599. I. L. 6.

4° VII.

4°
Post obitum Nobilis et acutissimi Viri D. Georgij
puris V. D. sui sui, Nobilis et castissima Virgo
Zaulin Bibliotheca Abbatiali Divae Virginis m
dedit H. S.

Διάλογος σεφανοῦ τοῦ μέλανος.

βιβλιοπώλης καὶ φιλομαθής.

K K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
zu
LAIBACH

βι. Δεῦρ' ὦ φιλομαθές, εἰ τὴν ληκυθικὴν ἐρᾷς τὰ χαφωνῆς. φιλ. τί ποιήσων. εἰ σὲ μοι διὰ τάχους. ὑπόμοι σχολή ἐστιν. βι. θεασόμενος τοιγαροῦν ταύτην τὴν βίβλον. τὴν νεωστί, ὡς φορός ἐστι, τετυπωμένην. καὶ μετὰ ταῦτα ὠνησόμενος. πολλῶν δ' ἐστὶ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν μεστή. ὁρᾷς δὲ τὸ πάχος αὐτῆς ἐκ τοῦ μεγέθους. οὐδὲν δ' ἐστὶν ὅτε ἀθρίσῃ ταῖς ὅτε παρισορικοῖς ἐκλογεάφοις οὕτω δυσκολον καὶ σκολιόν, ὅ φορὸν ἀλλ' ἐσαφεύρισει. ἑρμηνεύσῃ δ' ὡς πλεῖστα καὶ χρησιμώτατα. φιλ. οὐκοῖδα ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τὸ παντοδαπὸν τεθρυμμένον. ὁ πολὺ λαλῶν πολὺ ἐσφάλεται βι. οἶδα πῶς δ' οὔ. ἀλλ' ἵνα μὴ τοῦ συιδᾶ πολυφωνίαν ἐνέχεται τὴν παροιμίαν. τὸν γὰρ περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων λέγοντα, πρᾶγμα καὶ λέγειν ἀναγκαῖον. καὶ δὴ ἐκ συιδᾶ πάμπρωτα συντεμὼν ὀλίγοις περιείληφε. καὶ τῶν μυθιστορῶν μάλιστα ἐμιμήθη. ὡς φορὸν ἐνεναι ἐφ' ἅπαν ταμὸν τὰ βλάσφημα ναβιζανόσιν ἀφ' ἑνὸς δὲ τὰ χρήσιμα λαμβανούσιν, οὕτω ἐκ συιδᾶ, ἐκ πολλῶν οἱ σοφοὶ ἐκ μόνων τῶν ἀνδρῶν πρωτομιὰ πρωτειραν λαμβανὴν εἰώθασιν. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὰ χρήσιμα ἐκ παλαιῶν συμεῖν ἦν φιλ. ἀγενὴς ὁ πόνος ἐκ παλῶς ἔφης. καὶ σοι χάριν ὁμολογῶ. ἣν τὴν βίβλον τιμὴ πόση πίπτει βι. χρυσῶν τριῶν. φιλ. λάμβανε δὴ ἐκ δός τὴν βίβλον.

a i

Sum Georgij Labiam.

K K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
zu
LAIBACH

IOANNES PAVLVS

Antonius motta,

Dæmetri æternos debet tibi mundus honores,
Quod dignum quod tam nobile tradis opus,
Debet motta magis, Caro cui tanta resultat
Gloria discipulo te duce quanta datur,
Antonius motta,
Olim phocis erat doctis celebrata poetis
Vnde nouum exhausit fonditus ascra melos,
Proximus huic helicon, Riuo forte æmulus illi
Inquo tam expræssit nobile smyrna sophos,
Cadmeas dircæus olor uolitare per arces
Dictus & immenso est perstrepuisse sono,
Dignius insubri suidæ decus exit ab urbe
In cuius lapsa est græcia tota sinum,

potissimum considerari solet, quid, per quos, & q̄ bene transacta sit: m unū absit, nulla operi, nec auctoritas, nec pulchritudo relinquetur. ..is, n, p..t hanc diuinam imprimendi artem, librum aliquem suis undiq; nume..is absolutum publicauit? nisi characteribus decoris insignitum? emēdatore optimo illustratum? utilitate publica necessarium? Ego autem nō negauerim iam plurima utriusq; linguæ uolumina per eruditos ī lucem uenisse quæ splēdoris multū & utilitatis secum attulere: sed qui eam quam Suidas græcus absolutionem sit consequutus, nullum facile contenderim. nam ut quædam de eo breuiter perstringā, si ordinem attēderis, nihil facilius, si rem, nihil melius, si copiam, nihil fertilius. locis .n. suis necessaria cōplectitur quæcunq; fere ab orbe cōdito supra annos 5780 memoranda, hebræas, græcas, latinas, omniumq; historias compendiose tangens: philosophorum sectas & dicta, poetarum fabulas mirabili temperamento narrans. somniorum inuolucra, αἰνιγματῶν latebras, innumera penè prouerbia acri intētione dissoluens: opus profecto necessarium tam, latine, q̄ græce scire uolentibus. Nam quid illam multiplicem uerborum electorum solutionem demirer? cum satis constet ex probatissimis diuersarū rerum autorib⁹ excerpsisse diffusā ἀνθολογίαν: & eā tam facili dicendi genere complexū: ut quiuis mediocriter græcis erudit⁹ per hunc summa breui cōsequi possit: cum aliàs nobis, ad hanc liuguā perdiscendam, lōga uigilia cōtinuo admōitore, & magistro opus esset, latebat tamē in tenebris paucorū factus tam preciosus autor: et ab oībus indies desiderabat̄. nullus opē ferebat, nec poterat. tandē ad hanc prouinciā reseruat⁹ uir atticæ facūdiæ princeps Demetrius Chalcondyles præceptor noster: nō ut cæteri græcorū studiosis tantā felicitatē inuidit: sed ducē se cōstituēs: egregios huius artis & industrios artifices Ioannē bisolum & Benedictū mangiū Carpēses accersiuit: per quos typis in meli⁹ reformatis, additis etiā plerisq;, & magnæ, & admirādæ gratiæ: qppe qui in eo genere præstātissimi sint: & præter conditionē, & ætatem suam plurib⁹ multocies collatis exemplaribus emendandū, īmo excolendū, & renouādū Suidā aggreditur tanto studio & diligētia usus: ut obscura detexerit, inuersa correxerit, māca suppleuerit, & ut demū quod sentio dicā, in illo expoliendo autorē ipsum superauerit. Debes itaq; plurimū illis Alberte uir Clarissime: nam post græca tot tibi dicata uolumina: quibus enixe oblectaris, nullū, neq; maius, neq; utilius dicari potuit: cū sit totius græciæ κερ̄ ἀμαλθεῖ: ad qd̄ necesse sit sigulis horis: ut ad tuā liberalitatē doctrinā mq; græcarum litterarū studiosis, recurrere, confugere, & propter summas uirtutes probe cognitū admirari Debet & doctorū Iuuenū studiosa cohors: ad quos, tā dffusū, tā utile, politumq; uolumen deuenerit. Quare si ulla absq; contatione librū hūc emerit: hi fortasse uicē repēdere nō putabūt: at illi sic cumulatā sibi restitui censcebūt,

Τὸ παρὸν βιβλίον Σουΐδα πετύπωται μὲν ἀπὸ βενετίας τοῦ Μαρκου
τοῦ καρπαίων· ὧν ὁ μὲν ἀφυὴς ὢν καὶ ἄπειρα ἀνὸ λίγην ἐσχηκὼς ἐν τῇ τῶν
τῶν ἀρχαίων σωθέσει, ἀσυδήτε ἐπεθυμία χρησάμενος, οὐδὲν παρῆκεν δύο
ὀρθῶσαι τάξιν ἐν μελέτῃ τῷ πρὸς ἄλληλα στοιχείων ἐ συλλαβῶν ζωντεινόντων·
τί ἐν τοσούτῳ σωζήματι πεπόρατται· Ἰωάννης δὲ ἄλεισος ὢν γραμματοπλύφος, καὶ βιβλία
σας ὧν γραμμάτων καθόσον οἱόντε ἰδεῖς ἄκρον ἐν μικρᾷ μέρος τοῖς τῶν χαρακτῆρος γραμ-
μάτων ἀποτελέσας ἔχει, οἷόν ἐστιν ὁρᾶν ἐν τῷ βιβλίῳ· τοῖς τοι μὲν οἱ τυπώσαντες· ὅδε τὼ δι
όρθωσιν τὸ βιβλίου πεποιηκὼς Δημήτριός ἐστιν ὁ χαλκονδύλης· ὃς πλεῖστον ἀνὴρ γράφοις χρη-
σάμενος κἀντεῦθεν τοῖς πᾶσιν ἀσυμπερᾴτα ἁμαρτήματα ἐρρηκὼς, ὧν ἐγὼ πλείω ἐν ἅπασιν ὡσαύ-
τως ἐτύγχανον ὤν, πολλὰ μὲν φιλοπονήσας καὶ διασκεψάμενος ἐπηνώρθωσεν· ἔστι δ' ὧν ἐγὼ
ἕνεκα τῆς πρὸς σπουδὴν διορθώσεως τετυχηκέναι· ἀλλὰ τὰ μὲν λέξεως ἑρμηνείαν διαλα-
βοῦσης ἔσχε διαφυλάξαι· τὰ μέντοι πρόσφορα μέν ἐστι πρὸς σαφήνειαν τῆς λέξεως ἡμαρ-
τημένα δ' ἦσαν ὡς εἶχεν ἀφῆκεν· ἐμὲ δὲ ἄλλα καὶ λέξις ἐν ἅπασι τὸ παράπαν ἀχρεῖον
ἐν Σουΐδᾳ ἄλλοθέν ποθεν συλλέξας προσέθηκεν· ὡς ἂν οἰζηβοῦντες τὸ σημαινόμενον αὐ-
τῶν ἔχοιεν ἀσφαλέστερόν τε καὶ ἐπιμελέστερον ἐν τῷδε ποιεῖσθαι· καὶ λέξις δέ τινας ἂν ἐμοὶ αὐ-
τοῦ σὺν θεᾷ ἐν ἐχούσῃ ἐπιμηδὲ αὐτὸ πέρας σαφηνίσαι· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο πολλαχῇ χρήσιμον οὐ
μόνον τοῖς φιλομαθέσι καὶ φιλολόγοις τῶν νέων, ἀλλὰ ἐ τοῖς ἐν οἰωδήποτε ἡλικίας ἀσκεθεῖ-
σι πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἅμα ἐ τέρψιν παρέχοιτ' ἄν· ἔτι δὲ οὐχ ὅτι τοῖς ποδὶ ποίησιν ἐ ῥητο
ρείαν ἀσυδάζουσιν ἀλλὰ ἐ τοῖς ποδὶ διαλεκτικὴν ἐ φυσικὴν θεωρίαν· ἔτι τε ἠθικὴν καὶ φυσι-
κὴν φιλοσοφίαν· ἐ ὅλως τοῖς ποδὶ ὁντιοῦν τῶν μαθημάτων σχολάζουσι σφόδρα ἂν συντελοίη με
τὰ παρασκευασθέντα ἀναγινωσκόμενον· οὐ γὰρ μόνον λέξεων ποικιλότητα καὶ ῥητορικὴν ἐ τὴν ὁπωσοῦν ἐν
λογίοις ἀδοκιμασθέντων ἀπειρεσίαν τὸ ἑρμηνείαν ποδὶ ἔχει, ὅθεν ἀχρεῖα τὸ βιβλίον τὸ δὲ
παρέλκεται, ἀλλὰ καὶ ἱστορίας πολλὰς καὶ ποικίλας καὶ ἃς ἂν αὐτὸς ἀλλαχοῦ ῥᾳδίως εὕροι,
διὰ τὸ πολλὰ τῶν βιβλίων ἀφ' ὧν αὐτὰ ἐσυλήφθησαν, ἀπολωλέναι· ἐμὲ μὴ ἰωνικὰς φημὶ ἐ ῥωμαϊκὰς·
ἐ ἑβραϊκὰς· πρὸς δὲ βύβλους δόμα διάφορα φιλοσοφ[illegible]· ἔτι δὲ πορφυρίτιδα μὲν ἐμὲ μὴν φυσικὴν ἐμὲ ἠθικὴν
λεκτικὴν, ἀπολέσθαι ἠθικὴν ἐ πρὸς πᾶσαν συντείνουσαν ἀρετὴν· καὶ μὲν ἐ βίους ἀνδρῶν ἄλεισα
ἐ ὁσιώτατα τὰ βιβλιοθήκην· ἐ ἴσον ἄλλως πως κἀκεῖ δουλωθῆναι βιβλιοπωλεῖα πρόκριμεν μᾶλ-
λον ἢ ἀθανάτους ἐ ἐναργεῖς διέξιμεν· ἀξιῶν ἄν τις οὐ μόνον τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἀν
δρας μιμεῖσθαι δύναιτο, ἐ κατ' ἴχνος βαίνειν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐ τοὺς τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τὰ ζῶντα
δίοντας παντὶ σθένει φεύγειν ἐ ἀποτρέφεσθαι· βύβλοις δ' ἅπασιν ὡς πορρωδυσμάτι ἐ πλήθος
θοιμιῶν δι' ὅλου τὸ βιβλίου ἐνέσπαρται· ἐ δὴ ἐ λύσεις ὀνείρων μέντινος ἀρυθμίας· τόδε βι
βλίον δ' ἔστι τοι ἀπαύριον ἐ πολύτιμον ἐν τῇ ἑλλάδι ἐ ἐν τῇ ἰταλίᾳ, ὡς τὸν τοῦτο κεκτη-
μένον μέγα φρονεῖν ἐ παῦβρ, ἐ τὸ δὴ λεγόμενον κέρας ἀμαλθείας καρποῦσθαι· νῦν δὲ διὰ τὴν
ἐν τυπώσεως ἀφθονίαν βυβλιάρια πεζὰ ἐξεστὶ τῷ φιλομαθέσιν ὀλίγου κτωμένοις ἀπολαύ
ειν· ἐ τῆς τε ποικιλίας ἐ τῆς ἐν τῷδε πολυμαθίας ἅπασι μὲν οἷόν τε χαίρειν εἰδέναι τοῖς μέτ'
ἐμοῦ πολλοῦ ἐ δὲ παύεσθαι βιβλίον καὶ τηλικοῦτον βιβλίον φρονοῦσι γνώσομαι·

ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΣΟΥΙΔΑ· ΟΙ ΔΕ ΣΥΝΤΑΞΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ, ΑΝΔΡΕΣ ΣΟΦΟΙ· ΕΥΔΗΜΟΣ ΡΗΤΩΡ· ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΕΛΛΑΔΙΟΣ ΕΠΙΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΜΟΙΩΣ· ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝ ΦΡΥΓΙΑ ΟΜΟΙΩΣ· ΖΩΣΙΜΟΣ ΓΑΖΑΙΟΣ ΛΕΞΕΙΣ ΡΗΤΟΡΙΚΑΣ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΚΕΚΙΛΙΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΛΟΓΓΙΝΟΣ ΟΚΑΣΙΜΟΣ, ΟΜΟΙΩΣ· ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ ΒΗΡΥΤΙΟΣ, ΑΤΤΙΚΑΣ ΛΕΞΕΙΣ· ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΓΛΩΣΣΩΝ· ΠΑΚΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ· ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΛΕΙΜΩΝΑ ΛΕΞΕΩΝ· ΕΣΤΙ ΔΕ ΑΠΟ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΕΩΣ ΤΟΥ Ω· ΤΑ ΓΑΡ ΑΠΟ ΤΟΥ Α, ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ Δ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ ΠΕΠΟΙΗΚΕ· ΠΩΛΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΑΤΤΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Α· Ἀ εἰσφορᾶς, ἐπιῤῥήματα μετὰ πολλῆς καὶ παρασκευῆς· ἀ ἀ· τὸ δᾶδα, μή μοι πρόσφορον· τὸ ἀ ἀ, καὶ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, ἀ ἀ· καθ' ἕνωσιν· ἀμφότερα· εἰ γὰρ σὺν μόρος λάχοι ἑκάτερον, ἀ ἀ· σύναψιν ἀνεγνώσκετο, χρείαν εἶχε τοῦ δύο τόνου, ἵνα τὸ δύο ὀξύ ᾖ· καὶ τοῦ β μὴ σὺν πολλῆς ὄν, φιλοῦται· τὸ δὲ ἄ ἄ, θαυμαστικὸν, δασύνεται· ὡς σὺν ἐκπλήξει μάτην φησὶν ἀγαθίας· Ἀ μέγα τολμήσας ἥρως ἀνεβόησε· Ἀ ἁπλοῦς, ἄθραυστον· ἰσχυρόν· Ἀ ἄδειν· ὀχλεῖν· ἀδικεῖσθαι· ἀποστερεῖν· ἀστεῖον· Ἀ ἄλιον· ἄβατον· ἀκρατές· ἅλιον δὲ τὸ μέτειον· Ἄ ἅπτος· ἀβλαβής· κρωδιανὸς φησὶ πρὸς τὸ ἄαπτος ὅτι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄ· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἄαπτος· οὐ οὐδεὶς δύναται βλάψαι· ἢ, οὐ μὴ κῆρ στέρνων σὺν πλήσσοντο ἄ· ἀπὸ κατὰ στάσιν· ἵνα ᾖ ὁ μεγάλως δυνάμενος βλάπτειν· ὥστε τὸ μὴ ἀφωτον δηλοῖ πάθος· ὁ δὲ δεύτερον σὺν ὑγείαν· λέγεται δὲ ἄ ἅπτος, καὶ ἀστέρνων ὁ ἄψαυστος· Ἀ ἀρὼν, ὄνομα νύειον· Ἀ ἁμαρτάνω· ἡμάρτον· ἐφάλλω· ἐβλάβην· ἀτιμοτέρως· Ἀ αἰσχύνω· πεσσάρων σημαίνει· ἠρέσαι· ἠσθύνθησαι· βλάψαι· λυθῆναι· Ἀ αἰσχέτος· ἀκρατής· Ἀ αἶξ· ἀβλαβής· Ἀ βαι· ψιλῶς φωνικὸν σὺν λήθῃ δὲ, ἀπὸ ἥρωος ἄρα· Ἀ βαζος ἡσυχος· ἢ ἐστερημένος τοῦ βαζειν ὅ ὅτι λέγειν· Ἀ βακὴρ ὁ λεπτός· Ἀ βακὴ μων ὁ μωρός· Ἀ βακαΐνον, πάλιν σικελικόν· Ἀ βαθῆσαν· ἠγόησαν· ἠσυμέτησαν· Ἀ βαθυῦμ· παρὰ τὸ ἐπέρσειν· τὸ μὲν χαράβ βᾶ, σημαίνει πατήρ· τὸ δὲ ηθυμ, ἔπερσις· ὡς καὶ παρὰ τῷ θείῳ Δ ἀπελίῳ· ταρηθὰ, ηθυμ· ἤγουν ἡ παῖς ἐγήρου· ὅθεν δῆλον ὅτι διὰ τῶν δύο, ββ, γράφεσθαι τὸ ἀββαθυμ· Ἀ βαλε· εἴθε ἀβαλε· Ἀ ββαλεν, ἀντὶ ἀνέβαλεν· Ἀ βαντεῖος ὁ τὸ ἄβαντος· καὶ ἀβαντιάδης· Ἀ βαντὶς καὶ βοια· Ἀ βαξὶ, τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις ἀβακίοις· ὁ λεγόμενος σὺν ᾧ ἡ ἀγία βίβλος μαρτυρεῖ· τρύφαινα δὲ πάθει λιχθεῖσα, νεκροῖς ὁμοίαπτοις τοῖς ἄβαξιν ὡράτο κάμμι· κυρίως δὲ ἄβαξ, ὁ μὴ βάσιν ἔχων· Ἀ ββᾶ, ὁ πατήρ· οἱ μὲν παλαιοὶ, σὺν πάθει τὸ πατέρα ὃν θεὸν ἐξ οἰκείας διανοίας· ὡς Μωϋσῆς· θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες· καὶ Μαλαχίας· ὁ θεὸς ὃς ἐγέννησεν ἡμᾶς ᾧ πατήρ· οἱ δὲ σὺν χάριτι, ἀπὸ πνευματικῆς σὺν ὑγείας καὶ ὑπερμάχου, ὡς πρὸ πνεῦμα σοφίας

IOANNES RAVLV

εἶναι, καθὸ σοφοὶ ἀσοφοὶ ἐγένοντο· καὶ δηλοῦται τοῦτο ἀπὸ τῆς διδασκαλίας, ἔστιν ὅτε μὲν δὲ
εἶναι, καθὸ ἀθανεῖς ἔνιοτε ἤγειρον· ἔστιν ὅτε μὲν προφητείας, καὶ στίχων
μετ' ὠδῆς· ἕως ποτὲ ἴσμεν τὸ στίχων μετὰ προφητείας, ἀφ' ὧν ὁ ἔχων αὐτὸ λέγει ἐμμήνου
τὸ χρεὼν ἔσεσθαι νόμος, ἄστυ δὲ ἔστιν ὅτε μὲν ᾠδῆς, ἀφ' ὧν ὁ λαβὼν, καὶ πατέρα καλεῖ θεὸν ἀπὸ στίχων
μετὰ τοῦ ἱερατικοῦ· ὁ δὲ βουλόμενος δεῖξαι γνησίως ἔχειν τὸν, ἔστιν ὅτε ἐρεσσάνων ἐλεύθερος,
ὁ καὶ τὸν· καὶ ἄβραβᾶ ὁ καὶ τὸν· ὁ ποτὲ τὸ παίδων μᾶλλον ὅτι τὸ γνήσιον, πρὸς δὲ καὶ πατέρας ἐστὶ μᾶ.

Ἀβακτὸς ἀπὸ μώλης. Ἄβαξις· σκύφος σκύφου ἡδὺ συνεχέστερον ἐξ ἀρχῆς μοῦ τὰς καλουμένους
σκυφίσκους· ἔστι μοι ἔφερε τὸ πλάσμα· ἔστι καὶ ἁρμοῦ· θεσσαλικῶς καὶ ἀλαλαμάδην. ἔστι ἀπὸ λωποῦ ἀφίεται
εἰς ὃ ποτὲ ἐρέσσουσι, καὶ μέρον· ἤτοι ἐν σκυφῶνες ἢ ἁλάδα. Οὗτος ὁ μυθολογούμενος ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς
μὲν ἀπὸ τῆς ἁλὸς μέχρι δὲ οὗ ποτὲ σκυφῶν· ἐπὶ δὲ καὶ ἀπὸ λωποῦ. Οὗτος, ἔστι Γενέθλιος ὁ θεολογούμενος σὺν θεὸς τὸν μέγαν βασιλέα Σωκράτη μὴ μὲν ἐπὶ
πάσαν τὴν οἰκουμένην πεμπόμενος, ἀνείλεν ὁ ἀπὸ λωποῦ μανθανομένους ἕλληνας ἔστι βαρβάρους, τὸν ἀθη
ναίων δὲ μόνον ὑποποποῦ πάντων, ὧν χάριν ἐπίστασθαι περισσεύομεν ἢ ἀπὸ λωποῦ ἐθνῶν πρὸς αὐτοὺς, ἔστι ἄβαξιν
ἐξ ὑποποδρομὲ περισσὰ τὴν ἀφικέσθαι λέγουσι τὸ ἐστὶ ὁ λυμπιάδα. Ὅτι ὁ ἀβάλεις οἱ βάλ
λαροι ἡμέρας ἀβδομήκοντα Φανίσαν. Ὅτι οἱ ἀβάλεις ἔτοι ἐξήλασαν σαβίνων. μεταναστάντες μὲν
οὖν ἐκ ἐνῶν οἰκιῶν μοῦ ἔτι παρῳκισαν τὴν ἀπ' αὐτῶν· τὴν δὲ χώραν ἀπολιπόντων διὰ τὸ ἐξανάχυσιν
τῶν ὑπερβορέων μιχλώδες γινόμενον, ἔστι γυπῶν δὲ πλῆθος ἀναφανέν· ὁ δὲ ποιητὴς λόγος μὴ πότερον ποτὲ
σαφῶς περὶ ὑπερβορέων πρὸς αὐτῶν ἢ ἀπὸ ὧν γένος· διὸ δὴ καὶ τῶν δὲ ἐλαφρὸν μόνοι τὸ δεινὸν, τὸ πλησίον
χώρας σὺν ἔβαλον· ἔστι ἐπὶ ὀλίγον ἀπὸ λοτέρων ὅμοιον ὅτι τὸν ἐφόβου ὑφισάμενοι μᾶλλον ἐπανίσαντο.
ὡς πρὸ ἔστι σαφέστερον ἐλαθόντες πρὸς τὰ ἀντίον οὖν ἐγένοντο· ἢ ἄβαρις ἀβάλειος· τὸ
ἀβάλειος ἔστι δὲ πρὸ ἀπὸ τῶν ἀράεις· ζητεῖ πρὸς τὸ αὖον, σὺν βάλλαρον. Ἄβαρις, ὄνομα τοῦ
λέω. Ἄβας σοφιστής· ἱστορικὸς ἐπὶ μνήμαλος ἔστι τέχνη ῥηθεὶς καὶ ἀλιπών. Ἀβασάνιστος· ἀνεξέ
τας· ἢ ἀλύμνας ἔστι ἀδόκιμος· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τοῦ χρυσοχοϊκῆς λίθου· σὺν δὲ μὴ ζουσι τὸ
χρυσίον· ἐχρήσατο δὲ αἰλιανὸς σὺν τοῦ πρὸς τὸ ἀβασάνιστος· ἀπὸ αὐτοῦ ὁ δοῦναι. Ἀβάσιτον· ἀ
ψώνητος· ἀνεωφθορὸν· ὁ ἢ μᾶλλον ἀβάσιτον γίνεται πρὸς καίσαρα ἔστι αὐτοπάτωρ ἐστὶ βεβρωμένον. Ἀ
βατὸν· ἰδὲ· ἀπόστατον· ὄνομα· ἔστι ὁδὸς ἄβατος καὶ ἀτρίβους. Ἀβαχθανῆλέξις ἑβραϊκὴ· ἐμπαθὲς λῆμμ
μοῦ ἐστι. Ἀβδέλυκτος· ἐμμιαίνοντα· ἀπὸ ἀπὸ τῆς βδελυχθείη ἔστι δυσχεράνθη· βαρυτώτερα δὲ ἡ
λέξις· αἰσχύλος μυρμιδόσι· καὶ μὴ φιλῶ δὲ, ἀβδέλυκτέ μοι ἐστὶ δε. Ἀβδηρα· θάλασσα· ἔστι ὄνο
μα πόλεως· ὁ πολίτης, ἀβδηρίτης· καὶ φάλαρα· ἔστι πύθηρα διὰ τοῦ π· γάθειρα δὲ, ἔστι σάγειρα· καὶ
τὸ θειρα· καὶ δότειρα διὰ τοῦ ει διφθόγγου. Ἀβδιά· ὄνομα κύριον. Ἀβέβαιος ὁ ἀσταθὴς ἔστι μὴ
βέβηκος. Ἀβέβηλα· ἐμμὴ μιαίνοντα· ἀ ἀπὸ αὖτις βδελυχθείη ἔστι δυσχεράνθη· βαρυτώτερα δὲ ἡ
λέξις· αἰσχύλος μυρμιδόσι· καὶ μὴ φιλῶ δὲ, ἀβδέλυκτέ μοι ἐστὶ δε. Ἀβδηρα· θάλασσα· ἔστι ὄνο
μα πόλεως· ὁ πολίτης, ἀβδηρίτης· καὶ φάλαρα· ἔστι πύθηρα διὰ τοῦ π· γάθειρα δὲ, ἔστι σάγειρα· καὶ
τὸ θειρα· καὶ δότειρα διὰ τοῦ ει διφθόγγου. Ἀβδιά· ὄνομα κύριον. Ἀβέβαιος ὁ ἀσταθὴς ἔστι μὴ
βέβηκος. Ἀβέβηλα· ἐμμὴ βάσιμα χωρία· ἰδὲ βάσιμα· καὶ ὅσια· βέβηλα δὲ ἐλέγετο ἐμμὴ ὅσια μηδὲ
ἰδά· παντὶ δὲ, βάσιμα· ἔστι βέβηλοι οἱ μὴ μεμυημένοι ἱερῶν· ἔστι λόγοι ἀβέβηλοι· οἱ ἀπὸ ἐρεμνοὶ· ἔστι ἀ
βέβηλος ὁ καθαρός· Ἀβελήσας ἀδάμαντος ὃς θεὸς ἔστι δίκαιος ὑπῆρχε· ἔστι κρίμα πρᾶτον· ἐξὸν
ἔστι θυσίᾳ θεῷ προσαγόμενον ἔστι δεχθεὶς, ἀναιρεῖται φθορηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κάϊν· ὁ καὶ ἐν δὲ τῷ πε
ρὶ τυραννῶν· ἔστι δὲ ἡ λίνω χειρόνως βιώσας, στένων ἔστι ἐρέμων λίνω· ὁ δὲ ἀβελήσας πρωτόβουλος θεῷ
καθιδρύσας, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φιλαυτον ἑαυτὸν καθίστα· ὅθεν ἔστι διὰ τοῦ ἀγαθὸν αὐτοῦ προαίρεσιν ἀπεδέ
χθη· ὁ δὲ καὶ ἐν δυσεβῶς ἑαυτῷ ἀπονέμων ἐμμὲ πρῶτος γῆν μᾶλλον· θεῷ ἢ ἐμὲ δὴ πρᾶτος εἰκότως ἔστι ἀπεβλή
θη· φησὶ δὲ· ἔστι ἐγένετο μεθ' ἡμῶν τινας· προσνεύσαντα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς· ὥστε διὰ τοῦτο καὶ ἐν
λέγει ὅτι μὴ ἐμὲ ἀπροθύμια γένηται προσνεύσαι θεῷ· ἀπὸ ἐμὲ μὲν ἡ μέρας τινὰς ἔστι δὲ δύτρα.

Ἀβελτεροποίητος· ὁ μὴ νοῦν ἔστι ἀβέλτερος. Ἀβήτορος· ἀνόητος· ἀσύνετος· ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων
ὡς ἢ καὶ ὁ φρόνιμος ἄλλο καὶ ὁ βραδὺ ὁ βέλτερος· βήτορ δὲ ὁ φόνιμος· ἀπὸ διὰ τοῦ χ πλεονέκ
της καὶ ἀγνώμων· ἀπὸ ἀνόητος· ἔστι ἀνόητος μᾶλλον ἀνυόητος· μῶρος ἀνὴρ ἐνπροθυμία· ὃς τις παραλα
βὼν δέτο τὴν ἀποστέγημονα ἔστι φθορὰν ἀπὸ θεραπόντων, φησὶ δὲ ὅτι ἄδικος μεγαλεῖον ὅτι διαπεπραγ
μένος ἐπαβελτερώσας τ' πτὲ ἀβέλτερον· λέγουσι δὲ ἀβελτηρεῖ τ' ἀβελτηρεῖ· ἀπὸ λεξανδρίδης ἐ
λεύθερα· ἄμυρα· λέμβος· σκάφος· ὅτι βάλλ λιπεῖν ἔρημίλλ· ἀβελτηρεῖ τιμωρηθῆ· ἀπὸ ἀπὸ ἄν, ἔστι

μετεθος ου αὐτοῦ τῆς. ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναφορᾶς. μὴ ἀνδρὸς. εἰς τοῦτο ἀβελτηρίας ἤλασεν αὐτοὺς ὀνᾶς, ὥστε θατέρου μέρος, τὴν θατέρου μᾶλλον ἢ τὴν τοῦ πολεμίου ἀγχέμαχον. Ἀβελτερώτατος. ἀεισοφ. τέως δὲ βελτερώτατοι ἔχοντες μαμμάκουθοι μελιτοδιαιθῶν. Ἀβέλτερος νοῦ χαῦνος. ἀνήθικος. νέος. Ἀβέρβηλος. ὁ ἀναίσχυντος. λέγεται δὲ καὶ ἄρβηλος ἀνάσχυντος. ἀπρεπής. Ἀβεσαλὼμ, ὄνομα κύριον. ὃς τὸν ἴδιον πατρὸς Δαβὶδ ἀπεπειρᾶτο ἀνελεῖν ἐπανῃρέθη σὺν τῷ πολέμῳ. Ἀβιρὼν, ὄνομα κύριον. Ἀβιρωθαῖος, ὄνομα κύριον. Ἀβὶς ὁ ἀσυμφώνητος. Ἀβιὰ, ὄνομα κύριον. Ἀβιαδὰρ ὁ τῆς πόλεως ἀβιαδὰρ.

Ἀβίας ὁ τοῦ Ῥοροὰμ τοῦ ἐκ Σολομῶντος. ὃς ἐπολέμησεν Ἱεροβοὰμ τὸν δοῦλον Σολομῶντος. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀνεῖλεν ἄνδρας δισμυρίους. ἀφ. Ἀβίλας ποταμός. Ἀβιέζερ, ὄνομα κύριον.

Ἀβιμέλεχ, ὄνομα κύριον. ὁ τοῦ Γεδεὼν ἐπαγαγὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἐν Σικίμοις ἄνδρας ὁ Γαὴλ λίθον ἐνάμα ἐβλήθη πόλιν ἐμβαλὼν τοῦ νεωτέρου διασῴζοντος. ὃς καὶ παρεπορεύετο μόνου τοῦ Ἀβιμέλεχ μὴ τολμῆσαι, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν πορφυρίωνα τοῦ ὄρους. ἐπέρας τὸ φορμίον αὐτοῦ, ἔφη πρὸς αὐτὸν παρολισθαίνοντα. Ἀπόκτεινόν μου ἄνδρα σιδηρομάχαιρον. καὶ ἀπέκτεινεν ὁ θεός. πορεύόμενα ἐπορεύθησαν ἐπὶ ξύλα, τὰ χρῆσαι βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν. καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ. βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. ἔφη μὲν αὐτοῖς ἡ ἐλαία. ἀφεῖσα τὸ ποιότητα ἐμοὶ δόξασιν ἐπ' ἐμοὶ ὁ θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι, πορεύθω ἄρχειν τῶν ξύλων; ἔπειτα ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν συκῆν. βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. ἔφη αὐτῷ ἡ συκῆ ἀφεῖσα τὸ γλυκύτητα ἐμοῦ καὶ τὸν καλόν μου τὸ ἀγαθὸν πορεύθω ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον τῇ ἀμπέλῳ. βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. ἔφη αὐτοῖς ἡ ἄμπελος. ἀφεῖσα τὸν οἶνόν μου καὶ τὸ εὐφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, πορεύθω ἄρχειν τῶν ξύλων. εἶπον τὴν πᾶσαν τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ. βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. ἔφη ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα. εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τὸν βασιλέα ἐφ' ἡμῶν, δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου. εἰ δὲ μὴ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ τῆς ῥάμνου καὶ κατάφαγοι τοὺς κέδρους τοῦ Λιβάνου. εἰ νῦν εἰ ἀληθείᾳ καὶ ὁσιότητι ἐποιήσατε μετὰ τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. εἰ ἐβασιλεύσατε ἀβιμέλεχ ἢ ὃν τρόπον παιδίσκης αὐτοῦ τοῦ Γαὴλ τοῦ ἀνδρὸς Σικίμων. ἢ φανθείητε ἐν αὐτῷ. καὶ ἢ φανθείητε καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἐξ Ἀβιμέλεχ εἰ καταφάγοι τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῶν ἀνδρῶν Σικίμων εἰ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπέδραμεν Ἰωάθαμ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἦρξεν Σικίμων ἐπὶ τρεῖς ἔτη. καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν Σικίμων. καὶ ἀθέτησαν οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, τοῦ ἐπαγαγεῖν ἀδικίαν. καὶ τὸ αἷμα τῶν υἱῶν Γεδεὼν, Σικίμων τοῦ βοηθῆσαι Ἀβιμέλεχ. καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Ἀβιμέλεχ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἄνδρας Σικίμων. καὶ ἐνεδρεύοντες ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ὀρέων, συνεβίβασε τὰς κεφαλὰς πλάσμα μύλου γυναικὸς ἐνεγκάσης καρύου τὸ. καὶ εἶπε πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. ἀπόσον τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με μήποτε εἴπωσι γυναῖκα αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ ἐκέντησαν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὸν πονηρὸν Ἀβιμέλεχ ἐν τῷ ποιῆσαι αὐτὸν τὸν ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας Σικίμων ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. κατῆλθον καὶ κατέλαβον τὸν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἐπολέμησαν τοὺς ἐν Θεβὲς καὶ κατελάβοντο αὐτῆς. ἐν πύργῳ ἰσχυρῷ ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς πόλεως. καὶ ἐκλείσθησαν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου. καὶ ἐπολέμησεν Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν πύργον καὶ ἐνέπρησεν αὐτὸν πυρὶ. καὶ ἐπὶ τὸν πύργον. καὶ ἐτελεύτησαν πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τοῦ πύργου ἐκείνου ὡσεὶ χίλιοι. καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ πρὸς Θεβὲς καὶ ἐπολέμησεν ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐκυκλώσατο ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτὸν πυρὶ. καὶ ἔρριψε γυνὴ μύλον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ καὶ συνέθλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε τὸν παιδάριον τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. σπάσον τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με μήποτε εἴπωσι γυναῖκα ἀπέκτεινε. καὶ ἐκέντησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πᾶσαν τὴν πονηρίαν ἀνδρῶν Σικίμων ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ ἦλθεν κατάρα Ἰωάθαμ. Ἀβιλαπλὶς Φοινίκης ἐξ ἧς ἦν Διοσπολίτης ὁ διασημότατος σοφιστής. τὸ ἐθνικὸν Ἀβιλωνός. Ἀβίλυξ. ἀβίλυκος. τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐστὶ τῆς Λιβύης τῆς καλουμένης. ἥτις ἔστιν ἐν τῇ ἀρωματοφόρῳ. τοῦ θυμιάματος. Ἄβιννα, ὄνομα πόλεως. Ἄβιος ἀνὴρ Φῶν, τὸν ἄβιον ἐστὶ τὸ πολιὸν τὸ βρίον ἐστὶ τὸ ἐκτημένου. ὡς Ὅμηρος καὶ ὁ μῆρος, τὸ ἄξυλον ἀντὶ τοῦ πολύξυλον. Ἀβιούδ ὄνομα κύριον. Ἀβίωτον. κενόν. ἀκλῆς. ὁ δωρεάν. ὁ δὲ, ἀβιώτως εἶχεν ἐν μιᾷ κρατίστει τῆς πόλεως. καὶ ἀβίωτος ὁ μὴ ζῶν. Ἀβισάκ, ὄνομα κύριον. Ἀβίσαρος, ὄνομα τοῦ Ὤβριτος, ὄνομα κύριον. Ὤβριτος τὸν ἀσκητικὸν ναὸν ἐβάλλω ἐκάλεσε. Ἀβλεμέως. ἀφρονεστέρως. Ἀβλεμέως ἀφρονεστέρως παρὰ τὸ μέλειν ἀμελέως. καὶ συντεθέσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ β'. ἀβλεμέως. οὕτως ὠείων Ἀβλεπήματι. ἁμαρτήματι. ὁ δὲ, φθόνος ἐπαρτέρησις ἰδίων ἀβλεπήματα. ὁ δὲ τὸ λαμπρότερον, αὐγὴ νύκτα. καὶ ἀβλεπτοῦντες. οἱ δὲ, ἀβλεπτοῦντες καὶ αἰδύμενοι ἀνθρώπειν πρὸς τὸν φίλιππον, ἐροκέθουσι. Ἄβληρος, ὄνομα

πύριον. Ἄβλητα βέλη· ἃ μὴ πεμφθέντα εἰς ῥῶπον. καὶ ἄβλητα οἴσουσι τ[illegible]
πω βεβλημένον. κλίνῃ δὲ ἄβλης ἄβλητος. ἄβλητα παιόντ. ἢ τὸν καινὸν ἀπὸ τοῦ βεβλημένου τ καινὸν. καὶ μὴ πω βεβλημένον. αἰὲν ἀνεσταγῆ καὶ ἀκόρεστον τ ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνῃ δὲ διὰ τοῦτος. οἷον ἄβλης ἄβλητος. ἢ χαίρεις σ' λέγοντα ὀξύτονα σώζεται ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μὴ συλλαβὼ φυλάττοντα τὸ παθητικὸν παρακείμενον, διὰ καθαροῦ τὸ τος κλίνον. εἶτε εἰς ως ὥσπ εἴπεις ης· εἶπεῖς ας· οἷον κέκραται. καλῶς κεκραμένος. καλῶς κεκράτος. ὁ καλῶς κεκραμένος. νεοκρασίας. νεοκράτος. ὁ νεωστὶ κεκραμένος. βέβλητται. ἄβλης ἄβλητος, ὁ μὴ βληθείς. τέτρωται. ἄτρωτος ἀτρῶς, ὁ μὴ τρωθείς. πέπωται, ἄπωτος ἀπῶς, ὁ μὴ πεσών. ἔγνωται, ἀγνώς ἀγνῶτος, ὁ ἄγνωστος. τέθνηκε, κμιθνὴς, ἡ μιθνῆτος, ὁ κμιθανής. Ἀβληχρόν. ἀσθενές. βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρὸν καὶ λιπανές. κατέρρεφεν ἤδη τὸν βίον πρὸς ὠὰ καὶ σιωπαλιῶν. ἐπὶ ἀβληχρῷ ἀναπτὰς. ὀνπερ ἤδη ἐπαινῶν καὶ ὄμπρος δοκεῖμοι. Ἀβολήτῳ ἐπ' ἄβολος ἢ ἄβολος, ὄνος ὁ μηδέπω βεβληκὼς ὀδόντας. ἐξ οὗ γνωρίζειν ἡλικίαν τῶν ζώων. ἐπὶ δὲ βοῦς, ὁ μέσος οὐδέπω γόμφον ἔχων. γόμφον δὲ ἔλεγον, τὸ βαφόμενον ὀδόντα, δι' ὧν ἐσθίομεν ἡλικίαν ἔχοντα. τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ἀπήνυτον ἔλεγον. ἐπὶ μεταφορᾶς τῶν τε ἀπόδων. ἐπὶ τῶν γόμφους, τοὺς ἀποτετριμμένους, οἷς ἐλελίπει τὸ γόμφωσμα. καὶ ἄβολος τοὺς μηδέπω βεβληκότας ὀδόντας. Ἀβουλεῖ. ἀβούλως. ἀφόνως. ἀμαθῶς. ὁ δὲ, ἀφόβως παρὰ τὸ βασιλέως γνώμης, ἀβουλόβολα διεσπάξαν. Ἀβουλεῖν. μὴ βουλεύεσθαι. ἢ μὴ βούλεσθαι πάλιν. Ἀβούλητον καινὸν. ἀβέλητον. ὃ οὐ βέλτιστος. ἐπὶ ἀβούλητ', ὁ μὴ βουλόμενος. ἀβούλητος δὲ ὄνομα πύριον διὰ τὸ ἰῶτα. Ἀβουλία. ἀπαιδευσία. ἀνοια. καὶ μωρία. Ἀβούλως. ἀφόνως. ἀμαθῶς. καὶ ἀνάλογον. Ἀβώνα τεῖχος. πόλις ἐν Θρᾴκῃ ξείνων ἡ νῦν. ἐπὶ ἀβωνοτειχίτης, τὸ ἐθνικόν. Ἄβωρε, ὄνομα τοῦ. Ἀβωρεῖνδι. ἔθνος Γαλατικὸν. ἀβωρεῖνοι δέ. Ἄβρα οὔτε ἀπὸ θρᾴττης παρὰ τὸ μὴ ῥοφῶν θρᾴττειν λέγει, ἀλλ' οἱ ἡδέως γυναικὸς ἡρηκὼς ἐν τιμῇ εἴτε οἰκέτης εἴτε μὴ. μένανδρος δηλοῖ καὶ λέγει. ἐπὶ τὴν ἀνεψιὰν τὴν ἀδελφὴν τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ. ἔφθη γὰρ λαβὼν τὴν παρὸς αὐτῆς, ἄβρα τὸ μηδὲν αὐτῇ γνωμικὸν σημαίνει. ἐπὶ ἄβραν δὲ αὐτῶν ἀπὸ μέρους ἐνωμοίωσε, ἑαυτὴν μὲν οὐ βούλεται ἔχειν. ἔφθη δ' ἐκείνης ὡς ἐλάβετο πρότερος ἀπ' αὐτοῦ. ὧ μῶρε εἰ τὸ χρυσίον λάβοι ἕτερον, θρᾴττειν αὐτὸν ἡγοῦμαι ἂν ἄβραν ἔσεσθαι. ἀμβλιχος. ἐπεὶ δ' τοῦτο λεπτὸν ἐστὶ καὶ ἀπαλὸν τὸ δ' οἰκρὸν φυλάττουσι καὶ ἄβρας τινὸς αὐτῆς συμπαρούσης ἀναπεπταμένης ἡρέμα λαθεῖν τοὺς γονεῖς δυνήσεται. Ἀβρὰς μὲν ὁ πρῶτος ἐν Θαλάμοις χρώς. ἐπὶ οὗ ἀπεσημαίνετο δῆμος ὁ τῶν ἑβραίων τοπότερον πρὶν νεῦσι δυνήσεται καὶ γλυφέσθαι τοῦτο ἀπὸ τριῶν. καὶ τὸ τὸ μονογλυφὲς αὐτὸ τὸ ἁπαλὸν μαλακὸν φιλοπαθῶς ἐπὶ τοὺς ἐν μιᾷ Χαλδαίων γῆς ὑπάρχοντας μόνους τοὺς τὸν ἀστέρας τὸν ἑπτὰ μετέωρα καὶ τοὺς ἀστέρας τὸν ὅλον καθαλισκόντων. ἀσκηθεὶς οὖν κ' τὸν πάθιον νόμον ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανίῳ ἀστέρων κινήσεις, καὶ σοφὸς μόνος ὡς ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις τὸ μεγαλουργὸν φαινόμενος τῆς κτίσεως, ἀγάλλεται τὸν δημιουργὸν καὶ κινοῦντα τὸν σύμπαντα τὸν ἁρμόνιον τῶν ἀστέρων χορεῖ καὶ τὸ κόσμου παντὸς τὸν καλλοσύνην. καὶ διὰ τὸ μεγαθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν σωμάτων, τὸν γνησιουργὸν αὐτῶν ὡς ἐν ἰῶ θεωρήσας, ἐπὶ ἐκ μέρους τούτων ἀδὲ τὸν ὑμνεῖν εἰς ἑαυτὸν κατέδραμεν. ἀλλὰ τὸν οὐρανίων ἀμφίδρομον ὑπερφερεῖς καὶ πᾶσαν διάφορος τὸν κινήσεων τὸν καὶ ὑπερμέγιστον σύμπαντ', ἐπὶ ἐκ τὸ ζηλουμένου ἕως ἐσχάτου μόνος, ἑαυτὸν αὐτῷ ἐφανέρωσε. τύποις τε καὶ μορφώμασιν. οἷς ἑαυτὸν ἐμφανίζει ὁ ἀφανὴς καὶ ἀόρατος. καὶ μεταφανῆναι αὐτὸν ἐν τῆς παιδὸς λαβών, ἐπὶ τὸν χαναὴν τινα πατέρα. τὸν ἐν ἑκατοστὸν αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγενῆ δὲ χρόνον παρελήφθη. καὶ ἁπαλὰ μέχρι τότε τυγχάνοντα, γλυκύτερα τοῦ θαυμαστοῦ. μάκαρος κατέκρινεν ἰσαάκ. ἵνα ἔχοι μονογλυφῆ ὃν καὶ πρωτότοκον, τὸν μονογλυφοῦς ἐν πρωτοτόκοις μυστικῶς εἰπεῖν πρὸς ἀγέφωνε. τοῦτο τέρας αὐτὸν κατεξαίρεθυμασμὸν τὸ δοῦλον καὶ φίλον καὶ πατέρα χρηματίσαι τὸ μονογλυφοῦ ἁπαλὰ σάρκα, τὸν τὸν κόσμον ὅλον δημιουργήσαντος. οὗτος, ἄρσεν ἰδὰ γε μαλακὸν καὶ πλῶσαν ἐμηχανήσατο. ἧς ἑβραῖαι παῖδες ἐν Χαλδαίοις μὴ τυγχάνουσι ὡς ὄντες τοῦτο μεθυταὶ καὶ ἀπόγονοι. ἐν τούτου καὶ ἐλλιῶ γεγράμματα ἰᾷς ἀφορμὰς ἐλάβετε. καὶ ἀμῶς ἑαυτοῦ δι' ἀπαιζόντες ἀναγεγράφασιν ἕλλιωσι. καὶ τοῦτον μαρτύριον, ἢ τὸ ἄλφα φωνὴ τὸ πρῶτον στοιχεῖον καὶ

ἄρχοντος

χ[illegible]ς, ἀπὸ τοῦ ἀλλεφύλου ἑβραϊκοῦ λαροῦπος τὴν Χαϊνλιτιν τὸ μανδεῖον καὶ πρώτην καὶ ἀθανάτου ὀνόματος σημαίνουσι καὶ ἱερωμένην βιβλία ἐσφυτεῖσαν τὸ ἄλλων. ὁ μάρτυς ἰωσὴφ ὁπαυμάσιος ὁ τούτου ἀπόγονος. ὁ τὸ Φαραὼ καὶ σύμπνια ὡς μέλλον ἀποκτεῖναι δικαίου μῶνος τοῦτόμοι καὶ Φίλων ἑβραίων φιλόσοφος, σὺν τῷ τὸ πολιτικοῦ ῥίῳ ζωσιμᾶ μαρτυρήσεται Φίλων, πρὸς οὗ ἐρέθη, Φίλων πλατωνίζῃ καὶ πλάτων Φιλωνίζῃ. Ὅτι ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρία, ἀπὸ σεροὺχ ἕως τοῦ χρόνου θάρα τοῦ πατρὸς ἀβραάμ. ὁ ἀβραὰμ μὺ πάρχων ἐτῶν ρ΄ καὶ θεογνωσίας ἀξιωθεὶς σὺν οὐδέτει τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγω τὴν πλάνας τοῦ ἀνθρώπου διὰ νόδος ἐπλήμιον τοῦτ ἔστι τὰ εἴδωλα· ὁ θεὸς εἷς μή ὁ σὺν τοῦ οὐρανοῦ ὁ δὲ πάντα τὸν κόσμον δημιουργήσας. ὁρῶν χαλδαίους ἀνθρώπους πτοσμαθολατροῦντας, ἤρξατο διανεύμῳ· ὅτ ὄνομος ὁ τὰ θεῖον σὺν τῇ ἐνφιλοθέου καρδίας· ὁρῶν δὲ ὁ οὐρανὸν ποτὲ μὴ λαμπρὸν ποτὲ ἠσκοτόμενον, ἐλέγῳ σὺν ἑαυτῷ ἀδύνατόν ἐστι θεὸς· ὁμοίως καὶ τ ἥλιον δὲ τὴν σελήνην· τ μ, ἀποκρυπτόμενον καὶ ἀναρρέμῳ· τ ῥι, φθίνοντα καὶ ἀπολήγουσαν, ἔφησεν ἀδύνατοι εἶναι θεοί· καὶ μήτοι καὶ τὴν τ ἀστέρων πίνησιν, σὺν τῷ παρὸς δὲ παιδεύειν τὴν ἀστρονομίαν, ἀπορῶν ἐδυσχέρανεν· ὧφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ λέγει αὐτῷ· ἔξελθε σὺν τῆς γῆς σου καὶ σὺν τῆς συγγενείας σου. καὶ λαβὼν δὲ εἴδωλα τὸ παρὸς, καὶ δὲ μὴν, πλάσας, δὲ δὲ, ἐμαντεύσας, ἀνεχώρησε μετὰ τὸ παρὸς σὺν γῆς χαλδαίων. δὲ ἐλθόντων εἰς χαρραν, ἐπλάτυνεν ὁ πὴρ αὐτῷ. δὲ ἐξελθὼν σὺν ἐκεῖθεν σὺν λόγω νυείου, ἦλθε σὺν τῇ γυναικὶ σάρρα καὶ τῷ ἀνεψιῷ λὼτ, μετὰ πάσης αὐτῆ ἡ δόσεως. εἰς τὸ ὀφλομύλων γῆν χαναάν. ἰωβοὶ χαναναῖοι τυραννικῶς ἀφελόμενοι, ὠκησαν. λιμοῦ δὲ γενομένου, καταλιπὼν τὴν χαναναίων γῆν, εἰς αἴγυπτον ἀπῆλθεν· οὗ δὲ τὴν γυναῖκα σάρραν, ἀβιμέλεχ βασιλεὺς τοῦ τόπου ὁ θεὸς σὺν δείματος, δὲ μὴ φόνευσῃ τὸν μελῶν ἐπάξας, ἀπόδοσις ἔφη τῷ ἀνθρώπῳ τὴν γυναῖκα ὅτι προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ· καὶ ζήσεις· εἰ δὲ μὴ ἀποδώσῃς, γνῶθι ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντες. δὲ οὕτως ἀπολαβὼν τὴν γυναῖκα ἀμίαντον, δὲ προσευξάμῳ, ἀπέλυσε τὴν τάχιστα ἀβιμέλεχ. δὲ τὸν οἶκον αὐτοῦ. δὲ ἔκτοτε τιμῶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ προσέχων ἐν τοῖς ὑπ αὐτοῦ λεγομένοις. διὰ δὲ σκαλος ἦν ὁ ἀβραὰμ ἐν σεβείας δὲ πολυπειρείας αἰγυπτίοις ἐγκύκλ. ὁ αὐτὸς ἀβραμ δεκατεύσεως ἐν τῷ πολέμου, τὴν λωτὰ ἀγίας τὸ μελχισεδὲκ κατηξίωται τὸ βασιλέως σαλὴμ, ὃς ἐξήνεγκεν αὐτοῖς δὲ οἶνον. ἐν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου. καὶ ἐδωκεν αὐτῷ ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἐν δὲ ὁ μελχισεδὲκ ἀπάτωρ. ἀμήτωρ. ἀγενεαλόγητος. ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ. ὃ δὲ ἀβραμ ἀπεκρίνατο ὁ λόγος τοῦ ἀστέρας, καὶ τὸ πλῆθος αὐτῆ ἔσεσθαί οἱ τὸ σπέρμα προεῖπε λου. ὁ δὲ, ἐπίστευσε τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ σάρρα στεῖρα οὖσα, συνεχώρησεν ἀβραμ, ἀπὸ τῆς παιδίσκης παιδοποιήσασθαι. καὶ ἔσχεν ἰσμαήλ. σὺν νενήκοντα δὲ καὶ ἐννέα ἐτῶν ὄντι τῷ ἀβραμ, ἐφανείς ὁ θεὸς ἀβραὰμ μετονόμασεν. ἀβραμ γὰρ προὔλεγετο. ὁμοίως καὶ τὴν σάραν σάρραν, προσθεὶς ἕτερον ρ. καὶ πεδέτεμεν ἰσμαήλ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ οἴκους. δὲ ἀβραὰμ ἐνισχυθείς, ἐπῆρε τὴν σάρραν αὐτῷ παῖδα. δὲ, ἐμείδασεν. καὶ ἰσαὰκ ὠνομάσθη προσηγορεύθη, φόβου μῶς δὲ μεδὲν δύνης τέλως πρὸ τὴν τῶν ἑβραίων διάλειπτον. Ἀβραμιαῖος, ὁ ἀπόγονος ἀβραάμ, ἡμεταντιαῖος. ἰουδαϊκός.

Ἀβραβαίνων. θρυπτόμῳος. ἡλικιόμῳος. σὺν εἶνος ὄντως ἀβραβαίνων ἐδόκει. ἔχων δὲ ὁ φρισὺ ὑπορεμμένας αὖ. Ἀβρανῖτις. χώρα. Ἀβραῖς. ἀπαλαῖς. ζυφραῖς. αἰλιανὸς Χαϊνλίναις μάλα ἁβραῖς καὶ τρωμναῖς ὕφασιν ὑπερφαίνω ἡ ἡσυμμύναις Χαϊνθυσίας. Ἀβρέας ὄνομα νύειον. Ἀβρεπανὴ χώρα λεγομένη μυσία. ἀπὸ βρετίας νύμφης. Ἀβρηλία. χώρα καὶ ἀβρηλιανὸς καὶ ἀβρήλιος, ὀνόματα νύεια. Ἀβρεικέτερον, τὸ ἀληθέστερον. Ἀβρεικτον τὸ δύσκωφον ἤτοι ἐκ μέρους ἀκόον. Ἀβρέξαι δὲ ἀπὸ βορασύνυσα ξαι, ἤποι μυθῶσαι. Ἀβρεόεις ὄνομα νύειον. Ἀβρομάσης Φρᾴπος. οὗ ἡ ἀληθὼ σώματος καὶ θυμὸς βαχύτητα φλογμώδης ἰῶ, ὀδυτερηλωνίσης τυγχάνων βαύδωνος. ἀλλως τελῶ καὶ πρὸς σωφροσύνῳ πεπαιδωκότι καὶ διηρθρωμένος, δὲ πρὸς χρῆμα δὲ πολεμον πολεμῶν, ἀσπονδον. διέφερε γῶν τῷ δὲ πελῶν στρατιωτῶν ὁ σπουδαῖος εἰς πλοῦτον οὐδένα. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει δὲ βασιλεῖ θεοδοσίῳ χρήσιμος. ὅστις πρὸς τὸν εὐα-

λεντιανοῦ. Τὸ τὸν ἀρεσκωτὸν ὄντα καὶ δίκαιον, καὶ τὸ παρὲξ αὐτὰ βάρος ἐπιτιθεὶ καθαπερ ὀρθὸν καὶ ἀσφαλῆ τινα πίονα τοῖς βασιλείοις πρὸς τὸ μηδὲν ἢ μετὰ τὸν αὐλὸν παραλαμβάνεσθαι ἢ ἁμαρτάνεσθαι. Ἄβροδίαιξ. τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἁπαλή. καὶ ἀβροδίαιτος τρυφητής. τρυφερόβιος. τοῖς δὲ ἑωμαίοις, οὐκ ἐστὶ τὸ ἀβροδίαιτον ὁρίσαι. ἄλλως δὲ ὡς φιλοθρύλητοι τίθενται καὶ φερέπονοι. σημαίνει δὲ, καὶ τὸν πλουσίως ζῶντα. καὶ ἁβρότητι, τρυφερότητι, ἁπαλότητι. Ἁβροήμασ. οὗτος σατράπης ὑπὸ ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως. Ἁβρόμιος. χωλὸς οἶνου. ὑπὸ ὀλοῦ διὰ τὸ μαφύσσω πυρός, εἰς ἐκτόπους ἡλίους σροσεραῦ πίομαι σὺν λιβάδων. ἁβρόμιος. καὶ ὅλοιπος. σὺν ἐπιμεγέθει. Ἄβρομος. ὁ θορυβώδης. Ἁβρόν. παρὰ ροδόπτωκελόν. αὔθαδες. σεμνόν. τρυφερόν. Ἁβρός. λαμπρός. τρυφερός. ἁπαλός. σὺν ἐπιμεγέθει. ἁβρὸν ἐπιζύζων πιθανὰς ὑπορρίζετο πέπλους. ὅμως δὲ ὁ τρυφερὸς ἐκεῖνος καὶ ἁβρὸς ἐς τοσοῦτο μαλακίας τὸ σῶμα τοῦ κατεσχυκὼς ἐς λελυγισμένος ἐς ἐβάστε ἡμᾶς ἂν ἀδυνάμενος ὡς σορὰ αἵ τε ἑταιρίδων ἀσελγέσεραι. ἐς ἁβροσαγὴς ἔχων ἀεὶ τὸ μέγεθος ἐς τοῦ βοσρύχου, λαβὼν χρυσίον σὺν τῇ κοινῇ συμφορᾷ ὄσον ἱκανὸν ἵνα ἐμπλῆσαι καὶ τὸν σὺν μύθου μίδαν, εἰσέρρει πρὸς τὸν βασιλέα. Ἁβροσλεθιμών. καινότερος ἐς ἀθαλὴς. παίζας δὲ ὡς ἁβρότατα τὰς ἀμαθίς ἐκκαλλύνειν καθ' ὅλου τὸν. ὅτε δὴ πλεῖστον θαυμάζοντι, ἐς ἁλμυρούς. Ἄβρος. ὠκύτονος ἔθνος πρὸς τὸ ἀβρία. Ἁβροσύνη. φαυλότης. Ἁβροβάζω. ἁμαρτάνω. Ἁβρότερον. ἀλλ' ἁβρότερον αὐτῷ εἶχον καὶ συβαίτης μετοὶ ἦσαν. Ἁβρότης. νύξ. παρὰ δὲ ἑστερῆσθαι βροτῷ. Ἁβροτίμων. ὁ μαστολός. Ἄβροτον. ἄφυκτον. ἀναίσθητον. Ἀβρόβιον εἶδος βοβρίνης θαμνώδους. ὃ δὲ μικρότατον θαμνάριον καὶ ξηρόφυτον κατὰ τὸ τὸ δύσασιν. διαφορικῆς τε καὶ τμητικῆς ὑπὸ χολῆς διυδρώσεως. ἀνάβροχον δὲ σὺν ἐλαίῳ δι' ὅλου τὸ σώματος ἐπὶ πολὺ ὅσον εἰς γυμάζει καὶ τὸ πεπαυμένον μᾶλλον τὸ ἀπαύστου ἀλωτικὴ ἄτοπα σὺν τινι τῶν λεπτομερῶν ἐλαίων.

Ἀβροχίτων. τρυφοφόρων. Ἄβρων. φύξις ῥόδιος γραμματικός. μαθητὴς Τύφωνος. σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ. γεγονὼς δὲ σὺν δύλων ὡς φησὶν Ἑρμιππος. Ἄβρωνος βίος. ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. ἄβρων γὰρ παρὰ ἀργείοις ἐλέγετο πολλοῖς. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἄβρου. ὁ ἁβρώνθιος. Ἀβρωύεται. ἡσυχίαι. θεύπεται. παυσάμενοι. Ἀβυδηνὸν ἐπιφώνημα. ὅταν ἀπαίρως ἐπιφανέντος τινὸς ἀπιστίας ᾖ, εἰώθαμεν λέγειν ἀβυδηνὸν ἐπιφώνημα. διὰ τοῦτο ἀβυδηνοὺς ὅταν τινα τῶν πολιτῶν ἐξενίων ὄντων, μεθ' ὑμνου καὶ ἐπαίνους, ἐπαιδίαν πόθεν φέρειν φιλανθρώπημα. τετιθηνῶν θορυβουσῶν, τῶν τε παιδίων πεπαγέντων, σὺν ὀχλεῖσθαι ὑπὸ πόνου. ἀφεθῆναι λέγειν ὁ πόθεν ἐμοῦ. Ἄβυδος, πόλις. ἐπὶ συνηφανέντου ἐπὶ πολὺ κλέξις διὰ τὸ δοκεῖν συνηφανέντας εἶναι ὑπὸ ἀβυδηνοῦ, ἐς ἐπίφθεγμα ἀβυδόθι σὺν ἀβύδω. ἐς ἄβυδον φλυαρίαν τὴν πολλὴν, καὶ ἀβυδηνὸς ὁ ἀπὸ τοῦ ἀβύδου. Ἀβυδῶν. ἀβυδῶνος. χωλεῖον μανεδονίας. ὡσσεράρων. τηλόθεν δὲ ἀβυδῶνος ἀπαξίου ἀρυρέοντος. Ἀβύρβηλον. ἀναίσχυντον. ἀπεχθὲς. καὶ ἀβύρβηλος, ὁ πολὺς. ὁ μέγας. καὶ ἀκαθαρτικός. λέγει δὲ ἐς ἀβύρβηλος ὡς ἐς πρὸ ὀλίγου πέφρασται ὁ ἀκαθάρτος. Ἀβυρβάκη ὑπόθεμμα βαρβαρικὸν, καθαρτικὸν ἀναζόμενον διὰ τοῦ φόσεων ἐς παρδάλεων ἐς ῥοιάδος ἡθικῶν ἐς ἑτέρων τοιούτων. δριμύδηλον ὅτι θεόφραστος θησεῖ. ἐξῆς δὲ μύδωνται αἶαν. σὺν θαπαρδάλεων πολείων τε εἶναι καὶ πεφάσεων ἀβυρβάκη. ὅθεν δὲ καὶ σὺν ἐπιπυρφαλάω μυκᾶσθρου τοῦνομα. Ἄβυσσος. ὁ ἀβυθὸς χωρῆσαι δύνατος. ἴωνθεν δὲ τὸν βυθὸν, βυσσὸν φασιν. ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεῖσθαι παρὰ τὸ δύνω τὸ καταχθόνιος. ἐς βοσκὴν βύω βύσσω βέβυσμαι. βυσσὸς καὶ ἄβυσσος. ἐδοὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. ἀριστοφάνης. ἀθὼ δὲ παλαμήδει λίμνη ἔχεις μεγάλῃ πάνυ ἄβυσσον. καὶ ἀδετέρως φησὶν ὁ αὐτὸς, ἕως ἂν ἦ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον πρὸς τῇ θεῷ ἐπιβρωδούσιν. σὺν γὰρ τῇ ἀπροπάλει χιλίαι ἐλαφραὶ πέπλοι. Ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν ἐσίαν ἰθεῖα γραφή. ἐπειγομένη γὰρ πάντα χόθεν ὕδατι πρεπέχεται μεγάλοις καὶ μικροῖς πλάτεσιν. εἰ μήτως ἄβυσσον περιβόλαιον αὐτῆς εἰρηκεν ὁ δαβίδ. ἐς ἄβυσσ' ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, ὁ αὐτὸς πρὸφήτης φησίν. ἐς ἀπιστικὰ λέγων ἐμαθ καὶ τὴν τὸ πλήθος ὑπορροὴν ἐπιπωδός. ὡς σὺν ἀβύσσῳ τινὶ σκεπαρνεύχει ἐγκόμιον. ἄβυσσος ἔστι ὑδάτων πολὺ πλῆθος πολύ. Ἄβυσσος. ἱερὸν ἐν τῇ προσεφόνης. πολλὴν χρυ

τὸν σωφρονοῦντος τὸ μέσον προφυλακτικὸν ἀβίωτον ἔχων· σὺν ᾧ χρυσοῦς τις ἄβυσσος· ἀόρατος τοῖς πολλοῖς καὶ γῆς κεκρυμμένος. Ἀγάγως· αὐθυπόστατος· ἀγάγωμεν. Ἀγάζω γλωσσ. Ἀγαθὰ ἐστὶ πρὸς διάλαυσιν καὶ ὠφέλειαν καὶ πρὸς ἐμφάσεως ξενοφῶν τὴν λέξιν καὶ ἀγαθὰ κιλίκων λέγεται τὸ ἔγκλημα κιλίκων δὲ ὄνομα κύριον. Ὦ πόρος δὲ ἰῶ. Ἀγάθαρχος ὄνομα κύριον· ἰῶ δὲ ζῶ γράφος ἐμφανής, ἀδήμου υἱός, τὸ δὲ γλῆμος σάμιος. Ἀγαθὴ καὶ μαζὰ μετάγετον. Ἐστὶ τῇ ἀβλεπτερείᾳ διδόντων καὶ ἐρεμνῶν. Ἀγαθὴς τύχης νεώς· ἐκ ἀθλητὴς τὸ σημαινόμενον. Ἀγαθὴ· σχολαστικὸς σμεραίος· ὁ μεγάλας ἰῶ μεγαπρεπῶς ἰσοείαν τὸν καισαρείαν· τὰ καλὰ βέλτιον· καὶ ἁγὴς σὺν ἀλία ἐστὶ σὺν λιβύκη πρὸς ἕξις· τουτέστι ἁγὴς ναοῦς σὺν ἰταλία καὶ ἁγὴς σὺν λαζικῇ καὶ βυζαντίῳ· οὗτος συντάξει ἐστὶ ἑτέρα βιβλία ἐμπεδάτε καὶ καταλαβάδην. ἁγέτε κελεύσματα δαφνιακὰ· ἐστὶ πύλην τῇ νέῳ ἐστὶ γεγραμμάτων· ὧν αὐτὸς σωπᾶξεν σὺν τῇ καιρὸν πατὴρ τῇ· συνέκμησε δὲ παύλῳ ὦ σιλεντιαρίῳ· ἐστὶ μακεδονίῳ ὦ ὑπάτῳ· ἐστὶ βρουιανῷ ἐστὶ ἰασιανοῦ χρόνων. Ἀγαθικὰ ἐστὶ πουδεῖα. Ἀγαθοεργία· δαιμόσιος· ὡς δὲ σὺν λέγω τὸ παῦ συλλαβεῖν, ὃ πρὸ δὲ φησὶ πυθαγόρας ὁμοιότητα ἔχειν τῷ θεῷ τὸν ἄνθρωπον, τοῦτο σαφῶς ἐστὶ τῇ ἔργων αὐτὸς ἐπιδείκνυσθαι, τὴν ἀγαθοεργὸν προθυμίαν· ἐστὶ δὲ πάντας ἐπεκτεινομένην δωρεάν· μάλιστα μὲν, τῇ ἀναγωγὸν τῇ ψυχῶν διὰ τῶν πάντας ἐπικτεινομένων δωρεάν· μάλιστα μὲν, τῇ ἀναγωγὸν τῇ ψυχῶν διὰ τῶν σωτήριον τῇ σωμάτων σὺν τῇ ἀδίκου καὶ ἀνοσίου ἐκλαιπωρίας· τὸ δὲ αὖθις, ἐπιμελεῖσθαι τῇ ἔξω πραγμάτων ὁ σοδύναμις. Ἀγαθοεργίαι· αἱρετοὶ καθ' ὑπεραγαθίαν σὺν ὧν ἐφόρων. Ἀγαθοέλφα· ἡ τῇ ἀγαθῶν σὺν λογή· ἐκ ἀρκεῖ τοῖς πρᾶγμασιν ἡ ἀγαθοέλφα μόνον· ἀλλὰ δεῖ ἐστὶ ῥώμης καὶ ἐπιστρεφείας.

Ἀγαθοῦ δαίμονος· ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, μετὰ τὸ δεῖπνον σπένδειν ἀγαθοῦ δαίμονος· ἐπιστρεφόντες ἀκρατον· ἐστὶ τοῦτο λέγειν ἀγαθοῦ δαίμονος· ἄλλοι δέ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι· χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, διὸ σωτῆρος· καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς, οὕτως ἐκάλουν· καὶ σπένδειν ἔθος ἦν τοῦτον ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὅτι πολλὰ ἀγαθὰ βιβλία συνέταξεν ἀριστοτέλης ἐξ ὧν γράφουσι τὸν παλαίφατον δόξαν σὺν αὐτῷ καταλαβεῖν· ἐστὶ μέμνηται τοῦ συνέδριον, ἀριστοτέλης σὺν ᾧ πρώτῳ πολλὰ ψυχῆς· ἐπονομάζων αὐτὸ πολλὰ φιλοσοφίας. Ἀγαθῶν ἀγαθίδιος· ἐστὶ πεται ἡ παροιμία ἐπὶ τοῖς πονηροῖς, ἐστὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν· ἐστὶ ἀγαθῶν θαλάσσης, ἐστὶ πλήθους ἀγαθῶν. ἐστὶ ἀγαθῶν μυρμηκία, ἐστὶ πλήθους δαιμονίας· ἐστὶ ἀγαθῶν σωρός, ἐστὶ πλήθους ἀγαθῶν ἐστὶ πολλῆς δαιμονίας. Ἀγάθων ὄνομα κύριον· ἰῶν δὲ βαγήνης· διεβέβλητο ἡ ἐστὶ μελαγκία· ἀειτοφαύης ἀγάθων πού ἐστιν· ἀπολιπὼν μάχιχθ· πῖγης ὁ τλήμων· δύμαινέρων δωχίαν· ὅτος ὁ ἀγάθων ἀγαθὸς ἰῶν τὸν βόσπορον· ποθήσας βίς φίλοις· ἐστὶ βαπτίζειν λαμπρὸς· φασὶ δ' ὅτι ἐστὶ πολλῶν συμπόσιον σὺν ἐστάσει αὐτὰ τέγεα πολλῶν ἄμα φιλοσόφων πανθαχθέντων· κωμῳδοποιὸς σωκράτους διδάσκαλος· ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς θαλύτικα. Ἀγαθώνειος αὐλησις· ἁμαλακὴ καὶ σὺν λυμένη· καὶ μήτε χαλαρὰ, μήτε πρὸς αὐλὸν κρατοῦσα ἡδέως. Ἀγαθώνιον ὄρομα κύειν, ὃς ἐβασίλευσε τῆς κρητικοῦ· Ἀγαθοὶ δαίμονες ἀκρυβεῖς ἀνδρες· ἐστὶ σφόδρα πρὸς ἐλεγεῖα τόντων. Ἀγαθοκλῆς· ὅτος ἐγένετο τύραννος· καὶ ὡς φησὶ τιμαῖος, τῇ τὸν πρώτην ἀλιπίαν ποιὸς πόρνος· ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις· κολοιός. Διόρχης· πάντων τῶν βαλομένων, ὃς ὅπου θέμπροσθεν τέγενόμενος· ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκα φασὶ καταλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν· τί δὲ ὑπὲρ γὲ τί δὲ ὑπὲρ ἐμέ· ὅτι δεῖται φύσεως ἀνάγκη μεγάλα πότερα ματα γενέσθαι τὸν ἀγαθοκλέα τοῦτον, δῆλον· εἰς δὲ ἃς συρακούσας πᾶσαις ἐμμανέσθαι φύγων τὸν λοιμὸν, τὸν καπνὸν· τὸν σκληρὸν· πρεῖτε τὴν λιπίαν ὀκτὼ καὶ δέκα ἔτη πεγενῶς· καὶ μετά τινα χρόνον ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης τύχης θέσεως· πύειος μὲν ἐμμένεσθαι πάσης σπουδῆς· μεγίστοις δὲ κινδύνοις πρείσασι καὶ χαλεπότητος· τέλος ἐπικρατήσας τῆς δυναστείας κατέσχε τὸν βίον· βασιλὰς προσαγορευόμενος. Ἀγαθὸν κοινῶς μὲν, τὸ, τὸ ὄφελος· ἰδίως δ' ἕτερον ὠφελεῖσθαι· ὅθεν αὐτὴν τὴν ἀρετὴν ἐστὶ τὸ μετέχον αὐτῆς ἀγαθὸν, ἐκχωρεῖ λέγεσθαι ὅτι τὸ ἀγαθὸν, ἀφ' οὗ συμβαίνει ὡς τὴν πρᾶξιν ἐστὶ τὴν ἀρετὴν· ὑφ' ἧς, ὡς τὸν παυδαίαν τὸν μετέχοντα τῆς ἀρετῆς· καὶ οὕτω τὸ ἀγαθὸν, τὸ τέλειον καὶ φύσιν· λαμπρὸν καὶ ὡς λαμπρὸν· τοιοῦτο δεῖναι τὴν ἀρετὴν, ὡς μετέχον, ἐστὶ πρᾶξις ἐστὶ καὶ ἀρετὴν ἐστὶ τὸ παυδαίας

εἶναι. Ἀσυμβλητικὸν δὲ τῶν τε χαρακτῆρα τῶν ἀφοσιώσεως τὰ ἀσυλλήπτα. ἔστι δὲ ἀγαθὸν
πρὸς ψυχὴν. ἀγαθὸν, σπουδαῖον. ἀγαθὸς δὲ, ὅτε πρὸς ψυχὴν ἔστι σπουδαῖος. ἀγαθὸς μὲν πρὸς ψυχὴν, ἀρετὰς καὶ ἀγαθὰς
ἀγαθὰς πρὸς ἕξιν. ἀγαθὸν σπουδαῖον, τό, τε σπουδαῖον ἔχειν πρόσταξιν. ἀσπουδαῖον φίλον, ἢ τῶν δύο τῶν ἀδαιμο
νία. ἀγαθὸν ἔστι σπουδαῖον ὅτε πρὸς ψυχὴν, τὸ αὐτὸ καὶ ὡς εἶναι σπουδαῖον ἀσπουδαῖον ἀδαίμονα. ἔστι δὲ ἀγαθὸν ἀγαθὸν μὲ
εἶναι τελικὸν. ἀγαθὸν, πρακτικὸν. ἀγαθὸν, τελικὸν ἢ πρακτικόν. τὸν μὲν φίλον τὰ ἀγαθὰ πρὸς γνώμεν
ὡφελεῖν, πρακτικὸν εἶναι ἀγαθὸν. θαρσεῖ ἢ φόνημα καὶ ἡ ἀνδρεία τὸ τέρψιν. ἢ ἀφοσίωσις ἀλυ
σίαν ἢ πᾶσαν τῶν καλλάρετῶν πρόξιν τελικὸν. πρακτικὰ δὲ τελικὰ. καθὸ μὲν πρᾶξιν τῶν ἀδαιμονεῖν
πρακτικὰ ὄντων ἀγαθά. καθὸ ἢ συμπληρῶσιν αὐτὰ, ὡς τε μέρη αὐτῆς γνώσθαι τελικὰ. οἷον φίλος.
ἢ ἐλευθερία. ἢ τέρψις. ἔστι τῶν πρὸς ψυχὴν ἀγαθῶν, ἀμφὶ μὲν εἰσὶν ἕξεις. τὰ δὲ, διαθέσεις. τὰ δὲ,
ὅτε ἕξις ὅτε διαθέσεις. διαθέσεις μὲν αἱ ἀρεταί. ἕξεις ἢ, ἀσυνδεύματα. οὐ τε ἕξεις ὅτε διαθέ
σεις αἱ σὺν ἔργοις. κοινῶς ἢ τῶν ἀγαθῶν, μικραὶ μέν ὄντες, ἀτεκνία. ἢ ὑγεία. ἀσθενὴς δέ ὄντες ἀγαθὰ,
ἀσυνάρτητα. ἢ ἀεὶ μὲν πρόνοια, αἱ ἀρεταί. ὀνὰ ἀεὶ ἢ, οἷον χαρά. πρόθυμα τήσις. πᾶν ἢ ἀγαθὸν, λυσιτελὲς
εἶναι καὶ συμφέρον. ἢ δέον. καὶ χρήσιμον. ἢ ἀχρεῖον. ἢ κερδαλέον. ἢ ὠφέλιμον. ἢ δίκαιον. ἢ αἱ
ρετὸν. ἀγαθὸν δέ ὄντος πᾶσιν ἐφετὸν. ἢ ἔστι ἀγαθὸν ἐστὶν εἰς ὃ πάντα ἀνήρτηται. αὐτὸ δὲ εἰς μηδέν.
Ἀγαθόν. ὁμώνυμος ὄντος φωνή. κατηγορεῖται ἢ δέ κατηγορήματα ἀγαθά. ἴστέον αἱ τ. κατηγορίαι. ἢ
τὸ μὲν ποιεῖν, ἐστὶ ποιεῖν τινα ἀγαθὰ ὡς ποιητικὰ. λέγεται δὲ τὸ ἀγαθοῦ ποιητικὸν ἀγαθόν. οἷον τὸ
ὑγιάσαι ποιητικὸν ὑγιείας. κερδαλέος. καὶ ὅλως ὠφέλιμον. τὸ δὲ σὺν ἕξει σώματι ἀγαθὸν ὡς ποιητικὸν ἀ
γαθοῦ, ἀγαθόν. τὸ δὲ ποιόν, ἐστὶ τῶν τὸ ποιοῦν κατηγορίαν. ποτὲ δὲ τὸ ποιὸν ἐστὶ ψυχῆς. ὅταν
γὰρ κατηγορήσωμεν τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς, λέγοντες αὐτῶν ἀγαθὸν, τὸ ποιὰν αὐτὴν εἶναι σημαί
νομεν. οἷον σώφρονα. ἀνδρείαν. δικαίαν. ποιότητος ἢ οὐσία ἐστὶ ποιά, ὁμοίως καὶ ἀνθρώπου.
ὅταν δὲ τὸ ἀγαθὸν κατηγορήσωμεν αὐτῶν, τὸ ποιὸν αὐτὸν εἶναι σημαίνομεν. οἷον σώφρονα. ἀνδρεῖον. δί
καιον. φρόνιμον. σπάνιόν τε δὲ τὸ ἀγαθὸν, ὃ ποτὲ σημαίνει. τὸ δὲ σὺν τῷ προσήκοντι καιρῷ γινόμενον, ἀ
γαθὸν λέγεται. σημαίνει ἢ ἀγαθὸν, τὸ πρόσφορον. τὸ γὰρ μέθιον καὶ μὴ σφοδρὰ ἄλλον μήτε σὺν δέον, εἰ κ
αὖ ποσὸν καθόσον ἐστὶ τοῦτο τὸ λέγεται καὶ ὡς ἐστὶ ἀγαθόν. ὡς δὲ πρὸς λέγεται δὲ ὡς πότε. ὃ δὲ
σύμμετρον, οὕτως ἀγαθόν. καὶ σὺν τῷ πάσχειν. ὡς τὸ θεραπεύεσθαι. ἢ διδάσκεσθαι. ὅστι τὸ ἀγαθὸν,
ἢ σὺν τῷ πῶς. οἷον τὸ σὺν ἡδονῇ εἶναι. τὸ σὺν ὑγιάνοις χωρεῖν οἷόν τε. τὸ, σὺν κόσμῳ ἔχουσιν καὶ ῥητέον. εἰ κ ἂν
ἢ σὺν τῷ πεῖσαι. ὅταν ὦ μὲν λυσιτελοῦν τὸ καθέζεσθαι, καθέζεσθαι. ὡς δὲ τὸ ἀναπεῖσαι, ἀναπεῖσαι. ὃ συμ
βαῖνον φέρει εἰπεῖν. Ἀγαθὸς ὁ φόνιμος. ἀνδρεῖος δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός. ἀσυμπλέον δὲ
ὁ ἀγαθός. ἀγαθὸς γὰρ ὁ σώφρων. ὁ ἀνδρεῖος. καὶ οἱ λοιποὶ ἀγαθοὶ λέγονται. καὶ οἱ ἀσύμφυτοι μονοῦν. τοῦτο ἢ
δαίως, ἀγαθοὺς μὲν ἀκουσίους ἀγαθοὺς δέ, ἢ σὺν χειρὶ πρίασθαι μάχην. Ἀγάθυρσα πόλις
σικελίας ὡς πολύβιος. Ἀγάθυρσοι. ἔθνος σὺν δοτέρω τῷ ἀι μου. καὶ ἀπὸ ἀγαθύρσου τοῦ ἡρακλέ
ους καὶ ὡς εἰσανδρος ἀπὸ τοῦ ἀγαθύρσου τοῦ διονύσου. Ἀγαλειὸς ὁ ἀγαν σὺν δόξος. ἢ ἀγαλιάτη.
Ἀγάλακτες. ὁ μογλεῖς. ὁ μαιμοὶ. ἀδελφοὶ. ἄλλοι δέ φασιν ἱερείων κοινωνοὺς ἢ συμπενῆς. οἱ δέ,
σωσόφρας. Ἀγαλέον ὄνομα ὄρεως. Ἀγάλλει. ποιεῖ. σκιρτᾷ. ἡσμεῖ. Ἄγαλμα, πᾶν
ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ δίδωσιν αὐτύειον ἵνα σὺν πνοὴν σκῆπτον ἀγαλμα, ἄνδρας τε χρυσοθείς ὁ
μέτεθος ἢ προσεικὼν τῆς λίθου φύσιν. Ἄγαλμα ἀθλιωδὲς ὄντος σὺν ἀθλίως. καὶ ὄντος ἄγαλμα
βδέλυγμα τῆς ἑρμηνείας σὺν ἀντικείμενα. ἢ ἄγαλμα ἀπὸ ἄλλων. σὺν ὧν ἀπὸ ἄλλωνος. καὶ ἄγαλμα
διονύσου σὺν ὧν αὐξέντιος. Ἀγάλματα. ἃ τῶν θεῶν μιμήματα. ἢ παῖδα ἃ ἡσμένου μετέ
χοντα. ὁ μύρος βασιλικὸς δὲ κεῖται ἄγαλμα. ἢ κίσσοδος. τὸν ὅρμον ἄγαλμα καλεῖ. σίνδαρος δὲ
τὸν σὺν ἃ φουσικάλλω οὕτω καλεῖ. ἀνεισίδικος. τὸν σὺν νεκροῖς ἡσμον. καὶ ἐφῶ τις ἀγάλλεται. ἢ
τὸ εἰδωλον. βρέτας. χάρμα. καμονικὸν ἡσμος. καὶ χάρμα, θαλλοὶ. ἀνδριάντες. σὺν γραφαί. ἀγάλμα
τα δὲ ἢ τὰ γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. ἀγαλμάτιον δὲ ὑποθετικῶς. Ἀγαλ
ματοποιοὶ δέ τες χειροτέχνοι. οὗτοι ἀκριβεῖς. λύσιππος. ἀπελλῆς. πολύκλειτος. φειδίας. Ἀ
γαλματοφορέμ. ἀγάλματα ἢ τὰ τύπους τῶν νοημάτων φώνων σὺν ἑαυτῶν. ἄλλο φίλων. Ἀγάλ
λων ἑαυτὸν σημνοποιῶν. Ἀγαμαι παρδίας. ἀπὶ ὡς ἂν θαυμάζω. ἄγαμαι κατὰ πρόθεσιν

στιν γλυκὺ· τὸν φίλον ἄγαμαι τρόπων τε τῶν Χριστοῦ ἕνεκα· καὶ πατὴρ ἀγαθὸς εἶναι· εἶναι δὲ τὸν πολέμου θεῶν τιμᾶ ἀγαθὸν εἶναι· ὅλως ἐχθρὸν αἰτιατικῆ· καὶ ὅλως δεκανοῦ τὸ σὺν ἐνεργείᾳ γίνεσθαι· ἀλιανὸς· ἐπεὶ καὶ τὸ μὴ μέλεω πρὸς τὸν τῶν εἰδώλων πάειν ἔτε ἐπαινῶ οὔτε ἄγαμαι· ἐγὼ δὲ ἄγαμαι καὶ τοὺς δὲ τοὺς ἄνδρας· τὸν δὲ ἀπαρνᾶν ἀμέγιστον καὶ πρὸ τούτων· ἀγαθὸν ἐποίησε μύους ἐξίνωσις, τούτων ἐπιθύμησι τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι· Ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος ὡς ἀχάμαν· ἀγαμεμνονέι οἱ καὶ ἀγαμεμνονεία ναῦς· Ἀγάμυθα μαίζων ἀγάμυθοι τοὺς τὰ ψυχίας ἐπιχόδοσι τῶν ἵππων· Ἀγαμήδης ὄνομα κύριον καὶ θηλυκὸν ἀγαμήδη· ἄγαν ἐμεῖσθαι τῶδε· οἷον ἀπάσθαι καὶ δέπεστείνεσθαι· Ἄγάνιφον, ὄμπρος ὄρος τὸ λίαν χιονίζόμυον· Ἄγανον πρὸς παροξυτόνως τὸ κατηγὸς ξύλον, ἢ τὸ φρυγανώδες εἰς ἕτοιμον πρὸς τὸ κατεργάναι· οἱ δὲ, τὸ ἀπελέκητον· ἀγανὸν δὲ ὀξυτόνως καλόν, καὶ ἀγαθὸν· καὶ λαρὸν· οἱ δὲ ἀθάνατον· σύνθεν εἰς ἀγανοφροσύνη· καὶ ἀγανὸς μύ ἀντὶ τοῦ κοσμικὸς μύ· καὶ αὖθις· ὡς ἂν βιβρώκη μὴ ἀγανὸς ἀτθίδι διαλέκτῳ κυρός, ἐπὶ δὲ τεφάνοις δὲ ἐπὶ χοις πλοκάμας· Ἀγανόφρονος τοῦ τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας· ἀπὸ μέρου πρόσωπον τῆς πρόσου καὶ πρόσωπους· Ἀγανοφροσύνη· πρόσωπα· πρόσωπα· τῆς πρόσου· Ἀγανώπιδος· πρόσωπους· Ἀγανώτερον· προθυμότερον πρόσωπον· Ἀγαπᾶν· ἀσπάζεσθαι· Ἀγαπᾶν ἀρκεῖσθαι τινί· εἰ μηδὲν πλέον ἔχοι κτεῖν· Ἀγαπήνορος· τῷ ἀνδρεῖ ἀγαπῶντος· Ἀγαπησμοὶ· ἀγαπησμοὶ λέγουσι εἰ ἀγάπησιν· Φιλοφροσύνῃσι· συναρισώσας μύ ἀνδρος καὶ τὸν ἑαυτοῦ γυνόμυον ἀλλήλων ἀγαπησμὸν οἷος ἦν· Ἀγαπητὸς ἔθη ἢ καλὰ καὶ ἀγαθά· Ἀγαπητὸν ἢ ἀγαπημύον ἢ τὸ μονογενὲς· καὶ ἀγαπῶς· ἔστω δὲ ἄρα πολὺ τὸ ἀνόμοιον σύνθεσις ἡμέρου αὐτῷ ἦν, ὥστε ἀγαπητῶς εἶδον, εἰ μὴ μετὰ πάντων ἀγωνιοῦνται τὸ συναραμύων τῆς στρατείας, ἀγάπη οὐ προπερεύει· ὁ δὲ ὁσολος πᾶλος φησὶ· τουτέστιν οὐ πρόπετεύεται· Ἀγαπητὸς εἰ σπουδασυναδων ὃν σὺν ἐπαίνω πολλῶ τίθεται Δύσερις ὁ Ἀμφίλαχ· καὶ θαυμάτων αὐτὸ ἐξαίσιον μνήμιμον ποιεῖται· ὁρῶν μεθασάσεις· καὶ ποταμῶν καὶ νεκρῶν ἐπερσεις· καὶ ὅτι στρατιώτων ὄντα ἠρπαλίθη μαξιμῖνος ὡς χριστιανὸν ἀποκτεῖναι· διὰ τὸ πιθανέσθαι πολλούς, ἢ παραδοῦναι τέλους μύα ὑποδραμάμυς· Ἀγάπιος· ἀθηναῖος φιλόσοφος μεθ' ὃν πόκλον ἀποιχόμυον· ὃν καὶ μαρίνιος· οὗ ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ ἀποδειῶν πεπολλῶν δυσεπιβόλων· Ἀγάπιος· ἔτος ἦν ἀλεξανδρεὺς μύ τὸ γένος· ἐκπαίδων δὲ λόγοις συγραφεὺς ἐλλυθείοις· καὶ ἰαπίκων μαθημάτων ἀξιογνωτὸς γεγονώς, ἀνελθὼν εἰς τὸ βυζάντιον διαζιβήντε συνεχῶξαν μᾶλλε διαφερεσῶν φύσεως τὸ μεπεθὲ καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμυος· σὺν δόξος τε ἐπὶ τῆτε χνικῆγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνεθίλοχεν· Ἀγαπῶ, ἀπιτικῶς· ἀγαπῶ ἐπὶ τὸ ἀποδέχεσθαι· ἀγαπᾶν δὲ καὶ τὸ ἀρκεῖσθαι· Ἀγαπῶ τὸ ἀρκέσμαι δοτικῆ, ἀγαπῶ τοῖς σὺ πάρχουσιν αὐτῷ ἀγαθοῖς· αἰτιατικῆ δὲ ἀγαπήσεις τὸν θεὸν ὅλῆς ψυχῆς· Ἀπαρεία· ἡ ἄπαρος· ἐρημίτης· ὑπερέτης· ἀχθοφόρος· λείαν ἀγαθερωνκμιόνων· ὅθεν ἀπαρείαν· ἀνάγκη ἀνούσιον λέγομυ ἐπὶ βασιγνομύῳ ὑπηρεσίαν· Ἄπαρος· καὶ ἀπαρεία ἀδημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία· ὡς ὥσπαρ τι αὐτῷ πάρεστι τὸ ἐσθίειν τῆς φύσεως αὐτὸν ἀπαραδόσης πόδι βρώματα ἐφάνεσθ εἶναι· Ἄπαρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ πρόσθαι τοὺς βασιλέων ἀπέλας· ἐπὶ μισθῷ τῷ τοιούτων ἄπαρον· ἢ ἀπὸ τὸν ῥαβυλώνιον· διὰ πορσώνδην τὸν ἄεισον· Ἀπαροι οἱ ἐπὶ διαδοχῆς γεγραμμύοι φόροι· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι· τὰ δὲ ὀνόματα πορσικὰ αἰσχύλος ἀγαμέμνονι· Φρυκτὸς δὲ Φρυκτὸν ὀλύρᾳ πᾶ πάρου πυρὸς ἔπεμπε· τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ὧν φορτηγῶν καὶ ὅλως ἀναισθήτων καὶ ἀνδραποδωδῶν· καὶ τὸ ἀπαρσφορεῖν, ἐπὶ τὸ ταφορτία φέρειν· καὶ ἀπαρεύεσθαι καλοῦσιν ὡς πορπέμεις νῶι, τὸ εἰς φορτηγίαν εἰ δι' αὐτῶν τινὰ ὑπηρεσίαν ἀπεσθαι· μύ ἀνδρος εἰ τῶν ἐν τῷ σικυωνίῳ παρέσεσιν· ἐπολέων κατηνέχθη· κεῖνε θοῦτος πολέμιος· ἐὰν ἔχητ μελανὸν ἀγαρεύετον· Ἀγαρικὸν εἶδος ἐστὶ φύσις περὶ μυκήτων· ἐστὶ δὲ σάσιν σύνθετος ἐξ ἀερώδους καὶ ὑδώδους ἔστ δὲ διαφορητικὴ τῶν δύναμιν καὶ πάχους τμητικὴ εἰ καθαρτικὴ μάλιστα τῶν ἐν τοῖς πλεύρησι ἐμφράξεων· Ἀγάσασθαι θαυμάσεσι· εἰ ἄγασθαι παρὸ μήρῳ εἰ τὸ θαυμάζειν καὶ φθονεῖν· Ἀγασθέντος· ἐκπλαγέντος θαυμάσαντος· τῷδε, ἀγασθέντος ἐπὶ τῇ πεσαρέσει

καὶ ἀγαθεὶς· ὁ δὲ ἀγαθεὶς ἐπὶ τῇ πόλει καὶ τ̃ ἀνθρώποις ἐπιμελητὴς ἡμῶν
θωπι, ἀντὶ τοῦ θαυμάσιον τινα· Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου τῶν στρατιωτῶν Ἀγασικλῆς ὄνομα
κύριον· ὃς λέγεται ἀλιμουσίνοις συνδικάσαι καὶ διατοῦτο ξένος ὢν ἐπιγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ·
Ἀγάσματα· στρώματα· ἄπαντες ἀγάσαιτο σοφοκλῆς κέχρηται. Ἄγασος· πολυσέν
κτος. Ἀγάσορβος· ἀδελφοὶ· ὅμαιμοι· δίδυμοι. Ἀγασὸς· θαυμασὸς. Ἀγάσου· θαυμάσιον.
Ἄγαυείαμα· ἔπαθμα. Ἄγαυρος· ὄνομα ἰδιον, καὶ ὁ ἀγαυρος· ἀπὸ δὲ ἀγαυ
τῶν· ζυφῖρος· Ἄγβαρος ὄνομα κύριον ὁ τῆς ἐδέσσης βασιλεύς· ἔστιν οὖν ἄγαρος· Ἀγαίο
μαι· φθονοῦμαι· καὶ ἀγαῖος ὁ τοῦ φθόνου· Ἀγαῖος ὄνομα κύριον· Ἄγεδῆτα φέρε· νόμιζε
σθῦρε· καὶ ἐπιγεγραμμένος διοχλίων τὸν κυνᾶ· διόχλου ἀπολείπεις ἐλαφρὸν μόρος δὺ ἄϊδος·
ἐλαφρὸν κυνὸς ὁδὰξ· τὸ δὲ ἐπίγεγραμμα, διάβραχέων· Ἀπέλασα γὰρ μὴ πέλωτος ἄξια ἀλ
λὰ ἀγαναπτήσεως· Ἀπέλεσος ὄνομα κύριον· Ἀπελάρχης ὁ τῆς ἀπέλης τ̃ βοῶν ἄρχων.
Ἀπελαίασα φυλὴ Ἀτπελὶς καὶ ἀπελαῖα γὰρ ἀγυιαῖα· Ἀπελαίη Ἀθηνᾶ· Ἀπέλαιος
πρωταρχηγέτης μὴν, ὁ Μακεδὼν· ἀπελαῖος δὲ ὁ ἐντῆς ἀπέλης· Ἀπελαῖος, ἰδιώτης· ἢ οἰκεῖα ἀπέλ
λοντα· καὶ ἀπελαίων ἰδιωτ̃· ῥεμβωδῶν· τ̃ ἀπελαίων ἔοικεν ἀνθρώπων εἶναι ὁ τοιοῦτος ἀντὶ τοῦ
ἀπελῶν· καὶ ἀπελαίων τ̃ πολλῶν καὶ τυχόντων· εἰ καὶ ἀνέμεταφορᾶς τ̃ ἀπελαίων ζώων· ἢ
ἀπὸ τ̃ ἰχθύων οὐ σβόσιμον ἐστὶ ῥύδην καὶ ἀπελῆδον φασίν· Ἀπελαιῶν ὁ τόπος τῆς ἀπέλης.
Ἀπελαῖοι ἰχθύες οἱ ἀπελεῖς μικροί· Ἀπελεὶ ἡ Ἀθηνᾶ· ἀπὸ τοῦ ἀγειν λείαν τουτέστι στρα
τιωτικὴ Ἀπελῆδον ἐπιφέρημα· Ἀπελήτης βᾶς· ὁ ἐξ ἀπέλης· Ἀπέλη Φιὲ ἐντῆς ἀπέλης· Ἀπ
ελιαφόρος· πρεσβευτής· Ἀπέλιος· οὗτος ἐπὶ ἀλεύδης ἦν πρωτομητρὸς πόλεως ἐπίσκοπος·
βίου δὲ σοφοῦ βιὸς· ἀν ἐπόδησε δὲ διόλου δῆλον· συνίτεμεν ἐκ τοῦ τὸν ἀπελίσφυλάττων
ῥητόν· Ἄπελοι οἱ ἄπελοι μονον, τὴν τοῦ νοὸς καὶ λήθειαν οἱ πόδες ἐπὶ οἷς τε ἦ σὺν τῷ πω ἢ σὺν σώ
ματι· ἢ δὲ χρόνω· πολλαχῶς τὴν λίαν ἡλίωσιν αὐτ̃· ἀπέλας πρωτερὸς τοῦ τ̃ τιμωρίας ὑπουργῶν
ἐπιφθονεῖ· ὡς πρὸ ἡμέραν πνιγεύς, τῷ τ̃ τιμωρῷ· ὀργὴν ἢ θυμὸν ἐθέλειν ἢ θεὰ, ἣν
πιεσὰ τιμωρὶ καλεῖ· ἐπὶ δὲ φύσιν ἢ προαίρεσιν φησὶν, Ἀγλῴα ἢ δυσγλῴα· Ἀγλωνὸς· ἀνὴρ ἀν
δρὸς ἐθέλοντος, ἢ τὸ ἀσθενὲς ἢ δυσγλῶς· ἢ δυσγλωνία καὶ ἀνανδρία· ἢ δειλία· ἔθενδ ἔνοι ἐω
μαῖοι απονδὲ ἐθέλοντες δηλ δέος πρὸς ἄνακτας· Ἀγλωνῆς· ἰσαίως ἂν ἅπαις· Ἀγέρασος ἄτιμος·
Ἀγέροχος ὁ πανηγερχόμενος· Ἀπερωχὰ ὑπόφανία· ὅτι οἱ σὺν θαι θεῖν ὑπερπίπτοι ἐπὶ λί
ἀγέρωχοι· ἐπὶ ἀγέρωχος ἐντιμος ἀνδρεῖος· ἀμαθίας ἴσως ἐστὶ βαρὰ ἀνιωθίβυτε ἐπὶ ἀγερώχου ἐπὶ
οἷς ἀπαθεῖν ἐξαλλεσθαι καὶ σκιρτᾶν· ἐπὶ αὖθις ὡς ἂν ἔσοιτο ἀνελεὶς βίς μετέπειτα ἐπὶ ἀγέρωχος·
ἢ ἀγέρωχος· ὁ ἀλαζών· Ἄγεσα· πελεμιὴ μιμάνημα ἐκλίθων ἐπὶ ξύλων ἐχοῦ ἐγειρόμ̃· οἱ δὲ ἄγεσα
φασὶ δ τοιοῦτον μιμάνημα· Ἀγὲ μνησεύ ἐπιμάμον λαμβανῷ· αἰλιανὸς τ̃ δὲ ἀδελφ̃ αὐτ̃
ἰόβασ ὁ μαυσόλ ἀπὸ· Ἄγεπ· τὸ, ἠγείαθ· ἐπὶ οἰεσθε· Ἄγεβος ὄνομα κύρ· Ἄγλυς θοίνης ὁ τ̃ ὑ
ωχὶ μὴ μιθασχών· ἄγλυς θοίνης ἀσεὶ βίς ἔχων· ἐπὶ ἄγλυσοι ἄπειροι· ἄγλυς, ὑγρὸς· καὶ ὁ ἀχύμωβον
μὴ τέως δυνάμενον ἢ χυμωθῆναι ὡς τὸ ὕδωρ· ἀ ποτ̃ δὲ ὂν δυνάσται χυμωθῆναι, καὶ τοῖς ἄλλαις
αἰσθήσεσιν ὑποκείμ̃ ὡς τὸ φῶς· καὶ μιπερὰν ἔχον γλῦσιν ὡς τὸ ὕδαρὲς τ̃ ῥοφημάτων· καὶ νεκλω
ἔχον γλῦσιν ὡς τὰ δηλητήρια· ἐπὶ δὲ λογ τίνων βύτων ἀντιλαμβάνεται ἡ γλῦσις ἐπὶ τίνος μὲν· ἐπὶ
τ̃ ἄλλων δὲ αἰσθήσεων τὰ λ' ἑαυτὰ γινώσκεσθαι σημαινόμενα· ἀρχὰς ἢ τ̃ γλυκέων, καὶ τοῦτον
φασὶ τὸ ἄποτον· εἰς ταῦτα δὲ πρότερ̃ διαιρεῖται τὸ γλυκὸν· ἐπὶ σὺν ὑγρῷ μᾶλλον ἢ ὁ χυμὸς
σὺν τ̃ ἐπιμιξίαν τ̃ ξηρῶν, προσχρόμ̃· ἐπὶ ὡς ποτὲ τὸ νοτὸν, πρότερον γίνεται διαλυθὲν ἐπιμιξίαν τ̃ ξη
ρῶν χυμῶν, ἔστιν ἐπὶ ὃ ἄποτον διαλυθὲν ἐπιμιξίαν τ̃ αὐτ̃ τ̃ χυμῶν· ἀμφότερα δὲ τὸ ἄχυμον ἐπὶ τὸ νοτὸν
γλυκὺ· γλυκὺ ἢ τὸ ἄχυμον, οὐχὼς τελφωτὴν ἀπὸ ὡς φθαρτὴν τῆς γλυκύτητος διὰ μοχθηρίαν χυμοῦ·
τὸ δὲ ποτὸν, ὡς σωτικὸν τε καὶ τελειωτὴν τ̃ κ' φύσιν γλυκύτητος· ἀρχεῖ οὖν τ̃ γλυκέων κατὰ τοῦτο
τὸν λόγον, τὸ νοτὸν ἐπὶ ὃ ἄχυμον· ἐπειδὴ τὸ νοτὸν ὑγρὸν· τὸ δὲ ὑγρὸν τῇ ἀφῇ ἀντιλαμβανόμενον, ὡς μὲν ὑ
γρὸν ἄποτον· ὡς δὲ ἐπιδεκτικὸν ἔχον γλυκὸν· τὸ δὲ νοτὸν ἀφῆς, καὶ γλυκέως· τ̃ μὲν ἀφῆς ὡς ἴδιον αἰ
σθανόμενον· τ̃ δὲ γλυκέως ὡς ὕλης ἐπὶ χυμὸς τ̃ γλυκέων· Ἀπεδίδιον ὃ μικρὸν ἀπεῖον· Ἀγεν

μερ[illegible]τὸ λα[illegible]υχν. Ἀναπαίζειν ἀγαν δὲ καὶ ἀπαγχέματα. Ἀπὸ ἀψύχων καὶ νομίζειν ἀδιαφόρως. ὁδε, ἐπεὶ ἐπορεύθη εἰς ὃ κατὰ νύκτα ἐρεῖ τὸ ἐρεῖ τὸ, ἀπαγχέμα βάστε κώμας συνεπίμπλασαν καὶ ἐσίνετο τοῦ ἀγροῦ πίπτει καὶ ἔφερεν ἅπαντα ἀδεινός πω τὴν ἐκεῖσε ῥαρραδερων θαρρήσαντος οἱ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἰς τὰ λαῖσα καὶ κατηρεφῆ τῆς ὑλησιάτα πεφυκότων.

Ἀγείρας ὁ χωλός, Ἀγείρω. συναγείρω καὶ ἀγείρουσιν. ὁ δὲ βόρης ἱεροσύλην καὶ ἀδεῖν ἐοικὼς βίᾳ ἀγείρασιν. καὶ αὖδις. ὃ ἦλθεῖν θέλων, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καθ-ηνται. καὶ σεῖσον Σωσείων καὶ πλινθεῖον πλέως ἀμείρων καὶ τῆθεν ἀγείρων, καὶ ἀναγκαῖ βοφας λιμοῦ φαρμακὸν ἀγαπῶς λαμβάνειν. Ἀγάλλω μα. χαρὰ ἀγασία. ἢ λ παρὰ ῥόδου βασιλεία παρὸ μέρω, ἔκπληξις πλημμυρίδων. πλάσις. ἀπώλεια. σὺν οἱ, ἱερεῖα. ἄγαμος δὲν παροξύνως, ἢ κώλυξις, ἀγαλλίνη πλάσις τὸ νύματος. Ἀγαστέρατο συναθροίζονβ. Ἀγαλατεῖν. διώκειν. Φυλαβλύειν. ἐπιτάπειν. ἡρόδοτος ὑβρίζειν.

Ἀγαλατεῖν ὡς ἄγος καὶ συναγεῖς τινας ἀπελαύνειν. ἐὰν μὴ δασίως, τὸ ἀγαπελαύνω. ἐὰν δὲ φιλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. πλαίων δοκεῖς μοι καὶ σύχῶ σωθεὶς βάδε, ἀγαλατήσειν. καὶ ἡρόδοτος. ὁδε, σὺν μεγαλήχειρὶ ἀσπόμβος, ἀγαλατεῖ ἐπαναστάσια ἐσίσια ἀθηναίων.

Ἀγαλατοί. οἰκτίρμονοι, ἀγαλακτοὶ δὲ ῥῆμα ἄγει. κερασυνοῖ. ἀδιώκει. Ἀγάλματιμῆσαι θεὸν ἀπλαίαις. ἔτως ὦ πολις. δήμοις ἀναθώμενωνῶν χῆμεῖς τούτοις, ἴασ δὲ ἡδὰς ἐῤῥεσώνας. καὶ προσαγάλωμεν ἐπελθόντες. χάῤῥετε πάντες. δεχόμεθα. ἀεισοφάνκς ἐρεῖν. καὶ σεθυσίασιν ἱεραῖσι πρόσδιστε μεγάλαις ἰδία πάντες ὦ πότνια ἁγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί. ἔρμιωσος. ἀρτοπώλισι. Φέρε νῶν ἀγάλω τοῦ θεοῦ οἷους ἐγὼ καὶ θυμιάσω τὰ τέκνου σεσωσμένα. Ἀγάλμενος τιμήσειν. ὅτι μουκιανὸς ὁ ῥωμαῖος τιμᾶσθαι ὑφ᾽ ἁπάντων οὐδὲν πάντας ἤθελε καὶ ἤχθετο ἐπὶ καὶ ὅς τισοῦν ἐχόντι ὑβρίσειεν αὐτὸν ἀλλὰ τιμᾶ οὐ μεγάλως ἀγάλειεν. Ἄγαμα. τὸ περὶ ὃν τὰ βασιλέως βάγμα, ἐλεφάντων. καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δέ, τὸ ἄειστον τῆς μακεδονικῆς συνβάξεως, κρατεῖ ὁ πολίσεις σωμάτων ἀνεία. Ἀγνοεία καὶ αὐθαδεία. Ἀγνύριον ὄνομα τόπου.

Ἄγνως, ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος. ἢ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρεία. παρὰ τὸ ἄγαν τὴν κνορέν, ὅ ὅστιν ἀνδρεία χῆσθαι. σημαίνῃ τὸν νῦ περὶ φανον καὶ αὐθαδη. ἔστι δὲ καὶ νύει ὄνομα. Ἀγκοχώς. σὺν ἔγκασι καὶ ὀνίσιν ἄγω ὁ μελλ ἄξω ὁ παρὰ πεμῆκα. ἐπικὸ ἄγαμα. ὡς ἐπεὶ ὁ ἀπικὸς βαθυκήμῃ ἐθέλει ἔχειν σὺν τῇ ὀλίγῃ ἔρι τὴ συλλαβῇ τὸ αὖ τὸ σύμφωνον, πλεονάζῃ ἢ γ συλλαβὴ ἐν γίνῃ ἀγκύλα. ἐκ βολῇ τὸ γ ἀγκοῖα. μετοχὴ ἀγκοχώς. Ἀγκραον ἄφθαρτον. Ἀγκυραῖοι ὄνομα ἔθνους. Ἄγκρω τὰ μὴ γαρῶδη. ἐν σωτῶν ἀγκρων. οἱ δ᾽, αὐτὰ τὸν ἐπιλυπήφασιν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σωτῶν τὴν αἰτιατικὴν πλωδηλοῦν πῶσιν. τὸ δὲ ναὶ τοῦτου πλῶ γλωπικὴν τε δοτικὴν. ἐν ἀγρος ὁ ἄφθαρτος ἀπλῶς. ἐν δὲ τέρως ἀγκρεων. Ἀγκυλάρας ὄνομα κύειον. Ἀγκύλαι ὄνομα κύειον. ἦν δὲ λακεδαιμονίᾳ βασιλεὺς ἐν φανὴς ἐν γυναῖος βασιλεὺς ἐν ἄδδ παρὰ πολλοῖς ῥητόρων. Ἀγκύλος ὁ τὰ αὐτολῶν στρατηγὸς. Ἀγκυλόθαυμαστὸς. Ἀγιάσατε. πολύδεισάτε. κηρύξατε. Ἁγιάσαι. καρπῶσαι. καῦσαι ἁγίζ. Ἁγίασμα. ὁθεῖον σαος. δαβίδ. ἐγκαίνια ἰδιὰ ἁγίασμα αὐτοῦ. ἐν ἁγιασία ἁγιωσύνη. ἐν εἰσεβείᾳ ἱεροτελεσία δίφθογγον. Ἁγίζων. ἁγιάζων. ἐισὸ. ἔπεται βαῦθ᾽ ἁγίζειν εἰς σκύβαλα τινά. βάθυβον ἐσὶ ἁγίζων ἴνα. ἐν ἁγιασθῇ τε, ἀφιερωθῇ τε ἐν ἁγιάζω αἰτιατικὴ. Ἁγναγήγειος ὄρος μακύει. Ἁγνὲ ἔφης. ἁγνωδὸ ὁ σὺν εὖσος. Ἁγὶ. ἁγὶ. ἁγὶς. ὅτι τὸ λέγοντας μυρίάκις ὅσιν ἁγὶ ὁ θεὸς ἐν τῷ δαβὶδ μνῶσαι τὸν βλωδοντας, λαμπρῶς ἐλέγχει τὸ ἁγίζ τησα τὸ πόσω ἥνσου. τὸ πόσω ἥνσου καὶ ζητήσω. μὴ δὲ τὸ σῶ ἥνσου ἀπὸ μὲ. τὸ ἁγίαν ἀνακυρίευσιάδε ἐν τὸ θύσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως. ἐν δὲ τὸ ὑψίστω βάς ἀμάρτυρ. ἐν βάδίξῃς. ἐν διαβύτου ἐν δ᾽ ἄῤῥων πολλῶν ἢ παλαιὰ ἀκρύπ. ὅτι ἀχένὸς πρόσωπου διατοσείαν σημαίνῃ ἀπὸ δίων μὴ πάσεων, μιαῶν δὲ ἀσίας. οἱ δὲ λέγοντες ἁγὶ ἀθανάβς ὁ σρῶθεὶς, Σωσομιζέσθω ὦσαν δὲ τὸ δίψην ἢ ψυχήμα πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Ἀγὶς ἁγὶδος ὁ ὦσαν σὺν ἐν βάλῶν πτε εἰς τὸ μανδήλιον αὐβὼ μὴ κατέκλεισεν. τὸν δὲ παράδεισον βαβυλῶνος εἰς ὃ τεῖχος παραβάλας, πολύσων. ἦν δὲ ὀχὼ μὴς πολίνθου. ἢ πρὸς μὴ βὰς ἐλεπόλεις, ἀσφαλεστέρα δὲ ἡ ὀπὴς καὶ

λίθων· οἱ μὲν, τὸ κεφάλωμα ἐκ τῶν ἀρμονιῶν· ἢ δὲ μὴ πλίνθος, οὐ μόνον κεῖται· διαλύεται δὲ καὶ τοῦ ὕδατος οὐχ ἧσσον ἢ τοῦ ἡλίου καὶ πυρός. Ἁγίσαι ἐκαθάγισαι τὸ καθαγίσαι καὶ ἁγίζω τὸ ὁσιόω. Ἁγισάμην ἁγιάζειν· καὶ ἁγισάσαντες· ἁγισθυσίαν ἐπιτελέσαντες. Ἁγισείας ἁγιωσύνης· καθαρότητος· ἁγνείας. Ἁγναλίδα· μυείδα. Ἁγναπαῦσαι ταῖς ἁγναλαισραπάσαι. Ἁγνειὰ φάτνωμα ἀνάκειται. Ἁγνὲς ἁγνὲς οἱ φαραπαῶδες ἁγνυλαδὲς τὸ πρὸς καὶ λοι· ἐκ δύσεις ἔχοντες· ἢ ἁγνεπαιῶδες ὑδρωπικοῖς ἐ ὑλῶδες τὸ πρὸς· ἐν ἐπιγράμματι θηροβολεῖ βύβλῳ δὲ ἄγνεσι θηροτόποις. Ἁγνιερεύει· διελαύζει. Ἁγνοσύνια· ἡ μελισσώνυκτεία. Ἅγνος· ὑψηλὸς τόπος· πρὶν ἀὐτὸν ἐλθεῖν ἅγνος βούνιπανον ἐδίζετο. Ἁγνὼν ἐν τῇ πρασιλικῇ αὐλῇ τὸ τελεμέρ, οἱ κῆμα ἢ ρυσὸ βωμὸν ἀπολέων· ὃ δὲ ἁγνῶνας ἐπάλαν οἱ ἀρχιδόνιοι· ἐν θα ἐν ἐραμῷ ὃ ἅπαντες οἷς ἀνδρα λεπαίνοι ὁ τύραννος· ἐν ᾧ θα ἐν βελισαρία, ψιλοὶ καθειρμένοι οἱ τύραννος ἐ ὤων ἐμπέρων, ὅς μέλλοντας κατιέναι νοι αἱρεῖσθαι ἐπὶ τὸν τύραννα, ὁ φύλαξ ὃ ὁ σωτηρία ἀπέλυσε· ἐ διατίθεται ἐμμανὰς ἐμάλιστα ἐδόκει καὶ εἰ· ἁγνῶναστε ἐ ἅφας ἐραμῷ ἐ ἐκ τέρωθεν· ἐ ἁγνῶνες μέρος τῆς οἰκί· ἁγνῶνες ἢ ἐ πάντα ἁπλῶς πᾶσα μῶνα κατὸν αρ, τὸν ὁσμὶ τὰρία σημαίνει· ἁγνῶνδες ἢ, ἐ αἱ τῶν ἐμῶν ἀξεχαὶ αἱ ἀπὸ ταῖς ὀχθαις· ἴσως δὲ δυνατὸν ἐκ πνεῦσαι ὃν ῥᾴστως ἀναπλεῖν, διὰ τὸ μέγεθος τῆς πρὸς τὸ πόντον ἁγιώνων οὓς ἔδει κἀμπεῖναι τὸν ἥλιον ἅπασας ἁγνωσίας· ἐ ἁγιῶνας ἁπλᾶς ἄπειρας τῆς ὁρῶν· οἱ δὲ ταῖς ἐς ἁγιῶνα οἱ δὲ ἀντιπλίας ζητεῖ τὸ ὄντες τὰ αὐρὸς ἐξόδου καὶ· ἐ ἔδοξε ὦ ἁγιῶνι ἀπομυσόμενοι· ὅτι φησὶν ὁ φιλόσοφ· ἐμὲ ὁ πατὴρ μὲν ἀπελαύθερε ὦ ἁγιῶνι ἀπομυσόμ· διεδήλωσε, τὸν ἔμπεμπε· ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ, πλυνὸς ἁγιὼν· Ἁγιεαθος ἐλαύνοντα· ξενοφῶν παύει ἐλαύνοντα· Ἅγιρις ὁδών· ἐ ἀπείζηδόδων.

* est et genus nasis. pollux. l. VI

Ἁγνύλη εἶδος ἀκοντίου· ἐ ἁγνυλωμὴ, ἀγνύλ ἔχων· σημαίνει ἐ ἔργον τὴν σκηνὴν τὰ μωῦος· Ἁγκύλια οἱ περὶ κοὶ τὰ λύσεων. Ἁγκυλομήτης· ἐ ἀγκυλομῆται, οἱ σκολιόβουλοι. Ἀγκύλον· κεμπύλον ἐπικεμπὲς· Ἀγκυλοχείλης καὶ ἀγκυλόχειλ· σκολιόχειρ· ἐπὶ θεῶν τὰ ἀετὰ ἐπικεμπεῖς ἔχας χηλὰς ἔχων τὰ χείλας· ἐπὶ δὲ πλέωνος, ἀγκύλας ἔχας χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ πλέπειν καὶ ἁρπάζειν· Ἁγκυραν· ὅτι ἀνάμιξις ὁ σκύθης φιλόσοφ· ἔφην ἄγκυραν ἐ ὃν ἐκραμφὴν ὁ ζόλον· ἦν δὲ ἐπὶ περίσου· Ἄγκυρα πόλις καὶ οἱ ἀπὼ τ ἀγκυρανοί· ὅτι οἰνῶ ἀγκυρανοὶ, ἀλλὰ νο μαλαθ πάλ ἐλέγοντο· Ἁγκυρικὸν λίθος ἐν τῇ ἀγκυρικὸν τοῖς· Ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος· καὶ ἀγκυρισ, ἀπὸ καταπαλαισ· ἐπὶ ἀγκυρισμα ἐπὶ σῶσα ἁρπάζουσι συν· ἀγκισθ διαβαλὼν, ἀγκυρισ εἶτ ἀπὸ ρεῖ τὸν ὦμ, αὐτ ἐμπολέμησ ὑπὸ τισι πυσὶ περσας· ἀπὸ πῶν ἀπὸ τὸ ὦμα· ὃ ἀπὸ λ ἡ ἐ· Ἁγκύλη ἡλις ἐπὶ λ ἐ ὁ πλίτης ἁγκύλη ἀγκυρισ· Ἀγλαΐα· λαμπρότης· ἐ ἀγλαίαις λαμπρότησιν· Ἀγλαϊῶδαι, καλλωπίσασθαι πλ· ὁ σὺν τῶ ἁ παίζω· Ἀγλαόποιβος· πάνυ τίμιος, Ἀγλαομητὰ μεγάλη βουλή· Ἀγλαότιμον· λαμπρὸν τετιμημένον· Ἀγλαοφῶν ὄνομα κύνος· Ἀγλαυρὰ ἁθυγάτηρ κέρους· ὅτι ἡ καὶ ἐπώνυμον ἀθηνᾶς· Ἀγλαυκὸν τὸ ἀκρίς· ξενοφῶν· ἱέρκειον ἐν ὦ οἰκονομικῶ· δοκεῖ δὲ ξενικὸν τὸ ὄνομα εἶναι πλούτωνος ὅτι πάλιν ἀπὸ τοῦ εἴνδων· καὶ ἀγλαυκέστερ ἂν ἀκριέστερ· ξενοφῶν ἱέρωνι· Ἀγλιθος αἱ πέρα λαὶ ὦ σπορόδων· ἀλεισθ ὡς ἀλραῖοι μύες ὠρύοντε παρὰ δαλωθες ἀγλιθ· Ἀγλωπία· ἡ συχία· σιωπὴ· καὶ ἄγλωσ ὁ ἀνάυδος· ἄφωνος, νῦν εἰς μὰν ἄγλωσος ἀναύδητος τε πεσοῦσα, κεῖ μαι μιμνηὶ ζῶλον ἀναμύκ· Ἄγμασι πλάσμασι· τοπαῖς· ἁγμαθ ἀμφορέων εἰς ἁλώδη χωρεῖ λαθραίβελακίσαν· Ἀγμῖ ὀρείας ἐ κεκμηώδεις τόπ· Ἀγναπόβρεβρόβος αὖος· ἐπὶ τὸ σκληρὸν ἐ αὐθαδὲς τὸν τόπον· Ἁγνεία καθαρότης· ἐπὶ ἁγνεις σωφροσύνης· Ἁγνεῖ ὄνομα κύνος·

Ἁγνεῖδα ῥαίχη παῖδας ὡς παιδὶ ἐ· θρέψασα δὲ, τέθνηκε πρὸς τῆ φιλάτων, ἐπὶ τῆ καθαρματισμῷ· Ἀγνόημα· ἀγνόημα βουῦτ ἀγνοηκόβος ὅσον σὺ δείσαν, ἀγνόησον ὁλίγα δι ἀλλα κτικὰ ἁμαρτῆ ἐ ὅσον ἐ παίζῃ ὑπὸ δαὐτ ἐχ· Ἀγὴ· φυτ ὃν ἐ λύγην καλᾶσιν· ὅτι δὲ εἶδος ὀρνέων ἀγὴ ἀχὶ λύγην καλᾶσι· ἐ ἀρσενικῶς· χονίοις ἥρωσ· ἐ μὲ μὰ τὸν δία θεὸν ὅτι τέμαι δοκῶ ἄγαν διαφέρειν οὐ χαρά δρα πυκνόβος· πολλῶν ἥτε χαρπολλᾶ τανος αὖτη μαλλα ἀμφιλαφὴς καὶ ὑψηλὴ καὶ τοῦ ἄγνου δὲ τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον, πάγκαλον· ἁγνὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ καθαρός.

Ἁγνόπυρος

Ἀγνότερος παλαίου. καὶ τῶν ἀγνῶς βεβιωκότων. παρὸ σὺν θαλάσσῃ διὰ παντὸς ὅσιος τὸ παλαίον. Ἀγνούσιος. ἀγνοῦ δῆμός ὅσι Φυλῆς τῆς ἀκαμαντίδος. ἧς ὁ Φυλέτης ἀγνούσιος. Ἀγνώμονες. ἀντιγνώμονες. ἀσύνετοι. παρὰ Φοινίκῃ Φοίβῳ τὸν μοι μὴ γνῶθ' ἀγνώμονες. Ἀγνωμόνως. ἀνοήτως. ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ καλλιστονικῷ ἀγνώμονες, οἱ ἀμαθεῖς. καὶ δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως. καὶ ὁ θεολόγος. ἢ καὶ ἰουδαίων ἀγνωμονέστερε ἀντὶ τοῦ ἀνοητότερε. Ἀγνώφος. ὁ τὸ ἀγνωτος παῖς. καὶ ἀγνωνίδης. Ἀγῶνα. ἀντὶ τοῦ ἄγνωτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζῃ ἀντὶ τοῦ ἀγνώς, εἰς οὐδέτερον γένος. ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ἀεὶ σοφίνης ἐν βαβυλῶνος. Ἀγνῶτας μὴ γιγνωσκομένους. ἀγνῶτα δέ μοι προσηνέμιζεν ἀνθρώπων. ὃς καὶ ἑαυτὸν ἀγνὼς ἐτύγχανεν ὢν. οἱδε, ἀντὶ τῆς τεωρχίας ἀφέμενοι, δυνάμεως τὸ πολέμου κατέστησαν. ἀγνῶτα σοφίσματα πολλὰ ὄντα. καὶ αὖθις φαίσκοντα ἐμοὶ μισθωμένῳ, τὸ ἑαυτοῦ παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. φησὶν αἰλιανὸς σὺν τοῖς πολεμικοῖς. ἀγνὼς γὰρ ἀγνῶτος ὁ ἄγνωσος. Ἀγνοια. εἴτις λέγει ἀγνοιαν εἶναι ἔρησιν γνώσεως, ἁμαρτάνει. ἔστι δὲ ἀγνοια εἰς μοχθηρὰ καὶ ἀπαίδευτα πάθη. Ἀγνύθλοι, οἱ λίθοι τὸ ἴσον. Ἀγνυται. πλάττει τὸ ἄγνυτ' ὁμοίως τὸ ἀγνυμενάων, συναιρομένου. Ἀγολαῖος ὄνομα νύμφης. Ἀγόμεθα διὰ μφοτέρων νῦν μεσιγύεται. Ἀγόμεθ' ὧν ἢ μεθ' ἁμαρτάνει ἀρ' ἀπαίζομεν ἐλπευομεν. ἄγοντες τὸ φόβοντες, διὰ πάσης ἰδέας λεηλατοῦντες τὸ πρεσβεύοντες τὴν χώραν. τὸ αὖθις. δεινὸς ἀμυνομένους, καὶ πολλὴν ἄδειαν ἄγοντες τὸ φόβοντες διετέλεσαν. Ἀγόμφωτον. ἀνήλωτον. Ἀγονία. ἀτεκνία. ἀγωνησία. αἰλιανός, διεφθείρετο καὶ νεολέα καὶ ἰωλῆ ἀγονία. τὸ μὴ βίοι τὸ γυναικῶν τὸ ἡ ἀτέλης ἡ τεράστιος. Ἀγόνων χοὴν ὁ θεολόγος φησί. τουτέστι τὸν τοῖς νεκροῖς χεομένων. τὸ διαβολὰ τὸ ἀγόνων. τὸ ἀγονία καὶ ἀφορία. τὸν ἀρτεμινμηνίσαι τὸ μετελθεῖν δικαιῶσαν αὐτὸν γῆς ἀγονία. Ἀγοστώνια. ἡ τῶν μελισσῶν κηρία. τὰ τέσιν ἀργεῖα. ὑφαλῆ. ὡς ἡ χρυσοστόμος. Ἀγορὰ καὶ πανηγύρεσι. ὅθεν ὀνέσωρα ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος ἐν θαπτοπρέσπου. ἡ ὠνία. τὸ αὐλὴ ὠνία. Ἀγοράζῃ. τὸ ὠνοῦσθαί τι. τὸ τὸ ἀναγορᾶ διαβιβῇ. ἀεὶ σὺν πολέτῃ, τὰ σωνθούσ' μὲν ὠνήσασθαι. τὸ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγορᾶσαι χιτώνιον. Ἀγορανόμων. δύο ἐν ἐφέσῳ ἦσαν οὓς ἔδωσεν ἡρακλῆς ὁ μφάλης πελάσσης. ὃς δοκοῦσι εἶναι ἱδεοθ', ἡ μητρὸς δεηθείσης. καὶ ἡ τῶν εἰρηται τὰ πεπόθων τὸ πυρῶν ἀνῶν. Ἀγορανομῶν γλυκίων. Ἀγορανομίας. λαγισίας. εἰρηται τὰ τὰ σιωπώντων ἡ τὰ πόλεων ὠνία. τὸ ἀγορανόμοι, οἱ ἡ τὰ ἀγορανῶνια διοικοῦντες ἀρχοντες. ἀεισοφ' ἁρπάζουσιν. ἀγορανόμους ἢ τὰ ἀγορᾶς πεδίσαι ξεῖς δυσλοχόνας. τὰ δὶ μάντας, πολεμοῦ. δύτεσι λώρας. φαπέλια. τὸ δὲ παλαιὰ, φαπελίοις ἐτυπτον οἱ λογισαὶ τὰ ἀγορανόμου. λεπτῶν δέ, οἱ μ', ἀπὸ τὸ λέπειν ὅθεν τύπτω. οἱ δὲ ἀπὸ λεπτοῦ πολίσματος τὰ πελοποννήσου. οὐ μέμνηται παμμάχος ἐν ὕμνοις. καινῶνων πολίεθρ' ὀλέσιον πεφάτισαι. οἱ δέ, πολεμοῦ νῆσον. διὰ τὸ πολεμοῦ νῆσον δέρμεθ', ἰσχυρὰ εἶναι. οἱδε, ὅτι οἱ μεγαρεῖς λεπτοὶ δόσῳ μεπὸς ἄς πανέσδεται. ἄμφω δὲ λέγειν ὅτι τὸ πος ἔξω τὸ ἄστεος λεπτὸς καλοῦμος, ἔνθα πυρσεῖα λῶ. ἔστε νόρνισι μέμνηται. τὸ δὺ τὸν καλέιον λέπτεον οἰκίζετε. Ἀγοραὶ. ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους. λέγει γὰρ ἐν τῷ καλὰ πολύμνητον. οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. δηλονὴ δὲ καὶ ἄλλα τὸ ὄνομα. Ἀγοράσαι, ὑπερίδης τὸ ὠνήσασθαι, ἀγοράσαι λέγουσι. τὸ δὲ ἀγορᾶν βαρβάρων. παραδειγμάτων δὲ μέσα πάντα. εἰ λήφθη δόμος ἀεισοφανὲς δεδιολοσίκων. ἀνὴ ἄνυσον. ἀμέλλειν ἐχεῖν. ὡς ἀγοράσω ἃ πάντ' ἔξα πανθ' ὅσα πελάσεις ὧνῶσαι. τὸ ἀγοράσμενα. Ἀγοράσω, ἂν ἐν ἀγορᾷ διαθέω. ἀεισοφ' ἀγοράσω τεῦδις ὁ πλοις ἐξῆς ἀεισοχεῖσθαι ἂν ἐν τῇ ἀγορᾷ διαθέω μετὰ τὸ ἀεισοχείσθαι. ἐπὶ τὸ ἀεισοχείσθαι. δύτεσιν ἐν μυρσίνῃ πλάδῳ τὸ εἰφορέσομεν ὡς ὠρχάρμοιος τὸ ἀεισοχεῖτ'. ἔδοι δὲ ἀπὸ τῆς μυρσίνης πλαδὸς ἐξιφανὰ σασάσαντ', τὸ τύραννον κατέβαλον. Ἀγοράς ὥραν. ἀπὸ τῶν πωλεῖν, ἀπὸ τῶν πωλέξεων τῆς κατὰ γοράν ἐώθεσαν ἢ τὸ ὥρᾳ ἀγορὰν πεπλῆσθαι. φερεπράτης δὲ ἀεὶ τὸ μεθύειν ὥρᾳ ἀγορὰν πεπλῆσθαι. Ἀγοραῖοι δίκαι. τὰ δικαιολογοῦ. Ἀγοραῖος νέος ὁ πανδοκεύτης τὸ ἐυρφετώδης τὸ ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ πεφόντισμοῦ. τὸ ἀγοραῖος ἐρμῆς. ἀεισοφ' νικηφόρος ἐρμῆν. ἀγοραῖον καὶ πολιορκοῦντα βλέποντα. τουτέστιν ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος. Ἀγοραῖος πολιτευόμενος ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀσφαλὴς μῦθος ἀνθρώπους. διὰ μέ

σιος. ὁ δὲ παίσας τὸ καὶ ἐξέτεινε τοῖς ἀποστερουσί μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγεραίων. πεπαροξύτονος δὲ ἀγέραιος, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἀγερὰ τελεῖται. Ἀγερθεν. ἐκ τῆς ἀγερᾶς. Ἀγερώ ἐκκλησίαν. Ἀγερταὶ σύμβουλοι. φόνιμοι. Ἄγος. μίασμα. ἢ ἀγνῶν. λέγεται δὲ ἄγος, καὶ τὸ τιμωρεῖν ἀξιοπρεβάσματος. ἐξ ἧς αἱ ἐρφαι, παναγεῖς. ἐν ἄλλοις δὲ ἀνυσίδικος. ἐπεμψαν οἱ λακεδαιμόνιοι πρεσβυτὰς, ἐκβαλοῦντας τοὺς ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνοντες θεοῦ. ὧν δὲ καὶ κύλωνα τὸν ὀλυμπιονίκην τὸν ἀθηναῖον τὸν παλαι. καὶ ἦλασαν βουκολικὰς ἀγὰς δὲ ὁ ξυτόνως ὁ ἐπεμὼν.

Ἀγεσῶ. ὦ ἀγωνι. ἐν ἐπιχειρήματι. ἐπὶ ἀληθεῖ καὶ εἰτας οὐδὲ κακδημίαν πολυγαθέα. τῶν ἐν ἀγεσῶ σημαίνω ὅτι ἐπίσω ὦ προσόντι λέγω. Ἀγυσαν δὶ ὃ πορ καθαρὰ σας ἱστα θμὰ σαν νίπλω χρυσῆν ἀγυσαν ὁ λιπλω χρυσίων μυεῖ, ἀλλα πέτειλε πρεσβυτὰς ἐπὶ τὸ ῥώμλω τ᾽ ταὐτὰ νομιζ ν τ᾽ ὦ δήμω. Ἀγυσιν ἑορτὴν οἱ πλέπται. χαιρεστάτην νύκτα ἡ νίκης καὶ ἱ πανδὸς πεπαιμένη καὶ ἀπὸ τῆς πομπικὴν χάριν. σημαίνῃ δὲ τοὺς ἀδεῶς πλέποντας. Ἀγωγὰς. ὁ ἐν ἀγωνῖλω δίπλω. ὁ διώμων. καὶ ἀγωγὰς ὁ λῶρος. καὶ ἀγωγεῖ ἱμάντι ὦ ἄγεται οἱ ποδ. Ἀγωγὲ φορὰ τινῶν. ὁ καὶ παραπομίζειν λέγεται. ὡς λέγεται οἱ τοῦ ἀγωγὴν οἶνον. Ἀγωγὴ. ἀνάστροφή. δρόμος. ἢ κομιδὴ καὶ τὸ ἀγώμονον βάρος. ἀγωγὴ λέγεται καὶ ἡ διὰ τῆ ἠθῶν τὸ δρόμου καθ᾽ ἡσυχίαν μικρὸς. ὡς λέγεται παίδων ἀγωγὴ. καὶ ἡ μεταβολή. ἐφ᾽ ᾧ σημαινομένου, ὁ ὅρος ἔλαττ γήσειν, μέχρι τοῦ τῆς ἀγωγῆς ὀνόματι. πλούβιος. ἢ μᾶλλον ὁ ξενολόγος, καὶ λακεδαιμόνιον ἀνδρα τὸ λοχαγὸν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς μετέσχηκὸς καὶ ἐβλώπτεν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμβολον. Ἀγώγιον τὸ ἀγώμονον βάρος ἐπὶ τῆ ἀμάξης. οὕτω ξενοφῶν. Ἀγώγιμον. καὶ ἀγώγιμος. ἄγων. ἀγώμονος. φορτίμονος. καὶ ἀγωγίμων φορτίων ἐμπορεῖν. αὐτὸν μὴ ἐν τοῖς μέρεσι, ἀπαθεῖς καινῶν ἀποσῶσαι. ἃ ἢ ἀγώγιμα σφίσιν ἀνασώσασθαι. Ἀγωγὴν. ἐπακτικὴν. καὶ παίδης. πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς ἐβαλλον τὰ τίγρεις. πρὸς ἐχοσερόσολῆ. ἐν ἀγωγῇ, ἐπορμοῦς. Ἀγωῖος. ἐν ἐπιχειρήματι. ἀγωῖον πεπαιδαγμαι. Ἀγάμμονος. θαυμαζόμονος. ἀγάμονος δὲ φορτίμονος. Ἀγών. καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀσπικοις. ἀγῶνας δὲ ὅμηρος ὃν τὸ ἐπων ἐν ᾧ ἀγωνίζοντο φησί. θαυμαζίδης δὲ μπ. πελθὼν δὲ τὸν ἀγῶνα ἀνέθηκε τὸν νίκοχον. Ἀγωναρχαι. ἀγωνοθέται. ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. σοφοκλῆς. καὶ τὰ μὲ τάχε μὴ τὰ γωναρχαι τινὸς θησουσάχαιῆς. μηθὸ λυμεῶν ἐμός. καὶ παροιμία. ἀγὼν οὐδέχεται σιγῆφς. ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνιαμένων εἰσὶ φαίνετο. καὶ ἀγὼν πόφασιν ἀναμένῃ. ἢ παροιμία ἐπὶ τῆ φύσει ῥαθύμων. ἢ ἐπὶ τῆ μὴ πεπεισμένων διὸ λόγῳ τῆ προφασιζομένων. Ἀγωνὸς. ἐπιχώρια δόρατα παρὰ φαλῆσις. Ἀγωνίσκοι σικίνητι μωρεντινοί. Ἀγωνία. ξενοφῶν ἀντὶ τῆ ἀγῶνι. Ἀγωνιᾶν. ἰσοπεραῖτης. ἂν ἀγωνίζεσθαι. Ἀγώνιος ὁ ἐν ἀγῶνι. καὶ θλυκηὸν ἀγωνία φόβος. ἀγονία δὲ διὰ τὸ ο μικροῦ, ἢ σειρωσις. Ἀγωνιάμενοι. θεὶς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες. τοῖς πολεμίοις ἀγωνιούμενοι ἀπραλωσιντο ἀμαχεί. Ἀγωνιῶ. κινδυνεύω. ἐγὼ φοβᾶμαι. πλύβι. πλλαὶ δὲ πλῆς προστίθεντο τ μεσσαλῖ τ ῥωμαίοις ἀγωνιῶσαι ἐπὶ τροσπαθῶν δυνάμις. καὶ ἀγωνιῶν, δηλῶς. ἀγωνιῶν ἦλθ᾽ ἀθεσίαν ὧν πελῶν. καὶ ἐπὶ βλαβὰς ἐπὶ τὰς πόδας τὸ σῶμα. ἢ γωνιάσθ᾽ τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπιλείπωσι ἐπὶ ὀφώνια. καὶ ἀγωνιῶντες. ἐὰν ἀγωνιζόμενοι ἰσοπαλῆς.

Ἀγωνὶς, ὄνομα ἑταίρας. Ἀγώνισμα. σπουδήν. ἐπὶ μέλφανα ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν αὐτ᾽ ἀεισθ᾽. ἐγὼ δὲ ξαίμλω ἂν, ἐν τυχεῖν τινι. λείπει θηείω. λαβεῖν τὰ ἀγώνισμα ἑαυτῆ τὴ ὁδὸν ἔπαθλον. Ἀγώνων ἐπιταφίων. ἀγώνων δὲ χῶν. Ἀγωνοθέτης ὁ ἐν τ σπιωνικοῖς. ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἄγρα δὲ μήτρος. ἰδὼν ἔξω τ πόλεως πρὸς τῶ ἰλιασῶ. Ἄγραυλοι, οἱ ἐν ὦ ἀγρῶ διανυκτερεύοντες καὶ αὐλιζόμενοι. Ἀγραφα. ἀδικήματα, οἱονεὶ ὑπὸ τῶν νόμω ἀπέγραπται. Ἀγραφίου. εἶδος δίκης. παλαὶ τ ὀφειλόντων μὲν ὦ δημοσίω ἐδιώτου τὸ ἀγραφέντων. πρινὰ δὲ ἐπί τισι ἠλειφθέντων. οὕτω δημοσθένης. καὶ δείναρχος. καὶ λυκοῦργος.

Ἀγραφίου δίκη. τῶν ἐν παλαιᾶ δίκης ὠφλικότων τῶ δημοσίω, γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσι οἰκαδὲ παιρὸν πρεὶ βύτων διοικοῦντες. προστιθέντες ἀνὰ πόσον ὀφείλει ὄφλημα. ὅταν δὲ δῶ ἱκανός, ἠλείφεται τῆς σανίδος τὸ γράμμα. ἐὰν οὖν τις ἀναγραφῆ μὲν ὠφλικέναι. δόξῃ δὲ μὴ δεδωκέναι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἠλειμμένον ἐπὶ τῆ σανίδος ὑπεχώρηται ὦ βουλομένω

λημένων τῶν ἀστῶν, εἰσάγειν καὶ ταῦτ' οὐδ' ἴδιον ἀγραφίου. Ἀγράφου μεταλλευδίκιν. οἱ τὰ ἀργύρεια μέταλλα βαλόμενοι, ὃ βουλοίντο καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερὸν ἐποιοῦντο τοῖς ἐπὶ τούτοις τεταγμένοις· ἀπὸ τοῦ δήμου. καὶ ἀπεγράφοντο τὸ τελεῖν ὃν ἔνεκα ὁ δῆμος ἐκέλευε τὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μέταλλου. εἴτις οὖν ἐδόκει λάθρα βαλόμενος μέταλλον, τὸν μὲν δεσπότην ἀφαιρεῖσθαι μόνον, ἴδιον δὲ βουλόμενον γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν. Ἀγρέμιος ὁ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. ἀγρέμιον πωλιάς ἢ ἄλσος ἀγρέμιον. Ἀγρεσία ἡ ἄγρα. ἐν Συγγράμματι. Οἱ βίοι οἱ τοιοῦτοι ἰδίᾳ τυραννίδα ἔφερον ὁμαίμοις. Ἀγρότα παν· ἄλλος ἄλλος ἀπὸ ἀγρεσίης. Ἀγρὰς ὁ Σωκράτης.

Ἀγρεταλεπά. Ἀγρηδόν. Ἀγρεία ἀοιδή· καὶ γρωϊκή· τοσοῦτος ἀγρείης εἴνεκα πολεμίζων. ἐν Συγγράμματι. καὶ ἀγρῖος ὁ ἀγρῖος· ὁ ἀμαθής· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ· ἀεισοφανὴς νεφέλαις· ὡς ἀγρῖος ἦν ὁ σπαιός· γραφησόμεθ' ἀγρῖοι, ἤγουν ὁ ἄγροικος ὁ μέγαν πώγωνα ἔχων. καὶ αὖθις. ἄλλως τὰ μουσόνδε ποικτὶ δεῖν ἀγρῖον ὄντα καὶ δαύειν. Ἀγρῖφνα. παρμηνῶν ὁ γαλεῶτης. διὰ τὸ συναλγεῖν τὸν χόρτον. ἄλιμος. Ἀγρῖφναν. καὶ πενοδόρτιδα. καὶ φιλοδούπου φάρσος ἅμα στεροῦ χέρον ἐλαινέου. Ἀγρίαμυῖπα. Σὺν τῷ σφόδρα ποιηρὸν καὶ ὑμῶν. Ἀγρίασυπᾶ. ζητεῖ ἐν ᾧ ἀνόρασος. Ἀγριανδρ. ἐξεις στρατιωτική. Ἀγρίδιον.

Ἀγριόθυμος ὁ ἄγριος τὴν ψυχήν. Ἄγριον ὠφελεῖσθαι μᾶλλον χρηστέον, ἢ ὠφελεῖσθαι. οἱ δὲ ἐλέφαντες αὐτὸ τεχον καὶ βοῶν ἀγριαίνοντες καὶ ἄγριον ὠφελοῦντο. καὶ αὖθις. ὁ δέ, τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον ὑπνίᾳ καὶ διηρέθιζεν ἑαυτοῦ νύειος γίνεται τοῦ χωρίου. Ἀγριοποιόν. ἀγρίους εἰσάγειν ταῦτ' ἤρωας. ἀεισοφανὴς πρὸς αἰσχύλον. ἐγὼ δὲ τοῦτον οὐκ ἐξεπίσταμαι διεσκεμμαι πάλαι. ἀνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθαδόστομον. ἔχοντα χάλινον ἀπρατὲς ἀβύρωτον στόμα. ἀπρεπὲς λάλητον. ἡμῶν φανερὸν μονα. Ἄγριος ὄνομα νύειον. καὶ ἄγριος ὁ ἄμικτος. ἀνήμερος. λέγεται ὁ ἐν Σικελίᾳ ὑποπολιὰ αἰλιανός. ἀποστείλας τὰς ἀγριοβόρους ὧν ὁδοιπόρων, ἐξήρπασε τὴν γυναῖκα, καὶ πρὸς βίαν ἔσχινε ποτὶ νιφομένῳ καὶ θερμῷ οὖσαν. καὶ ὁ ἄιδης, ἀμειδρὸς ἄγριος. Ἀγρίου. αἰσχύνης ἐν ᾧ καὶ τὰ τιμαλφοῦντα τοὺς σφόδρα ἐπονομένους ποιεῖ. παιδικὸν οὕτως ὀνόμασε. καὶ μεγαλοφρονίας. ἄγριον εἶπε νυβαλτικὸν, τὸν λίαν ποιεῖ τὸ νυβάλιν ἐπουδαιότατα. ἀγρίους καὶ νεοπροδότους ἐν ἄλλοις οἱ παλαιοὶ, τοὺς παιδεραστάς.

Ἀγριότης. ἑρμηθαυμασὴ χαρίτης πίνησις ὡς ἔοικε βαθρέου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἀγριότατος ὁ ἀνήμερος. Ἀγριωπός. τὸν ἀγριωπὸν ἀπρατῶς γαυρουμένῳ. λέγει δὲ τὸν ἀμαρτίαν. ἐν τοῦ ὠφ ὠπὸς ὁ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν βυτέσην καὶ αἰδὴς καὶ ἄγριος. Ἀγρίωπας ὄνομα νύειον. Ἀγριωπὸ· καὶ γρία ἐλαία. καὶ παροιμία. ἀκαρπότερος ἀγρίωπου. Ἀγρίφη, δίκελλα. σπᾶος πεφρικὸν πολύγομφον. Ἀγρολέτειρα· ἡ Ἄρτεμις. Ἀγρόμυοι συναθροιζόμυοι. ἀγρόμυοι πᾶς δῆμος. σύνταξις πρὸς σχῆμα. ὁ δῆμος ἀγρόμυοι ἐστὶ δῆμος πλῆθος σημαίνει. Ἀγρόνομοι οἱ ἐν ἀγροῖς διαγόντες· ἀχάϊς τε πίεζ δροσεραῖς σταγόνεσι μεθυσθεῖς,

Ἀγρόνομον μέλισσαν ἐρμηλάλην. ἐν Συγγράμματι. Ἀγρότας. ἀγροίκους. καὶ ἀγρότης ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος. ἀλλὼς πάροινος ἀγρότης ἀνεκλίθης. θηλυκὸν δὲ ἀγρότις ἐν Συγγράμματι. αὖθετο δέρμα λέοντος Ἡρακλῆος ἀραφ αὐτὴν ἀγρότιν αἰγανέαν. Ἀγροτέρ. ἀγρίου. ἐν Συγγράμματι. Τὸ τοσοῦτο ἀγροτέρας διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης θῆκε ῥόπαλον.

Ἀγροφον· ὀφθαλμόν. Ἀγρώσω τὸ ἀγράω. ἐστὶ ἀγρῶται οἰκειοῦνται ἀπὸ τοῦ ἀγρώσω ῥήματος. ὁ μικρὸς ἰχθὺς ἀγρώσων. Ἀγρῶστις. Σὺν τῷ λιθῶν καὶ Σὺν μόνως· ὃ τινι οὐκ ἔργω προσπαθεῖ μόνον. Ἀγρωνίδης ἄγρωνος παῖς. Ἀγρωστις εἶδος βοτάνης. Ἀγροικίζω. ἐστὶ ἄγροικος. ἄφρων. δύσκολος· σκληρός. καὶ ἀπαίδευτος. ἢ ὅσον ἐν ἀγρῷ καὶ τοιούτων. καὶ ἀμαθοφορᾶν δὲ εἶζον τοιοῦτον λέγουσι τὴν ἀγροικίαν, σκληρότητα ἤθους. καὶ σκληρότης νυείως Σὺν σωμάτων. Ἄγροικος ἀπὸ τόπου. ἀπαρχῶς τῇ παραθέσει νεῦ ἐχρήσατο. οὐ δὲ ὀνομάσαι βαλόμενος, ἑαυτὸν ἄγροικον καλεῖ. αὐτόπτην γὰρ ἄγροικον πάντα πᾶσι διαβαίνειν ἑαυτόν. ἀλλὰ πρῶτον μὲν, διὰ τοῦτον λεληθότως λέγει ἀμοιρίαν παιδείας λέγει τὸ οὐ γὰρ ἀεὶ, εἰ μὴ παύσωσι πολυπραγμονοῦσι, ἐπεὶ ἐπεὶ σαφῶς ἂν αὐτὰ ἡγοῦνται καὶ τὴν δόξαν αὐχοῦσα τὰ γήϊνα καὶ τὴν ἀστεϊδιαφθορὴν. ἀδοξεῖν γὰρ εἰώθαμεν Σὺν τοῖς ἀγροίκοις.

ἐ πειτα δὲ καὶ εἰνάλιω θεραπευτὴ τῶν ἀντίθεσιν. ὃ ἐστι τέχναι αὐτὸν τὴν γυναικί· διαπλέξαν δὲ εἰ ω θασιν οἱ ἀνδρες τὴν γυναῖκα· ὁ δὲ, τὴν ἀντιφάθεσει ἐ τοῦ ἐστιν σώσαι· φησας ἀγροικα αὐτὴν εἶναι. τὴν δὲ νᾶιν πολιτικὴν· θαυμαστὸν γὰρ δὲν, ἀνὸν ἱδιωτικὸν μέσιον βιὸν τὸν πρὸ τὴν ἐστιν ἀγροικίαν διαιθειν, γυναῖκα ὑπὲρ ἐξευπολιτικὴν ἐ κατεδουλώσαι. Ἄγροικος ὀρθ. φιλόδικος. ἀπρόχολος εἰς ὀργὴν ἀνηλης. ἀεισοφανης. νῦν γὰρ ὅτι διαπορης ἀγροικ ὀργὴν. καὶ ἀγροίτης ὁ ἀγρός.

Ἀγροίκου μὴ καταφόνευε πάτερος. ὅτι μὴ δὲ τὰ ἀτελῶν χὴ καταφρονεῖν. Ἀγροικῆθεν. ἀγροίκως ἐδῶμος ὅτι φυλῆς τῆ ὀλιγηκίδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγροικίς. Ἀγροίτης ὁ πεζὸς ληὼς. ὁ σὺν ἀγρῷ. ἀγροίτα τῶν δὲ μονοσέρυγι ἐρικτῶν σέρυξ γῦν, τὸ ἄνερον τὸ σέρατος. καὶ τὸ τὸ βοῦς αὐτὸ εἰον. ἐλυκῶς δὲ ἀγροίτης, διὰ τὸ τ. Ἄγοι καλὰ σημαίνει. ἰσάσιος ἢ αὐτὶ τὸ φέρειν, καὶ σὺν ἄγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβον. ἔβλαψε γὰρ μεφοσὶ ξενοκλῆς ἀφελόμενος αὐ μαθητὰς εἰς ἐλευθερίαν, ἀγωγὸς ἐμοὶ εἰς δουλείαν. αὐτὸς δὲ, ὁ ἄγει, αὐτὶ τὸ ἀγεῖτο παρείλκυε. φησὶ γῦν τῶ πρὸς ἀλήθειας, ὃν νόμον μεγάλως ἄγει. Ἀγυιά. ἄμφοδα. ῥύμαι. ἐ σημαίνει ὁδοί. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γῆα καὶ μέλη καὶ ἁμαξ. ἔχει δὲ ἄμφοδα, ἔχουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους ἐ ἔχουσι διαφόρους. ἀγυιᾶς δὲ σὺν οἱ μὴ ὀξέως. ἐλυκῶς δὲ χρῶμενοι. οἷον ἔχας ὁδοὺ· βέλτιον δὲ εἰσπαῖως ἀπὸ τὰς ἀγυίας. ἀγυιὰς δὲ ὅσι νίων εἰς ὀξυλήγων. ὃν ἴσασι πρὸ τὴν θυρῶν. ἰδίους δέφασιν αὐτοὺς εἶναι ἀπὸ λωνος. οἱ δὲ, διονύσου. οἱ δὲ ἀμφῖν. ὅσιν οὖν τὸ ὁλόκληρον ἀγυιὰς. ἐ καὶ τὰ πατικὰ ἀγυίας. σὺν σωκαλοιφῶν δὲ ἀγυιᾶς. ἔσι δὲ ἴδιον δωρεῶν. ἐ σὺν ἀν οἱ παρὰ τοῖς ἀπτικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί. ὡς σοφοκλῆς μὲν ἄγων ἔχ ἀθηναίων ἔθνεις τροίαν, φησὶ. λέμπει δὲ ἀγυιὰς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ βαρβάρους ὀσμὰς. καὶ ἀγυιὰς ὁ πρὸ τῶν αὐλίων θυρῶν κωνοειδὴς λίων. ἱ ἑρμῆς ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεὸς. φερεπερέτης ἱππαστάλοις. ὧδε ἐστὶ τὰ ἀγυιᾶ. ἔστω τὰ σὺ μὲ μνησόμου. Ἀγυιάν. τὸν στενωπὸν. ξενοφῶν. καὶ ὅλως, πολλὰ ἔχ ὁλοσχιναντικὰ παραῶν. Ἀγύλαι, ὄνομα νύει. Ἀγύρωα πόλις σικελίας. τὸ ἐθνικὸν ἀγυρναῖος. διονύσιος δὲ τὸ ἀγύειον φησί. Ἀγύειος, ὄνομα νύειν. ὃς ἔστι μαλακία δι εβέβλητο ὡς καὶ πορδεσθαι αὐτὸν. ἀεισοφανης πλάττων. σκωμωδεῖται δὲ καὶ εἰς θρασύτητα. καὶ ἀγύρριος, δημαγωγὸς ἀθλιαίων ὀκ. ἀφανης. Ἀγύρριος τὸν παρονόμου πώγων ἔχων, λέληθεν. ὁ ἀγύρριος, στρατηγὸς θηλυδριάδης. ἄρξας σὺν λήμνω. ὃς τὸν μισθὸν ὃν ποικτῶν συνέτεμνε. ὁ δὲ παρόνομος αὐληκὴς ἰῶ μέγαν πώγωνα ἔχων. Ἄγυεις. ἀθροισις ἐ ἀγυεισμός ὁ δὲ, ἐ απούδασεν εἰς ὁδωδὸν, πρὸς ἀγυεισμὸν τῆ δημοκρατίαν ὃν θείων θεραπειας. καὶ ἀγυρμὸς, σὺν ἡλησία συναγωγή. Ἀγυρτείαν. ὁ μιλίαν οἱ αν σὺν ἐῖνος ἐθηρᾶτο πρὸς ἀγυρτείαν τινὰ θρασυνομῶν.

Ἀγύρτης. πωχὸς. ὀχλαγωγὸς. ἐ παίτης φιλοκοδὴς. ἢ συκοφαντῶδης. ἔσι δὲ καὶ βόλος κυβαντικὸς. καὶ γάλλος. καὶ μάντις. ὡς ἀθῶν σὺν ἐ μματι. κειρόμενος γὰρ μίμω τὶς δημοφλέβα μητρὸς ἀγύρτης. καὶ αὖθις. δόλιον ἀγύρτω. ὃς σὺν τοῖς κόδεσι μόνον δέδορε. καὶ αὖθις. ἦν γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τῶ ὄντι καὶ φιλοκοδαλίτης. Ἀγύρτης ὁ ἀλαζὼν καὶ ἀπατεών. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ πειράγειν, τὸ πολιτεύεσθαι καὶ πολιτεύειν ἐ σὺν ἴκη, ἤτινι ἑτέρω τοιούτω σημαίνειν. ὁ δὲ ἀγύρτης, καὶ κυβαντικοῦ βόλου ὄνομά ἐστιν. ἐ μέμφετο αὐτοῦ τὸ πειθαρχεῖν μανικὸν ὄντα πολλῶν. καὶ βουλόμενον. ἀεὶ τοῖς ἀγύρταις ἐ τρέφειν τὰ οἰκεῖα πρόβατα. καὶ ἀγυρτικὰ, χυδαῖα ἢ ἁπλᾶ σματα καὶ ἀγυρτῶδη. συκοφαντῶδη. Ἀγχαλάσας. ἀμαχλάσας. ἀνασπουδίσας. ἀναπαρασάσας. Ἄγχαυρος ὁ παχὺς ὄρθρος. παρὰ τὸ ἀγχοῦν βι πλησίον ἔχειν τὴν αὖραν. ὁ μὲν, αὖρα δὲ ψυχρὰ πνέουσα πόθι πρό. Ἀγχεῖος. ὁ πλησίον. Ἀγχίσιος. ὁ τὰ ἀγχίσου. Ἀγχισῖνοι. πυνοί. ἐ ἀγχισῖνος κλῆθεία. Ἄγχιπόλις. ἐ ἀγχίαλος. καὶ πόλις θαλάσσης. ἀπαντᾶ δὲ ἀγχίαλοι, ἐ ἀμφίαλοι εἰ σίν. οἱ ἀ δὲ σὺν καὶ λεξανδρέα. ἀγχίαλ μ. ἀπὸ ἀμφίαλ ᾶ, αἱ δὲ νῆσοι, ἀγχίαλοι ἐ ἀμφίαλοί εἰ σι. σοφοκλ. πελαμώνιε παῖ τὰ ἀμφιρρύτου σαλαμῖν. ἐ αὖθις. θεῖον ὁ μὲ Κλινὸς ἐ παγχάλκω τύμβος ἔχει σοπόλω. Ἀγχίαλη. πόλις ἰωνίας ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σαρδανάπαλος ὁ τρυφερὸς βασιλεύς. ὁμοίως ἔκτισε τὴν κρεσὸν ὁ αὐτὸς. Ἀγχίβαθυς. ὁ βυθός. Ἀγχιβατῶν. τὸ ἀμφισβητ. καὶ ἀγχισβασίλω. ἐρεθιλῶ.

Ἀγχίθυρος πολιτικὸς

σιάτατος

σαλήκτους· γείτων· ἀγχίθυροί τε καὶ γείτονες ἀλλήλων αἰδῶ μᾶλλον ἐχόντων. Ἀγχίμαχος· ἐπίθετον μάχης. Ἀγχίμολον· ἐπὶ σὲ ἐλθόν. Ἀγχίνους· σωστικὸς· ὀξὺ τὸν νοῦν· δηλητήριον τῆς τοῦ βασιλέως ψυχῆς τε καὶ ὄλεθρον ξυλλόγου τὸ ἀγχίνουν τε καὶ βουλευτικὸν τὸ βασιλέως ἐπαινοῦσιν. Ὅτι εἶα μὲν μαθεῖας· ἀγχίνοια· μνήμη· ἐξύτης· καὶ μνήμη μὲν ὄψει, τήρησις δὲ ἔστιν ἐμαθέτης· ὀξύτης δὲ ἀγχύτης τῆς διανοίας· ἀγχίνοια δέ, τὸ δεξὸν ἐμαθε, ἐπεὶ ἄφνω καὶ ἀμαθέμαθεν. Ἀγχίνοια· σωτηρίας· ἢ ἕξις ἡ ἑρμηνευτικὴ τοῦ καθ' ἡμᾶς νοοῦντος ὅτι τὸ παραχρῆμα· ἢ εὐσοχία τις ἐν ἀνθρώποις ὀνομάζεται· καὶ ἀγχίφρονα μάσιος· ὀξεῖαν δὲ καὶ ἀγχίνουν φύσεως δύναμιν. Ἔστι πολλὰ διὸ λίγου φθέγξασθαι δύναμένου· ἕτοιμος δὲ τῶν συνιέναι καὶ γνωρίζειν ἐν ἀγχινοίᾳ τῶν παραμάτων· πρὸς τὰ σιδηρᾶ λόγος. Ἀγχίσης· ἀγχίσου· καὶ ἀγχισίδης. Ἀγχίστορος· ἐπὶ γῆς γῆρας· δαμάσιος· ἀλλὰ ἐώμη γῆναι ἀς φύσεως καὶ θεῶν ἀγχιστῆρας. Ἀγχίσα· ἔπισα. Ἀγχιστεῖς καὶ ἀγχιστεία· συγγένεια· καὶ ἀγχιστεῖς, οἱ ἐκ τοῦ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων καὶ πατρὸς καὶ μητέρα ἐπὶ γάμῳ τοῦ τελευτήσαντος· οἱ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ καὶ τὸ γαμίαν μιχθέντες τοῖς οἰκείοις, οἰκεῖοι λέγονται. Ἀγχιστεία· ἡ μετουσία τῆς οὐσίας παρὰ ἀειτοφανῆ ἐν ὄρνισι· νόθως μὲν εἶναι ἀγχιστείαν. Ἐξ ἀγχιστεύω ῥῆμα· γαμικῆ· Ἀγχισίνδην· τὸ καθ' ἀγχιστείαν· ὡς δοῦναι τὰ ἄειτος, ἀειτίνδην· καὶ πωλοῦντος πωλουτίνδην. Ἀγχίστροφοι συστρέφοντες· ἢ ταχὺ ἔστι στρεφόμενοι· πονηροί· ἢ τε μάχη καὶ τρεπτὴ γένηται ἐν χειρὸς ἰῶ· ἀγχίστροφοι τε ἴασι δι' ὤξης ἐποιοῦντο δι' ἀλλήλους ἐκ τέρου· ἐξ αὖθις· εἰ δὲ καὶ μεῖς ἴασι φάλαγγας ἐλελίξαντ' ἀγχίστροφοι γενόμενοι, ἀν τιμέτωπα γίγνεσθαι τὴν διώκουσι· ἐξ αὖθις· ὃ ἀγχίστροφον τύχης· ὁ θηρευόμενος ποικίλος τις ὢν ἐξ ἀγχίστροφος, καθωμίλητο καὶ πρὸς τὸν ῥᾴστην ἀεὶ διαλέγεται. Ἀγκτέρμων ὁ γείτων. Ἀγκὼν· ὁ βρόχος· τὸ σχοινίον· παροξυτόνως· ἀγκονὴ δ' ὡς ἅμα ὀξύβαρυς. Ἀγκονήσας, πνίξας. Ἀγκότερ· ἐπὶ τέρ· κερόστος· στενότερα φαίνεται ἐξ ἀγκοτέρα κείσεται· Ἀγκοῦ· ἐπὶ σὲ. Ἀγκούρος· πλησιοχώρους παρὰ τὸ ἄγχι τοῦ ὁρίου εἶναι.

Ἄγκυρα εἶδος βοτάνης· ἢ κεῖται ἐρυθρά· ἢ ἐρυθραίνεται ἀπὸ σώματα ἀγγαιῶν· ἀγκύρου δύσεις καὶ τὸ ὂν ἰμμύθιον. Ἀγκώμαλον· καὶ ἀγκωμάλα· ἴσης· ἐπὶ τὸ μαλοῦ συμμίξαντος· καὶ ἀγκώμαλα ἀγωνισάμενοι· καὶ μήτε ζωγρήσαντές τινα μήτε ἔστι τὸ πλοῦτον τι προχρήσαντες, διελύθησαν· καὶ αὖθις· ἴσως μαχία γίνεται πρατερὰ καὶ πλήθη τῶν ἀγωνιζομένων ἀγκώμαλος ἔ ἀρεταῖς ἐμφανής. Ἄγχων· πρὸς σφίγων· βλίβων· ὁ δὲ, ἄγχων τὸν αὐτῆς δεξιὰν ἔ πελάγων, πρὸς αἱρεῖται τὸ ἐφ'. Ἄγχω αἰτιατικῆ. Ἀδάκμονες· ἄπειροι· ὁ δὲ, τὸ αἰγυπτίου σοφίᾳ ἀδάκμονές ἐ, ὁ ἀσπλησίδοτος. Ἀδαΐστ ἀπείρως. Ἀδάκρισ πλεμ· ἐπὶ τὸ ἔξω παν γὸς νιν δώσε ῥᾶσα ἔ πλαρ' λαβὶ δὲ πρᾶγμα ἀστρεφῶντ'. Ἀδάκρυτι πλαυσί. Ἀδαυλίδης, ὄνομα κύειον. Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· ὁ χειροθεοῦ πλασθείς· καὶ καθ' ἁπὸ τὴν θεόνα καὶ ὁμοίωσιν μορφωθεὶς τὰ δημιουργήσαντος· ὁ καὶ τιμηθεὶς τὴν θεὸς παράδοσον ὑπήκοον· οὗτος δικαίως ἂν, πρῶτος κακὸς τὸ σοφὸς, ὡς πρωτόκτιστον ἄγαλμα καὶ εἰκὼν θεοῦ λόγος φος· ὡς τῶν χαρίτων ὅλων ὑπάρχων ἀνάπλεως· καὶ παντὰ καθαρὰ καὶ ἀπέρασπλα πρὸ φθορᾶς ψυχῆς τε καὶ σώματος ἀληθινή εἶα· μαρμαρυγαὶ γάρ τινες ὡς εἰπεῖν ἐν τῆς ἐκείνης ψυχῆς ἀπαστραπτούσαι, καὶ θείων ἐννοιῶν τε καὶ ἐνεργειῶν πλήθουσαι, καθ' ἅπασαν ἐπιζήλον φύσιν. Ἀσόχως καὶ ἀναμαρτήτως τὸ οἰκεῖον ἐπαίσης πλεονεκτήμα φθαίουσαι. οὐ παρὰ ἀνθρώπων ἐδοκιμάσθησαν τοσαύτας ποιήσεις πολλαχοῦ τοσοφελῶς ποιουμένων, ἀλλὰ παρὰ τῶν ὅλων θεοῦ πατρὸς πᾶσαν γνῶσιν καὶ κρίσιν ὀρθῶς ποιησαμένου· καὶ πρὸς τὰς ἐννοίας κεκινῆσθαι παρὰ τῆς ὠδινούσης ἔστι τοιαῦτα ψυχῆς καὶ δόντος τύπους νοήματα· καὶ ἐκφῆναι ἐγράφη· ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντα τὰ κτιστὰ καὶ τὰ θεῖα· καὶ τὰ ἐρπετά· καὶ τὰ πετεινά· καὶ γαμβρὸς αὐτὸς πρὸς τ' ἀδάμ· ἐπὶ καλέσει αὐτά· καὶ ὃς ἐπάλεσεν ἀδάμ, τοῦτο ὄνομα αὐτῶ· τῆς φωνῆς ταύτης καὶ μαρτυρίας, ἀειδηλότερον. τὴν τῆς σοφίας ταύτης καὶ διαγνώσεως, ὑψηλότερον. ἐπάλεσεν ὀνόματα· τὴν φύσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἑκάστου ζώου ὡς ἕκαστον ἐγράφόμενος· οὐ μελετήσας· οὐ προσεπιφαλόμενος· ἀδὲν τι προσπνεύσας ἔ ὅσα μεθ' ἁμαρτάνειν αὐτοῖς· καὶ πολλῶν αὐτὰ εἰδέναι γνῶσιν ἔ ἀπεστραμμένος· ἀπὶ σχυνὰ λεῖς ὑπαπάξαι καὶ τὸ τυχόντ' ζῶα τὸ ὄνομ· ἀφ' ἧς ἐκείνη

σραλξα θαι μεγαλνοιας ϗ διακνώσεως· μαῆον μ̄ δν μένησιν ἅπαντες ϗ πᾶσαν ἐαυτῆμνη-
αὐτοι, τ̄ σκεύεσι χολυντες ἀμηχανίοις θεασι σμασι· καὶ ἐξ μέχρι δύτων ἐκ τῶ πρωτογόνου ἀνοῦ
χοῦ πορφαλλον σκᾶσιν ἀξίωμε· ἀλλὰ καὶ αποδημίτων· καὶ Φυσῶν διαφορας· εἰζῶντε καὶ βοτα
νῶν δυναμις· καὶ ὅσα εἰς ἀντίληψιν καὶ θεραπείαν ἡ Φύσις ἐναισω πεσαρμόπθι τ̄ ζώων διέ-
κεινέτε καὶ λιτσα Φησιν· οὗτος καὶ τὴν γυναῖκα πρῶτος ἰδών, ἐκχῶς πορ σκεύματος ἀνθρωπί-
νε πειζώτης ἐφθέγξατο· ἀλλῶς ἔκτινος θείας ὁ μ̄ Φῆς σκχούμνος, ὧ στόχως τὸ πλυύμνη-
τον σκεῖνο καὶ θαυμεσὸν ἀ πεφοίβασε λόγιον· τοῦτο μὲν ὀστοῦν σκ τ̄ ὀστέων μου· καὶ σαρξ σκ τ̄ σαρ
κός μ̄· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι σκ τ̄ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη· ἔτος τοίνυν ὄδιν ὁδοκιμάσας ἐ-
κεσα· καὶ πᾶσιν κενόνας καὶ σάθμας ἀκειρεῖς καὶ ὄρους ἀνατιρέκτους σκ αρμοσᾶ μνος· τούτου
πέχαι καὶ χεῖμαλε· βύβυ Ϛαπῆ μαι λογικαί τε καὶ ἄλογοι· τούβυ, πεφυτεῖαι· ἰδαρεῖαι καὶ κε
θαρμοί· καὶ νόμοι χεπόιτε καὶ ἄχρηφοι· βύβυ παῖλε· ἀρέκμαλε καὶ διδάσμαλε· ἔ ὅσαι κ̄ τὸν βίον
ἀναγκαῖαι χρεῖαι τε ἔ δίαιται· ἐτός ὄδιν ὁ πρῶβος ἀνδριάς· τὸ θεόπλυτον ἄγαλμε· ἀ φοῦ πορ ἀ
πευθυνόν πᾶσαι ἰῶν ἀγαλματουργίαι· κεν πρὸς τὸ κ̄ποον μαῆον ἔ μαῆον σκ πίπωσιν, σκ θεί
νου τὸ μαπαρίου καὶ θεοφδοσ ἀπεικόσματος· μηδεμίαν ἔχοβς ἀφορμλώκης ἀν, ἐ πλαβροιτο
ὁ μετ̄ κεῖνον διαπλαπόμνος κ̄ζωγραφοῦμνος· ἕως ὁ πλαμναῖος καὶ δπτσάτης ἔ πλάνος
διαβολος τοῦτον ἀρεπύλισεν τῆς οἰκείας ἱδρύσεώς τε καὶ σάσεως· καὶ παλὰ τὸ πλανοῦ ἔ ἀσα
φόνδαι ἔ πρὸς βαρεφερόθεις τινὰς καὶ ἀλαμπεῖς χῶρ ξ· ἔ μέχρι τ̄ ἀμηδήτων τὸ ἄδου κλυθμῶ
νων ἐπίζοντας· κεν τᾶθεν κ̄ρξατο φύσις τ̄ ἀνθρώπων πορεχαράπεδαι ἔ διακιβδηλάδαι ἔ
τυπουδαι τ̄ τοῦ τυράννου μορφώμασί τε ἔ σχήμασιν· σν τᾶθεν κνόθ° σοφίατας ἀφορμας ἔλα
βε· τῆς θείας δραπετλώσεως· καὶ πρὸς ἀρανὸν ἀναπλωσις ὅθεν τὸ πότερον ἰῶ ἀφορμήσασα·
ὅθεν ὁ πλάνος τὸ βοῦ θεοῦ σφτειρεσά μνος ὄνομε, θεὶς πολλὰ κατεμβίσι· πρόνοιατε καὶ ζῆνας
καὶ πσειδῶνας ἑαυτὸν μεγαλῶν· καὶ τὸ δ̄ πάντων ἀνοσιώτατον, θεὶς ὀνόματα θήλεα τε ἔ ἄ
σεμνα τὴν μακαρίαν καὶ ἄρρητον συγκαβασᾶσαι Φύσιν ὁ ἀλιτήριος κατετόλμησεν· εἰς τε τὰς
ῥέας σκείνας· ἔ ἀφροδίτας ἔ ἀθηνᾶς· ἔ εἰς ἄλλας μυρίας ἔ ἀλοκότους ἀληθῶν ἰδέας τε
ἔ μορφὰς· ἀξ ὁ πανίας ἀκμιζρὶς ἔ τὴν ἀπεσαίαν οσίας ἐπέχρωσέ τε ἔ διεχάραξεν· σν τᾶ
θεν αἰσυπίων ἐκ πόλεως ἐσειν καὶ Τυφῶνα ἔ ἴσιν, μοχθηρὰ διακνήματα· ἔ πορνῶν μαγικὰ μαπανά
ματα· ἔ βραχμάνων γυμνοσοφίσεις· ἔ ἀκαιροι Φαντασίαι· ἔ θαυμαζομένη σκυθῶν ῥᾴσις· καὶ
ἐλθραικὴ ὀργιαστὴ οἱ φυγῶν αὐλοὶ ἔ μορύβαντες· σν τᾶθεν ἡ χαλδαίων ἀστρονομία καὶ σφαλερά τε
καὶ πολυώδυνος· σν τᾶθεν ἡ τῶ φλάδου λοχεύθια ποίησις· ἡ δ̄ν ἑλλήνων ληκμάτ̄ σεμνο
μυθία· ἐν τᾶθεν ὀρφλάστε ἔ ὁμηρ̄· ἔ ὁ τ̄ ἀθεμίστον γοητὰ ζωροάστρας, ἡ σιόδος· σν τᾶθεν ἡ θάλη
βος λόξα· καὶ ὁ πλάτωνος πυθαγόρεασ· ἔ ὁ σοφοῦ σωκράτης· καὶ πλάτωνος τὸ τῆς ἀθηναῖ ἀναλημ
πολυθρύλλητον σεμνολόγημα· σν τᾶθεν οἱ δ̄ μυρίδαι· καὶ περιπάτεσαι ἔ ζήνωνος· ἐν τᾶθεν αἴσο
πεῖ καὶ οἱ ἄρεσι πάγοι· καὶ ἐπικούρδοι· ἐν τᾶθεν οἱ δαιμόνων θρῆσκοι· καὶ ποσειδῶνιοι πύ
γμια καὶ ῥοδάσμαλε· ἐν τᾶθεν ἡ πολεμάτ̄ τὸ λθέως ἔ φλάδωνος θεατρίσμαλε· καὶ ἡ λοιπὴ τ̄ ἑλ
λήνιν πομφολύγων ἔσχελία καὶ τερατεία· καὶ ἵνα μὴ μακρὸν δ̄ποτείνω τὸν λόγον, εἰς σε
πρώτε καὶ ὁδωδότας μύθους ἐνασχολῶν μὸς, πᾶσαν εἰς ἑαυτὸν τὴν πίσιν ὁ πλάνος ἐμ
φορτισάμνος· καὶ λαβὼν ἡ χεῖρα δν αὐτὸν ὡς ἀνδράπδον· ἔ διῳχόμενος, τ̄ ἐκ τ̄ ὐρανὸν καὶ
πεῖ ματῶν τ̄ γῆν· ἔ ὡς ὠὰ πάλε κατέχων· ὡς αὐτὸς σημφησὶν ἁλοζομένμ̄, ὥς δεῖν τ̄ ἑαυτ̄
βρόνον θήσειν ἐπάνω τ̄ μεφελῶν τοῦ ἀρανοῦ· ἔ ἔσεσθαι ὅμοιος τῷ ὑψίστω· ἀλλὸ τοῦ θεὸς μονογλώς
σος ἔ ἀλήθης ὁ πρωταιώνιος, οἰκτείρ τ̄ ἀνθρώπως κατημμ̄ νους σκ τ̄ βου πάλος ἡλπων
ἑαυτ̄ σκσώσειν· ἔ σαρκωθεὶς σκπνοῆ ἀγίᾳ, ἔ σκ τ̄ ἁγ̄ θεοτόκου μαρίας· ἔ διὰ τὸ τὴν μί
αν σρᾶ ἔ τοῦ πάθους αὐτοῦ καθαρᾶλῶν τὸν αὐτὸ πάλαι· ἔ μεταβασ εἰς τὸ μετὰ τοῦ ἔ μέρους, ἐκεῖ
θεν εἴλυσε τ̄ ἅ πρωτόπλασον· ἀπὸ τῆ εἰκόνι τὸ πρῶτ̄ κάμος· ἔ τῆ φύσει τὸ ἀρχέ
ον ἀξίωμε· κεν τᾶθεν ἡ φαντασία πᾶσα ἡ τοῦ τυράννου δωμασεία ἔ συμμορία· τῆ δ̄ σαρεῖ φωτὸς
διαφάσαντ̄ πᾶσαν τῆν πίστιν· τ̄ ἡλιακ̄ μαρμαρυγ̄ τῆ λαμπίστε· σν τοῦτου δ φωτὸς κ̄ θεῖ σοφία

πάλιν

πάλιν διέλεμψε· καὶ πλώσας ἁλιέων ἐσώμωσε· καὶ τῶν σοφῶν διδασκάλους τοὺς ἀσόφους εἰργάσατο· ἐν τούτοις ὁ τῆς βροντῆς γόνος τὸν ἀρχιλῃστὴν λόγος, ἐξεραίνων τὰ φιλῶν ἀπάτας, ἐβρόντησε· καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐλάμπρυνε· καὶ τοῦτον τὸν φωτὸς, πάντολος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνα-
φοίτησε· θεάται γὰρ ἀθέατα· καὶ τὰ ἀρρήτων ὑπάνθρωπα λέγει· διατρέχει πᾶσαν τὴν γῆν ὡς πτη-
νὸς ἀετός, τὸν ἴδιον ἀπελίζομενος· ἐν τούτοις ὁ πάσχων ὃν χριστὸν ἡμῶν τὸν ζωντοτόκον. εἰς
τὰς ἡλείας τῆς τοῦ οὐρανοῦ πύλας, ἵνα αὐτοῖς μὴ τοῖς πόλοις ἀποκλείηται τοῖς ἀ-
πίστοις τὰ θεῖα ἀναπόρευτα τὸν ἔσοδον· ἐν τούτοις ἀπέλ μαρτύρων καὶ ἁγίων ἀπολλύουσιν εἰδωλολα-
τρείαν ἔχουσιν ἕτοιμον πόδος τὸν θάνατον· ὡς στεφανοῦσι τὰς πληγὰς καὶ ὡς πορφύρας βάπτουσι τὰ αἵ-
ματα· τοιοῦτοι ὁ παγίνικοι· ἔσω γοῦν ὁ πρωτόπλαστος ἀρχηγὸς τοῦτο τὸ μέρος καὶ πάν-
τα ὄρος καὶ λόγον· ὡς πλάσμος πηγάτης εἰς θάλασσαν εἴλκυσε λοιπὸν ὄρος καὶ σύμπαν ἔχων
τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπὸ χὴ πρωτόπλαστον. Ὅτι δὲ ἀπὸ μέσης τῆς πλατυσμοῦ, ἔτη δισχί-
λια· σ· τεσσαρακονταδύο· ἀπὸ δὲ τοῦ πλατυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιΐας ἔτη φνε· ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιΐας
ἕως τοῦ ἀβραὰμ ἔτη υνε· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀβραὰμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν ἰσραὴλ ἐξαιρύπου, ἔτη φυ· λ· ἀ-
πὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ σολομωντείου ναοῦ, ἔτη φνζ· ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ
ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἰσραὴλ, υ· κ· ε· ὁμοῦ ἔτη πεντακισχίλια· ω· ὀγδοήκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς αἰ-
χμαλωσίας ἕως ἀλεξάνδρου μακεδόνος τοῦ βασιλέως, τιη· ἀπὸ δὲ ἀλεξάνδρου ἕως χῦ τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, τγ· ὁμοῦ ἔτη ,φφ· ἀπὸ δὲ τοῦ χῦ ἕως τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου· τιη· ἀπὸ δὲ κωνσταντίνου
μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ τοῦ θεοφίλου φνε· ὁμοῦ ἅπαντα ἔτη ,στοε· ἀπὸ δὲ μιχαὴλ ἕως ῥωμα-
νοῦ υἱοῦ κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, ἔτη ἀπὸ δὲ τοῦ πορφυρογεννήτου ἕως τοῦ τελευτῆς ἰωάν-
νου τοῦ τζιμισκῆ, ἔτη με· καὶ ἀδαμιαῖος, ἀπὸ ἀδάμ. Ἀδάμας ὁ λίθος καὶ ἀδαμάντινα βά-
στερα· ὁ δὲ ἀπόλλώνιος ὡς φησὶ ἐὰν θῇς διελέγχῃ, οἶδα ἔλεγε· καὶ δοκεῖ μοι· καὶ ποιῶ φόβεσθε· καὶ
χρὴ εἰδέναι· καὶ δόξαι βραχεῖαι· καὶ ἀδαμάντιναι. Ἀδάμασι. Σιδήρεμα. Ἀδάμαστος παρθέ-
νος· ἄζυξ· σοφοκλῆς· μοῦνος δὲ λοιδορῶν ὡς παρθένος θεὰ ἐσφήλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδεις νόσους.
Ἀδαμίθφος. Ἀδαξῆσαι, τὸ κνῆσαι· ὅτι ἐν τῷ ὀδαξῆσαι· καὶ ἀδαχεῖν, τὸ κνήθειν· ἀδαχεῖ γὰρ αὐ-
τοῦ τὸν ἀχῶρα σὺν λέγει τὰ εἰ· ἀεισοφαγὴς· Ἀδᾶϊον, ἄκαυστον· καὶ ἀδάϊος, ὄνομα κύριον.
Ἀδαΐζον· ἀμόλισον. Ἄδην· ἄρρητον ἐν μύθοις· οὐδὲ οἱ οὐδαίθων ἄδε πάρεδρος οὔνομα θυμοῦ
ἐμπλείη. Ἀδηβύ· ἀσφαλῶς· οὐφορβὸν· ὡς καὶ παροιμία· ἀδηβὺ δέ σιας δέος· λεγόμενόν τι ἐ-
στίν· ἔστι τὸ μὴ φοβεῖσθαι φοβουμένων. Ἀδήκτος, ὁ μὴ δηχθεὶς δεδόμενος καὶ πάντα ἔχων· ἀντὶ τῶν
ἐν ἀ ἀληθείᾳ· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται· οὔτε πόθος δέχεται οὐδενός τι· ἀλλὰ πλήρης καὶ ἀδέκτος·
Ἀδικαίσως· ἀμεταίτιος· δικαίως· ἀδωροδόκητος· ὀρθῶς· Ἀδικαλάβιστον· ἀεισοφαγὴς· ἀτε-
λωνήβιστον· βάσις γὰρ δικαιοσύνης τὸ θυμοῦ ἐδίδοσαν τὴν δικαιοσύνην μοῖραν ἐν ᾧ πρυτανεύω.
Ἀδικτῶ, ὄνομα δαίμονος. Ἀδελφά· οἰκεῖα· ἁρμόζοντα πρέποντα. Ἀδελφεῖον, ὄνομα κύριον.
Ἀδελφιδοῦς ὁ ἀδελφὸς· ἀδελφιδοῦν δέ, ὅταν ἐφίησι· ἐπὶ τὸν ἀδελφιδοῦν· καὶ ἀδελφίζειν αὐτὸν τὸν
ἀδελφὸν καλεῖν· ὅτως ἰσοραήτης· καὶ ὁ μιλήσιος ἑκατεῖος· καὶ ἀπολλοφανὴς ἐχέκασαν τὸ
θηλυνθὲν, κἀδελφιδῆ. Ὅτι ἀλυάττης ὁ πατὴρ λυδῶν βασιλεὺς, κύσχυνε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν
ἀδελφὸς παρεῖκ. Ὅτι πρωτιμητέον τοὺς οἰκείους ἐν βοηθείαν ἐν καιρῷ πόδισάσεως. Ἀδένη·
φλύαρος· ἡδεῖνα. Ἀδερβός, ὄνομα κύριον. Ἀδρόκαλιτήριος· ὁ ἐπανασταστολομῶντι· πᾶς
οὗτος ἰῶν ἰδουμαῖος· γένος ἐν βασιλικῇ στερεμάχου· καὶ ἐξεφάμην οὐδὲν ἰδουμαίαν ἰσάθου
δάβιδ στρατηγόν· ὃς πάντας τοὺς ἐν ἀνομίᾳ καὶ φιλαδικίᾳ ὁπλαδικαμένους διαφθείραντος μεῖναι ἐξ,
φυγὼν οὖν ἦλθε πρὸς φαραὼ τὸν αἰγύπτου βασιλέα· ὁ δὲ, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξάμενος, οἴ-
κον τε αὐτῷ ἐδίδωσι, καὶ χώραν εἰς διατροφήν· ὃς τὸν ὑμνον ἐν κλινίᾳ λίαν ἠγάπα· ὡς ὃς τῆς αὐ
τοῦ γυναικὸς αὐτῷ δοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν· ὄνομα θαφίνην· ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ γένετο,
τῷ ὃς βασιλέως παιδὶ συνανεξάφη· ἀνέσας δὲ τὸν δάβιδ θάνατον ἐναιρύπως τὸν ἰωάβ, πρὸ
σελθὼν ἐδεῖτο τοῦ φαραὼ βασανίζειν αὐτῷ βασιλίζηθεὶς τὴν παιδίδα· τοῦ δὲ βασιλέως αὐ ἀνιρ-
νοῦντος τίνος ἕνδεκς ὢν ἢ τί παθὼν ἐπιθυμεῖ καλεῖσθαι αὐτὸν, τότε μὴ ἐπὶ ἀφείθη· ὕστερον δὲ

καθ' ὧν ἤδη καιρὸν σολομῶνι ἐμβεβιμακέναι ἔχει διάβασις πεφενμένας αἰτίας καὶ παρανομίας, καὶ τὴν ὀργὴν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τὰ θεῖα, συγχωρήσαντος τοῦ φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου ἐκπεσεῖν τὴν ἰδουμαίαν, ὃς τὴν οὐσίας βασιλάσας, κατέσχε τὴν τῆς ἐρημολιθῶν χώραν. Ἐστὶ τίθεται δὲ σολομῶνι.

Ἀδέρηπον πόλις ἰρηνείας. Ἀδέρητος· οὐ προσβλέποντες· ἀλλὰ καθαμύοντες παραμφιβόμενοι. Ἀδέρητος. Ἀδέψηκτον τὸ ὠμόν. Ἄδεια· ἀνέσεις· ἀφοβία· ἰώσηπος· οἱ δὲ σασιανοὶ βιωφελοῦς ὁρῶντες, καὶ ἧς ὁ μονοίας κατήρχοντο· ἔλεγεν αὐτοῖς ἐδίδοσαν· τί μὴ οἱ ν, τί παθόντες ἀνέχοιντο· διὰ τὰς ἀπονοίας αὐτῶν ἀφαιρεσόμενα τείχη· ἢ τὸ πολέμειν μετὰ δείας ἀντιπολεμίζοντες ἑαυτόν. Ἄδεια καὶ ἀφορία· ἐπέλαβον αὐτὸν λέγειν ὅτι χείλη μετὰ δείας· ὁ δὲ τὸ μὴ ἀδεῖ χαίειν ὡμολόγει· δηλῶν ἑαυτὸ παθεῖν μεγάλα βιωφελοῦς ὁρωμένοις, ἐμέμφετο. Ἀδαὰς εἶδος ἐσχάρας. Ἀδῆς· ἄφωνος· ἢ ἄδηλος ὁμοίως. Ἀδεῖμαντος· ἀφορία· ἢ ἄδημος, ὁ ἄφωνος. Ἀδειμάντου κοιλοθίων στρατηγός· ὃς ἄπαλιν εἶπε τὸν θεμιστοκλέα· ὦ, τίς εἶπεν ἀπλῆς, ἔχων σ' ἐπὶ ρῆς· βύβυ ἢ πλατῶν μέμνηται σὺν τῷ πολεμάρχῳ· ἰωάχαρ τὸ πρεσβύτου καιροῦ βύβυ στρατηγοῦντος· ἐκωμῳδοῦντο ἢ ἐπὶ τῇ πονηρίᾳ, καλῶς· μύρμηξ· ἢ νικόμαχος· ἢ ἀρχέμορος μετὰ δημάνδυ πάλαι πολύφθορ. Ἀδημανδύου θῶς περὶ τὰ πήγματα ἐστὶν ἔνδυμα· διότι πολυλαθήν ὄντι τὸ ζῶον· ἀπὸ ἢ ἀρέσαι.

Ἄδης ὡς φορεὺς δῆλον πολέων· ἐστὶ τὸ ἀφρονιτίου· φιλησδοῦντος· Ἀδηκότες· ταλαιπωρήσαντες· Ἀδήλατος· ἀσινὴς· ἀβλαβὴς· ἀμαθίας· ἢ περιδεεῖ νυν βοῶσι τε καὶ ἀδήλατοι· δηλοῦσι τὸ βλαπτῶ. Ἀδηλία· ἀοεισία· ἀπειρία· ὧδε, ὑποφανία χεωμένω, ἢ ἴλιον τὸ πολέμου ἀδηλίαν ἤνεγκεν εἰς νοῦν βαρβαρομένω, πλαπίζειν ῥᾳδίως αἱρήσειν τὸν βαρβαρον· ἀδηλία ἢ ἀκηρυφιότης.

Ἀδηλώσας· ἀγνώειστον ποιήσας· ὃ ἢ, ἀδηλώσας ἑαυτὸν πιναρᾷ σολῇ ἢ λαβὼν δρέπανον ὡς ἂν ἢ θερίστης. Ἀδημονία· ἀφροντίς. Ἀδημονῶ· πολίαν λυπρυμαι· ὁ δὲ, ὃ μὴ πρῶτον ἤδη μόνῳ καὶ ἀσυχίαν εἶχεν ἐπὶ τὸ πόνος ἀκηδῶ· ἢ ἀδημονάσης, ἀπρεπάσης. Ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν· ἀκηδιῶν· ἢ ἀδημονέστερ ἂν ἀγωνιστικώτερος· ὢν ἢ τὸ προσκοπος ἀδημονέστερος, ἀντείχε βύβλῳ. Ἄδηλις· ἢ εἰς ηέρον· ἱκανῶς· ἀληπάντως· ἢ λάβρως· κατα ηέρως· σὺν αερμίδι· ἐπεὶ δὲ τὸ διάβλον ἄδηλ ἔχομεν· καὶ ηέροδοτος· ὡς δὲ ἄδηλ εἶχον πτείνοντες, ἐβλαπτὰ αὐτὸ ἢ λαυνον· ἐστὶ νεμνημόν τε ἀδηλ βοῦ πυρὸς ἐβλῆς ἀρχοῦ τειχῶν οἰκίας, ταρραχῆς ἐπολιόθη κὴ πόλις· ἢ αὖθις· οἱ ἢ, οἶνα ἄδηλ ἐχεῖν ἑαυτοῖς καὶ βύνυ κλε πελαστῶντες· ἢ αὖθις· οἱ δὲ ἄδηλ καὶ ἀπείρως σπῶσι τὸ οἶνα· ἢ ἀναβαίνοντες ἐκπλῆξ ὡς ἐτυχον αὐτὸ ἐπασος εἰκῆ· καὶ αὖθις· τὸν ἢ οἶνα καὶ τὸ ἄλλων ἄδηλ σὺν ἐπιμέλοντο οἱ πελτοὶ· Ἰώτε φύσιν ὄντες ἀπεργοῦ καὶ χώραν ἔχοντες· Ὅτι μὴ πρὸς δημοσιακοὺς καιροὺς τὰ ἄλλων ἀγῶνα ἢ ἀφυᾶ βάτε σώματα αὐτοῖς μεγάλα ὄντα· ἢ ξυφλὰ· ἢ σαρκῶν ὑγρῶν μεσά, ἢ ἐπὶ τῆς ἀδηφαγίας καὶ μέθης βύ ὄγκον ἢ βαρὸς ἠξειτο· βύ ῥόμου δὲ ἢ πόνους, ἀδυ ατα πάμπαν· ἢ ἀπὸ ἰδρῶς ἢ ἀθ ματος ὄπυ τοιδέοι, ἠξελύοντο ταχέως· ἢ αὖθις· οἱ δὲ βασιλικὴν ἠξησίαν χρόμοι βύ ἄδηλ βδημόσια κατα καλίσκειν, συναειτικῶς τὸν νέον πραιπαλᾶν σὺν ηγεν. Ἀδηνέως· ἀπλῶς ἢ ἀταλαιπώρως· καὶ δ' ἐρεσιν τῶν δηνέων ἢ μοιμνῶν. Ἀδήριος· ἀνίκητος· ἄμαχος· ἀκ, πόνητος· Ἰώ λείαν τῶν πολεμίων ἔλαβεν ἀδήριον ποιεῖσθαι· ἀν ἄμαχον· ἢ ἀδηρίτος, ἀφιλονείκ. Ἄδης· Ἀδηδυσμένε· τί τ' ἐπορέξασθ' ἑταῖρε κρεάσας· ἢ ἢ σὺν νύ σεις ἡμιωφρεσία; Ἀδήσεις· ἀρέσεις· Ἀδηφαγία, καὶ ἀπληστία· ἢ ἀδηφάγος, ἀθρόος ἐσθί· πολυφάγος· ἀδηφαγίαν ἐπὶ ρῆς λέγουσιν ἀν, αἰσχρὸν τέλος μισθοῦ ἢ πολέμων καλίσκεσθαι· σὺν μεθαφορᾶς τῶν τελεῖ ἢ ἀγωνιστῶν ἵππων· ἀλκαῖος ἢ ἐν Ὀκωμῳδοδαγωδεῖ τὸν πόρος λύχνος ἀδηφάγος εἶναι· Ἀδηώδυν· ἀπὸ ρεθυλλον· οἱ δὲ, τὸ γῆν ἀδηώδυν ἐχειν ἐθέλοντες, ὡμολόγησαν ἀργυρίᾳ σαθμὰ δισχίλια δώσειν· Ἀδιαβλωτή· αὐτὴ ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς μεσοποταμίᾳ ὡς ἐστὶ ἀν ἀβλωτὸν πόρον βύ τίγριτος· ἐν αὐτῇ δὲ ὄρει ἐστὶ ἄφαλτος ἡ λεγομένη ναφθα· λείπεται δὲ ἀδιαβλωτὴ· διὰ τὸ εἶναι πολεῖς ποταμοὺς ἐν αὐτῇ, ἢ δυσχερεστέραν ποιεῖν Ἰώ διάβασιν· σὺν εἶ πουβύσι ἐστὶ νιναὶ· β σαὶ Ἰώ ἢ ἀφάλτῳ πιεῖ τ' ἢ πίσμασιν ἀφάλτῳ, ὡς τε τ' ὰ πλίς πλίνθοις ἐστὶ λευπῖς λίθοις συμμιγεῖσα, ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου· σὺν εἶσε δὲ ὄρει τὸ ἀφρῷ σόμι· ἢ ξ ἀφ πνᾶ ἀναδίδωσι· ὥστε πᾶν μᾶλλον ἐστὶ γενον ζῷον πανδαπῶν ἀποφθείρειν· ἐὰν πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρέσαιτο, ἐὰν ἢ

σκεδάννυται

σκεδάννυται, οὐκ ἀνώκισθη ὁ χῶρος. ἀλλὰ καὶ κατεῦθεῖαν ἀνῆσι· καὶ ὁ λίγην ἀνθρακώδη μόνον, πάλιν ἀνέβλυσε λάταξι· καὶ σὺν τούτοις τε σὺν ὑγιεινοτέρῳ τῷ μὴ σώζειν καὶ τὰ πεπηγότα μόνα. ὁ ἀδιάβροχος. Ἀδιάβροτον· ἀφυσιῶν· κατακλαγεῖσα δ' ἅπαντες τὸ ἀδιάβροτον τῆς δίκης ἐν τῇ συμβάσει τούτῳ τιμωρίας. Ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα· καὶ ἀφρόνως φλυαρούντων. Ἀδιάλλακτον· ἀδιαλύτως ἔχον· ἀβλαβές. Ἀδιάλυτον· ἄσημον· ἀβάπτιστον. Ἀδιάπυστον· ἀδήλωτον· ἀνεπιμέλητον· ὁ δὲ, λαβὼν ἴδιον ἀδιάπυστον ἐπὶ κακοβουλίαν ἀνεπιφάντον, βάδην προσκλαύσαντες εἰς τοὺς πολεμίους. Ἀδιάσπαστον· τὸ μὴ πω διεσπασμένον· μηδὲ διαπεπειραμένον ἀντιφῶνεῖπεν. Ἀδιαφορία· ἀμέλεια· χωρὶς τῆς ἀτιμίας· ὃ δὲ ἀδιάφορον, διχῶς λέγεται· ἄπαξ μὲν, τὸ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν μήτε πρὸς κακοδαιμονίαν συντελοῦν· ὡς ἔχει· πλοῦτος· δόξα· ὑγίεια· ἰσχύς· καὶ τὰ ὅμοια· σὺν δέχεται γὰρ ἐπὶ χωρὶς τούτων εὐδαιμονεῖν· τῆς τριάδος τῇ χρήσεως εὐδαιμονικῆς ἢ κακοδαιμονικῆς· ἄλλως δὲ λέγεται ἀδιάφορον, τὸ μήτε ὁρμῆς μήτε ἀφορμῆς κινητικὸν, ὡς ἔχει τὸ ἀρτίας ἔχειν ἢ τὸ περιττὰς εἶναι· ἢ πόδα ἢ χεῖρα τεῖναι τὸν δάκτυλον ἢ συρεῖλαι· τῶν πότερον ἀδιάφορον ἢ οὐδέτερον λεγομένων· ὁρμῆς γάρ ἐστιν ἐνεῖμα καὶ ἀφορμῆς κινητικά· διὸ καὶ μὴν, αὖ τῶν ἐκλέγεται· τῶν δ' ἑτέρων ἔστιν ἔχον λόγον πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγήν· τῶν ἀδιάφορον, καὶ μὴν λέγουσι πρᾶγμα· καὶ ἢ, δοκοῦσι πρᾶγμά μοι· πρᾶγμα μὴν, καὶ ἔχον ἀξίαν· δοκοῦ πρᾶγμά μοι ἢ, τὰ ἔχοντα ἀν ἀξίαν· ἀξίαν ἢ, τιμῶ μέν τινα συμβλησιν πρὸς τὸν ὁμολογούμενον βίον· ἧτις ὅσι πρὸς ἀγαθόν· τιμῶ δὲ, εἶναι μέσην τινὰ δωρεὰν ἢ χρείαν συλλαμβανομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον· ὁμοίως ἂν εἴη, ὧν τινα εἰς φέρεται εἰς τὸν κατὰ φύσιν βίον, πλοῦτος· ὑγίεια· τιμὴ δὲ ἀξίαν, ἀμοιβὴν δοκιμαστοῦ· ὧν ἂν, ὁ μὲν πειρος τῶν πραγμάτων ἐξ· ὁμοίως ἐξ ἂν εἴη ἀμείβεσθαι χρεὼς πρὸς τὰ σὺν ἀρετῇ μόνα πριάμενον· πρᾶγμα μὴν ἔστιν εἶναι ἃ καὶ ἀξίαν ἔχειν· οἷον σὺν μὴν ψυχῇ, ἀφυσίαν· τέχνην· πρᾶγμα· καὶ τὰ ὅμοια· σὺν δὲ σωματικῶν, ζωὴν· ὑγίειαν· ῥώμην· ἀκμὴν· ἀξίαν· ἀρτιότητα· κάλλος· σὺν δὲ ἐκτὸς, πλοῦτον δόξαν· ἀγχίστειαν, ἐξ τὰ ὅμοια· δοκοῦ πρᾶγμά μοι δὲ, σὺν μὴν ψυχικῶν, ἀφυίαν· ἀτεχνίαν· ἐξ τὰ ὅμοια· σὺν δὲ σωματικῶν, θανάτου· νόσον· ἀσθένειαν· πήρωσιν· αἰσχος, ἐξ τὰ ὅμοια· σὺν δὲ ἐκτὸς, πενίαν· ἀδοξίαν· δυσμένειαν· ἐξ τὰ μὲν ἀπλῶς ἐστὶ πρᾶγμα· τὰ δὲ πρὸς τί οὐδὲ ἀπροσπτώτως, τὰ μηδετέρως ἔχοντ· ἔτι δὲ πρᾶγμά μοι· τὰ μὲν, διαὐτὰ τὰ πρᾶκτ· τὰ δὲ, διέτερα· τὰ δὲ, διαὐτὰ ἐξ διέτερα· διαὐτὰ τὰ μὲν, ἀφυία· πρᾶγμα, ἐξ τὰ ὅμοια· διέτερα δὲ, πλοῦτος· ἀγχίστεια· καὶ τὰ ὅμοια· διέτερα δὲ ἐξ διαὐτὰ τὰ, ἰσχὺς, ἀναισθησία· ἀρτιότης· διαὐτὰ μὲν, ὅτι κατὰ φύσιν ἐστὶ· διέτερα δὲ, ὅτι πρὸς περιττὴν χρείας οὐκ ὀλίγας· ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ πρᾶγμά μοι τὸν σὺν αὐτοῦ λόγον. Ἀδιάτητος· ἀλλότριος· ἀήθης. Ἀδιεξίτητον· ἀδιεξέλαυστον. Ἀδιήκυτος· ἀδιάλυτος. Ἀδιήκυτον τὸ μηδαμόθεν διὰ παρβολῆς καιροῦ διηκυθῆναι· ὥστε διήκυτον καὶ ἐνθυμεῖσθαι. Ἀδικεῖν αἰτιατικῇ· τὸ βλάπτειν ἑκόντα· τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεόν, σὺν δόξαν ἐξ ἐναρέτης· ὑπὸ τοῦ δεινὸς τὸ θεὸς ἀδικηθήσεται. Ἀδικία, παρὰ τὸ ἀποστολος, ἢ τῶν εἰδώλων ἀπάτη· ἐκεῖνοι οὖν τιμῶ ἀληθῆ σὺν ἀδικίαν κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ πρὸς μεμουσιν εἰδώλοις· τὸ δὲ κατέχοντον, ἀντὶ τοῦ φυλαττόντων. Ἀδικίαν· οἷον ἀδικήματος· ὅτι δὲ ἔνομα δίκης· ἀπτίννυται δὲ τοῦτο, ἐπιτελῶν· ἐὰν πρὸ τῆς σὺν ἀτης προφθάσασα πρόδηλον· εἰ δὲ μὴ, διαλοῦν κατα βάλλεται. Ἀδικία· πλάτων φησὶ τιμῶ ἀδικίαν, νόσον ψυχῆς εἶναι· μηδεμίαν δὲ νόσος ψυχῆς ὠφέλιμός ἐστι· καὶ οὕτως πᾶσα καὶ μία βλαβερὰ ἐστὶ· ἔχοντι αὐτιμῶ· καὶ δὲ ἀδικία κακία· οὐκοῦν βλαβερὸν· καὶ γὰρ ἀδικία καὶ τιμῶ φύσιν αὐτιμῶ ἀδικεῖ πρόσον αὐτὴ σφετερίζεται· ἐστὶ δὲ φθαρτικὴ· τοῦ μὲν, τῆς σὺν πολεμιοποιίας· τοῦ δὲ, τῆς πάσης συναλλαγῆς· σὺν αὐτία δὲ ἐξ πρὸς φύσιν εἰς ἀνθρώπους· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, φύσει κοινωνικοί. Ἀδικοδοξία· πρὸς ἀλογος λοιδορία· ὁ δὲ στρατηγὸς ἐδωκάμεν σὺν ἐγκεῖν τιμῶ ἀδικοδοξίαν τῶν ἐξ τὰ λεγόμενα. Ἀδινοὶ αὐτὶ τοῦ ἀθρόοι πάντες· ἢ ἀδινῶς οἱονεῖ πυκνῶς· καὶ ἀδινόν τὸ ἀθρόον· ἢ τοιοῦτον. Ἄδιον τὸ πλάγιον. Ἀδίοχνα ἄν ἄρχειν ἀφύλακτον· ἀπὸ τοῦ διέπω· διάπυοι γὰρ ἐλέγοντο οἱ τὸ νεωστὶ φύλακτοι. Ἀδιόρθωτον τὸ ἀδιαχώρητον.

Ἀμάδη· ὑγιάνδη. Ἀδμήτης ὁ ἀδάμαστος· ἀδμῆτις δὲ γυνὴ διαπαίωτα. Ἀδμῆτις ἔνο

μακύειον. Ἀδμήτου μέλος καὶ ἁρμόδιον. Ἀδῆ τὸ ῥᾴδιον καὶ ἀνήλωτον. διαὐδᾷ μ' ἐδ τὰ σπο
λιαλεγόμενα. Ἀδμωλὴ ἀγνοεῖν καὶ ἀγνωμονεῖν. καὶ ἀκηδίαν. Ἀδμωλία καὶ ἄγνοια παρὰ τὸ ἀκελλι
μάχω. καὶ ἀδμωλεί, χωρὶς δόλου. ἢ δουλείας καὶ ἀδμωλῶ τὸ ἀκηδιῶ. Ἀδμωνίδα μιτυλη
ναίαν. Ἀδνοῦμαι· ἀπὸ τοῦ ἀφῃρῆσθαι ὀνομάτων παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀνδρμῖν, τὸ ἀδυνάμει. Ἀδόκητον
διεφθαρμένον· δεδιὼς μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιθέσοιεν. ὁ δὲ καὶ ἀδόκητον ἐπηνέγκατο καὶ λακε
δαιμονίῳ τῷ πορίσματι. ἐκ ἀδόκητ' ἀπὸ τοῦ ἀδόκητ'. Ἀδονίμασος. δονιμασθῶσι λέγεται εἰς ἀνδρ
ἐπιφανῆναι. ἀδονίμασος, ὁ μήπω ἐπιγεγραμμένος λυσίας δέ τε. Ἀδόνιμ. ἀδονίμασος. Ἀδο
λεσχία. ἀκαιρία. φλυαρία. σωρεία. ἀπιθανολογία. ἀδολεσχία δὲ παρὰ τὴν γραφήν,
ἀσυνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω ἀντὶ τοῦ δι' ἀνενεκῶς μελετήσω. Ἀδόλως· ἁπλῶς. ἀληθῶς
τὸ δὲ ψεῦδος πεῖραν ἐπιλαμβάνον ἐκ δόλου μεσόμ. Ἀδόνητον· ἀσάλευτον. Ἀδοξεῖται· οὐ τι
μᾶται· ἀπὸ τοῦ δοκεῖ τὸ νικᾶν παρὰ ῥωμαίοις αὐτὸ παρὰ τοῦ ἀπέλματος· ἀδοξεῖται γάρ. Ἀδοξό
τατα· παρὰ τὸ ἄδοξα· ἢ ἀδώ ἀλφα παρὰ τὸ ἀρίστους δεῖ καὶ δοξα ἢ τοῖς ἐν δόξαις ἐν αὐτίᾳ αὐ
παύτας ἤδη καὶ ἀδώ ἀλφ' ὄσιν. Ἀδρατία. κἀδρατία. κυρίως δὲ καὶ μία. Ἀδωρότατος ὁ
μὴ δωρολήπτης ὤν. Ἀδορεί· ἀνεκδάρτῳ. Ἄδορος πώρυκος· καὶ ἄδορον τὸ ἀνέκδαρτον· καὶ
ἀδόροις ἀνεκδάρτοις. Ἀδὼ ὄνομα κύειον· ἄδω δὲ ῥῆμα δοτικῆ. Ἀδουκῶν· ὄσιν ἐν τῷ
κωῶν. Ἀδωραὶ ἔρραισι. Ἀδωναῖος, ὁ τοῦ τὸν ἄδην. Ἀδώνδοι κερατοὶ λέγονται οἱ μετέωροι
κῶνοι. Ἀδωνία. συγκαλυμμένως· ἀδωνίαν ἄγημμ' ἐκ τὸν ἀδωνιπλάομεν, φερεπράτης· καλᾶ
σι δὲ τὸ εἴδωλον τὸ ἀδώνιδος, ἀδώνιον. ἐκ ἀδώνιδος παρὰ τὸ, ὁ τὸ ἀδώνιδος. Ἀδωνὶς ἀδώ
νιδος ὄνομα κύειον. ἐκ πένθος ἦν ἱερὸν ἐν λιβάνῳ τὸ ἐπὶ ἀδώνιδι, ἐκ βύβλῳ. Ἀδώνιδος κῆπι
ἐνθειδάκων ἐκ μαράθρων. ἃ περ κατέσπειρον ἐν ὀστράκοις· χρῶνται δὲ τῷ ἐκ παρὰ τὸ ἀδώνιδι
φῶν, τὴν θοιμία. Ἀδώνιδος κῆπος, ἐπὶ τῷ ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονί ἐκ μὴ ἐρριζωμένων. Ἀδων
τιὼ ἀστραβαμιὼ τρίου πρὸς ἄνεμον. ἐπὶ τῷ πλίσχρων ἐκ μικροψύχων. Ἀδωρεὰ καὶ δωρεά. ἢ
ἐπὶ καὶ διδόμενα. σοφοκλῆς. ἐχθρῶν ἀδωρεὰ δῶρα κοὐκ ὠφελοῦσι μά· ὁ δὲ νοῦς ὅτι μὴ δεῖ μέγιστα
τῷ ἐχθρῶν ἐφίεσθαι ἔχειν. τῷ δὲ φίλων, ἐκ τὰ ἐλάχιστα. ἐκ αἰλιανός. λαβόντες ἑκάτερος τῆς ἡδέως
τιὼ ἄδωρον μοῖραν, τῶν αὐτῷ λέγει βαγώας ἂν εἶπεν ἐπιτήδειος, ἐαυτὸν κατέφαξαν. Ἀδωρεός,
πόλις. Ἀδραμύτειον· οὕτως ὠνομάσθη ἐκ ἀδραμυτηνός· ἐκ θουκυδίδης ἀδραμύτιον. Ἀδρα
νές· ἀσθενές· ἐκ ἀδρανία διὰ τοῦ ἀδωαμία· ἀσθένεια. ἐν ἐπιγράμματι. ἀνθετο δειμαίνων γή
ραος ἀδρανίῃ. καὶ αὖθις· ἐπεὶ πᾶσιν ἐξαῦ τὸ πολὺν ἤβης, ἐν γήρως δὲ ἀδρανίᾳ δέδεται. σημαίνει
δὲ ἐκ ὄνομα ποταμοῦ· ἀδρανία δὲ δίφθογγον ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ἀρσενικῶς. Ἀδράστεια. νέμεσις
ἣν οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀποδράσιεν· ἀδρασείας αὐτῷ νέμεσις· τιμωρὸς ὑποδρόμων ἐκ ἀχαλίνων λόγων
καὶ ἀνηλούθησεν. ἀδράστεια δὲν νέμεσις, ἀπὸ ἀδράστου. ἐπὶ τοῦ πότερον μὴ δαιμονησάντων· ὑστερ
δὲ δυστυχησάντων. τὸ δὲ ἀπηγόνων θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, μόνος αἰγιαλὸς ἀπώλετο ἀδρά
στου παῖς. Ἀδράστεια. οἱ μὲν, ἑαυτὸν τὴν νεμέσει λέγουσι. λαβεῖν δὲ ζεύνομα ἀπὸ ἀδράστου τινὸς
βασιλέως. ἢ ἀπὸ ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ. νεμεσηθέντος ἐφοῖς τοῦ θηβαίων καταπλαζομένου τοῦ ἱδρυ
σαμένων ἱερὸν νεμέσεως. ὁ μὲν ἑαυτὸν προσηγορεύθη ἀδράστεια. δημήθιος δὲ ὁ σικυώνιος, ἀρτεμι
φῶν εἶναι τὴν ἀδράστειαν ὡς ἀπὸ ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην. ὁ δὲ ἀντίμαχος, λέγει. Ἔστι τις νέ
μεσις μεγάλη θεοῦ· ἣν ἑαυτὸν πάντα. πρὸς μανάκρων ἐλαχε βωμὸν ἣν οἱ εἵσατο πρῶτος. Ἄδρηστος, πλε
μοῖο παρὰ ῥόον. σὺν ἵπποις μήτοι, ὡς μὴ διαφέρουσαν συμπλακέντες οὐ τὴν νεμέσει· ὡς μὴ ἀνδρὸς
ἐκ μηδεμιᾶς. Ἀδρασίδης ὄνομα κύειον. Ἀδρασίνη τὸ ἀδράστου θυγάτης. Ἀδρηστις ἡ
ἀπροσεξία. Ἀδριανός· βασιλεὺς ῥωμαίων. ἦν δὲ τὸ γλῶς, βαλὰ τὸ παῖς· ἐστρατηγηκότος ἀ
φροῦ· ὅτῳ δὲ ὠνομάζετο. Φύσει δὲ φιλοθεώτατος ὢν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ. καὶ πίπαπτε ἐκ ἐν ἕπεσι πε
ρὶ μέτρα παντοδαπά, καὶ πεζὰ λόγῳ. φιλοτιμότατος γὰρ ἁπάντων ἐγένετο. καὶ τὰ μὲν ἐκ τὰ ἄλλα πάντα
καὶ ἐμφρονέστατα ἐπετήδευε. ἐκ δὲ πολλάσεις καὶ ἐγράφετο. ἐκ οὐδὲν ὅτι οὐκ ἐκ εἰρηνικὸν καὶ πολεμι
κὸν ἐκ βασιλικὸν καὶ ἰδιωτικὸν εἰδέναι ἐλεγε. ἐκ τοῦτο μὲν, οὐδένα τοῦ τοιοῦτον ἀνδρῶποις ἐβλαπτεν.
ὁ δὲ δὴ φθόνος αὐτῷ δεινὸς ἐγένετο ἐς πάντας τοὺς τινὶ προσέχοντας ὧν πολλοὺς μὲν καθεῖλε· συχνοὺς

σε ἀπώλεσε· βουλόμενος γὰρ πάντων ἐν πᾶσι πρῶτος εἶναι, ἐμίσει τοὺς ἐν τινι ὑπερέροντας· καὶ τοῦτον καὶ τὸν μαλακὸν τὸν φαβωρῖνον τόν τε διονύσιον τὸν μιλήσιον τοὺς σοφοὺς, κατέλυε τοῖς τε ἄλλοις· καὶ μάλιστα τοὺς ἀνταγωνιστὰς ὁρῶν ἀεὶ αἱρεῖν. τοὺς μὲν, μισθοῦ· τοὺς δὲ, βραχύ του τινὸς ἀξίους ὄντας· οὓς ἐν σοφιστῶν ἔλεγε τάξει τε ἄλλα μεγαλοφρονούμενος, καὶ ἐπομόσας· μήτε τι τῶν δημοσίων συμφερόντων ποιήσειν, μήτε τινὰ ἀποστερήσειν· καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ ἀεὶ καὶ ὁποῦν αὐτῷ ἐνεῖναι, προσεπομόσας· ἀλλ' οὕτως διεβλήθη ἐπὶ πολλοῖς· οὓς ἐλοιδόρει μὴ ἐν τυχεῖν· καὶ ἐπὶ θεωρίδος αὐτῷ χάρις τῆς πατρίδος καὶ ἐπὶ λίθων πλήθει ἄρισα χρώμενος· οὐ μὴν ἐπὶ τοσούτῳ τρόπων ἄγαν ἐθαυμάζετο· πρό τε τοῦ δημοσίων χρημάτων ἐπιστροφὴν ἀθρόοις· οὕτως φύσει τοιοῦτος ἦν ὥστε μὴ μόνον τοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ βίοις τε παλαιοῖς καὶ φθονεῖν· τὸν γοῦν ὅμηρον κατέλυον, ἀνδρὶ μάχον ἀνεῖναι τὸ εἰκὸς ἦν· ἐπὶ δὲ τοῦ νόμου πολλοὶ πρότερον κατέστησαν· ἢ Ἰώνων μὲν δὴ ἐνεῖναί τε αὐτὸ, καὶ τὸ πάνυ ἀνεριθὲς, τό τε πρόσφορον καὶ πολύ· πλεῖστον· ἐθαύμασε δ' αὐτὸ καὶ ἀνελόμβανε, τῇ, τε ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ καὶ πονοίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ δεξιότητι· καὶ τῷ μήτε τινα πόλεμον παρέξαι· καὶ βιόντας πάντας· μήτε τινα χρήματα ἀδίκως ἀφελέσθαι· καὶ πολλοῖς πολλὰ καὶ δήμοις καὶ ἰδιώταις χαρίσασθαι· ὧν δὲ πρόσφορος ἦν· καὶ μαντείας καὶ καθάρσεις πάντοθεν πάσης ἐχούσης· παιδιάς τε αὖ ἐπεγένει αὐτῷ νοός τις· ἔνιοτε δὲ πόλιν καὶ σωφρονίσειν ἀπὸ τῶν ὁμοίων· καί τινα ὁρῶντα αὐτῷ νοῦν λέγειν· οὕτως ἐς πανοπλίαν ἀφίκετο· καὶ τὸν ἱερὸν μετὰ τοῦ πλοίου διενήξατο· καὶ τοῦτο οἱ πάντες βαρβαροι ἐξεπλάγησαν. Ἀδριανὸς, σοφιστὴς, μαθητὴς ἡρώδου· ἀπὸ μέσης Ἀσίας μαρκιανοῦ τοῦ νέου· αὐτοχολασὴς ἀεισίδου τοῦ ἑτέρου ἐν Ἀθήναις γνώμονος· ἐσοφίσευσε δὲ καὶ τῷ ῥώμῃ· καὶ αὐτῷ ἐπεφεύτο τὸ Ἀσιατολῶν ἐπονομάζουσι γνώμης· ἔγραψε μελέτας καὶ μεταφορὰς σοφιστικὰς, συβιβλίοις ἑπτά· ποδηδιῶν λόγου, συβιβλίοις πέντε· περὶ τῶν ἐν ταῖς σάρισιν ἰδιωμάτων, συβιβλίοις δύσιν· Ἀσιατολὰς δὲ λόγους Ἀθηναϊκοὺς· φάλαρι· Ἀθαμυθητικὸν θέσις ἐλέφαντος.

Ἀδριανοὶ, πόλις μυσίας τῆς νέας βιθυνίας. Ἀδρίας· πελαργὸς ζητεῖται δὲ ἀρέθουσα. Ἀδρόπολυ· μέγα· διαφιλεῖ· πλέσιον· ἐς ἀδρότητα ὑγιότητος· ἀδροῖς μισθοῖς προσαγωγεῖς τὸ ὅλμημα, τοῦτον ἀναιρεῖ· καὶ αἰλιανὸς, τινὰς παραλαβὼν ἀδρομισθοῦς ἐς ῥυζάντιον ἐλθεῖν πεῖθε· ἐς αὖθις ἐπαναστῆναι, τὸ τείχισμα Ἀθηναίων μισθοῦ ἀδρῷ· Ἀδρωσιότατο· αὐξανόμενοι. Ἀδυδῶ· θέομαι· ἀδύτι τὸ φιλοῦσί μαι ἐς ἀδῶσι τοὺς ἀπολουμένους. Ἀδύνατον ἂν ἀδύνατον· πολλὰ μισθαρνήσαντα θουκυδίδης τὸ πολιτικοῖς ἀντὶ συκοφάντου· μάλιστα δὲ πρὸς τῆς λέξεως· ἀδύνατον δέ ἐστιν, ὃ μὴ ἔστιν Ἀθηναίοις τὸ ἀληθὲς εἶναι· οἷον ἡμῖν ἵππος ἐστὶ· ἀδύνατα ἔχοντες τὰ πράγματα, νύμφην ἀπαρείσθαι πολέμου τοσούτου· Ἀδυνάτῳ· τοῖς ἐγχειροῦντων μείζοσιν ἢ κατὰ σεαυτόν· Ἀδυνασία· ἀδυνάτου· Ἀδυνάτοι οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα· ἐλάμβανον δέ τινες μαθόντες δημοσθένους βραχύ τι μέρος τοῦ ἑνὸς ὀβολοῦ δύο· οἷον, ὀβολὸν· φιλόχορος δέ φησιν, εἶναι δραχμὰς ἓξ μνᾶν· Ἀδυσώπητον ἀπροσωπόληπτον. Ἀδυτον· ἀπόλαυσις· ἢ τὸ ἀπόρρητον φορμὸς τῶν ἱερῶν. Ἀεικία· οὐχ ὑγιαίνουσα· ἀδεῖ ρεῖ μαι· ἀλλὰ ταράττω δή· καὶ ἀπόφασιν τὸ ἐνικὸν, ἐφοῖς ἀχθόμενος ἐπεκυλίζη· ἀλλὰ τοῦ ἀντίου βεβαιοῦσθαι· ἢ ἀεικουσία ἀδικία τις ἐκ τῶν πάθοι· ἢ ἀεικέλια· εἶδον ἀπροσδόκητα· ὁ μῦθος· ἀδικέλια ἔργα· Ἀεικὴς· τὴν ἀβελίαν· Ἀελλα· ἀπὸ μέσου συρροφή· Ἀελλόδεις ἵππος, αἰτάχεια· ἢ τὸ ταχύ· Ἀελλόπους· ταχεῖα τοῦ ποδός· Ἀελπτῶ· ἀπελπίζω· Ἀελπέοντα ἀνελπίστως· ἢ προσδοκῶντα· ἀελπέοντι τῷ μὴ ὑποβαλέσθαι· Ἀελπτον· ἀνέλπιστον· ἢ σπάνιον· δυσχερὲς· σοφοκλῆς· ἀπέσα ἔλπτον ἀδὲν ἀλλὰ λίσεται· χώδεινος ὄρνις ἐστὶ πελειάδες φερνίδι· αἴας λέγει· καὶ ἄελπα, ἀνέλπιστα· ἀπροσδόκητα· ἀεισοφανὴς· πολλὰ ἐλπέσιν ἐν θαμπρωβίῳ· Ἀέναον τὸ ἄπαυστον· ἐς ἀέναος ὁ ἀείρεῳ· ἀείρω τὸ νάω φέσι ῥέω· ὅθεν ἰουστινιανὸς ὡς ὕδωρ πλεμυρὶς ἀέναος ἐς ἡμέραν ἐπάγει δήποτε ἐς ἐλπίζεται βιοῦν πάντας· Ἀέξεται· ἀυξάνεται· Ἀερέθουσι· λίαν θοξύνουσι· Ἀεραδιέρη· Ἀεργαλέη· ἀργή, ἀπραγὴς· συμπεφυκυῖα· Δαφνίς ὁ συρίγξ ἐς ὁμηρῶ πρὸς τὴν ἀραιὰν μυρίκην, χειρὸς ἀφιλάστου τὸν διαφερομένην, πανὶ φιλαγρεύλῳ, νομίαν αὐτὸν ἀθανάτην ἀεργόν· Ἀεργὸς ἀεργός· Ἀέλιον ὕδωρ·

ἀεὶ δὲ ἀεὶ. ἐξ ἀεὶ εἰ ὁ αὐτὸς ἀεί. Ἀέρμονι ἀντὶ τοῦ ἀφανοῦς. ἐκ παρεχόμενον ὑμνοῦν. λυσι-
Ἀεροβατεῖν. θέειν τὸν ἀέρα πειρατεῖν. ὡς ἀέρι βαδίζειν. ὁ σοφιστής ἔφη. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. ἵνα μὴ ἔλκηται ὑπὸ τῶν ἱματίων ἡ βάδισις παράδειγμα. Ἀερόεν. τὸ μέγα. Ἀερονομεῖς. ἢ ἐς τὸ ἀέρι νομὴν ἀφελὲς ἀεὶ τοφάνης. Ἀερόπωλον ὄνομα νύειον. Ἀερο-
ἀέροπος. Ἀεὶ πόσις ὁ θεὸς ὕδατος ἀέρωντος πόδας. Ἀέσαμεν ἀντὶ τοῦ αὐσάμεθα. ἐκοιμήθημεν. ὁ μῆρος. νύκτα μὲν ἀέσαμεν ἀλλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες. Ἄεσις. πόνος τις. Ἀεσίφων
μαστὸς ὁ φέρων ἐπὶ μέγα ὄγκος. ἢ περὶ μὲν τὴν φρενίτιδα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω πέπτειν. ἢ ἄσαι τὸ βλάπτειν. Ἀέτα
σία. λύσις. Ἀέτειον πτερὸν καὶ ἱερᾶς. Ἀετιδεῖς οἱ ἀετοὶ παῖδες. αἰλιανός. καὶ πελαργιδεῖς οἱ τοῦ πελαργοῦ. Ἀέτιος. ἐξ ἀνθρωποφαγίας τῆς συνουσίας διδάσκαλος ἀνομοίου. ἀπὸ τοῦ πανικῶν καὶ ὠμοῦ
πελάνου γενέσεως τυγχάνων. ὁ δὲ πρὸς αὐτῷ τοῦ συναπάδους πρεσβύτερος σύφλεγμόν ὑγρόμυθος, ἐπὶ θυμικὴ νομιζῶν παῖδα τὸν ἀφεῖς. αὐτὸς δὲ εἰς ἔσχατον ἀσθενείας ἦκων, ἐπὶ χρυσοχοΐαν ἐχώρησεν. ἀπρόβατος τε γῆ. ἔστι δὲ ἡ φύσις αὐτῶν, μᾶλλον ὠφέλιμος μαθημάτων, πρὸς λογικὴν θεωρίας
ἕτερα ἔστω. καὶ δῆτα συπίνῳ παυλίνῳ ἀρτίως ἀπὸ τύρσεις αὐτοχείαν ἀφιπομένῳ ἐπὶ τὴν ζωὴν ωσανταίνου χρόνος. τοῦτον ἡμεροᾶ. πολλῷ βαδίσει φαίνων τὰς ἀσφαλείας τῷ ῥώμῃ θεὶς
βᾶς πρὸς τοῦ διαφορεμένους ζητήσεις. καὶ ἀχρὶ πόσατος ἤδη βῖς πολλοῖς ἰῷ. ἔστι δὲ παυλῖ
νος ἐπεθύμησ. ἀλλάλου δίβυ καὶ εἰκόνου ἀπὸ τοῦ ἀπόλλων ἔχοντος τὸν θρόνον, πολλοὶ τοῦ τὰ
ἀετίου ἐλεγχομένων δεινὸν ποιησάμενοι, πρὸς αὐθρὸς δημιουργῦ καὶ νέα καταιρᾶτε ἐλαύ-
νεσθαι, συσάντες, ἐξέλασαν αὐτὸν τῆς αὐτοχείας. ἐξελαθεὶς δὲ, εἰς σαν αἰζαρρον ἀφιπτᾶται. ὁ δὲ, ἡ δῆλος ἅπασα δυνάμεως πάσης πιμπλάμενος, μείζους ἀεὶ τῆ διδομένων ἀφορμῶν εἰσφέρεσθαι παρ ποιῶ. ὁ δὲ, οὐδὲν ἐπαύετο. τοῦ μὴ, διελέγχων. φαύλως δὲ ἀμφιχόμενος ἐς ὡς ἐτυχεζῶν.
οὗτος αἱρεσιάρχης ἰῷ, ὃς καὶ ἄθεος ἐπικληθεὶς τὸ μεγάλου κωνσταντίνου. βᾶ αὐβᾶ μὴν οὖν ἐ-
φρόνει ἀρείω. καὶ τῷ αὐτοῦ σωτηρότειδόξαν. πρὸς δὲ ἀρειανίζοντας διεκρίνετο. ἰῷ δὲ ἑτέ
ρου αἱρετικὸς ἀνθρώπους ἀετίος, καὶ ὃς ἀρείᾳ δόγματι διαπείρας σωτῆρος ἐπαύδησεν, οὐ τὸ
τῆ ἀλεξανδρείᾳ μιᾷ πρὸ παιδυθείς, ἀναζώγυσι. καὶ καταλαβὼν τῷ συνουσία αὐτοχείαν ἐν-
πεῦθεν γὰρ ἰῷ, τὸ λεοντίου τὸ τε τῆς αὐτοχείας βασιλεύοντος χειροτονεῖται διάκονος. ἀθυσ
οὖν συνεξεφώνει τοὺς συντυγχάνοντας ἐκτῷ ἀρειοτέλους κατηχεῖων διαλεγόμενος τοὺς ἐρι-
σικοὺς καθορθωκὼς λόγους. βασιλέας τε συνεκάμπτετο πρὸς βασιλέα κωνσάντιον. ἀλλ᾽ βᾶ αὐ-
βᾶ τοῖς ἀφανίζουσιν ἔλεγχ. ὅμως τὸ οἰκείων οὐ δυνάμῃ συνιέναι ὁ πόθος ἐλεῖς ὧν
λογισμῶν, ὡς αἱρετικὸς ὁ ὁμόφρων αὐτοῖς νομίζετο. καὶ διὰ τοῦτο ἐκδιωχθεὶς τῆ αὐτῆ ἐκκλη-
σίᾳ ἔδοξεν αὐτὸς μὲν βλάβαι κοινωνεῖν αὐτοῖς. καὶ νωθεῖσιν ὀξυπείνου, οἵ τε μὴ ἀετιανοὶ νῦν
δὲ ἀνομοιανοὶ λεγόμενοι. ἀνόμοιος γὰρ τὰ χυμὰ φος ὢν ἐκείνᾳ, καὶ ὑπαυῶ παιδυθεὶς τῷ αἱ
ρετικὴν λέξιν, τὸ σίφους τοῦ βυπόεσσ. Ἀετίτης εἶδος λίθου. ὡς καὶ ἀχάτης καὶ λυχνίτης.
Ἀετὸν ἱπτάβαι διδάσκ. βᾶ τοῦ βαδιζειρούντων διδάσκ τινας ἀβᾶ σαντας μᾶλλον τοῦ βε
λόντων διδάσκειν. Ἀεὸν καθαρὸς μαιάσομαι. βᾶ τοῦ τιμωρεμένων βιᾶ μείζονας προσκαλ ρ
ξαντας κακὰ. λέγεται γὰρ βᾶ ὡὰ τὸ ἀετὸς ἀφανίζειν ὁ καθαρὸς, Ἀεὸς συνεφέλαις. βᾶ τοῦ δυ-
σαλώτων. δόσον ἀετὸς συνεφέλαις ὢν ἀχαλίσεται. Ἀετὸς οἰκοδομημάτων. τὸ κ τὸν ὄρο
φον, ὅτινος ἀέτωμα καλεῖσιν. Ἀετὸς γῆρας. ἡ ῥύδου νέοτης. δόσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς ἀ
μείνων ὄβι παντὸς ὄρνιθος. Ἀετώματα. βᾶ τοῦ ἱερῶν στεγάσματα, πτέρυγας δὲ ἀετοὺς καλοῦσιν
ἀετοφάνης. βᾶ οἰκίας ἐρέφομεν πρὸς ἀετὸν, ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν. Ἀζαλέας δρῦς. πρὸς τὸ
σκληρὸν μέσον. πότερον ὅτι φυλλορροεῖ καὶ βᾶ τῷ ὥραν ξηρὸν μέσα βᾶ δίνδρα ἐπὶ ῥίζων ἀ
ναβαλλόμενα βᾶ τοῦ χειμάρρων. ἢ ὅτι δρυτόμοι εἰς βᾶ ποταμίους ἐμβάλλουσι διώρυχας ἡ-
πτοντες. ἵνα σύγκλα φέρηται δὲ ὄμβρων ὁ δρυμός. Ἀζαλέη. ξηρά. Ἀζαλείας ὄνομα νύειον.
Ἀζαίνεσθαι. ξηραίνεσθαι. Ἀζέμιλος ὄνομα νύειον. Ἀζειάδης ὄνομα νύειον. καὶ πα
ρωνυμικῶς ἀζείδας. Ἀζείδης ὄνομα νύειον. Ἀζειθῆ τὸ ζέα. ἀζήρᾳ δὲ τὸ ξηραίνει. Ἀζήρ
ἀστρολογίαν. ζέρον γὰρ ὁ χειμὼν καὶ ἄμεσον. Ἀζῆται. ἰωνικὸν ἔθνος. Ἀζήτιος ὄνομα νύ-

εἶον. Ἀζηλόσυν. τὸ μέλαν. Ἄζηλον. ὄνειδος παρὰ τοῖς ξηλώσασιν. Ἄζηλον δ' ἔστως ἐργονειργάσθαι μεφῆς. καὶ ἄζηλος βίος ὁ αὐτελὴς. ἢ ὁ λιβίων ἀζήλων δ' ῥοῦσαι βίον, χωρεῖσι πρὸς σέ. Ἀζήμιθρεν ἀζήμιον. Ἀζήμιος. ἀβλαβὴς. κυρίως δὲ ζημία, ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. ἢ τὸ σὺν ζωῇ μικρὸν. ἀεισοφαὴς πολυτίμων ἀξιοῖς φέναι σας ἃ μᾶς ἀπαλλαγῆναι ἀζήμιος. ἢ ἀζήμιος ὁ ἀληθὴς. καὶ μὴ σ' ἔχων ζημίαν τὸ πάθος. Ἀζιωαῖς ὄνομα νύειον. καὶ ἀζιωλὶς. Ἀζιωλὶς. ἀζιωία ὄνομος θεὶ φυλῆς τῆς ἱπποθοωντίδος. ἀφῆς ὁ φυλέτης ἀζηνιὰς. καὶ ἀζηνιεῖς. καὶ ἐρχιεῖς. καὶ ἁλιεῖς. ἅπαξ τὰ ὅμοια διαιρέσεως φασὶ φθεῖραι τὰ πίνακας τοῦ παλαιοῦ. πολέμουσι πρὸς ἀδαῖον ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀζηρὸ ὁ μὴ ξηρός. Ἀζηρὸ τὸ ξηραίνει. ἀζείθη δὲ τὸ ξηρόν. Ἀζησία κόρη. ἀμαία δὲ ἡ μήτηρ. καὶ παροιμία. ἀπὸ μαίας τὰ ἀζησίαν μετῆλθεν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ἐκτήσεσι χρωμένων. Ἀζήτητον. τὸ ζήτησιν ἐκ, κατηγορίαν ἔχειν. ἢ μὴ ὠλυμένον. οὕτως αἰσχίνης. Ἀζήτος. ὁ σεσηρὸς. Ἀζηχὲς ἀδιλεχὲς ἀδιαλείπτως. Ἀζημιὼθ ὄνομα νύειον. Ἀζοῦρος τίς. Ἄζωρος ὄνομα νύειον. σημαίνει δὲ ἐκ τὸν ἀνήρετον οἶνον. Ἀζυξ ὁ μὴ σωεζυγμένος γάμῳ. ἐκ θηλείας ἴσως. Ἀζ. πρὸ ζ. ἀεὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐως ἐκ ἀντὶ τοῦ μέχρι. Ἀεὶ. εἰώθασι τὸ τὸ ἀεὶ, καὶ ἐπὶ πολλοῦ χρόνου λέγειν. ὡς καὶ ὁ μιμος. ἔχων ἡδονὴν ἐμμενοῦ ἀεὶ. καὶ σοφοκλῆς. ὡς λελοιπὼς τὰ κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο. τουτέστι τὸ μακρὸν γῆρας τῆς ζωῆς. Ἀεὶ. βύτου ια φωναί. ἀεὶ δὲ χρηστὸν. σοφὸν εἶναι ὅμοιον. σὺν ἀλγηδόσιν ὀξείαις. σὺν ἀπορολιτέκνων. σὺν μακραῖς νόσοις. ὅσος ὢν ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς. καὶ παροιμία. ἀεὶ γὰρ ἀπίθασιν οἱ διὸς νύφοι. ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς πάντα δυσμενούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων. Ἀεὶπωρὸς εἰς νέωτα πλάσιος. ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶς μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλαιπέσθαι δὲ εἰς νῶν. τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν πορίζοντων. Ἀφιλώνησιν. ταῖς δυνεπέσι ῥυσίαις. Ἀφδάμνα ὄνομα νύειον. Ἀφδε. ἄδελεπτε. Ἀείδελον. ἀόρατον. ἐκ ἀηδὲς. λυσπηρόν. καὶ ἀειδέστερον, ἀμορφον. τὸν χαλκὸν ἀμορφον πλαστὸν ὄντες καὶ ἀειδέστερον, εἰς μορφὴν ἐντείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι. Ἀειδὴς. ὁ ἀφανὴς. ἀειδὴς ψυχὴ καὶ ἀειδία καὶ ἀμορφία. Ἀφδίνητος. ὁ παντὸς τερεφόμενος. Ἀφδώνιος ὄνομα νύειον. Ἀφεσὼ. ἀντιπρὸ τοῦ ἀϊδιότητα ἐκ ἐπὶ τοῦ ἐκ αὐτὸ ἀεὶ εἶναι. ὡς πρὸ καὶ ὄπεσω καὶ δυσμενία καλεῖται. καὶ λέξις παρὰ τῷ λογιωτάτῳ ἀληθείας μὴ πέρω. Ἀφθαλὴς, ἀειθαλῶν. Ἀεικέλιος. ὁ αὐχμηρὸς. Ἀφὴ τὸ ἀνόμοιον. Ἀεικὲς ἦ τὸ ἀπρεπὲς, οὐχὶ ἐφ' ἁμαρτίᾳ. ὅτι ἀεικὲς. ἐκ αὖθις εἰς ἅπαξ ἐμπέπλεγται ὅτ' ἀεικὲς. Ἀφεπὲρ. ἀπρεπέστερον. Ἀεικεια καὶ ἀπρέπεια. Ἀφεπέλιον τὸ ἀπρεπὲς. Ἀεικίαν. ἴσως ὕβρεως σημαίνει. καὶ ὄνομα νύειον. Ἀφεπίσουσιν ὑβρίσουσιν. Ἀφεπῶς. ἀπρεπῶς. ἀσυνήθως. οὕτως ἀεικῶς οἰκῶν τεθνάνους. οἰκῶν μὲν διὰ τὸ βίᾳ ἁρπαλωθέντα, ἀεικῶς δὲ, διότι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐτίσαντο. Ἀειλογίες. ἀείλαλεῖς. καὶ ἀειλογία, πολυλογία ἢ ἁπλῶς πολυλογία. ἢ τὸ διαπαντὸς ἔξειναι λέγειν. Ἀειλογία τὸ ἀείλογον ἐκ ἀνθρώπους ὑπεχεῖν. οὐ τὸ δημοσθενικὸς ἐστὶν ἰσαῖος. Ἀεί με τοιγὰρ τοὶ πόλεμοι διώκοισιν. ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μαλθακῶν λόγου ἀξίων. Ἀείμνηστος. Ἀφνὸν ὃ ἀέννααον. Ἀειπαρθένας ἔχις ἐεννῶ. μυθικὸν δὲ ὅτι τὸ. σοφοκλῆς δὲ χρὴ, τὰς ἀδωροδοκήτους. καὶ ἀχίχρηστα θῶαι δώροις δυναμένας ἐπὶ τῶν ἀδιαφθόρων. σοφοκλῆς καλῶ δ' ἐρωτῶ ἔχις ἀείπαρθένους σεμνὰς ἐεννῶ ἐμύρδας. Ἀείπλανα. πλανητὰ. πλανητικὰ. Φλυάρα. πληρῆ φλυαρίας. ἀείπλανα κεῖλεα γρηός Ἀείρεκης. κεῖλαφος παρὰ τοῖς πέρσαις. Ἄφρε πρόσφερε. ὁμοῦ. μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα. Ἄφρεν. ἔβαλε. καὶ ἴσως ἀλύματα τὰ φρεν. Ἄφρος. ὁ ἄπειρος. Ἀείρω τὸ ἐπαίρω καὶ μετεωρίζω. καὶ ῥᾳδιουργῶ. Ἀείρων. ἀθώπευτος. Ἀειρυθος. ὁ ἀειρέων. Ἀείτης. ὁ ἐπαίρων. Ἀείτις σὺν ὑδρῶν. ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων. ὅσον ὑδρῶν κεῖνθιος, φιλοξενώτατος ἐγένετο. Ἀείθις ἐρῶσιν συνεσμεν. ἀεισοφῶν πόδι ὀρνίθων. διὰ τὸ δυσέρατος ὄρνιθας δυσθηρεῖς μᾶλλον ἐκδέχεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. καὶ ἡ σίπη δὲ καὶ εἴτι δυσεῦρον ὄρνεον, δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φαίνεται. ἐγὼ μὲν ὡς λανίσιον, δεξιὰ σίπη. κινῶ οἶμαι λεγομένη σιγερίς. Ἀείυπνος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Ἀείφρακτος. Ἀφυγὰ. εἰς ἀεὶ φυγὴ. χωρήσειν δὲ αὐτοῖς ἅπασι κύμασιν εἰς τὸν αὐτὸ χειρὰ ἐλάσουσι τὸ στραβῶ. ἀειφυγία. δυτέσιν ἐξοδία. Ἀηδὴς ὁ ἀνάφεαντος. ὁ δυ

σεδὴς, καὶ ἀνδὲς τὸ ἀνέρασον. Ἀνδία ἡ ἀνορεξία. ἀεθία δὲ καὶ μορφία. Ἀνδίζομαι. ἀνιῶ· φραίνομαι. Ἀνδόνφος ὠδὴ, καὶ ἀνδόνειον μέλος. Ἀνδὼν καὶ ἀνδωνῖ. ὡς σαωφρωνῖ μιτυλληναίους. σοφοκλ. οὐδὲ πιτρᾶς γόνον ὄρνιθος ἀνδωνῖ ἄσει δύς μορος. ἀλλὸ ξυτόνους ὠδὰς θρεννήσει. χερὸ ωλληνιδὲ στέρνοις πεσοῦται δοῦ πος. καὶ αὖθις. ἀλλ' ὅσον ἀνδόνος ὑπνώουσιν. Ἀπὸ τοῦ ἀγρυπνάρτων. ἀπὸ τοῦ αὖθις. Ἀλλὲ μὲ λάφονός σε ἔαρε φρεῶν· ἀὶ τυναὶ σὺν τὸν ὀλοφύρεθ' ὅρνις. ἀτυζομένη δὲ ὁ σὰ ἄγελος. ἀπὸ τοῦ πῶς ἄρα ρέμε. αὐτὴ ἴσα μοι ταῖς φρεσίν. ἀντὶ τοῦ συμφωνα πρέασομεν ἐγώ τε ἢ ἀνδὼν σὺν ἐκα τὸ θρωσκεῖν. οἷον ἔρεμος αἰ μα ταῖς φρεσίν. βουτέσιν ἐνθένδε ζηλῶ τὸν ἀξίως τὸν ἴτυν σεν άζουσαν. ὁ δὲ ἄγελος ἢ ἀνδὼν, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει. ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν. ἐξ οὗ μηρος, χλωρὴς ἀνδὼν ἢ ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀγέλλει καὶ ἐκ τὸ θρυλλουμένην ἀγέλειαν καὶ τὸ πάθος ἢ ἄγελος. οἱ οὖν τέρας. τὸ πρὸ αὐτῆς γινόμενον εἰς τερατείαν τῆς φύσεως. καὶ σαπφώ. ἤρος ἄγελος ἡμερόφωνος ἀνδὼν. ἀνδὼν δὲ ἀνδόνος, συστέλλει. Ἀνδῶς. ἀνωφελῶς. Ἀνθεσον. ἀνθεῖς ἦσαν. καὶ ἀνθέσουσιν, ἀσυνήθως εἰ σὶν ἀνθέσω σὺν ἐσῶ. ἀνδίζομαι. ἀΐω. ἄω. οὗ βουσι τὸ ἀεὶς ἡσυχὰ τὸν πρὸ ἀτακτικὸν. καὶ τὸ μὲ ἀνθεσον καὶ ἀνδίζομαι, ἵνα μὴ ἄρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ ἡ. τὸ δὲ ἄω τὸ πνέω καὶ ἀΐω τὸ ἀνάω, ἵνα μὴ σωσεμπέσωσιν ἑτέρω σημαινομένω. τὸ γὰρ ἀΐω συνέπεται τῷ ἠΐω ἐπορεύετο. τὸ δὲ ἄω, ᾧ ἠετῶ ὑπῆρχεν. Ἄνηβον. τὸ ἀνωνυμένον ξίφος. Ἄνημα πνοὴ τοῦ ἀνέμου. δεινὸν τὰ ἄνεμα πνεύματα ἐκοίμισε νόνδε πόντον. ὁ δὲ παμπρατὴς ὕπνος, λύφη δὲ πᾶσας. οὐδὲ εἰ λαβὼν ἔχει. ἡμεῖς δὲ πῶς οὐγνωσόμεθα σωφρονεῖν. ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸ ἀρτίως, ὅτι ὅτε χθὲς ἤμην ἐς τοσόνδε χθὲς ἀντέος, ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἔστε γὸν φίλην τοσαῦθ' ὑπερυγῶν ὠφελεῖν βούλομαι. ὡς αἰσὺν οὐ μνᾶν τα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτοῖς, ἄπιστος ἔαθ' ἕταιρεία λιμώ. Ἀνὰ σὺν χειμάματι. Ἀπὸ τοῦ βροτὸς ὤμων τιμάωρ, ἄνομαι Νηὼ σωτερεφίας πολλάδος ἀλκιμαχας. ἂν ἀνάνημαι. Ἀήμμαι, πνεῦσαι. Ἀηνὲς ὁ αἴσιον. τὸ λαμπρόν.

Ἀηνόβαρβος. ὁ ἀληθῶς ὢν. Ἀήσιον. τὸ μὴ σφαῖρον. Ἀήσατος. ἀήτητος ἐμμιδὰ ἥσατος πάμπαν ἀφανίζομαι. Ἀήσυλον. τὸ ἄδηλον. ἀμαυρόλεπτον. Ἀήσυρ. τὸ λεπτὸν. τὸ μετέωρον εὔφορον. τὸ ἐλαφρὸν. πρὸ τοῦ ἀέρι σύρεσθαι. ἀπὸ τοῦ ὀρνέων. ἀήσυρον γὰρ νικᾷ μᾶλλον. Ἀήτης ὁ ἀνεμος ἕως πρωΐ γήσωμεν ἠγητὴς, πρὶν σῶ πρὶν ἠτὴς. οὕτως ἔδει ἀὼ ἀήσω ἀήτης. ἀφ' ἡμαρτηται. παρὰ τὸ ἀΐω ὅτε νικητὸς ἄλασρέφαντος ἀήτου. Ἀήτητος. ὁ ἀνεπαύντος. Ἀήθην τὸ ἀεπαυόμενον.

Ἀήτος ὁ ἀπόρεσος. Ἀηδὰς. ὁ δεσπότης. Ἀΐδας, ὁ Ἅιδης. Ἀΐδης τὸ ἀεὶ ἁλίσκεσθαι. Ἀΐδηλον πῦρ τὸ ἀφανισμόν, καὶ ἀΐδηλος, ἀφανισμῶς. Ἀΐδης ὁ ἄδης. ἀπὸ τοῦ διάλυσιν. καὶ ἀϊδωνεῖ. ἐξ ἀϊδωνῆ ὁ ἄδη. Ἄϊδιος. αἰώνιος. Ἀϊδνὴς ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἄϊδος κωμῳδοιμία. πρὸς τοὺς συμπίνοντας ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. διὰ τὴν γὰρ τῶν ἄδυνα μῆ. ἢ πορεύεσθαι χρησάμενος, τῷ γρηγορεῖν ἐδειροτόμησεν. Ἄϊδος κωμῳδοιμία. ἀεισοφανὴς. λαβὲ δὲ μοῦ γλῶσσαν ἱερωνύμου σκυτοδέσου πονηρὸν ἄνδρα τῷ Ἅιδος κωμῳδῷ, ἐξ ἀφανῶν εἰρημένη κωμῳδοιμία. νῦν δὲ ἐξ ἀγανακτούντων. οὗτος δὲ ὁ ἱερώνυμος, μελῶν λῴων ποιητὴς. ἐξ βαγωδὸς ἀνὼμαλος καὶ ἀνοσιηνόμητος. διὰ τὸ ἀγανὲ μπαθεῖς γεγράφειν κακοθέσεις. καὶ φορεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι, ἐδόκει προσεῖσθαι. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ὡς πάνυ ἡμῖ. διὸ καὶ Ἅιδος κωμῳδὸν ἐφη αὐτὸν κωμῳδικῶς εἰρηκέναι. Ἀϊδρίη. ἡ ἀπειρία. Ἄϊδρις. ἀμαθὴς ἄπειρος. ἐγὼ δὲ πάντα κωφὸς ὁ πάντα ἄϊδρις, κατὰ μέλισσα. ἀντὶ τοῦ ὁ ἀναίσθητος. ἴδρις γὰρ ὁ ἔμπειρος. ὁ θεολόγος. ἑρῶν μὴ εἰμὶ ἐξ πολλῶν κακῶν ἴδρις. Ἄϊδρὸν, ὁ δι αφανοῦς. Ἀΐδηλος. ὁ θρασύς. Ἄϊεν. ἐξέπνευσεν. Ἀΐειν, ἀκούειν. διὸ καὶ ἐνθάδε. Ἄϊθες. ἐνθυμηθέν. Ἄϊπες. αἰόρμαι. Ἄϊνες, ἐνθυμηθέν. Ἀΐω, ἀκούω.

Ἀΐξας. ὁρμήσας. Ἀΐξασ σὺν βαθυενεοσοηόμοιο κελεύθου, νόσφιν ὠδυνωντ' ἀέλιπες ὀφις. Ἄϊρος ὄνομα κύειον. Ἄϊς ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἀΐσθων, συμπνέων. Ἀίσσασιν. ὁρμῶσι. φοῖβος ὁ σι. πολύβιος. σὺν γὰρ τῇ ῥώμῃ μάρηθ' ὑπερίον ἀπάσαν βᾶς ἀεισεί ασσι πίωνος, εἰ ὑπερπάλιν ἄλλον πρὸς ἐκεῖνον. τὰ ἀπήνηασ. οἱ ὃς πεπύνται. τοὶ δὲ σι ἰαὶ ἀΐασσιν. Ἀΐσι. ἀφανῶς. Ἄϊσος. ἀνισόρροπος. ἀφανὴς. Ἀϊσωθείη. ἀφανισθείη. Ἀΐσωρ ἄπειρος. ἀμαθὴς. Ἀϊσῶσαι. ἀφανίσαι. Ἀΐτης ὁ θερμαστικὸς. Ἀϊτία. αἰχρεδή. Ἀΐτος ὄνομα κύειον. Ἀϊχθήτων

ὥρμήθησαν. Ἀθαμαντίδης. πρῶτον μνημονικόν. Ἀθάμας ὄνομα κύριον. εἰσάπτεται ὁ ἀθάμας ἐστὶ φανωμένος ὡς πορφύρεον ὀφλισκάνομος διὰ φρίξον. καὶ ῥύεται αὐτὸν ἡ ἀνελλῆς, ὅτι πων ζῶν τὸν φρίξον. ἐπαδείματι οὐ χρῶμος ὁ στρεφόμενος, δεδιὼς αἱ φησὶ τῷ ἀθάμαντι ἐπαλλησία μέλλοντι θύεσθαι. Ἀθαμβής. ἀφοβος. Ἀθανάριχος ὃς ἐβασάνισε τὸν ἅγιον νικήταν. ἐμέγαν μάρτυρα χῦ ἐποίησεν. Ἀθανάτος. τὸ ἀθάνατ ἐπὶ ἐμψύχων. τὸ δὲ ἄφθιτος, ἐπὶ ἀψύχων φιλοσοφοῦσι. Ὅτι ὁ πολλῶν ἀθάνατον λέγων τὴν ψυχήν, ἀθανάτοις ὁμώνυμον εἴη ἐπὶ φέρει. διότι τὸ μνημονικὸν ἀθάνατον, καὶ κτοῦσιαν ἐ κτένέργειαν δεῖν ἀμεταβλητον. τὴν δὲ ψυχὴν, κτοῦσίαν μὲν οἶδεν ἀθάνατον. ἀνέτι δὲ καὶ κτένέργειαν. οὕτω δ' ἂν εἴποις καὶ βοῦ νία ἀθανάτοις ὁμώνυμα. μεταβάλλει γὰρ καὶ αὐτὰ εἰ καὶ μὴ κτοῦσίαν, ἀλλὰ κατὰ τόπον. ὅτι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία καὶ σύμπωμά τι. ἐπεὶ τεθείσης τινὸς ἀνθρώπου. ἐνθνητὸν ἀθάνατον γίνεσθαι οὐ μεταλήψεται ἄλλης ζωῆς τὸ θνητὸν ἀθάνατον γίγνεσθαι. ἐμφήσι δὲ τῷ Πισοικείῳ πολεμάθους. ὁ δὲ τ ἀθανασίαν ὁρίζόμενος στέρησιν θανάτου, ἁμαρτάνει. οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἡ ἀθανασία. ἀλλ' ἕξις διαθέσει. Ἀθαῦδος ὄνομα ἔθνους. Ἀθαύβιοι. μύριοι στρατῶν ἐπάλεσε βοῦς ἀρδαβούλιος ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως διέφθειρε καὶ ἠφάνισεν. οὓς εἶχε ξέρξης ὁ δαρείου. Ἀθαρα, ἄλφιτον ἡψημένον. πλίνεται δὲ τὰ μὴ ἀπὶ ποῖς, διὰ τοῦ ι ἀθάρας. ἀεισοφανῶς πλάττων ἀλλὰ μετὰ θάρας χύτρα τις ἐξέπλησε πεπεμμένου ὀλίγον ἀποθέντος κεφαλῆς τῷ θεῷ δίκαιον ἀθαρίζω οὐκ ἀθαρίζω τῷ ἑρμῇ καλοῦσι. περάτης ἥρωσιν. ἀπὸ ἔτνους χόνδρου ζυμλίου φέρεσθαι. καὶ τῆς ἀθάρης. Ἀθαυμασίχωεις θαύματος. Ἀθεώχῆς ἀπομαντικὸν αὐτὸ τὸ εἶδος. Ἀθέατος. μὴ τεθεαμένος. ὧν δὲ εἰς τέλος ἀθέατος τῆς ἑλλάδος διὰ τοὺς συμβολικοὺς πολέμους καὶ τοὺς συλλυσιποῖς, προῆλθε ἐπὶ τὴν ἑλλάδα. Ἀθεῖ, χωεὶς θεῖ. Ἀθέλιμνος ὁ ἀκανής. Ἀθέμιστα. ἄδικα. ἀθέμιστος. ἀνόμως. λέγεται, δὲ καὶ ἄθεσμος ὁ παράνομος. ἡράσθη καὶ ἀσας θεσπαλῆς, λαβίοσκις τῆς ἑαυτὸ θυγατρὸς ἐρωτα ἀθεσμόντε καὶ δυστυχῆ. Ἀθέμιτον τὸ ἄδικον. καὶ ἀθεμιτώτατον διαφορᾶται. Ἄθεον. ἄθεον βοῦς ὁ μὴ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διασώζων ἐ ἀναίρειν εἰς τὸ θεοειδὲς. καὶ συναίρειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον, ἀρρήνβοις ἐ ἀλύβοις δεσμοῖς. ἢ ἐναντία τούτων. τὸ κατακαυῆ ἐ κατέλιφεν τὸ σὺν ἡμῖν θεῖον, εἰς τὸ γενβὺ καὶ ἀλιτήριον καὶ γιγαντώδες, ἢ τιτανικὸν δεσμωτήριον. Ἀθεωρητί χωεὶς θεωρίας. καὶ ἀθεώρητος ἀθέατος. Ἀθεραπευσία. ἡ παντελὴς κατάφρόνησις. τοῦ σώματος τῷ σωματ ἀθεραπευσίας καινῶς ἀπώλαπεν. Ἀθέρες. εἶδος κατέρματος. Ἀθέρισον. ἀπόδοσιν μάσην. Ἀθερώσῃ. ἀγνωσθῇ. Ἀθεσί. ἐπὶ βασίαν. ἀγωνιῶντὶ ἀθεσίαν τῷ πελῷ ἐ βλάς βλάς καὶ ἐπίσειομένας. Ὅτι ἀθλιὰ καὶ ποσιδῶνιος ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀπικῆς. ἔδοξεν ἑνὸς τεραίτερος οἱ δὲ ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν γαλατ ἀθεσίαν. καὶ αὖθις πολύβιος. ἐπὶ περὶ πλὴν ἄπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτ καὶ τὴν ἀπιστοτάτην. Ἀθόλμιον. τὸ ἄδηλον. Ἀθέτησις συμβολικὸν ἐ ἀθετῶ αἰτιατικὴν. γλυκῆ δέ, ὡς ὁ κατάρχων μ ἐ ἀθετ τὸ τολμήμαβος. Ἀθήλυτον. ἀδάμαστον. σκληρόν. Ἀθωᾶτον. αἴλουρον. ἐπὶ τ καινῶς συγκεινόντων βλ κρεῖττονα βοῦς ἢ ποσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα κ παροιμίαν εἴρηται. ὡς εἴτις διὰ γλαυκότητα, τὸν αἴλουρον τὴν ἀθλιᾶ συμβάλλει. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, δόρυ πατεῖ. διὰ τὸ σαθερὸν καὶ ἀνδρεῖον. ὁμοίως καὶ ἀσπίδα. διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι. καὶ αὐτὴ μὲ ῥᾳδίως ὦ νῶ. καὶ πόδα κεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ. διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀνεύρατον. ἀθέατον. καὶ ἐλαίαν, ὡς κεκαρωβάτης οὐσίας ὄσης. φωτὸς δ' ὕλην καὶ ἐλαίας. ἐ γεωργήνα διδόασιν ἐπὶ τὸ ἔθος αὐτῇ, διὰ τὸ ζαχὺ τοῦ ξύλου. Ἀθηναία, ἡ θεὰ. καὶ γυνὴ ἀρεί. Ἀθηναῖ, ὁ μέγα πολεῖδος, ἔφησι πολεῖδαι βοῦς γυναῖκας ἀθλιᾶ. ἀλλὰ ἀπὶ πόλεις ἐν τοῖς πολεῖ ὁ μέρος. ἅμα ἐ τῷ ἀπὶ δ διὰ δ. μόνῃ δ' ἀφησι τὴν ἐκεῖθεν ἄνδρας μὲν ἀθηναίους ὀνομάζουσι. γυναῖκας δὲ ἀπίνας. ἵνα μὴ τῷ ἄγαμον αἰγαμέμνωνι, τῇ προσηγορίᾳ κατασχύνωσιν. ἀλλὰ ἰδοὺ φερεκράτης ἐν γραυσὶ φησιν, ἀθηναίαις αὐτοῖς τε ἐ ταῖς συμμάχοις ἐ κεῖθαρος τηρῶ γυναῖκα ἀθηναίαν καλῶ τε ἐ ἀγαθὴν. καὶ φιλήμων πέρευγ. βοῦς ἐπωνύμους βοῦς δὲ καὶ λυσιστράτας καὶ ναυσινίκας τὰς ἀθλιαίας λέξω. οἱ δὲ μηδεῖν φάσκον

τες ἀθλωταίας λέγεσθαι ἀπὸ τῆς ἀπινάς, ἢ τὴν ὁμωνυμίαν αὐτῶν ταύτην ἔχουσι, πρὸς τὴν θε-
ἀθλωταία γὰρ καὶ ἀθεὸς καλεῖται. ἀλλ' οὐ τὰ ἀθλωτὰς, ἀλλὰ φασὶ λέγεσθαι ἀπινάς. τὸν γὰρ
λιτὸν χρῆσις τῆς φωνῆς ἔστι τὰ γωνιαῖα τῶν παλαίων. ὡς οἵ τε περὶ Μνησιθέα μαρτυ-
ροῦσι καὶ Διφίλος ἐν Ἀμάστρι. καὶ γὰρ ἢ τὴν θεμιστοκλέους θυγατέρα, Ἀθηναίαν ξένην φησὶν
ἢ πίνδαρος ἐν Σχολῇ. ὁ μέντοι Περιήγητὴς ἀπὸ τῶν ἀπινῶν φησὶν εἶναι τὴν φωνήν, θαυμάζων πῶς
ὁ Φερεκράτης ἀπινώτατος ὤν, χρῆται τῇ λέξει. Ἀθλώτιον· ὅτι δωδεκάλιτρον ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὸ ἱερὸν
τοῦ ἀπόλλωνος· οὕτω καὶ Θεόφραστος ἐν Ἀγνωσίᾳ. ἢ προσδώνιον· τὸ τῶν προσδώνων· ὡς ἀθλώτιον
τὸ τῆς ἀθλωτᾶς· καὶ διονύσιον καὶ δημήτριον· καὶ πάντα τὰ διατιθέμενα ὁμωνύμως τοῖς ἀνδρωνυμι-
κοῖς· τὸ δὲ προσδάνδιον, δῆλον ὅτι δωρεῶν ἐστίν. Ἀθήναιος· ναυπηγητής, γραμματικὸς πεζο-
γράφος ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου. ἔγραψε περιπλοῦν ὄνομα δεῖπνοσοφιστῶν· ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι ἐπὶ τῶν
παλαιῶν μεγαλοψύχως ἐδόξαν ἐσιᾶν. ὁ μὲν γὰρ Ἀλέξανδρος καὶ πείνην νικήσας ναυμαχίαν ἔγνω-
δαιμονίους, καὶ τειχίσας τὸν πειραιᾶ· καὶ ἑπτὰ μὲν θύσας, πάντας ἐστίασεν ἀθλωταίους· καὶ
Ἀλκιβιάδης ὁ λύμβιαν νικήσας, τὴν πανήγυριν ἅπασαν ἐστίασε. Διὸ καὶ Λεόφρων ὁ λύμβιος
νίκης, καὶ ἐμπεδοκλῆς ὁ ἀκραγαντῖνος θυμαγενὴς ὤν, καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, ὁ λύμ-
βιαν νικήσας, ἐκλιβανωτὰ καὶ σμύρνης καὶ τὰ πολυτελῶν ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας, διένε-
με τοῖς θεωταῖς τὴν πανήγυριν ἅπασαν τὴν σικελίαν νικήσας ἀθλώσιν, ἑκάστῳ δοὺς
ἀθλωταίων ἑδωνεχῖον κεραμεῖ· καὶ ὁ ἀκραγαντῖνος τελλίας Φιλόξενος ὤν, κατασκευάσας ποτὲ
πανηγυρίσαι ἐπιθαύσιον ὥραν χειμῶνος, ἐδώρησεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ κεράμιον· ὅτι χάρμος ὁ ουρα-
νόσιος, εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων, σιχλία καὶ ἀποδίαι ἐλεπτολέαρχος ἢ
ὁ σολλίς, δεῖπνολογίαν ἐκλεῖ ὁ ποίημα. ἄλλοι ὀφολογίαν. χρύσιππος, μασρονομίαν. ἄλλοι, ἢ δυ-
νάθειαν· ὅτι ἐν ᾧ συμποσίῳ πολλοὶ τῶν ἐπιοσποκτωμένων ἀκρατόμονοι. Ἀθλωταὶ δυσκολία. ἐπὶ
τῶν ἀλλοδαπῶν ἢ ἀναξίως αὐτυχούντων· τὸ δὲ κακῶς σκληρὸν εἶναι, ἀθλωταίοις ἔοικεν· τὸ δὲ ἀθλωτᾶν
ἀντὶ τοῦ κακῶς σκληρὸν ἀποπλίνειν καλῶς. καὶ ἴσως τοῦτο λεγόμενον ἐπὶ χωλοῦ. ἢ ὅτι πολὺς
ὡς αὐτυχεῖν μᾶλλον ἢ κακῶς φέρονθ' ἢ ἀεισοφάνης ἐν νεφέλαις. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν τὴν
δεῖν' ἥλειπεσθαι. ἔοικε μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λέγεσθαι, ὑμεῖς ἐξαμάρτητε, ἐπὶ τοῦ ἐλαττοῦσθαί τινος καὶ τοῦτο
χόρνες οἱ ἀθλωταὶ οἱ λεγόμενοι ἀρκάδες· αἰγινῆται δὲ θηβαῖοι· κέκτηνται δὲ χόρνακα καὶ τὴν γυναῖκα ἐργάσα-
σαν πρῶτοι ἱερᾶσαντο· καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπὶ λυδας. Ἀθλώσιν ἐν ταῖς ἀθηναις· ἀθήνα
δὲ πόλις ἐστὶ τῆς λακωνικῆς. Ἀθηνόδωρος· οὗτος ἦν στρατιώτης ἀθηναῖος. ὅστις δὲ ἐστὶ ἕτερος μαθη-
τὴς διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου· ἔγραψε δὲ διαφορᾶ ἐστὶ ἕτερος σοφιστὴς· ἀδελφὸς χρηγελίου τοῦ θαυ
ματουργοῦ· Ἀθηνόδωρος στωϊκὸς φιλόσοφος ἐστὶ ὁ ἐκ σιδῶνος βασιλέως ῥωμαίων· ἐφ' οὗ πᾶσα
ἀνάγκη κοινὸν εἶναι δυσυχήμα τὸν τοῦ κράτους ἀληθῆ ἐξέστη. ἐξεδήμει μάλιστα, ταῖς ἀθηνοδώ
ρου βίβλου συμβουλίαις ἐπόμενος· ἢ διαδέχεται τιβέριος τὸν βασιλείαν· τότε δὲ οἱ πόλεις ἔπεμπον τὰ
βασιλέως δωρεῶν καὶ τιμῶν ἀξιώματα, μεγίστων ἀρχῶν ἐπέραινον· οἵτε ἐφήβοι ἢ ἀπεράτους
νες μὴ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις αἱρεσιώτην βίον, ἐκόντως ἐσχεδίαζον· ἔδει μὲν ἔτι ἀπολαύοντες· ὥστ
τε σιβύρτου τὰς μὲν πόλεις, σάτεων πληροῦσθαι ἢ κραχῶν· τὰ δὲ πολιτικὰ κέρδος ἦν ἢ πόσιν
ἄρχουσιν σκιδρόμμα· ὃν μὲν σκιρρικὸν λυπηρὸν καὶ ὀδυνηρὸν τοῖς χαλεπωτέροις ἐποίουν· τὴν
δὲ σκιρρὸν τοῖς πολέμοις προθυμίαν ἐξέλυον· καὶ τὰ δὲ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἢ πάντα τὸ μιμος ὄρχησις
εἰ σκηθν· οὔπω πότερον οὖσα· ἢ πρόσκτησις, ἑτέρα πολλὴ καὶ αἰτία πεζογράφος· ὅτι δὲ ἀθηνοδώρου πάν
τα παρεσκεύασε πρὸς φιλοσοφίαν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς φύσεως ἢ τὰ ἀπὸ τῆς στωϊκοῦς προαιρέσεως
ὅτε πρόκλος ἔζη ἢ διαφανῶς ἐξηγεῖτο βίβλοις πολυσπάστοις· ὁ νόσαλούσιος θαυμάζων ἐστὶ κατουδῆ, ἢ ἐ
γω· ὅτι συνῆν αὐτὰ ἐώκει ὁ ἀνθρωπος ἐξαπίνης πάντα τὰ παραινέσματα· ἀλλ' ὅμως ἔπεισεν ἀθη
νόδωρον μὴ φιλοσοφῆσαι. Ἀθηριλοιγὸς τὸ πύον ὅτι οὐ ἀθέρας ὁλοθρεῦον. Ἀθηρον, τὸ ἀ-
θήραστον. Ἀθησαύριστον· αὐτοπτικὸν εἰς ἀθέσιν. Ἀθιμών. Ἀθλητὰς· ἀγωνιστὰς· ἀσκη-
τὰς· αἰλιανός· τοιγαροῦν οὐμόνον ἐθὺς ἔχειν αὐτοὺς παρεσκεύαζεν· ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικί
ας ἀβλαβεῖς εἶναι· τί δ' ἂν σχεῖν ἢ δεινὸν αὐτὸν ἔποιησεν· ἢ τί ἂν κακὸν ἢ κατου-

δαίων

δείων οὐ καθῶν. Ἀθικτής· ὁ τοῦ ἄθλου ἀζήσας καὶ ὡς· οἱ δὲ ἐρωμαῖοι ἀνδραπολεμ ἀθλητῆς ὡς τὸν ἀνίβαν ἐπὶ μέμψιν. Ἄθλον· ἀγώνισμα· καὶ τιμή· ὁ μισθός· ἐξ οὗ τὸ ἀγώνος ἐργασείαν· καὶ ἆθλος ἀρσενικῶς τὸ ἔργον· καὶ τὸ ἀγώνισμα· καὶ τὸ ἐπαθλον· διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου· ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον, δηλοῖ κυρίως τὸ ἐπαθλον· τοῦτο δέ, τὸν ἀγῶνα. Ἀθμονίς, ὄνομα κύριον Ἀθμονία δῆμος ὅθεν Φυλῆς τῆς κεκροπίδος· ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονίδης. Ἀθόλωτος· ἐπὶ ταράσσοντος. Ἄθων τὸ ὄρος οὕτω καὶ νῦν λέγουσιν. Ἀθωνὶς πόλις. Ἄθως· ὁ ἀζήμιος· παροιμία· ἐπὶ ἁμάρτων ἐπὶ ἀθώοις ἐπὶ χείρασμου· ἀντὶ τοῦ ἀθῶον ἐμαυτὸν ἐτήρησα· οὐκ ἐποιούμην καὶ κακῶς· ἀθῶος ἐν ἀναίτιος. Ἀθώπευμα· ἀκολακεύτων· ἀσυκοφάντητον· ἐπὶ ἐργάσματι· θηρὸς ἀθωπεύοντος πανικῶς ἐπὶ δέρας· πρὸς ἐκεῖνο πρὸ φησὶ τοῦτο. Ἄθως κελεύπλαλαφελλημνίας βροός· φοιμία ἐπὶ τινας λυπεῖν τῶν ἐρωτώντων· ἐπειδὴ τὸ βοῶν τὸν ἐλίμνω λαμοῦ λίθος περιμμύων ὁ ἄθως τὸ ὄρος ἐπισπιάζει. Ἄθραυστον· ἰσχυρόν· ἀκλαστον. Ἀθρέμβολα· ὄργανα τιμωρητικὰ ἀθρόοις ὡς ἔοικεν ἐμβαλόμενα ἐξ ἀπαθῶν ἐξ ἀλκήσαντα. Ἀθρεῖ· ὁρᾷ βλέπει· ἐξ ἀθρεῖοντες· ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Ἀθρεῖν τὸ εἰσιόντα εἶναι ἐπὶ τὴν ἡμέραν ὁρᾶν· ἐπὶ ἀδείγματον ἢ πάντα μεσά. Ἀθρήνη εἶδος μυίσκης. Ἀθρηνώδεις θρήνη. Ἀθρήνιον ὁμαδῶντες. Ἀθρήσειν, ἀπόδοι. Ἀθεβίς· ἥλις αἰγύπτου. Ἀθείμαλα· δῶρα πεμπόμενα τεταμιμμένα. Ἀθρόως· ταχέως. Ἀθρόας· ἐξ ἄθρους λέγουσι δι' ὅλου λαβῶς. Ἀθροῦς εἰς ἅπαν συνηγμένους· ὁμοῦ· καὶ ἀθρόως· τοιαῦτα μὴ ἐποίησεν ἄθρους δι' ὅλου ὁμοῦ. Ἀθροίζει· συναγει· τύβιος ἀθροίζοντες, ἀλλήλους παρεπρότων· ἰώσηπος. Ἀθροίζω· ἀπὸ τοῦ θροῦς θροός, θροίζω· ἐξ θροίζω καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ α, ἀθροίζω. Ἀθροισταρρέοντες ἀνόμου· παροξύνουσι δὲ δεῖ τὸ ὄνομα· καὶ διασύνειν τὸ πρώτου συλλαβῶν ἁπλῶς· καταρρέοντες δὲ αὐτὸ τοῦ ἀθρόως καταχόμενοι· καὶ διαφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥαμάτων· ὁμοίως γὰρ ἀεὶ ῥέοντα ἔθνεα πλέων. Ἀθροισμα τὸ σώρευμα. Ἀθρυπτος· ἀνδρώδης· μὴ βλακεύουσα· μὴ δὲ μαλακιζομένη· μὴ δὲ χαυνομένη· διαπαύσιος· τὴν δὲ τροφὴν ἐπληρώσαν μεδέαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον· ἤτε νεκρουργοῦσαν διὰ πενίαν, ἤτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν· ἀλλὰ μέσην καὶ μεσὴν ἔτι δώριον τὸ πρῶτον ὡς ἀληθῶς ἁρμοσμένον. Ἄθυμος ἀνθρώπου ἀθυμήτης· πολίτων πολιτείας ἐκολελυμένος· οἱ γὰρ στρατιῶται καὶ οἱ ἄθυμοι δοκοῦντες ἐξ ἁπαθῶν μᾶλλον πονοῦντες ἐν τῇ πρότερα μάχῃ ἐβραδύνθησαν ἐπὶ πίνειν ἀνθρώπου τὴν ψυχὴν νεκροί. Ἀθυμότερος ἀψυχότερος· νεκροψυχότερος. Ἀθυρμα· παίγνιον· ἰώσηπος· οἷς ὧν τὸ βασιλέως ἄθυρμα· ἐξ πρὸς ἁπλῶς μᾶλλον ἐξ ὧν ἐν ὁδῷ πόδις πόδις ἑλωτας ἐπεδείκνυτο· καὶ χῦθις· ἐπὶ δύναν ἀνδρῶν ἀθύρμασιν ἐμφιλοχωρεῖν παιδίων· ἐν ἁπλῶς μετὰ· Παυσάμενος ἐξέσαντες ὁδῶν ἔτι, κελὴν ἄθυρμα νεότητος ἀν ἄγαλμα· κρατῖνος ὀδυσσεῦσι νεοχμὸν ἐπὶ χθαι ἄθυρμα· Ἀθύρειν· τὸ παίζειν· πολλῶν νόμοις· καὶ αὖ πάλιν ἡρεῖ δὲ ἀσύμα ἀφανεῖσα τὴν χορείαν παιδιᾶ κενὰς χερὶν ἀνὰ κόλπον δεῖν ἀθύραι· ἀθύρω ὁ ἐνεστώς. Ἀθύρμιον· παίγνιον. Ἀθυρολοπία· καχαλίνωτος πλῶσα. Ἄθυρ ὄνομα κύριον Ἀθύρωνος ὄνομα· ὅτι ἀθύρωτ· ἀπὸ πύλωτ· ἀεισ· ἐν βαρύχρως· ἐ φωίνικος· οἱ δ', ἀφ' ἁπλῶν ἀν ἀνεωγμένον ἐ πύλων μὴ ἔχον· τὸ τεσμὸν καλινάγωγον μὴ, μὴ ἡράβυμ· Ἀθύρω· ἀπὸ θυσ· ἐγὼ ἀθύρω τὲ ἐ ἀγάμαι ἀγάμενεῖν· ἐφοῖσοῖδα στ θεὸν σεισμὸν ἐ ὅσον μὴ ἀγασκετενόσαν ὧν νῦν φίλιόν τι ἐ τυραν· ἐλεῖν μὴ οἱ δοῶν μαι ρεφαγ· ἀθύρω δὲ ἀπὸ τοῦ ἐσχεῖν μεταλαβεῖν· διὰ μάσιος φησίν· Ἀκαδημία· γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις· πρώτει ἀλσῶδες· ἐν ὧδι ἐβεβλατ· ἀπὸ ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος ὀνομασθέν· πότερον δὲ διὰ τὸ ἑκαδημία ἐκαλεῖτο· ἀεισ· νεφέλαις· ἀπὸ ἑκαδημίας τῶν, ὑπὸ τ μοίαις ἀπηρείξας· στεφανωσάμ μενος ἐλάμω λάνωμ ἐσώφου ἡλιωῦν· μίλανος ὃ ζων ἐ ἀπεσμοῦνης ἐ λάκνης φυλλοβολούσης ἦρος ἐν ὥρα χαίρων· ὁ ἥλιον πολλῷ πελέα φυείζ. Ἀκαδημία· διάυπῆρχον γυμνάσια· λύκιον· καὶ ὁ σαρες· ἀκαδημία· ἐκλήθη ἡ ἀπὸ καθιερώσαντος αὐτὸ ἀκαδήμου· καὶ οὐδετέρως ἀκαδήμειον· λέγεται δὲ ἀκαδημία, ἡ τοῦ Φίλωνος διαδοχή· Ἀκάθαρτος· ἁμαρτητικὸς· ἀκάθαρτος δὲ τὸ ψυχὴν ὁ ἐπακηδὸς· καθαρὸς δέ, ὁ ἐναντίος· Ἀκαθαίρετος· ἀκαταβλητος· πῦργος ἀκαθαίρετος. Ἀκάθεκτος· ἀκαταίσχετος· ἢ γλῶσσα ἀκάθεκτος ὁρμὴ πρὸς αὐτ διὰ τὰς τ βορρᾶ ἐ πνοάς. Ἀκαθοσίωτ· ἀνόμ· ἀνοσιώμ· ἀπέλητον·

Ἀναιδής· ὄνομα ἀρχ. Ἀναίδητος· ὑβριστ. Ἀναιδία ἡ ἀγαθωσύνη. Ἐπὶ ἀδικημάτων. Ἀναίνομαι· ἀποστυγῶ, μισῶ. Ἀναίνεται· ἀπαρνεῖται τὸν γάμον

Ἀπαρὴ. ἀπερῶς. συνεχεῖ ὥρα. ἐν ἀτόμῳ. Σπέρμα. ἐν ἀπαρεῖ δέ, ἀεὶ σταφανὴς πλοῦτος. Γύμνος θύραζε πᾶσιν ἐν ἀπαρεῖ χρόνῳ. ἢ τὶ ἐλαχίστῳ. οὐ σχολαίοντες διακεῖσθαι ἡδέως διὰ τὸ βραχὺ τὸ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μιρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων παρεῖναι. ὅθεν ἡ Σπέρμα τὸ ἀπαρές. ἀφ' οὗ τὸ ἀπερύθ Σπερματικὸν ὄνομα. πρεῖδε ἐν τῇ πρείας.

Ἀπρείαλος ὁ βραχύτατος. ἀπρείαλος ὁ ἀνθρώπινος βίος. ἢ μετὰ λίγης πάντες ἀξιοθέμεθα.

Ἀπρειαῖον. μικρὸν. βραχύ. ῥοπὴ. καὶ ἀπραιαῖος, ὁ βραχὺς καιρός. Ἀπραιαῖον δὲ μᾶλλον μόνον πρᾶναι. ἢ τὸ εἶον ἀπέφαλον διὰ σμικρότητα. ἢ διὰ σταθερὸν. πρᾶγμέτεος Σ οὐδὲ ἔχειν ἔμεχον. ὅτι παρεία ἢ πεφαλὴ παλάμωσαν τινὰ ὄθεν Σ ὑδρατα. Ἀπαρυάνα. ἐγὼ δὲ ἁγαμαιτὶ ἂν ὁρᾶς. τὸν δὲ ἀπαρυάνα, μέγιστον καὶ πρὸ τούτων. καὶ ἀπαρυαῦν. ζητεῖ ἐν ὧ ἀπαλγοῦντες.

Ἀπαρώτερος ἀγρίωτου. Σπὶ τῷ πάνυ σκνομένων. λαμπρὸν δὲ, τὸ ἀγρίαν ἢ αἱ ἀγριώτατα πάλαι. Ἀπαρώτερος ἀδώνιδος κήπου. Σπὶ τῷ μηδὲν γυναῖον τελεῖν δυναμένων. λέγονται δὲ ἁβεῖς τὰ ὄρθρανα φυλάσσοντες. Ἀπας. ποικίλης βαγῳδίας. Ἀπασος. ὁ δὲ ἄπασος λόχον ὑφήσας, ἐπερούλασε ὧ πολεῖ. καὶ ὁ αἰθόμενος εἰς πόλεμον κατέκ. ζητεῖ ἐν ὧ ἀπαλάντην. Ἀπαλάλητον. ἀπροίτου. διαφθ. καὶ ζητεῖ ἐν ὧ ἀπρόσιτον. Ἀπαλάβλητον. ἀπήκητον. παρὰ τὸ μὴ καβαλλειν. τὰ τε τὸν μηδὲν καταβαλλόντα. ἀεισοφανὴς νεφέλαις. ἀγαθῷ πω τὸ πεξωίσατο φθονεῖσθαι δὴς μοι τὸν ἀπαλάβλητον λόγον. Ἀπαλαλήτως. ἀπαλαπαύστως. ἀπαλαλήλως. ἀνερμοδίως. Ἀπαταμάχητος ἀπαλαπόνητος. Ἀπατᾶος. ἴσως ὠνομασμένος. Ἀπαπταπτίατος. ὁ ἀναίτιος. Ἀπαπάνασος. ἀπρόμηθος. Ἀπατειρα, ὄνομα πόλεως. Ἀπατηον εἶδος πλοίου ἁλιάτικῆ. Ἀπατήριος. ἐθνικόν. ὡς παρ Σ οἱ σαρδήγυρεοι, ἐλαθόντες κλέπτοντες πρὸς τοῖς ἀπατήριοις οὔννοις ἐμάχοντο. Ἀπαυρόμασος. ὁ μὴ ὠνομασμένος. Ἀπαχέατο. ἐλυπήσαντο. καὶ ἀπαχίζεο, λυποῦ. Ἀπαχθόμ. λυπουμένη. Σ ἀπαχθῷ οὐδέτερον. Ἀπαψις, ὄνομα πόλεως. Ἀπαίνη. ῥάβδος θαλαττία. Ἀπαινα. μέγιστον δεπάπυρ. ἐστὶ δὲ ῥάβδος δῆς ἐκεντοῦσι τοὺς βόας. ὡς παρὰ τοῖς τὸ αὐτὸ λέγοντας. Ἀπαιρος ὁ μὴ ἔχων καιρόν. Σ ἄπαιρος δύνοια, ἀδιέξοδος διαφθ. ἴσως παρὰ τὸ ἀπαίρω φασὶ γὰρ τὸ ἐξαίρω τὸ φθονεῖν δὴς μοι τὸν ἀπαλάβλητον λόγον. Ἀπαλαλήτως. ἀπαλαπαύστως. ἀπαλαλήλως. ἀνερμοδίως. Ἀπαταμάχητος ἀπαλαπόνητος. Ἀπατᾶος. ἴσως ὠνομασμένος. Ἀπαπταπτίατος. ὁ ἀναίτιος. Ἀπαπάνασος. ἀπρόμηθος. Ἀπατειρα, ὄνομα πόλεως. Ἀπατηον εἶδος πλοίου ἁλιάτικῆ. Ἀπατήριος. ἐθνικόν. ὡς παρ Σ οἱ σαρδήγυρεοι, ἐλαθόντες κλέπτοντες πρὸς τοῖς ἀπατήριοις οὔννοις ἐμάχοντο. Ἀπαυρόμασος. ὁ μὴ ὠνομασμένος. Ἀπαχέατο. ἐλυπήσαντο. καὶ ἀπαχίζεο, λυποῦ. Ἀπαχθόμ. λυπουμένη. Σ ἀπαχθῷ οὐδέτερον. Ἀπαψις, ὄνομα πόλεως. Ἀπαίνη. ῥάβδος θαλαττία. Ἀπαινα. μέγιστον δεπάπυρ. ἐστὶ δὲ ῥάβδος δῆς ἐκεντοῦσι τοὺς βόας. ὡς παρὰ τοῖς τὸ αὐτὸ λέγοντας. Ἀπαιρος ὁ μὴ ἔχων καιρόν. Σ ἄπαιρος δύνοια, ἀδιέξοδος διαφθ. ἴσως παρὰ τὸ ἀπαίρω φασὶ γὰρ τὸ ἐξαίρω τὸ φθονεῖν πρὸς φασὶ δραν. φασὶ συσανφιλεῖν τε Σ ἐρεγειν αὐτ. Ἀπεανὸς. εἶδος ὀπείρ. Ἀπελιμᾶς. Ἀπεπόσσασθον. Σ ἀδιογνήσ Σ μαθον τὸ ἀπεπόσσασθον. καὶ τὸ Σπερματικόν. φησὶ μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλάς.

Ἀπέ. κυμαίζων. Σ ὁ μέρωκ μεσότης ἀξιώ εγκ. ἂν ἐφ' ἡσυχίας. Σ ἐν ἀήθεις. ἀπὸ πέων δαίνυσθε παθήμενοι. Ἀπηδὴς χάρις. κ μὴ δεόντως διδομένη. ἧς φαῦλον τὸ ὁδός. μὴ δὲ λάσον ἀπηδῆ χάριν ἂν τιδῶν μεδ' ὀχλιμίπως. Ἀπήδαιον. ἀπαπ. ὁλόκληρον. παθαρ. σημαίνει δὲ ὅθεν ἐξωκήρας κ ῥοῶ τὸ πεῖς ε. Ἀπέραιον συνήθους τὸ παθαρὸν Σ εἰ λιμενικόν. δαμασιος φησιν. οὐ δεῖν δ' εἶναι τ' ἀνίων ἀπήδαιον συνήθους ἀνέξιον. δεῖ δ' ἐσχηματισμένα ῥόπον συνδιαιτᾶσθαι τ' πέλας. εἰ καὶ ἐναντιοῦται ὧ φαινομένῳ τὸ ἀληθὲς ἀγαθόν. μηδέποτε σκέπτε τοῦτο Σ πεποιηκέναι ἀγεν. μὴ δ' ἄλλο ὅτιον πρὸ εἰ πλείονος ποιεῖσθαι τ' ἀληθεῖ. μήτε κίνδυνον ἀγῶνος Σ φερομένου. μήτε ὄνειρον ἀποσεφόμ ἔργον Σ πῶν. μὴ δὲ κέρδος ἐπαίνου ἀδικ. μὴ δὲ συνήθειαν φιλίας. μὴ δὲ συγγενεῖ τινὸς ἀνάγκῳ. Ἀπέραιον. σκ μαθηματικῶν συπραφῆς. καὶ ἀσχολίαι ἐπὶ βιώσεσθαι μὴ ἧς Σ τὸ σωφρονισμὸς μύεια, ὁμως μέμνησο ὅτι οὐδεὶς ἄλλον ἀπαθῆ βίον κτᾶται ὁρίζ. καὶ ἀήσεν ζῆν. κόναν ἀπραξίαν. εἰς ζῆν τὸν δὲ καθίσαι δ' μάκισον ὧ βραχυλόγον. τὸ δὲ ὧ τὸν, πᾶσιν ἴσον. Σ τὸ ἀπλοῦν, ἁπλοῦν. Σ τὸ δὲ βαθύμενον, εὔλογος ἀπαιδαίον ἀναφαίνει. ἅτε τὸ τὸ ὧ χαλκὸς ἅτε τὸ μὴ λον δ' ἀπραλλοι ἂν τις. ὁ δ' ἀνέχει, πῶς ἂν τὸ τὶς αὐτὸ ἀφέλοιβ. Ἀπέραιος. οὐ ὁλόκληρος ἀπεραίοις τε Σ ἅπος δεχομένοις Σπιγνόμενοι, ἡγῆς σπεράβυν. Σ αὖθις. δ' ἢ μέλιάτε δὲ ἀπεραῖ ἅτε δ' ἀπὸ ἀπαθῶν, ἀλλὰ πρὸ ἔρ πετῶν συμπεποιεῖς μόνον ἀν ἐσρεφε ἰδ' ἀπλαγκνα. πλυρί. τὸ μὲ ἀπήκητον δὲ Σ ἀπεραίᾳ διαγωνίσασθαι πρὸς ὁραῖ. ἂν ἐξὺ ἡλθον θῆ ὧν ἀπεραίοις χρήσασθαι τ' πελ τ' ὁρμαῖς, ἐξόλοι πλήρες. Σ αὖθις. ἐδυνά μὴ ἢ πειθῆ ἐξ ἀπεραίᾳ διὰ τὸ ἀλήθειαν καὶ ἀπαγγελίαν τὸ προφερμένου βασιλέως, ἠναγκάσθη φ ἐξ ἀλλαξ προτεῖναι. καὶ δὴ συνεπατίθεντο βοηθήσειν ὅσ ἐλλάνος. Σ αὖθις. οὐ βουλόμενοι ἀπεραίον ἐπενεγκεῖν τ' φήμῳ αὐτὸ, πέξαν διασύρ

αὐτὸν. Ἀνεμοσυρίη. ἀνεμώζουσα δέ. Ἄνεμος ἐς ὃ μὲν ἔχων πόλατα. καὶ ἄνεμον οὐδετέρως μονόπωτ. Ἀνερεύνητος ὁ ἐξ ἀνερεύνητος ὁ τῆ μὴ ἀνερεύνητος. Ἀνεσαρωμαϊκὸν τιμωρίαν μεμαχδενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μεγάσι ἀναζόμενον. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὼ λεγομένω ἀνεσαν τῇ ῥωμαίων φωνῇ. δενδροτομήσαντες γὰρ ἀλλήλοις τὰ σελίχνη τῆ ξυνθήκη κατασρέσαντες, ἀπεστείχισαν ὡς ἐν ἰῶ τῶ ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως. Ἀνέσασθαι καὶ ἀνέσαι, ἰάσασθαι. ὅθεν ἀπηκοὶ τὼ πόδε ἀνέσιαν ἀνέσριαν καλᾶσιν. Ἀνεσίας ἰάσατο. ἐκ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ἔοικε δὲ ἀνεσίας πρὸς τὸ χεῖρον τιμαθραπεύσαι. Ἀνέσιος. ναυκλήρου ἐκ σικελίας ὄνομα. ὃς παρὰ ἐκ τὸ μεγάλου πωσαντίνου. καὶ ἐρώτα αὐτὸν εἰ δέχεται ἐκ τῆ συνόδου τὸν τε ὅρον τῆ πίστεως καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς τῶ σώματος ἑορτῆς. ὁ δέ, συγκατέθετο. ἐπανορθωμένου δὲ τοῦ βασιλέως, διατί οὖν χωρίζῃ ἐκ ἐκείνος, ἐκ ἐκ δεῖ μου γνώμονα καλᾶ τὸν διωρισμὸν ἐδίδασκε. ἐκ τῶν ἀπὸ ἱβήρων τοῦ αὐχένος οὐ κενόνος. ὡς ἄρα οὐ χρὴ τοὺς μετὰ βάπτισμα ἁμαρτήσαντας ἁμαρτίαν ἰῶ πρὸς θάνατον κελεῦσαι αἰθέσθαι φλογί, τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἀξιοῦσθαι. ἀλλὰ μετανοίαν μὲν αὐτοὺς ποιεῖσθαι. ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως μὴ παρὰ τῶν ἱερέων ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐκ δέχεσθαι. τοῦ δωρεμένου συγχωρεῖν ἐκ ἁμαρτήματα. ἐκεῖνα τοίνυν τὰ ἀπείρου ἐπιτρέπειν τὸν βασιλέα. θεῶ ἐκ ἀπείρω πλήθει καὶ μόνος ἀνάξιος εἰς τὸν οὐρανόν. τοῦτ᾽ οὔτε ὅσιος ὁ τοῦ φίλου ἔτε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν. ἐκεῖνοι δὲ πολλὰ παρελείπουσιν, ἢ πῶς πάσχοντές τινες, ἢ πρὸς τοῖς χειλόμενοι. οὕτω λέγει σωράτης ἐν ἐκκλησιαστικῆ ἱστορίᾳ.

Ἀνεσίλαος, ὄνομα κύπριον. Ἀνέσιμον. θεραπευτικόν. Ἄνεσιν. ἴασιν. Ἀνεσίπονον. θεραπευτικόν. Ἀνέσμαθε. ἰάσματα. ὑγιάσματα. ἁδέ, λαθοῦσα τὰς φυλακάς, ἅμα τῆ θυγατρὶ ἀνέδραμεν. Ἄνεσμα. τῆς ἐσομένης εὐδείας ἐκ φερομένη. ἀνὴρ ἐκ ἐν τῆ γαλεώτιδι δεινὸς λύσεις τε νόσων ἐκ ἰᾶσθαι, καὶ ὥραν ἀναιρείας ἀνέσασθαι. ἀγωνίας καὶ ἀναρπαγῆς διαπεπωρίεργε μένων. ἐκ νοσήσαί τε καὶ δοῦναι μεταβολὰς καί τινας εἰς εὐπρεπείαν ἀγαθὰς ὁδοῦ. τοῦτον δὲ πρώτιστον ὁμίρως καλεῖ φασιν ἐκ δῶρος ἵνα τὰ παλαίκου τῶ ὑμεναίω ἀπόλλωνα ἀνιχνεύσῃ. καὶ ἀνεσμὸν ἰατρείαν. Ἀνεσὼ. ὄνομα κύπριον θηλυκόν. Ἀνεσώδυνον. θεραπευτικὸν ὠδυνῶν. Ἀνέτας. ἰατρὸς. καὶ ἀνέτωρ ἀνέτορος, ὁ ἰατρός. Ἀνέφαλος. αἵρεσις τις. ἧς ἰῶν ἐστι βῆρος ἔξαρχος. ὅστις ἐν ἰῶ, ὠτυχής. Ἀνέφαλος. ὁ ἄτιμος καὶ παροιμία ἀνέφαλος μῦθος. ἐκ ὢν ἀτελὴς λεγόντων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἀνηβόμενος. θεραπευόμενος. Ἀνηρεκόμης ὁ τῶ ἀνέμω μὴ ἀνηρόμενος. Ἀνεῖθαι. θεραπάδφ. Ἀνήκ. ἀνημίσιθήρου. ἐξ ἀνίω, ἥκω ἰσχύω. Ἀνήκ. πόλις ἐν φοινίκη ἰῶ οἱ μὲν, τῶ ὑπὸ πολεμαίδα κελουμένω ἔτω παλαιφασὶν ὀνομάζεσθαι. Δημήτριος δὲ ἐκ τῶ πόλιν, ἀλλὰ τῶ αὐτὴς ἀνὰ πόλιν. Ἀνήκιστοι. μὴ δεμιᾶ σοφοπίδος τυχόντες. ἢ ἀνήκαστοι καὶ ἀτάφοι καὶ ἀνήκιστοι ὁμοίως. Ἀνηκής. ἄταφος. ἀμελής. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τὸ ἀνήκιστον πολεμίους ἀνηκεῖς ἐχύπεμψαν παιδεῖν. ἐξ ἀνηκῶς ἂν ἀγαφῶς. ἰδὼν μωκησῶμα ἐρριμμένον ἀνηκῶς καὶ ὀλιγώρως, παρελθεῖν ἀνὲ τόλμησα. ἀλλὰ ἔθαψα γὸν τεθνεῶτα. θέαμα ὦ πόλιν ὧδε μὴ φίλον, ἀνωνύπωπον ἀνθρωπίνων θεσμῶ. λέγεται καὶ ἀνηκεῖς ἐν μυθικοῖς. ὡς ἐκ μόνον τελύκοις. ἀλλ᾽ ἐχμαιρίοις ἀνηκεῖς. ἐξ αὖθις. διαλύει γὸν ἀγαφον ἀνηκῶς ἐξ ἀνοίκτως. ἐξ ὃν δὲ ὧν δεῖ πολίθων ἀνίσησι τοὺς. ἐκείθεν ἐάλω ἡ πόλις. Ἀνήκεσεν. ἀνὲ φόνησεν.

Ἀνηλία. ἐκ ῥαθυμία. ἀχθαλῶν. λύπη. δάλ. ἐκ ἀνηλίασεν ἐκ ἐπὶ μέτοπα μου. Ἀνήκοα. αἰτιατικὴ. ἀγνωτικῶς. ἐξ ἐκ ἀνήκοα. Ἀνήλιον. ἀθέλιον. ἀσκηνῆ. ἐν ἐκ ἐγχειρήματι πόδι ὀρφέ. Ὃς ἐξ ἀμφὶ λίβιο βαρύηλυμένοιο μόνμα, ἐξ τ᾽ ἀνήλιον θυμ᾽ ἔθελξε λύρα. Ἀνηλίαθον. ἀστιλ. ἀνήρατ. ἀνηλιόστερος. Ἀνήμαθε. ἰάματα. ἐξ ἀνηκήνων ἐκ ἀλυσιδέ. ἐκ πόγνημι, θαλαττηκλύσιν. ἢ μᾶλισα τ᾽ νάροις ὅσι πόσφορος. ἀναχαλῶντες ἡ ἐκ τ᾽ μυῶν συσάσεις. ἐκ τε παλείφοντ᾽ λίπα πρὸς τῶ μὴ ἐράνθωτος τὺ ὕδατος, ἀποσκληρυμῶ ἀγίνεσθαι ἐκ σώματος. Ἀνηλώ. κύχος.

Ἀνήρατον. ἀνέραστον. ἀφθαρτον. ἀθάνατον. ἐξ ὅμηρος. ἢ λὺν ἀνηράσιον θεῶν γε τ᾽. Ἀνήρατ. ἀφθαρτος. ἀπαθὴς. ἀνέραστος. ἀνηρώτος δεῖ δὲ χανηρᾶ.

Ἀνηρυπτεί. ἀνάλωνηρυπ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τῆ αἰχμαλώτῆ λαβόντ᾽, ἀνηρυκτεί πλεμον αὐτ᾽ ἐφ᾽ φίσαντο. ἀνήρυκτος ἐμίγνυτο πάθου

μυδίδη.

κυδίδη. τὰ τέσσαρα ἀνάλογα. ὡς πρὸς φίλιππον. οἱ δὲ πρὸς τὸ ἐχθρὸν ἀποδιδόντες, ἀσφαλεῖ συνέθοντο ἐβούλοντο μὴ ἀπρονοήτου ἀποθανεῖν. ὅσα ἀνόσιον ἡγοῦντο καὶ ἀπρεπὲς ποιεῖν. Ἀνηκέστατα. λυποῦντα. Ἀνίκητος. ἀνεξάλειπτος. Ἀνίδρωτον. ἀκαθαρτον. καὶ ἀνιδρώτους φασὶν εἶναι τοὺς ἀπυρέτους. Φυλακτικούς τε εἶναι τοὺς ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πρὸς αὐτοὺς παρεσκευάσθαι διὰ παρασκευῆς δωρημάτους. τῆς γὰρ φαύλης μεμφόμενοι προνοίας. τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ φανεῖσθαι ποιούσης ἀπολάστως. περιφρονήσαι γὰρ τὴν φωνὴν τὸ πλάσμα καὶ τὸ εἶδος. Ἀνιδαλία. ὄνομα ἡρῴου. Ἀνίδας. τῶν Θεσσαλῶν ταξιάρχης. καὶ ἀνιδωτὸν τὸ ἔχον ἀνίδας.

Ἀνιαυὸν τὸ ἀσθενοῦς. ἀνιαυότερον, ὁμοίως. ἀδὲν ἀνιαυότερον γαῖα βέφος ἀνθρώπιον.

Ἀνιζόμυος. πρὸς τὸ μύς. γυναικιζόμυς. ἡμιωραίων. δισσόν τιν γυναικὸς ὡρας. ἥτις ἐκλείβ ἀπὸ. σημαίνει δὲ τὸν λέγοντά τι πρὸς πειθῶ μὴ ἐθέλειν. τὸ ἀλιανός. ἀδεὴς τε τῶν ἐπασμεσθαυμαζομένων σημείων δυτέρα. ἄπεδηδὰ ἄπειρος ὠφελητικῆς πολιορκίας. ἀνιζομένου καιρῷ. καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν ἀνθρώπους ἀγυμνάστους ἀνδρα. καὶ παροιμία. ἀνιζόμυος σιτοῦντας τὸν ὄρον. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως ἀπολυπομένων λόγω μὲν, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς σιτοῦντα δεῖ πονεῖν σιτοῦσθαι. ὁ δὲ μυσάξατο μ, ὑπὲρ ἧς ἐπειρᾶτο. τὸ ἀνισοῦ, πρὸς πρᾶσις. ἀνισος ἡ τὸ μοιρία. Ἀνισον. ὁ μὴ ὀξύ. τὸ ἐσερημένον δυνάμεως. Ἄνιμον. ἀθρόαπευτον. Ἄνιμ, ὄνομα κύριον. Ἀνιναδικὸς μικρὸν δόρυ πορπηόν. Ἀνίνασις, ὄνομα τὸ πονῶ. Ἀνινδωίχωλος κινδύου. καὶ ἀνινδωότατος. Ἀνίναιδος. ὁ μὴ κινδωνῶν ἢ αἰδῆ. ὁ σώφρων. καὶ ἀνίναιδα.

Ἀνινσία. ἀρεμία. καὶ τοῦ ἴσου ὀξυλαύνειν πρὸς τάξιν ὡς διαλύοιτο αὖθις τὸ τοῦ τάφου πολυνεναρικὸς τοῦ ἀνινσίας. Ἀνιντίζω. μὴ κινεῖσθαι τὸν θυμόν. Ἀνίντα κινεῖν. τὸ πρὸ πορβολῶ. ὅτι μὴ δεῖ μὴ δὲ ῥωμοῦ κινεῖν ἢ τὰ φοῦς. Ἄνιτιν. ἀνεξέλεγκτον. καὶ ἄνιτρα ἀνίτιν ἀπόπυσιν. Ἀνίχτα. ἀκαταλλακτα. Ἀνλαυσί. χωλὶς κλαυθμοῦ. Ἀνλείδης, ὄνομα κύριον. Ἀνλῶς. ἀδόξως. Ἀνληρεῖ. οὐ μετέχει. οὐκ ἐκληρώτου.

Ἀνληρώμασι. συμφοραῖς. δυστυχίαις. διὰ τοῦτο δοκεῖμοι μάλιστα πειθωτοῖν τοῖς ἀνληρώμασι. διὰ τὸ πάντων βούλεσθαι σοφίζεσθαι μείζεσθαι εἰς διαφορᾶ. Ἀνληρίας. δυσυχί. ὁδί, ὥστε πόρον ἐξευρεῖν τὸ δικάσασθαι ταῖς ἀνληρίαις. Ἀνληρεντ. δυσυχοῦντ τὴν σὺν τῷ σωτῆρι, ἀγαθεῖς γνέσθαι. τὸ παρεκπίνειν ταῖς διανοίαις. συμπάσχοντας τῶν ἀνληρέντων πορφανίᾳ.

Ἀνλητί. χωλὶς κλήσεως. καὶ παροιμία. ἀνλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι. ὁμοίᾳ τὰ αὐτὰ μαθὼν ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπιδεῖται ἴσχυσι. Ἄνλινθον. ἀνώνυμον. δέδωκας σεαυτὸν ἀνλίνθον ἀλλοτέρῳ. ἀντὶ τοῦ ἀνώνυμον. Ἄνλιτος. θεὸς καὶ ἀλούμενος παρέσται. ὁ παροργὴν θεὸς θυσιᾶς ἀρετῆς ἀντιτιμώμενος. ἔστω γὰρ ἐδόθη χρησμὸς τοῖς λακεδαιμονίοις. καὶ λούμενός τε καὶ πλύνος θεὸς παρέσται ἔξω πάσης ἀληθήσεως. ἐγὼ γὰρ φωνῆς δεῖται πρὸς τὸ διδάξαι. ἐγὼ δέοντα. οὐδὲ ἀποῆς πρὸς τὸ μαθεῖν. Ἀνλόμνιον. ἄσιτον. ἀδόνιον. Ἀνμάζ. νεωλζ. ἀνμάζης. ἐγὼ νέων παράτειτις. ἔστως ὑπείδης καὶ λυσίας. Ἀνμαῖος. νεανίσιος. σφριγῶν. ἀνμάζων. καίριος. καὶ ἀκαιρόν. περὶ τὸν ἀνμὸν τὸ καιροῦ. τοῦ ὕδατος. ὡς ἀνμαῖος εἰραίνμολοι. τὰ τέσσιν ἀνκαιρότατος ἐν ἀνμῇ καιρῷ. ἐν ἀνμῇ καὶ ὀξύτητι κινδύνου. καὶ ἀνμαιότατος καιρὸς ὁ πρωϊνὸς. καὶ ἀνμαίων. ἰσχυρῶν. ἀνδρείων. γενναίων. Ἀνμαισινίδαι, ὄνομα ἔθνους. Ἀνμή. ὀξύτης. αὐτὴ ἡρωϊκὴ τῆς τοῦ σώματος ἐπιτηδειότητος. καὶ δύναμις καὶ ἐνεότης. ἀνμὴ δὲ καιρὸς, ἢ δὲ τυχία. ἔστως ἰσπρωτὴς. πρατὴς μὲν, ἢ δὲ ἀνμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνει δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι. ἔστως ὑπείδης καὶ σοφοκλῆς. ἀνμὴ γὰρ οὐ μαίρων ἐμὲ λόγων, μὴ καὶ μέθημέν σου καὶ κέω τὸ παῦσοφισμα. ἀντὶ τοῦ ἔτι. ἐν ἐπιτηδεύματι. Ἀσπιλ ἀρρυπίδωτον. ἰσόχρουν ἀρτιγένοισιν. ἀνμὴ δὲ πεπάλοις συμφυὲς ἀνρέμοσι. καὶ αὖθις Ὅσος σὺν ῥωσὶ πρὸ τὴν χόλης, ἐμὸς ἀνμὴ Ἐχθρὸς σὺν ἀμύχοις σώζει ἀνρέμοσιν. ἀντὶ τοῦ ἔτι. Ἀνμὴ καλεῖ. καιρὸς καλεῖ. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀξύτητος, ἀλιανός φησιν. ἐν ἀνμῇ, ἢ ὧν τῆς βίας τὸ δλύνης. ἐν ὧν κλαγεῖ, ἀκλαδεῖ. ἰὼ ὁδὸν τὴν πρὸ ὕσαν εἰς αὐτὸ. εἰ δέ τινι ἐθέσαι δεξιὸν ὑπνίᾳ σκελαύλῃ, ἐν βύτων ὀλίγωρος ἰῶ. φύσει τε ἀμαθὴς ὢν ἐφιλοχρήματος. ἐν ἀνμῇ τοῦ καιρῷ, μὴ μητίσει σὺ λαθεῖν τὸ σαμοθρᾳκ. καὶ γλῶν, πεπλεσμένων αὖθις ἤκιν. ἀπὸ ὑπὸ ἐχορ. δυϊκῶν.

ἐξαῦθις· ἔστω πλῆθος ἀπείρου τὸ ΑΜ τῷ ΓΔ ἄπειρον· λέγω ὅτι καὶ τὸ ΑΜ ἄπειρον ἐστίν. εἰ γὰρ μή, ἔστω τὸ ΑΜ πεπερασμένον· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΜ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΝ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΝ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΞ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΞ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΟ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΟ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΠ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΠ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΡ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΡ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΣ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΣ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΤ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΤ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΥ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΥ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΦ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΦ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΧ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΧ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΨ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΨ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΩ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΩ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΑ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΑ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΒ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΒ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΓ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΓ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΔ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΔ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΕ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΕ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΖ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΖ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΗ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΗ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΘ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΘ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΙ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΙ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΚ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΚ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΛ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΛ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΜ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΜ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΝ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΝ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΞ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΞ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΟ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΟ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΠ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΠ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΡ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΡ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΣ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΣ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΤ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΤ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΥ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΥ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΦ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΦ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΧ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΧ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΨ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΨ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΩ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΩ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΑ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΑ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΒ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΒ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΓ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΓ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΔ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΔ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΕ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΕ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΖ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΖ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΗ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΗ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΘ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΘ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΙ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΙ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΚ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΚ πλήθει τῶν ΓΔ. ἔστω τὸ ΑΛ· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΛ πλήθει τῶν ΓΔ.

ἀνάλογον· ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ ΑΜ πρὸς τὸ ΑΝ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΓΔ. ἀλλὰ τὸ ΑΜ μείζων ἐστὶ τοῦ ΑΝ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΓΔ τῆς ΓΔ. ἀλλὰ καὶ ἴση· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ ΑΜ πεπερασμένον ἐστίν· ἄπειρον ἄρα.

καὶ πρόσκτισιν ἐν ἀπόμοιον ἐν ταῖς κοιλότησι, φθείρει καὶ βλάπτει τὸ αἰσθητήριον. πολλοὶ γοῦν ἐν-
ταῦθεν ἐβλάβησαν. Ἀνεξιλία. ὄνομα τοῦ πνεύματος ἀνέμου γλυκέος καὶ πραστικοῦ δὲ πᾶς ὅστις ἀνέμου
βούλεται τούτου καὶ ὁ ἀκούων ὃν λέγομεν καὶ μὴ πιστεύων τοῦτο σιδαρόμοιος. Ὅτι τὸ ἀ-
κούω εἰμὶ σημαίνει τὸ ἀκούομαι ἐμανθάνω, μεθ' αἰτιατικῆς συντάσσεται. εἰδέναι δὲ τὸ ἐνωτίζομαι
οἷς ὡσὶ μόνοις, μεθ' ὑγιοῦς. καὶ τὰ μὴ μανθάνω, παράδειγμα τοῦτο θεολόγου χρηστέον. ἀκήκοα
τοῦ λόγου ἀνδρός, οὐ μέντοι γε τοιαῦτα πεπαίδευμαι. καὶ ἐν ᾧ ἤκουσα τοῦτο μείζονα τούτου καὶ εἰ-
ναι βέλτιον ἔπειθε, φωνὴ ἀκοῆς αἰνέσεως. ἤρξαντο εἶναι τῷ ὑποδοῦσθαι. τὸ δὲ ἐνωτίζομαι
παράδειγμα τοῦτο· ὡς ἐγώ τινι ἤκουσα ἀνδρὸς ἀμέσου. ἐκβιαίως ἐκ αἰῶνος ἐλεῖσα. βίαιον δὲ μᾶλλον ἐξ
ὁλοτύπου περὶ τῆς ἀκοῆς. Ἀκήρυον. μισόδημος. μονολιθάσας. Φορῶν πραότητα σεσεμ-
νότητα. τὸ θῦμα κῆνο ἀκούουσι βέφος. ἀεὶ σοφίας φησί. Ἀκουσίθεον. τὸ εἰς θῦ ἀκουσας ὁ λό-
γος. ἵνα δὲ μὴ ἀναφὰς ἀχθῇ, λάμβανε φέρος ἀκουσίθεον. Ἀκρασίλαος. κέραος ὑός. ἀργεῖος.
ἀπὸ κρηνίδος πόλεως οὔσης αὐλίδος πλησίον. ἱστορικὸς περισσύστατος, ἔγραψε δὲ γλυκαλογίας
ἐνδέλτων χαλκῶν ἀσλόγως μὴ ῥεῖν τὸν πατέρα αὐτὸ ὀρύξαι τινὰ τῶν τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
Ἀκρυσίλαος ἀθλιαῖος ὢν ἀμαθεπλείας. οὗτος πρὸ αὐτῶν λόγων ἐν ἀθήναις. καὶ ἐλθὼν εἰς ῥώ-
μην, ἐπὶ μάλα δίεφθεν ἐν λόγοις ῥητορικοῖς. καὶ χρηματισάμενος, ἐν ᾧ τελευτᾷ, κατέλιπεν
ἀθλιαίοις δέκα μυριάσι ἐκτόνων. Ἀκουτίσαι. διδάξαι. Ἀκουφὶς ὄνομα κύριον.
Ἀκκώνιον ἐπὶ μοιρίᾳ διαπαλλομένη. ἵν' φασὶν ἐν ὀπτειζομένῳ τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ δι-
αλέπεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ἐπὶ τῶν φασὶ καὶ ἀπὸ τοῦ πάλαι πράγματος. Ἀκωδώνισον. ἀν-
τὶ τοῦ ἀπείρασον. ἀπατασάνισον. κωδωνίσαι γάρ, τὸ διαπειρᾶσθαι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πειπολάν-
των. ἐκκώδωσι διαπειρωμένων εἰ ἐγκρίνεσθαι οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ ἢ ὑπομνημα-
τισταί, ἀπὸ τοῦ ἐρετῶν φασὶ μετῆχθαι τὸν λέξιν. Ἀκωκή. ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος. τὸ ἐξ ἑνὸς λόγ-
χης. ἀρριανός. λόγχας δὲ εἶχον πάχος ἑξαπήχεας. ἀκωκὴ δὲ χώραν σιδηρέαν. ἀλλὰ τὸ ὀξὺ αὐτῆς
περιφερόμενον ἐπὶ τοῦτο ἐποίησεν. Ἄκρα τελεία. κῆπε παρὰ βασιλέως παῖς αὐλάρχης ἀκέλος
καὶ μέγας. καὶ ἐν ὥρᾳ ἄκρα. Ἀκραμαλεῖς, ὄνομα ἔθνους. Ἀκράδαντον. ἀσάλευτον. ἀ-
κίνητον. Ἄκρα ἡδύμβα. ἢ ἀκροσόλια ἢ ῥεῶν ἢ ἐξέχοντα καὶ ἀπερύμναν ἢ περώραν ἐν οἷς
ἢ σεσρόμμενα ἐν ἐγκαφον. Ἄκραν ἐπὶ γύαλον. ἐπὶ ἄκραν πέδαν. Ἄκραντον. ἀτελείωτον. ἀ-
τελείωτον. Τόνδε τι μῦθον ἄκραντον ἐν ἰσομέτρεσιν ἔχον, Πτωσὸς δὺ ἀθανάτοις ἔρασεν ἠδὲ
δόναξ. Ἀκρασίας. ἀνωμαλίας. ἀπὸ τοῦ μὴ συμπεραίνεσθαι ἰώνικως. οἱ δὲ ῥωμαῖοι διὰ χειρῶν ἀ-
κρασίαν ἀλίσκονται. Ἀκρασία ἢ ἀκολασία διαφορά. ἡ μὲν γὰρ καθ' αἵρεσιν πρὸς πεῖρα ἐπὶ
σχεδὰ ἡ ἀκολασία. ἡ δέ, πρὸς αἵρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκρατὴς ὁ ἀκρατοῦς. οὕτω τὸν πᾶσαν ἀκρατῆ σὺν πε-
πωκῶτα βίβον. Ἀκρας νυκτὸς. πρὶν ὄν πρῶτον. ὑπὸν κεῖνος δὲ ἄκρας νυκτὸς κνίχεσθαι οἱ λαμ-
πῆρες οὐκέτι θον. ὅτε οὐκέφαινον ἔτι οἱ ἀστέρες οἱ τε σβέσθησαν οἱ λύχνοι. καιρὸς δὲ ἐπὶ σου
λῆς καὶ πρὸ ἑσπέρας τότε. Ἀκρατεία. ἀκρατὲς θαι ἐ ἀεὶ σοφάνης πλάττω. τραγῳδία ἄκρατι
ἐθαι. τὸ τέσσαν ἀ πεφιλημμένοι ἀκρατὲς θαι. ἀντὶ τοῦ χάγοι ἀκρατῆ πρὸ ἔχετε. ἐπεὶ μὴ ἀπὸ τῶν
συνουσίαν οἱ χάγοι λέγουσι. τὸ αἰδοῖον, τὸ ἄκρον λέγετε ὡς χάγοι. Ἀκρατίζω. ὃ ἄκρατον πί-
νω. ἐ ἀκρατισαμένη, ἀκράβου πασαμένη ἢ ἡ θεοδώρα ἀκρατισαμένη ἢ συχιάν ἦτε. Ὅτι δεῖπνον
τὸ πρωϊνὸν ἄριστον, ἀκρατισμὸς λέγεται. ζῆλ ἐν δὲ δεῖπνω. Ἀκράτισα. ἔμπρεσμα. Ἀκρατόκης ὁ
μέθυσος. ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπολήσας οἶνων. Ἄκρατον. διῳδῆ. ἀκραιφνῆ. διαφερεῖ δὲ λόγος ἐν
μανεδόνων. ὃς λέγει ἀεὶ τὸν ἐκ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν πέρυσι νεοτεύοντα ἀποστέγειν αὐτοὺς ἐ
τὴν ἀκρατον ἀκτῖνα ἑαυτὸν ἀπαιωροῦντα. καὶ ὅτε τύοι τὸν πολιὸν ὑετόν. Ἄκρατος. ξενο-
φῶν. παύυ δὲ ἰῶ ὁ οἶνος ἄκρατος ἐὰν μίκτις ὕδωρ ἐκ χέοι. καὶ αὖθις. ἢ τρὶς ἐφεξῆς ἐὰν ἀ-
κρατον χλευάζοντες νύλικα. Ἄκρατος ἡλίου ἀκτὶς. τὸν δὲ ἀετὸν ἀπὸ τῶν πέρυσι νεοτεύ-
οντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ὡς σέγειν τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου. Ἄκρατος οἶνος, ἀ-
ναθοῦδαίμονος. ἀεὶ ὁμοίως τῆς βασιλίσσης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατος οἶνος πολὺς ἐφοίτετο καὶ ἐκε-
λεῖτο ἀγαθοῦδαίμονος. οἱ δὲ φασὶ τὸ πρῶτον ποτήριον δίκην λέγεσθαι. ἐν ἀκρατόπο.

ὑποζεύοντες· μήποτε ἀλόγιστος ὄχλος διοργᾶς ἀπράγμονι λαβὴ τῶν δυστυχιῶν. Ἀπράγμων· ὁ ἀπράγμων. ὁ δὲ οἶνος τὸ ἀπράγμων καὶ τὸ ἄλλων κήδων. καὶ αὖθις· ἀπράγμων ἑαυτὸν ὢν, ἐσπλάγχνευσε τὸν νεών· φιλοχρημάτως τε ἔχειν, ἢ κήδων ἀπράγμων. ἀπράγμων ὁ ἀπράγμων οὐσία. Ἀπρεπῶς· ἀσχημόνως· σωφρόνως· ἴσως δεῖς ἤλαυνον ἀπρεπῶς· καὶ ἅμα ἀνεβόων. Ἀπραβατική· ὄνομα πόλεως. Ἀπραίφνες· καθαρόν· ὑγιῆ· τέλειον· φάβιος δέ φησι τὸ μὴ ἐπὶ τῷ ἀρχῇ, παρὰ τὸ μὴ τοῖς πόδιν τὸν αἰμύλιον, διὰ τὸ πολέμου μεμηνέναι τὸ ἀπραίφνες καὶ ἀνάθεμα εἶναι τῆς τοῦ ἀννίβου καθαλίσεως φύσεως. Ἀπραιφνῆ· ἀπραιφνῶς εἴρηκε. Ἀπραιφνὴς· βοηθητὴς παραγίνεται καὶ ἀπραιφνὴς γινομένη, πολλοὶ ἐποίησε τὸν ῥοδῖνον· τοῖς μὲν ῥωμαίοις, ἐπὶ τὸ ἀθυμότερον· βοῖς δὲ βαρβάροις ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον. τοῦτ' ἔστι δυνατὴ· ὁλόκληρος. Ἀπραιφνοῦ· ἀπροφάνου· οἱονεὶ ἀβλαβοῦς· μὴ γὰρ θανάτου. Ἐπωνυμίας ὡς οἶσθα ἀπραιφνές· ἀλλὰ δικαίως Κύπρις ἐφῦτα δὲ χευδῶ ἐκλευκάνθη ὡς ἐπὶ γράμματι. Ἀπραίφνιον, ὄνομα πόλεως. Ἀπρεμόνες· βλασταί· κλάδοι· ἰσόχνοον ἀπεμῶ δὲ τὰ τάλοις συμφυὲς ἀπρέμονι· ὀξύνεται ἀπρεμόνως ἢ πρεμόνως. Ἀπρήκης· ὀνέος. Ἀπρηστία· ἀπραξία. Ἀπειρὴς· δοκεῖ ἀπειρὲς, καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνειν· καὶ εἰ ἐναβοσιν ἀπόσαι βουλόμεθα ὅτι πᾶσαι ἐσόληψις τοῦ σπουδαίου ἀπειρὲς· ἀπειρὲς τὸ δοκεῖν εἶναι ἢ διὰ ἀναγκαῖ γινομένη· ἔστω πᾶσα σπουδαίου πόληψις ἔχει· γίνονται γὰρ ἐσόληψις τοῦ σπουδαίου, καὶ πρὸς τῶν ἐνδεχομένων μεταλαμβάνοντες δὲ τὸ ἀπειρὲς εἰς τὸ σαφὲς ἢ εἰς τὸ ἀληθὲς, ὧν ἡ λώτερον τὸ ποιεῖ μνουδεόμενον· πᾶσα δὲ ἡ τοῦ σπουδαίου ἐσόληψις, σαφὴς τε καὶ διηρθρωμένη καὶ ἀληθὴς· ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν οἰκείαν τινὰ ἐσόληψιν πρέπτινος ἐστὶ τιθέμενον· οἷον πρέπει δοκεῖν ὁποῖαν αὐτῷ εἶναι δοκεῖ· ὁ μὲν λέγων ἀπειρὲς αὐτοῦ τὴν ἐσόληψιν εἶναι, οὐδέπω γνωρίμως λέγει· εἰ δὲ τὸ ἀπειρὲς εἰς τὸ σαφὲς μεταλάβοι, γνώριμον ἄν, ὃ λέγει ποιήσειεν· ὅστις δὲ τὸν μὲν σπουδαῖον φιλοθεάμονα δεῖξαι, μεταλαβόντα τὴν φιλοθεαμοσύνην, εἰς πολυθεαμοσύνην· τὸ, γὰρ περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύσεως συνεχῶς ἐν τάζειν τε καὶ ζητεῖν, πολυθεαμονεῖν ὅστι· τοιοῦτος δὲ ὁ σπουδαῖος· τὴν δὲ τοῦ σπουδαίου ἐσόληψιν οὐσαφῆ μεταλαμβάνοντας τὸ σαφὲς εἰς τὸ ἀπειρές· εἰ γὰρ τὸ μὲν ἀπειρὲς ἀναγκαῖον, οὐ πᾶσα δὲ ἐσόληψις τοῦ σπουδαίου ἀληθὴς ἦ. ὥστε οὐδὲ σαφής. Ἀπειρής· βέβαιος· ἐλέγετο γὰρ καὶ ἀπειρὴς ζηλωτὴς τῆς τοῦ μαίνεσθος δόξης· καὶ ἀπειροῦς ἐγνωσμένους δ' ἀπειρὲς δυναμένους· καὶ ἀπειρῶν ὁμοίως· καὶ ἀπειρῶς θεοσῶν οἷα δὴ ἀπειρῶς ἡδιμωμένων αὐτὶ τοῦ ἀληθῶς. Ἀπειρωθήσεται· ἀκριβῶς μελετηθήσεται· ἀριστοφάνης· οὐ δ' ἀν ποθαίη τὸν ἕτερον πόδα εἰ μὴ ζαυτὰ περιρωθήσεται. Ἀπείζω· τὸ ἄπερον πήττω. Ἀπερὶς· εἶδος ζωῦφίου· καθ' ἑσπερίδας ὁ πόδρομος καὶ μέλι ἄγριον· ὁ δὲ τῶν δένδρων ἐπισυναγόμενον, μάννα τοῖς πολλοῖς προσαγορεύεται. Ἀπερισία· ἀδιαπερισία· ἔνιοι περίσις· καὶ λιβάνιος· οὐπᾶν ἀπειρισία μὴν ἀμφοῖν· ἔχει δέ τινα τοῦμον φιλανθρωπίαν· καὶ ἄλλο πρὸς ἀμεθυσμόν· γυναικός τινος δανάης ὄνομα, δυσπαθῶς πός τινα δίηλω ἀπαντῶσης, σοφός τις πὸς αὐτὴν ἀπεφθέγξατο· πείθηται ἐσύ· ἀπεὶ δανάη ἀπερισία θυγάτηρ. Ἀπείσιος, ὄνομα κύριον· ἦν μίθεος ἀνήρ. Ἀπεισώνη, ὄνομα παρωνυμικόν. Ἀπειθὲ· ἀχώρειστα. Ἀπειτὶ· ἀνὰ πείσεως. Ἀπειτόμυθος· πολύλογος· ἀπείτου ἔχων τοὺς λόγους. Ἄπιτος αὐτὶ τοῦ ἀδιάπειτος· οὕτω δημοσθένης. Ἀπειτόφυλλον· σύμφυον πολλοῖς δένδροις· ὥστε μὴ διαπεῖναι αὐτῶν τὰ φύλλα ἀφόβως· ἢ καθάρσιον. Ἀπεροδοκησία· ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητος ἕως αὐτοῦ. Ἀπροατής· καὶ ἀπεροάδαμος· ὁ μαθητὴς καὶ τὸ μανθάνειν· δαμάσκιος· ὁ δὲ, ἀπεροάτου λόγων πεπραγμένων ἐσοφίαν τινὶ πείραμεν· ἐ ἀπροαμάτων ἐστὶ σιν ἀπασμάτων· ἐ διαμένειν ἐνεῶ παραυξῆς πολιτόμενον· ὃ πρᾶγμα ὡς πρὸς αὐτὸ τὰ ἀπεροωμένου λοὸς ἢ πιθάρα τέρψεως ἕνεκα ἐ ψυχαγωγίας. Ἀπεροβελίς· εἶδος ἀηδονίδος. Ἀπεροβήζειν· βαίνειν ἄπρα τὰ σώματα βαίνειν. ἀπεροβολίζω δέ. Ἀπεροβολισμός· ὁ ἐθισμός· ἐ τὸ ἄπερον βαίνειν. ὁ δὲ τῶν βαρβάρων ἡγούμενος, ἐγνωμάτευσεν τῷ ἀδελφῷ· καὶ ἔλεξεν· ἐγὼ μὲν ἐν ἕρμαν ποιήσομαι· σὺ δὲ χρῶ ἀπεροβολισμοῖς καὶ τοξεύμασιν· ἀντὶ τοῦ βουλεύσεσθαι δίδου ἐ γνώμας. Ἀπερόβολοι· ἀκόντιται τοξόται. Ἀπερο-

βυσία τὸ μὴ περιτέμνεσθαι· περιτομὴ δέ, τὸ περιτέμνεσθαι τὸ ἄκρον. Ἀκρογωνιαῖος. Ἀκρόδρυα. παρὰ τὰ δένδρα οἱ πάντες οἱ τὰ δένδρων καρπόν· ἐπὶ μέρει πονηρὰ τὰ οἷα μηδώνια, οἷά ἐστιν ἀκρόδρυα. Ἀκροθίνια αἱ τῶν ἐναυσταίων καρπῶν ἀπαρχαί· ἀκροθίνια δὲ πυρίως καλοῦσι τὰς ἀπαρχὰς τὰς ἀναπιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορείας τὰ δέκατα τοῦ βίου, τουτέστι τοῦ ἀγαλοῦσι σῶσαι αὐτά· ἄλλοι δέ, τὰ δέκατα ὧν πολέμων. πάλαι τὸ σημαινόμενον ὧν πολέμῳ πολλοὺς, βουτέστι βλάπτεσθαι· ἢ ἀπὸ τῶν ἄκρων τὰ λάφυρα. ὅτι Ἡρακλείδης ὁ λύκιος σοφιστὴς, ἐν φ. νικήτης ὁ περὶ θαρμὸς ἀγνοήσας ἀκροθίνια τῶν μαίων ἠθέλησε τῷ φαρμόζειν. πρὸ τοιμία ἐστὶν ὧν μάτιον ἠρωϊκῶν. Ἀκρονεῖθεια ἔοικας χειροπληκτεῖν· ἴσως ἐστὶν ὧν τῶν χοίρος. Ἀκροπελαγιόων. τὸ ἄκρον τὸ κύματος μελαίνων. Ἀκρόκημοι. μεθίεσαν κημῶντες· ἢ λίαν· ἢ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κημῶντες.

Ἀκροκώλεια. Ἀκρόλοφον. ἀπὸ τῆς χὼς πρὸ πρωτόλειον. πολυξενίῳ καταθῦσαι τοὺς Ἕλληνας ἀκρόλοφον. καὶ αὖθις. ὅσα ἔνθεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλεια. Ἀκρολοφία. κηρυφὴ τῆς λόφου. τουτέστι τοῦ βουνοῦ. Ἀκρον. ἐπὶ λίθων. μέσότητος ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φαύθην· ὅσον ἐπὶ φαῦσαι μόνον. καὶ ὅτι ἐν ἰλιάδι ἄπαξ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ἅπαξ. Ἀκρόνυξ. τὸ τῆς νεὼς ἄκρον. Ἀκρον λάβε καὶ μέσον ἔξῆς· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφράστων ἐς δυσεκτῶν. Ἀκρόνυξ τὸ ἄκρον τῆς κνηκὸς· καὶ ἀκρονυχία ὁμοίως διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀκρώνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία τὸ ἄκρον τὸ ὄνυχος ἐς τὸ ὄρους, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀκροποδιτί· ἄκροις ποσίν. Ἀκρόπολις. δαμόσιος. ἢ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὡς ἐπὶ πᾶν κοινῶν ἔχει τὴν φύσιν· γνοίη δ' ἄν τις τὸ λεγόμενον ἐν τῇ πόλει ὡς ἀκροπόλεως συμβαινόντων. αὕτη γὰρ δοκοῦσι μὴ μεγάλα συμβάλλεσθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολεμίων. ἐν οἷς αὐτοῖσι· καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυλακήν· γίνονται δὲ πολλάκις αἰτίαι δουλείας. καὶ κατὰ τῶν ὁμολογουμένων· ὡς φησὶ πολύβιος.

Ἀκροπόλοισιν· ἀκρωρείαις. Ἀκροσόλια ἢ ἄκρα τῆς νυός. ἢ δὲ ἐμπόδια τῆς σχεδίας ἀκρέμονα πρὸς τὸ μετέωρον ἐς πρώρας τύπτοντες καὶ κατακάμπτοντες, ὡς πρὸ ἀκροσόλια νυὸς καὶ πρὸ ἔμβολα σὺν μιμησάμενοι· καὶ ἀρριανός· ἢ τε ἀκροσόλια τῆς βασιλίδος νυὸς χρυσᾶ. Ἀκροσφαλεῖς. ἄκρως ἐφαλμῶς. ὁ δὲ ἐκέλευσε χωρεῖν ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐς ἀκροσφαλεῖς ἔννους. ἀνὴρ δ' ἴσων, ὀρθόδιος ἀν, οὔνομα τὴν γνησιότητα. Ἀκροσφαλεῖς. ἐν βραδίζῃ φαλλόμενοι. τουτέστι φιλήκτητοι οἱ οὖν οἱ· ὡς πάνδεινα καὶ κινδυνώδεις προτοῖς κεῖται. πάθειν μὲν οὖν, πάθειν δὲ θατέρα. μὴ δὲ κτὸς ὄντα σῶμα τὸν ἢ δεῖν ὄρεα χώματα ἐς ζῆν τὴν ἀπάτα τὸν βίον σῶσαι μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. Ἀκροτελεύτιον ἔτος. κυρίως τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικοῦ· χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου· καὶ παρὰ βαυκυλίδῃ, ὃ ἄκρον τὸ τέλος τὸ σίχου· καλεῖται δὲ ἄκρον, καὶ ἀρχὴ τοῦ σίχου. Ἀκρότομος. σκληρός. ὑψηλός. ὁ ξύλινος λίθος ὁ τέμνων· καὶ ἀκρότομος πέτρα καὶ σκληρὰ ἐς ἄτμητος. ἀκρότομον δὲ ὄρος τὸ δυνατὸν πρὸς τὸ ἐς ἰῶβ. ἐν αὐρασίῳ ὄρη, πέτρα ἀκρότομος ἦν. ἡμιμνῶν μέσον ἀνέχουσα. ὃ δὴ καὶ ἔγωγε οἱ πάλαι ἀνθρωποι ῥαχὺν ἡμιδὴ ποιηταὶ μνοι. κατὰ φυγόντα ἰσχνὸν καὶ ἀμήχανον τῆς τοῦ χωρίου φύσεως ὁρῖσι ξυλλαμβανούσης ἐδείμαντο. Ἀκροφυσίων λόγων· ἴσως ἐν τῷ πρὸ ἀκροφυσίων λόγων ἐνδεικνῦσθαι. Ἀκροχειρίζεσθαι πυκτεύειν. καὶ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνδρα συμπλοκῆς· ὅλως ἅπασι τοῖς χερσὶ μεταλλάττειν γυμνάζεσθαι· καὶ ἀκροχερσὶ τῆς ἄθλου παλαίσμους· λαμβανόμενος δὲ ἄκρων τῶν χειρῶν τὸ ἀνταγωνιστοῦ, ἕνα λάβῃ οὐ πρότερον κρίνῃ, πρὶν αἰσθοῖτο ἀπαγρεύσαντος· ἢν δὲ λεοντίσῃ μεσάνῃ συσπειρᾶ πάλαισμα ἀγωνιζόμενος· ὃς δὲ πάλαισε ἐς ἀκροχειρίσῃ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Ἀκρόχολος πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος· ἀκρόχωλος πρὸς ὀλίγων χωλῶν. Ἀκρωλένιον. τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Ἀκρων. ἀκρασιανῖνος. ἰατρὸς. υἱὸς ξενώνος. σοφίσευσεν ἐν τοῖς ἀθήναις ἅμα ἐμπεδοκλεῖ. ὅσιν ἔν πρεσβύτερος ἴσως σιράτου. ἔγραψε πολιτικὴν δωρεὰν διαλέκτου· πολυσοφίᾳ ἑνὶ βιβλίον α. ἔστι δὲ ἔτος τινὰ πάμφωσαμ· ἐποίησεν ἐμπεδοκλῆς τοιαῦτα ἐπίγραμμα. ἀκρονιάδου ἄκρου ἀκρασιανῖνον. παῖδος ἄκρου. Κρύσιππος ἀκρημόνος ἄκρος ἀκροτάτης. τινὲς δὲ, ὄμβρον τὸ ἔχον οὔλον πυθόμενοι. ἀκροβάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει· τοῦτο τινὲς σημαίνειν φασὶν

εἶν. Ἀνερώνυξ ὁ ἀνεῤῥῶνυξ. ἢ τὸ ἀνεῤῥῶνυξ τὸ ὄρος. ἢ ἀνερωνυχία ὁμοίως. ὁ δὲ φυλακικός τινι ἐπὶ τῷ ἀνερωνυχίας συντυχών, ἰδιώτῃ αἰφνιδίῳ προσβολῇ, ἐρέφλαβ. ὅθεν δὲ ἀνερωνυχία, ἢ ἀνερώρεια τὰ ὄρη. ἢ ξενοφ. ἐπεὶ δὲ ἐώρα ὀχυρὸν ὂν τὸ τῶν ἀνερωνυχίων τοῦτο ὄρος, ἀφῆκεν ἡ βάσις ἥνεις τὸ πλέον, συνδοτέρω χωρὰν τῶν ἀνερωνυχίων τὰ ὄρη ἐπαίσατο. Ἀνερώρεια βιοχάηρυφία. εἰς ἕδια δὲ διήρητο τὸ ὄρος. εἰς ἀνερώφαν. εἰς ὑπώρειαν. εἰς τέρμα. ἀνερώφαμβόθιν κηρυφία. ὑπώρεια δὲ τὰ πλάγια τοῦ ὄρους. τέρματα δὲ τὰ τελευταῖα. καὶ πόδες. Ἄνερος. ἀνὴρ τέλειος. εἰς ἄνερον ἐλήλαται ὡς. ἄνερως δὲ ἀνδρεμματικῶς. Ἀνερωτηρίζω ἀντιατικῶς. τέμνω τὰ ἄνερα. ἢ ἀνερωτηρίασμός. Ἀνερωτήϊον. Ἀνταία ἢ ἀνταθαλασσία σὺν ἐπιγράμματι. δῶρα δ' ἀνταίης σοὶ τάδε πωφελίης. καὶ αὖθις. καὶ βαθάχων ὁμίλων εἶδον ἀνταίων. Ἀνταίνω. ἀηδιάσαι νεν. μανιῶν καὶ ἀβάκτως πάσχων πρὸς σωφροσύνην ὁρμάν. Ἀνταίων ἀνταίωνος ὄνομα κύριον. καὶ ἀνταιονίδων. ἢ ἀνταιονίδων εἰσὶ μία σκυλάκων. σὺν ἐπιγράμματι. σωίστειλε δὲ τὸ ω, διὰ τὸ μέτρον. Ἀντή. ἀιγιαλὸς πάραθαλάσσιος. Ἀντὴ ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς ἀπείρου. ὅθεν καὶ ὁ ἀντὴς λίθος. ἐνάλουν δ' ἔλος καὶ τὴν ἀπείρου, οἱ μὲν, δ' ἀπό τινος ἀντείωνος βασιλέως. οἱ δέ, διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι. Ἀντία. ἀγὼν παλαιὸς. ὡς καὶ μάχος σὺν ᾧ πόλει ἢ ἀγώνων δῆλον ποιεῖ. Ἀντὴς λίθος αὖ ὁ σὺν ᾧ ἀντή.

Ἀνωνώνυτος. ὁ ἀνιρβής. Ἀνοίτης ἀρσενικῶς, ὁ ἀνοιτὴς. ἀνοιτὶς δὲ θηλυκῶς, ἡ γωνή. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ἀνοίτις. Ἀνύλας. Φιλόσοφος. χόλια λογικὰ περὶ φωνῆς πόθεν συλλογισμῶν.

Ἀνύλας. γραμματικὸς. μουσικός. Ἀνυλία. πόλις Ἰταλίας πολυανδρος. πολιεῖται ἀνυλαῖοι. καὶ ἀνυλαῖοι, οἱ πολῖται. Ἄνυλλος ὄνομα κύριον. Ἄνυλος τῆς πρίνου ὁ καρπός. ἔνυλος δέ, εἶδος βοτάνης. Ἀνύμορα. ἀτάραχον. καὶ ἀνύμων, μὴ γνώσας. ὡς ἐπύμων, ἀσυνθιλφῆα. καὶ ἀνυμότερος. Ἄλα. θάλασσαν. Ἀλλὰ. αὐτὶ τοῦ ὅλως δέ, ἀντὶ τοῦ τε.

Ἀλαβάρχης οἰκονόμος ἀσυσίτου ἐξοίνου σῶν ἐπισάτην οὐδὲ ἀλαδοίης. Ἀλαβασοθήκης. Ταμιοθήκης ἢ ἀλαβασῶν. δημοσθένης λέγει. ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκης καλοῦσιν. ἀλάβασοι δέ εἰσι, λήκυθοι ὧν ἐπίσης λαβέσθαι διὰ λεπότητα. ἀείσοφάνης. ἐς τὸν ἀλάβαστον, νύαθ' ἑρμῆς σὺν ἀ. ὡς εἰ ἔλεπε χλιαρὸν σῦν. Ἀλάβαστρον. ἄγος μύρου μὴ ἔχον ἀγγεῖον, λίθινον. ἢ λίθινος μυροθήκη. Ἀλλὰ γάρ, αὐτὶ τοῦ δέ, ὥσπερ ἐλις. ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἀνδρὸς ἔστε ποτὲ βόπαιον ἐσήσαντο. ἢ θοιμία. ἐπὶ ἢ διὰ θυμίαν μικρὴν γυναῖον πρὸ τῆς ἀθυμούντων. ἄλλα δ' ἄλλα χοῦ καλόν. πόσον τὸν δ' ἐμμίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα οὖν ὀνόματα παρὰ ἄλλοις καλὰ νομίζονται. παρ' ἡμῖν μὲν ταῦτα τὸ ὀνομαζόμενα αὐτὰς δ' ἐμμίδας καθεύφημισμὸν χάριν ἐρινύν. Ἄλλαγμα ὁ προφήτης φησὶ. καὶ ἀπὸν πλῆθος σὺν τοῖς ἀλλάγμασιν ἡμῶν. Ἀλαζονεύεσθαι γλωσσῶν. Ἀλαζονεία. ὑβρικφανία. πολύβιος. τοῖς γὰρ πλείοσι, ὑπερηφανεῖ τις ζῆλος ἀπὸ τυχῆς αὐτῆς ἢ ἄλλων ἀλαζονείας καὶ ἀπαιδείας. παρὰ δὲ ὧν δικαίως τοὺς ἐφ' οἷς ἀπέχουσιν αὐχοῦντας ὡς ἔχοντας ἀλαζόνας νοητέον. καὶ ἰωσηπος. ἦν γὰρ αὐτοῖς ἀλαζονεία ὡς ἐπὶ πᾶσι θοῖς καυχωμένης τῆς πόλεως. Ἀλαζών. πλάνος. ὑβρικφανος. φλύαρος. παρὰ τὸ σὺν ἄλη ζῆν. καὶ ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, ὁ μέθυσος καὶ λῆρος. ἢ ἀλαζὼν ἄλλως ζῶν. ὁ ὅθι ματαίως. ἰδίως δὲ, ἀλαζόνα τοῦ φλύσας ἐκάλεν. ἐπεὶ λέγεται ἐπὶ πλέονται πόθεν ὧν μὴ ἴσασιν. Ἀλαζών, ὁ ἀλάωμνος. οὕτως ἀλαῖος. πλάτων δὲ ἀλαζόσιν αὐτὶ τοῦ φλύσας. ἢ ἀλαζών, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας ὁμολογῶν ἢ φρονῶν. ὁ δὲ πρὸς ἕκαστον ἢ προσιόντων ἀλαζονεύεσθαι. συμπλάττων ἑαυτὸν ἢ εἰρήσθαι. Ἀλαλαγμός. ἐπινίκιος ὕμνος. ἢ φωνὴ ἀπὸ ἢ θαρραλεωτέρων παρὰ ἢ δειλιώντων. ἀλαλαγμὸς οὖν ὑλώμα φωνῆς. καὶ ἀλαλάξατε προτήσατε. Ἀλαλαλαὶ ἐπαιάνων. ἐπιφώνημα χοροῦ. Ἀλάλημαι. πεθορύβημαι. πεπλάνημαι ἢ ἀλαλύκτημαι ὁμοίως Ἀλαλητὸν, βόρυβ. κλεονασμῷ τὸ ἀ ἐπιτατικόν. Ἀλαλεῖν. ἀηδιᾶν ξαίνεσθαι βᾶσαι. τὸ φθόμοις σοναχεῦμεν ἐφύλαττον ἵνα μὴ ἀλαλεῖν τῶν παίδων αἰδὴν οὐδὲ θεοῖς δύναμις. Ἀλαμβόλανος ὄνος ἀπὸ ἀλάνων φέρε. Ἀλλαντοπώλης ὁ ἀπὸ γυραυθέος. ἐπὶ ὧν πρὸ ἐλαίδα γλωμῶν. παρόσον σίναται πολλάκις ἡ γλῶμοι ἄγνυσαν βαίνειν ἢ προσερμιεῖσθαι,

ἐστοὺβίους ἐπολέμουν. Ἀλάνεια· ἡ ἀλαζονεία· παροιμία. Ἄλλαντοπώλης ὁ εἴδη συντέρων πωλῶν· συντεροπώλης· ἀλλαὶ γὰρ τὸν τέρον ἀλλαντίδος· ἀντὶ τοῦ πατάσσειν ἔφασαν τῶν ῥαπτηνῶν σημεῖον· ἀλλαντας τὰ αὐτὰ διαμερίσαντες, τοῖς πολεμίοις συνέλωτες ἐπετίθεσαν· ἀλεισοφάνης· ἅρπα φαγεῖν ἀλλαντας ἢ ἀπατούρια· ἀπατούρια ἡ ἑορτὴ δημοτελὴς ἀγομένη παρὰ Ἀθηναίοις

Ἀλάμπων ὁ θεὸς παρὰ Ἰωσὶ συνίστανται· ἀλλὰ νῦν· ἀντὶ τοῦ διαλέγεται πραγματεύεται φησί. Ἀλαξαδμυος· ἀπατεών· ὅτι περὶ δαπάνης ἢ γλυκὺς ἀλαξαδμυος λέγοι, τὸ μικρὸν ἡγησάμενος, ἢ ἀπὸ τῶν ὀλισθόντων ἀντὶ τῆς περὶ δος αἱρεθῆναι βουληθείς· Ἀλαξαδμυος· πολυτιμήσας· ὑπερβάλλοντα δαπανήσας· ἢ ἀλαξάμυ· ἦν παίγνιόν τι παῖδες ὡς τέμνοντα μανῆναι δὲ ἡ δυσανάλωτα. Ἀλαὸς, ὁ τυφλὸς· κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀλάομαι, ὃ ἐστι πλανᾶσθαι· ἐξαλαοσιοῦμαι, ὁ μικρὸν· οὐδὲ ἀλαοσιοῦμαι ἐξ ἀπροσιμαιῶς· ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλῶς ἐσιωπάζειν. Ἀλαοτόκος· ὁ τυφλὰ γεννῶν. Ἀλλὰ πανηγύρεις ἀντὶ τοῦ πανηγυρίζει ἐπαινῶ τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθω γὰρ παντὶ πονηρὸν μὴ δάκνει ῥᾴστα ἀθρεῖν· καὶ παροιμία, ὑπὸ παντὶ λίθω σκορπίος οὐδεὶς φυλάσσει. Ἀλαπάξαι· πορθῆσαι· κενῶσαι· ὁ μὲν λίσαι· ἀπὸ μεταφορᾶς λαπάθης βοτάνης κενωτικῆς γλυκός. Ἀλλαείοις· στερεοῖς· ὁ δὲ μανεδόνιος σωματάξεν συνιλήσεσιν ἀναείοις ἀποτρέφεσθαι. Ἀλλαξ ἀλλαύτους εἴδος σύντερου κεντεσπιλάσμου· καὶ ἀμφαντοπώλης ὁ ῥαπτὰ πωλῶν. Ἄλαστος ἀγωνα θαύδεις· ἀντὶ τοῦ συμμεγάλως πυνδώσεις κεθαδόντα ἐξεκωμῳδοῦμεν· ἐμπόρεγε γὰρ τινος τῶν ναῦν ἀλῶν πληρώσαντος τὸν ἀντλίαν ἐπαναβῶναι καὶ σὺν τῇ ξαίβῳ ἅλασ· ὅθεν καὶ παροιμία· ἀλῶν δὲ Φόρτος ὅθεν ἦλθεν σὺν θέβη. Ἀλαθυμίτας· συνθύμων κεταπιλάσθαντας· καὶ ἑτέρα παροιμία· ἄλασιν ὕεια· ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐθυμίας. Ἄλασε· ἀνεπίλησε· τέκνον ἐμὸν ἄλασε· Ἀλασήσειν· ἀνεπιλήσως δεινοπαθήσειν· ἀλλέσιν ἡμῖν μεγαειμήτις μηχανή· ἀντὶ τοῦ πονηρά· ἐπανούργως μηχανή· διεβαίνοντο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ μεταρρεῖς· ἄλλα μὲν λέγοντες ἄλλα δὲ πράττοντες· Ἀλάσωρ· πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων· τιμωρῶν ἐπὶ ἀνεπίλησται ἔργα ποιῶν· ὁ δὲ ἔλεγε φειπρῶς καὶ παρασατικῶς· ἀλάσορας δὲ τοὺς παλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπὶ σολῆς· εἰ οὕτως αἰσχρῶς πεπόνθασι τὸ πρὸς μηδὲν πεποιθότες καὶ δόρτες κεκηδν· ἀλάλαξε, ὁ τοιαῦτα τολμήσας, ὧν μὴ ἔστιν ἐπιλαθέσθαι· Ἀλάτευτα· πλανᾶται· ῥέμβεται· ἀμφὶ ζῶντα μὲν ἐπὶ τῶν κεκτῆσθαι· σὶ δὲ γὼ φεύγω, καὶ πρὸς ἀφορμὴν πρὸς δὲ μᾶλλον δεῖν αἰεί· Ἀλλαχῆ· ἀμαχοῦ· Ἀλλάχθητε· ἀντὶ διαλάχθητε σοφιλ. Ἀλλαχή· ἔξω· τοῦτο δηλοῖ συμπλέκεσθαι· οἷον, ἐμάλα· Ἀλλαχῆ ἐπὶ ἀμαχόσι, τὸ ἐς ἄγον βῶν· ἀμαχοῦ ἐπὶ ἀμαχόθι, τὸν βῶν. Ἀλβανοὶ ὄνομα ἔθνους γαλατῶν· τούτων φασὶ τὴν γῆν δαίμονας καρπουσθαι νέμειν δὲ σαν ἀγαθὸν οἶνον κδὼ καὶ πολλὸν ἔχουσαν. Ἀλβιος ὄνομα κύριον· ἄλβιος ἐς τὸ ἴσον δὲ τελῶν τὸν αὐτωνίου θεραπευόντων καὶ ὑπηκόων ἅμα φάτνῃ. Ἀλεα· καὶ ἀλ· λυπηρά.

Ἀλγινόφις ὁ λυπηρὸς ἐπ᾽ ἀλγεινός. Ἀλγεῖν τὸ πρεῖν διαφέρει· ἀλγ μὴ πάσχειν ἀπὸ τοῦ σχεῖν· πρῦ ἢ, τὸ νεῦρ. Ἀλγηδόβλυτον· Ἀλγεινά· ἀλγηρά· Ἄλγησις ἡ λύπη ἐπ᾽ ἀλγ· ἀεισοφανῶς θεσμοφοριάζουσας· ὦ πρέσβυ πρέσβυ τὸ φθάνου τὸν φόβον ἤκουσα· τὸν δὲ ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην· ἀντὶ τοῦ ἀπελυπήθην· Ἀλγηνὸν καὶ ἀνάλγητον· Ἀλήσαν· τὸ ἐς ἀλήσατον ἡμῖν· Ἀλιμώδης δοτικῶς· Ἀλδήσιος ὄνομα πόλεως ἐπ᾽ ἠθμῷ· Ἀλδίσκω· ἀὐξάνω. Ἄλαι Ἀΐδος ὄνομα δήμου· Ἀλαιμὴς ὁ μανὸς μόνος· Ἀλέα· θάλπη, ἔλαμψις· πυρὰ δὲ ἀνεπαίετο ὡς ἅμα μὲν φῶς ἅμα δὲ ἀλέα παρεῖσιν ἦν πυρός γάρ ἦν. Ἀλεάζειν· σὺν ἀλίνδην· Ἀλέας πόλις· θεσσαλική· οἱ δὲ πολῖται ἀλεῆς· Ἀλέγεις· ἀρκέγεις· βοηθεῖς· ἀλέγεις· ἀνέχεις καὶ κωλύεις.

Ἀλέγω σημαίνει καὶ τὸ φροντίζω· ὅμηρος· ἀνὰ λέγω ὡς εἰ μεγύνη βαλλε· Ἀλεαίνομαι· θερμαίνομαι· ἔστι δὲ ἵνα ἀλεαίνομαι τὸ τὴν πυχὸν· ἀεισοφανῶς· ἀλεαίνω· ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἢ πῶς συνταῖς ἡμέραις· καὶ συναθλώσας ἡλιαία δικαστήριον ἦν ἀπὸ τῆς στωᾶς γωνίας τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνειν ὅ ὅτι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν· τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γνωμικῆς διαπνοῆς συνιστόμενοι πρὸς τοὺς δακτύλους· ὁ λέγεται αὖθις ἐπ᾽ ἀλφ κ᾽ μίμησιν τῆς φωνῆς τῆς συνιστόμενος· Ἀλεαίνωσιν· ἀντὶ τοῦ θερμαίνουσι· ῥῦπος ἀνέκαυσαν ὅπως αὐτοὶ τὰ ἀλεαίνωσι· ἐπὶ βίος ῥωμαίοις ἐκ χώ-

ραν μὴ μὴ δόξαν τοῦ σχῶσιν. Ἀλεξινὸς θερινὸς θερμός. ξενοφ. χιόνι δὲ πεπηγυίᾳ, οἷον κυκλοῦσθαι καὶ ἱσταθαι. ἡμεῖς δέ, ἀλεεινὸς ἡνὸχειμῶν ὅτω μὴ τοῦ ἀρρυθμίαν ἔχων. Ἀλεείνω. σκηλίνω.

Ἀλεινὸς ὁ δωρεὰν ὁ ἐξ ἀλιμός. Ἀλεκτορίδες, αἱ θήλειαι ὄρνιθες. ἐξ ἧς ἀλεκτορίδας ἠγαγόμην. τὰ μὴ κεκλασμένας ἀλλὰ δούσας τοῦ τοῖς ὠοῖς μνυούσαν τὸν μοιχόν. ἐξ ἀλεκτορίδης ὁ τοῦ ἀλέκτορος. Ὅτι πορφυρὶς ὄρνις ὁ ἀλέκτωρ λέγεται διὰ τὴν λοφίαν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ πορφυρὶς ὄρνις. Ἀλέκτωρ πίνῃ ἐξ οὐ πουρεῖ. μυξοῦ οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται κατὰ πόδηκαὶ τὴν εἰς δυσουρίαν ὄνου. Ἀλεμβα καὶ ἀμφαλὸν τὸ τοῦ ἀνόματος ἐξ οὐκ ἐνομίσθη διὰ τὴν μοιχείαν. τουτέστι δύσλεμβα καὶ κακόνυμφα. σοφοκλῆς. ἄλεκτρ ἀνύμφα γὰρ ἑστῶσα φόνων γάμων ἀμιλλήματα. Ἀλεκτρυόνα ἀθλητὴν ἐναγραίων. ἄδονται δὲ ἀγῶνες οὗτοι. ἀφίκοντο ὡς ἀνάθυμά τε καὶ ἄθυρμα εἶναι. οἱ ὀνειθερεύοντα καὶ οἱ πέτιν πόδα πλάττα τοῦ νεὼ τὸν ὄρνιν. ὁ ἀστρόλοσος ἐκεῖνος ἐξ ἑτοιμία. ἀλεκτρυόνος μέφασκε κοιλίαν ἔχειν. ταχὺ γὰρ κατεψῆς τὰ ἐγύειον. καὶ ἀλεκτρυόνος κρῆκτρον ζητεῖν τοῦ αἱρεκτικόν. Ἀλλὰ μὴς γυναῖ, ἐπὶ τοὺς ἐλθοι πόνα πορφυρᾶ μῆλος. ὃ ἐμοὶ φησιν ἀντὶ ἐστὶν ὁ πορφυρᾶ μῆλος. αὐτὶ τὰ δεσποτῶν τὴν ἀστράδα. ἁμὲ τοῦ παρεῖναι ἀπεῖσιν εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἀπέλθοι τῆς μάχης. Ἀλεξάνδρεια ὄνομα πόλεως. ἐξ ὀνομαλίτης ἀλεξανδρᾶς. ἐξ ἀλεξάνδρεος. Ἀλεξανδρέων φονοκτονία. ζητεῖν τοῦ αὐτῶν ἵνος. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ ὀλυμπιάδος. βασιλεύσας μακεδόνων δὲ ἐνιαυτοὺς ιϛ. τελευτήσας δὲ ἐτῶν λϛ. οὗτος ἦν τὸ τε σῶμα κάλλιστος, καὶ Φιλοπονώτατος καὶ ὀξύτατος τὴν γνώμην ἐξ ἀνδρειότατος. ἐξ φιλοτιμότατος. ἐξ Φιλοκινδυνώτατος. καὶ τοῦ θείου ἐπιμελέστατος. ἁδονῶντε τῷ μὴ τοῦ σώματος, ἐμπρατέστατος. τῷ δὲ τῆς γνώμης ἐπαινουμένων, ἀσκελέστατος. ξωιδεῖν δὲ τὸ δεινὸν ἔτι οὐ τοῦ ἀφανεῖον, δεινότατος. ἐξ ἐν τῷ φανομένων τὸ εἰκὸς ξυμβαλεῖν ἐπιτυχέστατος. καὶ ἐξαισρατιὰν δαιμονίστατος. ἐξ πρὸς πᾶν ἀλκὴν ἐπιτηδειότατος. πρὸς βουλὴς ἦν ἐπιεικής. καὶ θεοσεβής. ὀργισθεὶς γάρ ποτε θηβαίοις ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τοὺς μὴ οἰκήτορας χαν δραποδίσασθαι. τὴν δὲ πόλιν εἰς ἔδαφος καθελεῖν. τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἀσεβείας ἀπολογησάμενοι πρὸς τὴν καθαίρεσιν τῆς πόλεως. ἀλλὰ τοιεῖσιν ἐπικίσατο πρόνοιαν ὑπὸ τοῦ μὴ δὲ πούσιν ἁμαρτημα γνῶσθαι ἐπεὶ ἐξ ἱερᾶς ἐκ νεότου ἐξ τεμένη. Ὅτι τὸ μεγαλήγορον τοῦ ἀλεξάνδρου, ἀχύπερογμον μᾶλλον τῇ ἀθαρσὲς ἐν τοῖς πινδάροις ἐφαίνετο. ῥωξάνης δὲ ἡ δαθηκῆς ὀξυάρτου τοῦ βακτριανοῦ. ἐν δὴ κατὰ λλίσκῃ τῇ ἀσιανῇ γυναικῶν λέγουσιν ὀφθῶναι, οἷς ἐξῶν ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες, μηδάτε τῷ δαρείᾳ γυναῖκα. καὶ ξυτῷ δόντα ἀλέξανδρον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν αὐτῆς. ἐρασθέντα δὲ οὐ πεθελῆσαι ὑβρεῖσαι καθαπερ αἰχμάλωτον. ἀλλὰ γάμαι γὰρ ἐκ ἀξιῶσαι. καὶ τοῦτο δὲ ἐγὼ ἀλεξάνδρου ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ μέμφομαι. καὶ βίᾳ τῆς δαρείου γυναικὸς, κατὰ λίσκεσθαι ἐλέσθαι τὸν τῇ ἀσίᾳ γυναικῶν ἢ ἐκ ἑκοῦσαν ἐς ξυμβίαν, ἢ καρτερὸς αὐτὸ ἐγένετο. νέος τε ὢν ἐξ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ὁπότε ὑβρίζουσιν ἄνθρωποι. ὁ δὲ κατεδέσθη τε ἐξ ἐφείσατο. σωφροσύνη τε πολλῇ διαχρώμενος, ἐξ δόξης ἅμα ἀγαθῆς ἐκ τοῦ πόθεν φύσει. ἐξ τοίνυν ἐξ λόγος κατέχει δεσποτᾶται, ἀληθῆν πρὸς δαρεῖον ὃν ἀνδρεῖον τὸν φύλακα αὐτῷ τῆς γυναικὸς. καὶ τοῦτον ὡς εἶδεν ὁ δαρεῖος, ὡς ὠμὸν ἐθέλοντα ἐπὶ ἐλθεῖν αὐτῷ οἱ παῖδες καὶ ἡ γυνὴ ἐξ μήτηρ. ὡς ἤκουσας τε ταῦθ', ἐξ ἀσπάλιος ὅτι κακοῦν. καὶ πρὸς τῆς θεραπείας. ἐξ ὡς σωφρονεῖ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. αὐτὰ τεῖν τ' δαρεῖον εἰς ὃν ὁμοῖον ἐξ χεῖ, ἐξ ἀξιοῦσθαι ὧδε. αὖ ὧ ζῶ βασιλεῦ ὅτω ἐπέβαπται ἐξ βασιλέα ποιεῖ μαλακόν μὲν οὐ ἀνθρώπεις. σὺ νῦν μάλιστα μὴν ἐμοὶ φύλαξον πορσώντες μὴ δὸν τὴν ἀρχὴν ὡς πορεύῃς ἔδωκας. εἰ δὲ δὴ ἐγὼ οὐ πέτιμοι βασιλεὺς τῆς ἀσίας, οὐ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ ἀλεξάνδρῳ πᾶσθαι ὃ ἐμὸν πρέπος. ὅτως ὁ δὲ παρὰ τῷ πολεμίων ἄρα ἀμελεῖται ὁ σα σώφρονα ἔρμα. οὕτω φησὶν ἀρεσανδρος. νεάρχος δὲ φησὶν ὅτι χαλεπῶς αὐτῷ τῷ φίλων ἐγκόντο ὅσοι ἐκόμιζον αὐτὸν ἀρρωστοῦντα. ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς πινδάροι. ὁ δὲ στρατηγοῦντα ἄλλα στρατιώτου εἶναι. καὶ μοι δοκεῖ ἀχθεσθαι ἀλέξανδρος βίσδε τοῖς λόγοις. ὅτι ἀληθῆς τε ὄντας ἐγίνωσκε, ἐξ αὐτὸν ὑπαίτιον τῆς ἐπιτιμήσεως. ἐξ ὅμως νικῶν μὴ οὐς τὸ αὐτοῖς μάχοις ἐξ τὸ ἔρωτος τῆς δόξης καθαπερ οἱ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἥττω μὴ οἱ, ὁ καρτερὸς ἦν ἀπέχεσθαι τῶν πινδάρων. Ὅτι ὁ

λεξανδρος ὁ μακεδὼν, θαυμασιώτατον ἔργον ἐποίησε. πίστιν δὲ τοῖς ἐρημίοις ἐχέγγυον, καὶ τῶν ἀγώνων τὴν ἔσχατον αἰτίαν. οὐδὲ γὰρ ἔστιν εὑρεῖν ἐν ἅπασι τοῖς τῆς οἰκουμένης μέρεσι κύκλῳ σταδίου τοσούτου τοῖς ἀθλητικοῖς σώμασι πλεονεκτοῦντα. τοῖς τε γὰρ ἀέρσιος συμφοιτήσας ἀνδράσιν εἴς τε λόγων οὐ μείων ὢν εἰς ἄκρον ἐπαινουμένων ἀρετὴν. πρός τε τὰς πολέμια διελθών, θαυμαστὰ μᾶλλον ἢ πιθανὰ ἔξι ασιν ἐπράξατο. καὶ πρὸς δαρεῖον τὸν τῶν περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον, τοῦτον κατὰ κράτος νικᾷ. νικᾷ δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς ἑλλάδος ἐλθεῖν. καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα ῥωξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν. ὁ δὲ τὸν πάντα χρόνον ἔθνη κατεδουλώσατο μόνος, διέφθαρκε τὸν νοῦν. ἐπὶ πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διωλίσθησε. περσικὴν στολὴν ἐνδύσατο μόνος. μυρίοις δὲ νέοις δορυφορεῖ μόνος. διαποίας τε παλλακαῖς χρῶμος ὡς τὴν μακεδονικὴν πᾶσαν τῶν βασιλέων συνήθειαν εἰς πέρσας μεταρυθμίσαι. καὶ τῶν ἰδίων τινὰς διαβληθέντας, ἀνελεῖν. ὕστερον δὲ εἰς ἐνδιάφορον μόνος, τὸν καυδάκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ἰδίῳ σχήματι. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀλέξανδρε βασιλεῦ. τὸν ἡδὺν πᾶσι λαβὼν καὶ τὸν γυναικὸς συνεσχέθης. καὶ εἰρήνην πρὸς αὐτὴν ἐποιήσατο. καὶ τὴν χώραν αὐτῆς ἀβλαβῆ διεφύλαξεν. ὁ δὲ τοὺς ὁπταηδίοις ἀνδράσιν ἐν ἐτύχειν τὸ πρόσωπον πάλαι ἐν ἑλλάδι λελῃφθείσιν. ἱκετηρίαις ἐμοὶ χεῖρας. ὃς μεγάλαις δωρεαῖς ἐφιλοφρονήσατο. καὶ παρεμυθήσατο. εἰς δὲ τὴν λίμνην τὴν ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀφιππόμενος, τὸ διάδημα ἀπέβαλεν ὄμβρου καταρραγέντος. ἐμόλις ἐκομίσατο. καὶ τὸ κασάνδρου τὸ ἴδιον στρατηγοῦ φαρμακὸν διεξαμένος, ἐσπάραξεν. καὶ οὕτως ἐκ τοσούτοις κακοτρόποις τὸν βίον μετήλλαξεν. ὅτι δὲ ἀλέξανδρος φιλάνθρωπος ἦν εἰ πέρτις ἄλλος τῶν μασσαγετῶν. τιμόθεος δὲ ὁ αὐλητὴς ἔστι πόλιν αὐτὸν ὀνομάσαντα λέγουσιν. ἀθλιώτατον τὸν ὄρθιον νόμον ἐκπαλαιόμενος τοσοῦτον ἐκπλῆξαι ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μηδὲν ἄλλο ἀκούσαντα ἂν αἰτῆσαι ἐκείνου. τὸν δὲ φαῦλον, ὅτι τοιοῦτος ἐκεῖνος ἦν βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτος τε δὴ ὁ τιμόθεος αὐλητὴς πρὸς αὐτὸν ἀσκῶν μεγάλα περσῶν ἡνιόχους. ὅτι οὗτος ὁ μέγας ἀλέξανδρος νικήσας ναυμαχίᾳ λακεδαιμονίους. καὶ τειχίσας τὸν πειραιᾶ. καὶ ἑκατὸν μὲν βοῦς θύσας, πάντας ἐκ σίασεν ἀθλητάς.

Ἀλέξανδρος ὁ μαμαίας, σὺν τῇ μητρὶ ἀλέξᾳ, ὑπὸ στρατιωτῶν πάντα διώκει. κἂν τις πανταχόθεν ἐφορμᾷ τῷ ἀρχῇ. διαλῦσαι τε οὖν αὐτὸν ἐκ πολέμου ἐκέλευσον. ὡς ἂν σύμβουλος ἀχολοῦμαι, μὴ ἐχθραν ἐς τὸ κοινὸν ἐμπεσοῦσι τῶν ἁμαρτημάτων. ὑπὸ χρεὼν δὲ αὐτῷ καὶ φυσικὸν ἦθος πρᾶον καὶ ἥμερον. ἔστε τὸ φιλάνθρωπον πάνυ ἐκπρεπὲς. ἐς τοσαυτοσταδίαν ἐλθόντος ἀξίας τῆς βασιλείας, ἀναμωτὶ ἦρξε. καὶ ποτὲ μὲν ἀνδρῶν μεγίστας αἰτίας ἐκ τοσούτου. ὡς μεγάλῳ τῷ μαρίκου τελαμῶνι τῷ βασιλεῖ θωμάζω ἀλεξάνδρᾳ. καὶ τὰ βῆτα τῆς μητρὸς πάνυ ἠσπάζετο ὁρῶν αὐτὸ φιλοχρήματον ὄντων. καὶ πολλὰ ἐξ ἀνδρειῶν ἀνασωίζοντων. πολλὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἀναγκαίας ἐκέρδαινε. ἦν γὰρ αὐτῷ ὑπερβάλλοντος ἀμέτρητος ἀνάγκη τῶν αἰσχρῶν ἐς ἀνδρεῖα τοῖς βασιλεῦσιν ἔργων. διδασκάλους τε πάσης παιδείας λάθρα μετεπέμψατο. ὁ δὲ παλαίσεως τε καὶ γυμνασίοις πάνυ ἔχαιρε. καὶ ὑπὸ διδασκάλῳ ἀνδρείῳ ἐστοσοῦτον δὲ ἐξώκλεν, ὡς δὴ πάντα ἐκ τῆς σκιωῆς ἐς τὴν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν βασιλικὰς ἀρχάς. διὰ τὸ ἐμυσάττετο αὐτόν.

Ἀλέξανδρος ὁ μιλήσιος. ὃς πολυίσωρ ἐπιλήθη καὶ κορνήλιος. διότι κορνηλίωλεν τὸν λῶ αἰχμαλωτισθείς, ἐπράθη. ἐς αὖθις παιδαγωγὸς ἐγένετο. εἶτα ἀπελευθερώθη. ἦν δὲ συρώμενος τῶν οὐλαχρόων. ἐς βασιλικὸν δὲ ἀνηρέθη δὲ ἐν λαβροντοῖς τοῦ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης. ἐς ἡμῶν αὐτὸ ἐλίνη μαθόσα τὸ συμβὰν ἀπέξαθ. ἦν δὲ γεγραμματικὸς τὴν ἕξιν μαθητὴς. ἔδος συνέγραψε βιβλία, ἀειθμὸν πρείπω. ἐς τοὺς ῥώμης βιβλία πέντε. ἐν ἔδοις λέγει ὡς γῶν ἐπέγνω ἑβραίαμοσῶ. ἧς ὅσιον πράμματα ὁ θεὸς ἑβραίοις νόμος. Ἀλέξανδρος ἱερὰ πόλεως βασιλικὰς ἐς μάλτους. ἐγράψε, τὰ καινὰν εἰ σὴν ἐγνεγκεῖς εἰς ὃν νόμον, πεφάλαια θ'. λόγ ὑσκμάτων τε μοντα

Ἀλέξανδρ αὐτοκεῖ βασίσκος βασίλισσα τὸ χρυσοστόμ. ὃς συμβαίνασαν εἶχε τὴν ἀρχιερωσύνην τῶν πολιτείαν. ἐνάσκητικὴν δὲ παλαίστραν πρὸ τῆς βασίσκου τῆς διατελέσας χρόνον ἐς γυμνασίαμος βασιλεῖον, ὧν φθεγγυναίος ἀγωνιστὰς ἐς λόγους παιδῶν ἐς ἑβραίων δὲ βίωνὸν λόγον. ὃς πορφυρεῖ διεξέλθ. ἐκεῖνος μὲν ἐν τῇ πανυότητι πολίσεως τῆς φρενῶν. ὁ δὲ ἀλέξανδρος ἀσκήσεις

ς φιλοσοφία. ς ἀκτημοσύνη βίω. ς Θρᾴκη μαθητὴς πλώτης. ς μυθίοις ἑτέροις πλεονεκτήμασι χάρις. Ἀλέξανδρος αἰτωλὸς ἐκ πόλεως πλευρῶνος, ὑὸς σατύρου ς στρατονικείας γραμματικὸς ς ἔτος κατὰ γαγγίδα ἔγραψεν. ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τραγίῳ σύναρειθῆναι. οἱ πρὸ ἐκλήθησαν κωλῴδαί. Ἀλέξανδρος αἰγαῖος φιλόσοφος πρὸς πατητικὸς διδάσκαλος νέρωνος τοῦ βασιλέως ἅμα χαιρήμονι ς φιλοσόφῳ. ὑὸν δὲ ς ἔσχε παίλιον ὄνομα. ἔτος ἐπὶ λέτι τὸν νέρωνα. πλὴν αἱ μετὰ τὲ φυρμῶν. κακῶν μαθητὴς ὡς οἶμαι παιόμβροι διδάσκαλοι. διδάσκαλος γὰρ ἀρετῆ. ς κακία ἀσκητὴς. ὅθεν καὶ ἕτερος ἀλέξανδρος ἀφροδισιάς φιλόσοφος. καὶ ἄλλος ὀνομνίου σοφιστὴς. καὶ ἄλλος κιλαύδιος χρηματίσας σοφιστὴς. καὶ ἕτερος ὁ παιάλωνος σοφιστὴς ἀδελφὸς αὐρηλίου τοῦ σοφιστοῦ. μαθητὴς δὲ ἰουλιανοῦ. καὶ ἄλλος ἀλέξανδρος, ἀλεξάνδρου, διακήρου. κίλιξ σελινιάς, σοφιστὴς. ὃς ἐκλήθη πλωτωλάτας. Ἀλέξασθαι. ἐπαμυνεῖν. ξένοφῶν πολὺ διέφερεν ἐν χώρᾳ ὁρμωμένους, ἀλέξασθαι ἢ πορευομένους ς ποιοῦσι βίς πρὸς μίοις μάχεσθαι. Ἀλέξαι. βοηθῆσαι. ἀλέξαι δὲ ς πὶ λέξαι. Ἀλέξειν. ἀμύνειν. Ἀλεξήσοντα. βοηθήσοντας. Ἀλεξητῆρα. βοηθόν. Ἀλεξίαιρεκῆ. κ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα. Ἀλεξιβρέλεμνον τὸν τὰ βέλη ἀπερύκοντα. σὺν ς γράμματι. Καὶ τὸν ἀλεξιβρέλεμνον ἀπὸ σέρνιος χώρα. Ἀλεξίκακον. ἀλεξιφάρμακον. ἀντιφάρμακον. κακὴ κακοαρτικὴν ἐκβαλοπόλιν ς ἀλεξίκακε ζυτέσιν ἀπὸ πάσης ὁ ἔδεν ἀπείργων. Ἀλεξισθάεις. ὅστις πότε ποτὲ σύβαρις ἐπαλεῖτο. κωμικὸς. ἐδίδαξε δράματα σ μέ, γέγονε δὲ πάλαι μυανδρικὸς τῶν κωμικοῦ. ἔσχε δὲ ὑὸν στέφανον. ς αὐτὸν κωμικόν. Ἀλεξιφάρμακος. ἀλεξιτήρια φαρμάκων. μύανδρος παιδὶ ἐφεσίᾳ τοῖς γαμοῦσιν. οὕτω πρὸς πατεῖ λέγων ἀλεξιφάρμακος. Ἀλεξόμμον. ἀμμωσῶται. τὸν κακῶς ἀρξάντα καλῶσαι θέλειν. καθάπερ ς Θῶν κατὰ δίαν ἀδικημάτων οἱ νομοθέται ς δικασταὶ πάσας ἁπλῶς τὰ συμβαινόντων βλάβας ἀπὸ ς τὸν ἀλεξόμμον ἀλλὰ τὸν ἀρχόντα χειρῶν ἀδίκων ἀναφέρεσι. καὶ ἀλεξομμένους πάλι κροδότου. ἀντὶ τὰ ἀμμουμένους. ἢ ς βοηθοῦντας. ἐπὶ κακοεῖς δὲ Θν μασαγέτ τοὺς πρὸ ἰκφθεύγοντας τῆς πύρου στρατιᾶς ἀλεξομμένους, ἐφόνευε. καὶ ἀλέξασθαι, κωλύειν ἀπείργειν. οἱ δὲ ἴσασι δυνῆσαν αὐτῷ χέρσι μοι ἐς τὸ φάγειν σὺν αὐτοῖς. ἢ ἀπελαύνοντας ἀλέξασθαι τοὺς πολεμίους. καὶ αὖθις. ὧν χεῖρα δὲ ὁ πῦρος βοῦν τὸν ὑπερβάλλων ἔστε νικῶν τοὺς ὧν ς πανῶς ποιοῦντας ἀλεξόμμενος. Ἀλεωρή. ἔκπλισις καὶ φυλακή. πολλοὶ δὲ ἔσωζον χόνος ἀπέθανον. καὶ οὐδὲ πισῶν ἀλεωρὴ ἦν ἐκ πόσων ἑαυτοὺς διασώζειν ἱκανῶς κτυμμένων. Ἀλλ ἐπουχώρας βόας. ὅτι δεῖ χώρας ἐπάγκης εὐπάντης γίνηται, μιμεῖσθαι τὰ ἔθη. Ἀλλεσθῖ ἐλθὼν βοῦ μεγαλέας κίονας. ὡς εἶπε τὸν πλεῖστον ἐμφαίνει διὰ βύτων. ὅτι δὲν αὐ ς κατελείφθη, εἰ μὴ κὐλὴ. ἀντὶ τὸ βοῦ λίθος τῆς μεγαλέας οἰκίας. οὗτοι γὰρ μόνοι κατελείφθησαν αὐ ς πάντα φαγόντι. λέγει δὲ ὁ περιεσβύτης πρὸς τὸν ἡόν. ἀεισοφανὴς σὺν ἐφέλαις. ς βοῦν αὐθιμῶς διαιτωμένων ὁλόγος. Ἀλλὲς ἀλαθὴς ἥρως ς ποιμία. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κἀκδύσιμα. αἰάς φησιν. Ἀλλαίνουσιν. ἀλαθαίνουσιν. Ἀλλείβανος. οἱ μὲν διὰ σεως πρὸ τοῦ βοῦ ἅλας εἰρῆν. οἱ δὲ, ψιλῶς. πρὸ τοῦ ἁλεῖν. καὶ δοῖ δυσμενῆ ἀπηνῆ. ἀλλείβανος δὲ ἀσανόν. λέπει δὲ καὶ ἀλότριν καὶ τὸν δικαρανον ἀλότριβα. καὶ ἀλετρίς. κ μυλωθρὸς παρὰ καλλιμάχῳ. Ἀλέομι. ἀντὶ τὸ θερμαίνομαι. ἀεισοφανὴς. Ἀλάνεβ. ἐξέφαγον. Ἀλανεῖων τὸ φύλαξαι ἅττους λέγουσι. καὶ ποιμία. ἀλλ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. Ἀλαοδδαι οἱ σὺν λαείασι τῆς θετταλίας ἀμφίσται. πρὸ ἀλάου βασιλέως τὸ ὄνομα ἔχοντες. Ἀλαρότησις. τὸ λεπτὸν τὸ ἀλάρου κ πασσάλη πρὸ ἀπολλοῖς λεγομένη. Ἀλεία. κ ἄγρωσις. Ἀλεία ς ἁλάρα.

Ἄλειμμα ἐπὶ τὸ ἀλείφω. ἄλιμμα δὲ βοιώτιον. Ἄλειον τὸ τὸ ἅλιον ἱερὸν κυρηδίας. σημαίνει ὕδωρ. καὶ ἄλειος ὀζύς. Ἀλειτὴς σημαίνει ἐφέσω. Ἀλεῖπται οἱ πρὸς βοῦ ἀγῶνας ἐπασκοῦντες. ὁ θεολόγος. λέγει ἀλεῖπται ς ἀρετ. ς ἀλείπης ὁ ἀγωνοθέτης. Ἀλειπόν ἐπιδόσεως μόνον θυμίαμα. Ἀλεὶς ἀντὶ τὸ συναλεὶς. καὶ ἁλεῖς ἀντὶ τὸ ἁλιεῖς. ἁλεῖς σοφισταί Ἄλφιτον τὸ ποτήριον. Ἁλεῖται πάθησι. καὶ χωλὸς, ὡς ἔλαφος ἁλεῖται. Ἁλειτεία. κ ἁμαρτία.

Ἁλείτης. ὁ μὲν διὰ διφθόγγου σημαίνει τὸν ἁμαρτωλὸν. τὸ δὲ διὰ τῆ κ σημαίνει τὸν πλανήτ

τῶν. ἀλιτρὸς δέ, διὰ τὸ ἰ. Ἀλιτεῖν τις ὑμῶν σὺν σεμοθρᾴκῃ μεμυημένος ὤδι, νεῦ᾽ ἐξαθανατᾶν
δοσεραφῶσαι τὸ μετιόντος τὼ πόδε· σὺν σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τε λεταί τινες ἃς ἐδόκουν τε λεῖσθαι
πρὸς ἀλεξιφάρμακόν τινων ἢ νόσων ἐπεῖσι καὶ ἁ τῆς ἀνδρείας μυκήσια. ὡς ἁ τῆς ἐνδέτης. καὶ τὸ ζῆν εἶναι δοκοῦν ἀνόνητον ἐποίησαν ἐθύειν. ἐδόκουν δὲ ζῶν τὰ οἱ μεμυημένοι, σὺν τῷ δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐπιχειμώνων. δοσεραφῶσαι δὲ ἀντὶ τοῦ διασεραφῶσαι καὶ πλαοθῶσαι τὸ μετιόντος τὸν δρόμον ἐποίησε. σὺν ἀντὶ ἀν αὐτῷ τὼ θεὶς τὸ δύτερον γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ἐπισπέφαι.

Ἀλείφατι· ἐλαίῳ ἢ ἑτέρῳ ἀλείμματι πανῶν· ὅτι καὶ τὸ ἀλείφω, εἰ μὴ διὰ τὸ π σὺν φέρεται καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται· οἷον ἀλειπτόν· ἀλείπτης· εἰ δὲ διὰ τὸ φ, εἰ μὲν ὧσι σωζόμενα διὰ τὸ ι· ὡσαύτως ἀλιφὴς ἀν᾽ ἀλιφῆς· εἰ δὲ ἀπλᾶ διά, τὸ εἰ διφθόγγου· οἷον ἀλειφαρ. Ἀλείψασ· αὐτιατικῇ διηγείρας· δοσὸ μὴ φορᾶς τῶν ἀθλητῶν· εἰς παρτείαν ἀλείφων τοὺς ἀδικουμένους· καὶ ἀεισοφανής· ἀλείψα οὐ ἄπαξ τῶν τοῖς νουμηνίαις διὰ τὸ ζῶντας εἶναι τιμίους τῶν ἡμερῶν.

Ἀλυκτάνει· ὁ δὲ οὐδένα αὐτὸ ὤετο δύνασθαι ἐπανορθοῦν· καὶ τοσοῦτον αὐτὸ ἤδη κατέλυσε πρᾶγμα, ὡς σπανίως ἂν ἁλῶναι ἀχιλλέως. ἔστω τε πόδ᾽ ἀμφὶ μηδεὶς ἴσον· καὶ κῆν τὸν ἴσα δρόμον φυγεῖν δοκῇ τοῖσι σφυρὸν· ὁ ἀλώμενος ἀντὶ τοῦ πλανώμενος· σὺν τῷ ἐμματι· ἀλὸς τύραννε σοὶ πόσει δὸν ἀρχιλῆς ἔδωκε λέξας τῆς ἀθλίου ἄλης· καὶ ἀλήτης βίος διὰ τὸ η. Ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἄλλως· καὶ τὸ ἄλλο θουμυδίδης. Ἀλλὰ· ἀντὶ τοῦ εἰ μὲ· καὶ ἀντὶ ἀπλοῦ τὸ α· τίθεται δὲ σύνοτε, ὡς ἂν ἀμὰ ἄρα· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ αὖ· ἀπλάτων· ἀλλὰ γὰρ λεγόμενον ἐστὶ τῶν ἐορτῆς ἡμερῶν ὑστερόμενον· ἀντὶ τοῦ ἄρα. Ἀλλαγεῖα· μεταφορὰ· ἄλλο λέγων τὸ γράμμα ὡς ἄλλο δὲ νόημα· καὶ ἀλλαγειοὶ ὄνειροι, οἱ ἄλλα δι᾽ ἄλλων ἀγορεύοντες· θεωρηματικοὶ δέ, οἱ τῆς αὐτῆς θέας ποιητικοί. Ἀλλὰ δόξα κλίου· κλίου λέγει τὴν μίαν διαθήκην ὡς τελείως ἔχουσαν τὸ τοῦ κλίου τῆς δικαιοσύνης. Ἀληθὲς ἀντὶ τοῦ ὄντως· ἀξιοῦσι δὲ ὁ ξύλινον τὴν πρώτην, ὅθεν τοῦτο δηλοῖ τὸν ἐπερωτήσει λεγόμενον· οἷον· ὄντως· ἀληθῶς· ἀληθῶς ὦ παῖ τῆς ἀγοραίας θεοῦ· αἰσχύλος φησὶ πρὸς ἀνειρήνην· σὺ δὴ μὲ ζῶν τῶν στωμυλιοσυλλεκτάδη· καὶ πλωχοποιὸς καὶ ῥᾳνισουργὸς πάδη· ἀληθῶς δὲ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ψεύδει· ἀληθάς δ᾽ ὅτι θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων κτεμώ. Ἀληθέστερα τοῦ ἐμοὶ σάμερ· πρὸ ἐμοὶ ἀ. ἐμοὶ τῶν ἀληθῶν μὲν, ἀπιστουμένων δέ· σάγρα γὰρ τόπος ἡ ληκρίδος· μέμνηται τῆς πρὸ ἐμοὶ ἀς μὲν ἄνδρος σὺν ἀνατιθεμένη· ληκρεῦς δέ φασι τοὺς ἐμοὶ ζῶντας φεύγους πρὸ λεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρας προτωνιάτας, αἰτήσασι συμμαχίαν τοὺς λακεδαιμονίους. τῇ δέ, σραγὸν μὲν ἐπέχειν φησὶν ἄγον· δίδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς δοσπούρεις· τοὺς ληρεῖς οἰωνισαμένους τὸ κωτομηδὲν, τὼ τενεῦν δοσερέφαι, καὶ δεηθῶσι τῇ δοσπέρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάγγον δὲ αὐτῇ αὐθημερὸν, καὶ τῆς φήμης διαπεληθείσης εἰς σαρτῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῶσι· ἐπεὶ δὲ ἤρεθη ἀληθῆ, ἐπαίνειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν οὐ πιστευομένοις δέ· ἀληθέστερα ἦν ὧν ἐμοὶ σάγρα· ἐμοὶ τῇ πάνυ ἀληθεύοντων· λέγεται γὰρ τὼν πρὸ τῆς νίκης φήμων αὐθημερὸν δοσὸ ἰταλίας ἐληλῦν εἰς τὼν σαρτῶν· ὅθεν καὶ εἰς ἐμοὶ μανέξενεχθῶσι τ᾽ λόγον, ἐμοὶ τῇ ἀληθῆν πραγματ᾽. Ἀληθεια· ἐ ἀληθὴς· ἀληθῆ κῆ ἐς ἀληθείας πληθωτικῶς λέγουσι· μὴν ἀνδρος ἀφροδίτῃ· εἰ ἐς ἀληθῆ ἀς ἀπλῶς τίς σοι λέγει. Ἀληθίζω τὸ ἀληθῆ λέγω· καὶ ἀληθινὸς ὁ ἀληθής. Ἀληθινὸς ἔρως· ὁ μὲν πρὸ μὴ ἅλλῳ σώματος ἐπιθυμητὸς· ἀληθινὸς ἔρως ἐμφύεται αὐτῷ τῇ φιλοσοφίᾳ· ἐ πάνυ γνησίως δεσμὸς δοσερέξας, ἐλπίδας τε πασῶν τιμῶν τε καὶ χρημάτων κῆ πασῶν σῶν, ἀφιγνεῖται πρὸς πρόπολ. Ἀληθῶς σὺ τὸν ἅλα ῥῖῶ, πάππο τι. Ἀλίου τὸ πρόσω. καὶ ἅλιος ὁ πλανητής. Ἀλλ᾽ ἡ κελῶς ζῶν ἡ κελῶς τεθνηκέναι τὸν ἀγῶνα κρίνει· πάντα τὰ ἡ κοάς λέγει· σοφοκλῆς. Ἀλλὰ πολεμός. Ἀλλὰ γὰρ ἀμέλεια μὲν· κοινὰ δὲ πρός τινα οὖσα, ὡς ἐν ἡδιανὰ μαθῶσι ἀλλὰ γὰρ λέγει. Ἀλλὰ τοῦ ἀκολουθοῦσ· Ἀλλεσμοῦ· θανυσίδης· σὺ τὸν τε ἀλλεσμοῦ, τὸν βαλόμενον ἀργυρίου πολλοῦ ὠνήσασθαι· ἐ ἀλλεσμοῦ βίον· οἱ μὲν τῶν παλαιτηβίῳ χρώμενοι δὲ ἔλαντο· οἱ δή, ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιόντων· οἷον κατεργασμένον πρὸς δοφοῦ ἐτιμοῦ· ἐ ἀλλεσμένος βίος· ἐπὶ τῶν ἀφθονίαν τῶν ἐπιτηδείων ὄντων· ἄλλα δὲ ἐμοὶ μὰ φησὶν· ἐ γὰρ ἄν ἀνθρώπου ἐποίησεν τὸν βίου μεταβολὴν, ἀγρὸς καὶ ἀνανθρώπου πρότερον ὄντος, ὡς ἐν ἀμιμήτου

ἐπιμέλειαν τῆς γῆς καὶ τῶν ἀπερμάτων γενέσθαι. ὅθεν ἀπὸ τῆς ὑστέρου ἐπιμελείας, ῥᾳθῦναί τὸν ἀληλεσμένον ῥίον. Ἀλληλιμμός. ἐπὶ τὰ ἀλείφω. Ἀλληλουία. αἰνεῖτε τὸν κύριον παρ' ἑβραίοις ἤτοι τὸν ὄντα. Ἀλληλουχία. ἡ ἀλλήλων κρέτησις καὶ κληρονομία. Ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως ἀδελφὸς καὶ θυγατρίδης. καὶ πολυπλοῦ ἀλλήλων ἐγένοντο ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. Ἀλλήλοιιν ἀμφότερον. ὁρῶσιν ἐν τῇ λαρυγγὶ καὶ ἰσώματα ἀλλήλοιιν πόδινα ἐμβλήματα. Ἄλημα. τὸ ἀλησιγενὲς πανοῦργημα. ἢ ἐπίβλημα. πῶς ἂν, τὸν αἱμυλόβλητον ἐχθρὸν ἀλήμασι τὰ τέλη σὰς ἐξαρπασιλεῖς ὀλέσας τέλος θανοῦμαι καὶ τὸς. ὥστε νῦν λατρεύουσι κατηφανέστατον τὰ ἀλήματα τοῦ πολιοῦ τέλους ὑφηδρῆς ἄγεις. ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ πολυβλητε. κατηφανέστατον δέ, κακόηθες.

Ἀλήμβραι. σωματροιοθεῖσαι. Ἄλλως μὴν ἐξαντλοῦμαι. καὶ δεῖ πεισρέθι ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πολέων οὐδὲν αὐτόντων. ὡς ἐπὶ αὐτλίας νεώς. Ἀλλὰ ἀλως. ὡς ἐτύχειν. Ἄλλως δρῶ βαλάνιζε. ἐπὶ τῶν δεξιῶς αἰτουμένων τι. ἢ παρὰ τὸ αὐτὸ ἀεὶ δανιζομένων. ἐ ἕτερα παροιμία. ἄλις δρυὸς. ἐπὶ τῶν δυσχερῶς μέν τι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων. ἕτερον δὲ βέλτιον δρύοντων. Ἄλυξ. ὄνομα τόπου. Ἀλυπος. ἀπράτητος. ἐπὶ πὼν τὴν αἰτίαν ἀφῆς ἀλυπὸς ὅστις τῆς ἐχθροῖς. ἀεισοφάνης. Ἄλυπος. ὁ ἀκαβλήλυπος. ἀλύπως δὲ ἀκαταγνώστως. Ἄλυσος. ἀλάθητος. Ἀλυτεύω. παλαυκτεύω. ἐ ἀλυτεία ἡ παλαύη. Ἄλῦται παλαυῦται. αἱ λιανοὶ. οἱ δέ, παρὰ ῥωμαίων σὺν τρισὶν τες διεξαθησαν. ἀλῦται δὲ δρυὸς καὶ ἐπείσε τοῖς ὦτε λάττοντες. Ἀλύτης. ὁ παλαυκτής. ἀλύτῳ βίον ζῆρονβας ἥρωσιν. ἐ αὖθις. ἀλύτας ἐ φυγάδας ἀπὸ φεύγοντες. ἀλῦτις δὲ θαλυνθὴν, ἡ παλαυῦτις. Ἀλία. ἡ πορεία. Ἀλιάδας. μικρὰ σπαφίδια. Ἀλιακὴ. ἁλιάτικὴ.

Ἀλίαρος. ὁ ἠρτυμμένος ἄλατι. Ἀλιαρτας. ἀπὸ ἀλιαρτίας χώρας. Ἀλλίασ. ὄνομα κύειον. Ἀλίασος. ὁ μὴ σὺν φάγων. Ἀλίβας. ὁ νεκρὸς, ἢ πολεμὸς σὺν ἀδυλέπτει. ἢ ἀλίβας καὶ τὸ ὄξος ἀπὸ τὸ μὴ λείβεσθαι ὅτι νενεκρωμένος οἶνος ὅστιν. Ἀλιβδύειν. πρύπτειν. Ἀλιβδύφν, τὸ καταδυφν ἐις τὴν θάλασσαν. μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρυπτειν καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὸ δύφν. πλεονασμῷ τοῦ β. αἰολικῶς. ὡς σίβδη σίβδα. ἔστως ἐ ἁλιδύφν, ἁλιβδύειν.. Ἁλίβρεως ὁ ἅλας ἐσθίων. Ἁλίβυες. ζαγγῖται. ὅτι παλαιὸν, ἐλέγοντο δύο οἱ ὑπὸ σεισμοῦ ζαμενοὶ ὃ τραχήλω ἅμα ὑπὸ οἱ. ἢν δὲ ὑπὸ μὴ τὸ ἕτερον, ἡνίοχος. ἐπὶ δὲ τὸ ἕτερον ὁ πολίτης. καὶ νῦν δὲ χεῶντες πόδια ἐρχῆς ἁλίβυβι οἱ προσαγορεύομοι ζαγγῖται) Ἁλιβώνης, ὁ ἐν θαλάσσῃ γλῶν θεὶς. Ἁλιέρνης ὄνομα κύειον. τούτου τὸ γέτθου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζωτε πολλῷ καὶ ἰσχυτῇ τι οὐσαθμητῇ ἐφέρετο. ὡς εἰ πορὲς λίθον τινὰ ἐμπέσοιεν ἢ ἕτερόν τι σκληρὸν ἐ ἀτέραμονοη, διαρρήγνυσθαι ἀπαντῆρία τῆς ῥύμης. ῥωμαῖον οὖν τινὰ ἰδόντε θωρακισμένον ἀφίκοι βέλος αὐτῷ ἐν τῷ μετεώρου. ἐ αὐτίκα δὴ πορόνκοι τὸν ἄνδρα αὐτῷ θώρακι καὶ ἀσπίδι. ὥστω δὴ τῇ δυνάμει τε πολλῶν πειῆν. καὶ καρτερὰ αὐτῷ ἐρύσαι τόξον αἰχερὸν. ἀμαθίας φκπν. Ἁλίγκιος ὅμοιος. Ἁλιδύεσθαι τὸ ἁλιδύειν. λέγουσι δὲ ὡς ἡμεῖς. Ἁλιδὲς. ἁλιέως. ἐ ἁλιεῖς. ἐ ἐπὶ πολεμῶν. ἐν τῷ πορίξ. πλεων δὲ τὴν τεταμένην τῇ ἀναγωγῇ μέραν ἠθροισμένοι ἁλιεῖς ἐφείκασαν. ἀλιανὸς φησὶ ἐ παροιμία. ἁλιδὲς πλεῖς νοῦν οἶσω. ἁλιδὲς τοὺς ἁλισπομένους ἐχθύας μετεχειρίζετο. καὶ πατεύω τῷ πλεῖς νᾶν οἶσω φησίν. ὁμοία δὲ ἡ ἐχθὲν δὲ τενήκοντος ἐγώ. Ἁλιζώνου. τῆς ὑπὸ θαλάσσης πειεζωσμένης λαί δὲ χω πλῆτιν ἁλιζώνοιοι κοείνθαι.

Ἁλιζῶνες. οἱ βιωμοί. ὅτι ἡ γῆ αὐτῷ θαλάσσῃ διέζωται. ἐ οἱ ὀρεί χερσόνησος ὅστιν. ἀπὸ ἀξείνου πόντου δὸς διεζωμένη. Ἁλίζωσις. εἴσδος ποταμοῦ θαλάσσῃ. Ἁλίκ. ἐθαλάσσια. Ἁλίπορδι. οἱ ἁλιεῖς. Ἄλιβον. ἦν γὰρ ἐφύσει ἄλιβον οὐδὲ ἄγειον τὸ πεδίον. ἀλειανὸς φησιν. Ἄλλινα χλαμύδα κατὰ θεσσαλούς. ἄλλινα χρυσείκισιν ἐβαμμένῳ σὺν ἔτησιν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γάλλινα ἐμφύτῳ φασί. Ἁλιπαρνασσός. ἀπὸ ἁλικερναοσοῦ πόλεως Ἁλιπερδὲς παρὰ ῥωμαίοις ἡσχεδία ἰοφίκη καὶ ἄπυρος. περδὸν μὰρ τὸ αὐέφθον. Ἁλίμενον. θάλασσαν τὴν τέλος. οὐ μέχουσαν. ἀπὸ ὄρεμον. Ἄλιμον. βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. πολυθυμπνικὰ δὲ ἐστὶ ἅλιμα. ὅστι δὲ γλυκυτικὸν γάλακτος καὶ πυρέματος Ἄλιμοῦντα τὸ πος λιμένα μὴ ἔχων. Ἁλίμικτον. τὸ πεφασμένον. Ἁλιμούσιος ἁλιμᾶς δῆμος ὅστι τῆς λεοντίδος. λέπδὸ ἀγασιλῆς τοῖς ἁλι

μουσίοις

μεσοίς συμβιώσαι. Ἐξ ἀ διὰ τοῦτο ξένος ὢν, ἐπράφθη αὐτῇ πολιτεία. Ἁλιμυρήεις ὁ ἐις θάλασσαν ῥέων. Ἁλινδεῖσθαι. κυλίεσθαι. Ἐξ ἁλινδήθρα. κυλίστρα. τόπος ἐν ᾧ οἱ ἵπποι κονιόμενοι. ἀείσυ. Φι συνεπαναπλασθῇ ἁλινδήθρᾳ ἵππων. Ἐξ αὖθις. τὸν δὲ μαστῶν ἐξαῦθις βρέμοντες τῷ λόγῳ συνεπλάσαν πλαδὸν ἁλινδήθρᾳ ἵππων. πόθεν αἱ σχύλαφοι μ. Ἁλινήτειραν. τὴν ἁλοὶ νιχομένην. ἡ καὶ ἁλώτην ἀπὸ τοῦ ἁλίνητειραν ἁλαίνω. Ἁλινηχέος. ἐν θαλάσσῃ νηχομένης. ἐν ἁλμυηχέι μάτῃ. ἁλινηχέος ἔρεμνα πέτηνες ἀνῆκτο. Ἁλιξαίνεις. τὸ αὐτὸ τῇς ἁλὸς ξηραινομένοις. ἐν ἁλμυηχέι μάτῃ. Ἁκταίης νησίδος ἁλιξαίνεσι χοιράσιν. Ἁλιόθαλάσσοι. νομάται. ἢ ὁπλίοις κίνδυνοι ναυμαχεῖν. Ἁλίσας. μάτην. ἐπρήνας. Ἁλισαρνὰν αὐχμηράν. ἁλισαρνὰ. ἀζηνὰς αὐτ λισαρνὰ σμεν. σοφοκλῆς. καὶ μοῦσα λαίνας μιν ἐρᾷ μ ἁλισαρνὰ βίᾳ ὁμῶς ἄγχω, δὸς αὖθις αὐτ ἁλισαρνὰ βίᾳ. Ἐξ ζῶμα τὸ υμ ἀχλιδὰς ἠσκημένον. Ἁλίσβολον. τὸ μὲν θαλασσαν αὖθις δὲ πέδιον τι γνος, προξιωμένον. κυρίως μὲν οὖν ὁ θαλάσσιον πέδιον. κατάχρησις δὲ καὶ πᾶν πέδιον. Ἁλίσβολον. ὁ μαλακὸς βάφος παρὰ τὴν θαλασσαν. τινὲς δὲ τὸν πειραιᾶ φασίν. ἔστι δὲ κοινὸς τόπος ὁ παρὰ λαι μ ὑπὸ θαλάσσαν αὖθις ἠέξηνε πέδιον. διὸ ἐξ δασυντέον τ πρώτων. ἔστι δὲ οἷον ἁλὸς πέδιον. οἱ δὲ, τὸ παρεθαλάσσιον πέδιον ἄστυ κεκλῆσθαι. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἁλιβδῆναι τοὺς ἁλιβδῆναι τοῦτ ἔστι πορίσασθαι, τῶν ὀνομασθῆναι λαβεῖν. Ἁλίσκομαι τος. ὁ τ κεκλῆται ὁ παῖς. ἢ ὅτι ἐβούκβασε βῖς ἀθλωταῖς ἐν τῇ παλαίστρᾳ. ἢ ὅτι τ τυφῶνα δικαίους ἤγραυσεν. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν παῖδα ὡς νόμιον θεόν. ἢ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ. ὡς ἁλίβρομ. ἢ ὅτι ἡ ἠχὼ δ ἁ. πολύηχος δὲ καὶ θαλασσα. ἔστι δὲ ὁ παῖς, χορῶν πρόξενος. Ἁλίσκομαι. ἐν τῇ θαλάσσῃ πλέων. Ἁλιρρόθιον κύμα θαλάσσης. ἀκήρατον ὁμαλὸν πᾶσης παντὸς, ἁλιρροθία ξεῖνε πέπαλθε νόος. πρὸ μὲν ἐρόθησε. ἁλιρρόθιος δὲ ὁ ἐν θαλάσσῃ ποσειδῶνος. Ἁλις. δαφιλῶς. ἱκανῶς ἀρεσκόντως. ὡς δὲ ἁλις εἶχε ἑαυτῆς τῇ τιμωρίᾳ, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν εἰς τ πάλιν ὁποῖος τὸ χεῖρε δεδεμένον. ἀείσυ. Φι ἁλις ἀφύης. παρατέθειμαι δὲ ἀθρόον. ἐν ἁπάντων χωρισθῆναι φησι. Ἐξ αὖθις. ἀδέγνωτα λέγει ἑαυτὴν τῇ τιμῆς καὶ τῆς ἁλις ἔχειν. Ἁλισ. συναθροίσ. κυλίσας. ἠθροισ. Ἐξ ἁλίσασα, συναθροίσασα. ἢ ὁσονοῦν μέρος μις ἁλίσασα τῶν δώμων, τ πάλιν αἱρεῖ κρατῆς, Ἁλισγηθεὶ. ἐσιαθεὶ. ἢ μισηθεὶ. ἢ λυπηθεὶ Ἐξ ἁλισγηθεὶς, ἀπολωβεὶς. Ἁλισγημάτων. τ μιάσματ. ἐν μυσαρᾷς τ εἰδώλων θυσίας. Ἁλιαθεῖεν. συναθροισθεῖεν. ὁδὲ πειρᾶται ὅπως ἁλιαθεῖεν ἐπὶ τοῖς ἀθλωταῖσι. Ἁλιαθείσης. συναθροισθείσης. Ἁλίσκομ. νικᾶ. Ἐξ ἁλίσκεται κατέλαμβανε δυνατεῖται. Ἁλισμένοι παροῦσι τοῦ. ὧν συνηθροισμένοι. ἀκήκοε δὲ ὡς ἁλισμένοι εἶεν ταύτῃ στρατιᾷ. Ἁλιτενὴς. ἀπαιωνικός. οἱ δὲ παλαιοὶ ἀξέσθραμον ἐπὶ τὰ τ ῥωμαίων μιγάνιμα, οὐ γῆν. οὐ γὰρ ἴσασι δίοδος δὲ ναυσὶν. ἁλιτενὴς γῆν καθάλασσα. ἀλλὰ γυμνοὶ οἱ μὲν, ἄχρι τ μαζῶν βρεχόμενοι. οἱ δὲ, διὰ κορ.

Ἁλιτάω. τὸ ἁμαρτάνω. Ἁλίτιμα. ἁμάρτιμα. καὶ ἁλιτίμων. ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ συκοφ.

Ἁλιτίμορος. παράφορος πεζῆς. Ἁλιτήριος. ἀνόσιος. ὁ ἀνέχθρος μιάσματα ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς. ἀείσυφάνης. ἴσως ψευδῶς. ἐν τ ἁλιτηρίων σεφιμὶ πεζῆς νέσθαι τ θεῶν. Ἁλιτήριος. ἁμαρτωλὸς. ἁλιτήριοι δὲ ἐν ταῦθα ἐν ἁλαῶν. λιμὸς κατέλαβέ ποτε βοῦς ἀθλωταίους. ἐξ οἱ πένητες ἐξ τ ἄλουτ ἄλαρα δίρασζον. ἀπὸ γὰρ ἐκείνων, καὶ χρῆσις βοῦς πνικρὰ ἁλιτηρίους ἐν ἁλαν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα ἐξ ἐπὶ τ μεδαβίας, τὸ ποιοῦντων ἀπὸ στοχείας τῆς τὸν αἰσχολικὸν πόλεμον γνωμένης. ἔστι δὲ παραγώγως ἀπὸ τοῦ ἁλιξαίνω ὁ ὄσιν ἁμαρτάνω. καὶ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄλουτας πηρεῖν. Ἁλιτηρίους. ἀπολυχόντας. ἁμαρτόντας, ἀσοχήσαντας. οὐμόνον ἀπρακτους παρεσκεύασας ἐπανελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἁλιτηρίους πάντων τ αὐτοῖς συντεταλμένους ἀπέδειξας. καὶ αὖθις. πῶς ἂν εἴμην ὅδε ἄνοσος δαίμων τις ἁλιτήριος εἶναι. Ἁλιξᾶ. ἁμαρτάνω. ἁλοὺν μικρὸν. νῦν δ᾽ ἐν θεσσαλοῖς ἁλιξαλιτηροῦ φενός. Ἁλιτόμωρος. ὁ τὰ τελεία μωρὸς δημαρτηκώς. ἢ ὁ ἁλιτόμωρος. Ἁλίξια. ἁμαρτία. ἀείσυ. Φι καὶ ἁλιξὸς ὁ ἁμαρτωλός. Ἁλίφερα, ὄνομα πόλεως. Ἐξ ἁλιφερᾶς, ὄνομα κτήματος. Ἁλιφλιῶσαι. ἁλείφασθαι. ἀείσυς.

Ἁλθαία, ὄνομα νύσσης. ἢ ἡ ἀξουσα εἶδος ἀγρίας μαλάχης. διαφορητικὴ Ἐξ πεπτικὴ φυμάτων. ἔστι δὲ ἀλφὸς ῥυπτική. τὸ δὲ πᾶν μελίτου ἐξ ὑπό. Ἐξ ἀλθαία πόλις ὁ λικάδων. οἱ δὲ ὁ λικάδες ἐθνικοί. ἀλθαίων. ἀλθαίνω. ἰώμενον θνητοὺς πεύκοντα νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα. Ἁλθαὶ ὄνομα κτήματος Ἁλθη

φιας ἡ ἀμφελος. ἀπὸ ἀλθηφίτινός. ἐξ ἀνθηδονιας ἐξ ὑποδιας, ἀπὸ ὑποῤῥᾳ σεως ἀνθηδόν. χρησμός. Πῖνόῖνον τρυγίαν ἐπεὶ σὰν θηδόναν αἰθις. Οὐδὲ ῥᾳνὺ ποῤῥαν, ὅθι τὰ τρυγον οἶνον ἐ πινδυ.

Ἀλικεμόνης ὄνομα νύειον ὁλίμνιος. Ἀλιαίνης ἀνὴρ τ ἐν μέσῳ πολιτῶν τῆς ἐφρεμ ηλεχίᾳ. Ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βίβλου θῶν ζ βασιλφῶν. ἐρεαῖ ασι θεῖται τὸ ὄμομα. ἀῤῥαβὲμ πάλιν κατοικῖ. γαμεῖ δύο γυναῖκας. ἀὖναν τὴν ἀβῖ φενναύναν. ἐν δὲ ἑαύτης παῖδες αὐτῷ γίνονται. τὴν δ ἑτέραν ἀπενον ἔσαν, ἀγαπῶν διετέλ. ἀ φιομβύρ δὲ μετὰ τ γυναικῶν τὰ ἀλικύνας εἰς σκλωμ πόλιν θῦσαι, ἐν ᾗ θα δὼκ σιλωὶ τῆ θῦ ἐ πεσκήνει. ἐξ ἀπάλιν κλῆτ ἀ ωχίαν νέμοντος μοίρας περὶ τ γυναικῶν ἐξ τοῖς τέκνοις, καὶ ἡ ἄννα θεασαμβύκ τοὺ τῆς ἑτέρας παῖδας τῇ μητρὶ πόθεν κεθημβύους, εἰς δὲ κρυπτε πόῦ σεσ. ἐξ τ παιδὶ αὐτῇ ὠλοφύρθ ἐξ τ μονώσεως. ἐξ τ ἐμβροχὲ παρεμυθῖ τῆ λύπη κρατήσασα, θεὶς τ σκλωλὼ ὤχετο τ θεὸν ἱκετεύσασθαι γενῶ αὐτῇ. ἐ ποίησαι μερέ. ἐ παγγομβύκ, τὸ πρῶτον αὐτῇ γέννησομβύ, κεθιερώσειν ἐκὶ διακονί θῦ. δίαιβν ἐχόμοιαν τοῖς ἰδι ώταις πρισομβύ. ἀὐχομβύκς ἦ ἦλθεν κλεῖ ὁ ἀρχιερεύς. ἐ ὡς παροιν ἔσαν αὐτῇ ὠνέλαβεν ἀ πεν. ἦ δὲ, πεῖν ὕδωρ φαμβύκς. λυπουμβύκς δὲ πὶ παίδων ἀ πεία, τ θεὸν ἱκετεύῳ, θαρρεῖν φησε λεύθ παρεξῆν αὐτῇ παῖδα ὃν θεὸν κεδεῖλλων. καὶ γίνετ αὐτῇ παιδίον ὃν σαμουὴλ ὠνάλεσε. θεαίτιτον ὡς αὐτις εἶποι. Ἀλιαία. ἀπὸ μὴ ῥᾳνωμενέθ μέγιστος ὢν ὧ ἀραίω τ λέοντα κε τιτίζεθ. ὁ δὲ λέων, ἤλγει μὴ. ἐξ τῇ ἀλιαία πρὸς ἄμυναν δι ηγέρετο. ὁ λογοθέτης φησὶν ὧ τοῦ ὁσίᾳ μαρτύλλᾳ βίω. Ἀλιαῖος. ὁ μφαλὸς ἐ ῥαπλέοισ ἐγλύφετο μέγας ἐ ἰσχυρὸς ἐξ ἁ πλέ μια γλυναῖος. Ἀλιαῖος. ἀθλιωαῖος βασιλεύς. ὃν τιμῶν θέλουσι πρῶτον βασιλῆα γενέθ. Ἀλ καῖος μιτυλλιωαῖος. εἷς ἀθλιωαῖος. κωμικὸς τ ἀρχαίας κωμῳδίας πέμπτος. ὑὸς ἡμίκα. ἐγρα ψε δράματα δέκα. Ἀλιέας. μολοπῶν βασιλεύς. ἀλλὰ ἐ κροσφάτης ἄλλος ἀλεξάνδρου.

Ἀλιείδης ὁ ἡρακλῆς παπωνυμικῶς. ἀλιέως γαμπτῆς ἀμφιτρύων. Ἀλικ. ἰσχύς. δύ ναμις. κίσσηρος. Ἀλῖ μὴν δὲ δωσι νόλυμπι αἰακίδησι. Νῶνδα μυθασυίδαις. πλῶντος δὲ πορ ἀρεί δησι. ἐ πλούβιος. οἷδε δὲ ἐξ ἀλικίθανα θῦ κεκφονεῖν. Ἀλικίνδας. ἀ ρώσους δυνατός. Ἄρτε μι τὸ ξα λεχθοῦσα ἐ ἀλικίνδας ὁ ἱσοῦ. Ἀλκησις ὄρομα νύει. Ἀλκιβιάδης. ὑὸς κλεινίου. ἐξ τ ἀδελφῆς περικλέους. ἀθλιωαῖος φιλόσοφ ἐ ῥήτωρ. μαθητὴς πρῶτον σοφίλου, εἶτα σωκρά τους. ἔτ ἐρώμ ὧς τινος. ἐ σκυδρύλων δέ τε χθέντα τινὸς ἱερήκασιν. ἔθος ἐστρατήγησεν ἀθλιωαίων. ἐ λυπηθεὶς διὰ τ σκῶψιν αὐτῶν τ στρατηγίας, τ τ ἐρημῶν ἀπηεσπᾶς σύνεσε, ἐ δόξασ πρὸς τι σα φέρνλω τ πορθμὴν, ἐ πλέμου αἴτι γνόμ ἀθλιωαίοις, πάλιν αὐτοῖς ὦνος ἐγλύφ. μὴ ὀνος ἦλυ σάνδρα αὐτὸν ἀναιρεῖν παρῶ δίεθυσεν εἰς νώμων τ φυγὴν ἑταίρασωὼν, ὄναρ ἦντε θαμβύος βι όνδε. ἐ δόκ τ ἐαθῆκε τῆς ἑταίρας ἔχων, καίεσθαι δίκα τ κεφαλῆς. οἱ δρυοδόροι δὲ πεσάντες, ὑφῆκαν τ σκλωλὼ. ὁ δὲ, ἐξελθὼν βίᾳ τι δώσων ἐδιωχθεὶς. οἱ δὲ, τ κεφαλὼ ἀ φελόντες αὐτὸ, φαε ναβαλζωνομίζσιν. ἔθος ὁ λύμπια νικήσας, τ πανήγυριν πᾶσαν εἰσίασιν. Ἀλιμαχία ἀθλιωᾶ ἦν πολέμων πρατιά. Νῦν ὑποροφίας πᾶλλάδος ἀλιμαίχας. Ἀλιόδαμας ἀπὸ βῆ ίας τῆς ἀσ. φιλόσοφος. διοκλεούσιος. μουσικὰ πεπεφόρτος. μαθητὴς γοργίᾳ τὸ λεοντίνῳ. Ἀλιό μαχος. στρατηγός ἔβδιν ἔτος, ἀναγραφόσος τ δῆμον. ἕτερ δέ ἔβδιν ὁ μακεδὼν ἐ μνημονεύθ υ ποῤῥίδης.

Ἀλιμβύκης. μεταρεύς. βασιλεύς. ἔστι δὲ ἕτερος ἀλιμβύκης ἀθλιωαῖος, κωμικός. Ἄλιμος. ἰσχυρός. Ἀλινόν ὕδωρ τ ὄνομα νύει. Ἀλίπαμία τ ἀλιτυνίδων. ἐξ ἔστιν ὧ ἀλιτυνίδες. Ἀλίφρων. μέγιστος τ ὧ ἀμαιάνδρω μεγίστου φιλόσοφ. Ἀλιμαν. λόπων ἀπὸ μεσόας. κ δὲ ὁν ἡράκλα πώοντα λυδὸς σὺν ἀρδέων λυειὸς, ὑὸς δὲ μάντος κ πλέρου. ὧν δὲ ἐξ τῆς κλ ὁλυμπιάδος. βασιλεύοντος λυδῶν, ἄρδιος τὸ ἀλυάττα πατρός. ἐ ὧν ἐρωτικὸς παν υ. μῦρετὶς γέγονε τ ἐρωτικ μελῶν. ἀπὸ οἰκε τ δὲ ἐρατοσθενβιβλία ς μέλη ἐ ποιλυμβώσας. πρῶτος δὲ ἐν σκήπτρῳ μὲν ἑξαμέτροις μελῳδεῖν. κέχρηται δὲ ὡς εἰ διαλέκτῳ. καθάπερ λακεδαιμόνιοι. ἔστι δὲ ἕτερ ἀλιμανεὺς τ λυειῶν ὃν κατέγνω κε μεσόκυν. Ἀλιμανικ εἶδος. ὅπερ πεπλέκαμε παρὰ ἀλιμᾶνι. τὸ κεῖται μφότερα ῥᾳ μεταξὺ τ ὀνομάτ πλαγχέναι. ἐ παρομέρω. Ἡ χρόας σιμῶς συμβαίνετον. ἡ δὲ σκαλμανδρος. Ἀλιμαιωνίδαι. γένος ἐκ φανὲς ἀθλιώσιν. ἀπὸ ἀλιμαίωνος. Ἀλιμαιωνίδαι. λαμπρότινες ἀθλιώσιν. ἀπὸ ἀλιμαίωνος τ κῆ θησέα. καὶ ἀκεσταιωνί-

δων

δων ἀκτειωνίδος· τὸ ἀκτειονίδων. ἐστὶ μία σκυλάκων. σὺν συγχύσει. Ἀλιμιώνιος, ὁ ὀνομακύλειον Ἀλκτειωνίδες. Ἀλκτῆρες· οἱ φύλακες· θείας ἀλκτῆρες μοίρας φιλότητος. Ἀλκτήρια λιμοῦ· ἐδωδίσματα ἀλαλκεῖν ἢ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλκυονίδες ἡμέραι· αἱ δι' ὀλίγου· πρὸ τῶν ἀεὶ μὲν διαφόρου. σημονίδης δὲ σὺν τῷ ἐθλοις, ἵνα φησὶν αὐτὰς ἢ εἰς τὸ πλησὺν τοῖς πρὸ ἑζῶ· δημαγόρας δέ φησί μι, ζ· ἢ φιλόχορος δὲ τὸν δι' ἐπῳδῶν τοῖς μύθον ἱστόρησε συντετμημένως τῶν, λέγει δὲ τος· ἀλκυόνες τὰ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν, φασθονία· ἀνθη· μεθώνη· ἀλκίππα· παλλήνη· δρίμω· ἀστερίη· αὐτὴ μὲν τὸ πρὸς πελάτην ἀπὸ ναυαγραίας ὄρους ἀπὸ τῆς παλλήνης, ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν· ἀμφιθέτη δὲ αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε· ἢ δὲ τὸ πρὸς ἀλκυόνας συνήθησαν· αἱ δὲ νῆνεμοι καλοῦνται ἡμέραι, ἀλκυονίδες καλοῦνται· ἢ ἀλκυόνος ἡμέρα. Ἀλκυονίς· ἢ ἀλκυονίτις ἢ τῆς ἀλκύονος μήτηρ. Ἀλκυὼν ὄρνεον θαλάσσιον. Ἄλμα· πήδημα. Ἀλμάδες· πολυμπράδες ἐλαῖαι. Ἄλμη· ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἁλὶ τὰ ὀζόλλουσι· ἢ ἀπὸ τοῦ. Ἀλμυρὸν· τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ τὸ πλυνέος θερμότερον. Ἀλοᾶν· ἢ ἀλοᾶσαι· ἀλοᾶσαι δὲ ἦν φασὶν ἀρχαῖοι τὸ ἀλοῆσαι· ἐπιζύγιον ἀλοᾶσαι λαθεῖν σὺν πλησιάσαι· τὸ δὲ γυναῖκα φθεῖραι πλησίαις ἀλῆσαι σὺν κ. Ἀλοεῖν γλυκὺ ἀφροντιστεῖν· ὁ δὲ ἐλλιπὴς ὅλως μὴ σώμασι μόνον ἀνδρῶν ἐπιρρεῖν ἀλοεῖν· πόρευσις δὲ ἢ θυροκλώθησις, ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν. Ἀλοῆσαι· ἀφροντίσαι· ἢ ἀλοήσαι ἀλοήσει· ἀμελήσει, ἀφροντίσει. Ἀλοία, ἡ ἀφροντισία· ἡ ῥᾳθυμία· ὁ δὲ καλλίστρατος ἐν ἐρετικῷ λακεδαιμονίους κτενιζομένους ἐθνῶν μαλακῶν· ἀλοίης τε σὺν εὑρήσεις πολλῆς· ὁ δὲ ξενοφῶν ἀκόσμως ἐκάλεσε συμβαλεῖσθαι τὸ εἶον. Ἀλοία, ἀλοιεία· οἱ δὲ πάντες ἅμα ἀναπαυόμενοι ἑαυτῆς, οἱονεὶ ἀπολελυθέναι δοκοῦσι· τὸ δὲ τὸ λοιπὸν διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος ἀνέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλοίαν· ἀλλοίμην, ἀντὶ τοῦ ἀπεστερήθην ὥρμουν ὡς αἰτίας ὁρίσι τὴν ἀπόνοιαν τῶν. οἱ δέ, ἀντὶ τοῦ ἀναπεπλησμένοι τῆς ἰδιοκτησίας· ἐξ ἐς βύβλους ἀπαρείσαντες τὸν θυμόν· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἀπαλλάττεσθαι τῆς πολέως· λέγει δὲ ἢ ἀλοησία ἀπὸ πλυρίου. Ἀλοία τὸ μηδὲν ἀλοᾶν ἔχειν· ἀλοησιὴ δὲ πάτειν· οὕτως δημοσθένης ἐν πολλοῖς. Ἀλόησα· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ· ἀδιηγήτως ἀναβᾶσα ξόμου· σφοδρῶς· σὺν τῷ μέτρῳ δὲ ἀλόησα ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ. Ἀλοησία ἀπὸ τοῦ πολυβίου· οἱ δὲ πλείονες αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ· ὧν οἱ μὲν ἀλοησίαν· οἱ δέ, μανίαν ἐφασαν εἶναι· τὸ δὲ ἀβάλλεσθαι ἐκ συμβολίμου βίου· ἢ αὖθις· τὸ ἢ τὸν ἀνιέναι ἐχθρὸν διὰ τὴν ἀλοησίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαθίαν. Ἀλογίστως· ἀκρίτως· φύλαττουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον διδόντες τῆς ἀρχῆς διοικήματος. Ἄλογοι ἀνθρωποκτονίαι· ἀπορρήτως φθείρειν· ἀπὸ τοιαύτης ἐστὶ τῶν ἀλλήλοις οὐσυμφώνων. Ἄλογοι ἐρανισταί· οἱ μήπω δεξάμενοι τὸ σύμβολον ἑαυτοῖς· ἢ ἄλογοι τῆς ψυχῆς δωδεκάμηνοι ζήτησις σὺν τῷ βάλλειν. Ἀλοδαπὰ· ξένα· παντοῖα· ἢ ἀλοδαπὴ ἀλοδαπῆς ἀλλοδαπῆς κλίνεται. Ἄλλο ἕτερον· σὺν παρεγκλίσει λέγουσι· μᾶλλον ἀνδρὸς μέθη· εἰ τοίνυν εἶχεν ὁ ὦρος ἀλίθιον ἢ ἄλλο τι δεῖ ἕτερον· πρᾶτις παιδιᾶς· τὸ δὲ παγωδὸς ἕτερος σημαίνει πᾶσι λόγος· ἄλλος δείκνυσιν. Ἄλλως· μάτην. Ἀλλοδής· ὁ ξένον ἔχων εἶδος· ἢ θηλυκὸν ἀλλοδία. Ἀλόκ· εἶδος μυρσινίνου· θαλλοῦ μὴν κατὰ τὸ πρώτιμον δοκοῦσιν· ξηραίνεσθαι δὲ κατὰ τὸ βίαιον· ὅθεν ἢ ἀνόμαχον ἢ ῥυπικὸν· ἢ διαφορητικὸν· ἢ μασρὸς σημαντικὸν· πλυθεῖσα δέ, ἢ πονμὴν ῥύπῳ· λύσομαχος ἢ μᾶλλον. Ἀλοῦς· ἢ ἄλοα· ἢ ἄλοντος, ὁ καιρὸς τὸ θόδιον. Ἀλλοθρόους ἀλλοφύλους. Ἄλοφι· αὔλακι· τὸ μὴ ἀπὸ ὄρους. Ἀλοιζήσω ἀρόσω τὸ μυζήσω αὔλακα· ἀεὶ σοφοί· ἐγὼ δὲ λοιζήσω ἐδεόμην τὸ χωρεῖον. Ἀλλότοτον· σὺν ἀντίον· ξένον· ἀποφυὲς· δεξάλλα ἀσωμάρτυρ· ἀμόχθιον· πόας γὰρ τὴν σιν ἀμοιβαίοις καὶ εἴλαις μεσόμυοι διὰ τὸ λιμόν, ἐπεσπανίκεσαν· ἀσφάνος· οἱ μὴν τοι ὕσατοι καὶ ὠκυσον μὴ ἐπιχειρεῖν ἐς ἔργον ἀλλότοτον· ἐπὶ ἢ καὶ τὴν πόλιν ἀνοσπλουδέσαν λήψεσθαι ἡγεῖτο. Ἀλλόμυδος· ὕδωρ· ἢ ἀλλόμυοι σπιδῶντες. Ἀλόννησος· νησύδριον ἐν τῷ αἰγαίῳ πελαγίου. Ἀλόντες· ληφθέντες. Ἄλοξ· καὶ λαξ. Ἀλοᾶ· τὸν λῶ ἢ ἀλοᾶν· ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσιν· ἢ τύπων· ἀπὸ τῆς πόλεως τὰς χας· ἀεὶ δὲ ἀλοᾶν ἀνόσιον ἐξέωθεν οὐ· αἰλιανός· οἱ μὲν τίρες πυρεῖς· οἱ δέ, μορεῖς· οἱ δέ, λίθοις· οἱ δέ, ὅτι, ποτὲ παρέσπειρεν αὐτοῖς κακὸν χείριον, ἀλοῶντες αὐτὸν, ἀπορραντῶ αι τὴν ψυχὴν ἠμάγμασαν· καὶ ἀλοώμενος· πατούμενος· σωτηριώμενος· ἐλίφαντι ἡμῶν ὑπὸ κλίναν αὐτὸν ἵνα δεδιὼς ὡς μέλλων τοῦ θη-

ρὸς ἀλοὺμμος ἀ πνεύμων σημ ὕπνου μὴ τύχη. Ἄλοσις ἡ περιυόνος θυμάτιον ἐξῆς ἐ πὶ σειδῶνος, ἴσως ποθόων· ὁ τῆς ἱππο θοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, Ἄλοσον ἴσως πισὸν, ἐπὶ τὸ ἀμόργινον τὸ ἄλητον ἐξ ὁλοχεῖ. Ἄλλοπρόσαλλος· ὁ μὴ ἑστὼς μὴ ἑτέρῳ ποτὲ δὲ ἄλλῳ προσιείμενος· οὐ μόνον δειλοὶ ἰῶ ὁ πρυσίας βασιλεύς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ποθεὶ ἄλλοπρόσαλλος. Ἄλλος ἀὴρ ἕτερος· ὁ μὲν ὅς ἕτερον μὴ καὶ θῆλυ σημαίνει φησὶν, ἄλλο δὲ ἔστιν· ὁ δὲ ἀὴρ τίς· ὁ πνέων ἐ ἀήσας· ἐ ἀήσω τέον μέλισσα· καὶ αὖθις· οἱ στεδὰ ρὴν ἑτέρου λαὸν ἑτέρῳ ἢ μέλαινα γῆ τε ἐκ ἐλίω· διὸ δὴ μεῖς οἱ σομὲν ἀήσον· ἢ κρικῶς ἐστὶ μὲν τὸν δυοῖν, τὸ ἕτερον ὧν ἑτέρῳ ἀντιδίδοσθαι λέον· ἐστὶ δὲ τὸ δύο τὸν, ἀήσον εἴρηται. Ἄλλος ἀήσον· ἀν ἀλλήλας. Ἄλοσ ἄχνη· ἀφρὸς θαλάσσης. Ἄλλος βίος· ἀήκ διαίτα· ποιμία· ἐστὶ τὸ εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαίνοντος. Ἄλλος ἔτος ἱερὰ· ἐστὶ τὸ βρίαν τὸ ποιεῖν τόντων· ποιμιῶδες· ἐστὶ θησεῖ λεχθὲν ὑπὸ τῶν τὸ ἰδιώτου δαπτυλίκρανα λεῖ· ἢ ὡς τὸ ἀλημιώνης διὰ τὸ παλαιοτέρους. Ἀλητρατεῖ· στρατιώτ. Ἀλητύδνικος· θαλάσσης. Ἄλλοτε μὲν ἡ μὲν ἄλλοτε μὲν ἄλλοτε μὲν· ἐστὶ ὧν ποτὲ μὲν δυσ ποτὲ δὲ πολύνυμον. Ἄλλο τόσον ὁ μέρος· τὸ ἢ ἐ ἀήσο τόσον· ἔτος εἴωθε λέγειν ἀήσο τόσον, ἐ ποιεῖν ἀ πλίσιον τὸ τὸ ὅλου μικρὸν ἀ τελές. Ἀλλόθια βαίνειν· ἐστὶ τὸ ἐν τῷ κυβεύειν διαμαρτάνοντος. Ἀλλόθιον ἀ μαθὸς· ἐπὶ τὸ ἀήθια παρὰ μικρῶν. Ἀλλοθιονομοῦντες· ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες· ἢ ὅλως, τισὶ τινὰ μὴ πεσοικηνότως διανέμοντες. Ἀλλοθιοπροφερεῖν· ἐχρῶς βαλλόεσθαι· ἐσκεμμένως μηδὲν αὐτὸν ἀλλοθιοπροφερεῖν μὴ ἢ παινοτομεῖν. Ἀλλοιωδαίτιατικὴ· Ἀλλοίως· πολεμίως· ἐ ὁδὸς ἁ· ἐ ἀπὸ ἀλλοῖ φεῖσαι τὸ δούλυσον· τὸ τέστι τὸ δυσμενῶν. Ἀλλοῦ γὰρ ὅστι τὸ ἀναιτχύντων φύσει γυναικῶν οὐδὲν νέκιον εἰς ἀπανθρωπίαν ἀλλαι γυναῖκες· τὸ τέστιν εἰ μὴ ἄλλη γυνή· Ἀλλὰ δ' ἐγὼ μὴν τοι πεσοῦντε καὶ ἀκείσομαι· ἀ εἰσοφαύσις νεφέλαις· τὸ τέστιν ἀ μὴ ἀθυμήσω· οἷον ἀ πολώσω ἐμαυτὸν τὸ λύπης· ἀ λλὰ δεῖ αὖ λαῶν ἔοθ' ἁ μὴ ἢ δραῶν ἥκειν.

Ἀ λλὰ διά τὸ ἐν ᾧ ποδὶ πρὸς τὸ λύραν ἁ μαρτί· πολοὶ ἐστὶ τὸ ὑπὸρ ἄλλης αἰτίαν ὁ φλήθντων τι μοιρίαν ἢ ἐφ' οἷς αὐδὶ πορά λον δοίκατι γερὰ μβοι· Ἀλλὰ θέμις· ἀ λλὰ δυατὸν· ἀ λλὰ θέμις πολιὸ τὸ μαθητοῖ σι λέγειν· ἐστὶ διασυρμῶ ἐ διαβολῇ ζαῦλα παρεισάγει· ἀ λλόξιν· ἡ φιλοσόφων τὸ βασιλεύειν ἐ φθονεῖν· οἷς γὰ οἰ ποιωνεῖν πόδι παύτων ἀ φθόνως. Ἀ λλὰ παῦθις ἀ λώπηξ· λείπει τὸ εἰς πάγων· ἐ ἅπαξ ἀ λώπηξ εἰς πάγων. Ἀ λλὰ ἡ ἔσι συνοφαύτου δήματ· ἐστὶ τὸ ἀ νυύτων. λείπει ἡ τὸ φαρμακὸν· λέγει ἢ ἐν ἄθει ὁ θρά πων· ὅτι ἀν ὄβδι τὶς ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐ ποδή· ὁ φάρμακον πρὸς δῆτμα συνοφαύβου· ἐ πεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ ἰατροὶ ἀ πὸ πολλῶν τες, ὅτι χρησιμώτατόν τὸ δὲ πρὸς τὸ δε· ἀήσω· ἀ λεξιτήριον τὸ δηλητηρίου δείκνυσι καὶ ὧν· ἐ φασι καὶ ἀ πὸ τῶν δακτυλίων ὄνυχας λᾶς φαρμακίτην· φησὶν· ἔμ, ὡς ἂν ἢ χρῆ φαρμακίτ τὸ δακτυλίου ἀήσο πρὸς δῆτμα τὸ συνοφαύτου· ὡς βύβλου χειρόνων ὄντων ἐ θηρίου πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος περίκ. Ἀ λλὰ λαχοῦσ' ἐστὶν ἐν ᾧ ἡ μέραι· ἀ ριστοφάνης ἐ δίκαζεν· οἱ δὲ ἀθλοθαῖοι, κἀγὼ μὲν ἐλικρᾶνῆ δ' ἀπὸ τὸ ἱ φυλῶν· οἷον ἀ πορώτη, τὸ ἄλφα εἶχε σημεῖον· ἡ δὲ τέρα τὸ β· ἐ φεξῆς μέχρι τὸ κ· δέκα δὲ φυλὲ σῶν, δέκα ἐ γὼ ἐνδικασεί· ὁ δ' ἀνλαχὼν τὸ ἄλφα, πρῶτος ἐδίκαζε· ἐ ἄμοι ὁ μοῖ· ἐμὲ δ' ἀνοήφησι λαχοῦσα ἀνὲ δίκαζεν· ἀ λλ' ἐστὶν· Ἀ λαζονά· θαλασσοπόρ φυρφ· Ἀ λμίζαι· βοᾶ λαρεῖς· ὑπένδυμα οἵτε λέπωνες πέπλοι. Ἀ λαζονιαῖον· ἀν ἀ λαζονεῖς· ἀν τιφανής. Ἀ λαζονίς· πορφυρὰ χλανὶς ἐ πεὶ δὲ τὸ ῥόδον πορφυρᾶν στεφανῶ τὸ ῥόδων τ' ἀ λαζονίδα ἐστὶ μαλλ· ἀ εισο· ἀ λουργὶς δ' ἐοθ' ἡς· τὸ ἀ λουργεῖ· τῆ ἀ λουργεῖ· ἐοθ' ἧκε ἀ λουργῆ· Ἀ λαζονοπωλικὴ· ἡ πορφυροπωλικὴ λεγομένη· ἄτος ἰσῶς. Ἀ λάβεσχωρεῖς τὸ σ· ἀ πὸ τὸ πίλος· ἐξ ἐστὶ ἄλαβος. Ἀ λλὰ βεβλέχειτις ἀ λφὸν πνέ· ἀ εισο· ὁ λυμπιάδης σταδιοδρόμος· ἀπὸ τὸ πλαρεῖ ούβος πλάμος. Ἀ λοφαλζω· σιερτῶ· παροινῶ. Ἀ λόφωνος. Ἀ λόφυλος· ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλ· ὁ ἀ λογμός. Ἀ λήκευβος· ἀ γόνιμος ἢ ἀ πόρος· ἢ ἀ λητεύβου πολλῶν· ἐ λεγχευθεὶς ἐστὶ πολλαχοῦ. Ἀ λγος· γαμετὴ· ἀ ειπὸ δου ἢ ἀ πὸ δρομέ· ἀ γος μεῶξον· ἐ εἴπε λαμοῖ· ἐ βλαβεῖ τὰ λγος. Ἄλω· ἡ αὐθεία ἢ ἄλω· τὸ δ' ἅλως, πλαισμα νεωτερικὸν. Ἄλω ἀν ἅλες· φιλύλλιος. Ἀ λῶ· πιοθ· ἡ κα βγωσθ· ἡ. Ἀ λῶ καλλα πειπείσην γλυκὴ ἐστὶ ἢ πὸ ἀ χθοῦς τὸ γένων κακώσεως ἀ λοὺς· καὶ ἐ ἀν δέτις ἁ λῶ πὸ ἀ ρανόμων ἢ κλοπῶς· Ἀ λῶσ

ἑορτὴ ὅσιν·

ἑορτή ἐστιν ἀθηναί. φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τὸ τοὺς ἀνθρώπους ταῖς διατριβαῖς περὶ ταῖς ἅλως γίγνεσθαι. Ἅλωαί. ἅλωνίαι. τοῦ τόπου ἔνθα ὁ σῖτος ἀλοᾶται. ἔστι δὲ καὶ κατὰ προφόρος γῆ. ἀπὸ τοῦ ἀλοᾶν, ὅ ἐστιν ἀλοᾶν ζῶντα. ἔθων οἰνᾶος ἀλωᾶν. τὸ δὲ ἅλωας, ἀπὸ τοῦ ἅλως. ἀνάλογον τῷ. ἀθηναῖος. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θόρου, ἀμφότεροι περὶ σιτολογίαν ἐγίνοντο. θορυβὰς μὲν ἐν τοῖς περὶ ἀλωνάδος. ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ σκαβανδρῳ. ὁ δὲ θορυβὰς ἐμφέρεσθαι ἐβούλετο διὰ τὸ ἄχυρον. Ἀλώβητον. ἄμωμον. ἀβλαβές. Ἀλωαί. ἀλωνίαι καὶ παραλήθειαι. Ἀλῶσιν. ληφθεῖσιν. πορθηθεῖσιν. Ἀλωάς, ὄνομα πύθιον. Ἀλωή. σιτοφόρος χώρα, ἀλήθειν τὸ μυρεψικόν. Ἀλώμενος. πλανώμενος. οἱ δὲ γήπαιδες ἀποφεύγοντα ἀλώμενοι, περιχώρουν αὖθις κατὰ λίγνυν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ θεσσαλός, λιπὼν τὴν παιδίσκην ἀλώμενος ἐτέλη. ἔπειθις. ἀλώμενος ἔρχομαι τὴν ἐφοδον τῶν βαρβάρων, ἦλθον εἰς φαρσάλων. Ἀλῶν δὲ φόρβης, ἔνθεν ἦλθεν ἔνθεν. ἔπειτα καθέλκυσε χρωμένων τοῖς οὖσι καὶ μηδενὶ μηδὲν διδόντων. Ἀλῶναι. ληφθῆναι. ζωδιεῖναι. ἐπιορκεῖν ἁλῶναι μᾶλλον φυλακτόμη. λέγεται δὲ ἅλωνι. Ἀλωμένη ἐπὶ ἁλωνίαι καθόπιν. Ἀνῆσσοι παρὰ ἅλωμι δυνάμενοι ὀλίγα μύρμηξ, ἠρίον σπυρώλαξ δίψαδος σπιτσάμιλλον. ἀπιθανός. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θόρου, ἀμφότεροι πρὸς σιτολογίαν ἐγίνοντο. θορυβὰς μὲν ἐν τοῖς περὶ ἀλωνάδος. ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ σκαβανδρῳ. Ἀλώνητον. τὸν μὴ ἀλῶναι εἰωνημένον. ἴσον ὦν, βάρβαρον. ἐπαροιμία. ἀλώνητον ἀνδράποδον. ἔστι δὲ οὐδενὸς λόγου ἄξιον. παροσσον οἱ ἔμποροι νομίζοντες ὡς τὴν μεσόγαιαν ἅλας ἀντὶ βύβλου οἰνέτας ἐλάμβανον. καὶ ἀλώνητος, ὁμοίως βάρβαρος. οἱ γὰρ θρᾷκες ἀνδράποδα ἀλῶν ἀπεδίδοντο. Ἀλωνία. ἡ τοῦ ἅλωνος. καὶ ἀλωοδιβῶ ἔστι τοῦ ἅλωνος διαδέρω. Ἀλωπεκῆθεν. δῆμός ἐστιν ἀπὸ ἀλωπεκῆς ἀντιοχίδος. ὁ δημότης, ἀλωπεκᾶς. ἀλωπεκιανός. ἐπὶ ἀλωπεκία ἡ ποδαγρικὴ φαλακία. Ἀλωπεκίζων. ἔστι τὸ ἀπατεωνίζων ἐγχειροῦντων. Ἀλωπεκόννησος πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν χερρονήσῳ. Ὅτι αἶνος πόλις ἐστὶ θρᾴκης. ὧν οἱ πολῖται ἐθνικὸν ἀλωπεκοννησίοις κατὰ τὸ ἴσον. ὕστερον δὲ σὺν μυτιλήνης ἐκύμης ἐπαναγόντος ἐπὶ πίνους. Ἀλώστης, ὄνομα πύθιον. ἐπαροιμία. ἀλώστης οὐ δωροδοκεῖται. ἔστι τὸ μὴ ῥᾳδίως δώροις πειθομένων. κρατῖνος νόμοις ὑμῶν εἷς μενέπατος, ἀλώστης οὐ δωροδοκεῖται. Ἁλῶσαι τὸν βοῶν ἐλαύνειν. τὰ πλεῖστα παροιμία ἐστὶ τοῦ μὴ λόγον ἀπραίνοντων. καὶ δὶς συνώντε. καὶ δὶς σύνωσι πρὸς δόκα. Ἁλωσόχρους ὁ πολιός. Ἁλῶσαι. οἱ τοὺς ἅλας φυλάσσοντες. Ἅλως. μέτην. ἢ μᾶλλον. ἢ κατὰ λλον τρόπον. εἴρηται δὲ ἔστι τῶν ἄλως μετὰ τοῦ ἄρρεν. ἔστι ἄλως τε. ὃ δὲ ὦλιθον ἄλως αἰὼ χαί. αἱ καὶ τὰ θῶ ἐχθρὰ ἀρᾶσθαι.

Ἅλως ματαίως. ὁ πόνος δὲ ἅλως. Ἅλως τὰ ἅλωνιλίνεται ἀπὸ κοινοῦ. Ἅλως οἱ ὁμοῦ δυνάμενοι ἢ εἴτε ἅλως εἴτε ἔδωκαν φανεὶς συμφέρον αὐτῷ γενέσθαι. ἂν κρεῖττον πόνον ἢ μέτρον ἢ μᾶλλον. ἔπειθις. ὑπορθρεύοντων, τί φατὲ οἱ τὴν πόνοιαν ἀλᾶσθαι ἅλως ἔμυθονεῖναι λέγοντες. ἔπειθις. καὶ δὲ ἅλαβῖς φιλοσόφοις ἐπαρκοῦν ἔστοις δρομένοις. αἴτιος διὸ εἰσὶν αἱ ἁλιθόλαν ἔπειτα προαίρεσιν. Ἅλως ἀδεῖς. ἐπὶ τοῦ μέτρου προύνυχον. Ἅλως ἀναλίσιμος ὕδωρ. ἐπὶ τῶν μέτρων ἐν λόγοις πονούντων. μετήνεγται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόμενον.

Ἁλώσιμα. ἁλῶσθαι. ἀρειανός. ἀπὸ τοῦ Φρουρίων ὁρμώμενος, ἤτε καὶ ἔφερε τῆς ὑπερείρωου ἡ ὀλίγ. καὶ αὐτὸς οὐδαμῆ ἦν ἁλώσιμος. Ἅλωσις ἰδουσα λίμ. ζητεῖ, ἐν ᾧ ἀντίοχος. Ἅλωστε. μᾶλλον. Ἁλωτὸν τὸ ληφθῆναι δυναμένου, πᾶν τὸ ζημιοῦμενον ἁλωτὸν. σημαίνει δὲ καὶ μᾶλλον μόνον. καὶ ἁλωτοί, ληστοί. χειρωτοί. καὶ ἀριστόδης. οὐ μὴ ποθ' ἁλῶ καὶ ἀποφύσω. Ἁλωτῷ ῥήματι. Ἁλλὰ τὸ αὐτὸ τοῦ ἄλλωτινί. Ἅλωτον, ὄνομα ὄρους. καὶ ἅλωτις, ὄρη ἐστὶ μικρὰ. ἃ ὡς ποτε τεῖχος ἰταλίας φύσις ἤγειρεν. ὑποφυῆναι μὲν τὸ ὕψος. ἐστὶ μικρὰ ἔστα δέ, ὡς πᾶσαν ἰταλίαν διῆκον τὰ ποδικά. ἃ δὲ βολὰς καθοῦσι. ἐπὶ ἅλωτις ὄρη διοδεύοντα μάλιστα ἐπὶ λούρας. ἔνθα ξυέβαινε φάρια συχνὰ εἶναι. δηλοῦσι δὲ παλαιοὶ ὧν μνήμοι φυλακὴν ἔχον.

Ἅλσι τεμών. Ἁλσὶ διασημηθεὶς ὄναται τὰν ὄβοσι. ἐπὶ τῶν παραπιόντων μεθαφορικῶς ἀπὸ τῶν κωλῶν καὶ τὸ οἶνα ὅσοι ἅλες βαίνουν ὑπὸ τὸ μὴ δύνασθαι μὴ ὀξύζηλον χερῶς. ἐπειδὴ τὸ ὑπὸ μέθης ὡς ὑπὸ παραφερόντων ἐπορέγειν εἰώθαμεν ἐλαίῳ ἅλσι μεμιγμένῳ. ὡς δὲ τὸ ἐφιλο-

δου μὴ παθεσκιόεις ἀμφὶ καὶ παραφρονοῦντος οἷς ἐπὶ ὁμολογουμένοις ἐξαρνοῦσιν, ἐπὶ τοῦτο τὴν μετα-
φορὰν ἐχρήσατο. φησὶ γὰρ ὅτι οὐ λέγεται τὸν ὠφελημένον διαβεβηκέναι ἀλσίν. ὡς ἐπὶ ἀσιτίαν δὲ
λόγον ποιούμενος. οἱ τινὲς σημαίνομενοι ἀλσὶ, βελτίονες γίνονται. ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦντας
βρέχομεν ἐλαίῳ καὶ ἀλσὶ καὶ ὠφελοῦνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλαλάζει. λέγεται γὰρ παχέα ὑ-
πὸ παμψύχης ὧν δερμάτων ἁλσὶ μαλασσόμενα, εὐρύτερα γίνεται. ὅταν δὲ ἐνφήσιν, δοκῶ καθαιρεθεὶς
τὴν παχύτητα. Ἁλσίμβροτικὸς εἶδος. φύχουσά τε ὑγραίνουσα. παρὰ τὸ ἁλίσκω ἢ τὴν ἐλεύνη. ὅ-
θεν πρὸς τὰς ζεούσας ἀερμόζει φλεγμονάς. Ἅλσος. ὁ σύνδενδρος τόπος. αἵτινες ἐπὶ ξάν-
θου σὺν τῷ ὀλυμπιάδι ἄλσεων καὶ τῶν χώρων τῶν θεῶν διϊκομένων, κατεσκάφησαν. Ἁλτεῖον, ὄνο
μα ὄρους. Ἁλωάσαι καὶ τύπτεσαι. καὶ ἁλωαὶ τύπται. Ἁλοίη. πρατηθείη. καὶ ἁλοῖεν. λη-
φθεῖεν. Ἁλοιάμ. ἅλοι ὤναντο. ἐπὶ τῶν παρελπίδα κληρονομησάντων. Ἅλλος. ὁ πα-
ραλλαγμένος. καὶ ἀλλοδαπός. Ἅλοιφανής. Ἁλοιῶν. τύπων. πρώων. ὁ δὲ, ῥοπάλων ἁλοι
ῶν. ἢ θέτερον τρόπον τῶν ἑπτείμεν. σὺν θεῷ τε ἁλοίας ὁ ὃν πατέρα τύπων. ἐπ ἁλοιῶσαι καὶ τύπτε
σαι. καὶ ὅμηρος. ἄχεις ἀπηλοίησεν. ἀλόω δὲ τὸ χαίρω. καὶ ἀλύω ὁ λυπουμαι βαρυτόνως. Ἀλ-
λοίωσις. ἀλλοίωσις ἐστὶ μεταβολὴ ἕξεως δοκοῦσα ποιημένης ἕξις δοκοῦσα ποιημένον τὸ αὐτοῦ ἐποιθι-
μένου μένοντος. διπλοῦς δὲ τοῦ πάθους λεγομένου. ὁ μὲν εἰς φθορὰν ἀγωνιείως λέγεται πάθος
τε καὶ ἀλλοίωσις. ὁ δὲ εἰς τελειότητα οὐκ ἀγωνιείως λέγεται πάθος. οὐδὲ ἀλλοίωσις. ἀλλὰ τέ-
νεσις μᾶλλον καὶ παρουσία. ἄλλοις μὲν, πλῶτα. ἄλλοις δὲ γέμφοι. παρόσον οἱ μὲν, λάλοι.
οἱ δὲ, φαλῆροι. Ἁλοίτης. Ἅλοιτο. κινοῖτο. ὀρμῷτο. αἰεί τοι παρὼν ἐπὶ σήματι λῖτο
φόνλεις, Σιμοείσιος μελανιοὺς κισσοὶ ἁλοιβὸν πόδας. Ἁλοιφή. τὸ λίπος. καὶ ἡ ἀλείφασιν.
Ἁλυσπίης. λυδῶν βασιλεύς. οὗ ἓν μὲν ἐπολέμια γηναῖος. ἄλλως δὲ, ἀηδὲς. καὶ τὸ ποτε
τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν, ἴσχυσεν ἐγγυήσασθαι Ἁλυσπίων. ὅστις ἕως μὲν νέος ἦν, ὑβριστὴς ἦν ἐπὶ ἀηδέστ.
ἐπεὶ δὲ ἦλθεν ἀνδρῶν, σωφρονέστατος καὶ δικαιότατος ἐπ ἀνδρικώτατος. ἐγκλήσασθαι συναναίοις ἐπείλε τὸ
ἄστυ. ἔθος γηναῖον ἦν τὸν πρῶτον τρέφοντας δὲ ἐπὶ παιδείαν, παρὰ πᾶσιν ἑαυτῶν τρατὸν ἄγειν ἐσάρ-
δεις. σὺν οἷς καὶ πρῶτον. ὅστις ἦν ἐπὶ τῶν πάντων ἄρχων δοκοδεδειγμένος ἀδρα-
μυττείου τε καὶ βάρις πεδίου. Ἁλυσπίου πολιορκοῦντος περὶ ἦν φησίν. Ἅλυβη. ὄνομα κώ-
μης. Ἁλύδνιος. ὁ καθὼς αὔριος. Ἅλύδιμος ὁ ἰσχυρός. Ἁλύσ, ἀδημονεῖ. δυσχεραί-
νει. ἀθυμεῖ. ἀπορεῖ. ἀλύουσα καὶ ἀσχάλλουσα πᾶσαι. καὶ ἀλύω τὸ χαίρω σύνιστε. Ἁλύειν τὸ
σὺν ἄλλῃ δυσφορεῖν. σημαίνει δὲ οὐ ἴστε, καὶ ὅ τις θέναι ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως. ὅμηρος. ἢ
ἀλύεις ὅτι ἶριν ἐνίκησας τὸν ἀλκήτην. ὅθεν καὶ δασύνεται. σοφοκλῆς. ἐὰ τέμ ὧδε λύειν. ἐπὶ δὲ
τῶν δυσφορεῖν καὶ φιλοῦται. ἀγαθίας φησὶν. ἀλύοντι δέ οἱ καὶ γνωμαὶ τάσυντείνασα, ἔδοξε χρῆναι
ἀποπειρᾶσθαι ἀμήτιος τῶν φερείου. δίδυμος δὲ, ἀμφότερα φιλῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαί
νεσθαί φησι. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς ἄλκης. ἀπηνέστερον δὲ τὸ, ἀμφότερα δασύνειν. καὶ γὰρ τὸ ἀλεαίνεσθαι,
δασύνουσιν οἱ ἀττικοί. καὶ πάντα οὕτω ταῦτα. Ἁλυκών. ὄρυμα. ἁλυκὴν δὲ οἱ ἐπωνομάσθη πηγὴ
Ἁλυκρά. χλιαρά. γλυκρὰ δὲ λυκρά. Ἁλυκτεῖν. δυσφορεῖν. ἀγανακτεῖν. Ἅλυβον. τὸ
ἄφυκτον. Ἁλυβωπέδη. ἡ χαλεπὴ πέδη. Ἁλυκτοσύνη ἡ ἔκπληξις. Ἁλύξαι. συμφυγεῖν. ἢ
καταξύσαι. Ἁλυσσότερος. ὁ μὴ λυσσούμενος. Ἁλυσείδιον καὶ ἁλυσειδωτὸς θώραξ. Ἅ
λυσις. ἁλύσεως. Ἁλύσιον. πλοκίου γένος ποδὸς τὸν καλχηλον. μέν ἀνδρος καὶ ἵππου ποδὸς τὸν καλ
χηλον ἁλύσιον τίσι δόντα. Ἁλυσιτελὲς. ἀσύμφορον. Ἁλυσκάζειν. ποδὸς ἔσθαι. συμπλέ
κειν φάγειν. Εἰ δὲ φέπος ἔλιπεν ἁλυσκάζεσαι ἰάμβων. Ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυσιμε-
λὲς. Ἅλυτα. ὄνομα πόλεως. Ἄλυτος. δυσχερὲς λούμενος. ἐν ἐπιχειρήματι. καὶ οὐδὲ
πω ἡμέρας ἁμῖν. Ἄλυτος ἁβάσκοι, γυναικὸς πενίη.
Ἄλφα. ὅτι τὰ ἄπλιτα. οἷον τὸ ἄλ
φα χωρὶς ἄρθρου, δίδωσιν ὑπόνοιαν ὡθεῖ. ἐπὶ δὲ σὺν ἄρθρῳ, πλαγίᾳ πτώσεως. Ὅτι καὶ τὰ ἄλφα φω
νὴ τῷ πρώτου στοιχείῳ ἐπ ἄρχοντος, ἀπὸ τὰ ἄλφ ἑβραίων τὴν ἐπίκλησιν ἔλαβεν. ὥστε καὶ ἐνδιαφέρ
μαθεῖν εἶναι τὰ ἑβραϊκὰ μ. καὶ σὺν ὅλῳ ἐπ ὅλῳ ἑαυτοὺς διαπαίζοντες, ἂν λαμβάφωσιν ἕλληνες.
Ἀλφάνη. ὑείσιη. μὴν ἀνδρὸς ὁ μοναθείοις. ἦν δ ἦλθεν οὔτε νυμφίος τε ἀλφανὴ. ἀεὶ σοὶ θεσμο
φορίαζόσας.

φορίαζε σας. οἱ μοι κεφαλή μου, τ τόθι μὲν ὀπτεῖ πὲ μὴ κήρυξ οὗτος ἀλφάνῃ. Ἀ πολις ταξιαρχίας. οὐθαμῆ ον αὐτῷ λᾶ ρομοι τ τοξο τ ἀπὸ κηρύξῃ τις ἐὰν ἀλφάνῃ. καὶ ὁ ποιητὴς. ἐναπὸ μροιου ὅς τἀλφαίει. Ἀλφεσίβοια. Ἀ ρετικὴ προσῳδ. Ἀλφός. ποδαμός. ὁ μηρος. ὃς ἐλᾶ ρὺ ῥέῃ πολίων διὰ Γαίης. οὐ σὺν ἡ πωγῆς Ἀ θέως κρύπτεται Ε πολλὰ ὑπὸ χθεὶς τὸ πνεῦμα ὑγρὸς, ἐκβάλλῃ πόδι λυκήαν τῆς ἀρκαδίας. ὁ δὲ ποταμὸς οὐ πλέω τὸ πνεῦμα ἀ ποσχὼν τῆς πηγῆς Ε κρυφθεὶς ἐπὶ δέκα σταδίους, πάλιν ὑπ πίπτῃ. Ε ὑπολαβὼν φορός μενος διὰ μεγαλοπολίτιδος, Γαὶ μὴ ἀλχὰς ἐλαφρός. εἶτα λαμβάνων αὖ ξησιν. καὶ διανύσας ἐπὶ φανὴς πᾶσαν τὴν προφερομένην χώραν ἐπὶ δέκα σταδίους ὑπ φανὴς γίνεται πρὸς λυκήαν. ἤδη πρόσει λφῶς καὶ ὑπὸ τὰ λασία ῥᾶ μα. παντελῶς ἄβαθρος ὢν, καθαρός. Ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς ἀρκαδικῆς πόλεως. ἣ κεῖται παρὰ τὴν πελοπόννησον. δύο μηρος δὲ διὰ μὲ ἀφιλόδος θαλάσσης εἰς τὸ πέλαγος, μηδαμῶς τε τῆ ἁλμυρίδι μιγνύ μηρος παρὰ τὴν νῆσον ἀναδίδοται σπελίας. πόδι τὴν πηγὴν τὴν λεγομένην ἀρέθασαν. ὡς ἀνθεώτης ὑδώ μηρος. ἀλλοῦ τοι τρέχει τὸς ἀλφειὸν πνέων. οὕτω σωτὸ μως ἔχει, ὥστε ὁ λυμπιακὸς σταδιοδρό μος ἀπὸ τὸ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. Ἀλφικός. Ἀ ρετικός.

Ἄλφι. ἄλφιτον. τὸ τὸ δὲ καλεῖται ἀπὸ ζωπυρον. ὅφασι πρῶτον Ἀ ρεῖν ἐπὶ χαρμον. Ἄλφιβοι ἀπὸ νέας πειθῆς ἄλωρε. Πολλὰ μὴν ἄλφιβοι ἀ πέπλῳ πεφυρμένα. πολλαὶ ἠμειβαὶ ἀλεῖν μύλη ὃ τις ἰῶ αὐτὸ θι. Ἀλφιτα μοιρουσ. ἀ ειστὸ ἣν ἀ πὸ κλίνη τὴν θύραν, τ ἀλφιτα μοιρᾶ βοῖς ἀ ῥοις ζεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν. ἡ παλαίφ μαιρε. Ἀλφιτεῖς. οἱ ἐξ ἀλφίβα πιόντες. ὑ πορίδης. Ἀλφιτόπωλις. ἡ ἐξ ἀλφίβα πωλοῦσα Ἀλφιτοσιῶ. Ε ὃς τις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένῳ ἀεὶ τ μάζαν ἐσθίῃ. ξενοφῶν. Ἀλφουσ. λάνηιουσ. ἡ λάνη αἰ. Ἄμα δοτικῆ. δημοσθένης. ἐπὶ τῶν ὑ θ Ε ἅπαξ μᾶ ξε. Ε ἐν ᾧ ὑ πορ ῥητόρων λόγῳ ἐπὶ πὼν. ὁ δὲ θάνατος βοῖς ὦ φρονᾶ σιν οἰκρός. τοῦτο δὲ ἅ ματῶν ἐνθάδε παντ τ κατέγνωσαι. αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τῆ τὸν αὐτ τ καιρ ἐν ᾗ ἐπ πιφῶνος ὡς ἀ πέδοτο θεμιστοκλέα μενῶν. ἅ μα τὴν τεῖς αὐτὸν ὕβριν, Ε τ τὸ δή μα τ χειροβυί. Ε δημοσθένης ἐν ᾗ μ μφί. Ε τὸ ἀλῶ αὐτιφῶντι δέ, ὃ ἅ μα ἐᾶται ἐπὶ τὸ αὐτὸ. φησὶ δὲ ἐν προοιμίοις. ἀ εἰ τότε, πᾶσι μὲ μοι κρεῖττον φαίνεθ. ἅ μα τε μαρτυρία ἀ ρετῆς πᾶσ ἔχομαι. καὶ παρὰ δημοσθένῃ ἐν τῷ πρὸ ἐτεφάνῳ. πάσας δὲ λοιδορίας καὶ βλασφημίας ἅ μα τούτου πεφεύγημεν. Ἄμαξα. ἐπὶ τ σκολιῶν τ λόγων. ἀ ὲ τ ἐν ἀσίᾳ πλουσίων. οἱ φυσικῆ τέχνῃ ἅ μαται ἔπλεον, δόκησι ἐπὶ δοκῆς σωθ πίπτοντες. Ἄμαδίδυ καὶ λάμβανε παροιμία ἐπὶ τ ἀγνωμόνων καὶ ἀ πίστων. Ἀ μαδδύος. δύο τεγάναι. πατὴρ καὶ υἱός. οὓς Ε φιλίᾳ ὦ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν κίνδυνον πόλεμον. Ἄμαξ. ἅ μα ὄχημ. προοιμία ἐπὶ τ λέχεως καὶ ὀξέως ἀνυομένων. Ἀμαλη. ὀκαρπος. καὶ παροιμία. αὐτοῖς ἀ μάλαις. ἐπὶ τ πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων. οἱονεὶ αὐτοῖς ῥάθαρεις. Ἀ μῆλέκται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις. παροιμία ἐπὶ τ ὑ φιεμένων Ε ἐχὺ ἐπὶ λανθανομένων. Ἀ μαζόνδον ἰδρόν. ὃ ἀ μαζόμβυ ἱδρύσαντο. ἅ πτως ἰσαῖος. καὶ ἀ μαζόνδον πλάσαι. Ἀ μαθέσιν. ἀ νηκόοις. ὁ δέ, ἡ λαυνεν υκτὸς. ἀ μαθέσι τ ποιεῖ μὴ μέζωντ πλεμίοις ἐπιτρεπεῖν. Ἀ μαθέστερ. Ε ἀ μαθὴς. ἂν ἀ παίδευτ. Ε ἀ νόσμητος. πολλῶν. ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ τ ἀσμαθῶς. Ε ἐπὶ τ μὴ μαθόντος. φύσει δὲ ἐπὶ τ σταμένου. Ἀ μαθεῖ. ἀ δι δάσκηος. ἀ μύντ. ὁ δὲ ἀ νάδεξ. Ε μὴ ὧν ἃ μαθὴς οἰῶν τ παῖδα ἐ παναγεῖ Ε ὑπ ξέφως γνῶσι.

Ἀ μαθὴς. ἀ δίδακτος. ὁ δὲ ἰουσῖνος ἀ μαθὴς ἰῶ γε μαθητῶν. ἅ παντ Ε τὸ δὲ λεγόμ, ἀναλφάβητος. Ε ἀ μαθὴς ἐ φῶ ηὐπολυπρά μων. ἀ δὲ τὸν αἰσωπον πατάτηνας. ἐπὶ τ ἰδιωτ. τὸ δὲ πᾶσι, ἴσον δεῖ Ε ὑπ διαφέρειν. ὡς ὁ ἀφικέσθαι λέγομεν. καὶ αὖθις ἀειστοφάνης. ἅ μα βέστερόν πως ἐπὶ καὶ σαφέστερον παρὰ τὴν παροιμίαν. σαφέστερόν μοι νῦ μαθέστερον φράσον.

Ἀ μαθία. ἂν ἀναισθησία. πλάτων. Ἀ μαθος. ἡ τῆς πολιάδος ἠόνις. φάμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης. Ἀ μαθοῦσ. πόλις κύπρου. Ἄμανίς. ὄρθρος. καὶ μέφεσιν λέγουσι τ ὄρθριν. Ἄμαλασούνθα. αὕτη μήτηρ ἐθελέχου. ἡ τῆς διαδοσώκους Ε πολεῖς ἐλθοῦσα, τῆς τε φύσεως ἐπάμαρ ἀρρενωπὸν Ε δεικνυμένη, ὅσον χρόνον τ πόλεως πρὸ ὑπ, δέος τε πάντων ῥωμαίοις τὸ σῶμα ἐκπλάσειν. ἡ μέμασιν ἐξημίωσεν. ἀ μὴ ἀ δ γ τοις ξυνεχώρησεν ὑ τὴν ἐκείνων ἀδικίαν

ὀργῶσιν. ἐβούλετο δὲ τὸν παῖδα τῶν Ῥωμαίων ἄρχουσι βαρβαρίζειν, ὁ μόρσιμον πᾶσι τοῖς
Φοίβῳ δυσμεμάτοις οὐκ ἐκφυγεῖν. δείσαντες δὲ μὴ ἐξαμβλώσκῃ τὴν ἐν γήτοις περόντων οὐς πορ-
πίσατο μᾶλλον ἁπάντων ξυνετοὺς τεκνῶν εἶναι, ξυνδιαιτᾶσθαι ἀπαλείχων ἐπέλα-
σε. γήτοις δὲ ταῦτα οὐδαμῶς ἤρεσκε. τῇ γὰρ δυσθύμου ἀδινίας ἐπιθυμία βαρβαρικώτε-
ρον πρὸς αὐτὸ ἄρχεσθαι ἤθελεν. καί ποτε μὴ ἐμαρτάνοντά τι ἐν τῷ ποινῷ τὸν παῖδα λαβοῦσα,
ὤρασσε. καὶ ὡς δεδακρυμμένος δυσθύμως ἐν τῷ ἀνδρωνίτιν ἐνθένδε ἀπῆλθε, γήτοι δὲ αὖθις ἐντυχόντες,
δεινὰ ἐποιοῦντο. καὶ τὴν ἀμαλασύνθην λοιδορούμενοι, ἰσχυρίζοντο βασκῆναι αὐτῷ τὸν παῖδα
ἐξανθρώπων ἀφανίζειν ὅτι ἐξ ἄχεα. ὅπως αὖ τὴν ἑτέρωθεν ἀνδρίδος καὶ τῷ ἐλθοῦσα, ξὺν αὐτῷ ἄρχοι.
ξυλλεγόντες δέ, ἐκτίνοντο ἀκορθῶς φρίσιν, ἀδεῖς τὸν βασιλέα παιδολύεσθαι. μεμαλάττειν γὰρ τὸ
λύπεχωρεῖσθαι ἀνδρίας, καὶ δίδασκαλίας περόντων ἀνθρώπων. ἔστι τὸ δεινὸν ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν ἀπ-
ορίνεσθαι ἐν τῷ ἐκβαλεῖσον. λέγειν τοίνυν τὸν ἐντινὰ ἔργα βλαπτικῶτε καὶ δόξαν μέγαν ἐσόμενον,
φόβου τὰ ἐνδίδασκαλον ἀπαλλαγήτε, ἵνα ἐν τοῖς ὅλοις μελέτας ποιεῖσθαι. ἔλεγον δὲ ἐκ ὡς
ἂν πορρὰ τῷ τὸ ἀπὸ τὸ σκύτους ἐκβληθῆναι δέος, ἀμήποτε ξίφους ἅδρεπτίσ ὑποφέρονεῖν ἀξι-
ώσουσιν. ἀνὴρ ὢν δέ ποινα ἔφασαν, παιδαγωγὸς μὴ τούτου, χείρων ἔα. οὐ δὲ ἀπὸ ταῦτα λείχω παῖδας
ὁμοδιαίτους ἅλιπασι δίδου. οἱ πορρὰ τῶν ἁλῶν ἐκλιπεῖν ξωπαμάζοντες ἐστὶν ἀρετὴ καθαπερ βαρ-
βαρικὸν ὁρμήσουσιν. ἅδε, ὅτι ἐπένασε μ. δείσασαι τὸν ἅδαιρουλ ξυνεχώρησε παῦλα ὅσα οἱ
βαρβαροι ἤθελον. Ἀμαλκή, ὄνομα εἰδὼς τὰ μαλικήτης. Ἀμάλθαντον, ἀνένδοτον.
ἑδραῖον. Ἀμαλθείας κέρας. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων καὶ ἀθυμούντων καὶ ἀπραγούντων.
ἐμπίνα μοι βίος ἔδιν ἀμαλθείας κέρας αἰγός. ἀμαλθέα γαῖα ἡ βοφοὸς τοῦ διὸς παρὰ τὸ μὴ μα-
λάσσεσθαι. Ἀμαλδυνθήσομαι. ἀφανισθήσομαι. καὶ ἀμαλδύνεσθαι, ἀφανίζεσθαι. Ἀμαλκεί
δης. Ἀμαλλοδέτης. ὁ ἁρμόζων ματα συλλέγων. Ἀμάμυξις. σαφυλῆς γλῶσ. οἱ δέ, τὴν ἀν α
δεσμοῦντα δὲ οὕτως καλεῖσθαι. ὅτι δὲ καὶ παρὲπιχάρεμω. καὶ παρὰ σασφοῖ τὸ ὄνομα. Ἀμάν-
τος πόνος ὡς ἂν βασιλικὸν πραγμάτων διαρείου, ὑπέσχετο δὲ βασιλεῖ μύρια βλάπτειν σοι σειν
εἰ ἀπολέσοι ἰουδαίους. ὡς δὲ ἔπεισεν, ἐπασα λαβὶς ἔθνεσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πάντας ἐξαφανίσαι.
περὶ ἧς συντελεσθῆναι ταῦτα, μεροδοχεῖος ἡ παλαιὰ τὸ βαίθεσιν διὰ τῆς ἐσθῆτος δηλοῦσι βασι
λεῖ. ὁ δέ, βλέπων τὰ ἐπιβαλόντα ἀνεπιβλεβῆ. τοῦτο ἀμὰν ἀνεσάρωσε μὴ ὂν τα σαυρὸν τὸν μεροδοχεῖον.
πολεῖσι τε δὴν ἐχθρὸν τοῦ ἰουδαίων ἀπώλουτο. καὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἑορτάζουσιν ἰουδαῖοι.
Ἀμᾶν. θεοείζν. παρὰ τὸ ἄμα. βάθειος. νυνὶ δὲ ὄντως παῖδες ἐκ τοῦ πων φάγειν ὁ βῶν τὸς ἀτ-
μᾶν καὶ φίλοις πιστεύ. Ἀμμανίται ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας. Ἄμανον
ὄρος πρὸς τῇ ιλιμία. ἐν λήθη δὲ ἄμανον ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας ὀρέσης ἀπὸ βαίρων σωὶ φι
γθεία τὴν ἀρτεμιν νομίσας ἐν τῷ τοιούτῳ ὄρει τῆς μανείας τὴν λύσιν λύρε. Ἄμαξα
ὄμβουν ἕλκῃ. παροιμία ὅβων τὸ κρεῖττον ἐκ τοῦ χείρονος ἄγεται. Ἀμαξεία ὁδὸν ἁμαξῶν
φόρβος. Ἀμαξὶς. εἶδος πλανήτων. ἰὼ νῦν κεφαλὴ φαμεν. σύμμαχος δέ, ἐκ τὸ μιμῆσθαι ἁμά
ξιον. ἀειτοφάνης νεφέλαις. ὅτε περὶ ἁμίλλωσι διασίοις ἁμαξίδα. Ἀμαξιτὸν. ὁδὸν δημοσίαν
μάλχος. κατὰ δὲ ἐς βολὴν ιλιμία, ἁμαξιτὸς ἰὼ ὁδός. ὀρθία ἰσχυρά. ἐκ ἁμίλχαρος εἰσελθεῖν σε α
ῥάματι ἐπὶ τῆς ἐκώλυεν. Ἀμαξουργοί. ἁμαξεργοὶ λέγουσι τὰ ἀγριοπήγους. ἐκ δὲ οἱ ἀγριο
πηγοί, τεκτόνων. οἱ ταὐτὰ μάξας κατασκευάζουσι ἐκ πάντ᾽ τὰ ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. Ἀμά
ρη κύδρεορεά. Ἀμαρύσσας. ἀπὸ τῆ ἁμαρᾶ αὐθεῖ πονήσιος. αἱ τῆ γυναικὶ ἁμαρύσσες ἐκ
πίτ᾽ ἀνδρας ἐκ μόν. ἀπὰ ἐκ παίδων ἁπονθαμάνον. ἔστι ἐκ δόξαν τινὰ φθέγγεσθαι ἐκ τὸ ἐπιπολῆι
σον συμβήσεσθαι, ὡς φύσει τὸ πυρ τοῖς γεναμμένοις ἐοίκασιν. Ἀμαρτεῖν ἡμπῆ καὶ δοτικῆ ἀποτυχεῖν.
Ἀμαρτὴ αὐθυποίαν. ἁμαρτῆ δὲ ἐπιέρεκμα. ἁμαρτάνω δὲ δοτικῆ. Ἀμαρτὴ σεσ-
ούκ ὑπολάσεται. ἐὰν ἁμαρτήσει, διὰ δι φθόγου. Ἁμαρτία. κτοῦ ἀμαθοῦ δυστυχία. πα-
ρὰ τὸ μέρπω τὸ καλαμβάνω. ἁμερπία τις ἔσα. Ἀμαρτίαν. οἱ ἀπηνοί. ἁμαρτόδα κρέ
δλοβος ὁ οἱ ἀγροὶ ἴωνες. Ἀμαρτολοί. οἱ παρανομία συζῶν πεπαιρέμενοι. βίου δὲ ἐφθαρμένου ἁ-
παλόμενοι. Ἀμαρτεῖν. εἴρηκε τὸ ἁμάρπτιμι. κρατῖνος δραπέτισι. πόθα πᾶς ὑμᾶς εἶναι

φάσκων

φάσιν ὡς μείρακες, ἀκμὴν ἀμαρτεῖν. Ἔολως, σύνηθες αὐτῇ ὄνειδος. Ἀμαρτυρήσας ἀμάρτυρος. Ἀντιφάνης. Ἀμαρυγὰς. ὄψεις. οἱ ἠδὲ κτίνας ὄψεως. Ἐὰμαρυγὴ λαμπηδών. Ἐπαμαρυσφάνης πίνησις. ὡς ὠκεῖα μυῶν φάτις. οἱ ἀπορίσασιν ἀμαρυγά. τοῦτ' ἔστιν ἡ τῶν μυῶν φάτις, ταχεῖα οὖσιν ὡς εἰκὸς ὠκεῖα. ἐκπεπερόντες οἱ λόγοι. Ἀμαρυγὰς ὀνομαζόμενος. Ἐὰμαρυγαίδης. Ἀμάρυγμα. φόρημα. εἴδωλον. πίνησις. οἷον, λαμπηδόνα. Ἀμασὰ πάντων οἶδα" πεπονῆσθαι σιάφ. Ἄλλοι ἔπη ἀμὰ μὴ αὐτοῦ λόγον, ἀλλὰ ἔτι αὐτομῆ ἔχειν ἀπονεμῆ. Ἀμέσεια πόλις Θρᾴκης. ἡ πολίτης ἀμασεύς. Ἄμασις δὲ ὄνομα νύειον. ὃς εἰς νύσσον πεσὼν ἀνῶν. Ἐπατερέφαβε ἐς φόρου ἀπαγωγήν. ἔστι δὲ Ἐὰμασρις ἡλικιν πάντα λιθοσαφῶς γυναικὸς πορίσιος ἀμάσριος τὸ ἐθνικὸν ἀμασριανός. Ἀμάσης. πείθουσιν ἄνδρα γλυκαίοντε κὴ ἀμάσην εἰσελθόντα δόμον τίξαι τὸν ἡμόδιον. ὄνομα ναρκίσσον. Ἄμασος ὁ ἀμάσιος. ὡς ἄπασος, ὁ ἄλυσος. Ἀμεζοχία. καρματοζοχία. Ἀμαλε. Ἔστι δὲ νσιολίων τοῦ ζόπωνος. δόμον ἔτι εὐπαισίω πλουσίων. εἰφυσικὴ τέχνη ἀμματα ἔπλεκον, δόκους Ἔστι δὲ δοκὸς σωαπτοντες. νεοσιώτιον. ἄμμα. δεσμὰ. ἐν Ἔστιγεάμματι. Χρύσεα φαῦσσοιο διέτμαγεν ἄμματα κρεῖ, ζώσδια δύς δαμᾶ χαλκελάτοισι θαλάμης. Ἐξαῦθις. ἀρρ Ἐ στρεπτῶν ἀμματι κεκρυφάλων. Ἐπισίδης πολιοχροΐου. ἐπεὶ δὲ λοιπὸν οὐ τὸς ἦν τὰ ἀμμάτων, διεσκεύασεν αὐτὸν ἀφαλεστέρα δέσει. Ἀμαυρὰ σκοτεινὰ. ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές. καὶ ἀλεξανδρεὺς ζῶν καὶ ζῷ ἔστω λοιπὰ διὰ λαμπάδος ἔχων οὐκ ἀμαυρᾶς, ὅτι καλῶς μοι ἔχει. Ἀμαχεί, ἀμάχως. Ἀμάχιος. ἔτος Ἔστι ἰουλιανὸς τὸ καβάτου ἄρχων ἦν μικρᾶς πόλεως Φρυγίας ἑλλιν. γρεγὸς τ ἱερῶν ἀνοιγομένων. μανιώδης καὶ θεόδουλος καὶ ταπεινὸς ζήλωτὴ χρῆσιν ἴσμεν, νυνὶ τὸς εἰς πάντας ἐκπεσόντες, συνέβρουσι ζῷ ἀγάλματα. οἱ πολλὰς αἰνίσσεσθε τιμωρίας διὰ τοῦτο ἐπομείναντες, ἐσχάραις τε Ἔστι πεθέντες καὶ πυρὶ ἐτιμωρεῖτο. πλὴν δὲ ἀνδρείαν ὑπέδεξαν τῷ καῦμα ἐπόντες. εἰ ἐκ πεθύμησας ὦ ἀμέμφιε ὁπόσων ἱερῶν ἀποστῆσαι, σπέυσον ἡμᾶς καὶ εἰς ἑτέρας πολεμίας ἵνα μὴ εἰς τὸ ὑστερῆσιν κτίσεσθαι οἱ ὀφθῶμεν. καὶ ἔτος ἐτελειώθησαν. Ἀμαχον. δυσμαχέσθαι χιτῶν. πίνδαρος, ἀμαχον ἡ πρύταν τὸ συμπονῆσθαι. αἰλιανός. ἰχθὺς δὲ ἀπαίγματο πλῆθος ἀμαχὸν ἡ μέγα. Ἐ αὐέπασαν ζόπωνον καὶ βωμοὺς ὠρθωσαν καὶ αὖθις. ἐτίθετο ἕκαστος, τὸ ἔργον ἑαυτῷ ἀποδεῖξαι. ἑώρων γὰρ ὃν βασιλέα ἀποδόντα τῷ ἀμάχῳ. καὶ αὖθις. ἤνδε ἰόρεσσι θεῶν ἀλλος ἄμαχος. καὶ αὖθις. ἀδοκήτου χειμῶνος καταρρήγνυται πλῆθος ἄμαχον. καὶ αὖθις. οὐδυνασία ἄμαχος. καὶ αὖθις. ἐς ὑποφορὰν δὲ ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τὸ μὴ ἔτι ἀνθρώπους εἶναι κατεφρόνει. Ἄμαχος ἀν μὴ μαχόμ. ξενοφῶν. Ἐὰ μάχηται οἱ μήπω μεμαχημένοι. Ἀμβακοὺμ. ζήτ. ἐν τῷ ἀβρακοὺμ βίβλῳ τῶν δωδεκαπροφητῶν. Ἀμβασις. ἀνάβασις. Ἐὰμβασις. οὐνύτις εἶσιν Ἀμβάτας. ἀναβάτας. οἱ δὲ ἱππεύσαντες, ἀπὸ λύσωσι τοὺς ἀμβάτας. ἀθλίους ζημιοῦσι τοὺς. Ἐ αὖθις. οἱ δὲ, ἐς τοὺς ἀμβάτας διέκπληξιν ἀπεσκάμμοι. Ἄμβενα. ὄνομα πόλεως. Ἀμβικήτης πέζας ὁ φεύς. Ἀμβλίδην βοῶσα, ἀμβλίδην. Ἀμβλίζω. ῥῆμα. Ἀμβλίσπω τὸ μάννα. Ἀμβλίσκουσιν. ἀποβάλλουσιν. ὁ συμβαίνων τῆς διαφθειρούσης Ἐ προβαλλούσης ζῴου μάλιστα τῶν θηλαστικῶν. καὶ ἀμβλίσκειν καὶ ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν καὶ ἀφανίζειν. Ἀμβλωθρίδια ἐμβρώματα. ζῴ ἡμιβλωμένα ἔμβρυα. καὶ ἀμβλωθρίδιον, αὐτὸ τε τὸ φθόριον φάρμακον. Ἐ δὲ καὶ τὸ διαφθαρέν Ἀμβλώσκειν τὸ ἀμβλῶσαι. Ἐ ἐξαμβλῶσαι τὸ ἀτελῆ γεννῆσαι. τὸ φθεῖραι βρέφος Ἀμβλὺ ἀθυμῶ. οὐ ζημιοῦμαι. ἀλλὰ καὶ αὖτις ἐκπαλαμνιτομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον Ἀμβλυωπίας Ἐ ἀμβλυωπὸς ὁ ἀμυδρῶς ὁρῶν Ἀμβλυώπη τὸ ἀμβλύω. ὃ ἔστι πλύδιπετ πόλεμον, ἀμβλώπων τε πλέμε ὀξύτ χρονίας τε μανε τὸ ἔργου διε. Ἐ ἀμβλύνεσθαι μὴθὺ πονεότητος θρασύνεσθαι. μήτε ἔτι γήρως ἀμβλώπεσθαι. Ἀμβλυώπη τυφλώπη καὶ ἀμβλυωπέστερον. Ἀμβλὺς ὁ μὴ ὀξύς. σκοτεινός. Ἀμβολάδην ἀναβάλλων. ῥόδος πεθὺ πορβολίω. Ἀμβολὰς γῆ. κὺ πὸ τὰ ὀρύγματα ὑφωθεῖσα. ξενοφῶν. ὁ δὲ κῦρος πύργους ἐποίησε Ἔστι τῆς ἀμβολάδος γῆς ὅπως ὅτι πλεῖστα φυλακτήρια εἴη. ἔστιν ἐν δὲ δανὸ μῶμος. Ὅτι δ' οἰκοδομεῖν καὶ ἴσασι τρέφειν Ἐ ἀμβολὰς ποιεῖν, ἐδήλωσε τοῖς λάπωσι δὰ παν

ρᾶσθαι. Ἀμβολία καὶ προθεσις ἐν τῷ μέσῳ μέρει. Ἡ θάλασσα ἀμβολίας αἰεὶ ἀεξομένης. Ὁ ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ὁ τὸ ἔργον ἀναβαλλόμενος. Ἀμβύλισσον ὄνομα κύειον. Ἀμβωμοῖσι. πρὸς τοῖς βωμοῖς. Ἀμβρακία πόλις ἔστιν ἐν τῷ ἀμβρακικῷ κόλπῳ ἄποικος κορινθίων. Ἀμβροσία ξηρὰ ζοφή. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἀμβροσίης ὁ νήπιος ἔστιν ἀπορρώξ. νήπιος δὲ τοὺς νέους ποιοῦντας οἱονεὶ τρέφοντας. Ἀμβρόσιαι. αἷς οὐδεὶς δύναται βρῶσιν ἔχειν. ὁ μῆρος. Ἀμβρόσιαι δὲ ἔραται ἐπορέωσαντο ἀνάπτοις ἔρκτοι ἀπὸ θανάτου. Ἀμβρόσιον, θεῖον καὶ ἀθάνατον. ἦθος μέσον. καὶ κέρατον. καὶ ἄφθαρτον. καὶ ἐρώμενον. χάριτων ἀπὸ ἐρόσπορον θάλος. Ἀμβροθεῖα. ἄφθαρτα. Ἀμαία, κῆδος μήτηρ. ἀζησία δὲ κῆδος. καὶ προμία καὶ μαίατο ἀζήσιαν μὴ ἔλθειν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίοις ζητήσεσι χρωμένων. Ἀμαιμακέτου. ἀνεξαπόντου. ἐν τῷ μέσῳ μέρει. ἀλλὰ μύρεσθαι ἔθηκεν ἀμαιμακέτου ἡρακλέος ἔρεισμα πέρα. Ἀμεβόμην ὅρομα κύειον. Ἀμήχανοι ἀλλως, λέγεται ἀμέλγειν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πόσιν ἡμῶν ταῦτα καιρόν, ἀώρους τοὺς καιροὺς ἀποστατῶν. ὁ προϊὼν λέγοντες ποιοῦσιν. ἀεισοφαίνης. ἀμέλγεις τὸ ξένων τοὺς καιροὺς μους. Ἀμελεῖσι. χωρεῖς ῥᾳδυθύμους. διαμελεῖσι δὲ μελισδόν, καὶ μέλος. Ἀμέλι βιγαροῦν. ἀντὶ τοῦ μέσοι μέλιτος διὰ τοῦτο. Ἀμέλεια καὶ ἀμελία. ἀμφότερα ἑλληνικά. καὶ γὰρ διὰ διφθόγγου. καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. Ἀμελητὶ. ἀνυποθέτως. ἀχέως. καὶ ἀμελητὶ ἀγωνί. Ἀμέλιος. ἀπαμιλς. φιλόσοφος. μεθυστὴς πλωτίνου. διδάσκαλος προφυρίου. συγχρονίσας ἀμμωνίῳ καὶ ὠριγένει.

Ἀμελῶσου. Ἀμμωνος. ἀσθενὴς. ὁ μῆρος. ἀμμωνῶν ὀνείρων. καὶ ὁ κεπνὸς ἀμμωνος. καὶ ποιμία. κεπνὸν εἶναι ἡγοῦμαι. ἐπὶ τῶν ἀδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων. Ἀμμιλλώσιν. ἀσθενῆ ἐπίνοιαν. Ἀμμυκτιχωρεῖς τὸ μεῖναι. Ἀμερβὸν τὸ μεσονύκτιον τὸ ἀπὸ ὀρφῆς ἀμορφνὴς καὶ ἐκλείψεως τῶν προσώπων τὸ φῶς ἐρεβῶδες ἀμορβεύς. Ἀμεργῆσώματα. ζήτει ἐν τῷ ἄβρα. Ἀμεριμνία καὶ ἄνοια. Ἀμερμηρεὶ, χωρεῖς φρονήσεως. Ἀμεχάνητον. ἀμεγάλυντον ἐρμῆς ἐσχε τὸ πλῆθος, εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλοτρία φρονεῖν τὰ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖσθαι παρ' αὐτὰ λαμβάνοντας. Ἀμεχάνητον. κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται τὸ ἰσχὺν μὴ τρεπομένων. καὶ διὰ διότητα μὴ μεταβαλλόντων. καὶ μεταφορᾶς δὲ λέγεται καὶ ἐπὶ μὴ ἀμεταπώτου. Ἀμεχθοίκθον. ἀμισάθεον. Ἀμεχρεπί. ἀμελητί. μὴ ἐπιστρεφόμενον εἰς βύσσον. ζήτει ἐν τῷ δρόμῳ.

Ἀμεῦ. χωρεῖς μέγου. καὶ προμία. ἀμεῦ μαλλαν ἔδοντες. Ἀμεδονέκα. πλεῖον πλήθους ἢ ἀνάπαυσιν. ἐς δὲ τοῦτον δὲ ἐχώρησεν ἀμεδονέκα πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδραποδισμοὺς ἀποικίας ἀπομπόλει. Ἀμείρεσθαι. ἀπατᾶν. ἀπειρίνεσθαι. καὶ βράλλεσθαι. λέοντος μὴ βοᾶν τα εἰ πεθαλάσσης δὲ ἀμείρεται ὧδε. ἀντὶ τοῦ ἀπειρίνεται. Ἀμείρομαι σε τῶδε. τούτοις ὡς πρὸς τῆς ἀνεμείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος. Ἀμείρων. ἀλλάσσων. καὶ ἀμοιβὴ καὶ ἀντέκτισις. Ἀμοιβὴς ὁ ἀντικαλλάσσων. Ἀμείδης συγκόν σκυθρωπόν. καὶ ἀμφίδεις σκοτεινόν. ἐκλίνεται εἰς ὡς. ὀργὴν δὲ πλέον ἀμειδέα. μηδὲ πτεινὸν κακόν. Ἀμείδητος. σκυθρωπὸς. καὶ ἀμφιδήλων, σκυθρωπῶν. ἀτελάσσων ἐν τῷ μέσῳ μέρει. Εἰ δὲ ἀμειδήτων νεκύων ἀπὸ γαίαν ἀνάσσεις πρόσφορον. Ἀμείλιχον. ἀπονον. ἀκεμῶς δὲ ἀμείλικτος. ἀπανθρώπως. ἀναιδῶς. οὐδὲ ἀμείλικτοι ἦσαν ἀμφικεκτὰ τὴν ἀληθειαν. καὶ τὸ ἔργον ἐχόρει πόδι φανέσερον. Ἀμείλιχος. σκληρός. ἀηδὲς πάντος. Ἀμενίας ὄρομα κύειον Ἀμεψίας ἀθλωᾶος. πομπικός. Ἀμεψόμενα ἀνάπαυσιν. ἀμφιρυσμεῖν μεταμορφοῦσθαι. Ἀμνεπτουνικὸν ἁλιεῖον ὃ ἡμεῖς πυραμίδα λέγομεν ἀηδεῶς. καὶ προμία. ἀμασάπτων. οἵδα πνεούσης ἀφας. ἐπὶ δὲ ἀλλα μὴ ἀπαιδυμῶ ἕτερα δὲ μὴ ἔχειν ἰσχειζομῶ. Ἀμπεπτ. ὅπως δήποτε. καὶ ὁτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσπέπως. καὶ ἀμόθεν. ἐπὶ ἀμωσπέπου. καὶ ἀμπέπτοι ἐπὶ ἀμωσπέποι ἀεισοφί. ὑμᾶς μὴ ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμπέπτ. ἂν ἀπανθρώπου. ὅπως αὐτύχοι. καθοιονδήποτε τρόπον. καὶ αὖθις. ἀνὰ μπέπτ ἐπὶ ἀτενέντων ἀπολυσάμῳ ἀεὶ νύπτωρ πόδι ἔρχετο τὴν βασιλικὴν αὐλήν. ἐπὶ ἀμπέπτ ἀμαθίας φησὶν. ἀλύοντι δὲ καὶ ἐπασα γνωματεύοντι, ἔδοξεν οἱ ἀμπέπτ ἀποστερεῖσθαι τὸ φρονεῖν. Ἀμὴν. πιστὸν ὡς ἀληθῶς. Ἀμήειον πόλις Ἰταλίας τὸ ἐθνικὸν ἀμηεῖνος. Ἀμήρυτον. πολὺ ἐκπεπταμένον. ἀπέλεθρον. τουτέστι διηνεκῶς ἐπὶ μόνον. ἀπέραντον.

Ἀμησάμηνος· ἀνορύξας. ὁ δὲ, τὸ χῶμα σείσας καὶ τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀμησαμένου, ἐξήγειρε τὸν νεκρόν. καὶ ἀνεχερσίωσε· ἀνορύξας. Πολλὰ τιθηνήσατο ὁ λοφύρατο χερσὶν ἀμήσας. Ἀνδρομάχης ἀνοφοβὰν κρατὸς ὑπερθενάιν. Ἀμήσαντες. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες εἰς ἀμήσαντι δὲ ἰσάντι· ἐν σχεδάμματι. οὐδὲ ποτὰ μήσαντι θοίνην, ὅτε πικρὰς ἐδάσαμένω φρένας. Ἀμησος καὶ ἀμινσὸς. ἀμνσὸς δὲ καὶ ἀμινσνός. Ἄμητα. ἄμης, εἶδος πλατοῦντος γαλεοπτόδους. ἀεισοφανὴς πλούτω. ἄμητα ποσὶ πεμφθεν ἁμῖν βυτοῦ. οὐμόνον ὅτι ὀπὲ δὲ ξαβὼν δῶρα, ἀλλὰ εἰς ὅ τι ἤθελεν ἐπεμφέμοι ἄλλο πλατοῦντιον πρὸς τοῦτο. ὡσανεὶ λέγων μηνύτι ποτῆσαι ἐπεὶ μεάμης οὖν ὁ πλατοῦς. οὐχ ἰπνός. Ἀμητῆρες. θερισταί. Ἀμητὸς, αὐξ τὰ τεθερισμένα ὀξυτόνως. οἷον ὁ σάκχος. καὶ τρυγητὸς ὁ βρῶσις ὁ τρυγώμενος. περισπωμένως δὲ ἄμητος ὁ καιρὸς τοῦ θέρους ἐν ᾠδεῖ ἀμᾶν. ὡς καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν. ὅτι Φερονίμη ἡ τυγάτηρ ἐτεὰ χρυσὸν ἀμήτωρ ἐλέπεθ. ἐν ζιήδεν τῷ βάθος. Ἀμίχανα. οἱ δὲ, ἐστὶ μὲν ἀμίχανα δῶ λιμῶι ποιεῖν, ἐκεῖνοι εἰσὶν ὀλίγων τινῶν ἡμερῶν. ἢ ὅσων δεῖ καθεῦδαι. Ἀμηχάνητοι. ἀντὶ τοῦ πολλοὶ ξενοφῶν. Ἀμηχανία. ἀπορία. Ἀμήχανον ὑπερβάλλον. ἀδύνατον. τοῖς δὲ ῥωμαίοις ἀμήχανος ἡ χαρὰ ἐστὶ πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι. δαμάσιος, πρόσω τὰ ἀμηχάνω τῆς ποδὸς τὸ θεῖον ῥαιδείας. οἷον ἀπορουμένου ἐώκει τὴν τῆς ἀληθείας εὕρεσιν. Ἀμμιγα. ἀναμεμιγμένως. Ἔδυκεν δὲ μαθὶς πυνθόμενον Φερονίδεω ὁ μελιχρὸς Ἡσίοδος, μουσῶν ἀμμιγα καὶ χαρίτων. Ἀμίδα. οὐρητίδα. οὐρητρὸν ἀπεῖον. καὶ ἀμίδας δὲ ὑπερέσα. σοφόνεβυτι δ' ἱερὸν πόφορον ἐξ ὕρβυ ἀτυχῶς φάρμακον σραπουείασ. ἀεισοφάνης. ἀμὶς μὴ δὶ ὑπὸ οὐρατίσης, αὐτὴ δὲ ἀπὸ σοὶ ἱερεμήσω ἔπι δὲ τὸ ποπάλου. Ἀμίδης ὄρομα πύειον.

Ἀμιθρῆσαι. μεδῆσαι, ἀεὶ θμῆσαι ἀπὸ τοῦ νεελλιμάχω. Ἄμικτος ὁ μὴ μιγνύμενος. Ἀμιλλα. ἀντὶ τοῦ ἀγώνισμα φιλονεικία ἐξίσωσις. καί ποτε ἀγῶνα δὲ τελοῦντες τοῦτο τῷ μειραπίῳ ἐς ἄμιλλαν ἀνηρτίσεως ἀποδυσαμένω. εἶτα μήτοι τῆς ποσυδῆς θερμότερον ὑπεπλήσθησαν. καί πως ὁ ἀρτέουγός ἀλλαχόσε βαλθόμενος βαλεῖν τὰ δελφοῦδος τυχὼν τὸ σέρνον τυγχάνει καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. Ἀμιλλητήριον τόπος ἐνῷ ἀμιλλῶνται. Ἀμίλλας ὁ καὶ φαρέας. παρχιδουίων σρατηγὸς. ὃς ὑπῆρχε καὶ μὴ τῶν ἡλικίαν ἀπεμάζων. δὲ καὶ τῶν ἐξιμερρομένος. τὸ δὲ μέγεθος ἐφόδιον πρὸς πολεμικὴν χρείαν, ἴσως ἀπὸ γαλαθοῦς δὲ βλημερὸς. τοῦ δὲ τὰ ἀμίλλας παῖδας ἐγχωρῆσθαι φασὶν ἀνίβαν. τὸν χρόνοις ὕστερον μαιρῶ πολέμω τῶν ἰταλίαν καπώσαντα. ῥωμαίοις τεφορερὸν ἐς τὰ μάλιστα ἠνόμησεν. Ἀμιλλῶμαι. σοὶ ταγωνίζομαί σοι. Ἄμινα δὰ μόνομα πύειν. Ἀμινσὸς ὄνομα πόλεως. οἱ ἢ ἀμισὸς διὰ τοῦ ι. δὲ ἀμισηνός Ἀμισσοὶ. ξυω εἰς φασὶ τὸ παλαιὸν ἐλέπετο. δύο ἴσσοι σωζόμενοι τοῦ χαλκίλων. ὧν δὲ τὸ μένος ἡνίοχος ἐστὶ δὲ τὸ ἕτερου ὁ πολίτης. ἐς νῶν δὲ χρῶνται πόδ' ἀρχῆς ἀλίβυθι οἱ πεσαγεραῖοι ζυγῖται. τὸ δὲ αὐτὸ ἐς ἀμισσον καλεῖται. οὕτω θακυδίδης. Ἀμισσοὶ καὶ τὸν ἰσαῖον, οἱ σωὶ ἴσσοις στρατευόμενοι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ζύγιοι μὴ τιμῦσ' ἴσσοι. καὶ ὁ ἐπελαύνων αὐτοὺς, τὰ μὴ ἐ ἴσχειται. τὸν δὲ ἁρπάλιστον. ἐς καλοῦνται δ' οἱ ἀμίσσοι. ἐξοὺς δὲ οἱ ἀμίσσος θακυδίδης ἐς ξενοφῶν ἐπαθλοῦσι. ἐς μή ποτε πόδρομοί τινθεῖσιν, οἱ ἅματοῖς ἴσσοις τεθαμένοι. Ἀμισηνὸς ἀπὸ τόπου. Ἀμίσγαλ ὁ δυσάρεσ. ὁ μὴ ἀγῶ μισγῆ μῦ. ἐς ἀμίσαλ. οἷον ἀμίσαλος δι τέρου τοῦ πεπένδαν τὸ ῥ. Ἀμιθεῖς μιαθὰ. Ἀμισώδαρος ὄνομα πύειον. Ἀμιχθων. ὁ μιχρὸς μῦθος μία. Ἄμναμος. ἀπόγονος. πυείως ἐστὶ τῷ ποράλῳ πῶν τὸ ἀμνός. Ἀμνημονῶσου. Ἀμνὸς ὁ πρόβατος ἐς ὁ ἀμνός. Ἀμνημονῶσου γλωικῶν. Ἀμνησος ὄνομα ὄρους.

Ἀμνησεῖ. ἀμνημονεῖ. σοφοκλῆς. ἀχαρ ποτὰ μνησεῖ γε φύσας ἑλλήνων αὖ αξ. Ἀμνησία. ἀλήθια. ἐς ὄνομα πύειν. Ἀμνίον τὸ αἰμοδόχον ἀπεῖον. Ἀμνισὸς πρόμος ἱρήτης διὰ τοῦ ι. ἐς εἰς οὗ δὶ σύλλαβα ἐστὶ πρόμῶν ὀξύνοναι μὴ καθαιρέσι διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται ἀλφός. ἀλμφὸς, εἰ ὁ μὴ διὰ τοῦ ι. οἷον ἀμνισὸς. ικφοσὸς. ἰλισὸς. Ἀμνονῶν. πορακόδης. μωρὸς. ἀνήθης. διαῦλακὸς ἐς πόρα. ἀεισο. ἐς σποσπεῖσε πλι ὅστις ὀδὶν ἀμνοῖ πολέσος ὁ μὴ πνηρὸς ἐς ἐμωνῶ πολέμαλ. πολέμαλ. πετεσιν ἀλαρέμῳ ἐς φοβέμῳ καλεῖσθαι εἰς πολέμαλ. πολλοὶ γὰρ διὰ δει

λεῖ καὶ τόπων ἐπεὶ ἐπῆλθεν, αἱρεῖται ζημιοῦσθαι μᾶλλον ἢ συγχωρῆσαι διαδίκους. ἐκ τούτου τοῦ φασὶ συνωμολογῆσθαι ὁπλεκτήσασθαι εἰς φόβον τῶν ἐξωτερικῶν μᾶλλον ἢ πρὸς αἰτερεσίδι. Ἀμνὸν τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα. ἱερὸς ἐν ταῖς ἀπιναῖς. ἄρνα. εἶδος ἀμνοῦ εἶδος ἀρνειοῦ. εἶδος λιθογλύμματος. μοσχόμαζον τὸν πρῶτον. καὶ ἀμνὸς ἀρσενικῶς πρόβατον τὸ μέσον τῶν ἡλικιῶν. ἐκ ἀμνῆ, τὸ θῆλυ. ζῆς τὴν ἡλικίαν ἀρνὸς. ἀμνὸς. ἀρνὸς ἐκ ἀμνὸς ἀμνάδικῶς ὄνομα κύριον. Ἀμνοῖδος δόξης. ἂν πρεσβεῖς δὲ ἄθεις. ἀμαλοῖ. ὡς οἱ μικροὶ μαλακοί. τὸ δὲ ἄρρεν πρόβατον ὃ μὴ ἔχει μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν. Ἀμνοσύνη εἶδος ὄφεως. Ἀμογητὶ ἀπόνως. Ἀμόγη βοι. ἀμνοὶ πρόβατα. Ἀμόθεν. πόθεν. Ἀμολγὸς, τὸ μεσονύκτιον. ἢ τοι κατὰ ὥραν ζῶα οὐκ ἀμέλγεται. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι κατὰ μὴ οὐδεὶς μολεῖ. καὶ ἀφαιρέσει τὸ λ, κατὰ μὴ οὐδεὶς μογεῖ. Ἄμμον μεῖζον ἐστὶ τῶν ἀριθμητῶν καὶ ἀνηρίθμητον. Ἀμορβὸς. ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, ἀμορμὸς καὶ ἀμορβός.

Ἀμόργεια. χρώματος εἶδος ἀπὸ νήσου ἀμοργοῦ τοῦ ὡς θήρεια, ἀπὸ θήρας νήσου. Ἀμόργη ξυσία. Ἀμόργινον. ὅμοιον βύσσῳ. καὶ πολυτελοῦ. λέγεται καὶ ἀμόργινα θυλυκῶς. Ἀμόργις νυείου κλινοπαλάμη. ἐξῆς γίνεται συνδύασται ἀμόργινα λεγόμενα. ἢ τὰ ἐλαίου πόσα θμη. καὶ ἡ τρύξ τοῦ οἴνου. ὅθεν δὲ καὶ ἀμόργις, ὅμοιον ἀλεῖφω λίνω. πολυτελεῖζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ὅθεν δὲ φόβρα λεπτὸν πᾶν τὸ ῥύσον ἢ τὸ καρπασον. Ἀμοργὶ, πόλεως ὅ λεθρος περατῖνος σειφίοις. καλοῦσι δὲ καὶ μοργὸ τὰ ἀφαιροῦντες. ὡς πορ καὶ ἐπάλλων. μαῦρον τὸ ἀμαυρὸν ἐσφόδελον τὸ ἀφόδελον καλοῦσιν. Ἀμορεῖος. τὸν σὸν βασιλέα τὸν ἀμορραίων ἀμόριον δὲ καὶ ὁ ἐκεῖθεν ἀμοραῖος διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀμορίτης θηλυκὸν ὄνομα πόλεως.

Ἄμορος ὁ πανήμορος. Ἄμοτον ἀμότως. ἀνηρέτως. Ἀμοῦς αἰγύπτιος. οὗτος νέος ὢν παρητεῖτο τὸν γάμον. ὡς δέ τινος τῶν προσηκόντων παρῆν μὴ παθυμεῖζειν τὸν γάμον ἀλλὰ γυναῖκα ἀγεσθαι πείθεται. καὶ ἔρχεται ἐπὶ γάμον. καὶ πολλὰ παραινέσας τὴν πενθερὰν, πείθει αὐτὴν πρὸ τοῦ συνελθεῖν ἀπολαξέσθαι ὧν βίῳ τῶν ἡσυχίῳ. ἐκ δὲ τοῦ ταξάμενοι ἄμφω, ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς νιτείας χωροῦσι. καὶ βραχὺν χρόνον συνασκοῦντες, ἰδίᾳ τὴν ἄσκησιν ἐποιήσαντο. τούτου τοῦ ἀμῶν τὴν ψυχὴν ἀναλαμβανομένην ὁ ἀνὴρ ἐθεάσατο. ἔτος πρὸ ἑαυτῆς γυμνὴν ἀπεθέσασθαι. λέγων ἀπρεπὲς εἶναι τῷ μοναχῷ ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ σῶμα γυμνὸν θεάσασθαι. ἐμὲ τοῦ δίδυμον ἄμος μοναχὸς, οὗ ἡ ἐπιθυμία, οὐδενὶ ἀνθρώπων συμμένουσα χειροτέλαυτος. Ἀμουργὶ λαμπῆνε Ἄμασα. ἀτρεκῶς. ἀληθῶς. ἀπαθῶς. ἀειδοφανὴς συνθεσμοφοριάζουσαι. ἄλλως τὰ μουσοῦσι ποιητὴν ἀδεῖν ἀρχεῖον ὄντα καὶ δασὺν. σπεύδει ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκεῖνος καὶ ναυπρεῶν ὁ τήιος ἐκ ἑξῆς. Ἀμοχθὶ χωρὶς πόνου. Ἀμώμητοι θεοὶζοντες ἐκ ἀμῶσιν ὁμοίως. ἀειδοφανὲς. τοὺς ἀλλοδίους ἀμῶν σαίχας βύτους, συξύλωσάσας ἀφαύει καὶ ποδόθαι λέγεται. τὰ τεῖσιν ὁ πλεόν. τοὺς ἀλλοζίας καὶ μέτους αὐτὸς καρπούμενος. Ἄμωμον. ἀρειανὸς τέμνει τὸν βασιλέα ἴσον χρυσάλινον. καὶ φύλια καὶ ἀνιάσεις. ἐκ ἄμωμ. Ἀμωμος. ὁ καθαρὸς, καὶ ἀναίτιος. διαβὶ λ. τὸ καθ' ἑξῆς σαι συνδυομένοις ἄμωμον. Ἀμωμον. ὄνομα θεοῦ ἑλληνικὸν. ἀειδοφανὲς ὄρνισιν. ἐστι μὲν δύ' μῖν, ἄμωμ δελφοὶ. δωδώνη φοῖβ. ἀπόλλων. ζεὺς καὶ μαντεῖα. ἐλθόντ' ἐπὶ τὸν πρῶτον δύ' ὄρνις ἔτι πρὸς ἔργα χάσκειν.

Ἀμωριανὸς γραμματικὸς κοσμούμενος τῇ συνηθείᾳ συριανοῦ. ἐκ ἄμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῇ πάθῶν ἐκ τῷ σώματος, καὶ τὸν ὅμοιον. εἶδός τε μέτεθος τε φυλὴ τὰ ἤθεα ἐώκει. τότε γὰρ σῶμα ἀλόπεδος ἐκ μέγας ἰῶ ἑκάτερος. ἔτι πρὸς ἦν ὑγιὰ ἐκ ἰσχὺς οὐδὲν διαφέρουσα τῆς ἄλλης ἀνθρωπείας φύσεως τὰ τε ὅλα ἐκ τὰ μερῶν. ἤτε ψυχὴ ἔρρωτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὐτῆς τὸ ὁμοίως ἔσχεν. ἀλλὸ μὴν θεοφιλέστερος ἦν ὁ συριανὸς καὶ φρόντι φιλόσοφος. ὁ δὲ ἡμάρτηκε τῷ ἑλληνικῷ ἐξηγήσει ἐκ διορθώσει τῆς ἑλληνικῆς λέξεως καθ' ἡμᾶς λόγῳ τε χλω. ἔτος ἰῶ ἀμμωνιανὸς ὠνομάσθαι συμβέβηκεν ὄνον, σοφίας ἀπροσκτήτου. Ἀμμώνιος. φιλόσοφος. ἀλεξανδρεύς. ὁ ἐπικληθεὶς σακκᾶς. ἔτος ἀπὸ χριστιανῶν γεγονὼς ἕλλην. ὡς φησὶ πορφύριος ἀμμωνίου ἀλεξανδρέως γνώριμος. ὃς ἐκ διδάξαντος χρόνου ἀρίστου ἔσχε, πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν αὐγουστον. Ἀμωντιανὸς ῥωμαῖος συγκλητικὸς γεγονώς. Ἀμφερίκης ἐπισκοπικὸς ἀνοθ' ὑός. Ἀμφεῖ καὶ ἀμφὶ πόλις. ἐν μεγάλῃ φρυγίᾳ ὁ πολίτης ἀμφειεύς. Ἀμφιστεπῆ. ὁπόσα δήποτε ἐν τέτνι. καθ' ὃν τινα δὲ τόπον.

Ἀμπαλίνωρος. ἀνάσχεσις τῶν αὐτῶν ὀδύνων. φιλέταιρος μελεάγρου. ἀπὸ συμπαθείας ὁ ἀηδὼν οἰκαδῶν ἡδέως ἄδει ἀμπαλίνωρος. Ἀμπαύσας. ἀναπαύσας. ὁδὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς ὅσον τὸ πρῶτον φυλακὴν ἐγίνετο πρὸς ἐλθεῖν. Ἀμπελεών, ἢ ἀμπελόφυτος γῆ. λιβὸς ἀὸς χεδὰ μπελεών. ζήτει ἐν ὦ αἶγα. ἐχθρὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ τὸ ζῶον τῇ ἀμπέλῳ. ἀμπέλιος βότρυς. ἀμπέλιος ὄνομα πύριον ἐκ θηλυκῆ ἀμπελόεσσα γῆ. ἀμπελόφυτος ἐ ἀμπελουργεῖον. Ἀμπελῶν οἰνόφυτος γῆ. Ἀμπεχόμενος πολυβαλλόμενος. καὶ ἀμπέχει ἀντὶ τοῦ πολυβόλησαι. ὥηκα κόδιμον εἶτα λάινον ἀμπέχει. ἐπεφήσι τοὺς βόας ἀπώλεσας καὶ λαχειμορεῖς. Ἀμπεχόνη. ἀμφιένιμάτιον. καὶ ἀμπεχόνιον, λεπτὸν ἱμάτιον. παλλίον. καὶ ἀμπίσχω. ἐνδύω. Ἀμπλάκημα ἁμάρτημα. καὶ ἀμπλακίας ἁμαρτίας. ὅτι ἀρέσιμ τοῖς θεοῖς ἴσα ἡμῖν ἀμπλάκηματα. εἰ δὲ ἀληθῆ ἀληθοῦς μᾶλλον ἢ ψεύδη ψεύδους, οὕτως οὐδὲ ἁμάρτια ἁμάρτης. οὐδὲ ἁμάρτημα ἁμαρτήματος. ἐ γὰρ ὁμοίως τὸν ἀδίκους ἁμάρτια ἀνώρθου. καὶ ὁ ἐν Σαΐσης οὐκ εἰσὶν ἐν ἀνώθω. οὕτω καὶ πλέον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα Σαΐσης οὐκ εἰσὶν ἐν ὦ ἀνταρβοῦν. οἱ δέφασιν ὧν καὶ ἡρακλείδης ὁ ταρσεύς, ἂν ἴσα εἶναι τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἀμπλακεῖν ἁμαρτήσας ἀλλὰ δ' ἰβύκου ἔστος αὐτὸν ἐπεί μὴ τῶν θεοῖς ἀμπλακεῖν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείνω. ὄσι δὲ πρὸς ἱερωσύνιν συνάδον τὸ ἰβύκου ὄντι ἐκεῖδιον. Ἀμπνοὰς ἔχοντα ζῶντα. ἀναπνέοντα. Ἄμπωτις λῆξις ἢ ξήρασία. ἢ πλημμύρα. τὸν ὠκεανὸν οὐδεὶ θαυμάζειν τὸ δοκεῖν τῶν τὰ λόξεων. οἷον χαρώνθια. καὶ ἄμπωτις. καὶ πηγὰς θερμῶν ὑδάτων. καὶ πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλλὰ μὴν ὅδ' ἐν ἑρμιαβιώσεται ὁ ὠκεανὸς κοινωνικὸς ὢν φύσει ἐ πλανητικός. Ἀμφεύοντες. πλανομίζοντες. ἀμφεύοντες ἐ χοίνοις τισὶ μεθοδεύσασιν ἐλπίζοντες πλανομίζη μᾶλλον φορτία. ἀμφεύειν δὲ πυείως, τὸ μὴ ἀμάξης πορεύεσθαι. κατὰ χερσὶ καὶ ὡς δὲ Σαΐ τὰ νωτοφόρων ζώων λαμβάνεται. ἢ ἀμφεύειν τὸ ὦ ἕλκοντι ζεύγει βοηθεῖν. καὶ ἀμφίον χοινίον ὁ πορδιὰ τῆ ζυγῶν διατείνουσι. ἐ φορτία ἐ φάμαξης νομίζουσι. ὥστε ὁ μοτόνους δεσμὸς τῶν ζυγῶν ἕλκεσθαι ἀμφερόντι ὄν. ὃ διὰ πορῶν τὸν ζυγὸν δεδεμένον. ὡς ἐξαμφεύσομεν ἂν ὑμᾶς θηλίᾳ. ἂν ἕλξομεν τὸ ξύλον ἀπὸ ὄνου. Ἄμυκι χαλινὸς δεσμὸς ἀμυκῆ, δεσμὸς ἡνίχων. κήδος κεφαλῆς. οὕτως ὅμηρος. Ἀμοιβαδὸν, ἀμοιβῆς. ἐφεξῆς. Ἀμοιβαία ἔκτισις. ἀνταπόδοσις ἢ κατὰ διαδοχῆς ὁμοία. ὅρκοις ἐστὶ τὴν ἀμοιβαίαν ὀφῶν ἐδίδοντο πίστει. ἐμὸν αὖ τ' ἀλλὰ ἐ παραγνωμόνιος ἐν τῇ βασιλεῖ τῆς ῥωμαίων διαλλαγῆς ἕνεκα τῆ ἀνδρῶν φρίσκος φησίν. Ἀμοιβὴ, ἀντίκτισις. ἀνθ' ἀποδόσεις. ἀμοιβὴ τὸ θοιδιτὰ τοῦ δόρου θαυμασὴν ἐφέρετο. ἔρρειγὰρ οἱ πάλαι φρύμναν τὰ σὺν τῆς τύχης. καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο δύτων ἥμαρτεν ἀδενός. Ἀμοιβηδὴς ὁ ἀντικαταλλάσσων. ἀμοιβαδὶς δὲ, καὶ ἐν ἀλλαγήν. Ἀμοιβὸν ἀδέπερον ἀντὶ ποδοτικόν. φρὶν ἢ πανῶν ἔργων ἀμοιβὸν τιμωρίαν σὺν τίσαι. Ἀμοιρὴ σαυχμικὴ. δύστυχεῖν. ἀμοιρῶ γὰρ τὸ οὐ μετέχω. καὶ ἄμοιροι, ἀμέτοχοι. ἢ κακόμοιροι. κακὸν κακῶς ἐνν ἄμοιρον σὺν δίκαιον. ἀντὶ τοῦ κακόμοιρον ἢ μιδερὸς τῆ γνωμισμένων. μετειληφότα ἀλλ' ἀταφον ἐνβληθῶσι. Ἀμυγδαλῆ ὁ δίνδρον. ἀμυγδαλῆδες ὄκαρπος. ἐ δειλαίδα νέοθ' ἁ μυγδαλαί. Ἀμυγνὸν τὸ μὴ μυσαρὸν. ἀλλ' ἁγνὸν ἐ καθαρὸν. οὕτω σοφοκλῆς. Ἄμυδις. ὁμοῦ. Ἀμυδρὰ. ἀφανῆ. σκοτεινά. ἐ ἀμυδρῶς σκοτεινῶς. λευκῶς. ἀσαφῶς. Ἀμύενη τὸ ἀπαύδειν ἢ ἀτιμοῖς καὶ δασύνεται. Ἄμυητος. ἀτέλεστος. Ἀμύκλαι. κώμιόντι ὁ ἐν σπάρτῃ εἶχεν ἐ μακεδονίης. ἐ γὰρ χρυσοῦν ἐ μμα Σαῖ τῆς κεφαλῆς. καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς σποὶ χαλκᾶς. καὶ ἐ μματα δελφικὰ ἐν ταῖς χερσὶν. καὶ ἅτως ἐ πεὶ ἐ ἐς πολλὰς. δόξαν πολιαὐτὰ κατασχεῖν ὡς ἐπὶ θεσβολόμενος. ὃς ἐ ἐρεψεν ἑαυτὸν νύκτωρ εἰς ζεὺς ἱερατήρας τὰ ἰναίου πυρὸς, ὡς μὴ φανῆναι αὐτὰ ὃ σῶμα. τὰ δὲ σανδάλιου αὐτὰ ἐμπρασθέντος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λυσανέμης. διὰ τὸ πολλὰς ἀνέμους ἐ θεμένους τῇ ἀκράγαντι. ἐξελάσαι αὐτοὺς. δρασὸ ὄνων πολιοῦντα τῇ πόλει. Ἀμυκλαῖος δ ἐκ τοῦ. Ἀμύμων. ἄψογος. ἀμεμπτος. Ἀμυμώνη καὶ ἀμυμώνη ὄνομα πύριον. Ἄμωα. καὶ Σαῖ ἀμοιβῆς. καὶ Σαῖ εἰς πολλὰ ξέως δίκης. Ἀμώσθαι. θάκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμύνεσθαι. σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χρείτας ἐκ τοῦ δι-

δόναι. σοφοκλῆς δὲ αὐτὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. καὶ ἴσον τὸ ἀνδιδοῦναι ὁ ῥήτωρ δὲ τὸ ἀμύνασθαι. ὅτε οἱ ἀπαιόντι παθόντες αὐτὶ τοῦ πεῖσαι σουσι τοὺς προδιαθέντας. καὶ ἀμύναντο κρατῖνος ταλαίοις. αὐτοὺς ἐπαίδλυσεν ἔθρεψέ τε δημοσίοις χρήμασιν εἰς ἴρκυν. ἵνα οἱ πρὸ τελοιὴν ἀμύναντο καὶ ἀμύνῃ πρὸς θυμυδίδην τὸ βοηθεῖν. ἀμύνασθαι δὲ τὸ κολάζειν. Ἀμυία. ὄνομα νύειον. ἀμύστατος ἀμύνασθαι. ἀλλὰ μυίας ὁ σέλου, μᾶλλον οὐκ ἐπὶ πρωβύλων. ἀριστοφάνης. οὗτος ὃν ἐγὼ ποτεῖδον αὐτὶ μύλου καὶ ῥοιᾶς, δεινὸν ὄντα μᾶλλον ἢ λεωγόρου. δεινὴ γὰρ εἰ πορ αὐτιφῶν. ἀλλὰ πρεσβύων γὰρ οὐ φάρσαλον ὤχετ' ἐπεὶ μόνος μόνοις βίς πενέσαις ξυνὼν βίς θετταλοῖς αὐτὸς πενέσης ὢν ἐλάττων οὐδενός. Ἀμυόμυοι τοὺς κακόντι προαξαντας. αὐτὶ τοῦ διατιθέντες. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον μὰ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. ἀλλὰ εἰ δοκεῖν ἀμυόμυοι πολέμῳ ἐνεσχῆν ἀγὼν ἐμβαίνειν θεὸς τοὺς αὐθις. ὁ ῥῶσι καὶ μὲ σὲ. ἐ φρονᾶσ' ὅτι ἔργοις πεπνθώς, ῥήμασιν ἀμύομαι. Ἀμύωσι. βοηθῶσι. ἀμύομαι δέσε, αὐτὶ τοῦ τιμωρῶσε. ἐ ἐξ ὀνόματι μυεί κ' μωαμὶν αὐτοὺς Ἀμύστης καὶ ἀλκίνης βαγινὲ καὶ αἰσχυλῆ ὀνόματα.

Ἀμύστωρ. βοηθός. Ἀμύξις. λυμῶσεις. τρώσεις. πλήξεις. καὶ ποιμία. μὴ δ' ἄπαν θα ἀμύξη τὴν ἀγαθ. ἐ ἀμυξις, ἀμυχίς. ἀπαραξις. ξέσις ἀμύσσω δὲ παρὰ τὸ αἷμα αἱ μύσσω. καὶ ἀμύσσω ἧς ἐπῆνεγκεν ἀμυξε κατὰ ῥέθος ἀφροδίτα. ἀπ' ἐπαραξεν. ξέσε. ἐ ἐν ξανθῷ μάτι. ἴσα σε σκοπίαξε μέτλιν δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου. Ἀμυεις μαίνεται. καὶ τὸ φρενήρους λέπεται ἢ παρὰ μία. θεωρὸς δὲ ἐπὶ συβαρι τῷ πεμφθεὶς εἰς δελφοὺς πρὸ εὐδαιμονίας, καὶ τὰ θεὸν χρήσαντος ἀπώλειαν συβαρι τῷ ἔσεσθαι τότε ὅταν ἀνθρώπους θεῶν πρτιμώσωσι. θεασάμυος δοῦλον πρὸς ἱερῶ μασι γεύμυον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμυον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τὰ μασι γεώντος παῖδος μνήμασι κατα φυγόντα ἀπολυθῶναι, συνεὶς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμυος τὰ ἴδια, ἀπῆρεν εἰς πελοπόννησον. ὁ γοῦν λογισμῶ πεποίκειν ἀμυεις, τῶ δὲ εἰς μανίαν συβαρῖται μετέβαλεν ὁ μὲ ὁ δὲ τῷ χρόνω διὰ τὴν πρὸς ποίητον μαρίαν ἐθαυμάσθη. Ἀμύσσω. ταράσσω. ἐλκύω. ξέειν. παραράσσειν. ποτὲ μὴ τοῖς ὄνυξιν ἀμύττων ὡς θεασά. ὁ τὲ δὴ ῥύγχει τοὺς ὀφθαλμὸς ἐνῆπτεν. ἐ ἐπεὶ δὲ πρὸς ἦλθε τὰ οἰκεῖου ἁγματος ἠρεξέφιζάν δ' ὃ δεξιῶ τὰ αὐδρὸς βραχίονι αὐτὴ πόσωπος δ' ἐκελῶ καὶ τὸν ἀγῶνα φερόμυος. καὶ τοῖς τε ὄρυξιν ἀμύττων τὸ πόσωπον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπαλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀφύλακτον δ' βαλεῖν ὠν πόλεμον ἀπαδέδωκεν. τῶν τερπίνιων καὶ ἐπωνυμίαν χαρισάμυος. ὑπέρβιος δ' ἐν τεύθρᾳ ἐπλήθη.

Ἀμύσσαρον. τὸ ἀγνόν. Ἀμυσὶ πεῖν. ἐπίρρημα. λέπεται δὲ ἐπὶ τῆ ἀπνυσὶ καὶ αὖ τὸ ἀναπαύεσθαι πνόντων. οἱ ὀνεὶ μὲν δὲ μυσάνθρωπ. τὸ αὐ τὸ ἔχεται καὶ τὸ ἐξαμυσὶ σαι. λέπεται καὶ ἀμυσίζειν ἐπὶ τῆ ἐξαὐτὸ τὸ ἐπὶ ἀμυσί. φερεκράτης εἶπεν. Ὅτι ἡμῶδος ὁ ρασιλεὺς ῥωμαίων ἔπιεν ἐν τῆ ἀγωνία ναεμῶν, νύλινι ῥοπάλω, τὴν πὰ ἀγωναιὸς πλυκὺν οἶνον ἐψυγμύον λαβὼν ἀμυσί. ἐ φῶ πᾶσι χρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν βίς συμποσίοις εἰωθὸς λέπεσθαι, ἐξεβόησαν. ζήσειας. ὃ ζήσεις ἐπὶ τὸ τελειώσειας τὴν ζωὴν φασιν οἱ γραμματικοί. κινδυνεύῃ δ' ἂν, ὁ τὸ λέγων αὐτὶ τοῦ δ' χεσθαι ναταρᾶσθαι καὶ ἀριστοφάνης. ἀμυσιν ἐξέλαφε οἷον ὁ μοῦ καὶ ἀθρόως ἔπιον. καὶ τὸ ἀπνυσὶ, ἐμπιεῖν. καὶ τὸ μὴ μύειν. ὅθεν δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου φιαλώδους. ἀμυσις δὲ καὶ ἀπνυσὶ πόσις.

Ἀμυχή. ἐπὶ πολλοῦ ἕλκος. Ἀμυχόν. τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἁγνὸν καὶ καθαρόν. οὕτω σοφοκλῆς. μεθ' ἕτεροι δὲ ἐπὶ ἀμυχρόν. Ἀμφάρης ὄνομα νύειον. Ἀμφασία. ἀφωνία. ἀλαλία.

Ἀμφαύσω, ποδὶ αὐτούς. Ἀμφέλανε. καὶ ἐπέπωκε. τὸ δὲ μέλας ἀμφέλανε θανάσιμος. Ἀμφῆκες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημύον. ἀπὸ τῆς ἀμφήκης δ' θείας. οἷος ἐμοὶ ξίφος παῖς ἀμφήκης πλώτη κλέπτων. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἀμφίμερ. ὃν ἀμφιμεῖν πυρεγὸν. σοφοκλῆς. πρὸς μέσ ηρυμόν φέρων γάθοισιν ἐξ ἀμφιμέρου. Ἀμφιρεφῆ. τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον. ἢ κεκλεισμένον. Ἀμφικινῆν. πέμπει δὲ σκαφίδιον ἀμφικινῆν. καὶ βαυκίδας. ἀκάτιον ἀμφικινῆν ὡς λησταὶ ἐκπλαγέντες τὴν αἴσθησιν τῶν πυλῶν ἐνόμιζον τὸ πλοῖον ἀμάξη Ἀμφίελισσον. αἴσιον. ἀμφίβολον. Σοφιλήνδην πλίτης ἀμφιελισσοὺ ρυβάτην δ' πρεσμύωκροῖσιν Σοφονεία. ἐ αὖθις. ἢ τοι δ' ἴνα ἀὴ δ' μὴ λκφθῶσι. ἀὴ ἀμφίελισσον ἀπλῶς τὸ περάδης ἀφαιρε

θέντ. ἀμφίεισος ἰσχύν καὶ μέγεθος. φρονήσει ἢ ἀνδρείᾳ ἀλλ' ὑπερφέρων. Ἀμφί. περὶ ἑξήκοντα ἔτη. μέσῃ. Ἀμφιαναπτίζω. τὸ πεποιμαίζειν. διαλαθὸν τοῦ πεποιμαίζεσθαι. ποδὶ ἀνδρὸς ἢ ἀμφίμοις αὐθις ἀναπ. καὶ ἀεισθ' νεφέλαις. ἀμφίμοι αὖτε φοῖβε ἀνάξ δηλιε. ἀμφιανακτίζειν. ἀδειν τὸν περπάνδρου νόμον τὸν κελάδημον ὄρθιον. ὃ αὐτῷ πεποίμιον ἑαυτῷ τὸν ἀρχὴν εἶχεν. ἀμφίμοι αὐτὸν αὖ ἀχθέν ἀπεβόλην ἀδὲ τῷ φιλῷ. ὅτι δὲ ἐν ὕλαια καὶ ἐν ἀγρύρῳ. Ἀμφιάρεων ἀπλῶς. ἀμφιαρεῖον δέ. Ἀμφίας. μέθυος εἶνος. νικόστρατος οἰνοποιῶ. ὁ σωσικράτης.

Ἀμφίβιον. ἐν ἀμφοτέραις διαίτημον βίον καὶ θαλάττης ἐν γῇ. ἐν ἀμφιβιαζῶα, ὅσα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἐπὶ τῆς χέρσου βιοῖ. οἷον ἵππος πολέμιος. κροκόδειλος. δύναται δὲ ἐπ' ἄνθρωπος. ἐπὶ τὸ θεῖα ἄμα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ ἐ ἐν τῷ ξηρῷ διαιτᾶσθαι. ὡς ἐν αἰγύπτῳ ἐ ἄλλη πολλαχῆ. Ἀμφίβλητρον τὸ δίκτυον. Ἀμφιβολία. λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα σημαίνουσα λεπτότητος καὶ πυκνότητος. ὡς θέμα πλείονα ἐνδέξασθαι καθ' ἑαυτὸν λέξιν. οἷον αὐλητὴς ἐπῴκηκε. δηλοῦται τὸ διαύτης, καὶ ὅτι κοινία θὶς ἐπῴκηκε. καὶ ὅτι κιθαρῳδὸς καὶ αὐλοῦσα. Ἀμφίβολοι. πανταχόθεν βαλλόμενοι. ἢ ἀπορούμενοι. διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἀγνοίᾳ τοῦ αἱρετοῦ. καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. ἀρίσταρχος. οἱ δὲ μᾶλλον ἑκατέρωθεν ἤδη ἀμφίβολοι γινόμενοι καὶ τοῦ μὲν ἀναβαινόντων παιόμενοι καὶ τοῦ κατὰ πόλιν ἐπιθεμένων ὠθούμενοι, ἀπέθανον. ἐ αὖθις. ὁ δὲ πανταχόθεν βεβλημένος ὑπὸ τοῦ ἀμφίβολος ὁ φθείς, βραχὺ παρῆκται. Ἀμφίβροχος. πανταχόθεν βεβρεγμένος. τουτέστι μεθύων. Ἡδὺ μέθυ λύζων ἀμφίβροχος εἶμα τὰ βάπτω.

Ἀμφιγνοεῖ. ἀμφιβάλλει. ἀμαθῶς. καὶ ὅτου δὴ ἕνεκα τοῦτο δρᾶσαι. ἀμφιγνοούντων ἂν ἀμφιβαλόντων. ἀμφιγνοῆσαι ἀγνοῆσαι ἐν διαλῦσαι. Ἀμφιγυής. ὁ κύφαισος. ὁ ἀμφοτέρωθεν βεβλαμμένος τὰ γυῖα ἢ ὁ ἑξ ἑκατέρου μέρους πεπηρωμένος. Ἀμφίδακις. ἡ ἀμφοτέρωθεν πόπουσα μέχαιρα. Ἀμφίδεα. ψήφια. Ἀμφίδεε. ἀλύσεις πέρονός τινος. οἱ δὲ ψήφια. ἀμφίδεε. πόδισκοι λίδες τινές εἰσιν. ἰδίως δὲ λυσὶν ἐν ᾧ κεντεῖ θυεῖνου φησὶν οὐδωνάμενος ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέας δεδέσθαι βάς βύρας. Ἀμφιδέδην. ἐξῆς. διεγείρετο. Ἀμφιδεδύ. ποδιδεδύ. Ἀμφιδείκελον. ἀμφίδηλον δέ. Ἀμφιδήριον. ἀμφίδοξον ἰσοστάσιον. σωβρηγένθαι τῷ μάχην ἀμφιδήριον. Ἀμφίδοξον, ἀμφίβολον. οἱ δὲ ἀνῶνται δεῖν εἰς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συμβαίνειν δυναμένων ποδηλάτου νικᾶν. καὶ ἀμφιδόξου μάχαι βιβλία, τουτέστιν ἀμφιβαλλόμενα. Ἀμφίδωρον, τὸ πανταχόθεν πόδιχον. ἐν ἐπιγράμματι Καὶ σκύτος ἀμφιδώρου σιτὸν ἀχαινεόντες τέσιν ἐλαφοῦδέρμα. ἀχαινὴ γὰρ ἡ ἔλαφος. Ἀμφιδρομία. ἵν' πέμπουσιν ἀγῶνα ἐπὶ βῆς βρέφεσιν. ἐν ᾗ δρόμῳ παθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ σωματάμεναι τῆς μαιώσεως τὸ βρέφος περιφέρουσι τὴν ἑστίαν τρέχοντες. καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσκαλούμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας καὶ σηπίας. τῆς δεινότητος τοῦ ὠμοῦ μετέχοντας. Ἀμφίδρομον. ἐλινδεισὶς. ἵδε αθ' ἑμοῖον ἀρετὴν μέσε φοίνιξ ἐπὶ ζάλης ἀμφίδρομον κυλιθῆ. ἐλικοειδὲς ὁ βαπτίζει ἐς ναῦς. Ἀμφιέγνωσιν ἐλαφρὸν τὸν αὐτὸν λεγόμενον ἐ ἀναμιμνησκόμενον ἑκατέρου τὸν προσηκότος τὸ ἀμφιέ. ἑστιοδείς ἑκατέρου ἑαυτοῦ μέρος. Ἀμφιένυμι. ἀντὶ τοῦ ἐνδύω. Ἀμφιέτει. ἐναυθῆ τῶ ἔτει. Ἀμφιετηεῖς, ἑορτὴ κατὰ ἔτος γινομένη. Ἀμφιθαλὴς. ἑκατέρωθεν θάλλων. ἀμφιθαλὴς ἔρως ὁ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων. μηδενὸς ὑφανισμένος. Ἀμφιθέατρον. τὸ πανταχόθεν θεατικὸν μέρος. ἀγαθίας. ὁ δὲ ἐν φραπῶν κτεμὼν δὲ ἀμφιθεάτου. ἀνθ' ὧν τοῦτο τὸ ἀνδράσιν, οἷς ὁρίσθη ὁμῶ τὸ δῆμου, πρὸς θεάτρου διαγωνίζεσθαι. Ἀμφίθεμα Φιλλίου. καὶ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένου ἀπὸ τοῦ μέσου. οὐ τὸ ἐν μῖν ποτήριον. ἀλλὰ μέσος λέβητος ἐκ πάντος μέρους δυναμένου ἑστάναι ἔχειν. Ἀμφικλασον. πάντοθεν κεκλασμένον. Λείπανον ἀμφικλασον ἄλλο πανέος σκολοπένδρης. Ἀμφίκορος ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν. Ἀμφίκουρος δὲ κύνα πρόθεν αὐτοῦ ἀπολαβόντα. Ἀμφικρημνὸ. περικρημνὸ κεραχίζετ'. Ἀμφικτιόνες, οἱ σὺν πολλοῖς ἐθνῶν αἱρεσὶ δικασταί. οἷον ἀμφικτιόνες ἐ περίοικοι. Ἀμφικτιόνων ἀμφικτιόνος. ἀμφικτιόνων δὲ ἀμφικτιόνως. Ἀμφικτιόνες. σωτήριον ἐστὶν ὁ ἀμφικτιόνων, ἑλληνικὸν συνα

γὰ μὴν ἐνθερμοτύλαις· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δηκαλίωνος· αὐτὸς δὲ συνήγαγε τὸ ἔθνος βασιλεύων· ζῶσι δὲ ἐν δώδεκα ἴσοις δυνάσταις· πορφυροῖ· ῥοιωτοί· μέγυνται· ἀχαιοί· φθῖῶται· μολιεῖς· δόλοπες· αἰνιᾶνες· δελφοί, φωκεῖς· οἱ δέ, φασὶν ὠνομάσθαι ἀπὸ τοῦ πελοποννησίους εἶναι τῶν δελφῶν τοὺς συναχθέντας· καὶ Ἀμφικτυονικὸς χώρα, Ἀμφικτυονικὸς δὲ μάχη· Ἀμφικτύων δὲ Ἀμφικτυονικός· Ἀμφίκοιτος οἰκίας· Ἀμφίκοιλον ξύλον· ἀνὰ φορεῖον σὺν ᾧ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἱερὰ τὰ σφαγὰ ζουσιν· Ἀμφίκυρτον οὖν λέγεται ὃ σφηκοειδὲς καὶ ἀληθές· Ἀμφιλαφές· κεκλασμένον· Ἀμφοτέρωθεν βοηθεῖ μοῦ· οἷον Ἀμφιλαβεῖ τὸν τὸ ἑκατέρωθεν λαμπόν· καὶ θηλυκῶς Ἀμφιλάφεια· Ἀμφοτέρωθεν βοήθεια· Ἀμφιλαφῆ· διωλοῦν· τεχνιήντες σοφιστικόν· ἐμοὶ δὲ ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου ἰσοπερατείους· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον ἄρουν τε ἄμεινον καὶ ἀμφιλαφῆ· διώρυσσον πρὸς ἅλας πλατυτέρας ἐξαγάσεις· καὶ ἀμφιλαφὴς μεγάλη· οἷον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἐστιν· ἀφ' οὗ μᾶλλον εἴρηται ἀμφιλαφὴς πόδισις· ἐν ἅλατι μέμαπται· ἱππεῖαι δὲ ἱεραὶ καὶ ἀμφιλαφὴς καλοῦνται· Ἀμφιλεξάντων ἀντὶ ἀμφισβητησάντων· ἢ συνεχόντων· ἢ ξένων· ἀμφιλεξάντ' δέ τι ἐν ἅλατι θάσσειν τὸ τεταμένου στρατιῶται τὸ πλεάζουσι· Ἀμφίλοφ· ἀφιερωμένον· ἐν διαζόμενα· ἀμείνους· ἀξιόλογον· ὅτι ἄρχειν χρὴ ἀνδρῶν οὐ μοιδυδεῖ ἐοικὸς ἀμφίλοφον· Ἀμφιλύκη· νὺξ· ἐν ἅλατι μέμαπται· ἀμάθωνες δὲ χαίτῃ λῶ μόλις δ' ἴσασιν πολὺ ἔξαμβα ἀμφιλύκιον· ἀμφιλύκη δ' ἐστὶ τὸ τέλος τῆς νυκτὸς· ἡμέρα δὲ ὑπέφαινεν οὔπω λαμπρὰ ἀλλ' ἔτι πρὸς ἀμφιλύκιον ἰὼν νὺξ καὶ ἀστέλεγμα· Ἀμφιμάσχαλος· χειδωνόν· ἱμάτιον· οἱ δέ, δουλικὸν· ἡμιπόδιον χιτωνίσκιον· ἰὼ ἑτερομάσχαλος· ὁ τὴν ἑτέραν ἀντὶ μίαν μασχάλην ἔρεπτον· ἀειτοφανὴς οὐπώποτε τὰ μφιμασχάλου τὸ δὲ ἐξίωσας· Ἀμφιμάβρας· ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας· Ἀμφιματῶσαι· ἀποδύσαι· Ἀμφιμήκων· ὁ ἑτερομήκης· αἰσχύλος· Ἀμφίξανθ· ἐν ἅλατι μέμαπται· ἀμφίξαντες πέπωνον· τὸ καλῶς ξέον· Ἄμφιον· ἱμάτιον ἐνδυμα· καὶ Ἀμφιος ὁμοιάκυλον· Ἀμφιορεία· ἐπιθέτου δέ τινος ὄφελον ἐπὶ τῶν ἀμύνω σιπλοκῆς ἐγκλημάτων ἐνφέροντες· τοῦτο δέ, πολλάκις ὤφθη μάτιον μόνον· ἔθεντο δὲν ἀθλητὰ ἱμάτιον καὶ τὰ ἀναγκαῖα εἰς δεσμωτήριόν τινα ἐνδικηλοκῆς, χιλίας δραχμὰς τοὺς ἁλόντας· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀσίας ἀποφεύγοντας τὴν πολιτὴν τινας, ὡς τὸν δήμῳ πεσοκήσαν, εἰ συνηφίνθωντες ἁλοῖεν, καὶ ὅτι χιλίαις ἐζημιοῦντο· Ἀμφίων· ὅτος παλαιὸς μουσικὴς εὑρετὴς· πρεῖ δὲ λέγει ὁ Ἡρακλείδης ἐν ἐνπολλῇ· πρεῖεσι γάρ σοι καὶ χολὴ· καὶ φύσεως ἔχεις δῶ· καὶ φιλοσοφίας ἐρᾷς εἰ δ' ὅτις ἄλλος τὴν πώποτε· θέα δὲ ἀμείνων ἐνδικηλοκῆς ἐξιωλεθόν ἐκέρησεν ἀποφιῶσαι δὴν ἀμφίονα, τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὑρετὴν, χρόνος· θεὸς πνεῦμα· ἔρως ὑμνωδίας· οὐδὲ γὰρ ἡ ἐρμάνων ἐνδεια πρὸς ἅλατα πέφυκεν ἀντιβαίνεσθαι· ἐν ἅλατα ῥᾳδίως αὐτὸ τὴν βίων τούτων μέτοχος ἐξεύροι· καὶ γὰρ ἐχίτεθην αὐτὸν ἀκηκοὼς ἀδεδειγμένα, οὐ λύρας ἁρμονίας μόνον· αὐτὴν δὲ τὴν ποιητικὴς ἐξευρεῖν τὴν λύραν, ἐπιτεδαιμονιωτέρα χρηκαίμονον ἐννοία· εἰ δέ τινι θεία δόσει δίδοται τὰ σοφὰ μάχην ἀμήχανον· καὶ τὴν παλαιῶν οἱ πλείστοι, τοῖς βίοις τούτοις ἐοίκασι μάλιστα προέχοντες οὔτι πάλαι ὡς φιλοσοφήσαι δεῖος ἄλλος δεόμενοι· Ἀμφισβήτησις οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτὸ πάθος ἑτέρας ἢ μᾶς· Ἀμφιστόμη· καὶ ἀμφοτέρωθεν ἐλάσια· κέκαται ἑκατέρωθεν πλήθουσα ἑκατέρου πάθος καὶ μᾶς· σφοινίκης· καὶ σὰ μφιστόμη μηδὲ τεσσαρεσκαιδεκάπηχυς· ἐλάπτει ἡγεῖται δεδεινόπλαγκται· τουτέστιν διὰ τῶν πολλῶν δέος ἐμποιοῦσα· Ἀμφίπλις πόλις ὅδε τις θρᾴκης· πόθεν δ' ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο· φασὶ δέ τινες αὐτὴν ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον· πλίνθῳ δὲ ἀμφίπολις ἀμφιπόλεως· Ἀμφίπολος· θρᾴπαινα· δούλη· ἀμφίπλοις ἐσθοῦτος ἀπὸ πόθι· οὕτως ὡς ἔχετε· ἐσθῆτος ἐμὲ ἀπάνθεσας πέζης· Ἀμφιπρύμναις· εἶδος πλοίου· ἐμπαλιν διελθεῖν πάρεσκεύασον ἱρὸν ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν· Ἀμφίπυρον πανταχόθεν πυρούμενον· σφοινικῆς· τὸν δὲ ψίβατον ἱππόδα μφίπυρον λαβὼν ὁσίων θέα· ἐπὶ καιρόν· Ἀμφιρρῶγας· πάνθεν διερρωγότ· ἀνεωγμένας· κλωβὰς τὰ μφιρρῶγ· Ἀμφιρρύτη· περιρρεομένη κύκλῳ ἐν πελάγει· ἀμφιρύτης ὡς ἦν· καὶ πάλιν πένθος ἔχεις οἷον ἐφίππευσε πόρτις· Ἀμφισκιὴς ἀθλητὴς· ἀμφὶς χωρεῖς· Ἀμφισσα· πόλις θεσσαλίας· ἀμφισσα δὲ ὠνομάσθη, διὰ τὸ

σθαι, διὰ τὸ δεῖ ἐχεδαίνειν τὸ πῶν ὄρεσιν. Ἀμφισβατεῖν. ἐνίστασθαι δὲ τὸ ἀμφισβατεῖν. ἴσως δὲ ἀγχιβατεῖν. καὶ ἀγχιβασίαν κρέπλαστος. Ἀμφισβατεῖν. μὴ συμφωνεῖν. ἀλλοῖον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβαλλειν. ὁ δὲ πολεμαῖος εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας ἰσχνοὺς τῶν πολεμίων σωμάτων, παρεσκευάσατο μεγάλας ἀμφισβατοῦντας. ἔλαττον γὰρ τῶν ἀδίκων πολεμοῦσι πότερον ἀνεμμένειν, τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀναστήσασθαι. καὶ αἰλιανός. ἀμφισβάτουν γὰρ τοὺς ἑτέρους ἕτεροι προβαλλόμενοι. οὐκέτι οὖν ἐν ἀμφισβητήσιμα τὸ μὴ οὐτοῦτον σῶν εἶναι τὸν πεινῶντα. ἀμφισβατεῖν ἐς τὸ παρεμπαταβαλλειν. οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι. ἀμφισβατεῖν ἢ παρεμπαταβάλλειν λέγονται. οἱ μὲν φάσκοντες ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῶτε τελευτήσαντι ἢ γένοιτο ἢ ποιήσει. οἱδὲ, ὡς ἂ παιδὸς τελευτήσαντος, δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὶ τὸν κλῆρον τοῦ λαβόντος. ἀνυπόσπονδοι ὄντες ἢ καλὰ διαθήκας κληρονόμοι οὕτω δημοσθένης καὶ ὑπερίδης πρὸς τοὺς καταβαλλειν δικάσαντο. Ἀμφισβατεῖν καὶ παραβαίνειν. λέγουσι τελευτήσας τις ἅπαις εἶναι δοκῶν. φάσκων δέ τις ἑαυτοῦ εἶναι γόνον, οὗτος ἀμφισβατεῖν τὰ κλήρα λέγεται. εἰδὲ παῖδα μὴ τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγειν. λέγει δὲ ἄλλως καὶ γάμος αὖ πρὸς ἀνδρὸς τὸν κλῆρον. παρεμπαταβάλλειν αὐτὸν οἱ ὁμοίως λύσει. πολλὰ ἀμφότερα ἐπὶ πανηγύρεως βάσεται. Ἀμφισβήτησις. οἱ ἐξ ὧν φασὶν, καὶ ἀμφισβήτησις, κρίσεως ἀναβαθῶ. καὶ κρίσις. ἔλεγχος βασανιζέτω. καὶ βάσανος, τὸ δὲ ὄρος, πεζεφθω. τὰ δὲ πεζεμμένα, πυρεσθῶ. καὶ πυρωθέντα, βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰκεσθῶ. καὶ πάλιν φιλία χρεάσθω. ὡς οὐδεὶς ἀπόδοσις πῶς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Ἀμφισβατῶ καὶ σοὶ καὶ σοῦ. Ἀμφίσιμα. σύνδυο. Ἀμφίσματα. τὰ ἀμφισβητήσιμα ἑλλάνικος. Ἀμφίσταται. πρεσβεύει δὲ ἀμφίσταται διαπρύσιος ὁ πόρος. Ἀμφιστεφθῆν. πάντοθεν πλήρης. περιπεπλεγμένα ἀλλήλαις. Ἀμφιστείδης ὄνομα κύριον. ζητεῖ πρεσβεύειν ὁ πελοῖος. Ἀμφίστομος. αὕτη κεφαλαγε καλεῖ κύων ἀμίσας τῶν ἐν βίοις λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένας ἀπὸ στομάτων ἔχουσα ὡς ἀντινώτους εἶναι. Ἀμφίταποι. φάσκοντες ἀμφίμαλλοι. Ἀμφὶ τὸν λυκόφως. περὶ τὰν αὐγήν. Ἀμφίτρητον. τὸ ἐξ ἑκατέρων ὧν μερῶν πεπημένον ἄνδρον. ἀμφιτρίτη δὲ ἡθαλάασσα. Ἀμφιτρύων πῶς ἀλκέως. Ἀμφιζυγὴς κατερεωγότα. Ἀμφιφορᾶσιν κραμείοις. ἀμφορεῦσιν. Ἀμφιφορῆα. ἀπεῖον. ἐν ἐγχρέμματι. Τίς μεδιωνύσω πλασμῷ ἀμφιφορῆα. τίς μετὸν ἀνδρικοῦ νέκταρος οἰνοδόκην δωσῶ ἐπλήρωσε. τίς ὀφθοὺς εἰς ἐμβαθυχυ. κατάνυσις οἰκείου πάχεος ἀσαχώων. Ἀμφοτέρους ἴσχυνε, σεσυλῆ μὴν ὁ βαθυχος. δημήτηρ δὲ μέθλωσιν ζοφον οὐδὲ χεται. Ἀμφιφῶντες. πλανοῶντος εἶδος οἵτινες ἐμίνοντο ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη κατωϊ ὑπὸ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκ ὁμίζον αὐτὸν, δᾳδία ἡμέρα πεπιστευκότες ἐπαύξῳ. ὡς φησιν δημόκριτος. Ἀμφίχυτον. πεπιεχωσμένον.

Ἀμφόδον. ὁ ὁδὸν. ῥύμην. Ἀμφόδοντα ζῶα. οἷον ἄνθρωπος. ἵππος. ὄνος. καὶ ὅσα οὐκ ἐπαλλαγμένους ὀδόντας ἔχει. οἷς συμβέβηκε μὴ μελῶ, ἀλλ' οὐδὲ ἄρ ἔχειν. Ἀμφορεὰ φόρους τοὺς μισθίους. τοὺς τὰ ὑδρία μιαφθείροντας. καὶ ἀμφορεὰ φόρος, ὁ περὶ μία μισθοῦ φέρων. εἶτα ἀμφορεὰ φόρος τὶς δημοφορὰν φέρων. μείζων ἄρος ἐπιζομένη. ἢ ἀεισοφανὴς ἔρωσι. ἔχει τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν τὸν ἐν δόθεν. ἔγραμμα ἔγλαφεῖον. καὶ πεῖσαι μίαθοσαν τὸν ἀμφορεὰ φορεῖν. ἀλλ' πολις μερυνᾶ. καὶ πεινᾶλθεμεν ἐφίλον ἀμφορέα φθόνων. ἀμφορεὺς ἦν, ἀπεῖον. μέζον κραμείον μεγαεινὸν. οἷον ἐν ἀμφιφορῆα πεῖα διὰ ὄμέτρος. ἐν ἀσκίον. ἐν ὄνομα κύριον. ἐν ἀμφορεῖς, κραμοι. ἐν θάσια ἀμφορεῖδια. ἐν κραμία. ἰώσηπος. σεσωνὰμ ἢ τὸν εἰσνομίσαμεν. ὁ πεσσαρας ἀπὶ καὶ δυάδ, πεσσαρας ἀμφορεῖς ἐπὶ πεσσαρεσι τιμῆς κμιαμφόριον. καὶ πλῆθος συνάπτ χεμάτων. καὶ ἀεισοφάνης. ἀμφορεῖς λέγει, τὰ μέδα. χυδίδια ἐν σανίδια καὶ μφορίδια. καὶ ἀμφορεῖς νεννεμένοι. κέραμοι σεσωρευμένοι. ἀεισοφάνης. τινὰ θκαθ' ἀβέλτεροι πέβατ' ἄλλως ἀμφορεῖς νεννεμένοι. καὶ ἀμφορῆας. καὶ ἀμφορίδια τὰ κραμία.

Ἀμφόπρα. αὐτὶ τὰ καλὰ ἀμφόπρα. δουκυδίδης ἀμφοπροδίξιος. ὁ δὲ πῶλαιαν αὐτὶ δίξι-

ας ἔχων, ἀρρωστέραν ἔχει αὐτὴν ζήτησιν ὦ δύστηνε. Ἀμφοτερόπλουν. ὁ ζητῶν ναυτικὴν δανείσασθαι ναῦν ἐπὶ τῷ εἰσελθόντι δὲ πλεῦσαι πρῶτον καὶ κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται. οὕτω δημοσθένης. Ἀμφότεροι. ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρως. ἐπειδὴ γὰρ ἄρρεν καὶ θῆλυ ἐστιν ἀνθρώπου σπέρματος· τὸ δὲ ἀμφότεροι, ὡρισμένα σημαίνει δύο. Ἀμφούδης, ὄνομα κύριον. Ἀμφω. ἀμφότεροι. καὶ ἀμφοτέρους. καὶ αἱ πλάγιαι, ἀμφῶν. καὶ ἀμφω τὰ χεῖρε. ἀμφοτέρας ταῖς χερσὶ δυϊκῶς. ἀγχεί δωρον μόνος ἀμφ' ἀμφῶν. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως εὖ δαψιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πᾶσιν. Ἀμφῶδες. καὶ ἀμφωτίδες. καὶ ἀμφωτίδων. τῶν δύο ὠτα ἐχουσῶν. καὶ παροιμία μέχρι ὧν ἀμφωτίδων, ἐπὶ ὧν ἄγαν πεπληρωμένων. αὐτὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων. Ἀμφῶν. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. ἀμιᾷ χειρὶ δωρούμενος. ἀλλὰ ἀμφῶν. Ἀμφῶν. ἀμφοτέρων. μέσοι δὲ λαθόντες ἀμφῶν, πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ ἀμφῶν πόδων, αὐτὶ τοῦ παντὸς σώματος. ἀεὶ δ' ὄρνιν. αὐτὶ παμμεδὲς πτῆς παῖδες ἀμφῶν πόδων. ἀπὸ μεταφορᾶς ὧν ὀρνέων ἀμφῶν πτερῶν. καὶ ὧν νεῶν αἱ οὐρισοδρομοῦσαι ἀμφῶν τῶν πόδων πλέουσιν. καὶ αὐτὶ τοῦ τελέως. πολλαπλασίως τῆς ὀρνέων χρώμενος μεταφορᾶς. Ἀν. σωδισμὸς σωδιστικὸς. ἀρειανός. ἐὰν ἤδη ἀφίχθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέως ἐμὲ δεδιδάχῃ παρεῖσα. Ἀνα. ἀνάσθι. ὁ μύρος καὶ σοφοκλῆς. ἀλλ' ἀναβλύων. αὐτὶ τοῦ ἀλλ' ἀνάσθι σὺν τῇ θρόνων. καὶ ἀνὰ αὐτὶ τοῦ ἀνὰ ξ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ξ. Ἀναβάδην. ἀφ' ὑψηλοῦ. ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν καὶ κοιμᾶσθαι. ἀεισοφανῶς. νῦν δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι. ἐφ' ὑψηλοῦ τοῦ πυκνὸν μύρος. καὶ αὖθις. πῶς ἔνδον εἶ τοῦ; οὐκ ἔνδον. ὁμοῦ μὲν, ἔξω συλλέγων ἐπύλια, οὐκ ἔνδον. αὖθις δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ ζάγω δίαν. σκώπτει τὸν ἀεὶ κοιμώμενον ὡς συλλογιστήν. καὶ ὁ ἀνθέγω, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον ἐμοὶ πλοῦτος ὦ μόμοχθε δ' ἐρεῖ αὐτῷ μόμος. οἷον αὐτὸς μὲν ἐσθίει· ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τὸ ἐξωτικὸν καὶ μετεωρίζεται ὁ μερικῶς. ὁ μὲν γὰρ διώκει τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα εἰπών. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν ἡρώων αὐτοὺς δὲ λώβια τοῖς κύνεσσιν. ἵνα τὸ ἀεισοφὲς ὁ νοῦς μὲν ἐξω. αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ ζάγω δίαν. καὶ ἀναβάδην καθῆσθαι, μετέωρον καθέζεσθαι. Ἀναβαθμοί. ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τινὲς ἀπὸ βαρυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον. Ἀναβάλλ. αὐτὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς ἀναβίβασιν. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ μέλλειν οἱ Ἀττικοὶ οὐ προσβάλλεσθαι λέγουσιν. Ἀναβαλλόμενος αἰτιατικὴ. ὑποστιβόμενος. ἀναβαλόμενος δὲ δισσῶς λέγεται, ἐπὶ τοῦ προοιμιασάμενος. ἀναβαλόμενος οὖν ὡς πρὸ ἐώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον. καὶ ἀναβολὰς τὰ προοίμια. Ἀναβαλοῦ πρὸ ἀπωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἀναβάλλομαι αἰτιατικὴ. Ἀναβάσεις ἀίπεινοπαί. εἰς τὸ ἐναντίον δέ, καταβάσεις. καὶ ἀναβάσεις καρδίας οἱ ὑπερεῖς πρὸ εἰθεῦ λογισμοί. δαβὶδ. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Ἀναβαίνει. ἰσέον ὅτι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ βαίνω εἰσιέναι. ἀναβαίνω δὲ, βαίνω δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι. ἐν ταῖς θεν δὲ πρὸ παλαιοῦ ἔθους, ἀεισοφ. ἀλλα μὲν τοι πρῶτα δ' ἔρρω δ' ἔρρω φίλτατε ἀνάβαινε. σωτὴρ τῇ πόλει ἐνῶν φανεῖς. Ἀναβεβαμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὕτω ξενοφῶν. Ἀναβιβάζω. αἰτιατικὴ. Ἀναβιβῶμαι. ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. ἀμειψίας. Ἀναβιῶναι. ἀναζῆσαι. ἤδη δέ τινὸς φασιν ὡς τοσοῦτον ἀπάγειν αἴσωπον θεοφιλῆ γενέσθαι, ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτὸν. καθάπερ οὖν τὸν ἰωνάρεων καὶ τὸν ἡρακλέα καὶ τὸν πλάτωνα. καὶ πλάτωνα φησὶν ὁ κωμικός. καὶ νῦν ὦ μοσύνοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα ἐμὸν. ψυχὴ δὲ τὸν νικῶς ὥσπερ αἰσώπου ποτέ. Ἀναβιώσεσθαι. ἀναζῆν. Ἀναβλυσωνῆσαι. τὸ ἀναβλύσαι. ἢ πολις δήμοις. πάντα τοιαῦτα οἰνωμικοὶ ποιοῦσιν ὥσπερ ὄντα. ἐξ ἀναβλυσωνῆσαι ἀναβλύσαι. Ἀναβοηδρόσιναν ἀμοχλόσιν. Ἀναβολὰς τὰ προοίμια. παιναὶς ἀναβολὰς θέλω λαβεῖν. ἢ ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἀσμάτων. ὁ μέρος. ἢ τοι ὁ φορμίζων ἀμεβάλετο καλὸν ἀείδειν. καὶ ἀεισοφάμης. ξυνέλεγόν τὰ παρολαῖς πρὸ μμαι. πρὸς ψυχῶν λέγων διθυραμβοδιδασκάλων. Ἀναβολὰς. ὁ ἐπὶ τῷ ἵππων ἀγών. ἐπὶ βασιλὰς τὸν ἀναβολέα προσαλεσάμενος καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, ἤτησεν ἰδεῖν. καὶ ἀπρέπτου ἀσασάμενος πλεονάκις, ἐνέφαινεν ὡς τοῦ μπροσθεν προέξων. ἀνα-

λὰς, ἐπ

βολάς, ἢ ἐπὶ τὰ ῥωμαίοις λεγόμενα σκάλας· καὶ αὖθις· ὁ δὲ μέσος γεφύσας, ἵνα τοὺς χωλοὺς ἀναβολὰς ἐκφύγωσιν. Ἀναβολή· ἀνοχή· ἀπὸ λιανοῦ λοιδορεῖσθαι δὲ καὶ ζάλας τὰς, ἀναβολὴν θανάτου ἐλπίσαντα φλαύρου εἶδος ἔτυχε δύο, ἀνθ' ὧν ἡμῶν χαίτων καὶ μελανίστων πρόσκειται. Ἀναβρεχόσουσιν· ἀναδιδοῦσιν. Ἀναβρεχα· ἐπὶ μύα. ζεσά· ἀειστφάνης βαβάχοις· καὶ κρέασι πρὸς τούτοις ἀνάβρασι εἴκοσιν. Ἀναβρυχώμενοι· ἀλλ' ἦσαν παραπλήσιοι καθ' ἡμᾶς οἱ τὰς ἀναβρυχώμενοι τὸ πάθος, τοῖς ἐπὶ θέατρον παρεσκευασμένοις θηρίοις. ὧν ὁ μὲν θυμὸς φλογώδης ἐπ' ἀχθῶν ὑφ' ὧν πάσχουσιν· ἡδὲ σὰρξ εὐθέως τῷ κατέχοντι τὰς βίας ἀσθενεστέρα. Ἀναγαγὼν αὐτὸ τὰ ἀπαγαγών· ξενοφῶν. Ἀναγαλλίς· ἡμερησία γραμματική· ἥτις τὸν τῆς φαίρας εὕρεσιν ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. Ἀναγαλλὶς· εἶδος βοτάνης· ὅθεν δὲ διπλῆ· ἐναντίερα ῥυπαίνης ὅθεν διὰ μέσου· ἔχασε τὴν καὶ τὸ θερμόν· ἐλκτικὴν· ὥστε σὸλθωσας ἐπισπᾶσθαι· καὶ σὺν εἴνων ναθαίρειν τὸν χυλὸν αὐτῆς. Ἀναγάλης ὄνομα πύειον· ζήτει ἐν τῷ ὑποσάς. Ἀνώγαιον· τὸ οἴκημα ἀνώγαιον ἐκ παραγωγῆς, διὰ διφθόγγου καὶ μικροῦ· καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀνώτερον σαφέστερον. Ἀναπέλλω δοτικῶς. Ἀναπελήσεται· διηγηθήσεται. Ἀνάπελσις· μὴ δὲ ἄπελθον καταλαφθῆναι· σὺν θα μάχην ἐπλημμύρησαν ἄλλος ἐπ' ἄλλον πίπτοντες.

Ἀνάπεσθαι τὸ σμυζαντίου ἀπαίρειν· πονήρως· οὐ γὰρ ἐμὲ τινὰ σμυζαντίου ἀνάπεσθαι πρὸς τὸν ἀνδρῶν· καὶ ἀνάγειν, τὸ μιαίνειν τὸν πεπαγότα, ἐκ ἐπενθεῖν ἰσάναι· οὕτω λυσίας ἐδέησαν χρῆσθαι· Ἀναγεῖς· διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους· διὰ δὲ τοῦ ε, τοὺς σὺν ὄχλοις ἄγει καὶ μιᾶς μετὰ τοῦ ἄλλου ἀισχίνης σὺν ὧν καλὰ κτησιφῶντος· Ἀναγιγνωσκομένου αὐτὶ τοῦ ἀναπειθομένου· οὕτως ἀντιφῶν καὶ ἰσαῖος καὶ κρόδοτος· Ἀναγκαία τρέπεζα· ἁπλῆ τελὴς καὶ πενιχρά· καὶ σοφοκλῆς φησιν· ὧδέ ἀποτείσαι, τῆς ἀναγκαίας τύχης ὀνήσειν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακὸν· διὸ φασὶ τὸ ἀναγκαῖον· ποτὲ μὲν ἐπὶ ὧν καλά φύσιν ἀπολουθίαν τιμὰ ἐχόντων· ὡς εἰ εἴη τις μεμιαμένος ἀναγκαίως τὸ ὕδωρ ξυνὸν· καὶ τὸ γάλα λαμπρόν· ποτὲ δὲ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης γινομένων· ὡς ἐ νεῶν ἀναγκαίας τύχης τῆς βίας φησί· τὰ τε τῆς δυσχερείας· καὶ ἰάμβλιχος· τὸν δὲ ἄλυσιν οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ἀναγκαία, πρὸς ἐμὲ μάχεσθαι· Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται· Ἀναγκαῖον, ἔστως καλεῖται τὸ αἰδοῖον· ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἔστι μόριον· οἱ δὲ, πρὸς ἀλκμᾶνα ἐβάπτοντο ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου· ἀντὶ τοῦ διὰ ἀνάγκης· ἰσαῖος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον καλεῖ· καλλιοθ σὰς δὲ, ἀνώγεων ἔᾳ· καὶ ὅτω δεῖ μᾶλλον λίεσθαι· ἀναγκαῖόν ἔστιν, ὃ πρὸ ἀλυθοῦ ὄν, οὐκ ἔστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ψεύδους εἶναι· ἢ ἐπιδεκτικόν μέν ἔστι· τὰ δὲ σὺν τῷ ἀντιοῦται πρὸς τὸ ψεύδος εἶναι· οἷον ἀρετὴ ὠφελεῖ· διὸ ἀναγκαῖον δέ ἔστιν· ὃ καὶ ἀληθές ἔστι· καὶ ψεύδος οἷόν τε αὐτὸ εἶναι· τὰ σὺν τῷ μηδὲν σὺν ἀντιουμένων· οἷον πόδα πατεῖ δίων· Ὅτι δημόκριτος ὁ ἀβδηρείτης φησὶ μηδὲν σὺν τοῖς μὴ ὄντως γίνεσθαι· μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὂν φθείρεσθαι· καὶ ἄτομους δὲ, ἀπείρους εἶναι καὶ σχήματος καὶ πλήθους· φέρεσθαι δὲ σὺν τῷ ὅλῳ διναμένους· καὶ οὕτω πάντα ἁπλῶς συγκρίματα γίνεσθαι· ὕδωρ ὕδωρ· ἀέρα· γῆν· εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινὰ σώματα· ἃ δὴ ἐν ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ στερεότητα· πάντα δὲ κατὰ ἀνάγκην γίνεσθαι· τῆς δίνης αἰτίας οὔσης τῆς γενέσεως πάντων· καὶ, ἀνάγκην λέγει· διαιρεῖ δὲ τὰ ὄντα, εἰς τὸ εἶναι· ἢ ἐξ ἀνάγκης εἶναι· ὡς τὸν ἄνθρωπον ζῷον εἶναι· ὁ γὰρ πάντη καὶ ἀεὶ ὑπάρχει, τοῦτο ἐξ ἀνάγκης ἔστι· ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ τὸν θεὸν ἀφθαρτον εἶναι· ἁπλῶς δέ, σὺν δεχομένῳ· καὶ τούτων ὧν σὺν δεχομένων ἁπλῶς μέν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔστιν ὡς τὸν ἄνθρωπον πεντεκαιδεκάπηχυν εἶναι· καὶ γηράσκοντα, πλουτῆσαι ἁπλῶς, ἐπὶ πλεῖστον· ὡς ἁπλῶς τοῖς αὐτοῖς μὴ· τὸ ἄνθρωπον πεντεκαιδεκάπηχυν εἶναι· ἐξεκαιδεκάπηχυν εἶναι· ἐπὶ δὲ τούτοις οὕτως ἔχοντα· ἢ μὴ πλεῖσθαι γηρῶντα τὸν αὐτὸν, ἢ μὴ ἀποθνήσκειν· ἢ πλουτῆσαι, ἢ μή· Ἀνάγκη· σὺν τῷ χρέμματι· ἐδωκε δίδαξιν ἀναγκαῖα πάντα, ἐξαιρεῖν ἐκλυσιν δίδωσι· ἔστω· ἀνάγκη· ἐδὲ θεοὶ μάχονται· ἐπεὶ ὅτι δεῖ τοῖς ἔστιν ἀρεῖσθαι· ὅμοιον ὧν μὴ ἐπικρεῖσθαι, ἐπείχωσε κρεῖττον· Ἀναγκαῖον τὸ πόδα· διαφέρει· ἐξ ἡ ἐν ὧν σὺν πόδα· Ἀνάγκης ἄρακτ· τ' ἀξονα λέγει· Ἀναγόμενος· ἀρχὴ πᾶσα ἀναγεῖ μεμφήν· Ἀναγνωσθείς· ἀναπεισθείς· ἐδὲ, ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ γυναικὸς, ἐρρᾳδίως ἐπὶ μιαναθῆναι· ἐπὶ πυραεῖ· ἢ νὸ δικαίως ἀνεβραίος· Ἀνάγνωσις· ἀναγνώ

ειος. ἡ ἀνάπειστος. ἡ ἀνάλογος. ἐπ' ἀναγνώσιμον, ἐπὶ τὸ ἀναπείθειν. ἔστι δὲ ἀναγνώσιμον τὸ γνῶναι διαλεχθέντα. Ἀναγωγὴ ὁ τῶν νεῶν ἐπίπλους. ἐγίνεται ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, οὐκ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἔλεγον τῆς ἐπιβαινούσης αὐτῶν στρατιᾶς· ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ὅπλων λαμπόντων· ἢ τῷ ἄλλῳ ὑποδρομὸν ἀναγκαῖον δύνασθαι παρασκευάζω· ἢ καὶ αὖθις. οἱ δέ, ἀνίστασθαι ἀφ' ἁλμυροῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγυιᾶ ἐπὶ τοῦ πόντου, καὶ εἶθεν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὰς τοῦ ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο. Ἀναγωγία. ἔδει, διὰ ἀναγωγίαν ζῆν τὰ ἐπάσχετο τὸ τέσσαρα ἀπαλλαγεῖσαν. ἔχων στρατὸν, τὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἀμελημένου καὶ διεφθαρμένου. Ἀναγωγὸς. ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀγωγῆς. Ἀναγωγότερον. ἀμαρτηματικώτερον. ἀτακτότερον. Ἀναγωγοφιλησόνω. συλλεγομένω. Ἀναγώνιστος. ὁ μὴ ἀγωνιστικῶς. ξενοφῶν. Ἀναδεξάμενον. τὸ ἀποδεξάμενον. ἢ τὸ φανερῶς δεξάμενον. ἢ τὸ παρὰ σιωπὴν γνώσμενον. ὀρθῶς τε ὑπονοήσαι καὶ ἀβούλητος. καὶ βούλεσθαι ἀναγωγὴν ἔσεσθαι ἀναγεμένους. Ἀναγυρέσιος. δῆμός ἐστιν ἀναγυρουσίων τῆς ὀνομακλῆδος Φυλῆς. ἧς ὁ δημότης ἀναγυρασίδης ἀναγυράσιος δῆμον. καὶ τὸ μνῆμα ἀναγύρασιν τῷ δήμῳ τῶν ἀναγυρασίων. ἀναγυράσιος δαίμων ἐστὶν ὃν παροιμιοῦνται ἐπὶ τῶν ἀποτρόπων τὰ πρόσωπα τίθεσθαι ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιτηδείων τὸν ἄλλον, ἐπὶ μορφὴ καὶ ἀναγυράσιος ἥρως. ἀναγυράσιοι δῆμος τῆς Ἀττικῆς. βούτου δέ τις ἱερέως ἦν ὁ ἄλλος. ὁ δέ, ὦ γύναι τὰ ἐπὶ μίσει τὸ παλλακῇ. ἵνα μὴ δυσμενῆ σύμβουλον παῖδα, διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ παιδί. ὁ δέ, ἐπέρασεν αὐτὸν καὶ ἐμάτωσε δόμησεν. καὶ βούλεσθαι ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνέτεινεν. ἡ δὲ παλλακὴ, εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ ἐν τῷ πρὸ ἐν τῷ πρὸ ἀγωνιζόμενον βούτου τὸν Αἰγιναίου Φοίνικα. Ἀναγυρος. δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὁ Αἴσχος ὁ ἐρυθρόμμυον ὄζει. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνάγυρον. καὶ τῶν ἐπιτιμωμένων ἑαυτοῖς ἐφ' οἷς ἐπαινεῖται δὲ τὸ φυγὸν ὁ ἀνάγυρος, ἀλεξίκακον ἡ δυσωδίας. ἐπὶ ῥιμὺ θρῶμῆς τε καὶ διαφορητικῆς δυνάμεως. τὸ δὲ ἀπὸ μακρὸν, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μετρίων. οἱ δέ, ὀρόγυρον αὐτὸ φασιν.

Ἀναγκαιοῦσθαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀναγκαίως ἐπιτελεῖν. ὑπόλοιπος. Ἀναδάσασθαι. ἀναμερίσασθαι. Ἀναδενδράδα. ἡ φυλῆς γένος. οἱ δέ, τῶν ἀναμίξαι ἅπτεσθαι. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ Ἐπιχάρμῳ καὶ σαπφοῖ, τὸ ὄνομα. Ἀναδέξασθαι. ἀναλαβεῖν. ἐνδέξασθαι. ὁ δέ, μετασκιώσειν εἰς τὸ τέμενος. βουλόμενος ἀναδέξασθαι τὰ μέλλοντα διαπομίζειν αὐτὸν πορθμεῖα. ἐπιλύριος. βύστε μετὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐν τῆς μεσημβρίας ἀναδεχόμενος. ἐξαῦθις. πρὶν ἀναδέξασθαι τὴν ἐπιβασμὸν οὐσαν τοῦ πόνου. Ἀναδέξασθαι πνευμὴ ὑπομεῖναι. πλύρι. πᾶν δὲ ἐπιλιθῶσαι. οἱ λιμένα ἀναδέξασθαι, ἢ φανῆναι δέσθαι ῥοδίοις τὸν βύτοις αὐτὸ προαίρεσιν. ἐπὶ τὸν πρανῆ δὲν ἀπέλυσε τὴν ὑποφίασιν. ἐπὶ ἀναδέχομαι ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. ἐπὶ ἀναδέχεσθαι τὸν πρεσβύτατον τῶν πολεμίων ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν. Ἀναδέρω. ὑποτίθεμαι. ἀναβάλλομαι. Ἀναδέσμη ὁμοίοντι διαδήματι ἡ μίτρα κεφαλῆς. Ἀναλάφυ. φυράν. ἀναλάσει. φυράσει. μαλάξει. ἀλιανός. ἐπὶ πορᾶν ἐν τῷ ἐπὶ νεουργίαν ἐστασιάζεις ἐπὶ ἀθέων τε ἐπὶ ἀσεβῶν ἐπὶ συπεπλυμένων σιτημάτων τὸν ἀναλάσει ἡρῷ ὑγρῷ. ἐπὶ πλασάμῃ τὸν ὑδὸν ἐπὶ τὸν θόρακα, πάντα καταδήσει ταινίαις. Ἀναδεῖ. ἀναπλήσει. στέφει. ἐπὶ ἀναδεῖσθαι στεφανοῦσθαι. ἐπὶ ἀναδήσασθαι στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδῆσαι, τὸ ταινιῶσαι νικῶντα. καὶ ἀναδήσαντες, στέψαντες. ἀναδήσειν στεφανώσειν χρυσοῦ στεφανώματι. καὶ οἱ σαμοθράικιοι, κηρύττουσι κήρυγμα τὸν ζῶντα αὐτὸν, ἀναγόντα δύο τάλαντα ἔχειν. Ἀναδιδάξαι. ἀντὶ τοῦ παύσασθαι διδάσκειν. ἐπὶ τὴν χαῦδιν ἀνάγκην. Ἀναδιδοῦσαν. ἀντὶ τοῦ ἀναδιδομένην. Ἀνάδικα. τὰ ἀδικημένα. Ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν. αἰσχροκερδείας κοσμούμενος. Ἀναδικάσασθαι. τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. ἔτος ἰσαίος. ἐν τάλαντον καὶ τὸ ἀνάδικοι κίνησις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι ὅσα ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυρίων. Ἀναδομή. ἀνάδασμος. Ἀναδούμενος. στέφανον τιθέμενος. ἐπὶ ἀναδυομένην στεφανωμένην. πρωΐ. αἴσχος ἀναισχυντίαν οὕτω μέγα πρὸς πάντ' ἀνῶν. Ἀναδρομή. ὁ δὲ ζυφλὸς ἐπὶ εἶναι ἐπὶ ἄρρος ἐπὶ τὸ μελαγχολίας βυσσώματος κατεχόμενος ἐπὶ λελυγισμένος. ἐπὶ τὰς ἡμᾶς ἀναδρομὴ ὡς πορεῖ τὸ ἐπειδὴ ἀσελγέστερα. ἐπὶ μυροσατὲς ἔχων ἀεὶ τὸ μύρον ἐπὶ βυσσορύχους. Ἀνάδοχον. ἐπὶ ἀναδοχέα λέγουσιν. μετ' ἀνδρὸς χέρα. πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων. Ἀναδρομαί. ἀναβάσεις. ἀναδρομὴ γίνοιτο ἡδυσφαλόμενα. δὲ πρὸς ἔχειν

ρου ἔχειν

ρον ἔχειν ἀεὶ τὸν σίχοντα τὸν. τὸν μὴ ποιήσας λαὸν Ῥωμαῖος, μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω πάρο-
λίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα ἀγαθῶν πράγματων ἀγνώμων ἀνειρία. ἵνα μὴ ἀβίων τοιούτων ἐπιθείη
μετὰ τοῖς ἀθφρονᾶσιν, ἢ τε πύρρου τοῦ θῦν ἢ περιωτῶν βασιλέως βίαι καὶ πάροδος εἰς ἄργος. ἢ
τε λυσιμάχου στρατιὰ διὰ τῆς θράκης, ἐπὶ δρομοχάιτιον τὸν βασιλέα θῦν ὁδρυσσῶν. καὶ πολλὰ
δὴ τούτοις ἕτερα παραπλήσια. Ἀναδῶσαι. ἀναχωρῆσαι. Ἀναδυόμην. φεύγων. ἀναβαλ
λόμενος. καὶ ἀναδύομαι, μεταβουλεύομαι. Ἄναλτος πόλις κιλικίας ἀπὸ ἁλτος τοῦ κτίσαν
τος. ὁ πολίτης ἀναλτεύς. Ὅτι νόβας βασιλεὺς ῥωμαίων κατεπεχθείσης ὑπὸ σεισμοῦ διοικησα
μένης τὴν κιλικίαν εἰμήνης, ἔπεμψε συγκλητικὴν ὀνόματι ἀνάλτον. οὗ ἀνοικοδομήσας
αὐτὴν πάλαι λεγομένην κύινδαν. ἔθηκε διοικισάμενον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἀπὸ λέσεναν ἀν
άλτον. Ἀναζωπυρῆσαι. ἀναπνεῦσαι. ἀνεγείραι. ζωῶσαι. Ἀναζυγαῖς. ἀναστροφαῖς. στρα
τοπεδίαις. πολύβιος. ὁ δὲ φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ πρὸς πάλην ἀναζυγὴν ἐποιεῖτο ἀναπαλουν,
ἀδιαφθαίρας ἐκ πεφαλληνίαν κατῆρεν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι θῦν πεζῇ ὁπότων οὐδενὸς ὅλως ἐνδότες, ὡσ
εἰ ἀναζυγὴν ἐγίνοντο. Ἀναθεμα. καὶ τὸ ἀνατιθέμενον θεῷ. καὶ τὸ εἰς ἀφανισμὸν ἐσόμε
νον. ἀμφότερα σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. καὶ ἀναθεματίζω ἀντι
κτικῶ. Ἀναθέντας, ἀντὶ τοῦ ἀνατεθέντας. ξενοφῶν. Ἀναθεώρησις. μεγάλης δὲ οὔσης νεω
τὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπόνηρος φαίνεται ὁ ἀνήρ. διὰ τὸ πάντων θῦν νομοθε
τῶν, πρότατα προστίμα θεῖναι. Ἀναθέσθαι. ἀντὶ φῶν ἐν τῷ πρὶ προνοίας φησὶν. ἀνα
θέσθαι ὡς χρὴ πεῖον τὸν βίον ἀνθρώπων ἀντὶ τοῦ ἀνώφελον βιῶναι μεταγνόντας ἐν θῦ προτέρῳ βίῳ.
Ἀναθέσθαι. τὸ μεταθέσθαι. ἀπὸ τῶν πεπλανημένων ἐπὶ τὰς πεπιγραμμένας ἤδη φόρους διορθοῦντων.
οὔτε δὲ ὅ ὑποθέσθαι σημαίνει ἢ λέξις, οὔτε τὸ ἀναποινώσασθαι. ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι ἐπὶ με
τανῶναι. πολύβιος παρὰ πλάτωνι θῦ φιλοσόφου. μενάνδρος ἀφροδισίῳ. ἐπιφυγοῦσα λῆν εἰ
κενόσον, ἀνθέσχετο τοὺ ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους. Ἀνάθεσις κὺ πρόθεσις. τὰ μέγιστα δώ
σειν ὑπέσχοντο τριῶν μοιρῶν αἰτήσαντες ἀνάθεσιν. Ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. ἀ
ρεσκῶς ὑμναίω. ὅπως τε τῷ νύμφιῳ ἐὰν καιρὸς ᾖ μετέωρον ἐπὶ τὸ ζῆν ἀνάθεσιν συμφέρῃ.
Ὅτι τὸ ἀρεσκῶς ἐπέρεμα ἀντὶ τοῦ προθύμως. ἀρεσκῶς δὲ ἀρέσας. Ἀναθείς. ἐπιβάς.
ἐπὶ ἀφύχων λέγεται ὁ ἀναθείς. ἀείσοφάνης δὲ ἐν πλάτωνι, ἐπὶ ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ. ἀ
πολῶν ὃν ἄνθρωπον ἐπικρημνόντινα ἀναθείς. Ἀναθλάσει. ἀνάκλασις. Ἀνάθημα. παῦτο
ἀφιέρωμα θεῷ. αἰτοιῶτι ὃ πέλοψ ἀνάθημα τὴν ἄρναν τὴν χρυσῆν. ἕτερα παρέχοντι ἐμμέ
λειαν, ἔχρησεν. ὁρούλομαι δὸς. μὴ δίδου ἀ ὁμηθέλω. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα. Ἀναθολώσει. ἀ
ναταράξῃ. πλάτων νόμων ἑβδόμῳ. ὅπως ἀναθολώσει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σκιᾶς. ἐπειτὸ μέ
λαν αὐτοῖς θολὸς κατέχεται. Ἀναθορόντος. ἀναπηδῶντος. Ἀναθρούμματα. ἀνάσκουσμ
μῆ. ἀναθρώσῃ. ἀναπηδᾷ. Ἀναθύμητον ἀναλαμβάνειν τὸ πεπραγμα διὰ χρόνον. φερεκράτης. πά
λιναῦθις ἀναθύσαν αἰπεράτερ. Ἀναπεπταχάσας μεγάλῃ φωνῇ, ἐκ μὴ ἀναπεπταχάσας. Ἀναπέ
θαρσις. ἐπάλυσις. διὰ μειώσεως. ἐκ ἀναπεθαίρω αἰτιατικῆ. Ἀναπεθιζήσομ ἐκ ἀναπεθίσω αἰτι
ατικῆ. Ἀναπελούμ. αἰτιατικῆ. ἀναπτόμενον πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγον. ὃ ἐστοῦ
δάζειν ἀπαναπελεῖθαι τὰς θῦν ἐκστατεταμένων ἀνοίας καὶ προθυμίας ἐπὶ τοῦ πεπονθότος ἐλαπρώ
ματος. Ἀναπελυπήρια. δῶρα διδόμενα τοῖς νύμφαις παρὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκεί
ων ἐφιλόσοφον τὸ πρῶτον ἀναπελύπων ἀνδράσιν ὁ ραθλῶναι. ἔστι δὲ ζῶντα ἐκ πωλάια. Ἀνα
πέμπαι. κατα φυγεῖν ἐκστρέφαι. Ἀναπαίσιν. δῆμος φυλῆς ἱπποβοωντίδος καὶ ἀναπαια.
Ἀνακαίνισις. καὶ ἀνέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀναπαίνωσις. καὶ ἀναπαινιῶ. αἰτιατικῆ. Ἀνάπαιον
τὸ δεσμωτήριον ἐκ ὀνατετίθεντο τοὶ πονηροὶ δούλοι καὶ θῦν ἀπελαθέντων τοὺ ἀφισταμέ
νους. ἰσαίας ἐν τῷ προφήτῃ ἐρημονραστην δεῖς τὸ ἀνάπαιον ἐν ἔραλε. φάσκων
ἀπελάθρον εἶναι καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λραχμαὶς ἐπράξατο. Ἀνακενώφκησαν.
ἀνεπλήρωσας βοῆς. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφασθέντας ἀπάσω. ἀείσοφάνης. Ἀνακεφαλαιοῦται.
ἀναπληροῦται. ἀνακτίζει. ἐκ ἀνακεφαλαίωσις, ἢ ἀρχῆς ἕρανε. Ἀνακεχωρηκότων. ὁ ἢ, ἐπὶ τὰ

σαβριβλῖ μυελώδας ἕξεις. ἔβυτον σπυδεῖ ἐὰν ἀνεχωρεκηότον. ἂν δὲ πυρύφων. λέγει ἡ πόδιξ ἀφοδίβυ δ χαιρωνέ. Ἀνακεχυμμύκ. ἀνάμμύκ. πεχαυνωμμύκ. αὐξετή. Ἀναπεῖ. ὄρος. κὸ τ δια σπέρων ἱερόν. Ἀναπεῖσθαι. ἐπὶ ἀνδριάντων. καταπεῖσθαι δὲ καὶ παλαιπελίσθαι, ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ἀναπεῖσθαι πολλάκις, ἀντὶ τοῦ παλαιπεῖσθαι. Ἀνάκτασι σκώμασιν, ἀνάκτασι λοιδορίαις. ἀνάκτασι πόρνοις. νύβοις. συμποσίοις. σημαίνει δὲ τὸ οἷον πρόσκτασι ἰσχυρῶς. Ἀνακαλεῖ, ἀναπαύει. καὶ ἀνακαλῶ. Ἀνακηρύττω. αἰτιατικῆ. Ἀνάκλησις. ἡ προσφώνησις. ἀνάκλισις δὲ διὰ τοῦ ῑ καὶ ἀνάπαυσις. Ἀνακλητικὸν. μέλος σάλπιγγος ἀνακαλούσης βυσσαθύμους εἰς πόλεμον. καὶ μέρος αὐτῶν ἱνόσφισιν. ὅσοι ἀναμένων δὲ ἀνακλητικὸν, σὺν τῷ βίᾳ δὲ λυτος. μήτε ὁρκωτὸς μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Ἀνακλῖναι ἀνοῖξαι. ὁ μὴ ἔστως δὲ καὶ πρόδοτος. οἱ δὲ, ἀνακλῖναι μὴ τὰς θύρας ἀνεπετόλμησαν. οὐδὲ εἰσω παρελθεῖν ἰσχύσαν.

Ἀνακλώμενον τὸ ἀπηχούμενον. ὡς ἐπὶ τῆς κυείας ῥωμανὸς τῆς μελωδοῦ. σὺ δὲ πάρεχε τὸ φῶς δὲ πόσιον. Ἀνακλῶνδ. κυήθεται κῆ ἰαβοῦ. Ἀνακογχυλιάσαι. ἀναμαραίνεσθαι. Ἀνακομιδή. ἀναγωγή. ἐπάνοδος. ἀναφορά. Ἀνακῆι. οἰδιόσπερον. τὰ δὲ ἀνάσωσις ἀνακής. ὡς φυλάσω φυλακής. Ἀνακομῶ. τὸ ἀναφύω. Ἀνακῶς παρὰ ἡρόδοτῳ. ἀντὶ τοῦ μελῶς. φυλακτικῶς. κρασιλικῶς. ἐὰν ἀκῶς ἔχειν, φερουτίζην. πῶς ἐρμῆ δὲ τοῖς ὅπως ἀνακῶς ἐξουσιν. εἴτι σὺν τῷ λεμίων κῆ τὸ ἀφανίσαι τὸν πειρᾶζοιτο. Ἀνακωχεύω. τὰ ἀσφαλίζω τὸ ἀναστειρᾶζω. ἐὰν ἀνακωχεύω δὲ σὺν πελάγει χειμῶνος ὄντος σείλαγγας ἐὰ θόνια σαλεύω. ἀνακωχεύω δὲ πυείως λέγω, ὅταν χειμῶνος ὄντος σὺν πελάγει σείλαγγας ἐὰ ἅρμενα σαλεύσιν αὐτόθι μὴ διαμαχόμενοι σπῖ. μεταφορικῶς οὖν ἐπὶ τῶ ἅρμενος εἴρηκεν, ὅτι ἀδιμιλλήσατο. ἀλλὰ φῆμις τὸν τῖ ἀσσυρίων κλύδωνα ἐκρέμμῃ λαυσεν. Ἀνακωχή. ἀνάπαυσις. ἠρεμία πρὸς καιρὸς, πόλεμον ὠδίνουσα. Ἀνακωχὴς ἀναπαύσεως. ἐν δόσεως τῆς πρὸς μικρὸν σὺν τῷ πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἄνω ἐὰς ἀνωκὰς ἔχειν. Ἀνακρᾶτος. ἐπὶ ἐρημα. μεθάπας ἀσσυδῆς. οἱ δὲ, ἐφλυγον ἀναμερέος. Ἀνακρέων. τῖος λυρικός. συνθύνου ἡος. οἱ δὲ, ἀμήλακ. οἱ δὲ, παρθενίκ. οἱ δὲ, ἀεισοπρέπου ἐδόξασαν. ἐγεγένει λεγεῖα ἐὰ ἰάμβους, ἰωδὴ παῖδα διαλέκτῳ. πίγνε κῆ πλυκρᾶτιν ὃν σάμα Τύραννον ὁ λυπωδὴ. ῥβ. οἱ δὲ, ἐπὶ νύχα ἔκαμβύσου ἐὰ πουσιν αὐτὸν κῆ τὸν με ὁλυμπωδὴ. σὺν πεσὼν δὲ τέω διὰ τὸν ἱσιάκ ἐπαυλσαν, ὥκιστον ἀβδηρα σὺ θρᾴκη. ῥιος ἐγὼ αὐτῶ, πρὸς βρῶτας παίδων ἐγυναικῆ. ἐ ὠδάς. ἐ σωσίγραφε παροιναῖτε μέλη ἐὰ ἰάμβους. ἐὰ ἀναλυόμενα ἀναιρεόντεια. Ἀναλυσις. ἀξέωσις ἐφ ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη, πρὸ τ δίκ, μεῖ τ ζωντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἀξιοῖ ἐσθαι δὲ κῆ εἰ ὅλως ἐισάγειν χὴ ἐαυτούς. Ἀναπείνω. αἰτιατικῆ. Ἀναιροτῆσαι. ἐπαινέσαι. ὑμνῆσαι. ὁ δὲ πολεμαῖος, πάντας σὺν ἐλάυσιν ἀναιροτῆσαι. τῆ δ ἀβδηρελίας δεχόμενος αὐτόν. Ἀναιρόμεθα. οἷον ἀναπαυοιμαζόμεθα. Ἀναιρέσασθαι ἐναυμαχίας τὸ συμβάλλειν ἐὰ πάλιν ἀναδύεσθαι. Ἀναιτᾶσθαι. θαυμαστῶς ἀντὶ τοῦ θαυμαστῶς. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθολοδὸν αὖθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαύειν. Ἄναικτες οἱ θεοί. καὶ ἀνικτορες τὰ ἔθνη. Ἄνακτες. καὶ ἄνασσαι ἀεισοτέλης σὺν τὴν υσσείων πολιτείαφησί. καλοῦσι δὲ οἱ μὲν ὑοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως, ἄνακτες. αἱ δὲ ἀδελφαὶ ἐὰ γυναῖκες, ἄνασσαι. ἐὰ ἀνικτορες ἔθνη. ἢ ἐὰ βασίλισσα ἐὰ ἀνακτορεῖ. διαστολῆ. ἐὰ ἀνακτορεῖ, ἱερ. ἐὰν ἀνακτορεῖ, ἔθνη τεῖ. Ἀνακοινώσασθαι. ἐὰ ἀνακοινῶσαι ἀμφολέγουσι ξενοφῶν, ἐὰ ἀνεξυνδνῦ εἰρηνεσνῦ τῆ ἡμῶν καῖς. Ἀνακυνδάραξος. βασιλεὺς νίνου περσικῆς χώρας. Ἀνακυκλίων τὸν ὀρθόν. Ἀναλαβεῖν. ἐνθυμηθῶσαι. μὴ δεῖς ἐσχάτων ἀναλαβεῖν ἐλπίδα. μήτε διαβάντας πολέμιος ἐπὶ τοὺς ἀναβησαμένους. Ἀναλαμβάνειν αἰτιατικῆ. Σπαρτιάτης ἀνέχειν. ἐμεγαβύζις φιλοσόφοις καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐαυτῆς καὶ βυσσὶ μὴ βύστοις ποιοῦντας, ἐσκωπτον. πολλαχοῦ ἐνθάδε τίθεται. πάντα δυναμένοις ὀξέως τε ἐτέρως διακονεῖν. ἀναλαβέσθαι δὲ οὐκ ἔστι μόνοις ἐπιδεῖ ἐλευθέρως. οὐδὲ χαρ ἁρμονίαν λόγων λαβόντας ὑπαντῆσαι θεῶ. ἀλεξις δέφησι πρὸς ἐαυτῆτος, οὕτως. σὺ γαρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ ραδίζειν ἀρρύθμους σὺ ταῖς ὁδοῖς. ἔξω καλῶς ἐ μήτε πεσεῖν τὸ πλὴν μηδὲν δυμᾶς. μήτε δι ἔτερων λαβεῖν τιμὴν δόντας. φοβοῦ δὲ τοὺς μὴ

τοῖς μὴ χρωμένοις δόξης τίνος. ὃς δ' ἂν ἀφῇ καὶ ἀναλάβῃ τὸ ἐναντίον τοῦ πάθους. τὸν ἐπιεικῆ τοῦτον φασὶν οὐκ ἔχειν. Ἀναλαμβάνειν ἂν αὐτὰ δεῖ. ἀπαιτοῦσι τὸ πεῖθεσθαι τοῖς δρόμωσι λέγουσιν ὃ μὴ ἐστὶν ἀναλαμβάνοντι. ὁ δὲ, ἤκουσα τοῦ ὕδατος ἐν ὅτι ἐλάχιστον. Ἀνάληπτον. Ἀναλγησία. ἀναισθησία. Ἀνάλγητος καὶ δυσπαράλγητος παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ τὴν δυσμεταβλητος. ἀνάλγης. ἀπαθὴς. ἀνωλεθρος. σκληρός. δυσπαράλγητος γὰρ ἐστὶν, τοιαῦτα δὲ μὴ οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα ἕτερον. καὶ ἀνάλγητος. ἀνεπαίσθητος. ἀπόνους. καὶ ἀνάλγητον. ἀσυμπαθῆ. ἢ τὸ μὴ δάκνεσθαι ἀλγεινῶν τινι. ἢ πολυανάλγητον. ὃ ἐστὶ πολλαχῆ μᾶς ἐμβριθῆ. σοφοκλῆς. ὥμοι ἀνάλγητ' ἀνδρὸς ἐρώσας ἀνυδρον ἔργον ἀτρεφῶν δ' ἄχει. τοῦτ' ἔστι παρούσης συμφορᾶς. Ἀναλείπεται ἀντιπίπτει. ἀναμφιβόλως ἔχει. ἐννοεῖται. εἰ μή τις ἀναλείπεται τοῦτο ὅτι πρὸς τὸ μὴ δεῖν φόβου τὸ πολεμίων. Ἀναλεξάμενος. ἀναγνούς. νοήσας. ὁ δὲ, ἀναλεξάμενος τῷ ἐπιστολῇ. καὶ ἀναλεξαμένων ἑαυτοὺς συναγαγόντων. μόλις δὲ τὴν παρχησίαν ἀπὸ τῆς παλαιότητος ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ βλέπων καλὸς μόνος οἰκείαν τῆς πόλεως φωνὴν ποιεῖται, εἰ τις. καὶ αὖθις. ἐν τῷ τὰ ἀλεξανδρέων μνημεῖον συνέλεξεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὰ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐνθάδε ἐκείνοις πεφημισμένα ἀναλέξηται. Ἀνάλημμα. ὕφωμα. σκέπασμα. καταπαύσας τὸ βαρὸς τῶν ἀναλημμάτων. καὶ ὡς ἀδυνάτου ἐπιστῆσαι τὸ τεῖχος, σὺν χειρὸς τῇ μάχην ἐποίησεν. Ἀναλήψεσθαι. ἀντιπαρασκευάσεσθαι. ὁ δὲ, ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ πᾶσμα τοῖς εἰς τὸ μῆκος ἀρεταῖς. Ἀνάληψις. ἀνάρρησις. σωτηρία. ἐπιστροφὴ τοῦ πρὸ ἀναλήψεως ἐθαρσημένης ὑπ' ἀνδρῶν. ἀχθέσης τῇ ἐπιστάσει. Ἀναλιβάζοντα, ὄνομα τόπου. Ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν ἀντιπαρασκευάζεσθαι. ἐπὶ τέρμα ἀφικέσθαι. χαίρω τε γὰρ φιλόμυθος ὢν καὶ δεῖσθαι ἄνωθεν ἀναλίσκειν ἔνιά ἐστι τοῦτο δὲ καὶ ἄλλοις ἐπὶ τὰς ἀκοὰς δεῖ μᾶλλον ἀναλοῦν ἢ τοῖς τείχεσι. ἐν δὲ τῷ παρελκυθότι, καὶ διὰ τὸ μὴ διαφόρως. οἷον ἀνάλισκον καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὖθις. εἰς ἃ ἀνάλωσαν οἱ πρὸ τοῦ, τείχισματα. Ἀνάλυσις. ἀδιάλυτος. ἀσυγκρισις. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς ἀνάλυσιν οὐ φαῦλα λαμβάνων λέγει τὸν ἄρρος. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα ποιεῖται. ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀναρρίπειαν ἀπροσδιόρατον ἐσωσεν, ἐν ταύτῃ κατεβαίνῃ περιβαρὴς μόνος. ἐξ αὐτῆς ἥραγε δίκαιος φκοδομεῖν ἀγαθός. ὁ πάντα ἀνάλυσις οὖσα πᾶσα βλάβη. ὁ συνηγωνισμένος μάχας ποιούμενος. συνδεῖσης γὰρ κλυταιμνήστρας, ἀνεῖλεν ὁ ἀγαμέμνονα. Ἀναλογεῖον ἐν ὧ τίθενται βιβλία. Ἀνάλογον. ἀνάλογισμός ἐστιν οὗτος. ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα. ὧν καὶ τὰ ἀνθυφαίρεσις. ὁ δὲ ἀναστέλλεις τὸν ἀνθυφαίρεσιν ἔφηκεν. τὸν ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα. καὶ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄλληλα λέγεται. ἀνάλογον δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. καὶ αὖθις. οἱ στρατιῶται γυμναῖοι ὀφθῆναι καὶ ὡσαύτως ἀναλογοῦντες. καὶ ἀνάλογος, ἴσως. ἐὰν ἀναλογώτερον, τὸ ὑψηλότερον. τὸ σοφώτερον. τὸ ἀναλογικώτερον. Ἀναλογῶ. ἐστὶ τὸ ἀρεμόζω, δοτικὴ. οἱ πόδες μοι μετέθησαν ἀρμόττων ἐφ' ὑψους αἴροντες, ὡς ὑψηλοὺς ἀναλογοῦντας ὑποβάλλοντι. καὶ ἐστὶ τὸ ἁρμόζω καὶ ὁμοιῶ. ὁ ἀναλαίαν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκιωνὶ οὐρανίῳ. Ἀνηλώθησαν. ἠφανίσθησαν. οὐδὲ γὰρ ἀνηλώθησαν ἄλλως εἰς χαί. θηρίον γὰρ τι αὐτοῖς ἐμπεσὸν ἐνέτυχάνῃ. ἐξανάλωμα καὶ προανάλωμα. Ἀναλοῦντες. ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. θουκυδίδης. καὶ ἀνηλωκότες. καὶ ἀναλοῦν τὸ ἀναιροῦν. Ἀνάλυτον ὄμμος καὶ πρᾶπος ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττον. δεῖ ἀρχὸς δεῖ ἀντὶ τοῦ χωρεῖς ἄλλων. Ἀναλλοίωτος. ὁ ἀεὶ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν. Ἀναλύζουσα. ἐναλύζουσα. λυγραίνουσα. ὅτι δὲ πάθος ὑγρόν ἐστιν οἷς μὴ συμπαθεῖ πλῆξις καὶ ἀσιν. Ἀναλυθῶσι. τὸ καθαρῶ τινὶ χρίσασθαι φαρμάκῳ. μὴ ἀνδρὸς ἔρωσιν. ἐπιφαρμάκου σιν πλυνύσῃ τὰ ἀναλυθεῖς μόλις. Ἀνάλυσις. ἐξάπλωσις. ὅρος γάρ ἐστι λόγος καθ' ὃν ἀνάλυσιν ἀπαρτίζοντας ἐμφανὲς μόρφωσιν ὁρισμὸς καὶ περιφαλαιωδῶς. ἀνάλυσις ἐστὶ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τροπὴ ἀνάλυσις. ἀνάλυσιν γὰρ λέγω τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀναγαγεῖν εἰς τὰ πρῶτα. καὶ εἰς τὰς προτάσεις ἐξῆν αὐτοῖς τοῖς εἶναι καθ' ὑπόθεσιν μανόμενον ἐὰν ἀλύσεως, ἀναλυτικὸν γράψαι τὰ ἀρεστέλλους. Ἀναλφάβητος. ἀμάθητος γεγραμμάτων ἀπαίδευτον. καὶ τὸ δὲ λεγόμενον. ἀναλ

φάβητος. Ἀνάλφιβυ. Φιλύλλιος. αἰγεῖ. Ἀναμάθω. ἀξαρχῆς μάθω. Ἀναμαλάπη. ἀναφυρᾶν. καὶ ἀναμάπη. ἀναίσθητος. Ἀναμμα. ξέ. Φεύδεται δὲ καὶ ἐμπυρεύεται καὶ ἀψα ἄσρα. τὰ μὲν ἥλιον σὺν μεγάλης θαλάπης νωθρὸν ὄντα ἀναμμα. τὰ δὲ σελήνην, σὺν ποτίμων ὑδάτων ἀφορμὴν τυγχάνουσαν καὶ πρόχειρον οὖσαν. Ἀναμασώμενοι. ἀντὶ τοῦ ἀνερευνῶντες. μήλις τὸ πρόβατον ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι οἰκεῖται. ἀείσω. Ἀναμαπώμεναι, ἀναμασώμεναι. Ἀναμαχούμενον. σὺν αὐτῇ μαχεσόμενον. ὃ δὲ σὺν ἐλθὼν αὖθις ἦλθεν ἀναμαχούμενον τοῖς πρώτοις ἦσαν. Ἀναμέλποντες. ἀνυμνοῦντες. Ἀναμείξασθαι. διαφθορᾶσαι. μὴ ποτε εἰς ῥύπον σὺν πλεῖν μήτε τοῖς πολλοῖς θαλασσαν ἀναμεῖξαι. Ἀναμείνω αἰτιατικῶς. Ἀναμερύσασθαι. ἀναστεῖναι. Ἀναμίλητον. ἀφιλόφθογγον. Ἀναμὶξ, ἀναμίγδην. ἀναμεμιγμένως. Ἀνάμνησις ἀναμνήσις ὅτι φαντάσματος εὕρεσις. ἀξαμβή δὲ διὰ τῆς ψυχῆς, διαβαίνει καὶ τὸ ἐξωσμβή ον σῶμα. ἀναμνησθέντες χαίροβοῦσί τινος ἡμῖν γνωσθέντος, ὠχρίασαμβον. καὶ τὸ πάλιν ἀναμνησθέντες, σὺν αὐτιάσαμβον. πῶς δὲ λέγεται διὰ τῆς ψυχῆς ἀξαθαι τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς ἀναμνήσεως. ἢ, οὐχ ὡς σὺν εἶναι αὐτὴν ἀναμιμνησκομένης. ἀλλ' ὡς διὰ τῆς αἰσθήσεων λέγεται. ἀξαμβή δὲ καὶ αἴσθησις διὰ τῆς αἰσθητῆς, διέξοδος μέχρις σὺν εἶναι σὺν ὠχρὶ τινὶ καὶ αἰσθητικὴ δύναμις. τὸ δὲ ὅτι τὸ πνεῦμα. οὐ τὸ δὲ καὶ ἀναμνήσεως λέγεται ὅτι διὰ τὸ πνεῦμα βάθος σὺν ὧν ψυχὴ καὶ ἀρχὴ τῆς κίνησις τῶν ἀναμνήσεων κίνησις γέγονεν ἀνάπαλιν ἢ καὶ τῆς αἰσθήσεως. εἰς ὃ δὲ τελευτᾷ αἴσθησις, σὺν εἶθεν καὶ ἀρχὴ τῆς ἀναμνήσεως. ἢ δὲ ἀνάμνησις, φαντάσματός ἐστιν εὕρεσις ὅ ποτε ἐγγένεται σὺν τῷ πνεῦματι. σὺν βύθῳ γὰρ γίνεται φαντάσματα σὺν ὧν καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ἵδρυται. διὸ βύθων δὲν τῷ σὺν ᾧ πνεῦματι σὺν ὧν ἐστιν ἡ ψυχὴ ἐγματα λῆμμα τὰ ἄσρα φαντάσματα καὶ λαμβάνεται ἐγματα. σὺν τῇ κίνησις αἰσθήσεως αὐτὴν λῆψεως ἔσχεν. ἀφ' τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κίνησις τῶν ἀναμνήσεων κίνησις γίνεται. ἐπιβάλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι ὃ πρὶν ἔσχε, τοῦτ' ἔστι ᾧ ἐγνωσμένῳ πρότερον σὺν ᾧ πνεῦματι τὸ πῶ ἀναμιμνήσκεται. ἐστὶ δὲ αἰσθητικὸν ἀσθητικοῦ ἀσθητὸν αὐτὸ. καὶ ὅτω σωδιαστάθη ᾧ αἰσθητικὸν ᾧ σῶμα. Ἀναμοχλούντων. ἀνορυσσόντων. ἀνακινούντων. βιαζομένων δὲ αὐτῶν ἐς τὰς θύρας ἀναμοχλούντων, ῥᾳδίως τε μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς. Ἀναμύξειν. ἀναβλέψειν. Ἀναμφίεισον. ἀναμφίβολον. ἐς ἀναμφίεισος, ὁ ἀναμφισβήτητος. Ἀνάμφοῖν. εἰς τὸ τέλος τῶν βίων τῶν ὁσίων ἀθυμίαν σὺν τῇ μακαριότητι φέρει. Ἀνανέμειν. ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν, ἐπιχάρμος. κρόδοδος δὲ, ἀνανέμεσθαι ἐστὶ τὰ καλὰ λέγειν τὰ θεῖα. Ἀναρεῖσθαι. ὡς ἡμεῖς θάνατον δίδης ἐς πλάτος χρατῖνος. Ἀνανεωσάμην. ἀναπαύσας ἐπανεῖρον. ἀναμνησθείς. εἰς σὺν νοιαν ἐλθών. ὁ δὲ μάρκος πρὸς ἀνανεωσάμην τοῦτο τὸ τείχους τὸ ἀσθένειαν, ἐπιβάλλεται καλῶς ἐπεξελθεῖν τῆς ἐλπίδος. Ἄνανος, ὄνομα κύριον. ἀφικόμενος τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν, ἐφορᾷ ἀνὰ σὺν βύβις ἐστὼς, παρεκάθητο, Ἄναντα. ἀνωφόρων. δυσχερῶν. Ἀναντιλόγωνίστος. ἀναντιμάχητος. ἀναντιλογώνιστος ἰσχὺν ῥωμαίων ὁρμὴν δυσάντητος τοῖς σὺν τυγχάνουσιν. Ἄναντες. ἀνωφερές. ὅτι ταυτόν ἐστιν ἄναντες. ἔστι μὲν ἄναντες βύβλῳ ἐπόσαντες. ἀνέστι δὲ τὸ ἀναβαλλόν. τὸ γὰρ πόσαντες, ἀπὸ τοῦ ἐμὶ πῶ οὐ μὴ ἐπιβῶ οὐ μὴ ἀναβῶ ἀναβαλῶ μὴν. ὃ δὲ ἀναβλῆ, ἐπόσαντι σὺν αὐτίον τὸ νέφοντες. ἐφ' ἑαυτὸν δὲ ἐπὶ τερπνὰ, λέγομεν ῥᾴσασα ἐρᾴω. ἐφ' ἡλυσμένῃ, πόσαντη ἐπὶ ἀναβαντη ἐπὶ δυσχερῆ. ἐπὶ ἀναβαντης ἡ δύσβατος ὁδὸς. ἐπιλίνδεις ὅς. Ἀναντιρρήτον τὸ ἀντιλογίαν μὴ δεχόμενον. Ἀναξ. θηλυκῶς. ἄλσος αἰσχύλος. Ἀναξαγόρας. σοφιστὴς. ἡγησιβάλου ἡλικιώτης. ἡλικίᾳ μένοι. νᾶς ἡ ἐπιπολαίᾳ. ἐπειδὴ ὕλην καὶ πολὺν πάντα φορὸν εἶναι. ἔτος ἐστὶν ὁ ἥλιος ἐπὶ πὸν μὺ σθρον διαπορεῖ τοῦτ' ἔστι πύρινον λίθον. ἐφυπερῆ ἡ ἀξαθλιῶν, πόθι πλέας αὐτῶν σωφρονῶν. ἐξελθὼν ἐν λαμπάδι, ἐπεὶ κρεφθῆ βίον ἀπαρτερήσας. ἀξήματε ἡ τὰ ζῶν ἑαυτὸν, ἐπὶ ὁ. διότι ὑπὸ θυμοῦ ἐνεπλήσθησαν μωτῆ οἱ ἀπίνα ναιν δόξαν τοῦ σωφρόνων. Ὅτι ἀναξαγόρᾳ ὁ λυμπιάσιν ὁ πρῶτος ἡμῖν σὺν ὑπὸ πολλῶν σοφῶν ὠφελῶν βίβλοις ἐστὶ ὅλον. ἐπιπορρήσει ὅμβρος λέγεται τὸ πεπαχέναι. ἐξαίφνης δὲ πολὺ σα πολέγων. οὕτως ἀναξομένους ὢν, ἀπέλασις τε ἐξ ἡμερῶν λοις ἑαυτὸν ἀνῆκε. πεῖ τοῦτο ἔφη ἀπολλώνιος τυανεύς, πρὸ ἀβίοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώπῃς φιλοσοφῆσαι. ὁ ἡθραῖος κράτης, κατεπόντωσε τῶν ἀσίαν. ἅτε πρὸ βάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον ἅτε ἀνθρώπῃς. Ἀναξανδρίδης

ἀνάξανδρα· ῥόδιος ἐν ἐπιγράμματι γενναίως ἐν βίῳ ἀγῶσι φιλίαν τὴν μενεδότου· ὁ λυμπιάδι ἐπὶ βῆμα πρώτη καὶ δὶς τίνας ἠλθφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ἑξήκοντα πέντε· ἐνίκησε δὲ· καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ τὰ θέατρα φθορὰς εἰσήγαγεν. Ἀναξία· ἀξίαν οὐκ ἔχουσα· ἀλλὰ τιμῆς· ἀλλ' ἄξιος τῆς τιμῆς· ἀνάξια· οἷα νομῶ θαλάμης πατρός· ἔπαινος ἢ ἀντὶ τοῦ μέτοιπος· οἷα νομῶ δὲ ἀντὶ τοῦ διατοῦμαι· καὶ ἀνάξιος πάθοντες· ἀντὶ τοῦ ἀνάξιον πάθους. Ἀναξίβιος· λακεδαιμονίων στρατηγός. Ἀναξίλας· κωμικὸς ποιητής. Ἀναξίμανδρος· πρεσβύτου· μιλήσιος φιλόσοφος· συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος θαλῆτος· πρῶτος δὲ ἐσημείαν εὗρε· καὶ δοκὰς· καὶ ὡρολογεῖα· καὶ τὴν γῆν ἐν μέσαι κεῖσθαι· γνώμονα τε εἰσήγαγε· καὶ ὅλως τὸ μερίας τοῦ τύπου ἔδειξεν· ἔγραψε περὶ φύσεως· γῆς περίοδον περὶ τῶν ἀπλανῶν· καὶ σφαῖραν· καὶ ἄλλα τινά. Ἀναξίμανδρος ἀναξιμάνδρου· μιλήσιος ὀνεώτερος ἱστορικὸς· γέγονε δὲ κατὰ τοὺς ἀρταξέρξου χρόνους τὰ μέντοι ἡλικιώτης· ἔγραψε συμβόλων πυθαγορείων ἐξήγησιν· οἷον ὅτι τὸ ζυγὸν μὴ περβάλλειν· μαχαίρᾳ σῦ μὴ σπαλάειν· δηλοῖ ὁλοκλήρου αὐτοῦ μὴ ἐσθίειν· καὶ τὰ λοιπά. Ἀναξιμένης, ἀρυστράτου· μιλήσιος φιλόσοφος· μαθητὴς καὶ διάδοχος ἀναξιμάνδρου τοῦ μιλησίου· οἱ δέ, τοῦ μνησιδούτου φασίν· γέγονε δὲ κατὰ τὴν ὀλυμπιάδι τὴν ἀρδέων ἀλώσει· ὅτε κῦρος ὁ πέρσης κρῆσσον κατῆλθεν. Ἀναξιμένης ἀθηναῖος· λαμψακηνὸς ῥήτωρ· μαθητὴς διογένους τοῦ κυνικοῦ· ἔζησε τὰ μφὶ πολίτου τὰ γραμματικὰ τὰ κατὰ ἱζόντας ὅμηρον· διδάσκαλος δὲ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος· εἴρητο δὲ αὐτῷ σὺν τοῖς πολίταις· οὗτος βασιλέα ἀλέξανδρον θυμῷ χρῶ μηνοῦ λαμψακηνὸς, τέχνῃ πόδειλε τοιάδε· φρονούντων λαμψακηνῶν ἁπάντων, ὑπὲρ ἐωυτῶν θυμῷ ἀλέξανδρος, κατειλήφει μέγιστα κακὰ ἐργάσασθαι· οἱ δὲ ἅτε περὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς πατρίδος θέοντες δόξειν ἀλλοπρόσαλλα ἀναιμήνιπετεύοντα· ἀλέξανδρος ὃ γυναικαθήνιτινα αὐτίκ' ἂν ἥκειν, νόστιμόν σατο θεούς, ἡμῖν αὐτοῖς δεήσεσι χαντία ἐργάσεται· ἀναξιμένης δέ, χάεισαι μοι Φιλῶ βασιλεῦ τὴν χάειν γυναῖκας καὶ τέκνα λαμψακηνῶν ἐξανδραποδίσασθαι· ἐς χάιρειν μὲν ἐσαι· ἐς τὴν πόλιν δὲ ἔδαφος καταβαλεῖν· ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἔχων τὸ πρὸς τοῦτο σοφίσασθαι· καὶ ἀντιμηχανήσασθαι· καὶ σὺν ἐχέμυθος τὴν ἀνάγκην τοῦ ὅρκου, συγγνώμην ἔσχεν ἐμοὶ οὐκ ἐθέλων λαμψακηνοῖς· ἡμίσατο δὲ θεόδωρον τὸν δαμοσράτου ἐχθροῦντα ἀναξιμένους· ἀναμαθέσθαι ἀλλ' ἀποθανούσας. σοφιστὴς γὰρ ὢν καὶ σοφιστῶν λέγεσθαι μόνος γράφειν βιβλίον οὐ θέλων ἀς λακεδαιμονίους· συγγραφὴν λοίδορον οὐ τὸ ἀκριβέσαν μιμησάμενος· καὶ ἔγραψε θεοπόμπου τὸ ὄνομα· ἔπεμπεν ἐς ἅπας πόλεις· καὶ σπεύδων τὸ ἔχθος τὸ ἐς θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα κυκᾶν· οὐ μὴν οὐδ' εἰδὼς τις αὐτὸς ἐσχεδίως ἀναξιμένους πότερ' ὀρθῶν ἁμαρτάνοι. Ἀναξιοπαθήσαντες· ἀνάξιον πάθους οἱ ῥηθέντες ἀναξιοπαθήσαντες ἀνεδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχὸν ὄντα. Ἀναξίππος· κωμικὸς· τῆς νέας κωμῳδίας· ἦν μεσαὶ καὶ τριακοστῇ καὶ ἑβδομηκοστῇ πολιορκητής. Ἀνάξιος· ἀναισχύντου· ἐξουσφῶν. Ἀναξυρίδας· φρυγικὰ βραχία· ἃ βαθέα καὶ ἄβαλλε ἐπὶ μέτα· καὶ πρὸς θεοδοσίῳ ἐν λευμῶνι ὄνειμαι τὸν ἀμφὶ αἰδεσίας ἀναξυρίδας δέρε. Ἀνάλαμον, καὶ τὸ ἄθροισμα. Ἀναπάλλει· ἀναπηδᾷ, ἀνασείει. Ἀναπαυόντως. Ἀναπαύσασθαι· τὸν κατὰ πλάτωνα ὡς πρὸς ὕπνον. Ἀναπαυλαν· ἀνάπαυσιν· ἀνάπαυσις δὲ ὁ μέλλων βίος· σὺν ἑτέροις ἀξιολογωτάτοις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ δοὺς τὴν ἀνάπαυλαν· μεγάνδρος· ὡς δὴ τὸ ἄνανδρον ἡ μῶν μέγιστος ἔτυχεν ἀνάπαυλας· βυτέσιν ἀπέθανε· καὶ ἀναπαύλας πέμψεις πρὸς τοὺς νεκρούς· τίς εἰς ἀναπαύλας σὺ παιῶν καὶ πραπιδῶν· καὶ πραπίδων· ἐνεύασεν ὁ χάρων ἐς ὃ στόμα κατελέγει· τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον· λήθης πεδίον, χωρίον διατετύπωται ἐν ἅδου ἄβρο λεγόμενον· ὡς καὶ αὐλίνα λίθον· τίς εἰς ὄνον πόπαν· οὕτω λέγουσι τὸ ἄρχασον· οὐδὲ γὰρ αἱ τὸ ὄνον πόπαι χρυσὶ μάσσιν· ἀπὸ τῆς ἀνωμότου· Ἀνάπαισοι, κυρίως μὲν ἐντὸς πάροδοι τῶν χορῶν ἀσματα· ἰδίως δὲ μὲν ῥυθμῶν· πᾶσαν δὲ πάροδον ἀναπαίστου καλοῦσιν· αὐτὸν ἐπὶ πότερον πάροδον ἐντὸς ἀναπαίστοις φησὶν ἀριστοφάνης ἐνθερίνην· γράφαι τε παιγνιώδεις εἰς τὸ δ' ἀναπαιστικὸν μέλος μέτρῳ ἀναπαιστικῷ δὲ ἀναπαιστος καὶ εἶδος μέλους ἦν ἀναπαιστικόν. Ἀνασπεμπάζειν· ἀνανεοῦσθαι· ἀναμιμνήσκε

θαι. ἀναπαύεται ἀπὸ τῶν πέντε δακτύλων τῆς χειρὸς συνεχῶς ἀεὶ μούντων καὶ ἐπαναλαμβανόντων· οἱονεὶ καθ' ἕνα καθ' ἕνα ἀεὶ μούντων. καὶ ἀναπεμπάζομαι· ἀναείρομαι· ἀναείρομαι· σκοπῶ. Ἀναπεπταμένα χωρία· πεδία καὶ μέσοι. Ἀναπεπωκώς· ἐξθυμῶν· ἀφρουτιῶν· ἀμελῶν· ὀλιγωρῶν· ἐν τῷ πολέμῳ ἀναπεπωκώς τε· ἀδιηλόγως· καὶ ὅλως τῷ ἔργων παρασκευῶν ἀνηκόως ἔχειν δηλοῖ φιλοχρηματίαν τοιοῦμβρος. Ἀναπεπιημένος· ἀναπεφυρμένος· ἀνεζυμωμένος. Ἀναπεφῶ ἀναπεφάσω· μόνος ἀνδρὸς· ἄλλοις ἀναπεφῶ τουτί· προσελθών· καὶ ἐπανέξομαι· πέτι· καὶ ἀνασωρῶ σε καὶ ἑταίρας. Ἀναπέφλωα· ἀπεδείχλων· ἐ οὐχὶ ἀναπέφηνα. Ἀναπείρα· καταπαῦλας ναῦς· ἵνα μὴ ἐπιβαλεῖν· καὶ τῆς εἰρεσίας ἀναπείραν λαμβάνειν πρὸς ἔλαττον τὸν χρόνον ἐπιτήδες, ἕως ἂν Ῥωμαίων αὐτῶν γένηται φανερά. Ἀναπείρατε· ἀναπείρατε ἵστε πίλας· τουτέστι πήξατε· κεντήσατε· ἀεισοφανῆς· φέρετε δὲ ὀρεῖ σανίδας ἵνα ἀναπείρωσι πίλας. Ἀναπείρας πολύβιος· τὸ δὲ ναυτικῶν δυσμενῶν καὶ θάλατταν τοῖς ἀναπείραις καὶ τοῖς εἰρεσίαις ἐύμπαζον. Ἀναπείσετε· ἀντὶ τοῦ δώροις πείσετε· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδόκον μῶρον· ἀεισοφανῆς· εἰ μὴ μᾶν ἀπείσετε δῶρα θανεῖσθε σήμερον.

Ἀναπειθείαν δυσμενῶν πείθειν τοὺς ἀκούοντας· ἀεισοφανῆς πῶς ἂν μάθοι πόθους τοὺς δι' ὀφθαλμῶν δίκης ἀκλαῦσιν ἀκλαύτωσιν ἀναπειθείαν· καίτοι τὰ λαὸν τοῦ τὲ μεθύειν πορίζοντες· κλαῦσιν τὲ σι μαρτυρεῖν· κλαύτωσιν λύσιν τῶν δικῶν οἷον ἀπάτην καὶ πόνων ῥημάτων ἀναπειθόμενον τοὺς ἀκούοντας· ἀναπειθείαν ὡς τε κλαυσῶσαι καὶ ἀναπεῖσαι τοὺς ἀντιδίκους. Πάλαι τὸ πείθειν· δίκην· ὁ δὲ ὑποβολεὺς ἐκωμῳδεῖ τὸ ὡς ἀπαίδευτος· ἐ ὁ δι μαθὼς· ἀξιοπιστεύονται δὲ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες· ἔλαττον σοῦ δὲ οὐ λαμβάνω· ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι· καὶ ἐπαγγέλλονται πονοῦσαι τὴν καλὴν μαθημάτων ὅσων πονοῦσι μάλιστα· Ἀναπεπλῶν· καὶ οὐδετέρως διὰ τὸ μεγάλου. Ἀναπεπλάς· ἀναπεπλάσας· ὁ δὲ, διὰ τὴν τὸ ὅσον πρὸς τὴν ἀναπλᾶ ἀναπεπλας· δὺ ὑποσκὴ πολιτευομένων ὡς ἄντις δόρυ τὸ πουφότατον πρὸ φέρει, τὴν δι χμὴν διαπείραν τὸ μὴ φρενον κατεργάζεται· Ἀναπεπνίζω· ἀναλέγομαι· ἐπιλύω· ἀνακυπλίω· Ἀναπείαν· οὕτως ἀεισοφάνης πλούτου· Ἀνάπηρον τυχὸν, τὸν ἐπιβλαβῆ μὴ γιαίρασαι· ἀλλὰ σεσυνωμένον καὶ ἀχρεῖον· καὶ ἀναπηρος ὁ χωλὸς· ὁ κενὸν ὑποβολὴν πεπηρωμένος μέλει τινὶ τὸ σῶμα τος· λυπᾶς σὺ δὲ περὶ τὰ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ· ἐ τί πωλύφ ὑμᾶς μὴ ὠφελεῖσθαι δὲ ὀβολὸν ὡς ὑγιεῖς ὄντας· ὑπὸ τε δὲ ὑφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρω· ὁ δὲ, δέσμος ἐσμέσον ἐγένετο εἶναι καὶ ὧδε ἀνάπηρος παιγνίων τετευχὼς δὲ ἀνάλωμα· Ἀναπιδύει τὸ ὕδωρ.

Ἀναπίμπλατο· ἀναπληροῦτο· Ἀναπίπτω· οὐδὲ κλίνεσθαι· ἀλλὰ τὸ μεθημέλλεσθαι· καὶ μετατίθεσθαι δὲ δὲ νικώμενοι ἐπελάχιστον ἀναπίπτουσιν· Ἀναπίπτω δὲ ἀθυμεῖν δὲ τοῖς παλαιοῖς· ἀναπίπτειν δὲ ψυχῆς ὄδιν· οἷον ἀθυμεῖν· ὀλιγωρεῖν· κρατῖνος δὲ δὲ τῶν ἑρέ πέμπτου τὴν ἐξει· ἑρεσσόμενον καὶ ἀνακλιρομένων· καὶ ἀναπεσεῖν ἀναπλιθῶσαι· Ἀνεμπαθήσει· αἰεὶς μηδὲν ἀμαρτάνεσθαι ἀλλὰ πάντων κρατεῖσθαι· ἢ ἄφυσι· ἀπαθεῖς· ἀπρος πέλαστοι, ἀφανεῖς· ἃς οὐκ ὄδιν ἀποφυγεῖν· σοφοκλῆς· δεινὰι δ' ἀμὲ πνεῦται κῆρες ἀνεμπαθήσει· τὸ πέτι τὸ λαΐου· Ἀνεπλασμα· σχῆμα· Ἀνεπλεως· ἔμπλεως· Ἀναπλήσας ἀνεμπλεώσας· ὁ δὲ πλάτων ἀντὶ τὸ μολύνας· Ἀναπλάπομαι· καὶ ἀναπλάπω αἰτιατικῆ·

Ἀναπνέοντες σὺν ᾧ ἔχοντες· καὶ οἱ μὴν ἀναπνέοντες ἀπὸ τὸ βασιλέως ἐπιβάματος διέβαινον· οἱ δὲ βάρβαροι καὶ πρὸ σιγῆ προσιόντας ἔλαθον· Ἀναπνεῦσαι τὸ ἐξεπίζω· ὡς σαν εἰσυμερέφνη· ῥόδιος· καὶ ἀναπνεόμενα ἀντὶ τὸ ἐξεπίζομενα· καὶ ἀντὶ τὸ ἄνωθεν πολλαὶ ἰς τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πρεσπόμενα· Ἀναπόδοτος· ὅτι ἔδωρεαὶ δόσις ὄδιν ἀναπόδοτος· καὶ δόσις, γνώστης δωρεᾶς· Ἀναπόδρασον ἀ φάνιον· ἐ ἀναποδράσους τοὺς μὴ δωρουμένους φεύγειν· Ἀναπαύσεται· καὶ παθήσεται· Ἀναπολεῖ· ἀναμιμνήσκεται· καὶ πεται δὲ καὶ ἐπὶ τὸ μεμνῆσθαι· αἰλιανός· μόνος ὀθαλάσσιος σκάρος τῶν τροφῶν ἀναπολεῖ· ὡς που καὶ τὰ βλαχικὰ δήμαρυμάτων· Ἀναπολεῖ ἀναπύοσι· καὶ ποιμία· ἀναπολεῖς τοὺ ὤμους ὕδωρ πόσων· ἀμέσως ὕδωρ μένη· ἐπὶ τῶν ἀνύοντα πονούντων.

Ἀναπλησῶ· τὸ εἴδωλον προβῶβις δακτύ

λοις ἀνάπροτα λοῦν. ὡς τὰ μαπολλαπλοῦν τοῖς δαπτύλοις. καὶ ὅθεν ἀνθρδανάπαλος. Ἀνα
πόμπιμα δῶρα. ἢ ἀπόσρεφόμενα. Ἀναπόνιπτος. μὴ νιπτόμενος. μηδὲ πλυνάς ἢ χεί-
ρας. ἀλλὰ κεθαρτος ἀπὸ πάντων τὸν ζωμόν, ἀνάπονιπτος λαρυπιῶν τοῦ ῥήτορας. καὶ ἀπό-
νιπτον. ἀνεξάλειπτον. Ἀναπρήσας. ἀνακαύσας ἀναφυσήσας. Ἀναπλάσαι. δημοσιεῦσαι.
Ἀναπλάσιον τὸ μὴ πλάσιον. Ἀνάπλεων. πόδι τιθέναι. ἢ ἀνατιθέναι. Ἀναπλήτω. μεταθή-
τω. Ἀναπλυξις. ἐρμηνεία. διασάφησις. καὶ ἀνάπλυξω. ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω. ἀνελέγξω. Ἀναπνε-
νος. ἀνάλυτρων. Ἀναπυσα. ἔνπυσα. δῆλα. φανέρα ὀσμενερόας ἀπὸ ἄπυσος ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ
φανεροῦ. ἀναπυσον δὲ τὸ ἀνήκοον. Ἀναρρᾶσθαι. ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν ὑγρομμίαν ἀραὶ, οὕτω
καλλιοθένης. Ἀναρτυρος. ὁ ἀρτύριον μὴ κεκτημένος. εἰ καὶ εἶκαὶ ἱκανὴ οὐσία δεξ ἑτέρων
κτημάτων. λυσίας δὲ πόδι τῆς ἐπιγόνους διαθήκης. ἐπειδὴ δίνυν ἐπιγόνης ἀσθενὴς διεραρ-
χεῖν ἀναγκαζετο ἀνάργυρος ὤν, ἐκ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων. Ἀναρρηγνύω. πολλοῖ
των κεταστάλζων. συντεθεὶς, ἀεισοφανὴς ἐλασίβρ ἐπαναρρηγνύεσθαι. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἐμ-
φάσεως τινος μείζονος. Ἀναρρηθῶναι. ἀνακηρυχθῶναι. καὶ ἀναρέημα. κήρυγμα. καὶ ἀναρέσεις
ἀναῤῥήσεις. ἐνίοι μὲν ἀναρέσεων καὶ σεφάνων ἀξιοῖ. τοῦτο δέ, διὰ ωεκεῖνα τὰ μέσει τιμωρία.
Ἀναρίθμητος. ἄπειρος. σοφοκλῆς. Ἄπαντὸ μακρὸς καὶ ἀναρίθμητος χρόνος φύει τὰ δηλα καὶ
φανέντα κρύπτεται. καὶ ἀναρίθμοι, πλεῖστοι. ἄπειροι. εἰς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι. οἱ δὲ ἀνα-
ριθμοι, οὐδεὶς ἐξαρίθμητος. καὶ ἀναρίθμητος φόνη φησὶν ἐρεμηλειβς. Ἀναρπᾶσαι. καὶ ἀναρέψαι.
ἀναλαμβάνειν. ὥστε πρὸς τὴν αἰσχύνην ἐπὶ τὸ κεβαλιᾶσαι τὸν λέγοντα ἀνέγνωσαν. καὶ κίνδυνον
αὐτὸν ἐλάχιστον αὐτοῖς ἀναρέψαι. σκοτίας ἀπόντας διὰ τῆς πολεμίας. ἐξ ἀναρέψαι με
ταμελεῖσθαι μελετᾶσθαι. Ἀνάεισος μᾶλλον δὲ ἀνάρίθητος. ἀεισοφάνης πλουτίδω. διὰ τῆς
ἀγορᾶς τρέχω ἀναρίθμος ὢν. ἄλεξις κατα φάσδομένω. παντὸς ἀναρίθμος ἐδωκόμαι διανε
πεῖσαι τηλικαύτην ἡμέραν. ἀντιφάνης λάκωνίδω. ἐναρίθμητος ἂν θοὺς κιθαριεῖν τιμο
κλῆς μεταρθν. ἐπεὶ τὸ διατεθαρίθμος ὢν. μύμαρθρ δὲ, ἀνάεις ἐξ ἀνάρίσου, μήπω ἐκκεκη
τ βουλόμ ἀνάρίσου. καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους. Ἀναρεί
χαθαι. τὸ πρὸς ἅπαντες συβαίνειν ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον ἐξ ἀκριζόμενον. ἀεισο-
φάνης ἐιρλώκ. ἐπεὶ τα λεπτὰ καὶ μακρὰ ποιοῦμος. πρὸς θεῶν ἀρείχατ' ἂν εἰς τὸν οὐνον
ἐξ ἀναρείχώμενος, σραπόμενος. Ἀναρπα. ἀπὸ τοῦ πτα. ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλ-
λαβῆς λεπτοῦ σης σοιχεῖον ἢ λόγου λέξεως ἐπὶ τοῦ πτος συλλαβήν. Ἄναρκτον. τὸ ἀνεπιτήδευτον. Ἀνάρ
μοστος. ἀνακόλαθος. μηδενὶ ἁρμολόμενος. Ἀνάρρεπτον. ὁ ἀνεπιτήδευτος. ἢ φερεπίπληξ ἁμάρτη
τοῖς ῥωμαίοις ξυμπαρεῖσα. ἐξωθεῖτε καὶ ἀνάρρεπτον τίθησι τὴν πελίκην στρατηγὸς μὴ ἁμάρτος.
κετιόντων τῶν ἀρίστων κετὰ λόγου, οἱ στρατηγοὶ γνώμην ἐχῶντο πρᾶξαι ἐπιθέσθαι σφίσι. καὶ
τοῦτον ἀνάρρεπτον τιθέναι τὴν τῶν ἀριστέων κεφαλήν. Ἀναρπασοι, οἱ ἁμύητοι. οἷς τελεῖται
καὶ ὄργια ἐπεγγύοντο. Ἀνάρσια. ἃ οὐ πάντες ἀραστο. ἅδικα. ὃς ἂν κεκλῃφὼς ἁμάρτῃ σὺν ἀρχῇ
καὶ μεγάλα ἀναίσια ἀνηρημένος ἐπιδίκως. Ἀνάρσιοι. ἐχθροὶ ἄδικοι. ἀνάρμοστοι. πρὸς τὸ ἁρ
ρωτὸ ἁρμόζω. Ἀνάρτησις ἡ ἐπὶ ξύλου κεκήλωσις. καὶ ἀνάρτησον. κρέμασον. ἐξ ἀναρτώμενος
κρεμάμενος. ποινήσιος. ὁ δὲ, ἐπαινῆσαι ἐπὶ σολὴν ἔχων τοῖς ὁμοίοις ἐλασίσιν αὐτοὺς ἀναρτῆσαι.
Ἀναρρωβδεῖν ἀναρροφεῖν. Ἀναρύει. ἀντὶ τοῦ θύει καὶ ὀφάττει. ἢ πωλεῖ. ἐξ θυσία δὲ, ἐπὶ
νάρρυσις καὶ ἀνάρρυσις. ἐξ κυεία ἢ ἀπατουρίων ἡμέρα. ἀπατούρια δὲ, ἑορτὴ ἐπ' ἀθηναίοις
τὸ συμβαίνειν τῆς πρωτογονείας. καὶ ἀναρρύειν, τὸ ἐπιθύειν. ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. δεῖς δὲ
ἔσαν αἱ ἡμέραι ἢ ἀπατουρίων. δόρπεια. κουρεῶτις. ἀνάρρυσις. Ἀναρύπτειν. ἀμαντελεῖν δὲ τὸ
τὸ ἀρύεσθαι. κρατῖνος διδασκαλίαις. ὅτε σὺ τοῦ κελὸς θεὰ μβρὸς ἀναρύπτουσα, ἀπηχθάνου.
Ἀνασα, βασίλισσα. Ἀνασεσυρμένην. ἀκόσμως. ἀπρεπῶς. κωμῳδία ἀνασεσυρμένως πολιτ
μελῶς. καλᾶσι δὲ τὸν μὴ σωφρονοῦντα, ἐπίκαιρον. τὸν δὲ ὑπερβάλλοντα ἐπιδέξιον. ὑπὸ δὲ ἀνασεσυρμέ
νου ἄπλαστον καὶ ἀπλᾶνοῖς ἐπανηλουθεῖ. καὶ τὸν αὐχρὸν ἀγροικον ἡγεῖσθαι. τὸν δὲ δίκαιον, ου-
πολιτικὸν ἄμουσον. Ἀνασείειν. ἐπιπράσκειν. ὡς καὶ ἡμεῖς. οὐ γὰρ ἀνασείων ἐκηλούθει

κελαμίδης. καὶ ἀνασείω ἀνασείθω. ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω. ὁ δὲ τοὺς συραικοσίους ἐρεθίζων καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκαταστήσειν ἐπαγγελόμενος. καὶ ἀνασείσας, ἀποκλησάμενος. δημοσθένης παρὰ ἀειτογένους. Ἀνασειράζει. ἀνθέλκει. ἀνασπᾷ. συνεχῶς μάττει ἀντὶ τοῦ ἀνασειράζω πάλιν ἀρχόμενον. Ἀνασειράζω. ἀνασαλεύω. ἀνασπῶ. ἀνασπάω. Ἀνασπῶσαι. συνεκδοῦναι. ἢ ἀνάλαβε. ὡς θουκυδίδης. οἱ ἐσάντες. οἱονεὶ ἐξισῶσαι τῷ λέγοντι ἢ πλεονάζοντι. ἴσως ἀεισοφ. Ἀνασπαίνῃ καὶ τὸ κεφαλὴν ξυνοφῶντα. ἐλαύνων ἀνάπαλιν ἀπερόντος ἴσως οὕτω τῷ ἴσως. Ἀνάσιλος. ἀνάλαφος καὶ ἀνήθμιος τὴν κεφαλήν. φάλαγγαρ κόσμος τις. Ἀνάσιμον. ἄμορφον. ἐξ μηδὲν πότερον ἀνάσασθαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνάσχετον τοῦτο ἐλευθέρῳ. Ἀνασκαλεύων, ἀπαναίνων ἀδημονῶν ἀνακλαυθμός. Ἀνασκάσασθαι. ἀπάραντες. ἀνασκαλεύσασθαι τῆς βαπτίζης φησὶ δημοσθένης οἷον ἀνασάσθαι γενομένης. Ἀνασκινδαλεύθλῶσαι. ἀνασκολοπίσασθαι. ἀνασαυρώσαι. ὁ συνεχῶς ἀνασκολοπίζω. Ἀνασκευάσεις. διαταράξεις. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀλλεπάλληλον ἀνασκευάσεις μεταπίπτεις ἀνίσταται λίθος. καὶ αὖθις. τοὺς δὲ ἵππους εἶναι ἀγρίους καὶ τὸ ἀνήθει τὸ δεσμοῦ καὶ καὶ τὸ ἀκρατημένους βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνασκευάζοντας διαφορῆσαι αὐτόν

Ἀνασῴσων. ἀνάπτησις μόλυβος. τὴν τειχῶν καὶ τὰς πόλεις ἃς ἀπὸ ῥωμαίων ἀπολωλεκότες ἕκαστοι τυγχάνουσιν, ἀνασῴσων. τουτέστιν ἀνάλαβών. καὶ αἰλιανός. ὅτι πρὸς δὴ ὧν τὸν τῶν πέριξ κύριον δικαιοῦσθαι αὐτοὺς ἀνασῶσαι καὶ κομίσασθαι πρόθυμοι. ἀλλ' ἵνα ὑπὸ ὧν ἐπολεμήθησαν καὶ ἃ φθάνοντες, ἐν τῷ ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ σωθῶσι πολασθέντες. Ἀνασῶν τὸ τοῦ μεταλύει. ἢ ἀνελεῖ. θουκυδίδης. ἢ ἀνασῶν. τὸ ἀντλεῖν ὕδωρ. ἢ ἀδύσασθαι ἀνασῶν. φησὶ φερεκράτης. καὶ ἀνασῶν, ἀδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀνασωσθῆναι ὄντες εἰς τὸ ἀνέσιμον. Ἀνασασθῆν, ἀνίσασθαι. Ἀνασάσιος. ῥωμαίων βασιλεὺς. οὗτος ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβαλὼν, πᾶσαν ὁμοῦ τὴν βασιλείαν εἰς ἀριστοκρατίαν μετέστησε. βίας μὲν ἀρχὰς ἁπάσας ἀπεμποδίσας. καὶ βίᾳ ἀδικήσει συγχωρῶν. καὶ πρὸς στέφανόν τινα ἀπόρρητον ἐπιθυμίαν βαπτίζεις. ὡς κενὰς ἐπὶ τοῦθ' ὁπλίζων βίας ἐπιχάσας. καὶ πρὸς τὸ ἀπίθανον καὶ ξένον κατασκευάσαι τοὺς ἀκροατάς. ἐπὶ γὰρ ὅλοις τοὺς ἐπὶ νίκῃ βαρβάρους ἡμιόλιον, ἀλλὰ χρήμασι τὴν εἰρήνην ἐξωνούμενος διατελῇ. πρὸς δὲ τοὺς τὰ τελευτῶντα ἐπὶ σίας ἐπολυπραγμονεῖ. κοινὴν ἅπασι δωρεὰν μὴ τὴν σωτηρίαν. ὃν γὰρ αὐτὸς ἐλάμβανε βίας ἐπὶ σίας, τούτοις μετὸ λίγον διδόσθω τῆς ἀσφαλείας τρόπῳ. ὧν ἐν ὑμῖν πολλοὺς τοὺς συνοικοῦντας, βίᾳ οἰκήσομεν ἀνέσεως. ὡς καὶ τὴν ἐγκαμεσίλαν, ἐπιμελῶς κοσμῆσαι καὶ θεὸν πολεμαλεῖν σεφανοῖς. ἐπὶ δὲ τούτου δεινὰ τοῖς παρὰ λιβύῃ πόλεσιν ἐπέσκηψαν θλίψεις ἀπὸ τῆς παλουμένων λαζικῆς. ἐδέδοντο γὰρ θυμηδίᾳ μαρίνᾳ εἰς κέρμους ἀνδρίνεω καὶ πολὺ τὸ πάφον κεκτημένῳ. καὶ μετέπεινον αὖθις βασιανῶ τῷ παιδὶ. ὁ δὲ, οἷς ἐπέφηξε, παντοίως βίᾳ ὑπὸ αὐτὸ ἀξαρᾶς ὑπορβαλλόμενος ἀσελγείας, ἔδωκε λίβυσιν αἱρεῖσθαι τὰ πότερα. καὶ ζαῦλα τοῖς μὲν πενίαν. βίᾳ δὲ θανάτου μνήμῃ καταλείψαντα. οὗτος ἐδέοι εἰπεῖν, οἵτις ἀφαίμαθος ἵλεω μαείνου τυχήσαντες ὀνοιανβῖς λιβύων διαφερόντως καὶ αἰγυπτίων ἐπέφερήθησαν κτήμασιν. Ἀνασάσιλεν τὰ ἐσυ ὁ μὲν ζαῦλα βασιλεύσ. ὄντι ἐν τῷ φαρίᾳ πόλει τῆς δικμέρα ἀνασάσεως τὰ χῦ ἐν ᾧ αὐτῷ. Ὅτι ἐπὶ ἀνασασίου τὰ βασιλέως ἱῶ ὁ ἅγιος θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης. αἱρετικὸς δὲ ἱῶ οὗτος ὁ ἀνασάσιος. Ὅτι ἀνασάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος, πρὸ μιλίων τῆς πόλεως ξ'. διατείνασα τῆς παλαιᾶς ἠρύτου θαλάσσης. ἐς μεσημβρίαν μήκης μιλίων μ'. ὦρος δὲ πόδων, εἴκοσι. καὶ ὧ ἰκλιανὲ λιμένι προβόλας τίθησιν. ὁ αὐτὸς κτίζει καὶ τὸν μέγαν δίκλινον τὸν ἐνβλαχέρναις. ὃς ἀνασάσιακὸς μέχρι τῆς δύο λέπετον. καὶ τὴν κινσέραν τὴν μωκισίαν. Ἀνάσασις. ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἀπὸ φύσεως ἐπῆλθεν. ἢ δὲ ἀνάσασις κατὰ φύσιν. ὁ γὰρ πρωτόπλασος πρὸ τῆς παραβάσεως ἀθάνατος ἱῶ. ἀνάσασις λέγεται, ἐπειδὴ ὁ φθαρεὶς πλάσμα διὰ τῆς ἁμαρτίας, ὀρθοῦται διὰ δικαιοσύνης. εἰ γὰρ ἐμεινεν ὁ ἀδὰμ τῇ ἐντολῇ, ἔμενεν ἂν ζῶν. ἀνάσασις οὖν ἡ δευτέρα σάσις. ἐξ ἧς τὴν μακροθυμίαν τοῦ θεοῦ πλάσμα. Ἀνάσασις. ἀντὶ τοῦ ἀνασάσασις. πολύβιος μάσανα δὲ καρχηδόνι αἴτιον τῆς ἀνασάσεως γενέσθαι παμπαν ἱῶ ἀφ' ἑνὸς ῥωμαίοις ἐπολέμησε. Ἀνάσασις καπισεραμμένῳ

καὶ ἀνασάτους πεπορθημένους. ὁ δὲ πίνακα συμφορᾶς δείλιον νεκταλιπὼν τῶν οἰκείων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαγηράσκει μόνος. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλεων ἐαλωκυιῶν καὶ οἴκων ἀξερημωθέντων τὸν ἀνάστατον. Ἀνάσσατοι πλανοῦντων εἶδος. οὗτοι δὲ αὐτῶν τῶν σαρκοφόρων ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δέ τινες πλανῆται καὶ χαείσιοι. οὗτοι δὲ ἀπὸ τῆς νεκταλιπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο. ἐδημιουργοῦ πλάσουσιν. ἀείσοφανὴς διὰ τὸ λαῦσι. πέμπω πλανῆτες ἐπωδὰς χαείσας. οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται μουνυχιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. εἰς τὸ μουνυχίας ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος νομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες ὡς μήτινες, ὅτι τότε γίνονται ὅτε ἥλιός τε ἐπὶ σελήνῃ πρὸς ὑπόρρηξιν φαίνονται. ὡς δέ τινες ἀπὸ δωρόθεος, ὅτι νομίζουσιν αὐτοὺς δαδίας ἀμφὶ αὐτὰς κομιζομένας ἐπὶ θοίνας δὲ εἶναι πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς καὶ μᾶλλον τοῖς πλάσχουσιν ἔθυον. αἱ δὲ σελῆναι, πέμματά εἰσι πλατέα κυκλοτερῆ. πέλανοι δὲ λέγουσιν εἰς θεοὺς πέμματα. πόπανα δέ. καὶ εὐέρεκθεῖτας σελήνας πλακοῦντας εἴρηκεν ἀριστοφάνης. καίμοι πολλὰ γὰρ πέλανον ἐν πέμμασι δόμων. φασὶν σελήνας τάσδε τὰς ἐμοὶ μόχλους. ἐπὶ δὲ ἑξ σελήναις, βοῦν ἑβδομοῦν ἔπεμπον ἱέρεα ἔχοντες μίμημα τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. ἔθυον μὲν οὖν καὶ τέσσαρσι παισὶ τοῦτο δρᾶν. ἐπάλαιον αὐτὸ πέμμα βοῦν. μαθὼν δὲ ἑξ, ἑβδομὸν ἔδρων ἐπὶ τῇ ἀναισθησίᾳ. Ἀνασέλαω αἰτιατικῇ. Ἀνασεῖλαι. αὐτὶ τοῦ ἀναστέλλεσθαι. Ἀράσιμα. ἀλιπίας αὐθύτης. θαυμαστὸν ὁθεὸς ἐμωυσεῖ τὸ τῆς ἀλιπίας ἐξάρειν ἀνάσιμα. καὶ ἀνάσιμα ψυχῆς, τὸ πρὸς ἀρετὴν βεβιασμένον καὶ σώφρονα διάνοιαν. Ἀνασίσας. ἀνασείσας καὶ μεβιβίσας. ἀνασίσασα ἐν τῷ ἱερῷ τὸν ἄνθρωπον αἰνίαις καθυπέβαλε. καὶ αὖθις. τὼν δέ, κατὰ φυγοῦσαν ἐς τὸ ἱερὸν ἀνασῖσαι δικὴ τὸ λιμὸν. καὶ ἀνασίσω ὁθεός. Ἀνασροφάδην φασὶν εἶναι ὃ ἐγκαλῶν τῷ δικημένῳ ἐγκαλῆ. καὶ ἀνασροφῆ, ἢ ἀπὸ παλίσασις ἐπὶ ἀνασροφὴς εἰς τὸ πότερα χώραν. λέγεται καὶ ἀνάδοσις. ἐὰν μὲν, ἀνασροφὴν εἶναι αὐτοῖς παίσμαθός τινος γνώμης καὶ κατεπείνης ἀνημῆς πλησίχωρον. Ἀνάσρω. ἀφιᾶσι. ἀράσρω ὀρθῶς ζῶμον. καὶ ἀνάσρωτί δέ, ἢ ἐν ἀσελήνῳ καὶ ἀνάσρω πλέομεν. Ἀνασοιχεῖ. ἀναπλάσει. ὡς μεβασοιχεῖ μὲν πλάσει. Ἀνασύφαι. ἀναπάσαι. ἀποιμία. ἀνάσοι τὰ δὲ πάντα λέγαρτε. ἐπὶ τοῦ μὴ νέματον ἀνεμένων. ἐν μετὰ φορᾶς τῶν βοῶν. ἐπειδὴν γὰρ ἀπολυθῶσι τὸ ἔργου, εἰώθασιν οἱ περὶ τὰ δῶματα τρέχειν ἐπὶ νομὸν τὸν ζυγὸν καὶ ἐπὶ σιάν. Ἀρασωλάξας ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν σωλάξας. ὑπόδικος καὶ πολυάνιβυ. Ἀρασωλάξις. ἐπὶ διαπεπεραμένης μάλιστα τῆς συμμορίας. ὅταν δόξῃ δίκαιον χρήζειν προθήκης ἀφαιρέσεως, καὶ ἐλαύνεται τοὺς τὸ τοιοῦτο πρᾶξοντας. τὸ ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. Ἀναφήλας. ἀνανήφας. ἑαυτὸν ἀνασῖσας. καὶ ἀναλαβὼν καὶ ἀνενεγκών. Ἀναχοῦσα. ἀναδοῦσα. καὶ ἀνασχών. ἀνατείνας. φανεὶς. ἐξελών. ἀναδύς. ὁδὲ πρῶτος ἀνασχὼν ἐν τῷ ὀρύγματος, ἵνα μὴ γυνὴ ἀνδρώδης τε καὶ διάφερον τὸ λαμπτῆς. Ἀναζθεῖσα ἀνέπαυσεν ἀλάσας. οἷς δὲ ἀναβεῖσα τ' ἐξαῦ τὸ φόβου ἐπιπρεμάσας. καὶ ἀναζατικῶς κελάων, ἀντὶ τοῦ πρόσαντικῶς ἐμβεβῶς. Ἀναζαθαι. ὑζεσθαι. Ἀναζάσεις ὑπόρρηφάνους. ἐπὶ μὲν φιλανθρώπων ἐπὶ τῶν ἐναντίων. ἐπὶ δὲ ἀναζάσεις καὶ ἀπειλήσεις ἔλεγον. ἐν ἀνάζασις, ἢ μεγάλη πνεύσεως καὶ θερασύτητος ἀπειλή. πολύβιος. εἰ μὲν οὖν πόδες μικρόδωρον καὶ πλαγίους τὼν ἀναστασιν φιλίππου τὸ βασιλέως, ἐπανῆλθον. Ἀνατετυρβακώς. ἀναλελαφώς. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται, τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι. ἀεισοφανὴς. τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς. Ἀνατεῖλαι. δοτικῇ. ἀνθῆσαι. ἐπὶ μεβασφορᾶς τροταπόδων. Ἀνατεινάμενος. ἐπαπειλήσας. ὁδὲ βασιλεὺς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπερεγκόσιν ἀνατεινάμενος, ἃ δὲν ἔδρασεν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ αἰτύπτιοι ἀνατεινάμενοι πεπαυκέναι συλλαβόντες ἐν ὀλιγοστῷ λόγῳ ἀνδρῶν ἐγκαινοῦν, εἶπον δὲ ὄντας πεντακοσίους ἀπέκτειναν. ἀναζεύξαντες δὲ ἐκ τῆς ἀνατεινάσης ψυχῆς ἐγκαταλιπόντες καὶ τὸν θεὸν θέαν. Ἀνατί. ἀραιῶς. καὶ ἀνάτι σεως καὶ τιμωρίας. ὡς πρὸ καὶ τὸ ἀνάτητί. Ἀνατίθεμαι. ἀθετῶ. Ἀνατινασμός. Ἀναπλάντ. ἐκπομείραντες. ἐξ ἀναπλήμα. ὑπομονή. καὶ ἀναπλῆναι ὑπομεῖναι. Ἀνατολίη ἀπὸ βολή. λέγεται ἡ ἐξ ἀντολίη. Ἀνατόλαος. μάγιστρος θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. ὃς ἰδὼν φιλότιμος. πρῶτον δὲ αὖθις ἐξ τὸ μὴ φείδεσθαι χρημά

τον. τὸ πᾶν ὁλοθεῖναι ἐπισταθμήσει. Ἀναζαπέντες. σπελιοθέντες. συμπεσόντες. οἱδέ, πῶς τὸ οἶνου ἄδην καὶ ἀπείρως. καὶ ἀναζαπέντες ἐκεῖνα ὡς ἐτύγχανε αὐτῇ ἕνασος εἰκῇ. Ἀναζέχω ἀνάλυω. μὴ ἀνδρος. Ἀναζητοῦ ἐμβάδας. ἢ διακεκομμένα καὶ τετρυπημένα ὑποδήματα. ἢ δὲ ἐμβάδα. ἐστὶ τὰ σωληνειμένα. ἀεισοφάνης. Ἀνατοί μεπείθεις, ἀνὶ ἐκεῖνο ὅπως λέγεις. ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις τοὶ γαροῦν μι. Ἀνατυπῶσαι. ἀντὶ τοῦ ἀναζέψαι. ἀντὶ μαχος. καὶ ἀνατύπωσις. διανόησις. Ἄνανδος. ἄφωνος. ἐστὶ ἀνάυδητον, ἄλεκτον. ἄρρητον. ἀπόρρητον. ἀνέλπιστον. οὐδὲν ἀνάυδητον φατὶ ξαι μ' ἂν. ὃς ὑπαὶ σχύνης τὸ πάθος ὑποδερεόμῳ δὲ κρυπτῳ, ἀνάυδος ἰῶ. ἐξειπεῖν αἰδούμενος τὸ πάθος. Ἀναυλεί. χωλεῖ καὶ λου. Ἀναυμαχί. ὡς τὸ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τὸ μὴ λείπειν τὴν ἡξίαν καὶ τὸ ἢ ὅπλα ἀποβαλεῖν ἢ σαυτὸν ὁρισθῆναι ἐν τῷ πόμων. ἔστιν ἐστὶ τὸ μὴ ναυμαχῆσαι. τὸ τοῦ ὄφλημα, ἀναυμαχίου ἐναλείβως ἀνδρὸς ἴδης. ἔστω δέ, δεῖσαι βιὸς καὶ τοῦ ὀξέως τῷ ἀτίμους εἶναι. Ἀναυσία. τὸ μὴ ναυτιᾶν. Ἀναφαλαντίαν. ἢ ἀναφάλαντον λέγουσι. καὶ ἀνάσιλλον, τὸ αὐτὸ. Ἀναφανδόν. φανερῶς. Ἀναφαίνεις. φανερὰ ποιεῖς. Ἀναφαιρέτους. μὴ ἀφαιρουμένους. Ἀναφλῶσι. ἐκφλῶσι. Ἀναφλασμοί. ἢ ἀφροδίσια. ἢ πολις αὐτολύκω. καὶ ἀναφλᾶν ἔλεγον τὸ μαλακῶς τὸ αἰδοῖον. Ἀναφλύσιος. ἀναφλύσιος δῆμος τῆς ἀτθικῆς φυλῆς ἀντιοχίδος. ἐνίοι μὲν τοῦ ἰσοθεικῶν, ὡς πόλεως τῆς ἀναφλύσου μνημονεύουσιν. Ἀναφορᾶν, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτανόντων ἐπάλλους. δημοσθένης καὶ ἀτικοὶ φῶντος. καὶ ἀναφορᾶς τὸ κελεύσμου ὑπὲ θατέρου κοινῶς δοκεῖν κελεύεσθαι μηδεμιᾶς εἰς τὸν ἕτερον ὑποψίας μὴ ἀναφορᾶς ἢ τοι συμβουλίας. Ἀναφορεύς. ὁ λῶρος. καὶ πανθωτικὸν ἀναφορεῖς οἱ ἀνέχοντες. οἱ ἀναβρασάζοντες. Ἀναφορεῦν ξύλον ἀμφικοιλον. ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτῶσιν οἱ ἐργάται βρασάζοντες. ἀεισοφάνης. φέρεσύ μοι ἀφορορόπιν καὶ ἀμφικυρτον μεγαλεῖον. ὁ ποδήρης καὶ ἀλιβύς. Ἀναφερονήσαντες. ἀναμένοντες. μεταγνόντες. οὐκοῦν οἱ πολλῆσοι. ἀναφερονήσαντες, ἐγνωσμάχουν ἐμετεβάλοντο. Ἀναφοιτῆσαι. ἀνελθεῖν. Ἀναχάζοντες. ἀναχωροῦντες. ξενοφῶν. ἐπιδιώκοντες. καὶ πάλιν ἀναχάζοντες. ὀπίσω ποροβόμενοι. Ἀνάχαρες. γύρε. μηδὲ δὲ, ἑλληνίδος, σπύθης. φιλόσοφος. ἀδελφὸς καὶ δυὶ σὺν τῷ σκυθῶν βασιλέως. ἔλεγε νόμιμα σκυθῶν διὰ πῶν. πόθεν δὲ τελείας εἰς τὸν ἀθρόον βίον ἔσπαντα ὀκτακήσια. εὑρεῖν οὖδες ἀγκυραν καὶ τὸν περαμικὸν ζυγόν. ἰῶ δὲ ξυνηροίσου. τετελεύτηκεν ἑλληνικὲς τελείας ἐπιτελῶν σὺν σκύθαις. ἐπιβαλόντος αὐτῷ τὰ ἀδελφοῦ καὶ δέτινας, σὺν γὰρ ἀθεῖ καὶ μέχρις ἐπατ. Ἀναχάσκει. ὁ μεῖς ἀμάχασκεν. Ἀναχαυνῶ ἀνακαλύω. Ἀναχαιτίζει. ἀναπηδίζει. ἐμπέπει. ἀναχαιτίζη σοφοκλῆς, τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν. Ἀναχόνα. ἐπὶ τῶν γῶν. Ἀνοκλίζω. τὸ ἀμαυνῶ. Ἀναχωρίζει ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν φησὶ ξενοφῶν. Ἀναχωματισμοὶ ζήτει ἐν τῷ χῶμα. Ἀναχρεμπτω. τὸ ἀναπέμπω. Ἀναχρυσιν. βλακείαν. ἔκλυσιν. Ἀναφηφίσασθαι. τὸ μεταψηφίσασθαι. δούλωδισθασιαλω φερεκρατης. καὶ ἀναφηφίσας δὲ ποδοῦσαι πάλιν ἢ χρυσία. καὶ ἐπιτεταμένως λέγουσιν οἱ ἀπτικοί. Ἀναψυχᾶναι. τὸ ἀναψύξαι λέγουσιν. ἀμειψίας μοιχεῖς. καὶ σὺ μὴ ἔλθοις καβαλθοι διάβολον. καὶ τί σου καπεμαρτύρησας ψαῦδος ὡς ἐπιψύχεις. Ἀναψύχον. ἀντὶ τοῦ ἀναπνοὴν διδόν. καὶ ἀναψυχομένη, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένη. Ἀνδάνει. ἀρέσκει. μέλλει. ἴσασιν χρεμετισμοὶ ἀνδάνει. Ἀνδρηλατεῖ κεῖνα ποταμῶν. ἀνδρηλατέζουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διρεά. ὑποδίδως δὲ ἢ ἀναχώματα λέγει. διὰ τὸ ὑποδάνω εἶναι τὰ διερῶν. Ἀνδρηα. μέρος τι τοῦ κήπου. ὥσπερ καπρασιά. ἐστὶ ὁ ἀχετὸς. διδυμος φησὶν ὅπως ὁ ἀνώμαλον τὸ χωρίου τῶν ἀνδήρων καὶ ὁ χετὰ ἀφαιρῶν τὰ κατασκαπῶν. Ἀνδίκτης εἶδος πανίδος παρὰ τὸ δικεῖν ὃ βάλλειν ἔνθεν καὶ δίκτυος ὁ λεπτὸς μῦς. Ἀνδικα. δίχως. ὅμοιος. κελεύειν ἢ ἄνδικα πάντα δάσασθαι. ἰσέον ὅτι οἱ πολιορκοῦμενοι δίκασαν τοὺς πολεμίους ἐμιεζόμενοι ἢ χέμαθρ. ἐ ἀντὶ τοῦ χωλεῖς. Ἐπανακαθεστῶν ἀνάκριτον ἔχειν μὴ πέρα τῶν ἀνδικα μὴ τελῦρης. Ἀνδοκίδης. ἀθηναῖος ῥήτωρ τῶν τριάκοντα δέκα εἷς. ἢ ὃς λεωδόρου. δῆμος τηλεμάχου τοῦ ὀδυσσέως ἐ ναυσικάας φησὶν ἑλλάνικος. Ἄνδραγόνφυσι. ἀρειανός. ἀνδρακὴ νεότητι θερσωνικὴ ἀπο

εἰ πρὸς μάχην ἀφορῶν. ἢ διαφθορᾶς σώματος, ἢ τοῦ βίου μάχας πρὸς πρεσβύτην πολίτην πιθανόν. ἢ ἧς ὑπὸ τῶν μείζονα βουλὰς συνόλιγις τοῖς μάλιστα πρασσούσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐναντίως τῷ πλήθει γίνεσθαι. τὸ πρᾶγμα δὲ αὐτιτείνοντας, ξυνδεῖν. καὶ δεδεμένους, μᾶλλον μένειν ἐπεσθαι. Ἀνδραγαθίζομένη. ἀνδριζομένη. ἀνδραγαθῶ δέ. Ἀνδράγρια. σκύλα ἐξ ἀνδρῶν. Ἀνδραρχος. αὐτὶ τοῦ δήμιος. ὁ τοὺς ἄνδρας ἄρχων. Ἀνδρακὰς. κατὰ ἀνδρα χωρεῖς. κρατῖνος βαιήλοις. τὸ ἴσον καὶ ἀντιμείμονι κελεῦσθουν υἱὸς. ἢ ἀνδρακὰς, καθ' ἕνα ἀνδρας. Ἀνδραποδίζω. τὰς σωθείσας σωέχειν οἱ βάρβαροι. τὼ τε ὁμαιχμίαν εἰς τὸ φανερὸν ἀνδραποδίζοντες. καὶ ἀνδραποδισμὸς ἢ αἰχμαλωσία. ἢ ἀνδραποδιστὴς. διαφάλλον δὲ οἱ θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ ἢ ἄπιστοι. δῆλον ἢ ἐκ τοῦ ἰδίου οὐ ὡς ἀνδραποδίσασθαι τὼ μήδειαν. ἢ εἰ καὶ δικ. πολλοὶ δὲ ἦσαν ἀνὴρ ἄπιστοι θετταλοί. εἴρηται δὲ ἀνασπραποδιστὴς ἢ ἀπὸ τοῦ δεδοῦλῶσθαι ἀνδρα τὸ τε πωλεῖν. ὅτου ἐλεύθερους κ' δουλεύμενος.

Ἀνδραποδώδης. μεταφορικὸς. ἀνδραπόδων. ἀνδραποδώδη δὲ εἴρηται ὁ ποιὸς ὢν ἀνδραπόδου. ἀπὸ τοῦ ἐσπουδασμένου μέρους ὧν ὅλου. ἐσπουδασται γὰρ ὧν διαστόχη, ὁ οἰκέτης καθάπερ ὁ ποιὸς τῶν ὅλων καὶ ἀνωτέρω σώματι. ὡς πορεῖσθαι ἢ τὰ ἀνδραπόδων ἀπὸ τέρατα σὺν χρόνῳ καιροφυλακοῦντες πολλοῦ. δραπετεῦσαι μὴ τῆς τῶν κεκτημένων χειρὸς. νέους δέ τινας καὶ ἀγῶνας αὐτοῖς διαστάσας εὑρεῖν. ἀνδραποδώδης οὖν, ὁ σωματεμπορος, ἀπὸ τοῦ κακωπλάνειν ἢ ἀνδραποδα ὄντι πρᾶσιν. Ἀνδραποδώδεις. δουλοπρεπεῖς. δουλογνώμονας. καὶ ἀνδραποδώδης θεὶς ξ. ἔστι τῶν ἀλιθίων πλάτων φησίν. ἔχων ἢ ὡς ἀνδραποδώδεις ἔστι τῆς ψυχῆς ἕξεις ὑπὸ τοῦ ἁμαρτάσας. Ἀνδραποδώδη τρίχα τῶν ἀνδραπόδων ἰδίως ἠργον. ὧν ἀπελευθερωθέντες ἄλλοσον ἀθλιώτην οἱ δοῦλοι. καὶ ὧν ζῶντα ἀκούειν πολλῶν συνειλεγμένων ἀνδρῶν οὐδὲ ἢ πάθη κατεσταλμένων. ἀλλ' ἔτι τῶν ἀνδραποδώδη τρίχα φασὶν ἔστιδεικνυμένων. Ἀνδρεῖον. ἔστι ποιητικῶς ἄνδρα. θαυμάζειν ἢ τοὺς γέτθους εἰ πεφρίνασιν ἀνδρειόντι θαλαμηπόλον. σκιατραφοῦντες καὶ ἀβροδίαιβον. καὶ πόρρω τὸ ἀρεσκωπούτε ζημιόν. Ἀνδρατίθωνὸν ἀπαραλλάττων, καὶ ταραττων. καὶ κυκῶν. τὸ τε ὑπὸ ἀνδραχαν πεγκρατηθὲν. ἀπὸ τίθωνὸς τὸ παύσαντος ἢ μεταβληθέντες εἰς τέττιγα. Ἀνδράχλη. διαπτὰ λ' σινικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀβρανος. γυναιξὶν ἔστι καβίζειν ἀνδράχλης. Ἀνδράχνη. βοτάνη. φύλλα μίκητ δίτ ἀπόσασιν. ὑγραίνει ἢ κ' λαπερ διὸ καὶ ἀπορρεῖ τὰ ῥύματα. τῆς πλησμονῆς τὰς ἐν τῇ ἐξ αἵματος κ' λεαίνει. διὰ ἢ τὸ φύειν, ἢ δυσεντερίᾳ ἢ αἱμορραγίᾳ ὀμίνησιν. Ἀνδραιμονίδης. ὁ ἀνδραίμονος παῖς. Ἀνδρεασόνομα κύειον.

Ἀνδρεών. ὁ μέγας οἶκος τῶν κροδότου. Ἀνδρία. ἢ ἀνδρῶν ἡλικία. ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς ὁμονοίας. καὶ λέγεται δὲ πρός τινων ἀνδρία καὶ τὸ αἰδοῖον. Ὅτι διαφέρει ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη. ἔστι τὸ αὐτὸ γένος οὖσαι πλὼ ἀρετῶν. καὶ ζητεῖται ἐν τῷ δικαιοσύνη. Ἀνδρείκελον. ὅμοιον ἀνδρὶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίτημα τῆ ζωγράφων. ὃ καλεῖται χρωμάτων ῥίσις. Ἀνδρεῖος ἀνὴρ, ὁ ἄφοβος. ἀμαρτυρίᾳ οὖν ὁ λέγων πλὼ ἀνδρίαν ἐμπρέπειαν φόβων. καὶ ἀνδρειφόντης, ὁ ἀνδροφόνος. Ἀνδρηλατεῖν. ἀνδραποδίζεσθαι λύειν. ἐφυγαδεύειν. Ἀνδρία. ἐχὶ πολιτικὴ ἀρετὴ ἀλλὰ μείζων ζώντης ἐν αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη. πόθι γινομένη τὸ θυμουμένης ψυχῆς. ἀνδρεία δὲ ψυχή, διαδιαφθόπου ἀπὸ τοῦ ἀνδρεῖος. Ἀνδρείζω. τὸ ἀνδρεστιποιῶ. ἀνδριάματα μαρμαλίζειν ἔστι τὰ δυναστῶν. Ἀνδρεικῶς ἐμβαλλετον. καὶ σμώχετα μφοῖν τοῖν μαθοιν. οὐδὲν τῶν πονηρολαλῶν ὁδόντων βάγνυσιν, ὡς μήτι καὶ μασσῶνται. καὶ ἀνδρικώτερος. Ἀνδρελυδῶν ματοῦ πλῶ. ὁδὲ, ἐξελθὼν ἐπρίατο. ἔστι καπηλεύοντες ἔστι πωμένων. Ἀνδρεῖ πεινῶν πλέπειν ἐσὰ μαγμαίως ἔχον. ἔστι ἐξαμάτικης τηρούντων. Ἀνδρειοι σὺν τῆς ἀνδρου. Ἀνδροβόρεων. ἀνθρωποφαγων. Ἀνδροβόρεων ὁμότεχνεπιῶν αἰλουρεκαικίαν. ἢ ἀκτειονίδωνες οἱ μίασμυλαίων. Ἀνδρόπως. ἢ ἀνδρόπεων δὲ τέρως. Ἀνδρόγυνος ἢ ὁδίονυσος. ὡς ἢ ἀνδρῶν καὶ ἢ γυναικῶν τὰ σχῶν. ἢ ἀνανδρος ἢ ὧν μαφρόδιτος. ἢ ἀνδρογυνῶν ἀσθενῶν. γυναικῶν παρὸν ἐχόντων. Ἀνδρόδρομος ὁ εἰλινος. Ἀνδρόκλειος. Ἀνδροκλείδης. ὁ τὸν νεοσὶ τὰ λυσδυ τὸ φιλαδελφέως ὑὸς. οὗτος δὲ ἔστι πορφυρίτε φιλοσόφε, ἐδίδασκον. ἐπειδὴ μέμνηται αὐτῶν ἐνῷ πρὸς τὰ μαθηματικῶν τεχνολογῶν. Ἀνδρόμικτος. ἢ φος. Ἀνδροκόβαλος ὁ κακοῦργος.

Ἀνδροκτασιῶν ἀνδροφονιῶν. Ἀνδροληψία. ἡ ἀνδρολήψιον. ἐὰν ἐξω τῆς ἀττικῆς ἀνὴρ ἀθλωμένος ἐτελεύτησε, ἢ μὴ ἔχει δόσιν οἱ ἐνεικεῖν τὴν λείαν ἢ τὸ ἔργον ἐπισχεῖν τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ ἀττικῇ εἶναι, ἐφεῖται τῷ νόμῳ ἔχειν ἢ ἐνεῖναι τῷ ἄγειν δύ' ἀθλώμενος δίκην ὑφιέντας τὸ φόνου. καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον ἐκαλεῖτο. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. πρὸς δὲ τούτοις ὁ νόμος. ἐὰν μήτε δίκας ὑπόσχωσι τοῖς οἷς ἂν τὸ πάθος μέλλῃ. μήτε τοὺς διδράντας ἐκδιδῶσι, κελεύει κύριον εἶναι μέχρι δεκάτης τὸν ἀνδρολήψιον. ἀνδρολήψια οὖν, τὸ ἀρπάζειν ἄνδρα ἔνστινος πόλεως. ἐνεχύραζον τὴν τῶν ἐχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον ἢ μὴ πέμψειν αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδρολήψια. Ἀνδρόμαχος νεαπολίτης συνουσίας. σοφιστὴς. ἰδίως ζῶν ἀκαρίνου. παιδεύσας καὶ ἐν ἡμῖν ἐν δεκαπόλει Θρᾴκης βασιλεύων.

Ἀνδρομέοιο. ἀνδρείου κρέατος. Ἀνδρόπαις. ὁλόκληρος ἀνδρὸς μέλος παῖς. Ἀνδροπλήθεια. πλῆθος ἀνδρῶν. Ἀνδροσάθων. μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. Ἀνδροσέροντος ἀταφίς τὸ πρανὲς τοῦ μέρους Θρᾴκης ἀμυδρὰ μὴ χρησιμεύοντων. ὅσον ὅλον τὸ σῶμα ἀθενοῦς. καὶ ἀνδροσέροντος αἰγυπιοβακτηρία. Θρᾴκιον πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἀθενοῦν. καὶ ἀνδροσέροντος μὴ ποτὲς πυγὴν ὁρᾶν. Θρᾴκη πρὸς οἰκία μὴ χρησίμων. καὶ ἀνδροσκαπῶς πεφασμένος ἐν πόδων φίλοι. Θρᾴκη ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν ἀρίσκοντες ἐν ἀπὸ φίλων ὠφέλειαν. Ἀνδροτίων. ἀνδρῶν. ἀθλωμένος ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς. μαθητὴς ἰσοκράτους. Ἀνδροφόνος. ὅτῳ λίπῃ παῖ γυναῖκα τις ἐγκύμονα. Ἀνδρῶν. εἰς ὢν ἢ ν. Ἀνδρῶνα. οἰκήματα ἐν οἷς ἄνδρες εὐωθάσιν ἀθροίζεσθαι. ἀεισοφάνης. ἐν δισκάμαξι καὶ ἁμαξοσαῖς, ἀνδρῶνας πάντας πίσω. Ἀνδρώνιος ὄνος. Θρᾴκη ἢ μαμμηθὴν καὶ νωθρὸν σῶμα ἔχοντων. ἢ διὰ τὸ ἐκεῖσε μαμμηθεὶς καὶ νωθρὸς ὄνους γίνεσθαι. Ἀνδρωνῖτις. ἢ τὸ λεχθὲν μοιχὸν συνάσας τῷ ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν ὠρμήσαι διὰ τὸ δοκεῖν τὸν σπαθητὴν ῥᾳδιοχρὸν χρόνον πότερον ἐπὶ Θρᾴκη λυσιβώνων κλαπῆσθαι. Ἀναία πόλις ἀντικρὺ σάμου κληθεῖσα ἀπὸ ἀναίας μιᾶς γυναικὸς Θρᾴκη ἀμαζόνων. Ἀναιδὲς. ὁ θρασύβλεπτον. καὶ ἀναίδην. ἀθρόως. σφοδρῶς. ἀπερυθριάσεως. καὶ ἀναιδῶς. ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδής. καὶ ἀναίδεια. ἀναισχυντία. Ἀνεμάξατο. πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο. καὶ ἔτι σὺ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς. ὅτως αἰλιανὸς ἐν ποικίλῃ ἱστορίᾳ ἐν ἀργείων.. Ἀναίμονδος. ἀναίμαθος. καὶ ἄναιμος ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἀναιμωτὶ ἀνευ αἵματος. καὶ ἀναίμορι δίκῃ, τῇ τέσιν ἀπελιπὼ. αἵμα γὰρ οὐκ ἔχουσιν οἱ ἄγγελοι. καθὸ δοκεῖ ἔοικέναι. πόθεν τὰ ἀγίους δανιὴλ φησὶν ὁλοηθέντες εἰς Θρᾴκη ἐγκαυμα δῶθεν τῆς ἰούδαιοι. τὸ. Ἀναίνεσθαι. κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι. ἰδίως δὲ Θρᾴκη τὸ γάμους καὶ γε ἀφροδίσια. ἐὰν αἰνόμαι, ἀπαρνοῦμαι πρὸς ἐμέ. Ἀναιρεθεὶς. ἂν ἀναληφθεὶς. ὅτως ἰσοκράτης. ἐὰν αἱρεῖν τὸν γαστρὶ συλλαβεῖν. ἐὰν τὸ τεχθὲν ἀναβρέφειν. ἐὰν τὸ φονεῦσαι. ἐὰν τὸ ἀναλαβεῖν. ὁ δὲ, καθεὶς τῇ χειρὶ εἰς τὴν πήραν ἀναιρεῖται τὴν Θρᾴκη σολιὼ. καὶ ἔτι τὸ ἀποκτεῖναι ἐὰν τὸ αἴρειν κτησινέγκασθαι. καὶ ἀναίρεσις καὶ ἀναληψις. ὁ δὲ, τὴν παροψίδα ἐν ἔριφον εἰς ἀναίρεσιν ὡς βελομένῳ. ἐὰν αἱρεῖται λαμβανέτω. ὁ δὲ ἀναιρεῖ ὁ μεῖζον μέρος ὑπερασθένου. ἐὰν αἱρεῖσθαι, ἀναδέχεσθαι. ἀναλαμβάνειν. ὡς σκηπτίωνι ἐν τῷ διὸ μολυγμῷ πρὸς παρχησίνας. ὁ μὲν φασὶ δῶναι. ἐὰν τὸ λέφαντ. ἐὰν βίηρις. ἐὰν μήτε λόγῳ πειθεσθαι. μήτε μισθοφόροις χρῆσθαι. μήτε πολεμεῖν πρὸς μηδένα Θρᾴκη τὴν τῶν ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι. ἐὰν αὖθις. οὐ τὴν τυχοῦσαν ποιοῦσαν ἐπιδεῖν ῥωμαῖοι, τοῦ μὴ κατέχοντες φαίνεσθαι μὴ δὲ ναιρέμενοι ὑπὸ πολέμου. ἐὰν πρόδοτος. ἀναιρεόμενον ἀντὶ τοῦ συγχαρίσυλλαμβανόμενον. καὶ ἀναιρεόμενοι. ἀναλαμβανόμενοι. ἐγχειρῶντες. Ἀναισιμοῦν. ἀνάλισις. καταπέδα πάνα. ἐὰν αἰσιμοῦν Θρᾴκη ἐροδότου ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν. ἀναλίσκειν. ἀναισιμοῦσι. καταναλίσκουσι. Θρᾴκες δὲ γυναῖκας ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἔτη μὴ γόμου σίτου ἀναισιμοῦσι. Ἀναίσχυντος. ἐπὶ δηρούς ἄνας. Θρᾴκη ἀπερυθριάσθων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ ῥόου ποιουμένων.

Ἀναίτιος Θρᾴκη ἀφροσύνη. ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος Θρᾴκη ἀφροσύνη. Ἀναιτος. ἀβλαβὴς. καὶ ἀναπάλιος σοφοκλῆς. πόλις δέσποι, κακῶν ἄναιτος ἐν δὲ πολλαχοῦ χθονός. Ἀνέραμεν. ξενοφῶν. ὁ δὲ πειραιεύς, φίλος ἐστὶ βασιλεῖ. καὶ ὁ ποτὲ θεὶς, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα Θρᾴκη δύνασθαι ἀνέραλλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν. Ἀνέβαλεν. ἀναβολὴν ἐδίδου. Ἀνεβάλλετο. προσμισ-

ζετο. ἀνεκέκλητο. ἠνέχθη. καὶ ἀντὶ τοῦ προετίθετο. ἀρειανὸς. ἀνεβάλλετο τὴν τῆς ἄλλης χώρας δόσιν. διὸ μὴ ἐνδώσειν ἀθλιωτέρους. ἀναβολὰς ἔχοις ἀναιρούσεις καὶ λύσεις ἀρχάς. ἔβενος ὃ ἔχετο καὶ ἀνέχετο. ἐκαινίζοντο ἂν ἐσχηματίζοντο. Ἀνέβησεν. ἂν ἀνεβίβασεν κρόδδος. Ἀνεβίω. ἀνέζησεν. ἔ ἀνεβιωσάμην, ἂν ἀναβιῶναι ἐποίησα κρατῆς. Ἀναβιώσκω. ἔ ἀναβιώσκω. μᾶλλον ἢ ἀναβιῶ. λέγουσι δὲ καὶ ἀζλῶ. Ἀνερόησεν ἀραιόν. ἂν μέγα καὶ μέχρι τοῦ ἀραιοῦ ἀφικνεῖται. Ἀνεπορεύξαν. ἀνέκραγον. Ἀνεβρύαξαν. ἀνεθορυβήθησαν. ἀνέκραγον. ἐκβαλόντες γὰρ τὸ πρῶτον ναυτῶν. Ἀνεγναμφθη. ἀνεκαμφθη. Ἀνέγνωσαν. ἀνέπεισαν. ἀνεδίδαξαν. κρατηθῆναι. κρόδδος. τοῦ ἀνδροπόλιος ἀνεσκολόπισεν. οἱ μὴ ἀνέγνωσαν μετεῖναι τῆς ὕλης. Ἀνέγρετον. ἀνυπόστροφον. Ἀνεδέχετο προσεδέχετο ἠλυτέμφυεν. ὅθ', ἀνεδέχετο τὰ ἀσθενῆ ἐκ παρουσίαν. ἔ ἂν ἠλύεμεν. ὅθ', βύβις πίνων ἀνεδέχετο τὸ πρὸς ἀριαρθίω πόλεμον. Ἀνεδείματο. ἀνῆλθεν. ἀνωκοδόμησε. καθεσπάσασιν. Ἀνέδην. δαψιλῶς. ἀκωλύτως. κῆρ. ὡς ἔτυχεν. ἀρειανός. οἱ δέ, βύβις φέασι φύλακας ἐπέκτησαν ὡς μὴ ἀνέδην ὅπως τὶς ἐθέλῃ ὑδρεύεσθαι. ἀλλ' εἰς τὸ κοινὸν ξυλλέγεσθαι πᾶν ὅσον πρὸς ἀνίμωτο τὸ ὕδατος. ἐκεῖθεν δὲ διανομὴ γίνεσθαι τοῖσιν ἑκάστοις. καὶ αὖθις. ἔ τὸ δίθυρσον Τὸ τὸ λογχωτὸν ἔ τὸ πόδοφύεν. Οἷς ἀνέδην ῥαδιχεύειν ὅ τὶς θύνυσιν ἐφοίβε. ἔ αὖθις τὸ ἴσον πόδισοιχόσαντες, ἐπεὶ ὠνβιῶ ῥαθυμοῦσι ἔ δειλιῶσι τὸ θυθίκ, ἀνέδην ἐποίησαν ἂν ἀκωλύτως. ἔ αὖθις. ἀνέδην ἐξεπέρθεσθαι μᾶλλον ἀγριότητος ἅπαντες. καὶ αὖθις. ὁ ἦ, ἀνέδην διαπτύστο. Ἀνεδήσατο. ἀπηνέγκατο. ὅθ', βέβαιος τὰ ὁρθὰς διαβάτων, πολλὰς ἀνεδήσατο νίκας. Ἀνεδίδοτο. ἀνεσώμετο. καὶ ἀνεδίδου συμβούλιον. ὅθ', σωσαμένοις τοῦ φίλου. ἀνεδίδου διαβούλιον τί δέον εἴη ποιεῖν. Ἀνέδραμε. ἐστεφάνουν. ἀνεδέσμουν. προσόντες δὲ αὖθις ἐταινίαζον οἰνησάμενοι καὶ ἀνέδραμε. Ἀνέδραμε. ἀντὶ τοῦ ἀνῆλθε. κρόδδος. Ἀνεζάγνυ. ἀνέστρεφεν. ἀπεπιανός. ὅθ' μετὰ πολλὰς λέβας ἀνεζάγνυ Ἀνεζωπυρήθη. διεθερμάνθη. Ἀνέηκεν. ἀνέπεισεν. Ἀνέθη. ἀνέτρεχε. καὶ ἀνέθορε. Ἀνεθουσία. ἐμαίνετο. Ἀνεθυμιᾶτο. ἀνενεοῦτο. καὶ πρῶτον μὲν ἀπύσαι φόνον λυσιμέχω ὃς ὠνῆτος ἀρσενόκης. μᾶλλον ἢ πολλῆς ἐπαγομένης ὕρρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ πρῶτον ἔχον μῖσος. Ἀνέκαθεν. καλὰ τὰ ἀνωθεν ἀκολουθία ἀν. καὶ ἀνέκαθεν, μακρόθεν. βιοῦντος οὖν εἰς ἡμᾶς καλλίτιτος λόγος. ἀνέκαθεν ἐκ παῖδος παισίοις παραδεδομένος. πόθεν τοῦ ἁλὸς διορυσία. ὡς ὅτι καλὰ ὄν τὸ σωτήρια πάθους καιρὸν κίνησε μεσούσης ἡμέρας ὅλιος ἐκρύπτετο. ἐν τῷ παραδόξῳ σφόδρα τεθνηκώς. καὶ τὰ ἀνθρωπίνων ὑποβρεβηκὼς γνώσιν. κατὰ μικρὸν τὸ γένος, ἀγνῶτος ἐφηβεῖος πάσχει. δίον τὸ δὲ τὸ πάνεζόφωται ἔ σεσάλδται. Ἀνεκαλέμησεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεκαλέσατο. Ἀνεκαλοῦντο. εἰς δίκλιν ἦγον. οἱ δὲ φέροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς σωφρίας ὡς ἂν τὰ ἀπολωλότα τοῖς μεσηνίοις ἀποκλάσῃ. Ἀνεπας. φιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι. καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. οὐ πολις αὐτολύκω. ἀνεπας τε παίρω καὶ βδελυρὸς σὺν τὸ σκέλος. πρεσβεῖν ἔρωσι. τὸν αὖ χένεκηγῆς ἀνεπας εἰς αὖβυς ἐλέπων. Ἀνέκαστον. καθ' ἕκαστον. ὅτι φανέας τὶς κατεχεδόνιος, δεινὰ διατίθησι ῥωμαίους ἀνέκαστον ἡμᾶς. Ἀνεκίκιον. ἀνεφρίζεβ. ἀνεκάδα. ἀνελίσδου. ἀπὸ τὸ πίω τὸ πρόομαι. Ἀνελίθη. ἀνέστησεν ἐν τῇ δαπέζῃ. Ἀνεκώχευον. ἀνεχώρουν. κρόδδος ἀνεκώχευον ταῖς νέας. παρεδοκέοντες καὶ ἄττοι τὸν πόλεμον ἢ στήσεται. ἀμφὶ τὸ ὀθόνια κάσαντες ἐπάλδον. Ἀνέπραγμον. ἀπὸ μηχανῆς αἴρασιν. καὶ ἀναπράγειν. ἔ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως. Ἀμεκρούεβ. ἀνέκοψεν. ἀνέστελλεν. Ἀνεντά. ἀγαθίας φασὶν πολέμαδε εἶχον. πρόσπικα ἔθνη σωλέξεν. οὐ γὰρ ὥετο ἀμεντὰ εἶναι. ἀντὶ τοῦ ἀνέσεως ἄξια. καὶ πολύεθος. διόπερ οὔτε τὸ λαθεῖν οὔτε καθ' βύβυς τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας εἰς μακεδονίαν βύβις ἑωμαίους ἀνεκτὸν ἦν ἀντὶ τοῦ δυνατὸν. καὶ πίσδης. ἀνῆν ἀμεντὴ βίς πορείοις κλαύρη. ἀντὶ τοῦ εὐπορίας ἀξία. Ἀνέλεγχθαι μὴ δυνάμενον ἐλεγχθῆναι. Ἀνεντησάμην. ἀνορθωσάμην. ἀνελαβόμην. Ἀνεκυμβαλίαζον. πύργον ἐποίουν. ἐκρόβαν. Ἀνελείβ. ἀπεπλήξησεν. ὁ ἠσμονίδης διαμνημονήσας ἦν θώρτις ἄλλος. βύτα δ' ἦν εἰκὼς ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς. ἐστὴν μὴ φωνὴν σωθῆναι τεῖχε. πλῆσαι δὲ ἀνελείπετο. καὶ τὸ μνημονικὸν ἑκατοντούτης πνόμε

νον, ἐρέσθαι τὸν πρῶτον συμπότην. καὶ Ὕμνος αὐτῷ τίς ἐστιν εἰς μνεμοσύνα. ὃν ἔδειν. ἐν ᾧ πάντα μὲν ἀπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαι φησίν. αὐτὸν δὲ μόνον τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον εἶναι τῆς μνημοσύνης εἶναι. Ἀνηκέστων. Ὅπερ ἀσύρτους τοὺς ἀθανεῖς καὶ ἀφίλους φασὶν ἀπονήδους ἢ, πάντα δὲ ἀλλαντους καὶ μνησικάκους. καὶ ἀνελεήμονας δέ, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνυπόστατους πρὸς ἔλεον.

Ἀνελεύθερος. ὁ μικρολόγος. ἢ ὁ ἀκτὸς τοῦ ἀληθοῦ πιῶντι. οἱ δὲ, δυσὶ ἀξίαν ἰδόντες ἢ ἀνάσσα τοῦ ἡμόμνοι, ἀμφὶ καὶ ἀνελεύθερον ἐποίησαν τὴν ἀχώρησιν οἱ ἂν δὲ ἀπονοήσαντες. Ἀνελεῖν. ἀναίρεσιν. προσβάσεως τοῦ τὴν μεμαρέων φόβημα ἀνελεῖν κελεύσαντες. καὶ βιὸς ἐλλιπὰς αὐτὸν μοῦσα φησὶν αὐτὸν λεῖπε δὲ ἀνελαβὼν ἐκεῖνα βρέφη ἐξέφυν. ἐκάλουσε προσῆν τις ἀναλαμβάνοιτο. ἀνέλουσα τὸν νόμον χειροτόνησεν αὐτῷ. τοῦτο τὸ χωρίον, δημοσθένης μὴν ἐν ᾧ κῆν ὁροτίωνος εἶπε. διὰ δὲ φέρεται ἡ γραφή. ἡμῖν, ὡς περὶ γραπταί. ἢ δέ, ἀμφὶ τὰ αὐτῆ. καὶ ἡμῖν κατὰ πατρίδα, περὶ γραμμένα, τοιοῦτον ἔχειν νοῦν. ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἢ τοι παραβᾶσα δι᾽ χειροτονίαν, πόθεν αὐτῆς ἔδωκεν ὅτι χρὴ σεφανοῦν αὐτῷ. ἢ δεῖ δοτέον, ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκεῖνον ἑαυτῇ. Ἀνέλκ. παρὰ ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἕλκει. καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸ τὸ ἔλκειν ὅδεν ἐκρισμοδότησεν. Ἀνελλιπῶς. ἀνενδεῶς. Ἀνθηνοσθαι. ἀνάχθεσθαι εἰς ὕψος. ἑτέρωτε πρὸς τοῦτο ἴσον μὴ θέλουσ᾽ ἀνθηνοσθῶσαι ἐμελάσαμεν.

Ἀνιλίννυον ἀνεδίδουν ἀνεπαύοντο δὲ ζῶρον. ἀνεσρέφοντο δικρὸν γὰρ ἀνελίννυον αὖθι μὴ ὄντες. Ἀνέλπιστον ῥίον τὸν καίριστον εἰρήκασιν ἀπήκοι. ἐν ὧ ἀνεὶς ἐλπίδας ἐπόνει. ἀλλὰ ῥᾴστην ἦν θέα γαθαί. Ἀνεμάξατο. πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο. καὶ ἔπιπτε τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. Ἀνέμβατος. δυσχερὴς διεξόδου. δυσπαθὴς. γυμνόροις βελέεσιν ἀνέμβατος ὀρεινέρωτων. Ἀνεμεσώθη. ἀντὶ τοῦ ἀνεπληρώθη. τὸ γεμματὸν ἆφ᾽ βαλόμενον καὶ μὴ σταλὲν ἔδαι. ἢ ἐπὶ ναυκληρικῆς τοιαμοσύνης βιοῦ γεμματεῖς διαφάλλ. ἀεισοφανὴς βαρβάροις. ἐν τούτων ἢ πόλις ἢ μὲν τὸ γεμματέων ἀνεμεσώθη. Ἀνέμηται. ἀμέλεσα. Ἀνεμοκοῖται. οἱ ἀνέμοισι κοιμίζοντες. ἦθος δέ φασι τοῖς θυ ὑπάρχειν ἐνοείνθω. Ἄνεμος τὸ πνεῦμα τὸ ἀνέμου. ἐστοιχεῖον ἐν ᾧ πνέφ ὁ ἄνεμος. καὶ ἀνεμίδιον. πολλῶν ἐν θεατικῶν. γένεμον ἀνεμίδιον τυγχάνφ. Ἀνεμοπλοῦς τὸ ἐν ἀνέμοις τὸ πλοῖς τεθραμμένον. ὃ τοῦτο γὰρ τὸ καὶ ἀνεμόπλοις ἐστὸν ἀνέμων βεφόμενον. Ἀνέμου πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων καὶ ἀνόφων. Ἀνέμους παρδεῖς. ἐπὶ τῶν πονηρῶν. ἐπὶ μηδὲν μετέχοντες. καὶ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύσει καὶ ἀξύ. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μόνον ἄχλιον ἀπφέρει. ὥστε ἀδενὸς μεταλαμβάνφ. Ἀνεμοφθορία. ἡ πλημμύρα ἀνέμων. Ἀνέμωδιαλέγη. ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. Ἀνεμώκιος. ὁ ταχύς. Ἀνεμώλιος. ὁ μάταιος. Ἀνεμώνη. εἶδος βοτάνης. Ἀνέμων σάσεις. ἐγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς ὧν ἀνέμων σάσεις καλοῦσι πλοῦ παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὧν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη καὶ ἄλλα γινώσκουσι. Ἀνεμώνη διχῶς. δύο δὲ αὐτῆς εἴδη. ἀγρία. καὶ ἡμερευτική. καὶ ἡμῶν ἡ παιδαφερὲς ἄνθος ἐρυθρὸν. καὶ ἀγρία φοινικοῦν. ἑκατέρα δὲ διαιρεῖται καὶ ῥυπικῆς ὄζει ἐστὶ ἀστασιῆς τε καὶ ἀναστομωτικῆς δυσμενοῦς. ὅθεν φλέγματα προσκαλεῖται. καὶ λέπρας ἀφίσασι πεποιθέναι. καὶ μάλα κατασωσιν.

Ἀνεμύτας. θηραῖος τὸ ἦθος. Ἀνενδίασον τὸ ἀναμφίβολον. Ἀνενεγμών. ἀναμνήσας. ὁ δὲ, ἀνενεγμὼν ἐρώτα πόθεν ἦκον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐλάθετο φύσιν. ἀνενεγμένα δὲ αὐτὸν ἀρέσθαι οἱ φύλακες, παρὰ τὸν βασιλέα φέρουσιν ἐκ τῆς νόσου πεισοθέντα. καὶ ἀνεγείρατο. καὶ ἀνοήθησεν ὁμοίως ἀνήνεγκεν. Ἀνενεοῦτο. ἀνεμιμνήσκετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπανήνθη τε αὐτοῦ καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέτεος τοῦ πατρὸς ἀσεβοῦ τοῦ πολέμου. Ἀνενεχθέντας. ἀνενεγκόντας. Ἀνεννόητον. ἀδιάδακτον. ἀμελέτητον. ἀνάσκητον. οὐδὲ παραβάλλεσθαι καὶ μυρίαν ὧ βίω, τὸ παράπαν ἀεννόητον ὄντα τῆς μάχης καὶ τῆς βαρβαρικῆς μεθίας. ἢ ἀεννόητοι. μηδεμίαν ἔννοιαν πόθεν ἔχοντες. πολύβιος. πάντων δὲ ἦσαν οὗτοι οἱ στρατηγοὶ ἀνεννόητοι. Ἀνέντες. ἐνδόντες. ἀνατείναντες. εἰδὲ, ἧττον τὰ ἴσα ἀῖς ἀνέμοις ἐνδόντες. Ἀνεξαλάστος. ὁ μὴ ἐξαλαφόμενος. ὁ μὴ ἐκλείπων. Ἀνεξέλεγκτος. ἀβασάνιστος. ἀτύμνας. ἀδόκιμος. Ἀνεξεπίμονον. τὸ μὴ ὑπερμῶν. Ἀνεξεράνητον. τὸ μὴ ἐκλογὸν μόνον θέραναν. Ἀνεῖτο ἀνεξέλαστον. ἀδιόδευτον. Ἀνεξιχίας. ἀνεξεράνητον. ἐμὴ ἐξιχνεῖον

δρεῖν. Ἀνεξιώτο. ἀνεκοινώτο. ξενοφῶν. Ἀνεώγεσαν. ἠνοίχθησαν. ⸫ ἀνεώγνυ. ἀνοίγω. ⸫ ἀνεώτητο. λέγει καὶ ἀμφίας μοιχοῖς. καὶ οἰνεώτερος ἄλλαχου. ἢ δὲ νέωσις τῶν θυρῶν θεσπαλή. ⸫ τὸ περιέμιον ἀνέωγμ. ἀστολις. στόλεσιν. ἢ δὲ ὑπανέωξε πόστολῶν θεώτοις ἐμοί. καὶ φθεναπάτης ἀπαπλάγλοις. οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετο υἱὰ ἀνέωτέμοι θύραν. Ἀνεωγμένα μουσῶν θύραι. ⸫ ἀνέξετρίμου μέλαδιδόντων ἢ λαμβανόντων ἀλλὰ καὶ λίσα τὴν παιδείαν. Ἄνεως. ὁ ἄφωνος. ἢ μυθικοῖς. ὡς φασιν. οὐδὲ ἀν ἄξ ἄνεως ἰῶ. Ἀνεπαίσελος. ἀπλῆς. κρατῖνος. διονυσαλεξάνδρω. ⸫ βδελλοκερύπων ἀνεπαίσλων ἀὐ Φοιτήσας ⸫ δεῖπνον. Ἀνέπαλτο. ἀνεπήδησεν. Ἀνεπαείασαν. εἰς μέλλον ἦλθον. ἐπειδὴ οἱ πάριοι πολεμούμενοι ὑπὸ ἀθηναίων, ἀνοχὰς ⸫ πρῶτον αἰτήσαντες ⸫ ὧν δοθεῖσαι τὴν πόλιν. εἶτα συμμαχίαν ἠθέλησαν ποιήσασθαι, ἐλύσαν ⸫ ὁμολογηθείσας. Ἀνεπάτησας. ἀντὶ τοῦ πατήσας. Ἀνέπαφον. ἀνάθυμον. καθαρόν. ἀθιγῆ. ἀφλεφθορόν. μὴ ἀνδρὸς ἐπιμελεία. ⸫ ἄλλα ἀνέπαφα σώματα. ἀδέλη. Ἀνεπαφρόδιτος. ὁ μὴ ⸫ μαίνεσθαι ἐρᾶν. Ἀνεπαίσθητος. ἀναίσθησιν. Ἀνεπαίδιτος. ἀμαθής. ⸫ διδάσκεσθαι τοῖς πλείοσιν ὁ νόμος συγχωρεῖ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἡμίσεσιν. ὅσα ὡς υἱὸς τρισὶν ἡμίσεσι τοῦ τετελευτηκότος ἀξιοῖ κατέχειν. ⸫ ἀνεπαίδιτος λέγεται. Ἀνεπαίδιτος. ἀνοίκειον. ἀφρενὰς. ἀφρενικός. ὁ δὲ ἀλέξανδρος τοιοῦτον ἀνεπαίδιτον τι συβύβις ὁ γάσασθαι καὶ ποδείξασθαι, ὡς τε καὶ αὐτὸ τὸ χωλείον ⸫ εἶναι ἔφαι. Ἀνεπαικλήτως. μηδὲν ἐγκληθέντες. θεκυδίδης. οἵτε πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐπ᾽ οἴκου ἀνεπαικλήτως. καὶ ἰώσηπος. ἄξιον δέ μοι τυγχάνουσι χρησοῦ ἀνεπαικλήτου νοι παρασχόμενος τὴν ἐμαυτοῦ σίσιν. Ἀνεπαλήπτου. ἀμεμπτον. ⸫ ἀνεπαλήπτως. ἀνεπιτηδεύτως. ἢ ἀνεπαλήτως. Ἀνεπαλήπτος. ὃ οὐδεὶς ⸫ παλήπτῃ ἁμαρτάνοντι. ἢ πολις. Ἀνεπαίμαντον. ἀπλεᾶ. ἄδοξον. πολύβιος. ὃν ἄξιον ἀνεπαίμαντον παραλιπεῖν ἐν ἀσφαλείᾳ ἀνδρα ἀγαθὸν γνόμ. Ἀνεπισαθμάλητος. σαθμὸν μὴ δεχόμενος ἤγουν ἀπαρεῖ. πλυβι. συγχωρ ὁ νόμος πλέα φιλιππ θασίοις, ἀφορολόγ ἀνεπισαθμάλ. ἢ σαθμὰ μὴ δεχομένους. τὰ τε σιζυγοσα βυμένους. Ἀνεπισάτητον. ἀφύλακτον. καὶ ἀνεπισάλλος, ἀνὴρ ⸫ σίας ὁ ἄξιον ἀνεπισάλος παρασφαμεῖν περὶ τῶν βιούτων. Ἀνεπίτροπος. ἔτι γὰρ ἀγαμεμνονίδας πᾶς ἀνεπίτροπος, οὐθὲ παρὰ γὸν ἀχέροντα θεοὶ ἀνάλυσων. Ἀνεπιφάλωτος. ἀπροσδοκήτως. ἀμιγῶς. κατὰ μόνας. ἐντειλάμενος ἀνεπιφάλωτος ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ ἀσφαλῶς αι τῷ ⸫ πολλῷ, καὶ φθόνος. Ἀνεπόλη. ἀνέπεσεν. ἀνέστρεφεν εἰς ἑαυτὸν τὰ μαθήματα. Ἀνεπόπλαον. τὸ μὴ ἐποπλᾶον. ὅτως ὑπείδης. τὸ δὲ ἐποπλᾶσαι, δηλοῖ φιλοχωρῶ. λέγων. ἀδιεῖ παντα ⸫ τε μυσικὸς καὶ ⸫ ἐποπλικός. καὶ πάλιν. δημηδέω μὴ οὖν ἀδιόμ τε γνε παρὰ σοῦ ἄμοιος. τὸ μὲν μυηθῶναί με ⸫ ἐποπλᾶσαι ⸫ τῶν θείους χρόνῳ τελάτης μεγαλυνθῶναι. Ἀνεπόφλοιος. ὁ ἀθεώρητος. Ἀνεπλοῦτο. ἐλαίοις χρησαῖς ἤρεβ. ὁ δὲ νεμεσᾶν ἀνεπλοῦβ ⸫ μετέωρος ἰῶ ταῖς ἐλαίοις. ⸫ ἐδόκ ἑρμαίῳ σὺν τεύχησι αἱ μοι πεσὶ τυχὼν. καὶ ἀνεπιρρῶσθαι τῇ ψυχῇ οἷον ἀναστοβῆσθαι. κρατῖνος. Ἄνερ. παρὰ ἀεισοφανῇ σὺν πολλῷ τῳ. φίλβατε ἄνερ. χρῆσις τὸ ἄνερ, ὃν ⸫ τὸ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς δ᾽ ἐρέθη λητικὴ ὡς πορ ἐκεῖ ἐστι παρὰ δὲ ποιητῇ. ἄνερ ἀ παῖ ὤνος νέος ὥλεο. Ἀνεργάσει. ἀναρτήσει ⸫ οἷον πολλάσει. Ἀνείνασος. θεοί. ⸫ τὸ μὴ ἀνλαβωσι μὴ δι᾽ ἀνάγκην τῶν. ⸫ ἀνείνασος συνή, ἢ μὴ προβέβληνται δὲ ἀνειοί. ἐείνασος δ᾽ ὅτι, ἢ ἀγρίας συνῆς ὁ ἀκρατής. ὁμὲ ἁμαρτῶσι ταῖς ἡμέραις. ὡς ἀνοίζαι τὴν ἀκελοῦ μῦθοι ἤνυδ, εἰς ὃ τὸν ὁλωΐδας μεθεσάντες, τελεσφορηθῶναι βύβλους παρασκαλάσωσι. τοῦ δὲ ῥινάζη λέγεται. οἱ δέ, τὸ ἀνείνασος, ἀντὶ τοῦ μελανὸς καὶ ἄγνος. Ἀνερείπιζον. ἀνεκίνησ. ἐτάραξον. ἀνήγειρον. Ἀνέρειπον. ἀνέλαβανον. καὶ ἀνέρειπαι νύφος. οἷον δόμους κινδυνεύει. φερέζεβίνιως ἐγώσι πᾶς ἀνέρειμαι νύφος. Ἀνέρεψαν. ἀνέβαλον. ἢ ἀνεβάσαν. ἢ ἀνεβαίνομ. οἱ δὲ μετὰ παίτες ἀνερείψαντες ὅλεθρον. Ἀνέεισα. ἀφιλονείκητα.

Ἀνερειχῶν. χερσὶ καὶ ποσὶ φρασόμενοι ἀνήρχον. κυρίως τὸ βίς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, ἀνερείχεσθαι ἔλεγον. ἑλλάνικ. ἀναρείχεται ἢ ὡς ποτ᾽ αὐτὸν ἐπὶ πρασ βάδην ἐπὶ τὸ ὕψος ἀνέβαινε πρὸς δὲ νύφρας ἐβίχοσ. εἰρηνῆδ᾽ ἐπὶ τὸ ἀερείχ. εἰσὶ δέ ὅτι καὶ

φίνων. οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνίμαν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀναχῶν. καὶ ἔστιν οἷον ἀναραχᾶσθαι. διὸ καὶ ἀναλαχαίνουσι καὶ Ἀττικοὶ ἐνοδίους ὁδοὺς. ἀείσοφάνης. πρὸς ζῶντα ἀνερριχᾶτ' ἀπὸ τὸν οὐρανόν. πρὸς τοῦ κενθέρου λέγων. Ἀνδμήτιτον. ἀπείρητον. ἄοπλον. ἀπαρασάλευτον. Ἀνέρρωσεν. ὑγιᾶ ἐποίησατο. ὁ δὲ νικάνωρ ἐν ὁσίοις. καὶ πολλαχοῦ ὁ θεὸς ἀνέρρωσεν αὐτόν. Ἄνδοδοτινῆ. Ἀνέσαντες. ἀναπαύσαντες. Ἀνέσαμι. ἀναπαύσαμι. Ἀνέσειον. ἀνεῖχον. ἀνήνυον. οἱ δὲ κριτικοὶ φορὰ μόνοι μετὰ τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πλέθρα. παρὰ τὸ ἀνασείω τὸ δεξαιῶνος παραδεδομένου ἐλαθοδίαν διαφυλάττειν. Ἀνεσίαν τὴν ἄνεσιν. ἐστὶν ἀδειαν. πρατίνος βακχαῖς. Ἀνεσκαλμένος. τὸ ἀνασκάπτω. ἀνασκάλλω καὶ οἷον ἀνώρυττω. ἐξανέσκαλμένοι, ἀπὸ τοῦ ἀνασκάλλω. Ἀνεσκολοπισμένον. ἀνεσταυρωμένον. σκόλοπες δὲ ἀπὸ ὀρθὰ ξύλα καὶ κάλαμοι. Ἀνεσόρησαν. διήγειραν. οἱ δὲ ἄραροι τῷ σκληρύτερα καὶ ὀγκώδη φρονήματα ἔχειν, τὴν ὡς ἀλλήλοις ἀνεσόρησαν ἔχειν. Ἀνεσώσατο. ἀνεκτήσατο. ὁ δέ, σὺν στρατιᾶς χερσὶ μοῦ, φησὶν ἀνεσώσατο τὴν ῥωμαίοις. Ἀνέσπασε. θουκυδίδης. ἀνὰ ἔρημον εἶλκε. μὴν ἀνδρὸς ἀπολομένου. πότνα γαῖα θεοὶ χθόνιοι ἀνάσπασον οὖδας ἐπ' ἀνδρί. ἀντὶ τοῦ ἀνέσπασον. Ἀνεστάλησαν. μετεπέμφθησαν. Ἀνεσταυρώθη. Ἀνεσκολοπίσθη. Ἀνέστελλον. ἀπεῖργον. ἐκώλυον. δρᾶσαντες ἅπερ μέλλοι τὸ μέτωπος, ἀνέστελλον αὐτούς. Ἀνεσκώς. ἀνάθημα ἔχων. ἀνάθεσος. ἐλεύθερος δὲ ὢν καὶ ἀνέσκως, ἐκ παιδὸς τὴν τύχην γηνόμενος. Ἀνέσκον, μετῴκισαν. νεμέας ἅτε καὶ ἀγανακτοῦσάς ὅτι μὴ ἀνέσκον ἅπαντας σαβείρους τε καὶ λεβαναίους. Ἀνέστος. ἄοικος μηδεὶς εἰς λυσίστρατον μηδὲ θούμαντιν ὃν ἀνέσιον αὖ λυτεῖν, ἑκούσι κερδέα. οὔτε ἰὼν τὸ νῦν στερεμόνδε. Ἀνεσομώθησαν. ἀνηρούθησαν ἢ ἐπληρώθησαν. Ἀνεύρετο. ἐγύμνωσεν. Ἀνέφλεγεν. ἀνέζεσεν. Ἀνέσχε. ἀνέτεινεν. Ἀνεσχίνηξ. ἀνέτειλε. ἔκοπε λίθων ἀνεσχίνηξε μακρά. οἷα δὴ παντελῶς ἀπόδοσα. Ἀνετεμάνετε παρέγγυον. ἀπὸ τοῦ χαράλυτα καὶ λήσῃ. οὐδὲ γὰρ ἄλυτα καὶ ἀνεῖται καὶ ἀνεῖσθαι. ἐπὶ τῆς καιρίας τῶν ἀκμαίων. ἀπὸ τοῦ ἀνίημι. ἀνεῖμαι. ἀνεῖσθαι. ἀνεῖσθε. ἀνεῖσθαι. ἀνεῖσθαι. ἀνεῖσθαι

τὰ μὴ ἄνοσα ἰῶ ἀπὸ τοῦ φόβου· τὰ δὲ, ἀνέφορεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θεοῦ πρόσταξις. Ἀνέφορεν ἀντὶ τοῦ ἐπεμψεν· ὅστε οὐ πρὸς τὴν πρόθεσιν ἔχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφορεν τὸν ἑαυτοῦ βίον· ἀλλὰ πάντα θεὸς τὸ θεῖον ὑποπτεύσας, ἐκεῖθεν πάντα ἐπράττεν. Ἀνέφορε· παρεμυθεῖτο· παρεκάλει. Ἀνέφορον· ἀνεμιμνήσκοντο· ἀνέφορον τὴν Ἑβραϊδείσας ὅπου τίς ἂν εἶεν· καὶ ἀνέφορον ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ μῶ· διαζῶ τὰ ῥάων ἰῶ· καὶ ἀνέφορεν· ἀντὶ τοῦ ἤμῶ· καὶ αὖθις· διὰ δὲ τὸ βάρος τῶν ὅλων ἐν ὕδατι καταδυομένων ἀνέφορεν οὐδὲ εἷς. Ἀνέφιπτον· ἀνεβάλλοντο. Ἀνεφέροντο· ἐπὶ τῆς μέθης ἀνέκυπτεν· ἐπεὶ δὲ ἀνέφερόν τε καὶ τὸ τολμηθὲν ἐπεσοβεῖτο· καὶ ἐννενόηκὸ ἀσέβημα, διαλαῖ ἐννοιαι τοῦτον ἐπῆσαν. Ἀνέφυ· ἀνέζησεν. Ἀνεφυσῶντο· ἀντὶ τοῦ μετεωρίζοντο. Ἀνεχάτισεν· ἀντὶτοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν. Ἀνεχε· ἀντὶ τοῦ παρεχε· θεόπομπος· ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα. Ἀνέχει· σώζῃ· οὐχ ὡς τινὸς ἀντὶ τοῦ ἐπέχει· καὶ θουκυδίδης· αἱ πρεσβευόμεναι ὧν χρημάτων τοῦ πολέμου ἀνέχουσιν ἀντὶ τοῦ σώζουσι· καὶ αὖθις· τὴν παθουμένην ἀνέχονται σιγὴν· καὶ ἀνέχειν βασάζῃν· ὡς τὸν πλοῦν ὑπὸ ἀχανοῦς ὑπὸ πλήθους βάθος καὶ μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν δύνασθαι. Ἀνέχει· ἀνυποῖ· τιμᾶ· σοφοκλῆς· ἐπεὶ σε λέχος δολιαλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος αἴας· ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ σε τιμᾶ ὁ αἴας δολιάλωτον, στέρξας τὸ λέχος σου· καὶ οὕτως ἀλλ' ἐπεὶ σε ἀνέχει ὁ αἴας δολιαλωτον λέχος σου στέρξας· πρὸς τέκμησαν δὲ ὁ λόγος γυναῖκα αἴαντος αἰχμαλώτου· καὶ ἀνέχει, ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανει· μέχρις ἐς ὄρος ὅ ἑαυτῆς ἀνέχει· καὶ πόνοις τὰ ἀνέχων ῥᾶσα· καὶ σπληρωθέντος καὶ τραχεῖ ἐνθυμούμενος· καὶ σοφοκλῆς· ἐκανέχουσι τῶν πόνων ἀντὶ τοῦ ἀποδημοῦνται τῶν πόνων· καὶ ἀνέχειν ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν· πωλύφ· ἀνέχειν πρὸ αὐτῆς ἐαυτῶν πλεῖστον ὁρμὰς καὶ σπουδὰς· καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὴν σχολὴν ἄγειν. Ἀνέχομαι· μὴ ἀγωνιῶ· ἀνέχομαί σου τὸ θρέσσω· καὶ ἀνέχομαι ἀντὶ τοῦ αὐξανομαι· καὶ ἀριστοφάνης· ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαινῶν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν· ὅταν τὰ μυστήρια φησὶν αὔξωμεν ὧν θεῶν δήμητρος καὶ κορῆς φόνος· ὅταν ἐς τελετὰς αὔξωμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομαι αὐλοῖς, τοῦτ' ὅτι τὸ ἀνέχομαι· τὸ ἀνέχομαι δὲ κήφρονῶ, μὴ ἀγωνιῶ· τὸ δὲ κομῶ· μὴ ἀπιστῶ· οὐδὲ ἀνέχομαι τὸν ἀλίγυμνον· τὴν κεφαλὴν ἀνέχομαί σου τὸ θρέσσω· ὡς ἰατρὸς δυσωδίας ἀνέχεται· εἰ μήπως δῆλον φανερὸν τὸν λόγον ὡς φανδῆ σὺν ἐμοὶ νεῖ. Ἀνεχήσαντο διέφθειραν· ὅτω θαυμάζω· σημαίνῃ δὲ ὡς τοῖς χρείαν τινὲς παρέλαβον. Ἀνεχύθη· μετωχετάθη· ἐκάλαζα ἰσχυρὰ ἐπέρρευσε· διὰ πάσης ἡμέρας σπόρους ἰῶ ραθύταβος ἀρσενικῶς· καὶ ἀνεχύθησαν, ἐπλήμμυρεν· καὶ οἱ πόταμοι πληρωθέντες ἀνεχύθησαν. Ἀνεψύχησεν· ὁ ὑδρὸν τῆς σωτηρίας ἀνέψυξεν. Ἀνείδεος· ὁ ἀσχημάτιστος. Ἀνήκεσαθε· ἀνάσκωψατε· δραπέτισι κρατῆνος. Ἀνείκασος ὁ εἰκασμῶτινι μὴ ὑποβαλόμενος.

Ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἐμαντάσαθ· διαφορεῖται χαρὰ κλέες· λακεδαιμόνιοι ἐτείχιζον τὸν ἰσθμόν· ἀνιῶσι δὲ ὁ θεὸς, ἐάμὲν σῴζεσθαι χρωμένοις, ἀνεῖλε φάγειν· λιπαροῦσι δὲ, ἔχρησε· Τεῖχος δὲ ξυλίνου διδοῖ ἀρέσθαι, Μοῦνον δ' ἀπόρθητον τελέειν· τὸ δὲ τέκνα τοὺς κτείνει· μὴ δὲ οὐ γίπτοσσιν ἐῶ τεμένειν καὶ πεζὸν ἐόντα πολλὸν ἀπ' εἰρεσίης ἀγρὸν ἦσυχος· ἀλλ' ἀπὸ χωρεῖν νῆσον ἐς ἐρέφασ· ἐπεῖβοι, πότε πάντος ἔσηι θεία σαλαμίς· ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν· ἢ που σὺ ἀναμένεις δημήτερος κτησιάσης· ἑαυτὸν ἐξηγήσαθ' ἐμισυκλῆς ὀνειοκλέους· ὃς δὲ λάθερόπτης ἀπεκρύχθη· τεῖχος μὲν ξύλινον ἀσπάσῃ πόν· τὴν δὲ σαλαμῖνα, θεῖαν δὲ ἀπάν ὀνομάσειν· θῆν, εἰ μὴ τέκνα τ' ἐλλῶ ἐμῆσιν ἀπολέσειν· σωτῆρα λάσῃ περὶ τὴν σαλαμῖνα ναυμαχῆσαι· ὃς σοφὸς ἐν λόγοις διάβολος· καὶ κρατητὴς ἀπεδείχθη· καὶ τὴν πρὸς αἰγινήτας ἔχθραν ἀπεθέσθαι· καὶ τὴν πόλιν ἐν λιμῶσιν· καὶ τὰ χρήματα ξυνοίκοις καὶ αἰγινήταις παρακαταθέσθαι· καὶ αὖθις· ἐπεμφανοὶ σωτῆρες καὶ ἐπὶ μῶν ἐς τῆς μιᾶς ἁλὸς λαβεῖν πλιχόμενοι· καὶ ἀνεῖλεν οὕτως· Ἰσμηνοὶ δὴ λόγητε καὶ λαβρεῖκυτε τίθημι. Πυθῶ τῆ μαθέλω καὶ ταὶ μαρον ἀνεμόεσσαν· ὅτι δὲ ὅτε τὸ ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε λαμβάνεται· ἀνελεῖν δὲ τὸ μανθάνεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἀγωνίαν· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φυσᾶν τὸ μὴ ἀνελεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν ὃ ἐνέβαθε πνεῦμα τοῦ ἀνδρός· ἢ ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν· λέγεται δὲ ἀνελεῖν, καὶ τὸ ἀνάλαβεῖν ἐπὶ ἐνεβάρρεφ. καὶ ζέφειν.

ἐπαλλὼς ὁ ποδηνεμὸς ἀναλεμβάνοις. Ἀνεπίλεκτα· συγκεφαλαίωτα. Ἐπαλλήλως τοῖς δρεπανηφόροις καὶ ἀνείλετο, ἀνῆλθε καὶ ἀνείλετο, ἀνέλαβεν. Ἀνεπλήθησαν· ἀτόκου. Ἀνεπίδικος· ἀνεπαίτιος. Ἀνεπίληπτος· ὃς οὐκ ἐπιλήψιμος· οὐχὶ ἀνάληπτος· οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν. Ἀνήλιος· ὁ ἀνυπόδητος. Ἀνεπίληπτα· τὰ τυραννίδα. Ἀνῆλθόμην· δύο δηλοῖ· τό τε ἔθρεψα, καὶ τὸ ἐβαπτισα. Ἀνῆλύσατο· ἀνέβαινεν. Ἀνῆμμαι· συνελευμμαι· παρεμμένω· καὶ παρὰ σοφοκλεῖ· ἀνθεμμένη, ἂν ἀνέσιν ἔχουσα πανταχόθεν· ἀνῆμμαι μὴ ὡς ἔοικας αὖ σφε· ἐγὼ πάρεστ' ἀγαθός· ἐπανῆμμαι οὐκ ἄλυσι, τῷ θεῷ ἀφιερωμένη· ἐκ τοῦ νεωστμένου· ἐκ ἀνῆμμαι τὸ ῥᾴθυμον ποιεῖν· ἀδύνατον τοῦτο ἐμοὶ αὐτοῖς· καὶ οὕτως ἀνῆμμαί πως καὶ πονουμένοις συμπαθήσειν· καὶ ἀνθεμμένων πολλοῖς παμφάδν πυχῶν· ἀντὶ τοῦ ἀνειμένων. Ἀνεμένους· ἀνίματοι· ἀνῃματίων. Ἀνεῖμεν τοῖς δόρασιν· ἀντὶ τοῦ ἀνῆλθον. Ἀνεῖν· ξενοφῶν· ὡς γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ ἔτι πονεῖν ἐθέλουσι καὶ ἀνεῖσι. Ἀνεῖναι· ἀφεῖναι· καὶ ἀνεῖναι νύβον ἀντὶ τοῦ ἀναρρίψαι νύβον. Ἀνεῖσεν· ἀνεκίνησεν· ἀνηγέρθησεν ἀεισοφάνης· ὅδ' ἀνεῖσε πεῖσαν ἐγὼ θέσφατ' ὀρχηστόν. Ἀνεῖρε γῆν· ἀπενώλυε· καὶ ἀνεῖρξαν, ἀπενώλυσαν· ἀρτύειον δὲ τοῦτο τὰ ἀπειλοῦντά τε πολεμήσειν ἐμπλήσαι, οἱ ῥωμαῖοι ἀνεῖρξαν. Ἀνεῖρκτο τὸν χρησμόν· καὶ τὸν κήρυκα ἀφεῖναι λέγουσι. Ἀνεῖρωτον· ἐσύρετο. Ἀνῃρύσω· ἀνελκύσω· ἵν' δέμε χὡς σὺ νόσου ἀνῃρύσω ὧδε καὶ ἐχθρὰς σὺν πενίᾳ ῥύσῃ δ' ἐξ ὀχμαιρούβην. Ἀνεὶς· ἀφεὶς· καὶ ἀνεῖσα ἀφεῖσα. Ἀνεῖθαι· λελύσθαι. Ἀνῃσιν· ἀνοίγεται. Ἀνείσθω· συγχωρείσθω. Ἀνεῖται· παρεῖται· καὶ ἀνεῖται· δέδοται λέλυται. Ἀνεῖτο δὲ αὐτῷ κήρυκι καὶ ποτὸν ὕδωρ ἵν'· ἀντὶ τοῦ δέδοται λελυμένον ἵν'· πρεῖσαι μοῦ καὶ τοὺς πρὸ κτοῦ φκσιν. Ἀνεῖτο ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο· ἐπεὶ δ' ὀναρσῆς ὅτης ἰταλίας στρατηγὸς ἐς πάντα ξυγκατεμίγνυτο τῷ μεγαλωρύγῳ τὸ νοσηλές, καὶ σὺν οἴνῳ αὖ τῆς φρονήσεως κρώμη· καὶ ἅπασι τοῖς κρείττοσιν ἀνεῖτο, ζωὴ τῆτοι ἀπὸς τὸ ἐμμελὲς σὺν λίνας, αὐτίνα καὶ ὅτε ἐπαθραιώθη τὸ ῥεῖθρον σιὼ τῷ ῥείθρῳ. Ἀνεῖχεν· σὺν ὤλυε· χαλιέπων μὲν οὖν, καὶ πρὸ τούτου φαμερός τις ὢν καὶ ἀνυπόστατος, τῶτε πλεοναζοντι τὰ δραστήρια φορῶν, ἀνεῖχεν ἀπολησίας ἅπαντας· καὶ ἀνεῖχε, παρεδέχετο· τὸ μὲν πρῶτον, οὐδεὶς ἐπίστευσεν· οὐδ' ἀνεῖχε τὸν λόγον.

Ἀνηβητηρίαν· παῖ ἀνελῶν νεότητος· ἄνηβος ὁ ἀνήλικος· ὁ μήπω τὰ ὀφείλομένα ἥλικίαν σημαίνοντας· καὶ χαίτη ἀνήβη· καὶ ἀνηβῶν· ἀναπλέκων· ἀνηβῶν μοκτὸν ἐπενθημένου τὸν διὰ τὰ ὑφωνίαν· ὡς τὸ ἀνέγκλητος· τὸ δὲ ἀνηβῶν, καὶ ἀπόθεσιν· τῆς ἀναδηλούσης τὸ πάλιν· ὡς καὶ τὸ ἀναδασμός, ὁ σὺν λύτερον δασμός· καὶ ποικτικώτερον, ἄμπαλος, ὁ ἐνδελεχέστερον ἐλκτικός. Ἀνηκμηκότος· ἠυξημένος. Ἀνῆγον· οἱ δέ, ἐπὶ μεγίστην ἑορτὴν ἐπὶ τότε ἀνῆγον, ζωὴ ἐλκυσθεῖσαν αὐτοὶ ἕκαστος. Ἀνήειμεν· ἀνερχόμεθα.

Ἀνήιξεν· ἀνώρμησεν. Ἀνηθον· εἶδος βοτάνης ἀρτυματικῆς. Ἀνῆκεν· ἀφῆκεν.

Ἀνήκεστον· ἀνίατον· ἀθεράπευτον· ἐς τί μοι βλέφασθαι λωπὸν δ' ἀνηκέστω νοσεῖ· ἀντὶ τοῦ παρανοεῖ· ἢ τὰς φρενίτας ὡς σὺν τῷ νοσεῖτῶ· ἀνηκέστω ἢ νοσεῖ, ἀνελπίστω πρὸς δοκίαν. Ἀνήκω· ἀντὶ τοῦ ἥκω· ἀντὶ τοῦ ἥκειν· ἀμείνιας δὲ, ἀνῆκα ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκε ἐφ· θουκυδίδης δὲ, ἀνήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι· λέγουσι· καὶ δημοσθένης, ἀνήκοντας ἀντὶ τοῦ διαφερόντως· καὶ ἀνήκοντ' ἀνελθόντες· ἡμῖν δὲ λέγειν δυναμένοις, ὃν σὺν τοσοῦτον ἀνήκοντες ὥστε μέγα τι λαμπρὸν ἀπαθοῦσι δυνηθῆναι εἰς ὄχλων προαγωγήν· ὅτε μὴ κατεσκληκότι τοῦ βίου· καὶ τῇ εἰς μεθόδιτα πολλοσι τῶν ἠθῶν μέγα δυνηθέντες, οὐκ ἐλαχίστα καὶ οὗτοι φλίθη συνεβάλλοντο. Ἀνήκοον δὲ τὸ πρέσβον. Ἀνηνύτιζεν· ἀνεφέρετο. Ἀνήκοος· λόγων ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἵν'· οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα· καὶ ζῶντα καπάκαπως γράφαι. Ἀνηκούσησεν· οὐκ ἐπήκουσεν· παρήκουσεν· ὁ δὲ μὲν ἀνηκουσήσας τοῦ ὑπάτου καταπολεμήσας, ἀφίκετο· καὶ πρόδοτος· οἱ δὲ, ἐμάχοντο ἀνηκουσήσαντες τοῖς στρατηγοῖς. Ἀνήλατος· ὁ μηδέπω δαμασθείς. Ἀνηλεής, ὁ ὠμός. Ἀνήλεον τὴν ἡλικίαν τοι, πόσα πε καὶ τὸν ἀλωσεκίν. ὄνους, ἐὰν μὴ φανερῶς ἀμυνόμενος ἀντέχῃς, πανουργίαν χρῆσαι· καὶ ὅμηρος· ἠδ' ὅλως ἠβρίκφι· ἠδ' ἀμφαδὸν ἠερυφηδόν. Ἀνήλιτος ὁ

ἀνυπόδητος

ἀνυπόδητος. Ἀνάλωτος. ἄτρωτος καὶ ἀνίκητος. Ἀνήμερος. ἄγριος. Ἀνημιωβολιαῖα. ἀντὶ ἐπαρουραίου τιμίου ὁ ὁβολὸς ἄξιον. ἀντὶ τοῦ ἀνημιωβολίου. ἀπὸ τῆς συνηθείας ἐξηγούμενος, καλὸς ὁ ἀγαθός, καλοκαγαθία. θεὸς ἐχθρὸς θεοῖς ἐχθρεία. ὅτι ἀνημιωβολίου ἀνημιωβολιαῖα. Ἀνιλάσθαι. ἀπαρνήσασθαι. ὄμνυσθαι. ἀΐδιος θεὸς μὴ ἀνήσασθαι δεῖσαν δοῦ ποδέχεσθαι. καὶ ἀνιλιανός. οἱ δὲ, ἀδελφὸς ἔσχον ἀνιλάσθαι τὸ πᾶσαι μὲν πᾶν τι γένος τίθενται τὴν πρίσιν. ὑποδέχεσθαι τίνα χρὴ λαβεῖν ἵνα λάβῃ πόλιν πέμπειν δασμόν. Ἀννέγματος. σπαθοῦσ ἐρώσην. ἀνιλιανὸς πεῖν προίσου. ὁ δὲ ἀνιλύγματο ἀφασεν ἀξας εὐθὺς σκαλεσε τὸν ὁλωρα. Ἀνιλύγκητο γλυπτὰν τὶ τὰ ἀνεμνήσθησαν. Ἀνιλύιος. ἀνὰ ἀνίασ. εὐλύτως. Ἀνήνεθεν. ἀνήρχετο. Ἀνήνυτον. ἄμετρον. πολύ. πολύριος. μεγίστης προφαινομένης δυσχερείας πόδειξις δοφασάτε καὶ σὰ τὸ μῆκος ἀνιλύγον ἔχειν δοκούσης τῆς ὁδοῦ. καὶ ἀνιλύγα τῶν ἀρετῶν μετιόντων. δεδυσυχηκότων ὅτι μᾶλισα τὸν ἀνιλύγον οἱ πον ἔχουσα κακῶν. τὸν ἀτελείωτον βίον. καὶ λέκπα φησί. καὶ ἀνιλύγος ἀναρίθμητος. πολύς, ἀπλήρωτος. ἄπεφατος. ἀτέλεστος. ὁ πλατὺ χαλκὸν ὄμμος καὶ βελῶν ἀνιλύγτον ἀριθμὸν κατασκάλλειν πρὸς βάπων. Ἀνῆπται. ἐξῆπται. Ἀνὴρ δὲ φάγων, ἀμμάλυρας κτύπον. παροιμία. ἐπὶ τῶν ὀξέως ὀφλόντων ἐκστατικῶς. Ἀνήρεις ἀνάνδρους Εὔμηκον ἀνάρειν συμπλανᾶν ἀφιλόβιον. Ἀνὴρ ἀνδρὸς διαφορά. τὸ γὰρ λοιπὸν ὅλλους σφᾶς πάμπαν σώζον ἀεί, τοῦτο παρελαβὼν ὁ σωμᾶτος οὐδὲ πως τοὺς σώζοντας ἔσχεν.

Ἀνήρεται. ποιητικῶς ἀνερωτᾶς. Ἀνηρέθιζον ἐπὶ τὸ παρώξυνε καὶ παρέτεινε. ἀνάπτω. ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ φρονήματος ἐπὶ τὸ θυμοῦ τὸ στρατιωτῶν ἀνηρέθιζεν. Ἀνήρετο. ἀνέλαβεν ἠρώτησεν. Ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἐκπλαγῆν πέδαν. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. δεδὸ μὴ φορᾶς τῆς ἐπωνελλάσης νεὼς πρὸς τὸ πέδαν. Ἀνηρέψαν ἀνῆραν. Ἀνήρκεν. ἀντὶ τοῦ ἐπιδοὺς ἐρίσαι. δημοσθένης. ἐὰν ἐφορᾶσιν. Ἀνηρημῶ ἀφορᾶμῶ. ἀναλαρῶν. ἐλῶμῶ. ἀπονεμαμῶ. ὁ βασιλὺς τοσαῦτ ἐπωνίπω ἀδάκρυτον ἐὰν αἰμάκτον ἀνηρημῶς δῦ ἀς σάρδεις ὑπέστρεψεν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἀνάρσιος ἀνηρημῶς σκδίπως. Ἀνήρρησεν ἀνεφάρη. ὡς μόλις ἀνήρρησεν. αὐδένδρεμὲν οἱ σαπροί. ἀπόλις πόλεσιν. Ἀνηρῆσθαι. πεφονᾶσθαι. Ἀνήριθμος. σὺν ἀδενὶ ἀριθμῷ τὰ πόμπος. ἀλλὰ πεπιερριμμένος. Ἀνηρεώπριος ὡς δεσποτικοῦ. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον. ἀκκαπρεῶν παρὰ τὴν ἠώπρον. Ἀνήροτον. ἀπεώργητον. Ἀνηρώτιζεν ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. τηλεκλεΐδης. Ἀνηρτημένοι. ἐκπεπτωκότες. οἱ δὲ, ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι, κατεφρόνησαν μὲν ὧν κοινῶν τῆς ἐκεσίας νόμων. παρὲ δὲ ἡμῖν δὲ ἐγένοντο τὴν ὧν συμπεπτωκότων ἀφιλοτιμοῦντο θεῶν ἀσέβειαν. Ἀνήρτησαν. ἀνεποίησαν. ἀνεπαίνισαν. Ἀνήσει. κατα λύψ. Ἄνησις ὁ πεπαυμένος. ἐὰν ἄνησις ἄνησις. λίαν παρὰ περατίνων σὺν ὀλουσα λεξάνδρῳ. ἰὰ τὸ οὐ πρῶτος ἀπλήκτος φοίταις ἐπιδεῖπνον ἄνησις. Ἄννιπον. τὸ ἄννιατον. διὰ δύο νν ἐὰν δύο π. Ἀνόφθη. ἐξόφθη. σπερμὸς σθ. καὶ ἀνεφλέχθη τὸ πυρός. Ἀνήχθημεν. ἀνεπλάσαμεν. Ἀνῆφεν. ἀνεφέρμασι θεῖς θεοῖς. ἀνάπαυσις. Ἀνίαλύτων. τὸ νῖ μαιρόν. ἀΐας γὰρ αὐτοὺς ἀπέτεσιν. ἀλλὰ μοὶ λιπὼν ἀνίασ καὶ γάσθοι χεται. Ἀνιαθεὶς. λυπηθεὶς. Ἀνιακὰς. ὡδῆς ὄνομα. ὁ βορειμανὸς καὶ μανέρως. ἐβόα θης καὶ μυλίωνι. Ἀνιαρὸν λυπηρὸν. ἐὰν ἀρώτερον. λέγει καὶ ἀνιγρόν. Ἀνυίρας ὁ ναρχηδόνιος. ἔτος σκαλεῖτο. οἱ γὰρ ναρχηδόνιοι στρατηγὸν ἀπέφηναν ἀσδρύβαν τὸν βαρκα κλεῖδην. ὁ δὲ ἀννίβαν τὸν οὐ πολὺ ὕστερον ἀοίδιμον ἐπὶ στρατηγίας. παῖδα δέ τε ὄντα τὸ βαρκα ἐπὶ τῆς γωμαικῆς οἰκουμένου ἀδελφὸν ἔχοντ ἐν ἰβηρίᾳ νέον ὄντα καὶ φιλοπόλεμον. ἐπὶ ἀρέσκοντα ὧ στρατῷ, ἐπὶ στρατηγὸν ἀπέφηναν καὶ τῆς τε ἰβηρίας τὰ πολλὰ προσηλάτο. πιθανὸς ὢν ὁμιλῆσαι, δῦ πλείας δεόμενα ὧ μφεραίως χούμενος. φύσει δὲ φιλοπόλεμος ὁ ἀννίβας. καὶ ἅπτε ἀρχὴν ἔφθην. ὕστερον δὲ ἐπὶ ῥωμαίους ὡς ἀσυνήθους. ὡρμήνευτεῖχεν ἄγριος ἀνήρ. ἐπὶ βύς αὐτῶ κατὰ λόγον ἐρέπε πάντα φησὶ δὲ καὶ πολύβιος. ὡς ἀννίβας, νέος μὴν ὡν πλήρης δὲ πολεμικῆς ὁρμῆς. ἐπὶ τυχὼν δὲ ἐντοῖς βουλαῖς. πάλαι δὲ παρωρμημένος πρὸς τὸν πρὸς ῥωμαίους ἔχθραν. ὅτι ἀννίβα ὧ στρατηγῶ, ἐδηλώθη πολλὰ μέμῶ, ὡς ἀπθανὼν. γῆν κατελυφθήσεται λιβύσης. καὶ ὁ μὴν, πλείσην ἀρχὴν τῶν ῥωμαίων κατασκευάσειν καὶ ἐν λιβύῃ τελα-

τήσειν. Φλαμινίου δὲ τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ ἀπουδήμου ποιουμένου λαβεῖν αὐτὸν ζῶντα, ἀφίκετο παρὰ πυσίαν ἱκέτης· καὶ ἀποθεὶς ἀπὸ τῶν ὤμων τὸν Ἴασον· καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος, τιτρώσκεται τὸν δάκτυλον. Προελθόντι δὲ οὐσάδια πολλά, πυρετὸς ἀπὸ τοῦ βραχίονος ἐπὶ τὰ πλευρὰ καὶ τὴν βίου συνέβη. Ὃ ἦν χωλεῖον εἶναι σωτήριον δοκοῦσιν, ἐν ἀλκαι οἰνομιδεῖς λίβυος. Ἐν ἀθλωταίοις ἡμᾶς πεμπτεύμασι ἦλθεν ἐν δωδώνης σικελίοις ἱκίζειν. Ἐν οὐ περὶ δὲ λεφόβοσι νίκησε λία οὐ μέγας. Οἱ δὲ, δὲ συμφερόντων τοὺς ἐρημόν, δὲ τε ὑποτείρεις στρατιὰ πρὸς χθόνων. Ἐν δὲ τὸν συρακοσίων πόλεμον. Ὅτι θαυμασόν ὅτι καὶ μέγιστον σημεῖον γενέσθαι τὴν φύσει τὸν αὐθρατοῦ δὲν ἐπεμορίνην καὶ πολύτι διαφόρται ὧν ἄλλων πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον. Ἰζὲ ἔτη μέν νας ἐν τοῖς ὑπαίθροις· πολεῖται τεῖθνη καὶ βάρβαρα διεξήθων καὶ πολέσοις ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις χρησάμενος συνεργοῖς πρὸς ἀπολαυσμονίας καὶ παραδόξους στρολάς, ὑπὸ υδένος ἐπάσίως ἐγκατελείφθη τῶν ἄπαξ αὐτῷ κοινωνικάντων καὶ δόντων ἑαυτοὺς εἰς χεῖρας ὁ πορ καὶ βωνῶν ἐμπιλιάζεται. Ὅτι τὸ μέπθος τοῦ ἀννίβου νίκης τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐν τῷ ἐναντίων συμφορᾶς ὑπὸ φιν ἀγαγεῖν τ' παλχηδονίοις μιχανώμ, βεῖς μεδίμνους ἀτηκους πολιφῆς χυσωνδακτυλίων εἰς τ' λιβύλω ἀπὸ πεμφθεν· ἐς ἄρχοβ ἰασπῆς στρολατικῆς ἀνδρ σκυλώσας ἀνήρεβ· Ὅτι ἀνδρωτινὲς κερχηδονίων στρατηγοῦσιν τῷ ἐναντίω σαλεύτες ὑπὸ ἀννίβα, βῖς ῥωμαίοις πόδισι πουσιν· οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ πόπλιος, κατὰν μὴν οὐδὲν εἰρήσαντο. πόδυνος σαι δὲ κελεύῃ τὸ στρατόπεδον· καὶ δεῖπνον ἑλομένους, ἀποχωρεῖν σώους, ἀπαγγελοῦντας ἀννίβα ἅπερ εἶδον στρατιὰν ὡς ἑτοίμην ῥωμαίοις. Ἀνιγρὸς, ὁ φαῦλος λέγει. Ἐν ἀνιγρὸν τὸ ἀνάγκαιρόν. Ἀνιδιτί· καὶ ἀνίδρωτί· χωρὶς ἱδρῶτος· οὐχὶ ἀνίδρωτι καὶ ἀπορημερίμνως ἔδοξε παρεσκευάσαντο ἔβαπολί σματα· καὶ αὖθις· ἀνίδρωτι πρὸς τὸ ἄριστον δὲ κατέχουβ οἱ τὸν κύρου στρατιῶται· διὰ τὸ κόπου ἑαθίζειν καὶ ὑγιαίνειν· καὶ ἀλλαπλεῖστα. Ἀνίδρυβι· ἀσκείνοβι· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστογείτονος· ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστοι. Ἀνιεμὴν καὶ λαπον· ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον ἀπεστυμνῶσα τὸ καλὸν τοῦ μασοῦ κώλπωμα. Ἐπαῖγας ἀνιεμὴν ους. Ἀνιστα· ἐνδόνδα. Ἀνιέρφος· ὦ ἱερεῖα μὴ θύεται· καὶ ἀνίερος οἱ ἱερῶν μὴ μετέχων. Ἀνιερώσαντες· ἀναθέντες. Ἀνίφ· ἐν δίδου· ἐχαυξάτο· οὐδέν τι πλέον ἀνίφ ὀνανίας· καὶ αὖθις· ὁ δέ, ἐὰν ἀνίφ τὸ δρόμου· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλεγμόν· ὁ δὲ, ἵνα μὴ λάνω ὑπὸ πάντων· οὐκέτι ἀνίφ. Ἐ αὖθις· ὁ δέ, ζῶν ἐὰν ἀνίφ. Ἐ λεμβανώνων ἐν ἐπίμπλαβ· καὶ αὖθις· οἱ δέ, τὸ πολὺ τῆς τόλμης παρελυλύθασαν· ἀμὼ ἀνίεσαν τε· ἀλλὰ παρακελεύ ὁμοιοσφίσιν αὐτοῖς, πάσιν δωσιμφ προσέκειν τῇ πολιορκία· καὶ αὖθις· μήτε νύκτωρ μήτε μεθ' ἡμέραν ἐπανιέντι τοῦ πολέμου. Ἀνιεὶς, ἀφιεὶς· ἢ παρορμῶν. Ἀνικθέντα· λυπηθέντα. Ἀνικρότερος· λυπηρότερος. Ἀνίκοι· κατακλιμπανῷ. Ἀννίβας· κυρίως ἄνδρας φιλόσοφος· οὐ στρατηγὸς ἐγένετο· καίτοι ὢν παράβατου γένους τὸ ἀρχαῖον ἀκινήτος· ὡς δὲ τῶν ἀννιπέρι ἡ καὶ ἀδελφὸς νικοτέλης ὄνομα· φιλόσοφος· μαθητὴς δὲ αὐτὸ ἐπιφανὴς, ποσειδώνιος· ἐν τούτου αἵρεσις καλαμμένη ἀννιπρεῖ· ὡς ἢ στρατὰ λεξάνδρα. Ἀνιθι ἀπελθε. Ἀνιλλομένη· καθυπερεπομένη· κυεῖ ἐὰν ἱλλοθαι, τὸ παρεῖν. Ἀνιλυσαπῶ· ἀνέβαινες. Ἀνιμᾶθαι ἀπλεῖν· ἀρύσθαι ἀπὸ φόμ· Ἐ ἀνιμώμενος, ἀπλῶν· ἀνέλκων· ἱμωνιὰ γὰρ τὸ ἀντλητικὸν ἀκρὸ τὸ ἱμάς· Ἐ ἱμὰν τὸν ἀπλῆν· Ἐ ἀνιμᾶθαι διὰ τὸ π Ἀνίμωντ δόρασιν ἀπὸ εἰλον. Ἀνιώμενος· λυπούμενος. Ἀνισασία· Ἐ δι ἴσασία ἀπ' ἴσων ἀμιλλα· ὡς πορ διωμοσία Ἐ ἀπ' ὀμοσία ἀπὸ αὐτὸ ἀμφωδηλῆσιν. Ἀνιῶσαι πατηνῆ· Ἀνιωχμὸς ἡ μάχη Ἀνιπποπ· ἴσπων ἐστερημένη· ἀνεισο Φ' νυφόλαις· ἀπὸ πόδιόφετοι μόθειος μεγαλείης ἀνίππου. Ἀνίπποις πρὸν· ἀπ' αὐτοῖμοις Ἐ χωρὶς ἵνος ἵππασιν ἵππους· ἵππου· ἀνίπποις πρὸν ἀναβαίν Ἐ τὸ τέλος· ἐπὶ τὰ μαθῶς Ἐ τινα δῆμα Ἐ πολέξῆς ἀφιπτάμενον· ὃ μὴ ἀνίππόδες χαμαιῶναι. Ἀρίεσιν· ἐνδίδωσιν. Ἄρισον τὸ μὴ ὂν ἴσον· σημαίνῃ· δὲ εἰ δὸς βοῶμεν· Ἐ ἀνισοφυῆ, ἀνόμοιον· Ἰστέον ὡς ἐπὶ ἀντίων, στερήσεως θατέρου λέγεται οἷον ἄνισον· ἐναντίον μὲν ὅτι τῷ ἴσῳ· στερητικὴν δὲ ὄνομα· οὐ δοικείαν τινὰ φύσιν σημαίνει· ὡς πορ τὸ κακὸν τὸ ἐναντίον τῷ ἀγαθῷ ὄν· ἀλλὰ σημαίνει δὲ ὃ φασιν τὸ ἐναντίου ἐντῷ πεφυκέναι δέχεσθαι ἀμφότερα· τὸ γὰρ ἄνισον δυνατόν ἐστιν ἴσον γενέσθαι καὶ πέφυκε δέχεσθαι ἰσότητα· ὁ μὲν

ως ἐ τὸ αὐτὸ μοιον· οὐχ ὅμοιον οὐδ' ὁμοιότητος δεικτικοῖς· τοιοῦτον δ' ἐστὶ φασις· τὸ δ' ὅτι
ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔξιν παραφυήσεται δέχεσθαι· ἀμφω δ' ἀντικείσθαι ἀναγκαῖον· καὶ τὸ αὐτὸ μοιον· αὖ ἐναντία· τὸ μὲν,
ὡς ἴσον· τὸ δέ, ὡς ὅμοιον· διαφορὰ δὲ αὐτῶν, πρὸς ἃ μὲν γὰρ πολλαχῶς στερήσεις· ὅτι δὲ τὸ μὲν τῆς στερήσεως, ὁπόσον
ἔστιν ἐναντίον πρὸς τὴν ἕξιν· δῆλον ἢ μεταβαίνειν οἴδαμεν ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα· ἐ δὲ τὸ ἀνισοῦσθαι, ἀνάγκη ἴσα
τὰ· καὶ τὸ αὐτὸ μοιον ὅμοιον· Ἀνισάμυναι· αἰχμαλωτίζόμυναι· Ἀνίσκ· ἀντὶ τοῦ ἐφίσκ· καὶ
ἀνίσω ἀντὶ τοῦ ἀνίσασα ἀμενηνίας· Ἀνίσχαδον· ὀλίγον· ἐ ἀθλαδον· Ἀνίσχων, ἀναπτέλ
λων· καὶ ἀνίσχουσα, ἀναδύουσα· Ἀνίτω· ἀναδιδόασω· Ἀνιχνεύωσι· Ἀνθεμίδων· ἄλσος ἀ
φροδίτης τῆς καὶ Ἐιχαρίτεσι θεούσης ὅτι καὶ ἀνθεμίδων συμβολαὶ οὗ Φαβαλεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀν-
θέων· ἐ ἀνθεμίδης παρωνυμικόν· Ἀνθεμῖ· τὸ σκιλευτὸν χρυσίον· ἐ ἀνθεμὶ ὄνομα πύελον·
Ἀνθεμόεντα· ἀναθεματικόν· διωθισμένον· ποικίλον· καὶ ἀνθεμόεις λειμών, ὁ ἔχων ἄνθη· καὶ
ἀνθεμοείσσος ὄνομα κύελον· Ἀνθεμόεις· ἀθλιαῖος μὴ λιπαρὴς πέρυξ· ἀ ποφαίνεται δὲ τὸ μεγα
ρέων ἀ παχερῶν αὖθις τὴν ἱερὰν ὀρεάδα μὴ ἐρεάζεσθαι· Ἀνθεμοῦς, πόλις ὅθι μακεδο-
νικὴ· καὶ ἀνθεμοσία γῆ· ὁ δὲ Ξαῖανος ἐξελαύνει ὡς Ἐπὶ τὴν ἀνθεμοσίαν γῆν· Ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ
αὖ μαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι· Ἀνθέμων· ῥόδων· ἀειοφάνης· πῶς ἀνθεμὲν καὶ σὺ τῆς ἔρως ξυνα-
γάγ λαβὼν ὡς πορ ὀπεγεγραμμένος φησί· καὶ αὖθις· ἔχων στέφανον ἀνθέμων· τὰ δὲ τὰ ῥόδων· ζω-
ξὶς ὁ ζωγράφος ἐν ᾧ ναῷ τῆς ἀφροδίτης ἐγέγραφεν ἔρωτα ὡραιότατον ἐστεμμένον ῥόδοις·
Ἀνθεμωνίδης παρωνυμικόν· Ἀνθέων· τὸν γλυκὺν ὁμοίως τοῖς ἴωσιν οἱ ἀττικοὶ ἑρμιῶσι
ἀθλιαῖς γυναιξὶ· κηροσανθῆν ἀνθέων ὕφασμα καινὸν ὀρῶν· καὶ ἐντὸς ἐξῆς· λευκοὺς διαφαί-
ρεσα πέπλους ἀνθέων πέμοντας· καὶ ἀειαγέρας μαμμαμύθω· οὗτος δὲ ῥελέων καὶ ὀρέων
καὶ ἕτερα πλείονα ξενοφῶν διαιρεῖ· Ἀνθέξεται· ἀντιλήψεται· ἐ ἀνθέξεται πρίματος ἔχειρ
μα· Ἀνθερεών· ὁ κάτω τὸ γένειον τὸ πος· λάρυγξ· Ἀνθέρεινδαι τὸ σαχύωνται βολαί· ἐ ἄνερα·
ῥόδοδος δὲ βοιωτοὺς φησὶ τὰ φοδέλων· εἰ σὴ ἄθραυστοι· ἢ ἀνθερίνων, ἀνθηρῶν· ἢ λαμπρῶν·
Ἀνθέρματος· πολλαχοῦ τὰ πεπονωμένα δίκας ἀντὶ λίθου· ἐπεὶ αἱ ἔτεραι πετάλυμναι ἐντὸς τὸ μέσ
τι φέρουσι κείμενος ἕνεκα πρὸς τὸ μὴ ἀφέρεσθαι ἀνέμοις· Ἀνθερμίωνος· Ἐπὶ τῶν
ὁμοίως ἱερὰ διασωζόντων· ἑρμιόνη γὰρ ἐν πελοποννήσῳ πόλις, ἥρως καὶ δῆμος ἀσυλος· ὡς
τε σπένδων πρέσβεις δίκαιος πεύσειν· Ἀνθεμείων ὄρος μιᾶς ὅτι ἀθλιαίοις· ἱερὸς διονύσου·
κεκλῆσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ τὸ πλεῖσα ἐν ἡμῖν ἀνθεῖν τότε· Ἀνθεια· πόλις ἐ ὄνομα ταί
ρας· τινὸς δὲ ἀντὶ τοῦ θῆλα διὰ τοῦτ' ἄνθεια λέγουσιν· Ἀνθείληντο· πρόκειντο·
Ἀνθεινός, ὁ ἐξ ἀνθέων· καὶ ὁ καιρός· Ἀνθεια· Ἐπίθετον ἥρας· Ἀνθεμία· ἀλκυονίδων· ἐ ζήτει ἐν τῷ ἀλ
κυονίδες· Ἀνθεμόδιος· ἀπὸ ἀνθεμόδους οἶνος· Ἀνθεμὼν· ὄνομα πλεῖστοι τῶν· ὁ μὲν ἀνθεμόνα
τὸς κατέσασαν· Ἀνθήλιος ἡ σελήνη· ἐ τὸ ἀπόσκιασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀναγωγείας· ἐνίοτε δὲ ἐ
τὸ μίμημα· ἀνθ' ἀλλάγματος· ὡς θέσπομπος· σημαίνει δὲ καὶ τὰ Ἐπισκοτοῦντα ὑπὸ τοῦ ἡλίου νέφη· ἃ ἐ
ἀνθήλια καλεῖται· Ἀνθηρὰ ξενοφῶν ὡς πορ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ τὰ ἀνθηρὰ δοκί
μειν· ὧν ὀρέων μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθηρά, καθ' τοὺς οἴκους ἀνατρέφομεν· δὲ μὴ
ἀνθηρά, ἐαθίομεν· ἀλισοφάνης ἀχαρνεῦσιν· εἶδες ὦ πᾶσα πόλις τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑ
πορόσφορον οἷον ἔχει πολεμίκος ἐμπορεύεσθαι χρήματα διεμπολᾶν· ὧν δὲ μὲν ἐνοίκια χρήσι-
μα· δὲ δαῦ πρὸς πολιτικὰ ἀνθηρὰ ἡγεῖσθαι· Ἀνθερικμύος· ἀντὶ τοῦ ἐμβανόμενος· ἢ πρόκειται
μένος· Ἄνθης· ἀνθήσεως· Ἀνθίας ὄνομα ἰχθύος· Ἀνθίνη πόλις· καὶ ἡ πωμίς·
καὶ ἄνθινον, ἀνθηρὸν· ἐαθὲν· καὶ ἄνθινος χιτών· ἐ ῥοφή· Ἀνθιπασία· ὀπισθιπηδάσεις·
Ἀνθίσασθαι μουσικῆς· καὶ λωθισμένοι μουσικῆς οἱ ἀνθρωπήτες δὲ ἄνθη τῆς μουσικῆς· Ἀνθίσα
μαι δοτικῆ· Ἀνθομολογησόμενα· ἀντὶ τοῦ ἀρεσκόμενοι· δαρίδ· ἀνθομολογησόμενα σοι θεός· ὑ
πορ τῆς ἀνθρεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας· καὶ ἀναγέπους αὐτὰς ποιήσομεν· καὶ ἀνθομολο
γεῖτο· διὸ τοῦτο δὲ ἀνθομολογεῖσθαι πρὸς τινας ἐ ῥώμη μεθ' αὐτῶν μηδὲν ἐωρακέναι φορερώτερον ἐ
δεινότερον φάλαηρος τῆς μακεδονικῆς· καὶ αὖθις· ταῦτα μὲν οὖν ἀνθωμολογήσαντο πρὸς ἀλ
λήλους ἀντὶ τοῦ συνέθεντο καὶ φώνησαν· ἐ αὖθις· τοῦ σωκράτ. ἡ δὲ ἐγένετο ἐ ἀνθωμολογήσασθ

μέλιτος. Ἀνθοσμίας. ὁ ὠδὴς οἶνος ὁ ὄσμος. ἀπὸ τοῦ πνεῦ θοσμία. ἡ ὡς ἀπὸ εἴδους ἀμπέλ. ἡ ἡδὺς καὶ πολύοσμος. καὶ ἀνθηρός. ἀνθοσμίας. ὁ ὠδὴς οἶνος ἐγκειμένου τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὀσμῆς. ἀγώγιμος, ἀνθόσμιος. ἀνθοσμίας. τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον, καπνβαρίτην λέγουν. ἀλεισφάνης βαρδαλόχοις. διόπυσε πίνεις οἶνον ἀνανθοσμίαν. ἀντὶ τοῦ μεθύσης πραπαλᾶς σπληρὸν οἶνον πίνων. ἄνθος λέπει καὶ ἁλμυρὸν εἴδος. ὄνθον καὶ φάλανθος ὁ φαλακρός. Ἀνθῶ ἀεὶ. Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν. ἀπροσμία. ἐπὶ τῶ ἐλαττόντων μὴ ἀγαθὰ. ἀκουμένων ἢ ἀφῶν ἰῶν αὐτοῖς ἢ τῶ ἀγαθῶν ἐλαττοῦς. Ἀνθρακιὰ ἐγκείμενον διὰ λοῖ βλάβλιν. Ἀνθρακιὰ. ἀπὸ τοῦ ῥαπτομένοι ἄνθρακες. ὁ μηρός. ἀνθρακιὰ σορέσας, ὀρεινοὺς ἐφύ ἀπορθεμένους. ἐπὶ ἐπιζημέμμενοι. βίπλανα ἀπὸ ἀνθρακιᾶς καὶ φυκίδα σοι λιμένην ἀπτεμιδωρᾶμαι. ἐπὶ ἀνθρακίδες, λεπτοὶ ἰχθύδες ὁ πλοὶ. ἐπὶ πάντα ἐπὶ ἐπανθρακῶν ὁ πλόμμα ἀπὸ τοῦ λέγειν. ἐπὶ ἀνθρακὶ βραχύδι ποδίσκιον ἀπὸ ἀλέξιδι. Ἀνθρήνη ἐστὶ δοκάνη καὶ ἀνθρίνη. κατὰ χεῶν ται δὲ οἱ ποιηταὶ ἐπὶ μελισσῶν. ἐπὶ ἀνθρήνια. ἐξελεῖν ἡμῶν πρὸς βίαν ἀνθρίνια. ἃς μελίσσας δηλοῖ τὸ ὀφθαλμῶκεν τοῦ μύμος ὡς πορφύ ἀπὸ ἀνθρίνων ἐπὶ τῆ γνωμῶν δοκεῖται. συμενὶς ὅτι τὴν μελίσσην ἀνθρήνην. φησὶ ἀπὸ ἀλκία. ἐπὶ τὸ ἀλάσμα, ἀνθρήνιον. Ἀνθρωπήσια, ἢ πρὸς ἀνθρώπους ἀπόδη, Ἀνθρωπεία φύσις. Ἀνθρωπίζω. ἀπὸ τῆ ἀνῶν Φερονῶ. Ἀνθρώπινον. δῶθεν διωκομένω ἐπὶ τῶν τῆ ἑτέραν ἢ φυγεῖν εἰς τὸ οἰκεῖον. τοῦ δὲ ἕνεκα τὸ ἀνθρωπίνα εἰς δέξασθαι αὐτῆ ἐπὶ ἀνθρωπινώτερ. Ἀνθρωπίνδα ἀντὶ τοῦ συμπέζως ἀπὸ ἀπίστοφανδρ ἐνβαρδαλόχοις. ἐπὶ ἀνθρωπίνδα ἀντὶ τοῦ καπτειακῆς ἐπομορνικῶς. πολύβιος. ἐπὶ συμβέβηκε τοῖς μὴ ἐν ταῖς ἐπὶ τυχίαις ἐξουσίας μὴ δὲ ἀσθαι φέρειν ἀνθρωπίνως. ἐνδὲ ταῖς πολιτείαις, ἀλαθῶς ἴσασθαι καὶ νουνεχῶς. Ἀνθρωποδύμονες. δύμονδ ὄντες ἀνθρώπειόν τε μετέχοντο σῶμα. ἐπὶ ἀνθρωποδύμορδ ἐπενημμένοι ὧ τρόπω δύτω, ξύμπασαν κατέσει σαν τὸν οἰκουμένων. Ἀνθρωπόλεθρος ὁ φονάς. Ἀνθρωπος τὸ πρόσωπον. καὶ ἄνθρωπος ἴδιον ὀνόματος τὸ ὀλυμπιονίκης τοῦ νῦν. οὐ γὰρ ἀθηναῖος ἀεισοτέλης μνημονάφ. ἀλλ' ἔγωτε ἐφίλω ταύτης μόνης ἐπιδεῖσθαι νομίζω τῆς μαντικῆς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι βουλομένους καὶ μηδὲν ἄλλο πρεῖον ἔξω πεχωνέναι δύπρονομὲς ἀπορᾶντος. οὕτω φησὶ δαμάσιος ὁ φιλόσοφος. Ἀνθρωπος. ἀνοῦ δαιμόνιον. ποιμία. ἐπὶ τῆ ἀπροσδοκήτως ἐπὶ ἀπὸ σωζομένων καὶ δι' αὐτῆ ὑποδοκιμουμένων. ἐπὶ ἄνοια ἄνοιος. Τύχη ἄνοιος. διάνοια ἄνοιος. ἐπὶ ῥᾶσα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Ἀνθρωποφόνος λυσσοπολέμος. σημαίνει μὴν, ὁ λυπῶν διὰ τὸ λέγειν καινῶς τοὺς πέλας. κρατῆνος. Ἀνθρωπος πρόδοξος. ὁ περὶ ἢ σαφῶς ἐξειλέσθαι δοξαλζων. Ἀνθρωπος φιλοπερίματίας. ἐπὶ πολυπέρμονος. Ἀνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῆ βελτίων γίνεται ἢ πέντε πρόπους. πρῶτον μὲν, ὁ μιλία τῆ πρὸς θεὸν ἀναμηνᾶν ὃν ποιούντα αὐτῶ, καπτεῖνο καιρὸν χωρίζεσθαι πάσης καπίας εἰς δύαμιν ὁμοιῶντα ἑαυτὸν ὧ θεῶ. δεύτερον, ἐνῷ δ' ποιεῖν. θῦ γὰρ τοῦτο καὶ θείας μιμήσεως. δεῖον. ἐνῷ δοκοθυήσφν. εἰ γὰρ καλῷ ποσόν τι ἡ ψυχὴ τὸ σώματος ἐνῷ ζῆν τὸ ζῷον χωρίζομένη βελτίων γίνεται ἑαυτῆς. ἐν τοῖς ὕπνοις. καλῷ δ' ὀνείρους καὶ ἐνταῖς ἐνασάσι τῆ νόσων μαντικὸς γίνεται, πολλῷ μᾶλλον βελτιοῦται ὅλων τέλον χωρισθῆ ἀπὸ τοῦ σώματος. Ἄνθρωπος ἀνὴχων εἰπεῖν ὄνομα πάσσου ἀλλοῦ δέ πως. πολὺ ὅσον εἰπάσαι, ἀπὸ θυμοσοπορείου ἐπὶ τῶ πτερονιπῶ ἀπόνω ἀλάμβανος.

Ἄνθρωπος τὸ ἢ ἀνθρώπων γένος. δοκοῦ παπαρχήτατον εἶναι ἢ ζώων πλὴν ἔχει λόγον τὸ φαυλοζῆν οὐ πάρειν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα ταῖς τοῦ σώματος αὐτῶν ἐπιθυμίαις δουλεύοντα, διὰ μόνας ταύτας ὀφάλλεται. τὸ δὲ ἢ ἀνθρώπων γένος, ἐπὶ πρὸς δόξαν πεπιμένον ἐχῆ λόγον διὰ ἢ ἀλογισίαν ἢ διὰ τῶ φύσιν ἁμαρτάνφ. Ἀνθρωσικαλᾶ. ἄχρια λέχανα παραπλήσια ἀνήθοις. οἷα καὶ ἐμάλαθρα. Ἀνθυπωμοσία ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὴν ὑπωμοσία. οὕτω δημοσθένης καὶ ὁ λυμπιοδώρου. Ἀνθυπουργῆσαι χάριν. τὸ ἀντα ποδοῦναι. σοφοκλῆς κολχίσιν. ἢ φῆς ἐπομνυὶ ἀνθυπουργῆσαι χάριν. Ὅτι. ὁ ἀεισοτέλης τῶ ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν, εἴρηκεν.

Ἀναιρῶτος ἐλαύνοντας. ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντας. Ἀν μὴ παρῆκρέα ἐπεὶ χωστερπτέον. παρεπυᾶ ἢ παροιμία, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. Ἀνοδία. ἐπὶ ἔρημα τοπικὸν.

οἱ δὲ πλείους, ἀνοδίαν ἐκάλεσαν νήσου διεστάρκασιν. Ἄνοδον· ἀδιέξοδον· ξενοφ· τὴν μὲν ἄνοδον τὴν δὲ ὄδον ἀνόμασμηνὸς ἐ· ἐ ἄνοδον τ' ἀνέλαβεν. Ἀνόδυνον· ηδεῖαν νοις· φθειρατης· ἀνὴρ ἐ ρων ἀνόδυνος ἀλίθη. Ἀνόκλητος· ἀφροδίσια· ἐκλαγεία· βυζέσι μωρὰ· μωραίνη δὲ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον· ἀεισυ οἶνος τὰ πέχει γυμναστὸς τ' ἄλλων ἀνθρώπων· τοῦ τε σι μωρῶν· ἢ ἀνθρώπων· ἀ νεπιστήμονων, Ἀνόβατον· γυνήσιον· ἀπὸ ἀποίκου· νεβαρόν. Ἀνώγεων· τὸ ὑπερῷον οἴκημα· ξενοφ· ἐν κύρου ἀναβάσει· ἐ τ' κωμωδοποιοὶ πόδια ἀεισφαίνην. Ἀνομβρεῖσαι· ἀνομβρίζεσαι· Ἀνομμήκης· πανομμήκης· ἀνομμήκης Ἀνομείτω· πανομείτω· Ἀνόμιλον· κύ τὸ πλῆθ Ανομος· ὁ παρανόμος· ἄνομος δὲ διὰ τὸ ω μέγαλου ὁ μὴ ἔχων μον· ἀρχὴν ἢ ἀνωμοι πελεπίδαι οὕτω νεπλέσμμοι. Ἀνόνητε· ἀνωφελῶ· ἐ τὸ πόδι τ' ἀναν ὀνητα σώματε, πὶ πὶ ἀναρθείας πρὸς θεῶνδυς πρεξίας· οἷον ὁ αἴας. Ἀνωνύμεσος ὁ μὴ ἔχων ὄνομα· Ἄνοντος· ἀνύοντος· Ἀνόπαια· ἔδος ὄρνιθος. Ἀνόπτην εἰς πόσωπον· Ἀνοπτοι· ἀβέβαι· οἱ δὲ ἕλληνες ἐπιθωτερατῆς νήσου ὤρμησαν ἀνόπτοι τοῖς πολεμίοις· Ἀνορμίας· ἀμνησας· ὄργια γὰρ ἐ μυστεια· καὶ ἀ νορμάσοις· τ' μυστηρίων ἀπείρους ἐ τῆς ἀφροδίτης ἀνορμίας τά σι ὄσιν· ἀντὶ τὸ ἀκώρμίασ τὴν ἀφροδίτην ἀτέλεστά σι ὄσιν· Ἀνορμοι· ἀντὶ τὸ ἀνάγκης κρατῖνος· Ἀνόρεκτος· ὁ μὴ ὀρεγόμενός τινος· ὁ πρὸς ἐ πὸς φερόμενα ρώματα ἀκόσως διαπείμενος· Ἀνορθῶ· ἀντὶ τ ατινῶ· Ἀνορουτὸ ὀξύ· Ἀνορωρυγμῶν λέγουσιν χὶ ἀνωρογμῶν μὴν ἀνδρῶν ὑρθεία· ἀνθωπαχήσα σθαι ὃν ἀνορωρυγμόν ταύτην ἰδόντα· Ἀνορταλίζειν· καὶ ἀνωρταλίζειν· πού φως ὀρχοῦ· ἐ πόρου· ἐ ἐκ χέως ἐπὶ σκόπους ἰδεῖν δοκιμάσαι· ὀρταλίζειν δὲ λέγεται, ἐπὶ τ' ἀρχομένων ἀνα πτερουῦσθαι ὀρνέων· ἀεισοφάνης· τούτοις ὁ πότε μηχάσατό τις πεοιμίοις, ἀνωρθαλίζουσι πειρουτίασ· ἀντὶ τὸ μετεωρίζου καὶ μέγα ἐφρόνης· δῶρο δὲ τ' περιφθοροῦντων ἐκλέξις· Ἀνόσιον· βέβηλον· ἀνίερον· ἄθυτον αἰλιανὸς· ὁ δὲ τἄλλα ὧν ἀνόσιος· τὸν θεῶν πείθεται δ' θεῶ· καὶ ἀνοσιώτατος ὁμοίως· Ἀνθρωπος πείβανον· παροιμία ἐπὶ τ' καινότητι ἐφάρμηκότων· ἄνθρωπος ὁ αἰγύπτιος, ὅτι νῦν τ' ἄλλων ὄπησιν ἐ πενόησε τὸν πείβανον· Ἀννόναρωμαϊκὴ λέξις· Ἀνόσους· ἀνυπερρέθους· ῥόσος γὰρ ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπανόδος· παρὰ τὸ τῆς περὶ ὁδὸς δύ· αἰλιανὸς ὁ δὲ τοὺς θεοὺς λασ ἀπέκτεινε καὶ ἔθνικον ἀνόσους· τοῦτο δὴ τὸ ὀμειδηρόν· Ἀνουρθίδιον· τὸ ορς τὶς βενδίδειον δέ· Ἀννάμινος· δ πομφαφὴ ὀνομάζων πάλ ρωμαίοις· οἱ δὲ, ἀ νουμιον φασίν· Ἀν' οὗς ἔχων ἀντὶ τὸ ἄνω τὸ οὗς ἔχων· καὶ σοφοκλῆς· τὸν οἶνο παῦ ἔχουσα κισσὸν· ἀντὶ τὸ ἄνω ἔ χουσα· Ἀνουτητί· ἀνάτρεώσεως· Ἀνοχὴ ἐκκομονὴ· ἀνακωχὴ δέ· Ἀνοχλήσας ἀνακινήσας· Ἀνοψία· ατάνις τ' ὄψων· Ἄνω· ἀντὶ τὸ ἀνα· ὅμηρος· ἡ δ' ὅσσε λίσβος ἄνωμαιόμερον σ' ηὸς ἐδύνει· καὶ τῶν πόθεσιν κολλητέον ὡς ἐέρυει· ἵνα ἢ ἀνείρυει ἀναστέλλει· ὃ κεταστρέφει εἰς τὸ πόδιοείζῃ· Ἀνωκάτω· τὸ πάντα λίθον κινεῖν· Ἀνωτε· παρεπελάσαι· Ἀνώτεον οἴκημα· ἀ νώγεῖον δέ· Ὅτι κεκαλλιοθ-σήκης τὸ δεσμωτήριον ἀνώτεων εἶπεν· ἀπὸ ταίου ἐπὶ ταῖον διὰ διφθόγγου καὶ ὁ μικρὸν· τὸ δὲ ἀνώτεων εἰ ἐ χαι ἐ κεκόνδυ διὰ τὸ ω μέγαλου καὶ φιλῶ γεγράφουσιν, ἀλλ' ὡ ω ὁ τ' λέξεων θηρατὴς καὶ τ' τούτων ἀντισοίχων ἀκριβὴς ὀρθογράφος ηὸς τοσοφὸς ὁ ματίσωρ· διὰ τὸ ἐ φιλοῦ καὶ ὁ μικρὸν ἐξέδοτο ταῦτα γράφεσθαι· τὸ δὲ μεσόταιον μόνον διὰ διφθόγγου εἶπεν ἐπειδὴ ἄρηται μεσογείας ἐ· ἐ μεσόγειος γῆ· Ἀνωτὴ· πλατεῖα· Ἀνωδύρετο· ἐθρήνει ἐ κλαιον· ὁ δὲ ἀνωδύρετο τὴν συμφορὰν ἐπιδακρύων ὡς πάθοι· Ἄνωθεν· ἐκ τοῦ ἐ κρέου· βαλ βεῖ· πίδιος ἀνωθενφρουι μωλίδιος οἰωνοὺς ἐσορῶμενοι ὃ κηδομένους ἀφῶντες λαστῶσιν ἀφ' ὧν τὸ νησιν ἄρωσι· ἐ δὲ ὑπὲρ σης τελεμμ· τὰ τ' σιν ἀνωθεν φύσεως· ἢ τοῦ ἐνθ' ἀέρι· Ἀνωθῆσαν ἐπὶ ἐ ἀνωκινῆσαν· ἀνωθῆσαν δὲ ἑαυτὸ τὸ θνεῖον καὶ ἔξαλον γλυφόμενον, ἀ πεσείσαθ' ὑπὸ τῶν ἥξιν δ' πολῦσαν τὸν ἄνθρωπον· Ἀνώϊστος ὁ ἀν-σονόητος· καὶ ἀνωϊστι, ἀντὶ τὸ ἀνυπομονήτως· Ἀνωκισμένος· ἐνβῖς ἀνωβ' τῶ γλυνηθεὶς, ἢ ἄνωθῶν καὶ ἀνωκίσθαι· Ἀνωμαλία· ἡ ἀχύτης Ἄνωμος ὁ μὴ ἔχων ὦ μον· ἀρχὴν καὶ ἄνωμοι πελεπίδαι οὕτω καλόμενοι· καὶ ἀνωμότερος· Ἀνώμοβος· χωλὸς ὄρκου· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐ ἀνώμοβος πιστεύειν ἄξιος· καὶ αὖθις· ἥλωσο ὁ μώμοχος δὲ φελῶ ἀνώμοτος· Ἀνώμωξεν· ἐπέταξεν· Ἀνωνύμεσος· ὁ μὴ ἔχων ὄνομα· Ἀννόνων· μυσαπημι

δή. ἀδελξις. ῥωμαϊκὴ Ἀνὰ ποταμῶν χωροῦσι πηγαί. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίως γινομένων ἢ λεγομένων. οἷον ὁ πόρνος τὸν σώφρονα εἰλέγει πόρνον. ἐπεὶ καὶ οἱ ποταμοὶ ἀνῳδὸν καὶ τοῦ ἑτέρου τὸ ἕτερον ἐπὶ τῆς ἐμαυτοῦ πρόνοιαν ἐλαττώμασι, ἑτέροις προσανατιθεμένων. Ἀνωφιασμένον τὸ ὀρθόταβον. καὶ ἀνωρθωσάμην τὸ ἀνωρθειάζον. ἀνδρικίδης. ἀντὶ τοῦ ὄρθριοι ῥοῦντες ἔλεγον.

Ἀνώφλιον. τὸ ὑπέρθυρον. Ἄνωχλι. κύλισον. Ἀντὰ ζαθῶν ἀγαθίδες. ἕτοιμα. ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνταγωνίσασθαι πότερον. Ἀνταγωνίσης, πολέμῳ ἢ μάχῃ ἰσοκράδην. ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀνταγωνίσης ἀξιόμαχος ἐπὶ πολυτοῖς ῥωμαίοις ἐγένετο. Ἀνάλλαγμα οἱ ἐκ τῆς σάρκης πόδες τοῦ χοὸς ἐν τῇ καὶ ἀνάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἀνάλλαγον κελεύουσι τὸν ἀντὶ ἄλλου ἀλλαγμένον. οὐχὶ ἀνταλλον. μόνου ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐμβατέρα ἀνάλλαγον χέραν ἐποῦσα καὶ δελφὴ ποιήσει τούτοις οἱ ἀνάλλαγον τέξεις ὁ τύβδελλιγμένος. καὶ σὺ ἀλιεῖ. σὺ λελάκτικεν ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχὸς ἀλλ' ἀνάλλαγος.

Ἀντάλλης ἀρχῆς ὅσι τὸ δρᾶν. τὰ τέσσαρα ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖον τὸ καινοτομεῖν. ἢ δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν. Ἀνταμείρομαι. Ἀνάμπλασιν. καὶ ἀνάπλασιν ἀπό τινος μεταγραμμένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἀπὸ φωνῆς, ὅταν ἀντιχῇ. καὶ ἐπὶ φωτὸς ἁλιαπὸ ὅταν λείωσιν ἐλαμπρυσμένῳ τῷ ὕδατι πρὸς τὸ ἔσω.

Ἀντάμφιν. ἀντὶ τοῦ πόδων. Ἀναιρεῖται. πτείνεται. καὶ ἀνῃρέθη, ἀντὶ τοῦ ἐφονεύθη.

Ἀνεκήρυττο. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν θυρῶν ἐλαυνόδια ἀπὸ θανόντες, ἀνεκήρυττο τοῖς τοῖς. Ἀνεμίχθημεν πολλὰ μέθα. καὶ ἀνεμίχοντο. ἀντὶ τοῦ ἐπετάσσοντο. Ἀντὶ παιτῆσαι, καὶ παιτῆσαι. θαυνυδίδης, δίτην καὶ τετάρτην. καὶ ἀναπολλῶσαι καὶ ἀναπολαμβάνειν. δημοσθένης ἐπὶ τῶν κατὰ λειπόντων. Ἀντάρης. νυκτερὶς ὁ ψευδοσοφοκλῆς. Ἀνεμεῖς ἥρας. ἐρέψαν ἀνεμεῖς ἡ ἥρας. ἀντὶ τοῦ τὰς ἥρας σου ἀντιποιοῦσι μοιρέψουν καὶ δι' ἀνεμείαν χόνος καὶ συλλογὴ τῆς ἀναβαλλομένης ἀνιλάσεως, ἐφθείροντο. Ἀντεὰ ἀρέα. ἐπὶ ταῦτος ὄνομα νύειον.

Ἀντεύρω. φιλονεικῶ. Ἀντεὰς ὄνομα νύειον. Ἀντεγλίμασι ἐμαυτῆς ἐπὶ τῶν ἀντεγλίμασι τῇ πόδι τῶν ὠρῶν ἀπαπεινιάμιν. ἐπὶ ἀντιγλιμῇ τῇ ἀντιβατικῇ σάσεων. Ἀντελαμβάνυντο. ὑπνοιτὲ αὐτῆς ἀεὶ μανερότερα ἀντελαμβάνοντο. ἂν διελέχοντο. ἡμεῖνοι μὲν ἀχείρωτ νυκτ. μυκτεινοὶ δὲ ἀχεῖ τὰ ἡλίου ἀνίσχοντος. Ἀντεμιώισεν. ἀντωζήθη. ὁδέ, παθὼν ἀνήνεσα καὶ τῆς ὧν ἀσέσιας ὀλωχθεὶς ἐπὶ τῶν δικίων, ὅμως ἀπαντεμήνισεν. Ἀντεμωλήσαντες. ἀνέβαινον δόντες. ξενοφῶν. οἱ δὲ, θαρρεῖν σὺ κέλευον λέγοντες ὅτι ἅτε τετιμωρημένοι εἶεν, τῶν τε οἰκείων ἀντεμωλήσαντες ὧν ἐπιδεῖν. Ἀντεξαγειν. ἀντὶ τοῦ ἀτάσσεσθαι. ἀντεσκάσι. Ἀντεσκῇ ἀντεσκέχετο. Ἀντεσεξελθεῖν δοτικὴ. ἐπὶ ἀντεσεξέχομαι. Ἀντεσκτίθησι. ἀντὶ τοῦ ἀντεσκέλλει. ἰσαῖος. Ἀντεσκειρεῖν. τοῦ ἀεισοτέλει ἀντεσκειρεῖν λέγεται. ὅσι δὲ ἀντεσκειρεῖν, τὸ πρὸς τὰ λεγόμενα μὲν, μὴ φέρειν σὺν σαν. ἐπὶ σκειρεῖν δὲ ἄλλων τινῶν. καὶ αὖ τὸν πάλιν μὴ συλλογίζεσθαι, ὅτι μὴ ἀληθῆ τὸ δεινὸν μὴ. ὁ δὲ πρὸς μὲ τὸ δεινοῦσθαι λέγει ὅτι ἡ ψυχὴ ἀναβάναβος διὰ τοῦ εἴδος αὐτ ὑλῆν μαθένδε νυλητὸν εἶδος χωρισὸν ἐστὶν ἡ ὕλης, μὴ ἐνισταμὴ δεινοῦσθαι φερεῖ μὴ δι' ἄλλων τινῶν πάλιν αὐτ ὅτι ὄσιν ἄφθαρτος ἢ οὐ διὰ τὸ λαμβάνειν ὅτι αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις. κοὐκ ἔστι αὐτὸ μὴ νοῦς ἀντεσκειρεῖ. οὐκ οἶσθ. Ἀντρεῖ. ἀντιλέξει. Ἀντρείδει. ἀεὶ ἐχύ φείκης. Ἀντρωμῇ ἀντεσθυμῶ. Ἀντέρως. ὁ ἐκ τῶν ἀλλοίων. ἀλεξανδρίδης γραμματικὸς παιδίσκας ἐρωμένας ἐκάλουν τὰς μετὰ γάμου βασιλεύσαντος. ἀφ' ἑνὸς δὲ ἐρασθεὶς ὁ σωτηρικὸς τέγνευ. ἀνέκτησε δὲ ἐκ τῶν ἀθηναίων τὸ μόχθου. Φέρονται αὐτοῦ βιβλία τρία γραμματικῆς δύο. καὶ ἓν δὲ τὸ ὑμνούμενον ὄρομα ἀντέρως ἐν τοῖς δυσὶ γυναίοις ἐσώζετο. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλας καὶ γάμων. χαίτων δὲ καὶ μελανίσσως εἰς ἔρωτα ἀλλήλοις σωεσπεύδων. καὶ ὁ μὲν χαίτων ἐκ τῶν ἀσιῶν. μελανίσσως δέ, τὴν ψυχὴν ἐρώμενος ἐς ὃν φίλην τὸν ἔνθεον ἀναφλεχθείς, ἐστίμησεν τὸ τὸ πόθ κένδρενε δείκνυτο. Ἀντέσχε. γυναίως ἔφερεν. καὶ πότερον ληφθείς τις ἐπὶ τῇ ἰσθμίων, πρὸς πάσαν αἰνίαν βασείων ἀντέσχεν. Ἀντεῦρεσις. εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τετρώσιων. διαπόρασε. τορῶ δὲ τὸ ζυπῶ. Ἀντευρεσίης ἀγαμέμνονα τίσιν ἀχαιοὶ ἔπεμπον ἑταῖρα. ἐπὶ τῆς ἐρετίδος πρὸς πάλαιζόντων ἢ ὑβριζόντων. Ἀντάφρασμα. τὸ ἐναντίον τῆς ἀφροσύνης ἀγαθόν. Ἀντιφέρονται.

ἀναντιοῦντο. Ἀντιφιλοτιμοῦντο. ἀντὶ τοῦ ἐμιμοῦντο. καὶ ἤριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τὸ δὲ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρὸς τινας ὀδὶ συζυγίας ὂν ποδισταθμῶν. καὶ μόνον. ὅσι δέ τινα ῥήματα, ἃ δύο συζυγιῶν ἀρέθη. οἷον σκηνῶ σκηνεῖς καὶ σκηνᾷς. καὶ ἀβλαμῶ ἀβλαμεῖς καὶ ἀβλαμᾶς. Ἀντιφοβῶ. ἀντιφώβημα, ἀντὶ τοῦ ἀντεῖχον. Ἀντέχομαι γνησίως. Ἀντέχει ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ. δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ σώζεται. δημοσθένης καὶ ὑπερείδης, ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται. καὶ οἱ ἴωνες αὐτοῖς μὴ δὲ πρὸς τὸ φύγειν ἔσω τοῦ τοίχου ἔτι ἀντεῖχον. ἔστι δὲ ὅτε μελετητοὺς ὄντας κρύει ἀντέχειν. ἀντὶ τοῦ ἐπομενητικῶς ἔχειν. καὶ αὖθις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων. καὶ αὖθις. ἀσύγκλητος ἐβουλεύσατο βοᾶν ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν αὐτόχειρα ἐλπίσιν ἀπροσδοκήτως ἀπεστειλεν εἰς τὴν ἑλλάδα. καὶ ἀντεχόμενος ἀντιλαμβανόμενος. Ἀντεχειροτόνησαν. ἀντιλέγω. εἰ δὲ καὶ ἐκεῖνα προσθήκην, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν αὖ. Ἀντεῖα ὄνομα νύσιον ἑταίρας. τινὸς δὲ αὐθεία γράφουσιν. Ἀντήλιος ὁ ὦ. καὶ ἀφηλιώτης. καὶ πάντα ἁπλᾶ ὅμοια, ψιλῶς. ἔστι δὲ ἀφηλιος ὅσι πρὸς πρωΐ πεσεῖται. Ἀντήνωρ ὄνομα νύσιον ἔστι ἐκ τοῦ ἀντὶ γυναικὸς καὶ αὐτίνωρ εἶδος ὁ τοῦ ἀντήνορος πῶς. Ἀντήρεις. ἀντιβάλλω αὐτὸ τοῦ ἴσας τοῖς ἐρίνυσι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρεσσόντων ὅλην κατὰ τὸν ἐρέσσωσι. καὶ μὴ εἰς θάτερον ποδιωθῆται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν ἀντιτυπούσας τοῖς ἐρίνυσι. ἐρίνυσι γὰρ ἔτυπτε τὸ ἔθνος πρὸς ἕκαστον ἀλήκτα. πολλαὶ δ' ἂν τήρεις ἀθρόων πέρνων πληγὰς ἀμασσομένων. ἀντῆρις δὲ ἀντείσδυσις καὶ σημαίνει τὴν ὑείδα. Ἀντήρκουν. ἀξίσχυον. ἰδίως ἂν τὸ πρὸς ἴσας πάλαξεις ἀντήρκουν πόλις. Ἀντιάζει. συναντᾷ. Ἀντιαίφρασι. ἴσαυδροι. ἐναντιόμυκται τοῖς ἀνδράσιν. Ἀντιάσας. μεταχειρίσας. ἐν ἐπιγράμματι. δῶρα φέρει δομέρου γήραος ἀντιάσας. ἔστι δὲ σοφοκλῆς. ἀλλ' ἀντιάζω σε ἱκετικοῖς πολλάκις τὸ πάνυ μᾶς τὸ λίσσεσθαι καὶ ξερκμῶσαι γόνυ. Ἀντιάτας. ὁ ἀπὸ ἀντίου πόλεως. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀντιάω ῥώμης τ σαδίους. Ἀντιβολήσαντες ἀντὶ τοῦ παρεβλήθησαν. δείναρχος λέγει. Ἀντιβόλησις. καὶ ἀντιβολία. παράκλησις ἱκετηρία θαυμαστὸς πρὸς τὸ ἀντιβολίαν καὶ ὁλοφυρμὸν βαστάζοντες. δι' ἀπορίαν καὶ δι' ἀσθένειαν ἀπαγορεύσαι φάσκοντες ἀξιοῦντες. καὶ ἀντιβολῆσαι, ἀντὶ τοῦ παρακαλέσαι. μεταχεῖν. καὶ ἀντιβολῶ ἱκετεύω. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ ἀντιμαι βάλλω. Ἀντιβολῶ δοτικῇ. φωναὶ δὲ παρὰ πάντων οἰκεῖαι ἀντιβολᾶσαι καὶ ἀντιχοῦσαι αὐτοῖς αἰτιατικῇ δὲ. ὑμεῖς δὲ τοὺς νόμους ἔχειν τὰ μὴ χείρονα ἡγεῖσθε παρεστάναι, καὶ τὸν ὅρκον ὃν ὀμόσατε, τοὺς ἀξιοῦντας καὶ ἀντιβολοῦντας ἕνεκεν ὑμῶν. Ἀντιγλίδης. σατυρικὸς θηβαῖος μουσικὸς αὐλῳδὸς φιλοξένου οὗτος ἐποίησε μιλησίοις πρῶτος ἐρωτικὰ. ἐπὶ προικὸς ὃν ἐν τῷ ὠμαῖ προεβάλλετο ἱμάτιον. ἐρεφθὲ μέλη. Ἀντιγόνη. ὄνομα νύσιον. καὶ ἀντιγονίσιος. καὶ ἀντίγονειος κλίμακα ἀντιγόνη. Ἀντίγυ. ἄνδρες σκληροὶ καὶ ἀνιαροὶ τὰς ὀργὰς καὶ πᾶσι βίᾳ ἑλλησι νικήσας δὲ μάχῃ κλεομβρότου τὸν λακεδαιμονίων βασιλέα ἐμπρησθεὶς ἐπέτριβε τῆς σωφροσύνης. αὐτός τε ὢν νυμφίος βάλοιτο χρῆσθαι καὶ τῇ πόλει ἐβίᾳ ἐμπολιτευομένοις, ὅσοῦν ἀπεῖχε τὰ καινῶς ποιεῖν τῆς νόσους ἐχειρίους ὡς ἐπὶ τὴν ἐναντίων ἀποδοσιν τὸ πρῶτον πολίτευμα καὶ τὴν ἀλαθείαν. ἐπὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος γνώμῃ· καὶ ποιῆ καὶ κατὰ δίκην λακεδαιμονίοις. καὶ ἐμόνον ἐκείθι ἀπαλλάττον τὸν ναυαρχ ἄνδρες τῆς. ἀπὸ ἐπὶ μεγάλαις ἀξίας, σωτῆρ. Ἀντιγόχοιαι οἱ δοχοὶ τὰ ἄγματος. Ἀντιγραφάς. ὁ καθιστὰς μὴ ἐπὶ τὴν καταβαλλόμενον τινὰ τὴν πολιτικὴν μάλιστ' ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτῷ. ἔστω δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀνδροτίωνος. ἀλλὰ ἐπὶ σχίνης ἐπὶ τῷ κατὰ τιμοφῶντος. δύω δὲ ἦσαν. ὁ μὲν τῆς διοικήσεως. ὁ δὲ, τῆς βαλῆς. ἰδίως μὲν ἐπὶ τοῖς τῆ πλήρωσι διπασίαις ὅταν τις ὡς ἀπαιδοτ ὢν τὸ τετελευτηκότος ἑαυτὸν φάσκῃ προσήκειν τὸν πλήρον. ἐπὶ τῆ διαδίκου δὲ λέγεται ἀντιγραφὴ κοινῶς δέ, ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῆ διωκομένων γράμματος. ἐπὶ ὁμοίως ἐπὶ τε τῶ διώκοντος ἐπὶ τῶ φεύγοντος ἀντιγραφὴ λέγεται δὲ ἔτω καὶ ἐπὶ μαρτυρία. πολλάκις μὲν βίᾳ ἐν τῇ σωτηρίᾳ τοῦ δικολογία, ἁπλῶς δὲ ἀντιγραφὴ τὸ αὐτὸ λέγει. Ἀντιδιαστέλλεται ἀντιδίκοιν ἢ χωρίζει. Ἀντίδοξ, τὸ τὸ δέρμα δέρμα. ἐν ἐπιγράμματι. ἐπὶ ναῦν χλωρὸ ἀντίδορυ λεωίδου. Ἀντίδοσις. τοῦ εἰς λῃτουργίαν τινὰ χειροβουλομένους. ἐπὶ μὴ βουλομένους λῃτουργεῖν, ἐπὶ προφάσει πενίας, ἀντιδίδωμι ἕτεροι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν οὐσίαν. λέγοντες, ἐπὶ λαβόντα ἐπὶ σὺ ἐκείνων

λειτουργεῖν· ἠξίουν ἀναγκάζοντο, ἢ δι' ὧν ἂν ἐξ ἴσης ὀφείλοντες τοῖς ἀπόροις λειτουργεῖν· τὸ οὖν ἀντὶ δύναται τινας ἐξ ἴσης ἑαυτοῖς ὀφείλοντας, εἰ λαμβάνειν ἐξ ἑτέρου τοὺς ἀπόρους λειτουργεῖν, ἐλέγετο ἂν τὶ δοῦναι. Ἀντίθεσις σχῆμα λέξεως ἐξ ἴσης ἀλλήλοις ἐναντίας ἢ καθ' ὑπόθεσιν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις ἐναντίαι ἢ καθ' ὑπόθεσιν. ἀντὶ τοῦ. Ἀντιπαθίσαι. ἀντὶ σὺ ἀντιπαθίσαι. Ἀντιπαθίσαι ὁμοίως οὐδὲ ὁμοίως ἀντιπαθίσαι δεῖ. Ἀντιπαποῦκιος σοῦ ἀπαιτεῖς. ἴδιοι μία ἐστὶ τὸ κεφαλὴν ἀντὶ κεφαλῆς ἀπαιτοῦσιν. Ἀντικαταλλαπόμενος οὐ μόνον ὁ ἐμπορεύσιμος ἀντὶ εἰς φιλίαν ἔρχεται πρὸς ὃν ἔπεμψεν αὐτὸς διαφορὰ δὲ καταλλαπόμενος ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες. ἀλλαὶ ἡ ἐστὶ τὰ ἀμείβοντες χρυσίον ἀντὶ δήμου πολλαπλοῦς· δημοσθένης· ἀλλαὶ ἡ ἐδείκνυεν ὑμᾶς τυροπῶλ· οἰκοδομῶν· ῥᾳδίως ἂν φάσκων ναῦν μὴ χειροτονῆτε ὑμεῖς· ξυλικῶν· τὸ χρυσίον ἀντὶ ἀλλαπόμ ἡ ἐστὶ τῇ ῥᾳδίᾳ. Ἀντικατέκαυσαν· ἀνταντιώθησαν· διόδωρος· οἱ δὲ ἐπολεμοῦντες ἀντικατέκαυσαν ἀλλήλους. Ἀντικατηρεῖσθαι· τὸ ἴδιον ἀντὶ κατηρεῖσθαι τὰ πράγματος· ἡ μόνου ὑπάρχει· ἐᾶσι· ὡς τὸ ἀνθρώπου τὸ τέλος εἶναι· ἐστὶ τὸ δύσις ἀντικατηρεῖσθαι δὲ μόνως πάντα ὑπάρχειν. Ἀντικίμενα· τὸ ἀντικείμενον πράγματος ἀντίκειται δὲ ὡς καθ' ἕξις ἡ ἀπόφασις ὡς ἐναντία· ὡς ἕξις καὶ στέρησις· ὡς πρός τι· ἐστὶ καθ' ὑπόθεσιν ἀντίθεσιν οἰκειότητος ἀνομοιότητα· ἀφῆς ἀνομοιότητας ἐστὶ δὲ φεῦ πῶς οἱ ὀρεμομούς καταστασιάζειν τινὰ καὶ ἀποστασιάζειν· ἀλλοῦ καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ἀντιθέσεων καὶ πολύθησις ὁμοίως· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιφάσεως, ἀνάπαλιν ἡμερομένη ἀπολούθησις ἔχει· εἰ γὰρ τὸ καλὸν ἡδύ, τὸ οὐχ ἡδὺ οὐ καλόν, ἀλλ' οὐ τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἡδύ· καὶ ἅλοι πάντα ἐστὶ τοῖς ὅλοις. Ἀντιλαΐδης· ἔτος ἔγραψε πολεμώνων· αἰσχίστος γὰρ τὸ πυθίου ἀναθεῖναι τὴν ἀρὰν τὴν χρυσῆν καὶ ἕτερά τε ἔχοντος κακία, εἰ ἐστὶν τὴν πυθίαν ὁ βουλόμενος δίδου λαμβάνω. Ἀντίκρισις· ἀντὶ τοῦ κρίσις οὕτως ἀναξίλαος.

Ἀντικρύ· κατέναντι· ἐξέναντίας· ἀντικρὺ δὲ διόλου· καὶ παντελῶς καὶ φανερῶς· διέναντίας· ὁ δὲ ποιητὴς σὺν τεταμένως λέγει καὶ δίχα τοῦ σ· ἀντικρὺ δὲ φασὶ λακωνικῶς διαμεσημβρίαν· καὶ ἀντικρύ, ἀντὶ τοῦ αὐτίκα· φανερῶς· καθόλου δὲ ἐστὶ τοὺς ἀντικρὺ εἶναι θεοὺς ἀντικρὺ· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς· εἶδον δὲ ἐστὶ καὶ ὄνομα αὐτοῦ ἄντικρυς ἀπαγγέλλεσθαι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὄψιν οἷος ὢν τὴν φύσιν· ἐστὶ δὲ καὶ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐναντίως· ἀνάγκη τοῦ σ, ἰσχυρῶς θέλει· μεσημβρινῶς μεσημβρινοῦ· τὸ μὲν τοῦ ἀντικρὺ μεταβαλὸν τὸν τόνον, μεταβαλὲ τὸν χρόνον. Ἀντικρυς· κατέναντι· ἐξέναντι· οἱ ἑρμηνευταὶ γράφουσι διαμφιλόδωρος ὁ κυρηναῖος, ἕτερα φασὶ δηλοῦν· ἐστὶ δὲ διαμφορεύς· ἐστὶ ἰθὺς ἐστὶ εὐθύς· ἐστὶ ἰσχυρῶς ἐστὶ σφόδρα· ἐστὶ ἀνειρ. ἐστὶ σφόδρα· οἱ δὲ φασὶν ἀνειρέσερον οἱ μᾶλλον λέγοντες ὅτι μὲν τὸ σῖμα λεγόμενον καὶ εἰρημένα δηλοῖ· ἀνάγει τὸ σ· οἷον ἀντίκρυ· τὸ κατέναντι μόνον καὶ ἐξέναντίας. Ἀντίκυρα ὄνομα χωρίου τινός· Ἀντίνοος ἀντὶ τοῦ ἐξέπασας. Ἀντιλαμβανόμενοι πράττοντες· ἐξέχοντες· μέναι πεὐτὸν ὀξύνεται ἐστὶ λαμβανόμενοι ἐπόλμων Ἀντιλέγειν· ἀντὶ τοῦ ἐπιλέγειν πλάτων· Ἀντίληψις ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις· πλάτων· ἀντιλήπτωρ δὲ ὁ ἀντιλαμβανόμενος. Ἀντιλογῶν· βακυλίδης ἀ· καὶ ἀντιλογῆσαι· νεφέλαις ἀεισοφάνης· Ἀντίμαχος· ηλοφώνιος ὁ ὑὸς ὁ τοῦ χου· γραμματικὸς ἔστοικτης τινὸς ἢ ἐστὶ τὸν ἀνέγραψαν πανυάσιος τὸ ποιητὰ πάνυ φασὶ μὴν ἐκ γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀκάκητος καὶ κησιμβροτου· γέγονε δέ, πρὸ πολέμου· Ἀντίμαχος ἕτερος κλεοπολίτης ἀπὸ τύπος ὁ ἔγραψε θεσμοποιίαν ἐν ἔπεσιν ἡρωικοῖς ,χ τ' π. Ἀντίμαχος ὁ φενεάτης· ἦν μελῶν ὢν ποιητής· φενεᾶται δὲ ἐκλήθη· ἐπειδὴ πρόσφατα τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεκτόμενος· ὢν δέ τις καὶ ὁλυμπικὸς καλεῖ μῶμος φενεὰς διὰ τοῦτο· ἐδόκει δὲ ὁ ἀντίμαχος οὗτος φθίσμα ποιήσαι ὅτι μὴ δεῖν ἡμῶν λεῖν χρόνου ματος· ἐστὶ δὲ τοῦτο πολλοὶ τῶν ποιητῶν ἐπῆλθον λοιμὸν τὸν χρόν· ἐστὶ δὲ λοιμὸν ὅτι πολλοὶ τῶν χρεῶν τῶν ἐστὶν· οἱ δέ, λέγεσιν ὅτι ποιητὴς ὢν· καλὸς ὢν χρηστός, μικρολόγως τῶν χρηστοῖς ἐχρήσατο. Ἀντιμάχου, συγγενὴς ἀναπλήσει· ἀντὶ τὰ μαλακὴ ἀναισχυντί· ἔτος δὲ εἰσεβλύτης καὶ ἀμορφίαν σὺν ὠμωμαῖτο· ἔστι δὲ ἕτερος ἐστὶ πονηρία ὠμωμοδύμη· ἐστὶ δὲ ὁ φενεάδος λεγόμενος· καὶ τέγρης, τραπεζίτης· οὗ μνημονεύει ἐν πολις ἐναντίοις ἱστοριογράφος Ἀντιμίσιον τὸ ἀρωμαίοις, δάπεδα πὸ τὸ δηλαδὴ εἰς ἀκεμένη. Ἀντινο-

μῶδοτικῶ. Ἀντῖνου πολλῶν λαῶν ὄντων ἀμήχανον τὸ μὴ φιλεῖσθαι ἴσως ὄντι θεῷ ἀνθρώπων ἀλλοῖς, οἷς καὶ ἔστω φίλος. Ἀντίξοον· ἐναντίον· πολέμιον· κρόδοτος· καὶ σχεδὸν συλλέγειν ἀντίξοον πορίσασθαι· καὶ ἀντίξουν ἐναντίον· ἀμαθίας· ὁδὸν, ἰχνεύειν οὐδὲν ἀντίξουν ἴσασθαι πρὸς πόσας. Ἀντιόπη· θυγάτηρ νυκτέως· ἣν ἔφθειρε τὸ πολιτ· ὁδὲ πατὴρ πέμπει αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ ἡγλαΐσαι· ὁδὲ ἔγημεν αὐτὴν διὰ σάμος, ὅκτειρεν· ἡδὲ γυνὰ ζῆθον ἐ ἀμφίονα· οὓς εἰς ὄρος ἔρειψεν ὀθεῖος· εἶχε δὲ γυναῖκα ὀνόματι δίρκην· ἥτις πονήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα λύκον φιλεῖν τ αὐτόπαν, ἀφ᾽ ἧς γε αὐτὴν θεὶς ὄρος· ἐ δήσασα αὐτὴν κρὸς τὸ τραχήλου ζεύγου· ἐ ἀναφασσᾶδας κρὸς τ αὐτὰ περάτων ἔμελλεν αὐτὴν κρὸς πολύειν· ἡδὲ ἱκεσίαι· καὶ θορύβῳ γνωμῶν ἀθροισθὲν πλῆθος πεφεῦγον· σὺν οἷς καὶ ζῆθος καὶ ἀμφίων· ἐ γνωρίσαντες τὴν μὲν ἱερύσαν αὐτὴν· τὴν δὲ δίρκην τῶν πονηθέντων παρίδωκαν τιμωρίᾳ· ζῆθος δὲ ἐ ἀμφίων πτίζουσι βάρασ· καὶ βασιλεύουσι· ἐ τούτων οἱ κρὸ γόνοι μέχρι λαΐου ἐ ἑκάστου τὰ μεταλλαθέντος οἰδίποδος. Ἀντίας· ὁ κατ᾽ αντιγόνειδα ὕστερον αὐτίος. Ἀντίβολις· ἥτις ἀπέχει ῥώμης τάδε δίας Ἀντιόχεια· πόλις· πεποίηται μὲν κρὸ σελεύκου· ὠνόμασται δὲ κρὸ τοῦ παιδὸς ἀντιόχου· καὶ ἀντιοχὶς ὄνομα φυλῆς· Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς· οὗτος ἐδόκει καλὰς καὶ μεγάλας ἀρχὰς πεπονεῖσθαι μεγαλεπίβολος ἐ ὅλῃ μορᾷ· καὶ τὸ πρωτεῖον τοὺς ἐξεμάσιος· πρῶτον δὲ καταστὰς λιβύην, ἐφάνη πολὺ κατάδικρος αὐτὸ· καὶ τῆς κρὸς ἑσπέρας ἀκτῆς· καὶ τῶν κρὸς δύσιν παίδων τὸ ἀλεξάνδρου τὸ μακεδόνος, ἐξέλιπε δίζα ἁμαρτολὸς οὗτος ὁ φανεὶς υἱὸς σελεύκου τὸ φιλοπάτορος· ὃς σὺν τῷ χωρὶς δεινὸς ἀνὴρ ἐ πολεμεῖν· ἐ πολλὰ ἀρπαγὰς ἐλεηλάσας, σωῆ ξυμμάχῳ πολλὰ ἐ σὺν αὐτῷ ἀηδίας καὶ οἰκτρὰ λαβὼν τὸ αἰγυπτίου σὺν ὄχλῳ παρεῖναι καὶ ἄρμασι ἐ ἐλέφασι καὶ σὺν λῳ μεγάλῳ ζεύγους ἐπράτησεν· κατασκάψας δὲ μεγάλα πονοίας εἷλε ἐ τὴν ἱερασαλήμ δριάλωτον· ἐ κατέσφαξε μυριάδας ιά· καταπλήσας οὖν, καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν ἐ πάσας ῥωμ ἐ εἰδώλων βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐ τὸν ναὸν μιάνας διὰ καθαρτὰν θυσιῶν, ἱερὸν διὸς ὀλυμπίου προσηγόρευσεν· ὅτῳ πέφυλον καὶ σίας· ἐ τ σταλίῳ τ αὐτὸ κύκλῳ θεσπήσαντων οἱ ὁ πλῶν, ἐκέλευσε τοῖς δρυφόροις σῦα ἔπασον ἑρεῖον ἐπιτελεσθῆναι· ἐ περῶν χοιρείων ἐ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπέχεσθαι· εἰ δὲ μὴ θέλοιεν μιαροφαγῆσαι, ἀναιρεῖσθαι δοκοῦντας· πολλοὶ δὲ σωσαρκαθέντων· ἐ ἐλεαζαρίδης τ πρώτων γραμματέων ἤδη πεπρεσβυκὼς τὴν ἡλικίαν μὴ μιαροφαγήσας· μαστιγωθεὶς ἀναιρεῖται· σὺν ἑπτὰ παισὶ μιᾷ μορᾷ σολομωνίδος· πρὸς ὧν ἐ ὁ πολέμος ἐνῆν, τὶ δὲ οἱ μακαβραῖοι μνημονεύσει· σὺ δὲ ἀναγνοὺς δὲ ὁ τύραννος ἐ μᾶλλον σὺ μανεὶς ἐ ἐξ ἱεροσολύμων πάντα λαβὼν ἐ πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυραγωγήσας· καὶ ἐξ ἡτὴν κρεουργήσας· καὶ φονοκτονίαν ποιήσας, ἐ μεγαληγορήσας, ἀνεχώρησεν εἰς ἀντιόχειαν· ἐ μιᾷ δυοῖν ἕτη καὶ ἐξ πορσῶν ἐπισρατεύσας, ἀπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι ἐξ πόλεις ἱερουσαλὴμ· ὃς παραγενόμενος καὶ λαλήσας εἰρηνικοὺς λόγους πρὸς τὴν ἰουδαίαν μ· ἐ εἰσελθὼν ἐπάξειν αὐτὴν πολλῇ μεγαλη· καὶ καθελὼν τὰ τείχη πᾶσαν αὐτὴν ἐνέπρησεν· καὶ τὸ ἱερὸν ἐμιαίνασε· καὶ πολλοὺς ἀνελὼν καὶ αἰχμαλωτεύσας, ἀπῆει· ἄρχοντα καταλιπὼν εἰς τὸ ἀσανίζειν τοὺς ἰουδαίους· ματθίας δίτις ἱερεύς, ἔχων υἱοὺς πέντε· ἀφῶν ἰδὰς ὁ μακαβραῖος ἐ τύραννίδος πλησθεὶς· καὶ ὠμήσας καὶ ἐξ τὰ ἀρχοῦς αὐτῶν ἐλεν αὐτὸν· καὶ σωπᾶται τοὺς τ ἐλλήνων ῥωμαίους· ἐ σπεύδεται οὖν αὐτῷ ἀντίοχος μετὰ πολλῆς δυνάμεως· ὡς δὲ πέτεινεν ὁ πόλεμος· ἐλεάζαρ ἀδελφὸς ἰούδα ἀείσευσας, σωΐζεται κρὸς ἐλέφαντος· ὑπεισπηδήσας τὸν ἐλέφαντα καὶ ξίφει πλήσας ἑαυτὸν τυφλὸν ἐλπίσας ἐπαύσειν τὸν τύραννον φέρεσθαι· σπασρατεύσας δὲ ὁ ἀντίοχος καὶ πολλῶν ὑπερφέρων πῆμ· καὶ κακῶς τὸν βίον ἀπαλλάσσει. Ὅπως αὐτὸς ἀντίοχος τὸ τ ἰουδαίων ἔθνος σώσειεν πρὸς τὸν συνοικοφόρον αὖθις καταδούλωσε· συλήσας τε καὶ τὰ ἱεροῦ ἀναθήματα καὶ διερεύνησας ἅπαντα, εὗρεν ἀγαλμάτων βυβλίον ἐν τοῖς χερὶ κατέχον πώγωνά τε σφερόμβῳ ῥαθὼ· ὧδε ἐ λυχνίδι δεινὸν δίεσπε· ζῶν ἔχοι εἰς αἰῶνα ἀνάσσων ἐν θεοῖς ἱερῶν ἅπαντα λιπὼν ἐ ἄλλοις ἄλλοτε ξημιώσας πρὸς ὑπαγωγὴν φόρου ἐπανῆκε τὰς ἰουδαίας. Ἐπὶ τῶν συρίαν

ἐπανῆλθεν. Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς οὗτος διαβληθεὶς θεοσδότῳ τῷ μικρῷ καθῃρέθη τῆς τιμῆς καὶ δημοσιωθεὶς, ἐν τοῖς ἱεροῖς κατεγνώσθη διαλήξεως ἐπφωνηθείσης ἐπὶ τοῦ βασιλέως, ἀνούχου ἐν τοῖς παιδικοῖς μὴ τελεῖν. Ἀντίοχος ὁ αὐτὸ μολυκίλιξ μὴν ἦν τὸ γένος. οὗ Φιλοσοφεῖν κυνηδὸν ἔφη ἐπῶτα ἐπαλαίετο. καὶ πλεῖστα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στρατιώτας ἐν τῷ πολέμῳ ὠφέλησεν. ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοῦ ἐκάστοτε ποιούμενος, ἐπορρώννυεν ἔστε τὴν χιόνα εἰπὼν καὶ ἐν αὐτῇ καλινδούμενος. ὅθεν καὶ χειμῶνα καὶ τιμῶν ἐπὶ τοῦ θέρους καὶ αὐτωνίου ἔτυχεν. ἐπιθεὶς δὲ ἑαυτοῦ τοῖς ἐπὶ τὴν σωφροσύνην καὶ μετανοῦντας πρὸς τὸν θεὸν κυτομόλησεν. Ἀντιώντων. ἀνανταίων. Ἀντιωρήσας. Ἀντιπάθεια. Ἀντίπαλον. εἶα σημαίνει. τὸ δὲ ἀντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον ἐπὶ τὸ ἰσόροπον. οὐ δεξαμένη πάλας τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἦσαν. Ἀντιπαλκησις. ἐπὶ διαύτῳ πρόθυμίαν ἐπίσης τὸ πλῆθος ὥστε ἐπανισότητα ἐν τῷ ἀντιπαλαίειν ἐνέσθαι τῇ δυνάμεως Ἀντιπάτρα καὶ ἀντιπόσμησις ἀλλαὶ ἀπρέπεια. παράτονος, ἢ παράσιτος ἢ παρὰ ἑωμαίοις. Ἀντιπαρέξῃ. ἀντιδοῦναι τάσειν. Ἀντίπας. ἰολάου. πλεωσὶ παλιούρας τῆς μακεδονίας στρατηγὸς φιλίππου. εἶτα ἀλεξάνδρου. καὶ διάδοχος βασιλεῖ. μαθητὴς ἀριστοτέλους. κατέλιπεν Ἐπιτολῶν σύγγραμμα ἐν βιβλίοις δυσὶ. καὶ ἱστορίαν. ἐξ ἀποδείξεις ἰλλυριακὰς. καὶ ἐπιτάφιον. ἣν ἐπὶ τῷ ἡφαιστίωνι τελευτήσαντι μόνος δὲ ἐπὶ διαδόχων θεὸν ἐκέλευσε ἀλέξανδρον ἐκεῖνος. ἀσεβοῦντες δὲ ἐκεῖνας. ἐβίωσε δὲ ἔτη οβ'. ἐπὶ κατέλιπεν υἱὸν διάδοχον κάσανδρον τὸν τῷ μεγάλου ἀλεξάνδρου αὐτοκράτορα. ὅτι τὰ θλωαίων ἐξ ἀθλίως ἀντιπάτρῳ ὑπὸ μακεδόνι παραδόντων αὐτοὺς ὄντες οἱ δημαγωγοὶ πρὸς ἐπανάστασιν ὑπὸ ἀθλωαίους ἐπάραντες, μὴ πλωαίτιαν ἐπ' αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ ἀθλωαῖοι θυσάτω ἐρήμῳ τούβυς κατεδίκασαν. ὧν ἦν δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ὑποβδὸς. καὶ ἱμεραῖος. πλωτὸ θανάτου εἰσήγησιν εἰσενεγκόντ'. ἐπεγένει δὲ εἰς δὲν μεῖζόν τερος τῆς γνώμης. διότι μὴ δὲ ὑπὸ φύσεως μεταβολὴ παρανία σωφλεθέσης ἢ πλάτωνι δὲ αὐτῆς. ὑπὸ μὲν Ἐπιτάξεις μὴ παντελῶς ἠλάζασα. ὑπὸ ἰσχὺς αὐτῇ ἀλαζόνισος ἐφόβησεν ῥᾳδίως. καὶ ὅτε φόρῳ ἐπιβὲ πετεται τὸ θρασύνεσθαι, οὔτε αἰδὼς ἔχειρησα ποιεῖσαι ἱκανὴ ὑπὸ ὑπὸ τὸ νόμου ὑπήκοον. Ἀντίπατρος. ὃς ἐπεὶ διεδέξατο πλωαρχὴν τῇ μακεδόνων ἐπολιορκήθη μὲν ἐν λαμίᾳ τῆς θεσσαλίας ὑφ' ἑλλήνων. ἀνεχωρησάντων δὲ τῇ αἰτωλῶν, εἶτα τῇ ἄλλων ἐσώθη. νικήσας δὲ, ἔτει τοῦ δεινάρχου ἐβδόμῳ ἐτελεύτησεν ἀθλωαῖοι. δημοσθένην. ὑποβδὸν. λυκέργου. πολύδυκτον. ἐφιάλτην. θρασύβουλον. χαιρώνεια. χαιρέδημον. διότιμον. πολύκλεια. κάσανδρον. Ἀντίπατρος. νικηλάτα τὰ δὲ μασκήματα τῶν τὰ ἰσοκλῆ. ὃς ἔσχε στρατονίκην γυναῖκα τὴν μεγὰ νικηλάτα. οἱ διαφανεῖς ἦσαν ἐν δὲ μασκῶν καλλίστῳ σωφροσύνῃ καὶ ἄλλων λαμπρότητα. πλούτῳ τε δὲ πολλῷ διαφέροντες ἦκιστα ἐπὶ τῷ μεγαλωνῦ. δόξας τε δὲ ἀπεχθείας ἐπὶ πρὸς φέρομενοι, βραχὺ τῷ ἐλαμβάνοντο. ὁ δὲ δὴ Ἀντίπατρος καὶ λόγου δεινότητι πρέπων, ἐλαφρὰ μὲν ἐδόκει πίνειν. ὤνησε δὲ μυρία τούτῳ. ἐπὶ τῇ ποιμῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ ἀσῶν συχνούς. δικαιοσύνῃ δὲ ἀσκῶν εἴ τῳ δὲ τις ἕτερος πλεῖστα μὲν διὰ τὴν εἰρήνην τοῦς πολίταις πρὸς ἀλλήλας. πλεῖστα δὲ τῇ πρὸς τοὺς ἐνυπνίλωσε δικάσας. ἐπὶ μᾶλλον πάντων διὰ τοῦτο. πλείστας δὲ Ἐπιτευθῆ πρεσβείας ἐπὶ Ἐπιτροπὰς, ἀρχάς τε πάσας διεξῆλθε ἐπὶ ἐγχωρίας. τελευτῇ τὸν βίον, ἐνιαύσιον ὅτι ἐπὶ πέσιν ἔτεσιν ἡλικίωσε ὑεῖ καὶ πολεμαίῳ τῷ τούτου ἀδελφῷ ἢ τῷ διθυμιατηρίῳ ὁ πορρέφθη αὐτὸς πρὸ πρεσχημένος ὑπὸ θεῶν καθεσιδῶσαι ἐπὶ πρὸ ἀνὴρ τελευτῇ. δηλῶν οἶμαι ὅτι τὸ πρὸς θεὸς ὅσιον δεῖ καὶ τελευτῶν ἐπὶ φυλάττῃ. ἐπὶ μηδὲν ἔτι δικαιολαύσεσθαι τὸ βίᾳ μέλλοντας. Ἀντίπας ὁ ἔπῳ ὢν τὸ ἵππος γένεσθαι. ὁ δὲν πῶγωνα ἐν φύων. ὁ δὲ ἀεισοφανὴς γὸν πόσβον ἐπ' ἀνδρόπαι δαεῖπεν. Ἀντιπελαργεῖν παροιμία ἐπὶ τῷ ἐπὶ χάεις χάειδες ἀντιδιδόντων. καὶ ἀντιπελάργωσις. φησὶν ἀεισοτέλης ἀληθεῖναι ὃν πόδ' τῷ πελαργῶν λόγον ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν φησὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐνδεῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὴ πελαργεῖν τυποῦσι. καθοτέρω δὲ πόδαμου ἵππον. δηλοῦντες ὡς ἐπὶ ποτὲ τὰ πρὸς τὴν δικαιοπραγίαν. οἱ δὲ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντ', ἐπὶ τῷ πτερύγων βασάζεσι βύσεγγραφόζας. οἱ δὲ ἱππαμοιζῶον ἀδικώζον. Ἀντιπαροθοτ' ἀντικμμώσεις ἐναντῇ. Ἀντιπαροιμμώσεις οἱ δὲ ῥωμαῖοι

ἀντιπαροιμμώσεις

ἀντιπαρεκμῴοις τῆς κατὰ θάλατταν ἐλαφρότητος τὸ ὀρμᾶις πρὸς τὸν πόλεμον ἐχόν-
το. Ἀντιπόρας. παροξυτόνως ἀναγωστέον. ὄνομα γάρ ὅτι θηλυκὸν γλωσσῶν τῶν σώθε-
ν. ἀντιπέρασθαι σου μὴ ταλαπάθει χρυσοῦ. Ἀντιπόδισμα. ἐμπόδιον. ἵππασε ἵλαι σχο-
τὴν ὑβρισθέντων ἀντιπεδίασμα ποιεῖν τοῖς πελτοῖς τοῖς μετὰ ἀνέμου. Ἀντιπόρπησον
πιον. ἐπὶ ὧν ἐγχειρουμένων ἀντὶ τῶν βελτόνων. Ἀντιπέδια, ὁμοίως πέλεως. Ἀντιπέδα
βάτ. ἀντὶ τοῦ πέδασαν χαλκοῦς ἵνα χαλκεὺς ὑλη. χαλκοῦ ἢ ἀνδριὰς τὸ μεθυσασηθέν. ὡς χρυσὸ
ος χρυσοῦ. ἢ ἴσον πέτρου ῥήματος τοῦ κατὰ σὸν βεβηκότος ὃν πέδω. χαλκοῦ δεῖν ὁ οὐδὸς. σοφοκλ.
μηκέτι τὸ δ' ἀντιπέδα ῥήματος ἔξω πόδα κλίνης. Ἀντιπεξ. τὸν ἱρὸν τὸν ἀντὶ τοῦ ἀντὶ πόθεσιν ἐκ τοῦ
πόσωτοῦ πηγύω. Ἀντιπίπωδοτικῶ. Ἀντιπνέωδοτικῶ. Ἀντιπλεμῴοδοτικῶ. Ἀντιπο
κλίσεις. ἀντιλογίας. ἀντιγλίματα. Ἀντίποινε. ὅμοια. ἀντὶ τοῦ ποινε ὁδήμος ἠμαυρώτησε
κεἰθροῦς ὑπιξέφθη. Ἀντιποιησάντα. φιλονεικήσαντα. δεῖ γὰρ ἀντιποιησάντας, οὐ πότε-
ρον χαρίσασθαι θελήσαντι. καὶ ἀντιποιοῦμον. ἔστι μελῶς διανεῖμον. πολύβιος. ὁ δὲ ἄρα-
τος κατανοῶν τὸν ἀντίγονον πρᾶξιν ἔχοντα καὶ σώτειραν καὶ πίστεως ἀντιποιούμενον. τοὺς δὲ
βασιλεῖς φύσει μὴ οὐδὲ μαμίζοντας οὔτε χρεὼν οὔτε πολέμιον, ἐπειράθητο λαλεῖν πρὸς
τῶν εἰρημένων βασιλέων καὶ συμπολίμην ταῖς χεῖρας. ἀντιποιοῦμοι τῆς ἀρχῆς τῷ βασιλεῖ.
ξενοφ. ἐαῦθις. ἐδέοντ' ἀντιποιεσάμενοι τῆς εἰκείνε δέκεσως. Ἀντίρροπον ἴσορροπον. τὴν τε ὀνάσ
σουκαὶ ὧν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾶ ἀντίρροπον γενέσθαι τῷ πανήρου. Ἀντισήκωσις. καὶ ἀντα πό-
δοσις. Ἀντισηκοῦται ἀξιοῖ ζημιοῦσθαι ζυγοστατοῦντα. Ἀντιοθενίκης. ἀθλοφόρος. διὰ τὸ ἑκτόρων φιλόσο
φ σωματικὸς. ὅστις ποτὲ ἐπιστατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον. εἶτα ἐκωμῴδησεν. ὑφ' οὗ δὲ ὧν ὁμωνύμως πα
ρρό. μικρὸς δὲ τὸ μῆκος θρασύς. οὗτος συνέχρατε τὸ μοῦσ δεῖνα. πρῶτον μαγνήτ. ἀφικνεῖται
δὲ περὶ ζωροαστρεῖνος μάγου διόρυντος τῷ σοφίαν. τοῦτο δέ τινος ἀπεστάλθαι, οἱ δέ, ῥόδωνι-
ὰν αἰτιάσασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς κωμικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας. ἥτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ σὺν
κωμῳδεῖν γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ διογένης δὲ κυνικὸς καὶ ζῶν λοι
πῶν. Ὅτι ἀρρωστοῦντι ἀντιοθένει μαραὰν καὶ δυσαπαλλακτον ἀρρωστίᾳ, ὁ διογένης ξιφίδιον ἐ-
πιδέδωκεν εἰπών. εἰφίλου μηκέτις ὑπουργίας. οὕτως ὤετο σὺν ἕνος οὐδὲν ἀλγεινὸν, τὸν θαν-
ατον, ὥστε γίνεσθαι τῷ ἀρρωστίαν ξυφίῳ αὐτὸ χρῆμα ἀντὶ τοῦ παντελῶς ὅμοιον. Ἀντίσκε
ίζῃ. ἀντιλαμβάνεται. Ἀντιστασιῶν. σὺν ἀντιοῦσθαι. Ἀντίστασα μία πόλις ὧν σὺν λέσβῳ.
Ἀντίστρόφους. ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους. καὶ ἀεισοτέλης, τῷ διαλεκτικῷ ἀντίστροφον φησὶν
εἶναι τὴν ἀκτοεικῆ. ἐπειδὴ καὶ κεῖνον παρὰ τὰ πιθανὰ ἀπὸ τῶν σύνδεσθαι εἶναι, καὶ συμβάσει τοιαῦτα. τὸ δὲ
ἀντίστροφον, ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. καὶ περὶ τὰ αὐξησιφομῴω καὶ καταγινομῴω λέγει.
Ἀντισοιχοῦντες. ἔκασαν ὡς πορμάλισα χοροὶ ἀντισοιχοῦντες ἀλλήλοις. ἔχοντες ἕρματα παν
τες βοῶν λάκκων. Ἀντισχεῖν ὑπομεῖναι. ἀντισχεῖν ὧν δίφθει μὴ δυνηθέντες ἐπικηρυκά-
σαντο. καὶ ἀντίσχωμαι αὐθυποδέκτου ἀντιλάβωμαι. Ἀντισχωῶμαι δοτικῶ. Ἀντιτείνω
δοτικῶ. Ἀντιτορήσας. διαδήσας. τοιχωρυχήσας. ἐπειδὴ ἀντιτορήσαντες κατὰ μέρος ἐ-
ώρων τὸν λόφον, δέος εἰσῆλθε σφᾶς. Ἀντιτυπῆσαι. ἀντιπαθῆσαι. καὶ ἀντιτυπία, σὺν ἀντίω-
σις. σιληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐφ' ὁμοιότητος. σὺν ἐπιχρέμματι. καὶ λίθον ἀντιτύπωκρέ
μασι πυρσοτόκον. καὶ ἀντίτυπον. πάσης διαθέσεως περὶ σὺν ἡγούσης ἔχούσης, ἁφὴ οὐκ ἐ-
χει περὶ σὺν κοινὸν γένος ὧν ἁπλῶν, φησὶν ἀεισοτέλης. ὅτι καὶ αὐτὴ κατὰ γίνεται, περὶ σὺν τί πέ-
νος ὧν ἁπλῶν. ἀλλοῦ δ' ἔσιν δῆλον τὸ σὺν γένος ὃ τῆ ἁφῆ σύνεστι μόνον. διὰ δὲ τοῦτο ἐσήμα-
νεν, ὅτι ἔστι μὴ, οὐφανερὸν δέ. τί οὖν τοῦτ' ὅστι; λέγομεν ὅτι τὸ ἀντίτυπον. ἀντίτυπον δὲ λέγω,
οὗτο ἀντικεῖμενον ὧν μαλακοῦ καὶ μὴ σύνεπον τῆ ἁφῆ. ἀλλὰ πᾶν φυσικὸν σῶμα τὸ πρὸς-
πίπτον καὶ θιγγάνον τῆς ἁφῆς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μαθηματικῶν σωμάτων. ἃ οὐθιγά-
νει οὐδὲ ἀντιβαίνει τῆ ἁφῆ. τὸ οὖν ὑποκείμενον ἀντιβαίνον τῆ ἁφῆ, τοῦτο φαμὲν ἀντίτυπον.
καὶ κοινὸν εἶναι τὸ γένος ὧν ἁπλῶν. καὶ ἀντίτυπος ἀνθρώπους, σιληρὸς καὶ ἀνενδότους. με
ταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. καὶ τύπος. ἀντίτυπος φησὶν ὁ χοιροβοσκός.

Ἀντιφάνης. ἀθλωᾶιος κωμικός. νεώτερος τῶν παναιτίου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἀντιφάνης ὁ γραμματικός. καὶ ἀθέατοι γεγραφὼς τοῖς χρόνοις. καὶ ἀντιφανὴς κωμῳδία. τὸ ἀντιφάνους. Ἀντιφάνης. δημοφάνους. οἷδε, σεφάνου. ἐμπροσοινόης, πιανός. ὡς δέ τινες, σμυρναῖος. ἡδύσμιον ῥόδιος. κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. ἀπὸ δούλων ὡς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὸν ὑπομνηματικὸν καὶ ἐγράψε κωμῳδίας τξ. οἷδε, σ ἀ. νίκας δὲ ἔσχε ιε. παῖδα τε ἔσχε, σέφανον. ἐπὶ αὐτὸν κωμικὸν. τελευτᾷ δὲ ἐν κίῳ ὁ ἐξ ὧν ὑπάρχων. καθά τινα τύχην ἀποβληθείς. Ἀντιφάτης. ὄνομα κύριον. Ἀντιφείζηλος. εἰζηλος. ἵζησοθαι ἀντιφοβίζεις σὺ, θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν πολίτην μὴ μεγάλην, ἀρὼν ἔσχε λάβρον. ἀεὶ σὺ φησίν. Ἀντιφόνου. ἐναντίου. Ἀντιφὼς ἀντιλέγεις. Ἀντιφιλοτιμεῖται. ἀντιθαρρεῖ. Ἀντιφθέγματα ὀστικά. Ἀντιφθονῶν. ὅμοιον. καθάπερ ἀντίφθονον ἀποκλάξασα νομάσι πολλάκις καὶ ἀγρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις. Ἀντίφος ὄνομα κύριον. Ἀντίφων. ἀθλωᾶιος. πρατοσιόπους. καὶ ἑτεροειδής. ἐσοφίσθη. σκαλεῖτο δὲ λογογλύφος. Ἀντίφων, σοφίλου. ἀθλωᾶιος. τὸν δῆμον ῥαμνούσιος. διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ οὐδεὶς παραγέγονεν. ἀλλ' ὅμως ἤρξε τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ γοργίαν. λέγεται δὲ δεινὸς δοῦναι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ, νέστωρ. Ἀντίφων. ἀθηναῖος. ὀνειροκρίτης. πολιορκίσεως ὀνείρων ἔγραψεν. Ἀντιφωνῶσοι. ἐρῶ ὑμῖν σοι. σημαίνω ἐναντιολέγουσι. Ἀντίχορδα. σύμφωνα. Ἀντλῶ. ἀμφοτέραις. λείπει χερσί. παροιμία ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων. Ἀντλήσατε ὕδωρ ἀδιάτητον. ἀντλῶσι δὲ ὕδωρ. Ἀντλία τὸ τοῦ πλοίου εἰσρέον ὕδωρ. ἀεισοφάγος. οὐ γὰρ ἔθοι ὅστε μὴ πολιανέχειν τῆς ἀντλίας ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ πολιμίνεσθαι τοῦ πάσματος. Ἀντλία ἀσκὸς ἀντλῶν ἀποίσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων. λέγεται γὰρ ἀντλία καὶ ἡ τοῦ πλοίου σκεπὴ καὶ πλοίφιος. ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. ἐπ' αὐτὸς ἐκ συγκομιδῆς ὕδρα ἀσκῶν ἐν τῇ ἄλῳ. ἐαυτὰς ἐφ' ἅλωνος. ἐφ' ἃ πολὺν ἔβρασεν ἀντλον πειθῶ καὶ λιπαρὰν εἶδε πομοείλω. Ἀνδρομάχη. συναντήσασα. καὶ ἀνδρόμαχοι, συμβαλόντες. Ἀντονομάζει. ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων τίθησι. Ἄντου. ἄντινος. οἷδε τὰ σωτῆρίου, ἐκ μὲν, ἀκούσαντες. ἐκ δὲ, παρακούσαντες ἀπεσείλαν φήσαντες αὐτοῦ δέων, πέμψαι πρὸς αὐτούς. Ἀντοφαλμῶ. ἀντιβλέπω ἐξεῖ ἀντίας. Ἀντωδὴ παρὰ τὸ κωμικὸν, κἀντίστροφή. ἐξ ἀντῳδῶν, καθ' ἑλληνιστὶ πολλαπλῆ ἐξάσα πλύθρου οἷα τις ἐχώ ἐδόκουν ἀντῳδεῖν ἰσχίλεσιν ἀρμονίᾳ, νεῦδ' ἐμὲ γ' ἄλλος ἀνὴρ ἀνδάδηκότε ποσοῦσα, κεῖμαι μιμνάζηλον ἀνναμάχα. Ἀντωμοσία. γραφὴ καθ' ὑπὸ συνόρκου, ᾧ ἐὼν ἡ δικῆ ἀφίησι. διωμοσίᾳ, ὁ κατέρων θεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τοῦ διαδικαζομένου. τὰ μὲν, ὡς πρόξαν διώκων. τοῦ δὲ, ὡς οὐκ ἐπράξεν. ἐξωμοσίᾳ, ἄρνησις συνόρκου ὁρκωσάντος ἢ παρακαλοῦντος. αὐτὸν ὑπολιτουργεῖν. ὡς πορδιωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ, οὕτω καὶ ἀνιωσασία καὶ διωσασία τὴν ἴωσιν ἀμιλλα. ἀντωμοσία. γράμματά τινα γραφάντων ποδῶν δίκη. ὅτε κατηγορεῖ μὲν καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὰ ἀρχήν. καλεῖται δὲ ἄτος, ἐὰν δὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀνὴρ μὲν ὁ μὲν τὰ ληθῆ κατηγορεῖν. ὁ δὲ, τὰ ληθῆ ἀπολογήσεσθαι. Ἀντωμοσία. ἀνδιαδικασία. ὑπωμοσία δὲ, οἷον ὀμνύτις κατηγορεῖ καὶ μὴν ἢ τοιοῦτον. παρέκστασις δὲ, διαδομὴ ἴσως ὃ γράμματα πολίωσιν ὃ τὸ ἐγκλήματα γράψαι. ὅπως ἐπεξελθῇς τὰ ἐγκλήματα. ψευδῆ δὲ τὰ τὰ μεῖα καταβάλλῃ ἕκαστος ὅπως εἰσαχθῇ δίκη. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν, τὸν ἐπὶ πάσασι μαρτύρους καὶ ἀνέγραφον εἰς ὄρη πεῖσα μὴ ἴω δίκη. ἐφ' οἷς οἴεται δικάζουσιν. οἱ δὲ ὅρκον ἐπὶ μοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς καὶ μὴν, ὁ ἀντιδίκου ἀντομνύναι φάσκων πρὸς πεῖσθαι αὐτὸν. πεῖ τοῦτο διαλαμβάνωσιν οἱ δικασταί. κοῦ κατηγορεῖ μὲν ὄρη ἐπὶ τὰ ληθῆ πληγήσεσθαι. ὡς πορ τὸ κατηγορῶντος πότερ διωμοσία ἐπὶ τὰ ληθῆ κατηγορήσειν. Ἀντωνία πόλις. Ἀντωνῖνος. βασιλεὺς ῥωμαίων ὁ εὐσεβὴς. πρὸς τ ἀποίησεν ἐπὶ μιαιφονίαις χαίρ. ἐπὶ σεβασμίῳ πάτερ ἐπὶ ἐλευθεροῦσθαι ἐπ' ἀρπάζῃ λαβόμενος ἀξιοῖ, ἀπέτι κατ' ἀδὴν διεπρίνονθ βιαῖος ἢ πρὸς τὸν ἐπὶ πόλει διαβριθὰ πεχθῶς ἔχων ἀπεδήμει τῆς ῥώμης. ὡς δὴ καὶ ἐπὶ τὰ πολλὰ διοικήσων καὶ ἐπὶ ἔθνη ἐπὶ πόλεμος. ἐφεῖ δὲ τὸν ἵππον, κατέλαβε ἐπὶ ἐπεῖσε γομανῆ

ἐφίλη

ἐφιλοτιμήσατο ὡς ἐπὶ συμμαχίᾳ παραλαβεῖν τὰ σώματα φερόμενος ἐπὶ φορείοις αὐτῶν κεκμηκότων. οὕτω τε καὶ τοὺς βαρβάρων ἐπὶ πολὺ στρατιωτῶν ἠγάπα, κοινὸς ὢν πρὸς ἅπαντας, ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασιλεὺς παρὼν λεγόμενος. ἐπειδὴ δὲ τῇ μακεδονικῇ ἀνάφιπετο, ἀλέξανδρον ἐς αὐτὸν ὠνόμασεν. ἐπεὶ θύσας εἰς Πέργαμον παρῆλθε, καὶ τὸν ἀχιλλέως βωμὸν καὶ στεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι, τὸν Ἀχιλλέα ἐμακάριζε, καὶ διὰ τοῦ κήρυκος ἀσίας καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἰς ἀντιπάλειαν ἀφίκετο. καὶ διατρίψας χρόνον τινά, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο. πρόφασιν δὲ τοιοῦμενος τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν σωθεῖν. ὡς δὲ ἐπύθετο σὺν αὐτῷ σὺν παντὶ τῷ στρατῷ, ὑπὲρ δὲ χιλίους παραδόξους Ἀλεξανδρείων ὡς οὐ πώποτε βασιλέων πρότερον. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μνῆμα, τήν τε χλαμύδα ἣν ἐφόρει καὶ τὸν δακτύλιον καὶ τὴν ζώνην ἐπέθηκε. καὶ τί πολυτελὴς πόδειπνος, ἐπέθηκε τῇ σκηνουσορῷ. ὁ δὲ δῆμος ἐχαιρέκακε βλέπων τὴν τοῦ πονηροῦ λανθανούσαν γνώμην. ἐγνω γὰρ ὅτι πολλὰ δι' αὐτὸν τε καὶ τὴν μητέρα ἀπέσκωπτεν. διὰ δὲ παλαιὰ γράμματος τὴν νεολαίαν εἰς τὸ δεῖπνον κελεύσαντος ἐλθεῖν. φήσας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν φαλακρᾶς συσκιάσθαι. οἱ δὲ, ζωὴν λοιπὸν ἀμαθεῖς ἐλπίσαντες δὲ ἐσώσας ἰδόντες αὐτὸς μὲν ἐξῆλθεν. ἐπαφῆκε δὲ τοὺς στρατιώτας. καὶ πάντας ζωὴν ἔσωσαν. τοσοῦτος δὲ ἐγένετο φόνος, ὥστε τὸν νεῖλον ἅπαντα φοινιχθῆναι. Ὅτι σεμνὸς καὶ πάνυ πᾶσι τοῖς εἰς ἀρετὴν τείνουσι καὶ παλαιὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν, κίνησιν τὸν αὐτῶν ἵνον. ὥστε καὶ αὐτὸν πρὸ πατρὸς ἤδη ὄντα, καὶ δι' ἀσκάλοις συνεῖναι, καὶ τὸ πολυτελὲς ἡμῶν φιλοσοφεῖν. ἱλαρόφρονά τε καὶ ἵλεων καὶ δυσπαθῆ καὶ ψαθύρισον. καὶ προσέτι καὶ μάχεσθαι καὶ συκλύδωνι ἀσκεῖτο. ὁθεν, σὺν μὲν τούτων, δόγεντινα ἐρρώσθη. τῆς δὲ παιδεύσεως, ὡς οὐδὲ ὄνομα αὐτῆς πώποτε ἀκηκοώς, ἐπελάθετο. οὐ μὴν ἐς ἀσωτερέμων ἢ ἀπολογώμενον. ἀλλὰ καὶ ζωῇ πολλὰ ὀξύτατα, καὶ ἐφραζεν ἑτοιμότατα. τῆς τε γὰρ ἡδυσίας καὶ τῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια τὸ παθεῖν ὁμοίως τὰ πρὸς μὲν ἀεὶ ἀμαθεῖς ἀπειρεσίως ἐπιλαλεῖν. καὶ τῶν μηδενὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι, ἐπὶ τυχίᾳ τινὶ πολλάκις πρὸς ἐπιπλῆξαι. Ὅτι ἀντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ὢν καὶ μάλιστα νουμᾶ νεστὰ τὸ τῆς ἐπιμονίας ὁμοίοτροπον, ἄξιος παραβάλλεσθαι καθάπερ δὴ ῥωμύλῳ ἰουλιανὸς ὤφθη παραπλήσιος. τόν τε γὰρ ἰδιώτην ὁ ἀντωνῖνος ἄριστα καὶ σὺν τιμότατα διετέλεσε βίον. καὶ κατὰ τὴν ἐπιμονίαν ἀμείνων ἐδείκνυεν εἶναι καὶ σωφρονέστερος. οὐδενὶ βαχὺς ὢν δὲ φορτικός. ἀλλὰ πρὸς ἅπαντας χρηστός τε καὶ ἤπιος ὢν. ἔνθα μὲν τοῖς πολεμικοῖς δόξαν τὸ δικαίᾳ μᾶλλον ἢ τὸ κοδαλείᾳ δόξαν θερώμενος, φυλάττων σώους, εἰ πορεῖς μέτεστι σὺν φειδοῖ τῆς ἀρχῆς ἐγίνωσκεν ἀνδρας. ὡς ἔνι μάλιστα πολεῖσιν τὸ δικαίου προσώμενος καὶ μέλαν. ταῖς δὲν δημοσίων ἐφιστὰς διοικήσεσι, βιοῦ μὲν ἀγαθοῦ τὴν ἐπιμονίαν, ταῖς παρεῦσι μᾶς ἀμφοτέρους. τοῦτο μὲν φαύλους δίκα τινὸς βαχυτῆτος τῶν κοινῶν ἀπελαύνων προσεμάθον. ἔπειτα δὲ προσοίκων ἰδίων μόνων ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν ἀλλοφύλων ἐθαυμάζετο. ὡς τὸ προσοίκων τινὰς βαρβάρων ἐπὶ ὅλα κατὰ πεθυμούσας ἐπιπέσοντας δὲ βασιλεῖ τὰς δίκας διαλύεσθαι ταῖς σεσίνῃ φήφοις. αὐτὸς δὲ παρὰ τὸν ἰδιώτην βίον πολύ τι πλεῖθος χρημάτων κεκτημένος, ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς τὴν ἐπιμονίαν, τὴν μὲν ἑαυτοῦ πᾶσιν οὐσίαν ἐπέστε τῷ στρατιῷ καὶ φίλων ἀπανάλωσε δωρεαῖς. τῷ πεδιμοσθένους πλῆθος παντοδαπῶν ἀπέλιπε χρημάτων. τὴν, τετρυδίσεροις ἐπιπλήσιν, σὺν τοῦ ἤθους πρώτου ἀπεγένετο. Ὅτι ἀνδρόνικος σαβυρῖνος, ἐπιέρκτος καὶ βδελυρὸς, παρὰ ἐπασπασιανὸς εἰς τὴν βαλὴν ἐνεχθείς. ἐπασπασιανὸς φιλομαθέστατος ὢν βουλ. ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν πρὸς ἐραλεκαιρίαν δοὺς. ἀκερδὴς μὲν σεμνῶς ὅμως τὸ δικαίᾳ. Ἀντωνῖνος ἀλέξανδρος ὁ σεβήρου ἐπὶ πρὸς τὸ λόγου, ἐπάνυ τις ἦν ἀκριβὴς. πρὸς γὰρ ἀλήθειαν ἐρρωμένος ἐτεγένετο. φιλίαν ἔρρωτο τὴν ψυχὴν πρὸς θεραπείαν. τήν τε δημοτελῆ ἐπιμορφοτέραν. ὥστε ἐπὶ τὴν γάζαν ἀπέφηνεν ἱερωτέραν πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον. ἐμβὰς δὲ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ δικασικὸς μὴν ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς, πρόφασιν αὐτῆς σὺν θυμότερον τὸ μέσον καὶ ὑπὸ δικάσματος καὶ ἐπὶ τὸ καρτερώτατον. ἔτι χρόνου φθόνος μὴν ἐστὶν δέον δὲ ἀπαναμένειν, ἔτε δόξης ἀμένεται ἐπισκοπῆς τινα ποιήσασθαι μὴν ἐπὶ ἡγεμονικῶς ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων, ἀχώς ἀδικῶν, ἀλλὰ φιλοδικῶν. ἀνέβη δὲ εἰς τὸ βυζάντιον ἐπὶ τῇ δίκῃ ἐπὶ φόρου φα

λόνθινος ἔδοξέ τισ εἶναι, πόδινιμόμμος δὲ τῶν ἀντιδίκων, ἐφ᾽ τῷ μὴ ἔξέδωκεν ἑτέρῳ ἀνδρὶ, αὐτὸς ἢ συνοικία ἐξ ἀπαρμοσύνης γὰλοιὴν τὸ βίον διετέλει. ὀλίγα μὲν φιλοσοφία, ἐφ᾽ ᾗ πλείω διαιτῶ μμος ἐν τοῖς ἰδιώταις ἀπλοῦς δὲ ἰῶ τὸ ἦθος. καὶ ἕτοιμος εἰς εὐποιΐας. ἄλλως τε, ἐ δὲ ἴασ ᾶν ἰδίων. ἔγωγε οὖν καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ ἀνδρὶ μεγίστην ἀτεχνῶς τιμὰ ειν ἰῶ ἀμέ μφαθαι αὐτὸν δ᾽ χομαι τοῦ θεοῦ σὺν μαναλῶν μύσοις ἢ δὴ συζιῶ ἢ ξιωμέν. καὶ ἀντονίδος πλέυνι τῶ ἀντωνίου. Ἀντωπεῖ δοτικὴ. ἀντοφθαλμεῖ. ἐξ ἧς καὶ αὐτῶ σαν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἀντωπὸν, ἀντικρὺ πρόσωπον. ἀπέναντι. ἀγαβίας. ὁ δέ, ὃν αὐ ἰφνῶν μὴ ἀερόον ἐπιὼν, νῶν δὲ αὐτωπὸν ἠρέμα εἰς τὸ νῶτον ἐπιχαζόμε. ἐξαῦθις. ὃ δὲ ἐπεμοκλῆζ ἀντωπὸν βοσσεῖον πέλεγες. Ἀνδραν υχα. σκοτεινὰ ἀσπίλαια. Ἀνδιαδι. ταῖς βίβλοις αὐτοις φιλοχωρέσαις. ἐφρεῖλιν λιπαρὲν παίγνιον αὐτρι ιδῶν. Ἀντρον. ἀσπίλαιον. ἐ ἀνδρῶν. ἀσπλαιῶδη. Ἀνδρῶνι. πόλις ἐνθεσπιαλία. ἐ ἀνδρώνιος ὄρος. ὡς μεγίστων γινομένων ἐν ἀνδρῶσιν. Ἀντυπες αἱ πόδες φόβαι τῷ ἁρμάτων. ἑκατὸν μὲν δὴ τὰ δωρέθη πάρα, ζωσθεῖσι πρισθεῖς ἱππικῇ ἁρματύγων, ἐν᾽ ἁπτεται ἐν δὲ τὰ πὲ ψυξερίου.

Ἀνυγρὸς. σωδεδεμένος. ἐπειδὴ αἱ ἀντυπες καταδέονται. ἀπὸ τοῦ ἀντυγῶ ῥῆμα. Ἀντυλλῶ. ἁρπάζω. Ἄνοια. ἀπὰ αἰσθησία. Ἀνοίγει δοτικὴ ἐξ ἀνοιγύφιχῶς. ἀνοίγω δὲ διαχωρίζω. καὶ μυῆσαι τιατικῆς. ὡς τὸ ἀνοίγεσον τόμε λόγω ἰῦ καὶ ἀνοιγμένοις τοῖς κτήνεσιν. ἀνσχιζομένοις. ῥόδδος. ἀνοιγυμένη δὲ τῷ ἐφων ῦ φῆλίω μαρτυρεῖ ὃς τίμως ἐνομιζομένῳ ἐξ ἐφασι διότι δας. Ἀνοιδήσας. ἀφλεγμαίνω. ἀπὸ αφυσηθείς. ὁ δέ, ἀνοιδήσας ὀργῇ, εἶπε κακοὶ κακῶς ὑμᾶς ὀλοῶ. Ἀνοίκιος ἀνὴρ ἀστικός. Ἀνοικίσαι πόλιν. ἀνακτίσαι. Ἀνοίκτως. σκληρῶς. ἀνελεημόνως. Ἀνοιμωτί. ἀσεναλῶς. καὶ ἀνοιμώξατε ἀλαλάξατε. Ἀνοιναρίος ὠνησινή συνήθεια. ἐξ οὗ μὴ ἀνοῖν αἰτῆν δύλλαν τῶ δίδου. ἐξ ἀγαθὰ μὲ αἰτάντων. καὶ αἰχμαλώτου φρένιχος ἱστορία ἀπὸ τὸ πύλωρος οἷον αἰτήσαντος ἐτυφλωθένβος. Ἄνοις. ἀνὴρ ἀνύοις. Ἀνοῖσαι σημῆσαι. ἐ ἀνοιστέον, δεῖ σημῆζαι. καὶ ἀνόισσοι βῦ. ἀνενέγκω. φέρω. Ἀνοισις. ἀνάθεσις. Ἀννυμφαιτί. ἀτιμῶς. Ἀνυδρεύσασθαι. ἀντλῆσαι. ὕδωρ κατέχειν αὐτῆς. καὶ ὑδρεῦσαι τὸν κάδον. ποιεῖ μνήμοις φωνηράτης. Ἀνύδρ. τελέσαι. πρᾶξαι. Ἀνυμφεύτ. μὴ ἔχουσα ἀνδρα. ἀνυμφὸς δέ, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα. Ἀνύπαρκτον. τὸ μὴ ὑπάρχον. πρὸς τὸ πίνδαρος. τί δέ τις τί δοὺ τις σκιᾶς ὄναρ ἀνθρ. ἀνὴρ ἀνυπάρκτου ἀνυπνότερ. σὺν ζῶθα δὲ ἐστὶν ὁ λόγος ἐπὶ τῶν ἐρωτᾷ ἀληθῆ ἢ πῶρ τὸ πίνδαρον. ὁ μὲν γὰρ πίνδαρος σὺν τοῖς ἀσυσάτοις πεποίηται τὸν ὑπόκρισιν. ὁ δέ, σὺν τοῖς φανομένοις ἐ δοκοῦσιν ἐχὺ πάρχουσι δέκ᾽ ἀληθῶν. καὶ ὁ μικρος δίενος αὐτάρκους δύ το δεδήλωκεν. ἀδὲν ἀνιαρότερον γαῖα τρέφ᾽ ἀνθρώπου. Ἀνυπαίτιος. ἀναίτιος. Ἀνύπερτον τὸ αὐ σὺν δύο. σὺν τῷ εἰκῶ τὸ πλάσομαι. Ἀνύπνος. ὁ ἀγρύπνος. Ἀνυπόβλητον. πρόῤῥιζον. Ἀνυπόδητος γυμνόπους. σὺν τῷ κλείπτει οὐχὶ ἀνυπόδετος. Ἀνυποσκεπτον. ἀπὸ τῆς ἀφορᾶν. Ἀνύποτον. ἀβρώσκοντον ἀνυποπόντον. Ἀνύσασθαί τι. παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπράξασθαι. ἐ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προσάξαι τοῖς ὑπηκόοις. καὶ ἀνῦσαι. τελέσαι. Ἀνυσίμως. σὺν ὠφελίμως. πρακτικῶς. τελείως. καὶ ἀνυσιμώτατος. ἀνύσις γὰρ ἡ τελείωσις. Ἄνυσαι. ἄνυσαι. καὶ ἀνύσεον δεῖ ἀνύειν. Ἀνυσικωτέρα. ἀντὶ τῆς σὺν ὀργανικωτέρα. πολύβιος. μία ἀψυχὴ τῆς ἀπάσης πολυχειρίας σὺν σὶ οἷς καιροῖς ἀνυσικωτέρα. ὡς ἀρχιμήδης σὺν συρακούσαις μόνος πολλῶν ῥωμαίων.

Ἀνύπλον. πλοῖον. σὺν ὅπλοις. ἐπειδὴ δέντι πλέον ἔχον ἀνύπλον οἱ βάρβαροι οὔτε ὡς σὺν πλοίοις ἐφεδρεύοντες ὧ ἐρύμασι, οὔτε πρὸς τειχομαχίαν ἐγκείμενοι, ἔγνωσαν τὸ πρὸς ἑτέρᾳ αὐθάδους τε καὶ γναίας καὶ φιλοκινδύνους ἀπωθεῖσθαι. ὁ δὲ νῖκος σὺν ἀμυναίαις μὴ δενὸς μὴ ἀνύπλοις, τοῦτ᾽ ἔστι πεζαῖς. Ἀνύσιμον. ἀνύπλοις οἱ ἀπλοικοί, ὅ σπερ ἡμεῖς ἀνύσιμον. ἀνύσιμον δὲ τὸ ἀπόδειξαι δασεῖα ἀπὸ πρωτ. καὶ ἀνύπλοις τελέσιν, ἀνύσιμ. ὃ μέρος δὲ, τὸ ἀνύσιμος ἡμεῖς, ἀναύσιμον φθονέσσι. καὶ αἴνυτο ἀφῃρεῖτο. ἐλάμβανε. καὶ ἀνύοις ἀπλοικῶς, Ἄνυτος ἀνθεμίωνος. ἀθλιαῖος ῥήτωρ. Ἄξενος ἢ χι νοίσι ἄξενοι λυθρωτὲ καὶ ἄρειπεπολήθωσι. Ἄξενος. ξενοκλῆς ὁ καρκίνου ἐκωμῳδεῖτο ὡς ἄξενος ποιητὴς καὶ ἀλλοτριοπάθης, Ἀξιάγαστος. ἀξιοθαύμαστος. ἀξιόχρεως. Ἀξία ἀνύων τοῦ ῥήματος. ἀντὶ τῶν κατ᾽ ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

Ἀξιαπηγητότατα

Ἀξιακτικὸ τὰ τα αὐτοῦ τοῦ ἀξιατοῦ ἀφηγεῖσθαι. Ἀξιοδάρης ὄνομα κύριον. ἀξιοδάρειος
δὲ ὁ τῆς ἀρμυρίας, οὗ μοι δοκεῖ εἶναι ἀμφίλογον. Ἀξιεπαίνετος. ὁ ἄξιος ἐπαίνων.
Ἀξιόδασον. ἄξιον. ἐρασμιῶς. ἐπέρασον. Ἀξιναῖον. καὶ ἀξίνης. καὶ ἀξινίδιον. ποιητικῶς. ἀξιοζήλως. ἐπαινετῶς. ὁ δὲ ἐνόφθαλμοῖς τῶν ἀπάντων ἑαυτὸν διεχρήσατο ἀπὸ ἀξιοζήλως. ἐξ ἀξιοζήλωτος ὁ ἀξιοζηλοῦσθαι. Ἀξιόλογα βάρη. ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ ῥέγχων τὰ μπωμμὲν ἐκπρολώτατα τὰ ἀξιόλογα λίθων βάρη. καὶ ἀξιολόγως κατασκευάσας λίθοις τὰς ὁδοὺς. ἐπὶ λιμασιν ἀξιολόγως τοῦ ὑδροκατουμβούσας πυρεύσας. τῶν τισιν ἂν πρεπόντως μεγίστοις. καὶ αὖθις. τὸν μεμερόλωμμὲν σημαίνει ὡς ὂν ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα οὐδὲ μὴν πολεμίζοντος. οὐδὲ βασιλικῆς ἔργων ἐπιστρατείας. ἀλλ' ἐνυπάρχει τοῖς ἐθνῶν τοῖς πολίταις τὸν παύκασον. Ἀξιόμαχος. δυνατὸς μάχεσθαι. ἰσοδύναμος. οὔτε ἀνδράσι πολεμεῖν οὔτε ἄλλοις τοῖς ἁπάντων οὐδενὶ ἀξιόμαχοι πρὸς ἡμᾶς ὄντες. Ἀξιον. οἱ ἐκτὸς ἐπὶ τὸ ὀλέθρου καὶ δικαίου ἐπιλαμβάνουσι, δημοσθένης. διὰ γὰρ τοῦτο μέλισσα ἀξιόν ἐστι σωπᾶν. ὃ τοῦτέστιν ὄνασται πολλάκις ἀθέσπισμα ἡδέως ἡμᾶς. βέλος δὲ τὸ ἄξιον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνίων οἷον ὠνόητι ἐπιτρέψετε. λυσίας ἐν τῷ καλλιθένους πατροπολώμ. δοῦναι ὡς ἐπιτυνοίατης πόλεως ὠνοῦνται τὸν σῖτον ἵνα ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλῶσιν. καὶ πάλιν. ἐὰν οὖν αὐτὸν καταψηφίσησθε, βέλτιστα ποιήσετε, καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε. εἰ δὲ μή, τιμιώτερον. Ἄξιος. ὁ ὠνητός. φερεπερής ἐστιν. ὁ δὲ στέφος ἐπιτήδειος πυρὸς ἄξιος. Ἄξιον. ἐπὶ τὸ δικαίου τέτακται. οὕτω δημοσθένης. καὶ ἄξιον ξύλον ἐστὶ καὶ καλῶς εἰργασμένον. ἀθέσπισε. καλῶν. ἀειτοφάνης. πάντες φαλῆτε ἄξιον τὸν ξύλον. ἢ τὴν παροιμίαν. ἀπὸ τοῦ καλοῦ ξύλου καὶ ἀπάγξασθαι. βέλτιον οὖν λέγειν βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γυναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδογισμασμένοις. ἢ τοῖς φαύλοις. καὶ γὰρ δεῖ παθεῖν, πρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. ἄξιον δὲ παρὰ ἀττικῶν τὸν ὠνητὸν καλεῖν σιλφίου. ὃν ἄξιον τοῦτέστι τὸν ὠνητόν. Ἀξιοπιστία. ἢ πίστωσις. ἐξ ἀξιόπιστος αὐχὶ ὀκατάπλαστος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ περιττεία χρώμενος. ἀλλ' ὁπιστὸς καὶ δόκιμος. Ἀξιόχρεως. ἀξιόπιστος. πιθανός. ἰῶν δὲ ἀξιόπιστος σφόδρα. ὥστε μὴ δύνασθαι πιστεύειν, τούτῳ μόνῳ σωτηρίαν ἀθλιωτάτοις. Ἄξιος ὄνομα κύριον. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός. τοῦτο τῶν εἰς κακὸν ἀποκειμένων. σημαῖνον τοιοῦτόν τι. ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ κρατίνῳ. ὁ μὲν πρῶτον ἐμβάσας ὧν σχήματι τούτῳ. ἐπὶ τέρσι γὰρ ἔσεσθε κἀπὶ νου τεθνεώτος σὺν αἱρεθήσῃ. καὶ πάλιν. κἀπὶ μαλακὰ ἐρμαλέη περᾶσαι σὸ λοτες γὰρ σὺν αὐτῇ. καὶ σοφοκλῆς. γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος ὡς ἀνὴρ ῥᾴων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς ἀνὴρ. ὁ δὲ μοῦσος. ῥᾴων ἂν τις φυλάξαιτο τὸν ὀξύθυμον ἢ τὸν κρύπτοντα διάσιγὴν τὴν ὀργήν. καὶ ἄξιος τειχίσαι, ἐπὶ τῶν ἀτελοῦς καὶ τυχόντος παρόσον ἤθελε, οὐδενὸς ἀξίαν ὄβολὸν. ἀειτοφάνης. ἐὰν λάβῃ ὧν σῶν ἄξιόν τι καὶ τειχίσαι. ἀντὶ τοῦ τυχόν. καὶ ἄξιος οὐδὲ μόνου. ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. καὶ παροιμία. ἄξιος ὀβελίσκου. καὶ ἀπὸ ὀβελίσκου. παροιμία. ἐπὶ ὧν σφόδρα τιμίων. καὶ ἄξιος τοῦ παντός. Ἀξιοῦμαι γυναικί. Ἀξιουμένου. τυγχάνοντος ἀνδρὸς γάμου ἢ παρ' αὐτοῦ ἀξιουμένου. ἀξιοῦσι δὲ ἂν παρακαλοῦσι. καὶ ἐξαιρέσεως πολύβιοι. οἱ δὲ παλαιοὶ ἀξιοῦσι τὸ βασιλέα μὴ καλλύσαι τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτῷ δεδομένα. τοῦτέστιν ἀίδιον εἰρωνίαν καὶ ἀληθείαν. ὁ δὲ, ἐρμωλαΐδης οἱ τῆς ἔστι σολῆς, ἐφησυχρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις. πολλάκις ἔστι πεπραγέναι. Ἀξίοχος. αἰσχίνης ὧν σωκρατικὸς διάλογος ἐπιγέγραπται ἀξίοχος ἢ καλλιμή. Ἀξιόχρεως. ἐν ὧν μεγάλως λέγεται. καὶ οὐδὲ τέρως ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον βαρβαρον. ἀξιόχρεως δὲν, ἱκανός. ἐχέγγυος. ἀξιόπιστος. Ἀξιῶ. νόμισμα βαίνω. ἀειτοφάνης. ὃν ἀξιῶ ἐμαυτὸν ἰσχύειν μέγα ἀντὶ τοῦ χύ πολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικὴν. ἀξιῶσε.
Ἀξίωμα. βούλημα. τί λέγεται τὰ ξίωμα ἐφ' ὧν καλεῖς μὴ δηλωθῆναι τὴν παθητὴν ἔστι τάξιν. μὴ δὲ τὸ τοῦ πολλοῦ ἀξίωμα ἀντὶ μαζίαν. τοῦτέστι βούλημα. ὁ δὲ ἀρκεσίλαος ἐπὶ ἀξίωματικώτατος καὶ σωκρατικός. Ἀξίωμα. κίνησις ἀναβιβασμοῦ. εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Ἀξίωμα. βύστο ἐπιστημονικὸν ῥήματος ὀρθοῦ ἢ πολλαχοῦ ἔχει τὴν χρῆσιν. ἀξίωμα δέ ἐστιν ὅταν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ἢ πρόταγμα αὐθαίρετον ἀποφαντὸν ὂν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ καταφατικὸν. οἷον ἡμέρα

ζῆσι. δίων πειθανότεῖ. ὠμόμοιρα δὲ ἀξίωμα τὸ ἀφιλοσόφοις, ἀπὸ τὸ ἀξιοῦσθαι ἢ ἀθετεῖσθαι. ὁ δὲ λέγων ἡμέρα ἐστίν, ἀξιοῦ νόησιν τὸν μὴ ἀνεῖναι. οὐσιος μὲν ὁ μὴ μόνας, ἀληθὲς γὰρ τὸ πρόκειμένον ἀξίωμα. μὴ οὐσιος ἦ, ψεῦδος. διαφέρει δὲ ἀξίωμα ἐρώτημα· ἔστι γὰρ τὸ πρὸς διάνοιαν. ὁρικὸν. ἀρεστικὸν. σωθετικὸν. προσαγορευτικὸν. ἀξίωμα μὲν γάρ ἐστιν, ὃ λέγοντες ἀποφαινόμεθα ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος. ἐρώτημα δέ ἐστι, τοῦτο μὲν αὐτελὲς μὲν ὡς καὶ τὸ ἀξίωμα. αἰτιατικὸν δὲ ἀπορίσεως. οἷον ἆρα τὸ μόνας ἐστὶ. τοῦτο γὰρ πάλιν ἀληθὲς ἐστὶν οὐ τε ψεῦδος, ὥστε τὸ μὲν μόνας ἐστίν, ἀξίωμα. τὸ δὲ ἆρα τὸ μόνας, ἐρώτημα. σύνδεσμα δέ ἐστι, τοῦτο μὲν τὸ συμβολικὸν ὅταν ἔστιν ἀποφαίνεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. τὸ δὲ ὡτὶ μάτος. ναί, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκεῖν ἐν τῷδε τῷ πόλει δὲ λοιπὰ δὴ λέγεται ἀξιῶ μᾶλλον. οὕτω λέγει ἀεὶ στέλλης. ἐπὶ μὲν δεομένας ἀποδείξεως πρὸ μὲν ἐστὶ ἀποδείκτου ὡς ἔθος αὐτῷ. Ἀξιῶν. ἀντὶ τοῦ νομίζων. ὑπολαμβάνων. λυσίας καὶ πολλῶν. ἐπὶ δὲ τὸ ἀναιρῶν. λιμῶν. καὶ ἀντὶ τοῦ νομίζων. Ἀξιοῦσιν τιμωρὸν ἀνδρα σπλάγχνα ὄντα καὶ ἀξιοῦσιν μὴ δὲ τῆς μοίρας μετέχειν τῆς χώρας ἐπὶ πολίτου ἀποίκων. ἀπὸ τε δὲ ἀνδρα δίκης, καὶ ἀπὸ πλάστος σωφροσύνη. καὶ ἀξιοῦσι σώφρονος. καὶ ἢ τοῦ σωφρονοῦντος ἀπὸ σπλάγχνα. καὶ ἀξιοῦσι τοῦτο πειρᾶσθαι καὶ πάσχειν. ἀνθρώπους μὲν. σεμνὸν δέ ὅμως τὸ δὲ ἄθλον. ἀντὶ λιανοῦ φησιν ἀντὶ τοῦ τιμῆ. Ἀξιώτερος. ἀνώτερος. καὶ ἀξιωτέρας ὁμοίως ἀνωτέρας. οὐπώποτε φύσεις εἶδον ἀξιωτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἄξιον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίου. Ἀξιῶ. ἀντὶ τοῦ νομίζω. Ἄξονθυ. οὕτως ἐπάλεσαν ἀθλιαίοις τοῖς σώμασι μόνοις διὰ τὸ ἐπιγράφειν αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. ἢ σανίδες τέτραγωνοι τὸ σχῆμα. μέμνηται τῆς λέξεως δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ εἰσπράξεως. Ἄξονθυ δὲ καὶ νύμφης διαφέρει. Ἄξονα δὲ λέγει ὁ μηχανὸν τὰ μάξης. Ἄξοον τὸ ἄπλυτον. Ἄξω. ἐν ζῶθαι ἐπεῖσε. ἀπάξω δὲ τὸ πίσω ἄξω. Ἀξυλία. ἐν σθένια τῶν ξύλων. ἀξύλω δὲ ὕλη ἀπὸ πλυξύλω. Ἀξύμμετρον τοῦ πολὺ μέγον. ἀσύμμετρα δὲ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα μέρη ἀξύμμετρον ὃν αὐτῷ δύο τὰς βολάς. Ἀξιωτία. θανυσθένης. γ'. ἀνοίκε. Ἀξιῶ. ἀνοσιώνυμος. Ἀξύσαν. ἐξύσαν πολλοὶ σχύλευ λέγει ἀεισο. Φ'. ἀντὶ τοῦ ξυστῶν ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ξύνω. ἀλλὰ ἀεὶ ὂν ἐν τῷ ποιήσει καὶ ἡμπώδη. ἢ διαθεῖν ἢ ἀποθανώσιν τιθεῖσι.

Ἀοζήσω. διανοήσω ὑπερετήσω. συνεργήσω. Ἄοζοι. πλούσιοι. πολλὰ ξύλα ἔχοντες. ἢ γεωμέτροι. Ἀολλεῖ. ποιεῖ. συνάγει. ἐξαολλήσασα. ἀθροίσασα. ἐξαολληθῆναι, ἀθροισθῆναι. ὃ ἐξαολλισθῆναι δύρηται.

Ἄοπα. ἀντὶ τοῦ φῶν. ἀντὶ τοῦ ἀόρατα. ἐπὶ δὲ φθονῶν μὴ δόξαν δὲ ὁρᾶσθαι.

Ἄορ τὸ ξίφος. καὶ κλίνεται ἄορος. ἄορι. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ, ἐπὶ τοῦ στέρνων ἄορ ἀνασχομένη. Ἀόρατον. πεδαχῶς λέγεται. ἢ τὸ καθαπαξ ἀδύνατον ὁραθῆναι οἷον ὡς καὶ ἀστερόεις μεναπὴ αἰσθήσει. ἐπὶ δὲ φωνὴ ἀόρατος ἐπὶ ὀσμὴ καὶ γλυκὸ μοία. ἢ τὸ φύσις μὲν εἶναι ὁρατὸν μὴ ὁρώμενον δέ. ὁ πορ' ὅσι τὸ ἐν στέρνοσι. ὡς ὅδωρ ἀμφιδαφανές. φωτὸς μὲν πόνος. ἢ τὸ ἄλλο λεγόμενον ἀόρατον, ὡς φαύλως ὁρατὸν. τοιοῦτον δέ ἐστιν, ἢ τὸ διὰ πορροὴν λαμπρότητος φθαρτικὸν τοῦ φωτός. ἢ τὸ ἀμυδρότητα μὴ πρίουν εἰς τὴν αἴσθησιν. ἀντὶ λαμβανόμενον τῶν ἀοράτων ὄψις, οὐ τὰ μὴ πεφυκότα ὁρᾶσθαι. ἐστὶ γὰρ ὅτε μὴ ὁρᾶται, ὁ λόγος ἐστὶν ὁ μείνων διὰ ὀργάνων τὴν αἴσθησιν. οὐ μέντοι τε καὶ αἴσθησις. ἀλλὰ τὰ κατὰ στέρνων ὁρατὰ, καὶ αἴσθησίς ἐστιν ἀντιληπτικὴ. μείνῃ δὲ καὶ ἃ ἄλογα ταῖς ὄψεσιν ὅτι σκότος καθυπερβεβηκὸς μὴ πάσχειν τὸ ὁρατὸν. διὸ καὶ θεὶς ὑποφωλεοῦ κρεμεῖ. μή ποτε δὲ καὶ κατὰ στέρνων ἀόρατον φαντασία ἐστὶν ἡ μείνουσα καὶ οὐχ ὄψις. εἰ πεπαίμὴν αἰσθήσεις ἐν τοῖς πάσχουσι τὴν πρίσιν ἰσχύουσι μὴ πάσχουσαν δὲ ἐν τῷ σκότῳ ἀνενδεγόμενον ἐστι. διὸ κατ' ἔξιν μόνῳ θεωρεῖν. μὴ ἐν ἐργάσασθαι δὲ πῶς ἂν μείνοιεν. Ἀόργητος. ὁ μὴ ὀργιζόμενος. Ἀορες. αἰγωλαῖες. Ἀόρισος γῆ μὴ ἔχουσα ὅρους μὴ ὃ ἀποδεδομένη. ἢ δὲ ἀποδεδομένη ὅρους ἔχει. ἅτε δὴ σα μεμερισμένης ἕως ἔστι νέκατον τὸ λοιπὸν τῆς διανεμήσεως. Ἀόρισον. ὁ μὴ λιανωνάστροφον. Ἄορμος πέδα ἐν τῇ ἰνδικῇ. ἀρριανός. μέγα γάρ τι χεῖμα πέδας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἔστι. ἔστι δὲ λίμνη ὅτα κατελθομένη. ταύτῃ ἀλέξανδρος εἶλεν. ἢ ὧν κραιλεῖ ἄπρ' ἐχόμενον πέδα. Ἀορτή. λέγουσι οἱ πολλοὶ νῦν ἀβρότη. μανεδονικὴ δὲ ὁ σκόρδος ἐστὶ τὸ ὄνομα καὶ ἀορτὴ φλέψ ἡ μεγάλη. Ἀορτῆρ ὁ λῶρ ἢ τὰ σαμάθη. ἐπὶ ἀορτῆρεσιν. Ἀοσμητήρ. ὄρος θοὸς. ὁ ἀνάδοσις κλιμάκων ἐπὶ αὐλῆς μέσης ροδ. Ἀόρασις ἡ μέρασις. Ἀωρία. ἀπὸ ἀναίρεως. ἐπὶ τὰ δὲ ὄντα ἀναίρεως

ἄωρος

ἄωρα· τὰ ζῶντα τ᾽ καὶ ῥυγώμματα· ἐξ ἀέλιος· οἱ δὲ πρωϊνὰς ἡμέρας· ἀπὸ ἀωρίας· ἀπὸ ἕξεως τῶν βαρβάρων εἰς ἀωρίαν ζῆφον καὶ σκοτόμαιναν· σημαίνει δὲ τ᾽ σκοτίαν· ἐξ ἀιλιανὸς, ἐπεὶ δὲ ἀωρία ὠὸμ, ἐστὶ τ᾽ φόνου ὑπεύθυνος· ἐξ ἀωρίας τ᾽ νυκτ᾽· Ἀωρόλφος ὁ ἀπὸ τ᾽ ὥρας ἐστ᾽ ἡλικίαν λαμπρὸν· ἐξ Φαλαρικῶν· τὸ δὲ τῶ ἐξ ὠμοπέρων· ὁ παρ᾽ ἡλικίαν γηράσας· Ἄωρον· ἀπρεπὲς· ἀχαρὲς· ἄκαιρον· σὺν οἷς δὲ ἀνοίκειον· ἐξ ἀσύμφορον· ἐξ ἄωρος ὁ ὠμὸς ὁ ἀπὸ παντὸς· καὶ ἀωρότερον· Ἀωρῶ τὸ λέγω· Ἀωρ. τὸ σημέρατα· ὁρῶ· ὁρῶ· ὥρηκα· ὥρημαι· ὥρεσμαι· ὥρετο καὶ ἄωρτο· Ἀωτεμεῖν· ὑφαίνειν· Ἄωτον· ἄνθος· κόσμος· ἐφάνος· πολυβόλαιον ἐξ ἁπαλῶν εἰῶν· ἐξ ἀώτου κόδυτικὴ· ἄωτον δὲ ἀπεῖον, τὸ μὴ ἔχον ὦτα· καὶ ῥῆμα ἀωδῶ ὃ ἀπανθίζω· Ἀπαγγλωσσῆ· ἀωῦσαι μὴ γνοῖς· ἢ ἄπαγε ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ· οὔτω δημοσθένης· καὶ ὠδοιμία· ἄπαγε ξένον σὺν χειμῶνι· ἐστὶ τ᾽ ὀχληρόν·

Ἀπαίμεις ἐς τὰς λοιμίας ὠδοιμία ἐστὶ τ᾽ μὴ ἐσφοδρύνομαι ἀλλ᾽ ἀέξα· φασὶ δὲ ὅτι φιλόξενος ὁ διονυσόφανος, διονυσίῳ τῷ τυραννοσωσιλῶ· ἐλθὼν δέ αὐτὸ ποιήσας ἀναγνώσοντος, ἀπεκρύψ· ἐφ᾽ οἷς ὀργισθεὶς, σὺν ἐλάσειν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας· εἶτα πάλιν μετεκλέσατο αὐτὸν ἐλπίζων ἐπαινέσαι αὐτὸ τῷ ποιήματι· ὁ δὲ μὴ θέλων ἐπαινεῖν, ἔλεγε τὸ πονεῖ μοι· Ἀπεμόθον δηλονότι ὠδοιμία· ἐστὶ τ᾽ ὀχληρὸν ἐξ ἀπαίδευτον· ἐξ ἀπαιδεύσιας σὺν ὀχλοῦντων·

Ἀπάγειν· ἢ μὴ πῶς μ᾽ ἀπαγείσας· Ἀπάγειν· ἐφ᾽ ἡγεῖσθαι· ἡγεμόνεύειν· διηγεῖσθαι· τοῦτον ἕκαστον, ἐστὶ τ᾽ ἑτέρως κατηγορεῖν λέγεται· ἀλλ᾽ αὐ μὴν πρὸς δίαιτητὴν ἢ δίκασίαν ἢ μὴν, κελεῖται διηγεῖσθαι· καὶ ἀπάγοντες, ἀπωθοῦντες· ἀπελαύνοντες· τὸν ἀνδρα ἀπάγοντες· Ἀπαγορεύω· ἀποῤῥῆσιν· ἀρνεῖται· ἀπαγορεύουσι τῷ φιλίππῳ· καὶ τὸν δῆμον ἀπαγορεύουσιν· καὶ αὖθις· ἀναίσιος· πρὸς τὸ ἀφανὲς ἐξ ἀόριστον· ἢ χώρας σὺν πεσόντες, πρὸς βιαίους ἐ πρὸς τὴν λείαν ἀπαγορεύοντες· καὶ ἀπαγορεύσ ἀντιστατικῆσίμων πέτρων· ἀπαγορεύειν ἀντὶ τοῦ κεκμηκέναι, καὶ ἀδυνάτως ἔχειν· ἀπαγορεύων τοῖς ἄρχουσι διαρρήδην τὴν φιλαργυρείας ἀπέχεσθαι· Ἀπαγορεύω δοτικῆ· ἐγὼ μὴν ἀπαγορεύω τῷ νόμῳ· ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τοῖς γυναιξὶν· ἀντιστατικῶς δέ, ἀπηγόρευσας ἡμᾶς τὴν ἀπωλείας· ἐξ ἀπαγορεύσ σίμων πέρξ ὁ ῥοπὴ πείσηται χ·

Ἀπάγειν· ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀπαιτεῖν· ἀντιστατικῶς· καὶ ἀπαγωγὰς· ἀντιστατικῶς· Ἀπαγωγὰς· αἰχμαλωσίας· ἀδωρατίας· ἐξ ἀπαγωγὴ· μίμησις ἐπράφος διδόμενα τῷ ἄρχοντι, περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα· σὺν ἕξ ὧν ὁ λυκίνιος κῆ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος· τοῦτ᾽ οὖν ἀπαγωγὴ, δίκης ἄδικος εἴδος· ὠνόμασε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν· ἀπὸ ἡγεῖσθαι· ἀπὸ ἡγεμονεύειν· ἐπὶ οἰκειοπραγίᾳ πρὸς τὸ σὺν δεῖν· Ἀπαχολούσαι· πιέξαι· ἀρχονῶδες καὶ λιμαρχονῶδες· Ἀπαθὲς· ἀπαρέσκ· καὶ ἀπαθὲς· οὐσυνάδον· ἀπαρέσκον· ἕως ἀπολαύσας ἀπὸ τοῦ μεταθεῖν ὡς ἀπαθοῦσας τῆς ῥωμαίων μεγαλόφρονος· ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος οὔσας· καὶ σοὶ χορὸς δὲ ὃν ἀπαθὲς ἀῦ τ᾽· Ἀπαθέσατε· ἐκ τοῦ παθητοῦ· ἀμενηνὰ εἶεν καὶ ἀνεκτικὴν ἔχον ἰδιωτῶν· καὶ ἀθέρμαντον· ὁρῶμεν πρὸς πάντας ἀνάρμοστον· ὡς τεκολακεῖσθαι παθητὸς προσηνεστέραν εἶναι τὴν ὁμιλίαν· προσηνῆ καὶ ἀνδέσιμον πᾶσι· μὴ δὲ ἐμφάσιν ποτὲ ὀργῆς παρεσχεῖν· ἀστοργότατον δὲ φημότατον ἀφοσιοῦ· Ἀπαθῆ· ἀλυπον· ὁ δὲ ἀντιφῶν, ἀπαθῆ πληθωτικῶς, ἀφ᾽ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα παθητ· καὶ ἀπαθὴς· ἀπαθῆ φασὶν εἶναι τὸν σοφὸν διὰ τὸ ἀνέμπλεων εἶναι· εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἀπαθῆ, τὸν φαῦλον· σὺν ἴσως λεγόμενον δὲ σὺν λῆρῶ καὶ ἀτέγνητον· καὶ ἀπαθὴς, ὁ μὴ φέρεσθαι πάνυ εἰλικρινῶς· οἱ δέ, πάνυ πανταχῶς φασὶν ἀπαθεῖς ἐμφανεῖ· ἐξ ἀπαθοῦς τὸ ὑγιαίνειν σὺν δεῖ τεθνάναι μᾶλλον ἢ σὺν ζῆν· Ἀπαιροφυσίων λέγων σὺν δεικνύναι· οἱ ουεὶ καινοὺς· καινοποιήτους· ἀπειροφανῆς· ῥήματά τε νομιζόμενα ἐξ παίγνια ἐστὶ δηλοῦν ἀπὸ τῶν ἀπαιροφυσίων· καὶ ὧν δηλονότι νηπαβαλμάτων· λέγει γὰρ δὰ μὲν τὰ ἀπαιροφυσίων, καινῶς εἰργασμένα· ἐξ οἷον σὺν πυρός· διὰ δὲ τὰ δηλονότι νηπαβαλμάτων, οἷον νεωστὶ πεπλασμένα· διαθέσιν ἔχοντα· κίνναβος δὲ τὸ εἰδωλον πρὸς οὓς πλάσαι ἐξ οἱ ζωγράφοι βλέποντες, διατίθενται· πλάττοντες· ἐξ γράφοντες κέχρῶνται πολλάκις· Ἀπάκτου· σοφοκλῆς· ἀλλ᾽ ὡς ἔγχος τὸν παῖδα τὸν δ᾽ ἄρ δέχου καὶ δῶμ᾽ ἀπάκτου πάλιν· Ἀπαλαμνος· ἄπειρος· Ἀπαλλάξας· ἀντὶ τοῦ πείσας δηλονότι παραπίνος καὶ δημοσθένης· ἐξ ἄλλοι ἀπαλλάξαι· καὶ ἀπαλλάξωμεν ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν· ἐξ ξενοφῶν· τ᾽ ἀῦων σιδώνα ἔγ. πειρατὰ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυλακῶσαι· ἐδεῖτο

δὲ τὸ πλῆθος, πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀρμενίας ἀπαλλαχθῆναι τὸ μὴ ὡς οὐ πρὸς τὰ αὐτὰ ἀποχρῶντα τοῖς νέοις εἶναι τὸν χρόνον ὧν ἐνδημοῦσιν. Ἀπαλλάξειν· μεταβιβάσειν· ἀποφάνας· πῶς καλῶς αὐτὸν ἀπαλλάξειν αὖ, μετέρχειν· Εἰ ἀπαλλαξείοντες, βουλομένους ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι. Ἀπαλγήσαντας παραθεωρήσαντας ἀλγεῖν· ὡς περὶ τὸ ἀπολοφυρόμενοι. Ἀπαλγοῦντες· δυσχεραίνοντες· πολύβιος· οἱ δὲ ἀπαρνοῦνται πυθανόμενοι τὴν τῶν λῶν εἰ φόδον εἰσφοράς· ἢ μὴ, ἀπαλγοῦντας ταῖς ἐλπίσι· ἢ δὲ ἡθυμοκοῦντες, εἴ τινα παρέσεσιν ἐστὶν τὴν τιμὴν· Εἰ αὖθις· ἀπαλγοῦσι δὲ αὐτοὺς τὸ πλοῦτος ἐπιτρέπουσιν. Ἀπαλέξασθαι αὐτὰ ξασθαι· σοφοκλῆς· χεὶ μεῖς δὲν ἀθυμοῦμεν πρὸς ἐμοῦ τὰ παλέξασθαι σοὶ χρεὶ σὰν αξ· ἢ ἀπαλεξῆσαι κωλύσαι· Εἰ ἀπαλέξοντες ὁμοίως. Ἀπάλμις· δεσποτέμπεις. Ἀπαληθάψη τὰ ληθοῦ βάρεσιν· ἢ ἀπαληθάω τὸ τὴν ἀλήθειαν συφαίνω· ὃ ἢ χρόνω ὕστερον ἐφανερώθη πάντα συκαλύπτοντι· Εἰ ἀπαληθάοντι, βούλου τὸ δόλον ἀναφαίνεται. Ἀπαλθήσεσθαι· θεραπευθήσεσθαι· Ἀπαλοιθορμολουσίαις· ἀρρωστίαις μαθαπαλουσίαις. Ἐπὶ τῆ ὑπερβυφῆς καὶ ἀρρώστητος διαρρεόντων. Ἀπαλώτερος τρύχου· ὕσιν ἐν ὃ τρύχος. Ἀπαμβλυώψ· συκαθαίρεσι σιόβιος· Εἰ ἀλλοιώσεως· Ἀπάμφαπόλις. Ἀπαμείρει· ἀπτερεῖ· Ἀπαμωεῖ· ἀπρεπῆ. Ἀπαμφιέσαντες· ἐνδύσαντες· Εἰ ἀπαμφιεῖ, ἀπηκελύφη μισουμένω· ἀπαμφιεῖ δὲ ὅπερ ἐπλασεν τὸ τὸ μου Εἰ λανθανόμην βλεπόμενον, ἢ μέθηκε τέ· Εἰ ἀπαμφισιῶν, ἀπηκελύπων. Ἀπαν· οἱ μὲν ἰόντες συτέλλουσι καὶ ὁ ποιητής· ἢ δὲ ἀπαν ἐπλάθη κεδίον· οἱ δὲ ἀπὶ νοὶ, συτείνασι τὴν ὑστέραν· Εἰ τὸ ἀπαν ὁμοίως Εἰ ἄπαν Εἰ τὰ διαῦλα.

Ἀπανάλωσις· ἀπὶ νία· μετάλωσις.

Ἀπαναίνομαι· ἀρνοῦμαι. Ἀπανθήσαντα· ξηρανθέντα· μεμνησεῖσθαι τὴν ἐμὴν ἢ τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μύρωμασιν ἀγαθοῖς· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πλεῖστον χρόνον· τὰ δ' ἄλλα ἄπανθήσαντα ἀπὸ τὰ πέπαθ· ἀέλιος Φησίν· ἀπανθῶ γὰρ τὸ ἀπόλλυμι· Εἰ σὺν μὲν οὖν τοῖς ἀπανθήσασιν· ἀπανθίζω δὲ τὸ ἄνθος συλλέγω. Ἀπανθῶμοια· Εἰ ῥοδόμις κάλλη· σημαίνει δὲ ὅτι τοῖς τύχοις ὁμοίως ἔσπερ πώνασιν οἱ θυητοί· ζήτει πόθεν ῥοδόμις, ἐν τῶν ῥοδόμις ἀνάθημα· Ἀπανθρακίζομεν· αὐτὶ τὸ ἀνθρακας ἐσθίομεν· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύων· ὃ περὶ ὃ πῶν τ' ἐσθίουσιν· ἢ ὃ πᾶς ἐσθίομεν· ἢ ἀνθρακαζω περὶ ῥῶμεν· Ἀπανί· ἀνανί· ὃ μήτις μὴ ἀνὸν πρᾶν, τὸ τὸ ἀπανί λείπεται· Ἀπανθρακίβρεμοι· πολιορκημένοις· ἐπὶ τὸ ἀναγκαίου ὁ λόγος· οἱ γὰρ πολιορκούμενοι, πολλάκις καὶ ὧν οὐδεὶς ἄπον).

Ἀπανθῶ καὶ σπανθῶ· λέγουσιν ἔνιοι πέρως, τὸ παραλήγεσθαι εἴς τινα τόπον· Εἰ ἀπαντήσαντες, γλυκάνθρωποι· αἰλιανός· ἀνέστα ὑρωτο δὲ ὁ πολιορκῶν· καὶ δὲ δὲ τὸ οἱ τὸ τὸ χειμῶνος τὸ μὴ νεῖ ὥραν ὑπαντήσαντος, τὸ τέλος ὥρεμήσαι. Εἰ ἀπαντῶσιν, αὐτὶ τὸ παραγίνονται· ἀμφὶ δὲ πόδι ὄρθριον εἰς δύο τὸ δεσποτῶν οἴκους ἀπαντῶσι· Εἰ ἀπαντωμῶ, αὐτὶ τὸ συμβαινόντων· γιγνομένων· ἀμὲν, ἀλλὰ δι' ἀπαντωμένων, οὐδὲν ἧσσον ἐν τῷ πρὸς τὸ καλύμμα τὸ ῥωμαῖ· Ἀπαντα τὸ λμης πολέα καὶ ἀναισχυντίας· ἐπὶ τὸ ἰδαμῶν καὶ αἰδῶν.

Ἀπανθῶ ἐπὶ δικαστηρίου· ἀπανθῶ ἐπὶ τὸ ὁδοῦ. Ἀπαξ· ἐπειδή ἢ ἅπαξ σὺν τὸ φθείρας αὐτοὺς συπεπωκέναι ἔμαθεν, ἀφικνεῖται πρὸς αὐτοὺς· καὶ ὡσπερ· ἅπαξ δικάσαντες εἰσέρχεσθαι, αὐτὶ τὸ δὶς ἅπαξ ὅλας· ὅλως χερῶς.

Ἀπαξάπανθ' ἁπὶ μιμνῆσκεως μεγάλας· καὶ ἐπιμήματα ἅπαξάπανθ' ἁπόλλυμι τὸν ὀφειλόμενος. τὸν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς βουλῆς δίκην παρανομίας ὀφλεῖσι· Εἰ ἅπαξάπαντες αὐτὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες· τὸ γὰρ ἅπαξάπαντες, ἐπὶ τὸ ἐπὶ σεως λαμβάνει· ὁ ἡναῖος ἐμε μεσσῶ καὶ ἀναιρεῖ ὅτι ἅπαξάπαντες μὴ ἐσωσαν· ἅπαξάπαντ' ἐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἅπαξ προσκείμενον· ὡς ἅπαξ ἁπλῶς, αὐτὶ τὸ καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν.

Ἀπαξελλήνισεν ὁ θεὸς αὐτὶ τὸ ἀπφαντικῶς· ἢ παμπτελῶς· τὸ ἅπαξ ἐλλήνισεν ὁ θεὸς, ἀντὶ τὸ ἐπὶ θμῶ· ἀλλ' ἐπὶ τὸ πάντως ἐσομένου· καὶ παροιμία· ἅπαξ πυρρὸς Εἰ δὶς μέλας· ἐπὶ τὸ δὲ νῦν ὄντων.

Ἀπαξάλωπεξ εἰς παῖγνιον· ὁμοίατη, ἀντὶ τὸ αὖθις ἀλώπεξ· λείπει τὸ εἰς παῖγνιον.

Ἀπαξιῶν· ἀνάξιον ἡγούμενος· ἀπαστιανός· ὁ δὲ δῆμος τ' μαίριον μετιόντα τὴν ὑπατείαν, ἀπεχειροτόνησεν· ἀντὶ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν· ἀλλὰ τὸ φρόνημα δεδιὼς αὐτό· Ἀπαξίωσιν· πολύβιος· ὁ δὲ φίλιππος ἐδυσχέρανεν ἐπὶ τῇ τῶν κοινῶν ἀπαξιώσει· τοῦ τε μὴ καταφρονήσει.

Ἀπάξω

Ἀπάξω. ἐπὶ εἶδον ἄξω. Ἀπαπαί. συμπαθητικὸν ἐπιφώνημα. ἐφ' οἷς ὁ Ἡρακλέους, ἀνδρὸς ἡρώων. καὶ τοῦτο ἐπιφθέγξατο. Ἀπαράβλητος ἀσύγκριτος. ἀνόμοιος. Ἀπαραπέλτως. ἀνελλιπῶς πολύβιος. καὶ παντοχόθεν ἀπαραπέλτως ἐθροίζοντο. Ἀπαράδισα. ἀπλανῆ. Ἀπαραλλήβι. αὐτόματοι. θουκυδίδης. ὧν αὐτονόμων θρανιῶν ἀπαράλληβι ἐφαίνετο ἡ πολυθούν. Ἀπαράκτητος. ἀσύγκριτος ἀνόμοιος. Ἀπαρέξιον ἀπροσπάσιον. ἀπροχώρησιν. ὡς εἰ τούτους ἀπαρέξι ἐπὶ λόφου, καὶ γλοιῷ τ' ἄερος ἐγίνετο, θᾶττον κατέρχεται μῦθος τοὺς ἐνθάδε πείθω. Ἀπαραπλοΐκλον. ἄπλαστον. Ἀπαραπλητος. ἀπὶ τὸ δασὺ καὶ ἀπηθμοσμένας ῥίζας. ἐξ ἐτῶν ἄλουτος. Ἀπαρμάτων ὠείων καὶ ἀωτέρων. Φησὶν ὁ θεολόγος ἐνθάδε, χθὲς τὴν λαμπρὰν ἀπὶ τὰ ἐναγισμάτων. ἀπὶ εἰς τοὺς ἄφους ἔβαλλον. τὸ δὲ καὶ ἀώτερον ἀντὶ ἀγναπαιότερον. Ἀπαραπίτητος. ἀσυγχώρητος. πάντας δὲ τοὺς πορευτυχόντας, ἀπαραπίτητος ἀπέκτεινον διὰ τὴν ὀργήν. Ἀπαριθμησόμυος. ἀπὸ δώσων. καὶ καταβαλοῦμυος. ὁ δὲ ἑτης ἀφ' ἑνὸς ὡς ἀπαριθμησόμυος τί τ' ἐνιαυσίων χρημάτων πρὸς τὸν στρατηγὸν τ' ῥωμαίων. καὶ ἀπαριθμῶν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πληρῶν. ἀπάριθμον ἰσοπράτης. καὶ ἀπαριθμῶσι αἰτιατικῆ. Ἀπαρνος ὁ ἀρνοῦμυος καθόλου. καὶ ἀπαρνᾶσθαι. αἰτιατικῆ. Ἀπαρόντα. ἀπὸ χωρήσοντα. οἱ δὲ παρχηδόνιοι πρεσβεύοντες ἀνέκειντο ἡμέραν ἀπαροῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκείαν. Ἀπάρσεως. ἀναχωρήσεως. τῆς δὲ ἀλόγου ζώης ἡ ἀπάρσεως ἢ φυγῆς τὸ πρὸς τὸν πεμόνα σὺν τῷ δήμῳ μῖσος αἴτιον ἦν. Ἀπαρτῆσαι τὸ πρᾶσαι. ἀπαρτῆσαι δὲ τὸ τελειῶσαι. Ἀπαρτὶ ἐπίρρημα ὀξύνεται ὡς ἀμογητί. παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλῆρες. ἡ ὁδὸς ἀπὸ τούτου εἰσὶ σταδιοι ὁ ἀπαρτὶ. καὶ φερεπερὰς ἐν περαπλάλοις. φερέσθω μοι ἀπαρτὶ δήπου πελαβεῖν. καὶ ἀεισοφανὴς πλούσιος. τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιῶ. Ἀπαρτίαν. ἀποσκευήν. τέλος ἀπαρτισμὸς. ἐπὶ ἀπαρτιζόντων, τὸ μήτε ὑποβραδύνειν μήτε ἐνδεῖν. ὅρος γάρ ἐστι λόγος καθ' ὃν ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντων ἐστὶ φέρων μόνος. καὶ ἀπαρτιλογία. ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς ἐπὶ λόγου. οὕτω λυσίας. ἡρόδοτος δὲ ζ'. λέγει δὲ καὶ ξέρξης πρὸς μύθιον τὸν λυδὸν. ἵνα μήτε ἑπτὰ ἐτῶν ὦσιν ὑμυελαίδες ἐπὶ ἀχιλαίδων. Ἀπαρυστέον ἀφαιρετέον ἀπὸ τοῦ ἀρύω. Ἀπάρχεσθαι. τοῖς ἀγύρταις ἀγύριον ἐμβάλλειν. ἐπὶ ἀπάρχου. ἀρχὴν βάλλει. ἢ ἀπαρχὰς πρὸς φέρει. καὶ ἀπαρχόμενα ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς ποιούμυον. εἰ μὴ δὲ ἐξ ὀλίγων ὀλίγας εἰ δὲ διδοίκασι πλείονα, καὶ πολλῶν δαίμονα ἀπαρχόμενα. Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἀμφίασαι. ἐπὶ τοῦ μηδὲ ποῦν ἄλλοκεκτημένου, ἢ ὅτου ἀπαμπίσχεται. Ἅπας ἐχίνος βαχύς. φασὶ ἐπὶ τῶν δυσπόλων καὶ δυσπόπων. Ἁπασπαείζειν. ἀεισοφανὴς ἐγκωμιαστής. ἀπασπαείζων ὡς πορεὺς περιπλωκαμαὶ μὴν ἀνδρὸς. ἀπασπαείων γὼ τέλωσι τιμέρου. Ἁπασία. ἀδοφία. νηστεία. παρὰ τὸ πάσασθαι. καὶ ἄπαστος ἄπευστος. οἷον ἄμυστος ἀμύστου. Ἀπατάλ. ἀνάλωτος. Ἀπατεῶνος. ψεύστου. Ἀπατηλὸς ἀπατητικός. Ἀπατήσει αἰτιατικῆ. ἀν παραλογίσεται. τηλεκλείδης Ἀπατουρία. ἑορτὴ δημοτελὴς. ἥτις δὲ παρὰ θλωαίοις ἐπὶ ἔτεις ἡμέρας. ἐν ἧ ἐφέφυντῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς σιβάλιν τὸν θρασιῶνα βασιλέως. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην δορπείαν. ἐπειδὴ φράτερες ὁ φίλας συνελθόντες ἀνωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρυσιν ἀπὸ τοῦ θύειν. ἔθυον δὲ διὰ φρατρίου καὶ ἀθλιᾶ. τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν ἀπὸ τοῦ κείρους ἐπὶ ἡβῶντας ἐπέταξεν εἰς ἡβῶντας φρατρίας. καὶ δι' ἣν αἰτίαν. πόλεμος ἦν ἀθλωαίοις πρὸς βοιωτοὺς πολεμικλαινῶν. ὁ δὲ χωλεῖον σὺν μελθρείοις. ξανθίος ἢ βοιωτὸς προσκαλέσας τὸν ἀθλωαίων βασιλέα θυμοίτην. οὐδὲ ξαμμένος, μέλανθος. ἐπιθυμῶν μεσσήνιος τὸν ἡγεμόνα ἀπὸ πυθικλυμένου τοῦ νικλέως, ὑπὲρ τῆς βασιλείας. μονομαχοῦντων δὲ ἐφάνη ὃν μελάνθως τὸν ὁπλισθέντα τὸ ξανθίου βαγῆν ἐνημμένος μέλαναν. ἐφ' ᾧ ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεκράφη. ὁ δὲ, παίσας ἀπέκτεινε φ' αὐτὸν. σὺν δὲ βουβυκτὲ ἑορτὴ ἀπαβύεια καὶ διονύσου μελαναίγιδος ἐδομήσαν. οἱ δὲ φασιν ὅτι τ' ποιῶν ὁμᾶς συνδρομῶν διαβᾶς τ' παίδων ἐπεραφασίων ὁμοπατρία λέπεσθαι τὴν ἑορτὴν. ὁ δὲ τρόπω λέγεται ἄλλον τινὰ ὁμοπατρίαν ἄποινον, ἴσως ὁμοπατρία ἀπατορία. καὶ ἀεισοφαγεῖν ἀλλαντᾶς ἐξαπαβύειον. Ἀπάγασμα. καὶ ἀπαγάζω ἀπαγὴ κλαμψις.

Ἀπαυδῶ· ἀπαγορεύω· ἀπολέγομαι· ἀλεισοφάνης· τούβις ἀπαυδῶ· ἠὲ αὖθις ἀπαυδῶ· ἠὲ ναῦθις τὸ δίτον μᾶλλ' ἀπαυδῶ· Ἀπαυθαδιάζοντ'· μεγαλοφρονοῦντας· Ἀπαυθαδίζω γλωκ· ἀπευθύζω δὲ τὸ ἀποβαίνω, αἰτιατικῇ· ὡς ὃ ἀπευθαδίσατο, τὸν τῶν σωφρόνων νόμον· Ἀπαυθημερεύειν· αὐθημερὸν ἐπαμύνεσθαι· ξενοφῶν· ἐπεὶ δὲ ἔδοξε τοῖς Ἕλλησι δεῖν ἐπιβαίνειν, ὥστε ἀπαυθημερεύειν τοῖς πράττουσι· Ἀπαυσὶ ἀκατασπάστως· Ἀπαυτοματισθεῖσα· οὐ πάφος αὐτῆς τελειωθεῖσα· Ἀπαυτομολῆσαι· ἀναχωρῆσαι· φεύξασθαι· ἔφερον δὲ καὶ φέτερα αὐτῶν στρατιῶται· οἱ μὲν ἀπροαίρετα ἀηδούθων· οἱ δὲ ἀπροαίρετα ἀπαυτομολήσειαν τοῖς πολεμίοις· Ἀπαφίσκω ἀπατῶ· Ἀπαυχενίζειν ἀφηνιᾶν· ἀτακτεῖν· ἢ τὸν αὐχένα σωρίζειν Ἀπαχθῆναι· ἀπεχθῶναι· ἀναιρεθῆναι· Ἀπαῖγειρουθέα· καὶ ἐπαίγειρον· ἢ ἀπὸ τῆς ἐσχάτων· αἴγειρος γὰρ ἐπαίνω ἔντα θεμέλου· ἀφῆς οἱ μὴ ἔχοντες τὸ τῶν ἐθεώρων· Ἀπαῖγιλιτος πέδης ἀπὸ ὑψηλῆς πέδας· Ἀπαίδυτοι· ἀνόητοι· ἀτάκτοι· καὶ ἀπαιδύτερος φιλωνίδου τὸ μελιτέως· ἔβος ὁ φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς· καὶ ὑώδης· κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ἀλεισοφάνης ὡς ἀπαίστου ἔχοντα· καὶ διὰ τὸν λαΐδος ἔρωτα, συνηθέως διάγοντα· κωμῳδεῖται δὲ ὡς οὐώδης σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ· οὓς νέαιρας εἶπε· τὸν δὲ λαΐδα πίρηλον· ἐπεὶ τοῦτ' ἐρασὰς ἐφαρμάκευσεν·

Ἀπαΐα· ἀλιτία· ἐλαφρότης χρόνου τοῦ συμπαλαιροῦντος ὃν παῖδα· ἢ ἀγνία· καὶ ἀπαιδος ὁμοίως τοῦ μὴ ἔχοντος παῖδα· Ἀπαιδρίβητοι· ἀγύμναστοι· ἀπαίδυτοι· Ἀπαιθριάζει· ἀντὶ τοῦ αὐδῇ ἂν ἀγειρόμενος· ὑπαιθριάζῃ· συννεφεῖ δὲ, συναγείρῃ· νέφη· ἀλεισοφάνης· τί δὸ ζλίσκριεῖ· ἀπαιθριάζει ἢ ἂς νεφέλας ἐξωμιφεῖ· Ἀπαινύμμον ἀφαιρούμμον· Ἀπαιόλημα· ἀπάτημα· Ἀπαιρούμμον· ἁρπάμμον· Ἀπαίρε, ὃ οἱ πολλοὶ ἄρον λέγουσιν· καὶ ἀπαίρειν ἀντὶ τοῦ ἀπαλγύνεσθαι· ἀλεισοφάνης· καὶ ἀπαίροντες μεθισταμμοι· Ἀπαίσιον ἀπρεπὲς βλαβέφημον· ἀσύμβολον ἀσυδὲ· δυσιώνισον· ἀνεφάνησαν ἢ τὰ αὐτὰ τοῦ φύλα τῶν βύρηκων οὓς ἔφασαν τῶν ἀπαισίων ἐκτῆρας εἶναι· Ἀπαισος· ὄνομα πόλεως· Ἀπαιτῆμαι αἰτιατικῇ· καὶ ἀπαιτητέα· ἐπαπαιτητέον ἀντὶ τοῦ δεῖ ἀπαιτεῖν· Ἀπαιτέωρ ἀπαιτ· φωκυλίδης· χρήσης καινοῦ ἔμμηναι ἀνδρὸς φῶτα· μήσ γαῖ ἰκάσεις δὲ ἀναιρ ἀπαιτέων· Ἀπέβη· ἀπέθανε· ἐπαπερίωμοίως· Ἀπέβλισεν· ἀφείλετο· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων· καὶ ἀπὸ τοῦ γάλα ἀπαμελγόμενον· ἀλεισοφάνης ὄρνισι· λωποδύτης παίφορπαλωμι, γλῶν ἀπολωπίπω· μέλλω τε βοᾶν· ὁδὲ ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου· Ἀπέβρεξεν ἀφύπνωσεν· Ἀπεγλύφ· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν· οὕτως ἀντιφῶν ἐπαθανυσίδης· Ἀπεγνωκὼς γλωκῆ· ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας· δημοσθένης· καὶ ἀπεγνωσαν τὸ ἐναντίον ὧν κατέγνωσαν·

Ἀπεδα· ἰσόπεδα· πλείθρ· ἐπαπέδιζον τ' ἀκροπόλιν· πολιήβαν ἦ ἐνναυλοχον τὸ πελαγήν Ἀπέδει· ἐνέλιπεν· ὁ δὲ φιλοπάμων ὁ αὐτὸς, μέτεδος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμων ἀπέδει πολλαπλασίων ἀδενος· τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου καινός· Ἀπεδειλία· ἀδεδιέναι· πλύβι· ὃ ἢ πορευτὸν μίαν ἔχων πύλην νηὶ παῖ ἦν καθήκουσαν· ἀντὶ τοῦ ἐνοιαν, τό τε ἀχὺ πέμενε τῇ ψυχῇ· ἀλλὰ πεδειλία καθαπροῖ πρόπαι τ' ἰωπέων· Ἀπέζεξεν· ἀντὶ τοῦ παρέδω ἐξενοφῶν·

Ἀπεθήδησε κατέφαγεν· Ἀπεθμηνήτης· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκότες· ἑρμιππος φορμοφόροις· Ἀπεδιήμαζεν· ἀτίμως ὕβριζεν· ἀζεφαύλιζε· καὶ καθόλου τοὺς μὴ ἡσυχίως βίους ἔθεσι τῶν ἰδίων βίων ἐπιμελομένους ἀπεδιήμαζεν· τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐνμέθαις καὶ νύβοις, ἐτίμα τῷ πλήθει· Ἀπέδου ἐβλωκή· Ἀπέδον τὸ ἰσόπεδον ὃ ὁ μαλθακὸς θουκυδίδης· οἱ δὲ ἀθλιαῖοι κατεβησαν εἰς χωρίον ἀπέδον καὶ ἐσπατο πεδλύσαντο βουλόμενοι σὺν τῷ οἰκείων λαβεῖν τι ἐδώδιμον· ἀνώμαλον ἢ ἰσόπεδον· Ἀπέδοξεν· ἀντὶ τοῦ πῶς ἀνέδοξεν· Ἀπέδοσθε· ἀπεμπλήσατε· ἐπαπέδοδε, σὺν δὲ δωκε· παρέδωκεν· Ἀπέδραν· ἐπὶ τὸ πρῶτ πρόσωπον ἀπέδραν· ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν· δοῦρος κατέδραν· φερεκράτης ἐπῶ· μὴ ἀνδρὸς θεμελιῶσιν· εἶτα πέδρα μόνος· Ἀπέθανεν· ἀπὸ τοῦ λεθεν ὅθεν ἦν· καὶ ὄθεν ἐμ ὧν ἀποθανεῖν· Ἀπέθεισεν ἀπέπεσεν· ἀπὸ τοῦ πεφαλὴν· σὺν κεφαλὴν ἄλλαρος ἀπέθεισεν ἄλλατε παύτας ἔρραισε· ἐπὶ φθονερῶ ἐκπεσὼν ῥοιζεμμένῳ· ἐπαπέθεισε τὸ αὐτὸ Ἀπεκάθητο· ἐπικαθέζετο· ὁ δὲ σικυῶν ἀπεκάθητο πρὸς τινα ἁμιλλητὴν θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν· Ἀπεκλείσθη ἀντὶ τοῦ ἀνεκλείσθη·

μετεπέμπετο ξενοφῶν. Ἀπεκαρτέρησεν· ἐαυτὸν διεχρήσατο· ὁ ἥλιος ἐλθὼν εἰς μεσημβρίαν, ἀπεκαρτέρησεν· ἵνα μὴ λύσῃ τοὺς νόμους ὃς ἔθηκεν. Ἀπεκαύθησαν· πολλοὶ δὲ τῶν πρώτων ἀπεκαύθησαν χεῖρας καὶ πόδας. Ἀπεκάμοντο· σπάνια. Ἀπέκειντο· τὰ μιλίωρα· αἱ δὲ βαλλευοι τῶν φοινίκων οἱ ἄρσενες ἐν βίς ἔλλησιν ὄζιν ἰδεῖν τοῖς ἱκέτοις ἀπέκειντο, αἱ δὲ βῖς διατόπους ἀπωκεῖμθαι, ἦσαν δὲ πολὺ λευκοί. Ἀπέκνισε· ξύλον ἀπέκοψεν. Ἀπενομίσθη· ἀπανέχθη. Ἀπενήμασεν· ἐν ζωγράμματι· βρόχον τεθεῖσι ἀλύρας ἀπενήμασε χορδάς. Ἀπενήνεσαν αὐτὸ τὸ ἀνερλήθησαν· ξενοφῶν. Ἀπενορύφη· πολφανῶς ἔλεγεν· κρόδδος· ἀρχὸς φέρνης οὐσάστεος σαρδίων ὑπῆρχος ἀπενορύφουσοφισδε· εἰμὴ διδοῦσι βασιλῆδες ἀρείω ἀθλαίοι γίνεται καὶ ὕδωρ· ὁδὲ σύμμαχην ὁρισωνεῖσθε· εἰδὲ μὴ διδοῦσιν ἀπαλλάσεσθαι αὐτοὺς ἐκέλευον. Ἀπερέγνιξε· τῆς κόρας ἀπεχώρησεν, ἀπένοψεν· ὁδὲ, ῥοπάλω γυρὸν ἀπερέγνιξε ροοὶς κέρασι. Ἀπεπείθη· ἀφωρίσθη. Ἀπεπήπου· ἀπτερίσου· ἐν ζωγράμματι· οὐδὲ νομίζει μυσὸς ἀπεπήπου σκυτρίχος ἀπαλαίω. Ἀπεπλήκασι· καὶ ἀπεκτόνασι· μισοῦσι μὴν ὧ ποθ' ὑθλασωμα· ἀπεπλήκασι δέ. Ἀπέπλε· αὐτὸ τὸ ἀπέπλαυεν. Ἀπεπλέκητσεν ὁ ἥλιος ἀμμος, αὐτὸ τὸ ἀπεσκίρτησεν. Ἀπεπλαύνομαι γλυκὺ· αἰτιατικῶν δέ· ὡς οἱ τὸ ἀκέφαρτον καὶ ὑλικὸν πνεῦμα τῶν ψυχῶν ἀπεπλεύσαντες. Ἀπέπλαυσε· καὶ ποθ' ἀπέπλαυσεν. Ἀπεπλαίος παρὰ μανεσθόσιν ὁ δεινὸς μβρεσμιώ. Ἀπέπλεθρον· πολλῶ, ἀμέτρητον. Ἀπεπλέθερος· ὁ ἐλεύθερωθείς. Ἀπεπλεκλεγμένος· ἀπὸ φάλαγγος. Ἀπεπλῆς· πολυφώνιος· θέσει δὲ, ἐφέσιος ζωγράφος· μεθητὴς πανφίλου τοῦ ἀμφιπολίτου· πότερον δὲ ἐφόρεσε τὸ ἐφεσίου, ὑὸς πυθίου ἀδελφοῦ κτησιόχου· καὶ αὐτὸ τὸ ζωγράφου. Ἀπέπλεθ· αὐτὸ τὸ ἐπανέπλεθ· θουκυδίδης· δημοσθένης δὲ, αὐτὸ τὸ ἀπορᾶναι.

Ἀπελλιῶν· ὁ τὸ ἀπελλικῶνος τὸ πρὸς ἑσπέραν τοῦ λεγομένου ὄρους βιβλιοθήκη· σημαίνει ἢ ὄνομα κύριον. Ἀπελεύθερος ἀεὶ δὲ διφθόγγου· ἀπέλπτον ἂν ἀπέλφτον ὡς δ' ἐλευθερος σημαίνων, διὰ τοῦ ι· μεγίστην δὲ τὴν βαρβάροις, δικαιοσύνης ἀπελευθερίαν· ἀπέλφτον δὲ ἂν ἀπέλπτον, διὰ διφθόγγου ὡς πρωχμόν. Ἀπελογίζεσθαι· ὁ δὲ, εἰσελθὼν ἀπελογίζεσθαι ἀπὸ δὲ ἀσεφῶς εἰκὸς φιλιππον. Ἀπελοῦ· ἀλή διὰ τὸ μὴ πελαλῆσθαι. Ἀπελωλῆσθαι· ἀπὸ δὲ ἀπελωβήθη· ἐφύβρισαι· ἐρρασαι· ἢ οὕτως· ἐνυβρίσθη· ἐκ λωβητὸς γέγονε· σοφοκλῆς· μανίᾳ γὰρ ἀλοὺς ἡμῖν οὐκεινος νύκτερος αἰσα ἀπελωβήθη. Ἀπελυμαίνοντο· ἀπεκαθαίροντο. Ἀπέλυσεν· ἐλυσῴσατο· πολύβιος· ἐκ τὸν κραναὸν εἶδεν ἀπέλυσε τῆς ἐπιφανείας.

Ἀπεμορξάμην· ἀπεψησάμην· ἐδάκρυσα· ὡς τεγὼ μὴν κλέπτα καὶ πεμορξάμην, ἰδὼν ἀνδρα πρεσβύτην παῦρος τοξότης οἰμώμενον δέπας τὸ παρακολουθοῦντος· παρέπεμψε δὲ τῆς δάκρυσιν, ἀπομάττεσθαι· ἢ ἀπεμόρξατο, ἴσως δὲ ἐμάξατο· ἐξωμοιώσατο δὲ ἐνεγκεῖν ἄρτι νόμης ἀπεμόρξατο· τὸ δὲ, καὶ τίχος βουφάλης εἰς ποίλιν ἀπατὸν ἵκετο λέων· καὶ ἀπεμόρξατο, ἀπεβάλετο· ἀπεσμήξατο Ἀπεμπολᾶ· πόσας· ἢ μισθὸ ἀπαίτησις πράσεις· καὶ ἐμπορία· ἐκ ἀπεμπολήσας πεπρακώς· ἀποπτησάμενος· Ἀπεμυθήσω· αὐτὸ τὸ ἀπελογήσω· ῥάτης· Ἀπεμφαίνει ἀπέοικεν· Ἀπεναντίας γλυκὺ· Ἀπενεγκάμην· πτησάμην· Ἀπενιαυτῆσαι· ἐν ἰαυδῷ φυγεῖν τὴν πεῖδα ζωγράφου ἀδικήμασιν· ἀπολλώνιον φασὶ τὸν τυανέα ἀπενιαυτῆσαι εἰς τὸ σκυθῶν ἔθνος διαμαρτίας ἐρωτικῆς χρησάμενον· καὶ αὖθις· πρὸς κραναλέους ἀπενιαυτίσαντα ὡς νόμος ἔξω καὶ καθαρεύοντα, ἐπανελθεῖν εἰς ἀθήνας. Ἀπέννυτο ὄρη. Ἀπεξεσμένον· καὶ ῥιβωμένον. Ἀπεπώσατο, ἀπεπτύσατο· καὶ ἀπεωσμένον ἐκ ἀπωσμένον ὁμοίως· ἀπέωσο δὲ, ἐπρεσβεύθη. Ἀπέπωδε· καὶ ἀπεπώδειν· ἐπεφάδειν δὲ πεπεταιμένα τὰ ῥ. Ἀπεπίστευον ἤλπιζον· οἱ δὲ ῥωμαῖοι πρὸς θυσίαλφάβητου πῶς εἶχον πρὸς ἐνέδρας· ἐν ᾗ τοῖς ζωπυρίοις καὶ φιλοῖς ἀπεπίστευον. Ἀπεπλίξατο· αὐτὸ τὸ ἀλχερῶς καὶ μισθαρασώνης ἀπεσείσατο ἐκ ἀπέφυτε· πλίξῃ τὸ τὸ βῆμα· καὶ πλίνθματα ἐκ πανδήματα· ὅθεν καὶ τὸ πολυβάδην, ἀμφιπλίξπαρὰ σοφοκλεῖ ἐν ζιπολέμῳ· ἀεισοφανὴς ἀχαρνεῦσιν· οὐκ ἀπέλαφρεῖ ἀπεπλίξατο ἐκ ὅ μηρος· αἰὲ δ' ὃ μὴ ἔχον δὲ πλίσσοντο πόδεσιν· ἔλεγον δὲ πλίξαι τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χειρὸς εἰς τὸν λιμαρὸν δάκτυλον διάστημα· ἐκ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀσμῶν. Ἀπεπόνησ· τὸ πόνου ἔλαιον· ἀλ

λοῦ τε οἱ Ῥωμαῖοι ἀπεπόνουν ἐρεθοδιφῶντες ἐκ τοῦ χθόνιος, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβάλλουσιν ἀμφὶ τὸ Φρούριον τὸ χλωμάρεων. Ἀπεσυδάρισεν ἀεισοφάνης· μόθωνα πόδι ἐνήνυσα· ἀντὶ τοῦ ἀπέπαρδον. μόθων δὲ εἶδος ὀρχήστεως φορτικῆς· πόδι ἐνήνυσα οὖν ἠρέσθαι ἀορχησάμην. Ἀπορρώπισεν· ἀπεφίμωσεν· ἀπεσόμισεν. Ἀπέρατον· ἄπειρον· μέγα· οὐ πόρρω σημαίνει· οἱ δὲ μὴ τὸ νῦν μέλλοντες, ἀμαρτάνουσιν· ἀεισοφάνης νεφέλαις· τὸ μέγα τοῦ νυνί. ὅσον ἀπέρατον· καὶ αὖθις ὁ δὲ χοιρόκης τὴν ἀπέρατον κακλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς ἐθέλυσεν. Ἀπορίασάμενος· ἀντὶ τοῦ δόξαν ἔχων εἰρήσασθαι· οὕτως ἰσάριος ἀνὴρ πρὸς δόκιμον λόγον· καὶ ἀπορίασασθαι, ἀντὶ τοῦ δόκιμον πληρῶσαι· ἀρισοφάνης. Ἄπορες· ἀντὶ τοῦ φθείρου· πορεύου μὴ φθορᾶς ἀεισοφάνης νεφέλαις· ὑθλεῖς ἄπορες· ἀπόρρει οὖν, ἀντὶ φθάρηθι· καὶ ἔρρων φθειρόμενος· ζητεῖ πολλαχοῦ αὐτὸν ἐξεωθισθῆναι· περιπατοῦσι λοιδορίας Φερεκράτης. Ἀπερείδομαι τὸν πόνον· ἀντὶ τοῦ ἀποτίθεμαι· ἀνασμυρίζω· καὶ ἀπερείσασθαι σμυρίζειν· σμηνῶσαι· ὡς πορρεῖς ἐκείνης βαλλόμενοι ἀπερείσασθαι τὸν θυμόν· καὶ ἰώσης πρὸς τὸν αἴτιον ἐλεγεῖα ἀπερείσασθαι τὴν ὀργήν· ἀπερείσασθαι δύνη, σμηνῶσαι· κατεθαρρῆσαι· ἐμβλῶσαι· πρὸς εὐαιρίαν ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας, ἀδάμως ἐπερίνεσυμφέρειν. Ἀπερίσια ἀπειραδῶρα· ὅμηρος· ἀπερίσια ποινα· καὶ ἀπερίσιος ἄπειρος· πολύς.

Ἀπεράγηται ἀντιπατρίδης. Ἀποβλεπτον ἀνυποπόητον. Ἀπεριλεκτον· ἀπεριόεσσον· ὅπερ καὶ ἀπεριλεκτον, διπλοῦν δύπως χρόνου· καταλήθει· ὁμοίως καὶ πᾶν εἶδος ἀπερίλεκτος· ἡ δὲ αἰσθήσει καταλήπτῳ καὶ περιλεκτῷ· καὶ ἀπεριλεκτοι, ἀπεισιόπληκτοι. Ἀπεικτύπλαγον· ἀβέραχον· ἀνυπόχλητον. Ἀπειλάλαγον· ἢ τοι οὐκ εἰδότα λαλεῖν· ἢ οἷς οὐδεὶς ἀπειλαλήσει. Ἀπειρόσπορος· οὐτε δ' ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίζοος, ἀθύρματα τὸν ἀχερουσίθεος ἀνάσσων· ἀποικοδόμησε, τὸν ἀνεπίσκοπον τοῦ δυσεκφεύκτου μετελθεῖν ἀλλ' ἔχει ἐπισκοπὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται· ἀνεπιτέλεστος· σύθεν ἐκ τοῦ πολυζοπέων συναυτός. Ἀπορρὶ Φλιγυικῆ· ἀξυβλήθη· ἀπορρὶ πῶ δέ αἰτιατικῆ. Ἀπέρειψον· ὁ δὲ ἐπιτηρήσας τῷ δοκεῖν ὑπερβύτων ἀπέρριψε λόγου· τὸ τέ σι παρενέβαλεν ἢ ἀπέρειψεν· ἐφλυάρησεν· ὁ δὲ σωμύλος τὸ ὦνη καὶ ὑφαίρας, ἀπερίψευμα ὑπερφανῶς ἐβραύτερα. Ἀπερῦντα· πολύοντα· ἀπρόπτυτα· σκλληταὶ σμβασιλέως λόγου μματα ἀπερῦντα τῶν βαρβάρων ἐπιθέσιν· καὶ ἀπερῦσιν, ἀπαγορεύσι· καὶ παύσηται τὸ πολέμιον ἀμέλει· χέως πάνυ ἀπεροῦσιν. Ἀπέρρωγμι· οὐκ ἀπέρρηκται· καὶ ἀπερρώγει· ἐπιτῶν νῦν· ἀπερρώγμην τὸ δίκτυον πρόσωπον· καὶ τὰ ἀπερρώγμην ὁμοῦ· καὶ ἀπερρωγότες καὶ τεσχισμένοι· ἢ ἀπεσχισμένοι· τῆς φίλης ἀπερρωγὼς συζυγίας. Ἀπερωδός· κωλυτής· ὅμηρος· ἐμῶν μυθέων ἀπερωδός.

Ἀπερυσ· ἀντὶ τοῦ ἐπερυσ· Ἀπερυθριάσαι, ἀπαναισχυντῆσαι· ἀεισοφάνης· κρεῖττον ἴσως τὸ τεύθις ἀπερυθριάσαι· ἢ χρήσαιμι ἂν μεσχεῖν πρᾶγματα· ἴσως, πρᾶγματα οὐκ ἐπιτηδείως χρῶνται· ὁ δὲ λόγος εἴρηται ἐπὶ τῆς δημηγόρου· καὶ αὖθις· ἀπαξ πυρρὸς καὶ μηδὲ παλαιὸς χλωρός. Ἀπερύκει· ἀπεκωλύθη. Ἀπεσβεσμένος· ἀπαύστατος· τεθνηκώς· ἀπεσβεσμένος· ἢ ἀπεσβεσμένοι εἴτε ἄλλοι καὶ πολλοὶ τῶν πολιτικῶν Ἀπεσίαστα ἀπεβαλεν Ἀπεσιδάσατο διεσιόρασεν

Ἀπεσιδαλίζω τὴν ὁλὴν ἀπετίθη· ἀπεσιδλασάμενα, ἀπεβάλομην· κυρίως δὲ ἀποσιεσθαι δὲ τὸ ἀπερείσασθαι καὶ τοῖς πολεμίοις ἀπολωβᾶν· ἐκ δὲ πολλὰ ἄξια μεγάλου σῶν ἀνθρώπων ἐκείσε ἀπεσιδάσατο ἀντὶ τοῦ ἀπέθηκεν Ἀπεσιλπώσαν αἰσθητῶς ἔχων καὶ ἀπεσιλευμμένως· Ἀπεσολλυμμένος· σπεπταμένος· πόλλυς δὲ καὶ τὸ ἀκριβὲς ἐξηλωτὲ φύλαττον ἀπούρδην θεοῖς ἀναθεντες· κακλεκτικῶς δὲ καὶ ἐπιτεγυμνωμένου.

Ἀπεσιοτομίαι· ἐσιαλεφημμένα· πεχεωσμένα· ἐκ τοῦ χεῖσις, σιότητα καλοῦσι γράφοι οὕτως ἀεισοφάνης Ἀπέσμαι· ἀπέχομαι· ἀνάχωρῶ παρὰ ἀεισοφάνει νεφέλαις Ἀπεσθύθιζον κυρίως τὸ ἀπτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί· καλλικρατικῶς δὲ ὁ ἀποκείρασθαι· Ἀπέστασε μεγαλοφρόνως ἐξείλεγε· οἱ δὲ ἀπαστιάτας, σὺν αἰθωνα τοὺς θεσσαλικοὺς ἐπιστεύσαντο ἐκ Ἰδωσπερίαν· οἱ ἦ, ἀπέστασαν ἀφόδως καὶ μάλα ἀπεπτείνατο αὐτῷ· Ἀπεστόμαζεν ἢ μέλλ· κατεφρόνει· ὅθεν ἐπὶ τοῦ λόγου ἀπεστομάζειν ἀπολλώνιος Ἀπεστρεπτε ἀπεκλεγεν.

ἀπεχωρίζετο. ἦν ἀπρόσιτος καὶ γὰρ οὐκ ἀπεστάτει τῆς τοῦ λέοντος ἐπωνυμίας. οὕτω δὲ καὶ τὸ ζῷον ἀποιεῖν εἴωθεν. ἀπεστάτει οὐ μακρὰν ἀλλ' ἀπῆν. σοφοκλῆς. μέγας χεράζων ἀντιλήπτωρ θυμοῦ κέρα. μορφῆς δ' ἕνεκα οὐκ ἀπεστάτει πολὺ πρὸς λαΐου φησὶν ἰοπάσσων. Ἀπεσάρωσαν ἔφραττον. θασιδίοις λίθοις ἢ ἐπὶ λίνθοις ξεστοῖς καὶ ἀπόντες δὲ ἔνδρασι ἢ ἐπιφέροντι ἀπεσάρωσαν εἴωθε δὲ οἰκοδομεῖν τι. Ἀπέσχισεν ἐκώλυσεν ἐπέσχε. πολύβιος δὲ οὐ τὸ σκότος ἔτειχεν ὁ μέτριος ἀπέσχισεν οὐδὲ ἐπιτηδεύσεως. ἀλλὰ ἐξ ἁπλοῦ μὴ ἐξ ἀρρωστίας καθήσυχε διὰ τυχὴν ἡσυχάζοντα τὸν χρόνον. καὶ αὖθις πολύβιος. ἀπεχόντες τῆς ἰδίας παρατάξεως ἐφ' ἱκανὸν ἡσυχάζοντο, οἱ μὲν πολέμιοι ἀπέσχισαν. δύο δὲ ἔτη πολυπλοκὴν ἐπέσχον τὸν δρόμον. Ἀπέσχισαν ἀφέσκισεν μανερὸν ἐστὶν. ἀεισοφανὴς. ἀπέσχισεν ἐλευθέρας Φυλακῆς. ἀκρατὴς οὐδὲ ἰσχρατηγὸς ἀθλιαίων ὄνομα λοιμός. σύμαξ. δωροδόκος καὶ προδότης. ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν διώκοντα. οἱ δὲ ὡς πρὸς ἀκόντιον ἀηδίζειν δέ. Ἀπεσμάτισαν. ἀπεφθέγξαντο. Ἀπεσῶ. ὥς πρὸ σαπφώ. πρὸ καλλιμάχου ἀπόδοσις. Ἀπέσω. οἱ χεσθω. διωπέσω. ὕπνος δὲ πέσω λυπύθυμος ὁ μάταιος. ἐπὶ τῶν βαλλομένων φιλοσοφεῖν ὁσωπεράτης φησίν. Ἀπεσυφέλιξεν. συνίνησεν ἔσεισεν.

Ἀπέσυτο ἀξέλιπε. σεύω τὸ ὁρμῶ ἔσυσα φοῦ τοῦ μι. εὖθεν τὸ ἔσυμαι. ἔσυτο καὶ ἀπόσυτος. Ἀποφανέλισεν, οἱ μὲν γραμματικοὶ ἐσάωσαν. ἀποφενδόνησε. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπεκάκισεν ἔτι τὸ ἀξαίφνης ἀπέθανεν. ὅδε ἀεισοφανὴς ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητος. Ἀπέσφηλεν. ἀπατυχεῖν ἐπέπεισεν. Ἀπέσχαζεν. πλατύ. παρέσρεσι. ἔσχαζον τὸ σχίζειν σχάζω δέ. Ἀπεσχεδίαζε ἐξ αὐτοσχεδιάζετο. Ἀπεχοίνισεν ἀπεχώρισε. ἐξ ἀπεχοινισμένος ἀπεστερημένος. δημοσθένης ἐν δὲ καὶ ἀεισοφέτους ἀντὶ τοῦ ἀπροσκεκλεισμένος. Ἀπεφράνον. μὴ ἀνδρὸς οἱρῶ μάιοι δὲ οὐκ ἀπεφράνον τὸ πότερον δ' ἐστὶ μὴ ἐσθίειν μὴ μᾶλλον τὸ τοιόνδε εἶχον πότερον ἢ μᾶλλον εἰκὸς τὸν παῦλον ἡγήσασθαι τὸ ἐώσασθαι τοῦ ἐπεὶ δὲ ὅτε τὸν ἐστρατηλάτουν εἶχεν ἡ ἐμονάσσασαν αὐτὸν τῆς ἔσω τῶν βασιλείων ἀδελφοῦ, τὸ βιόν δὲ ἐρεθυμίᾳ ἀποφθεῖν, ὃν τὸ δέον ἐπανήγαγε. ῥωμαίοις δὲ μὴ βλαβερὸν ὂν τὸ χρῆμα καὶ εἰς λήθην καθέλοιεν. πρὸς δὲ ὄνομα πολέμιος. Ἀπεπέμετο πορεύεσθαι διεχώρισε. ἀνύσας ἔσω τὸν ἰσθμὸν ἔσινωπῆς, ἀπετέμετο τὸν τῆς χώρας παῦτ. Ἀπετείχιζον ἀπεχώριζον. ἀπεκώλυ. Ἀπετιμήσαντο. ἀπέτιμα ἔλαβεν. ἀπὸ δημοσθένης. ἐξ ἀποτίμησις τὸ ἀποτίμημα. Ἀπετίμυνον. ἀπεδίδουν. Ἀπέτισεν ἀπέδωκεν μετὰ πέτισεν ὀφείλεται μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδιδόντων. Ἀπέτηλον ἔσω γράμματι. καὶ ἑαυτὸν ἀπέτηλον ἀλινήκτειραν ἐλαίην. Ἀπεπλήθη. ἀπεκόπη. Ἀπεπίφαυσκε. ἀπελογήσαντο. οἱ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων ἀμόνον ἀπεπίφαυσκε ἁπλῶς διαβολὰς, ἀλλὰ καὶ τιμωρούντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. Ἀπετεύετο. κατεδαπανᾶτο. καὶ αὖθις. εἰ τοῦτον τὸν ἆθλον πορεύτειναν ἀρυσθοὺς ἡρακλεῖσφόβραν αὖ τὸν ἀπέβυσεν. Ἀπειοικὸς. ἀπρεπῶς. Ἀπολήναι. ἀπεξηραμμέναι εἰσίν. Ἀπαλθέσι. ἀπείροις ἀπαίδευτοι. ἔσαλθὴς. ἄφρων. Ἀπαλθωμολάζει. καὶ ἀπαλθῶν οὐ τὰ τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. σοφοκλῆς δεσμοῖς ἀπαλθῶν οὐτα. Ἀπάχομαι ἀπατιπᾶ καὶ ἀπαλπτεῖν καὶ ἀλπτεῖν διαδιφθόγγ. ἀπαλπτὸν δὲ μισθόν. Ἀπέφην ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπε. μίμνανδρος. Ἀπεφθέγξυσίου. τὰ τέρατα πολλάκις ἐμφανέντος. ὥστε τινὲς θαυμάζουσιν χρυσίᾳ πεφθάτεβις πατακοῖς ἐμφερῆ. Ἀπεφλαύριζεν. ἐπάκιζεν ὁδὲ βούβις ἀντὶ τοῦ ἐπῆρε ἔ ἀπεφλαύριζε ἐξελήλυθα. ἔ αὖθις. πόδι ἐφρόνησε ἢ ὅμως αὖ ὄνε ἀπεφλαύριζεν. Ἀπέφρησαν ἀφεῖσαν. Ἀπεφρύγοντο. οἱ δὲ ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο. πρὸς τὸ μέλος καὶ τῶν σωθέντων. κακῶς ἑαυτοὺς ἔσχίβοντες. φλυᾶν φασὶ δὲ ἀπολέποντες ἔ ἀποφθαίροντες, ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο. Ἀπεχειρίσθη. τὸν χεῖρα ἀφιρέθη ὃς μιᾷ πολλὰς ἀνῄρ ἔ τρεβλώσας, ἀπεχειρίσθη δεξιάν. Ἀπεχθανόμαισι. ἔ ἀπεχθανόντο, ἐμισοῦντο. ἔ ἀπεχθέσθαι λέγουσι δὲ ἔ ἀπεχθανέσθαι. Ἀπέχθεια μῖσος καὶ ἀπεχθὴς, ἐχθρὸς μισητὸς ἔ ἀπεχθικὸς μῦθος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς μυθικὸς ἤδειδ' ὁ ἀντὶ τοῦ ἀπεχθικὸς μῦθος ὃν τῷ βασιλέως νεῖ. ἔ ἀπεχθήρω, μισήσω. Ἀπεχθρῶν πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί. ἢ δὲ λαβρασώζη πάνυ δοκεῖ μὴ φίλαν, οὐ μάθοις ἂν τὰ. ὁδὲ χθρὸς αὐτὸς ἐξηπάτησεν. καὶ μίμνανδρος. οὐχθρὸν ἀπλῶς μισῶ

σωθείημεν ἀνθ' ὧν ἐχθρῶν. φοβούμεθ γὰρ τοὺς ἐχθρούς, ὠφελούμεθα δ' αὐτῶν ἔστε δ' ἐχθρῶν πολλὰ χρήσιμα διδασκόμεθα πρὸς φυλακὴν καὶ πόνοιαν. αὐτίκα πόλεις, ἂν ἄρξῶν ἔμεθον ἐχθρῶν καὶ φίλων ἐκρινεῖν θύλακα τείχ. ναῦς τε κενὴ θαι μεῖραξ· τὸ δὲ μάθημα τοῦ, σώζειν παῖδας. οἶκον. χρήματα. Ἀπέχω αἰτιατικὴ ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον. ὡς ἀπέχομήν τὸν χάριν. εἰδήτις ὀφείλω. καὶ νεωτέρω δὲ ἀδελφὸς πρεσβύτου, τὸ πείθεσθαι χάρις. ἐξ αὐθις ἐν ἔστω γράμματ. τὸ χρέος ἀπέχεις ἀσπλαγχνίᾳ τὸ πρὸς γυναικὸς δημοσίους. καὶ ἀπέχω βοφεῖα. ἀπέχομαι δὲ γνησίᾳ. εἰ δὲ ὁ ἀδελφὸς μὲ ἀπέσχετο τοῦ ξύλου τῆς γυώσεως. Ἀπεχώρησεν. οὗ, ἂν ἀπὸ μέν νον ἀπεχώρησε δεξιᾶς τε ἂν παρὰ δὲ βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὄρεσιν κατήσας ἔζω μοσεν. Ἀπεχρᾶτο. ἐρόδοτος μὴν ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἢ γεῖτο. θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶν δ' ἀντὶ τοῦ ἀνέρουν. Ἀπέχρη. Ἀπεχήσας ἀπεκτεινε. ἐξ ἀπεχέσαν δ' διεχήσαν δ' ἐξ ἀπέλθαν. λημνίαις ἀεισυ. τοὺς ἄνδρας ἀπεχήσαντο τοὺς παιδοποιούς. ἀπέχησε δέ, ἐχεσμοδότησεν. καὶ ἐς αὖ χάριν ἀξιᾶ πέχησεν οἵ τυρίοις εἰ πεῖν δηλῶσαι τ' ἀμφίδαρεῖον. εἶτα δὲ ἀπέχησε νοι ἢ ρατῆσαι τ' ἐχθρῶν ἀλλὰ καὶ τὸν νεὼν τὸ δ' ἀπόλλωνος ἐύλησε. καὶ αὖθις. ἀπέχησε μὴν οὖν καὶ ἐῶ τα κείνοις ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτὸν. σημαίνει δὲ ὃ ἀπέχησε καὶ τὸ ἐξήρεισεν. Ἀπεψκασμένω. κεκτημένω ξασμένω. ἀπεφανὸ λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἀπέψκασεν. ἀπεπίναξαν. εἰ δέ που πάσιεν εἰς ὃν ὧν μονὸν μάχην τινὶ τὰ δ' ἀπεψήσαν τ' ἂν· τὸ τοῦ δὲ πλωμελέστεται οἷον οἱ πεσόντες, ἐξανασάντες ἀπεφῶσι τῶν ἠόνιν ἵνα μὴ ἐλιχνῶ τὰ πώματος ἔχοιεν. καὶ ἐν πολέμῳ. ἀπεφώμεθα δοῦ λίθοις ἔτι. ἐξ ἀπεψήσας, ἐφθὸν ποιήσας. ἢ ἀντὶ τοῦ καινοργήσας ἀεισοφανῆς. τὸν δ' ἂν μ' ἀπεψήσας ὑμῖν, κελεύω ἐξαῦ σχεδὸν πεποίκασ' ἂν ἐκαινόργησας. ὡς δ' ἀμάθεια λέπεδ' ἐξ ἀποφῶ τὸ δ' ὀρύσσου ἀπεψήσασα ἀνανεῶσαι πρὶν σασαι. Ἀπεφρίσσω. τὸ τε σι κατεδίκασεν. καὶ δ' ἐκ βολὴ τῶν διαγνώσιν ποιεμένη ἀπεφρίσσετο τὸ ἀνθρώπου. ἐπεὶ αὖ τὸ οὐκ ἀπελθόντος αὖ ἀμωμόμενος μίασμα πέμπε. καὶ αὖθις. τὸ δὲ στρατηγῶν δύο μὴν ἐφυγον πρὸς ἐρίσεως. ἡνίκα δὲ ἀπεφρίσσαν ἂν ἀπεδοκίμασαν. ἐξ ἀπεφρισμένοι. ἔστι τ' δὴ μοις ἀποφρίσεις ἐπέκυντο τὸ πεγραμμένον μὴν εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον. οὐκόντων δὲ ἀεῶν ἀλλὰ ἀπεγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ ἔστι ἐλέγχου δ' ἀπεφισμένοι ἐπειδὴ ἡ φῆφος πρὸς αὐτῆς ἐπαχείσης, ἀπέτιμε τεῖχον τῆς πολιτείας. ὑπορρίδης ἐν ᾧ πρὸς ἀεισοφείδαν. ὅπως πρῶτον μὲν μυειάδας πολείους ἀπεπαύετ' ἐν τῷ ἔργων ὧν ἀργυρείων καὶ τοὺς κτὴ τῶν ἀλλων χώραν. ἐπειτα δὲ ὀφείλοντας ὧν δημοσίων. καὶ τοὺς ἀτίμους, ἐξ ἐὰν ἀπεφισμένους ἐξ ἐὰν ἀποίκους. Ἀπέφυτον τὸ ἔμφυτον, διὰ τὸ ὁ μικρὸν. ἀπέφων δὲ τὸ ἀπαυξόμενον διὰ τὸ ὁ μεγάλου. Ἀπεφωλημμένοις. ἀρεσοφῶνης πλάστου. ἀπεφωλημμένοι ἀπερατεῖσθ-ωαν τὸ ὡς δάγει ἀπερατῆσθε ἀέξετε. ἐξ ἐὰν ἐνῶ ἀπερατεῖσθ-ω. Ἀπει. ἀντὶ τοῦ ἀπελαύσω. σοφοκλῆς. Ἀπεῖδεν. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖδεν εἰς αὐτὸν ὀργὴ διακεκαυμμένος, θανάτῳ τὸν τ' τῶν ἐκέλευσεν. ἀντὶ τοῦ μεγέθους ἀριμύτητος ἐθαύμασατο. Ἀπειθεῖν δοτικῇ ἀπιστεῖν. καὶ ἀπιθὴς. οὐμόνον ἐστὶ τοῦ δυσπειθῆς ἀνθρώπου ἀλλὰ ἐστὶ τοῦ πράγματος. ἀλιμανος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἔνθα ἂν τοῖς ἐχθροῖς ἐνέτυχον, ἐν ἐῶ θα δὴ τοῦ ἐξ ἠγωνίζοντο. εἴτε εἶεν ἀπειθεῖς οἱ ὁ ῥι καὶ ῥαχεῖς. εἴτε ἐὐ φυεῖς δέξασθαι ὁ πλιτ' ἐὐ ἡλθοι. Ἀπειθῶ δοτικῇ δὴ φρόνησον. ἀπειθῶ δὲ πεπεισμένως ὡς τὸ, ὧ δρύοι σ' ἀπαπιθησαν. ὁ τοῦ ν' ἐμ' ἔπεισε τοῦτο ἀ ψυχος. Ἀπείκασμα. ὁμοίωμα. Ἀπεικάζω δοτικῇ. Ἀπεικὼς ἄτοπον. ἀπρεπὲς. ἀπεικότως δὲ. Ἀπειλή. ὀργή. Ἀπειλημμένῳ. πειρατημῷ. Ἀπειλιτῆρον. καυχησαί. ἐξ ἀπειλᾶ δοτικῇ πεχωμῷ.

Ἀπείρατο. ἀπερύκατο. ὁ δὲ, τῶν ἀπείρα ἀπείρατο. καὶ θάρσος ἀνερρήθη. καὶ ἀπεῖπεν ἀπηγόρευσεν. ἀπεφώνατο. ὁ δὲ, ἀπεῖπεν ἅπασιν μήτε ἀρεῖσθαι μήτε ἀποδαρθεῖν μήτε ἀπθωρακίσεσθαι τ' πάντων ἀδέ τινα. καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ πελᾶσαι μὴ πρέπ' ἦν. λυσίας ἐνῶ πολιτικοῖς φῶνος. καὶ τοὺ μὲν τ' ἄλλων ἀθλιαίων παῖδας ὧν οἱ πρόβουλοι πείσαντες ὑμῖρ' ἔτι ζῶσιν ἀπειπεῖν ἐνθεῖς νόμοις μήτε ἄδικον μήτε δίκαιον λέγειν. καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπαμεῖν καὶ ἀδυατῆσαι· ἢ ἀπειπεῖν ἀπαγορεῦσαι. ἀπροικίσασθαι φιλίαν. καὶ ἀπειπὰ μενοι τὸ χάειν ἐξ τὸ ἀφορεῶν διὰ τὸ γένους τ' ἀπόρθμα. Ἀπειπὼν. ἐντειλάμενος. ἀπειπὼν μηδενὶ φράζειν τὸ τε

γνος. Ἐξαίλιανος. ὀλίγοι μὴ ἀπεῖπον πεμφθῆναί οἱ τὸν θεράμβον. ἢ ἀπειπών. ἀπογενόμενον. ἀπαγορεύσας. ὀρρωδοῦντες μήτις αὐτῷ ἀπειπὼν τοῖς παροῦσι, πήμονον ἀπορείψας πανάφθη
ναι δυνηθῆ. Ἄθως ὃν ὃς πορ᾽ ἐμελλε δικαιώσειν αὐτούς. Ἀπείπων ἀπηνησάμην. ἀπαιτησάμην.
οὐκ ἂν ἔφησεν ἀφεῖναι τροφῆς, εἰ μὴ ὀλίγον φόνον τὸν βαρβαρικὴν ἱερήσειν. ὁδέ, ἀπειπὼν τὴν
ὠχίαν σωπᾶν ἐπέτρεπε πρὸς τὴν θέαν. Ἀπείρατον ἀπείρατον. ἀδόκιμον. οὐκ ἀπείρατον αὐ
τῷ ἔδοξεν εἶναι λιπεῖν. εἰ μὴ ὀχυρὸς γνωσιμαχήσας ἀπορρύσεται τοῖς ἐκπρωμαίων τε αὐτῶν
δίκην ἀξιουμένοις. Ἀπειρηκέναι. ἀντὶ τοῦ ἀπορρεδειχέναι. ξενοφῶν. Ἀπειρακὴν ἀπόπωθεν πα
ρούσαν ἀπειρωτικήν. Ἀπειρέσια. ἄπειρα ὄντα πλήθει. Ἀπείρηκε δοτικῇ κέκμηκε. ὁδέ,
ἀμφὶ τὴν ἐσχάτην πορείαν τοῦ βίου, ἐπεγκάμενος ἢ ἀπειρηκέναι τοῖς πόνοις ἐδόκει. ἢ αὖ
θις. διὰ τοῦ, ἀπειρήκασι μᾶλλον τοῦ ἐπιλοιπὸν ἀπονοῦν. καὶ πάλιν αὖθις ἀναλωπορεῖται τὸ
φιλοπόλεμον. καὶ ἀπειρήκει. ὅτι δὲ καὶ πρῶτον πόσωπον ἀπειρήκειν. ἐξ ἀπειρηκυῖα, ἀπαγο
ρεύσασα. καὶ ἀπειρήκεσαν. Ἀπείρητος ὁ ἄπειρος ὁ ἀπειρος. ἀπείρητος δὲ καὶ ἄπειρος ἐπλ
λήν. Ἀπεῖρξεν ἐκώλυσεν. Ἀπειροπαλία. ἡ ἀμερία τοῦ ἀκαλῶς. οἱ γὰρ ῥωμαῖοι ἤδη πειρατικῆτες
ἐπηρμένοι ἦσαν εἰς ἀπειροπαλίαν καὶ ὡς φῶν αὐτῷ ἠξέτειναν δυνάμεις ἀπὸ τῶν ἐκείνου λι
βύων. ἐξαῦθις. ἀπλῶς μὴ λίαν ἀπειρόκαλῶς διαβρεπομένη ἐπιδημίᾳ. Ἀπειρὸς ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ
ἀθαλάττητος. ἀσαλαμίνιος. ἀθεόφανος. διὰ τὴν πρὸ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν. ἢ ὅτι ἑκάτερα τῷ
ὑπερετίδων νεῶν ἐκκλεῖσαι τὸ σαλαμινιακόν. ἢ δὲ ἑτέρα πάραλος. Ἀπειροιγύτης. ἐπὶ ὃν διὰ
κληρονομίαν ἢ διὰ κέρδος προσερχόντων τινὶ παρόσον οἱ γύται τοῖς θυνναιμαίοις ὑπεδρύ
ουσιν. Ἀπεισιν. ἀποχέτευε. Ἀπείσομαι. ἀντὶ τοῦ ἀπειμι. Ἀπεῖχε. ἀπέρρωσεν. ὅσον
δὲ ἀπεῖχε τοῦ κατακληθῆναι βασιλέα τε καὶ ὄγκον ἐδήλου ὃν μηδὲν ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι
τὰ ὁρώμενα. Ἀπηγέλη. ἐμηνύθη. Ἀπῆγε. ἐκώλυεν. ἀπέβαινε. ὁδὲ σαλούστιος ἀπῆγε
τοὺς νέους τῆς φιλοσοφίας. δυοῖν δ᾽ ἑτέρα κατασυθῶς. ἢ προσερῶσαν τοῖς καθηγουμένοις ἐχθρὸς
τῆς πρὸς ἐκείνους ἐκβουλεύων τοῖς φιλοσόφοις διατριβαῖς, ἢ τὸ μέγεθος τὸ ἐκπλῆξαι μέγιστος λο
γιζόμενος οἴεσθαι πάντας ἀνθρώπους ἀνάξιους εἶναι αὐτοῦ. Ἀπήμονος. ἀπραγμόνους.
Ἀπήξατο. προέχον ἤφιεν. Ἀπηρέμουν. ἀπεκαμνον. ἐταλαιπώρουν. νῦν καὶ γὰρ ἀπηρέμουν
ὃ πρότερον ἀπαλίνεσθαι ἑαυτὴν ἀνελάμβανον. Ἀπηρέσομαι, ἀντὶ ἀπολαύσομαι. Ἀπήεσαν. ἀπήρχοντο.
ἐξ ἀπήει, ἀπήρχετο. ἀνεχώρει. εἰ ὡς τὸ πρόσθεν ἐμαυτοῦ. ἀπήει δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐξ οὐκ ἀπήει, ἀπήρχετο. ἀνεχώρει. εἰ ὡς τὸ πρόσθεν ἐμαυτοῦ. ἀπήει δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐξ οὐ σωθήσει, ἀπίοιεν. καὶ ἐνεωσαιρέσει ἀπήειρ. Ἀπῆκτο. ἀπῆλθε. καὶ ἀπηκτὸς ὁ πορεύ
μενος. Ἀπηλλάγησαν. ἐτελεύτησαν. ἢ τινος ἐστερήθησαν. ἀπηλλάγημεν πολυνόσου νοσήμα
τος. Ἀπήλαυσε. μετέσχεν. ὅτε πλέων ὅτε περφασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος, ἀπήλαυσε λοι
δορίας ὡς ἂν τὸ συμφορᾶς ὀργιζομένου. μαρκελλῖνος φησὶ πρὸς θουκυδίδου. Ἀπήλγησαν.
ὁδὲ δῆμος ἅπας ἀπήλγησαν τὸ πάθος αὐθις. ἐξ ἐὼ ὁ μωμῶν ἀνέκραγον οὐρανίου ὅσον. ἀντὶ τοῦ
ὠκτίσαντο. Ἀπηλεγὴς ὁ ἀποτομος. καὶ ἀπηλεγέως σκληρῶς. Ἀπηλιανὸς ὄνομα νύ
κτιον. Ἀπηλιάκης μισόδικος. παρὰ ἀθεόφανι. Ἀπηλιώτης ὁ ἄνεμος ἐκ ἀ. καὶ ἀν
τὶ τοῦ ὁμοίως. καὶ πάντα ἀπηλιώτης ἐστὶ παρὰ ποσειδίππῳ. Ἀπηλοκμένος.
ὁ ἀποτῆς ἀλωσυγκεκομισμένος μᾶλλον τὸ ἀληθῆναι. ὅτι πατεθῶσι. οὕτω δημοσθένης ἐν
πρὸς φαίνιππον. Ἀπηλλοίωσεν ἀπένοσφεν. ἀπηλλοίωσε δὲ ἀλλοῖον ἐποίησεν.
τον. ἀβλαβῆ. Ἀπήμαρτεν. ἀπέτυχεν. Ἀπημείφθη. ἀντὶ τοῦ ἀπεκείνατο. Ἀπήμονα.
ἀβλαβῆ. ὅμηρος. ὑσὶ δὲ ἐξ ἐπὶ πάμπαν ἀπήμονας. ὁδὲ πολέθρους. συλλιπαίνως περφασκεν.
ἀντὶ τοῦ τοὺς μὲν μὴ ἀπημονας, ὑσὶ πεφυμένους. ὑσὶ δὲ μὴ ἀνωλέθρους, τοὺς ἀνωλέθρους. ἀπήμα
δὲ ἠβλάβη. ἀπὸ τοῦ ἀπήθω τὸ πάχω. ἀφ᾽ ἧς εἰς ἀλήγοντα ἀδέτερα, πεπαχῶς σωπήθη. ἢ φυλάσ
σουσι γὰρ τὸ τέλως τὸ δῆμα διαδήμασι, ἢ ἀπήμονι ἀπὸ τοῦ ἀγῶ. ὡς γραμμα γραμματος ἐπεράμματ
ρέπουσι τὸ τέλεις ὃς. ὡσσόμα χρυσόστομος. ἢ ῥέπουσι τὸ τέλεις ὡν. ὡς τὸ εἶμα λαμπρὸν ἀπήμα
τοῦ ἀπήμων Ἀπηνέμησ. μὴ ἔχοντας ἀνέμους. Ἀπηνώθη. ὠμὸς ἐπεγένετο Ἀπηνέστερ. ἀπωμότε
ρον. ἀπηδίστη ἀπηνῶς. οὐδὲ μὴν σφαλερὸν ἐφέσαντο τὸ πάθημα καὶ ἔδρασεν ὁ πορεῖσεν. Ἀπήνη

ἀπαντηθρωσία. Ἀπάντη καὶ μαξα. Ἀπάντη. χωλὶς γὰρ τὸ πόδι τὸ σῶμα καὶ τὰ ὠάντλω καὶ
ομου, καὶ ἁγ καὶ ἀνὰ καὶ ἁγ ποτήρια καὶ τἆλλα ἁγ πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ πάντα καὶ χρυσᾶ σωεξη
κηλούθει καὶ ἁγ ἁγις Ϲωφανεῖς ἡδόδυσ, αἰμιλία τὴ τὸ σκιπίωνος γαμετή. Ἀπανήνατο. ἀπ-
ωκρήνατο. παρετήσατο ἀπηθέλησεν. Ἀπιωθικὸς. τὸ ἑλλιώων ἀπνθηκήτων καὶ τὸ χειρια
ρῶν πρόεκοπεν. Ἀπαρὴς ὁ σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄπωθεν τἀληθοῦ. Ἀπνθρακιζεν
ῶπα. ἁγ τὸ ἀνθράκων γινόμνα, καὶ ἀνθρακία γίνεται. ἀεισοφανὴς ϲοῦν δὲ πνθρακιζόλην. Ἀπλώ
τα. καὶ ἀπάντησε, πέφθασε. καὶ ἀπώλησεν, ἐτελεύθη, ἐξέβη. πάντα αὐτῶ καὶ ἁγ ἁγις προφη-
τείας ἀπάντησεν. ἀντὶ τὸ ἐγένετο. ὁ δὲ θεολόγος ὅπ λέγει, εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπάντησε τὸ καιροῦ
δλέτερος, καὶ μεγ τοσούδε ἐπαινέτας. ἀντὶ τὸ ἤκουσεν εἰς τὸ ἐγκωμιάζειν. Ϲαιλιανός. πόδι τ
ἀνανάμαις τ ῥωμαίων κ τῆς ϲουῦν ἄρα αὐτοῖς ἀπάντησε τὸ πάσομα. καὶ αὖθις. μέγισον δὲ
πάθος τῆ λακεδαιμονίοις τὸτο ἀπάντησε. καὶ αὖθις. οὐμὴν ἀπάντησεν οἱ ἁγ τῆς ἐλπίδος. Ἀπ
ξεν. ἐφόρμησεν. Ἀπαξιωμόων. ἀντὶ μων. ἀνάξιων. τιμέρνης ὄνομα τ ἀπὸ ἀπαξιωμόων μ
θεν ὢν μέχος δὲ καὶ ἀπαξιώσας, ἀντὶ τὸ τὴν ἀξίωσιν πάσαμος τὸ χορεόν. ὃ δάρεας οὐκ
ἀπαξιώσαντος δέσπατᾶσαι ῥωμαίοις. καὶ ἀπαξίωσεν, οὐχ ἡγήσατο ἄξιον. καὶ αὖθις τὸ γὰρ
πρὸς ἀλκιβιάδ τ ἀπόθαι πρὸς πάντων ὧν μεταχόντων, τῆς βουλῆς ἀπαξιοῦτο. Ἀπά
ορος. ὀλέθρως, καὶ ἀπερατημένος δέσπο τοῦ ἀείρω. Ἀπάρα. ἁγ ἀβλαβῆ. Ἀπάραξεν.
ἀπέκοψεν. Ἀπᾶρεν. ὕψωσεν. Ἀπαρείσατο. κατέμβρισεν. ἀπεπιναξατο. ἔπηξεν. ἀπέ
θετο. πολύβιος. ὁδέ, δέσπορῶν τοῖς ὅλοις πέρας Ϲπίτινα τοιαύτην ἐλπίδα κατὰ τὸ πα-
ρὸν ἀπαρείσαβ τὴν σύνεσιν σαν ἀπορίαν. ἀπαείσαβ δὲ ἀντὶ τὸ ἐφιλονείκησε. διὰ τὸ ἰ. Ἀπαρ
πόβος. ἀπαχωρήσαντος. ἄρτι δὲ ἀπαρπόβος τὸ σεραίχου κ σινωνὶς ἐφίσταται. Ἀπαρος. ὁ μὴ ἔ
χων μαρσίπιον. Ἀπάρουσεν. ἀπαρρόσασεν. Ἀπάρτα ἐκώλυε. διαβάλλω πᾶσχεν. αὐξεια
νὸς ὁδὲ ναυτικὸς σρατὸς ἵνα πορμὴ ἄπρα Ϲπολὺ ἀνέχουσα τὸ ποταμὸ, ἀπάρταγον πολλὴν
τῆς ὁδοῦ. ξυμβάλλεθι τῆ σρατιᾷ. Ἀπαρτισμένας ἀπωρεκμένας. Ἀπάρυκεν ἀπεκώ-
λυεν. ὁδὲ μόρος ὑφίσαβ καὶ ἀπάρυκε τὸ θκρίον. καὶ αὖθις. καὶ βάρκ συνεχῆ Ϲβάλλομτες, ἀ-
πάρυκον τὸ λυμαίνεθαι τὸ τεῖχος. Ἀπάσραλφεν. ἀπέλαμβεν. Ἀπάτει. ἐξάτει. Ἀπαύ
ρα. ἀφέλεβ. ἀπέλαυσεν. Ἀπαυβμόλησε. πρὸς τὸ φάντε τοῖς ἐναντίοις. Ἀπαχὲς. μνεί
ως τὸ σκληρὸν ἐφλαύρως. δύσορ. ἀπαχὲς. ἐχθρὸν. ὃ δ' ὀνήχον ἀποσρεφόμεθα. μὴ ὀνθισιπώς Ϲπί
λαμβάνεθαι τ βάρβαρον ἢ σόλοικόν τι ἢ ἀπαχὲς πνευμαμμόων. καινότατον δὲ πόδιμμόων
καὶ ἀπαχθεβάλον. Ἀπάχεια. ἀντὶ τὸ ἀπέχθεια. οὕτω λυσίας καὶ δείναρχος. Ἀπαχμμόον
ἀπόβλητον. ξένον τὸ κατὰ πάντων ἔχου. Ἀπάχθεβ. ἐμισεῖβ. Ἀπάχθη. ἀπομίαθη-
ἢ πᾶβεβλαπ. ὁδὲ ἀπολλώνιος τὸ λῶπαν ἀπίπως εἶχεν. ὁδὲ ἀπάχθη τὸ φωνὶ ὑπὸ τὸ ἔθμος
δύ ἔρσωσὸ τῆς κιλικίας ἀσρεφόμνος. Ἀπαχθμμόον. ἀπόβλητον. ἀπαχθισμένον δέ, βεβα
ρημμόον. Ἀπία. εἶδος ὀπώρας. ἀπίους εἴρηκε πολλαχοῦ ὀνόμοις. ὅθι Ϲ πᾶ ἀλέξιδι. καὶ ἐν
ἀγρίοις φερεπερέβοσ. πρὶν ἀνανυκῆσαι τὰ ἀπίους ἀποπάζετε. Ἀπίον. τὸ δεύτερον. ἄπιος δέθη
λυκόν. Ἀπὶν κρατοῦντις ἀσομεῖ τ ἐλπίδων. Ἀπία. εἶδος ὀπώρας. καὶ ὄσιν ἐν ἀνθ τιφαλ
λνις. ἑτέρωθι μὲν φέρ' ὅτι ἄπια ἡ ὀπώρα. καὶ ἄπιος δέ Ϲ ἄπιοι, ἁγ δένδρα. Ἀπιανός, ὄνομα πυ
ρίου δέβοῦ ἀπιανοῦ ἐμφερῶμαι ἴσως τ καλαμένη βασιλικὴ. Ϲ αἱ μὲν εἰς βίβλοι ἀπιανὰς
αἰπεῶ, περιλαμβάνσιν ὅσα ῥωμαίοις ἀγωνιζομόις δὲ ἱβηλιώτ. ἔτι πόδι αἰχ Ϲ ἡτεμονίᾳ ἔ
πρέαχθη. ὅσα δὲ μφὶ τ ἱβηλίᾳ ἄμα κελτοὶ πὲ λίβυδ ἔ δρασάντε Ϲ ἔπαθ'. Ϲ εἴτιγε καὶ τ ἱβηλί
μέρ ἀνάγκαις ἠνέσραις ἢ πολλαναις δ' αὐτ μετέθεβ, ἐν τ πόδι κελτ Ϲ λιβύ συμπέμψαπαι δὲ
φίλαυ τ ὅσα Ϲ δ' ἁγ ἐμφυλίδς ῥωμαίων σάσεις κ ἱβηλία διηρεῖτο. Ὅτι δ' πὸς κελτοὺς τὰ
τέσι περμανούς, οἱ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον ποταμόνειν, Ϲ δ' μαλάβας τὰ τέσι γάλας, πολέμιος καὶ
ἁγ ς αἰτίας αὐ τ. ὅσα τε σωθῆναι Ϲ σωθηκῶν παραβάσεις κ πανασά σας ἐγκύου δ κελτ ἕως
Ϲ τὸ γαίᾳ κ τὴ ἐρετηρίβλος πειλκει συλλαβὰ σα εἰ δέ τι πουκελτὶ μὴ καὶ ἁγ πόφασιν οἰκείαν
ἀλλὰ συμμαχοῦντες ἱβηλῶν τισιν μιαθοφορεῦντε ἔπραξαν, ἐν δ' ἐς πειὰ εἰνωσυμπέμψαπαι.

Ϲ ὅσον

ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον, αὐτὸν μέμνηται ἀπωστιανός. ἔγραψε δὲ ῥωμαϊκοῦ λόγου σύνταξιν· οἱ δέ, διὰ τοῦ ου γράφουσιν ἀπωστιανός. Ἀπία ὁδὸς οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀππίου ῥωμαίου τιμητοῦ· οἱ λιθομυλίαν αὐτὴν κατέστρωσεν· καὶ ὕδατος ὀχετὸν κατεσκεύασεν. Ἀπιδανὸν ὄρος. ἀπὸ τῆς Ἴδης ὀρῶν. Ἄπιδες· θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παλαιτίνοις· σημεῖον ἔχοντες τοῦ τὴν χώραν ἐκ τῶν λιμνῶν σωθῆναι εἶναι αὐτοῖς ἄπιδας· οἷς γηνωμένοις διὰ χρόνου ὡς ἔλεγον ἐν τῷ σέλασε τῆς σελήνης, ἑορτὴν μεγάλην ἦγον· εἰ δὲ εἴς τινος πεῖρον τεχθὲν βοῦν ἱερῶν παραπίπτοντες παντελῶς ἀνῄρουν αὐτούς. Ἄπις· οὗτος ὁ Ἄπις θεὸς αἰγύπτιος· τοῦτον αἰγύπτιοι σελήνην τιμῶσι· καὶ εἶδος ἔχει ὅδε· κέρως ἡ σελήνης ὡς πρόμεμφις τὸ ἥλιον· ὄχος τὸν ἄπιν ἀπατεῖν, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν· ἵνα αὐτὸν πρεσβεύσωσι τῷ θεῷ σωθῆναι δεῖ πῦν. Ἀπίδω. θεάσομαι. Ἀπίκια λοδακικά. Ἄπιθανον. ἄπιστον· καὶ ἀπίθανοι διὰ τοῦ ι ἀπὸ τοῦ πιθανοπροσωπούντος· ὥστε ἀπίθανοι. ὅτω σωθῆναι ἔστω τὸ ἀπίθανος ὁ τύχος. Ἀπιθὴς ὁ δυσχερὴς καὶ δυσπαθὴς τοῖς βαίνειν ἐθέλουσιν· ἀλαλημαι, πόλις ὀδί· καὶ ἀνοίω αὐτὴν μὴ τεῖχος κεῖσθαι καὶ ἀπειλοῦ λόφου· μήτε τειχῶν πόδ' ἔβολον ἔχειν. Ἀπιθούγγι· αὐτὸ τοῦ καὶ χαρ. Ἀπίνιος ῥωμαῖος ἱκανὰς μυελώδας ἀρτυρίου κεχρυσωμένας δύ τὴν γαστέρα, σὺν ἰντούρεις τῆς γαλεπίας πολλὰς καὶ εἴδας ἐσθίων· μέγιστα γάρ εἰσι τῶν σύμπαντων καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀσταμοῦ· ἀκούσας οὖν σὺ λιβύκη γίνεσθαι καὶ εἴδας, ἧκε πλεῦσαι· οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἀναμείνας θεασάμενος ἢ αὐτὸς μικρὰς, σὺν ἐλθὼν τῷ νυβρήκῃ, τὸ αὐτὸν ὁδὸν καὶ θὶς ἐπὶ ταλίαν ἀνακάμψειν μὴ δὲ πρὸς πελάσαι τὴν γῆν. Ἀπίνιος μάρκος· οὗ δηλοῖ μυείου ὄνομα σωτηρίας καὶ πολυτελείας καὶ ῥᾳστωνάσει βίου· καὶ κατηδυμοσύνης λαθικῆς· ὑπάτου δὲ ἦσαν ἰούνιος βλαῖσος καὶ λούκιος· ὁ τοίνυν βλαῖσος, σὺν τῷ βοΐνῳ πληθεὶς, οἷον ἐφολκίδα ἄπληκτον ἐπάγεται ἀσκώνιον παιδιάν· ἦν γὰρ καὶ σὺν πλήθει οἷον εἰσιὰς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινας· καὶ ἔδει τὸν ἀπίνιον καὶ φίλοις καὶ ἀγνῶσι τῷ οὐσίαν εἰπεῖν τῷ ἑαυτοῦ· πέπυσμαι δή, σὺν τῷδε δὲ σωλεῖπνῳ μέλλειν καὶ ἰσίδωρον ὄμοιμι σὺν παλαίστρας κεκλῦσθον τῶν· ἀνδρα παλαιὸν μὴ ἄδη· καὶ πολὺ μὴ δὲ χρόνῳ· σὺ δὲ καὶ ὃ ἔτη γεγονότα· ἀπαγγεῖτε καὶ ἀμελῆ· καὶ βαθὺ μὴ τὰς σκλήρας· γηναῖον δὲ τὸ βραχίονε καὶ τὸ χεῖρε ἀπερωβλίσθεντες ξύ καὶ ἀκούειν ῥᾶσα ὡς μὰν πεύθεσθαι ἔτων εἶναι αὐτὸν· σκύφον δὲ σὺν τύλοις, ἃ μιλλᾶσθαι διαπίνοντα πρὸς τοὺς θεούς· καὶ μέντοι καὶ πόδ' πολυδωσίας καὶ πολυπρασίας εἶσαι καὶ νεωζυγῶντα· σὺ δὲ ἤκιστα ἀφασιν αὐτὸν· ἀπελθεῖν γὰρ τοῦ συμβέβηκεν θᾶττον· ἔρευνες δ' ἄλλοι τε ἔλεγον σὺν τέχνῃ παλαισρικῇ· καὶ μέντοι καὶ ἰούνιος βλαῖσος· καὶ ὅτε ζῶντα ἔλεγον, ἔτη γεγονὼς ἑξήκοντα φασί· μανῆναι δὲ τὸ ζῆν γνῶναι, πέπυσμαι σκρουΐλιον ὕπατον· ἔτεσι δὲ τῇ ὁμοῦ τε ἐβίωσε καὶ πάντα ὡς λόγος ἦν τὸ σῶμα βὰς ἀπαθὲς ἦν· καὶ μέντοι καὶ διεσώσατο τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας· οὐ μοιρίαν ἀξιοζήλωτε καὶ σοβαρᾶς. Ἀπμῶν. ἀπρόχειρα. Ἄπιμελος. ὁ μὴ ἔχων ἐπιμέλειαν. Ἀπίναι οὐρά. Ἀπινὴς· ὁ καθαρός. Ἀπινύσσω. σὺν πνέω. πνέω. πνήσω. πνέω πνῶ. ἀπὸ τοῦ πνύω, πεπνυμένος. καὶ ἀμπνοὴν ἀπὸ τοῦ πνέω, πνευστός. καὶ ἄμπνευσις. τὸ πνύω καὶ ἀναπνεῦσαι, πνύω. σὺν πνυτή. καὶ δὶ μέσου πνεσμόν, πνυγή. οὐ ἡδόμην ἀπὸ τοῦ ἀφύω, ἀφύσω. ὀδύω ὀδύσω, ὅτε τὸ πνύω πνυστός. Ἀπορος. ὄνομα τόπου, ἀπὸ ἀπορίου ῥωμαίου. Ἀπίνιος. ὁ λοφοφόρος. ζητεῖται δὲ ἀφύα. Ἀπίων. ὁ πλουσιανίνου. ὁ σὺν πληθεὶς μόχθος. αἰγύπτιος. κατὰ δὲ ἑλληνώνιον ἡρὼς γραμματικός. μαθητὴς ἀπολλωνίου τοῦ ἀρχιβίου. ἤκμαζε δὲ καὶ ἀφρόδισος γραικοῦ καὶ οὐ πρὸς ἑκατὸν ἔτη γεγονότος. διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπτός. ἐπαίδευσε δὲ σὺν τιβερίου καίσαρος καὶ πλαυδίου σὺν ῥώμη. ὧν δὲ διδάσκαλος θέωνος τοῦ γραμματικοῦ. καὶ σύγχρονος διονυσίου τοῦ ἁλικαρνασέως. ἔγραψε συρίαν κατὰ ἔθνος καὶ ἄλλα τινά. Ἀπίων ὠχετο. φάλαγγα. ἀπωδίδρασκον. ὁ δὲ τὸ πελαπόννησον κῆ λιπὼν δὺ ἰταλίᾳ ὠχετο ἀπίων. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς ἀττικοῖς.

Ἄπις. θεὸς αἰγυπτίων. καὶ ἔστιν ὁ πίσω σὺν τῷ ἄπις· ὅτι ὁ ἄπις ὁ αἰγύπτιος ἰαπίνω πεσὼν εἰς τὴν ἑλλάδα μεταποιήσαι λέγεται. Ἀπτέα. δεῖ ἀπερχέσθαι. καὶ ἄπτε, ἀπέλθετε. Ἀπτεῖν. δοτικῶς ἀφαιθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ ἀπίσω, τὸ ἀπίθειαν. καὶ ἀφ

πάσος ὁ μὴ πεπιθόμενος· οὕτω πολλαχοῦ. Ἄπ' ἴυς· ἀπ' ἴυς· βεβόειτος· ἀδύτῳ τὸ φιθύεισμα· καὶ ἀπ' ἴυς αἰπόλε τιμά. Ἄπαλά· καὶ διπαλά· καὶ πολλαπαλά· καὶ πάντα πεπειαωμένα τὰ τοιαῦτα· ἀργυρᾶ· καὶ χρυσᾶ καὶ ἐλεφαντᾶ· ἀπὸ τοῦ ἐλεφαντοῦν· καὶ Φοινικᾶ ἀπὸ τῆς Φοινικοῦς.

Ἀπαλάνη· καὶ ἡ ἀπάλαντος τῆς ἀπάλαντος. Ἀπαλὰς· παλλίστρατος φησὶ τὰ μονὸ πεπλεγμένα ἐπὶ τῶν ἡμέτερων οὕτω καλεῖσθαι. Ἄπαλος· ἀπαθὴς· ἀδόλος· καὶ ἅμα αὐτοῖς ἐπιβέβουσα σημάτης ἐδεῖα καὶ ἄπαλος· αἰδῶς ἐπέσχεν ἱκανῶς τὸν φιλόσοφον καὶ ἐδηγνώεμον ἐποίει αὐτῷ τὸν μανίσκον· ἄπαλος δέ, ἡμεγάλ· ὃν, αἶσ' ἄπαλος, ἴσχει· τοῦ περὶ μανίας. Ἀπάλαντον· ἀπειρον· ἀχώρητον. Ἀπάλη· μονοειδής. Ἀπάλιγος δασέως· ἀπάλοιδ· καὶ ὐπόλις πόλεσιν· οὐτ' ἂν πολυπρέπιμον ὄδιν ἀλλ' ἀπάλιγος· καὶ ἀπαλὶς ἱματίδιον σύμμεζον ἀναύρω ἀεισφαίρας· σὺν δ' ἐπὶς ἐμὶς χλανίδος ἔδεις ἀπαλίδας ποιῶν. Ἀπαλικάω· καὶ ἀπάλιγον· τὸ πόδος σὺν θα πεπαλύουσι τῆς ὁδοιπορίας τὰ σφατὸ ποδία. Ἀπαλίξ· ὁ μὴ πεπαλιγμένος.

Ἀπάλισία· ἡ ἀδιφορία· καὶ παροιμία· ἄπαλισος πίθος ὁ σὺν ἄδυ· ὅ τε πεπλυμένος· ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐθαυμάζοντα, ἀπὸ τοῦ πόδα Ἰασίδα ναΐδας μύθου. παρόσον ἀνιμῶσαι σὺν εἶναι ὕδωρ εἰς πίθον ἔβαλλον· παίσχουσι δὲ πόδα τοῦτον τὸν πίθον αἰῶν ἀμύητον ψυχαί. Ἀπάλιον· ἀπαίρωτον.

Ἀπαλοΐδας· ἀπαλὰς χλανίδας· σὺν ἐπιγραμματίοις, δ' ἐπὶ περὶ ἔσπευσε τιμὴν ἀέρην ἀπαλοῖς ἐπὶ ταδίῳ· καὶ ἀπαλοιηδὲς, ὁ ἀπαλοῦ καὶ ἀπαλότης· καὶ ἀπαλοειηδέστερος. Ἀπαλοσι· ἀδύνατοι παλέσιν. Ἀπαλοῦν θύλακον παίτει· ἐπὶ τῶν ἀκαταφρονήτων. Ἀπαλότης διπλῆ, ἡ μὲν, ἡ μὲν φρονήσεως καὶ δικαίας· ἡ δὲ ἀνόητος καὶ ἄδικος· ἔστι τα καὶ τῶν ἀνεπιλείπτων ἐμφύεσθαι τοῖς μὲν, μετὰ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως· τοῖς δὲ, μετὰ ἀδικίας· καὶ ἀμαθίας· εἶναι γὰρ δὴ παλαὶ καὶ τὰ καλὰ τὸν θυητὸν τὸν πόδα πολοῦντα ἐξανάγκης ὡς φησι παλαιτων· ἀλλ' ἧττον ἀκολούθως ὡς νῦν ὄδιν· ἐπὶ ἀπλούστερα καὶ οὐκ ἐπιβαλῆ τινὶ τοῖς ψυχαῖς ἐμπεπαυμένα ἀνίατε· πολλὴ γὰρ ὄδιν ἡ μεταφορὰ ἐστὶν παλαιακῶν πρὸς τὰ νέα· καὶ ἐπὶ τοῦτο μόνον προφέρονται καὶ χειρόνων, ἀλλὰ ἐποιότητι τρόπων. Ἀπλοῦς ἐπὶ ἁπλοῖ· ἐπὶ πολλαπλοῖ. Ἀπλῶν ἀπείρεργον· ἢ ὁ μηδὲν ἐπὶ σῆ ἑαυτοῦ ἐπινοῆ πλάττον. Ἀπλουστέρας θουκυδίδης λέγει· νῆας οὐ ταῖς ἁπλῶς πάντες ἐξ ἀρχῆς διὰ πλήρωματος ἐν δεήσεσι ἐπὶ πλοῖς ἴσαμεν. Ἀπλῶ λόγῳ ἐχοῦσι πρόθυμοι· ἐπὶ ἁπλῶς ῥᾳδίως εἰσοτέλη λέγεται· ὁ χωρὶς προθυμίας λεγόμενον, ἀληθὲς ὄδιν· ὁ γὰρ αἰθίοψ, ἐπὶ μὴ λανθάνοντας, οὐκέτι καὶ ἁπλῶς ὄδιν λανθάνοντας· ὅτε δεῖται προθυμίας πρὸς τὸ ἀληθὲς εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶν ἁπλῶς· ὁ γὰρ αἰθίοψ ὅτι δεῖται λανθάνοντας διότι χωρὶς προθυμίας· πρὸς τοὺς δὲ τὰ καλὰ, ἀληθὲς γίνεται· καὶ γὰρ τοὺς ὁρῶντας· ἀλλὰ καὶ ἀκουσθεῖσι τινὸς, κατά τι λέγεται ἢ καὶ ὅτως, οὐ τὸν ἁπλοῦν τρόπον, αὐτὶ τοῦ παραυτίκα παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ αὖθις· οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς λόγῳ τινὰς ἐποιήσαντο· ἀλλὰ καὶ βῶμα ὑψηλὸν ἐκέρθη· καὶ ἐπὶ τοῦ δεινόν τι πάθωμος ἐτέθησαν. Ἀπλῶς ἐξαπάγκης· ἢ ὡς πρῶτον καὶ μὴ κατὰ λοντον· ἐπὶ ἁπλῶς δὲ, οὐδὲν εἶδος ἔτι μὴ λόντον ἐγνωσαν· ἐξαυτῆς δὲ τῆς ἐμφάσεως ἴσον πρόβρεων οἱ γὰρ ὁμοίοις πανδοκεῖς οἰμωγὰς σὺν ἐπιπον. Ἀπλῶς χωρὶς προθυμίας· πολύβιος· οὐκαιρος ἀφυέστερος οὐτέγνων ἁπλῶς· αὐτὶ τοῦ ἐξαπάγκης· ἢ ὡς πρῶτον. Ἀπλωτα πελάγη ἀπλωτικὰ· καὶ ἐπιδόσια ὠκεανός· καὶ ἔδος· ἀπλωτὸν γὰρ τὸ ἄπλυτον. Ἀπλυτον πῶμα· σιωπῶν ἔπος. Ἄπνοια· φασὶν ἐμπεδοκλέα παυσανέμου ὑφηγήσασθαι τὸν ἄπνοιαν· ἔστι δ' ἀπνοιοῦ τὸν ὡς λιμένας σωτῆρ ἄπνουν καὶ ἄστον τὸ σῶμα· ἰὼ ἦδες, ἐγὼ ἐγὼ· ἐφησὶ πόδα αὐτῷ· φαρμακεῦσαι γᾶ σι καὶ ἐγὼ ῥᾳδίαν ἀλαπαν, πεύσει· ἐπεὶ μοι ὦ σι ἐγὼ περνέω τὰ δὲ παίδ· παύσεις ἀνεμοτρεπὲς ἀνέμων βίας εἴτ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι κατα φθινύθουσιν ἄρουραν· καὶ πάλιν ἤνικ' ἐλαθ' απαλιντονα πνεύματ' παξεις· ἐπὶ σει δ' ἐξόμβρειο κελαινοῦ ῥόον καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις θήσεις δὲ καὶ ἐξαύχμειο ῥεύματα· δενδρεόθρεπα τ' ἐνθέρεψεται· ἀξεις δ' ἐξαίδδε κατα φθιμένου μύθος ἀνδρὸς· καὶ σοτ' ἐτησίων σοφοδρῶς πνεύσαντων ὡς τοῦ καρπὸν λυμῆναι· κελεύσας ὄνους σὺν δαρῶσαι καὶ ἀσιοὺς ποιῆσαι· περὶ τοῦ λόφος καὶ τὰς ἀκρωρείας δὲ ἥκειν πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα· λήξαντος δὲ, ἐκ λυσάνεμον κληθῆναι. Ἀπνευστὶ· ἀσυντόνως· Ἀπὸ καὶ ἀπόθεν διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀπωθεῖται δὲ. Ἀποβαλεῖν αἰτιατικῆ· Ἀποβαλο-

μὴν ἀδένος λαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ἀποβαλεῖν. Ἀπο. ἀπόρρω μακράν· ἀντὶ τοῦ, οὐσαίας τῆς πλησίον ἀπὸ ἐγένετο ἀποφάσεως τὰ εἰφ. Ἀπαδίζειν· οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ.

Ἀποβλῆτας, καὶ τὰ λείποντα λέγονται οἱ χυδαῖοι πόδες· καὶ τὰ μαγειρεῖα οὗτω τὴν βλῆσιν ἀναλίσκεται μετὰ τὰς θυσίας πρέα. Ἀποβλὴς δὲ ἀπεχῆς. Ἀποβατης· καὶ ἀποβαίνειν· καὶ ἀποβατικοὶ ἵπποι. Ἀποβάτης μὴν, ἴσως ἡνίκα ἀγωνίσασθαι ἔμελλον ἀποβαίνουσι τοῦ ἅρματος· ἀπρατικοὶ τροχοί· οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. Ἀπεβαίνεσ ἀπεβαίνομεν, γλῶσσα· ὡς τὸ ἀπρανὲς τῆς ἴσως. Ἀπριβιώσεσθαι· ἀποθανεῖν· ἀναλγήσαντες ἀπονεύσαντες ὡς ἂν μὴ νοσεῖν γένηται σφίσι τὸ ἀποβιώσεσθαι αὐτόν. Ἀπορλεπόμενοι ὧν θαυμάζοντες· ὅτως αἰσχύνης. Ἀπόρλεπτον· σύνδεσμον· ἀνδρα τῆς πολιτείας διὰ τὴν ἀξίαν ἀπόρλεπτον. Ἀποβλίσαι· ἀπωσθέσαι· ἀσφαλῶς· λωποδύτης παίφρων ἁλωμένου νῦν γὰρ πῶ· μέλλω τέρας ὁδὰ ἀπόβλισε θυμαλγίου μου· ἀντὶ τοῦ ἀφέλκυσεν. Ἀπορλύζων· ἀναβράσσων· ἐπ' ἐμοῦ Ἀπορρηγνύσας ἀφαπτήσας· ἐμβαλόν· ἀποδώξας· ἀποσπάσας· οἱδέ, τοὺς ἁλόντας ἀποβηγνύζασιν· ἀποσπάζονται τὴν νίκην. Ἀπορραδυσκιλῶν ὄνους ἴσως. Ἐπὶ ὧν ἀποδιδόντων ἐπὶ μείζονα μᾶλλον ἀποδόντων. Ἀπορράσματα ἐπὶ τῶν παρακειμένων· οὐδὲν ἀπέρρασεν φαῦλον ἀλεθές. Ἀπρύσαντες· ἀποκλείσαντες. Ἀπαλαπτίζω· γλωσσῶν· ἀντὶ τοῦ ἀφισῶ τοῦ ἁλλαντος καὶ ἀποπαύω· καὶ γὰρ ἀποσύζεσθαι ἀπόπαυσιν καὶ ἀποκλείσιν σημαίνει τοῦ ἁλλαντος Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι· ὑποβρύχιον· ἀπολοῦμαι γὰρ· ἀνεισοφώνης· ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν πλωτίζειν φῶν. Ἀπηλιάσθαι· κύστιν σημαίνει, καὶ ἀποθανεῖν· ἅμφω θουνυσίδης. Ἀπαύομαι γλῶσσα· Ἀπηνιῶσαι· ἀποθεμελιῶσαι.

Ἀπηνοῦς· δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελαύσας· δείναρχος δὲ ἀντὶ ἀποφασίας μόνος. Ἀπηνωστέον· δεῖ ἀπηνώσειν. Ἀπηνώσω γλῶσσα· καὶ αἰτιατικῆ· ὡς ἀπηνωσὶ ἐπὶ παρχαδονίων πρόσωπα ὀφαίδων· καὶ τέλεον· ἀπηνοῦ τὸν φιλήμονα· ἐπὶ ἀπηνόντες τὴν σωτηρίαν. Ἀπήγοια· ἀπόγνωσις· θακυσίδης· ἐνέπεσαν δὲ ἐπὶ ἀλοῖα ὅπως ἀπόγοια ἦ τοῦ ἀπότιμα ἐρατεῖν τῆς γῆς. Ἀπόγηοι· οἱ ἐκγηοι· ἀπώγωνοι· οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα. Ἀπόγραμμ· οἷον ἀπεχῆς· σὺν μιᾷ φορᾷ τῇ δρομεῖ ἀφετηρίᾳ ἐγγραμμ· ἰὼν ἀφίησιν ἐπὶ βαλβίδα καλοῦσιν. Ἀπογράφων ἐπὶ ἀπογραφή· οἱ ὧν δήμωι ἐγκαταλογὸ φείλοντες σὺν ἐκτακτοδίκης ἐπὶ μὴ ἀποδίδοντ μέχρι τοῦ αὐτῆς πρυτανεῖ, δὺ τὸ δεσμωτήριον ἀπεκλείονο· μὴ τὴν ὑπαρχὴν καταξῆσαι δυναμένοι τὸ ὀφλήματος. Ἀπογραφή· ἐπειδάντις λέγκτιν ἀξιοῦντι τῇ πρὸ πόλεως· οὐκ ἀγράμμ ἀπογραφὴν ποιεῖται δηλῶν ὅσα τε ἔχειν ἐπ' οἴκου χαλκήματα· μή ποτε καὶ εἴδός τινος δίκης ἦ ἀπογραφή· εἰ γὰρ ἀρνεῖτό τις μὴ ἔχειν ἀπογραφῆς ἐνέπιπτεν· ὡς ἀπορθῶσι γλωσσημένης τῆ ἀπογραφῆς· ὅτω δημοσθένης ἐν ὧν ἐκ χαλκηρατίων· ἐπ ἀπογραφὴ ἀδίδυμος· οὗ καίσαρ αὐτοκράτωρ ὁμοναρχήσας, εἶπόσιν ἀνδρα ἐπὶ σὲ εἰσιὸν τὸν βίον ἐπὶ τὸν δόσιν ἐπολεξάμενος· ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῆ ὑπηκόων βλέπειν· δὶ ὧν ἀπογραφὰς ἐποιήσαν τῶν τε ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ σὰ αὐτὸν ἐκ προσχέσεως δημοσίω μοῖραν ἐπιτάττων εἰς φόρους· αὐτὴ ἀπογραφὴ ὡς τὴν ἐγένετο, τῆ πρὸ αὐτὸ βιὸ ἡκτημένων τιμὴ ἀφαιρουμένων· ὥσθ' ἕκαστον δίκης δημόσιον ἔγκλημα ὃν πλεῖον· ἀπόγραφος δὲ ὀνησίμειτος ὡς ἀπογραφὴ δεχέσθω τοῦ πολεμάρχ· τὸ τίσι τεξενοφῶντος. Ἀπογράφων αἰτιατικῆ· συνδέ ἀπογραφεῖσιν αἰμᾶς Ἀπογράψαι τὸ γράψασθαι· ἐπ' οἷσιν σημαίνεσθαι δηλοῖ Ἀποδαρθεῖν· ἀποκοιμηθῆναι· Ἀπόδασμον μοῖραν τινά· ὁ δὲ σρατηγὸς ἀπόδασμόν τινα τοῖς σρατιώταις ἀπολέξας ἐπελάβετο πεδαρέσθαι· καὶ αὖθις ἐπὶ τῶν παραπλησίων, ἀπόδασμον εἰς τὴν σαρακλινῶν, ἀπόδασμον εἰς τὴν βουλὴν πεποιημένας· Ἀποδάσομαι· ἀποκτενέσομαι· Ἀποδάσας βιὸ ἄγνωσφασι· ἐπ' ὄσιν τῶν ἀπροσφαλεῖς· Ἀποδέκτης· Ἀποδέκται· ἄρχοντες πληρωτὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν· οἱ τὴν παρελάμβανον καὶ ἀπεδίδοντο τὰ γραμματεῖα ὧν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· εἰσῆγε δὲ ὀφλήμενα, ἐπὶ ἀποδόμενα χρήματα συνέβαλλον· ἐμβιάζον εἰς ἀρχὴν ἀλίσιν· ἐπ' ἐλευθερίας τῆ ὀφλομένης κατὰ ροὶ τῆ ὀφλήματ, ἀπὸ λειφθέν ἐγράμματία δημόσια· Ἀποδέον τὸ ἀπαρέσιον· ἐπ' ἀποδέοντων, λιπόντων· ἀπολωβωμένων· ἐπ' ἀ

δεῖν τὸ ἀπολεῖσθαι· ἰώσπερ ὡς ὀλίγον ἀποδεῖν τῶν ἀχθοφορούντων ζώων ἢ τοὺς ὄνους. ὅτι ἐν ζῷον ἀνδράποδον ἴσον δὲ ἀποδεῖν τοῦτ' ἐστὶ πεντεκαιδέκα μνᾶς πεφυκυῖαν βασιλεῖ ἀφελέσθαι. Ἀποδέχομαι· ὁμολογῶ ἀποδέχομαι τῶν τρόπων· καὶ ἀποδέχομαι συνθῆκαι ζῴων. Ἀποδείκνυμι μίσει χιλιοστόν· ἴσον μαρτύρομαι. Ἀποδείξαθαι ἐν διδάσκαλίῳ μαθήματα ἅτινες ἐμάθε λέγειν. Ἀπόδειξις, ὅρου διαφοῦ· ἀεὶ πρῶτον ζητῆσαι τοῦ ὅρου· ἔστι μία ἁπλῆ μέθοδος καθ' ἣν πάντων τῶν ὄντων δυνατὸν τοὺς ὅρους ἀποδοῦναι, ἢ πολλαί· καὶ εἰ μία, πῶς αὕτη· εἰ δὲ πολλαί, πόσαι τὸν ἀριθμόν· καὶ ποῖαι· καὶ ὁμοίως περὶ τοσαύτης δεῖ ποιᾶσδε, ἐπιστροφῆς, ἢ ὁρισμοῦ; ἀλλὰ πάλιν ἡμᾶς διαδέχεται ζήτησις· ποίας τῶν μεθόδων ἢ ποίων πραγμάτων χρηστέον· καὶ ὅλως ἐν τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς σύνθεσίς ἐστι καὶ διαφορῶν, τί τὸ ποιοῦν μόριον τοῦ πράγματος τὸ γένος καὶ τίνος αἱ διαφοραί· ἵνα συμπλέξαντες τὰς οὐσιατικὰς διαφορὰς τῷ γένει, ἀποδῶμεν αὐτοῦ τὸν ὁρισμόν· ὅτι δὲ καὶ ἑτέρα χαλεπότης· ὥστινι γὰρ πρόπτωσις τί συμβέβηκεν, τοῦτο καὶ καθ' αὑτὸ ὑπάρχειν· καθαὐτὸ δέ ἐστι τὸ κατ' οὐσίαν· οὐκέτι δὲ ἔστι τι καθαὐτὸ ὑπάρχει, τοῦτο καὶ πρώτως ὑπάρχειν· τὸ γὰρ ζῷον τῷ ἀνθρώπῳ, καθαὐτὸ μὴ ὑπάρχει· οὐ πρώτως δέ· διὸ καὶ μὴ ἄνθρωπος, ζῷόν ἐστιν· ὥστε οὐ πρώτως τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῷον ὑπάρχει· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ στιγμὴ μὲν τῷ γραμμῇ· καθαὐτὸ μὲν, οὐ μὴν τοι πρώτως· ἡδὲ πυρίως ἀπόδειξις, ἐστὶν ἡ καθαὐτὸ καὶ πρώτως ὑπαρχόντων γίνεται· καὶ ἀπλῶς ἢ ἐκ τῶν αἰτίων τὰ αἴτια προυμῆ· καὶ ἐκ τῶν καθόλου τὰ μοναδικώτερα· ἡδὲ ἐκ τῶν αἰτιατῶν τὰ αἴτια προυμῆ, τεμμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται· οἷον τὸ δεῖξαι ἐκ τῆς φωτισμῶν τῆς σελήνης ὅτι σφαιρική· εἰ γὰρ ἐλείμνετο διότι σφαιρικὴ διὰ τοῦ φωτίζεσθαι οὕτως, τοῦτο ἂν εἴη πυρίως ἀπόδειξις ἐκ τοῦ αἰτίου τὸ αἰτιατὸν ἐλείμνετ' ἄν. οὐκ ἐχρήμεθα δὲ ἐν ταύτῃ τῇ δείξει ταύτῃ· διότι τὸ αἰτιατὸν πρὸς ἡμᾶς σαφέστερόν ἐστι φύσει τὸ αἰτίου· τεμμηριώδης γὰρ ἀπόδειξις ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς τὸ τοῦ ἀρχῆς συλλογίσασθαι· καὶ ἂν μὲν παντὸς ἔστιν τὸ αἰτιατὸν τοῦ αἰτίου τεμμήριον τοῦτο λέγεται· τεμμήριον δέ ἐστι, τὸ ἄλυτον σημεῖον· ἂν δὲ μὴ παντὸς ἔστιν, σημεῖον μὲν λέγεται· τεμμήριον δὲ οὐκ ἔστιν· διότι μὴ δὲ ἄλυτόν ἐστι· οἷον ὡς τὸ ὠχριᾶν ἐστιν, ἐπειδὴ πέπονθεν· οὐ παντὸς γὰρ τῷ ὠχριᾶν τὸ πεπονθέναι· ἀπόδειξις δέ ἐστι μέθοδος διὰ συλλογισμῶν συλλογιστικὴ ὅταν ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς γίνηται. Ἀποδιεροτομεῖ· ἀποκόπτει τοὺς αὐχένας.

Ἀποδημεῖν· χρονικῶ· μὴ παρεῖναι ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης, ὑφ' αὐτὸν. ζῴων δὲ ἀποδημεῖν. Ἀπὸ δή· ἀπὸ δὴ τούτων πάντων ἀναπειθόμενοι τῶν πολεμιωτάτων, παντὰ τὸν ἀνθισάμενον τιθεὶς σὺν δουλτέρῳ, ἀθαρσῶς ἐπῆλθον· συμπεσόντες δὴ ἀμφω ἀλλήλοιν· δέξιππος. Ἀποδιαρρίπτουσιν· ἐγχρονίσουσι· χρονοτριβήσουσιν. Ἀποδιδόμενοι· ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες· καὶ ἀποδιδόμενα ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν· ἢ πωλοῦσιν. Ἀποδιδράσκω· αἰτιατικῆ. Ἀποδιδόναι· ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως ἀντιφάνης. Ἀποδιομνύεσθαι αἰτιατικῆ ἀπρεπέμενον τὸ πρὸς τὸν πρὸς τόπαιον δίκη καὶ οἱονεὶ καθαίρεσθαι ἢ λάσκεσθαι· τοὺς νυκτηρέσιας ἐπὶ τοὺς ὄρνιθας ἀποδιομνύουσιν. καὶ ἀποδιομνύω ἀποδιώκω. Ἀποδίς ἐπὶ ἀνυμάτων· σὺν μεταφορᾷ τῶν ἐπὶ φόνου καθαιρομένων· οὗτοι γὰρ δὶς ἐπὶ ἀνύμασι πολιοῦσι τὰ ἱμάτια. Ἀποδοκιμάσας ὡς ἄχρηστον σὺν φαυλίσας· ὁ δὲ ἀνίβας ἀποδοκιμάσας τὸν ὀβελίσκον ὑπάρχοντα αὐτοῖς καθοπλισμόν, ἅμα τῷ νικῆσαι τῇ πρώτῃ μάχῃ, παρεχρῆτο βαῖς ῥωμαίων ὅπλοις καθωπλισμένοις ὡς δυναμένοις. Ἀποδόξης· ἀποδεικνυμένης.

Ἀποδόσθαι· πωλῆσαι· καὶ ἀπόδου. Ἀπόλυσον· ἀποδράς, ἀποφυγών· καὶ ἀποδρᾶναι.

Ἀποδρέψεσθε· ἀποδυγήσεσθε· οὐ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε. Ἀποδρύφω· ἐνδέρω.

Ἀποδύτες· ἀντὶ τοῦ δυσάμενοι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν οἳ ἀποδύονται πρὸ τοῦ ἐξωθεν πολλῷ ἵνα αὐτόνους χορεύσωσιν· ἀριστοφάνης ἀλλ' ἀποδύτες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν. Ἀποδυσπετεῖ· ἀποδύρεται,· δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν· ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται. Ἀπόεθον· ἀπὸ ἑαυτοῦ. Ἀποζῶ· τὸ ὅλως ζῶ· ζῶ δὲ τὸ μετὰ τροφῆς καὶ πολυτελείας· τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀγαπῶν κεκτῆσθαι ὅσα ἀποζῶ ἀπαυτῇ ἀνέμελα

μέλεια

μέτρια. Ἀπόζων. γυμνικῶ. ἀποπνέων. Ἀπόειπε. ἀπάρνησαι. Ἀπθανεῖν. ἐναντίς αὐτὸ μόνον εἰδὼς ἀλλὰ καὶ ὧν μεθισμῶ τῆς συνοίας διαλύσῃ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ, οὐκέτι ἄλλο τι συναλίψεται αὐτὸ εἶναι, ἢ φύσεως ἔργον. Φύσεως δ' ἔργον ἐστὶ τὸ φορβεῖται παιδίον δηλ. τοῦτο μόνον φύσεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῷ. πῶς ἂν εἴη ταῖ θεοῦ ἀνθρώπος καὶ νικητὰ τὰ ἴδια τοῦ μόνος. Ἀπθανω. αὐθυπόδικτον. Εἰ ἀπθανω μόνος ὁμοίως. καὶ σώτας. ἀπθανόντος αὐτῷ τὸ παρὸς, ἀφέτησι πολλὰ χρήματα. Ἄπωθεν. χωρὶς. ἢ πόρρωθεν. εἶνοῦ χερμαδίου ἐκ σροφαδὸν λατιτάνων ἀλιμμήνης. πάντων εἴργον ἄπωθεν. καὶ ἄφεις. ῥουφῖνος δέσι μεδαξὺ ἐπανήκων, εἰ ἔτυχε πόλεως μισίβιδος οὐ μακρὰν ἄπωθεν. καὶ ἄποθεν τὸ ἄποθεν, ἀπὸ τίνος μέρους ἐσι μέρους. Ἀποθάνω. αἰτιατικῆ. Ἀποθέσθαι. ἀποθησαυρίσαι ἀποτα μιῦσαι. ὁ δὲ βουλόμενος μηδένα χρόνον ἀργὸν ποιεῖν, προέθετο τὸ τὸ χειμῶνος ἀπρακτον εἶς τινας χρείας ἀπθέσθαι. Ἀποθησαύρισαι. δογματίσαι. σὺν θέσθαι. εἰ ποιῆσαι. Ἀπόθετον. τὸ ἀποτεθησαυρισμένον. Ἀποθήκιλω. ἀντὶ τὸ ἀποσροφλῶ. φίλιππος. Ἀποθλίβω. σὺν βλίβω μάζειν. Ἀπόθητος. ὁ μὴ ποθούμενος. Ἀποθνήσκοντας. συμπολέμω ὁρῶ τοὺς πειρωμένους ποιουμένους τὸ ζῆν. Εἰ ζῶντας ὅσοι τοῦ ζῆν ἀπεγνώκασιν. καὶ γὼ μαχέσομαι ὡς ἀποθανούμενος καὶ οἶδ' ὅτι πείσομαι. λέοντα γάρ εἶμι ἄνωθεν. καὶ οἶδα τὸν πρὸς λεωνίδην σπαρτιάτην τῶν πελῶν. μαχέσθων ὡς πεθναξόμενοι εἰ οὐ πεθναξονται. Ἀπόθου. ἀπορρᾶλου. ἀπωθοῦδε, ὤθησον. Ἀποθώμεθα. αὐθυπόδικτον. ἀντὶ τὸ ἀποβάλλωμεν. Ἀποθραυσθῆς. σὺν πέσης. μὴ δεῖς ὀρχηστρίδος εἰσάπαξ τοῦ πεσεῖν εἰσέλθῃς. μή ποτε τῆς ἀκλείας ἀποθραυσθῆς. Ἀποθρίξεις. σωλα ποδοκόσεις. οὕτω σωλάτων. Ἀποθρώσκον. ἀπηωρημένον. Ἀπθύμια λυσπρᾶ ἐμὲ μὴ ζθύμῖ. Ἀποθυμοῦ γλίχου. Ὡς βασιλεῦ δείσας οὖν μὴ ἀποθυμοῦ γλίχου. Ὡς βασιλεῦ. μὴ ἀπορήσας αὐτὸν, σπαράσσῃ τοῦ ποθεμθίου. καὶ αὖθις. τοῖς μὴ ὀλίγοις τι καὶ ὧν ὄφελός τι σὺν παντὶ ἔθνῃ, ἀποθυμᾶ εἶναι τῆς λακλασῖ. Εἰ ἀποθυμοῦλω αὐτοῖς ἄρχων ὁ αὐγαρὸς μισητός. Ἀποθωϊζω. ἀποπέμποματι καὶ παραλογίζομαι. Ἀποίωνες πόνους. σὺν ἐῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρον δεποιμένων. Ἀποκα. πόβατα ἀπουρα. Ἀποκεβάδουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀποκοιβάζουσιν. ἀπόλις. τοῦ τέσι γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς καὶ ἀφίσασθαι. Ἀποκαδιτῶν. δίδου. χαρίζόμενος. οὐ θέλω ἀποκαδιτῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. τοῦ τέσι τὴν ὧν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν πρωτέραν διαστείαν ἀποδίδου. Ἀποκαινήσαντες ἀφροντίσαντες, πρὸς δὲ σώφρονι ἀποκαινήσαντες. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου καὶ ἀπάξασθαι. θέλ λέγειν ὅτι βέλτιόν ἐσι χρῆσθαι τοῖς γυναίοις σρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις, ἢ τοῖς φαύλοις. καὶ γὰρ δέκ παθεῖν, περεῖπόν ἀπὸ παθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. καὶ ἀεισοφάνης. καὶ τι σοφὰ λῆς ἐξ ἰδίου ξυλῶ τοῦ ξύλου. Ἀποκεραδονία. πος δονία. καὶ ἀποκαραδοκῶν. ὁ δὲ, καθῆσο σὺν τῇ παρεμβολῇ. ἀποκαραδοκῶν ὥσπερ καὶ τύχης χωρήσει τὰ πρόσφατα. σημαίνῃ δὲ καὶ τὴν ἀνελπισίαν. Ἀποκαρτερήσαντα. ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. λυπούμενον τὸν λακεδαιμόνιον νομοθέτην, μὴ δὲ θεῖναι τοῖς νόμοις, ἐλθόντα εἰς κρήτην, ἀποκαρτερῆσαι ὅπως μὴ αὐτοῖς ἀλγηματισθείκλῦσαι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἀναξαγόρας ἐλθὼν σὺν λαμπσάκῳ καὶ ἀποκαρτερήσας, τὸν βίον κατασρέφῃ. Ἀποκατα δυομένης. λείπει ὅτι ἀν λάβῃς κόδος, ἀπὸ ὧν ἐμπόρων ἢ μίσθαφορᾶ. οἷον κατα δυομένης τῆς νεὼς ὅτι ἀν λάβωσι κέρδος ἢ ζημιῶται. Ἀποκαταλλάξαι. φιλοποιῆσαι. Ἀποκατέκτοις πειρόντα ζιχ', τὰ ὀφλήμενα χρήματα τῶν ζ' σταιρῶν. Ἀποκαυλίζεσθαι τὸν μηχανητὸν πειρόν. Ἀποκαίνυμι νικῶ. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω καίνυμι. σὺν αὐμω. μεταφορικῶς δέ πλείες. κυρίως γὰρ ἐστὶ τῶν φονεύοντων καὶ νικώντων λαμβάνεται. ἢ παρὰ τὸ αἴνυμαι τὸ λαμβάνω. ἀπὸ τοῦ αἴνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἐθέλουτοὺς νικῶντας. Ἀποκελεύκαμεν. ἀπαγορεύσαμεν. καὶ ἀεισοφάνης ὅρνισιν. ἀποκελεύκαμεν ὀλοφυρόμενοι θεοὺς μηνέτι πόλιν διαπορᾶν. Ἀποκεκραιπαλισμένος. τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγείς καὶ μέθης. Ἀποκεκουσμένον. οἷον. κεκρωτηριασμένον. ἀποκεκλασμένον.

καὶ κεκοληθρωμένον. δύσμοιρος. τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον ποτήριον ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσι. Ἀποκεκύφαμεν. ἀεισοφάνης. οἱ γὰρ ἀνδρῶς ὡς ποτ λαμπτοφόροι ὄντες, ἀποκεκύφαμεν. οἱ γὰρ λυχνοφορεῖν τες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον. Ἀποκείλαντες. ἀποκλίναντες. Ἀποκείραντες καὶ κειράντες. ἀναπέρως λέγουσιν. Ἀποκέχρημαι δοτικῇ. Ἀποκεῖσθαι πόρρω. ἀτιμάζεσθαι. οὕτω περ ἐπῆν. Ἀποκηδήσαντες ὄμμερος. παρὰ δὲ σώφρονι ἀποκαμόντες, ἀφροντίσαντες καὶ ἀποκηδήσονται, τιμὴν λύσιν ἀφαιρήσονται. Ἀποκήρυκτον. ἀλλ' ὅτι ὁ λέγων βιὸς ἀποκήρυκτος φαύλους εἶναι, ἀπλῶς δόξαι ἂν λέγειν δεῖ ἀνάγκης τοιούτους αὐτοὺς εἶναι, οὐ μὴν ὅτως ἔχει. σὺ δέ χεται γάρ τινα μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀποκήρυκτον γνώμονα θεμιστοκλέα γοῦν ἀποκήρυκτον φασὶ γενέσθαι. οὐ μὴν φαῦλος ἦν. καὶ ἀποκηρύττοντες αὐτὸ τὸ ἀποβεβλῆσθαι. ὅτω δημοσθένης καὶ πολλάκτων. οἱ δέ φασι διαφθεῖραι σὺν τοῖς τὸν δοκιμήκυβον, ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος, ἐπὶ πολέμου σὺν βαλλεται. ὁ δὲ σὺν τοῖς, ὑπὸ τὰ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδοται πρᾶξαι. Ἀποκηρύττω αἰτιατικῇ. Ἀποκινδυνεύοντες. ἀποτολμῶντες. ἀποδειλιῶντες. ὁ δὲ σεμνὸς εἶ ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς καὶ ποτ βεβαιότερος ὢν ἐν βρέφεσι σὺν τὰ τὰ πολλὰ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, ὃν δοκιμ κινδυνεύσαι ποτε ἐπάλμενον.

Ἀποκινεῖν. τὸ ἀποχεῖσθαι καὶ ἀποδέχειν λέγεται καὶ ἐπὶ πολλοῖς καὶ τῶν μὴ ὠνητῶν καὶ ὁρμιζομένων, ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις. Ἀπόκινος. εἶδος ὀρχήσεως. Ἀποκλέομαι. αἰτιατικῇ. ἐπὶ ἀποκλείσαι αἰτιατικῇ. Ἀποκλήρωσις. μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοποιῶ φοντί οὐδὲν ὤνησε. λῆξις δέ ἐστι μοῖρα. σωῦσις. κληρονομία. Ἀπόκλητοι. μεκλημένοι. ἀτιμοτέρῳ πρὸς δεξαμένοις σώσοδον. οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες ἁπάντων περιόντες διαλαθόντες, πολεμοχλίωγμαν. καὶ αὖθις πολύβιος. διαφοντα δὲ ἀποκλήτων πρεσβείαν τοὺς σωτῆρας ὁμόσαντας μετὰ τὸ βασιλέως. καὶ αὖθις. ὁ δέ, σωπᾷ τὴν ἀποκλήτους καὶ διαβάλλουσαν ἀνελεῖν δοῦναι πρὸς τὸ ἐνεστῶτ. Ἀπόκλιματα ὄρεσιν ἀποκόμματα. Ἀποκλίνω αἰτιατικῇ. Ἀπόκναιφ. διαφθείρεφ. ἀποκόπτω. Ἀποκναίζω. λυπῶ. ὀδύνᾳ. Ἀποκναίω, σὺν ὀχλεῖν. παρεκτείνω. τοῦ οὐκ εἰθάδεις. οὐ μὰ ἀποκναίς ποτε παθὼν. μὴ ἀνδρὸς μισουμένου. οὐ γὰρ ἀποκναίω ὃν πείθει τῆς ἀρετῆς τὸν ἄνδρα. λέγω δὴ τὸν ἡρακλέα, σὺν λαντέρω τιθείς. εἰ καὶ ὃν παρεκλήλωκεν ἀπόμεθα. φησὶ τιμόκρατος θεοφυλακίδης. καὶ αὖθις. οἱ ἀνθρωποι ἐπὶ ὑσιανοῦ τὸ ὃν φορολόγων ἀρχόμενοι καὶ ἀποκναιόμενοι τοῖς ὀφλημάτων, ἀφερύβιστι τὸ δυσθανατοῦντες ἀκούσιοι διεβίωσαν. Ἀπόκνυξ. ἀπόσκαλλε. ἢ ἀπότιλλε. Ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν τὴν νύμφαν λέγουσιν. ὅταν μηκέτι δύεσι κατ' ἴχνη. Ἀποκόπτω. σὺν τομίας καὶ ἀντὶ τοῦ ἀθυμεῖς δεῖ. Ἀποκραιπαλισμός. κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης. Ἀπόκριμα. καθάπερμα. Ἀπόκρυφος δοτικῇ. Ἀποκρίθητι. δημοσθένης. ἀπόκριν ἀδέρομαι δηθῶν. ἀποκρινεῖ δὲ λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκριθήσῃ. μέμανδρος καινηφόρῳ. ὅδ' ἀποκρινεῖται, ναὶ, ἐγὼ λέγει μίσει ἐξορολιμαῖα. ὡς μισεῖν ἀποκρινόμενα δοῦλον λαλεῖν. καὶ ἀπόκρισις ἡ ἀπολογία. οὕτω λυσίας ἐν τῷ ἀντιφῶντι καὶ δημοσθένης λέγει σὺν ἐκτεῖσχνα. ὡς πρεῖρ. Ἀποκρότω ξαχεία. οἱ δέι, ἀπέχω λοιπὸν σὺν γὰρ ἀποκρότω τε καὶ συνεχῶς τὰ λαμπροῦντες. Ἀποκρύπτομαι. αἰτιατικῇ Ἀποκρούεσθαι αἰτιατικῇ. ἀποβάλλεσθαι. Ἀποκτείνω αἰτιατικῇ. φονεύω. καὶ ἀποκτεῖναι φονεῦσαι. καὶ ἀποκτείνης αὐθυπέζευκτ. Ἀποκτυνύναι φονεῦσαι. ἀποκτίννυσι λέγουσι μᾶλλον. ἢ ἀποκτιννύθι. ἱερεῖος βασιλῆος. καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σι ἀμαχῶν ἀποκτίννυσι τὸ ἀπειλεῖς. καὶ ἀποκτόνασιν οὐκ ἀποκτάνασι. μισοῦσι μὴν ὡς πέρθραισωνα. ἀποκτάνασι ἀοῦ. Ἀπόκοιτος. πόρρω τῆς κοίτης. ὁ δὲ τὴ δομήσει κατεπαννυχίζετο ἡδελίας ἀπόκοιτος. Ἀποκυβεύ. τχεύ. ἐξαπυίσκω ὄπτυω. Ἀπλαρόντες. σὺν ἀπιλεῖσαντ ὁ δέ, τ' ἐρατὴν αὐλῶσι στενοῖς ἐξυσμυρόλοις ἀπλαρόντες δύ διαμαχὰς ἐλθεῖν αἰχμὰς ἠναγκασαν. ὡς ἰώσπος. δώξαντες, ἀπολαμβάνοσι βοὺς πολεμίους σὺν οἰκίλω χωρίω. καὶ παῖδας κτείνουσι. καὶ αὖθις. τὸ γὰρ χωρίον ἀμφοτέροις ἦεσε. τῷ μὲν, ὅτι ἀπολαβόντες εἰς αὐτὸ τοὺ ῥωμαίους, ὑπὸ

πόνδυλος

ἀπόνδους· ἀφῆκαν, πρὸς σύνδειξιν ὧν πρὸ κρίτιστο· Ἀπλακτίζω· καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἵππος μή· τὸ τέσιν ἀπεσιέρτησεν· Ἀπολαύω καὶ ἀπολαύω ἀπὸ τοῦ ἡδέως· ἀφ' ἡδέως· ἐναντίων ἔχ. παρὰ τοῦ· ὡς ἰσοκράτης· δέδοικα μή τι κακὸν ἀπολαύσαι με· ἔμαρμελίνος πρὸς τὸ δανεῖσθαι φησὶν ἔστε πλέων ἔστε βρασίδας ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς, ἀπέλαυσε λοιδορίας ὡς ἀπὸ τοῦ μεταφέρως ὀργιζομένου· Ἀπολαχεῖν· τὸ διανεῖμαθαι ἔχ. παρὰ τοῦ ἄλλα τινὰ διδόντα πρός τινας· καὶ ἀπολαχεῖν· διαλαχεῖν δέ τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασι· ἀντιφῶν· ὁ πατὴρ ἀνθρώποις βάλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν· ἀπολαχεῖν ἀντὶ τοῦ διαλαχεῖν· οὕτω λυσίας καὶ ἀρίστοφάνης καὶ ἀντιφῶν· Ἀπολέψῃς· ἐὰν διὰ τοῦ ε ἀπολείψῃς, τοῦτ' ἔστιν ἀπολείψεις· ἀπολέψαντα τὸ λέμμα· ἀπολείσαντα ὡς παρὰ τοῦ· ἐὰν δὲ ἀπολέψῃς, σὺ μὲν ἐς· ἀ δὲ τὴν πυῶν ἡμιφορᾶ ἔστ' ὅσα λέπουτα πίμπλασι καταρρέφῃ δὲ εἰς τὸ ἀποκδύνειν· ἀφαιρέσεις· ἀποδύσεις· ὁ μῦρος· λέψαντες λούσασι· καὶ εἰσοφανῆς νεφέλαις· γοῦν ἀπολέψῃ ὅτι πολὺν δύασαι χέος· Ἀπολεχήνιος· παραίτου μὴ πολύριζος· ὁ δὲ παρὰ τοῦ χαίνω ἀπολεχήνιος μὴ τὰ ἄρχειν· καὶ ἀπολέγοντα· ἀπαγορεύοντα· ἀπορέοντα· λέμματά τε αὐτὴν ἱερὸν ἀπολέγοντα βίς παρθένειον ἔγραφε, μηδαμῶς περὶ ἐκείνων τὰ φερούσια πορίσαι· Ἀπόλεκτοι· ἐξαίρετοι· ἔκκριτοι· συλλελεγμένοι· ξενοφῶν· αἱ δὲ εἰς τοῦτο ἀποκείμεναι, ἀπόλεκτοι ἦσαν· Ἀπολωλεκώς ἀπολέσας· Ἀπολελοιπότες· ἀντὶ νενικηκότες· καὶ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ μὲν νικῶντες, ἀπολείπουσι τοὺς κατόπιν ὄντας· ἔστω οὖν ἐσπερατικὴν σὺν ἀναθλαστικὴν ἀναγυρικήν· Ἀπλέμμενον· ἀνενόχλητον· καταράντες εἰς χώραν ἀδάμονα ἔχ. πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον· Ἀπόλεμος· ὁ μὴ ἰσχύων ὁ μὴ εἰδὼς πολεμεῖν· ἀπόλεμος δηλῶν· καὶ ὑπὸ νόσου πολλὰ γὰρ οὔτε ἀσθενῆ τε οἱ πόλεμοι τύχωσιν ἄρτιοι· τὸ δὲ ἔχ. μηδεμίαν πόλεμον φασὶν ἔχοντα πολέμου φράσαντων δέ ἔχ. πολεμίων· Ἀπολέξαι· ἀποπεπαίνειν τοῦ ζῶ· κρεῖττόν ἐστι τοῖς ἓν σὺν τοιῶδε πολεμεῖν, ἀποπεπαίνειν φασὶν κρῆσθαι τὸ ζῶ· κατὰ παροιμίαν ἔχ. σὺν ἐσχάτοις κινδύνοις· Ἀπολεῖπομαι· καὶ ἀπολείπομαι μεθ', γλυκεῖ· ἀπελείπομεθα ἤ, ἴωτα· Ἀπολείπουσιν· ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρέλυσία· Ἀπόλεπε· πάσσε· Ἀπολιβάδες· σταγόνες ἀναχωρήσεις· λιβὰς ῥαντίσματος· ἧς οὐδὲν ἔλαχύτερον σὺν ἔχ. πέμπει· ἀεισοφανὴς· ὅτι ἀπολιβάδες ἔσῃ ὧν καὶ ἰσάπολουμένων· Ἀπολιγάνεθρον· ὀξέως ἔοικε· παρὰ τὸ λιγύ· ἀεισοφανὴς· ὧν δὲ πολιγάνην βιοῦ ἀγρανόμους καλῶ· ἂν τὴν μαντικὴν οἱ ἀγρανόμοι ἔχοντες, ἔτυπτον· Ἀπόλιδ· ἀγνοεῖς· ὡς μὴ οἰκοῦσας σὺν πόλει· ἀπαιδεύτους· Ἀπολις· σὺν τῷ γνώθλῃ· Ἀπολιμπάνομαι γλυκεῖ· ἀπολιμπάνω δὲ αἰτιατικὴν ἔχ. τὸν ὀνόματικὴν· Ἀπολιναρεῖ· λαοδικεύς· συρεῖ· πεπονωμένοις σὺν μεβαίοις πονηρανταῖς ἔχ. ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου· ἔως τ' ἀρχῆς θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· σύγχρονο βασιλεύσαντος ἔχ. γρηγορίου τοῦ ναζιανζηνοῦ θαυμαζομένων· ἐγένετο δὲ γνώσιμος ἀμφοτέρων καὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν· ἔστος οὐμόνυγραμματικὸς ἔχ. βιβλιοπώλιον δεῖος· ἀλλὰ πολλῶ πολείω καὶ βιβλιοπωλεῖον· Ἀπολιναρεῖος· ὁ τὴν ἀπολιναρείου φιλοσοφίαν ἀσκήσας· καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος· οὗτος ἔγραψε καταλογάδην, κατὰ μορφὴν εἰς τὰ δυοκαίδεκα τόμους λ· καὶ διήρωσεν ἐπῶν, πᾶσαν τὴν ὧν ἑβραίων γραφὴν· ἔγραψε δὲ ἔχ. σολομῶντος, ἔχ. ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφὴν· ὑπομνήματα· τὰ δὲ τοῦ ἀπολιναρείου, ἔχ. φιλοσόφου μνήμης περὶ ἐνσαρκώσεως ἰσοδία· καὶ φησὶν· ἀπολιναρεῖος ἐν ἡμέρᾳ καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ χρόνος ἐν τῇ λαοδικείᾳ ἡσυχεῖ· ἔβασίλευσε σὺν αὐτοκράτορι ἔτη καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἔχ. γρηγορίου ἐν τῇ ναζιανζῷ· σαθμὸς ἐστὶν ὃς ὁ τόπος ὅθι τὴν αὐτῆς καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτης ἔτεις ἢ ἔδει ἀνδρὸς βίοτε τὸ ὁμοουσίου πρὸ μάχης κλῆ τὸ ἑτεροούσιον αἱρῶ πάντες τὸν ἐναγῆ ὄντες τὸν πότε ἔχ. ὕστερον ἄχρις ἐμὲ τῆς αἱρέσεως πρόσαντας· ὡς παῖδα παρεὶς τοῖς κριθῶσι τὸν ἀθανάσιον· τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καὶ λαμβάνης παιδεύσεως ἔσχολεῖον ἔδει πρὸ λαλύθησαν· καὶ ὧν ἰδίων γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀναγνωσιν καὶ τὸν πέλαγον μνήμην τε λεῖ πολλῶ εἶχον τὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστά τε αὐτῶν, ὁ ἀπολιναρεῖος· ἔδει δὲ καὶ τῆς ἑβραΐδος διαλέκτου ἐπαίδη σιοστελῶν· καὶ μὲν συμβρέφειν ἔπασος δὲ τὸν αὐτὸ χρόνον, ἰῶ ἱκανώτατος· ὧν μὲν τὰ ἀπολιναρείου, τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως, μαρτυρῶ εἴσω εἶχε· βασίλειος δὲ παννυχίσας λαμπρότατος ἰῶ· τῶδε τε γρηγορίῳ καὶ παρὰ μφοτέροις ἐξεταζομένῳ

μείζω ἔσεσθαι τῆς συνηθείας ἔσχεν ὁ λόγος. καὶ ἦν εἰκὸς μὴ ἀπολιπαρέστερος μὲν ἀδρότερος βασιλεὺς δὲ σαθρώτερος τοσαύτης δὲ αὐξήσεως τῷ λέγειν καὶ γράφειν διαμένοντος ὅσης, ἐς τὸ ἦθος δ' οὐκέτι τοῦ οἰκείου δρόμου παρεῖχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον. ὥστε καὶ οἷς ὁρῶντο καὶ οἷς ἐλέγοντο καὶ ὁπόσα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἥρωσι τῆς ἑαυτῶν κοινωνίαν ζωσκευθίοις αὐτῶν τῷ μανιστέρῳ ἀλίσκεσθαι δυναμένοις. ζοσαῦτα πρὸς αὐτῶν ὡς εἰκὸς παρεσκεύαστο φιλοσόφους ὁ αἱρεσιάνος ἐγράψεν. Ἀπολιναρίους οὖν ἐφάνη μὲν πολὺ τὸν σαμοσατέα πρόεδρος λαοδικείας τῆς συρίας ματαιοφροσύνης ἐπεράσας μύθος. τῷ γὰρ ἀρειανῶν ὀλίγον πάντα λεγόντων τὸν υἱὸν σάρκα· αὐτὸς ἔφη ὅτι σάρκα μὲν ἐμψύχωμένον ψυχῆς ζωτικῆς ἔλαβον οὐ νοῦν δὲ τὸν κρείττονα· μηδὲ γὰρ δεῖσθαι αὐτὸν σαρκὸς εἰκῆ μὲν ἀνθρωπίνου νοός. ἔπειτα νομίζων τὸν αὐτὸν ἐνδεδυκέναι θεὸν λόγον· ἀλλὰ μὴ δεῖ χωρεῖν αὐτῷ ἄλλων δυάμεων παρὰ τὴν θείαν. ζωῆς γὰρ πάσης, διατείνεται μίαν εἶναι τὴν φύσιν τὸν λόγου καὶ τῆς σαρκὸς ἅτε ἀτελοῦς οὔσης εἰς τὸ εἶναι ἀνθρωπον διαπρεπῶς μίαν ἔξιν φύσιν ὀνομάζεσθαι. μεθ' ὃν αὖ φαίνεται θεόδωρος μοψουεστίας πρόεδρος τῆς κιλικίας ἐγχρονίσας δὲ ἀπολιναρίοις δύο· πατὴρ καὶ υἱός. ὁ μὲν πατὴρ ἀλεξανδρεύς, γάμας δὲ εἰς λαοδίκειαν τῆς συρίας, ἴσχει ἡσύχως ἀπολιναρίειν. ἄμφω δὲ συνήκμαζον ζωφανίῳ τῷ σοφιστῇ. οὗ ἀκμάζοντα τότε καταλέγοντο. θεόδοτος δὲ ὁ τῆς λαοδικείας ἐπίσκοπος μηδενὶ τρόπῳ δυνάμενος αὐτὸν ἑλκύσασθαι τοῖς δυνατοῖς, ἄμφω τῆς κοινωνίας ἐζημίωσεν. ὕβρεως τε ἕνεκα ἔσεσθαι ὁπόσα ἀπολιναρίειος ἐξ ἀνόμματος ἐς τὴν ἐννοίαν τοῦ σοφιστοῦ θαρρεῶν, καινοτομεῖ καὶ αὐτὸς αἵρεσιν. νεωστὶ ζωπολαίξ τὸ ὄνομα τοῦ ῥέοντος ἔχουσα. οἱ δὲ φασι, διενεχθῆναι αὐτὸν πρὸς πώριον. ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀλλοκότως διηματίζοντα. οὗτος δὲ ὁ ἀπολιναρίειος καθάπερ ζωὴν τῆς θείας φύσεως δεξάμενον ἐπάλμησε καὶ μύθους τινὰς τοῖς θείοις ἐπαφελίαις συνέζευξεν. Ἀπολιταργεῖς· ἀποδραμὼν ἀποσιρτήσας ἀπὸ τῆς θύρας. ἔνεστι δὲ ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργὸν, ὅπερ ὀξὺ τὸ ταχὺ καὶ τὸ λίαν. οὐ ταχέως οὖν φκησεν ἀποδραμὼν· λιταργισμοὺς δὲ ἐπάλουν, καὶ τὰ σιρτήματα. ἀεισοφύλακες νεφέλαις. ἔκουσ' ἀνύσας τιθάτου ἀπολιταργεῖς ἀπὸ τῆς θύρας· ὀξὺ καὶ ἀπολιταργεῖν. Ἀπολογίζω· τὸ ἀποδιώκω ἐς ἀποβάλλω ὅπερ ἀποδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. καὶ τὸ ἀπολῆσαι ὃ ἐκπεξελθεῖν ἔκεσα δημοσθένης. Ἀπολογισμός· πολύβιος· ὁ δὲ ξανθικὸς παραγλώμους, εἰς χεῖρας ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς παρὰ τί νεῶ σφαλείκασαν ἐς πῶς δύναιντο τοὺς ἐναντίους νικᾶν. Ἀπόλογος ἀλκίνοος· ζωῆ φλυαρούσῃ ἐς μακρὸν ἀποτεινόντων λόγων.

Ἀπολογυμαίσι δολιχῇ· Ἀπολλόδωρος ἀθμωνεὺς κωμικός· ἐποίησε δράματα μζ· ἐνίκησε ε· Ἀπολλόδωρος πελλαῖος κωμικὸς σύγχρονος τῶν κωμικοῦ μενάνδρου· δράματα αὐτοῦ ἀπαρτερῶν ἢ φιλάδελφοι δυσσωποί· ἰδάφη· γραμματοδείπνος· φλυδίας· σίσυφος· αἰσχίων· Ἀπολλόδωρος ζαρσᾶς· δαμικὸς· δράματα αὐτοῦ ἀκανθοσκαλίξ· πεμπωπόνος· ψήλωβος· θυέστης· ἰπέτιδες· ὀδυσσεύς· Ἀπολλόδωρος ἀσκληπιαδου· γραμματικὸς εἷς τῶν παιδείων τῶν ῥοδίου φιλοπάτορος ἐς ἀεισάρχου τῶν γραμματικῶν μαθητῶν· ἀθμωνεὺς τὸ γένος· ἤκμαζε δὲ περὶ τὴν κλεομένους δαμάμβων· Ἀπολλοπράτης· ὄνομα κύριον· Ἀπολλοφάνης· ἀθμωνεὺς κωμικὸς· ἀρχαῖος· δράματα αὐτοῦ, δάλις· ἰφιτέρων· κρῆτες· δαμάλη· κενταῦροι· Ἀπολῶ λαμβ ἐς ἀπολῶ λασιν ἀττικῶς· ἀπολῶλασιν δεῦ ποριζωτέλικος· Ἀπόλλων ἀπόλλωνος καὶ ἀπολλῖνος, ὁ ἄπολλον· Ἀπολωλεκώς· ἀπολέσας· καὶ ἀπολώλεκεν· Ἀπολωλὼς ἀρσενικὸν ἐς ἀπολωλὸς δὲ τὸ οὐδέτερον. ὅπιὸ ἀπόλλωνος πρόκτης δοκεῖ τὸ παρὸς ἐς παρεπιπεῖνα λαμβάνεται μαντεῖα καὶ ζῶσις ἀνθρώπους ἐνφέρει. καὶ ζητεῖται ὦ διὸς φίλε. Ἀπολώνεια ἔργα ἐστὶ τὰ ἀπόλλωνος

Ἀπολλωνιάς· ἀπὸ λαοδικείας τῆς φρυγίας· ἡ μενοίτου τὸ βασιλέως γαμετή· ἔστι δὲ πόλις δημότις οὖσα, βασίλισσα ἐπεγένετο καὶ ζωὴ τῶν διεφύλαξε τὸν ὑποδοχὴν μέχρι τελευταίας ἡμέρας· οὐχ ἑταιρικὴν πρὸς φερωλύμπιον εὐνοϊκότητα· σωφρονικῶς δὲ καὶ πολιτικῶς σεμνότητα ἐς καθαρὰν ἀγάπην· τὸ πάρεστι γὰρ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ φερωλύμπιον ἐκείνου πρὸς πάντας τοὺς ἀνυποβλήτου ἐφύλαξεν εὔνοιαν καὶ φιλοστοργίαν μέχρι τελευτῆς· καὶ τοιγαροῦν εὐκόλως ὑποβρυώσασα ζωῆδος· πολὺ οἴκοθεν ἀπάλαιον ἐν

τῇ

τὴν ἀφεστηκυῖαν ἀπολιπόντες τὴν μετὰ τῶν κρειττόνων χορείαν τὸ μιὸν ἄγοντες ἀμφὶ τὸν χορὸν μέσην αὐτὴν τιθέασιν, ἱερὰ καὶ τῶν πολιτικῶν θεραπείας ἐφοίτων οἱ θεῶν μισοί, μεγάλως τοὺς νεανίσκους ἀποδέχοντο· καὶ κατηξίουν, καὶ μιμνησθέντες ὧν πολεμίων καὶ ῥίπτοντα, συνέπειθον τὰς αἱρέσεις αὐτῶν. ἐκ τοῦτο τῆς θυμίας τῆς ἐκείνου λαμπρὸν, ὃν τῆς ὑποροχῆς τῶν βασιλέων ἀξιώματι συναναπληροῦντες· ἐκ τελεσθῆναι κινυζίκω μὴ τὸ διάλυσιν τῶν πρὸς περσίαν τὸν βασιλέα. Ἀπολλωνιασταί μνησθῆναι ὅτι ἄπαλος ὁ τῆς ἀσιανῆς βασιλεὺς νικηθεὶς μονομάχου πολεμήσας, ἐμπράτησεν αὐτὸν χώρ· ἄλλος μὲν ἐωμαίους ἐπικαλεσάμενος, ἀνέλαβε τὸν ἀρχῶν· ἄπαλος δὲ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα ἀπολωνιάδα μεταλλάξαντα καὶ τὸ μέγιστον ἱερὸν πορφάμα κατέθετο, ὃ πορφύριος ἐδείματο. Τῶν τε γειτόνων λιμνῶν αὐτὴν προσωνόμασεν. Ἀπολλωνιάτης· καὶ ἀπολλωνίτις χώρα. Ἀπολλώνιον ῥαχέως τὸ ἱερὸν τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀγνωστέον. ποσειδώνιον τὸ τοῦ ποσειδῶνος· ὡς ἀθήναι τὸ τῆς ἀθηνᾶς· καὶ διονύσιον· καὶ δημήτριον. πάντα δὲ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς· τὸ δὲ ποσειδάνειον δῆλον ὅτι δωρικόν. Ἀπολλώνιος ἀλεξανδρεὺς ἐπῶν ποιητής· διατρίψας ἐν ῥόδῳ ὅθεν καὶ ῥόδωνίος ἐπίκλησις· μαθητὴς καλλιμάχου. σύγχρονος ἐρατοσθένους. καὶ ἑταῖρος καὶ τιμαρίχου. καὶ πολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος καὶ λυκοφρονίδου· καὶ διάδοχος ἐρατοσθένους γλυκύμυθος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης. Ἀπολλώνιος τυανεὺς φιλόσοφος· ὃς ἀπολλωνίου μὲν πολίτης ἦν καππαδοκῶν· οὐκ ἀφανῶν· ἐπὶ νέρωνος· καὶ μέχρι τοῦ δεῦτερα ἐθαυμάσατο λέγοντα ὡς αὐτὸς εἰκὼν νεύει· εἶναι δὲ πρωτέα τὸν αἰγύπτιον· ὅθεν ὑπολαμβάνειν αὐτὸν, πρωτέως εἶναι υἱόν. ἐπὶ νέρωνος μὲν ἐπὶ κλαυδίου δὲ γαΐου καὶ νέρωνος· καὶ μέχρι νέρβα· ἐφοῦ δὲ μετέλλαξεν· ἐσώθησε δὲ καὶ πυθαγόραν πέντε ἔτη· εἶτα ἀπῆρεν εἰς αἴγυπτον ἔπειτα εἰς βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους· κἀκεῖθεν ἐπὶ τοὺς ἀπάβας· καὶ συνῆξεν ἐπὶ πάντων τὰ μυείας πρεσβύτερα τῆς θρυλλουμένης μακεδονικῆς· συνέταξε δὲ, τοσαῦτα τελεῖσθαι πρεσβύτερα θυσιῶν· διαθήκην· χρησμούς· ἐπιστολάς· πυθαγόρου βίον· εἰς τὸν ἐρασθέντα φιλοσόφου ὁ λήμνιος τὸν φιλόσοφον πρεσβύτερον· ὅτι δὲ ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς δι' σωφροσύνην ὑπερέβαλε τὸ τῆς σοφιστείας· ὁ μὲν γὰρ λυπηθεὶς ἔφη καὶ ἄγριον διατεθῆναι ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα εἰς γῆρας· ὁ δὲ ἀπολλώνιος, ὑπὲρ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης οὐδὲ ὑπομεῖναι ἠθέλησε τοῦτο. ὅτι φιλόστρατος λέγει πρεσβύτερα ἀπολλωνίου θεῖον ἦν πυθαγόραν τὴν σοφίαν προσελθεῖν. τυραννίδων τε ὑπερέβαλε τὸν πρεσβύτερα τὸ γηρᾶν μόνον καὶ χρόνους ἐπὶ τὰ ῥαχέως, ἐπὶ ζῶντες· ὀνοῦ πωλοῦσιν ἄνθρωποι γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας· ἦν φιλοσόφως τε καὶ ὑγιῶς ἐπίσκοπον. ἀλλὸ μὲν ὅ, ὁ δὲ γὰρ, ἐπαινεῖ βάθρος. οἱ δὲ, ἐπειδὴ μάγοις βαβυλωνίων τε ἐνδῶν ῥαχέως τε βίς ἐν αἰγύπτῳ γυμνοῖς συνεγένετο μάγοις καὶ ἡγοῦνται αὐτὸν τε διαφέρειν ὡς μὴ σοφὸν· κακῶς γινώσκοντες· ἐμπεδοκλῆς τε αὐτὸς καὶ πυθαγόρας καὶ δημόκριτος ὁμιλήσαντες μάγοις τε πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὔπω ὑπέχθησαν τὰ πέρι. πολλοὶ τῶν δὲ βραδίσαντες οὐ αἰγύπτιοι, τε πολλὰ τῷ ἐνεῖ προφητῶν τε τε ἱερέων ἐμαθεμίξαντο ἑαυτὰ λόγους· τε καθαπερ ζωγράφοι σιαγόρα φημίοις τε βάλων χρώματα, ἅπερ μαίνειν ἐδόξε· καίτοι πολλὰ τῶν ἀνθρώπων φθονηθεὶς τε σοφία. ἀλλ' ὅμως ἀθάνατα πολλὰ τε προγῶναι διαβαίνοι αὐτὸν ἀπολλώνιον ἐφοῖς προὔλεγεν ὑπὲρ τὴν σοφίαν ἐμὴν τὴν. καὶ τοῦτο διαβεβλῆσθαι τε σωκράτης ἐφοῖς προὔλεγε τε ἀνάξατορας· ὃς ὁ λυμπσακηνὸς ὁ πεπικισμένοι προελθὼν ἐπὶ πωδίῳ ἐς ὅσα διον τε πορρήσεν ὅμβρε· τε ἄλλατινὰ ὑπὸ πρὸ ἀναξατορα πεπτώντα, ἀφαιρεῖται τὸν ἀπολλώνιον τὸ καθ' σοφίαν προγνώσειν· δοκεῖ δὲ μιμεῖσθαι τὴν τῶν ἀπολλῶν ἀνοιαν· ἀλλὰ ξαιρεῖσθαι τὸν ἀνδρα βίς τε χρόνοις· καθ' ὃ εἴπερ τε ἐπράξε βίς σοφίας τρόπις ὑφῶν ἐφαυσε τὸ δαιμόνιός τε θεῖος νομισθῆναι. ξωσίλεωνται δέ μοι καὶ μὴν, σὺν πόλεων ὁ πόσαι αὐτὸ ἤρων. καὶ δὲ ἱερῶν ὁ πόσα ὑπὸ τῶν ἐπανήχθη· καὶ λελυμένα τοὺς θεσμοὺς ἤδη. καὶ δὲ, ἡξῶν ἕτερα πρὸς αὐτὸν καὶ τὸς πρὸς ἄνους ἐγράφην. καὶ στέλλεσθαι σοφιστὰς. φιλοσόφοις. καὶ εἰοις. δὲ λοφοῖς. ἱρόδις. αἰγυπτίοις· ὑπορθεῶν ὑπορνόμων τοῖς ὅτι ἀνεράπτοι. καὶ δὲ ἀκεβίστερα καὶ δάδαμίδος ἀκινήτως. ἔστ ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς, διαμνημονητικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος· ὃς τῶν μὲν

φωνῶ σωσῶ καὶ τεῖχε. πλῆσα δὲ ἀνελέσθαι. καὶ τὸ μνημονικὸν ἐκ τούτου τῆς γλώσσης, ὃ-
ρωτοῦ περὶ τὸν σημαίνει. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις δεῖ εἰς μνημοσύνῳ ὀρθῶς. ἐνῷ πάντα μὲν τὸ
τὸ χρόνου μαρανθῆναι φησιν. τὸν τε μὴ ὄντα χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον. τοῦτο τῆς μνημοσύ-
νης εἶναι. ζητεῖται δὲ πολλαχοῦ ἕτερα αὐτὰ προγινώσκειν ὧν τινας. ὅτι δὲ πολλαχοῦ οὗτος
ἁπλῶς καὶ ἀξιχρόου ἔφη. ἐν δὲ πλαζομένοις ἐν ἀτέλεσις ἐκ μηλοις καὶ ἑαυτὸν ἀεὶ καὶ εἰς πᾶ
σοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ θηραῖος περάτης, κατὰ πρόσωπον τὴν οὐσίαν
ἔτι πρὸς ἀτόμοις ποιήσας καὶ τὴν δεῖον, οὔτε ἀνθρώπης. Ἀπολλώνιος ἕτερος τυραννὶς φιλόσοφ
νεώτερος. γεγονὼς καὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως ὡς ἀγρίαν ἐν ᾧ πειρόμενον. Ἀπολλώ-
νιος ἀλεξανδρεὺς. ὁ πλατεῖς δύσκολος. καὶ περὶ ῥοδιανὸς τὸ τεχνολογεῖ φησι γραμματικῶν. οὗ ἐστὶ γρα-
φὴ δὲ. πρὸς ἐστὶ μὲν τὸ λόγου μερῶν βιβλία τέσσαρα. πρὸς συνδέσεως τὸ λόγου μερῶν, λ.
πρὸς ῥήματος ἤτοι ῥηματικῶν ἐν βιβλίοις πέντε. πρὸς τὰ εἰς μὶ λήγοντα ῥήματα τὰ ἀγώνων
βιβλίον ἕν. πρὸς ῥήματα ἤτοι ὀνοματικὸν ἕν. πρὸς ὀνομάτων καὶ διάλεκτον. πρὸς τῆς ἐν θα
λυκοῖς ὀνόμασιν ἀθείας, ἕν. πρὸς παρωνύμων ἕν. πρὸς συγκριτικῶν δὲ πρὸς διαλέκτων δωρίδος
ἀάδος. αἰολίδος. ἀττικίδος. πρὸς σχημάτων ὁμηρικῶν. πρὸς κατηφυσμένης ἱστορίας. πρὸς πα
θῶν. πρὸς τόνων κατηναγκασμένων βιβλία δύο. πρὸς τόνων σκολιῶν βιβλίον ἕν. πρὸς προσῳδι-
ῶν, ε. πρὸς στοιχείων πρὸς θέσεων. πρὸς τὴν διδύμαρχον. πρὸς συνθέσεως. πρὸς διαφορουμέ
νων. πρὸς τὰ τίς. πρὸς ἡρώων. πρὸς πνευμάτων. πρὸς κτητικῶν. πρὸς συζυγίας. Ἀπολλώνιος.
ἀρχεβούλου. καὶ χερίου. ἔγραψε πρὸς λέξεων ὁμηρικῶν καθ' στοιχεῖον. Ἀπολλώνιος. ἀφο-
δισιεύς. ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικὸς. γέγραφε καὶ περὶ τραύσεων. πρὸς ὀρφέως καθ' τὴν τελετὴν αὐ
τοῦ. Ἀπολλωνος ἄγαλμα νικᾶν ἐν χειρῶν ἔχον πολλαπλασιον. τὸ δὲ πολλωνος ἄγαλμα οἱ-
ονεὶ ὄνειλον τῶν τὸ παντὸς ἀρμονίαν. ἱερὰ μῶμος γὰρ βίος λοιποῖς ἄστρασι, καὶ κτίζει καὶ ζῴο
γονεῖ. Ἀπολλὼς ἀπολλῶ. ὄνομα κύριον ἀπλῶς. Ἀπολλοίμην δυσπνικῶς. καὶ ἀπόλοιντο. ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἀπολοίμην. Ἀπολλύειν. ἐστὶ πολλαχῶς δηλῶσι λέγουσι. ἐστὶ ἀποδεικνύειν ἐστὶ ἀπο-
δεικνύων. ἐστὶ πάντα ταῦτα ὅμοια. Ἀπόλυσον δυεῖν. ἐστὶ τὸ ἀπεράντως δύσθυμον ἀπόνητον. οἱονεὶ ἐστὶ
ἀπονῶν καὶ ἀργίων. Ἀπολυμαίνεσθαι. ἀποκαθαίρεσθαι. λύματα γὰρ τὰ καθαίρεσθαι λέγον.
ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύπος. ἀπὸ τοῦ λυμαίνω τὸ ἀπολεῖ πόμενον. ἀπὸ τοῦ τὸ λύμα. λυμαίνω. ἐστὶ ἀπο
λυμαίνω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικὸν. ὅτι καὶ τὰ πεπῶ μαλλον εἰς τὸν ἀπόειν
τὸν θάλασσαν βάλλομεν. τὸ δὲ λύμα σὺν ῥύπῳ πολλοὶ λιπῶς. ῥύπῳ ἔρευμαι ῥύμμα ἐστὶ λύμα.
Ἀπολυόμηνος. ὑπέρα πολυετὴς μόνος. ὁ δὲ περισσείας διεκέμετο ἀπολυόμηνος τὰς διαβο
λὰς ἀς καθῶ τὸ πνεύσεσθαι ἐπουθανέτο. Ἀπολύων. ὢν θανάσιμον παρασέμπων δαρίλ. πεῖ ἀπο
λῦ ἀπὸ γῆς διαμείσειν αὐτὸ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῇ. ἄλλ' δὲ ἑρμηνεὺς ἀπὸ ὀλίγων φησίν. Ἀπραγ
δαλία. τὸ τοῖς ὦ ἀπομάτον οἱ μὴ χειροῦ. ὅθεν ἐπὶ λαν χειρόμαν ζον. ἐστὶ μὲν τὸ ἐργασίαν ἀ
περισκόπτον τοῖς κυσὶν. καὶ τὸ κυνῶν ῥοφῆ. τῆς ἦν σοῖς καὶ λίπος ὡς καὶ ὁ ποιητής. ἀεὶ γάρ τε φέ
ρει μῆλά τε ματα θυμῷ. μὲν γὰρ τὸ δεῖπνον εἰς τὸ σοῖς ἀπεῤῥῶντο τὸ λίπος ἐστὶ βοῖς κυσὶν ἐρεῖπεν.
καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. πολὺ ὑπερβαλεῖσθαι σοῖ ὁμαι τοῦτο ποιήματι τῶν ἀπραγδαλίας
στοῦ μόνος, βοῦς σὺν βαφείην. Ἀπομαχόμενον τὸ λόγον, ἀπεσκοτημένα δὲ, δύσκιος βαφημέ
νος. Ἀπομάττεσθαι. ἀνάλαβεῖν. μιμεῖσθαι ἐστὶ ἀρτύειν, καὶ ἀπομάττων δημοσθένης ἐν τῷ ὑ
περ κτησιφῶντος. οἱ μὴ, αὐτὶ τὸ ἀποβῶν. ἄλλοι δέ, αὐτὶ τὸ περισκάπτων τὸν πολὺν καὶ τὸ πο
ρεῖς πολεμίους. ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ. Ἀπόμαχος, ὁ σὺν τοῖς τὸ πολέμου
γεγονώς. ὁ δὲ, πολὺ πέπαυται βέλτιον μηρὸν ὡς μιμεῖσθαι μελήσασι ἀπόμαχος ἔσεσθαι. καὶ αὖθις ὁ δὲ
ἀπὸ τῆς λύσης καταπλυτὸ μόνος, ἀπὸ μαχος ἦν. καὶ ἀπὸ μαχοι ἑαυτοῖς κατεχέσαντο. οἱ δὲ σὺν
τῇ λιπαρίᾳ δύσθυμοι ἀντίους ἀθρόοι ὥρμησαν καὶ προθύμως κατηνέσησαν. καὶ οἱ ἔξω τῆς μάχης.
ὡς δὲ αὐτῷ ἔλεγε ἄλλετο ὡς ἔστιτο ὁ θεοδόσιος κατεπλῆτο ὁ μὲν ἀπόμαχος ὁ πίσω ἀναχωρεῖ. καὶ ἀ
πομαχόμου αὐθισα μόν. παραιτουμόν. ἀπομαχόμενος δὲ τὸ φαρίκ ἐστὶ πολλαπλασιουμόν
θήσεις ἵνα τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῇ. Ἀπομάχομαι δοτικὴν. Ἀπομνήσας. ἀπαχωρήσας

διὸ ἐγὼν ἀκαιρίας μᾶλλον τῆς ὀργῆς. Ἀπὸ μηχανῆς. Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ παραλόγων. οἱ γὰρ τραγῳδοὶ ποιοῦσι θεὸν εἰσάγοντες εἰς τὰ σκηνὴν ἢ τὸ λαμβάνω ὡς τε συγχωροῦντος αὐτοῦ θεατὰς πρὸς ἐρημίαν, καὶ ἐλεῖν τοὺς ἀτυχοῦντας ὡς ἀξίους παθόντας καὶ μῖσαι τοὺς ποιητάς, ὡς ἀνομήσαντας, εἰ ὠθοῦσι θεοὺς εἰσάγειν. οὐκ ἀπὸ τῆς σκηνικῆς ὁρμώμενοι. ἀλλ' ἐξ ὑψους ἀπὸ τινος μηχανῆς. ἦν ἔβλεπον μὴ πότερον οἱ θεαταὶ, καὶ τὸ εἶναι νῦν δὲ τὴν ἡμέραν προφομένη ἐδείκνυε τὸ θεὸς πόσων. καὶ τοῦτο καθ' ὁλοῦ εἶναι τὸ σφάλματος. ἐλέγετο δὲ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. Ἀπὸ μισθος. ἀπὸ μισθος. ὁ μισθῶ ἔργον τι διὰ παχέος μῆκος. καὶ ἄμισθος ἀφειμένος. καὶ τὸ ἡλίξις ἀπὸ λυσιτελείας ἀντὶ τοῦ πρὸς κακουργίαν. ἀπὸ μισθοῦ δὲ ἀπὸ δημοσιεύει οἱ μισθὸν μαθόντες. Ἀπομόνα. ἀντὶ τοῦ ὀρνιθομοσίαν πρὸς ἀγαγωγὰς γυναῖκας ποιοῦνται. καὶ ἀπομονόγας ἀποξεσμένους. ἄλλως δὲ ἀπομονοῦντας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥραν διεμένουσαν ἀνδρὸς ἐρασταὶ. ἀεισοφανὴς ὄρνισιν. Ἀπιμιοῦμαι αἰτιατικῆ. Ἀπιμνημονεύω αἰτιατικῆ. Ἀποξεσμένος. ἀποξεσμένος. Ἀπρόσαι καὶ κατομόσαι. τὸ μὲν, ἀρνητικῶν. τὸ δὲ καταφατικῶν. Ἀπόμοιρα μέρος. ἀπόμοιρα δὲ τῆς στρατιᾶς ἀσιοὺς ἐπὶ Φερόμενος ἀποδιδοῦ καὶ τὰ φερας ἀπολαμβανόμενους, ξιφιδίοις βύτους διέρρεξαν καὶ τὸν ἀεραιέβολωσαν. ἐπ' ἀγαθίας. ἀπόμοιρα δὲ ἦν Φρύγων. καὶ ἀνθ' ὧν τὰ δεῖ ἀπὸ φοίτα χιλοῦσι ἔνια. Ἀπομυέζω. ἀποσομίζω. Ἀπὸ, ἀποκρίσεις. σημαίνει καὶ τὸ μὴ ὄν. Ἀπὸ ναυαγίου. ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν ἐπ' ἀρχαίων. Ἀπόναθαι. κατατρυφᾶν. ἢ ὠφελεῖσθαι. οὐμὴν ἀπέναθαι τὴν βασιλείας αὐτῶν. τελευτᾶν τὸ νόσῳ. ἐπὶ ταῖς πάσαις ἡμέραις. Ἀπονέμεσθαι ἀμάξης. ἐπὶ ὄνων ἀδύνα μὴ ἔχει. ποιμία, ἐπὶ τῶν οἰκείαν τιμελόντων, ἐπὶ δὲ ἀλλοτρίων ἀμελόντων. πόσους ἀδίαν ἔχοντες ἅμαξαν. ὄνους δὲ μισθούμενοι ἀμελοῦσιν αὐτῶν. Ἀπνεύειν. σκηλίνδην. δὲ πεσόντα συνέβαινε τοὺς αἰνίους πάλαι μὲν σασιάζειν. προσφάτως δὲ ἀπονεύειν. τοὺς μὲν, πρὸς ἀμυνῆν. τοὺς δὲ πρὸς μανεδονίαν. Ἀπνεμε. ἀπὸ ἀπνε μεδε. Ἀπνυτί. ἀνάπνευσις. ἀπνοῦσι, ἀνισχνοτί. ἀπνυτί. ἀμελεσρεπὶ πάμβασιν καὶ σπουδὴν ἐπ' ἐσυλλαβ. λέγεται δὲ ἀπνυτόβαθε. Ἀπνιπε ἀεισοφανὴς. ὡς φορ ἀπνιπε ἐπιχέοντες ἐπαίρας. ἐὰν θασιδέοι ἀρχαῖοι εἴωθε σπένδειν ἀπόνα περον ἀπὸ τῶν θυείδων ἵνα μήτις βραχῆ. λέγειν τῶν ἰόντων ἐξίτω. ἐπ' ἀπονίψασθαι μεθ' τὸ δεῖπνον ἔλεγον. πρὸ τοῦ δείπνου δὲ καθ' χειρός. Ἀποναμὴ ἀπὸ μοιρα. ὡς μερόστι τῶν πολιτῶν μενῶν ἐν τῶν μελλόντων λαμβανόντων πόλεως. ὡς διαιρεμένων εἰς πλείας μισθωτὴν ἐπάσος λαβοιτὶ μέρος. Ἀπονοήσει. ἐπανελόμενος. Ἀπομοβρίζεσθαι ἀποχωρίζεσθαι. Ἀπόνασθαι ποιῶν. ποιμία. ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν χειρουργούντων μὴ δυναμένων ἢ μὴ ὄνοις χρῆσθαι. ἀεισοφανὴς νεφέλαις. τί δῆθ' ἀληθεῖς ὡς φορ ἀπόνασθαι. ὁ δὲ φιλόσοφος ἀλάβων ὡς ἀπὸ τοῦ ὠσθαι τῶν ποιμίαν λίεσθαι, ἀλλὰ πὸ τῶν. ὅτως ἐμὴ καθάπορ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ μαθίαν ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον καθ' τῶν ποιμίαν ἀπότινος νᾶ καθαπορεῖν. Ἀπόνοια. ἄνοια. ὕβρεις. προηθώσιος. ἀδικήμενοι εἰ ὠθασιν εἰς ἀπόνοιαν δέπεσθαι οἱ ἄνθρωποι ὅπερ ἐπάθον ἐπ' οἱ βένετοι ἐπὶ ἰουστινιανοῦ. ἐπ' ποῶν μὲν τοῖς σασιώτοις τὰ ἀμφὶ τῶν κόμην δυνεώτερόν τινα παραβέβλη ἦπον. ἀπεκείροντο δὲ αὐτῶν οὐδὲν ὁμοίως βῖς ἄλλοις. τὸ μὲν δὲ μύσακος ἐπ' τὸ γμείου ἀδαμὴ κ πλοῦβ. ἀλλαῶν δὲν καθαπομᾶν ἐπὶ πλεῖσον ὡς περ οἱ περσοὶ βύ ἀεὶ κ θελαν. τῆ δὲ ἐν τῆ κεφαλῆ ξιχῶν ἐμπροσθεν ἀχρις ἐς βυ περοφ ἀφης ἀποτεμνόμενοι, τὰ ὄπισθεν ἀποκρέμασθαι φίσιν ἐπὶ μακρότατον. λέγω δὲ νῦ ἐῶν ὡς οἱ μασσαγέται. διὸ ἐ ἄννιον σκαλεῖβ ὁ αὐτὸ εἶδος. καὶ ἐμάτια δὲ παρυφαὶ ξίφεσι εἶναι. ἐ αὖθις ἰλιανὸς τὸ μὴ προδέσθαι τὸ τεθνεῶτα ἐ τὸ ἀδύνατον ἐν περαίματι τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας βῦ σημεῖον. Ἀπονυχίσου ἐπὶ τῶν περυτάνεσι τὰ. ἀπαφαιρέσομαι. ἐπὶ μεταφορᾶς ἐπὶ ὀνυχιζομένων. ἀφαιρέσομαι γὰρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι. Ἀποξένοισιν. ἀποτοῖς ξένοις. Ἀποξύοντες. ἀποστίθεντες. Ἀπὸ ξυσοῦ. ὁ δὲ ὅμηρος ἀποξυσοῦ εἶπεν. Ἀποξυσῶντες. ἐπὶ πινάκ μπλοντες. ἐπὶ σπερφόντες πολύβιος. αἰδὲ μάχαιραι ἐπὶ γαλαθῶντας καθ' σκευὰς μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καθ' ορᾶν καιρίαν. ἀπὸ δὲ ζώντης ἀθέως ἀποξυσροῦντες. καμπόμμαι καθ' μῆνος ἐ πλάτος ἐπὶ βοῦ

τον, ὥστε καὶ μηδὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῖς χρωμένοις ἐρεῖσαντας, πρὸς τὴν γῆν ἀνευθύνας ὦσαι τὸ σῶμα, ταχέως ἀναπνεῖν αὖθις τὴν ἀναπνοήν. Ἀποπαλλωγήν. Ἀποπαλάστεως· οἷον, ἀποπαλάστεως τοῦ ὄρους ἀφικνοῦνται ἅμα ἡμέρᾳ πρὸς τὸ ὄρος. Ἀποπάτημα· αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Ἀπόπλις χρυσῆ ἡ Θεῖον· τί γὰρ ἔστι θεῖον ἀποπάτημα λώβητος; περιττὸν ἀποπατήσαι· τὸν περιττὸν ἀποπατοῦντα τοῖς λαχάνοις δίδωσιν ἀπεπίξαι· καὶ ἀποπατήσομαι, τὴν ἡδονὴν ποιήσαντες. Πάτος δὲ ἡ ὁδός· ἀείσοφάνης· οὐδεὶς θύεται πάτον οὐδεὶς ἔρχεται πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύελοι· ἀπόπατος δὲ ἡ κένωσις τῆς γαστρός· ἀείσοφάνης πόθεν πλεονύμασι φησίν· εἰς ἀπόπατον ὦ χθὲς ἀπατᾶν λαβών· νῦν ἔχειν ὀκτὼ μῶας χρυσῶν ὄρων· ὅσου δὲ τὸν περὶ τὸν χρόνον ξυνήλατη πανσελήνῳ. Ἀπόβαθρα καὶ ἡ περὶ ἃ λέγουσιν· ὁ δὲ Φερεκράτης καὶ λυτρώνων, βάρβαρε. Ἀποπέμψατε Φείδωνα πῶς ἀποτῶν ναυτικῶν· πέλασμα γὰρ δεῖ ναυτικὸν ἐφ' ἑνδεκαπώδων λέγομεν· ἀείσοφάνης φησίν. Ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πεδᾶν δίνυμα. Ἀπὸ δὲ διὰ πάχουσιν αἱρουμένων μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβάλλειν εἰς τινα δυσκολίαν. Ἀποπεπυσευμένους· εἰς ἃ εἰσὶν ἐλθόντες· ἤδη πάντα ἀναπεπύσθαι διὰ τὸ ἐσπουδασμένως ἐρωτᾶν ἀποπεπυσευμένους τοὺς εἰσιόντας· ἀντὶ τοῦ θαρρήσαντες βεβαιωθέντες. Ἀποπεπόνηκα τῶν πόνων ἔληξα. Ἀποπεραιῶσαν· συμπληροῦσαν· καὶ ἀποπεραίνοντες τελεῖν τε καὶ γυναικῶν φλυαρίας διαλέγοντες καὶ ἀποπεραίνοντες. Ἀποπεφασμένον· ἀποκεκριμένον· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον· οὕτω δείναρχος καὶ λυσίας καὶ δημοσθένης ἐν τῶν κατὰ νεαίρας. Ἀποπεφοίτηκεν· ἀπῆλθεν.

Ἀπόπειρα· δοκιμασία· δοκιμασίαι· ὃς δ' ὄντι συνέβαινε τῷ ὄντι φιλοσοφεῖν ἐρῶν τὸ νέων ὡς πορρωτάτω πωλεῖ χρυσὸν δοκιμάζεσθαι εἰ δὲ μὴ ὡμολόγει τὰ ἀπόπειραν, αὐτὸ τοῦτο μάλιστα δίκην ἀπόπειρα, ἀπουδήτις εἶναι πρὸς ποιαμένη καὶ ἐλλοχῶσα βλάσφημος ἀπήτησας πίνησις· ἐμέγρω δὲ πώλυσεν ὡς ἀλεπῶλα τοῦ ὄντος τὸ πείσματος· καὶ ἀποπειρῶμαι γλυκῆ. Ἀποπηδῶ γλυκῆ· καὶ ἀπατατικῆ δέ, ἀποπηδᾶν λόγον σοφὸν μηδὲ μόνον παραδόμεν. Ἀποπλανῶ γλυκῆ.

Ἀποπληξία· ἀλίωσις· μανία· ἄνοια· ὁ τὴν μανίαν ἢ ἀνωνία ἀλγηδὼ βασιλεύς ὦ μαι ἀδδοκῆ διαφθείρεται· πλήθους ἰχῶρος τε πνεύματος ἔχοντος οἱ τὸ πνεῦμα· ὁδὴ πάθος, ἀποπλήξιαν παῖδες ἰαβῶν ὀνομάζουσι· καὶ ἀποπλήκτως ὁ ἀπονοήτως. Ἀποπλήσας· οἱ δέ πω τὸν πρὸς διαλεγόμενον ἀποπλήσας, ἤγε πεμψεν. Ἀποπνέω γλυκῆ· ἀποπνεῖ διαπνεῖ τὸ πέρδεσθαι· ἀνωχμουέστερον τὸ ἀποφθείρειν. Ἀποσομπαῖος· ὁ μάργος ὁ ἄγλης· ἢ ἀποσομπαῖοι θεοί τιμᾶσθαι οὕτως ἐκάλουν τοὺς· καὶ ἀποσομπᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀποτροπιᾶν.

Ἀποσπάτεα· ἀμαθῆ· βίαια ῥοῦν ἀποσπάτεα αὐτῷ ἐδόκει τοῖς φασὶν ποτὲ μὲν καὶ τὴν ἐκείνην δυσχωλείων· ἀντὶ τοῦ ἐπαρκαντέον· ἐπορεκτέον.

Ἀποστασία· ἀναχώρησις· συνελάσασθαι δεῖ ἐς ἀπομένοις οἰκέτας ἐπιταχύναι τῷ ἀποστασίαν· τὴν ἀποστροφήν, ἴλιον ἐπάνοδον· πονηρίας· ὁ δὲ χοιρὸς ἂν ἐβουλάσετο ἴλιον ἀποστασίαν ἢ περελκυσθῆναι ποιήσασθαι· τὸ τέλος ἴλιον ἐπάνοδον. Ἀποστερσαρύξ, ἀπαλλαγὴ περιστασίαν. Ἀποστίω· ἀντὶ τοῦ ὤνησαι· καὶ δωρόδοκος ἀντὶ τῆς ἀποκολωλυίας. Ἀποπάλη· μεταθήκη. Ἀποπολις ἔρημος ἄπολις. Ἀποπον· ἀπόρρητον ὁρώμενον καὶ θεώρητον ὑψηλόταπον. Ἀποπος βλητεύσεις ἐμὲ χειροσθέντων· ἀγρόσοφε καὶ ἀποπλαι καὶ ποιμένες νομεῖς· ὡς πλεῖστον εἰ ἦν τὰ ἀποπος ἄστε· ἄποπος δὲ ὁ ἀθεώρητος· σοφοκλῆς· ὡς δ' ἀμαθὴς οὐ καὶ ἄποπος ἦς ὁ μὴ φόρμιγγ' ἀεὶ οὐκ ἐξαρτάζοντι φρενί. Ἀποσβύω αἰτιατικῆ· Ἀποσυρίζοντας· λόγους ἔλεγε διαγρύζοντας ἄθεα· ἀναχωρησιν αὐτὸ ἐκπώσειν τοῦ θείου δόξης ἔχοντας. Ἀπορραγεῖς· ἀποκοπείς· ἢ ἀποκοπεῖς· ἀπορραγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον· ἢ αἰτιατικῆ καὶ ἀνάγκη ἀποκοπούντων. Ἀπορέξαντες ἀπομείσαντες ἀπὸ μοίρων δόντες. Ἀπορεῖν καὶ σφαλερίζειν δὲ δεινῶ· τὸ μὲν σφαλερίζειν, φλεγμαίνειν δεῖ καὶ διὰ τὸ σαθρὸν κρατῖνος. Ἀπορρήγνυμι γλυκῆ. Ἀπορραθὲν ἀπορραθέν· ἢ αἰτιατικῆ τὸ κελεύειν μὴ γλυκέως καὶ ἀπορραθῆ· ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆ καλῶν. Ἀπορρῆξαι· τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦσαι. Ἀπορρῆξαι τὴν ψυχὴν διώκοντα μόλις· ἢ ὀφθέντα τυχόντα· ἢ ἀπορρήξασι· λαλῆσ

σουσι· ψιθύρους· ἃς εἰσιωπῶσαι μὲν οἱ λίθοι δι' ἀφωνίας ἀπορρήξασι τὰ πεπραγμένα· Ἀπορεῖα· ἀντὶ τοῦ ἀμηχανία· οὕτως Ἀθηναῖοι· ἐπὶ ἀπορούντων· ἀπαγγέλουσιν· ὁ δὲ ἀπήγγειλε τῷ ἀπορουμένῳ· ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη· καὶ αὖθις τῷ γνωμιδίῳ δὸς ἀπόρρησιν τοῦ γάμου· σημαίνει δὲ καὶ δόσιν παιδός· Ἀπόρρητα ἀκατάληπτα· ἀπόκρυφα· ἀπόρρητα ἔλεγον, διὰ ἀπειρημένα ἄρρητα εἶναι· οὐ μόνον διὰ ἀπηγορευμένα· ἀπόρρητα δέ τε τοῖσιν ἐχρεῶσι τοῖς μυστηρίοις λέγουσιν· ἀείσοφάνης θεσμοφοριαζούσας· ἀπόρρητα διὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις· οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος παῖδα διὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα λέγουσιν· ἀείσοφάνης· οὐτοι, τὰ ἀπόρρητα δρᾶν ἔτι μέλλει· διόπερ διὰ μηχανώμενα ὀνομάζουσιν οὕτως· Ἀπρεπεῖ· αἰτιατικὴ ἀπορά λλει· καὶ ἀπερίπεφθαι αἰτιατικῇ· Ἀπόρρως σαγήνος· Ἄπορος χώρα· ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος· λέγεται δὲ ἄπορος καὶ ὁ μηχανήν τινα μὴ δυνάμενος εὑρεῖν· ὁ σύνδεσις· Ἀπορῶν τι· ἐρωτῶν τι· ἀπορῶν δὲ αὖ τίνι μηχανῇ ἀνέρι ὧδε τόνδε φανῆναι· Ἀπορῶ· μεθέφω· φασὶ τὰ λαμβάνειν· λαμβάνομαι ἀπορλέπων εἰς τὸν ἀγρόν· μεθέφωμαι αὐτὶ τοῦ καταμεθέφω· ζωγραφῶ· ζωγράφος· ἡ γῆς· ξύω τῷ δακτύλῳ καὶ τινι τοιούτῳ παιδιάς τινας· ἀποτίλλομαι δὲ ἐκ μυκτήρων τίλλω δίχας· ἢ μασχάλας· πάντα δὲ ταῦτα ποιοῦσιν οἱ πρὸς δεχόμενοι μή τι· τὸν δὲ χρόνον διατρίβοντες εἰς ἀπορίαν μὴ τυγχάνοντες τοῦ προσδοκωμένου λογισμοῦ· ὅτε δὲ αὐτὸ ἐφεύρωσι δι' ἀτίθενται ἀλύοντες ζωγραφοῦσιν εἰς τὸν ἀγρόν· δι' ἀπρεπλέποντες· ζωγραφοῦσιν εἰς τὸν ἀγρόν· δι' ἀπρεπλέποντες· ἐνθυμάνται ἐν αὐτῷ εἶναι.

Ἀπρεῶ· πλήθου καὶ χρημάτων γλισχρῶν· Ἀπορεῦμας· ἐξοχάς· ἀπεσχισμένας· ἐπειδή τινας ἀπορεῶμας ὄρεσι δόδονδιδούσας καὶ αὐλὰς ἀπέλεισιν ὁ διοκλητιανός· καὶ ἀπορεώξ, ἀπέπασας μεόρους καὶ γλῶσσα ἀπορεννή· ἔστος δ' ἦν ἄρα ὠιννύων ἀπρεώξ· πᾶσα δὲ ἀπορρώξ πέτρα ἦν ὑπένερθε· καὶ ἄμβασις οὐνύτις ἦεν· τίμων· ἦντις ἀίδρυτος ἀβάτοισιν ἐνσκιώλοισι πεφυκυῖα ἐλαννύωρα ἀπορεώξ· ὁ λεγόμενος μισάνος· ἔνθησιν ὁ ἐναντίος ἀπὸ ἀμφάδος πεσόντα, χωλὸν γλίσθαι· μὴ προσιέμενον δ' ἰατροὺς ἀποθανεῖν σαφέντα· καὶ καθ' ὅτι τελευτῶν αὐτὸ τὸν ἰδιον ἄβατον γλίσθαι, ἐπὶ θαλάσσης πεπιεραγμένα καὶ ἐνόδων τῆς ἐπιπειραιῶς εἰς σωμίον ἀγούσης· ἀβάτοις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄβατος καὶ ἄστος· καὶ οἷον ἀκανθαις τετριχωμένος· ἐπληρὸς ἢ σπολῳδις· πεπιλάλοις ἠφανισμένος ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς ἐπισάνος· Ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς οὐδένα πόρον ἔχων διεξιέναι· ἔστος ἰσαῖος ἐνθυμούμενος τῆς μνησικακίας θυμαλγός· Ἀπόρροια ἡ ἀπερὸς τοῦ ὕδατος· Ἀπορύει· ἀπορύπτει· ἀπονίπτει· ἐπὶ ἀπορυήσεται· ἀντὶ τοῦ ἀποπατήσεται· Ἀπορυφθεὶς· ὢν ἀπονιφθείς· Ἀπορύψαι ἐπὶ ἀπορυφθῆναι· Ἀποσαλεύσας· ἢ ἀθυμησάμενος ἀποφυγὼν σὺν τῷ λιμῷ· ἐπὶ σάλῳ ὁμιλήσας· τοῦτ' ἔστι τῷ ἀλιμένῳ τοπῳ θασάλασσίνῳ· Ἀποσάξανδρ· δείναρχος· ὢν φραξανδρ τὸ ῥῆμα· Ἀποσαφοῦντες· διαρρήδην κηρύττοντες· οἵτε τοὺ φθαλμοὶ ἰσδώρου τὸ τῆς διανοίας ἄδηλον ἀποσαφοῦντ· Ἀποσμυώσαι ἰατικῶς· περαίρει· ἀποσμυῶσι· ἢ ἀπονοεῖ· σιωπῶν ὑπορφανεῖ· σμύστιδες δ' ἔνενα ἐπιλυσιώπα αἰσχύλ ἐν τῷ θαλῆσι ἐσιὼν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῷ δράματι ἐτερατεύεσθαι· ἀείσοφ· σιβαρχάχοις· ἀποσμυνεῖται πρῶτον ἀπορρέκαστε ἐν ταῖς χαλαζαίαις ἐθεατεύεσθαι· Ἀποσείομαι ἰατικῶς· Ἀποσμήνασθαι· ἀφομοιοῦσθαι· ἐξ ἀποσμήνασα, φανερώσασα· δῆλον ποῦσα ἰώσηπος· ἀποσμήρασα δὲ τοῖς ἀρχουσι τῶν παλαισμῶν ἐνίδρυσε τῷ ἔνδον τινάς· Ἀποσμῶσαι· τὸ ἐπιμύσαι· ἐξ τὴν ψυχὴν προσθῆναι γυμνὴν, Φίλιππος· θεσπιδῆς ἢ, τὸ μετεωρίσαι ἁπλῶς· Ἀποσώπησις· σχῆμα ἐξ εἴδους· ὡς παρὰ ἀείσοφάνει· ὦ μηδαμῶς· ὥστε δὲ καὶ δημοσθένει τὸ ὅμοιον· ἀλλ' ὦ τί ἂν τις σε προσειπὼν ὀρθῶς προσείποι· ἐρημότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, ἐπὶ σεν· ὦ μηδαμῶς· Ἄποστος ἄστος· ἄξοφος· ὁ ἢ δόποστος ἡμέρας καὶ νύκτας δύο πολλάκις ἐμβλη ἐπὶ τὸ πάσχα ἡμέρας δόποστ· ζωὸν ὕδατι βρέχει δόποζῶν· ἐπὶ ἀποσβὸ τὸ λιμπάνωθον σῖτον· ἀπρακαείζῃ διακεχυμένην· Ἀποσκαλζόμενος· ἀποβαλλόμενος· ἀπορριπῶν· ἀπορυμῶν· ὁ ἢ μεθέφαντι τόπῳ· ἀλιβιάδην ἀποσκάσασθαι· ἐπὶ ἀποσκαλζόμενοι, ἀποτιθέμενοι βαλὲ ἐπὶ ἀποβαλλοντες, ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ τὴν ζάλην ἐκθαλάσσης μαῦ ἐπὶ σκάφης νηὸς ἀπορεπόντου· ἐπὶ αὖθις· ἀποσκαλζον τοὺ πτῶμα νήδυμον, εἶναι ἐωμαῖοι ἐπιθαμαῖον μένοι· Ἀποσκαλζον

τες. ἀποφέροντ. ἐξωνίσωσθαι ἐμοῦ, εἰ μὴ φθάσ ὁ τὸ μεῖραξ ἀποσκευάσοιτο. ἂν ἀπο-
θοῖο ἀνελών. ἐξαποσκάζομαι αἰτιατικὴ. ἐξαποσκάσ τὸ γαλεσον, καθαρὰν ποιῆσ. Α πο-
σκώπτ τοῦ Σωκτηδείων ἡμιδὴ τὸ φῶς μὴν λεγόμ τερδον. ἐξ σαπρὰ εἰα. μηδὲ ὑβρίς δυνάμεις πά-
σας συντάξε τούτοις ἐξ ἀποσκώπτω ἵνα πρὸς τὸ φῶς ὀνόμ ποιῆσι τοῦ Σωκτηδείου. πρὸς τὸ τὸ μέλ
λον ἀφορτίσως ἔχε πρὸς τὴ σκωφόρων λοιδόρημος. ὡς ἐὰν ἀφῆται τῆς πολεμίας, κτηθεὶς
μὴ οὐ προσδέσεται τὸ ἀναγκαίων. κρατ δὲ τ ὑπαίθρων, ἵνα ἀποῤῥήσει τοῦ Σωκτηδείων. Α πο
σκελαίοι. ἀποθανόντοις ἀποσκελῆναι ἀποθανεῖν. Α πόσιρτα. ἀποπηδᾶ. Α ποσιωπᾶσθαι λέ
γουσιν. οὐ σιωπεύειν. Α πὸ σιοπορ. μάτ. ἢ πόδηπῶς. ἢ σὺ ἀντίως. Α ποσκοραπίζει. ἀντελίζ.
ἐξορίζει. διώκ. οἱ δέ, εἶναι αὐτὸ τὸ ἀποῤῥίψει. δακίλ. βοῦς μουγῶ. μὴ ἀποσκοραπίσῃς
με. ἐξ ἀπὸ ἰσοείας. ὃ δὲ ἐσκόρακας, ὕβρεις ἰῶν τοῦ ἀπὸ τοῖς παλαιοῖς. Α ποσκυλμαίνω. ὀργίζο
μαι. σκύλω γίγνεται ἀφαὺ τ ὄνομα ῥ ματικὸν σκύλμος κλοιδορία. ἢ ὡς τοῦ πάλ τὸ ὄλω γίγνεται ὀ-
ζαίνω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ σκύλω σκυζαίνω. σκυδαίνω, ζοῦ τὸ ζ εἰς δ, καὶ ἐνθέσει τὸ μ
σκυλμαίνω. Α ποσκυβίσαι. κυρίως μὲν τὸ Σωκτεμεῖν τὸ Σωκπεφάλαιον δέρμα σὺν θεξί. πα-
ταχρηστικῶς δὲ ὁ ἀκπείραι. Α ποσμίχει αἰτιατικὴ, ἀποκαθαίρει. Α ποσμιλᾶσθαι. τὴν σμί
λην ξέουσιν σὺν καθαίρεσθαι. καὶ ἀποσμιλᾶσθαι τὴν σμίλην σμαραλλόμενα ἀποξύσασθαι. ἵνα μὴ
δὲ θυμᾶσθαι ἀποστέχωσι τοῖς πανδέκταις βοῖς ἀποσμιλῶσι τὰ ὀνόματα. Α ποσορεῖ αἰτιατι-
κὴ ἀποδιώκει. ὁ δέ, ἀνέκ ὡς ἀποσορήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν Σωκτετο μοῦ. καὶ ἀποσορῶ μὴν. ἀ-
πρόσχημον. μὴν ἀνδρος. Α πρὸν τὸ ἄμεζον. ἄπωσον δέ διὰ τὸ ὦ μεγάλε, τὸ ἔκπεμψον. Α πρ
ποστάδας ἐξ ἀπροστόδρομος. ἀποστὰς δ μ, ἢ ἀποστασθείς. ἀποστάδρομος, ἢ ἀπηγορευκώς.
Α ποστολοὺς. ὁ δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀποστάσας ἐξαίνεσε ῥᾳῶ τὰ πλοκάς. καὶ ἀποστάσαι. Α
ποστρόδρομτας. κωλύοντας. καὶ ἀποστρόδρομος, κωλυσείς. ἐμποδίζουσης. ἀποστρόδρομος.
καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τ παίδων. ἐξ γῆ ἔβοισωκῆσαν αὐτῷ. ὁ δέ, τὸν ἐλέσθαι ἀπέστρόδρε τοὺς ζῶας
ἀποδοῦναι. Α ποστροδήσαι. ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς αποδοῦ. αὕτη δὲ ἀφανίζ τὸν πεῦ ἐξ ἀ
σαν ὕλαω τ ξύλων. καὶ ἀποκρυῦσαι ἀφανίσαι ἐξ τυπόμενον σκραλεῖν. ἀεὶ σὺ ὀργισιν. ἀποστο
δῆσαι τοὺς ὄνυχας ὧν δακτύλων. Α πόστονδον. ἐχθρὰν μισητὸν, ἀπὸ δης ἑαυτὸν ἀφεν τες
τὸν ἀπόστονδον μέθλον. καὶ πᾶσαν ἀλλοφύλων ἀσμάλλον. Α ποστουδάζων. σπουδὴ μὴ
τῆς αποσυδῆς. ἀμελῶν. Α ποστώντων. βιαίως ἐλκόντων. οἱ δὲ καλαφλύζουσιν Σωκτὴν αὐτε-
μὶν, βαρβάρως πικρῶς ἐμπεμψόν. ἐξ τ δορυφορούμενον ἀποστώντων. καὶ κείνων ἀφεῖξ ἐχομέ
νων διαστᾶται ὁ καλ τὸ τραχὺ λεῶρος. Α πόσα οὐμόνον ἀποσπιλέγουσιν, ἀλλὰ καὶ πα
ράσα. μὴν ἀνδρος παιδίω. συνξυθὰ πόσα μικρὸν δισδέκατα ὧν τις ἐμοὶ ἀπάσα τὴν θύραν κόψας
ἐγὼ καλῶ τίναν τ. Α πόστασις. ἀποχώρησις σκιδασμὸς. πολύριος. οὐδενὸς ἐναγωνίστος
τ πολιτ τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόστασιν ἄτε μεγάλης ὄσης τῆς πολέως. ἀπόστασις. ἐξ κ-
ἀποστασία ἀποτινος πόστινα. ὁ δέ, ἀμείβεται τὸν ἀνθρώτην ἀποστάσει. ἐξ ἀποστασίᾳ δίκη, κ
τῆ τ ἀπελευθέρων ὅθεν ἀποσῶσι τ ἀπελευθέρων. Α ποστασίᾳ δίκη πρὸς ὀδικ τ ἀπελευθερω
θέντ διδομένη τ ἀπελευθερώσασιν ἐπὶ φεσῶν ἀποδοῦ τ, ἢ ποστάντ ἐπερ Σωκγράφων καὶ ἀπε-
λεύσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. ἐξ τὴν μ ἀλόντας δεῖ δούλους εἶναι. τὸν δὲ νικήσαντας τελέλοιπον ἐλευθέ
ρους. Α ποστασίου δίκη ὅθεν δοῦλος ὑποῤῥ ἐλευθερί σὺν ἐστ. φάσκων μὴ ποσίχειν τοῖς δούλοις αὐ
τὸν αὐτ ποιεῖσθαι μύοις. ἀποστασίᾳ δέ, τ μετοίκων ἕπασος ποστάντ ἔχουσι καθ νόμον σὺν ἀφ
ἀσῶν. ἐξ διαφέρ τότε μετοίκιον τίθεται καθ ἔτος ἐξ ἄλλα διοικεῖται. ὅλως δὲ τις δοκῶν εἶ-
ναι μέτοικος ποστάντ μὴ ἔχ. ἢ μὴ δῶ τὸ μετοίκιον. ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκ. παρεπιγεγραμμένου εἰς
τὸν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγειν πρὸς αὐτὸν. ἢ τις λέγεται ἀποστασίᾳ. Α ποστα
τήσωμεν ἀποχωρεῖσθ. ἀπειλοῦσ. δ ποστατήσω δέ ἐγὼ τὸ ἔργου. ἐξ κἂν θις δηδήν οὐ τις δ ποστα
τήσας τὸ τεῖχος ἐλείπ. Α ποστυρᾶντες. στυροῖς πολεμίοντες πύλωρὸν ἀνίζον τῆς χε
ροντίσου ὠχύρ. ἀποστυρᾶντες ἐξ πολιχαρακηδῶντες. Α ποστέγων. μαιρανόμενοι μὴν. Α πο
στέγων. μὴ τε μὴν τεῖχον ἔχειν πολέβολον οἷον ἀποστέγειν ἐξ ἀποστέγειν τοὺς πολεμίους καὶ τὰς

ἕλον ἀπερύκειν κωλύειν. Ἀποστέλλω δοτικῶ. ἀποστεροῦμαι γενικῆ. ὅτι δὲ καὶ αἰτιατικῆ ἀποστερῶ. Ἀποστέρησις. τὸ γὰρ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν. καὶ ὅλως ἐλεημοσύνην μὴ ποιεῖσθαι, ἐν τούτοις ἀποστερεῖσθαι νομίζομεν. Ἀποστέρξας. αἰτιατικῆ. καρτερικῶς ὑπομείνας. ὁ δὲ, δοφθόνου πρόσθεμα ἀλλὰ ἀποστέρξας, ἀγνώμων τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἀποστερτίδα. ἀείσοφάνης νεφέλαις. οἵμοι. τίς ἂν δῆτα βιβάλοι ἐξαρνακίδων γνώμην ἀποστερτίδα. ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι. ὄνομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τὸ ἀρνεῖσθαι τοιοῦδε ἀνέφασε. τὸ δὲ ἀποστερτίδα, ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πονηρόλαιον. Ἀπόθι. ἀπαχώρει. καὶ ἀπέστην ἀπαχωρῆσαι. τὸ γὰρ ἀπέστην μᾶλλον ἀεὶ φύσεως ἔν ἔχειτις ἀεὶ. καὶ βίᾳ πρὸς ἑαυτὸ πάθος. ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων μετέβαλλον τοῦδε τοῦδε. Ἀπέστην ἀμφοτέρως. Ἀπεσάμην ἀντὶ τοῦ πρὸς σαθμὸν ἀπολαβόντα. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τιμόθεον. καὶ ἀπέσονται οἱ σαθμῶλαβόντες ἴσον. καὶ ἀπέσθαι. ἀπολαύειν. χρόος. Ἀπολὰς. ἀπατεμψεις. δῶρα. καὶ ἀποστελλόμενος μᾶλλον στρατιᾶς εἰς πόλεμον ἀπασπάσῃς. τὸ δὲ πολοίων γε μὴν σωβιβόμενα ταῖς ἀπολαῖς τὸ τέσι ταῖς ἀπατεμψεσι. καὶ ἀπεστελλόμενοι, οὐ μόνον οἱ πεμπόμενοι ἐν πρεσβείαις τῶν ἀποστελλόντων, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπεμπόμενοι ἀποδημεῖν μέλλοντες, ἀπεστελλόμενοι ἐλέχθησαν. καὶ ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ἢ χρήμασιν ἀποδεδειγμένοι. ἀπόστολοι δὲ, αἱ τῶν νεῶν ἐμπομπαί. οὕτω δημοσθένης. τὸ μὲν ἐν ὑποβρηχισφῶντος. τὸ δὲ, ἐν πρώῳ φιλιππίδων. Ἀποστολικὴ πολιτεία. τέτειν ὀφθαλμῶν ἀπείθεια. πλώσης ἐμπρέπεια. σώματος δουλαγωγία. φόβημα ἐκπλαγεῖν. ἐννοῦ καθαρότης. ὀργῆς ἀφανισμός. ἀπαραλύμῃ πρὸς τίθει. τυπτόμῃ, ἐμβραλὲ ἀποστερόμενος, μὴ διακόψ. μισούμῃ, ἀγαπᾶσ. διωκόμῃ, ἀνέχου. βλασφημόμῃ ἐπανάκλει. νεκρώθητι τῇ μαρτία. συσταυρώθητι τῷ χῷ. ὅλην τὴν ἀγάπην μὴ θὲς ἐμὲ τὸν νῦ. Ἀποσοματίζω ἀπὸ μνήμης· λέγειν. ἐξ ἀποσόματος ἀνάγραμμάτων. ὁ δὲ, κελεύει ἀπὸ σόματος φράζειν τοῖς πεμπομένοις ἐπὶ μαρδων. καὶ ἀπόσοματος ὡς ἡμεῖς ὁμιλοῦμεν γράμματων, ἀλλὰ ἀπὸ μνήμης. φιλήμων νεμομένοις ἀποσόματος ἅπαντες ἂν βούλησθε ἐρῶ. περὶ τῆς δὲ ἔζητο τὰ τὰ ἀπολώλητης νόμοις. ἀλλὰ μὰ δί ἀκοῖδα ἐγὼ τεγράμματου λέξασαι γὰρ ἄλλα ἀπολώλητης φράσωσι. μνημονεύω γὰρ καλῶς. θουκυδίδης ζ'. καὶ ἵνα τε ἐς ἀσφάλειαν οἱ ἀπὸ τῶν νικῶν ὅσα τε ἀπολώλητης αὐτοῖς εἴρητο εἶπον. πλάτων θεαιτήτῳ. ἀληθεῖνες ἴσαν οἱ λόγοι, ἔχοις ἂν διηγήσασθαι, οὐ μὰ τὸν δί οὐκουν οὔτε ἀποσόματος. ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τοῦ τεύθου δίκας ἀλθὼν ὑπομνήματα. ἐξ ἀποσοματίζειν φασὶν οἱ διδάσκαλοι. ὅταν κελεύει τὸν παῖδα λέγειν ἄπαξ ἀπὸ σόματος.

Ἀποσομοῶ. ἀποφράττειν. πρόβατα ἵνα διώρυγας ἀποσομοῶ ἵνα φανεστάτας. Ἀποστραπηθῆναι αἰτιατικῆ. ἐξοιωθῆναι. σὺ ὀστράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξοῖαι. Ὅτι ἀπεστραπιωθῆναι φασὶ μόνα τὴν ἀδελφὴν σοφοκλέα συμπομπευθέντα ὑπὸ ἀθηναίων. ἀντὶ τοῦ ἐξοιωθῆναι. Ἀποστρέφομαι αἰτιατικῆ. Ἀποστροφῶν καθ' ἑαυτοφή. Ἀποσυλῶντες. μισοῦντες. ἐώσης. ἀντὶ τοῦ χος ἀποσυγῶ. φαυείνη πεμὼν καθίσαι τὸ πρὸς τὸν πύρρον πολέμου. ἀντὶ τοῦ καθιζομένων γὰρ στρατοπέδων ἀλλήλοις, νυκτὸς φυλάξας τι ὡς τὸν φαυείνιον ἀφικνεῖται. δηλονότι εἰ ὡς φαρμάκων ἀνελεῖν τὸν πύρρον ὑφισάμενος. ἤντις δοθείη πρὸς αὐτὸ χρημάτων ὠφέλιμον. ὁ φαυεῖνι ἀπαυγήσας τῆς χειρήσεως ἀποστέμπει πύρρῳ δῆμιον. ἀγαθοειδῆ γὰρ τὸν πρόχειρον ὁ πύρρος, ἀνάβροσιν λέγεται. οὗτος δὲ καὶ οὐκ ἄλλος φαυείνιος. ἐν δυχερέστερον ἂν τις παραβάλοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. Ἀποσυκάζω. συνοφαντεῖν. δοκιμάζειν. ἀποσυκάζειν γὰρ τὸ ἐκ πείρας οὐκ ἀλέγειν. διὸ καὶ πρὸ εἰπεῖν φιλόσοφον τὸν ἐλέγχοντες γὰρ δοκιμάζομεν τὰ οὖν εἰ πείρας ἐστὶν ἡμῖν. ἐπεὶ τοίνυν συκάζειν λέγεται ἐπὶ τὸ συνοφαντεῖν καὶ τὸ συκοφαντεῖν, ἅπαξ εἰπὼν τὸ συκάζειν ἐπήνεγκε τὸ πιέζων. ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ συκῶν. ἅμα δέ, ἐπεὶ ἐξ αὐτοῦ ἐλέγχοντο οἱ συκοφαντούμενοι. ἐπιέζει δωροδοκῶν ἐξ ἀδικίαν τοῦ τεύθρου. τὸ τέσι δὲ μὴ λογισμοῖς προσεχθέντας τῆς αἰχμῆς ἐπιστεύθησαν. ἐμέσας οὖν τὸ λέξ. ἀφ' ἐξ συκοφάντης πέπλεκται. τὸ γὰρ παλαιὸν τιμὰ ἐπὶ τοῖς ἀθηναίοις ἦν τὰ σύκα. ἐξ ἐπί τις διεβλήθη κλέπτων σύκα, ἐκολάζετο. φασὶν δὲ ἔλεγον ἐξ τὸ κατηγορεῖν. Ἀποσπασθεὶς

δὲ μᾶλλον τὸ συνεῖναι σημαίνει. Ἀποσυτος καὶ ἀπόσυτος· σύω τὸ ὁρμῶ· καὶ σύω ἀφ' οὗ γὸ σῦμι. ὄθεν καὶ ὅ ἑαυτὸ· καὶ ἀπόσυδος. Ἀποφαλεὶς, ἀπατρεπεὶς· ὁλιοθήσας· τῆς ὠθείας συμβαπεὶς. Ἀποφαλμήσας· ἀποπηδήσας· ἀποσιρτήσας· πολύβιος· ὁ δὲ ἴππος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἀποφαλμήσας, ἐφέρετο ῥύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τοῦ στρατοπέδου. ἢ ἀντὶ τοῦ σφαλεὶς· καὶ ἀλλαχοῦ· ὁδὲ ἵππος ὁ τὸ σκιπίωνος, ἐδυσχέρησε μὲν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς· οὐ μὴν ὁλοτελῶς ἐσφάλμησε· διὸ πορρωτέρω ἀπέστησεν ἑαυτὸν ὁ σκιπίων· πολύβιος. Ἀποσφεῖσαν ἀφ' ἑαυτῆ. Ἀποσφήλωσις ἀπὸ τύχης. Ἀποσφύδυναρτερεῖν. Ἀποσχεδιάζειν· εἰπεῖν καὶ πραχεῖ μᾶλλον λέγειν· καὶ ἀποσχεδιάσας· σωβρμύσας· ἤφυσε μῦθος· καὶ ἀποσχεδιάζουσιν ἀντὶ τοῦ σπουδὴ παρατυχόντος λέγουσιν· καὶ μὴν τοιῶμεν τῶν ἐπ' ἀγκυρῶν ἀποσχεδιάζουσι φῶτα φορ. καὶ πάντας ἀνῆλεν ἀρεναίτε εἰς ἐλευθερίας· τὴν ἡπειρώτας διέσωζον διὰ τὸ ἄωρον τῆς κλισίας. Ἀπόσχη· αὐθυποβάλητον ἀντὶ τοῦ ἀποσχέσθαι ποιήσεις· καὶ ἀπόσχωμεν. Ἀποσχίζω γλωσσῶν. Ἀποσχῆναι· ἀπενεχθῆναι. Ἀποχοινίσαντες· ἀποτερήσαντες. Ἀποταμιεύεται· ἀποκλείει. Ἀπόταξις· τὸ χωρὶς τεθέχθαι δυὸ πότερον ἀλλήλοις συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὑπερτείνειν τὸν ὠρισμένον φόρον· ἀντὶ φῶν ἐν τῷ ὑπὸ τὰ σαμοθρακῶν φόρῳ. Ἀποτλασομαι δοτικῆ. Ἀποταυρόμυος· θρασυνόμυος. Ἀπόταφος· ὁ ἀπεστερημένος τῆς πατρικῶν τάφων. οὕτω δείναρχος. Ἀποτάτω· πορρωτάτω· διὰ τὸ ὦ μεγάλου. Ἀποτειρίαμεν ἀντὶ τοῦ ἔτιλον φιλὴν ἱερὰ σατο· κυρίως δὲ ἀπὸ φύλλων συκῆς· θειάζαρ γὰρ φύλλα τῆς συκῆς· ἀεισοφανὴς τίς ἡ ὀδοντομαίτων· ὃ πος ἀποτειρίαμεν· ὁδόντμεντες δὲ ἐὰν θρασυηδὲν· ἐλεαίμεντο δὲ ἀπὸ τῶν ἀποτίλλουσι θέρους γὰρ αἱ δῖαι· ἐ ἀποσυρμία εἶχον αὐγάς· φασὶ δὲ αὐτοὺς ἰδαίους εἶναι· καὶ ἀποτειρωμένοι· ἀποχρισμένοι· εἴρηται δὲ καθ' μεταφορὰν τῶν ἀπὸ τῶν τειρίων ἀποδύσεων ἀγρια καὶ ἄγνα φυλά. Ἀποτέλεθοι· οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἰουδαίων. Ἀποτέμνω αἰτιατικῆ τὸ ἀποκόπτω. Ἀποτεμεῖται· ἀποχωρήσειν. Ἀποτετικέναι· ἀποδῦναι. Ἀποτεύξασθαι· ἀποτυχεῖν. Ἀποτείνεται· σπουδάζεται φιλονεικεῖ. Ἀποτειχίζων ἀποφράσων· ἀποτειχίσας δὲ τὴν μητέρα, ἔδυνε τῶν φαρμάκων ἔτι εἰμὶ ἀλώσιμος· οὐδ' ἂν ἔδυνε μφορῶμαι τῶν φαρμάκων· ἐ ἀποτειχίσαι, τὸ λαβεῖν τεῖχος· ἐ ἀποτειχίσαι ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου καὶ ἀπειλημμένους· ἐ ἀποτετειχισμένους ἀποκεκλεισμένους· οὕτως ἀντὶ φ' ἑβδομήδης· καὶ ἀποτείχισις ἢ τῶν τειχῶν ἀφαίρεσις. Ἀπὸ τῆς ἴσης· ἑβδομήδης· οὐδαμῶς ἀπὸ τῆς ἴσης, κοινασθρατιὰς ἐποιοῦντο· οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστος οὐσίας τὸ φθαῖνον. Ἀποτίθημι καὶ ἀποτίθεμαι, αἰτιατικῆ. Ἀποτίμησιν· τέλος· φόρον. Ἀποτιμᾶται· καὶ ἀποτιμᾶν καὶ ἀπὸ τῶν· οἱ μισθούμενοι τοὺς ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τῶν ἀρχόντων, οὐκ ἔχρα τῆς μισθώσεως ἀπέχοντο· ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα πέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους· ἀπὸ οὐκ ἔχρα· ἐ ἔλεγον· ἀπὸ οὐκ ἔχρα ἀποτιμήσασθαι· οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι ἀποτιμηταί. τὸ δὲ ἔργον ἀποτιμᾶν· καὶ οἱ περὶ οἶκον γυναικὶ μαχόμενοι, ἅπαν παρέβη ἀνδρὸς ὑπὸ τῆς περὶ οἶκον ἐκ ἔχρα οἰκίαν ἀχωρίστους τῆς ἄξιον· ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν ἄλλο τὸ ἀποτίμημα, ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν· ὁ δὲ λαβὼν, ἀποτιμᾶσθαι· ὁ δὲ αὖ λόγος ἐ ἔστι τῶν ἄλλων ἐφημάτων ὡς ἐ δημοσθένης ἐν τῷ ναὶ ὀνήτορος ἀλλ' ἐρῶ. Ἀπότιμος· οὕτω φησὶ σοφοκλῆς· ἀπότιμον θεὸν δυσιμοῦντα τὸ τέσσαρον μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς· θεῶν γὰρ ἔθος τὸ διαιρετεῖν τοὺς ἀνθρώπους· ὁ δὲ φθείρει ἐ ἀπόλλυσιν. Ἀπόπτις· ἀπόπτιδος. Ἀποπίσεις χοίρειμάρτε· οἷον ὠμηστὰ φάτις ἀποδώσεις πλείονα. ἔστι τὸ μείζονα τιμωρίαν ὧν ἥμαρτον δώσεις. Ἀποβλημᾶ αἰτιατικῆ. Ἀποτομία· ξανθότης· σπάνωσις· οἱ δὲ διὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς ἀποπείσεως, ἀπὸ τυχὸν δέος ἔχουσι περὶ αὐτοὺς, ἐ ἀποβολὴν· σπλῆς· Ἀποτ' ζητεῖσθαι ἄπευστος θοίμης. Ἀπὸ τοῦδε· ἀπὸ τούτου ἀεὶ σοῦ νεφέλαις· Ἀπὸ τοῦ κρατίστου· μεγάλου δυνάμεως ἅτε πεπειθαρχηκότων ναυάρχοδονεῖ ἀπὸ τοῦ κρατίστου πᾶσι τοῖς ἕπομένοις· καὶ πολύβιος· ἐ γὰρ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγίνετο πᾶσι ῥωμαίοις ἡμῶν μαχῶν· οὐδὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς πολλαὶ ὁδοὶ ἄγουσι. Ἀπὸ τοῦ πτύσματος· ἀντὶ τοῦ ἀπτύειν.

Ἀπὸ τοῦ

Ἀπὸ τὸ φρονεῖν ἀποστάσας· τουτέστι τὴν φρόνησιν αὐτὰ ἀφελόμενος. Ἀπὸ τ' ἀχθομένων ἀχθομένων ἀμυνόμενοι. ἀπὸ τ' ἀχθομένων ὅλων. ὅμως τὴν οἰκείαν ἀληθαρρεῦντες. Ἀποτραχηλίζοντες· ἀπαίροντες. ἀναλωτικὸς καὶ οἱ μὴ, αὐτοὺς διέφθειρον σχοινίοις ἀποδραχηλίζοντες· καὶ αὖθις, οὐ μὴ παύσομαι τ' ψηφισμάζουσιν ἀν' ὑμᾶς τὰ σπέλοις λαβόντες ἐκδραχηλίσειν. Ἀποτραχύνεται· θρασύνεται. Ἀποδέπω ἀντὶ τοῦ· Ἀποδέχει· τὸ ἀποδέχειν διαφθεῖραι. Ἀποτρίβω· ἀντὶ τοῦ· καὶ ἀποτρίβεσθαι. Ἀπότριψις· μέλλησις· ἀπάρτησις· ἀγώνισις· πεπαίδευσις· τέκμαρσις· κάθεξις· παίδνησις· διαφθάρεις· ἐφόρμησις· ὄπλισις· ξένησις· κούφισις· βλάψις· ἐπαίνεσις· φόνωσις· διαίρεσις· γυμνάκισις· λόχησις· ὁμοιοκατάληκτα ὀνόματα· καὶ ἀποθερίζομος, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζων· ἀφειργων· ὁθεν ἀνίδεα ἐν ταῖς ὠδαῖς ἐμφανῆ τοὺς πολεμίους ἀποθερίζομος. Ἀποδόπαιοι· φλαῦροι· μισεῖσθαι ἄξιοι· καὶ ἀποδέποντες τὰ κακά· οὕτω γὰρ ἐδόκουν ἀποδόπαιοι τινὲς εἶναι καὶ ἀλιτήριοι. Ἀποζωγιάζομοι· ἀποζεσθόμενοι· καὶ ἀποσφόμενοι· καὶ μισοῦντες, ἐκ ὠθᾶσι τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς κεφαλάς, ἀπομάσσειν τὰ ξίφη· ὥσπερ ἀποζωγιάζομοι τὸ μῦσος τὸ ἐν ᾧ φόνῳ· καὶ ἀποζώγισμα ἀξίλασμα· ἀποζέσαν τὰ μὴ πεσόντα· ἢ τὸ ἀποζωῆς ἄξιον· οἷον ἀποδόπαιον. Ἀποφοῖσ· τοὺς μὴ ὄντας σοφίμους τῆς φιλοσοφίας. Ἀπόζωστον ἄλφιτον· τὸ δέ φασι τὸ ἀπόζωστον, ἐκ ὠθὸν ἄρρεν ἐκ ἐχαρμον. Ἀποδύσσοφοκλῆς· οὐκ ἀπέδυσε ἐλπίδα τινὰ ἀγαθὴν γενέσθαι· ἀνάλγητα γὰρ, οὐδὲ πάντα κρείσσων βασιλεὺς ἀπέβαλε θνητοῖσι ζωῆς. Ἀποτυμπανίσσον· ἀπλήστως τι φορέσσον. ἔστιν ἐν ᾧ τυμπανίζεσθαι. Ἀποϋστος ἀπέλεος ἔλθοι παρὰ καλλιμάχῳ· βουτέστι δύσφημος. μὴ ἄξιος τοῦ ἀκουσθῆναι. Ἀπουρηϊωνία δὲ τελεῖς· εἰς ἀσθενήματα σωθῆναι. Ἀπυρία· ἡ ἐξ ἀνίσων γαμμάτων ἀπορία· ἀπὸ δούλης ἢ δούλου γενομένη. Ἀπουρώσαντας· πολύβιος· τὸ τε μὴ δυνηθῆναι ἀπουρώσαντας καθορμισθῆναι μηχανώμενος. Ἀπουσίασεν· ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτὸ θυγατέρα ἀπουσίασεν· τῆς οὐσίας μέρος δώσειν. Ἀποφαντικῶς· σημαίνει κυρίως τὸν ἐμφαίνοντα τι πρόκριμα· εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε διὰ ἀποφάσεως· σημαίνει δὲ ἰδικῶς· καὶ τὸν μαντικὸν τιθέμενον. Ἀποφαντὸν, ἢ ἐκ ταφαντὸν ἔστιν ἐν ᾧ ἀξίωμα. Ἀπόφασις· δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον· τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων· καὶ ἀμέρος ὁ πρὸς ὃν οὐσίαν ἔχει· ὁ ἀποκρινόμενος ἀντιδόσεως μάλιστα γίνεται· καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφή. Ἀποφάσκειν· ἀπαγορεύειν· καὶ ἀποφαντικῶς λέγει τί. Ἀποφαίνειν· φανεροποιεῖν· ἀποφαίνειν δὲ διὰ τὸ ἐκ φιλοῦ ἀντὶ τοῦ φονεύειν. Ἀποφέρειν ἀπολύσαι ἀειτοφανίας ἐκ ἐᾶν τὰ πρέποντα πᾶσιν ἐκ ἀποφέρειν ἐκδεδαυσμένα Ἀποφεύγειν ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τοῦ ἀποφεύγειν πάντα κοῦκ ἀποφεύγειν ἐκδεδαυσμένα Ἀποφυγὴν ἀντὶ τοῦ ἀποφυγάδευσιν ἐν ᾧ καὶ ἀειτοφανίας δημοσθένης. Ἀποφιλοτιμίζεσθαι· διαζητεῖται· ἀπὸ τοῦ ὠνὰ σύνδρομον· καὶ ἐκ ἐστὶ τὰ ἄλλα μετέχειται· ἀπὸ τοῦ φιλοξενία φιλόξενος· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ σφάλλω σφίλης· καὶ φίλης ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ. Ἀπόφημι· ἀποφαίνομαι· καὶ ἀποφῆναι· ἀποδεῖξαι. Ἀπόφημον· δύσφημον· ἀπλῶς πᾶσα κακὰ παίδευτος ἐκ ἀμαθὴς· τῆτε ἄλλη καὶ ζωὴ ἐκ ἐστὶ βασανίσασα παλαμᾶται· καὶ μήτοι καὶ δὴ τὸ ἀποφήμονες ἐκ βλάσφημον κατολιθαίνει. Ἀποφθεγόμενος· μαντεύόμενος. Ἀποφθέγματα· χρυσίππου ἀπόρρητα· ἔστιν ἐν ᾧ χρύσιππος. Ἀποφθίμενον· ἀποθανόντα· δέξαι μὲ ἀποφθίμενον τὸν κύνα δουλήν· καὶ ἀποφθίσειν, ἀναλεῖν· θανατῶσαι· Τὰ νεκρὸς φησὶ πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ αἴαντος· εἴδες ὡς χρόνῳ ἐμαλίσκετο νέκυς καὶ θανὼν ἀποφθίσειν. Ἀποφλαυρίζοντες· ἐκ τιθέντες· ἐξουθενίζοντες· ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι· ἀεὶ γὰρ τὸ φλαῦρον ἐκ τοῦ πονηροῦ βλάπτεται· καὶ ἀποφλαυρίζειν σημαίνει· ὁθεν τούτοις ἀντιπαρατίθεται καὶ ἀποφλαυρίζεσθαι λεγόμενα. Ἀποφορᾶν· ἀπεμεῖν· ἢ διάπεμψαι μέχρι ἐξω· οὕτως ἰσαῖος· ἢ ἀποφορὰ ἐκδίκου τοῦ τελεσθέντος ἐκ τοῦ δούλου τ' δεσπότου. Ἀποφορτίσασθαι· ἀβαλεῖν φορτίον. Ἀποφώλιοι· ξένοι· ὁ φυλὴ μένοντες· ἄλλως αἰσχύλος· καὶ παίδαλος· φωλεοὶ δὲ παίδαλοι τὰ εἰαθῶς φασιν οἱ ἴωνες. Ἀποφάδες· ἡμέρ ἐν αἷς τ' καθιχομένοις χαὰς ἐκ φοδέσειν, ἢ αἱ πρὸς τοῦ ἐξῆσαν ἐν τῇδε ἱεροὶ· ἀποπομπὰ μέγα τῶν ῥωμαίοις πάθος ἐγένετο· ἐκ πολλοὺς ἐν ἐνεκεν ἀξιώματος ἀνδρὸς οἵτινες· ἐκ πάνυ λεθεῖν· καὶ τ' ἡμῶν ἀποφάδα τιθέασιν· ἢ ἀποφράδες μιαραὶ ἢ μιαραὶ μᾶλλον ἐν αἷς ἐκ ἐν ἁγισμάτα.

Ἀποφοιβάζων· ἀπωσαίρων· ἢ χρησμωδῶν· μαντεύόμενος. Ἀποφοιβῶ· ἀποπαύω· ἀναχωρῶ. Ἀπροντίζω· ἀποπατῶ. Ἀπυσίσας τὸν ποδὸν τῆς ἐμφυτομῆς ὑπομνήσει σφίγξιν ἀεὶ σὺ· καὶ πειρῶν ἐλῶν μὲν ἀποφυσήσας, εἰς ὀξάλμην ἐμβαλεῖ θορύβῳ. Ἀποχετεύω· μεταφορά, Ἀπχειροβίων· τῶν χειρῶν ζώνην, ἢ ταῖς τέχναις πεσσαρίων. Ἀποχειροτονηθῶναι γνώμην ἀποσφαλῶναι· ἀποδοκιμασθῆναι· ἀεισφαίνης· ἀπονδῶν φέρεσθαι τὴν ἡλικίαν πλέαν ἀποχειροτονηθῶναι δὲ ἐς τὴν συμμαχίαν. Συμμαχίαν μου διαφυλάξαντες λακεδαιμονίοις, ἐσαισάσαντες τὴν συμμαχίαν ἀντεῖπόντος κλέωνος. Ἢ αὖθις· ὁ δὲ φιλιππίδης ἀποχειροτονεῖται τὴν αὐτίκα. Ἢ κόμαν πόλεν ὁρᾶσπλάς σρατηγὸν ἀνίσησιν. Ἀποχώρησις· ἀντὶ τοῦ ἀποφορά. Ἀποχωρίζομαι τινῶν. Ἢ ἀποχωρῶ γνώμην. Ἀποχρᾶν· ἱκανεῖν· κρόδοδος. Ἢ ἀποχρῶν· χαρτιοῦν· τοῖς τε ἀγροῖς ἐπαίρας καὶ ὅτι ἀποχρῶν ἔσται τοῖς ἀμφαῦ τὸν ὠνεῖσθαι τὰ συμπόδια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. Ἢ ἀποχρώσης· ἀρκούσης. Ἀπόχρη, δοτικὴ· ἀρκεῖ. Ἀπόχρησμος· τὰ βαρβάρων ἱδρύσαι τὴν ἀποστροφὴν ποιησαμένων· ὧν μεταδοὺς ἀπὸ ἀποχρήσμου τοῖς πατράσι, μεγίστην δὲ ἀλῶν βαρβάροις δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν. ἀν οὐ ναυπηγηθείς, Ἢ αὖθις· οἱ δὲ πλείστου, ἢ πλείονα βασιλεῖ ἀποτελοῦντες συναλῶσι Ἢ συναποχρήσασθαι ταῖς τῶν βαρβάρων ὁρμαῖς. Ἀποχρώντως· αὐθαδεστάτως· ἵνα μὴ ὡς· ἀεισφάνης ἀγνοηθῇς· ἀλλὰ σεφαρώσαι· καὶ δὴ λιπὶ ἂν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη· ὃ δ', ὦ δέσποτα, ἀνὴρ Ἑλλὴν παιδεῖ ἀποχρώντως ἔχων. Ἀποφίζω γνώμην· ἀλλὰ νομίζῃς ἡμᾶς ἀποφιεῖσθαί σου. Ἀποφίζουσι ναῦς ἐν ὧν ἀρχεσθέντων· αὐτὸ τὸ ναυδικάζειν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ ὁ πρᾶγμα δὲ δημοσθένης ἀποφήνας· Ἀποφασθένης· εἴτις ξένος ἔδοξεν εἶναι Ἢ ἀπολίτης, τὸν ἐντεῦθεν διαφίσεσι Ἢ δήμων ἀπεφίζετο οἰδημότου, καὶ ἐλέγετο ἀπεφισμένος. εἰ δὲ εἰσίοιτο εἰς τὸ δικαστήριον· Ἢ ἐκείνῳ ξενί· Ἢ εἰ μὴ ἐάλω, ἔφασκε σιωπᾶν ὡς ξένος· εἰ δὲ συμβάτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὸ πολιτεῖ· ἄλλος δημοσθένης· τίς γὰρ ὑμῶν ἀκοίδεν ἀποφιοσθένδε ἀντιφῶντα· ζῆλος ἐνῶν διαφίσεως. Ἀποφοῖ· τὸ ποὸ δεῖσθαι· ὑσχημόνως λέγων· ὑσχημονέστερον δέ, διαπυεῖν· Ἢ ἀποπυεῖν. Ἀποφώμῳ Ἢ ἀποφώμεθα· καθαίρομεν τὸν σωγόν· ἀεισφάνης πολλοῖς τῶν ἀποφώμεθα δοῦλοι βίοις ἔτι· ἀλλὰ σποροδίοις· τοῦτ' ἔστι τοῖς ἐν σποροδῶν φύλλοις. Ἀποφύγειν· τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῃ θανασίδης· σημαίνει δὲ Ἢ τὸ ξηραίνειν· ὡς τὸ ἀποφύγειν ἐνίους ἡλιβατόν λίνα βαφὴ ὑγρανθέντα. Ἀπώγωνες· οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα· ἀπωδὸν μέλος. ὃ μὴ ἁρμόττον, τὸ ᾠδῆς ἀλλότριον. Ἢ ἀπωδός, ὁ μὴ ἁρμόττων· ὁ ἀποτῆς ᾠδῆς. Ἀπωθεν· χωρὶς ἢ πόρρωθεν· ῥᾳδίνος δέοιμ' ἂν ξυνεπαινῶν, ἐνέτυχε πόλεως νισιβιδος ἀπὸ μακρᾶς ἀπωθεν. Ἀπώθησαν· ἐξέβαλον. Ἀπώθησον τὸ ἐξωθὲν μόνον, Ἢ ἀπωθὲ σπείσασθαι μὴ ἂν ὤθησον· ἀπώθει δ' ἂν ἀπορᾶλε, διὰ τὸ ὀμικρόν. Ἀπώμοσμαι· γνώμην. Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ· Ἢ τὸ ἀπολωλὸς πότερον γνώμονα ὕστερον μικρότινος ἐνενενηκοντᾶ, ἀναζεύγνυον· ἢ Ἢ τὰ χαλεπὰ ἀπολωλότων· Ἢ μὴ ἀπόλοιτο παρεχόμην· αὖθις δ' ἦν ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ ἀεισίσκυλλα τοῦ· ὡς φησι χαμαιλέων ἐνθρῴσκειν σατύρων. Ἀπολαύσαντες· ἀπὸ πόλων ἀπέπεμψαν αὐτὰ ἀθροίσαντες, εἰς τινα ἄλλα καὶ ἐπαγγέλλοντες ἀπολαύσαντες ἀπολαύσουσιν, μάλα ἀνοήτως ἀλοῶντες διέφθειραν. Ἀπόλλα· ἀπολαφθορά· Ἀπολλύμην· ἀπολωλεκὼν. Ἀπόμοτον· ἀπωμοσμένον· Φάνιον· ἔξω ὁρκωμοσίου Ἢ ἀπόκτον· τί δ' ἔσται θυσίοισι περὶ μὲν πόμοτον· ἢ πόλις ἐντεῦθεν πόλεσι Ἢ ἀπόμοτον, ἀπὸ ὠμότητος μὴ γίνεσθαι Ἢ ζόμνυσθαι. Ἀπόμοιτον· ἀπὸ τῶν ὤμων. Ἀπόματος· ἀνηρτημένῳ ὠφελεῖν· ἀμαθίας· ἀπόματος δ' ἂν ἦν πρὸς τὰ εἰσιόντα καλῶς προσθήσειν δ' ἐρευνᾶν λέγων τὸ φαεπρασλέ· Ἢ ἀπώνητο, ὠφελείας ἔτυχεν· ἀπολαυσομένων φελήθη· αἰλιανός· ἀμελῶ ἀπώνητο δ' ἂν, αὖθις ἐξέζεσεν ζῶν κακοῖς θνητοῖς· οἱ μὲν, ἀλλᾶς· οἱ δέ, ὅτι οὐ ζῶντας· φθάσαντες μέν· Ἀπωσύθαι· Ἀπωσον· ὃ διώξον ὤθησον· καὶ ἀπῶσμαι· κακῶς εἶπον ἀπῶσμαι· Ἀπωστός· ἐκβεβλημένος· καὶ ἀπόστον· τὸ ἀπωθητόν. Ἀπωτέρω· πόρρω μακρᾶν· ὑπὸ γὰρ οὐχ ἧσσ' ἀπωτέρω φίλων· ἀλλ' αὖ ὃς αὐτὸ τὸ τὰ ποδακεδῶν μῦσος· οὓς τις γὰρ ὧν ἐκεῖνος ὁ κλεινὸς, ὃς χ' ἁνὴρ μ' ἀν, διὰ τὴν χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι· τῶν τ' εἰσὶ μόνου ὑπὸ τὰ ἀνήκεστα βασιλέ' ἀξίου πιθέσθαι τὴν ἀνάζητησιν, ἀλλ' ὡς αὐτὸ τὸ ἐμὲ· ὁ δ' ἐκείνῳ ἐπιχειρήσας, ἴσως κἀμοὶ ἐπιβαλεῖ· εἰ δὲ πότε

ρος. ὁ μεκρότερος. Ἀπωσός. συνδεδιωγμένος. σοφοκλῆς. τέλος δ' ἀπωσὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι. τῶν προσφυσιν ἀϊανῶς ἀναιρεθέντων, ἀλλως λόγοισιν ἀντιλαμβάνεσθαι φανεὶς. καὶ αὖθις. ἀπωσὸς πόντου ἐκβαθισέως ἐξαθλιωθῶ γλωσσῆ. ὡς ἀπωσὸν ὃ ἀπωθητόν. Ἀπερεμέτευτον. ἀνεπιτίμητον. δείσαντες ἐν τῷ ἀπερεμετεῖσθαι τὸν λυπρὰς ἔσεις αὐτῇ τῇ γῇ. ὡς πάσης ἀθρόον ἀγρεσθησαμένης συνα ἀπερεῖ χρόνῳ, ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Ἀπερεμόρως. ἐλαθρόως. ἀνάτινος ἐξελέγξεως. ἰάμβλιχος. εἴωθε καὶ σατέτους ἀπερεμόνως ἀποθανεῖν. Ἀπερεμοζώνη. νεανικὴ φόνωσις. καὶ μέλαν. ὃ ἐστι νεανικὸς, ἄδηλον αὐτὸν ἀπενέλαθ τοῦ νευρυγύρου ἀπερεμοζώνου. ὡς ἀπερεμοσύνη, εἶδος ἀνθους. ἀρεισοφύλλεως. μίλαινος ὄζων ὡς ἀπερεμοσύνης. ἀν πάσης λώσει ὄζων ὡς ἀσφαλεῖ. ἢ ἀπλυπερεσμοῦ. οἱ δέ, ὅτι ἀπερεσμοσύνη φυτὸν συνανεδημίαφυόμενον. Ἀπεράσμων. ἀπήνη. ἀπεράσμονας δεῖσθαι βοῦς ἀπουδαίους. συνηλίνδητο, τὸ περιπλέκεσθαι τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυθῆναι. καὶ οἰκοθήκεσθαι μὲν, οὐ μεθυσθήκεσθαι, ἔστι οὐδὲ μανήκεσθαι. πρὸς ἠθικὰ δὲ μόνοι αὐτὸν φανερὰς ἀμοιβοὺς διαμελαγχολίαν ἢ λήρησιν. οὐκ ἔστιν τὸ αἱρετὸν λόγον. ἀλλὰ πρὸς φύσιν. ἀπεράσμων ἔνεκα φιλίας. μέχρι τοῦ δόρυος. οἷον οὐ φιλόνυμφος, ἢ φιλοπεράσμων. ἢ ἀνάμωρος. ἢ μωρός. Ἀπεραίνων. μηδὲν ἐμποδίζων τὴν. ὡς τὴν κοινὴν ἀναμαζομένην ἄγειν ἀλλὰ καινοτομήσειν τὰ πάλιν κατέκειν. Ἀπέρατα. ἀνεπίκλητα. ἀτιμώρητα. ἀλλὰ ἐᾶν τὰ μὴ ἐχθρὰ εἶναι ἀπεράντως ἡγεῖσθαι. ἐπεὶ πρὸ οἴθεσι ἀτιμώρητα αὐτὰ πολεῖ εἶδον σὺν σφῶν ἡμόμματα. Ἀπεράτιλλον. ἀνάπεραίνοντος. Ἀπερίξ. ὅλκ δωλαμφ. ἰσχυρῶς ἀσφαλῶς. ἀπερίξ πρὸς πεφυκότος. οὐ χοῖόν τε περίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. Ἀπεροὺλάβην. τὸ μὴ πότερον εἰς τὴν βουλὴν ἀλλὰ βυσὶς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν νόμισμα. οὕτω δημοσθένης. Ἀπεθέτος. ἀνάπεθέσεως. πολύριος. ἡ μὲν ἂν ἀπεθέτος ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα, περιξῆς μὲν ἁδρομῶς ἀπομόζῃ λέγειν. πολιτεῖ δὲ συμπυρίσεις μᾶλλον. Ἀπεϊδὴς. ἀπεόρατος. ἀϊδὴς ἀπεϊδὴς ἀμφεπάλυπτε μυχός. λέγεται δὲ ἀπεϊδὴς, ὁ ἀπεόπτος. ἐν ξηρῷ μάτι. ἀγρονόμως δὲ γῆρασα καὶ ἔδρακεν. ἀπεϊδὴς δὲ ἐμέφαλον πλήξας, ἀξενύλιστε λίθῳ. Ἀπεΐτος. ὁ ἠδοιπίας μὴ ἀξιόχρεως. Ἀπεοόπως. ἀπεορεῖτος. ἀπεοσδοκήτως. οἱ δὲ κλάσιν τὸ ἀπεόπου ἁλίσιον. Ἀπεόσβλητον γλυκαῖον. ὃ ἀδεὶς δὴ ἀπεοσβαλεῖν. ἀπὸ ἔχοντα λόγον μεθοδικόν. Ἀπεοσδεής. ὁ μηδενὸς ἐνδεής.

Ἀπεοσέλασος. ἀπεος πέλασος. ἀδιεξίτητος. τὸ δ' ἀξόωσθεν, καὶ ἀπεοσέλασον ὧν διὰ τὸν παρεῤῥεόν κλυμόν. Ἀπεοσήρεφ ἄνθρωπος. ὃν ἀχοῖόντε περοσαγρεῦσαι διὰ τὸ πουλαχύτητα. Ἀπεόστιτος ἀπεος πέλας. Ἀπεόστιτον ἀκληπτὸν διαφέρει. ἀπαλλαλητὸν δ' ἔστιν, ὃ ἂν ἐρυνηθὲν καὶ ἐλκυσθὲν, μὴ ἀπολακληπτὸν δ' ἔστιν, ὃ μὴ δεδώδυνος ἀνέχεται ἀρχὴν. ἀπαλλαλητὸν δὲ πέλεσθε, ἐπορθαδος. ἀπεόστιτον δὲ τὸν ἀρχὴν δυνατὸν ἐδυνηθῆναι. οἷον πολιτεῖαι. Ἀπεόσκληρον. τὸν ἀπεοσκεκλημένον. ἀπεόσκλητον ἢ τὸ ἀπεος πεπλόν.

Ἀπεόσκοπος. ἀσκανδάλιστος. Ἀπεοί μαχοι. ἀκαταγώνιστοι καὶ ῥωμαίοις ἐν πεδίοις ἀναπεπλαμμένοις. ἐν τῇ ἐκείνων οἰκείᾳ γὰρ ἀθάνατοι ὅτι ἀπὸ ἀπεοί μαχοι εἶεν πάρεστι. Ἀπεόσωπον. δυσειδές. ἀκαμόμορφον. ὁ δὲ ἀπεος τὸ ἔρδος ἀπιδὼν ἐν Τυφλώττῃ ἀπεοί δ' ἀσεβῶν. ἀπεόσωπον μὲν ὃ σαι δεῖν. μικρὸν δὲ τὸ μέτεπος. λίθου ἢ μὴ κεκερασμένης τὸ ἄγαλμα ποιεῖν. Ἀπεοσαίας δόσις δίκης ἢ τῇ μὴ νεμόμενον ἀπεοσάτην σύνοιγον. καὶ δ' ἕκαστος αὐτῇ τῇ ῥεῖθρα τινὰ τῇ πολιτῇ τὸν πλησιόμενον αὐτῷ. περὶ πάντων τῇ δ' ἐν τῇ κοινῶν. ζητεῖν ἐν ἀπεοσαίας. Ἀπεόφρον, δεῖ ναρχος ἐν ὧν ἢ ἀπυθέου. ἐμπεπλησμένων τῇ ῥητόρων ὡς ἀπὸ τῶν εἰς τὸ ἐμπόδιον. σύνεσι δὲ ὡς ἀπὸ παρὸν ὁπωσοῦν γράπται. οἱ δὲ παρόντος εἶδος ἀμείδος. Ἀπείνον. τῇ πρόσωσιν ὡς ἂν θρῶσον οἱ ἀπηνικοί. Ἀπαισος. Ἀπέα. ἂν ἐγχειρητέον. βούτου ἡδονῇ ἀπέα τὰ ἔργου. φεύγοντος ἐπολεμεῖν ἐπαρθῦναι εἰς τὸ νεωτερίζειν γνώμας. Ἀπέρα πόλις ἠπειρήτης ἀπὸ τῇ μουσῶν καὶ σειρίων εἶδος τῆς σικελιώτιδος πόλεως καὶ τῆς θαλάττης τόπος. ὃς δὲ καλούμενος γνώμης. σὺν ὧν ἀπὸ τὸν ἐν μουσικῇ νίκην τῶν μεσῶν, αἱ σειρῆνες δυσφορέσαι, τὰ πτερὰ τῶν ὤμων ἀπέβαλον. καὶ λευκαὶ γλώμμαι, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλον ἑαυτάς. ὅθεν ἡ πόλις ἀπέρα. αἱ δὲ πολεῖς νῆσοι λευκαὶ. οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν λευκῶν τῶν πυρῶν. ὁ πολίτης ἀ

πλοῦς. Ἄπλωθι γνώμη. λαμβάνεται. ἁπλῶς. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον ἀπαιτοῦσιν. Ἁπλῶσι τοῖς μὴ ὠτομόλοις. Ἁπλοεπὴς. ἁπλόντος ἀντὶ τοῦ λέγειν. Ἁπλόν. φυλακτήριον. ἁπλῶν ἠδύσμων κεραστικὴ ἂν τύχοι. Ἁπλῶσαι. Ἁπλωτὸ ἄφορ. Ἀπίκνησις μετοίκησις. ἀπικίζω ῥῆμα. ἐπικίσαι τίσαι πάλιν ἐπὶ ἐρῆμον. ἐπίκοι, οἱ ἐπὶ ἔρημον τόπον ὠκημένοι οἱ κῶμαι. ἔπικοι δὲ οἱ πλησίον ἀθροισμένοι. Ἀποικοδομεῖς. ἀπὸ ἀποφράσσεις. ὅταν δημοσθενικῶς ἀντὶ τοῦ ἀποκλείεις. Ἀπίμωξόν με τὸ τριβόλου τὸν ζόνθον μᾶλλον. τὰ μὰ δὲ διοίχεται. ἀπὸ ἀπόλωλε. ἐπὶ αἰσχύλος ἐν μυρμιδόσι. ἀντὶ λοχον ἀποίμωξόν με τὸ τεῦχος τὸν ζόνθον μᾶλλον. Ἀποιμα. λύξα. ἀπὸ δίδωσί τι τοῦ πορφόμα. ἢ σώματος. οὕτω σόλων ἐν νόμοις. ἢ ἐπὶ τοῦ ποινὴν τιμωρίαν γινομένου. Ἄποιος. ὁ δίχα ποιᾶς. ἄποιος ἢ διὰ τὸ ὑ ψιλὸν, ὁ δίχα ἐλαίου. Ἀποίσετε ἀπενέγματε. Ἀποιχόμενα. ἀπεχόμενα. ἀείσοφάνης. ποιᾶς ποιᾶς ἐνεκρὸν γαστέρα ἐλοιδορεῖτο δεῖν τοῖς ἀλλοίοις, τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν. Ἀπύλωτον σῶμα. ἀθύρωτον. ἀπὸ ἀπύλωτον. ἀείσοφάνης ἐν βαλχίς. ἐφερωίχος. οἱ δὲ γεφόντα ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένον, καὶ πάλιν μὴ ἔχον τὰ τεῖχη μὴ χαλινάγωγον μή μὴ δέρετον μή. Ἄπυος ὁ δίχα ἕλκους. Ἄπυρα εἶται. ὁ δὲ, ἀπὸ ἥλιος μανεδόσι ζῶν ἡμερῶν εἶται παρασκευάζειν ἄπυρα. ἐπὶ πυρὸς ἀφὴ καὶ ὀπώρας ἐλαίων. οὐ ζῶ ἀπύρῳ ἀφῇ ἐκέχρητο. ἐπὶ ζίβυνι λέπω. ἐπὶ ἄπυρος οἶνος ὁ μὴ ἑφθός. ἐπὶ ὁ ἀνεπτυχτὴς.

Ἀπυστα. ἀήκουστα. ἐπὶ ἄπυστοι οἱ ἀθωμάτοι ἀπὸ θυσίας. Ἀπφώ. ἀδελφῆς ἐπὶ ἀδελφοῦ ἐπὶ ὑπηθέισμα. ἐπὶ ἀπφώ· ἀποκοεισιπώς ὁ πατήρ. παπύστης ὢν ἀπφώ. Ἀπφώ. ἀντὶ τοῦ ἐννῶ.

Ἀπφῶ. ὁ σημαίνει τὰ ἀποκρύφα. ἢ τὰ ἀποκρυβέντος. ἑλιοσαῖος ὁ προφήτης φησί· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς ἡλίου ἀπφῶ· ἐπὶ τάξεως λέγεται τῆς ἡλίου μηλωτῆς ἀδιρρέθη. Ἄρα. συλλογισμὸς σωδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή. ἐπὶ ὡς ἔοικεν. ἐπὶ ὡς φαίνεται. οὕτω σαλάτων. Ἄρα. Ἄραβος, ὄνομα ἔθνους οἱ δὲ ἀράβιοι ἀρετὴ πολλὴ τῇ ἄλλων διαφέρουσιν. οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι. ἀντὶ τῆς χειρὸς τῶν ποδῶν ἐμβαίνοντες δι' ὑδάτων ἀναπλέουσι δόρυ. ἐπὶ ἀραρίζω ἀφ' οὗ τὸ ἄραβος φονῶ. ἀραβησε ἀντὶ τοῦ ἔχησεν. Ἄραβιος ἄγγελος. μῶμος ἀνδρὸς ἀπατεμῶν μνησικακία. ἀπὸ τῶν ἀραβίων ἀνδρῶν ἀραβὶ αὐλητής. Ἀράβιον ἔρεμνον ἐκεῖνο καὶ αὐλόν. τίθεται δὲ ἐπὶ τῆς ποιήσεως διαλεγομένου. τὸ παλαιὸν δέ φασι τοὺς ἐλευθέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναυσον. τὴν δὲ ἀνδραποδώδη ἡδονὴ πολλαχοῦ ναι βαρβαρικὰ ἀράβια. ἐφ' ὧν ἐλέχθη ποιμία. δραχμῆς μὴ αὐλεῖ. πτερόεν ἡ παῦε. καὶ ἀράβιος αὐλητὴς ἐπὶ τῆς ἀκαλαπαύστων. κενὸν θαρσεῖν μηδεὶς κινείσθω ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον. Ἀραβών. κτεῖς ὠνὰς ποιεῖ τῶν ὠνουμένων διδομένη ποιῶ τὴν καλλιβολὴν ὑπὲρ ἀσφαλείας. Ἀράτε τὰ ἀλλ' ἐγὼ πότε πτύομαι, ἀντὶ τοῦ ἀθυμονήσω. Ἀρατεγρυπνόν ἐστιν· μὴν. ἀράτε γρύξαι ὀφείλετε; ἢ θρησκείαν ἄγειν. Ἀραμένοι. ἐπάραντες. ἢ ἀραμένων ἢ πάρασα τὴν ὑδρίαν. Ἄραντες. παραθαυμάζω ἐπὶ θαλάσσης ἐρῶ. ἐστὶ δὲ ὅτε ἐπὶ Ἀρὰ ξης ἀράξαι ὄνομα ποιμενικὸν. ἐπὶ ἀράξαι. ζωγράφαι. Ἄραρέμε. ἥρεσέμου τὸ φέσιν. ἀπὸ σύμφωνα ποιήσομεν ἐγώ τε ἐπὶ ἀνδρῶν σύνεσιν τὸ θελωεῖν. οἷον ἤρμοσαί μου τὸ φέσιν. Ἄραρε. κέκειδ. οἷον βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ ἀμεταπτώτως. καὶ ἄραρον. ἥρμοσαν. ἐπὶ ἀραείσω, ἁρμόζω. ἐπὶ ἀραρῦαν, ἥρμοσμένων.

Ἀραρὼς. καὶ κλίνεται, ἀραρὼ. ὣς ὥρ ἀμνὸς. ἀμνὼ. καὶ ὑφὼς. τυφὼ ἀθωμάτος. ὁ ὃς ἀείσοφάνους τὸ κωμικοῦ. καὶ αὖ ὃς κωμικὸς διδάξας τὸ πρῶτον ὀλυμπιάδι ἄρα. ἐστὶ δὲ τὸ δραματικὸν αὐτὸ, καινὰς. καὶ μωλίων. πανὸς γενάδου μέγαιος ἀδωνις. παρθενικὴ δὴν.

Ἀραρὼς. παλαιὸς. ἠρέβαιος. Ἀρέσιμος. ὁ καὶ ἐρέσιμος. Ἄραθαι. ἀπενέγκασθαι. ἢ λαβεῖν. φορτίσασθαι. ὅσῳ δὲ πύξεως ἡ διδαχῆς τὸ μέγεθος ἐν τῷ λόγῳ, τοσούτῳ μᾶλλον οὔτος πρὸς τὴν πίθων ζωὴν ἐστὶ λεῖ. μείζων ἐστὶν ὁ ἢ καὶ θέσαυτὸν ἄραθαι φορτίον. ἐπὶ εἴ τις μέλλει πρὸς ἱερωζύλην ἐκκλεῖ, ὁ μολεῖν ἐν τὸ χεῖμα θεοφιλέστατον τὸ ἐπὶ ζῶντι, ὁ μὴ ὁ μολεῖν ἐν ἀσθενεῖ. ἐπὶ ἀκλινόμενος τε ἐδυσωπούμην πρὸς τὸ μέγα τῆς ἐπὶ μεγαλοψυχίας, ἀφιέμενος πίνδαρε. ὁ μὲν τοι τὸ χέρσος ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸ περὶ πλοῦτος καὶ μαυτόν. Ἀρασόμην. προσερχόμενα. προσερεσόμην. ἐν ἐπὶ ἐρέσσω. ναῦθα μὲν παλαίοισι μέτ' προσωπα ἀράσασθε. Ἄρᾶται. ὦχεῖ. ἢ ἄρᾶται. ἢ ἐπὶ θαλάσσης ἐρεῖ. φοινικίδης μνεμονικὸν ὕστερ ἀρᾶ. καὶ ἐπὶ θαλάσσης

πα δέ. Ἄρατος στρατηγός. ὥς φησι πολύβιος. οὐ ἰῶ δὲ μὴ ἄλλα πλάσας ἀνὴρ εἰς τὸν πολε-
μικὸν λόγον. ἐξὸν εἰπεῖν καὶ διανοηθῆναι καὶ τερατεύσασθαι καὶ ψεύσασθαι, δυνατὸς καὶ μὴ συνεμεῖν ἀλ-
λήλαις διαφορὰς, πολέμος. ἐ φίλους συνδύασθαι καὶ συμμάχους πρὸς λαβεῖν, οὐδενὸς δὲ ὑστερος.
ἔτι δὲ πρόξενος. ἀπάλης. ἐπιβουλὰς συνίσασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, καὶ ἀμύνειν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν δια
τὴν αὐτὴν ἀκολασίαν καὶ τόλμης, δεινότατος. ὁ αὐτὸς οὗτος, ὁ ποτε τὸν πάτερων ἀντιποιήσα
σθαι βουλευτήριον, μισθαρὸς μὲν ὢν ταῖς ἐπινοίαις. ἀτόλμος δὲ ὢν ταῖς ἐπιβολαῖς. συνόψει μὲν ὢν τὸ
δεινὸν. διὸ καὶ δοπαίων ἐπαῦτὸν ἐλεεῖν τῶν, ἐπλήρωσε τὴν πελοπόννησον. καὶ τὴν δὲ πολ-
λοῖς ἀεὶ ποτὲ μὲν χειρωτὸς. ἔτος αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυ
ειδὲς. ἔτι δὲ μᾶλλον τῇ ψυχῇ. ὥστε τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν τῇ διαφόρου τῇ ἐνεργείᾳ πρὸς ἃ μὲ
δ' φύσις ἔχειν πρὸς ἃ δὲ ἐναντίως. ἀλλὰ πρεῖττα τῷ ὁμοίων, πολλάκις τὸν αὐτὸν ἐ σωφρονέ
στατον εἶναι καὶ θρασύτατον. ὁμοίως δὲ καὶ τολμηρότατον καὶ δειλότατον. οὐ παραδόξα ἐμοὶ τάδε. συ
νήθη δὲ καὶ γνώριμα τοῖς βουλομένοις σωφρονίσαι τινὰ μὴ γὰρ ἐν ταῖς κωμῳδίαις εἰσὶ τολμη
ροὶ πρὸς ἅπαν τῇ θρασεῖ συμπλεκόμενοι. οἱ δὲ αὐτοὶ πρὸς ὁπλίτας πολεμίους ἀγωνεῖς. ἐ τὴν πολεμι
κὴν χρείας ἡ καὶ ἐν ἀνδρὶ μὴ καὶ κατὰ διάνοιαν χερεῖς καὶ πρακτικοί. κοινὴν δὲ μετὰ πολεμικῆς ἐ-
νίων συνάξεως ἀ πρακτοι. Ἄρατος. πολλάκις τῆς κιλικίας. ἔστι δὲ ἐν νότῳ πρὸς πόλις σόλοι.
ὅθεν ἀθηνόδωρου. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῷ. μύεις. κελώνδας. ἀθηνόδωρος. ἀκουσὰς δὲ ἐμνήσθη μεμμα
τίνου μὴ τὰ ἐφεσίᾳ μνημονευόμενα. φιλοσόφου τῆ τύμνου. ἐ μνημονικοῦ. πεζογρά φος ἐν τῇ ρι ὁ λυμ-
πιάδι. ὅτε τιμῶν ἀντίγονος βασιλὰς μακεδονίας. υἱὸς δημητρίου τὸ πολιορκητὸ ὀνομαζόμενος κλει-
θεὶς. ἐ σωσίπατρος αὐτῷ. ἐ παρεῖναι τῷ ἐτελεύτησε συγχρόνος ἀντιγόνῳ ῥοδίῳ. καὶ ἀλεξάνδρῳ
τῷ αἰτωλῷ ἐ πολιτικὸς. συνέγραψε δὲ βιβλία ἃ μὴ τὰ φαινόμενα. ὧν θαυμάσιος κεῖς βολή. καὶ ὁ ζῆ
λόμηνης. ὑμνεῖς παῖ μα. ἀπονδοφόρος. παίγνια. ἀστρολογία. ἐ ἀστροθεσία. σύνθεσιν φαρμάκων θε-
ραπευτικὴν ἐπιτηδείαν. ἀνδρωπογονίαν. ἐπιθυτικὴν εἰς θεόπομπον. εἰς ἀντίγονον. ἀθροισμὸν. ἐπιστο-
λὰς. ἐπιγράμματα εἰς φίλαν τῶν θυγατέρα ἀντιπάτρου. γυναῖκα δὲ ἀντιγόνου. ἀνατομὴν εἰς
πανταυτὸν μακεδόνα. ἐπικήδειον τὸν κλεομβρότου. διόρθωσιν δυσεβείας. ἐπιστολὰς ὁμοίως
ἐλευθεράδην. Ἄρρατον ἰσχυρὸν. στερεόν. οὕτως πλάτων. ἀρρατήτων δὲ πλατήτων ῥᾴων. Ἄραφή-
νιος δῆμος αἰγηΐδος. Ἀραχὲς ἀρχὲ ἐπιρρήματα. Ἀρραχίων, ὄνομα κύριον. Ἀρράχιον
νῆμα. καὶ ἀραχαῖος μῖτος ὁ λεπτότατος ἐπὶ τοῦ ἀραχναίου μίτου πολυδινέα λέ-
γειν ἄξαντον. Ἀράχνη θηλυκῶς τὸ ὕφασμα. ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς τὸ ζῷον Φιον. ἀπὸ τοῦ ἀραιὰ
ἴχνη ἔχειν. διοσαιθέσαν ἀλινθῖσιν ἀράχναι. ἐξαλεπαλίου μῖτον ἐπιστάμενοι. εἴρηται
δὲ ἀράχνης καὶ παρὰ πόδων. καὶ παρὰ πινδάρῳ. καὶ παρὰ παλλίᾳ. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνιᾶν
τῆς ἀράχνης ὀρθῶς. κελλίας νύκλωψιν. ὡς πορ ἀραχνιᾶν τῶν ὀδὸν πορφορεύμενα. θηλυκῶς
δὲ σοφοκλῆς ἰνάχω. παύτα δ' εἴθεων ἀράχναν βεβῴ. κελλίμαχος. ἔργον ἀράχνα. πρατῖνος
δὲ πυτίνῃ. ἀραχνίων μεσῶν. ἔχει τῶν μαστέρα. φανερᾶτης τυραννίδι. ἀράχνια ὡς πορ τοῖς ου
νυαῖσι τοῖς κενοῖς. νικηφόρων. ἀφορδίτης γενοῖς. ἔρα ἀράχνιόντι φαίνεται ἐμπεφυκέναι.
Ἀραχώσιοι ἐθνικὸν. καὶ ἀραχωσία χώρα. Ἀρβαζάκιος. ἱππαρχος ἐπὶ ἀρκαδίου τῶν βασιλῶ
ὃν ἀρβαζάκιον ἐπάλωσα διὰ τὸ πολυονυμικόν. ὧν μὴ γὰρ δέρμῃ τῇ θεσινάμα συμπλε-
κόμενος πάθεσιν ὡς πορ φασι ἐοις δεσμοῖς ἀρρήκτοις. καὶ ἐμενέπεν αὐτῷ ἐμπεδον. ζῶν δὲ
ἐν ὠρωμαίοις μέθη ἐ πολυονεξία. οὕτω δὲ εἰς ἔσχατον ὄρος τὰς ἑαυτῶν δόξας ἐλθεῖν
ἄλλον, ὥστε ἐπιπαῖν τις ἐπίστευσε πειραθείς. ὅτι δὲ βάσκειν ἐστὶ ἐπαίνειν ἐστὶν ἀρχαῖον. μυσυνεῖ μὲ τὸ
ζωπύρου βοαύτας, ὅσας ἔπεσι ἐπαίνος ἀειθμεῖν ἔχει, ἔστε ἕτερός τις τῶν διανοουμένων. ἐ οἵπερ πο
ρήκοντες αὐτῷ λεγεσὶ τῶν στρατιωτικῶν ἔργων, τὸν μὲν ἀειθμὸν τῶν στρατιωτῶν ἔδεσαν. τὸ δὲ πλῆ
θος ὡς ἑταίρων καὶ τὸν ἐπὶ χειρῶν ἀειθμὸν αὐτὸ διέφυγεν. ὥς πορ ἔνοροντιν τὸν πορ σκιαφασι
εἶπ. ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μυρία σημαίνῃ καὶ ἐν ἀειθμὸν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῖς ἑ-
ταίρας καὶ μονάδας καὶ μυριάδας ἀρίθμουν. Ἀρβαίνης βασιλὰς μήδων, ἐπὶ σαρδανα
πάλου. ἀνὴρ, τὸν περὶ σώφρων. καὶ πολεμάτων, εἰδὼς τις ἐμπειρ. τεθιμμένος τε ἐν πιπρασκοῖς.
καὶ πολέμοις. ἐ πολλὰ μὲν πάλαι γυναῖκα ἀξιόγαμον ὁ ἐρμασμένος. μεθίζω δὲ τὸ τε διανοεῖσθαι μόνος. οὗτος ἀ-

μικοῶς τὸ μπερίον, ἐς ἓν ἦθη ἐς χεῖ τὴν βασιλέως νοῦν ἐπεβάλετο. καὶ ἐνθυμήθη ἄρα, ὅτι ἀπ
εἰ αἰγυπτίου ἀνδρὸς ἔτος ἑξήκοντα ἀπέστη ἀρχῆς. Ἀερβε
λαι. πάλισμα σικελικὸν ἀπὸ ἀερβέλης. οἱ δὲ ἐν οἰκοῦντες σικελοί, ἐδόκουν ἀυξαπάτητοι εἶναι. ἐς ἓν
μία. πιὸ γλυκέσι ἰὼν ὃν ἀρβέλ. Ἄερβιλα, ὄνομα τόπου ἐς ἀρβήλοις. ἀθλωταίοις. ἀερβύλη δὲ τὸ
πρόσωπον. Ἀεραλέον φρονέον παρὰ φέροσι πολλαχοῦ μὲν τὸ ἀειπόδου λόγος βαίνοις. ἐς ἀεραλέ
ον χαλεπ. εἰρηδὲ δόκησις τὰ ἀλλ' ἀλαλέον. ἐς ἔοικεν τὸ λέγειν τὸ ἔργον ἢ πάντα πάλαι, τὸ δυσχε
ρές. ἐν δὲ τοῦ παρὰ γωγὴν, ὃ ἀλέον. ἐς ἔοικεν ὡς δοκεῖ τὸ πω ἀπὸ τοῦ ὠφωνῶ. ἀραλέον ἢ δύσκολον,
δυσχερές. ἐς ἀραλέως ἐπιρρηματικῶς. ἐς ἀραλεώτερον. Ἀραρότα μᾶλλον ὅσα ὄμνυσιν οὐ φοβεῖται τὴν
χῆς. Ἀεραρθώνη, ὄνομα κύριον. καὶ ἀραρθώνιος πλίνη. καὶ ἀραρθώνιον ὄρος τῆς μήνης.
ἀμφὶ ἀραρθώνιον ὄρος πεζικὸς πίσιος. Ἀεραείλιν, ὄνομα ἔθνους. Ἀεραὶς. ὁ δεινὸς τάφος πα
ρὰ λιπίαν, ἀεραὶς καλεῖται. τοῦτο ἀφομοιοῦται τὸ αἰσχύνω τὸν δημοσθένη. οἱ δὲ τὸν δεινὸ
λογον ἐθελοῦντα τὸ πόσον ἐ μέλισα ἀεραεῖ τὸν ὄφιν, ἀεραὴν σιδηλοῦν. τί μαρχος δὲ ὁ ῥόδιος,
ἀκηλωφῆσαν οὕτω καλεῖσθαι φησὶν, ἀπὸ ἀγμοῦ εἶναι ὄφεως τοῦ ἀεραί. Ἀργαῖσιν, ὃ καὶ σαρεῖ ὃ ἐ
Ἀρελλα. εἴδημα μανεδονικὸν. ὃ ὥρθωμαί νομεῖς λαόν. Ἀρελόφους. ἀεισοφάνης. οὐ
δὲ τὴν ἀρχῆς ἀμαπᾶς τὴν ἀρελόφους πειρώμενον. Ἀργεμον τὸ κατὰ πάθος γνόμενον λεύ
κωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. Ἀρείαιος. καί πως ὁ ἀρείαιος ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν. τὰ δελ
φοὶ δυσχερῶς τὸ ἐρεῖν τυγχάνει. καὶ ἂν αἱρεῖ αὐτόν. ὅτι τὸν θραμμένη ἐπὶ σοφιστὴν διδάσκαλον πα
λαμβάνει ἀντὶ τοῦ ἀρεῖ νόμιζον. δύο δὲ μέμνηται σχεδὸν ἀριστοφάνης ἀρείους. ἔστε τὸ ἐναργὲς ἀκρατὴς ὢν ἀπαγ
γέλλων αὐτοῖς σωτήριά τοῦ μεγάλα ἐξενέγκας, ἔστε δὲ καὶ λύσει τὰ δεσμὰ καὶ ἀσφάλειαν
τῶν δεξιούς. Ἀργυρῆσι. λαμπαῖς. Ἀργεία ἡ ἥρα. ἡ νῦν ἀργεία γῆ. Ἀργεῖον, ὄνομα κύριον. ἐς
αὖ γεῖοι οἱ ἄλλως. Ἀργενὸς ὁ λαμπρός. ἀργινὸς. Ἀργειόδου. ὁ λαμπρὸν ὀδόντας ἔχων.
Ἀργείους ὁρᾶς. φοιμία ἐπὶ τὸ ἀπιθὲς ἐπὶ σαφηνείας ὁρώντων. Ἀργεῖοι φθόγγοι. ἐπὶ τὸ
πυθμένος τὸ μπρὸν. οἱ γὰρ ἀργεῖοι ἐπὶ λοιπῶν πωμωδοῦσιν. ἀεισοφάνης ἀναγύρω. Ἀργεφόν
της ὁ ἔρεμνός. Ἀργένης. ὁ λαμπρός. Ἀργὴς ὀπωπαιός. καὶ ἀργῆσιος, ὄνομα κύριον. Ἀργιλ
λώδης. ὁ ῥυπαρός. ἢ ἀργιλλώδης, γῆ λαμπρὰ καὶ καθαρά. ἀπείδασι μικρὸν τοῦ μελεσίπορον. ἀδύνα
τον, ἀργιλλοδολιχὰν ἀμφὶ πόλεμον ἔχει. Ἀργίρη, ὄνομα πόλεως. Ἀργινόης, ἀργινό
ντος λαμπροῦ. καὶ αἰδὲ ἀργινόεντος ἀναβλύβοιντο γάλακτος. Ἀργίνασα νῆσος. Ἀργιόδον
τα. λαμπρὸν. ἢ ὀξυόδοντα. Ἀργίοδες. ταχεῖς. ὀξύοδες. Ἀργίλαι εἶδος ὄφεων. ἃς ἤνεγ
κε μακεδὼν ὁ ἀλέξανδρος ἐπὶ τὰ ἄργυρα τὰ σελασγικοῦ, εἰς ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν
ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀστίδων. ὅτε μετέθηκε τὰ ὀστᾶ ἰδρυμένα τὸ πρὸ τοῦ χαίρωνείας
ἀλεξάνδρειαν. ἐς ὁ αὖθις πρὸ τῆς ἀπέκτεινον. ἀργίλαι δὲ ἐπὶ τὰ ἄργυρα λαμοί. Ἀργιλῶδες.
καὶ ἀργιλῶδεται. καὶ τὴν ἀργιλῶδιτικήν. Ἀργυνᾶται, οἱ ἐν τῇ ἀργίνῃ νήσῳ πλέοντες Ἀργυνέτ.
κῆ ἐπὶ ἀτίαν ἔκτισε πρὸς ἰλλυριοῖς, ὁμοίως ταῖς ἑρδομήκοντα κώμαις. καὶ ἀργὸς ἐπὶ θηλυκοῦ. ἀεισο
φάνης νεφέλαις. οὐ μὴν ἐρῶ ὡς ἀργὸς ἰὼν. ἀπὲ ἀπάθα. Ἀργῶς κινεῖσθαι, δυσκινήτως ποιεῖν
βίους. Ἀργυσσα πόλις τῆς λιβύης ἐν τῇ χαλκιδικῇ κώμῃ. Ἀργυραμοιβός. ὀνόμα ἀν
τὶ ἀργύρου ἀμείβοσα ὁμοῖος. ὁ πραπέζιτης. ὁ ἀργυροπράτης ἡ ἑλληνικὸς. Ἀργυρέα. ἀργυρᾶ. ἐς
φοιμία. ἀργυρέαις λόγχαι μάχου καὶ πάντα νικήσεις. ἐπὶ τὸ δώρεις τὴν ἀπειθῆ πρὸς τὰ δυ
κατόρθωτα φαινούντων. τὸν δὲ τὸν χρησμὸν ἐκ τῶν βία ἔχρησε φιλίππῳ αἰνιττόμενος διὰ πολλῶν
πολεμήσεσθαι τῆς ἑλλάδος. Ἀργύφος σρς. ἀργυρίδιον δέως ἡμεῖς. ἢ πλις δήμοις. ἐγὼ δὲ μη
νύσασα τὰ ἀργυρίδιον. ἀργύρεον δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν. ὡς ἀεισοφάνης δαναΐσιν.
Ἀργυρῖνοι, ὄνομα ἔθνους. Ἀργυρίπη πόλις, ἰωνικῶς διαμένης. Ἀργυρὶς θήκη. καὶ ἀρ
γυρῖτις γῆ. καὶ χρυσῖτις ἢ βαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον. διηλωμένα διαγράμματα. οἷς ἐχρῶντο ἀ
θλιαῖοι. τὰ μὲν, ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς. τὰ δὲ, ὥς τινες καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι. ἃ καὶ ἰβύ
ται ἐπάλαιον. τὰ δὲ ἄλλα μαρτύρια. καὶ ἀργυρῖται ἐλέγοντο, οἱ ἀργυρίου ἀμφορεῦντες.
Ἀργυροκώμων δοκιμασίς. Ἀργυροδίνης. ὁ καλὰς λῖνας ἔχων. λῖναι δὲ αἱ τῶν ὑδά
των συρφαί. Ἀγυρόκλυτον ἀργυρᾶς ἅλας ἔχον. Ἀργυροκοπεῖον ἐνῷ κόπτεται ὁ νόμισμα.

ὀνωτιμβύκιμα υτήριον καλᾶσιν. Ἀργυρόπεζα. καὶ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ πούς, καὶ ἀργυρόποδα δίφρον. ὀξέως δεδίφρος οὐκ ἀμέλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἀνέκητο δὲ εἰς τ θυσιῶν τῆς ἀθηνᾶς. Ἀργύρου πρῆναι λαλᾶσιν. ἐπὶ τ ἀπεδύτων μὴ, διὰ δὲ πολύβυθον ῥοπὴν, παρεκπαίζομ καὶ λαλοῦντων. Ἀργυροῦν ἐ χρυσοῦν. τὸ δ ἐργάτιον καὶ χρύσιον, ἀνακ τὸ δὲ χρύσιον, κτητικὸν. θουκυδίδης α. χρῆσιν τ ἔχειν τ χρυσείων μᾶλλον. ὡς καὶ ἐ ἀργύρεα λέγεται δὲ τὰ περα. μέχρι λαυρείου. ἃ τὰ ἐργύρεια μέταλλα δίνα ἀθηναίοις. Ἀργυρώματα ἐ χρυσώματα. ὁμοίως κ μεις λυσίας. Ἀργυρώνη. καὶ ἀργυρώνητος δοῦλος. Ἀργύφεον. τὸ μὴ ἀν ἢ τὸ λαμπρόν. Ἀρδαρόεις. ὑὸς ἀ ἀπαρος. γλυκαίνος τὸν θυμόν. ἐ δὲ τὸ τὴν θρᾴκιον πολλάκις καὶ ἐ δραμόντας βαρβάρους, ἀρώστους ἀπὸ πρασάμενος. τούτου ἕνεκα ἀεὶ σιῶν ὁ βασιλεὺς μαρκιανὸς παρέσχετο, τὴν ἑώαν σρατοπεδαρχίαν. καὶ λαβὼν δὲ ἐν ἐρίῳ κ ἑαυτὴν ὁ σρατηγὸς πρὸς ἄνεσιν ἡδονῆς. ἐ ῥᾳστώνην θλυφρότητα. ἔχαιρε γὰρ μίμοις ἐ θαύμασι τοῖς. καὶ πᾶσι σκηνικοῖς ἀθύρμασι. καὶ δὶς τοὐρδίς. διμοιρῶν αἰσχρῶς, κλῆσι πάμπαν τ πρὸς ἀνδραποδισμὸν τεινόντων. μαρκιανὸς δὲ τὸ βασιλέως σρατηγεῖν μὴ τετολμηκότος, θᾶττον δὲ ἐπιβουλευθέντος, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ ἄσπερ, λέοντα διαδήσαν αὐτοῦ γνάθοις παρδικάσιν. Ἀρδαλῶσαι. μολῦναι. οἷον ἐμπεπῶκασι τὸν ἄρδαλον. Ἀρδάνιον. κοπρῶδες. γάσρα. ὅθεν καὶ βέρεμα βάτ. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδειν. ἐπίθετον δὲ καὶ πρὸ τῆς θύρας ἵστε τελευτηκότων τοῖς εἰσιοῦσιν ἵνα περιῤῥαίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ὧν ἀρδαρίω. αἱ τὴν περόνην τρίβουσαι ἐπαύτου. Ἀρδεῖται, ὄνος μεθ ἕνους. Ἀρδην. κ δυνάμιν τῆς λέξεως ἀντὶ τοῦ ἀθρόους. τὸ γὰρ ἄρδην, ὁμοιόν ἐστι τῷ Φορδην ἐνίοις. καὶ χαρίεσσα τῶν ὑμνῳδῶν ἀντὶ τοῦ πάντας ὁμοῦ φησί. Ἀρδῆς ἀρδῆ ὄνομα πύριον. ἐ ἀρδητός, τὸ ὃς ἔστιν ἀθλιώτατον ἐν ᾧ πάντες ἀθλιαίοι δημοσιάζωμενον τὸν ὄρκον τὸν ἁλιαστικὸν. θεόφραστος δὲ ἐν τ πρὸς νόμων, κατὰ λέξιν φησὶ τὸ ἔθος τοῦτο λέγ.

Ἀρδιαῖος. ὄνομα ἔθνους. Ἀρδίν. ἀπὸ δαρέλας. ἢ ἀπὸ χειρὸς ὅπλα. ἢ ῥόδους. ἐ ἀρδὶς πλὴν θωπικῶς ἂν φαρέτρας. Ἀρδομένῳ πτιζομένῳ. καὶ ἀρδὼ αἰτιατικῆ. Ἄρδυς ἄρδυος. ζήτει ἐν Θρύγες. Ἀρεα. τὸ ῥῆμα αἴρω ἐ δι ἄρεα. Ἀρεαλιὼ χεῖρα. πλὴν ἀθενῆ. καὶ ἀδύναστον. Ἀρᾶνος ὄνομα πταμοῦ. Ἀρεῖος. ἀρᾶ ἐπονείδιστος. μὴ νεῶν ὀναίμην ἀλλ ἀρᾶιος εἴσομαι τὸ δ ὄρα καὶ λείμων. ἐ σοφοκλῆς. εἰ ἐμὲ νῦν ἐνθεν ἀρᾶιος εἰσαεὶ βαρεῖ. ὀκέρα κλῆς φησι πελλ τ πρὸς γονέα αὐτοῦ. ἀραιὸς δὲ ὁ ἀθενὴς. ἀραιῶς ἢ ἐ περπατικῶς ἂν μὴ κρμοσμένως. ἔρον δὲ πλὴν θύρας τὸ μνήματος ἀραιῶς ἐπικ μένων. Ἀραῖς. καὶ βραῖς ἐμὲν ἔμηνον αἱ ἀραὶ λίθαι δὲ βάσεως. λοιμὸς γὰρ τῇ τ ἐφεσίων πόλει ἐνῆκε μάζων θεὸς βαρύβατος. ἐ αὖθις. εἰ ἀραῖς ἔθηκε μέρφ συεπὶ ἐμὲν ὡς ἐπὶ εἶνος. Ἀραὶ. ἢ οἰχομένων. ζήτει ἐν τοία συγόσων. μελανοκαρδίος πέτρα. Ἀρραιστος. ὁ ἄφθαρτος. Ἄραιτο. λαβοι. κομίσειεν. δ ἐπεισάκτως. ὃν ἔστιν ὃ δὲν δεινὸν ὃ δὲ πεῖν ἔτος. ὃ δὲ πάθος. ὃ δὲ ξυμφορὰ θέλαβε, ἢ ὃ καὶ ἄραιτο. χος ἀνθρώπων φύσις. ἐ αὖθις. ὃς ὃν ἀν ἄραιτο ὑδρωπικὸν αἰγύπτιοι. πολλαχοῦ δὲ ὡς ἀχθοφορούντων αἰγυπτίων μέμνηνται. Ἀρεαλδμη. ὄνομα πύρ. Ἀρέβασα. πηγὴ πλησίον σικελίᾳ. ἐν ᾗ εἰς ῥαλφὰ ἀλφὸς πλαμὸς τ ἀρεθουσαικῆς πόλεως. δυόμ διὰ τ ἀφριώδος θαλάσσης εἰς τὸ πέλαγος. ἐ μυθάμως τὰ ἀλμυρὰ δι μιγνύμενος. ὡς ἀν τ βιαίου τῆς πηγῆς ἐρύμενος. Ἄρρεν. ἐ ἀρρενικῶς. ἐ ἀνδρός. ἐ μιγῶσιξ. ἐ δηλυκός. ἐ θηλυδρίας. ἐ ὃ μαφρόδιτος. ἐ ἴθεις. ἐ ἰσχὺς τιθῶσα. ἐ ἀρρενωπὸς ὁ ἀνδρόγυνος. ἐ ὁ ἀνδρεῖος. ὁ στερρός. λέγουσι δ οὕτω, ἐ μὴν ἄλλα. γυῖδας. ἔχοντες δέ τι ἀνδρόμορφον. ἱππῶνα ξ δὲ μίαν δρυὸν οἷον μιγῶσαν. λέπεται δὲ καὶ ἀπόνως. καὶ ῥαδινὸς ἐ ἀνδρόγυνος. καὶ γάλως. καὶ γυνὶς. καὶ ἄπις. καὶ ὀνοχώδης. Ἀρεσβιανὸς ὄνομα πύριον. Ἀρεσπαγίτης. διφορεῖται. καὶ παροιμία. ἀρεοπαγίτης. ἐπὶ τῶν συνερωπῶν καὶ ὑποδεδυμένων καὶ σκυθρωπῶν. ἐ Ἄρεσσιμοπίος. καὶ Ἄρεος πεδίον. ἐπὶ τ θρασυβόλου. πέμπει δὲ μὴ πρώτου πολεμεῖν πεισάνδρῳ. ἢ ἀλκιβιάδῃ, ἀλεξανδρίδης πεισάνδρῳ. Ἀρεῖσθαι. κόφον. Ἀρέσει. δοτικῶς. ἐ ἀρέσει ἐπὶ θεῶν ὑποπόκριον. Ἀρεσκ. καὶ ἀρεσφ. Ἀρέσκεια. ἐ ἀρέσκω. πρὸς αἰτιατικῆ ζηλῶσαι. ἐ σοφοκλ. καὶ ἀρεσφ. ἐ ζῶν τ ἀρέσκ. Ἀρεσκ ἐ πᾶσιν τοῖς τ θυσίας ἐπιβέμ. ἐπὶ τ ἀρέσον. Ἀρεσ.

ἐστιν ἡ γνώμη πλανᾶ. Ἔφη μὲν γὰρ ἡ φρόνησις ἐπιστήμη τοῦ ἀγαθοῦ. Ἀρετὴ δὲ λέγεις ὁμολογουμένως. Ἐν αὐτῇ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐν ἅπασι τοῖς ἀρετῆς διαφόροις ἢ ἐλάττοσι, καὶ τῷ ἔχειν αὐτὴν εἶναι εὐδαιμονίαν ἄρα οὖν ψυχῆς πεποίημεν πρὸς τὴν ὁμολογίαν παντὸς βίου. καὶ διαφέρειν δὲ τὸ λογιζόμενον ζῷον. ὁ τε μὴ διὰ τὸ ἔχειν περὶ ἀγαθῶν πιθανότητας. ὁ τε δὲ διὰ τὴν κατίσχυσιν τοῦ σωφρονεῖν. ἐπεὶ καὶ φύσις ἀφορμὰς δίδωσιν ἀδιαστρόφους. καὶ ἀρετὴ δὲ τέλος ἐστὶν ὡς πρὸς ἀφορμὴν ἀγαθοῦ. καὶ ἀθεώρηματική, ὡς φρόνησις. ἐστὶ δὲ καὶ μὴ θεωρηματικὴ αἱ ἔχουσαι σύστασιν ἐκ θεωρημάτων. ὡς φρόνησις. Ἐστὶ δικαιοσύνη. ἀθεώρητοι δέ, αἱ μὴ παρεπόμεναι τοῖς ἐκ τῶν θεωρημάτων συνεστηκυίαις καθάπερ ὑγίεια ἰσχύς. τῇ γὰρ φρονήσει τὰ θεωρημικὰ ὑπάρχοντα συμβαίνει ἀκολουθεῖν καὶ θεωρητέα τὴν ὑγίειαν. καθάπερ τῇ ψαλίδος οἰκοδομικὰ τὴν ἰσχὺν ἐστὶ γίνεσθαι καλῶς. τὰ δὲ ἀθεώρητα, ὅτι μὴ ἔχουσι συμπαραβάσεις ἀλλὰ γίνονται ὡς ὑγίεια καὶ ἀνδρεία. τεκμήριον δὲ τὰ ὑπαρκτικὰ εἶναι τῆς ἀρετῆς, τὸ γίνεσθαι ἐκ προκοπῆς τοῦ περὶ σωφροσύνην. λογικὰ μὲν ἀνυπόθετα εἶναι δὲ καὶ τὰ κατὰ ἀνδρείαν ὑπαρκτικὰ, διὰ τὸ ἀνυπείκεσθαι τῇ ἀρετῇ. διδακτὰ τε εἶναι τὰ ἀρετῆς. ἐστὶν οὖν τὰ γίνεσθαι ἀμαθῆ σύμφωνα. εἰσὶ δὲ δύο ἀρεταὶ θεωρητικὴ. καὶ πρακτικὴ. οἵδε, βέλτιστος. λογικὸς. φυσικὸς. ἠθικὸς. οἵδε, πόθεν προσειδώνισται. οἱ δὲ πλείονας. οἵδε, μίαν τὴν φρόνησιν. πρώτας δὲ ἀνδρείαν. φρόνησιν. δικαιοσύνην. σωφροσύνην. τὰς δὲ λοιπὰς, ὥσπερ ταμίας, ταύτας. μεγαλοψυχίαν. ἐγκράτειαν. καρτερίαν. ἀγχίνοιαν. εὐβουλίαν. ἀνάλογον δὲ ἡ ἐπιστήμη. τὸν δὲ σπουδαῖον χρὴ θεωρητικὸν εἶναι. ἐπὶ πρακτικὸν τῷ ποιητικῷ. ἔστι δὲ ποιητικὰ αἱ ἀρεταὶ ὅδε. Ἐπιστημονικὰ. Ἐμμενετικὰ. ὥς τε εἶναι ἔστι μὲν, ἀρετὴν ποιεῖ. ἔστι δὲ, οὐ ποιεῖ μονοτικῶς. τὰ δὲ, ἐμμενετικῶς. Φρόνιμος τε ὅδε ἐστὶν ἀνδρεῖος. καὶ δίκαιος. καὶ σώφρων. καὶ πᾶσαν οὕτω τὴν ἀρετὴν, πολίτης τε ἄριστος ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἄριστον τῆς ἀφελείας. οἷον τὸν ἀνδρεῖον, περὶ ἔστι ποιητικά. τῆς φρονήσεως πολὺ ἔστι πρακτικὰ μᾶλλον. Ἐν οὐδετέρᾳ. ὁμοίως ἔστι τὰς ἄλλας, πολὺ ἔστι οἰκειότερα ἔστι δὲ ὅδε, βελτίστης ἕξεις. καὶ ἕξεις ἀφῆς αὐτὸ τὸ ὄντος ἄριστον ὅδε, ἔστι τὰς ἐν οἷς ἔστι τὰς οἰκείας ἄριστα ἀποδίδωσιν. ἀρετὴ καθ' ἀφυσιν. καὶ κακία παρὰ φύσιν. ὅτι οὐ πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη. ὅδε, ἠμὲν, διανοητική. ἅδε, ἠθική. αἵδε ἠθικαὶ, ἐν ἔχουσιν ἐν τῇ γνώσει δεῖναι. ὅτι φασὶν οἱ σωϊκοὶ μηδὲν μᾶλλον ἓν εἶναι ἀρετὴς καὶ κακίας. οἱ δὲ πολιτικοὶ μᾶλλον λέγουσιν εἶναι τῶν προσώπων. ὡς γὰρ δεῖν φασὶν οἱ σωϊκοὶ ἐπιστρεπτὸν εἶναι ξύλον ὀρθὸν, ὅτως καὶ δίκαιον ἄδικον. οὔτε δίκαιότερον οὔτε ἀδικώτερον. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀρεταὶ καταπονοῦσιν ἡμᾶς ἐς ἀμείνους πρᾶξιν. ὁρίζουσαι ἐμετρεῖσθαι τὰς ἐπιθυμίας ἐς ὅλως μὴ πάθημα ἔχειν. ἐκ ψαλδεῖς δόξας ἀφαιρεῖσθαι. ἐς ὅλως ἀμείνους ἐς ὡφελίμους ἐς τὰ μέλλον ἐς ἀορίστους ἔχειν εἶναι. μᾶς δὲ πολιτικὰς ἀρετὰς ὁ πλάτων, ἀλλαχοῦ καθάρσεις λέγει. τέσσαρας ἀρετάς. Ὅτι ἔστιν ἡ τῇ φρονήσει εὐβουλία καὶ σύνεσις. τῇ δὲ σωφροσύνῃ εὐταξία, καὶ κοσμιότης. τῇ δὲ δικαιοσύνῃ ἰσότης καὶ εὐγνωμοσύνη. τῇ δὲ ἀνδρείᾳ. ἀπαραλλαξία. καὶ εὐτονία. Ἀρετὴ ζῇ ἔστι τῷ ὑπὸ φαύλου ἀνδρὸς καὶ θανυλίδης, ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. Ὅτι ἀπόβλητὸς ἡ ἀρετὴ διὰ μέθην καὶ μελαγχολίαν. ἀπαπόβλητος δὲ διάβεβαίαν κατάληψιν. καὶ αὐτάρκης δὲ αὐτὴν φασὶν εἶναι οἱ δὲ, ὅτι αὐτάρκης εἶναι. ἀλλὰ χρῄζειν ἰσχύος ἔστ' ὑγείας. καὶ χορηγίας. Ὅτι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀντιμνημονεύσεων ἐστίν. ἀντιπείρα δεῖσιν ὅσα τῶν αἱρέσεων ὧν ἐναντίων συνίστανται. τυφλότης. ὄψις. καὶ φάσις. ἀπόφασις. ἔστι τὰ ὅμοια. Ὅτι ἀρετὴς ἡ τιμὴ, ὅταν ἀπόδοσις εἰς τὸν ῥωμαίων ἀξίαν. ἔστι γνώσεται εἶναι ἀρετὴς ἡ τιμὴ οὐ τύχης δῶρον. Ἀρετῶ. τὸ ἀρετὴς ἔστι μελέτημα. προηγούμενος. ἀμφότεροι, ἢ, οἱ μὲν, θανατῶντες. οἱ δὲ, ἀρετῶντες. ἔστι τοῦ πέλας πολλῷ ἐστίν. Ἀρξαρχὴν τὸ πρῶτος.

Ἀρξανοί. ἐστὸν ὅτι ἐγένοντο καὶ ἀρξανοῖς διαιρέσεις, διαιτίαν τοιαύτην. καθ' ἑκάστην παραῦτῆς ἐξετάσεις καὶ ζητήσεις θεὶς ἀπὸ τὰ πρὸ τὸ λόγου αὐτῷ πρόχειρον. ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ ἐμπειρίᾳ πίστευθεὶς φθορὸς παρὰ ἐξ εἶναι παρὰ τὸ λόγου, ζητήματος ἐκ πάσης εἰς αὐτοῦ εἰδοῦ ἀπὸ ἐπὶ τὸ ἔσχατον αὐτὸν ὑπὸ ὁ θεὸς καλεῖσθαι παρὰ τὸ ἐπεὶ δὲ τὸν παρὰ τὸ λόγου καὶ παρὰ ἐγένετο ἄδικα ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἔστιν ἔσχατον ἐπὶ δὲ ξαίζον, ἐπεὶ τὸ πρῶτον δὲ ἀνωφελὲς πεφαλαίου σφαλεῖς, εἰ πάντας ἐπὶ φιλὸ ὀνόματος εἰς ἅπαν φιλονεικίαν ἀξίᾳ ἔστιν. δωρόθεος μὲν οὖν ἦν τις εἰ αὐτῷ τῷ μᾶλλα λεῖς, ἄλειπ μὴ δὲ ἄδικα

παρὰ τὸ

παπέρχεσθαι καὶ παλαιᾶσθαι μὴ φιλοσώφρονος ἦν. μαθόντος δὲ τοῦ Σωκράτους πρὸς δωρεὰς ἐκκλίνειν, καιροῦ δραχμῆς ἀφορμῆς ἐλλυσιτέλει γαρ ὅτι αὐτὸ τὸ δωρεῖσθαι πρὸς εἰρήνην, τὸ ἐναντίον λόγου ποιήσατο· καὶ γίνεται εἰς αὐτοὺς διαίρεσις, ἀπὸ τοῦ πολεμεῖν λεξείδιον· καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστος ἐπαινέσας συναγωγὰς ἐποιοῦντο, λέγοντες τὸν Περικλέα μὴ φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλοσοφεῖν τὸ ἦθος ἐκλαλοῦντος τοῦ τοιαῦτα θυειανοῖ· ὅτι θεόκτιστος τὴς Θαυροπώλης σύρος διαπύρως ὢν δι' ἐμοῦ λόγου σωίσατο· ἐπαινηλοῦθησε δὲ αὐτοῖς καὶ σελευκὲς ὁ τῆ γῆ τῶν Σαύσιππος· ἐξ οὗτοι μικρὸν ὕστερον διηρέθησαν. μαρίαπερ ἐξ ἀρχῆς διενεχθέντες· ὀνειδίσας Σαύσιππον ἐφίσου προβιβλητο· οὗτοι δὲ οὐ πρὸ εὐσεβείας, ἀλλὰ πρὸ πρωτοβρίας μικροψυχήσαντες, ἐπολέμησαν ἀλλήλοις· ἐχωρίζοντο δὲ ἀλλήλων Σαύσιππος τὴν λεξέως τὸν ἐνθουσιασμόν. Ἀρειανὸς καὶ ἀρειανίζω, καὶ ἀρειανισμός· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁμοίως ἀπὸ ἀρείου τοῦ αἱρεσιάρχου· ὃς Σαύσιππος τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου υἱοῦς ἱερωμένοις ἐπεσβυτέροις τεθαμένος, ἐπειδὴ ἐπὶ πάντα συγχεῖν ἐβούλετο, κατασιασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐννικαίας διακοσίων καὶ ἑξήκοντα ἐπῶν συνόδου, διεφθάρη ἄνθει καὶ καινῷ τῷ θανάτου τρόπῳ· ἐν γὰρ τῷ τῆς λεως φόρῳ ἐπιχεθείσης οἱ τῆς γαστρὸς, ἀπωλίνασε εἰς ἀπόπαυλον ἅμα σὺν τοῖς διαφόροις, πάντων ἐν ἐνώθη ὢν σὺν τοῖς ἀναγκαίοις· καὶ ὀξαὺ τῷ καὶ ἀρειόφρονος. Ἀρειόκαπηλος· ὁ καὶ δασύνεται. Ἀρέμανιος· ὁ ἐν τῷ ἄρει μαινόμενος· ἀρειμανὴς δὲ ὄνομα κύριον.

Ἄρειος πάγος· δικαστήριον ἀθήνησιν· ἐν αὐτοῖς βάλλει δύο· ἡμῖν τὸ φονικὸν ἕκαστον ἐν ἰδίῳ κλεουμένῳ βάλλειν· ἐπὶ δὲ εἰς μίαν τὸ ἄρειος πάγος· ἐδίκαζε δὲ καὶ τὰ φονικά· καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ διῴκησε μνῶς· ἐκλήθη δὲ καὶ ἄρειος πάγος, ἤτοι ὅτι ἐν ᾧ πάγῳ βύσσου ἐν ὕφει τὸ δικαστήριον· ἄρειος δὲ ἐπειδὴ φονικὰ δικάζει· ὁ ἢ ἄρης, παρὰ τὸ φόνων· ἢ ὅτι ἔσχε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει ποσειδῶνα ὑποδάλιρροθίαν δίκη· ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ καὶ ἀγραύλου τῆς κέκροπος θυγατέρα ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν α· καὶ ἄρειον, τεῖχος ἐν ἀρείου πάγῳ τῆς. Ἀρέσκω τὸ ἐοικὸς. Ἀρέσθηλος ὁ φανερός. Ἀρέσβοος· ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς. Ἀρεσίλυκος· ὄνομα κύριον· καὶ ἀρεσιλύκειος. Ἀρεῖος, ὁ πολεμικὸς· καὶ ἀρεῖοι· ἀλκαῖος· ἀνδρὸς πόλεως πύργοι ἀρεῖοι· καὶ ἀρεῖοις τοῖς τὰ πολέμια· εἶναι ἐλευθερότητα ἐν ἀρείοις ὁ πλοῖς πεφράχθαι. Ἀρεῖφατος ὁ ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένος. Ἀρεῖφιλος ὁ φίλος τοῦ ἄρεος, Ἀρεμβός· ὁ βιβλαμμένος· καὶ ἀρέμβομαι. Ἀρένη· ὄνομα πανηγύρεως. Ἀρεννοφορεῖν· τὰ σαρίσσης μὴ χειροτονητὸν τῶν ὑγρῶν· δύο δὲ ἐκείνοντο αἰτηθῆναι ἀρχὴν τῆς σύφης τὰ πάπλου ἐν ᾧ ἄλλων τὰ πρὸς αὐτὰ λάκκην δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν· εἰς δὲ χρυσία πρὸς ἐθέντο ἱερεῖα θῦτα ἐγίνετο. Ἀρήνωρ· ὁ φύλαξ. Ἀρήρει· ἀνέμοσε· ἐξ ἀρηρὸς τὸ ἀνάρεμος· ἐξ ἀρηρὼς δὲ ὁ ἠρεμοσμένος. Ἀρηρομένη· προθέσμιος γῆ. Ἄρης· κυρίως ὁ σίδηρος· φασὶ δὲ μηκέτι οἰκεῖον ἐντὸς ἀρκλαγόνων· σημαίνει δὲ ἐκ τὸν πόλεμον· παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· ὁ μέλλων ῥήσω ῥῆς· καὶ μετὰ τὸ στερητικοῦ ἄρης· ἐρῶ πολέμω, τὸ λέγων, ἀπὸ ἔργων χρεία· ἐξ ὁμηρος· ἐνδεχέρσι τέλος πολέμοιο· ἐπέων δὲ ἐνίβαλλε· τὰ δὲ μάνη ἔρραχε· ὁ μὴ ἄρδις ἄρδυρεοτόλοις· πλίνθοι δὲ ἄρης ἄρα· ἐξ ἄρης ἄρεως ἐξ ἄρης ἄρεως· ἄρης ἀρέδδεται ἐξ ἔρεβος τῆ πλίσιν. Ἄρης τὸ ἀνω· ἐκ τῆ μεγάβιον τὰ ἱαπετιονίδων. Ἀρήσιος μοναχός· ὃς δυὸ νέας παίσαντας ἀνάφωνειζεν· ἀλλὰ τοῦτο πονηφάντας· λέγων ἐπὶ ὀνέος ἀφορισθεὶς, καὶ φρενῖτις γίνεται· ὁ δὲ πονηφὰς τῆς ἐκ τὰ ἀφορισμοῦ ὁδύνης ταχέως λαμβάνῃ τὸν συμαίσθησιν. Ἀρήτη· ὄνομα κύριον· ἀρήτιον. Ἀρήτινοι ὄνομα ἔθνος. Ἀρήσασθαι· εὔξασθαι. Ἀρητήσιον πεδίον. Ἀρητὸν τὸ βλαβερόν· ἄρρητον δὲ λόγον καὶ φθόγγον· μὴ ῥηθῆναι ὀφείλοντα· σοφοκλῆς· πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον, ἀρρήτου ἀρρητότερον· καὶ κακῶν πέρα· περιφώς· καὶ πεπαχώς· τίς ἂν ἀμίσησειεν ὑπερβολὴν ἀρρητουργίας, ἐπεὶ μὴ δὲ πολεθρίαι λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις ἐκ ἀπὸ ταλαντίας ὡς τὸ ἄρρητον τὸ θαῦμα τῆς τῆς νυκτὸς μέρος πάρειμι. Ἄρρητα ποιήματα· ἀσύλλογα· αἱ σιρουργίαι. Ἄρρης ὄνομα κύριον. Ἀρρηφορία· θυσία· εἰ μὴ διὰ τὰ ἄλφα ἀρρηφορία· ἐπειδὴ ἄρρητα ἐνίκησε φέρου τῆ θεῷ παρθένοι· ἐξ διὰ τὸ ἐρσηφορία· τὴν ἔρσην τὸ μέτωπον τῆ κέρατος θυγατρί. ἐξ ἀρρηφόρος· ἐξ ἀρρηφόρου· αἱ ἐκ ἄρρητα φέρεσθαι μυστήρια· ἀρρηφόρος ἐ παναγῆς γυναῖκός.

Ἀεία. ὄνομα πόλε. Ἀειάζυγωτὸ θησέως. ἐζύγει ἐν τῷ αἰγαίῳ πέλαγος. Ἀειαμμήκης. ὄνομα κύειον. Ἀερίανος. ἐπωποιὸς μεθάφρασιν ὧν ποιημάτων τὰ ῥεγιλλίου ἑλληνικῶς ποιήσας ἀλεξανδριάδα. ὅτι ἦν τὸν μακεδόνα ἐν ἐξαφωνίᾳ εἴκοσι τέσσαρσιν εἰς ἅπαντα τὸν ἥρωα ποιήματα. Ἀερίανος νικομηδεὺς. φιλόσοφος στωικὸς τὴν τέχνην. ὁ στωικὸς ἀρείου, νέος ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν ῥώμῃ ἐπὶ ἀδριανοῦ καὶ μάρκου ἀντωνίνου τῶν βασιλέων. ἐξιωμάλουν μεταλαβὼν ἐμέχρις αὐτοῦ σαπεύσαι. καθά φησιν ἑλλάνικος διὰ τὴν παιδείαν δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία τάμμλιθῆ. Ἀειαράθης. ὄνομα κύειον. Ἀέιβαμος. ἐμόγον παρὰ ἐπιχώροις ἄλλοις δωρεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ οὐ ἔστιν οἷς ἀεισοφάνης. εἶτα καταστένδει παλαιστὴς ἀεισφάλης ἀειβάλλω. Ἀειβαρζάνης ὄνομα κύειον. Ἀειγνώτη. μαθήσια τῶν θεραπόντων τοῦ μεγάλου θεανοῦς σαμία. φιλόσοφος πυθαγορικὴ. συνέταξε βιβλία δὲ βακχικά. ὅτι δὲ πρὸς τὴν δήμητρος μυστικὰ ἐπιτηδεύματα. γέγραφε δὲ καὶ ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελεταῖς διονύσου. καὶ ἄλλα φιλόσοφα. Ἀείγνωτος. ὁ αὐτὸς διάγνωστος. Ἀειδῶος ὄνομα κύειον. Ἀεῖδες. κλῦθι ἄναξ ἀεῖς ὃ πεντονικὸν ἐρμαλεῖον. καὶ γυναῖκα ἀμφιδέτου ἀείδας. ἐξ αὖθις. αἱ τὰ ῥίδες ξυσάρετε. ἄεισδε ὁμὴ ἔχω εἶναι. Ἀειδέκτης ὁ διάδηλος. καὶ εὔδοξος. ἀείδηλος δὲ ὁ διάδηλος καὶ φανερός. Ἀειδαῖος ὄνομα κύειον. Ἀειζήλη. διάδηλος καὶ φανερά. καὶ ἀείζηλος ἀρσενικῶν.

Ἀεικήμων. ὀξυκήμων ἀνωτέρω. Ἀειμῶ. αἰτιατικῇ. καὶ ἀειμοῦντα. καὶ βάπτουσι ἀειμᾶν τινὰς τοῖς δρυφόροις. Ὅτι οἱ πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁδὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὃ δὴ δέκα σύνθεσις τέσσάρων. ἐξ ὧν τὸ τὸν ἀριθμὸν πάντα τε καὶ τὸν ἕλληνα.

Ἄριμα. ὄρη. καὶ ἀριμανίοις θεοὶ τοῖς αἰγυπτίοις. Ἀριμάσπιος, τόπος ἐ ἀριμάσπους, ἐθνικόν. Ἀριμειὸς μόνομα τοπικόν. ἐ ἀειμαθαίος δὲ τοῦ βύβυ. Ἀρίμην ὄνομα πόλε. ἐ ἀριμήνη ὄνομα ἐθνικόν. Ἀείν τὸ ἄλπυ. Ἀριοβαρζάνης ὄνομα πύρι. Ἀρί μυθημναῖος. λυρικὸς. κυκλέως ἦν ὁς. γέγονε δὲ τὰ λυμπιάδα. τινὲς δὲ μαθητὴν ἀλημᾶνος ἱστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δὲ ἄσματα τραγῳδοῖς μιᾷ εἰς ἓν ρ. λέγει δὲ καὶ τραγικὸν πόνον εὑρετὴς γεγονέναι. ἐ πρῶτος χορὸν στῆσαι. ἐ διθύραμβον ᾆσαι. ἐ ὀνομάσαι τὸ ἀδόμενον ἀπὸ τοῦ χοροῦ. καὶ σατύρους εἰσενεγκεῖν ἐμμέτρους λέξεις. φυλάσσει δὲ τὸ ὦ ἐ διθύραμβος. Ἀρίστρατος. ὁ διάδηλος. Ἄρις. ὁμὴ ἔχων εἶναι. Ἀρίσβη πόλις τῆς βοιωτίας. Ἄρισμος. φανερὸς ἐν πολέμοις. Ἄρισα. πάνισα. καὶ θοιμία. ἄρισα χωλὸς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ ἐ ἀπὸ τοῦ οἰκεῖα καὶ μᾶλλον αἱρεμμῶν, ἢ ἀπὸ ἀλλοδίαια ἀγαθά. Ἀρίσαρχος. ἀλεξανδρεύς θέσει. τῇ δὲ φύσει σαμοθρᾴξ. ἦς ἀρίσάρχου. γέγονε δὲ καὶ τῶν ὀλυμπιάδα. ἐπὶ πολεμαίου τοῦ φιλομήτορος. οὗ ἐ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσεν. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ὠβελίσκων ὑπομνήματα μόνων. μαθητὴς δὲ γέγονε ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ. ἐ κρατητικῶν γραμματικῶν πραγματικῶν πολεμικῶν. ἐξεδόθη δὲ καὶ ἰλιάδος καὶ ὀδυσσείας ὑπομνήματα. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ γραμματικοί, πειθυσμὶ ἐπένουθ. πελλᾶς δὲ ἐνικύρεως ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδείᾳ τροφῆς. νόσῳ τινὶ ὑδρωπικῇ φθείς. ἐ τὴν δὲ αὐτοῦ τῆς ζωῆς. οὐ. ἐ παῖδας μὲν οὐκ ἀπέλιπεν, ἀρίσαρχον ἐ ἀρισατόραν. ἀμφω δὲ ἐπένοντο ἀνήθεις. ὥστε καὶ ἐπεκλήθη ὁ ἀρίσαρχος. ἀθηναῖοι δὲ ἐλθόμενοι αὐτοῦ βίᾳ ἐξωνήσαντο. Ἀρίσαρχος τεκτάνης. ὁ τραγῳδῶν ποιητὴς νοσεῖ τινα νόσον. εἶτα δὲ αὐτὸν ἰᾶται ἀσκληπιὸς καὶ προσέταξε χαριστήριον τῆς ὑγείας. ὃ δὲ ποιητὴς τὸ πρᾶγμα τὸ μὲν ὑμνῳδοί, μέμεθεοὶ ὑγιεῖ μὲν οὐκ ἄν ποτε μισθὸν αἰτήσαιν. ἀλλ᾽ ἀνάξιον. πῶς ἂν εἴη τὰ μέγιστα μὴν φρενὶ φιλανθρώπῳ ἐ ἀγαθῇ τρέχουσι πρὸ ἃ ἥλιόν τε ὁρᾶν καὶ τὸ θεῖον τὸ τοιοῦτον τῆς παναρμονίας ἀμισθὶ λαμβάνειν ἀπῆνος. ἐ χρῆσιν ὕβρεως ἐ πυρὸς συντέχνημυρίας σιτομάς ἐ ποιήλας ἅμα ἐ συνέρους σπλαρίας ἐ ἄερος ἀπαῦ. ἐ ἔχειν τροφῶν τὸ ἡδὺ τὸ πνεῦμα. ἐθέλοσι δὲ ἄρα ἐν τοῖς δεῦτις μιηροῖς, μήτε ἀχαρίστους εἶναι μήτε ἀμνήμονας ἡμᾶς. ἐ ἐν δύοις ἀμείνονας δοκοῦντες. οὕτος δὲ ὁ ἀρίσαρχος σύγχρονος ἦν ἀρίστάρχου. ὃς πρῶτος εἰς ὁμηρον ἀνέγνω μῆνος ἄρχεται ἐμοὶ ἄνδρα ἐκτέσιον. ἐ ἐδίδαξε μὲν τραγῳδίας ἑβδομήκοντα ἐνίκησε δὲ δυοκαιεἰκοσάκις ὑπὸ ἑτέρου. Ἀρίσαρχος. οὗτος πλείονι φέρεσθαι μόναρχον εἶχεν ἐξουσίαν ἐν τοῖς ἀθηναίων ἤθεσι κλήρου. ἐμάλιστα δὲ ἐν τοῖς ἀραοῖς πρὸ ἡμέρας, ὅτι ἐμέλλωσι ἐ συνάγειν ἐκκλησίαν αὐτοῖς ἔρξειν ἔτος. ἐ ὑπάνιον ἢ ἐν τοῖς ἀ

θλιαίων, ὅτε ἄρασα γὸς πῦρον τὸν καμβύσου παῖδα Κῦρ τὼ σὺν ὠδῖσαις ἀπώσασιν, ἐπάρας ἔτυχεν. Ἀρίσταιχμος. ὄνομα πύριον. Ἀρισταίνετος ὄνομα πύριον Ἀρίσανος φιλοθοίμην. Ὁ ἀρίσαν. οἱ ἀχαιοὶ συνέρασαν ἀτ᾽ φύσιν μί᾽ ἔχειν. ἄτε τ᾽ αἵρεσιν ἠ πολιτεί᾽. ὧν ὁ μὲν φιλοθοίμιλω, ὃν πεφυκὼς ἐκ᾽ σῶμα ἐκ᾽ ψυχὴν πὸς ἅς πλεμινας χρεῖ ὁ ἕτερ πὸς ἁ πολίτινα καὶ λογικὰ τ᾽ διαβουλιῶν. τὴν δαίρεσιν καὶ τὼ πολιτείαν τὸ διάφερον ἀλλήλων. τῆς χαρρωμαίων ὑποροχῆς ἤδη τοῖς ἑλληνικοῖς πραγμασιν ἐμπλεκομένης ὁ λοχερῶς καὶ τὸ τοὺ φιλιππικοὺς καὶ ἀντιμηκοὺς καιροὺς ἀεισαίνετος ἔπε τὼ ἀγωγὴν τῆς πολιτείας, οὕτως, ὥστε πᾶν τὸ πόφορον μὴ ῥωμαίοις ἐξετοίμου ποιεῖν. σὺν ἃ δὲ καὶ πρὶν ἁ πὸς ἁξαι ἐπείνους. ἐπειρᾶτο μήτοι τῶν νόμων ἔχεσθαι δοκεῖν καὶ τὼ τοιαύτω ἐφείλετο φαντασίαν. εἰκὼν ὁ πότε βύβλον ἀντὶ πάπυρος πραθήλως τοῖς ἁπὸ ῥωμαίων χρεφομένοις. ὁ ἢ φιλοθοίμιλω ὅσα μὴ εἶν τ᾽ πεκαλυμμένων ἀ ηλαθατοῖς νόμοις καὶ τὴν συμμαχίαν πάντα συματὼ ει καὶ συνέπραττεν ἀπορασίτως. ὅσα δὲ τούτων σὺν τοῖς Κῦρ πάπυρος, οὐ χοῖός τ᾽ ἦν ἐθελοντὶς συνυπαμύνειν. ἀλλὰ χρὰς μὴ ἀρχὰς ἔφη δεῖν δίκαιον ἡγεῖσθαι μᾶλλον δὲ χρῆναι, πάλιν ἀξιοῦν εἰ δὲ μὴ δοῦτως πείθοιεν τέλος ὅ ον Κῦρ μαρτυρομένους εἶναι καὶ τότε ποιεῖν τὸ πρᾶγμα ἕλλομεν. Ἀεισαίοσεῖς τ᾽ μέγα ντων. οἳ πόλεμον ἔθη. ἀεισεὺ δὲ ἀεισεῖ ἐ ἀρισεῖ ὡσαύτως. ὅσις δὲ σάμιος μὴ ἦν λαται Δῖς. σὺν μειρακυλλίου δὲ ἑταῖρος δημοσθένης. ἐπὲ μ φθη δὲ ὑ πρὸς τὸ πρὸς ἀφαισίνα ἕνεκα δικαιῶν. μνημονεύ φασι τοῦ πρίδης ἐν δημοσθένης. ὅτι σὺν ὄρειτ᾽ σπελεῖ ὃν λεγομένω αἴτνα, ἀεισαῖον μόνον τὸν γίγαντα πεισοθῆναι φασὶ καὶ οὔτε πῦρ οὐρανίον ἐπὶ τὸν ἦλθεν ἔτε αἴτνα πιέζει αὐτόν. Ἀρίσταιχμος ὄνομα πύριον. Ἀεισέας. δημοκρατικὸς ἦν αὐσεροκρίτ. πρῶτον νήσιος ἐπωνύμιος Κῦ. ἀειμάπτεια καλὰ μένα ἔπη. ἔχει δὲ ἰσοεία τ᾽ ἐπιβορέων ἀριμαστῶν, βιβλία ῥ᾽. βύτου φασὶ τὼ τυχὶ ὃν ἐβάλετο ἔχειν αἰ. ἐ ἐπαρχεῖν πάλιν. γένετο ἢ καὶ κρὶ σατ᾽ ἐ πύρον ὁ λυμπιάδι ν᾽ ἔτος δ᾽ οὗτος ἐ κατελοπάδων θεσσαλίαν, εἰς ἔτος μ᾽. Ἀρισεᾶ. Κῦ μορᾶ. δεξιὰ δὲ Κῦ σωστά. σοφοκλῆς. πολλοὶ ἀνῆτος φασὶν. ἃ ποτε γὰρ φρενόθεν πεπᾶ ἀρισπερὰ παῖς τε λαμῶνος ἥρως. Ἀρισείδης. ἀθηναῖος. σοφιστὴς. ἀθηναῖοι δὲ πόλις μυσίας τῆς νεωκρωμένης. πλέμωνος τῶ σμυρναίου ῥήτορος μαθητὴς. ὑὸς ἀ δαίμενος φιλοσόφου πὲ ἐ ἱερέως γνωμῶν τὰ ἐν τῇ περὶ διαὐτὰ ἱερὰ τὰ διός. οἱ ἢ, ἀ δαίμονα ἀν πε ἀ αὐτὸ χρᾶσθαι. ἡμέρα δὲ ἡ ῥόδου, καὶ Κῦ ἀθήνας. ἐ σὺν περὶ μῶ ἀρισοπλέους τεγνῶς. Κῦ πεᾶν τανίνου τὸ καίσαρος ἐ διατεῖν μέχρι ἡμόδου. ἢ ἢ λόγων αὐτὸ πᾶν οὐ δενὶ πέρας ἂν ῥοιτις ἀπ᾽ ἢ ἀνίοις Κῦ πεντεχθέντας. Ἀρισείδης ὁ λυσιμάχου. πέμπτης ὢν διὰ τὸν ῥόδον ἀπὸ ὄρεων Κῦ σεύεσθ. ἐκαλλίστ᾽ ποτὲ περινομένα παρελθών, εἶπεν ἐ μοὶ τὸν ἄνδρα χαρίσασθ᾽. καὶ ἔτυχε. τὸ ἢ χρυσίον ἀν πτὰ μφαντος, πᾶν κτήσατο εἰπών. ὁ μὲν καλλίστ᾽ βιος, τῆς ἀρισείδου χρῆζει πενίας. ἡ ἢ ἀρισείδου πενία, καταφρονεῖ τὸ καλλίστ᾽ πλάτου. ἅ δὲ θεμιστοκλεῖ πτὰν πεπολιτεύσατο. συμπεσόντων δὲ αὐτῷ, τὼ ἔχθραν εἶπεν ἔσω τῆ ὁρίων ἀφῶ μὴν. ὁ μὲν οῶ μὴ ἢ ὑ πὲρ τῆς πόλεως. ἅ τε δεῖν δίκαιος, ὡς μέλλοντος αὐτὸ ἀποσφαλίζεσθαι, ἀπὸ τῆς ἀγροικίας τί ὅσφαλήναι αὐτῷ Κῦ δοῦναι, ἡμνόμ δὲ τὸν ἄνδρα, χρόμφ ἐξίστ᾽ τὸν ἀποσφαλισμῶν. τὸ ἢ, ἐρωτήσαντος, τί ἀρισείδης αὐτὸν λυποίη, πάνυ δίκαιος ὢν ἔφη. καὶ γελάσας ὁ ἀρισείδης, ἔχρησε φῶν. αὐτὸς διέζευξεν αἰνίγμα φυγῶν. ἐξέρχε δὲ ὡς αὐτὸν σὺν τῇ φυγῇ περιβάσαμεν καὶ δισχιλίους δραχμὰς ὅτε ἐπέσει τὼ ἑλλάδα διδόντος, ἅ δὲν Κῦ περέφεσθαι ἔφη τὸ περσικὸν πολέμου τοιαύτη χρώμενος διαίτη. ἔτυχε δὲ ἡ Κῦ μελῶν τὸν ἄρχοντα πποφερόμ ἀρισείδης. ἐ μιλτιάδη μάλιστα ἐώκει. ἑκάτερος τούτων ἄριστος ἐχρήσε. ἀρισείδης μὲν δίκαιος. ὁ ἢ μιλτιάδης σὺν μαραθῶνι ἱστρατήγησε. τὸ ἢ σὺν μαραθῶνι πλέον μέμνηται, διότι μόνος ἀλλαν ἐστρεψάμενος ποινὴν πᾶσι κέλλας πεπλήρωσε. τὸ ἢ σὺν μαραθῶνι, μόνοι οἱ ἀθηναῖοι. Ἀρισεῖον. τὸ ἀρισεύσασι δίδομ᾽ ἔπαθλον. ἐ ἀρίστ᾽ σὺν τὸ ἀρισευσ. Ἀρίστ᾽ κύκλωψ μέμνηται βύβλου χαμαιλέων ἐν δὲ περὶ σατύρων. Ἀρίσκασθ. ἐκλύσασθ. ἀρίσασον δὲ δίκαιον δ᾽ ἰ. ἀρισοφάνης ὁρίσι. τούτου μὴ ἄγωμι δὲ σοῦ ἀρίσασον δ᾽. Ἀρίστ᾽ λω. κατὲ πλογάν καὶ αἵρεσιν ἢ ἀείζων νομοθέτ᾽. Ἀρίστ᾽ τος. ἀριθ᾽ δου δὲ ἀπὸ κυρήνης. φιλόσοφος. σωκράτους

ἀκμὴς ἀφ' ἧς περὶ κυρηναϊκὴ ἐλθεῖσα αἵρεσις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν σωκρατικῶν μισθὸς ἐ-
πράξατο. ξενοφῶντι δ' εἰς χεῖρας ἦλθε δυσμενῶς· καὶ ἦν ἱππικὸς ἀμφότερα καὶ χρόνῳ δὲ τὸ πρῶ-
τον ἀπέλαυε· καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε· πόνων δὲ ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν πόνων.
ὅθεν διογένης βασιλικὸν καὶ ἀνδρικὸν αὐτὸν ἐκάλει. δόγματα δὲ αὐτοῦ τοιαῦτα καὶ ἄριστα· δίκ-
αιους δὲ αὐτοὺς ἀθυμάτερα ἀρίστη· ἀφῆς ὁ παῖς αὐτῆς ὄντος ἀεὶ σιγῶσος οὐ συλλήθη μαζοδίδακ-
τος· οὐθεόδωρος ὁ ἄθεος ἐπικληθείς· εἶτα θεός· τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ βλαξ· τὸ δὲ, ξενοτιμήδης ὁ κυρηναῖος.
τὸ δὲ, παραβάτης· τὸ δὲ, κηποίας ὁ ἐπεισθάνατος· τὸ δὲ ἀνίκητος ὁ πολυτων αλυπωτάμου. Ἀεί-
σιγῶσος· σωκρατικὸς ὁμιλητής· ἐν πᾶσι τοῖς ἀδυλοῖς ἀσπασάμενος· καὶ ξενοφῶντος λέγεται δὲ ὅτι
ἐπὶ τοῦ παιδὸς αὐτῷ φέροντος ἀργύριον ἐπὶ χρημῷ οὐδὲ βάρος, τὸ βαρεῖν δραχμὰς ἐφη. ξενοβουλάδο
μενος δὲ ἐν πολλοῖς διαπέπτωκεν, εἰς τοῖς θαλάσσαν ἐξέβαλεν αὐτῷ. καὶ γὰρ τούτων ἔφη ἀπώλεια
ἐμοὶ σεῖα· ἐπέσκωπτε δὲ ἀντισθένη ἀεὶ διὰ τοῖς τρυφνότητα· καὶ πρὸς διονύσιον τὸν σικελίας
τύραννον ἐλθὼν καὶ βίνων ἐν ἰκρι. ἐπορχήσεως τῆς ἀλλήκτρας ἔρξεν, ἐνδὺς ἐσθῆτα ἀλουργῆ.
πολλῶν δὲ πρὸς ἡμιζομένους αὐτῷ τῆς σολῆς εἶπεν ὦ εἰσιδοῦ ἀμβιπὰ· οὐκαὶ δῶ αἰμὶ θῆ
λων ἐνδῶ αι σολῶ, ἀρρενωπὸς καὶ γλαφυρὸς ἀεὶ σιγῶσος δὲ δεξάμενος καὶ τελέ-
σας εἶπε τὰ αὐτὰ ποιητά· καὶ γὰρ ἐν βαυκεύμασιν ὀνοῦς ὁ σώφρων ἀδιαφθαρήσεται· ὑποφί-
λου δὲ ἀξιῶν καὶ μὴ τυγχάνων, τῷ ποδῶν ἤλατο καὶ ἔπεισε· καὶ οὐ τὰ ὑτῆς ἐγὼ τῆς ἡ-
λακατείας αἴτιος εἶμι, ἀλλὰ διονύσιος ὁ ἐν γναστῆς ἀνοίας ἔχων. Ἀεισοβίνης· θάσιος ἰα
τρὸς ἔγραψε βιβλία κα· ἐκεῖθεν δὲ πόδι διαίτης ἐν· περὶ δωδεκαμοίρου ἐν· πόδι δακετῶν ἐν· πόδι
καταρμάτων ὑγιεινὸν ἓν. Ἐπισολικὸν. Ἐβδόμῃ φυσικῇ βοηθημάτων πρὸς αὐτίγονον. Ἀεισοβίνης
κνίδιος· ἰατρὸς· δοῦλος χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου· ἰάβδησεν αὐτίγονα τῶν ἐπικληθέντων γοναταῖ.
Ἀεισογένων κυδιμάχου· λυσιμάχου· ἀθηναῖος ῥήτωρ· μερὶς δὲ ἀπολλοθερικῆς· ὅστις ἐπε-
κλήθη κύδιλλος διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ· ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ ἀθηναίων λόγων ποτὲ ποιήσας ἀπολογίαν πρὸς δη
μοσθένην τὸν ῥήτορα· πρὸς λυκοῦργον καὶ τιμοθέου· καὶ τιμαρχου· καὶ ὑπερίδου· καὶ θεοφρά
στου· ὀρφανικὸν ζήτημα· εἶτα δὲ τὰ ἀεισογένους· μήποτ' ὄντος ἐπὶ τοῦ ἀπόδοτος ἐπὶ τοῦ. Ἀεισογένων· σικυώνιος· συνοφάντης· βύστου δὲ ἐπεροφλήσας ὑπὸ δημοσίων τελωνῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
καὶ αὐτὸς ἀρχιτέκτων μεγαλοπόλεως βύ ὀφλήματος ἐδέθη. καὶ μήτε ἐπὶ θανάτου δεθεὶς
τοῦ δήμου ἐνδεῖν δεσμωτηρίων κλέψας γραμματεῖον, κατεγνώσθη ὑπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. ἐπὶ τῷ εἰ
ναι δὲ τὸ γραμματεῖον ἐπιλεγόμενον ἐφαγλο καὶ ζωβίαν ὑποδεξάμενον αὐτὸν φυγόντα, ἀξιῶσαν ὑ
παθεῖν ὅτε ἴσχυεν ἐπὶ ὁ τῶν μετοικίου πολιτήριον ἤγαγε. ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ἐπεξάγων ἐπέρα
νεν. ὑπερίδην δὲ ἐγράψατο θρασύμορον ἐπὶ ὧ μεθ' χαιρώνειαν ψηφίσματι. καὶ οὐχεῖλεν.
Ἀεισόδημος· ἀρισοκράδους· κύμης τῆς ἰταλιώτιδος τύραννος· ἀνὴρ δὲ τῶν τυχόντων ἐνενκε
γήρως· ὃς ἐπαλθεῖς μαλακὸς ἐπὶ τῶν· καὶ συνχρόνως γνωριμώτερον τὸ ὄνομα ἔσχε τῷ
πλῆσιν· εἰθ' ὅτι θηλυδρίας ἐγήρατο παῖς ὢν καὶ θῆ γυναιξὶν ἀρμόττουσι ἐπασχεν. εἰθ' ὅτι πρὸς
ἡνφύσει μαλακὸς εἰς ὀργήν. Ἀεισόδημος· ἐπὶ τομὴν τῆς κεθαλαιρωτιανὸς ἐγραψε πρὸς δη
μοσθένην. Ἀεισοκλῆς μεσσηνίτης ἰταλιώτης· φιλόσοφος περιπατητικὸς· συνέταξε δὲ περὶ φιλοσο
φίας βιβλία δέκα· πότερον ἀσθενέστερος ὁ μικρὸς ἢ πολλά των· καὶ λεγόμενα δὲ ἐν τούτοις πάντας
φιλοσόφους ἐπὶ δόξας αὐτῶν· ἔγραψε δὲ τέχνας ῥητορικὰς, περὶ σοφιστῶν βιβλία δ'.
Ἀεισοκλῆς λαμψακηνὸς φιλόσοφος· σωσικράτους ἔγραψεν ἐξηγησιν τῷ χρυσίππῳ περὶ τοῦ πῶς
ἔπασα λέγομεν ἐπὶ διανοούμεθα βιβλία λ'. Ἀεισοκλῆς· περγαμηνὸς σοφιστὴς· γεγονὼς ἐπὶ
πετραϊανοῦ ἐπὶ ἀδριανοῦ· τέχνην ῥητορικὴν ἐπισολὰς· περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε'. μελέτας πρὸς τὸν
βασιλέα ἐπὶ τὴν διανομὴν τοῦ χρυσίου. Ἀεισοράτης ῥοδιοπολίτης· ὃς κιννικῷ τῷ ἐπιφανείαν
ἀξιωματικὸς ἐπὶ κατὰ πολιτικὸς· διὸ περὶ πάντων βύτων ὑπέλαβον οἱ ῥόδιοι τελέως ἀξι
όχρεων κτεμόνα ἐπὶ ποτά τῶν ἔχειν βύ πολέμῳ. διεφθάρησαν δὲ τῷ ἐλπίδων· ἐλθὼν δὲ εἰς
ῥόδον πρὸς ἔξεις ὡς περὶ σῶν, καθάπερ ἐπὶ νίβδηλα τῷ νομισμάτων ἀλλοίως ἐφάνη. Ἀεισοκρα
τὰ κρατίστης τῷ ἀρίστων. Ἀεισον περὶ ὥραν τρίτην παρὰ τοῖς ἀρίστοις περέρχεσθαι ζήτη

ἐν Δελφοῖς. Ἀρισομάχη ὄνομα κύριον. Ἀρισομήνης Ἀθηναῖος κωμικός, τῶν Σωσιβίου χρόνων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. οἱ ἴσασιν ἐν τοῖς πεντήκοντα καὶ ὀλυμπιάδων ξζ'. ἐπεκλήθη θυρογλυφός. Ἀρισόνικος Ἀλεξανδρεύς. γραμματικὸς. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ θεογονίᾳ Ἡσιόδου. καὶ τῶν ἐπὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἀνυπογράπτων ὁμοίως βιβλία ε'. Ἀρίσων περὶ ὥρας γράφει τάδε. ὥρα δὲ ἐστὶ καιρὸς ἐπιτήδειος πρός τι ἔργον. ἢ ἐπὶ τὸ ἐπιτήδειον πρόσοδος. Ἀρίστανδρος Καρύστιος. ἱστορικός. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων. καὶ περὶ τῶν Ἀττάλου. καὶ περὶ τῶν Ἀντιγόνου. καὶ περὶ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Θεοῦ. καὶ περὶ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου. καὶ περὶ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος. καὶ περὶ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Δημητρίου. καὶ περὶ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Ἀλεξάνδρου. καὶ περὶ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Δημητρίου. καὶ περὶ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Ἀντιόχ

ὀλυμπιάδα. Ἀρίστοχερ. ὁ γυναῖος παρὰ τὸ ἀρίστη χεὶρ καὶ ἀρίστος ἀγών. Ἀρίστων. ὁ παλαιστὴς παρ' ὃν ἡ παλαίστρα τοῦ ἀρίστωνος ἀνδρὸς παλαιστοῦ δόγμα ἔθηκεν ἀνεὶ καὶ σφόδρα γραμματικὴ θεωρία πεποίηται. καὶ ὡς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει νήσεις, ὅτε Φαίδων. ὅτε Ἐρεχθέως. ὅμηρος δὲ ἄλλος τίς ἐστιν Ἀφυρεὺς καὶ ἀγυλοτέρων διαλόγων ποιητὴς ὁ παρ' ἡμῖν. Ἀρίστωνυμος κωμικὸς. ἔδραμάλουν αὐτὸ βύσσινον εἰ γὼν. ὡς ἀθήναιος δειπνοσοφιστής. βασιλεύοντος πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. ἐν τῷ μεγάλῳ τῷ φιλαθάρρος. καὶ πρόσκειται τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μεγάλα ἀπολλώνιον. ἔτος ἄγων ξα. διασπασθεὶς δὲ ὡς βαλάμβους πρὸς ἀμμωνῆφυγεῖν, ἐφυλάχθη σὺν ἑρμῆ τῇ χρόνου τινά. ἵνα φείδη δέ. καὶ ὁ παραπλεύσας τελευτᾷ. ἔτι περιβιώσας ὀλ. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πάνυ πολλά. Ἀείσροτος ὄνομα νύειον. Ἀείσυλος. αἰσχροποιὸς ἦν. ἀεισοφανὴς τὸ τὴν δίκην δεινὸν ἀκοῦσαι. εἰς φιλήσειν ἀείσυλος. Φάσκων αὐτὸ παρεῖναι. ἐν ἀείσυλος μεχανὼς ἀεισοφανής. σύδως ἀείσυλος ἐποίησαν ἐρεῖς ἐπαθε μεῖχοῖρον οὗτος αἰσχρὸς ποιητὴς οὐδιὰ τὼ αἰσχρηγίαν αὐτὸ ἀεὶ ἐμεχάνει. Ἀείσυλος ὄνομα νύειον. Ἀειφράδης. οὗτος λοιδρεῖται ἀεὶ γυναιξὶ σωών. καθαρῳδὸς δ' ἦν. ἀεισοφανὴς. ἀειφράδης ὅτι μὴ πονηρός. ἀλλὰ τὸ μὴ καὶ βάλλεται. ὅτι δοῦ μόνου πονηροῦ. ἀδοὺ ἀνάπαθόμιν. ἀδὲ πάμπονηρος. ἀλλὰ ἐπροσξύρηνέτι. τὼν δ' αὐτοῦ λώπαν, αἰσχρεῖς ἦδον. τὸ τέσι τὸ αἰδοῖον τὸ ἀνθρώπου ἐν τὸ ἀπέρμα. ἀειφράδης δ' ἐπολύμνηστος καὶ οἰωνίχος ἀερκτο ποιοί. καὶ πολυμνήστεια καὶ αὐτὴ νομοδείκται ἐπαισχρότητι. εἴτις ἄρ' οἱ οὖν ἀνδρα μὴ σφόδρα φυλάττεται μή ποτε κῦ αὐτοῦ μεθημῶν πίεται ποτηρίου. ἐξ αὖθις. ἀείφραδες. παῦσαι λεγων. Ἀείφρων. ὁ καλῶς φρονῶν. Ἀερείχουσ. θλυνὸν ὡς ἀερείχουσ. καὶ ἀερείχ. ἐξηγοῦνται δὲ τινὲς δι' ὑφίνοι. καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν ἡλίκας εἶναι. διάφορον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι σωρακοντίδος ἀερείχουσ. ὅτι αἱ ἀερείχαι εἶδος ποφίνων. οὐ σεσώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. Ἀρθμια. φίλια. κρόδοτος. ἀθλιωτάτων μὲν ὄντων ἀμμίν ἀρθμίων. τῶν δὲ βαρβάρων συμμάχων. καὶ ἀρθμήσαντες φίλοι γνόμενοι. Ἀερεύμβολα. ῥόματα βασιλικεῖα. παρὰ τὸ ἐξ ἀερεῦν τὸν ἐμβαλλόμενον. Ἀρθροπέδαν. ἀρθροπέδαν στεῖραι τὲ ὠλεσίβωλον ἀρύρης σφύραν. Ἀρκάδας μιμέμενοι. ποιμικὸν ἔθος ἑτέροις πονοῦντων. οἱ δὲ ἀρκάδες. μαχιμώτατοι ἦσαν γὰρ μόνοι, ἰδίᾳ ἐνίκησαν μὲν δένα. ἑτέροις δὲ συμμαχοῦντες, πολλούς. ἐμὴν δὲ τὴν ποιμικὴν μέχρι πολλῶν σὺν πεισάνδρῳ. διὰ τὸ βίον κωμῳδῆσαι αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις ἔφερεν διὰ πενίαν, ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη. ἀρνὰς ἔν ἀρκάδι. Ἀρκαδία χώρα. ὄνομα νύειον. ὅτι ἀρκαδίας τῆς ὀλυμπιάδος γυναικὸς ζώωνος, ἀλλ' ὅτιν σὺν ἀρκαδίαν. σὺν τῷ πλησίον μέρεσι τῷ βαθεῖ τῷ λεγομένῳ τόπων. σὺν δὲ βύ ἀχίρατην ἐν. σὺν βαζήνων ἔπειτα τοὺς μεγάλα βασιλίσιον. καὶ σύμπαν τὸν τόπον ἐποίησεν. τῆς ἢ ἑτέρας αὐτοῦ γυναικὸς πρώτης ἀειάδνης. ἐξ αὐτοῦ ζήνωνος σὺν τῇ βασιλικῇ βύλῃ. καὶ ποιμικά. ἀρκαδίλωμαι στεῖς μέγα μαίτ' ἔτι πεδώσω. ἐπὶ τῷ μεγάλα. μὴ συμφέρον δὲ αὐτοῦτ'. Ἀρκάδι. γεμματικὸς. αὐτοχειρ. ἔγραφε πρὸ ὀρθογραφί. πρεῖσωγ' ἔξεως τοῦ λόγου μερῶν. ὀνοματικὸν θαυμάσιον. Ἀρκαῖος ὄνομα νύει. Ἀρκεσίλαος ὄνομα νύειον. ὁ φιλόσοφος. καὶ ὅτιν ἐν τῷ Φαιδρῳ. Ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδος. οὗτω ὁ ἀμιλῶ, πάντα τὰ ὑπὸ τὰ ἀποσκέφοντα. Ἀρκεῖν βοηθεῖν. πέρσαι δ' ὅτι οὐδαμῶς ἀναγκαίου. ἀλλ' ἱκανὸς ἀρκεῖν ἐστὶ πρὸς τὰ ἐν ἀπαμάλων. Ἀρκτοκέφαλοι. ἔ ἄρκειον κρέας. ἄρκειον ἢ τὸ ἱκανὸν ἔ ὠφέλιμον. Ἀρκούντως ἔχει. ἀπηρτισμένως εἶναι. Ἄρκυν παρὰ σὺς ἐξ ἰχνεύτεις. ἐστὶ δὲ ὄντα ζητεῖν πρὸς ποιημάτων. Ἄρκυς φιλεῖν ἄνθρωπον σὺ τὸ πωλύειν. ἔθυ στερον ἐραθεῖσα αὐτὸ σὺν παρύσω. ἀντὶ τοῦ ἐνδοκιμοῦφω. ἐν μυσκείω. Ἀρκῶ δοτικὴ. ἀρκῶ ἰσχύω. ἐστὶ μεῖναι δύναμαι. ὁ πολισσὸν δ' ἀρίωσε δαπολέλοιπεν. ἀδὲ τὰ ἐρῶ. Ἄρρητον. δεῖ ἀρχεῖσθαι. Ἄρρητος. ἀβραυεωνίοις. ἀρρητυόμεναι γυναῖκες τῇ ἀρτέμιδι ἑορτῇ ἐτέλουν. περικομῶσαι δὲ μφίεσμεν ἀπὸ τοῦ ἐσθῆτος ἐπὶ τὸ ἔτι ἐλάττης ἢ ἐπὶ τὸ ἐλάττης ἢ ἀπομειλιοσόμεναι Ἰλιθυίαν. ἐπειδὴ ἄρρητος ἀγία ἐστὶ φοιδὸς σαλπιεῖ ἄρρην ἐν δὲ μῶ φλαυίδων. ἐμερωθεῖσαν αὐτὸ Ἰλιθυίας ἀνθρώποις σὺ λοφον γνόδαι. παρὸ

δέ τινα πρὸς παίζειν αὐτῶν. Ἐὰν σκληρύνωσι τὰς παιδίσκας, ἀποξυθῆναι τῷ ἄρκυϊ. Ἐὰν κατα
ξύσωσι τὰς ἀθέλητα ἐφοδεύοντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καλέσωσι τὸν ἄρκυν καὶ διαβοῦ
λοιμώσηνόσον βίς ἀθηναίοις ἐμποιεῖν. Χρησιμεύουσι δὲ βίς ἀθηναίοις εἰς πολύσιν τῶν κακῶν
ἐσωθεν εἰτῆς πελάτησάσας ἄρκτου τινὰς ἀληκτέναι βίς ἑαυτὰς ἀθέλητους ἀνομάσουσι. καὶ ἐ
φοβήσαντο οἱ ἀθηναῖοι μὴ πότερον σωφρονίζωσιν αὐτὰς ἀθελήτους ἢ μὴ ἀληκτεύσωσι τὸν θεόν. Ἀρ
κτεῦσαι. λυσιᾶσαι τὸ καθιερωθῆναι πολεμάρχου βίς ἀθελήτους τῇ ἀρτέμιδι, ἀρκτεύειν ἔλεγον. Ἐὰν
αἱ ἀρκτευόμεναι, ἀθελήτοι καλῶνται. ὡς Ἀριστοφάνης δηλοῖ. Ἀρκτῖνος τὴν λεω
τὸν αὐτέων ἀποσηγνᾶ. μικρὸς ἐστὶ ποιὸς μαθητὴς ὁ μικρού, ὡς λέγει ὁ πολεμώνιος ἀρτέμων. ὁ
δὲ ποιὸς μικρού πεγνὼς καὶ βλ. τὸν β' ὁ λυμπιάδα. μετὰ πεντηκοστὸν ἔτη τῆς ζωιῶν. Ἄρκτος
ὁ ζῶον καὶ ὁ ἀεικίνητον ἀστροθέτημα. ἀρκτοῦρος δὲ λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ ποιητὴς. ἰδίως
δὲ ὁ ἀστὴρ ὁ ζώνην αὐτὰς καλούμενος Ἐὰν λιβυφοίνικος Ἐὰν λιβύης ὁ ἀνατολικός. Ἄρκτος ὁ νηρὰ τὴ
δίκτυον βαλλίνα αἰσάσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων ἀπὸ τοῦ ἕλκω. ζωῆς τὰ ἐς ῥ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγρεύ
ειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔργειν τὸ κωλύειν. τὰς δὲ ἄρκτος σκτείνειν ὑς ὑς ἐραὐλλαδὴ ὁμοίως ἀπὸ τῆς ὀρθῆς
καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ ἄρκτος γὰρ καὶ βίς ἄρκτος. καὶ ἀρκυοφύλαξ. ὁ βίς ἄρκτος
τηρῶν ὁ βίς λίνα φυλάττων. ὅθεν δὲ βαῦβα βίς κωμικὸς πάντα λίνα Ἐὰν ἀρκυοφύλαξ βίς ἄρκτος
τηρεῖν. αἰεὶ σθιβάδην καὶ λίνα Ἐὰν ἄρκυσιν. Ἅρματος τῆς ἀτικῆς Ἐὰν παροιμία. ὁ βλ. δὲ ἅρμα
βίς ἀσράψη. ἐστὶ χρονίως τενόμενον. Ἁρμαβέμ. τόπος. Ἁρμαλιὰ ἡ βοφὴ. ὧν ἀποωλῶ
σι τὴν οἴσαι ἁρμαλιὴν. τὸ ἁρμάμαξα, τινὲς φιλοῦσι ἀπαλόγως. ἁρμαμυθεία. Ἁρμά
τειβοχος ἁρμάτιος δὲ νόμος Ἐὰν ἁρμάτιμέλος ἀπὸ ἅρματος. ὃ περ ἐπήσανε φ' ἑπτὰ ἐλκο
μένω ὑφ' ἅρμασιν. Ἁρμάτιον. ἔτος μέγιστον ἰσχύσι ἀπὸ τῆς ζωνιδὶ τῆ βασιλίσση Ἐὰν αὐτῷ βασι
λίσιω. ἐσφάγησε ἀπὸ ζώνης τὸ βασιλεῖ. Ἐὺ δρόσθησαν οἱ πλῆθι τὴν τούτου σφαγὴν ἐστὶ δὲ λέγοντος
πρὸς τὸ σασιάζοντ' ὁ σοσλάβοι τὸ θεραπῆναι βίς χεῖρ σκτέμνων ἀπέτεμεν. ὁ νόος ὁ λ ἑαυτ' διεχέ
σαβ οὐτιμα ὁ ἅρμάτιον πένησα Ἐὰ ἔτι σκαφεράρων κήδηται πρὸς λαβὼν φιλοφέρον, τὸ μὲν πρῶτον
ἠμήτα ἐπίνειν. ἔπειτα, Ἐ σρατιὴν ἰλλυείων. Ἐὶς ἐσίαν ἔχειν πολιὰ ἄργυρ ἀπέσχε. ἀντὶ
δόσεως δὲ τούτων τὸ βαρβαρικὴν ἀποσίαν μεθ' χειρὸς μιαιφόνου. Ἁρματηλάτης ὁ ἡνίοχος
Ἁρμάτος ὅτι βασιλίσσης ὁ βασιλεὺς ἐπεὶ πρῶτος συμπονεῖ τῷ ἁρμάτῳ ἀδεῶς ἐπέρχεσθαι τοῦ
χάνειν ζωνιδὶ τῆ βασιλίδι, διομνύς σφίσι τὰς ὁμιλίας Ἐὰ τὸ κάλλος αὐτῆ ὀπὶ παροδεύ
ουσ' ἄμφω ἀλλήλων σκ τόπων ἄρων. εἶτ' ἐς οὖν ὁμμάτων ἐπ' ἀλλήλας ἐγίνοντο. Ἐὰ παρεκ
σροφὰ συνεχεῖς πρόσωπων. καὶ μεδιαμάτων μετασδόσεις. πόνος τε μεταβολὰ ἔρωδος ὑπὸ φιλ
σεγομένω. ἐπεὶ δὲ κοινωσάμενοι τὸ πάθος δανιὴλ ἀνούχω, καὶ μαεία μαία ἀσαν τὸ τὸ μό
λις τῆς μίξεως ἀρεία. ζωωνὶς βασίλισσον διαθωπείας ἥπτε, τὸν ἐρασὴν ἔχειν σὺν τῇ πόλ
ῃ παρωτεία. ὁρῶν δὲ θεοδόριχος τιμώμενον σκ πάντων ἁρμάτων ἦσχαλλεν ὡς παραδοκιμού
μενος σὺν εὖ. περιχὼν μόνον Ἐ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας. ὁ δ' ἅρμάτος ἐπτεφο
ρᾶς χρημάτων Ἐ τιμῆς ἀπολέτου τυφωθεὶς οὐδένα αὐτὸ ὤετο διοίσειν ἑπανδρεία. Ἐ βουλόμενος αὐ
τὸ ἥδεπάλλη πειρᾶσθαι ὡς σπάνην ἀναλαμβάνειν ἀχιλλέως. οὕτω τε περιβαίνειν ἐδίδασκον καὶ
καθ' ὁν ἴσως ὁδρομονφευάτευσαν τὸ ὅπλα. ἐξήρει ἢ τὸ τὸν πολέμιον πρὸς διαύτων δόξαν μαίνεσθαι
τὸ ὁδὴμα σύρφανος ἐν ἀφμίαις ἀναπαλεῖσθαι πύρρον. ὃς εἰ μὴ ἄτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθρο
πρόσωπον εἶναι, ἐλεγχθεὶ νόθα. εἰδὼς πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἐθελήσω ὡς νέον. οὐ δ' ἥρωας ἔβαλ
λεν ὡς πύρ. ἀλλὰ γυμναμένης ἰὼ ὡς βαίης. Ἁρματωλία. ἡ τῶν ἁρμάτων κυνοχία. καὶ τὸ
κύκλον παρέβαλον ὑφ' ἅρματωλίᾳ. αὐτὶ τοῦ φεισόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. ἁρματοβοχία δὲ ἡ
χάραξις τῶν ἁρμάβων ὅθεν Ἐ ἁρματοβοχία. Ἅρμενα. οἱ ἐν δόπεροι ἐνδοὶ καὶ ἴπνηρις Ἐ ἁρμενίοι. ἐστὶ
τὸ μεγάλα κωνσαντίνα ἐβαπτίσθησαν. Ἁρμενα. ἁρμόδια. ἐστὶ δὲ ἐν ζωγράμματι πα
νὶς λαῦθαιμοι θεοὶ θέσαν ἅρμενα τέχνας. καὶ ἁρμένιον τὸ ἴσιον. Ἁρμογὴ, ἀζεξία. μαθὸν
πρὸς τὸν πολεμίων ἁρμογὴν τῆς πορείᾳ. ἁρμογὴ ὡς ἡμεῖς. ἀπολις αἰξὶ. ζωῆς τινὲς γὼ ἐζήλωσα
πάλαι τὴν ἁρμογήν. Ἁρμόδιοι. ἁρεσοὶ. καὶ παροιμία ἁρμοδίᾳ μόλος ἐστὶ δυσκόλων.

ἐκ δὲ τοῦ ἁρμόδιον μέλι. διαιροῦσι δέ. ἁρμόδιος καὶ ἀειτοκείτων ἐπίθετον τοῖς τυράννοις ἀπὸ τοῦ ἰσχύειν ἀπεκτείναν ἀθλιώτατοι. Ἁρμοζόμενος. ἐπὶ τῆς ἡδονῆς διατιθέμενος. ὁ δὲ, νυκτὸς ἐπὶ τῆς εἰς σύνδεσιν ἁρμοζόμενος πρὸς τὴν ἐπιμιξίαν πρόθεσιν. Ἁρμονίαν τὸ ᾠδὴ καὶ ἐπὶ σαμβύκης εἶναι τὴν ἀνάρμοστον τοῖς κρέμασι τῶν ἀσμάτων. ὅτι καὶ ἁρμονία ἐπιγίνεται τοῖς ἁρμοσμένοις· δεῖ χαρεῖναι ἡμᾶς χορδάς. εἶτα τοιῶσδε ἐπιτεθῆναι καὶ οὕτως ἐπιγράφεται τὴν ἁρμονίαν, οὐ μάχεται δὲ τοῖς ἁρμοσμένοις ἀλλ' ἐπιδοῦντος ἔχουσα, ὡς ἂν ἔχῃ ἁρμοσμένα. ἔστι δὲ ἁρμονία συμφωνία τῶν χορδῶν. ἀναρμοσία δέ ἐστι τὸ ἐμψύχου σώματος, νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ αἶσχος. ἔνιοι δὲ μὴ ἀσυμμετρία ἐστὶ στοιχείων νόσος. τὸ δὲ τῶν ὁμοιομερῶν καὶ ἀσθένεια. τὸ δὲ τῶν ὀργανικῶν σῶν αἶσχος. ἁρμονία δέ ἐστι λόγος τῶν μιχθέντων καὶ σύνθεσις. λέγεται δὲ διχῶς καὶ ἐπὶ τῶν μὴ λόγων καὶ σύνθεσις ἐστὶν σωμάτων. ὃν οὕτω παρατεθῇ, ὡς μηδὲν ἄδηλον ἄλλον ἐμπλεκῆναι μεταξὺ λίθον καὶ τὸ συνεχῶν βαρέων σωμάτων. ἐνίοτε δὲ τούτων μεταφέρομεν τὸ ἁρμονικὸν ὄνομα, καὶ ἐπὶ τὸν λόγον τῶν μεμιγμένων οἷον ἐν τοῖς κεκραμένοις, καὶ ἐν τοῖς καλλιφωνικὸν· τὸν γὰρ λόγον τὸ μιχθέντων. τὸν ἡμιόλιον καὶ τὸν ἐπίτριτον καὶ τινὰ ἄλλον λέγομεν ἐν τῷ συνθέτων τῇ μεταφορᾷ· ἁρμονίαν δὲ λέγομεν καὶ ἁρμονίαν ἐπὶ τῆς ἀναθέσεως λέγω. ἐπειδὴ γλαφυρωτέρα ἡμῖν ἐστιν. ἔστι οὖν σύνθεσιν. ἔστι μίξιν ὑλῶν ποιῶν τὸ ψυχὴν. ἐπὶ οὖν τὸ ποιητικὸν δεῖ καὶ πριαπεῖν ὕλης, ἤγουν ἀσίδαι. ἄλλως γὰρ χαλκὸς ἥκει· καὶ ἄλλως σίδηρος καὶ ἄλλως μόλυβδος ἢ ξύλον. διὸ καὶ ἐφ' ὁ φαίνεται θασιν ἐνδιαφέρουσα κατασκευάζειν ὕλης ἵνα τὴν διαφορὰν τῶν ἁρμονιῶν ἀποτελέσωσιν. ἡ γὰρ ἁρμονία πολυμιξιῶν ἐστι καὶ διαφερουσῶν ἕνωσις. διὸ καὶ ἀδύνατον ἐνὸς ὄντος χορδὴν φθόφον. ἁρμονίαι δέ λέγονται. καὶ ἐπὶ συμπυκνωμάτων μέρη. τῶν ἁρμονιῶν διαλαμβανόντων. τροπικῶς δὲ ἐπὶ ποιήματα ἀειτοφανῆς.

Ἁρμονίδης ὄνομα κύριον. Ἁρμοστά. οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη. ἢ δὲ φαλίσιοι ἀδελφὶ πρόσειχον τῶν χωρίων ἁρμοστὴν πάντας ὑφορώμενοι. ἁρμοσταὶ δὲ καὶ οἱ ἀπὸ λακεδαιμονίων εἰς ἑλλάδα πόλεις στελλόμενοι ἄρχοντες. Ἁρμότταν δοτικῶν συνάπτων καὶ ἁρμόζων δοτικῇ. Ἁρμοῖ που ἀντίως γένοιτ' οὖν τὸ πουνικελλί μαχος· σύνεκα λη. ἁρμοῖ που κεῖνό γε φέρεσχεν ἁρεσκοίτου λος. Ἀρνακίδα. ἀρνακὶς τὸ τὰ ἀρνοῦ πώδιον τὸ μετὰ τὸ εἶδος διέρμα. ἀείσθω φόλαις. εἰμοιτὶς ἀνδῆτε βάλοι δ' ἀρνακίδων γνώμῃ ἀποστερηθίδα. ἐπαυξήσεως ὁ ἀρνεῖσθαι ὀνομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν. καὶ τὸ ἀρνεῖσθαι τοῦ δανεῖσαι. τὸ δὲ ἀποστερηθίδα. ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πόδα φόλαιον. Ἀρνεῖος. ὄνομα κύριον. Ἀρνευτὴρ. κυβιστητήρ. Ἀρχ. πόλις βοιωτίας. Ἀρνίου σιλελάλημεν σὺν αἰγύπτιοι. ὡς φησὶν ἂν εἰ αφωνῆ ἐλάλησεν. ἀρύεται δὲ ἔχουσι λεῖ δραλιοῦ ὑπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτὸ. πέρωτον ἔχουσι μὴ πόχεων α'. ἔστι λελάλημεν ἐμοῦ. Ἄρνουφις ἔτος αἰγυπτίων ἦν φιλόσοφ. ὃς συνῶν μάρκῳ βρασιλεῖ ῥωμαίων τῷ φιλοσόφῳ δίψει ποτὲ ναμνόντων τῶν ῥωμαίων ὑδαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἐπεβῆναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λάβρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ σέλασιν ἐπαλλήλοις. ἐξ οὗ τοσοφίατινὶ ἐρέσθαι ἄρνουφιν. οἱ δέ φασιν ἰχλιανὸν τὸν χαλδαῖον τὸ τοιοῦτον ποιῆσαι τὸ θαυμάσιον. Ἀρνυμένη. ἀντικαταλλάσσεσθαι ζώου γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδους ἠθέλησεν ξεῖνον ἐπιχειρῶν ἀπνυμένη βίοτον. ἐξ ἄρνυσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι. ὅθεν ἐξ τὸ μισθαρνεῖν, τὸ μισθὸν ἀντὶ τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ πολυπρίου μόνος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτω πλάτων. Ἄρωμα τὸ ἀρωτίασμα ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικὸν ἐξ ἀρώσμου πλῆμα ὃ ἀρωτιούμενον. Ἀρουραία μαντὶς. ἐπὶ τῶν νωθρῶν, ἐξ ἀπροσώπων. ἔστι ἡ ἀκρίς δυσίνυκτος χλωρὰ καλαμένη μαντὶς. ἧς τινὲς προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται. ὅτι καὶ ἄρουραν ποδάξει. Ἄρδην ἐπάρσιν. ὑψώσουσιν. Ἄρον. ἄρες δέ. Ἀρωγή. πρόνοια θεία ἐξ ἀρωγὸς βοηθὸς ὠφέλιμος. Ἀρρωδία ὁ φόβος. κρόδοδος. ἀρρωδία ἐστὶν τὸ πεῖθον.

Ἄρρωστος. ὄνομα πόλεως. Ἄρωμα. θυμίαμα ἀνωδίαμα μυρεψικόν. ἀρόμαλα οὖν ἐξ θυμιάματα οἱ ἀπὸ ποιήσαλοῦσιν. ἀλλὰ τὰ ἐπηρμένα. Ἀρρώστημα νόσημα βλαβερὰ διαφέρει δὲ ῥώστημα μὲν γὰρ ἐστὶ νόσημα μετὰ ἀσθενείας. τὸ δὲ νόσημα οἱ πλείους σφοδρὰ δοκοῦντος αἱρετοῦ καὶ

ὡς ἐπὶ

ὡς συνωσώματος ἀνεμπλώσιμα τινὰ λέγονται. οἷον κεφαλὰς διάρροιαν, οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν εἰς σωματικὴν φορὰν εἶδον θυμὸν καὶ ἀπαραλύσιαν. Ἀρρωσία. ἀσθένεια. ἀρρωστία δὲ τοῦ σταλάγματος ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. θανυδίδης. Ἀρπάζω. αἰτιατικῶς. Ἁρπαλίων ὁ συνθυμητὴς καὶ ἁρπάλεια χρήματα. Ἁρπάλιξ. ὄνομα κύριον. Ἁρπασὸν σφαῖρα. εἶδος παιδιᾶς. Ἁρπεδόνη συνοχή. ἀπὸ τοῦ ἁρπεδόνη διὰ τοῦ ρ συγγράμματι. καὶ πολλοὶ οὕτως τὸ ξ οὐ προφέρουσιν ἀλλὰ φασὶν ἁρπεδόνης. Ἁρπεδόσι τοῖς ἰσοῖς. καὶ λύπη φανδὲ πρὸς αὐτοῦ ἔργον ἀρχαίοις νόμασιν ἰσόμορον. καὶ αὖθις. τὸ δὲ πρωτεύον καὶ ἀρχαϊκὸν εἶναι ἁρπεδόσιν. Ἅρπη. τὸ δρέπανον. ἐκλίνεται ἅρπης. ἅρπις δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ ὁπλίδιον. καὶ κλίνεται ἅρπιδος. καὶ ἁρπηφόρος ὁ δρεπανηφόρος. καὶ ἁρπήκη. Ἁρπίνουσα ὄνομα νύσης. Ἅρπιζον. τὸ σκαλίνων ὠκοδομημένον τεῖχος ἀνὰ πᾶν παρὰ κρόδοτον. ὅτινος ἅρπιζον καλοῦσιν. Ἁρπὶς. ἁρπίδος. Ἅρπυιαι. ἁρπακτικαὶ δαίμονες. Ἁρπυιαὶ. ἅτις συνήθως ἀνάμνησιν αὐτῆς αἰτίαν ἔσχεν. Σοφοκλῆς τὸν βασιλέως. ὃν ἀπέσας ὁ νικομήδης ἀμφὶ τὸν ἀμυνίαν ἐπίσασθαι, συλλαβεῖν καὶ πείσειν. ὃ δὲ, τὰ μέλλοντα ἀπὸ τῆς εἰκάσας καὶ προσθυμίας, ἐν τῷ φανὴς ἐπιγνῷ. Ἁρπυιαὶ. ἀρχαῖος. πλατωνικὸς φιλόσοφος. συμβιωτὴς καὶ σαρος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς πλάτωνα ἐν βιβλίοις κα. λέξις πλάτωνος, ἐν βιβλίοις δυσίν. Ἁρπυιαὶ ὁ γαῖος. χρηματίσας σοφιστὴς, ἔγραψε πρὸς τὸν ἀντιφῶντα σχημάτων. περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐλυσίου λόγων. καὶ ἕτερα. Ἁρπυιαὶ ὁ αἰλιος χρηματίσας σοφιστὴς, ἔγραψε πρὸς τὸν διονύσιον τοὺς ῥήτορσιν ἀγωνίσασθαι. ἐν ὑποθέσεις τῶν λόγων ὑπομνήσεως. πρὸς τὸ κατεγνῶσθαι τῆς κροδότου ἱστορίαν. πρὸς τὸν ἀλεξανδρέως φωνὴν ἐξηγήσεων. πρὸς τέχνης ῥητορικῆς. περὶ ἰδεῶν. Ἁρπυιαὶ ὁ ραλδίος χρηματίσας ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς, λέξις τῶν ῥητόρων. ἀνθηρῶν συναγωγήν. Ἁρσάκης. πάρθων βασιλεύς. οὗ δράσαντα πολλὰ σὺν τῇ μάχῃ τῇ πολυρανῷ, ἀπονίσας. ἀνὴρ γυμνὸς τὸ πᾶν σῶμα πάνυ ἰσχνὸς ἐπόησε. καὶ τοῦ ὑγιὴς βασιλικώτερος. ἐν δὲ εἰς πολεμικὰς ἔργοις, δαιμονίσας. ἐν δὲ μὴ ὑγιὴς πάνυ, πρεσβύτατος. εἰς καθαίρεσιν δὲ τὰ αὐθισταμένα ἐρρωμενέστατος. ἐν τοῦτον πάρθυαῖοι τὰ μάλιστα ἐτίθεσαν. ἐν ἀρσακίδαι οἱ πόρσων βασιλεῖς. ἀρσάκης ὁ πάρθυαῖος, τοὺς μακεδόνας κρατήσας τῆς πόρσων ἀρχῆς ἔτη ςιϛ, ἐκβαλὼν, πάρθοις τὴν βασιλείαν παραδέδωκεν. ὅθεν ἀρσακίδαι ἐκλήθησαν οἱ πόρσων βασιλεῖς. Ἀρσινοάδιμον. τὴν μακεδόνων ἐν δεδομασμένην. Ἄρσων βασταμάλων. φορητὸν. Ἀρσινόη, ὄνομα νύσης. Ἀρτᾶ. ποταμός. Ἄρτεμα. μέτρον μικρὸν σίτου. ἀπὸ μέδιμνος Ἄρτεμος ὁ μαγείρος. ἀπὸ τὸ διαρτᾶσαι, ὅ ὅτι μερίσαι καὶ χωρεμῶσαι. Ἀρτεμίσιας, ὄνομα νύσης. Ἀρτεμφέρνης. πεμπόντων πόρσων. ἐστὶν ἐν ᾧ ἀπηνεύθη ἐν τῷ δάτις. Ἀρτέμεια. ἀπὸ μὴν ἐν τῷ πόλεων τῶν. Ἀρτεμὶς ὁ λόκλης. σῶος. ὑγιὴς. ἀρτεμὶς ἔμβιος. Ἀρτεμίδωρος. δαλδιανός. πολις δὲ ὁ βίος λυσίας καὶ δάλδις. Φιλόσοφος. ἔγραψεν ὀνομαστικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν. οἱ ὠνοσιηθωσιν ἐν χερσὶ σωσιν. Ἀρτεμίδωρος. ὁ φλαβιανεισόφανος ὁ ὁ χαρτυπιανὸς λέξις ζωναγωγόν. Ἀρτέμιος. ὁ ἐν ἀνασάσιος. βασιλὰς ῥωμαίων αἰθόμενος σόλον σαραπιωνῶν ἔχεσθαι καὶ τῆς πόλεως, ἰωάννιωι φίκσιν πεμόνα τὸ πολέμου διάκοσιν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ λογικὴν τῶν φόρων. ὀνυχινὸν καλοῦσιν. ὃς πρὸς τῇ ῥόδῳ τεθνόμενος, κατασασθεὶς ὑπὸ τοῦ πολίτοις, ἀναιρεῖται. Ἀρτεμις λαφέρια.

Ἀρτεμισία. αὐτὴ κρίσεις ἐν πόρσων. διὸ ἐν ὁ βασιλὰς, ὡς οἱ ἄνδρες, γυναῖκες τεθνᾶσιν. αἱ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες. Ἀρτεμισίαι ἡ, δύο τεθνᾶσι καρυναίθμος. ἐν βασιλίδι ἀμφότεραι. ὧν ἡ μὲν πρώτη τεθνεκυῖα πόρσιδα. ἡδὲ, νεωτέρα. ἧς ἐν μοαθ-σύνης ἐν τῇ περὶ τῆς ῥοδίων ἐλαύσεως. μνημονεύσ. δυνάτης μὴν ἓν κατὰ μνᾶ, γυνὴ δὲ ἐν ἀδελφὴ μαυσώλου. Ἀρτεμίσιος. παρὰ μακεδόσιν ὁμαῖος. ἐν Ἀρτεμίσιον, ἰδίως μὴν πορίδος πολλάκις ὠνόμασε, τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα. λέγεται δὲ καὶ περὶ τηρίον τῆς ἀρροῖ. οὐ δημοσθένης ἐν ᾧ πόρ τῆς πρὸ φῶντος μνημονεύσ. Ἀρτῆς ὑπὸ μεδος γλυκὸς. φοινικικὸς γραυσίν. Ἀρτησαμύ. περὶ μάσ. ἐν ἀρτῆσ, ὁμοί. ἀρτήσαι δὲ τὸ λῶσαι ἐν ἀπὸ τήσαι, διὰ τοῦ τ. Ἀρτιτόμερτα δὲ ἐλαιυβόδις συναλλαγὸν τῶν νῶν. ἐναντίον ἔχον ᾧ τίνος. τὸ δὲ τὸ μέλλον συναλλαγῶν. ἀρίσ νεφέλαις. ἀνήρ τ ἀρτί. αὐτὶ τοῦ κύκλου. ἵνα

αὐδᾶν. ἐπαλαζονεύεσθαι. ἐπαίρεσθαι τῇ ψυχῇ. ἀλαζονεύεσθαι λέγειν. Ἀρετὴ ἡ ἀρετὴ διαφορά. παρὰ βίος ἀπλῶς. ἀρετή μὲν νοῦ. ἀρετὴ δὲ πολλοὶ γοῦν σωθῆναι φησὶν ὁ Στρεψιάδης φησὶ πρὸς σωφροσύνην. ἐὰν μὲν τὸ ἀρετῶσι. ἔτι σωφρονοῦμεν οἷς ἀρετῶσι δὲ σωφρονεῖν φησὶ τὸ θεῖον. πεισθῆναι. Ἀρετὰ ἁρμονία νέα τέλεα. ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. ἐὰν ἀρετὰ ζῇ, τὸ παίζειν ἄρτια καὶ περιττά. ἀρετήρια δὲ ἀρετὰ ζομεν. ἀρετὰ ἀνις. ἀρετὰ ἀνὶς. ἄρτιος ἀριθμὸς ὁ λβ. ἀρτιοσθενὴς δὲ ὁ ἐπιχοτομάμενος ὑδέως εἰς σθένος. ἀριθμὸν. οἷον ὁ ϟβ. βύβυ γὰρ τὸ μισυ, ἐπὶ δ. Ἀρτιδαεῖ. ἀρτιμαθεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐνιαύσιον τὸν δὲ χθὲς ἔτος ἀπὸ μπρωῒ ἕως μπρωῒ ἡμέρα. Ἀρτίδιον. μικρὸς ἄρτος. ὁ δέ, τινὰ τῶν βασιλικῶν παίδων αἰτήσας ἀρτίδιον κατεχρήσατο. Ἀρτιεπὴς. ἀκριβισμένος ἐν τῷ λέγειν. ἀνὴρ ἐπαίνω τὸ ἀρτιεπὴς κατὰ τὸ ἐναντίον τὰ ἀμαρτήματα. ἀλλὸ λάλος καὶ ἀκριβισμένος τῷ λόγῳ. Ἀρτιζόμενοι. οἱ δὲ ἀρτιζόμενοι, διῆλθον τὴν δύναμιν. ὁ δέ, πανδέργες ὤν. καὶ πρὸς ὃ τῆς τύχης ἄδηλον ἀπισάμενος. Ἀρτιθαλῆ. νεόφυτα. Ἀρτιπορεῖσθαι. συμφονεῖσθαι ἀντὶ τοῦ προβιῶθοί μοι φησὶ μὴ ἀνδρὸς. Ἀρτιμισθίης γάϊδ. ἐστὶ τὸ ἡδέως αἰσθησιν ἔχομεν ὧν ἐν οἷς ἐσμεν. Ἄρτιος. ἀρτιοι τέλειοι. ὑγιεῖς. ὑπνόσου πολλὰ γρᾶς. ἔτι δὲ καὶ χεῖρες οὔτε οἱ πόδες ἄρτιοι ἐτύγχανον ὄντες. Ἀρτίτελείως. ὑγιεῶς. ἀμόνον ἀρτίτο πρὸς ὁλόκληρον. Φωκυλίδης μυρμηκανοῖς. ξυνὴ γυνὴ γρᾶς ἀρτίως ἀφικνεῖται. ἐὰν γνησίου. βοῦς δὲ πολλαφθεὶς ἀρτίως φίλα. Ἀρτίπους. ὑγιὴς τοὺς πόδας ἔχων. Ἀρτίσομος. ὁ σαφὴς. καὶ ὁ ἁδηφθεὶς ὅμιλος. ἔστω δὲ νύσσος. ὁ δέ, ὧν κατόπιν ἄδηλον καὶ ἀπάρτισμος ἐστί. Ἀρτίτομος πρὸς ὀξύτονος, ὁ τε μὴ μεταγενεστὶ ἀρτίτομος δὲ ὁ μεσοτέμνων. Ἀρτιχαυρεῖν τὸ ἀρτίχαυρον τὸ δὲ μᾶλλον. ἐν ἐστὶ γράμματι. Ἀρτοπωλεῖον. ὃ μᾶλλον ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. ἀρτοπώλιον δὲ ὁ τόπος ἐν θα οἱ ἄρτοι πωλεῖσθαι νται. Ἄρυς. ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα Τυραννου. μεσαπίων ὁ πρόξενον ἀβλαβῆ εἶναι φησὶ πολέμων. Ἄρυς. ὁμοιόμα. ἄνθρωπος πέρανον. ἐστὶ τὸ καινόν τι ἐφαρμοστόν. ἄνος γὰρ αὐτὸ πιος ἐστὶ τὸ ἄρχειν ὁ πῆσιν ἐπινοῆσαι τὸν πέρανον. Ἀρτοσιτεῖ. ἄρτον ἐσθίει. ξενοφῶν. ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ ὕδατι δὲ ἀναμῇ τὸ ἄρτον Ἀρῶ. τὸ πρεμῶ. Ἀρῷος, ὄνομα κύριον. Ἀρῦσαι. σκυβάζοντες. καὶ ἀρῦσαντες. καὶ ἀρῦσαντες. Ἀρυλία ἀπλαθήκη. Ἀρύβαλλος. πλεκτόν τι βαλάντιον ὁ ἀρύβαλλος. ὁ πορφέλη μμον πλέκεται ἢ ἀνοίγεται. παρὰ τὸ ἀρύω καὶ βάλλω. ἢ μαρσίππιον. χεῖσθαι δέ λέγεται, οὐ μόνον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ στερεᾶς. ὡς πορφύρα ἐστὶ ἡ ἀμβροσίας. ἐξ ἧς κατασκευάζεται κατὰ κεφαλῆς ἀρυβάλλω ἀμβροσίαν. κ' βύβυ δὲ σποροδάλμιον. Ἀρύβας. ἀλιπόνου μὴν ἱερός. μολοσσῶν βασιλέως. Ἄρρυθμος. ἀδιάτυπτος. ἀνανόνιστος. μὴ ἔχων ῥυθμόν. ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. καὶ ἀρύθμως. καὶ ἀρύομαι. Ἀρυώτης, ὄνομα κύριον. Ἀρυστότατος. Ἀρυσάμενος. αὐτλήσας. Ἀρύσιχος. σκυβαλείοντι. Ἀρυσρίς. ζωμοῦ τὰ μφοβελοῖσιν. ἀρυσρίδα. Ἀρύτειναν. χαλκοῦν σκύφος. ὃ τὸ ἔλεον ἐγχέασιν εἰς τοὺς λύχνους. Ἀρυταινοφόρους. ζήτει ἐν τῷ Φάρυξ. Ἀρύτεσθαι. σὺν τῷ τ λέγουσιν. ὃ δὲ ἀρύεσθαι. ἀεὶ σὺν τοῖς φέλαις. εἰ τὰ ἐὰν νέα λ πεχαις ὑδάτων χρυσέοις ἀρύτεσθαι πέχουσιν. καὶ πολλαχοῦ νόμοις. ὧν ὁ μὲν, ἀρυτὸ μνος. ὅθεν τε δεῖ ἐκ ὅτου ἐκ ὅτε. Ἀρρυτίδωτον. τὸ μὴ ἔχων ῥυτίδας αἰεί σι γραμμαί. γήρως σκιαντικαί. Ἀρχαῖα τὰ νεφέλαια τῶν χρεῶν. ἀεὶ σοφάνης νεφέλαις. αὐτοί τε τὰ ἐχαῖα. ἐκ τοῦ οἰβῦ. Ἀρχαιόγυ. ἀρχέγυ ὄ. Ἀρχαῖον ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες ἀντὶ τοῦ χαίω. ἐπὶ δὲ νίζομένων τὸ ἀργύειν. ὁ Θωρ σὺν ἱοις ἐκάτινα συνήθιζον, νεφέλαι ὄνομάζουσιν. δημοσθένης σὺν τῷ πινος ράβυ. δανείσας ἀργύειον ἄρχοντον, οὐχοῖός τε ἴω αὐτὸ ἀπολαβεῖν, ὅτε βύη. ὅτε δὲ ἀρχαῖον. ὤφειλε πάλαι δὲ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. αἰσχίνης σὺν τῷ τιμάρχῳ. ὁ δὲ σόλων ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα ἀνδρῶν ἱμῶν, γράφει ἀρχαίως. καὶ πάλιν ἄδικος ἦσαν τῷ φονῆι. οἱ ἀρχαῖοι σὺν τοῖς ῥήτορσι ὁ πρεσβυλλῆς. ὁ θεμιστοκλῆς. ὁ ἀριστείδης. ἐπὶ δὲ παρὰ κωμικῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤθους. Ἀρχαῖον τὸ ἰθαρίζειν. βούτειν οὐδενὸς λόγου ἄξιον. λειποψυχῆσαι. ἀνόκτον. παλαιὸς γάρ τις λόγος ἀρχαίζων. ἤγουν ἀπολῶς ἐπὶ ποίηλος. Ἀρχαιηγόν. οἱ δὲ τὸ μῦθον ἡδὺ σεβεί ασ τὸ ἀπολοῦν τὸ ἀπειδῶν ἐπὶ ἀρχαιηγόν συνειδότες, ποσὶ τι δὲ καὶ τὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καθαρῶς ἄγλωσσον, σὺν ὠλυὸν εἰς

μέσον

μέσον ἐλθεῖν καὶ δι' σοφιστῶν συμβαλεῖν ἐπισυρόδου. Ἀρχαῖος. ὁ παλαιός. ἰσοκρατης μὲν οὖν πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοζόπως εἰπεῖν. βυτέσιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι δημοσθένης δὲ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς εἰπών. οὔτε δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς εἶλεγον. Ἀρχαῖος. ἀνὴρ ὁ ἤθους πολλοστὸν. ἢ λίθος. ἀρχαίως δέ, ἀντὶ τοῦ παλαιόνους. ἀντὶ τοῦ ἀτηρὸς. ἢ καὶ ἠλιθίως, ὁ ἤθους. μιμνηίζοντες μέλη ἀρχαιομελίσι δωροφωιχέα λαβ. Ἀρχαιότερα τὰ διφθέρας λέγεις. ἐπεὶ τὰ σανρὰ ἐστὶ παλαιὰ λεγόμενα. ἢ τὰ διφθέρα ἀντὶ παλαιόν. συνήθεια ὀλίγας ἀπογράφεσθαι βιβλίον μόνον. Ἀρχαιότυπος. ὁ παλαιὸς νόμος. Ἀρχαιρεσία. τὸ ἐξ ἀρχῆς συλλογὴ καὶ ἀρχαιρεσίη, τὸ πρὸς χάριν πολλῶν ζῆν. ἢ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι. ἡρόδοτος.

Ἀρχαιρεσιάζειν. δείναρχος. τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα. Ἀρχεῖον γαρ ἡ Φινεώτεως. πολέμου γὰρ ἄρχεσθαι δικαιοῦσιν νέον. φιλοσοφοσοφίσης δὲ τὸν πρεσβύτην. Ἀρχέγονος. ὃν ἠξίωσαν θεὸν εἶναι ἢ ἀρχέγονος φύσις νομοθετεῖ. Ἀρχέδικος. κωμικός. τὸ δραμάτων αὐτὸ ὅτι θησαυρός. καὶ διαμαρτύρων. ὡς ἀθλιώδεις φησὶν ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Ἀρχέδικος. κωμῳδιοποιός. ὃς καὶ δημοκάρους ἔγραψε τὰς ἀνελευθέρους. Ἀρχέλαος. ἀπὸ λοδώρου. ἢ μίδωνος. μιλήσιος φιλόσοφος. φυσικὸς τὴν αἵρεσιν ἐληλυθείς. ἀπὸ ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιολογίαν ἤγαγεν. ἀνεξαγόρου μαθητὴς τὸ ἐλαττόμενον. τὸ δέ, μαθητὴς σωκράτης. οἱ δέ, καὶ εὐριπίδου φασίν. ζωόταξιν δὲ φυσιολογίαν. ὡς ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρόν, τὸ φύσει εἶναι. ἀλλὰ νόμῳ. ζωόταξιν καὶ ἄλλα τινά. ὅτι βασίλισσα ἐπίσκοπος ἐρωμοπόλεως, τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀσκησιν τῶν ὁμωνύμων βασιλείων καὶ αἱρεσιάσεις οἰκείως, ἔγραψε κατὰ ἀρχελάου πρεσβυτικολωνείας. Ἀρχέμορος, ὄνομα κύειον. Ἀρχέπολουτον. ἀρχαῖα πλούτου. καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀπολλόμενον. σοφοκλῆς. καὶ μὴ μάτιμον τὸν δαπρεσβύτας. ἀλλὰ ἀρχέπλουτον.

Ἀρχέστρατος. καὶ ἀρχεστράτειος. Ἀρχέτυπον. πρωτότυπον. καὶ ἀρχέτυπος, ὁ τὴν ἀρχὴν δηλοῦ. ἀρχαιότυπον δέ. Ἀρχεῖα. ἐν θήβαις οἰκημάτων ἐστὶ δημόσιοι χάρται ἀπόκρυφοι. χαρτοφυλάκια. ἢ ἀρχεῖα τῶν ἱερῶν, ἢ ἀρχαῖα, ὡς ξενοφῶν ἰσοκράτης δὲ. ἐν τῷ δὲ ἱέρας πόλεως τὴν βουλὴν τὴν τῶν ἀρχόντων γραφόσαν μοῖραν τῆς πρεσβείας ἀρχεῖα διακονίας. Ἄρχειν. κοινότερον. καὶ ἐπὶ μιᾶς ἐξουσίας ἐλευθερίας. ἀρχὰς ἔλεγον. ἐπὶ τὸ βουλῶσαι, ἀρξάμενοι δὲ ἐξουσία. ἀριστοφάνης. ἐκ δὲ δικαστὰς ἄρξεσθε τοὺς ἢ πόλις ἄρχειν κελεύσῃ. Ἀρχὴ, ἡ μὴ φυσικὴ ὡς λέοντος ἐν ζώοις καὶ ἀετὸς ἐν ὀρνέοις. ἡ δὲ, χειροτονητὴ. ὡς ἐπὶ βασιλέως ἀνῶν. μαρῖνος φησί. γέγονε δὲ ἡμῖν ἡ ἀρχὴ ἀπ' ἀρχῆς μόνον. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν αἱρουμένων ἡμισυ τὸ πανὸς. αὐτὸ δὲ ὁλοσχερῶν. Ἀρχὴ. ἀρχαὶ τῶν ὅλων δύο. τὸ ποιοῦν ἐστὶ τὸ πάσχον. τὸ μὲν γὰρ πάσχον εἶναι τὴν ἄποιον ἀσίαν. ὑλὴν. τὸ δὲ ποιοῦν δὲ τὸν αὐτὴν λέγουσι θεόν. διαφέρουσι δὲ ἀρχαὶ τῶν στοιχείων τῷ τὰς μὲν, εἶναι ἀγενήτους, καὶ ἀφθάρτους. τὰ δὲ στοιχεῖα, μεταβάλλειν φθείρεσθαι. ἀλλὰ τῷ ἀσωμάτους μὲν εἶναι τὰς ἀρχάς, καὶ ἀμόρφους. τὰ δέ, μεμορφῶσθαι. Ἀρχὴ ποιητικὴ. εἰδικὴ. τελικὴ. ὁ δὲ ἀριστοτέλης φησίν. ὅτι ἡ ψυχὴ, οἷον ἀρχὴ τοῦ ζῴου, ἐστίν. ὡς ποιητικὴ. τελικὴ. εἰδικὴ. αὖται δὲ εἰσὶν αἰτιωτέρως ἀρχαί. ὡς μὲν οὖν ποιητικὴ, ὅτι αὕτη κινεῖ τὸ ζῷον μόνη τῇ βαλέσθαι. ἐὰν λεῖται μοχλίας τινός. ὡς εἰδικὴ, ὅτι αὐτή ἐστιν ἡ εἶδος ποιοῦσα τὸ ζῷον. καὶ ὡς τελικὴ. ἔμψυχα. λέγεται γὰρ ἔμψυχα εἶδος αὐτὸ τοῦτο εἶναι καθ' ἑαυτὸ ψυχὴ. τὸ δὲ περιέχον ἐνέχον τὴν φυσικὴν, εἶδος ἐστὶ ἐνέχοντος. περιέχον δὲ ἐν τοῖς ἔμψυχοις, ψυχή. ὡς τελικὸν δέ, ὅτι αὐτὸ ἕνεκα τοῦ σώματος. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν σῶμα, ἕνεκα ψυχῆς. αὐτὴ δὲ, ἕνεκα. θεοῦ ἐστὶ περιγράφωσις τῆς ζῷ ἀϊδιότητος ἡ ἀϊδιότης πρὸς τὸν ἰδιότητα τῆς ἐνέχοντος ψυχῆς. ἀϊδιότερον μὲν ψυχὴ τῶν ζώων, πορρωτέρω δὲ ἀρχὴ. καὶ δὲ φύσις, πορρωτέρω δὲ τῶν ἀναίμων ἐστὶ τὸ ἔμψυχον τὴν ψυχὴν, ἡ μὲν, αὐτὴ ἀκολουθεῖ. τὰ δέ, ὅλως τὸ ζῷον. λέγω δὴ τὸ σὺν τῆς ζωῆς καὶ σώματος. καὶ τὰ μὲν τῆς ψυχῆς πάθη, κίνησις. τοῦτο δὲ αὐτῆς ἴδιον. τὰ δὲ ἄλλα πάθη, τὸ αἰσθάνεσθαι. τὸ φαντασιοῦσθαι. θυμοῦσθαι. ἐπιθυμεῖν καὶ εἴ τι τοιοῦτον, κοινὰ δὲ τὰ ζῷα μφοτέρου. ὅτι πέντε γένη ἔλεγεν εἶναι ἀρχὰς πάντων τῶν ὄντων. οὐσίαν. ταυτότητα. ἑτερότητα. κίνησιν. στάσιν. γένη δὲ ταῦτα ἔλεγεν, οὐχ ὅτως ὡς ποιὰ τὰ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις. ἅπερ διήρηται ὑπὸ ἀλλήλων. καὶ ἐφ' ἑκάστου σεραπίς δηλοῦται τῶν ὑπ' ἀλλήλων πνεῦντε καὶ εἰδῶν, ἀλλ' ὡς διὰ πάντων τῶν ὄντων δικονίζ. ἐστὶ δὲ τὰ

σι καὶ οὐσία. καθ' ἓν ἑκάστου ὄντος εἶναι καὶ ὄντι ἑκάστῃ, καθὸ σημαίνει τὴν ἀρχήν. ἔχομεν δὲ καὶ ἑτερότητα. ἐπειδὴ καὶ πλῆθος ὄντα. ὅπου δὲ πλῆθος, ἐνεῖ ἑτερότης. ὄντι δὲ καὶ κίνησις ἐνῆσαι· οὐσι κίνησιν δὲ λέγω, οὐ τὴν ἀπελπιστικὴν ὀργήν. ἀλλὰ τὴν ἐνεργοῦσαν. παῖδα δ' ἔχει οἰκεῖον ἐνέργειαν. ἐὰν ἁβρὰ ἁβρὰ ἄγχιστα καὶ θερμαίνουσιν καὶ ψύχουσι καὶ παρεκείμενα· καὶ γραίνουσιν καὶ ξηραίνουσιν καὶ πάντα ὁτιοῦν τοιοῦτον ποιοῦσι. ἕκαστος δὲ, ἐὰν παντὸς θεωρεῖται. ἐὰν δὲ καὶ κίνηται, καὶ σεως μετέχει. οὐ μόνον τὸ τὴν ὁλότητα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἓν ἐὰν τῆς ἀπειρίας, καὶ σις ὄντι. καθὸ ἓν μὴ ἐστὶν οὐ μὴ ἀεὶ ἐὰν τινα χρόνον, καθ' ὃ τοῦτο, καὶ σεως μετέχει. ἀρχὴν δὲ παρὰ τὸ ναπᾶν μὲν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔσεσθαι ὧν ὄν. ἀρχιτέκτης. ἡγεμών. ἀρχὴ ἀνδρὸς δείκνυσιν. ἐὰν τῷ πρῶ μὲν ἡ ἀρχὴ ἐὰν καὶ. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ. βιαίων γνομένων. σόλων ἢ εἶναί φασιν αὐτὸ ἀποφθεγμα. ἀρίστοτέλης ἢ ἐπιθεόφραστος, βίαντος. ἀρχὴ μέσου παντὸς. ἐὰν τινος ἀρχομένου ἐπὶ πολὺ πόντων. ἀρχὴν ἰάσασθαι πλύλωνος, ἥτε λύτιν. δηλοῖ δὲ καὶ παροιμία, ὡς ἀρχομένου τινὸς ἐπαθους ἐ ἄλλα τινὸς δεινὰ μᾶλλον δὲ πωλύειν, ἢ ἐν ἀκμάσαντ ἐ τελεσθέντες. ἀρχὴν μὲν μὴ φῶναι ἐὰν χθονίοισιν ἄριστον. μηδὲ σθεῖναι γᾶς ὑπὲξ ἡλίου. φῶς δ' ὅπως ὤκισα πύλας ἀίδαο πορῆσαι. ἐὰν τ' δυσυχῶς βεβιωκότων. ἀρχὴ σαντος. ἀρξαντος. ἀρχὴ σημεία ἐὰν τ' ὑ τελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελοῦ ἐχόντων. παρόσον πρῶδης ἐ λυπρά. ἐ δὲ τὸ πνεῦμα ἡ σύρος. ὁ δὲν φοβοῦσα λόγου ἄξιον. οἱ δ', ἀπὸ θυσίας. ὅτι ἐὰν τὸ μὲν τὴν λυκομήδου ἀρχὴ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτὸ, καθ' ἑρμηνευθεῖ η. ὁ ρακλεῶται δ' πρῶτον ἀθήνηι θηβαία, ἱστορεῖ θεόφασος σὺν βίς πρώβις καιροῖς. ἀρχιλοχος. οὗτος οἷος ἰῶ τὴν ψυχὴν ἀπειλημμένος. πλείων γὰρ αὖ χρημάτων δικηφορικῶν. ἐπειδὴ ἀθετο θεαγὴν ἔτι παιδίον ὄν ἐ λυπρόν, μὴν ἐὰν βίς ἀπολωλότι ἐ πεπορευμένοις, ὧν θεαγένους ἔφη θαρρεῖν ἄδικα χρὴ ἐὰν βίς βεοῖς ὁμολογεῖν σωτηρίους χαρίεσσα. ἐπὶ δὲ τῶν χρημάτων, ἐπὶ θυμητέον. εἰ δ' ἀθλων ἄκηλιας ἐπέλωσεν αὐτὸ ἀνελῶσαι παναθηναίοις, ἵ που ἂν ἐπειρισθμεθα τὴν δαπάνην ταύτην. ἀλλὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα ἐ παναθηναίων ἥκειν δικαίως ἐ παντὸς ἑτέρου λαμπρότερόν τε ἐ μᾶ σβέστερον.

Ἀρχαίας, ἕλος ἑλλόμενος τὴν πύπερον πρόσθων δημητρίῳ ἐ φωραθείς, ἐ δὲ μείσιν ἀχθείς, καλῶδίῳ τῷ σὺ τῆς αὐλαίας παρατασματ, ἑαυτὸν ἀπενέμασε. τῷ γνόντι διαβάς ἐ θυμίας, κενοὶ κενὰ λογίζονται ἐ ποιμαίαν. ἐ δὲ σὺ ἐνος δόξασφ βάλαντα πρὸς λῆθαι, ἐ βάπτω ὑπάρχοντα χρήματα ἐ τὸ πυθμα προσαπέραλεν. Ἀρχίας. συρακόσιος. καὶ μύσι ελος ἀχαιός. ἦκον δὲ λφοὶ σὺν τῶν αὐτῶν τὸ χρόνου. καὶ ἦσαν ἄρα ὑπὸ ὧν ἐμηνον οἰκίζειν πόλεων, φίμμιν ἀγαθὴν λαβεῖν. τὸν ἐὰν καθ' σύντα αὐτοῖς τε καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῶν βίον. λέγει δὲ καὶ θυθία. χώρας καὶ πόλεως οἰκήσεσι λαὸν ἔχοντες, ἦλθε τε ἔρχόμενοι φοῖβον. τίνα γαῖαν ἵκηται. ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ' ἄγαθὸν πέρον κεν ἕλοισθε. πολλὸν ἔχειν κτεάνων, ἢ τέρπον θυμῷ. ἐπειβίνων ἐὰν ἥκασα τὸν, ἀρχίας ὢν φιλοχέματος, πλέστου πόβολὼ αἱρεῖται. δὲ ἐλάσθη τῆς ἐλπίδος. καμπλήσιος γοῦν πόλις συρακοσίων φίμμιν τ θυθιάδα ἐχόμενος. μύσι ελος ἡ αἱρεῖται, αὐτός τε ὑγιαίνῃ καὶ πόλις. ἐ ἀπόνητο ὧν ἤτησε. δεῖμα ἔων τ ὃν πρόσθονι ὑγιείας. ῥωμαλέοι τε εἰσὶν οἱ οἰκήτορες. ἐ ἀθλητ πόλις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐχόμενος. πλοῦτος ἄρα καὶ ὑγίεια, δῶρα ἀμφω ἐσὸν. αἵρεσις δὲ ῥωμένη διανοια ὑγιαίνουσα, αἱρεῖται βέλτιον. ἐ ἀπέφηναν καὶ οὗτοι. ὁ μὲν, σωτῆρος ὢν. ὁ δὲ οὐ πάντη ἐλάθριος. τῶν οὖν ἀγαθῶν τ ἀνθρωπίνων, τὸ μὲν, πρεσβύτερον τὸ δὲ νεώτερον. ὡς καὶ πλατ φησί. ἐ τὸ σχολιὸν ἀγαθ. Ἀρίβιος. δημοσθένους ἐ γεμμαπικός. τ κεκλιμένου ἐὰν γεμμαλφον, ἐξήγησιν. Ἀρίβιος. πολεμαίου. λαμπάδι. καὶ ἀλεξανδρέως. γραμματικὸς ὢν ἕως τραϊανοῦ τοῦ παίσαρος σὺν ῥώμῃ παιδεύσαντων. Ἀρχίνικος. φιλίππου. ἀπαμβλ. συείας ἰατρός. μαθητὴς ἀγαθίνου. ἐὰν τραϊανοῦ ἰατρεύσας σὺν ῥώμῃ βιοὺς ἔτη ξγ. ἐ συγγράψας πολλὰ ἰατρικά τε ἐ φυσικά. Ἀρχιδάμιος πέλεμος. τὸ πελοποννησιακὸν πόλεμον ἐὰν ἔτη ἀρχιδάμιος σὺν λίθη πόλεμ ἀπὸ τὰ ἀρχιδάμεις τ ἀπὶν ἐμβαλεῖν.

Ἀρχίλοχον. ἐὰν οἰκείοις καὶ ἀρχὴ. ἀρίστο. καὶ λοχόντες ἀρχίλοχον, ἐὰν βουλκαθ' ἁρπάσαι τι. Ἀρχιφρόσυνα. ἡ ἀπόλλωνος. Ἀρχίλοχος θαρχίου πλέπης. Ἀρχίλοχος, ὁ τὸ. τ παυσανίου ἐὰν θα-

πόντων

μαῖον ὕδωρ οὔ[φ] κελεύμβνον. Ἀσβεστος· ἀκαθάρτιστος. Ἀσβόλης ἄσβολος. καὶ θαλλὸς τῆς πυρός. καπνιά. Φιλ. ἐν τῇ ἀσβόλῃ. καὶ ἐπὶ δοτικῆς τῇ ἀσβόλῳ. Ἀσβάβ· ὁ ἀρχισδονίστρατηγός. μενόδοξος ἰῶ. ἐλαζών. ἐπολυκεχωρισμῷ τῷ στρατιωτικῷ ἐστρατηγικῷ δωρεᾷ. σημεῖα δὲ ἦρι αὐτὸ, ὅτι παρὼν ποτὲ ἐν πανοπλίᾳ περιφυείδα θαλασσίαν ἐμπεπορπημένος. ἵνα γλάσκῃ σωτὴρ γένηται τῶν μολόντων βασιλεῖ μὴ μαχαιροφόρων δὲ κἂν ἐπὶ ποδὸς ἀπέκτεινε πολεμήσας τὰ φρον ἐχάρακε. καὶ πατέρα ὁ βασιλεὺς ποιεῖσθαι πρὸς αὐτὸν κασθήκης γίνεσθαι ἐναντίον. ἀμὲν ἀλλογλώσσης ἀφελῶς ἔχων νομοδιωκτινὶ τόπῳ, μόνῳ πρὸς αὐτὸν ἐπροσπίσας ἤρεβ. τινα φορέμενος τὴν πανοπλίαν ἔχων ἦνε. τὸ δεῖπνον τοὺς ῥωμαίους, ὃν ἂν ἀρέσῃ ὁ γλώσσης ἔδωκας σωτὴρ εἰς τὴν πόλιν μηδεμίαν ἔχων ἀνάγκην. ἰῶ μὴν ἔρημος καὶ φύσει σάρκινος. βαλὼν ἢ τὴν πανοπλίαν καὶ ποιλίαν εἰλήφῃ ἐν ὅπλοις μεταφύσιν ἐπικαυμένος ἰῶ. ὥστε δοκεῖν σὺν παγκύρῃ φυσιᾶται θαι παρεκπλησίως τοῖς σπλάγχνοις ἀλλὰ μὴ τηλικούτων ἐτοιούτων κακῶν πρόσκτειν. ὧν ἀλλοφίνοις ὅλόγῳ διεξιὼν ἀδεὴς. ὥς θ' ὅτι μὴ δύ' ἴας ἀφαίσεις αὐτὸς βλέψε, θαυμάζῃ τὸν ἄνδρα ἐν τὸ μεγαλόψυχον τῷ λόγῳ. ὅτι δὲ δύ' τὸν χειρισμὸν τῷ στρατιώτην, τὴν ἀγνίαν σὺν πλήσθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν. Ἀσβάβας. ἀρχισδονίων στρατηγὸς. ἕνεκα τῷ πολέμου συμβολῶ, χαλεπῶς ἔχων τῷ ἐν μεγάλα χειρήσεως, ὅσα ῥωμαίων εἶχεν αἰχμάλωτα ἐν ὅτε τεῖχος ἁλῶν, ὅθεν δ' σώσω παρωμαίοις ἐμελλε βρώμμα ἔσεσθαι, τὸν μὴ, ὁ Θαλμοὺ. κἀπλώπας. ἦν δ' ὥρα, καὶ δῖα, σθενείοις ἕξει λπε κεμμύλοις. τὸ δὲ, ὑπὲ τεμνε βάπελμα ἐδαπτύλῳ ἕξ ἑνὸ πλον. ἐν τὸ δέρμα τὸ λοιπὸ σώματος ἀπέστα. καὶ πάντας ἐμπνους ἔτι κατεπρήνιζεν. ἀδιαλλακτα κεραχσδονίοις βάδ' ῥωμαίοις ἐνόων. ἐ ὁμὴ, αὐβισ' ὅτως ἠρέθιζε τὴν σωτηρίαν ἔχειν ἐν μόνῃ τῇ μάχῃ. πόθεν ἐκ ἀδὼ δὲ δ' τὸ ἐν αὐτὸν ὧν ἐ πνόφ. ἐπὶ γὰρ τὸ ζωφθόρος οἱ κεραχσδόνιοι δὲ νδε τὸ ἀθεμίστων δ' ἦγον, πρὸ εἰσελεῖς αὐτὶ πρὸ ὑμῶν ἐγίγνοντο. καὶ τὸν ἀσβάβαν ὡς τὴν συπνώμιλω σφῶν ἀφηκμόν, ἐμ σων. ἐ μάλιοθ' ἥβελλ' αὐτὸ κατερόα. ὡς ὡ μὲ καὶ ὑπὸ φανα δεβραικότος, ἐν συμφορᾶις οἱ ἐν αις τοσαῖς δε. ὁ δὲ, τ βουλὰ δ' ἔπινας ἐ πτεινε. ἐ δ' πάνθ' ὧν ἤδη πρὸ ιδὲς, ἐς τυραννίδα μᾶλλον ἢ στρατηλίαν πρὸ ἦλθεν. ὡς ἐν δὲ μόνῳ δ' ἀσφαλὲς ἔξων ἐφορδος αὐτοῖς εἶ κ' δι' ἀτὸ δυσχείρητος. Ἀσαι. μορέσαι. ἢ λάλαι. Ἀσαία, ὄνομα ὄρους. καὶ ἀσαῖος, ὄνομα κύειον. Ἀσεβεῖς· οἱ πολυθείαν ἢ ἀθείαν ἀνθρησκεύοντες. Ἀσεβῶν· παρὰ δ' βάρβαρ τὸν θεὸν ἀγνοούντων. Ἀσεβῶ· αἰτιατικῇ. Ἀσέλγεια. ἄν πολυτέλεια. ἔλος αἰσχύνης. ἢ ἀσέλγεια. πρεπεία. ἀ καθαρεία. μιαρεία. παρ' ἕτεροι δέ φασιν, βεβαίας βιαύτης. σέλγα πόλις ὀδὶ τῆς πισίδας. ὁ που κακῶς ἔζων οἱ ἀνθρωποι. καὶ ἀλλήλοις ἐμοιόμνυον. κατὰ πολὺ σπουδὴν γὰρ ἀσελγαίνειν ἐ ἀσελγές. ἐ μόνον ἐπὶ τὰ ἡδονὴ ἐσσον ἐ ταπεινὸν οἱ παλαιοὶ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τὸ μεγάλου. καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσι. ἐ ἀσελγὴ κερως τρέχης, ὁ μὲ γας. ἢ ἀσελγὴ κερως, ὁ κυρίτιων. οἱ ἀσελγεῖς ἐν ἀσελγῶς. ἀρισοφάνης φησὶν ἐν πλούτῳ. αὐτὶ τὸ κατωφλεῖς. θορυβοῦμενοι ἐ κεκερματίζετες μὲν ἀσελγεῖς. οἷον οἱ ἥδρακες λερυπίζουσιν. αὐτὶ τὸ μεγάλως φωνοῦσι. ἐ ἀσελγὴς ἐπὶ ἀνέμου, ὁ σφοδρῶς πνέων. πολὺ δὲ ἐ ἀσελγὴς πίπτεται ἐπὶ ἐθι. φησὶν ἀλιανὸς ἐν ὧ περὶ ποικίλης ἀφωνήσεως. γλῶσσης δὲ αὐτῷ, αὐλῶνες βαθεῖς. καὶ φάραγγες. διῶν ὠθούμενος, ἐπὶ τείνῃ λαβρόβατα.

Ἀσιρύπους. ἐ κλίνεται ἄσις. ἢ λύσω. ἐ τοσαύτης ἄσις ἐπροσπίμπλαμαι ἐ ναυτίας σῶμά τε ἐ ψυχὴν, ὥστε καὶ εἰς ἐμέτους ἐμοὶ τὸν ἀχσδονα ποσὶ πῆγ. βυττέσι ῥύπου. Ἀσκηρος. ὁ ἀκλινὴς ἀσις. Ἀσκαντα βάλεγόμενα ἀσφαλίσα. καὶ γὰρ σημεῖα βάς σφαλίδας ἔλεγον. ἐ ἀσκαμάντοις ἀφυλακίοις ἐν ἔχουσι σκαμάντορας τοὺς ἐπιστάτας. καὶ διαφορὰ, ἀπὸ τῆς σφαλίδων.

Ἀσμοι· τὸ δυσχερές. καὶ ὁ μισθὸν σημαῖνον. καὶ ἄσμος ὁ ἀχλύς. Ἀσπρή· ἀκάθαρτα. Ἀσπρος· ὁ μὴ ἔχων σκώληκας. Ἀσπρῶθ, ὄνομα κύειον. ἀσία χώρα ἡ τῆς ἀνατολῆς. καὶ ἀσιάδος μρὰ μαβ, τ' ιθάρας. ἔλος ἀεισο. ἢ ἀσιάτιδος μρὰ μαβ· εἰρηται δὲ σιάτης, ἡ χορδος ιθάρα. ὅτι ἐν τῇ ἀσιάρλῃ τῆς λυσίας ἡμῶν ἐν τῷ λώτῳ τῆς λυσίας σπῶν ἐν ἐρέθη. ἢ ἀρασιάς τὸ λυσδός. ἐ ἡσηκτις γῆ, ἡ τῆς ἀσίας. Ἀσίννιος πωλίων. ῥωμαῖος. ἱστορίας ῥωμαϊκὰ συνέταξεν ἐν ρα

βλίοις,

βλίοις, ιζ. ἔτος πρῶτος ἐλλωιπλωΐσοείαν ῥωμαϊκῶς συνεχέφαβ. Ἀσιος ὄνομα νύειον.
Ἀσιὼν ὁ ὄρος. Ἀσιῶ. ἄρξον, ἠσθίω; Ἀσιγίνη, ὄνομα νύειον. Ἀσθένεια ἀλαμπρεία νόσος. ἀδυναμία. Ἐξ ἀσθενοῦντος, αὐτὶ τοῦ ἐνδεᾶ ὄντος. τὴν γὰρ τύχην ἰδίως νόσον φασὶν. ἀεὶ σοφάνης τοὺς πένητας. ἀσθενοῦντας. Ἀσθήσεται. σὺν τῷ ἄδω τὸ φάλλω. Ἀσθμᾶ. πνοή. Ἐξ ἀσθμάζω, αὐτὶ τοῦ ἀσθμαίνω. βυτέσι πνεύσιαν. βαρεῖος. ὁ ἀπὸ νόσου πόνων ἐβέβλητο ὑπὸ ἀληθοῦς ἀσθμαίνων. Ἀσκαλαβώτης. ὁ γαλεώτης. οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι. μᾶλλον δὲ γαλεώτην. μᾶλλον ἀνδρός. ἔστι δὲ γαλεώτης τέρας. ἔστι δὲ ζῷον φιον ἔοικὸς σαύρᾳ ἐν τοῖς τοίχοις ὂν οἰκημάλιον ἀνέρπον ἢ καὶ ὁ μυντικὸς καὶ κοινῶς λεγόμενον νυμφίτζα. Ἀσκάλαφος. παρὰ τὸ ἀσκαλεύτης ἀφῆς. ὁλίαν σκληρός. Ἀσκάλων πόλις συρίας ἀπὸ ἀδελφοῦ τοῦ ταντάλου, ὁ πολίτης ἀσκαλωνίτης. Ἀσκαμωνία. εἶδος βοτάνης ἰατικῆς. Ἀσκαυία. λίμνη. σύνηαία. ἀσκανὸς. ἡμιπράκλινη. τὸ πλοῖον πλινίδιον. ἢ ἀσκανίτης πλίνη. μὲ ἔχουσα κάνητα. παῦρος δὲ ὁ φιάβος. ἢ ὁ σιμὸς. ἢ δι' ἐρετῶν εἶδος. οἱ δέ, τὸν πρῷραν. ἀεισοφάνης νεφέλαις. ἐξ ὧν ἀσκανίτῳ λαβών. Ἀσκαρδαμυκτί. χωρὶς τοῦ μύειν. ὁ ὅσιν ἀγρίως βλέπειν. ἢ ἀσκαρδαμυκτῶν. ἀεισοφάνης βλέπουσι εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί. τὸ δὲ μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ συνηθῶς βλεφαρίζειν σκαρδαμύσσειν λέγεται καὶ ἀλλαχῶς. ἀσκαρδαμύκτην οὖν, τὸν ἀεὶ ὡρᾶν βλέπειν. οἷον ἀετὸν βλέψον εἰς ἐμέ. Ἀσκελύς. ἀδιαλείπτως. Ἀσκέπαρνον. ἄξεσον. ἄγλυφον. ἀπελέκητον. ἀκρίβασμένον. σοφοκλῆς. καὶ ἀσκεπάρνου ἐξόμιλα βαθέρου τόδ' ἀσκέπαρνον. Ἀσκέραυνον δήματα ἀπλᾶ. καὶ ἀθεῖα ἀσκέρα. Ἀσκευν. ἄν ἀπαράσκευον. ἀλλ' ὅπλων. καὶ ὁ θεολόγος βίον ἄσκευον καὶ ἀπέριττον. Ἀσκηθὴς. ἀβλαβὴς. ὑγιὴς. Ἀσκήσασα. κοσμήσασα. μετὰ τιμαλείας ὑφάνασα. Ἄσκησις. ἐμπρόθεσια. ἄσκησιν. ἀγωνίαν. ὡς ἡμεῖς τὸ διδάσκαλε πρὸς δναῦδ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ ἀπαλτον. ἢ ἀσκηθὴς ἢ ἀθληθὴς λέγουσιν. Ἀσκητικὸν μέγα ἀεισοφάνης. ἐμὸν ὁρῶ τοῦτ' ἀθλητὴν ὡς πρὸ παλαιστὰς ἀνδρας ἀπὸ τῆς ἀστέρων ἁρμάτα ἀποστέλλοντας. ὥστε φαίνῳ ἀσκητικὸν τι χρῆμα τὸ νόσημα. ἢ ἀσκητικὸς. φιλομαθὴς. φιλόσοφος. Ἀσκητὸς. μετὰ τιμελείας πεποιημένος. θηλυχίτων ἀσκητὸς ἀπείροισι ῥήμβοις. Ἀσκληπιάδης. διότι μυρλεανός. πόλις δέ ὅτι βιθυνίας. κνῶ ἀπὸ μᾶλλον καλ μῶ. τὸ ἢ ἀνωθεν. γλῆνος ἰωνικῶς. γλαμματικὸς. μαθητὴς ἀπολλωνίου. τέγνε ἢ ἐπὶ τὰ ἄπαλλα ἐπὶ μενοῦς τῶν συγγραμμάτων βασιλέων ἔγραφε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά. ἐπαίδλασε δὲ καὶ ἠείς ῥώμῃ ἐπὶ γραμματίστῳ μεγάλλα. ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῷ πολεμαίῳ νέος διέβλιον. ἔγραφε πολλὰ καὶ ἀσκληπιάδου Φάρμακον. ἀσκλήπειον δὲ ἰδιον. ἐν ἀσκληπιάδου οἰκίᾳ. ἀπὸ ἀσκληπιάδου. ἔτος δὲ ἐπὶ τὰ ἀσκληπιεῖα φυλάσσεσθαι ἐκέλευσε μάλα. ὅτι ἀσκληπιὸς ἔφερε ἐξ ἰαθήνης. παύσωνα καὶ ἴερον καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀπὸ ἡρώων ἰάσατο. καὶ αἰλιανός. ὁ δέ, ἀθλίως νόσῳ πεδὶ πνευμονίαν κελοῦσιν ἀσκληπιάδων παῖδες αὐτῷ, πιεζόμενος, ἐκέλευσε μὴ πρῶτα ἐδεῖτο τῆς ἀνθρώπων ἰατρικῆς. Ἀσκληπιόδοτος. ἕνδς σὺν παίδων ἀθυσιῶν ὁμολογεῖτο ὀξύβατος καὶ πλυμοβέστατος εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. ὥστε καὶ πολυπραγμονῶν, οὐδὲν ἐκαύετο περὶ ἑκάστου τῶν πραγματόντων. οὐκ ἔτε φύσις ἀπεργάζεται θαυμασίως. ἐν τέχνῃ δὲ κάκη παρέχεται δημιουργημάτων. ἐν γοῦν ὀλίγῳ χρόνῳ πανταχοῦ κατασκευακώς, τὰ τε ἀφῆ μεμοιδόντας μίξας ἅπασας, ἐν τῷ περὶ ἰατρικῆς κοσμουμένων βαμμάτων παντοδαπῶν. ἔτι δὲ τῶν ξύλων τὰς μυείας διαφορότητας. ὅπως αὐτῶν αἵμυδ ἔχουσιν ἀβύτητος πέρι. καὶ διαφθοπῆς. ἀλλὰ μόνον τὸ λίθων ἐβόλων αἱ πομίλαι δυάμεις τε καὶ ἰδέαι, ὅντε ἐν πρασήμοις ἐν τῷ κατανιοῦσθαι, ἀνεζητοῦντο ἐν ῥίσκοντο πάσι μηχανῇ. ὄχλον δὲ παρεῖχετο πολλοῖς τοῖς πόδιξ ἔπασα διαβίβασι. παρακαθήμενός τε συχνὰ καὶ πόδι ἑκάστου ἀνάγων δύο ἀπελθόντων. τῶν δὲ περὶ φυσῶν ἰσοείαν, ἐν μείζονος ἠπατικῆς. ἐν τῷ μάθον τῶν περὶ ζώων. ἐν τε ὀνόντα διὰ ἡδέως ἀνατρίνων ἐν ἐμὸν δὲ διὰ τῆς ἀκοῆς ἐξετάζων ἐν τὸ μακρόβατον. ὅσα τε τοῖς περὶ βύτας ἀναπέγραπται πόδι τούτων ἀνελεγόμ. ὧν δὲ ἀλεξανδρεὺς ὁ γλῆνος. τοῦτον δὲ ἐν ἐσα μαι διὰ πείρας συχνῆς ἐμὲ μάλα τῶν τὰ γα

βοήθειαν προαίρεσιν προβεβλημένου τὸ παρὰ τοῦ πλούτου λαμπόμενον κτᾶσθαι προθυμίαν καὶ τὸ πρὸς τὸ θεῖον ἀναγόμενον ἐλαττόδα σωτονόντε τὸ φωτεινόν. φιλοσοφοῦσι μὲν οὐ πάντων τὴν ἄγαν παιδείαν πεποσυμμένον. τοιγαροῦν ἀνέβλεψεν ἐπαυτὸ πρὸς τὰ φοδίτης εἰς τὸ ἐφώτερον. ἤδη δέ, καὶ οὗτος ὑπορρεῖσθαι ἀπώκισε τὸν δεόρεντον θέμιν. ἔστε ἀλεξανδρέαν τὸν ὁπρεάζουσαν ἐς ἓν ἕως πλαχὴ τὸν μεγάλουσαν. γῆνό μῦθος δὲ πρὸς ὃν σεμνῶ καὶ ὑγαλπελος κόσμον παρείχεβις ἐν τυγχάνετ αὐτοῦ ζωοδαίτησιν. ὑφυὲς δὲ ἐν παίδων τεγνῶς ἀχειρήρεας πολλὰ ζωφανεγμενεῖς βίοδὲ ἡ οἰκείας φύσεως ἔνιγνα μιχανήματα. ἀγαλματατε διαποσμᾶν. ἐν μῦθος προστιθεῖς βίον ἐις οἰκονομικὸς δεῶν ἐπεργινῆς, ἀποθανόνβος αὐτῶν τὸ παρὸς ἀπετε χέα πολλά. ἐν χρηματισμῶδε διναίωκεβαις, ὅμως ἐν δὲ πανήμασι μεγάλοις ἐχρήβη. τὸ τε ἱδρῶεῖν ἐνικα προαιρέσεως ἐν ἀξίως πολιτικῆς φιλοτιμίᾳ ἀναγκαῖ εἶναι δοκούσης. ἐν τῷ οἴκῳ συρέθους. ὥστε ἀναγκαῖα καὶ αὐτὸς ὕστερον ἐπὶ χρεῶν τὴν οὐσίαν κατελιπεῖν ταῖς θυγατράσι. ζῶν δὲ ἀνατερέρθωμοι χαρίσασθαι λίμα ἀπὸ πλούτου ἀποδόντι. ἔστιν ἐν τῷ δεισιδαιμονία. Ἀσινὸν δέρμ. ἐπὶ τοῦ ἀφροβολῶ ἐπαγγελομένων παρέπλην τι. τὸ δέρμα μὴ εἰς ἀσινὸν ἐνδερματίζειν. ὑπορρεῖν πιεῖν αὐτὸν ἐμενήν βις ἐπαιδμένοις, προσέθηκε πολέου ἢ ἐνεῖνοι ἐπέταξαν. ἐν λέγεται φρονεῖν ἐνδερομένου τὸ δέρματος. ὁ δὲ μείζω ἐπαγγελόμενος ἐπαιδμένοις, ἀλλ' ἐν δὲ ἐπὶ τοῦ ναύπηγοι. Ἄσιος ἐν πάχνη. θεοδωρήτου ἐρμηνεία ὁδαρὶ λέγει ὅτι ἐγχνάθηκε ἄσιος ἐν πάχνη. ὁ ἄσιος θερμαινόμενος, χαυνᾶται. ἐν φυσιόμενος, ἐξογκᾶται. ἐν δὲ τῇ πάχνῃ συληρεῖται ἐν πήγνυται. οὕτω καὶ τὸ σῶμα ἡ φύσις χαυνᾶται μὲν τῇ ζυφῇ ἐξογκᾶται. τῇ δὲ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, ἰσχναίνεται ἐν πέζει. ἐν τούτου μάρτυς ὁ παῦλος βοῶν. ἀλλὰ πωπαιδαγωγῶ τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. τοιγαρτοι καὶ ὁ προφήτης. ἐπειδὴ διωνόμενος ὑπὸ τὸ σαοὺλ, κρείττων ἐν τῷ παθῶν. ἐρεῖ ὡς δὲ ἀπολαύσας, τῆς ἀπὸ τῆς ζυφῆς ἐβλαβκησις τὴν μασιγαπειώσας τὸ σῶμα, τῆ θείων νόμων τὴν μνήμην ἀνιεώσατο. Ἀσινὸν τὴν πλάνην ἐν ἀνθρώπων καὶ μηδένων, λέγεται κατοιμία ἐπὶ τῆ ἀπήνδν. Ἄσιος κτησιφῶν. ἐισοφαγᾶται διὰ τὰς χοὰς πίνειν ἐπὶ τῆς πάλαιτος, οὓς ἀνεπικτρεώτιτος, ἀσινὸν κτησιφῶντος λέγεται. ἐν γαρ ταῖς χοαῖς ἀγῶν ἐν τῷ πεῖν πρεῶτον τὴν χοᾶ. ἐ δὲ νίκη, ἐστέφετο φυλλίνῳ. ἐ ἀσινὸν οἶνος ἐλάμβανε. πρὸς πάλαιτας δὲ οἶνον. ὁ δὲ κτησιφῶν ὡς παχὺς ἐ μεγάτως ἐσιώπητο. ἐ τίθετο δὲ ἄσιος πεφυσημένος ἐν τῇ χοῶν ἐορτῇ. ἐφ' ὃ τοὺ πίνοντας πρὸς ἀγῶνας ἑστάναι. τὸν πεπιόντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσινόν. οἶνον δὲ μέλιτος τινὸς οἷον χοᾶ. ἐ ἀσκοφορεῖν ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς, ἐξ ὧν, ἐπὶ τῇ ἀσκῶν ἐπρέπετο. ἐξ ἧ, βίς μετοίκοις ποιεῖν ἐπὶ τῇ νομοθετησάντων πολιτείαν. οἱ μὴν οὖν μέτοικοι, χιτῶνας ἐνδύσηται χεῶμα ἔχοντας φοινικοῦν. ἐ σκάφος ἐ φορτίον. ὅθεν σκαφοφόροι πρωτηρεάουν. οἱ δὲ ἀσοί, ἐαθ' ἅπαξ ἐξ ἔχουν ἐβούλοντο. καὶ ἀσκοὶ ἐ πῶμον ἐ φορτίον. ὅθεν ἀσκοφόροι ἐκαλοῦν. ὡς δὲ οἱ ἀσκῶ μορμολύττεσθαι. ἐπὶ τῇ εἰκῇ ἐ διακονῆς διεληπομένων. ἐ ἀσκωλιαζῆν. ἑορτὴν οἱ ἀθηναῖοι ἦγον ἐπὶ ἀσκώλια. ἐν ἧ πάλλοντο πῖς ἀσκοῖς ἐις τιμὴν τὸ διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ δῆζῷον. ἀμέλει γοῦν ἐ ἐπὶ γράμμα φοβεῖ πρὸς τὰ αἶγα οὕτως ἔχον. κἂν μεφαίνησ ἐπὶ ῥίζαν, ὁμῆτ' ἐπικαρπορήσω ὅσον ἐπὶ σοὶ σαι σὶ ζῆν θυομένῳ. ἀσκωλιάζειδὲ ἀπὸ ἄλλ. κυεῖ ἀσκωλιαζῆν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῇ ἀσκῆ ἅλλεσθαι ἐν ἑνὶ τῷ πλωτηρεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τῷ θεάτρῳ τίθεντο ἀσκοὶ πεφυσημένοι ἐ ἀλλιμένοι. εἰς ὃς ἐν ἄλλομενοι, ἐ λίθαινον. καὶ βαρὺ ἐ βραλος ἐν δὲ μαλία φησὶν οὕτω. καὶ πόστε τοῦτοις ἀσκοὺς εἰς μέσον κατατεθέντες ἐν ἅλλεσθε. καὶ καταζέπε ἐπὶ τοῖς ἀσκοῖς ταρέουσι δὲ κελεύσματος. καὶ ἀσκωλιάζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι ὑστερόμενοι ἐ καλλὰ φύσιν. ὁδέ, ἐμοὶ δοκεῖν ὄρεμὲ τὴ παρὰ τὸ ἀσκλκωιοῦδ' τὸν διαπότην ἀσκωλιάζων βάλτερον ὃν πρὸς ἐρχεῖ. καὶ ὄρθριον ἀδρομένου τὸ παιᾶνος ὦ ἀσκλκωιῶ, ἑαυτὸν ἀποφαίνεθαι ὧν χρεῶν ἐν ἀ. καὶ ἐν τάξεις ἀς ὡς δὴ οὖν παρὰ τινος λαβὼν χορὸς ἐκπυτὼ ἐν ὡς ὁ ἱστὼ ζωάδειν ἐ παρὰ τὸ ὄρθριον μέλ. καὶ ἀσκωλιασμὸς ὁμοίως, τὸ ἐ φέν ποδὸς βαίνειν.

Ἀσκοσπέρε, τὸ μαρσίππιον. ἤτοι τὸ σακκοπάθιον. Ἄσκωπον. ἀν ἀπρὸς δόκατον. καὶ ἄσκω-

πολῶ

πος λώβη, ἀπρόοπτος τυπτέσιν ὀδύναις. Ἀσηδύμυος κατασκιάζων ἡσυχῶν. Ἀσκιῶ αἰτιατική. Ἀσκωλιὸν τὸ λεῖον. Ἀσκώμα· ἡ ἐν ταῖς κώπαις σκαφεῖα σὺν διέρματος οἷς χρῶνται ἐν τῷ διήρεσι καὶ ὑδρόμα κώπης βαθύ. εἰς δὲ φθέρας τὸ ἧς διανοίᾳ ἧς ἑαυτὸ μεγάλως ὁ θωρυκίων, ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ λακωνικῇ. Ἀσκώνιος παιδιά· ὅτε ἵνα μὴ πλάτος ἐπὶ τὸ θοίνην κληθεὶς οἷον ἐφολκίδα ἄκλητον, ἐπάγεται ἀσκώνιον παιδιάν. δεῖν δὲ καὶ ἐπιλήσεσθαι ἑαυτοῖς ἀναλεῖν τινας. Ἀσπάσιος· ὁ κοῖλος. Ἀσμα τὸ μέλος κῶδη σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἆσμα. καὶ σώφρων· ἐξ ἅπαντος ἡμεῖς διαζεῦξαι μεταβολῇ δύο ἐς ἓξ ἐγένετο. Ἀσωδοτικῶν· Ἀσμενίζω δοτικῶν· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀσμενίσαντες καὶ ἀναπαυσάμενοι τῆς ἐπιστρατείας ἔλωσαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἄσμενος· χαίρων ἑκουσίως· πρόθυμος καὶ ἀσμένως τα. Ἀσολοίκως τὸ ἀφελῶς. Ἀσώματον· διττὸν τὸ μὲν τῷ ἀριθμῷ· ὡς οἱ ἄγγελοι οἷον μιχαὴλ· γαβριὴλ· ἀριθμῷ γὰρ ἓν, ἄ· ὡς καὶ ἀνθρώπων. Ἀσωπὸς· ποταμὸς Βοιωτῶν. Ἀσωπὸς δάφνος καὶ δίδυμα ἡ ἀδελφὸς αὐτῆς ἐπὶ σμικρότητι σώματος διερρίζωντο. Ἀσωτία καὶ ἁμαρτία· ἕκαστον ὁμοίως δύναται τὸ, πλεῖον μὴ ποιεῖσθαι ἀνάλωμα. ἐγὼ μὲν δὲ οὐ νομίζω διὰ τοῦτο μὴν ἀσωτίαν οὖσαν εἶτα μείζω εἶτα φαυλοτέραν· ἐκεῖνο δὲ σμικρολογίαν. ἐπὶ ἀσώδης ἐξώλης· ὁ σώζεσθαι μὴ ὀφείλων. σοφοκλῆς ἀσώτους συφιδῶν γήρας. ἐπὶ ἀσωτίαν σχῆς. Ἀσωχαῖος ὄνομα κύριον. ἐθνικὸν ἀσωχὴ ὄνομα πλῆ. ἐπὶ ἀσωχὶς ὄνομα κύριον. ἐπὶ ἀσωχρόνυμα πλῆ.

Ἀπαλλάξεσθαι αἰτιατικῇ καὶ τὸ πρόσκρουσον ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τὸ χαίρειν τινί ἅπαξ λεγόμενον καὶ ἀγαπᾶν· καὶ φιλοφρονεῖσθαι· καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ὦ σ'· ἀπαλλάσσεσθε ῥητορικὴ καὶ σκαλμίδια, φησὶν ὁ νομικὸς ἐπὰν ἡδέως διὰ πῶς λέγωσιν. Ἀπάλλου· ἀρίστου ἀνοίξον ἀπάλλαξ μεδιάτοισι τὸν ζέχω.

Ἀπάλαθος φυτὸν ἀκανθῶδες ἐν ὄρεσι βάτοις ἀπάλαθοι. Ἀπάλαθος τυφλοτερος ὄφις· ἐν ᾧ τυφλότερος· ἐπὶ δὲ ἀπάλαξ ἐῶν μυῖαν ἐμφερὴς τὸν γῆν διάγων. τὸ ὀφθαλμῶ ἐστερημένῳ.

Ἀπαλία· ἁλιέρημα· ἐπὶ ἀπαλιὰς ἁλιάς, ἀπὸ τοῦ ἁλίζω· ἐπὶ ἀπαλιάσθαι ἁλῶναι ῥητορικὸν ἁλιῶσαι τὸν μῦν. Ἀπαρά· ἐν ᾧ ἀσφάραγος. Ἀπαρεπέραβεία· ὄνομα κυρίαν τὸ βασιλέως κεπεῦ μεγενῆσθαι πομπεύσαι βιωνῆσθαι τὸν ἐλάττω γῶμι ἀπαρλέον διάδοχον αὐτοῦ γενέσθαι πάσαν.

Ἀπασία· πλευρύλλη· γέγονεν αὐτῇ γόνος μιλησία. δεινὴ πόλις γυνὴ· πόλεις δὲ φασιν αὐτὴν διδάσκαλον ἁμαξευρῶν γενέσθαι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι τὸ περσικοῦ, καὶ τὸ πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ὀξὺ τῆς ἰσχνὴ καὶ πόλις τὸν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν ἐκάλεσεν. Ἀπασίαι δύο εἰσὶ ταῖραι· τὴν δὲ μιᾶς τὸν, ἐπὶ μεγάλῃ πόλις· δίκην ὀργισθεῖσα, ἔγραψε τὸν κλεῖ μεγαρέων ψήφισμα. ἀπαγρεῦον δὲ χέσθαι αὐτοὺς εἰς ἅπασας ἀθήνας· ὅθεν ἐπεῖνοι εἰρήμενοι τῶν ἀθηναίων βοῖς λακεδαιμονίοις προσφυγόν· ἡδὲ ἀπασία, σοφίστρια ἦν· καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν· ὕστερον δὲ καὶ γαμετὴ αὐτῷ γενέσθαι. Ἀπαώπος· βύβλιος σοφιστοῦ χρονῶν ἀειστείδου ἀδριανῷ· ἔγραψε πρὸ βύβλα· περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων μελίσσας πέχας· ὑπομνήματα· λαλιάς· ἐγκώμιον εἰς ἀδριανὸν τὸν βασιλέα· εἰς ἄλλους τινάς. Ἀπάσιος τύριος σοφιστὴς ἰσοκρατικὸς· ἔγραψε περὶ πειρέου καὶ τῶν αὐτῶν τῇ ἰσοκρατικοῦ ὑμνήματον συβιβλίοις ἑπτά· περὶ πύρρου ῥητορικῆς ἀρχή. Ἀπασί· δημοκρατικὸν πολιτικὸν μαθηματικὸν ῥητορικὸν αἰσχρονόου σοφιστοῦ γονὸς ἐπὶ ἀλεξάνδρα τὰ μαμαίας. πρὸς τὸ φιλολοιδόρους καὶ πρὸς ἀεὶ σωκράτους διαφόρας· ἠρώτησε δὲ θουκυδίδου καὶ ἰσοκράτους. ἐπὶ σοφίστευσεν σὺν ῥώμῃ διαπρέψας μέχρι πολλοῦ. Ἀπατεών, ἀδίκως· πρὸς τὸν ὡς φιλοφρόνως. Ἀπατεὼν καὶ ὦ χαρακτὸν ἀπατεωλόγον παῦλον· ὁ ἀπατεὼν τῇ μηχανῇ. Ἀπατεῖ, ἄσμενος θεοειδὴς· παρὰ δὲ καὶ λιμάχῳ ἀπατεῖ ἀπατεῖος τὸ πρὸς τοιεῖα· φιλία. Ἀπαίροντες σπαείζοντες κινδυνεύοντες. Ἄπαιστον ἔχθραν· ἄπονοον δόλιος. Ἀπαιδηφόροι· οἱ πολεμιοὶ ἐπὶ ἀπαιδίᾳ τῆς ὁ ἀπαίδα ἡρώων· καὶ ἀπαιδὸν ἐπὶ ἔρημα, δίκην σωκρατικὸν ἐπὶ ἀπαιδευσία· ἐπὶ ἀπαιδεύσιν ἐν ὧν ἀπαιδεύσιας πάγυτον· ὁ πολὺ ὄφιν ὁ πολὺν σκαληνὸν καὶ κλῆξις· ἀεισοφάνης ἴσασθ' ἅπαξ πάντες ἐπὶ δεῖς ἀπαιδίας· καὶ ἀπαιδεύτου φυλακτικοῦ σοφοκλῆς· ἀλλὰ δρῦς ἀπαίδευτος ἀνάλωσε ὑμῖν πεπείνα τὸν δὲ πολὺ πλωτὸν εἶναι· Ἀπαιλησὶ ἀπαίλησε ὁ μὴ ἔχων πῶλον

πνά· ἐνεχείρημα μᾶλλον ἐγώ ϛρουθίον ἄπιλον ἀρρυπίδωτον. Ἀπλαγχνος· ἄβλημος. ἄπειρος· ἀδιάλυτος ψυχρὸς σοφιλῆς· μήτοι φύσιν ἄπλαγχνος σημείου τεμνῶς· φύσιν δὲ ἀθυμίαν καὶ ἀλλοίαν ἐπὶ τὸ πρᾶον. Ἀπονοεί· ἀνόλφιλίας ἔχοις θυτίας ἐς ἄπονοι ἐχθροὶ ἀδιάλλακτοι θανυδίης· οἱ δὲ τοὺς νεκρὸς ἀπόνοσφι πεδόσαν· ἀσόργως δὲ ἀπνεῖς ἐς ἀφίλους φασίν· ἀπόνοσφι δὲ δὸς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους· ἀνελεήμονας ἢ τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνοικτίρμονας ἐλεον. Ἀπορδεί· χοὶς ἀπροδής· ἀπροδὴς διὰ τὸ χοὶς κακῶς θεῖν· ὥστε μὴ μανθάνειν. Ἀσαρδὶ ὕδωρ· ὃ πολυσαρὶς. Ἀσαθμία τοὺς συγχωρεῖν τὸν βασιλέα θυσίας ἀφειδεῖν τοὺς, ἀφορολογήτους ἀνεῖσα θμίους· νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. Ἀσάθμητος· τὸ ἀδηλούμενον καὶ ἀσάθμητον τῆς τύχης ἀχὺ φορώμενοι· καὶ ἀσάθμητος ἀνίσος ἄσατος· ἐς δὲ καὶ τὸ ἄλλως ἀντὶ τοῦ ἀσάθμητος ὡς εἰ εἶν ὁ ἀνθρωπος οὗτος ἦν· οἱ δὲ ἐπετόλμησαν τὴν θαλάττην διὰ τὴν ἀνάγκην. Ὃ τέως ἀσάθμητον σοι εἰον ἡγοῦμαι τῆς γῆς εἶσθαι τερον ἐσθαι σφίσιν ἐν τῇ βίᾳ τῇ τότε· καὶ τὸ ποιητικὸν εἰ εἶν· ἐσοῦ ἡμαρ ὅταν ποτὲ λώλη Ἴλιος ἱερή, καὶ τὸ εἶν τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀσάθμητον εἶναι λογιζόμενος· καὶ ἀσάθμητα τὰ χρήματα· πολλοὶ οὐδεὶς ἀνδρῶν τὸ τε μὴ ἀριθμεῖσθαι οὐδὲ σαθμᾶσθαι, τί ποτε διανοῆται ἢ τί χρῆσαι· δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείᾳ. Ἀσαντί· πολυσαντί· πλυδαιρύτους τὸν νεκρὸν ἐπ' ἀπέμπων, ἐπλαισιν ἀσαντί· ἐς αὖθις ἀσαντὶ δὲ σωτῆς ἐπιθυμίοις σένοντες ὁ μαρτύριον. Ἀσάρδιοι· οἱ σιδηροδοχῆς γραμματοφόροι· οἱ δὲ αὖ δὶ καὶ ἄπαροι βασιλέος πόματα ποτοποιά. Ἀσάρτη· ἡ παρ' Ἕλλησιν ἀφροδίτη λεγομένη· ἐπὶ τὰ ἄστρα τὴν ἐπωνυμίαν πεποιημένη· αὐτῆς τὸ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν· ἀσάρτη· θεὸς σιδωνίων· καὶ χαμώς· θεὸς ἀμανῖτ· οἷς ἐλάβοσε σολομών· οὓς ἠγάπησε γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἀλλοίων ἐπὶ τὰ ἄστρα τὴν ἐπωνυμίαν πεποιημένην

ἀπὸς πέλαγον αἴας φησὶ μολὼν πεσχώρουν ἐνθ' αὖ ἀσιβὴς ἰχώ, κρύψω τὸ λίγχος θυμὸν ἐχίσου βελῶν γαίας ὀρύξας ἐνθαμὴν τιν' ὄφιτευε· ἀλλ' αὖ τὸ νῦξ ἄδης τε σωζόντων κάτω. ἀρήσω φησὶ τὸν οὐδεὶς βαρήσεται· ὁ αἴας φησὶν ἵνα μήτις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. ἐ ἀσιβὴς ἄβατος ποσί· ἐ ἀσιβὴς ὁ ἄβατος καὶ ἀσφαλής· ἐ ἀσιβὴς ὁ καταβάσιν ἔχων. ἀσιδὴς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λευσσῶν ἐν βαθυχειμάτῳ καὶ ἀσίρκτος· ἀδιόδμητος ἔθνος. Ἀσινῶς· ἀσινέτως· ἀφρόνως· ὁ δή, παρὸν ἀσινῶς τὴν πρόθεσιν καταγνόντας διχῆ διελεῖσθαι τοὺς προσχωρήσαντας· λείπεται δὲ ἀσινὴς, καὶ ὁ πολίτης· καὶ τοὺς ἀσινεῖς ὁ ἄγροικος, ὁ θεολόγος φησί. Ἄσπιλος ἄβατος· ἀδιόδμητος σοφοκλῆς· ἀπὸ τῆς πόδ' ἐρεύθουσος λίμνου ῥοᾶς ἄσπιλος οὐδὲ πούμβα.

Ἀσισμός· πιθανολογία· δόξαν ἐναντίαν ῥητορικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ ἀσισμῶν. Ἀσομοῖ πάσοι σιλπρόσομοι ἄσομοι πῶλοι βία φέρουσιν. Ἀσόργους τοὺς ἀφιλοστόργους καὶ ἀφίλους· ἀστόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους· ἀνελεήμονας δέ, τοὺς ἀνεμπαθεῖς καὶ ἀνσπόνδους πρὸς ἕλλον. Ἀσὸς πολίτης. Ἀσοχῶ γλωσσή. Ἀσράβητος· κνήμιος· ὡς δημοσθένης κατὰ μειδίου· τάχα δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον ἐφ' οἷς ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκάλεῖτο. ἀσράβητος ἐπὶ τῶν ἐφ' ἵππων ξύλον ὃ περατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι καὶ ἀσραβικὰ τὸ ὀχεῖον· ἢ καὶ αὐ τὸν ὑποφόρον ὑποζύγιον· οἱ δέ, τὸν σωματηγὸν ἡμίονον ἀσράβην λέγουσιν. ὅδε, τῆς ἡμίονου ἀποτυχούσης τὸν τιφόρτον ἐ τῶν ἀσράβην διαφέρειν ἔφη τῶμων, εἰς τὸν μονιὼ τοῦ θείου σάβραξ ἔρχεται. λύσις ὀνείρου. Ἀσραβλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις πέλει. Ἀσραγαλος· κυρίως τὸ σύνηθες λεγόμενον καὶ ὁ στόνδυλος τὸ ζαχίλα. καὶ ὁ πεπαινός· ἐ βοβρὴκ δὲ οὕτω καλεῖται· καὶ ἀσράγαλος· ὀνείρατα σαρδόνυξ ὅτι ναρκοδόνος ἐστὶν ὃ δεῖπνα ἀνανείμενος κατέσαντι τὸ τοίχου· ὡς ἀσράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου· χέροντα τὴν ἐρεᾶ διλώβη, ἀμηδὲς ἰδεῖν ἀποτρωπᾶν· μεταστειλάμενος δὲ τὸν δανιήλ, φησὶ κάλει ἑρμηνεῦσαι αὐτῷ ἃ ἐνύπνια· ὁ δέ, ἔφη αὐτῷ· τὸν ἀσράγαλον ὀνείδεις χείρ' ὄψει θεοὺς ζῶντος καὶ ἐγρήγορεν ὅτι ἐμέλησε καὶ ἐπολέμησε τῇ βασιλείᾳ σου· ἀκούσας οὖν ὁ βαλτάσαρ ἐθλίβη· καὶ μετὸ λίγον ὑπὸ δαρείου τὸ μὴ δοῦναι ἀνῃρέθη, καὶ ἀσραγαλίζω. Ἀσράμυχος· ὃς βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν, πεποίηκε· καὶ ὀνειροκριτικόν. Ἀσραπὴ ἐξαλλιγενῶν ἢ ἀβρομμώων ἢ κυμμώων ὑπὸ πνεύματος καὶ ποιμία ἀσραπὴ ὅλου πυέλου ἢ τῆς οὐθενείας· ὅσον οὐδέν δύνανται αἱ ὑπὸ πρανῶν καὶ πυέλων μαρμαρυγαί. Ἀσράπω δοτικῶς. Ἀστατεία κεἰρήνη· ἐ πεὶ σὺν εἰρήνῃ οὐ στατεύομεν. Ἄστρια· οἱ ἀσράγαλοι· δίκαια ἄστρια αἴμυτο λύσσον ἢ ἀκαλλιμάχω. Ἀστρόβαμος· ὁ ἀστρονόμος. Ἀστρονομία ἡ ἢ ἄστρων διανομή· πρῶτοι βαρυλωνίοις αὐτὴν εὑρεῖν λέγονται· μεθ' οὓς αἰγύπτιοι ἕλληνες δὲ δεξάμενοι, ἐπὶ πλεῖστον ἐξήσκησαν· εἰσὶ δὲ τὴν τομὴν οὐσιμβαίνειν· ἀφ' ὧν αἰγύπτιοι ἕλληνες δέξαντο· ἔστι γὰρ ὁμοιομερὲς, ἀναφέρεται εἰς τὸν ἀστέρων κίνησιν· ἐ ἀστρος τεκμαίρεσθαι· ἐπὶ μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων ἐ ἀστρος σημειωμένων ἐπὶ τὰς θέσεις πρὸ ἰδόντων· καὶ ἀστρῶος ὁ ἐπὶ τῷ ἄστρων· ὁ τιμαγόρα· ἐ ἀστρολογία, ἀπὸ μαγουσαίων ἥρξατο· οἱ δὲ βαβυλώνιοι μαγῶν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται· καὶ μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. Ἄσυ· ἄστος ἀνέτι δικαίως ἄλογον ἡμισυ ἡμίστος· αἰὰ καὶ ἡμίστως. Ἀσυάγης γραμματικός· τέχνῃ· γραμματικὴ πρὸ διαλέκτων πρεσβύτερον ὀνόματος καὶ εἰσηγήσατο τὸν πρῶτον ὑπὸ μνημα. Ἀσυ αὐάξ· ὄνομα κύριον καὶ ἀσυνάκητος. Ἀσυάσασα· ἑλένης τῆς μενελάου θεραπαινα· ἥτις πρώτη τῆς ἐν τῇ συμουσίᾳ καταλύσεως ἦρξεν· ἐ ἐγράφη πρὸς ἰσχημάτων συνθέσεως. ἣν ὕστερον ἐζήλωσαν φιλαινίς· καὶ ἐλεφαντίνη· αἱ τοιαῦτα ἐξοργησάμεναι ἀσελγήματα. Ἀσωποῦ τῆς ὀνήρυξ ἐστὶ θετικῶς, ἀπὸ τοῦ σὺν ἀσεβοῦν· καλλιτεράδην δὲ τὸν αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ καλεῖν φασί.

Ἀσυλείτων πολυπόχωρος. Ἀσυλάμας ὁ πρεσβύτης υἱὸς μορεσίμου τοῦ φιλοκλέους ζαγκλαῖος ἀμφοτέρων ἀθηναῖος ζαγκλος· ἐγράφη τραγῳδίας σμ. ἐνίκησε ις. ἀνεροασάμενος δὲ ἦν ὁ σοφοκλῆς· ἐ ἐδίδαξε τὴν ζαγκλίαν. Ἀσυλάμας ὀνεος· υἱὸς τοῦ πρότερον ζαγκλαῖος καὶ αὐτὸς· ἐδραμάτευσε αὐτοῦ ἡρακλῆς· σατυρικὸς ἐγένοντο· αἴας μαινόμενος· βελλεροφόντης· τυρώ· ἀλκμήνη φοίνιξ· πολυμήδης. Ἀσυβρομία· παρὰ λίβυσιν οἰονεὶ τῆς πόλεως γνώθλια.

καὶ θεοδαίσασα ἑορτὴν, σὺν κεντίμων διόμυσον ἐς ἡσυχίαν φασὶ μοι δοκεῖν νικαλιόντες τὴν ἀγαθὼν κρᾶσιν αἰνιττόμενοι. Ἀσύγιον. Ἀσύνοος ὄνομα νύειον. Ἀσύνομος· δεκεπεσανα σύνομοι· πέντε μὲν σὺν πειραιεῖ· πέντε δὲ σὺν ἄσει ὃς ἐμβῆς πόδι πεπαυλιδωνε φαλεῖ ἐς ποπολυγων· καὶ τοιούτων. Ἀσυόχεια ὄνομα πόλεως. Ἀσυπαλαιὰς· ὄνομα νύειον. Ἄσυρον· πόλιν· ὃς τῶν ισοβύ ἄσυρον ἀπελιώτης καλλίμαχος. Ἀσυφέλιπτον, ἀτίναπτον. Ἄσυλον ἱερὸν τὸ τίμιον καὶ τηροῦν τοὺς οἰκέτας· καὶ ἀσυλία τὸ πρᾶγμα· τὸ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου ἐς μεγάλου διὰ τὴν πρεσβείαν ἀσυλίαν καὶ τὴν συνήθειαν τοῦ τῶν ῥωμαίων ὑποστήσω πρεσβειῶν μισοπονηρίαν. συλῶ δὲ τὸ σῦ μαιρόν. Ἀσύγχυτον· ἡ χαὶρ φύσις τὸ ἀσυγχύτου, οὔτε σιδήρου φύσαν ἐκλύσιν· οὔτε μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν. Ἀσύμβατον· ἀφιλίωτον.

Ἀσυμφώνως· ἐπινεκλυμμῆ· ἀδήλως. Ἀσυμφυῆ· ἀνοίκεια· ἀνόμοια ἐκπεφυκότες τὸ ἔδαφος τὴν ῥίθρακα· ἐπὶ τε ἀνωμαλίας καὶ τὸ ἀσυμφυὲς ἐπονείδισμα ἔσεσθαι τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ἀσωμάτιστον· ἀσυναλμοσον. Ἀσυνδίασος· ἀσύμπλοκος ἀσύζυκτος. Ἀσυνέτους· βοῦς ἀσυνειδήτους· ὧν οὐδὲν ἀφρονέστερον ἐπὶ δὲ ἀπροσόλωνοκτέον· καὶ ἀσυνετῶ τὸ μωραίνω. Ἀσυνήθης ἀσυνήθους καλίνεται. Ἀσυνδεσία· ἐπάβασις συνθηκῶν. Ἀσύνθετος· ἀσύμφωνος· ἄμικτος· ἀσυνθέτους δέ, βοῦς τ' συνθήκαις μὴ ἐμμένοντ' ἀσὰν πρός τινα συνθῶν. Ἀσύγχυτον· ἡδεφύσις τὰ ἀσυγχύτου ἄτε σιδήρου φύσαν ἐκλύσιν, ἄτε μὴν πάλιν διὰ πυρὸς λύσιν. Ἀσυνθετώτατον· δημοσθένης σὺν ἐπαπειρεσβείας ἐπὶ τὸ ὄχλου ἐκπεθὲν τὸ νόημα· ἀντὶ τοῦ ἀσεβέστατον ἐς ἀβεβαιότατον ἐς πίστεις διὰ τὸ ἀβέβαιον ἄτιθέμενον· ἢ ἀνωμολογημένη· ἀσύμφωνον· ὁμολογίαι δαὶ συνθήκαι· ἢ ἂν ἀσυνετώτατ' οὖν ὁ μὴ δεῖ ἂν ὁ μὴ δικαίως τις συνιέναι τοῦ τε φρονεῖ. φησὶ δὲ σωθεσπαίμαν ἄμεσον. Ἀσύνδικτον· μὴ συντεταμένον μὴ συμφερεξάμῳ. Ἀσυντελὴς, ἀσύμφορος· ἀχρήσιμος. Ἀσυτείκτον δὲ τῆς ἀσυτείας. Ἀσυτεία· ἀρχὴ παλαιὰ καὶ βοῦς μυθικοὺς ἀναγομένη χρόνους· ὀλίγου τινὸς ἐμερέτησε τῆς ἀσίας μέρας· ἐξ ἧς μνήμη καὶ θελοῦσα τῶν ἀσυτείων χρόνων δ' πολὺ κατέσχεν ἀλλὰ κατελύθη ἐπὶ τῆς λ' ἡγεμονίας· πόσαι δὲ μύδους κατὰ γένος ἀσύμφωνοι χρόνον πολλῷ πλέον σ' ἔμειναν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς· καὶ μανεδόνων δωκατεία τῶν πορσῶν κατελθοῦσα μὲν τὸ ἀλεξάνδρου παλάτιον, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἠξίωσε φερέσθαι ἐς ἐπὶ τὸ διαδόχων αὐτὴν κατεδύετο δεξιοσύνην· ὑπὸ ῥωμαίων λυθεῖσα βίας δὲ ἑλληνικὰς δωμεῖς· δικαίως αὐτ' ἀντὶ ἐξελίζειν· ἀθηναίοις δὲ μόνης ἠρξαν τῆς πάλαι ἑβδομήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη· λακεδαιμόνιοι δὲ πελοποννησίων καὶ τῆς ἄλλης ἑλλάδος ἡγεμόνες ὅλα λ' ἔτη, ἐ παύθησαν ὑπὸ θηβαίων· ἐδὲ ῥωμαίων πόλις ἀπάσης ὁ σημαίνεμβαίνουσα, ἐ καὶ μ' πρὸς βίας ἑ' ἔτεσιν εἰς εὐπάτους ἡ αὐδιον νέρωνα τὸ δεύτερον καὶ πρῶτον ἡ καλπουρνίαν ἀδεὶ ἀντίπαλον ἔχουσα. Ἀσύειοι οὖν οἱ κατέθησαν ἀπό τινος γίγαντος ὀνόματι πύρου, ἐξ οὗ πρῶτ' ἔλαβε τὴν πωνυμίαν χώρα· ἀπὸ δὲ ἀσυεῖ ἐς πύροι πρὸς ηρώθησαν· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀσιτεῖν ἢ σημαίνω· τοῦτ' ἔστιν οἱ πρὸ τῶν ἀσιτεῖν ἐν τῇ γῇ ἐσπαρμένοι· ἐξ ὧν ἐγὼ ἀσυεῖς φασὶ τοὺς πύρους. Ἀσυεῖοι τὸ ἔθνος ἀζημιώτων πάντων οὐδὲν ἐμπεδῶν ἦν αὐξηθῶναι αὐτοὺς ἐπιτρέπειν· μᾶλλον δὲ ζῶν τε πολλοὶ καὶ συνεχεῖς πόλεμοι ἐγένοντο, ἐπανάστασις τε τέτερων ἐφ' ἑτέρῳ μυείαι. καὶ πόλεμοι πρὸς ἀλλήλας συνεραγησαν· ζῶντα ἐπὶ καίσαρος. Ἀσύστατον· οὐ συνεστῶτα· δὲ ἀσύνετον ἀλλ' ἄπαιδευτον ἐν τῇ ποιήσει ἐ νομπῶδη· ἢ διὰ θεὸν· ἀ θαυμάτως συντιθέντα. Ἀσύφηλον· ἀπαίδευτον ἀνόητον. Ἀσφαδάστω· ἀσαλεύτω· ἀσασμὸν μὴ ἔχοντι· ἀντὶ τοῦ συντόμως· ὅπως καιρίας πληγὰς ἐνεγκὼν μὴ περιγένηται ἀσασμὸν μὴ δὲ γελλὴν ἐν ᾧ θανάτῳ διαβίβην· σφαδάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφαπελίζειν σφοπλὰς· ἀσπαῖον ἐρμῆν χθόνιον, ᾧ μεμηχάνησαι ξυὼ ἀσφαδάστω καὶ βαχεῖ πλήματι πλευρὰν διαρρήξαντα τῷ δεσφασμάτῳ· ἀδεδομένον δὲ ναθίσορι· ὅτι τὸ κῆδος ὠμα ἄδωδος ἦν ὁ αἴας· ἢ δὲ μεσχάλη μόνῳ δωδος, διὰ τὸν ἡρακλέα λεοντῆ ἀΐα μέρη τὸ ὠμα σπασάσαντα τὸ μὲν ἀσπάσασον ἐάσαι· διὸ τὸ πελικῆσθαι μῆλα τὸν γωρυτόν. Ἀσφάλιος· εἰ ζῷ χαθεμέλια νέρθε φυλάσσων· πελάτιος οὗτος· τῷ ἁλιάστικῶν ὁ ἀσιανοῦ. Ἀσφάλιος ἀσσαδῶν. Ἀσφάλισαι· φύλαξαι σαυτὸν· ἀσφα-

λίζω δὲ ὄφυλάττω. Ἀφαλτῖτις λίμνη. ἐν βαπτίζουσι γὰρ. ἄσφαλτος ἡ, ξηρὸν ὀδὶ καὶ γῆ νοῦ μοῖ. χρῶνται δὲ αὐτῇ, ἐποίησαν δὲ καὶ ἀσφάλτασις. ἡ πάσασις ζητεῖται δὲ διαβαίνει. Ἀσφάραγον. φάρυγα τὸ μαχλόν. λαιμόν. λέπεται δὲ καὶ πανθῶνα δὲ τὸ φύμμα βλάστημα. ὅθι δέ τι ἐβροχὴ σεῖσος ἀπαλὸς ἀγος. πρὸς ὃ ἂς καθαίρουσις ἐστὶ τὴν δεῖον. οὗτος μὲν οἱ ἀττικοὶ διὰ τὸ φ τὴν λέξιν προφέρουσιν. οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβάντες διὰ τὸ π λέγουσι. καὶ ἀπὸ τὸ χαλάνων ὁρῶμεν ἀπαραίτησι καλοῦσι

Ἀσφόδελος ὁ φυτὸν ἀσφοδελὸς δὲ ὁ λειμών. Ἀσφόδελος. σκιλλῶδες φυτὸν φύλλα ἔχον μακρὰ, καὶ ἀνθέλινον ἐσθιόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτὸ φευγόμενον. καὶ ἐπὶ ζα ποιοῦμεν μικρὰ σύκων πλείονα ὄνησιν ἔχει. πορισφόνης ἐχθρὸν ἱερὸν καὶ ῥόδιον. τιμὴν καὶ τιμὰν τεμὰν ἀσφοδέλου δὲ φύσιν. πρὸς ἀροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον οὐδὲ ὀξυτονιτέον ὡς καὶ ὁ μέρων. κατὰ σφοδελὸν λειμῶνα Ἀσχαλίδασμα. ἀσχάλλων ἀδημονῶν λυπούμενος χαλεπαίνων. ὅθεν, ἴσχαλλεν ὡς ἐβούλοντο μὲ μένος σπένευ ἐχῶν μόνων καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας. καὶ αὖθις ὅθεν ἀσχάλλων. τὴν ἀτιμίαν καὶ ἀποδύσας ἐστὶ τοῖς ἀνυπόδητοις, ἤρξω ἐκ ἐχεν ἀνέβορε. καὶ ἀσχαλόωντα ἀδημονοῦντα. Ἄσχετον ἀνεπίτητον. καὶ ἀσχέτως ἀμέτρως. Ἄσχολος ὁ μὴ ἀναιρῶν. σχολὴ δὲ ἡ σὺν τῇ λεγομένῃ σωφροσύνῃ ἀναίδεια μὴ δέχεσθαι ἀνάγκης λέγειν πρός τινα. ἡ σὺν ἐστὶ σολὴ μεσόφθν. ὅτι ἀσχολοῦμαι. μὴ δὲ διάβασιν τοῦ βόσου, σωέχως ἀπαιτεῖσθαι ἐστὶ πρὸς τοὺς συμβιοῦντας σχέσεις καθήκουσι. πορευομένου ἐστὶ περ ἐσῶν ἐπάγματα. ἐστὶ ἀσχολοῦμαι αἰτιατικὴν ἐστὶ ἀσχολεῖσθαι. παῦλα ἐστὶ μόνος λέγει. Φιλήμων δὲ καὶ ἀσχολεῖ. Ἄπαδύσκαινει αὐτὶ μὴ τὰ ὅσα ἡ τινα, ἀπὸ ἀντιφῶντι. αὐτὶ ἢ τὰ τινὰ ἡ πτῖα τινὰ ἀπὸ ἀδημοσθένει ἐν φιλιππικοῖς. οὐκ ἀχοῦδε παρέλιπε τὸ ἄπα. οὐδὲ τῶ παραπρεσβείας δημοσθένης ἐστὶ τὰ ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν ἢ ἠωμικῶντις τὸ ἄτλα, ἐστὶ ἀειθμοῦ ἔλεξεν. ἕτερος ἢ ἐστὶ χρόνα. ἄπα τινὰ ἡ ἅτινα ἡ παραπλήσια ὀλίγα. αὐτιφῶν δὲ ἄπα κέχρηται αὐτὶ τὰ ἅτινα σὺν τῇ ἀληθείᾳ τὰ μύρου. οὐ γὰρ ἐγὼ ἔπεισθόνθειν ἐστὶ ἄπανω πάσθονθα τούτου. ἐστὶ αὖθις, οἱ γὰρ αὖθρωποι ἄπαξ ἀνόρῶσι τῆ ὄψει τὸ τερα κηρυῦται κοῖς εἰς ἀφανὲς ἦκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. δαμάσιος. ὁ δὲ ἰσίδωρος ἐμελέτα ἄτλα τ ποιητικῶν ἀχόσον ῥωμέως ἀλλόσον ὀρέξεως εἶχεν. εἰ χε δὲ ἔπλαχιστον τῆ πρὸς αὐτὸν μαθείας ἅτε οὐχ ὁμμα τῆς ψυχῆς ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης ἑστὰ μνα. Ἄτλα, πρὸς φώνης νεωτέρα πρὸς πρεσβύτερον. ἄπαπέρου δύο μεν καλεῖ ἁμ· μία μὲν δὴ νύμφη, καὶ πλάτω καὶ γλύθι κατὰ μέ· κ. δὲ τέρα πορρίβνε· τί λώιον· εἰ δ' ἄπου μοι βάλλον ποτέρω εἰς ὑμμάτιον ἄγω. Ἀταμᾶς υαμνία. θοιμία. ἐστὶ τῷ

Ἀτλαγὰς εἶδος ὀρνέα. ὁ ἁλιμνιώδη καὶ λεία χωρία καταβόσκεται. διὸ ἐς μαραθῶνα φησὶν αὐτὸν ἔχειν ἀεισοφώνης. ἐπεὶ γὰρ πολὺ τὸ ὄρνεον. καὶ ὁ ἀπαγὰς ἴτω ὃν λιμῶνα τὸ μαραθῶνος. ὅθι ἡ ὁ ἀπαγὰς καθάσιπτον ποικίλοις πτεροῖς. λέπεται δὲ ἐστὶ δούλων κατεσιμένων. ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνεον καθάσιπτον. τὸν πολὺν ὡς πορ ἀπαγὰς τυρβάσεις βαδίζων. τὸν τὸν ἀπαγὰν συνήθεια ταγηνάειον καλεῖ. Ἀτάκτημα. ἀταξία. τὸ μὲν ἀτάκτημα γίνεσθαι πρὸ πολλοῦ ἀρχήν. ἐστὶ ἄτακτοι σὺν τῇ πολεόνων συνηθείᾳ. οἱ πρὸ ἱερεῖα καὶ παρὰ τὸ προσηκοντί ποιοῦντες, ἄτακτοι προσαγορεύονται. οἱ ῥήτορες ἢ ἐστὶ τῆς σὺν πολέμῳ συμβαλῆς γνωμένης, μὴ παρὰ τάξιν τῶν συμβαλλόντων ποιήσαντες ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἑκάστοις φύρδην. Ἀταλαύτη ἀπὸ σου γυνὴ ἥτις πολέως ἐραασθεῖσα, λάθρα ὑπορμίξεως εἰς φέρει. ἀνανεμοῦσι ἢ δείσασα μὴ μιν κατείπῃ πρὸς τὸν ἄνδρα ἐπιφθάσασα αὐτὸν πρὸς διαβάλλει τὸν ἄνδρα. ὡς ἀνηθῶναί οἱ ἐθέλοντα. δὲ λόχον ὑφείσας ἐπιβάλλει πολεῖ. ὃς ἀποθνόμενος εἰς πόλεμον κατέπτη πρὸς αὐτὸν. ἐστὶ πολεμόμενος βοηθὸς τοὺς τε τυνδαρείδας ἐστὶ ἰάσονα. ἐχθρὸν ὄντα ἐκείνῳ φίλος αὐτὸς ὢν διὰ τὸ συμπολεῖς σὺν τῇ ἀργῖ γενέσθαι. ἐστὶ τὼ τε ἰωλκὸν αἱρεῖ. ἐστὶ τὴν ἀπὸ σου γυναῖκα σφάπτ. Ἀλάλαυζον. ἴσον. παραπλήσιον. Ἀταλαφρονέων. νήπια. ἀπαλά. Ἀταλαφρίχος ὁ ὁσμὴ ἀμαλακοσιώδης. βασιλεῖ δὲ τῇ γήτων. Ἀταλαίπωρον. ἄπονον, ἢ τὸ ἐξ ἑτοίμου λεγόμενον ἐστὶ ἄμοχθος ἀποδείξεως. ἢ τὸ ὠχρὸς ἐστὶ φανερόν. αἰλιανὸς εἴ τι τὸ ποτέρα λόγου ὑμῶν ἦν. ἀλλὰ ἐκεῖ

νος τὲ ἀραστὴς τῶ γε ἀφῆ ἀζηλαι πώρω τῆς ἀληθείας ἀκοῆ δι ἐστὶ μέρος δὲ τὸ πλῆθος, ἀλλ' ἄλλως ὁ δέ μοι ἀληθὴς ὢν. καὶ ἀταλαιπώρως ῥᾳθύμως ὀλιγώρως. ἀεισοφανὴς δαναίσιν. οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἀποίνοις δίκειβ. Ἀταλὴν σιν ἀπαλαῖς. νεογναῖς. καὶ ἀταλόφυλλος ἐν ἔμπεδος ἐν ἔμμενε. ἀιθέοις ἀνθρώποις τόσος πόνος ὁπόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλοφύλλοις ἐγένετο λυπεραῖς. Ἀπάλαια. ἰζηλία δὲ. Ἀπάλαι. βασιλεῖς. ἀδελφὸς δὲ μὴν ὃς. ὥ ἄλλο δέ ἐν φόβιον ὑπῆρξε πρὸς βασιλείαν τῷ ἐμῷ. πλοῦτος δὲ μόνον οὐ μεγάλην μὴν καὶ τὸ λιμὸς χειρίζόμενος ἀληθῶς, μεγάλην παρέχεται χρείαν πρὸς πᾶσαν ἐπιβολήν. ἀλλὰ δὲ τῷ προειρημένων βίος πλείστοις κακῶν πρόσαιτος κακὸν φύειν γίνεσθαι. καὶ συλλήβδην ἀπωλείας. καὶ γὰρ φθόνους γεννᾶ καὶ ἐπιβουλὰς. ἐς πρὸς διαφθορὰν σώματος καὶ ψυχῆς μεγάλας ἐχέρρωπὰς. ὀλίγαι δέ τινες εἰσὶ ψυχαὶ αἳ ζῶντα δυσὶ μοῖραι διωθεῖσθαι τῆ τοῦ πλούτου δυνάμει. ὁδὲ πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἐπιβάλλει χρῆσθαι τοῖς χρεκτοῖς, ἀλλ' ἢ πρὸς βασιλικὴν ἀνάπτησιν. οὐ μεῖζον οὐδὲ ἀλλοῖον οὐδὲν ὅλον τέ ἐστιν εἰπεῖν. οὐ τὴν ἀρχὴν σύνεσκε τῆς προειρημένης ἐπιβολῆς οὐ μόνον διὰ τῆς εἰς τοὺς φίλους ἀνέρεσίας καὶ χάριτος, ἀλλὰ ἐ διὰ τὴν κατὰ πόλεμον ἔργων. βασιλεύσας γὰρ καὶ βιώσας ἐτὴν δύο πρὸς δέκα ἡμέρας τε. τούτων δὲ βασιλεύσ' μ' ἐ Δ' σωφρονέσταβ μὴν ἐβίωσε σὺν μόβαπρὸς γυναῖκ' ἐ τέκνα. διεφύλαξε δὲ τὸ πρὸς πάντας συμμάχους ἐ φίλας πίστιν. σὺν αὐτῷ θανεῖν δέ, σὺν αὐτῷ τοῖς κατὰ λοιποῖς ἔργοις. ἐ ἔτος ἡ μόσατο τὴν ἀρχὴν ὡς φασι παίδων ἁπάντων ὄντα δεκαδύο ἔναι βασιλεῖ. ἔτος ὁ Ἄπαλος ἀπαλαιρῶντ' ἤλασε πρῶτ' μ' ἐξ ἀνεψιοῦ ἐ μαθὼν τὸ προαιρέσεως καὶ προέξεως τ' ἀειαρέθου κατὰ γνώμην ἐπιβολὴν βασιλείαν. ὅτι Ἄπαλος ὁ δ' ἄλλων ἀνὴρ βασιλεὺς ἀσίας μεγαλοπρεπὴς ἦν. ἦν δὲ ἴδιον πλουτεῖσθαι μὴν ἐν τῷ τῆς ὑβρεως ἥτις χρησιμεύζομμὴν ἀπάλῳ τῷ μεγάλῳ ἐφθαρσεν ἐμπερόπερως ἔξεις βασιλικὰ δὴ μὴν. καὶ παίδων παῖδες τούτων πεμψὰ πέτι παῖδες Ἀπάλλων λέφων σοφοκλῆς κάθοις πνεύμασι βόσιν νέαν ψυχὴν ἀπάλλων αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέμενος. σημαίνῳ δὲ καὶ τὸ σιρπ. Ἀπαμίλτον. ἀδοίκητον καὶ ἀφύλακτον ἤδιε ἔπορ ἀκόβι ἐπαμεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πόχειρον καὶ σὺν ἐβίῳ μω.

Ἀπαρ ἐ δή ἤπλω, ἄτε δή, ἢ ὅμως. ἢ αὐτὶ τοῦ δέ. Ἀπάρβητος ἄφορος ἀτρομος. καὶ ἀπαρρήτως, αὐτὶ τοῦ αὐφμῴως παρὰ σοφοκλεῖ. ἐχθρῶν λύρεις ἀπαρρήτως ὁρμᾶ. Ἀπαρδὶ πλῳ ὅμως. Ἀπάρεμυβον τὸ ἄφορον κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον. ὦ φορίων ἀπάρεμυβον τρέπειν ὅμμα. Ἀπαρνὰς πολίχνιον κατὰ πυρύλεσβον εἰμῳον καὶ ἀπαρνείτης. Ἀπαρξ. διαπαστὸν ξν. Ἀπαρῶς. εἶτα δὲ. ὅμως. Ἀπάσθαλα ἄδικα ἁμαρτωλά. ἐ ἀπάσθαλία. ὁ ἡδραῖα νοῦ ἔγνω μὴν εἰ πάντοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μὴ ἀλλὰ συνδεῖφας γε παῦσαι τῆς ἀμαυρὰ τασθαλίας. ἐ ἀπάσθαλον. ἄδικον παράνομον. ὦ νάκτος γυναικῶν δὲ ὑρεις καὶ τὸ ἀπάσθαλον εἰς παῖδας ὢν πεπονότας συνεκυρώθη ἐ νόμος εἶναι. Ἀπασθαλία. ἡ φρένοβλάβεια. ἢ τις νεώ δὲ καταλέγεται τῶν σεραπιῶν ἢ τὸν νεότητος ἐ ἀπάσθαλί ἐπιθυμεῖ ἢ ἀρτων. αἰλιανός. ὁδὲ σεραπίλιος πολλὰ καὶ ἀπάσθαλα ἐθρασύνετο παρὰ τὸ παῦλα. Ἀπαυρώτη. αὐτὶ τοῦ ἀγνὴ ἐ ἄμιτος Ἀπαῦρος γὰρ ὁ αἰδοῖον τὸ ἀνδρός. καὶ διαπαῦρ ἀπαυρώτη ἡ ἁγνὴ ἀπάζυγος γάμε καὶ ἀζυγὴς. καὶ ῥοῶν ἀπήρα. καὶ ζυγία. καὶ γαμηλία. ἐ πειδὴ οἱ Ἀπαῦροι κατὰ φερεῖς. οἷα δὲ Ἀπαυρώτη δὲ ἔξω δυβίου. Ἀπ. ὡς αὖ. Ἀπεγητος ἀνθρώπους παρηγρέμασιν. ὁ μὴ βρεχόμενος μήτε προσιέμενος παραμυθίαν. ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς πέτρα ἄλλο τι τῶν σκληρῶν ὡς μηδὲ ὕδατος βρέχεσθαι σοφοκλῆς. ἀλλὸ ἀπεγητος ἐ ἀτελὰ τῆς φανείς. ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθὴς. ἀδάκρυτος. πεῖν δὲ τὸ βρέχειν. ἀτελὰ τῆς ἢ δυσαξίως δυς παράκλητος ἀμείλιχος. ἐ αὖθις ὁδὲ μαλακὸς ἀπεγητος ὢν ἐ στερεὸς οἷος ἅπασι τοῖς αὐ ιαροῖς ἀντέχειν, ὥχε θ φερόμενος τῶν παθῶν ἐπιτὸ ἀνθρώπινον. ἐ αὖθις λίθους ἢ ποδῶν ἐξαρτήσαντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος ἀπεγητος καὶ ἀφιλῶς. ἀπεγῆς τοῖς μήτε δάκρυσι μήτε ἱδρῶσιν ἁβρόχοις. αἰλιανός. ἔπιθ' τεμῶ ἐ δάκρυα ἐμβαλῶσα πάντας ὡς ἐ ὑπ' ἀπεγητοσ τε καὶ ἀπεράμονας τέξαι. καὶ ἀπέγητος ἐσχάτως. καὶ ἁμῶ πρῶτα ἱέρεια ἐπειρῶν θ αὐτὸν πραΰνειν ἐ αὐτέκνειν τῆς ὁρμῆς. εἰκότως ἢ ἐ ἀπεγῆς διακειμένῳ, ἢ μ' ἀπερκήτων ἐ ἀμνὶ δεῖν λῶον ἢν ὑῶν ἐπιστρώνναν

εἰ. Ἀ ἢ πρεώτων ἐξόχων οὔτε βίᾳ θιασαμένοις ἄττι τοῦ δείξασιν ἐμελλέτι ἀπαντήσεσθαι δεινὸν παρεῖχον οἱ βλέπειν ταῦτα. ἐξ αὖθις ἱκανὰ πείθειν ἐξ δυσωπεῖν ἐᾷς ψυχὰς ἢ μὴ παυόμασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας ἐαυτὰς ἐχόντων. αἰλιανός. Ἡ δὲ ἄτεγκτος οὐδὲ ὁ παῖς καὶ ἀμείλικτος. καὶ οἱ ἐπὶ τάπεν ἐπὶ πόνα καὶ πινδώων ἐχόμενα ἢ ἐσχάτων. ἀτέγκτου ἀλλὴν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτεγκτου μοίρας. Ἀτεδὴ, ὡς δή. Ἀτέκμαρτον ἀτελείωτον ἀκατασόχαστον ἀεισοφάνης ὄρνισιν ἄνθρωπος ἀσάθμητος ἐπὶ τὸ μῆνος ἀτέκμαρτος. οἷον σημεῖον διὰ τῆς ἐπὶ-πτεως οὐκ ἐμφάινων πόθι τὸ τελείου φήσιν. ὦ νάξιος δὲ λέγει ὅτε ἀξιώματι ἢ σωμάτων ἐθνῶν καὶ τοῖς μετιέθεσιν ἢ παρασκιῶν ἐπὶ μέγα πορφύσεσθαι πολυδόπων συμφορῶν καὶ ἀτέκμαρτου τύχης πρὸς δοκηθείσης ἀκατανοήτου. Ἀτενία. κλήθη. δαρίδ. ἀντὶ τὰ πεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτενίαν τῇ ψυχῇ μου ὡς διὰ ἢ πένων φυλαπομένης τῆς μνήμης. Ἀτενῶ. αἰτιατικῇ. Ἀτέλεστος ἀμύητος. βέβηλος ἀνορίαστος τελεσθεὶς μὴ πεποιημένος. αἰλιανός. μυστηρίων τελουμένων τοῖν θεοῖν ἀτέλεστος μὲν ἀνθρώπους, ἀνόσιος δὲ, οὐκ ἐβουλήθη μυηθῆναι κατὰ τοὺς νόμους. ἀλλὰ δοῦναι πολυπραγμοσύνης δυσυχοῦς ἀρρωστήματος χάριν. καὶ Ἐπίνος ἀνελθὼν λίθου ἐώρα τὰ μνήματα. σημαίνει τὸ λίθου κατὰ λιθ-ε. καὶ βιαίᾳ τῇ πληγῇ πεσόντων, ἀποθανόν. Ἀτήλεπος. ἀνείσπις. Ἀτελούτητον. ἀτελείωτον. Ἀτέλεια. ἀλιτουργησία Ἀτελῆ. ἀδάπανα. ὡς πολυτελῆ, ἢ πολυδάπανα. Ἀτενδὲ ἀθύ. συνεχὲς παντελῶς. καθόλα. ἢ ἀμελῆ μα ἄμαν. ἰσχυρῶς ἀφελῶς ἢ παύ πορσεχῶς. Ἀτενίζω αἰτιατικῇ. σὺ ἀτενίζω ἢ δοτικῇ. Ἀτερ. σπὸς. χωρὶς. καὶ ἄτερα. θατερα. Ἀτέραμνον σκληρὸν δυσμετάβλητον. ἀτεράμονδε, οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ σύνηθες ἀτεράμων. οὐχὶ ἀτέραμνος. καὶ ὅσπερ ἀτεράμονα οὐχὶ ἀτέραμνα. ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἀτεράμονες. μαραθωνομάχοι σφενδάμνινοι. καὶ ἀτεράμων, ἀνάτασπορικὸς. σκληρὸς. αἰλιανός. ὃ ἢ ἀτεράμων ὢν. ἀπειθὴς καὶ ἄρα τὸ δῶρον. οὐδεὶς δ' ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βαρβαρος τὴν ψυχὴν, ὃς οὐκ ἐπείθετο ἐξ κατεκλεῖτο τοῖς δῶρα τὰ ἱερεῖα τὸ μὲν ἐξ ἐρεῖν ῥέουσιν λόγοις. Ἀτεράμων. λίαν σκληρὸς. μὴ τερόμνος ἀνάνδρος. πυρίως δὲ ἢ μὴ ἐ-τόμνα ἢ ὀπωρίων ἀτεράμονα λέγονται εἶσιν οὐχὶ πάλαι. Ἀτερμάτιος ἀβέβαιος. ἀβεμελίωτος. Ἄτερος. ὁ ἕτερος. καὶ τούτων ὁ ἄτερος ἢ ἀνδρῶν. ὁ δὲ ἰουλιανὸς ἢ πρεσβέων ἄτερος ἀπεῖπεν ἀπασι μηδὲ δόναι χρήματα τοῖς πολεμίοις Ἀτευκτῶ γνωμὴ. ἀποτυγχάνω. Ἀτέχνοις. πανούργοις ἢ ἀπείροις. καὶ ἀτέχνως βαρυτόνως, ἀντὶ τὰ ἀνυπτέχνως ἀμαθῶς ἀμελῶς. ἢ δὲ τὸ ποδισωμόν ἀτεχνῶς ἀντὶ τὰ ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁδόλος. δεῖται τὰ θεὸς συμβουλῶ ἀτεχνῶς ἱερὰν ἢ πασχεῖν αὐτὴν. ἐξ διδάξαι ποδὶ ἢ πεπαιτέων. ἀτεχνῶς ποδισωμόνως ἀντὶ τὰ ἀληθῶς ἀπλῶς χωρὶς πανουργίας. σαφῶς ἢ βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς. ἢ φανερῶς οἱονεὶ ἀτενῶς ποδισοῦνδε τὸ χ. ἢ ἀντὶ τὸ τελείως καὶ ἀντὶ τὸ ἰσχυρὰς. ἐξ ἀντὶ τὰ παθάπαξ. καὶ ἀντὶ τὰ παντελῶς. οὕτω πολλῶν δὲ δαιμονῶν ἀτεχνῶς τὴν ἀεισοτέλους δὲ δαιμονίαν. καὶ αὖθις. οὐκ ἂν δι' ἀλεχθείην βίᾳ ἄλλοις ἀτεχνῶς ἀλλ' ἀνάπαν ἢ ἀτεχνῶς ἀντὶ τὸ ὅλως καὶ σωμάλως οἷον ἀδόλως. τέχνασμα γὰρ ἔλεγον βιῶ δόλωσιν. ὁ μέρος. ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο. Ἀπει. ὁ ρμᾶ. βαδίζει. ἐπίζει. τὸ δὲ ἄπω. δοτὸ τὸ ἄ ἴοσω. ἀ ἴπω. ἄπω. Ἀτηβολή. ὁ μέρος. ἀντὶ καδεῖ λαττῶν ἢ φαλῆς λιπαρωπλοκάμοιο. δοτὸ τῆς ἑαυτὸ ἢ φαλῆς ἐλευτὴν ἄτην ἢ καλῶν δρῶν ἡρέα λαβαίνει. ἄτη δὲ ὁ διάβολος ὁ ἀντικείμενος. σοφοκλῆς. ἀλλ' ἦν ὑνοία γάϋδῶμ ἢ ρ ὡσεί τις πεπὶ μὴ τίκτειν σ' ἄτην ἄτεις. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. ἐγὼμὲν οὐδὲν οἶδ' ἐπαινῶ δεῖν δύσκνον ἔμπης καὶ πολύπονον δυσμενῆ. ὅθ' ὧν ἕνεκα τὴν συλλαβὴν ζῶν τεῖναι καιῆ. Ἀτήλας ὁ ἢ σκυθῶν ἡγεμών. Ἀτημελία. καταφρόνησις καὶ ἀμέλεια. ἀγαθίας. ἐξ τὸ μανρατείχη πολλαχοῦ τὸ χρόνο καὶ ἀτημελίας ἐπιπώκει. καὶ διελύετο τὸ μεγίστου τίσματος σιηγδομία ἐξ ἀτημελήτους. ἀπρονοήτους. λίαν ἀμελημένους. Ἀτηρὸ ζῶν σφιγξὶ πλατ' ἐπὶ φάωνι. ἀτηΐ. ἐξ ἀτηρ. ἀεισοφ' ἐπὶ ὁ πέρωνα τηρ ἢ νυκαιὸν ἐξ αὖθις οἱ ἢ ἐ πέλων ἑλων ἀτηρὸν βλαβερόν. Ἀτίζω ἐξ μὴ σημαίνει τὸ ὠφορῶ, γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τίω τὸ τιμῶ. ἐξ ἀτίζω πλεονασμῷ δι. ζ. εἰ δὲ σημαίνει ὀβλάπτω ἀπὸ τοῦ ἀτάλτίζω Ἄτης ἢ ἀφευξὶ μάλιστα

τιμᾶ ὡς πρὸς τὰ μέρη τὸ θεῶν. Ἀπίην. ἐχὶ Ἀπία. δημοσθένης ἐν τῷ ἐχεις τὸ σάρος. Ἀπίς ἡ ἰς Ἀπίδος. θεόπομπος κωμῳδοῖς ἡλάσαμεν πόκι καὶ τὸν σὸν Ἀπίν. Ἀπόθασον. ἀνήμερον. Ἀπτηνὰς ἀντὶ τοῦ ὑστερίζουσας τὰ καιροῦ βραδύνουσας. ἀεισοφάνης ἀλλ' ὀφειλόδραπέτας ἀπίνας ἴδιον μελλούσας ἐν ᾧ πρέπει. Ἀπίνη. ὅτι πρόσειδων καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀπίνης καὶ ἔστιν ἐν ᾧ περαίτερος. Ἀπίνη πίστις ἐν ᾧ βεβαίαν φυλαττόντων πίστιν. καὶ Ἀπίνης μάρτυς. Ἀπινισμὸς πρὸς τὸ ἀτιμοῦσθαι καὶ δύνοια ὡς λαπαρισμὸς πρὸς τὸ λέπουρας. καὶ ἀπίνης γράμμασι δημοσθένης καὶ νεαίρας, ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς. τὸν γὰρ πάλαι στοιχείων γραμματικῶν, ὁ ἔφη ποτὲ παρὰ τοῖς ἴωσιν ἀρεθῆναι. Ἀπίνης ἐπίσκοπος πονηρὸς ἀρτίνα πολέως μὴ ἀρέσκεσθαι τὸν δῆμον τὸ χρυσοῦ μου ἐπροπευσάντα τὸ μὴ γῆρος ἦναι σεβασείας τῆς ἀρμοίας σὺ νέου δὲ φιλοσοφεῖν ἐπαιδεύθη ἐκ τοῦ μοναχοῦ τῆς μακεδονίας αἱρέσεως. οἱ δὲ τότε ἐν φιλοσοφίᾳ διατρέποντες ἀνὰ τὴν σεβασείαν, ἐκ τῆς ὑγιαθίας διαιρέσεως ἦσαν. ὃν ἐπίσκοπον καὶ ἡ μονὰ ἐν ᾧ ἐν τάδε ἀείστων μοναχῶν ἐγνωμεν. ἤδη δὲ εἰς ἄνδρας τελῶν πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετέθετο. φύσει δὲ μᾶλλον ἢ μαθήσει φρόνιμος ὤν, ἐγένετο τῶν ἀστείων ἐπιβολος ἐπιβουλάς τε καὶ πρὸς ἐπιβουλὰς ἀντισχεῖν ἱκανός. τὸ δὲ ἦθος ἐπαγωγὸς ὡς πολλοῖς ἠγαπημένος εἶναι μέτριος δὲ πρὸς τοὺς ἐπὶ τὴν ἐκκλησίας λόγους. ὡς μήτε γέλωτος ἀξίους νομίζεσθαι τοὺς ἀπροσταῖς. μήτε παιδείας παντελῶς ἀμοίρους. ἐμμελὴς δ' ὢν εἰς καιρὸν ἦν τοῦ παρέλληνα ἀδοκιμωτάτους συγγραφέας ἀσκεῖτο. καὶ ᾧ δοκεῖν διώκτης εἶναι πολεμούντων διαλεγόμενος καὶ τοὺς ἐπὶ μονὴν πολλάκις ἐλάνθανεν. ἐλέγετο δὲ περὶ τοῦ ὁμοδόξους σπουδαῖος εἶναι. τοῖς δὲ ἑτεροδόξοις φοβερός. καὶ ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς ἡνίκα βούλοιτο, δέος ἐμποιεῖν αὖθις δὲ μεταβαλλόμενος πρᾶος φαίνεσθαι. καὶ τὸν μὲν τοιοῦτον δεδιέναι φασίν. οὗτος ὁ ἀπίνης μετὰ τὸ πεπαιδεῦσθαι, ὑλαρὴς τε καὶ φρόνιμος ἦν διὸ. καὶ ἐκ νηπιότητος ἐπὶ τὰ σωτήρια εἰς μέγα ἐπιδοῦναι. οὐ δὲ μόνον διὰ οἰκείους τῆς πίστεως σωτῆρας τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διὰ αἱρεσιώτας τῆ φρονήσει κατέπληττε. καὶ συνέλαμβανεν αὐτοὺς ἐδαμῶς ἱκρεῖτο. Φορῶν δὲ πάλιν ἐπρόσωπον. ἀλλαμὼ ἔτι λόγων ἡμέλει, ἐπόνει γὰρ πρὸς τὰ παλαιῶν ἀγωνίσματα διαμυητερεύων ἐν αὐτοῖς. διὸ καὶ ἀνεξιφωνεῖτο τοῦ ἐν Φιλοσόφων σοφιστῶν ἦν δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσι χαρίεις καὶ ἐπαγωγὸς καὶ βίος λυπουμένοις συνεσύναζε. καὶ καθ' ὁμόλου βίος πᾶσι τὰ πάντα ἐγίνετο. ἐπ' ἐσχάτης μὲν ὢν ἐν μαθῶν δὲ καὶ ἐπόνει λόγας, ἐπ' ἐκκλησίας ἐδίδασκε. μετὰ δὲ ταῦτα οὖν τὴν φιλοσοφίαν καὶ παρρησίαν κτησάμενος ἐξαυθεντικὸν ἐδίδου καὶ παννυχιεώτατα ἐδίδασκε. καὶ χαίρειν τῇ γραφῇ φράσας, ἐν τὸν ἀσκητικὸν ἐβάπτον. οὐ μὴν βιῶτοι ἦσαν οἱ λόγοι ὡς τὰ ἀπροσπουδάζεσθαι ἢ γραφῇ δοκεῖν δίδοσθαι. Ἀπιμελῶς μὴ συναπολαζομένων. πέρας βραμολόσ ἐξέρκλασεν ἀτιμελῶς. Ἀπιμέλω. τὸ ἀφρονῶ τὸ ἀναδύομαι. αἰλιανὸς ταῦτά τοι οἱ δίοσκυροι ἀπετίμησαν οἱ φανῆναι πάλιν. καὶ ἀπιμῆσαι ἀτίμως ὑρεῖσαι. ὁ δὲ δημοσθένης ἐδεῖτο συγγνῶναι τῷ παιδὶ καὶ μὴ αὐτὸν ἀτιμῆσαι. Ἀτίμητος ἀγών. ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐν τῷ νόμων ἀνεῖται. ἀλλοῖ δικάζοντες ἐτιμῶν βοπάσειν παθεῖν ἢ δόντα τίσαι. ὃ ᾗ τιμητὸς ὧν πρόσεστιν ἀπὸ τῷ νόμων ὡρισμένον τίμημα. Ἄτιμος ἀνήκεστος καὶ μόφοιβος ἄτιμον ἐξέπεμψεν. πρεὶ ὧν δὲ ἀπῆλθεν, ἀνήκεστον ἰδίᾳ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς, τὸν ἀτιμώρητον λέγει. βουτέσιν ὃν ἄν τις δόκιμον οὐχὶ πρόηται ἐν τιμίῳ. ἀλλ' ἦ καθαρὸς αἰτίας. οἷον ὁ τὸν ἄτιμον ἐλών. Ἀτιμότερον. ἀντὶ τοῦ ἀτελέστερον ἀτεχνοτέρου μηδένα μηδοτιοῦν τῶν ἐρέσθαι δεομένων εἶναι μηδέν, ὃ ἐγὼ ἀφίκωμαι. εἰδὲ μή μοι πρόσοχοις. ἐρεῖς ἢ ἀνήνυς ἀτιμότερον μεθήσεις. εἰνάϊδα γὰρ μιν ὀθρεῖσης ἀδὲμ ἀτιμότερος. Ἀτιμώρητος. ἀβοήθητος, ἄθαμασος. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακὸς. ἐν ᾧ δὲ τὸ ἀβοηθήτου, αἰλιανὸς. οὐ μὴν ἀτιμωρήτως ἐχρῆτο μεῖναι τοὺς παῖδας τοὺς ἀλοιθεύοντας. ἑτεραλκὴς γὰρ ἡνίκα χρώμενος, ὃν πλησίον ἦν. Ἄτλας. ὁ μυθολόμενος τὴν γῆν τὸν οὐρανὸν βαστάζειν καὶ σιδηρέους ἄτλαντας ὤμους. καὶ ἀθοιμία ἄτλας τὸν οὐρανὸν. λέσβιος ὑπερδέξω. ἐν τῷ μεγάλοις πρόσωπον ἐπιβαλλομένων. ἐξ ἀκοῆς ἀπειρίας πόντων. Ἀτλήτω. ἀνεπιμονήτω. ἐν ᾧ γράμματι. παίγνιον ἀτλήθυμος

θυμερὸς

ζυθηρὸς ἔχουσα ἀέρα· καὶ ἀτλὴς μὴ κατερεῶν· μὴ φέρων· δυσανασχετῶν· πάσχει μὲν τλῆς.

Ἀτλαντικὰ πελάγη· ἐπώνυμος ὠκεανοῦ καὶ ἕδος· καὶ πάντα δὲ ἄπλοα πελάγη· καὶ ἀτλαντὶς θάλαττα, ὁ ὠκεανός. Ἄτμιλλα ὁδὸς παρὰ τὸ τρέμω ἀτρέμω καὶ κῆ συγκοπὴν ἀτμίλλα

Ἀτμίς· ἀναθυμίασις· ἄπνευμα ὑγροῦ· καὶ ἀτμῶδες, ἀναθυμιάσεων. Ἄτολμοι· δειλοὶ καὶ πτηχοὶ τὸ θοὐνεκεῖσιν ἀδρανέστατοι ζώων· ψυχὰς ἄβλητοι· μᾶλλον εἰδότες φεύγειν· καὶ αὖθις· ἐπεὶ τοίνυν ὑπὸ τολμίας οὐδὲν τῶν θείων πείθεται· τῶν παρόντων παίδων, οἵ φασι τὸν πρεσβύτην, ἔρχεσθαι τὴν παρεῖσαν νόσον γλυκύθυμοι. Ἄτομα· λεπτότατα· τὰ μὴ δυνάμενα διὰ τὸ ἄπρανα λεπτότητα τέμνεσθαι· ὅτι ἄτομα ὠνόμασαν οἱ φυσικοὶ τὰ μοριώτατα σώματα, διὰ τὸ ἀπαθῆ καὶ ἀμερῆ εἶναι· ἀτε μὴ δυνάμενα διαίρεσιν δέξασθαι δυνάμενα· οὕτω δὲ καλοῦσι καὶ λεπτότατα καὶ σμικρότατα σώματα· ἃ διὰ τὴν φαυλοτέρων εἰς βαλλόμενα ὀλισθαίνουσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω καὶ κάτω καὶ πάλιν· Ἄβατον πλέον πρᾶγμα· ὧν θαύματος δεδεήσαντο αὐτὸν δι' ὃ τοῦτο ἀπελθεῖν χορεύουσιν ἐπὶ τὰ ἀλογίας· ἀβουλίας· καὶ αὖθις· θαυμάσαι αὐτὸς τὴν ἀποπίαν τὸ ἀνδρὸς· ὅστις χωρεῖς ἄλλων, τετόλμηκε καὶ βαῦκα λέγει· ἐξ αὖθις· ἐπεὶ ἀνεφάνη ὕδωρ δεῖσθαι μὴ ἀρεθέντι ἀρχήν· τοῦ ἀβουλίας ἕως τουτέστι καὶ· ἐξ ἀτόπου ἂν ἄλογον θαυμάσιον· παράδοξον· ξένον· καινὸν· μοχθηρόν· καὶ ὁ μὴ ἔχει τὸ πρέπον· καὶ τὸ ἀνυπόμονον· οἷον ὁ μὴ δύναται τοῦ πάσαι ἀεισοφάνης· ἄτεκνος ἀγνοεῖται μοῖρις πάθος· ὃς μὲ διανύσας ἔχει· ἐξ αὖθις· ἀποπίαν τοῦ βάσαι τινά· Ἄπεσα· κύρου μὴ θυγάτηρ· διαρεῖσα δέγμενι· ἰαδάθη ἐντέτηκως· τοῦ δημοκήδου ἰατροῦ· ἔστιν ἐν τῷ δημοκήδης.

Ἀβόμβ· ἄτης πεπληρωμένος· ἴσθι μίνιν ὦδα τῷ μὴ· σοφοκλῆς· Ἀβαβαλίνας· ἐν ταῖς εἰς ταῖς ἐβδίς ζωγινίοις· ἐπ' ὄρους πρέσβεων ἐνδύοντο μίτρας ἐχλαμύδας πιλίας· ἀπὸ χυτοῦ ἐπὶ φύρασ· ἐπ' ἀμφοτέρων πλυτελεῖς· ἐν δὲ τῇ κοινῇ ζωοόδοις ἐπραμπελίρας τὸ ἐμὲ ἀπὸ ἐκάλουν ἀβαβατινὰς ἀπὸ τὸ ἐμὲ βοῦς· τὸν μέλαν, ἄβον καλοῦσιν· ἤ ὅτι μεγάβαβα ἑαυτοὺς εἰώθασι μεγάλους βαβᾶς ἢ λέγειν, αἱ πλυτελεῖς χλαμύδες· Ἄβαθρον· βόλος· μεγαφορικῶς· σοφοκλῆς· πρὸς δὲ βύβλις ὁμοιάλοι νάρκαι ἀβαθεῖς ἄβαθρος αὐτὸς ἀνθρώπους· ἐλυμήνω δύσνοι ἀξέλπτων πόδα· ἐπονήσιος τινος τῶν ἐν ταῖς ἐπαλξεσιν ἀμωμοσχόλακα ἀφισύβου ὃν ἄβαθρον ἀνήρ βλαβείς· ἐμὲν ἀνδρὸς ὁ δὲ, ἐπεβδέλυξε τὸ βαρβαρόν· ἐμὲ λαὸς ἐσχόλακα τὸ μὲν ἐν τείρεσι, ἀφίσπον ἄβαθρον τὰ νῶν· ἐν βαμβακίνῳ θωμῶν ἐπιθερμῶν ἰσχνῷ ἄβαθρον· ἄβαθρος ἐτὸ γυναικεῖον ἐρασθῆναι· ἀραχναῖοι μίτου πολυδίνεα λάθεν ἄβαθρον· δολιχᾶς ἀπάτερ ἀλαπαδνὰς· ἐξ αὖθις· ἐδαπυλόβιπον ἄβαθρον ἀσπονδυλοδινήσων τὰ μετὰ νηχόμενον· ἐξ αὖθις· τὸ τε κερκαρὸς ἐστὶ πλευροίβδητον ἄβαθρον ἡλωκῆρα σρεπτὰς ἀδρόμου ἀρπεδόνας· Ἀβαμύτειον θουκυδίδης· ἀβαμμυτινοὶ δέ· Ἀβαπτὸς ὁδός· ἐξ ἀβαπτοῦ, ὁδοῦ πεπιμενάσ· Ἀβαφὴ Φαξισῖδοι λαμάνα· ὀλιγέως εἰς μέτρος αὔξει· Ἀβέα· ἐκ τοῦ ἀβλαβὲς τὸ εἰς ἐς συμφώνως ἀλληλομένων· αἱ τὰ τὰ πασῶν μνημονεύσεις· τὰς ἡμαθαρὰς τῶν σωματικὰ· ἐμηλιᾶ· ἐσυνιᾶ· ἴωνδε δὲ συλλουπτοπότερασ· ἀβέα· ἐκ τοῦ ἀβλεφέως λέγοντες· διὸ ἐπὶ τῶν ἀβληκοῖς ἐν ἀναγκαῖον ἐν τείρμι· εἰ μὴ μέζον ἀναγκάζῃ· ἐξ ἐκ τοῦ εἰς ἐς ὁμοίως· τὸ δὲ συλλυθῆναι· ἀεισοφάνης· πεφυγῆς· Ἀβληδὲ· ἀληθὲς· ἀκεραίως· καὶ ἀβλεπεῖ· ἀληθεῖ· ἀκεραίως· Ἀβέμασ· ἀρέμα· ἐξ ἀβρεμία· ἡσυχία· ἐξ ἀβρεμίζων, ἐδράζων· Ἀβέως ὄμμασι· οἷον ἀτρεπῶς καὶ σιληρά· ἔφρασται δὲ ἀπὸ τῆς ἀτρέως παρανομίας· οὗ ὑπερόπασας· ἐν διαβολῇς τὸν ἀδελφὸν θυέστην μοιχεύσαντα ἀδόξων τὴν γυναῖκα αὐτῷ, ἐκτέμνασα τὰ θυέστου σιήθη καὶ ἑψήσασ, δεῖπνον οὖν παρέθηκε τῷ πατρὶ· αἰσθόμενον δὲ πασχὼν τῆς συμφορᾶς, ἐν τῷ τελευταίῳ ἀέρα φαθεῖναι· Ἀβέπως· ἐρεθῶς· αἰλιανός· ὑπὸ δὲ μελόνδων ἀβέπως τὲ παραληθῶς προθεσπίζουσα· Ἄβεστος· ἐνθλίπτω δὲ πρωνοίᾳ αἴρεσιν ἀβέστου μυτιρεέλαθερείης· καὶ ἀβέστως, ἀφόβως· ἀνελεημόνως· οἱ δὲ, ἀβέστως πάντας ἐφόνευσαν· Ἀβείδης· ἐξ ἀβείδας· ἐξ ἀβείδειν· τὸν γνωμικὸν πρὸς ἀπαθῆ ἀξιοῦσιν οἱ μὴ ἀληθινοί· τὸν δὲ δοτικὸν βαρυτονεῖν· Ἀβίβ· ἀμαθὴς· ἀβιβὴς· οὐ δὲ βαβίλων οὐ δὲ βύτων ἀβίβ· ὁ παιδίσκος· καὶ αὖθις· ἀβίβ βαβίλων τῆς ὁδοῦ ταύτης· Ἄβομβος· ὄνομα νύσιον· ἐξ ὁ ἄφορος· ἐν ἐπιγράμματι· βαύζει βαθὺ πένητα· ἐξ σθηρεόνος

ἄλλους ὤμους. καὶ ἡδέως ἀπολέσασα μνᾶν θύειν. καὶ λέοντος ὄμματα μιλησίου γίγαντος. οὐ λύμφιος ζλὺς ἀτρόμητος εἶδεν. καὶ ἀδόμως, ἀφόβως. Φεύγων ἀδόμως καὶ δέχων ἐπεσρέφ. πολὺ τὸ βορᾶσου πνεῦμα. Ἄδον τὸ μέλαν παρεῤῥωμαίοις. Ἄδοφῶσαν ἐμαραν θη. μὴ δαφεῖν. Ἄδωτος. ἀσινὴς. ἀβλαβὴς. ἀλλ' ἔμφυτον ἄδωτος ἐπὶ τῶν τοιούτων παθῶν. ἡδέως ἀσασθαι ἐπὶ σιδήρε. Ἄδυτος. ἀπαθὴς πόνητος. Φιλοπονία τε καὶ ἀδύτοις πόνοις ἐγκείμενος. Φυσερέρων καὶ βρεσβυτέρων κατέχουσι δόξας ὧν ἑαυτὸ ὀνόματι. καὶ αὖθις. ταῖς δ' ἡμέραις ἀδύτοις πόνοις ἑαυτὸν πρὸς θεωρίαν ἀσκήσου. δῆλον γὰρ πάντα ἐφορῶσα ἀγρυπνός ὅτι φύσει θεία καὶ ἄδυτος. καὶ αὖθις. Φιλοπονίαν ἔχειν ἄδυτον. Ἄδυσώπητον ὄνομα. Ἀδύφορος. ἁπλέξις σύμπαλπαις δ' πόλιος. ὅτι δὲ ἀδύφορος ὄντα ὥρος ἐσαῦνήρ. Ἀτυζόμυ αἰολινὸν ὄσιν. ἤγουν λυπούμενος θορυβούμενος. ταραττόμενος. καὶ ἀτυζομένη. συμπλησσομένη τοῖς συμβεβηκόσι. καὶ ὀδυρομένη. ἁπλέκτα φησί. κλαίουσα οἵ τ' οἰκτρῶς οἰκτιζομένων γενέων ἐπιλαθέται. ἀλλ' ἐμὲ ἄσονόεσσα ἀραρεφρονίας. αἰεὶ Ἴλιον αἰνὸν ὀλοφύρεται ὄρνις ἀτυζομένα διὸς ἄγγελος. τὸ δὲ ἄραρεν, ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μου ταῖς φρεσί. τουτέστιν συνεῖρμαι ζηλῶ τὴν ἀεὶ γόνιμον Ἴλιον σεναίζουσαν. Ἀτυφία. τὰ δεινοφροσύνη. ἐξ ἀτύφου συφαίδρω. ὃ ἀβλαβὲς εἶναι τὸ τύφου βλαπτικὸν. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ θυμοῦν ὁμοίως. τὸ γὰρ θύφαι ἐπὶ καῦσαι. καὶ θυμώλωπες, οἱ δεδουλευμένοι τῆς θύφεως ἀνθρακῆρ. οἱ μὴ καυστοὶ. καὶ ἀτύφου μοίρας. τῆς ἀβλαβοῦς ἐπὶ τύφου. ἄτυφον φασὶν εἶναι τὸν σοφόν. ἴσως γὰρ ἔχει πρός τε τὸν εὔδοξον καὶ ἄδοξον. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἄτυφον καλὰ τὸν εἰκαῖον πεταμένον. ὅθεν φαῦλον. οἱ δὲ εἰρωνικῶς ἐσαλμένοι ἀνὰ δορυφόρων ἄγοντες τιὴ ἰδρουγίαν ἵππον ἀτυφόβατα σὺν εἶναι. αἰλιανός φησι. Ἀτυχῆσαι. μὴ τυχεῖν. Ἀοιδή. ὠδή. Ἀοίδιμος. ὑμνητός. Ἀοιδός. ὁ μελῳδός. ἐξ οὗ ποιητής. ὅτι δὲ τὸ τῆ ἀοιδῶν γένος, σῶ φουλίῳ τὸ παλαιόν. καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἔχον. ἀγαμέμνων γὰρ τὴν λυταιμνήστρα, σωφρονιστῆρα βλοσυρὸν ἀφίησιν. ὃς ἐπὶ σῶν ἀρετῆς γυναικὶ διοχλούμενος, σὺν ἐραλλέτινα φιλοτιμίαν εἰς κακοηθείαν. εἶτα διαδιδοῦ παρέχων ἑαυτὸν δεῖται, ἀπεπλάνα τῆ διανοίᾳ φαύλως νοῦν. διὸ καὶ ἀγαθὸς, ἐπὶ πέρ δὲ ἐφθέγξατο τιὴ γυναῖκα ἐπὶ τὸν ἀοιδὸν δεδοικτεῖναι. ὁ δὲ δημοδόκος ἄδει τιὴ ἀφροδίτης καὶ ἄρεος ζώνου σίαν. ἐπὶ διὰ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι τοῦτο τὸ πάθος. ἀλλὰ πρὸς πάντων αὐτὸν παρανόμων ὀρέξεων. εἰδὼς σὺν φρονῶν ἵνα πέραμμένους. αἰεὶ γὰρ αὐτῶν δεῖται φιλανθρώπως ὁμοιότητα τοῖς πρὸς αὐτὸ τὰ πρὸς αὐλησιν φέρων. καὶ τὸν φίμιον ποιεῖ ἄδοντα πρὸς τιὴ βουλὴν αὐτῆ. καὶ αἰσεριῶν δὲ ἄδυσι βοῦ ὀδυσεῖτα μάλιστα αὐτὸν τέρποντα. καὶ ἐπὶ οἰκεῖα τὴ φιλοτιμία αὐτὸ καὶ πολυμαθεία λέγουσι δ' ὅτι πᾶς ὁ τῆς ᾠδῆς αὐτὸ καλακούσας τερπόμενος δεῖ ἐπὶ ὀνα εἰδώς. Ἄοιν. ἐπὶ τῆ μεγάλομμένων οἶνον. καὶ ἐπὶ τῆ μὴ ἐχόντων οἶνον. Ἀοῖον. ἔδον ἀστέρα ἔλπος ἀεισοφάνης. Ἀυ. δή. ἢ πάλιν. Ἄυ ποτὲ μὲν αὐτὶ τοῦ πάλιν. ποτὲ δὲ ἐκποδὶ πάντη θάσιν. Ἀυαλέος καλὰ ξηρὸς παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω αὖος καὶ αὐαλέος. Ἀυανθή. ξηρανθή. Ἀΰγαρος. ἐδέσμης βασιλὰς. ὅστις ἐπὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ βασιλέως λῶ. ἐδῶρα αὐτῶ προσῆξεν ἐκεῖσε ἀφιγμένῳ. ξὺν ᾗ σὺν ὧ φιλοξένης. Ἀυγάζω αἰτιατικῆ. Ἀυτέας. ἀθλωδίος. κωμικὸς ἐπὶ δραματικῶν αὐτὸ, ἀγροικος παροφύρα. δὶς κατηγορεῖται. ὅθεν δὲ τῆς μέσης κωμῳδίας. Ἀυγαδὴς ἐφασκεν δῶ παρεῖναι ἐκεῖνον ἐκεῖνο ἀκηκοέναι οἱ σίδωρος. ὡς ἔχει τί κ' τυχὴ αὐγαδὴς ὁ χμαλεὸν μὴ ἀσροφδὲς τι ἐπὶ δίον. ἐπὶ τοῦτο μέντοι ὧ ἀσροφδὲ σῶμα τῶδε ἀποκλεισται σὺν οἷς μὲν εἴσω τῆς κεφαλῆς. σὺν οἷς δὲ εἴσω τὸ δεξιὸν ὦμα. ὁ πρὸ οὐδεὶς φαίνει ἄλλος ἱστορήσας. Αὔγουστος καῖσαρ. ὁκταυιανὸς ὁ καὶ σεβαστὸς ἐπικληθεὶς. πολὺ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πρὸ ἐξεων, βιβλία ις. καὶ τραγῳδίαν αἰαντος τε ἀχιλλέως. ὅτι αὔγουστος καῖσαρ δόξαν αὐτῶ πανταχοῦ τοῦ οἰκουμένου ῥωμαίων κατὰ πρόσωπον ἀριθμεῖ. βουλόμενος γνῶναι πόσον ὄσι πλῆθος καὶ δύσιν ὀνται οἱ τιὴ ῥωμαίων οἰκουμένης υι μυριάδες. καὶ χίλιοι ις ἀμφὶ. Αὔγουστος ὁ καῖσαρ. ἀνεψιὸς ἰουλίου καίσαρος. ἀφ' οὗ καὶ ὁμωνύμως αὔγουστος ἐπωνόμασται. αὔγουστα δὲ λέγονται, τὰ τίμια καὶ μεγάλα. καὶ ἐπίσημα. ἐπεὶ τὸ γὰρ ὑπέρειος ἴσον ἐστὶ χριστὸς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν τιὴ σάρκα ἀνειληφὼς ἐκ τῆ ἁγίας θεοτόκου ἐξ ἀνθρώπων ἐν ἀνθρώπ. ὅτι αὔγουστον ἐκλήθη.

διότι

διότι τὴν ἐ τὸ ὀπτορείου αἱρέτεων αἱρχαὶ καὶ σεβαστοφόροι ἐχόρδων σὺν ὧ αὐγουστείῳ οἷον σὺν ὁ φο
πωλίῳ εἰς τιμὼ τιβρίου· τὸν δὲ τοιοῦτον τὸ πον οὕτως σὺν αλεσαν, ἀπὸ τὸ αὐγούστου· ἔτισε δὲ
καὶ ὁ μέγας κωνσαντῖνος εἰς τὸ ἀσεπεσθῦ τῆς δὲ Φνης σὺν λῳ τῆς ἑαυτοῦ μητρός· ἀξῆς ὠμό-
μασε τὸν τόπον αὐγουστεῖον· καὶ ὅτι αὐγούστου καίσαρος ἀποθανόντος, τιβρίος καὶ δρουσος πρω
τοτοκῶν τὸ πέμπτου τὸ νεκροῦ παντελῶς μὴ ἀ πόμνοι· οὐ γὰρ ἀξιῶ τοῖς μοναρχοῦσιν. ὡς δὲ δι-
αθήκας αἱ ἐσιαδίες εἶχον ἀς διέθετο· ὅτι αὐγουστος καίσαρ θυσιάσας, ἤρετο τὸν ἀπυθῖ, τίς μελλῶν τὸν
βασιλεύσει· ᾧ εἶπε· παῖς ἑβραῖος ἀπόλεται μεθοῖς μακάρεσιν ἀναλύσων τόνδε δόμον πολιοῦχον·
καὶ ἀοιδὸν αὖθις ἰπόσαμ. λοιπὸν ἀ πιθισιγῶν σὺν βωμῶν ἀ μετέρων· καὶ ἀξελθὼν σὺν τὸ μαντείου ὁ
αὐγουστος, ἔτισεν σὺν τῷ καπιτολίῳ βωμὸν· σὺν ᾧ ἐπέγραψε ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν, ὁβωμὸς οὗ
τός ὅστι τοῦ θεωτάτου θεοῦ. Αὐδα. λέτ. καὶ αὐδήσας, βοήσας. Φωνήσας.
Αὐδή. ἡ φωνή· ἐ αὐδήεσσα. φωνητικὴ ὀνομασή. σὺν δοξος. ἢ αὐδομένη, εἰς ὁ μιλεῖ καὶ φωνῆ ἀνῶν ἀ φθεγγομένη.
καὶ αὐδήεις, φωνητικός. Αὐδηναῖος. ὄνομα μιμοῦ σπερὰ μακεδόσιν, οἱ λαννουαλεῖ. Αὐδῶ. λ.
νειτὴς τὸ ἰσχὺς σὺν ὧν ἀλλοφύλων· σὺν ἡμῶν μιᾶ σὺν τῇ ἀρότρῳ πόδων βοῶν, ἐπάταξεν
αὔδρας χ'. Αὐαίνεται· ξηραίνεται· αὖοι γὰρ οἱ ξηροί· καὶ αὐασμός, ξηρασία. ἡ πρώτη δασυ-
νται· καὶ ἀεισοφωνης σὺν ζῶθα δὴ παιδάριον ἀζαυαίνεται· καὶ ἑτέρωθι· ὡς τε γλῶσσα νοσῶν μιμέ
νος· καὶ αὐαίνοιτο. ξηραίνοιτο σὺν ζωγράμματι· ὁ φθόνος αὐαίνοιτο· τὸν δὲ τοιοῦτον ἀ ἐξοι.
καὶ αὐαίνου λίθος· ἀπὸ τοῦ, αὖος τοιοῦ νεκροῦ εἶναι· αὐαίνου λίθος ὧν ἀθλώσιν. Αὐερύσαι· εἰς τὸ υπὸ σω ἑλκύσαι· σὺν ζωγράμματι· ἀπὸ ἐ δραξαμένη πρόσρυχον αὖθ' ὑσαι. Αὐ-
δῆς· φωνεῖς, λαλεῖς· ζώων γὰρ ὁ πιτιδός, σὺν τῆς σχολῆς ἀπὸ ὧν, προσέπαισε· καὶ τὸν δάκτυλον
πρεισήνεξε· παίσας δὲ τὸ ὠγὴν τῆχεῖ, φησὶ τὸ σὺν τῆς νιόβης· ἔχομαι τί μαῦδῆς· καὶ παραχρῆμα
ἐτελεύτησεν ἀ ποπνίξας ἑαυτὸν· βιοὺς ἔτη ἡ ἀνδρας· οἷς δὲ δυοῖν δέοντα ξ ἔτη ζήσαι αὐτὸν
φασιν. Αὐλῶνας· ξηράνας· αὐλῶνας δὲ νέθηκε φιλαπρίστῳ διονύσῳ· τὸν τὸ διορύσου δῶρε λη
ίζόμενον· πόθι ἐκείνου φησίν· ἐκ τοῦ αὐαίνω ῥήματος· εἰ γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνῃ.
τί μὴ πάθωμεν ἡμεῖς ὀλιγάνδρους ὁμοίως αὐτῷ παιδίον γεννήσει. Αὐθαδεία· ἡ αὐθασία διὰ
τοῦ ι· καὶ αὐθαδης· αὐτάρεσκος· θυμώδης· θρασύς· ὑπερόπτης· καὶ κλίνεται αὐθαδέστερος· ὡς ὁ ξώ-
δης ὁ ξωδέστερος· καὶ αὐθαδέστατος ἑλληνικῶς παρέλαβον δὲ τὸ αὐθαδες. Αὐθαιμοι· οἱ ἀδελφοί· σὺν ἐ
ζωγράμματι· φανερῶς γὰρ αὐθαιμοι τρισὶ θέσαν ἅρμενα τέχνης. Αὐθαίρετος· αὐτεπάγγελ
τος. Αὐθέπασα· αὐτὰ τὰ γλωμόμενα οἷον ἀνείτως καὶ συντόμως καὶ ἀποβόμως· ἢ γὰρ ἀπλᾶ
καὶ ἁπλῶς· αὐτοπαιρεσῶς καὶ αὐθέπασος· ἀνειρὴς καὶ αὐηρὸς ὡς λόγω· καὶ ἀπαρέγκλητος
ὡς τρόπω· ἀπαρακάλυπτος· οἱ τοίνυν ἀπεχθανόμοιροὶ πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ αὐθέπασον τῶν νόμων
καὶ ἄμικτον, λαμβάνοντα τέπαι ἐπαὐτοφώρῳ ἁλόντα, παρανομοῦντα ἐδείκνυσαν.
Αὐθεντῆς· ὁ αὐτόχειρ ὁ αὐτὸν ἀναιρῶν· διὸ ἀεὶ σπεύδει αὐθεντῆς· λυσίας· ἰδίως αὐτὸν ἐ-
ταξεν ζωῶν λ'· καίτοι δι' ἑτέρων θεραζόντων τοῦ φόνου· ὁ γὰρ αὐθεντῆς ἀ θεὸν αὐτόχει-
ρα σημαίνει· καὶ αὐθεντήσαντα, πύελον γλωμόμενον· μὴ ὀφείλειν ἀνδρὸν ἀνθεντήσαντα βοῦ νεῶ
ζώνῃ ζωνέχειν· ὅτι μιθριδάτης διεβάλετο τοὺς ῥωμαίους ἀναιρεῖν· ᾧ ἐπεμψε γράμματα εἰς
τὰς πόλεις· τὸ βασιλικὸν σφράγισμα ἔχοντα μιᾶ τέμνοντα βάλλεσαν ἀγῶνα· καὶ παραχρῆμα
τὰ πεγραμμένα ποιῆσαι· ὅπως μὴ πομαθόντες τινὲς, φυλάξωνται· ἀ ποκτεῖναι γὰρ αὐτοῖς ἐ-
κέλευσε πάντα ὅσα ῥωμαῖον δίρωσι· ᾧ ἄθλα οὐ μόνον βοῖς ἀ υτοέντους σφῶν ἐ σομνίοις, ἀλ-
λὰ καὶ τοῖς δήμοις παρ' οἷς ἂν ἀ ποθάνωσι, πρὸς τὸ πλῆθος τ τελευτησάντων ἔθηκε· τιμωρεῖ τοῖς
φ σομνίοις τινὸς αὐτ μεγάλως ὥρισεν· ὧδ' ἁπλῶς δὲ αὐθέντης; ἔστι ῥῆμα φῶ ὄφονός ὠ ἔ φ
φόνος· ἐκβούβυκ ὧδ' ἀγωγήν, φέρω δὲ βοῦ ἐ φιλᾶ· ἀφαιρέσει βοῦ φ, ἐνω· δὲ αὐτὰ ἐντες. ἐ μὸς τ
αὐτὸ ἀντωνυμίας, ἀ υβέντης· καὶ ἐ πεδὴ φιλᾶ φιλῶν ἢ γεῖται ἐ δασία δασέων, βοσῶν βοῦ τ εἰς
β· ἀ υβέντης ὁ αὐτόχειρ· ἐ πεφράσθη δὲ ἡ συνήθεια ἐ πέχεται ὧ ὀνόματι ἀντὶ τοῦ δεσπότης· ὅθεν
ὅστις ἀ νυρολεξία·· Αὐθημερόν· ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐθι· αὐτόθι· ἀ υθιγλῆς· αὐτόχθων
γλήσ· θορόσης εἰμί· ἐ ἡ πατέρων· θορόσης ἀ υθιγλῆς· καὶ δέσποτα· ὧν ἐ μιλῶμαι, ἢ μῖν τοῦ χαλκοῦ

σημερότερον θανάτου. Αὔθις. ἐξαρχῆς. πάλιν. σὺν ὑστέρου. σὺν παραλλήλου τιθέασι καὶ ζεῦ
τα. ἐπάλιν. σημωτέον δέ ὅτι τὸ μὲν αὖθις ἀπλοῦν. τὸ δὲ αὖτις ὁ μερισμόν. αὖτις. ἐπὶ τοὐναντίον.
αὖθις. χρονικὸν. ὥσχεμε πάλας δὶ ψυλον. αὖθις αὖ πάλιν ἐστὶ μεταξὺ δύο φίλων, οὐκ ἔχων δο-
φλῶ. αὖθις αὖ πάλιν. ἐξαρχῆς δὴ πάλιν. ἢ σὺν ὑστέρου δὴ πάλιν. Αὐθωρόν. αὐτόματον.
Αὐθωρὸν. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Αὐλαξ. ἡ τοῦ μήκους τομὴ τῆς γῆς ἐξαρότου. Αὐλαία τὸ τῆς σκη-
νῆς παραπέτασμα. μέχρι τοῦ δὲ αὐτῷ ὑποδήσῃς, σύντομον πλέονος. πλούσιος. ἀπὸ ὧν ζῶ τα
παῖδα διὰ τῆς αὐλαίας, ἐπέλαβε ὁ βασιλεύς. ἑαυθις. ὁ δὲ λαβὼν σὺν τῆς παραπετάσμασι τῆς αὐλαί-
ας ἀπελώδιον, ἐαυτὸν ἀπερέμασεν. Αὐλαί ἐστιν ὀκτὼ χιλιάδας πλησίον ἔχουσι. οἱ οἰκοῦντες αὐλαι-
ῶται. Αὐλεῖς πέπωκεν. ἀμφιβολία λέξεως δύω ἢ καὶ πλείονα σημαίνουσα
λεπτομερῶς ἐνυέιος. δηλοῦται δὲ αὐτῆς ὅτι ἐν οἰκίᾳ θὴς πέπωκε. ἔστι καὶ ἡ ἀθαρωσὸς καὶ αὐλᾶ
σα. ἔστιν οὖν ἀμφιβολία. Αὐλὸς θύρα. ἔπεσαύλος. Αὐλὴ τὸ νεὼ ἀρχεῖον λεγόμενον.
ὅπου ἀπήγοντο οἱ ἀλαζόνευτοι. καὶ ζωοὶ σὺν εἰσὶν ὑπερέτας, αὐλικοὶ ὠνόμαζον. καὶ παροιμία. εἰ-
ῶνος ζῇ. ἐν ἀλαζὼν παρὰ τῇ αὐλῇ. καὶ αὖθις. ἐζῶν ἅπαντας δεδιὼς τοὺς περὶ τὴν αὐλήν, μάλιστα
τὸν φίλιππον, ὅτε τὸν πεποίηκεν τὴν ἀποχώρησιν. ἐαὐλὴ, ἡ τοῦ βασιλέως οἰκία. Αὐλητῆρι
ον ζῆς. ἐπὶ τῆς ἡδέως βιούντων. παρόσον ἐπιτηροῦντες οἱ αὐλητὰὶ τοὺς θύοντας, ἐξ ἀτελείας
ζῶσιν. Αὐλεία θύρα. τοῦ λόν. καὶ ἡ αὐλὸς. τῶν τε αὐλείων καὶ σταθμῶν τὰς θύρας ἐξέκοψαν.
αὐλία. ἀντὶ τοῦ ἐπαυλις. ἢ μικρὰ αὐλή. οὕτως λυσίας καὶ αἰσχίνης. Αὐλίζεται. κοιμᾶται.
φυλάττει. παρεμβάλλει. ἐαὐλιζόμενοι ἀντὶ φῶν, ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. Αὐλίνουροι. φύλα-
κες. ἐαὐλιοῦ. πιθαρωδοῦ. Αὐλὸς. ἡ ἐκ τῆ ὁδοῦ πρὸ τῆ θύρα τῆ οἰκίας. ἐαὐλείους θυ
ρας. ἐσύνηθον αὐλὸν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. αὐλὸν δὲ ἐπεσαύλον οὐδέτερος. ἀεισοφανὴς δα-
μαίσιν. πρὸς τὸν προφέρεται αὐλείας ἐχίνου πεφαλῆς κατερύπῃ. Αὔλις ἡ κοίτη. αὐλὶς δὲ
πόλις βοιωτίας. Αὐλίσκος. Αὔλος ποσόμιος οἰκίας μὴ ἰῶ καὶ ἡμῶν ποῶ του. ἢ τῷ ἀΐ
φύσιν σωμύλος ἐλάλος ἐ ποδόδορος διαφθορόνομος. ἐπιθυμήσας δὲ θέως σὺν παίδων τῆς ἡμε-
τέρας ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου. πολὺ μᾶλλον σὺν τούτοις καὶ κατανοήσ. ὥστε δεῖνον καὶ τὴν
αἵρεσιν τῶν ἑλληνικῶν πρεσβυτέροις ἐτοῖς ἀξιολογωτάτοις ῥωμαίων. τέλος
δὲ ἐ ποίημα γράφων ἐ πραγματικὴν ἱστορίαν συνέγραψεν. σὺν ἡ διὰ τὸ πρόοιμίου παρενεχθῆ
σὺν τυγχάνοντας συνηνώμην ἔχειν εἰ ῥωμαῖος ὢν μὴ δύνατον κατανοεῖν τὴν ἑλληνικὴν διαλέκ-
του. ἐτὴν χειρισμὸν οἰκονομίας. ὁ ποδόστασις ἀποστάσεως σημεῖον. καὶ παρακλήσιον ὡς ἂν εἰ
τις δύο συμμικτοὺς ἀγῶνας ἀγαγεῖν ἐπιθυμῶν ἢ πανηγύριον παρελθὼν δύο στάδιον
ὅτε δεῖ μάχεσθαι παραιβῆτο τοὺς θεωμένους συνηνώμην ἔχειν ἐὰν μὴ δύνηται τοὺς πόνους σὺν-
μονὴν μήτε ἔχειν πλησίας. δῆλον χαρὼς εἰκὸς τὸν τοιοῦτον τέλος τὸ ὄφλειν ἐ τῷ δίκῃ σὺν χεροὶ
λαμβάνειν. ὁ ποδόδει ἐ δύο τοὺς τοὺς ἱστοριογράφους ἵνα μὴ κατετόλμων τὰ καλῶς ἔχοντος. ἰῶ
δὲ καὶ φιλόδυος. καὶ φιλόποθος. Αὐλὸς. τὸ φωνητικὸν ὄργανον καὶ, αὐλὸς. ὁ εἰς ἀβύθρα-
κοντισμὸς τὸ αἵματος. καὶ ποδόνης μέγον. ἐ μουσικῆς τι ὄργανον. καὶ αὐλὸς ὁ σαμόθρακης Φυσι
τήρ. σὺν σαμοθράμματι. ἐαὐθις. αὐλὸν κατεναντίον τῆς τὸν Φιλήμονα. Αὐλῶδοτικῶ. Αὐλῶ
δὸς. φαραπλῆς. ἢ τὸ ποὶ πλατεῖς ποδὶ τὰ ὄρη. ὁ δὲ, κατεσκαπτε δὲ λόσε λαβὼν αὐλῶνα τινὰ μέσα
ξὺ τῶν τε ἐ τῶν πολεμίων σραβωδείας. ἐαὐλωνίζουσα, σὺν αὐλῶνι διάγουσα. Αὐξεντίους.
μοφουσίας σαῖσιος. οἷς ἰῶ τῷ ὁμολογῶ τὸ ὀνομαζομένων. ἰῶ δὲ σὺν ὧν ἐπεφανῶν τῷ βασιλεῖ
λιπιννίῳ σραλλομένων. τῷ ἐπομολογέων τούτου χρόμενοι. οὓς δὴ νοταείσι ῥωμαῖοι κελοῦσι.
τὸ δὲ τῆς ὁμολογίας, τοιόνδε γενόμενον εἶδος. ἰῶ σύ τινι τῆς βασιλικῆς ἐσίας αὐλῆ, περὶ ἣν τεύδα
τος καὶ ἑαυτῷ τὴν ἰδίου σύνου ἄγαλμα. καὶ ἄμπελος μεγάλη πεπιεσμένη. καὶ σιδοὺν ἐπιφανῆ
ἐ συνηρεφῆ τ ἄπαν ἐκτὸς ἐρχομένων. σὺν ἐαὐθα ὁ λιπίνιος πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφιππόμενος τὸ
αὐξεντίαν αὐτῷ ἐ ἄλλων πολὺ σὺν ἡθροισμένων πρὸς ἐμὲ ἐ ἄμπελον ἰδών, ἐθεάσατο πόρρω ὡράι
ον τινὰ ἐ μεγάλην ἢ κλήματος ἀπαιωρούμενον. τὸν προσέρχεσθαι αὐξεντίῳ τεμεῖν. ὁ δὲ, αὐτίκα ὁ πρὸς

τὴν μέν

τημὴ τ' ἀναξυρίσιν αὐτὸ μαχαίρι ἀφελέσθαι, ἵνα μὴ δεινὸν ὑποπτεύσῃ. ὁ δὲ ἀνελπίστως προσιὼν ἔβλ-
ψεν τὸν νεανίσκον βόσπορε πρὸς τοῖς τοῦ Διονύσου ποσίν. ὁ δέ, μὴ, βασιλεῦ ἀποκρίνατο. χρήσιμος
δὲ εἰμὶ καὶ ξένος οὐκοῦν σὺν ποδὼν οἰχήσῃ τῆς στρατιᾶς ἀπροπαιστάμενος. θάτερον γὰρ τοῖν δυοῖν ἀ-
ναγκαῖον ἔσται. ὁ δὲ μηδὲν μελήσας τὴν τε ζώνην ἑαυτὸν λύεται καὶ ἄσμενος ἐξεχώρησεν ὡς εἶχε τῶν βα-
σιλείων. καὶ αὐτὸν οἱ Φορσι μετά τινα χρόνον ὕστερον ἐπὶ σοφίαν ἐκάσαντο τῆς μουσικῆς. τού-
του δὲ ἀδελφὸς νεώτερος θεόδωρος ὠνομάσθη. οὗ καὶ αὐτοῦ χρόνον ὕ-
στερον ἔσχε σοφίαν τῆς τραγῳδικῆς ποιήσεως ἔτυχε πληρωσάμενος. ὁ γὰρ δὴ ἀείσας τὰ πρότερα δι'
ἑαυτοῦ τὸν τε λόγον αὐτὸν ἐς ἄλλους ζητοῦντας λόγους ἀξίους διδάσκων, ἐπειδὴ τὸν νόμον
εἰς τὸ τῆς διδασκαλίας πρόβιβασεν ἔργον, τοῦτο ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον αὐθ' ἑαυτὸν διδασκαλος
ἐχρῆτο πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐς τοὺς μαλιστα πλεωτέρας μαθήσεως δεομένους. καὶ δὴ ξένος μὲν
ἦν ἀρχαῖος παρασχεῖν ἄπορος. οὗτος δὲ ἐξ ὧν ἐδιδάσκετο σοφῶς τε ἅμα ἐς μεγαλοπρε-
πῶς ὁμιλῆσαι παρασκευάζων. Αὔξη. αὔξησις. μὴ ἐφιέναι αὐτὸν ἐπὶ μεγάλα δὲ μὴ
ἀείρομένοις ἀλλὰ παντὶ σθένει τὴν αὔξην αὐτῶν κωλύειν. αὔξησις. ἐξέφθαι καὶ αὔξε-
σθαι λέγει ἐπὶ ξύλα μὲν κατὰ πᾶν μόριον ἐξέφυμα καὶ αὐξόμενα. ἐπὶ δὲ κατὰ πρόθεσιν αὔξεσθαι
δοκοῦντα, οὐκ κατὰ πᾶν μόριον ἐκαυξήσαν αὔξονται. διὸ, οὐδὲ αὔξησις ἐπ' ἐκείνων λέγεται. ἀλλὰ
πρόθεσις. ἐὰν δὲ ἐπὶ σωρὸν ἴσου πρόθεσιν ἕτερον ἢ τινος ὅλου τῶν μορίων τοῦ σωροῦ ἡ πρό-
θεσις γένηται. ἀλλ' ἐφ' οὗ κατὰ πρόθεσις ἐγένετο. λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ λίθων, ὥς που ἂν,
εἰ καὶ τὸ πῦρ αὔξεσθαι λέγοιτις. ξύλων πολλῶν προσπεμπομένων, οὕτω καὶ τὰ μέταλλα αὔξε-
ται. ὑγρᾶς οὐσίας ἐξωθεν ἐπεισαγούσης ἕξις σωματικὴ ἐστι. καὶ ἐπὶ τῆς μεταβαλλούσης ἐπὶ τὸ
αὐτὸ οὐσίαν ἐκ τῆς ἐν τῇ γῇ φυσικῆς δυνάμεως ἐν τοῦ φυτοῦ. ὥστε ἐπὶ ὧν ἐμφύχων καὶ
ἐχόντων μόρια λείπει τὸ αὔξεσθαι. Αὐδιλία. ἔστιν ἐν ᾧ φιλῶς. Αὐξητικὸν. ἔστιν ἐν ᾧ γεννητικὸν.
Αὔξω αἰτιατικὴ. Αὖον ξηρόν. καὶ σῶδος. αὖον ἀπὸ χλωρᾶς ἐπὶ μυῶν. καὶ ἐν ἐπιχρέμματι. καὶ
τεύφος ἄρδυ αὖον ἐπὶ θερεύσας τὸν πεπιμελημένην οὐσίαν. καὶ αὖθις. καὶ τὰ μὴ, αὖος ἐπὶ τοῦ φό-
βεσθαι. ἐπὶ δὲ, ἀνέφερον ἐκ τοῦ θεοῦ πόσαξις γὰρ ἀνδρα. ἄυω γὰρ τὸ ξηραίνω παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέ-
χω. ἀύω μετὰ τοῦ περιττοῦ ά. καὶ ηρασται αὔω. Αὐραν πνοὴν. ὁ δὲ χαλάνος τοὺς ὄρνιθας ταῖς
αὔραις φόβῳ ἐλύδου. ἀθρόοντες πρὸς πόλεμον φιλοπρόσωπος. ἐπὶ δὲ ψυχῆς ἐνθουσιάζον. Αὐ-
ρόσχιν ἄμπελον. Αὐρηλιανός βασιλεὺς ῥωμαίων. ἐπὶ πλείονα δὲ χρόνον ἐκράτησεν. ἀ-
νὴρ θεῖος ἐς τὰ μάλιστα καὶ ἐς πολὺ πρὸς τὸ μὴ τὴν ἐπὶ τῶν τυράννων πόλιν ἐπὶ σφᾶς, θαυμάζων πολλὰ ἐ-
ξημίωσεν ὑπὸ ζηλοδοξίας ἐλεγχθέντας. χαλεπός τε καὶ φορμικὸς ὑπάρχων. καὶ μᾶλλον ἀν' ὃ
καῖος στρατηγὸς, ἢ πρὸ αἱρετὸς βασιλεύς. σὺν παντὶ δὲ καιρῷ δυσχερὴς καὶ ἀπρόσιτος, ὡς μὴ δὲ
τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός. τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν καὶ αὐτὴν γυναῖκα διεχρήσα-
το. τὰ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἁίματος καὶ τῶν ἀληθῶν καὶ διαλελυμένων ἀθῶος ὡς ἐπὶ πᾶν γένοι-
τ' ἂν ἐπανορθωτής. Αὐσάντων. βοησάντων. φωνησάντων κηρυξάντων. Αὐσόνιος. σοφὸς
φὴς. γραφὼς ἐπιστολὰς καὶ ἄλλά τινα, πρὸς νόννον. Αὐσονίων. ἰταλῶν. καὶ αὖ συνθλοῖ ῥα-
στλεῖς παρὰ τὸ αὖσω τὸ βλαμῶ. οἱ πάντα ἐπιβλαμῶντες ἐς πρᾶγμα. ἐς αὐσμὴ πόνος. κίνησις
λικμὴ θάλασσα. ἀπὸ αὔσμος τὸ δυσωδίας καὶ καλυφοῦς ἢ οὐκ εἰδασπλάσαντες. Αὐτηρός.
αὐχηρὸς εἶναί φασι πάντας τοὺς σοφοὺς καὶ ποθεινοὺς. ἵνα μήτε αὐτοὺς καλὰ κἀγαθὰ ὁμιλεῖν,
μήτε παρ' ἄλλοις τὰ καθ' ἡδονὴν παραδέχεσθαι. καὶ ἄλλον δ' εἶναι αὐτηρὸν, παραπλησίως λε-
γόμενον τῷ αὐχηρῷ οἵνῳ ὧνπερ τὰ μὴ φαρμακοποσίας χεῶνται. πρὸς δὲ τί ποσιν; οὐ πάνυ.
ὅτι τὸν αὐτηρὸν κωμωδοῦσι ἄγροικον ἡγοῦνται. Αὐχμηλος. κἀφ' ἑαυτῆς ἀπαπέλλουσα. αὖ-
τὰ πέλος γὰρ ἔοργε, αὐτήσι φρεσίσι. ἔχει γὰρ γράμματα. καὶ αὖθις. ἦλθεν ἂν παρὰ βασι-
λέως αὐτὰ πέλος τοῦ Ἴωνος, εἰ μὴ νόσῳ μανερῷ καὶ χαλεπῇ ἐκάμνε. καὶ αὖθις. ξυλλαφθέντα
δὲ, εἰ ἐχολῶσαι κελεύθει. ὡς μὲ ἐπανελθόντα εἰς τὸ στρατόπεδον, αὐχμηλον γνώσεσθαι τὴν ξυ-
μφορεώτερον ἂν πρυπτομένων. Αὐτάγκαι ἑαυτοῖς ἀγάμμαι. Αὐχμηρὰ. πολύβιος. ἄ-
ξιος μὲν ἀνὴρ ἐπαινεῖσθαί τε θαυμάζεσθαι. μάλιστα δὲ ἡδ' αὐχμηρὰς τὸν βίον φιλοσοφίας τοὺς αὐ-

βδέλυκτος ἐμμένω. πρὸς αὐτὸν, ἵνα συμπλοῖς ἐπιδείξασθαι πρᾶγμα. ἐξ αὐξητικῶν. Αὐτανδρίας
ἀμάλακις. ἐπὶ τῶν ἀνωλεθρίᾳ διαφθορᾷ. οἱονεὶ αὐτοῖς βάθρους. αὐτοῖς ῥίζαις. ἀμάλη γὰρ
ὀναρής. Αὐτασίαι διαβολαῖς. ἀπὸ τῆς ἀσωτάξεως. τὸ δὲ εἶπεν, ἐπεὶ διαβαλλωνόκλεωνὸς ἄλ
λους στρατηγοὺς ἐπῳκιρόων ὧν δήμου, εἰς ἑαυτὸν βλέπειν τοὺς ἀθλοφόρους ἐπεισεν ὡς ἐκλέγοι
μην, αὐτοῖς ὅπλοις ἢ ἄρματα. αὐτοῖς ἵπποις. λέγει πρόθεσις. ὧν ἄλλων δὲ παφλαγό
νων, ὡς παῦρον μὴ ὄντων πομπῶν, ἢ αἱρέσεως δὲ τὸ πλέωνος. Αὖτε. μέχρι αὖτα. Αὐτο
ρέται. οἱ λαύνοντες καὶ μαχόμενοι. οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὁπλῖται. Αὐτὴ. σημαίνει. αὐτὴ δὲ δει
κτικῶς. ἐξ αὐτῆς ἡ μάλα ἰδίως πρὸ ἱστερονοῦ εἰ. αὕτη δὲ τὸ πυελικὸν πάσχα μαρτύρει. εἰ οὖν τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ὁ χριστὸς ὡς αὐτὸς ἔλεγε, δεῖγον ἦν τὸ ἀνθρώπου υἱὸν ἡμέραν εἶναι καὶ τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι, διὰ τὸ ὀρθὸν λέγειν ἀνάστασιν τὸ πυελικόν. καὶ δέ τινα μὲν ἔρεται, ὡς ἀπὸ τοῦ πα
θεῖν καὶ τὸ σταυροῦ. ὀρθὸν δὲ ὡς ἀπὸ τῆς δημιουργίας ἐκ τῆς ἀναστάσεως. ἢ ἀρχὴ γὰρ τοῦ φαιρο
μένου κόσμου, ἀνάστασιν. ἐκ γὰρ τοῦ λέγειν. ἐκ δὲ τοῦ λέγειν ἔξεστί τινος, ὅ ποτ ἐστὶν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι. Αὐτηί.
ἀεισοφανής. ἀμὲς μὲν οὐ ἐρεῖ σοι, αὐτηὶ παρὰ σοὶ πρεμήσεται. ἐπὶ σοὶ ἐπὶ τοῦ παρ' ἄλου.
Αὐτήκεμινος. αὐτὸς ἐλαυνεκεπνός. ἢ λοχός. ἐπὶ τοῦ ὁμοία καὶ παραπλήσια διαφερόν
μων. Αὐτήκοοι. οἱ μὴ ἐπὶ τὰ σόμενοι. αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. Αὐτῆ μαρ. αὐτῆ τῇ ἡ
μέρᾳ. Αὐτη μὴ ἡ μέλιρθ οὐδὲν ἐπάσασι. πλὴ εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ μηδενὸς τυγχάνοντ ἢ μεταφορᾷ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀ
λιέ Αὐτιώ. ζητῶ δὲ ἐν τῷ ἀνάλου σαι τὸ ὄνομα, ἐχειροτόνησεν αὐτιώ. Αὖτ. βουλή. μάχην.
Αὐτὴ νεῶ ἡ σοφία ζῆ. ἐπὶ τινος ἀδόκιμούντος. καὶ αὐτὴ νεῶ αὐθεῖ ἡ μοῦσα. ὁμοίον ὧν πρότε
ρον καὶ πολιτικωτέρω. Αὐτίκα. μετὰ πολύ. αὐθέως. παραλειπόμενα. ξυντόμως. πρὸς ὀλί
γον. ἢ μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα, αὐτὶ τοῦ αὐθύ. καὶ πρόμια. αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα
α μέλλει καρπὸν φέρειν. ἐπὶ τῶν αὐθὺ ἀπὸ τοῦ πρώτης ἀρχῆς πρὸς ἀγαθὸν τέλος ἀποβλεπόν
των. Αὐτις. καὶ αὖθις. ἐπὶ τῶν κατέρεως λέγουσιν. Αὐτίτλων τὸν αὐθιγλῆ οἶνον. ἀμφικτύοσι τὴ
λικλείδης. Αὐγὸ. αὐτὸ ἔλεγον οἱ Φιλόσοφοι τὸ πυελικὸς λεῖον μόνον. καὶ τλῶ ἰδέαν διὰ τὸ αὐτὸ ἐ
δήλωσε. αὐτὸ γὰρ ὃς λέγοντες. ἐξ αὐτοδόξασον, τὸ πυελικὸς καὶ μᾶλλον δοξασόν. καὶ μᾶλλον δόξα
καὶ αὐτοαληθῶς. ἤδη μᾶλλον ἀπειρβῶς. ὥστε ἔστιν αὐτοδόξα. ἐνῶ γὰρ τὸ αὐτὸ, ἐν δύο τῷ μᾶλλον
καὶ ἀπειρβέστερον. Αὐτοαπλότης. ἀπλότερα σιλὰς γὰρ πόρον ἵνα αὐτοαπλότης. καὶ σιωπῶ
σάτις ἐπεὶ ἡφα. καὶ πρὸς ἅς δωρεὰς ὑγρὸς καὶ κατα φοὴς. καὶ πρὸς τὰς περὶ ξῆς βαρεῶς ἐξ συν
τεταμένος. Αὐτροαῖς. ὅμοιος ὢν ὧδε. ἀπλῶς πάμυ συμπέπλεκται. σημαίνῃ δὲ οἷον αὐ
τὸς ἑαυτῷ μαρτυρῶν ἢ παραγὼς ὅμοιος εἶναι ὧδε. Αὐτοβοεί. ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ ἀγαθίας.
πῶς γὰρ ἐν ἵνα αὐτοὺς ὀλίγους ὄντας, ἐνεγκεῖν ἢ πλήθη ὧν πολεμίων καὶ μὴ οὐχὶ αὐτοβοεὶ
διαφθαρῆναι; πρὸ δέος. ἀπὸ ὧδε ἐν ἐκκλησιαζόμενοι τὸ ἐδόκιμάζον αὐτοβοεὶ φανερῶσειν τὴν πόλιν
αὐτὰ τὰ αὐθημερόν. οἱονεὶ ἐν αὐλον. ἢ ἔτι ὧν βοῶν ἐν ζυγῷ ὄντων. Αὐτβοεί. φανερῶμα συντε
λεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις οἷον ταχέως καὶ ἅμα ὧν πολεμικῶν ἀναλείμματι. οὕτω φυσι
κωτέρως. παρὰ θεοπόμπῳ, δὲ αὐτὰ τὰ κατ ἀρχὰς. Αὐτογνώθελον. αὐτογνώνητον. Αὐτο
δαῆ. ἐξ ἐν φύσεως. καὶ μὴ ἐν διδαχῆς, αὐτοδαῆ ὁρμήματα. Αὐτόδαξον τρόπον. τουτέστι
γὰρ δάκνοντα. τὸν ἐμπεσόντα. ἢ αὐθαδῶς καὶ ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσιν. ἀ
εισοφάνης. τὰς φύσεις ὑμῶν διδοικὼς καὶ τὸν αὐτόδαξον πόρον. καὶ αὖθις. ἵνα ὀζωμὴ γυναικὶ
αὐτοδάξ ὡρμισμένως αὐτὶ τοῦ πάνυ. αὐτοδάξ καὶ τὸ παραληφθὲν ἀπὸ τοῦ δεδῶκασιν Αὐτοδεί
ξει. παροιμία. ἐλλείπει τὸ ἔργον. Αὐτοδίκη. ὅταν αὐτὸς δίκας αὐτὸς δικάζηται καὶ αὐθ
μαχεῖ. καὶ αὐθαδιεῖν δείναρχος. αὐτὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια οἴζειν. Αὐτόεντες. συν αὐ
τῷ ἔτει. Αὐτόθεν. αὐτὶ τοῦ ἐνταῦθεν. οὐκ ἔσθ ὅπως οὐκ ἐκ τοῦ ἐνθάδε αὐτόθεν. ἀεισο
φάνης ἀχαρνεῦσι. καὶ αὖθις. ἀλλὰ χρὴ ἀπαίρειν παρ' αὐτόθεν ὡς ἔχουσιν αὐτεπεξελθόντας, ἐν
χερσὶ κεῖσθαι τὸ τέλος τοῦ πολέμου. ἢ αὐτόθεν, αὐτὶ τοῦ οἰκοθεν. ἐνταῦθεν. ὁ δὲ, αὐτόθεν πρὸς
τὰ δίκαια ὠρμᾶ. ἐξ ὧν φησι. δῶρα δὲ αὐτόθεν μὴ πέμπειν ὧν βασιλεῖ ἀπ οἰκοθεν ἢ αὐτόθεν, ἐκεῖ

θεν ἢ ἀπὸ

θεν· ἢ ἀπὸ τοῦ τόπου χρόνου· οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἀυτόθεν ἐλπίσαντες ἤδη τὸν πρεμβολὴν αἱρήσειν· ἀν
εὶ τῷ πρώτῳ ἔρημα· ἐθουνιδίδης· χειμὼν ἦν· ἐστοῖς ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν πρῶτον ἄρασθαι, ἕνεκα
ἐδόκει. Αὐτοκαθήν· ἐοικε τῶδε· ἄπρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐοικε τῶδε ἄνευ. Αὐτοκάραδ
λος ναῦς ἢ αὐτοκάρδαλον· σκάφος· αὐτοσχέδιον· κυρίως δὲ ἡ λέξις. Ἐστὶ τὰ ἀλφιτοπώλια. ὅθεν
ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκαβδάλου λέγεται. Αὐτομέλας· αὐθόρμητον· ἀρριανός· πρότερον
τὸ ἀθρόως· ὅτι ἐν πρώτῃ ἑλματος· ἀφ' αὐτομέλας· ὡρμήθη. Αὐτοκράσσον· οἷον· ἀκράσσον· συμ
μέτρως κεκραμένον. Αὐτομίνυθον· αὐτοφυές· ἔστι δὲ ἐρμεία τῆς φιλοσόφου αὐτομίνυθος ἡ πρὸς
σύνθεσιν τῆς πλυμαθείας. Αὐτομολίδης· κιμωνίδης· ἐστὶ αὐτομολίδης· ἐστὶ θρασυδαμος ὡς παιδερα
στὴς φοβερὸς διὰ εὐρυβίου. Αὐτομόμου· ἀειτοφάνης βαρβάροις πρέπει αἰσχύλου· φίξας δ' αὐτομό
μαλον φιάς λεπταύχενα χαίτην· ὡς εἶπεν ὀργισθεὶς ὡς περ σῦς, πᾶν τὸ ἐπισκευάσιον κατέπλη
τεν. Αὐτομορέτης· ἀθλιαῖος· κωμικὸς ἀρχαῖος· ἔστι δραμάτων αὐθεντυμπανιστὴς ἐγερμὸς καὶ
βαγωδίας πλάς. Αὐτομαθὴς· διατόνης· ἄρχων, ἑλλωπικὴ φωνή· ἐστὶ δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ κα
τὰ πολέμιον τοῦ ἐρατίσαντος ἐπὶ ἀντίων καὶ ἰδιοκοινὸν πόρρημα ἐπί τε στρατηγῶν ἐπὶ ὑπα
τῶν. Αὐτομάτορα· παῖδα τὸν αὐτοθέωνον· αὐτομάτορες δὲ οἱ τῶν τοῦ δραμάτων ἀράτ
τες· ἀειτοφάνης ὄρνισι· τούτων τῶν εἰσαπάντων αὐτομάτορες ἔπομεν. Αὐβυτόνα· οὕτως ἡσυχίαν
αὐβυτόνα πέμπειν τὸ δῶρον· ἐπὶ ἑτέρου πρόφασιν μοῖραν ἔχοντα μόρου· πολὺ διάφορος ἐστὶν βρος.
Αὐβλήκυθοι· δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους· ἤδει ἂν ἀλίζωνος τινὰς καὶ ἑβίμους παῖ ὁπόσων πρῶτον καὶ
ἔσχατον μόνον· ἢ ἂν πέντε· μηδὲν ἄλλο ἢ πεντήμυας ἢ λήκυθους ἢ αὐβυργὰς· ἢ αὖ τὰ τρεῖς χλανίδας ἑ
βίμους· ἐστὶν οἷον τύπον τινὰς ἐμασιγωμένους καὶ ὑρείζοντας· ἢ βοῦς ἐπὶ πρόχειρα δίδοντας ἀργύριον
ἐβίμους πρὸς ἡδονὰς μίξας· καὶ γὰρ ἐξῆν χρῆσθαι τοῖς λήκυθοις ἀργύρια· καὶ λύσαντες δὲ πλαστὰς
τὰς λήκυθον· ἐχρῶντο τῷ ἱματίῳ πρὸς τὸ μασιγοῦν. Αὐτολέκυθος· αὐβέννητος· ὀθεὸς ἀγύ
μνητος. Αὐτολυκος· ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν· καὶ τοὺς οἰκείους υἱεῖς ἐνέβιβασε μόνους εἰς βου
λικοῖς· ἐάλω καὶ κατεψηφίσαντο αὐτὸν οἱ δικασταί· αὐτόλυκοι γὰρ οἷον αὐβδιάβολοι. Αὐβ
ματίζεσιν· αὐτὸ μᾶλλον παραλήγουσι· αὐβματίζουσι δύο τινές· ἀδελφὼ δέ φασιν καὶ γήρως· καὶ
πρέσβεσιν ἐχώρουν τινὰς ἀσύλους ὑποδεικνύναι· διὸ τὸ ἔρημα τὸ ὀχυρώματος. Αὐβμαχεῖν·
τὸ δίεσθαι διακρίνεσθαι· ἀλλὰ μὴ διὰ πέρους· καὶ αὐτομαχῆσαι, ὅταν ἀντιποιῶνται τῆς οἰκίας ἢ χωρί
ου· καὶ εἰκότως· ἐπεὶ καὶ μὴ ἀξιόχρεως· ὥστε δοκεῖν ἀποστῆσαι τὴν ζημίαν· ἐξωνίσασθαι τὸν δί
κην πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον· βούλοιτο δὲ ὁ διακατέχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέ
σθαι ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀμφισβητοῦντα, ὃν τὸ αὐτομαχῆσαι καλεῖ. Αὐτομόλη· πρόδοτις· ἐξ
αὐτομολῆσαι ὀδύσσ· τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἅπαντα καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἔστι
συμμαχία· αὐτόμολος δὲ ὁ πρόσφυξ. Αὐτονυκτέρουν κατὰ τὴν θύραν ἔστι τὴν ἀληθινόν
των· οἷον ἐπαύλιν τὴν ἐληλυθας τὴν ἀληθῆ. Αὐτονομουμένη πόλις· ἢ βίᾳ αὐβίᾳ νόμοις χρωμένη· καὶ ἀχύρωτος οὖσα ἑτέροις. Αὐτοὶ δὲ τρεῖς φῶν, πρώας δέφας· ἔστι δὲ νεοτερούν
των μὴ ἑτέρους δὲ τρεῖς ἐπαγόμενον. Αὐβυχίδ· αὐτὴν τὴν νυκτί· Αὐτοπαθῶς· πο
λύβιος· ὁδὲ, ἀνανεούμενος ὑποδεκάστου ἀπεδίδου λόγον· ἀμὴ ἀλλαὶ τοπαθῶς καὶ γνησίως
ὑπέμενε τοὺς ἐλέγχους· καὶ αὖθις· ὁδὲ ἀννίβας δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρηκέ
ναι πιστεύεται· αὐτοπαθῶς δὲ οἰκοθεν ἀδίκως πεποιηκέναι ἀπὸ προαιρέσεως ὁ μὲν οὖν ἀντίοχος δόξας αὐτοπαθῶς
ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρῆσθαι παρὰ τὸ ἀννίβα καὶ ῥωμαίων, πάσης τῆς πρὸ παρεχούσης ἀφορ
μὴν. Αὐτόπεμνον· δύσκλεον· πόρριζον· ἡμέρα· ἀειτοφάνης πρέπει αἰσχύλῳ· αὐβπέμ
νοις βίς λόγοισιν ἐμπεσόντα, συσπεδὰν πολλὰς ἀλινδήθρασε ἐπῶν. Αὐτὸς· ἐγὼ· καὶ ἦλθον
ἐμβάσας αὐτὸς μὴ μ' ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ἀπλῶς· αὐτὸς· ἐστὶ σώματος· διορίζουσι γὰρ ταῖς ψυχαῖς πρὸς
τὰ σώματα· ὅμηρος· πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς· εἶτα αὐτοὺς δὲ ἕλωρια· ἐαειτοφάνης, ὅνπερ
μὴ ἔξω αὐτὸς δ' ἐν δόρατι ἀναβαλὼν πρώτοις βαγωδίαν. Αὐτὸς· ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης· ἀειτοφάνης
βαρβάροις· φασὶν τοῖς ὀρχησταῖς ὅτι αὐτὸς εἰσέρχομαι. Αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ· ἔστι τὸ ἑαυτοῦ δεῖ
κνυόντων ἐν τοῖς περιπάτοις ἰδιοῖς τινες εἰσίν. Αὐτὸς δὲ ἄρξει τὸ πανὸν τῶν πτύαν, ἤτοι τῶν

πανήγυρ. καὶ ὧν ἑαυτῷ κακὸς ἐπιστομῶν. Αὐτόσε. ἐκεῖσε πλέθρα καὶ αὐτοῦσε. διάβασις δέ οὐκ ἔστιν αὐτοῦσε ὅτι μὴ τῷ ζεύγματι. Αὐτὸς ἔφα. τοῦτο παροιμιάζεται. ἐπὶ πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου εἰσελθόντος εἰς τὸν βίον. οὗτος γὰρ ἀποσεμνύων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἔλεγεν. αὐτὸς ἔφα. ἀντὶ τοῦ εἶπεν. ἐκ μόνος ὁ λόγος φησὶν. ἀλλὰ τὸ θεῖον. Αὐτόσιτος. οἰκήσιτος. Αὐτόστιμωδρῶν, ἤγουν τοὺς θεοὺς καλῶ. ὁμοίως τῷ σὺ ἀθλιᾶ καὶ χειρανίζει. ἐπὶ τῶν μὴ χρῆναι ἐπὶ τοῖς τῶν θεῶν ἐλαττουμένους κακῶς ἀγρεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν ἐμάλιστα ὀφλισκανουσῶν θρασύνεσθαι. Αὐτόσοιχος. αὐτὸς ἑαυτῷ πρόσοιχων ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀξιόμεμπτον βίον πολιτεύεσθαι, αὐτόσιχος ἐθέλειν εἶναι. Αὐτοσφαγῆ. δηλοῖ φέ αὐτὸ ἀναιρεθῆναι. αἴας φησὶ. καὶ σφας κακοὺς κἀκίστους ἐπανωλέθρους ξυναρπάσειαν. ὡς πορεύσεσθαι μεταὐτοσφαγῆ πάντας, ὡς αὐτοσφαγεῖς πρὸς δν Φιλέτου συγγενῶν ὁ λοίατοσοφοκλῆς φησίν. Αὐτοσχέδιον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ νεῖσθαι τοῦ. ἢ τοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μου. καὶ αὐτοσχεδίως. αὐτομάτως. συντόμως. ἐξ αὐτοσχεδιάζουσιν, αὐτονόμως πρᾶξαι φασιν. αἰλιανός. ῥωμαίοις δὲ αὐτοῦ παρανόμου δέτε νίκην τελεσθεῖσαν ἢ ἄρχων μὴ ἐποιμώνυνεν, ἢ πανδίκου. ἵνα μὴ αὐτοσχεδιάζωσιν ἐν τῷ πράξεσι νοῦν ποιοῦσι. ἐξαὖθις. ὑπὸρ μεγάλων ἤκμην ἐξ ἀδιανοήτων αὐτοσχεδιασθῆναι. Αὐτόταπος. ἀεισοφιλούτω. ἐκεῖνος αὐτὸς. αὐτὸ τὰ βς. ἀνδρωνυμία. πεπαίκται δὲ κωμικῶς. ἐπὶ γὰρ ὀείσας τῷ πεπραμμένον αὐτὸ ἐφίπτατα. εἰδὴ ἀνδρωνυμία ἐστὶ οὐσίας παραλαμβάνεται. καὶ τὸ τοιοῦτον οὐδέχεται ὡς ἐπὶ ἄλλα μέρη.

Αὐθεντὴς. ἱκανὸς. τέλεος. πολύβιος. ἐπὶ τὰ ἐρικαθωχαίειν τῷ ῥωμαίων βουλὴς. καὶ τὸ ἀνοίαν τὸ λιθοβολούμενον ἢ τὸν ἐκ τοὺς συμπαθέσεως. αὐτοτελεῖς δέ νομιζόμενον εἶναι. πρὸς τὸ προσωπεῖας σφετέρας δωδεκάς. καὶ αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς ἐνδίκως ἐκκαλέσασθαι ἐφ' ἕτερον. ἐξ αὐτὸ τὸ κύριον ἀπλῶς. Αὐτὸς. ἐπὶ τοῦ. ὄμηρος. ἐπὶ ἐπὶ τὸ ἐξ λαὸν δὲ ὑπεκπεπρὸ πυλῶν. ἐξαὖθις. αὐτὸ τῆδε μὴ δύνασθαι πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου ἀπελέων παρίασι. μίδας ὅτι τῆδε πέπαται. Αὐβύργιον. αὐτοφυὲς. ἐν ἐπὶ γεφύρματι. καὶ αὐτὸ ἐργαστὸν ἐκείνης ῥάθρον. Αὐβόφονον ἑαυτὸν ἀνελόντι. τοσοῦτος γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνδροτόλμης ἐχθρῶν παλάμη θῆκεν. ἐπὶ τοῦ φόνου. περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος. Αὐβυσσαῖον. μὴ ἐπὶ πλατὺ ἔχουσαν κάλλος. αὐβύσσατον. καὶ οἷον γλυκὺβ φιλητύρου κόρης. Αὐτόχειρες. οἱ ἑαυτοὺς φονεύσαντες αὐτοχειρία. Αὐτόχθονες οἱ ἀθλιώτατοι. κατὰ τοῦτο τὸ χρόνος τουτέστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν, ὡς φασί τινες ἐργάσαντο. διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπὶ λυδίας. αὐτὸ χθονὸς δὲ καὶ ἀρνεάδες καὶ αἰγινῆται ἐξ ἀθλιώτατοι σκαλῶν. τὸ. καὶ αὐτὸ χθονὸς αὐτῆς πόλεως. Αὐτόχρημα. ὅμοιον. παντελῶς ὅμοιον. αἰλιανός. αὐτόχρημα πανθῶν ὑπορ ἐπὶ σπαμμονία. τινὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἀφανίζειν ἐπειγομένῳ. ἐπὶ χεῖρας ἐπιβαλὼν, εἴ χεῖρ ὀρεωμένῃ τῆς πνεύμνης ὁ πλάτιος ὄνομα. καὶ ἀεισοφανὴς. τὸν παφλαγόνα λαθεῖν ἀχοΐόντε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἔχει γὰρ ὄσπελος τὸμβ, ἐν πύλῳ. τὸδ' ἕτερον, ἐν τῇ σκηλκοίᾳ τὸσον αὐβυσσόβαμα διαρρηκτὸς, ὅπερ ὠκεανὸς ὅστιν αὐτὸ χρημα χάσιν. ἂν παῦ ἀληθῶς. ἀλλὰ δῶς. χάονες δ' ἔθνος ἠπειρωτικόν. Αὖτως. ὡς ἔτυχεν. ὑματαίως. Αὐθεσφάτως. συναὐθεσφάτως ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ, πᾶς τις ἀπεστι τῶν δᾶδα λαμπρῶν. Αὐθῖς. ἀλλ' ἐροις ἐσθίεις τὸν ἰχθύν. σὺν ἔλαφον ἀθλιωτάτοις ἀλλ' ἢ τῆς σὺν προθέσεως λέγειν. αὐτοῖς ὄχλοις. αὐτ' ἀλλ' ἐροις. Αὐχεῖ. καυχᾶται. ἐξαὐχεῖ καυχῶ. Αὔχημα. σεμνολόγημα. ὕφωμα. ἐξ ὅτι δέτε αὐχήματος ἐφ' ἑνὶ ὠθεῖσιν ἐνήνοχεν ἐπορέσαν. ἐπὶ πρόσουσιν ἔχουσίασοι παρέπλην. ὅτι ἀναβαίνουσιν λαμβάνης συνοίσειν. ἐξαὖθις. δῶρα οἷα λαμπόντιος ἐξαὐχήματος τὰ πρώτου ἐξ οἷα ἀντελάντ' καὶ τὰ φρονοσύνλωα φίλης. Αὐχμηρὰ ῥάπεζα. ἡ ξηρὰ ἐξ πενιχρά. καὶ αὐχμηρὸν. συγκόπτον. Αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς. ὡς τὰ δίκαιον παρεωραμένου. οὐδ' αὐτεῖ πρὸ συδέτ' ἀπέπλης. καὶ αὐχμοί. ἀνομβρεία. καὶ ἀεισοφάνης. αὐχμὸς γὰρ ὢν ἦν τοσοῦτος ἀρίων ἀπώλεσεν. ἀντὶ τὰ ἀπώλεσεμε ὢν αὐχμὸς ὢν σκληρίων. μετανυμικῶς καὶ αὐχμῶ δοσι ξηρᾷ ῥυπῶντ'. ἐξ αὐχμῶντ' συγκοπὴ ἀσκηλοί. Αὔχμος τὸ ἄπορία ἀρσενικῶς. Αὐχοῦντες καυχώμενοι. Ἀφαγίσαι ἀπόδωσαι. καθιδρῶσαι. λείπει δὲ ἐξ τὸ συλῆσαι. Ἀφάδ' ὁ μὲν ἀρέσκων ἀλλ' τὸ δ' ἀρέσκ' Ἄφαμα. ἐν ᾧ χρισόδωρος. Ἄφαλόν τι τὸ ἄλφι ἵνα λανθάνοι. φαλοὶ δὲ ἐξ τὸ πρόσωπον

φαλακῆ

φαλαῖ λεμπρὰ ἀ ἀσπιδίσκια. λόφοις αἰθιχώσεις. Ἀφαμαρτύσκ. ἀπλυχούσκ. στερεθείσκ. Ἀφαιρὲς. τὸ σκοτεινόν. Ἐ ἀφανέστερα. τὸ τε δὴ Ἐ μεσεμβρίᾳ ἐ πεχούσκς, παύεται ὧν νυκτὸς ἀφανέστερα. ἀφανὴς οὐσία λέγεται, ἢ σὺν χρήμασι σώμασι καὶ σκιαῖς. φανερὰ δέ, ἢ ὧν γένος. οὗ τὸ λυσί.

Ἀφανίσαι οὐ τὸ μολῦναι καὶ χραῦσαι δηλοῖ. ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι.

Ἄφανον φῶς. τὸ ἐκ πυρείου λίθου. σφοκλῆς φιλοκτήτῃ. αἰῶν πέτροισι πέτρον ἐκ βίου μόλις ἔφην ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζοι μάλιστ. οἰκτρμὸν ἐδοῦν στέγη πυρὸς μέλος παντὸς ἐκπυρίζει. πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ. Ἀφάπτειν. ἀπατᾶσθαι. ἐπὶ δὲ πολεμάχου ξύλα παχέα ἔχοντας διὰ χεῖρας ἐσθῆτα ὡμὰ ἀ ἔμελλον ὡς ἐκβαλεῖν ἐλλὰς ἐκ πυρὸς ἐστιν ἐλέφαντας ἀφάπτειν. τὸ τέσι προσηλλαῆ. Ἀφαρὰς. ἀθηναῖος ῥήτωρ υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ ἰσαίου καὶ πλαθανὶς πρόγονος δὲ ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἀπομείσας καὶ τὴν ἡλιόλυμπιάδα. ὅτε καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος Ἀφαρεύς. ἐπουδασμένως καὶ ἀπρεπισμένως τι ποιεῖν. Ἄφαρον τὴν λιπαρὰν γῆν τὴν πολλὰ μὴ πω ἀροζιωθεῖσαν. Ἀφαρόωσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀροζιῶσιν. Ἀφαρπάζω αἰτιατικῇ. Ἀφάρτεροι. ἀχρεῖοι. ἀπὸ τοῦ ἄφαρος σημαίνει δὲ ἀδύνατοι. ἴσως οἱ δέ φασιν ἀφαρτεραὶ οἱ τὸν ἄρτον ποιοῦντες. ὅμηρος. Ἀφασία ἀφωνία. Ἀφὴ μία ὧν πέντε αἰσθήσεων. ἀπὸ τοῦ ἅπτω ἅπτομαι ὃ ἐστι συγγίγνομαι ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀφάω ἀφάσω. ἢ δὲ ἀφὴ διαιρουμένη. δύναται ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ πεῖσαι ποιῆσαι γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ἄφω βαρυτόνου. Ἀφαὶ λύχνων. ἡ ὁδὸς λέγει. Ἀφαλοσων ψιλαφῶν ἡ ὁδὸς τοῦ. Ἄφατοι. μεγάλαι ἢ κατὰ πλῆκτικαὶ. οὐ σημειωτέον μάτι. δεῖς ἄφαβι ἡ ἐρέασιν ὑπαιθούσασ δὲ ἀλλ' οὐ γίνεται ἐφαλαὶ μαναδὲ ἐλάφων. Ἀφαυανθήσομαι. ξηρανθήσομαι καὶ ἀφαυῆ. ἀ εἰσὶ φῶτα ἀλλοτρίους ἀμῶν σάκχς. τούτους σὺν ξύλω δήσας ἀφαύοι καὶ ποδόθαι βούλεται. τὸ τέσιν ὁ λεόντων βοῦς ἀλλοδίους καμάβους αὐτὸς πορεύων καὶ καρπούμενος. αἰνίττεται ἢ πρὸς τὴν πόλιν ὅτι τὸ δημοσθένης πρὸς πεπονηκότας αὐτὸς τὴν νίκην σημαίνεται πρὸς τὸ σύσφα κτιεῖα. μᾶλλον δὲ σάκχς ἐκείνας ἐκεῖθεν ἅλλο, σὺν ξύλω δήσας ἀφαύσει καὶ ποδόθαι βούλεται. σημαίνει τὸ αἰχμαλώτων. ἀπὸ τὸ ἀμπτὸ σάκχς εἰ πεμπτὸς ζῶντας ἄξειν κατεπαπειλέμενος ὁ λεόν, ἐμπροθέσμως ἅλατ. φησὶν ὃν. σὺν ἐκείνας ἐς δήσας ἅλλο, ἀπολῦσαι διανοεῖται. ἀφαύειν καίειν. ἀπὸ ξυρεῖν τα δὶ, ἢ κάτωθεν ἀφαύει. Ἀφαυροτέροις. ἀσθενεστέροις. ὃ γὰρ ἀφαυρὸς σὺν φλοὸς ἰθέως οἶδε ἢ λαντα δίκης. καὶ ἀφαυρὲ ἀσθενές. Ἀφάψαι. προσπολλῶσαι. Ἀφ' αἵματος τὸ τέσι συπεγνῶν. ὁ δὲ συχνὸς ἐφόνευσεν. ἐφείδε δὲ, ἀφ' ἧς ἀφ' αἵματος. Ἀφείρεμα. ἀνάθημα δῶρον ἔξενον. Ἐ ἀφαίρεσις ὑπορρίδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει. Ἀφαιρεῖν προκύδας σὺν τὸ πάντα ποιοῦντων ἕνεκεν ἡδονῆς ἀλλοτε χρῶνται καὶ ἀειστοφάνης. εἴτις ἡδονὴν παρὼν καὶ ὡς προκύδας ἀφαιρῶν. καὶ ἀφαιρεῖ ὠὸς ἐκεῖνος ἀπλῶς σύνταξις.

Ἀφαιροῦμαι γνώμην δὲ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ ὃ φρονεῖν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀφηρημένος. Ἀφαῖς. πλεκταῖς ἢ χερσίν. Ἀφεδρείας. ὁ ἐξανύσαι ὃς εἰ ἅλοιτο φθειρομένης γυναικὸς ἀνεθάρτου, ἅλλει παραχρῆμα τὴν ἐφαλὴν. καὶ τὸ σημεῖον ἐστιν ἐκ τῆς ἀφεδρείας. Ἀφέδρων ἀπὸ τοῦ ἕδρα. ἕδραν λέγουσι καὶ ἅλλα. σελλάεια σελίδα. ἔστι δὲ ἀθεία ἀφεδρῶν σημαίνει τὸ μέρος τοῦ σώματος τὸ πρὸς τὴν ἔξοδον. ὅτι ὁ ἀφεδρὼν καὶ λυθρὸν κάρβαρα. Ἀφεκτέον πνικῆ

Ἀφελὲς ὃ δὲ σφῆκες βαρβαρικὸν μύτι καὶ ἀφελὲς. σὺν ἐρὸν δὲ ὅμως χρήσιμον. ὡς δεῖ πρότερον ἀπὸ τοῦ σβεῖν ἅλας μελίτας. Ἐ ἔπειτα τὸ μέλι χολαίτερον ἀναιρεῖσθαι. καὶ ἀφελὲς. Ἀφέλεια καὶ δαμάσιος φησὶν ὡς ἰσίδωρος πρὸς τὴν ἀφελείαν καὶ ἀπλότητα ἅλα πάντα διαφέροντος καὶ ἀπὸ δέχεται. ὥστε Ἐ ἀθύμιλωπος εἶναι πρᾶτα δέ οὖς. καὶ οὐ δοκοῦν ἔχειν σὺν ἔαυτῷ πρὸς ποιότμον. Ἐ ἀφελὲς. Ἐ τὸ ὑμὲς Ἐ ὁλόκληρος ἢ μέλας Ἐ ἀνεπιπώλυτος. καὶ ἀφελὲς ὁμοίως. μισῶ τὸν ἀφελῆ μισῶ τὸν σώφρονα λίαν. Ἐ τῆς ἀπονήρας Ἐ δοσπωγυσὶ Ἐ σόλια ἀφελῶς ἐφ. Ἐ ἀφελῶν πρίων ἀειστοφάνης πρὸς πολλῶν ῥύσας ἐπαίνω, διὰ τῶν ἀφελῶν πρίων ἔρεφ. Ἐ τῆς σάσεως παρασύρων ἐφόρει Ἐ ἀς δρῦς Ἐ ἀς πλαβάς καὶ βύσσους ἐχέδας πρὸ θελύμνας. ἔσαισδὺ κῆν ἐν συμποσίοις πλὴν δωρεῖσυκο πρὸ λέ. Ἐ τέκτονες ἀ παλαίμων ὑμῶν. οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος νῦν δὴ μὲς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντες

ἀλλεῖπε συμπλοκῶν τ' ἀλείπων καὶ τούτου πύκτου τ' ἀθέμιστων διαλλαγῶν. ἀλλὰ περῶν ὧν πόδ' ἔρει ὡς ὑπὸ νυκτὸς σέφας μὴ ἔχων δι' ὑλάδ' πολωλώς. ὃν χρὴν διὰ τῆς πεδίρασι νίκας πίνειν ἐν τῷ πεζικῷ. τουτέστιν ἀνδοιμήσας πολλάκις. ὁ γὰρ κρατῶν ἑαυτὸν ἐν μέσῃ νίκῃ συνίησιν λέγων ἀνάξ ἄπολλον τ' ἐπῶν τὸ ῥάμματος παναχοῦσι πηγαὶ, δωδεκάπρυν σὸ μαντεῖον λιτὸς ἐν τῇ φαρυπίᾳ τιμᾶν εἴωμι. εἰ μήτε βαίνουσι τὸ σῶμα, κατὰ λύσει βίος σὸ μασιν. Ἀφέλης. αὐθυπέλατον. καὶ ἀφέλωνται αἰτιατικῇ. Ἀφελχθείκ. κωλυθείκ. ξυμβουλεύειν ἐδόκει. εἴ τις ἀφελχθείκ τῆς ὁρμῆς ἑαυτῆς. Ἄφεμα. ὦν καὶ τὸ ἄφεμα μᾶλλον ἦν. Ἀφέμβον γλωσσῶν ἀχωρήσαντα, δέοντα ἀνταπολέγοντα. Ἄφενος πλοῦτος. τὸ ἄφενος οὐδετέρως. Ἀφυίτες τὴν ὑπόρραν ὃν πόδα διώκουσιν. βαίνει τ' ἀναγκαῖα μὴ παραλιμπανόντων. βαίνει δὲ πεπτωμυίων παρὰ ὑπείδω. Ἀφέξει. ἀποκωλύσει. ἀποκόσει. καὶ ἀφίξομαι καύσομαι. ἀποκόσομαι. Ἀφέωκα. δωρεῖσθαι. ἀφεῖκα δὲ τὸ ἀπίημι. μέχρι ωται δὲ Ἴωνες ὡς ἐρόδοτος. Ἀφέωται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου αὐθυπέλατον. Ἀφερῶσαι. βαστάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τ' ἐρετῶν ἐνεύτου δὲ τὴν ἴσχον πλοκὴν τὴν βαίνει τῶν χύτρων δηλοῖ. ἀεισοφανὴς σὺν πλάτῳ. ἐφ' ἧν ἐπεθύμουν διὰ μονίως ἀφερῶσαι. Ἀφλυάβαλβίδων. ἐμέτη καὶ τὸν βουτέστιν ἀπὸ κανόνων βαλβὶς γὰρ ἡ ἄφεσις τ' δρόμων. Ἀφέσθαι ἀποσχέσθαι. Ἀφέσίας ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ ἀφέσίας μυεῖσθαι ἀφέσίας μύθμος, ἀθηναῖος ἦν Ἀφέται τὸ ὡς ἀθλώκασιν σὺν θα ὁ σόλος ξέρξου τὸ πρῶτον ἐδυσύχησε. διαλιμένων ἀνέπιτηδειότητα. ὅθεν τὸν βορέαν ἀθλιαίων σύμμαχον εἶναι νομίζουσιν. χρήσας λῴων θεὸς καὶ ἀνέμων συμπενεθύειν. εἶναι δὲ συμπνοὴς λέγεται διὰ τὸ ὠρείθυιαν. Ἀφετηρία. ἀρχὴ. θύρα τὸ ἱππόδρομ. ἀφετηρία δὲ ὄργανα, ἃ πολιορκητικά. ἃ δὲ ἀφετηρία ὄργανα, δίκασιν βαίνει τὸ τείχος. Ἄφλιπ φασὶ λῶν ὦμύαι, τρεῖς χοίνικας. Ἀφλυθεὶς τὸν πρωκτὸν, ἀεισοφανὴς ἀντὶ τοῦ φλυηθείς. Ἀφειδήσας γλωσσ. ἀμελήσας. καὶ τὸν τρόπον ἀφειδέστατον ἦκεν καὶ φονικόν. καὶ ἀφειδία. καρτερία. ἐ ἀφειδῶς ἀπρομηθούντως. ἀρέλως. ἀγαθίας. ὁδὲ, νεώτερῶν καὶ οὔπω ἐντελῶς βίας τῆς φύσεως ὁρμὰς ἐπίχειν ἐ ἐγκαθέργειν δυνάμενος. ἀλλὰ πολέων τὸ προμηθοῦς καὶ βερμότερος ὃν φιλοδόξων τὸ δόπου πέρατα μεδίσ ἐγκείμενος, ἀφειδῶς ἐπείβις πολεμίοις. Ἀφεῖκα τὸ ἀπίημι. τὸ δὲ ἀφίωκα δώριον. μέχρηται δὲ Ἴωνες ὡς ἐρόδοτος. Ἀφείλεβ αἰτιατικῇ. πέρασαν. ἀνέπασαν. λέπει δὲ ἐ ἀφείλεβ διὰ διφθόγγ. Ἀφεῖνται ποιοῦνται. μέλλοντες. ποῖ φέρομαι. πάντη δὲ φρενῶν οἱ ἀφεῖνται. Ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας τὸ μὲν ἀφεὶς δόσιν ὅλων ἀπολύσεις τ' ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλεθ αὐτῷ. τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅλων μείων τὸν ἐγκαλέσαντα δόξαι εἶναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. ἔστω δημοσθένης καὶ ἰσαῖος. βάσι δὲ ἔστως εἰ μείων ὡς ἀφίκοιτο τίς μοῦ σμικρῶν ὧν ἐγκαλεῖ. ἀπαλλαγῆ δὲ, ὅλων μὲν δὲ ἄλλου τινὰ κατελίπων ταῦτ' ὦ λόγῳ πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα. βάσι δὲ καὶ τὸ πρὸ ὦ δημοσθένης. ἐ παροιμία. ἀφεὶς τὴν ὑπόρραν, τὸν πόδα διώκ. ἡ παροιμία πρὸ ὑπορρίδων βαίνει τ' ἀσπίδιον μὲν γὰρ ἀσπιδιότερα. πέλτη δὲ γὰρ φαῦλα διαφέροντα. ὑπέρασι δεῖσι ναυτικαὶ χοῖνοι αἷς μεδέπτασι τὰ πέρας. καὶ ἀφεῖσθαι παίζειν λέγεται βαίνει τ' ἐντεῦξ ἑορταῖς ἀρχαίων καὶ πρὸς παιδιὰν ἀφημμένων. μέλισσα δὲ βαίνει παίδων ἀφημμένων παίζειν. Ἀφή. χροιὰ λέγεται δὲ ἐ ἁπλῶς φάσις. ἐ αὐτὴ ἡ αἴσθησις βάσιν ἐν ᾧ αἴσθησις. Ἀφκρικότι γηράσαντι. ὑπερβεβηκότι τὸν ἴβυκον. τουτέστι τὸν νεότητα. Ἀφυγοῦμαι γλωσσ. Ἀφλιπέστερος. ὁδὲ καὶ σαρδιὼ μὴν ἀφλιπεστέρας ἀφῆκε τ' σφαῖρα τ' δὲ τὸν σφαιρεύσιμον κλινίαν ἔχουσι θέαδον τεθεικεν. ἀρριανὸς παῖδος δὲ ἐκείνα ἀφλιπος ἐπιδοσεύσειν τὰ αὐτοῖς μέλλον καὶ τοῦτο τ' σκείνα προσχήματι, πᾶν ὅ τι πορικὸν δρομικὸν σφίσι προέξειν ἐς τοὺς ὑπηκόους. ἐ αὖθις τὸν μὲν, μειρακίαν. τὸν δὲ, ἀφλιπέστερον. καὶ ἀφλιπα τὸν πρεσβύτην. τὸν δὲ χρῶνται τῇ λέξει, ἐπὶ τὸ μηδέπω τῆς ἐννομεκλινίας παιδὸς. ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ πρεσβύτου λέγεται. Ἄφυρος. ἀσθενής. Ἀφνιαίζω γλωσσ. Ἀφημμένος αἰτιατικῇ. Ἀφνιασθεὶς αὐτοπάθως ὑπερφάνος. οἱ δὲ, ἀφνίασαν μὲν αὐτὸν τῆς φιλίας ἐβεβλήθησαν δὲ διαμαρτύρεσθαι τὸ δόπου τινὰ τὸν γωῦ εἰκόνα φιλίππου ὡς ἀνάθημα εἰ-

μὴν νεκτέασαν. Ἀφίτερος οὐκοινότερον. ἀλλὰ τὸ πυθίου οἷον ὁμοφίτερος διὰ τὸ οἷον εἰς λόγου ἔχεσθαι τοῖς χρησμωδουμένοις. Ἀφίασι. κεταλιμπάνουσιν. Ἀφίημαι. ἀπαγγέλλω. ἀφίξομαι ὑμῖν δυοῖν ἡμερῶν ὕστερον, οὐδὲ ἐψεύσατο. ἐξαῦθις αἰλιανός. ὃ δή, ὅταν εἰδέναι θέλῃ ὀφθαλμοὺς ἀχρεῖον ἔχεσθαι. ἐπὶ ἡμιτρόλειδεόμενος τὴν πώρωσιν τῆς ὄψεως. λέγει ἀφίξομαι ὑμῖν δυοῖν ἡμερῶν ὕστερον. ἀνηρέθη γοῦν μετὰ τοσαύτας ἡμέρας. Ἀφιδρύματα τῶν θεῶν ἀγάλματα. ἀῤῥιδρύθησαν οὖν ἐπὶ τειμὴν σὺν ὁμίζον οἱ περιεσβύτατοι τῶν παλαιοτάτων καὶ πάλιν ἀφιδρυμένων. Ἀφιέμαι γλωσσῶν. ἐπὶ τῶν παθητικῶν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν δοτικῶς καὶ ἡμεῖς ἀφιέμην τοῖς ὀφειλέταις. Ἀφίερας. βοσκὸς αἰγῶν. κινήσω τὸν ἀφίερας. λέγεται δέ τις καὶ βοστεύσειν ἱερατευόμενος. ἀντὶ τοῦ ἐπιχαίρεως ζηλοτυπήσω τὸν ἀφίερας. Ἀφιζάνω, ἀφανίσαται τῆς καθέδρας. Ἀφίει. ἀντὶ τοῦ πέμπει. Ἀφίημι δοτικῶς. καὶ μετὰ αἰτιατικῆς ἀντὶ τῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας. Ἀφινοῦμαι. ἐφινοῦμαι δέ. καὶ ἐφιπόμην γλωσσῶν. Ἀφιπτο. ἐλήλυθεν ἤλθεν. ὁ δὲ στρατὸς ἀφίπετο τῆς ἀττικῆς εἰς οἰνόην ἢ πόρρω ἔμελλον εἰς βαλεῖν. ἔταφη σὺν θουκυδίδης τὴν σύνταξιν. καὶ ἀφῖκται ἀπαγγέλλει. καὶ ἀφῖπτο. Ἀφιλότιμος. ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν ἢ πᾶσθαι δόξης ἢ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπερχόμενος. καὶ ὁ φιλόνεικος τοῖς νέοις. οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς μωσῆν θεασάμενος μὴ σπλαγχνικῆς μόρφιας. Ἀφιμαῶσαι. ἀπορῆσαι. Ἀφισταχωρεία. σὺν οἷς ἂν μὴ ᾖσιν ἑστάσθαι. ὁ δὲ, σὺν μὴ λέγει πρὸς τὸ δύσχωρός τε καὶ ἀνάντη καὶ ἄφιστα. καὶ ἀφίστοι χωρεῖς ἵστων. πρὸ δὲ εἰς ἦσαν ὡς σὺν ἐρημία. ἢ τε ἄλλα καὶ ἄφιστοι γνώμονες ἀντὶ τῶν ἀπεζοί. Ἀφίστασθαι γνωικῶς. Ἀφίστασθαι αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς. γνωικῶς σὺν ἔξεις. ἀποχωρεῖζεσθαι. ἀλλοζιοῦσθαι. βουλομένοις ἦν τὴν μακεδόνων ἀφίστασθαι. Ἀφίσων. ἀπόβεσον ἀπενώλυον. τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφίσων οἱ ῥωμαῖοι. Ἀφίχθαι. Ἀφθαρτοδοκητής. ἀπὸ αἱρέσεως τινός. Ἀφθαῖς ὁ δόλου υος. ὁ ἀπατεωνίτης. ὡς ἄσαχος. καὶ ποιμία ὁ ἀφθαῖς σοι λελαλήκασιν. ἢ νδὲ χρησμολόγος. Ἄφθιτον ἄφθαρτον. ὅτι τὸ ἄφθιτος ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι λέγουσι. τὸ δὲ ἀθάνατος ἐπὶ ἐμψύχων. Ἄφθονα. πολλά. Ἀφθόνιος σοφιστὴς ἔγραψεν εἰς τὰ ἑρμογλύφους τέχνην προγυμνάσματα. Ἄφλαστον. τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης. ἢ τὸ ἀκροστόλιον τῆς νηὸς. καθ᾽ ἀντίφρασιν ἄθλαστα τὰ μὴ μεγάθεσιν τὰ θ᾽ εἰς φ᾽. Ἄφλυσμὸς. ἀφρός. Ἀφνειὸς ὁ πλούσιος καὶ ὁ ἐξ εὐπόρου ἐνίοτε τὸ λεπτὸν ἄφνος. πλοῦτος δέ, ὁ ἐκ πολλῶν χρόνων ὅμηρος. ἄφνος δὲ πλοῦτον ἀφύξαν. καὶ ἄλλα χοῦφκιν ὁ αὐτός. οἷσι τεύχουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται. ὡς μόνων αὐτῶν καλουμένων ἀφνειῶν. ἐπὶ ὄγκου δὲ καὶ ἀληθείαν. Ἀφορμάλαγχνος ὁ τολμηρός. καὶ ἀφόροις τοῖς μὴ φόρον ἐμποιοῦσι τὰ τείχη τοῖς πυρὰ βάσεις τὸν ἐνδαίοις ἄρθρον μάχας ἐν ἀφόροις μεμηρισθένον χέρας.

Ἀφοσθῦσαι. πλάτων ἀδώνισι. καὶ ἄφοσδος ὁ ἀπὸ πλοῦ. ἡ οὖ ἀφοσθύειν. ἢ ἄφοσθον. ἀνασχώρησιν. ὡς παρὰ καὶ ἔφοσθον τὴν ἐπέλασιν. ἀφοσπίζειν. τὸ ὅπλων ἀφαιρεῖσθαι αἰτὸν δέ τι ἐπόησέ τινα ἀφοσπίζειν τὸ ἀναγκαίων ἀνδρῶν ὑπέραλλον. καὶ ἀφωσπίζοντο. ἀποτίθεντο τὰ ὅπλα.

Ἀφόρδιον ἀκαθαρσία. καὶ τὸ ἄξιον ἀπελαστίας. ἀπὸ τοῦ ἀφορίζω ἀφορίζιον καὶ ἀφορίδιον ἢ κατὰ συγκοπὴν ἀφόρδιον τὸ ἀφορίζεσθαι ἄξιον. Ἀφόρκιον. ἀράσαιον. Ἀφορμὴ ἀφῆς ὁρμώμενός τις σώζεται. ἰδίως δὲ παρὰ βῆς ἀπίνοις ὅθεν τις ἀργύριον δώσει σύνηθες, ἀφορμὴ καλεῖται. Ἀφορολόγητον. τὸ μὴ τελοῦν φόρον. Ἀφοσιούμενον. τὸ ὅσιον ποιούμενον. θαδὴ θερ. καὶ ἀφοσιώμενος. πληροφορῶν. ποιήσας τὴν ὁσίαν. ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τὸ ἐπάρχου, ἐμηχανᾶτο διάδοχον καὶ ἀφοσιώμενοι αὐτὸ τὸ τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον ποιοῦντες ἢ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον. διατὸ καὶ τὴν ὁσίαν, ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων φαμέν. τουτέστιν ἀδὴν ὀφείλομεν αὐτοῖς λοιπόν. ἀπεσμένου τοὺς θεοὺς ἵλεως. τουτέστιν ἀπὸ μὴ ὑπεύθυνοι. ὅτως ἡμῖν ἔθος λέγειν ἢ τὸ ἀφοσιῶσαθαι καὶ ὁσιοῦν. τουτέστιν ἀπὸ μὴ ὑπεύθυνος. καὶ ἀφοσιῶ αὐτὸ τὸ δὴ καθαίρω. ἀφαγνίζω αἰσχύνης. τὸδὲ μὴ ἐντελῶς τὸ ποιῆσαι. ἀλλοῖον ἀπαρέξαθαι ἢ σχηματίσαθαι, ἰσαῖος λέγει. καὶ ἀφοσιώσας. καθαίρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν. τουτέστι καθεία. ἢ τὴν ἀπὸ θανάτου μνήμην. ἢ ἀφοσιῶσαι καθαίρεσιν. ἢ ἀφοσιώσεται, ἀφαιρεῖται. καὶ ἀφοσιοῦσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι ὁσίας. ἢ τὸ μὴ τοῦ-

ζεσθαι μὴ δὲ φιλοτιμεῖσθαι δεῖ σιαὶ δὲ λέγεται ἀλφιτα· δεδθυμμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ· ἐπύελα καὶ δίπαια· καὶ ἀφοσίωσις, ἀνάθεσις· καὶ ἀφοσιωσάμενοι, δικαιωσάμενοι· ἐπ αφοσιωμένοι, τιμῶντες καὶ παρεχόμενοι· ὡς δέ ποθ ἑλοσαφῶς δῶρον ἱερὸν καὶ μόνον ἀφοσιούμενον καὶ μόνον ἀφοσιούμενον τὸν ἱσόδαρον· ὥσχεθ ἁπλῶν καὶ οὐκέτι πρόσθ. Ἀφασία νόσος τὶς ἐν ὑποροΐοις ἐμφύεται ὁ πύελος θεοφάνης ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτὸ θεόδωρος ὁ γραμματικός· ἀμφότεροι ὁμολογοῦνται. Ἀφώνησαι. ἁπλῶς περὶ τοῦτο ἐν ἑαυτῷ θαυμάζουσι συμφραφὴς ἀφώνησις τὸ πρᾶγμα. Ἀφραδέως ἀνοήτως· ἀπείρως. Ἀφραντος φίλων· ἀπροφασιστος καὶ πεπεισμένος καὶ ἐπιστάμενος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀπαθεῖς· κατα λιπαῖνος. Ἄφρασον ἄρρητον. Ἀφρασύνη· ἀσωτεία· σχέτλιαι ἀνθρώπων ἀφρασύνη.

Ἀφραίνω· θανομαι· μωραίνει παραφρονεῖ. Ἀφρικανὸς ὁ σικελὸς χρηματίσας φιλόσοφος λίβυς ὅτι σὺν ἑκατὸν ἑξήκοντα βιβλίοις κδ· εἰσὶ δὲ οἱ οὐκ ἔχοντα ἐν λόγῳ τὰ ἐξ ἑπτὰ σοφῶν, καὶ γεωπόνων τινῶν χαρακτήρων, ἰάσεις τε καὶ ἄλλοίων ἐνεργειῶν· καθ ὃ τοῦτον ἔγραψεν ὠφελήσας ἐν σικελίᾳ ποιησάμενος πρὸς τὰ τῆς σωσάννης βιβλία τὰ εἰς τὸν δανιήλ. Ἀφρικανός· κεραυνοῦ· ἐξ ἀφρικὴ καὶ βύρσα λεγομένη, μεθ ὃν πρῶτον ἀοικισμὸν ἐπατήσασα ἔτη ἑπτὰ ποδιαίων λιβύων ἀνήρ· ὃς ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀφρικανῶν πάντων λαβὼν ἐπίκλην ἀφρικανὸς τὸν ἐντεῦθεν διά τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ ἑκατέρωθεν ὁμοίως ἐπωνομάσθη.

Ἀφρόεν ἀφρῶδες· ἀφρόεσσα πρυμνόβρυδον ἐπιστρέψασα γλῶσσα. Ἀφρῖτις· εἶδος ἀφύας· ἐν δὲ ἀφύα. Ἀφροδίσιον ἔργον ἀφροδίτης· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λόγων τὸ ἐρωτικὸν πρὸς τὸ σωστικὸν ἐπ ὀρθρῶς διανεμῶ· καὶ ἀφροδίσιοι ἰδίως τὸ ἀφροδίτης εἶδος· ὃ ἦ, δικαθετῶν λόγῳ φιλοτιμεῖται ἐπὶ σὺν ἀφροδίτῃ οὐ μάλα πρόθυμος· ἐπὶ τῶν δι ἔρωτα ὀμυόντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. Ἀφροδίτην ἑαυτῆς τὸ ἄγαλμα πολλοῦ σπουδαῖον ἔφερον· ἐπειδὴ σωφρονεῖν προσέταττε τοῖς τῶν ῥωμαίων γυναιξὶ νύκτα φὴν λοιμώδη γενέσθαι· καὶ ξυρωμένων πασῶν τὰς κόμας ἐν τῷ σοὶ ἐπὶ νόσῳ ἀχρεῖοι ἐξαμύσασθαι τὴν ἀφροδίτην ἀναθεῖναι· τιμήσαντες αὐτὴν ἀγάλματι σπουδαίῳ ἔφερσαν καὶ ἱμάτιον ἔχουσαν· διότι καὶ ἄρρενα ἔθυσα ἔχει ὄργανα. ἑαυτῶν γὰρ λέγουσιν ἔφορον γένεσις πάσης· καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα. ἑαυτὸ δὲ κάτω θήλεια· πολλάπουσι δὲ αὐτὴν καὶ ἐφίππιον ὅτι αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς πολύσας μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππῳ ἐπέβη· ἑαυτὴν μεθ ἑτέρου μισεῖ τοιοῦτον ἄγαλμα. Ἀφροδίτιον ὄνομα ἔθνους· δικαρχηδόνιοι ἀπὸ Ἀφροδίτης τῆς λιβύης βασιλεύσαντος τοῦ οὖ τὸ πρόνυμον ἐν φιλύρᾳ ἐγένετο· πρόθεν ὁ Ἀφρὸς λαμὸς ἐστὶν ἐν δὲ χιόν. Ἀφρονοσῶ γλῶσσαν. Ἀφυσίβιος· θαυσιοῖς ἐπὶ τὸν πρὸς μισόδωρον τὸν φιλίππου στρατηγὸν παραδοῦναι τὴν πόλιν· διατηρήσει αὐβιος· ἀφρεσίβιος· ἀφορολογήτους· ἀνεπισταθμήβιος· νόμοις χρῆσθαι βῖς ἰδίοις. ἑαυτὸν μαθμῶν δὲ μετὰ κραυγῆς πάντα ἐῤῥέοντα· παρήγαγον τὸν φίλιππον εἰς τὴν πόλιν· ἀντὶ τοῦ βεβαιωσάντων. Ἄφρων καὶ ἄνους· διαφέρει ἄφρων καὶ ἄνους· ἀνόητον φασὶ τὸν μὲν σοφὸν ὡς σωιέναι τὸ δέον οὐκ ἐθελήσαντα· ἀμαθῆ δὲ τὸν τῆς σοφίας, ἀμύητον· καὶ νήπια δὲ ὁμοίως συζήσαντα· ὀδαρίζ δὲ ἔφησεν. ἑαυτὸν ἀνόητον καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Ἀφοιβῆ γλῶσσα. Ἀφύας· ὄνομα ἑταίρων ἀδελφῶν δύο πατρείδη. Ἀφύα δὲ τοῦ ἑαυτοῦ τέλος ὀξύλαμβανόντων πατρὶ μία· παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν ἐλάχιστα ἐφάδαι συμβαίνει· εἰ καὶ δὲ παρὰ ἀεισοφάνῃ λέγεται ἐντεγνισεῖς· ἀφύη· ἀλλ ἀεὶ πολιτικῶς ἐπὶ τὰς ἀφύας· λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λαμπρότητα· ὅθι δὲ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἐπέρασις· ἐπὶ ἀφύωντι μὲν, τὸ ἔλαιον· ἐπεὶ ἐναυδὲ ἐφῶντει· ἐπὶ ἀφύας φαληρικὰς, ἐπὶ μεγάλας· φαληρὰς δὲ λιμένα πατρικῶς· πολιτικῶς δὲ λέγεται· παρανενόηται ἡ ἀφύη· ἀεισοφάνης εὗρετο παναθήναιον ἐπὶ τὰς παρὰς ἀφύας τιμῶ πρεσβύτατον· ὅθι δὲ γένη πολλά ἐστιν· ἅμμη, ἀφῖτις λεγομένη· πάντες οὐσίνεται ἀπὸ γένους· ἀπὸ ἑκατὸν πολλάζοντος τὴν θαλάττην ἀφρεῖον· ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ λεγομένη πωρῖτις ἣ γίνεται ἐκ τῆς μικρᾶς ἐπὶ ταύλων τῆς ἐντὴν ἄμμον φερομένης πωρίων· ἐξαυτῆς δὲ ἑτέρα αἰγιαλίτις ἐμπορεύεται καλῶς· ἐπὶ πάντων ὅθι γένος μανιώδη· καὶ ἀπὸ κεντ μεμβρανῶν· ἐπὶ πάντων τῆς μικρῶν κεραυνῶν· ἐπὶ ἡ πεπαχυμένη ἀφῖτις· ὅτι νικημένου τῶν βιβλιῶν βασιλεῖ ἀφύης ἐπιθυμήσαντες μαιρανθέντι θαλάττης·

ἀβίκιος ὁ ὀφοράγης μιμνεμόμμος τὸ ἰχθύδιον, ἔβηκεν ὡς ἀφύας· δὲ κατασιλήκιν αὖ τὸ θύλειον λαβὼν γρηυλίδα ζώτιν ἔπεμψεν εἰς μαιρὰ καὶ λεπτὰ τιὼ ὄφιν τῆς ἀφύης μιμούμμος ἔβιζέσας ἔλαιον ἔβιχέας ἅλας· μίκωνας ἔβιπάσας· ἔλυσε τιὼ ἔβιθυμίαν. Ἄφυης ἀμαθὴς ἄπειρος· ὁδὲ ἦν οὐκ ἀφυὴς σωιδεῖν πρὸς τὰ πράγματα στρατηγίας· καὶ πολύβιος· οὐκαιρος ἀφυέστερος οὐ γέγονεν ἀνθρώπος· Ἀφυία· ἡ πρὸς τὰ πρακείμμενα μαθήματα σκληρότης. Ἄφυκτα αὐ ἀποδρᾶσα· αὐ ἀγκαῖα· καὶ ἄφυκτον ὃ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν.

Ἀφύσσετον τὸ ἐλυῶδες καὶ συφερτόν· Ἄφυσμος ἀπάνθλασις· Ἀφύσωμ· ἀπαντλῶν· ἀρυόμμενος· Ἀφῦφλεγμασία καταπλασ· οἱονεὶ παύμασία φρονεῖς· ἡ μεταφορὰ δοθὲν τὰ ἀφῦφους διαλελυμμένων· Ἀχαρὰ δόνομα νύει· Ἀχαλκ. βασιλὺς ἰσθμοσαλήμ· οὗτος τὸ σὺν θησαυροῖς ἀργύριον ἔπεμψε θεῖ λαφαλασσαῖς ὃ ἀσυρίων βασιλεῖ· δεόμμενος ῥυσθῆναι σύρων τε καὶ ἰσραηλιτῶν· καὶ κεῖνος αὐὸ βοηθῶν ἐπερεπευσθαμασιῶ· σὺν ζῶθα αὐὸ σωτιχὼν ἀχαλ ἐθεάσατο θυσιαστήριον· ἐ ἀρεσθεὶς αὐτῶ μέλα τὰ αὐτὰ λαβὼν ἀπέστειλενεὶς ἱερουσαλήμ· κελεύσας οὐρίατῶ ἱερεῖ τοιοῦτον αὐτόθι οἰκοδομῆσαι· ὡσανἀζὶξας, ἔθυσεν ἐπαὐτῶ τῶ σύρωνθεὸς· ὃν ναὸν ἀποκλείσας τὰ θεὰ· τούτου δὲ τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτὰ ἐζηνίας ὑπερβάτα τῆς ζαμαείας θυμαζὸς, βασιλεύφ σὺν ἰλλήμ· ἁπάντων δύσεβέστερος· Ἀχαΐα· ἑλλάς, μέμμιος γὰρ ὕπατος ἔβιβυσ ἠθεινθίους σαλεὶς τὸν μέτελλον σὺν χερσὶν οὖσαν τιὼν ἴνιν ἀφείλε· ἔβιγλύμμος δὲ πρωτονηδόσι βῖς ἀχαιῖς πρὸς τὸν ἰσθμὸν κατηγωνίσαβ· καὶ τιὼ ἠθεινθον εἶλεν αὐβροεὶ· πρὼ τύουσαν πανδόκ[illegible]τατο τὸ ἑλληνικὸ· ὅθεν δοκοῦσι καὶ νῦν ἀχαΐαν ὀνομάζειν τιὼ ἑλλάδα· ῥωμαῖοι δὲ ἐς τὸ χειρωθὲν ἔθνος ὁπρότερον ἦν τότε τῆς ἑλλάδος τιὼ ὅλην μεταβαλόντες τῆς χώρας ἐπωνυμίαν ἀφῆκαν· καὶ ἀχαϊκὸν ῥέλος ἔβιτὸ νῦν ὑσόχως βαλλόμενον· πρόσωπαν τῶν ἔβιτηδειότατον ὄν· ὅτι ὁ βίαιον ῥέλος πρὸς πολιορκίαν τὸ δεξάχας ὀφενδονῆτ βέλος· Ἀχαΐνη· κέλαφος καὶ σκύτος ἀμφισόρουσι τὸν ἀχάνεω· Ἀχανὲς πέλαγος καὶ πρόσω τὸ ἔβιπολύμεχανος· τέλματα δύσορα διαδέχεται· καὶ ἔβιτούβις ἀχανὲς καὶ ἀνέξοδον πρόσβαθος· ἐνὧ μυείναι τὸ δένδρων μείζας ἐπεπήγασαν· καὶ τὸ συνεχὲς τῆς ὕλης φορυερώταβον· καὶ ἀχανῆς ἀφανὴς ἀφιδῆς· καὶ ἀχανὴς ὁ μὴ κεχηνώς· καὶ ἄφωνος ὁ σὺν νοῦς ὁ σὺν πεπληρωμμένος σιωπῆ· Ἀχάνη· μέρος τόδί πορσηνὸν· ὡς πορπάρεβρα τὰ αὐχμηροῖς· ἐχώρει δὲ μεδίμνους πέντε ὡς μαρτυρεῖ ἀριστοτέλης· οἱδέφασιν ὅτι πίσσης δίμεδίμνος ἦν κατατεθεῖσα τῆς ἔβιστησμοῦ οἱ ἔβιζῶς θεωρεῖ σελλόμμοι· Ἀχαρι· χαλεπὴν καὶ σὸν· ἀρίστανος ὁδέ, πίσιν ἔδωκεν καθικέσι, μηδὲν ἀχαρι πεῖσθαι σὺν βασιλέως· καὶ αὖθις· οὐδὲν πεῖσθαι ἀχαρι πρὸς αὐτ. Ἀχαρι· λυπηρόν· ὃ ἔβιτοὐχμαλώβισ ἀφεὶς ἐξιόντας τὰ τείχισ, πρὸφύλαξεν ἐφεστικὼς μέτι τοῦτ στρατιωτ πάθωσιν ἀχαρεμίσει ὃ πρὸς παρθυαίους· ἔ αὖθις· ὃ ἦ, ἐδεῖβ μηδὲν πρὸς ἀχαρι πιστεύφ βασιλεῖ βῖς ἑαυτῶ ἐχθροῖς· καὶ αὖθις ὁ περσῶν βασιλὺς εἰσῆλθεν εἰς τιὼ ῥωμαίων γῆν· οὐδὲν δὲ ἔδρασεν ἀχαρι· ἀχαρίστω νοσήματι ἔβιθυμῶ χαρι ζόμμενος λύμαις ὅσαις ἐδώκαβ παντοδαπὰς τὸ σῶ μελυμνάμμενος· Ἀχαριστεῖν μὴ χαρίζεσθαι· καὶ ἀχαρίστως μὴ ἀχαρίστως· ξενοφῶν· οἶμαι γὰρ ὅτι οὐκ ἂν ἀχαρίστως ἔμοιγε ἔχειν ἅτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς ἄλλης πάσης ἑλλάδος ἀχαριστεῖν αὐτὶ τὸ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως αὐτιφῶν καὶ ἀχαριστῆσαι, τὸ μὴ χαρίσασθαι μηδὲ πουργῆσαι· Ἀχαρίστως· ξενοφῶν· νῦρος δὲ ἦν πλυδῶν ἀχμαλώτως· καὶ οὓς μὲν ἑώρα καλλωπιζομένους καὶ περιρρεμένας αὐὸ χαριεῖσθαι, τούβς εἷα σὺν βῖς ὅπλοις· οὓς δὲ ἑώρα ἀχαρίστως ἔβιμένοντας, τουτοὺβς πάσας παρέδωκε τοῖς περσαις· ἔβι δὲ ὅπλα κατέπαυσεν· ἀχαρίστως οὖν ἀνὰ χαρίβς· Ἀχαρνεὶς ἀθηναῖος· πολλάκις σὺν θυμέλικοι καὶ σὺν σκηνῆσι πεθηλὼς βλαισὸς ἀχαρνέης ἰσοσ ἐρεφθήμην· Ἀχάτης λίθ ἔλυχνίτης· ἔ ἀετίτης· Ἀχάτης ἀδημήτηρ· ἀεισοὰ ἀνὰ τ ἀχάτη κατελέξατο· οὕτω ἡ αὐτ σὺν ἀλκμήνη τὸ κτύπον τ κυμβαλ ἔ τυμπάν· πόθεν μοὐκ ἔζήτησιν τ κόρις ἦν τὸ ἐπὶ τὴν θυγατέρα ἄχουσ ἦν τὸ κακὸν ὃν ἔβι ἐπὶ τ ἔβι Φυρανεὶς ἀθήνας ἀπιοῦσαν· ὁ δὲ νοῦς ἀκίνητος ἐσχε αὐὰ δὲ τὸ ἀχάταν αὐτὴν· Ἀχαΐδα· ἑλλάς· Ἀχαΐνη· κέλαφος ἐν ἔβιγράμματι· καὶ σκύβς ἀμφισόρασιπτον ἀχαίνεω· καὶ ῥάβρεῖ

τοιαῦτα κωτίλλεσκεν Ἰὼ ἀχαϊνὴν ἔπεισεν ἐλθεῖν δίς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην. Ἀχαιὸς συρακόσιος ζαμινὸς νεώτερος ἔγραψε τραγῳδίας ι'. Ἀχαιὸς συβοδώρου ἢ συβοδώεισος ἐρεβιάδης ζαμινὸς πέγνε καβὰ τὼ ολυμπιάδα. καὶ δράματα ἐδίδαξε μ. οἱ δέ, τριάκοντα ἱστορίνεσιν. ἄλλοι κ. σὺν ἵκησε δὲ ἔν. ἦν δένεώτερος σοφοκλέους ὀλίγῳ τινὶ ἐπιδεέστερος δὲ ποιητὴς μὲν ἐπιδόξης δὲ τῆς ὀλυμπιάδος. Ἀχέων μετοχή ἐστιν· ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν καὶ ὀδυνώμενος φθαι· σοφοκλῆς περὶ τὰ χέων σὺν βα· ἀντὶ τοῦ σὺν βη περὶ τὸν λυσούμβος. Ἀχερδὸς σοφοκλῆς ποίλης τὰ χέρδου καὶ τὸ λαΐνου τάφρου. Ἀχερουσία ἔστι λιμνὴ σὺν ᾅδου. ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες νόμισμα ὃ τοῦ δαναάκ καλεῖται, ὃν πορθμεῖα δόντες. Ἀχερώις κλάδη. Ἀχέρων· ποταμὸς σὺν ᾅδου, μεμυθολόγηκε· παρὰ τὸ ἀχηρεῖν· ἀειτοφάνης σὺν βαβάχοις ἐνέφορῆσαι θέλων φησὶν ἀχερωντειοστεσπόμπελος αἰμαβδαγὰς· διὰ τὸν δίνυσον. Ἀχέρων· τὸ τοῦ τίς μέσος τὸ παντὸς· σὺν ὦ αἰμήσις ἔστιν ὑδατώδη καὶ βαθεῖς· μέχρι τὸ τέλματος τὸ παντὸς· σποτεινός τε καὶ ἀφεγγής· ὁ δὲ ἀχέρων καθαρσίων ἕνεκεν ἀνηλατεῖ ὡρύπων ἐς σμήχων βὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων. Ἀχέτας ἀηδὼν τέττιγος· ἀλλὰ πάθετον τέττιγος ὡς πορ καὶ ὁ ἀηδὼν ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν σὺν ἀκάνθαις. Ἄχειρος ὁ χειροκίνητος ἐρεμμύος καβὰ μεταπλασμ· ποιδης ἄποιος· ἄχειρος, ἀβαρεῖ τὸν αὐχένα· πλήρεις ἐνέκεντο μελῶν αἱ συνθέσεις· πρὸς τῆς χορεόκωμότητος φησί. Ἀχείρωβον· ἄμωμον. Ἀχηνία ἀπορεία· πενία ἀειτοφάνης ἀμφιαραϊκοσοβιαθεὶς φίλων ἀχηνία. Ἄχης ὁ πένης. Ἄχηνος πωχὸς καὶ ἄχηνες οἱ μηδὲν ἔχοντες. Ἀχήρας ὄνομα κύριον καὶ ὁ σπώληξ. καὶ ἀχώρατος ὁμοίως.

Ἀχνεὶς ὁ λυπρὸς σὺν βάσει τὸ α εἰς η. Ἄχ· ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως. Ἀχίας· προφήτης ἦτος βασὶ ἱεροβοάμβασιλεῦ τῶν ἑβραίων ἦν· πάμνουβος δαυὶδ κατεπείνου τ' καιρὸν τὸ παιδὸς τῶν ναῖκα αὐτὸ προσέβαλεν· ἵνεκεν σὺν θα δὶς τρὶς ὁ ἀχίας πρεῖτῆς τὸ παιδὸς ὑγείας μεταστήματι σάμβος τ' σολὴν· μελλόσης δὲ αὐτῆς εἰς τὸν οἰκίαν εἰσιέναι βὰς ὄψεις ἠμαυρωμένος διὰ τὸ γῆρας, βασφανεὶς ὁ θεὸς, ἀμφότερα αὐτῷ μηνύει· τὸν τε τὸ ἱεροβοάμβαιναι, καὶ τί μέλλει λέγειν αὐτῇ· καὶ βασιούσης ὡς ξένης ἀνερώτησεν· εἰσελθεῖν βὰ μαι τὴν ῥύπεις σαυτὴν· τὸν γὰρ θεὸν ἀλανθάνεις· ἀπελθεῖν πρὸς τὸν ἄνδρα βὰ δελέγει κύριος· ἐπεὶ σε μέλαν σὺν μιερὸν καὶ μηδενὸς ὄντος ἐποίησα, καὶ δόντα σχίσας Ἰὼ βασιλείαν δόντα τὸ δαβὶδ λαβίδος σοὶ βὰ Ἰὼ ἔδωκα, οὐ τοῦτον ἐμνημόνησας καὶ τὴν ἐμὴν θρησκείαν καβελιπὼν χωνὰ βὰ θεοὺς κατεσκεύασας καὶ τούτους τιμᾷς, σὲ πάλιν καθαιρήσω καὶ βᾶν ἐξολοθρεύσω σου τὸ γῆνος· καὶ νυνὶ βὲ ὄρνισι βορὰν γῆν ἔδωκα ποιήσω. μεθέξει δὲ τῆς τιμωρείας καὶ τὸ πλῆθος σὺν πεσόντῶν τῆς ἀληθῆς γῆς διασπαρὲν εἰς βύσσερα· βὰ φράτου τὸ δὸ διότι τοῖς σοῖς ἀσεβήμασι κατηνδλάθησε· τὸν δεσπότην ὃν καταλήψησθε νῦν τὰ ὧδε ἔπεγνεν Ἀχιλλεύς· σάτιος ἀλεξανδρεὺς ὁ ἐρωτικὰς βὰ καβαλαλικὰ πλειστοφώνητα· καὶ ἄλλα ἐρωτικὰ σὺν βιβλίοις ι'. γέγονεν ἔσχατον χρισιανὸς ἐπὶ σιδηρόβου· ἐγκεφαλιτεῖ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας· ὡς ἰσορεῖ αὐ μμικτὸν πολλῶν καὶ μεγάλων ἐθαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύσαν· ὁδὲ λόγος αὐτὸ κατὰ πανβὰ ὅμοιος βῖς ἐρωτικοῖς. Ἀχίλλειος ἀχ· ἦ ποτὰ χιλλῆος ποθὴ ἵξεται ἦας ἀχαιῶν· ὁ καὶ μιλλος ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς ἄξατο Ἰὼ ἀχιλλεῖ ἀχὴν βὰ ποθῆσαι ῥωμαίοις καὶ μιλλον ἐνναιρῶ· ἀπάντησε δὲ αὐτῷ ὁ πολυΐστερον· μελλῶν γὰρ Ἰὼ πολὺν καβελαβόντων, ὁδῆμος βὰ καὶ μιλλον κατέφυτε· ἐς δὶς τὰ πρὸ αὖθις εἴλετο· ὡς ἐντεῦς κελτικαῖς πρὸ ἔξεσιν αὐ απέρχεσθαι. Ἀχιλλείων βυτέσι κελθῶν καθαρῶν ἐς βλῳῶν ἔστω καλαμβύων· ἀειτοφάνης· ἀχιλλείων δὲ τὸ μάπη· ἀντὶ τοῦ στίσεως τῆς ἐνεργείας μετέχεις· ἢ ἀχίλλοι κελθαί, αἱ βὰ τελεῖς. Ἀχθέσι· λυπηθήσι· ὦ χρόνω ποτὰ χθέσι· ἀντὶ τοῦ λυπηθήσι ποτὲ τὸ δὲ τὸ πρὸ ἔτος ἀμβλυωπίας γλωμβύου. Ἀχθεῖ· λυπεῖται· ἐς ἀχθεσθεὶς λυπηθεὶς· οὐδὲ χθεσθεὶς βῖς βασὶ ἔτεσι, πολλὰ ἐς δεινὰ ἀπεί ναβ. Ἀχθηνὰ λυπηρά· βασὶ ὁ ληθεία· ἀχθηναὶ δεῖ δὲ βοοκτασίαν· ἐς ἀχθηνὸς ὁ βασὶ πονος. Ἀχθηδὼν· λύπη· ἄχθομαι· βαρῶμαι· ἀγανακῶ· ἀειτοφ· ἄχθομαι βῖς βεῶσι· βῖς τὰ λεζονάμασιν· ἀντὶ τοῦ τοῖς κόλπους βῖς πεποιηλμένοις ἐπεὶ ὁ βεὼς ποικίλος ἦ ὅτι πορφύραις ἐχεῶνβ ἐς τιάραις· ἐς ἄχθομαι αὐτῷ δῦπω, ἀντὶ τοῦ

τῆ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ. τὸν γὰρ ῥοῦν. ἐπὶ τὴ πλίσχεων καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. ἔστω γοῦν ῥυπικοὺς δούλους λέγουσι τοὺς τοιούτους. καὶ ἀειτοφανὴς. κρομμύοις τὸ ἄχθομαι. καὶ ἰώνιος ὁ δὲ θεὸς ἄχθεται τῆ τε βασιλέως τῆ ἀμαλικῆ σεία, καὶ τῆ τῶν μαστιγιῶν τὰ πλήθους. ὅτι μὴ συγχωρήσαντος αὐτὰ ἐπὶ τὰ ἄχθη. ἐ ἀχθόμενοι, βαρούμενοι. πιεζόμενοι. ἀμφίτε ἡμέραν μέσην ἐπὶ ἡλίω ἀχθόμενοι, ἐφ' ὃ πλακηθέντο. καὶ ἄχθος, βάρος. λύπη.

Ἀχθοφόρον βασάζοντα. καὶ παροιμία. οὓς ἂν ἀναμένουσι δὲ ἑκατὸν αἰγυπτίοι. πολλαχοῦ τὸ ἀχθοφορουντας τοὺς αἰγυπτίους μέμνηνται. Ἄχλαξ. λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος. ἢ μικρὸς λίθος. Ἀχλυώδης. ὁμίχλης. ζόφος. ἀμβλυωπία. καὶ ἤερος ἀχλύσαντος. ἀντὶ τοῦ σκοτισθέντος. Ἄχνα. λεπτὰ ἄχυρα. ἢ καθαρεύματα. καὶ ἄχνη ἁλοὺς τὸ λεπτότατον τῶν ὕδατος ὃ ἀφροὺς τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἐφήμερον. μὴ λαμβάνουσι λεπτὴν πεπωκωμένον ἄχνη καὶ ἄχνη πυρὸς ὁ καπνός. καὶ ἄχνη ὕπνου, οἱ παροιμιάζεται Φησὶ καὶ ἄχνη λιμὸς. δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα. Ἄχνας ἀγλαϊσίος τις. τὸν ἄχνην ἐρμῆνσι παρὰ τὸ πλήθος ἐθηκεν. Ἀχυμος. λυπούμενος. Ἄχος. λύπησιν ἐπὶ ἐφέρουσα. παρὰ τὸ. καὶ ἀχύμενος. τουτέστι λυπούμενος. λήπετε τὸ δ' ἄχος ἀκαιῶν γὰρ δυσάλωβος οὐδείς ἀντὶ τὸ δύσληπτος. ἀλλ' ἄλωτος. ἢ δὲ σύγληβος ὡς παρ' ἀχεῖται· ἐπιπλημμελῶς ἐξαπορεῖτο. Ἀχώ. ἀντὶ τὸ ἀηχώ. σοφοκλῆς. καὶ μοῦ βελαίνης σμικρὰ μὲν ἐβάλλετο μῶμος ἀχώ. Ἀχὼν ἄμισθος. Ἀχώρ, ὃ παρ' ὁμήρου τῆς ἵκε φαλῆς ἐπὶ δ' ἄχνη ἀχὼρ καὶ ἐπιβολὴ τὸ ν. ἀχὼρ. κλίνεται δὲ ἀχῶρος διὰ τὸ ω μεγάλον ὡς ἰχῶρος τὸ σεσηπὸς αἷματος. Ἀχραντον ἄφαυστον πυρὸς οὐχὶ φατὸν. ἀμόλυντον. Ἀχρὰς. εἶδος ἀπίου ἀειτοφανὴς. ἀχρὰς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σπλάγχνα. μῶν ἵν θρασύβουλος εἰ παρὰ τοῖς λακωνικοῖς ἢ ἀχρὰς ἐπέχει τὴν γαστέρα. οὗτος δὲ ὁ θρασύβουλος ἀντὶ τοῦ λέγειν μέλλων τοῖς λακεδαιμονίοις ἢ ἀχρὰς ἐπέχει τὴν γαστέρα. οὗτος δὲ ὁ θρασύβουλος ἀντὶ τοῦ λέγειν μέλλων τοῖς λακεδαιμονίοις

τὴν ἀφθὼ. Ἀφίδες. νεμαῖαι. Ἀφιναέριος. εἰδὲ ἰδιωτικὸν παράπλασμα ἀφικαρδίου. ἐθέλεις ἐρώσεται ἀντὶ ταχέως τῆς καρδίας ἀπόμορον. Ἄφιπορος. ὁ μετάβλητος. ἢ ὁ ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἄφαθαι πορευόμενος. εἰδὼς τὴν νομάδων τὴν ἀφιπορείαν καὶ τὴν ἀβασίαν τὴν πρὸς ἀνθρώπους. καὶ αὖθις σωτηρικὸν δεῖ εἶναι πρὸς τοὺς φίλους καὶ μηδαμοῦ ἀφίπορον. Ἀφιμαχία. σωφρὴ μάχης. ἀπαίτιανος. τὸ μὴ πρῶτον, ἐειδεςἥνεὲ ἀφιμαχίαισμι καὶ μὴ δὲ, συμβολαί τε δὴ τὴν ἀλλήλων. Ἀφιμισία. πρὸς ὀλίγην διαφορά. Ἄφινης. ἀξιόλογος σοφιστὴς ὀνασίμαχος ἦρε τὸ σοφιστοῦ τὸ πατρὸς ἀφίνου. Ἄφινης μαδαρεὺς. σοφιστὴς, παρὰ εἰς ὡς λόγος ἐν πανοῦ. μαθητεύσας δὲ ἐν σμύρνῃ, ἤπαυλείδῃ τῷ λυπίῳ. εἶθα βασιλικῶν ἐν νικομηδείᾳ. ἐσοφίστευσεν ἀθήνησι βασιλεύοντος μαξιμιανοῦ πατρὸς λαερώνα ξίωμα. Ἄφίνης. ὁμασίμου τὸ σοφιστοῦ ἀθηναίου. σοφιστὴς νεώτερος τὸ μαδαρέως ἀφίνου. Ἄφινθος πόλις θρᾴκης. ἀφινθεὺς δὲ ἡ χώρα. Ἀφίρθιον. εἶδος βοτάνης. τινὲς δὲ τὸ νωμικῶν λέγουσιν αὐτὸ ἀπίνθιον ὃ ὀνομάζουσι πόντιον. Ἄφορρος. ὁ πιαθόρμητος. ἀνὴρ τὸς οὐκ ἀφορρονέκνεμῆ πόδα, αἴας λέγει πρὸς τέκμησσαν τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα. Ἀφοφτί. ἡρέμα. Ἄφυρτος. πευσαῖος νικομηδεὺς στρατιώτης. στρατευσάμενος ἐπὶ νέρωνα ἐν τῇ βασιλέως ἐν συνουσίᾳ τὸ ἀπὸ τὸν ἱερὸν ἰωάννου βιβλίον ἕως ἔγραψεν καὶ φυσικὸν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀλόγων. καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ μίμους ἀθηναῖος ἰωάννου βιβλίον θαυμάσιον. Ἄφυχος τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ φαμέας ὢν ἀφυχος, ἐξέπλινε βᾶς πρὸς τὸν σιπίωνα συμβολὰς καὶ ποτε σωσπίσας ταῖς ἐφεδρίαις, προβαλόμενος ὁ φρυὼ δόμον, ἀπέκτεινεν πολέμιον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Βαλτυείων ἦν θεός. Βάαξ μελανός. Βαβάκαβδᾶ. βάρβαρος ἴσχι φωνὴ συγκατατίθεται δὲ ὁ ἀράβαρος θεός Βαβάκινος εἶδος χύλας. Βαβάκτης ὁ ὀργισθείς Βάραξ. λάλος φλύαρος. ἀπὸ τὸ βάζω βαξ καὶ νεβαὰ ἀνάστασις ἀσμὸν βαβαξ. Βαβαί. θαυμαστικὴ φωνή. Βαβαί μύξος. ἐπὶ τῶν κομᾶζόντων καὶ μεγαλαυχούντων μύξος δὲ ἐλήγετο τὴς ἀρτέμιδος ἱερὰς ἀσεῖος τὴς καὶ μεγάλαυχος. Βαβείας. πάραβειος. μύθους ἤτοι μυθιάμβους εἰσὶ γὰρ διὰ χοειάμβων ἐν βιβλίοις ἰ. οὗτος ἐκ τῶν αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τὴς αὐτῆς λογοποιΐας εἰς ἐλεγεῖα ἤγαγε δὲ χοειάμβους. Βαβᾶς. ὄνομα εὔριον. Βαβύλας ἐπίσκοπος ἀντιοχείας. οὗτος φασὶν μεσιανῶ. οἱ δέ, νίω, καθ᾽ δν τινα δαίμονα ἐισελθεῖν δυνηθέντα ἐν ἡλικίᾳ πεθυμοῦντά, σὲ ἐκ τοῦ πυρὸς ἀντισχεῖν φάσκοντα εἰς δύναμιν μὴ πόδι φθαῖ λύῃ τῷ ποιμνίῳ ἐπεισερχόμενον. τὸν δὲ φαυστῖνα μὴ ἀναιρεθῆναι τῆς εἰσόδου εἴτε σὺν τὸ ὄχλου ὑπεδόμενον εἴτε καὶ ἄλλως αὐτῷ μεταβαλεῖν. ἐπιλεπῶ μήτοι τὴν αἰτίαν τὸ ἐπισκόπου ποιησάμενον, ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπὶ βασιλεία ἀπλᾶ γῆ, φασὶ σαῖται αὐτὸν καὶ πρῶτα μὴ τὴν αἰτίαν τῆς πωλύσεως ἐγκαλεῖν. ἐπειδὴ μὴ βίᾳ ἐκπολεμεῖν αὐτὸν τοῖς δαίμοσιν εὐπρόσοιτον εἶναι τὴν ἐπὶ ἐμπλήκτοις δίκην διαφυγεῖν. τὸν δὲ πρὸς τὴν ἐπέμπλησιν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν πόπλησιν διαπρούσασθαι. τὴν μὴ φήσαντα ποιμνίου ὄντι ἑαυτῷ πάντα προσήκειν ὑπὲρ τὸ ποιμνίου πεθυμεῖσθαι. τὴν ἢ, μὴ καὶ ἐλέσθαι τὸν ὄντος ἀπόστατα θεὸν φλαδωνύμοις ὀλετῆρσι δαίμοσι θύειν. εἰθὸ μὴ, ὡς ἑώρα μὴ ποιόμενον, προσέβαλεν αὐτὸν ἀλύσεσι καὶ πέδαις ἐνδυσαμένους, τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν. τῆς κεφαλῆς ἀφαιρήσοντας. ὃ δὲ ἐπειδὴ ἤκουσε πεντηκόμνους ἐπὶ βᾶς ἀναλαβὼν ἤδη βᾶς τὸ ἁλμυρύσεις. ἐπίσχεθον ψυχήμασεῖς τὴν ἀνάστασιν ὅτι ἐκ δυσεβῶν ἀνεστήσεσι. φασὶ δὲ καὶ βεῖς παῖδας ἀδελφοὺς τὸ γένος ἐκ μιδιανέας ὑπὸ τοῦ ἀνασχεθομένους ἀρπαγῆναί τε αὐτοὺς ἐπὶ τὸ βασιλέως καὶ ὡς ἔδαυβὴ

θύειν

θύμνῃθελον, καί τοι παντοίας ἀνάγκας αὐτοῖς προσαγομένας, καὶ αὖθις σὺν ἑλκύσι τῇ νηῒ φαλ-
άφαιρεῖν. ὅς ὑπεδήκνιον εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, ὁ βαρυλαὸς ἑαυτὸν προσαράμενος, πο-
ρους προσπεφ ὑφ. τὰ μήτινα ζέσαντα αὖτε ἀναδῦναι τὸν θαλασσαν. καὶ ἀποπεμομένων ἑαυ-
τῇ εἰ ἀπετ φῶν. ἰδοὺ ἐγὼ καὶ ἁ παιδία ἄμοι ἔδωκεν ὁ θεός. ἐπεὶ αὖ τὸς πρὸ τεινε τὸν αὐχένα ὦ
εἴφ. σὺ τε λαμβανόμενος βῖς τὸ σῶμα αὐτὸ συλλιξομένοις, ἅς ἁ λύσεις καὶ ἅς πέδας αὐ σὺν
θαλ αι. ἵνα μοι ζῶ τά φησι καμών ὁ μῆτις, καὶ νῦν μεδ' αὖτὸ ὥς φασι ζῶ τα τυγχάνει μένα.

Βαβυλωνία καλ μενος. καὶ βαβυλώνιοι παῖδες. Βαγαῖος ὄνομα κύριον. παλαιόμενόν ἐ, λαγ
χάνει σὺν παντ βαγαῖος. Βαγδαληνία. μοῖρα κατασκαδνίας νοτιωτάτη. Βαγδάφ. πλανητὰ φ
Βάγιον. μέγα. Βαγώας, ὄνομα κύριον οἷ ἰωάννης. Βαδὴν. πεδιάδα ἐχόμην, τοῦ μὲν
προαπέστειλεν. αὐτὸς δὲ σὺν πλινθίωτ στρατιᾷ ἐπαγόμενος, ἐχωρεβαδὴν. ἐ αὖθις. βαδὴν ἐ σχε
λαίως ἀπολαβὼν. ἀείσοφάνης. μεγαρεῖς ὅ πεπείνων βαδὴν, λακεδαιμονίων ἐδέ ντο. ἂν ἐλί-
μωπτον. τὸ λιμὸν διαφθείροντο. βαδὴν ἂν καταβραχὺ αὐξανομένου τὸ λιμὸν. ἐ ἐπίδοσιν λαμβα
νόντος. ποιόντος ἐπὶ τὸ μεῖζον. Βαδίλη. σολικίδα. δανικὴ ἡρακλεώτου ὀφθαλμοὺς μου ἐ εἶδον. ἐ
ἰωάννης σὺν δεδυμένος βαδίλη. Βαδίζει. καὶ βαδίζει ρατίνος. Βαδιστέα. ἂν πορ
ρωτέον. ἐ μοὶ βαδιστέα. οἷον σοφία ἐ δαίμων με ἄγει. Βαδιστικὸν. ὀξύπους. ἀείσοφάνης. ὡς ὄνος
πεμβαδιστικός. Βάδιλλος. Βάδιος. ὁς. σημαίνει δὲ καὶ ἴσως χροιάν, Βάδις. ἡ βάδισις. ἀεί
σοφάνης ὄρνισι. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδιν βαδίζομεν. σὺ παιδιὰ παρεσχημάτισαι. ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ
πατεῖν πάτος ὅ μηρος. πάτον ἀνθρώπων ἀλείμων. οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδις. Βα-
βάλ. Βαβάλη, ὄνομα κύριον. Βαβεῖα ἡμέρα. ἁ πειράντο τιὴν ἡμῶν. ἰῶ δὲ πολλὴ ἐ
ξανθὴ ἐ βαθεῖα. βαθεία ἐμὶ κομώντα ἐ γκραῖον πλιᾶ. πλεῖον εἶναι τιὴν λαφείαν ἄρτεμιν.

Βαθεῖαν αὖλακα. ὅ πορρόδιος ἰσχνὸς ὑπὸ ἀρότρου. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν βαθείας φερούσας ἐ πει
ρυμμένας σημαίνει. Βάθος. βάθος ὀδὶ φάλαγγος τὸ μεγάθος μέτωπον ἄπαν. ἐ ὁ ἀπὸ λοχαγὸς
ἐ ὑπὸ ἀραγὼν ἰσχνὸς, καὶ βάθος λέγει. Βαθμῖδος. Βάθρα. Χθὲς μὲν ἐ πρώην διεβαίνομεν τὰ κε
πλιάδε βύβλου βάθρα πάλλων ἐ βύβλα φασὶ πορεῖν. ἄρτι δὲ χλαμύδας ἅς ἂν πορύφους σὺν δε
δυκότ, ἐ πορόνας χρυσᾶς διαπεπορπημένοι. ἐ σφηκία χρυσοδέτοις διεφιγμένοι. ἐ βάθρ.
βεμέλιον. ἐ βάθρα ἀγάλματα. ἀπολυομένου διὰ τὸ βιοβλαπτίους, καὶ πρὸς βάθρον πρόσει
κότος τὸν ἕτερον πόδα, προσβαμώντος ὧν στρατιωτῶν, μεπεγειρίδιον τοῦ τον ἀπέτεμεν. ἐ
σοφοκλῆς. σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου. τουτέστι τὸ βεμέλιον. τὸ ἵδρασμα. διὸ ἴσα τοι
καὶ σαλαμὶς βάθρῳ. ἐ φοῦ κεβλιδὸν τ συλλόγοις. Βαθυγνώμ ἀνος καὶ κευθίνους. ῥᾳδίν. καὶ
πλίχων. ἐπίδοσι θεοδοσίαν τὰ σταλε. Βαθύπλωτοι. ἐλλόγιμοι. ὑπλωτοί. Βαθυδίνης. σὺ βάθῃ ἐ
χων ἁ ῥύμαλε. Βαθυκαμπὴς πλὺ κεμπόμ ἐ βαθυκαμπὴ κλεῖδα συῶν. Βαθυλήϊον.
σβοφόρον πεδίον. Βαθυπλων. μεγάλων. σὺν τὰ πανοθυόντος. Βαθύπλουτος. πολὺν
πλοῦν ἔχουσα. ὑδρίμονα. ἐ βαθύπλουτον εἶναι τιὴν λαφεῖ ἄρτεμιν.
Βαθυρρείτης. ὁ βαθέα ῥύμματα ἔχων. Βαθυσ. ἀνήρ. πορός. ἔτος μέν ἀνδρος. Βαθύστρωτος κοίτη. τὸν δὲ, τὸ βαθυ
στρώτου καταβάσα κοίτης, ἐπεδώκεν νύμφη, ἀντὶ τὰ πλυτελοῦς. Βαθύσχοινον. ὑλακὰς σχοί
νους φρόνας. Βαθύσκαφα. παχέα. αἰλιανός. αἰθείσα δ' ὅσης ἐ παμπλείω ἡμέρα, ἄφνω ἐ ἀδη
λότος νέφη συσκιάσαν εἶσα δ' ἄπου βαθύσκαφα. καὶ καταρρῆξαι πάμπολλα ὑετόν.
Βακαλίτης. ὁ σχεδιαστής. Βακαλίτικος. σχολαστής. μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτὸ.
Βακαῖοι. ὡς πορεσαῖοι. ἔστι δ' ἔθνος ἰβηρικόν. Βάκκλος. μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ ἐ γναικώδης. βάκκλος δ'
νῦν χος. ἀπόπτωτος, ἐ πραιμία. βάκκλος ἐ. κ' τ ἐπλύτων καὶ ἀνάνδρων. βιάζεται γὰρ οἱ ἀπόπτω
τοι. Βάκις. σοφὸς ἐν θεσπιεσιδῶν. ἰῶ δὲ μεγασμολόγος. Φιλιππίδης δὲ ὁ ἐφέσιος, φησὶ. δεῖς βάκι
δας. ὁ μὲν, ἐξ ἐλεώνος τῆς βοιωτίας. ὁ δὲ, ἀθηναῖος. ὁ δὲ, ἀρκὰς ἐκ πόλεως καφύης. οἳ ἐ νύδας
ἐκάλεῖτο καὶ ἀλήτης. θεοπρόπος ἦν τῷ θ φιλιππίδῃ, ἀλλὰ πολλὰ πόδ' ἐ βύβλου τὸ βάκιδος
ἔστορεῖ παράδοξα. ἐ ὅτι ποτὲ φ λακεδαιμονίων ἅς γυναῖκας μανείσας ἐκάθαιρεν. ἀπόλλωνος
πύθιος τοῦ κατὰ τιὴν δόντος. Βακτηρίφν. τηρίζεσθαι. Βακτηρία. καὶ σύμβολον. οἱ λα

χόντες δικάζειν ἐλαμβανον παρὰ τῶ δημοσίων ὑπηρετῶν, τύμβολον καὶ βακτηρίαν. καὶ οὕτως
ἐδίκαζον. τὸ δὲ ὁμόσαι εἶχε τὴν βακτηρίαν τὸ δικαστήριον. τὸμὲν τοι σύμβολον τοῖς κρίνουσιν ἀποδιδόν-
τες, ἐνόμιζον τὸ δίκαιον. ὅθεν καὶ δικάσειν ἔλεγον. Βακτηρίαν. ῥάβδος. γράφεται δὲ καὶ
βακτωλίας βάκτηρον ἀμφιβαμβυος. λέγεται καὶ σκηπάνιον. ἀντὶ δὲ βακτηρίου, σκηπανίῳ.
βομβαδὰς χεῖρας ἐρράπισε μεθ᾽. Βαμβάλιον. νόμισμα. Βαμβακᾶ. καὶ σάτυροι. καὶ παῖες. καὶ
σειληνοί, ὁ παρὰ Διονύσου. Βαμβεβακχαν ἅπασι. ἀντὶ τοῦ ἀνεφθέγξαντο τὸν Διόνυσον. βακχος. γὰρ
ὁ Διόνυσος. Βακχευούσας σὺν θ᾽ ἁλὶ θ᾽ βακχεύοντε καὶ σὺ θέω. Βακχεύων. μαινόμενος. ἐκ
τοῦ βακχεύοντο τοῦτ᾽ ἔστιν ἐνθουσιῶν. Βακχεύοντες τινὸς πληρωθέντες. ἐπὶ τοῦ τὸν τελεσ-
θέντα ἐν τοῖς μυστηρίοις βακχεύοντα προσεῖπον, χωρεῖν, σὺ φρονιμανία δ᾽ οὐ μὰ τὸν Διόνυσον βάκχος εἶ μυστικὸς καὶ βακχεῖος. Βακ
χεία ποιμαντικὴ καὶ βακχεῖος. Βάκχος. ὁ πόθος. ἐπὶ τοῦ ἀεὶ συνὼν καὶ σωφρονῶν. παρόσον αἱ
βακχεῖαι σιγῶσιν. Βάκχος. οὕτως οὐμόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τε-
λοῦντας τὰ ὄργια. οὐμὴν καὶ τοὺς πλάδους οἱ μύσται φοβοῦσιν. ὅθεν δὲ καὶ σεφάνου εἶδος. βάκ
χοις κεφαλὰς πολυανθέσιν ἐστέφανον. καὶ πρόσθεν πολλοὺς δὲ βάκχους ἰὼ ὁρᾶν ἀκουσίως. τοὺς
ἐσχάτως ὄρχησιν ὀρχουμένους. Βακχίδης. ὁ τοῦ Διονύσου υἱός. Βακχυλίδης.
ἀπὸ κώμης τῆς νήσου. πόλεως δὲ Ἰουλίδος. ἔχει γὰρ πόλις τέσσαρας. Ἰουλίδα. νέρβιαν. κορεσσί
αν. πτοίησσαν. μέδωνος υἱὸς τοῦ βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ παιδὸς. συμφυὴς σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ
καὶ αὐτὸς λυρικός. Βακχυρις. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. τοιοῦτος γὰρ οὗτος βασιλεὺς αἰγύπτου.
Βαλανάγρα. ἣν λῆς. παρὰ τὸ ἀγράφω τὸ βαλανον. βάλανος δέ ἐστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδή
ριον. ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι αἱ μάγγανα τῆς πλοκῆς. καὶ βεβαλάνωται, ἀντὶ τοῦ
κεκλείδωται. Βαλανεώτης. βαλανεὺς ἐπὶ τοῦ πολυτελοῦς καὶ περιόδου. Βαλανεύσω
δικαιόσω ἐ μαυτὸν βαλανεύσω. Βαλανηφόμφαλοι. ταῖς φιάλαις οἰκονομικοὶ κελεύσει. βαλα-
νεῖον δέ κλῆσιν, διότι ταῖς βαλάνοις ἐσθίοντες, ἢ κελεύφη ἐκαίον. λέγουσι δέ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐ-
λαιῶσι τὸν ἀδάμαντα λουόμενοι. εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἕλκοντες. καὶ βαλανεύτης, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς
καλούμενος πορεύτης. ἔστι δὲ τὸ βαλανεῖον ὁδὸς ἐπὶ τὸν φιλῶ. ὅτι τὸ καθαρὸν μὴ ὄντων βαλα
νείων ἐν ταῖς σικάφαις καὶ πυέλοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο. Βαλανὶς. ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. Βά
λανος. τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ φάλλιον. καὶ βάλανοι φοινίκων. οἶνον ἔθνιον ἀπὸ τῆς βαλανίου τῆς
ἀπὸ τὰ φοίνικος. καὶ αὖθις. αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων οἷας μὲν ἐν τοῖς ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκε
ταις ἀπέφηνε. διδὲ τοῖς δεσπόταις ἀπονέμουσι, ἦσαν ἀπόλεκτοι. Βαλάντιον. μέρος πρω-
τύπου ἀσκοῦ. εἴτε φιλοχρήματος εἴη καὶ δοῦλος ὢν βαλαντίων. καὶ ἐν τοῖς σαφῶς ἐν πανηθυό-
μενοι, πρὸς ταῦτα διεσκοπεῖτο τὸν πόλεμον. Βαλαντιοτόμος. κλέπτης. καὶ βαλαντιοτό
μοι. χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι, ἤγουν τομοιχοί. πόρνοι. βιχωρύχοι. βαλαντιοτόμοι αὐθά
δεις. ἐβδελυκτὸν ἔθνη. βαλαντιοτόμοι τ᾽, οἵ ἐξ ἀργυρίου βαλάντια τέμνοντες ἢ ἄλλο τι κλέπτοντες.
Βαλβὶς βαλβίδος βάσις ἔκκαυσις. ἐξ ἀφετηρίας ὅσα μπρός. ὡς πρὸ ἐμβαλβίδος τινὸς οἱ τὰ τέ-
θριππα ἀφιέντες, ἀλλ᾽ ἀπεταθέσης τῆς ὕλης. καὶ βαλβίδι αὐτὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. ἔρκτωσιδὲ
ἀπὸ τῆς ὁρμῆς ὧν. ἦλθε γὰρ ἀπὸ τῶν ὑπαλλαττομένων ἐκ μικροῦ, διὰ τὸ ἐκ πόδος βεβηκέναι τοῦ ὀρθοῦ
μέρους, βαλβὶς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι ἅλμις. ἅλβις. ἐὺ πρὸ βιβασμῷ βαλβὶς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαί
νω. Βάλε. βάλε τὸ δίκτυον εἶπεν. ἀντὶ τοῦ εἴθεμοι. Βάλλης ἡδονικὰς. τουτέστιν ἀπὸ πλή-
θους καὶ φθόρου. ἀπὸ ἰσοτίμου συνηθείας παροιμίας ἡμῶν. Βαλεντινιανὸς βασιλεὺς ῥω-
μαίων. οἱ δὲ, οὐαλεντινιανός. καὶ σὺν τῷ σαλούστιος. Βαλεριανός. βασιλεὺς ῥωμαί-
ων. Βάλες μακαρίαν, ἤτοι εἰς ἄδου. ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ εἰς κίνδυνον κατὰ ῥητὴν διδόν-
των. μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους. ὁ πανήνια ἐκπράτευσιν ὁ Ἀργυρὸς ταῖς ἀθήναις, ἑαυτὴν
ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ᾽ αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν εἰς
μακαρίαν καὶ εἰς μακαρίαν. Βάλλεται. πλήττεται. πυροπολεῖται. βάλλεται δὲ ἡ ναῦς σκη-
πτῷ. καὶ ὁ Ἰώδιος ἡ Φοῖνικαί τε καὶ κατὰ δύσιν τὸ σκάφος. Βαλεῖν. τὸ πρόσθεν τὸ μέλλοντος
βάσομαι δὲ καὶ νύξομαι καὶ τύψομαι, τὸ ἐγχειρῆσαι λέγουσι. βάλλειν παρὰ μόνῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυγ-
χάνω βάλω

νὴν· βάλην ἄγριαν πάντα. Βάλλην μήλοις. Ἐπὶ τῶν τυχαίνοντων ἐρῶσι. Ἐβράχωσαί τινα τῇ τῶν πέρδικων βαίῃ τὸ ξύμπαν ἐστὶ μέλανος· καὶ γὰρ δύο μαι βαλέ ἡν νύκτα λυσιτήρχ. Βαλλεῖς ἔχοντα τὴν ἐπιμήλιον. Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους. Βαλλεῖς ὕδωρ· καὶ ἀπάντησον. Βακτηρία καὶ σχῆμα ἐν Διβώνου καὶ Διόροληι. Τοῦτο ἐπὶ τῶν σωπώντων τὰ δίκαια ἀθλίως. Βαλίαν· τὴν ἔλαφον τὴν καθίσηκον. Ἐβαλίων ἀνέμων· τουτέστι σφοδρῶς πνεόντων· παρὰ σωσέτῳ ἐν κυρλιαίῳ· καὶ αὖθις· θηράσων βαλίοις ζωομίλκας ἐν νομαῖς· ὤχετο γὰρ τὴν μετεῖς ἀχέροντος ὁδόν. Βαλιαρίδων νήσων, σφενδονῆται αὐτόχθονες. Βαλλίζη· τὸ νύμβαλα κτυπεῖν· καὶ πρὸς τὸν σκεύων. Ἔχον ὀρχεῖσθαι. Βαλίος ἵππος. Βαλμός· ἦθος. Βάλλων σωφρονῆ καὶ ζήνωνα τοῖς σκιλλουσίων σκώμμασι· καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν ἀξιῶν, πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης ὡς ὄντας ἐπὶ πολιτείας· μηδὲ στεφανοῦσθαι τὸ παράδειπνα τὰ μύρος βίβλιναίου τὸ σώφρονος. Βαλὼν φάξεσθ' οἷς πρὸς τοὺς καὶ ἡντιφρασαντας τοὺς ὁμόφυλους σκοφάγειν. Βαλλίσαρ· οὗτος ἐπεκλήθη ὁ δανιὴλ εἰς τιμὴν τοῦ τὰ πρεσβύτου σαφηνείας. Βάμμα κυζικηνόν· τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην ἀπηνοὶ λέγουσι· καὶ ἑτέρα παροιμία· βάμμα σαρδιανικὸν· ἀντὶ τοῦ μίσει ἐρυθρόν· ποιήσω· οἷον ἵνα μίσει φοινίξω· νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ· σκήνωνται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύτατοι. βούλεται οὖν δηλοῦν ἵνα μίσει πλησίας σκῶλα. Βάμβαξ· καὶ βάμβαξ· ἐστὶ βαμβακὶς τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον· σκιγράμματι· ἐστὶ τὴν ξυστοδόκην ποιεῖσθαι βαμβακίδων. Βαμβαίνῃ· δισταζῇ· δέμῃ τοῖς ποσὶ· καὶ τῇ πλώτῃ ἀσήμως φθέγγεται. Βάναυσος πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος· καὶ τοῖς σκηνῆ ἀγοραῖς βαναύσοις, φοβοῦμαι προσέχειν βέλη· ἐπαραβαλλομένους ἔξω παρὰ τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους. Βαναυσος· ἐπὶ τοῦ τοῖς σεμνύνεται καὶ ἡδὺ τὴν πολιτείαν· ἐφ' οἷς ἂν ἐπελώνης σεμνυνθείη βαναυσος· ἐπὶ γὰρ τῶν πολλὰ ἐπλυσιτελῶς πωλεῖσθαι τὴν πλίνθον δαψιλῆ πρὸς βίον ὑπάρχειν πᾶσιν, ἐπὶ βύβλος μεγαλαυχεῖ. Βανδον· ἔστω καλοῦσι ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ. Βαξεν· φήμη· σοφοκλῆς· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζῃς πρός τε μᾶς πεπονθέναι λόγοισιν εἰ τε ἔργοισιν εἰς βλάβην φόβον, οὔτοι βίουμοι τὸ μανεραίωνος πόθος φόνου τι τὸν δὲ βάξεν· ἂν οὐδὲν ἁλμαίζω ἐπὶ τοῦτο τῇ φήμῃ.

Βαπτά· βαπτὰ ἱμάτια· φόρεσι νυμφίοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεμένιον τῆς φορᾶς· ἀειτοφάνης πολύφ· οὐδὲ ματίων βαπτῶν δαπάνας κοσμῆσαι ποικιλομόρφων· ἀντὶ τοῦ ἑτεροχρόων. Βαπτίζω ἀττικῶς· Βάπτουσι πολύνουσιν· ἀειτοφάνης· πρῶτα μὲν τὰ εἰα βάπτουσι θερμῷ πρῶτον ἀρχαῖον νόμον· ἀντὶ τοῦ ἀρδεῖν καινοτομοῦσι. Βαραθρον· χάσματι φρεατοειδὲς ἐπὶ σκοτεινοῦ ἐν τῇ ἀπίᾳ· ἐν ᾧ τὸ κακοῦργοι ἔβαλλον· ἐν δὲ τῷ χάσματι τοῦτο, ὑπῆρχον ὄμματα· οἱ μὲν, αὖ ὠσὶ δὲ, κάτω· ἐν ᾧ θα τὸν φεύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐβαλον ὡς μεμιλώτα· ἐπειδὴ πρὸ ἔλεγλον ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς Ἰδαίαν τὴν ὀρεινὴν· ἡδέως ὀργισθεῖσα, ἁμαρτίαν ἐπεμψε τῇ χώρᾳ καὶ γενόμενος τὰ αἰτίαν διάφθορον, τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν· τῷ δὲ θεῷ, θυσίας ἵλαον ἐποίησαν. Βαραθρον· τόπος βαθὺς· ὃ τοὺ οἰκακουργοῦσι ἐμβάλλονται ἀθλίως· ἢ ἐπὶ θανάτῳ· ὡς ὑπὸ εἰς τὸν κεραδᾶν οἱ λακεδαιμόνιοι. Βάραθρον· ὄρυγμά ἐστι εἰς ὃ τῆς ἱππασθοωνίδος μος ἐπὶ θανάτῳ κατακείσθω· ἐν ἐβαλλον· ἐν δὲ φιλιππικοῖς ὁ δημοσθένης τὸ λέξιν ἀνυείως εἶπεν· ἀλλὰ μεταφορᾶς, οἷον ἐν δὲ ὀλέθρῳ. Βαρανίων· καὶ πανθα. Βαρέμικες. Βαλὸς ἡδὺς· ὡς τὸ βαλίωνα. Βαρβαρίζῃ· ἀντὶ τοῦ βαρβάρων φρονεῖ· οὕτω πλάτων. ἔστι δὲ βαρβαρισμὸς ἐπὶ παιδῶν λέξις παρὰ τὸ ἔθος τῆς ἀδοκιμάστου ἑλλήνων· σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκατάλληλος συντεθειμένος· ὡς τὸ ἐγὼ πεποίηκα τῶν ὁπλίτων ἔπεσεν. Βαρβάρους· ἀν' ἀφώνους ἀνθρώπων· ἐπὶ μὴ ἐπιδόξας αὐτῆς τὴν φωνὴν· ἀειτοφάνης ὄρνισιν· ἐγὼ γὰρ αὖ τοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ, ἐπίδαξα τὴν φωνὴν· συνὼν πλὴν μέγον πρὸ τοῦ ὀρνέων λέγει ὅ ἐστ. Βαρδύνης πλάμος· ἐπὶ τοῦ βαρείας ἐπὶ παχθεῖς δίνας ἔχειν· βαρυδίνης τίς ὢν. Βαρδίσαν· ὁ ταὐτὸ ναῦναι διαζόμῳ. Βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Βάρδιστοι· βραδύτατοι. Βάρβι· φιλιππικὸς· ἔτος ἐπὶ τῶν τριῶν τυράννων ἦρχε· θέραπε δὲ ἰὼν τὸν πρόσωπον· καὶ ὁ λακικὸς· καὶ μέντοι

ὲξ οὗ πόδι τὸν αὐτῶν ον διαλοιπω, κατείλεπτο· καὶ ζωὴ τινι τῶν ἀρχὴν ἔχει τῶν σπείνου χάειν· τὸ
πόντε οὖν τὸν τὸ τε σπαρεὸν καὶ προφυρεῦν τῇ τιμῇ καὶ σὺν ἀγρεῖ τῇ εὼ μαίων ὑλκὸν διαζοντα
καὶ διπάζοντα, ὁ δε αὐτὸς τῆς αὐέγω ἐλθών· πότερ μὲν ἀ προφαύζε· σὺν σπείνω δοῦ τὸ καιρὸν προμ
πευόντα ἀ ῥον καὶ νυφρόμμον, ὲ ζωὸ τῇ ἀρχῇ θευπό μμον· καὶ προσελθὼν κοῦχ ηκατὸ πυθοι
ματίου λαβόμμος, χαῖρε εἶπε τὸ ὄνομα προσθεὶς τὸ ἀρχαῖόντε καὶ δοῦλον. ὲ σπεῖν σὺν πλήτ
Ἴεται ῥαδίως τὸν διαπότιν γωρείσας· καὶ δεῖται σιωπᾶν· καὶ θεὶς τὰ οἰκεῖα ἄγει. ὲ καταβαλὼν
πάμπλησα. εἶτα μέντοι ἑαυδὸν ἐλύσατο. ὲ αἰδῖ ἀντωνίᾳ τῇ κηλίδι τῇ δεσιγῆ κατιχύθη ἀρ
γυρώνητος. ἔπειναδὴ καὶ ζωὴ τὸν τῆς Τύχης μὴ σιγῆσαι τὸν παιδιάν. Βαρβιτον. φαλτήριον
πιθάρα. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ᾧ τὸ φίλτον τε ἔρξας φίλε βαρβιτον. πόδι αὐ αιρέσντος ὁλό
γος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἀεισοφάνης. τίς ἔσολή· τίς ἡ ζάρεξις τὸ βία. τί βαρβιτος λα
λεῖ προκωφῶ· τί δὲ λύρᾳ κεμερυφαλω· τί λήκυθος καὶ σρόδιον. ὡς ἀξύμφορον. τίς δ' νεκατὸ πέρα
καὶ ἐίφους κοινωνία. Βαρβαδώθ. ὑὸς λύσης. Βαρέων. βασταγμάτων. Βαρεῖα χεὶρ. ἀ
δωατή. ζωὴ σκ δὲ πλήθος ἱκανὸν καὶ βαρεῖα χεὶρ ὲ παρόδοξος. Βαρὺς. πλοῖα. τείχ. σοαί.
αὐλαὶ πύργοι. σφᾶραι. ὁδὲ, ἐ πεμέλετο βαρῶν. τουτέσι τειχῶν. δέξαι μὲν καὶ σοὶ μέγα βέβε
ται, ἀ πειόσα βαρεῖς, ἀ δροφθίμμον τὸν πεῖα διογλύω. Βαρὺς. ἐλεφάντιναι. αἱ πάντα χοῦ
τῆς γῆς σπληροῖ. μία δὲ τῇ πίστει σὺν αἷς περαίρεται ὀθεός. ὲ βαρέων ἐγχρίνη τῶν πλουσίων
βαρεῖς ἦ, σοὰ καὶ πόλις. Βαρθολομαῖος ὄνομα ἰδιον. Βαρβαίοις. λιβυκοῖς. βάρβα
γαρ πόλις λιβύης· ἐνῶ πολεμαῖς κελευμμένη. Βαρνάζην. τὸ βαρβαρίζειν. Βάρνη. ὑὸς ἀλ
λόμμος. Βαρόδης. Βάρος. ζωὴ τῶν μεγίστων πόλεων· ὅδε κατὰ μεθεμμένη πρὸς τὸ σπαρ
χηδονίους, τῷ βαρέζωε ἐπεσκέασατο ὲ ἐβάσαλλασήλης. Βάρ πρὸς πολέμων· ἰῶ ἢ ὲ ὃ βάρ οἱ ὀνομα
δώειός τις οἰκονομία. προερώμμη δὲ ὲ κατερρωδῶν τὸ βάρ ὲ τὸ φιλόνικον τῶν ἀνῶν· ἀντὶ τοῦ τὸ πλῆ
θος· τῷ ἰσχύν. πολύβιος φησί· καὶ αὖθις. ἐπισημαίνομμος δὲ τὸ σκυθρωπὸν τῷ ὀχρὸ τητα ὲ τὸ
βάρος τῆς τῶ ἀργείων πόλεως ἦλθον εἰς ζάδαυρον· καὶ αὖθις. ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς
ἢ πόλεως τῷ θέσιν ὲ τὸ βάρ. βάρος δὲ μᾶσον δὲν σὺ τοῦτον ἔχει· οὐ δὲ λόγοις τὸν βίον ποιοῦν
ζομμν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ δῆς ἔργομμόις. Βάρος, ὄνομα κύριον. ἰῶ ἢ ἰωδᾶς. ὲ ζήτη
περὶ τοῦ δυ ἱστορίαν σὺ τῷ ἔμβαρος εἰμι. Βάρων. ἱστορικῶς. ζωὴ τομῷ τῶ κατὰ λέξανδρον τὸν
μακεδόνα. Βαρῶ. αἰτιατικὴ. Βαρῶν. τειχῶν. Βαρύμνης πέρος. ἔστιν οὖν δὲ τεῖος. Βαρυβρε
μος. βαρύηχος. ὲ πόντον κελάδον βαρύβρεμον. διὰ τὸν τῶ κυμάτων φόφον. Βαρυδαίμων.
ἀτυχὴς. ὁ δὲ νηὸς ὑπὸ ἔχων ὲ φύσει ποινίλος, πᾶν ἐβάσαλε πρᾶγμα. ὲ πᾶσαν ἐπόνοιαν ὑ
πλάφα. ἀντὶ τὰ δισυπέπλετο. Βαρυκλέος. τὸ μέγα κλυτῶς. οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέ
οντες, μέγαν ἦχον ἀφορμάζονται. ἀριστοφέλαις πρὸς ἀπὸ πειανοῦ βαρυκλέος. Βαρύμμις
μνηστήκακος. Βαρυπόμμος καὶ βαρυπάμμος· πολύβιος· ὁ δὲ, ἐξαναστὰς, πρῶτε μὲν, ὑπὸ τῆς ἀρρως. μὲν
δὲ, ὑπὸ τῆς λικίας βαρυπόμμος. εἶ χε γὰρ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. Βαρυπόνως αἰτιατικὴ. Βαρυπό
μων. ἀθλιος. βεβαρημμένος. κακὸς. Βαρυπρεπὴς. πολυτελὴς. ὲ τὸ μέσον τῆς μόδας, ἀ ὡχρὰ
περιπέχυτο βαρυπρεπὴς ὢ λέοντι ὲ πρὸς ἑαυτὸν σκάλῃ. Βαρυσυμφορώτατος. δυσυχὴς,
νομίζων ἑαυτὸν βαρυσυμφορώτατον γεγονέναι πάντων ἀνθρώπων. Βασανίσαι. αἰσχύνη. εἶπε νυ
ειος σπασαν ζωὴ πρέφω. ὁ δὲ βασανίζειν φησί. Βασανίζειν ἀτὸ αἰνίζεσθαι ὲ τιμωρεῖσθαι ὲ μασιγοῦν σπ
μαίνῃ παρὰ βῖς ἀπίκοις· ἀλλὰ ὄχωρεῖς πλησίον ἀναπρίνῃ ὲ ἐλέγχειν τὰ ληθοῦ διαλήθων. ἀ
πὸ τῆ βασάνου τῆ χρυσοχοϊκῆς λίθου μεταφορικῶς. ὲ πολύβιος· τότε νομίσας τῷ σὺ πυρὸς ἔ
χειν βάσανον, ἀ πελύθη τῆς ἐπιφανείας. ὲ βασανίσας, ἀντὶ τὸ δοκιμάσας πέχρωται ἅπαντες οἱ
ἀξιόλογοι. ὁδὲ ἀριστοφάνης, οὕτως βασανίζει τουτονὶ λαρὼν. νεὰν ποθ' ἕλκε ἀ δικοῦντα. ἀπὸ τὸ
τεινον μέλγων. ὲ πῶς βασανίζω. πάνυ γὰρ πόνων σὺ πανικὴν σας. κερματίσας ὑσρικίαμασιγῶν. δοι
ρων. σρεβλῶν. ἔτι δεῖς τὰ σρίνας ὄξος ἐγχέων. πλίνθους ἐπιθεὶς; πάντα τὰ λλα πρὸ
σω μὴ τύπτε ζύτον μὴ δὲ γυτείω νέω. ἐπειδὴ οἱ ἐλεύθεροι, πρὸ ζύτου ἐδαίροντο πρῶσις καὶ
σπορόδοις. βασκαίνειν. ἀ τὸν πανδοχῶς. μὴ σὺ παιδιᾶ μὴ δὲ ὥς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας ὢ σὺ πα

λάμπτη

λήματι τὸ πρᾶσον ἢ τὸ γνήσιον. τοῦτ' ἔστιν ἀμέλει τοῦ πρᾶσου ἢ ὃς ἔστιν οὐ πρᾶσου φύλλω. Βασανίτις χώρα. Βάσανος, λίθος ἐστὶν ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. ἄλλος δὲ τοῦτο. καὶ πίνδαρος. ὃ σοφοκλῆς. ὑπερίδης δὲ ἐν τοῖς βασάνοις ἑρμηνεύει τοῦτο τὸ βασανιζομένων καὶ ἀναγεφομένων, βασάνους ὀνόμασε καὶ ὠδοὺς, βάσανος λίθος ἐστὶ τὸ ἐξεταζόμενον ἐν λόγοις ἢ ἔργοις παρόσον ἀναλυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. ὅτι οἱ ἔξω φασὶν, ἃ μφισβήτησις πείσει ἀναγκάσθω. ἢ δὲ πείσις τοὺς ἐλέγχους βασανιζέτω. ἢ δὲ βάσανος, τὸ δεῖον ὁ ἐλέγχω. ὁ δὲ ὅρος περιγράφθω: τὰ δὲ γεγραμμένα, κυρούσθω. ἐμὲ δὲ κυρωθέντα, βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀφιμαχία, οἰχέσθω. ἐς πάλιν φιλιαχρανέστω. καὶ οὐδεὶς ἀπόδοσις ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς πείσεις. Βασιλεικὸν τοῖχος ἀνεῖ ἐγράφησεν ἔχος, περιγνὼς ἐστὶ διοκλητιανοῦ καὶ βασιλικοῦ. οὐ ἐστὶ γράμματι στρεπτὸν βασιλικὸν ῥόμβον θειότιο μύωπα. τοῦτ' ἔστι πορφυροῦν. Βασανίς. ἔστι παρὰ πορφύρᾳ οὐ ἐστὶ γράμματι. βασανεῖς ἀρεμώμενος περιθρόμος. ἢ ποτὲ ζώρων πολλὰ ζωγραφίρων στέρνα χαραξαμένων. Βαλσαμος. ἀλώπηξ καλλαίκροδοτον. Βασιλεύω ὅταν σημαίνῃ τὸ ἐξουσιάζω καὶ ἄρχω, μὴ ἀγωνίας σωζόμενος. ὅθεν δὲ σημαίνει τὸ, τοιῶ βασιλεία, αἰτιατικὴ. καὶ βύβλον μόνον τὰ πάντων ἀκαλῶς ἐφιλανθρωπεύσατο. καὶ σῶσαι καὶ βασιλεῦσαι τὸν κακῶς καὶ σωθέντα καὶ βασιλεύσαντα. Βασιλεὺς μέγας ὅλων πολλῶν. διὸ δὲ ἄλλοις προστίθεσαν ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἐπὶ ὀνόματα. οἷον λακεδαιμόνιοι. μακεδόνων. διαφέρει βασιλεὺς τυραννος. βασιλεὺς μὲν, ἀπὸ πατέρων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπείρηται τοῖς λαβοῦσι πέρασι. τύραννος δὲ, οὐ βιαίως τὴν ἀρχὴν σφετερίζεται. χρῶνται δὲ διαφόρως ἕκατέροις ὀνόμασιν. ἰδοὺ γὰρ βασιλέα πίνδαρος καλεῖ τύραννον ὄντα. καὶ διονύσιος ὁ δεύτερος συρακοσίων βασιλέα καλεῖ. καὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους. βασιλέως ἐγκέφαλος. ἐν ᾧ διὸς ἐγκέφαλος. Βασιλεία τὸ ἀξίωμα. καὶ τὸ ἔθνος τὸ βασιλεύόμενον. οἷον πορφυρῶν ἰνδῶν. ἀρμενων. βασιλεία ἐστὶν, αὐτοπάτωρος ἀρχὴ. ἀμόνον ἐξ ἀληθοῦς εἶναι τοὺ παυδαίους. ἀλλὰ καὶ βασιλείας. ἢ γὰρ βασιλεία, ἀρχὴ αὐτοπάτωρος. ἢ τις περὶ μόνους αὖ τοὺ σοφοὺ συστάσις. Βασιλεία. ἔστι φύσις ἔστι τὸ δίκαιον δοκοῦσι τοῖς ἀκαλῶς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας. ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις ἢ γεῖσθαι στρατοπέδου καὶ χειρίζειν πράγματα νουνεχῶς. οἷος ἰῶφίλιππος καὶ οἱ διάδοχοι ἀλεξάνδρου. τὸν γὰρ ἡγεμόνα καθ' ὑπόστασιν ἀδίνω φέλησεν ἢ πυθόνεια διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀδυναμίαν. τοὺς δὲ μηδὲν προσήκοντας, βασιλεῖς γενέσθαι σπένδουσι ἀπάσης τῆς οἰκουμένης. Βασιλεία. ὅτι ἢ βασιλεία ἢ τῆ μᾶ τῶν κοινῶν. ἀλλὰ καὶ δημοσία ἢ βασιλείας ἢ τῆ μᾶ. διὸ ἐξ ἀναγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰς πράξεις, ὡς τοὺ τυραννικὰς ἀκαλασίας μισεῖν δεῖ. ταῖς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρώπῳ εἰσφοραῖς πάσας, ὡς περ ἐνδεομένοις αὐτῶν. Βασιλείδης. ὁ τῶ βασιλέως. Βασιλίσκος. καισαρεῖ ἢ νεωκορὸς ἐστὶ σκοπός. ἢ τις πρὸ ἴλιον μέγας σκαλεῖδ. ἐταῖρος γενόμενος τῶν ἀλιανζῶν ἐπισκόπου. γένους ἢ γενέων περιφανῶν. βασιλείων τε καὶ ἐμμελείας. ὧν ἀνωθεν ἔπυθόμεν. ἀνὴρ ἑλληνομώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐλήλαται. οὗτος ἔγραψε βίβλους σὺν οἷς θαυμάζεται μάλιστα εἰς τὸν ἑξάημερον. καὶ κατὰ νόμιον δὲ ἑξαιρέτους συνέταξε λόγους. καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἴαμβος. ἐστὶ δὲ εἰς τὸν ἑξάημερον ὁμιλίας σὺν ἄλλα. ἕτερον ἴαμβος ἀσυντακτον. περὶ παρθενίας ἄλλο. ἔπαινον εἰς τοὺς μάρτυρας. ἕτερον εἰς γρηγόριον. ἄλλου εἰς βασιλεά μ. ἕτερον εἰς ἰβλίπαν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἠθικοὶ λόγοι, διάφοροι. ἐπιστολαὶ ὧν δὲν ἄμφουπρὸς τερον σοφιστὴν λιβάνιον. καὶ πρὸς τὸν φίλον γρηγόριον. ἐς ἄλλους πολίτας. τὰ δὲ τε βασιλεία, ἐς φιλοτέρψιος μὴ μὴν ἐποιήσατο σὺν τῇ καισαρείᾳ τῆ ἑσπερίᾳ γραφῶν ἔτος. βασίλισσα γὰρ ἢ μαζε κατὰ κείνους τοὺ χρόνους σὺν καισαρεία τῆς κωνσταδίας. καὶ γρηγόριος σὺν τὴν αζιανζῶν. σαθμοὺς δὲ ἔδος κωνσταδίας. καὶ δεσπολιπάρτιος ἐν τῇ λεοδικείᾳ τῆ συρίας. τρεῖς δὲ ἄνδρε τότε τοῦ μουσιάσ πρὸ μαχοι καὶ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου σίου. μανερῶ πάντας παρενεμόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ, τῆς αὐτῆς αἱρέσεως προσάντας, ὡς παῖδα παραὐτοῖς περιθῆναι τὸν ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλαμβύκης παιδεύσεως ἐστὶ πλεῖστον οὗτοι προελυθέσαν. καὶ ἢ ἰδὼν χρεφὼν ὁ πόσα εἰς ἀνάγωσιν ἐς τὸν πρόχειρον μνήμην ἐτέλη, πολλὰ εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστα πάντων, ὁ βασίλειος. καὶ

μλω καὶ συμφέρφ ἕκαστος αὐτῶν δὴ τὸν ἑαυτοῦ πρόσωπον ἰδίαν ὡτα τος. ὃ μέντοι βασιλεύω τὸ παντευειὴν εἶδος τὸ λόγου μαιρῶ ἄειρα εἶχεν. ἰῶ γὰρ παντευέσαι, λαμπρότατος. ὁ δὲ πρὸ ἀ- πολινάριος ἐν ᾧ ὑπομνηματικῷ εἴδει τῆς λέξεως, καὶ αὐτὸς ἄειρα εἶχε. ὃ δέ γε γυμνάσιον καὶ παρὰ μφότερα ἐξεταζομένω, μείζω βαθμὸν εἰς συμφέρφ εἶχεν ὁ λόγος. τὸ σαῦτα πρὸς αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ ἀρειανὸς ἔγραψε. τελευτᾷ δὲ βασίλιος γρηγοριανοῦ τὰ ῥωμαί- ων σὺν πρα διέποντος. ὅτι μέγας βασίλιος, ἀδελφοῦ εἶχε δ'. τὸν τε γυμνάσιον τὸν νύσσης ἐπίσκοπον. καὶ πρῶτον, καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον. καὶ ἕτερους δύο μονάσαντας. Βασίλιος. ἀγκυ ρανοῦ. ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς πόλεως. ἰατρὸς τὼ τέχνω. οὗτος ἔγραψε κατὰ μαρκέλλου. καὶ πρὸς ἀρειανίας. καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἄλλα. βασιλεύοντος κωνσταντίνου μακεδονιανὸς θρυ σεὶς ἅμα αὐσεβίῳ σφρασιανῷ ἤκμαζε. Βασίλιος ἕτερος. ἐπίσκοπος ἐρίνου πόλεως τῆς νι λικίας. ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως. τῶν φρένα καὶ τῶν ἄσκησιν, ὃ ὁμωνύμως βασιλείῳ καισα- ρείας ἑοικὼς. ἔγραψε κατὰ ἀλχελαΐου πρεσβύτου κολωνείας. Βασίλιος. τὰ διάτου ῖος ὀ- νοματικὰ, διὰ του ῖ γράφεται. πλείω δ'. ἄρειος. ἡράκλιος. βασίλιος. καὶ βασίλιος σοά. δύο εἰσὶ σοαὶ παρὰ ἀλλήλαις. ἥτε του ἐλευθερίου διός, καὶ ἡ βασίλιος. ὅτι δὲ καὶ ὅτι τη. ἡ πάλαι μὲ ταναδήτος ἐκαλεῖτο. νῦν δὲ μετωνομάσθη ποικίλη. Βασίλιοι. παῖδες ἑξακισχίλιοι. οἵ- τινες καὶ ἀπὸ τάξιν ἀλεξάνδρου του μακεδόνος, τὰ πολέμια ἤσκησουν σὺν αἰγύπτῳ. Βα σιλεύοντα κτείνῃ. ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι. Βασιλήϊος. Βασιλική. σὺν τῇ βασιλικῇ ὁ πά- σω τὸ μιλίου ἴσαβ ἀνδρείκελον ἄγαλμα χρυσόμβραφον. σὺν θαλῶ καὶ τὸ ἐξαμμοῦ ἕως ἱραπλεί ου τὸ βασιλέως. γυμνασίνδι ἰουσίνου του τυράννου. σὺν εἷς ὁ τέρβελις ἐδημιούργησεν σὺν οἷς ἐλέφας ἵστατο παμμεγέθης ἐκ τοῦ σερβήρου κατεσκιασμένος. σὺν θαλῶ καὶ σχολὴ φυλακτόντων πολλή. ἐ- μεσε δὲ σὺν εἶσε ἀργυροῦ πος σὺν πλαστοῖς ζυγοῖς τῷ πρέσιν ποιούμενος. καὶ τὸ ἰκήματος αὐ- του πορθουμένου, καὶ εἴλει ὃν τὸν ἐλέφαντα φυλακτόντι θανάτῳ, εἰ μὴ τοῦτον ἐργατήσειεν. ὁ δὲ θηρικὸς μὸς ἐκ νεδίδου. ὃν φονεύσας ὁ ζυγοφύλαξ δέδωκε βορᾶν ὃ ἐλέφαντι. τὸ δὲ θηρίον ἀ- τίθασον ὂν, καὶ αὐτὸν ἀνεῖλε. καὶ ὁ σερβήρος ἀκούσας, τῷ θηρίῳ θυσίαν ἤνεγκεν. σὺν αὐτῷ δὲ ὃ τὸ πω παρελθὼν ἀνετυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηρικὸς μὸς. σὺν θα καὶ ἡράκλης ἐλαβόθη. πολλὰς θυσίας δεξάμενος. οἷς ἐν ᾧ ἱπποδρόμῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ ἰουλιανοῦ ὑπάτου, ἀπὸ ῥώμης ἦλ θεν εἰς τὸ βυζάντιον. καὶ εἰσήχθη σὺν ἀθήναις καὶ μυσί. καὶ σπλαι δίκα. Βασιλικὴ διαδρομή. πε- νομένῳ τῷ βασιλέως παρόντος διαδρομή. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἀθλοθέτων σὺν νέᾳ ἀρχόντων. οὗ βα σιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται. Βασιλικὸς. σοφιστὴς περὶ τὴ διὰ τῆ λέξεων σχημάτων. πρὸς ῥήτο ρικὴς παρασκευὴς ἤτοι πρὸς ἀσκήσεως. πρὸς μετὰ ποιήσεως καὶ ἄλλα τινά. Βασίλινδα τῆ βασιλείαν. καὶ βασίλινδα εἶδος παιδιᾶς. Βασιλὶς. ἡ τῆ βασιλέως γυνὴ. ὡς καὶ βαλανὶς ἡ τοῦ βαλανέως. Βασιλίσκος. βηρίνης ἀδελφὸς τῆς βασιλίδος. ἐπὶ λέοντος τῆ βασιλέως ἀνῃρέ σκιόν σρατοπεδάρχου ἡρέθη. ἀνεπίτευκτος μὴν ὢν σὺν μάχαις. ῥᾳδιούργος δὲ. καὶ φονικὸς ῥᾳδίως ὑπαγόμενος. Βασιλίσκος. βασιλίσκος ὁ ῥωμαίων ὃν ἑῴων βασιλεύς. ὃν ῥ σὺν λικιν ὧν τοῦ ἐπισκόπου εἰσὶ πρακτικὰ μετά. καὶ ἀναλιον τὸν κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον μι κρᾶδεῖν ἀποσαθ, εἰ μὴ ὃ πλήθη τῆ λεγομένων μοναχῶν ἀπεροσθη. πολιοῦ τε ἰῶ εἰς ἐπιθυμί αν χειμαλίου. ὡς μηδὲ αὐτῆ ταῖς ὑπελεῖς καὶ βαναύσοις μετιόντων ἐπίσκοπας, ἀπέχεσθαι. καὶ ἰῶ ἅπαντα μεσὰ διακρύων τῇ ὃν τοιούτων εἰς φορῶν πρέξει. σὺν ᾧ ἅρματος. Βάσι- μος. πορφυρικὸς. ὑπάτικος. καὶ βάσιμοι τοῦτοι, οἱ πορφύσιμοι. Βάσις. βάσιος. κωμῶν λα καινικῆς ὥστις ὑγεινὸς βάσις. Βασκανία. καὶ βάσκανος. τὸ βάσκανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέασιν. ἀφλάδη, καὶ πορφυρᾶ βάσκανος ἔσα. Βασκαίνω δοτικῇ. αὐτὶ του αἰτιᾶται. καὶ μέμφεται. καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω δημοσθένης σὺν ᾧ ὑπὲρ πτησιφῶντος. καὶ σὺν τοῖς ἑξῆς. βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακηγόρον, οὐδὲν ὅτι πολίτλημα ἐμὸν φησὶν αὐτὶ του φιλαυτί- σκεσθαι καὶ συκοφαντεῖν. Βασκαίνωσι ἀεί. ὁ δὲ λιβάνιος, αἰτιατικῇ. τὸν πρεσβύτον τα βα σκαίνουσι. Βασμοὶ βαθμοί. Βάσσος. κορίνθιος ἀπολλώνιος. πρὸς τοῦτον διλωκέναι πα τρὶ αλοίας

τρα λοίας μὴν γὰρ ἔτος ἐδόκει καὶ ἐπεπίστευτο· σοφίαν δὲ ἑαυτῷ οὐκ ἐπέφαλλετο· καὶ χαλινὸς οὐκ
ἦν ἐν τῇ γλώττῃ· λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχεν ὁ ἀπελλώνιος· οἷς τε ἐπέστειλεν· οἷς τε διελέχθη
ἐκέλευε τὸ παῦρον γὰρ ὠφελίας ἔλεγεν, ἀλλὰ βλάβης ἐδόκει· μὴ γὰρ ἄν ποτε πιστεύσειε ἀνὴρ βλά-
βην δείσας σὺν πεποιθέναι μηδὲ ἀνήσειν γνώμην. Βασάζω αἰτιατικῶς. Βασάσας· ἀντὶ τοῦ δοκι-
μάσας· ὥρισε· ἀπεδοκίμασε· πότερα βούλεσθε διαθέσιν ὠδῆς ἀκοῦσαι· ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν ποδῶν· ἀμφότερα
ἐρεῖς· ἐγὼ δὲ κἀκεῖνα γνῶναι οὐκ ἀδοκίμως βασάσας, αἱρήσομαι· παῦρον συμβησόμενον ἐπὶ λύ-
πῃ ἄγων· καὶ βασάζων ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων· καὶ βάσαγμα δῆλον ἐμφανές· διότι μέγα τὸ βάσαγμα τῆς
πόλεως ἐστὶ· πλεῖον δὲ ἢ μυριάδων ὁπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις· καὶ νῆας πεντήκοντας δύο· καὶ βα-
σάσαι, ἀντὶ τοῦ αἴρεσιν δηλῶσαι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι ἐστὶ διασκῶσαι καὶ διασκέψασθαι
τῇ χειρὶ τὸν ὀλισθόν. Βασαχθείς· ἀρθείς· κλασθείς· ὁ δὲ λακώνης σφραγὶς μόνος διὰ τῆς ὁπῆς
τὸν δακτύλιον, ἐρρίπτῳ ὡς μηδέποτε αὖθις περιαιρεθείς· καίτοι βασαχθείς τε ἀπηνῶν.

Βασραχαλῆσαι βαχηλιάσαι βαλσραίας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι. Βάβας πάρας· ἐστὶ δὲ τῶν
παχέων καὶ δωρεᾶς· καὶ βλασφολιῶ δὲ ἀναγνωστέον. Βαβᾶ· βάσιμε· ἀειανός· πάντα δὲ τὰ ἀ-
λεξάνδρῳ βαβᾶτε καὶ βλαισότερα εἶναι ἐδόκει. Βαπαλίζεσθαι μελαχνῶς καὶ αἰσχρῶς διάγειν.
Βάβαλος· βδέλυρος· αἰσχρὸς βάταλος· οὕτως σὺν λίδᾳ δημοσθένης νέος ὢν, ὡς γυναι-
κώδης· μηρύσας δὲ, ἀρμὰς· ἀποφέως οὕτω καλουμένου. Βαβυραία χώρα. Βαπαλίζειν μό-
γις λαλεῖν ἀπὸ βαπίου θηραϊκὸς ἰσχνοφώνεόντος. Βαπαρισμός· φλυαρία. Βατὴρ· ἀρχὴ τοῦ
πενθέλων σπάρματος· αὐτὸν πέρουσι δὲ βατῆρα τὸ λόγου· φησὶ τις· οἷον, τὸ βαιὸν καὶ
τὸ πρῶτον. Βατὶς· εἶδος ἰχθύος· ἐβατιδοσκόπουν, οἱονὶ φοφάζει. Βαπολογία· καὶ πολυ
λογία· ἀπὸ βάπτωνος, μακρὸν καὶ πλουσίως ὕμνας ποιήσαντος, ταυτολογίας ἔχοντας.

Βαγὸς· ὀρθόσιμος τόπος· Βάπος, ὄνομα κύριον· ἰσχνόφωνος ἐστὶ ψαυλός· πόλις ἐν πρωτίνῃ ὁ
αὐξός· ἐν τῇ τετάρτῃ βασιλέως· οὓς βαθυγαθὶ ἀμήτορι τῇ ὀνόματι ἐν φρονίμῃ ἔχουσα τε καὶ
νέα· ἐστὶ παῖς ἐπὶ τῇ μαχαιρωμένῃ· ἐστὶ δὲ μαχλοσύνῃ ἐπενεγκάσαι, ἐπὶ ἢ γὰρ ἀνδραποδίζεσθαι ἐμε-
λησε· ὁ δὲ, ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ὄλεθρον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο βαθυγαθὶ· ἐν γὰρ δὴ θεμί-
στου ἀνέρος θηραίου ἐμπρόσθεν τῆς ἀξοῦ· τὸν τοῦ τετάρτου βασιλέως ἐν ἀλαρὼν βαθυγαθὶ ξένια, ἠδὲ ρικοῦ· ἐμοὶ δὲ ἀνδάνει
νόῃσιν ὅτι αὐδηθεὶς· ἐπεί τε δὴ ἠδὲ ῥικοῦ πνὰ γαμόνδε παραδοῖτε ἑαυτοῦ θυγατέρα· ἐστὶ δὲ αὐτῷ ἐ-
πέλλειν καὶ βαπτῶσαι ἀπὸ γαμβρὸς· ὁ δὲ θεμίστου ἐπεμέμνητο ἐν ᾧ πελάγει· καὶ ἀφοπούμε-
νος τοῦ ἠδὲ ῥικοῦ τὰ ἑταίρου, ἐχθίοις αὐτοῦ διαδῶσας, καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος· ἀνασασάμε-
νος δὲ ἀφίκετο δὲ τοῦ θήραν· ἐν ᾗ δὲ τοῦ φρονίμου παραλαβὼν πολύμνηστος ἐὼν θηραίων
αὐτὴρ δόκιμος, ἐπαλλακεύετο· χέρνα δὲ πόδιον τος, ἠδὲ γνώτο οἱ παῖς ἰσχνόφωνος καὶ ψαυλός·
τῷ, ὄνομα ἐτέθη βάπος. Βάπτα σίλφιον· ἐστὶ τὰ πανίσια τιμᾶται λαμβανόντων· οἱ δὲ κυρηναῖ
οι σὺν τῷ βάπτῳ, ἠδαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον· καὶ τὰ νομίσματος, ἐστὶ μὲν θατέρου, ἀμμωνα· ἐ-
στὶ δὲ θατέρου, σίλφιον ἐτύπωσαν· οἱ δὲ ἐστὶ λιβύης ἀμπελῶται, θεὸς δελφοὺς ἀνέθεσαν ναυ-
λὴν σιλφίου. Βάπου σίλφιον· ἀειοφάνης πλούτου· οὐ λάνδοινος ἐμοὶ καὶ τὸ βάπου σιλφίου
τὸ σὺν τῇ λιβύῃ· ὄθραβάπτῳ πολλά· κἀδύσμον δὲ ἐστὶ πλύτιμον· βάπος γὰρ τῶν πυρῶν ἐστὶ ζέα.
Βάπων· νωμηνός· δράματα αὐλοῦ ζωξάπατ· ἀνδροφόνος· ἀνθέτου. Βαρβάγειον· εἶδος
χρώματος· ἀπὸ τούτου ἐστὶ βαρβαρὶς ἱμάτιον· ἐχείοντο δὲ ὧ βαρβαχείω ἐστὶ πόσωπα πρὶν ἐστὶ νοι-
θῶναι ἐστὶ πόσωπα πρὶν καὶ βαρβαρὶς εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς· ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἔχουσα ὄχρωμα.
ἐστὶ βαρβάχειος μοῖρα. Βάρβαχος σὺν σειφου· ἐστὶ ψῶν ἀφώνων· παρόσον οἱ σὺν σειφῶ βάρβαχοι
νομισθέντες εἰσπύρεν, ἀπεφθέγγοντο. Βαρβαχῶ ὕδωρ· ὡς μαλῆσέας· ἐστὶ ταῦτα διδόναι·
οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες· ἐστὶ βαρβαχοῦ οἰνοχοῆς· ἐστὶ ταῦτα παρεχόντων· ὧν οὐ μεμίζεσιν
οἱ λαμβάνοντες. Βαύζων· ὑλακτῶν· ὁ εἰσοφάνης· βαύζων ἐστὶ δὲ ἐγὼ τοιοῦτος ἰῶ, ἀντὶ τοῦ ἤμε-
βαυνε λαῶν· τιθωσθαι με τῶδῆς ἐστὶ παιδία· βαυκίζεσθαι θρύπτεσθαι. Βαῦν οὖν κἀμὲ μισεῖ δὲ ἐστὶ βρά-
κανοι οἱ δὲ πυρὸς ἐρμαζόμενοι τεχνῖ· βαρὼ· ἐστὶ δημῶ· ὀνόμα σοφῶν γυναικῶν· ἠρεσίσιν ἐβάρω
ἐστὶ δημῶ. Βαφάς· πώων, ἐπλώσας ἐλθὼν πρὸς τὴν αὐτοδίκου οἰκίαν τῆς ἐσπέρας ἐδίπλωζον· καὶ τὸ

ῶν Φαρμακοποιούντων· λέγουσι γὰρ τὸ βάλλας ποιοῦσι μέλαν. Βδέλλα· ὁ σολθμὸν φοβοῦ
τῆς βδέλλης ἔσαν βδὶς θυματέρος ἀγαπᾶσι ἀγαπῶμαι. καὶ αἵτρεῖς αὖται ἐν ἐμοὶ μάλιστα. καὶ
ἀτελῆ τὴν ἐκκρίσεσθαι εἰ πεῖν ἱκανή· βδέλλα ἡ μαντία· θυγάτηρ αὐτῆς, πρεσβεία· φθόνος εἰδω
λολατρεία· αἱ ὀπὶ μὴ πλανᾶται διὰ ὧν ἀπόπων πρόξεων· ἢ τετάρτη ἡ πορνὴ καὶ θυμία. Βδέλ
λεται· ἀμέλγει· πλάνων εἰς τὸν θεάτητον, βδέλλεται λέγει· δέλυμα παῖν εἴδωλον· καὶ πᾶν
ὃ τύπωμα ἀνθρώπου, οὗτος ὀναλεῖται παρὰ ἰουδαίοις· Βδέλυγμα ἐρημώσεως· τὸν ἀδριά
νοῦ τὸ βασιλέως ἀνδριάντα, ὁ γὰρ ἀδριανὸς καθεῖλε τὴν πόλιν ἀρχὴν· μετὰ γὰρ τὴν οὐ κατασκα
νοῦ καὶ τὴν γνωμὴν ἐρήμωσιν καὶ ἀδριανοῦ συστάντες οἱ ἰουδαῖοι, ἐπανύδαζον καὶ τὴν πρότε
ραν ἐπανελθεῖν πολιτείαν. σασαδσαντες οὖν, εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν ἑαυτοὺς κατέπεσαν. καὶ τὸ
ἑαυτοῦ ὄνομα ἐτέθηκε τοῖς ἀφθάνοις τῆ πόλεως· αἰλίαν αὐτὴν προσαγορεύσας· αἴλιος γὰρ
ἀδριανὸς ὠναλεῖτο. Βδέλυγμα ἐρημώσεως· σημεῖον τῆς ἐρημώσεως· ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς
ἀναγεγραμμέναι τῷ νόμῳ, εἰς τὸν τὸν εἰς νομιζόμενοι· ὁδὴ πλάτος κατοίκησε νῦν τοῦ τὸν ναὸν
τὸ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγόν. Βδέλυγμα ἐρημώσεως· ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς υἱὸς σελεύκου
τὸ φιλοπάτορος ἀνὴρ ὑπάρχων δεινὸς καὶ πολεμικὴτης· ὃς παρελαβὼν τὴν πόλιν δεινά λω
τον, ἀνεῖλε μυριάδας ιϛ· καταλαμήσας οὖν, καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν· ἐν ὑπερφανεία
πολλῇ· ἐσήσας βωμὸν καὶ εἴδωλον βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μιάνας διὰ καθαίρετον θυ
σιῶν ἰδὼν διὸς ὀλυμπίου προσηγόρευσεν· ἐ τοὺς μὴ θέλοντας τὰ χοιρείων κρεῶν, ἀνῄρεῖ· ἐφ' ἑ
καὶ οἱ ἅγιοι μακκαβαῖοι ἀνῃρέθησαν· οἱ δὲ λέγουσιν, ἀδριανὸν εἶσαν τὸν ἀνδριάντα· τὴν καταση
λὴν τὸ τοιοῦτον ἁγάλματος· ἐν τῷ ἀντίοχος. Βδελυγμία· ὁ χρυσόσωμος· ἐχρήσατο τῇ λέξει τῇ
τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνείᾳ τὸ ἀπελίσ. Βδελυρός· αἰσχροποιός· αἰλιανός· καὶ κατασκῶν
βδελυρώτερα· καὶ τὸν ἀναπέσαν παρθενῶνα τῆς ἑαυτῆς ἐνέπλησε καινῶν· καὶ βδελυρία ἡ ἀνό
λεσία Βδελύσσω· αἰτιατικῇ· ἐ βδελύττεσθαι αἰτιατικῇ· μυσάττεσθαι· ναυτιᾶν· ἀποστρέφεσθαι· ἀ
πολλόδωρος πυρρωαῖος· μισεῖν· ἀπὸ τούτου ἐ βδελυγμία ἀπὸ τὸ μίσους· ἐ βδελυρία· ἐ βδε
λυττόμην τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου· ἔτος ἐ λέπρεσεν· σημωμοδέτο δὲ καὶ ὃς μελανιάσαν.
λῶ δὲ καὶ κανοπρέγμων· καὶ ὁ φοφάγος· καὶ λαλος· κατὰ τοὺς θεοὺς οὓς ἀνιδὼν βδελύττομαι τὸν
λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. Βδέννυσθαι· σβεννοῦσθαι τὸ καὶ λιαν σημαίνει ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι· ὁ καὶ
χωριακῇ μέχρι τοῦ νῦν· βδέλλαγμμ. Βδύλλεται· ἀντιλίζεται· φοβεῖσθαι· καὶ τρέμετε· ἀ
ειτοφάνης· τί βδύλλεσθε ἡμᾶς· οὔτι πουπλαιδιοῦμμι εἶναι· ἐ μὶὼ μόνος γὰμῶν οὔτω τὸ μυ
ειτοσόν. Βδύλλ. κατὰ τὸ πλατὺ βδελύττεται· μισεῖ· ὅτε πένης βδύλλ λεώς. Βαιαὶ μιφαί·
ἐραιος· ἰδίως ὧν εἰς σοφοκλῆς· πότερον ἐχώρεβραιος, ἢ πολλοὺς ἔχων λαχίτας ἀνδρας· ἐ σὺ
αἰχμαλώτιπν· ἐαφσαι βραιάς κύλικα ὡς τε δδύτερα· ἐ αὖθις· ὁδὲ πεπόσμεβραιά· ἀεὶ δὲ μυούμ
γων αι γυναικείηδημον ἀπὸ γὴ φθῇ· καὶ μαθὲ σε λξ· ὁδὲ σύθμόνος. Βαιθηλθεῖος ναός· Βαι
τηλ φθόρα· βαίτη δὲ καὶ θέρᾳ καὶ χειμῶνι ἀγαθὸν· ἐ τὸ χρεῖ πρόφορου. Βαιτικὴ· ἡ
πέτρος. Βαιτύκη τὸ τύμπανον· Βεβαλανωμένον ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆ ἡδονῆς τ ἀειτοφά
νης· μὴ μὲ πεδίσῃς διαρρεγνύτα· μὴ δὲ βεβαλανωμένον. Βεβαιωτικὴ· Βεβαιώσεως
δίκης ὄδιν ὄνομα· ἐ διακρίσιν οἰωρισμένοι τι· Βέβηκεν· ἔστηκεν· ἑστᾶσιν· Βέβηλος
τόπος· ὁβατὸς πᾶσι καὶ ἀκάθαρτος· ἐ βέβηλος ἀνὴρ, ὁ ἀμύητος ἐ μιαρός· ἀ ειπόδης· οὐδὲ μις
βεβήλοις ἀπίθεσθαι δόμων ἐ ἀίδα ξωνεβῖσι· θύρας δὲ πίθεσθε βεβήλοις· καὶ βεβηλοῦν, μιαίνον.
Βεβηκὼς· ἀσφαλὲς· Βέβιος κείμενος· πόδι δείπνε σὺ τῷ βιτέλλιος· Βέβρεθε· βαρεῖα·
Βεβρεθῦα· βαρεῖα· ἰσχυρά· Βέβρυχεν· κλαῖ· Βεβυσμένα· λαθραῖα ἢ πεπερωμένα· ἐ βεβυσ
μένον, πεπληρωμένον· κεκαλυμμένον ἀειτοφάνης· δός μοι χυτρίδιον ἀποπίω βεβυσμένον·
πότι χύδαν ἐφερον σὴ πίω ἀποπος πεπληρωμένος μέλιτος· ἢ τίθεσαν σὺ τῷ σόματι ὧν παί
δων διὰ τὸ σὰμυζᾶν· ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας, σφιγοῦσι ἀποπήσι, ἢ πεπλη
μένα παντα χου· Βέβυσο· ἐ πεπλήρωτο· βέβυσο δὲ πᾶσα χόλοιο· Βεελφεγὼρ· βέελ
φηρόνος· φεγὼρ ὄτ' ἀπος σὺ ὦ ἐτιμᾶτο· ἐτελέσθησαν οὖν τῷ βεελφεγὼρ· ἀντὶ τοῦ σὺ τῷ τέ

πω τοῦ Φειδωλου. Βιζίκ ἀσραπᾶ· ἰζενικλ· ἀνέκαμπτον δ' ὡς εἶδος τὸ βιζίκ· ὅ ὅτι τῆς ἀσρατῆς. Βεκκισέλκνε· ἤτοι ἀπὸ σκληπτ· καὶ σελκνόσκληπτ· ἢ ἀφ' δύο σίγ- ματα ὡς ἐν τῷ βέκης καὶ κοσελκνα· ἀρχαῖα δ' ἀμφότερα· ἢ ὅτι οἱ λυδοὶ τὸν ἄρτον βέκος ἐκά- λουν ἢ φρύγες. διεβάλλοντο δ' ὡς ἀνοικτοι· ἀπὸ τῆς ἐν διαλέκτῳ συκοφαντίας αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ βε κεῖσθαι ἀπόστασία ἤ, ὅτι φωνὴ φρυγῶν σημαίνοντα τὸν ἄρτον παρὰ Ἡροδότῳ τὸν Φανερά ἐστιν ἐν δευτέρᾳ.

Βεκκισέλκνε· ἀρχαῖς τουτέστιν ἀνοικτὰ τὰ πρῶτα δ' ἀπὸ τοῦ προσέλκνε τοῦ γὰρ ἀνοίγω ἀρχαιολογοῦντες καὶ πρὸ τῆς σελήνης φάσιν τὰς πεζονίας, προσελήνους ἐκάλουν· βεκκισέλκνε οὖν ὡς προσέλκνε· ἔχεται δὲ καὶ αὐτοῦ καθαῦ τὸ βεκισέλκνε, ἱστορίας διαύτης· φαμμίτιχος αἰγυ- πτίων βασιλεύσας, ἠθέλησε γνῶναι τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτεροι καὶ πρῶτοι γένοιντο· ὡς δὲ παῦ σε πολυπραγμόνων οὐχοῖός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς πρὸ τοῦ τοῦ φιλοτει- μεῖν, μηχανᾶται τοιοῦτον· λαβὼν ἀρτίβ καδύο παιδία εἰς οἴκημα κατέκλεισεν ἀνακεχωρη κὼς πάντας καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς αἶγας ὑπὸ πεμπειν αὐτοῖς ἃς θηλάζοντας δέφετο τὰ παι δία· οἱ δὲ ὡς τροφοὺς θρέψασθαι κλώσας αὐτῷ ἐπετμών· ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῷ μὲν ἀκούειν τὰ παι δία ζῶντα δὲ ὁ φαμμίτιχος ἐπιθυμῶν μαθεῖν τίνα ποτὲ τὰ παιδία πρῶτον φθέγ- ξοιντο φωνὴν ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσήμων κυζημάτων· ὡς δὴ καὶ τῆς αὐτῷ διεπούσης χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς εἰσέπεμψεν εἰς τὸν οἰκον τινὰ τῷ φιλλέων τὸν τειλάμμος σιωπῇ πρῶτον ἐλθεῖν· τὸ δὲ, ἀνεῴξαντας θύρας ὁρέγοντά τε χεῖρας τὰ παιδία, βέκος ἐκάλουν· φρύγας δὲ τὸν ἄρτον οὕτω καλεῖν· καὶ οὕτω μὲν φαμμίτιχον ἀνευρεῖντε καὶ πιστεῦσαι πεζονίαι πρῶτους φρύγας· εἰδὲ καὶ πρῶτος λόγος ἀληθὴς ὅτι ἐξέθρεψεν τὰ παιδία αἰγῶν ἐπαγωγή, θαυμαστὸν δ' δὲν· κατανοή σαντα τῆς αἰγὸς μιμήσασθαι τὴν ἐκείνης φωνήν· συμπιστεῖν δὲ καὶ παρὰ φρυξὶ τὸ βίττον ῥῆμα. ἅττως οὖν καὶ τὸ βεκισέλκνε τὸ ἀρχαῖον δηλοῖ· συγκειμένης τῆς λέξεως ἐκ τοῦ βέκος· διὰ τὴν εἰ- ρημένην ἱστορίαν ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ προσέλκνε διὸ καὶ τοὺς ἀρχαίους ὡς ἀρχαίους προσελκ- νοῦσι καλεῖσθαι. Βέκυλος· πρωτοπόδης. Βέλικος ὁ πρῶτον ἔοικε δὲ τῷ λαβύρεις. Βέλε μνα· βέλη. Βελίαρ τῇ ἑβραίων φωνῇ τὸν ἀπιστίαν δηλοῖ· ὁ δὲ πόλεμος τῆς ἐνυμφώνησις χρῆσιν πρὸς βελίαρ. Βηλεροφόντης· ὃν ὁ πρῶτ ἐρούλετο διὰ γραμμάτ αὐτὸν τῷ πρὸς ἰσβάλην ἀνελεῖν,

Βελεσίχη· Βελισάριος ὁ στρατηγὸς ἦν μὲν τὸ σῶμα καλός τε καὶ μέγας καὶ ὠπρόσωπος πάντων μάλιστα· ἔτι δὲ πρέπον τε καὶ ὠπρόσοδον αὐτῷ παρεῖχεν ὑπερτυγχάνουσιν ὥστε ἀνθρώ πῳ πρέπι τελίαν καὶ ἀδόξως μφερὴς εἶναι· ἔρως δὲ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς πρός τε στρατιῶ ται ἀεὶ καὶ ἀγροίκων ἀμαχός τις ἐγίνετο· ὅτι δὴ ἐμὲν βιοστρατιώτας φιλοδωρίατος ἐπεγένει ἀνθρώ πων ἀπάντων· ἔτι γὰρ ὑπερβολὴ τυχηρότων, χρήμασι μεγάλοις παρεμυθεῖτο τὰ δαύμαθ· καὶ βίς ἀδοκιμήσαι, φιλιάτε στρατιώτας ἁθλαπωλεῖχετο· ἵππους δὲ ἐξ ἄλλου ὁτουοῦν στρατιώ του ἐν τῇ μάχῃ δηλωλοθός, ἕτερος ἀντῶν τὸν πρὸς βελισαρίου αὐτίκα ὑπερχεν· ἐς δὲ τοὺς ἀ- γροίκους, ὅτι δὴ βοαύτη φειδοῖτε καὶ προνοίᾳ ἐχρῆτο· ὥστε βιαθῆναι μὴ αὐτοὺς ἀδὲν πώποτε στρατηγῶν βελισαρίου πετύχκνεν· ἀπεδίδοντο δ' αὐτοῖς κατὰ γνώμην τὰ ὦνια πάντα· καὶ πυλακὰς ἀπεμάζοι τὰ λάια, εἰς ὃ ἀκριβῶς διεφύλαττε μήτινι ἁθροισθῆναι λυμήνηται· τῇ δὲ ὡραίων ἐν τοῖς δένδροις ὄντων ἄφαθαι αὐτῶν οὐδενί τῳ παρεῖχεν· ἦν δὲ καὶ σώφρων τὰ λία ἐν ἀρετῇ. Βέλος καὶ τὸ τραῦμα ὁ μονύμως ὃ τιτρώσκοντι θάνατον φέρει. Βελοποιὸς ὁ τοὺς ὀϊστοὺς ποιῶν ἢ ὠφθησαν ἐν ἀρχαίοις. Βελυδίναπ λισλακεδαιμονίοι. Βέμβιξ· ὁ ξύλινος σφαῖρα· οἱ δὲ ῥόμβον καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ βόμβου ἢ ἀπὸ τοῦ βόμβηκα ἐπὶ τῶν ἀεὶ κινουμένων ἔχοντος ἕτερον ἀφ' οὗ κρεμαται δίς ἐπὶ δύο· ὁ δὲ βόμβηκος οὐδὲν διαφέρει δῆλον· ἀνακίνητον δ' ὄργανον εἶναι δῆλον· ὅτι δὲ βέμβηξ ἐρασταῖς ὁ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες, παίγνιον τῶν παίδων ὡς δοκός· οὗ μάστιγι πλωτὸς μόνος, στρέφεται· καὶ βομβηκίζειν τὸ τοῦτο στρέφεσθαι καὶ βομβηκίζειν, ἀεὶ στρέφειν· ἵνεφ' ἡμῖν ἡμῶν πρόσθεν βομβηκίζωσιν ἑαυτοὺς βόμβιξ.

Βενεβοντὸς ὄνομα πόλεως καλαβρίας· ἣν πτίζει πόλιν ἡ νῦν καλουμένη καβάλλα. οὐκ ἐδέχθη· ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς καλαβρίαν καὶ πτίζει πόλιν ἣν νῦν καλοῦσιν ἀργυ- ρίαν πλὴν μετονομασθεῖσαν βενεβεντὸν. Βενεβεντὸν λέγουσι τὸν ὑμᾶτον βίαν. Βεστία

ανὸς ὄνομα κύριον. Βερια μὶν. Σαμνιτῶν πόλις τὸ ἐθνικὸν Βεργιανὸς, παρὰ τὸ ἀνόμου μίξιν τοῦ βε-
ν ια μὶν, π ἐξ ζ' ναστὶ ωαλαιὸν ἦσαν χιλιάδες. ἔσιν ἐν Σαμνίταις. Βέρεσδον. Βέρεθρον. βαθος νῶ-
δες ον ἢ τὸ ὅθεν ὕλης κρατεροῖο βερέθρου. ὅ μ᾽ ἀσινὰ γύπιος διὰ σὲ φύλασσε νύσσον. Βερε-
νικώτου ὁ δέ, ἐν βερενικώ τυ ἐχεμέριζεν ἀν᾽ ἠτὰ τὰ ἐχέμαζεν. Βερέσχεθοι οἱ ἀνόητοι. πέλαγος ἢ
ἅλεξις ἢ ἀλεξοφανής. Βέρροια πόλις. Βεσπασιανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος ἦν ὁ Τίτος Φλά-
βιος Σαβῖνος ὡς μὲν δέ τινες εἰς αὐτὸν τὴν βασιλείαν γνώμῃ ἀσὰ μαντίας ωρὸ ἀτιμωρεῖσθαι φυ
γὴν. ὥστε γὰρ ἀ ωεχθείας καὶ τὸ ωροσιρούματος τῆς διανοίας, ἐχέως ἀ ωεσείετο. καὶ σιώμενα
τα ῥητόρων ὑφῶν ἢ φίετο καὶ δήμων ἐς αὐτὸν ἀωερισπάσμενα φως τε ἐ γαληνῶς ἤφερεν. δὲ
τε ὥς σὺν τεύξεις κοινὸς καὶ δημοτικὸς ὢν ἀ ωεσιήνεμψε δὲ ὥ. ωολλὰ τῆ βασιλείων. ἔδος ὃς
ἀείσοις ὧν πώ ποτε βασιλέων παραβάλλεσθαι ἄξιος ἦν. ὅστε καὶ τὸν ἰδιώτην αὐτὸ βίον, σὺν
δόξον ωολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἀ ωετέλεσε κατορθώματι. καὶ γὰρ ὧ βασιλεῦ, στρατηγῶν
Σαὶ γερμανοὺς καὶ βρεττανοὺς λ' μάχας κρατερὰς πρὸς δυσ ωολεμίους ἀντιπαρεσήσατο. εἰς δὲ
τὴν ἡμετέραν παρελθών, μεθ᾽ ἕως τε καὶ σωφρόνως τὴν ἀρχὴν διώκησε. Σαθυμητικῶς μὲν δὴ
ἔχειν χρημάτων. οὐ μὴν ὥστε παρὰ δίκην ἀφαιρεῖσθαι τινα τῶν οἰκείων. καὶ τὸν ωαλαιὸν ἀκιβ ἐκ
δυνας ἀλλ᾽ ἐς δημοσίας χρείας ἐ ωοιεῖτο. ἄνουν δ᾽ ἔροιτις ἂν ἕτερον ωρότερα διβασιλέα οὔτε
δαφιλέστερον οὔτε ωρὸς τὸ ἴσον τε δίκαιον ἐξητασμένον τὴν ωρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθερι-
ότητα. Βεσιάδειον. παρὰ ῥωμαίοις τὸ ωος. σὺν θα ἀνδρία δὸ κεῖται ἐαθής. Βεσσοὶ ἔθνος
ἐν Θρᾴκῃ. Βετεράνος παρὰ ῥωμαίοις ὁ ἀ ωολυθεὶς τῆς στρατείας. Σαὶ εἰ
κοσαετὴ ἀνδρὶ ἔδει ἐ δούλευ. Βέτων ὁ πάνυ ἀτελής. Βέχειρ δὲ ἔθνος σκυθικόν. Βείδιος. ὁ εὐ δόξος.
Βειέλθωες, οἱ λῶροι. Βηγὸ μιμητικὸν τῆς τῶ ωροβάτου φωνῆς. ἀμβαὶ λέγουσιν ἀ ηδικοὶ
ωρατῆνος. διονυσαλεξάνδρω. ὁ δὴ λοίσθιος ὡς ωορ ωρόβατον βὴ βὴ λέγων βασίζ. Βῆ ἔρη. ἐ-
ωορεύθη. καὶ βῆ ἔ ωορεύθη. Βηθσαϊδᾶ. ὄνομα πόλεως. Βηθφαγή. ὁμοῖ. Βηθύλος εἶδος ὀρνέ
ου. Βηθανία. πόλις παλαισίνης περὶ ἧς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης ὅτι ἦσαν σὺν βηθανία
ἐγγύς τοῦ ὄρους ἐ σφαλμῷ ἡ ωεσπαι. ἀλλὰ βηθανία, σὺν θεν δῆλον τὸ ἰορδάνε. ἀλλὰ βαθαρὰ ὁ ωου ἤνιν
αίνης βαπτίζων ωορ᾽ ἂν δῆλον τὸ ἰορδάνου. χρεωστέον δὲ ὀρθῶς οὕτως. ὅτι ἦσαν σὺν θαραβαρᾷ ἐγγύς
το ἀλλὰ οὐ σὺν βηθανία. Βηλὸς. βαθμὸς βύρας. ἢ οὐ ὧς. Βῆμα. ὁ λίθος τὸ δικαστείε. καὶ
ἀεισοφανὴς. τὸ δὲ βῆ μα τὸ ἰσχύσιμον ἔσαι. ὃ οὐ κρατῆσας ναθήσω καὶ τὰς ὑδρίας. Βῆμο
δικαστικὴ τρά ωεζα ἀ μαρμαρὰ δὲ ἢ ωυλῶν τὸ δικαστικὸν βῆμα ωροσέταξε δοθῆναι. Βῆμαρχος
παισαρὰς σὺν ἀ ωασδονίας σοφιστὴς. ἔτος ἐ γεφύρα τὰς ἡωσανατίνου τὸ βασιλέως ωρὸ ἔξεις σὺν
βιβλίοις δέκα. μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους. Βήνη. ὄνομα πύριον. Βὴ ξὰν τὶ ωορδῆς
Σαὶ ὃν σὺν ἀ ωοεία ωρὸς ωοιμνίου τί ωρά ωειεν ωαρὸ σὸν οἱ ωορ ὄδοντες, λανθάνειν ωειρώμενοι,
ωρὸς ωοιᾶσθαι ῥήωειν. καὶ ωοιμένα νέα. ἀ ωοεία φάλτου βύξ. Βηρία πόλις. Βηρίνη. βη-
ρίνης τῆς γυναικὸς τὸ μεγάλου λέοντος δύο ἦλαι ἦσαν μία μὲν βορειοτάτη τὸ ἀγίε ἀγαθο
νίκου μέσα τῶν ὁδῶν τῆ βαθμῶν. ἑτέρα δὲ ἐ τὸ μέρος τῆς ἁγίας βαρβαρᾶς. ἐ μὲν τὸ ἁγία ἀγα
θονίκη. ῥηγίνον ἐ τιζῶντος τὸ λέοντος. ἀ δὲ ἄλλη μέσα τῶν τελωτῶν αὐτὸ ἡνίκα βασιλίσιον τὸν
ἀδελφὸν αὐτῆς ἐστεφυγόντος ζήνωνα τὸ γαμβρὸν αὐτῆς. Βήρος στρατηγὸς ῥωμαίων. ὅτος ἀ
ἦν ἀπεσταλμένος ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνεμιμνήσκετο. σὺν τῷ Σαὶ ωολεῖσον. καὶ ἀ ωὸ τὸ θρέσσε ἀ-
ωειρισκέωλω ἐ σαεὶ εἶχετο. Βηρεκυνθία. ὄνομα πόλεως. νωεικοὶ δὲ ἔθνος σύσκιον κῆμα θεόωεμ
ωτον τῶν χώραν ἐ λυμαίνεσθαι. καὶ αὐ ὧ πάντες Σαιρεῖντες ἀδὲν ἦμυ. μέχρι τῆς ἀνήκ τὸν
σὺν ωειρᾶσθαι Σαὶ τοὺς ὤμους ἀνέθεσθαι. οἱ ὁμοίως καὶ ωεὶ καὶ λυδόνος μυθεύεται. οἱ δὲ νωεικοὶ ἐ ωὸ-
βόησαν. ἐξ οὗ ἀν᾽ ἤκε τῆ δία φωνῆ τοὺς τέσι βρεχόμενος. ὅθεν ἡ πόλις βρεχίνη ἐκλήθη. Βρέυλλος εἶδος
λίθος. βρύτιον ὁ δὲ ωολὺ βρυτὸν. Βρυσᾶς ἔσκηνε. οἱ ον ἀ μανὴς δὲ τ ἔσκηνε ἀ μανὴς ἐ ωαλαγώδης ἐ ὑ ῥ
μορος. Βρυσηὶς δῆμος δέσι τῆς ἀντιοχίδος Βῆσσα. Βία. ὁ ρμὴ. ἡ ῥύμη. ὁ δὲ, τῆ βία τὸ σώματος
ἐξωθεῖται τὰς ψύλακας δὲ τὸ ἔσω. Βιαίζω ἀ ιπατικῶς. Βίαμβος ωειλικῶς δίκη. ἔδος ὃ ἐ ωὶ τῶ
σοφῶν λέγεται γὰρ ὃς ἐ δίκας δεινότατος ἐγγυᾶσθαι ωεῖν ὁ ωὰ μαθῶν μὴ τὸ τῶ λόγου ὁ

σχίσεως. διαπλέκεσθαι βιάντος τὸ πρωτεύειν πρέπουσαν. Διαρρήσεως τῆς ἐς τὸ ζῆν ἐπιθυμίας· ἐν ἀγῶνι γράμματι. διαρρήσεως ἄλλος ἀπ' ἄλλης αὖθαι μοιρίσεσι διαλύσεως.

Βιβάζει. συζεύγνυσι. ὀχεύει. Βιβήκασι. ἐμβεβάσαντες. Βιβλιοφόρος γραμματοφόρος. ὁ δὲ, τὸ μὴ περιβλιοφόρου μὴ θορυβεῖσθαι τὰ ἀπελαύνομενα καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται. Βίβλινος οἶνος. αὐστηρὸς ἀπὸ βιβλίνης ἔτι καλαμένης θεραπεύσας ἀμπέλας. οἶον. ὕδωρ δὲ πίνω δι' βίβλιον συγεῖ. Βιβλίον κάπηλος. Βίβλου θεοῦ. γνῶσις αὐτὰ ἐκ ἄλλης μὴ μεδαμβία. καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον συνάπτοντες γραφήσονται. Βιδίνη. πόλις σκυθίας. Βιαιότερον ἐπιτερατέστερον τῆς τῶν ἀρχόντων ἐπιμήνης βιαιότερον ἦν τὸ σημα. Βίαιοι ἔτοι ἐγένοντο. Φάλαρις. ἔχετος. διονύσιος καὶ ὀκάσανδρέων τύραννος. ὑβριστὴς πάντων παρανομία. καὶ λίτης ἀδελφὸς ἀλλουνόβος. καὶ οὗτος βίαιος. Βιαίων. ὄνομα δίκης ὅτι κατὰ τῶν βία πραττόντων ὁτιοῦν. ὁ δὲ ἀλοὺς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἐλόντι. δημοσθένης κατὰ μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ συβῖς λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βίαιοι. ἔδηλον ὅτι ἀπὸ φθορᾶς τῶν θύννων οὐ τὸ ὄνομα ἔπεσε δίκης ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλων. Βιζακίων μικρῶν λίθων. Βιζύη πόλις θρακική. Βιθίας. ὄνομα πύελον. καὶ ἀμφικράτης τὸν βιθίαν ἐλαΐνης οὕτω δὲ πόπανα διέπεσεν. Βικάριος. παραδρωμαίοις διάδοχος. Βίκης. ὁ ἀήρ ἐστιν καὶ δικαίοις διὰ τὸ ἵκνεσθαι παράδοσις. ξενοφῶν. νῦν δὲ ἐπὶ μεμεβικήκασι δίκης οἶνος. ἐβίκη. τὸ αὐτὸ. Βίπτορα. Βιπτίζει. βαπτίζει. Βίπτισμα. τὸ σωτήριον βάπτισμα. καὶ τὸ βαπτίζειν ἐν ἐγκεφάλῳ. ἀδύνατον βυνεῖν ὅστις οὐ λέγει. ἀλλ' ἔστιν αἰγιαλὸν πρότερον γίνεται ἐλεύθερος. βυνεῖν περαίνειν. καὶ βυνεῖν μεδιαλελιμμένον. καὶ βυνόσμῳ ἀειτοφανής. εἶτα βυνόσας, σπάθιον αὖθις αὖ νήσατε πάτερ. ὥστε τίς κύμας μὴ διαμαξεῖται ταχύ, οὐκ ἔσθ' ὅπως μὴ ἀλείσθαι νιν βυνόσμῳ. οὗτος ἐκ ἀλύτητι ἐκωμῳδεῖ. ἐκ αὖθις ἀειτοφανής ἐ ποιήσατο τὸ βυνοῦ μῶν οὖν γε πονηρὰ λέγεις. Βῦνος ὄνομα θεᾶς. Βιοδώρα. κύη. Βίολα. πέδιλα. ὑπόδημα. Βίος σημαίνει μὲν παροξυτόνως. βιὸς δὲ τὸ τόξου κυλίνδρου. Βίος ποτὲ μὲν κτῆσις ἢ κτημάτων ποτὲ δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν. καὶ ποιμία βίον μιμαγμένον ἐκ ὧν ἀδιαμονιζόντων ἐκ πολυτελῆ καὶ ἀδιάβιον. καὶ παροιμία βίον ἀλλοτριωμένον. ἐκ τῆ συαφονία τῆ ἐκ τηδείων ὄντων. Βίος σὺν τῷ φίλωνος. ὅτι κατὰ χρῆσιν πλειστα δύο βίους νομοθετεῖ καὶ δύο ποιότητα μὲν ὑπερφυᾶ καὶ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐκπεπτωκότας οὐδαμῶς. οὐ παιδοποιίας. ἢ πολιτείας οὐ παρέξιν παραδεχόμενος. ἀλλ' ὅλην διόλου τῆς κοινῆς συνήθους τῷ βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς παρηλλαγμένος. καὶ μετὰ λίγα. ὁ δὲ δεύτερος καὶ ὑπερβεβηκὼς ἀνθρωπίνωτατος καὶ τὸ πρώτον λίαν ἀσύγκριτος. ὃς καὶ γάμοις συγκατιέναι σώφροσι καὶ παιδοποιίας. οἰκονομίας τε τῆς καθ' ἑαυτὸν δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι καὶ πραττομένοις, ἅπερ ἀνθρώπῳ πρέπει θεσθαι. ἀγρῶν τε καὶ ἐμπορίου καὶ τῆς ἄλλης πολιτικωτάτης ἀγωγῆς μετὰ τὸ θεοσεβῶς φρονεῖν. οἷς δὲ ἀσκήσεως καιρὸς. μαθητείας τε ἐς τὰ θεῖα λόγια ἀκροάσεως ἀφωρίσθησαν. καὶ δεύτερος δὲ σεβείας ἀπονεμήθη βαθμός. κατὰ λόγον δὲ τοιῶδε βίῳ παρέχων τιμὴν ὠφέλειαν. τὰ ἀγίου ἀθανασίου δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐν τῷ βίῳ. ἐς δύο πολιτείαι. ἡ μὲν, μᾶλλον καὶ βιωτικὴ φέρουσα καρπὸν ἐν λ'. ἡ δὲ ἀπελινὴ καὶ ἀσκητικὸς ὁμιλος. φέρουσα καρπὸν τὸν τέλειον ἐν ρ. ὡσαύτως ἐς ὁ παλαιὸς βίος, εἰς δύο διαιρεῖται εἰς τὸν φαρισαϊκὸν καὶ ὑψηλὸν. καὶ εἰς τὸν δεύτερον τὸν κοσμικὸν. κατὰ δὲ φίλωνος βίων αἱρέσεις εἰσὶν ἠθικὴ. θεωρητικὴ πρακτικὴ λογική. Βίος ἀναπεπταμένος. ὁ ζωὴ ἐς ὁ πλήρης ἐς παλαιὸς ἐς βίος ἀλλελυμένος. ὁ ἀσθενής. ἐς ὁ δύς. ἐκ τῆ ἐναφθονία τῆ ἐκ τηδείων ὄντων. καὶ βίος ἐξυλημένος ἐκ τῆ ἀγρίων. ἐκ μεταφορᾶς τῆ ἀγρίων αὐλῶν. ἐς βίος μεμαγμένος ἐκ τῆ ἐξεβίμαχε ἐς ἀπόνως ἐφθαρμένων. Βιοτερηνὸν δὲ καὶ πρὸς πολλὰς βιοτερῆ χωρεῖν δε. Βιοτὴ δὲ ὁ βίοτος. ζωὴ ἐς τὰ πρὸς τὸ ζῆν. ἐς ἁπλᾶ ἐν ἐκ γράμμασι. ἑλλήνων βιοτὴ δὲ τερ' ἄριστον. Βιοτεύω. βιστεία. καὶ συμβιοτεύω. Βιῶται ἀντὶ τῆ ζῆν. ζήσεται δ' τως ἀπόδοτος. Βιώκην ἀντὶ τῆ βιᾶσθαι. ὡς δὲ ἐς τὸ δώκην ἀντὶ τῆ δίκην καὶ ἔλαβεν τὸ ὁ μικρούσης ὡδωκικῶς. Βιῶναι. ζῆσαι. Βιώνης ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. Βιῶνται. μεθ' ὕβρεως ἐσθλύνονται. πολλὰ δὲ ἄνεμος τῆς ἀρχομένης τῆς ἐμβολῆς τῆ ἐχθρῶν ὅτι βιῶν διὰ τὸ πλῶμα ἐς τῆ

τείχους παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν. Βιώσιμος ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι. ὁ δέ, αὖ ἔβλε-
φέπως καὶ ἔφη ὅτι βιώσιμος εἶη. βιώσιμος· ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. Βιώτου. ζῆσαι τοῦ. Βίε
ρον ἱμάτιον ρωμαϊκόν. Βισαλτία πόλις καὶ χώρα μακεδονίας. ἀπὸ βισάλτου τοῦ ἡλίου τῆ
γῆς· πρὸ γὰρ τοῦ οἱ λαγῳοὶ πάντες ἁλίσκονται δύο ἢ τρία τὰ ἔχοντες. ὁ πολίτης βισάλτιος.
Βισάνια. τὰ ἐν μέρει βασάνια λεγόμενα. Βισονία. ἐπίθετον τῆς περιστερᾶς ἀπὸ τῆς περὶ τὸν
πων ἀπέρματος· φυτεύεται γὰρ βισονία περὶ. Βιτελλίου βασιλεύοντος ὁ λάβραξ διαδεξάμενος παν
αἴτιος ἀδεδειγμένος ἐστὶ τοῖς ἄλλοις βίος· καὶ γὰρ βίον καὶ οὐχὶ σῖτον ἐκ τῆς γαστρὸς ἀπρατῶς τι
ἀπορέσως ἔχειν. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς οὐ τὸν ἀρκοῦντα καὶ
πολλοῖς δεῖπνον παρασκευάζοντος πολυτελῆ δημοσίων ἀπορεύεσθαι. δίκαιον δὲ μυριάδας ἀργυ-
είας ἐπισχεῖν καὶ πεντακοσίας· δύο δεῖπνα δεδαπανῆσθαι ἱστόρηται. σωφρόνως μὲν καὶ
ἀπλῶς ἐμφορούμενος· σωφρόνως δὲ ἅπαντα ἀπεραίνόμενός τι καὶ ἐξημῶν ὧν ἐσθίει μόνων δι-
γνέσθαι· ἐπεὶ εἴπερ οὕτως αὐτὰ καὶ πάνυ καλῶς εἶχον. βέριος γοῦν εἴκοσιν χρόνους τινὸς
διαπολαφθεὶς τὰ συμβόσια μέλλοντος μύλλου φησὶν ἐὰν μὴ ἐνοσήσειν ἀπολόμενον· αὖθις δὲ γοῦν
τὸ παρὰ τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον τὸ βιτελλίου ἐπισημοτέρου γενόμενος διαμνημονεύεται. καθὸ φασὶ δίχα τῶν
λοιπῶν πολυτελείας δισχιλίους μὲν ἰχθῦς ἐπταισχιλίους δὲ ὄρνιθας ἐπὶ τῷ οἴνῳ παρεσκευ-
χθῆναι· ἐπὶν δὲ καὶ ὁ νέρωνος. καὶ τὸν νεηνέρον τὰ νέρωνος ἐκποίλοντινα καὶ ἀφανῆ φονα-
τα εἰσμοῦν ἀπεσέμνυε. πρὸς δὲ τὸ στρατιωτῶν οὐκ ἀσφαλῶς οὗ μετὰ τοιούτου τὰς βασιλείας
ἤδη καταλείπεται. Βίτινα, σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν βαλλόμενα. ἐστὶ τὰ βίτινα δὲ τέ-
χνον ἐρρέθη σκυτοτόμων καμάτων. Βιτίον· τῆς πέζης τὰ μὲν ἄνω ἐστὶ δεξιά, βιτίον δὲ ἐργα-
σατο· πέζα γὰρ ὕφασμα. Βιοῖο· τῆς τοῦ τοξευτοῦ. Βλαβερ· καὶ βλάβος, οὐδετέρως τὸ ἁ-
μάρτημα ἀεισοφάνης βαδίζοις. Βλαξ· μαλακὸς χαῦνος· σὺν ἐλευμένος ἢ μωρός. Βλά-
κα αἰτιατικὴ τὸν ἀήθη ἀνόητον. ἐρεῖ δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοίου σπάρῳ ἀμίκτου δὲ ὄντος, ὡς
μηδὲ πωλεῖσθαι· πολιτείας λ. βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος ὡς εἰλεγίτις πνεύμονι ἂν
ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναιθήτου· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν μυχωλείαν τῆς βλακείας· οὗ μυ
μοῦνται ἀεισοτέλης· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τὸ βλακικὸν ὁμοίους οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι· διὰ
τοῦτο μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτοὺς· ἐλινύοντα δὲ βλακεύειν ἐῶσι· καὶ καὶ αἰτιατικὴ τῶν
πληθυντικῶν βλᾶνας· ὅτι δὲ μωρὸς τις μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διαπεῖναι. Βλακεύει καὶ βλα
κεύει. μαλακίζεται· δαμάσιος δὲ παροξύνων τὸν λόγον τοῦτο σὺν ἔργῳ βλακεύοντας· ἀδεμιᾶς
δεῖ ἐπιθέτου κακίας ἐλέσθω τὴν ῥᾳθυμίαν· ἅπασιν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην. δὲ ξενοφῶν. εἴτις αὖ
τῶν δοκοίη πρὸς τοτε λαμένην βλακεύειν σὺν λόμενος ὃν δεῖ τὴν δίκην ἐπαινεῖν τὴν βασιλικήν.
Βλακεία· ὑποροφία. μωρία· οἱ σταλῆρες διώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν. Βλακεία·
ῥᾳθυμία· ἔκλυπις χαυνότης· οὐ γὰρ στρατηγῶν βλακείαις ἀλλὰ φιλοψυχίαις ἁπάντων ἐπέτρε-
ψεν· ἀλλαὶ ὁ δὲ τὸν πόλεμον ἑαυτὸν ἀναδείξας στρατηγὸν ἀξιόμισος. Βλακικῶς· ἀντὶ τοῦ
βαδίως ὡς βλακικῶς διακειμένης. Βλάνων ὄνομα ὑείων· μόλις δὲ τὴν παρχηδονίαν ἀπὸ τῆς
καλλωπίσεως ἀναλεξαμένων μόνος ὁ βλαῦνος καλούμενος, οἰκείαν τῆς ποδήσεως φωνὴν πε
ποιημένος εἶναι. Βλαπτικῶς αἰτιατικὴ. Βλάσφ· καὶ κατὰ αἰτιατικὴν τὸν βλάσφην. Βλάσφημος
ὁ εἰς θεὸν ἀσεβῶν καὶ βλασφημῶν σωζόμενος· ἀπωτικός· οἱ δέ, ἐβλασφήμουν αὐ
τὸν ὡς κακῶς διαθέμενον ἀνθρώπους καὶ πάνυ καθ' ἡμῶν. Βλαῦτη ἡ ὁδός· ποδὸς μαῦς· σοφοκλῆς· πολ
δεῖν ἀπὸ ῥυτῆρος· τουτέστιν ἀπὸ βλαύτης· ὡς ἔμασος ἔχει σχήματος· ἐπαὐθις δὲ σκίπων· ἐστὶ τὰ
τὰ βλαυτία πόδινα ὑπόδημα, ἔτι καὶ δηυνικῶς σκύλα ποσωμάρεος· βλαυτίοις· σανδαλίοις· ἀεισοφά
νης· ὁ ποδὸν πώμων αὐτὸν ἐρεπτὸν ὁ ἐμὲ χεσεικὸν τοῖς δοκίμοις σοῖσιν, ὡς ποδὶ βλαυτίοις χρήσομαι· ἐπειδὴ δὲ
ὠθασιν οἱ πίνοντες, ὅτις τὴν ποδὸν μασιχήσθαι εἰ ἐπείγουσι πρὸς λαῶν· λαῶσι δὲ οἱ χυδαῖοι.
τὰ μαγειρεῖα· ἔνθα τὴν βουλὴν σκιάζεται μὴ τὰ θυσίας κρέα. Βλαῦσος ὄνομα ὑείου· ὑπὸ τῶν ἡνιό
χων βλαῦσος καὶ λάκιος· καὶ ἔστιν ἐμβὰς πίλιος μαλερός. Βλαισός· παρὰ λυτικῶς διαφέ
ρει βλαισὸς καὶ ῥαιβός· ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν ὀνάτων ἐστραμμένος τοιοῦτος ὁ δέ, αὖ τὰ τὰ σκυ-

μας. πολλαὶς σὺν θυμέλαις καὶ σὺν σιμβλίοις τεθαλὼς ἔλαιος ἀχαρνέτης πίσος ἐρεφθημένων καὶ βλαισοπόδης βάραχος. Βλέμμυδι. ἔθνος λιβυκὸν. Βλεπεδαίμων. ὁ διεσταλμένος ὡς ὄφις. καὶ οἷον ὑποδαίμονος πλήγεις. Βλέπειν γὰρ ἀντιπερὸ δόξῃς μέρει τοῦ ὑποσχουμένου πανταθενεῖ πρέπειν δ' σωφρονεῖν δοκεῖς μεφησὶν ἀντὶ ὁρᾶν κατορθωτικόν. δ' πραντικὸν. Βλέποντες. ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτω σοφοκλῆς. οἱ δ' ἀπολόντων καὶ πεχαιρόντων καὶ τὸ ἴσως κείρλέποντα μὴ πόθουν θανόν τ' ἀνοίμώξειαν σὺν χρεία δορός. Βλέπος ἀειδοφάνες νεφέλαις ἐπὶ τὸ πρόσω πυτεῖσιν ἀπιὼν βλέπος ἀντὶ τοῦ καθαρὸν βλέμμα καὶ δρασικόν. οἱ γὰρ ἀπηνοὶ ἐπὶ ἀναιδείᾳ διεβάλλονθ. Βλέπος ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως ἀειδοφάνες. Βλῆδα ὀκνηρῶς. καὶ ζηλοτυπῶν κανόμα σὺν ὧ ἐμαλείμην. Βλήδας ὄνομα σκύθου. Βλήτυλι οὕτω λεγουσι καὶ σκινδαλμόν. εἰσὶ δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἔχοντα λόγον. ἰόβας δὲ τὸν σκινδαλμὸν ὄρμανον μουσικὸν δηλοδίδωσι. τὸ δὲ βλήτυλι, χορδῆς μίμημα.

Βληρόν τὸ δέλεαρ. Βλῆχον. τὸ σύμβαλμα. Βληχὼ. καὶ βληχήματα φωναὶ προβάτων καὶ βληχῶ μῶμοι παρὰ ἀειδοφάνει σὺν λοιδορίᾳ φωνῇ χρώμενοι. καὶ βληχᾶσθαι γὰρ τὸ ἁπλῶς προβάτια πεφθέγξασθαι φωνῇ. καὶ αὖθις. βληχῶ γὰρ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τὸ δόκουν. Βληχώδης. πόβασι τὸν νᾶν ὅμοιος μωρὸς δὲ πρὸ μὴν καὶ ἁπλῶς πάντα βληχώδης πεμπτὸν ἐμελλεν.

Βληχων. ὁ βλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ ἀπηνοῖς. ὅθεν δὲ εἶδος βοτάνης καὶ τὸν ἐφήβαιον ἀειδοφάνες οὕτως ὀνομάζῃ. Βληχωνία. ἀειδοφάνες. ἀφ' οὗ μβλεβῆναι διαχρόνου τισὶ δοκῶ δὲ παροθέρνητης ὁ πόρας κατελάσας. ἐκεῖτε κυκεῶνος ἐπὶ τοῖς βληχωνίαν. καὶ τὸ οἱ διαχρόνα ἐοθίοντες ὁ πόραν πολλὴν, βλάπτονται. δ' οἱ σιωπῶντες ἰσχνῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει καὶ ὁ πόρας πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξε. διὰ τὸ ρ βληχωνίαν. οἱ δὲ πολλὴν ὁ πόραν ἐοθίοντες ἀν βληχωνίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται. διὰ τὸ ἐπὶ τὸ ὁ ποῦν κατοθίσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἥδρα μύτης δηλοῖ ὁ πρὸ βληχὼ ἐλάμβαν. καὶ βληχωνίας κυκεών. Βληχρὸν. ἀοθρὸν παρὰ ὁ μήρω καὶ ἁλιαίω. βίνδαρος δέ, ἀντὶ τοῦ ἰσχνοῦ τὸ λέγει. Βλίκαλος ὁ ραβδαχος. Βλιμάζειν. κυρίως τὸ τὰ ἐπιμαστρίδια δ' τὰ στήθη ἁπλῶς. ὅθεν ἐποίουν οἱ ὄρνιθας ὠὰ μῶμοι. οἱονεὶ θλιμάζῃ. οἱ δέ, βλιμάζοντες. ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. δηλοτὶ λλασι δὲ καὶ κακοπαθίουσι. βλιμάζειν τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν καὶ τὸ ζημιᾶν θλίψαι, βλίσαι λέγεται. δ' βλιμάζων δηλοσάζων τὸ μέλι τὸ κηρίου. καὶ βλιμαζόμενα φλαφῶμενα ἐπιθυμῶμενα. Βλίνος εἶδος ἰχθύος. Βλιχάδας οἱ παλαιοὶ ἰχάς ἁπλῶς γυναῖκας ἔλεγον. Βλίαρ φυλλὸν συνεχὲς δ' βλίφυλλον ἀντὶ τοῦ σύκινον. Βλίτηθ. ἀφαιρεῖν τὸ μέλι δηλοῶν κηρίων. πειράζειν δ' τὸ φλαφᾶν, δ' τὸ σκοπίζειν ἰχ κηρία δ' μελιοσῶν. θλίβειν ἀλλὰ κεθείξασα οὐ τὸν βλίτηις. οὕτως ἀειδοφάνες. Βλίτηο μάμμας παίσκε λέγουσι βλίτηο μάμμαν. τουτέστι μωρόν. καὶ δὲ τὸ βλίτηου μωρόν δοκεῖ λέγειν.

Βλίτης. εἶδος βοτάνης. Βλίτυλι. χορδῆς μίμημα. Βλοσυρός. ἀξιωματικὸς κατασκληρὸς φοβερὸς σεμνός. Βλωθρὸν. χλωρὰ. ἁπαλὰ. ἀξηρά. ἀκέτι συνεπιφωνούμενον μέλος ἀλλὰ θύτας ἁρμόσει βλωθρᾶς θηλείαις χελώνου. Βλωμὸς τὸ πλάσμα τὸ ἀρχυτικὸν ὁδὸς αὐτὸν διαπυκάσας τετράτυφον ὀπτὰ βλωμον. Βλύδιον ὑγρὸν Βοαδρόμος. ὁ ροηθός. ὧδ' ὅτε ἀμφιπερσηνίας ὁ βοαδρόμος ἀπὸ δαείρας τεῦ ἀμῶν ἤφάγειν ἤθελεν. Βοανεργεῖς ὑποὶ ζερονῆς Βόασθ ὡρεῖν εἰς καινὴν πᾶξιν φέρει. νεηροὶ βόες δηλᾶσι τοὐλιμὸν χρόνος. Βοᾶσομαι. ζῶν ὅτε ῥέγκον ροᾶν. ἀειδοφάνης εἰ οὕτω φησὶ σεφλιάδης ὁ παῖς ἐκπεπαίδυται, μέγιστον κακὸν τῆς χαρᾶς βοήσομαι. Βόεια. μεγάλα. ῥήματα ἀν βόεια δώδεκεῖ σιν. ἀειδοφάνης πατρέχοις. Βοείας. βύρσας. Βοκδρομεῖν. μετὰ ασπαλῆς παραλήγεσθαι πάρθ δ' ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ βοκδρομούντων ἐπὶ τούτου τῶν λιμοδῶν ἄλλοτις παρὼν βάρβαρος ἕτερος τὸν ἕτερον ἐπιόντα. καὶ διεκπεκείτο οὐδέν. Βοκδρομία. βοκδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν. ὅθεν δὲ βοκδρομία, ἑορτή τις ἀθήνησι καλαμένη κατ' ἐνιαυτὸν μέραν ἐβοήθησεν ὁ ξοῦθος πολλῆσου δῆμου πολέμου μῶσι ἀθηναίοις κατὰ μέλετον τὸ ποσειδῶνος. ἐρηχθὰς τότε, ἀθηνῶν ἐβασιλεῦν. Βοήθεον. ἀν-

τὴ βοὺ ἐν μάχῃ ἔλεγον. ἀλλὰ χὸ ἐροήθην βουτέσι σωτὴρ μάχων. ☩ βοηθεῖ δοτικῶς ἀντὶ τοῦ μάχεται ἐσμοὶ γυναικῶν ἀτοὶ θύρασι βοηθεῖ. Βοηθῶ δοτικῶς. καὶ βοηθοίκως ἀντικῶς Βόθυνος εἶδος ἀστέρος. ζήτει ἐν τῷ κομήτης. Βολὸς. ἀεὶ σὺ κατὰ φαγὼν βολβῶν χύτραν ☩ λαγνίστων. ☩ τὴ δεῖσι τὸ εἰς σωτηρίαν οἱ βολροί. ὅθεν ἡ εἶδος ὀστρείου. ἢ καὶ προμμύου. καὶ βολρὸς τὸ ὕδωρ. Βολεῶνας. οὕτως οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν. ὃ κηφῆνες ☩ βοῶν καὶ ☩ ὑποζυγίων καὶ ☩ προβατοτροφῶν. Βολὼ. μάχην. ☩ μεγάλην φωνὴν. Βόθυνος. τὸ ὥσπερ τίς ἰδίως οὕτω καλούμενον ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ. ὃ μνήμιον ἰσθμίου καὶ καλλιαθοῦς ποιεῖται Βολίς. βέλος. ἀκόντιον. λόγχαιον. καὶ βόλος τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. ἢ ☩ ἐμπεφυσημένον. τί γὰρ μὴ πανοῦσιν ἐφεῖς βόλον. ἢ δὲ λίοιτο λίτορος. ἢ θηρεύσασα μισερημονόμοις. καὶ αὖθις δύσιρδὶ αὐθύσας ἰχθυβόλοισι λέσας. καὶ βόλος ☩ ἐμπεφυσημένον. καὶ φελῶν πυρφίων σὺν μαλαχόντα βόλων. Βολίτος ἀπηνοὶ οὕτω λέγουσι χωλεῖς τὸ β ὁ ὥσπερ μεῖς βόλβιτον. ἀεισοφανίης. ἐξεφέτλιως ἢ πᾶσι βολίτοις. τουτέστιν ἢ πᾶσι σὺν φῇ καὶ πᾶσιν ἀμαθοῖς βολίβις δὲ ὅτι πολὺ βοῶν ὁ λόγος. ἕτιω δὲ λέγουσι τὸ ἀπέλεθοι τῶν βοῶν. Βολίτου δίκην. πρὸς τοὺς ☩ μιμητὰς δίκας ὑπέχοντας. ὁ δὲ σόλων νόμῳ ☩ βολίβου ὑφελομένους, κολάζει. Βόλος. ὁ κυρβαντικὸς ἀγύρτης λέγει. ἔστιν. ἐνθα ἀγύρτης. Βομβάζει. φθέγματα ☩ τῶν διασυρόντων ☩ τὸ βαζειν λεγόμενον. Βομβάλιοι. ἀνάυλητοι. τὸ δὲ βομβύλιος, ☩ πρόσθηκη τὸ ὁ εἰ ☩ βομβαύλιος. παίζων παρὰ τὸν αὐλόν. Βομβεῖ. καὶ περιβομβεῖ. σημαίνει τὸ ὥσπερ ὁ τὴν ποδηνεμύην ποιούμενος βαλανέστερον, παρεσθῖ μύητον τὸν πολέμιον. βόμβος δὲ, ὁ ἦχος ☩ μελισσῶν. βόμβος φόφος τίς. Βόμβησεν. ὁ φόφος ἐποίησεν.

Βομβᾶσιν αἱ μέλισσαι. ὁ ὅμιλος τῶν πολιτῶν μύρια ὄζων. πολιτείας δ' καὶ οἱ περὶ τὸν διονυσιάσβομβοῦντες βάζειν. ☩ ποδὶ τὸν ἀλεξάνδρου μεμνημένοι δῶτα ☩ χεῖρα. ☩ ἄλλοι ὧνεῖσθον. ὀρέσης μαρμαρυγὰς. καὶ λίθος τὸ ἀθηναίου πόλακος σὺν ἑτέροις. καὶ ὅδε παρὰ ῥωμαίοις ἄλβιος ὄνομα.

Βομβυλιὸς ζῶον, ἢ τὸ βυσσινον λεγόμενον. καὶ εἶδος μελίσσης. παρὰ τὸ βομβεῖν. ὃ καὶ πλάττειν ἀπὸ τῆς μελισσαπλαστῆς. βομβυλιὸς ζῶον ὅθεν παρὰ πλάσιον μελίττης ὠνόμασται. ἢ ἀπὸ τοῦ βόμβος ὃν ἐκεῖνο βομβεῖ. Βομβυλιὸς. εἶδος μελίσσης. καὶ εἰρὴ παρὰ τὸ βομβεῖν ☩ παροιμία. βομβυλιὸς ἀνθρώπος ☩ τὰ ἀκαίρου. παρόσον ☩ βομβυλιὸς ὅθεν μελίσσης εἶδος ὃ καὶ πλάττειν ἀπὸ τῆς πλαστουσης μελίσσης. Βομβύλιον. σπλάγχνος τροφυλαξ. Βόμβυξ. βονιφάτιον ὄνομα νύξιον. Βοοβοσιός. Βοοβύτης. ὁ τὸν βόας βάλλων πελέκει. Βοὸς ἡμέρας. ὁ μῆνας. ἢ τὰ γαύλοις βοὸς ἡμέρας ἐμβεβαῖα. καὶ τὸν ἀβόλησι ἀζομὲν σύειπα ἐκ ἡμέρατος βοεί σὺν τοδιετὶ θεσαν τὴν ὁρμιᾶ. ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀηδῶσι τὸν λίμνον. Βοοσφόριον. Βοῶμμον δοτικῶς. ὁ μόσωμον καὶ βοώμμου. ☩ καλούμμου. Βοώνης. οὕτως παρὰ τῆς πόλεως ἐρεῖ τὸ ἵνα βᾶς αὐτὴ περίκται πρὸς ἱερᾶς θυσίας. ἦν δὲ λαμπρὸν ὁ βοώνην γενέσθαι ἐπειδὴ κρατησιόν Φασὶ βοώμασι μάλιστα χειροτονεῖσθαι. Βοῶπις. μεγαλοφθαλμος. Βοώτης. ἄστρον. πλησίον ☩ ἄστρων, ὁ δὲ οὗτος ☩ ἀρκτοφύλαξ καλεῖται. σὺν ᾧ ἄρκτος. Βούτης αἱ μέλισσαι ἀρχαὶ παρὰ ἀθηναίοις ἀπὸ τούτων ἐχειροτονοῦντο. Βοωτίας. καὶ τῶν βοωτίας ἐφεστώτων. ☩ δὲ ἄλλων ☩ περὶ βασιλέα τοῖς ἐρύμασι νεμημένων περὶ τὸν ἐν βοιστητικοῖς Βοῶπες. ☩ ἀεροδόρῳ ὁ βολοὺς μεγάλους. Βορᾶς. ῥεύσεως κλοφῆς. βορρᾶς δὲ ὁ ἄνεμος καὶ κλίνεται βορρᾶ. ἡ δὲ θεὰ ☩ πληθυντικῶν βορρεαί. σὺν πληροὶ βορρεαὶ ☩ πνέουσαν τες καὶ βορέασ βορέα. ☩ βορραίη. λάλαπι βορρεαίη, κλαυθμὸν ἐπέλλιπε. Βορρόρροιν. ἢ πτόνσημαίνει δὲ καὶ τὸ μόριον. βορροροῖ ἔραξις. ἀεισοφανὴς ἀντὶ τὰ ταραχωδέστατε ἰαρά ἤωνή μῶν τὴν πόλιν ☩ θορυβῶν ὥσπερ βόρροπον. θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρα. ☩ παροιμία βορβορώδωρ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων ἔπαθλον ῥήσεις τοῦτον. ☩ ἢ μάλιστα μιγνύμενον αἰσχίστοις. ἐνδηλὸς ὅτι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. ἰλὺς πεπλανώς, πόνος νόμβλαβήν. Βορβορυγμός ὁ ἦχος τὸ ὕδατος ἐπιφερόμενος. ἢ φάρυγξ σὺν ἐλάρυγξ. ☩ πολισὺν τῷ σόματι ἦν βορβορυγμός. ἂν ἦχος σὺν τὸ σόματος. σύνθημα δέ ὅτι ☩ ναμήλοις τὸ ναβέζεσθαι ὁ δὲ ἦχος. Βορρᾶς ἐστιν ὁ πίσω σὺν τῷ βορρᾷ. Βορέανθος. ὁ πράεραλοι τινὸς ἐστίνασι βορέανθον τυραννήσαντα. ἵνα τὴν πολιτείαν τὸν ☩ ῥωμαίων στρατηγὸν ἡγούμενοι δὲ νοιαν. ☩ δὴ ἀφικόμενοι ☩ τὸ βορέανθον

αὐθεν τ τινὸς ἄθλα τ τοὺς τὸν ἀνδρα πεπεγμένων ἠξίουν παρὰ σκιθίωνος νομίζεσθαι. ὁ δὲ σκιθίων ἀποκείνεται. μηδαμῶς εἶναι ῥωμαίοις σύνομον συνέπαινω ποιεῖσθαι ζῆς καλῆ τ στρατηγῶν τοῖς ἀρχομένοις χειρομένας παραλάς. Βορέου βρωτικὸν ὀξυτόνως. ἀεισοφάνης μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ ἄθεσμον καὶ βορέου. καὶ ὕδωρ βορ. ζήνων δὲ ὕδωρ βορόν. Βόσιν. ζοφήν. Βοσικόσμῳ βρέφομεν. καὶ βόσκουσαν. τὲ φουσαν σφοινίκης τοὺς οἰδίποδος. ἀλλὰ ζῆθυκ μὴ κεσχύνεσθ ἐπὶ πένεσθαι. τ γεωῶ δὲ βόσκουσαν φλῆμα αἰδεῖσθ ἀνάκες. ἡλίστοιόνδ ἄγες ἀπάλυπον. ἄτω δείκνυται τῶ μὲ τεγῆ μὲ τὸ μέρος ἱερός. μὲ τεφῶς πρὸς δέξεν. Βοσὸς. τὸ ἱμάτιον τὸ δεδοκόπου βεβαμμένον καλῆ ἑρραϊδα διάλευκον. Βόαορος. πόλις πρὸς τὸν ἑλλήσποντον ἣν βωμάνος ὁ τρηχὺς ἐπὶ ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐπόρθησε. Βόαορος δύο. ὁ μὲν, κ τὴν πρὸ ποντίδα. ὁ δὲ, θρᾴκης. ὡς φησὶ φιλέας. Βόστρυχος. πλέγμα διχῶν γυναικείων ἐν ζεύγματι. εἰ δὲ τινι πλέξεις ἐπὶ βόστρυχον. ἀεισοφάνης πάνυ γαῦρ τις ἔρως μ δονεῖ. ὧν δὲ βοστρύχων συναλείφ ζῆς ῥίμας καὶ διατηρεῖσθαι καλῆ βοστρύχου. ὥθυ ἄπασι πόχειρον, ὅτι ἀνθρώπους οὔτε τῆμίων θεῶν καὶ τοῖς ἰθυφάλοις ὠφέλησεν. Βοῶ. βοσκήματα. ἔ βοᾶν κὸ χόρτος. καὶ μείων τηνδὲ ἰπποροσκοὶ ποδὲ βοτάνης πόστιρας τ μινύων ἔλιζον. τοὺ πλησίον ὑπερβάλλοντες λόφους μεσὸν ἀρήσουσι τὸ πεδίον παντοίων βοτ. Βοτηρικά κύπελλα. σὺν ζεύγματι. καὶ βοτῆρες ποιμένες. Βοτὴρ καὶ δοτὴρ. δώτωρ δὲ καὶ ῥώτωρ. Βοτός. ζοφή. κ βοσκή. καὶ βροῦς ὁ ἄνθρωπος. Βοῦδυδον. ἐπαλλήλως. κ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη. ὡς ἐρέτες τ βοῦων. Βόζω. τὸ ὀπώραν. οὐχὶ τὸ σαφυλῶ μόνον καὶ μήποτε τὸ βοτρυί ἀνοπώραν. Βόζω κατέοθ ειν ὀμβρεικὴν δηλοῖ λύσιν Βοῦνοδωρες. κ εἰρήνη. ἐπεὶ αἱ ἄμπελοι σὺν εἰρήνη φύονται. ἀεισοφάνης. ὦ πότνια βοῦνοδωρε. ἔ παροιμία. βόζω πὸς βόζω πεπάυεται ζῆ τ ἠζιοῦσθαι φιλονεικόντων Βοῦνος ἀγὰ ἔρνυ περιεκτικὸν δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι ζῆ βόῦνος κομμήματα καὶ ζῆ φιλαυίδος καὶ τ ἄλλων αἰσχυντότερον γράφων. Βούβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. καὶ βούβοις κ πολλὴν ζοφὴν ἔχουσα. Βουβὼν ὁ πάθος βαρὺν ἐπὶ ῥηγῶν τέρον τι. εἴρηται δὲ τὸ ἐπαίρεσθαι. καὶ μεγάλως φαίνεται εἰς τοῖδημα. Βαρυνῶ φλεγμαίνω τοὺς βαρῶνας. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι λέγειν ἀπελθεῖν. βουρωνῶ γὰρ τὸν ἐφεξῆς τὸν τ ἡπατα. Βάρρωσις ὁ μέγας λιμός. εἴρηται δὲ ὅτι βᾶς λυμαίνεται καὶ ζῆς βᾶς ῥεῶσιν ποιεῖ. Βουλαῖος. τὸ βᾶν κατὰ πίτασιν ὡς ἐν ζῶ βουβῶνα καὶ μεγάλην πεῖναν. ἔ βράγλωσσοι. Βουδόρων όμων. ζῆ τ ἀξίων ἄτω δέρεσθαι ὡς οἱ βόες. Βουζύγης ὁ ἡρακλῆς Βουθία πόλις ἰωνίας. ὁ πολίτης βαθαῖος. Βᾶδος πεδιφοιτᾶ. ζῆ τ ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται. ἔ βραδοίνας ὁ ἡρακλῆς. ὕλλαν τὸ τὸ ἕδαν τὸ πεινάσαντες, εἶτα τ ἀροτήρων βοῶν βεοδάμαντος θοινήσας ἔφαγεν. Βαβυτεῖ δοτικὴ ἀεισοφάνης πλέω. ὁ διαπότης σὺν δὲ βουβυτεῖ. κατὰ χρηστικῶς εἴρηται κραθυσία. δηλοῦσα τὸν τε ὄγκον τὸ μεγέθους. καὶ ὁ σὺν τελοῦ τῆς θυσίας. ἤρξατό μην κελεύσας ἔ ῥιπῶ. Βάκαια πόλις φωκίδος Βουκηφάλειοι οἱ ἡγούμενοι ὀνομάζονδ. ὡς τ βακελλαεῖ χώραν αλγραικία. Βακολήσας ἀπατηῦ. βακόλημα τὸ θέλγητρον. καὶ ὅπως ἔχει τὸ βακόλη ματῆς λύσεως, σὺν ἔθηκε βῖς βίχοις ποιμίλας γραφὰς ζώων. Βαναύας. ποταμός. πολύβιος κ τὴν εἰς θάλασσαν σύμβολὴν τὸ βουναύα ποταμοῦ. Βουπόρυζαν. τὴν μεγάλην πόρυζαν. ὡς πορυζᾶν δὲ ἰσχυρῶς κορύζου μὴ ἀνδρος. Βέλεμνοι. ὅτιοι βέλεμνοι ἢ ἐσθησαν ὡς τ σολῆνα τ ἀράρων καὶ μετεμφιάσαν τὸ αὐτὸ καὶ ἕως νῦν ποδιβέβληκε. ὅτι ζῆ ἰστιαιᾶς τὸ ρίνοτ μήτου, ἢ μαζεν ὁ τερβελὶς ὁ τ βελεμάρων ἀρχηγός. ἔ ὁ αὐτὸς ἰστιαιανός, καὶ ἰωσαυᾶνος ὁ ἡρακλεὶς ὑὸς φόροι βύ ἰωσαν τὸ τὸ ἀσίδα ἣν εἶχεν σὺν πολέμω, ὑπ ἀνέθηκε. καὶ τὸ ἑαυτὸ μέσημα ἐ χρηβ ζῆ τὸ ἰππα. καὶ ἕως δὲ εἰσὶ πάσαν ἀμφότερα χρήματα ἐνεπίθη. ἔ τὸ δόρυ ἐν τῆ γῆ παρεκτείνας μέχρι τ περάτων ἔ ἐς ὕψος πολύ, σημεῖον ἐθηκατο τ πίθηκ πιεῖν τὰ πλήσας χρυσοῦ ἔ ἀργύρου βίς στρατιώτας ἐδίδου. Τὸν μὲν δεξιὰν χρυσίου πλῆρες τὸν δὲ λαιὸν ἀργυρίου. ὅτι βοᾶ ἀράεις κατακράς ἀφῆκε Φάνιον οἱ αὐβὶ βάλαροι. ἐρώτησε δὲ ἐμὲ μῶν τ ἀράρων αἰχμαλώτων. πόθεν σωίεπὸ ἀπώλετο ὁ ἄρχων ὑμῶν καὶ τὸ ἔθν

ὅλον. καὶ ἀπειθήσαν ὅτι ἐπλήθυναν αἱ κατὰ ἀλλήλων κατηγορίαι. ἐὰν ἀπολέσαι τοὺς ἀδελφοτέρας. ἐφρονιμώτερος. εἰ δὲ οἱ ἄδικοι οἱ πλέονες οἰνωνοῦνται εἶεν ἐγὼ συνδιαλλάττω μέθη πληθυθέντα τὸ οἶνου, πάντες ἐγίνοντο μέθυσοι. εἶτα ἡδυροσδοκία. εἰ δὲ ἀπορραπατεία. πάντες γὰρ ἐπένησθε ἔμπαροι καὶ ἀλλήλους δολιοῦμοι. καὶ ἐὰν πολεμίων ἔλθειν ἐκ τούτων. ὁ δὲ, ἐὰν δὲ ἀπόσας συμπαλέσατο τοὺς βουλαίρους πάντας ἐξελεξατονομεθεῖν, ἐάν τις κατηγορήσῃ τινὸς μὴ ἀπολογήσασθω πρότερον ἢ δεθεὶς ἐξελθεῖν. καὶ εἰ τις νοφανῶν ἀνέρησιν ἐφ' αὐτὸ μῶν, ἀναιρείσθω. μὴ δὲ ἐξόν τινι πλέον τι μεταδοῦναι δοφῆς. ἢ ἐὰν τὸ πολμῶντις, δημοσιάσθω. καὶ τὸ πλοῦ μῶν συμπλανᾶται πλοῦτος δὲ ἀμπελῶν πάντας ἐπειζῶσαι σπέλασι. ὃς δὲ αἰδοῦ πάντα, μὴ ἀπλῶς δίδοναι ἀπὸ τοῦ ἐφάν αὐτὸ ὡς μὴ καὶ αὖθις αὐτὸν δέεσθαι. ἢ ἐὰν δημοσιάσθω ὁ μὴ οὕτω ποιῶν. τοὺς δὲ ἀβάρεις πάντας ὡς λέλεκται, ἄρδην ἀφανίσαν. Βουλαί α. δείμαρχος μαρτύρομαι τοῖς σὶ αν τοῖς βουλαίαν. οἷον, τοῖς σὺν τῇ βουλῇ ἱδρυμμένην. Βάλαμα. δ' ἰδίου βούλημα δὲ τὸ δημόσιον. ἀεισοφανὴς πλούτω. τὰ τοῦ ἡμεῖς σπουδάζοντες μόλις ἀέρομεν ὥστε γνῶσθαι βάλημα καλὸν καὶ γνῶναι καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον. Βαλάομαι σοι ἐνδε.

Βουλάοντι αὐτὶ τὸ συμβουλάοντι θουκυδίδης. Βαλάσας. αὐτὶ τὸ βαληθεὶς. βουλάσας δὲ ὅπως τοῖς βασιλέως διάνοιαν πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἐξελεῖν δύνωνται. Βουλάσεως. ἐγκλήματος ὅσιν ὄρομα σπουδοῖν περιάβειν ἐπὶ ὁμῷ. τὸ δὲ ὅσιν ὅλως σπουλῆς τίς τινι κατασκευάσειεν αὐτὸν. ἑαυτὸ δὲ θοθαίνῃ ὁ σπαλαθεὶς. ἑαυτὸ δὲ μὴ. τὸ δ' ἐπὶ ὅλῳ τις ἐπέγκλημμῷ ὡς ὀφείλων δῆμοί ῳ δικάζηται τινι. ὡς ἀδίκαιος αὐτὸν πεφόρτ. καὶ ἰσαῖος μὴν σπαλλαδίῳ λέγει, εἰσάπαθαι τ' δύο τὸ πρῶτον ἔγκλημα. ὡσαυτ σ' ἀεισοτέλης. δείναρχος ἢ σὺν ἀρείῳ. πάγῳ. πόθεν ἢ τὰ ἐπ' ἐγκλήματ', δημοσθένης σὺν ὧν κ' ἀλισογείτον πρώτῳ λέγει. ὁ μὴν τοίνυν πόλιδης ἰδίᾳ τὸν σπαλάσεως ὄνομα σπὶ σὺν ἔφρασε σπαλλᾶς τῆς εἰς ἔγκλημα σπαλαμβάνει. Βαλατικὸς ὥς καὶ βίς ἐφήβοις ἐφηβικός. ἀρειανὸς οἱ μὲν φάντες ἀμόνον σπέρμα τραιανὸν, ἀλλὰ καὶ τὰ βαλάματα. καὶ αὖθις. τῶν ἢ τίγνεσθαι βαλήσεις ἐρεῖ τοῦτο σὺν θρωπίνη γνώμη οὐδαμῶς συμβαλητή. Βουλεῖα. τὸ χρηματίζουσί τινα τῆς βουλῆς πρᾶξαι, ἀλλοῖς βαλάταις πρόσκειται δείναρχος καὶ ἀεισοφάνης βαλεῖαν. τὸ βαλάειν. καὶ οἱ λυκηνικοὶ καλάσεις συνήθως. σὺ ἀεισοφάνης βαλεῖαν. τὸ βαλάειν. καὶ λῶσαι βαλεῖ ἢ ἐν οἱ παλαιοί. Βάλδιαμαχεσθαι γερύοντι βασιλεῖ. βυτεσι. δικεφάλω. βοῦς δὲ λόφος εἶχεν σὺν τῇ πελικεφαλαία. καὶ πολὺ ἀγῶνα παρέσχετο πρακλεῖ. Βαλὶ. τάξις. παρὰ ρωμαίοις ἀπώνιος σατορνῖνος σπέρκτος σὺ βαλυρὸς παρὰ ἑαυτοῖς σιανῶν. ἐς τὸν βαλὴν ἐνεγράφη. ἐὰν τοῖς σιανῶν σοφὶ σαμῷ ἐπὶ λοιόπαλα τὸ. ἀξιώσειν δ' αὐτὸν πελέβαλε καὶ πίαδου. ἀνερδὶς μ', σμν δ' ὁμοῦ τὸ δὲ ἄθλ'. Βαλὴ. ἀγὶ τ' ἀγὶ ὁ σύλλογος. Βαλὴς βαλῆντος κλίνῃ παρὰ δημυδίδη. σημαίνει δ' τὸν βαλάντην. Βαλήσεται παῖ σὺν αἰγύπτῳ τυχεῖν ἂν μᾶλλον ἢ εἶναι ναυῶς ὡς σπέρκτας. ἐπεὶ ὡς λησευομῷ διβάλλεται ἀίγυπτος. ἢ βάλεται ὅτι πορρωτάτω εἶναι ὅπου αὐτὸν ἀδήβαλ' ἢ ὑετός. ἐπεὶ σὺν αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν. ὡς ἡρόδοτος. ὕσθησαν δ' τε θήβαι, ἀδὰ μὴ πρότερον ὑσθεῖσαι. Βάλησις. ὅτι πασιν αἱ δυάμεις εἰσὶ τῆς ψυχῆς, βάλησις καὶ προαίρεσις. ἐκμὴν βάλησις αὐτῆς καθ' αὐτὴν ἐστὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς. μὴ δὲ προαίρεσις τῆς συμπεπλεγμένης τῇ λογίᾳ. ὅτε μὴν γὰρ ἐστὶν ἔξω τῆς γνώσεως ἡ ψυχή. κατὰ βάλησιν μόνην ἐνεργεῖ. σὺ μόνῳ γάρ ἐστι τῷ λαβῶ. ὃ ἐν δὲ γνῶσιν ἐν τῇ γνώσει, ἐπειδὴ συμπλέκονται αὐτῇ αἱ λογισμοὶ δυάμεις δ' τε τῆς σπολουθεῖ τὰ λόγου, ἴσχει τὸν προαίρεσιν. διότι ποτὲ μὲν τὸ λογίας. ποτὲ δὲ πρὸ τὰ λόγου γίνεται, ἐν αἱρεῖται τὸ δὲ πρὸ τὸδε. αὖται αἱ λογοι τῆς ψυχῆς δυνάμεις. Βουλιφόρος πρόβαλος ἀρχίβουλος. Βαλιμιᾶ. λιμώττει. ἐπεινᾶλιαν. ἀπὸ τὸ βάσπερκμα. ὅπερ σπατάσεως ὅσι δηλωτικὸν ὡς καὶ σὺν βράσπεινα. ἢ μεγάλα πείνα, ἐν βραγάιος. ἐν βάλωσοι. τινὲς δὲ ἐν ὅδος νόσου φασὶν ἐνίοτε πολλὰ ἐσθίοντες ἀπληρῶσθαι. Βαλιμιᾶ τὸ παρὰ μῖν λιμώττειν ξενοφῶν δὲ βαλιμιᾶν λέγει, τὸν τὸ μαχον σπάδαν ἐπὶ τὸ λιμᾶ. ὅδε πάνιων σπαγάνα ζύλα, εἴτοι πουὁρώκρεων τὸν, ἐλίσδου τ' βαλιμιῶσι. βαλιμᾶ ἀρσενικῶς. ἢ σπατὰ τὸ μῶ

λιμὸς σπὶ δὲ

λιμ. Βαθὺς ὁδὸς πολλοῦ ἔτους. βαθὺ τὸ βαλίμα ἐχεῖ ἐ ἐπὶ δ' ἀπεκαύθησαν. συμβαίνει δὲ τὸ βαλιμαίωσις πάθος χρόνος ἔσης πονᾶσι ἐ κτήνεσι ἐ ἀνθρώποις εἴτε τὸ θερμὸ σίδηρο εἰ τυφλοῦν ἐ πύκνωσιν ὄψεων ἐν τοῖς ἄπαν καθέρχεται τὸν τροφὸν ἀθρόως ἀραλίσκουσιν. εἴτε δριμεῖα ἐ λεπτὴ χρόνος διαδιδομένης ἰοῦ σαπεὶς τὸ μυδὸν σῶμα ἐ διαφθείρει τὸ θερμὸν ἔξω αὖθις διαδιδόμενον. Βουλιμώδης λιμώδης. παρὰ τὸν βοῦν ἐπιτατικὴν μόρσιν καὶ τὸ λιμώδης. Βουλίνη ἡλις πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν βαλίνος. Βᾶλις. ἐπωνύμως ἀθλοφόροις οἱ αὐθαίρετοι δρόμοις ἀπὸ Βάλεως Ἰλλυριοῦ. Βουλομένω. ἐπιχομένω. ἐπιθυμοῦντι. ὁ δὲ, ἐφιθαυμάζων. ἐθέλησεις τί μοι μανθάνεσθαι; πάντες ἔφλω. εἴ τις βουλομένω δίδω. ἀέκουσα. βάλομαι δὲ ἀεὶ καλῶς δρᾶν ἐπαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς. Βαλυτὸς. κεκλιμένος. ἀφία. ὅτε οἰβόδυ ἀπολύουσι τὸν ζυγόν. ἀρχιανός. γίνεται μέχρι περατέρας ἐτῶν ἐπὶ βαλυτὸν ἀπὸ χώματος. καὶ αὖθις ἀλιανός. ἐ ὁμῶς, ἔδρασε τὸ πόσα χρεών. ὁ ἢ ὄρνις πόλυτα ἐπὶ μφοῖν βαδίζων, καὶ τὸν πόδα περάων. ἐβάινων μακρά. ἐ ἄειρον τὸν ἅλα χλον. ἐ τὸν λόφον ἐπισείων, οἷον ὁ πολίτης ἐπὶ ὅρος τινὸς ἢ ἄλλο τι προμήθειαν ἀπειλοῦντος. Βουμολγός. ὁ βοῦς ἀπὸ μέλανος. κέρας βαμολγὸς ἐπὶ ρακλασεν ἀπεμάξατο. Βᾶρ ἐν γναθοις φέρει. ἐπὶ τῶν πολυφάγων. Βαντίθησι. τοῖς βουκόλοις. τοῖς βουλόταις. βαύομοι ἐπὶ τροφαὶ τὸν βοῶν, ἢ νομή μοι. Βαυόμου. τὸν βοῦν θρεπτικὸν. βουνόμου ἔχον ἀκμήν. Βουνός. ὄρεσι προσώπων, ἐπὶ μαλλων δηλοῦσιν. Βουολᾶσσοι. ἔθνος. οὗτοι πολεμον καλλάρωμαίων ἐκίνησαν, καὶ πολλοῖς ζημιοῦνται σώμασι. καὶ πόλεις ἐπιφανεστάτας τὰ σφέτερου γένους ἀπορραλλουσι. μαρκίου μέν παρὰ ῥωμαίοις ἐπιφανοῦς ὠσαμένου ἐς μέσον τὸν πολεμίους. σωφρονοῦντος δὲ πολλῶν ἐντὸς τοῖς φάλαγξι καὶ ἀναπεφλασσαντες τοῖς οἰκείοις τὸν ἐπίσοδον. ἐφ' οἷς πολλοῖς μὲν χέρμασι, πολλοῖς δὲ σώμασιν ἀχμαλώτοις πρὸς τοῦ μοναρχου τιμώμενος, ἐμὲ μὲν ἄλλα διωθήσατο. ἀρνεόθη κλέπτε φάνω τὰ ἐκείνου καὶ ἐπὶ πω πολεμιστείω. καὶ ὧν ἀχμαλώτων ἕνα ὧν αὐτῷ φίλων αἰτήσας, ἀφῆκεν ἐλεύθερον. Βούπαλος. ὄνος. ἀεισοφάνης. ἐπὶ νῦ διὰ τίς ἅς γναθους τούτων δὶς ἤτρις ἔπηφεν ὡς πορβουκάλου, φωνὶ ὰν ὄπι ἔχον παρὰ ἐμοὶ ἐπὶ πωνάκτιλα ῥετέμου θοιμάτιον. πήφω βουκάλου τ' ὀφθαλμ'. Βούπαις. ὀνείος ἐφῆλιξ βαθήλος καὶ ἀμέλισαι. ὅτι βοκόλοις εἰσιν αἰεί τοι. Βουπαιστειστάζοιτο μελίσσαις τύμβος ὑμηθείω λεβόμβος μέλιτι. ἴασοι γὰρ σφηκώδυγμένοις. ζαῦροι δὲ μελισσῶν. Βούπεινα. ἡ μεγάλη πεῖνα. Βουπλῆξ. πέλεκυς. μάλιστα βόεον ξόανον. καὶ αὖθις. καὶ κεντρὸ σιδηρουγῆ καὶ βουστροφα δισμάτενόντων. Βουρραών. ὄρος πόλεως ἐπὶ τὸν ἐπωδάν. Βουρδίγαλα πόλις κελτογαλατίας. οὖθα βελισσάειος διαφόρους πολέμους διώκησεν. Βοῦς ἑβδομος. ἐπὶ βοῦν ναυαγήσαν. οἱ γὰρ πεύκαντες ἐμφυχον μὴ ἔχοντες θύσαι, ἔπλαττον ἐξ ἀλφίτου. θυομένων δὲ βοῦν ἐμφύχων. πορφάτου. υἱός. αἰγός. βοός. ὄρνιθος. χηνός, ἐθύετο ἑβδομος ὁ ἐξ ἀλφίτου. ἐ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄφυχον, ἐξεδόθη εἰς παροιμίαν. Ἐπίγραμμα εἰς βοῦν. καὶ τράγον ἐπὶ πίναπος ἀργυροῦ ἐγκεκολαμμένου. Πῶς βοῦς ὑπάρχων αὐλακας γῆς οὐτέμνεις. ἀλλ' ὡς ταῦρος ἀγρότης ἀνεμιλίθης. Πῶς ἐχὶ καὶ σὺ πρὸς μομαςιδοπλέχεις. ἀλλ' ἀργυροῦν εἴδωλον ἔκπαγλον ἔκπαγλον τὸν σὴν ἐξελέγχων ἀρχήν. Βοῦς ἑβδομος. πέμματα κρέατα ἔχοντα. κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφανοῦς σελήνης. ἐπεὶ λαθὼν δὲ αὐτὸν βοῦν προστιθέντες καὶ τὸ ἑβδομον, ὅτι ἐπὶ ἐξ ταῖς σελήναις ἐπεύχεται οὗτος ἑβδομος. ὡς ἐὐθυκλῆς ἐν ἀταλάντη. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῶναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. ἃ καὶ οὕτως ἐπάλουν. ὅτι δὲ παρὰ ἀθηναίοις ἦν ἐνδεχθῆ. καὶ παρὰ χιωσὶν ἐνίοις. τάττεται δὲ καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀνοήτων. καὶ βοῦς ἐνάλιος. ἐπὶ τῶν μηδὲν χρησιμεύοντων. Βοῦς ἐναυλίω κεκθη. παροιμία ἐπὶ ὧν ἀχρήστων. Βοῦς ἐπιλώτης ἐπὶ ὧν μηδυναμένων παρεπαίζεσθαι. διὰ τὸ ἰσχὺν τοῦ ζώου. διὸ καὶ τὰ ἀθλοφόρα νόμισμα βοῦν ἔχειν ἐπιγεγραμμένον. ὃ τοῦ ἐν τῇ ἦν ἔδειτο παρεπαιζομένους. Βοῦς ἐπὶ σωρῷ. ἐπὶ τῶν ἁδυναθούντων. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλοάντων. ἐ διὰ φιμᾶσθαι ὑπωλυομένων. ἐ βοῦς εἰς ἀμπελῶν. ἐπὶ τῶν ἀφελείας κεκμηκότων. Βοῦς πύωιος. ἐπὶ τῶν χυδαίων ἐ ἀνοήτων. φασὶ γὰρ βοῦν

πρείας βόας. ποιμένα φαγεῖν. Βουλευτὴν. ὁ μὴ ἐν τῇ βουλῇ ὤν. ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων καὶ μὴ ἁπλῶς ποιούντων. Βουλευτικὸν. τὸ μετὰ βουλῆς. Βουλευτικὸν ἐστὶ τὸ μετὰ βουλῆς καὶ συμβουλίας. Βουλευτὸν. τὸ βουλῆς ἄξιον. Βουλευτὸς. ὁ μὴ ἐν τῇ βουλῇ ὤν. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν ὁρισμοῖς καὶ ἀκύροις ποιούντων. Βουλευτὸς. ὁ ἐν τῇ βουλῇ. Βουλευτὸς. ὁ ἐν τῇ βουλῇ ὤν

λοχώντων πρὸς τοὺς βωμούς· καὶ βουλομένων τὰ λαφύρια, μετὰ νίκης αἱ λέξις· οὗτοι γὰρ τῶν βω-
μῶν πολλὰ ἐλυμήναντο καὶ οὐκ ἐφείσαντο τῷ θυομένῳ· ἀγαθίας· ἐδουλήθησαν ἂν ἡσυχίαν ἄγειν μοι
τὲ ἕνα βωμολοχίας τὲ ἕνεκα πλείσχους ἐλθόντες ἐμπλησθῆναι καὶ πρὸς ἡδονὴν διαμάχεσθαι· ὁ
δὲ, ἐπίχαρις ἴσθι, ἀντὶ τῶν ἐμῶν βωμολοχίας ὅτι προσεφέρετο· Βωμόν· τὰ πρὸς τοὺς λάκκους·
Βωμὸς· τέμενος καὶ τόπος ἀναβάσεις ἔχων πρὸς τὸ λέγειν ἐπήκοος· ἐφ' οὗ καὶ τὰς ἀναβάς, καὶ
τὰς ἀπολυθεὶς ἱερέας καὶ ἀέκοντος· ὁ δὲ βωμὸς θύρασι καὶ δὴ· ἂν δέξεται μὲν θεὸς παρεσκε-
ασμένος· Βωμοὶ ἕτοιμοι λέγονται βάθρα στρωτά· Βῶν· ἀπὸ τοῦ δα· ἀργεῖοι ἂν βοῶν κτείνουσιν
Βῶρος· στρατηγὸς ἡμύσιος τοῦ Φιλίππου τοῦ Ἡρακλείδου· ἀνὴρ ζωῆς ὑπὲρ πρὸ-
κων· ἐλίαν ἀγαθὸς ἦν τε πολιτικὸς καὶ πολέμια· ἐπὶ Σπιθριδάτου· Βόνυσοι· ἀπόκοποι βουνή-
λοι· Βῶξ· Βῶρος ὄνομα κύριον· Βῶροι· ὀφθαλμοί· Βῶς· βύρσα· ἀπὸ τοῦ βόω· Βωστρεῖν· ἀντὶ τοῦ
λέσμην· μαρτυρεῖ μεθα· Βῶσον· βοήθησον· ἱκετῆρος· Βωστρεῖν· καλεῖν· βοᾶν· ἀέκοντος· ἀπὸ τοῦ βοῶ·
τοὺς δημότας βωστρεῖν δὲ γὼ πεντύμνιον· Βώτιον· τόπος· Βωτεῖν· ἀρεῖν· λαμβάνειν· Βωτιά-
δεσι· βρόσιμα βοῦς ἀνδρός· Βώτορες· βοώτορες· νομεῖς· Σόλωνες· ἐν Σαλαμῖνι· τὸν νομί-
ζω καὶ ἐπαυλεῖς βοῶν· καὶ βώτορας ἀνδρὸς ἐν ὄμμοι ἐκλεπὰν τοῦ χιλέσαντος πώλων, πέφυκε· καὶ ἐν
Σαμοθράκης ἐν ἱερέασι φίλυος· Βώμανος, ὄνομα κύριον· ὧν δὲ Σύριοι ἀρχηγὸς· οὓς Σπιθριδάτης
βότορον ἐπόρευσε· ζήλῳ ἐν τῷ βότορι· Βραβεύειν· διανέμειν· καὶ Σοφοκλῆς
ἐν τῷ δαιμονίᾳ βραβεύσαντος κῦδος πλέον· Βραβεύτης· διαιτητὴς· κριτὴς· ὁ ἐπὶ τοῖς βραβεῖον· ἐ
πινίκιος ἀμοιβή· Βραβεῖς· οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες· σοφοκλῆς· ὅσον γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς
ὑβρόμορδιαύλων πένθος ἀνομίζεται· Βραδυκλαῖ· καὶ λάμπαδα μάσιλια· θεόκριτος· ὀρ-
θαὶ ἐς βραβύλοισι κεκαδεύοντες ἔραζε· ἀβάκαιος ἢ ἐν Σαλαμῖνι· δὲ βραβυλάτινα ὄντα ἐπὶ τῶν βορά· ἐν
μονονομάζων κεκινύμενα καὶ βραδύλα ἐς μάδυα· εἰρηκὼς δὲ βραβυλάτινα ὄντα ἐπὶ τῶν βορά· ἐν
βάλλοντα· ἔστι δὲ μαλακτικὸς τῆς χαροῦ· εἴρηται δὲ ἐς μάδυα οἱονεὶ μαλθάδυα τινα ὄντα· δι'
μασιλιῶν δὲ λέγεται κατέχοντα διὰ τὸ ἐν δαμασιῶν τῶν πολὺ πεφυκὸς μύρια, ἢ θαλέστερα ἐς καλ-
λίονα εἶναι· Βραγχίδαι· οἱ ἐν Διδύμοις τῆς μιλησίας οἰκοῦντες, ξέρξη χαριζόμενοι, τὸν νεὼν
τὸν Σπιχωρείου ἀπὸ λωνος τοῖς βαρβάροις προέδοσαν· καὶ ἐσυλήθη ἀναθήματα πάμπολλα
ὄντ· δεδιότες οὖν οἱ προδόται τὴν ἐπ' αὐτοῖς τιμωρίαν δίον Ξέξου μισθὸν λαβεῖν τῆς
πίστις ἐπὶ ἴσης προδοσίας, μετοικισθῆναι ἐν χώρα τινὶ ἀσιανῇ· ὁ δὲ, πείθεται· καὶ αὐτῶν ἔχει
πῶς καὶ σεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἐν θυσίᾳ ἱερὸν Σπαρτιάταις τῆς ἑλλάδος ἔτι· ἀλλ' ἐξῆν τὸ
δέος ἔσεσθαι τὸ κατειληφότος, αὐτός τε καὶ τὸν ἐπὶ ἴσον γένος· κατὰ λαχόντες τῶν χώρον, ἐν οἰω-
νοῖς ἐδαμῶς ἔχουσοις, πάλιν ἐγείρασι· καὶ τίθενται βραγχίδας ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὥστο μὴ μόνους
ἀποσφάλναι μιλησίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων αὐτῶν· ἐμοὶ ἐκάθευδεν ἡ τὰ θεῖα πόνοια· ἀλέξανδρ
γαῦρόν τε τὸν δαρεῖον νικήσας τῆς πορσῶν ἀρχῆς ἐμπρακτὸς ἐγένετο· ἀκέσας δὲ τὰ μὴ θέντα ἐς
μισήσας αὐτῶν τῶν γένος διαδοχὴν, ἀπέκτεινε πάντας· κακοὺς εἶναι μείνων τοὺς ἄνευ-
θῶν ἐπιγόνους· καὶ τῶν βδδώνυμον πόλιν κατέσκαψε καὶ Φάνιος· Βραδύς· ὁ μὴ ἀγχίμαχος·
καὶ πολέμων καὶ βραδύς· ἀεὶ σοφάνης μεθέλαις· ἀγαθὸς γὰρ ἐπὶ τοσῶν μαθόντος νίνησεως πρὸς λυ-
σιτ· ἀλλὰ δὲ μὴ ἀγχίνους καὶ νωθὴς τῆς διανοίας θέλει δηλοῦν· Βραδυπαρα· ἄγρια· καὶ δύς πολυ-
λόχαμα· Βραδοσχίζει· ἀναβάλλει· Βρασίδας· ὁ τελλίδος· λακεδαιμόνιος στρατηγὸς· μεθύ-
νιλλ ἀπεσάσαν πρὸς ἀθηναίους, πολεμήσας ἀνενεκλήσαν· καὶ εἰσευσεδὲ καὶ πρὸς πόλ' σύλλ, στρατηγῶν·
πρῶτος ἡμῶν ἐπανδήσας· ἔξεζώθη· ἐτῶν ἀπόλεσεν· ἐπὶ βύβλις ἀπονδαὶ ἐγένοντο ἐν
αὐτοῖς· ἀς ἀθηναῖοι λύσειν ἤρξαντο· τῶν δὲ ἀμφὶ πολιν ἐθράκην δόσιμοῦντα αὐτὸν, οἱ ἐκ
ἀντὶ ἀγῶνος ἐπεξέφανε· ὁ δὲ πόλεμος ὁμέχρι τῆς βρασίδου ἐπλέωνος τελευτῆς, ἔτη ἐπέ
σχε δέκα· ἐπλήθη δὲ ἀρχιδάμιος· αἰτίας δὲ πρὸς αὐτοὺς προστιθέντες, ὡς φρονεῖ ἐβρασίδα αὐ-
τὸν Λακεδαιμονί· Βρασμοὶ γῆς· ὀλιγανθρωπίαι καὶ μικρὰ ἐνίκησε· ἐπὶ νατμοὶ ἢ, ὀλιγανθρωπίαι
ται· Βραυρών· τόπος ἀττικῆς· ἐν ᾧ ἐβράδυνσιν ἡ γῆ· ἐς μεθύοντες πολλὰς πρήνας ἔρραζεν· ἐς
ἀρισοφάνης ὧδέ που· ὅσην ἔχεις τὴν πρωκτεπιδρά· εἰρηκὼς διὰ τὸ διαπεπλεκτεπιδρούς χρόνα πεποιη-

ταξθεωλείας τ̃ ληονυσ̃. ἔστιν ὃ ἄρκτος. ὅτι ἁμ̃ μὲν βραχὺ λιαχλιδῶν ὀνομάζουσ̃. βραχίων ῥοπικὸς ἡδύναμις. ἐπειδὴ διὰ τὸ ὀμ̃ζεσθαι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι. διαρ̃ρ. ὅτι βραχίονος δὲ μακροτέλους ζωδιακοῦ ἐστι. βραχμὰν. βασιλεὺς. ὁ καὶ τ̃ χώραν δοὺς τὴν πρωτηγορείαν. ἐπιγενόμενος βραχμάνων. καὶ πολιτείαν τὰ αὐτὰ ἔθνους ἰδίᾳ διαλέκτῳ. βραχμᾶνες. ἔθνος ἐστὶν ἀσεβέστατον. καὶ βίον ἀκτήμονα σφόδρα κεκτημένον. δι᾽ ἣν σῶμα τὸ ὠκεανοῦ κατοικοῦν. καὶ γὸν ἀλ̃ηρον τοῦτον σὺν τ̃ τὸ θεῖον εἰμάζουσιν πληρωσάμενον. ἐν ᾧ τόπῳ παραγενόμενος ἀλέξανδρος. ὁ μακεδὼν καὶ ἰδὼν σὰλην. ἐπιγενέσθαι ἐγὼ μέγας ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς. ἔφασαν μέχρι τοῦδε. σὺ νικήσω καὶ οὐκ ἐμὲ σὺ οἱ μακρόβιοι. ζῶσι δὲ ρν. ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα καὶ εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος. παρ᾽ οἷς ἀδὲν πεπαυσόνδυσι. ἐπιγένεται. οὐσίδηρος. οὐκ οἰκοδομικὸς ὠὸν. ἀργυρος. ὀκ αὐτος. ὀκ οἶνος. ἀκρεωφαγία. ἀλλὰ ἔχοντες τὸν ὑγρὸν καὶ γλυκὺν καὶ εὔκρατον ἀέρα καὶ πάσης ἀρρωστίας καὶ φθορᾶς ἀπαλλαγμένον καὶ σμικρᾶς ὁπώρας καὶ διαδεσμοῦ τοῦ ὕδατος ἀπολαύοντες, σέβονται γνησίως θεὸν καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχονται. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες, πρὸς ὃ μέρος τὸ ὠκεανὸν πρὸς παροικοῦσιν. αἱ δὲ γυναῖκες. ἐν τ̃ θερείᾳ τὰ μ̃ρη παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ζωτὸ μέρος τῆς ἰνδίας. οἱ οὖν ἄνδρες ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας ἰουλίως αὐγούστου μηνί. παρ᾽ οἷς ὑπάρχουσι ψυχρότεροι, τὰ κλίματος πρὸς ἡμᾶς καὶ βορειότατοι ὑφωσμένοι. οἵτε καὶ ὑπαρωτεροι γινόμενοι, πρὸς οἶστρον αὐτοὺς κινεῖν λέγουσιν. ὃ δὴ καὶ τὸν νεῖλον φασὶν οὐκατὰ ζωτὸν τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημμυρεῖν. ἀλλὰ μεσοῦντος τὸ θέρους, ζωκινλύζειν τὴν αἰγυπτον. ὡς τ̃ πάντος κλίου τὴν βορειοτέραν διαθέοντος ζώνην, καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν ποταμοῖς πλεονεχλοῦντος ποτα μ̃ καὶ συμερύπτοντος, τούτου δὲ πλεῖστον ἀπέχοντος, καὶ ποιήσαντες μετὰ τ̃ γυναικῶν αὐτῶν ἡμέρας μ̃, πάλιν ἀντιπερῶσι τ̃ς δὲ γυναικὸς δύο παῖδας γεννήσας. ἐπέτι ὁ ἀνὴρ αὐτοπορᾶ πρὸς αὐτὴν. οὔτε μὴν ζωκινδυνεύει ἄλλῳ διὰ πολλὴν ἀγλαβειαν. εἰ δὲ συμβῇ τεῖρεσθαι ἐν αὐτοῖς ἄρρωστίαι, μέχρι πενθεκαιδεκάτου διαπορῶν ὁ ἀνὴρ αὐτ̃ς καὶ συνὼν ὁ μόνος αὐτῇ ἐν οὐτέ κα, ἐπέτι πλησιάζει αὐτ̃. διατοῦτο οὐδὲ πολυάνθρωπός ἐστιν αὐτ̃ ἡ χώρα. διὰ τὴν ὀλιγογαμίαν. καὶ τὸ πλῆθος τῆς βραχμᾶνων καὶ βραχμᾶσι. βραχυμυθίας. βραχυλογίας. καὶ βραχέσιν, ἀντὶ τοῦ τελέσι. βραχυτελῆ. ζύντομον. μικρόν. βραχυφειδίτης ὀλιγοφαής. καὶ βραχυφειδίτου λύχνου σέλας. βρέβριον. βραβεῖον δέ. βρέγμα καὶ βρεγμόν. τὸ ὑπερμελὲς πιον μέρος. πλήξας ἀιγανέα βρέγμα πυκασπίδι ζωγεφύμασι. βρεκεκὲξ κοὰξ. καὶ ἐξεφύμνιον παρὰ ἀριστοφάνει ζωβαβάξ. μίμημα φωνῆς βαβάττων. βρέμ. παραπλησ. ἠχεῖν ποιεῖ.

βρενθύεσθαι. αἰτιατικῇ. διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι ἢ πρὸς ποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. ὁ δὲ, σπαραλύομενος, πολλῷ μᾶλλον κατεβρενθύετο. καὶ βρενθύεται, ἐπαίρεται, βρένθος δὲ εἶδος μύρου. ὠχριῶμαι αἰγυπτίοις, μέγα φρονοῦσι. καὶ βρενθύη, σεμνύνη. καὶ μέγα φρονεῖς ἐφ᾽ ἑαυτῷ. οἱ γὰρ ἀποδεδωκότες ἑαυτοῖς, σφαιρωδῶς περαδίζουσιν ὡς τοῦ μὲν ποδίκου ὄντος σοφοῦ. τὸ δὲ σωκρατικὸν πολὺ κρεῖττον ζωσοφία δόξαν καταπυμῶν. ἀεὶ σοφὸν νεφέλαις. σοὶ δ᾽ ὁ πρεσβύτης ἐν ταῖς σπόδαις. ὦ τῶ φθαλμὼ παραβαλλε. ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν ὦ σχήματι καὶ ζωπυρδὸν ὁρᾶς. ἀλαζονικῶς. ἢ μεταφορὰ, ἀπὸ βρενθείου μύρου. καὶ βρενθύομαι. ἐπαιρόμαι. μέγα φρονῶν. ἀγαθίας. οἷς δὲ, μειζόνως ἢ περ ἐγὼ ζωτοῖς φθαίσασι βρενθύομαι, τῶν ἐν ποσὶ κατωλιγώρων. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, εἰς τὴν βασιλίδα ἐπορεύετο ἐζωκεκομμένος καὶ μάλα βρενθύομενος.

Βρέτας. εἴδωλον. ἄγαλμα. παρὰ τ̃ βρέφω ἐοικέναι πρὸς ποιεῖν ποιοῦ πρὸς βρέτας. πρὸς τέμνομαι, ἢ πρὸς εἶδος ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν ἱκέτας γλύφθαι. βρεντήσιον. χώρα τῆς ἰταλίας. εἰρηται ἤδη ὅτι λιμένας ἔχει. πέρασιν ἐλάφρα θαλασσίας. βρένθου δὲ καλῶσι τὴν ἔλαφον μεσαπωποι. Βρέχειν. ζωτὸ πίνειν λέγεται. ζῦ πεπερβρεγμένος ὁ μεμεθυσμένος. Βρίω. ὠσὰν μετὰ τὴν ἄλωσιν ῥοώμης ἐπαπῆλθεν ὁ κέλτικος καὶ βιὸ πόδα τὸν βρίω βαρβάρους ἀνεῖλεν ἐς κείνην ἀγαγὼν τὴν πόθεσιν, ἀπόδειξε πάντων τετυπτένναι τ̃ πεπαιμένων δίκην. τ̃ φερεκράτει.

Βριαρεὼ. βριαροί. καρεῖς. ἄγριοι. στερεοί φιερεροί. ἐν ζωγράμματι. γήραι νεσοφόρω βεβαρημένης παλάμης. Βριθομένη. βαρυνομένη. διὰ πλῆθος ὧν ἐφερεν. Βρίθος. βάρος. τοῦ

πύεσθαι

πύελον· ἀμέλγειν· ἐλεῖν μήτε ἀν ἁλῶναι ῥᾳδίως διὰ τὸ βέβοος, μήτε μὴ ἁλῶναι διὰ τὸν σίδηρον· καὶ αὖθις· σιδηροβεβλῆσθαι λαβεῖν δεῖ ἄξυλον. Βέβαιον· ἀεὶ ὂν ἰσχυρὸν· τεῖχος ἀνδρῶν τε καὶ ὅπλων βέβαιον. Βέβαιον· γνώμην καὶ δόσιν. Βεβαίων· τὴν τοῦ λέοντος χρῶμα φωνήν. Βεβαίωσαι· ὀργισθέντες· ὥστε εἰς συμβεβαίωσαι· ὁ στρατηγὸς δὲ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἐκέλευσε τοὺς ἄνδρας ἀναβαίνειν, ἵνα τὰς ἀσπίδας ἐπὶ τοὺς ὤμους θέντες τὰ λοφία τῶν ἀνδρῶν ἐμβεβαιώσωσιν· ἐὰν εἰσβληθείσης αὐτὸν ἀγορεύσῃ, ἵνα στῶσι φυλακὴν ἀσφαλῆ. Βεβαιόμυος· ὀργιζόμενος· οὐ μὴν ἐβεβαιώθη οὔτε τοῖς ὑπηρέταις συνοργῆναι μόνος· καὶ βεβαιῶται· ἀσπαίρει· ἔβεβαιωμένοις, ἦν δὲ τὰ πελάσαις· μύλη γὰρ τῷ μὲν αὐτόθι· ὁπότε ἴοιεν ἀνασιτῶνται τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἔρχοντο, τότε καὶ ἐκεῖνοι ἔστεον τὸν μύλην· ἐπὶ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βεβαιωμέναις, ὁ τῆς μιᾶς φόβος ῥᾳδίως ἐλάμβανεν. Βρόγχος· καταπήτης· ὁ λαβυρίνθος. Βρόμιος· ὁ Διόνυσος· ὁ γλυκύπικρος τῶν καρπῶν· παρὰ τὸ βορᾶσθαι· καὶ ὑπερθέσει βρόμιος. Βρόμος ἦχος πυρὸς πυκνὸς· καὶ κατὰ φοίνικα βαρὺν τὸν μάνδρον βρόμον· ἐν Ἐπιγράμματι· Ἐκ αὖθις· ἀπέτινε μίσας ἀνέμων βρόμον ἀχλαλάζης. Βροντή· νεφῶν φόβος· ἐκ παραφθορᾶς ἢ ἔκλειψις· ὅθεν δὲ Ἐμιλάνη μάτην ὁ ἐκαλεῖτο βροντεῖον· ἐκ τοῦ σπινθῆρος ὑγρὰ ἀμφορεύς, ὑγρὰς ἔχων θαλάττης· ὑγρὰ δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ φοίνικες τὴν γονὴν· καὶ κυλίσμασιν ἦχον ἀπετέλεσαν ἐοικότα βροντῇ. Βρονταὶ καθ' ὕπνους ἀπέλαμψαν εἰσέλθῃ. Βρονταὶ· ἐν ὄχοις καὶ βρονταῖς· ἐν δὲ φόβος. Βροντήσαντα· μαρμηνάσαντα. Βροτοφθόρος· ὁ ὀλέθριος ὁ τοῦ βροτοῦ ὀλοθρεύων· ὡς καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσι· βροτολοιγὸν Ἄρη. Βροτός· Φθαρτὸς ἀνθρώπος· βρότος ἐστὶ μᾶλλον ἢ ἔρυθρον αἷμα. Βρυμάλια· ταῦτα ἐπενόησε ῥώμος· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐδολοφόνησε τὸν ῥῆμον ἐν πορνείας γάμοις, ἐξερρίφησαν καὶ παραγυμνωθέντες ἐφάνησαν· ὄνομα δὲ ἦν ῥωμαίοις, τὸ δὲ ἀλλοδίων ἐσθίειν, ἕκαστος ἐν τοῖς συμποσίοις ἐδίδου βρῶμα ἐπὶ μισθῷ πρὸς τὸ μὴ ἀπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐσθίειν· οὐδὲν χαλεπὸν ἐπενόησε ῥώμος τὰ βρουμάλια. Εἰρηκὼς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ἐν τῷ χειμῶνι ὅτε ἐρεμᾶσιν ἐν τοῖς πλέμασι· ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Α ἕως τοῦ Ω· κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν βουστρατιώτας· καὶ μέλλοντες οἱ στρατιῶται ἀπιέναι, νύκτωρ ἐπανῆλθον πρὸς τὸ γνῶναι ὅπου δαφνῶνται. Ἐπὶ τούτοις ἐπενόησε πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὕβρεως αὐτὸς ὁ Ῥῶμος· καλέσας ὄνομα τὸ ἀείσυρ βρεμαλιάμ· ὅθεν ῥωμαῖοι ἐν τοῖς ἀλλοδίοις δαφνᾶν· Βροχίζ· ἡ πρὸς ὃ μέρος τὸ ἐπὶ πορρώσω ἀνάξαγόρου γνώμην· ἐν ᾧ ἀνάξαγόρας· Βρόχος τοῦ τῆς ἀρχόνης σχοινίου· ὁ δὲ ἀπὸ μιμήματος ἀρχόνιον τὸν βρόχον ἐνδεδυμένος· καὶ αὖθις· ἀπὸ τῆς ἀσπρους μίξεως ἀλλαξαμένη βρόχον· Βρόχοις· σχοινίοις· οἱ μὲν ἐν βρόχοις πίπτοντες νύκτωρ, ἀπὸ τοῦ πρώτου βόλου ἀπέθνησκον· ἐπὶ αὖθις διὰ τῶν βρόχων δύο ἐκάλεσε ἀνέβαινον· ἐπὶ βρόχου ἀφόμενοι· αἰτιατικὴ· εἰ καὶ τὸ ἄπομαι μᾶλλον σωθήσεται· Βρύτιδες· γυναῖκες ἔλεγον ἀκούομαι· οἱονεὶ σιβύλλαι ἐπὶ προφήτιδες· πάσας δὲ ἐν θασίοις, σιβύλλας ἐν ἄλλοις· Βρῦτος· στρατηγὸς ῥωμαίων· ἔγραψεν ἐπιστολὰς καὶ τὸ πολυβίου τὸ ἰσοειν βιβλίων, ἐπιτομὴν· θαυμάζεται δὲ ἐν τοῖς τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν· ἤγουν χαρακτῆρα· ἐν τῷ δήμαρχοι· Βρουχᾶσθαι· ἀκάμπτειν· Βρωμᾶσθαι τὸ ὀργᾶσθαι πεινῶντα ὄνου· καὶ ῥωμαϊκῶν· καὶ βρωμαϊτίζω αἰτιατικῆς· Βρώμης· βρώσεως· δοφῆς· Βρωτὸν· βρῶσιν· δυσφθὴν· ἐνσοφῶν· ὁδὲ, πανείων ἐπὶ ὑπηρύγια, εἴτι πού ὁρῶν βρωτὸν, ἐδίδου τοῖς βουλιμιῶσι· Βρῶσις, ὄνομα τοῦ λεως· Βρυαλῆ· πάλη· δυσφόρως διάκεται· θαμὰ δ' ἀφεαίνει· Βρυμοὺς θεσμὸς ὁδόντων· ἢ μυλῶν ἀνάνυσις· Βρύη· δοτικὴ· δέδοικα μὴ βρύῃ ἕλκεσιν ἢ σάγεις τὸν ἱππάλεκτρον· ἐμοὶ γλυκὺς· βρύω φυτῷ ἐν ἀνθέων· Βρύη· ἀνθεῖ· τὸ θυλε· ὁδὲ, ἀθύλιβδον τὸ ὄρους ἀνόδρομον· καὶ τὸ ἐπιπεφυκὸς πέδιον στάχυσι βρύον, τοξάζειν· ἐπὶ τὸ λήιον πανταχόθεν ἐστεφανῶσθαι· Βρύοντα· θάλλοντα· κατεσθίοντα· ἔρπετα καὶ βρύοντα τὸν ἀθλίμμονα μόχον· Βρύουσα· τοὺς ὀδόντας· ῥύζουσα· εἰ πάντα ὀδόντα ἐξύν ἐπὶ βρύουσι· ἵππος λαθραίαν γυνή· Βρύουσα· ἐσθίουσα· δάκνουσα· παρὰ τὸν βορᾶν, οἱονεὶ βορύουσα· βρύουσα· πέδεσθαί μου φησὶ τοὺς δακτύλους· ἀεισοφαγὴς ὄρνις· καὶ ἀλλαχοῦ· βρύουσόν τοὺς πολλοὺς ἐπὶ πάντες ἐξαλμύσω· Βρύλλων· ἐπαινῶν· ἀπὸ τῶν βοῶν παιδίοις λεγομένων·

ἀελισοφάνης. βρύλλων τὸ καθ' ἡμᾶς πλέον τε βούλομαι ζέφυν εἶα πρὸς τῶν τοῦτον ἀϊ
ξων πωλέως, τὰ σεινώσας ἐπάξα. αὐτὶ τὸ ὄξυγλήνται φαένος. τουτέστι πωλήρης. ὀξυκύξασθαι
δοκῆν. ἐμέλας εἶναι, τοῦτον τὰ σεινὸν ἐποίησα. τουτέστιν ἐάσας πωλεῖσθαι, δημόσιον. Βυρώδης
δυσώδης. Βρύσις. σκυλάδιαυγὴς ἰατρικὸς λύμα λύσας. Βρύτια ἰατῆς σκυλῆς σπόσμα
τα. ἀπὸ τοῦ βρύειν μυλλέγουσιν. Βρυτίδιον. ὄνομα γλυκὸς ἀπὸ ποῦ. Βρύχιος. ῥυθιζόμενος
ὕδατι. ἐμβρύσιος ἀγκυρα ἡ τὸν ῥυθὸν οἰκοῦσα. καὶ ἔμβρυον τὸ ἐπάσχιον βρέφος. σὺν ἐσθῆτι μ
ματι. ἀγκυραν ἐμβρύσιον ἐρυσπνίδα. ἐπὶ ἡρακλείτου τὰ πασιλεῖ. σ' χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρη
σαν σὺν τῷ πρὸς ἰσαύρους πολέμῳ. ὁ δὲ πασιλεὺς ἡρακλῆος χρήματα πωλῆσα καὶ χρυσὸν ἐξ
υρον καὶ λίθους πλυτελεῖς πέμπει. ἄπω βρύμα γένυον ἐπὶ σεμίου πα διαλύχου. Βρύχων
τοὺς ὀδόντας ὁλέων. Βοί διον. βοΐ διον. βοί διον δίκελλα μὴν τὸ τὲ γῶ. νεῦν δὲ χάριβος ἀμέτις
ξήΓ ἄτε τὸ, βοίβη καὶ βοιβητὶς λίμνη. Βοιωτία καὶ βοιώτιος νόμος. ἐπὶ τῆς ἀεχμᾶς μὴ, ἁρμαὶ ἐ
χόντων. αὖθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων. Βοῖς ἡ βουνώδης γυνή. Βοιωτία. ὑ. ἐπὶ τῶν ἀνα
αθήτων καὶ ἀπαιδεύτων. Βύας. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. καὶ βύας ὥφθη. δίων ἐν ῥωμα
ϊκοῖς ἐν τέρασι λέγων τοῖς ῥωμαίοις ἐπὶ τῆς ἐπὶ φαίνεσθαι πολλάκις λέγει. σημαίνει δὲ συμφορᾶσ.
Βύβλις. ὄνομ. κύριον. ἀδελφὴ καὶ γυνὴ ἀμφοτέροι δυσυχήσαντες. Βύβλιν οἶν ἐκ βύβλου πλέ. Βύ
βλον. πάπυρον. αἰλιανὸς. κελεύει μ', ἀπὸ δεδόσθαι νικήσοντι φαικῇ βύβλου πέρασι χρυσοῦ. ἐ
ὰν ἡμικέθελη, ἀ δὲ προσεπιτιμᾶ ἐπαι τὸ χρυσίου προστιθέντα. ἕως ἂν ἀπαιτῶν δῶ ὅσον ἂν ἀπ
τηθεὶς τύχῃ τῆ ἐπὶ πάσας φωνῆ. καὶ παροι. βύβλου ἡ παρηκοὺ καὶ τεῖ σάχυν μέγαν. ἐπὶ τοῦ
δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς παρόσον ἀσθενὴς οὖσα ἡ βύβλος, οὐδὲν ἁπτεται μέγαν φέ
ρειν καρπόν. Βυζάντιον. τὸ βυζάντιον ἐπὶ σεβήρου τραπεζίου ῥωμαίων πετείχισο γὰρ αἰωτεί
χει πεποιημένω μυλίτη λίθω. δὺ τετράγωνον ἐιργασμένω. ἐπὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν θρακί
ων πολλῶν πύργοι πρὸς τὴν θάλασσαν κεκτημένοι. τούσδε ἔντις πρότω σὺν ῥόμῃ τὶ λίθον
ἔρρηξεν, αὐτός τε ἔκει καὶ ἐλαλή. καὶ ὧδ' ἀπὸ τέρω τοῦτο ποιεῖν παρεδίδου. καὶ ἔτως διὰ πάντων
ἐχώρει. σὺν τῷ σεβῆρος πολὺ βυζαντίου πλατύτερον. Βύζιον. ἀθρόως. πυκνῶς. ἐπαλλήλως. πε
πυκνομένως. ἀρειανὸς καὶ ἀπὸ σώματος λιμνώδος ἔτι νότα τὸν ἰὼ βύζιον ἰατὰ δὲ ἀπὸ ἐφ ὁ ἐμίζοντες. ὁ
δὲ ἐπὶ φρέατα φορυτὸν καὶ τῆ ἐπὶ τυχούσῃ, βύζιον σὺν ἔπλησε. Βυβίζω αἰτιατικῆ. Βυπάνη.
ὄργανον μουσικὸν. ἐπὶ βυπανίω ἠξάργυρου ἄρε μωνῆς. ἐχρῶντο δύο. ἐπὶ τῆ μὲν, πρὸς πλατανίλλ
σιν καὶ συλλογίω ἐχρῶντο. τῆ δὲ, ζωπυλεῖν ἀρχάς. Βύσσι. Φρασὶ πουσι. καλύπτουσιν σὺν ἐπὶ ἀ
περόβυσος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. ποσὶ δὲς. ἐρῶ δέ σοι νεῶν ἐπὶ ἀρ οὐδὲν θέλῃς. Βυσσαί
τος ὁπλέων. ζωπυθῆται δὲ κλέξις, ἀπὸ τῆς βύσσης καὶ τὸ αἰετὸ. ἅμα μὲν ὡς βυσσοδέφλων πωμω
δῶν τὸν πλέοντα. καὶ ὡς πλέπλων καὶ ἅρπαγα ἐπὶ ποινῶν. ἁρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ αἰετός. συν
βοδέφλης, ἀπὸ τοῦ βυσσοδέφλης δὲ ἀσαφὲς. ἴσως φλεγῶν βυσσός. σημαίνει δὲ τὸ σὺν τὸ ἐμβρύειν
τα δέρματα. καὶ πλείοσιν ἡμέραις ἐᾶν αὐτὰ εἰς τὸ φαίδιμον. ἵνα διαλαθροιεν ἀπὸ τῆς ὀσμῆς
τοῦ ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυνομένων ἄχρις ὀδωδέναι. διαβαλλόντων ὡς δύσοσμον. ἄλλως τε
καὶ τὸν τέλφαν δεινὸν πλέοντος ἀφοῖας τύχης ἐρημῶν πρωτεύει τῶν ἀθηναίων. ἡ ναυχιδῶν
ἐς καὶ ἀφρικὴ, βύρσα λέγει. καὶ ἔστιν ἐνθὰ ἀφρικανός. Βυρσοδέφης. σκυτοτόμος. ὁ τὰς βύρσας
θεραπεύων. Βυσαύχην. ὁ βυσσῶμος ζωπύλιον ἐπὶ τὸ τετράχηλον. Βύσινον. βύσσω βεβαμ
μένον. δέξαι βύσινον ἐπὶ μαστοῖ μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς ὕφαινε. Βυσσοδομοῦντες. σὺν βαλ
λοῦσι σκεπτόμενοι. καὶ βύσσωμα. θυῶν ἀπλώσοιο λίνα βυσσώμασι ἐ ὄμβρον φρασσάμενος λαυκαῖς
ἐν ἁρπάδας πελάγεσι. Βυσσὸν. βάθος. ὀξυτόνως. βαρυτόνως δὲ σημαίνει βαφὴν ἐκ πορφύρας.
καὶ βυσσὸς βυθὸς παρὰ ἡροδότῳ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΒαὼ πόλις. Ἐ βαβαωνῖται, οἱ ἀπὸ τ̃ χώρας. Γαβίνιος, ὄνομα κύριον ῥωμαϊκόν. Γαβιοι πόλις λατίνων. Δ̓ ἔθνικὸν Γαβίνιος Ἐ Γαβιοι. Γαβελλὸν ὄνομα κύριον· καὶ βαβελλᾶς ὄνομα. Γαβήνιος βασιλεὺς ἀθηναίων. ὃν ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος δυνάστων τὸ μὴ π̃ τ̃ δὲ ὥραν οἶδε πῶς ἀνῶν. βδομᾶς δὲ βάπτ̃. δύνδε πατέρα γονέα τ̃ τ̃ ἰνδικτιῶνα καλύζουβδα, αὐτὸς δὲ τ̃ ἐρυθραίνεβδε Ἐ διάλλαξεν αὐτ̃ τ̃ χρ̃ν. ὅθεν καὶ γάζων τιμὲ ἄφθονα ἔφρενεν. ἀπθανόνδα. ἢ, ἐτιμώρεβδε· ἐπεὶ δ̃τ̃ ἀχιλλέα ὅμηρ ἄγειμ̃ν πορὲ λένης δὲ βοῖ. Φησὶ δὲ αὐτὸν δώδεκα μὴν ἥλις σὺν θαλάττ̃ης ἐρεῖσαι· πεζῇ δὲ σὺν δεκαεννεαΐνοις ἢ τὸ βασιλέως ἀφαιρεθέντα, εἰς μῆνιν ἀπενεχθῆναι. ὅτε δὲ ἀτρέμονα Ἐ ὠμὸν δόξαι, σπεύδομεθα τὸν ἰνδὸν πρὸς ζῶντα· πόλεων μὴ τοίνυν ἐξέπονται οἱ πλείστοις ἐγένετο· αἱ πορεῖσι δυσιμώτατοι τ̃ τῆδε· τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις οὔτις ἀπελεύτερον ἡγεῖται τὸ αὐοικίζειν πόλιν, ἀπέσιν· σπύθας δὲ βοῦ πορὶ καὶ πασσυραταῖσαν ταῖς ποτε ζωὴ τῶν δὲ τὴν γῆν ἀπώσατο· τὸ δὲ ἐλαθερεῦντα τῶν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι, πολλῷ βέλτιον τὸ δουλείαν ἐπάγειν τ̃ πόλῃ.

Γαῖπερ πόλις. μάπραινα. Ἐ δος πάθους. Γαδαρα πόλις, ποίλης συρίας ἥτις καὶ ἀνθόχεια καὶ σελάνῃα σὺν λήθη. τὸ ἐθνικὸν γαδαρεὺς καὶ γαδαρεῖς καὶ Γωὴ καὶ ἡ χώρα. Γαδειρα τὸ ὄρος. κ̃ τῶν ἐσωδίαν μοῖραν. δ̃πὸ τελέτ̃ης τ̃ης θαλάσσης· καὶ οἷον σὺν ρον ἀπὸ τ̃ πρὸς ἡμᾶς· καὶ τῶν ἀτλαντίδα θάλασσαν τὸν ὠκεανὸν οὗν διεκωλῦσαι ἀνεμίῳ βρεχώδη καὶ σκοτοδῆ τυγχάνουσαν. μάδειρα δὲ παρὰ τῶν γῆν καὶ τῶν δειρῶν ὄρος ἰβηρικὸς. μέχρι τούτων ἐλθὼν ὁ ἡρακλῆς Ἐ μὴ δυνάμενος διελθεῖν, σκάλας ἐπὰ τ̃ ἐγχωρίου λαβὼν, ἱδρύσατο· δι' ὧν διαῦ τ̃ ἄχρι τ̃ τῆδε βατῶν εἶναι τῶν γῆν Ἐ τῶν θάλασσαν. Γαδαρεῶς. ἀπὸ τόπου. Γάζα. Ἐ γαζοφυλάκιον. θησαυροφυλάκιον. γάζα ἡ θησαυρός. πολλῶν ἢ ἄρσεν ἀφθονίαν σημαίνει Ἐ γάζαν βαρβαρικῶν. ἀργυρίου δὲ Ἐ λαντα, γ. ὁ δὲ πολεμαῖος Ἐ βασίλεια πόλεις φησίν, ἐπειδήνυτο Ἐ τῶν ἄλλων τῶν βασιλικῶν γάζαν. διόδωρος φησι. Γάζα πόλις φοινίκης. ὁ πολίτης Γαζαῖος. Γάζαι πόλις μεγίστη τ̃ης μηδίας. τὸ ἐθνικὸν γαζαῖος· ὡς μέζαι μαζαίος. Γαϊανός. ἀρβιος ὁ φίλος. μαθητὴς ἀφίνου τ̃ γαδαρέως. ὧν ἢ Ἐ πάτερ μου Ἐ γερδιανὸς. πόδιον Ἐ ξεως. βιβλία ε. τέχνῳ ῥητορικῷ· μελέτας ἐσοφίστευσεν σὺν ῥοῦφος. Γάϊος ἰούλιος καῖσαρ ὁ πρῶτος μοναρχήσας. οὗτος ἔγραψε μὲν Φράσιν τ̃ ἀρέτου φαινομένων. Ἐ τέχνῳ γραμματικῷ ῥωμαϊκῶς. Ἐ πόδια τὰ ἰδίᾳ βίᾳ. Γάϊος καῖσαρ. ὃς ἐπεκλήθη καλιγόλας. ῥητορικῷ τέχνῳ ῥωμαϊκῶς. Γάϊος. ῥωμαίων βασιλεύς. ὃ μὲν πρῶτον μεγαλοφρόνως διῆγε τ̃ βασιλείας Ἐ πράγματα Ἐ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις κεκοσμήντως ἐχρῆτο· μετὰ δὲ δύο χρόνους, σὺν στάσης τ̃ης ἀνθρωπίνης φύσεως κ̃ μίμησιν τὸ παρὸς ἑαυτὸν ἀπρεπέως. Ἐ ἀνδριάντας ἑαυτῶν κ̃ πολίνου ζῶντος ἀνέθηκε προσκυνεῖσθαι. Ἐ εἰς τὸν τ̃ ὀλυμπίων ναὸν θεασάμενος, νέας καὶ ἀρίστου πρόσταξεν ὀνομάζεσθαι. καὶ δουλοκρατίαν νομοθετήσας, ἐπέβαλε κατηγορεῖν τ̃ δικαστ̃ Ἐ τί ἀνάξιος εἰδέναι πλημμελήματος κατ' αὐτὸν δεινὸν συμφορὰ κατέλαβε τ̃ οἰκουμένῃ πᾶσαν. τ̃ οἰκετ̃ μεγάλαις τιμωρίαις χρησάμενον τοὺς δεσπότας· ἐπάσας δὲ μωσθαι ἐβάλετο τὸν ἴδιον δεσπότην ὑπὸ τῶν παρῶν τὰ βασάνων πρέπασχεν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ εἰς μανίαν βαθεῖς ἄθεσμον, σολὰ γυναικείας ἀμφισήνυτο Ἐ τῶν ἡμῶν πλουσίοις καὶ πλουσίᾳ τιμῇ περισσέλλων καὶ γυναικιζόμενος καὶ πᾶσαν αἰσχρουργῖ διαφθορὰ μόνος, τελεταῖς ἐπενόῃ καὶ ξένα μυστήρια ἐπετέλῃ. Ἐ δὴ λαβὼν ποτε τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἐ εἰς τοῦ κλαυδίου τὰ ἀγάλματος θέμενος αὐτ̃, ἔφη· σὺ ταύτην τεκνώσας. Ἐ πατὴρ αὐτ̃ς σὺ νόμος ὑπάρχεις· ὅτω μιαρώτατός τε καὶ ἀνοσιώτατος ἐγένετο. καὶ βουστάσιον ὀρεμαθὸν καὶ σωλακφῶς, ἐπενόησε λυκαβηττίου μφονευτὴ μετὰ· ὅσα δὲ αὐγούστω σὺν πολλῷ χρόνῳ ποδὶ ἐποίησε, ἅπερ σὺν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεπήσατο. μοιχικώτατός τε ἀνθρώπων γυνόμορος. Ἐ γυναῖκας ἁρμοσμένας καὶ τεταμημένας ἐλάμβανε· τὴν τε ἑαυτοῦ τεθνεῶσαν ἐπὶ τιμήσασαν ἀνδρί, δὺ ἀφ' ἡμέρᾳ ἐνὸς ἐθανάτου κατέστησεν· ἐχρῆτο δὲ Ἐ ταῖς ἀδελφαῖς καὶ τ̃

παρανόμων ἐποιοῦντό μίξεων· ὡς ἐξ ἁπάσης ἀνοσίας κατασπεῖραι γενῆς ἐν μιᾷς τὴν ἀδελφῶν ἀπὸ
γλυκυθείσης ναοὺς τε θυσίας ὡς ἡμιθέῳ γίνεσθαι θεσπίζειν. διὸ τῷ αὐτοκράτορι οἱ Ῥωμαῖοι θεὸς
δόξαν· ὥστε τὰ τρόπαια ἔργα καὶ τοῦ χαλεπωτάτου δόξαν πεφυκέναι τοσοῦτον ἁμαρτεῖν, ὅσον τὰ
τοῦ γένους τὸ ἐκείνου τῶν ἐναντίων. ἔτος μὲν τρίτον ἐβασίλευσε καὶ πρὸς γήλας ὀνομαζόμενος.

Γάϊος λαυρέλιος μάρκος ἐπὶ πλησιν ἐν τούτου δείκνυται τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων ἐς πάντας
τοὺς ἀβασίνοντας ἁπλοῦν ἐς νόμιμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀμείλικτον. ἔτος γὰρ χιλιάρχης ἀποδειχθεὶς ἐν τῷ σαβίνῳ πολέμῳ νεανίαν τινὰ τῶν ὁμοσπλων διαφθόνῳ τῷ ὄψινέτερον μέχρι μήνυσιν ἔσχεν ἑαυτῷ χαρίσασθαι τὴν σωτηρίαν ὥραν ἐνόμισε· ὡς δοῦλε δωρεᾶς
δὲ τὰ ἄλλα φιλανθρωπίαν τὸ μέγεθος εἶχε καὶ σύνεσιν, κατέχειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀδύνατος ὢν, βίαν προσφέρειν ἐπεβάλετο. πόθεν οὖν τοῦ τῆς ἀνοσιότητος τὰ ἀνθρώπεια ἐπὶ τοσοῦτον ἐξεφύη κακὰ τοῦ γένους τοῦ ἀνθρώπου; ἢ τὸ κοινὸν ἀδίκημα τῆς πόλεως νομίσαντες οἱ δημαρχοι, γραφὴν ἀποφέρουσι καθ' τοῦ δημοσίου. καὶ ὁ δῆμος ἅπασαις ταῖς ψήφοις τὸ ἀνδρὸς κατέγνω· τιμήσεως δὲ γενομένης θανάτου· ἀντὶ ἐξὸν εἰς ἐλάθερος σώματος καὶ πολιτείας τῆς αὐτοῦ ἐλάθερος, τοὺς ἐν ταῖς αἰχαῖς ὄντας ἀρχαῖς ὑπείληφεν ἐκ τῆς αὐτοκράτορος ἐς τὰ φύσην τοῖς ἄρρεσιν ὕβρεως· ἄλλο θαυμασιώτατον. καὶ τοι πόσου δοῦλον σῶμα τετιμωμένης ὕβρεως· ἑνὸς δὲ τῶν δούλων σωθέντων σωτῆρος τοῦ κυρίου ἐκατὸν τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ πάντας ἀπολλυμένους ἐκέλευσε· καὶ τοσούτων σωθέντων ἑνὸς δὲ τῶν δούλων ἐπιβουλεύσαντος τῷ κυρίῳ ἐκατὸν

γαλεάζειν ἐμβαίνοντες περὶ ναῖς σιδηραῖς διφρμένῃ πᾶσαν, ἐν δυσχωρίαις σὺν ὅλῃ. ἔστι δὲ ἡ γαλεάζειν σιδηρᾶ βαλὼν ἀπέκτεινεν. Γαλεώτης. ὄνομα πύρρης. Γαλεώτης ὁ ἀσκαλαβώτης ἢ κατὰ τὴν ἀσκαλαβώτης. Γαλερὸν. φαῦλον. Γαλὴ τὸ ζῷον. καλεῖται πρός τινων κροκόδειλος. ἔστι λαρίαι. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἰσόφωνον. δίκην Γαλῆς. ἀρχή. ἀπὸ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων. καὶ Γαλῆ ταρτησία. ἡ ταρτησσὸς πόλις. ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τὸ ὠκεανῷ. ἐν θα μέταλλα γίνονται χαλκοῦ. Γαληνῶ. ἢ γαληνιῶ. Γαληνιᾷ. γάννυσθαι. χαίρειν. διαχεῖσθαι. Γαληνὸς ὁ διαπεπταμένος ἀπὸ πρωμνηὸς πηγνὺς ἐστὶ μαρίνου καὶ πομόδου καὶ περτίναξ ἢ καὶ σαργὸς ἐν ῥώμῃ ὑὸς νίκωνος πομέδου καὶ ἀρχιτέκτονος. πολλὰ σωτεβαχὼς ἀπὸ νικάτης καὶ φιλόσοφα. ἔτι τὸ γραμματικὰ καὶ ῥητορικά. ἄτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα κατὰ λέξιν ἄκαιρον ἡγησάμην ἐνθάδε παρόντι ἑρμηνεύειν ὁ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἡσύχιον. Γαλήσιον ὄνομα τόπου. Γαλῆται τὸν. αὐτὴ ἐστὶ τῶν ἀδίκων ἔλαττον. καὶ μηδὲν ἀνίσων τῶν. ὁμοίως δέ, τῆς τοῦ πρέσβεως γαλῆπροσώπου. Γαλῆ πρόσωπον. ἐνθάδε πρόσωπος. Γαλιλαία. καλεῖται λίμνη τῆς ἀλλὰ διὰ τὸ πλούσιος ὀνομάζεται. Γαλιλαῖοι. οἱ ἀπὸ ταύτης πρότερον ὀνομάσθησαν χριστιανοὶ ὑπὸ Ἑβραίων. Γαλιλαῖος ὄνομα πόλεως. ἀπὸ πόλις τῆς θρᾴκης. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ γαλίψτης τοῦ ἐνθάδε καὶ τηλέφης. Γαλλογραικία ἡ περὶ ἑλλησπόντου χώρα οἱ αὐτοὶ καὶ ἕλληνογαλάται ὀνομάζονται. Γάλλος. ὄνομα ποταμοῦ. Γάλλος. ἀπὸ τοῦ γέμματι. γάλλος ὁ χαλκεὺς ὀνόματος ὃς ἐτέτμητο ὑδὸς ὀρχησάμενος ὁ λυδὸς ὁ λυδὸς μῦθος. ἔστι γάλλοι οἱ ἀπὸ τοῦ κοπτοί. Γνάθος οὖν πᾶς ῥωμαίων διεχόμενος, ἐπφέρουσι τὸν σαπάριον ποταμὸν τελέως κοίλην ὄντα καὶ δύσβατον. ἐπαράγουν τὸν ποταμὸν ἁρπάσαντες. παρατίνουσι γάλλοι παρὰ ἀπίδος καὶ βαπάνου τῆς συμποσιονοῦσι ἱερέων τῆς μετὰ θεῶν ἔχοντες πρὸς τὴν ἰδέαν καὶ τὸ ποιοῦ. φάσκοντες προσπέλλειν τὴν θεῶν νίκην καὶ κρατεῖν. ὡς ὁ γαῖος φιλανθρώπως ὑπεδέξατο. καὶ αὖθις ἀπέστειλε νεανίσκους διασκευάσας εἰς γάλλους μεταλλάττων συγγενείας σολ ἔχοντ τύμπανα. ἔτυπτε δὲ τὴν προκαθημένης χώρας. ὅτι γάλλοι μὴ γένοιντο ἄνδρες ἐκ γάλλ ἀνδρὸς γένοιντο. Γαῖος τίτε. Γαῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ Γαλάτης Γαλάτου γάλως γάλω πλεονασμῷ τὸ ὁ γαλόω ἀνδραδέλφω καὶ γαλοῶν ὁμοίως καὶ δραδέλφος.

Γάμβρειος σολή. Γάμβρος. ὁ ἀμέτοχος. Γαμβρὸς ἐρεχθῆς ὁ βορέας. τὴν γὰρ ὠρείθυιαν θυγατέρα αὐτὸς ἔγημε. ἔξ ἧς τὴν τὸν ζήτης καὶ κάλαϊς. Γαμέτης ὁ ἀνὴρ σύζυγος. καλεῖται τῷ πουρισίῳ γαμέτη δῶρα φέρων ἦλθεν. Γαμηλία. ἡ δηλομήνη τοῖς φράτερσιν ἐπὶ γάμοις ἢ γυναικῶν ἢ εἰς τοὺς φράτερας εἰσαγωγή. οὕτως δίδυμος ὁ γραμματικός. ἔστι παροιμία. γαμηλίᾳ εἰσενεγκεῖν ὀλίγοντες ἁπάντων γυναῖκα περὶ γλυκέως παῖδα. οὗτος μαρτυρήμενος περὶ τὰ γάμου καὶ τοὺς γάμους ἀποδίδοντι τοῖς φράτερσιν εἰς λόγον ὑγιείας. καὶ τὸ τοῦτο γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν μέμνηται τὰ λόγου δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀριστογείτονα λόγῳ. καὶ γαρ ὅτι ὁ πάρμου καλεῖ τοὺς νόμους ἐγγυᾶν. καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτερσιν εἰσενηνοχέναι μεμαρτύρηται. Γαμηλιῶνος. τὸ μηνὸς τοῦ ἀνθεστηριῶνος. Γαμησείην ἀπὸ τοιαύτης φασί. Γαμφηλή, ἡ σιαγών. Γαμφωλή. ἡ ἐπὶ κάμψις.

Γαμφώνυχος. ἐπὶ καμπὴν ἐχόντος τοὺς ὄνυχας. καὶ γαμφώνυχα ὅσα ἂν πτερωθῇ τῷ ἐπὶ ευγχίδα τὰ μφωνεν ἀπὸ τοῦ γόνυ. οἷος ἐστὶν ἀετὸς ἱέραξ. κιγκλὶς. ἄλλα τὰ μὴ πίνον.

Γαμφὸν. ἐπὶ καμπὴν καὶ γαμφὸν χάτην ἐφ' ἃ πεπόηκεν πεδηθὲν ἄγνισρον πυφίκην ἐναλίοις πάγαν. ἐνέπηξε μάτι. γαμφόντε δρέπανον γαμπτὸν μονόπλοον ἀρούρης. καὶ αὖθις. γαμφὰς πυρολόγους δρεπανάς. Γαμφοὺς ἅς καμπτὰς καὶ πλαγίας νεφέλας. ἅς ὀρνίθων ὄψιν ἐπασμένας. γαμφὰς γὰρ ἁπάλουν ἅς ὀρνιθας ἀεισοφανὴς νεφέλαις. Γάνδειρον ὄρομα πόλεως. Γάνιος. Γανόων. λελουμένος. Γάνος ὁ οἶνος παρὰ τὸ λωνυμφαίνεσθαι καὶ χάνος. ἔστι γάνος ἀμπέλου ὁ οἶνος. βότρυος ἔλικα πᾶσι πόνον. γάνος ἢ ἁλυκῶς, τὸ πρὸς τὴν θρᾴκην ὄρος ἡ γάνος. γάνος ἔστι γανιάδα. χωρία ὅσι θρᾳκικά. Γαννυμένη. χαίρουσα. γάννυμι γὰρ ὅ ἐνεστὼς καὶ γάννυσθαι φασὶ ῥώννυσθαι. χαίρειν. ἔστι διαχεῖσθαι. Γαργηττὸς ὄνομα κύριον. Γαργαλίζει δὲ τὴν. κινεῖ. τὸ σημαίνει. πότε μὲν ἐρεθίζει. ὡς τὸ μοῦ γα-

περιωμμένου τὰ μέλη ἐκ τῶν ἔνδον αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας. ἀναισθησία. ἀναισθησία, ἡ ἀναισθητοῦσα ἕξις. ἀναισθητικός. ἀναισθητικός, ὁ ἀναίσθητος. ἀναισθητικῶς. ἀναισθητικῶς, ἀναισθήτως. ἀναισθητοῦσα. ἀναισθητοῦσα, ἡ ἀναίσθητος. ἀναισθητοῦσι. ἀναισθητοῦσι, ἀναισθήτως. ἀναισθήτως. ἀναισθήτως, ἀναισθητικῶς

χὸς ὀνομάζῃ. καθάπερ ἔν τῇ ὀξόρας ὑφηλοῦ τὸ σεῖσ σόματος περιεχέντος ζωῆς ῥήματος δηλοῦ
ζοχοῦ καὶ Τὴν οἰκουμένην συνιόντ. ἐπὶ πᾶσαν ἐπόδραμε. ἐβαπτίσθησαν πάντες κατὰ
ἔθνη ἐπὶ πόλεις. διὸ καὶ γαλιλαία κατακυλισθήσεται τὴν ἑλλάδι λόωσιν. Γελάδας. ἀγαλμα
τοποιὸς διδάσκαλος Φειδίου. Γέλα πόλις σικελίας καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ τέλα. ἐν ᾧ
παράκειται ἡ πόλις. ὁ δὲ ποταμὸς ὀνομάζεται οὕτως ὅτι πολλὰ πάχιλα γίνεται. ζώντων γὰρ
τῶν ὀπισθεν φωνὴ καὶ σικελῶν τέλαν λέγεσθαι ἀπὸ τέλους τοῦ ἔτους καὶ ἡμέρου. τὸ ἐθνικὸν τε
λαῖος οὐ γελῶος Γελασείονδε. γελασικῶς ἔχοντα. γελάσαι θέλοντα. Γελασείω. ἐπιθυμητι
κῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. δαμάσιος. μῶν δὲ καὶ ὦ μὴ παίνυ γελασείοντι γέλωτα παρέξει γυναῖον, ἢ
τὸ ἔργου διέξοδος.
Γελασίνοις. γεγεμμαῖς τοῖς ἐν τῷ γελᾶν γινομέναις. ἐν ἐπιγεγράμματι. καὶ
ῥημῶν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις. λάνικα δὲ τὸ γέλουτ ἦν θεεν ἐν βραφίκιν. δημόκριτος. ὁ
αὐδηρίτης ἐπεκλήθη γελασῖνος διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. Γελασῖς. ὁ
ἐπιγελῶν οὐθὲν γελασῖς οἱ δίδωσι ἐλπίλυθα, οὐθὲν ὀνειδίων τῷ πάρος καινῶν ὀπρέων φησί.
Γέλγιες. σκορόδων κεφαλαί. ἢ πότιμοι γέλγιθες. καὶ δέπεσχαι δαφιλῆ οἶνοπότοις, μασχος
ἐπεισόδια. Γελίμεις ὄνομα κύριον. Γελλᾶς παιδοφιλωτέρα. αὖτη ἄωρος ἐτελεύτησε.
καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν ἐπὶ παιδιὰ καὶ τοὺς ἀώρους θανάτους εἶναι. Γέλων. ὄνομα
κύριον. γέλων δὲ γὸν γέλωτα. καὶ γελῶσε. Γελῶν καθύπνους, δυσφόρους ἕξεις δόσους.
Γελῶος. ἐθνικὸν. καὶ γελώων. ἐθνῶν. καὶ γέλως. ἁρμονή. Γέλως μεγαρικός. ἤμασε τὸ
μεγαρικὸν κωμῳδία ἀώρως. ἦν ἀθηναίοις κατὰ μῶνα μῦθοι ἐγέλων. Γέλως πλατὺς. ὁδὲ πρὸς
σις δύ τοσοῦτον ἐλκλάκει φρυάγματος ὡς γέλωτα τῷ ἀγγέλοντων κατὰ χέφ πλατύν. σμικρὸς
τῆς φησί. Γέλως συμφοτύσιος. ὁ ἀτακτος καὶ ἄσεμνος, ἐκ μιᾶς φορᾶς τὸ μὴ πρότου χειρῶν
καὶ ποδῶν γινομένη γέλωτος. Γελοῖος. ὁ κατὰ γελοτόκτος πρὸς παροξυτόνως. γέλοιος δὲ ὁ γε
λωβρὸς. ἐπὶ τοῦ γελοιότερον ἀπειράζῃ τῆς πίεζε ἀπερά ἐν ἐπιχειρεῖ τ ἢ καθάπερ μυρ
μηκίδην ἀντιπροσπόμῳ τῇ φειδίου τέχνη. καὶ ἑτέρα παροιμία γελοιότερον μελιτίδου. ἐπὶ τῆς ἐπὶ
μωρίας διαρεβλημένων. μελιτίδης γὰρ ἀνὴρ κωμῳδούμενος ἐπὶ τῇ μωρίᾳ ἐπὶ τῇ μωρίᾳ. ἢ ζωῆς
τῶν ἀμφισείδη. τὸν δὲ φασιν ἀριθμῆσαι μὴ πολλὰ παθόντα μέχρι τ πέντε καὶ τέρα μι
μέτριδη ἀθάνατα. γάμαν δὲ τῆς νύμφης μὴ ἄφαθαι. φορεῖσθαι γὰρ μὴ αὐδὲν ἢ πᾶς τὴν μεῖδια
βάλλη. ὁ δὲ ἀμφισείδης ἢ γνώθει ἀξόποτέρου γενίων ἐπιχθ. Γελοῖον. γέλωτος ἄξιον. Γεμί
ζωγλωσσῆ. ὄβελ δὲ καὶ αἰτιατικῆ τὸ ἀντλῶ. Γεμίνιος ὄνομα κύριον. Γέμωγλωσσῆ. τὸ πλήθω.
ὁ δὲ σικελιώτης συνεπόμενος ὃν ἀδελφιδοῦ τέμειν ἀρχίας καὶ στάσεως καὶ ζυφῆς ἔφη. μὴ πρα
τήσειν πολεμίων περὶ μὴ καθεσχεῖν τῶν ἰδίων ἐγκρατῶς. Γενναάδας γηγενὴς. ὁ γηγένεσθαι.
Γενναάδιος περὶ ἀρχῆς κωνσταντινοπόλεως νύκτωρ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον προσεύ
ξασθαι, εἰ δέ τι φάσμα δαιμόνιον. καὶ κινήσει ἀράζοντος ὡς αὐτὸ μὴ ζῶντες σὺν δίδωσιν ὑστερον ἐγκρε
τήσει πάνυ τῆς συνηλικίας. Γενναέχου παῖς. Γενναῖος ὁ ἐκ γενεᾶς. καὶ γηγενὴς εἶσι
βαλαντίου ἐπὶ ὃν διὰ πολλῶν ἐγγόνων εἶναι δοκούντων. ὅτι μεγεμάτων ἡρεπήων ὁ γηγενὴς ἀνήρ.
Γενναιόκτονος. ὦμοι ἐλαινα. ὡς καινῶς διάκεισαι γηγενὴς ὢν ὁ μεγυόμυρος. καὶ θανάτου
μερὺ σάμῳ. Γενεὰ. κατὰ νίους μὲν ἔτη ζ' ὅθεν καὶ λέγασιν οἱ ἀρχαῖοι τ δύο γηγενῶν μὴ δεῖν φλε
βοβομεῖν γόντες ἀρεσκαι δὲ κατὰ λέγοντες. ὡς ἔτι προσδόμενον αἵματος ἐπὶ δὲ πω ἔχοντα πε
ριόν αἷμα κατὰ νίας δὲ λ' ὅθεν ἐπὶ γὸν νέορα βούλονται συνεγκονδυλεῖν γενέσθαι. ἐπὶ διτέρων ὁ
δεῖς γηγενὰς βιοὺς ζωτέσιν συνεγκονδυτύτης. νέορα συ πολλὰ γαθὲν τύμβον ἔχει διὸ γέρων.
γενεᾶς γηγενῶν. τουτέσιν ἀπείροις δισγηγενεᾶς. Γένεθλα. γηγενήματα. Γενέθλια ἢ δι' ἐναυτὸς ἐπι
φοιτῶσα τὰ τεχθέντος ἑορτή. ἐπὶ γηγενθλιαλογία. μαντεία πρὸς τῆς γηγένεως. Γενέθλιος. γε
νεθλίᾳ. παλαισῖνος ἐκ πεζῶν. σοφιστὴς. μαθητὴς μινουκιανῷ ἐπὶ ἀγαπητῷ αὐτιπαιδεύσας κλέ
ὰθήνας καμπρίνῳ τῷ διασήμῳ. δεξιὸς τὴν φύσιν ἐπὶ ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐνάμη
άσει. πελωτὰ δὲ νέος ἐτῶν μὴ ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἢ τοι διαλέξεις καὶ μελέτας, ὧν βίβλον ὁ
ἄπολις ἑαυτὸν δεδοκηρύπηκεν μετὰ τὴν τῶν βυβῶν καίσαι φήν. πρὸ πεμπτηκοστὴν πρὸ τοὺς ἑαυτὸ ἐ

τοὺς δαιδύχους ἐξ ἀσπλαγχνίδην τοὺς γηγενεῖς. Γενέσια. ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἑορτὴ ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσι τοῖς μνήμασι. Γένεσις ὁ ἡδὺς μος περὶ τὴν ψυχὴν πεπλανᾶται λήθης βαρεῖ μύθος ἐκ ἀκαιρίας. Γένεσις· ἡ τοῦ παντὸς διακόσμησις. ὁ δὲ ἰσόδωρος διαπύρωσιν τὴν γένεσιν, ἀεὶ πρὸς ὃν ἕκαστα τέλος τὴν ψυχὴν· ἐξ οὗ δεῖ ἦν ἰδίαν ἀκάκως σωθεὶς ὁμολογεῖ τὴν αὐτὴν ἡ πρὸς ἀρετὴς ἐκ ἀκαιρίας. Γένεσις· γένεσις λέγεται καὶ ἡ εἰς μαρμάρων ἕξις δὲ πρεσβύτερον τῆς γενέσεως, σύνοιαν καὶ αὐτεξουσιότητος, γένεσις ἐκ ἀρχὴ· αἰλιανὸς σύνθεσιν ἐξ ὧν ἡ ῥώσημα ἔχει τὴν γένεσιν λαβόν. Γενέτειραν. μεγάλην κτίστην. Γενετὴ· παῖδια· ἡ γένεσις. Γενέτης ὁ πατὴρ. Γενετηλὴν· ἡ γένεσις. Γενετυλλὶς δαίμων πρὸς τὴν ἀφροδίτην γένεσεως αἴτιος ἀπὸ τῆς γενέσεως ὢν παίδων ὠνομασμένος. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν γένεσιν. οἱ δὲ πρὸς τὴν ἀρτεμιν φασὶ τὴν τοιετῶν ἐφόρους καὶ πάλιν περὶ τὴν γένεσιν ἀεισοφάνης· ἡδυτὸ μέλος ὦ πότνιαι γενετυλλίδες; καὶ θηλυβριῶδες ἐκάτερον τιμῶν ἐκ μανδαλωτόν. Γενειὰς αἱ δίχες. Γένδον ὁ τόπος τὸ μέρος τὸ σώματος. σὺν δὲ δασὶ γενειάδος κρουνοὶ διερραίνοντο κρυναίου πρὸ ζήτει σὺν τῷ δόνοια· ὅτι ἦ τὸ αὐχείλους τείχωσις, λέγεται μύσαξ· τὸ δὲ νέατον πάθος. Γεννητικὸν κρείσσον πασῶν καὶ τιμιώτερα τῆς ψυχῆς φυσικῶν δυνάμεων, ἦ γεννητικὸν δεύτερον δὲ καὶ ἕκτικὸν· ἐξ ἕτερον ἦ θρεπτικὸν· τῆς μὲν γὰρ θρεπτικῆς ἔργον ἐστὶ τὸ σώζειν τὸ εἶδος. μέχρι γὰρ τοσούτου σωζόμεθα ἕως ἂν τρεφώμεθα. τῆς δὲ αὐξητικῆς τὸ εἰς τέλειον καὶ κατὰ φύσιν μέτρον ἀγαγεῖν. εἰσὶ γενόμενα ζῶα καὶ τὰ φυτά. ἐπὶ δὲ σπερμάτων τὸ τῆς φύσεως τέλος λέγω δὴ τὴν γεννητικὴν δύναμιν παραγίνεται. ἔστω γὰρ τῆς φύσεως ὁ τελειώτατος σκοπός, διαπεῖσαι τῆς ἰδιότητος τοὺς θνητοὺς ζώοις ἐπισκήπτει τὴν διαδοχὴν γινομένης. ὥστε ἡ μὲν αὐξητικὴ, ὕλης ἐπέρχει λόγον πρὸς τὴν γεννητικὴν· πρὸς δὲ τὴν αὐξητικὴν, θρεπτικὴ· ὅτι μείζονος ὤετο τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχειν ἀρχήν· ἀμοιβὸς δέ· ἔστι· πολλὰ γὰρ ἀγέννητα ὄντα ἀρχὰς ἔχει. Γενναρετ· ὄνομα τόπου. Γέννησιν. τὴν ὧν ἀφροδίσιον μίξιν. Γεννητικὴ ἀχρεῖς σὺν ἑαυτοὺς καὶ ἀφ' αἵματος πεφυκότες· ἀλλοῖς σὺν ὧν πενῶν τοῦ νεμημένων εἰς ἀσφάλειας· ἔτοι δὲ ἐπὶ σπαθάσωρ οἱ δημόται ἐφ' ἑτέρου νόμωτινὶ ἔχοντες κοινωνίαν· τὸ δὲ γένος ἔχει ἀνδρας λ'· αἱ δὲ φατρίαι σὺν ἀλλήλαις τριῶν· ὅτι τεσσάρων φυλῶν ὄντων, εἰς τρία ἐκέκτηνται διῆλον μέρη· τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιήσαντες· δέκα μιμησάμενοι τὰς τῶν ὥρας· τὰς δὲ φατρίας καὶ τριῶν, ιβ· καθάπερ μῆνας· τὰ δὲ γένη λ' ἑκάστη φατρία καθάπερ ἡμέρας τξ. Γεννῆται· οἱ τὸ αὐτοῦ γένος κοινωνοῦντες· καὶ δὲ διῃρέντο κατὰ μέρη οἱ τῶν ἀθηναίων πολῖται. ἐ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο· ἑκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διῃρεῖτο· ὧν ἕκαστον μέρος, τριττὺς ἐ φατρία ὠνομάζετο· πάλιν δὲ τῶν φατριῶν ἑκάστη, εἰς τριάκοντα διῃρεῖτο. ἦν δὲ αἱ ἱερωσύναι ἑκάστοις πεπίστευσαι ἢ ληρεῖν. ἐ γεννῆται οἱ σὺν αὐτῷ τὸ ἐ πρώτου γένους τῶν τριάκοντα πενῶν· ὃς καὶ πότερον φησὶ Φιλόχορος, ὁμολάκτας καλεῖσθαι· ἰσαῖος μὲν δι' ὑστεννήτας ἁπλῶς δι' ἡλίκματος συγγενεῖς ὀνομάζει, Γενικαὶ ἀρεταί. Δ· φρόνησις. ἀνδρία, σωφροσύνη. δικαιοσύνη ἐ ζήλος ἀνταπεμψάτω ἐν ὧν ὑποφαύει. Γενικὸς ἀρτεμίδωρος καὶ ἀνάστασος βασιλεὺς ῥωμαίων αἰσθόμενος τὸν ὅλον σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως, ἐωνήσατο ἐφίσκοπον πεμόνα τὸν πολέμαρχον δικαιονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐ λογιστὴν τῶν φόρων. ὃν γενικὸν καλοῦσιν· ὃς πρὸς τὴν ῥόδον γενόμενος καθεσταθεὶς ἐκ τὸ πολίτας ἀναιρεῖται. Γενικῶς γεναίως ἰσχυρῶς. Γενόμενα· ἐ γινόμενα, διαφέρει· τὰ μὲν γενόμενα, πάντ' ἀπέβη· τὰ δὲ γινόμενα, καθ' ἡμέραν ἀποβαίνει ἢ οὔ. Γενόμενος ἐξόφθαλμῶν· αὐτὸς εἶχε τὴν χεῖρα τῆς ἀγνοίας. γεννώμενος δὲ διὰ δύο νν, ὁ πυθόμενος. Γεννούσης· οἷον γεννήτης ἢ συγγενὴς· ἢ ἔγγονος· τὸ τελευταῖον· σὺν δὲ χεσθαι ἀμείνον. Γένωμαι γενικὴ· αὐθυπόβλητον γεννῶ δὲ αἰτιατικὴ· Γένυα· τὰ μέλη· γένυς βοὸς μέλδοντες καλλίμαχος· Γένυτο αὐτὶ τοῦ ἔλαβεν ἔλω· ἑλῶ· ἕλον· ὁ ῥ ἀόριστος εἷλα· εἵλην ἐ ἕλην· ἐ καὶ συμπαθῶς ἕλην· ἐ ἐπιπαθῶς εἰμὶ ἐλεινῶς τὸ λ εἰς μ' ἔνην ὡς ἤλθεν ἤμθε· ἐ ἤλθε ὀνασμῶ τὸ γ' Γέντο· Γένυσ ἐ γένθια· Γένυσ εἶδος πελέκεως ὁ τοῦ παρὰ λιμνῶν αὐτοῖα γενύων ὥρμάθη λαμά· Γέννησα ἐ γεννήσω ἐν ἐ παλαιστὶ μάτι· χῶ μὲν ἐνέπλεισε φόνῳ ἀνδρὸς γένυν· σὺν δὲ γενύοντος ἔνθας ῥόμβῳ τὸν ἐ ῥοφάλιζε φόβην. Γεδεὼν ὁ ἀποστόλων· ὁ τὴν γῆν ἔχων· γαιήοχος

δέ. Γεωμετρία. ἡ πολύγωνος. Γεώδης. ὁ ἐν τῇ γῇ ὤν. Γεώλοφον. ὄρειον ὄρος. ὕψω μα γῆς καὶ λᾶσι δοῦτος καὶ τὸν ταχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. πάπαταὶ ὄρος μέγα τὸ κλεῖον ἐν λυσπερᾷ τῇ δεπεωλοφίᾳ. Γεωμέτρης ὁ τὴν γῆν μετρῶν Γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη τῆς ἐπιπολῆς καὶ ἐπιπεδοῦ. ἐπιστήμη δὲ ἐπιπολῆς, καὶ βάθους ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη. ἐπὶ τῶν δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐφ' ὕφορον αὐτὴν πλοι. ἐπὶ τὰ ἀπολέ τουτῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν χώρων πεδίδαχόντες. εἶθε ἐπιφέροντες. Γεωμόριον πεώρᾳ. ἐν ἐπιμερέματι. ἐφ' ἃς πολὺν ἔβρασεν αὐτὸν κριθῶν καὶ λιπαρὰν εἶδε πεωμορίων. Γεωμόρος. ὁ πεδίον γῆν ἐργαζόμενος. Γεωπεῖναι. ὀλιγαρὰν ἐλυσπερὰν ἔχοντες γῆν. πεπάδε προσδοκῶντες ἐπὶ γῆς πεινῶντες ἐπὶ δημοσίου μόνοι. πεωπείνης καὶ γεωπόνος ὁ πεδίον γῆν πεινῶν καὶ ὠμαζόμενος. Γεωπόνος. ὁ γεωργὸς Γεώργιος ὁ ἀλλόθεν δογματίσας ἐπὶ ζήτησιν τῶν δημοσίων. Γεώργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ χαρτοφύλαξ, ὁ ἐπὶ κλην πεπίδης. ἐξακισμυρίους ἐπὶ μυρίους εἰς ἑπτακισχιλίους. εἰς ἡράκλειον τὸν βασιλέα καὶ εἰς τὴν σωτῆρα μῶν. ἐπὶ τὰ βαρβαρικὰ λεγόμενον. ἐμοὶ μὲν εἰς τὸν μάρτυρα ἀνάσσων. Γεωργῶ. αἰτιατικῶ. Γεῶρες. οἱ πεωφύλακες. Γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον. Γεράνεια πόλις καὶ βιβρία ἐπίθετον τῆς γερανίας. ἐπὶ ἐπὶ τῶν βιβρία. Γέρα. οὐδετέρως τιμαὶ ἐπὶ ἐπειδὴ κενεάθαρτος βασιλεῖος ὁ ρατός. καὶ γέρα σὺν δίκην ἐνέμβαινον ἑκάστοις, τὴν ἀπὸ τὰ ἐγὼ ἐξελαύνειν ἐπὶ πόλεμον. Γέρα. παρὰ σικελοῖς γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. Γέρα. πορσινὰ μὴν ὅτι κυρίως ὁ πλατὺ γέρρα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σανίδωμα. εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης γέρρον ἐλέγετο. διὸ ἐπὶ δημοσθένης γε τὰ σκηνῶν σκεπάσματα καὶ πεδικαλύμματ' ἐν ᾧ πορπτικησφῶντος γέρρα καλῶν ἐμπίπτεσθαι λέγει. λέγει τὰ ὁμοίως γέρρα, καὶ γε τῶν σκηνῶν πεδιφράσματα. Γερράδια. σρωτηρίδια. Γεράνδρυον. παλαιὸν φυτὸν καὶ γυμνικός. ἡ ὁ ἐν τῇ εἴζῃ συμφυὲς καὶ ἐγκαμμένον. ἔρικται παρὰ τὸν δρῦν δοκεῖ γὰρ πρῶτον φυτὸν γενέσθαι δρυός. ὁθεν δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους. ἐφ' οἷον δήποτε ὄντας φυτῶν καὶ δρυφάκτους διὰ ἀπεξύλων πορισμένους. Γεράνδρυον. παῦ φυτευόμενον ἐπὶ τὰ ἀδιάβυ. παρεπνεῖ ὅτι μηδὲν διὰ παρεμπιοτ' πεσάγειν εἰς γε τὰ ἀπαλζόντων ἔργα. Γερανία ὄρος τῆς μεγαρίδος. Γέρανος. ὁ ὄρνεον ἐπίκοινον τῷ γρῦ. βάρβειος. λίβυος ἀέρανος. ὁ δὲ ταὼς ὡς πλεῖστον ἀεὶ βόσκοιτο χείματος πολλῶ. Γέρανοι. λίθους καλαπεπωκῆναι ἐπὶ τῶν πονοκτικῶς τι ποιοῦντων. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐνυγρὰ πάτεσθαι ἐπὶ τὴν εἰς ἀθυδρεμῆ. πλὴν ἐπὶ καὶ τοῦτο ἀνέμενον λίθους βαστάζουσιν. ὅπως κάμπτουσι τὴν πόσιν εἴ ποιεν καὶ διαθοιντο πότερον ἐπὶ γῆς θαλάττης φέρονται. ἐπὶ μὴν ἐπὶ θαλάττης κοῖλος ὁ λίθος, ἀνύσει πλὴν ὁ δόν. εἰ δὲ ἐπὶ γῆς ἀναπαύονται. τὸν φησὶν ἀριστοφάνης. γέρανοι λίθους καταπεπωκῆναι Γεραρὸν ἔντι μονῆς πρεσβύτερον. Γέρας. ἀμοιβαὶ τιμαὶ. αἱ τὰ ποδόσεις. Γέρασα πόλις τῆς κοίλης συρίας ὁ πολίτης γερασινός. Γεργέσιμον πλὴν ἐν δένδρῳ πεπαθεῖσαν ἐλαίαν, πίτυλον τε ἂν ἀπεθήκεν λάκιλλον τουτέστι πλὴν σωθλασθεῖσαν, ὡς ἄλλος δοκοτεθεῖσαν ἐλαίαν. εἶναι λίδενήχεσθαι φθινοπωρίδα πλὴν κολυμβάδα λέγει. Γερεσαῖος δοκὸ τὸ πον. καὶ γερεσηνός. Γέρηθες. ὄνομα πόλεως κεκτύρεν καὶ οἰκιερώνακτες. οὕτω καλοῦνται δὲ βῖς μιλησίοις βῖς ἐν πειρολῆ. τουτέστι βῖς πλουσίοις. Γέρδιος. ὑφάντης. καὶ δὲ μῖν κερδία.

Γερεάκεσθαι καὶ γλαικὰ δὲ διονύσωι ἑρωμβάκιγωικῶν. Γεραιὸς ἔντιμος. ὁ ὀρυτίδων ἀπάλειος. ἐν ἐπιμερέματι. ῥοιὴν ξανθοκίδονα γεραιόφλοιάτε οὖσαν. ἐπὶ αὖθις οἷς ὁ γεραιὸς λαρότερον μᾶλλον ἔπνευσεν ὁ σομότων. Γεραίρειν τιμᾶν δοξάζειν ἐπὶ γεραιρε. δόξαζε. τίμα. καὶ δοιμία. γεραίρεσαυτὸν. ἀντὶ τοῦ φρονεσαυτὸν μεγαλορρημονῶν. Γεραιὸς. ὄνομα λιμνίος

Γεραίτερος. παλαιότερος. λέγεται βίοτος δὲ Γεραιτέρων. ὁ σανόκτα χὴ μέρα βουλεύσωμενα ἅπαντα δὲ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. πασειδῶν γὰρ ἐπὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀπτικῆς. ἐνικῆσαι πλὴν ἀθηνᾶν. ἀπεκρίνατο ποσειδῶν ἐπὶ λυπηθέντα καταβρᾶσαι τὴν πόλεως λέγειν αὐδὲν ὅτι γένοιτο τοὺς ἀθηναίους ἀεὶ πανικῶς βουλεύεσθαι. ἀπέσασεν δὲ πλὴν ἀθηνᾶν τῆς κατέρας, πρόσθεν αἱ πανικῶς βουλεύσασθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν. Γερήνιος. ἔντιμος ἱερεὺς. ἀπὸ τῆς

περήνη. Γέρης. ὄνομα κύβ. πένητος. Φαλαρὸς ἔθνους λαόνων. διεβάλετο εἰς μαλακίαν. ἀειτοφάνης. σὶ δὲ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ πέρης. ἀκέστρια δὲ ἡ ἀγρεύουσα. Γερμανικός. ὄφεως εἶδος. οἱ Γερμανοὶ πελτὶ λέγονται οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμόν εἰσι. Γέρρ. οὐ τὸν ξενοφῶν. τέρρον δὲ τὸν ἀειστερὴν ἡσυχίαν ἢ σάλαρις εἰς τὴν δεξιάν. καὶ αὖθις. οἱ δ', τέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβόινα, ἀμφὶ θώρηκα εἶναι. Γέρρεσθαι τὸν εὐβουλεύεσθαι ἐξ ἕξεως τέρας. ἢ πλὴν τὴν ἀπὸ τοῦ τέρποντος μισθὸν μὴ ποτε χρηστὸν πρὸς τὸ πένεσθαι μὴ ἀνιᾶν ἀνέρρετεῖν. Γέρων ἀλώσεως ἢ ἁλίσεως. πάγχαλκος τὸ δολιχόνους πλῆθος ἐμπείρων καὶ δυσαλώτων καὶ τέρπουσι δόμοισιν, ἐν οἷς ἂν παθεῖν τελευτήσαντων. Γέρων. πλὴν ἁλίσεως μόνον. μετὰ χρόνον δὲ ἁλίσεως ἐπὶ τὰ πάντα ξυνιόντων. Γερούσιον τὸ μέ. Γερρεῖον. ἀπὸ σαυρᾶς φησιν. ἢ πλησίον δημοσθένης. ἐκ τέρρα συνεπιμαθόντα εἰς τὸ πρὸ οἱ πειρατὰ φράσαι μόνοις ἀπίδες πορισάμενος λύρ. εἰς τέρρα, ἐφ' οἷς πατάσσομαι παίδων ἡλικιῶτινα ἐδέρματίνα σπεύδομαι εἰς πορισάμενος ἀντὶ ἀπίδων ἐχρῶντο. σημαίνει δὲ πᾶν αἰδοῖον. καὶ αὖθις ἡρόδοτος. κῦρος πόλεμον τὰ πολλὰ ὧν πολεμίων, κατέλιπε μόνον ὃ σῶον τοῖς στρατιώτοις. μαχάρα καὶ Γέρρω καὶ θώρακι μάχεσθαι. εἰ Γερροφόροι ὁπλῖται ἐχόμενοι τούτων. σὺν πόδηρσι καὶ ξυλίναις ἀπίσιν. αἱ τύπποι δὲ ξύλοι ἐλάγγης. Γεσάτας. ἔθνους. Γέσος εἰ ζώνωσις ἡλαμπρυσμένος. εἰ τεχνικὸς ἀριθμός. τετραῖος τὸ γόμος. καθελὼν δὲ τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον δόμον τὸν ἰδιαίτερον, καὶ τοὺς ἑταίρους πρὸς ἑαυτὸν μεταπεσόμενος ὀλίγου πάνδας, παν δαχοῦ ἐγνωρίζετο καὶ μεγαλεῖος εἶχεν. ἀμόνου ἰατρικῆς οὔσης πρασιᾶς. τῆς τε διδασκαλικῆς τῆς ἐργατικῆς. ἀλλὰ εἰ τῆς ἄλλης ἁπάσης παιδείας. φιλότιμος γὰρ καὶ φιλόπονος ὢν ὁ ἀνήρ, ἀλλ' ὅτε πολλὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ μελέτη εἰ οὐ φύσεως πρόδηλα βάλετο δόξοσοφίαν εἰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν ἔργων τε καὶ λόγων. ἀκριβεστέραν τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων ἰατρεύοντες ἀρρόσοφιστῶν καὶ τὸ ῥῶσαι τέχνῃ. βραδέως ἐξ ἀρχῆς μόνος εἰ δεικνύναι δημοσίᾳ τὴν εἰς μέλλ, δεχέως ἀνέβραμε τε ἐν αὐθήνησιν ἐπ' αὐτῇ τῇ. πομπικῶν εἰ εἰδεκτικός. φιλοσοφίας μὲν ἐπολίγον ἥκων ἰατρικῆς δὲ εἰ πολεῖσον. ὅθεν εἰ χρημάτων μεγάλων ἐγένετο κύριος. εἰ ἐρώμαι νῶν ἔτυχεν ἀξιομάχων οὐ τὴν τυχόντων. δέχομαι δὲ τὸ ἀνδρεῖον παράσημα τῆς ἀληθοῦς ψυχῆς. τοῦτο γὰρ ἡραίσιον ἐστὶ ζῆν μόνον. τὸν ζήνωνος βασιλέως οἷον ὧδε διὸ κατέπεμψε. ἀπαραλλάμβλωπος πρὸς τὸν κίνδυνον. εἰ ἐπειδὴ ἐν τῇ φυγῇ νοσήσας ἀπλλάγη τὸ σώματος, ὅτε πειρεισίλας εἰ τὸ νομιζόμενα θεραπεύσας. ὁ δὲ δοσαλὲς βασιλικὸς ἀγάλματον εἰ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους καθασχών, εἰς τὸ ἀρχεῖον ἀπήγαγε. Γέσσι οἱ ῥῶμαῖοι πάξαντες βιὸ Γεσσοῦ καὶ βῆς πειπεφαλαίας βύβις ἐπιθυτ. φαντασίας παρέχοβ βῆς σκιδασάμενος ὡς μῶντες ἐπὶ τὸ λόφου. ὅθι δ', ὅλου ἤθητος. μανερόθεν κεντοῦν ἢ κυντὸς πείτων ἔγραψεν σὺν τοῖς πετινοῖς. Γάομαι αἰτιατικῶ. Γᾶσις ζῆτ πειὶ ποιοτήτων γάσεων. σὺν φαιὸν καὶ σὺν ἀοθήσεις πέντε. Γᾶσκιλῶπα. ζῆτ ἐν σκιλῶπα. Γεφυρίζων χλευάζων. ἐξαυτελίζων. πολύβριος. ὁ δὲ σύλας πορθήσας τὰς ἀθήνας, ἐδέησε μικρᾶ διαφθεῖραι τὴν πόλιν θυμῷ, διὰ τὰ σώματα. ἀδὴ πολλὰ ναὶ τὸν τὸ γεφυρίζων εἰ ἐπικερτομῶν ὁ ἀείσων, ἐπὶ ὅλῳ ἀπείρει πεπὶ τὴν πόλιος πίαν, Γεφυρὶς ξενικὸ εἰ ἐπειδὴ σαν βος. οἱ γὰρ Γεφυραῖοι ξένοι εἰ ἐπὶ λυβίᾳ ὄντες ἀθήνησιν ὠκησαν οὕτως ἡρόδοβος. Γεναμμένας. γεννηθείσας. δὰ πευα μὴν ἐπάρκτε εἰ ἰλιαδέοσι γυναιξί, μοῖραι ἐπελώσαν δὲ τότε γεναμμένας. Γείναβ ἐγέννησε. εἰ γείνατο γυνὰ. Γειακόμον. τὸ γειτνίαμα. Γειῶραι οἱ τὴν φυλάσσοντες. Γειωρεῖσαι. Γειότομον. τὸ ἄροτρον. Γείσιον. καὶ γείσος. τὸ ἄκρον τὸ τείχους. ἔστεφάνωμα οἶκος, ἐ γεῖσα τείχους ἄκρα. ἢ γεῖσος ὀγκωτὸς. Γεισίποδος ἐ γεισπόδισμα ἐ γεισποδίζειν, τὸ ἀξέχον τῆς δοκοῦ ἐφ' οὗ τὸ γεῖσον ὅδι. γεισίποδος καλεῖται καὶ γεισπόδισμα. γεισποδίζειν δέ, τὸ ποιεῖν τοῦτο. Γειτνιάζω δοκοῦν. Γῆ. ἐπεὶ ἐδραπάσας πόλεως ὅδιν ἢ γῆν ὠφέλησε βασάζεσθαι ἐς πόλις, πολάπεται πορφυρόφορος. Γηγενέτης ὁ γηγενής. Γηγενεῖς. οἱ ἐκ τῆς γῆς γεγονότες. ἀδὰ μὲν ἄλλα. ἐπεὶ οὐκ ἐκ σωμοῦσας ἐγένοντο κυρίως. καθ' ἡσίοδος δὲ πᾶς ἄνθρωπος. Γηπεῖς. ὠχρὸς καὶ νεκρώδεις ἢ ἀσθενεῖς. ἐ θερμόχους δια πους γίγαντας οὕτω διαβαρβαλλήπους φιλοσόφους. ἀειτοφάνης νεφέλαις. ἐν τῷ μαθὼν τὸ δὲ

ξιά, εἰσω πελθὼν ἀρτι τὰ τ, γλῆνες. Ε γληνεῖ φυσήματι μεγάλω ὡς τε σεισμὸς πρὶ· ἀρχαία τὸ τὸ νοια τῶν τὰ πνεύματ κατεχομένων σείεσθαι τὴν γῆν ἀεισοφάνης. λέγει δὲ καὶ γληνεῖς οἱ τὰ γήρα· φρονοῦντες. Γήδιον μικρὰ γῆ· γήδιον· ὑπὸ δὲ ξαβαύβιος ἄγροικος ὢν ἐς γήδιον λεπτὸν νενικηκὼς γεωργῶν. Γῆζώντων ὁ πρὸς δηνώμενος βίος· ὡς τὸ θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλεύθερος λύπης· δαβία· ὑφώσεις τὸ κατακληρονομῆσαι γῆν. Γῆθάλαττα σωτὰ μίγνυσιν· Εὐριπίδης ὀργιζομένων ἀθαροιμία. Γήθειν· χαίρειν. Γηθοσύνη· χαρά· καὶ γηθοσύνως μετὰ χαρᾶς Γηθόσυνοι χαίροντες καὶ γηθῶ ἐγώ. Γήθεσα πόλις λιβύης· τὸ ἐθνικὸν Γηθουσαῖος· ἢ γηθέσιος· ἢ γηθεσίτης. Γηθυλλὶς· λαμπάνον πρόσω ὅμοιον ὀπτῷ ἀμπελόπρασον λέγουσιν. Γήινος ὄφθαρτος. Γῆκληρουχικὴν· οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πολεμίαν πόλιν καὶ βουσὶν οἰκείαις τὰς ἐπιβάλλοντες πολίτας ἑαυτῶν δισχιλίους τοὺς ἐπιβάλλοντας κλήρῳ τὴν γῆν αὐτῶν διένεμον. Γήλοφ, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Γήμας ὁ γυναῖκα λαβὼν ἀνήρ. Ε γήμω αἰτατικὴ· Γήμὲ πῆρε· ἀφ' οὗ γήμαι ἐπῆλθε· νυνὶ δὲ τὸ ἐπῆρεν· ἀφ' οὗ ἐχρήσατο καὶ ἀνεκοινώσατο ἐπαγγελλομένῳ ποιήσειν μεγάλως εἰσιέναι τὴν γυναῖκα οἰκουρὸν φάσκοντα εἶναι μηδ' οὕτως ἐχούσης· ἀεισοφάνης νεφέλαις· ἥτις μὲν γῆμὲ πῆρε τὴν σὴν μέγα· Γῆν ἐλλομένῳ· συμπεπλεγμένην· καὶ· πεδεδεμένην· ἀλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί. Γκὼν· ποταμός. Γκώρας ὁ ἀλλόφιος· τὸ φελλοῦ· γκώρας ὁ ἀλλόφιος Ε τέρθης ὁ ὑφάντης. Γκῶραι· Εἰρήνη· τηρητὴ τῶν ὡρῶν. Γκὼπαιδες ὄνομα ἔθνους γκώπεδον δ' χωρίον· ὡς πορ καὶ οἰκήπεδον τὸ γκὼ καὶ οἰκήματον ἀπαρτιζόμενον. Γραλέα· ἡ γραῖα· καὶ γραλαῖος ὁ τέρων Ε γραλέον ἀδετέρως· μῶν γραλέαι σὺν αγαπαλίζονται. Γραῦαι· γράσαι· καὶ παροιμία γραῦσι πόδα· εἰ πολλὰ διδάσκόμενος· Εἰρήνη τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων. Γραιὸς, παλαιὸς προβεβηκὼς· ὁ δὲ, γραιὸς τεὼν ἤδη καὶ σὺ πλείσου ἄμφω τὼ πόδε πεπηρωμένος Ε ὅσος μὴ ἐφ' ἵππου ὀχεῖσθαι, ὁμοίως ὡς πρὸς τὴν μεγαλοφροσύνην ῥωμαλεώτατος, οὐκ ἀπηρέικε πρὸς τοὺς πόνους ἀλλὰ φορά δην εἰς ἅς παρασκευὰς ἐφοίτα· Γρεῖον τὸ πρὸς Ε γρεῖον ἔτος τὸ παλαιὸν Γρεῖμος· βᾶς· Γροζοφῶ Γροβοσκῶ· γροζοφῶ σοφοκλῆς· ὅπως γὰρ γροβοσκὸς αὐτὸ εἰς ἀεὶ· μέχρις ἂν μυχοὺς πίχωσι τὰ κάτω θεοῦ· Γρεσομένου· Γροβοσφεῖον δέ, Γρῦν φωνῶ· σὺν βαρυνομένῳ μματι· σὺν παλαιοῖς πρὸς τεμελανδόνιον εἰσφυλάσσεσθαι ὧν ἐσομένοις γῆρυ δηλοῖ. Γρυόνεια δένδρα καὶ γρυόνειον νῆμα. Γρυόνης ὄνομα κύριον· ἀεισοφ· βουλῇ διαμαχεσθαι Γρυόνη τέρα πίλῳ· ἂν τέρα νεφάλω· αἰνίττεται τὸ λεμαίχου τὸ δὲ νεφαλαῖ εἰς λόφους ἔχουσαν ἀπὸ τοῦ πελεμίζω αὐτὴν πίλον· ὀλλύει, διὸ τὸν ὄρνιν βάλλει πρός τινα ἀκμάχην μάχεσθαι ὁ γὰρ γρυόνης ζωνέφαλος ὢν πολὺ ἀγῶνα δέδεσχε κρατεῖ Γρυῶνος ὄνομα, κύριον· Γῆρυς φωνή Γῆς ἄγαλμα· γυναῖκα πλάττουσι τὴν εἰς ἀνδρόγυνον τὴν γυμνάνων βασάζουσαν· ἐπειδὴ δύο αὐτέμους ἔχει φύσει αὐτὴν συμπλέκ· Γῆς βάρος Εἰς μηδὲν συντελοῦν καὶ ἑτέρα πρὸς μία· Γῆς σύτερα· Εἰς μηδενὸς ἀξίων Γῆς ὀμφαλός· ὄρεως τὸ μέσον λόφος· εἰ δὲ αἰτιατικὸν πρόξεις τί μιαι· τί δεῖ με χορεύειν· οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι Γῆς ἐς ὀμφαλὸν στερῶν· τουτέστιν ἀνέτι ἄπειμι πρὸς ὃν μέσον λόφον· οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον καὶ σεβάσμιον Ε ἀπὸ τέλους αὐτὸν νεών. Γύσεια· περόμματα· Γύτεια· εἶδος βοτάνης πρὸς ποιὸς πρόσω· Γύτειον ἀμπελόπρασον· ἀεισοφάνης· τύπτε τὸν Γυτείω· δῶρα δέσοι, Γύτειον ἀεθαλὲς ὀρθεινὰ δώσω· καὶ δροσερὰς σώμασι σχιζομένας ψωρίδας· Ε αὖθις· ἀεισοφάνης· ἡλαιανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ, εἰ μὴ μοιγήτει αὐτὸν πότερον Εἰ τυραννίδι· ἔσιν δ' τῷ βασανίσας· Γιγαντιᾶ· ἡ γιγάντων φρονεῖ· πίσδης πρὸς ἰσχυρόν· γιγαντιᾶν δὲ τυραννῆσαι θέλει· Ε γιγαντιαῖον ὄνομα τὸ μέγα καὶ γιγαντολέτειρα· κτοὺς γίγαντας ὀλέσασα· καὶ γιγαντολέτης ὁμοίως θηλυκῶς καὶ γιγαντολέτωρ· Γιγαντῶδης· εἰδόμενα γὰρ τὸ τε σῶμα γιγαντῶδης εἶναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης· καὶ θρασύνοιαν τὴν συλλήψευόντων ἁπάντων πολυπλοκώτερος· Γίγαρτα· τὰ φυλῶν ὀναρτώς· ἀεισοφῶν ἀνάγκαρτων Ε φίλων βάσις ἰσχάδας· οἱ δὲ ἄγροικοι πόπους βίγαρτα μετὰ τὴν ἰσχάδων κάθιον· Γίγις γίγιδος ὄνομα κύριον· Γιγλισμός· Ε κιγλισμὸς δὲ πρὸς χειρῶν πάλης γαργαλισμός· Γίγλυμος· ἀντεμβολάδιν ὧν ἔχω πρὸς ποιλότητας οἰάπερ καὶ τὸν

ωχυν πρὸς τ βραχίονα συμβολή. Γιγνόμενος καὶ γίνομαί σοι. μωυσῆς δοτικῶ. Γιεζηκόνομεν
νεῖον Γίνεται. Ἐστὶ τὸ πλεῖον τοῦ διὰ τὸ ί. Ἐστὶ δὲ τὸ γλυκὺ διὰ διφθόγγου. Ἀφ' οὗ γλυκάζω. γλυ
τὰ ξεῖς τρόπους γίνεται γλυκεῖ ηνομίαν. γλυκεῦδολίαν. καὶ καθ' συγχώρησιν. γλύμμα ἐγλυ-
μμα διαφέρει ἀφ' οὗ μὲν γὰρ γλύμμα πάντως ἀπὸ τέρη. ἀφ' οὗ δὲ γλύμμα ἤτοι ἀποβαίνει ἢ οὔ. Γλυ-
σκω. αἱ πατικῶ γνωρίζω. ἤδομαι χαρᾶ σγλυκύσκω καὶ ὧν εἶπας ἀπάσασα, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἰδοῦσα. Γλυ-
ώρας ὄνομα νεῖον. Γλίσχαλα ὄνομα τόπου. Γλέγος. γάλα. καὶ γλαπερὸν. ἀντὶ τοῦ λευκὸν
ὂν ἐστὶ γεγεμμένον ἀρκτικῶ τὸ λαπερῶν λαιμοτόδαν περανῶν. Γλαύμων. ὁ λιμῶν τοῦ ὀφθαλμὸς
καὶ διὰ γρους αὐτοῦ ἔχων. ὡς χάρεων. Γλαῦμων ὁ ἀπάθαρτος σοφοκλῆς. Ἐστὶ ὀρύττουτοῦ γλαυ-
ρὸς καὶ γὰ Φορβᾶν. ἀεισοφάνης βατεράχοις καὶ χέδημος ὁ γλαῦμων. σημορόδαν ὁ μὲν γὰρ πάντων πῶ
τυμάλλον ἐμβαλόντα τὸ λαπωνικοῦ σαυτὸ παραλείφθην γὰρ βλέφαρα τῆς ἐσωθρας. ἐθω-
θασιν οἱ ἀρδοὶ καὶ παρίδας τ βοβρῶν ὑπὸ λαζομείας ὀνομάζειν οἷον πυρναϊκὸν ὀπὸν. σμυρ-
ναϊκὸν. λαβόντος δὲ ὧν ὁ λαπωνικὸς πτύμαλλος. ὅτι δὲ εἶδος βοβρῶνος ὄψιμυτά της ὑπὸ λαπω-
σιν ὕεισι ὀμβον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τ λιμῶντων ὑπὸ ὀφθαλμούς. τί δ' ἂν νεοπλεῖδης ὁ γλαῦμων
σελοιδρεῖ. ἄβος σκωμωδεῖ ὡς ουκοφάντης ἐξένος ἐπλέσθης. γλαῦμων δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλ
μὸς μεσοῦ ἀνεθαρσίας. Γλαυίς. εἶδος ἰχθύος. ἐστὶ χρησμολόγος βασιλεὺς ἀδελφός. Γλαῦ
κεις ἀθήνας. Ἐστὶ τ ἀρχαίσου ἐμφυείας ἀγόντων. ἐπειδὴ τὸ ζῶον τῶν σφόδρα ἐποχωριάζει
ταῖς ἀθήναις. ἐ γλαύκειον ὠόν. Γλαυκὸς λευκὸς κυανέος. γλαῦκος δὲ ὄνομα νεῖον. γλυκὺς
καρύσιος πύκτης πέμπτη καὶ εἰκοστὴ ὀλυμπιάδι σεφανωθείς. καὶ πύθια δὶς. ἴσθμια δεκά-
κις. γυναῖος ὅλως τῷ σώματι. Γλαῦκος. καρύσιος. πύθυγὴν ἐργαζομένῳ ἐπειδὴ συνέβη τῷ
ὕπνῳ ἐκπεσεῖν, καθέρμοσε τὴν χεῖρα ἀντὶ σφύρας. ἰδὼν δὲ τὸ ποιηθὲν ὁ πᾶς, ἔμαθε αὐ
τὸν εἰς ὀλυμπίαν πυκτεύσοντα. ὁ δέ, ἅτε ἐκ μειρεὼς ἔχων, ἐτιτρώσκετο ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν
ἐ ἀπαγορεύειν ἔμελλεν ὑπὸ τ πληγῶν. φασὶ δὲ τὸν πατέρα βοῆσαι παῖε τὸν ἐκ πέρδικα. ὁ δὲ βιαιό
τερον ἐπενεγκὼν πρὸς τὸν ἀνταγωνιζόμενον εἶχε τὸν ὑπνον. σιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς ἐπέ-
χεσχῆμα. ὅτι ὁ γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότερος χειρονομεῖν. Γλαυξί. πατάξ. ἡ πῆσις τῆς γλαυ
κὸς εἰς μύκης σύμβολον ἐλεγίζετο. καὶ ἑτέρα παροιμία γλαῦκον λαμβάνοντα ἐπὶ τῶν πολλὰ
χρήματα ἐχόντων. ἀφ' ὅσον οἱ λαμβάνοντες χρύσεια μίσθαλλα. οἱ δὲ ῥᾴστην
δὲ γλαῦκας οὐτοῖς χρυσοῖς νομίσμασι καὶ ἑτέρα παροιμία. γλαῦκα τέχνη. ἐπὶ τ ῥᾳδίως πε
ρεργαζομένων. ἀπὸ γλαύκης τινὸς σαμίου. ὃς πρῶτος σιδήρᾳ κόλλησιν ἐξεῦρεν. λέγεται δὲ καὶ
γλαυξ. χαλκίς. Γλαφυρόν. ἁδύ. κοίλον. βαθύ σοφόν. ἔμπειρον. ἀνεμβύλαμπρόν. Γλαῦ
κης τὸ ἀπόσκλασμα τῆς σαφυλῆς πρὶν πατηθῆ. καὶ τραγῳδία φησὶ πρείαμαντος. ἐμοὶ πα-
τρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς. Γλήναια. ἀξιοθέατα. Γλήνη. κόρη ὀφθαλμοῦ. ἢ κόρη.
παρὰ τὸ ὁρᾶν. Γλίνη δὲ ὀρύττης διὰ τὸ ί. Γληχώ. θλυκῶς ἀπὸ τοῦ ὀλίγαρον. οἱ δὲ βληχώ φα
σι λέγειν. ἔστι δὲ ἐ γλήχων Γληχωνος. ἐν ᾧ βληχωνία βοβρῶν. γληχωνος ὁ ὄνομα νεῖον διὰ τὸ ί.
Γλίαι ἢ πόλλαι. Γλίσχρον. τὸ λαίμαργον ἐ ἁδὺ ἢ κολλῶδες. ἐ γλίσχρος φειδωλὸς. σιφος
παύρυ βαρός. ἀπ' ἐγὼ τῆς ἀρὰ δυσπαράλλακτος ἦν ἀπὸ τ τοιούτων. ἐ γλίσχρως ἔτι ἐχόμην
τῆς αὐτῆς ἀληθείας ἄτε ὡς ἀληθῶς ὄναρ πλουτήσας κατέρη ἐκχωρείων γλίσχρων. καὶ μὴ
λοιδορήσῃ ῥέφθην ἱκανῶν ὄντων. ουτως προφῆς ασανιζόντων. τὸ γλίσχρον, ἐπὶ δυσχερείᾳ ἔλεγον
οἱ ἀπικοί. ἀεισοφάνης ἐρίνην. ὧν γλίσχρων ὁρᾶς ὡς ἀπέτειναισι δεινῶ μιαρώτατος ἀν ὧν ἐπὶ
θυμίᾳ παρὰ τὸ γλίχεσθαι. πρὸς ἑρμῆν ὁ λόγος. ἐ αὖθις ἀεισοφάνης ἐρίνην. ἐλκυσι δ' ὁμως γλι
σχρότατα σαρκάζοντες ὥστε κωφὸν δια. ἐ ἀρχιανὸς γὰρ ἐπὶ τῆδεια γλίσχρως τῆς ἀτασθεί
ζοντος. ἀντὶ τοῦ φειδόμενος. Γλίσχρος. ταπεινὸς πόλαξ. γλυσχλίσχρος πρὸς τ λιπαρῶντες
εἰπὼν λιπαρόν. τὸ λιμαρὸν. ἐ γλίσχρων, ὁ ἐπιθυμητὴς παρὰ τὸ γλίχεσθαι. ἐ γλίσχρως ὁ λι
αθρῶς. Γλισχραντιλοπεξεπιπλα. σὺν τῷ γλίσχρα καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος καὶ ἐπιπλουσί-
κειται. οἷον τὸ δυναμένῳ ἐπιτρέψαι. ἀεισοφάνης νεφέλαις. οὐ δ' ἐλιόμυλος μεμμαται γλι-
σχραντιλοπεξεπιπλα. Γλίχεσθαι ἐπιθυμεῖ γλυκὺ λίαν ἐγχεῖ. ἐπιθυμεῖ. ἐ γλιχόμενος ἐπιθυμῶν.

ωσεται τι ατιμιλιὼ δὲ ἐ ζωῦ ζωῦ ἀ ἐπλίχετο. Γλαστὸν. τὸ σφαίρωμα τῆς κοιλίας. Γλώνις, ὁ νομα κύριον. Γλωσαλγίαν. ἀργολογίαν. Γλῶσαν μὴν ἀργὸν. χεῖρα δ' ἔχουδ' ἀτιν. νῦν δεῖς ἔλεγχον ἀξίων, ὁρῶ βροβῖς γλῶσαν οὐχὶ τὰ γεῖς παίθ' ἡμῶν μὴ λῶ. οὕτω γραπτέον. εἰ θλῶ ζοὶ παῖ αὐτὸς ὢν νέος ωοτὶ γλῶσαν μὴν ἀργόν. καὶ τὰ ἑξῆς. Γλῶσα ωοῖ ωορεύη. ωόλιν καζερέψασα. ἢ ωαροιμία ζωῖ τῷ διὰ λόγων ἢ ὠφελούμενον ἢ βλαπτόντων. Γλώσαργον ἔθος. αὐτὶ τοῦ ταχὺ καὶ σωμύλον. Γλῶσα τα μιεῖου. λιῶ ἔσχε νυρῖνος ὁ σοφιστὴς σιβασιλέως. Γλωσημαντικὸν. εἶδος διαλέκτου. γλώσα οὐ δεινός. ἀνδρα δοῦ δεῖν οἱ ἀ ἐγὼ δίκαιον οὗτος ἀξιάπαντες ἂν λέγει. οἷον βουλόμενος σὺ πάντας δ' οἰκεῖν δίκαια λέγειν. Γλωσόκομον ἐκκηλεθφανῶν ξυλίνη. ὁ δὲ Φῆσος ὁ ἀνθύπατος, ωέμπεται βύ ἀσίαν. οὗ τὴν βασιλικὴν γλῶσαν ἀπεδείξευτο. ἢ κμάζειν ζωῖ βιῶ χρόνους ἀ ἀλλήλους. Γλῶθα. αὕτη τὸ μὴν τῷ πολέναν χυμῶν γράινεται. ὑ πένιον δὲ, ζ ξηροτέρα γίνεται. ὡς τὸ ωεπασμένου ζ ταείχους καὶ μυρίων. ἄλλων καὶ τοι τευτῶν ὄντων ξηραίνεται. οὐχὼ ζ ἐγχυμα. ἀλλὰ διάτινα ἀ πλῶ ωοιότητα. οἷον ξηρότητα οὐδὲ γὰρ ὁ ξηρὸς ἀ ἐρος ξηραίνει. καὶ τύχοι βωμάλια, καὶ ζ ὅμοια. ἀλλὰ ζ ξηρὰ εἶναι ἢ θέλομεν, ἀξιῖ μὲν ζ τὸ ὑ γρὸν τῆ πλῶθη ὑ γρότητα. σημεῖον δὲ τὸ δεῖν τὸ πλῶθαν διὰ παντὸς μὴν ὑ γρὰν εἶναι.

Γλυκυαδινὸς· ἡδὺς εἰς ὄρεξιν. Γλυκύθυμος· ἀπαλόψυχος. Γλυκυμέλιττα· πνιγάστρα. Γλυπάνδρου· ἄδοντος καὶ πεχνύοντος πρὸς τὴν ᾠδήν, ἐμβαλόντες εἰς τὸν φάρυγα σῦκον ἀπέπνιξε. Γλυπιδαγμὸν ἀνατείνασιν· παροιμία. ἀλλὰ βαλόμενος εἰπεῖν, ὥς τινες ἄθη. ἔστι δὲ παροιμία ὡς ἐπὶ φωνάεντος. οὕτως ἐχρήσαντο πολλοὶ ὁμοιωτικῶς ἐπὶ φωνί. περὶ δὲ αὐτοῦ πάντα ὁ ῥήτωρ ὁ ὠνητὴς ὁ λητρίδος. ὁ χρυσοῦν ἀνάθημα. ὃ βίον ἐμοῖς ξυφορῆσι δόρυς. ὁ γλυκυδαγμός. ὡς εἴτις λέγοι, ὁ γλυκυδάκτυλος. Γλυκυδαείρω πόλεμος. ἐπὶ τῶν ἀπειρίας πρὸς τὰ πολέμου πεπειραμένων. Γλυκυδάκτις καὶ παιονία καλεῖται. ἔστι δὲ εἶδος φαρμακῆς κηρίας δοὺς χαλασικὸν τὸ γλυκὺ ὕδωρ τὸ ἁλμυρὸν ψυχρότερον. Γλυπὸν παρὰ τὸ δαρθῆναι, τὸ εἰδωλεῖον.

Γλυφεῖον· ἐπὶ τοῦ πλύφω. Γλυφίδας· τὰς χαλάστητὰς ἀπίδος· αἷς τὰ ὠὰ ἀραιὰ πεσάγομεν. παρὰ τὸ ἐπιγλύφαι· ὅ ὅτι ἐπὶ ποιλάνθαι. Γναθαινία, ὁμοίως νύει· καὶ γναθαίνει ὁμοίως νύει. Γναθοῦς· ἀλλ' ἐκεῖνο μοιχοδιεφθορέναι ὁ πορφυρίων τὸ φάγων ἔπαθε καὶ θουκυδίδης· ἀπ' ὀλιγίστου ἐπὶ πλεῖστα γναθοῦς. Γναθωνίδης· παχυνομενόν. Γναθος ὁ παχυρρωμαίων. ἔστι καὶ ἄλλος. Γναθὴ· καὶ μάξη. Γνάφαλοι· ἐδόξεις ἐν τῇ τύλῃ πυρετὸν ἔχειν ἀντὶ γναφάλων. ἐπαιδάριον ἐγέννησεν ἄρρεν· πίλων τὸ ἐκ γναθοῦς ἡμμένων. Γναφὰς· ποιητὴς· διὰ τὸ γ'· ἀπλῶς δὲ διὰ τὸ κ'· κναφὸς δέ ἐστιν, ἀπανθοδέστερα ξύουσι βλήματα· παρὰ τὸ κνάω ὅ ἐστι ξύω. καὶ ἐκ τούτου κναφάς· Γναφὶς ἐκ τοῦ· παρὰ τὸ γανὸν ὅ ἐστι λαμπρόν. Γνόφος· σκότος βαθύ· συννεφὴς κόζοφώδης ἀήρ· παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι· κνόφος καὶ γνόφος. Γνόντες· γνωρίσαντες.

Γνῶθι σαυτὸν· ἀποφθεγμα χίλωνος. ζητεῖται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ὑπερορίζεσι πομπάζόντων. Γνῶθι σαυτὸν· καὶ τὸ νόμισμα παραχάραξον· παναπέλματα ψυθικά· τουτέστι τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα, καὶ παραχάραττε μηδὲν ἀλήθιμον· ἀλλὰ τὸ νόμισμα. Γνώμαι· ὀλίγον ἀκριβέστερον τῆς στρατηγίδος σιλωνίς, χωρίοντι· ὥστε πρὸ ἀγορᾶς ἀπεδέδειπο. ὅθεν γνώμα παρηγορήσετο· σημεῖον δὲ αἱ πρὸς ῥᾴδιαι καὶ αἱ ἀπέλιαι καὶ ὅλαι ἐγίνοντο· γνώμας ἔλεγον, καὶ τὰς ὁδηγερίας ἀπὸ τοῦνῶ σὺν τῷ δ' μῶ γνώμας ἀδεὶς νικήσει πολείονας ἡσύ. Γνωματάων· διανοούμενος. διανοήσιον ἀνειρωδῶς· ἢ γνωματάω τὸ βαλόμαι· ἕτερα διαλεγόμενοι, ἕτερα γνωματάουσι.

Γνώμη ἀζωεΐδησις. Γνώμη· σπέψις ποιαδὴ διάθεσις· καὶ γνώμων, ὁ ζωετὸς· λέγεται δὲ καὶ γνώμων, κανόνιόν τι μηχανικόν· ἐφ' ἣν καὶ τὴν σχῆμα τετραγωνικόν· ἐφ' ὃ τὸ πεικὸν ὀργάνα μέρος. καὶ ἐπ' ἀστρονομικῶν· ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ σὺν βίς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον. Γνώμη ἡ βουλὴ ἐπὶ προαίρεσις· ὅταν θεία μὲν ἡ γνώμη πειθόμενοι εἰς θεοὺς ἢ μετὰ χώρησις ἀρρενικός· γνώμη, καὶ τὸ σημεῖον. ἀριστοφάνης νεφέλαις· πρὸς μὲν γνώμην μεγάλην ἀφρεθῆ ὑπὸ σκάλαβρου· καὶ τὴν δημηγορίαν ὁ αὐτός. Γνώμη· οὐδὲν δικαίωμα τοῦ λόγου ἰσχυρότερον· πᾶς γὰρ ὁ δικαιῶν πρὸς ὑπόχων, δικαιότερα ἀεὶ λέγειν ἐπιφέρηται δοκεῖ. Γνώμην ἐμὲ· ἀντὶ τοῦ τὴν ἐμὴν γνώμην ἐποίησεν. Γνώμη παρὰ σοφοκλεῖ· γνώμη σὺ αἰάντι μεσηγορεύω· γνώμας βαλοῦσα τὰς ἀνὴρ μέσους μαρᾶς ἐπὶ μασι· μαρᾶν φησὶ τοῦ δοκεῖν τοὺς ἑλλήνας ἀνηρηκέναι αὐτῆς δηλαδὴ μαρᾶς ἀπὸ ῥᾳ. δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα βίς ὄμμασιν· ἀντὶ τοῦ ἀφανίσασα τὸ φῶς ὥστε μὴ ὁρᾶν. ἀλλ' ἐπὶ τῇ δυσφόρου γνώμῃ ἐπέβαλον· ὡς οἰόμενοι ἰδεῖν βλέποντα· τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα· ἀλλὰ τοῦ πόθεν τῆς διανοίας. Γνώμῃ ἐμοί, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Γνωμίδιον· τὸ μικρὸν σύνθημα. Γνωμοδοτῶ· γνώμην δίδωμι. Γνωμοτυπῶ· γνωμολογῶ. Γνώμων· τὸ ἐν τοῖς ἡλιοδρομίοις σημεῖον· ὃ ὅταν ἐφάψηται ἀνεμαγόρας, καὶ ἔσται ἐπὶ τῶν σκιοθήρων.

Γώμους ἔλεγον, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα ὑπὸ ὄνου· διὸ τὰς κλινίας ἐζήτασον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηχητὴν ἔλεγον. Γνωρίζω δοτικῶ· αἰτιατικῶ δέ, ἵνα μὴ τις ἄλλο ἐξῶν ἀδικεῖ τὴν γνωρίσης θεόν. Γνωρίζω· γνώσω· ἴσορρῶ· εἰ γὰρ ἐγώσει νῦν αὐδὴν γνωρίζω, πέπονθα τὸ παροιμίας· τὸ σὸν ὄνασαι δικηβόλημος. Γνωριμότερον· τοῦτο διχῶς λέγεται· ἢ ἁπλῶς οἶον ὅπερ τὸ ὕστερον, ἢ ἡμῖν· ὅ ὅτι τῇ φύσει ἔσχαθον· τουτέστιν σύνθετον. Γνώριμοι· φοιτηταί· σοφάσοφίσματος, γνωρίμας ἔσχε πλείστας, ἢ ἑξακοσίους. Γνώσκε δεῦρο βύβλου τὰ μοῦσα θηγατάς· βύβλου μὴν φορμίσι· μεγάλη τοῦ μανίκης δούλων ὀνόματα. Γνῶσις· ὅτι πάντα ἡ γνῶσις, ἢ ὁμοιοτήτινα

τητί τινι καὶ ἑαυτὸ τητί γίνεται, ἂν ὁμοιό τητι ἕτερό τητι· τὸ δ' ἀλλοῖον ἕτητὸ ἀλλοῖ παραθέσει γνωρίζομεν. διό τι ὅμοιον ἑτητὸ μήκους· τὸ δ' ἐναντίον ὧν μέλανι λευκόν· ἑτητὼ φύσιν τὸ ἑαυτὸ ἑτὸ ἕτερον· ἐν τῇ οὐσίᾳ ἑαυτῆς μεμίχθαι φασί. Γνῶσις· ἕξις ἐστὶν ὡς δημοσθένης ἐν ὧν κατ' ἀξιοχρέωνος. Γνῶσις· ἀξιανός· ἐν τοῖς ποδαπαῖς παρὰ τοῦ μαρτίρου· ἀντὶ ἀξιόπιστον εἶναι· ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸ γνῶσιν ποιῶ παραίνων ἢ ξυγγενέσθαι τυχεῖν τῆς δίκης· ἂν τῷ αἰτῇ· τῷ ἀφορμῆ.

Γνωσιμαχῆσαι· αἰτιατικὴν τὸ μεταγνῶσαι· μεταγνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον ἢ τὸ γνῶναι τῷ ἑαυτὸ ἀσθενέστερον καὶ τῷ ἐναντίων τῷ ἰσχυρῷ· οὐκ ἂν οἱ πολέμιοι ἐγνωσιμάχουν ἐμ μετεβαίνομεν· ἀξιανός· εἰ ἂν χρόνος γνωσιμαχήσας, ὑπόδυσεται τοῖς ἐν ῥωμαίων ξυνδίκοις ἀξιουμένοις. Γνωσοὶ· φίλοι. Γνωτὸς· ἀδελφός· καὶ γνωτοί, ἀδελφοί· ὦ φίλοι δίκαιον· γνῶθι καὶ πάγνωθι μοι πρὸς ἀληθείᾳ μὲ ἱέροντες· ὦ γὰρ οἱ ἀθάνατοι πάντες καὶ νοσοῦντες ὡς ἐγὼ σπεύδω ὑμῶν ὅστις ἐξ εὐνοσεῖ· ὁμῶν δ' ὑμῶν ἄλλος, εἰς ἐν ἔρχεται μόνον καθαυτὸν· οὐδεὶς ἄλλο· ἢ ἐμὲ μὴ ψυχὴ, πάλιν τε καὶ μεναίσμου σύνθετα καὶ ἐν ξυγγράμματι· γνωτῶν τριοσατίων· ἐν τριοσατίνος λίνα θήρης δὲ χυσοπάλη. Γνύξ· ἐπὶ γόνατα. Γνύρε· ἀνάχαρις ἡ οἷ ὦ γνύρου· μητρὸς δὲ ἑλληνίδος. Γόγγρος· εἶδος ἰχθύος ὅς ἐσθίεται τῶν πολυπόδων τοῦ πολυκέμου. Γοδύλιον· σροδύλλον καὶ γογγυλίζειν· ἀντὶ τοῦ μελανερέφειν· ἀεισοφάνης· ὡς πορφυραικὴ γογγύλῳ μεμαγμένην· αἱ δὲ γυναῖκες ἵνα μὴ δοκῶσιν πολυφαγεῖν εἶναι, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι σροδύλας ποιοῦσαι τὰς μέλας. Γοδολίας ὄνομα κύριον· καὶ μῳός. Γοδὸν· θρίωδες· λυσικρὸν κατὰ νυκτικὸν καὶ γοδοῖο μόνοιο. Γόης γόητος· ἡ λαξ· πειρατὴς· πολίτης· ἀπατεών. Γοητεία· μαγεία, καὶ φαρμακεία, διαφθορὰ ἄπορ ἐφ' ἕρου μὴ δοκεῖ καὶ πέρσαι· μαγεία μὲν δὴ νόσιν, ἐπίκλησις δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν· ὡς πορ ἐστὶ τὰ δαιμόνια οὐ τὰ τοῦ ἀνέως θεσπίσματα· γοητεία δ' ἐπὶ τῷ ἀνάγκη νεκρὸς διὰ πικλήσεως· ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῆ γόων καὶ τῆ θρίων τῆ πρὸς βοῦς ἐμφοσιν γινομένη· φαρμακεία δέ, ὅταν διά τινος σπάνιας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῆναι διὰ σώματος· μαγεία δὲ καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ μαγουσέων ἥρξαν· οἱ δὲ μοῦσαι, μαγὼ γὰρ τῆ ἐγχωρίων ὀνομάζουσι· ἐμαγουσαῖοι οἱ αὐτοί· ἐγοητεύω αἰτιατικὴν· Γολγοθά· τόπος· Γολιάθης· ὄνος παλαισῖνος ὃν ἀνὴρ παμμεγέθης βαλὼν πετάλοις ἐπὶ θαμὴς· ὁ πάλαι τῆς φύσεως τὸ σῶμα τοῦ ἀναλῶσαι πεφυκὸς μῆνος· ὁ αὐτὸς Γολιάθ· ἑβραϊδὶ διαλέκτου· Γολόη, ὄνομα τόπου· Γολόσης· ὁμομάδων βασιλὶς· καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀσβούβας· Γομόρ· εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ· Γόμορα· τόπος τῆ σοδόμων· Γομφιασμός· ὀδυνηλασμός· Γομφίους ὀδόντας· κλειδώσεις· καὶ γομφιόδους παχαλινᾶ· ἐν ἐπιγράμματι· βλέπεις δὲ γομφίους κτυπῶντα· τουτέστι πάσασθονας· Γομφίους· τοὺς προσθίους· ὀδόντας· ὁδῷ χρειάσας, γομφίους τε συγκρούσας, μὴ μοι χαίζουφίκι· Γομφοσαγῆ ῥήματα· ἂν ἀνειρέσατα· πλυζώθεται· πρὸς αἰσχύλα ἀεισο· Γόμφοι· μύλοι· φλοιῶδι· δισμοὶ ἄρθρα· ζώδισμοὶ ὀδόντων· Γόναθι· ἐκ παλαμοὶ ἐν ἑνὶ ἔθεντο κρατῆρι σὺν δ' ἔχοντ' γόναθι· Γονᾶσιν ἀπειθεῖς, τὸ μέχρι γονέ· ἀγνώμον· πάθος ἀπόλω· Γονεία, κλήσις· Γονορροϊκός· ὁ νοσῶν ἐκ γονῆς ἐκφερομένης ἐκ τοῦ γόνου· Γονυκλινὴς· ἐπὶ γόνυ πεσών· τῷ τε γυναῖκα τὰ ἀναλφάβητα γονυκλινὴς ὢν, ἐθαύμασεν· Γόνυμνος ἔτος· ἐπὶ τῷ ἑαυτῷ μᾶλλον ἑτέρας ἀλλοτρίων· ἐπὶ οἷς δὲ, ἐπὶ τῷ φιλόνικον πρὸς ἔχειν τὸ πρόσω σιν· ἐπεὶ ἐπὶ τερον τὸ γόνυ· Γονυ· γονάτων· ξυνοφῶν· ἐπὶ πᾶσαν δὲ ἐπὶ παλαμοὶ γόνατα δικέχοντ'· Γονυπετῆσαι· αἰτιατικὴν· προσκυνῆσαι· Γόσπλιον· Γόργορος τὸ τος τῆς· Γοργὸ χαρμανίδου· λεοντῖνος· ῥήτωρ· μαθητὴς ἐμπεδοκλέους· διδάσκαλος πόλου ἀναξιμένης δ' ἐπειπλέκης ἐστὶ σοφιστὴς· ἐπὶ λικιλιάμαντος τὸ ἐλάτου· οὗ αὐτὸ δὲ τῷ σχολῷ διδέξατο· ἀδελφοὶ δ' ἰῶ, τὸ ἀρδῆναι· ἀπὸ τῆς ὀλυμπιάδος τίθησιν· ἀλλ' ἐκείνου θρέσβύτερον αὐτὸν εἶναι· ἔδοξε τῷ ῥητορικῇ δείκτη παιδείας δυνάμενος φράσιν τε καὶ τέχνης ἔδωκε· δοπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις ὑπαλλαγαῖς ἐπαλλάξεσι καὶ ὑπερβάσεσι ἐπαναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο· ἐπλατύνε δὲ τῶν μαθητῶν ἕκαστον, μυρίους δ' ἔτη, ρθ· καὶ συνεγράψατο πολλά· Γόργια· παρφδωδεῖται τὰ τῆ ὑπηρετῶν πρόσωπεῖα· τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς βαγωδῶν· Γοργόνδυ· βεῖς γυναῖκα δυ.

αὐτοσυτον ἔχον φορδακὰ πρόσωπα ὡς δοκοῦντας θυμοειδῶν μίαν ἀνελεῖν λοχοφόρων πάνυ τὸν πορρόα. Γοργόβλεφαρα. τὰ θρασυμόρια. ἢ τὰ τοὺς λιβύκας, σὺν θαυμαζόμενα διὰ θεῖον. Γοργόνη. ἀειτοφάνης. καὶ γοργόνεξ ἤγειρεν σὺν ἀοιδός. ὡσεὶ ἔλεγε οἴδημα ποιῆσαι τῆς κεφαλῆς. παρὰ πάνοιαν. θέλων χαρίεσσαν καὶ δεινὴν τῆς πλοκῆς κορδύλην ποιῆσαι, ἔφη. γοργόνα δεξήγειρε. καὶ αἰλιανός. καὶ σὺν ἐκίνητο τὸν ἦχον τὰ προφαίνοντα καὶ προσιόντα ὡς εἰκάσειν γοργόνα κατεσήμαναν. ἀηδῶς πολλάκις ὄντας καὶ τὰ μόνα. λέγει δὲ πρὸς διοσκουρίδου τὰ ἄθλια δὲ οἰνόμονον εἰσάγειν τὸν δράκοντα τὰ ἄστεος σὺν πειραιεῖ μένοντα τὸν πεινᾶν. ἔδος ἔνι ὠφίοθη καὶ τὰ ἄκων καὶ κατέμφυσεν σὺν πειραιεῖ. ἐαὐτὸν οἱ χρὴ εἰς δίκην ὑπάρχοντας. διατοῦτο λέγει πρόσωπα γοργόνα. ἐσκιώπων δὲ αὐτὸς μόρσιμον ἐς μηδάθιον, φησὶ. γοργόνδυ. ἀνὴρ φορτρὸς εἰς γαστρὶ μεριμναν. Γοργονεῖον. προσωπεῖον. ἐς γοργόνα ἢ γοργώ. Γοργολόφας. ἡ σὺν τῆς κεφαλῆς τῆς γοργοῦς περιπεφαλαῖ ἔχουσα κάθυμα. Γοργόνωτον. περιφάσικτον γοργόνα. τὰ δασὺ ἔχουσαν γοργόναν. Γορύς. ἀνὴρ φρυδὸς. ἀμάχη. ἐπὶ ἰσλιανὸς ἄκμαζον. ἄρχων μιᾶς πόλεως γοργύς. Γόργυς. ὁ μεσόνυσος. ἀδένος ἰωδὲς πύρος μεσονὺ πολύτω καὶ μηλώδη. διὰ δὲ τὸν ἄθλασιν τὸν ἀμηλὸν, παίζων σὺν δοξόβατος ἐπεμήκη περὶ συμποσιοῦ γῶνας φιλοστεφανόλοφον. ἐς δὲ τὸ ἐπιφαλὲς ἐς τὸν τὸ λοιπὸν βρίθος πόστασιαν. ἔτι δὲ ἐς τὸ πολὺ θος τὸ στεφάνων, ἀδένος ἐλεύθερος τὸ καθαῦτον. ἐμὸν ὅτε παζλύσας τὸν ἄθλασιν ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἐς τὸ πρόπαν ἐς τῆς παιδὸς ὥρμησε, καὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος ἀνελάπω δόξαν ἐφόβετο τῆς πόστερον ὑποχούσης αὐτὸν. πολεῖσον μὴ ἀπέχειν δοκοῦσις ἀθλητὰς παρεσπομένης ἀγωνίας. σφακτικώτατος δὲ ἐς ἀνεχέστατος εἶναι νομιζόμενος περὶ τὸν πολιτείαν. Γοργῶπις. γοργόφθαλμος. Γοργωπὸν ἔδραν. Φορβδὸν καθέδραν. Γοργών. δισμοτίειον. ὑπόγειον ἀπὸ δήμου τῆς ἀπίνης καὶ οἰκοδόμημος. ὄργυια. τὸ κῆ γῆς ὄρυγμα. οὕτως δείναρχος ἐν ἐρόδοτος καὶ ἄλλοι. Γορδίου πόλις. καὶ γορδιλλωὸς. ὄνομα νύει. Γορδιαῖος. μὴν ὅσε πέρειος κῆ μακεδόνας. Γορτύνη πόλις κρήτης ἀπὸ ἥρωος γόρτυος ἐς γορτύνιος ἀπὸ τὸ τοῦ. Γόρτυς. ὄνομα νάσου. Γόρθοι. ζῆ τῇ τὸν ζωαλοφήν. Γραδσομαι. λιγνύσω. παρακαλέσω. ἀνέτι γραδσομαι τὸν βαρβαρον ἀλέ ἐπεμαυθ κλεύσομαι. Γούνδας. τὸ παρὰ μῖ κλεγόμενον γουῶδιον. γουῶ ἀλωὸς. σὺν θ γνιμωτάτω ἐς καρπίμου χωρείου τῆς γῆς. Γώραις. ὄνομα νύειον. Γαρεύσας. ὄνομα νύει. Γωνία ἡ τοῦ ἱματίου. ἐς γωνιασμός. λυσίας σὺν θ κῆ λυσιθέου εἰ ὄδι γνήσιος. καὶ μ φαντίφησι τὸ τείχος ὥβραλὲ. ἔστι γωνιασμὸς σὺν ἀειστερᾶ ἐς ἀρυχωρία πάνυ πολλῆ. καὶ γωνιασμοὺ ἀπὸ φυμάς. ἀπὸ γωνάς. ἀειτοφάνης. ἔδειξα τουτοισὶ λεπτῶν κανόνων εἰσρολὰς. ἐπῶν τε γωνιασμὸς. Γωνία ἀπεβάσαι. τὸ σὺν γωνία κατὰ τινος πορευθῆναι. Γώνυμος. ὁ φοβώνυμος. Γωρυτὸς. θήκη τόξων. καὶ κῆ γωρυτὸ παρεκτεταμένοι ζεῖς ἢ πολεῖς ἄκοντες. πλατεῖς μὲν ἀκμὰς. σὺν ἀποδέοντες ὁδοραλλομένους. καὶ αὖθις. ἐς γωρυτοὺ πλήρεις ὀϊστῶν. Γραμμαῖ. τὰ γράμμαι. Φοίνικιν ἐφόρουν πρῶτοι. σὺν θεν ἐς φοινίκια σὺν λήθησαν. καὶ τὸν κεκμονφασὶ πρῶτον εἰς τὸν ἑλλάδα νομίσαι. ἰάδικην δέ, ὁ ἄπις ὁ αἰγύπτιος. ὁ δὲ ἀσυλλάβιος, νύξις τὸν τέχνην. Γραμματεύς. οὗτος πρᾶξεως μὲν ἀδημιᾶς ἰωνύριος. ὑπανεγράφω σοι δὲ τῇ βουλῇ καὶ ὧδήμῳ τὰ πραπόμενα. ὁ δὲ ὑπογραφὰς καὶ οὗτος ἀπὸ τὸ γράφειν ἐ παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασαι. Γραμματὰς ὁνοῖ ειος. τὸν ὧν ἀπεριήτων γραμματέα. ἀσυνερῆτις καλεῖσι τὸ ἀξίωμα ῥωμαῖοι. κληρωθὶ δὲ ἦσαν τὸν ἀριθμὸν ζεῖς. γράφοντες ἐ δημόσια. ἀδένος δὲ ἦσαν οἱ γραμματεῖς οὗτοι νύριοι ἀλλὰ τὸ γράφειν καὶ ἀγωνᾶσαι.

Γραμματεῖον. καὶ γραμματεῖον. τὸ συμβόλαιον γράμμα τὸν δὲ τὸ μικρὸν γράμμα. εἶδον μὴ χρυσοῦντε καὶ ἄργυρον καὶ γραμματεῖα βασιλικὰ τὸ τ πατρικῶν τιμὴ δωρούμενα.

Γραμματεῖα. διδασκαλεῖα. ἅτε πολιτάμνος ἀνελπίστως σὺν τὰ γραμματεῖα ἐ τῆς τοιαύτης διαθέσεως, πλοῦτε πεπνῦ. Γραμματεῖ. ἀριθμήσεις. δακτύλων. ὅτι δὲ ἔγνων γραμματεῖ. ὅμως εἰσελάσομαι σὺν δυναστεία κῦ. Γραμματικὴς. ὁ ἐ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων. γραμματικὴ δ' ἔστιν, ἐπιστήμη τὰ ἀναγινώσκειν ἐ γράφειν. ὁ δὲ, οὐ γραμματικοῦ ἐφοίτησε παρὰ αὐτοχεύσιν καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἐ πρῶτα παρὰ ζῆς γραμματικὰς σὺν μεμαθηκὼς στοιχεῖα. καὶ αὖθις. ὁ γὰρ ἄλλο ὁ δὲν οὐ γραμματικοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ζῶτα κακῶς γράφαι.

Γραμμα-

Γραμματοκύφων. ἀντὶ τοῦ τὰ πονηρὰ γράμματα. Κυρίως γὰρ κύφων, τὸ ξύλον περὶ ὃ τὰ δημόσια σημεῖα σπῶσι τοὺς ἀσχήμονας. Γραμματοκύφωνα αὐτὰ καλεῖ οὐκ ἄν ὄντα εἰκαίως φησίν, ὅμοια ὄντα δόκησις δὲ τὸ πρόσωπον γραμμάτων. Γραμμή· γραμμή ἐστιν, ἐπιφανείας πλάτος. Μῆκος ἀπλατές· τὸ μῆκος μόνον ἔχον. Ἐπὶ ἀρχή· ἀφετηρία· πραλβίς· ἀεισοφαγὴς γραμμή· ἀπὸ αὐτῆς· ἀπ' ἀρχῆς· ἀφετηρία· κλεῖς μὴ πραλβίς· ἐπὶ μιᾶς φορᾶς τὰ δρομέων· πόβαιρε μοῦ ὦ θυμέ· γραμμὴ ἀπὸ αὐτῆς. Γρῆσος· γρῆσος· ἡ δυσοσμία τοῦ βδέλυγος. Ἐγρήσωσεν αὐτός, ὁ δύσοσμος. Ὦ γρήσωνι μὴ ὀργίζου. Γρατιανός· ἔτος ὡς ἐτύθετο τιμὴ τοῦ ἁλόντος τῷ θείῳ πελωτῷ, αὐτίκα πρὸς τιμὴν ἑώαν ῥώμῃ διέθη· καὶ κατηγορεῖ τῆς τοῦ θείου ἁλόντος τῆς πρὸ τοῦ χρισιανοῦ ὠμότητος, τοὺς μὲν ὑπενείνου ἀζοριοθέντας διὰ ταχέων ἀνεκαλέσατο· οὐσίας τε αὐτοῖς δωρεὰν ἐδίδου καὶ θεραπεύων τὰς πλάξας· πᾶσι δὲ νόμον παρεῖχεν ἀδεῶς ἐξ ἀδείας ἐν ταῖς ἰδίαις ἐκκλησίαις σωφρονεῖσθαι. μόνους δὲ τοὺς Εὐνομιανοὺς. Φωτεινιανοὺς. μανιχαίους. ὅτι ἐν τῷ πόλεμῳ τοῦ ἐφίππου σὺν Γαλάτῃ ἐπανῆλθε γρατιανοῦ. οὐαλεντινιανοῦ. καὶ θεοδοσίου ἐκ πυρὸς φιρμιλιανοῦ πρὸς πέλωπα. Γραῦς· καὶ ἀνθρωπος· καὶ ἀνώτατος ἀφορᾷ· ἐν ᾧ οὐ δύναται ἐμφωλεῦσαι γόμμος. ἀεισοφαὴς πλοῦτος. πολὺ δὲ ἄλλων ἐμπαντὶ αὐτοῦ ποιοῦσι. ποιητικῶς δὲ γῆς λέγεται καὶ γῆ καὶ χέρνητις· καὶ γυρὴ πόδας. φύσιν κατέσθλιψε ὕδατος παιωνίου, ἦλθε πόδ' ἐρύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ. Γραῦς ἀνθρωπος ἀπροτίμαστος. πλοῦτος ἰορτὸν ἐγείρει. Ἐπὶ τοῦ διέμφευγεν, πολλὰ πεσήματα κινούμενον. Γραῦς· ὡς τις ἔφιππος τὸν χαράδραν ἐφ' ὃν ἔρις. Ἐπὶ τοῦ ἀεὶ ὡς ἐμβαλλε πασχόντων. παρόσον οἱ πρεσβύται ἵπποι, εἰς τὰς χαράδρας πρεμνίζονται ἐμβαλλόντων.

Γραῦς σεῖφος· ἡ σὺν παρεφθαρμένα πυραμίδα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀρίδος· ἢ καλοῦσι γραῦν σεῖφον καὶ μάντιν. Γραῦς χοράγιον· Ἐπὶ τοῦ παρῶραν τὰ διαπεπομένων· ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χοράγιον· καὶ γραῦν ὕθλον· ἀπαρχαιοῦται δὲ ὑπὸ μάντεων λυρούντων. Γραφαί· διαιρέσεις κατηγορίαι. Γραφὴ τε καὶ λαμπάδος οὐ ταὐτόν· Ἐπὶ τοῦ ὁμοίως γραφόντων.

Γράφεται· ἀντὶ τοῦ γραφῇ· κατηγορεῖ. Γραφεύς· ὁ ζωγράφος· ὃς δὴ συνηρεῖσι ζωγραφεῖας λαμπάδας· διὰ τοῦτο δὲ σὺν τοῖς μυρεψοῖσιν ἐγράφον· Δημοσθένης· γραφὴν τὸ ζωγραφεῖν. Γραφεῖον· Ἐγραφεῖον. Γραφὴν δίκαιος· ἔστω λέγεται καὶ διαπολεῖ· πενιχρὸς τὴν δίκαιος γραφοῦσαν μοῖραν. Γραφὴ· κατὰ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία· καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων· γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐκ τυχόντων εἰσαγομένων δικῶν· αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται. Γραφὴ· δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα· ἀπὸ μόνου δὲ τοῦ γνῶναι ψηφισμάτων νόμων κατηγορῆσαι, ὄνομ' ἔγραψε γραφὴν ἐπιφέρεσθαι ἐγράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ ἐπὶ πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι· πολλαὶ δὲ καὶ κατὰ τοῖς ἐναντίοις. Γραφὴ· ζωγραφία· κατηγορία ἐστὶ γραμμασιν· ἀπὸ τοῦ γράφω· γράφω μὲν, ἐὰν καταγράφω· ζωγραφῶ δὲ τὴν γῆν ξυλῳ τῷ δακτύλῳ καί τινι βιάτῳ, παιδιά τινι. Γραφὴ· ἐγκλήματος· κατηγορία· ἐγκλήματος· γράφω τὸ ἐπιτέλλω, δοτικῶς. Ἴστέον ὅτι τὸ γράφω πρὸς διαφορὰν σημασίαν, διαφορὸν ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν· καὶ εἰ μὲν γράφωσι δοτικῶς, δηλοῖ σημαίνω· ὁ δὲ ἐπιτέλλω σοι. εἰ δὲ γράφωσι, σημαίνω τὸν τύπον ποιῶ, ὡς τὸ, οἱ ἀστρογράφοι γράφαντες καὶ τὰ γράμματα. Εἰ δὲ γράφομαί σε, σημαίνω τὸ κατὰ σοῦ ἐπιγράφας ποιῶ. Εἰς διανοητικὰ τίθεμαι· ὡς τὸ γράφομαί σε φόνων. Ἐπὶ παρανόμων. Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδιουργήματος. Γραφιαὶ ποιηταὶ διασκευαί. Γράφομαι, κατηγορῶ. ἀεισοφάνης· γράφομαι μὴ δοῦναι τὸν πρόδοτον ἢ ἀπάτην. Γραῖα· ἡ παλαιά· Γραικοὶ οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τινος· ἀπὸ τοῦ γραικοῦ τινος· ἐστὶ τὸ γραῖ ξ γραικός. Γραισσόμαι· ἀπὸ τοῦ ἰχθὺς ἀποσπάσαντες τὰς γραῖδας, ὡς μὴ ἀγοράζῃ· ἢ γραῖσι συγκοιμωμένῃ· σπάδες δὲ ἀπέρχεται. Γραιὰ διὰ· οἱ ἐπὶ μῖν ἐφθοὶ ὀμφακες Γρηγόριος· ναζιανζοῦ Ἐπίσκοπος· ἑβδομὸς δέ ἐστιν ὃς καὶ ἀσκητὴς ἀνῆρ ἐλλογιμώτατος· ἀναγκαῖος φίλος βασιλέως τῷ ἡμετέρᾳ εἰρήνῃ Ἐπισκόπου τῆς ἐκκλησίας· οὗτος οὐμόνον γραμματικὸς καὶ ῥήτωρ τοῖς πᾶσιν δεξιὸς, ἀλλὰ πολλῷ πλεῖον καὶ εἰς φιλοσοφίαν ἀσκήσας. καὶ ῥήτωρ ἰῶν ἀμφιδέξιος· οὗτος γράφει καταλογάδην πολλά· εἰς γὰρ ἓξ μυριάδας εἶχον ἐπιγράμματα αὐτὸ ζωγράφησεν· ἀφ' ὧν εἰσὶ γνῶσι· πρὸς τῆς πελώτης τὰ ἀ-

ἀδελφὸς καισαρείου ἐπίσκοπος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἕτερος εἰς τὸν ἀδελφὸν γρηγορίαν. πολιφιλοπωλίας. ἐπαίνους τῶν μακαβραίων. ἐπαίνους νυσσηνοῦ. ἐπαίνους ἀθανασίου. ἐπαίνους ἡρωνος φιλοσόφου. κατὰ ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως λόγοι δύο. πολὺ τὸ ἀγίου πνεύματος λόγος εἰς. πανηγυρικοὶ λόγοι δέκα. καὶ ἕτεροι πλεῖστοι. καὶ πάσι γνώριμοι. ἀκολούθως δὲ τῷ πολέμωνος χαραντῆνοι τὸ λαοδικείως τὸ σοφιστεύσαντος ἐν σμύρνῃ. οὗ ἐπεγράφη διδάσκαλος ἀρισταίδου τοῦ ῥήτορος. ἐγράφη δὲ αὐτῷ καὶ ἑτέρα βίβλος διέξαμέτρων. παρθενίας καὶ γάμου καθ' ἑαυτοὺς διάλεγμος. καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις ἐν παμβίοις καὶ διαφόροις μέτροις. ἅττινα συναγηγέρται εἰς ἑπῶν μυριάδας ξβ'. τὸ δὲ γρηγορίου τοῦτον καὶ φιλοσόφου ὁ ἀρέθουσιος ἐν τῇ καισαρείᾳ τὸν ἰσοτιμίᾳ, μνήμῃ πεποίηται. καὶ φησὶ γρηγόριος γὰρ ἡμᾶς ἐνεκατέλειπεν τοὺς χρόνους ἐν τῇ ναζιανζῷ. σαθμοὺς δὲ οὗτος ὁ τόπος ἐκκλησιαστικὰς. καὶ βασίλιος ἐν καισαρείᾳ τῆς καππαδοκίας. καὶ δωρόθεος ἐν τῇ λαοδικείᾳ τῆς συρίας. βῆς δὲ οὗτοι τότε ἀνδρες τὸ ὁμοούσιον πεπυμάχουν κατὰ τὸ ἑτεροούσιον μέρος πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον. ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως πεσόντας. ὡς παῖδα παραυτοῖς κεῖσθαι τὸν ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν κακοηθείας παιδεύσεως ἐκπεπλεῖσον ἔτι πεφιλαλύθασιν. καὶ ὧν ἱερῶν γραφῶν ὁ πόσος εἰς ἀναγνωσιν καὶ τὸ πρόχειρον μνήμῃ τε λαμπρῷ, πολλῷ εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μᾶλλόν τε αὐτῷ ὁ γρηγόριος. καὶ μᾶλλον καὶ συμπεφόρηκεν ἕκαστος αὐτῶν εἰς τὸν αὐτοῦ τρόπον ἕως ἐκεινώτατος. ὧν μήτε δωρολιναρίου τὸ ἐκμιμητικὸν εἶδος τῆς λέξεως, μακρῷ ἄρισα εἶχε. βασίλιος δὲ πανηγυρίσαι λαμπρότατος ἦν. ὧν δίτε γρηγορίῳ καὶ παραμφοτέροις ἐξεταζομένῳ, μείζω βαθμὸν εἰς συμπεφόρηκεν ὁ λόγος. καὶ ἕως εἶναι δωρολιναρίου μὴ ἀδρότερος. βασιλείου δὲ σαθρότερος. τοσαύτης δὲ αὐτῆς ἐν ὧν λέξεων καὶ γραφῆς δυνάμεως ἔσης. καὶ τοῦθος ἀδρὸν ἦν οἱ ἀνδρὶ παρέχοντο πρὸς τὴν ὧν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον. ὥστε καὶ οἷς ἐρῶντο, καὶ οἷς ἔλεγον καὶ ὅπερ γράφοντες διεῤῥόδοσαν, διὰ παντὸς ἥρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν ποιμωνίαν τοῦ κεθότιδν αὐτῶν δὲ μαρέστερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. τοσοῦτε πόδι αὐτῷ ὡς ἐν παραδρομῇ φιλοσόφους καὶ ζῶντα ἀφανὸς ὢν ἐγράφειν. ἔτι γὰρ περιὼν εἰς τ' οἰκεῖον τόπον ὁ γρηγόριος ἐπισκοπήσας ἐν τῇ λοχόν σκαὶ τὸν ἐν κλησίᾳ, αὐτὸς ἐν ἀγρωτικῷ μοναδικὸν ἀσκητήριον. ἐλάσας ἐπὶ δεκαετίαν ἢ ἑπτὰ καὶ ἑπτὰ ἔτη. θεοδοσίῳ δὲ βίου τὸ δὲ κεκαρτέρηκε ἄρουντος τὸν βίου. ἀνάπαυσιν τῷ ἡ αὐτῷ παθῶν ἀρετῆς. ἐν ᾧ κεθέδρασε δωδεκαετίαν ἐπισκοπῆσαι τῆς βασιλάδος τῆς πόλεως ἐπεκρίθησαν μᾶλλον θεοφανεστέρους. ἢ τὸν ἐπαρχότητι βίου πάντων μᾶλλον ὑπερέχοντα. Γρηγόριος. νύσσης ἐπίσκοπος. ἀδελφὸς βασιλείου τοῦ καισαρείας. ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἀλλοιμώτατος καὶ πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνάπλεως. πρεσβείμος δὲ μᾶλλον τοῖς τῆς ἡβρικῆς χάρουσι. ἐγεννᾶδόκιμος ἐνεζωτικεγλώκατο. ἐλαμπρὸς εἴτις ἄλλος τῶν παλαιζωτικεγλωκμένων. ὃς ζωὴ τάξεκαὶ νόμισλόγον ἐξαίρετον. ἐζῆλος θαυμάσιον εἰς τὸν τῶν ἀνθρώπου κατασκευὴν. ἀψώστε ψυκρὰς ἐσυνεχεῖς ὁμιλίας. εἴς τε ἐξάσματα τῶν ἀσμάτων. ἐεἰς τὸν σκηνισιαστήν. ἐπρὸς τὸν ἀδελφὸν μακαριστὴν, μακρόντινα ἐπερὶ ἀλήθειας περὶ ψυχῆς συνέθηκε λόγον. ἄλλα τε πολλὰ γραφήκ. ἐτ' πολυθαύμαστον ἔπαινον τῶν μαρτύρων σεφανε. κηρίου δὲ συνέταξε γρηγορίου τοῦ ἐκθαύμασι διαλεμπανίου. Γρηγόριος ὁ καὶ θεόδωρος ὁ θαυμαθυργὸς. νεοκαισαρείας τῆς ἐν πόντῳ ἐπίσκοπος. νέος νομιθὴ διὰ τὴν παίδευσιν ἑλληνικὴν τε ῥωμαϊκῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς καππαδοκίας εἰς ἐκρυτὸν. κἀκεῖθεν εἰς καισάρειαν τὴν τῆς παλαιστίνης διέβη. ἔμα ἀθηνοδώρῳ ἀδελφῷ. ὃς ἐκ μέρους εἰς τὴν τῆς χρίστου πίστιν εἰσάγων ὠριγένης, ζηλωτὴς ἰδίου κατέστη. νέ καὶ πέντε τοίνυν παραὐτῷ τὸ παιδευθέντες ἐνιαυτοὺς, πρὸς τὴν παιδίδα ἀπῆλθεν. ἀφ' οὗ ὁ γρηγόριος ἀποδημῶν, πανηγυρικὸν ἀχαριστίας ὠριγένει ἐγραφε λόγον. καὶ συμπαλεσάμενος πάντας ὁμοεθνοὺς, αὐτοῦ τε τὸ ὠριγένους παρόντος, τὸν αἰνέγνωσεν λόγον. ὅστις καὶ ἄχρι τοῦ παρόντος ὑπάρχει. ἔγραφε δὲ μεθάρσιν εἰς τὸν σκηνισιαστήν. ἐλάχιστον μέν, παύγθαυμαστὸν λόγον. ἐἄλλας τε πολλὰς καὶ ποικίλας σκολὰς καὶ λόγους ζωηρεγράφας. ποιήσας τε σημεῖα καὶ θαύματα ὑπὲρ ἀνθρωπον, ἵνα σκησους ἐτύγχανεν ἐπελεύτησεν ἐπὶ ἰουλιανοῦ

γρηγόριος

Γερηνεῖος ὁ ἀθλιόδωρος, συναίμονος. ἀλλ' ὁ μὲν, περὶ συνεργός· ὁ δὲ, σοφιστής. ἔνθεν δὲ καὶ πολυπαρηφώσεως καὶ πίστεως λέγων. Γερηνεῖος ἀδελφὸς ἑρμείας τῆς φιλοσόφου. οὗ ἅπαν ἐν τῷ ὠκεανίῳ ὦ ἑρμεία. ὀξύτατος μὲν εἰς ὑπόρροιαν· καὶ ἀνίκητος ἐπὶ τε ταῖς ζητήσεις καὶ ταῖς μαθήσεις. ἄλλως δὲ ἀχθόμυχος ἀδεξιαλιώτως ἐν τοῖς ἄθεσι φόβων πρᾶ. ἀλλά τι καὶ παρανενιγμένος. ἐπεὶ δὲ ἀθήναθεν ἦκεν εἰς ἀλεξάνδρειαν, ὕστερον ὁ γερηνεῖος ἐάλω τῇ νόσῳ ἐπὶ πλέον. ὥστε δύσχρηστον αὐτὸν καὶ πολλαχῇ παραλλάττον γλυκέσθαι τὸ ὄργανον. οὕτω φησὶ δαμάσιος εἰς τὴν φιλοσόφου ἱστορίαν. Γερώνιος ποταμός. Γερῆτις ὁ βυρσᾶς. Γείος ὄνομα κύριον. Γειωδὴς ἰχθύων θρεπτικός. γειωδὴς ἐστὶν οὐσία ἐπὶ γῆς δὲ δῶρα φορᾷ. καὶ γειώσεις τέχνη. ἐρμώναξ ἀνέκλαυσεν ὅτε γειωσὶ δι' ἐτέχνη εἴλκε τὸν σὺν αὐτῷ ἁλόντα ἰχθύα τὸν βόλον. Γείφος. τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ ὁ συμπεπλεγμένος λόγος ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον. Γείφος ὁ ἁπλοῦς λόγος. ἵνα ἐν ἱ παῖδες ὁμοίου ἦσχον ἐν μέσῳ γρίφον ὑφιστάμενοι ἐπὶ γριφώδης λόγος. Γερομφίσιον· ἱ παλαιὰ σιδηροφάλαγξ ὡς δὲ πολιτικῶς. Γερωνία πόλις Φωκίδος τὸ ἐθνικὸν γερωνεύς, Γερ. βραχύ. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον· ἀειδοφανὴς πλοῦτος. καὶ ἐπὶ τῶν ποιεινομένου παραπλήσιον ἐν δὲ γρύ. τινὸς παρὰ τὸν γρυλλισμόν. τουτέστι τὸν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. ἢ τὸ τυχόν. Interpres Aristophanis in plutō.: τὸ μικρόταβον· ὅσον ἐπὶ γρύτη· καὶ γρυτόπωλις· ὃν προσεῖρηται· ἀλλὰ γρυπόπωλις. ἐπὶ τοιμία τοῦ ἰδίωνος γρῦ. ἐπὶ τὰ μικρὰ ἐπὶ τυχόντος. Γρύζω. θρηνῶ ἢ φωνῶ. Γρύλλος. ξενοφῶν ὁ τὸ σωκρατικὸν ἐπὶ γρύλλος· καὶ διόδωρος· καὶ γρύλλος ὁ χοῖρος. Γρωσὶ πορμοὶ δρύινοι καθ' ἑνὸ ἀλλαγὴν τοῦ δ' εἰς γ'· ἢ τὰ ἐκ τῶν τραυδρύων ξύλα. Γρυπτὸν· ἆρα γρυπτὸν ὄζειν ὑμῖν; τουτέστιν ἆρα γρύξαι ὀφείλετε; ἢ παρρησίαν ἄγειν; Γρυμαῖα· ἡ σπάνθηκα. Γρύξαι. φθέγξασθαι. πρᾶξαι. Γρύπος· τῶν ἐπὶ μελανίᾳ διαβαλλομένων οὕτως ἐπὶ· οἱ δὲ, γρύπους λέγουσι διὰ τοῦ ω· οἷον ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν γῶν· ἀειδοφανὴς ἐπλούτησε τοὺς βιναμμένους τὸν γρύπον ἐξαλείψας. Γρυπάνιον. Γρυπαίμην τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν· οἷον ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ξυλίφων ὀζῶν καμπτομένων, ἀφῶ μὲν αὐξά· ἀπὸ τῶν δὲ φησιν ἐν ἀληθείᾳ σθλιτέρω· καὶ αἰῶν χαρίεν τὴν γῆν. καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ· καὶ μελανθίους· σεισμὸς φησὶ γέγονε ἐπὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ. Γρυπᾶς· ὁ καμπυλόρρινον. Γδαμέλλη· ἡ πόδες τὸ σώματος· γίγονται δὲ λιπὼν ἐπὶ δὲ σύμβολα πώμων, μέμφεται ἀρετῆς οὐ κάλλει θηλυτέρης. Γύαλον· τὸ κοῖλον. Γύαρος νῆσος μία τῶν κυκλάδων λέγεται δὲ ὅτι νῦν Ταύτη διατρώγουσιν οἱ μύες τὸν σίδηρον. Γύγης· λυδὸς· ἐστράβλε μὲν νῦν στρατιὰ καὶ οὗς· ἐπεὶ τε ἦρξεν ὅστε μίλητον καὶ σμύρνα· καὶ κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἶλεν· ἀλλ' ὅδ' ἦν μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐμήχετο βασιλεύσαντος, δυοῖν δέοντα μ' ἔτεα· τῶν μὲν ἀπόμνημονεύθη· ἄρδυος δὲ τὸ γύπεω μετὰ γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι· ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τὴν εἶλεν, εἰς τὸ μίλητόν τε ἐστράβλεν· ἐπὶ βύτου τυραννεύοντος, σαρδίων· νιμμερίοις ἐχθέων, ὑπὸ σκυθέων τὴν νομάδων ἐλαυνασάντων, ἀφίκοντο δὲ τὴν ἀσίαν· καὶ σάρδεις πολιὴν τῆς ἀκροπόλεως εἶλον. ἄρδυος ἐβασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα, ἤδεδ' ἑξῆς σαδυάττης ὁ ἄρδυος τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'. σαδυάττεω δ' ἁλυάττης· ἐπὶ τοῦ δεκάτου ἐξελθὼν δωτὶ ὁ περὶ ἀπηνώνεν ἐπολέμησε καὶ μήδοισι· νιμμερίους τε ἐκ τῆς ἀσίας ἐξέλασε· σμύρνην τε τὴν δεύτερον ἐπὶ τὴν εἶλεν, εἰς κλαζομενάς τε ἐστράβλεν· ἀπὸ μέντοι τούτων, ἀχώ ἔπαυσε μὲν ἀπὸ πολλαξεν· ἀλλὰ πρὸς πάσας μεγάλως· ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδείξατ' ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηγητότατα δ' ἐπολέμησε μιλησίοισι· παραδεξάμενος τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ πατρὸς· ἐπολιόρκησε δὲ μίλητον δόμωδε· ὅπως μὴ ἔτι ἐν τῇ γῇ καλῆς ἀρότου τὴν καῦλα ἐστράβλε τὴν στρατιήν· ἐστράτευε δ' ὑπὸ συρίγγων τε καὶ αὐλητῶν καὶ τε καὶ ἀνδρῶν· ὡς ἐδ' ὑπὸ μιλησίων ἀφίκοιτο· οἰκήματα μὴ δὲ ἐπὶ ὧν ἀγρῶν οὐ κατέβαλλεν· οὐ πένητα μέντοι ὄντε θύρας ἀπέσπα· εἶτα δὲ κατὰ χώρην ἑστάναι· ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν ἐν τῇ γῇ ὅπως διαφθείρειεν, ἀπαλλαττο τὸ πῦρ· τῆς θαλάσσης οἱ μιλήσιοι, ἐπεράτεον· ὥστε ἐπὶ δρῆς μὴ εἶναι τὸ ἔργον, τῇ στρατιᾷ δὲ ἡλικίας οὐ κατέβαλλεν ὁ λυδὸς τῶν δεινέα. ὅπως ἐν ταῦθεν ὁρμώμενοι τὴν γῆν ἀπείμεν τε

ἐρμάζεσθαι ἔχιον οἱ μιλήσιοι. αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ὀβριζομένῳ, ἔχοι τι σὺν εἶναι βυβλίων. ζῶντα ποιητέων, ἐπολέμεσεν ἔτεα ἐνδεκα· ἐν τοῖσι δὲ μάλα μεγάλα διαφθορὰ μιλησίων ἐγένετο. οὔτε ἐν λιμνηίῳ χώρης σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν μαιάνδρῳ πεδίῳ. Γύγης δὲ ὁ δαπύλιος. ἐπὶ τῷ πολυμηχάνων καὶ πανούργων· γύγης γὰρ βασιλεὺς ὢν, τῆς γῆς ἐπὶ σεισμοῦ ῥαγείσης, ἐνεκε δώρων φορεῦντα δαπύλιον, τοῦδον πόθι ἕλεν· ὁδὲ, εἰ χέφυσιν· ὡς τε κατὰ τὰς τροφὰς τῆς σφενδόνης, ὁρᾶσθαι καὶ μὴ διὰ τὸ κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν. Γύης· μέρος ἀρόσιμον. καὶ ποιμία γύης ἀνεῖται αὖθις. ἐπὶ τῷ ἐν τινι ἀχρήστων· σὺν μεγάλῃ φορᾷ τὰ ἀρόσιμα. Γυλιάμενος· τὰ σκληροδαχίλους. Γύλιος· πλέγμα στρατιωτικὸν· σκευοφόρον. ἐπὶ μηνίθυι· εἰς ὀξυλάβην, πρὸς τὸ μὴ καθγυσθαι· ἐν ὑπνῳ τετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαῖ καὶ ἡρόμυα· ἀλεξιμμύκης στρατιωτικὸν φοβήκιον. ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὅμοιον ἀλώπεκος, χειρογρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὀρανιλὴς γύλιος. καὶ γύλιον· ἀπρεπὲς ἀνθρώπου. Γύλιππος, ὄνομα κύριον. Γύλων· οὗτος αἰτίαν ἔχων ἐπὶ τῇ τοῦ νυμφαίου τοῦ ἐν πόντῳ χωρίου προδοσίᾳ, ἐφυγε· ἐλθὼν δὲ εἰς σινωπὴν, ἔγημε· δύο δὲ ἔχων θυγατέρας, ἔπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα· ὧν τὴν μὲν μίαν ἔγημε φιλόγαιος τὴν δὲ ἑτέραν πλεόβουλος. Γυμνασία· ἡ διὰ τοῦ σώματος ἄσκησις, πρὸς ὑγίειαν ἐπιτήδευσις· πρὸς γυμνασίαν. πρὸς τὰς ἐν τάξει· πρὸς τὰς ἐν τῇ φιλοσοφίαν ἐπιτηδεύσεις· γυμνασίαν δὲ λέγει, ἤτοι τὴν γινομένην ἐν τῷ διαλέγεσθαι πρός τινας. δεῖ γὰρ τινα πορίσματα παρὰ τὸν πρὸς διαλεγόμενον, ἐπερωτᾶν τοῦτον, συμπαίζοντα διὰ ἐνδόξων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιούμενον· ἢ γυμνασίαν λέγει αὖ, τὴν εἰς ἕκαστον μέρος ἐπιχείρησιν. ἰῶν δὲ ζώνη θυσίας τοιᾶδε ἐστὶν λόγων, τοῖς ἀρχαίοις. καὶ τὰς ζώνους ἀπὸ τοῦ πολείσας, τὸν ἐποιοῦντο τὸν βόσον· ὅτι ἐπὶ βιβλίων ὡς φορμῶν. οὐ γὰρ ἦν τότε τοιαῦτα βιβλία· ἀλλὰ θέσεως τινος τεθείσης, εἰς ταῦτα γυμνάζοντες, αὐξῆν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις δύνασθαι ἐπιχείρουν ποιεῖσθαι γυμνάζοντες δὲ ἐν δόξαν τὸ εἰρημένον. καὶ ἔστι βιβλία τοιαῦτα ἀναγεγραμμένα· ἔχοντα τὴν εἰς ἓν τι εἶδος ἐπιχείρησιν. πρὸς δὲ τοιαύτην γυμνασίαν, χρήσιμον εἶναί φησι τὴν διαλεκτικήν. μέθοδον γάρ τινα εὑρετικὴν ἔχειν ἐπιχειρημάτων ἔχοντες. αὕτη δέ ἐστιν ἡ περὶ τόπων γνῶσις, ῥᾴδιον ἐπιχειρεῖν δυνάμενα. ὡς γὰρ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς γυμνάσμασιν, οἱ διαιρεῖν δυνάμενοι εἰς πολλὰ μέρη τὰ προβλήματα· εἰς τὴν εἰς ἓν τῶν κεφαλαίων συνορῶντες, ῥᾴδιον ἐπιχειρεῖν. ἴδιον καὶ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς οἱ τὴν μέθοδον εἰδότες, ῥᾴδιον ἐπιχειρημάτων εὑροῦσι, πρὸς εἰς πολλὰ μέρη. χρήσιμος δὲ ἡ τοιαύτη γυμνασία καὶ τοῦ λόγου, πρὸς εὕρεσιν ὧν ζητουμένων τε καὶ ἀληθῶν. πρὸ παρασκευάζει δὲ τὴν ψυχὴν, πρὸς φιλοσοφίαν. ὡς τὰ σώματ' γυμνάσια γινόμενα κατὰ τέχνην, ὠφέλιαν παρέχοιεν τῷ σώματι· οὕτω εἰ τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις θυμνασία κατὰ μέθοδον γινόμενα τὴν οἰκείαν ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς παρέχοιεν. οἰκεία δὲ ὠφέλεια ψυχῆς λογικῆς, ἁδυναμίς· καθ' ἣν ὠφέλειαν, εὑρετικήτε τῶν ἀληθῶν καὶ κριτικὴν γίνεσθαι. διαφέρον δὲ τῶν τῆς ὠφελείας σκοπὸν πρὸς τὰς ἐν τάξεις. ἔστιν ἐν ᾧ τὸ στοιχεῖον παρέχεν τάξεως. Γυμνάσια· ἀλοιφή· ἔλαια· βαλανεῖα· λουτρά· θέατρα γυμνάσια τῆς ἀκαδημίας· ἀκαδημία· λύκειον· κυνόσαργες. Γυμνασιος· σιδώνιος· σοφιστὴς· ἐπὶ τῶν κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως χρόνων· ἔγραψε μελέτας· καὶ εἰς δημοσθένην ὑπόμνημα· καὶ ἄλλα τινά. Γυμνῆται· ἁθλητὰ ὁ γυμνήτης· καὶ οἱ γυμνῆται. ὧν δὲ τάξεις παρὰ ξενοφῶντι· ὁδὲ χειρίσοφος· ἡγεῖτο τοῦ στρατεύματος· λαβὼν τὸ ἀμφὶ αὐτὸν τοὺς γυμνῆτας ἅπαντας· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἐδόκει εἶναι· καὶ γυμνήτης ὁ τὸ γυμνωμένος. ὃς ποτε θυμῷ ἄρασι, γυμνήτην ἀγεμονεύει βίωτον· λέγεται καὶ γυμνὸς γυμνῆτος ὁ πολίτου· καὶ αὖθις· εἴποντο δὲ καὶ γυμνῆτες δύ ὑ δισμυριμένοι, ὡς ὁ δοκιεῖν ἐπὶ ἄραβες. Γυμνιτεύω· γυμνὸς διατελῶ. Γυμνικοὶ ἀγῶνες· ὁ ἐξ ἱππικοὶ ἀνοὶ ἐν ὥραις ὢν, γυμνικοὺς ἀγῶνας ἔφη· τουτέστιν ὅσοι γυμνοί. Γύμνις ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται γύμνιδος. Γυμνοπαιδεία ἡ παλαίστρα· ἢ τοὺς ἐφήβους λυκοῦργος ἀναγκάζει· καὶ γυμνοπαιδία· χοροὶ ἐν παίδων ἐν παλαίστραις. εἰς θεοὺς ὕμνους ἀδοντες· εἰς τιμὴν ἐνθυραιαῖς δὲ θανόντων ἀπαρτιατῶν. ἰωνικῶς· τοῖς δὲ τῆς πόλεως ἀδεῖς γυμνοὶ ὧν ἀπὸ πᾶς λιμοῦ νεκρὸν εἶχεν ἡ πόλις. Γυμνοπαίδης· ὁ ἀνυπόδητος ἰ γυμνοπαιδῶ. Γυμνοὶ βαίνω.

Γυμνοφρύ-

Γυμνορρύπαροι. οἱ σοφισταὶ ἔσαν πρὸς αὐτὸν γυμνορρύπαροί τινες. Γυμνοσκαθευθεὶς, σὺν ὑπεκκρίσει πολλῇ μάλιστα. Γυμνοσοφισταί· παρὰ βαρβυλωνίοις οἱ φιλόσοφοι. καὶ παρὰ ἀσυρίοις. Γυμνότερος ἀλεκτρυόνος. οἷον ἄλεκτρος, ἐπὶ ἀπροκαθέκτου. ἐπὶ δὲ, ἐπὶ τοῦ οἰκείου. καὶ γυμνότερος ὑπόδου καὶ λεβηρίδος. ἀεισοφανὴς δὲ τυφλότερος. ὅτι δὲ τὸ σύφαρ, καὶ ἔνδυμα τὸ ὄφεως καὶ βυτίπιγος. παρὰ τὸν λευκίδα. κυρίως δὲ ὁ πορεύεται τὸ ἔμβρυον τὸ βοός. ὅτι δὲ τοῦτο καὶ τυφλόν. φασὶ γὰρ ὁπαῖς μόνας ἔχει τοὺς ὀφθαλμοῦς. τρίχας δὲ ἀναγεφόυσι τὸν παροιμιαντυφλότερος ἢ νεότερος. καὶ γυμνότερος. Γυμνότερος παπάλου. ἐπὶ τοῦ σφόδρα ἀπορουμένου. Γυμνῶ φυλακὴν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντων πρός τι τεταμένα πληροῦν. διὰ τὸ ἀναγκαῖα· τὸ γυμνῶ, μετὰ γλυκύτητος· μετὰ αἰτιατικῆς δὲ, τὸ γυμνώσαντες αὐτὸν ὅπλων πέξω. Γυμνῶν τὸ διφραγισμένα. Γυναῖκος· κίναιδος ὁ γυναικός τε καὶ μάλθων, τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔμπλυτος. Γυναικεῖα φύσις. γυναικίας δὲ ἀνὴρ ὁ θηλυμανὴς διὰ τὸ ι. καὶ γυναικιζόμβρος θηλυόμβρος. Γυναίκισις ἡ γυναικεία μίμησις· περὶ ἧς ἑτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι Γυναικοϊέρακες· οἱ πόρνοι ἔρωτες ἐπαχθεῖς· δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοϊέρακες· ἀνωφελεῖς αἰτίας λυείσης ἐς ἄγραν τῶν θηλειῶν. Γυναικὸς ἀρὰν τετύχοι· ἀντὶ τοῦ ἴσος γυναικὶ πατρὶ συμβαθής· παρόμοιος. Γυναικὸς ὀλέθρος. ἐπὶ τοῦ οἰκτρῶς ἀπολλυμένου· παρόσον πολλοὶ δεινῶς ἐπὶ γυναικῶν ἀπώλοντο· καὶ γυναικὸς φυγὴ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν. ἢ ὅτι χρὴ τὰς γυναῖκας οἰκοφθορεῖν. Γυναικωνῖτις· οἰκία τῶν γυναικῶν· γυναικωνῖτιν φάλαγγα, τὴν ὀνυχωτὸν ἀλεκτρυόνος. Γυναμανὴς ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος ὁ ἀκόλαστος. Γυνὴ εἰς ἡρακλέους ἀφορτᾶ· πρὸς βιαίως ἀξίους τῶν ἔργων· παρόσον ἡρακλῆς ἐδούλευσεν ὀμφάλῃ· καὶ γυνὴ κρατηγεῖ· καὶ ἐπὶ τῶν παραδόξου.

Γυνὴ μεγάλη. διαβάλλει ἀεισοφανὴς τὸν παναίτιον μάγειρον μιμοφυῆ ὄντα. ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδωδασεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης. Γύννις ἀνδρόγυνος μαλακός· παρὰ τὸ ὁ γύννις· τίς πατέρα καλῶ σοφίαν μετιών· καὶ τοὺς ἀθέους ἐπὶ κόρας λόγους ἐ γύννιδας ἐπασκῶν καὶ κτῆς ἡδονῆς ἣν σὺ εἶνος ὕμνῃ ὀχλάνης τε καὶ γύννις. Γυῶ· βλέπω. χωλῶ ἔξω ἐ ὁ γυῶσι μὲν σφῶιν. Γυωεῖοις· ἂν σὺ φωλεῖς ἐ νεκλιαῖς καὶ σπερῶις χωείοις· περάτης δὲ φησὶν ὅτι πᾶσαν σπερὼ κατὰ δύσιν γύας ὠνόμαζον· ἀεισοφανὴς οἰκῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις καὶ γυωρείοις ἐ πυργιδίοις ἐ γηπαιετοῦ. Γυῶς σκιά. ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων. Γύραθος. ἐ παροιμία· γύναθον φυσᾶς ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· γύραθος οὐ νικᾷ νικᾷ δ' ἔτοιμος παρέτοιμος καὶ δαιμονιώδεις προβάσι. Γυρὸς· περιφερὴς· ἐ περὶ δὲ λίμνης ἐπὶ ἧς ἦλθον γυρὸς· ἐ ὅμηρος γυρὸς ἦλθ' ὦ μοῖσα μελανόχροος· ἀλλοκέρκιος περὶ ὀδυσέως. Γυρῖνοι οἱ μικροὶ βάραθροι ἀριστοφάνης ὁ ἴον πατέρες ῥοδοσπυρίνων. Γυρὸν κυρτὸν σροπύλην· ἐν ἐπιγεγράμματι γυρὸν μυανέως μόλιβον σκάπτον ἀραιογραμμῆς. Γυρῶν· περιφερῶν· ἐν ἐπιγεγράμματι γυρῶν τὰ μίσρων λαμβανόντων ἀπίδας. Γυρῶσαι· φιαλῶσαι· παφράξαι τὸ ἀπὸ τὸ γύρον ποιεῖν ὡς παραφράσσειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Γ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Δα. Δαβραινα· ὄνομα βοὸς· τὸ θῆλυ δαβραινίτης. Δαβὴς· ἐπὶ ἄγαν ἀμβλύ. Δαγαίθη· ὄνομα νύμφης. Δαγὼ νεῖδος· ὑπὸ ἀμφυλ θεραπεύομ ὧν πιθανὸν λαμβάνοντες, ἀνέθεσαν. Δᾶδες· λαμπάδες· ἐ δαδίον παρὰ πολλοῖς. Δαδουχεῖ· φαίνει· ἐ δαδουχήσας ἀθήνησιν· ὡς ἀθηναίων φασὶν οἱ ταῦτα ἀνειρηκότες δόκιμοι. ἔξαν δὲ ἐ τῆ βουλῆ ἐ τῆ κόρη διαπετῆ ἱεροφαντῆ ἐ τὸ δαδουχήσας λαμπαδηφορήσας· ὁ πότε ραβυλέτης ἀθήνησι δαδουχήσας· ἐν τῆς ἐσθῆτος ἣν ὑπεῖνος ὕμνῃ ὀχλάνης τε ἐ γύννις. Δαὴρ· ἀνδράδελφος ἐ ἐπὶ πλατυτέρων· δάερ· ἡ δὲ βεῖα δαήρ. Δάειρα ὄνομα κύριον. Δαιμονέστεροι· μειζότεροι. Δαιμονέσταβος· ἐμπειρότατος· ἢν

δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐς Ἰβηρίαν στρατείαν ἐξ ὁ πολίσματα δαιμονέστατος ἦσαν δὲ ἐν τελεῖν ἀμφότερα δαιμονέστατοι. ἐξ δαιμονεστάτων ἐμπειρίων ἐξ ἐπιφανῶν. οἷα δὴ δαιμονεστάτων ἐν πολέμια· πίμπει δὲ πρεσβευτὴν τῆς τε ἑλλήνων φωνῆς δαίμονα· καὶ τῆς ῥωμαίων ἅπαντα αὐτὴν οὖσαν, ὡς καὶ τὸ πολίτων ῥωμαίων κατὰ ποίκιν γνέσθαι μηδὲν ξένον ἀνάξιον. Δαὶ τὴν μάχην ἐν ἐπιφανέστατα ἀπάρος αἱματόεν μέλος πολέμου ἐν δαὶ σάλπιγξ· καὶ πλυνικὰ βραύσπεν πεχέουσαν ὁμόν. Δαίαν ὁδὸν ἀγωνιστικὸν· ἐμπειρον δὲ τὰ δαίναι ὅθι μαθεῖν, ἀντὶ τὸ φιλόνεικον· ὁ δὲ παίτοι βραδυσας παιδὸν δαῖον ἐλεγχόμενος ὅμως ἦτε τὸν ἡσυχίαν. Δαίζων· διαπόπων ἢ παρὰ τὸν δὲ τὸν μάχην κατὰ μαχόμ. Δαίνυται μύοις ἀναιρεμύοις. Δαίμονος· τὸ δαίμον. Δαίξας· διανόφασφθείρ. Δαὶς· ἡ μάχη. Δαὶς· ἐν ἀγορᾷ τῷ δαὶς παίεται. Δαὶς ἡδὲ· δαὶς δὲ τὸ χόρταῦ ὅθι μένων· τί δὲ τὸ μέλαν τὸ πεῖν αὐτῆς ἐν μέσω· ἡ πάδη σου παιομένης ἐξέρχεται. Δαίφρονος σωστὴ πολεμικοῦ. Δάιδες οἶνῶ πατζίναι παίται λεγόμενοι· καὶ ὑθεῖα δάιος δὲ δάιεν δάιν καὶ δάιετα· θηεῖαι ὀρόλαε ἔρεβος. Δαιέλας ὁμοίως. Δάικης αἰτιατικὴν ἀυθυπόταυτον. Δανυόμυος αἰτιατικὴν ἐνοχλόμυος· τὸ τῆς ἵππο τροφίας ἀναλωμάτων κατεσθιόμυος· δυσεῖναι δὲ πανικρὸν εἶναι τὸ ἵππους θρέφειν· ὅπερ καὶ τὴν λακωνικὴν προσέζωνται παλαῖρα· καὶ γὰρ δὴ τὰ τοῖς λακεδαιμονίοις μόνοις ἐν πατάρας ἐθεσαν μέρει· ὅθι δὲ αὖ τὸ· οἱ κοσμάσε λαῖροι καὶ ἀμβολαί· ὁ δὲ ἵππος ἐξ ἀγωνάτοι μοιχὸν ἔχοι· ὡς τούτων πάντων δὲ πανικρῶν ὄντων καὶ ἐμπλημίων· τὸ δὲ δαινόμυος εἶπεν· ἀπὸ τὸ αὐτὸν κατα πεπλεῖσθαι ὅσων τῶν ῥωμάτων Δακία χώραν ἐν ὁ τραϊανὸς ἐν βῖς πόραν τὸ ἱππουχωείοις κατὸικισε καὶ ζεύτων αὐρηλιανὸς ἀπελιπε· πεπανωμένης τῆς ἰλλιειῶντε καὶ μυσῶν χώρας· ἡ γὺ μενος ἀδυνάτως ἔσεσθαι τὸν πόραν ἐν μέσοις τοῖς πολεμίοις ἀπειλημμένην διασώζεσθαι· ἐξαναγὼν δὲν τοὺς ἐμπειρωμαίους ἀπωισμένους ἔντε τῆ πόλεως ἐξ, τῆ ἀγρῶν ἐν μέσῃ τῆ μυσία παβίρυσε· τὸν χώραν ὄνομάσας δακίαν· ἡμῦν ἐν μέσῳ ὧν δύο μυσιῶν πεμένη διαιρεῖ αὐλῶς ἀπὰ ἀλλήλων. Δακρυόεν ἐκ μελῶ δακρύων. Δακρύσαι αἰτιατικὴ. Δακτυλήθρα ἡ τὸ δακτύλασφενδόνη· καὶ δακτυληθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον ἵνῶς θερμότατον ἀναδιδῶ τὴν λώβη. Δακτύλιος· ἡ σφραγὶς· ὁ δὲ ἀννίβας ὁ καρχηδονίων στρατηγὸς μαρμαρίνῃ στύλῳ ἀπόθανόντος ἐπὶ τὰς ὧν σώματι αὐτὸ· ὡς εἶδε δεξαύμαλα πάλαι ἐπὶ τὸ στέρνα, ἐφάνεσε μ' ὡς στρατιώτ'· ἐπέσκωψεν ὡς στρατηγ· ἐξ τ' δακτύλιν αὐτὸ πόδι ἐλῶν ἐτύπωσεν ἐπὶ τὸ σου μινι ἐξ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι, γυμαξίν' εἰσὶ σύμφοροι. Δάκτυλοι· πολλοὶ οἱ βάλανοι τῆς φοίνικος· καὶ παροιμία δακτύλας ἡμέρα· ἐπὶ ὧν δυμερέντων· δάκτυλος γάρτις ἀνὴρ ἐγένετο ἀθήνησι μεγίστων λαχόντι μῶν. Δάλδις πόλις λυδίας. Δαλίον οὔλος οἰκωμικοὶ δια τὸ λ· φέρε δὴ τὸ δαλίου ἐξ ἐμβάλω· ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβάπτοντες τὸ ψυρὸς οἱ δὲ δάδιον γράφουσι. Δαλὸς· λαμπάς· ἢ ξύλου ἀπόκαυμα ἢ δαδίου ἢ μίφλεκτον· ἐξ παροιμία· δαλὸς εἰς ὤῦρ· ἐπὶ Δαμάγλυς ὄνομα κύριον. Δαμαλίτης ὄνομα κύριον. Δάμαλις ζῶον. Δάμαρτος γυναικός. Δαμασίφρων ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος· ἢ νδάρος δαμασίφρονα χρυσόν. Δαμασικνὸς ἀπὸ τὸ ὦπυ. Δαμάσιος· ψωμὸς φιλόσοφος σύρος σιμωλινίου καὶ ἐλαμίτου τῶν φρυγῶν ὁ μιλητὴς· ἤκμαζεν ἐπὶ ὧν ἰσσιανοῦ χρόνων· τελευτῆσαι αὐτὸν ὑπομνήμαλε εἰς πλάτωνα ἐξ πόλεις αρχῶν· ἐφιλόσοφος ἱστορία. Δάμασος ῥώμης ἐπίσκοπος εἰς ἐπὶ ποίαν δ' φύκης· πολλὰ καὶ σύντομα κρωικῶ μέζω ἐξέδωκε· καὶ ἐπιγράμματα ζύτης ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως ἐτελεύτησεν· ἔγραφε καὶ ἄλλα πολλά. Δαμαῖος· σιγελίς· ἀπὸ σιγελίας τῆς ἰωνίας ὅς ἐξ ἰωνίας ὕιος πεμπώς πρὸς ὧν πελοποννησιακῶν σύγγονος κροσοῦ τῆ πλουσιωτάτου. Ἰσοκράτης· γέγραφε πρὸς ὧν ἐν ἑλλάδι γνωμένων· πρὸς ἀγεόνων ἐξ πρὸς γόνων· τῆ εἰς ἀλέξανδρου στρατευσαμένῃ βιβλία δύο· ἐθνῶν καλλίστου ἐξ πόλεων· πρὸς ἀκίνητα ἐξ σοφίστου ἐξ ἀλλα λατυχιά· γέγονε δὲ ἑλλανίκου μαθητής. Δαμάτειρα· ἡ δαμάστειρα. Δαμαίων κύριον. Δαμενίκα δαμασθενίκα· ἡ φορμιθενίκα· ἐξ δαμῆναι δαμασθῆναι. Δαμιανός, ἐφέσιος· σοφιστὴς· ὃς ἐν τῷ πάλαις ἐν ἐγράφη τὸ βασιλέως συνέρα· ἐξ βιβυνίας ἦρξε· ἐξ τῶν σοφιστῶν ἐπὶ

τῆς ἐφέσου ἀποστεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν θολιπὴν καπεσκάσας. Δάμις. ἀνὴρ οὗπ ἀσοφος. τὴν ἀρχαίαν οἰκῶν νῆσον, οὗτος ὦ ἀποδημίω προσφιλοσοφήσας ἀποδημίας τε αὐτὸς ἀναπίγραφεν. ὧν κοινωνήσαι καὶ αὐτὸς φησι καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὁπόσα δὲ πρόγνωσιν εἶχεν. ὁ γὰρ πολλώνιος ἀποδημητικὸς ἀνὴρ εἰς νῆσον. προσφοίτησε δὲ αὐτῷ δάμις ὀνῖνος καὶ σωκράτους αὐτῷ ὁ τιμαθοι μνημονεύων. φωνὴ δέ ἦν αὐτῷ ἀσυνείω ξυμμέτρως πεπαιδευμένη. ὀλίγα λογειδὲς οὐκ εἶχεν ἀπεπαιδεύθη εἰς ὑπερβάρεος. διαβιβλίων δὲ ἀναγράφας καὶ ξωουσίαν ἐς ὅτι ἤκουσεν ἤδειν αὐτοπῶσαι καὶ ὑπομνήματα ταῖς διεξωθεῖναι, σφόδρα ἐπανόσιῶν. ἐμῶς δυοῖν ἀμελήσαι βύτου τῆς τε ἀνδρείας ἡ χρώμενος ἀποδημίους διεπορεύθη βαρβαρικὰ ἔθνη καὶ λιτρικά. δύο δὲ ῥωμαίους πώποτα τῆς σοφίας ἦν ἀράριον δόξαν δὲ ξυίεσιν τῆς ζώων φωνῆς ἤλθεν. ἐμαθε δὲ τοῦτο, διὰ βυβρονὶ τὸ ἀράβων ποιμένος. Δάμνα. ἐδάμασε. Δάμνημι. δαμάζω

Δαμόκειτος ἰσοσθενὴς. τακτικὰ ἐν βιβλίοις ϛ΄. πολεμικὰ δὲ ὧν φησιν ὅτι χρυσῆν ὄνου κεφαλὴν προσκύνην καὶ καλὰ ἐπαστίαν. ξένον ἀγράμοντες προσφέρον καὶ καλὰ λεπτὰ ἁγίσασθαι καὶ διξαινον καὶ ἄτους ἀνίρουν. Δαμόξενος ἀθλωφάγος ἀνωμηνός. τὰ δράματων αὐτὸς συνσοφοί ὡς ἀθηναῖος λέγει συνδίτω δειπνοσοφιστῶν. καὶ ἑαυτὸν πενθῶν ὡς πάλιν. ὁ αὐτὸς συνῶν συνδιατετο. Δαμόστρατος ἰσοσθενὴς. ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι καὶ περὶ τῆς συνύδρου μαντικῆς καὶ ἕτερα συμμικτὰ ἐχόμενα ἰσοσθενίας. Δαμόφιλος. φιλόσοφος σοφιστὴς. ὃν ἀνεθρέψατο ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς μάρκου τὸ βασιλέως υἱὸς μετέφασε πάμπολλα δὲ ὠφελῶν ἡμᾶς τὰ μοι ὑρητορικὰ ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις. φιλόβιβλος περῶν ἐς πολὺ ἀξιοπιστότατον βιβλίον. πρὸς λόλλιον μάξιμον. πολὺ βίων ἀρχαίων καὶ ἕτερα πάμπολλα. Δαμώματα. τὰ δημόσια ἀδόμενα ἀείσοφάνης. τοιαῦτα δὲ μεμαθήκαμεν τὸν δαμώματα καλλιθήμων τὸν σοφὸν πιστωύμενον. Δάμων. ὄνομα κύριον

Δαμαίτης κύριον. Δανάτα ξηρὰ ξύλα. τὸ δὲ μακρὸν παλίμαχος. δανάξυλα καίσαι βυτίσι σχίσαι. Δανὴ ὄνομα κύριον καὶ πρισίδ. πείθητι σὺ. δὲ δανάκη καὶ πρισίδ. ταύτης χάριν δῶρα δῶ πόστινα δίκην ἀπαντῶσα σοφόστις πρὸς αὐτὸν ἀπεφέρετο. πρίθητι σὺ ἐξῆς καὶ δανάκης ἐλύγωσεν ὅδε φρένα τουτέσιν ὁ χρυσός. Δαναὶς δαναΐδος καὶ δαναΐδων ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. Δανάκη. τὸ τοῦ νομίσματος ὄνομα ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδοσαν πάλαι. συμπλέοντες ὡς ἀχερουσίας βάραθρον. ἀχερουσία δέ ἐστι λίμνη ἐν ἅδου. ἣν διαπορεύεσθαι οἱ τελευτῶντες τὸ προκείμενον νόμισμα ὦ πορθμεῖ διδόντες. χωρεῖ τὴν μεγάλην ἀντιοχείαν συνεῖ τὸ δὲ ἀνικορῶ πορχρῶ δὶς μιᾶς πρασματεῖ. Δανεῖσαι βούλου δὸ χρῆσαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι φιλῶ. τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τὸν τυχόντα, ἐς δανᾶς ὁ δανείζων. Δανόζεται. ξύλα ξηρόζεται. Δαξισμός. ἐπὶ τοῦ πόνου τινὸς δαξισμοῦ τῆς παλαίας παύσασθαι ἐπάμμον. Δάοχος εἷς ὅστις οὗτος τῶν πομπῶν φίλιππος τὰ θεπάλων πρόσματα. Δαπανᾶν αἰτιατικῆ. τὸ τὸν ἁλίσκειν ἁπλῶς ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ ἀπλῶς καὶ δαπανᾶν τὸ σίαν οὕτω δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι δικανικοί, οὕτω χρῶνται ὦ ὀνόματι. θουκυδίδης δὲ πάλιν πόλιν δαπανᾶν φησιν. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν. Δάπεδον ἔδαφος. ὅμηρος. οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζυνὶ καθήμενοι ἠρόων χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ. Δάπιδας. τὰς φιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ δάπισι, τοῖς τάπησιν οὕτω γὰρ ἀττικοί. ἀείσοφάνης ἐν πλούτῳ. οὐ δεῖ δάπισιν ἔσω κατασπαρῆναι. Δάπω. τὸ μὴ δαπαραιμοῦ, ἐσθίω. ὅθεν καὶ δαπάπω λέγεται. βάρβιος καὶ ἀπλάγχνα δαρδάπτων. Δάρας. πρόπαππος ῥωμαίων δὲ ἴσασιν οἱ πάντες ἄρχοντες ἴσασίων οἱ τὰ πρότερα τὴν βύδάρας μάχην δίνεγμαν. Δαρδανὶς ὄνομα ἔθνους. ἐξ δαρδάνιοι. Δαρετίδ. τὸν δὲ πολὺ δαρεθέμενοι ἑξήκοντα λίτρων καὶ πεντήκοντα χαλάντων δαρετίου χρυσοῦ, ἓξ δηνάρια. Δαρεικὸς. νόμισμά τι ἦν χρυσοῦν. ὃ καὶ δαρεῖος πρῶτος ἐποίησεν. ἐξ ἧς ὡς αὐτὸν πρεσβεύσαμένας εἰσιδοῦ καὶ δισχιλίους δαρεικοὺς αὐτῷ δοῦναι, ἀδικῶς φέρεσθαι ἔφη τὸ πρᾶγμα πολλοῦ. διὰ τοῦτο χρώμενος διαίτη. ἐτύγχανε δὲ ἀνεσμελὴς τὸν ἄρχοντα προσφερόμενος. βύβυ τὸ δαρεικὸν ἐθεμίθησε τὸ στρατὸς καὶ ὑρέθησαν μυριάδες χωρεῖς τὸν αὐτὸν σωῖ πᾶσιν, ἐβδομήκοντα. νύκτες δὲ ἑξακόσιαι σωλε-

γησαν ἐπὶ σιτύθας. Δαρεικὸς· εἶδος μὲν χρυσοῦ ἐστὶ τὸ περσικὸν ὀβολοῦ δὲ ἔστιν ἕκτος ἀττικοῦ τετρώβολον· καὶ ὁ παρὰ τοῖς ἀπὸ τῆς οἰκίας ὀνομαζόμενος χρυσοῦς· ἀνδρὸς δὲ Δαρείου τοξότου ἐξέχεαν χρυσός· ἀλλὰ φέρουσι παλαιότερον βασιλέως ὠνομάσθησαν. λέγουσι δέ τινες δύ' ἄνδρας τὸν Δαρεικὸν δραχμὰς ἀργυρίου εἰκῆ ὡς ἔτυχε πέντε δαρεικὰς δύ' ἄνδρας μυᾶς ἀργυρίου. Δαρεῖος· ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς πρὸς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλέα στασιάσας πόλεμον, τοῦτον κατὰ κράτος νικᾷ· καὶ αὐτεῖται εἰς διαλλαγὴν ἐλθεῖν καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα ῥοξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν· ἀλλ' οὗτος· Δαρεῖος ὁ πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἀναιρεῖται· ὃ ῥᾴστος ὄνομα καὶ πρόσαγε τῷ κεφαλῷ ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. Δᾶς· λαμπὰς πῦρ τε καὶ δᾷδα· καὶ Φανέλους πίσσης μέγας ἡμίζοντας, τῷ πλάτει ἀνάπτουσι· καὶ αὖθις ἐμίτους μετὰ λίνας βεβλημένα μάλα ἀραιὰς καὶ στρωματίδας. ὑφ' εἵτινι ὑπὸ φανώματος ἐποσμημένας· ἐπιθέντες ὑπὸ δᾳσὶν ἐπαμαξάσας δ' ὄχεα· καὶ τὸν ὑμέναιον ἀδυσώπητον γυναικῶν, ὁμοιοῦσθαι μὲν χορείας γαμηλίους τε καὶ κώμους. Δάσασθαι διαμερίσασθαι· πρόδοτος· δι' τρεῖς μοίρας ὁ ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν. Δασύς καὶ δασεῖα. Δάσιος· ὁ δασύς Δάσιος· ὁ πολύσιτος. Δασμολογία· φορολογία· ἐκ δασμολόγει, φορολόγει. Δασμολογῶ· αἰτιατικῇ· συναγωνίζεται δασμῷ· πλάτων μὲν ἀτελεῖς φόρων τὸν παρ' αὐτῶν τοῦτον ἐποίησε· οὐδὲ δασμολογεῖς καὶ παρ' ἑκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις. Δασμὸς· μερισμός· φόρου ἀπαγωγή· ξενοφῶν· ἄρον δὲ καὶ πόλεις εἰς δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους, δεκαεπτά· ἐκ αὖθις· ἀθηναῖοι δὲ δείσαντες τὸν μίνωος τόλον, ὑπέφερον δασμὸν οἵσειν εἰς ἡμέρας, οὕντινα αὖ ἐκεῖνος δικαιώσειεν. Δασμοφορῶ δοτικῇ· Δάσονται· διανεμοῦνται· κατὰ μέρη φαίνωνται καὶ μερίζονται. Δασπλῆτα· τῶν ἐπικαπῶς πρὸς πλάτωνα· οὐ ξυμφέρομαι· οὐ γὰρ ἐγώ δασπλῆτα διάσασιν οἱ ἀπὸ πιερίων νύκτα καθεπήσω τῶν ἀχερουσία δα· δασπλῆτις γαρ ἐστὶν ἡ. Δασύπους· λαγώς· καὶ παροιμία· πότερον χελώνη παρασφαμεῖται δασύποδα· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Δασύπους πρεσβὺς ἐπιθυμεῖ· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούντων παρ' ἄλλων γνώσθαι ἃ ὄντα παρ' αὐτῶν. Δατεῖσθαι καὶ δατητέα· δατεῖσθαι μὲν ὁ μερίζεσθαι· δατητὰ δὲ οἱ μερισταί· τὸ δὲ εἰς δατητὴν αἵρεσιν, δίκης ὄφλειν εἶδος· ὁπότε γῆν κοινωνοῖεν τινὲς ἀλλήλοις οἱ μὲν, βούλοιντο διανέμεσθαι κοινά· οἱ δὲ μή, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι βίᾳ εἰς δατητὴν αἵρεσιν· ἔστω λυσίας καὶ ἀριστοτέλης δατητὰ κυρίως, οἱ βία κοινὰ διανέμοντες τοῖς μὴ βουλομένοις. Δᾶτις· πέρσης· ὃς ἐπὶ δόλῳ ἔσπευδεν ἑλληνίζειν· οὐ λέγουσι φαίνομαι χαίρουσαι· ἀντὶ τοῦ εἶναι χαίρω. ἔστι δᾶτισμός. Δᾶτις· ἔτος δὲ εἶδεν ὅλιν ὁ ἐνιαύσιος· καὶ ἄτις ἦν ἡ ὅλις ἐλέγετο· ὅτε ὡς ἡμέρᾳ βάκτρα ἐπέλαμψεν ἐπὶ τὴν νεῶν· ὧρον δὲ ἐν φοινίσσῃ ἅλμα δ' ἄλλωνος πεζευσαμένου, ἐπὶ ταῦτα ἐπέβη ὁ πρῶτος εἰς τὴν ἤπειρον· ταῦτα μέντοι δὴ ἔστιν ἱερὸν ἀνιέρωται ἐς δῆλον· καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἅλμα· ἐντέλλεται βοῦσι δηλίοισιν ἀπαγαγεῖν τὸ ἅλμα· ὃς ἐλληνίζειν ῥᾳδίως εἶεν ἤδομαι καὶ χαίρομαι· ἀφράινομαι. Δᾶτις· ἀπὸ τοῦ φέρνης πρόσωπα θηρεμόνες· στρατηγοὶ δασταίσμῃ τε καὶ αἱρέσιν μαλδονίῳ· ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἑλλάδα καταπειράσοντες τὰς πόλεις· καὶ γῆν τε ὕδωρ αἰτήσοντες· οἱ δὲ νησιῶται πάντες ἔδωκαν· ἀθηναῖοι δὲ βαρέως ἐνέγκοντες τοὺς πρέσβεις ἐξεκύρηξαν· οἱ λακεδαιμόνιοι δὲ ἀμφοτέρα δώσειν ἐπῄνεσαν· ἐμβαλόντες αὐτοὺς εἰς φρέαρ καὶ καταχώσαντες ἀπέφηναντο δεδωκέναι τῷ τὰ παντὸς μένων χάριν. Δατὸν παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας ἐν ᾗ πρῶτον ἔστι πόλεως ἢ κτίσεως τὸ σου ἀφέστηκε λαῖ· μή ποτε τοῦτο ὄντος καὶ νεωσυνήθους λέγῃ· πόθεν γὰρ ἔχεις οἶδε, ζάκυνθον. Δαῦλος· πόλεως ὄνομα· καὶ δαὸς ἀγαθῶν ἕνεκεν· χρύσεια μέγαλλα. Δαῦλις· πόλις βοιωτίας· σφόδρα εὐδαίμων· ἀφῖκται ἐκ δαυλίας ἀγαθῶν ἕνεκεν· τοῦτο δὲ τῶν πόλιν ἐν τῷ φανερῷ χώραν ἐν θαλυπῶς ἐν ἀρσενικῶς ὀνομάζουσι. Δαῦλος δόλοις παντοίοις ἐπιτεχνᾶσθαι ἐπὶ κακοῖς πρόσωπον διαμαρτύρασθαι αὐτοῦ· ἀλλ' ἔστι τοῦτο ἀγαθῶς ἐν ᾧ ἔθος ἐνεχώρησε χρήσασθαι διὰ τὸν τῆς βασιλέως φόρον δαΐοις οὐκ ἐξῆν εἶναι ὁ τῆς τεχνασθείσης ἐχέσαντος. Δαφνίδας· πρόσωπα τραγῳδικὰ ἐμῶν ἐν χῷ ἐν ὑῷ· ὃς μὲν τὸν βασιλέα σαι, ἐπεὶ δὲ μεγαλωσύμη

καὶ ὁ παῦλος πρὸ ἡμέρας μεθ' ἑαυτοῦ εἶχε δὲ δυνατοὺς ἄνδρας λζ'. ὥστε τὸν μικρὸν αὐτῶν στῖφος πρὸς ε'. ὃν δὲ μέγαν πρὸς χιλίους ἄνδρας. δυναμὶς δὲ ἀναλογοῦσι ἦσαν πρὸς τὸν ἀντίους. θυρεὸς αἴροντες καὶ δόρατα μέγιστα. καὶ φοίνικες ὡς δρεπάδες ἐπὶ τῶν ἁρμάτων ἔχοντες. καὶ ταπεινὰ αὐτῶν ἐκκλίνοντος. ἐφ' πόσω πρὸ αὐτῶν ὡς λεόντων. τοὺς δὲ πολεμιοὺς οὓς εἶχε δαυὶδ μεθ' ἑαυτοῦ μυριάδες τλβ. καθὼς καὶ μνήμην ἐποιήσατο ὁ ἰωὰβ τῆς ἀρχιστρατηγίας αὐτοῦ καὶ τῆς τοῦ πρεσβύτου φανέντος αὐτῷ νυκτός. καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν προφήτην πρὸς δαβὶδ καὶ εἶπε. ἐφ' δὲ λέγει ὁ θεός. ἔκλεξαι σεαυτῷ γρέθδαιοι σὺν τῷ ζιὼν. ἢ ζία ἔτη λιμὸν ἐν τῇ γῇ. ἢ μῆνας τρεῖς φεύγειν ἐμπροσθέν σου ἐχθρῶν σου ἢ τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου. ἐὰν εἴπε δαβὶδ. στενά μοι πάντοθεν ἐφ' ζία. πολὺ ἐμοὶ σοῦ μᾶλλον ἐκπεσεῖν χεῖρας ἀνυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον καὶ ἀπέθανον ἀπὸ προσώπου μάχης ὥρας ἀρίστου, χιλιάδες ὁ. ἐὰν εἴπε δαβὶδ ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ ἀναμάρτητος ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς. ἐφ' ἐμὲ ἀποστραφήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἐμοί. καὶ προσελθὼν ὁ ἀνυρίος ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ συνέσχεν ἐθραῦσις. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ δαβὶδ θυσιαστήριον. δαβὶδ βασιλεὺς ἐπὶ λ. διώκοντος αὐτὸν τὸ σαοὺλ. ἐὰν μὲν σὺ ὃς τὸ σαοὺλ εἰς ἐμὲ χεῖρας τὸ δαβὶδ καὶ ἀπαξ ἐστὶς, ἐὰν μηδεὶς ἀδικηθῇ ὑφ' δαβὶδ ὁ προφήτης προσεπέλαβον. ἵνα τί κατὰ διώκῃ ὁ βασιλεὺς τὴν λαβεῖν τὴν ψυχήν μου. διὰ σοι ἡ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ἐκδικήσει με ἡ χειρός σου. ἡ χείρ μου ἔσται σοι καθὼς λέγεται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ παροιμίᾳ, ὅτι ἀπὸ ἀνόμων ἐξελεύσεται ἀνομία. ἐμὴ δὲ οὐκ ἔσται ἐπὶ σὲ. ὀπίσω σου λέγεται ἐν τῇ παροιμίᾳ. ὁ δὲ ὀπίσω σου λέγεται. ἐξοπισθεν. εἶδε τὰ ἀλλοφύλων κατὰ σαοὺλ ἐσφαγμένους ὄρος, τὰ δὲ πρὸς ἰωὰβ ἐπασρίμυθον ἀπελθόντος καὶ ἰωὰβ ἀπὸ φασι δεξαμένου, προσύμως εἰς σὴλθεν εἰς τὸν πόλεμον. καὶ βεελθεὶς ἐβασχόνδρια, ἐτελεύτησεν. ἔτος ἐν πολέμοις ἄριστος ἦν ἐν τῷ νόμων ἀκριβὴς φύλαξ. ἐν πάντας πολέμους ἐχειρώσατο. ὀλίγοις τέτρι παίσμασι τὸ σῶμα πεσὼν βεθείας ἐπαιδεύετο μάχῃ. πρὸς γὰρ τῷ ἑαυτὰ παίδων μικροῦδεῖν τῆς βασιλείας ἐξέπεσε. πλὴν τελευτῶν τοῖς πολεμίοις ἀπεδείχθη. καὶ βαῦλε μεμνοίαις καὶ δάκρυσιν ἐθεράπευσεν. ἦν δὲ ὁ δαβὶδ ἐναλίβος ἐν ἀνδρεῖος ὡς οὐκ ἄλλος τις. ἐνδὲ τοῖς ὑπὸ τῷ ὑπνόων ἀγῶσι, πρῶτος ἐπὶ τοὺς πονδώους ὥρμησε. μάχεσθαι παρεπελεύσμενος τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἀλλ' ἐκ πρὸς τὰ ἔπειν ὡς διανοήσεις νοῆσαί τε ἐν συνιδεῖν πολὺ βέλτιστος τῷ μελλόντων ἐνεργημάτων οἰκονομίας, ἵνα νοήσαντας σώφρων ἐπειδὴς χρηστὸς πρὸς τοὺς ἐντυχόντας συμφορᾶις ὑπάρχοντας. μὴ ἐξαμαρτῇ εἰ μὴ πολὺ τὰ δεῖν γυναῖνα. κατελιπε δὲ πολοῦβον ὅσον ἀπέλλος βασιλέα. ἔτι ἑβραίων οὐ τεσσάρων ἐθνῶν. ὅτι δαβὶδ εἰς βασιλέα τρίβον ἐχρίσθη. δαυίδειος πρὸς καὶ δαυίδειον μέλος τὸ δαβίδ. δαυίδης ὄνομα νύκτιον. δαυλὸν τὸ δαυί. καὶ δαυλία πορώνη ἢ ἀηδών. τουτέστιν ἡ ἀσεία. δαφίδας. πλημισιὸ γραμματικοῦ πρεσφῶς πολιόμερος τῆς αὐτοῦ πατρίδος ὅτι ἐφύσαξε. ἀθηναίοις γὰρ ἀπέστρατευσαν ἐπὶ λιον. ἦν δὲ οὗτος λοιδορέμβος πάντας μέχρις αὐτοῦ μηθεισδόμβος τοῦ θεῶν. ἐπάλαιον μὲν ὄνυρασιλέα πρεσβύμενα διατεθέχειν αὐτῶν ἐπὶ βασιλεύοντα. εἰς δὲ ἰλιον πάντα βίαν ἐλθόντα πρεσκυνῆσαι εἰς τὸ μαντεῖον ἐπὶ πελῶνος ἐρέσθαι εἰ τὸν ἵππον δρήσει. χρησθῆναι δὲ αὐτῷ δάρησειν ἔχειν. εἶδε σύνοινον διαθερυλλῆσαι τὸ ὅτι μὴ ἦν αὐτῷ ἵππος μηδὲ ἀπόλεμον αὐαχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος ἄπαλος ἐπὶ ταξεκρημνισθῆναι. ἐνῷ δὲ τόπῳ τοῦτο ἐπρεβ, σκαλεῖβ ἵππος ὁ τόπος. ἐγὼ πρὸς ὦθαναστο μὴ ἐφάσθαι τὸ λόγιον. ἕως ἔνεφυρεῖσας, καὶ πῶς ἀπόλεβ. δαφνίνην φορᾷ βακτηρίαν. τὸ λέγειν εἰώθασιν. οἱ τὸ πινων βασιλεύόμενοι. πρόσον ἀλεξίκακον φάρμακον ἡ δάφνη. δαφοινὸν. τὸ πάνυ φοινίσσον. σῶμα τὸ δὲ φθιμένω μενεδίκεσαβ δαμισίπασσ. ἐπεισέρρῃ τὸ δεδαφοινὸς ἄρης τύπε. ἀάφαβ ἡ μεγάλα δάκτυπος ἐκανῶ δαφατο χείλην. δαφίδων. πολύριος. οἷον ἢ ἂν δέησε μραίνη τὸ τὸ τείχους ὕψος βιάζων δώδεκα δέησει βαφιλίμανας δαφίδων ὑπάρχειν. τουτέστιν

δαφιλέσαβς. πολυπλεσαβς. λέγεται δὲ βασιλέων μεγάλο ψυχούντων. δαφίλεια. ἡ πλυτέλεια. βδαφιλὴς. ὁ πλυτελὴς. δαιδαλλέ τῆ ἡ βασκάνη ποικίλον. ἡ περὶ φαλον τὸ δὲ λαβεῖν σαμύθας. δαιδάλεος πεμάζοσι βδύτινέκβερος ὄζει. βδαιδαλόεις ὁ πολ

πίλος. Δαίδαλον· ποικίλον κατασκεύασμα ἀπὸ δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ· οὗ καὶ τὴν σκευὴν διάφορα μηχανήματα γενέσθαι πολυτρόπως· ἐπεὶ δὲ διαλαθὼν τὸν δεσπότην ἐξέβη δαίδαλα τὰ τοῦ δόμου ἀπαιτήσαντος. Δαιδαλόχειρ· ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. διὸ καὶ ὁ δαιδαλόχειρ τῶν παλαιῶν ἀνεμνημόνευτο· καὶ αὖθις αἰλιανός· ἦν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ τις ποικιλμάτων καὶ τέχνης θαυμαστῆς δαίδαλα· καὶ ἀετὸς φάνης· ὃν χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα κύριος ἔργον. Δαιδάλεα πέρα· ἀντὶ τοῦ διὰ ποικιλίαν χρωμάτων παρελκύσεων. Δαιδάλου ποικίματα· ἀντὶ τῶν ἀπειροπλοκιῶν τῆς τέχνης· ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ δημιουργοί, συμμεμνημένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν· ὁθεν δαίδαλος ἀνεστάσιον αὐτοὺς τοῦτο ποιήσας, καὶ ὁ μικρὸς φησὶν ὃς χερσὶν ἀΐσσατο δαίδαλα πάντα τεύχειν· ἔξοχα δ' ἐρεμνὴν ἐφίλατο παλλὰς ἀθήνη· ὃς καὶ ἀλεξάνδρῳ· πεπτηνατονῆας ἐΐσας. Δαιμοναῖον· ἀντὶ τοῦ δαίμονος κατέχεσθαι ἢ μαίνεσθαι· καὶ δαιμονίσας· ὁθὲν ἐξέλιπον βιορδαιμονίσας διὰ τὸ ἠρνεσθαί τινας ἀντὶ σημασίας τὸ δαιμονίου διὰ τὴν πρὸς τὸ ἱερὸν παρανομίαν. Δαιμόνιε μενεκλεῖ. Δαιμονία· δαίμονίας ἀδελφῆς ὑὸς ἔτη ιη γεγονώς· ἢ δεξάμενος αὖθις σὺν νέων φύσεως τὴν ἀρχὴν μνημονεύσω. ὃς δὴ πρὸ τείχεσιν, ἢ ἀχιλλεὺς ἐπελάζει τὸν βίον. Δαιμόνιος ὁρμὴ τοῦ δαίμονος ἢ τοῦ θεοῦ. Δαιμόνιος· ἀπροσδόξως· ἐθέρα πεύθη δ' ἔφη δαιμονίως πόπο· ὁδ' οὖν ἡ Ἀφροδίσια δαιμονίως ἐπουδαιωσ· ἀντὶ τοῦ παραδόξως· ὑπερφυῶς. Δαίμων· ἢ ἑπάστου τύχη· ἀελιοφάνης· ἐν πλάστῳ· τὸ σώματος γὰρ ἡνίκ' ἂν τὸν νύξιον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλ' ὁ τὸν ἐωνημένον· ὃ σοφοκλῆς γλυκὺς ὡς ἰδόντι πλὴν τοῦ δαίμονος· τουτέστι τῆς τύχης· οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ παῦλα κύκλῳ πορευομένου καὶ γὰρ νέρθεν γῆς ἐρευνῶντος· καὶ γὰρ σὺν ταῖς ψυχαῖς τὸ πλησίον διατεταμένους ζηνοβίος· μὴ ἀλλ' ἀνομάσθαι ὅτι ἀρνεῖ πρὸς μόνῳ τῷ σὺν δοῦναι αὐτὸ δαίμονι εἶναι· ὃ τὸν γνῶσιν θεραπεύειν· θεραπεία δὲ αὐτὸ καθαρὸν παθῶν διατηρεῖν καὶ εἰκαιότητος ὃ δυσαρεστήσεως τῆς πρὸς τὰ σὺν θεῷ ἀνθρώπων γινόμενα· τὰ μὲν γὰρ σὺν θεῷ ἀνθρώπων, φιλία διασυνέχει ἂν· ὅσι δ' ὅτε καὶ τὸ σὸν τινα δι' ἀγνοιαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐλάττων ἡ πώρωσις αὐτὴν τῆς στεισούσης τὰ λάκκα καὶ μέλανα. Δαίνυ· δαίνυται· ὁ μηρὸς δαίνυ δαῖτα πέρυσι· καὶ δαινύμενος, δαινύμενον. Δαῖον πέρας πολεμικόν. Δαίω· τὸ μανθάνω· δαίσω δαίσω καὶ δαῆναι· καὶ δαῆμι τὸ δαίσω· ἐπειδὴ τὰ εἰς σω ποιούμενα, ἀθέλησα διφθογγοῦν ἔχειν ἀν ἀδιάλασιασμῷ δαίδαίσω καὶ ἐξαύω τὸ δαίδαλος. Δαίρω· τὸ τύπτω· δέρω δὲ τὸ σὺν δέρω. Δαῖς· ἡδυσμία· ἐξ δαῖς θαλάμαν ὅτε φησὶ σοφοκλῆς μὴ θέσει λαίαν φασὶ λέγεσθαι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίσασθαι λέγειν βιαιότερον· δαισάμενοι πίσαν δὲ ἀπὸ τοῦ σίτου ἐφημένου ἐφυθεῖσα· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δαίσασθαι· διὸ καὶ σοφοκλῆς πρὸ τῆς εὑρέσεως τὸν ἄρτον ἔτος ἐπιζῆτο. Δαιτάλεῖς· δαιτυμόνες· καὶ θιασῶται· καὶ συμπότται καὶ οἷον συνδαιτάλεῖς· ἔστω ἀελιοφάνης· δεῖπνον βασιλέως ἐν τοῖς δαιταλεῦσιν ὡς πορ ἀξιολογῶν χαιρόμενος τὸ τὲ δεῖπνον. Δαῖτας· ἡδυσμίας φοῖβος δὲ ἐξαιρωτέρων μᾶζης χειφυρέα δαῖτα· ἢ οἵας ἡ σοδος παρεισάγει βιοτὰ καὶ ἀνίδας· πολέμῳ μιαρηφόνος νύ τε δαιτὶ

Δαιτὶς βοῶς σὺν ἑφέσῳ εἴρηται ἀπὸ τοῦ λυσὸν γὰρ πάλαι αὐτὸ θῖνες δικήσαντες παρέχειν τοῖς πρὸς δαῖτα οἷς ξενισμένοις. ἦν ἢ τὸ νύξιον αὐτὸ ὄνομα ἔφεσος· ἀφ' ἧς καὶ ἡ πόλις. Δαιτὶς πεῦθεισα τοῦ ι· ἡδυσμία· σὺν δὲ δοτικῆς δαιτὶ τὴν δυσμίαν σὺν τοῦ δαῖς δαιτὸς δαιτί· δαιτὸς εἰ σης δὲ ἴσου μειζομένης δυσμίας· ζηνοδότος δὲ τῆς ἀγαθῆς φησι· ἐπειδὴ ἡ σοφὴ τὸ ἀνθρώπου ἀγαθόν· ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι ἀνθρωποι οἷς δὴ τὰ πρῶτα ἦν ἄφθορος ἡ σοφὴ, διὰ ἱερατεῖον τὸ ἀφρεῖν τοὺς θυσίας ἔχοντας· καὶ μῆθος τῆς ἀποσμίας ἐγίνοντο τὸ φόνοι· ἐξὸν λεχθῆναι τὴν ἀγαθαλίαν σὺν τοῖς θαλείαις ἡ μαρτύριον πρῶτα οἱ ἄνθρωποι· ὕστερον ἢ δι' ἐνεμον· καὶ ἦλθον εἰς πόσμον τὰ δόρατα· σὺν θον καὶ δαιδὸς καὶ δαιδὶ ἡδυσμία καὶ δαιτυμόνες· ζηνοδότος τῆς φωνῆς ζωὴ τῆς τὴν δύναμιν ἔφη· ἐλώδεια τεύχεσιν εἰσὶν οἱ ὀνοῦσι τὰ δαῖτα.

Δαιτρὸν μειζόν μάγειρον. Δαιτυμόνες ἀριστηταί· δαινύμενοι. Δαιτρεύειν μειζόν.

Δαιτρὸς· πρὸς διαιρῶν ἐλάμβανε τοῖς ἑστιωμένοις· ὅτως μάλιστα ἐν τοῖς μειζόμενοι ταῦτα προτα τὸν βοῦν· πρὸ καὶ λέγει· δαιτρὸς ἐΐσης ἰσομοίρας δοφῆς· ἢ δαιτρὸς ὁ διαιρῶν ὁ διανέμων τὰ κρέα.

τιμαιος φησὶ τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς συγγραφεῖς διὰ τὸ ὑπεραίρω πλεονασμῶν μεμφαίνειν ὡς ἐπὶ τῆ φύσεις λέγων σὺν τῆ δικαιοῦν τὸν ποιητὴν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως μὴ ἁρμόττοντα μεμφαίνειν. ὃν δὲ ἀεὶ στέλλω, ὁ μὴ τύπτοντα ὁ μὴ φάγειν εἶναι. καὶ λύχνον. τὸν δὲ διονύσιον τύραννον. πλινθοποσμοῦντ ἐν ὡς τῆ ὑφασματ ἰδιότητας ἐ πιπλὶ ἐξεργαζόμ σωεχῶς ἀνάμιτὴν ἀηδουθον ποιεῖσθαι διάλειψιν καὶ δυσαρεστεῖσθαι κατὰ τὴν προαίρεσιν. Δεἀντὶ τῆ γὰ μισθοφορεῖ δέ, πρὸ ἀπὸ τοῦ ἄλλωνος φησὶν ἀεισοφανὴς σὺν ὄργισι. Δερελτός. πόλις θρακική. Δερβώρα ὄνομα κύριον ἢ προφῆτις καὶ ἀρρενόφρων. Δεδαΐμενος. ἀνηρημένος. Δέδασαμεμέρισται. καὶ δεδάϊται. μεμέρισται. Δεδεμαι. δοτικῆ. Δείδιε. φάγει. ἢ φλέγει. Δείδλιης. φύραμε. Δεδεχότας δείξαντας. δεδηχότας δέ, δακόντας. Δέδημαι τὴν καρδίαν ἠνίαμαι λελύπημαι. ἐ ὁμηροσδάκνεσθαι δὲ φρενὰς ἐνθυμεῖσθος. ἐ θυμοδακὴς μῦθος καρδίᾳ ἢ εἴπε παρόσον πρὸς τὴν καρδίαν σωίσαται τὰ τῆ θυμῆ καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς. παρὸ μέρος ὀδυσσεὺς ἦθος πλάξας περὶ δίκην ἠνίατο μύθῳ. τέτλαθι περὶ δίκη φάσκων. Δεδημαμῦαι. ἀπορραμῦαι. Δέδηε. φλέγει. Δεδήσεται. δεθήσεται. Δέδια. φοβοῦμαι. Δέδιθι. φοβήθητι. Δεδιξάμενοι φορηθέντες. Δεδίξεσθαι. σὺν φορῆ σαι δῶξαι. ἢ χρὴ ἐγείρασυμμιγῆτε καὶ ἄγριον καὶ σὺν ᾧ ἀλαλάγμασι ἐ δοῦναι τοῖς τυμπάνοις ὡς παταπλῆξαι ἐ δεδίξεσθαι τὸ ἐρωμαϊκὸν. Δεδιότες καὶ δεδιὼς φορῶν μῦθος. οἱ δὲ ἀμφὶ τοῖς οἰκείοις δεδιότες, σὺν ταῦθα πρῶτον ἐξίστανται. Δεδίασω. τὸ σὺν φορῶ δὲ δύο ὁ ῥῆμα ἐξ φωνήεντα παραλαμβάνει. ἀ ἄλλος ἀλλάσω. ἐ. ῶῦ ῳ. πάσω. ἰ. δεδίασω καὶ δηδίασω, καὶ δεδίπω. καὶ δεδιπόμῦος, σὺν φορῶν. ὑ. ἀφύασω τὸ ἀπαντλῶ. ὁ τὸ γὰρ ὄασω σὺν τῆ ὄπω ὄσι μετὰ λαμβανόν ὀνειρώασω, ἀγρώασω. Δεδιπόμῦος. σὺν φορῶν. Δεδμήμεθα. ὑποτεταγμένα. Δεδμημῦοι δεδαμασμένοι καὶ δέδμηνται, σὺν συγγράμματι. οἱ δὲ μαλιν οἱ σοιχηδόν. ἐξοὶ τὰ μφίβολοι μάπαρὸν, δέδμηνται ὁμῶς ποθέουσαι ἵππους τε καὶ ἄνδρας. πάλλαδίου. Δεδοκημένος, σὺν δεχόμενος. σὺν εὐθράῦων. δοκιμάῦων καὶ συντιρῶν. Δεδοκιμασμένα. πειρημένα. ἔγραφε δὲ ἀρίστος καὶ ἄλλα ὑπομνήματα δεδοκιμασμένα. Δεδοξοποιημένον. δόξης τιμούμενον. πολύβιος. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα, ταῖς τοῦ σώματος συνυμίαις δουλεύει. τὸ δὲ τῆ ἀνθρώπου γένος, καὶ πρὸς δεδοξασμένον ἀγῶνα διὰ τὴν ἀλογισίαν καὶ διαπτὴν φύσιν ἁμαρτάνει. Δέδορκεν ὁρᾶ. βλέπει. Δέδοται καὶ κεκοῖσιν ἄγρα. σὺν τῆ θηρᾶξίαν ὑποτεταγμένον. Δεδουπὼς. πεπτωκὼς. τετυπκὼς. Δεδραγμένος. πεπραγμένος. Δέδοικα. φοβοῦμαι. δέδοικε μὴ σὺν θεοῦ πληγὴς ἦκη. πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένος μηδένα μᾶλλον ἢ νοσῶν ὑφραίνεται. ἀπὸ πῶς γὰρ ἀθεόντι εἴη τὸ κατὰ τὸν αἰανταθι πεπαυμένος τὸ κακὸν, μᾶλλον σὺν ἀνία λυπεῖ. ὡς ὧδε ἔχόντων τῆ λεπίσασθαι σχεδὸν ὅτι κάκιον νῦν σὺν εἶνος ἔχει. Δέδομι. οἰκοδομοῦμεν. οἰκίλιω δέ τε δέδομι. Δέδυκα. ὑπεισῆλθον δέδυκε δέ, εἰσῆλθε. Δέει. δ δεῖ τὸ δεῖσι νὸν δηλοῦντι. δέῳ δέ. φόβῳ. ὁ δὲ μικόμαχος ὡς περφοραμένος σὺν παντὶ ἦν δέει. Δεῖμος ὁ δεινός. Δεῖπνα. ὡς τελεῖον ὠθεοὶ τὸ δεῖπνα τῆς νύμφης. ὁ δεῖ ταί μασφόρα. Δεῖσαν. χρείας χρομένης. Δεῖσις. αὐτὶ τοῦ ἐν δείας. αὐτὶ φῶν ἀληθείας πρώτω. Δέκας δεκαδοῦχος. δέκας μέν ἦρχον μεγάτους βιαίους κατασάντες. σὺν αλεῖτο μέν τι τούτων ἕπασος τῆ ἀρχόντων δεκαδοῦχος. ὡς δηλοῖ λυσίας. Δεκαρχαι. ἵες ὑπὸ λαμεδαιμονίων καθασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἰσοεικοὶ καὶ φίλιππος μέν τι παρὰ θεῖπαλοῖς δεκαρχίαν κατέσησεν. ὡς δημοσθένης ἐνέκλησφιλιππικῶν. Δεκάζεσθαι. κρέα μὲν, δῶρα δὲ καὶ δέκα φθείρεσθαι δώροις. ὅτε τὸ βούλοιτό τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλό τι αὐτῶν καὶ τὰ δέκα αὐθρώπους ἐδίδοσαν τινά. ὅπως συμπράξειεν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνας δὲ ἦδη τὸν λαμβανόν τα ἔνεκα τοῦ συμπράξαι μὴ ἀπαντῶντος τὰ βέλτιστου, δεκάζεσθαι φασίν. ὅμοιον καὶ τὸ ἐλεύθεσθαι τῶ δεκάζεσθαι ὅτιν ἐ τὸ ἠρίθεια θέρεται, ἀπὸ τῆς τὸ μισθαποδόσεως. Δεκάζεσθαι. δωροδοκεῖσθαι. ἐ δεκάζειν διαφθείρειν χρήμασιν ἢ δώροις. αἰλιανός. πολλοὺς διέφθειρε νομάδων. δεκάσας εἰς προδοσίαν ἐ δεκάζων. ὃ σημαινόμενον δῆλον. ἐ ποιήσῃ τὸ ὄνομα ἐν ταῦθα. λύκος μέν ὅτιν ἔρως μορφῶ

ἔχων τὸ θεῖον. πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται διαγραφείοις. πρὸς οὓς οἱ δωροδοκοῦντες κατεδέησαν μόνοι ἀνεσκέφοντο. ἔνθα καὶ κατοικία λύπουδεπας. δεῖν τῆς διεκδίκου, τὸ δικάζεσθαι. Δεκαμναῖον. δεκαμνᾶς. σπόρας αἰτωλῶν στρατηγὸς. οὗ δυστυχοῦντος τῆς στρατείας, νόμους ἔγραψε, ἐν ᾧ φώνιον αὐτῷ ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς ἑπτὰς ἡμέρας δεκαμναῖον. τοῖς δὲ ξυνωμοσίας κτεμονίας τεταμιεύοις μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρέσθη τούτοις. καὶ φθονηθεὶς. τὸ πνεῦμα ποσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ. ἑκατὸν δὲ δραχμαὶ ποιοῦσι μναῖ. Δεκάπαλαι. τὸ πολλοῦ παῦ λέγουσι νάτηοι. Δεκάπους σκιά. τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ξυνδεῖπνον ἐκαλοῦμοι παρεσκεύαζοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν, ἕμηνον ὑστεροῦντας. οἱ δὲ ἀπῄεσαν ξυνδεῖσεις οὐλοῦ ποτηρίσεως ἕνεκα αἰτίας. ἐφοῖς οἱ ὄντες ἦν τὴν μέρα θαι εἰς πόσας ὥρας πεύκει.

Δεκάπους σκιά. ἀεισοφάνης σὺ δὲ μελήσει ὅλως ἢ δεκάπους τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν εἰς δεῖπνον. πρὸς ἡλίαρχος φησί. τουτέστι τὸ ἡλίας σκιά ὅταν ἢ δεκαπόδων ἢ γνώμων γένηται ὀφθείς. Δεκάσκελμος ναῦς. Δεκατεῖος. δεκάτος. Δεκατεύειν. δεκάτην διδόναι. ἐφ' οἷς οἱ ἑλληνες ὤμοσαν εἰνικήσειαν, στρατεύσειν καὶ δεκατεύσειν ἅπαντας τῶν βαρβάρων. ἐς δεκάτην παιδαγωγηθεὶς. ὑπέρπνον ἐνάσει. τὴν δεκάτην δεῖσιν ξυνετοῖς τικτομένοις ἐν ναὶ τῇ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισίν. ἀλειβίδης ἀλγεῖ. τίς σε μάτερ ἐνδεκάτᾳ. τὰ τόκα καὶ ὀνόματα ἔθηκεν. ὁ δὲ ἀεισοτέλης ἐν τοῖς ζ' φησὶν ξυνετίθεσαν τῇ ὀνόματα. μεθ' ἕορτάς. πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ζ' διὸ καὶ τῇ ὀνόματα τότε τίθενται. Δεκατεύειν αὐτὴν τὴν δεκάτην εἰς πρόσθεσαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δ' ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκατεύοντο θεοῖς. διὸ καὶ εἰώθασι δεκατεῦσαι, τὸ καθιερῶσαι. καθὰ μέθοφορανίδης καὶ τὸ δεκάτην ἀπὸ σοῦ λαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι. Δεκατευτὰς. ὁ τὰ τελώνας. ὁ τὴν δεκάτην τελέσαντας. ὅτας αὐτοφῶν καὶ δεκατηλόγους; οἱ αὐτοί. ἑρμῆς δὲ ἐθνικῶς τὴν δεκατηλόγον. Δεκατευτήριον. τὸ αὐτὴ ἀρύδω τορθμεῖον. ὡς Ἀθηναῖοι τὴν ἄρυδον λυμαίνεται. καὶ τὸ ἐναὐτῇ δεκατευτήριον. Δεκατηλόγους. τοὺς τὴν δεκάτην αἱρέοντας. ξυντόν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς. Δεκάτην ἐσιάσαι. ἔθος ἦν παίδων συγγενωμόνων αὐτοῖς ἀθυμαίων ἀσοῖς, τῇ δεκάτῃ νυκτὸν ἀπὸ τῆς γενέσεως συγκαλεῖσθαι θύς πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς οἰκείους καὶ τοὺς ἐγγύτατα φίλους. καὶ θύοντων ἐκείνων τὰ τε ὀνόματα θεῖς παισὶ τίθεσθαι. καὶ καλλιερεῖσθαι θεῖς θεοῖς. ἔπειτα ὠθεῖσθαι θύς συνελθόντας. καὶ τοῦτο ἦν ἡ δεκάτη. καὶ λεναῖος ῥῖμα. ὡς τὸ λαμβάνων δεκάτας δὲ δεκάτωται. Δεκασμὸς. δωροδοκία. Δεμάχοια δεκαπλάσια. Δεπέραλος. ὁ τὴν δακῶν βασιλεὺς ἐστὶν ἐντῷ δεινοῦ. Δεπέλεια θ' ὥρας.

Δεπελφικὸς πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἀπὸ μέρους τὰ πελαυτείου. Δεπέτης. ὁ δεκαετὴς θηλυκῶς δὲ δεπέτις διὰ τὸ ί. Δέπιος. ῥωμαίων βασιλεὺς φιλίππου διάδοχος ὃς βασιλεύσας ἐπὶ σματι θύς τὰ χείσεων ὧν δοξάζουσας ἐθανάτου. καὶ τοὺς θεὸς προσκυνεῖν ἀναγκάζει.

Δεπτέον. δεῖ δέχεσθαι. Δεπτῆρθν. ἐπιδοχεῖς. Δελεάζοντες ξυνερύσσοντες οἱ δὲ συνθορλίῳ. δύο κμέρ ἠρέμησαν τὴν πίσιν αὐτῇ δελεάζοντες. τῇ ᾗ δὲ τὴν νυκτὶ ἀπατήσαντες ποιμένιον ἀνεῖλον. Δέλεαρ. ἀπατηδόλος. τὸ δέ, προθύμως συγκαταθεμένου δελεάτος. προστίθεται τὸ ἀνόλεθρον παρακαλῶν πλοῦσαι πρὸς τὸν δημόσιον. Δελεασμὸς καὶ δελεάσματα. Δελέαστρα. παγίδες. Δελεάζω αἰτιατικῇ καὶ δελεήτειον ὃ δέλεαρ. Δέλτα τὸ τέταρτον στοιχεῖον σημαίνει δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. δέλται παραπεπλημμαι. Δέλτιβες τὰ σφηκία. καὶ αἱ δέλτιβες. Δέλτος. ξυλαπίδιον τι λεῖον σχεδὸν ζυγὸν ὀκτὼ πλεύθην τὸν αὐτὸ δὲ διδάσκον ἀφωμοίου τοῖς συληρομήρεις δέλτοις. αἱ μόλις μὴ γεφόντων. διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα. Δελτωτόν. ἐνδεῖ ἔμβολον. Δέλφακας ἐς δελφάκιον. τοὺς μεγάλους χοίρους. οἱ δὲ καὶ θύσμικρούς. ὅμηρος. ἔθ' ἑνὶ νῶ ἔξεινε τὰ πάμωσι πάρεσι χοίρεια τὰ ρία λους πούας μηκῆρες ἔδουσι. δέλφακος ἀρρενος λίθω τὴν ἐφαλὴν παίοντες ἀρῶνται νέα μάρδινα καὶ δελφακουμμὴ ἐξ μεγάλην τε πάχει αν ἔρεον. Δελφάκιον ὁ μικρὸς χοῖρ. ἀεισό. οἱ μοι καὶ ποδαίμων. δελφάκιον τέγνα. τὸ δ' ἔρεινεν. ἀφλαβεὶς τὸν πρωκτόν. μετὰ δὲ τὸ τυθῆναι θύ δελφάκια, φλεγμάζουσι ἵνα φιλωθῶσι. Δελφίνιον. ὄστρεον μέν τι χωρίον ἐν χίῳ. ὄστρεα δὲ καὶ ἀθήνησιν ἱερὸν δὲ πολλῶν

ἔστι

ἔστω καλὸν μή· σὺν θαλῶ τὸν δελφίνιον ἁδιναστικεῖν. Δελφὶς πρὸς ναυμαχίαν πλεμιστικεῖν ὄρεγαν ὀθόνην ἢ δελφινοφόρον ναῦν θακυδίδης ἐν τῇ ζ φησίν. ἔπειτα αὐτὴ αἴνεραῖαι ὑπὸ τῷ ὠλωνι εἰ ἀπὸ τοῦ ὅλου καὶ δελφινοφόροι ἀρμέναι σὺν ὤλυον. Δελφὶς ὁ ἰχθύς. ἢ ὄρεγαν ναυτικήν σιδηρᾶν ἢ μολύβδινον. ἀεισοφάνης. πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σου πότερον τοὺς δελφῖνας μετεωρίζε καὶ τὴν ἄγκυραν παραβαλοῦ. Δελφίν. σιδηρᾶν ἢ ξυλίνην ἢ μολύβδινον. εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον. τὸ δὲ σημεῖον ἡδραίας τὸ ἴσον ἢ φίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων. ἢ κατὰ δύο β. δελφινοφόρος τεκναῖος. τὴν ἄγκυραν δὲ παραβαλοῦ ἀντὶ τοῦ ἕτοιμον πρόφως εἴτις κίνδυνος σὺν τῷ ἀνέμῳ δὲ αὐτὴν ἐμβαστομβύοις. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὴ ἔχει. διὰ φθορὰν ἀπόλυται· ἐπεὶ ἔδει διὰ τὸ ἱερῶσθαι ὡς θεὸν στεφανωμένοι. τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ ὁρῶντες ἀναβαλλόμενοι. Δελφοὶ ὁ ἰδὼν τὸν ἀδελφὸν λωνος. ἔστω δὲ σὺν λίθῳ διὰ τὸν δελφιν λω σφαιρον τα σὺν εἰ ὑρεθῆναι. ὃν ἀπέκτεινεν ὁ ἀπόλλων. τυθὼ δέ, διὰ τὸ σὺν εἶναι τῶν καὶ δελφὶς, ἢ δελφινὴ τὰ ἀπόλλωνος. δελφὸς ἁρμόσατο ἀξιέθεσαν. ἔφερε χρυσοῖ μανίας ἐκείνας νύμφας, σὺν με καὶ ἰσοδίκ. Δελφιδοῦ ἡ μίζα. σὺν θα ἀδελφός, ὁ σὺν τῇ αὐτῆς μήτρας. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκω. ἐπὶ τῷ σὺν εἰ νείοις τινὰ παιδοβιβρώντων. σὺν οἷς ἔσπιλωται. καὶ δελφῖνα πρὸς οὐρανίον σεῖς. ἐπὶ τῷ ἀδυσώπητον διὰ τὸ ἀνίκητον ἢ ἁλιοθηρόν. Δελφιδοῦ ἡ μήτρα ἡ μάκαρ σὺν θεν ἀδελφὸς ὁ σὺν τῆς αὐτῆς δελφύος. Δέμνια ἐγκοίτεια στρώματα. καὶ φυγοδέμνιος ἡ παρθένος. Δέμας. σῶμα. δέμας πυρός· λείπει τὸ ὡς ἐνέπω ὡς πῦρ. Δέμω. οἰκοδομῶ. ἔξου ἐ ἐδήμαβ. Δεννάζων. βλασφημῶν. ἀεικὲς δεννάζων ῥήματα. Δενδίλλων. βίᾳ ὁμαρπάζων. Δένδρει. ὦ δένδρω. χερῶν φανέντων δένδρων, κενοὶ ἠώροι. Δενδροηδόμους. τοὺς κομώσας τοῖς δένδροις. ἀεισοφάνης. νεφέλαις. δενδροηδόμους κορυφάς. Δενδρότης. ἡ τῶν δένδρων αὔξησις. Δενδρυαλγῆν. εἰς δρυὸν καταδύεσθαι. πυρίως ἀπὸ τῶν παλαιῶν ταῖς δρυσὶ σκέπασι χρωμένων οἷον ταῖς οἰκήσεις διρεθῶσαι. ἐ γὰρ καθύδατος δύεσθαι καὶ ἀπορύπτειν ἑαυτόν. Δένδατος, ὄνομα κύειον. Δεξαμενή· εἰς τὸ ἱερὸν τῆς σοφίας ἦκον. ὃν αὐτῷ πυτῷ θεῖναι δεξαμένῳ, ἵνα σωναίως σκαθίσειν. αἰὰ ἀνθεὶ δὲ ἀφῆκεν αὐτὴν ἰσχύσειν τοῦτ' εἶναι ἡ δαπάνη ἡ θεῖα δεχομένη. Δεξαμενὸς ἀντὶ τοῦ λαβών. ἡρόδοτος. Δεξιὰ νυρὶ ἡ ἀνωθεν ῥοπή. ἐκ ἁ γαθὴν δὲ γένεα παρὰ τὴν θεὰν δρεφῶ. δεξιὰ δ' ἐλεγον οἱ παλαιοὶ ἐκ τὸ συνεχὲς ἀπὸ τῆς μοιρᾶς σοφοκλῆς. οὐ ποτὲ δ' φρενόθεν πᾶ εἰσερᾶ παῖτε λαμῶνος ἕδης. Δεξιὰς σωθήναι. ὁ δ', πέμπει χιλίαρχον δεξιὰς ἐφ' ἱππικὸν δοῦναι πελάσας. Δεξίδωροι. δωροδόκοι. δεξιάν τε σὺν έραλεν αὐτῷ ζώπυρα. Δεξιπερέτης. ἔθος ἀθλιᾶν ὃς κωμικὸς δράματα ἐκ τῶν εἰσιν. ὑφ' ἃ αὐτῷ πλανώμενοι. ὡς ἀθλιάδιος φησὶν ἐν ἱππῳ τῷ δειπνοσοφιστῶν. Δεξιμήλων. θεῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι ἐθυόμενα μῆλα. Δεξιόλαβος. ἡ φύλαξ. Δεξιὸν εἶδος ἐσθήματα. ἀεισερὸν εἰς ἡδονὴν πέραν. ἀεισοφάνης. ἐπὶ τῷ ἀρμοδίως τοῖς πρὸς γάμους νεογαμούντων. Δεξιὸς. ἄνους. ἀγαθός. ἐπὶ τοῦ θείου. καὶ δεξιώτερος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθός. καὶ τούτων ὅστις δεξιώτερος ἐφιλοτιμήσατο, θαρρεῖν ἐκέλευε. δεξιοὺς δὲ τοὺς πεπαιδαγωγημένους ἔλεγον. ἔτι δεξιοὺς εἶναι. ἀεισοφάνης νεφέλαις. ὁδὲ, φίλος τέγονε τοῦτο. τὸ δεξιὰν τε ἐπέβαλεν αὐτῷ ἐστιν ἐμβῆσαι. καὶ ἰώσηφος. ὁδὲ, ἐζήτει ἐπὶ δεξιὰ καταβῆναι. τουτέστιν ἐπὶ συνθήκην. Δεξιοῦσθαι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τοὺς ἑταίρους ἐπαινεῖν ἀξιοῦσι. τοῦτο δὲ διαδιδράσκοντας ἑταιρίζοντας, φιλοξένους ἐπινοφάνους. Δεξιὸς ἐ ὁ μὲν χερὴς. ἐπὶ ἱππίαν πόλιν τὴν ἰωνικὴν ἔστω καλοῦμεν. ὃς ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν καλῶν πάθημεν, πέρδικα σκεπάσαι ἐκείλετο. σὺν ἐμοὶ τῆς τ' ἔργασίας τῶν πείθουσ' ὁμολογοῦσιν ἁλοσῶν ἐμοὶ μᾶλλα τεχνάζων βύς αὐτῷ ξυμβαλλόντας ἀεὶ ἐμοὶ ἐκηρέων. δεξιὸς δ' ἰωνικὸν ἐφ' αὐτὸς. ὁδὲ δεξιὰ μὴ κατὰ τύχη ἐνυείαν στρώματος. ὅτι πρῶτον πωλίων ἐλλοχήσεως ἀμοιβῆς δεξιωμένης ἐπὶ ῥωμαῖ ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς αὐτὶ ἀρμοδίου. ἐ ἀρειανὸς. ὁ ἢ τὰ μανία ἀπεχώρησεν. Δεξιάς τε παραδάς βασιλάς ἔδωκε. ἐ ὁρκίζ πατὴρ ὅς ὤμοσεν. Δεξιὸς. ὁ ἁ πατρίδα τ'. ἐ δεξιοὶ οἱ ἁ πατρίδα οἰκοῦντες. ἀεισοφάνης. ὃ ἢ μὰ σὲ φεσθ' ἀεὶ πρὸς ἀλθανώτερ, δεξιὸς πρὸς ἀνδρὸς ὅσι ἐ φύσει θερεμνῆ. ἔστω θερμὴ ἢ ἐ πλιτικὰ πρὸς πόντων ὠκεανὸν πλεῖ δ' αὐτὸν ὡς ἁ μεβολον ὄντα. ἐ πὸς τ' ναιρὸν ἐ ἐμόζοντα. ὁ ἢ θερμὸς οὗτος

διδάσκαλος ὁ σπεύδων ἄγων παῖς. σπεῖρας τὸ δήμων. τὸ δὲ πολλὰ μὴ ἐξ ἁπάντων φανερόν. δύο ἢ ἓξ μέγιστα ἐσχηλιώταξεν τε τὸ ἐναργοῦσας στρατὸν ἀπαγωγὴν αὐτὸς σωτήσατο μετὰ κελευσμοῦ. ἐκ τὸ λ' Σπάρτην ἀταλύσει τὸ δήμος κελάσας. βιαίως δὲ τὸ βίου προαιρέσεως, ἀπαξίως τῆς τελευτῆς ἔτυχεν. ὑπὸ δὲ τὸ διανοῦ ἀνθρώπου εἰ τί οὐ εἶναι οὐ αὐτὸν. εἰ οἱ δὲ φασι καὶ ἁλῶναι φυγόντα Σπάρτην ἐσίαν, ἀπὸ ἀπαθῆναι τὸν διὰ τὴν ποιμιλίαν τὸ ἤθους κήθορεν ὃν ἐπὶ ἁλοῦν ἐπειδὴ ἐπάτρασάσει τὸ τὸ ἀντιπολιτευομένων, ἑαυτὸν ὑπὸ τίθ. καθομιλῶν πρὸς ὃν καιρούς. ἐ τὸν μφόρον ἑαυτὸ τὸ πρὸς πρόσωπον. ἐπειδὴ καὶ ὁ ἠθορενος ἀνδράσι καὶ γυναικεῖ πρὸς ἃς ὑπὸ δέσεις ἐρμόθ. δουλεῖ δὲ οὗτος καὶ ἁλίᾳ διαφιλοφρονεῖσθαι Σπάρτην μιᾶ. ἤδη μάλα ἐπὶ ξύλων ἢ πεῖν κώνωπον. ἐπὶ φυγεῖν. δουλεῖ δὲ ἕτος, ἀπὸ νέω τὸ γυνὴ σύνειμι ἐπεῖναι δὲ γυνὴ σιος ἀλλὰ ποιητὸς ὑὸς τὸ ἄγνωστος. ὃ ἢ θουκυδίδης αὐτὸν ἐπαινεῖ καὶ διαβάλλει αὐτοὺς ὡς ἔρασμας.

Δεξιοῦται. προσάπτεται. φιλοφρονεῖ. Δεξίωσις. ὑπόδοχή. Δεξίωσος δεξίωσου. ὁ ἐρέσσων ὃς χειματίσας. ἀθλιαίος ἐπὶ τραγῳδὸς ἐπὶ βαλλόμενος καὶ γαλήνα καὶ κλαυσίου λαπτέρου. ἐ αὐχηλιανὸς τὸ βασιλέων ῥωμαίων. Δέξιππος. κῶος ἰατρός. ἱππονικέτου μαθητής. οὗ μέμφθεὶς ὑπὸ ἐκατόμνου τὸ καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτὸν τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας μανῆναι καὶ πεφόβαρον, Σπάρτην σχέσει ἰάσατο. τὸ παῦσαι τὸν πρὸς πάρας τότε αὐτῷ συνεσῶσε πάλεμον. ἔγραψεν ἰατρικὴν βιβλίον α'. καὶ τοῦ προγνώσεων β'. Δεξιοὶ οἱ αὐπαλαβοί. Δέμος νόμος. ἢ δεσμός. Δέομαι χρῄζω. αἰτιατικὴ ἢ τὸν τοῦ νῦν ἐρῶ μὴν ἀδὴ δέομαί τε καὶ ἀντιβολῶ. Δέον. ὃ τι εἰ καί μὴ ὀνήσιον ἀπουδαῖον πολιτάσθαι. χρὴ διελομένους τὸ δέον τῷ ἑαυτοῖς ὠφέσιμα καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφόρον καὶ τὸ αὐαγκαῖον. τὸ μὲν ἀναγκαῖον, ὅταν λέγω μὴν παῦσαι τὸ χρόμενον δέον εἶναι καὶ φθαρῆναι. τὸ δὲ συμφόρον ὅταν λέγω μὴν, δέον εἶναι πειθαρχῆσαι χρῆσθαι. ἢ διαίτη τοιαύτη. τὸ δὲ καλὸν ὅταν λέγω μὴν δέον εἶναι τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἢ τοῖς γονεῦσι. διὰ οὖν σημαίνει δέον δὲ λέγεται, ὅτι ζημίαν ἐν οἷς χρή. Δέον. ὡς ποτὲ πολεμήσεις τὸ δέον αὐαλῶσαι. πολεμήσεις ἀθλιαίως στρατηγός, λέγει ἀπαιτούμενος ὑποχρεμάτων. καλεῖν δρῶ τῷ ἐρεσσῆ λακεδαιμονίων, Σπάρτη πόσος ἐστὶ τὸ δὲ ἐδήλου. ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν αὐαλῶσαι αὐτά. οἱ δέ, ἄλλως φασὶ. πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀπροσπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ σωθῆσαι αὐ ἁλῶσαι. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὶ πεντήκοντα Σπάρτην ἀπλῶς εἰπεῖν εἰς ὃ δέον αὐκλωκέναι. μετὰ δὲ ζῶντα μαθόντες λακεδαιμόνιοι, καὶ ἀνδρῶν μὲν ἐδήμωσαν. πλῆσαι δὲ πέντε τάλαντοις ἐζημίωσαν. ὑπολαβόντες δωροδοκήσαντας αὐτοὺς φεύσεσθαι τὴν λοιπῶς ἀθναίαις γῆς. ἐ ὃν πόλεμος ἵνα μὴ γυμνῶς εἴπῃ ὅτι δέδωκε τοῖς λακεδαιμονίων βασιλεῦσι Σπάρτα οὕτως αἰνίξασθαι. Δέον τὸ πρέσσον. ὅτι ζημίαν ἐν οἷς χρή. πεντήκοντα. μίαν πεντήνουσαν, οὐδέν ὃν αὐτὴν ὑπὸ πεντήκοντα, ἀπὸ ξηραυθῆναι. Δέοντο. ἐδέσμαίοντο. Δέος. Φόβος. Δέωμιπερεῖ. μιπερεῖ πέχομαι. Δέπας τὸ ποτήριον. ἐ δὲ πάεσι, ζωῖς τοῖς ποτηρίοις. Δῶρα χέπάμας, ἃς τὴν δέρω ἀρχούσας. Δέρας. τὸ χρυσόμαλον δέρας ὃ πρόϊάσων διὰ τῆς πόντικῆς θαλάσσης συὶ τοῖς ἀργοναύταις εἰς τὴν ἰολχίδα παραγόμοι ἔλαβον. ἐ τὴν μήδειαν τὴν αἰήτου τὸ βασιλέως θυγατέρα. τὸ δὲ οὐχὼς ποιητικῶς φόρεται. ἀλλὰ βιβλίον ὧν σὺν δέρμασι πεφθαρμένον. πρεὶ ἔχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χαμείας χρυσόν. εἰκόσος οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας, διὰ τὴν σὺν ὀργάνων τὴν ἀξίαν τὸ. Δερβισήρ. τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος δερσήρ. ἐ πλεονασμῶν τὸ β'. δερβισήρ. πλεονάζεσι δὲ τὸ β'. οἱ συρανοῦσιοι ὡς Σπάρτα τὸ ὁλβαλγιον. ἀν ὁ ἀλγνὶ τὸ ἀσὰ ἀλάς ἐ ὃν. σημαίνει δὲ τὸ ἀνὰν σὺν ὠ ἀπὸ τὸ ἀν ἀσὰ ἀλάς. Δέρμα. τὸ βλέμμα. σὺν τὸ δέρκω ὃ βλέπω. Δέρμαια. Σπάρταχίλιος ἡδυσμός. Δερμαιοπέδη. τὸ ἐξάντην λίνον. σὺν Σπάρτα μματι. ζῶν δὲ πετλωῶν ἀρεκνῶν πάγης. ζῶν δὲ δερμαιοπέδην. λέπεται δὲ καὶ λαιμοπέδην. Δέρκ. χαλκὸς, λεπὲ ἐ δειρκ. Δερρέϊδιον, σπιωδεῖον δερμάτιν. Δέρρις. δέρμα. βύρσα. ἢ πίλιν πάρα πέτασμα. Δερμάνεος τὸ λαγωοῦ. ἐπειδὴ δουλεῖ οἱ μόμος βλέπειν. νῖ ἀνδρὸς εἰς τὸ αὐτιφάλαμαν ὦ ἢ ὑπὸ φάλαντος χεύπάν δὲ ἐρὰ ἀπεπα δόρπα πολλὰ ἀπὸ σύλαι δέρκάνεος. Δέρκ. βλέπειν. ἐ δέρκομαι, βλέπων. Δερκυλίδας, ὄνομα νῦν βασιλέως λακε

θυμονῖ. Δερματικὴ. λυπουρᾶ λέγει. ὃ ἐν τῷ δέρματι τῷ ποιοῦντι μύνον ἐργάζεται. Δῆμι, πόλις. Δημιάς. λυσίας μὲν τὸν σκώληκα φησὶν οὕτω λέγεσθαι. ἀείσαρχος δὲ τὸν ὄφιν. εἰκάζει δὲ μᾶλλον ὁ δέρματα ἐσθίων. ἐλυμώτερον οὕτω καλούμενος. Δημοπαθοποιὸν. ἐπὶ τῶν μόνων πεπονθότων ζώων, ἐφ' ἃ λαχεῖν σημαίνεις. ἐθηλάζηγὸν μύνον. Δημύλουται αἱ μορβύλαι. ἐπὶ δέρμασι. Δέρος αἰγὸς αὐταὶ αὐθεῖαι. ἤτοι ἰωνικῶς εἰσὶν, ἢ δωρικαί. δέρος κῶος ἀπὸ τοῦ δέρας ἐκῶας γεγονέναι. Δεύτερον. ἐπὶ τοῦ ὁμοίως ὁ ἀείσαρχος, τὸ δέρμα ἐπὶ παντὸς μόνου. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀμφοτέρου δέρος, ἀπὸ τοῦ δέρω ὃ σημαίνει προύφν. τούτου δὲ διαφέρουσιν αἱ αὐταὶ ἐσθίουσιν οἱ γῦπες τὴν περίσειον τὸ ἀμφοτέρου. καὶ ἔστι τὸ ὄνομα ῥηματικὸν. ὡς παρὰ τὸ σκώληκος σκῶληξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρξον. Δέρξου τὸν ὑπερ τὸ λευκὸν λέγει οἷον περιφέρης φησὶν ἐκ φιλλοῦ τὸν ὑπερ τὸ λευκὸν κατονομάζει δέρξον. Δερῶσι θύλακον ὑλοσῶς. ἀντὶ τοῦ δέρωσι. ὥστε ἀπὸ τοῦ δέρματος θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν τῶν ἐλεμμάτων. Δέσιος παρὰ μακεδόσιν, ὁμοίως ἰούνιος. Δεσμὰ τῆς ψυχῆς, αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι. καὶ ἁπλῶς νεῦρα. οἷον δὲ κεφαλῆς τὰ ἡμῆ. δεσμὰ γίνεσθαι αὐτῆς πρὸ τοῦ λόγου ἔργα. Δεσμάω αἰτιατικῆ. καὶ δεσμῶ αἰτιατικῆ. Δεσμωτήριον ἀφυλακή.

Δεσμώτης. ἐπὶ αὐτοῦ ὁ δέσμιος ἐπὶ ὁ δεσμώτης πομπηΐς, ἐπὶ ὁ δεσμῶν. κρατῆνος συντίνει τῷ δεσμοφυλάκων. ὃ ἦ γὰρ αὐτῶν ὅτε πολλοῦ χρόνου πρὸς τοῖσι δεσμώταισι κατατίτου μύλιν. δεσμοὶ τυρρηνοί. οἷς ἐχρῶντο κατὰ κεῖνο καιρὸν εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας. Δεσποζωτικῆ. Δεσποτεία. κυριείαν. Δεσπότου κεκαρμένου. ἀκαινθέντος. Δεσπόσυνος παῖς τὸ δεσπότου. ἔσικεν τῷ Δέσποτος χήλοι. Δέσμυκε. πεφύρακε. Δύφν. φυρᾶν. ἔστι δὲ τὸ φυρᾶν. ἐλλιπῶς. Δυθεύτα. βραχέντα. ἐπὶ δυόμυρος βρεχόμυρος αἰλιανός. αἱ ματέτε δυόμυροι οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων, καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀνέρρυκε λύθρον. ἐπὶ παντὸς τὰς διανοίας ἀξιόπιστον. καὶ δύομαι, ὅ τε εἰσπίπτω. Δυκελίων, ὄνομα κύριον. Δῦρα εἰ. αὐτὶ τοῦ ἕως ζεύγου. πολλαχοῦ νόμωζ. πρὸς τοὺς λόγους οὓς ἀξίωμεν ἄχρι δῦρο ἀεὶ διελκυλίθαμεν. τινὲς αὐτὶ τοῦ τὸ ὡδὶ τιθέασιν. Δῦρ' ἐξαθάσον. ἤκεθ' ἥδονῖν ποδὸς. αὐτὶ τοῦ ταχύτερον, ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν. Δῦρ' ἴθι. ἀεισοφάνης. δῦρ' ἴθ' ἵνα πλάτης ἐπὶ τῶν ἐκπώτην ἐπὶ ἀπωμόων. τὸν παῖδα φησὶν ἐλθεῖν πλησίον τῆς πλίνης ἐφ' ἣς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης, τύφνα αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Δῦρο. ἐνθάδε ἐπὶ τοῦ παρόντος. ἐπὶ Δῦρο ἀεὶ. αὐτὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθέ. Δῦρο νῦν πόσε λθε. αὐτὶ τοῦ πλησίον. ἐπὶ σὺ ἐλθέ. ἐπὶ δὲ μέρους Δῦρ' ἴθι. λέγεται δὲ ἐπὶ Δυεῖ ἐπὶ ἀείσοφάνης. ἔχει δ' οὕτως ἐμὲ Δυεῖ καὶ μὴ μέλλῃ. καὶ μὴ ἔχει κωσιν, ἐγὼ μὲν ὑπάλλοναι, κῆγὼ ἀπωσέμφω. Δῦρο. τοῦτο τὸ ἐπέρεισμα. τινὲς ἐπὶ χρόνου τίθεσθαι νομίζουσιν. οἱ δὲ ῥήτορες, ἐπὶ τοῦ πάντες αὐ δῦρο ἥξουσιν. ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κτησιφῶντι μαρτύρου. ἐπὶ δασχεῖν δὲ μεφαύγοντι θαρρεῖν. ὅθεν αὐτὸς Δῦρο πάλιν. ἐὰν τιφῶν ἐν τῷ δανόμων κατηγορία. ναυμάχους ὡς πολλοὺς δωρεῶν μὴ εἶναι κεῖσθαι. Δῦρο. ἐδεῖναρχος ἐν δικῇ λεωχάρους. πρὶν τὸ βλαισπώρου διδύμας. νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. καίμοι Δῦρο αὐτὸ τὸ παιδίον κάλεσον. ἐπὶ δημοσθένης. ἀπὸ μείναι γὰρ Δῦρο ἀνασάς μοι. ἐπ' ἄλλοι ἕτεροι. Δύσας. ῥήξας. ὁ δὲ, Δύσας τὰ αἵματος τοὺς δακτύλους, προσέρρεψεν.

Δυσπνοϊός. ῥαφίς. σημαίνει δὲ ἐπὶ τὸν ἔμμονον καὶ δυσαπόλυτον. Δυσπνοϊός. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν πρεφύρων λέγεται ὄνομα δὲ ἔμμον ἐπὶ ἐπιπόλυτον ἔχουσης τὸν ἄνθος τῆς ῥαφῆς. ἐπὶ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων παντῶν τῶν ἐχόντων ὁμοίως ἔμμονον τὸ λύσιν. καὶ Δυσπνοϊὸς πάντα εἶα μετὰ ταῦτα καὶ λέξις. ἀπὸ τοῦ κατὰ βεβαίαν μόνων ἐκείων. σημαίνει δὲ τὸ βέβαιον καὶ ἀνεπίλυτον τοῦ χρώματος. διὸ καὶ ῥαφεῖς δὲ ὅταν ἀμεταμίκτου τινὸς δηλῶσαι βούλονται, κατὰ χρῶνται τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλων. Δασύνω. οὐκ ἀπὸ τοῦ δυσπνοϊὸς πάντα εἶα ἀφαιρούσης ἐστὶν, καὶ ἧς οἱ χοῖροι ὥσπερ ἱμάτιον ἔσθαι. Δύτατος. ὁ ἔσχατος. ἀπὸ τοῦ δύεσθαι καὶ ἐνδεῖν. Δῦτε. πάλιν ἐλθόντες ἐπὶ ἔρεμα. Δυτειάζειν. ἐγὼ κάθ διαπαραξάμενος, παραδῶσι Δυτειάζειν. τὸ, ὕστερον διαπαρατήσεσθαι. Δύτρος. πᾶς. ὅτε ἀπτυχόντες οὐρία, πάντας πλεῖ. Δύφεσθαι. ἀριστοφάνης. ὑμᾶς δὲ βρία λαβόντας διαφόρους συνῆς, ἐν βίᾳ πρὸς θύρους δύφεσθαι. ἵνα κυνοσμῶσι τοῖς φύλλοις ἐμφιῆ. Δύφιν. τὸ τὰ αἰδοῖα τινὰ ἀπτεσθαι. καὶ δεφόμενος ἂν ἀπὸ ἔρων τὸ αἰδοῖον.

Δέχεται καὶ ῥῶλον ἀλήτης· αἰτιατικῆ. Ἐπὶ δὲ πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον συνδεχομένων ἐπὶ δὲ κακῶν ἐπὶ τὸ μηδὲν προσεμένων. Δέψαι βύρσα. Δεῖπνα ἄριστα. Δεῖσαι ἀπαλεῦσαι. Δεῖσθαι ἔχει δὲ σημαινόμενα· ἀντὶ τοῦ χρὴ καὶ ἀνάγκη χρεία ἐστί. δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἀνδρῶν τούτων, οὐδὲν ἐσηγήσασθαι τῶν δεόντων· καὶ ἀνάγκη δεσμεῖ δὲ δέ φησι σὺν διαλύσει, ἀνάγκη δὲ ἔχει· δεῖ δὲ ἀδεισοφανῆ δεῖ· ἀνάσσων· ὁ πίσω τὸ χεῖρε δεῖ. Δεῖγμα· κυρίως μὲν τὸ δηλοῦν μόνον ἐφ' ἑνὸς οὗ τὰ δείγματα σημαίζουσι· μᾶλλον μέντοι ἔστι δεῖγμα τὸ ἐκ μέρους τὸ ὅλον δηλοῦν· ἐκ τοῦ τὸ πῶς ἔστι τοῦτο τὸ πῶς. Δεῖγμα· τὸ πῶς ἔστιν ἢ ἔσται ἢ ἔσται ἐνθα πολλοὶ ζυγήγοντο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἐληλατήσουσι· τὸ δὲ δεῖν προσέθηκεν ἀεισοφανὴς ἵνα δείξῃ ὡς διαβάλλητὸ ἀθλιωτάτους ὡς φιλοδίκους· οἷον ἀρχαιολογῶ τὸ ἤθους δὲ δείγματι τὸ δεῖν ἀντιλεγόντων. δείγμα καὶ ἵκνιον λέξις· ἀεισοφανὴς· τοῦ βίου δὲ ἐξέβαλλε δείγματα πρὸ τῆς θύρας πλοῖα· οἷον τὸ ἐπὶ θύρας ἔνυδρος σημεῖον καὶ δεῖ λέξις πρὸ τῆς θύρας αὐτὰ δὲ ἐν ὀρνίθων πτερά, ἔνυδρον καὶ ἔνυδρον ἐστὶν πρὸς ἀνωμαλίαν προέβαλλε. Δῆλα δὲ κατὰ μικρὸν ὁμοίως. Δῆλα ἀκριβῶς ἀνύξ. Δεῖλαι ἀφορᾶν μ. Ἐπὶ δείλης, ἐφορᾶ δ. δείλη δείλιον· ὡς πείθω πεπίθω. δείλια· πολεμαρχικῶ τὰ δειλία. Ἐπὶ δειλίᾳ φορᾷ τῷ δειλίᾳ Ἐπὶ δειλίᾳ φορᾷ μένος. Δῆσκω. δαίνυμι. Δεῖσαι· σὺν φορῶ· Δείδω· τὸ φοβᾶμαι. Δειλινὸν· τὸ δειλινὸν· Ἐπὶ δειλινὸν τὸ δειλινόν. Δεῖκελον· ἔδωλον· ἄγαλμα· ὁμοίωμα· σὺν ζωγράφου ῥήσεις πυρὶ γὰρ φόρου δείκελον εἰσορόω. Δεῖκνυμί σοι· καὶ δηλόω σοι δοτικῆ· δεικνύω τα καὶ δεικνύω καὶ δεικνύσαι. Δείκηλα· μιμήματα· εἰκάσματα· τὸ δεῖ δίφθογγον κυρίως τὸ ὁμοίωμα· καὶ εἴκελον τῷ δίκαιος δὲ πᾶν ὁμοίωμα. Δείλαιρα· ἀεισοφῶλα δ' ὦ δὲ κακὸν ἐνισμα δείλαιρα σιώπα εἰ καὶ προσῆσαν τὰ γραῦν· δειλαίρα δὲ, ἄπρως ἀθλία· καὶ δειλαιρείων ὁ ἄκρως δειλός· ὁ ἐλεεινός· ὁ δειλαίπορος· καὶ ὁ ἔπαινος· ὁ αὐτὸς ἀεισοφανὴς· ὦ δειλαιρείων· ὦ τλῆσχρεων· ὁρᾶς ὡς οὐ κέκτημαι δοκῶ μιαρὸς εἶναι. Δηλαιρείων, ὁ ἑρμῆς ἐλέπτυνε ὡς λίχνος· κρεαδίων δ' ἔπαινος μὴν ὦ δὲ κακὸν ἐνισμα· ἀντὶ τοῦ κακῶς ἔχει αὐτὸ κακῶς. Δηλανδρία· καὶ δειλανδρῶ. Δείλαιος· ἄθλιος. Δειλαιοφροσύνη· ἡ πρὸς δύσιν ἥλιον. Δείλη πρωΐ· ἡ πρὸ ἀείσου ὥρα· ἡ μέχρι τὸ ἄεισον· ξενοφῶν· νύκτα δὲ δείλη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός· Ἐπὶ λίνεα δείλης· Δείλης πρωΐ· καὶ δείλης ἐπιέζ· ἔστιν λέγουσιν ἀπὸ ἡνίκα. Δηλία· ὀφόρος· δηλία δὲ ἡνίκα ἐν ἐν δείᾳ τῇ περὶ ἐμὲ δὲ τινὰ ἐμὲ πάθη· ἐναντία τῇ ἀνδρεία Ἐπὶ τῇ θρασύτητι· Ἐπὶ μὲν τὸ ἡνίκα εἶναι, Ἐπὶ δὲ συμμελέτα· πρὸς ἡμᾶς πάθη· σὺν ἀντία δὲ τῇ ἀνδρεία· ἢ ἡ τὸ μὲν δείᾳ πρὸς ἐμὲ δὲ εἶναι τῇ θρασύτητι· οὔτε πρὸ τῇ θρασύτητι σὺν ἀντία ἢ δειλία κακὲ τὸ ἡνίκα εἶναι, κοινωνεῖ δὲ αὖ τῇ τούτου, οὔτε τῇ ἀνδρεία κακὲ τὸ δείᾳ εἶναι· ἐμὲ δὲ ἐναντία δέ· ἐναντίον τὸ περὶ ἐμὲ δὲ σὺν δύο, ἢ περὶ ἐμὲ αὖ ἐμὲ μέσω. Δηλιήσας· δειλὸς τοῦδ' ποιήσας καὶ δειλινὸν· δειλὸς· Δηλοπομπήσας· ἀλλαπτήσας· ἑρμιππος· Δειλότερ' τοῦ πανύπτατος· Ἐπὶ τῷ σφόδρα δειλόν· αὐτὴρ χωρὶς ἐγένετο ἀφλὸς· ὃς παρανύφας σὺν πανικαίᾳ καὶ ἰδὼν τὸν ἡρακλέα, ἀπελιθώθη· Ἐπὶ δὲ μείνῃ ἔτι καὶ νῦν ὅλιθος ἀνθρωποειδής· Φοβέμενος τὸν ἡρακλέα, κατέδυ εἰς τὸ πάλαιον· Ἐπὶ δὲ ἀφλίαν ἀπέθανεν· Ἐπὶ ἑτέρα πλοιμία· ἀθλότερος πεισάνδρου· σὺν θα Ἐπὶ πεισάνδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντα συνεῖνον πρὸ ὑλιπε· δειλὸς γὰρ ὧν καὶ δυσβουλίαν. Δειλοφόνος· ὄνομα ἔθνος· Δεῖμα φόβος· ἀρειανοί· βυσσόνδειμα τοῦ δεῖμα ὡς προσαγήνων ἀφῶν κατέσχεν· ὥστε μὴ δύνασθαι διαπλῆσαι τὸ συμπλήξεως. Δημελέος· ὑλακτικὸς· καὶ ὁ ἀφλίας Ἐπὶ φόρτα ἐμπικτικὸς· κύρδος ἀμμελέως ὑλακτικὸν νεύσειν ἀνίων· ἤδη φιλαλέον δείδιθι Ἐπὶ νέμειν· Δημαμενοι· οἰκοδομήσαντες· Ἐπὶ δείμασθαι οἰκοδομεῖ· καὶ δαμᾶν ὁμοῖ· Δημαλώδης· ὁ φορβάς· Δημάλων· φόβων· Ἐπὶ δαμᾶ τὸν· φορβεῖν· Δημαίνω· φορβεῖν· πρὸ καὶ δέ τι πρὸς τὸ ξυνοικοῦντ' δαμάσσασθαι δέος· ἔτε δὲ ἰδὼν τινα ἔργου ἐλάμβανε πόρτε· πάντες δαμάζοντες τὸ ὑπάρχον· ὁ δὲ ποιήσας τὸν ἀκολουθήσεσθαι, καθάπερ οἱ μνηστῆρες τὸν ὀδυσσέα, συμμαθόντα τῷ ῥαπίσαντες· καὶ δείμαίνοντα φορβούμενον· οἱ δὲ μᾶλλον μὴ καὶ ὡς ἀμφὶ τῷ περιβόλῳ δειμαίνοντες, χώραν περιβεβλημένῳ πολλῷ· Δεῖμος καὶ φόβος Ἐκυδίμος ὑπερέται τὰ ἄρεος ἢ οἱ τὸ πολέμου· οἱ καὶ αὐτοὶ συμπεπόνθασι τῷ ἄρει· τὸ ἀφαίσου αὐτοῦ μεφορμένος· Δείμωμαι· δειμαίμενοι· οἰκοδομοῦμαι· Δεῖν· δεσμεύειν· Ἐπὶ ἀρεῖσ-

ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐστι. ἀεὶν ἀέοιτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλω. ἐμπρᾶξαι, ἀντὶτοῦ παροξύνειν. Δεῖνωθμὸν. δεινὸν τὸ πλάσμον. ἀναγκαῖον σύνομα. Δεινά. δεχὶ δεινὰ ἐστὶν τὰ τύπτειν δυνάμενα. ἀντὶ τοῦ μεγάλα. ἐσοφοκλῆς. γνοὺς δ' ὀξὰθλιὸν δεινὸς ἐνίσκροφ ἔξω παρασπᾶν ἀναπαχεύειν. ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. Δεινὰ μὴν δεινὰ ταρέσομαι. σοφοὶ οἰωνοθέτας. οὔτε δικοῦντο τὰ τὰ σοφώτερον θ' ὅτι λέξω δὲ παρὰ τὸ μαίνεσθαι, οὐ πνεθαλὸν ὁρῶν, ἀλλὰ τὸ σῶν δικοῦντα δὲ καὶ ἀσοφώτερον, ἔστε σῶν οὔτε ἄσιτα. Δεινάρχος. κορίνθιος ῥήτωρ. ἦν μὲν δημοσθένους συγχρονος ἐκ τινος δὲ ἱστορεῖται. γράφας κατ' αὐτοῦ τινας λόγους τοὺς πάντας, ἐξ ὧν δὲ τὸ ἀληθέστερον, μόνους ἐξ ὧν τοὺς πάντας διανικοῦ. ὧν οἱ μὲν εἰσι δημόσιοι οἱ δὲ, ἰδιωτικοὶ ἐτελώνησε δὲ ἔτος, ἐπὶ μελκιτοῦς ἄρχοντος. κατασκευάσας ὑπὸ ἀντιπάτρου μετὰ τὸ τελευτῆσαι. ἀντὶ τοῦ χρόνου. πολυπραγμονήσαντος αὐτῶν βουλεύσαντος. Δεινὴς ἀνάγκης δεῖν ἰσχυρότερον. ἀναγκαῖον καὶ θεοῦ διαλέγεται. καὶ παλαίστων φησίν. ἀναγκαῖον δέ, οὐ δὲ θεοῦ διαλέγεσθαι. Δεινιάδαι, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ. Δεινίας, ὄνομα κύριον. Δεινοπράκτης. μεσσήνιος. οὐμόνον κατὰ τὴν τριβὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐλιμὸς καὶ πρακτικὸς ἀνθρώπου. τὸν δὲ πραγματικὴν τρόπον, ὑπερφαίνει μὲν τέλεον. ὧν δὲ ψευδεπίγραφος. καὶ ῥωμαϊκός. οὔτε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν τόλμαν, πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. καὶ λαμπρὸς ὢν ἐν τοῖς κατὰ διανοίαν ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν. ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις. ἄχαρις καὶ πρόθυμος ὢν περί τε τὰς συνουσίας ἀγαπητὸς ἐν πολιτικοῖς. ἅμα δὲ βύτοις φιλέργος περὶ ποινὴν πολιτικῶν πραγμάτων. ἀτενίσαι δὲ ἐπὶ τὸ δέον τὸ μέλλον ἐμφερόνως. ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος, οὐ τέλος ἀδύνατος. καίτοι πεπιρκικὼς ἀρχὴν μεγάλων καιρῶν τῆ πατρίδι, τελείως ἀδὲν ὤετο ποιεῖν. ἀλλὰ τὸν αὐτὸν τὸν λόγον ἦπερ τὸ βίου. πρόρρωμος οὐδὲν ὢν μελλόντων. ἐρῶν δὲ καὶ πόθων ζόμενος ἀφ' ἡμέρας ἐν βίᾳ ἀφροδισίοις ἀκοὰς ἀναπεφθηκὼς, βραχεῖαν τέτινα τῆς πρεσβείας ἐμφασιν ὁ τῖος αὐτὸν ἀναγνῶναι λαβεῖν. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πόδα σύμαιρεῖς, ἱματίοις ἐχούμενον, παραυτίκα μὲν ἐσώσατο. τῇ δ' αὔριον σὺν τοῖς χανόνος αὐτὰ καὶ τί ποτε τῆς παρίδος ἀξιόνους, ἐγὼ μὲν ὦ δεινοκράτη, πάντ' ἐφικνοῦμαι ὁ δυνατὸν. Εἰσὶ δὲ σοὶ θαυμάζω πῶς δυνάμενον ἀπὸ τῶν ὀχεῖσθαι. τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν πεπιστευκὼς σὺν τοῖς ἕλλησι δοκεῖ τότε βραχύτινα λῶσαι καὶ μαθεῖν ὡς ἀνείκαν ὑποθέσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως ἐφύσεως ἀπέδωκε. πολὺ τότε παρεῖναι εἰς τὴν ἑλλάδα. μεθ' ὅτι του, πεπεισμένος ἀξιόφοδου ἐκ τὴν μακεδόνων καὶ τὴν αὐτὸ βούλησιν. Δημόλοχος. συρακούσιος ἀκράγαντίνος. κωμικός. ὧν ὁ λίμπαλδος. ὡς δέτινες, μαθητὴς ἐδίδαξε δραμάτων δωρεὰν διελέγετο. Δημομάχη, ὄνομα κύριον. καὶ δεινόμαχος ὄνομα κύριον. Δεινόν. δεινὸν μὲν τὸ παλαιὸν μὲν καινόν. ὧξεῖνε πεπρεθεν. τουτέστι τὸ πεπρεθεν καὶ ἀπαινεῖν παλαι συμβαίνει, δυσχερές. ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πρώσεως. ἐπαλλί μαχος. τί δὲ πέρυσιν δῶδον ἐγερεῖς. ἀεισοφάνης. δεινὸν μὲν γὰρ ὄλος ὁμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥς τε βαίνειν ἐροῶν. ἐθέλειν τὰ πᾶσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φόβον. ἀν ὠμὸν ἐσκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. ὅτω ἡ αἵσα φυλαὶ δρίμεται ἅσαι ἔδπω πεπειροι, καλέονται. σὺν γὰρ τὰ ἀντία πεπανόμενον ἐκδύθηλυκῶς ἢ ἐς ὄμφακας. καὶ παλαιῶν οἰκομικὸς ἐν δράματι ἐορταῖς. ἐπαιὸ φρυγὸς σκάσασθαι ἐπαῖς ὄμφακας. ἴσον δὲ ἴσῳ φόβον. ἀν δίκαιον ἐστὶν ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱρνα μὴ δὲ ἵνα πρὸς ἴσον ὕδωρ. λέγει δὲ κατὰ σον εἰ πεῖν ἐπᾶσαι. ἐαὐθις αὖ ὡς ἐοικέναι βλέπονθας ἐς δεινοσθένη μᾶσερα. λέγω δὲ κλεισθένους τὸ ἐθήρωνας ἐς σρεθίας καὶ χαιρεφῶντας. Δεινοπαθεῖ. δεινῶς ἔχει χαλεπῶς πάσχει. Δεινόπως. ἀρχαϊκὴ δὲ τῶν δώνδεος ἐμπρῆσαι. Δεινός. πανοῦργος. ἱκανός. ἀπολακάλος. σοφός. ἔμπειρος. λέγεται σὺ δεινός. μανθάνειν δὲ γὰρ καὶ σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρεῶς σ' ἔρκηε μοί. ὁμοῦς. σὺ μὲν δεινὸς εἶ λέγειν. ἐγὼ δὲ ἀμελὲ νοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν. Δεινός. ὅτι δεκέραμος. ὁ τὸ δαρεικὸν βασιλικὸν. δεινὸς μὲν ζωεῖναι φησὶ πλέμια. δεινὸς δὲ τὸ ἐξαιρεῖσθαι ἐπελθεῖν ἄσχος. ἀναχωρῆσαι καὶ ἐρίσσειν τεχνίτης. μάχης δὲ μάτης. καὶ καλῶς μὲν νίκην χρήσασθαι. καλῶς δὲ κτῆσαι διαβέβληκε. ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἀντωνίου ἀξιόμαχος ἐπολὺ τοῖς ῥωμαίοις ἐγένετο. Δηνός. λέγεται καὶ τὴν

τὸ λόγων δύναμιν. Δεῖνος· προσωρισμένως ὁ ψυχρός· ὁ παρὰ μῖν ψυχρὸς λέγεται.

Δεῖνωσις· θλῖψις· εἶναι δὲ τὸ πάθος. Δύνοτητα· τὴν τῶ λόγων δύναμιν δηλοῖ τήν τε παῤῥησίαν. Δύνουμένων· παθουμένων· δεινουμένων· ἀπορούντων· ἐμοὶ ἐφύλαξον ἄλωα. Δείνων ὄνομα εὐφημον. Δείνωσις· δεινότης· σκότωσις. Δύνωποί, δειματώδεις· φοβεροὶ· ἐμπειροι· σοφοί· διὸ ἅμφω ἅπαντες ἀλλήλοιν ὁμοπάτριοι· ὅσοι δὴ ἐν χρείσιν οἷς δεινότατοι ὅρκοι, εἰσί τε καὶ ὀνομάζονται μὴ ποτε ἀλλήλοισι στάσιν ποιήσασθαι ἄχρις οὗ τὸν ὅλεθρον φθόνων κινάσων.

Δύνοι πλέμυνοι μιχανασὶ αὐτύπλοι· ἐπὶ τῷ σφόδρα κεκουρηγωμένοι· βιαίως δὲ οἱ αὐτύπλοι· καὶ ὁμηρος· δεινὸς ἀκὴς ὡς κλυτὸς ἐπασσοδόμφα.

Δείξαντες· οἱ δὲ, αὐφυϊδίως ἐπιθέουσι τῷ ῥήματι· καὶ διὰ τῆς φαραγγος δείξαντες, πρὸς πίπρασι τοῖς ῥωμαίοις. Δείξας· ὁ δ' ἀρχισὶ λαος δὲ Ἰασὶ ἀργυρικὰς δείξας, ἀπάντα πρᾶττος· συχνοῖς τε ἐπῆρκε καὶ σωκεραίνιζε.

Δύπνηλος· ὁ καθ' ἡμᾶς ἀεὶ σου καιρός. Δύπνίζω ἕτερον· ὑπνῶ δὲ ἐγὼ αὐτὸς· καὶ ὑπνεῖν· καὶ βιβρώσκειν μέμνονα ἐποίησεν ὅμηρος ὑπνίζοντα τοὺς ἀεὶ σους· καὶ αὖθις· ὑπόδεξαι ἡμᾶς ἐς ὑπνιον.

Δύπνολόχον· πλεπόστομον. Δεῖπνόν τι ὠμὸν θύα· ζήτει ἐν τῷ ἀκκιζόμῳ. Δεῖπνον· τὸ πρωϊνὸν ἄριστον· ὃ πρὸ μεσημβρινοῦ λέγεται· εἶτα πρὸ ὥρας τρίτης, ἄριστον· παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πρόγευμα· καὶ ὑπνος· μεθ' ὃν δεῖπνον νεῖν· εἶτα τὸ ἑσπερινὸν, δόρπος· παρὰ τὸ δόρυ πάνειν· καὶ ἀριστοφάνης· ὑπνεῖν μεσήμβρινον· ἐπὶ τῷ ἀνωφελῶν· πολυτελῶν δεῖπνων· ἐν ᾧ ῥητέλιος.

Δύπνοσοφισταί· βιβλίον ὅ τινες ἐπιγράφουσιν· ἀθήναιος δὲ ὁ γραφὼς ὄνομα· ὅ δ' ἐστὶν ἐπώφελον· οὐλπιανὸς, εἷς τῶν ὑπνοσοφιστῶν ἀεὶ ὑπήρχε σκληθρὸς ἐπὶ τὸ ζωηρότερον προσπλάττων, κεῖται ἐπὶ τῆς μονάσμου εἰ· καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρὸς, μὴ μόνον ἐπὶ τοῦ ὑδρομέλιτος· σὺ γὰρ ὀρθῶς εἶπεῖται ἐπὶ τοῦ οἴνου· καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον μηδένος ἀποχωρεῖν πρὶν ἂν καὶ ὑπὸ κεῖ· τὸ δὲ ὑπὸ μύδη· ζήτει ἐν τῷ ἀθήναι· πόλιον μνημονεύει ἀνδρῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως δεξάντων ἐσιόν· πόλιτε ἀλεξάνδρου· καὶ ἀλκιβιάδου ἐμπεδοκλέους· ἀναξαγόρου καὶ τῶν λοιπῶν.

Δύπνοφόροι· αἱ φθείρασαι τοῖς κατακεκλιμένοις ἐν ᾧ τῆς ἀθλιωτάτης ἰδέᾳ τὰ δεῖπνα.

Δρὰ καὶ ἀδράδες· οἱ δασχόδεις τόποι τῶν ὀρῶν· ὁ δὲ, δείσας μὴ πρὸς ἐν ὅλῳ τῷ χώραν ἐπιλείπειν, ἔγω· καὶ αὖθις τὸν καιρὸς ἀρκλοῖο μεμνήτα ἀδράσι ἔβρεον.

Δρατιώτης· δῆμός ἐστι τῆς λεοντίδος ἀδράδες· ἀφ' οὗ ὁ δημότης, ἀδρατιώτης.

Δρεχθύ· τὸ τῷ δείελῳ ἀλγιόν. ἀδρεχθὺ δ' ἔρεχον ὄμματι πηδῶν.

Δρή· ὁ βαχχιλος.

Δεῖσα· ἡ ὑγρασία.

Δσαλέα ποσπερώδη· δεῖσα γαῦρ' ἠνώπευε.

Δείσαντες· φοβηθέντες· καὶ δείσας, φοβηθείς· ἡρόδοτος· ὁ δὲ, δείσας πρὸς τῆς ἑλλησι μὴ οὐ δωώσονται τὸν βαρβαρον ὑποβραλέσθαι· καὶ ἀθηναῖος· δείσας ὁ παῖσας πρὸς τῷ κιθῶνι, ὑπέρεφον εἰς τὸ ὑπόσω· καὶ αὖθις· ὁ δὲ δείσας πρὸς τοῖς αὐτῷ ἐν τῇ πόλῃ.

Δσπιδομονία· ὑλαφρα πρὸς τὸ θεῖον· ἀφλία· ἀμφιβολία πρὸς τὴν πάσιν· καὶ ἀσπιδάμων οἱονεὶ δεδοικώς· ὁ ἀπόστολος· ἀνδρὸς ἀθλιωτάτου ὡς ἀσπιδομονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· ἀντὶ τοῦ θεοσεβεῖς· καὶ πείθον ἐν τοῖς τινὸς φησιν· οἱ δὲ βασιλεῖς ὧν τῶν ἀπὸ τῆς γωνιτείας ἀσπιδομονίαν ἐνδιαπεμψάμενοι αὐτοῖς καὶ ὁμόνοιαν, μεγάλων ἄδικ ἐφίσνται· καὶ πολύβιος ὁ μεγαλοπολίτης πρὸς τιμαίου φησὶν· οὕτος γὰρ ἐν μὲν ταῖς ὧν πέλας κατηγορίαις, πολλὰ πάνυ φαίνεται δεινότης καὶ τολμαν· ἐν δὲ ταῖς ἰδίαις ἀποφάσεσιν, ἐν υπνίων καὶ περὶ των καὶ μύθων ἀπιθάνων· καὶ συλλήβδην, ἀσπιδομονίας ἀγεννεῖς καὶ τερατείας γυναικώδους ὄντως πλήρης· ἀσυλλογίστους· ὁ σος ἰῶν καὶ ὑσερής· καὶ ἐμὲν πρῶτα ἀσπιδομων ἐπιγένηται καὶ ὑλαβὴς ἔστω σφόδρα, ὥστε μήτε θύειν ἀνέχεσθαι, μήτε τινος ἀπορρήτου μηδενὸς ἀκούειν· οὐ γὰρ εἶναι ταῦτα τῆς γνώσεως ἄξια· ἀλλὰ τὸ ὀλύμπου καὶ ὧν ἐν ὀλύμπω διαζῶν ἡγουμένων· ἡ δ' ὑσέρεια μέση τυγχάνει ἀσεβείας καὶ ἀσπιδομονίας· ὁ πιθεισπιδιμονίας, ἡ ἀναιρεῖ πρᾶξις· ὁ ὑπὲρ τὸ συλλογισμὸν· ἡ ὑσέρεια τῆς προνοίας, ἐστὶ σιώπασις φησὶ· καὶ καιρὸς θεοσέρεια, δεισιδαιμονία δέ· ἐστὶ τὸ συλλέξαι πολὺ τὸν ἄπονον, ἀβουλία. Δεισιδαίμων· θεοσεβὴς· καὶ ἀμφίβολος πρὸς τὴν πάσιν· καὶ οἱονεὶ δεδοικώς· καὶ δεισιδαιμονέστατος· ἀντὶ τοῦ θεοσεβέστατος· ὑλαβείας πρὸς τὸ θεῖον· καὶ ἀλιάστος· ὁ ῥᾴων δέ τῳ σρατιώτης δεισιδαιμονεῖν ἐστὶ τοῖς σημείοις, ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίᾳ καὶ

σρατηγίας

στρατηγίας, μᾶλλον εἶναι τὰς τῶν πλήθους ἀλλαβείας. Δεῖσοι. ὡς ἔοικε. Δεῖται. προσδεῖται. ἢ χρήζει. Δηὖν. νῦν. ἀεὶ σοφάνης νεφέλαις. Φερόντιζε δὲ διαφερόσως τὴν λέγει πρὸς τὸν πρεσβύτην. τὸ ἀπ' ἐσοῦ μου ὦ, νῦν. Δηβελὸς. πολίτης ἀθηναϊκή. Δήμητρι. οἱ σεβοὶ Δήετε. ἀρέσετε. Δηθάδ. ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηθαίης. πλήσαίης. Δηθαίωνιδοί μακρόβιοι. Δῆθεν. ὡς δῆθεν φησὶ. τοῦτο δὲ πρὸς τοὺς ποιητὰς ἀληθείας ἔχει. δύο μὲν δύο δοὺς. λαμβάνεται δὲ τὸ θεν, ὡς παραπληρωματικὸν. ὁ δὲ στρατήγιος παρένθ ὡς δῆθεν αὐτοῖς ἐπαινῶν αὐτὴν πόλιν. ὁ δὲ κύριος ὡς ἐπὶ πομπείας δῆθεν ἐπορεύετο. ἐφ' ἅς στρατιάν προσφασίζετο. ἐπ' αὐθις. προέτεινε τὰς χεῖρας ἵνα τῶν δῆθεν. κἠπαῦθις. ἀλλως δὲ τὴν ἐκεῖ μᾶς πολιτείαν χαίρειν ἐᾶν λοντα. δῆθεν. Δηιώω. ἐγχρονίζω. βραδύνω. Δήμος. ἱκέτευσις. ἐν ἐπιγράμματι. γεγραμμένος δήμος.

Δηΐα. κατὰ πόλεμον. ἢ κατὰ πεπαυμένην. ἢ δηΐα· πόλεμία. ἀπλῶς δύσκνε. σοφοκλῆς. ὦδαΐα τέ μοι κατὰ δύσμορον γῆνος. Δηΐαύφρα, ὄνομα κύριον. Δηΐδάμας ὄνομα κύριον. Δηΐώνεως· ἀντὶ τοῦ δηϊώνεω. ἐπολέμησε κἠμάδισι. κιμβρίας τε ἐπὶ τῆς ἀσίας ἐλάσας. Δηϊονεύς, ὄνομα κύριον. Δηΐπτης, ὄνομα κύριον. Δηΐος, ὄνομα κύριον. Δηϊοτῆτος. μάχης. Δηΐω, ὄνομα κύριον. Δηΐων. διαπολεμήσων. Δηΐωλος, ὄνομα κύριον. Δηΐωρος, ὄνομα κύριον. Δηΐφοβος, ὄνομα κύριον. Δηλαδὴ. φανερῶς. Δηλαΐη. ἐλεεινὴ ἀθλία. Δηλάτορα ὀπατῆγε. ἐπὶ δηλάτορι. ἀναστάσει ὁρασιλεὺς ῥωμαίων τὸ τῆς δηλατείας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοὺς ἄλλους ἔργοις. Δηλατορεία. αἰτῆς κατασάσεως τὸ δημόσιον φόρου ἀπολείξης. παρὰ ῥωμαίοις αἰεισαπέλιαι. Δήλια. καὶ δηλιάς. Δηλίου πολυμνήστου· τοῦτο ἐρεῖ δηλίου βίου ἡρακλείου· διὰ τὸ δυσνόητον. δηλίου τινὸς δεῖσθαι πολυμνήστου ἀνάπτυξιν εἴσεται σὺν αὐτῷ. ἐπεξέφησι δὲ αὐτὸ, οἱ μὲν, μούσας. οἱ δὲ, πρὸ τῆς φύσεως. διόδοτος. ἢ, ἀνειρευτὴ αἴνιγμα πρὸς σάθμιον βίον. ἄλλοι γνώμιον ἤθων. ἡδύσμιον τρόπων σύνεσιν ξυμπάντων. κοῦτως δηλίου πολυμνήστου. ἐπὶ τῶν ἀνδρῶς νεχομένων. σωφρονεῖται χαρδόντος τὸ ἀνειρίδου ἡρακλείου τὸ σκοτεινοῦ συγγράμματος, ἐρέσθαι τί δοκεῖ. τὸν δὲ, φασὶ. ἀμφιζώνην γυναῖκα. οἶμαι δὲ καὶ ἀμφίζωνα. πλὴν δηλίου δεῖται πολυμνήστου εἰς τὸ μὴ δόξαι τινὶ γύναι σὺν αὐτῷ. καὶ παροιμία. δήλιος πολυμνήστης. ἐπὶ τῶν πάνυ ἐμπείρων νυχέσθαι. Δηλιαστῶν. ῥωμαίους ἐπὶ ταγὴ τοῦ στοχασμοῦ. καὶ ἀνόνους μεθαμοιδή. Δήλημα βλάβη. Δηλήμων. ὀβλαπτικός. Δηλήσεται βλαφθήσεται. διαφθορεῖ. ἐπὶ Δήλησις βλάβης. ἐπὶ τοὺς ἐλθόντας ἐπὶ Δηλήσει τῆ βοῶν θεασαμένου. Δηλητήριον. φάρμακον. Δηλιασί. ναυσὶ. καὶ δημήτηρ ἐπ' ἀνείου ὄνομα. Δηλιασί. οἱ ἐκ δήλου ἐξηθόντες θεωροί. ἔστω λυκόεργος. Δήλιος. ὁ ἀπὸ τῆς δήλου. δήλος γὰρ νῆσος τοῦ ἀπόλλωνος. Δηλητόν. Δήλων ὁράσεων. καὶ δήλοι. ὁράσεις. σὺν ὑπνίᾳ. Δημαγωγεῖ. στρατηγεῖ. ἄρχει τοῦ δήμου. ὃς ἐπὶ τῆς ὧν δικῶν ἔφυτε φράτορας. νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ. τουτέστιν ἀνεσυρέφησε τοὺς φράτορας. καὶ αὖθις. σὺν δημαγωγηθέντας εἰς παρρησίαν. Δημαγωγικὸς. στρατηγικὸς. πολύβιος. μολπαγόρας ἀνὴρ λέγειν ἐπιφανὴς ἱκανός. ἢ δὲ τῶν ἀθηναίων δημαγωγικὸς ἐπὶ πλεονεκτικὸς. ὃς μοναρχικῶν ἐθέσιαν ἑαυτῷ περιποιούμενον, ἀνῃρέθη παρὰ τινων. ἐπ' αὖθις. ἡ δημαγωγία δὲ πρὸς μουσικοῦ ὅτι ἀνδρός. οὐδὲ χρησοῦ τοῦ πρώτου. ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀεισοφάνης φησί. Δημαγωγὸς. ἀνδρὸς δημαγωγοῦ μεταπεισάντος αὐτὸν. τουτέστι τὸ δήμου ἄρχοντος. ὁ φλαμίνιος. ὁ χλονὸς ἀπὸς καὶ δημαγωγὸς τέλος. πρὸς ἀληθινῶν δὲ ἐπὶ πολεμικὸν παρασκευὴν χειρισμὸν, ἀνὰ φύκης. Δημάδης. ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἐπὶ δημαγωγὸς. πανοῦργος καὶ δύτυχὴς. πότερον μανίης ὢν, ἐγράψεν ἀπολογισμὸν πρὸς ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτῆ δωδεκαετίας. ἱστορίαν τοῦ δήλου. καὶ τῆς γνώσεως ἢ ἡλικτῶν παίδων. οὗτος κατέλυσε μὲν δικανικὰ καὶ βύρητορικοὺς ἀγῶνας. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ ἀντιπάτρου. Δημάδης. μετὰ ἀντίπατρον βασιλεῦσ, θὴρ ἀνέφησε. Δημαίχμαν αὐλητὴν ἐπὶ αὐλὸς ναυσιπλὴς, ἐπὶ πρᾶγμα. ἄρσας ἐπὶ τοῦτ' ἐπὶ λιπαρήσας, ἐπὶ ὦ πόδητις, ἐπὶ ἐνθύβου ἄπρ παυσὸς. ἐπὶ τιμᾷ ἐν βοιωτίᾳ παρὰ φιλίππου δωρεὰν ἐλαβεν. οὕτος Δημοσθένης λέγοντι ὑπὲρ ὀλυνθίων ἀντέλεγε. δυνηρὰ τὴν ὀλύνθιον ἀτιμωσάντα παρὰ ἀθηναίοις, ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι ἐπὶ πό

ξενον ἀθλωταῖς. λέγεται δὲ διδοῦσα ἀρχῆς βορυβηθεὶς ἀπεδήμησεν· ὅτε ἑαυτῷ εἰπὼν ἐσεῖσθαι ὅτε ἐμοῦ ἐπέσεισε δὲ Φιλίππῳ καὶ τὸν υἱὸν ἔπεμπε πρὸς αὐτὸν· ἐπαορίφῃ δὲ ἀγωνίζεσθαι καὶ συνίησε· ἔγραψε δὲ καὶ ψηφίσματα τῷ Φιλίππῳ τοὺς Ἕλληνας ὑπατεύοντι· συχαρωνεία δὲ αἰχμάλωτος γνώμονος, ἀφεθεὶς καὶ πρεσβεύσας ὑπὸ τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη· ὃς ἀνῆκε Φίλιππος· ὃς δὲ παρανόμων ἑάλω· ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ ἐπὶ Λυκούργου. Δημάδης· λαμπαδικὸς· ἀθλωτὴς ῥήτωρ· τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ πότερος Δημάδης ὁ καὶ Δημαγωγὸς ἀπὸ αὐλητίδος τεχθέντα· πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέου τοῦ ῥήτορος ἔγγονος· καὶ ἀπώλετο ῥιφθεὶς εἰς τὴν ἀμφιπόλεως λίμνην ὑπὸ ἀντιπάτρου τοῦ πασάνδρου πατρὸς καὶ διαδόχου.

Δημέρατος· πατροπλέους ἀπόγονος· τοῦ πλεομβρότου τοῦ βύρυαθέως ἀπογόνου· οἱ ἐπὶ Διονυσίου τοῦ βασιλεύσαντος· συμβιβλίται ὡς νόθος· διότι τεχθέντος αὐτοῦ καὶ ἀπελθόντος ἀρείωνι τῷ πατρὶ, λοιμώξας μῆνας ὁ πατὴρ τὸν ἀπὸ γάμου χρόνου ἐλαττόνα δέκα μηνῶν ὄντα ἀμοιπαῖς, ἔτος ὄγδοον ἔφη συμπεσὼν δὲ εἰς πέρσας ἀνῆλθε· καὶ τελευτήσαντος Δαρείου, συμπράξας εἰς τὴν βασιλείαν τῷ ξέρξῃ· ἐπὶ τὴν ἑλλάδα στρατεύσαντα αὐτὸν ἔπεισεν. Δημάρητος· ὄνομα κύριον· οἷον εἰ Δημέρατος. Δημαρχία· ἡ τε δῆμος ἄρχει· καὶ ὄνομα ἀξιώματος. Δήμαρχος· ἑκάστου δήμου τῶν ἐν Ἀθήναις ὃν κατάρχων, δήμαρχος ἐλέγετο· οὗτοι δὲ ἐπὶ τὰς ἀπογεγραμμένας ἐφοίτων τῶν πεσόντων ἑκάστου δήμου χωρίων ἕνεκα δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γράμματεῖα, παρεῤῥίπτοις ἐῶ· ἀλλὰ καὶ ζωῆγον τοὺς δήμους ὁ πότε δήσειε· καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν· καὶ συνεχειρίαζον ἠοῦβι. Δήμαρχοι· ὁ δῆμος εἰς τὴν πρότερον ἐπανελθὼν εὐκοσμίαν, δημάρχους εἵλετο, σιλίννιον καὶ βροῦτον· οἵτινες ὑπάτοις εἰς τὸ αὐτὸ τῆς δυνάμεως παθισταμένοις οἷα αὐτὸ τὸ ζωύτων παρουσίμενοι τὴν ἐξουσίαν, ἐδημαγώγουν τὸ πλῆθος τοῖς καθ' ἡδονὴν πολιτεύμασιν· ὄνομα δὲ πολιτεῖ οἱ δήμαρχοι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ πρεσβῶν ναύπραροι καλούμενοι· οἷς ἐξῆν συνεχωρεῖν· καὶ Φερεκράτης· ὑπέλυσε δήμαρχος τὴς ἐλθὼν εἰς χο· οἱ κατὰ δῆμον ἄρχοντες· οὗτοι δὲ διηθσμοῦν τὴν ἑορτὴν τῶν παναθηναίων. Δημαίνετος, ὄνομα κύριον. Δημέλικος· ἐλεφνός. Δημεύσας δημοσιεύσας. Δημηγόρος· ἐστὶ τὸ δήμου λαλῶν. Δημήτηρ· κῆρ· οἱονεὶ γημήτηρ τις οὖσα· ἐπεὶ δὲ ἔδρα πάσης πόλεως κῆρ ἐστὶν ὡς βασιλεύουσα τῆς πόλεως, καλεῖται πυργοφόρος· καὶ αἴθις· ὅπου δὲ γῆν ἐδαίμονα μᾶλλον καὶ παρουσὸν σημεῖον ἔσαν ἀγαθὸν· οἷον κάλυξ καὶ πολὺν ἔχουσαν. Δήμητρα· ἐνόμασε θεσῶ. Δημόδοκος παρὸς· ὁ τὸν δήμου ὅτι ἀπολλύει βραχέως τὸ ἰδιον τὸ δ' ἀπόλλυμι, ἔστω δὲ παρὰ θουκυδίδῃ καὶ ἀγωγεῖον· καὶ τοσειδώνιον τὸ τὰ τοσειδῶνος· ὡς ἀθλώσιον τὸ τῆς ἀθλωτῆς· καὶ διούσιον· καὶ δημήτριον· καὶ πάντα ζῶντα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς· τὸ δὲ τοσειδάνδρου, δῆλον ὅτι δωρεώων. Δημόκριτος· φανοκράτους· Φαληρεύς· Φαλήρου δὲ λιμένος τῆς ἀτικῆς· οὗ τὸ πρῶτον Φαροὶ ἐκαλεῖτο· φιλόσοφος πρεσβύτατος· γέγραφε φιλοσοφούντων καὶ ἱστορικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ ποιητῶν· ἀκροάσατο δὲ, θεοφράστου· καὶ δημαγωγὸς ἀθλώσιος γένεται· συνέγραψε δὲ συγχαρίβολία· οὗτος δὲ ἱσοφόρδακας πρεσβεὺς, ὡς καὶ διαβολὴν λαβεῖν ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέος ὢν καὶ προσαγορευθῆναι ὑπ' αὐτῶν λαμπρὸν καὶ χαιτοπλέφαρον. Εἰς μέγα δὲ ἀρθεὶς δόξης καὶ ἐπιφανείας, ὑπὸ τοῦ Φθούνου κατεστρατηγήθη· καὶ ἐξελαθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων, εἰς Αἴγυπτον ἦλθεν· καὶ παρὰ Σωτῆρι πολεμαίῳ διαβὰς ἀνῆχθεὶς ὑπὸ ἀστερίδος, ἀπέθανε· καὶ ἐν Φαληρεῖ τὸ μνῆμα κατεσκεύασεν ἐπὶ τοῖς ἕλεσι· ὅτι τὸ πρὸς Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, αἰτῆς βασιλείας ἐλπίδος οὖσι τὴν τούτου διαδοχὴν, ἔγραψε μὲν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὅλην οἴησιν· ἐῶ δὲ καὶ μετέπειτα διαφορος· ἔτι δὲ μεμισημένος ὅλοις βασιλικοῖς, εἴγε πολλοὺς ὑπερεῖχε καὶ κατέλυε· δῆλος εἰς ἐλπίδας ἀδρὰς ἦτε τοὺς πολλούς· πρὸς δὲ τούτοις πρόσκτησις τῆς ἐῶ πόλεως ἀνῆλθε· δῆλος εἰς πεθυμίαν ἐξεκαλεῖτο πάντας ὥστε καὶ τοὺς ἐκτὸς ἐξέως συνδραμεῖν ἐπὶ τὴν ἀπόκλασιν· συναγωνιῶντας τῇ νεότητι καὶ τῇ μελλούσῃ γίνεσθαι μείσει διὰ τῆς παρατάξεως. Δη

μήριος ὁ Σάμιλλον ἰξίων. γραμματικὸς ἀγαμυτηνός. γεγονὼς καὶ τοῦ αὐγούστου τὸ παίσαρος χρόνος. ὃς διέτριψεν ἐν Ῥόδῳ μόνος ἑπτὰ ἔτη. διό τινες διότι λεπίδας χρυσᾶς καὶ πλοῦτον τὸν ἀλεξανδρέα τῆς ἥρας ἀγάλματος ἐφωράθη. ὡς δέ ἄλλοι ὅτι ἀπεσύλησεν ἀνεπιδέως φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον ὑξίονα. ἕτεροι δέ ὅτι ὡς διδασκάλου ἀεὶ εἰσέρχοντος εἶεν ὡς περ ὄξιον ἀνεπτέσασιν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπιχείρησιν. ἔγραψε δὲ πρὸς τὸ εἰς μῆνα γόντον ἐκμάθον. καὶ ἄλλα πρὸς αὐτωνυμιῶν. εἰς ὄμικρον δεκάγνωσιν. εἰς κόσοδον ὁμοίως. Δημήτριος ὁ αὐτήγρου καὶ πολεμαῖος ὡμολόγησαν φιλίαν σοφίσιν σύστασιν εἶναι ἐπ' ἐλευθερώσει τῆς πάσης ἑλλάδος. καὶ ξένοι τὸ ἀλλήλων ξενοκτονεῖν. καὶ ἀμιλλᾶσθαι αὐτοῖς πότερος μᾶλλον δόξαντα ἔργα ἐμπεδώσει. καὶ ὁ μακεδονικὸς ἄρχων οὐδιὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἐπὶ τὼ πείσμου νυχίαν οὖσαν φρουρὰν σκεδάλλει. καὶ διορύσιον τὸν ξενοπτεταγμένον αὐτῆ πτείνῃ. καὶ δημήτριον τὸν φαληρέα μεθίησιν. οὐδὲ γὰρ ἀθήνησιν ἦγε εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ αὐτονομεῖσθαι κατὰ πάτριον ἀθηναίοις τε ἐμεγαρεῦσιν ἔδωκε. Φυλάττειν τε ὅσα ἦν σοφίσιν σύνεδρος ἐκάλει πολιτείας νόμους. ὁδὲ πολεμαῖος ἅτε διαφερόντως πόθου τε ἀκοῆς καὶ φιλανθρωπίαν ἔργοις δηλώσας, ἐπῆρε τοὺς ἕλληνας τῆς ἐλευθερώσεως ἐλπίδι σύνδυναι σφᾶς ξένοι μᾶλλον. ἐφεῖ καὶ γὰρ ἐφόλκια τῷ λόγῳ, καὶ ὧν ἐπεθάρσουν ἐποίει πιστεύοντας ὡς ξένοις σφᾶς τῇ ἑλλήνων ἐλευθερώσει. καὶ οὐκ ἀρχὰς ξενθυμίας γὰρ ἐπόμνυσι γίγνοις. αὐτονόμους τε δικαίας πολέσας τῇ ἑλλήνων πόλεων ἀφίησι. καὶ γὰρ ἰσοθμιοδίας ἀπορδάς ἐπέπελλε. πελλίων οἷα ἐπ' ἐλευθερώσει θαλλοφορούντας θεωρεῖν εἰς γὰρ ἰσθμια. ἄρας δὲ σύτυβεν ἀπὸ πολλῶν μὲ πάγυ πουλεωνίδην ξένοι τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς ξένοις σας. ὁ λιβύης πάσης ἐκράτησεν. ὀφέλλας τὸν κυρηναίου δυνάστου πρὸς ἀγαθοκλέους κατασπελίαν αὐαιρεθέντος δόλῳ. διέμεινε δὲ ἄρα δι' ξένοι πολὺ πολεμαίῳ καὶ δημητρίῳ ὁ μολογία τῆς ξυμβάσεως πέρι. Δήμιον δημόσιον. Δημιόπρατα. ἃ ὁ δῆμος πιπράσκει. ἡ δημοσία πίπρασκόμενα σύλλημψις καὶ τὸ δημοσιουμένων διὰ πλέονα. ἀεισοφάνης ξένοις λεξας δημιόπρατα βδάσκανος. Δήμιος. ὁ πολλὰ ζῶν βιὸ παρανόμως. Δημιουργεῖ. αἰτιατικῇ τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. καὶ δημιουργία Δημιουργὸς χειροτέχνης. ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν δημῶν δὲ ἐργαζόμενος εἶδη. δημιουργὸς ἄγριος καὶ μήνη δέχεσθαι βιὸ κατὰ βᾶς σύνεμπομβούς ποιητῶν ξένοι Δημιουργὸς πολλὰ ὄντα ἑαυτὸν τε παρέχων ἐπίθημα ὡς πρὸ ἰσλασιώτεροι τῇ δημιουργῶν τὸν χαλκοῦν ἄμορφον παραλαβόντες ξένοι ἀεὶ δεύτερον εἰς μορφὴν σύντειναι καὶ πλασχματίζοντες. Δημιουργοὶ οἱ περαμεῖς οἱ σκυτοτόμοι. δημιουργοὺς ἐκάλουν ξένοις γὰρ νῦν λεγομένας ξένωνυμφίδας τουτέστι τὰ παρεσῶσαν τὴν ὑμφηγωγίαν. ὅθεν ὄρνις ξένοις μὲν ἀνδρὸς δημιουργός. ποιητὴς δὲ λέγεται δημιουργός. βιὸ τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ ξένοις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. ἀριστοφάνης ἐνείρηνι. καὶ δημιουργικῶς. ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς. δημιουργοὶ μαιροί τέκτονες. οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμεμυκότας βυὸς ὀφθαλμοὺς ἐκάλουν. ὁ δὲ δαίδαλος ἀνεπόησεν αὐτοὺς ξένοις τοὺς πόδας διέκοσι. καὶ ὄμηρος φησίν. ὃς χερσὶν ἀπίστατο δαίδαλα πάντα τυχεῖν. Δημοβόρος. ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. Δημοτέλεστος. ὁ τὰ δήμου ἐντιμόβιος. Δημοβόνος. ἀοιδός. ζήτει ἐνθα ἀοιδός. Δημόθοινα ξένοις δημοθοινία ἡ τὰ δημαλέω μάθυσία. Δημοκήδης ὁ παλλιφῶνος ἱερέως ἐνηνίδων γνωμένου ἀσκληπιὸς πρεσβυτὴς τῆς ἰατρός. ὃς ἐναίμνηκα ἰάβδυσε τε ἔγκυμε. ξένοις πολυπρά τῳ τὸν σάμυραίανον ἰάβδυσιν ξένοις χρυσία ταλάντοις δύο. ξένοις ἐπὶ δαρείου τὸ πέρσου μετεπέμφθη. ξένοις σωιζόβιος αὐτῷ χρόνον ἐνιαυτόν. ἔγραψεν ἰατρικὴ βιβλίον. ὅτι δαρεῖος ὁ ραστελλὰς ἐν ἀγκυρῶν δεσμοθρώσκων δεσποίησε, ἐσράφη πόδα. καὶ νεκρὸς ἰσχυροτέρως, ὁ μαροὶ ἀσράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῆ ἄρθρων. νομίζων δὲ ξένοις πρὸ τέρον ποδὶ ἐωνὸν ἔχειν τοὺς δουλεύοντας αὐτοπίωνα εἶναι πρώτους τῶν ἰατρικῶν, βύτοισιν ἐχρῆτο. οἱ δὲ, σκεβλῶντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μεῖζον ἐργάζοντο. ἐφεξῆς δὲ ἀμὴ μέρας ξένοις ἐπὶ νύκτας ξένοις τοῦ παρεόντος κακοῦ δαρεῖος ἀγρυπνίκου μεῖχετο. τῇ δὲ ὀγδόῃ μέρᾳ ἔχον τὸ ἰφλαύρως παρανάσας τὸ σπέρτερον τὸ ἐναρέδισε τὰ προβυλίπτεσθαι μηκόδου τῶν τέχνων, ἀπέλλῃ δαρεῖος. ὁδὲ, ἄγαν μὲν τῶν χίαν παρεῖναι τὸν ἐπέλλειν. τὸν δὲ ὡς ἐξαῦρον ἐν τοῖσιν ὀρόπεσ

αὐδρα ποδίσιν ὅπου δὴ ἀπεμελημμένον, παρῆγεν εἰς μέσον πέδας τε ἐλαύνοντα καὶ ῥάπισμα ἐ-
σθιόμενον· καθέντα δὲ ἐς μέσον ἤρώτα ὁ δαρεῖος τίνι τέχνῃ ἐβούλοντο· ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο ὁ ἐ-
ρωδέων μὴ ἑωυτὸν ἐν Φλιοῦντι ὑπὸ πάντων ἑλλήνων δὴ ἀπεστερημένος· κατεφαίνετο δὲ ὁ δαρεῖος τε-
χνάζειν βουλόμενος· καὶ τοιόνδε ἀμηχανήσαντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγά τε καὶ κέντρα παραφέ-
ρειν ἐς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἐνεούσῃ δὴ ὧν ἐν Φαίνει Φαί, ἀζηχέως μὲν οὐκ ἐβούλετο θαι· ὁμιλήσας δὲ ἐν
ξὼν Φλιασίοισι ἔχειν τὴν τέχνην· μετὰ δὲ, ὡς ἐπέβλεψεν ἑλληνικοῖσι ῥήμασι χρεώμενος· καὶ Φάρ
μακα βάλ ἰσχυρὰ προσάγων ὕπνον τε μεταλαγχάνειν ἐποίεε· καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγιέα μιν ὄντα
ἐπέδειξεν· οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίποδα ἔσεσθαι· ἔστω φησὶν ἡρόδοτος ὁ λόγος οὗτος, ἔτι καὶ
ἄβατα πύρ μὴ θυμάτων δαρεῖος δὲ γυμνὰ ἐβούλετο τὰ μασοῦ ἐσχεφῦμα· μετὰ δὲ ἐπεραγμένα ἐς μέσα
πόσῳ ὅσον μὴ δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἢ δὲ πρύπουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζεν οὐδενί· ἐπείτε
δὴ σιναιῶν ἦρ μετεπέμψατο τὸν δημοκήδεα· καὶ οἱ ἐπέδειξεν· ὁ δὲ Φάς ὑγιέα ποιήσειν ἐξορκοῖ-
μιν ἢ μὴν οἱ ἀντιτεισύρξασιν ἐπείνῳ τοῦτο ὃ αὐ αὐτῆς δεινὰ δεινὰ θαι δὲ οὐδενὸς ὧν ὅσα ἐς αἰ-
σχύνῃ φέρει· καὶ ἀτήσατο τιμὴν εἰς ἑλλάδα ἄφιξιν. Δημοκλείδας· ξένους καὶ μοιχοὺς
βιοῦντος ὁ δημοκλῆς. Δημοκρατεῖν καὶ ἑλληνοκρατεῖν· πολύβιος· ὁ δὲ περσικὸν τὸν πρὸς ῥω-
μαίους φιλίαν ἀνανεωσάμενος ἑλληνοκρατεῖν ἐπεβάλλετο· λέγεται καὶ δημοκρατία καὶ δοξοκρα-
τία· ὑπὸ τοῦ αἱρούνται ἐν δόξῃ πολεμικῆς λαμπρὸν ἕκαστον δὲ δημοκρατίας τερέντιον. Δημό
κριτος ὁ σωμύλος. Δημοκρατία ὅτι πολύβιος φησὶν ὡς δημοκρατία ἐστὶ παντελομένη τοὺς ἐ
βουλεύοντας ἀπὸ τιμίσθοφόροις τηρεῖ τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν. Δημόκριτος ὁ γνησιοκράτου.
οἱ δὲ, ἀθηνοκρίτου· ἢ δαμασίππου· γεγονὼς ὅτε καὶ σωκράτης ὁ φιλόσοφος καθ' ὧν ὁ λυμπιὰ
δα· οἱ δὲ καθ' ἕτερον φασίν· αὐδημίτης ἐν θρᾴκης φιλόσοφος μαθητὴς καθ' τινας ἀναξαγό
ρου καὶ λάμψακου· ὡς δέ τινες καὶ μάγων καὶ χαλδαίων πορφυρίων. ἦλθε δὲ καὶ εἰς πόρους καὶ ἐν
δοὺς καὶ αἰγυπτίους· καὶ βαβυλῶνα πάσοις ἐπαιδεύθη σοφά· εἶτα ἐπανῆλθε εἰς τοὺς ἀδελφοὺς σωφῆν.
ἡρόδοτον ἐδαμάσησε ἦρξε δὲ καὶ ἐν ἀβδήροις διαλαμπρὸς ἑαυτὸν σοφίᾳ τιμηθεὶς μαθητὴς δὲ αὐτοῦ δια
φανὴς ἐγένετο μητρόδωρος ὁ χῖος· ὃν πάλιν ἀκροατὴν ἀναξάρχου εἶ ἴππονικράτης ὁ ἀθλητής· ἐν πε
λήθη δὴ σοφία ὁ δημόκλειτος καὶ πλατῶνος διὰ τὸ πλεῖν πρὸς τὸν νεὸν ἀπόλλωνα τὴν αὐτῶν· γνήσιον δὲ αὐ
τὸν βιβλία εἰσὶ δύο· ὅτε μέγας διάκοσμος· καὶ τὸ περὶ φύσεως ἡδύ μος· ἔγραψε δὲ καὶ πολλά.

Δημόκλειτος· δημόκριτος ὁ αὐδημίτης οὐκ ἦλθεν εἰς ἀθήνας· ἀλλὰ τοσαύτης πόλεως ὑπερεφρόνησεν· δικαίως τοῦ δὲ λαβεῖν δόξαν ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ ὧδε πῶς δόξαν ποθεῖναι προθυμῶ,
ἐλθόντα ἴππονικράτην πρὸς δημόκλειτον κελεῦσαι νομισθῆναι γάλα· καὶ θεασάμενον τὸ γάλα, εἰ
πεῖν αὐτὸς εἶναι πρόβατον μέλαινας· εἶτα τὴν ἀπόκρισιν αὐτῷ θαυμάσαι τὸν ἴππονικράτην· ἀλ
λὰ καὶ τὴν πόρκην τὴν μετὰ ἱππονικράτους, πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν· τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπά σα
σθαι ὅτι· χαῖρε ἡθερικὴ δὲ ἐχομένη χαῖρε γύναι· εἶτα ἐν κόρκῃ τῆς συνηθοῦς διεφθαρμένη· ἢ δὲ ὑπ
ορύγουσα ὄνον πρὸς ἣν κατασκέφην εἶναι· τὴν μὲν ἀδελφὴν λυκεῖσθαι ὅτι σὺν τῇ θεσμοφοεί
ῳ ἑορτὴ μέλλει τε θνήξεσθαι· καὶ τῇ θεῷ τὸ καθήκον αὐτὴν οὐ ποιήσαι· τὸν δὲ θαρρεῖν εἰ εἶν· ἐ κα
λοῦσαι αὐτὸν πρὸς φέρειν ἄρρενας θερμὰς ὁ σμέραι· βύβυς ἀκτῆς εἰσὶ πρὸς φέρων διεμέρτησεν
ἑαυτὸν εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐπεὶ ἦ παρῆλθον αἱ μοῖραι βῆς δὲ ἔσαν, ἀλυσιτελῆ τὸν βίον ποιήσατο.

Δημόσιον δημόσιον· τὸ τοῦ δημοσίου· καὶ δημόκοινος δημόσιος βασανιστής· ὁ δήμιος. Δη
μοτιμία δης ὄνομα εὐρύσιον. Δημοτοίνης ὁ τὸν τὸ δῆμα εἰς ποιηθεὶς ἐ τετονὼς πολίτης· πε
ρικλῆς γὰρ ὀξανθίππου νόμον γράψας τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν ἀστοῖν πολίτην μὴ εἶναι, οὐ μετὰ μακρὸν
τοὺς γνησίους ἀπεβαλών, ἄκων δὲ τέκνων ἐ λύσας τὸν ἑαυτοῦ νόμον ἐ ἀσχημονήσας, ἐλεεινῶς
ἅμα ἐ μισητῶς ἔτυχεν ὧν ἀπολέσας· ὅμως μενὴν ἀπροβούλου ἐ δικάσαντος τοὺς ἐκ τεῦθεν ζῶν
τας, ὀφείλε μόλις τὸν νόθον ὁ παῖδα τὸν ἐξ ἀσπασίας τῆς μιλησίας, ἐποίησε δημοποίητον· δη
μοποίητος οὖν ὁ φύσει ξένος· ἔστω τὸ δήμα δὲ, πολίτης ἐτονὼς· Δῆμος· παρὰ ἀεισοφά
νης, ἢ κωμικὸς· ἢ νῆσος· σημαίνει δὲ ἐ τὸν τὴ ἀθηναίων δῆμον· ἔκτασιν ποιεῖ πρὸς τὸν ἐς τὸν δῆμον
ἐλθών· Δημὸς πολίτης· δημοβροίου θείον ἐξωπλισμένον· σπλάσματι μετὰ ἐγκεφάλου

γνόμωνον ἐν τοῖς ἑρείοις τουτέστι τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς. Δημοσθένης Ἀθηναῖος. ὁ δημοσθένους καὶ πλειοβούλης ῥήτωρ τὸν δῆμον παιανιεύς. Ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ φύσει ὢν ἐρμίππος ἱστορεῖ· καὶ τὰς ἡδονὰς ἀηδεστάτας, ὡς αὐτὸς φησιν· ὅθεν καὶ νέος μὴ ὢν ῥᾳδίως ἐπλήθη· ὡς γυναικείᾳ ἐοικὼς τροφῇ πολλάκις χρησάμενος. ἀρχὰς δὲ μεθ' ἑαυτὸν ἔσχε τοὺς ἀνδρας τελέσαι. ὁ πατὴρ δὲ ἦν αὐτῷ ὄνομα Δημοσθένης. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς καὶ λίαν ἐσπούδασε μάθημα τὸν ῥήτορα ὑπὸ τῶν ῥητόρων λέγοντα. διήκουσε δὲ τοῦ Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ· καὶ τοῖς λόγοις ἐμβριθῶς ἐχρήσατο τοῦ ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ πολυπράτου καὶ ἀλκιδάμαντος τοῦ γρηγίου μαθητοῦ· καὶ αὐτοῦ μὴν Ἰσοκράτους. σπουδαιολογώτατος δὲ αἰσίωνι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ θεοπόμπου τοῦ χίου φιλοσόφου. διήκουσε δὲ καὶ Πλάτωνος τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ πολέμωνος. ἐπελάβετο φυγῶν εἰς ἀκαδημείαν ἐν ᾗ τὸ τοσειδῶνος ἱερὸν διὰ δὲ μακεδόνα αὐτὸ παρὸν. προσενεγκάμενος φαλήρικον τὸν ἐν ᾗ δακτυλίῳ ἐτρίβησαν δύο καὶ ἑξήκοντα. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. ἀνὴρ ἦν γνωριμώτατος εἰ δεῖν ὅσα ἐν θυμηδίᾳ. διαπότατος ἡμῖν καὶ δεινότατος ἔδοξε τῷ κεθαιρῶνι. οἱ ἀδηλοτάτους τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι. εἰ τὸ γνῶθι σεαυτὸν ἐξηγήσασθαι. εἰ ἐν οἷς ὑπὸ ἐμοῦ κοινῶν λέγειν τι ἤρξατο εἰπεῖν ἐπιχείρησε. καιρῷ μὲν ἐπιτηδείῳ οὐ μέλλε χρήσασθαι εἰς δόξαν ἐμοῦ δημαγωγοῦντων. πολεῖται δὲ εἰς ἀνὴρ ὅστις τῷ κεθαιρῶνι τὸν ἀθηναῖον, εἰ βίᾳ μακεδόνων τυράννοις συνπαρεκτείνων. πρὸς βίᾳ δὲ διαδωροδόκησε ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὴ σωτέραν εἶναι τὴν σὺν ταῖς ἄλλαις πολεσιν οἰκαδῶν περδῶν ἐφιεμένους μᾶλλον τοῦ βυτινοῦ πλοῦτος, ἐξωνησάμενος χρημάτων δόσεις ὅ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκει ἐν ᾗ πρωτίκα περδὺς τὸ σφετέρου εἶναι πρὸ τῆς τὰ κοινὰ συμφέροντος τίθεσθαι. ὅθεν αὖθις εἰ ἐφ' οἷς ὕστερον ἠτιάθη συμπόντος οἱ ἀθηναῖοι, κατεδίξαν τότε αὖθις εἰ δι' ἀπάτης συμβάλλων ἐχρήσαντο. εἰ αὖθις ἐπελάτη γυναικὶ ἀθυμούσῃ μάλιστα, ἐς μετὰ μέλειαν ἠναγκάσθησαν εἰ ἀφανῆ γνῶθι σεαυτόν. οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἐξαπελθεῖν πεθνηκότα δημοσθένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει μακεδόνων μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἔμειναν. εἰ ἀτελὴς αὐτῷ προεσβολὴ τῷ γήθι τὸ δημοσθένες φηφίζονται. εἰ χαλκῆν εἶναι αὐτὸν ἐναργῆ. εἰ ἐλεγεῖα τῆ βάσει τὸ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν. εἰ πορίσιν ῥώμῃ γνώμῃ δημοσθένεος εἶχες, ὄφρα τ' ἂν ἑλλήνων ἦρξεν ἀρηκμακεδών. Δημοσθένης μαχαιροπώλης παιανιεύς. ὁ δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. ὀρφανὸς καταλειφθείς, εἰ δόντος ἐσχεδὸν ἀφορον δημοφῶντος θηβαίου ὧν ἀμελέντων αὐτὸν εἰ τῆς οὐσίας αὐτὸς αὑτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ σαίῳ φιλόπονος δὲ ἔτως ἦν. ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἱ νοι κατειρξάντα, ἑαυτὸν ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος. ἵνα μὴ τε περσοίη μήτε δίχοι τότινα. παιδοτριβηθεὶς δὲ εἰ λέτης εἰ δόντος τοὺς εἰ δόντος σφίσι δύναμιν λαβὼν ἀπέστησε λαβὼν εἰ μόσχῳ μειρακίῳ ἢ ἀγλῶν. λογογραφεῖν δὲ ἐξαίμων. διέλαθη πάλιν ὡς ἐναντίος λόγος ἐκδοσιδ' ἀπολλοδώρῳ καὶ φορμίωνι. εἰ βύβυσδν ἀπέστησε πολιτεύεσθαι. βουλεὺς ὢν καὶ τὸν ὦμον ἀπερπῶς ἐκίνει καὶ τῷ ἀκοινᾶ ἀσθενὴς καὶ τὸ στόμα δύσαρκης. ἀπορᾶσιν διωρθώσαθ. τῷ τε τὸ πειστὸν ἀκῶν ἄκρως ὑπὸ νδροσίνῳ εἰ ἑαυτῷ ἐξήκησεν. ἐχρήγησε δὲ εἰ ἐβίκρατόχησε αἰχμαλώβισ ἐλύσαθ. εἰ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δὲ ἐχρήγει τυπηθεὶς τοῦ μειδίου δισχιλίας ὡς φασιν, ἐπείσθη. εἰ δημαίνετον ἀνεψιὸν μεγαλόμενος βαθμοῦ ὡς φασι, διελύσαθ. αἰτησάμενος ἢ μαυείσ τὸ σρατηγοῦ γυναῖκα μαυείσ τελευτήσαντ', ητησάσθ θυγατέρα ἔγημεν. ἐπολιτεύσαθ ἢ φίλιππον. ἀθηναίοις εἰ δόντος, πείθουμμαχῆσαι. εἰ κλχαιρώνειαν ἥττων. χιλίων δισθανόντων εἰ μὲ δισχιλίαιχμαλώτων. ἀγαπητῶ ἢ σχὼν θυγατέρα τελευτήσασαν ἐπένθησε. εἰ ἑβδομαίσ τὸ παθὸς ὄντος, ἀπελθόντος ἀνρῆσθαι φίλιππον ἐσθῶσανίσ μετημφιάσατο. εἰ βίς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσαθ ἢ εἰ καλῷ ἀλεξανδρῳ τῷ φιλίππου. ἄλλαλος πολλὰ νοσφισάμενος χρήματα ὡς ἀθηναίους κατέφυγε. ὧν εἰ δημοσθένης ἐληφέναι μέρος ἔδοξε. εἰ ἔφυγε εἰς δοιζηνα. ἀλεξάνδρῳ ἢ ἐμβαρυλῶν ἐπολιτεύσαν δὲ καὶ δημοσθένης καὶ λυκῖνος καὶ ὑπερείδης. αὖτις παρὸς δὲ ἀρξας τῶν ἑλλήνων, πέμψας ἐξαιτεῖ τοὺς δέκα ῥήτορας. ἐκδόντων ἀθηναίων, ὁ δημοσθένης εἰς καλαυρείαν φυγὼν ἀφικόμενος ὁ πόρος εἰς τὸν ὑπαντιπάτρου, βιασάμενος ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ποσειδῶνος ὧν ἀνελ. ὁ δὲ πόρος

μὸς Φάρμακον ἔχων μυζήσας ἀπέθανε. Δημοσθένης θρᾷξ οὗτος ἔγραψε μὰ Φράσιν ἀλλάδος πολιτικὸν λόγον. Ἐστι τομὴ τὸ δὲ μαγίδου τὸ κραυλεώτου. πολὺ διθυραμβοποιῶν. μὰ Φράσιν εἰς τὴν κατὰ σόδου θεολογίαν. Δημοπάτων ἀντιατικὴν. δωρεὰν ἐργάζομαι. ἀεὶ σοφάνης, ἀλλὰ πόνηρον δημοσιάνων τυγχάνω. οἱ δὲ δημόσια χειροτονούμενοι ἰατροὶ καὶ δημόσιοι, ποιοῦνται θεραπευτῆρα. οἷον οἰκονόμον ἐπιτετραμμένα ἀλλ' ἑαυτῷ μόνῳ καὶ ἀμισθὶ οὐ μεταδίδωμί σοι. Δημόσιον τὸ τοῦ δήμου. Δημόσιος. δημοσίας ἔλεγον τοὺς τῆς πόλεως δούλους. ἐβασίλευε πᾶσι τῆς κοινῶν. ἀλλοῦ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ λῃστὰς ἐξανάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰς πρᾶξις ὡς πρὸς τυραννικὰς ἀνολασίας μισεῖν δεῖ. λῃστὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τὰς εἰσφορὰς ἀπαιτήσεις ὡς περ κηδεμονίας τιμᾶν. Δημοσίων πραγμάτων διοικητής. οἷον φρονιστὴς χρημάτων. διαιρεσίας. καὶ τοιούτων. ἰδίως δὲ. οἷον ἐπὶ δικοῖτότης καὶ δικαίοιτο πρὸς τιμα, αὐτὸς ἐφρόντιζεν. ἀπεχθάνη δὲ διότι ἀλλοτρίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες μισοῦνται. Δημοσιώνης. ἀτελής. οἱ μὲν ἄλλοι δημοσιῶναι ἐτύγχανον. ἔτος δὲ δικῶν εἶναι δημοσιώνης παρεθέωρεῖτο. Δημοτελῆ. δημοσίαν δημοτελῆ καὶ δημοτικὰ ἱερὰ διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀρεινῶν καὶ γηγενῶν. Δημοτελῶς. παντὶ τῷ δήμῳ. Δημοτευόμενος μεθ' ὑπερβατοῦ φησὶ δημοσθένης. Δημοτεύεσθαι ὅτι τὸ τὸ δεῖνος δήμου κοινωνεῖν ἐπιμελεῖσθαι πρὸς τὸ. Δημότης. πολίτης. Δημοτικὰ μὲν τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. ὁδὲ ἔλεξε δημοτικώτερον λόγου λέγουσι. ὁρᾶτε μὲν μεσεῖα δεόμενον. Δημᾶδες δημοκοπεῖν. καὶ αὐτιπαίζειν. Δημοφανὴς ὄνομα πύελον. Δημόφιλος ἐστὶ σοφιστὴς κωνσταντινουπόλεως. οἷος ἐμπεσὼν ὁμᾶς σύμπαν φύρειν ἀηδέστερον φορᾷ κεκαθάρτερ ἄτακτος χειμάρρους πολὺν ἐν τοῖς λόγοις τὸν συρφετὸν ἄγων ὡς εἶδε ταῖς τις ἐνηγεῖται ἐπισωζομένοις ὑπομνήμασιν αὐτὸ τὸ γενναῖας δημηγορίας ἔνθα μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀσφαλείας αὐτὸν φροντίδα βέλτιστα ἀφ' ὧν ἐπρέφοις ἂν ἁλαμπρυνόμενον τὸ λεγόμενον, ἐν τούτοις γοῦν ἄλλα τε πολλὰ διείληπται ἀνάρθρα. διαρρήδην τε ἐν τοῖς πρὸς πάντας καὶ ἡσυχίοις λόγοις. φησὶ γάρ ἡσὶ μὲν πάντος θελήσει πεπρᾶχθαι μόνα ἀχρόνως. ἀμεσιτεύτως. ἵνα διάκονος μὴ ᾖ ὑπηρέτης βουλημάτων τὸ πάντος. ἐπεὶ δὲ ἡ δημιουργὸς πρόνοια θεὸς ἀεὶ μέλλει πρᾶξαι ἁπλῶς ἀπραγμόνως ἀπραγμόνου βάξεως τὰ μέλλοντα ποιεῖν θεὸς ἐνθυμεῖσθαι μέλλοντα. ἤδη ἔδει αὐτὰ πάντα θεὸς γίνεσθαι πρὸς ἀξίαν τοῦ ποιοῦντος καὶ ἐνθυμεῖσθαι μέλλοντα εἶναι θεοί, ἔδει αὐτὰ γιγνόμενα λύεσθαι ὡς περ κηρὸν ὑπὲρ θερμῶν προσαγόμενα. πρόνοι μέν οὖν μεσίτης τῶν τε ἐσομένων καὶ τὸ πεπρωμένου αὐτὸν θεοῦ, ὃ ἵνα σωτὰ ξας ἑαυτὸν καὶ συγκατα βαίνων τοῖς γινομένοις ἀποτελέσει τὸ ἁβάλημα τὸ πάντος καὶ μεσίτης γίνηται τὰ θεῶ. καὶ ἡμῶν ὧν δι' αὐτὸ γιγνομένων. ἐλαύθανε διὰ βύτων θεοῦ ὧν ὅλων ἀοφέμφαν καὶ βασκανίαν καταφλόμενος. καὶ τὸν υἱὸν πάντων τὸ κτισμάτων ἀποφαίνων κατὰ δεύτερον. ὁ μὲν δὴ ἀοφενὴς αὖ κατὰ δημόφιλον εἰρηκὼς. ἔπειθε δ' ἀπόρως εἶχε τὸ πᾶσι τὸ εἶναι δωρήσασθαι. φθόνου δ' ὑπὲρ πάλαι τὸ αὖ. εἰ ἐξὸν αὐτῷ θεοὺς τὰ πάντα ποιεῖν. ὁδὲ, ἐφαίνετο μιαινόμενος ὅπως μὴ ἑαυτῷ αὐτὸ τὸ τυχὸν ἡγήσοιτο ἄξιος τὸ δὲ παιδὸς ἀκίνητον κτισμάτων δὲν ὁμὲν ἄμειν ὑπὲρ ἐλείχθη ἄν, εἰ περ μὴ δι' αὐτὸν ἐτυγχανεν ἀνὰ διαφοράν. χρεία τοῦτ' ἐνθυμήσεως. ἀπαναγκαίου τὸ δὲ περ γινόμενον χρεία, ἔλαττον ὑπὲρ ἐνθυμεῖν ἀνάγκη. δι' ἀτιμίαν τυγχάνει. ἀπαγγέλλεται. Δημοφόνος ὄνομα πύελον. Δημοχάρης. ἀδελφὸς δημοσθένους. πολὺ δὲ τιμαῖ φησὶν ἀπαιρεῖσθαι μὴ τοῖς ἀνωμέρεσι τὰ σώματος. οὐκεῖναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν. ὑπερβεβηκέναι δὲ βίᾳ ἐστὶ πόδι μασι τὰ ρόδους ὑπομνήματα. Φιλανίδος. ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀναισχυντέρα γεγράφων. πολύβιος ἐλέγετο πρὸς τιμαῖον. ζωύπλω ἢ τὴν λοιδορίαν καὶ βλασφημίας, οὐχοῖον ἂν τις δι' ἔθετο πεπεδωμένῳ ἀνὴρ ἄλλου ἢ τὸ ἀπὸ τέλους ἀχρεῖος σώματος εἰρημένων ἀδίκως ἵνα πρὸς φανῆναι τὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν. καὶ προσαπτέλαυσε βάθρος κωμικόν τινα μάρτυρα προσποιησάμενος ἀνώνυμον. ἠξίωθη ὁ δημοχάρης στρατηγεῖν τῶν ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν. ὧν δὲ ἡναύθη τὴν συνεξέβραμε βιαύτους ἀτυχίας παλαίοντι. Δημώ. ὄρομα κύελον. ξενίσειν ἡραθώ τὴν δημὼ. Δημῶδες τὸ λίαν. Δημοδέστερος. ἀσχημονέστερος. διὰ τὸ

ὠνὸ ὄφελον παντὸς γινόμενον διάφορον δήμου. Δημώναξ ὄνομα κύριον. Δημοφελὴς, δήμου ὠφελῆ. Διὰ βασιλέως μεταπολεμοῦν. Δηναρίου· εἶδος ἀργυρίου· ὁλοκοτίνου ἴσην ἔχουν ἰσχύν. Διωκόδιπλεγε, χῦρε μαίας δωρεὰ βασιλικὴ στρατιώταις διδομένη. Διωκαὶ ὃ ἐνιαύσιον· τὸ μακροχρόνιον καὶ δικαιον βασιλικὸν χρόνον. Δίνιον· ὄβελισμα. Δίομμα· ἔρεισμα. Δισυμπολεμεῖν· συμπορεύειν· διὰ ἴου δὲ, διέκοπτον· ἐπίρρωσιν. Δικὼ δικοῦς κλίνεται· ἐδημήτηρ. Δικώσας· συναιδύσας ἀνελεῖν κατεπτονώς. Δίκωπον· ὡς δή. Δίκωπον· διλονότι· ἔκτινος τὸ πον. Δικαιάσθον. Δικιγλόμυος, ὁ ψικὸ μυος· ἴδιον λέξις ῥωμαϊκή. Δῖρις δίρεως· δίρειν μάχη· φιλονεικία. ἐν βασιλεύματι· μέλλον ἄρα συγεραίνειν ἐγώ ποτε λῆξαι ἄρας ἐμπολιτεύσας χρεῶν πλῆθος ἰδίων ἀίδιον· καὶ αὖθις· φῶς πελάκων ποτὲ λῆξαι· ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ. Δηρὸν· βασιλικόν. Δίσαντες· διεσμάσαντες. Δῖτα· οὕτως. Διφυσίων· ὁ ἐνδιάγης χάρτης· καὶ διφύσιον, ὁ ἐνδιάγης. Δίφυλα· πόλις τῶν ἀϊωνίπω. Δί· ἐπίτασις.

Δία· τὸν δία· διὰ δὲ κεῖνδοξος· ἐπὶ δίος ὁ ἔνδοξος. Διαβάλλεται· χρῶνται βασιλῆς τὸ βάλλα πάλιν βῶν ἄρχιτεκτος· τὸν χαρίεντα διαπαλοῦμεν τὴν μέρον· διαβάλλεται σὺ θεῖος ὦ πόνηρε σύ. Διαβαλλειν τὸ ἐξαπατᾶν καὶ πανουργίζεσθαι· θυμηδίας ἀ· καὶ ἱερᾶτης· καὶ διαβάλλειν τὸ πέλαγος τὸ διαπερᾶν· ἐντεῦθεν ἐνόει διαβάλλει τὸν ἐν μέσῳ πέλαγος καὶ λιπεύει βίας νήσου· καὶ ἀφεί ανος· αὐτόντε πυβερνῆντα τῶν στρατηγίδα νῶν διαπαλλεῖ βασιλεῖ ἀλεξάνδρῳ τὸν ὦξον ποταμόν· ἀντὶ τοῦ πορᾶν· καὶ διαβαλλω αἰτιατικῆ· διαβάλλει τὸν ἀεὶ πεπετιμημένον. Διαβασις· ἐπελθούσης· ῥωμαϊκῆς δυσφημεως ἐπαῦτου διαβασις. Διαβασιλίζεται· τῆς βασιλείας αὐτοποιεῖται. Διαβασιει· πορεύεται· πορεύεται. Διαβηνος ὄνομα κύριον. Διαβησιόντας· ὁρωτικῶς ἔχοντας διαβῆναι· ἀγαθίας· ὁδὲ· πύργος ἐποίκειν ἀπερύκειν βῶν ῥωμαίους διαβησειόντας. Διαβήτης· ὁργανεῖον ὁ διαβήτης· ἀμφικυρτος πίχναις ποικίλαις· ὧν λάμβδα στοιχείῳ ἐπεισιὼς· βύτυ τὸ ἐντιθέντες τὸ δὲ ἕτερον πόδα ἐγοντες· κύκλους ποιοῦσι· σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα παιρῶν παρασατικόν. Διάβολος· ἐνῶ σατανᾶς. Διάβολος· διάπυρος ὡς δυνάμῃ βαλῆν καὶ ἐχθρους ποιεῖν τοὺς φίλους· ἔστιν ἐν τῷ δυνάμις. Διαβόλιον· διαλογισμός· διαβόλια· συλλαμβανόντων ἐν διαβολίοις οἷς διαλεγόμενοι· ἔστιν διαβόλια βίου συλλογισμοὶ ἀπὸ πολλαισμάτων. Διαβόλομαι· ἀναπείσω· θυμηδίας Διαβρεχέος· ἐνσωτόμω. Διάβροχος· οἱ πωμῶνος· ὧσδε ἐμέθυεν ὁ πορνοροσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάντα, τί μέλλομεν ἔφη. Διαβιασάμην· ἀναγκασθεὶς πλούριος· διαβιασάμενος δὲ τῶν ἀσθενείαν τῆς συνηθείας τῆς πρὸ τοῦ, παρῆν ἐξαίφνης εἰς μεγαλόπολιν αὐθημερόν. Διάγαμαχαιρῶν καὶ πυρὸς εἴπερ δεῖ· ἔστι τὰ παραβαλλομένων καὶ εἰ φοινίδων ἀποιόνλον. Διαγενόντος πελθόντος μέγα τὸν πρῶτον ἀποικισμὸν τῆς πόλεως βῶν διαγενόντας· διαγινώσκειν δέβει, τὸ διάκρισις ἔστιν μονικῆς, τὸ πρᾶγμα εἰσοδιαμεγάπολαβοῦσαν γνῶσιν. Διαγράπται· κατέξυσται· ἀνήρηται· ἀπὸ τῆς τὰ γράμματος δὲ τοῦ ὅπου αἱ λίναι ἀνεξεφόνβοι αἰεὶ σαγωγαὶ τῶν λινῶν· ἀρίστου φελαις ἐδόμοτι πεπλάνβοις μοι διαπεγράπται δίκη. Διαφὴ· δοτικῆ· ἔστι διαφημομένης πανημένης ξενοφῶν ἐγίνωσιον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους διαπελλομένους· ἢ αὐτὸ τὸ φανερουμένους. Δίλους γινομένης. Διαπλῶ αἰτιατικῆ. Διαγεν· ἀφ᾽ δὲ πῖπε βῶν λόγων· ὧδε λεπολογία ἐλίδου· οὐδὲ εἰρωνευομένου τὶς ἤκουσε πόδα δαμωνίζοφησὶ φιλόστρατος ὁ λήμνιος. Διαγωνισάμενος· ἐπαγῶνος καθίσας· ὧδε διαγωνισάμενος βασὶ τὸ σὺ μεμασθὸς δεσπορλεγάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τὸ ἀσυλληπτεῖων· ὧδε ἀποστατὶ σὺ λάσας. Διαγώμη· διάγωσις· ἐδιάκρισις· ὡς σοφ ἐκατερον· ἁλέξις διακινθυκυλίδου. Διαγώμων· διαπείνων· διαγραφόσιων· ὁμὲν διηραίσιος αὐτοφυὴς ἐγήνετο διαγώμων τῶν τε ζώνβον ἐδὲ μιζόντων ἀγαλμάτων· λύθυ γὰρ ἐμβλέπων ἐπὶ δόσις βυτὼ παρδίαν ἀπὸ τὸ θασμοῦ καὶ ἀνεπόδατο τὸ σῶμα ἐδὲ τὼ ψυχὴν ὥς σοφ ἀπὸ τὸ θεῖον καθίσχετος· εἰδὲ μὴ κινοῖ τὸ βίστον, ἀ ψυχὸν ἤνεσεῖνο τὸ ἄγαλμα ἐδὲ ἄμοι ρονθείαν βασὶ ποίας· οὕτω δὲ ἔγω τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα τὸ διὼνος ἀπὸ τοῦ θεῖον κατεχόμενον ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐπὶ μισθὸν ὄσειν ὄνθ καὶ ἄδωνιν ὁ μὲν καθὰ μυσικὼν θεὸν πρασίαν· ἐν ὧν δὲ

τὸ ἀρχαῖον τῇ φύσει καὶ τὸ τοῦ μολυσμοῦ τῆς φύσεως ἀνάμνημον. εἰ γὰρ αἰσθοιτο φθεί-
μῆς ὅπως δὴ καὶ ὅθεν γυναικὸς ἀκεθαρτοῦντινος, κλῆσι παραχρῆμα τὼν κεφαλῶ· καὶ τοῦτο
σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. ἦν δὲ καὶ ἡ ἱερὼ τὰ αὐτὰ τῷ ἡμέσῃ μυστικά· λέγεται γὰρ κατελ-
θεῖν ἀπὸ τῆς μᾶς τοῖς χείλεσιν ἔχων τὸν κατασπάζοντα δάκτυλον. οἷον αἰγύπτιοι μυθολογοῦ-
σιν ὦρον καὶ ἥλιον. βιαζαροῦν ἐ θεοὶ σωτῆρα φύσι τοῖς χείλεσιν ὁ δάκτυλος. ἐδεκάθη τὸ μᾶς ἐ διὸ-
μενεν ἀεὶ τὸ χεῖλος ἐποτετμημένος. Διαχέρας. τὴν ἐπὶ δυ. ἢ τὴν ἐπὶ τοῦ. μιλήσιος. Φι-
λόσοφος καὶ ἀσμάτων ποιητής. οὗ ἦν Φυάθεα σάμβος δημόκειτος ὁ αὐδηρείτης ὠνήσατο αὐ-
τὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχμῶν· καὶ μαθητὴν ἐποίησε. ὁ δὲ καὶ τὴν λυρικὴν ἐτέθετο βίβλον χρό-
νοις ὕστερον πρώτην καὶ βαυκυλίδην. ἐτελεύτησε δὲ θεός. ἔγραψε τοὺς ἄθλους πυρίζοντας λο-
γικὸν ἔκπωμα ἔχοντας τῆς ποδὸς τὸ θεῖον δόξης. καθικόμενος δὲ ἡρεινθὸν διαχέρας, αὐτόθι τὸν βί-
ον κατέστρεψε. Διαχέρας ὁ μιλήσιος. ἀθέων καὶ ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν· οὕτως δὲ μεγάλῳ
ἄλωσιν μίλου. ὥστε συνάθηναι· βάδην μυσία οὕτως ἀντέλιζεν, ὡς πολλὰς σπένδειν τῆς ἀρε-
τῆς. τὸ οὖν εὑρὲν καθ' ἕν τὰ ἀθηναῖοι καὶ συμμαχικὴν ἔγραψαν ἐπὶ μὴ ἀσεβοῦντι, βά-
λαντον λαμβάνειν. ἐπὶ ἄγοντι δύο. σπένδειν τὸ διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτὸ· ἐπεὶ βά μυσία πᾶσι δη-
μεῖον. κοινοποιῶν αὐβά καὶ μικρὰ ποιῶν. καὶ βουλομένους μυεῖσθαι ἀσεβεῖν. φησὶν οὖν ἀ
εἰσοφάνης συνόρνισι. τὴν δὲ μὴ θὴ μέρα μάλιστα παναγρεύεται. ἢν ἀσεβοῦντες ἡμῶν δι-
αχέραν τὸν μίλιον λαμβάνειν βάλαντον. ἤντε τυραννοῦντις τεθνηκότων ἀσεβεῖν. βάλαν
βον λαμβάνειν τεθνηκότι. βυτέσι ἐπὶ θανάτῳ φόνου τῶν. ἐνυπόβολα δὲ εἴρηται τοὺς τεθνηκό-
τας ἀσεβεῖν. Διαγράων. ἀντὶ τοῦ διαφορᾶ καὶ οὐβά αὐβά λέγων. οὕτως ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐ-
ναντίον συναγορεύειν. ὥς που συναντίον καὶ τὸ συμφέρεσθαι. πρὸς τὸ διαφέρεσθαι. καὶ τὸ συμφω-
νεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν. Διαγωνιάσαντες. διενθυμηθέντες. οἱ δὲ διαγωνιάσαντες μὴ διὰ τὸ
προπάθειν δόξωσι κεκτῆσθαι τοῖς ὅλοις ἐξήγον ἅμα φωτί· ἀντὶ τοῦ ἀλλαβηθέντες. καὶ
διαγωνίζω αἰτιατικῆ. Διάγραμμα. τὸ μίαθωμα. διάγραφον δὲ οἱ ἀστρονόμοι, ὅσην ἔδει λαμ-
βάνειν τὴν ἑκάστην ἡμέραν. Διάγραμμα. τὸ ἐπόμενον ἐν ταῖς συμμορείαις ὁ πόσον ἕκαστον
εἰς φόδειν δεῖ. ἐβάπτεβ δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν. ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς δόσεως. διαγραφὰς μόνον
δὲν ὀναθισάμενος ἐν ταῖς συμμορείαις βάκεῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὠφείλει.
διαγράμματα. ὅλην εἰς φορὰς δέκατον εἰς βοινοῦν πολέμαρχον δὲ νέκτω βάγραφόμενον ἀ-
τύπιον διάγραμμα καλεῖται. Διαγραφὰς. ὀναθισάμενος ἐν ταῖς συμμορείαις βάκεῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Διαγραφή. ἡ διατύπωσις ἐπὶ τῶν ποιουμένων με
γάλων. ἁπλοῦσα διαγραμμάτων ἀπὸ τοπίας ἀρχῆς. μέχρι πόσου τέρματος ἐπὶ τῶν ποιεῖσθαι.

Διαγραφή. ἐπὶ τοῦ βάκεῖναι ἐστιανδὲ ἐγένετο ζημίαις πολλαῖς καθυποβαλλεσθαι τὴν πόλιν. Δι-
αγραφὴ λίνης. ὅταν ἀπαλλαγῆβυ ἐγκλήματος ὁ φάγων. καὶ βάσυγχώρησιν τὸ διώκοντος καὶ
διάγνωσιν τυχόντος καὶ μηκέτι παραμηδενὸς ἐγκαλῆται διαγραφὴ λίνης λέγεται, Διά-
γραψαντος. τινὸς μὲν ἀντὶ τοῦ καθαλόντος καὶ καταθέντος. ἐνίοις δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ βαπτίζης ἀλοιφὴ
μήσαντες ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διαγράψαθαι ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. ἐ διά-
γράφωσι αἰτιατικῆ. Διάδακτυλίου δεῖσι ἐλπυσθῆναι, βάκεῖναι τῶν διὰ νόσον ἢ λύσιν λεπτῶν
καὶ ἰσχνῶν γινομένων. Διαδέχομαι αἰτιατικῆ. Διάδημα τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα· τάχα
δὲ καὶ ἔνδυμα, τὸ στέμμα. Διαδιδράσκει. αἰτιατικῆ διαφάγει. καὶ διαδράναι. Διά-
κασμος. ὀνειδίσας. ἐλέγξας. ὃς διαδικασάμενος αὐβὸ πόδι τῆς ἀποστασίας, ἀπέκτει-
νεν αὐτοῦ παῖδας. Διαδικασία. διαδικασία δέβι ἣν ποιοῦνται τινὲς βίς μέλλοσι χρεώ-
φειν. ὃς ἂν ὀφλισθῆναι βάλωνται πότε χρεωφείλευρεγεῖν αὐβός. Διαδρατίζω. Διάδοσις.
βάς ἐπὶ διαιρέσεως ἴσας βαλλούσας δόσεις. λυσίας. Διαδράναι. διαφυγεῖν. Διά-
δρασπολίτας. ἀντὶ τοῦ δειλούς. ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν. Διαδρομαί. βάκεῖ
βάλξει κινημάτων. ἐ ἅπερ ἵππος παρέλασε πρώτην ἀτάκτως τε ἐ σὺν νόσμῳ. εἶτα διε-
ρέθησαν. ἐ ἀλλήλοις ἀντιπρόσωπα ποιήσαντες, μαχομένων σχήματα ἐπεδείξαντο. καὶ τὰ ἔνοα

πλοι διαδρομαί τινος ἐμίνοντος ἐξελίξεως πρὸς ὁδοί. Διαζωγυμνημικῶν. Διαζηλοτυπούμενοι φθονερῶς διακείμενοι· οἱ δὲ διαζηλοτυποῦμοι πρὸς τὴν ἰδίαν ὥραν, ἐπεράλθοντος ἀνέδην ἐπὶ τὸ ἐξῆς αὐτῶν. Διάζομαι τὸν στόμαχον. Διάζωμα· τὸ μεταξὺ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα

Διαζωννύωαἰτιατικῆ. Διακέδεται· γνωρίζεται· φαίνεται· ἐνθαλέτη διακέδεται ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πολὺ μᾶλλον δὲ ὁ πουζητεῖ τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς. Διακόσαι· διακαίμψει· διάκοσι ἢ διέρχεται· παρεκκόπτω. Διακάσασα· διαδέχουσα· Διακέδαι· ἀντὶ τοῦ διαδοῦναι. Διάθεσις· ἐπειδὴ πάσχετος ἔστιν ὁ δεσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα, ἀλλὰ συμπαθὴς· διαβαίνῃ γοῦν ἐπὶ τὴν ψυχὴν κίνημα τι, ἴσχνανε πρὸς τὸ σῶμα ἐκ τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχήν· ἀμφοτέρων τὸ εἶδος τὸ διανοσμόν, ἐκ ἄλλο τοῦ λυπουμένου ἐκ ἐπὶ λοιπῶν ἐμφαίνων ἴχνος ἐν τῷ σώματι τῆς κινήσεως τῆς ψυχῆς· ὅθεν καὶ οἱ φυσιογνώμονες ἐκ τῆς τοῦ σώματος ἰδέας, τεκμαίρονται τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις· ὅτι δὲ ἐκ τῶν παθῶν τὸ σώματος διαβαίνει τι καὶ πρὸς τὴν ψυχήν, πόδηλον· ἀλγοῦντι γὰρ σωματαλγεῖ· καὶ λυπουμένῃ, συμπάσχει· ὅτι δὲ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα· τοίνυν ἡδέως διανεύμονον ἀδεὶς ἀγνοεῖ· ὅπερ οὐ παρέμποδίζοντος· ὁ ἐμποδίζεσθαι αὐτὴν ὑπάρχει, ἐὰν μὴ διέφαινεν ἀφορμὰς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπαθείας ἐκ τὴν ψυχήν, ἔστω ὡς τὸ ἐμφάλαι ποιλίας μὴ παθούσης τῆς ὀφθαλμοῦ, τὸ μὴ μονάζειν πάσχειν· ἄλλως δὲ αὐτὸ τὸ λογισμικόν· καὶ βίως μὴ διαπειμόνου· ἀφανέστατον εἶναι τὴν ψυχὴν· βίως ἢ, δυσφανέστατον· ἐκ αἱ διάφοροι δὲ τῶν ψυχῶν ἐκ τηδειότητες· ἐκ τὸ εἰς τάδε ἢ τάδε παθὴ ἐκ ἐρεπτῶς ἔχειν, ἐν τῆς πρὸς σῶμα σχέσεως ἐκ συμπαθείας παραγίνεται· ὅθεν καὶ νενομίκασι τινὲς, τοῖς τὸ σώματος πράσεσιν ἐ πεσθαι ἕξεις τῆς ψυχῆς δυσκολίας· Διάθεσις· ἐκ διατίθεσθαι· ἑκάτερον αὐτῶν κεῖται ἐκ τὸ διαθήκας γεγράφειν· ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἀριστογείτονι· μετὰ ταῦτα τὸν τὸν ἀπολειπόντα ἕτεραν ἐν ὁμίσαν διαθήκην, ἣν ἔφασαν ἀρχὴ πολιν ἐν λήμνῳ διαθέσθαι· καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς τιμωνίδην· πῶς δ' αὐτῆς διαθέσεως τὰ τε πλάτη ὁ ἀμελήσαι μὲν ἢ κεῖνος διαθεῖ· ἐπαρανοῶν δὲ ἢ γυναικεῖον πεισθείς· ἐμέμησαν δὲ καὶ ἐκ τὸ πωλεῖν ἑκατέρῳ αὐτῷ· παρεῖ σπερχέτει δὲ ἐκ τὸ πάσχειν κεῖται τὸ διατίθεσθαι· ὃς φησὶν ἐν ἑλένης ἐγκωμίῳ· γοίκασιν ἅπαντες καὶ πεῖθεν ὅσον διαφθείρει τὸ ὄντων· ἔξω, αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον τὰ κελῶν· ἀντιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐμέμησε ἐκ γνώμης ἢ διανοίᾳ· ὁ αὐτὸς καὶ ἐκ τοῦ διαθεῖναι λόγῳ, τουτέστιν ἐκ τὸ βεβαιῶσαι τί· ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ, ἐκ ἐκ τῆς διαποσμήσεως· Διαθέσις· ἰσοπερά τῆς· ἀντὶ τὸ πάσχειν· ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ τὸ διοίκησις· ἐκ διαθέσθαι, ἐκ τὸ διοικῆσαι· παραλαμβάνεται ἢ τὸ διαθέσθαι· καὶ ἀντὶ τὸ συνθέσθαι ὡς ὑπολίας καὶ ἀκμοσθένης· διαθέσεις ἀ μόνον αἱ ἐκ τέχναι· ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταὶ· ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ, τὸ φαῦλον καὶ ἀσθενὲς· ἢ γὰρ τεχνῶν, αἱ μὲν εἰσὶ φαῦλαι· αἱ δὲ, ἀσθενεῖαι· ὧν δὲ τῆς ἐκ τέχνης ὀνόματι ἀριστοτέλης ἀντὶ τῆς τέχνης χρῆται κοινότερον· ὑπάρχει δὲ τῇ διαθέσει γένος οὖσα τέχνης, τὸ φαῦλον τε καὶ ἀσθενὲς· διαθέσεις λέγουσι· ἃ ἔστιν ἀκίνητα· ἐκ ταχὺ μεταβάλλοντα· οἷον θερμότης· καὶ ψύξις· ἐκ νόσος· ἐκ ὑγεία· διακεῖται μὲν γάρ πως καὶ ταῦτα ὁ ἀνθρωπος· ἐχὺ δὲ μεταβάλλει εἰσθαμοῦ εἰς ψυχρὸν ἐκ εἰς τοὐναντίον εἰς τὸ νοσεῖν· εἰ μήτις διὰ χρόνου πολὺς ἤδη πεφυσιωμένην ἀνίατος ἔστιν ἢ δυσίνητος ἦν ἄν τις ἴσως ἔξιν ἤδη προσαγορεύοι· ἐκ διαφθείρει ἕξις διαθέσεως· ἡμὲν γὰρ ἕξις, δυσίνητος· ἡδὲ διάθεσις, εὐκίνητος· Διαθέτης· διοικητής· ἐκ μελητής· ἦν δὲ ἐκ τἆλλα σοφὸς εἶναι διαθέτης· ἐκ πολύτιμος ἡμέρας μέρος εἰς ζῶν ἀνάλισκε· ἐκ μὴν, αὐτουργῶν· τὰ δὲ, διατάττων· Διαθεῖν διαπράξοι· Διαθήκη· Διαθήκη· διὼς συμφωνεῖται· ἡμὲν, ἐπιθυμούντων διατάξεως· καὶ σὺν ἐκ λημάτων χαρακτῆρα φέρουσα θατέρα ἢ διαθήκη· ἐκ ἤθεσι πρὸς ἀβρεαδμ ἐκ βοὸς λοιπὸν πορπάτορας γνομένη ἐπαγγελία· σὺν τὸ σώματος αὐτὸν ἀνάσεσιν τὸν ἡμῶν ἐκ θεὸν ἐν ἐκ ἐπὶ ἀλισοφάσθαι διαθήκη· ἢ συνθήκη· ἢν μὲν διαθωσται διαθήκη μοι καὶ διατίθεμαι ἂν συντίθεμαι· Διαθήκη ἐ ὄνομος· ἀλλ' ἐ ἐρεμήλωσαν τὸν διαθήκη αὐτὸν ἐρμηνεῦ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν· οἱ δὲ ἑκκαίδεκα αὐτῷ· Διαθήκην διαθώμεθα· ἢν διάθεσθαι θήκης· τῇ γυναικί, ἂν συνθήκη· αἰσχρὸς γάρ τις ἐστὶ ὁ φίλων συνεχῶς διαπλακτιζόμενος τῇ γυναικί

διαπλακητίζομαι· διέθετο ἐπὶ φίλου μήτε τύπτεσθαι· μήτε τύπτειν· μήτε δάκνειν ὡς αὐτὸν φιλοῦντα· μήτε δάκνεσθαι· οἷον σὺ μὲν οὐ χελιδόνας τὸ ἐρχτὸν δῶν· οὐδὲ ἐγὼ τὸ τειχῶν· ἕοικε δὲ τὸν παιδίτην πωμωδεῖν ὡς καὶ ἐν μύσοις κατα λιπὼν αἰτίαν πίθηκον· ἔνθα καὶ μαγείρου παῖδος εἶναι λέγεται αὐτὸν· πίθηκι μ· διὰ τὸ πανοῦργον· μαχαιροκτί· ὃ τ μαχαίρας ἐρμαζόμενος ὡς μάγειρος· αὐτόθεν δὲ νῦφοι εἶν αὐτὸν μαχαιροποιόν· ὁ γὰρ παιδίτης μάγειρος μικροφυὴς ἦν· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἀεὶ σὺ ὡς καταλαβόντα τὸν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδωδασε γὰρ ὑπὸ τῆς μεγάλης οὖσης.

Διαβλίβη· ἔσυνε τὸ βλιμάζειν. Διαβλοῦντες· πονοῦντες· καὶ διαβλωδαίτικτικῶν. Διάθρυπτε. Διαθρύπτεται· χαυνοῦται· διαλύεται. Διανανύσασθαι· διακληρώσασθαι· καῦνος γὰρ· ὁ κλῆρος. Διακεκαυμμένον· πυρετὸν ἔχων· ἀεισοφαὴς· δόσμοι πυρετοὶ διακεκαυμμένον λύχνον· τὸ δῶδεκα λας τὸ δεῖχε τὸ πολέμους χρέος· χρέος μὲν δὴν· βούλομαι δ᾽ ὅμως λαβεῖν· οἱ δὲ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν· ἐν πυρετοῖ δὲ ἐρυθρὸν τὸν λύχνον ὥστε σώζηνὸ πῦρ

Διακεκαυσμένον· διεφθαρμένον· καὶ διακεκαυσμένος· κ μαυρωμένος· ἐγχρὸ μὲν ὡς χρὸς ὡς οἱ πόδες τὸν σωρεάτων καὶ ἀνυπόδετος καὶ ῥυπῶν· οἱ δὲ ἰσωθεῖς δ᾽ χροι καὶ ὑποδεδεμένοι· καὶ ἐν γυμνασίοις ἐξεταζόμενοι· ἐ παλαίστραις· καὶ ἐν ἰσωδ᾽ σι· μὴ φθονεῖτε ἡμῖν ἡμῶσι· μὴ δ᾽ πε σλεκισμένοις τουτέστι λιπῶσι· τὸ τὸ δ᾽ν καὶ νῦν ὀνειδίσκος δεδοικέναι φησί· τὸ ἀπ᾽χεσθαι τοῖς πόδιτῶν ἰσωτικῶν ἔχουσιν εἰ κατα λιπὼν ὅπος μεῖν τὸ σῶμα καὶ μετιέναι ἐπ᾽ ἰσωτέων ἐπιτηδεύματα· ἐ φιλοσόφων μετέλθω· καὶ συνωφέλειας· οὐ γὰρ ἀπ᾽ λαίω ἰδεῖν τοὺς ἰσωτέας· τὸ χρῶμα διακεκαυσμένος. Διακέκηπται· οἷον ἀδόκιμόν ἐστι· διέκοπται τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί. Διακεκορῆσθαι· διαπεπλῆσθαι· τετμῆσθαι τῇ μίξει. Διακεκριμένῃ διακεχωρισμένῃ· Διακελεύω δοτικῶ. Διακενῆς· ἀνύπνος πεφοβημένος· διαρρὰ αἰσχυνθέντων οἱ ἀνόμοντες διακενῆς· Διάκενος κενή. Διακεχαραγμένος· ξίφεσι πεπληγμένος ὁ δὲ διεσφαγμένος τὸν ναρσῆν διακεχαραγμένος τὸ σῶμα Διακηρύττειν· πανδικῶ· ὡς θ᾽ ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνον εἶναι ὁμολογῶν ὧν διακηρύττειν ἢ πεπολίτευ παρ᾽ ἐμῶν· διακηρύζω δὲ αἰτιατικῆ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν διεκήρυσσ· καὶ διακηρύσας ὀρθῶς τὴν οὐσίαν παρέδωκε τοῖς υἱέσιν. Διακεχρημένον αὐτὸ τὸ κεφάλαιον δεδανεισμένον· δημοσθένης. Διακεχυμένοι· ἐπηλελυμένοι τὴν ψυχὴν ὑπὸ χαρᾶς· πανδ᾽ δὲ νεανίσκων ἀπὸ τῶν πρὸς γάτον διακεχυμένοι καὶ τι πρὸς παίζοντες ἀλλήλοις· Διακλιμακίσας· διαπαλαίσας· πλίμαξ δ᾽ ἐ πλιμακισμός· πάλασμα ποιόν·

Διακλειοθέντες, ἐξαπορήσαντες· πωλυθέντες· ἐιεχθέντες· ἐ πάσης ἀθρόον ἐξηρᾶς διακλειοθέντες ἐν ἀπαρῆ χρόνῳ, ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Διακλῶν· διαθρύπτων. Διακναιόμενος· ξεόμενος· κλυπούμενος· ἀριστοφάνης· ἄτοπος λέγεται μοιτις πάθος· ὃς μεδιακναίσας ἔχει· Διακναιόσεται· διαφθαρήσεται· διακναίειν δὲ κνεύειν, τὸ ξύειν τυρὸν τῇ κνῆσι· Διακεκριθεὶς· διελθών· Διακόνιον· οἱ μὲν τὸ τὰ πολεμοῦντας περιῤῥῶδα· μενεκλῆς δ᾽ ἐν τῷ πλωσοκόμῳ ζῶδ᾽ εἰρηκε πόδι αὐτὰ· ἀθηναῖοι δ᾽ ἀπόλλωνι τὸ πολεμούμενῳ εὑρεσιώνῳ ὅθεν ποιῶσι πομπὰς τινὰς ἐπορτὰς λύρας τε καὶ κοτύλῃ καὶ πλῆκτρα καὶ ἄλλα τὰ κυκλοτερῆ πέμματα, ζῶδ᾽ α καλοῦσι διακόνια· λεπτὰ δ᾽ ἐστὶν ἐμπεπασμένα· ὁμοίως δὲ ἀμφὶ διακόνια τὰ τῷ εὑρεσιώνῳ τῷ ἀπόλλωνι πολεμούμενα πέμματα· πανδ᾽ δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιὸν· πανδ᾽ ὁμαλίζαν· Διακονος· μαιρὸν τὸ ἀ· ὁδεῖν ἰωνικῶς διάκορος τῷ τιμῷ· ἐ φιλοπτήτης ἀλλ᾽ ἡ τὸ τε θυμηδὲς ἢ τὸ διακόνων ὥσπερ ὁ ἐμαι τοῦ μὲν ἐνσμικρῷ μέρει ποιούμενος, τ᾽ οἰκαδ᾽ ἀπενεγκεῖν πολλὰ· καὶ διακονῶ. Διακορῶσαι· διαπαρθενῶσαι, οἱονεὶ διατεμεῖν. Διακορεῖς· πεπληρωμένους· ἰδὼν αὐτοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας· Διακορεῖς μεμεστωμένοι. Διακορῶ· πόρῳ διαφθείρω. Διακόσμησις· τὸ παντὸς κ διάθεσις μέσην γῆν κέντρου λόγον ἔχουσα· μεθ᾽ ἣν τὸ ὕδωρ σφαιροειδὲς ἔχον τὸ αὐτὸ σχῆμα τῇ γῇ, ὡς τετιῶγῆν ἐν ὕδατι εἶναι· μᾶλλον δὲ, ἀδύνατα ἐσφαιρωμένον νήλους δεῖναι ἐν ὕδατι πάντε· Διακούω γλωσσικῶ διακόσεται ἀμφότερα τῷ ἀδελφῷ ἐμοὶ καὶ νέῳ τε διαίως· ὁμωνύμως φησὶ νέῳ δευτερονομίῳ, τουτέστι

Διακορύζεσθαι ἀπὸ τῆς βλέφαρον, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι. Διακωδωνίζω

διαφημίζω

διαφημίζω. καὶ διὰ ἀηδόνων ἀηδονιζόντες διαφημιζόντες. ὡς ἔστι τὸ ἀλέγειν δέ, ἔστι δὲ ἐμπαίζομαι λαμβάνεται. Διαηδονίσαντες. δοκιμάσαντες. διαηδονίσας δὲ ὁ παιδοτρίβης ἔμφρενα, λέγει ὅρκιόν τι ῥοὺλ. πρὸς ἱππόδρομον διαλεγόμενος τὸν σοφιστήν. Διαηδονίσω. οἷον δοκιμάσω. ἀεισοφάνης. διότι τινὰ ἔχων ὀρνέων δοκιμάζεται ὡς τὰ ἀηδόνος ψόφω. καὶ τοὺς ἵππους οὕτως ἐδοκίμαζον ἀηδόνιον ἔχοντας ἢ φοβοδεῖς εἶεν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων. οἱ γὰρ ἔμπειρότερον ὀρτυγεύοντες ἔστι τὸν ἦχον τὰ ἀηδόνος, ἔστι τὸν δὲ ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὰ δέ, ἀπὸ τῆς ἀηδίας τῶν ὀρτύγων. ἐπεὶ οὕτως δοκιμάζουσι διαιρεύοντες. τινὰ δέ, ἀπὸ τῆς φυλακῆς. βέλτιον δέ, τὸ ἔστι τῶν ἀηδόνων καὶ τῶν ἀηδίων. ἵνα δὲ ἄλλα ἐσχεδίασαν. τὸ δὲ τοὺς φύλακας ἐγκηρυκεύσαι, κώδωσι δηλούμενον, ὅπως ἀντιφθέγγωνται. καὶ ἰαμβλιχος. ἐπειδὴ διανωδωνίζων ἔκασεν τὴν ποιμένων, οὐχ οἷός τε ὢν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵτινες ἦσαν οἱ παῖδες. Διανωχή. διαλῆψις. Διανωλύω. ἀντιστηκτικῶς. Διαπεραδαίνων. σείων. Διανειδόν. διανεμημένως. Διανειθεν. διαχωρισθέν. διυλισθέν. καὶ μήτοι διανειθὲν πότερον ἔστὸ τὰ λεγομένου ἡθμοῦ. Διανείρεται. ἀμφιβαλῆ. ἀσπεῖ. διαχωρίζεται. καὶ διανείνομαι τὸ χωρίζω, δοτικῶς. Διαπρούεσθαι. ἐξωθεῖσθαι καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. καὶ διαπρούω ἀντιστικῶς. Διάπτωρ. διάβουλος. ἄγγελος ἀπαγγέλλων. Διαπυρίσω. ἀντιστικῶς. Διαπυκάσαι. διατεραστίσουσι.

Διαλαβών. διαδεξάμενος. διαλαβόντες ὅσα μεγεθος καὶ ἐργυρίου ἔχετο συγχωνεύσαντες. ἢ καὶ διαλαβόντες, ἐξῆλθον νυκτός. Διαλαβὼν. περιπατήσας ὢν. ὁ δὲ διαλαβὼν ταῖς ὁδοῖς φυλακαῖς. Διαλλαγή. εἰρήνη. ὡς ἀνύσειεν τὴν ἀλλὴν καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ξυνῆψε διαλλαγή. ἐπειδὴ χάμοι καὶ ἑορτὰς σὺν αἰρεῖται τῆς εἰρήνης ἄγονται. ἢ ὅτι καὶ διὰ καὶ ἐπιχαρεῖς ὄντι. Διαλλαγῆναι. τὸ διαῦθις τοῦ ἐχθροῦ παραλιθῶναι καὶ φιλιωθῶναι. σύναγε δέ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπεσόντος τινὸς ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Διαλαγχάνω. διαμερίζεσθαι. διακληροῦσθαι. τὸ διαιρεῖσθαι κλήρω. διάλεξις δέ, τὸ πρᾶγμα. Διαλλακτὴς. φιλιωτὴς. ἀεισοφάνης. διαλλαγὴ εθ ε καὶ ξυμβαίνετε. αὐτὶ τοῦ φιλιοῦσθε. Διαλαμβάνεται. ὑποτομοῦται. ἢ δέ, ἐμμελάνως διαλαμβάνει καὶ δεῖται ὧν ναυβείρων. τιμωρῆσαι αὐτῇ καὶ μετελθεῖν τὸν ζώριον. Διαλαμβάνων. ὑπομνηματίζων. συμφαλφων. Διαλαλεῖν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι λαικωνικοῖς οἵοις ἐστὶν οὐδέν. εἰ μὴ ὥρ λύκοις χανότι. ἢ παροιμία, ἔστι δὲ ἀλλότρια διαρπάζοντων. οὐ γὰρ πρόσω λύκοις ὀνεῖσι βίοις, οὐδὲ τούτοις. τὸ δὲ κεχηνότι, ἔστι τῶν μαθεῖν χαιρόντων. Διαλαλήσω. δοτικῶς. ὑπαπερ πρῶτον διαλαλήθι ὦ ἀδελφῶσου. ἀντιστικῶς δέ, διαλαλήσαντες ἔστὸ πρὸς ἀλλήλας. Διαλαχεῖν τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες ἐρῶσιν. ἀπολαχεῖν δέ, τὸ διανέμεσθαι ἔστι, ὥ ἔστιν. σὺν τῷ ἀπολαχεῖν. Διαλαίλαπες. Διαλέπεσθαι τὸ συναισθάνεσθαι. ἔστι διαλέγεσθαι. διαλέγομαι. δοτικῶς. Διαλέγουσαν. διοικοδομοῦσαν. λέγειν δὲ τὸ διοικοδομεῖν ἔστι διαλέγου. διορύσσε. θαυμάσιε. Διαλέγουσι γυναικεῖον. ὁμιλοῦσιν ἢ συναισθάνονται. ἔστας ἐθισπλῆς. Διαλεκτικὴ. ἢ ἀπόδεικτικὴ. ὀλίγα διαλεκτικῶς ἀφθόμενος. διαλεκτικὴ δέστιν, ἔστι μὴ ἀληθῶς ἔστι φάναι ἔστι δὲ τέρων. Τυγχάνει δὲ αὐτῷ ἔστι σημαίνοντα καὶ σημαινόμενα. ἢ ἔστας. μέθοδος δὲ ἐν δόξαν περὶ παντὸς τὸ προσημῶν συλλογιστική. καλεῖ δὲ διαλεκτικὴ. ἀπὸ τὸ διαλέγεσθαι τὸ δὲ διαλέγεσθαι, ἐν ἐρωτήσει τε ἔστι ἀποκρίσει. διαφέρει δὲ διαλεκτικὴ τῆ ῥητορικῇ. ἔστι ἐν ὧ δι ἐξοδικοὺς. Διαλήγει. λήγει δὲ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συμπεμμένη ἀπαλτινος τῆ φιλοσοφουμένων καὶ πολιτικῆ μεθ᾽ ἧς πρεπούσης ἠθοποιίας τῆ βαλαμβανομένῃ προσώπων καὶ τῇ τιθεμένῃ ἕξιν κατασκευῆς. διαλεκτικὴ δέ ἐστι τέχνη λόγων. δι᾽ ἧς ἀσκευαζόμενόν τι ἢ κατασκευάζομεν ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ὧν προσδιαλεγομένων. τοῦ δὲ λόγου τοῦ πλάτωνος, δύο εἰσὶ χαρακτῆρες. οἱ αὐτοί τω. Διάλεξις. ἀεισοφάνης νεφέλαις. διάλεξιν ἡμῖν παρέχουσι. τουτέστι λόγων ἐμπειρίαν ἔνουν. τουτέστι ξυνοησόμεθα φράζειν. διαφέρει δὲ διάλεξις διαλέκτου. ὅτι διάλεκτος μὲν ὅστι, φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικὸς. διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς σύνθεσις ἐπὶ τὸ σεμνότερον καὶ ἀγοραιότερον. Διαλεπτολογεῖσθαι. διαλέγεσθαι. ὡς ὥρ καὶ ὁ σωκράτης ἔφη. ἀθορυβῶς καὶ περιφρόνως τὸν ἥλιον ἵνα μὴ ἕλκηται ὑπὸ ἐμοὶ ἄξης τὰ καρδάμα. οὕτω καὶ

ὁ πρεσβύτης, διαλεπολογημαι τοῖς δικοῖς τῆς οἰκίας. Διάλλαγμα. διάστημα. καὶ διαλείπωνται διαχωρήματα. ἀερισμός. Φυλακαὶ δὲ εἰσὶ διαλείπουσα τῆς ἀφρου ἐπιτάχατο. Διαλείμματος. διαχωρισμοῦ. Διαλείπυσαι. ἀλλήλων ἀπέχουσαι. ἀερισμός. διαλείπουσαι ὅσον ξύμμετρον εἰς τὸ σωρᾶν τε ἀλλήλους καὶ κατακάμπτειν ἀπέλθῃς. Διαλεπούσι. διακοσμομένη. ὑφημένη οὖν καὶ διαλαφούσι πολλαχῆ τῆ φωνῆ. ἐδεῖτό οἱ ξυνῳδαι βασιλέα. Διάλλαξις. διαλαγάνην μόδιον, τὸ διαρεῖσθαι πλήρω. διάλλαξις δὲ τὸ πρᾶγμα.

Διάλλαξις. σύνθυμησις. ἄγνωσις. πολύβιος. διὰ γὰρ τὴν ὑποβαίνουσαν εἰς τοῦδε μέρος εὐθυμίαν, ὧν πρὸ αὐτὸ διάλλαξις. ὡς οὐδὲν πρὸ ὑμᾶς περὶ τοῦ ποιουμένου τὸν βίον τὴν πατρίδα. οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν τὰ καθ' ἑκάστην ἀλλήλων συμβαίνοντων ἀγαθοὶ ποιεῖσθαι τὰς διαλλάξεις τὰς τῶν οἰκείων ἁμαρτίας. ἔτι γὰρ διαῦ τὸ τοῦτο πεπιεχειρισμένον τὸν πατέρα. διὰ τὸ πρᾶξιν ἔχειν τινὰ καὶ τὸ λαμβάνειν, παραχρῆμα μετέπιπτον δι' ἐναντίας τοῖς γνώμαις διὰ τὴν πρότεραν. καὶ αὖθις. παρασκευάσας καὶ τὰ πλήθη ὁμοίως τούτοις ἔχει τὰς διαλλάξεις. ὑπὸ τῶν κοινῶν τῆς φύσεως αὐτοὺς διδασκούσης. Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, ὅτι οὐκ ἐκ διαφορᾶς ἀλλ' ἐκ διαλλάξεως χρώμενοι τοῖς μαχίμοις. πρακτικὸν τὸ τοῦ πάθους πρὸς αὐτὰ ὑπάρχοντος. τύπτοντες δι' ἐτέρων καὶ δι' ἑαυτῶν πόσωσαι, διὰ φθείραν πάντας. Διαλογή. διάλεξις. ὁμιλία. διαβολή. διάλυθείη αὐτῶν διαλογήμου. Διαλοιδορεῖται. δοτικὴν ζητοῦσι. ὁ γὰρ ἀείσοφάνης οὐφιλῶν πρὸ λίνον, ζητοῦσιν. ὅσον μισῶν σωπρᾶτον. ἐν γὰρ τοῖς ἔρνεσι διαλοιδορεῖται πρὸ λίνων.

Διαλύω. διαπατικὴν. πυρὰ μόδιον. ἀλλὰ διαλύων ὄρκ. Διαμαδῶντες. διαρρέχοντες.

Διαμαρτία. κακοτυχία. καὶ διαμάρτοι. δυστύχοι. μέλλοντος σημασία. καὶ διαμαρτάνω ἀγνοιᾶ. καὶ τὸ σπουδοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν. Διαμαρτυραι. βεβαίωσαι. ἐς διαμαρτύρεσθαι τὸ πολύγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν. καὶ τῆς ἀπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διαμαρτυρία. καὶ διαμαρτύρεσθαι. δόπως τὶς ἰῶν μαρτυρία παραγεγραφῆς. πρὸ γὰρ τοῦ σαχθῶναι τὴν δίκην ἐστὶ τὸ διωκητήριον, ἐξὸν ὃν βουλομένῳ διαμαρτύρεσθαι, ὡς εἰσαγώγιμός ἐστιν ἡ δίκη. οὐκ εἰσαγώγιμος. διαφορᾶς δὲ τῆς παραγεγραφῆς. ὃν τὴν μὲν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι, ἀμόνον τοῦτο τῶν φαύλων τον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο τῶν διωκητῶν. καὶ πότερον τὸ διωκόν, πρὸ υβαλλετό τινα μαρτυροῦντα εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. καὶ ἐπεὶ τοῦτο πρῶτον ἐγίνετο κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ πορρά λοιτο μαρτυρεῖ ὁ διώκων. τότε ἐξῆν τῷ φαύγοντι προσαγαγεῖν τινὰ μαρτυροῦντα, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυρίων. καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις ὡς περ ταῖς μαρτυρίαις. ἐξῆν δὲ καὶ ταῖς τὰ δέκα σὶ δίκαις ἐπανορθώσασθαι διαμαρτυρεῖν. οὐδὲ ταῖς τοῦ ἀποστασίου, οὐκέτι. Διαμαρτάνω ἀγνοιᾶ. καὶ τὸ σπουδοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν. Διαμάρτης σπέρνος. αὐθυπόταπτον. Διαμαρτύρομαί σοι ἀντὶ τοῦ βεβαιώσασθαι. μέλλοντα σημαίνει. καὶ δὲ ἐνεστῶτος, διὰ τοῦ ὁ μικροῦ. ὡς σὺ δ' ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι ἰσραήλ. καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Διαμαρτυρόμενος. πολέμιος. ἀποτρέπομος. ἀπεχθῶς προσφερόμενος διαμαρτυρομένους. μήτε τὴν πάλιν οἰκίζειν. μήτε παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν μηδέν. καὶ διαμαρτύρασθαι. βεβαιῶσαι. ἐβεβλήθησαν δὲ καὶ διαμαρτύρασθαι τοῦτο πόλεν τινά. Διαμάχεσθαι καὶ πυρὸς εἰσφέρειν τοῖς παραβόλως τι ποιοῦντας. Διὰ μάχης ἐλθεῖν. οὐδενὸς τὸ παρεμπαν θαρρήσαντος διὰ μάχης αὐτοῖς ἐλθεῖν, ἔτε μὴ ἀνάγκη τις ἔξαθεν δὲ τὸ παντελῶς. Διαμέλλειν ἀναβολὴν ἔχῆται. ὀφῆ, πρὸς ὀργὴν ὑπειδὼν. καὶ μὴ πάμπαν πιστεύσας, διεμέλλησεν. Διαμεμετρημένη ἡμέρα. μέτρον τί ἐστιν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τοῖς ποσὶ δεδυμένοις. ὡς δή τινα ἀγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ πρεσβύτατοι ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τοῦ δρόμου τὸ μὲν διώκοντι. ὃ ἐστι, τῷ φεύγοντι τὸ δὲ ἑλεῖν, τὸ διώκειν. Σπασιεπέον ἐστὶ τὸ δ' ἴσαι ὡς. ὃς μεμεμετρημένης ἡμέρας, ὅτε μὲ χωρεῖς ὕδατος φησὶ γίνεσθαι τὰ ἀγῶνας. ὅτε δὲ, πρὸς ὕδωρ. Διὰ μέσου τέχνος. διὰ γὰρ τοῦτων ἔφυγον τὴν ἀπήνην καὶ τὴν πορείαν, ἐς τὸν ὀπτίκα, ἐς τὸ φαλερικὸν, διὰ μέσου τὸ πρὸς ἑσπέρας τὸ μόριον ἐλέπεσθ, ὅ μνημονεύει ἐς πλάτων ἐν γοργίᾳ. Διάμεσος πωρικὴ τι εἶδος δένδρου.

ὡς περ

ὡς κατά τινας διαμέλξας καὶ αἷς ἐχώσθαι τὴν λώπαν ταῖς αὐτοῦ τοῖς συμβολαῖς τῷ ἀνίδων. δεῖναρχος δὲ διαμέξουλέγει, τὸ ἔλεῖον ἀπὸ τοῦ διηλαίως μεξηθέντος. Διαμησάμμος. διορύξας. διαμησάμμος γῆ πᾶσαν τὴν ἀπὸ τοῦ περιαιρεῖσθαι τὸ ὀλύμπου ἄμμον, ὕδωρ πλύσιμον τι μον ἄγρε. καὶ αὖθις. διαμησάμμος τὴν χόνα τὴν ἐσωτάτω, ὀξωκοδόμησον τὸν περιμνόν. Διαμεί νικς. αὐθυπόδικον. Διαμῆσαι. διανοῆσαι. Διαμώμμος. θεείζων. ἢ διαμώμμοι. διασκάπτοντες. ζητοῦντες. θουκιδίδης. διαμώμμοι τὸν πάχλινκα ἐπὶ τῆ θαλάσσῃ, ἔστιν οἷον εἰπεῖς ὕδωρ. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἐσκιώουν ἐπὶ τῆς χόνος διαμώμμοι καὶ μεταξὺ σκαπτοντες. Διαμνημονεύω αἰτιατικὴ συνήθεστερον. οὓς καὶ διαμνημονεῦσαι καθέκαστον ὁ λόγος διὰ τὸ πλῆθος καὶ πρὸς ὄνομα διελθεῖν, ἐπιτήσατο. Διαμπάξ. ὁλόλου. διαπαντός. Διαμπερέως. διαμπερές. διόλα διήνορ. ὁδέ, διῆγκε αὐτοῦ ἐπί τι ὄρυγμα. ὃ διαμπερὲς μὲν ἰὼν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σταδίους λ. εἶχε δὲ ἔξοδον ἐπὶ θάτερα τὸ ὀρύγματος. Διαμοιρωμένη. διαιρουμένη. ἢ μεμερίζοσα. ἢ ἴσαι μοῖρας μεμφομένη. Διαμυδαίνεται. ἀντὶ διαβρέχεται. ἢ διαρρεῖ καὶ διαθεῖ. Διαμυλλαίνη. αἰσχρῶς πεσπήδησε. καὶ ἔτος δὴ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεινός. ἢ διαμυλλαίνειν τὸ διαμωνᾶσθαι τῇ χείλεσι. καὶ ἐσθίειν καὶ διανήχεσθαι ἢ διαρρέφειν χείλη. ἀείσθω φησί. Διανάλιμα. διαχῶς. Διανενάνεμμαι. ἀντὶ ἐπερεώθημαι. Διανᾶσαι. διαπολυμβῆσαι. ἢ διανᾶσαι ἐθελήσαντες, ἐπαναπλίζουσι τὸν τῆς πανοπλίας. Διανεῖμαι. μοιρίσαι. Διανεῖμις. αὐθυπόταντον.

Διανιξάμμος. διαπολυμβήσας. Διανίζεται. διανίπτεται καθαίρεται. Διανθίζω. ὅταν ἄνθη συλλέγω. ἢ διανθισμένας. Διανοεῖσθαι. τὸ ἐνόησε καὶ δόξαι καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς. ἐπίσασθαι μὲν πολλά, δῶρα δ' ἔδωκεν. διανοεῖσθαι δὲ ἄμαχα πολλά, ἀδύνατον. πᾶς δὲ ὁ διανοούμενος, ἐστί τι διανοεῖται. ὡς γὰρ ἀδύνατον ἄμαχα λέγειν πολλοὺς λόγους, οὕτω διανοεῖσθαι ἄμαχα πολλά. λόγος γάρ τις, ἢ διανοια αὐτῆς τῆς ψυχῆς, ἐφ' ἑαυτῆς λεγούσης. Διανοια ἀόριστος. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως μεταβαλλομένων ἐπὶ σταθμήτων ἀνθρώπων. Διανοια. ἔστιν ἐνθυμία δόξα. Διανταία πλημμύρα. τὸ πολὺ ὕδωρ ἀπὸ χειμῶνος διαντάια πλημμύρα καταβαρεῖν, καταξανέστη τὰ λιμένα. Διανυσθῆναι. τελεσθῆναι. Διαξαίνει. ἀναιρεῖ. διανήθει. ὁδέ, ἐάλω. ἐξέμωγεν ὁδὸν διαξαίνει αὐτὸν ὁδέ, ἀπέφηνεν. ἀλλεῖασιν αὐτὸν γῆν πρὸ γῆς ἀφεῖναι. ἐξαῦθις ὁδέ, φόνους ἐργασάμενος ἀναγεῖς, καὶ διαρρέξας ἐξ διαξήνας τοὺς νόμους. ἐπὶ τὸν ἀνδρῶν ἀφειστάμενος φύσιν, ἐς γάμους ἀφύβριστες ἀγάμους ἐκάμψε γάμους. Διαξῆναι. διαλῦσαι. ἀείσθω ἐπὶ τῆς ἀρχῆς διαξῆναι. τὸ δὲ ἐξ οἱ μᾶλλοι, ἔχουσι τὰς ἀρχὰς ἐς τὰς πορυφὰς πεφιλημμένας. ἐς ἐπὶ πλεῖστον, διαλύεται μᾶλλος. πρὸς ἑκάτερον οὖν ἐς τὰς πορυφὰς τὰ ἐξ πεφιλημένα σκόπει, ἐς τὰς κεφαλὰς τῶν ἡνιόχων ζωισαμένων βίς πεφάγμασι, διαλύσαι χεῖ. Διαπαλαίω. δοτικῆ. Διαπαραγίραι. σκόπελέχεια. Διαπαρθενᾶσαι. μιγῆναι παρθένῳ. ἐλέγετο ἢ οὕτως, ὡς τὸ πρωθεροδοφῆσαι. ἐς διαφυλάξαι παρθένον. Διαπαπαλάθησι χαμαί. δοτικὴ τὰς βύρσας διαπλύνουσι. σκαίνει δὲ τὸ διερευνᾶν ἐζητεῖν ἐπιμελῶς. ἢ διαπαπαλάθησιν. σκληθήσι χαμαί. τὰς τὰ βύρσας σκληίνοντες ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα μὴ ζωαγορήσουσι ἐλλοιωθῶσι τῆς πλύσεως, μὴ ἄρα παπάλοις καταρέοντες, σκτείνασι. Διαπαίζω. δοτικῆ. Διαπεπαθευᾶσθαι. πεπλησθαι μίξει. Διαπεπλημένης. καθερθωθείσης. Διαπεπραγάναντας. διαπεπτήσαντας. Διαπεπραγμένοι. τελεσθέντες. Διαπεσούσης. ἀπατυχούσης. ἐδόξεν ἐπὶ φαλῆ ἔχοντι οἰωνῶσαι αὐτοῖς τῆς πρᾶξεως. ἢ διαπεσούσης ἢ συντελεσθείσης τῆς βασιλῆς. ἢ διαπεπτωκότων. Διαπέσοιμι. οἷον διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος. ἀείσοφάνης. μὴ σὺ πολέσαι μέγ' ἐπὶ φάσμα λόγου σὺ εἰπεῖν, διαπέσοιμι πανδαχῆ. Διαπεφώνηκεν. ἀντὶ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε. τουτέστιν ἀπέθανεν. ὅτε ἡ λέγει ὅτι διαπεφώνηκε δὲ τούτων οὐδεὶς πόλις τῆς μονοίας ἐπεσώρων ἀπελισσῶν φησὶν ὁ χρυσόστομος. Διαπεινῶμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ. πεπαπρὸς δοκίαν. ὡσεὶ ἔφη, διαπεινόμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ ἢ εἴωμεν διαπεινῶμεν. οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πῦρ γίνονται. εἴρηκε δὲ ἐπὶ τὸν λιμόν. τουτέστιν ἐσχάτως πεινῶμεν. ὥστε καὶ ῥᾴματα δέοντο δυόμενοι, καὶ ἐλόμενα πρὸς τὸ πῦρ διὰ τὸ ῥίγος. ἢ διαπύρως καὶ σὺν τάχει πεινῶμεν. ὃ καὶ βέλτιον. Διὰ πείρας συχνῆς. ἀντὶ τοῦ

ἀνείβφαν. τοῦτων ἐπίσταμαι διὰ πείρας συχνῆς μάλα. τῶν τε ἀγαθοῖσιν πεφαίρεσιν πόρεβλε
μμένον καὶ τὸ πᾶσι, οὐ πολύτλητόμμον κατὰ τὴν ἀσεβῆ πόθυμίαν. ἀπόπειραν ποιουμέ
νη. ὁδὲ, ἠρώτησεν αὐτὴν εἰ ταῦτα οὕτως ἐγνωκὴ ἀλέγει. ἢ διαπειρωμένη καὶ ζηλοῦ. καὶ δὲ, ὦ μόσυν, ἡμῶν
ὄντι φρονεῖν ταῦτα ἐλέγεν πρὸς αὐτόν. Διαπαιδῶ. αὐτιατικὴ. Διαπανύσαι. ἀφαιρεῖ τὴν
σαι. πανύω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐμὴν τρυχὼν παραιτοῦμαι ἡμῆνυ. καὶ τὸ φονᾶσαι,
τινὸς ἀπὸ τούτου εἰρῆσθαι λέγουσιν. Διαπίθηνι σαι. τὸ διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. φι
λοπαίγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον. Διαπίνωμμαι εἰς πῦρ. Διαπίπωγμαι.

Διαπλέκειν. διαπονεῖσθαι. διαγεν. ἀειδοφάμης ἔρεσι. εἰ μή τῶν ὀρνίθων τις ὑμῶν
βούλεται διαπλέκειν ζῶν, ὁδὲ τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἴτω. Διαπλήσσονται. διαμάχον
ται. Διαπλώσας. διαπλεύσας. διελθών. ὥσὺν ὁ οἶδα πάντα διαπλώσας ἐὺν ἕρωτι βίᾳ.

Διαπνεῖν τὸ ἀποπνεῖν καὶ πορδεῖσθαι, ὡς χμονέστερον τοῦ ἀποφοφεῖν. Διαπολε
μῶ δοτικὴ. Διὰ πολλὸν χρόνου. ὁγὰρ πρώην ὡς ἔτος διὰ πολλοῦ χρόνου ἥκουσε ζῶν λοῦ περι
αρεὶς τῷ πράγματι, ὁ ἐχθύμβρος τῆς νυκτὸς ὀδὲν παύεται τὰ ἐχθὲς ἐκεῖνον οἷς θέασις ἠγωνί
ζετο. Διαπονεῖν. ἀρνεῖσθαι. Διαπορηθέντες. διαπορούντες. Διαπρεῶ διαπρέσω. ζητῶ. ἀμ
φιβάλλω. Διαπρεία. ἡ διαπρᾶσις διαπρία ξ ἡ ἀμφιβολία. Διαπορεμαῦ. διακομίζω.
διαπορᾶ. Διαπορεμαύσων. διαπορασθέντων. διακομισθέντων. Διαπραξαμῆν ἐλαθοῦ. ἡ σκιὰ
σάμμον. Διαπρέπειν. διαφαίνεσθαι. διαφοδῆν. Διαπρεπὴς. ἐκδηλος. ἐπίσημος.
Διαπρήσει. διανύσῃ. πληρῶσει. Διαπρήσιον. διαπανοῦς δεξιόν. μέγα. ἡδύκαστον. διαρόητον.
Διαπτύω. αὐτιατικὴ. Διαπυθάνεται. ἐρωτᾶ. Διαπυρώλατος ὁθερμός. Διαῤῥας.
διατείνας ὃ ὄμματος εἰς οὐρανόν. Διαῤῥέμμον. ὡς ὅτι ἐπήσατε αὐτὸν διαῤῥαμμένον βλοσυρᾷ
ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέφαι χρυσίῳ. τοὐναντίον μμὴ οὖν. Διαῤῥεμοι. ἢ μμὴ λαμπροί. ἢ δὲ μέ
λανδι. ἀλλοῖμεν, ὑμῶν μέλανδι. οἵδε, πεφοβῆσθαι. ἕτεροι ξανθοὶ καὶ διαῤῥεμοι φθίκ. Διαῤῥαῖ
σαι. διαφθεῖραι. Διαῤῥέσσαι. βυφλαί. Διαῤῥεῖν. διαχεῖσθαι. χαυνᾶσθαι. ὃ διαῤῥεῖ πολυ
ειλφνὸν ὄνομα. αὐτὴ τὰ ὑφημία περαίρῃ. Διαῤῥήδην. σαφῶς. φανερῶς. διαῤῥήδην ἀπει
πών. μήτε μάχην συναπτῆναι. μήτε πορσαιτέρω ἰέναι. μήτε ἄλλο πρᾶξαι μηδέν. Διαῤῥήξομμι
αὐτιατικὴ. διαῤῥήξομεν. Διαῤῥεθεώσας. διατυπώσας. Διαρπῶς. καρτερῶς. δραστηρίως. αὐ
λικῶς. ὁδὲ, ἀγαθὲ ἐλαύθῃ ἐὺν δόν, ὑπορήδεν. καὶ τὸν ἐλαύδα ὑπὸν τὸ παρόν ἐλαμβα
νεν δὲ τὸ ῥηθὲν πον. ἔτι μᾶλλον τὴν πολιορκίαν διαρπικῶς συνεκαστέρῃ. Διάρπαμα. πολύβιος.
ἅμα ἦ πρὸς τὸν ἀπὸ λιβύης πλοῦν ἔπελαγον διάρπαμα λίαν ὑφυδὲς ἐπειθεῖς ναρχηδονί
οις ἀπόλις. καὶ αὖθις ἰὼν μὲν ἀπὸ τὸ χάραικος ἐπὶ θαλάττης, ἐναὸν εἴκοσι στάδια. ὁδὲ διάρ
παμα, βραχὺ πλεῖον ξ. καὶ διατεῖνον ἰὼν ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον καὶ ναυσὶ χεται τῆς ἐπὶ φύσεως. καὶ αὖθις. εἰσὶν ὃ
φινικηφυρωμένοι τῶν θαλαττίων διάρπαγες ἀπὸ τὸ βυζαντίου ἕως ναρχηδόνος. Διὰ ῥωπικὰ.
ἐπὶ παρὰ μῖν ῥωπικά. Διάρσις ἐπάρσεως. εἷς ὕψος. πολύβιος. οἱδὲ ῥωμαῖοι συνδραμόντες ὑπὸ
τὰς χεῖρας, ὑπὸ κελεύσεως ἀπὸ σημάτων ἐποίησαν. ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διάρσεως αὐτοῖς μάχην. ὑπόρ
θριον ἴδιον γαλαντικῆς χρείας. διὰ τὸ μηδαμῶς κεντημα δίφος ἔχειν. Διαρῶ πυθέσθαι διὰ
αἴρω. ἐὺν ἀρτῆσαι ἐπὶ τὰ ἀνάρεμα. Διαρτῆσαι. ὀξαπατῆσαι. οὕτω μέν ἀνδρος. διὰ
αρτῆσαι ἢ διὰ τὸ τ, ἀναπαλῆσαι. καθαρτῆσαι. διαρτίζω δὲ. παλαίπωρος καὶ πεπλῆσθαι διαρτῶδες ὀνομε
μῶ. Διαρτία ἡ διαπάλασις. ὁ πεπλῆς διαρτὴς χειρουργός. Διαρτίζεται. ὁρμᾷ. Διαρτω
μενος. ὁδὲ κραιπαλῆς τοῖς μὲν ἴχνεσι διαρτώμενος, τουτέστιν ὀξαπατώμενος. ὀδὲ μὴ ἡδονοῖς μὴ εἶ
ναι διερμηνεύσθαι δὲν χῶρον. ἐαὖθις, πλαχόθεν ἀπροβολισμοῖς χρώμενοι, ἵνα διαρτώμενοι
τὴν δοκήσιν τῶν κατὰ πρόσωπον ἐπιόντων μηδεμίαν αἴσθησιν λάβωσι τῶν ὑπορηφαλῆς. καὶ
διαρτῶ, τὸ κρεμῶ. καὶ διαρτωμένων. καταρτιζομένων. Διάρροια, πάθος παρὰ τὰς ὑπο
νόμενον. θέα δὲ εἰσὶ πάθη ῥαγῆναι, ἡραῦρα, διάῤῥοια, ἡμεῖ οὖν ῥαγῆναι, μέρους τινὸς τοῦ σώ
ματος· ἡδὲ ἡραῦρα παρὰ τὴν φαλῆς πόνω. σημειοῦται δὲ τοῦτο, τὸ καταῤῥαβλῆσθαι
τὰ ὦτα καὶ ἀκοὴν φῆναι ἐὺν ὄμματα. ἡμὲν οὖν διάῤῥοια ἔστιν ἀθῶα πάντως. τὴν δὲ ἡραῦραν

οἴνομεῖς

οἰνομεῖς ἐγχυματίζεσθαι· τῆς δὲ βραγχῆς, πόδες τέμνεσθαι ἢ σκάπτειν τὰ περὶ σίδηρον. Διαρρυλῶν αἰφθαρῶσθαι. Διασκληνώσαι· διαθρύψαι· ἀεισοφάγης ὁ δὶ πορδὰς τρυφῶντι διασκληνώνισον· σκληρύνωσον γάρ· σκλήρωνας γὰρ σὺ ἀλλὰ τοὺς διαθρυπτομένους ἀπὸ τοῦ σωλοῦσθαι· ὅθεν ὁ βρῶς αἰγῶν· καὶ οἱονεὶ σώζεσθαι παρὰ τὸν σάλον· οἱ δὲ νεώτεροι διαφθείρεσθαι ἢ διασκάζεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστιν ἀδιαφόρως. Διασαφηνίζειν τὸ τηλωτὸν ἀνερμήνευτον. Διασαφῆσαι· ἑρμηνεῦσαι. Διασαφάσης· ἀντὶ τοῦ φωτίζοντος· σελήνης τὸν ζόφον διασαφοῦσης. Διασείων τοὺς ψευθομένους εἰ μὲ πῶν ἢ μὴ μέ πῶν αἰτιατικῆ· ἀντὶ τοῦ ὅλως καὶ ῥᾳδίως διασείσθω ἡ δωρεά· μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν συκάζειν λέγεται τοῖς ὁμόμασι· ἀεισοφάγης· ὡς παρ' ὃν ἐπὶ τῶν καρπῶν σὺν μὴ τῷ μέπω ἔστι δρέψασθαι καὶ φαγεῖν· σὺν δὲ τῷ ἀώρων ἀνέτι, ἅτινα φασὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· ἀνηλέων διελογίζετο καὶ διήνεινε, τίς ἐπὶ τηδεῖος διασεισθῆναι· καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυσκατάμαχτος, ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν μένης ἢ ὀλούσιος, σὺν ἐμφάσει τῆς μεταφορᾶς ἐπὶ σύκων. Διασείσω· ἐοίκασιν ὠνομάσθαι οἱ διάσεισοι, παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πότερον· εἶτα βάλλεσθαι· ἵνα ἀναπέργῃ μᾶλλον ὦσι. Διασήθω· διαξύω· ἀπαλείφω· παρὰ πεσθαι. Διασκώσαι· βασάσαι· οὐ γὰρ ἄρασθαι λοιδορεῖ παρὰ τοῖς ἀπίνοις· ἀλλὰ γὰρ ὑλαφῆσαι· καὶ διασκώσαι· διασείσασθαι τῇ χειρὶ τὸν ὅλμον. Διάσκυμος· ὁ λαμπρός· καὶ διασκύμτατος. Διάσια· ἑορτὴ Ἀθήνησι μηλιχίου διός· προσαγορεύεται δὲ διάσια, διὰ τὸ διαφυγεῖν αὐτοὺς Ἀχαιοὺς τὰς ἄσας· καὶ ἀεισοφάγης· ὅτε πρὶ μὴ νοσι διασίοις ἀμαξίδα. Διασκανδικήσης· μὴ δὲ πρὸ δειλιάσῃς· μὴ δὲ ἀειπρίσῃς· μὴ ἀμελήσῃς· σκώπτει δὲ τὸν ἀνειδάνη ὡς λεχαιοπώλιδος υἱόν· σκανδίξ γὰρ εἶδος λεχάνου λεπτόν· καὶ ἀλαχού· σκανδικὲ μοιδὸς μηδόθεν δεδεγμένος. Διασκεδαννύναι· διασκεδάζεσθαι· λέγεται δὲ καὶ διασκίδνησιν· ἰώσηπος· οὔτε γὰρ ἀταξία διασκίδνησιν αὐτοὺς τῆς σωτάξεως τῆς σὺν θεῷ. Διασκαλαζόμενα· ἀπώλεις· ἀθλιαίως πομπικός· ἐγράφετο καὶ ἄλλα διασκαλαζόμενος. Διασκαλαθῆσθαι· ἀντὶ τοῦ συσκαλαθῆσθαι ἴσως. Διασκάνη· ἀπὸ τῆς κλίνης σοι πέγραφα μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκαλῶ σὺν γραμματορ. βυτέσι ζωθήκῃ. Διασκυνητέον· μεταλυτέον· ξενοφῶν ἐδόκει διασκυνητέον εἶναι εἰς ἀσκώμας εἰς σέμας. Διασμώμενος· ἐρανῶν. Διασμύχων· διαξύων· διακαίων. Διασαθαῦ· ἀφθόως δαπανᾶν.

Διασαῦσας· διεγείρας· παροξύνας· τοὺς μὴ σπουδαίους διασαῦσας· τοὺς δὲ χιλιάρχους παρακαλέσας ἀφθαρῆναι τῆς τάξεως. Διασείω· αἰτιατικῆ· Διασειδὲς πρόσωπον· ὁ μὴ διὰ τὸ πολλὰς ἀπατᾶσθαι σὺν αὐτῷ ἐρρῖφθαι· ὁ δὲ, ἀπὸ τοῦ διαφθόνου· διὰ τὸ τὰ πρόσωπα προφθόνου· ὁ δὲ, ἀπὸ μήνου. Διασαώμενος· ζωοτρίβων καὶ καταπλῶν. Διάσεις· ἀντὶ φωνῆς ἀντὶ τοῦ διαπόρησις. Διασελμόμενος· διαχωρεῖ μενος. Διασῆσαι· ἀντὶ τοῦ διαταρῆξαι καὶ οἷον ἀδιάτον ποιῆσαι. Διασήτιον· ἐχωρίσθησαν. Διασείχειν· διέρχεσθαι. Διασείχοντας· διαπορευομένους· καὶ διασείχουσαν, διερχομένην. Διασολή· διαχώρησις· ἀφορμή· οὐ μὴν θαυμάζω εἰ φιλοτιμότερον ἀσκηθύμεθα ἢ κατὰ τὸν σιτίωνα· καὶ παῦ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ μετὰ διασολῆς ἀσκηθέλλομεν. Διασφάξ· διατομὴ ὄρους· καὶ διασφάλες· διεσῶσαι πᾶσαι. Διασχὼν· διελθών· διασήσας· πολύβιος· ὁ δὲ, διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς διὰ σάδα, κατέσρατο πᾶσαν μάχην ξυλαβὼν τὸν ποταμόν. Διαγράματα· ὁ δὲ, διαγράματα προθεὶς, ἵνα ἐλθὼν ὅλμου εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν· καὶ αὐτοῖς ἀμνησίαν ὑποσχεῖτο· ἀντὶ τοῦ λιθίνῳ τῷ ἐπαισμένων. Διαπᾶν· σήθειν. Διατατικώτερον· πολύβιος· τὰ τὰ μὲν οὖν παραλαμβάνοντες εἶναι καὶ διατατικώτερον, τὸ μήτε τῷ καιρῷ μήτε τοῖς συμπαρασκευαῖς καὶ παρασατικαῖς διαθέσεσι παρεγίνεσθαι τῶν ἐναντίων. Διαταφρεύθη· διασκάπτει. Διατάχους ἐπέρρεμμα· διατραχέων δέ· Διατεθώκητα· τετρόνισαι· διεχώρησαι. Διατερυλλημένος· ἐωθισμένος· οἷον κατηδολεσχημένος· οἷον πλησθεὶς καὶ πεῖν τῷ πλεῖσα ἀκκηοῶς· Διατερυμένος· διακεκλασμένος. Διατεμάρεται· σοφίζεται, Διατερσαίνω, ξηραίνω, Διάτηθν, ὁρμᾶν, διατρέχειν ἢ δὲ κυθεν. Διατείνεται διαβεβαιοῦται. Διατίθεται πρόπτη· διατιμᾶται δοκιμάζει. Διατιμητικός, δοκιμαστικός. Διατιτᾶν διαζυπτᾶν, δύζα ἀπεκμυόζα

ἄνω διατρίβοντες, καὶ αὖθις, μαχαιρίοις διατρίβων τοῦ ἀσιτοῦ, Διαβρηθῆναι, δύο δὲ τὸ ὀρυγμάτων ὑποβρυχα καὶ κοιλότερα τοῦ χάρακος διατρηθῆναι τὴν γῆν· ὑπὸ τὸν πρόβολον αὐτὸν ὀρύσσοντα. διατρηθῆναι οὖν· ἀντὶ τοῦ διανοῖξαι· διατρυπηθῆναι. Διάτορον· ὀξὺ ἀκουστόν· ὀξύτερον· μεγαλόφωνον. Διαβρώτατον· δανώτατον· διὰ τὸ βίαιον λαλεῖν· ὑπὸ τῆς αἰθρίας τὰ διαπεπτωκότα μόρια. Διαλέχοντες· οἱ διαπίπτοντες οἱ ἀποσαθρούμενοι. Διατρίβη· τὸ ὅσον ἐν ᾧ τινὸς μανθάνουσιν· ἢ καιρὸς κοινὸν ἀναγκαῖον ἀναπαύεσθαι εἶτα πάλιν διαλέξεις φιλόσοφοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα. καὶ τὸ ἀσχόλημα. Διαίτης· διαγωγήν· πόσα φασὶν ἀφῆκε μέλλουσι πόδι ἁπτεσθαι διαλύσεως ἀνθρώπινος συμβάσεις· εἰ μὴ φανεῖται διαθήκης συγγραφὴ καὶ τὰ ἀγγεῖα· ἐγίνετο δὲ αὐτῶν ἐκούσιος ἢ διαθήκη ἐκ τῆς ἐφόδου ἡ σχολαιότης· τότε ἁλῶναι τὸν ἔνεκα, καὶ τὸ δὺ τὸ ἀποκρυπτόμενον πομπεῖον. Διαζοσή· συμβάθρα· οἶκος. ὑπὸ δὲ καρχαρόδοντων πολὺ καλαθμὸν μὴ διαρρύων πολεμίων, διαζοσὴ μεγάλη τὸ σωτήριον ἐπέσχεν. Διατοιχεῖ· ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ δεξιοῦ τοίχου τὰ πλοῖα· ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ ἀριστεροῦ γίνεται. Διατυπῶν· διατιθέμενος ἐπὶ τὸ βέλτιον· καὶ διατυπῶν τὸ ἀτύπωτον· καὶ μεταπλάττων πρὸς αὐτὸ σχηματίζω τὸ ἄτακτον. Διαναπλῶ αι· ξεραπλῶ αι. Διαύγεια· ἡ λαμπρὸς. Διαυγία ἡ ὁδοιπορίας· μηλίθων διαυγίας· τοῦτο, διὰ τὸ ἰσχνὸν φέρεται καὶ παροξύνεται· πρὸς τὸ ὀξύ νεῦ δὲ ἐν τῷ ἀπιπίζω· εἰ δὲ ὁ παρὼν λόγος ἀπιπίζει, προπαροξύνω ὁ φείλομεν. διαύγειαν λέγοντες ὡς ἀμέλγειαν. Διαύλιον προσαυλεῖτις· τοῦτο παρεπιλεγόμενον· φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι, ὅταν ἡσυχίας πάντων γινομένης, ἐν δὲν ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ· ἀείσομαι βατραχοις. Διαυλίζων· βαθυών· καὶ μυκύνων. Δίαυλος· ὁ δισσὸς δίαυλος τὸ πρὸς· ἢ μέτρον πήχεως ἑ· δίαυλος καὶ ἡ μαρὰ πειρόδος· δύτους δὲ τὴν μαρὰν διαύλους ποιεῖσθαι. Δίαυλ· ὁ διπλοῦν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πρεία· τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον ἐπὶ τὸ φαι· δολιχοδρόμοι δὲ οἱ πλείονας· διὸ καὶ δολιχοδρόμοι· οἱ γὰρ στάδιοδρόμοι, διπλοῦν ἐποίουν τὸν δρόμον· ὁ πολίτης δὲ δρόμος, ὅταν μεθ' ὅπλων ἀγωνίζωνται· ὁ τοῦτο δὲ εἰσὶν ἀγωνίσματα· στάδιον· δίαυλος· δόλιχος· ὁ πολίτης· πυγμή· πάλη· πεντάθλιον, πάλη· καὶ ἅλμα. Διαυλωνίζω· τὸ διὰ στενοῦ ῥεῖν. Διαυχενίζεσθαι· ὁ δὲ, ἅρπαγα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνῃρέθιζε· καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀπέρωχον τῶν μελέτας ἕνεκα λέγει καὶ φιλονίνδυνον. ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνον αὐχένα ἔχειν. Διαφανῆ· διαφανῆ φασιν εἶναι φασὶν ἐν πλείοσιν ὑπάρχουσαν διαπρεπῆ τῇ χρωμάτων· ἢ τις φωτὸς μὴ παρόντος, δυνάμενον αὐτὸ τοῦτο διαφανὴς· ἐνδυναία δὲ γίνεται διαφανῆ, φωτὸς παρόντος· ἔστι δὲ διαφανῆ καὶ ἀέρα μόνον καὶ ὕδωρ· ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν στερεῶν σωμάτων· οἷον φιλίτης· λίθοι· κρύσταλλος· ὕαλος· ὑάλυς· καὶ ἕτερα· εἰσὶν οὖν τοῦ διαφανοῦς ἡ φύσις, ἥτις ἐν πλείοσιν οὐσίαις ὑποκειμέναις ἔχει τὸ εἶναι· ἑτέρα αὐτὴ οὖσα, ὡς πῦρ καὶ ὕδωρ ἑτέρων ποιοτήτων ὁρῶμεν· μετέχει δὲ τῆς διαφανείας, καὶ τὸ ἀέριον· ὃ ἄνω σῶμα· οἷον τὸ χῦμα τοῦ σφαιρῶν. διαφανὲς γὰρ ἅπαν· καὶ γὰρ ὁρῶμεν διὰ τοῦ ἀέρος τὰ ἄστρα διὰ τοῦ ὕδατος· καὶ αἱ μὴ σφαῖραι, διαφανεῖς εἰσὶ· διὰ ἄστρα δὲ οὐκέτι· ὅθεν καὶ συνορῶσιν ἀλλήλοις· ἐν ἴσῳ θεν γοῦν ἡ τῶν ἡλίων ἔκλειψις συμβαίνει τῆς σελήνης· ἐν ἀργῶς φαίνεται γίνεσθαι. Διαφανῆ χλωρία· διαλαμπρά· ἀλλὰ διὰ ἰσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται διὰ σώματα τῶν γυναικῶν· καὶ ἡσαΐας ὁ προφήτης, καὶ διαφανῆ λαμπονικά, Διαφανῶς, σαφῶς· ἢ συμφώνως. Διαφαίνει, διαδείκνυσιν. Διαφράξαι, ἐξείλειν, φλοιοφκεῖν· διὸ τὸν οὖν ὁ μόδουλος νεὼν ὑπὸ τίμος παραπεσόντος ἐδέσματος ὀκνηθεῖσα οἱ διαφέρεσθαι πρὸς παίζοντος ἄλλως, ὁ δὲ, ἠναγκάκτησεν. Διαφθάσμοι, αἱ τὸ μόνον ὄσι, Διαφθόρτως, ἀκαιρέτως. Διαφθώμεθα, φιλονεικήσωμεν. Διαφθῶν, ἀσκάζων, ἀθλῶν· ὡς διαφθόνων πόρα τὸν πόλεμον διαφθῶν· ἰουσιανός, ἀξιολογῶ τὴν αὐτὸ περὶ τὴν ἄσκησιν· καὶ διαφθόνταν, ἀντὶ ἐπιλείπων. πυθανόμενος τὴν πόλιν ὠχυρῶσθαι καὶ πλῆθος αὐτῶν διαφθόνταν εἰς αὐτὴν ἥρῳδαι. Διαφέρω· διαλλάσσω, χωρίζω· ἴσως δὲ διαφθόμενος πρὸς ἐμὲ· δοτικὴν δὲ, ἐπὶ τὰ ἐχθραίνω, ὑπὸ δὲ τὸ τὸ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι ἴσης· καὶ τινὶ διαφέρεσθαι ἔριδι· ἐπὶ τοῦ ἐριστικῆς, ἔρομαι.

ἄστρα

ἐστρατοπέδευσεν ἐν χώρᾳ πάντα βλάπτοντα διαφερόντως. Διαφάγω· διατηκῶ. Διαφεῖναι· διαλύσαι· καὶ διαφθείρω· ἀντὶ τοῦ διαλύσας ὁρίσω· ὃ δή, διαφθείρει τὴν πόλιν, ἐπὶ μὴ τῶν ὠφελούντων. Διαφημίζω ἀεί. Διαφθείρω διατηκῶ. Διαφθορά μή· ὃ δή, διαφθορά μή· ζώων, ἐν ᾗ συνέχεται ἕκαστον. Διαφθορά· βλάπτοντος διάλυσις τοῦ ζωοθρέπτου σώματος. Διαφορά· ἀνάλωμα βλαβερόν· καὶ πυρίδης. Διαφορά· ἕλκος διαφορά, τὸ ἐν τῇ ζωοθρείᾳ, ἢ ἀπαγωγὴ ἐπ' ἀνομοίους τόπους. Διαφορηθῶ· διαπαρασθῶ· ἐκ διαφορηθῶναι· ἀντὶ τοῦ διαπαρασθῶναι. Διαφόρημα τὸ παίγνιον· καὶ διαφόρησις· διάφορος γλώσσῃ. Διαφορῆσαι· βοῦς ἐᾶσαι ἀγρίας εἶναι ἀπό τε τῶν ἀέθλων καὶ τοῦ δεσμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπερετμῆσαι βαρὺς ἔτι μᾶλλον ἀνασπηνισθέντας διαφορῆσαι αὐτόν. Διαφορέτης· ὁ διαφορᾷ τὰ ἀλιεύματα. Διάφοροι ἐχθροί· παρὰ τὸ διαφορεῖσθαι τὰ συγγράμματα· λείπει δὲ καὶ διάφορον πρᾶγμα ὅ τί μιον· ἐξερέλωσαν δὲ πλοῦτον τοῦτον οἷς ἀπῆσαν ἔχειν πεπρυμμένον διάφορον κατασκεύασμα· ἢ ἄλλο τι πλείονος ἀξίων. Διαφορουμένης ὁ μόκης ἀπὸ τῆς ἀλευρώδους· ἀντὶ τοῦ διαπεπωμένης· ἀρριανός· βοῦς δ' ἐᾶσας ἀνασπηνίσαντας, διαφορῆσαι αὐτόν. Διαφορήσητε· διαπέμψητε. Διαφρονίδος ὧν αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύετο· ἐσκέπτετο· ἀλλιανός· ὁ δὲ θεὸς λέγει σὺν εἶναι μὴ πολυπραγμονεῖν· αὐτὸν γὰρ εἶναι διὰ φρονίδος. Διαφρυκτοῦν· διαφλίζειν· διασπληροῦν· τὸν δὲ κύαμον ἐκάλουν φρυκτὸν· ἀντὶ δὲ φήφων, μυδάμους ἐφόρουν οἱ τὰ ἀθλιώτατα δικάζοντες. Διαχειρίσαι· φονεῦσαι· διαχειροτονία· διάθεσις τῆς χειροβοτίας· ἐν πλήθει γινομένης· τῆς δημοσθενικῆς. Διαχεῖ· χαίρει· διαχέει. Διαχωρήματα βλαβερά· διαλείποντα ἀρριανός· φυλαὶ καὶ δὲ ἐπὶ βλάπτοντα τῆς βλαπτούσης πόλεως. Διαχώρους· βλαπτικὰ διαφήματα· τὰ λόχων· ὅλον τὸν ἀνθρωπίνην σῶμα τῇ αὐτῇ κενότητι τὰ τοιαῦτα διαχώρησις. Διαχρόνα· ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον· ἀρ' ἀνθρωπάριον διὰ πολλοῦ χρόνου τίσι δοκῶ ὧδε πως θερμὴν τῆς ὀπώρας κατεληλακέναι· ἔνιοι δὲ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀπηχῶν ἀνθρωπάριον· καὶ γὰρ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν, βλάπτονται· ἐὰν δὲ οἶνον πολὺν ἐσθίοντες ἐπὶ πλήχουσιν, βλάπτονται· διὰ τοῦτο τὸν οἶνον κατεσθίεσθαι τὴν παραίαν· ἵνα δὴ νήφοντες ἐπὶ πλήχουσιν. Διαψύσις, χαρά· τέρψις. Διαπαλάσσεσθαι· τὸ διασείεσθαι εἰς ἔρωτα· τὸ γὰρ ἀπαλὸν, ἄθικτον· οὕτω κρατῆς. Διάπαλμα· μέλους ἐναλλαγή.

Διαπᾶν· διερεύνησιν· διασπαλάσσειν· πελᾶσαι πάντας διαπᾶν τὴν ἄμμον καὶ πρίειν ῥοβύνους ἐν μεσίθοις· Διαπάρουσι· διαπνέουσι· πάρουσι γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι. Διαπάδονται· ἐν πίπουσιν· ἀδοκήτως τυγχάνουσιν· διὸ τὸ μὴ καλοῦ διαπάδονται· τὸ δὲ παρ' αὐτοῖς συμφόρου τος ὡς ἔπος πᾶν ἐπὶ τυγχάνουσι· Διαπήφισις· καὶ ἀποπήφισις· οἱ πολῖται συνίασιν εἰς τὸ θέατρον ἢ τὴν ἐκκλησίαν· ἢ παρεπιδημοῦσι τῇ πολιτείᾳ ἢ ἀφ' ἧς φόρου κρύβδην· οἷον ἀχαρνεῖς πόθεν ἀχαρνεῖς· ἐπὶ πειρεσίων οἱ πειρασίνιοι· ἐπὶ λοιποὶ δημόται παρεπιδημοῦσιν· καὶ τοῦτο διαπήφισις καλεῖται· οἱ μὲν οὖν πολλοὺς πήφους τυγχάνοντες, ἀναμφισβήτως τῇ πολιτείᾳ ἔχουσιν· ὅσοι δὲ ἀπὸ ἐλαττόνας πήφους κέκρωσται, ἀπέστι νομίζονται· ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ ἀποπήφισις. Διαπήφισις· ἰδίως ἐπὶ τῶν κατὰ δήμους ἐξεταζόντων· ἀπὸ γένους· ἐπειδὴ μέσου τοῦ δημοτελοῦς, εἰ ἔστιν ὁ ἐξ ὧν παραπέμπεται. Διβατήσια· διαρίνια. Διγήρυς οἱ λεμπροὶ καὶ ἰσχροί. Δίπλωος· ὁ δύο πλώσας ἔστιν ἁμάρτημα· ἀναλαμβάνεται σύνθης ἴσως· μᾶλλον δὲ ἑλληνίδος. Διὸ καὶ δίπλωος ἴσως· οὐ ἔθνη νεόμους συνθάσις.

Δίγωμος· ὁ ἐκ παμφοτερίζων τὴν γνώμην. Διδαξάμβυος· τελέσας τύμβον ἕτερον διδάσκαλον. Διδάξομαι· ἀεὶ σοφὲ ναφέλαις· ἀλλὰ ξάμβυος τοῖσι θεοῖσι διδάξομαι· ἀντὶ τοῦ διδαχθήσομαι· μᾶλλον μὴν παθητικὴν ἀποδεκτέον· τουτέστι διδαχθήσομαι· ὅτι δὲ ἔστι μέσων παθητικὴν μὴν ἔχει τὸν σχηματισμόν· ἐνόησεν δὲ δηλονότι· εἴπερ γὰρ ἂν διδάξομαι τὸν ἐμὸν φιλοσοφεῖν κρείττονα καὶ διδάξω· διδάξω μὲν, ὁ διδάσκαλος ἐρεῖ· διδάξομαι δὲ παθητέρ· ἐστὶ δὲ ὁ παραλαμβάνουσ ἕτερον μανθάνων· δυνατὸν οὖν καὶ νῦν μὲν εἶναι τὸ αὐτό· ἵνα νοούμενον διδάξομαι, ἐπειδὴ οὐ τὸν ἐμαυτὸν· τὸ μέλλον οὐκ ἐπιδέοντος ὅτι ἐπειδὴ ἐμαυτὸν διδάξας, ἔφησε αὐτὸς βαδίζειν εἰς τὸ φροντιστήριον. Διδασκαλεῖον· τὸ σχολεῖον· διδασκάλιον δὲ αὐτὸ τὸ μέ-

θημα. Διδάσκαλον, ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς τοιητὰς ὧν διηυρημένων ἢ ὧν πεποιήκασιν ἢ τῶν γεγονότων· καὶ σοφιστὰς· οἱ δὲ ἁπλῶς τοὺς τὰ διδασκάλων λέγοντας γινώσκοντες. Διδάσκαλος· διὰ τὸ μανθάνω· διδάσω· διδάσκω· ἐκδιδάσκω· ἐκδιδάσκω· ἐκδι

ἀθλωσίων διεβρόησαν, ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. ἀντὶ τοῦ διελάλησαν. διεθορύβησαν. Διέκ
δυσιν διεξέλασιν. ἢ δεσμῶν εἰς ἀποφυγὴν ἐξαγάγοι δεσμὰ καὶ δικόδους, εἶτα καταφύγοι εἰς τὰ
τῆς δικλίδος πρόθυρα. ἀντὶ τοῦ ὑπεξελθὼν. συμφυγών. Διεκομμάτισε τὸν δραχμὸν ἐν τοῖς
ἰχθύσιν. ἀντὶ τοῦ Διεκόρησας τὸν παῖδα. διεφθείρας. Διεκορεκορύγησε. κορεκο-
ρυγεῖν λέγουσι, τὸ λαλεῖν τὸν γαστέρα. ἐμιμήσαντο δὲ τὴν φωνὴν, ἢ ὀπτέρων τὸν ἦχον. ἀεροφω
νους νεφέλας. εἶτε ταραχὴν τὸν γαστέρα. ἢ πλόνος αὖ τὸν θεραπαίνης διεκορεκορύγησε. πλόνος δὲ
σρόφος. ἴλιγξ. Διεκοσμήθησαν, διεβλάχησαν. διεκωδώνισεν. ἀντὶ τοῦ διεσείρασε καὶ θλῖψιν
σεν. καὶ μεταφορά. ἢ ἀπὸ τοῦ πολλοὺς τοὺς κώδωνας ἅμα τοὺς φυλακικούς. ἢ ἀπὸ τοῦ πο
λεμίζοντας τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἦχῳ τοῦ κώδωνος. Διεκπατῆσαι. τὸ παθεῖν παρεξελ
θεῖν. λέγουσι καὶ μιμίδιον χρόνον εἶναι διεκπατῆσαι ἀχολούμενον πρὸς ἰξοτομίαν. Διεκ-
πέσαντες. διεκτρυπήσαντες διεκβραμόντες. Δίεκπλοι. τὸ ἐμβάλλειν εἰς διασχίζειν τὴν τῶν
ἐναντίων ταξιν καὶ πάλιν ἀποστρέφειν. καὶ αὖθις ἐμβάλλειν. ἀναστροφαὶ δέ εἰσιν, αἱ εἰς τοὐπίσω
ἀποχωρήσεις. Διεκπορδινίσαι. διαβραύσαι. συμφυγεῖν. θραῦσαι τῆσαι. ἀπὸ τοῦ πορδίνος παν-
τὸς ὄντος καὶ ἀποδιδράσκοντος. Διέκυψαν. χόρτου παρατιλήσεως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαν
τες, ἤνθησαν. Διελέσθαι. διαμερίσαι. διέλιπεν ἀφῆκε. Διεμέρισαν ἄνδρες διαπαῖ. καὶ
διαμερίζομεν ἀντὶ τοῦ σωφρονίζομεν. ἀεροφανὴς. τῆς διανόρου πρώτης ἀνατείνας ἐπὶ σκέλη
αμηριῶ. Διεμπολᾶν. ἐμπρὸς πρᾶγματείαν ἔχειν τὴν θεὰν ἀφελεῖν. Διενέγκαντες. ὑπερε-
νέγκαντες. πολλὰ γὰρ δὴ πρᾶγματα διήνεγκαν μεθ' ἡμῶν εἰσβολὰς τινὰς μάχας. καὶ αὖθις
ἔτι τοῦδε διενεγκαντός μου ἔχει μῆνα ἡμερῶν. Διενεγκεῖν. ἀγαγεῖν. ἀναπνοος. καὶ τοῦ βιοῦ βιοῦ
χρόνος ἐπὶ τῆς ἀνδρώδους γυναικός, ὃ γὰρ τίκτουσα μόνη καὶ σωφρονεστάτη οὕτω καὶ
ἀνδρώδης. ὥστε ἄμφω εἶναι διενεγκεῖν εἰς τὴν δίκησιν. καὶ διενέγκης αὐθυπόστατον. καὶ δι-
νέγκωσοτικῶ. Διενήκοια. διαφθορὰ Διένιαυτὸς. ἀντὶ τοῦ διόλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἢ διὰ μέρας.
ἀντὶ τοῦ διόλης τῆς ἡμέρας. Διενοχλῶσι. καὶ διατικῶ. Διεντέρευμα. τὸ βρῶτιμα.
Διεξαγγεται. διοικοῦνται μεθυσκομένους καὶ ῥᾳδίως διεξάγοντας τὰ κατὰ τὴν φυ
λακήν. Διεξέπεσε. ἐκπαλαιὰν ἐλόμενοι, διεξέπεσε διὰ τοῦ πολεμεῖ τουτέστι διέλασε, διῆλθε.
διέφυγε. Διέξειν. ἀπειρέξειν. οὕτω δὲ διέξειν τὰς χεῖρας καὶ φρονεῖν τὸ μηδὲν ἀδίκημα ποιῆ
σειν τὸν πρεσβύταν εἰς αὐτούς. Διεξήεσαν. Διέξοδον. διεξέλασιν. Διεξιφίσω. διεμαχέ
σωτοῖς ξίφεσι καὶ τοῦ χέρας. ἐν μαραθῶνι πολεμήσας πρὸς τοὺς μήδους τῷ ξίφει καὶ τῷ χειρὶ σω. μαρα
θὼν δέ, τόπος τῆς ἀττικῆς εἰς ὃν ἐνώρμισαν δὰτις καὶ ἀρταφέρνης μηδικοὶ στρατηγοὶ πεμφθέν
τες ὑπὸ δαρείου βασιλέως καθέδουλώσασθαι τὴν ἑλλάδα. ἔνθα συμπαλόντες αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι
μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτῷ χιλίοις ἀνδράσι. καὶ οὕ
τω πληρωθέντες τὸ ἀριθμὸν τῆς τεσσαρακοντάδος ἀνεμείνοντο. καὶ βοὶς ἔλλησι τὴν ἐλευ-
θερίας αἴτιοι κατέστησαν. μόνοι δὲ πάντων ἑλλήνων πρώτοι τῶν βαρβάρων διαφθείραντες. Δι-
εξοδικούς. πρὸς διαλεκτικὴν φησὶν ὁ ἀφροδισιεὺς ἀλέξανδρος. ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ
τῆς ῥητορικῆς ὧν τῷ διαλεκτικῷ πρὸς πᾶσαν ὕλην τὴν δυνάμει χρῆσθαι μὴ διεξοδικὸς μὲ
εἶναι τοῦ λόγου. ἀλλὰ ἐρωτῆσαι καὶ ἀποκρίνασθαι. ἀπὸ γὰρ τούτου καὶ ὅλον τὸ ὄνομα αὐτῆ. ἢ κα
θολικωτέρας ἢ οἰκειοτέρας τὰς ἀποφάσεις ποιεῖσθαι. τῶν δὲ ῥητορικῶν μᾶλλον πρὸς πᾶσαν ὕλην
ὁμοίαν εἶναι τὴν διαλεκτικήν. πρὸς δὲ τὴν πολιτικὴν μᾶλλον ὁρᾶσθαι. ἢ διεξοδικῶς τοῦ τὸ
πλεῖον χρῆσθαι λόγῳ. ἢ πρὸς πρᾶξιν ἀναθέντα μᾶλλον λέγειν πρὸς πρᾶξιν ἢ τύχας ἢ καιρούς
ἢ τὰ πρόσωπα ἢ τοὺς βίους. ἢ τὰ τοιαῦτα βιοῦ λόγου σχηματίζειν. ἃ περ ἐν τοῖς καθέκασ
τα. πρὸς βίαν δὲ αἱ τοιαῦται μεταλαμβάνουσι μίαν δὲ λίαν. διεξοδικὸν δέ, ἀντὶ πολυτελοῦς ἢ κακο
λικωτέρου. διεξοδικὸς δὲ ὁ διωγικωμῳδῶν. Διεξοδικῶς. λεπτομερῶς. ἢ διεξοδικώτερον λεπτο
μερέστερον. Διέξοδοι. σύμπνοαι, συμβάσεις. λέγεται γάρ τις ἀνέμων διέξοδοι. θέλειαν δ' ἔγειν
πολὺ ὅλον τὸ κωμῳδεῖν. ὅτι δὲ ζῶντα σύβοτα ὀνομάζουσι σοφοκλέους. Διεξόδους δάπτων. ἀντὶ
τοῦ περιπλανωμένους ἐφέροντο δὲ δάπεδα. δαρὶς. διεξόδους δάπτων κατὰ δυσμενοὶ ὀφθαλμοὶ μου. διέξο

δοι οὖν ὑδάτων, οἱ ὀχετοί. Διεσπειραιώθη ξίφη. ἀντὶ τοῦ ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πολέμους ἐλκυσθῆναι ἐξόν ἐστι. Διέσεσεν. ἀπὸ τοῦ τυχεῖν· καὶ ἡμῖν τὴν βιβλίαν ἐλθὼν, τοῦτο οὖν πόθεν διέσεσεν. Διέσει. συνεργεῖ. διοικεῖ. καθίσας διατάττει. διακοσμεῖ. Διεσπάμεθα. Διεσπάγη. διεσαφήνισε. Διεσφυδάνετο. ἠρώτα. Διέρα. ἡ χειλη τῶν ποταμῶν ἢ ἀνθερᾶ λέγουσι. διὰ τὸ εἶναι συνημμα καὶ διερά. Διεφάζεται. ἀναιρεῖται. τείνει. ἰώσεως. πλήξας ἢ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ βουβῶνι ὀδόντι παραχρῆμα διεφάζεται. καὶ διεφαθεὶς. ἀναλωθείς. Διεφέπονται. διακωλύουσι. Διεφύλαττον. διακωλύοντα. Διεφύω. διίστημι. Διέφρει. δύο σημαίνει. ὅ τε διεφθείρετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκφύμισε. καὶ διέφρει δὲ φήμη λέγουσα καὶ ὑπαρξίδην αὐτὸν εἶναι. Διεφθόμεθα. σπειζόμεθα. ἱερὸν. δίυγρον. καὶ διεφὸς, ὁ δίυγρος. Διεφυσιωσῦνθ. δεκαμπυλαῦνθ. Διεφύσαν, τὴν τε ὄσφραν, καὶ ἡδονὴν ὅσα αὐτοῦ τοῦ ἐπειδὴ φθάσας ἑαυτὸν προαπεχρήσατο, διεφύσαν. Διεφωνώς. διεσχισμένος. καὶ διεφωνῶ. Διέφρυ. διέβραμε. διῆλθε. τὸ γὰρ βιβλίον πλέος ἐστὶ τρυπημάτων διεφύη πολύ. λέγεται καὶ διέφθαι. διὰ τοῦ ἀνθρώπου πλέος σπαρῶταν. ἀντὶ τοῦ λαμπρὸν. ἐπιμύον. Διεφυσιώθη. λίθιον ἐφθέγξατο καὶ τοῖς χείλεσι διέφρυσιώθη. τουτέστι, μωρῶς καὶ ἀνοήτως καὶ ἀπαιδεύτως. ἐστὶ τοῖς χείλεσι μεχλασμένος. καὶ μεχλύσιν. ἀντὶ τοῦ συσπερασμένοις. Διέωθαι. ἀπὸ τοῦ διώκειν ἔστιν τὸ διῶ διώκω γίνεται παράγωγον διῶμι. τὸ παθητικὸν δίεμαι. καὶ τὸ ἀναρέμφαλον δίεσθαι οἷον. αἷμα δέρου σάμυος μέγα φάσγανον ὧρτο δίεσθαι. Διεσαρδάνισε. διεπέλασεν. οὐκ ἔστι διαλχύσει. ἀλλοῖον σαρδάνιον πέλωται. Δίεσιν. διαχώρισμόν. ἢ ἀπὸ μεσιτῆς ὠδῆς ἡμίτονος. δίεσις λέγεται τὸ ἐλάχιστον μέτρον τῶν ἀναρμονίων διαστημάτων. ὃ ποτὲ μὲν ἔστιν ὅλως ἐν τῇ μετρήσει ἀισθήσεως καὶ τὸ ἐναρμόνιον προσαπόλεσας. ἀγυμνάστου πρὸς αὐτὸ τῆς ἀκοῆς ἀπολελειμμένης.

Δίεσις. τὸ χώρισμα. ἢ αἴρεσις. Διεσπαειφησάμεθα. ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. σπαείφουσι γάρ ἔστι τὸ καρφος καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ ἅ διαῦτα αὐ διαίλυτα καὶ αὐφύσητα. οὕτως ἱσπαρατης. σπαειφήσασθαι ἔστι. τὸ διασυρεμμένως τι ποιεῖν. ἐπὶ μὴ νεὰ τὴν προσήκουσαν ἀπείρειαν. Διεσπεδασμένον. διατετυπωμένον. καὶ διεσπέδασε. διεσκόρπισεν. Διεσπάσμένην. μεθ' ὅλου τειχισμένην. πολύβιος. ὅτι πέμπουσι τῶν κρητῶν τινας ὡς διὰ λιτείαν. δόντες διπλόην διεσπασμένην. Διεσπείσθην. ἐπεσπείζενθη λέγει. πόθεν ζύσσα σὺν δρυὸς ξύλω. ἢ μὴν διεσπειζθῆναι τὴν τεθωμένην. Διεσπίασαι. διασπείρεσθαι. Διεσμιλαμένον. διεσχισμένον. ἀκείρωμένον. ἠβλυσμένον. πεδιακεκαθαρμένον. Διεσαθηκότα. διαφθορότα. Διεσαώσαμεν. ἀντὶ διασωσθῆς ἐποιήσαμεν ἢ ἀντὶ τοῦ διεσωσάμεν. Διεσπελωμένην. ἀρίστοφάνης πολύτω οὐ καὶ διαλυθῆναι διεσπελωμένη ἐκατόμυριον ἐστὶ καὶ δισχιλίων. τὸ πλήθειν ἔστι τὸ σπουδάζειν ἢ πᾶσιν. ἀχὼς προηγουμένως τὸ σπαίνομένου. ἀλλὸ μοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνόμασι ποιοῦντες καὶ μᾶλλον ἐν οἷς τὸ λυθρεμοῦσιν ἐνίσασι. Διέστειλεν. ἀντὶ τοῦ ἐκάμφιβόλως ἐχρήσατο τῷ λόγῳ. ποδὲ μώσεως δὲ ὁ λόγος. διαβὰς. καὶ διέστειλεν αὐτῷ χείλεσιν αὐτῷ

Διεφαιείσθη. ὡς ποτὲ φαῖρα κατὰ μίχθη. Διεφθαρμένον. διαδεδεμένον. Διέσχε. διῆλθεν. ἀρειανὸς, οἱ μὲν γὰρ διέχον τὸ φάλαγγα. ἀπὸ διεχώρισαν. ἢ δὲ ὑποκυλισθῆσαι αἱ ἅμαξαι, ὁλίγα ἔρλεφαν. Διατέτακ. ἀλλὰ διεπέπακ. ξύλοις τέσσαρσι διατέτακται. Διέδεται. Διέτεινε. διαρρήδην ἔφασκεν. Διετείνοντο. ἰάσιος αὐτιφῶν. ἀντὶ τοῦ διαδυσμένου ἀποκρυψάμενοι. Διετοῦς. δύο διετοῦς καὶ κατωτέρω ὁ ἀπελαιής. Διετρύπων λιβύων γὰρ σπαφημιμένα ὄντα ταῖς ῥωμαϊκαῖς ναυσὶν ἐπιφέροντα διετρύπα γὰρ εὐμάρας ἐπὶ γὰρ πολλὰ διαξένηται. Διάθετο τὸ κελῶς διατίθεμαι. Διάκειμαι. σαφῶς ἐπὶ διακείνοις ἢ σαφήνεια. Διακειμμένοι. διακείνοντες. καὶ διακείνας, κελῶς διαχωρίσας τοὺς ἀλιπμωγὰρ τοὺς πολέμους διακείνας. Διαφημῶ. διαφημίζω δέ. Διάφορον ἀπὸ τοῦ διαφέρω διαφορὰς τὴν μνήμην σημαίνει. διαφέρον. ἀντὶ τοῦ ἔχον ἐνεγκόμενον.

Διάφορον. ἐπιθαυμάσιον δέ. ἀντὶ τοῦ διάφορον. ἢ ὑπέμνον. ἢ ἐπιμελῶς ἐξήνυον. οἱ δὲ ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον διάφορον. Διεφθαρμένος τὸ πρόσωπος παραλαβεῖν δὲ νοῦν. ἢ δηλαδὴ τῶν ἱ

ὠκλεσμένας ὀλίγους διεφθαρμένους, ἢ πᾶσιν ἦν ἐν πᾶσι τῆς ψυχῆς. Διεφορήθη. χρημάτων
δέ ἐστιν πολλὸς διεφορήθη. ἀντὶ τοῦ ἠχνίσθη. ἐξηνθρώπισθη. Διεφόρησαν. μετενόμισαν. ὡς τε
κατελαφθείσης ἐν ὀλίγαις κατασπάσας, πολλαὶ δὲ ἦσαν ὡς ἐπὶ χρόνιον πολιορκίαν, διεφόρη-
σαν. Διέχθρας γλῶσσομαι. ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς ἔσομαι, ἀλιστοφάνης· οὐδὲ διέχθρας οὐδετέρω γλώσ
σομαι. τὸν μὲν κῆδομαι σοφόν. τὸν δὲ κῆδομαι. τὸν αἰσχύλον σοφὸν. κῆδομαι δὲ ἀμφοτέρων.
Διεχέσθαι. διαπιπτεῖν. Διέχουσαν. ἀπωκισμένην οὖσαν. ὃν σελήνης ἀπὸ γῆν ψυχαγωγίαν ἀφίκε-
σθαι αὐτοχείρας ῥηξάσας διέχουσαν. Διεψασμένοι. κυνοκήτες. πολύβιος. παίτων δύ
ὄντων ἦσαν διεψασμένοι οἱ αἰολῆς. καὶ αὖθις. διεψάσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς. κατεξέχουσι γὰρ
αὐτοῦ ἀνίαις, ἐξελῶν τὴν πόλιν. Διζημένη. καὶ διζήμενος ζῶν. Διειδὲς λαμπρὸν
διαυγὲς καὶ καθαρὸν ὕδωρ. Διεῖλεν. ἐχώρισε. Δίειμι. διέρχομαι. Διεῖπε. διῴκει. πολίπρ
χετο. Διειρήσατο. ἐφόνευσεν. ἀπέκτεινεν. ὁδὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάτερον διειρήσατο. Δι-
είργω γλῶσσα. ἔστε καὶ χὠ χὶ εἶναι τὰ ἀπ' ἀρχῆς διείργει. διατμῆσαι ὄμον πολλὸν διείργων τὸ
ὄρειον πόλπων τὰ ἄρρενα μ. Διείρετο. Διείρεσι. τὸ ψυβάλλουσι. Διφρωνόξενοι. ἐξα-
πατῶντες τοὺς ξένους ἔφασκόμενοι διείρειν καὶ ὑπηρέτησις οἱ λάκωνες. παροῖς καὶ ὁ τῆς ξενι-
κασίας ἐκείνου μος. ὅτι δὲ αἰσχροκερδεῖς ἔ μικρολόγοι οἱ λάκωνες, δηλοῖ ὁ μικρισμός. ἀφιλοχρη
ματίᾳ απαράλλων ὁλῶν. ἄλλο δὲ οὐδὲν ἦσαν ἢ τοὺς ξένους ἀπάγοντες ἔ ἀπὸ ξένου ξένῳ τινὶ ἀεὶ
τῆς απαράτης ψυβαίνειν. ἀλλ' ὡς εἰσμένας ἡμέρας. Διεὶς. σπείρασα. ἀπολύσας. διεὶς τὰς
πέρυσας αὐτῷ ἐδέξατο αὐτούς. Δίεισι. διόχεται. Διῆπε. ἔσπειρεν ἰωάννης ἀντίο-
χος. ὃς ἐρυμνὰ χωρία κατειληφὼς ψυβολὺ διῆπε τὸν πόλεμον. ἀμβλύων τὴν τῶν ἀνίβου ὀξύ
τητα χρονίαις διαῤῥιβαῖς. Διηγυλημένον τὸ ἀπόντιον μεταχειρίζόμενον. ἀντὶ τοῦ σπα
σμάλη περαθῶν τὸ δόρυ. ξενοφῶν. ὁδὲ πᾶσι τὴν πλευρὰν διηγκυλυμμένους ἰέναι. ὡς ὁ πόλυβος σκευὴν
ἀκοντίζειν δεήσοι. καὶ τοὺς ὀξύτας ψυβερλᾶσθαι ψυβὶ ταῖς ναυρᾶις ἢ δῶς. ὡς ὁ πόλυβος σκευὴν τοῦ
ξάφδον δεῦσον καὶ ψυβὶ γυμνῆτας λίθων ἔχειν μεστὰς ψυβὶς διφθέρας. Διηθεῖν διυλίζειν. διηθεῖ
ται, ἀφυλίζεται. διήθησις καὶ διύλισις. Διῆκαν. διέπεμψαν. Διήκ. διόχεται.
ὁδὲ εἶπεν, ἀλλὰ πιστεύω παύυ μάρσυπλέος ἐπᾶρετῆ διήκει. Διήκουσαν διελθοῦσαν
διεγχομένην. Διήκουσεν ἡρμόσαψε. Διήλλαξεν. ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν. ἐτε-
λεύτησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤμφλεν. Διήλυσις. ὁχωρισμός. Διήνεγκαν. γλῶσσα. ὑπέμειναν. ἐπαν
έτρεψαν πρὸς ὁ πος. ῥωμαίων δεῖ πᾶσιν ἦσαν ἄρχοντες ἰσπανίων οἱ μὲν πρότερον τὴν ἐς δάφας μά
χην διήνεγκαν. βυτίσιν ὑποβρύχιον καὶ διεπρέξαντο. ἔ αὖθις ἐπὶ νέα. διήνεγκε τὴν πολιορκί
αν ἐτη. Διηνυχθέ. ἐμαχέσαθ. Διηνθισμένῳ. σὺν τῷ διανθίζω τῷ ἀνθεσυλλέγω. Διηρέθι
ζεν. ἀνεκίνδυνεν ἐβάραθεν ἀνερείσιζεν. ὁ ἡ τὸ θηριῶδες ἔ ἄγριον ὑπενίφη ἔ διηρέθιζεν εἰ πουκύ
εἰ γλῶσσα τὸ χωρίον. Διῆρυς πολῖον. Διήρει. διέτεμε. διεμέριζεν. ὁδὲ πρεσβύτης ὢν διήρ
τὰς μοίρας τῶν ἱερῶν. Διήρκης. διεχώρισεν. Διήρκης νεῶς. τὸ δύο ἑρεσσῶν ἐλαυ
νομένη, Διήρησαι. δέδεσαι διηρκμένος εἶ. Διηρθρωμένον δεδηλωμένον ἠκριβωμένον,
Διήρεσε, διέμεινε παρέμενεν. αἱδὲ σὺν βλαὶ αὐτοῖς βασιλεῦσιν ἐνετείλατο, καὶ ἐβ ἐπεσα λ
μένα τοῖς κελτοῖς εἰς βοῦν δὲ διήρεσεν εἰς ἐπανόρθωσιν ὧν ἀδικημάτων. ὥστε ἀπέδοσαν
μὴ τὰ ἁρπασθέντα ἔ τὰ λοιπά. Διῆρξα, ἀντὶ τοῦ διαπέλαγξ ἦρξα λυσ Διϊπόλια ἑ
ορτὴ ἀθηναίων ἐπιτελουμένη διί, Διήρτησεν, ἐξηπάτησεν ἐπλανήσεν. Διήσειν διαφή
σειν οὐς οὔτε δέξασθαι οὔτε διήσειν διὰ τὴς χώρας ὠμωμοκέσαν, Διηύθυνεν ἐνόλυσε.
Διηυχενίζεθ ὑφηυχένει. ἕτερα δὲ οὐ πολυτιμείω αὐωρεῖτο. καὶ διηυχενίζετο. ἀλλὰ τούτων βα
ρύτερα καὶ περαιτέρω πρόσω μφερῆ Διήφυσεν. διένειμεν δόσιν τοῦ διαφύσειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφύσε-
σθαι, ὅ ἐστιν ἀπαντλεῖν ὁμοῦ ἀντλῶν διακόπτειν τὸ ἀντλούμενον, Διηυχενίζετο τὸν αὐχένα
ὄρθιον εἶχεν ὑπάρχος. ὁδὲ, ὡς τὰ λειπόμενα τῶν πραγμάτων διεξανιστάμενος, ἀνωρθοῦ
το καὶ διηυχενίζετο πρὸς τὸν λεγόμενον λέοντα ὅπως αὐτὸν φονεύσειν Διῃχὲ, ἢ τῶν
ἤχων διαπορευομένη δυνάμις. ἢ διαπέμπουσα καὶ τὸ σῶμα πνεύματος ἐνοχλεῖται. Δι

θυραμβοδιδάσκαλοι· πρὸς τὸ μετεώρων καὶ τὸ νεφελῶν λέγουσι πολλαχοῦ καὶ σπουθέτους δὲ λέξις ἐπὶ σπουδῆς καὶ ἔλεγον· σὺ διαφέρει· ἐλευκάνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ὄνου ἕνεκα τοῦ ὄχου ποιητής· ἐποίησε δὲ ποίημα οὗ ἀρχὴ ἄοιον ἠεροφοίτην ἀστέρα· μῆνα μὲν ἀελίου λάμπετον ἔρυμα πρόδρομον· παίζων δὲ ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτὸν ἀστέρα φησὶ κληθῆναι· πρηνὴς δὲ ἐγένετο· ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν καὶ τραγέμματα καταλογάδην καὶ πρεσβυτικὸν λεγόμενον· καὶ σωπᾷ τοὺς τὸ φιλοσόφου ὄγκου λόγους εἰς αὐτὸν καὶ παλλίμαχος συχνοῖς μέμνηται αὐτὸν ὅτι πολλὰ ἔγραψε. Διθύραμβος· ὕμνος εἰς διόνυσον· ὁ δὲ διθύραμβος λέγων ἰδέαν ἐποίησε· οὐ τῷ διθυραμβῶδης φλέγεται νοῦσαν ποιητικοῖς ὀνόμασι· καὶ διθύραμβος ὁ διόνυσος ἀπὸ τοῦ δύο θύρας βλῶσαι τῷ τε τῆς μέλισσας καὶ τῷ μηρῷ τοῦ διός. Διθυράμβων νᾶϊν ἔχεις ἐλάπτονα τοῖς τῷ διανοήτων. Διθύροις· διπλοῦχοις διπλαῖς θύραις. Δίθυρον· ἀριστοφάνης τὸ δίθυρον τὸ λεγόμενον καὶ τὸ περιφύλιον· εἰς ἀνέδην ἐβάπτιζεν ὅτε εἰς διόνυσον ἐφοίτα. Διϊέναι· διέρχεσθαι. Διΐεντα· διαπεμπόμενα. Διΐεται· διέρχεται. Διϊθύτης· ὁ διαθυόων. Διϊεὶς διαπέμψας. Διΐημι· διέρχομαι καὶ διΐησι. Διινεύσθω· γλυκὺ φθεγγέσθω· καὶ διϊκνούμενος· διερχόμενος.

Δίοδος ὁ ῥηγμός· ἢ δίοδος ῥωμός. Διΐχθαι· διδύχεσθαι. Διϊχθασία· ἢ διΐχθασία· ἢ ἵππωνα ἀμιλλασίαν ὡς πρὸ δηλώσομεν· ἢ αὐτωμοσία ἀπὸ τοῦ ἄμφω δηλᾶσι. Διϊωτέος· πρὸς τὸν διὸς πληρωμένον. Διϊωλία· ἑορτή τις ἀθήνησι ἡ διΐλια· καὶ διϊωλιῶδη καὶ τριήμονα ἀμέσα· διΐλια ἡ λεγόμενα διάσια· ἑορτὴ δέ τις ἐλέγετο· διότι τῷ πολιεῖ διΐ ἐθύετο· διΐλιον· αἰτιατικὴ. Διϊωθμηκέναι τὸν ἰωθμὸν διαιρεθέντα· παρεκάλει αὐτὸν βοηθεῖν τοῖς μέρους διϊωθμήσαντα.

Διϊωθμονίσαι· τὸ διὰ τοῦ ἰωθμοῦ ἕλκειν τὰ ναῦν· ὥσπερ ἐποίουν ἐν τῷ ἰωθμῷ οἱ ἠπειρῶται.

Διϊσᾶς· διαχωρίζων. Διΐσατον γλυκὺ· διαχωρίζεται. Διΐσχωσον· καὶ διϊσχώσω γλυκὺ καὶ τὸ κρατῆσον καὶ ἀρχῆσον. Διϊσχυρίζομαι· ἀνθίσασθαι ἀμφισβητῶν· περὶ δύο τῶν ἀδήλων διϊσχυρίζομαι. Διϊξέφης· ἀνεπιτήρητον· ἐπὶ τῶν ἀνεπιθέτων τῶν ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα· ἀειτοφάνης· διανῶς τε μου ὁ μειράκιον ἀνεπιτήρητον ὡς δ' ἐποίησε τὰ τειχία· οὗτος γὰρ πότερον ποτὲ νοῦν ἔχει· εἶτα ἐγένετο φύλαρχος ἢ ἵππαρχος. Διϊξέφης· ποτὲ μὲν ἀπεῖχον πεντακοσίους ἐγένετο δὲ ὀκτὼ ἀλλὰ νῦν ποιῶν ἀπεῖσι, ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησε· ἀφόρμιος δὲ τὰ πρὸς ἀχαρνᾶς τῆς ποτὲ μὲν ἀμαθείας ἐπατέρωθεν, πεντακισχιλίους δὲ ὅτι οὐδὲ ποτὲ νας ἔπλευσε τινὲς δὲ ἐς πεντακισχιλίους ἐρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόριστον· ὡς δ' ἔφη μηδὲν ἄλλο ἔχων ἀλλ' ἢ πίθον καὶ χύτρας ὀμφαλοὺς· ἔδει δὲ ἦν νεόπλουτος καὶ ἀπαίδευτος πονηρὸς πολλῶν δ' ἑορτῶν· ξένον· τὸν μανὸν μῦθον τὸν κρῆτα· τὸν μόνις ἀπιόν· ποτίμου δ' ἔδει πλέημα ὃς ἀρχὴν φύλαρχος ἵππαρχος· εἶτ' ἔξεδυνος μεγάλα πράττειν ἀστικῶν ξυθοδίφαλενπυῶν· ἀντὶ τοῦ ἤδη μέγας ὄρνις γέγονε καὶ ἀχθυχὼν· ἀρχαλάτης· ὁ μὰν ἀλεκτρυὼν ἐν βίοις ὀργίσιν ἐντιμότερος. Δικάζεσθαι βίαντος τὸ πρὸς ἐνωσιφείσωσον· καὶ πρὸς ἡμᾶς δίκη ἢ ἰσχὺν ἔχόντων ἐν ᾧ δικάζεσθαι· Δικάζω δὲ τὴν ἀληθῆ ἐγκαλῶ ἐστρατηγῶ δικάζομαι· δικαίᾳ ῥέχε ἢ τὸ σεαυτὸν ἐπιμονήν· ἵνα δικαίᾳ ἀὐτὸ ποιήσῃς. Δικασταὶ οἱ δικασταί. Δίκες προσηκόμενοι· ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν ζητοῦντες. Δικασταὶ αἱρετοὶ ἐν ᾧ ἀμφισβητοῦνται. Δικαιαρχεία πόλις· δικαιαρχία δὲ ἡ δικαίως ἀρχουσα. Δικαίαρχος· φειδίας σικελιώτης· ἢ πόλεως μεσήνης· ἀριστοτέλης δὲ καὶ φιλόσοφος ἢ ἐπιτωρ· ἢ τεωμέδης· καταμεδήσεις ἢ ἐν πελοποννήσῳ ὀρῶν· ἑλλάδος βίου ἐν βιβλίοις γ· οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν σπαρτιατῶν· ἐνόμος ἐτέθη ἐν λακεδαίμονι καθ' ἕκαστον ἔτος, ἀναγινώσκεσθαι τὸν λόγον εἰς τοὺς ἐφόρων ἀρχεῖον· τοῦ δὲ τὴν ῥητὴν ἐχόντας κλινίαν ἀποδοῦναι· ἢ βοῦς ἐπράτησε μέχρι πολλοῦ. Δικαίαρχος· λακεδαιμόνιος γραμματικὸς ἀποστατὴς ἀριστάρχου. Δικαιογλήνης· ὄρομα πύριον· ὃς γράψε λίας ἢ λιθυράμβους ἔγραψεν, Δικαιοδοσία πολύριος, ὅταν ἢ τὸ δίκαιον σὺν λαβεῖν πάντα ἢ ἀλλήσσων ἢ πλείονος μοῦς ἢ πλείονας ἄλλας ἔσχηκεν· δικαιοδοσίας ἀντὶ τοῦ λήσεως ἀφορμάς, Δικαιοδότης ὁ δικαστής Δικαιόπολις πόλις ἐνθρᾴκης πλησίον αὐδήρων Δικαιοπραγεῖν· μηδὲν δίκαιον πράττειν ἢ μὴ πρέπει ἢ μὴ πρόσταται ὁμῷ. Δίκαιον πρᾶγμα, ὅτι

τῷ νόμῳ ὄντι σύμφωνον καὶ κοινωνίαν πολιτικήν. Δίκαιος καὶ ζῆλον αἰσχύλον οὐδὲν εἶναι δίκαι ἀλλ' εἶναι βέλτιον βαθεῖαν ὦ ὄντι καὶ αὐτὸς αὖ λέγει διάφρενῶν καρτύμβος ἀκωμωδία τὸν δίκαιον ἀπολίτην οὐ σύμφορον κελεῖ. Δίκαιος δοκῶ δ' ἐγὼ τοῦτον δειλίαν, τῷ ξυμβιβάναι οὐδίκαιον ὂν πρὸς βασιλέα ὧν ἐπάξιος ἦν τυχεῖν ζημίας ὡς καὶ πεισόμενος ἤδη δεμαίνει. Δίκαιος ἐφ' ἧτις ἦ ὅσιον. ἄλλους γὰρ ἅπαντες ἀπαιτοῦμεθα σῶσαι, ἑαυτὸν δὲ πάντες, πάντως. ἔ ἄδικος. σώζων σῶζε τὸν σεαυτοῦ ψυχήν. καὶ ὁ περὶ φύσης ὡς σὺν θεοῦ σὺν δ' ἀπόστρεφαι δίκαιον σὺν τῆς δικαιοσύνης αὐτὸ ποιῆσαι ἀδικίαν. πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτὸ ἀεὶ ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτὸ δ' ἀπεθάνετο. καὶ δικαιοσύνη δίκαιον, ἀμὴ ἐξέλιπεν αὐτὸν σὺν ἅπαν ἡμέρᾳ πλανηθῆ. Δικαιοσύνη. ἔστιν μὲν αἱρετέον. καὶ δ' λαβητέον ἔ οὐδετέρων. δικαιοσύνη. οὐ νῦν κοινὴ ἀρετὴν ἔ ἂν τὸ δίκαιον μὴ τοὺς ἄλλους ἀρετὴ ὁμωνύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρία ἔ δικαιοσύνη. ὁ μὲν νεῖς οὖσα ἐστὸ αὐτὸ γένος τὸν ἀρετῶν. οἷον ἄλλος μὴ ἀνδρία μετὸ τῆς ἄλλης ἢ δικαιοσύνη. ἢ μὴ, τὸ δύο παιδῶν θρασύτητος καὶ δειλίας. ἢ δέ, πλεονεξίας καὶ μὴ πλεονεξίας. ἐξὸν ἢ ἀδικία. συμβαίνουσις τῆς ἀδικίας τὸ εἶναι. ἔ πρὸς ἄλλα μὴ ἀνδρία. πρὸς γὰρ ἧς κινδύνων ἐστὸν μοναὶ. περὶ ἄλλα δὲ ἢ δικαιοσύνη. πρὸς τὸ τοῖσιν τὸ, περὶ τῆς διανομῆς. καὶ σὺν τοῖς συναλλάγμασι. καὶ οὕτω μὴ ἁπλῶς ὁμωνύμως. Δικαιοσύνη. ἐστὶν πολιτικὴ ἀρετή· ἀλλ' ἢ μείζων. τῶν δὲ αὖ ὀνόματι χρωμένη. δικαιοσύνη δὲ τὸν ἑνὸς ἢ λοιπῶν ἀρετῆ οἰκειοπραγίαν ἀλλ' ἧς πέρι ἔστὶ ἄρχεσθαι. ἔ δικαιοσύνη, ἀπὸ χρὴ ἢ περὶ δῶν, Δικαιοσύνη ἔ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ δικαία αὐτοῖς ὡς ὁ φαίνων. εἰ σάκαστον ἡ δικαιοσύνης μου. Δικαιότερον σταμένης. ἔστὶν ἧς δίκαια ἁπάντων. σταμένῳ δ' οἱ δωρεῖσις, τὸν ζυγὸν καλεῖσιν ἴσως ἀπὸ τὸν σταθμόν. καὶ ἑτέρα ὁμοία δικαιότερος ζυγένης.

Δικαιόμενος κολαζόμενος. δίκης τυγχάνων. Δικαίως δύο δηλοῖ. τότε, κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζῃ. οὕτως ἡρόδοτος. δικαίως τοῖς αὐτοῖς τοῦ σκύθας ἀμύνεσθαι οἷς δὲ αὐβιδὸν ἀθηναίων βοὸ ἐνδόντες τὸν ἄκραν ὑπῆρξαν πᾶσαν δήσαντες. ἔ αὖθις. ἀπίστιος ξυμβαίνεις πρῶτον, ἐφ' οἷς αὐχάριοι δικαίως σιν ἂν δίκαιον εἶναι νομίζωσι. ἔ ἰὼν σπος. οἷς δ', ἐφ' ὕβρει τὸν δικαίωσιν λογιζόμενοι, κατασασάντες ἢ ὅλων πολλά, ὧχοντο εἰς τι χωρίον. Δικαῖσαν. αἰτιατικῆ. κατὰ δικάζουσαν. ὑπὸ δ' ἐβύτων, τὸν ἄρτεμιν μνήσαι ἔ μετελθεῖν αὐτοὺς τῆς γῆς ἀγρία. Δικαίωμα. ὅτι δ' ἐν δικαίωμεν ἢ ὅλων ἰσχυρότερ. πᾶς δ' ὁδὸς μὲν ἔχων δικαιότερα ἀεὶ ἔ πορεύεσθαι ἔ λέγειν δοκεῖ. ἀρχέλαος ἢ αἵρεσιν ἔστὶ κλεῖς δ' ὁξασ τὸ δικαί ἔ αἰσχρὸν οὐφύσει εἶναι. ἀλλὰ νόμῳ. Δικαιώματα. νόμος ἐντολαὶ ῥήματα. νόμον κελεῖ, τὸν τὸ θεὸ διὰ τὸ μώσεως δεδομένον. ἐνβλάς δ' ἔ πρόσταγματα πάλιν δ' αὐτὸν. ὡς βασιλικῶς ἐνταλθέντα ἔ προστα χθέν. δικαιώματα, ὡς δικαιοῦν τὸν κατορθῶν δ' ὡ μῦ. κείμενα ἢ ὡς τὰς θείας φύσεις ἔστὶ δείκνυσι ἔ ἧς ἀξίας ἀντιδόσεις ὧν τε ἐννόμως ἔ παρανόμως ῥιάντων. μαρτύρια δ' ὡς διαμαρτυρούμενον ἔ ὑπὸ δείκνυσι ἔ ἵας ἔστορληθέντα πρὸ οἷς ζῶντα παραβαίνοντες. δικαιώματα δ' καὶ αἱ κατασκευάσεις. Δικαιώματα δ' λόγιον ἀφορμάς, ἐάντι μὴ ἀπορίνιψωμεν ἡμῶν, ἐξῆς πρὸς ἐ μὲν δικαιώματα μεγάλα διότι πεποιωνίας ἡμῖν τῶν μεγίστων κινδύνων. Δικαίως καὶ δίκως. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπω. ἀριστοφάνης. πλούτου. ἡμᾶς οἰκία αὖ τὴν σὺν δεῖ χρημάτων τὴν μέρον μεσὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως, καὶ δίκως τουτέστι πάντως. Δικαίωσις. κατάκρισις. ἀπὸ τοῦ μὴ μικρὸν ἐκολάσθη δικαιώσει δικαιωθέντων πάντων ἢ ἀδελφῶν ἀφεσιν αὐτὸ γίγαντος. δικαίωσιν τὸν παρεπωδισάντων. Δικαιώσεις. λυσῖ ἧς δικαιολογίας. θκυδίδης δ' ἧς κολάσεις λέγει. Δικαιωτήρια. ἢ γουδικαστήρια. Δίκελλα. πωγωνὸν ἐργαλεῖον οὐρανοῖ ἔ δικέλλη ποιουμένοις τὸν βίον. ἀλλ' ἴππος μαχαῖρα. ἔ δικελλίτης. Δικέρατον. δύο κέρατα ἔχουσαν ἐν ἔστιγμάτι. δέρμα δ' ἔ δικέρατον δ' ὁσοῦ ἐρυθρᾶ μετὸ πωγωνασάμενοι ἔ ῥαθέτο δ' ἀγῶνται. Δίκη. κύριδικαιωτικῶν ἀδικημάτων συνιστάμενη κατηγορίας ἔστὶ τὸ μὲν μὰ ὁρισθῆναι τοῖς νόμοις. ὁδὲ, δίκην ἀδικηθῆναι δικάσας ἔ διαφυγὼν μὴ δ' πολέσθαι πρὸς τοὺς περὶ ἔ δίκην γενέσθαι ἀδικον. αὐτοὶ αὖ δίκαι δ' λέγονται. αἱ εἰς ἄπαρον δ' καθισάμεναι. ἢ τοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν

τῶν μαρτύρων ἀληθῶν ψευδομαρτύρων. Δίκη. περίστ. σημαίνει μὲν ἄλλα. ἰδίως δὲ ἡ
τοῦ ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων λέγεται. ὡς δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ πόνωνος δίκην ποιεῖ. Δί-
κη. δίκην ἔπιπτε βλάβην βλάβω. τοῦτο ἐστὶ τῶν φιλοδίκων ἐστὶ συνεχόντων δίκῃ δίκαις, ἐστὶ δι-
κῶ ὑφέξει. καὶ ὅνος δάκνει πώλα. ἐστὶ τῶν μικροῖς συνοφανουμένων. Δίκω. δόξον. καὶ
ὁμῶ, ἄξετε ἵρηκα τίτυος δίκω ἐφεῖς εἰσθαλασσαν. καὶ δίδωσι δίκας αὐτῷ γῆν. Δίκης. δι-
καιοσύνης ἢ τιμωρίας ἕξομεν ἡμῖν μόνοι παρανδρῶν ἀνοσίων καὶ ψευδόρκων δίκας. ὅτι τὴν
δίκην φασὶν οἱ παλαιοὶ θεὰν εἶναι καὶ ἀκλινῆ καὶ ἄρεπτον. ἐστὶ τοῦτο ἄδυσι μὴ πολεῖσοι. ἢ
δὴ δὲ καὶ ἀνάγκη. φύσιν γὰρ δὴ σοῦ τὸ δίκαιον τοιαύτην εἴληχεν. κἀσίοδος δὲ αὐτὴν λέγει καὶ
θεόν ἐστὶ ἀδιάφθορον. τῆτε ἄλλη καὶ μήτοι ὑπὸ γυναικὸς ἀφροδισίου. αἰνίττεται ὅτι μὴ χθὴ
δολοῦν τὸ δίκαιον. μήτε ἄλλως πειθόμενα, μήτε λέχει παραπεύτα. φησὶ δὲ καὶ μετιέναι αὐ-
τὴν τιμωρουμένου τοὺς τοιούτους ὑβρισμένη καὶ σχέτλα ἔργα. τοῖς τεμένεσι
νέμουσι. τὴν γῆν καὶ τὰ οἰκεῖα ῥύεσθαι φησὶν ἀγαθὰ καὶ τὴν θάλατταν χορηγεῖν ὅσα τί-
κτει καὶ βέβαια ἀλλὰ φθόνους. ἀπὸ τοῦ δαίω καὶ τοῦτο διὸ καὶ θεὸν δαίμονα ποινὰν ἢ ἀεί
σων βαλόμενον εἶναι. ἐστὶ ὅμηρος δὲ μέγα αὐτῆς τὸ κέρδος ὑμνεῖ καὶ λέγει. βῖς ἀτιμάζουσιν
αὐτὴν μνηστῆν τοῦ θεοῦ καὶ λάβρως καθυπερβάλλειν ὑπὸ τοῦ αὐτὴν ἐστὶ χειμάρρους ἐπαΐσσουσι θεῖσθαι
καὶ ἀφανίζειν πόλεις αὐτῇ καὶ ἔργα καὶ ποίμνας. καὶ ταύτην ὠνομάζεσθαι τὴν τιμωρίαν ὑβρεως
καὶ ἀταθαλίας ἔργα ἐστὶ μόνοντας πρεπωδέστερα καὶ ἕτερα ἄττα. Δίκης ἀνάκλησις.
οὐ πάσας δίκας καλούσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι. ἀλλ' ὅσων ὁ φάσγων αὐτὸς λέγων ἐστὶ ἀφανὲς φησὶ λέ-
γων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν πότερον, ἐστὶ τοῦτο γίνεται ἀνάκλησις. ἣν τις δίκης ἀνάκλησιν λέ-
γεται. Δίκης δικαιότερος. καθὺ πορρωτέρω ἐστὶ ὧν φόδρα δικαίων. Δίκης ὀφθαλμός.
ὡς καὶ παντὶ ἀνθρώπου ὁμολογῆσαι διότι καθ' ἑαυτὴν ἐστὶ ποιμαίνειν βῆ δίκης ὀφθαλμός. ἧς μη-
δέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπου ὑπάρχοντας. Δίκλα. μιμήματα. εἰκάσματα. δεῖ δὲ
φθόγγου κυρίως τὸ ὁμοίωμα καὶ εἴκελον ὃ δὲ ἰδίᾳ κατὰ χρῆσιν δέ, ἐὰν ὁμοίωμα. Δικλί-
σων. ἐστὶ μικλῶν. εἶδος ὄβελισκωμωδίας ὅς φησι σωσίβιος ὁ λάκων. Δικρόσειρ. φυλαδδύφ. ἀλ-
λέσιν εἴθα χὴ δίκην βλάβην φέρει. αὐτὶ τοῦ κατὰ δίκην. Δικτάλοις. ὑποκορισμῶς ταῖς δί-
καις. Δικλὶς δικλίδος ἐστὶ δικλίδας. δίθυρον. ἐν ἐστὶ γεφύρματι. δικλίδας ἀμφετίναξεν
ἐμοῖς μαλάκτεια ποσσώμοις. Δικρεαφεῖν. δίκας συρράπτειν. ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀπα-
τρέφεσθαι. Δίκορος. ὅτι ἀνάσσιος ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς δίκορος ἐλέγετο. Δίκορσον. δι-
κόρυφον. Δικραδὺ δικέφαλον. Δίκρανα. παρεσκεύασο δὲ ἐστὶ δίκρανα ὡς τε ἀποθεῖ-
ναι τῷ λεγομένων σκαλῶν προσαγωγάν. Δικραίρος δικραίρω δικέρωτα δασυνάμω
δασυκέρα. ἐν ἐστὶ γεφύρματι. Δίκροτα. δίκρη. πλοῖα μονήρη. ἔστιν ἃ ἐστὶ δίκροτα κατεσκευά-
σαντο. τινὰ δὲ ἐστὶ τριήρεσιν ἐστὶ τριακοντέρῳ ἑκατέρῳ θερσιδαλίοις κώπαις, ὅπως αὐτὰ τεμνόμενα
στρεφόμενοι ἐστὶ πλέωσιν ἀνάχωρήσιν τὴν ἀντίους ἐν ᾧ πρόπλωμα καὶ ἀπόπλωμα αὐτῇ σφάλ
λωσιν. Δικρῆς. δίφυές ξύλοις. δικρανίοις. ἀεισοφάνης. δικρῆς ἐώθουν τὴν θεὸν ἡμεραί
μασι τὴν ἐρίνυν λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις καὶ εἰπεῖν ἡμεραίμασι. ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγερᾶν
τες τὴν ἀγορὰν ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. Δικτορεία. ἀρχὴ αὐ ψεύθους. Δικτάτωρ.
ὁ παλαίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. ὃς ἐστὶ παρὰ ῥωμαίοις ἐστὶ δισύπατος καλεῖται. ἀρχὴ δὲν πόσι αἱρεῖς
οὐ διαιρεῖ καὶ ἀνάθυμος ἡ μοναρχία πάντων κρατῶν. Δικτάτωρ. ἐπειδὴ μέλιος αἰνῆς, λα
τῖνος μὴν μῆνος ἐστὶ μέγα παρὰ τοῖς ὁμοφύλοις δυσάμμορος, ἀνασῖσας πανδημεῖ τὸ λατίνωντε
νος χειρατέμιοθφόρον πολλὴν ἀγείρας τιμωρεῖν τοῖς ἰνδικαῖς ἀτίμως παρεωσμένοις, ἢ ξίσ
της δυνασείας ἥρουλὴ καταδείσασα τὸ πλῆθος τὸ πολεμίαν ἐνέφρεναινὸν ἢ τεμονίας δύσιν σι
γλῶς πορεύεσαμὴν ἡ τότε πρῶτον δικτάτωρα ὃς καθ' ἑλλάδα πλῶτ' ἀν πληθὴ καὶ δεῖ σιγητὴς ἦν
λυσιτελῶν. ὑπερέχων μὴν τῆς ὑπάτων ἀρχῆς τοῖς δὲ βασιλεῦσι πρὸς φερέσασθαι. αὐ ὑπεύ
θυνότερ' ἢ ὅλων εἶχε δ' κράτος καὶ ἰσοτύραννον ἐν ᾧ καθεστηκότι χρόνῳ τὴν ἐξουσίαν ἐβαρύνθη
σαν καὶ σαρπότερος ἐστὶ μηδὲ τοῦ ἴσου ἀνθρώπου ὄντα τὸν ὄντα ὧν ὕστερον καθ' ἑαυτὸν οἰκείας χρόνας

μνημονεύσομεν ἐπὶ τῶν δὲ ὀνόματι τῆς μοναρχίας ἀντιλαμβάνεσθαι διέγνωσαν. Διπταῖον σπίλαιον. Διπτυλὶς· ὁ ἁλιλίς. Δίπτυον· καὶ παροιμία. Διπτύῳ ἀνέμου θηρᾶς ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνόητος πράττοντων καὶ διπτύων φύσας ἐπὶ τοῦ ὁμοίως ἀνοήτων Διπτυστὴ· καγκελωτή· καὶ διπτυωτὸς ὁ πολύπλοκος. Δίπτυς· ἰσοειδὴς· ἔγραψεν ἐφημερίδα· ὅτι ἡ μὲν μέρος κατὰ λογάδην ἐν βιβλίοις· θ· ἰλιακὰ· ῥωμαϊκοῦ διακόσμου· ἔτος ἔγραψε ἡ πόλις τῆς ἁρπαγῆς ἑλένης καὶ περὶ μενελάου καὶ πάσης ἰλιακῆς ἐπανθέσεως. Δίπτυς· ἐπὶ πλατυσμοῦ τῆς κρήτης ἐπὶ σεισμοῦ νεκτενεχθείσης ἐς πολλὴν ἀφανισχθέντων ἀνθρώπων ἐν οἷς ἐν τούτῳ τὸ σύνταγμα τῆς ἰσοειδὴς δίπτυος τὸν ῥωμαϊκὸν πόλεμον ὁ πορφυρογέννητος πλατυσμὸς, ἐξέδωκε γεγραφέναι. Διπῦμα· ἢ δίδυμος τόπος πέδατα. Δίλημμα· τὸ διττῶς λαμβανόμενον φρόνημα. Διλήμματος· διχῶς νοούμενου. Διλιμνῖτ. Διλοχία· δύο λόχοι· ἐξ ἑκατὸν μὲν αὐτῆς διλοχίτης. Δίμιτος ὁ διόνυσος. Δημήτριος ὄνομα κύριον διμοίρου ἢ διλοχίτου· ἔχων δύο μοίρας. Διμοιρίτης· τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῷ διπλοῦν δεδωκότων· ἐπειδὴ τὸ δίμοιρον ὅτι τῆς σφραγῖδος. ὃ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης, διμοιρίτης ἐλέγετο· ὅτι δὲ τῆς καὶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὡς λοχαγὸς διὰ τὸ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν· οἱ δὲ, διμοιρίαν καὶ χιλιοχίαν καλοῦσι φασι· καὶ διμοιρίτης καὶ χιλιοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας καὶ τῆς χιλιοχίας. Δινδύμοις· οἱ ἐν δινδύμοις τῆς μιλησίας οἰκοῦντες ξόανα ἐλάξηλα ἐζόμενον τὸν νεὼν τὰ ἐπιχώρια ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάροις προῦδοσαν. καὶ ἔστιν ἐν ᾧ βραγχίδαι. Δῖναι· αἱ τῶν ὑδάτων συρροφαὶ ἐς δίνης τῆς συρροφῆς τῶν ὑδάτων. Δινοῦντες· στρέφοντες. Δινήεντος δίνας ἔχοντος· συρροφὰς ὕδατος πολυφοβεῖς τινὰς ἐποιήσατο. Δινήσας στρέψας· ἀρειανὸς δῖναι τίθησιν ὁ ἐπὶ τόπου ἐπιστρέψαι· ὡς μὴ πρόσθεν ἐμπίπλαμαι τιθὲ ποθοῦντα τὴν προσωλεύσιν τιθὲ φθινύουσαν τὴν ἄλγαν εἱρεσίαν τῆς δίνης ἐξελαθεῖσαν εἰς ἀνθὺ τὸ πλοῖον καταστῆναι. Δῖρος· ἡ πόλις δίνησις· ἡ αἰθρία· ἡ συρροφὴ· ἀερισφαίνης νεφέλαις· ἀλλαὶ θέρος δῖρος· οἱ δὲ ὅτι ἡ ἐραμεαῦν ὅτιν ἀπεῖον ὑπτέσι βαθὺ ποτήριον ὀνομάζεται δῖνος· δίνον φησὶν ἀερισφαίνης, καὶ τὰς νεφέλας θεάς. Δινωτὴν· περιφερῆ· Δινωδῖς· λιθοερώδης. Διὸ σιώδεσμος. Διόβλητος ὁ ὑπὸ κεραυνοῦ βληθείς· ὁ δὲ τοῦ βλήματος ἡμερῶν διόβλητος χρόμιος εἶτα κατεσκάθη. Διόβλητοι· ὧν ὅθεν βαλλόμενοι σκηπτοὶ τὰ πάλαι ὠλίσθανον καὶ ἐχρόνου διόβλητοι ἅπαντες.

Διογλυφὺ ἀγλύφατον. Διογνειανός· κεραμλείας πόντου γεωμματικὸς γεγονὼς αὐτὸς ἐπὶ ἀδριανοῦ βασιλέως. Ἐπιστητέον δὲ μή ποτε ὅτι νὸ ἐπὶ τῆς ἀλφαβήτου κεραμλείας τῆς ἐπὶ καρίας· ἀστρολόγος· ἦν γὰρ ἰδίως οὗτος πανυ ποίοις λόγοις· ἀλλ' οὖρον ῥητῶς τὸν ἐξ κεραμλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐπὶ πόντῳ· ἀλλ' ἔτι παραπαίσι δεδόξασαι· ὅτι δὲ αὐτοῦ βιβλία ἐστὶν τὰ· λέξις παντοδαπὴ καὶ ἁβρὸν ἰχεῖον ἐν βιβλίοις ε· ἐστὶ τομὴ δέ ὅτι τοῦ μεφίλου λέξεων βιβλίων ε καὶ τετραπόσιον· καὶ τοῦ ζωπυρίωνος ἐστὶ γεμμάτων ἀνθολόγιον· πολυποταμῶν· λιμνῶν· πρεμνῶν· ὀρῶν ἀπερωφῶν· περὶ ποταμῶν· στοιχεῖον ἐστὶ τομον αὐαγραφὴν· σωαγωγήν· καὶ δίναμα τοῦ ἐν πάσῃ τῇ πόλεως· ἐστὶ λοιπά· Διογλύπης ὄνομα φιλοσόφου ἐστὶ πως ὁ τί χρὴ περὶ τοῦ ἀνδρὸς διογλύπτης λέγεται παρὰ τὴν ξενοπράτους ἀριστοτέλους μυσοῦ· τοῦ θεσφράστου βαρύτιμος· ζήνωνος τὸν αὐτὸν ἐγλυπτὸν ὄντα πλάτωνος σεμνότητος πλέμωνος ἐγκρατείας· βύτων γὰρ ἐκάστην ὅστις οὐ πάντα ἀγαθὸς ὢν, διέφερεν ὅμως τὸ πλησίον καταπολύ· φέρεται ἐπὶ γεγεμμαεὶς αὐτ· διόγλυ· ἀπελέτης ἐλαφρὸς μόρος βύσσος· ἐλαφρὸς μηνὸς ὀδάξ· τὸ δὲ γέγεμμα διαφραχέων. Διογλυκὺς· ὁ οἰνόμαος· ἀθηναῖος ῥαγινός· γέγονεν ἐπὶ τοῦ λ' καταλύσεως· σφάματα αὐτὰ, ἀχιλλεύς· ἐλένη· κρατὴρ· θυέστης μήδεια· οἰδίπους· χρύσιππος· σεμέλη.

Διογλυκὺς· ἱκεσίου υἱὸς ῥαπεζίβυ σινωπεύς· ὃς φυλῶν τὴν παρίδα διὰ τὸ σπανιόφανον νόμισμα, ἦλθεν εἰς ἀθήνας· καὶ αὐτὸν ἐν θεάτρῳ παραβαλὼν ὃν πωλικῶν, ἐρέσθαι τὰ ἐκείνα ῥίπτ· ἐς τὴν κωμικὴν φιλοσοφίαν κατάσκοπος πολλῆς ἕσης ἀνθρώπου σοφιστῶν ἕξεως· γηραιὸς δὲ ὢν, ἐπὶ πειρατῶν ἐμβὰς ἐλήφθη· ἐς πωλοθεὶς οἰκορέπωξενιάδῃ τινὶ, παρὰ τὸν πειραμῶν διέμενεν ἀχθόμενος λυθῆναι ἐπὶ τῇ ἀθηναίων ἢ τῶν οἰκείων φίλων ἐπὶ τῇ ῥῖγ ὀλυμπιάδος κατέστρεψεν βίον διαχθεὶς ἐπὶ πωλοθεὶς τοῦ πολ

ἐς θεραπείας ὑπεδύετο καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὅπερ ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος συμβαλὼν ἀπέθανεν. Διογένης ἀνταθηναίους ὁ μιλητὴς οὓς πλείστους ἐπεπλήθει συνῴκισε δὲ διέβρεγεν ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ πῶς ἂν θεραπεύσειεν ὁ πολιτευόμενος, ὅ θεὸς ἂν εἶπεν εἰ μὴ ἀμελῶν ἔζη. ὁ δέ, τὸν μισούμενον ἐκφεύγειν ἔφη φυγὼν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας συντυχὼν δὲ ἀνθρώποις δόξης διαλεγομένῳ ἐφιλοσόφησε πλέων δὲ ναυαγησάντων λιφθεὶς ἐπεκηρυκεύσατο ἐρωτώμενός τί εἰδείη, ἄρχειν ἀνθρώπων ἔφη. καθεσθεὶς μῦθος ποιεῖται πλούσιον ἀνδρὸς ἄσωτον, οὗ τὸν μὲν ἔφη πώλησον· δεσπότου γὰρ δεῖται. ὁρῶν ταῦτα καὶ εἰσπλέοντα ἄγαν καὶ τὰ παίδων δρόμου δεινοῦσι παίδαγωγὸν ἔλεγε δεῖν μόνα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσελθεῖν. Διογένης ὅτι διογένης εἶχεν ὠνητὰ παῖδα. καὶ πικροῦ ὢν πατὴρ, οὐσωφρονισθησόμενος ἐφθύμει ἂν. ἀλλὰ αὐτὸν ἔργων αὐτὸν καὶ ἀνάστελλον τὸ πάθους μᾶλλον οἱ τὸ πάθος παρέξωσι. καὶ ἦν τὸ καιροῦ δεινὸν ἐπιτάσεις ἐζήτουν ἐρωτικαί· ἐζήτει γὰρ ὁ ἔρως ἐμποδὼν ἑστηκότα τὸ διογένους. καὶ ἐς τὴν παροῦσαν νόσον μᾶλλον ἐξέπιπτε τὸ ὀνείδος. ἦκεν οὖν εἰς δελφοὺς ὡς ἐώρα φιλονεικοῦντα τὸ καιροῦ. καὶ δυσανασχετοῦντε ἅμα ἐπὶ πόδι αλγῶν. ἐρωτᾶ εἴ οἱ πεπαυται νοσῶν ποτὲ ὁ παῖς· ὁ δέ, ὡς εἶδεν οὐ πάνυ φρενήρεσ ἐρωτικαῖς συμφόρως ἀνάγκαις, λέγει ἐρῶντα· λήξει παῖς ὃς ἔρωτος ὄλβιον οὐ φυτὸν ἡβᾷ μερόεντι κατασφλεχθὴ φρένας ὀϊστῷ. ὀργὴν δὲ μὴ ἀποτείνειν κωλύων· πάσεις γὰρ ἀντιάσοι σι λογισμοῖς· κἂν ἀφροσύνῃ ἔλθῃς, λήθην ἔχος ἐξεις φίλτρων. ἐνύφας αἰσχρῶς κατασβέσεται ὀρμῆς· ἀκούσας τοίνυν ὁ διογένης ἔφη, τὸν μὲν θυμὸν κατεστόρεσεν· ἐλπίδος δὲ ὑπεπλήσθη χρηστῆς ἔχων τῆς τοῦ παιδὸς σωφροσύνης ἐπιτηδείας ἀξιόλογος. καὶ συνέβαινεν βελτίων ἐγένετο ὁ πατὴρ ἐμμερωθείς τε καὶ παρανθεὶς τὸν δρόμον. τοῦτο τοι καὶ ὁ βαγινὸς αἰμῶν ὁ τὸ σοφοκλέους ἀποδείξαι ἀνταγωνιστὴς ἐς πικρῶς μαχὶ παρὶ ὢν ἐρῶντι ἐμαρῶσε σιδηνος ὁμοίως ἐλαυνόμενος, ξίφει πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν τῶν νόσον διελύσατο. Διονύσιος διογένους κυζικηνός, γραμματικὸς ἔγραψε περὶ ἀνυζίκης. πρὸς τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων. πρὸς ποιητικὰς στοιχείων. Διόγνητος ὄνομα ἰδιον. Διοδεία καὶ διέλασις. Διόδωρος μονάζων ἐν βίῳ χρόνοις ἐλαιανὸς οὐ ἀλανός. ἐπισκοπήσας τὰ ρόδων τῆς ἰλικίας. ἅπτος ἔγραψεν ὡς φησι θεόδωρος ἀναγνώσας ἐν τῇ συλλογιστικῇ ἰσοτεία, διάφορα. εἰσὶ δὲ ἐγκλίσεις ἐρωτηνεῖαι εἰς τὸ πάλαιαι· πᾶσαν γνώσιν. ἔξοδον καὶ ἔφοδος. ἐς εἰς ψαλμὸς· καὶ εἰς ἐς ἡ βασιλείας· εἰς ἐγκώμιον ὑμνῳδῶν· εἰς τὰς ποιμίας· τὰς διαφορᾶ θεωρείας ἐς ἀλληγορίας· εἰς τὸν συλλογισμόν· εἰς τὸ ἄσματα ἀσμάτων· εἰς ὁ πρόφητας· χρονικὸν· διορθρόμουσος σφάλμα λύσεβίου τὸ πάμφιλου περὶ χρόνων· εἰς τὰ ἀποστόλια· εἰς τὰς πρὸς ἑξῆς ἐνδιάθετος ὅλων· εἰς τὸν ἐπιστολὸν ἰωάννα τὸ ἀποστόλου· περὶ τὸ εἰς θεὸς ἐνδιάθετ· κατὰ μελχισεδεκ καὶ ἰσραὴλ ἰδαίων· περὶ νεμεσίου ἀνθρώπου ἀσάσεως· περὶ ψυχῆς· καὶ διαφόρων περὶ αὐτῆς αἱρέσεων· πρὸς γραπτὸν κεφάλαια· καὶ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων ἐν μαρμάρῃ· περὶ σφαίρας καὶ ζώων· ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ἀστέρων περὶ ἐς· περὶ τῆς ἐπιφανείας σφαίρας· περὶ προνοίας· καὶ πολλῶνος· περὶ θεσ ἐν θεῶν· περὶ φύσεως ἐν ὕλης· ἐν ᾧ τὸ δικαίου ὅτι πόθεν ἐν ὕλης ἑλληνικῆς πολλαπλασίονος· ὅτι αἱ ἀόρατοι φύσεις ἀπὸ τῶν στοιχείων ἀλλ' ἐπιμελοῦς μᾶλλον στοιχείων ἐδημιούργησαν· πρὸς ἀφρόνιον φιλόσοφον πεῦσιν ἐν ἀπορήσιν καὶ ἀεισοτέλης· περὶ σώματος ἐπὶ πῶς θεμὸς ὅλη καὶ λεγόντων ζώων τ' ὠνῶν· περὶ τὰ πῶς ἀεὶ μὲ ὁ δημιουργὸς ἀπὸ ἀεὶ ἐδημιούργημα· πῶς τὸ θέλειν ἐν τὸ μὴ θέλειν ἐν θεσ ἀεὶ διὰ ὅλος κατὰ παρφυρίᾳ περὶ ζώων ἐν θυσιῶν.

Διόδωρος ὁ ἀλαδίος ἐπιπλησθείς, φιλόσοφος. μαθητὴς τηλεπλείας. ἀλεξανδρεὺς. υἱὸς πολίων τὰ φιλοσόφα τὰ μεγάλων τῶν ἀπίκην λέξιν γεγονὼς ἐν τὰ παίσαρος ἀδριανῶ. Διόδωρος σικελιώτης. ἱσορικὸς ἔγραψε βιβλιοθήκην. βίβλους δὲ ἱσορίας ἐφ' μαικὴν τε καὶ ποικίλην· ἐν βιβλίοις μ'. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆ χρόνων αὐγούστου παίσαρος ἐν ἐπάνω. Διόδωρος. καὶ αὐξεσωμικός. ὢν δραμάτων αὐτὸς δοκεῖ, αὐληρὶς ὡς ἀθηναῖος ἐν τῷ δειπνῷ ὢν δεῖ προσφιλῶν λέγει. ἐνδεῖ ἰβ' φησίν, ὅτι ἐπίληρος ἐν πανηγυρισαί. Διοδοτιανοὶ διοδοτιανοὶ ἀπὸ διοδότου τοῦ διαλεξαμένου τοῖς ἀπὸ τῆς διαλέξεως. ὁμῶν μᾶς ἐνθαδεμεί

ρας

ραξ ἡ ὠδὴ ὡραία. Διοκαισάρεια· ἡνῦν λεγομένη ἀνάζαρβα· πόλις Κιλικίας· πότερον ἡ νῦν ἐνδὰ ἐλέγετο· καὶ ἔστιν ἐν Ἀνάζαρβα. Διοκλῆ· ἀθλωθείς· ἢ Φλαβιοῦ· ἀρχῶος πωμικὸς· συγχρόνως σαννυείωνι καὶ Φιλλυλίω· δράματα αὐτοῦ, θαλαττία· μέλιτται· ὄνδρες βαπτιζόμενοι· θυέστης β· τὸν δὲ Φασιν ἀρῆ, ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὀξυβαφοῖς ἁρμονίᾳ ἐν ὀστρακίνοις ἀπείοις· ἃ πρῶτος ἐνῆρεν ἐν ξυλοφίῳ· τὸ δὲ θαλαττία, ἐπὶ ταῖς ὀνομαζομένοις ὡς Ἀθηναῖος φησιν. Διοκλητιανός· ἢ μαξιμιανὸς βασιλεῖς ῥωμαίων· ἐπὶ διοκλητιανοῦ ἢ μαξιμιανοῦ γαμβρὸς αὐτὸς, διωγμὸς κατὰ χριστιανῶν ἐκινήθη φρικωδέστατος· πρόσταξε γὰρ κατὰ χώραν καὶ πόλιν ἅπας τὰς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας κατασκάπτεσθαι· καὶ βίβλους θείας αὐτὰ γράφας κατακαίεσθαι· τοὺς δὲ χριστιανοὺς ἀρισταμένους ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς δαίμοσιν· πληθόντες δὲ ἐπὶ πλεῖστοι ἀναιρούμενοι χριστιανῶν, ἐξέθεντο δόγματα ὥστε τοὺς ἁλισκομένους χριστιανοὺς ἐξορύττεσθαι τὸ δεξιὸν ὀφθαλμὸν· ἀμόν δι' ὃ τὸ ὕδωρ ἀπάγεσθαι διὰ δὲ τὰ τιμόντας πόδας λον· καὶ τῆς Ἀρωμαίων πολιτείας ἀλλοτρίων· οὓς ἡ θεία δίκη ἐν δίκῃ μετελθοῦσα δικαίως ἐξένηγκε· καὶ ὁ μὲν, ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου· ὁ δὲ, ἀπήγξατο· οὗτος ὁ ἀνόσιος καὶ μισόχριστος μύκη καὶ ὀργὴν τῇ πόλει τῶν ἀρχὴν νεωτερισθέντων ἐπὶ τῷ αἰγυπτίων, οὐ μετρίως οὐδὲ ἡμέρως ὡμὸς ἀπεῖχε· καὶ ἐπεχείρησατο· ἀλλὰ προγραφαῖς τε καὶ φόνοις τῶν Ἀλεξανδρέων μιαίνων ἐπῆλθε τῷ αἰγυπτίων· ὅτε δὴ καὶ τὰ ἐπὶ χυμείᾳ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τοῖς παλαιοῖς αὐθεντικὰ γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος, ἐκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπινοίας τέχνης· μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρρύνοντας ἐπιουσίᾳ, τὰλοι τοῦ ῥωμαίοις αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτοῦ θος φιλοτιμίας καὶ πανοῦργος. Ὧν δὲ λίαν ζωηρὸς ὀξεῖτῆς γνώμης ἐπανάλυπτε πολλάκις ἐπὶ τῆς οἰκείᾳ φύσεως ἐλαττώμασι· πᾶσαν σπουδὴν πρὸς ξυνέτερος ἀναπτύσσεσθαι· ἐμελέτησε δὲ ὅμως καὶ ταχὺς ἐν ταῖς τῶν πατέρων ἐπιβολαῖς· καὶ πολλὰ τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον παρὰ τὰ ἀθεσπίστα ῥωμαίοις πρὸς διαμετεσπάσασθαι. Ὅτι διοκλητιανὸς καὶ μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν ἀφέντες, τὸν ἰδιώτην μετῆλθον· καὶ ὁ μὲν, διὰ λωνας πόλιν ἰλλυριῶν· ὁ δὲ, διὰ τὰ λαπανῶν, ἀφίκετο· καὶ ὁ μὲν μαξιμιανὸς πάθω τῆς ἀρχῆς διὰ μεταμέλειαν ἦλθε· διοκλητιανὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ κατεγήρασεν ἔτεσι τρισὶν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν ἐνδειξάμενος· τῆς δὲ ἑλληνικῆς θρησκείᾳ ἀδόλῳ ἀπόσας. Διανωχή· ἀνανωχὴ χρόνου· ἐν μάχαις τισὶν αὖ τοὺς νικήσας, καὶ διανωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκε. Διολιοθαίνω· καὶ διολιοθῆν ἐν φυγεῖν· ὥστε τοὺς χρήσας διολιοθῆν· τουτέστι τοὺς διαφυγόντας ἐν φυγεῖν. Διολκή· Διόλας ἡ περικμαδὶ ὁλουδὲ καιρῷ. Διόμφαξ· δῆμος τῆς αἰγικίδος φυλῆς ἀπὸ διόμβου ἡρακλέους· ἀλεξοφάγης· ἐφρόντισα ὁ πόθεν ἡράκλεια ἔχει διομείοις γίνεται· τὸ δὲ ἡρακλέους, ἱερὸν ἡρακλέους καὶ διομφάλαξόνας λέγει, ἀπὸ διομείων τῶν δήμου· οὓς ὠνόμασαι ἔτως ἀπό τινος διόμου. Διομήδεια νῆσος.

Διομήδειος ἡ ἐς τὸ διομήδους. Διομήδεις ἀνάγκη· πάθοι· ἀπὸ τοῦ τυδέως ἢ ἀπὸ τοῦ θρασέος· οὓς ἀναγκάζεσθαι ξένους αἰσχρᾶς ἕσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτὰ μίγνυσθαι ἃς καὶ ἐπωλοῦντο ἀλλήλοις· εἶτα αὖ πεφ. εἶδε δὲ, ὅτι διομήδης ἐκ ὁ δυοκαίδεκα τὸ παλλάδιον ἁλέψαντες, νυκτὸς ἐφανίσαν· ἐπὶ μῆνος δὲ ὁ δυοκαίδεκα τὸν διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι· ἐν τῇ σελήνῃ ἡ ἰδὼν τῷ σκιὰν τὸ εἴφους ὁ διομήδης δείσας, τὸν ὁ δυοκαίδεκα ἐπόησε πεφυγεῖν παίων αὐτὰ τῷ εἴφει τὸ μεταφρενον. Ἐλήπτεται δὲ ἐπὶ τῇ παλῇ ἀνάγκῃ τι πεφηνὸν τὸν. διατὸ λέγει ὅτι ἴσως οὐ ὁ φυγὼν εἶχεν ὁ διομήδης. διομήδης εἰς τὸν ἀπόλλω καταχθεὶς εἰς Ἰταλίαν, ἐπὶ δίχθη· ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς καλαβρίαν· ἐκπλήξας ἐπὶ λιμένι ἐπάλεσεν ἀργυρίῳ τῷ μεγίστῳ ἀθηναίων βουκέφαλον. Διόμυδ· ὁ μυδ. Δ ὁμολογῶ ἀπιστικῶ. Δῖον· εὔδοξον. Διορύσα· ἑορτὴ τῷ ἀθηναίοις ἐπὶ τοιμία· ἐξαὐτῆς σχεδὸν ἕνεκα τοῦ· ὅσον ἐν διορυσίῳ· ἔθος ἦν ἀπὶ ταῖς λέγειν ἐπὶ ἔτη ἐπὶ τὸν ὑποτιθέμενον ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς διορυσίας ταύτης· ὧν διορύσα· αὐτὰ μὲν ὅσα μέρος ἐστὶν ἡμέρας· ἐν ἡ ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ἀείων· προσδοκῶν εἰρήνης.

Διορύσσος· ὁ ἀρεοπαγίτης· ἐπίσκοπος ἀθηνῶν αὐτὴρ ἐλλογιμώτατος· ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας εἰς ἄκρον ἐλληνικὸς· ἀκριβὴς πάνυ καὶ ὑπὲρ τὰ καθεστὰς εἰς τὰς ἀθηνῶν ἐπίσκοπος· ἔτος ὁ ἀρεοπαγίτης τῷ ἀρχὴν τιβερίου καίσαρος ἀπῆρεν εἰς αἰγυπτον τοῖς θείοις σοφοῖς ὁμιλήσων. ζωηῶν δὲ αὐτῶν ἀπολλοφάνης ὁ σοφιστὴς· ὃ πο-

λέμων ὁ λαοδικεὺς σοφιστὴς ἐμνήσθη ὁ διδάσκαλος ἀεὶ εἰς δύο· καὶ τὰ μὲν ὧν τὸν καιρὸν τῶν ὡρῶν
εἴου παίδους. ἀμφὼ ἦσαν σὺν ἡλίου πόλει τῇ ἐν Αἰγύπτῳ. ἐν δὲ τῇ ἡλιακῇ σὺν λέψει οὐ καθ' φύ-
σιν γεγραμμένης, οὐ μὲν ὧν σωφόδου καιρός, ἀλλὰ παραδόξως ὧν ἡλίωνος σελήνης συμπαθούσης,
καὶ ἀπὸ ἕκτης ὥρας ἄχρι τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ τοῦ ἡλίου διάμετρον ὑποφυὰς ἀντικατα-
στᾶσα. ὧν γὰρ ἐμπόδιος αὐτῆς ἡ ἀνατολὴ ἀφαιρῶν καὶ μέχρι τοῦ ἡλιακοῦ πόρατος ἐλθοῦσα.
εἶτα αὖ ἀποδίδοσα. καὶ αὖθις ἀκόπτου αὐτὸ καὶ κόπτουσα καὶ καθαίρουσα. ἀλλ' ἡ τοῦ κατὰ
διάμετρον ἀντίου γεγραμμένου. ἀδύνατον ἔξεστιν ἄλλως γράφειν εἰ μὴ ἐσφαλῶ καὶ οἰκονομία μόνα τὰ
παντοδαπὰ μου. ζώντων ὧν ὑποφυῶν οὕτω τότε καινουργηθέντων, ἐφιλοσοφίσης ἀπολλοφάνης
ὡς περ πρὸ φιλαπάμμος. ὧν κελεύσουσι. ἀμοιβαίθεν παραμένειν. ὁ αὐτὸς διονύσιος ἐφι-
λοθέου παίσχει καὶ ὧν παίσχοντι συμπάσχει. ἔγραψε δὲ ὁ αὐτὸς βίβλους πρὸς τιμόθεον ἐπίσκοπον
ἐφέσου καὶ αὐτὸν μαθητὴν παύλου, πρὸ θεῶν ὀνομαζόμενα βιβλία ιβ'. περὶ ἑνωμένης καὶ δια-
κεκριμένης θεολογίας. πρὸ τὸ τίς ἡ τῆς ἀγχῆς δύναμις. πρὸ τοῦ μακαρίου ἱεροθέου. περὶ ἀ-
γαθορρείας καὶ συμφραφῆς θεολογικῆς. περὶ ἀγαθοῦ φωτὸς. καὶ ἐρωτος. ἐν στάσεως ζήλου. καὶ
ὅτι τὸ καθ' ἕτερον ἕτερ ἀγ ὄντων. πρὸ τὸ ὄντος. περὶ ζωῆς. περὶ σοφίας. νοῦ λόγου. ἀληθείας.
πίστεως. περὶ δυνάμεων. δικαιοσύνης. σωτηρίου. ἀπολυτρώσεως. περὶ μεγάλα. ἐν μικρῷ. ἑαυτῷ. ἕτερα. ὁ
μοίως. ἀν ομοίως ἀπὸ. κινήσεως. ἰσότητος. περὶ παντοπανδαρ. παλαιᾶς μερ. περὶ αἰῶνος ἐν χρόνῳ. πε-
ρὶ εἰρήνης. περὶ ἀγίας ἀγγ. βασιλ. κυρίας κυρί. θεοῦ θε. περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. περὶ τ.
ἀγγελικῆς ἱεραρχίας. περὶ μυστικῆς θεολογίας. περὶ τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ ὅσα ὧν ἀριθμῶ. τ
τοὺς πολίτας ἡμερῶν γεγονὼς τῶν τῶ πνεύματος, μαρτυρίω τελοῦται ἐν τραϊανῷ καίσαρος. ὁ
καὶ θεοφόρος ἰγνάτιος. ὃς νίνα ἐν ὧν καιρῷ τῶ σωτηρίω πάθος μεσούσης ἡμέρας ὁ ἥλιος
ἐκρύπτετο, ἐφ' ἀγνώστου πάσχει θεοῦ. διὸ ἐν τῷ πᾶν ἐζόφωται καὶ σαλεύεται. ὁ καὶ ἐπεμνήσθη
σατο σημῆναι μήνος τὸν καιρόν. Διονύσιος ὁ ἀλεξανδρεὺς. ὁ πάππας ἡμῶν. γραμματικὸς. οὗ-
τος ἀπὸ νέωνος συνίων, καὶ τοῖς μέχρι βαϊανῷ. καὶ βιβλιοθηκῶν πολύς. καὶ τῷ ἐν ὧν πολλῶν
καὶ περιφανῶν ἐγένετο καὶ ἀποκρισιμώτατος. καὶ διδάσκαλος παρθενίου τὸ γραμματικῷ. μα-
θητὴς δὲ χαιρήμονος τὸ φιλοσόφου. ὃν καὶ διεδέξατο ἐν ἀλεξανδρείᾳ. Διονύσιος ἀλεξανδρεύς.
ἀλικαρνασεύς. ῥήτωρ. καὶ παντοῖος λόγιος. γέγονεν ἐπὶ καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ. πολύγραφος τῶ ἐπὶ
ἀδριανοῦ γεγονότος ἀττικιστοῦ. Διονύσιος. μιτυληναῖος. ἐπιστολικός. οὗτος ἐν λέσβῳ συντε-
θραμμένων καὶ συνήθης. τῶν διονύσου καὶ ἀθηναίου σταγειρίτου. ἀγγνωστεῖται ἐν βιβλίοις ἑξ. ταῦτα δὲ ὅσα
περὶ μυθικὰ πρὸς παρμένοντα. Διονύσιος βυζάντιος. ἐπιστολικός. περὶ γλώσσων τῶν ἐν ὧν ρο-
δώρου ἀνθρώπων. περὶ θερίων. ἔστι δὲ ποίημα μεσὸν ἐπικηδείων. Διονύσιος. περιηγητὴς. ἐπι-
στολικός. ὑπομνήματα. αἱ τινα ἐν βιβλίῳ α'. μετεωρολογούμενα. καὶ κατὰ λέξιν τὸ μνημα εἰς
κόσμον. οἰκουμένης περιήγησιν διέπων. ταῦτα δὲ ἄδηλον καὶ ἐν διονυσίῳ τῷ λιβιακὰ γράψαντι.
πότερος δὲν αὐτῶν ἐστὶ οἶδα. Διονύσιος. σικελιώτης τύραννος. ἔγραψε βακχικὰ καὶ κωμῳδίαν
ἐν ἰσορίνῃ. ὅτι ἐν ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλὰ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν,
ἅπλουσιωτυραννὶς ἐγένετο. Διονύσιος. ὁ τοῦ σικελίας τυράννου. καὶ αὐτὸς τύραννος ἐφι-
λόσοφος. ἐπιστολικὸς καὶ περὶ τῶν ποιημάτων ἐν χάρμα. Διονύσιος ἰσορικὸς ὁ μετὰ δαρεῖ-
ον ἐν βιβλίοις ε'. περιήγησιν οἰκουμένης. ἐπορίσκει ἐν ὧν διαλέκτου. ζωπαίων βιβλία γ'. μυθικὰ. νύ-
κλωπος ἐν βιβλίοις ζ. Διονύσιος μασσωνίτης ῥόδιος καὶ μῖ ἰσορικός. ἐν ὧν ἐν ὧν ἐν τῷ ἐπὶ ἐν τῷ
ἐξ τῶν λία. ἰσορεῖ ἐν βιβλίοις ἐξ οἰκουμένης περιήγησιν. ἰσορεῖ παλαιὰν βιβλία αἰ. ὑπόλεμ
βανων ὅτι διονύσιος ὁ περιηγητὴς βυζάντιος ἐν διὰ τὸν ποταμὸν ῥήβαν. Διονύσιος ἡ ἀλε-
ξανδρείας. δύρον ὑπόμνημα εἰς τὸν σικελιακὸν σολομῶνα, λίαν ἀφραδές. Διονυσίου σωμα
μέλον. ποτὲ μὲν βάλλων. ἐν σκώπτων τοῖς σικελιωτῶν σκώμμασιν. ἑορτὴν δὲ ἐν διονύσια. ὃς
λοξὲ βλέπων καὶ δεδορκὼς, ἄλλο μὲν ἐκάθευδε φρεσίν. ἄλλο δὲ ἔφασκεν. ἆρα ἀρὰς καὶ πυρίας
καὶ δόλα τὸ μα ἐπεμβ. ὃν σὺν δίκῃ ὡς δίκη ἀπεδίκασαν, κατεδίκασαν. ὃς κατὰ τὸν ποιητὴν ἐ-
πῶσιν ἄχθος ἀρέσθαι ἐτύγχανεν ὤν. ἀλλὰ σκόρακας βέβλητ' καὶ οἴχεται ἄπνους ἄπουσος γιγλυ

μασσυλυ

μου πολυτροφώτερος ἐν τοῖς πραπίδεσι δόσποδε κυνώμυιος· ἐρρώσθω· οἰχέσθω· μηδὲν πόδι δείπνου ἐπαινέσθω μόμος ὁ δισκόδε λυρος καὶ κυνῶν καὶ φύδην καὶ μίγδην ἅπαντα ποιῶν· δικυκλώπειον τέρας· ὁ δὲ δεχθὶς καὶ ἐμβρόντητος καὶ πολυτίνδην ἤρεμμόμος βιῶναι· θεοῦ δ' ἔστιν οὐκ ἀλέγων οὐδὲ κατεπηχὼς ἀδρωστείαν ἄφυκτον· ὁρωμολγεύων ἀεὶ καὶ πόρρω τρέχομενος· ὁκνῶν κωφότερος· καὶ δυμόνων ἀργαλεώτερος. Διόνυσος· ὁ σεμέλης υἱός· παρὰ τὸ διανύδην ἐκ θεοῦ τοῖς τὸν ἄγριον βίον ζῶσιν· ἢ παρὰ τὸ διανοεῖν ἔνασσα τοῖς τὸν ἄγριον βίον ζῶσι.

Διὸ ξεῖας δραμεῖν· ἐπὶ τῶν διακινδυνούντων· ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λῃστείαν. Διοπετὲς· ἀξοὺρανοῦ κατερχόμενον· οἱ παρ' Ἕλλησι δόξαν κατασκευάζοντες φόβον ἐμποιῆσαι βουλόμενοι τοῖς ὁρῶσιν, ἔφασκον ὅτι τὸ ἄγαλμα παρὰ τὸ διος ἐπέμφθη καὶ κατεπηκρεῖπον ὑπάρχων πάσης ἀνθρωπίνης χειρός· ἐξ ἀνάλωτ· ὅθεν καὶ διοπετὲς αὐτὸ ἐξ ἀρχῆς ἐρρήθη· ἐκ Ἀλλην, παρὰ τὸ βροτῶν ἑοικέναι· τοῦτο δὲ οὕτως ἐκ τοῦ ἄγαλματοποιοῦντα ἀποτείνοντες φυλάττοντες, ἵνα μὴ λέγοιεν ὅτι χειροποίητον τὸ ξόανον· φήμῃ πλάσαντες ἐν ταῖς ἀκοαῖς τῶν πεφενακισμένων ἢ φίλεσαν ἤτις καὶ τ' ἐφέσιον ἐπλάνα πόλιν· καὶ μαρτυρεῖ τοῦτο τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄγαλμα· πολεμαῖος γὰρ ζωγράφων τεχνίτας ὡς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἀνδριάντα ποιῆσαι, μεθ' ὃ ἔργον βόθρῳ μέγαν ὀρύξας καὶ τὸν δόλον ἐκρύψας, ἐπέλασε τοὺς τεχνίτας ἐν αὐτῷ δειπνῆσαι· οἵτινες δειπνοῦντες ἐκεῖσε, κατεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον· ἄξιον μισθὸν νομισάμενοι. Διοπείθης· κύριον· καὶ πλίνεται εἰς οὖς· ἀλιαγὸς πόδι διοπείθους· οὕτως νόμον εἰσάγειν ὁ ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν περιαιμένανται, τοῦτον τεθνάναι· οὕτως οὖν ὠφίσθη ποτὲ ἀκινῶν καὶ κατέμφυσιν ἐν ᾧ περιαιεῖ· καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ εἰς δίκην ὑπάγουσι. Διοπομπεῖσθαι· ἀντὶ τοῦ πολίζεσθαι· καὶ ἀποκαθαίρεσθαι· καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι. Διόπους· ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων· ὁ ἡνιόχου ἐπιμελητής· καὶ διοποὶ οἱ βασιλεῖς· παρὰ τὸ διοπεῖν ἢ διοπτεύειν. Διοπτεύσων· διὰ τόμμος κατασκοπήσας. Διοπῆρα· καλεῖσκοπον· οἱ κονόμον· διοπῆρ καὶ μηχανικόν τι ὄργανον· διὸ ἐσοχάζοντο ὕψος ἐπάλξεων· ἢ διόπρα. Διοπῆρες· οἱ ἐπιτηρηταί· οἱ προφύλακες· κατὰ χειρομάκρα τὴν ἐξ ἐπιτεχνήσεως ὄμβρου τ' ἀραρῶν καὶ συνεφοσῶντος τὸ ἀδιὸς καὶ ἐστιποδόδους· οὐχοῖ οἵτε ἐγκόνοντο οἱ διοπῆρες διαγωνᾶναι ἐπιόντας βυσδυσμενεῖς. Διόπις· ὠζῷ· διόπα καὶ κατόπα πάντα χῶ· ζῷ· φησὶν ἐπειδὴ πολύτρητα ἰῶ ζῷ ῥάκη διῶν ἰῶ πάντα ἐπισκοπῆσαι· ἀντὶ τοῦ πάντες δόπα. Διόπρα· μηχανικὸν τεχνούργημα· δι' ὃ οἱ πεμπάζεσθαι ἀπὸ πείβοιο τὴν ἐκ πάλξεων διάστημα ἀναμέτρησιν· ποιοῦσι ζῶντα πρὸ πολλοῦ τὴν διόπρα συμβλέπεις. Διορθῶσθαι αἰτιατικῆ· Διορῶδε αἰτιατικῆ. Διοείζω δοτικῆ· διορῶδε αἰτιατικῆ. Διοεία πρόθεσις· εἰδὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, καιρὸν δηλοῖ διωεία γραφόμενον. Διοείσιος.

Διοεισέον· διαχωρεισέον. Διορυγή· κόρυξις· διώρυξ δὲ διώρυχος· καὶ διορωρυγμένος.

Δῖος, ὄνομα μίωος παρὰ μανεδόσιν ὀνέοσδε καὶ ὁ εὔδοξος· κλητικὴ· ὦ δῖε· σημαίνει δὲ καὶ ὄνοματοῦσιν. Διοσάνθος· φυτὸν ἀπανθῶδες. Διοσγένεφαλος· δικαλλίσου βρῶμα· ὅτι λέγουσιν οἱ πέρσαι ζῶν ὃν ἁδυπαθέστερον· ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος. Διοσμία· θυμία· παρῆσαν δὲ οἱ διοχίλιοι σκύθαι· πάσης ὀξύτεροι διοσμίας ἤτοι ἀστραπῆς· ἢ πρηστῆρος· ἢ ἠδωνικοῦ· ἢ διοπτοῦ· ἢ διαίθρου ὀνόματος· ἢ διοσμία ὀξὺς ἀήρ· ἢ ῥανὶς· βέβληκέ μεν δι' θρᾶκας ἀποσκάσαι· παρεῖναι δεῖς σὺν· οἱ γὰρ πυγμῇ εἰς λύσιν τῶν συμπλοκῶν ζῶν ὃν ἀναλλομένων· παρεφυλάττοντο δὲ ἀθλοπαῖοι τὰς διοσμίας ἐξελοῦσι τὰς συμπλοκάς· διοσμίας γλυφομένης· ἢ σήτι μέλλοντες ἀνύειν· ἐξ ὧν ἁπλοῦς φησὶ πόδι καίειν τὰ θρασυλεως· ἐπαλλῶν αὐτὰ βαρύτερα διοσμίας· ἐξελύπα σὺν μέσοις τ' ὑπηνήοις. Διοσκεύδης ἀνάλαφρὸς ἰατρὸς· ὁ ζῶν πληθεὶς φανὰς διὰ βυσ ἐπὶ τ' ὄφεως φανοῦ· συνλῶν ἡλεοπάλα ζῶν ἀνθρωπία· ἐγκεφαλία αὐτῷ βιβλία κα'· τὰ πάντα ἰατρικὰ πολυβόλακα. Διόσημος· ζῶν τ' τὰ αὐτὰ λέγοντων· ὁμοιμία· ἐρρέθη δὲ διὰ τιμὴν βιαύτ· μεταρεῖς ὑπαγόντος ποιητοῖς, ἐπαρουσίᾳ τ' ζῶν ἐμασι· ἐφανοὶ δυσανασχέτως τ' ἦσαν ζῶν βύτο· ποιητοῖ δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς μέγαρα· καὶ τοῦ δήμου πρόσχοντες αὐτοῖς, ἀμαπτοῦντες ἐρώων· ἐὰν ἐξεταὶ ζῶν τὰ

ὁ διὸς ἡδύνθος. φασὶν οὖν τοὺς μεγαρεῖς ἐμβαλλοντας αὐτοὺς παίειν καὶ λέγειν· παῖε τὸν διὸς ἡδύνθον. Διοσκόειος· μυρσῖος γραμματικός· ὕστερος τοῦ λφ καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτας θυγατέρας λέοντος τοῦ βασιλέως ἐνθυζαντίω. Διόσκουροι· κάστωρ καὶ πολυδεύκης· αἰολικὸν καὶ μόνοι καὶ διοσκούρω ἰῶ ἀγάλματα δύο· μειράκια μεγάλα γυμνὰ ἵππους παρεστακότα· ἕνα κέντρον· ὅμοιοι τὸ εἶδος καὶ χλαμύδας ἔχοντες ἐπὶ ὤμων ἑφ' ἑκάτερα· ἐξ ἑφ' ἑτέρου τῶν χλαμύδων ἠρτημένα· καὶ λόγχας εἶχον παρεστώσας ἐν αἷς ἠρείδοντο ὁμοῦ, κατὰ δεξιὰ· ὃ δή, φασὶ, λάθαιαι. Διοσκώδιον· ἐπὶ τοῖς θεοῖς διὰ τετθῶ· θύουσι τετθῷ μελιχίῳ ὡς θεῷ κτησίῳ· διὰ δὲ καὶ διὰ τοῦτον φυλάσσουσι· διὰ προσαγορεύοντες· μέλιτται ἀὐτοῖς, οἵτε σιροφορίων τὸ σπερμάτων ἔλλοντες, καὶ ὁδοδόκος ἐν ἐλαῶνι· καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς βωμοὺς καθαρμοὺς ὑποστρωννύοντες αὐτοῖς ποιητῶν ἐν ἀγῶσι. Δίοσμος· ἡ διὰ πορθμευτικῆς δυνάμεως τῶν ὀσφραντῶν· παρὰ θεόφραστος· ὅτι ἔστι δεκτικὸς τὸ αἰσθητήριον· ἀλλὰ μᾶσσον δὲ τὸ ἐμπεφάλου ἀπόθεσις. Διὸς Φήμη· μαντεία· ὁ γὰρ ἀπόλλων ὑποφήτης τοῦ πατρός· καὶ παρ' ἐκείνα λαμβάνεται ἡ μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιφοίτησις· καὶ ὁ μῦθος· διὸς ἄγγελος ὅσα δεδήλ. Διὸς ψῆφος· οὗτος καλεῖται ἐν ᾧ ἀθλοῦσι καὶ ποσειδῶν ἐπείθησαν· περὶ τῆνος ἀρχιλόχοις· ἐν θα διὸς μεγάλοθος ποσοί τε καλοῦντες· ὁ γὰρ τοὺς ἐν ᾧ ἐπείθησαν, διὸς ψῆφος καλεῖται· ἡ δὲ ἱστορία δὲ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθήνιον. Διότιμος· ἐοῦτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται· ὅτους γὰρ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ἰφικλῆς· καλλαΐδης δὲ ὁ ποσὸν τὸ σαφέστερον ἡμῖν θεωρεῖται· καθ' ἕνα μὲν τὸ ὅτι τὸ διότι· σαφέστερον μὲν γὰρ καὶ πρῶτον εἰς γνῶσιν· καὶ γὰρ ὅτι ἐχομεν ψυχήν· καὶ ὅτι ἀθάνατος, πρόχειρότερον εἰς νόησιν τοῖς πολλοῖς μᾶλλον, ἢ τὸ παραχωρῆσαι καὶ ἐμβάλλειν τὸ λόγῳ τὸ ἐοῦτα κατασκευάζοντι· διότερον δὲ τὸ καθόλου καὶ συγκεχυμένον τὸ μεμικτὸν καὶ διηρημένον· οἷον τὸ εἶδέναι ἅπαξ, ὅτι σῶμα καὶ ὅτι τοιόνδε σῶμα· τουτέστιν ἀρχαιότερον γένει· ἢ τοιῶσδε δὲ βίωσδε ἐπεραμένον· εἶδος, τὸ ὡς πρὸς ἡμᾶς μὲν πρῶτον· ὕστερον δὲ τῇ φύσει· τῶν γὰρ ἀπλουστέρων ἀπορρίσει τῇ φύσει πρῶτα ἡμῖν, ἐξ συνθετώτερα γνωριμώτερα. Διότιμος, ὄνομα πύθιον.

Διοζεφὴς· ἀπὸ διὸς τεθραμμένος. Διοφάνης· ἔτος μεγαλοπολίτης ἰῶ· οὗ μεγάλην εἶχεν ἐν θήβαις πολεμικοῖς διὰ τὸ πολυχρονίου γεγονέναι τὸ πρὸς ναβιν πολέμου θῆβις μεγαλοπολίταις ἀσυγκέτους, πάντα ζωεχῶς τὸν χρόνον ἀπὸ τὸν φιλοπάτορα πεπαιδευμένος βιβλίοις σχολὴν ἄγειν καὶ πολέμου ἔργων ἀληθινῶν· χωρὶς τε δὲ τούτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ καλὸν πολέμου ἔργων ἀληθινῶν· χωρὶς τε δὲ τούτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ καλὸν τῷ σωματικῷ χρείαν ἰῶ ἀνδρὸς ἐπαλαιστικῆς· δὲ κινεῖ τερον, πρὸς πολέμου ὑπῆρχεν ἀνδρὸς ἀγαθοὺς ἐθίζοις ὅπλοις ἐχθροὺς διαφερόντως. Διόφανθος· ὄνομα πύθιον. Διοχλοῦ· βαρύ· ἀπὸ εἰσοφάνης· καὶ διὸ χλοῦ τὰ τε τοῖς θεωμένοις, ὅμως ἔχειν τερπνὸν καὶ ἡσυχῆ δικήν. Διοχλῶ· δοτικὴ· διοχλᾶσθαι δὲ αἰτιατικὴ· Διώβολον· καὶ διώβολον· καὶ μιωβόλιον ὁμοίως. Διωγμωμένον· πεφυασμένον· Διώδει· ἐφλέγμαινε· Διωδυνότα· ἠδυσμωμένον· ὅσοι γὰρ ἐν τῆς αὐτῆς ποιότητος γένασι, κἂν ὦν πόδα τὸν δεξιὸν, ἔχουσι διωδυνότα· ἐβάλλησιν ἀσθενῆτε καὶ νωθῆ· καὶ διωδυνῶς ὁμοίως· Διωθεῖτε· ἀποστρέφετε ἐξιωθάμενοι, ἀπαξαμένοι· ἐμβαλόμενοι· Δίωκε ἀρετὴν· ζήλα· ἐπιτήδευε· Διώκων· εἰς ἀγορὰν ἄγειν· τὸν λέπειν, ὅθεν πρὸ ἐποφύγητός· ἡδέως δὲ ἐστὶ τὸ ζωτόνως ἐλαύνων· καὶ διωκόμενα· ἀντὶ τοῦ κατηγορούμενα· Διώκων· ἀντὶ τοῦ ἄγειν εἰς κρίσιν καὶ κατηγορεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι· διώκων γὰρ φαμὲν ἀρετὴν· καὶ ἐπὶ τοῦ διηθεῖν· αἱ δὲ νῆες ὑπὸ φυγὴν κατασᾶσαι, πολλοὺς μετεπέωξαν τοὺς· αἱ μὲν γὰρ, εἰς ἰόνιον κόλπον ἔξέπλωσαν· αἱ δὲ, ἄλλη. Διωνίσατο· διεχώρισεν· ἀπὸ ἀλλήλων ἐποίησε· ἐδιωνίσατο βιὸς ἀνθρώπους ἀπὸ θεᾶς καὶ ἀνοσιότης· οὗτος δὲ διὰ ἀρετῆς ἐξ ὁσιότητος ἀπάγων ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀνίνων πραγμάτων ἐπουδασμάτων, ἐπὶ τὸν τοῦ θεοῦ ζῶντος χάριν παρόντος· ἐτελευτήσας, μετωνίσαθ πρὸς αὐτόν. Διωνισμένος· χωρισμένος· ἐκχωρισμένος.

Διώκωσε· ἐλαύνωσε· τὸ δὲ κατηγορῶ, χρηται· ὁ δὲ διώκων τὸ ψηφίσματος· ἐξ ἀπὸ διώκω ψηφισμάτων ἐοῦτα· ὅτι· Διωλύγιον· μέγα· ἐξοιμία· διωλυγιοπαιήν· ἐξ μέγα τι ἐδεν ὑφισαμένη· διωλύγιον γὰρ ὅτι, τὸ μέγα· ἐξ πολὺδιῆνον· ὅθεν παλίζης διωλύγιο φλυαρία

πολλῶν

πολίτων ἢ καὶ δράμασι. ζῶν δὲ οὐδὲν λυσιτελοῦς φυλαξεῖ ἀνδρὶ εἶναι. ὃ δικαίως οὐκ ἀγαθῶν ὕθλον λεγόμενον. ἀλλὰ περὶ τὰ μεγίστου φίλτατα. Διωμοσία. ὅρκοι οἱ τῷ δικάζομένων γινόμενοι. τὰ μὲν, ὁ μνώμοτος, ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ. τάδε, ἀραῖος τοῖς ἐπιόρκοις. Διωμοσία καὶ ἀντωμοσία. ὅταν οἱ κατηγοροῦντες ὀμνύωσιν ὡς ἀληθῶς κατηγοροῦσι. τοῦτο διωμοσία. ὅταν δὲ οἱ κατηγορούμενοι ὀμνύωσι τὸν αὐτὸν ὅρκον διαλυόμενοι τὰ ἐγκλήματα, τοῦτο ἀντωμοσία. ὡς δὲ διϊππασία καὶ ἀνθιππασία κ τῶν ἵππων ἅμιλλα, οὕτω καὶ διϊππασία καὶ ἀνθιππασία τὸ αὐτὸ δηλοῖ. Διώμοτος. διωμότους συνίσασθαι τοῖς διαφερομένοις ἐπέλαυνε τοὺς ῥήτορας. τουτέστι τοὺς ζωηγέρους. ὅτι ὀσιμόπατος ἐπὶ τοῦ ὅρκου ἐχέσα τὸ τῆ διωμοσία. λέγων. οἱ μαυρούσιοι διωμοσίαν κατὰ ὧν ῥωμαίων ἐποιήσαντο. Διώμυτος. παραπαπηός. Δίων. ἰππασείνου. συρακούσιος. φιλόσοφος πλατωνικὸς. τὸ σπελίας τυράννου διονυσίου τὸ πρότερου τῆς γαμετῆς ἀδελφοῦ. ὃς καὶ συνέστησε τῆς σπελίας τυραννίδος. καὶ ἐκβαλὼν τὸν τὸ πρότερα διονυσίου υἱὸν διονύσιον, οὐ πάλιν ἀδελφοκτονήσας ἐξέβαλε δίωνα τὸν ἐγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς. Δίων ὁ νέος χρηματίσας. ὁ χρυσόστομος. οἱ δὲ κοκκηϊανός. νικαεὺς. ἰουδαῖος. πατρὸς χρύσων ἀλεξάνδρου τὸ μαμαίας. ἔγραψε ῥωμαϊκὼν ἱστορίαν συβιβλίοις π'. διαιρεῖται δὲ εἰς δεκάδας. ὧν πρώτη. συνόδια καὶ κατὰ τραϊανὸν. βίον ἀρριανοῦ τὸ φιλοσόφου. Δίων ὁ χρυσόστομος. προυσαεύς. σοφιστὴς. καὶ φιλόσοφος. ὃν χρυσόστομον ἐπάλεσαν. ἀπὸ τοῦ εὐῆθες δὲ, σεμνότητος. ὡς καὶ λεοντιώφορον τα, ποιεῖσθαι. ὧν δὲ λεπτὸς τὸ σῶμα. καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ τραϊανῷ καίσαρι ὡς καὶ συμπαθέζεσθαι αὐτῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν ἐφθαρτὸς ὁ ἡσμος. ἐγκώμιον ἡρακλέους καὶ πλατωνος. ὑποθετικὸς πρὸς πλάτωνα λ'. περὶ τῆ ἀλεξάνδρα ἀρετῆ, ιή. Διώνασα, ὄνομα νύμφης. Διωναία ἀφροδίτη. ἡ διώνη καὶ αὐτή. Διώνυμον. διαβρόην ὄνομα. πρόσφημα διώνυμοι τῶν θεῶν διώνυμοι δὲ λαὶ περιέχουσιν ἡμᾶς. πλείσφοιτος ἑορτὴ διονύσου βομβῶντος καὶ πέζαν. ἡ περὶ τῆ διὸς ἀλεξάνδρα μεμιωμένη. Διωξιππέλαθα πόλις. Διώξιππος. ἀθλητὴς ὀλυμπιονίκης. δράματα αὐτὰ ἀντιπρνοβοσιος. φυλάργυρος. ἱστοριογράφος. διαλιπαζόμενοι. Διώξομαί σε θελίασ. ἀντὶ τῶ κατηγορήσω σου. ὃν διασὰς αὐτὸν ἁλόντες, ἐδίωξαν κατηγορήσαντα τυραννίδος. Διώρης, ὄνομα νύειον. Διωρία. ἀνακωχὴ δόξαν ἐπιτραπῆναι τὸ πολιορκίαν καὶ διωρίαν βουλῆς τοῖς στασιάσαις παρασχεῖν. Διώρυξ πορθμοῦ τελίασ διώρυξ οὗ εἶνος ἐκ πέγματα. Διώροφον τὸ οἴκημα τὸ δύο ἔχον στέγας. Διώρυξ διώρυξ. Διωρυχή. διαλυσις τοίχων ἢ χωμάτων. διορυχὴ δὲ ὁ ὀρυξις. Διωσόμεθα. ἀπωσόμεθα. καὶ ἀποπεμψόμεθα. Διωκτρον. ἀναφορῶσι. τοῖς ἀναβασάζουσι. Δίπαλλος. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οἷον πεδιδέξιος. παντὶ οὐδὲν σφοπλῆς. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἀπὸ μεχεὶ φονάδι. ἢ ἔλλος. ὁ στρατὸς μετὰ φονάδι λαβὼν ἐκ δίπαλτα δορύτια. Διπλασιάσαι. διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸν τοῦ ἐν ᾧ κ φαλαγξ μὴ ὄντος τὸ πλήθους ἐκὼν ἀνδρῶν, ἢ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν. Γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς. ἢ καθ' ὅλοις. ἢ κατὰ ζυγὰ. ἑαυτὸν ἢ ἑαυτῷν καθ' μῆκος ἢ καθ' βάθος. καθ' ὰ μῆκος μὲν ὅταν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεζεύξωσι τοῦ πρὸ αὐτοῦ λόχου τὸν ἐμβαλλομένου ἢ ἀπολείπωσι, ἄλλοις αὐτοὺς ἀριθμοῖς. τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φαλαγγος. ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τοῦ ἀνδρῶν διπλασιασμός. καθ' βάθος δὲ, ὅταν μεζεύξωσι τοῦ πρὸ παρόντος ζυγὸν παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα. ὥστε καθ' βάθος, πύκνωσιν εἶναι μόνον. καθ' μῆκος δὲ τὸ αὐτὸ γίνεται διπλασιασμός, ὅταν τῶ πρειρημένω τῆ μῆκος πύκνωσιν, μανότητι μεταβάλωμεν. ἢ οἱ παρεντιθέντες ἀφελίξωσι καθ' βάθος. οἵτινες δὲ τοὺς τοιούτους ἀποδοκιμάζουσι. μάλιστα ἐξ ὧν τῶν ἐναντίων πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ ὧν κρατοῦντων τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς ἵππους ἐπιτείνοντες τὸ φιλοτιμότατον διπλασιασμὸς, χωρὶς ἀραχῆς φαλαγγος ἀποδιδόασι. Διπλάσιον ἡλικιωτικὸν. ὅτι πρὸς διπλάσιον διπλασιαπλάσιον καὶ παντελῶς ἰδιαίτερον, περὶ ἀσωπίνοις ἀπὸ ἡκοί. ἀργυρᾶ χεύφα. κολλμεᾶ. ἀπὸ τῆ ἡμέρα μεᾶν. ὃ φοινικᾶ ἀπὸ τὸ φοινικοῦν. Διπλόη. ἡ ἁπλότης.

ξωθεν ἀρετὴ φαινομένη. ἔσωθεν δὲ μεστὴ κακίας. Ἐπὶ φιλίαν μὲν ὑπισχνούμενοι, πολεμοῦντες δὲ αὐτὴν τοῖς πολεμίοις παρίστασι. ἐπὶ σχεδὸν ὑμῶν τὴν ὁλκὴν τοῦ χιτῶνος ἐμπεσοῦσα διαλύει. ἡ δὲ κλέπτει καὶ ἁρπάζει τὴν σωτηρίαν τοῦ τρόπου. Διαλλαγὴ καὶ διαλλαγὴ κακία. ἀντὶ τοῦ κακοῦ. ἐπὶ διαλλαγὴν ἔρχεται. Διαλλαγὴ καὶ διαλλαγὴ Ἐπὶ ἀκοὴ ἀκούσασα κακίσασα κακοήθεια. πρώτη συλλαβή. Διπύλια. δύο πυλῶν ὁλόκληρα ἔχοντα. ὡς τὸ μὲν ὑπερῴδησαι. τὸ δὲ ἕτερον ὑποβραλλῆσθαι. Δίπυρος ἄρτος. ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς σιτέρας ἢ τῶν φόβου τινὲς. ἐν αἷς δηλαδὴ ἄλλο οὐδέν, ὅτι μὴ διαπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίνουσι. Δίρρικκη. ἁπλῆ καὶ μύριον ὄνομα. καὶ ἔστιν ἐν ᾧ ἀντιπόδων. Δὶς ἐπὶ πολλαχοῦ πολύπους πλεόμενος. ἢ πολέσεως ἀξίων. παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς, τύπτεται πολλάκις πρὸς τοῦ ψῶν γρύζειν. καὶ ἑτέρα σημαίνει διὰ τὸ καλὸν. οὐχ ἡ τὸ καλὸν πολλάκις λέγειν. ἐπὶ διὰ παίδες. οἱ τέρον ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ γῆρας ἀνήκειν ἑαυτέρων εἶναι δοκοῦντων. ἐπὶ διὰ πρὸς τὸ ναῦν αἰσχρὸν προσπορεύειν λίθον. ἐπὶ ὧν ἐπὶ αὐτέρου τοῖς αὐτοῖς ἀποσήμασι πολεμίοις πόντων. Δισκάων. ἐπὶ δεχόμενος. ἢ πυλίων. καὶ ἐπὶ ἐπιμελέμματι. καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ πρόταλον. Δίσκος, ὁ σόλος. Διασσόλα. εἶδος ὀρχήσεως. ἀεὶ σὺ. ἐγὼ διασσολάξωμι καθίσωκε εἰς τὸ ἀσυναίσθητε καὶ ἡμᾶς ἅμα, ἀν ἀθλωαίους. Διαζώ. αἰτιατικὴ. Διτάλαντον. ἱστασήσαντες διτάλαντον πετρόβολον. ἐμὲ μὲν πετράλλον ὂν τειχῶν. ἐμὲ δὲ, διέσειον. Δὶς πεμέμβραθανατος. Διοιγνύντες, ἀνοίγοντες. Διοιδούντων ἐπὶ φυσώμενων. Διοιδοῦσα ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη. Διοικεῖν. ἀντὶ τοῦ διαιρέσειν. ὥστε μὴ ἐπὶ ἐμοῦ πάντας οἰκεῖν. ἀλλαχοῦ καὶ κεχωρισμένους. διοικίζω. τὸ διαχωρίζω. καὶ διοικίζεσθαι. χωρίζεσθαι. διοικῶ δὲ τὸ τελῶ. Διοικίζειν. Διοίσασα. διαπορήσασα. Διοίσεται. διαφορὰν ἕξει. Διοίσεται. σοφοκλῆς. τροφηθεὶς σεμνεῖς σου διοίσει μόνον ἀν διαξήσουσι. Διοίσειν. διαφθόνην διαφορὰν ἐξειν. πίστεις τεθήσασιν. ὡς ἐπὶ θυμῶς σοφίσιν τὸν πόλεμον διοίσοντες. ἀντὶ τοῦ συμβησομένους. τὸν πίθον. οὔτε πιθανὸν διοίσειν. οὔτε ἀσφαλὲς καινὸν ὄντα, ἀντὶ τοῦ ἀνοίξαι. καὶ παροιμία. ἀδὴν διοίσεις χαιρεφῶντος τῷ φύσιν. ἐπὶ ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. ἐπεὶ τοιοῦτος ὁ χαιρεφῶν τῷ φύσιν καὶ τῷ ἰδέαν. ἅτε σοφία ζωντετηκὼς. ὅθεν καὶ νυκτερὶς σκαλεῖτο. καὶ ἀειτοφάνης. οὐδὲν διοίσοντ ἀντιπερ ἢ ἡραπλείδων, ἀ δὲ τιοῦν ἢ ἀμφίλου. οὗτος ζαγωλοχιὸ ἐγένετο. καὶ ἔφερε ἐπὶ συμβάντα τοῖς ἡραπλείδαις. Διοίσομαι. ἀμφιβαλῶ. ἀμὴ τὸ διοίσομαι δέον. Δίυγρος. ὁ ἀσθενής, Διύλησις διύπνισις. διυπνίζω. ἐξανίσω. καὶ διύπνισεν ἐξύπνισεν. Διφαλαπία. ἀντὶ τοῦ σομὸς. ἧτις μὲν ἡ μέσας ἔχει μέσως πεταλμένους. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐξωέχουσα ἐξ ἑκατέρων δὲν μοῖρων ἐν παραγωγαῖς πεταλμένους. ἃς μὲν, ἐν δεξιᾷ. οὓς δὲ ἐν ἀνύμωνι. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ πεταλμένους. καὶ διφαλαπίαι αἱ δύο φαλαπαρχίαι, ἀνδρὸς μέρη β. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπενίων καλεῖται. ἀλλὰ ἐπὶ κόρας. καὶ ὁ κηλὸς μυκὸς κοραλχής. Διφασία. ἡ διαλογία καὶ δικαιοσύνη. Διφθοσία. ἐπὶ τοῖς τρώματα μεγάλα διφθοσία μιλησίων ἐγένετο. ἐπὶ τε λιμνικίῳ χωρὶς τῆς σφετέρας μεχσαμῆ καὶ ἐπὶ μαιάνδρου πεδίῳ. Διφθέρα. ποιμενικὴ πετρόλαιον ἐπὶ δερμάτων. ὅτι ἀσκώματα λέγεται ἐν τοῖς κώπαις σπερμασκέρια ἐπὶ δερμάτων ὅις χρῶν ἐν ταῖς χρήσεσι καθ' ἁρμαικώπαις πάλεται. ἐπὶ ς διφθέρας γαρ ἀπὸ διανοίας ἑαυτῶν χρέμασι ὁ ἑρμείων ἐπὶ πεμπετοῖς πολεμίοις ἐν τῇ λακωνικῇ. Διφθερία. ἡ τὰ ἅρματος πετιφέρεια. Διφρηλασία. ἁρματηλασία. σοφοκλῆς. σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν ἀρανὸν διφρηλασίᾳ πλίσσων τὸν ἐμὸν ὄλεσας ἐπὶ ἀνίδης, ἐπὶ σχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἅπλοον ἅπασ ἐμάς, μόρου τε μόν. ὁ δ' ἀίας φησί. καὶ διφρηλάτης.

Διφρίσκος. τὸ σκῦλος. ἐν ᾧ ἐφεσῶτες οἱ ἡνίοχοι ἐλαύνουσιν. ἁπλοϊστικῶς δὲ ἐπὶ τε. διὰ τὸ νοῦφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς. Δίφρον. σκλλίον. ἅρμα. ἢ καθίσκιον. καὶ διφρηφόρος ἢ τὸ σκλλίον βαστάζουσα. ἀειτοφάνης. διφρεῶν διφροφόρος. πᾶς γὰρ ἀναφόροις σκιάδειον καὶ διφρεῶν ἠκολούθητις ἔχουσα. καὶ διφροφορουμένους. φορείοις φερομένους. Διφροφόροι. σταθμὸς. ἐν ἀταλάντοις διφροφορουμένοις. ἡρόδοτος. ἐπὶ τοῦ σαις φορείοις φερομένους. καὶ τεθνῶτος αὐτοῦ διφρουΐζήσας, κήρυκας διεπέμποντο τοῖς ἐν τῷ τείχει σφᾶς ἐπὶ διδόναι

λόμαι παραινῶν. Δίφρος καὶ τὸ ἅρμα παρὰ δύο φῶν τὸν παραβαίνειν τ' ἡνίοχον ἐξ οὗ ἐ διφρηλάτης. Δίφυα δύο φύσεις ἔχοντα. Δίφων ζῴων ἑρμηνῶν. Δίχα διχῶς.

Διχάζεσθαι κλίνεσθαι ἤδη δὲ τὰ πάθη ἀπαλλόντος, καὶ διχάζεσθαι τὰς ἡμέρας. Δίχα διχῶς. Διχηλεῖζω βοῦς ἐλαφος δόρκων οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλῳ ἔχειν. Διχομηνία τὸ μηνὸς τὸ ἥμισυ. ἐ διχομηνίαι πεντεπεδεκαταία τὸ μηνὸς ἄχρι σελήνης. Διχόθεν ἀπὸ ἀμφοῖν δύο μοιρῶν. Διχοτομία φαλλαπος ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. Ἑαυτῆς δὲ ἁμμὴ καλεῖται πρᾶτα. ὧν τὸ μὲν ἄνυμον πρᾶς λέγεται καὶ οὐρά· τὸ δὲ ἕτερον, δεξιὸν πρᾶς καὶ κεφαλή· καὶ δεξιὸν ἀπερωτήσιον καὶ δεξιὰ ἀρχή· ἄρσεν ὀμφαλός· καὶ ζωοχή· φρέαρ μάως εἴωθε καὶ τόμαως ἕτερον διχοτομία καλεῖται· καὶ διχοτομῶ αἰτιατικῆ.

Δίφα δίφ· καὶ τὸ δίφος κατὰ χρῆσιν πώτερον ἀεί σημαίνει ὁ πορκὴ δίφα· δίφη δὲ τὸ τεχέφη· ὅθεν ἔχει παρὰ μὴ θηλυκὸν ἐπισημαίνον αὐτὸ· ὡς ἀν δίφη τὴν ἐπιγινομένην· εἰ δὲ μὴ οὕτως εἴη, διὰ διφθόγγου ὦ δίφ. Διφάς εἶδος ὄφεως· ἔστι δὲ ἔχεως ὀλιγώτερα· ἀποντεῖναι δὲ, ὀξυτέρα· οἱ δὲ δηχθέντες ἐξαυτῆς, ἐξαπίνης γίνονται εἰς δίψος ὥστε ῥήγνυσθαι λάκη· δέ ἐστι, καὶ ἔχει ἐν τῇ οὐρᾷ γραμμὰς βʹ· ὥστε πάρδαλιν αὐτὴν τινὲς καλεῖσιν· ναύσωνα δὲ ἄλλοι γίνεται δὲ ἐν λιβύῃ καὶ ἀραβίᾳ μᾶλλον· καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον· καὶ ἀμμοδύτην καὶ πεντέδα. Διψῶ· αἰτιατικῆ· τὸ ἐπιθυμῶ θεῷ γὰρ βούλομαι ἀρέσκειν καὶ πρὸς σὲ μᾶλλον ὁρᾶν· καὶ τὴν σὴν μᾶλλον βούλεσθαι ἐπιθυμῶ σοῦ ἀντὶ σοῦ. Διψῶν ἐπιθυμία· δημοσθένης διψῶ τὴν ὠνήν.

Διψώντας ἀκτινήν. Δμηθέντα ὑποξάντα. Δεδμημένης δαμασάντων. Δμῆσις ἡ δάμασις. Δμωὶς ἡ δούλη. Δμὼς ὁ δοῦλος καὶ δμωός. Δνοπαλίζω ἔστως ἀνοπαλίζῃς διωλύγιος φλυαρία. Δνοπαλίξῃς τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ σπινθῆρας ἢ σὺ θεῖα κινοπαλίεις. Δνοφόρον μέλαν σκοτεινὸν· ὠλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδροφόνοις δνοφερὰν κραδίην ὑποδῦσα κόνιν. Δοάξω ἀμφιδόξω. Δόρφα, ὄνομα θεᾶς. Δογματίζω θεολογεῖ· φυσᾶται δογματίζων ὅτι, τὸ δόξαν τισὶ καὶ ὡς νομοθετεῖν· νόμους τιθέναι δόγματα δὲ ἑκατέρως καλεῖται, τό τε δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐτή· τούτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον, πόλεις ἐστὶν· ἡ δὲ δόξα ὑπόληψις· ὀΐνου πλάτων, πόθεν μὲν ὢν κατεῖ λῆφεν ἀποφαίνεται· ἐγὼ δὲ φλῶν διελέγχει· πόθεν δὲ τὴν ἀδηλων, ἐπέχει· καὶ πόθεν τὴν αὐτὴν δοκούντων, ἀποφαίνεται διὰ τεσσάρων προσώπων· σωκράτης τιμαῖος ξενοφῶν εἷς οἱ δοξενοι ἀχῶς τινὲς ὑπολαβὸν πλάβων καὶ παρμενίδης· ἀλλὰ πλάσματά ἐστιν ἀνώνυμα πρὸ δογμάτων· οἱ μὲν, γνωτὸν, οἱ δὲ, ἀγνώτον· καὶ οἱ μὲν, ἔμψυχον· οἱ δὲ, ἄψυχον· ἀν αἰθέρας δὲ καὶ πυθαγόρας εἰς αἰγυπτον ἀφιγόμενοι καὶ τοῖς αἰγυπτίων καὶ ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ὁμιλήσαντες, τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἐπεστάθησαν· ὕστερον δὲ καὶ πλάτων ὡς πλάτα τε χρῶτ' ἐν τοῖς πυθαγορείοις φησὶν· ἐμοὶ δὲ ἀλλὰ ἐ θεοὺς αἰγύπτιοι πρῶτοι, ὃν ἥλιον ἐ τὴν σελήνην καλοῦσιν· καλέσαντες ὃν μὲν ἥλιον, ὅσιριν· τὴν δὲ σελήνην ἴσιν· ἅτε ὁρῶντες αὐτὴν δρόμῳ ἰόντ' θεοὺς ἐν τῷ θέρει εἶναι, ὠνόμασαν. Δοθιῆνι σπορὰ δῶ ἀμφιεσμὴν ὠοείκειν. Δοθίων φῦμα. Φλυκταίνῃ ἐοικὼς· ἔχουσα δοθίωνα πυοφυόμενον ἄρτι. Δόκανα ἄφοι τινὲς συλλαβὴ δαιμονία· παρὰ τὸ δέχεσθαι βῶ τυνδαρίδας.

Δοκιμάζειν τηρεῖ. Δόκησις πόνοια ἡ τὸ μὲν οὖν νομιζόμενον· ὅ ἐστι φαντασία. καὶ σκιὰ καὶ ὄναρ. Δόκησις ἀληθείας περιφρασικῶς· ἀλήθεια παρὰ θεωρίαν δή. Δοκησίσοφος ἀντὶ τοῦ φρόνιμος· ἀεισοφώνης· νεανίας δοκησίσοφος. Δοκίδες ἀστέρων ὀνόματα. Δοκιμάσας ἀντὶ τοῦ κρίνας· καὶ δοκιμασθέντας πειθέντας βεβαιωθέντας· μαθὼν ὡς ταῖς ἤδη πρὸ ζαμείου δοκιμασθέντας σπονδαῖς, οὐ στέργουσι ῥωμαῖοι· ἐπαφίσι ἡγεμόσι κατὰ τῆς ῥωμαίων ἐπιβουλείας· καὶ αἰσχύλος φησίν· οὐ ῥᾳδίως δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων. Δοκιμασθεὶς δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνδρας ἐγραφεὶς· λέγει γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων δοκιμασθῆναι· ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τοῦ πολίτην ὁμῶς τὸ δοκιμασθῆναι εἶναι μὴ ἀνάξιον εἶχεν ἀρχήν· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸν ἠξίωσε τὸ ἔθος. λυκοῦργος δὲ τοὺς δοκιμασίας φησὶ κατὰ τὸν νόμον γίνεσθαι· καὶ γὰρ μία μόνη ἐστὶν, ἐν οἷς ἐννέα ἀρχοντες δοκιμάζονται. ἄλλως δὲ, ἐν οἷς ῥήτορσι· φι-

τὴν δέ, ὡς ὁ στρατηγός· λέγει δὲ ἐν ᾧ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἰσωσέων δοκιμασίαν. Δοκιμασία ἐστὶ γέλαι· τὸ δὲ ἴλιον ἐταιρήσεως τινὰ μεταπεῖναι· γίνεται δὲ ἡ τῆς ἑταιρήσεως δοκιμασία, οὐ πᾶσι· ἀλλὰ πολιτευομένοις ῥήτορσι καὶ ψηφίσματα γράφουσι. Δοκιμαστὴρ βοῦς· οἱ ἑταῖροι· ὁ δὲ, ὧν καὶ πότερον εἴπεν ἐπὶ ταλιώτοις πᾶσι δοκιμος· μεῖζον ὡς τὸ εἰνὸς Φιλαντί ἀπλέος ἀφίνεται. Δόκιμος· καὶ δοκίμων. Δοκιμώτατοι τῶν πολέων. Δοκὸς· ὁ μέγα ξύλον.

Δοκοῦντα ἀεὶ ἐρέσσουσι· πολλὰ λέγει παράδοξα καὶ δοκοῦντα τοῖς φιλοσόφοις πολλὰ τῶν ἀδόξων, οὔπω τινὰ ἀποδεδωφρονηκότων τῷ εἶναι τοιούτων ἀνοσιωμάτων. Δολίωνος· ὄνομα εὔφημον. Δολιχά· μακρά· πολλά· δόλιχος ὁ ἴσως ὁδρόμιον· ἀπὸ τοῦ μῆκος· σταδιον δέ, ὁδρόμος. Δολιχεύουσι· περιοδεύουσιν· αἰλιανός· διονύσιος τὸ ὄνομα· ἐμπορὸν τὸ ἐπὶ πολλὰ μακρὰ· δολιχεύσας πολλοὺς πολλάκις πλοῦς· πορφυρά λέγεται πλοῦτον ἁμαλὰ ὁδρόν. Δολιχὸν· μακρὸν· ἢ πολύ· ἔχειν δὲ δόρυ, οὐκατὰ τὸν ἰξ ἴσου μαχόμενον δολιχόν· ἀλλ' ὡς τε μόνον τὸν ἐπὶ δορατίδα ὑπερέχειν δύο ὑπλα. Δόλιχος· ὁ ὅσον εἰ, καὶ τὸ ὄνομα τὸ ὁδρόμου πρὸς τὸ ξυτόνως· δολιχὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, ὁ μακρὸς ὀξυτόνως· ἔστι δὲ ὁ δόλιχος πάσα δία. Δολιχόσκιον· τὸ μακρόσκιον. Δολλοβέλλας, ὄνομα εὔφημον. Δολόμητις· δολόβουλος.

Δόλος ἐπὶ λύμη τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλῇ τε καὶ μηχανῇ παρὰ τὸ ἀποδόλω. Δόλοψ, ὄνομα εὔφημον· δόλοπες· ἔθνος θετταλικόν. Δόλων· οὕτω καλεῖται ὁ παρὰ τοῖς νυξιννοῖς τὴν Ἄρτεμιν θαλασσεύων γυναικεῖος θίασος· ὡς φησιν αἰλιανός· καὶ Δόλων ὁ παρὰ Ὁμήρῳ· καὶ Φύλος. Δόλωνδε· ἐπὶ μιρὰ ἰσία, χαλάσαντες τὰ μεγάλα ἄρμενα τοῖς μιροῖς ἀδὴ Δόλωνδε καλάσιμεν ἐπεσθαι· καὶ αὖθις Δόλωνες· προβαλόμενος τοῦ πανὸς σόλου ναῦς ὀλίγας· ἐπὶ ταύτας τοὺς Δόλωνας ἐπαρσάμενος, ἔπλει· οἱ δὲ ῥωμαῖοι πλησίον γενόμενοι, καθεῖλον τοὺς Δόλωνας. Δολώνθια· πόλις. Δόμα τὸ διδόμενον δῶρον. Δόμην ὅσιον ἀδὲ μὴ δόμην ὅσιον μὴ δῶ· ἢ σιόδος φησὶν ἂν δόμῃ ἐὰν μὴ δόμῃ· Δομέστικοι· οἱ τῶν ῥωμαίων ἰσωσεῖς οἱ κατ' ῥωμαίους οἰκιακοὶ στρατιῶται. Δομετιανός· βασιλεὺς ῥωμαίων· ἀδελφὸς τοῦ νεώτερος· νέρωνι δὲ καλλιγόλα καὶ πυρεῖ ὡ τοῖς αἰσχίστοις καὶ φαυλοτάτοις πρόσωσι τῆς ἐπιμονίας ἢ πατρῷ πατρὶ καὶ τὰ δελφῷ προσοικὼς τὸν βόσον· μεθύοις γὰρ δὴ τῆς ἀρχῆς προοιμίοις χρησάμενος αὐθωδεῖς πολείονα τε καὶ ἄτοπα γνώμης ἐνεπίπτει μεθυσημάτα· πλουσιότητα τε νοσῶν ἄμετρον καὶ ἀσέλγειαν. θυμοῦ τε ἀκρατὴς ὢν καὶ ἀπαραιτήτως ἐν τοῖς πολίταις. Φιλαπεχθήμων τε καὶ φιλέριφος εἰπάντες ἕτερος. ταχέως γοῦν πρὸς ἅπαντων μῖσος ἐφλυήσατο· ὡς τε καὶ τὸ ἀδελφοῦ καὶ τὸ πατρὸς ἀποβεβῆσθαι πολέως· σφαλαῖς τε γαρτῶν ἐπισήμων τῆς βασιλῆς ἐνεργείας ἡμῶδες ἐμίανε τὴν πόλιν· ὥστε ἴσας βῖς περίπτοσι μεταδιώκων τιμὰς ἀκύλεμφυσέτερον αὐτὸ γνέσθαι τὸ κεφάλιον ἀνδριάντων σάσιν ἐμφυσῶντες ἀέρος ἐπεμφυσέ χθη ἀπὸ τοῦ σπογγιᾶς φόνος· ἀπὸ παίδας τοὺς ἀφ' αἵματος τὴν ἀνοσίαν ἤγαγε δεξιάν· ἔτε θεοὺς ὁμογνίους οὔτε λίπω ἀδούμενος· ἀλλὰ μοῦσά τε θεῖα πόδι φρονῶν καὶ ἀνθρώπινα. Δομετιανός· βασιλεὺς ῥωμαίων· ἀδελφὸς τοῦ· οὐδιαδόχος γνόμενος· οὐ τὴν πατρικὴν καὶ ἀδελφικὴν εἰλωσεν ἀεὶ σὴν πολιτείαν· ἀλλὰ τὴν πυρεῖ καὶ νέρωνος ἀνοσιουργίαν σὺν διαμέτρῳ· καὶ δὴ παντοίας κακίας ἐπελθών· μιαιφονίαις τε καὶ γυναικομανίαις ἅμα καὶ ἀνδρομανίαις καὶ ἀπολέως γνόμενος, ἑαυτὸν ὁ θεὸς πλάττειν ἀπεθέωσε· καὶ ταῦτα ἔτι ἐλάττονα ἁπάντων καὶ ἀπόλλυτον διὰ ὀφονικήν τε καὶ θηριώδη τῆς μιαρᾶς γνώμης ἑαυτὸν ὁ βίλας ἀποφήνας, εἰκῆ τοῦς μάλα βίλας ἐπὶ χειρατῆς οἰκείας δυσμοθείας κομισάμενος, αἰσχίστω μόρω τὸν μυσαρὸν καὶ βέβηλον καθοσιώσας βίον· οὕτως εἰς ὦ βασιλεύων δὶς μονιν ἐμεσήσας ὦ ἀδελφῷ, τὸν αὐαιρεῖ φασμένως ἔρωτι τῆς ἀρχῆς· καὶ πορφυρῶς βάσματα ῥωμαίων λαθεῖς· ἔδην ὠμότητος ἐπὶ πολὺ ἐνεργείας· ἐπὶ φονικῆς ἐνεργείας κέτερά τινος παρελέλοιπεν ἔδος ἢ καταύδασμα· μεταξὺ τὰ ἀκρατὴς εἶναι ἐξ ἀπόλασος τὰ πολὺ τὸ σῶμα· ἔτος καὶ ὕδραν μετέσχεν ὡς βασιλεύοντα τῆς βασιλείας ἐξ ἀπολλώνιον τὸν τυανέα· ὡς φίλον νέρβα συλλαβών, ἀπέδρα καὶ δέσμιον εἰσαγαγόν· καὶ ἐπὶ ὁ φιλόσοφος ἐκ ἐπὶ ὁδοῦ ἐπιπελῶν βίᾳ γνόμενα πάντα τὰ, αἰσχυνθεὶς ἀ-

φῆκεν

Φησὶν αὐτόν· τότε φασὶ καὶ τὸ ἀπολυθῆναι τὸν ἀπόστολον οὐμὲν μεπτενέεις
ἐπεὶ οὔτι μόρσιμος εἰμί· ἔ ἄφαντον γὰρ ἔθαι ἀπὸ μεθ᾽ ἡμέων οὗτος ἔ φιλοσόφος ἔ μαθηματικὸς ἐ
φυγὰ δοῦναι ἀπὸ ῥώμης· ἔπὶ τούτου ἔ ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς, εἰς πάτμον ἀποτίζεται· καὶ τοῦ
ἀπὸ τῶν ἡμῶν διαριθμῆσαι προστάξει· καὶ χριστιανοὶ πολλοὶ ἐπὶ τῶν μαρτυρούντων ἄνδρας ἢ
ἀπολύσῃ τῆς ἐξορίας τὸν θεολόγον ἰωάννην· ἀδριανὸς δὲ πολλὰ ἀνορθώσας ἔ λαζοῖς καὶ πολ
λοῖς βασιλεῦσι ἐπέστησεν· ἀκαὶ βουλῆς δὲ τῆς μεσοποταμίας ἀναχωρεῖ πολίσας δεκαθεῖσιν αὐ-
τῷ κτισθείσης ἐπὶ τραϊανοῦ ῥωμαίων· καὶ τὸν ἀφράτην ὄρον ποιεῖται τῆς ἀρχῆς· οὗτος διὰ τὸ
φονικὸν ἔ τὸ θηριῶδες ἔχθιστος ὢν πᾶσι τοῖς οἰκείοις συσάντων ἐπ᾽ αὐτῷ καθιστείνεται· καὶ ἀδρι
ανὸς ἀναστήσας μνήμους εἰς τὰ μέλλοντα σωζιφίλιον στέφανον τὸν ἀπελεύθερον ἔ βοῦτον πρὸς πατρόντα δομε
τιανῷ καθάδοντι τὸ μεθημόσιν", παλ᾽ ἐξαιμὴ· οὐμὴν καιρίαν· ἀνάπαυσαντος ἐμέινου. Δο
μήτιος ὄνομα νύειν. Δομιτία. ὄνομα νύειον. Δομῖνος· φιλόσοφος· εὑρὸς τὸ ἦμος· ἀπὸ
τελεοδιηείας ἔ λειόσης πόλεως συείας· μαθητὴς συειανὸς ἔ τὸ πόλαι συμφοιτητὴς ὣς φη
σι δαμάσκιος· ἐν μὴν τοῖς μαθήμασιν, ἱκανὸς ἀνὴρ· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις φιλοσοφήμασιν ἔτι πα
λαιότερος· διὸ ἔ πολλὰ τῶν παλαιοτέρων δοξάσμασιν οἰκείοις, ἀνέζεψε· καὶ διαλυμαίνεται μῦθος, ἀπο
χρώσας ὅμως ἀληθείας ὧν πόλεω δέδωκε· γράψαντι πρὸς αὐτὸν, ὃ λιν πραγματείαν ἐκθεσ
τιλίῳ· ὣς φησιν ἡ ἐπιγραφή· τῶν δογμάτων τὰ παλαιοτέρων· ἡνδὲ οὐδὲ τιλίῳ ζωὴ ἄκρος οἷον ἀληθῶς
φιλόσοφον εἶναι· ὁ γὰρ ἀθήναισιν ἀσκληπιὸς τιλιαυτιλίασιν ἐχρησμώδει παλαιέχω τὰ τῶν ἀ
θηναίων καὶ τῷ σύρῳ δομνίνῳ· τούτῳ μὴν αἱ μὲν πολλοὶ πυοντι πολλάκις· καὶ τὸ φέροντι τῆς νό
σου τὸ ὄνομα· ἐκείνῳ δὲ ἀν οἶδα ὅτι νενοσηκότι· κδὲ ἴασις ἦν ἐμοὶ πολλαὶ χοιρείων ἀρεῶν· ὁ μὴν
δὴ πολύβιος, ἀκηνέσχετο τῆς τοιαύτης ὑγείας· καίτοι ἀπούσης αὐτῷ παρανόμου κατὰ φύ
σιν ἀλλ᾽ ἀνασὰς ἀπὸ τῶν ὕπνων ἔ διαγωνιστὴς μῦθος ἔπὶ τὸ σιμοῦς δοῦναι ἔ πωνεῖς τὸ ἀ-
γαλματοποιὸν ἀσκληπιοῦ· καὶ ὃ ἐτύγχανεν ἐγκαθήμενον ὣς πρόμωτε, ἱερεῦ ὦδέ σοι ἔφη· τὸ δὲ ἀν
προστάξας ἰατρικῷ νοσοῦντι ζωὴ τῷ τὸν νόσον· οὐ γὰρ ἀν ἐκείνῳ ἐμφορεῖσθαι χοιρείων ἀρεῶν
προστάξας ζωῦται εἶπεν· ὁ δὲ ἀσκληπιὸς αὐτίκα δ᾽ ἀπὸ τὸ ἀγάλματος ἐμμελέσατον δὴ τινα
φθόγγον ἑτέραν ὑπεγράψατο θεραπείαν ὣς πάθει· δομνῖνος δὲ οὐ παλαθέμινι πειθεὶς ὣς ὀνείρῳ
θέμιντι σύροις πατρὶ, οὐδὲ πατρικῷ τῷ πλούτῳ χρησάμενος ἔφατο τότε, καὶ ἀθλιον
ἀεὶ ἔ κρεῶν· λέγεται πουμίαν εἰδιλάψειν ἡμέραν ἄπιστος, ζῶντι θεοῦ τὸ πάθημα πάντος ἐως
ἀνεπαλαθῆ· τούτῳ αὖν ἤδη προσγεγραπότι, νεώτερος ὢν, ἐντυχεῖν ὁ ἀσκληπιαδὴς λέγεται· ἰδεῖν
δὲ ἄνθρωπον ἔχον ζῶντι πόδα ἢ ὄν ἔ ἀσεμφυῆ οὐκ ἀξιοῦντα λόγου πολλὰ δοὺ ἐντυγχάνοντας
ἰδιώτας ἢ ξένους· ἄλλως τε καὶ τοῦ ζῶντος διαφόρου αὐχοῦντας· ἀμέλει ἔ αὐτῷ προσενεχθῆ-
ναι βαχύτερον· ἐπεὶ ἢ πεῖ ἀεὶ θαυμαστικὰ ὄψυδὲ θεωρήματος ἀκηξίκ ὁμολογεῖν πρὸς αὐτόν· οἷα δὲ
νέος ὢν, ἀδ᾽ ἐν διδόναι τι μαλθακὸν· ἀπὸ διελέγχειν τὸν λόγον ἄτωθρασὲ, "ὥστε τὸν δομνῖνον μη
κέτι πρόσθαι αὐτοὺς εἰς ὁμιλίαν. Δόμος ὄνομα νύειον. Δόμος· Δόμος· οἶκος·
Δόναξ· κάλαμοι ἁλιάντινοι ἢ αὐλοὶ ἢ ἀθεῖα δόναξ. Δονάξ ὄνομα νύειον. Δονεῖ
ται πλονεῖται· σαλεύεται· ἀεισοφανὴς παὶν γάρτις ὃς μεδονεῖ ἔ δεροσρύχων· ἀντὶ τοῦ κινεῖ
ἢ ἐνεβίζῃ· Δόξα· ὑπόνοια· ὑπόληψις· δόξα δέ ἐστιν, ὃ πᾶς ἔ πολλῶν ἔπαινος, ἐν δὲ ἔ πλήθει·
ὅτι ἔ ἀνεὶ δόξον· Δόξα· τὸ λογικὸν· ἢ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς· διαιρεῖται· εἰς νᾶν· διά-
νοιαν, δόξαν· μὴν δὲ νᾶς καταλήγεται τὸ καθόλα, ἐν τοῖς ἀιδιοῖς· οἷδε δὲ ὅτι τὸ λάκνον δι
ακριτικὸν ὄψεως ἔ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίπους· ἔτι τε μὴν ἔ διανοητὸν, οἷδεν ἀνὰ λόγου συμπεράσματα· οἷον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, οἷδε· διατί δὲ, ἀκέτι· ὥστε δόξασὰ ἐστὶ τὰ ἐν τοῖς αἰ
σθητοῖς καθόλου ἔ ἔ διανοητὰ ἔ συμπεράσματα ἔ τὰ δ᾽ ἐστὶν ἡ δόξα γνῶσις διατὶ δὲ ἀθάνατος ἡ
ψυχὴ ἀκέτι οἶδεν ἡ δόξα· διανοίας γὰρ ἔργον ἐστὶ τοῦτο· ὅταν ἔ καλῶς ὁρίζηται τὴν δόξαν πλάτων
ἐν ᾧ σοφιστῇ διανοίας λόγων ἀποτελέτησιν· τῆς δὲ διανοίας συλλογισαμένης ὅτι ἀθάνατος ἡ
ψυχὴ τὸ συμπέρασμα μόνον οἶδεν ἡ δόξα· διανοίας δέ ἐστι τὸ οἷον ὁ δόμητια διανύειν μεταβαί
νειν ἀπὸ πρώτων εἰς συμπέρασμα· ἐστὶ δὲ τῶν κλίσιν εἴλκυσε· Δόξα· σοφοκλῆς· τί δῆτα

δόξης ἢ ἀγελῆς μοιχλοδόνος μέτεστιν ῥεούσης ὠφέλιμος γίνεται. εἰλάς· τὰ θηλέα φασὶ θεσσαλοὶ τὰς εἶναι μόνας δὲ ὃν καπρόμορον ξένον σώζειν· οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν· καὶ μοίτηρος ὁμοίως. Δόξα· ἔπαινος. Δόξα θεοῦ· παρὰ τῷ Δημοσθένει ἀγαθὸν δημιουργικὸν καὶ προνοητικὸν. ζωύπυρον τὸ ζωπυροῦν προσεκύρωσαν εἰδώλοις ἢ ὁμοιώμασι ἀνθρώπων καὶ πετεινῶν καὶ τῶν λοιπῶν.

Δόξαν· ἀρέσαν· βεβουλευμένον. δόξαν δὲ τὸ εἰς ἀλυσπίοις τὸν μὲν ἕτερον αὐτόθι μένειν. τὸν δὲ ἕτερον εἰς τὰς προσχώρους πόλεις ἀφικόμενον· ἐφοίτων ποιήσεται εἰρήνην οἷσαι· καὶ αὖθις δοξάζων ἑαυτὸν ὡς τὰ ἐναντία καταφρονεῖσθαι· σοφοκλῆς· σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστιν· ἐμοὶ δ' ἄρα φρονεῖν. οἷον σοὶ μὲν ταῦτα ἐνδόξως καταλαμβάνεται· ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. Δοξάριον· δόξα· ὑπονοητικῶς. Δοξάσαι· ὑπονοῆσαι· ἡγήσασθαι· ἀεισοφάνης· δοξάσαι γὰρ ἡμέρᾳ τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν· ὁ σοφοκλῆς δόξαμοι παρεστάθην ἀεὶ πέσθαι δυμόνων ἃ δ' ἔρρε φίλτατ' ὠκ· τὸν ἀνοῦσιν οὐδεὶς δοξάσαι· τουτέστι ψεύδεσθαι νομίσαι τεθνάναι. Δοξασίας δόξης· πολλαχοῦ δίων ἐν ῥωμαϊκῶν νγ· προσέσαι δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας. Δόξης· οἷον, σωθῶ φαρίωμεν μεγαλεμβολήσαντες, ἀνέτι δόξης ἀλλὰ πολέμου ἔργα θεωρεῖν. Δοξοκοπία· κενοδοξία· ἀνωφελὴς δόξα· ἀπὸ τοῦ ἀνοῦς· ὁ δὲ φλεμίνιος τὴν ἀρχὴν ἀπὸ δοξοκοπίας ἐρημίας ἀνεῖπεν ἀνίρασθαι καλεῖσθαι· λέγεται δὲ καὶ δημοκοπία καὶ δοξοκοπία· ὑπὸ τοῦ αἱρῶνται ἐν δόξης πολεμικῆς, λάκιον· ἐν δὲ δημοκοπίας τερέντιον. Δοξολογῶσι· ὑμνῶσι. Δοξολογούμενος· Δορᾶ· τὸ δέρμα· καὶ δορὰ ὄνων· ὁ μεσδυλῆς κωλυσανέμας ἐπεκλήθη· διὰ τὸ αὐξέμου πολλὰ ἐμῷ ἀπεράαντι ἐλάσαι αὐτὸν δορὰς ὄνων πορισθέντα τῇ πόλει. Δόρατα λόγχεια. Δορᾶτον· μικρὸν δόρυ. Δορεῖ· δόρατι. Δορεία λωτὸν ἀλχμάλωτον, Δορυκλυτος· ἀπὸ τοῦ δόρυ καὶ δόξος. Δορίκτητος πολέμου· ὁ ἀπὸ πολέμου. Δόριλλος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιὸς δορίλλα. Δορίσσος· χωρίον θρακικόν. Δορκαλίδες ὄρνεα· ὅτι ἡλεκτρικόν· ἢ μάστιξ αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων. Δορκὰς· καὶ παρὰ μίαν μόνην λέοντα δορκὰς ἄψω μαιμάχης. ἐπὶ τῆς ἰσχὺν ἀνίσων. Δόρκων· ὄνομα τροπικόν· ὁ ἔλαφος. Δορυδόκος· τὸ κοντοδεχόμενον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον. Δορός· δόρατος· ἴσως δὲ ἐπὶ ῥλέποντα μὴ πόθουν θανόντ' ἀνοιμώξειαν ἐν χερσὶ δορός· τὴν μνοσα φησὶ γυναῖκα τοῦ ἀλαμέμνονος. Δορπήσας· δειπνήσας. Δόρπεια· ἢ περὶ τὴν ἡμέραν ἀπὸ καταβυείων· ἢ δὲ ἔξης· ἀναίρεσις· πουρεῶ τις δ', ἢ ῥίτη· ὁ πλατύτερον ἐν ᾧ ἀταβύρια. Δόρπος· δεῖπνου ὥρα. Δόρπος· ὁ δεῖπνος· καὶ δορπορνὸς αὐτὸς. Δόρπος οὖν τὸ ἐσπερινὸν δεῖπνον· παρὰ δὲ δόρυ παρὰ τὸ δόρυ σκεῖν· ὁ τῷ δεῖπνον. Δόρυ δὲ πόντῳ· Δόρυκνημεῖ· θεοί· ὁ τῷ ἅμα καταλαβεῖν· καὶ ἀπειλαβεῖν· οἱ δὲ πιστευθέντες εἰς δελφοὺς παθλαὶ πεφυραῖοι λαβόντ' ἔχειν αὐ δρὶ πεφυραίωφιλοδίκῃ, ἀκολαθῶν τ βρασίνεως ἀν ἔσπεῖνοι ποιάσωσιν ὡς ὁ θεὸς αὐτ' ἔχειν· ὁπως ἐκεῖνε τα μείνωσι πολεμουμ ἀθηναίων ὑπὸ μόλωσι, ὑ πὸ τὴν τάναγραν κελεμύνων δύναν· λόντες μὲν προηγουμένως κηρύκιον· καθοπλίσαντες δὲ κατὰ πὸν βιοτικέας. Δορυάλειον ὄρος ὃ δορύλαιον βοιωτίας. Δορυμέδων ὄνομα κύριον. Δορυμήτορος· τὸ ὑπομνήμονος πολεμῶντος. Δορυξένος· ὁ ἐν τῷ πολεμίων φίλος· ὁ περισωθεὶς περὶ λύρων, εἰς ὠγηθεὶς ἐν τινὶ, ὡς ἰλαῖος καὶ διομήδης. δορυξένους ἐπάλαν καὶ βιοτὸ πωσιῶν ὑπὸ ξενωθέντας ἀνδρὸς τοιοῦδ' ὅτω περῶν μὴν δορύξενος κοινὰ παρ' ἡμῖν αἰεν βίνεσία· ἢ ὑπὸ τινῶς νεῶν ἀντὶ τοῦ καὶ πολεμίοις φίλου. Δορυξόος· ἀεισοφάνης κεῖτις δορυξόος καὶ πάλος ἀπίδωνεὺς ἐμπολῶν ῥέλτιον ὑπὲρ ἐμεῖ μαχῶν. λαφθεὶς ὑπὸ λησῶν, ἐοθίοις περιθὰς μόνας δορυσσόντων μόχθων. τουτέστι τῇ πρὸ πολέμου μόχθων ἀξιοπολεμίᾳ. Δορυφορεῖα· πατρικὴ· τιμὴ περιττεῖα. Δορυφόροι· φύλακες· ὑπὸ τῶν βασιλέων πολυφόροι ὑπὸ τῶν ἱππέων. Δορύχιον ὃ δορύκιον ὅτι δὲ πρὸ ἀτίς· ἀνόμασεν ὑπὸ ἔχει τὸ θανασίμων· ὅτι δὲ τῇ ὁμοίᾳ καὶ τῷ ὑπὸ γάλακτι παραπλήσιον· ὅθεν δυσδιαφορίαν τῷ οἴνῳ διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον· δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ ἐπὶ τῷ πελᾶσθαι διὰ τὸ ὁρᾶσθαι ἴσον εἶναι καὶ τῷ ἀνθρώπῳ. Δοσὰ τε καὶ δοσὰς ὁρίως· λέγεται οὐδὲ ἐπὶ νήσων ἀκόσας. Δοσίθεος ὄνομα κύριον. Δόσις· ἰδίως

λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων. συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις ἑαυτὸν διαδῶ διὰ τῆς ἀρχόντων.
Δοσολυσία. Δότειρα λεπάνης. Ἐπὶ τῆς ὀργιζομένων καὶ πρὸς πολεμίων ἐπὶ χολῆς ἐμείν.
Δότειρα. δότης. δώτωρ δέ. Δότης. δότου. Δουλαγωγῶ αἰχμάτιστικῶ. Δουλάσωσι.
Δαλεία. καθαίρεις δόσεως τὸν καθ' ἡμέραν ἀναγραφήν. καθαίρεσιν ὅτι ἑαυτὸν ἐδούλωσε λαβὼν παρὰ τῆς πίστεως ὡς εἴρηται. ἐλευθερωθεὶς δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθη τῇ δικαιοσύνῃ. βίον, ἀπὸ τῆς πολιτείας κατὰ τὸ εἰρημένον μωυσῆς ὁ θεράπων μου. Δούλειον ἦμαρ. Δαλίχιος. νῆσος. Δαλιχοδείρων. μακροδαχίλων. Δουλοκρατίαν. γαῖος ῥωμαίων βασιλὶς. Δουλοκρατίαν ὁμοθετήσας ἐπέρρωσε τηρεῖν τὸ δεῦτε ἴδητε ἐν ἀλλοίῳ αὐτοῖς πλημμέλημα. βλάπτει καὶ ἐν γαίῃ. Δοῦλος. δύκλις τῆς ὢν δύ' ἡμαρ ἢ καὶ πλείω παθὼν δυστυχία. Δοῦλος ὢν ἡμῶν ἔχεις. Ἐπὶ τῶν παραλόγως τι πράττόντων παρόσον ἐλευθέρων τὸ ἡμᾶς. λέγεται δὲ καὶ ἀλλότερος κατὰ σύγκρισιν. Δουλοσύνη. οἱ δὲ φωνήεντος περιμέκτου τῆς δουλοσύνη. αὐτὴ τὸ ἐνδυσφόρουν. Δαλῶ δοτικῆ. Δούλων πόλις. ἐφοιμία ἐν λιβύῃ ἔφορος ἐστὶ τέταρτος ἀλλων. ἐν ἓξ ἐλεύθερος ὄντων. ὅστις δὲ καὶ ἐν ἑπτὰ ἀλλόπολις. ὡς σωσιπάτης ἐν τῇ α τῶν πρωτικῶν. ὅστις δέ τις καὶ πρεσβυτέρα πόλει πονηρόπολις. ἀνφίλιππον φασὶ σωσινίσαι. τοὺς Ἐπὶ πονηρίᾳ διαφαλλομένους αὐτόθι συναναγήγνεται συκοφάντας ψευδομάρτυρας καὶ βύσους συκήρεις καὶ τοὺς ἄλλας πονηροὺς, ὡς δισχιλίους. ὡς θεόπομπος ἐν τῇ ιγ τῶν φιλίππου φησί. Δοῦλοι. πάντες μὲν φύσει θεοῦ. διαθέσει δὲ οἱ βύβρου τοῦ διαστολὴν ἀπασίως αἰρεθέντες. Ἐδοῦλοι οἱ φαῦλοι τῶν πανηρῶν. οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐλεύθεροι εἶναι δὲ Ἐπὶ ἄλλῳ δουλείαν τῶν ἐν ἕξει. Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ σει Ἐπὶ ἔχειν. καὶ τί θέλει δουλοτείαν φαύλην ἔσαι Ἐαὐτὴ. ἐμοὶ οὖν ἐλεύθερους εἶναι βύσ ἀπαιδεύτους ἀλλὰ καὶ βασιλεῖ. ὁ ἀρβασιλὶς, ἀρχὴ αὐτοκράτωρ. ὅτις πολεμήσας αὐτοῦ σοφὸς συσκίπ. Δόσωσιν. ἔδωσεν ὥστε φόρον τινὰ ἀποτέλεσε. Δόσων. φόρον. ἐδάσσατος, θάνατος μετὰ φόβου. Δόπων ὄνομα κύειον. Δραπέτειος ἵππος. καὶ δραπέτειος.
Δράφος ὀξύλινος ἵππος Ἐλλήνων. ἀλισφαίνης. μέτεφος ὅσον ὁ ἀρέθιος ἐπὶ τὰ πλάβιον ἀπαρελθεῖν τὸν. τὸ δὲ μῆκος. ἐπὶ τὸν ὄργυον. Δρεινεηβύ, ὅσον δόραβος βολὴ ὅσον δόρυβδα τεῖναι μῆκος δόραβος. Δρεί. Ἐ δοεῖν ὦ δόρατι. Δρείλιππος. αἰχμάλωβος. Δρεῖς ὄνομα ποιητῆ. Δρυοδόμης. τῆς βάρατα δεχομένης. Δοχμὴ παιθαμὴ ἀλισφαίνης. πρὸ ἡμέραν φορῆσαι. μεῖζον ἢ κίνδυνοι δοχμαῖν. Δοχμὴ παλαιὸν. λέγει δὲ πρὸς φρυσοδέλφων πόδα τὸ δέματος. Δόχμι. πλάγιον. Δῶ. κατὰ δώροκοπὴν. δῶμι οἰκίας. Δωδεκάβοιον. δώδεκα βοῶν ἄξιον. Δοδεκαδώρω. δώδεκα παλαιῶν ὄντι. δῶρον γὰρ ἡ παλαιὸν ἐν Ἐπὶ μέμαπι. πυλλυίων ἀνεύσαντες ἔρεξαν. καὶ οἱ δωδεκάδωρα πέρα ἄλλω μακροτένον τιμᾶτε πολεμίσιον πάξαι. Δωδεκάκρουνος. πρήνη ἀθήναισιν ἢ νῦν πυδίδης ἐννεάκρουνον. Δωδεκάκρουνον σῶμα. ὁ γὰρ πρατῖνος ἑαυτὸν ἐώνησεν ἐν τῷ τύνη λέγων. ἀνάξ ἄ πολλον τῷ ἐπῶν τῷ ῥᾳδίως τὸν παναχῶσι τῷ καὶ δωδεκάκρουνον σῶμα ἰλιὸς ὃς ἐν τῇ φαρύπι ἀνεῖ ποιμένι μὴ Ἐπὶ βύσεις τίς αὐτὸ τὸ σῶμα κατακλύσει βῖς λόγῳσιν. Δωδεκαμήχανον. Ἐπὶ τῷ παντοδαποῖς καὶ ποικίλοις ἄθλοις μεμυθευμένων. πυρήνη γὰρ τις Ἐπὶ σκῆπος ἔχουσα ἔταιρα δωδεκαμήχανος Ἐπὶ καλεῖται. διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ὅτι δὲ παρὰ τὸ ἐξυφιστύλης ἀνεῖται. ἀπὸ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον. καὶ δωδεκαμήχανος πόρνη. ἐν σχήμασι κεκομμένη πυρήνη τοιούτου. Δωδεκατημόριον. δωδεκάτη μοῖρα. Δωδεκάβυ. θυσία διὸς δώδεκα ἱερείων. ὡς ἔστιν ὠκύπολις. Δωδωναῖον. χαλκεῖον Ἐπὶ μικρολογίαν. διὰ γὰρ φησιν, ὅτι τὸ τρίπους μαντεῖον ἐν δωδώνῃ, λέβητα ἐν κύκλῳ πολλοὶ λαβεῖν βύβυσι φαύλην αἰτίαν. καὶ πρὸς τὸν τρίποδος, ἀκούειν ἐν διαλόγοις πάνυ. ὡς δὲ πολλαχόθεν γίνεται τῆς ἀρχῆς τῶν πολέμου. ἀλισφαίνης δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων. δύο φησὶ σύλους εἶναι. καὶ Ἐπὶ μὲν τὸ ἕτερα λέβητα. Ἐπὶ θατέρα δὲ, παῖδα ἀραβῶν τὰ μέσα. ἃς βύσι μανίβας χαλκέας ὄντας σειομένας ὑπὸ πνεύματος τῷ λέβητι πρὸς κρᾶσιν. γὰρ ἡ τυπὸ μὸν ἀκούειν. κέκραται ἡ τῇ ὠδοιμία μὴ ἀνδρὸς αὐλητρίδι πρὸς ἐδώνωνα. εἰ ἡ πολλοὶ ἦσαν. ἀναβλήκως ἐλέγετο ἡ παροιμία. Δωδωναῖος ὁ ζεύς. παρόσον ἐν δωδώνῃ τῆς θεσπρωτίδος

ἐπιμέλετο. Δωδώνα· πόλις ἐν Θεσπρωτίδι. παλαιὸν ἵδρυσε· ἐν μαντεῖον ἦν Διὸς
καὶ προφητίδων· καὶ εἰσὶν οἱ τῶν μαντευομένων, οἰνοῦ δῶθεν ἀφροῦ χεῦσαι αἰδοῖ, ἐφθέγ
γετο ὅτι χρὴ δελέγειν ὄζας· καὶ ἀνδριὰς ἵδρυτο ἐν ὑψηρᾷ πάτῃ χαλκοῦς· καὶ πάλιν τὸν λέβητα ἵστα
σθαι· καὶ ἕπεσθαι τὸν ἀνδριάντα τὸν λέβητα· ἐξ οὗ ἦχος τις ἐναρμόνιος ἀπετελεῖτο· αἱ δὲ τῶν δαιμόνων φω
ναὶ ἐν ἀληθείᾳ εἶεν. Δώκη ὄρομα νύειν οὖρος. Δῶμα οἶκος· καὶ δωμάτιον οἰκημάτιον.
Δωνατικὴ διάδοσις ἡ διδομένη πάλαι τοῖς στρατεύμασι. Δῶρα θεὸς πείθει, καὶ
αἰδοῖα βασιλῆα· οἱ μὲν, ἢ σόδειον οἴονται τὸν σίχον· εἴρηται δὲ καὶ παλαιτώνιος ἐν Πιτανάτῃ πολιτείᾳ
Δῶρα καὶ δωρεαί, διαφέρει· δωρεαὶ μὲν γὰρ αἱ πίστεις εἰσὶ καὶ προεδρίαι εἰσὶ καὶ ἀτέλειαι καὶ τοι
οῦτα· καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας· δῶρα δὲ χρυσὸς, ἄργυρος, ἵππος, ἀνδράποδα. εἰσὶ δὲ ὅσα
ἐμπολεῖται· πλοῦτον· διὸ τὰ δῶρα ἄνδωρα· εἰσὶ λεγόμενα τὰ δωρεάν· ἐστί· δῶρα μὲν γὰρ εἰσὶ δωρε
όδοντα διὰ δόμενα· δωρεαὶ δὲ, εἰσὶ τιμῆς. Δωρεὰ δόσις ἀναπόδοδος· ὅτι δὲ δόσις, μέρος τῆς δωρεᾶς
Δωρὴν ὄνομα νύειον. Δωρησάμενος χρὴ μᾶσι μεγάλοις ἀντὶ τὰ δωροδοκήσας. Δωρη
τὸν· τὸ ὡς δῶρον διὰ δόμενον· ἢ βαγωδία· ὅσος ὧδε μῖν ὀφθόνος· φυλάσσεται· οἱ ὀρτῆς δὲ ἐχῆς,
ἐν ἐχῆν ἐμοὶ πόλις δωρητὸν ἐναίτιον εἰσχείειν· ζεὺς τις ἱρέων ὁ ἐπὶ σὸς ὃν ξαρχῆς φίλος· λα
θεῖν μὲν πελθών, σιβαλεῖν ἱμείρεται. Δωρητὸς· ὁ δῶρα λαμβάνων. Δωσιάζειν· θαυμάζε
σθαι· δωσιὸν γὰρ ἔστι τὸ παράφαινον τὸ σῶμα διὰ τὸ μὴ δεῖσθαι ἔχειν· τὸ πολὺ δὲ μᾶλλον φορεῖν·
ἐν ἁπαρτὶ δὲ ἔστι τὸ ἁρμοστὰς φαίνεσθαι. Δωσιλὴς· ὁ δωσιεῖς. Δωσικόν. Δώσιος·
πόλησις μυσικὴ ὡς Δωρ· καὶ λύδιος ὁ Φρύγιος· τῶν δὲ ἁρμονιῶν συμπεριλαμβάνεται μερίαν τινὰ καὶ ἄθρυ
πτον. οὔτε γὰρ ἀρχὴν ἔσχον διὰ πνοίαν, ἔστε διὰ πάντων τὸν πλανάσθαι· ἀλλὰ μέσην καὶ μυσικὴν· τὸν
δώσιον δόσιν τῆς τύχης ἀληθῶς ἁρμοσμένων· καὶ ποιμία ἀπὸ δωσίου ἐστὶ Φρύγιον· ἐφάνου
μαι σροφύλων λαμβάνεια, αὐλὸς δὲ ἐς θέσεις τὰ νομάτων εἰς μέσον τιθέμενος· μόνον εἰ τὸ πλῶτ
της τὸν βόμον ἀπὸ τῆς διαλέξεως εἰς σροφὴν μεθαρμόσαι μι· ἀπὸ δωσίου φασὶν ἐστὶ φύγιον.
Δώσιος· ὄνομα νύειον ὁ δώσιος οἰκονομία· τὸν τε ἀναπαίαν ὁ τὸν αὐχμὸν ὁ πολέμων σὺν
δὲ δυτοξενοπρέπτοις ὁ ὄδωρος οἰονεὶ· δώσιος οἰκονομία ὁ δώσιον μῆκος. Δωεὶς δωεῖ δ
ὦδωρί. Δωείσιος ὄνομα τοῦ σου. Δοεισί· τουτέσι δωροδοκησί· ἀριστοφάνης· τὸν δωεισί
μόνον ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὸν λύραν. ἄλλων δ᾽ ἀνέθελεν λαβεῖν. Δωείμα· ὄνομα
νύειον· καὶ ζήτει ἐν τῷ ῥοδάπιδος ἀνάθημα. Δωροξενία· ὄβριν τίς αἰτίαν ἔχει τῶν πολι
τευομένων δῶρα λαβεῖν· τὸ ἔγκλημα δὲ καθ᾽ ὧν τὸ δίκη ἐλέγετο· δωροδοκία τε καὶ δώρων ψευ
δή. Δωροδοκήσαντα· ἀμόνον δῶρα δόναι καὶ ἀναπείθειν· ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. δω
ροδοκήσαν τε ἡμιτυλίνης πολεῖν· ἢ μνᾶς ἑξ. Δωροδοκήσας· αἰτιατικὴ· δῶρα λαβών.
Δωροδόκ᾽ δῶρα δεχόμενος. Δῶρον ἡ παλαιὰ· καὶ ὅμηρ· σὺν παιδὶ δεκάδωρα δῶρα πεφύκει
Δώρων δόκησιν τὸν δωροδοκίαν· ἀνθυπόδηκ. Δῶρον· ὁ δι᾽ αὐτὸ τίς· ἐπαινεῖ. Δωροξενία
ὄβριν τίς γραφὴ ξενίας ὁ δῶρα δοὺς ἐν φύγῃ τὸν συκοφαντῆ· δωροξενία λέγεται, Δῶρ᾽ ὁ
ἀπὸ τῆς ἀραβίας ὡς φησὶ δαμάσιος εἰς τὸν φιλόσοφον ἱστορίαν δεινότατον εἶναι ζητητὸν ἀ
ληθείας· τοῦτον γὰρ ἰσάδωρος ὁ φιλόσοφος καθαιρεῖν μὲν τὸν ἀρχὰν ἐπὶ ταῖς ἀριστοτέλους τοῦ θέσεσιν·
συνδεδεμένον δὲ τε ἐπιπάδωνος ἑναυτὸν τεθραμμένον· πρεσβύτερον δὲ ἡλικίᾳ ὁ διὰ τὸν ἀληθειαντὸν πολλῶν
μεγαλοπρεπῶν ἐπὶ μὴς συνδιαμένον ἀναπλῆναι πρὸς ἐμὲ φιλοσοφίᾳ καὶ λαμπρὰν ὄνομα τὸν. ὅτου
τε ἔχοντα νέκταμαθῶν, ἀνεπαλέσαντο ἐκ βραχύ· ὁ ἀνεστάσιν αὐτὸν τὸν ψυχῶν ἐς μέγα πρε
λαβεῖν τῆς ἀληθείας· ὥστε δῶσι δώσασθαι μὸν τὸν ἐμπεδοσυλλογιζομένων ἀπειθεῖαν περι
πατητικῶν ἐς τὸν διὰ πομπεύσεως τινος ἄμαφανότητα φυρὶ κατατεμφθεῖσαν διαλεκτικὴν
αὐτοφυῆ καθαρὸν ἐκ τε σαν νοῦ ὁ φρονήσεως ἀσφαλεῖν τε ἑναυτῷ σιωπήσαι ἐς βίαν φι
λοσοφίας ἐλπίδας. Δωροῦμαι· δοτικὴ· αἰτιατικὴ δωρεῖμαι σε μάσι χρήμασιν. Δῶς· ἡ δόσις δωρε
ά, δῶς ἀμαθή, ἄρεται δὲ καὶ καθ᾽ θαναβιβάστειρα· καὶ ἀλιανός, πικὴ λήσειά τε εἰ τὸ ῥωμαί
γωναι· αἱ δεξάμεναι πρὸ ὑστέρου τὰ δῶρα, ἔφασαν ἰδεῖν μὲν αὐτὸ τε πεῖσιν καὶ ἄξια εἶναι τὸ
πέμψαντος ὕστερον· ἀνόσιον δὲ αὐταῖς εἶναι φορεῖν. Δωσιάδης ὄνομα νύειον· καὶ δωσιάδε

Δωσιδίκους. σὺν δίκῃ τοὺς δικαστὰς τοὺς τὰ δίκαια κρίνοντας.
Δωσίφωνος. μισῶ τὸν ἀφελῆ. μισῶ τὴν σοφὸν ἀλλὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀγνοίας εὐσεβῆ. Δώσων
ὄνομα κύριον. Δωτίνη. δωρεά. Δωτὶς. Δώτωρ. ὄνομα κύριον καὶ ῥήτωρ. Δω
τὸς. δωτοῦ. τῆς τροφῆς. Δρᾶ. ποιεῖ καὶ ποιεῖ. Δρᾶ. ἀντὶ τοῦ πράττει. πρὸς τὰ κτικῶς. ἀρι
στοφάνης ὄρνισι σὺ δ' ὑπὸς ἤδη τἄλλα δρᾷ. Δράματα. ἀπὸ χρὴ ἡρώνας ποιῆται δράματα δι
φυταλίας. θιασῶν οἰνοπώλων θιασεύσι ἐρώσατο τοιόδε νάδου. Δραπμὴ χαλᾷ. σὺν διο
φάντου τὸ θεωρητικὸν ἐμφύεται δραπμὴ. ἐπεὶ δὲ ἐπέσχε χαλᾶται τὸ πρᾶγμα τὸ ἕρος, δραπμὴν αὖ
τὴν χαλᾷ. ἐπέσπωπε. Δράπαυλος σοφοκλῆς τυμπανιστής. ἐπεὶ ἀθηνᾶ δύνει παρ' αὖ τοῖς
αὐλίσαι τὸν δράποντα τοῖς κήπροσος θυγατράσι. σωσαυλίζονται κατὰ τὸ εἰνὸς κήπροσ ὅτ
τι δίφυει. σωσαυλίζεται μία τῶν τῇ ἀπροπόλει, δράποντι προσμερίσασα τοῦ θεοῦ. Δράπαι
να. δράποντίδης. εἷς τῶν διώκοντα. Δράκων ἀθηναῖος νομοθέτης. οὗτος εἰς αἴγιναν ἐπὶ νο
μοθεσίας ἀφικόμενος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπερωτᾶν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς κεφαλῇ πλεῖστον τελεῖν
καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια ἀπεκρίνατο. ἐν αὐτῷ εἰσῆλθε θεάτρῳ. πέμψας δὲ τοῖς χρόνοις κατέστη
ἐπὶ σοφοῦς ἢ μᾶλλον καὶ πρεσβύτερος. τῇ μὲν οὖν ὀλυμπιάδι τοὺς νόμους ἔθετο τοῖς ἀθη
ναίοις γραῖος ὢν. ἔζησε δὲ ἔτη ἑκατὸν καὶ ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα. Δράκων γραμματικὸς
τεχνικὰ ὀρθογραφίαν. πρὸς τὴν καθ' συζυγίαν ὀνομάτων. πρὸς ἀνωνυμίων. πρὸς μέζων πρὸς
κατώνων. περὶ τῶν πινδάρου μελῶν. περὶ τῶν σοφοῦς μέτρων. περὶ τῶν ἀληθῶν μελῶν. Δρά
κων. ἢ ἰδιώτης ἢ πρεσβύτατος τῶν διασήμου ἀλλὰ δῆτα θεσσαλοῦ πατρὸς περὶ πρατος. ἔπαλιν τε
γνε δράκων ἰδιώτης αὐτὸς οὐρανίων ἰδίαν σωσιπάτραν ἀλεξάνδρῳ μακεδόνι. δράκων
τὸ θηρίον διὰ τὴν ἔχει τὸ λῶστον. ὁ ῥήτωρ ὁμοίως φασὶν ὅτι δράκων ἐὰν ἀλῶσι τὴν κεφα
λὴν μόνος ἀποθνήσκει. δράκων ἐν τῷ ὠὸ διάβολος λέγεται. ἡλίῳ δυσκίνησις τὸ χεῖλος αὐτοῦ.
Δρᾶμα. ποίημα. πρᾶγμα. ὡς καὶ δρᾶσαι, πρᾶξαι λέγεται δρᾶμα καὶ τὸ τοῦ θεάτρου
μιμητὸν μόνον ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. ὁ δὲ, ἐρουλάσας ἀστιστέρῳ δράματι πλανῆσαι τὸν ἀπα
τητὰ. τουτέστι πρᾶξαι. ὑπάρχοις. ἢ τὸ ὡς πρὸ δράματι μεγάλως ἔχει τὸ καθ' μεσώνιον
ἐπεισόδιον, οὐκ ἔλαττον ὁδὸν ἐπίνειμε. Δραματοεργήσας. σωθείς. Δραμὴς. αὐθυπόζυγον
Δράος. καὶ σάος. πολλοὶ πόδες λαμβάνοντες τὴν δευτέραν παιωνίαν εἰς τὸν πρῶτον κατα
φέρονται. Δρασευτύσας. φυγών. Δρασέτης. ὁ τὸ πρῶν τῆς δουλείας ὁ τὸ δρᾶν πεφυ
γὼν ὁ δὲ φύγων. δρασέτης τὸ δρᾶμα μικρόν. Δρασέτης λῆρος ὁ μετὰ παρρησίας γινόμενος.
τὸ δὲ ἱστορεῖται τὰ περισφόντου τῆς ἀεισοδήμου παίδων. ὅτι πανοῦργος ὁ περισφόντης. ῥᾶλον
ὑπὲρ εἰς τὴν ὑβρίαν ἐνέβαλε πληρουμένων περὶ μεσήνης. σοφοκλῆς. οὐ δρασέτην τὸν κλῆ
ρον ἐς μέσον καθεὶς. ἀλλ' ὃς ἂν λόφαινῆς ἔμελλε πρῶτος ἁλμανάφιεν. καὶ δρασέτη δίλι
λυς. πρὸ κρατίνου. Δρασετίνδα. εἶδος παιδιᾶς. Δράπων ὄνομα κύριον. Δράσας πει
σάσας καὶ δρᾶσαι. Δρασείεις. δρᾶν διανοῇ ὤζᾷ τί δρασείεις πρὸ θῶν τὸν λεὼν ἀεισοφάνης. ὁ δρα
σείοντες. σὺν θυμῶντες πρᾶξαί τι. Δρασμός. ἡ φυγή. Δράσομαι γλυκίνη. Δρᾶσον. ἀ
εισοφάνης ὄρνισιν. ἀλλοίαθ' ὁ δρᾶσον ἀπλῶς ὃ σκέλη θένε τὴν πέδαν. Δρασήριον τὸ ἡ
σμιον. καὶ ἡσύχιον μετὰ τὸ δρασκείου αὖ τί τακτὸ καὶ τὸ ἀνδρώδους. σὺν εἰκὴς γὰρ ὢν ὁ πρὸς
ἔτι ἀπρᾶγμον, ὅμως εἰς ἀγῶνα πρᾶγμάτων ἐμβρικὼς ἀξιάνυμος οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν περὶ
ἐκεῖνα καλῶν δουμνίων. Δρασήριος. ὁ περίεργος. Δρασηρίοις πρακτικωτάτοις. Δρα
χαρνᾶ. δρύπτε ἀχαρνᾶ ἀνάσθητε. σὺν μωμοδοῦντο γὰρ οἱ ἀχαρνεῖς ὡς ἀγρίοις ὄντι λικροί. πολε
μικοὶ δὲ ὡς ἐξ ἑνὸς δεκόμνιοι δικαίως πρὸς ἀφέρους θυμοειδεῖς πρὸς ἀλτικοί, ὡς δικασταί. Δρα
χμή. ἐστὶν τὸ πλάνταλον. αἱρ δραχμαί, τοιοῦτοι μία μνᾶν. δραχμὴ δὲ, ὁ λικὸν ὁμίσμα ἐκ τοῦ
τυρίου δραχμὰς ἑ. δραχμὴ ἐξ ὀβολῶν. ὁ ἀεισοφάνης ἐκ χοιρίλιον δάνεισόν μοι βεῖς δραχ
μάς. σὺν τῷ μελλόντων ἀποθνήσκειν ἢ μυεῖσθαι. ἐπεὶ οἱ μυούμενοι χοῖρον ἔθυον ἐδόκουν δὲ οἱ μυού
μενοι, δι' τοιοῦτο δυσπρεῖς ἐγένεσθαι. Δραχμῆς μὴ αὐλεῖ πέρων δὲ αὐτεῖται. σὺν τῷ ἀσώτου
ἄσηλος. Δρεπανηφόρα τέθριππα. ἢν δὲ ὁ δαρεῖος ὑπὸ ἀλεξάνδρου πολεμούμενος τέθρι

ωα δρεπανηφόρα κατεσκευασμένα, ὧν δετῶν τρόπων. ἢ δοχῶν ἢ σανίδες τὸν πύλον ποιοῦσι καὶ μόχλα δρέπανα. συμβαίνει τε ἐπερχομένων ἵππων ἢ ἀνοιγῆναι καὶ τοὺς ἐμβεβηκότας οἱ πλῶτες ἀποκλυσθῆναι. ἐλαυνομένων γὰρ ἢ δρεπάνων οἱ μὲν, ἢ ποδῶν οἱ δὲ ἢ χειρῶν. οἱ δὲ, ἐὰν ἢ ὄπλων περατοῦνται οὐ ῥᾳστολύκαὶ ἀνήρουν. Δρεπανηφόρος. ξιφηφόρος καὶ δρεπανηφόροι. ξυνοφῶν γὰρ δὴ δρεπανηφόρα κελοῦνται, εἰ ἔχον δρέπανα ἐν ἢ ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα. καὶ ἐπὶ τοῖς ἅρμασι θεωρεῖσθαι ἐπιφερόμενα. ὡς διαπεφευγότα ὄντα ἐτύγχανον. Δρεπανίζειν. θερίζειν. ἀπανθίζειν. ξυλᾶται. ἐφ' ἧς μνησῆρες ἀμαυροὶ πλέονες ἦσαν μὴ μηκέτι εἶναι τὸν δαεῖσδος δρεπανόμενοι χάριτας τε καὶ ὠνητὸν ἀφροδίτων. Δρέπομαι γλυκεῖ. ἢ αὖ ἢ σιλόγων ἐδρεπάμην καὶ γὼ. ἀντιστικῆδε, πονηρᾶς δόξης καρπὸν δρεπόμενος. καὶ τὰ κάλλιστα δρεπόμενος τῆς φιλίας ἀπῆν. Δρέπου. ξύμα ἱρόδοδος. ὧν δένδρων τὸν φλοιὸν πολλαὶ λέποντες καὶ τὰ φύλλα κατὰ δρέποντες ἔσθιον, Δρεφθῆναι. ἀπὸ δρεπανιοῦσθαι. Δρῆσος. ὄνομα πύελον καὶ ὄνομα ποταμοῦ. Δρκισμός. Δρῆται. οἱ ὀμνύται. Δρκοσυνή. Δριμέα. τὰ δριμύζεται. καὶ δριμεῖα ἢ δριμύτης. Δριξίδας. πόλις τῆς θεσσαλίας. Δριμύ. μία ἢ ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν ᾧ ἀλκυονίδες. Δρίος σωδένδρεος τὸ ποιητικὸν οὐκέτ' ἀνύλλεν. δρίοις ὄρνιον ἀγρόται πορδαλίσκους ἐκ τῶν ὀρέων ἀπὸ σώματος. Δροπύλην. χωρίον θεσσαλικόν.

Δρομαῖος. ὁ ἐρεσσόμενος πλοῖον. καὶ σύνηθες. δρομαίως δὲ ἐρεσσομένως πλοηγικῶς ὥστε τὸ δρομαίως ἦλθον οἱ ἀντὶ δρόμου. δρομαῖος δὲ ἦλθεν ὁ ἀνὴρ. δρομάδος δὲ δρομέως. Δρομιχαίτης. ὄνομα πύελον ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ ἀρυσσῶν. Δρομοκήρυκος. οἱ ἀγγελιαφόροι ἢ ἀδίωνι. Δρόμοις τοῖς γυμνασίοις. καὶ τοὺς κήρυκας. δρόμῳ δὲ ὧσαι τὴν φύσιν τὰ πρόσθεματα. νίκης ἔχων δρόμου πάντιμον γέρας. καὶ ὀρέστου φησὶν οἷον δὴ ἐλλείπων καὶ τὰ τερματα. ἀλλ' ὅσος φανεὶς ὕστερμασιν. ἀντὶ τοῦ ὅσος καὶ τεθαυμασμένος ἐν ᾧ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ τοῦτ' ἔστιν ὡς θαυμαστὸς ἐπὶ τῇ μορφῇ, ἔστω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνη. ὡς ἐπὶ ᾧ εἴδει, οὕτω. καὶ ἐπὶ ᾧ ἔργῳ. ἀργῶς κινεῖσθαι, δυσχερεῖς ποιεῖ βίους. δέχειν καθ' ὕπνους, δι' ὀνείρους ποιεῖ τύχας. Δρώμενα. πρᾶττόμενα. ἐνδρώμενα. καὶ δρωμενοπομπή. Δράστων. ἂν δράστωσαν. χρήσωνται ἂν χρήσωσαν. ἀπηνὴς δ' ἔστιν ἐκεῖνος ἡ τάξις. ὡς πρὸ ποιήσουσιν ἐκεῖνοι ἀντὶ τοῦ ποιήσουσιν. φρονοῦντος ἀντὶ τοῦ φρονήσουσιν. καὶ νοοῦντων νοήσουσιν. Δρωπακίζειν. πρὸς μῖν τὸ μετὰ λοιφῆς τινὸς χρίεσθαι τὸ σῶμα πρὸς φίλωσιν ἢ τῆς σαρκὸς ἐκχῶν. ἐ μειρακιώδη τινὰ πένωσιν ἢ ἐκ τῆς πρὸς γυναῖκα ὁμιλίας νων ἀπιόντων. ἀπὸ τοῦ μυζᾶν αὐτὰς. Δρωπακίζω. συνάγω. ξυγῶ. ἀρωπᾶ ἀπὸ τοῦ ἀρέσθαι. Δρώπαξ ὁπεπαλλωπισμένος ἀνὴρ. πολλὰς ὁρῶ διὰ τὴν ὑγίειαν καὶ τὸν ξυρὸν καὶ ἀρώπακα καὶ φάρμακας. Δρώψ. πλανήτης πτωχὸς Δρωπίδης. ὄνομα πύελον. Δρύινος. ξύλινος ὡς ἅπαντες εἶποι λίθινος. πᾶν γὰρ ξύλον ἀρῶν καλεῖται καὶ ὁ γλυπτὸν ἀπὸ τούτου καὶ ἐξαπορδρυα. ἐ ἀρύφανος. ἐ δρυμῶ. ἐ δόρατα. ἐ δούρατος ἵππος. ἐ ἀρυστικὸς ἐλαία. Δρυΐδαι. ἀπὸ ἀλαλάτοις, οἱ φιλόσοφοι ἐ σεμνόθεοι. Δρυμὸς ἐν τῷ ἀπερισκέπτῳ δημοσθ. ἐν. πόλις βοιωτίας καὶ τῆς ἀπήνης. Δρυμὸς οὐσύνδενδρος τόπος. ἐν τοῖς δρυμοῖς αὐτόματος δεῖ πεσεῖν φλοὸς ἐκ τῶν δένδρων ἀποφορᾶς πυκνὰ μαθησιν μένων καὶ ἀλλήλοις ἐνδρομένων.

Δρυοποίτης. ἀπεῖδε τὴν ἀετὸν ἀρπαγὴν ἀπὸ δρυὸς καὶ δρυοποίτης ἐπὶ ἰξωνὸν τύμβον ἐπυξέμενος ἀπὸ θέσιον καὶ ξάσατο ἡρωδάκρυ. Δρύοπες ἔθνος περὶ τὸν παρνασσὸν ἐκ δρυὸς ἀπὸ ἐκ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν

δρων ἢ ξύλων τὸ δένδρεον πεπωθὸς ἐλαία· ὡσαύτως καὶ ἰσχάς, καὶ δρύπεπα· τὰ δὲ λίπασον δρύπεπα· τουτέστιν ἐλαίαν. Δρυπολεῖν τὸ ξύλοις πολιορκεῖν. Δρυὸς μὲν πολὺς ὁ πείρων ὅθι δὲ καὶ ἕτερα ἐνθάδικη· δρῦς τὸ δένδρον τὸ δρῦς βραχύ· οὐκέτι θελγομένας ὀρφὰς δρῦς οὐκέτι πέτρας ἄξεις· καὶ ὁ μηρὸς ἢ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν ὅλον τὰ πύθεται ὁ μηρός. Δρυτόμος ὑλοτόμος· δενδροτόμος. Δρύφακτοι· ξύλινοι θώρακες· ἢ διαφράγματα ἢ τοῖχοι σμικροὶ ἢ κιγκλίδες πρὸ φράγματα· ἢ νῦν ἢ ὑλώδη καλοῦμεν τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἔξέχοντα ξύλα· ὁδὲ τετραγωνίας φορτίδας νῆας ὀνομάζων, δρυφάκτους τε ταύτας πρὸ μηνύει λέγων. Δρύφ. ἐσμεται. Δρύψαι δρυπτέσαι. Δοιαὶ· δύο· δοιαὶ δὲ βέβασι ἀντὶ τοῦ ἀμφότεραι καὶ πάμφοος. Δοιδυπωτοιὸς ὁ τὰ ἡλιακὰ ἐλεία ποιῶν. Δοῖδυξ ἡλιάκειον παρὰ τὸ δαδύσω τὸ παράσω· καὶ δοιδυπωτοιὸς. Δοῖδυξ· ὁ ἀλεκτρύβανος· ἀεισοφάγος ὡς ἐμὲ μὴ μιμεῖσθαι τοὺς ἐν τῇ πολλῇ μέριμνας οὐκ ἀνεπαισθήτους σιτοῦ δύο χρησίμου δοῖδυξ καὶ ἀλεκτρύβανος. ἔστιν οὖν ἀλεκτρύβανος. Δοίημεν· παρασχοίμην. Δοιοὶ· ἀντὶ τοῦ δύο· ὡς τὸ δοιοὶ γάρτε βίοι νείαται ἐν δόμῳ οὐδεί. Δολιχὸ· φλυαρεῖ ἀλογεῖ. Δυεῖν· πολύβιος, ἀπελθεῖν εἰς πόλιν ἢ δυεῖν μὴν ἢ μόνων ἀπεῖχε· καὶ αὖθις· δυεῖν πρὸ ἑλέσθαι θάτερον ἢ τὸ ἕτερον. Δύτερον· βλαβερόν· ἐκβλαβές. Δύ· ἢ κακοπαθὲς ἢ δυσχερές· ὅθεν ἐ δοῦλος· δυκλόστις ὢν κακολλίμαχος· δύω ἀπεσπάσατο λαλιοὶ ἦν οὐδεὶς πρόθει· ἐν μύθοις· βιῶ ἐκστῶ· ἰδίην οὔτις ὅπως δύω. Δυκπαθὴς· ὁ καρτερικὸς· αὐτὸς σὺ ἀλωνὶ δυκπαθὺ ὠλάτε μύρμηξ ἠείου ἐκρώλου διφάδος ἐκτισάμαν. Δῦθι· ἔνδυσαι. Δύμας· ὁ φρυκτὸς· ὁ πατὴρ ἐκάβης· εἰς Ἴλιον πρεσβεύσων τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν τὸν θυγατέρα· ὁδὲ πρεσβεύσας μὲ ἐφρυκτοὺς συμμαχεῖ· καὶ δηλοῖ ἐφρυγίην θ' ἰκάνον ἀμπελόεσσαν· ὁ μὴρ· Δύμηλις ἐ δυμαῖος ὁ πολίτης. Δυνάμις· ὁ στρατὸς· σωσαχθείσης δυνάμεως θαυμαστῆς ἡλίκης τὸ μέγεθος· καὶ αὖθις πολεῖσι ὅσις κ' ἀπίκηαι συμβαλέειν δῶν πλῆθος τὸ πλῆθος· δύναμις λέγει ἰσχὺς ἐ ὁ στρατὸς ὃν ἀνὰ πεδίον στρατὸν μάχεσθαι ῥωμαλέον δεδάφθαι δυνάμεις. Δυνάμις καὶ ἰσχὺς· δαμάσαι πόδας ἰσοδώρου ὀξὺ μηλέβοιαν ἀπὸ πικρὸν· οὐχ ὅσον δυνάμεως ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε· Δυνάμις· εἴτις τὸ φάναι τινος τὸ δύναμιν δοῦναι δόξη· οἷον ἀντὶ τοῦ πλέπλω ἢ σοφίαν ἢ διαβολὴν ὀρίζομαι λέγοι τὸν μὲν διαβολὴν τὸν δυνάμενον βάλλειν καὶ ἐχθρὸς ποιεῖν ἢ φίλους· τὸν δὲ πλέπλω τὸν δυνάμενον λέθρα ἢ ἀλλότρια ἀφαιρεῖσθαι· τὸν δὲ σοφίαν, τὸν δυνάμενον δοκεῖν φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι· δεῖ γὰρ τοιοῦτος ὄντα τῷ δύνασθαι ἀλλὰ μὴ προαιρεῖσθαι· διαιρεῖ γὰρ δύναμιν ἀγαθοὶ ἔχουσι τὴ ἢ φαῦλοι χρῆσθαι ἀλλ' ὁρῶσιν αὐτὴ τῷ μὴ προαιρεῖσθαι· ὅτι ἡ δύναμις, ὀργανικὸν ἀγαθὸν δ' ἄλλο αἱρετὸν δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ ἐντελεχείᾳ· ἀντὶ μὲν τὸ σώματος ἐχέσατο ὁ ἀριστοτέλης τὴν δυνάμ· ἀντὶ δὲ τὸ ἀσωμάτου μὴ ἐντελεχείᾳ· πολὺ φυχῆς ὃν λόγον διαιρῶν· ἐ γὰρ τὸ σωμάτων ἢ μὴν ἐνεργείσει ἐ φθορᾷ, δυνάμει ὅτι καὶ παῦσιαν· ἐ κ' ποιότητα· ἐ κ' ποσότητα· ἐ τῶν ἐντὸς τοῦ εἰς τὸ ἄνω μεταβολῶν· δυνάμει γὰρ ὃ μὲν ἀνθρωποι ἐν ἐ σπέρματι παιδὶ ἐν ἐ κατὰ μικρὸν· καὶ δυνάμει παῖδες ὄντες ἔχομεν τὸ τὰν ὁρᾶν μέτρον· ὁ μοῖ ἐ ἐστὶ τὸ πρῖν· δυνάμει φυχοὶ θερμοὶ ὄντ· ἐ δυνάμει μεθαυκαθήμενοι· ἢ ἐ ὡσαύτως τὴ κατὰ τόπον μεταβολὴν ἔχουσι τὸ δυνάμει αὐτὸ ἢ ὅλῃ, δυνάμει μεσουρανεῖ· ἐ μεσουρανῶν δυνάμει δύσει· ἐ ἐστὶ τῆς αὐξήσεως ἐ τὸ ἄλλων ἀσέρων ἐν τῇ καθ' τὸ σον μεταβολῇ, τὸ δυνάμει δύσι θεωρεῖν ὅτι αἱ δυνάμεις ἐ χρόνῳ μὲν τῷ ἐνεργείᾳ πρότεραι. ἐ δὲ λόγῳ δεύτεραι· πρότεραι μὲν γὰρ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ σαφέστεραι ἢ μῖν εἰσὶν ἡμῖν γνῶσιν αἱ ἐνεργείαι τῷ δυνάμεων τῇ τελειότητι· τελειότης γὰρ τὸ δυνάμει, ἢ ἐνέργεια. ἡ τῆς γὰρ ἕνεκα ἢ δυνάμις· τὸ δὲ ἕνεκα, πρότερον τὸ ἕνεκά του· ἐ φανὸς δὲ τὸ μὲν τέλος ὕστερον· ἐ δὲ λόγῳ πρότερον· πρατιθέμενοι γὰρ ἐ λόγῳ ὁ τέλος ἔστω πρὸς αὐτὸ ζητοῦμεν καὶ σκοπεύομεν· δυνάμεις ποιητικαὶ πέντε· ἰσόδους ἐκ πέντε· δυνάμεις ἀρχιμήδους εἰς μί σωμ· φασὶ λαβεῖν τὸ πιεῖσαι μόλις τ' δυσβαστάζων ἔχω φορτία· ὅτι φίλων ἐ φ· ἐν ὁ δυνάμεις εἰς πᾶσαν φυχὴν συνέρχεσθαι· σεῖ ὄντε ἐ φθορογόνον· ἐ δὲ ὄναρ οὔδε τῆς σείου ἐπάθετο ἀλλ' ὅλος ἀκραβὲς ἐν τῆς φθορο ποιεῖ σὺ πέσε· Δωατεύω τὸ ἄρχω, ἡγοῦμαι· Δωατεία· ἡ ἰσχύς. Δωάσω ἀθεία γραφὴ τὸν διάβολον σκάλισι· φασὶ γὰρ ὁ δαβὶδ ὅτι ἐρύσατό με ἰσχὺν

ἐπ᾽ αὐτὸ ἀσύνετος. δυσετύμως ἐπὶ ἂν φύσιν ὡς ἔρημον πεφυκυῖαν τὴν ἀκάθαρτον. δυσατίμητος ἐνδεχομένως ξενοφῶν ἔφη γήν εἶναι δυσατίμητον τοῖς γεωργοῖς πορεύεσθαι ὁδόν. δύναι κατελθεῖν κεῖσε δύσιν ἀπελθεῖν. δύνωμαι γίνεται ἐπὶ τοῦ δύναμαι, δύναμαι τὸ δυνατικὸν ἐὰν δύνωμαι· πᾶν δὲ δυνατικὸν ἔχον ἐνεργητικὸν τοῦ ποιητικοῦ μόριον, προσειρῆσθαι. ἴσως. ἐὰν ἴσως. ἐὰν δὲ ἐνέχῃ ἐνεργητικὸν προσδοκώμενον. δύωμαι δύνωνται. καὶ ὅμηρος εἰ δύναμαι τελέσαι καὶ εἰ τετελεσμένον ὄφελε. προειρῆσθαι τὸν ἐνδεχόμενον τελέσαι δυνατὸν εἶναι δεῖν. καὶ αὖ τὸ προσῆγμαι δύεσθαι εἶναι πρὸς τὸ τελείωσιν. δυοκαιδεκάτη. καὶ δυοκαιδέκατος δυωδεκάτη, ὃ δυωδέκα. δύοτείχους ἀλείφεται ἐπὶ τῶν ἀμφοτεριζόντων ὃ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις Φιλίας. εἴρηται δὲ ἴσως διὰ τὸ δύο τείχους ἀμφῆρες ποιοῦντων. δύοὐ τὸ συζυγίας ἕλλησι καταμένας τῆς ἀδικουμένης ὤννυ. δυωδεκάτη. καὶ δυωδέκατον. δυοῖν ἀντὶ τοῦ δύο. δυοῖν δοκεῖ ἀναιρεῖν καὶ οἶν. ἀντὶ τοῦ οὐ τὸ δύο ποιήσας. ἢ γῆς ἀπῶσαι πρεῖδος ἢ κτεῖναι λαβών. δυρραχίον πόλις. τὸ πάλαι ἐπίδαμνος καλουμένη. νῦν δὲ πάλιν καλουμένη δυρραχίον καθ᾽ ὃν τόπον προεχούσης ἀπεραστεωλόφου τὸ κῦμα πρὸς πόντου ὃ σχιζόμενον, ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην. ὅθεν καὶ διὰ τὴν ῥαχίαν, δύσορμον δυρραχίον ὀνόμασαν τὸν τόπον. δυσάλγητος ἀσυμπαθής. δυσαλθὲς δυσίατον. δυσάλωτον δυσάλωτον. δυσανεμώλιος. δυσχερής. ἀπειθής. δυσανασχετῶσι βαρέως οἱ σοῦσι. πάσχουσι. δυσανασχετοῦντι δὲ τῆς συμφορᾶς ἐκ παλυδῶνος ἐξεχώρει μηδὲ τῆς δικαιοπραξίας. δυσανασχέτως. ὀνηρῶς. ἀπειθῶς. ὃ δὲ δυσανασχετῶν ἐκέλευε ξαθῆναι βασιλικὰ δῶρα. δυσάνιος. ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ πάντα ἀνιώμενος. καὶ μικρὸν καὶ ἀκαταφρόνητον ἦ. δυσαῶν. ἀνέμων. τῶν σφοδρῶς πνεόντων. πνευμάτων ἐπελαυνόντων δυσαῶν αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν. δυσάντητον. δυσχερὲς δυσπάντητον. δυσαρεστοῦμαι. μὴ ἀρεσκόμενος. οἱ σκληρότεροι ἔφασαν τὸν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ συγκλητικῇ μονῇ. τὴν χώραν καθαιρέσει. καὶ αὖθις χαλεπὸν μὲν οὖν ἀνδρὸς δυσαρέστου νουθετεῖν. εἰ τοῦ φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε τοὺς δὲ ἀπελθόντας ἀντιπολεῖσθε. ἐπάσοτε. δυσειστόπλους. δυσυχῶς καθίστανται ἦσαν. ἢ διὰ τὴν ἀειστείαν δύσηνον. δυσαύλης. ὃς πολὺ χθὼν μὴ ἡσυχάζει ἀλλὰ περιβαίνει. καὶ ἔσχε παῖδας περιόντας ἐνήσαν. δυσαχθὲς βαρὺ. ἀράσαι βιῶν. δυσβερῆς. οἱ δύσβατοι ὄντες. δυσβουλία. κακοβουλία. δυσβράκανος. δυσκαμπὴς βράκανα γὰρ. τὰ ξηρὰ λάχανα δύσπλυτα. δυσμάρμαλις. δυσπόδητος. μαρμαλίζειν γὰρ τὸ εἰς πολλὰ διαιρεῖν ἐ πείθειν. δυσμενὴς ὁ ἐκ κακῆς γνώμης ἐ δυσμένεια ὁμοίως. δυσδιάκριτον. δυσθερίστον. δυσδιάφθορον. δυσχερῶς λανθανόμενον. δυσδιόρθωτος. ὁ ἀδιόρθωτος. δυσκατάκριτον. δυσθερίστου. δυσηβᾶν. δυσηλογίστων. δυσδιαγνώστων. ἀδήλων δὲ ὄντων καὶ δυσηλογίστων παρὰ πόλεμον ἔργων. δυσήλυτα δυσχερῶς λυόμενα. δυσήτων. δυσγνώμων δυσήμβολος δυσεπιχείρητος καὶ δυσεμβολώτατον φερόμενον ἀρμενίας ἀπόρρητον ὑπάρχειν δοκοῦν διὰ τὸ δυσεμβολώτατον. πρὸς ἀφισταμένους καὶ δυσεμβολώτατα πολυπροελθόντες ἀδενοσιωλούντος πολεμίων, ἀπενόησαν πολλοὶ ὁμαλῶν ἐπίων. δυσέντευκτος δυσομίλητος δυσέξιτος τόπος ἀδιόδευτος. δυσέξισον δυσεκήμιστον. δυσεπίβολος ἀγάμενος φιλόσοφος ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀπειρῶν πράγματα βολῇ δυσεπιβόλων. δύσεργον. δυσχερὲς δύσπολον. ἐπὶ μφοῖν πολλαχοῦ τὸ δράσας μεταμεμφομένου δὴ δύσεργον ἢ τὸ ἀρρωστότερον ἔχουσι τὸν ἕτερον. δύσελπιστος. φιλόμαθος. παρὰ τὸ δυσὶ οἴδασι καὶ ἡδονὴν ἐπὶ τῷ ἐλπίζειν. δυσεριᾶς. καπῶς δυστυχίας. δύσεριαν ἢ τὴν ἐπὶ δυστυχίαν καλοῦσι. δύσερμος. ὁ δύσελπις δύσερως. ὁ φθόραν καπῶς ἐρῶν. ἢ ὁ ἐπὶ καπῶς ἐρῶν. δύσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐρασθεὶς δυσερῶς. δύσζηλοι φθονερώτατοι. δυσειδὴς. ὁ ἄμορφος. δυσείπαστον. ἀπρεπῶς εἰπεῖν ἀσεμνόν. δυσείμων. ὁ ἀχίτων. δυσιερεσία. τὸ καπῶς ἐπὶ ἱερεῖν. δυσκλεγὴς. κακόηχος καλεχής. δυσνεμὲς τὸ κακὸς ἀνέμους ἔχον. δυσάερον δυσιερεσία. τὸ κακῶς ἐπὶ ἱερεῖν. δυσνίας δυσπειθὴς. ἀνεπιτήδευτος δυσαγώγους δυσμετόχους τῶν μυστηρίων ἢ τινων. κνίσας ἀπὸ λώρας. δυσόνυκτον δυσπάτρεπτον. δυσπρόβολος δυσχερής. δυσπχὴς. ὁ πανόηχος ἐν ἐπιζεύγματι,

ρυσαμένη

ῥυσαμβώκωθωμα δυσηχέως ὁ σκηπτὸς μοι ἀστὶς ἀθηναίης σὺν τεμβύῃ κρέμαται. Δυσίατος ἀθεράπευτος ἢ δυσκατόρθωτος ὁμοίως. Δυσθάλασσα· ἡ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβασμός· ἢ δίκτυα δυσθάλασσα. Δυσίτης. Δυσθανάτως· βιαίως τὸν βίον καταστρέφων· σὺν δέ τινι μοίρᾳ τῆς παρὰ δυσθανατῶντα στρατιώτην ῥωμαῖον πειρᾶται φαντάζεσθαι τὸ σῶμα κοσμούμενον. Δύσθεος· ἀσεβής· ὦ δύσθεον μίασμα σὸν μόνον κατηρτέθην. Δυσθετήσας· ὁ ἡμᾶς δυσθετήσας τῆς σωθήναις, ἀποστήσας τῆς ζωφόρου. ὦ μὴ στερήσας τῆς ζωθήναις· μηδὲ μείνας· ἢ δυσθετούμενοι, ὧν καὶ διατιθέμενοι, ἢ δυσθετούμενοι τῷ συμβαίνοντι, ἀπαυσπετοῦσι. Δυσθήρατος· ὁ δυσεύρετος. Δύσθυμ· καὶ ὀθνεῖος· σοφοκλῆς· ἐγὼ μὲν οὖν εἰμὶ τῷ πεπρωμένοις δύσθυμ· εἰδέσι δοκοῦσι φρονεῖν καὶ, γνώμῃ δικαίᾳ σχοῦσα, βουπέλασφ ἔπι. Δυσκάθεκτον· δυσνόητον· ἀκατάληπτον. Δυσκελάδου· καὶ οἰκ· Δυσκίνητε· ἀμείλικτε· δυσμεθέτε· ἄδη δυσκίνητε· τί τὴν ἐπέρασον ἑταίρων ἔρασας· ἢ σὴν νύμφης ἐμῆς φέναν. Δυσκλέα· ὁμοῦ· καὶ συσκολιῶν ἐν φόβῃ βάπτισθα. Δυσκλέα ἀεργὸς ἐπέσθαι· ἢ ἀκλέα· ὧν ἀδόξων· οἳ δὲ ἀπίκοιεν ἐν τέλεσι. Δυσκλεῆ· ἄδοξον· ἄτιμον· ἀφανεῖς· μηδ' ὅστις ἐφίλιος δυσκλεὴς εἶμι ὥστε τὸ ἐμὸν σῶσαν ἢ μὴ ἀτιμῶσαι. Δυσκλήδονισον· δυσφήμισον· δυσκλυδώνισον ἢ, δυσέκρατον διὰ τὸ ψιλᾶ. Δυσκολαίνω· λέγει· ἀδιστέλλως· δυσκολαίνω δὲ μὴ διὰ πόνηρα δόκησιν φθορὰν ἐκ ψυχῆς γίνεσθαι συλλογισμόν· δυσκολία δέ ἐστιν, ἀπήνεια πρὸς τὰς διαλεκτικὰς δόκησεις συλλογισμὸς φθαρτικόν. Δυσκολοκέμπτας ὁδάς· Ἰασπελασμοῦ· ἀδιστόν· εἰδέτις ἐκκέμψει τινὰ κάμπτων· οἷας οἱ νῦν τὰς κῆφωνας ζώντας τὰς δυσκολοκέμπτους, ἐπειδήπερ τὸ τυπούμενον πολλαχῶς τὰς μάσεις ἀφανίζων. Δύσκωφ· ὁ σκληρὸς ἀκοῦσαι. Δυσλόγιστον· ὅμοιον τῷ πρόσγειος ἄσκοπον. Δύσλοφα· λεπῶς φρυόμενα· Δυσλυτόπλοκος· ὁ πάνυ δύσλυτος. Δυσμαίσβιος· τὸ τελεσθῆναι. Δυσμβαίνω· δοτικὴν· Δυσμβήκη· ἐχθρὰ· καὶ ὁμοία· ἢ δυσμβὴς ὁ πολέμιος. Δύσμιμος· βαρύθυμος· ὀργίλος· μνησίκακος. Δύσμικτος· ὁ καὶ ὄρθρου· Δυσμικ· τῆς δύσεως· πρὸ ἡσυχίας δὲ τὰς τῆς δυσμικ· ὁ μαιχμί, ἐπὶ τοῖς κοινὸν πρεσβεύσασι τινὰς τῆς δωρεᾶς. Δυσμίσητος· ὁ πάνυ ἀπεχθανόμ· δεινὸν ἔρωτα δυσμίσητ· καὶ ὧν πετεῖχος ἴδωσι βρώτειον, αὐ ἀλέαν φυλλοχοΐσι νόμ· Δύσμορ· δυσυχής· κακοδαίμων· ὧν δὲ θάνης καλέμησιν ἐμαῖς, μητρὶ μ' ἀκάσω δύσμορος ἀλλ' οὐκ ἐμῇ πρεῖ δισωζομένη. Δύσνας· ἐχθρός· ὁ δὲ ὧν δυσνόους βασιλεῖ καὶ ῥωμαίοις. Δυσξύμβολος· δυσνόητος. Δυσοδία· κακὴ ὁδός. Δύσοδος· ἢ δυσόδης· ὁδὸς, βαχεῖα. δυσχερὴ διάβασιν ἔχουσα. Δυσόμοια· ἀνόμοια· σφαλτής. Δύσοργος· ὀξύχολ· σοφοκλ· βιαίως δύσοργος οὐ γὰρ ἔρεβαρισ' ἐρεῖπε ὁ σὸς δόμος εἰς ἔριν θυμάμ· πρὸς ἀδελφὸν ὧν ἀληθῆ· καὶ τί ἐμοί· ἔαν δὲ ὁ λοιθαλέ ἦνωρ καὶ πρὸς ὀργὴν δύσοργος ὢν· δηχθεὶς πρὸς ἀξένου δόσιν μείφας. Δυσόεικον· Δυσόρφνια· μέλανα· Δύσοσμος· δυσώδης· Δυσωδία· κφαύλη ὀλμὴ ἢ κακὴ πνοή· Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀπιδίαν· Δυσώνυμος· κακώνυμος· Δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι ἢ ὑπόπτως ἔχειν· φοβεῖσθαι μεθ' ὑποψίας· ὁρῶν δὲ τὸν ἀδελφὸν πάντα δυσωπούμενον, καὶ οὐ δεινὸν τῶν ὄφων ἀχυφορῶν, ἢ ἐκπλῆσαι τὰς ὄφις· ὡς ἂν ἡ λέμνη πλήσῃ, δυσωπεῖνους ἐχθρὰς· οἵοις ἢ μὴ τὰ πρῶτα ἂν αἰδεῖσθαι· κδεσυνήθη ἢ ἐκπλῆσαι τὸ ἐκπαλαιεῖν κέχρηται. Δυσωπία· Δυσωπῶμαι· δημοσθ· σὺν κοινοφιλίαισιν· ἢ ξενοφ· σὺν δίκῃ μνημονεύμασιν, ὧν φοβοῦμαι. Δυσωπῶ αἰτιατικὴν· ἐκπλήσω· Δυσωπῶ ἢ ἐκπλῆσαι τὰ πρῶτα βούλεσθαι· ἐκπλήσω ἢ ἐκπλῆσαι τὸ ἐκπαλαιῶσαι τὸν μηθέν ἀγαθόν. Δυσωρήσουσι· Δυσφυλακτήσουσι. Δύσωρον, ὄνομα ὄρους· Δυσχαλαίνω· Δυσκαταγώνιστος· ἔθος δὲ ἐκπλῆσαι· ἢ Δυσχαλεῖν, Δυσχερεῖν· Δυσκαταγώνιστος· Δύσχαρι· ἢ ἐκπλῆσαι δὲ νόμισμα σὺν ἐκπλῆσαι· οἷον ζήσας ὡς χαρίεις Δυσώνυμε· Δυσχαρίτ· Δυσπρεμπτ· ξενοφ· ὃ ὠστὸ μὴ δεῖσθαι Δυσχαρίτου τὸ χωρίον δάβαζον, Δυσχεμφελ· Δυσχάρεκτ· Δυσχαλεπός, βαχεῖα· Δυσχερὴς, Δυσχερής· Δυσχαλκεν· καὶ δὲ πάσχον· Δυσχειθὴς· ἢ Δυσχείθεια· Δυσχιονὴ, ἢ ἐρρυπωμένα, ἢ ῥυπώδη, χιὼν δὲ ὄρους· ἀλισφαίνης· ἀχιὼν δὲ ἢ Δυσχιονὴ θέλης πεπλώματα· καὶ αὖθις· εἶτ' ἐδυσχιονεῖς σπλαδὰ· Δυσχλῆτις· Δυσχέλισον· δυσεύρετον· Δυσχωλώτερον· ἀθλιώτερον· ἢ δυσχωτ

μία ὀδύνη, ἀδυσυχία. καὶ πολύβιος. δύσπαρα πλησίαν διάθεσιν ἔλθοι. τοῖς συνήθεσι πολιτικοῖς, ἀρεστείαις δυσπολίτευτος. Δυσπόστα. δυσχερὴς ἐπιθυμῆσαι. Δυσπρόσπλαστος. Δυσειμέτρος. ὀφεινωδέστατος. Δυοσίφια. Δυστήμαρτον. δυσκατέργαστον. δυσζήτητον. δυσεύρετον. δυσκαθάλυτον. πολλαχοῦ δὲ ἴχνος παλαιᾶς δυστημάρτου αἰτίας. καὶ δυστημαρτότερον. Δυσκαταλληπότερον. Δύσηνος. παλαίπωρος. Δυσυχὴς. ἄθλιος ἢ ἥκιστα δὲ καὶ παρὰ σοφοκλεῖ Δυσηνοτάτη, ἐπὶ τοῦ ἐξωλεστάτου. οὐκ ἐπὶ τοῦ δι' ἃ πολλοὶ δυσανοήτης ἁλίκλαδα μυδοῦ. οὐ γὰρ ὅσιον μὴν ἐπὶ οἴκτου. Δύσηνος. ἐπὶ τοῦ ἀθλίως ζῶντος παρὰ σοφοκλεῖ. τὴν δυσήνου ζοφώδη. ἣν ἔσχε λαίνα τλὰς ὀλομηλύκη φάτνη, ἔνθα μέγα νωπυρὸν σὺν πάσῃ πόλει. Δυστάπαστος. κακοῦ πονόντος. παρὰ τὸ τάζω. Δυστοπώτατα. δυσχερέστατα. Δυσπαπτλία. καὶ δυσπαλτλος. Δύσπορος. ἄμορφος. δυσμεθόδευτος.

Δυσπάπτλος. δυσκίνητος. ἀμηδέπλος. δυσμεθόδευτος. οὗ οὐχ εὕρεσιν ἐκφυγεῖν τὸ πάθος. οὕτως λέγουσι δυσπάπτλον ὄρυγμα, τὸ ἂν μὴ διαλυτὸν. καὶ μηχανίνης ὀργὴ. διαθέσει φιλαργυρία. τὸν αὐτὸν ἢ καὶ ἀπάπτλον. σοφοκλῆς. κεῖται ὁ δυσπάπτλος. τουτέστιν ὁ δύσολος. ὁ δυσώνυμος δίαιτα. ὡς καὶ αὐτὸς εἶπεν ὁ δίαιτα. δι' ἃ τίς ἂν ποτ' ὤφελ' ὧδε πώνυμον τὸν ὑμὸν ξυνοίσειν ὄνομα βίᾳ ἐμοῖς κακοῖς. νῦν δὲ πάρεστι δὶς δὶς αἰδεῖν ἐμοὶ βιότοις δηλαδὴ ξυνηρμένοις. Δύσποσος ἄπορος μαρμαρίτης. Δυσποσία. ἐπὶ κακοήθεως γνώμης. Δύσποτον. σκολιὸν. δυσδιέξοδον. ἐπὶ τῶν δύστροπον δεσμοῖς πεδηραλῶν. ἄγριος ὢν καὶ ἀπαράπτιτος τὴν ὀργήν. Δύσπορος ὁ μαλερὸς μὴ παρὰ μακεδόσιν. Δυσπίπτω. δυσθερμάντου. Δύσπιμος. δύσοδος οἷον ἐπὶ νεκρῶν ἄγουσα. Δυσύπτιος. ὁ δυσκατοχώρητος. Δύσπιστος. δυσφόρητος. Δυσφημία. ἐπὶ νεκρῶν καὶ ἀπελία. ὁ δὲ στρατηγὸς θεωρῶν τὴν περὶ τὸ στρατόπεδον δυσφημίαν ἐταράπτετο. Δύσφορα. καλεῖται. δυσὶ ποιᾶ. λέγω γὰρ καὶ δύσφορεῖ τύχοι κατόρθον βλέποντα παῖδ' αὖ δυτυχεῖν, ὅ ὅστις καὶ καλεῖται κατόρθον πεσόντα δ' τυχεῖν φημὶ σε λέγω. καὶ οὐδὲ ἀλλὰ πρὸς τὴν μέσην ὧν ἐπὶ μήκιστον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι. ἐν οἷς ἀνάλυσις ὅσιν οὐδεμία. τί μοι τὴν δυσφορεῖν ἐφίκαν καθυμεῖς. τί μοι φησὶ βύτων πλίκα. ἃ πρὸ ὅσιν ἀνάλωσε φόβῳ θερμῷ καὶ πένθους. Δυσφόρασος. δυσκόλως ἐλεγχόμενος. κακῶς ὑφορώμενος καὶ ὑπονοῶν. Δυσφώραβος. μόλις φωραθῆναι δυνάμενος. Δυσχερασμάτων. ἀτυχημάτων. ὁ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀποτόμου καὶ ἀτρέπτου μίσει τὴν πολιτείαν δυσχερασμάτων. Δυσχέραινε. δυσκολαίνω. Δυσχέρεια. εἰ γὰρ πουτὲ ἀεί σκιὰ ὕδωρ ἄπορον, ἐπὶ δυσχερείας ἐλῶν. καὶ δυσχερής. Δυσχερὲς ὑμνοῦμεν. κακῶς διατεθέμενον. ὃ ἢ ἀνίρας δυχερὲς ὑμνος ἤδη τοῖς πράγμασι, διεστεμμένου δὲ καιρὸν τὸν τῶν πρίσασιν διάσασφῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Δ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ἴ. φιλόμυθον καὶ πολυλογώμυθον, ὃ ὄφελον σημαίνει. ἢ ἀπόκοπον τοῦ εἶθε δασυνόμυθον δέ, ἄρθρον θηλυκὸν ἐν ἀφορισμόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θηλυκτικόν. πολυλογώμυθον καὶ φιλόμενον. καὶ ὁ διαλασιάζεται. αἱ αἱ τὰ λαινα θλαμῶνα καυμενῶν. Αἷα ἐκῶν. Αἴαγμα. θρῆνος. ἐπιστύμμα. Αἰάζω. θρηνῶ. ἐπὶ τοῦ κλαίω βιαιτέρως. Αἰανὴς. ὁ τοῦ αἰανοῦ υἱός. Αἰανὴς ἐκ εἴδος πύλικος. Αἰανὴς πύλος. σκοτεινὸς. ἀδιαλλάκτος. σοφοκλῆς. νυκτὸς αἰανὴς κύκλος. καὶ αἰανὴς. θλιπτικῶς. παρὰ τὸ αἰάζω τὸ θρηνῶ Αἰανὴ πόλις μακεδονίας ἀπὸ αἰανοῦ παιδὸς ἐλύμητο βασιλέως τυρρηνῶν μεβικησαντ' εἰς μακεδονί. τὸ ἐθνικὸν αἰανάιος Αἰανὸς πόλος. ἐπὶ τοῦ ἀφόρως πλανῶντος. ἐπὶ αἰανοῦ οἷον ὁ τοῦ αἰανοῦ. ἐπὶ αἰαντὸς φυλακῆς τοῦ αἰαντος. Αἴαξ. ὄνομα κύριον. Αἴαλος ὄπτιλος. Αἰβάλη. εὐρέα. Αἴβηλος ὄνομα κύριον. Αἰβιωναῖος. ὄνομα κύριον Αἰβοῖ. σχεδιασμὸς ἐπίρρημα. ἐπὶ τοῦ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς ἐπὶ ἀλγεινοφανεῖ ἐν ὀργισμῷ. αἰβοῖ. ἀκέσιν ἀδὲν τὸ πεῖσαι γλυκύτερον. Αἴγαγρος εἶδος ζώου. Αἰγαλέως. ἐπὶ γυμνῆς αὐτοῦ. Αἰγανέα ἀκόντιον ὀλοπόδωρον. ἐπὶ βιγάματι. ἄνθετο δέρμα λέοντος Ἰλλυρικὸς ἄρα φ καυλῷ ἀγρότην αἰγανέαν. ἔστι δὲ ἀκόντιον μικρὸν καὶ αἰγανέα ἐπὶ δὲ ἄγαν μεῖζον. ὅστι πορεύσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἐπὶ σθαι. καὶ διὰ τοῦ αἴγας. ἐπὶ τοῦ ἴσης καὶ μᾶλλον ἴστε. καὶ διὰ τὸ ἐνεστῶτα αὐτοῦ οἷς ἄγραν αἰγῶν

Αἰ δ. εἴθε γάρ. Αἶγας ἀνεμμένος. σὺν τῷ ἀνεμμένῃ ἡλατῆρι. Αἰγάσερα. Αἰγαῖον πέλαγος. οὕτω καλοῦμεν ἀπὸ Αἰγείας θησέως ὁ αἰτῶ ὑὸς βασιλέως τῆς Ἀττικῆς, βασιλεύσαντος. Αἰδώνεα τὸν μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ χωρὶς. Αἰεροπόμον αὐτὸν ἐν ἀστραλαίῳ ἀνεῖλε. καὶ λαμβάνει τὴν ἀειάλωτον γυναῖκα τὴν ἀπὸ τοῦ μίνωος τεχθεῖσαν τῷ πασιφάῃ. καὶ οὐ δύναται τῇ ἡμέρᾳ. εἶτα ἵκτινον ἀπελθεῖν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα δῶν αἰτέα. καὶ τὴν ἑαυτοῦ νίκην τὴν πολλὰ τὸ μινώταυρον ἀπαθεῖ λαι. ὡς δὲ νέφος ἐστὶ τὴν ἀπίκην χώραν πολλαπλώντες τῷ διαθαλάσσης πορευομένων, ἐφύσατο τὸν βοῦτου πατέρα. εἰρήνης αὐτῷ ὅτι παρέδωκαν οἱ ἱκέται τὸν θησέα. ἔχουσι γάρ. ἐφύσθμων ἐπολήφης. καὶ προδιδώκεσι τὸν μίνωι τὸν εἰς θυσίαν. πιστεύσας δὲ ὁ αἰγεὺς καὶ ἀποστολιμωρήσας, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανε. διὸ καὶ εἶπεν τὸ πέλαγος μέχρι τῆς σήμερον, αἰγαῖον ἐπλήθη. ἐλθὼν δὲ ὁ θησεὺς εὗρεν αὐτὸν τελευτήσαντα. καὶ ἀναφορήσας τὴν βασιλείας περίτης καὶ τῆς αὐτῆς γυναικὸς ἀειάλωνης, ἐβασίλευσεν αὖθις πατρὸς ἐν τῇ ἀπίκῃ. ἴδιαν τὸ δὲ καὶ αἰγαῖος ὁ ἡλίος. αἰγαῖον δὲ πέλαγος τὸ φοβερώτερον. ἀπικώτερον δὲ τὸ αἰγαῖον. Αἰγαῖος ἥλιος. Αἰγαίωρος ὄνομα κύριον. Αἰγέα τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. αἰγέα καὶ ἐρεχθέα ἐπὶ πάντων τῶν βιβλίων ἐπὶ τὸ τελευταῖον ἄλφα. ἀειστοφάνης δὲ ταλάσι. δὲν ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν αἰγέα ἀνέλει. Αἶγες. τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαίζω. ἐπὶ τὸ φοβερώτερον πέλαγος. καὶ αἰγαῖον πέλαγος τὸ φοβερώτατον. Αἰγεσαῖος, ὄνομα κύριον. καὶ αἰγεσεὺς αἰγεσέως. Αἰγεία θάλασσα. Αἰγεῖδαι. δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιτάφιῳ εἰγνήσιός ἐστι. ἔστι δὲ αἰγὶς φυλή. ἀπὸ αἰγέως τοῦ πανδίονος. ἧς οἱ φυλέται, αἰγεῖδαι. καὶ αἰγείδης, ὁ τὸ αἰγέως παῖς. Αἰγεῖον τὸ τὸ αἰγέως μαντεῖον. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ πολυκλείτου. αἰγεῖον ἐστὶν αἰγέως ἕρδον ἐν ἀθήναις. Αἴγειον μέλος. καὶ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. ἐπὶ αἴγειος ἀσκός. Αἰγίδρος. ἀλαλήμη. εἶδος φυτοῦ. αἰγείρου θεά. αἴγειρος ἱππόβωτος πλησίον τῆς ἴου. ἐν θα φησὶν γλυκέσθαι θέαρον ἐλαίης ἐπήνυον. ἀφ' ἧς αἰγείρου, οἱ μὲν ἔχοντες τὸ ὂν ἐθεώρουν. αἰγειρος δὲ, ὄνομα πόλεως. Αἰγὶς. ἡ τοῦ αἰγέως φυλή. Αἰγιαλίζειν. συναλίζεσθαι ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν. Αἰγιαλός, ὄνομα κύριον. Αἰγιαλὰ, ὄνομα κύριον. Αἰγιαλὰ, ὄνομα κύριον.

Αἰγιαλὼ λαλεῖς. ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων. ἐπὶ ἀνέμου διαλέγει. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων. Αἰγίβοτος. γῆ ἐπιτηδεία αἰγας βόσκειν. Αἴγιες, ὄνομα ἔθνους. Αἰγίζειν διασυρῶν. ἐκ μεταφορᾶς παρὸ τὸ τὰς αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν κατηγορῶν. αἰσχύλος αὐτὸς ἐν ὠδῇ τὰς νεβρίδας ὅτω καλεῖ. Αἰγιεῖς οὔτε τριταῖοι οὔτε τεταρταῖοι. ἀλλοῦ δὲ δικαταῖοι. ἐπὶ τῶν ἀμαυτελῶν. οἱ γὰρ ἐν ἄργει αἰγιεῖς νικήσαντες αἰτωλοὺς, ἱερῶσιν τῷ Διὶ ἑκατόμβην τινὰ δεῖν. καὶ εἶλε δὲ αὐτοῖς. αἰγιεῖς οὔτε τριταῖοι οὔτε τεταρταῖοι. ἀλλοῦ δὲ δικαταῖοι. Αἰγίθαλος ὁ ζῶον καὶ ὄρνεον. Αἰγιλία. δῆμος ἀντιοχίδος. ἧς ὁ δημότης αἰγιλιάς. Αἰγιλιάς. Αἰγίλιψ πόλις κεφαλληνίας σημαίνει δὲ ἐπέραν ὑψηλὸν. ὁ μέρος. ἢ τε κατὰ αἰγίλιπος πέτρης ἀνοφερὲς χέδυλωρ. ὥς τε τὸ τὰ ὕψους, καὶ τὰς αἰγας λείπεσθαι αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις κεφαλληνίας οὕτω καλουμένη. Αἴγιλλος. εἶδος βοτάνης. Αἰγίλοψ ἡ ὄρνις πάθος. Αἰγίλωρος. Αἰγίμι, ὄνομα κύριον. Αἰγιμὼ, ὄνομα πόλεως. Αἴγινα πόλις. ἐξ αἰγίνα ναῦς. ἐξ αἰγινήτης, ὁ ἀπὸ τοῦ αἰγίνης. Αἴγινθ', ὄνομα κύριον. Αἰγίνιον ὄνομα τόπου. Αἰγίοχος ὁ Ζεύς. Αἰγίπλαγκτος. Αἴγιρ, ὄνομα πόλεως. Αἰγὶς ἡ ὦν περσῶν ἀσπίδων. Αἰγὶς. ὃ ἐστὶ μάστων πλέγμα. ἐξ οὗ καὶ ἐστεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον. ὡς λυκόφρονος ἐξηρόδοτος. καὶ ἱέρεια ἀθήνησι τὴν ἱδρυμένην αἰγίδα φόρεσα, πρὸς τοὺς νεοχμάζοντας ἐπήρχετο. ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου ἦν πανοπλίαν. ἐξ οὗ θώραξ. καὶ κεντῆς πνεύσας οὐλότης. νυμφόδωρος δὲ ἐν τῷ κατὰ πολιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι. Αἰγὶς κατὰ λίς. φερεκράτης μυρμηκανθοις. οἱ μοι καὶ ποδὶ μωρὰ γὶς ἔρχεται. Αἴγισθος, ὄνομα κύριον. Αἰγισθίς αἰγισθὲ ὄνομα κύριον. Αἰγλη. βόλκυβα τινὸς. λαμπρὰ ὠγή. περὶ πρὸ ἐπανάπτειν εἶδος δηλοῖ ἐθυσί. ὡς φησὶ λεανδρος. ἔστι καὶ παιδιά τις. ἀλλὰ καὶ ἐστελώκου τοῦτο καλεῖται καὶ ὁ ἀσκληπιός. Αἰγλήεντος. λαμπροῦ. καὶ θεία αἰγλή. Αἰγλῆς χάριτες. παθανωδέγλυκαλόγησε ταὶς χάρισι. ἐπεὶ ταὶς χάρισι λαμπρὰς εἶναι δοκεῖ. Αἰγὸκερωτίδιος ζώδιον. Αἰγὸς ἀκρη. ἐν ᾧ ἀκρη. Αἰγὸς βόπυ. ἐπὶ τῆς ἑαυτῆς ἐπιφυ-

ρόντων καὶ. ἀπὸ τοῦ ὁρμᾶν θοῖ. καὶ ἐξ ἀδόκητ μέχαιραν. Αἰγῶφαλ. Αἰγώνη, ὄνειμα πέλεως καὶ αἰγωνίδα ὁμοίως. Αἰγῶν. ὀνόματα. οἷον ἀγκυρωτῆρ, ἱματα. ὅμοιαι γαρ αἱ ἄκρες ἐπὶ τῆ διαφόρου σι ὡς χαρακτηρίσι νὰ τὸ θεται τὸ ὄνομα. Αἰγυπιὸν. ὅτ οἱ παλαιοὶ. ἀπὸ τοῦ αἰγυπιῶν δὲ πληθυντικῶς, γυπῶν. ἡ ὁδὸς τος. καὶ θεῖα αἰγυπιὸς. ὁ γύ. Αἰγυπιάζειν τὸ παντὸς γεῖν ἐπακολουθεῖν. βιᾶται δὲ οἱ αἰγύπιοι. καὶ οἱ μία. αἰγύπιος πλινθοφόρος. οὗτοι διαβάλλονται ὡς ἀεὶ ἀχθοφόροι ὄντες. πόθεν δὲ αἰγυπίων, ζήτει ἐν ὧδε λτα εἰς τὸ δρμα τίζ.

Αἰγυπία κλημετίς. Ἐπὶ τῆ σχῶν ἐπομένων. ὁ πῖος ἰωζήνων ὁ κιτιάς. ὅμφασι χρησθεια ξόμ πῶς ἄρ ἐσαβιώσῃ, δεῖ σπρίναθαι δ' θεόν, εἰ συγχωρήσοιβ τ νεμρῶν. ὅθεν ξωιεν ἐκβ τ ἀρχαίων ἀναγνώσεσιν. Αἰγυπτος. ὄνομα κύρεσιν. καὶ ἡ χώρα τ αἰγυπτίων. ὅτε ἀφίκετο ἐρεμῆς ὁ ἱὸς ἐπ' ἰοῦ τὸ ἡλιος, μέχρι μ βασιλέως τ ἐπεῖ. δν μετονόμασαν αἴγυπτον. ἀφ' οὗ καὶ αἴγυπτος ἡ χώρα τὸ πλοῦτο τὸ νῦν τοῖς πεπαρέκουσι μόδαις πεγένασιν αἱ νεκταῖ γυπτον πλησίαι.

Αἰδέσασθαι. ἀν μεταπιθῆναι. οὕτως λυσῖ ἐδημοσθένης ἐν ὧ κ' ἀεισοφάβιος. ἀν βλιάσεσθ ἐπείσειν. Αἰδεσία. ἐρμείας γυνή. αὕτη μὴν ἰω πρόσηκουσα γλῶ φῶ μεγάλως υειανῶ. καὶ λλ' ἡ ἐ ἀεὶ σιγωναικῶ τ ἐν ἀλεξανδρεία. ἐμὲν ἦθη ὧ ἀνδρὶ ἐπαπλησία. ἀπλῆ ἐ γλυναία ἐδικαιοζώ ως ἀδεν ἦπλον ἢ σωφροζώ ως ἐπιμεληθεῖσα διαβίου παντὸς. τὸ δὲ βλαίρετον αὐτῆς φιλόθεον ἐ φιλάνδρον. διατῦτο ἐπὶ ἀδώ αμιν δ' ποιεῖν ἐπιχειρ τοὺ δρομθύους. ὥς τε ἐπὶ τὰ ἐρμεία τελευτήσαντος ἐπὶ παισὶν ὀρφανοῖς ἀπολλφθεῖσα τ αὐ τ εἶχε τὸ δαπανημάθρον εἰς ἰασὶν πρίας. τοιγάρτοι ἐπὶ χρεῶν τ ἥκοντ τὸν βίον ἐπρίατο. ἐφῶ ἐ μέμφασθαι τινὸς αὐτῷ ἐπιχείρ. καὶ εἴ τι θησαυρὸν ἐγνωμθύ κ τῆς ἀμείνονος ἐλπίδος εἴτις ἐβέλτ ἱερ ἐ ἐπὶ μέσιν ἀνοῖς ἐπικουρίζειν ἐπὶ χ τῆς χρησμοζώ ης, οὐδενὸς ἐφείδετο διὰ τὸν ἔλεον τῆς κ' ἐπὶ ἀνθρ τύχης. τοιγαροῦν καὶ πάντων αὐτῷ καὶ τ πολιτ οἱ πονηρότατοι. μᾶλλισα δὲ τ ὑέων ἐπεμελεῖτο ἐπὶ πὸ εἰφιλοσοφίαν. ὁρεγομθύ κ τῷ τὰ παλὸς ἐπισκόμιν αὐτοῖς ἐπαδοῦναι καὶ καθ' ἡμέρ κληρόντινα προῶ ασοῦσίας. κἂν τῷ ἰῷ δημοσίαν ἐπ' παιδ αἰτησιν διδομθύ ἰῷ βῖς παισὶ διεφύλαξεν ἐνέοις ἔτι δ' σιν ὡς ἐφιλοσόφησεν. ὅπερ ἀνδρὶ σμεν οὐδὲ ἀνδρῶν ἕτερον πεποιηκότα μέτρι γυναικῶν. ἰῷ δὲ πᾶσι τιμὴ καὶ αἰδὼς ἀκολίγης τῆς αἰδεσίας. ἀλλ' ἔτι καὶ συνέπαλαισε τοῖς υἱέσιν ἀθλοῦναζ σελλομθύοις ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐθεύμασαν αὐτῆς ἰῷ ἀρετῷ. ὅτε ἄλλος ὁ χορὸς τ φιλοσόφων. ἐ ὁ κορυφαῖος πόπλος. αὕτη, δεῖν αἰδεσία, ἰῷ ἡρῷ ου σαν ἔτι, ἐπὶ πόπλῳ πεπτυκέναι ἐμῆν ὁ συειανός. ἐ μὴ θεῶν τις ἀπεκώλυσεν ἐπὶ μὸν ὁρμᾶσθαι τὸν πόπλον. ἐπὶ δὲ πὸς θεὸν ἀνθρὼς ἄρ ἰερὰ καὶ ὅλον φάναι θεοσεβῆς, ὥς τε πολλῶν ἐπιφανῶν ἀξιᾶσθαι. καὶ αἰδεσία, τοιαύτη. καὶ διεβίω πάντα τὸν βίον ἐπὶ θεοῦ τε καὶ ἀνῶν ἀγαπωμθύ κ καὶ ἐπαινεμθύ κ. καὶ ζῶ τὴν ἐπὶ σα μαι γραῦν γυναῖκα, καὶ ἐπὶ πῶ τῆ τεθνεώσῃ, τὸν ἐπὶ τῷ τὰ φωλέτεθαι νομιζόμθυον ἔπαινον ἐπελαθεῖν ἁμῶ ἡρωϊκοῖς ἐπὶ πεπεκοσμημένον ἔτι νέος ὢν καὶ πομιδῆ μειράκιον. Ταύτης δὲ παῖδες ἀπὸ τοῦ ἑρμείου νεώτερος μὲν ἡλιόδωρος. πρεσβύτης δὲ ἀμμώνιος. οὗτος μὲν οὖν ὁ φυέστερος ἰῷ καὶ φιλομαθέστερος. ὁ δέ, ἁπλούστερος καὶ ἔτι παλαιότερος. σύτε τοῖς ἤθεσιν σύτε τοῖς λόγοις. ἄμφω μὲν γαρ ἐφιλοσόφησάτην ὑπὸ πόπλω. μεβ' τῆς μητρὸς αὐτ ἀφικομθύω παιδαγωγούσης. καὶ ὁ πόπλος αὐτοῖς ἐθεῖχε δ' νᾶν ἐπιμελέστερον. ὡς παισὶν ἑρμείας φίλος τε καὶ ἑταίρου ἀνδρὸς. παισὶ δὲ αἰδεσίας ἐδ' γλῶ φ συειανῶ προσηκούσης ἐ ἅμα σφίσι τὸ ἰωιναῖον ἐβεβάσης, ἀφίκετο μ' δ' σὺν αὐτοῖς ἀθήναζε ἐ ἱέραξ ὁ συνεοίκ αδελφός. Αἰδέσιμον. ἀξιοτίμητον. καὶ λόγ. ἄλογ. Αἰδημόνως. αἰδεσίμως. Αἰδήμων. αἰδέσιμος. Αἰδούνη. ἐπὶ τ ἀπηνεγυμμ ἐ ἀφανῶ ἐ λαν θαλμῶ βλεθμῶ. Αἰδοῦμαι. αἰτιατικῆ. Αἰδῶ. τὸ αἰδοῖον. ἐ κ στελλίνη ἐβδ' ἀχαλδαίοις. ἐ ἐπεῖ ἐπὶ ἀλάπωσι. ἐ κ ζοφόρ τ ἀθλιωτᾶς. ἐ ὀβρωμὸς ὁ σὺν τῇ ἀπεροπλῷ. Αἰδὼς ἡ ἐπὶ τιμία. ἐ ἐπὶ οἱ αἰδὼς λᾶς ἐπὶ καὶ ἐπὶ αθὴ κε ἐκμενῶ ἀνδρὶ ἐπὶ οἱ πη. ἐπὶ τ δι' ἐπὶ ἐπὶ ἁν βλαπτομ. ὁ μὲν ὁ σὶ οδις. αἰδὼς λᾶς ἀ ἐπὶ αθὴ κε ἐκμῶ ἄνδρα νομίζ. ἐ ἑτέρα ἐπὶ οἱ μία. αἰ λὼς σὺν ὀφθαλμ. ἐπὶ ὁσον οἱ πε ἐπὶ κω μένοι τ ὀφθαλμῶν αἰδοῦ. ἢ ὅτι τοῦ ἐπὶ ὀνίας αἰδοῦ μᾶλλον οἱ ἀνοῖ. ἢ τ ἀπόνίας. ἢ αἰτιατικὴ τ αἰ λῶ. Αἰδοῖδίκων. αἰδούμῶ ἐ χρυσοῦ σ' φανῶ ἐ πέβαλεν. αἰδοῖ τὸ δρῶν τ ποδὸς τ μαθηλλονάρ τ. Αἰδοῖον. τὸ μόριον ὃ ἐξ ἀνάγκης ἔστιν ἀνδρὸς ἢ γυναικός.

μεγάλα τε χ' αἰδοῖα ἀνθρώπων ἐλέγετο. Αἰδοῖ· ὁ αἰδοῦς ὁ ἐν τῷ ἀεί· δαμάσαι· ὁ ἐξ οὗ δωρ ὀξεπλήγετο· ὁρῶντ' πόκλ' αἰδοῖον τε δεινὸν ἰδεῖν· αὐτὸ δοκεῖν εἶναι ὁρᾶν τὸ φιλοσοφίας ὄντι πρόσωπον. Αἴδυλος ὁ θρασύς. Αἰ αἰ· αἰαῖ τίς ἂν ποτε θεῶν δὲ πόνυμον βυμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· ὁ αἰάσσω· νῦν γὰρ πάρεστι κἀμοὶ κἀμοῖς αἰαζειν ἐμοὶ κἀμοῖς. τοῦτο δὲ χαρόζοπόν ἐστι τὸ πρὸς τὰς ὁμοιότητας ἐν φέρειν τὰ σύμφορα, καλῶς μὲν ἔχον πολλάκις, ἐπὶ δὲ ἐνίων ἀπὸ ὀνόματος ἐν συμφορᾷ, δεῖν. Αἰακὸς νῆσος. Αἰαλοὶ οἱ σύμμορροι. Αἱ ἐμαὶ πόλεις. αἱ πόλεις μου. Αἰὼν ὕπνος ὁ θάνατος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος· ὑφ' οὗ ἡ ἀναγνωστέον· σοφοκλῆς· σὺ δὲ πιπλήσκων τὸν αἰῶνα ὕπνον· ἀεὶ ὕπνος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Αἰσχος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος.

Αἰετὸς τὸ ὄρνεον· παίδως φησίν· οἷς ἅττα δίδυκε θεὸς ἔπαθον ἅ φύσις, οὐδ' αὖ πονίσρασι δεῖς ἕτερος· ἀλλ' εἰ δίδυκε ὁ κρύσας αὐτὸ τερον. Αἰετὸς ἐν νεφέλαις. ἐπὶ τῶν δυσαλώτων παρόσον αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὤν, ἁλίσκεται. Αἰζηός· ὁ ἀκμάζων. Αἰζηέ, ὄνομα κύριον. Αἰεί· ἀεί· ἀεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν. ἐπὶ τῶν ἀκαταφρονήτων. καὶ αὖθις· αἰεὶ γὰρ ἡμῖν σύγχει διὰ στόματος· ἀεὶ διὰ στόματος· καὶ ὡὸν ἢ μῆλον λάροι. νικηταὶ τοῦτ' ἐγένοντο. Αἰειδέτερον· τινὲς ἀντὶ βάλλεο κέρην. Αἰείσω· ἀντὶ φῶ· τὸν ἀείδοντα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀείσαμαι. ὡς πορ καὶ ἀείσω· καὶ δαιμονία καλεῖται· καὶ λέξις διογενὴς ἀν ἀληθείας δὲ τέρω τὰν τιφάμβος.

Αἰειφόβητι λιβύκη ἡνίαν· ἐπὶ τῶν ἡνιόχων ἐπὶ τινα κηδεμονίαν ὁρτων νεώτερον. παρόσον καὶ λιβύκη πολυποικίλως ἔοικε φόβειν θεία. Αἰκτης· ὄνομα κύριον· καὶ αἰκτεῖον ἔπος.

Αἰθαλη· σοφὸς· τέφρα· τὸ σκαμμίου μέλαν· καὶ αἰθαλη, εἶδος καπνοῦ πεπυκνωμένου· αἰθαλη λέπων ἐκ νιορὸς· ἀσπὶς πλεκτὴ πεπλεγμένη· καὶ τὸν μὴ πολυποικίλως ἐπέλασε βᾶ ταμιεῖα τῆς αἰθαλης, μαχαιρίδιοις διατρῶν ἅπαν διατρεῖν· διαπήγνυ. Αἰθαλεύδης· δῆμος ὄντων αἰθαλεύδων τῆς λεοντίδος φυλῆς· ἧς ὁ φυλέτης αἰθαλεύδης. Αἰθαλόεν· πεπαυμένον. Αἰθαλόεις θεός· ὁ Ἥφεστος· ὡς χαλκεὺς· ὁ αὐγὸς δὲ καὶ πλυτοτέχνης λέγεται ὡς ἔχων ἐν δόξῃ τὴν χαλκευτικήν. Αἰθαλοπαμπαίαις· παπποῖς καὶ φαλολογίαις. Αἴθαλος, ὄνομα κύριον ἐπ' ἄνου Αἰθαλώδης· σποδώδης. Αἴθε· εἴθε. Αἰθέρα νῦν ἐμοὶ δρέοσδε· ἐπὶ τῶν μετεώρων πνέοντων.

Αἰθρίου· ὑος· ὅτι τὸ αἰθρίος οὐκ ὦσαι θέρι. Αἰθέρι· ἐπὶ πνικτῆς ἔρεβος διαφορᾶ· ἐπὶ θαλάμιον δὲ πόνεις συμπλήσιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν. Αἰθροβατεῖν· ἐστὶ αἰθέρα βαίνειν· ἐπὶ δόλου αἰθροβατεῖν· ἐαυτὸν ἐφθαι τῆς ἐρανίας ἁψίδος· ἐπὶ συμποδιπλεῖντ' ἄερος, ἡνίκα τὸ πρὶν ἐγκεθιῶσι ἐπὶ μυσὶ ἐπριφῆναι. Αἴθεσι· λαμπροῖς. Αἰθέν· καίειν· ὡς δὲ ἐνέβαλεν εἰς τὸν πλεμέα, φενεκλαύσεν αἰθέν ἐπὶ φθείρειν τὴν χώραν. Αἰθήν, ὄνομα θηλείας ἵππου· ὁ μὲν αἰθὼν τὸν ἀγαμεμνονέα. Αἰθήρ· ὁ ἐν ὕψει ἀήρ· ὁ παίων τὸ ἄστρος καὶ ὁμοῦ ἐπὶ τοῦ κλίνειν αἰθήρ· θκλυπωδῶς ὁ μπρος· αἰθέριος ἐπὶ δίνης· ἐπὶ πνεῦμα δὲ αἰθέρ· διότι πυροειδὴς ὢν ἀνέφθη· ἐπὶ αὐθις· ἀστερόεν δὲ ἀνθέρα διφράσσαι αἰθέριος Αἰθικδν, ὄνομα ἔθνους. Αἰθιόλας, ὄνομα κύριον. Αἰθίοπα σημήκειν· ἐπὶ μὴ τὴν πηγὴν ὄντων. Αἰθιοπὰς· ἐπὶ αἰθιοπῆας. Αἰθιοπία χώρα. Αἰθιόπιον· τῆς ἀβροίας ὀδὸς χωρίον. Αἰθίοψ ὁ μέλας· ἐπὶ τοῦ ἁλοᾶ λόγω. Αἴθλη· κῆρος. Αἰθόμυδ καιόμενος. Αἴθουσα· ἐν διαπύρου φλεγμαίνουσαν· ἐπὶ τοῦ ἐρέμματι· μέχρι ἐπὶ αὐτὸ βλέμματος ἐπὶ σας αἴθουσα βασιλείω. Αἴθουσος· διαπύρου· θερμοῦ ἐπὶ τοῖς μάχαις· ὁ δὲ σοφοκλῆς ἐπὶ τὸ παρακεκινημένου ἐχρήσατο· οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθούσου ἀπελίαν ἄλαστον οὐδὲ φάτον. Αἶθος· ὁ δικαιοσύνης, Αἰθὸς, ὁ καιόμενος. Αἰθὸ ὄφελε, παραλλήλως βᾶ ἀκτικαὶ μέμφεται μόρια, ἅτινα τὸ διαφέρουσιν· ὅτι τὸ μὲν ὄντως ἀπαρέμφατον πρόσωπον, τὸ δὲ ὄφελον, βᾶ πρόσωπα ἐμφαίνει. Αἰθὸ ὄφελόν θανεῖν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι, ἐπειδὴ τὸν λαὸν καθαλλάττει βᾶ παιδία, πρεσβεύουσιν· κἄδε, μὴ βλέπουσα δὴ μέρας ὡς πορ ὀρχεῖται, ἡνίκαν πλησθῇ τελάτων σαρέφεται ὡς πορ ὀρχουμένη· καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ λέγει πρεσβύτης. Αἴθοψ· ὁ μέλας. Αἴθρανος τὸ γυναικεῖον· ἀπὸ τοῦ διὸ ὡς διὸ ὡς αὐθέρα μένοντα τοῖς πάλαι ῥωσιν. Αἴθουσα· ἡ στοά. Αἴθω τὸ καίω. Αἰθὼ, ὄνομα πόλεως. Αἴθων ὁ ῥαίαιος λιμός· ἀπὸ αἴθωνος ἡλίου τινός· ὃς τὸν δὴ μῆλος ἄλσος κατέκοψε· ἐπὶ μωλείαν ὑπὲρ πάλαιαν καὶ διατε-

τὸ ἐλίμωπον ἀεί· αἰθωνίαις, ὄνομα νύειον. Αἴθρει· χειμάζει. Αἴθρη, ὄνομα νύειον.
Αἰθρηγενέτης. Αἰθρία· ἔξω τοῦ τὸν ἀέρα λέπεται ἢ ὑπαιθρον. ἢ καὶ δία· ξενοφῶν· οἱ δ', ἅτε οἰκίσεως ἐμπεσόντες, δίκην ἔδοσαν τοῦ τὴν αἰθρίας ἀκηκοότες. Αἴθρια σίφκ· τὰ ἀξύπνορα νομιζόμενα· ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. Αἰθριαίρης, ὄνομα νύειον. Αἰθρίξ ὄνομα νύειον. Αἰθρί· ἢ αἰθρί ὁ τοῦ τὸν ἀέρα. Αἴθριος· ὁ ξηρός. Αἴθριον· τὸ αὔμα. Αἴθυια· νῆττα· καὶ θαλαττία ὄρνις· αἰθυίης τοῦ τῷ ἐρυτροσιν ἐλυσαν πείσματα νηός· αἰ γὰρ αἴθυιαι ὀξυδρώσι, καὶ νηστοὶ ὠνοὶ ὑπάρχει τοῖς πλέουσι· τὴν δὲ αἰτίαν λέγουσιν ὅτι γαλιώνης ἐστὶ οὐ βλαπτόμεναι πρὸς αὐτῶν. Φοβουμένη δὲ θαλάσσια ζῶα· χειμῶνα δὲ προορωμένη, πορεύεται· τὰ ἄλλων ζώων ἐν τοῖς ἐναντιώσεσιν ὄντων. Αἴθυγμα· ὄρμημα· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνὴρ πολύ· καὶ αἴθυγμα ἀμήτων· καὶ φάντασίαν τινὰ ἀπατηλὴν μοναρχίας. Ταύτην καὶ ἐν πολλοῖς ἐγένετο ὁ ἀνδρίκιος πάτων γενέσθαι. Αἰθύγματα τοῦ πυρός. Αἰθύξασα· κινήσασα αὐτόθεν· ἀξύνης ὀλίγον ῥάπτος αἰθύξασα. Αἰθύοσσα θρομαίνω· ἐντείνω· οὐδὲ πὸ μαρμαρυσαίς θαλερὸν πόδας ἠεἰγρεικὲς ἄπρα παραιθύοσσα θαλασσομένων πέρυγων· καὶ αἰθύοσσον διαλάμπων· εἰς ἀναιρέσεντος ἐπίγραμμα· αἰθύοσσον· λιπαρὴς ἄνθος ὑποθρενόμης. Αἰκαλλιθωπεύω· πείθω· πέτεται· τὴν βασιλέως θεραπευτὴν ὑπανέλλων δάφνην· λέγεται καὶ ὑπαικαλλιθωπεῖν· τὴν αὐτὸν οὐθεραπεύων ὑπανέλλων ἅμα φαίνην. Αἰκαλλιθωπεύω· αἰκαλλιθωπὴν ἀρδίαν ἐμήν. Αἴκινος, ὄνομα ὄρους. Αἰκινετείνα, ὄνομα νύειον. Αἰκισπώπως· ἐκ πώπως· αἰκισπάθοι ἐπέρεξε· δίκη δ' ἀθεία γένοιτο· χρηστὸς δοθείς πόδι τὴν αὐριλιανὸν φόνων καὶ ἀδικιῶν· ἀεισοφανὴς· ἀθλιαίων πᾶσις εἰσιν, ἐπέρεπτος τοὺς οἰκέτας· ζητεῖτε τοῦ σι μὴ χύδα· τὶς Ἰωνεφαλὼ ἀποδήσεις μανίδος· ὁ τρυβλίον τὸ περυσινὸν τέθυκέ μοι· τοῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινὸν· τὶς τὰς ἐλάας παρέτρεπε· ταῦτα μιρεσπερεῖν πάντα· τὸ ἢ τέθυκεν, ἂν πέπλασαι. Αἴκις· ποθι· ἐάν ποτε. Αἰκία· ὕβρεις ἐμπλήγες· καὶ μὴ ἢ ἄλλη αἰκία καὶ ἰσομοιρία τῆς κεκτῆσθαι ἔχουσα τινά, ὅμως τὸ μὴ δὲ πολλὰ πέφυκεν· οὐ λῶς ῥᾴδια ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο. Αἰκία· ἡ τρῶσις· αἰκίας εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικὴς ἐπὶ πληγαῖς λεγομένης· ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις ἀπέσιν ὡρισμένον· ἀλλὸ μὲν ἐστὶ γέρος τίμημα ἐπιγεγράφθαι ὁ ποσοῦ δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα· οἱ δὲ δικασταὶ ἐπαινέουσιν.
Αἰκίζω· κακῶς· τύπτω· καθυβρίζω. Αἰκισμός. Αἰκίστρια· καὶ αἰκίζουσα· καὶ αἰκίστριος.
Αἴκλος, ὄνομα νύειον. Αἰκνὸν τὸ σώδειπνον. Αἰκηλος, ὄνομα νύειον· ἢ ὄνομα ὄρους.
Αἰλαίνων πορθῆναι· ἐπὶ τῶν μὴ μίαν ὄνησιν ἐμποιούντων. Αἰλία, ὄνομα πόλεως Αἰλίμ. Αἰλιανός· δηλοῖ τὸ παιγνιῶδες· ἢ ἀπὸ Αἰλίου τοῦ ἀρχηγέτου· ἢ σοφιστὴς· ὁ χρηματίσας πλαυδίου· οὗ ἐπεκλήθη μελίτωνος ἢ μελίφθογγος· ἢ ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ αὐτοῦ ἐπὶ μεγάλης ἀδριανοῦ χρόνων.
Αἰλιανὸς· ἔτος ἐπὶ ἀδάλεντος ἐστρατήγησεν· ὧν δὲ ἐπὶ συνέδρων ἐλάθετος ἀγανακτήσασα παιδὸς τὴν ψυχὴν ἠνόμου, ἀφθόνως ἐχορηγήθη πόδι τὸ σώματος· ἐν δὲ ὄρανα ζωπυρεῖν· καὶ ἐνέδεχε τὴν ψυχῆς πνεύμασιν· ὡς θ' ἅματι πρέξαι ἐδίδου· ἐπὶ πανδεῖ· ἔτι ἐν ὑγιὸς ὧν ἔτι ἐμοιρ· ἀλλ' ἀγροικότερος· ὁ σὸν θυμοδέστερος· ἐπὶ θηριώδες τὸ θυμὸν καὶ ἀγρίως ἐπιδεικνύμενος καὶ πατέρασι τοῦ τὸ λόγου.
Αἴλινον· εἶδος θρήνου· καὶ ὠδῆς· ὠνυμόρῳ μελεχωΐδι τὸ τὸ πενθῆσαι τῆς διοδωρείας μέγα λέγει σοφίης.
Αἰλινον· ποινὸς καὶ ἐπὶ θρήνου ἐπὶ ὑμνᾶδειν· ἀπὸ αἰλίνου τοῦ καλλιόπης.
Αἴλινος· ὀδυρτικὴ θρηνητική· ἀπὲ μὰ λαξε τὸν θεμόσος αἴλινος αὐδή.
Αἴλιος· ἀδριανός· ἐν τῷ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως.
Αἴλιος, ὄνομα ἔθνους.
Αἴλυρος· τὸ ζῶον.
Αἷμα· τὸ ζωτικὸν τοῦ ἀνοῦ.
Αἷμα· τὸ γῆρος· ταύτης ἐπιγραφῆς τε ἐπὶ μαθὼς ἔχομαι εἶναι· ἐπὶ τὸν ὑμῖν πεσαλέων χυμῶν ὑπαιθρίωτον· σοφοκλῆς ἀ ἐν λευκὰ τ' μαλ χαρπαν αἱμάφησιν.
Αἱμαλέας· ὀπτῶ θέρεπασ· τὸ σας δαῖ μαλέας ἠσπάδας.
Αἱμασιὰ· τὸ ἐπιχαλικὸν ὠκοδομημένον· Ἡλιόναν ἀπὸ πλατ· ἐπὶ ἀκροδόρ· ἰῶ τινὸς ἐρατζον· ἐπὶ ὧν ἀ ἔχει ἐν· δηλοῖ δὲ ῥόδος ἐν τῇ πρώτῃ· φαυλῆ· οἱ πολλοὶ δ' χωρίον τὸ τὸ αἱμασιὰ πόδι ἐχόμενον, αἱμασιὰν ἐκάλεσι. Αἱμασιάς· τὸ φαμὶ· κυεῖ τ' ἐνευθωμένοις. Αἱματη· Αἵματι κλαίω· καθυβρίζω· ἐπὶ δάκρυσιν· ἐφ' ὧν μὴ δὲ αὐτὸ πεῖσ· παῦ πρόπον τ· ἀ τ' ἐγένετο οἱ ἀχαιοὶ· ἀ ἀν πεῖσι αὐτ· ἀ ἀ αἱ

ματι κλαίων. λέγουσι δὲ οὐ λάθρᾳ αἵματι σεσῆσθαι. Αἱματόεντα. αἱματώδη. Αἱματοδότης. ὁ Φονεύς. οἰκείως δὲ εἴρηται τὸ δρεπόντος. αἱματοτεῖ γὰρ τὸ ζῷον. καὶ εἴρηται τὸ ἀλλαντοπώλου. ἐσθίει γὰρ ἕτερα καὶ τοιαῦτα μᾶλλον αἵματος ἕνεκα καὶ ἀλφίτων φυρῶντες πλήθουσιν. αἱματοτρίτων ὄνων τὸ αἷμα κεκραμένον ἐσθίουσιν. Αἱματᾶσαι. αἱματῶσαι αἷμα τὸ πορέσαι. ἢ αἵματι μολύναι. ἐρεθίσαι. Αἱματηρύθρια. ὅθεν ἐπὶ τῶν αἱμορροούντων λέγουσι τὸν ῥυθμὸν τῶν ἀεὶ μιγνύοντα ἐλάττονα ὀξύτητι τὸν ῥυθμὸν μᾶλλον. Αἱμαθοῶσα. ὁμοίως ἔχουσα αἱματιούσης ἔχων. Αἱμερόν. αἵματος πλῆρες. Αἱμιλία. σημαίνει τὸ μεγαλαγμικὸν ἢ σωφρονικὸν μεγαλοφρεσύνην τινὰ ποιεῖσαι ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἀγόδοις. ἅτε ζωηρὰν μανίαν τὸν βίον καὶ τὴν τύχην τοῦτο σημαίνοντος. χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπόνοιαν ἡδονῆς, καὶ ἐγκρατὴς καὶ σωφρονικὸς καὶ τὰ λοιπὰ περὶ οὐσίαν ἀργυρᾶν καὶ χρυσᾶν πάντα ζωηρὰν ἐπιδεικνύμενος ἐν ταῖς Ἀθηναίων ἀγόδοις αὐτῆς. τὸ τε τῆς παιδιᾶς καὶ τῆς οἰνοφορουμένων πλῆθος, ἀηδὲς ἦν τοῖς. ἐν τῷ δὲ τῶν ἀθηναίων ἄπασαν τοιαύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀνθρώπου μᾶλλον ἢ Φονεὺς ἐδωρήσατο τὴν μετάνοιαν ἐχούσης ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις. τῷ δὲ τὸ βίαιον χορηγίαν ἐλλιπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν φαντασίας. διὸ ὃν πρὸς τὸ χρόνον ἀπαναχωρήσας αὐτῆς ἐν τοῖς Ἀθηναίων ἀγόδων. τότε κατὰ τύχην ὄντος Ἀθηνᾶς καὶ πανδήμου θυσίας ἐν πρωΐ μὴ αὐτῆς ἐν τῇ ὁμιλίας πλείοσιν καὶ χορηγίαν, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐθαύμασεν ἐν τῷ ζεύγους ἐν τῇ ἀθήνας τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης συνέβη ταῖς γυναῖκας θεωμένας τὸ πλῆθος, ἐν πολλῇ ἡδονῇ τῶν Ἀθηναίων χρησθῆναι καὶ μεγαλοψυχίαν. Αἱμιλιανός, ὄνομα κύριον. Αἱμίλιος ὁ ὕπατος. ὁ τὸν πρῶτα τῶν μακεδόνων βασιλέα χειρωσάμενος. οὗτος αὐτὴν ὑπερηφάνειαν ἐπιδεικνύμενος Φοίβῳ ἀπεχθείας εἰδὼς. καὶ ἱκανὸς ὤν. ἅμα βαρβαρικὴν θράσειαν τὸν ἀνδραποδεξάμενος πεσεῖν τε βαλεῖν πρὸς βίας γράσιν αὐτὸν ἀνασκήσας, καὶ ἐπιπὼν αὐτὸν μὲν καταβαλλόμενος τὸν ἀτρόθυμα, ἐπίτινος βασιλικὸν θρόνον καθέδρου ἑαυτὸν κατεσκάψε. μακεδόνας δὲ ἐλευθερίους τῆς πρόσθεν ἀλείας ἀπηλλαγμένους, ἐλευθέρους εἶναι ἐπὶ τοῦ ὁμοίου πρὸς τὸ ἐλεύθερον. δασμὸν τε φέρειν βραχὺν ἐπὶ πολλῷ τινι τὸ πάλαι νομιζομένου ταῖς ἑκατέρων βασιλείαις ἀναβεβλημένου. ὡς ἂν ὁμολογεῖτο πρὸς ἅπαντων ῥωμαίους τῶν ὑπεξαντων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἢ πρόφασιν τῆς μακεδονικῆς ἀτιμίας ἐξενηνοχέναι τὸν πόλεμον. ὁ γὰρ αἰμίλιος ὑπὸ τῶν ἁπάντων ἐπαρόντων ἀκοὴν. ἔσαν δὲ πολλοὶ ἐν πολλῶν ἐθνῶν συνελεγμένοι, τὸ τῆς βουλῆς ἐξενεγκὼν δόγμα, ἐλευθέρους εἶναι ἐπὶ σὺν ἄνδρας ἀπεφήνατο. ὑπό τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν ῥωμαίων πρέσβεις, εἰσία πολυτελῶς τῇ λαμπρότητι τὸ συμποσίου φιλοτιμούμενος. ἔλεγε δὲ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν εἶναι ὅτε πολέμῳ πρατεῖν, ἐταῖς θαλασσαῖς τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖς τε φιλοτίμου φαίνεσθαι. Αἱμιλλος, ὄνομα κύριον. Αἵμινιον τὸ ἄπος ὃ αἱμοδόχον. Αἱμορρόος. ὁ αἷμα ἐσθίων. Αἱμόῤῥοα. αἱμόῤῥοος. Αἱμονιά, ὄνομα κύριον. Αἱμόνιος ῥωμαῖος πρὸς τῶν πρὸς ἀθηναίους πόλεμον θαυμαστῶς δραμόντες ἀθλῶν. καὶ ἐστεφανωμένος ἐλθὼν, εἶπεν αὐτῷ χαίρετε ἐχαίρομεν. ἐσώσαν ἀπέθανεν. Αἱμόρροος γήρως ἔχεως συβίως πεζῶν δεῖσι χεραμοῖς ἔχων ἐξ διατριβάς. Αἱμοστόης ὁ Φονεύς. Αἱμοῦσις ἐξ δρόσους φησὶν ὁ αἰσχύλος. Αἱμωδεῖν. τὸ αἱμωδιᾶν καὶ τοὺς ὀδόντας ὀδωδέναι. αἱμώδεις. Αἱμωτούς. αἱματοχαρεῖς. αἵματος αἱμωτοῦ ἐσυφέλιξαν λύκους καὶ αἱμύλος. ἡλαξ. ἀπατεών, ὧν μυθήτινος αἱμύλων καὶ ὁμοίως κήσουσί με πείζειν. παροξυτόνως τὸ αἱμύλος. τερτύλος. ῥωμύλος. αἰσχύλος. Αἱμίλιος, ὄνομα κύριον. Αἰναρέτη. καὶ αἰναρέτης, ὁ ἐπαινετὸν τῶν ἀρετῶν πεπτημένος. Αἰνέας, ὄνομα κύριον. Αἰνείας. ἔδοξε ἐκφυγεῖν πρεσῶν ὡς φησὶ πολύβιος. ἐπὶ πρεσβευτῶν ὑπόμνημα. Αἰνιδδεῖς οἱ ἐπὶ τὸ αἰνεῖν κατηγμένοι. αἰνιδδὸς δὲ ὄνομα ἔθνος. ἐπὶ ἐπὶς πολυθυτηρίου. Αἰνὴ κδεινή. αἴνη δὲ ἡ τῆς σικελίας ὄρος. Αἰνῆται. αἰνῆσαι. αἰνέται δὲ οἱ ἀπὸ τῆς αἴνης. Αἰνίζω ἐπαινίσσω ἢ ἐπαρολαῖς λαλῶ. Αἰνίγματα. ζητήματα. Αἴνιος ἀθλιαῖος κωμικός. ἐστὶ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δράματα αὐτὰ ἀττεία. ἐστὶ δὲ καὶ αἴνιος σοφιστὴς. ἔτι ρος βιβλία αἰνιγματολογικά. Αἰνικτά. ἄγνωστα, μεμυ-

μῦθος. ὡς πάντα τὰ αἰνιγματώδη καὶ σοφὰ μοι λέγεις. Αἴνιον. καὶ αἰνία πόλις. ζωὲ βαίνει δὲ τοὺς αἰνίοισι πάλαι μῦθος ἀσαφῆν. προσφατος δὲ ναβλομάφη βιὸς μῦθος ἀμενηνὸς βιὸς δὲ, πρὸς μανεδονίαν. Αἶνος. πόλις θρᾴκης. ἣν οἱ ἕλληνες τὸ πρῶτα ἀλωπεκόννησοις κατῴκισαν. ὕστερον δὲ σὺν μιτυλήνης καὶ νύμφης ἐσηλάγησαν ἐποίκους. καὶ ἡ ἀνίτης ὁ πολίτης.

Αἰνίττεται ἀντὶ δηλοῖ. ἀεισοφάνης. δοκέω μὴ ὡς πλέονα τὸ τοῦ μίττεται. ἐξ αἰνίττεσθαι τὸ λεληθότως πού τινος λέγειν. Αἰνορίας. πολεμικὸς. αὐδήρων πεθανόντα καὶ τὸν αἰνορίην ἀγαθωρα, πᾶσι δὲ καὶ πυρναίης ἁδὲ βόησε πόλις. Αἰνόθεν. αἰνὸς. λίαν δεινῶς. ὡς σὺ δεινοῦ. ἢ δὲ αἰνόθεν, γλυκίη. Αἰνόμορος. ὀκνηρόμορος. Αἶνος. λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. αἶνος τίς ὄβριν ὡς ἀνήρτε καὶ ἀνὴρ ὄρνιθα. ἔρνιθα δ' ὅμως. ξύλα μὲν ξύλα καθημμένην. λίθω τε λίθω με βαλὼν διώλεσεν. Αἶνος διαφορὰ μύθου. ὃν τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι. ἐμὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἴνεσιν ἔχειν τινὰ βούλεται γὰρ ὁ μῦθος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν. ὁ δὲ τοῦ κόσμου φαίνεται πεποιηκὼς. αἶνος δὲ ὀξύτονος. ὁ δεινὸς ἄνος. καὶ αἶνος. ἔπαινος. ὕμνος. δόξα. Αἶνος πόλις θρᾴκης ἀφνειὸς καὶ λουμβίκη. ἑτέρα δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ αἶνος τὸ γένος ἀδελφός. Αἰνὰ. θαυμάσια. σοφὰ καὶ λῆς. ἐπαινετὰ καὶ αἰνετά. Αἰνοίλω. ἀντὶ συγκατένευσα. Αἴνυτο. ἀφῃρεῖτο. ἐλάμβανε. ἐπαίνυσθαι ὁμοῖ. Αἰξ αἰγὸς. καὶ θοιμία καὶ αἰξ δόξασα τὴν μαχαιραν. ποιεῖσθαι δὲ τὴν ἀκραίαν θυόντων, ἣν λέγεται ἰδρύσαι μίδειαν, οἱ δὲ τὴν παρόχω μεμιαθωμένοι γὰρ ὑφάντες τὴν μαχαιραν ἐπιπτον ἐπιλελῆσθαι. ἢ δὲ αἰξ αὐτὴν βίς ποσὶν ἀνεσπαλάσσον. Αἰξ τὴν μάχαιραν. Αἰξ ἀεραν νία. ἡ τὸ λευκὸν κυάμου γένος ὃ ἐπιφίλον καὶ ἑτεροτόνως. ὁ δὲ περσῆνος καθαρὸν τὸ διὸς αἰγα ἀμαλθείαν σοφίαν. ἔλος καὶ τὸ δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν. οἱ δὲ ἀεὶς τὸ ἀργυρίζεσθαι τὸν ἀφθόνως ἀφορμὴν παρέχοντα. οὕτως εἰώθασι λέγειν πωμωδοῦντες καὶ κεταλαμβάνειν. αἰξ οὖν οἰωνία, ἢ τὸ τυχὸν ὄρνεον ὅσων βούλεται. πλὴν τὸ δὲ γα τὸ διὸς τροφὸν κατηξεῖσθαι φασί. ἢ φασὶ τὸν σωφθασάμενον ἐπιτέλουσαν αὐτὴν τὸ τυχόν ὅσα ἂν δέηται. Αἰξ συνεία ἐπὶ τὸ ταὐτὸ ὁρμῆσαι ἀνάξεσθαι. φασὶ γὰρ αὐτὰς πολυγάλα ἐχούσας ἐπειδὴ ἀμελχθῶσιν, ἀναξέσειν τὸ ἀπῆον. Αἰξωνίεσθαι τὸ κατηγορεῖν βλασφημοῦντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν αἰξωνέων. βλασφήμοι γὰρ πωμωδοῦνται. Αἰξωνὰς. ὁ βλάσφημος. σημαίνῃ δὲ καὶ τὰς αἶγας ὠνούμενον. Αἰξωνεία. βλασφημία. Αἰξωνίς. δῆμός ἐστι φυλῆς πανηροστάδος. ἐπωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι. ἀφ' ἧς καὶ τὸ παιδὸς λέπεσθαι ἀξωνίσθαι ἔλεγον. Αἰξωνίδα. διπλῶν. δοκοῦσιν αὗται κέλλισαι εἶναι καὶ τῶν ἄλλων διαφόρων ταύτην. Αἰόλαν. ποικίλην. αἰόλην χορείαν ἐφεῦρε θαλεῖα. Αἰόλαν. σκοτεινήν. Αἰόλλῃ. ποικίλῃ. σκέφῃ πλανᾷ. Αἰόλη. νύξ ἤτοι μέλαινα. ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Αἰόλιος, ὄνομα νύειον. Αἰολοκισσάφορος. Αἰολομίτης. ποικίλην ἔχων μίτραν. Αἰολοπῶλος. ποικίλους ἵππους ἔχων. Αἰόλος, ὄνομα νύειον. Αἰόλος ἀνίνητος. ποικίλος. ἢ ταχὺς παρὰ τὸ ἄλλαν. ἢ τις ἀπὸ τοῦ ἄγω καὶ εἴλειν. Αἰονῶ. τὸ ρέχω. Αἰὼν. ὀνωτιαῖος μυελὸς. ἢ χρόνος ἀίδιος. σημαίνῃ δὲ ἑ. αἰὼν δὲ ὁ παρὼν βίος. διαιρεῖται ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τὸ πρόσωπον.

Αἰὼρα. ζωὴν. ῥίον. σοφοκλῆς. ὡς ὀπαὶ αἰὼν ἐμοὶ θοις βρέφ. πρεῖν ἀνθαιρετὸς. οὐ τεῖχος ἕστε ἐπεὶ κανός. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρεῖν εἰς ἅδου μολεῖν, ἕξοι δ' ἔχουσα δυς τυχῆ τε καὶ βορεύ.

Αἰωνίῃ. διαπαντὸς μνήμῃ. Αἰωνίου μανικαείοτηβος. Αἰωνοαείος. ὁ ἀεννάως αἰεὶ ἐπὶ τῶν λεγόντων αὐτὸν ἐμιλλᾶσαι βιάζεται. ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Αἰῶνος ἄγαλμα. εἰ δὲ διαγνώμων.

Αἰώρα. ἀγχόνη. ὕφωσις. ἢ ὧσις. ὡς δὲ ὑπὲρ ἐφιγνεῖ ἀπαμπεπαδῶσα, οὐδὲν ἐρεμαῖσχοῦσα πλεῖον αἰώρας. ἦλθον δ' ἔβρασκολᾶσα τὸ λύσων. Αἰωρηθέντες. ἀντὶ μετεωρισθέντες. Αἰώρημα. Αἰωρήσεις. ἐρεμήσεις. Αἰωροῦνδ. ἐρέμανδεῖσον ἐκ τῆς παρχηδονῖ αἰωρεῖ πρέμα τ. Αἰωρῶ. ὡς πρῶ. Αἴωσι δὲ ὑφηλῶ. ἢ ἀληθεία αἶψ ἐδετέρως. Αἴωσια, ὄνομα νύειον Αἰωσιν. ὑφηλὸν. αἰωσιν ἐλάτ ἔεις ὤρορεν αἴσυλαφαλθαι. ἐ αἰωσιν αἶς. ὑφηλαῖς. μαιρεῖσι μύθω. αἰωσιν ἐλάτους ἔεισι βαῖς. ἢ μὴν ἐξ ὥστε ἐναῦς ἐνικοσ' τεμνομβίω πλέφν. Αἰωσινος. ὀχλαγώγος.

Αἰώτοσα

Αἰωνίως· ὑψηλή. Αἰπόλος· αἰπολία· αἰγονομία· καὶ αἰπόλ· αἰγονόμ καὶ αἰπολώδυνη. Αἰσύ· ὑψηλόν· μέγα· λαμπρόν· αἰσυμνήτης τὸν ἔχοντα ναύταις πλέοντα τὸν ὄχθον· συδῶ τὸν ὠὸν ὃν διφρηλατῶν ἥλιε, πρῶ αὐτὸν ἐμὸν ὄλβον χθόνα ἴδης, ἔσισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἄπλετον ἄταις ἐμαῖς.

Αἰσύηδρως ἔλαφος. ὑψηλὰ ἠδρατα ἔχων. Αἰσυῶς· ὀρθῶς ἐλεύθερος. Αἰσυόεσσαι μάλαι μεμαῶτι μάχεσθαι. καταφορικῶς· ἀντὶ τοῦ δυσπόρατον δυσχερῆ. Αἶρα· τὸ σίτου διαφθορά διαφθόπου· ἔρα δὲ ἡ γῆ φιλῶν σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν. καὶ ὄνομα πόλεως. Αἴρεσθαι· προσεπέγκασθαι περατῖνος βοφωνίω· οὐσίαν ἀέρος ἀπὸ χύτρου λαχεῖν μέρος. Αἵρεσφόρος· ὄμβρος· μήμοι δῖνον ἄφρ· καὶ ἀεισοφανής· αἶρ ἀέρ μάζαν ὡς βάκτρα καὶ ἀθάρω. Αἵρεδάκτυλον· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ γονίᾳ· ἐπαίρεται γὰρ τὸν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι· καὶ πολύβιος, ὁδὲ πος πρὸς πόνον, αἴρεται νίκῃ ἢ τυχεσάτων. Αἱρεθὲν· θελητόν.

Αἷρε μαχάλλω· ἐπὶ τὸ ἐρέσσεσθαι· Αἷρε πλῆκτρον· τοῦτ᾽ ἔστιν ὅλον ἀμφιτήριον· καὶ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀλιευτρύονων· καὶ πῆνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται· ἀκμὴν ἐντραλέγουσι τὸν ὀρνίθων· οἱ δὲ πλῆκτρα· πλῆκτρα δέ εἰσι, τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλιευτρύονων τὰ χαλινά. Αἵρεσις· καταστροφή· καὶ λύσις· διὸ καὶ πρόσωπα τῶν ἀλλων ἐπέθεντο δι᾽ ἐπιβουλῆς ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξάκρας καίρεσις γίνηται τῶν θεοφιλῶν· καὶ αὐχαιρούμων ἤθων τε ἐπιτηδευμάτων. Αἵρεσις καὶ λόγων τινί καὶ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα, ἢ δυνᾶσα ἀκολουθεῖν· ἐπιφοβοῦσι δ᾽ φησὶν αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων ἐν ἀγωγαῖς· ἃ μεγαλειοκρεδίαν· μυρμηκιᾶν· ἐπικούρειον· ἀνιμερεῖ· θεοδώρεον· ζηνώνειον· τὸν ἐπικούρειον· καὶ τὸν ἐπικουρικὸν· ἀπὸ τοῦ ἐπικουρεῖν· τὸν ἐπικουρικὸν· ἀπὸ τοῦ ἐπικουρεῖν· τὸν δὲ πυρρώνειον οὐδὲ ἐπίκλησις πρὸς τοιοῦτον διὰ τὸν ἀσάφειαν· ἐπεὶ γὰρ αἵρεσιν νοοῦμεν, πόλησιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἐχούσαν οὐκέτ᾽ ἂν προσαγορεύοιτο αἵρεσις πυρρώνειος· οὐδὲ ἔχει δόγματ᾽· ἔτι δὲ καὶ σκεπτικὴ τις εἰσῆλθεν· ἐπὶ τὸν μόνος τὰ ἀλεξανδρέως· σκλεξαμένου γὰρ αἱρέσαντα ἀξιόπιστος τὰ αἱρέσεων· μητίειαδέφησιν εἶναι τὰ λοιπὰ· τὸ μὲν ὡς ὑφ᾽ οὗ γέγονεν ἡ αἵρεσις τοῦτ᾽ ἔστι τὸν ἡγεμονικὸν· τὸ δέ, ὡς δι᾽ οὗ ἴδιον τὸν ἀπειθεστάτων φαντασίαν ἀρχάστε τῶν ὅλων τὸν τύλλου ἐπὶ τὸ ποιοῦν· ποιήσαντε ἐπὶ τὸ πον ἀξιοῦ δὲ ὑφ᾽ οὗ· ἐπὶ ποιῶ ἐν ὧ· τέλος δὲ εἶναι ἐφ᾽ ὧ πάντα ἀναφέρεται· ζωὴν, καὶ πᾶσαν ἀρετῶν τελείαν οὐκαλόν τὸ σώματος κατὰ φύσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου. Αἱρέσιος ὄνομα κύριον. Αἵρεσις πολιτείας ἢ τῶν αἱρετικῶν. Αἱρετίζω. ἀπὸ τοῦ αἱρετικῶν φρονῶ αἱτιατικῆ· σημαίνῃ τὸ προαιρεῖσθαι ἀξιοῦ ἐπὶ αἱρετισάμενος· ἐπὶ αἱρετίσαι. Αἱρετικοί· εἰσὶν ἐν τῷ πολιτικῷ. Αἱρετὸν ἐπιθυμητὸν· τὸ δὲ ἐκχωρεῖται τὸ παλὸν τὸ καὶ ἐπὶ τὸ συμφέρον· ὧδε καὶ πάντα τὰ τοῦτο ἔχει καὶ διὰ τοῦτο πάντα αἱρετὸν τὸ μὴ πάντα ἐχόντων αἱρετωτέρου οἷον ἀφρόνησις· ἐπὶ αὖθις· ὁδὲ αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς μᾶλλον αὐ ἀγαπαῖος ἦν σεβαστηνός· ὅτε ὁ αἱρετὸς βασιλεὺς ἐν πανὶ καιρῷ αὐσχερὴς ὢν καὶ ἀπόπλους ὡς μηδὲ τοῦ οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός. Αἱρετώτερος· προκειτότερος· οὐκοῦν ἀλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τὸ βελτίονος ἀλλ᾽ ἐπὶ πλεῖον ὃ βέλτιον τὸ αἱρετωτέρα· τὸ μὲν δὲ αἱρετώτερον, ἐν τοῖς αἱρετοῖς ἐπὶ μόνοις· τὸ δὲ βέλτιον, ἐπὶ ἐν ἄλλοις καὶ δὲ θεωρητικοῖς ἐπὶ φυσικοῖς ἐπὶ λογικοῖς ἠθικῆσις ἢ τὸ βελτίονος· ὁδὲ ζητεῖ ποτέρα βελτίων ἡ σία ἢ ἀνυσμὴ ἢ ἀπήνητος φυσικὸν μᾶλλον ἐπὶ βλημα· λογικὸς δὲ ὁ ζητεῖ πότερον βέλτιον ἐστὶ λογικὸν συλλογισμός· θεωρητικὸς δὲ ὁ ζητεῖ πότερον ἡ φρόνησις πλέον τικώτερον, ἢ θεωρητικώτερον· Αἰρεσμὸ· ἀφαιρούμ. Αἱρεσὶ πλὶς μακεδονὶ τὸ ἐθνικὸν αἱρεῖς. Αἱρεῖ ἀναιρεῖ· φονεύ· φ· σφονλ· πόλεμος δὲ οὐδένα ἀνδρῶν αἱρεῖ πονηρὸν· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἱρεῖ. Αἴρεῖ καταλαμβάνει· ἐπὶ αἱρεῖν· καταπεφόβηται τὸ λαμβάνειν ἐπὶ καταλαμβάνειν. Αἶρειν· αὔξειν, ἢ πάντα πλάττειν ἀντὶ τοῦ αἴρειν. Αἶρειν ἔξω πόδα πλῆξ, ἔστι τὸ βλωμῶν μὲν πάσμασιν εἶναι· λέγεται δὲ ἐπὶ αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας. Αἶρειν· καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ· αἶρ ἀέρ μάζαν ὡς βάκτρα καὶ ἀθάρω· ἀεισοφανὴς εἰρήνη· ἐπὶ μὴ τῆς πρόθεσις· φερεπάτης πλάτη· πόσαιρετὸ καὶ τὸν· εἰ δὲ βούλῃ πρὸς φέρε ἐπίθεσαν δὲ τὸν λέξιν ὡς ἐπὶ ἡμεῖς ἔστι τὸ φανειμὸν ἀφελεῖν τὸν πάτζαν· μέγα νδρος κεκρυφάλω· ἔστι τὸν θυσάλω πατζας αἴρετε· μύρασι φανὸς εἰ μασον· κονδὰ σπίει· ἐπὶ σὺ ἀεισώσαις

ἀνὲ τι πιεῖν μοιδῶτις. ἀλλ' ἢ βαρβαρος ἅμα τῇ βαπτίζηκαὶ τὸν οἶνον ὥχεθ' ἁπάσασα φῆμῶν Αἰ
ρεῖ δοξάζεις ἢ γῇ. Αἱρεῖσθαι. θιγάζεσθαι. Αἱρεῖ βούλῃ. ἐστὶ πορρω τοὺς αἱρεῖ λέγειν, Αἱ-
ρεσιαμῶν. βουλῶν. Αἱρέσεσθαι λαβεῖν. Αἱρήσεται. λήψ. Αἱρήσειν. κρατήσειν
συλλαβεῖν. ἑλκύσαι χειρώσασθαι. πορθῆσαι. Αἱρήσω ᾗ. χα. οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν τινα εἰδέ ω
θασι τὸ λέγειν. καὶ αἱροῦντες ἐρήμεθα. ᾗ τ' ἐλωσάντων κρατήσειν τινῶν. καὶ ὑπεκείνων α
λόντων. αἱροῦντες οὖν ἐρήμεθα δοκοῦντες κρατεῖν ἐλήφθημεν. Αἱρήσομαι λήψομαι. σπέ
ψομαι βουλήσομαι. Αἱρεῖτω κατασχέτω. Αἱρεισέων ὄνομα ἔθνος. καὶ αἱρισάς.
Αἱρόμυος φορόμυος. Αἱρόπινον. σκοτεινὸν καὶ τὸ ἡδύσινον οὐ ὧ πυροὶ σὴθον ταὐ πορτὸ
ᾗς αἱρας διελθεῖν. Αἱρόμυος. βορβόρμυος. καὶ δεῖπνον αἱρουμύοις αὐ τὶ τᾶς αἱρεμύοις δει-
πνεῖν. καὶ αἱρεῖ. αὐ τὶ τὸ λαμβάνεις μετέχεις. σὶ τὸν τε αἱρεῖ ὃν αὐ τὸν σὲ ἐκείνοις. ᾗ πο μᾶλλα πλή-
σιον. Αἱρω καὶ ἐπαίρω αἰτιατικὴν. Αἶσα. ἡ μοῖρα. οὐ ᾗ ζεμάματι. ἀφθονέω τῶν σὺ νῆθε
λον αἶσαν ἔχειν. καὶ αἶσαν μανία. τὸν αἶσα πλαβὸς ἴσχει. τουτέσιν μανία. Αἴσακος. ὁ πλοῦτος
τ' δὲ φύκης. ὃν κατέχοντες ὑμνᾶν τοὺς θεούς. Αἰσαλὼν εἶδος ζώου. Αἴσακος ὄνομα πολεμᾶ.
Αἴσιμα ᾗ πεσόντα πολλὰ τῶν αἶσαν. σὺ ἴστε δὲ ᾗ καθικόμενα ἢ ᾗ ἀμαθῆ. ἐσθ' ὅτε δὲ τὰ εἰ
μαρμένα. Αἰσιμία. μαντεία. Αἴσιμος ὀχωλός. καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθὴς. ἀεισοφάνης
σποιεῖσθ' ἔνεστος ὅτι κολλανεῖ. τὸ δὲ κοινὸν ὡς πολὺ αἴσιμος κυλίνδει. αἰσιμῶ. τὸ κεκμαλίσιω.
Αἴσιον. τὸ καλὸν μέσιον δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον τὸ ὑπὲρ τῶν μοῖραν ὑπὲρ τὸ πεσόμενον. Αἴ
σιος. ὁ καθήκων ἀληθὴς. μὴ ἀνδρος. ἐλλὰ καὶ σίως αὖ ᾗς ἀπέπνευσεν ἡ τύχη. οἱ γὰ ἐθελοντὴν
τες ἐχύ πεσάλωσαν. ἀλλ' ἢ ᾗς τοῦτο οὐ καίσι δόξαι ἀνδρασιλεῖ. ὅτι δημοσθένης συνεφιλοτίμησεν
αἰσίως ἀθλῶσαίω. Αἰσθάνεσθαι. γίνεσθαι. τὸ δὲ δύο σημαίνει ὅτι δύναμιν ᾗ κατέπεδήγειαν. αἰσθάνε
σθαι δίνων λέγομεν οἱ νοῦν μύοι δύναμιν ἔχοντες τὸ αἰσθάνεσθαι. Αἰσθέσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι
διαφορά. τὸ μὲν γὰ αἰσθέσθαι ᾗ τὸ ἀκριβῶς εἰδέναι τι. τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι, ᾗ τὸ ὑπονοεῖν τι. ᾗ πε
ρὶ μὲν τὰ αἰσθάνεσθαι, αὐ τὶφ' ὧν πεποιμίοις. ἐγὼ φάμην ᾗ ὑμᾶς φιλονεικῆσαι τὸ δὲ τὸν ὑπὲ
δίκα πολλά. ἔτι δὲ ᾗ πλείω ὑμᾶς καθημένους ἀδικημένους. καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. τὸ δὲ αἰ
σθάνεσθαι. ᾗ τὸ ὑποπτεύειν ᾗ ἀκριβῶς εἰδέναι. λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀλκιβιάδην φή-
σιν. οἶμαι μὲν τοίνυν ᾗ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι ὅτι ἀκριβῶς καὶ πάλαι τὸ ζήτημα ἡμίσασθαι
ἀλλὰ δὴν ἐμῶν ἡμφισβήτει. ἔταξαν δὲ αὐτὸ ᾗ ᾗ τὸ εἰδέναι. ἴσως. τὰ δὲ τοιάτων δὴ μαρτυ
ρίων οἰδὲν ἐλέγχοντες, ᾗ μὲν αὐ τοὶ σωφρονοῦντες ὅτι ὑγιάνειν ὁ παῖς τ' ἐωρακότων αἰσθάνομοι μαρ
τυρέσθων. τὰ δὲ ἀκοῇ πιστευθάνομοι. Αἰσθήσεις ἐ. ὅτι βαπτέρα ὁ φρὴς ἡ ἀκοῆς. ᾗ αὐ τὴ τῆς
ὀφθήσεως. ἡ ὄσφρησις, τῆς γεύσεως ᾗ τῆς ἁφῆς. ἡ μέμβρι ἁφὴ δοκεῖ μὴ δὲ αἴσθησις εἶναι. ἐνέσ τι δὲ
τ' ἄλλων αἰσθήσεων, πόθι μία ἑκάστη τ' αἰσθῶν τῶν αὐ τὴ θέσιν σὺ δηλεῖ καὶ ᾗ σὺ τῆς μέσης ξύ. οἷον ὁ
φὶς μὲν πόθι τὸ μέλαν ᾗ τὸ λάμπον ᾗ τὰ τούτου μέσης ξύ χρώματα. ἀκοὴ δὲ πόθι ὄν βαρὺ καὶ
τὸν ὀξὺ φθόγγον ᾗ ὅσ ὑ μέσης ξύ. ὄσφρησις πόθι τὸ ἡδὺ δες καὶ τὸ λυπῶδες. γεῦσις πόθι τὸ γλυκὺ
ᾗ τὸ πικρόν ᾗ τὰ τούτων μεταξύ. ἡ μέντοι ἁφὴ, πόθι πλείσας αὐ τὴ θέσεις ἔχει, οὐ μᾶσας ὑ πὰ λ
λήλας. πόθι τε δὲ τὸ θερμὸν ᾗ τὸ ψυχρὸν. ᾗ ὅ ὑγρὸν ᾗ τὸ ξηρὸν. καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακὸν, τὸ
βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον. ὃ μανὸν ᾗ τὸ πυκνὸν ἅπερ ὑ πάλληλα εἶναι δύνασθ'. ὅτι αἱ αἰσθήσεις τ'
μείζον' αἰσθητ' ἀντιλαμβανόμεθ', ὀλίγ τι μετέπειτ' τ' ἧσσον' ἀντιλαμβάνεσθαι δύναμθ'. ὁ δὲ πολλ
πικρότερον χυμῶν γεῦσάμενος, τ' ἠρεμαιοτέρων ὀλίγ παυσάμενος. καὶ ὁ μεγάλων φόρων ἀκ
ροώσεως πρὸς τοὺς ἥττους ὄντ' ἀνεπαίσθητος. καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας, ἀναγνῶναι οὐ δύναται οὐ
δ' τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὁρᾶτ' ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ᾗ τῆς ἁφῆς. ὁ δὲν ἔσ δύβις ἐ-
ναντίως ἔχει. ὅσῳ δ' τ' μᾶζόνων νοσ τ' ἀντιλαμβάνεται, τοσοῦ δὲ καὶ ἀκριβέστερος ὅστις πρὸς τὴν
ἀντίληψιν τ' κρίσεων. καὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις ὑ πορβολαὶ τ' αἰσθητ' φθείρουσιν. ὑ πορβολὴ δὲ
φωτὸς κλόφος, ἐφθειρεν τὴν ὄψιν. ὁμοίως καὶ ᾗ τῶν ἄλλων. ὃν δ' ἐὰν τῶν μειζόνων νοσῶν ἀντί
ληψις ὀξυδερκέστερ' ποιεῖ. ὅτι νοσᾶ αἰσθητὰ ἐ. ἀ κίνησις. β' ἠρεμία. γ' ἀριθμὸς. δ' σχῆμα. ε'
μέγεθος. κοινὰ δὲ ᾗ ταῦτα εἶναι λέγονται, ἐπεὶ τι ἐνέκεινον αὐ τῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑπάρχει

πῆσι. ἀλλ' ὅτι ἥκιστα πλείοσι ἡδὺ μιᾷ. τινὰ δὲ καὶ πάσας ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέτρος κοινόν ἐστι ἀοιδῆς ὕμνου τε καὶ ἀφῆς. ὁρῶ μὲν γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἅπτόμενοι αἰσθανόμεθα ὅτι μέγας καὶ μικρὸς ὁ πόδας τοσῶνδε ὄγκος καὶ τὸ διάστημα. ἤδη δὲ καὶ φόφου λέγεσθαι καὶ ἀκοῦσαι μεγάλα καὶ μικρά. ἀλλ' ἐν ταῦτα τὸ μέτρον, ἡ ἀναλογία εἰλημμένου κυεῖ. μέτρος δὲ λέγεται τοῦ συνεχὲς καὶ ποσὸν εἶναι αἰσθητόν. ὁ μὲν τοι μέγας φόφος, καὶ ὁ τηλικόσδε ἐστὶ κεκραμένος καὶ ἀνθρώπου καὶ δηλωτικὸς. διὸ τὸ ἀμυδρὸν καὶ σφοδρὸν κυεῖ τῆς ἐστὶ φόφου ἁρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα καὶ ποιὸν ὄψεως ἐστὶ ἀφῆς. σχῆμα δὲ ἐστὶ τὸ τετράγωνον καὶ πεντάγωνον τὸ τοιόνδε λέγεται εἶναι. ὅτι σχῆμα ὄντι τὸ ἐκτὸς μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον καὶ ὅσων δηλονότι. ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς πεπερασμένον καὶ ὡσαύτως πεπερασμένα κατά τι τὸ σχῆμα τῶν γωνιῶν. καὶ ἐν ἀλογισμῷ, ὅταν καὶ μικρὸν ὕψος ἐστὶ ἐπανάστημα μεγάλης ἐπιφανείας καὶ βαίνουσι διελθεῖν. ἄτε δὴ καὶ σμικρὰ ὡς περιπεφυκὸς καὶ τὸ μέτρος καὶ οἷα τε ὄντα διελθεῖν. εἰσὶ δὲ ὑψηλὸν καὶ δυσπέρατον ἐπιφανείας οὐκ εὐχερεῖ ὡς ἐλθεῖν σωματικὸν μὴ τὸ μέτρους τὸ σχήματος. ὁ δὲ ἀριθμός, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν πασῶν. ὁρῶ μὲν γὰρ ὅτι ἐστὶ τυχὸν ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες, τὸ αὐτὸ ἴσμεν καὶ μιᾷ ἀκούοντες. Αἰσθητήριον καὶ αἰσθητόν. Αἰσθόμενοι γιγνῆ. Αἰσθόμαι σου. τοῦ αἰσθήσεως ἐστὶ λαμβάνομαι. Αἰσθόμενοι νόησαντες. οἱ δὲ τῷ πεθυμίαν τὸ παίσαρος ἰδόντες ἐστὶ δῆλα ὁμολογῶ τε ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι. Αἴσθων. αἰσθόμενος ἐστὶ βασανιζόμενος καὶ πειρώνεων. Αἰσυήρομαι κύειον.

Αἰσώτειον αἷμα. ἐστὶ δὴ ἀδίκως ἀναιρεμένων. οὐ γὰρ εὐδίκως ἀπέκτειναν τὸν αἴσωπον οἱ δελφοί. αἰσώτειον δὲ αἷμα ἐστὶ τῷ δυσαπορρήτοις οὐκ εὐδεσι καὶ ἀκοῦσι συνεχόμενον. δελφοῖς τὸ σωτῆρι τὸ δαιμόνιον ὁρισθῆναι ἀδίκως ἀνελεῖν αἴσωπον. Αἴσωπος μιθριδάτου ἀναγνώσης. ἔγραψε πρὸς ἐλεύνης. σὺ δὲ φησὶ πάναι χθὼ καλεῖσθαι καὶ ἡδὴ. σὺ τοῦτο δὲ ἀστεῖ τὸν λίθον δύεσι σθαι, ὃς ἐστὶ δὲ ἡλίῳ ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλπα, ἔγραψε δὲ μιθριδάτου ἐμῶν. Αἴσωπος σάμιος. καὶ σαρδιανὸς δὲ γέγραπται δὲ μεσαμβριανὸς εἶναι ἀλλοιοτέα φύγα. ἐγένετο δὲ λόγοποιός. ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ διηγημάτων. διέβρεψε δὲ πρὸς ἡρόσωφιλούμενος τοῖς χρόνοις πρὸ κυβαγόρα. ὃς μετὰ τὴς μ' ὀλυμπιάδος ἔγραψε δὲ σὺ δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα σὺ βιβλίοις. ρ'. μᾶλλον δέ τινες φασὶ τὸν αἴσωπον διηγείματα γεγραφέναι μόνον. σὺ γὰρ δελφοῖς, ἀδίκως διαπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν κατὰ μῆνιν θεὸν διὰ Φαιδρίδων καλλιμάχων. καὶ τὴν μ' ὀλυμπιάδα. οἱ δέ τινες ἠχθέσθαι ξάνθῳ τῷ λυδῷ. ἄλλοι δὲ δρόμου τινὸς σαμίου ἀδμήτου. ὅτινος καὶ ἡρόδωρος δούλην. ἣν ἐπαίρειν γνώμην θεασαμένην τὸν γλῶσσαν χάραξος ὁ ἀδελφὸς σαπφοῦς ἐλαφρυγμένα. καὶ ἐξαυτῆς γλῶσσα Αἴσωπος ὁ μύθων ποιητὴς οὐ τῷ τύχῃ μᾶλλον ἢ τῷ προαίρεσιν ἀπαφερομένου οὐ γὰρ καθ' ὃ τὸ τὸν ἀνήρ. ὡς γὰρ ὄνομος ἀμετεδίδου φρενὸς ἐστὶ ἀς ὃ τοσοῦτον ἦν ἐσιαγαθυμίας ἐστὶ ἐς συμβουλὰς καὶ τοποιλμῷ ἡδονὴ καὶ χάριτι ἀφέρεμ. ὥσπερ καὶ τὴ ἰαρῶν οἱ μὲν ἐλάθοροι τὸ δεῖον ἐστὶ ἐστι. ἐὰν δέ τις οἰκέτης γένηται καὶ τῷ τέχνῳ ἰαρὸς τοσοῦτο ἔχει. ὁ λακάειν ἅμα ἐς θεραπεύειν δεσπότῳ ἀναγκαζόμενος. αἴσωπον δὲ δέπνα βασίζον θεὸν ὁδὰς θρασεῖα καὶ μεθύσης ὑλακτεῖ νύων. καὶ πειτεῖνος εἶπεν ὦ νύον νύον εἰνὶ δι' ἀντὶ τῆς καινῆς γλώσσης τοσοῦτο πυρούς περὶ αἰσοσωφρονεῖν ἀνομοιδοποιεῖς. τὸν αἴσωπον φασί τινὲς ὡς τοσοῦτον τὸν ἄρα θεὸς φιλῆσθαι ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτὸν. καθάπερ οὖν καὶ τὸν τυνδάρεων καὶ τὸν κρεσφόντην καὶ τὸν γλαῦκον. καὶ πολλοὺς φασὶν οἰκονομικὸς καὶ νεῶ ὁμοσόνμοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα. ἐγὼ ψυχὴ δ' ἀποίνης ὡς περ αἰσώπου ποτέ. Αἴσωρ. ὁ ἀγνός. Αἰσυκῆται τὰ αἰσυκήτου. Αἰσυκτῆρι χειροβοσκῶ. Αἴσυλα. παράνομα ἄδικα. ἐν μύθοις αἰσχύνη ἐλάττην ἔρις ὥρωρεν αἴσυλα φᾶσθαι.

Αἰσύμνα πόλις. καὶ αἰσύμνα πόλις. Αἰσυμνητὴρ ὁ βασιλεύς. Αἰσυμνῆται οἱ ἀγῶνος θεσμοθέτας. κοινεαρίαι κοινεμνηταὶ δέ εἰσι βραβευταί. Αἰσυμνῆται, ἡδέα ποινα. Αἴσυμνος ὄνομα κύειον. Αἰσύφλος ὁ δειλός Αἰσχίνης χαείνα ἀλλαγῶσιοῦ φιλόσοφος σωκρατικός. τινὲς δὲ λυσανίαν παῖδα φασὶν, ἀθηναῖον σφήττιον. διάλογοι δὲ αὐτοῦ μ' παιδὸς. καλλίας εἶναι. ἀσωτία. ἀξίοχος. τηλαύγης. ἀληθιάδης. ὡς καλόμενοι ἀκέφαλοι

Φαίδων· πολύαινος ῥᾳθύμων· ἐρυξίας πόθεν ἀρετῆς ὠφασισραβδος· σκυθρωποί· Αἰσχίνης ἀθηναῖος
ῥήτωρ· υἱὸς ἀτρομήτου καὶ γλαυκοθέας μαθητὴς κατὰ τὸν ῥητορικὸν ἀλκιδάμαντος τὰ ἐλεαί
του· πνυξὶ δὲ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ πεφεύγασιν· οὗτος ἐπειδὴ σωφρόνων ἐν δίκῃ τινὶ διέ-
φθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμπλησθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ· καὶ πόνειον πρῶν ἀπέθανε· καὶ ἐτι-
μήθη μάλα αὐτῶν ἀτέχνως ἀπέπνιγεν ἐδημοσιώθη· ὤμνυεν ἐμβλήδην ἐν ῥόδῳ καὶ ἐπαίδλυσεν· κατηθεὶς ἐπὶ τὸν
μοιχὸν ἀς τὸ στεφανοῦν γόνυ ἅμα· πρῶτος δὲ πάντων τὸ θεῖος λέγειν ἤρξατο διὰ τὸ σχεδιάζειν
ὡς ἐν θεσπῶν. Αἰσχίνης· ἀθηναῖος· ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου καὶ λαμπροθέας τῆς τε
λετρίας αὐτὸς ὑπηρέτης· εἶτα γραμματεύς· εἶτα ῥήτωρ· πρὸ δὲ τῆς ὀπερσυλέπτην καὶ Φω
κέας προδοσίᾳ· γραφόμενος δὲ παρανόμων κτησιφῶντα στεφάνῳ χρύσῳ δημοσθενίου, κρί-
θη· εἰ ἐφυγε εἰς ῥόδον· εἰ ἐπαίδλυσεν ἐκεῖ Αἰσχίνης ὁ τἀλυσανίᾳ· ἕδρα πρὸ διονύσιον εἰς σικε
λίαν ὑπὸ χρημάτων ὤχετο· πολλῶν δὲ τῶν ἀναμεῖξαι λέγεται τὴν χάρυβδιν ὑπὸ πολλῶν
πελικῶν· ἀρίστωνος δὲ ὀνυρναῖος· καὶ ἐλίκων ἐκυκλίκα· εἰ φοίτων ὅτε ἔφλυε ῥήγιον ἅτα τὸ
ἐστί διονύσιου κατέδυσαν θησαυρούς ὡς μόγις ἀνασχεῖν ἐκεῖθεν· καὶ μίλωνα τὸν κυίδιον φασὶν
ἐν δόξῃ δὲ αὐγυπίου ποτὲ ἀφικόμενον ὑπὲρ ἐχεμάτων τὸ μολογεῖν κύπριν εἰ διαλέπεσθαι ὥρα
σιλεῖ ὑπὲρ βύβλου· καὶ ἵνα μὴ πολλοὺς διαβάλλω, καὶ σώστρατον τὸν ἀθηναῖον ἔνιοι ἑρασιχέ
νεσθαι φασὶν ὡς ἔνιοι τὸν καστανόδρα μόνον δὲ μανεδόνα κωμάσαι· εἰ ποιμᾶ τυχὰ ξωθεὶς ἐν
δημόσια ζῶθ' ὑπὲρ χεμάτων ἅσαι. Αἰσχίας ἀνδρας ἀμόρφους. Αἰσχίωνος· Αἰ
σχος· ἀτιμία. Αἰσχρὰ γωνία ἄμορδος· καὶ αἰσχρὸν ἔνιοι καὶ οὐ ζῶντα αἰσχρὰ μὴ οἱ ἀμ
φὶ τὸν ἐπίνωσιον καὶ τὸν ἀποχώρησιν οὔτε ἐν ᾧ παραυτίκα δ' ὀρεκτὸν οὔτε σφαλῆν δύνα
μένοντα. Αἰσχρίων· μιτυληναῖος ἐποποιὸς ὃς συνεξεδήμει ἀλεξάνδρῳ ᾧ Φιλίππου.
ἦν δὲ ἀειστοτέλους γνώριμος εἰ ἐρώμενος ὢν ἀνδρος ὁ ἀλεξανδρὰς ἐν τῷ περὶ ἀειστοτέ
λους μαθητῶν. Αἰσχρολογίᾳ· εἰ θηλυνόη αἰσχρολόγεια αἰσχρόν· σοφοκλῆς· αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶ
τὰ μαιρᾷ κίζειν ῥίπαναῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται· δυτέον ὅστις ἀεὶ ἐν ἀναιδοῖς ἐζεῖ τά
ζεται αἰσχρὸν εἶδη δ' ἄδικον· δειλόν· ἄκοσμον· ἄμορφον Αἰσχύλος· ἀθηναῖος δᾳδουχὸς υἱὸς
μὲν δ φορείωνος εἰ κωμικὸς ἐστῶν εἰς μαραθῶνα ἀπιστευσάντων ἅμα αὐτῷ· ἔσχε δὲ ἡδονὰς δᾳ
δικὰς δύο· δ φορείωνα καὶ ῥιωνα· ἠγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ θ' ὀλυμπιάδι ἐτῶν νε· ἔτος πρῶ
τος δ' ἐρεπρόσωπεῖα ἀεὶ ἀνείρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρτύλαις τοῖς καλου
μένοις ἐμβάταις κεχῆσθαι· ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰ δᾳδικὰς ὑπομνήματα ἃ καὶ συνελίαν διὰ τὸ ποιεῖν ἰαμβεῖα ἐπιμνημονεύεται αὐτοῦ χελώνης ἐπιγράψας αὐτῷ τὸν ἀετὸν
φόνου δὲ καὶ τῆς κεφαλῆς ἀπώλεσε ἐτῶν νκ. γηρόμορος· Αἰσχύνει· αἰνίζεται· λυμαίνεται
αἰσχος ποιεῖ τι θησιν. Αἰσχύνη· πόλεως πολίτου ἁμαρτία. Αἰσχύνομαι· αἰτιατικῆ καὶ αἰ
σχύναι. Αἰσχύομαι ταῖς πρότερας ἁμαρτίαις. Αἰσχυόμορος ποιητὴς τῶν συμ
φορᾶν ἐν σωσιδίᾳ. Αἴτημα ἐπιθυμία. δαρὶδ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν. Αἰ
τήσασθαι· τὸ χρήσασθαι· ἀνδρὸς τίτθην ἂν τις ὑμῶν παιδίον αἰτήσατο ἢ μίσθωσιν ἀνδρὸς λυπη
ταὶ σὺν ὑμῖν· ἐστὶν γὰρ αἰτεῖν οὐδὲ λεπάδα αἰβύμορος Αἰτησις ἁπλᾶ ἀριστοτέλει· αἰτή
σεις δεῖται ἐν ἀντίου ἐν λόγοις ἀναγωγὴ λαμβάνειν τὰ ἀποκεινομένου· καὶ μεταλαμβά
νειν τὸ ἀντιθέμενον αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν· καὶ διὰ τούτου δόξαν δεῖξαι τὴν ἐ
ναντίωσιν ἐν διονυσίοις. Αἰτήσιος ὁ αἰτεῖ. Αἰτηταί· οἱ ἀπὸ τίμος τιμαιβώτης· οἱ δὲ
ῥόδιοι τὸ πρεσβεῖα καὶ τηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δόται ὄντες ὑπερφανα βῖς ῥωμαίοις διελέ
χθησαν. Αἰτία· πάντα τὰ τία. Αἰτίζων· ποιητικῶς· αἰτίζων ἀηδὴς καὶ ἀπορας· δὲ λέγε
ται· Αἴτιον· πεδαχῶς ἐστὶ αἰτία ὡς ὕλη· ὡς εἶδος· ὡς τέλος· ὡς ποιητικόν· καὶ τῶν αἰτίων ἐν
μὲν προηγουμένων· ἐστὶ δὲ συνδέσμων καὶ συναίτια· ἐστὶ δὲ τελικά· Αἰτιῶδις ψεῦδος· ἤτοι ὁ δεῖ
ψεύδους ἀρχεται· ἢ μὴ εἰς ἀηδὲς ἄθλον λήγει ἢ ἔχει ὃ λήγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀηδὲς ἄθλον· οἷον διὸ τὸ
νύξεσι δ' ἐπειπατεῖ· οἱ δὲ σφαλόντες ἦσαν δεῦτ' μυσὶ αἰτιαισβιαίσδε· Αἰτιῶμαι· δοτικῆ τίνι
μὴν αἰτιῶ ὡς αἰτίοις· αἰτιατικῆ δὲ μὴν καὶ τὸν ἰατρὸν αἰτιῶ τὸν· Αἰτναῖα πῶλος· ἡ μεγάλη· αἰ

τναίας ϛ̄ πώλου βερῶσαν. Αἰτναῖον ϖῦρ. τὸ σικελικὸν ϖῦρ ἐπὶ τῶν ὀρους τὸ λεγομένου αἴτνα καὶ αἰτνίζοντες. Αἴτνη ὄρος σικελίας. Αἰτναῖος παίθαρος ὁ μέγας. διὸ ϛ̄ τὸ ὄρος μέγα ἀρίσταῖον μόνον τὸν γίγαντα ϖεισωθῆναι φασὶ καὶ οὔτε ϖῦρ ὠμὸν ἐκεῖθεν οὔτε αἴτνη ϖίεζφαὐτόν. Αἰτύμως ἡ ἐτυμολογία. μὴ ἀνάγκη ὑμνῳδοῦ ϖῦρ γὰρ αὐτὸ, ἀλλὰ λοιπὰ δὲ αἰτύμως. τὸ μὴ αὐτὸ εἰσαεὶ ἔχον τὸ δὲ αἰτύμως λαβὼν αὖθις ἀποδώσων. Αἰβοῦ αἰτιατικὴ αἰτοῦμαι. Αἰτωλία χώρα. αἰτώλιος αἰτωλὸς ὁ ἀπὸ αἰτωλίας. οἰδίποδος ἀραὶ ϛ̄ τὴ μεγάλως δυστυχούντων. Αἰφνιδίως. ϖαραυτίκα ὡς ϖυνθάνομαι. Αἴφνης. ἐξαίφνης. Αἰφνίδιον. αἰφνιδίως. Αἰχάειτες γυμναί. ἀεὶ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαίζεσθαι. ἢ ὅτι οἰαχάειτες τὸν ἑαυτῆ ἠθικὸν ϖεπόρωται. Αἰχμαλωτίζω. ϛ̄ αἰχμαλωτεύω αἰτιατικὴ. Αἰχμάλωτος. Αἰχμαὶ σουσι δρεπανηφόροι σουσιν. Αἰχμὴ, ἡ ϛ̄ δόρατος ὁ σίδηρος τὸ δόρατος. Αἰχμητὴς. ϖολεμικὸς. Αἶψα. θᾶττον. λάζεται μέσα ἀνθηρείας ὑμνοϖόλοιο αἶψα ϛ̄ δὲ κλυτὸς δῶρα λεωνίδεω. Αἶψα. αὐτίκα τὸ ταχέως, ϛ̄ ὅμηρος. αἶψα δὲ σὺν ἀκαμάτῃσι ῥοπαῖσι κατάγλυφε σκοπούσιν. Αἰψηρὸν. αὐτίκα τὸ αἰψηρῶς ταχέως. λύσαν δ' ἀγρὸν αἰψηρὸν ὁ κὴ ϛ̄ τῆς ἀγρᾶς. καὶ αἰψηρὸς ὁ ταχὺς. ἀπὸ τοῦ ϕαίρειν ὃ σημαίνῃ ταχύνειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ̑ Αἰ· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧῊ ΤΟΥ̑ Ε· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Εα. συγχώρει. Ἐάγη. ἐθραύσθη. ἐκλάσθη. Ἐαδὴ, ἀηδὴ. Ἐαδότα. ἀρέσκοντα ἥδω. ἥσω. ἧδα. διαλύσει ἔασα. ἑασὼς. ἐασότος. ἐασότα κλίνεται ἥρως, τοῖσι δ' ἔασε μὴ βοηθέειν. ἀδύνατα δι' ἀφίημι. Ἑανήτες. ϖαρυπερμοῖσι ϖεϖαυηότ. Ἑάλη. συνεσράφη ϖαρὰ τὸ ἁλῶ τὸ σκληρύνω καὶ ϖλανῶ. Ἑάλω. ἥλω. ἐπράτθη καὶ ἐάλωσεν ἐλήφθη. καὶ ἐαλωκὼς. ϛ̄ ἐαλωκότων. καὶ ἐάλωσαν. ἐὰν ὁ λοιπὸς ἥρως οἱ ϖεῖθεται διδύναι λέγουσιν ὅτε ϖοτὲ ταὶ ὁ κὴ. ὅλως δὲ μὴ οὕτως ἔχειν ἔξεως, σωφρονεῖν μὴ λέγει σὺν δεύτερον ἢ ἐὰν οἱ ϖολέμιοι μὴ τὴν ϖρᾶσιν ϛ̄ ϖολέωσιν, ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπὸ χεῖρα τοῖς ἀσθενεστέροις ϖλεμίοις. Ἐὰν τὸ λεπτὸν ϛ̄ κλῶνα. Ἐανῶδες. ἐστὶ κλωνιτὸν λεπτὸν ϛ̄ αὖθις ἀμεγάλα δὲ ὑγιὲς ἐανῶδές φατο χεῖρα. Ἑαρ. ἡ ἐαρινὴ ὥρα τὸ ἔαρος ὥρα τὸ ἔτους. καθ' ὃν ϖρὸς ἡμᾶς τὸ ἡλίου ϖορεία. κλίνεται δὲ ἔαρος. καὶ ἐαρέσει ἔαρι. ἐαρλέγεται καὶ τὸ αἷμα διὰ τὸ σὺν τῷ ἐαρι ϖολεοναζειν ἢ μονίσραι ἄξεινοι. λύθρω τε ϛ̄ ἕαται ϖεϖολῆσθαι ϖολεονασμῷ τὸ ι. Ἔαρος χέζει. ἐϖειδὴ ϖαλαιὸν χόανα ἔχει. ϛ̄ ἀειροφανὴς. δεῖδιε δ' ἐοικεν οὐ ὀλίγων χελιδόνων. μία δὲ χελιδὼν, ἔαρ οὐ ϖοιεῖ. Ἑαρινὸς καὶ ἐαρινῆσιν. Ἐαρινὸς ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τὸ ἔαρος. Ἑαται ἑῶ ἑῆμι. ἕσμαι ἧμαι κάθημαι. ἧνται. ἑατέον ἰωνικῶς καὶ ϖολεονασμῷ εἰατέον. ὡς μέμνηται. μεμνέατο. Ἑαυτοῦ. ϛ̄ β' ϖροσώϖου. οἱ ἀϖηνεῖς δὲ καὶ ϛ̄ β' ϖροσώϖου ϖέχνηται. Ἑαυτῶν ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ ἀϖηνεῖς λέγουσιν. Ἐάφθη ἐϖινοήθησεν ἐϖῶ. ἐφάω ἥφε. ἧμμαι. ἅφθην. ϛ̄ σὺν διαλύσει ἐαφθην. τὸ δὲ τὸν ἐαφθη. Ἔβαμε. νοεῖ τελαβρὲ μὲ ἀειροφανὴς νεφέλαις. τί χρέος ἔβαμες ἁλὸς πάσαν. Ἐβαρύνετο. κυριώτερον οὐδεὶς γὰρ λέγειν ἐβαρεῦτο, ἢ βαρῶ μαι. ἢ βαρύνομαι. οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ϖοιεῖσθαι τοῦ βαρῶ μαι ῥήματος ἀλλὰ βαρύνομαι. καὶ βαρυνόμενος. καὶ αὖθις. ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην συγκλητον. Ἐβαρυώθησαν, βαρεῖς ἔσχον βλεφάρους. Ἔβασον. ἔβασαν. Ἐβάλσασεν. ἐνεδύσαντο. ϖάσας ἀϊδέως ἐξήνασε. πάντα ἀϊδρασίᾳ φρενὶ ϖυνώστε καὶ ϖοικίλως τοῦ λόγου ἀνῦρεν. Ἐβδελύχθησαν. ἀϖορρίφησαν. Ἑβδομάτη. ἑβδόμη. Ἑβδομαῖος ἑβδομος. Ἑβδομαδόμμασι δὲ ϖεχθεῖσι παισὶ ϛ̄ ἑβδομάδας ϛ̄ ἐβδόμας δικάζεν ἦγον. ϛ̄ ἐπὶ τε ὀνόματος ἐτίθεντο αὐτῷ ϛ̄. οἱ μὲν, τὴν ἑβδόμην. οἱ δὲ, τὴν δεκάτην. καὶ ἐξελήνας ἱερὸν ἑβδομον ἔϖεσον ἤρατα ἔχον ἐπὶ μιμνῆσιν τῆς ϖρωθφανοῦς σελήνης. ἑβδομον δὲ νῦν καὶ τὸ ἀναισθήτων τὸν

ἑβδομηκοντούσιος σοφὴ παροιμία. Ἕβενος τὸ μέλαν ξύλον καὶ ἔβενος ὁμοίως. Ἐβιάζετο καὶ ἐπὶ τῶν μαχόντων θουκυδίδης. Ἐβλαχῶντο ἐπὶ τῶν πεπρωμένων. Ἐβόησεν· ἐφώνησεν· ἐρόμβησεν· ἤχησεν. Ἐβίωσεν· ἀπὸ τοῦ βίος· ἐμαλάχθη· ἐπραΰνθη· ἐβιώσατο ἀληθῶς ἀλληγορούμενον. Ἐβουλιμίασαν· λίαν ἐπείνασαν· ἐστὶ σὺν τῷ βουλιμιᾶν. Ἔβρεχε· ἔβρεχεν· ἔνιφεν· μυελόπρωτος ὁ πολὺ πρωΐ σπουδαῖος· ἀπὸ τοῦ μυελὸν τὸν ἐγκέφαλον. Ἐβραῖοι ἀπὸ Ἔβρου τοῦ Σάλα τοῦ Καϊνᾶν τοῦ Ἐνὼς τοῦ Σὴθ τοῦ Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου. Ἐβραϊκὸν δὲ τὸ μέχρι τῆς ἔθνεσι τὴν γῆν διὰ τὸ πρωτοίκους ὀνομάσας ἑβραίους. Ἔβρυον ἀντὶ τοῦ ἐβρύησαν· ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥύσομαι καὶ ῥυήσομαι καὶ διὰ μέσου ἀπὸ τοῦ ἀμφίβληστρον. Ἐβρόμησεν· ἤχησεν. Ἐβρόντησεν· ἤχησεν Ἔβρος, ποταμὸς θρᾴκης ἀπὸ ῥάματος ἔχων ἐπιῤῥόους τὰ θρᾳκικὰ ὕδατα. Ἐβρυάζοντο· ὑφαίνοντο. Ἐβιώουν· ἐπλήρουν ἔφραττον· ἀεὶ σοφὰς μυσίων τοίνυν ἐβιώσαν τὸ στόμα τουτέστι τῶν ῥητόρων. Ἐγαμώθην· ἐχάρην· ὑφράνθην· ἀπὸ τοῦ γάνυμαι· ὅμηρος γάνυται δὲ τερπνά σοι μὴ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων. Ἐγασρίμυθος· ἐγγαστρίμαντις ὀνείρων τινὰς φύθωνα· σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν· πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐνυπλέα· ἀπὸ ἐνυπλέους βιάστου μάντεως ἀεισοφάνης σοφιξὶ μιμησάμενος τὴν ἐνυπλέα μαντείαν καὶ διδοὺς Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ περὶ μαντικῆς καὶ γυναῖκας ἐγασρίμυθας· αὐτὰς γὰρ τεθνεώτων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο· μιᾷ δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο σαούλ· ἥτις ἀνεκαλέσατο τὴν ψυχὴν σαμουὴλ τὸ προφήτου. Ἐγήθει ἔχαιρεν. Ἐγήλων· πλάσσει. Ἐγήλωτο· ἐτερπνεύετο· ἐπερπνεύει δὲ διὰ τὸ ὡς μεγάλου ἀντὶ τοῦ ἐρόμβησεν Ἐγήλωτο καὶ μάνδρωνι συνίμνησεν λέγεται ἐπὶ τῶν παρελπίδα καὶ παράξιον ἀτυχησάντων εἰ ταθρευθησομένων ἐπὶ τοῖς πλοῦσιν· ὁ γὰρ ναύαρχος ἐρέθη ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς· ἐκδὲ συνίμνησεν τὸ ἀντελοῦ δηλοῖ. Ἐγμόθη· ἐπὶ τῆς ποιήσεως διαίνου· ἐπὶ δὲ τῆς νυήσεως διαθύω· καὶ δαρὶ λ· ἐγμήθη τὰ δαπερνά μου ἐμοὶ ἄρτος τουτέστιν οἱ ὀντινα τροφὴν ποιοῦμαι τὰ δάπερνα· Ἔγειον τὸ ἀσφαλοῦ Ἔπεσα· πολεμιηδὸν μηχάνημα ἐκ λίθων ἐξύλων καὶ χοὶ ἐγειρόμενον· τὸ δὲ οἱ ὀλαζόμενοι ποικάλυμματι θέασιν· ὀξυγείων διχῶν τῶν λεγομένων κιλικίων ἄδη πάχους τε καὶ μήκους διαφανῶς ἔχοντα ἀνυφάντων ἐκ ξύλων μακρῶν, ἐπὶ πολλῶν ἐπίθεσιν· ἐν ᾧ θα γὰρ οὔτε πυρφόροι οἱ τοι οὔτε ἄλλα βέλη δύνηθεῖεν ἔχειν· ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐπὶ πολλῶν μάλιστα μόνον· οἱ δὲ διὰ τὸ ἀ ἔπεσα φασὶ τὸ τοιοῦτον μηχάνημα· Ἐπεύσαντο ἐπαύσαντο ἀλλήλων ἐπαύσαντο ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν· οὕτως ἀεισάδης καὶ θαμινοίδης

Ἐπείνωται χρονίσωσιν ὅμηρος· ἀλλ' ἐπείνωται ἀπαίσασι δὲ νεκρόν· Ἔπειον χέρσον· ξηρόν· ποιόδης· ἐπὶ τὴν κρατῆρα τοῦ ἀπεξενωμένην ὁδὸν πορεύσας ὡς περ ἐπόρθμευσε μόνον· Ἔπδον, ὁ δὲ ἀπεπλήρωσε τὴν χώραν διδοὺς ἑκάστῳ τάλαντον ἥλιον οὕτως ὑπολαμβανόντων εἶναι τὴν πόλιν πρὸς δεσπότου· ἀνθρώπων τοῖς ἐπείοις κτήσεσι τινὸς ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τερώ οὐχ οὕτως ἢ οἱ ῥήτορες ἔταξον· ἀλλ' ὅμηρος ἐν γὰρ ἑλωσι δηλῶσαι· ὡς δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀπατούριον ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὐ ναυτικὸς οὔτε ἐπείου συμβολαίου· ἐλυσάμην τοῦ νόμου κελεύοντος ἐπὶ δόπτου τοῖς ὀρφανοῖς ἐπείου τὴν ἡλικίαν καθιστάναι· οὗτος δὲ ναυτικὸς κἀμὲ ἀπεφαίνετο· ἔστιν δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ ἐπίτερον. Ἔπειον κτῆσιν τὴν ἐπὶ γῆς Ἐγείρει· ἐγείρει σὺ αὐτὸς διὰ σφοῦ ἀντὶ τοῦ ἐπέρθησε ἔγειρε δὲ τὸν λίθον διὰ τοῦ ἐ φιλοῦ· σὺ δὲ γείρει χαρτίνα σημαίνει.

Ἐγείρεται τὰς νυκτός· ἔστω οἱ ἀπηνοί· Ἐγείρω αἰτιατικῇ· Ἐγήγαρτος ὁ ἐπιχαρὴς· Ἐγκεκρυμμένος διανενεμημένος· Ἐπίζωσις· δοτικῇ ἔπιον ἐπίτερον διὰ τοῦ ι· Ἐγκαθέδει δόλιος καὶ ἐπίκαιρος· ἐγκάθηται ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσὶ σποὶ δὲ κρυπτόμενοι ἐγκαθέδει· μὴ δὲ ἐγκάθηται δουλίθοι· καὶ ἐγκεκάθηται σὺν ἑδρᾷ εἰ· Ἐγκαθεζόμενοι ἀντὶ τοῦ ἐγκαθήμενοι.

Ἐγκάθηται· σὺν ἑδρᾷ εἰ δαρὶ λ· ἐγκάθηται σὺν ἕδρᾳ μὴ πλησίον ἢ σὺν ἕδρᾳ. Ἐγκεκαθιέμενοι· ἀφιέντες· Ἐγκαθίζουσιν· σὺν ἑδρᾷ οὖσι· οἱ δὲ ἐγκαθίζουσι λέγουσι σὺν τοῖς ἐπαίροις τῶν χωρίων τόποις Ἐγκαλινδεῖσθαι σωματικοῖς πάθεσιν. Ἐγκαλῶ δοτικῇ· ἐγκαλῶ σοι ἐθυμίαν· ἐγκαλῶ μαί δέ, αἰτιατικῇ· ἡμεῖς γὰρ αἰσχύνας σχεδὸν ὡς περ ἕξεις ἐγκαλούμενα. Ἐγκαλωπισμένος σὺν ἀμβρωμένος· εἴτε τῶν βασιλέως ὦ φλάσματι ἐγκαλλωπισμένος· Ἐγκάναξον·

ἐνόσησεν πρὸς ἔνεγμα ἔγχεον. ἀπροίητος δὲ ἁλίξις. ἀερτοφανής, ἴβινον ἄνραβον ἐγκαταξόνμος πολιώ. ἔλκυσον ἐνρόφησον, ἔκπωσις. Ἔγκαρσον. ἔγκυον. ὁδὲ φίλιππος ἀρπνόκομίκησας εἰς τὰ ἤθεα τὰ κατέλιπεν ἔγκαρσον κἠὅστις ὀλυμπιάδα ἄστεται. Ἔγκαρσιον. πλάγιον. Ἔγκασιν ἐγκάτοις σὺν τέροις. Ἐγκατελέγησαν λίθοι ἀντὶ τοῦ ἐγκατωνομάσθησαν. καὶ ὅμηρος αἱμασιάς τε λέγων. Ἐγκεστωνομάσθη. ὁδὲ πατὴρ μνήσας τὸν παῖδα ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ παλλακῇ ὠνόμασεν αὐτὸν καὶ ἐγκατωνομάσθη. ἱερεῖ ἱερώνυμος. σὺν ᾧ τοῦ βαγωσιοῦ. Ἐγκεταζάξας. σωσθεὶς. σωσαρμόσας. νέας βουλὰς νέοις ἐγκαζάξας δόμοις. σοφοκλῆς. Ἐγκατέσκηψαν. ἐφόρμησαν. ἐπεδραμὸν ἐπεδράξανδ ἐπὶ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἀλεξανδρείαν ἠλθ ἐγκατέσκηψε τὴν ῥώμην ἀφ' ἧς. Ἐγκατειλημμένων. ληφθεῖσαν. Ἐγκαυχῶμαι δοτικῇ. Ἐγκαθλεγμένος. Ἔγκαφον τὸ ῥαφὲς ὃ πλὴν ὀλέλιπται. τὸ μὲν ἀπὸ ἔγκαφον. τὸ δὲ ἔγκαλπον ἔγκαφον τὸ μὴ ἐγκαλφαι ἀρνᾶν. Ἐγκαίνια. ἑορτὴ καθ' ὧν ἐκαινοργήθη. Ἔγκαινίδες μέρη τοῦ πλοίου. ξύλα ἐντεῦθεν καθαπτόμενα ζυγὰ ἔγκαινίδας ὑπερθεν καλοῦσιν οἱ ναυπηγοὶ οὐδὲ πάντος. ἀλλὰ μόνον ἀμφίβληρα καὶ τὸ μεσαίτατον διορισμοῖς πεδοφορίξαντες. Ἐγκεκρυλυμμένος. ἐγκεκαλυμμένος. συνεσταλμμένως τε μηδὲν ἀγοῦσχῆμα δηλῶν. ἀπὸ ἔχειν φαίνεσθαι τὸ σεσωμάλον. κεκρύλλειν τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ βέχοι δῆμα ὑπὸ πλατῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρθὲν ὁ παλοῦμεν κόρυζαν. κρέων δὲ ἐν τῷ ῥιβεινῶν, κεκρύλλω φησὶ καλεῖσθαι τοῦδ' ἀκυρεῖοις τὸ πρὸς ἐν κεφαλῆς πρόσειλημα. ὁδὲ τοῦ ἀθηναίοις καλεῖται περίβυλον ἀντὶ τοῦ ἐνειλημμένος καὶ ἐγκρύψας ἑαυτὸν δῆλον ὅτι τῷ σοφοκλεῖ ἐγκεκωμμένος ἐγκεκαλυμμένοι. τύχος γὰρ ἦν ὡς εἰκὸς καὶ πόδεν καλύπτοντο ὅθεν καὶ πέντε πόδες βόλαια πόδες βελῆσθαι τὸν ἥλιον εἶπεν. Ἐγκεκοσυρωμένων. ἀντὶ τοῦ πόδεπῶς κεκοσμημένον. ἐκκοσύρασφέρουσαν ὅστις δ' ἐνεδιαιτᾶτο τὸ ὄνομα. ἔστι δὲ εἰς βυφλὼ δαράλλονται. αὐτὴ δ' ἐγαμήθη τοῦτο ἐρᾶται τὸν χειρίσαντα τυραννεῖν. λέγει δὲ τὴν πόδεφλίαν τῆς κομμωτικῆς. τοὺς γὰρ εἰκαίους σὺν ἐγκεφάλῳ παγωσίσμασιν. ἐγκεκοσυρωμένων ἂν οἷον βυφῶσα ἀπὸ κοσύρ γυναικὸς τὰς αἰσχρὰς ἁλμαίων. Ἐγκεκύλισται ἀνέστρεφαι. ἀερτοφανής. ἀποίδ' ὅπως ἐγκεκύλισται. Ἐγκέλευστοι μὴ δὲ πρὸς βίαξεως. ξενοφῶν. πρὸς ἣν γὰρ κυναξάρκιδῶρα. οἱ μὲν ἀπὸ αὐτοῦ οἱ δὲ ἀπὸ κύρου ἐγκέλευστοι. Ἐγκεντρωθεὶς ἀσφαλισθεὶς. Ἐγκέχοδα. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τινος δὲ ἀφόρου τινὰ γαμετῆς. ἔχεσον. ἀερτοφανής ραβάχοις. κἀλειθεὶς ὑπὸ ῥοιθείαν. Ἐγκέχρεα. ἐνεχείρησα παύτα τιμολέοντι. Ἔγκειται. ἐγκείται. λίαν ἐπιθυμητικῶς ἔχει. λαχάρης δὲ ὁ ἀθηναῖος ἀπάνδρα ἀλῶσαι μέλλων τὴν δαρειοῦ ἀπὸ τὸ λίγον τοῦ ἐγκεκυμμένος μεθεὶς τελεώτατα ὡς δι' ἐλάσαμεν τὸ δὲ φυτὸ δυσμενοῦ. Ἐγκιλινίζεται. κακοπαθεῖται. κακοῦται διερέθιλωτο γὰρ ἐπὶ πλεῖα οἰκίλια ἐν τεῦθεν λέγει ἐγκιλινίζειν ὅλεθρ. ἐγκιλινίζειν δὲ τὸ κακοπαθίζεσθαι. ἔμιασάσωσι. συλλάβωσιν. ἐπιθυμήσουσιν ἐμίσωσεν ὄκλασις. Ἔγκλητον λέγοντες διαφεύγειν ἐπὶ δίκῃ ἔγκλητον ἐγκαλέσασθαι οὐ λέγουσι. Ἐγκλιμάτιον. Ἔγκλισιν. ἀνάξαγόρας φησὶν ὥστε κατακερυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον εἶναι πόλον ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν ταύτην τὴν κάθοδον. Ἐγκλῖν. αἰτιατικῇ. Ἐγκολεῖσαι. καθεῖκεν εἰς τὸν λέβητα. Ἐγκολπίζουσι δοῦλοι βαρβαροι δῆλιμα ἐγκολπίζουσι δεσποτικὸν ἐρῶ μαίοις ἐπιπνεῖν ἀμένοι οἱ ἐπὶ τὸν ἀεὶ νῦν. Ἔγκομμα. τὸ πόκομμα. Ἐγκομβώσασθαι. ἀπλόδωρε καρυσίοις δεσμοῖς τὸ ἐπωμίδα πτύξασα διαπολλῶν ἀνωφελῶν κομβωσάμ. ἐπιχαρμὸς εἶπε μὴ ὅτι κεκόμβωκαλλὰ μύκω. Ἐγκονίσασα. κυσὶ διώκειρουσα ἐπιδιώκουσα. δεινὸν μαιμώσας ἐγκονίσασα κυσίν. Ἐγκόνει. ἀντὶ τοῦ σπεῦδε. μέλλον τὸ ἐσόμενον ἐπέχεις δὲ πνεῖν. κωλύεις πάλαι. καὶ ἐγκονεῖν ἐνεργεῖν. Ἐγκονεῖτε. ἐνεργεῖτε ζωχύματος δὲ ἐπεὶ οἱ ἔχοντες κόνδ' ἀπροῦν ἀδὸ τὸ ἄλλο τὸ ἐμόνδ' ἐκεῖν τὸ ἐργκοτιπο τοῦτ' κόνεως ἅλφασθαι νικῶσιν. ἀεισο πλάστω ἱπεγκονεῖτι σπάδεθῶς ὁκαιρος ὁὐχὶ μέλλφ ἀλλ' ἐπὶ σπουτῆς τῆς ἀμπᾶς, Ἐγκονητί. Ἐγκονίδες. αἱ ὑπερέπιδες. Ἐγκοπτὸν. ἐργαλεῖον λιθοξόον. Ἐγκοπὴν ἐνεβρον ἐμπόδιον χωλεὶς ἐγκοπῶν καὶ ἀλιμαντήρων, ἀκίνην βαῖνε τῆς πέτρας. Ἐγκορδυλῶδες τινὰ. Ἐγκοτῶσι ἐνεκότει κοσὶ ἀκυρῶ ὡς ἀδελφῷ αὐτὸ. Ἐγκώμιον. ἐν-

δημον· ὡμὸν γὰρ τὸ δημῶδες καὶ τὸ δημῶδες ἐστί. Ἐγκώμιον ἔπαινου διαφέρει· ἔπαινος μὲν γάρ ἐστι λόγος ἐπαινετικὸς· μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν· ἐγκώμιον δὲ λόγος ἐγκωμιαστικὸς πολλὰς ἐν ἑαυτῷ πράξεις πολυλαμβάνων· καὶ ἐνίοτε μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν τινος ἐπαινετικὸς καλεῖται· ἡ δὲ πολλὰς, ἐγκωμιαστική. Ἔγκοτον ἐχθρὸν ἐν διαθέσει· καὶ ἐγκότως ὀργίλως· τὸ φθόνος αἰσθητικὰς ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰσθητὴν ἔχει· ἔγκοτος δὲ ἡ ἐμὸς ὀργή. Ἐγκωμιάσαθαι ἐγκώμιον ποιεῖσθαι. Ἐγκώμια τὰ πόδια ἑρμαία. Ἐγκρατὴς ἀνὴρ· ἐμβροάν. Ἐγκράτ· λόγισαι πεξανάστασιν διαλοιδορήσαι μὴ δοτικῇ συντάσσει. Ἐγκρατέστερος θανυσίδης τὸ τε ἀρχὴν ἐγκρατέστερον ἐπὶ ἰσχυρὸν ἐστὶ καὶ εὐβίαστον μέγα δυνάμενον ἐχώρησαν. Ἐγκράτεια· διάθεσις ἀνυπόβλητος τῷ κατὰ λόγον· ἔξις ἀπήνθησε δὲ ὅτι ὄβελ δεινὸν μεταλαβόντ ὡς ποτὲ μὲν ὁ σπουδαῖος ὁ σώφρων μεταλαβὼν τοῦ φρονεῖν εἰς τὸν ἐγκρατῆ· εἰ δὲ τὰ μὲν ἐγκράτειαν σύμφωνεῖ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα· τὰ δὲ σπουδαῖου συμφωνεῖ· οὐ παντὸς ὁ σπουδαῖος ἐγκρατὴς, ὥστε δὲ σώφρων· εἰ μὴ αὐτὸν ἡ σωφροσύνη τῇ ἐγκρατείᾳ πάλιν ἀδύνατοι τοῖς δεινοῦσι τὸν σπουδαῖον ἐγκρατῆ· μεταλαβὼν τὸν ἐγκράτειαν εἰς τὸν σωφροσύνην· εἴτε ὁ μὲν σπουδαῖος ἐν ὁμολογίᾳ τῆς ψυχῆς διαμένων πρὸς ἑαυτὴν ἐστὶ· ἡδὲ τῆς ψυχῆς διαμένων πρὸς ἄλληλα σωφροσύνη· ἔστω καὶ ὁ δημοσθένης κατασκευασθεὶς, μὴ δεῖν μάχεσθαι ἐκείνοις φιλίαν ἔστω ὑπὸρ ἐδωκεν· μετέλαβε τὸ δωκεν· καὶ ὁ ἰουνυσίδης βληθεὶς προξενίαι βοιωτοῖς θηβαίους πρὸς βοιωτιτυλινάους τὸν δόσασιν αὐτῷ εἰς τὸν ἐπανάστασιν μετέλαβε· ἐκ σωθήσεται δὲ πλήρης τῆς διαθέσεως μεταλαμβανούσης ἀεὶ ὀνόματα πρὸς βοιωτιτυλινάους· τὸ τε μνῆμ· τὸ ἀθῆναι εἰς τὸ κτίσμενον κατεσθῆναι· τὸ μεθιστάναι εἰς τὸ τελεῖν· μεταλαμβάνοσι δὲ καὶ τὸν παντὸς εἰς τὸν φρόνιμον· ὃν δὲ βλαμικρὸν, εἰς τὸν ἀνδρεῖον τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀρχὴν καὶ ἀνίκητον ὃν ἐλεύθερον εἰς τὸν ἄσωτον τὸν οἰκονομικὸν εἰς τὸν ἀνελεύθερον· οὕτω δὲ παλλακὴς ἐν τῷ γερμανικῷ· ἐπὶ πολλάτων τὸ σώφρονας εἰς ἡλιθίους μεταλαμβάνει· δεῖξαι δὲ θέλοντες ὅτι ὁ σώφρων ἀνὴρ ἐστὶν ἐγκρατὴς μεταληφόμεθα τὸν ἐγκρατῆ εἰς τὸν αὐτεπεξουσιαστὴν· τοῦτο δὲ σημαίνει τὸ ὄνομα· καὶ δείξαντες ὅτι ἐνθατόπραξιν ἐνδέχεται καὶ πραξιν μόνον τί ἐστι· τὸ δὲ πραξιν μόνον ἀντιπάσχων καὶ μαχόμενον πρατεῖται· ἐνθα τὸ μὲν πραξιν τὸ δὲ, πρατὸν μόνον ἐστὶ τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔστιν ἐνδέχεσθαι ὁμολογίαν· ὁ δὲ σώφρων ὁμολογούντα ἔχει τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα· ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τὰ πρατοῦς ἐ ἀκολάστου.

Ἐγκράτειαι σωφροσύνης διαφέρει· ἡ μὲν σωφροσύνη, ἀρεμαίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας· ἡδὲ ἐγκράτεια σφοδρὰς ἐγκρατὴς λέγεται, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν μὴ πεπαῦσθαι τοῦ παθῶν· ἐ ἐγκρατὴς ὁ ἐπικρατέστερος. Ἐγκράτεια· ἡ παρὰ δόξαν. Ἐγκρατὴς· ὁδὲ πολλάκις ἐν ὁποτε· καὶ ἀνέρρωσεν αὐτὸν ὅθεος· ἐπεὶ ἦ ἐγκρατὴς ἐγκρατὲς ἑαυτὸν καὶ τῆς ὑγιείας τὸ σῶς οὐδεμίαν ὥραν ἐπίθετο· ἐ αὖθις ἔλεγεν ὁ λεωφερὴς τῶν φθανασῶν ἰάσεων τύχη μᾶλλον ἢ βελτίωσιν θεοῦ ἐγκρατὴς γενέσθαι. Ἐγκρίνω, συνάγω· ἢ· ὅτι πουβιὸ μὲν ἐγκρίνει· βιὸ ἦ δόσιν εἶναι. Ἐγκρὶς πλύασμα ἀλφίτων ὑδαρὲς Ἔγκρισις ἱερὸς ἀγὼν Ἐγκρυφῆ Ἐγκρυφίας ἄρτος ἐν ἀποδώκη κρυμμένος ἐστὶ δὲ γ μέρη τῆς σεμιδάλεως· ἧς ὁ ἐγκρυφίας ἐστὶ τὸ δίμερον τὸ ἀπὸ τοῦ τῆς ζωῆς τὸ φλῶν παρίστηται. Ἐγκυκλίοις· εἰ μὴ χολὴ ἔχεις καταλθεῖν ἐγκυκλίοις βουτέστι συγκάφθι. Ἐγκύκλιος δὲ λέγεται μιμάνη μαξύλιν ἔχουσα, ὃ ποτὲ μὲν εἰς φόμβον ἐστὶ δοκοῦν ἐν δὲ ὡς ἐν οἰνία πρὸς τοὺς θεατὰς δείκνυσι λέγει δὲ, ὅτι καὶ φανδος ἐγκύκλιος· Ἐγκύκλιον· ἀπανταχοῦ· καθολικὸν· ἀναφορὰ εἰς καρίνου φησὶν ἀλλ ἢ ἐγκύκλιον αὐτῷ ἐπιχείρημα τοῦτο τοιαῦτα μανθάνειν· βουτέστιν εἰς πάσας ὑρείζειν· οἱ δὲ ξιόματος ἀντὶ τοῦ μόνοι τῶν ἐγκύκλιον ἐπαιδεύοντο παιδείαν· ἢ ἐγκύκλιος παιδεία διὰ πάσης ἐχώρει παιδεύσεως καὶ ῥυθμὸς καὶ παντὸς μιμήματος· Ἐγκύκλιος· ἐ τὴ σις τ χειμῶνος δόσις· τὸ δὲ χαλάνου τὸ ἐπιμόνως τ ἀδαλ βλαττοῦντος τ ἐγκύκλιον πλάτανον ὄντα ἐν ἔτος ἕκαστον πρὸ ῥωμαίων ἐλάμβανον· καὶ αὖθις· ὁ δὲ στρατηγὸς ἐκ ἐγκυκλίως διανεμὲς τ χειμάτων αὐβῖς ἐποίησε, θεοφυλακήβυσιμενάτου· καὶ αὖθις ἦ ἐγκύκλιος τ χειμάτων σύνοδος. Ῥωμαϊκῶ ἔχει τὸ συνέχειμα· ἐγκύκλια λέγεται ἐκ ποιητικά. Ἔγκυκλον ἱμάτιον ἄειστο

φάνης· ἐγὼ γὰρ ἂν εἴ μοι χρεία νὺξ γένηται λαβεῖν· καὶ ἀλλαχοῦ φερέγγυον τοῦτο λέγει πάντα· ἀπὸ τῆς κλινίδος· καὶ δῆλον ὡς τὸ μὴ ἔγκλινον ἔστιν ἱμάτιον· ὁ δὲ περικώτος σίνδυμα.

Ἔγκύμονος ἐγκύου ἔσης· καὶ ἔγκυος γυνή. Ἐγκυρῆσαι· αὐτὴ τὰς συντυχεῖν· οὕτως κρατῖνος.

Ἐγκύρτια· βλαστοὶ τοῖς κύρτοις συνυφασμένα· πλατύνουσι δὲ χρῆται συντριμαίω, ἀπὸ τῆς φαιρυήσης τῆς λέξεως. Ἐγκαρσίχολοι· ὀξύχολοι χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες· οἱ γὰρ ἰχθύες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πλὴν χολὴν ἔχουσιν. Ἐγκυσίχολος εἴρηται παρὰ τὸν κύσον ὁ δηλοῖ τὸ κύσου χολῆς ἀπὸ τῆς κητύλης· κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ νομικοὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν περὶ οὗ καὶ κητύλης ὀδίν. Ἐγκυτί· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστω καὶ μάχος. Ἐκλιξάμην· ἐπεθύμησα· οὕτως πλάτων. Ἐκλωποδύσωρε· ἐκλωποδύσορες, οἱ ἀπὸ τῆς κλωπῆς βιοτεύοντες· ὡς ἐγχειροδύσορες, οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ἐκλωποτυπεῖν· τὰ κλωπῆ ἀνθοφῶν βλαστήματα· καὶ σημαίνολογεῖν βλαστάνειν καὶ βλαστήματα· ἐξ ἀεὶ ἀπὸ τῆς κλωπῆς ἔχειν. Ἐκεῖνο· ἐγὼ· ἀντὶ τοῦ ἐκείνου· ἐγὼ οὖν ὁρᾶς πλὰς αὐτοῦ ἀδικεῖν· οἱ δέ, φάσγουσιν· καὶ ἐγνώσαν ἀντὶ τοῦ ἔκειναν· καὶ τὸν μέγιστον σπουδῶν εἶναι τοῖς νομάταις ἐγνώσαν. Ἐγνώκατε. Ἐγνωμαλάσιον· ὁ δὲ τῷ βαρβάρων ἡγούμενος ἐγνωμαλάσιε ξιὼ σῶ ἀδελφῶ· καὶ ἔλεξεν· ὡς ἐγὼ μὴν σὺν ἔβραν ποιήσομαι· σὺ δὲ μὴ ἀπρεβολισμοῖς καὶ τοξεύμασιν· αὐτὶ τοῦ βουλὰς ἐξόδου καὶ γνώμας· καὶ αὖθις· ὁ δέ, ἐγνωμάλασε πάντα ἀξύμφορον εἶναι· βοῆσαι φιλίαν ἐθέλειν ὡς πρὸς βύρσους. Ἐγνωσμένον· εὐβουλημένον· ὁ δὲ Φραλῆς ὡς ἐγνωσμένον αὐτῶν εἶπε, ἔτι νυκτὸς ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς πολεμίους. Ἐγνωσμένον κακειμένον· ἀρειανός· ἐγνωσμένον δεῖναι φίσιν, ἐπειδὴν ἐλάσωσιν οἱ μαυρούσιοι εἰς αὐτούς, τοὺς μὴ κατὰ πρόσωπον αὐτῷ φάγειν ὡς προφορημένους· τοὺς δὲ ἐφεπομένους τεταγμένους, οὓς βλαπτικὰ ἐμβαλλόντων διωκόντων. Ἐγωτὲ καλῆτρόπους διαιρεῖται· σωφρονίσεως ἀπὸ τοῦ παραθέσεως· κῆτονον· καὶ λαγῶφιλῶ· κῆπυμα· κῆεἰσροὴ μοιρίας· καὶ λαλιὰν διαλεκτον· κατὰ τόνον, ὡς παρὸ τὸ πάροδος· καὶ λαγῶφιλῶ, ὡς παρὸ δισχίλιοι καὶ πυῶμα· ὡς σύνεσι καὶ ἔξεσι· καὶ εἰς βολὼ μοιρίαν· ὡς τὸ ὡσεὶ χῶς· καὶ διαλεκτον, ὡς παρ' ἔγωτε. Ἐγώγυον· ἀρχαῖον· ὡς γυῖον· τὸ ἀρχαῖον. Ἐγῶδα· ἐγὼ γινώσκω· ποδιαὶ σχύλα· ἐγῶδα τὸν καὶ σιέσεμμαι πάλαι· ἀνθρωπον ἀρχαιοπρεπές. Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἑλομβιζυγέν· ἀντὶ τοῦ ὁμοίως καὶ παραπλήσια πασχόντων. Ἐγὼ δ' ὦ πάντα κωφὸς ὁ πάντα ἰδρὶς, κατημέλησα· ἀντὶ τοῦ ἀναισθήτως. Ἐγὼ μαι· ἀντὶ τοῦ ἐγώ οἶμαι. Ἐγὼ μὴν σὺ τὰ κελεῖς κελὴν μετιέναι· σὺ τὰ κιθαρῳδικοῦ κελεύοντος εἰς τὸ ζαγινὴν· ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τι πράττοντων. Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ γνήσρατον· ὃ γνήσρατος ἔστος, κωμῳδίας ἐν ἀκαρνεῦσι, δοκῶν κάλλιστα ἀκούειν. Ἐγώσου ὀναίμην· ἐγώσου ἀπολαύσω. Ἐδώνιος τράπεζα ἀπὸ μεσοπύλης· καὶ μὰ γᾶν περὶ Φρυνίχου· σὺν ὧν ζωμείπνων τὰ μὰ νὴ νὰ τράπεζα ἐδώνιος ἐν ἀκαρνεῦσι τῇ κλισίᾳ· τὸ μέτρος μεγίστη· καὶ κάλλος ἄμαχος· καὶ οἱ ἀεὶ νῆες ἐκάνδαν ἄλλοι ἄλλως αὐτῷ· ὁ δὲ Ἰόρτιος ἀπὸ ἔχων ὅτι παρέσαυτὸ τραπέσθαι, σιγῆς γινομένης· ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ οἴτε τῶ φίλοι συμπότται ὡς προπύλη· καὶ ἄγαν πόδιφορίας· ἀντὶ τοῦ νῦν τῇ ἀμερᾷ τῷ κλαπείᾳ, ὡς τὸ εἰνὸς, πέλως κατερραγμένον· πλοῦτος ἔρχος.

Ἐγκήρεν· ἔνκρεν· ἐγκήρεος· ὀνκρέλεος. Ἐγκήρεοι· ἄπελοι οἱ τὸ σκῆθος οἱ. Ἐγκηρεύς· ἄγρυπνος διατελῶν. Ἔγρυπνος· σεισμοὶ φησὶ γενέσθαι ἔγρυπνον ἡμῖν· μηδαμοῦ· καὶ ὄδιν ἐνδεγρυπάνιον.

Ἐπύκνα· ἀσφαλὴς ἀντὶ τοῦ πύκνης καὶ σαθρά· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς γύκ καὶ ἐπύκνα· καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων παχυτέρα. Ἐπύκνα· πεῖτινος αὐλαδοχή· Ἐπύκασθαι αἰτιατικῆ· μνηστεύσασθαι· καὶ ἐπυκτὴ γυνὴ μεμνηστευμένη· πρωηγόρος· δὲ, ἐπυκτὴ ὕστερον βελλισαείω γυνὴ γέγονεν· ἤδη παίδων μήτηρ γνομένη· πολλῶν· δ' ὑὸς δ' ἐπύκνειμοι χεύρια δ' ἐξῆς εἶναι. Ἐπύθετος· ὁ πρεσβεύων τόπος. Ἐπυθήκη· σκῶς τι πρὸς τὸ κεράσασθαι· ἢ λέβητας· ἢ τι τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον ἐστὶ κεῖσθαι, ἐστὶ τηλόθι εἶναι. Ἔπυον· ἀσφαλῶς· καὶ ἔπυος, ὁ ἐπυκτής· καὶ ἐπυωμένη, ἀσφαλιζομένη· πιστεύης· νῦν πανοπλίαν ἐπυλώκατο, τοὺς χρόνου λέγοντες ἐπυωμένη πορεύσας τὸ λοιπὸν μὴ θεουργεῖν τὰ κατὰ σιν. Ἐπυώδοτηκῶ· ἐνδιάθωμι. Ἐπυώμενα· ἀντὶ φωνεῖσθαι, Ἐρχανῶν καὶ ἐλαύνων· ἀεὶ σοφαλὴς νεφέλας, οὐ λέγχανόν τι νέφος· καὶ αὖθις, ἐπὶ μωνυχίας ἐρχανῶν ἐρχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πολεῖτο χωρεῖς αὐτὸς οὐ πόρπας.

δόρατα. Ἐγχέλυς θηρίον μικρόν. ἐστὶ δὲ διὰ παντὸς ἴδιον τὸ ἐγχελὺς ποιοῦντων. ὅλως δὲ τὸ ὕδωρ ἵστασθαι, οὐδὲν λαμβάνουσιν. ὅτε δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ τὴν ἀρχὴν κινοῦσι καὶ λαμβάνουσιν, ἄλλο καὶ οὗτοι ταράττοντες τὸν πόλιν. Ἔγχελυς ἀπίνως παρὰ βοιωτοῖς δέ, ἔγχελις.

Ἐγχεσίμορος ὁ πολεμικός. Ἔγχει ἔμβαλε. Ἔγχεια. ἀντὶ βίων τε πολλάκις ἐγχείων ἐμάχοντο. Ἐγχεῖν ἐγκεράσαι. ξενοφῶν. ὅδε, τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσεν ὑγιεινόν τε τοῖς θεοῖς. καὶ ἀντὶ τοῦ σπεῖσαι. Ἐγχελείδιον. εἶφος. ὄργανον. Τιμοθέου. Ἔγχελυ. Ἔγχελυς ὀργάσορβος. οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες. Ἐγχειρῶ ἐγὼ δοτικὴ ἐγχειρίζω δὲ ἕτερον καὶ ἐγχειρίζω, δοτικήν. Ἔγχος δόρυ ὅμηρος. ἔγχος. ἔστιν δικαίως. τὸ μὲν δισύλλαβον, δύο καὶ ὀκτὼ σημαίνον.

Ἔγχος. ἀλληγορικῶς τὰ σοφοκλεῖ προκύθια. παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οὐδὲ νῦν φρονήσεως ἔγχος. οἱονεὶ ἔστιν νῦν φρονήσεως ἔγχος. τουτέστι βουλῆς καὶ μεμνήσεως ἔρχον. Ἐγχώριον. οἰκεῖον. ἐγχώριοι μὲν οὐ μόνον τὰς τῶν ἐμῶν σπουδὰς καὶ τὴν παροιμίαν ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη καὶ λίαν γινώσκουσιν. Ἐγχρίμπτεται. ἐπὶ πολύ. τοῖς δὲ νεωτέροις ὁ πόθος ἐγχρίμπτεται φέρεσθαι μᾶλλον βλέπων. ὡς ἐγχρίμπτοιμι ὁμοίοις ὁ λυσίστρατος ἦν. Ἐγχρίμπτων. πρὸς πολὺ ζῶν. πρὸς ἥβην. Ἐγχρίμψασα. πρὸς πολὺ ἀθροισθεῖσα. καὶ ἐγχρίμψαι παρεκροδόμησεν ἐμπεσεῖν παρασκευάσας. Ἐγχρόνων. ὁ χρόνος πολὺν χρόνον συντεθραμμένων. ἀπὸ ἰανοῦ. κατεφόρνη τὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγχρόνων οὖσαν. Ἐγχρίσεσθαι. αἱ τὰς χαστοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρεσθαι. μίνως, ἢ πόδινόμου. ἔλεγον δὲ ἐπὶ τὸ βλάπτειν καὶ ἐγχρίσαι. ὡς ἀριστοφάνης. ἐγχρίσεσθαι δὲ λέγονται. καὶ ὅσα τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν. αἷμα ἐπιχέασθαι ἱερείου. καὶ τὰς θεωρίας. ἔτι τιμῶν ἐπὶ τὰς ἐντιθείσας ἐν χύτραις ἐφεψήσας. ὅθεν καὶ ἐγχυτρίζειν ὁ ἀριστοφάνης. Ἐδάϊσεν. ἐμέρισεν. Ἐδάμη. ἐδαμάσθη. Ἐδανόν. ἁδύ. ὦδες. ἄμβροσίω ἐδανῷ παρειὸν πάλαι τὸ ἁφρόεν ὕδωρ καὶ δανὸν καὶ συστολῇ ἐδανόν. Ἐδάσαντο. διεμερίσαντο. Ἔδαφος. γῆ. Ἔδαφος. ἐδάφισεν. Ἐδάσατο. κατεφάγη. Ἐδέατος. τὸ μὲν ὄνομα ἑλληνικόν. ἡ δὲ χρεία βορεινή. ἐπὶ δὲ βορέου τὸ πρῶτον καὶ πρόσθιον τῆς βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν. ὕστερον δὲ νομίσθη, ἐδέατρον καλεῖν τὸν ἐπὶ τῶν ὅλης διανοίας καὶ παρασκευῆς. Ἐδέδισαν. ἐφοβήθησαν. καὶ ἐδεδίζη. Ἐδεδίσκετο. ἐξεφόρει. Ἐδεδίξατο. ἐφοβήθη. Ἐδέδμητο. ἐδράσμα. Ἐδέκαζε πολλοὺς. ἐδωροδόκει πολλούς. Ἐδέμνυφεν ἑρμηνεύεται. Ἐδεσα. πόλις συρίας. εἰς ἣν ἀφικόμην βαΐανος, ὑπὸ τὴν πόλεως αὐλῶνος ἱππικὸν καὶ τοῦ παραφερομένου θώρακας ἱππικοὺς καὶ ἱππικοὺς καὶ σ. καὶ ρ. καὶ ἑξακισμύρια. ὁ δὲ βαΐανος δεῖς λαβὼν θώρακας, τὰ λοιπὰ ξύμπαντα αὐτὸν ἔχειν ἐκέλευσεν. Ἐδεσνός. ἀπὸ πόλεως ἐδέσης. Ἔδεσιν. ἱεροῖς ἐν τῆς ἔδους ἀθείας. Ἐδεσὰ ρέατα ἐτρωγλόμενα. Ἐδεσή. βρωτή. Ἐδάετο. ἐνδιὸς ἐγένετο. ἐν ἑτέρῳ ὀρόφῳ. ἐφαίνετο. ἐρέχετο. Ἔδει. ἔπρεπεν. Ἐδείματο. κατεσκεύασαν. Ἐδείμαντο ἐν τῷ δέμω τὸ καθεσπερινὸν ὠκοδόμησαν. καὶ ἐδειμάτουν. ἀντὶ τοῦ διεφόρουν. εἰς ποίαν ἦγον καὶ δέος. δρασμοντες δὲ μετέθεσαν μέγιστοι, συνέστελλον αὐτούς. καὶ ἐδειμάτουν ἐν οὐρανίαι μέρει δὲ ἀπειρας ἐλίξαντες. Ἐδείναζον δεινῶς ἔφερον ἐδεινολόγουν. ἐσχετλίαζον. οἱ δέ, ἐδεινολόγουν ἐν τῇ τῶν βασιλέως ῥαθυμία καὶ ἐδεινοπάθουν. ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ἔλεγον. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν εἰγωναῖ ἢ δὸ πονσυμνώσουσιν ἑαυτῷ ὁ πλῶν. Ἔδαξεν. ὑπέδαξεν. Ἔδαραν. ἔξεδαραν ἔδηραν. δέαν τὸ ἔτυφαν, διὰ τὸ κ. Ἔδασα. ἐφοβήθην. Ἐδεῖτο. ἐδέετο τὸ θεῖ. σημαίνοντες καὶ τὸ ἔδες μεῖζ. Ἔδη. ἐδάφη, ἐν τῷ ἔδους, Ἐδηδώς, καταφαγών, ἐδήδοκα ἐδηδώς, Ἐδηλήσαντο, ἔβλαψαν, Ἐδήμωσαν, δημόσιον ἐποίησαν, καὶ ἐπέθεσαν ὁ φθόνος, καὶ τὴν θυσίαν ἐδήμωσαν αὐτῷ. ὅδε, ὑπεξαιρεῖται χρυσίον δέκα ταλάντα Ἐδημοσίωσαν. δημόσιον ἐποίησαν. ὁ δὲ θαλῆς ἐρίχθων ἐστὶ ζώνως ἐδημοσιώθη. χιλίας καμήλους προπέμψας, χρυσίον καὶ ἀργυρίου. Ἐδημώθη. ἀντὶ τοῦ δήμῳ διεδόθη. δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. οὕτω λέγεται ἐν ῥωμαϊκῶν ἐπαναιδεσθαι. καί τις λόγος πρὸς αὐτοὺς τοιόσδε ἐδημώθη. Ἔδηξεν ἔδακεν. Ἐδήχθη. παρὰ θουκυδίδη ἀντὶ τοῦ διέκοπτον. διέφθειρον. ἅπασαν κατεδήουν τὴν ἀπατουριῶν χώραν. ἐδήωσαν ὅμοῦ. Ἐδηώσαμεν. ἐδῄσαμεν. Ἐδηώτους. βρώσεως. Ἐδιδαξάμην ἐπαιδευσάμην. δι

ἑτέρα

ἕτερου αὖθις ἐπιμελήθεις τούτου. ὅ παθητηὸν ἀντὶ συγγνωστοῦ διὰ ἀεὶ μεσότητος ἁπλοῦς, ἀντὶ τοῦ ἐξεπαίδευσα. Ἐδίδαξεν. ἔπεισεν. πρέθισεν. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἀναγκαίως ἔχουσι πρῶσαι, οὐ πρῶτον εἶδον ἐγώ. Ἐδίδη. ἐδίεμάνθη. Ἐδίδοσαν. Ἐδικαιόωντο. ἐδεξιοῦντο. Ἐδικαίδικαιον εἶναι ἔλεγχη. καὶ μὴ τὴν βαπλείαν ἑαυτῶ ἀποδίδωσι τίς, ἀλλὰ τοῦτο ἀπαλλαγῆναι πύειος, ἐδικαίας εἶναι αὐτὸς. ἀπασιανός. σὺ φαξ δίκῶν γλωμμῶν πυρθανόμενος, ἐπιχείρη δικαῖν διαλύσεις. καὶ ἐδικαίου μὴτε ῥωμαίους λιβύης μήτε παρχηδονίους ἰταλίας ἐπιβαίνειν Ϲὰν πολέμω. ἢν δέ τις ἀπειθῆ τοῖς πειθομένοις ἔφη συμμαχήσειν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ μάλιστος ἀντιλέγειν μὴν πρὸς οὐδὲ σὺ αὖθις ἐδικαίου. ἐδικαίου τοίνυν ἀντὶ τοῦ ἐνόμιζεν. ἐδικαίου εἶναι σὺν ὁμίζειν. Ἐδικαιώθησαν. δίκαιοι συνείθησαν δικαίως. δίων σύρωμαίοις ιε. ἐκτεταῦτης ἀπὸ τοῦ παύ ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ σὺν τοῖς παλαιοῖς πρὸς τοὺς ῥωμαίους φιλίας, ὀνόμενται δικαιωθέντες. ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἰκαμπανοὶ τοῦ φλάκκου, Ϲ οἱ συρακούσιοι τοῦ μαρκέλλου κατηγορῆσαι. καὶ ἐδικαιώθησαν σὺν Ϲ συνεδρίω. πολλαχοῦ δ' οὗτος κέχρηται τῆ λέξει ταύτη Ϲ τοῦ εἰρημένου σημαινομένου. ὡς καὶ σὺν τῶ 15. πάντες ἀποθανεῖν ἐστ' ἄξιοι. ἐμοί τοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω. ἀλλὰ λέγω μὴν ὅς καὶ Ϲὺν εἰλκφαίνδη δικαιώσω. τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι. καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πολλαχοῦ ὁμοίως. σημαίνῃ δὲ καὶ τὸ σὺν ἀντίον, κατεδικάσθησαν. Ἐδικαίωσαν ἀντὶ τοῦ κατέκειναν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι καταγαγόντες αὐτὸν ἐδικαίωσαν θανάτω. Ἐδίνδυον. πύλω πόδινε σαν ὠρχοῦντο. Ἐδίωσεν. ἔξέωσεν. ἐδίωξεν. Ἐδίψησαν. ἐπεθύμησαν. ὁδὲ, ἐλαθόδωσαι τὴν παῖδα ἐδίψησεν. Ἔδυνα. τὰ δὲ δόμματα δῶρα Ϲὰν τοῦ γαμοῦντος τὴν γαμουμένη. Ἐναῖα ἐκαθέδρα. Ἐδοκίμαζεν. ἔκρινε. σωσωκλῆς ἰω. Ϲὰν τούτοις δοκιμύτηδεν ἐδοκίμαζεν. Ϲ ἀπασιανός. ὁδὲ, Ϲὰν ταῖς οἰκίαις χωρῶν Ϲωμελέμβανεν ὅσους ἐδοκίμαζεν. ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν ἐλέσθαι εἶναι ἀξίους. Ἐδοκίμασαν. προέκριναν. σὺν ὥρωσαν. πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἑκάτερα λόγων, οἱ πλείους γνῶναι τὸ πότερα ἐδοκίμασαν. Ἔδοξεν. εἰς Ϲὸν λιμένα ἦλθε. Ἔδος τὸ ἄγαλμα. καὶ ὁτόπος ἐν ᾧ ἵδρυ. Ἔδος. ἔδαφος ἕδρασμα ἰδοὺ ναός. τὸ τῆ τύχης ἕδος. τὸ πρῖον πρὸ σπυκάσας, τὴν ἐπάνοδρ αἰτεῖ. Ἕδος. ὄφαγᾶς. Ἔδοσαν δίκην. Ἐλοῦμοι. ὄνομα ἔθνους Ἐδωδή. βρῶσις. τροφή. Ἐδωδίμων. βρωσίμων. ἐπεὶ πρόσθεν τὴν παρασκευὴν αὐτὰ ἀγνοοῦντες ἀδεῶς ἐλώδιμον ἐποίησαν ἐνα πρόθετο λυσῆς ἄσης αὖθις τῆς γῆς. Ϲ πάσης ἀθρόον ἀγρας διαπλαθέντες. Ἐλώλια. Ϲὰ σανιδώματα νυείως τῆ πλοίων ἐφ' ὧν οἱ ἑταῖναβέζουν. καθέδραι. ἕδραίς ματα. σοφοκλῆς. ἀρχαίοπλουτα παρὸς ἐλώλια. ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήματα. Ϲ ἐλωλίοισι. παρὰ ἥρεδότω Ϲὸν ῥώμασινος. σοφοκλῆ. ἄνεροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυροὺς φλέγοντες. Ἐλωλιῶσαι. συγκαθίσαι. Ἐλωλιῶσαι. καὶ ἐκείσαι. ἑκατέρω, αὖθις ἐχρήσαντο. τὸ μὲν ἔνέλωλιᾶσαι, οἷον συνθεῖναι ἐκτινων ξύλων ἁπλῶς πρὸς τὸ πον τινὰ συντιθέν Ϲων. τὸ δὲ ἐκείσαι δὲ αὖθις καὶ ὡς κοινότερον λεχθὲν ποεῖσθαι. πολλοὶ γὰρ αὖθις ἐδωλίων ἐκείας μακρῶν ξύλων συντιθεμῆ σέλας. Ϲὸν σέγαις ἑτέραις. καλᾶσι, ταῖς Ϲὰ Ἐλώμ, ὄνομα κύειν. ἑρμηνεύῃ δὲ θερμασία. Ἔλων. ἑλαθίων. Ἐλωρεῖν. λώροις ἐτίμα. ἐλωρεῖτο λέοντι. καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμιλίοις. Ἐλωρήσατο. ἐφιλοφρονήσατο. ἐπὶ ποδὶ πὰ ὅλων τοῖς Ϲαυτηδείοις προσανέλωσε. τισὶ δὲ ὧν ἡγεμόνων σιλωΐς ἐλωρήσατο τῶν Ϲαυτηδείων. καθόλου δὲ πᾶν τὸ πόσφορον ἐπειρᾶτο κτίειν ἑαυτοῖς. Ἕδρα. βάσις. καθέδρα. ἕδρα καὶ πρεσδρία παρὰ ἀριστοφάνη. καὶ σὰν τὴ τούτων εἰς τὸ πευταυθεῖον καλῶς τὴν ἕδραν θίνος ὠὸ φαλμανής. καὶ ἀρεταῖος ὅτι με Ϲ ὄμμασι καὶ φωνῆ καὶ ἕδρα ἐτίμησας ἀντὶ καθέδρα. Ἕδρα. καὶ ὁ φιγκτὴρ πᾶν ὧν. καὶ τὸ φησιν ὁ πρόφητης καὶ ἐπὰ τάξεις τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπίσω τῆς ἕδρας τὸ πάθος σημαίνασα. σημύτερον δὲ ὧδε Ϲὸ ἐρημεν εἰπὼν εἰς τὰ ὀπίσω. Ἕδραι λέγονται Ϲὰ ἰσόκλαι. σελλαδεία. σωτηρία. Ἕδραν. τὴν μορμὼ εἴρηκεν ἐ θουκυδίδης. καλοῦσι δὲ Ϲὸν μβόσως ἡμεῖς ἕδραν. Ἑδραῖων, θρόνων. σοφοκλῆς. ἀλλ' ἄναξ ἑδραίνων ὅπου μακραίωνις εἰζ σχολῆ. καὶ ἐπὶ τῶ μέματι νῶν ἵδρανον ἀσαθέων ἄλυραν, ἀντὶ τοῦ ἕδρασμα, Ἑδρασιν, ἐπίσιν, ἐκαθίσιν Ἑδραῖος, καὶ ἑδραίωμα σήριγμα. Ἑδριόωντο Ϲὰ καθέζοντο. Ἑδρῖται, οἱ ἐκ τοῦ ἀπὸ τῶν καθεδρῶν

γεν. Ἐνίτλιον ἐσίαν. Ἔνιτ. Ἐνέρεσμα σχεδιασμόν. Ἐνωτὶς ὁ πολικὸς ὁ πενθερός.
Ἐλδωρ. Ἐνθύμημα βούλημα. Ἔνσο. ἐνδέδυτο. Ἐσματος. ὅσματος. Ἐντῶς. ἐν χερσὶ. Ἐξηκίας βασιλεὺς Ἰουδαίων ἄχαζ. ἀπάντων ἀσεβέστερος. ὃς καὶ εἴδωλα κατέσπασεν καὶ τὰς πύλας αὐτοῦ συνέθλασεν, ἀλλὰ καὶ βωμοὺς ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἐποίησε καὶ βάλανον κατέκοψε. καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκ ἐρήμου Μωϋσῆς, ἔτι γὰρ αὐτῷ πάντες ἐθυμίων, μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων ἀφανίσας τοὺς πιὸ δεισιδαίμονας εἰδωλολατρεύοντας ἐτιμωρεῖτο. ἐκ μὲν τῶν βωμῶν καὶ μνημοσύνων καὶ πύλας τῆς ἀθεότητος. τοὺς δὲ τὸν θεοσεβείας ἀφῆκεν, ὡς ὁ Ἰωσίας τὰ θυρώματα, ζωγραφεῖν βωμοὺς καὶ εἴδωλα καὶ προσκυνεῖν. ἵνα εἴ τινες ἐκ παρέζηλοι οὐ ἐρώνδεν, ἀνοίγνυμι ὧν τῶν θυρῶν, σπένδοιτο βδελύγματα. καὶ μόνος ἐβασίλευσεν Ἰουδαίας κατὰ πρόθεσιν θεοῦ. Φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦτον. Ἰωσολομῶν ῥίβλος. Ἰαματ πάθος παντὸς ἐγκεκολαμμένη τῇ τάφλοιᾷ. ζωγραφήσας ἐζήλαφεν ἐζηκίας οὐ προσέχοντες τὸ λαὸν θεῶ. διὰ τὸ τῆς θλασφείας τὰ πάθων σύνθεσιν τοῦτο πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι πορευομένους αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐπλέμησε δὲ μέχρι χαΐς τοῖς ἀλλοφύλοις ἀσυρίων ἀρχὰς πότερον ὑπήκοος ὤν. Ἐζεσθαι. καθέζεσθαι. ἐκάθιζετο. Ἐζή. ἔβρεχεν. ἔζη δὲ διὰ τὸν, ἀντὶ τοῦ ζῶν ἵν. Ἐζήλωσεν. ἐπεθύμησεν. Ἐζημίωσεν. ἀνῄλωσεν. ὁδὲ αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεύς, τὴν πόλιν τὴν θανάτῳ πάλαι ζημίωσεν. ἣν κατέφρενε. κατεδίκασεν. Ἔζων ἀντὶ ζῶν ἵν. Ἐζωσμένοι. ἐνδεδυμένοι. Ἐζυγάσατεῖτο. ἐφέκατέρω ῥοπὰς ἐλάμβανε. πολύβιος. ἐζυγάσατεῖτο τοῖς ῥωμαίοις ὁ πόλεμος. Ἐθήσορος ναῦς. ἐξ ἑθηκοσόρειον νηὸς τῶν ἑθηκοσιπόδων. Ἔεισεμβηνος ὁ μοιωθείς. Ἔηκε. συνεχώρησε. Ἐλακεν. ἐλήφθη. Ἔηος. τὰ ἀπὸ χαθοῦ ἀνδρὸς. ἔηος ὅμηρος Φοίνιν. Ἔικτὸν. τὸ ὅμοιον. Ἔισηνῖσιν. καὶ ἔισας ναῦς. Ἔισωτὸ ὁμοιῶ αἰτιατικῆ. Ἐθαμμής. ἰσόγχωνος, ὁ ἐν τῷ πῶ ἰδίῳ τετυμμένος. Ἐθαλάσας. συνήθης φίλος. ἐθασήλθεια. Ἐθανατώθη. ὡς ἐν ὀχῃ θανάτου ἐκείθη. Ἐθέλετο. ἐβουλεύετο. αὐλιανός. ἀμφὶ ἐθέλετο ὑπατος βίς ὑπηρέταις ζωὸ ὀργὴ βρεμόμενος. Ἐθέλημος. ἑκούσιος.
Ἐθελήσαι. ἂν ἐθελήσειεν. Ἐθελήσει. δύνηθείη. ὁ μηρος. ἀλλ ἐθέλει τοῦ ῥέμφ. ἐξ ἀλλ ἐθελήσει μαθεῖν. ἂν ἀδύνηθη. Ἐθελοδουλεία. Ἐθελοθρησκεῖ. ἰδίῳ θελήματι σέβῃ τὸ δαίμονα. Ἐθελοκακῆσαι. ἑκουσίως κλέψαι τὸ κανοῦν. ἐξ ἐθελοκακήσῃς, ἑκουσίως τὸν κανοῦν αἱρεθέμενον. ἐθελοκακοῦντα αὐτὸν τοῦ τὴν πορείαν καὶ καταλαφθῆναι παραμένοντας. Ἐθελοκακία.
Ἐθελοκάκως. ἑκουσίως τὸν κανοῦν συλλεγόμενον. ἀπρόσιανός. ὃς δὲ στρατηγῶ στρατὸς ὑπὸ δυσφθὴς ὑπορμνησικακίας ἐθελοκάκως τελχῖνίζοντο καὶ ἔφαγον. Ἐθδικασόμενοι ἐξ σώματα ὡς πεπεισμένοι καὶ ταῦτα λυμασὶ διέλυον. καὶ ἀναχωρεῖν ἐκείρουν. ἀπειλὴν ἐκβαλοῦντες τῷ στρατηγῶ. καὶ αὖθις ἐθελοκακοῦντες αὐτὸ διὰ πολλὰς αἰτίας. Ἐθελονόφων. μὴ βλαπτόμενον ἀπέφυθελήσει παρακούοντων. Ἐθελονταί φρονῶν μᾶλλον ἐκλήθησαν οἱ δουλωθέντες στρατιῶται ἑκουσίως ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ὧν ἐκπλήξεως τελευτησάντων. Ἐθελοντηδόν. θουκυδίδης διὰ τὸ ἑκόν.
Ἐθελοντὶ. ἐπίρρημα. τοῦ παραβόλου κινδύνου ἐθελοντὶ ἀναδεδειγμένος. καὶ πολύβιος. τοῖς βαλομένοις πάντα κίνδυνον ἐθέλοντὶ ἐπομένῳ. ἐξ αὖθις ἐκ παντὸς ἐπέλεξε τὸ στρατιώτας ἐθελοντὶ τοῦ ἀείσου.
Ἐθελοντής. βαλόμενος. ἢ χωρητὸς. ξενοφῶν. διδοὺς ἐθέλοντής ἐστιν ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλῃ ἂν γενέσθαι ἐπόσας ἐθέλουσι πορεύεσθαι πρὸς λαβὼν ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τὸ στρατιώτας. λέγεται καὶ ἐθελοντίους. πρόσδοκησεν ἐθελοντίους τοῦ ἀραβίους ὁμολογήσειν. Ἐθελοντὶ ἐπίρρημα. Ἐθελοπόξενος. ὁ ἀφ ἑαυτοῦ γινόμενος καὶ μὴ κεκλημένος ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πόξενοι κεκλημένοι, ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγκρίνεσθαι. Ἐθελοσοφὸς. ἔβιμος. Ἐθελυμνοί. ἀνυποί. Ἐθέμην. ἔπεινα. ἐκόμισα. καὶ γὰρ ταῦτα γνώμην ἐθέμην. οἷον καὶ μοὶ τοῦτο δοκεῖ σύμφορον ὃ μὴ εἶναι δικαιοσύνη. Ἐθέλειν. Φ. Ἔθεσαν. ἔποίησαν.
Ἔθη. ἔβλεχεν. ὁδὲ ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως, ἔθει δρόμῳ. Ἔθη. ἔβλεχεν. ἔπλεεν, ὁδὲ ἄνεμος τὰ ἱστία ἐπλήρα, ἢ ναῦς ἔθη καλῶς, Ἔθη, θεῖξ, ἢ αἰτιατικὴ ἔθηρα. οἱ γὰρ ἔθηρα θεῖρ φασι Ἔθηαι αἱ βλέθους ἐκμηδόμεναι βίχες πεσοῦσαι ὁ πότε ἐπεξεπαλαὶ ἀδόξους ἐθεῖρ ἂν ἐκτένισε, καὶ ἐν ἐπιχρώμματι. Ἰχνοῦς ἐξεύρασα μίαν τρίχα δωρεὰς ἐθείρας, Ἐθείρη, βλέθους ἐκμελεῖται,

Ἐθνήσαντο.

Εθνίσατο. ἐθαύμασεν. Ἔθνικεν. ἐπίνιαν. ἔκνιφεν. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἴσως ἀγῶνα ἔθνικεν.
Ἐθιλώθη. ἐκκλάθη. βαφῆς δηρὸς ὡς ἐθιλώθρω σῶμα. ἀντὶ τῆ βαφῆ ἀνίεται ὁ σίδηρος ἀλλὰ σκληρύνεται. ὅτως οὖν φησὶ διασαλπίσαι. καὶ γὰρ Φάσηλος ἦν πεπλαγμένος ἔζεον ἐκ τοῦ ὡς ἀβαφῆ σίδηρος, νῦν ἐθιλώθην ἀπὸ τῆ λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι διαδὺς βάπτεται ὁ σίδηρος. εἰ μὴ τὸ μαλθακὸν βάλοντες αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν. εἰ δὲ σκληρὸν ὕδατι. Ἔθη μοσύνη συνήθεια. ἐθισμός. καὶ ἔθιμος συνήθης καὶ ἐθάς. Ἔθνεται. οἱ σὺν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἔθνος βάπτου. ὁ ἰώσηπος λέγει ἀντὶ τῆ ἰσοδία τῆ μακεδόνων. Ἔθνος. τὸ πλῆθος. ἄγνωτο, μοιχοί, πόρνοι. βιχωρύχοι. βαλαντιοτόμοι. καὶ βαβιαῦβα ἔθνη. Ἔθνος. ἀμόνου τὸ μέρος τὸ πλατὺ ἔνθηλος. ἀλλαχοῦ καὶ ἰδίως μέρος τί τῆς πόλεως. ὅτω δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ εἰσηγητοῦ. ἐν τῆ θ τῆ φιλιππικῶν. Ἔθος ἄν σημεῖον. ἢ νόμος ἄγραφος. νόμος δέ, ἔθος ἔγγραφον. τὸ ἔθος ἀνέγειν ἀρέμενον ὧν. ἀλλὰ βίᾳ ἔχρωντο. ὁ μὲν νόμος εἶναι τυραννίδι. φόβῳ γὰρ ἔπασι καὶ μὴ πρὸς τὰ πάτρας διαπράττεται. τὸ δὲ ἔθος μᾶλλον τῆ φιλανθρωπίᾳ τῆ βασιλέως. βαλόμενοι γὰρ αὐτῶν πάντες δίκαιοι ἦντες. ἐν νόμος τοσαύτης δικαιοσύνης ἐν φιλανθρωπίας μέσος, ὥστε ἐν τῆ ἀτυχοῦσι χρησιμώτερος καθέστηκε τῆ γνώμη προσηνέχων. ἐν δὲ δικαιώμασι ἰσχυρώτερος ἢ αὐτῆς συνέσεως καὶ ἔτι ἡλίου νεώτερος. ἐν παισὶ γονέων. καὶ ἀδελφοῖς ἀδελφῶν. πολλοὶ δὲ καὶ ὀνφίλων ἀδικήμασι, πρὸς τοὺς βρασφήμους. ἐν ἀπλοϊκοτέροις πρὸς νόμα. Ἔθω. τὸ ἐξέθουσι τί διαπράττομαι. ὡς τὸ ἔθων οἰνῶν ἀλωλώ. Ἐθώμευον. συνολάκαζον. Ἐθώμαζον. ἀντὶ ἐθαύμαζον. Ἐθείγωσε. πρὸς ἐχώσε. πρὸς ἐμαρέγωσε. Ἔθεσιν. συντίθεις. Ἐθρυλλίχθη. ἐβρέχθη. Ἐθουνήσαν. ἀνωχέθησαν. Ἔθυσας. ἀντὶ θύσης. τὸ δὲ ἀφιλοξενώτατον ὁ Πύλιος λέγει πρὸς τὸν ὀδυσσέα. ἀπὸ πενδέχθη γὰρ τὸ συνθάδε ἔωρ κείαντες, ἐθύσαμεν. ἀλλὰ μὴν πρὸ τῆ θεραπαίνης τῆ ἀρνῶν οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν νοεῖσθαι. Ἐθυέσαι. ἔθνος θεσσαλίας. Ἐκάβη. ἡ ἔκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα. ὁ γὰρ πατὴρ δύμας ὁ φρυξ, εἰς ἴλιον πρὶν ἁλῶναι ἔδοτο. ὅθεν πρίαμος φρυξὶ συμμαχῶν. ἦλθε φρυγίαν εἰς λυθὸν ἀμπελόεσσαν. ὅμηρος. Ἐκαδημία. ἀντὶ. πότερ οὖν ἐκκλεῖς ἢ ἀκκαδημία, δηλονότι ἐκκαδήμα τινὸς εἴρω. Ἔκαθεν. πέρυσιν. Ἐκαικῶ ἀπερουκαίκωλφσάκις τὸ β πρῶ. Ἐκκαλαμᾶται. ἀθυμάτηρ πατρὶ ζουσ ἄμα τῆ πλώτῃ διώβολον ἐκκαλαμᾶται.
ἐκαλαμήσαντο. ἀπεθέρισαν. Ἐκκαλέσασθαι. παραβῆξαι. παροξῦναι. ἐκκαλέσασθαι τοὺς δάζοντας ἐκ τοῦ πατρικοῦ τόπου πρὸς ἴασιν τῆ ῥωμαλεότητος. Ἐκκαλεῖται. προκαλεῖ. ὁ ἢ μενέλαος θεὸς αὐτὸν κατεπλάγη, βαλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τὸν ἀρμὸν αὐτῆ, ζωεῖ χεῖρα τὸν ἀτιμώτατον τῶν τρώων, ἀν προκαλεῖσθαι. Ἐκκαλόμενοι προκαλούμενοι ἢ προμηθούμενοι. ἢ βαλλόμενοι δόλον προθυμούμενος, εἴτε τὸ καθαυτὸ τὸ ἐκκαλούμενοι διαβολίω. ἵνα μὴ δόκησιν αὐτοὶ μάρτυριον ἐκφέρειν τῶν πόλιν, εἴτε ὧν δήμω φιλονεικοῦντες καὶ ἐρίζοντες αὐτοῦ, μὴ ῥᾳδίως ἀνδρὸς παθεῖν ἀναζωπυρίζειν. Ἐκαλλη, ὄνομα κύειον. ἢ κρεῖσσ ἢ παρεκαλλιμάχω, ἢ πρὸς ἑαυτὸν καλέσαι. ἔχε τὸ τεῖχος ἀκλινέστερον. Ἐκαλλίστρουν. ἰσανὸν δόσιν. Ἐκαμπόδων. κύνεσσος καλλαικὶς παρὰ τὸ ἐκας μὴ δεῖσθαι ὁδοῦ βαλόμενος. Ἐκαμον. ἐκοπίασαν. Ἐκκαπηλεύομεν. δολοῦν. παντεργεῖν. Ἐκαπνυσαν. ἀξέπνευσαν. ἐκπνοὴ καπνὸν τὸ πνέω. ἀφυσᾶ καπύω. Ἐκαρασδόκησεν. ἀπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προσέθετο τῶν ἐφαλῶν μετεωρίσας. ἀπὸ τοῦ μηρυκῶν. καὶ τὸ εἰωνα δοκεύω. ἐκαρασδόκησεν ὁ δόκα ἐκαρτέρει. ἀπεσκόπει. Ἐκκαρπωσάμενοι. προσόδους μεγάλας λαβόντες. Ἐκαρπώσαν. μεθῆκαν. οἱ κασθέντες φυγῆ ἐκαρπώσαντο εἶναι. Ἐκαύ. πέρυσι μὴν τοι ἐχέκαυε ἀπὸ σφῶν τὸν κίνδυνον ἤγοντο εἰς πολέμιον πρατήσειαν. συνηγείροντο ἐπὶ οὖσι καὶ οὐκ ἐπὶ ληίδι.
Ἐκασάτο. προρρωτάτω. προηγόρως. ἐκασάτο τῆς τοῦ βαρβάρου βουλῆς ὄντες.
Ἐκασαχῆ. ἀντὶ τοῦ παντάχοῦ. ταῦτα μὲν ἔν ἐκασαχῆ ἐπράσσετο. Ἐκάτερτε. ἀντὶ τοῦ ἀεί. οὐδὲ γὰρ λέπεται παύτοτε. βάβριος. ὧν οὖν τριχῶν ἐκάστοθεν μὲν ἀκμαία ἔτεμεν ἀεὶ ἐπελάνκανθιζούσας. καὶ αὖθις. τοὺς μὲν φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε. τοὺς δὲ μὴ ἐθέλοντας, ἀντιβολεῖσθ ἐκάστοτε ἀντὶ τοῦ ἀεί. Ἐκκαταλήγου. ὧν θὶς στρατιώτας πλουτῶν. πλὴν γάρτοι πλοῦτον καὶ τοὺς ἐκκαταλήγου, ἐῶνῶν. ἀλιανὸς φησίν. Ἐκκαῖος. ἀβδηρίτης

Φιλόσοφος. οἱ δὲ ἐπιλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικός. οἷα γραμματικὸν ἔχων παράσημον· τὸ γραφικὸν ὡς ὄν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ τὰ ἑξῆς· πρὸς τὴν ποίησιν ὁ μέρους καὶ ἡ σόδου. Ἐκατοῦος. ἀγησάνδρου μιλήσιος. τὸν γενόμενα κατὰ τοὺς διαδόχους τοῦ μεγάλου μνημονεύσαντος, ὅτε Διονύσιος ὁ μιλήσιος. Καὶ τὴν ξέ ὁλυμπιάδος ἱστοριογράφος. ἡρόδοτος ἁλικαρνασεύς φέλληνα τὸν τουνεώτερος ὢν. καὶ ὡς ἀκουσὴς πρεσβυτέρου. ὃς ἐκατοῦος. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζὸς ἐξήνεγκε. συγγράφων δὲ Φερεκύδης. ὁ σύριος ἀγνοηθέντα ἀνεθάνετο. Ἐκάτειον. ἐπαίτης. ἄγαλμα. καὶ παροιμία. θεατρικὸς ἐκάτειον. οὗ ἐμνημόνευετο πάντα χρὰ ἐπῶν. οἷς κεφαλὴ ἐκεφαλεῖ τὸ. ἦσαν δὲ θεαγγέλης ἄλλοι ρ. ὁ πρεσβύτερος γράψας, καὶ ὁ Καὶ μαλακία διαρρεβλημένος.

Ἐκατηβελέτης ὁ ἀπόλλων. ὁ αὐτὸς καὶ ἑκατηβόλος. Ἑκαταῖος. ἑκαταίου τὸ. Καὶ τὴν ὅτι μαθεῖν ἐστὶ τὸ πλουτεῖν ἢ τὸ πένεσθαι ὅτι βέλτιον. Φησὶ γὰρ αὐτὴν τοὺς μὴ ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, θεῖπον κατὰ μὲν ἀποτέμνειν. τοὺς δὲ πένητας ὧν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὸς καταθεῖναι. ἕως γὰρ ἂν τοὺς καὶ ἀλλαττὰ καλὰ μὲν ἀποθέσθαι τὴν ἑκάτην τοὺς πλουσίους. ἐλαμβάνειν ἑαυτῶν τοὺς πένητας. Ἑκάτην. οἱ μὲν, τὴν ἄρτεμιν. οἱ δὲ τὴν σελήνην φασὶν ἐντοῖς φαινομένοις τοῖς καταρωμένοις. τὰ δὲ φάσματα αὐτοῖς δράκοντα ἐφάλοις ἀνθρώποις ὑποπεπτώκασι. ὡς τὴν θεὰν ἐκπλήττειν τοὺς ὁρῶντας. Ἑκάτης νήσου. πρὸς τῆς δήλου κεῖται πυνὸς σύριον. οὗ γένος φαμίτη καλεῖται. καλεῖσθαι δὲ ὅτους φασὶν αὐτὴν διὰ τοῦτο ἵππους φαμίτους τιμᾶσθαι τὴν θεόν. φαμίτον δὲ ὅτι, φαιῶν τις ἰδία. Ἑκατομβαιών. μὴν ἀθηναίος. ἐπλήθη δὲ ὅτους, ἀπὸ τοῦ πλείσας ἑκατὸν βρασθύεσθαι ἐν μὴν τούτῳ. Ἑκατόμνος. ὄνομανύριον. Ἑκατόμπεδος. νεὼς ὁ ἀθήνησι παρθενὼν. καὶ ἑκατόμπεδον. λυπᾶργος ὁ παρθενὼν ὑπό τινων, ἑκατόμπεδος ἐκαλεῖτο. διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν οὐδὲ μέτεθος. Ἑκατοσός ὁ αὐτὸς ἀριθμός. Ἐμπαιχευθεὶς. ἐκ μανείς. ὃ δὲ πλὴς ἐμπαιχευθεὶς, Καὶ τὴν μισθὸν ἀθρόον ἀπὸ τῆς γελᾶν ἐξόδου. Ἐκβοηδρομιῶν. ἐκ ναυλίζων. ἀπὸ πολλῶν. ἀναπαύων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βαλλαντία ἀναπαυόντων. Ἐμβαλεῖν λέγουσιν ἰδίως τὸ κρᾶσαι τοὺς ναύτας. Ἐμβάλλω αἰτιατικὴ. τὸν ἀδὰμ βέβαλε τὸ βαθεῖσον. ἐμβάλλομαι δέ γενικὴ. βέβληθε ἀδὰμ τὸ βαθεῖσον. Ἐμβερόλισαι. βορόρυλται. Ἐμβιασὴς. ἄμφω γαρεῖσιν ἐμβιασαὶ ἡ δίκης νυήσουσιν ἡ μασπόδος ἡ δίκης βοῆς. ἐπεὶ γενικεῖον καὶ βασιλεὶς Φησίν. ἐμβαίνω αἰτιατικὴ. καὶ ἐμβὰς βέλθης.

Ἐμβριθήσας. βαρυγών. τὸ ἀδυμελὲς ἔμφων ἀπόδυναμούσης πατέλιφε μῖν δαρεῖος ἐμβριθήσας ἵνα πέσωμεν μετεῖνεινς. ἀντὶ τοῦ χρεώσωμεν. Ἐμβριαθῆ. ἐμβληθὴ. ἐμειφῆ. λέπεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐμειβομένων. λέπεται δὲ καὶ βλιπνύαθη ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἐνγαμηθῆναι. ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος, οἱονεὶ τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐνγαμεῖσθαι λέπεται. Ἐνεπεάμην. ὁ μηρὸς ἀΐχεται ἐνεπεάμην. ἀντὶ τοῦ πεπλῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ γόσω πεπλησμένος παρεμφαίτως πεπάναι. καὶ δωρικῶς πεπάμην. ὡς πιθέσθαι πιθέμεν. Ἐνηγενέτων. ἐνηγενετόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροιμοῦσαν τὸν ἀλαζονείαν ἐπφύγει. ἀντὶ τοῦ γενησάσαν. Ἐνδεδαρμένον δέρας. Καὶ τὸ μάτην πονηρόν. Ἐνδεδύ. ἀπελδύ. ἐλλιπῶς. ἐδόξεδεν αὐτῷ πρότερος ὡς μηδὲν ἐνδεδύεσθαι τὸ θεῖον λογίονεις τὸν πόλιν εἰσελθεῖν ὡς τὸ ἄγαλμα εἰδύσαν βλέφαρα ἀθλιως. Ἐνδέξασθαι. ἐν Καὶ τὸ ἀναμεῖναι. ἀλλὲ καὶ τὸ ἀναδέξασθαι ἀναλαβεῖν. ἐνδέξασθαί ὅτι τὸ παρέτερου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεύτερον. Καὶ σπεῖσαι δὲ τὸ ἐν τῷ ἐ. φιλιππικῷ λιφθέν. καὶ τὸ λοιπεῖν ἐνδέχεσθαι τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. Ἐνδέξαι. ἂν ἀληθῶν δοκῶ φάσθαι πιστεύσειν ὅσον χρεμεσίῳ ὃ δούλωσου. αὐτὸς ἐμυκτὴς τυ ὅτης ἐμῆς ὅσον χέσεως. Ἐνδέχεσθαι. ἀπειργειν. κωλύειν. πέρεα πεπαρατεταμένα λῶ. εἰς τὸ ἐνδέχεσθαι ἢ τὸ βαρβάρων βέλεμνα. Ἐνδέχνοεῖς. ὅλαμβάνεις. πολύριος. οὐ πόρεθῶς ὧς πρατικὸ τοὺς μετέρους ἐνδέχηλόγους. καὶ ἐνδέχομαι αἰτιατικὴ. Ἔνδεια. ἐνέχεσθαι μεν ἀλοιπὰς. ἔνδεια γάρ ὅτι, ὃ μὴ ὄς καταβαλεῖν ὧν ὀφείλῃτις, ἢ καὶ μὴ πάντα. σύνδεια δέ, τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν. ἢ ἔνδεια μὴ ὅτι τὸ ἔχειν μὴ καταβαλεῖν. σύνδεια δέ, τὸ μηδὲν ἔχειν· ὡς εἶναι τὸ μὴ, ἐνδεύσιον. ὃ δὲ ἀνδεύσιον. ἔνδεια μὴ ὅτιν, ἐνδέσος ἔρεσις χρημάτων. σύνδεια

δέ, σὺν

δι' ὅλου διαμέτρου. Ἐνδιατιθῶμαι. διαπλέκω. Ἐνδιάτησις ἡ δυφή. ὁ δὲ, τρυφὴ μαλακαῖς καὶ ἐνδιατήσεσι διαλυθεὶς ἐπαινεῖ. ῥᾳθυμία τε καὶ μαλακία καὶ ἀργολία ταὐτὸν τῆς ἀρχῆς ἐνίας ἀφίησι. καὶ αὖθις ἀπαγορεύω πρὸς τοὺς πόνους πόθῳ τῆς συνεχείας ἐνδιατήσεως. καὶ αὖθις. τῶν νέρωνος δὲ δυφὴν ἐνδιάτησιν. Ἐνδιαπάσασθαι ἰσαίως. ἀντὶ τοῦ ἀναδήσασθαι ἐναρμόσασθαι διὰ δὸ διαπάσασθαι. Ἔνδικον. τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. ἀλιανός. τετόλμηται μὲν αὐτῷ ὃ ἔνδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον. Ἐνδίκους. ἀδίκους καὶ ἔξω τοῦ δικαίου ὄντας. ὁ δὲ, ἰδίως ἔνδικός τε καὶ ἔννομος. αὐτὶ τοῦ ἄδικος. σοφοκλῆς. θῆραι δοῦναι ἐπαίδευσαν ἐκείνῳ. οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἀνδρας ἐνδίκους βλέφειν. οὐδ' ἔξεστιν οὐκ ἐδόκησαν αἰσχυνεῖς πόλιν τῶν αὐτὸς αὐτοῦ καὶ ὃς πληθύων χρόνος περονᾶται, πίθηκι καὶ τὰ νᾶκτον. Ἐνδίκως. δικαίως χρᾶσθαι τοῖς ἐνδίκως ὧν ἀλλοῖων τεθνεῶσιν ἐπάγειν. καὶ αὖθις. καὶ μεγάλα ἀνδρεῖα ἀνεκμιγὴς ἐνδίκως.

Ἔνδιος. ἔνδοσις. τὸ ναυτικὸν δάνυσμα. οἱονεὶ ἔξω δόσις. ἔστω ἐδημοσθένης καὶ ἀφόβως πρᾶξαι. Ἔνδοτος. πεδεδομένος. Ἐνδοχεῖον. τὸ ταμιεῖον. Ἐναυθίζειν. βλέπειν. ἐναυθίζειν τὴν ἡμέραν ἢ ἄλλο τι πάθος ἀπὸ ξυδρομούντων. ἀδὲ ἐλλιπεῖς ἐχόντων τὰς ὁράσεις. Ἐνκαίδεκα ὥρα. ἐνκαίδεκα παλαιῶν. δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ παλαιή. ὅμηρος. τὸ μὲν ἐνκαίδεκα δῶρα περφύκῃ. Ἔναινον. ἔπαινον. Ἐνκαίομαί σου γλυκὺ ἐρῶ σου. Ἐνκέφαλος μουσική. φασὶν ὅτι ὧν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγως τισὶ χωμῳδῶν. οἱ ὕστερον τὰ μουσουργοὶ ἐπιθαυρίας ἐποίησαν. ὅθεν τῶν καινοτομίαν τινὲς αἰτιῶνται, τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

Ἐνεπράγησαν. ἔπραζον. Ἐνεπριὼς ἐνεχωρίασε. Ἐννεμησμένους. τοὺς ὧν νυμφίους ἐνβρεχθέντας. ὁ δὲ, κατέλαβε τοὺς πρὸ ἡγὸν ἀδελφὸν νεκροὺς πρὸ ἡγὸν αἰγιαλὸν ἐννενεμησμένους. Ἐννέλασος. καὶ κατήγορος. ἐννέλασος οὐ μὴ γένηται, παρανόμων ἐάλωσαν. Ἐνεσκώθησαν. ἐκρημώθησαν. Ἐνεραίζον. κατέβλεχον. ὀλίζον τοὺς πόρθουν. Ἐνερουτίας. τῶν περαλῶν ἀνέτεινε δίκην ὧν περατοφορούντων ζώων. ὅτι ἀδδηλίνεται μετεωρίζοντα τῶν πορφυρῶν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν ὡς ἔλαφος φησὶν ἡ ἄλλου τοῖς κέρασιν. ἀνωρθαλίζεσθαι κερουτίας. Ἐνάβαινον. ἐπέρυπον. Ἐνεχειρία. ἄνεσις. ἀργία. συνθήκη. σύνδοσις. ἀνοχὴ πολέμου. ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τὸ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία. παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας. ἐχεχειρία τίς οὖσα ἰώσπερ. ὡς πρὸ τοῖς ὅπλοις συμπεφυκότες. οὐδέποτε τῆς ἀσυνθέτου λαμβάνουσιν ἐνεχειρίαν. Ἐννεχλωμένην. ἐφασμένην. ἐνεχρωμένην. ὅτι ὁ χλοὸς ἐνχέρσῳ φύεται. τοῦτο δὲ ὅτι χόρτος. οἷον ἐζημελημένην. Ἔνζεσις. ἐνβρεγμός. φασὶ δὲ αὐτὸ φθείρειν ἐνζέσαι. Ἐνζωπυρῆσαι. Ἐνζωπυρητικὰ ἀναθαλαιωτικὰ τοῦ ἐνπεπυρωμένου, μεταλλικὰ φλόγα ἐμποιῆσαι ἢ μεταφορικὰ πρὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐνεῖ. ἐνεῖσε. ἐνεῖθεν. ἐνεῖνοθι. ἐνεῖνοθεν. καὶ κατασυγκοπὴν ἐνεῖθεν τὸν τόπον σχέσιν δηλοῖ. Ἐννεύμενα. μόνοις ὧν ζώντων ἐννεύμενα. οὐ γὰρ ὄφιν ἁλίνθοα πρέσμα ἐννεύμενον. οὐδὲ καταβεβλημένον. οὐδὲ θήρα λαπτέον. ἀντὶ τοῦ κατα πεφορυμένον. Ἐνείμη. ἔπιερεμα. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. τὰς ἐνείνηναστας δι' ἐξελθὼν. καὶ αὖθις, τοῖς τε, ἑταῖς καὶ τοῖς ἐνεῖνα βαρβάροις. Ἐνεῖνα. τὰ ἐνεῖσε θὲς παρθυαίαν ἐμβαλλάν. καὶ τὰ ἐνεῖνα ἄγειν καὶ φέρειν. καὶ τὴν ἀρετὴν ἔστα παρέχειν. Ἐνεῖνος. καὶ κεῖνος καὶ τὸ αὐτὸς, αὐτὶ τοῦ ὀνόματος λαμβάνουσιν οἱ ποιηταί. ἀεισοφάνης νεφέλαις. ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ᾖ τύχῃ. καὶ ὅμηρος τὸν θέτιν παρεδόασι λέγουσαν. τί πτ' ἐμὲ κεῖνος αὖ πάλιν μέγας θεός. καὶ τὸ αὐτὸς ἔφα παρὰ τοῖς βουκολικοῖς. Ἔνκαν, ἐκαυσαν.

Ἐνκβολία. Ἐνκβόλιος, σοφιστὴς κωνσταντίνου πόλεως. οὗτος ἐπὶ κωνσταντίνου διαπρέπως χριστιανίζειν ὑπονοούμενος, ἐπὶ ἰουλιανοῦ ἄλογος ἑλληνίζειν ἐφαίνετο. ῥίψας γὰρ ἑαυτὸν πρὸ τῆς πύλης. τῶν κτηνῶν οἷος, πατησάτω με ἑρμῆς ὁ ἄλας γὰν αἰσθητὸν. τοιοῦτος ὢν ὁ σοφὸς καὶ ἀχρεὼς ἐνκβόλιος, καὶ πρότερον καὶ ὕστερον Ἐνκβόλος, ὁ ἀπόλλων. Ἐνέδυσαν, κατεπήγαμίαν ζωὴ ἔθησαν. ἐνέλαυσάν τε αὐτοῖς ὀδόντες γναθμοὺς, καὶ αὐτοὶ παρεκείνων λαβόντες. Ἐνήκιον. ἀνεφέροντο. Ἐνήλη. ζωὴ ὁδυνή. ἕτερος. κηλῶ γὰρ τὸ πᾶν λύειν ὄδυναι, οὗτος μὲν ὁ κατάρατος συμπάσης ὧν ἀνθρώπων ἐνήλη. καὶ αὖθις. ὁδὲ, δικηγόρου μυρία ὅσα δίων ἐ

κλῆ τὰ ἀκούοντας. Ἔκκλ. ἡ συχος. Ἐκκειώθην δι᾽ ὃ τοῦτο τὸν. ἢ διὰ τὸ δέος, κλεῖν ἐγχώμ. Ἐκκλ
ρυκτὸν. ἀπήλαυ. ἐξεκέρυξαν. ἀπ᾽ ἀπεσπορέκισαν. Ἔκκυτ. ἀπ᾽ ἐκένωσε. σημαίνωδὲ καὶ χωεῖς.
Ἐκίοσκεν. συγχαρίσχε. μεθ᾽ ἡδονῆς ζωέλαβεν. ἐγκύνησεν. Ἐκθαμβῶ ἐκθαμβῶ ἐξίστημι
ἐκθαν. ἀπθαν. Ἐκθεαδίζουσιν. σκηνευάζουσιν. ἐκφαυλίζουσιν ἀξιελέγχουσιν. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
μὴ ἐργατῶν τὸν τυχόντων, οὐ πειρῶν μιμεῖσθαι. τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες, σκθεαδίζουσι τὴν ἐ
αὐτῶν ἀπειρίαν. Ἔκθεσιν. παράνομον. Ἔκθετα ἐκπρόμνα. Ἐκθεῖ. ἐξέ
σιν. ἀξιέχεται. ἀεἰσοφάγης. δύδραμῶν δὲ τὸ πευσμεῖον κεκὴ τὴν οἰκίαν, σκθεῖ πλέα. τουτέσ
ἔξεσιν σκ τῆς πόλεως γνόμνος πλούσιος προσελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικὴ δὲ λέξις κέ
χρηται. ἵνα δείξῃ αὐτὸν σκπεπωδηκότα ἀναισχύντως τῇ πολιτείᾳ.
Ἐκθλίβω. αἰτιατικὴν.
Ἐκθεᾶσαι. θεοποιῆσαι. Ἐκθορεν. ἀξεπήδησεν. βαθρεῖος. φείξας δὲ χάριν ἐκθορε φωλεό
δος κοίλης. Ἐκθορεῖν. σὺν δραμεῖν. σὺν φυγεῖν. Ἐκθρώσκω. ἐκπηδᾶν. Ἐκθυμία. ἡ προ
θυμία. ἐπεὶ δ᾽ ἔλαβε καιρὸν τῆς ἐκείνων ἐκθυμίας κατὰ τὴν μάχην πρὸς τοὺς πολεμίους,
ἐπῆλθεν αὐτοῖς. Ἐκθύμως. προθύμως. ὁ δὴ, ἠγωνίζετο πρόθυμος. Ἐκθύσασθαι. τὸ βλέπε
ὡσασθαι ἐκμαλίξασθαι. Ἐκκυκλήθητι. ἀεἰσοφ᾽ ἀχαρνᾶσιν. ἀλλ᾽ ἐκκυκλήθητ᾽ ἐκκύκλημα λέ
γει μηχάνημά τι ξύλον τροχοῖς ἔχον, ὃ ὅταν περιστρεφόμενον καὶ τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς σὺν οἰ
κίᾳ διαπράττεσθαι βίᾳ ἔξω ἐκκυκλεῖ τοῖς θεαταῖς. Ἐκλαβεῖν. ἁπλῶς πολύβιος. ὁ ἔθος ἢ τὸ δί
καιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικούντων, ἢ κατὰ νόμους ἢ κατ᾽ ἄλλας τινὰς ἐπωφελμους δικαιο
δοσίας. Ἐκλαγξαν. ἢ χησαν. Ἐκλεγόμνος. αἰτιατικὴν. περιένων. προτιμῶν. ὁ δὲ, κατα
πιστεύων τοῖς πρέσβεσιν ἐπαύδε διαῦ τὰ περὶ ναὶ τὰ ὅλα. διόπερ οὐ τὸν πρεσβύτερον ἐκλεγό με
νος καιρὸν, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ἐμελλε τοὺς δέοντας σφαλήσεσθαι. Ἐκλέγοντες. ἀπαιτοῦντες.
Ἐκλεκτὸς. ὀξυτόνως. ἐπίλεκτος δὲ περισπωμένως. διότι τὸ μὲν, ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ, ἐκ
τοῦ ὀνόματος συντέθειται. ὁ δὲ σολομῶν φησὶ χρὴ ἐκλεκτῶν κρατήσει δὲ χερῶν. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν
ἴσως ἐστὶν καὶ ὧν ἐπιτήδειον φαύλων ἢ φόβου ἢ αἰσχύνης διὰ τὸ σώματος εὐδρίαν ἀνωλυ
όντων μετὰ πολλῆς τῆς ἀνάγκης. τὸ δὲ ἔρωτι ὧν ἀνωμολόγηται τοῖς κατὰ τὸ μόνον ἀρέσ
φιλοτίμων. καὶ οὓς ἐκλεκτοὺς ὠνόμασεν. Ἐκλελάκτισεν. ἀπωθέβαλεν. ἀπὸ φυ
γῆς. Ἐκκλείεται. ἐμποδίζεται. ἐκκλείεται ἡ πάροδος ἢ εἰς τὸν χῶνα διὰ τῆς πόλε
ως ἐμοῦ τῆς. Ἐκκλείουσι. κωλύουσιν. εἴρηνται. πολύβιος. ἐπεὶ τὸν Φίλιππον ἐκκλείου
σιν οἰκαιρεῖ. βούλεσθαι τὸν βασιλέα τῶν ἐκ τοῦ φῆς τῆς πράξεως ἐκείνῳ ποιῆσαι ὡς εὐ
φορεσία προφέρων τοῦτο τοῦ λόγου. Ἐκλιπία. ἡ συγχώρησις. ἄδικον ἦν τὸ τῶν ἐκλειπία
τῆς πρὸς τοὺς ὁμομοίους πίστεως. καὶ σφαλῆ ἑαυτόν. Ἔκλιψις. καὶ βέλτιον. ἐκλιπτε
ρον αὐτῶν τὰ κακὰ. ἐκ τῶν διαφθορῶν γινομένων ἐν τοῖς δήμοις. περὶ τῶν γινομένων
εἰς ὀλιγαρχίαν γράμματεῖον. ὅσοι μὲν ἐγκαλοῦμενοι ὅτι μὴ θεῖσιν αὐτοί, ἀπαλλάσσει πρὸς ἐγ
κλήματα πρὸς τοῦτον οἰδήποτε φῶν φόβουσιν. ὅστις δὲ μὴ παρεγγύητο κειθησόμενος, βέλ
τιον οὗτος τῶν πρὸς αὐτὸ διαγνῶσιν. ἐκ τούτου ἔκλιψις καλεῖται. ὅτι ἀπὸ τοῦ κλίνω ἔκλιψις. ἐκ τοῦ
σκοτουμένου ἐκ τῆς σελήνης, ἐναργῶς φαίνεται γινόμενον. ἔστι ἐν ᾧ διαφανῶς. Ἐκλιπέσθαι.
Ἐκλισθάνιζετο. ἐμαντάνετο. Ἐκλιπέσν. δεῖ λαμβάνειν. Ἔκκλισεις. πρόδηλος γὰρ ἐστὶ
νεῦ ἢ φυγή. ἐκ τοῦ ἐναντίων ἐκκλίσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Ἐκκλησιάζων. εἰς ἐκκλησίαν συγκαλ᾽.
πίνα ἐκκλησιάζων ἐδίδου τὸ παράδειγμα. Ἐκκλησία. κυρία. οὕτω λέγ᾽. κυρία, ἐν ᾗ κύρους
βάλλεται. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι κύριαι. βλ τὸ μὴ ὠσὶν ἢ πρώτην.
ἐ. καὶ ἢ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ προσκλητοὶ αἱ λεγόμεναι καθ᾽ τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ
μὲν οὖν νόμιμοι, καὶ ὡρισμέναι, κύριοι καλοῦνται. αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλη
τοι. Ἐκκλησίαν. συναγωγὴν ὄχλου. ἀεἰσοφ᾽ πλάττω. ἐκκλησία δοῦλοι διὰ τοῦ γίνεται. ἐκκλησι
άζομεν γὰρ ἢ ὧν ἰδίων τι σῶσαι βαλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων τι φθεῖραι. διαβάλλει δὲ τὸ
Φιλοτικία τ᾽ ἀθηναίων τριώβολον. Ἐκκλησίαν, σῶμα ἑαυτὸ τῶν ἐκκλησίαν καλεῖ ὁ χ
καὶ διάζωτης ἰδρατύφως ἀθρώπους. δέχεται δὲ τὸ πρὸς φθόνημα ὡς θεὸς. πρὸς φέρεσθ᾽ ἢ ἐκ-

κλησία

ηλησία ἀφ᾽ τοῦ σώματος αὐτῆ ἡ τὰ αἵματος σύμβολα πᾶν τὸ φύραμα διὰ τῆς ἀφῆς ἁγιάζουσα. Ἐμπλησίας ἐσῶσιν ἔγκλησιν φέρῃ. Ἐμπλεύσειν τὸ εἰσιέναι ἄγειν. ἵνα ἐπανάγκλυσις μαρτυρεῖ. οὕτως αἰσχίνης. Ἐμπλησθῆναι. ὧν ἐγκαταλιπόντων μαρτυρίαν ἀφ᾽ ὀνόματα σὺν τῷ διαφωνεῖν κηρύσσεται. ὁ πρὸ ἔλεγον ἐμπλησθῆναι καὶ σύμπλησθέντες. Ἐμπλησθέντες. σύμπαλεσεν. Ἐμπλησθῶς σύμπαλούμενος. καὶ σύμπλησις. πρόδηλος γὰρ ἐγίνετο φυγὴ τῶν ἐναντίων σύμπλησις πρὸς ἀλλήθεσιν. Ἐμπλησθεν τῷ ἀλλοιωθῆναι τὴν. Ἐμπλίνω αὐτιατικῆ. Ἐμπλιπῆ. φανερὰ ἐμπλεῖ. Ἐμπλογισίαν. ἀριθμησιν. καὶ σύμπλογιζόμενος τὸ πλῆθος τῶν στρατῶν ἀντὶ τοῦ ἀριθμῶν ἢ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος. ἐμπείρως καὶ φρονίμως σύμπλογιζόμενος. ὁ ἢ καὶ ἐμπλογισμοῖς καθυπεβάλλετο. Ἐμπλογῆον. κύμπλοκας. Ἐμπλογῆς οἱ σύμπλέγοντες καὶ εἰς πολέμους ἀφ᾽ ὁφειλόμενα τῷ δημοσίῳ σύμπλογῆς. ὁ πότε δὲ οἱ χρήματα τοῦ πολίτας εἰσφέρειν τοὺς ἀφ᾽ ὧν ἐδύναμεν οἱ παλαιοὶ μόνοι σύμπλογῆς δὲ γράφον. ἀλλὰ καὶ οἱ τοὺς φόρους ἀπὸ τῶν ὠνίων ἀθροίζοντες πόλεων ἅτινες ἐλέγοντο. Ἐμπλόνησεν ἐφάρμοξεν. Ἐμπλώζεται. πλασμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον σὺν φόβῳ σώματι φόβον. ὥσπερ ἀφ᾽ σύμπολὰς ἐχρῶντο τῇ ἀπροαιρέτων ὧν ἀχθόμενος ἀκων. σύμπλώνισεν δὲ πλῶνας ἔκρινεν. Ἐμπλώπλον. ἀντὶ τοῦ ἐπιλεπτον. ξυνοφῶν ἐν τῇ ἀναράσει. Ἐμπλωπίζω. σύμπερω. Ἐμπλευσεν ὑπήκουσεν ἐπέπλασεν. Ἐμπλύσαι. Ἐμπλύκτρόμβος. ἀφ᾽ τῆ ἀνελπίστως πάντων τὶ λαμβανόντων κατὰ τὸν μῦθον τὰ λύκτρα τῆ περᾶν. Ἐμπαγῆον ἐκτύπωμα ἢ ἐνσφράγισμα. ξυμπλαθέντα τε καὶ κατασφαλισθέντα ἐμπαγείοις κηρίνοις καὶ ἐκτυπώμασι δακτυλίων, ἐπεδέθη. Ἐμπαγῆσαι. ἐκτυπῶσαι. Ἐμπαλθανῶσαι. ἐμπαλάξαι χαυνῶσαι ἄλλα πεπλεῖσα ἐμπαλθανῶσαι. οἷας τε ὄντα ἀλαζονείας ἀνάπλασφερονήματα. Ἐμπαρτυρεῖν. φασὶ τὸ λέγειν ἀφ᾽ πρὸ αὐτὸς εἶδεν ἀλλ᾽ ἄπρ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐμπαρτυρία δὲ περιεχομένη ἀναγινώσκεται, ὅθεν τις ἢ τελευτήσας κύριος. Ἐμπαρτυρία. διαφέρει τῆς μαρτυρίας ὅτι ἡμὲν τῆ ὄντων ἐστὶν. ἡ δὲ ἐμπαρτυρία. τῆ δοκούντων. Ἐμπαρτυρέω. διαμαρτυρέω. ἐπιμένω ἐμπαρτυρέω χρήσασθαι. Ἐμμαίνω. αἰτιατικῆ. Ἐμμελὴς μέλημμον. ὁ δὲ δικρῖνος ἐκβὺ τὸ ἐμμελὴς ἀπὸ τοῦ ἐμμελὴς ἀφ᾽ τὸ ἐρρῶθυμότερον ἐράθη ὀνοῦς. ἀλλὰ συνβένω τῷ τάχιπὸς τῆ σεῖαν ἐχρῆτο. καὶ τὰ λα πάθη καθ᾽ τῆ ἐμμελὴ λύραν ἐθραπεύετο φησὶν ἀνάκριτος. ἐμμελὴς οὖν ἢ πανόηχος. ὅτι ἀφ᾽ θεοδόσιος ὁρᾶσι λὰς ἐμμελὴς ἦν καὶ πάσα ῥᾳθυμία ἐκπεί μονος. Ἐμπασαλίσασι. ἐπὶ τῆ θηλυδρίων ἀφ᾽ πεπερυμμένων πρόσωπον ἐκείνους φασὶ θηλύτερον σολίζεσθαι μεμυελισμένας. καὶ τὰς βίγας ἀνανδρυμμόνους καὶ διὰ τοῦτ᾽ τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν. Ἐμπέσωνυν τῆ λέγουσι καὶ ἐμπεσημερίας. Ἐμπεβολῆς. οἱ δὲ, μεταβαλοῦντα ἐμπεβολῆς ὡς ἐπὸ λυμπιάδας βυτέσι μεταμελεῖ τῆς πρωτέρας ὁρμῆς. Ἐμπειλίσεσθαι κατατρεπύνειν. Ἐμπιόν τῆ ἐξεμπιῶν. τῆς δὲ φερομένης ἐμπίνα πρείλετο. Ἐμπίνων. μινῶν ἐξ. λαβὼν δούλους σὺν τοφῆ ἐμπίνων ἀλάβέρωσεν Ἐμπιρυομένως. δυσχερῶς ἐμπιρυομένως ἀ μακρῶς τὰς δυσχωρείας ἀντὶ τοῦ ἀναλογομένως. Ἐμπιρυσάμενος. ἐξελπύσας ἐπιτείνας ἀπὸ μεταφορᾶς τῆ πιρυμάτων. ὁ δὲ, ἐμπιρυσάμενος τῷ δύναμιν ἐκῶν δυσχωριῶν κατερραβώσθη. καὶ αὖθις ὁ δὲ ἐμπιρυσάμενος ἀφ᾽ πολῶ, τὸν πολεμὸν πάντα καθαπαλλάξας ἦν. ἀντὶ τοῦ διαπαλάσας. Ἐμπιχανώμενος κατασκαλζων. Ἐμπυζήσας ἐκπιέσας. ἐκθλίψας. Ἐμπυκτηρεῖ. βδελύσσεται. Ἐπνάπτετο. ἐξύεβ. ἐδαπανᾶβ διαμεμέρισαι. Ἐπνενέμηβ. ἐξῆλθεν. Ἐπνάλεισ᾽ ἂν ἀδυνατίζησ᾽. ὃ ἢ, ἅπερ πείναβ καβαπόψας πάντας. ἵνα πολλὴν δύναμιν τῆς ῥώμης ἐπνάλεισι. ἀφ᾽ αὖθις εἰσδίκημα αὐτὸν ἀνδραεῖναι διὰ τῆ ἐπεπούρχλόγων τῷ ψυχὴν ἐπνάλεισθεὶς ἀφ᾽ θῆλυ γνόμενος. Ἐπνεφίας. ἐπνεφῶν ἄνεμος. Ἐπνιζεν. ἔδαπεν δαπὸ τῆς πόας κεράδοτος. Ἐπνισεν ἐπίνησε. καθάβαβ. ἀπαπανὸς σύφανα ἀρπαγὸν δυναστικὴν ἔρως ἔπνιζε τῆς παιδὸς οἱ δὲ. παρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτῷ. Ἐπνομίως. ἀντὶ τοῦ μεγάλως ὑπερβαλλόντως. πνεύσεις ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ νενομισμένον. ἀρισοφάνης πλάττω. ἀφ᾽ γὰρ ἐπνομίως μᾶσχύνετο λέγεται ἢ ἀφ᾽ ἐπνόμως. Ἐπνόμοις πανόμοις Ἔπνοον πανεπνομόν. ἔξω τὸ νοῦς. σαλῆν. Ἐπνοσκλάων. ἐκθραπεύων Ἔπνυεν. ἔξυεν

ἠρέμα. ἐπὶ τὸ ναῦν. ἀρίστου. οὗτος πόθω μοῦ νυσι ἐλθὼν τὴν θύραν. ἐξυγλύδων εἶσιν σὺν τῷ συγκλύδων. ἐήνησεν. ἐνόησεν. ἀκῶς παραλλιμέχω. ἐκνησίσας. ἐκμώσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν βυσσόκοκκους ἐκβαλλουσῶν. ὡς πορφυρᾶ αἱ πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἔτω καὶ αἱ ῥοιαὶ τῶν κόκκων. ἐμείσαν δὲ τὴν μεταφορὰν ὁ ἄγροικος. ἀεισοφάνης. ὠζυλώσεις σεαυτὸν ἐκ πόλεως συνηνίσας. ἐκολάβρυσας. πρωΐ ἐπέρασας. τὸ δὲ ὅλον κατεπάλαισας αὐτὸν καὶ ἐκπροελθὼν καὶ διασείσας ἀργυρίζει. παρὰ τὸν ἐπηλαις βαίνειν. πόλαι δὲ ἡμασὶ ῥ. ἐθέρασας, ἐπλάσας κατέπιθι ἀπὸ τὰ κηλάβρου ὅθεν φωμὸς. βάλεται δὲ λέγειν ὅτι οὐ παραλαβὼν αὐδὴν ἀπὸ λυπῆ. ἐκηβαλικά. ἔθνεν ὡς ἐπορχεῖ. ἐκολάφισαν. ἐβασάνισαν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς παίσαν ἐπέθηκαν. ἐκοκλόπωσι. πόλλα σωὶ ἐρμόσουν. ἀπὸ γὰρ τῶν ὑστριχῶν πόλλων τριχῶν καὶ δέρματος ἐφορμοῦ ἐγίνετο πόλλα τῶν ῥοῶν. ὅθεν καὶ ὦ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς πόλλοφ λέγεται. ἐκολώα. ἐθορύβα. ἐκομιδήν. ἐκφοράν. ἐπομπάσθη. ἐπαγόμενον ἐπὶ τὴν τάφον. ἐπομπαλόκουν πομπόδεσιν. ἐχρῶν τὸ λόγοις. ἐκορδύλιζον. τοῖς δακτύλοις ἔκοπτον. ἐκουτὴν αὐριανὸς τὴν μέσην τῶν ποταμῶν γῆν ἐκουτὴν τὸν ἐνδιδόντων τῶν ἐποικούντων κατέσχεν. ἐκουτὶ ἐθέλουτί καὶ παροιμία ἐκὼν ἀέκουτι πείθομαι. ἐκόνλον εἶναι βουλομένων οἱ δὲ ἐπραιώσαντο τὸν ἱερὸν. δόντων ἑκόντων εἶναι τὴν δίοδον ἰουθέρνων ἔχθει τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἐκὼν εἶναι. ὁ δὲ ἠκατάτητος πρὸς τῆς γυναικὸς ἐκὼν εἶναι. ἐκόπασεν. ἐπαύσατο. ἐκκόπωι αἰτιατικὴν. ἔκκοπος καβάκοπος. ὁ δὲ διανύσας τε τραχυτέρους σάδας καὶ γλυκύμυθος ἔκκοπος ἐπέμεινεν. ἐκκορακίζαι ἀπὸ λοιδορεῖν. ἐκπορνεῖς. παντελῶς ἀφανισθεῖς. μὴ ἀνδρὸς ἐκπορνεῖς εἶτε. ἐκοείζεθ. ὑπεροείζετο. ἀφυκροτέροις ἐχρῆτο λόγοις. ἐκοείζετο. σκολαίνων. οἱ ἀπὸ τοῖς μικροῖς παισὶν ἔθος ἀφιεντιζομένους πρὸς παίζειν τοὺς γρῆς. ἀεισοφάνης ἐφέλαις βύστον τὸν υἱὸν λαμβανάχεν οἰείζετο, ἐκορωνία. ἐγαυεία. τὸ ἡμφεκτικὸν μετέωρον ὂν τῇ φύσει καὶ πάσης ὠφελείας ἐμπλέων ἐκορωνία ἐκαρεδέρετο πρὸς θεοῦ φωνεῖς ἄνδρας. ἐκουσία. ἐδέθη χαρᾶς. ἐκούσια. ἀοὐχὶ πόπειται νόμῳ. ἀλλὰ πεισθέσει. ἐκουσιάζομαι. πρὸς φέρω. καὶ βραχὺν ἐκάσιον. οὕτως οἱ ὁ. ὁδὲ ἀκύλας ὁμβρον ἕκάσιον ὁδὲ συμμαχος ὑστερον ἐκούσιον τὸ θαλυκὸν ἀέκούσιος. ἐκπόφαντες αὐβυσσόφθαλμὸς τουτέστι πυρώσαντες τυφλώσαντες. ἐκπόφασιν τὸ ρικῆσαι. ὅτως ἀλεξις. καὶ ἐπὶ τὸ πυρῶσαι τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐξεκόπη ἐπὶ τὸ ἐπυρώθη. ἐκωδωνίζοντο πόδοκίμι ἐμύοντο. τέτακται ἐπὶ τὸ ἐπυρώθησαν ὅτως λυσίας. ἐκωθώνιζον ἔπινον. ἐκώμασε. μεθ ἡδονῆς ἦλθε θρῆνος δεῖς ὑμέναιον ἐκώμασεν. ἐκὼν ἀέκεντί πευμῶ. ἐσωσα γὰρ μοι νῶν τῆς ἐκείνου γνώμης ζωγρέφος ὁ μείζουσα λῶπα. ἐκπαπλόμβος. ἐκπαπλόμβος. ῥωμαίοις μὴ γὰρ ἐκπαπλούμβος ὁ πύρρος ταῦτα φησὶν. ἢ ἀντὶ τοῦ σεμνυόμβος. ἐκπαπλόμβοι. θαυμάζοντες ἐκπαπλόμβοι. ἐνθερίοις ἔνεμον ἐκπαπλούμβοι τὸν ἡρακλέα. ἐκπαθεῖς. ὑγιεῖς. ἐκτὸς πάθους ἵνα μὴ ὦσιν ἔκδηλοι καὶ πρακτικὴν μὴ ἀλλὰ ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοποιημένοι. ἐκπαθὴς αἰλιανός. ἐκπαθῆ δὲ γενόμενα ἐπὶ τὸ ἧς ἀπεράτου ποσίας. ὥστε ἐμεθημέραν πλεονάκις μεθύοντα, κατα φανῆναι τοῖς φίλοις. ἐκπαντὸς. διόλου. εἴτε οὖν τὸ κατα μαθόντες εἴτε λέμοι ἐκπαντὸς ἀφίασιν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἀπολωλεῖαι τὴν στρατιὰν πᾶσαν. ἐκπαντὸς ξύλα. ἐλλείπει τὸ, κοῦφον γίνοιτ ἄν. λείπεται δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ὁρᾶσθαι μὴ δὲ καταφρονήσαν. ἀσπαίων δὲ οἱ δὲ ἐπὶ τὸ δόξαν πάροντων ὡς ἀγαθῶν ἀρεθεόντων ἢ ἑτεροίων. ἐκπαραλλήλαξ. ὁμοίως ἐκπαραλόγου. ὁδὲ διασωθεὶς ἐκπαραλόγου θαλασσίως λύδωνος ἀντὶ τοῦ πρὸς λιμένα. ἐκπελαυθῆναι ἐπληθῆναι. ἐκπελμαῦσαι ἐκπεπολέμωται ἐχθρωδῶς διάκειται. ἐκπορπίσαι ὁ διασπάσαι ἐκμεταφορᾶς τῶν περόντων πανδέρμων ὀρνίθων. ἐκπρεσβείας ἐκπρεσβευσοῦ. ἐκπρεσβευούσας λέγει ὁ ἀεισοτέλης μετα πεμφάμβοις ἐκπρεσβευούσας καὶ πομπεῖον. ἐκπρεσβείας ἔναντι τοῦ ἐκπολλᾶ τῶν πρεσβύντος ἐκπροίαι ἐστὶν ὧν ἐκπεπόνηται, ἐκπροισάστασταν ἀγναίου διαφέρει. ἀνάγναιον μὲν ἔνδυσιν ὧν χωρεὶς ἀδύατον εἶναι. ἐκπρεσβείας ἦν κτῆσις ἢ οὐκ ἔσται ἀγναία ὡς ἀεισοτέλης λέγει ὅτι τῶν χόντων ὧν ἀγναίων

ἀλλα τινὰ πρὸς τὸ ζῆν καλῶν. οἷον τὸ μὴ ζῆν ἀναγκαῖον. ἐπιτιμιοῦσι δὲ τῷ ζῆν. τὴν γὰρ τοῦ ζῆν οὐσίαν οὐκοῦσι πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίαν ἔσεσθαι τὸ ζῆν ἀναγκαῖον βέλτιον δὲ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων φασὶ βέλτιον γὰρ τοῦ ζῆν τὸ ζῆν. τὸ δὲ εὖ λέγειν. τὸ λέγειν. ἀναιρεῖ μὴ αἱρετὸν τὰ γὰρ βέλτιον εἶναι καὶ ἁπλῶς αἱρετὸν τὰ. τὸ γοῦν ἡμῖν ἀδύνατα εἶναι βέλτιον εἶναι δυνατῶν, ἀλλοῦ χαίρετον τὰ. βέλτιον μὴν γὰ θανασία μακαριότητος. ἀλλ' ἡμῖν οὐχαίρετὸν τὰ. καὶ τὸ ἐπιτιμᾶσθαι δὴ, τὸ μὴ, πρὸς τὸ βέλτιον εἶναι καὶ αἱρετὸν τὰ δῆλον. ὡς γὰρ τοῦ λέγειν τὸ εὖ λέγειν τὸ δ' βέλτιον ὄντων. ἀμφω καὶ αἱρετὰ τὰ. τὸ δὲ φιλοσοφεῖν τε καὶ θεωρεῖν, βέλτιον μὲν ὄντι τὸ χρηματίζεσθαι. οὐ μὴν καὶ αἱρετώτερον τοῖς ἐνδεέσι καὶ μὴ δυναμένοις ἁπλῶς. εἶναι δὲ τῷ γε τοιούτῳ τὸ φιλοσοφεῖν τῷ νοσοῦντι αἱρετώτερον. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος ἐγὼ μὲν εἰ τῷ ἐσχάτων κινδυνεύω. ἔτος δὲ ἐπιτιμᾶσθαι ἀντὶ τοῦ πολλὰ τὰ ἐπιτίμια. Ἐπιτιμητὴς δημοσιος φής. ἐπὶ νίκης. Ἐπιτέρσαι. ἐπιτρέψαι. Ἐπιτετρωμένος. ἡθεὶς. δοθεὶς χρησμὸς ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἱστρανός. Ἐπιτροφυσημένος. φιλοτιμούμενος διατεθειμένος. ὁρῶν δὲ τὸν μάρηνα ἐπιτροφυσημένον. Ἐπιτυγχάνω τὸ ἐπιτυχεῖν. Ἐπιτυμβίδιον ἐπιτάφιον. Ἐπιτυμβίδιος. Ἐπιτυχεῖται. ἐξελυσάμενος. δοὺς τῷ τῶν ἡρώων μυρομένων εἰς τυνία. ὁ μέρος. τυνίον ἐξέλασα. Ἐπιτλαγεὶς ἐπιτλήξεως πλέον. πολύριος. ἐπιτλαγεὶς γλῶ μύοι οἱ λίμβυθοι διὰ τὸ πρόσδοκον ἐκκλίναντες ἔφυγον. ἐπιτλὰς. οὕτως ἐπιτλαγεὶς ἦσαν ἐπιτλαφόροι τὸ μέλλον. καὶ ἐπιτλαγεὶς θλυκῶς ἀντὶ τοῦ θαυμασταί. ποιμένες ἀγρυλοῶντες ἐπιτλαγοῦσφωτοφανείας ἔτυχον. Ἐπιτλεα πλήρη. ἐοθῆτας δὲ ἐπιτλέα τὰ ἐπιτήδεια ἐπιτλέα φθεῖρεν. ἀντὶ τοῦ αὐτάρκη. ἐπιτλὰς οἱ λιανοὶ οἱ δὲ πλάραντες εἰς αὐτὸν καὶ φιλοφροσύνης ἐπιτλέας ἀπολαύσαντες. Ἐπιτλάσαντες. ἔξω γλῶ μύοι οἱ δὲ ἐπιτλάσαντες ὧν φρενῶν εἶτα ἐνοὶ ἐγλύοντο, Ἐπιτλάσειν. ἔξω γλῶσθαι. μὴ δὲ ἂν ἐπιτλάσειν ποτὲ τὰ φρενῶν δὲ τοσοῦδον, ὡς ἀνθρώπους πολεμῆσαι θεοῦ. Ἐπιτλήγδην ἐπιτλακτικῶς. Ἐπιτληξις. φόβος. Ἐπιτλήξας γλωσσῆ. Ἐπιτλήσει. πλησθήσει. Ἐπιτλιβάσας. ἰσάριος ὧν διαλυσὶ δὲ ἐξελὼν τὰ σπλίμβας. Ἐπιτλυδὸν ἐξίτηλον.

Ἐπιτοδὸς ἐπὶ πεδίον πατόμενον ἀντὶ τοῦ συνεπῶς. Ἐπιτοδῶν τὸ πρὸς ὀλίγον χρόνον. ποιεῖσθαι. ἀειτοφανὴς ἔστ' ὀδὸν οὐ ζητοῦμεν. ἀλλὰ δὴ ῥοπὰς ἐπιτοδῶν. καὶ αὖθις ἀργεῖοι δὲ ἐπαῖοι ἐπιτοδῶν ἔσαν. καὶ παροιμία ἀνδρὸς ἀπλῶς πεφασμένος ἐπιτοδῶν φίλοι. Ἐπιτοδῶν γίνεσθαι φυγεῖν ἢ ἐξαλείφεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ μέσου γίνεσθαι. Ἐπιτονιῶ. ἐς τρεῖς ἐπιτανύσω. ἀειτοφανὴς ἐπιτονιῶσουσι τὰς πηλάδας ἐπιγωναίνει δὲ χωρὶς τὸ πλύ. Φερεκυμολογεῖ δὲ τὸν πόνον. λυπηφρονῶν ἢ ἁπλῶς τὰς δίκας. ἐμπλοκὴ δέ τις φαίνεται ἐπλοκαμίδες. ἀπανίως πρὸς ἐπιτανδρῶν λέγεται. Ἐπιτολεμῶσαι, ἀντιτυπῆσαι τοῦ εἰς πόλεμον καθῆσαι. γράφεται δὲ τὸ ἐπιτολεμῆσαι διὰ τοῦ ἡ. ὡς καὶ παρὰ ξενοφῶντι. ἐπιτολεμῆσαι συνέβαινε μᾶλλον ἀντιτυπῆς. ἐπιτολεμῶσαι δὲ τὸ πολεμίους ποιῆσαι οἷον ἐπὶ πόλεμον τινὰ παροξύναι. Ἐπιτολλὰ. ἐπιπαλαιῶν τὰ χεόρων ἄγαλμα ἐντιμόμυθον ὑπὸ τοῦ ἐπιτολλά. Ἐπιτολῶν ἀχέρων ὀλίγον παρὰ τὸν πήλαγον. ἐπὶ τὰ πολλὰ μὲν τὸν ἄνθρωπον, ὀλίγα δὲ καὶ παρὰ τῶν μύων. Ἐπιτρείζομεν. ἐξαρίσκομεν Ἐπιτρείσας συλλήξας. Ἐπιτρεπτοῦ δὲ καὶ φιλοῦσθαι. Ἐπιτρεπεῖς. ἐπίσημοι. Ἐπιτροπεῖ. ἐπιτρομηθεῖ ἐπισείων. Ἐπιτροσαγωγὰς. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀναγκαίως ἐπὶ ἐπιφόδους δὲ λέγουσι. Ἐπιτρωμα, φιάλη. ποτήριον. δῶρα τελαμῶνά ἄλλα τε ἐπιτρώματα δοὺς ἀργυρέα. Ἐπιτυκτὸν γλυφὲν δοκοπηρυχθῆναι τοὺς γλύους. οἱ δὲ φασὶ διαφέρειν ἐπιτύκτον ἀποπηρύβου. ὅτι ὁ μὲν δοκοπήρυπος ἐπιτηλάσει ἐπιβάλλεται. ὁ δὲ ἐπιτύκτος ἐπὶ τοῦ φύσει παρὸς εἰς ἕτερον οἷον γλῦφον δίδοται τῇ προθέσει. Ἐπιτυσα. ἐξαίνουσα. ἐπιτυσα. καὶ ἐπιτύσουσα ἡνίκα οὖν παγχόσε ἀπειροθείσης. φασὶ δὲ ἐπιτύσουτ' ἐπὶ ἐξέως πεπλυμένης ἐπὶ αὖθις. ὁ δὲ, παραπλησίως τῇ τοῦ ζῆν ἀντὶ τοῦ δοῦναι ἐπιτυσον μὴ ποιῆσαι τὴν πρᾶξιν, ἀφῆκε πρὸς τὸν πλάνητα ποιῆσαι. Ἐπιφαπανομένων μετὰ πραυγῆς λεγομένων. Ἐπιφθινεν. ἀντὶ τοῦ ἔπιεν. Ἐπιφθαινον. ἐτελεύτων. Ἐπιφθαννύμενοι ἀποτυμνόμενοι. θαμυδὴ δὲ τὸ ξυσκίνων ἤδη ἀπὸ τῶν ἐπιφθαννύμενοι. Ἐπιφθματα ἐπὶ τὸ χαμαίρεον γινόμενα ἐπὶ τοῖς πολλοῖς πολλὰ μᾶλλον. Ἐπιφθμίσας κατὰ γαστρός. Ἐπιφξις, πίεσις. Ἐπιφριπῶς, ἐπι

μεχωρισμός. Ἐπείνευ ἐχώρισεν. ἐπελέξαθ. Ἐπιπείνθ. ἐπεί πθ. ἐπερέφ. λαμβάνθαι ἐπὶ τ ἀν θρωπίνης γνώμης ἐπιτιμ ηθὴ τῆς τ πτηνῶν. Ἐπιρίνειν. δοκιμάζειν. Ἐπεινόμεθα. ἐπὶ πολ λοῦ νον διεφερόμεθα. ἠθὴ διμφισβητᾶμεν. ἀεισοφάνης νεφέλαις τέως μὴν οὖν ἐπιρινόμεθα. Ἐπερόμμος. παρεκτείνων. παραβέπων. ὁδὲ ἔστ ἐνμεταχμίω ἀ μονομαχέσων. ἀλλα τὸν αἱρὸν βύβν βῖς ἐναντίοις ἐπερόμμος. Ἐπειπιαθ-σάντες. ἐξαφθέντες. εἰ πάζειν γαὶ τὸ πᾶν δῶρον τ εἰ πιδίων. Ἔππειτον. ἐπίλεπτον. πρὸπερισμὸν οὐδενὶ δὲ ὅλων διαλλάττειν οἱ πρὸ τὸν στρατηγὸν ἔππειτοι, τ σὺν ταῖς ἵλαις ἱππεῖων. Ἐππερούομαι. αἰτιατικῆ. Ἐπισάλπσαν αὖ τὸ δεξένεμον ἦν δὲ ἐμπὶς σὺν τῷ ἐφθαλμῷ αὐτὸ. Ἐπισφωριαθ-είη. ἐπιενωθείη. ἐπερυθιασθερωθ-είη. Ἐπισπέπωρε ἐπισπέπωρος. Ἔπασπονδος ὁ βίας ασπονδὰς μὴ φυλάττων. ὁ τοίνυν τοὺ ὅρκους ἐπασπόνδους μὴ ποιήσας κελῶς μὴν ἐρίωσεν. ἐπὶ πολὺ δὲ ἤλασε δόξης. Ἔπασις θαυμασμὸς ἠθὴ ἀλλοίωσις. Ἔπκασις ἔπ ἁμαρτία. δαβὶ δ ἐγὼ δὲ εἶπα σὺν τῇ ἐπσάσει μου ἀ θορρίμμαι. ὦμὶν φησὶ τὴν ἁμαρτία περιποιῶν πόρρω τῆς σῆς γνώθαι πιθεμονίας. τὸν γὰρ τῆς δικαιοσύνης ὁδὸν ὁδὸν δέξεσθ μὴν ἐκείνης ἠθὴ ἐξεράσθ. προσπέπαισε ἠθὴ περιέπεσε τοῖς ὠμορόοις γνώθαι. Ἐπσπάναι ἀναχωρῆσαι τῆς βὰ τοῖς ἤθεσι ταλαιπωρίας ἑτέροις ἐπσπάναι. ἠθὴ αὖθις μιθριδάτην ἐπσπάναι βιβιμίας νενημένει. Ἐπσρατεία. Ἔπσρεφον μᾶλλον βουλε. δῶρο μᾶλλον φορᾶς τ ῥυθμῶν ἠθὴ ἐπσρεφομένων ἱματίων. ἐπσρέφαι τὸ ἱμάτιον λέγεται, τὸ ἀλλάξαι τὸ πρὸς τὸ σῶμα μέρος ἄνω. ἄλλαξον φησὶ βιὸ τόρνος συμβάλλαι. ἀεισοφάνης νεφέλαις ἔπσρεφον ὡς βάλλεται τὸν σαυτὸ τόρνον. Ἐπσυγημμένου πρὸ τεγμνασμένου πρὸ τετρέ ηθὴ δύβαξιν τινὰ ὡς πορ ἐπσυγειμμένου πατέσσαν. ηθὴ σὺν ἡσμῷ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν.

Ἐπσφενδονῶ. Ἐπβολὴν ἐπτεινόμμου. Ἐπβάδην ἐπτεταμμένως ἠ πλωμένως. Ἑπτα πτοι. βύβλιον τὸ μὲν παλαιὸν ἡ βάξις εἶχεν. ὡς τοὔνομα δηλοῖ. διότι τῆς βάξεως ἐξ ἀεὶ μοίησαν εἰσὶ δὲ πέντε. στρατηγὸς. σαλπιπτὴς. σημφοφόρος. σκηνέτης. οὐραγός. νῦν δὲ ηθὴ τὰ σωτάγματα λέγονται ἀ τ ἄλλων ἔχειν δὲ δεῖ βύβλον τ τάξιν, ἣ τὸ σύβαγμα. τὸ μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πρόσταγμα. τὸν ἦ ὅπως ὦ σημείῳ ἐμὴ ἠ φωνὴ κελεπὸ οἱ βοτὸ διὰ θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιπτὴν ὁ πότε μὲν δὲ σημεῖον βλέπειν διὰ πονιορετὸν ηθὴ τὸν ῥυθμὸν περὶ τὴν χρείαν ἀναμίσαι. βυτμὸν ἐπὶ τὰ τὸν ἀραγὸν πρὸς ὃ ἐπανάγειν τὸν λειπόμεν βάδην τὴν τάξιν. ὃς τῶν πρὸ ἀρέων ἀνωτυπουμένων, πρὸβάλ μέτωπον ηθὴ τὸ βάσεται. Ἐπτάϊος ὁ ἑπτάβις. Ἐπτεθνεῶτα. οἷον τὸν σὺν ἐσχάτοις ὄντα. Ἐπτενὴς βάμελὲς ἔργον δὴν αὐτοῖς ἐπτενές. Ἐπτένέστερος σὺν ἐργητικῶ βάς βάμελέστερος. ὁδὲ ἔλεγχος ἔσεσθαι αὐτῷ σύμβουλος ηθὴ σωαγωνιστὴς ἐπτενέστατος. Ἐπτένεια. ἡ σωέχεια. Ἐπτενῶς. ὁλοφύχως. προθύμως. πολύριος ὁδὲ ἀχαιὸς προσδεξάμενος ἐπτενῶς ηθὴ φιλανῶς τὸν ῥῶλον ἀνέπεμψε διὰ πολειόνων ὑπὸ ἑκάστου τ κατὰ μέρος. ἐπτέου πρατητέον. Ἐπτετηκῦα. ἀπερρυηκῦα. ἐπτετηκῦα βὲς ὁράσεις σὺν τ δακρύων. Ἐπτετηκότες. δῶρο δεδωκότες. Ἐπτεταιμένων ἢ οἱ τ ἐπτεταιμένων οἱ σφόδρα βάλλαπορούμενοι. σὺν ὃ οἱ θεσ. Ἐπτεξέναι. ἐκπεπεπωκέναι. ἀπολωλέναι. δῶρο μεταφορᾶς τ σὺν τῇ ξείᾳ ἀναλισκόντων βάλλη. ἀεισοφάνης πολύτροπον ἐμ ἤδυνομίζων ἐπτεξέναι βίον. Ἐπτεθιμμένης ὑλίνος πεῖν. βάτ δημαρτημένων σὺν βίσει. Ἐπτειὼ μέδον ὄβιν ὁ βαυτὸν εἶναι λέγουσι τὴν ἰνικὴν ἀεισοφάνης. οἶσθ ὁ ὦ ἀπολωλεκῦα πυρῶν ἐπτὰ ταυτὶ δι ὡρολογ. Ἐπτείνω. Ἐπτειχίσαι. τειχοποιῆσαι. σὺν βαπαίρω χωρὶς ἐδόκει ἐπτειχίσαι τὴν πόλιν. Ἐπτῆνδρ. οἱ βοιωτοὶ ἄττως ὠνομάζοντο. Ἐπτιθέναι βρεφικ. ἀντὶ τῶ εἰς τροφὰς θηρίοις, ἢ ἄλλως εἰς διαφθορὰν παρατιθέναι ἐπερμίαις. Ἐπτινὸς σχετινός. Ἐπτινῶς. βέρμα σχετικῶς. Ἐπτίλαι, ἀπαπάσαι, Ἐπτιλούμενοι σωκθεὶς. ἐπειὸκτῆλος ἡ γούμενος τῆς ποίμνης περὶ σὺν ποιμένι. Ἐπτιμᾶται ἀντὶ τῶ βάτιται, ἢ ὑχται κατὰ τιμώ, Ἐπτιμημάτων, ἀ ἀθήνησιν τιμήματα ὑπὸ σόλωνος ἐγένε, πεντακοσιομεδίμνων. ἱππέων. ζευγιτῶν θήκων, Ἐπτιμος ἐπτίμας, ἔξω βὲ σὺν τὸς τῆς τιμῆς ἔχουσα πλέθρυας ὀξυτόνων γόν Ἐπτίνων, δοτῆν, ἀπὸ δοῦ τῆν μρίζηται τὸ βέος ἐπτίνων, τὸν αὐνὸν τὸν θαπλᾶ βὲ σὺν τινῶν ἀπὸ δοῦ δοῦ. Ἐπτιναιμὸς βὲ ὁ ἀ

βρασμὸς μὲν γὰρ ὁ ἐν ἀγχόλῃ μεθ' ἡμέρας· ἔντασμὸς δὲ ὁ ἐν ἀγρίπνοις. Ἐντίσαι ἀποδοῦναι. Ἔντισις κατέσκευε κατέθεσεν. Ἐντίσει, ἀποδώσει, ὃ δὲ καθ' ἡμᾶς βασιλικὸς ἐντίσεως μοῖρα ἐνδέοντι. Ἐντὸς τοῦ σὺν μιᾷ ἡλικίᾳ. Ἐντολυπήσας· ἐργασάμενος· ἐντολυπῆσαι πληρῶσαι· διαφορὰ δὲ πρὸς βλύσεως τὸ καθ' ἑρμηνείαν. Ἐνδεμί· ἀνάγκης. Ἔνδεια· ἔνδεια· ἐνδεῖ καὶ ἐνδεήσει μοι. Ἐνδιαίτημα· ἐνδιαίτησις· ἐνδιατριβὴ καὶ ἐνδιατρίβειν· ἐνδιαίτησις δὲ ἡ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ διατριβή· ἐνδιατρίβειν δὲ τὸ ἐν ἄλλοις. Ἐνδιδύσκω· ἐνδύω· ἐνδιδύσκειν τὸν ἱμάτιον· ἐνδύειν δὲ τὸν χιτῶνα. Ἐνδικεῖν· ἐνάγειν· ἐνδικάζειν· ἐνδικάζεσθαι· ἐνδικάζεσθαι τὸ ἐν δικαστηρίῳ ἀγωνίζεσθαι· ἐνδικάζειν δὲ τὸ δικάζειν. Ἔνδικος· ἔνδικον· ἔνδικα· ἔνδικα λέγειν καὶ πράττειν· ἔνδικον δὲ τὸ δίκαιον

ρος. ἀλοθανόμαι νομίμως τοῦ πάθους. ἔνφορος βυτέσι παράφορος. Ἐνφορεῖ μῆνοι, ἐκκενὲ μῆνοι. Ἐνφρακθέντων ἐμβληθέντων. ἐνφρακθέντων δὲ τῶν ἐκπούρων ἐκτῆς πόλεως, τοὺς ἱερεῖς ἐκκαθῆραι ἢ ἱερά. οἱ δέ, πόθι χαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν τῶ μὴ ἐνφρακθῆναι ἐνφαυλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα. τὸ τὸ θεὸς αὐτόν. Ἐνφρόνως. ἀνοήτως Ἐνφρων. ἐξεπλώς. πᾶς ἅπαις ὢν ἔξω φρενῶν. ὁ δὲ τοῦ μέθης ἔνφρων μῆνος. Ἔνφυλον, ἀλλόφυλον ἄκοθον. ξένον ὀθνεῖον καὶ παύτη ἔνφυλον. Ἐνφυλος. ξένος. παρηλλαγμένος. ἀλιανός, ἐκπεπτερος δι᾽ παγῆς. ὑπόρλω πλήσασθαι ἐμαίνοντο. πόλεμος οὖν ἔνφυλος ἐμφύλιος ἐν αἰμάζῃ καὶ μάλα ἀδόκητος. οὐκ ἔχων ὅτε γένηται ἀν οὔτε ὑπερεῶν τῶν τοῦθεσιν. Ἐνφυλλοχωρεῖν οἱ ἀρχὴν τινὰ ἀξάντες ἀνὰ ὕδωρ μῆνοι τοῦ τῆς βουλῆς. ἀλῶσιν, οἱ φύλλοις ἐλαίας ἢ ὀνόματα αὐτῶν ἔγραφον οἱ βουλεύσει, καὶ καθίασιν εἰς βυτὸς ἐλίνους. ἅμα τε κ᾽ πόδι αὐτῶν πίσις προσενεχθέντο τοῖς φύλλοις. Ἐνφυλλοφορῆσαι. καὶ ἐνφυλλοφορεῖα εἴωθε τις τῶν πολιτ ἀδικεῖν ἐδόκει καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῆς Φ ἐσπόμενοι βουλὴ πόδι αὐτοῦ ἐκκλησίαν μὴ ἐκτὸς βαλάμ. ἀπολαθῆναι καὶ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς φύλλου. φύλλοις ἐπεσημαίνετο τῶν αὐτῶν μῆνος ὡς πρὸ ὁρᾶσθαι ἢ τὸ ὁρᾶσθαι. καὶ ἐλέγετο τοῦτο ἐνφυλλοφορῆσαι. καὶ ἐνφυλλοφορεῖα οὕτω δημοσθένης ἐν Κ᾽ νεαίᾳ. Ἐνφύσαι. ἐμπνεῦσαι. Ἐνφυσήσας ἐμπνεύσας. Ἐνφυσιν. βλάσησιν ἢ γονῶν. Ἐνφοιτᾶ ἐξέρχεται. Ἐγχειροβρονθεῖν τοῖς πρόσωπασι. πολύβιος. ἀντὶ τοῦ μὴ πάσης ἐπιμελείας ἐπιτελουμένως σωτῆρος. Ἐγχοίζω. τὸ σκάπτω. Ἔλαια. ὀπωρικός. ἐλαία ἡ τὸ δένδρον. τῶν ἐν τῷ δένδρῳ πεφανθεῖσαν ἐλαία ἀντὶ τέλειον ἔλεγον τὴν μίνδηρον. Ἐλαίαν. ἐλαύνειν. καὶ ἐλάειν ὁμοίως. Ἐλαφηβόλος. ἐκκυνηγέτης. λαγωὸς ἐθήρα. Ἐλαφόδους ἀλεξανδρὰς γραμματικὸς γένους καὶ θεοδόσιον τὸν βασιλέα τὸν νέον. λέξεως παντοίας χρῆσιν καὶ στοιχεῖον. ἔνφρασιν φιλοτιμίας. διόνυσον. ἢ μᾶσαν ἔνφρασιν τοῦ λατρεύειν σαυτιανῶν. ἔπαινον θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. Ἐλαΐδας. ἐλαίας δένδρα. Ἐλαΐτης πόλις Ἐλάκηστε μέσον ἐσχίσθη. ἐλάκηστε καὶ ἐκτύπησε πανεπροβλήθη. ἐλάκιστε λάκηνους ὤρυξεν Ἐλακωμάνουν. τῆς τ λακώνων ἦεν πολιτείας. ἐμνήσθησαν αὐτ διὰ τὸ ὑπερέχειν τότε τοὺς λακωνας τῶ πολέμω. Ἔλαμψαν αὐτ τὰ ἔργα. ἀντὶ τοῦ φανεροὺς αὐτοὺς ἐποίησαν. Ἐλλάνιος μιλήσιος. ἰσοεινὸς πόδισοδου γῆς καὶ ἰσοείας. Ἐλλάνικος μιτυληναῖος ἰσοεινὸς ἦος ἀνδρομώχος. οἱ δὲ ἀεισομώχος. οἱ δ᾽, σπάμων δ᾽ ὁ μόνυμον ἔσχεν ἦον. διέθηκε δ᾽ ἑλλάνικος σωτῆρος τὸ τὰ ἀμώτα τῶν μακεδόνων βασιλέων κατὰ τοὺς χρόνους ἀνεπίδοτος σοφοκλέους. καὶ ἑκατέωτῶ μιλησίω ὑπέραλε. γενόμενος κατὰ τὸ πορσικὸν ἐν μικρῷ πόρῳ. ἐξέτεινε δὲ μέχρι τῶν πορθμῶν χρόνων. ἐν τελεύτησεν ἐν πορπορήνῃ. τῆ καλῶν πυρύλεσβου. συνεχέφατο ἡ πολεῖσα πεζῶς τε καὶ ἐπικῶς. Ἐλλανοδίκαι. οἱ περὶ ταὶ οἱ καθὰ μῆνοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. ἀνάπαιος οὕτω. ὁ τὸ τὸ μέγιστος ἑλλανοδίκης γαίνας τὸν ῥωμαῖκ ἐλεύθερον ἠθλοθέτει. Ἑλλανοδίκαι. τὸ μὴ πρώτην ἵνα καθίστων ἑλλανοδίκων οἱ κλεῖοι. εἷς δύο τελευταῖ σι δ᾽ θ᾽. ἀεισόδημος ὁ κλεῖος τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα δίκαια εἶναι ἑλλανοδίκας ἐφ᾽ ἑπάσης φυλῆς ἁ. Ἐλαολόγοι ὡς πρὸ ἐλαολόγον χωρεῖ ἅμα τὸν μισθὸν ἔχοντι. Ἐλᾶσαι καὶ εἰσελάσαι. Ἐλασίβροντε παιρεῖσαν ἀντὶ τοῦ ὡς τοῦ βροντῆς ἐλαυνόμενος. βυτέσι μεγαληγερῶν καὶ ὑπερόγμιος χρώμενος. ῥήμασι καὶ μέμυσται φόφου. ἢ ταὶ διὰ τῶν φωνῶν σημαίνει τὸν πλέονα ὅτι τραχέως ἐφθέγξατο. ἢ ὡς ταχέως. Ἐλαολόγοι τὰς ἐλάας συλλέγοντες. Ἐλασμός μολίβδου. εἰς ἐλασμοὺς μολίβδων γραφόντες. Ἐλάσσων δοῦτος ἐλαχὺς ἐλαχύτερος ἐλαχίων ἐλάσσων Ἐλασρηθεὶς βιασθεὶς μινηθεὶς ξανὸς ἐλασρηθεὶς συοπαγεῖ νιφάδι. Ἐλάτδα. πόλις μεγίστη ἐνφωνοῦσιν. ἔνιοι δὲ διὰ τὸ ῥ πρὸ φέρουσιν. ἐλάτδαν δοκοῦντες ἀμεινον γράφειν. Ἐλάτειραν. ἀπελασίαν. Ἐλατὴρ. πλακοῦς πέμμα πλατύ. ὅθεν καὶ ἐπωνυμία. πλατὸ τοῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἢ ἀρχὸς πλατύς, ἐνῷ τὸ ἔτυος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τοῖς ῥωμαῖς. εἰδήσεις ἀλιμαῖ ἀλύρης ἐλατῆρα λακαίνης ἔχοντα ὀμφαλοῦ ἐννέα ἀθμὸς ἔχει. εἰ δὲ καὶ λαγαρωθεὶς πλατὸ τὸ λαγαρὸν πέλα

νον παρὰ εἰωθὸς. καὶ ἐλαττηρὸς πρόμαβος εἶδος ἀζύμου. ἀνειωθὸς ἡ πεπλασμένον. Ἐλαττηρεῖν ἰόχω. Ἐλαύνασιν αἰτιατικῆ. ὅμοιον ἐλαύνουσι. Τύπουσι τιθεῖσιν. Ἐπὶ τῆς ἐπιχειρούσης λαμβάνειν τὸ ἐλάσαι. ὅμηρος. Ἐλάφειον, ὁ τῆς ἐλάφου νεύρας. καὶ ἱερείας. καὶ ἐλάφωνος ἀντὶ τοῦ δειλοῦ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. δειλὸν γὰρ τὸ ἔλαφος, Ἐλαφηβόλος ὁ πωγωνὸς καταχρηστικῶς. Ἐλαφρία. ἡ ὀλιγότης. Ἐλαφρίζω, ἀναστικῶ. Ἐλαφροβάτους. ἐπαίνως λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοί. ἀντὶ τοῦ πρόβατος καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυβάτου καὶ φορτικωβάτου.

Ἐλάχεια ἐλάχιστος. οὕτως ἐπάλεσεν τὸν ἐπίγειον πλάτανον. φησὶ γὰρ ὁ σοφὸς ἐν ἐλαχίστῳ. τουτέστιν ὀκνηρῶς εἰδὼς βιοῦν καὶ τὸν πλάτανον τὸν ἐπίγειον. οὗ καὶ μαμωναῖος ἐκάλεσεν ὁ σοφὸς ἐν διεῖς δὲ παρὰ τῶν. ὁ τοιοῦτος ὁ ἐν ᾧ ἐλαχίστῳ πιστὸς εὑρίσκομαι, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἔσται. τουτέστιν ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν. ὁ δὲ ἐν ᾧ πλάτωνος οὗτος ἄδηλος γνώμωμος, καὶ εἰς ἑαυτὸν μόνον σωτηρῶν αὐτὸν, δηλονότι ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἄδηλος εὑρεθήσεται. ἀλλόδιον δὲ τὴν τῶν χρημάτων πρόθεσιν ὀνόμασεν. ἐπειδὴ οὐ μετὰ πλάτωνος γυμνοί δὲ μᾶλλον καὶ ὡς ἀληθῶς οὐδένεισ γένεσθαι. ἐξ οὐδενὸς ἐξεργάζεσθαι δυνάμενα. Ἐλγηλίς. Ἐλδωνομένος. πρωΐοις ἰδίοις ἐλδωνομένος ἐν γνησίοις ἔχεσι. Ἐλαιᾶ. διεγείρ. ἐλαιώμην. διεγερόμην. ἐλαία τὸ δένδρον. ἐλάα δὲ ὁ παρὰ τοῖς. Ἐλαιόθλιβος ἐλαίου διάρροιος. Ἔλαι ἄγριον. τὸ ἀγριέλαιον. Ἐλαιῶν ἐλαιῶνος τὸ τερετιστικόν. ὀρῶν ἔλαιον ἐπφύγης πᾶσαν πλάβην. Ἐλέα ὄνομα πολέως κρητὸς ζήνωνος. αὕτη πότερον ὕλη ἐκαλεῖτο. φωκέων οὖσα ἀποικία. πόλις ἔσται τελής. καὶ μόνον ἀγαθὰς ἀνδρας τρέφειν δυναμένη. κἂν νῦν ἀπώλεσε μᾶλλον τῆς ἀθηναίων μεγαλαυχίας. δικαίως δὲ μήσας γὰρ πολλὰ πρὸς αὐτοὺς ἀλλαῦτόθι καταρὰς. λέγεται δὲ καὶ ἑτέρα πόλις ἐλαία διαφθόησας ὁ πολίτης ἐλαΐτης. καὶ ἡ λως ὅλον καὶ μόνος. Ἐλευθερίας. πόλεις τὰς ἰδρυμένας ἐφ' ἑλέσει. καὶ ἐλεάτης ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἐλευθεριαῖον τὸ ἐλευθέρου ἔθαι ὡς φαεμάνα. ἄτομον καὶ ἐλευθερίζω αἰτιατικῆ. ἐλευθερίζειν δὲ τὸ διελευθέρωσαι θαίρειν. Ἐλλέρος εἶδος βοῶν φάεμαι. τὸ ἀπατᾶν ἀπὸ τοῦ φαίνομαι. Ἐλεγίρειν. τὸ ἀφαιρεῖν τινὰ τῶν παλαιῶν. ἐπὶ τοῦ ἐγείρειν μέζον, ἀπὸ τούτου τινὰ κληθῆναι νομίζουσιν. θεοκλῆ μαξίος ἐρεβίλλας ὡς δοκεῖ αὐτὸν ἀνεφθέγξαθαι μανείς. Ἐλεγεῖον. μέτρον τί. καὶ ἐλεγεῖα θυλυκῶς. Ἐλεγεῖος θρῆνος ἀπὸ τοῦ ἐλέγειν. οἱ ποιηταὶ τὸν ἀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπολαμβάνουσι. ὅτι πρὸς αὐτὸν ᾄδοντο οἱ θρῆνοι. τουτέστιν οἱ ἐλεγεῖοι. ὃν δὲ αὐλὸν ὕστερον ἐπινίκιον, μίδαν φασὶν τὸν γεραίου βασιλεύοντα, περιβώμιον ποιῆσαι, βαλόμενον τιμὴν ἑαυτοῦ μραδάπου θεῶσαι τελευτήσασαν. Ἐλέγχεια. Ἐλέγχιστος. ἐπονειδιστος. Ἐλέγχομαι, ἀντὶ τοῦ καταισχύνομαι. νυκτὶ δ' ὅλη βασιλῆας ἐλέγχομαι. ἔργα ἢ χεῖρας ἐλέγχει. Ἔλεγχος αἰσχύνη. καὶ ἐλέγχωσε. Ἐλεδανὸς ὁ δεσμός. Ἐλεδόμη εἶδος πολύποδος. ἥτις ἔχει μίαν ἡτυλισδόνα ἐπὶ ὄπισθεν ὡς φησὶν αἰλιανός. ὅτι ἡ τὸ λοπόδιον ἐκλείπει δὲ ἐλεδόμη ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν ἔλειν ὃ ὅτι ἐαθίειν καὶ ἡσίοδος. ὃς μὲν ὅτε ὃν πρῶτα τένεται. Ἐλεμνὸς ὁ ἐλέας ἄξιος. ἐλεμνοὶ τοὺς πάθους ἀξίως πάσχοντες τῆς ἀρετῆς γνώμωμοι. μέγα γὰρ τοῦτο πάθος ῥωμαίοις ἐγκλῆσαι ἐπὶ πλήθους ἔνεκα ἐπανορθώσεως καὶ τιμὴν μέραν ἀποφράδα τίθενται. Ἐλεινῶς. οἰκτρῶς. ἀθλίως. Ἐλελαΐζω. φανίζω. Ἐλεήμων. ἐλεήμων. οἱ μὲν ὡς ἐλεήμων ἐμμένει τῇ χρυσίδων ἐπὶ συστολῇ. Ἐλεημοσύνη. ὅτι διπλῆ ἐστι ἡ ἐλεημοσύνη. ἡ μὲν ἀλλότρια λαβόντας ἀποτίνειν. ἐπ' ὅταν ἐλεημοσύνῃ μὴ πράσσωμεν ἐμαυτοῖς τοῖς δικαίοις ἐσθίειν ἡλαζόμεθα. Ἐλελαῦ. ἐπιφθέγμα πολεμικὸν ἐλελαῦ. καὶ γὰρ οἱ πομπεύοντες εἰς πόλεμον τὸ ἐλελαῦ ἐπιφώνουν μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὸ ἐπὶ χαλκοῦ ἐρεθισμὸς ἐνῶ φιλοκτήτης ποιεῖ δν ἀλαμέμνονα φαπὶ ἐλλογίμου βίς ἀχαιοῖς ὧρα βοηθεῖν ὅτι. ἐγὼ δὲ κήσομαι. πρὸς λαβίτω πίσχειρα, φασὶν οὖν λαβὴς. σάλπιγξ δὲ ἄλλος ὡς ἴσχος σημαίνεται. ὥρα δὲ χύνδν, ἐλελαῦ. μήποτε ἐπὶ τοῦ καμμένειν θεῶν τὰ λαλάγματα νομαῖον δοῦναι, τοιοῦτόν ὅτι. ἀεισθ' ὄρνισιν ἢ ἐλελαῦ. χόρευε. κάθες τὸ ῥύγχος ἔμμενε ἐμένην. Ἐλιξαμῆ ἐπισταφεὶς. Ἐλελίχθησαν. συνεστράφησαν. Ἐλένη. βασίλισσα. μήρ ὑπὸ μεγάλας ἀνωνσαν τίνα. πάσα ἀρετῆς ἐκόσμησε μνήμη. εἰ χεῖ ἐπὶ χρησομένη ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

μάρος διάβιος τὸ θεῖον ἀσπάσας συναγερσαι πολλάκις καὶ πράδοξ κλίνασα αὐτὴν διέσαι
τῆς καθυπούργ. ὁ φαθανθεῖσα. καὶ ὑλικὸ ὀρέγουσα. ὕδωρ τ χερσὶν αὐ τ χέασα, θεραπαί
νης ἔρ ἐωλήρα. ὅτως τ ἀεὶ μνης αὐτῆς ἡδὺν ἐξεπαίδλυεν. ἀτυφ ἔχειν φρόνημα ἀρετῆς. καὶ π
λιτεῖ ἀκειρδ καὶ μελάθαι. καὶ δουλάμ ὧθεὼ μὴ φόβας καὶ πόμα. καὶ τὸ μεγάλα κωνσαντίνας
βασίλισθ κωνς οἱ σὺν δόξ τεροι ἰνδοὶ καὶ ἴρηκ καὶ ἀρμήνιοι. ὅτι σὺν τῇ ἁγίᾳ τ καμαρ τῷ φόρου ἴσαν
δ δύο σῆλαι ἐλένης καὶ κωνσαντίνας ἐν μέσῳ αὐ τ γράφων ὅτ εἰς ἅγιος καὶ δύο τα χυδρόμων
σῆλαι ὁμοίως. ἀνετέθησαν ἐν τῷ τοῦ τὸν φόρον ἐστήχοντος. Ἔλενος. ὃς σωτέλεσ. ἐτὸ χερόσκο
πηνν οἰωνισμα ὡς ὅθεν τῆς σὺν βάσεως τ χειρῶν τῆς παλαμ μὴς ἀπὸ τ ῥυτίδων εἰπωμὴν παιδα
γωγεῖ. ἢ τί τοιοῦτον. Ἐλεύθερ πον. τὸν ἔλει τεθραμμένον. Ἐλεοποίουσ. λυσίας τοὺς ἐλε
ημόπονλας τὰς παρεμβεβλημένους. ὡς τὸ ἐλεύθερ πον σίλινον. καὶ ὁ μέρω. μή ποτε δὲ παρὰ τὸ
ἔλεον ὀνομάζεσι ξύλινον, τῷ μήκει τοῦνομα. Ἔλεος. ἀρσενικῶς ἡ ἐλεημοσύνη. ἐλεὸς δὲ ὀξύ
τονος ἡ μαγειρικὴ βάκτρα. ἀπὸ τοῦ φαίνης. ἴθι δὴ κάθελαῦ βύ τοὺ λεὸν τουτέσι τὸ μαγειρικὸν βα
κτήριον. ὁ μῆρος. βάλλον ἀεὶ νὰ λέοισιν. ὅθι δὲ ἐλεὸς καὶ εἶδος ὀρνέου. Ἐλεύντα. πόλις ἐστὶν
ἐν χερονήσῳ τῆς θρᾴκης. ἐλεῦς δέ ἐστιν ἡ πόθεια. Ἐλέεν ρωμός. Ἐλεᾶν. ὁ
νομα πόλεως Ἐλεῶσα αἰτιατικὴ. Ἐλευπόλεις. μηχανήματα. πόλεις πορθοῦν λιθοβό
λα ὄργανα διὧν αἱ πόλεις ἁλίσκονται Ἕλδρα ἕρμα φόρια μαλεπὰ ναυσί. Ἐλεύθαι θέ
λειν πορεύεσθαι Ἐλευτὴ. αἵρεθῆναι δυναμένη. Ἐλεύθεραι αἵτες ἀπόζων. παροιμία. ἐπὶ τ
βάρος τινὸς ἢ καινῶν ἀπαλλαγησόμενοι. Ἐλευθέριος ὁ ζῶς διὰ τὸ ἐπιτήθη διὰ τοῦτο ἐλευ
θεροῦσι τὸν σαυτοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν πλησίον αὐτοῦ. οὕτως μὴ ὑποδίδης. ὁ δὲ δίδυμος διαβάλλε
φησὶν ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς μισθῆς δουλείας καὶ ἐπιρατείας, ἀπαλλαγῆναι τοὺς ἀθηναίους.
Ἐλευθερότης. ἡ μὴ ἀναγκαίᾳ μισθαλλαγὴ χάρις διὰ τὸν πρὸς ἃς δωρεὰς ἐλευθεριότης. φησὶν οὐκ
ἀποστατὸς βασιλὰς ῥωμαίων. ὃς δὲ, εἰς τοσοῦτον ἐλευθεριότης ἐλαύνει, ὥστε καὶ ἀπὸ τῆς πολι
τείας αὐτὸν ἐκβιάσηται αὐτῷ παρασπάσαι. καὶ τῆς οἰκίας ἀνοῦσης μονήρους ἀλλὰ συζήσε
μετ᾽ αὐτ. Ἐλευθεριώτερος οὐδεὶς ἦν ὁ αὐτοκράτωρ καὶ γνήσιον φρόνημα. διὸ καὶ δεῖται
χρὴ πολεμεῖν ἀλλὰ τὸ νόμοις παιδεύομαι. ἀλλὰ δεῖ καὶ θέλησαν ἐν μάχης ἢ ἐν μιᾷ οἱ σωτῆρες ἔφασαν δεῖ
τυραννεῖν ἐκκλησίαν. Ἐλεύθερος. μόνος ἐλεύθερος ὁ σωτὴρ θεός. οἱ δὲ φαῦλοι, δοῦλοι. εἶναι γὰρ τῷ
ἐλευθερίαν ἐξαίρετον αὐτῷ τεθηκέναι. ἐλεύθερος δὲ ὁ ἐλεύθων ὁ πρὸ ἐρᾷ. τὸν ἐλευθεροῦντα τῷ ἑ
αυτ γῆν, ἀνδρεῖα μάλιστα φαίνεσθαι πολλῷ βέλτιον τὸ δουλεύειν ἐπὶ γενῆ τῇ πόλει οἷος ἦν γὰρ
γης βασιλεὺς αἰθιόπων. Ἐλευθεροστομῶ. παρησιάζομαι. καὶ ἁπλῶς φαίνομαι, λόγοις ἐλευθερί
οις ποιεῖν λ ἐπ᾽ ἐξουσίᾳ. Ἐλευθερώσει. αἰτιατικὴ. ἐλευθερῶσαι δέ γνωσι. Ἐλευσίνια.
ῖς νιῶν σι ἐλευσίνια, ἐδίδοτο ἆθλον. ὄνομα σθη δὲ πόλις, ἀπὸ ἐλευσίνος τοῦ ἁρμᾶ. ἄλλοι δὲ ἄλλην αἰ
τίαν φασί. καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τ ἐλευσίνια. Ἐλευσινός, ὄνομα κύριον. Ἐλεύσιος. καὶ
μαραθώνιος. ὁ μὲν, κυζικηνός ὁ δὲ κωνσαντινοπολίτης ἦσαν. τῆς μὲν τῷ λέγειν δυνάμεως οὐ
δενὸς ἀνήκοντες. ὥστε μέγα τι λαμπὸν ἀπὸ τοῦ δυνηθῆναι εἰς ὄχλων ἀγωγήν. ὅτε μὴ ποτε
σκληρότητος βίου καὶ τῆς μεθύοντα πολάσεως τῶν ἠθῶν, πολλὰ δυνηθέντες πολλὴν ἀνθρώπων
πορεύεσθαι. ἀσκητεία πολυανθρωπασυσκάμψαι ἀνδρῶν γυναικῶν. ἄλλων τ χάρι
σα πολῶν εἰς αὐτὸ ἀνήρτησαν ὄχλον. τ τοῦ χμερῶς ζῆν καὶ τῷ σὺν τῇ διαίτῃ σκληρογωγίαν
αὐταρέσαν ὑσερείας σὺ δεισθαι λογιζομένων. Ἐλεφαντιᾶν ἡμᾶς ποιεῖν, ἐπὶ τ ἐλάχι
σα ἐπαίρον των καὶ μεγάλα ποιοῦντων. λαμπαν δὲ μᾶς ἐγκωμίω, μὴ καὶ δόξωμεν τῷ πολ
λὰν ἐλεφαντιᾶν ἡμᾶς ποιεῖν. Ἐλεφαντόκοπον ἀπὸ τῆς λαβῆς τῶν μαχαιρῶν ἔφη.
Ἐλέφαντος δὲν διαφθάς. ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων. παρόσον καὶ ζῷον τοιοῦτον, καὶ ἐ
λέφαντα ἡμᾶς ἐπὶ τ ἐλάχισα ἐπαίροντων καὶ μεγάλα ποιοῦντων. ὅτι σύνηθες ἐλεφάντ
ποις ἀκανθύλοις, γυμναῖς ἐνεῖσι σύμφοροι. Ἐλεφαίρω. ἐπλανᾶτο, ἐπλάπτετο. Ἐλεφῆται. πλά
φαι ἀπατῆσαι, Ἔλεφον. ἐλέπισεν, Ἐλεῖ πρὸς αὐλῶν, βυτέσι ἐφ᾽ ἑλῶδες ὑγρὰς. ἧς λῶ
δες τὸ πλῆθος ἀπὸ τοῦ ἕλος ἐλεῖ ἐλεία, Ἐλκεδάπτει βαίνοντ ἐν τοῖς ἑλῶδεσ ἑλῶδάτης. Ἐλεῖν, λα

βεῖν

ξειν, Ἐλεινόμος, Ἔλλος, ὀναθυγρος καὶ σωδενδρος ὄρος, ἔλλος ὄρνις· καὶ ἔλλος ὠδή, σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ὄρους. Ἐλλεῖπον· τὸ ἐνδεοῦ· ἐλλιπὴς δὲ διὰ τοῦ ι· καὶ ἐλλείποντες· ἐλλιπόντες δέ. Ἐλλείπω· αἰτιατικὴν· ἐλλάπω· φύχω. Ἐλλιθωμασία· καὶ ἐλλίβατος φλαὶ ἢ ἀπότομα. Ἐλλιάδωσι· κατὰ ῥωμαίους ἀπένδμεν. Ἐλλίθετο· ἐπελάθετο. Ἐλλίζον τὸ· ἐλίκευοντο. Ἐλλιπτευσι καὶ ῥωμαίοισ ἀναγκαίοις διόρθωσεν. Ἐλλλαισι· ἐλλύθεν Ἐλλλαται· συνέχεται. Ἐλλειμμένον· κατησχυμμένον. Ἐλλλέσθαι· σὺν τοῦ ἐλάθω.

Ἔλλω· φρόνιμος. Ἐλλωιηὴν ἐπένδσαν ἀνδρὶ συβοὶ· ἀειστοφάνης· ὡς διαφέροντος καὶ τὸ νόματος τὸ ἑλληνικοῦ. Ἐλλύνθιος στρατὸς· καὶ ἐλλώνδος πλῶσα. Ἐλλυσθῆναι. Ἐλλωσταμίαι· οἱ ἐπὶ σίτων φόρων χρήματα φυλάσσοντες· ἀπότερον κοινῶν οἱ ἕλληνες σὺν δήλῳ ἀπέστειλαν, οὕτως ἐκαλοῦντο· παραλαβόντες γὰρ οἱ ἀθλωθέτοι τὴν πεμπτὴν ἑκάστων τῶν ξυμμάχων διὰ τὸ πολυσπάνιον μῖσος, ἔταξαν αὖθις ἐδεῖ παρεῖναι ὧν πόλεων χρήματα πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ αὖναῦς· πρόσχημα γὰρ ἦν ὧν ἐπαθυνδήσαντες τὴν βασιλέως χώραν· καὶ ἑλλωταμίαι κατέστησαν τοῖς ἀθλωταῖς πρώτην ἀρχήν. Ἑλλυοταμίαι· ἀρχὴ ἦν· οἱ διεχείριζον τὰ πρόσταλαντα ὑπάλαντα καὶ ξ ἐτάχθη φόρος ὑπὸ ἀριστείδου τοῦ δικαίου.

Ἔλος· αὐθυπόστατον. Ἐλλόπωτος· ἐλιποθυμία· ἠλίθιον. Ἐλιτμός· κουφοσύνη. Ἔλιπαρ· ἢ πολὺ τοῦ παρατοῦ φίλια· ἡδέα. Ἐλίπη· πόλις. Ἐλικών· ὄρος.

Ἐλικώνιος· σοφιστὴς βυζάντιος· ἔγραψε χρονικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ μέχρι θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις δέκα. Ἐλικώνιος· ἀστρονόμος· ἀποτελεσματικὰ· πρὸς διοσημείων καὶ ἄλλα πολλά. Ἐλικῶπις· αὐόφθαλμος· καὶ ἑλίκωψ· αὐόφθαλμος. Ἐλικώτατον ὕδωρ τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥοῦσιν ἢ διαυγές. Ἑλίκωψ· Ἑλλιπτὴρ· εἶδος σώτου· καὶ ἑλλιπτῆρες· ὁμοίως. Ἑλλιμπάζω. Ἑλλινιῶ· ὑμνῶ. Ἔλινος παρατός. Ἐλινύειν ἀναπαύεσθαι· βραδύνειν. Ἐλινύειν· στραπᾶν· διατείροντας· ἢ ἐγχρονίζοντας· καὶ ἀπὸ τρόπου ἐλινύσεις· ἀντὶ τοῦ τὴν δυσυχίαν παύσεις· ἡρόδοτος δὲ ἔβδομα δὲ ὅστρατὸς σὺν ζ ἡμέρησι· καὶ ζ ἀφροδίνησιν· ἐλινύσας οὐδένα χρόνον· καὶ ἀειανός· αἰδὲ κατασκοπαὶ οὐδένι ἐλινύουσαι ἐγίνοντο· καὶ αὖθις· ὁδὲ ἀπῆλθε τὴν στρατιὰν μηδένι ἐλινύσας τουτέστι χρονίσας· καὶ σὺν ἐγχρήματι. Ὅτε δὲ πέλθη ὄρθρος ἐλινύσαι μὴ ἐρεθίζομος· καὶ αὖθις· ἐλινύοντα δὲ βλακεύοντα καλῶν ἐῶσι· καὶ αὖθις· μή ποτε ἄρα σὺν ἐλινύειν καὶ μέλλειν διαρρῆν ὀναιρός. Ἔλιξ· ἕλικος· ἐλίξας· συστρέψας. Ἔλιξος· εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ μεγαρεῦσιν. Ἐλίπαρας· λιπαρεῖς ἐποίησας. Ἐλιπάρησε· ἐφηκολούθησε λιπαρῶς. Ἐλλιπὲς· τὸ ἐνδεές· καὶ ἐλλιπὴς ὁμοίως.

Ἐλλιπόντες. Ἐλίσσαι· ὄνομα κύριον· ἢ ἐλισσαῖος. Ἐλισθιαῖος. Ἐλισσόμενος· ἀναστρεφόμενος. Ἐλίσσετο· ἐλιβάνευε παρεκάλει· καὶ ἐλίσσοντο· ἐκέτευον. Ἐλλιχθόντων συστραφόντων. Ἐλίχρυσος· τὸ τὴν ἰοσοῦ ἄνθος· ἀνθεῖ ἐλιχρύσου ἐναλίγκιος. Ἔλθεμος, ὄνομα κύριον. Ἐλθεῖν· τὸ γυμνῆ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι· παρέσελθεῖν δὲ τὸ μετὰ λόγου παραμυθήσαντος σωφρονεῖν· διατοῦτο φησὶν ὁ ἀπόστολος παρέσηλθεν ὁ νόμος. Ἐλθὼν· ἀντὶ τοῦ ἐλθέτω· νόμων θ· μήτε εἰς ἰδιὸν ἔλθη μηδένι. Ἐλθωμεν· αὐθυπόστατον. Ἐλκεσίπεπλοι· ἐφελκόμεναι πέπλους ἐνδύ φορεῖν· τὸ ὁ ἐν τῷ ζωθέσεσι γραμμασιν ἢ τὸ μεταβαλόμενον τὸν ει συλλαβὴν προσλαμβάνει· ἕλκω ἑλκύσω πολλὴ ἡ πέπομαι· ἑλκεσίπεπλοι· πρῶτος πρωτόλεος πρωτέλεος· πρωτεσίλεως· πρωτόμαχος· πρωτέμαχος· πρωτεσίμαλλος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ ἀπὸ μέλλοντος σχηματίζουσι· διὰ τῶν μὴ ἀναλυομένων· τὸ ἢ πρεμπίπτουσι· οἷον ἕλξω ἑλξίπεπλος ἑλκεσίπεπλος πρώξω πρωξίμαλλος, πρωτσίμαλλος. Ἕλκη μοιχὸς εἰς μοιχόν· φησί. Ἑλκυσμός· ἑλκυσμός· ἀπαρασμός· Ἕλκος τὸ βλάμμα τὸ χρησίμως· ἀπὸ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἕλκω ἕλκωσθαι δύσωμα ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ πᾶν, ἑλκῶ σχήσειν. Ἑλμινθος. Ἕλξῃ· ἑλκύσει. Ἑλλόβια δὲ ἐνώτια· διὰ τὸ ἐντὸς λοβοῦς ἔχειν ἐστὶν ὁδὲ τραϊανὸς λέγει ὡς αὐγάρου παιδὶ· μὴ μέμφομαί σοι ὅτι μὴ πρόσθεν ἦλθες παρ' ἐμὲ συστρατεύσων καὶ ὧν πόνων συμμετασχών καὶ ὡς δὲ ἀνδρείως ἔχεις ἑλλοβίου τύχης τὸ ἑτέρου σου ἀπολωλέναι μι. ἐφαλλομένη· ἅμα τῷ ὠθεῖσθαι τὸ ἕτερον· ὡς δέ, ὡς ἀμφοτέρωθεν ἔχεται

μενα. καὶ ἐξαμφοῖν χρυσᾶ ἐνώτια ἠρτημένα. Ἑλωρήσατο. ὕβρισεν. Ἔλλογιμος. τίμιος. σεβάσμιος. καὶ χωρίον ἔλλογιμον τὸ τίμιον. Ἐλογίσαντο. ἐλάλησεν. ἐφθέγξατο βαρβάρα. ὅλως τὴν ἡμέραν ἀδημονίαν ἐλογίσατο ἡλώσασαν. Ἐλογοποίουν, πρὸς ἀηλάσεις λόγους, διετίθεντο. οἱ δέ, οὐκ ἀλλήλους ἐλογοποίουν περαίνομενοί τε καὶ ἡμαρτάζοντες. ὡς θεὶς πολλὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα τοῦ καθ' ἡλικίας τούτους ὀνήσει. Ἔλλογος. ὅ ἐστιν ἡδύμος ἔλλογος τὸ ἀρχόμενον.

Ἐλώδης. ὁ καλαθυγρότοπος. Ἐλωΐ. ἑβραϊστὶ ὁ θεός. Ἔλωμαι. ἀφέλωμαι. λήψομαι. Ἐλόμενοι βουλόμενοι. ξενοφῶν. ἐμοὶ, ἔφη, ἔδοξεν. οἱ δέ, ἐπείθοντο. οὐχ ἑλόμενοι ἀλλ' ὁρῶντες ὅτι μόνος ἐφοᾶ, οἷα εἴθιστο τὸν ἄρχοντα. Ἑλόμενος. θέλων. Ἑλωμαι. αὐθυποτακτικόν. Ἑλόντες. λαβόντες. Ἑλὼν. ἐλάσας. ἡρόδοτος. καὶ ἑλόντες δ', ἦσαν ἐλαύνοντες. Ἕλοτες. οἱ ἰχθύες. Ἕλος. δίυλον δάσος. ἢ ὕδατος. ἴλυς ἐστὶν ἐκ μυχμοῦ σπηλοῦ καὶ ῥαθείας ὕλης. ἢ πᾶν τοῦ ῥεύματος καλάμου σὺν φυομένης ἀεὶ τῷ σπηλοῦ. καὶ ὑπερανεκπήγας τοῦ ὕδατος. Ἑλοφόνος ἡ ἀρτεμις ἡ τοὺς ἕλους φονεύουσα, ὅ ἐστιν ἑλάφους κωμητικὴ γὰρ ἦθος. Ἑλυρὸς. ἐθνικόν.

Ἔλσαι. ἀντὶ τοῦ ἐβαπτίσαι. τὸν δὲ ἀνομιανὸν ἔλουσε βελισάριος ὁ θεῖος λαβρὸν. χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος, εἰς ποιητὸν ἐποιήσατο παῖδα. ἢ ὥσπερ εἰς ποιεῖσθαι χριστιανοῖς νόμος. Ἐλθεῖν ἢ ἐγγυᾶσθαι ἢ γαμεῖσθαι. Ἐλήλυθε παρὰ ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ εἰς λόγους κατέστη.

Ἐλήλυθον, σὺν ἱδρῶτι ὁμοῦ. ὁ δέ, ἔχων κοινωνοὺς ὧν ἀσυνηθῶν ἐλόχων ἐκ καθ' ὁδοῦ. Ἕλωρ. ὅ λῆμμα. Ἑλώρια. ἁλύσματα. σπαρά γματα. Ἑλῶσαι. ἁλαύνουσαι. Ἑλῶσι. κατάλαβωσιν. Ἐλώφησεν. ἐπαύσατο ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὅθεν καὶ ὁ λόγος φθόγγος. Ἐλωσιθήφορος, ὄνομα ὑείου. Ἐλπίσας. οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ. ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῷ τὸ μέλλοντος σημαῖνει λέγεται παρὰ ἀττικοῖς. Ἐλπὶς. προσδοκία ἀγαθοῦ. καὶ ὁ φορβούμενος προσδοκᾷ. ἀλλὰ καὶ ἀγαθοῦ. κακῶν γὰρ προσδοκία ὄκνος ἐστὶν ὁ φόβος. ἐλπὶς δὲ ἡ ἐπ' ἀγαθοῖς. ἐπεὶ ἔστιν ἃ ἐκ τύφεσθαι τῶν παρόντων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυσθαι τὴν ἐλπίς. ὡς μύουσι τοῖς ἁδεσιχρῶν ται. Ἐλπωρή. ἐλπίς. Ἔλσεμών. Ἐλοισόρησε. διέβαλεν. ἐσυκοφάντησε. λιανός. ὁ δὲ ἀνδρος ἐλοισόρησε τὸν πατέρα τῆς συναιτίου πρὸς ἀρχῆς κωμῳδῶς. ἐπαραλύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, οὐδὲν ἀδικοῦντα. Ἐλοιδορέμεθα. ἐσασιάζομεν. ὡς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας, ἐς λοιδορίαν βαπτῶναι. ἀεισοφωνησι φέλαις. περὶ τοῦ ὑπομαζδήτ ἐλοιδορέμεθα. ἀμαθῆ. ἐδήτ ναρσῆν πάντες ἐλοιδορεῖντο. ἀλαζόνα τὶ ἀποκαλοῦντες ἐπὶ ἀτάθαλον. καὶ ἔργῳ μὲν αὐτὸν εἶναι λέγοντες, βαίοντι καὶ μιαιφόνον. τῷ δὲ τὸ ὑσρεῖν ἀεὶ καὶ τὸ θεῖον θρασεύεσθαι δόξαν, ἄλλως αὐτὸν κομπάζεσθαι. Ἐλοιτο. θέλοι. Ἐλύγωσεν. ἐπάμφλεγε. καὶ δάνεως ἐλύγωσεν ὅδε φρεσὶ τουτέστιν ὁ χρυσός. Ἔλυμα. σπέρασμα. Ἐλυμαῖοι. ἔθνος. ἐλύμας ἀρχίσυνόθου ὄντος καὶ ἐλθόντος εἰς σπελίαν. Ἐλυμήναντο. ἔβλαψεν οἱ δέ, σύσσημα γνόμενοι. ἐλυμαίνοντο. πολλοῖς οἰκίαις ἐμπίπτοντες. εἰς τὰ κατάλυματα. Ἔλυμος σῶμα οἷ ἔφοντες οἱ λάκωνες ἐαθίσιν. Ἐλυσάμην. ἀπέδωκε. Ἐλύσαντο. ἐλυτρώσαντο. Ἐλύθη. συναιρεσιφθη. ἐσύεθη. ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύθη παρεχὸ ἐλάθη καὶ ἐλύθη. ἢ παρὰ τὸ εἴλω εἰλύω εἰλύσθη. ὅ ἐστι συναμερσιφθη. ἐγὼ δ' ὑπὸ μαστερεῖ λυσθείς. Ἔλυτρον. καλυμμα. σκέπασμα. Ἐνείλημμα. ὁμοίως καὶ ἤθικη τὸ δόρατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀρέου ὄρεανον. Ἐμαλάθισε. μαλακὸν ἐποίησε. Ἐμαλθαξαν. σὺν ᾗ καὶ περαίνει ὁ λισθηρὸ τὸ πωξύλασαυρᾶντες τὴν ἀλαβάσιν. τὸ μέσον αἰγὸς ἐπιλαφαίοις περιφορήσαντες καὶ φορμοὺς βαβαλόντες ὕλης, ἐμαλθαξαν τὸ πάνυ περαίνες τε καὶ ὀλισθηρόν. τουτέστι κατεπραΰναν καθωμαλίσαν. Ἐμμανέως. ἀσουδαίως. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις ὁπότε φονεύσειαν ἢ βουλῆς τινα τὸ ἔργον ἀφοσιουμένους, ἀπερωτᾶν τὸν μάντιν. καὶ ὧν μοιρίων ὀρμαθὸν ποιήσαντας, πρυμνασίαι κατὰ τοῦ τραχήλου. κατὰ τὸν μασχαλῶν διήροντας. ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. σοφοκλῆς ἐν τρωΐλῳ πλήρωμα σχαλισμάτων εἰρηκε τὸν μασχαλισμόν. καὶ ἐν ἀλκήστῃ. ἐμασχαλίσθη. Ἐμματάζων. ματαιολογῶν. Ἐματοῦσα. ματεία ἐλάλησεν. Ἐμάτησεν. ἐμέλησεν. ἐματαιοπόνησεν. Ἐμαυτῷ βαλανεύσω, οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω, εἰρη-

τὴν

ται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς ἑαυτῷ λαμβάνῃ τὴν ῥυτίνην καὶ διακονῇ. ἀπὸ τοῦ ὧν τὰς βαλανείους ἐμπυρπόντων εἰς ὕβριν. Ἐμβασόν. διὰ τὸ εἰς ναῦν ἐμβῆναι καὶ αὖθις. ἢ τὸ ἐμβασὸν ὑποδοῦντες εἶναι πυρπήεια, ἑρέφοντο τοὺς οἴκους. Ἐμβαλεῖς. εἰσελάσῃ. ἰδίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς ναυσὶ προῦσαι. ἢ ταῖς πώπαις. ῥυσσαπαὶ τὴς ἐμβαλεῖ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥυσσαπαὶ μίμημα φόφου ναυτικοῦ. ἀπὸ τοῦ ὧν κωπῶν ἀποτελουμένου. Ἐμβαλόντα. ὁδέ, πῶς ὢν ἔτι τὸν διδάσκαλον λίνον. πλησιάσας αὐτῷ ἐμβαλόντα εἰς τὴν διδασκαλίαν. δυσανασχετήσας, καὶ ἀπελθὼν ἄρχεσθαι, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν. Ἐμβαλλόντι. καθιστῶσιν. ἀπέρχοιτο. ἐμβαλλόντι δὲ ὁ μὴ βασιλεὺς βυλυσίαν. ὁδὲ πεντήκοντος βυ Φευγίαν τὴν ἄνω. Ἔμβαρος εἰμι. νοῦν ἔχω. Φρόνιμος. ἰῶ πότερον ὁ πειρασὶς, νῆσος. ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφεν. ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν. οὐτὰ ἄκρα μούνιχος κατασχὼν, μουνυχίας ἀρτέμιδος ἱδρύσατο. ἄρκτου δὲ γλωμένης σὺν αὐτῷ καὶ τῶν ἀθλιωτάτων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπιγένετο. οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν θεὸς ἔφησεν, αὐτὶς τὴν θυγατέρα θύσαι θεῷ. ἔμβαρος δὲ μόνος ἐσωσχόμενος ἐπὶ τῷ τὴν ἰδωσυίλλαν αὐτὰ τὸν γόνον διὰ ῥίου ἔχειν, διανοσμήσας αὐτὰ τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν πεδίεται. βάπτεται δὲ ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμιλωμένων. Ἔμβας. τὰ ἐσθήματα ἢ ἀνδρεῖα. παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. ἀεισοφανὴς πλούτου. σὺν τυπτεῖτο δὲ ἐμβασὶ τερόντων ἀρύθμοις πεδήμασιν. ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν. Ἐμβαπίσων. καὶ ἐμβαπίσαντες ἐσελθόντες. οἱ δὲ οὔννοι βυ τὴν πεπημένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβαπίσαντες. ὧν βοσκημάτων πεδιπῶν διὰ τὸν πόλεμον φρουρᾶς σύνεκα, βυ αὐτὸν διανομιοθέντων. Ἐμβαίνω. κατέλθω. Ἔμβαινε καὶ ἐμβαίνει. ἀρχὴν λαμβάνειν. τὸ δοκεῖν δικαίως ἐμβαίνειν εἰς ὃν πόλεμον. οἱ γὰρ ῥωμαῖοι πόνοιαν ἐποιοῦντο μηδέποτε πότεροι τὰς χεῖρας ἐμβαλλεῖν τοῖς πέλας. μηδὲ ἔχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. ἀλλὰ εἰ δοκεῖν ἀμυνόμενοι, ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους, ἢ συμβαίνειν τὸ συμπλέκεσθαι. Ἐμβαίνοντες. ἐμβαίνοντες. οἱ δὲ ἀρβιοι ἀρετῇ πολλῷ ἄλλων διαφέρουσιν. οἱ βέλεσιν ἀδρομένεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῶ ποδὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὴν ἀσπίδα, κυκλοῦσι τὸ τόξον. Ἐμβεβλημένα. ἐμπεσόντα ἰσμενία. ἀεισοφανὴς δὲ καὶ ἐμβολάδας ἀπίους φησὶ τὰς τοιαύτας λέγει. Ἐμβεβροντημένος. μάταιος γλώμενος. Ἐμβελῆ. ὁδὲ ἀρχιμήδης παρεσκεύασε ὄργανα πρὸς ἅπαν ἐμβελῆ διάστημα. πόρρωθεν μὲν ἐλάττονας τὰς λιθοβολίας καὶ μείζονας. ὅτε δὲ ἐγγὺς τοῦ πύργου τὰς μείζονας ἐποίουν τοῖς ἐλάττοσιν. Ἔμβιον. ἀντὶ φῶν. τὸ ζῶν καὶ μὴ ἔμψυχον καὶ μὴ δὲ ἐν ἀποθανόν. ἐμβιόντι ψυχῆς πάθος ἐνέσαξέ μοι ἡμίσασα. Ἔμβολα. μοχλοί. ἀφαλῆαι. ἐμβολάτε νεὼν γλώμενοι. οὐδὲ μὴν ὧν ἦσαν οἱ ἀνδριάντες. ἐν ἐγχειρήματι. ἐμβολα χαλκογλύφα φιλόπλοα τείχεα νεῶν ἀκτιακοῦ πολέμου κεῖσθε μαρτύρια. ἀεισοφανὴς. ἔμβολον δέ φασι χρημάτων ἔχειν αὐτόν. Ἐμβολαδίας ἤτοι ἐγκεντρισμούς. ἀεισοφανὴς. ἐμβολαδίας ἀπίους.

Ἐμβολάς. ὁρμάς. ἐσβολάς. Ἐμβολή. τὸ ἄκρον τοῦ κοίλου. τὸ μηχανικοῦ ὀργάνου. ὧν ἐπιφερομένῳ ἀχθῇ ἀποκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Ἐμβολίω. κλησούραν. εἰσοδυνηθῶ. ὁρμῶ. καὶ τὸ βίαιον τῆς ἐμβολῆς, ἐδόκει παραλογώτερον. Ἐμβόλιμος. ἀτελής. ἰωσηφαθης παῖδες ἐμβόλιμοι τινές. Ἔμβολος. χάλκωμα περιερωμένον. περὶ τὸ ἔμβολον νεὸς πρώραν ταῖς ναυσίν. Ἔμβολον. παράταξεως ὄνομα. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τὸ ῥόμβος. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφενδονοειδὲς. ῥομβώδης δὲ παράταξις καὶ τῆς νεὼς τὸ πολεμικὸν σθένος. τὸν δὲ παραπαλαῖοντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγήματα παύσας ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἐποιεῖτο τὸ λόγιον. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὃ ὧν ἀμφίσμος διφάλαξία, τὰ μὲν ἡγούμενα ἱέρατα ἀλλήλοις ξυναλῆ. τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσαν. ἀμαθίας δέφησιν. ἰῶν δὲ αὐτοῖς ἰδίατης παραβάξεως. οἷον εἰς ἔμβολον. διλατῶ τῷ γαῦρε ὠνῇ. ἐς ὃ μὲν ἐμπρόσθιον ὅσον οἱ ἐξὺ ἔλπεσι γαυόντες ἐπεπωκυμένον ὧν πάνθεν τοῖς ἀστοῖσι πειρᾶσθαι. φάσκης τε ἂν αὐτοὺς, συοσκευάζεσθαι τὴν συνθέσει δ' ὀπίσω πάσασθαι. βάδε σκελίκατέρωθεν. κατὰ σίχους τὲ λόχους βυβαθος ξυμπεμῦ ἐς πολεῖσον εἰς τὸ ἐγκάρσιον παρατεταμένα, διίστατο ἀλλήλων ἠρέμα καὶ διεκπίπτο. καὶ πρὸ

όντα, δ' μέγιστον ὦρος ἀπεπλάτα, ὡς καὶ τὸ μὴ ἀξύχωρίστον κενὸν νομισθῆναι. ἐξ ὧν ὦ γυμνὰ ὧν ἀνδρῶν στιχηδὸν διαφαίνεσθαι· ἀπεστραμμένοι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐτύγχανον· ὅπως τοῖς μὲν πολεμίοις ἀντιπρόσωποι εἶεν, καὶ σὺν τῇ ἀσφαλεῖ ἀγωνίζοιντο τὰς ἀπωδὰς περιβλημένοι· ἐμβριθὲς δὲ ὁπλισμα διὰ τὸ ἀλλήλοις ἀντιτίθεσθαι, διαφυλάττοιντο. Ἐνερεχεῖ· ἀντιφων. ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἐξ ὑπεφαλαίου. Ἔμπραχυ· ἀπλῶς· ὅλως· συντόμως· καὶ οὐδὲν ὧν εἴη τινα ἔμπραχὺ ἀγαθόν· ὁ μὲν σὺν πόνου κατατείνειν ψυχήν· ἂν ἐλάχιστον· ποσοδοῦν διαβέβληκεν ὁ πονος ἔμπραχύ εἰσι θεατοί. Ἔμπραχυ· τὸ μικρὸν· καὶ Ἀπελλῆς μαρτύρεται οὗτος ὅτι μηδὲν αὐτὸν λαθεῖν δύναται ἔμπραχυ. Ἐμβραχυ· συντόμως· καὶ ὅλον ἐμβραχεῖ. Ἐμβριθὲς· στερεόν· σιβαρὸν τῶν πρὸ βασιλέως ἰουσίνου πρατίσασαν δόξαν· ὡς ἔστι μέλα ἐμβριθὲς τε καὶ κατατετειρωμένος· καὶ πέτρος ὁ ῥηθεὶς καὶ μάγιστρος, ἐμβριθέστερον ὢν καὶ ἀπλωτος ἐν τῷ ῥηθέντι καταμαλάξαι φρονήματα ῥαιβαίνει. Ἐμβριθέστατην· στερεωτάτην· εἶλε δὲ πόλιν ὀρεσιβόσαν ὄνομα καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθέστατην εἶναι. Ἐμβριθέστερος· καὶ γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέστατος καὶ φιλοτεχνήματος ἱκανὸς γνώμονος, ἅπαν καὶ ποικτικῆς. Ἐμβρίθεια· Ἐμβριθὴν νοῦν· στερεὸν καὶ ἔμφρονα λογισμόν· πισίδης· ἔσω τῶν ἀπαλαῶν ἢ λθον ἐμβριθεῖ ἔχει· μέγ ἀνδρος· ὁ δὲ ἔγχος ὀρθῶ, ὃ τὸ χρεὸν οὐ κρατηγὸς οὐχὶ ἐλέφαντός τε καὶ ἀργύρου ὅμιλον καὶ ἕτερα ἅπαντα φόρτητα· ἡ πω μὴν ἀρμόδια, σὺν ἀργῷ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς· ἀλλὰ τοῦ μαχίμου ἔτους τε καὶ ὁπλοφόρου ἀγείρας, πλήθους τε ἀγομένου ἅλλαγμα· τοῦ ἔτους πολέμια δείματα ἀπειλήσας· καὶ αὖθις· ἐσάναι τε ἐμβριθέστατα· καὶ ἐπαμύνειν τῇ πόλει· Ἐμβριαι· αἱ θὶς ῥαθυμότερον διανύσαι εἶναι· καὶ ἐμβριᾶσαι· Ἐμβριμᾶται· μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμᾶ· καὶ ἅμα γνώμοις μανιώδεις καὶ ἐμβριμούμοις, τὰ πονηρὰ ἀπολαύειν ἐδόκουν· καὶ ἐμβριμῆσαι· μετ' ὀργῆς λαλῆσαι· Ἐμβρίμημα· τὸ μετ' ὀργῆς λάλημα· Ἐμβρόντητος· παραπλήκτως· μανόμενος· ἔμφρων· Ἐμβρυον· νεογονὸν βρέφος· ἢ τὸ ὠμὸν καὶ ἄπεπτον, Ἐμαί· λάθοι τὸ αἰ ἄρβυον· ἵνα αἰ ἐμαὶ πόλις· Ἐμαίμασον· πθ· εθυμήθη· Ἐμελλε· παρὸ μίμρωλ ἀντὶ τοῦ ἐόηκ· ἄρου τελέσθαι ἐμελλε· σοφοκλῆς· ἐμελλυ ἐμελλυ ῥᾳλας· ἀντὶ τοῦ ἐώηκς· δῆλος ἦς· Ἐμμελέστερον· συνετὸν· εὔρυθμον· Ἐμμέλεια· εἶδος ὀρχήσεως· ἔστι δὲ ἢ ὧν τραγῳδῶν· Ἐμμέλεια· χορικὴ ὄρχησις· διχῶς· ἐμμέλεια· ἢ ἐμμελία ἢ εὐρυθμία· δι' αθαγαρ ὅπως διακείμεθα περὶ τὴν ἐμμελίαν τὴν σὴν· καὶ ἡ μετὰ μέλους τραγικὴ ὄρχησις· Ἐμέλλησεν· ὑπωρρέθετο· ὁ δὲ, οὐδὲν ὧν ἔμελλε μαθεῖν ἀπεκρύψατο· ἢ λέγων ἐμέλλησεν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐβραδύνησεν· καὶ ἰωσηπος· οὐδεὶς ἀπέδρασεν οὐδὲ μέλλησει πεῖν· ἐμέλησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν· Ἐμμελῶς· συνετῶς· εὐρύθμως· ἢ ἐμμελὴς· συνετὸς· εὔρυθμος· αἰλιανός· οἱ δὲ, ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι, πρὸς τοὺς ἀρισάδας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο· Ἐμετος· ἦθος περιπεπωμάτων κένωσις· ἐμετὸς δὲ αὐτὸ τοῦτο κενωθέν·

Ἐμεχωνῖται, ὄνομα ἔθνους παραὶ ἰωσήπῳ· Ἐμφα· τὸ πρὸς πλησίον μυκιωδῶν· Ἐμφδίασα· ἐπέλασα· Ἐμήδισαν· ἅμα τῷ μάρωνι εἴληντο· μᾶλλον τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην θεσσαλοὶ ἐμήδισαν· δείσαντες τὴν τοῦ φραΐου τῶν τεμπῶν· Ἐμνικῶντο· Ἐμεμνικῶς· ἐμέσας· Ἐμμνα· μνῶα· μνλθοφαγεῖθοῖσιν ἐμμωῖδα σωτηρίοις· ἐμμωοι δίναι· αἵτε ἐμποιναὶ καὶ ἐρανναι· Ἐμμώιον· ὠρχίζετο· ἐμνησικακῆ· ἐπὶ τὸν δεῖνα στρατηγὸν ἀφῆκαν ῥέλη· διὸ καὶ πολέμμώιον· Ἐμμωίων· ὠρχίζοντο· Ἐμμωχάειν· συνῆσθαι· ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ σίτου παρὰ πολλοῖς· Ἐμμαχᾶτο· ἐτεχνάζετο· οὐμόνον τοῖς ὀθνείοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπηκόοις· ἀνέμβαλε δὲ ὄρη ἐμμαχα φαίνεσθαι· μαχάνημα γὰρ τὸ στρατήγημα· ἀμόνον τῷ ἀνεφίκτῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ δυσχωρείῳ· Ἐμισα· πόλις· καὶ ἐμισαῖος ὁ πολίτης· Ἐμμισθοι· οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν· οἱ δὲ ξυνοι, ἀδέντι κοσον ἐμμισθοι ἐγένοντο· λιζόμμοι δὲ ῥωμαῖ· Ἐμιζώσαντο· ἐζώσαντο· καὶ ἀεὶ σὺν θεσμοφοριαζούσαις· καὶ λαὸς οἱ πορ ἀρεμονίαν ἐχύμισαν, ἐμιζοφόρουν τε καὶ διακονῶν ἰωνικῶς· ἂν μίτρας ξυπέζωναις διαζωσάμμαι, ἄρρως πᾶς ἐπάζυν· Ἐμνώοντο·

μνήμων

μνήμων ἐ ποιεῖ τὸν. ἢ ἐμνησεύοντο. Ἐμόγησα. ἐμόχθησα. Ἐμμορεῖν. ἐλαχεῖν. Ἐμπαίζεται. ἀναβάλλεται σὺν θυμεῖται ἢ συντρέπεται. ἢ φονεύζῃ. Ἐμπαλαιόμενοι. ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕλαφ. θουκυδίδης. οἱ δὲ, ἐμπαλαιόμενοι κατέρρεον δὲ τὰ ξύλα θατέρα δὲ τοῦ ποταμοῦ. περισάντες δὲ οἱ συρακούσιοι ἔβαλλον δι' ἀθλιαίους. Ἔμπαλιν. σὺ ἀντίον. ἢ εἰς τὸ ὑπίσω. οἱ δὲ, ἐμπαλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν ἱερὸν. σὺν ταῖς λεγομέναις ὁλκάσιν ἃ περᾶς διαβιβάσας ἔφαρβαρικὰ ἐπλήθη. Ἐμπαραθέτους. Ἐμπαροινοῦντες. σὺν υβρίζοντες. καὶ ἰώνικως. οὕτως ἐμπροινᾶσιν ἀντὶ τοῦ ἐμπαίγμασιν. Ἐμπαιγμὸς δὲ τοῦτο ἐμπαίζω. Ἐμπαῖον ἐμπεσεῖν. οἷον καὶ ἐμπαῖα λήτης. Ἐμπεδα. βέβαια. Ἐμπεδοκλῆς. θυμαθίδου τὸ πατέρα βαγινής. βαγωδία αὐτοῦ κα'. Ἐμπεδοκλῆς. μέτωνος. οἱ δὲ, ἀρχινόμου. οἱ δὲ, ξενέτου. καὶ ἀδελφὸν ὄντα σχεπελλιπρατήδην. ἀκροάσατο δὲ πρώτου παρμενίδου. ὅτινος ὡς φησὶ πορφύριος, ἐγένετο παιδικὰ. οἱ δὲ, ἐφασαν μαθητὴν τηλαύγους τὰ φυθαγόρεια ἐσχηκέναι τὸν ἐμπεδοκλέα γνήσιον. ἀπραγμονῆ δὲ φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐ ποιητικός. ἔβδος ὁ ἐμπεδοκλῆς τέμμα ἔχων ξανθὴν κεφαλὴν χρυσῶν καὶ ἀμύλλοντοῖς ποσὶ χαλκᾶ καὶ τέμματα δελφικὰ σὺν ταῖς χερσὶν, ἐφ' ἅ ἅς πόλις δόξαν πολὺ αὐτὸ κατασχεῖν ὡς πολὺ θεοῦ βαλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἐρεμνὸν ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρὸς ὡς τε μὴ φανῆναι αὐτὸ τὸ σῶμα. ἔστ' ἀπόλεθρον πανδαλίᾳ αὐτὸ σὺν πρεαθεῖσα. ὡς τὸ πυρὸς ἐπειλήθη ἐκωλύσαν μ'. διὰ τοῦτο ἐμὲ μὲν ἐθέμην τῇ ἀπραγμονῆ ἐξελάσαι αὐτὸ δρᾶς ὄνων πειθενίδῃ τῇ ἀλφιτέγνῃ δὲ τοῦτου μαθητὴς γεγένηται ὁ ἡρακλείτου ὁ λεοντῖνος. ἔγραψε δὲ πῶν περὶ φύσεως ἔπη ὄντων βιβλία γ'. καὶ ἔστιν ἕως ρ. ἰαμβικὰ καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐμπεδοκλῆς. τὸν ἀπραγμονῆ τινον ἐμπεδοκλέα, φασὶ τινὲς ὁδὸν πυθαγόρου. ὡς καὶ ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς. ἐξήλωσε. ξωσῆναι γὰρ θεὸς θεοῖς. καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν ὅσα τοῖς ἀνθρώποις χάρεσι καὶ ὅσα ἀχθονται. πρός τε φύσεως σὺν εἴθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τιμαίρεσθαι τὰ θεῖα καὶ δόξας ἀνομοίους ἀλλήλαις πρὸς αὐτοῦ δοξάζειν. ἀπολλώνιος δὲ, τὸν τε δημοκρίτου καὶ ἡμᾶς ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἶη. ξωσῆναι δ' ἂν καὶ μὴ ὁμολογοῦντα ἀθλιαίους τε καὶ μοῦσαν καὶ θεοὺς ἑτέρους. ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅτι δὲ φοιτήσαι ὁ πυθαγόρας, μόνον τοῦτο οἱ ὁμιλητὰ ἠξιώθη. ὃς ἐτίμων αὐτὸν ὡς σοφιστὴν καὶ κοντα. καὶ ἐσιώπων τὸ θεῖον σοφίσιν ἐπασκοῦντα. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα, ἤκουον. ὧν κρατεῖν μάλιστα μὴ πρῶτον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. ὅτι δὲ καὶ ἐμπεδοκλῆς τὸν βίον τοῦτον ἤσκησε, δηλοῖ τὸ χαίρειτε φίλοι ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος. οὐκέτι θνητὸς. καὶ ἤδη δὲ πετόμενον μετ' ἠέρος τε. καὶ ὁ σὺν ὁλυμπιάδος δὲ οὐ λέπεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τῷ πυθαγόρου ἐπαινέσαντος, ἔφη ἀν. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. ἔστι δὲ σὺν μόνως ἐχθροδοκῶν τὸν πόστιμας. λυσίας. ὥμμω δὲ ἔγωγε τοιαύτη φιλία συνημόδαι, ὥστε μηδ' ἂν τὼ ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποιῶν ἡμῖν γενέσθαι. Ἐμπεδον. ἀσφαλές. ἀπὸ τοῦ πέδου θεμελίων ἡμμένων. Ἐμπεδορκεῖν. ἐμπέδως τηρεῖν. ἢ ὄρκια. ἢ δὲ φερεκύδης δὲ ὄρκον ἐπιπασάσασα τὸ βόθρου ὡς ἀνέμπεδρεκοίη, ἤλασεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐμπεδότιμος. οὗτος ἔγραψε περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. περὶ οὐρανοῦ. γέγονε δὲ παραβολῆς σὺν τοῖς ἐπιγεγραφομένοις ἡρωϊκοῖς. ἡμεῖς δὲ ἐμπεδότιμον καὶ πυθαγόρειον ὄντες, οἵ τε ἐκεῖθεν ὁλαρὸν ἀπαλείδης ὁ ποντικὸς ἔφη. καὶ μικρὸν πρότερον, καὶ ὁ λῆμος ἡμῖν ἔδοξε καὶ ἰδιοφανὴς ὁ μβλιχος. Ἐμπεδοῦν βέβαιοῦν. ἀσφαλίζεται. διδάσκειν. Ἐμπεδονῆσαι. διατρῆσαι. Ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν. ἀρξάμενος δὲν πραγμάτων. ὃς ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασι τοῖς σὺν χειρα, τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν ἀφεὶς καὶ σὺν χεων, ἐμόνω ἀρετὴν ἡγούμενος τὸ ἀπροσδόκητον, ἐπάλωσε τὰ πράγματα.

Ἐμπειρεῖν. πεπειραμένως ἔχειν. φήσας γεγονέναι πολὺν χρόνον ἐν ταῖς σάρδεσι ξ τὸ πῶν ἐμπειρεῖν. Ἐμπειρία. Ἐμπεδῆσαι. κλέωνα τὸν λάκρου δώρων ἑλόντες ξ ἐκλοπῆς, ἐπὶ ζημιώσαι θῆς ἐμπεδῆσαι δὲ ξ ἡμένω. βουτύσιν ἐκορέσθη. Ἐμπερᾶ. πεπερασμένα. αἱ δὲ γυναῖκες τὸν ἐμπερᾶ καὶ τέρατα. οἱ δὲ, τῶν πετολεμμένων ἀφίσι λήθω κατασχέντες, ἐκομίζοντο δι' ἀλφ.

Ἔμπης. ἰωνικῶς. ἐμπας δὲ καὶ ἐμπα, ἀπικῶς. σοφοκλῆς. δύσνους ἐμπης καὶ σοῦ ὄντος

δυς μὴν· κορεννύναι τὸ ἀποβαλεῖν ὑγείαν· ἐμπίπλαται. Ἐμπίπτει· ἐμπίζεται·

Ἐμπίπλη· ἀπίνην· ὧν τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίμπλημι· πίπλην· ὡς ἵστημι· ὅμοιον δὲ ὂν καὶ τὸ κύκλωψ τῷ οἶνον παρὰ τὸ ποιητὴ· ἀπίνοι γὰρ δρέπουσιν Ἕλληνες εἰς μῆ· τὸ μὲν εἰς θ' αὐτῷ πλεονασμικόν· ἔστι δὲ ἄλλοι τὸν παραλήγουσαν, ὡς κοινὸν ἵκημι ἵστημι· αὐξίδεν· ἐμπίμπλημι πίμπλαθι· ἀπίνοι δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μῆ ποιοῦσι· πίμπλη λέγοντες καὶ ἐμπίπλη· ὅτω καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τὸ τῆ ἄν λάβε. Ἐμπίς· κώνωψ· παρὰ πλήσιον· ζωύφιον παρὰ τοῖς ὕδασι γινόμενον· ὅμοιον πώνωπι· μεῖζον δὲ τῆς σκνιπὸς· καὶ ἧττον τοῦ μέσου λεπτοῦ θριξὶ μέσου παχύτερον· ἀερισφαίρας· ἐμπίδες καὶ μπέτε· ἀντὶ τοῦ ἔστε· πτοίδης· κύκλωπος ὀδοντοφίξαντες ἐμπίδωνδίκλω· λέγεται ἐμπὶς ἐπιρρυσία· ὡς ἐπιρρύσω πολλῶν ἐμπίδων γινομένων· ἔστι γὰρ ἀλοώδης καὶ κάθυγρος τόπος. Ἐμπλασσόμενοι· ἐπεμβαίνοντες· συρρηγνύμενοι· αἱλιανός· τοῖς φίλοις ἢ οἰκείοις ἐμπλασσόμενοι, ἀντὶ τοῦ φιλοφρονούμενοι· πρὸς πελάζοντες· οἱ δὲ παρχησιάζονται ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι καὶ πολεμοῦντες τοῖς θηρίοις, ἀπὸ θυμοῦ. Ἐμπλατεισασα· ἐνυφλωσαμένη· Ἐμπλεως· πλήρης· μετὰ· Ἐμπλείμλω ἀντὶ πορευθείλω· ἀερισφάραγμα βάλλων σιδήρου, ἀνακαὶ ἐμπλήμλω λίθοις· ἀντικὴ δὲ ἐπιλίσεως τετύχηκεν· ἔστι γὰρ τὸ ἐμπίπλω· παρὰ τὸ ἀναπλασιασμὸν κεῖται· ἀφ' οὗ παράγωγον, τὸ ἐμπίπλημι· ἀπὸ τούτου γίνεται· πίμπλασι μυχοὺς λιμένος ἀορμοῦ· τοῦτο δὲ ἕτερα παραγωγή· ἀφ' οὗ πλήθω· ὡς ἀπὸ τοῦ νῦν νήθω· ἀπὸ δὴ τοῦ πλῶ· πλείμλω· ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμλω· ἔστι δὲ ἀμφότερον εἶπερ γὰρ κερλεῖον ἀμένος· πλείμλω οὖν ἐστὶ ἐμπλείμλω· Ἐμπλικτοι· μεμηνότες· ὡς δεινός τε ἰὼν καὶ αὐθαδὴς· καὶ οἷος τὸ μανιώδης καὶ ἐμπλικτον ἀνδρείαν ἠγεῖσθαι· Ἐμπλικτοι· κάφοι· ἀμβλύβληβροι· καὶ ὄμηρος· ἐμπλήγδην· ἕτερον μέντοι φρονοῦν· ἰσοφοινίκης· βιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπλικτοι ῥοῇ, τουτέστιν οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ καὶ ἀρετῇ.

Ἐμπλημένος· πεπληρωμένος· ἀερισφαίρας· ἐρικτὲ τῶν ὑγρῶν ὅλων δεῖ δὲ ἐμπλημένος· Ἔμπλην· ὅμως· Ἐμπλοδσάτης· ἐμπλοδίζων· Ἐμπλω· πλησίον ἐπλησίαζον· ἔστι ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω· παραγωγὴν πλῆμι· γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ· ἢ ἀνασταλασιασμοῦ πίπλω πίπλημι· ὡς σῶ σῶ· ἵστημι· ἔστι πλῶ πλήσω πλήτης· καὶ ζωθέσθ, τειχεσιπλήτης· ὡς βῶ βήσω βήτης καὶ διαβήτης καὶ ἐμπυελιβήτης· πλῶ πλήσω πλῶτος καὶ πλατος· πλῶ ὦν τὸ πέλω πλῶ· ὡς πέλω κλῶ· παρὰ δὲ τὸ πλῶ πλώ· καὶ μετὰ τῆς εὐπροθέσεως ἐμπλων· ἐπίρρημα σημαντικὸν τὸ πλησίον· τὸ δὲ πλώ τὸ χωρεῖς, ἀπὸ τοῦ φέρω ἤνεγκα· Ἐμποδών· θαλυσίδης· ἡ· ἀντὶ τοῦ πολεμεῖ ρους· φησὶ γὰρ Ἴωνες ἐμποδὼν ἀντὶ τοῦ μόνον ἐμποδῶν· προπερισπωμένως δέ, μηδὲν ἐμποδὼν γενέσθαι ταῖς διανοίαις· λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κ' λυκόφρονος, ἀντὶ τοῦ φαυλότερον· πλάτων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ· ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν χερσί· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ μαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει· ἀλλὰ τὸ πρωΐζον ὧν ἀνδρὸς ἀθλοφόροι· τοῦτο γὰρ πάντελῶς ἐμποδὼν εἶναι· ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει ἕροπλῆς τε καὶ ἄλλοι, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· φησὶν ἐν φιλοσοφουμένων περὶ τῆς φιλοσόφων· τὸς γὰρ αὐτῇ ἐχθρὸς καὶ ἐχθρὰς καὶ παῖδας ἀνείλατο, καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη, μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος· ἐπεὶ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν ὡς εἴ τε πολλῷ ον, πιθανότερος ὑπάρχειν· Φερεκιοσθεὶς ἰλλοὺς μεμεμμημμένα σωμυλία λεγιώτερ πάντων ἔφερε παλαιὰ ἠκουσαν τίνου· διὸ καὶ πολλῷ αὐτῷ δίδωσι παραμυθίαν αὐτῇ δημοσίων· Ἐμποδὼν ἐρόδοτος ὧν λυδῶν μὴ φθόμους ἐτείνθην πάντα γὰρ ἐμποδὼν γυρόμενον· προῖσον δὲ μὴ ἐτείνθην· ἀντὶ τοῦ πρόχειρος· Ἐμπολὼν· ἀντὶ φῶν τοὺς ἐμπορεύοντας· λέγει γὰρ τοὺς ἐμπολῶν σπολάσατε· ἐμπολὼν ἡμῖν γένηται τὸν θεὸν μὴ ἐξελαύσαι· ἀερισφαίρας· πρεπὶ ὃ μὴ· ἔρεθ δεῖ πεῖν τὸ μὴ ἐμπολῶν· χρῶν δὲ ὧν τοιοῦτον· ἐνῶ δοκεῖ πρεπὶ ἀφ' ὃ μὴ ὡς καὶ τοιαῦτα ἀπαγορεύωσι μὴ εἶσιέναι· Ἐμπολᾶ· πραγματεύεται· Ἐμπολάϊος· πραγματευτικός· Ἐμπολέμια· ἐξ ὧν πόλεμον ἔστι τὰ δεια ἐξ ὧν χρήσα· Ἐμπολεμῶσαι· τὸ πολεμίους ποιῆσαι· οἷον ἔστι πολεμοῦντας παροξύναι, ἐμπολεμῆσαι δὲ σπαρεθῆσαι· Ἐμπολή· φορτίον· ἢ τὸ τῆς πραγματείας εἶδος· ἢ ζωαγωγία τὴ ἐρόδοτος· ὃ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾶν· ἀερισφαίρας· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐμπολᾶν πωδότ' ἀλφιβοῦτε πω

ρόν.

ρὸν· ὡς δοῦλου μῦος· ὥσει ἔφη· δοῦλος ἦν στρατιώτου μῦος· οἱ γὰρ στρατιῶται μῦες ἐκαλοῦντο ἑαυτοῖς ὠνοῦντο. Ἐμπολήματα· καὶ ἐμπολήσαντες. Ἐμπολήσω μῦν· ἐμπράσω μεθ' ἁρπαγῆς. συναθροίζομεν πωλήσαντες τὸν καρπόν. Ἐμπολιν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οὐκ ἀνδράποδα· οὐ μῦν ἐμπολινὰ οὐκ εἰσάγονται δέ. Ἐμπρησμοῦ· καὶ φόνου θεία μανία. Ἐμπρόσθεν καὶ τὰ δεύτερα ἐμπρεῖ. Ἐμπρόσθεν στρατευτὴς ἀνὴρ· κυρίως δὲ ὁ πολέμων θαλάσσαν· παρὰ τὸ πόρος· πρὸς δὲ κυρίως καὶ ὑγρῶν λέγεται. Ἐμπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐμπορεύονται πλοῦτον· ἢ μεταφορᾶς τὸ ὕδατι τὸ πόρου. Ἐμπορόμαι λέγουσι πολέων ἐπὶ πλοῖα νεώς· ἢ πορεύομαι ἁπλῶς. Ἐμπορος εἰμὶ καὶ πόμῳ· ἀεὶ εἰσφέρομαι καὶ δαπανῶ διὰ δειλίαν· ἢ καὶ ἀγαθὸς λέγων ὅτι ὅτε ἐμπορεύεται εἰς πόλεμον καὶ πόμῳ ἐμπορεύεται· ὡς τὸ ἐμπορεύειν μὴ ἐξιόντων. καὶ τὰς στρατείας διὰ ὃ ἄμεινον τὰ πρὸς φόβον φέρον τι. Ἐμπορεῖν τὸ συμβάλλω· καὶ ἐμπορεῖσθαι τὸ συμβάλλεσθαι. Ἐμπυσα· φαίνομαι δαιμονιώδες ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τῷ ἐμπύειν· φαινόμενος τὸ δυστυχοῦσιν· ὁ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀναλαμβάνειν· ἀεὶ εἰσφερόμενος βαρβαρικὸς ἔμπυσα δὲ ἀπὸ τοῦ πῦρ ἴδιον γάρ τι ἔστιν ὃ ἕτερον πῦρ δαπανᾶν ἔχειν· ἢ ὅτι ἀπὸ σποδιᾶς ὠπτημένων τὸ πῦρ ἐφάνη τοῖς μυκηθμοῖς· ἐναλεῖτο δὲ αὖ τὴ καὶ οἰνοπώλη· οἱ δὲ, ὅτι ἀλλαντοπώλης τῶν μορφῶν· δοκεῖ δὲ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι· ὅθεν τοῖς νεκυομάντεσι συναγίζουσιν· οἱ δὲ τὸν αὐτὸν τῇ ἐπὶ τῇ οἰνοπώλῃ· δὲ ὅτι ὄνου πόδα ἔχει· ὁ λέγουσι βολίτινον· τουτέστιν ὄνειον· βολίτης γὰρ κυρίως τὸ ὄνειον τὸ ἀπαστάτικον· ἀεισφαίνης βαρβαρικὸς· καὶ μῶν ὁρᾷ νὺξ δι' αἰθερίου μέγα ὀστοῦ ὀρθὸν· δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίνεται· ὅτε μὲν πέδης· νυνὶ δὲ ὁρᾷς· τοτὲ δὲ αὖ γυμνὴ ὡραία ἑστηκεν· ἐκ πάντων τῶν ἐναντίων· ἀλλ' ἁπλῶς ἔστι γυμνή ἐστιν· ἀλλ' ἁπλῶς νῦν· ἐμπαυσα τοίνυν ἐστὶ· συνεῖναι γὰρ ἐμὲ δεῖ πάντα τὰ προσωπεῖα· ἔσπελος χαλκᾶν ἔχει. Ἐμπερήσαντες· καὶ σαντες, Ἐμπερισμός· ὁ διὰ πυρὸς ἀφανισμός. Ἐμπερίσαντες· συσφίξαντες· προσερμόσαντες· οἱ δὲ, ἐμπερίσαντες τὴν ὁδὸν τὸ ἐξαίφνης τυραννικῶς, τειχήσασι περιέπλεον. Ἐμπιμπλεῖμα τὸ· σύνδυμα· ἀπὸ τοῦ ἐμπίμπλημι. Ἐμποίνιμον· θέσιμον· ἐμπλήμον· Ἐμποίνιμον· ἐμποίνιον τουτέστιν σύνοχος ποινῆς· οἷον ἐφ' οἷς ἐμαρτήσουσι τιμωρίαν· καὶ ποινὴν λέγει· καὶ φόνῳ πεπαχθέντι ἡλάσεις· σατορεῖνος οὖν πατρὸς τυραννίδι ἐπέθετο· οἱ τοίνυν ῥωμαῖοι, ἂν αἰμαῖαν αὐτῷ τίσιν ὑποσχῶσι μᾶλλον, ἢ πορφυρᾶν λιθεστέραν καταγαγόντες ἐδικαίωσαν θανάτου· ὅρκους δὲ ἐμποίνιμούς ἡγοῦμαι μῦοι εἶναι ἃς πρὸς τὸν κοινὸν ἀλάστορα ἐποιήσαντο. Ἐμπυον· τὸ ἕλκος. Ἐμπύρημα· σῶμα σῶμα πυρός. Ἐμπύρου θερμῆς· καὶ ἐμπυρα ἁγνὰ μῦα ἱερεῖα· ἔστι δὲ σημεῖα ἐν τούτοις ἀποδεδειγμένα. Ἐμπυρώτατος· ὁ καθαρώτατος. Ἐμπυρεῖ· καίει· καὶ λαμπάδι ἡρᾷς· λέγουσιν ὅτι βαρβαρώτην τινῶν στρατιωμῦων καὶ δελφοὺς ἐρωτώμενος ὁ θεὸς, ἔφησεν· ἐμοὶ μελήσει καῦσαι καὶ λαμπάδι ἡρᾷς· ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ ἀθηνᾶς καὶ ἀρτέμιδος ὧν καὶ ἰοὰ εἶσιν ἐν δελφοῖς ἀπαντῶντα τοὺς πολεμίους. Ἐμοὶ δὲ τοιοῦτον ἔργον ἔστιν ἐργαζόμενον· ὥστε ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς καταμίζαι· ἕως ἂν ἥκω ἀπίδων τῶν ἐμῶν λουτίλοι πόνων· θρυλλεῖ πάλιν ὁ πλέων τὸ πρὸ πύλων ἐν σφακτηρίαν· ἔθος δὲ ἦν ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα, τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι· ἕως ἔνφησιν ἀνάπτει ἅπλα ὅπλα πύλας ἐν σφακτηρίας ἁπάντων ἔθηκε, οὐ λέγεις βλάπτει κατὰ μοῦ λέγειν. Ἐμοί τε ἐπιτολαὶ· ἐπαρθεὶς ἢ χαυνωθεὶς ὢν ἐπὶ θεὶς ἐλεγχθεὶς ὑπὸ λητέροις τὸ κατανεύσας ὑπὸ ὧν βυσθεὶς πολλάκις ἐμπιμπλάσιωμῦ· ἰὼ νέμεσις· καὶ τὸ διοσβαρὲς βρόμος, βροντὴ ροήσας, ἀπηχήσασα αὐτῷ μὴ φοιβῷ. Ἐμνᾶτο ἐβρυχᾶτο· μήνιεν· ἀεισφάνης βαρβάρικος· ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ νεμνᾶτο. Ἐμύξαβ· ἔξεσεν. Ἐμυωπίασεν· ἄπροις τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς ἐσχε· μυωπάζω τὸ καμμύω. Ἐμφαλωμῦοις, πόδεσι πολεμίοις· ἐπειδὴ κάλοις ἐμφαλωμένοις ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀνήρτηνται διὰ σήματος· περὶ κειᾶ μηχανικῶν. Ἐμφανὸν ἐστὶ θεῖον τὸ μὴ ἀσῶς ἐν τῷ νυκτὸς νύκτα μέλαιναν σοφοκλῆς· ἦρξε κατὰ μαρτύμφανὸν τὸ νεῶ τὸ δὲ ἀίδαν θῦ πόσπνεῦσι· ἐμφανίζουσι· φανερῶσι. Ἔμφασιν· πρὸς ποίησιν· σύνοσιν· ἢ τὸ μέσθος· πολύβιος· ὁ δὲ φίλιππος ἀπεχώρησε διαβαραχθείς· ποιῶν δὲ ἔμφασιν ὡς ἐπί τινα τὴν ἐνπελπονήσω πρᾶξεων ἐπεσταφῶς· ταύτην δὲ τὴν ἀπολογίαν ἐν ταῖς ἐμφάσεις· οὐχ ὅσιον ἄνδρα διέβαλε πεπαιδαμῦμος ἀνήρ· ἀλλοῦ δὲ τὸ ἀπὸ τέγους ἄχρι τοῦ σώματος ἱερασμῦων οὐδείς.

Ἔμφασις. σύλληψις. πολύβιος. ζώπυρον δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις, οὐχ ὅλον αὖτις δὲ
θετο πεπαῦσθαι μῶμος ἀνήρ, ἀλλ' ἔτι ἀπὸ τοῦ τέλους ἄχρι τοῦ σώματος ἐργασμένων οὐδείς. ὁ
λίγα πιστὸς φανῆναι τὰ μὴ αἰσχρολογίαν καὶ τὰ ἄλλα ἀναισχυντίαν. ἐμποσιατέφανα ζώ
φροῦ, κωμικώτατα μάλιστα ποιεῖ πάσας μῶμος ἀνώνυμον. Ἐμφαντικῶς. σαφῶς.
ὁ δὲ παρεναλειφρεχέως μὴν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος καὶ νῦν. αὐτὸ τοῦ πρὸ πόλεμος.
Ἐμφαίνει. σημαίνει. δηλοῖ. Ἐμφάσεια. ὁμοιότης. Ἐμφερεῖς. αὐτὰ τὰ ὅμοιους. ὁδὲ,
ἐμφορθεὶς παῖδας τοῖς ἐπιζητηθεῖσι πόσμους τοῦ πεπλασμένης τιμῆς. καὶ σκευικῆς ἐσθῆτος.
Ἐμφερέστατος. τοιοῦτόσος καὶ τὴν δίαιταν παρὰ ἀεὶ σοφαίνει σύσφιξιν. Ἐμφιλο
χωρῶν. τὴν χώραν ἀγαπῶν. ἀπὸ τοῦ τοῦ παλαιχρηστικῶς ἐνοικῶν. Ἐμφορούμενος. πορευόμε
νος. Ἐμφράδει. δηλαδὴ εἰον τῶν ἀκουσίων φόνων σὺν ἀθήναις. δημοσθένης σὺν τῷ ἀεὶ σοφεύ
γους ἀκεραίως διέρχεται πόδι αὐτῷ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν, ἀπό τινος Φρεάτου ἥρω
ος θεόφρασος σὺν ις νόμῳ μαρτυρεῖ. Ἔμφυλος πόλεμος ὁ σὺν τοῖς αὐτοῖς ἔθνους. Ἐμφυ.σ. ἐμ
πλακείς. ἐμπεσών. ὁδὲ ηελτὸς ποθυμίαν εἶχεν ἐμφυτῷ πολεμίῳ, καὶ χερσὶ καὶ σώματι δι
ὴ θυείᾳ δικασασθαι αὐτόν. Ἔμφυτον. ἐγκάρδιον. ἐκφύσεως διὰ τοῦ πῶν δ' ἔχον αὐτῷ μῖσος ἔμφυ
τον. Ἔμφορον φίλημα. τὸ μετὰ φόβου γινόμενον. Ἐναβρύνεται. μεγαλοφρονεῖ καυχᾶται.
Ἐναγές. τὸ σεβασμιον καὶ ἁγνόν. ἄγος τὸ τὸ ἰδὼν σέβας. σέβεσθαι τὸ ἄγνισμὸς ἔχει. ἕως σὺ γνώσαι ἅγια
μαι. καὶ τὸ φιμισμὸν δὲ ἐξ μιάσματα, ἀγνιλέπεται. ἑοί μιαροὶ σὺν αγεῖς καλοῦ. Ἐναίρει.
ἐμβιβάζει. σὺν πέφ. ἐφέλκεται. ἢ πορίζει. Ἐναγεῖς. βεβήλους. ἀνοσίους. δὲ μόσιος. ὃς δὲ
παρέβασαν ἀπεωθεῖτο, ὡς σὺν ἀγεῖς ὄντας καὶ ἀνίατους. ὃ δὲ τε αὐτὸν ἐδυσώπει πρὸς δέχεσθαι
σφῶν τὴν ὁμιλίαν. ὃ πολλοῦ δικαίους. οὐ πρεσφαλῆ πολιτείας. ὃ δωρεὰ εἰ ἀμαχος ἀνακοί
θα τυραννικήτης. Ἐναγεῖς διὰ τὸ ε. τοῦ σὺν ὀχους ἄγει καὶ μιάσματι. ὡς αἰσχίμης σὺν ὧν κ'
κτησιφῶντος. διὰ δὲ τοῦ α ἀναγεῖς τοὺς ἀναγνους. Ἐναγὴς. σεβάσμιος. ἢ καθαρεύειλος. σὺν ζεύ
των ἐκείνος τῆ τελετῆ πρόσφυσὺν αγὴς. σὺν αγῆ φίλων. τὸν μηδέποτε τοῦ φίλων σὺν ἀφανεῖ αἰ
τίαν ἐμόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα, δεόμενα μὴ λόγων ἄτιμον βαλεῖν. ἀλλὰ πρὸς δὲ ξαθαι αὐτὸ
τὴν ἀπολογίαν. εἴτε σὺν αγῆ τὸν σὺν εχόμενον μίσει, ἅτους θεῶ μεθα. τὸν δὲ μηδέποτε σὺν αγῆ γνόμε
νον εἰς φίλους μὴ σὺν ἀφανεῖ αἰτίαν ἄτιμον ποιήσας τῷ λόγων. Ἐναγίζειν. παρὰ ἡροδότου χοὰς
φέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, ἢ τὸ διαπυρος δὲ πανταῦ. Ἐναγίζων. φονεύων. κατὰ παίων ἐ
ναγίζουσιν ἔνθα ξανθῷ μανεδόνι καὶ καθαρμὸν ποιοῦσι ζωὶ πασοις ὡπλισμένοις. Ἐναγισμοί.
ὁλοκαυτώματα. σὺν αγισμῶν σὺν εκηλόγον ῥωμαίοις. ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις χαρέαν μοίραις
ἐπὶ μησαν εἰς τὸ πῦρ τιθεμένοις. ἐξ αὖθις. ζῶντα γαρ ἡμῖν ζῶσιν ἔτι ζῷ. ἐναγίσματα. βιτέλλος
ἐξ ἑκατέρωσε διδόσι. ἵνα μαζῶσι πάλαι νεκροῖς καταθύσωσιν. Ἐναγωγή. ἢ ἔγκλησις. καὶ
πάντα ἄνθρωπον ἀδικηθέντα ὑπὸ αὖτὸ, ἀδέως καὶ ἀζημίως ἐναγωγαῖς μεχρῆσθαι. Ἐναγωγοί
κέτου. τοῦ πεπαθένος οἰκέτου εἴτι ἔχει νόσημα εἰ μὴ πρέποι τοῖς πολῶν, ἐφίσιν ὄνομος τῷ ὠμῆσα
μένῳ, δικαιρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπραγότα πότερον ἀποφεύγοντα πρὸς ἰδίας ἀρχὰς τὴν αἰτί
αν. Ἔναρχος πρὸ ὀλίγου. ἐνδοξότατος παρελθόντι χρόνῳ. ὧν κατάρχας μῶμος ἔναρχος ἐ
μεγάλα ἀνάρσια ἀνεκμῶμοι σὺν δίκως. Ἐν ἄδου. οἱ ἀπίνοι χρῶνται τῇ ἐν αὐτῇ τῆς εἶς. ἐκ
δίδασκάλου. ἐνιαυσίου. Ἐναίσιον. πῦρ μὰ ἀνάθαρτον. Ἐνναέται. οἰκήτορες. ἐν ζεύγεσ μ
μασι. τὸν θρασὺν ὑφιήμων ἐναέτην δοναίων, πόδι πάτρου φησί. Ἔναλια. ὄνομα νύειον.
καὶ νόσος. Ἐνάπαρθεῖ. ἐνρραχεῖ. ἐν ὀλίγῳ. ἐν ἀπαρεῖ χρόνῳ σὺν ἰνδρώλου διαφθαρῆναι.
Ἐναπομάζων. ἐνισχύων. ἐναλλάξθην. συμπεπλεγμένως. ἀμαθίας. παρήμασε δὲ τοὺς πρέσ
βεις ἐναλλάξθην ζῶντες σὺν τὴν ἐξω πρεσβεις φιλημένους. καὶ τὸ δὲ τὸν ἀρα ζωγνωμένους.
Ἐναλλαγῶναι τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μετὰ πταῆσαί τινος ἐχθροῦ ὄντος τὸ
πρότερον. διαλλαγῆναι δὲ τὸ διαὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. Ἐναλλάξ.
ἐναλλαγμένως. Ἐνάλια. θαλάσσια καὶ ἐνικὸν ἔναλον θαλάσσιον. Ἐναλίγκιος. ὅμοιος. Ἐνα
λόντ. ἐμπεσόντες. Ἐνάλωμα. σὺν τὸ μὴ δυνάμενον λαθεῖν σὺν τὸ ὄν πρεῖον πος ἄλως. Ἐνάλ

λω

λωδρακάζεις δυτέον. κρύπτω δὲ ἀδυατῶ. Ἐναμούσοις δὲ κόρυδος φθέγγεται. δὲ μὴ ἀνειρωμένῳ ἐνάπαιδάβοις διαλεγομένῳ. Ἐναντρωπῶν σύνθετον δὲ μόνον διὰ τοῦ ι. Ἐναντία δύο τὰ ἐναντιούμενα ἀλλήλοις τὰ μάλιστα ἐν τῷ αὐτῷ γένει διεστῶτα. καὶ ἐναντία ἡλέγετο, καὶ παρὰ ἀλλήλων διεστῶτα. καὶ καθ' ἀλλήλων ἀναιρετικά. δύο τοῦτο δὲ λεγομένω, οὐχοἱόστε ὁ ἀνὴρ δυτέρμωμος δεῖξαι ἐν ἐνὶ ἐναντίον. διὰ δὲ καὶ πολλὰ πολὺ ἀφεστῶτα ἀλλήλων λαμβάνειν. τὸ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ γένει. τὸ γὰρ ξανθὸν καὶ τὸ ὠχρὸν. πολὺ λαμπρὸν διεστάναι ἀλλὰ καὶ ἀναιρετικόν ἐστι τὸ λαμπροῦ καὶ κείνου δύο τοῦτον. ἔστι δὲ πολὺ διεστῶτα καὶ ἐν διαφόροις γένεσι λαβεῖν. ἐν γὰρ ἐνὶ γένει δύο διέστηκεν. Ἐναντίον γένικὸν. ἐναντιώσασθαι δὲ δοτικῇ. Ἐναντιοῦμαι σοι. Ἐναωρία. Ἐναπορεῖσασθαι. ἐμπᾶξαι. Ἐναπήρεισαι ἐν τετήμαχεν. εἴρηται δὲ δοτὲ τὸ διατεινομένους ἐμπᾶξαι. Ἐναπομαπόμενοι. ἐν τυπωῦντες. Ἐναπομόρξεται. σπέρμις τῶν ἀνυσπερωτιάν σοι τοῦτ' ἔστι τῶν μαλακιάν ἐν ἀποφήσει δοτὲ μόρξει. κατὰ τοῦγον δὲ ἐν ωμῳ δεῖ τὸ σπέρμις. ἀριστοφάνης φησίν. Ἐναπομόργνυται. ἐναποτίθεται. Ἐναπλοῦντες ἐν δεσμοῦντες. κασφαλίζοντο δὲ ἁς σχεδίας τοῖς δοτὲ τῆς γῆς ἐπιγύοις. εἰς τὰ πόδια τὸ χεῖλος σπεφυκότα τῶ δένδρων εἰ ἀπλοῦντες πρὸς τὸ συμμένειν. Ἐναρα. ἁ σύλα οἱ ἀποδύσαντες ἀλλ' ἀχρὶ οἷς ἐναρεσθαι λαμῶν κοσμεῖται μάλιστον. καὶ ἐναίρειν τὸ ἁ σύλα συλλέγειν. Ἐναρα. κυρίως ἐν ἀρα σὺν ἀρα ἐπὶ συμπέρασμα σῶ σώματι. οἷον θώρακ. κωφὰ. ἁ ἁλοιπὰ πόδια λαβεῖν δὲ ἱερὰ καὶ τὰ ἔξω ἐν ἀρα.

Ἐναργεια. ἰδὼν λόγων λαμπρότης καὶ φανότης. ἐνέργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις. ἡ ἀθρόα περισκόπη.

Ἐναργὴς. φανερός. Ἐναείζειν. ἐπ' ἐναειζόμενον. Ἐνάερθρος ἀνειρωμένος. Ἐναρμόνιον. ἐμμελές. Ἐνάσει ἐν τῇ πόλει. Ἔναβος δασύνεται. ἐν τῷ εἷς ἐνὸς. Ἔναβος ἐπ' ἐναντίον ἔνατος ν. ἐννέα δὲ διὰ δύο νν. ἐπὶ φιλῶ. Ἐνατενίζω. δοτικῇ βλέπω. Ἐναύειν. πυρὸς μᾶλλον διδόναι. πολύβιος. εἰ δέ τις λειπόμενος μὴ θαυμάσῃ φύγει δὲ τὸν κίνδυνον. τοῦτον μήτε πόλει δέχεσθαι μήτε πῦρ ἐναύειν. πρεῖ τοῦτον ἀρὰς ἐποιήσαντο. πᾶσι μὲν μάλιστα δὲ τοῖς ἀπειρώτοις εἰς τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν φεύγοντον δέχεσθαι τὴν χώραν καὶ αὖθις ἀλιάνοις εἴποτε δημοσιανόσος ἐπέπολασεν ἐπὶ τὸν σπένδοντα δεῖ τοὺς ἱεροποιοῦντες οἱ ἱερομναμματεῖς, εἶτα μάλιστα τὰς δεκάδας ἱερέας ἐπὶ πλέονται, ἐν τῷ βωμοῦ πῦρ ἐναύονται. καὶ ἐξ ἑνὸς πυρὰς κατὰ πόλεις. καὶ τὰ δυσωδία ὁ ἀὴρ τῶν φθορᾶ τοῖον ἐν εἰνὶ νόσον μαραίνασι. ἐπὶ λειπώαντες τὸ τὸ δὴ τὸ καινόβιον τῶν νόσον ἔσβεσαν. πυρὶ ἐπ' αὖθις καὶ ξένος ὁ ἀθηναῖος διὰ συκοφαντίαν, ἆθλα ἀπηνέγκατο τῆς ἀναισχυντίας καὶ ἀσεβείας, ἐνάσει μισούμενος καὶ πενόμενος καὶ δοτὲ πλαύμενος, λιμῷ δοτὲ θανεῖν. ἐπεὶ μήτε ὕδατος ἐκοινώνησαν αὐτῷ, μήτε πυρὸς ἐναύειν ἐβούλητο ὥσπερ ἂν κοινωνεῖν βουλομένοις καὶ δεομένοις. Ἐναύειν, τὸ ἱκετεύειν πρὸς τοὺς ναοὺς. εἰ δὲ ἐντεῦθεν ἀναιδὴς ἐναυσάμενος ὃν λόγον ἅπαντα, εἶτα μάστοι φοίνικι περιτίθησιν. Ἐναυλήματα ἄλφιτα. οἶνω καὶ ἐλαίῳ δεδυμένα. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλφιτα ἐναυλήματα καλοῦσιν. Ἐναυλιοθῆναι. ἐνοικιοθῆναι. Ἐναύλισμα. ἐνοίκισμα. Ἔναυλον. οὐ πρὸ πολλοῦ μνημονεύομεν ἔτι ἐνεχόμενον. πολύβιος αἱ εἰλαρῶς ἔσαν αἱ πρεισάσεις ἐπὶ τῶ ἐναύλων ἐρεθισμένων πόνων, πίπτουσιν ὁρμὰς κρείττονας βουλομένοις. Ἐναύλας, τοὺς χειμερινὰς πλαμῶνας αὐλεῖν. Ἐναύσασθαι δεῖ φάσθαι. Ἐναύσματα. ἀρχάς. ἐμπυρεύματα. ὑπεκαύματα δὲ τινὰ δεῖ τὰ διδάσκαλίαν ἐναυσάμενοι πρῶτα ἐμιμήσαντο δι' ὃ καὶ ὡς ἀλιανὸς φησίν. Ἐναυτῆναι φάγοντες. ἐν τοῖς τοιούτοις, πρὸς ὃ πρωτότυπον ἡ σύνταξις ἐπανάπεται. ὅτι δὲ ἡ σις. θὺ ἂν εἴη πρόλεγμος ἀρσενικὸν θῆλυ ἄδετερον. πάλιν δὲ τὸ τοῦτο μὴ δοκεῖν. ὅμοιον δὲ τοῦτο ἐρ ἄρδον δυνάμενοι κεκτημένοι. τὸν σρῶν. ὀφείλεσθαι εἰ ἐναυτῷ πρὸς τὸν σρῶν. Ἐναφὴ καὶ ἐνίβαλον. ἐναφὴ καὶ τὸ δρυόσφυρον. ὡς διαταῖν. Ἐνβρεχεῖ. ἀντὶ φῶ. ἀντὶ τοῦ πλῶ. ἐνικεφαλαίω. Ἐνάμιλλα ἐνδοξία. ἐνδὲ ἀμιλλαίνη. ἐπὶ ναυτίνος ἐμμορετιμῆς. δὲ τὸ πελάδη τῶν διὰ πρωτίτειαν, τιμῆς ἀξιωμένων.

Ἐνηβόνων. τῶ πλησιαζόντων. Ἐνγῆ πένεσθαι, μᾶλλον ἢ πλεῖν δὲ πλεῖν. Ἐνηρεφῆ ἐνπλοκὴ ἐν πλοκῇ ἐστ. Ἐνγυάλοισιν ἐν τοῖς κοιλώμασι χαῦρεμελαμπέπλοις ἀνειμένη ἐνγυάλοισι πτερύγια. Ἐνδατούμενον. τὸ δυσπάλυνον λέκρον ἐνδατούμενος. σοφοκλῆς ἀχαιίαις. Ἐνδέ δικε

σασίκις ἀνδροπλέκης πολεμαρχεῖ· πολιμία δὲ τῆ πόλει πετειανίνα, τιμῆς ἀξιω-
σμένων· διαὶ τὴν δεῖσιν ἀλέγουσα, ἐν γὰρ ἀμιανίκις καρῖνος ἔμορε τιμῆς· καὶ δὲ ἐνάμεσοις
καὶ ἡ ὀρυδος φθέγγεται. Ἔνδευτέρος· ἀλλ᾽ ὑστέρος· οὐ δεύτερος ἦν ἀθλητὴς συμβαινούσης ἐξ
διὸ καὶ ὅσα ἐλεγχεφῆ ἄροιτις ἄν, τὸ μὴ ὑπηλθούνη καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα· τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ-
παύυσωνε μοσμένα Ἔνδεικα· ἀρχὴ ἐν ἀθήναις πολεμολόγων ἦν οὐ δεσμωτη-
ρίω κατακείτων ἐφ᾽ ἡμᾶν ἄγοντο οἰκλέπται καὶ οἱ ἀνδραποδισταί. Ἐνδεικάζοντας· ἀντὶ τοῦ ἐνο-
χλοῦντας· ἐνδικάζοντες· ἐνδικαστῶν δικαστῶν ἀγόντες δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ θεοκρίνου. Ἔνδιλεχι-
σμός· Σημαίνει σωκράτης θυσίαν καθημερινὴν· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἑβραίοις καὶ πρωὶ καὶ ἑσπέρας θυ-
σίαν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν πρὸ τῶν ἁμαρτιῶν· ἐνδιελεχεῖς τοὺς διὰ τῆς πενίας μαχόμενοι· ἀπαλ-
λαξείοντες ἐπιζωπύρησεν ἔσεσαν· Ἐνδιελεχῶς· συνεχῶς· Ἐνδιέχεσθαι· πάλαι ἐρῶν· ἀπερισ-
πάσθαι· διανοεῖσθαι· πόθεν ἔτι δύνασθαι ἐνδιατρίβειν πρὸς ἀπορίαν· οὐδὲ φίλου λόγον ἐνδιέχεσθαι, πάλαι τῶν πο-
λεμίων ἐρῶντων· Ἐνδέξια· αἴσια· καλά· Ἐνδέοντι· ὧ χρήσιμω· ἀφελησόμενος· ἵνα τὸν
ὧν δέοντο πολῶν καὶ δέοντι τῆ πόλει· ἢ πρέπον τὸν μυθητὴν ἡμῖν ἐγκαλεῖν· τουτέστι πρὸς τὸ χρήσιμον ἡμᾶς·
Ἐνδέχεσθαι· πάλαι δέχεσθαι· πρὸ θεσθαι· ὁ ἢ ἐλάσσονα ἐν αἷς αὐτοὺς ἔβοσκεν οὐκ ἐῶν τὸ βέλτιον αἱρεῖσθαι ἢ ἐνδέχεσθαι ἢ λόγῳ ὑπὲρ αὐτῶν θειοτέρας ἀναλαλάζωνες φήμ᾽ ἐνδέχεσθαι πεπαιδεύσεις. Ἐνδεί-
κνυμι· ἐνδείκνυσθαι ἐλέγχω, τὸ κατὰ πάλλειν τινὰ καινουργοῦντα πρὸς τὰ κοινά· καὶ ἐνδείκνυσθαι
Σημαίνει κατηγορῆσαι· ἰώσκω· πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίσκ καὶ διαφορὰς ἰδίας ἐνδείκα-
σθαι τοὺς αὐτίους· Ἐνδεῖκται· παρὰ τὸ δεῖκνυμι ἐνδεικτὸν· κεκῶς Σημαίνων τὴν κυρίαν ἢ βί
αν κοφανῶν κατηγόρων· Ἐνδεῖκται· οὐ τοιοῦσαν κίνησιν· μὴ ἐᾶσθαι ἔργον γὰρ ἐᾶσθαι συκοφαν-
τῶν ἐνδίκων ποιεῖ ἀλαζόνων τ χωρίς· Ἐνδεῖν· μείζειν· ἐλλείπειν καὶ ἔνδεια· Ἐναξαμένω· ἀν-
αβολησαμένω· καὶ ἔναξις ἀναβολή· Ἔναξις· δίκην κατὰ τῶν ὀφειλόντων ἢ δημιο-
ρούντων· οὐδὲ ἐξὸν λέγειν οὐ δόλως Σημαίνον εἶναι ὀφείλοντα· ὥστε εἰ καὶ ἦρχεν ὁ ὀφείλων ἐ
ναδείκνυτο· ἤδη δὲ καὶ Σημαίνει τὴν φυλάδων ὅπου μὴ ἔξεσι κατιόντων, ἔνδειξις· Ἔναξις· ἐάν
τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφλικὼς ἢ δημοσίω καὶ μὲν πτικῶς, ἄρχειν ἢ διαίζειν Σημαίνει ὁ βουλόμενος τ πολιτῶν· ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιούμενον πράξεως ἢ τόπων ἀπηγο-
ρευμένων τοῖς νόμοις· οἷον τὸν κατηγορικόν τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ λέγειν ἐν δήμω· ἔτι τὸν κακῶς λέ
γοντα ὑπὸ τεπλωτικήσας ἀδίκως· ἔναξις ἔστω ἄλουσι τούτων πρὸς τιμῶσιν οἱ δικασταί, τί χρὴ πα
θεῖν ἢ ἀποτίσαι· Ἔναξις ἔστω δίκης δημοσίας· ὑφ᾽ ἣν τοὺς ὧν τ νόμων ἐγγεγραμμένως τινῶν
ἢ τόπων ἢ πράξεων εἰ μὴ ἀποίχοιντο αὐτ ὑπάγων· δημοσθένης κατὰ αἰσχυνέτους· Ἐν-
διάφ· ἐνεστι· διαθέρφ· ὁμμασι μούνοις θέλγομαι οἷς ἐλαφὸς μείλιχος ἐνδιάφ· καὶ ἔνδιος ἀπὸ ὁ μέ
ρως ὁ μεσημβρινός· καὶ ἔνδια· βίος δὲ μὴ ἀπὸ τολικῶν ἀναπέπαται ἐνδιανύκλων· Ἐνδιαβάλλω
αἰτιατικῆ Ἐνδια ειαβιειν ηχέτους· λέξεις συνθετικαὶ διθυραμβοποιῶν· οἷος ἦν ἴων ὁ χῖος
γραπτός· ἔστιν ἐνδ᾽ διθυραμβοποιοὶ διδάσκαλοι· Ἐνδιαδέφαι τὴν πολλῶν μερῶν τινῶν· Ἐν
διαίτημα· διαθερμά· Ἐνδίκως· αὐτὸ τὸ δικαίως ἀπὸ μάλα θεηγότως· Ἔνδικον· δίκης ἄξιον· ἢ δί
καιον· καὶ ὁ μιθεισάδης τὰ πάλαι ἐνδικος ἦν βασιλεύς· Ἔνδινα· ἔστερα ἔνδυτ ἱνῶν
ὄντα· Ἐνδιομίοις πράκλεον· ἐνδιομίοις ἀγομένω ἢ πρακλείοις· Ἔνδιος· μεσημβρι-
νὸς· ὄφρα μὲν οὖν ἔνδιος ἔμι ἔτι θέρμετο δ᾽ ἠχώ· τὸ φρασθῆναι ὑπὸ λοιφαν πρὸ οὐρανοσκόπου· τουτέστιν ὁλεμπός· Ἐνδόμυχος· σκοτεινός· ἀποκρυφος· δαμάσιος· ἔστω δ᾽ ἐνδόμυχος ἐπιτο
μῆς σιωπηλὸς Σημαίνει τοῖς ἀνεύπλην ἐδονίμαζον, ὥστε οὐδὲ ὑπὸ τῆ μεῖ λέγειν ὅσα ἀποίοι.
Ἔνδοξα· φησὶν ἀριστοτέλης· συλλογισμὸν διαλεκτικὸν εἶναι τὸν διὰ δόξων γινόμενον· ἔνδοξα
δὲ ὅσι δοκοῦν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμὸς τουτέστι δι᾽ ἀπορημάτων ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς
σοφοῖς· ἔστι δὲ τοῦτο ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωριμωτάτοις καὶ ἐνδόξοις· ἔστι καὶ
κινεῖσθαι τὰ μὲν ἔστω, πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις δοκοῦν· πᾶσι μὲν ὡς τὸ αἱρετὸν ἀγαθὸν εἶναι
ὑγείαν· πλεῖον· ζωὴ· οἱ δὲ ἄλλως λέγοντες ἀχώ διαπείμενοι λέξασιν· ἀλλὰ θέσει πεπίστευται· μαρ
τυροῦσι δὲ αὐτοῖς ὡς τοιοῦτος, διὰ τὴν αἵρεσιν αὐτ· τοιοῦτον καὶ τὸ, ἀγαθὸν ὠφελεῖν· ἔστω δὲ ἢ

τοῦ γνῆσις τιμᾶν. ⸂ τοῖς πλείοσις, τὸ τὴν φρόνησιν πλοῦτου αἱρετωτέραν εἶναι. ἢ ὁ ψυχῆ νοῦ μετος τιμιωτέραν. καὶ θεὸν εἶναι. οἱ δὲ σοφοὶ ὡς ὁ πλάτων. ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. καὶ ἀεικοτέλης ὡς ὁ εὐνοῦς πέμπου σώματος καὶ ἡ δαιμονία ἀρετῆς γίνεται. καὶ τὴν ἀρετὴν διὰ τὴν αἱρετὴν εἶναι. ἐπεὶ δὲ οὗτοι εὐδοξοι καὶ σοφίαν, εὐδοξα καὶ ⸂ εἰρημένα. διαφέρει δὲ εὐδοξον τοῦ ἀληθοῦς, οὐ γὰρ ψευδὲς εἶναι. ὅτι γάρ τινα εὐδοξα καὶ ἀληθῆ. ἀλλα τῇ ⸂ πειρίσει. ὅτι ὅτιν ἀληθοῦ. ⸂ ὃ δὲ εὐδόξω δόξαν τῶν ἀκούοντων καὶ τῶν τοιούτων ⸂ πολήψεων ἃς ἔχουσι πρὸς τῶν ⸂ πραγμάτων. εὐδοξα δ᾽ ⸂ πλῶς ⸂ εἰκὸς ⸂ τὴν παύσον δόξαν ἢ τῶν ⸂ πλείσων. ὡς τὸ τὴν ὑγίαν αἱρετὸν εἶναι. ὡς ἐισμένως δὲ εὐδοξα, ⸂ ὃ δ᾽ ἐτὶ τῶν εὐδόξων ⸂ πόμμα, οἷον ⸂ πλάτωνι ἢ ἀεικοτέλῃ ἢ μαλιναῶ. ἄδοξα δὲ ἃ ⸂ πλῶς μὴ ⸂ εἰκὸς τοῖς εὐδόξοις ἀντικείμενα. ⸂ οἷα τὰ ἀναίρεια ⸂ πάντων ἢ τῶν πλείσων δόξας λεγόμενα. ἐπεὶ μάχεται τῇ πλάτωνος δόξῃ. οὔτε δὲ ἔνδοξον οὔτε ἄδοξόν ὅτι πρόβλημα. πρὸς οὓς δ᾽ τοι ἀδιαφόρως δοξάζουσιν. οἷον τὸ, πρὸς πόους εἶναι τοὺς ἀστέρας ἢ ἀρτίους ἢ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. ἢ περὶ οὓς ⸂ πάσης ἀμφοτέρως. οἷον πρὸς τὰ ἄπειρον εἶναι ⸂ μὴ εἶναι. ἢ τὸ εἶναι ἐπιστήμας ⸂ πάσας ἀρετὰς. ἢ πάλιν μὴ εἶναι. Ἐνδόσιμον. οἱ δὲ ἐλλάδικοὶ τὸ ἐρέτοις τὸ ἐνδόσιμον ἐνέδοσαν. οἱ δὲ, ⸂ πὸ τὴν ἐνδόσιν ἀθροισμῶ ῥοθίῳ ἐπλαλάλαξαν. ⸂ ἔνδοσις ⸂ πὸ βύβυ. Ἐνδόσιμον. κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἴτιον. ὁ ἢ ψαλμὸς οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. Ἐνδοῦναι. ⸂ πάδοῶναι ἢ καὶ ⸂ ἕξαι. Ἐνδυσώ, ἀραιώσας. Ἐνδώσειν. οἰήσαι. προσ⸂ ἕξαι. καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τὸ πνεῦμα ἐνδώσειν ⸂ ἔφη. Ἐνδρανὴς. ⸂ πανταπασής. Ἐνδιαίζω διατίζω. Ἐνδιάσιον. ἀμφίβολον. Ἐνδυετάμοι τὸν λεον τὸν. ⸂ πὶ τῶ μεγάλοις ⸂ πιχειρούντων ⸂ πάσιν. ὅτι μὴ φοράδην τὰ ⸂ πασπλέους. Ἐνδυπέως. ⸂ πιμελῶς. Ἐνδυμίων ὕπνον κενεύλεις. ⸂ πὶ τῶ ὑπνηλῶν εἰρηκὼς ⸂ πὸ μὴ διὰ τὸ τὸν ἐνδυμίωνα ὑπνᾶ ἐραοθῆναι καὶ ἔτι κενεύλαφες σὺ αὐτῷ εἶναι φασί. Ἐνδύω αἰτιατικῆ. ἐνδύνω ⸂ πὶ ἐνδύσαι. Ἔνδυο. τὸ ἰαχέως ὡς ἡμεῖς. μὴ ἀνδρος ἐφεσίω. ⸂ πὲ σομαι χαρὲν ἐνδυο. Ἐνδυομηνία. τὸν μὴν ἐνδυομηνίαν ἅ ⸂ πασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρπασαν τὰ ἐ ⸂ πιπλα. Ἐνδυκὲς ἕξαν θοὺς ἐκρέμασε ⸂ πλοκέμους. τουτέστι ⸂ πειβλήματα. Ἔναι. ἀρχὴ αἰ ⸂ πὸ ⸂ πχμήαι δημοσθένης. κατὰ ἀεισοτέλους. Ἔναιεν. ὤκει. Ἐναίβεία. ἐμφανερῶ. Ἔναιμος. ⸂ πλήρης αἵματος. Ἔνμαιον βάτος. Ἔναιον. ὤκησαν. Ἐναῖος ὁ λεγόμενος. Ἐναίρω. τὸ τὰ ὁ ⸂ πλα σκυλεύω. μᾶλλον ἐναιρομήσιν ὑ ⸂ πὲρ μαχον ἀσπίδα τεῖν νικησάρευ ζῶ αἰεν ἐμῷ ἄρκ. Ἐναίρειν σκυλεύω κατὰ ⸂ πχσικῶς ἢ ⸂ πὶ θείων. ὁ μὴρ. θῆρας ἐναίρειν. θῆρες δ᾽ οὐ ⸂ πέχουσιν ὁ ⸂ πλα ὥστε σκυλεθῆναι. μυείως δὲ ⸂ πὶ ἀνθρώπων Ἐναίσιμος δίκαιος καθήκων. ἐναίσιώ ἢ σωτυχοίμι. μὴ δέ τω ⸂ πονηρῶν συντυχών. Ἐννέα ὁδοί. βάτος θρανικὸς ⸂ πεὶ τὴν ἀμφίπολιν. ἔνατος ἢ καὶ ἐνάτη δίενος ν. καὶ ἐνιαυτός. Ἐνεαείζω δοτικῆ. Ἐννεάμερουμον. μῆνα τὶς ἀθήνησι καλλιερόμενος μεθ᾽ ἡμέρᾳ ⸂ πότερ. Ἐννεαμηρὸν. μῆνα ἀθήνησιν ἢν δωδεκάμηρον. θασκυλίδης ἢ ἐννεάμηρον. Ἐνέβαλεν. ἔτυφεν. ὁ ἢ μῆνας ⸂ πότερον τὸ ἀδικεῖν, ⸂ πλὰς ἐνέβαλε. καὶ αὖθις. βὶς μὲν, βαύμαζε ἐνέβαλε. Ἐνέβη. ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε. ⸂ πὶ δὲ συνήθων τὶς αὐτῷ ἐνέβη ὃν ⸂ πορδίλαντίσας κεί μενον τὸν ταῦρον. ⸂ πὶ ἀκούωτὸν ⸂ πόδα σὺ εἶνον, εἰς οἶδμα ἀρθῆναι. ⸂ πὶ Φλεγμαίνοντα φανελίσαι. ⸂ πὶ αὖθις. ἐνέβησὲ ναῦν ἀπέχῶσαν τοῖς ἑταίροις. Ἐνεβεμήσατο μετ᾽ ὀργῆς ἐλάλησεν. ἐνεβεμήσαθ᾽ μεταῦ ηρότητος ἐπετίμησεν. Ἐνεγμαμβύη παιδίς. Ἐνέγμαθαι. ἐνέγμαι. Ἔνεγμος. ἐνέγμαιδέ. Ἐνεγμᾶσα. παιδίς. ἢ μητρ. Ἐνέγμωμβυ. αὐθυ ⸂ πότακτον. καὶ ἐνέγμης. Ἐνεδύσαν. ἢ ἐνεδύκοσι καλ᾽ τὸ παρτερὸν ⸂ πέραθ᾽ ⸂ πεισχίσαι αὐτίνα. οὕτω τε ⸂ πὸ βαρβάρους εἰς δίξαθαι ἀντὶ τοῦ ⸂ πὶ δῦναι. Ἐνεδέχοντο. ⸂ πελάμβανον. ἐισδέχοντο. οἱ δὲ τὸν κιννέαν ἐνεδέχοντο. ⸂ πελθὼν ἐς τὴν ⸂ πόλιν ἐσμολόγει ⸂ πεὶ τοὺς. Ἐνέδει. ἐνέλειπεν. ὅσοις ἐνέδει. ἐδίδοσαν. εἰ ⸂ πωντὶ ἐνέδει, ἐξεπλήρου. Ἐνεδίαζεν ἀμφιβαλλεν. Ἐνεδρώδοτικῆ. Ἐνεδρεν. ἐκρι μαδόλε. Ἐνεδίαζε μεταδίδου γλωσσῆ. Ἐνεθσία. ἐμαίνετο. Ἐνένεφαβὲ πυσα. καὶ ραδελυχθεὶς ὁ σοφὸς ἐνένεφα. Ἐνέμενε. ⸂ πμόνῃ σχολῇ. εἰδὼ τὶ ἐλλειπὸ ἁρπασάμενοι ἐνέμενε τῇ πλιορκία. Ἐνεπότει. δοτικῆ. ἐμνησικάκει. ὠργίζετο. ὁ δὲ χαλᾶν ἐνεπότει δοκιμηθεὶς τῷ ρωμαῖ δωλμεσι. Ἐνεπόθμω. δαεὶ λ. καὶ σὺ ὀργῆ σὺ νεπόθω μοι. τουτέστι μετ᾽ ὀργῆς μ

ναντιώθησάν μοι. Ἐνήκεσεν· βίς καλ σωκείθμησαν· ὡς ἀπὸ κρίν ἀπεδοκίμαζον· ἀλλιανοσ ρω
μαῖοι πολεμοῦντες ἀδέναπο που οὔτε σὺν ἐκείνου, ἄτε ἀπὸ κείνου· ἀλλ ἔνθα ἔτυχον ἠγωνίζοντο.
Ἐνελίξασ· Ἐνελόχησεν· ἐνήδρασεν. Ἐνέμονε, σὺν αρ πῶτο ὦκαν. Ἐνεμνήμων, ἢ δι ἄλ
λων ἔθνη πόλεις βασιλέας βίς ἐρύμασιν ἐνεμνήμων. νεί των ἐνετικοῖς. Ἐνεννηνταεννέα.
Ἐνενίκατεν ἐναπηλθησεν. Ἔννεοσ, ἄφωνος· ναφός, ἀξεσκνὼς νωδός· νωχελής· μετέωρος· ξενο
φῶν· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὡς ποτ ἐνεοῖς ὅτι δεῖ οι ποιεῖν· τοσόσδε διὰ τῆς νυκτὸς ἐνέπε
σεισμοσ, ὥστε ἀξέθορον ἐν τῆς κοίτης· σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα νύειον. Ἐνεώλυσαν· ἰβις ναῦς
εἴλκυσαν. Ἐννέωρος· σύναεστής. Ἐνεώχμωσε· νεωσὶ κατεσκάσασν· σὺν ἔνησεν.
Ἐνεώχμωσεν· ἀλλοίωσεν· ἐναινοστόμησε. Ἐνεπάρω· ἐμέπεσον. Ἐπέπασεν· ἐνέβαλλεν· ἐ
νεποίκιλλεν. Ἐνέπεσε· σωύεμι ἐγὼ ἐβ· πολύριος· ἐνέπεσε δὲ τις ὁρμὴ ὥσπερ ἐπὶ ἀνδρὶ καὶ διαπ
ερᾶσαι ἐδέησε μβαλεῖν καὶ μονομαχῆσαι πρὸς τὸν βάρβαρον.
Ἐνεπήνω εἰς ἐπήνιον πάν
των. Ἐνεπίπρων· καὶ ἐνεπίμπρασαν· ἔ ἐνεπίμπλαντο καὶ ἐνεπίμπλα. Ἐνεπίσημμαι ἔ ἐνε
πίσημ φαθαι· ὁ πότε δημοθεὶς πινὸς οὐσία, ἐξὴν προελθεῖν τῷ φάσκοντι πεῖναι δανεῖσ τοῦ
αὐδρὸς καὶ λέγει ὡς ὀφείλεται αὐ ὧ ἐν τῇ οὐσία μέρος· καὶ τοῦτο λέγεται ἔπισημμα καὶ ἐν
ἔπισημ φαθαι καὶ ἐπὶ μὴ κεταβαλεῖν· κατα δικασθέντων τινῶν δημόσιαθαι ἰβις οὐσίας. Οἱ λέ
γοντες ὡς εἶεν δανεισταὶ τῶ δημοσίων ἀπογεγράφεθαι. τοῦτο σὺν ἄλλον πότε καὶ πόσον
ἀργύριον ἐδάνεσαν· ὁ πρὸ ἐλέγετο ἔπισημ φαθαι· ἐμμόνοι τισὶν ἐπιμίξ τὸ μὲν διαφά
σαθαι πρὸς τὸ δανείσμαβος οἱ δανείσαντες, τὸ δὲ ἐπὶ μὴ καταβολῆς ἔλεγον. Ἐνεπορεύθησαν
συνεβλήθησαν. Ἐνέργεια· ἐνόργεια, καθολικωτέρα· ὅτι τῆς κινήσεως· κρὸς κίνησις, τὸ πάσχειν·
πᾶν μὲν τὸ πάσχον ἔ κινεῖ· πᾶ μὲν τὸ κινούμ ἔ ἐνεργεῖ· ἐπί τι μὲν ἐνεργούμ, κινεῖ· ἐνόργεια
μὲν τὸ ὅτι κάθροα προσβολή· ἀπὸ τῆς ἕξεως· κίνησις δὲ ὅτι, ἀτελὴς ἐνέργεια· κρὸ ἀπὸ τοῦ πρὸ
του δυάμ ἔπὶ τὴν ἕξιν ὁδός, κίνησις ὅτι· πᾶσα δὲ γήσεις καὶ πᾶσα ἐνόργεια, ἄλλο τινὸς γί
νεται τέλος χάριν· τέλος δὲ τῆς γήσεως ἔ τὸ γινομόν, τὸ εἶναι ἔ τῆς ἐνεργείας καὶ τὸ ἐνορ
γεῖν τὸ ἐνεργηκέναι· ἀν ἔπὶ παντων δὲ τοῦδ ἀληθὲς· μᾶλλον δαιμονία ἐντῷ ἐνεργεῖν κατὰ ρετὴν
ἀκινδ ἐνεργηκέναι· δεῖ δ ἢ σκοπεῖν· πότερον ἐνέργεια τὸ τέλος τῆς δυάμεως· ἢ ποιήματί ἔ
ἔργον· ἐφ ὧν μὲν οὖν ποίημα, πλείοσιν οἱ πρὸς τὴν ἐνόργειαν ἀποδόντες· τέλος δὲ ἔπὶ τοῦτον τὸ
ἔργον καὶ βέλτιον τῆς ἐνεργείας· ἐφ ὧν δὲ ἐνέργεια φιλή· ἐνέργειαν μόνην θετέον, πολλῶν
μᾶλλον αὐ δ τέλος, ἀλλὰ τὸ γίνεσθαι· καὶ γὰρ ἥδεσθαι μᾶλλον αἱρόμενα, ἢ πεπαῦσθαι τῆς
ἡδονῆς· ἔ θεωρεῖν ἢ τεθεωρηκέναι. Ἐνεργὸν· ἔπιτεταμμένων· σύντομον· πολύριος· οἱ δ', ἐξανα
στάντες ἐνεργὸν ἐποιήσαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ἐφοδον.
Ἐνεραθὴς· αὐτὶ τοῦ ἐρυθρὸς τῷ
χρώματι γλυόμβος ἐνεραθὴς. Ἐνερείσαντες· ἐμπηγνύντες· καὶ ἐνερείσας· ἐμπήξας. Ἔνερ
θεν· ἔσωπάτωθεν. Ἐνέρσει· τὸ ξύλον σιδήρω διέφθειραν· ὥ πορ ἐνέρσει τείχους ἑπατέρωθεν
ναρμοσθέντες ἔς πύλας ἔπιζωγνύουσι θύρας.
Ἐνέρσει περώβυλον ἀνασδύμβοι· τουτέστιν
ἐνδέρσει ἢ συμβολή, περώβυλος δ' ἔστιν εἶδος πλέγματος ἢ ῥιζῶν· ἀπὸ ἑπατέρων εἰς ὀξὺ κατα
λῆγον. Ἐνέρτερος κατώτερος. Ἐνέροις· νεηροῖς· ἀπὸ τοῦ ἐντὶ ἔρα κεῖσθαι.
Ἐνεσιδα
σμένω· αὐτὶ τοῦ διεσκάσμένω· ἰσαῖος ἔ δημοσθένης. Ἐννεσία ἢ συμβουλή. Ἐνέσκηψαν·
ἐνώρμησαν· ἐνέπεσαν. Ἐνεσιερέωθη· σὺν τοῦ σιέρεος ὃ σημαίνει τὸν γύψον. Ἐνεσίσαν ἔ μετῆλ
θον· αὐτὶ τοῦ ἔπριναν ποιῆσαι· ὅσα τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐνεσίσαντο καὶ μετῆλθον. Ἐνεσίμφθη·
ἐνεπάγη. Ἔπεσι καὶ μύρμηκι πικρὸν σέρφω χολὴ ἔπεφυᾶ, μὴ δὲ ἢ μιερῶν ἀποφρονεῖν.
Ἐνετῆσι πρόναις· χρυσείκισιν ἐνεργομόλω ἐνετῆσιν. Ἐνετιμᾶτο· διαφέρει τὸ ἐνετιμᾶτο· ἔ
γὼ μὲν γάρ τις ὥς τι πολὺν ἀργύριον ἀπότιμα λαμβάνω, ἀπότιμᾶσθαι λέγεται· ὅλως δὲ ἐπ
εἰ δεπίτιμα λήσκεται· τὸ μὲρ τὸ τὰ ἀργύριον τὸ βλέπει· ὡς ἐνετιμήσαντο.
Ἐνεβλήσαντο· ἀπεβάρη
σεν· ἔ ἐμμόνοι ἐνεβλήσαντο τὴν λιμὸν τοῦτο λιμμον.
Ἐνεζύλισε· κατεῖπεν· ἀεισοφ πρεαγωγὸς
ἔστ ἐνεζύλισε ὦ δεπότη.
Ἐνεδί· ἔθνος τῶ φλεγόντων.
Ἔνδ· ἔπιφώνημα.
Ἐνεχείρισε
χειμαίνθην ἔνδ μαθητάς.
Ἐνέχεις· ἐπίεσας· ἀεισοφάνης ἐβάσιον σὺν ἐχεις ἐπὶ τοῦτ ἐνδίκα· ὡς

τὸθαλασσίνου λύσμου ὄντος. ὁ γὰρ σὰφυλος ὁ ἐρώμυλος δίου σω. ἐνθάδω, ὥκει. καὶ διατὸβδιὰ
Φέρει ὀθάδιος οἶνος. Ἐνείκ. ἀντὶ τοῦ ἔνεσιν. ἀεισοφάνης. εἰμὴ ἔᾶν βολέσαι μεῖτι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
φλαδῶν ἐνείκ, διαπέσοιμι παντα χοῖον διαμαρτήσαιμιτῆς ἐλπίδος εἴσε μὴ ἔᾶν βολέσαιμι, εἴτι
τῶν ἐμῶν ἔστοκείναιο φλασμάτων. ἐπεὶ αὐτὸς ἀντιφλαδόμ ἔδοξεν ὁ ἀλκαν βπόλης αὐτὸν παρὰ
δοκιμεῖν. ἄλλως. εἴτι τῶν ἐμῶν φλαδῶν σώζῃ. τουτέστι τῶν ὄντων μοι εἰμὴ ἔᾶν βολώλεκε τὸ φλάδε
σθαι, διαπέσοιμι παντα χοῦ. εἰμήσε βλαβῆρωπωνποιήσαιμι. Ἐνείκεσθαι. ἐνεγκεῖν. Ἐνθέναι.
ἔᾶν βὸ τὸ ἐνέγκω ἐνέξω ἤνεκα. βολεονασμῶ τοῦ ι. ἤνεικε. καὶ ἐνεῖναι. ἐβολέονασε. δὲ τὸ ι. διότι
πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ, μακρᾷ βέλῃ βαλέπεσθαι. οἷον ἤκειρα. ἔνεμα. ἤνεικε. Ἐνεί
κασεν. ἐπαινολόγησεν ὕβρισεν. Ἐνθέλοντες θουκυδίδης ἐν ταρσοῖς καλέμου βλὴν ἐνέλλον
τες εἰσέβαλλον εἰς τὸ διερεμμύον τὸ τεῖχος. Ἐνείμαντο. ἐμέρισαν. Ἔνδοθ. Ἐνείραντες. ἐμ
βορονήσαντες. Ἔνειρμός πίνδαρος. αὐτὶ τοῦ συμπεπλεγμένος. Ἐνεῖσα. ἐμβαλοῦσα σαρκὶ
τῶν ἐμπύων βλερὸν ἐνεῖσα χόλην. Ἔνδυσιν. ἐμβάλλει. Ἐνεχώρουν. οἱ δὲ ἱερεῖς κατὰ πεβλη
μμύρισ δὲ ἐξίσαντο. καὶ ἐνεχώρουν αὐτῇ πάντες αὐτὶ τοῦ συνεχώρουν. Ἐνέγκαιε. τὸ σῶ
μα ἐνέβλητεν. ἡρόδοθος. Θσῶμα ἔοντα ἔτερον ἑτεροῖον. ὅπως δ' ἂν τύχοι ἀπαρτηκτέων, ἐνέγκαιε
τὸ πόσωπον βο σκιπέρω. πρὸς τὴν λεομμύους τὸ ἀπαρτιάβυ λέγων. Ἐνέγκυρον. τὸ διδόμ ὑπὸ
χρέως. οὐμόνον ἐνέγκυρον φασὶν ἀλλὰ καὶ ἐνέγκυρα. φαίνεται δὲ καὶ τὸ ἀπηρεδομμύον εἶναι
μηθῆναι βᾷ. ὅλα ἐνέγκυρα. λέγει δὲ ποθεὶ τ ἔτινι ὀνωμηδὸς ὅτι αὐτὶ τῆς ἑαυτῆς βίας, ἀναγκα
ζεῖ Θ' νόμος παραίνειν τ θεασίσαντας ὅλα ἐνέγκυρα μὴ τιθέναι. Ἔνυ καὶ νέα. ἡ διανὰς
καλαμμύκ. σὸν τὸ παλαιὸν, σὺ τὸ ἕνον δὲ καὶ νέου κένᾳ Θ νέα σὺν ἀνοβιάστος βρότος ἐπέννυ.
νυῶς βρόβυ αἱ μαβόντα, τὸν φονικὸν σημαίνων λόγει. Ἔνυ καὶ νέα. οὕτω δ' ἀθηναίοις ἡ δῶ
μῖν βιανασκευομνία. ἐπειδὴ συμβαίνει ἐναυτοῖς Θ' λέγειν τὴν σελήνην καὶ γλυκάδαι. τότε γὰ
μὴ ταχέως δεδοδόνδαι τοὺς τόκους ἢ βᾷ δάνεα, ἀπὸ τοῦτου ὡς ὑποβρόεσ γνομμύος. διὸ λυπεῖσθαι
φασὶν ὀρθῶ ἐνισαμμύῳ ἕνῳ τε καὶ νέαν. κδὲ μετ' ἐκεῖνος Φθίνοντος. βᾶς γὰρ λ ἡμέρας τῆ
σελήνης εἰσβᾶς δεκέδας ὑπέρην οἱ ἀθηναῖοι, Θ' τὴν μὲν πρώτην ὡς ἡμεῖς. αβγδεσζηθι.
ἀριθμοῦντες. ποιοῦντες μὲν τὸ ἴσαμμύ κ ἑνάδα. τὴν δὲ δευτέραν ἔντως πρώτη βᾶ δέκα, δεύ
τερα βᾶ δέκα, τρίτη βᾶ δέκα Θ' καθεξῆς ἄχρι τῆς ιθ' τὴν δὲ εἰκοστὴν εἰκάδα ἑνάλουν. τὴν δὲ
εἰκοστὴν πρώτ ἔλεγον σὺν ἄλλῳ φθίνοντος. τὴν δὲ εἰκοστὴν δευτέραν ὀγδόῳ φθίνοντος. Θ οὕτω
μέχρι τῆς δευτέρας φθίνοντος. τὴν δὲ τρ ιακάδα σὺν ἕνῳ καὶ νέαν ἑνάλουν. Ἔνυ. παρεῖ
ναι δεῖς ἕνῳ. οἷον εἰς τρίτην μὴ δὲ παραλλαθαι ἐσαύριον ἔσ' ἔννυφι. τινὲς δ' εἰς τριακάδα. ἀπὸ οἱ
δὲ καλοῦσιν ἕνῳ καὶ τὴν παλαιὰν. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀεισογείτονος. βᾶς ἕνας ἀρχὰς τὰς
νέαις ὑπεξιέναι ἕνεκα τρίτη τῆς σελήνης. ἀεισοφάνης θάρσει. κατα τεύξ. παν ἕνας ἕλθας ἂν
εἰς τρίτην. οἶδα γὰρ βύτοι σχεροτον ἄνδρ' ὡς μὴ βεχύα πὶ ἂν δόξ. καὶ βαῦβα πάλιν ἀρνεμμύος. ἕνῳ
καὶ νέαν. τὴν δὲ φθίνουσαν τριακάδα παλαμμύῳ ἀθηναῖοι λέγουσιν, ἐπὶ τὴν τελευτὴν ἔχειν τὸ πρῶ
τέρα μιωσ, καὶ τὴν ἀρχὴν τὸ ὑστέρα. πολέμων δέφησιν ὅτι σὺν ἀλεσεν αὐτὴν ποτὲ δημητριά
δα βᾶ τὴ μὲν δημνίσι τὸ μανεδόνος. ἔνας δὲ Θ εἰς ἕνῳ τὴν τρίτην λέγουσιν. καὶ ἁπλῶς τὸ ἑνὸν
δασυόμενον, τὸ πρότερον Θ παρελκυθοὶ δηλοῖ. Ἐνὰ ἀπὸ καὶ τὸ ἐντὸς ἡ πρεσβύτερον ἔθεσαν, ὡς τὸ
πλῆρ ἔχον. ποδεπάλῃ τὸ ἔχοντος ἢ, λείπειν φασὶ βᾷ δύο. ἐρωτᾷ λέγει, ἐν ἢ δύο. ἀεισὶ ἁμαρνᾶσιν. ἢ
δ' πρεσβύτερος ὢν πολιοὶ ὢν, ἐν μ. Ἐνὸξυτόνως ἡ νέα. Ἐνηρτηρία, ἐνλωχητηρία βᾶ ἀπὸ
ἡροδότω. Ἐνηρεμώτο. ἠλαζονεύετο. Ἐνήλω. σὺν ἵνᾳ βᾶ πρὸς πειθῶ. πρὸς ηῶπος. ἐμπτε δὲ αὐτὸν
δ' τοῦ τὸ χριστιανὸν λόγος. Θ ἔδαιμεν αὐτὸ τὴν διάνοιαν, ὅτι ἀνάλωτον ἢ διασὰν ἰσχυρίζουβ εἶναι
Θ αὖθις. ἐνῆπε δὲ παντας εἰς τεβᾶς λύκας βᾶς ὑποβρόεσ τοὺς Θ τὴν ὀφειλομμύων νόησιν, ὅτι χρεία
τῆς στρατείας ἀναγκαία οὖσα, ἣν ὑποβρόεσ πάντων ποιεῖν ποιοῦ μύος, δῆλος ἦν. τό τε κάλλος ὁ τοῦ
σώματος Θ ὁ μέγεθος. Ἐνηγκυλωμμύοι. περιφερομμύοι. βᾶ κατασκοπῶν ἀπεγλύοντο. δὲ Θ βᾷ
τὸ ἐξ' ἐνηγκυλωμμύα φέροντας ἀλῶναι. αὐτὶ τοῦ ἐντετραμμύα. κυβέπισταμένα, Ἐνέος, βυ πρόου
Θ ἐννὴς ὁ πρῶος, Ἐννήα ἡ πραότης. Ἐννήθη. ἐνεκαρτέρει. Θ ὁ μὲν, βᾶ βύβις τὴν μονίαν ἐνε-

βλῆ. Ἐνῆκαν ἐνέβαλον, Ἐνήκισεν, ἔπληξεν, ἐπημώρησεν, Ἐνίλλετα, τῆς ηλίνης μέροσπί. Ἐνίλλω. ἀεισοφαίνης. ἐνίλλετε σπίρτα. πυρσοὺς δεῖ. κατεπέλα. ὡς πορ κεχεύων ὀνίδισμα ἀώχμηρόν. Ἐνιλιρδεῖσθαι. κενυλίσθαι. καὶ ἐνιλινδοῦντο. ἐνυλίοντο. Ἔνιλυσ. Ἐνημμηρός. πόδι βεβλημηρός. τὸν τὸ πανόπλ σθιφθέραν ἐνημμένος ῥαιλῆς ἐχεῖ τοτὴν λεοντῆν περὶ τῷ σῶμα ἐνημένος. Ἐνιῶ. δυνατὸν ἰῶ ἐνδεχόμενον. ὁδὲ μέσιξιν ὡς ἐνιῶ ἀνέβασας. διέγνω ὡς ἔχει τὸ πολέμιον αὐτὶ τὸ ὡς δυνατόν. Ἐνῆν ὑπῆρχεν. Ἐνηνθρώπησεν. αὐτὶ τοῦ ἐνανθρώπησε γονεν. αὐτὸς γὰρ ἐγένωσκε. τὴν ἐν ὧ ἀνθρώπω. Ἔνηος Ἐνήρατο. ἀπέκτεινεν. Ἐνήρατο πρὸς τὰ λασ. Ἐνήρης. ναῦς. πλοῖον τὸν δὲ διαφέρει, ἐνήρεις μίαν αἱρεσίαν ἐχούσας. ὁδὲ σύλλασσωνῆλθε ὧν μιθροδάτη ἐν δαρδάνοις τῆς Φρυγίας, ἔχων ναῦς σ ἐνήρης. Ἐνῆει. ἐν τῷ ἔαρι. Ἔνῆρσεν. ἐφόρμησεν. Ἐνήσομεν. ἐμβαλοῦμεν. Ἐνισχνεμένος κατεχόμενος. Ἐνυπνιζόμενον. ἐμποδιζόμενον. Ἐνωφι. μεθ' ἡσύχου. Ἐνι. δύνη. ὑπάρχει. ἀεισὶ ἀν τὶ τὸ ἔνεσιν. ἐθέλω δὲ καὶ πᾶν εἶναι μᾶλλον ἢ ἀρετὴς ἔνεχρὶς ἔνι φύσις. ἐνιθρόνους. ἔνι δὲ σοφὸν ἔνι φιλόπολις ἀρετὴ φερόνιμος. Ἔνια. τινά. Ἐνιαυσιαῖος. Ἐνιαυτίζω. ἐνιαυτὸν διατρίβω. Ἐνιαυτός. οἱ ἑβραῖοι τὸν ἐνιαυτὸν, κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν. ὥστε τὸν μῆνα ἡμερῶν εἶναι κατὰ τοὺς ηθ. ὥστε μὴν ἡλιακὸν ἔτος ἐνὸς τξε. τοῦ δὲ σεληνιακοῦ, τνα ὥστε τὸν ἡλιακὸν κατὰ λάσσονα ἐνιαυτὸν ἡμέρας ια τὰ σεληνιακὸν ἐνιαυτοῦ. ὥστε ἔλλειψιν καὶ τοὺς ἡλιακοὺς μῆνας βαίνειν μᾶλλον τῶν σεληνιακῶν. Ἐνιαυτός. μέτων. ὁ ἐννεακαιδεκαετηρίς. μέτων δὲ ὁ μαθηματικὸς. πολιόδον σύνθεσις χρόνου, ἐνὸς ταξιθ. Ἐνιαχοῦ. πολλαχοῦ. καὶ ἐνιαχοῦ ὁμοίως. Ἐνίγυος ὁ ἐν μέλος ἔχων ὁκυλλός. Ἐνιδρυμένος. ἐνηδρυμένος δὲ. Ἐνίδρυται. ἐγκάθηται. Ἐνιαία. ἡμέρα δική. Ἐνίεται. ἐμβάλλει. Ἐνίεσαν. ἐνέβαλον. ἐς τοὺς πύργους πῦρ ἐνίεσαν. Ἐνιζάνω. ὁδὲ, κατέχος ἐπόμβρος ὢν ὑγρὸν καὶ δύσβατον ἀγῶνα ποιεῖ ἐνιζάνω τῶν ποταλαβεῖν. ἀνέφοδα τὰ ἐπίπλοα τῶν πεδίων. Ἐνιζῆσαι καθίσαι. Ἐνίη ἐμβάλλη. καὶ ἐνιεῖσα, ἐμβάλλουσα. Ἐνίηθι. Ἐνίησιν. ἐμβάλλει. Ἐνίηκε τὸ ὑπορέβαλεν. Ἐνιπλαῦ. ἐμποδίζειν. Ἐνιλλωπῶ. ἐνιλλώπω. τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω.

Ἔννιος. ῥωμαῖος ποιητής. οὗ αἰλιανὸς ἐπαινῶν ἄξιον φησὶ σπιπίονα γὰρ ἄδων, καὶ ἵππομέγα χαίρειν τὸν ἄνδρα βουλόμενος, φησὶ μόνον ἂν ὅμηρον ἐπαξίους ἐπαίνους εἰπεῖν σπιπίωνος. δῆλον δὲ ὡς ἐτυμολογεῖ τοὺς ποιητοὺς τὸν μεγαλήνοιαν καὶ τὸ μέγον τὸ μεγαλῆσον καὶ ἀξιάγαστον καὶ ὡς ἐπαινέσαι δεινὸς ὅμηρος. δεῖ καὶ πλέος ἀνδρῶν πυρηῶσαι τε ἄραι δεῶν ἐπίνεσιν ἀμφιλέα. καλῶς ἡπίστατο ὁ ποιητὴς ὁ μεσαπίος. Ἔνιπα. ὅτι τὰ εἰλικτῶν ποταμῶν ἀνάπαλιν ἀναλέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνιπα καὶ ἱερά. Ἐνιπή. ἡ διὰ τοῦ λόγου ἀτιμία. καὶ ἵππληξις Ἐνισκήφω. κατηνέχθη. Ἐνίσσω. ἵππλήσσω. Ἐνίσασθαι. δεῖ πολίζεσθαι. παρασκευάζεσθαι μὴ διαμέλλειν. ἀλλὰ ἐνίσασθαι τῷ πολέμῳ. ὡς μὴ πυθανόμενοι. ἀμυνάσθαι δέ οἱ ἵππατειργασμένοις. καὶ αὖθις, ὁδὲ βαΐανος ἐδυσχέραινε καὶ πολὺ πλέον ὤρμηδ' ὡς πολέμῳ ἐνίσασθαι.

Ἐνισχνθέντας. κατασχεθέντας, Ἐνισχύω. αἰτιατικῇ, Ἔνιοι, φανεροὶ. ἐς οἱ μὲν, οἱ τινες.

Ἔνθα. τότε. Ἐνθαῦτα. Ἔνθεν. διατοῦτο. ἐνθένδε τοι. Ἐνθέρει τῶν χλαῖναν καταβρίσεις. ἵππτὴ μὴ καθῶραν τοῖς ἀναξαίοις χρωμένων. Ἔνθεσις. ὁ ἄηχλος. ὁ ψωμός. ἀεισοσοφαίνης ὁ ἔνθεφαύλως ὡς πορ ἄρδυ, ἐμπράλοις τῶν ἐνθεσιν. ἵππτὴ πρὸς τὰ πρὸς δοκίαν ἀδοκιμασάντων. τὸ δ' ἄρδυ, τὸ κατάτω καὶ πάνω πεισθῆναι τινὸς τῆς βουλομένου γνώμης καὶ προαιρέσεως. δεῖν ἔλεγχος τὸ δ' ἄρδειν ἀπλῶς τῆς παραχούσης τύχης καὶ τῆς βουλομένου γνώμης ἔργον. ὡς οὐκ ἂν προνοήσατο διεπράξαθ', ἀλλ' ἀπλῶς ἄρδοντος τὸ ἄρδμα, Ἔνθεσμον, νόμιμον Ἔνθου, ῥόφησον παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ σώματι, Ἔνθεος πνεύσφορημένος ἐνθουσιῶν συναλοιφὴ τοῦ ἔνθεος. ἀπαιτιανὸς ὁδὲ σπιπίων καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ βλέμμα διαθεὶς, ὡς πορ ἔνθους ἐφηδόμονίνιην τὸ σύνηθες αὐτῷ ἐς καλεῖν ἵππτοὺς πολεμίους, βυτέσθολητος. Ἐνθουσιᾶ κατὰ ἐνθέου κατέχεται πνεῦ, Ἐνθουσιάζόμενοι, ἐφορμῶντες, ἅλλα μόμενοι, Ἐνθουσιασμὸς ὁ ἵππψυχὴ ὅλη ἐλλάμπουσα τοῦ θεοῦ, Ἐνθουσιῶσας, πεπίδως, καὶ ἵππς ἀθέσμους ἡδονάς,

βυβαρηάρχ ἐνθαπώσας τῶ πυρώσει τῆς μέθης, ἐπεξανέστησον· αὐτὶ τοῦ ἀναγερέσας, μαινομένῳ
Ἐνθοῦτε μίμνω ἀνέμας ἔτε πωλεῖν ἐᾶ, ἀντὶ δυσχερέστοις πᾶσι πεσόντων βουλεύεται· φησὶ δ' αὐτὸ πᾶσι σχύλω ὁ φιλοκτήτης. Ἔνθρυπτον· τὸ σὺν μεμαθὸς ὅτι πλανᾶς· ἢ τὸ σὺν θρυπτόμενον βρῶμα· σὺν τοῖς τελεταῖς τὸ πεσοικοῦσι· καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων δὲ πᾶν ἀθηναίοις σὺν θρυπτος. Ἔνθύμημα· οὕτω λέγονται οἱ ἐκ τοῦ εἰκότος συλλογισμοὶ· σὺν σημείοις γὰρ διὰ μιᾶς προτάσεως, δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμὸς ὡς τῶν ἑτέραν γνώριμον οὖσαν ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν ἢ τοῦ ἀποδεῖξαι πρὸς τὸ θεῖναι· οἷον οὗτος ἄξιος ὅτι ἡδέσεως· πρόδηλος γάρ ὅτι πρὸς τὸ θεῖναι τὸ δικαίως· τὸ παντὸς γὰρ πρὸς τῶν ἡδέσεως ἄξιον εἶναι· ἐφ' ὧν οὖν μὴ γνώριμόν ὅτι τὸ προσλεπόμενον, οὐκέτι ἀντὶ τούτων οἷόν τε τὸν διὰ τοῦ μάτος γίνεσθαι συλλογισμόν· ὁ γὰρ συλλογισμός· συμβεβηκότα λέγων ἔοικε σημαίνειν. Ἐνθυμήσιον· ἄπειρον· σὺν νόμον. Ἐνθυμιζόμενοι· λογιζόμενοι· οὕτως δίων ἐν ἐπαναιδεστέρω ῥωμαϊκῇ. Ἐνθύμιον· ἄφορον· σημεῖον λαβεῖν νοῦν· καὶ δὴ βραχυλογίαν ἐνθύμιον· καὶ ἡμόμβος ἢ μυρμιδόνων ἐγκρατής, ἀπαλυφὴ δὲ ἄπασον τῆς ἀρχῆς· Ἐνθύμιον· καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου· βραχύτιμόειον. Ἐνθυμᾶσθαι· γλωσσηκῶς μή ποτε ἢ κοινῶν βίων ἐνθυμηθεὶς ἐξ αἰτιατικῆδε, ὃ μή τις ἄλλο σημεῖνο ἐνθυμάμενος. Ἐνθύμιον· ὑποπτον
Ἐναιρεῖ τὸν πίνδωνον ἀντὶ τοῦ μισθωπωλούντων γὰρ οἰκεῖα δυσχερῆ· διὰ τοῦτο τοὺς ἀεὶ ῥώμης ἀνθρώπων μισθοφορεῖσθαι εἴρηται ἵνα μὴ παροιμία ἀντὶ τοῦ ἐν ἀλλοτρίοις πινδυνεύοντων.
Ἐναρὸς εἴωθε γὰρ ξὺ· αὐτὶ τοῦ ἐμισθοφόρει· ἐπειδὴ πρῶτοι πάρθοι ἐμισθοφόρησαν. Ἔμμηλον· ἀντὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων ἢ σασιασῶν ἢ σωμομοσῶν. Ἐνελάρω· σωθῆναι βίος παλαιοῖς τὸ λέγειν ἀντὶ μὴ θεῶν ὁσιμελίτη ὁ ἐνελάρω· ἀντὶ δὲ ἀνθρώπων ὁσιμελάρχωσαν τοὺς ἐν πάσης πόλεως καὶ χώρας. Ἐνλίμναις δλονύσον· τὸ πρὸς ὅσιν ἐνάθήναις λίμναι· ἐνῶ ὅτι μόμβος δλόνυσος· Ἐμλόγω· ἐν τῇ κατθέσει ἀεισοφάνης ὄρνισιν· ἡμεῖς δὲ ἀνδρῶν οἱ παρόντες ἐμλόγω· Ἐμμετεώρως ἢ ἀναῦς ἀντὶ τοῦ πελάγιος καὶ ἐπὶ γυρῶν ἰσαμβή· ἀλλὰ ἀπέχουσα τῆς γῆς· Ἐνμύρτου κλάδωι τὸ ξίφος κρατήσω· ὅτε σφαγιάζοντες ἐν μύρτοις εἴωθαντες τὸ ξίφος, ἵνα σφαγὴν τὸν τύραννον ἀπέκτειναν· Ἐνόδιον τὸ κατὰ τῆς ὁδοῦ· ἐνώδιον ἢ τὸ ἐμπόριον παρὰ τοὺς ἐθνικοὺς λαβόντα. Ἐνοδῶσαν· ἐνέργω ἐνέργεις· ἐμβιώ ἐνβίσει. Ἐνόλμω σημαίνει· οἱ μὲν ὅλμον φασὶ μαντεῖον· οἱ δὲ βοιὸς ἐνόλμω ποιμένας μαντικοὺς γίνεσθαι· ὅτι οἱ ξίφους τοῦ δαπόλλωνος, ὅλμοι καλοῦνται. Ἐνόνασθατον· ἡδονυπάρχον· οἱ δὲ ἀδήκτου θυσίαν λιτῶ σὺν ἐπόντων καὶ ὄντων προσαχθεῖσαν αὐτοῖς ἐπαινέσαντες. Ἐννοῶ· αἰτιατικῇ Ἐνοεῖ· πόλεμος· μάχη· ὅμηρος βοῦς μὲν ἀλαπάτερον σῶν τίσαν· ὄρνιθες ὡς· καὶ αὖθις οἷα πορ οὐ νέονται ἀλλὰ χορῶν ἕναρα· οἷς θάλαμον ἡσμεῖτε μάλιον Ἔνοπτρον· τὸ κάτοπτρον
Ἐνόρσας ἐμβαλὼν μίξας· Ἔνοσχα· ἄρσενα· Ἔνος· ἐνιαυτός· Ἐνόσει· ἐρωτεῖ· ὁδὲ ἐπὶ τὸ πανῶς καὶ πᾶσαν οἰκίαν αὐτὸ ἐνόσει· ἐπὶ τῆς ἐμπορείας ἀπερδήκισα ἵνα αὖθις. Ἔνοσίγαιος ὁ ἀνίνων τὴν γῆν σεισμῷ πρωῖος. Ἔνοσις· κίνησις μίξις· Ἐνδέμαι δοτικῇ· Ἐνοσίχθων σείων τὴν γῆν. Ἔννους ὁ συμπαθὴς σοφοκλῆς· ἔννους γὰρ κοιμᾶται τοῖς πάλαι τεθνηκόσι· ἐπὶ τὰ δράσας ὕστερον ἔννους ἐγένετο καὶ ἐσωφρόνησεν· καὶ αὖθις· ἔννους ἀνὴρ διὰ τὸ φθάσαντων γὰρ ἐπὶ γνώσιμ· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ δαπόλλωνος δοθεὶς χρησμὸς κύρωται δηλονότι γὰρ νῦν ἀεὶ μαντεύσαι ὅτε ρεσίας. Ἐνοφθαλμισμῶν θαμάτων· Ἐνοχλῶσι· δοτικῇ· ὅσιδὲ καὶ αἰτιατικῇ· ὁδὲ ὠκυπόδοις ἵπποις αὐτὸν ἐνώχλει καὶ ὑπέφαυε· Ἔνοχος ὑπάτιος τὶ μαιος κατὰ τὸ ἐφόρα πεπεῖται κατασρομ· αὐτὸς ὢν ἀπὸ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος ὢν μὴ ὅτι πιερὶ κατηγόρησε τὸ πλασ· ἀπὸ τούβις, οἷς αὐτὸς ἔνοχός ὅσι· τῷ δὲ ὅτι παθόλα διέφθαρται τὴν ψυχὴν τοιαύτας δαπόφάσεις ἐντιθέμενος βίς ἀπομνήμασι· Ἐνώδιον τὸ ἐνώπιον πρὸ τοῦ ὁδεῖν τὰ ὦδε· Ἐνώμα· σὺν ἐνσι·
Ἐνωμόξατο· ἀπεμάξατο· ἀπεμήσατο· Ἐνωμοτάρχης τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἄρχων πρὸς λακεδαιμονίους Ἐνωμοτία· τάξις τις στρατιωτικὴ ἀνδρῶν ἑ καὶ ἡ πρὸς λακεδαιμονίους εἴρηται δὲ ἐκτοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν· οἱ δὲ, ἐνωμοτίαν τὸν ἥμισυ τοῦ λόχου· τὸν δὲ ἑξηκοντάνδρου· οἱ δὲ, τὸ τέταρτον τοῦ λόχου ἐνωμοτίαν φασί· ἐνωμοτάρχης ὁ αὐτῆς ἄρχων.

Ἐνωμοτία καὶ ἀνάκρισις. Ἐνώμοτος· ἔνοχος τοῖς ὅρκοις βέβαιος ἢ ὀφειλέτης. Ἐνωμότως· ἐπιτερπικτικῶς, ὁμοίως. Ἐνὼν σὺν αὐτῷ χρόνος ἐπιτήδειος μὴ ἄρα σοῦ τις δεῖται τῆς ἄλλης στρατείας· ἐνὼν, ἐπιτρεπόμενος αὐτῷ. Ἐνωτικὴ πρόσφυσις. Ἐνώτιον, καὶ σύνωτος καὶ ἐνωτίς. Ἕνωσις, ἡμιτροφή. Ἐνωμίαθη. προσωμιάθη. Ἐννώσας παρακροδότου διανοηθείς. Ἕνωσις· διεξόδων τῶν ἁμάτων κοινωνικὴ συμβολή· καὶ δὲ καὶ δὶς ὅρκου εἴρηται παρὰ τὴν θείαν γραφήν. Ἕνωσις δὲ εἴρηται διὰ ὃ εἰς ἓν συνωθεῖσθαι τὰ πράγματα. γίνεται δὲ κατὰ δέκα τρόπους· κατὰ πᾶσαν, ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ σχέσιν· ὡς ἐπὶ τῶν γωνιῶν· ὡς σύνθλιμμα· καὶ παράθεσιν ὡς ἐπὶ τῶν σανίδων, καὶ ἁρμονίαν, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων· κατὰ κρᾶσιν ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν οἴνου καὶ ὕδατος· κατὰ φύρσιν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν· ἀλλήλου καὶ ὕδατος· καὶ σύγχυσιν, ὡς ἐπὶ τῶν κριθῶν ἢ βίκου· κατὰ σωρείαν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν σίτου καὶ κεντρῶν· κατὰ συναλοιφὴν, ὡς ἐπὶ τῶν διαπεπωμένων καὶ αὖθις διαπεπαθισμένων· οἷον λαμπάδος πυρὸς προσχομένης καὶ πάλιν διαπεπαθισμένης. Ἐνώτια· ἡ σμος πρὸς τὰ ὦτα· ὁρᾶ σὺν ὠτίοις· σὺν μαργάρων κεκοσμημένοις δωρεῖται αὐτόν. Ἐνωτίζω· ἀντιπατικὸν ἀκούω καὶ σύνωτισαι, ἄκουσον· εἴσω τῶν ὤτων γένεσθαι πίστιν· ἐνώτισε δὲ τὰ ὦτα πρόσεσχε μᾶλλον. Ἐνωτὶ μύθῳ καὶ τὸ διὰ λόγου μῦθος· πάσι φαίλως φασὶν ἐρασθῆσαν χαύρε, διὰ λόγου ἱκετεῦσαι ποιῆσαι ξυλίνῳ βοῦν καὶ καλέσαι καὶ σαντὰ αὐτῷ σὺν θεῖναι· ἦν βαίνων ὡς βοῦν ὁ χαῦρος, ἐγκύμονα ἐποίησεν· ἐξ ἧς γέννηθ' ὁ μινώταυρος. μίνως δὲ διάτιμος αἰτίας ὀργιζόμενος τοῖς ἀθηναίοις, ἐπὶ καθ' ἕνας καὶ ἴσους νέους ἐξαίτησε· δασμολογεῖτο. οἱ καθέβαλλοντο ὑπὸ θησέως εἰς δαίδαλον ὃν ἀρχιτέκτονα τῶν ἁπάντων αἴτιον γενόμενον καὶ μυσαχθέντα ἐξενέχθη κατοικία. Ἐνωτάρυτος· σὺν μυκτῆρι· ἀράσθαι καὶ τὰ ἐμβρωτὰ σὺν ωτάρυτος· τελαυγῶς σαφῶς, οἷονεὶ παρόντων. Ἐνωτάρυτος ἐνδυρύφωτος· πρόσωπος ὑβριζόμενον ὑπ' αὐτὸν ἀσιγῇ· δὲ ἐν ωτάρυτος· ἀλλ' ὀφίν. Ἐνωτρενθίκης μέρει ἐνποδισείας μέρει. Ἐνπαιδρίβου· εἰς τὸν τόπον οὗ γυμνάζονται καὶ διαιτῶνται οἱ παῖδες· ἀεισοφανὴς νεφέλαις συμπαιδοτρίβου δὲ βαδίζοντας τὸν μικρὸν ὧδε προβαλέσθαι· βυτέσιν δύησμος καθῆσθαι· ὡς μηδὲν τοῖς πόδεσσιν ὑποδεῖξαι ἄησμον. Ἐνπέντε εἰσὶν γένασι παρὰ σὺν τὸ παλαιὸν ἑπτὰ εἶεν ἐκεῖνον τοὺς κωμικὰς ὡς φησὶν Ἐπίχαρμος· σύγκειται δὲ παρὰ μικρῶν ἐνγωνίασι κεῖται· ἐπειδὴ οἱ κεῖνται ἐν οἷς γένασι εἶχον ἀρμονίας γεγραμματεῖα ἐπιφέρεται.

Ἐνβάθω τῶν ὁραμίαν μανθάνειν· βαθμίδα ἐστὶν οὖν ὅλης πρώτης μὲν μαθήσεις ὑποβαινόντων ἀσθενούντων δὲ τῶν μειζόνων· τουτέστι τῶν παιδίων τῶν ὅλης πρώτης μαθήσεις καὶ ἐφιεμένων τῶν τελαυταίων. Ἐνπροσχήματι· ἐνσοφείσει. Ἐνυδρίῳ κρεῖττον ἢ ὕδατος πατῆσαι οἷον κινδυνῶδες καὶ παράφρονος γαστρὸς ἀλλοίως καὶ ἐντῶτε μύθῳ αὐτὰ ὕδατος πατῶν, πεισίστρατος ἐμφυσώμενον τὸν ἀλόντα, ἐπὶ τοῦ τοιούτου καὶ πελώντων ἢ τὰ γράμματος καὶ πλόνων μᾶλλον τὸ πρῶτον, ἐνσοφύλακι· λικθέντος δέ τινος, σὺν ἐλάσας δὲ σαντὰ αὐτὸν, ὃ δὲ τὸ μασιγῶν, κηρύσσοντος ὁ δὲ νεκολασθεὶς ἀποθανεῖν ὅτι ὀλιγωρεῖ τὰ γράμματος· καθέντος ἢ, ἕτω ἐκ φυτὸν νόμῳ τὸ ἀθηναίοις ὥστε ἐπὶ πλεῖστον τὴν παιδοτραφίαν ἐπιμελείας ἐνεχομένους διὰ παντὸς αὐτὸν παπαμέλειαν, ἐπιλέγειν· ἐνυδρίῳ κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι. Ἐνυελέρηκας· τοῦτο ἐπιλέγειν μὲν τοῖς ἐνεπισφαλέσι καὶ ἐπικινδύνοις πράγμασιν ἐμφιλοχωρεῖν ἐθέλουσι. ἔστι δὲ ὅτι μὲν ἐνυελέχεως ἐκραίνειν. Ἐνράσσῃ· ὁρμητικῶς ἐφορμᾷ· ἰώσπερ ὁ ἢ σαμψὼν ἐνραδισεστεῖς πύλας αὐτῆς ἐφλοιὰς ἐμοχλοῖς, ὅσπερ ἄλλη πειρᾶται αὐτοῖς ἢ ξύλωσις. Ἐνσείει τὸν ἵππον αὐτοῖς· ἀντὶ τῆς ἐπιτίθησιν· ἐπάρας ἐνσείσῃ τὸν ἵππον αὐτοῖς ἀθρόαν. Ἐνσιωθεὶς· ἐντυναχθεὶς· ὁ δὲ σαμψὼν ἐνσιωθεὶς βοῖς κίοσιν, ἐπικαταβάλλειν τὸν οἶκον. Ἐνσημαινόμενος ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος ἐμφαίνων. Ἐνσιναιβρεαικήν. Ἐνσπειραμένη· συλλακῆ ἀλειθωμένη σεσαρκωμένη, Ἐνσφεωθεὶς· ἐμπαγεὶς σπείρωμα γὰρ ὃ ἀνίαθον πάθος. Ἐνσκήπτω· ὁρμῶ. Ἐνσπόνδοις ὀρχεῖσθαι· ἐπὶ τῶν ἀμάστυρα μοχθούντων ὧν τὸ ἔργον ἀφανές. Ἐνστασιάζω· ἐπὶ τοῦ πολέμου γινόμενος φίλος. ἐνστατικὸς λατῖνοι ἐνστατικοὶ ῥωμαίοις ὄντες, ἐστράτευον ἐπὶ τοὺς

ἐπαὐτοῖς. Ἐπαὐθις. ὡς παλαιὸν δὲ τὸ νόμιμον ἐνάπασιν ἐπὶ τοῖς καλοῖς. Ἔνστασις. ἡ τῆς ἀρχῆς αἵρεσις σὺν στάσει τῆς ζωῆς. τουτέστιν. καὶ πᾶσαν σὺν στάσιν θάλπει καὶ πᾶσαν τὰς προσβολὰς διερευνᾶται μόνον σὺν στάσιν οὐ σωματικῇ φύσει ἢ πνοὴν καὶ πνοὴν τὴν θάλπειν λέγει. Ἔνστατικός. ὁ δὲ ἰσάζων σὺν στάσει τῆς λύπης, οὐ τὴν ὁδὸν αὐτῆς ποιῶς τινί. ὥστε λέγειν τινὰς τὸν οἰδίποδα τὸν παλαιὸν σὺν στάσιν πεπληκμένον. καὶ ἀλλαχοῦ σὺν ἐθείων σὺν ἐγείρων φησί. καὶ ἵνα μὴ κρημνὸν βουληθεὶς ἀλεῶσαι δι' αὐτὸν πεπληκμένον σὺν στάσιν δαίμονα. καὶ αὖθις. πικρότατος αὐτοῖς σὺν στάσις ἰῶ. Ἐνστατικός. ὁ δὲ ἰσάζων ὁ σὺν στατικὸς ὢν, ἀνίστατος ἐμμενῶν σὺν στάσιν πρός τινα ποιούμενος. Ἐνστερνισάμενος. πεπιπυξάμενος. Ἐνσομισμάλλον. ἐπαγαστὴ ἐλαύνει ὁ βασιλεὺς χρήζων σὺν σομισμάτων τὴν ἀρετὴν τῶν ἰουδαίων εἰς φιλίαν χρήσασθαι. Ἐυστροβιλήσας. αὐτὸ τὸ σωρεύσας. Ἐντατικός. ἐμφυείς. Ἔνλασις. ἡ ἔλασις. καθ' ὅσον κατὰ τὸ βίαιον τάσις ἐπιδέχεται πωικωτέρα πρὸς ἀθροισμα, καὶ φύσει καὶ στροφῇ.

Ἐνταξίβιον, ἐπειδάντες προαιρῆται τοὺς φιλοσόφους ἐλάσιμα τῆς φαλαγγος ἐν λόχοις. ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τὸ καὶ παρέν ταξιν ὀνομάζουσιν. Ἐνλαφίζω. αἰτιατικὴ. Ἐν τεα. οὐ πάντα ἐλάττονα. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καὶ πόθεν ἐφαλαίας ἐλάσιμα δέδορα τὰ κατὰ πηράτειαν. Ἐντε θυλότων. θαλλόντων. Ἐντεθείωται. ἐνεσπάσασι. ἀπὸ τῆς θείων. ἢ τὸ ἐντετυλίχθαι λέγεται ἐν πεθείωσθαι, ἀπὸ τοῦ σπλάγχνου. ὃ ἐντὸς φύλλοις ἢ συκῆς εἰλῆται. ἃ λέγεται θεῖα. Ἐντε λέστερον. τελεώτερον. Ἐντελέχεια. ἡ τελειότης. καὶ τὸ εἶδος τὸ ὑποκείμενον τουτέστι τὸ εἶδος ὃ ἐνοικοῦν μὲν τῇ ὑποκειμένῃ οὐσίᾳ τοιαῦτα δὲ συνθέσεως τῶν στοιχείων τὴν ὕλην ἢ τοιοῦτο ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος. ἐν ἐντελέχειαι δ' ὅτι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελεότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ ἐντελέχεια τὸ ἐχωρισμένον τοῦ σώματος ὡς ὁ σωτὴρ τὸ ψυχικὸν ἢ τις ἐντελέχεια ἔξω ἐντὸς οὖσα τελεῖ καὶ διακοσμεῖ καὶ τελοῖ τὸ σῶμα μὲν. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ φυσικὸν ψυχήν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει. ὅταν δὲ τὸν ἀνθρωπὸν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κεχωρισμένον. ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος. παρὰ τὸ ἐν καὶ τὸ τέλεον καὶ τὸ συνέχον. καὶ γὰρ ἑνώσεως ἐστὶ τῆς ὕλης τὸ εἶδος αἴτιον καὶ τελεώσεως. ἐπεὶ καὶ τελεότης ἐστὶ τοῦ σώματος. καὶ ἔχει αὐτὸ. ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας ἐντελεχείας μάλιστα ἕκαστον ὅ ἐστι καὶ ἕκαστον λέγεται. ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνδρειὰς αὐτὸ τοῦτο ἀνδρειὰς λέγεται καὶ οὐ χαλκὸς ἐντελέχειαν λέγει ὁ πορφύριος, τὴν ψυχήν. ὁ καὶ χρησιανῶν γεγράφας τύριος φιλόσοφος. Ἐντέλεμ. ἐμ ἀρχῇ. Ἐντελεῖς. οἱ ἄρχοντες. καὶ οἱ ἄρξαντες παυσωλίας ἐντελεῖς καταστηλώσαντες. τουτέστιν ἀρχοντικάς. ἀπωσιανός. ναυμαχίας δηλουμένης καὶ βοῆς πάμμιγιδὸς ἐντῶδε λαὸν παρεχελονίοις, τῆς σωτηρίας οὔσης ῥωμαίοις δὲ τῆς νίκης ἐντελοῦς.

Ἐντελὴς. οὐσίς οἰδὲν ἀφύσεως ἐντελὴς εἶναι. καὶ ἀτελὴς καὶ ἀπείραντος τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ πλείονα ἔξιν ἔχει διατελέσει. αὐτὸ τὸ τέλος. ἐντελῆ σρατὸν πρὸς δύο σὺν αἰθὴρ ῥωμαϊκόν.

Ἐντέλλομαι. δοτικῇ. Ἐντελόμισθος. ὁ δὲ, ἐπὶ λεύκης οἰκοδομίαν ἔχων ἐντελομίσθους οἰκοθεν μηνᾶς. τουτέστιν ἐντελῶς μεμισθωμένους. Ἐντεριώμηνον τὸν ἀφλοιωτὸν δένδρου.

Ἔντερ. ἔτερ καὶ ἀχόμοιον. ἢ πρὸς ἀπὸ τὸ ἐντὸς ῥεῖν. Ἐντερόνφα. ἐγκοίλια ἃ ἀπὸ τῆς πρὸς ἀερόμενα ξύλα ἐντερόνφα καλεῖται. οἱ δὲ, τὸν νεωδέστατον φοίνικα. οἱ δὲ, ἐγκοίλια. ἐλατίνου δὲ τὸν ἐγκοιλίτην ὕλην λέγειν. κρωβιλιανός. συσελλ καὶ πωπροξυμένον. δὲ τὸν ἐντεριώνην ἀπὸ τοῦ φησίν. ὁ πρὸς ὀστοῦ μεσαίτατον τῆς νεώς. ὅ ὅστι συνεκτικώτατον. ἢ τις ὅστι νηδύς. καλεῖ δὲ καὶ μίτρα. φησὶ δὲ ὁ νωμᾶ καὶ ὅτι ἐκ τῆς ῥίζης ἀθροῦ ἐντερόνφαν ἐκπέμπει. Ἐντεταλανωμένος. μεταπεπλανημένος. μεταπλανώμενος. ἐπὶ τὰς ἐγκλίσεις λέγει. ἐπὶ τοῖς συνεφόμενοι, ἢ δίκαι εἰσὶν. ἀπὸ τοῦ ἀποφαίνω. μὴ δὲ ἀθανὼν ποτέ σου χωρὶς ἀθείω ἐντεπεταλανωμένης. Ἐντέτηκεν. ἐτηκεν ἡλίῳ. ὡς πεπύρισται τὰ λιθάρια φλογὸς ἐντέτηκε δόξα. Ἐντέτικεν. Ἐντεῖμμένη. ἀντὶ συνηθεῖσα. ἢ ἐπὶ λύπαις. ὅπως ἐν τεῖμμένη κερκηφορῆς ἐπανίσια ἔχουσα. πολλοὺς δὲ θυλακίσας κατορύξασα ἐμὲ. ἀντὶ κλέψασα. Ἐντάθεν. ἐκ τούτου. Ἐντάξεις. ἐν τυχίᾳ φησὶν ἀπὸ τέλους. ὡς ἔστιν ἡ διαλεκτικὴ φιλοσοφία πρὸς γυμνασίαν. ἐπὶ πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐντάξεις. ἐπεὶ γυμνασίαν πρὸς ἐγχείρησιν ἐν τοῖς ἐν ταῦθα δὲ πρὸς ἐν τάξεως. ἐν τάξεις λέγει. τὰς πρὸς ζωὴν πολλοσωσίαν. οἷς δὲ μὴ ἐν τυχάνομεν ὡ

νικοῦ τε ὄντος. Ἐφιλαργός. καὶ ὁ τυγχάνων ὠφελίμως. διὰ μὲν ὃν ἀληθῶς. ἐπιθυμητικῶς, ἐχόντε κοινολογεῖσθαι πρὸς αὐτούς, δεῖ τὴν ἀρχὴν τοιοῦτον σωιεῖσθαι δύναμιν. ἀλλὰ δεῖ μανθάνειν σωμένεσι. διὸ δεῖ ὠφελεῖσθαι μᾶλλον αὐτὰν, διὰ τὸ τοιοῦτον. ὄντε τὴν ἀρχὴν μὴ δεῖ σωιέναι μᾶλλον. εἰ δεῖ διὰ τὸ ἐνδέχωμε τοὺς δοκοῦντων καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις ἴσας πρὸς αὐτοὺς σωουσίας ποιεῖσθαι, ἢ ἀκολουθοῦσιν τὰ αὐτοῖς λεγομένοις καθ' ἁπλῶς μεταβαίνοιντο διὰ τὸ τοιοῦτον λόγων, εἰ τι μὴ εἶεν ἐρθῶς τιθέμενοι τῶν τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἢ γνωμένως δουλεύοντι ταύτην αὐ μή τις διὰ τὸ λέγειν τὴν ἡδονὴν γένεσιν εἰς φύσιν ἀποκτιννύναι. τὴν δὲ διαύτην φύσιν μᾶλλον ἀγαθὴν εἶναι ἢ τὴν γένεσιν ἀπελθεῖναι, μηδὲν δι' ἀγαθὸν ἀπελθύ, ἀνδηλοῦσθαι τίς δεικνύναι θέλων τοιοῦτο. ὅτι μὴ ἔστιν ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν, ἀδύρεται ἂν πλέον ποιεῖσθαι. ὃ μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐδεῖν τί ποτε ὄντι τὸ λεγόμενον. ἀνδρὶ ἀπὸ τοῦ κοινῶντε ἐν δόξωνος ἐρωμένος ἀξιοῦσθαι αὐτὸν, ἐθέλειν αὐτὸ ἀγαθὸν ἀγαθοῦ ποιεῖν. ὡς ὅσον καὶ τὸ λαμπὸν, λαμποῦ. καὶ τὸ θερμὸν, θερμοῦ. καὶ τὸ τε τὸ πεφυκότος πεφυκέναι. εἰκὸς δυνατὸν δοκεῖ αὐτὸ ἀγαθοῦ ποιεῖν, λέγειν μὲν ὅτι ποιεῖ. ἐν ἀρεῖς δὲ τοῦτο. ζητοῦσιν ἐξ ἀδείστι μὴ ἀγαθὸν

μοιώ, ὃς ποδὶ τὴν ἀνατιναζομένοις. Ἔννυξον. ἔπληξον. Ἐννυώπολεμικὴ θεός. Ἐννύπνιον. ἐφ' ὕπνου. ὑπνοῖ. ἔνυδρον δὲ πᾶν ὑγρόν. ἐγρήγορα δὲ ὁρίζων τὴν ψυχὴν. καὶ παρὰ τὸ εἴρειν ὁ ὅτι λέγειν. Ἔνυγρον. τὸ μηδὲ τὴν κοιλίαν ἔνερον. τὸ τὴν ῥωμαλέον δοκεῖον. Ἐνφέατι κυσὶ μάχεσθαι. ἐπὶ τὴν μοχθηρὰν πρὸς μαχομένων ἐπὶ τὸ φυγεῖν μὴ δυναμένων. τί δὲ ἂν τις ἔχοι πρὸς ἔνι φέατι συνεχόμενον ἐπὶ τὸ θαυμαζομένου κακοῦ. ἀφ' οὗ ῥαθυμίας τινὸς ἢ πλησμονῆς ἀδένων ἢ πορᾶς. ἀπ' ἐφικτῆς πρὸς ἀδύνατα ὧν. ἐπὶ τὸ θεοὺς αὐτῶν μὴ σειν. Ἐγχρῶ εἰς χρῶ. παύου ἐπισ, ὡς ἐπὶ φαύλοις τοῖς χρωτός. ἐπὶ δὲ τὸ ἐλλιπαίνω. Ἐγκυτί. ἐν ἐπισ. ἐν χρωτί. ὡς πλησίον τὸ χρωτός. τὸ ἐγκύτι τὴν κιθῶνα ἐπὶ δύσω. ἐπὶ ἀμφίας. περιφέξαντες ξυνῆπτον αὐτὰς ἀλλήλαις ἐπὶ συνεμίγνυον λίαν ἐν χρῶ πεπιεσμένα. Ἐγχρῶ πεπαρμένος. πρὸς αὐτὰ τὸ χρωτί. οἷον ζώνης ὡς πλησίον τὸ δέρματι ἐπινενοβλημένης ἐμάχετο ἐν αὐτῷ. ἐπὶ τὸ χρῶ φίλον. ὀχεῖς τὸ χρῶ ἀπλῶς. ὡς τέλος τέλω. οἷ ἢ, ἀπὸ τὸ χρὼς χρωτί. ἀπὸ τοῦ τ ισυλλαβῆ. Ἐγχρῶ ἐπὶ τὸ ἀκυδίδη ἐν πλησίον. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ, οἷον ἐν χρωτί. εἰρηδὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀχρὶ τὸ χρωτὸς γινομένης. Ἐξάγιστος. ἀκάθαρτος. ἢ πονηρός. ὁ δέ, τὸ φαῦλος ἀπὸ τοῦ ἐξαγίσαι. ἐπὶ αὖθις. διὰ τὴν ἐξάγιστον κόπον ἐπὶ τὸ ἀκαθαξίαν ἐπὶ πάντες θεοί. Ἐξάγιστος. ἐν λίαν ἐναγὴς. αἰσχύνης ἢ ἐπὶ τὴν λιμόν. εἴρηκε δὲ νόμα ἐξ ἐρεᾶς. ἐν ἀγρεῖος ἀείσο ἐξαγρεῖ ἐπὶ θερασύς. Ἐξαγρέλω αἰτιατικὴ. ἐξαγρεύω. δοτικὴ. Ἐξαγωλὴ. ἐρᾶς μὴ κολάσαι τὸ δοῦλον καὶ ἐπὶ ἐξαγωγὴν ἀπὸ τοῦ δοῦναι καὶ ἐπὶ τὸ δεσμοῖς ἐν ἀποθανεῖν, ἐν δεσμῷ ἀφέσει. ὁ δὲ τὸν δεξαμένῳ αὐτὸν φυγόντα ἀξιοῦσαν ἀποθεῖν ἐπὶ τὸ τὸ μετοικίσαι πωλητεῖον ἢ καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὴν ἐπεξαγωγὴν πέπρακεν. Ἐξαγώνιος. ἔξω τὸ ἀγῶνος. οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐν τῇ σικυαῖς ἀγωνιζομένους οἷον ἀκαλεῖσθαι δεῖν. ὅ ἐστιν ἢ παραλείποντι τὴν ἀξίαν ἀγῆς ῥίσεων ἢ ἀφιέντι ἀπὸ τὸ σπόρου. ἀπὸ σχίνης δὲ ἐπὶ τὴν ἔξω τὸ ἀγῶνος λεγομένων λόγων. ὑπὲρ ἐστὶν ἀ πρὸ σπόρου ἐστὶ ῥᾶσθαι. Ἐξάδιος ὄνομα νύμφης. ὁ ἔχων ἐν ᾧ διώκειν. Ἐξαπωνιῶ. τοὺς ἀπιῶνας ἐπὶ τὸ πολλὰ ῥᾶς πρίσω. ἀδέκτε ἐν τῷ μέσῃ λαφήσομεν ἐπὶ τὸ ἀδώσω. ἵνα τὴν χεῖρα ἐλλιπῆς. ἐμὲ μέσην ἀρχὴν μὴ, γνῶ ὅτι γυνὴ εἰμὶ ἐπὶ τὴν τιτθίν. Ἐξανελαρρείται ὁ ἀρρεὸς ὠνειναῖος. ἐπὶ τὸ πύχος ῥέοντος διὰ τὸ ῥαθύ. Ἐξανδραίς. ἀντὶ τοῦ ἀνδρῶς. ἀνδρώδης. πλούβιος. ὅτε δὲ ἀνδραίς συμπειθομένοις τὴν ἀνδρῶν. πρός τινας βασιλεῖς ἐπὶ δωρεὰς. κοινωνίαν ποιεῖσθαι μέλον ἀνθ' ποδόξαντο μισέον, ὅτε δὲ ἐπὶ τὰς πόλεσι ἀποστάσεις μεταπεπόντας ἀπὸ τὴν φιλίας ἀπὸ τινων πρὸς ἑτέρας φιλίας ἐπὶ συμμαχίας, ἀφ' οὗ τοῦτο. πλὰν δεῖ. ἐπὶ τοῖς πλανίοις βίοις τὴν μεγίστων ἀγαθῶν γίνεσθαι αἴτιοι ταῖς παρίσι. ἐπὶ τὸ ἀθέμιτα ἀνθ' τὴν ἐν τοῖς τῶν αἱρεῶν. Ἐξανεραίς. ἀπὸ δωδεκάμηνος ἢ πεπληθὴν ἀνδραίς διὰ τὸ ἀνδρεῖαν ἐπὶ τὸ πρεσβεῖα τὰ βασιλέ. Ἐξαπριβωθέντες. ὁ δὲ μνησθέντες. διόδωρος. ἀνδρὸς ἀπειβωθέντες ὑπὲρ βασιλέις μέτροις τε ἔθνος σωμάτων ἐπὶ τὸ λαμπρὸς ὀξύτητα ἐπὶ ἀπερωΐ. Ἐξαπαξαι. ἀντὶ τοῦ ἅπαξ. μύανδρος. ἀνὴρ ἀπὸ ἀναπαξόμενον καὶ τὸ σοιδῶν τα. Ἐξάλφη ἐν τὸ μύρα λήκυθον ὃ ἀλάβαστρον. ἀπὸ ἀλείφω δείπνοντες. ἀπὸ εἰσοφάνης. ὧν πρὸ δὲ ἀδρὸν ὑξάλφητον ὠνῆσαι. Ἐξαλιμμένος. ἁλιμμένος. Ἐξαλίσας. ἐπὶ κυλισθῆν πρίσας εἰς τὴν ἠόνην. ἀλινδήθρα δὲ ὁ τόπος ἐν ὧ διθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵππους τοῦ πρὸ ἐπὶ ἀλίσθη ἐνβαλάχοις. πολλὰς ἀλινδήθρας τε καὶ ἐπὶ κυλίσματα. Ἐξαμένας. ἀνασιρτάνθας. ἰώσηπος. ἀπὸ ἐξίας ἐστὶ σειρᾶς τῆς φλεγμένης διὰ τὸ τ πρεῖδος ἀξαμένας. Ἔξαμος ἐξάμως ἔρρεμα. ἀντὶ τοῦ ἅμα ὁμοῦ. πλούβιος. τὸ δ' ἅμα τε θύμῳ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεὸν ὃν πρὸ κωδῶνα ἐλιπαρεῖν θεὸν ῥωμῇ ἐξάλφητος ἐπὶ λιπαρῆν θεὸν ῥωμῇ ἐξάλφητος. ὃ πρὸ ἔωθε πρυσίας ὁ βασιλὰς πρὸ ἐν γεγυμνασμένῳ ἐγκαινίζομένῳ. ἅμα δὲ ταῦτα λυμαίνεσθαι. ἐπὶ διὰ τούτων κακοφορᾶς τὸ δὲ τὸ θεὸν ὕβρεν διατίθεσθαι, λυπῶντος ἔργα ἐπὶ ψυχῆς ἐξεπιμίας καὶ λοιμῶν. Ἐξάμαξης. ἁλιγομένη ἑορτὴ παρὰ θλαίοις λώβασα. ἐν ἣν γυνὴ ζυγὸν ἐπὶ ἀμαξῶν ἐφόρουν τινὰ ἄσματα, ἅ πλαθῆν χάλκεον. ὁ πρὸ δημοσθένης ἐξάμαξεῖσθαι. ἐφάμαξαν οἱ ἅ δουν καὶ μένοι, ἁλγοῦντες ἔδουν τὰ ἅμα. λείπ ἐλωαί της ὀχροὸς ὁ τ λωαί. Ἐξαμβλίσ

μὴν. ἐκπτόησις. αἰλιανός. ἐκ τοῦ πρὸ δώνα πέλω ἐξαμβλίσκω ἔφασαν. Ἐξάμβιτος, ἐκπορεύομαι τῶν ἐπὶ ῥωμαίοις. Ἐξαμέτροις πόνοις. ζητεῖ ἐν τῷ τόν. Ἐξαμύσω. ἐξανύσω. ἐξοίσω τοὺς πνεύμονας. ἐκ τοῦ ἐξαμύσω. Ἐξαμορμιλίαν. ζήτει ἐν τῷ βασιλικῶν. Ἐξάμματος χοινίκιον. πλήρης. ἐκ τοῦ ἀδωάτων. Ἐξαμυσίσαι. ἀμυσιτουτέστιν ἀπνευσὶ ἐκ τοῦ ἀναπαύσασθαι. πίνειν. Ἐξαναπαίας τύχας. οἷον ἀναπαστῶν μόρων. ἐκ τοῦ ζωμεύω. σπορίας ἀνιδίως θανάτου. σφοπλῆς. τεθνηκόρεσις ἐξαναπαίας τύχας. ἔστι δὲ ψυθιηὸν πρόβλημα.

Ἐξανασάς. μετοικίσας. ὁ δὲ θεσπιαδὴς ἐξανασὰς ἐξ Ἀθηνῶν, θεσπιὰς συνοικίσας ἔκτισεν. Ἐξαναχωρεῖ. θανυδίδης. Ἐξανδρόμυ. τὴν ἡλικίαν ἔχοντες ἀνδρα. Ἐξανεμῶσθαι. ἐπαίρεσθαι

Ἐξανθίζω. τὸ βαλπῶ. ὥστε τὸ πικίλας ἐξιωθικατε τὰς ῥαφάς. ἐξανθῶ δὲ τὸ ἀνάβλασταίνω. ὡς τὸ ἐξιώθησεν ἡδύπνοος. Ἐξανθρωπίζω. Ἐξάντης. ἐξωάντης. ἐκ τοῦ βλάβης. καὶ οἱ μὴ, ἔσραπαν ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ μὴ τοι ἐξαντεῖς γίνονται τὸ ἀκριβοῦν. Ἐξαυτῆ. ὑγιῆ. ἐξωάντης. ὡζῶ γηνέσθαι με τῆς ἐξαντήμόσυ. τὸ μ ἐγκειδιάσομ. ἀλλ᾽ ἐξαυτὴς τὰ τρώματος ὁ παυματίᾳ γηόμυ. ἐκ τοῦ θέλω ἀναλίσκω. καὶ αἰλιανός. θυμάτης δεῖπνον ἐκ τοῦ μηχανωσάμενος ἐκ τοῦ βαλλόνα μαθὴς, ἐξαυτὴς γίνεται κακὸν. ἔστι ἡ ἐκ τοῦ φόνημα ἐξαντὴς. λαύσωτο υμὸν κακὸν ἄγος ἔχοντα. πολλῶν σὺ φαίδρων.

Ἐξανύω. κατεργάζομαι. Ἐξαπατήτης ὁ λογοθέτης σὺν τῷ μαρτυρεῖ τὰ καμηκελάδου. σὺν ὁ λίγω ἢ συμιδόντες ὡς ἂν ἐξαπατήσῃ ὁ ἄνδρος ἐκ τοῦ ῥώμαια ἀλλ᾽ ἐγκλήσεις καὶ ἀληθῆ. Ἐξαπίναια. ἐξαίφνης. Ἐξαπίναιον. ἐξαίφνης. οὐ μέγα τι ζωέβη τὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐξαπίναιον οὔτε βλαπτῆσαι ῥωμαίοις, οὔτε τῷ φελλήσαι. καὶ ἐξαπιναίως. ἐξαίφνης. ἐκ κυκλόθεν. δαρίζ. ἐξαπίνα καὶ τοῦ ἐξαίφνης. Ἐξαπολῶ. διαλασπαλίζω πλυσπαλίζω. ἀντὶ τοῦ πότερα ἀνέλοιο θέσι σὸν δίκης αἱρεσιν. λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς σὺν ἡδονῇ διαθεῖν, ἢ κοινωνεῖν τοῦ πάντος, καὶ αὐτοὺς φίλους λυπεῖν. πόθεν ἀλλοτρίος φησίν. ἀνὴρ σὺν εἶν ἡνίκην σὺν τῇ νόσῳ, αὐτὸς μὴ ἀδεῖς εἰ χεῖν νόσῳ. ἡμᾶς δὲ ζῶν φρονοῦντας ἡνία ξυνῶν: νῦν δῶς ἐλλεκτέ νέν πνοσε τῆς νόσου, κεῖνός τε λύσῃ πᾶς ἐλλαθ νόσῃ. ἡμεῖς θ᾽ οἱ μοίως οὐδὲν ἧσσον ἄρ᾽ εἰσὶ ζῶν δὶς ἐξαπολῶν κακά; Ἐξαπόπου. ἐξυήλου τόπου. Ἐξαπτεσθαι. θαρσεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ λαμβάνεσθαι. Ἐξαρατ. ἐξωρίσαντ. Ἐξαραλξῆμ. ἐκ τοῦ μᾶλλον ἐξέπεσον τοῦτο εἰς ὀργὴν ἐκ τοῦ πείσω ζῶς θύρ ἐξαραλξῆ. τουτέστι σωρὶ φαι καταβαλεῖν

Ἐξαρέσασθαι. τὸ σὺν τελέσαι τὰς ἀρὰς. τουτέστι τὰς ἀρὰς ἐκ τοῦ ἰδρύσασθαι πρὸς θεοὺς ἐκ τοῦ ἐξαργυρῶσαι. ἀντὶ τοῦ ἐξαργυρίσαι. θανυδίδης. ἡ δὲ ἅλμη δέκτε λαντῶν τα τὴν ἑαυτῆς ῥωμὴν ἐξαργυρῶσαι. Ἐξαρθρος. σὺν μελὴς. ἐξωστεϊσμένος. Ἐξαρνος. ὁ δὲ ἀρνεῖσθαι ἐκ τοῦ μὴ καθόλα. ὁ δὲ, μαστιγωθεὶς, ἐξάρνος ἐκ τοῦ μηδὲν εἰρηκέναι. Ἐξαρξαντες. ἐπηρξαντες. κρέσαντες. Ἐξάρξατε. ἄρξατε μελῳδήσατε ὑμνήσατε. πρὸς καθαίρεσθε. καθαγίσατε. Ἐξαρσεις. ἐπαρσεις. ὁ δὲ. θρασύτερος πρὸς ἐνθὲ, ἐξάρσεις τε τῆς πρὸς ἐκ τοῦ πειθήνεις πρὸς ὑμῆ, βέλτρωθεὶς, ἀπελίσε τὸ βίον. Ἐξαρτήσας. ἀντὶ ἐφελείσων. ἡνρεμάσας. ἐκ τοῦ ἐξαρῶ μὲν συμπαρεμ. ἀείσω. ἵνα ἐξαρτῶμαι καὶ ταλαρῶμαι ἵνα πεμπάπωσι σπουδάζω. ἐκ τοῦ αὖθις. σὺν μὴ εἰρωνῆς σπουδαῖς ἐξαρτῶμῆ ἀεὶ μῶδολερῶ ἐπὶ τῆς πάλαι πλέμασι τῆ. Ἐξαρτίζῃ. τελοῖ. πληροῖ. θασπιάζῃ. Ἐξαρτίσας. σὺν πληρώσας ἢ βιμάσας. Ἐξάρτυσις. ψυθόμυθος δὲ τὸ ἐξάρτυσιν τὸ σόλου τῆ ἰώνων τουτέστι τὸ παρασκευῶ. Ἐξάρχοντες. ἄδοντες, οἱ ῥῶδα μὴ θορύβα καὶ ἡδονῆς παιῶνας ἐξάρχοντες.

Ἐξατμίασθαι. ἐξελεπτύνθη. Ἐξαυθρεία. ἐλαθρεία ἀπὸ στρατείας. Ἐξαυδᾶ. ἐπιφωνεῖ. ὁμολογεῖ. Ἐξαυτῆς. θαυτίκα. ἀληθέως. ἐξαὐτῆς οἱ πρόφερεν μὴ οἱ βιβλιοφόρος ἐκ τοῦ μὴν πρὸς τὸν πορεία, διασαφοῦμεν ὅ γὴ ὁς. ἐκ τοῦ αὖθις. ὁ δὲ, ἐξαὐτῆς πρὸς πεβάδην τὴν πορείαν μεν ὁμόν. Ἐξαφάμυ. ἡσυχῶν. πρὸς ἀλακείς. Ἐξαιθειασθαι. λαμπρυνθεῖν. Ἐξαιμοι. οἱ λείφαιμοι. οἱ ἀλείσουσι μεν ἐκ τοῦ μὴ κενώσαντ. Ἐξαιρέσεως δοτικὴν. ὁ πρότερος ἀγοι μὴν ἀπὸ ὡς δοῦλον. ἄνος δὲ τὸς αὐτῶς ἐλεύθερος ἐξαιρεῖς, ἐξίωτ ἀντιπαρεμῆ πάντα δὲ ὡς δοῦλα λαγχάνῃ ἐξαιρέσεως δίκην, ὧδε ἐκ τοῦ ἐλάβετε εἰ αὐτ ἐξαιρεμῆ. Ἐξαιρετέα. ἄξια τῆς γραφῆν. καὶ ἐχθρὸν ἐκ τοῦ ῥωμαῖ ἐξαιρετέα ἐδόκει ἐν ἐκ τοῦ πορνυλίω ὑπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ἐλευθερῶ ὅτι ἀδύνατον ὄντι σωτῆρος αὐτ, ἀδίκως φαίνειν. Ἐξαίρετον δὲ πάλεμον, ἐξαιρετ ἢ ὀξυτόν ἐκ τοῦ βαρύμυ. Ἐξαίρῃ. ὑψοῖ. Ἐξαιρεῖ. ἀφαιρεῖ λαμβάνῃ. ἐκ τοῦ ἐξαίρεσομ ὁμοῦ. Ἐξαίροντες. Ἐξαιρέμῃ. δῶρονομιζόμῃ. Ἐξαιρᾶσιν. σὺν βαλλουσιν. ἀ

φανίζεσι

Φανίζουσιν· φθίνουσα γὰρ λαὶ οὐθὺς Φαεσφόρου ἠέλιος. Ἐξαίσια· παντὸς ἐπιφανεστέρως. Ἐξαίσιος· ὑπερβαλλόντως· ὀλοὸς θεὸς ὁ ἐξαίσιος· πολύριος. Ἐξαίσιον γίνεται χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον. Ἐξαίτης· ἀφαιρέτης. Ἐξαιτον· τὸ ἐξαίτ· ἐξαιτα πορίσας ἀπὸ λαιδος ἡμᾶς ἀπειρεῖς πόρους ὑπορύσσεις. Ἐξερόηθη· τὸ ἐλαλήθη· ἐξερόησθ᾽ ἢ τὸ ἐρωτήθησαν. Ἐξεμνημόνευσα· ἀείσω ὄρνισιν· οὐ γὼ πὰρ τὰ πάλαι ἐξεμνάομ᾽. Ἐξεγρόμην· ἐξεπερθεὶς. Ἐξεγύνασε· τὸ ἐπιτελέσαι τινὰ διὰ τῆς ἐπιγυνῆς κατασάσεως· ὅτι τῶς δημοσθενικῆς. Ἐξεδιήτησε· κακῶς διώκησε. Ἐξέδισεν· ἐξεζήτησεν· ἐκ τοῦ δίζω τὸ φυλαφῶ. Ἐξέδοτο· ἐξέδωκε. Ἐξέδρα· ὁδὲ, καὶ τῆς ἔχει χωμάτων· τὸ μὴν, κ᾽ τὴν βόρδον ἐξέδραν· ἢ μᾶλλον ἐκ τῶν δύο πυλῶν· καὶ αὖθις· καὶ τὸν κατὰ πλησίον τὰ μεσοτείχια τῆς ἐξέδρας. Ἐξεδρον· ἐξέδρον χάος ἔχων· τουτέστι παρειλλαμμένον· καὶ σοφοκλῆς· ἐκ᾽ ἐξέδρου· ἀλλ᾽ ὃν τρόπον ἀνέρ· οἰωνοί· ἐλέγοντο ἐξέδροι τε εἶναι καὶ μηδαμῆ χρηστοί. Ἐξέζεσεν· ἐπληρώθη. Ἐ γὸ μὲν αὐτῶ σῶμα ἐλῆ ἐξέζεσεν. Ἐξεθεάσθησαν· ἐκλίθησαν· θεὰ μόνον ἑαυτὸν ἐξεθεάσθησαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατέσρεψαν. Ἐξέθη· ἐξέτεχεν. Ἐξεθύσαντο· ἐμαντεύσαντο· οἷα μάντεις ἐξεθύσαντο, ὡς ἔκπυστα ὅσον οὐ τοῦτο. Ἐξέθορεν· Ἐξεκέκασε· ἀπηγόρευσα. Ἐξεκερμάτισθη· ὠφελοποιήθη· σωτηρίως. Ἐξεκλίνθ· ἐκ τοῦ δεῖπνου ἀνίστη· νυκτὸς δὲ γλυκείης, τοὺς δαιτέας ἐξεκλίνθ τοὺς ἀνναλέρ. Ἐξεκέκλητο· πρὸς ἀλῆ ταχὺ δὲ ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὸν πατέρα· ἅτε οἰκείους ὄντας τῆς βιότου τὰ ἐγχειρήματα. Ἐξεκίρνησεν· ἐξεδίωξε· σοφοκλῆς· παίζων κατὰ λόγους ἐξεκίνησε πολλοῦ· σπηλαίου περάσας ἔλαφον. Ἐξεκλησίασε· συνήθροισε. Ἐξένευσεν· ἀξένου· ἡράδοτος· δεῖπνον δ᾽ ἔπειτ᾽ ἔχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτῷ ἐξένευσεν. Ἐξενήκισεν· ἂν ἐξέκλασεν· ἐξέβαλεν· ἀμείβεται δὲ τῶ ἠήκιον. Ἐξενώθη τὸν ὀφθαλμόν· ἐπηρώθη· ὀρέστης ὁ ῥωμαῖος· καὶ ἐπικλίνθη ἠήλης· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀπλὰ μαχεσθαι ῥωμαῖοι. Ἐξενώμασεν· ἐξεπόρμασεν. Ἐξενύκλησαν· ἐξέωσαν· αἰλιανός· ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξενύκλησαν αὐτὸν ἐπικλυζομένους τὸν κεφαλὸν ὕδατος ἄσωτον. Ἐξέλαθον· λαθεῖν ἀδυνήθησαν. Ἐξελέγχειν· φανερὸν ποιεῖν· ὁ δ᾽, κἀξέλεγχος ἔβ᾽ ἐπεχθὴς τὰ βασάνοις ἐξελέγχειν. Ἐξέλεξε· συνήθροισε· χρήματα δ᾽ ἁρπάσαντες λιβύων πολλὰ μὲν δὴ τὸ κοινὸν· πολλὰ δ᾽ ἐξ αὖ τὸ ἴδιον ἐξέλεξεν. Ἐξελιπμῶν· ἰδέαι διπταί, ἡ μὲν κ᾽ λέχους, ἡ δὲ, πλησία ζυγά· εἴδωλα δὲ αὐ ἀπατέρου αὐ ὧν, τρία· καλεῖται γὰρ ὁ μὲν, μακεδὼν· ὁ δὲ, λέπων· ὁ δὲ, χώριος· ὧν καὶ περὶ τούτων καὶ πολυσημαίνουσι· μακεδὼν δὲ ἐξελιγμός ἐστιν, ὃν καλέχους ὁ μεταλαμβάνων τῆς φαλαγγος, τὸν ἔμπροσθεν τοῦ πον· ἀντὶ δὲ τῆς κ᾽ πόσω πον Φανείας τῶν ὄπισθεν· λέπων δέ ἐστιν, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φαλαγγος, τὸν ὀπίσω τοῦ πον· ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν Φανείας τῶν ὄπισθεν· χώριος δέ ἐστιν, ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φαλαγγος· τὸν κ᾽ μέλος ὁ πολίτ᾽ ἀνθρώπων πεπατεῖχον τόπων, ἑτέρους μεταλαμβανόντων· τὸ μὲν λοχαγὸν τὸν τάξεραγμ· τῷ ἐραγμ, τὸν τὸ λοχαγμ· ἀντὶ δὲ τῆς κ᾽ πόσω πον ἔμπροσθεν Φανείας, ὄπισθεν· οἱ δὲ δὴ κ᾽ ζυγὰ ἐξελισμοὶ, γίνονται, ἐπειδὰν Φαὶ τὸ δεξιὸν τομῶν, βραλιθῶντες ἐφ᾽ ἡσύχατα καθισάνμ· ἴασι δὲ ἀγόμενοι Φαὶ τὸ ἡσυχαίτων, χάειν τε καὶ ἐφ᾽ μέσα ἰσχυροποιεῖσθαι καὶ ὁμοίως ἐφ᾽ δεξιὰ ἐν τοῖς ἀγωνίσμασιν· καὶ τὰ ἀώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς. Ἐξελίξαντες· εἶτα ὑμεῖς ἴασ φαλαγγας ἐξελίξαντες ἀρχίεσθε φοιγινόμενοι ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσιν· κἄτα ἐν ὁ πολιοὶ διαδρομαίτινδ᾽ ἐγίνοντ᾽ καὶ ἐξηλίξις καὶ πειόδοι. Ἐξέλιτε Φυσκτῆρ· ἐξέλιτε μόλιβδος Φυσκτῆρ, ἔ τὸ ὄρχανον ὃ ἐμφυσᾶ ὁ χεώμενος· ἔ ὁ ἀνθρωπος ὁ τὸ ὄρχανον μεταχειριζόμενος· συναίσασι δὲ ἀργύρω μόλιβδον, ἵνα συγκαιόμενος ἀνιμᾶται καὶ ἀναλαμβάνηται εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν. Ἐξελίσσουσι· κινῶσιν. Ἐξελοφίζετο· ἁδὲ γὰ ἐκ τῆς διαταραχῆς λόφων ἐξελοφίζετο. Ἐξεμεῖν· ἐκπεσεῖσθαι· ἀεὶ σοφοκλῆς· μὴ δηθὶ πεῖνάω· τουτέστι μὴ εἴ πως· πολλῶν ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν, τότε λείπουσιν. Ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾴστα γὰρ ἂν μάθοιν ἐξεμέσαιμι. Ἐξέμηνα· ἀπατηθῆ. Ἐξεμηρύσαθ· διεξῆλθεν· ὁδὲ ἀνανίστ᾽ ἐν ὅλῃ τῇ νυκτὶ, πόλις ἐξεμηρύσατο τὰς χαρέδρας. Ἐξέμᾶ· παρέμᾶ. Ἐξεναντίας· ἐπέρεμα. Ἐξένευσεν· ἐπανεπήσαν· ἀπρενῆ σαν τὸ· οἱδὲ, μὴ θέλοντες βοηθεῖν αὐτοῖς ὡς πρὸς ἄλλους πολεμίους ἔχοντες, ἐξένευσαν ἐπὶ θάλατταν.

Ἐξενίωσαν. ἐξεκολύμησαν. θηνυδίης. Ταὶ δὲ ἀῆται νῆας ἔσπασαν ἁλαπάζοντες, ἀξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλὰς ἀπέκτειναν ὅσοι μὴ ἐξενίωσαν αὐτῶν. Ἐξενίζεν. ἂν ξένος ἦν. δίδυμος δέ φησιν, ἂν ἀκαθήκοις ἀλλὰ ξένοις ῥήμασι διελέγετο. Ἐξενίσαν. ἐξενοδόχησε. καὶ ἂν ἀπέκτειναν. ἢ λέκτρα φησὶν. ὁδὲ ἄρκος ἀπὸ ἐξένισεν αὐτόν. Θυτέσιν ἀπὸ ἀπέκτεινε. ξενία δὲ ἄρεως δῶρα καὶ φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος. ξείνια δυσμενέσι λυγρὰ μαχειζόμενος. Θοῶτα θεμιστεύει ἀδελφὴ τῆς ὀρέστου. Ἐξενίοις δ' ἀπανθρώποις. Ἐπὶ τῶν παροράντων. Ἐξέπεσον. πόρρω ἀπέφυγον. καὶ πελάσαντες τῇ νήσῳ ἐξέπεσον. ἂν ἐξεβλήθησαν. Ἐξεπαίδευσε. ἢ τὰ ἐσαίων αἵρεσις οἵτινές εἰσιν ἰουδαῖοι. τὰ φαρισαίων δὲ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξεπαίδευσε διανίσκειν. Ἐξεπάγκατον. θλίβουσιν. ἢ ἐθλίβατο. ὡς ἐμοῦπα ξύλον ὃν ὦμον ἐξεπάγκατον. ἀείσω Φλυσπαθῆ. Ἐξεπάγκατον. ἐπόδυ. Ἐξεπαρθένησε. οἷον ἀπεῖς παθὼς ἀλλ' ἐῖς ὄφιν. Ἐξεπαίγματος. ἐξεπαίσατε παρὰ τὸν ἐξεπαίγματος. ἀλλ' ἐπαίσατε καὶ εἴπετο. Ἐξεπίτηδες καὶ ἐπίτηδες. ἑκατέρως λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἂν μέτριον. ἐξ ἀνάγκης. ἀργῶς. ἀπὸ ἐπίτηδες ἡ πόλις, ἄρχειν καθίσασα δικαστάς. Ἐξέπολλυσιν. ἐξώκλασε. παρεβάλλων. ὁδὲ, ἐξέπολλυσι τὸ φρενῶν καὶ πολλὰ εἰς τὸ ἄγαλμα παρώνησεν.

Ἐξέπολλωσας. Ἡρόδοτος. πῶς ἀπὸ ἐξέπολλωσας τὸ φρενῶν, σεαυτὸν διαφθείρας. ἂν ἐξέπολλυσας. τουτέστι παρεβάλλωσας. καὶ ἐξώκλασας. Ἐξεπολέμωτο. ἐνικήθη. Ἐξέπραξεν. ἀντὶ τοῦ ἀπέκλεισεν. ἢ τε πυροφόρος θεοῦ κωφωνος ἐξέπραξεν. Ἐξεπρέμνιζον. ἀντὶ τοῦ ἐκ πρέμνων ἔβαλλον τὰ πρέμνα. ζητεῖται μέχρι ἱζῶν τὰ στελέχη. ἔβλαπτε δημοσθένης. Ἐξεράσαντες λίθους ἐπενώσατε. ἐπεβάλλετε. ἀπορρίψατε. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας ὅθεν τὴν γῆν. Ἐξερίων. ἀντὶ τοῦ ὠλυνθῶν. Ἐξερύξει. ἐπιφθόγξεται ἐξενέγκῃ. Ἐξερήσομεν. ἐρωτήσομεν. Ἐξεριθεύοντο νέοις καὶ παρασκευάζουσιν ἄνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον. Ἐξόπιστον. καὶ ἀρωμαίοις τὸ στρατόπεδον. Ἐξοδῶ. ἐξώσω. Ἐξορωρῶσα. διεφθαρμένη. πρηνὴς πίπτουσα. γυμνὴν τὸ πρόσωπον ἐξορωρῶσα. ἐξοίθυμοί τε ὑπὸ τῶν ἀσιτίων τὴν δόξιν καὶ τὸ χρυσοκόμου ἐξερρύγωσαν. Ἐξ ἐρώτος ὅτι ἐξ ἔρωτος ἐνίοτε νόσος ἐστὶ μεμαθήκατε. ὅθεν καὶ τὸν ἔκλυτον ὁ σιελλοῦ παῖς ἐπαθεν. εἶτα ἐπὶ ἀρχῶν ἐφωράθη τὸ πάθος. Ἐξοβυσσοπιβασίσασι. Ἐξερρύησαν. ἐφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πολλῷ φλύγοντων.

Ἐξεσάλαξας. μετεκίνησας. ἐν ἐπιγεγράμματι. τὴν δὲ θυμὸν ἐξεσάλαξας ὅλῳ θαλάμῳ φαντασίᾳ. Ἐξεσία. ἡ πρεσβεία. Ἐξεσπλησής. ὁ ἐκπορευθείς. Ἐξεσόρησα. ἐξεδίωξα. ἐν ἐπιγράμματι. ἔκχυτον ἐκστέρνων ἐξεσόρησα νόον. εἶτα αὖθις. καὶ πίδακας πολλάκις ἐξεσόρᾳ. Ἐξεστεμμένοι. ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ οἱ θύοντες ἐστέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν στέμμα δέ ἐστι τὸ πρόσωπον ἔλιον ὡς θαλῶ. σοφοκλῆς. Κιτιεῖοις πλάσμασιν ἐξεστεμμένοι. Ἐξέσκωψε. μαίμεται. ὁδὲ, τῇ πολυχρονίῳ ζιβῇ τῇ πλεμινῶν, ἀδόλως ἐξέσκωψε τὸ φρενῶν. Ἐξέσκωσαν. ὑπεχώρησαν. οἱδὲ βαρβαρικὸν ἐξέσκωσαν αὐτῶν ὡς κηρεῖ ἤθεσιν. Ἐξεσιν. δοτικῶς. Ἐξέσω. ἐξεσάσαν ἐχέλως.

Ἐξέσυτο. ἐξώρμησεν. Ἐξέσχε. βύπους τὸ πολλὰ ἀνὴρ σχὴν δίλασε. καὶ τὸ ῥύμης τῆς αἰχμῆς. ἐξέσχεν ἐπὶ θατέρα ἀντὶ τοῦ δίλασε. δίλαθε. Ἐξέσχεν. ἤκουσε τὸ ἀκουστὸν τὸν δεξιὸν ὦμον διαμπερές. ἐξέσχε τὸ βέλος ἂν δίλαθε. Ἐξετάζω αἰτιατικῶς. Ἐξεταζόμενος. δόκιμος. ἀνώμενος. δοκιμαζόμενος. ἢ σωρευθμούμενος. ἐν πρόξενοι μεγίστας ἐξεταζόμενος. καὶ αὖθις. ἐρεύετο τὴν πόλιν ἔνδον ἐξεζόμενος φαρετονίων ἐπόσρατηγος ἐπὶ τὴν μυσίας. οὐς δουλίκας καλοῦσι.

Ἐξεταζόμενος πρὸς τοὺς βασιλείους. Ἐξέτει. ἐξαίτει βαρυτόνως ἀπλῶς. ἀείσοφαλμος νεφέλας. οἱ δὲ ἐξέτεισοι βαυλίσαντι πειθόμῳ. ἐξ ἐξέτ' ἄλουτος ἀπλῶς σώζεις. Ἐξαγχίζω αἰτιατικῶς. Ἐξέτηξεν. ἀφάνισεν. Ἐξαθεῖ. ἐστὶ δὲ ἐξ ἀθεῖ πρὸς αὐτὸν ἐστὶ θεῖναι ἐμαρμαρωσε. τουτέστι διαλύσαν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἐξαμβλίζεσθαι. πείθεσθαι. Ἐξεφαύλισαν. ἐπὶ δὲ ἐλαφρίσαν. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐξεφαύλισαν τοῦ ἀπὸ κρηνῶν αὐτοσχεδιάζειν ἐπεῖν ἔσαν. οἷα δὲ κηρυκίλιστιν ἀθυσίαν.

Ἐξεφόδου. ἐπὶ τοῦ ἀπὸ μαχοῦ. ἀπὸ ἐγὼ μὲν ἐξεφόδου οἷόν τε ἐξελεῖν τὴν θεσσαλίαν πόλιν ἀναχωρεῖ. Ἐξεφωνεῖτο. ὁ δὲ ἀπίνης ἐπίσκοπος ἐκωνσταντινουπόλεως. ἀπὸ ἐπαύετο δὲ ἀνυμπερῶν πρὸς τὰ τῶν παλαιῶν ἀγνώσματα. διὸ καὶ ἀπὸ ἐξεφωνεῖτο τῶν ἀπὸ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν

Ἐξεφοίτα. ἐθεριόμβρων. ὁδὲ πειθοῖ ἀπλέστως καὶ βρύλλως ἐξεφοίτα τὰ τῶν σαμοθρᾳ

ηων ὄρνια ὡς φωραθείς, ἀπέδρα πρὸς τοὺς κυζικηνούς. Ἐξέφυ· ἐβλάστησεν. Ἐξεφύρθης· ἐμιάνθης. Ἐξεφύσησα· διεσκόρπισα· ἐρράδελυξα μέλι. Ἐξεφύσησεν· ἐνίνησεν· ἐγέραξεν· ἀπὸ τοῦ ἀστινθῆρ δὲ τὸ φυσῆσαι ἔλαβεν, ἀεισοφάγης· ἐμπαλὼν ἀστινθῆρα μεγαλοπρεπῆ Φίσμαβος, ἐξεφύσησε τοσοῦτον πόλεμον· ὥστε τῷ καπνῷ πάντας ἐλλιμοδαπερύσαι. Ἐξέχεα ἐπὶ μὲ τὴν ψυχήν μου· τουτέστιν διεχύθην καὶ διενινήθην εἰς ὀδυρμούς· ἄπαυστον ἔχω τὸν θρῆνον. Ἐξέχειν τὸν ἥλιον· τὸ ἐπιτελεσθῆναι· ἔξεχ ὦ φίλ' ἥλιε καὶ ἀριόντι παροιμιώδες ἀπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον· ὅταν ἐπινέφη ὑγρὸς ὄντος· ἀεισοφάνης μήσοις· λέξας ἄρα ὡς τῶν ἁπαίδια, ἔξεχε· ὦ φίλε ἥλιε· καὶ σὺ σοφιεῖ· καὶ ἅπτα μὴ νῦν ὡς λόγως ὦ δὲ ἔχ ὑλικὴ ἀπὸ ὄρθρου ἡλιάσῃ πρὸς ἥλιον.

Ἐξεχώρησεν· ὁ γὰρ οἱ ἀσφαλὴς ἐξεχώρησεν σὺν τῷ ἀνδρῶν. Ἐξέχρη· οἱ μοι τὰ πολλὰ ἐξέχρησε· ἢ θόντι χώραν τερμίσαι ἅπαθα καὶ μὴ φθῆν τὸν ἁλαίπωρον βίον. Ἐξήγουτέστην· ἐξῆλθε παρὰ ἀεισοφάνης. Ἐξήπαρεξήγησάς μοι· ἐξήκειν. Ἐξείδιον. Ἐξείκασυνεκεχώρηκα· εἴθισα· ξενοφῶν· ᾔδεσαν γὰρ πάντες ὅτι ἐξεῖκε αὐτῷ καὶ ἀρίσωνι καὶ δειπνοῦντι προελθεῖν· καὶ εἰκασθάδει ἐπεγείραντα θιασεῖν· εἴτις τι ἔχοι πρὸς πόλεμον. Ἐξείκης· παρὰ ποιηταῖς ἐφεξῆς σημαίνει. Ἐξήκασμένον· θαλαττεύοντι τὸν νεὼν καὶ τεραίροντι παῖς ὁ τοῦ ἄγαλμα ἐξήκασμένον αὐτῷ καὶ τετιμημένον· ἀντὶ τοῦ ἐξωμοιωμένον. Ἐξήκασμένος· πεπλασμένος· ἀεισοφάνης· μὴ δεῖ δὲ· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξήκασμένος· ἀντὶ τοῦ πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὅμοια μὲν προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμῳδουμένοις ὑπ' αὐτῶν· καὶ ποδιστιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς. Ἐξήκοντα σμένον· μεμορφωμένον. Ἐξήλειμμένον· ἐκλεκτόν. Ἐξείλετο· ἔλαβεν. Ἐξήμμένοι· ἀφῃμένοι. Ἐξήμι· οὐκ ἐξελάσομαι λέγουσιν ἀντὶ τοῦ οἰήσομαι. Ἐξεῖναι· δυνατὸν εἶναι.

Ἐξείνισαν· ἐξενοδόχησαν. Ἐξείραντες· ἐξελαύνοντες ἐξελθόντες· ἀεισοφάνης· τὴν πόλιν ἐξείραντες αὐτὸ σκηνοφόμενα. Ἐξείργειν· ἀπείργειν· κωλύειν. Ἐξήρετο· ἠρώτα. Ἐξείρωσεν· ἐξεύρηκεν· ἐξῆλθεν· κἀξέλιμα ἐξείρωσεν· ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθεῖσα. Ἐξῆσαν· ἐξῆλθον. Ἐξήσκησαι· ἐξηλλαγμένος ἦτο καὶ τρόμου εἶχε· καὶ χρεία αὐτὸ ἐξήσκησε καὶ δεῖσαντι τὸ πλῆθος τῆς στρατείας καὶ τὸ ὅπλον τὴν λαμπρότητα. Ἐξεῖρξεν· ἀνέδωκεν. Ἐξῆ· αὐθυποτάκτον· δυνατὸν ὑπάρχειν. Ἐξηγήσασθαι· διηγήσασθαι διαφέρει· διηγήσασθαι μὲν γάρ ἐστιν, εἰπεῖν ἁπλῶς, ἅτις αὐτὸς ἔσται· ἤτοι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς ἀπροσωπόλεπτον λέγων· ἢ καὶ πρὸς εἰδότας· τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι, ἅμα λέγειν τε τοῖς ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτῷ πειθόμενοι συνθάνονται. Ἐξηγηταί· οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσιν ὑποδεικνύοντες καὶ διδάσκοντες περὶ τὰ ἀδικήματος οὐδένας φέρεται. Ἐξηγηταί· τρεῖς γίνονται συνθόμενοι· οἷς μέλλει καθαίρειν τοὺς ἄγει τινὶ συνισχνθέντας· καὶ οἱ ἐξηγεύμενοι ἅπαντα· καὶ πρόδοτος· συνεῖς οἶκον ὃν βασιλέως ἐξηγητὴς γίνεσθαι πραγμάτων ἀγαθῶν· καὶ ταῦτα δὴ φανεῖς πάντα. ἐξηγητὴς ἰδίως ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά· ἔστι δὲ καὶ πρὸς τοὺς καθιστορουμένους ὀνομαζόμενα ἐξηγεῖσθαι τοῖς δεομένοις. Ἐξηγεία· ἐπαγγελία. Ἐξηγεῦμαι δοτικῇ. Ἐξηγρόμην· ἐξηγειρόμην· ἀεισοφάνης· καὶ τὸ ἐγωγε ἐξηγρόμην ταῖς φλαδομένων. Εἰρηκότος γὰρ τοῦ διονύσου, καὶ καθεδούσαμένου τε ναῶς τῷ πλεμοῖ ἐπισκώπτων τὸν διόνυσον· καὶ ἐγώφησιν ἀνέκαθεν ἐξονείρων· δηλονότι ταῦτα ἔοικεν ἐπιτηδὲς φλαδομένων, λεγόντων τοῦτο μεθοδηλοῦσθαι ὅτι ἐνυπνιώδη ἐστὶ τὰ λεγόμενα. Ἐξήκεσαν· ἐξεπορεύοντο. Ἐξηθέων· σὺν τῷ συνήθων τὸ πῶν ἐν οἷς συναναστρέφον).

Ἐξηνεσίδης· καὶ πλίνεται ἐξηνεσίδου· ἀεισοφάνης ταῦτα ἀμηχάνων· τὸν γὰρ ὡς ξένον διαβαίνεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι γὰρ ὁ λ. ἐξαπορήσαντ' ἄντ' ὁ λ. ἀπολαυσθέντ' ἐξ ὧν. ἀλλ' ἐξηνεσίδης ἄριστ' ἀθεῖαν ὁδόν· εἰρηκὼς ταῦτα τὴν ὁδὸν δ' ἀπολαυσθέντων. Ἐξήνεσος, ὄνομα νεύει· Ἐξήνει· παρέχηκεν· ξενοφῶν· ὁδὲ χρόνος ἐξήνει· ἐξ αὐτῆς· ὁδὲ, ζωπύρην ἐξήνειν τὸ χρησμοῦ τὸν φήμην. Ἐξήνου· αὐλιανὸς ἀντὶ τοῦ ὑπόσχου· καὶ ἐώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξήνου πορφύρα καὶ ἀνωτέρω τὸ ἴσον. Ἐξήνουτος· παρεχομένου· ἐξήνουτος τοῦ χρόνου ἐπορεύοντο· δεῖ δὲ παυιέναι πρὸς τὸν ὀφθῶν ἄρχοντα. Ἐξήλασμα· ἡδονῆς. Ἐξήλατο· ἐπήδησεν. Ἐξηλιασμένων· κεκαυμένων. Ἐξηλιβάτης· ἐξαίσιος τῆς μορίας. Ἐξήλιπας· ἐξέβαλον, ἐξέωσας

ἀετὸς φάλης νεφέλαις. ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽ ἐξέλιπας ἐμέ; ἐξῆλθον. ἐξέρπω. ἐτελέσθη. ζώνη παρῆν εἶχε δόξαν ἐξῆλθε τὸ μάτλαμα. ἀντὶ γαμετῆς βασιλίδος ὡς ὤετο πόλεως. εἰς λόφον συμπλακέντι τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα, συνέβη τὸ πέρας τοῦ βίου. Ἔξήλυσις. ἐξέλευσις

Ἐξαμβλῶναι. μιτελῆ ἐξέωσας. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἴδιος ἐστὶ τὸ ἀποπιτυσῶν λέγουσι γυναῖκων θᾶττον. οὐκ ἐᾷ τὸν τῶν ἵππων καὶ τῆς νυφοεύνομον. καὶ τὸ φαρμακὸν δὲ τὸ αἴτιον τοῦ ἐξαμβλοῦν τὰς γυναῖκας, ἀμβλώθριον καλεῖται. Ἐξαμβλωμόν. ἀελισφάλης. ἀλλεῖ μέ μοι ὅ τι τὸ ἔγκυον τοῦ ἐξαμβλωμόν. τουτέστι τὸ παραπολωλός. ἢ διεφθαρμένον. Ἐξάμβλωσεν. ἐξέτρεψεν. ἀελισφάλης νεφέλαις. ἐξαμβλώσας ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας. καὶ αὖθις. καὶ σὺ ἐξαμβλωτός οἱ ἀτελὴς. ἂν ἀτελὴς ἐγένετο. ὅτω φησὶν ἀλιανός. ἀλλ᾽ ἀεὶ αὖ τις ἀτελὴς ἐξαμβλωθεὶς αὐτῇ. ἢ αὖθις ἀλιανός. ἐξαμβλωθεὶς δὲ κενοῖα τῆς θεοῦ λίθῳ ἀνοσίῳ δώσω φαγεῖν. καὶ ἐξαμβλωμένα ἐμβρυα. Ἐξάμμαι. γυνιή. Ἐξαμμένοι. σὺν δεδυμένοι. ἢ ἐξαφθέντες. Ἐξάμμυ. ἀφῆμμύ. σοφοκλῆς δέτις στρατηρία σὰς ποσὰ σοι σε τὸ δὲ τὸν εἰρου, κενὸς καὶ ἄθαπτος σὴ πόσου χθονός. πένης ἀπάνδρος εἶζαν ἐξάμμυ. Ἐξάω. ἐγὼ ἐξάω. δυνατὸν ἰῶ. Ἐξανδραποδισμένον. πολέμησας δὲ πόλις ἐξανδραποδισμένον καὶ πεπραξικοπηκότα. ἀντὶ τοῦ πεποιηκότα. Ἐξάνθη σεν. ἀνέβλάστησεν. ἀνέθαλλεν. ἐξάνθισε δέ, τὸ ἄνθη συνέλεξε. καὶ ἐξανθίζω δὲ τὸ βαπτίω. ὡς τὸ ποιήλας ἐξανθίκατε βαφάς. Ἐξανθισμέναι. ἄνθεσι κεκοσμημέναι. οἷον ψιμυθίῳ φύκει καὶ τοῖς ὁμοίοις αἰκεθήμεθ᾽ ἐξανθισμέναι. προικῶα φορεῖσαι. καὶ κεκαλλωπισμέναι καὶ κίμβαι εἰρεθοσά δια καὶ πεπαρείδας κήρυσσα ἐκ τῶν διαφανῆ χιτώνια. Ἐξάνιον. ἐξωλυγρὸν. ἀνυπόστατον. ἐξάνιον δὲ ἐκ τοῦ ἀνύω. Ἐξαπάτησεν ἡμέρας τὸν ἄμπελον. ὅθεν τοῦ σώζοντος τὸ σῶζον ἐξαπατηθῆ. Ἐξάπαφον. ἐξαπάτησεν. Ἐξάπαι ἐξῆρ. περιμάται. ἐξάπαι ὁ διεγήγερται φλόξ. Ἐξάρετο. ἐρώτα. Ἐξάρεν. ἀῖρεν. Ἐξάρλω. ἐπιβάλλω. Ἐξάρμ. ἐσίσχυσεν. ἀπὸ τοῦ ἐξάρμα τὸ ὑποζύγια πρὸς τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ὥστε αἱρόμενοι τὰς ἁμάξας, ἐξάρμενοι ἐκ τῶν δυσπόρων. Ἐξαρμύλω. ὑφουμύλω. Ἐξάρτα. ἐξῆπτεν ἀπαρτέρμα. τὰ δὲ γράμματα τὰ βαπλικὰ, ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων ἐξάρτα. καὶ ἐξαρτῆσθαι ὁμοίως. ἐξαρτᾶσθαι δὲ ἐβιμόζεσθαι δ᾽ τρεπίζεσθαι. καὶ οὐ θαυμάσιον ἐξαρτίσθαι πολέμου. Ἐξάρτημαι γυνιή. Ἐξαρτημένος παρὰ πρόσδοτον κατεσκευασμένος ἑτοιμασμένος. Ἐξᾶς. μᾶλλα τοῦτα. Ἐξαυθενικηκότας. τὰ παλαιπωρηκότας παρεμένους. οἱ δὲ καλοὶ ἰδόντες τοὺς ῥωμαίους μάχεσθαι παρεσκευασμένους. καὶ δόξαντες ἐξαυθενικηκότας τὰ σώματα τοῦ λιμοῦ τὸν μᾶλλον αἱρεῖσθαι θανάσιμον.

Ἐξάσκ. ἐπαίδευεν. ἐγύμναζε. καὶ πολλὰ μὲν ἀγαθὰς ψυχὰς σῶμα οὐκ ἔχων, ὅμως ἐκαμνε καὶ τὰς δυναμὰς ἐξάσκ καὶ κατεκόσμ πρὸς τὸν ἀνδρικώτατον. Ἐξασκητὰς. νεμόντες. Ἐξαθλητὰς. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἐσφάνου καὶ κ᾽ ἀνδροτίων. ἀντὶ τοῦ ὥφθησαν ὠφθησαν. Ἐξαῖρεμένον ἢ περιπεμένον. ἐπὰν δ᾽ ἕρωτις οὔτε δικαίῳ οὔτε πρὸς τὸ δίκαιόν τε καὶ ἴσον ἐξαῖρεμένον.

Ἐξαχεῖτο. ἐξακούετο. Ἐξαλλήνιβρέλλειν. Ἐξέδωκεν. ἀπεκάτησεν. ἀεισθ. εἴτε πρὸς λεῖδης. τίς ὑμῶν χείτων, ὅπαν ἐξέδωκεν εἰς θοιμάτιον ἀλλ᾽ ἐπαθ. Ἐξέμέλλονθος σημαίαν. Ἐξέπεσεν. ἐξέρχεται. Ἐξέπεμας μὴ. ἐξεπεμένην ἄλλως τε ἐν ἐρήμοις χώραις τοῦ βυθέρους ἐξέπεμας μὴ, δεινῶς ἐκαθάνισεν ὕδατος. Ἐξέλασε μὲ δυσωπήσεις. παράκλησις. Ἐξελέσομαι, αἰτιατικῶν. δυσωπήσω. Ἐξελεοῦσθαι. Ἐξέλλειν ἐν φάγειν. Ἔξις. ἕξις ἐστὶν, ἣ κατὰ φύσιν ἐνέστου ἐνέργεια καὶ ὁλοκληρία. οἷον ἐπὶ μὲν ψυχῆς, αἱ ἀρεταὶ. ἐπὶ δὲ σώματος, τὸ ἐντελὲς τῆ μελῶν καὶ ἀναλογ καὶ ὑγεία. ἐπὶ δὲ τούτων ἀβεξία καὶ διαμαρτησις, καὶ καθόλου αἵρεσις, λέγεται δὲ καὶ διαφέρουσα ἕξις, διαθέσεως. ἢ μὲν γὰρ ἕξις, δυσμεταθετός ἐστιν. ἡ δὲ διάθεσις, εὐμεταβλητος. διάθεσις γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τοιάδε ἐνέστου ποιότης. λέγομεν δὲ ὅτι πολεμία ἢ φιλικὴ διάκειται πρὸς τὸ δεῖνα πρὸς ἑαυτὸν νοῦν, ἢ πρότερον. Ἕξις. δυσμεταβλητος πρότερος. ἢ δι᾽ διάθεσις. διαιρεῖται δὲ ἡ ἕξις, εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἕξεως δὲ εἴδη, ἀρετή τε καὶ κακία

Ἐξισωτής. ὁ ἐξισωτής. Ἐξίσαμαι γυνιή. ἐξίσαμος. Ἐξισάμ ὦν ἐπαχωρ. ὅθεν μαλκέλλος, νύειν ὦ πρὸ μάθον, ὀνόματος μόνα ἐστὶ μαθ ὁ ἰταλιανὸς ἐξισαμος, πρὸ δὲ

ἀληθεστέραν

ἀληθεστέραν αὐτὸς ἀρχὴν μεταχειρίζομενος ζητεῖται δὲ καὶ εἰ τὰ σὺν πολιτικὸ μόνος. Ἐξίστασθαι διαχωρίζεσθαι· ὁ δὲ, ὅσοι τῆς σωτηρίας ἐναγεῖς, ἐκέλευσεν ἐξίστασθαι οὓς κατηγόρησεν· οὐ φυγεῖν χρὴ καὶ ἐξίστασθαι βίᾳ καὶ μετέροισιν· χρὴ δ' ἂν σὺν χωρεῖν, ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων ἥκω μὴ καὶ θαρσύοι· καὶ αὖθις· ἐξίστασθαι μύσαι σι χροῒ σιν· ἀείσοφάνης· Ἐξίστησιν· σὺν πολίτῃ· οὔτε δίος ἐξίστησιν αὐτῇ οὔτε δαπανᾶσθαι ἔστε πόνος. Ἐξισορροπήσαντες· ἀντιπαπῆναι ἀζητήσαντες δικηταί μοι τούτου οἵ ἑλληνες ἐξισορρόπησαν· ἀεὶ βούλοντο πυθέσθαι δῶρα τῶν ἐξόδου στρατιᾶς δῶρα τε μισθοὺς δὲ δεμνίους. Ἐξισοῖ· ἴσα πρὸς ἑπτὰ σοφοκλῆς μέρη καλεῖται μείδου δὲν ἐξισοῖ· ἀντὶ τοῦ ἀνίσασθαι ἀσθενῶς τῆς μέσης ὁμόματι. Ἐξισοῦμαι δοτικῆ· Ἐξιτηλία. Ἐξίτηλα· ἀφανῆ· ὑπτελῆ· χαῦνα Ἐξιτηρίους ὑμᾶς· ἐφοδίους· τοῖς πρὸς ἔξοδον ἰοῦσιν ἢ πρὸς θάνατον· Ἐξιτηρία καὶ ἐξαπελαία ῥωμαίους ζητοῦσι τῆς ἐξόδου δεχόμην· Ἐξιχωρίζεσθαι· σὺν πίεζεσθαι τὸν ἰχῶρα σὺν βάλλειν οἷον εἰς ἀέρα ἐξιχωρίζεσθαι. Ἐξοδία· ἡ ἔξοδος· πολύβιος· τὸ μὲν δὴ πρῶτον ὡς ἐπὶ ξοδίαν ὁρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως παρὰ τὸν ὁδὸν ἔμειναν. Ἐξοδιαν· παύδημον ἐξοδίαν πρισσάμμοι, κεθῆκαν σὺν εδραν. Ἐξόδιοι νόμοι· αὐλοὶ δ' ὧν ἐξέπεσαν οἰχροὶ ὡς οἱ αὐλητικοὶ· ὅτω κρεγτῖνος τοὺς ἐξόδιας ὑμῖν ἵν' αὐλῶ βύσι νόμας. Ἐξόδων· ἀνατολῶν δαρὶ λ' ὅτε ἐξ ἐξόδων ὅτε δὲ δυσμῶν Ἐξοκέλλω· ἐξολίσθηκε· ἐκπεσὼν μεμνημμένος ἀεὶ λέγειν τὸ τοῦ ἔμα ὡς μή ποτε ξολίσθηκέμας· ὁ γὰρ κίνδυνος οὐ μικρὸς ἦν ἁλῶμεν. Ἐξολῶν· σὺν βάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ρων ἔσω τοῦτον ἐξολῶν. Ἐξομηρεύσαμμος καλῶς διοικήσας· τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρεύσαμμος, καφαλίσατο φερεκρῆ· ἐξομηρεύσαμμος δ' ἂν αὐτὶ τοῦ συμφωνήσας· Ἐξομηρευσάμενοι· ὁμογνώμονας ποιήσαντες ἐξομηρεύσαμμοι ἢ τῶν βιάσασθαι τρόπῳ πολείους τ' ἀναστῶν· ἐνέβαιμον ἀθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον. Ἐξομιλῶ δοτικῆ· Ἐξόμνυσιν ἐξόμνυσθαι· ἀρνεῖσθαι· Ἐξομολόγησις ἀμαιρεῖται ἀφήγησις τ' ῥηρίωμ' ἐξόμολόγησ· πρὸς φαμένας, διαλλαγὰς ἐξόμολογησούσας δὴν μάχας πολλοὶ ἔπιπτον ἐξάμφοτερ· ἐξ αὖθις εἰς ὁ λοσχερῆ δεῖσιν ἐξόμολόγησι καταβαίνω ἀχρεῖος τὴν κῆπόσωπον· Ἐξομολογοῦμαι δοτικῆ· Ἐξομόργνυται· δῶρα μάπονται ἀφοσιῶνται· Ἐξομόσασθαι· οἱ μαρτυρέσθαι τισὶν σὺν διαφείρω ὑπισχνούμμοι, εἰ μὴ ἐξῶ τὰ μὴ βάλοιντο κατὰ μαρτυρεῖν, ὥμνυον μὴ δεῖν ἐξίστασθαι· καὶ τὸ ὄφιν ἐξομόσασθαι· ἐξομόσαιδ· παντελῶς ἀρνήσαιδ δημοσιάδε ἀπαὶ ἐξομόσαιτο, τὸ εἶναι τῆς ἡγεμονίας. Ἐξόν· δῶρα τοῦ ὄντος· ἰὼ σῶ νῦν ἰουδαίους ἐλπίσας δυσωπήσειν σὺν τῷ πανὸν· ἐξὸν μὴ θέλειν. Ἐξὸν· τί δῆτα περιέλεγες τοῖς πάθοις ὠνάμεθ' ἂν ἐξὸν κεθέντα γεγίδιον βιοὺς τοὺς σὺν φρεσὶ τῶν τοὺς κόδους ξυλλαμβάνειν, ἐσὶ πορνικὴ καὶ ἀσελγῶν γεγῶν· καὶ ὁ δάσολος πτῶσις· ἀνδρὸς ἀδελφοὶ ἐξὸν εἰπεῖν μεγάλ' ἐπείασπρὸς ὑμᾶς. Ἐξονομίνης· ἐξὸν ὁ ματος ἐξείης. Ἐξονυχίζειν ἐξετάζειν τοῖς ὄνυξι βλάβην νομίζομεν τὸ μὴ πόδι κάσου ἀνειρωῶ καὶ ἐξονυχίζειν· καὶ ἀνειρολογεῖσθαι· Ἐξὸξας δίκην ἄτοι κατα πρὸ ἐκ μὲ τὸν δ' ἀπὸ λω· ταυτὸ δ' ὧν ὡς κἀδέως φάγοις ἂν ἐξὸξους δίκην. Ἐξόπλους· ἅμα δὲ λαμβάνειν ἐξόπλους βύσ πολεμίους καβάλλω τοῖς ἵπποις τοὺς μαπεδόνας ἔφοδον· Ἐξορμᾶν· ἐπὶ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν· ταῦτα δὲ ἐπέσχεν ὁκαῖσαρ οὐχ ὅτι κατα πολεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι ἐξορμᾶν κἀπὶ τοὺ βυπόφασιν τοὺς πολέμους λύεσθαι Ἐξορύγματα· κόρυγμα· ὀξυρύγματα δὲ λέγει, ὅ ἐγκλοφὴ ἐπεξίσι· Ἐξοσείζομαι γλυκῆ ἐξοσείζω δὲ αἰτιατικῆ· Ἐξόριστον ἀντὶ τοῦ φυγάδα δημοσθένης· Ἐξοσρατισμὸς ἡ οἰσμὸς σὺν τῷ ὁ σρατισμός· Ἐξοχετεύσαμμος· αἰτιατικῆ ἂν φυῖ ἐπὶ τοῦ ὁδοὺς, δημοσθένης σὺν τῷ καβῶ δροτίων· Ἐξοῦ, οὐσημαίνει τὴν ὕλην ὡς βῖς ἐξωδικεῖ· ἀμὰ συνηθέσερον τῇ γραφῇ σὺν τῇ σαὐτὰ τῷ αἰτ' τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνω ὡς σὺν τὸ εἰς θεὸς ἐξοῦ παῦρ· κέχρηται μήτοι καὶ ὁ τῆς ἀληθείας λόγος τῇ λέξει ἐπὶ τῆς ὕλης πολλαπλασίως ἔβυς λέγει· πρίσεις τὴν ἰβηρικὸν ἐκ ξύλων ἀσπίδων· καὶ πρίσεις τὴν λυκίαν ἐκ χρυσοῦ καθαρᾶ· καὶ ὁ πρῶβος αὖθρωπος ἐκ γῆς χοϊκὸς· ἐπὶ κλᾶδι κρῆσαι σὺ ὡς νεκρῶ· Ἐξοσρατίζωτεν ἐκ· Ἐξόβυ ἐπὶ ἔρεμα· καὶ αἰτιατικῆ· Ἐξόθενῶσε· ἀνοῦδενός σκληρίζομαι· Ἐξόλης· τῶν ὀλεσάντων τῇ ὀλόντας ἐκ τοῦ φολόνβος· ἐκ τοῦ φολάνων τοῖς ἀλῶσιν ἐπειδάντις κεκδικασθεὶς μὴ ἐκτίνη τὴν καζδίκην, εἰσπράττεται

ἐπὶ τὸ δῆμον. Ἕ ἄλλο τῶ δήμω τοσοῦτον λεγόμενόν ἐστιν. εἰ δὲ δίδωσι δίκας ἀποτίνειν ἐπὶ τῆς παραιτήσεως ἂν ἐτυγχανε δεόμενος ὁ ἁλούς καὶ ἀπολοῦν ἂν ἐξέτεινε νυνὶ δὲ ἀπαραίτητόν ἐστι τὸ δημόσιον. δηλοῖ δὲ καὶ δημοσθένης. δίκην δὲ βούλομαι λαχὼν τῆς κατηγορίας εἶλον ὧν ἐμοὶ γὰρ ἀπόντα. λαχὼν δὲ ὑποδημέρου εἰσελθεῖν δεδώκεμαι. τὸ δὲ ἡωλύειν, ἐξέλλειν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ἔστιν οὖν ἐξέλλειν καθ᾽ ὃ τὸ ἔτυμον. τὸ συμφόγειν καὶ πόδα πλέκειν μὴ ἔχοντα τιμωρίαν. Ἕ τοῦτο δ᾽ ὅπως διακωλύῃ. Ἐξούλης. ὄνομα δίκης ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξειργεσθαι ὧν ἐ δίων καθ᾽ ὧν ἐξειργόντων. εἴρηται μὴ οὖν ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἐξέλλειν ὁ δὴ ὄδιν ἐξειέργειν καὶ ἐξωθεῖν καὶ συμβάλλειν. διηρῆσθαι δὲ ἐξούλης. καὶ τοῖς ξυντιμίοις οἱ μὲν ἀπολαμβάνοντες συνηπροσκλῆσι προθεσμίαι ὑπομνήμων γραμμάτων τε καταδικασθέντων. οἱ μέν τοι ἐξέλλοντες καὶ βοηλόντι ἐδίδοσαν ἃ ἀφεροῦντο αὐτὸ καὶ ὃ δημοσίῳ κατατεθέσαν βλαπτόμενοντα. ἐδικάζετο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήσης κατέχειν ξυχειρῶν κτῆμα τὸ χρεοσωστος καὶ ἀωλυόμενος ὑπό τινος. καὶ ἀπεραπάσας δίκης εἰ εἴρηται. δίωπην ὁμόσε διαδέεσθαι. πρὸς τὸν εἰρηνται ἐξούλης. καὶ ποδὶ ἀνδραπόδου δὲ καὶ παντὸς οὐφοιτίς αὐ δ᾽ μετέρχεται. δείναρχος δὲ ἰδίως κέχρηται ὧ τῆς ἐξούλης ὀνόματι, ἀπὸ τῆς ἱερείας τῆς μὴ βαλομένης βλ᾽ ἰδιαδρᾶν. Ἐξούλης δίκην. οἱ δίκην νικήσαντες ὥστε ἀπολαβεῖν χωρίον ἢ οἰκίαν ἐπειδὲ ἐμβατεύειν ἀωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες ἐξελαυνόμενοι δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας ἢ πρὸς ἐῶντας ἐμβατεύειν. Ἕ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξέλλειν. οἱ παλαιοὶ δὲ τὸ ἀωλύειν ἀπελαύνειν ἐξέλλειν ἔλεγον. Ἐξουσίου. ἐξ ξυντιθείου. ἀνὴρ μάχαν ἐξουσίου φέρεται τιὼ ἄγαν ἔχων δ᾽ ἡμερίαν ἐλαφρίζειν βούτομαι. Ἐξοπάζω χρυσίῳ. Ἐξοχετεύομαι ἐπιρέοντα. Ἐξόχως παγύ.

Ἐξω βελῶν καθῆσθαι. ἀπαγορεύειν ἐξω τινὸς εἶναι. Ἐξώγκωσεν ὑφωσε. καὶ χῶμα ἐξώγκωσαν αὐτῷ Ἕ σὺν ξυμμάχοις τιμῶσι δὲ. Ἐξωλαῦκε χειμῶνα γὰρ σημαίνει θαλάττιος. Ἐξω ῥάκει ὠμώθη. Ἐξωδκηὼς. ὠμωμένος. Ἐξωδκηῦα. Ἐξωθοῦμαι χρυσῷ. Ἐξωκέλης τὸ λυσιτελοῦν πλοῖον ἢ ἄσφορος ἵππος. Ἐξώκλεν. ἐξῆλθεν. ἔστι ξυνοικοδομεῖν ἐξέβαλεν. ἐξέρεφον. ἢ δὲ κλεοπάτραβασιλίδα βασιλίδων ἐαυτῷ αἰεὶ ἔστιν. ἐς βοῦτον ἄρα φερόντων ἐξώκειλεν. Ἐξωκοδόμηται τὸ τεῖχος. ὡς οἴομαι ἐπαύω μὴν πρὸς ἐνίους ὁ ἡμαστὴς Ἕ θεαγένης ἀμφότεροι ἡμαστὴς ἐναντίω δύ᾽ ἄρματα ἵππων ἑκόντων μέτεσθαι, ὅσον ὁ δρόμος ἐστὶ τὸ πλάτος αὖ πλησαί τιν. ἡράκλεις τὸ ἢ μῆκος ἑκατοντόργυον. Ἐξωλέστερον ἀσεβοφανῶς πλοῦτος. πενία γὰρ ὄδιν ἧς οὐδὲν θνητὸν ἐξολέστερον ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ὀφεῖλον. ἢ ἐξολοθρευτικώτερον ἢ χεῖρον. ἀλιτανοὶ σωὸ δοίτινες εἰς αὐτ᾽ ἐγίνοντο καὶ συμφοιτήσεις ἀπολάστων ἀνδρῶν Ἕ γυναικῶν Ἕ μειρακίων ἐξώλβιον πορευμένων. Ἐξώλεια. παναλεθρία. Ἕ ἐξώλειαν ἑαυτῷ πορεῖν πλησιάσμενος καὶ ὀπίσω αὐτ᾽ σπερ. τουτέστιν ἀπωλεσμένον καὶῶ. Ἐξώλης. ἀθεότατος. Ἕ πρώλης Ἕ πώλης ἀπολλύμενος πίναιδος. καὶ ἐξώλφα. ἢ παντελὴς ἀπώλεια. βοτεμὶω πρὸς ἐπώμοσμένου ἐξώλειαν ξυμπλασον. Ἕ αὖθις. ὅπως ἂν ἐπεξώλεια τῇ ἰσραηλιτῶν ἀρᾳὰ ποιήσῃ. ὁ μάντις. Ἐξώλισθεν ἐξερρίφη. ἐξέπεσεν διονύσιος ὁ δὲ τύραννος ἐξώλισθε τῆς ἀρχῆς. καὶ ἐσπορίμθιους ἔκπεφυγάς. Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορεύοντα ἀπὸ σοῦ, οὕτω λεγόμενον. Ἕ μὴ πορεύοντα. Ἐξωμαλῶμαι. ξυντεθραμμένως ὁρῶ. ἢ γὰρ ἐξέπεσεν, ἐπὶ τάσιν δηλοῖ ὡς σὺν θυμὸν φιλέων ἢ μᾶλλον παίζων, ἐπὶ στερήσεως λέγει. ἀεισοφανῶς πλάττω. ἐξωμαλίζωται Ἕ λεπάμπρυνται ὁδρας. Ἐξωμὶς ἀπλῶς λεξείδιον. σημαίνει ἢ χιτῶνα ἐλευθέριον ἢ ἐπισπεπαζόμενον βραχίονα ἀτελῆ. Ἐξωμισάσις. ἀφαίρεσις ὠμωγυμνωσάσις. χειροδυμπτεῖν ἐξωμισάσις τ᾽ ἕτερον βραχίονα ἀεισφ. Ἐξωμὸς Ἕ ἐξωμόσατο. ἀπωμόσατο. Ἕ ἐξωμόσασθαι τὸ μεθόρια ἀποκήσασθαι πρὸς ἕτερον τινὰ διαιτόσον ἢ πόφασιν ἑτέραν τινὰ ἐξωμόσασθαι δίκην. οὕτως δημοσθένης. Ἐξωμοσία. ὅρκος ἀποκήσεως δίκης αἰτίαν. ἐξωμοσία ὀφλισις φάσκειν ἢ πρὸς αὐτὸν πρὸς ἕτερα ἐγκαλεῖν μὴ δίκην, εἰ δοκεῖ καλῶς λέγειν ἀξιῶν, ἐδίδου αὐτῷ ἐξωμοσία χρήσασθαι. καὶ οὕτως διελέγετο δίκην. ἐξώμοσε.

Ἐξωνήσατο ἐξηγόρασεν ἐπρίατο χρυσίῳ δίδωσιν. οὐμὼν ἐξωνήσατο τὸ μηδὲν παθεῖν.

Ἐξωθῆσαι· ὠθῆσαι μακρόν. Ἔξωρα· σφοδρὰ ἢ ἔξωρα πλάσωσι οὐκέτι μὴ πονηρὰ. Ἐξωραϊσμένον· κεκαλλωπισμένον. Ἐξώργισεν· ἐξεθύμωσεν. Ἐξωλέθρω· ὑπερσυντελικῶς. Ἔξωρος· ὁ λεγόμενος ἢ ἄκαιρος· ὅσοι δὲ πόλεμοι ἦσαν καὶ ἔξωροι τῷ ἡλικίᾳ, ἐξωθεῖσθαι· ἄωρος γὰρ καὶ ἔξωρος ἡ ἡλικία. Ἐξωχρακέμεν· πρὸς ὃ καὶ ἐξωχρακέμεν ἐπὶ τέως ἀνέκαυσα· ἐξεφάνισα καὶ ἐπέπαιξα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ μεθυσθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ παυλήσονος τοῦ πλάστου, ἐμυκήσατο ἐξωχράσατο αὐτὴν τοῦ ἐξεμυκτήρισεν ἐκαύσα ἐποίησεν. Ἐξώς· ἄνεμος ὁ τραχύς Ἐξώσα· Ἐξωσανίσθη· ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄρακον ἐγράφον. Ἐξώτερος ὁ ἐξώταβος Ἐξωφρυωμένοι· ἐξημωμένοι ὑπερφανεῖς μόνοι. Ἐξωέλιτα· ἐξεστρατιωτικαλλύνθη· ἢ ἐξωστίων τὰ λαιπωρέσθων ὃν μήνῃ τὸ χρόνο· τέτρατος γὰρ σὺν ἀνὸς ἐτυγχάνεν ὤν.

Ἐξωλοθρεύσω· οὗτοι οἱ ἐξωλοθρεύοντες βασιλέων πόλεις τε καὶ κώμας καὶ τὰ ἄλλων τοῦτο ἐξεκαῖσαι τὰ χωρία καὶ τὰ ὁδῶν διασκάπτειν καὶ ἐξ οὗ θέσεως ἐξ ὧν ἔκεισο τὸ πρὸς ἀνορύττειν καὶ οὐ. Ἐξωτικὸν ὄντων τοῖς ὁδοιπόροις· καὶ εἴπερ πολλοὺς ἐπέβαλλεν οἰκτείσειν ἔργα δὲ τοῦτοις τὸ ποδιεργάζεσθαι τὰς ἀλλοτρίας πράγματων καταίσασις· καὶ ποῖα τὰ κατὰ ῥωμαίων συνεσκόμβρα ἐκ τῶν προσῶν ἐξ ἀναφέρειν ἐπὶ τὸν βασιλέα. Ἐξικνέρίζομεν· Ἐξικονοσία. Ἔξοινος ὁ μεθύων ὁ δὲ ἔξοινος ὢν καὶ ἡμιπεραίπαλος ἐκ τοῦ ὕπνου διανοπτόμενος ὀλυρίος· ἐξοινοπεπνοὸς καὶ ἐξ οἰνωνὰς ὀλιμμένοι πάντες οὔτε παραπέλμασιν ἀπόλωσ ἦκον, οὔτε τὸ μέλλοντος ἐλάμβανον οὐδὲ ἦν τινα οὖν πόνοιαν. Ἐξοίων ἔχω· ὡς ὅσι μοι δώσατον ὡς δωάμενος ἔχω ὀρέσης φησὶν· ἀνὰ ἐξ ἀπόλλομι ἔλεως ἀν ὧν ἡλύε ἐμὲ τε πρὸς ὑποισιν ἦσα πολλὰ δὲ ἀφῶν ἔχιμαλιπεῖν πόλεσιν χειρὶ· νῦν δὲ λύκια πολλὸν ἐξοίων ἔχω, ἀν ὧν πρὸς σιτνῶλίσομ· ἐμὲ δὲ φόνημῖν ἀπωλὲς τὸ διὸν βουλαμάτων. Ἐξοισηθεὶς· μανεὶς· ἐξορμηθεὶς· ἐρεθισθεὶς. Ἐξυρείζοντα· ἐξασσον δὲ ὧν ἔξ παραίνοντα ἐξ συνθήκας ἀδικοῦντα· ἐξὸ ἐν δικήματα τὸ δικαιολίσ δὲ βοῶσι δὲ πρὸς ἀλυθεῖ, ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι πολέμῳ παλαιῶσαι ἐξυρείζοντα. Ἐξυμνῶ αἰτιατικῇ· Ἐξυπαρχῆς· ἀπαρχῆς· Ἐξυπορδεξίων· ἐξύ ἡλῶν ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδαίων σποδιάς. Ἐξύπολύου· παρὰ τὰ ἀφορισμένως· ἐκ τοῦ ὑμεῖς ὑπερνῶς· ἀπὸ μαρκέλλας τὸ γένος ἀνέκαθεν· τὸ δὲ ἐξ ὑπολύου πόθεν ἀπὸ ἐνδικίου ῥήτορος.

Ἐξυπόθεσις ὁ ἀριστοτέλης λέγει παρακολουθεῖν τοῖς ἐξέσι δυνάμεις τινὰς ἐξυπόθεσις, αἷς χρήσαιτ' ἂν εἰς τοῦτο γὰρ οὖν, πρὸς ὃ εἰσὶν αἱ δυνάμεις χρήσιμοι· οἷον τῇ πυκνότητι ἕξεις οὖσα παρανενοήθη δυνάμεις ἐξυπόθεσις, τὸ δυνάσθαι κρατεῖν ὁρμῆς ἀμέτρου τε καὶ μὴ πρεπούσης εἴτε μετρίου· ἐξυπόθεσις οὖν δυνάμεις τῇ πυκνότητι ἕξεως εἰ δὲ ὀργισθεὶς κρατήσει. Ἐξυπιάζω· οἱ μεθυσθέντες οἶνῳ ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσι· οἱ δὲ κεῖθεν ἐπικόπτες ἐξυπιάζονται τῷ κεφαλῷ· ἐξυπιάζηται τὸ ἐπὶ νότου φέρεσθαι. Ἐξυρημένος· τῷ κῆμω ἀποβαλών.

Ἔξυσεν· ὕφηνεν. Ἐξυφάνασ καλασκευάσας. Ἑολπα· ἁλπίζον· φανερόμενος ἔοργα· εἰρηκασάμην παραλειπτικῶς· Ἑόμ· τὸ ἴδιον. Ἑορτὴ πολλαὶ ἔχουσι ἐπὶ πολλὰ ἀποτιθεμένων φορτία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς πρὸς ἐπὶ ὀρχῆς ἐστιγμένων. οἱ πολλαὶ ἐπιφέρονται καὶ ἱερεῖα ἐπὶ μέτια καὶ ἀρτοσίμαμι δεῖπνος ὑστερήσωσιν. Ἑορτολόγιον· Ἑώα, συγχωρεῖν· Ἑωθεν· πρωΐθεν· Ἑωθινός· Ἑωθός· χωλὸς τὸ ἀρχαῖος· ἐπὶ ἀραρὼς ἑωθασ· ἐπὶ ἀσκυδίδης· ἑώθησαν.

Ἑώκει· ὁμοία ἦν. Ἑωλα· ἐπὶ χθεσινά· ἑῶλον ὁμοίως τὸ ψυχρὸν μέταιον· ἀνωφελὲς ἀνίσχρον τὸ εἰς τὸ ἑῶλεν πρόμον· ἐπὶ ἑώλων πρεῶν πολλὰ ἐσι χλιζῶν· τὸ εἰς τὸ ἑῶλεν πρόμον ἐπὶ ὀψὲ ἑῶλον ἐπειδὴ πέρα ἄρτον. Ἑωλοκρασία· τὸ χλιζὸν ῥεῦμα· κυρίως ἔοικε λέγεσθαι τοῖς νέοις δεῖπνοῦσι ἐπὶ νυκτερεύσι καθεσχεῖν τοῖς ποιμαμένων τὸ ἑώλων ἀθίπνων τοὺς ζωμοὺς πρὸς τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένας· ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω ἐπὶ πάσης ὀνόματος ἐπὶ ῥήγος ἀπὸ τοῦ ἑώλων ἀρίστων ἀρχαῖα· ὅτι πρόσφατα ἀρχαῖα συμπεραίνεται κατηγορεῖ ὁ αἰσχίνης, Ἑωλοκρασία ἁμαρτία πάσης· δημοσθένης· αἵτινος δοῦλος ἑωλοκρασίαν τινὰ μετ' ἄλλης αὐτὸν καθεσπεδάσε. Ἑωλοκρεὼς· ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκὼς θανάσιμος. Ἑώλοσιν· ὑποσυντελικῶς· Ἑωνημένοι· ἠγορασμένοι· ἀρίστου πολλοῦ· τὰ σώματα γὰρ ἐκέκτηντο τὸν νῦν κρατεῖν ὁδῶν ἄλλα τὸν ἐωνημένον· ἀντὶ τοῦ ὠνημένον· ἀπὸ τοῦ

τῶ ὠρου μαι λέγεται δὲ καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ ῥημάτων πλείστων· τὸ δὲ ὀνόματος τὸ πληθυντικὸν ἀνώγεων ἀνωγαλμένοι· διὸ μὴ βαλόντες οἱ ἀττικοὶ χρώμενοι λέγουσιν ἑτεραφωνῆ. Ἐωνοχόει· ἐνίερνα. Ἐὼν ὢν τῶ ἀνατολῶν. Ἔωξας· ἀνέωξας. Ἔως ὁ ἀνάβλητος· καὶ ἕως οἱ, ὀρθρινοί· καὶ ἀνάστολικοί. Ἑώρα· ὕψωσις· ἢ μέτρησις. Ἐώργειν· ὑπόρρωτε λίαν. Ἐωρημένω· περιμαθημένω. Ἐώρημα· ὀρχηστροφόρτης διὰ τὸ πηδᾶσθαι τὰ πέρα τοῦ, ἑστεύμησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. Ἐφησὶν ἀναιρεῖσθαι ἀγῶνα φίλομοι πηδᾶσθαι ταχύπτερον· μετέωρος δ' αἴρεται καὶ μηχανῆς· τοῦτο δὲ καλεῖται ἐώρημα· σὺν αὐτῆ δὲ καὶ τὴν γῆν τοῦ θεοῦ καὶ τὸν ἀέρα περιπλοῦντας. Ἐώρα ἡ περιμάθρα. Ἐωρῶ τὸ περιμῶ. Ἐώρησις· περίμασις καὶ ἐώρημα ὁμοίως. Ἐωρίζω· τὸ μετεωρίζω. Ἐωροπίαις ὑπλοφερουίαις. Ἐώρων καὶ ἐωρῶμην. Ἐώρταζον· ἐτέλουν. Ἕως· σὺν τοσούτῳ· σὺν ὅσῳ· πότερον τοῦ τὸ ἕως ἁπλᾶ τῆ γραφῆ καὶ ἔστι τὸ διηνεκοῦς πολλαπλῆς ἀρίσημον μὴ μόνον· ὡς ἕως ἀνθῶ βωμὸ ἐχθρούσου τοσοῦτον τοδίον τῆ ποδῶν σου· καὶ ὅσι διηνεκῶς· ἐπαύσρεψεν ἡ πόδισ ἐρεπὸς τὸν νῶε, ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὴν γῆν· καὶ εἰς τὸ παντελῶς ἐπαύσρεψε· καὶ ἕως ἀνακαταγράσητε, ἐγὼ εἰμὶ φησὶν ὁ θεός· καὶ ὅσι διηνεκῶς καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλαπλῆς ἀορίσθην σὺν τῆ θείᾳ ἀρίσηται γραφῆ· ἔστω ἓν τοῖς θείοις χρησμοῖς εἰρημένον νοήσεις· ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς· ἀχώς μὴ βαλόντα ὡς βλασφημοῦσιν οἱ ἀμαθεῖστοι ἰουδαῖοι συναφείᾳ τῶ μνησθῆναι πρὸς τὴν παθόν τε γεννημένης. Ἕως ἂν ταναιρεθῆ κελεύω· ἀντὶ τοῦ παντὸς τοῦ ὄντος βίου τὸν χρόνον· τὸ δὲ ἕως ἂν θῶ βωμὸ ἐχθρούσου τοσοῦτον τῆ ποδῶν σου, οὐ χρονικόν ὅσι τὸ ἕως ἀλλ' ὑλικῆς γραφῆς· ἔστω καὶ διὰ τὸ προφήτου φησὶν ὁ θεός· ἐγώ εἰμι καὶ ἕως ἂν ἀναταγήσητε, ἐγώ εἰμι· δῆλον δὲ ὅτι ἔστω ποδιοείζεται τὸ εἶναι τὸ θεῖον τῆς ἀνθρώπων. Ἕως τῶν ὡρῶν· ἕως τοῦ τέλους. Ἕως· ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. Ἑώσαμεν· βιαίως εἰσῆλθον· οἱ τοῦ νυ τελευταῖοι τῆ φίλων, ἑώσαν καὶ εἰσεπήδησαν. Ἕωσεν· ἀπώσαμεν· ἐνέβαλεν· ἢ δὲ ἐγκύψαν αὐτὸν εἰς πάθος ἵνα ἀρύσηται οἶνον ἕωσεν δυσὶ φιαλίω· ἀπέπιξεν· καὶ πρὸ τοῦ σώματος οἱ δελφοί, ἕωσαν αὐτὸν καθ' ἑκάστην μάλα. Ἑωσφόρος· ἀβλητὸς ἀστὴρ πρωϊνός· καλεῖται μῦθος φωσφόρος· ὁ μικρὸς τοῦ λίγειν φέρειν τὴν ἡμέραν ἀλλ' ἢ τὸν ἥλιον. Ἑωυτὸν· ἑαυτόν. Ἐπαγαίεσθαι· παραπείσαι ἐφελκύσασθαι αὐτὸν ἢ διαρρητῶν ἵνα τὸς ἐπαγαίεσθαι τὸ θεῖον· καὶ αὖθις ἐσβεννύντες ἰόντας ὡς πλεῖστα ἐπαγαίεσθαι σὺν εἰκαίνοχοείων σὺν ἑλάσαν. Ἐπαπέλλει· παρακελεῖ· ἀξιοῖ ἔστως κρόσδοβος. Ἐπαπέλλῃ· ἀντὶ τοῦ ἐπιβάσεσθαι πέλλεται· διαπελάζεται· ἐπαπέλλῃτην ἐπὶ ταλίας ἔξοδον· καὶ αὖθις ὁ δὲ βασιλὰς φιλοφρόνως δέχεται αὐτὸν καὶ πελάζει θαρρεῖν· εἴ τι θέλει ἐπαπέλλῃ· ἀντὶ τοῦ αἰτεῖσθαι· ὁ δὲ δεῖται ὑπὸ μονάβου τοῦ παρὰ τοῦ ὃς ἦν λίθην σιδήρου κεκειρμένος· εἶτα αὖθις ἐπαπέλλουσιν ἀντὶ τοῦ ἐπιβάσεσθαι· ἐθισμένον δὲ ὂν χρῆμα ἰδίᾳ τοῖς βιβλίοις σὺν τιθέναι ὃν βασιλέα· ὅσα ἀνέπαπέλλουσι αὐτοῦ γλύσται· ἰδοῦ νος ὁ βασιλὰς ἔτι ἐπήγειλεν, ἔστω τοῖς παρεπομένοις ξυνεπίσασθαι οἷος τὴν σὺν ἀπηλαίᾳ κεκειρμένος· εἶτα τὸν πολεμίως ὁρῶν τὸ θεῖον ἔλεγεν ἐπαπέλλῃ· ἐλέησόν με ὁ θεός ἐλέησόν με· ἐπαπελία καὶ ἐπαπεῖλαι· σημαίνει μὴν εἶ ἄλλα· ἰδίως δὲ ἔστι τὸ ἐμαλάττων τινὶ δημηγορεῖν εἶ πολιτεύεσθαι ἀπέξον· καὶ ὅσιμ οἷον ἐπαπελία· λέγουσι δὲ τὸ ἐπαπέλλεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ προσδέχεσθαι ἢ αἰτεῖσθαι ὡς ἀντιφῶν· ἀλλαὶ εἶ δημοσθένης σὺν τῷ πόδι ἐπαπερεσθαι. Ἐπαπελίαι, καθ' ὧν εἰσὶ μηνυτὰ σεις ὁρμώμεναι· καλοῦσι τοὺς ἀθυμοῦντας ὑδροποτας. Ἐπαπείλαντες ἐπικαλεσάμενος· τοὺς δὲ ὀρθοῖς λόγοις χρησάμενος εἶ πλὴν σὺν βοηθὸν ἐπαπείλαντες, σεῖ ἂν τετυχηκότες. Ἐπαγωγά, ἀπατηλά· πιθανά· ἐφολκά· διαπελάζοντο ἐπαγωγοῖς λόγοις αὐτοὺς πειθοῦς ὧν δραῦ διανοοῦνται. Ἐπάγομαι· αἰτιάτηκῶ. Ἐπαγωγή· πειρασμός· ἢ ζημία· αἰχμαλωσία· ἢ τοι τὸ ὅπως σωῖ ἐπαγόμενον· βαλόμενον· ἢ δὲ ὠφελίμως μηδὲν ἐάσαι ἀνθρώπινον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτῆ πόδιε βαλεῖν ἁμαρτῆ. Ἐπαγωγὴ πόδι πλάνου φησὶν ἀναγκαῖον ἡγήσατο συμφέρειν καὶ τῆ φύσιν τῶν λόγων εἶ τῆ ἕξιν τῆ διαλόγου τῆ λόγων εἶ ὅλως ἐφόδου τῆς ἐπαγωγῆς. Ἐπαγωγὴ· ἐπαγωγή ὅσι, λόγος διάπτυων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθὲς οἰκείως εἶ φοβῆ· δύο δὲ τῆς ἐπαγωγῆς εἰσὶ τρόποι· ὅτε μὲν ἀντίωσιν, εἶ ὁ σὺν τῆς ἀπολαθίας· ὁ μὲν οὖν κατὰ ἀντίωσίν ὅσι, ἐξοὺ ὦ ἐρωτωμένω πρὸς

πᾶσαν ἀπόφασιν ἀκολουθήσει τὸ ἐναντίον οἷον ὁ ἄνθρωπός ἐστι ζῷον· οὐκοῦν καὶ ὁ μὴ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι ζῷον· εἰ δὲ μὴ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι ζῷον, οὐδὲ ἵππος ἔστι ζῷον· καὶ ὅλως οὐδὲν τῶν ἀψύχων ἔστι ζῷον· ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπός ἐστι ζῷον· οὐκοῦν καὶ ἵππος ἔστι ζῷον· καὶ ὅλως ἕκαστον τῶν ἐμ

βάς δὲ ἐξ αὐτῆς λοιπὰς ἐπαμπίδας ὠνόμασε. καὶ ἐπ' ἐσχατιᾶς χώρα ἐξ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ὁμωνύμως αὐτοῖς ἐπαμπιάς ἐκαλεῖτο. Ἐπαμπὶς εἶδος πλοίου. ἐμβαίνουσι δὲ εἰς ἐξ ἐπαμπίδας καὶ ἐξ κρομμύδας ὁλκάδας, τὸν ὅρμον πολιορκήσουσαν. Ἐπαμπελίς. πλοίου λυσιτελοῦμεν ἐξ ὑπαμπίδος. καὶ κέλητος. ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτῷ πλοιαρίᾳ δοῦναι. Ἐπαλαμᾶτο. ἐμηχανᾶτο. ἐπιχειρεῖτο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ ἐπαλαμήσατο. ἐμηχανήσατο. ἐπενόησεν. ἀείσοφάνης νεφέλαις. τί οὖν πρὸς ταῦτ' ἀφιεῖ παλαμήσαι. Ἐπαλλάξαντες. ἐπαλείξαντες. Ἐπαλλάξεις. αὐτὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις ἀντιφώνων. Ἐπαλεξήσων. βοηθήσων. Ἐπαλείφων συμπράζων. καὶ χρίων. καθ' ἑτέρων δὲ ἐπαλείλιπε τὰ ἐρανὰ αὐτῶν. Ἐπαληθεὶς. πλανηθείς. Ἐπάλληλον ὅμοιον. Ἐπάλξεις. πρόμαχοι ὧν οἱ τὰ τείχεων καὶ τὰ πύργων. καὶ σὺν ἐπιχρέμπτει. πρβλ. ὥστις ἐπάλξεις ἀνέμβατος. Ἐπαλξίτης, ἐπαμυνόμενος. ἀνδρὶ νικήσας ἡρόδοτος. Ἐπαμινώνδας. Ἀθηναίων καὶ μαντινέων μαχεσαμένων, ἐπαμινώνδας στρώσεται κατὰ τὸν πόλεμον. καὶ πρωμένον αὐτὸν νομίζουσιν ἐκ τῆς παρατάξεως ἐπιζῶντα. ὅτε, πέως μὲν τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῷ βάρματι ἐταλαιπώρει καὶ ἑστὼς συμμαχοῖς ἀφεώρα. λαβόντες δὲ ἴσον τὰ ἀγῶνος τὸ πρᾶγμα, οὕτω τὴν χεῖρα ἀπέσχε τοῦ βάρματος. καὶ αὐτὸν ἀφῆκε τὴν ψυχήν, ἔθαψαν ἐνθα σφίσι ἐγένετο συμβολή. ὃ τὰ φωλεύσιον ἐφέστηκεν καὶ ἀσπὶς ἐπαμμένη ὃ δράκοντα ἔχουσα ἐπειρασμένον. ἔθελε δὲ ὁ δράκων σημαίνειν τὰ γλώσσης ὧν ἐπαρτιατῶν ὃν ἐπαμινώνδαν κρατήσας εὐνοίας τῆς πρὸς Ἕλληνας ἀνδρὶ μισοπονηροτάτῳ ἐπαινέσαι τίς ἂν, ἢ ἀδικοῦσαι τοιοῦσαι ὕστερον. ὅτι ἐπεγράφη ὁ ἐπαμινώνδα χρησμὸς πέλαγος αὐτὸν φυλάττεσθαι. ἐξ ὁ μὲν, ἐπέβην αἱ πλοίου δεῖμα εἶχε. ὃ ἦ, ἆρα πέλαγος δρυμῶνες ἐθάλασσαν πρὸ λεγόμενοι δόδαι μωχοὶ ἀ δὲ ὁμώνυμοι. Ἐπαμύναι. ἐπιβοηθῆσαι. δοτικῇ ἢ συνήθως δὲ καὶ μιν τοῖς ἀδικουμένοις. ἐξ ἐπάμυνον βοήθησον. Ἐπαμφοτερίσαι. εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι. Ἐπαναιροῦσαι πάλιν ἀπὸ τῆς ἐρετῶν. ὅλως δέ φασι τὴν πρύμναν ἀναιρούσωσιν. ἵνα ὁ πλοῦς ὁ πλοῖον ἀναχωρήσῃ. ἀείσοφάνης ὄρνισι. δδ' ἐξ ἐπαναλήψομαι πάλιν αὐτὸ τὸ ἐπαναλαμπτέ. ἢ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν κινούσας ἀναιρουμένων. ἢ ἐξ ἐναύς. ἢ κατὰ στρέφον. ἢ παλίωι, ἐπαναλήψεως δὲ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν πλοῖ ἐπορχομένων ναῶν μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὅρμον. ἵνα μὴ προσελθὸν σαθρώσῃ. τὸ δὲ πάλιν ἐπὶ τὸ ὀπίσω ἀπὸ τῆς εἰς ὃν μηποσθενερέστου. ἢ αὐτὶ τοῦ ἅσας πρὸ τούτου, πάλιν ἔσον καὶ ἐπανάλαβε. Ἐπαναβάλεσθε. πρὸς ὁλίσθου. ἐ μᾶλλον ἀβρεῖα ἐπεισολίσθε. Ἐπαναβαίνω δοτικῇ συντάσσεται. οἱ δὲ ἐπανέβαινον ὃ ὄρη καὶ χθονὶ ἢ ἐπαναβαίνειν τοιούσδε τῆς νεὼς πειρώμενοι. Ἐπανάζω αἰτιατικῇ. Ἐπαναφορά. ἀνάφθεν καὶ κοινοῦσθαι ὃ πλήθει. Ἐπαναχθέντες. Ἐπανέρω αἰτιατικῇ. Ἐπανεθίσεται. αὐτὶ τοῦ ἐπαφεθίσεται. καὶ μοι τὰ τελῶν ἐπανεθίσεται ἐ μεγάλα περδανῶ. Ἐπανέλκες. ἀφέλκες. Ἐπανέσχετο. ἐπανελάβετο. ὁ δὲ, ὅμηρος πόλεμον ὡς μάλιστ' εἰσιόντα, ἐπανέσχετο. Ἐπανετείνοντο. δοτικῇ ξενοφῶν. ἐ παρετείνοντο ἢ ἐ μείζονος ἐλαττόδεις ἀξίοις ἐπαινοίτε εἴ τι σὺν ὃ πόντι χρόνῳ ἀγαθὸν εἶναι μεῖζον φαίνοιτο. ἐπανετείνοντο οὖν, σὺν προσδοκίᾳ ἧσαν καὶ ἐξοντο. ἐμεγαλαύοντο. Ἐπανέσειν. οἰκείᾳ συνέσει χρᾶσθαι καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανέχειν. Ἐπανέχειν. ὑφοῦν. Ἐπανεῖσον συνήρυξαν. θουκυδίδης ἡ. τὸ δὲ διαφυγόντων θανάτου διαγνόντες. ἐπανεῖσον, ἀρχαῖον ἢ δοκοῦντι ἐναντί. Ἐπάννιε, ἐπάνελθε. Ἐπανύεσθε. ἐπειρᾶτο. εἵλετο. Ἐπανυόμενος προκρινόμενος. θέλων. Ἐπανυτέον. ἐπανακτέον. Ἐπανισῶ δοτικῇ. καὶ ἐπαρίσασθαι δοτικῇ. Ἐπανορθῶ αἰτιατικῇ. Ἐπαντλῶ αἰτιατικῇ. Ἐπάνυσι, ὑπλαῖ, θουκυδίδης, οἱ ἢ ἀθηναῖοι ῥαδίως ἐπὶ πολὺ δοκοῦσι τὰ λόφα ἐπάνυσιν ὄντες, δλίγου οὖν τὸ γὰρ ἔχον οἱ ἂν ὦθεν, ἐδύναντο μὴ ῥιάσασθαι αὐτὸ χωρεῖν. Ἐπαποδύομεθα. αὐτὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. ἀείσοφάνης ἀλλ' ἐπαποδύμεθα βυτοὶ ὃ πρᾶγμα τι. Ἐπαπόρησις, δοκοῦσα εἶναι. Ἐπαποδύρομαι αἰτιατικῇ, Ἐπάρας πείσας. θρασυτάτους ἂν ἄνδρας ἐλπίσιν ὑποστῆσαι σωτηρίας ἐπ' ἀσεβῆ ἔργα ἀρχῆς ἐπιθέσθαι. καὶ αὖθις, μᾶλλόν τε ἐπαινέσας, ἢ ἐστὶ ἄλλοις ἐπάραι καὶ ὅτι δοκοῦσι ἔσαι ἐξ ἀμφοῖν τὸν ὠνεῖσθαι ἐκ τῆς ἐπιτηδείας τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς, καὶ αὖθις

καὶ κατα-φλυαρία μόνος τὸ βασιλέως θανάτου καὶ ἐπαίρασθαι πολλοὺς ἅλυσιτελῶς φέρουσιν, καὶ τῆς συνέσεως μείζονος εἶναι· ἥρωι σεμνύεσθαι μὴ ῥᾳδίως πολλῷ· Ἐπαίρεται· ἐπαγωγοί· καὶ ἐπᾴδας βασκαίνειν· Ἐπᾴδηγεν· βοηθεῖν· Ἐπῳδὰ μόνοι δοτικῇ κατὰ μόνοι· Ἐπῳδοδοτικῇ· Ἐπᾴδησας βασκήσας· ὁδὲ εἰς πέρας ἤγαγε αὐτὴν κακῇ δουλείᾳ ἐπαρτήσας αὐτῇ· καὶ αὖθις ἀλλιανὸς μὴ πρόδηλα θαι ἅς φυγὰς αὐτοῦ ὑμνεῖα ἀλλὰ ἐπᾴδησαι ἅς διαίωνος τιμωρίας αὐτῖς· Ἐπαρτωμένη· βασκήσας μόνων· τὸν ἄνδρα βασκανδε καρτερίας ἡθεῖν, ὡς τε μειζόνων φόρων ἐπαρτωμένων, καὶ βασάνων προσαγομένων αὐτῷ, οὐδὲν τῆς δημοκρατίαν εἰδέναι· Ἐπᾴδυσρίδες· ἀντλήτιδες Ἐπῳδὸς πρὸς αἰδοῖον ὁ τῶν ὠῶν τῆς φορολογίας τῷ βασιλεῖ ἔχων παρὰ ῥωμαίοις· Ἐπᾴσανδ· ἐπύσαντο· Ἐπαοιδὸς φαρμακὸς· γόης· καὶ θλυκῶς ἐπαοιδία· Ἐπαυδῆσαι ἐπειπεῖν· Ἐπαύλιος· ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός· Ἐπαύλια λέγεται καθόσον συντῆ τὰ νυμφίου οἰκία ἡ νύμφη τὸ πρῶτον ἐκκύλισα· καλεῖ δὲ παύλια, καὶ ἅμα τῷ ἐλθεῖν ἡμέραν τὰ γάμων πᾶσα τῆς νύμφης παρασκευὴ φερόμενα σὺν νυμφίῳ εἰς τὴν νύμφη συνομωμένης σχήματι· πᾶς δ' ἄγεται κλανίδα λαμπάδα ἔχων ἅμα πάντα καὶ ομόμνιον· ἐπειτα μετὰ τὸν ναυφόρος· εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς· φέρουσαι χρυσία· λεκανίδας· σκήπτρα· φορεῖα· κτένας· κοίτας· ἀλαβάστρους· σανδάλια· θήκας· μυρεάλειπτρα· σὺν ἵστε δὲ τῷ προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν· οἵδε φασὶν ἐπαύλια τῷ δὴ πέραν μετὰ βυσσὰ μους ἡμέραν καλεῖσθαι· ἐν ᾗ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ νύμφη· ἐπαύλιον ἢ μονὴ πρὸ εἰς κάλης θανούσης· ἴθι πρὸς ἣν ἀγωνιᾷ τῷ ὁδὸν ἀναίσιμα θυμαλγέσθ· οὐ πρῶτα πολλάκις· σὺν ὁμαῖα φιλοξενίοις καλίης μνησόμεθα· ξὼ γὰρ ἐπαύλιον ἔσκεν ἅπασιν· Ἐπαυλις κοίνια σὺν τῇ αὖλιν ποιεῖν· αὐλὶς δὲ ἡ κοίτη· καὶ ἐπαυλόσυνον, οὗ ἐστὶ ἐπαυλιν ἰὼν· ὅτε τιν' ἀνδρὸς ὅτε γυναικὸς βλάψας οἰκεῖ παυλόσυνον· πρὸ εἰλέοντος ὀλόγης· Ἐπαυλόσυνος· οὗ ἐστὶ τῷ ἐπαυλιν ἰὼν· καὶ ἐπαυλίζον σασι καλίζονται·

Ἔπαυλις· μανδραφορῶν καὶ πρόβατον αὐλή· τότε μὲν οὖν ἀμφότεροι τῷ ἐπαυλιν σὺν τὰ χώμαθος ἐποίησαν· οἵτε ῥωμαῖοι καὶ οἱ καρχηδόνιοι· βουτέσι τῷ ποίμνιον· Ἐπαύρασθαι ἐπαπολαῦσαι· τούτου τῷ αἴτησιν προσευχῶν καὶ συγχωρούντων ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς· καὶ αὖθις ἀπῆλθε τῆς ἀκαδημίας· ἵ φῦ φιλοσοφίαν· ἀγαπῶσι θέμις ἐπαύρασθαι αὐτῆς· πρὸς πλέαρχον ὀλόγης τὸν σπλέα· οὗ ἐστὶ μεγαλοδιάφορα· ὁρᾷ πρὸς σὲ ἐχθίσον· Ἐπαυρίζω τὸ φυσῶ· ἵ ἐπαυρίσκω· Ἐπαΰτῷπω, ἐπαΰβροφῶρω· ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἐπαΰτῷ ἡλέμματι ἄλους· ὁδὲ ἐπαΰτοφώρῳ τῷ πρέξιν λαβὼν σὺν αρχηδόνι, ἐξῆν αὐτὸν πρὸς τῆς γυναικὸς ἐκπονεῖναι, Ἐπαυχοῦσι μεγαφρονᾶσι· καὶ ἀλαζονάνης ἐπαυχήσατο τοῖς σοῖς λόγοις· αὐτὶ τὸ ἐμεγαλοφρόνησεν,

Ἔπαυχῶ, βεραίως οἶδα σοφὸς λῆς, ὡς πάμεγ' ἐπαυχῶ τῆς δετῆς φήμης ἀποδεδρηκέναι χερῶν ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι, Ἐπαφαυάνθω, ἐξηραάνθω, ἀλαζονάνης παρὰ χοις, ὡς τὰς πεφαυάνθω παναθηναίοις πελῶν, Ἐπαφίασιν, ἐπαφιᾶσι ἢ πέμπουσιν, Ἐπαφωμένων, χωλικῆ φη λαφωμένων· Ἐπαφρόδιτος Σπάρις· κόλυς ἀπατιανὸς καὶ τῷ σὺν πάσιν ἐπαφροδισίαν ὑπεραίρων ἐσμυλόγενα πεῖ ἑαυτὸν· ὃ ἢ, τὸν ἐξ ἐπαφώμενος ταῖς χερσὶν ὡς καὶ ταύτη πεῖ σορᾶν δοκεῖν ῥωμαίων πρέσβεις· Ἐπαφρόδιτος· χαιρωνάς γραμματικὸς ἀρχίου τοῦ ἀλεξάνδρα γραμματικᾶ θρεπτός, ᾧ ὠπαιπολθεὶς, ὠνήθη τὸ μοδέστου ἐπὶ χου αὐτοῦ πᾶ, ἵ παιδεύσας τὸν ἥδον αὐτοῦ πιτλίνον σὺν ῥώμη διέπρεψεν Σπὶ νέρωνος ἵ μεχρὶ νέρα καθ' ὃν χρόνον καὶ πολεμάιος ὁκφαισίωνος ἦν, καὶ ἄλλοι συχνοὶ τ ὀνομασῶν σὺν παιδιᾷ· ὠνούμενος δὲ ἀειβλία, σὺν τὴν μυειάδας τρεῖς ἵ τούτων ασσαδίων ἵ ἀνακεχωρηκότων· τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε ἵ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης· ὥπειδὴ σὺν τῆς καλουμένοις φαινιανοηδείοις, δύο οἰκίας αὐτοθι πρασάμ· ὃ ἢ ἵ ἓν ἐξ ἐπελάτησεν ὑδέρῳ πεῖ πεσὼν· συμβάμματος δὴ κατέλιπεν ἱκανὰ

Ἔπαφροδιτώτερος, Σπαφροδιτώτερος· Ἐπάχωσεν· ἐλύπησεν· ἔφθειρεν ἢ μὴ φορᾷ δ' ἀπὸ τῆς πάχης τῆς φθειρούσης καὶ λύπης ἐμποιούσης τοῖς φυτοῖς ἡσίοδος καὶ τεσμικρὸν ἐὸν τὸ ἔπάχωσε φίλον ἦν ἔρ· Ἐπαινίζων σοφοδρῶς πνέων, Ἐπαινέσας, δεόντως ἐξαμένος δ' ἀμελέτως ὅς ἐπαινέσας τῆς προθυμίας, ἀρκεῖσθαι ἐφῆκε Σπᾶσι· καὶ αὖθις ἐπαινέσας

αὐλῶ τῆς φιλανδρίας. Ἐπαινέτης ἀρειανὸς ὃς τεξωκόσμω ὁρωμένων ἐπαινέτης καὶ ὃς ἀ
κοσμήτου ἐν τῷ ᾧδαυτήκα ἐπιμητής, ὃς ὃς ἐσύστερον ὁλαστής. Ἐπαινεῖσθε ἐὰν καυχᾶσθε
δαρὶδ. ἐπαινεῖσθε ἐν ᾧ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἐπαινῶ αἰτιατικῆ. Ἐπαίομεν σὺν αὐρώνοι
σιωνουσιάζομεν ἀλαύνομεν. ῥαύρων δὲ τὸ ως ἀθήνησιν. Ἐπαιώνιος. ὁ φίλιος. Ἐπαιρόμε
δημοσθένης σὺν μὴ ὃς κεφαλῆτησιφῶντος αὐτὶ τοῦ ἐθανατεῖν ὁ μῶνος. ἀλλαχοῦδε. Ἐπαί
ρω. ὑψῶ. Ἐπαίρεσθαι. τὸ φυσᾶσθαι. Ἐπαισεν. ἔτυψεν ἐπέρουσιν. ἐπαισε δὲ τὸν ἵππον τοῦ
λόχου. Ἐπαισθάνομαι γνώμῃ. Ἐπαισχές αἰσχίνης ᾧ αἴτιον. καὶ μοὶ μὴ ἐπαισχέσθαι τὸ
πρᾶγμα καὶ βλαβερὸν καὶ ἐκείνω πολὺ αἴσχιον καὶ βλαβερώτερον. τῆς μὲν προσδρείας ἐκείνης
ἔσης τῆς δὲ ἀποχωρήσεως ἐπαισχυντοῦ. Ἐπαίτης. ὁ πωχός. καὶ πλίνεται ἐπαίτου. Ἐπαί
χθη. ἐνεπαίχθη σὺν τῷ παίζω. ἐπέχθη δὲ ἐπενίσθη. Ἐπέβαλεν. ἤρξατο. ἐπιχείρησεν. καὶ αὐτὶ τοῦ
συρίττω. οὐδὲ ἐκατείω ὃς μιλησίως ἐπέβαλεν γεγόνοτι κατὰ ἐφορικὰ καὶ μικρῷ πρὸς. ἀξέτεινε
δὲ μέχρι τῆ προδίκου χρόνων. ἐπιβολὴ δὲ λέγεται σὺν οἱ ἐπιχείρησις. Ἐπεράτευον. συνουσία
ζον. ἡρακλῆς φησὶ πρὸς τὸν διόνυσον. ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. ὁδὲ φησὶν ἐπερᾶτευον πλεισθένει. τὸ
ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆ ζώων. ἃ ἐπιβαίνοντα συνταιάζει. ὁ δὲ πλεισθένης,
ἐπαισχρότητι κωμῳδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γνάθιον ὡς ἂν ἔχοι ἐπάζειν αὐτὸν. τὸν δὲ πλεισθένη
καὶ ἐπὶ τῷ παιχνιδιῶν κωμῳδοῦσι. τὸ δὲ περᾶτευον καὶ ἑμφαῦλον. Ἐπεροᾶβδον χῦ. Ἐπέ
βρεισεν ἐπεκάρησεν. Ἐπεγέφα. αὐτὶ τοῦ ἐξωγέφεις. ἀεισοφάνης ὃς τὸ σὺ μεγάλω ἐπεγέ
φατ τὼ γερόντε καὶ ἐπεγέφατο αὐτὶ τοῦ ἀπεγέφατο ἐχειροτόνησεν. κατέστησεν. δὲ μεταφορᾶ
ἀπὸ τῆ μετοίκων βοὸς προσάτας προσγεφόντων ἑαυτοῖς. Ἐπιγέφομαίσε αἰτιατικῆ. ὁ τῶ
νόμε ἄρχων ἀναβεβὼν ἐπεγέφαλμεθα τῆ σὺν τολῆ. Ἐπεγράψαντο. ἂν διισχυρίζοντο. ἐβε
βαίων. οἱ δέ, εἰσθράκην ὑδονιμᾶντα αὐτὸν οἰκιοῦν, αὐτὶ τοῦ ἀγνῶτος ἐπεγράψαντο Ἐπεγκα
νὼν καταπελάσας. οὐ μὴν ἐπιμορος δίκην ὄν ὑβρεις ἦν καὶ ὑπερόπλων εἶασεν ἐπεγκανεῖν τῶ τὸ
μέλλῆς θανάτω. Ἐπεδαφιλάσατο καταπόρως ἐχρήσατο. ἐπεδαφιλάσαι τοῖς ἐσπουθέσεσι
τῆ δημοκρατίε. Ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικάσατο. δημοσθένης σὺν τῶ κῦ ὁ λυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐ
πεδίκασεν οἷον πρὸ ἐκρινε. τὸ δὲ ἐπεδικάσατο. οἷον ἔπεισε τοὺς δικασὰς ἑαυτῶ προσρεῖ μαι τὸν
κλῆρον. Ἐπέθεντο ἐπανέστησαν. ἀφ᾽ ἑκυμάτων ἀφαιρέσει ἐπέθεντο. αὐτὶ τοῦ ἐλιχμάσαντο. ἐστέρ
φθησαν. Ἐπεθείαζε. μανικῶς διεπέθετο. θεόλυπος ἐγίγνε. μῦ ἀνδρος, ὃ ἡμεῶν σὺν σὶ τῆ ζῆλ
φων αὐελθὼν ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις. καὶ μαύρως φρονήματι μεγαληγορία ἐχρῆτο.
Ἐπεθείαζον. ἐχόρευον. Ἐπέθρωσκον, ἐπεπήδων. Ἐπεκάλῳ. ὠνείδιζεν ἐμέμφετο. ὃς αὖ ὧ
μὴ ἀδεὶς ἐπεκάλῳ τῆ πώποτε φίλων. ἄτε ὄντα πρὸ φασιν ἄτε μαλακιζομένην τινὰ ἀναβολὴν
σὺν ταῖς χρείαις ἄτε ῥᾳθυμίαν ἀργίας ἤλειλίας ἐνηγορον. ὁ δὲ ἐπεκάλῳ τῆ φίλων ὃς τοιαῦτα ἐγ
κλήματα. αὐτὶ τοῦ ὠνείδιζε. ὃς αὖθις. ἐπεκάλεσαν αὐτὸν φθορέα τῆ νέων. ὃς πιναισδλόγων ἀποπα
λοῦντες. Ἐπενεχθόμησεν. ἐχαλάσεν. ἔσκωψεν. ὁδὲ ἐπενεχθόμησεν αὐτοῦ τῆς ἀβελίας.
Ἐπέπεισα. ᾠδεικεῖ. Ἐπεκήρυξαν ᾠδεσήμαναν καὶ διαφθυσίως ἐλάκησαν. ἐπεκήρυξάν τε ἐλ
λαν ὃς δώσειν τῶ μηνύσαντι ὃς αὖθις οἱ δὲ ἀντισχεῖν ὃς δίφθι μὴ δωκθέντες, ἐπεκηρυπάσαν ὃ.
Ἐπεκηρυπάστο. διὰ κήρυκος ἐλέχθη. ἐπεὶ μὴ ὃς ἐπεκηρυπάσθ ὑπὸ τῆ τὸ λυπίου διελέστο.
αὐ ὃς ὁ δεκέραλος. Ἐπεπλωσεν. ἐπεπλήρωσεν. ἐμέεσεν. Ἐπέπλυσεν. σὺν αθαλεισεν. ἢ αὐτὶ
τοῦ ἐπόρεσεν. βοαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐπέπλυσε καὶ αἰ, ὥς τε χρυσὸς ἦν αὐτοῖς καὶ λαμπρὸς ἡμέρα
κρατῆσαι τοὺς βαρβάρους. Ἐπενώμαζεν. ᾠχρεῖ ὃ. αἰσχρῶς ἐλάλει. ὁ δὲ πεισθέων ἐπενώμαζε
ὃῖς βαρβάροις. καὶ αὖθις. πολλαὶ εἰσὶ ὃς ἐπλησίασε ἐπενώμασαν ὃ ραχαί. Ἐπεντείνομαι δο
τικῆ. Ἐπελάχιστον. ἐπολίγον πρὸς ῥεαχύ. δαμάσιος εἶχε δὲ ἐπελάχιστον τῆς πρὸς ὃ ποιη
τικὰ συμπαθείας ἄτε τὰ μὴ πόμενα τῆς ψυχῆς. ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ πλώτης ἴσα μένα.
Ἐπέλαβεν αἰτιατικῆ. Ἐπελέξαντο. ἀνέγνωσαν. λέροντες ὃ γράμματα σὺν τῶ ξύλω τῶ δι
πτύχου, ᾧ τα ἐπελέξαν ὃ. κέρδος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο ὃ γράμματ. Ἐπε
λήθεσον. ἐπερόων. ἐκερόθων. Ἐπελήφθη. ἐπήρξατο. ἀρειανὸς ἤδη τε ἐπελήφθη νὺξ τῆς πρίτης

φυλακῆς

φυλακῆς. Ἐ ὁπεμόν τοῦ λόχου ἀπεδίσαβ. Ἐ πελπίζων. ἐς ἐλπίδας ἄγων. ἐλπὶ αὐτοῦ ἐ πελπίζων ταῖς ὑποσχέσεσι. ἐλπί, ὑποπτεύων αὐτῷ ὀλίγα πέρδικ. τοῦ δέον ἀξιώσει τὲ δικαί μὴ πόδιπλοῦν καὶ δημόσιον. Ἐ πεμαρτύραν β. μαρτυσιν ἐχρήσαντο. οἱ δέ, πισὰ δόντες ἐ λαβόντες, ἐ πεμαρτύραντο τοῦ θεοῦ. ὅτως ξενοφῶν. Ἐ πεμβαίνων. δοτικῆ. ἐπιχλαλάζων. ἐ πικοβ μῦ. ὁ δέ, ἐ πεμβαίνῃ τῇ τύχῃ αὐτῷ. σφόδρα ἀμαθῶς ἐ ἀνίνασι ἐκ ἰσα. Ἐ πεμιώπατο. ἐ πεμαίνω. Ἐ πεμυξεν. ἐξεμυκτήρισεν. ἔχον διὰ τὸ εἰν ἐ ἐπίσευν. Ἐ πενεγκεῖν ἀόρ. ἐπὶ τῇ σιφορᾷ ἐ πεσαγ ρεῦσαι ἐ πὶ ὧν μνήματι. ἐ πὶ τὰ ριαῖ ἀ πωθανόντος ἐβουλ ἀπεδίδου φησί. τινὸς ἐ πὶ τὰ ἐβ. φ δόρυ φασὶ καὶ ἐπενεγκεῖν τὸν ἐρεχθέα ὃ πὸ σημαίνοντα διὰ τὸ, νόμον εἶναι τοῖς πολεμίοις τοὺς τὸν τόπον μετέχεσθαι τοῦ φονέως. Ἐ πενεγκὼν δοτικῆ. καὶ δικάσας. πονήσιος ἐ πενεγκὼν τὰ αὐτὰ ὅτι δικαίως ἔκρισα ἀλιθίζεται ἄμφω τὼ χεῖρε ἀπίσω. Ἐ πεν δύτης. δὲ σωζομένου μάτην ὁ ἐ πενόμισον λείπ. Ἐ πενίκησεν. συνήκατε τίθεντο. Ἐ πενόησεν. ἐ πὶ ὧ θ. ἐ πέκλ. Ἐ πενδυφήσαντες. κ ἐπλαύσαντο. ἕτερα πε ἀναίνεται πρὸς τὴν χειρὶ σα παρέλαβεν ἐκ ἐβαδίσαμεν ἐ πενδυφήσαντες αὐτῷ. Ἐ πεξαγωγῆ. ἐ μασιγοῦσθ ράβδοις. εἶτε ἐ πεξαγωγῆ ἐ πὶ πολέσεις θ. ἀφλῖ ἐ ἀπδραποδιστὶ μημα φθορόμ δουλ ὄν. Ἐ πεισέναι αἰτιατικῆ. ἐ γκοπῆ. ἐ πεξιόσαν ἀνίας ἄρτι ἐ πιθεσιν θαλάμων. Ἐ πεπάμεθα. ἐκ ἐπιτήμεθα. παίθ ὅσα ἐκ ἐζώοις ἐ πεπάμεθα. ἐβύτα παρ ἄδαν ἔρχομ ἔχων. λείπω δὲ οὐδὲν ὑπ ἐλίω. Ἐ πεπαιώνισο. ἀξύμνητο.

Ἐ πεπαίχειν. ὑποβρύντιλικος τὸ ἐ νεπαίχθην. ἐ πεπέχειν δέ. ἐ πεπέχεισαν. ἐκ τὸ πέκω τὸ κτενί ζω. Ἐ πεπλεῖτο. ἐ πεπορεύετο. Ἐ πεπόνθκ. ἀντὶ τοῦ ἐ πεπόνθειν. καὶ ἑωράκκ. ἀντὶ τοῦ ἑωράκειν. καὶ ἴδκ ἀντὶ τοῦ ἴδειν. Ἐ πέπυσο. ἔκλυσεν. Ἐ πέρραξεν. ἐ πέπεσο. ζωεπλαλ κκν. μαχκυσυνήφ ν. ὁ δέ, πολλὰ διανύσας ὁδόν, ἄφνω τούτοις ἐ πέρραξεν. Ἐ πέρασος. ἐραὶ σμιος. Ἐ πορατώθη. ἐ τελώθη. ἐ πορατώθη. ἐ πέρασεν ἐ τελώθη. Ἐ παίρεσθαι τὸ φυσοῦσθαι. ἐ πορρέσθαι δὲ τὸ ἐρωτῆσαι. Ἐ πορείφω. ἐ πεσον. Ἐ περρώσαντο. ἐ πεσώθησαν ἐ πορρώθησαν. Ἐ πορωθῶσι αἰτιατικῆ. Ἐ πέρω τὸ ἐρωθῶ. καὶ ἐ πρόμβος ἐρωτώμβος. Ἐ πορρεύη. ἐ πέρρυσεν ἀνέβλυσεν. Ἐ πέσαξε τὸν ὄνον αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ ἐ πέφορτισεν. Ἐ πέσβη. ἐ πεσῆλθε. Ἐ πεσρόλον. λοίδορ ον φλύαρον. Ἐ πέσευεν. ἐ παινετέν εβ. βίσδε, ἐ πέσευε φόβον, ὡς αὐτίκα τευθήξοντος. Ἐ πεσκμήραμβμ. ἐξεπλαγμβμ. ἐθαμάσαμβμ. καὶ πολύβιος. τίς ἐκ ἐπεσκμήνατο καὶ θαμάσευε τὸν προφερμβόν ἐ πὶ βύβις ἡτμόνα, Ἐ πέσθων. ἐ πεσθίων. ἀ ωχούμβμος. τὸν ἐλίνν ὠδημος. ἐφῆς ἄλαλιτὸν ἐ πέσθων, χειμῶνας μεγάλους δὲ φυτ, θῆκε θεοῖς σαμόθρᾳξιν. Ἐ πεσκήφαβ. ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε. φάσδμαρτυρίων. σανιδικὶς δὲ καὶ ἐ πὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου. ὡς ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνδρητικὸν δὲ ἐ πεσκηφεν, ἀντὶ τοῦ ἐνεστείλαβ. τὸ δὲ ἐ πεσκή πω, ἀντὶ τοῦ μεγάλυνος ἐκ θάσμαδ λέγω καὶ οἷον ἐξορκίζω. ἀνδρὶ δικαίδικος ἐ λυσίας ἔλαβε. ἐ ἐ πεσκήφαβ, ἔβλαψεν. Ἐ πέσκηφεν. ἐ πέσκηξε. Ἐ πέσαθρε. διήγειρε. παρέθηγμ. οὐδὲ μέλισα ἐ πέσαθρεν αὐτόν. Ἐ πεσάτει. ἦρχεν ἡγεμόνευεν. ξενοφῶν ἐνζωθα ἰῶν ἡλέαρχον κατα μαθεῖν, ὡς ἐ πεσάτει. ἐν μὲν τῷ ἀεισερᾷ χειρὶ δόρυ ἔχων. ἐν δὲ τῇ δι ἐβαπτεία. Ἐ πέσκ σεγκοικῆ. ἐ πέσκεσεν ἐξαίφνης τὸ δρόμ. Ἐ πεσκίρξας ἐ πὶ μέτωχείρασιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ αἰπιζομένων ζωθα λέγων. ὁρῶν τὼχείρασιν ἐ πικειμένω καὶ λίαν μασιγοῦσαν. Ἐ πεσίμοι βούλομαι. βέλω. δύαμαι. ἢ ἐ πίσταμαι. ἢ ἐ πίσταί μοι. Ἐ πεσφαλάκειν. οἱ μὲν, ἐ σφάλθκ. οἱ δέ, ἐ σάσθκ. ἢ παραπαίειν ἀτρεφῆσαν, ἐ μαραίνθκ. Ἐ πέτει. οἱ θαλάττοντες. παρὰ τὸ ἐ πεσθαι. ἔπεται δὲ ἀκολουθεῖ. Ἐ πέτειον. ἀπὸ τοῦ νεῶ ἔτους. ἐ πέτης γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐ μέσῳ τῷ καιρὸν. οὐχὶ διὰ τοῦ φ. ἀλλὰ διὰ τοῦ π ὡς φησὶ πίνδαρος. καὶ ἐ πέτειος ὁ ἐπετὲς ἔτος γινόμενος.

Ἐ πεύομαι ὑμᾶς ὄντας. ἀπὸ τοῦ οἰωνῶν μετήνεγκε τὴ μὴ μονίμων ὄντων. ἀλλὰ φερομένων τὴ πίστει. τουτέστιν ἀμεταβλήτου. ὀλιγώρους. ἐ μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ. ἀφιλήρεις. Ἐ πέτηξεν. διλτίον δὲ πτυχὸν λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτὸν ἐ πέτηξεν. ἀν ἐλίασεν. λεῖ

ον ἐπῳδήκασιν. Ἐπετίλασεν· ἠξησεν ὡσεὶ πῆχυν. ἀεισοφανὴς· ὁ δὲ τῆς μαείλης μοιχὸς ὡς ἐπετίλασεν, ὡς ἐπῳδήκασιν· θηρῶμαι γὰρ αἱ σκῶλαι, ἐναφιᾶσιν ἐαυτὰ τοῦ πονοῦντος αὐτοῖς θολοῦ· ταράττω βαλλόμενον τὸν ἐπ' αὐτοῖς τόπον· ἵνα μὴ ἀναφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. Ἐπετίμα· ἐκύει τὴν τιμωρίαν, οἱ δὲ κερδαίνειν ὀιόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμωττοντι τὸν σῖτον· ὁ δὲ, οὐδὲν ἧττον ἢ γέρας λαμβάνοις φησίν. Ἐπετοξάζοντο· ἐβάλλοντο. Ἐπευκτή· ἐνθυμητή· ἀξίως ἀξία. Ἐπευωνίζον· κερδαίνων. Ἐπεφήμισαν· μεταφημίας συνεπέθεντο· ἐκίνησαν. Ἐπεφάνη· φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἐπεφάνη ἡμᾶς τὸ θεῖον σωτήριος· διὰ τί οὐκ εἶπεν ἐφάνη, ἀλλ' ἐπεφάνη· ἐπειδὴ ὁ ὢν ἐφάνη· ἐγὼ εἰμὶ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν εἰσηγεῖτο τοῦ ἀεὶ ὄντος· καὶ διατοῦτο εἶπεν ἐπεφάνη ἵνα τὴν ἀνάρχην ὑπάρξιν μηνύσῃ· ἐξὸν δεῖξαι φῶς εἰδέναι ὅτι ὁ αὐτὸς κύριος ἐφάνη καὶ ἐπεφάνη τὴν οἰκονομίαν τῆς σαρκὸς ἀνθρωπήσεως· ἀρχὴν γὰρ ἐδέξατο· ἐπεφάνη δὲ τὴν σαρκείαν τῆς θεότητος· ἀνάρχος γὰρ ἦν ὑπάρξις· τὸ δὲ πᾶσιν εἶπεν ὅτι ἀμερικῶς· ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἐπεφόρησεν· ἐπεσώρευσεν· ἀεισοφανὴς· ὅσους ἀνῶδεν ἐπεφόρησε τοῖς λίθοις· καὶ αὖθις ῥόθρον ὀρύξασα καὶ ἐπιπολὺ σεμάσασα τὴν ἐπεφόρησεν· ἐξαδηλοῦσα ὅ ποιήσει. Ἐπεφώρατο δὲ· ἐφανερώθη· δύεσιν· κλίσιν. Ἐπεφρασεν ἐδήλωσε διεσάφησε· καὶ ἐπέφρασεν, εἶπεν. Ἐπεφρασατο· ἐθεώρησεν. Ἐπέφυ ἀντὶ τοῦ ἐπεράτησεν· ἀλλὰ δηλεγόμενον ἀμφοῖν τοῖν χερσὶν ἐπέφυ. Ἐπεφύκει· προσεπλάκη. Ἐπεφύοντο· ἐπήρχοντο· καὶ ἐπέφυσεν οἰκονομεῖται· τὸ ἔγκλημα ἦν. διὸνι ἔφασκον εἶναι φίλον. Ἐπέχε· ἐπίεσον ἐπὶ μᾶλλον· φύλασσε· πολλὰ τὸν πόδα μὴ ὧν κατεῖληφεν ἀπὸ φαίνεται· ἁλὼς δὲ ἁλῶσιν διελέγχει· πόδα δὲ τῷ ἀδήλων ἐπέχει· ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος· διὰ τὸ πόδα πάσχειν ἐπέχειν· ἀδέ βιβλίον τι σωτέγραφε· καὶ ἐπέχω αἰτιατικῶ· ἐπέχομαι δὲ γλωσσῶ· καὶ ἠκείρε πέχθη τὸ γονηροῦ γράφε. Ἐπεχώρησεν· ἀντεχώρησαν· οὕτως ἀρειανός· καὶ ἐπεχωρήθη συνεχωρήθη καὶ ἁλί· ὅμοια. Ἐπέχθη ἐκτρίαθη· κἐκάρη· ἀεὶ σὺν φέλαις ἐκέλευσα ἅσαι σιμωνίδου τὸ μέλος· ὃν εἰόνως ἐπέχθη. Ἐπειὲ πειδή. Ἐπείγω σπουδάζω. Ἐπείγομαι δοτικῶ. Ἐπειγολὴ σπουδή. Ἐπεῖδεν ὀφθαλμός μου. Ἐπειδήπερ μὴν συνδεσμος παρασυναπτικὸς· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ· ὡς θουκυδίδης πολλάκις ἐχρήσατο· καὶ ὁ μηρος πότερον· ἐπειδὴ πρῶτα τὸ μηρὸν σὺν ἄρθροις λέλοιπε· πρὸς τὸ σκῆπτρον.

Ἐπειδὴ τὸν ἁλὸς λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπτηνάξαμεθα· λέγεται δὲ ἐπὶ πηδήματός τινος ἐπηκμηκότος, καὶ ἐπὶ ἁλτόντος· ἢ ἐπὶ τοῦ ἀξαμένου τινὸς σφάγματος· εἶτα ὀλιγωρήσαντος. Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἀξίως πίνεσθαι ποτὲ ἔστι καὶ τὸν τρύγα. Ἐπεικὲ· ἐπειδὴ. Ἐπεικάζω· σοφίζομαι σοφοκλῆς· ἢ καὶ δάμαρτα τὸν δὲ ἐπεικάζων κυρῶ. Ἐπείκτης, ὁ κατεπείγων· φασὶ δὲ ὅπως ὑφέξῃ τὶς ἐπείκτας ἀπέλους τοὺς συλλογισμοὺς τῶν χρεῶν καὶ τῶν βίων· ἐπείκτης λέγει, ὃ ὁ τὴν γύλλω ἀπαιτῶν. Ἐπῳκτός. Ἐπῳλέγη· ἢ καὶ ἐπιλέγη· ἢ συνῳλέγη. Ἐπῳλεγμένος· ἐπιλελεγμένος δὲ, Ἐπείλημμαι γλωσσῶ. Ἐπειλημμένη· ἀντιλαμβανούσῃ. Ἔπεξις. Ἐπεοὶ ὄνομα ἐθνικὸν· ἐπικὸς δὲ ὁ συνῳκισμένος. Ἐπειὸ δειλότερος, ἄντικρυς ἐλέγετο κρατῖνος ὁ κωμικός ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς οἰνηίδος φυλῆς· καὶ δειλότερος τεφανῆναι· καὶ τὸ ὀπειὸς δειλὸς ἦν. Ἐπείρα αἰσχρῶς προσέβαλλον· ἀσυδάμφα ἠρέαθη κλέους τὸ αἰανοῦ· ὁ δέ, ἀναίρῳ· ἁδὲ φορηθεῖσα μὴ κατεῖσα αὐτῆς σοφώτερα ἀλληθέστερα λέγει ὅτι αὐτὴν ἐπείρα ὁ κλαὶ θεὶ πουσα· πείρα χρήματα πέμπων τῆς διαφθορᾶς δέλεαρ. Ἐπειράσατο· διὰ πειρᾶν ἐποιήσατο. Ἔπειρεν· ἐσύβριζεν. Ἐπειρωνὸς μόμος· χλευάζων· ἐπιγελῶν· ὁ δὲ, ἀντιπιρόωμαίων προσαχθεὶς, ἀναιρεῖται· τοῦτο δὲ ἔφη ὁ οἰμῶν ἐπειρωνὸς μόν· εἴ τι προθήσουσιν αὐτῷ πρὸς οὓς ἀξελθεῖν εἴλετο. Ἐπεισάκτους· ἀλλοδαπούς. Ἐπεισέφρησεν· εἰσῆλθε. Ἐπεισέρρησεν· εἰσεφθάρη. Ἐπεισί μοι· ἐπορχεῖταί μοι. Ἐπεισείνομον. Ἐπεισύκλησις· ἀνακύκλησις καὶ ἐπεισυκλεῖσθω· ἐπιφερέσθω ἐπισυναπτέσθω. Ἐπεισυκλεῖ· εἰσφέρει ἐπισυνάπτει.

Ἐπεισόδιον τὸ τὰ εἰς τὰ δράματα εἰσαγόμενον· καθ' ὃ προσθήκη τινὶ καὶ αὔξησιν τοῦ δράματος· ἀνάπαιστος· καὶ τοὔνομα ὡς πρὸ δράματι μεγάλῳ· καὶ λαχεῖ· τὸ καθ' ὑπόνοιαν· ἐπεισόδιον· ἐλάττον

ὀπὲλαπον ὁδαίμων ἐπάνεγκε· καὶ ἐν ζωγράμματι ἱερατεύσαν χρίσματα ζ φύκη ἄνθος ἐπει
σόδια. Ἐπεισόδιον· τὸ εἰς φῶς ἐλθὸν ἀθρόως ἅμα πλῶτος χαίειν· ἔξω τῆς πόλεως ὀνομάζεται
καὶ ὡς δὲ τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν πρᾶγμα. Ἐπεισπέπαικεν· εἰσεπήδησεν· εἰσῆλθε κυρίως ἢ ἐπὶ σε
τιᾶς πολεμίων· ἀεὶ σφαλῆς πλάστον· ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν οὐ
δὲν ἀδικήσῃ, ζ αὖθις· μυκονίων δίκλινον ἐπεισπέπαικεν εἰς ἐξουμπόσια. Ἐπεισοίσας· ἐπεισ
βαλών. Ἐπεισφορᾶς· κατὰ δίκαις. Ἐπεισφρήσας· ἐπεισελθὼν· ζ ἐπεισφρήσω· ἐπεισενέγ
κω. Ἐπεισχέω· ἐπεισρέω. Ἐπεῖκε μᾶλλον· ὁ δὲ ὁ μῆρος ἂν δὴ κέκτηται ζ ἐπεῖται· αὖ
ται δ' ἐπεῖται ἀσὶ τεμένας καὶ λῖος ὁ δυσαλὲς· ὃν ἔστι μεῖζον· ἅμα γὰρ ἀφῆκεν· ὁ μὴν, τὸν οἶσον.
ὁ δ', τὸ δόρυ. Ἐπειοί· πονηρότερος· ἐπειοί ὀνίων βελτίω μὴ χέρας ἐναντίος πολεμίοις.
Ἐπεῖχεν· ἐπάρδειν· ἐπέκτο. Ἐπεχθῶ μὴν· ἀπαύσω μὴν. Ἐπίβολος· ζητητικός· ἐπι
τυχὴς· εἰδὲ οἶσθα τὸν δὲ δαίμονα ὡς ἐπίβολον ζ πολύχρυσον, γνώσῃ δ' ἐκ τοῦδε ὅτι γρᾷ καὶ τύχη.
Ἐπιβολώτατος. Ἐπιγάστο· προσοικοδόμησατο· ἰδιοκτήσατο τὴν δὲ οἰκήτορ τ' ἀλδ μικρὸν βίαιον
θραῦ', ἐπιγάστο. Ἐπίδηλον· ἐπίδηλον ἐπιδούλιος ουσία. Ἐπαῦθις· οἱ μ', ταύτην γραφὴν
ἐπίδηλον· οἱ δὲ, τὴν ἄλλην. Ἐπιδέλλειν· ἂν προσέταξεν· ὁ δὲ μίνως ἅπαντα χόσε ἐπιδέλλειν· καὶ
πολλοῖς ξενίαν ἐπίδελλεν· ἂν συνέτελλετο· εἰθισμένον οὖν γράμματα οἰκεῖα βίς βιβλίοις συν
τιθέναι· ὅσα ἂν ἐπιδέλλοντος αὐτὸ γλύοιτο· καὶ αὖθις· ἀνέχειν ὀνομάσαι ὁ πρὶν οἱ ἐπίδηλα τὰ
τὰν ἀραβίοις δ' τὸ παρασχεῖν ἄποντας· ἀντὶ τοῦ ὤφειλον. Ἐπίετο· ἐπεφέρετο. Ἐπίδη
λα· ἔλυσε τὴν σπυλκίδα· ζ εἰς τετάρτην ἡμέρ ἐπίδηλα· ἂν ὦ ἐπίδηλα. Ἐπιγενὶς· ἡμε
ρασίνης. Ἐπιγκυλιομένα ξύλα· βαθυκεραμένα εἰς θεοφδῆσι σχήματα· εἰς χεῖσιν ὅλων· ἐπι
εσαν· ἐπέκχυντο. Ἐπιεβιωσ ὁ αὐταρκικς. Ἐπίδμοι· ἐπέκχετό μοι. Ἐπηθρικυῖα ἰδοῦσα.
Ἐπήξας· ἐφόρμησας. Ἐπηνδοις· ἐλοιδορᾶτο δὲ ἐπηνδοις· καὶ πολὺ πλέον ἐκθυμότερον μᾶλ
λον· ἂν πάντ' ἀπὸ νόμον φανδῶ. Ἐπηρεία· ἀδικία μή τις ἐστὶ τοῦτ' ἀπὸ τῆς ἐδαφδικῆς ἐπηρ
θεὶ, ἐπηρείαν εἶχε. Ἐπῆκτο· ἐπηκολούθ. Ἐπηλυγάζονται· ἐπισκιάζον· ἐπιερύπουν.
ζ ἐπηλυγάζω· ὀλίγον φαίνω· σκοτάζω· ζ ἐπηλυγάζοντες· καὶ λύπουντες· σκιὰ ζοντες· οἱ δ' ὄνω
ρι πλείστου τιθέμενοι βᾶτ' φοίνικος· καλλιώνητ' ἄρα τὸ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἀλλ' ὡς
φασὶ τοῦτο γνέσθαι· καὶ αὖθις· ὁ μὴν ὄνφορικὸς ἐπηλυγασάμενος θοιμάτιον χρῶ δῆλον ἔφη· καὶ
δακτύλω τὸν ὄσον ἐδείκνυε· πασχητῶν δὲ μφρέκιον, τοῖς θειεῖσι μαινόμενα. Ἐπηλυγα
σάμενος· σκεπάσας· καλύψας· λύγη χαῖτ' ἔσκιασε. Ἐπήλυς· οὐρανὸν παρὰ βίσι δίδωσι ζ ἀν
τίλιος ζ ἀπηλιώτης σὺν ὦ κ· καὶ φιλῶς. Ἐπήλυτον· ξένον· ἐποίησε· διανείμαν γὰρ ἐπήλυτα
ὄνα ἀπὸ τῶ ἐγχωρίων. Ἐπήλυσ· ὀξύς. Ἐπήλυσιν· μὴ πρὸ ὑγῶν δομέσιτις· σὺν ἐπιγράμμα
τι· ἀφίξιν ἐπέλασιν ἔκπεμψιν. Ἐπήλυσις· ζ ἐπισκρομή· ἐπήλυσιν ὀφρᾶ λέοις φώειον· τουτέ
στι λησρικήν. Ἐπήλυσις· ἐπέλασις· σὺν ἀποπώκηρεγκησδικῶντες τὲ ζ θεῶ μῶν ἐστὶ σου ἐπήλυ
σις ἔσαι βαρβαρική. Ἐπήλυτος· πάροικος· ἐποικος. Ἐπῆμαται· συμιᾶ μόλα· ὁ δὲ θεοδό
σιος τὴν βασίλισσαν θανοῦσαν ἐπῆμαται σχεδόντι ἐδάκρυσεν· ἀσὶ γὰρ καὶ ὁ πόκει μῶν πό
λεμος σωτηρίαζον αὐτῶ ὁ πόδι τὴν γυναῖκα πάθος. Ἐπήμιλλαν· ἔβλαπτον· καὶ ἐπημίνα
το ἔβλαπτεν. Ἐπημοιροί· ἐπηλλαγμένοι· ὥστε τὸν μὲν, σὺθεν· τὸν δ', σὺθεν ἐφέλκεσθαι. Ἐπή
μων· ἐπιβουλεύων. Ἐπημύω· τὸ κεμύω. Ἐπιὼ μὶ πλῆθος· ὁ φλοῦς μῶ· ζ ὁ ἀθέρον φανείς· ζ
νῶν ἐπικρέμ' ἰὼν βλέπων. Ἐπιὼν· συγκατατιθέντος. Ἐπιὼφ· ὦ μῶν ὡς δὲ χεῖ συγματατίθεται· τὸ δ'
θεῖον δὴ ἐπιὼφ ὦ τὸ ἀρασιλέ πρᾶπόμ'. Ἐπιωνίσαι· ἐπαινέσαι· σὺν τῷ ἐπαινῶ· ζ ὁ φανείμ'
ἐπιώνισα· καὶ ἐπιωνίσαι. Ἐπιωνίζειν· ζητικάζ· ὄλος πρατῆν. Ἐπιώουν· συγκατατιθέντο.
Ἐπικωρεθωνίσαι. Ἐπικωρεῖτο· ἐπερέματο. Ἐπικτείλασα· καὶ κελόμοσα· ἂν ἐπαφλέμ'
ὤμοσα. Ἐπίκτων· ἐρόων. Ἐπίρας· αὐξήσας. Ἐπιρασαντο ἂν ἀρᾶις ὑπέβαλον· ἐ
πιρασαντο αὖθις ὁ μολπίδαι ἐσπίρυνθ. Ἐπίρατε· ἐπείσατε· ἠπατήσατε. Ἐπιρρῆτο· ἐπήυ
χετο. Ἐπίρασον· ἐπέρας· ἢ μή. Ἐπιρασαι· βλάψαι. Ἐπιρεν· ἂν αὐξήσειν ἐρέθισον· ὁ
βίνω ἔρως συμπνεύσας καὶ τῷ τυρόνου φαλαρισθὸς ἐπῆρεν αὐτὸ. ζ αὖθις τοῦτον ἰάσατο·

καὶ κωμωδεῖ διδάσκων αὖθις ἐπῆρεν. Ἐπῆρθη. ἐπῃωρήθη. ἀναβασμὸν ἕτοιμον. τὸ δὲ πολιὸν ἐπῆρθη λίθοις, εἰς ὃ τὰ ἀνόνητα ἐμβάλλουσι. Ἐπηρεάζω αἰτιατικῇ. δοτικῇ δέ, οἷς ἕκαστα ἡδέως ποιοῦσιν. ἐξ ὧν ἄλλοις ἐπηρεάζουσιν. Ἐπήρετο. ἠρώτα. Ἐπηρεφθείς, ἐπηρεφεῖς. ἐπηβόλως ἐστραμμένοις ἐπιβλεφθεῖς. Ἐπήρμα. βλάβη. βακυλίδης. τοῦ τε φάγγους ἐμέλλον ἐπιτεθήρασθαι δέχεσθαι αὐτῇ. ἐξαῦθις. ἐπαρεπέμπλε παρεφύλαττεν μὴ ἄρα πυτίς ἀπ' αὐτῆς στρατεῖ ἐνῴη, ἐπηρεάζοι αὐτ' ἀντὶ τοῦ βλάπτοι. ἐξ αὖθις. ὥστε ἡδέως ταῦτα ἐπήρμα, εἰ μὴ βρῶς ἀνάδικημα μέγα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ παντὸς αἰῶνος, δόξαν εἶναι κυνέως δὲ ἐπήρμα, ἀντὶ τοῦ βλάπτειν ἐπιτροπή. ἐν τῷ ἄρκος ἄρεως. Ἐπήρεισεν. ἐβοήθησεν. ἑαυτὰ συνεχῶς ἀπήγγελλόμενα τῷ αὐτῷ νίῳ αὐτόντε ἐπήρεισθαι τὴν ἀποχώρησιν, καὶ τοὺς στρατιώτας μαλακωτέρους ἐπὶ ἐξαῦθις. τὰ δὲ ἄλλα βίος φιλοσόφοις ἐπήρειν. Ἐπηρμένοι. πρόχειροι. ἀγρεῖς. βακυλίδης. οἱ δὲν ἐλλιπῶς ἐπηρμένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν ἀθλωμένων ἀκροβολισμὸν. ἀπὸ ἀπόστατέον τοῦ πολέμου εἶπεν. Ἐπηρώθησαν ἐστοιβάσθησαν. ἐτυφλώθησαν. Ἐπήρτησεν. ἐπώθησεν. ἐπέφερον. ὁδὲ, Ἰὰς ὁδοὺς διαλαβών, οὐμπιε Φόρον ἐπήρτησεν συντήρησ. Ἐπηωρημένοι. ἐπιμαρτυρούμενοι. Ἐπήωρτο. ἐπέγνω. Ἐπήωρ. ἐλαλήθη. Ἐπήωρον. ἐψυχρεραίνει. Ἐπήτεια ἢ ἐπέλασις. Ἐπήτης. ὁλόγιος καὶ σωστός. Ἐπήρμος. ψυκνός. Ἐπτύϊ. τῇ σωτείρᾳ Ἐπτύξεν. Ἐπιαλτίω. ὅμηρος καὶ ἱστορικοὶ ἐξ οἱ ἀπλοῖ, τὸν διὰ μονᾶ διὰ δὲ τοῦ φ, τὸν ἀνδρα ἐφιάλτιω καὶ τὸ, εἰ γε τύρετος λεγόμενον. Ἐπίασιν. ἐπορύσσουσι. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπὶ βήσ. ἡμῶν γὰρ ἐνίοις θανατηφόρον ἰόν. ὁδὲ, καὶ τῇ θέᾳ λώβην ἐρεύγεται. Ἐπιβαθρα. ἐπίρασις. πρώτη δὲ ἡ ἐπὶ βήσ οἱονεὶ ἐπιβαθραν αὐτῷ κατασκευάζουσα καὶ ἐπιβήλωσιν. πλούβιος. ὁδὲ φίλιππος ἠβούλετο πρὸ ἐλέσθαι ῥωμαίων τὰς συβύβις βίς τὸ πρὸς ἀφορμὰς καὶ τὰς ἐπιβαθρας ἐμπείρως ἔχουσα. πλούβιος. ἵνα ἐὰν πρεθῆται διαβαίνῃ αὖθις εἰς τὴν ἀσίαν, ἐπιβαθραν ἔχοι τὴν ἄρυσδον. Ἐπιβαίνω δορυπῆ. Ἐπιβὰς τῆς ἀσίας. Ἐπιβαλεῖσαι γλωσσῆ. Ἐπιβῆναι. κατασχεῖν. χωρίων σπᾶναι. ὧν πορθμὸς τοῦ πόντου ἀδέον ἐπιβαλεῖσαι διὰ στουδῆς ἔσχεν, Ἐπιβατήρια. βάσις τειχῶν μηχανήματα. ὁ βάσ μηχανὰς ἐπάγων. πύργους ξυλίνους. ἐλώνας. καὶ ὅσα τειχῶν ἐπιβατήρια. Ἐπιβάτης. ὁ τῆς γηὸς ἀπορρώξ βὰ ἐπὶ τῆς δεόνως λατῶν. Ἐπιβάτης. οὗτος σπάλοω βιὸ ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους. καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι. Ἐπίβδαι. αἱ μεθέορβι ἡμέραι διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς πρωτέραις ἡμέραις χρήσθαι. ἄλλης ἐπιβαινούσης. Ἐπιβαίνω τενιπῆ. Ἐπιβεβήκασιν. ἐνέτυχον. οὐ γέρουσι ἐχρήσαντο. ἔστι μὲν ἐπὶ βεβήκασι τῷ ἐπὶ ἀρχαιοτέροις πολιτείας. τοῖς δὲ νομοθέταις ἐπιβεβήκασι καὶ ἐνέτυχον. καὶ παρεῖνεν ὠφελημένοις. ἐπειτα τοῖς καθεστῶσιν ἐχρήσαντο πολλῷ ἀμαθῶν ἐπεμόνθ. τῶν τε ἄλλων ἐπαλαιῶν διηγημάτων πολύφωνοι μύθοι. Ἐπίβλημα. τὸ ἐπὶ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον. Ἐπίβλης. ὁ μοχλὸς ἢ σανίς. οἱ μὲν, φασὶν ὅτι δόκος ἐστὶν. οἱ δὲ, σανίς τις δόκος. Ἐπίβλητος. ὁ ἀόκιμος. Ἐπίβουλα. βακυλίδης. ὁδὲ, εἴτε τὸ ἐπίβουλα, ἢ ἐπὶ οὐ τὸ ἄλλο τι ἢ κατ' τὸ αὐτὸ δόξαν, ἐξαίφνης τὸ στρατήγημα ἐπὶ πολεμίοις. Ἐπιβούλιον. Φώνημα. καὶ ἐπιβουλή. μῦθος. ἀντὶ τοῦ ἐπιπλαστόμυθος. Ἐπιβολή. ἔννοια. καὶ ἐπιχείρησις ἐπὶ θεωρημάτων πολιτικῶν. ἐπὶ δὲ ἰσχνιανοῦ τὸ ἐπιβολῆς ὄνομα, ὁ λεβρος ἐπὶ ποδὸς. ἐξαπίνης ἀίως τοῖς βλαχωλία πεκτημένοις ἐπιγινόμενος. πρόχειρόν τε αὐτοῖς σπίζειν τὴν τῆς ἐλπίδα. χωλίων τε γὰρ τέλος τοῦ ἐρήμων τε καὶ ἀπόρων πεπλημμελῶν. ὧν δὴ βῖς τε κυνέοις καὶ βῖς πεζῇσι ἤδη τετύχηκεν ἀπολωλεκέναι τὴν γῆν πᾶσαν ἀπολιποῦσιν. ἢ βύες ἐν κλιμάσι σφίσι διαταῦτα πεπὶς πεύπεσθαι. ἀπὸ ἀπηξίᾳ φόβῳ βῖς ἄπω διεφθαρμένοις πᾶσι. ἐς τοῦτο σπάλοω ἐπιβολῆς ἐς ἐπιβαίνω. ὡς ὀείζομαι ἡμιάτ' ἄλοῦσιν ἁμαρτηκέναι πρὸ εἰ ὀφανοὺς ἐπιβόωσις. καὶ ἄλλοις τισὶ τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων. ἢ τοῖς κατέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανῆ καθιστῶσιν. ἰῶ οἱ ἄρχοντες ζημίαν ὀείζουσιν, ἐπιβολὴ καλεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλω. Ἐπιβολή. καὶ ἀνέγκλησις. ἢ προκατάρξις. πολύβιος. ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταὐτόματον αὐτὸ παρέχεται ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ἔστι

δότε

ἀ ὅτε πάλιν κ' τὴν θοιμίαν ἐσθλὸς ἐών. ἄλλου μείζονος ἀντιτυχ. τὸ δίφασι πρὸς ὕλλας τὸ κρανλείδου καὶ ἀχέμου τὸ αἰπόλου. Ἐμβολή. πρὸς τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία. ἐξ ἀεισοφ. ἐμβ τῆς ἐμβολὴν φοφιᾶ μίαν μόνην. Ἐμβολος. ἐμβολὴ εἰσφορά. ὁ δὲ σιμωνίδης ἀπομείνε μηδαμῶς εἶναι ῥωμαίοις ἔννομον, οὐ παίνω ποιεῖσθαι ἐξ κ' τ στρατηγῶν τοῖς ἀεχομένοις ἐπιχειρεσμένας ἐμβολάς. Ἐμβοον. κ' ὁ πὸ τὸ βοᾶν ἡδύ. Ἐμβολή. καὶ ἐμβάλλω ἐξ ἐμβρου λόωσι δοτικῆ. Ἐμβώμιον. τὸ εἰς τὸν βωμόν. Ἐμβοάομαι. ἀπατικὴ. τὴν πεῖραν μαρτύρομαι καὶ κανόνα τ ἐμῶν λόγων ἐμβοάομαι. Ἐμβοώμενοι. ἐμπεληθύμενοι μαρτύρασθαι ἐπὶ τ κεφαλὰς τύπτοντες ἐξ ἀς χεῖρας ἐπανατείνοντες ἐξ τοῦ θεοῦ ἐμβοώμενοι. Ἐμβοώμαιον. τὸν χρισὸν ἐ ἐμβοᾶ. Ἐμβοασμένος. ἐμβοκασμένος. ἐμπεκλεσμένος. Ἐμβωσώμεθα. Ἐμβρείθων. ἐμβραχ. ἐξ ἐμβρείσει, ἐμβαρήσει. Ἐμβρείσειν ὁδόντ. ἐπ' ὅσ' οἰόμεθ μένοι βίζεσθ τὸ ὀδόντας. Ἐμβρεόντιος. ὁ ἐμβρεόντιος ὁ φοκλ. ὡς ὁ στρατηγὸς εὐσεβρεότητος μολών. Ἐμβρέχω δοτικῆ. Ἐμβριον. ὅλως τὶς τῆ ἀθλωᾶ ἔθυε, βοῶν ἔθυε ἐξ τ παιδώρα ὃν μεθ' βοός. ἐξ ἐκαλεῖτο δ' θῦμα ἐμβριον. Ἐμβύρσας ἐκαθέζετο. τὸ δ' ἐπὶ σύθαις ἐπελεῖτο, ἐπειδάντις κλιθῆ πὸς ἑτέρ. ἀμιώσθαι ἐβρεθόμενος, ἑαυτὸν ἀπὸ ξιόμαχον μόνον ὤετο, βᾶν ἰὼν, ἁμῆρα κατακηφας, κ' ἐφ. αὐτὸς δ' ἐκπεθέσας χαμαὶ τὴν βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς. εἰς βυσσίσω πειρατηγῶν βοχεῖρε. καὶ τὸ τ' ὅτι σὺ θαις ἀμελίσσ' ἱ πετρεία. τ δ' ἱερεῶν τὸ βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐμβαίνων τὴν βυρσητὸν δεξιὸν, πόδα, ὑπὸ χνῆτον κατὰ δύναμιν ἕκασος συμμαχήσειν. καὶ ὅστις αὐτοῖς τοῦτο ὄρκιον ἐβεβαιότατος. Ἐμβύσαντες. ἐκκελύφαντες. σκεπάσαντες. πεπήχθος. ἐμβύσαντες βυσσόχοις μοῦσι, τὸ ὕδωρ μὲ βχελάουσι. καὶ ἀκρόβυσος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. Ἐμβύσας. ἐμπλήσας. πρίσας. ὡς ὁ μηρος. νήματος ἀσκητοῦ ὀρεβυσμένου. ἀεισοφάνης πλούτω. τὸ σὸ μὲ ἐμβύσας κόμασι ὧν ῥητόρων. Ἐμβαμβρεία. Ἐμβάννυται. δοτικῆ. ἐμβιχάρ. Ἐμβαυρωθεὶς. ἀνθρωθεὶς. θρασυνθεὶς. ξενοφῶν. ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούσας καὶ ἐμβαυρωθεὶς τῇ ἐν τολῆ τοῦ νύκτος, ἐπορεύετο. Ἐμβλήματα. ἐξ ὑστέρου τοῖς τραύμασιν ἀναφυόμενα. πλούβιος. δεῖ τοὺς ὀρθῶς βουλομένους πόλεις τὸ πολέμου, καθάπερ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις μισθὸν κτίσιν τ ἐμπνευμάτων ποιεῖσθαι λόγον, κ' τ ἐξ ἀρχῆς ἐσκοπημένων παθῶν. Ἐμβλὴς. κωμικὸς. τ δραμάτων αὐτὸ ὅστις ἐραίνων. καὶ μνημάτιον. καὶ βαυκαλία. ὡς ἀθλώδιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

Ἐμβλὴς, ὄνομα εὔφημον. ἐπειδὴ τοίνυν ἐμβλὴς ἀοσφυνὴς διαφερόντως ἀναπεπλεγμένος καὶ τὰς γῆς τ πολεμίων κρατούντων. Ἐμβλητος. ὀμφάλινος. Ἐμβληθεὶς. χωρίς. Ἐμβλωτήσομαι. φλυαρήσω. πλασφημήσω. πρὸς τ ἀθλωαίων δὴ καὶ ἐμβλωτήσομαι. Ἐμβλωμονας. ἀντὶ τοῦ ἐμβασιόφρονας ἐξ ἐμβραφέας τοὺς καθεσκηκότας ἐμβὶ τὰ γράφειν ἐκάστω, ὅσον εἰς φέρεσθαι δημόσιον ὀφείλεσι. Ἐμβλητος, ὄνομα εὔφημον. ἀεισοφάνης. ἐμβλέψασ ἐκεῖσε γυναῖκας σῶ ὁμιλεῖν. οὕτως σκωμῳδεῖ ὡς μαλακὸς, ἐξ ὡς μὴ γυναικῶν ἀεὶ ἀεισκόμενος. Ἐμβλυνίδα. τὸ πρὸ τὰ γόνατα ἀνω σαρκώδεις τὰ μηρὰ. οἷοι ἦσαν οἱ τὴν ἐπωμίδα. Ἐμβλήματα. πάντα τὰ ἐμβραφόμενα τοῖ. καὶ μὴ σὺν μέζοις εἰρκμένα, ἐμβραμματολέπτεται. Ἐμβραφεῖς. ὁ πρὸ δέκατον ἀρτύει εἰς φέρεσθαι τὸ δημόσιον τὰ τοῦ κοινοῦ μετοικισάμενοι ἐξ διαγραφόντες, ἐμβραφεῖς, σκαλεῖν. Ἐμβραφομῶ. ἰδιοκτημῶ, οἰκήσομῶ εἰ καὶ δόξαν ἐμελλε φέρειν ἐξ ὑπὲλλων ἀρημένα ἐμβραφομένω. Ἐμβράφων δοτικῆ. ἀν βραῖ. διὶ σχεδὸν ὁμ. ὁ δὲ φιλόσοφος, ἐπεγράφων ἑαυτῷ φίλτατον τὸν μανιπόλα. ἀν κτησάμενον. Ἐμβραψας. ἐμβλέψας.

Ἐμβύα. ἐξ πευμνήσασα ἐμβύα. ἔλεγον. Ἐμβύοις. τοῖς ἀπὸ γῆς. ἐξ δὲ πλεῖσα καὶ βῖς σὺ τῆς γῆς ἐμβύοις πρόσλαβον εἰς τὸ ζῶγμα. ἐξ αὖθις. τὴν ἀ ἀπὸ τὸ ῥύματος πλαραὶ ἀσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐμβύοις. Ἐμβάμενος. κ' πόλις τὸ νῦν δυρραχιον, τὸ πάλαι ἐλέγετο. Ἐμβαύειος, ὄνομα βακηνόν. Ἐμβαυρος, ὄνομα τοβακηνοῦ ὡς ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶβ. Ἐμβαφιλαύομενος. πολυτελῶς δαπανώμενος. ἐξ ἡρόδοτος. ἵστε μητέρας καὶ ἀδελφὰς ἐμβαφιλαύομεθ' ὑμῖν. ὡς πανπλῶς μέθ' κτημῶμοι πρὸς κμέων. Ἐμβαφιλαύω

νικῆ. Ἐπιδάν. Ἐπιδιαίσιος οἶνος. ὁ ἐπὶ κοινῷ ἐξ ἀμελείας ὀξυζήσας ἢ ἁλφιτωθεὶς δύο τινών. Ἐπιδέα συνδεᾶ. ἐλλιπῶς. Ἐπιλάβωσιν. ἐπιτύχωσι. πολλῷ πλείους καὶ παρέλιπον τὸ τ'. καὶ ἐν ᾧ ἐ εἰσαῦθις ὁμοίως. Ἐπιδίκαιον. τὸ δίκαιον. καὶ ἐπὶ πλεῖον τὸ ἐ λέγειν εἰώθασι. Ἐπιδιαφιλίῳ δικαιοτέρου ἀθλώσιν. ἐπὶ τῷ ὁμολογούντων μὲν διαφανεῖ φόνους, καθὰ νόμος δέ.

Ἐπιδιελαθόως. πολλῶν συνθεατὴ τῶν παντὰ δυναμένους ὀξέως τὸ βρῶς διανοεῖν. ἀναλαβέσθαι δὲ ἐπισταμένους ἐπιδιελαθόως. δὲ ἀρμονίᾳ λόγων λαβόντας ὑπαντῆσαι θεωρῆτειν ᾧ ἀναλαμβάνῃ. Ἐπιδισμός. ὁ ἐπὶ τῇ πολυῆ δεσμός. ἀεισοφανής. ἄκακος μὴ φῶρ ἐν ἀραρῇ. μή ποτε κατέξεχύνον. ὃς χίνος οὖν ἔχων τινὲς μαρτύρασθ. εἴθ' ὑπουραεῖς εἶναι τὴν ἡραν τὴν μαρτυρίαν ἐν ᾧ τὴν ἐάσας ἐν ᾧ ἔχει ἐπιδισμὸν ἐρίω. νᾶν ἂν ἔχοις πλείονα.

Ἐπίδειξον. ὦν εἰπὲ. ἀεισθ' μεφέλαις. ἔχεις τινὰ γνώμην ἐπίδειξον αὐτ. Ἐπιλαφπεῖς. λέκιθον ἰνὲ πιδειπνῆς ἡγήσαι ἰσχυρῶς. ἐ λαύτερον δειπνεῖν δυνηθείης. Ἐπιδηλίῳ μάχην. χοείον ὀξὺ θρασωτίας ὃ δηλίον. ἐν ᾧ μαχόμενοι οἱ ἀλλαῖοι ἐπὶ βοιωθῶν ἐνικήθησαν. Ἐπιδήμιος. ἐμφύλιος. κοινὸς δημόσιος. Ἐπιδημῶ. δοτικῆ. Ἐπὶ λᾶινον. ἐπὶ νου. συγκατιθέντο.

Ἐπιδιατίθεσθαι τὸ σωθήκας τινὰς πιεῖσθαι. καὶ ἐπιτιθεμένους ῥητόντι ἀργύριόν τῳ δανεῖν γνομένων. ὃ πορ ἐπύαται. ὥς περ θήκης γήσιο θαι πάντως τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. Ἐπιδιαιτᾶς ἠρῆσαι. ἂν ἐνικαίδικος ἐπιγένοιτο. τὸ δ' ἐρῆσαι. μέχρι ἱερὸν δίκην. ἀμφὶ δὲ φηφοι ἐπ' ἀθηναίοις ὀκτὼ καὶ δισχιλιαστεῖς γνόμενοι ἐλέγοντο. καὶ ἐμοῦ μὴ ἐν τοῖς ἐφήβοις ἐτηβέκατα εἰς ὀλιξιαρχικὴν ἐγεφόρου γραμματεῖον. Ἐπιδικα. οἷς αὐτὸς ἐπιδικάζετο ὡς προσήκειν αὐτῷ κ' ἡγήσατο ἀγνοεῖν ἐὰν μὴ εἶεν ἡμῶν οἱ πατέλαυτηνῆτ. μήτε μὴν διαθήκ. ἐὰν ἐπίδικα καλεῖται. Ἐπίδικος. ἐπὶ κληρος ἐπίποιν. ἐ ἐπικληρεῖτις. ἐπίκληρ μ', ἢ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανικὰ ἐκλελαμμένῳ. μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφᾶ. ἢ ἢ αὐτὴ ἐ ἐπικληρεῖτις. ἐπίποιν ἦ, ἢ ἐπὶ μοίᾳ τινὶ τῶν κλήρων. ἢ τε ποιῆσαι ἔχειν καὶ ἀδελφῆς ἔχουσα. ἐπίδικ', ἢ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρ. τινὶ μὲν αὐτῇ γαμηθῆναι. ἐσαῖος δ' ἐπίκληρ' ἐν ᾧ πολυσύρῳ, ἐπικληρεῖτιν ἐκάλεσε. Ἐπιδοκιμάζω. ἂν ὑποδραμαχῶ γνώμην. Ἐπιδόφειλα ἐν ᾧ ἀρεστίω ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπιδόφερίζων ἢ καθήμενος παντοδαπῶν. Ἐπιδόφειλ. ἀργός. καὶ γυναικώδης. Ἐπιδρατὶς. ὁ σίδηρος τὸ ἀκοντίσκον τὸ αὖ λον. Ἐπίδοσιν. αὐτὸ τὸ εἶδος. Ἐπίδοξος. οὐ δοξος. ἢ προσδόκιμος. ὡς τὸ ἐπίδοξος γαμβρῶ αὐτὰ ρχῆσαι. καὶ προηγορεύσαντο ἐπίδοξοί εἰσι δυτικῶ ρωμαίων γῆν ἐκβαλλειν. αὐτὰ τὸ προσδόκιμοι. καὶ αὖθις ἐᾶσαι τὸν ὁδὸν κεῖν δόξοι ὄντων, ἐπιθήσεσθαι οἱ πορσαι. Ἐπίδοσιν. ἐπὶ ἀρετῆς αὔξησιν. προκοπὴν. προθυμῶ. ὁ δὲ φιλοσοφῶν, αὐτὸ μὲν ὁδὸς εἰς ἐπίδοσιν διατελῇ. ἐ ἐπειδοῦ ψῆχυν, ὡς φαῦλα ἀπεχθῆ. ἐπίδοσιν μὲν οἱ ἀπὸ ποιοί λέγουσιν. καὶ προκοπὴν παρὰ δὲ τὴν ἡλίων. Ἐπίσις. αὔξησις προσθήκη. ἐπισθής. πρὸς ἃς ἐπιδόσεις τῷ ἐφ' ἐ λίθῳ. Ἐπίσρομ. ἐπισβρομῶ παρέχ ὦ ἄλωτον. Ἐπισδυσῶσαι. ἐπισκυσῶσαι. καὶ εἰσδύσης ὁ μεγαλήχης. μεναν δρ. οἱ δὲ ἄραροι τὴν τὰ πλέμεκίνησιν, ἐβάλοντο ἦχον ἐγεῖραι ξυμμιγῆτε καὶ ἄγριον. ἔτι τε δὲν ξιφῶ ἀλαλαγματι ἐπισδυσῶσαι τοῖς τυμπάνοις. ὅπως ἂν δύσοος τὸν αὖθις ὀκτύπος δέχηται, ὡς καθαλλῆξαί τε δεδίξεσθαι τὸ ῥωμαϊκὸν. ἔθνη ἐπειπρόγνωσ ὁρῶνος, προσαφικόμενοι τοῖς στρατιώτοις. ὡς τὰ αὖθις δ' ἀέρῳ μὴ καθαλαγῆναι. ἀλλὰ προσανατυπῶντας ὁ πορ ἐμελλον ἐσεσθαι, ἐθίζεσθαι τῇ δοκήσει. ἐ ἔθ μήπω παρόντι πρὸς τὸ ἐσόμενον. καὶ ὅθεν αἰσθοιντο τὸν πάλεμον τὸ τυμπάνου αὐτὰ καθεγεῖν ἐ αὐτοὺς ταῖς ἀσπίσι. καὶ ἐ παλαλάζῃ ὃ ἐνυάλιον. ἐ παιανίζῃ. ἐστοῖς ὑδροχόοις ἀπείοις ξυλίνοις ἔσιν, ἐπικλυσθεῖν. Ἐπιόναι. ἐπελθεῖν. Ἐπιόν. προέσ. καθὼς οὖν. προσῆκον. Ἐπιπεσάτη. παρὰ ἠρόδοτον, μεσία. δ' γώμων. καλῶς ἔχουσα. Ἐπιπὴς πᾶσος μεῖον. Ἐπιπλὼς. τὸ ἐπίεσμα τοῦ ἐ σημαίνῃ τὸ πάνυ. καὶ σημαίνει ἐ παραλόγως. ἐ ἐπὶ λαβόντ ἐ τὸ μεῖον ἐπιπλείας ἐ χρηστότητος. σημαίνῃ ἐ ὁ μεῖος ἢ ἴσου μέτρως. καὶ τὸ ἱκανῶς. προηγοῦσι. λαμοὶ δὲ ἐπιπλῶς. ἢ χθοντο δεῖσθαι χρημάτων ἐπὶ πλοῦν τὸν ἐ πλοῦν. ζῆσθαι γὰρ ἐπιπλῶς. καὶ αὖθις.

ζῶντα

ἐπὶ τὸ βασιλέως εἰς τὸ αὔθαδές τε καὶ ὑπερήφανον φόνου. ἀναθόρυβος ἐπαλέτο ἐπὶ ἡδονῆς πεφάσθαι δόξῃ. ἐπ' αὖθις τοιαύτην νομιδὴν ἐπὶ ἡδονῆς ἀνατίθησι θεῷ παντοκράτορι, τὰς ἐκ μίας τῆς ἀπολύσεως. ἐπὶ ἤρα ἢ μετὰ πικρίας χάρις οἱ δὲ νεώτεροι, ἀπὸ σύνεσιν φασίν. ἐπὶ ἴαμνα ἔμπειρον. ἐπὶ ἴσορος. ἐπὶ ἰχθὺς αἰτιατικῆ. ἐπὶ θανάσιμος πρόσδοκιμος τὸ ἀποθανεῖν. ἐπὶ θαρρῶ δοτικῆ. ἐπὶ θαρσέω. ἐπὶ θανάσιμος ἐπίζων τὸ θανάσιμον ἀντὶ περισσοῦ τῆς νοσῶν ἐπὶ θανάσιμος ὤν. ἐπὶ θαυμάζω. ἀντὶ τοῦ δώρεις τιμᾶν ἀείσοφος. σωτηρία τῆς ψυχῆς ἀπαλλόμαι. ὁ δὲ οὐ γινώσκει ἀλλὰ ζητοῦμεν λέγει δεῖ γὰρ ἐπὶ θαυμάζω τὸν διδάσκαλον. ἐπὶ θέντες ἀπιστήσαντες. οἱ δή, τὸ μαρτύριον ἰσχὺν ἐπὶ θέντες ῥήματα πρὸς τὰ λοιπὰ. ἐπ' αὖθις τὸ μαρτυρεῖν τῶν σωματοφυλάκων μοῖραν ἀπολίγην, ναυσιῶντες ἐπὶ δόντες. ἐπὶ θαπευών. ἀντὶ τοῦ διορθούμενος. πρόμηθόμυθος. θρασυδίδης. ὁ δὲ ἀλκιβιάδης ἐπὶ θαπευών τιμᾷ ἑαυτὸν κακοδοξοῦντα εἰς τιμὴν παιδικὰ. εἰδὼς εἰ μὴ διαφθορεῖ αὐτιμᾷ ὅτι ἔσται ποτὲ αὖθις. ἐπὶ βίωσι. ἑορτὰς ἰσοκρατεῖς ἀφιστάμενος ἑορτὰς, ἄλλως δὲ ἐπὶ φθονηθείσας, ἐπὶ βίωσιν ἐπαίλωσι. ἐλείπετο δὲ παρ' αὐτοῖς ἐπ' ἄλλα ἐπὶ θέμενα ὅσα μὴ πάσια ὄντα κεξ ἀρείας πάσχουσι βαλλόμενα. λυσίας δὲ ἐπὶ βίωσιν ἐπισολὰς λέγει, τὰς δοθείσας τοῖν ὥστε διανομῆσαι, ἐπὶ θεῖναι ἐπισολάς. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ δοῦναι. ἐπ' ἐπέθηκεν αὐτὶ τοῦ ἐπὶ δωκε. ἐπὶ θετοὶ αἱ ἐκ ἀλλοτρίων. ναρεσὴς δὲ τὰς ἐπὶ θέσι δωδεκάδας τὰς ἀπὸ τῆς ἀρμενίας γουσαλκιάζειν, χρὴ φάσκειν ἰωάννην. ἐπὶ θάσας. τὸ θεῖον εἰς δεδιημένος. θεοφορέμβροτος θουκυδίδης. ἀρχίδαμός τινα ἐπὶ θάσας, κατὰ δὲ τὸν πόλεμον τὸν κρατόν. ἐπὶ θασμοὶ πρὸς θεὸν ἱκεσίαι. ἐπὶ θασμοί τε ὑποστρατεῦσαι τὸ βασιλέως ἐς τὴν στρατηγίας ἐγένοντο. ἐπ' αὖθις. ἐκαινὰ ὀλίγων ἐπὶ θασμῶν ἐς οἰμωγῆς ἀπολοφυρόμενοι. τουτέστι θεῖον ἐπὶ πλήσεων. κατὰ αὖθις. τοῖς ἐπὶ θασθεῖσι σωτηρίαν μηνῦσαν.

ἐπὶ θάσωσιν. ἑορτάσωσιν. ὁ δὲ, ἔμενεν αὐτὸ ἐπὶ θάσωσιν τὴν γενέθλιαν ἡμέραν τοῦ χῦ. ἐς γὰρ πρόσω ἐπάλαξε τῆς ἡμέρας τὸ σέβας. ἐπὶ θεῖναι. ἐπὶ πλεῖσαι; πέμπει ἄγγελον ἐπὶ θεὶς ἐπισολήν. ἐπὶ θήκησα. ἀείσοφος. ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἐπὶ θήκησα. ἐπὶ θήξας. ἐφορμήσασθαι θέντας. τὸ ἥλικον ὁμενον ἀπέκτεινον. ἐπὶ θήξας οἱ τὸ δορυφόρων τοῦ ἀφεδρεύοντος. ἐπὶ θήρα. ἐπὶ ἀπάτη.

ἐπὶ θήσειν. ἀντὶ τοῦ ἐπιτηρεῖν. ἀνεὶς μαιρᾶν ἐς παντελῶς ἐπὶ θήσειν αὐτὸν διήλιον ξιφίοις θεοῖς. ἐπ' αὖθις. ἐπὶ θεὶς γράμματα δηλοῦντα τὸν ἀνδρὸς ἀρετήν. ἐπὶ θιγγάνειν. ἐφάπτειν. ἐπὶ θερασύλλω. δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς παυσανίαν παραγραφῇ. τὸν ἐπὶ θερασύλλω φησὶν ἀπὸ ἡνίον ἔθος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ θερασύλλω μνήματι. ἐπὶ θερώσιον. ἐφαλλόμενος. ἐπὶ θυμητικὸν πρόθυμοι. οἱ δὲ, ἐμεγαλοφρονήθησαν τότε ἐς ἐπὶ θυμητικὸν ἐξίσαντο ὡς δὴ μεγάλα μὲν λυμαινόμενοι τοῖς ἐναντίοις. καὶ πολλὰ καὶ κακοδαίμονα ἐνθένδε οἱ σόφιστοι. καὶ τοῦ αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ, τοῦ τὸν ἐλεγχὸν ἐπὶ κελεῖσθαι ξύμαχον. τουτέστι δεῆσαι χρήζειν. ἐπὶ θυμία. ἐπὶ θυμία ὀδὶ μάλογος ὄρεξις. ὑφὴν τάπητας ῥῶτα. ἀσαπὶς. μῖσος. φιλανθρωπία. ὀργή. ἔρως. μῆνις. θυμός. ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀσάπνις, ἐπὶ θυμία τις ἐν ἀπολαύξει. καὶ οἷον πεχωσισμένη ἐστὶ τοῦ πράγματος. τὰ μὲν δὲ διανεμῆς ἐπαὶ τὸ ἐπὶ θυμία τις βούκαιος ἀπὸ μὴ ἐπὶ ποιοῦς τινος ἐπὶ ποιήσεως. ὀργὴ δὲ ἐπὶ θυμία τιμωρεῖ τοῦ δοκοῦντος ἀδικηκέναι ἐπὶ πεσκηνῶντος. ἔρως δὲ ἐπὶ θυμία τις οὐ παλαιᾶ ἀνδρὸς ἐπὶ πράγματος. ἔστι γὰρ ἐπιβολὴ φιλοσοφίας διάπονος ἐμφαινόμενον. μῆνίς δέ ἐστιν ὀργὴ τις πεπαλαιωμένη ἐπὶ νοτος καὶ ἐπιτηρητική. θυμὸς δὲ ὀργὴ ἀρχομένη. ἐπὶ θυμῶν. γρηνικῶς πρόσφατος ἔχων. τοῦτο δέ, κατὰ ζώνης ἐπὶ θυμῶ λακεδαιμονίοις ἀγαγεῖν. σωτὰ ὀστᾶ μετὰ γρηνικῆς. ἐπὶ θυών. ἐπανορθούμενος. ἐπὶ κάθη. ἐπὶ πρέμα του. πλούβιος. ὁ δὲ, διατειχίζῃ τὴν πολιτὰ ἀπὸ τῆς ἄκρας, ἵνα μηδεὶς ἐπὶ φόβος ἐπὶ κεισθῇ τοῖς Ταραντίνοις ἀπὸ τοῦ κατεχόντων τὴν ἀκρόπολιν. ἐπὶ κεισθίζω. ἀείσοφος πλάττω. κραδδαίνων τοὺς πολεμίους ἐκάστοτε, ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπὶ κεισθίζῃ μόνος. ἀπὸ μετα φορᾶς τοῦ ζυγῶν. ἐπὶ κεισθίζεσθαι ἢ τὸ βαρυῶ λέγομεν. ἐπὶ καλέμη ἀρουῶ. ἔθος ἐστὶ τοῖς πεζοῖς, παρ' ἑαυτὸν ἀρότην κατὰ λείπειν τὴν γῆν. ὅπως ἀκριβαίως ἐκ ζέφη τοῦ καλάμου. ὡς μὴ κατ' ἔτος τοῖς αὐτόμασι πονεῖτο. λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν πόλεμον λόγῳ. διαφαλλων τινὰ τῶν ἀπολέσαν πεζῶν

ἐπὶ τὴν γῆν κεκλιμένον. καὶ, κατὰ τοὺς ἀστρολόγους τὴν ἰσχὺν αὐτῆς φησίν. ἐπὶ δὲ τοῦ ὑετοῦ ἐπὶ τὴν ἀναλογοῦσαν ἀκτῖνα. Ἐπικλίνεται. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κλίνεται. Ἐπικλεόμενος. μεμφόμενος. Ἐπικαλούμενον. ἀντὶ τοῦ κατηγορούμενον. οἷας τὰ κατηγορήματα, εἴωθεν ἀεὶ τοιοῦτο ποιεῖν, ὁ τὰ ἐπικαλούμενος. Ἐπικαλῶν. ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν ἐγκαλῶν. ἀντὶ τοῦ δὲ αὐτὸν ἄνδρας ἄλλο μὲν δὲν ἐπικαλῶν. καλῶ ὅτι σοφόν τε καὶ ἀνδρεῖον καὶ ἀνδρεῖον. τὸν αὐτὸν λοιδορεῖσθαι, ἀδικεῖν ἐπικαλεῖν ἐπαιτιάσασθαι. καλῶ ὅτι παιδεραστήν. Ἐπικαμπὴς παρεγκλίσεις. ἐπὶ τὰ μέσα τῶν πλευρίων πρὸς πίπτουσι. Ἐπικάρσιον. πλάγιον. ἀνακύπτουσι. Ἐπικατέσεισεν. ἐπικατέβαλεν. ἰώσηπος. πολιορκοῦντος αὐτὸν τὸ χωρίον τὰ ἱεροσόλυμα. ἰδὼν ἐλεάζαρος ὁ υἱὸς ματθίου τὸν ὑπλόκλωνα τὸν ἐλεφάντινον ὄμνυμι, ἐπὶ τοῦ λαβὼν ἐπὶ τοῦ τὸν αὐτόχειρα εἶναι, πλὴν διαφθάσας τοὺς φίλους τὸν πολεμίων. καὶ τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ μάχεσθαι πλήξας, ἐπικατέσεισεν ἑαυτὸν τὸν ἐλέφαντα. μηδὲν δράσας πλέον τῶν μεγάλοις ἐπιβαλέσθαι. ἐσωσθησαν ἀπώλετο. Ἐπικαιρότατος. ἐπιτηδειότατος. σὺν τοῖς ἐπικαίροις τὰ χωρία τὰ ἀντὶ τῶν ἐπιτηδείων. Ἐπικαιρῶς. ἀκαίρως. ἀρμοδίως. Ἐπικερδεύειν. ὁπότερον βούλοιτο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα ἢ μὴ φέρειν τοῖς, ἐπικερδῆ δώσειν χρήματα τῶν ἐλόντι. ἢ ζῶντα προσαγαγόντι. καθάπερ ἐξόξιν ἐπεκέρδανον οἱ ἄλλως τῶν παραγαγόντι ἢ ζῶντα ἢ τεθνηκότα ἆθλα ἄλλα, ἐπαγγελλόμενοι δώσειν τάλαντα.

Ἐπικελεύομαι δοτικῇ. Ἐπίκηνος λόγος ὁ μάταιος. Ἐπικαίρως παραπλέοντας. τουτέστι μίαν παρακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. Ἐπικλῶσι χλωάζειν. ἀγαθίας. ὁ δὲ, ἔκλεν ἐπικλῶσι μόσων αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς. καὶ ἀμελείας. πρὸς αἰτιατικὴν. καὶ αὖθις. ἐχάρισα δὲ παρῆνες ἐλύσωσεν αὐτὸν ἐπικλῶσι μόσας διαδέ. Ἐπικλάω. ἐπικλεύω. Ἐπικεφαλαίαι. σωτῆρος. τοῦ θεοῦ. πλούσιος. μνησθεὶς δὲ ἐπικεφαλαίαι τὰ τερπνὰ αὐτῆς ἐλαπτομένου. καὶ θεὶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ τῶν μανιῶν τὰ τερπνὰ. Ἐπικεχύκασιν. Ἐπικεχυμένως. ἀπροσδοκήτως. ἀπροπτώσας. Ἐπικείμενα. ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρουσι. δισχιλίας λίτρας χρυσίου σέλουσι. καὶ ἡμέρα καὶ νὺξ ἐπικείμενα ὁπόσοι εἰς εἶχον, τῷ βασιλίσσῃ. πόφασιν τῷ τῆς ἀρχῆς ἐπικείμενα. Ἐπικήδομαι. τὸ πρόκηδομαι διαφορᾷ. Ἐπικηδῶς. τὸ φαινομένως. ὁ δὲ, ἤτει τιμῶ τοὺς κεκτημένους τὸ ἐπικηδῶς καὶ ἀρετῶν μὴ λάθροι δὲ φθόρων. Ἐπικήδειον. ἐπιτάφιον. ἐπιθανάτιον. καὶ ἐπικήδειος θρῆνος ὁμοίως. Ἐπίκηρα. ἐπιθανάτια. κηρ γὰρ ὁ θάνατος. Ἐπίκηρος ὕλη. πρόσκαιρος. Ἐπικηρυκάεται. διὰ κήρυκος τινος ζωθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται. ἢ φιλίαν ποιεῖσθαι. Ἐπικηρυκάω δοτικῇ. Ἐπικηρυκεία. φιλία. ἢ ἐν τῷ πολεμίων ἐπικηρυκία. τὸ πρὸς φιλίας ἢ διαλλαγῶν κήρυκας πέμψειν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Ἐπικρίνεται. ἐπισκοπίζεται. Ἐπικλυσθέντος. Ἐπικλύσωσιν. εἰς οἶκτον ἀγάγωσι μὴ καὶ πρὸς ὀλοφυρμὸν βαπτόμενοι τοὺς στρατιώτας ἐπικλύσωσιν. ἰώσηπος. ὁ δὲ τοῖς ἔργοις ἐφεστὼς, παρὰ αὐτῷ γὰρ ἐμεμαθήκεσαν βραδυτῆτα ἐπικλύσας τῆς ἀφίξεως. Ἐπίκλαυτον. γοερόν. θρηνητικόν. ἀεὶ σφαλὴς βαρβάροις. ἐπὶ βάρβαρον ἐξομνύς τε κἀκλον, κελαρύξῃ ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον. Ἐπίκλημα. ἔγκλημα. ἀγαθίας. κρούμενος δὲ ἀδύνατον εἶναι, ὡς ἐπίκλητα τὰ ὧν τὰ ἀποσείσασθαι τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ πάκορος ὁ παρθυαίων βασιλεὺς, καὶ ἄλλα τινὰ ἐπικλήματα ἐπέφερε τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ. καὶ τῷ δοκεῖν ἐπίκλημα ἐποιεῖτο πατάρῳ μαίων. ὅτι δόξαν σὺν τοῖς λ ἡμερῶν μὴ δέτερα παρὰ τὰ ξυγκείμενα ἐπιτελεῖν. οἵ δὲ, ἐπικατὰ τὸ θεσπισθὲν ἐπιτελέσουσιν. Ἐπίκλιλω. ἐπωνυμίαν. Ἐπίκληρος. ὅταν παῖς ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτην τὴν τύχην ἐπονομάζουσιν οὐσία, ταύτῳ καλοῦσιν ἐπίκληρον. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἄδικτα μεμυθολογημένῳ. ὅταν ἢ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη κατάλειμμένη. καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται δὲ ἐπίκληρος. καὶ ἡ μηδέπω τεταμιευμένη. ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα. καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται ἐπίκληροι. καὶ δύο ὄντων ἀδελφῶν. πλείους δὲ τὸν ἐπίκληρον καλοῦσιν, ἐπικλαματίδα καὶ παρθένον. Ἐπίκληρος.

νόμος

νόμος ἦν ἀθηναίοις γνησίας μὲν ἄσης θυγατρὸς νόθου δὲ ἧς, μὴ κληρομένην τὸν νόθον τῷ πατρῷ
ἢ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς ἑτέρους συγκληρονόμους ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα, ἐπιδικοῦσα
ἔξην τοῖς νόθοις κληρονομεῖν τὰ ἐγγύεσθαι διὰ χειροῖ ἐδίδοσαν. νόμος δὲ ἦν ἀπηνὴς τοὺς νόθους,
μὲχρι ἑκατὸν μνῶν καταλιμπάνειν, ἀγαμίας. ἐφοίτων δὲ γυναῖκας ἀναιτοὶ πρὸς μαχεῶ-
νας. τυχὸν μὲν μητέρες οὖσαι τῶν δεσπολωλότων. τυχὸν δὲ ἐπίκληροι. τυχὸν δὲ ὅτωοὖν ἄλλῳ
τρόπῳ μέλλον αὐτοῖς. Ἐπίκλησιν. ἐπωνυμίαν. Ἐπίκλητος ἔξωθεν ἐρχόμενος.
διὰ τῆς ἐπικλήτου ἡκὶ ἀλόγου λοιδορίας ὑπὲρ αὐτοῦ προσφανίσεσθαι. Ἐπίκλην. ὁ ἐπί
τινι κειμένου μύθος ἐπιθέσει. οὐ συνταῖς ἀμιλλαίαις ἰουδαῖοι ἐπίκλητον ἑαυτοῖς τύραννον προ-
σήγαγον. Ἐπικλινῆ ἐπιρρεπῆ. εἰς ἀπόκλινον. ἐπικλινῆ δὲ τὰ λαγγὸν κειμένου μάχος. Ἐπικλι
νὴς ὁδός. ἡκὶ κλίνεται τῆς ἐπικλινέος ἡκὶ ἐπικλινοῦς. Ἐπίκλιντης σεισμός. ἡκὶ κλίνε
ται ἐπικλίντου. Ἐπίκλιντρον. εἶδος ἡμιπίου γυναικείου. τὸ ἐπίκλιντρον δεσποτικοῖς.
Ἐπίκλωστος. ἀπατεών. Ἐπικλοπώτερος. παρασλογισμικώτερος. Ἐπικλύσασα ἐπιδιαφθεί
λύσασα. κατακλύσασα. κοῦν κλεοπάτρα ἡκὶ τοὺς κλείους ἐπιεικῶς τοῦ πολλῷ χρυσῷ ἐπικλύσασα
τὸ ἄγαλμα τὸ διὸς ἐπείσθη. Ἐπικναφοῦ ἕλκεις. ἢ δι διαφθείρεις. οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκαν-
θῶν σωρὸν συρέφαντες, ἱμάτιον κναφοῦσιν, ὁδὲ σωρὸς ἐλέγετο κναφή, Ἐπικναίει ἐπέκναιεν.
Ἐπικνίζεται. διάκνηται. Ἐπικνῶ αὐτὶ τοῦ ἐπιβάλλω. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλ-
φιον. Ἐπικήρης. ἐπικεφαλὴς ἢ γάθου ἢ κροβάφου. κήρην γὰρ ἡκὶ κήρα ὅλῳ τὸν κεφα
λὸν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινὲς δὲ ἐξαίσιμα λέγουσι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβανόμενον ἀπὸ μοῦ
ἡκὶ τοῦ προτάφου. Ἐπικήρης. ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδοσαν. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμ
βάνειν. οἰκεῖόν τε λέγομενον ἐξαίσιμα. οὕτως δὲ χρῶνται ἡκὶ οἱ ῥήτορες. Ἐπικερᾶσαι δοτικῶ. βοη
θῆσαι. ἐπικερεία ἀρωγή. Ἐπικούρειος ἔρημος. ὁ παρὰ τῷ λουκιανῷ. Ἐπίκουρος βοη
θός. ἐπικερῶ δοτικῶ. Ἐπικωμάσαι. ὀρχεῖσθαι. κλαλῆσαι αἰσχρά. πολλαὶ τοῖς ἐπικλησίαις
ἐπικώμασαν ἡδοναί. Ἐπίκωμος. ὑβριστὴς. συγχαίρων, ἐοῦτα δὲ ἀχρεῖα τυγχάνειν ἔδοξεν ὡς
πρόσηκος ἐπίκωμος ὁ προσήκοος φησὶ πρὸς ἐπιθυμοῦσι τὸ βασιλέως. Ἐπικωμητὴς ὁ τρισπουδαῖος
μασί, Ἐπίκωπος. ξιφήρης. κώπη δὲ κληθὴ τὸ ξίφους. κἀνταῦθα τὸ διάνεως ἐ ναυτικὸς ὢν. ἡκὶ ὁ
μηρος. ἁρμονίᾳ δὲ εἰσὶν ἐπήρετμοι. ἐπὶ πολλοῖς συνθήκας ἐποίησαντο ῥωμαῖοι ἐ καρχηδόνιοι
μὴ ἔχειν μὴ τεταγθαι καρχηδονίους πλοῖον ἐπίκωπον, πλὴν δεκαβίκρων ἡκὶ τῶ ἁλιευτικῶν
ἐ πολεμίων ὧν οὐδὲν ἦν δικασιάλμα μεῖζον. Ἐπικηρος. νεοκλέης ἀθηναῖος. μαργύτειος
τῶ δήμου μες χαιρεστράτης. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῶ, νεοκλῆς. χαιρέδημος. φιλοσοφίασε δὲ ἐξαβδάπολ
νιαυτῶ ιβ. ἡκὶ οἰκείαν αἵρεσιν εἰσηγήσαβ. πρῶτον μὲν σὺν ἁμῶ διαβίβας σὺν τοῖς γονεῦσιν. εἶβε
χολαρχήσας σὺν μιτυλήνῃ, σὺν αἰσχίνῃ ὧν ἦν. εἶβε σὺν λαμπάκῳ ἡκὶ ὅτως σὺν ἀθήναις σὺν ἰδίῳ οἰκήπῳ.
ἀκούσας δὲ ναυσιφάνους τὸ δημοκειτείου ἡκὶ παμφίλου τὸ πλατωνος μαθητοῦ. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς
οθ ὀλυμπιάδος μεθ' ἑπτὰ σὺν αὐτοῖς τῆς πλάτωνος τελευτῆς. ἐ δὲ ἔτεινεν ἐπὶ τῶ διαδόχων
αὐτὴν ἔνουτὸ γενατᾶ. ἐ διέμεινεν καὶ οὗτος σχολῆς καὶ σαιρος τοῦ περὶ τοῦ ἔτη σπζ. σὺν οἷς διαδ-
δοχοι αὐτῆς ἐγένοντο ιά. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πολλά. Ἐπίκηρος. οὗτος τὸ θεῖον ἐτίθετο
ὡς δεῖν. ἀδελφοὶ δὲ ἦσαν βεῖς μυθίοις ἀρρωστήμασι πολυπλανηθέντες ἀπέθανον οἰκτρα. ὅτε μὲν
ἐπίκουρος ἐτῶν ὢν αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τῆς ηλίνης οἷος τε ἦν κατιδεῖν ἀμβλυώττων τε ἐ πρὸς
τὸν ἥλιον αἴσθησιν ὢν. ἐ ὃ φασι προσέτι τε ἐμαρτεσάτω τῶ θεῶν ἀπεχθανόμενος. ἐ
μὴ βίῳ ἐ τὸν πυρὸς αὐγὴν ἀπεστρέφεβ. αἱ ματὶ αὐτῶ διὰ τὸ κάτω πόρων ἀπενεγκεῖβ. βοηθ
τὴν δὲ ἀραιότητα τῆς σώματος ἣν ὡς ἀδυνατεῖν ἐ τὸ ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. ἐ μηδόδω
ρος δὲ ἐ πολύαινος ἀμφοτὼ ἑταίρω αὐβυπάτισα ἀπέθανον ἀνθρώπων. ἐ μὴ βίῳ ἐ τῆς ἀθε
ατανέγκαβμιαθ' ὃν ἀδαμῆ μεμπτὸν. ἔτω δὲ ἄρα ἦν ἡδονῆς ἥπιον ἐπίκηρος, ὥστε διὰ τὸ εἶναί
τον ἐν ταῖς διαθήκαις αὐβυ ἔγραψεν μὴ μόνον ἐ τῆμεῖ ἡκὶ τοῖς ἀδελφ, ἐναγίζειν ἀπαξβυ
ἔτους ἡκὶ μητροδώρῳ ἐ πολυαίνω βίς προφημένοις. ἑαυτῶ δὲ διόσως εἰπεῖν τῆς ἀσωτίας τὸ
πλέον προτιμῶν. ἐ ἐν ζῶθα ὁ σοφὸς ἡκὶ βατίζας λίθοις περιπλάσαι. ἡκὶ ὡς ἀναθήματα ἐν τῶ

πρὸς ὠζωίαν μᾶλλον ἢ ἐπίσημον· οὐδὲ ταύτῃ ὠφελοῦσα· οὐδὲ ἐν μόναις ταῖς φαντασίαις γυμναζομένην· ἀλλὰ ζῶσαν ἱκανῶς ἐπὶ πολλῶν τῶν πραγμάτων. Εἰ μὴ γὰρ καὶ τὸν δημόσιον ἐπολιτεύσατο τρόπον ἀλλὰ τὸν ἴδιον ὃν καὶ Σωκράτης ἐνεῖνος καὶ ὁ Πυθικὸς καὶ πᾶς ὢν φρονῶν μεταχειρίζεται τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ πολιτείαν διαπομπῶν. Οὗτο μὲν πρῶτον ἔπειτα καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐν μέρει καθέκαστον ἰδίᾳ σωτηρίαν μηχανώμενος πρὸς τὸ βέλτιστον. Ἐπικυδέστερος. Κρατερώτερος μιμητικὸς ἐνδοξότερος. Κῦδος τὸ κλέος τοὺς Ῥωμαίους ὁ τοῦ ἔργου ἐντιμοτέρους ἐποίησε καὶ ὡς καὶ ἐπὶ τὴν Καρικυδέστεραν ἀνακλίναι σιβάδα. Ἐπικύδης ὅτι Καρικύδης ἐστὶ πρωτεύς ἀδελφὸς ἀλλήλων. στρατηγὸς δὲ συρακουσίων· οἱ Ῥωμαῖοι ἐν πολλῷ δυσχεραίνοντες· ἐπεὶ δὲ συρακούσας ἐπὶ σχυρὸν ἐνεπολέμουν καὶ τὴν φυγὴν ἐς λεοντίνους διαφερομένους τοῖς συρακουσίοις. Ἐ κατηγόρουν τῆς πατρίδος ὅτι δὲ ὡς ἀπονδὰς ἱέρωνος ἐφ' ὁλκάσι καὶ λίαν μικρὰν συρακουσίοι σφίσιν αὐτοῖς ἀνακοινώσειαν. οἱ δὲ, ἠρέθιζον τὸ καὶ συρακουσίοι μὴ ἐπικήρυσσον. Εἴ τις ἱππεὺς τοὺς Καρικύδου πομίσειε τὴν κεφαλὴν, ἰσοστάσιον αὐτῷ χρυσίον ἀποδώσειν. λεοντῖνοι δὲ αὖ τῷ ἱππεῖ τῷ στρατηγὸν κρεῖττω. Ἐπικυκλῶσαι, ἐπισαγαγεῖν. Ἐπικύλωμα. Ὅλως δὲ τὸ αὐτῶν διάπλασιν πρόσχυσιν μόνον· ἡ λύξ γὰρ ὁ ἄρτος σθένει καὶ πολύειον ἀπὸ τοῦ ἡλιβάτου. Ἐπικυφώτερον πλέον κυρτός. Ἐπιλάθου· καὶ Καπιλάθωμαι γλωσσ. Ἐπιλαμβάνεσθαι γλωσσ. μέμφεσθαι μὴ ὀνειδίσῃς ὡς Καπιλαμβάνεσθαι ὃν βάρβαρον ἢ πολλοῖσιν ἢ ἄπαξ ἐστὶ πονηρευσαμένων. Ἐπίλαμπος. καθαφανὴς ἢ ἡρόδοτος. Ἐπιλανθάνεσθαι ἀπορραλεῖν Καπιλάμπω Ἐπιλαχόντα. τυχόντα. Ἐπιλαχὼν αἰσχύνης ἐν τῷ καθ' ἡτησιφῶντος οὐ πέλαχον ἔστι πέλαχον ἀλλ' ἢ πρᾶσις ἢ ἐπιμέρισμος. τοιοῦτον δέ ὅτι τὸ λεγόμενον· Καπλεροῦν βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι. ἔπειτα ἑνὸς τῷ λαχόντων ἕτερος ἐπελάσειεν ἵνα ἐὰν ὁ πλάσων ἀποδημιμαθῇ ἢ τελευτήσῃ, αὐτὸ ἐκεῖνος γένηται βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ Καπλαχών. Ἐπιλέγει πρὸς βίᾳ εἰρημένοις φησὶν. Ἐπίλεκτος πρόπαροξύβνος Καλεκτὸς δὲ ὀξύβνος διότι δῦμεν Καπτὸ ῥῆμα βος τὸ δὲ, Καπτοῦ ὀνόματος συντέθειται. Ἐπιλεξάμενος ἀναμερίσας· ἀναλογισάμενος. ὁ δὲ ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν Καπιλεξάμενος. καὶ ἡρόδοτος ὁ δὲ ἐπιλεξάμενος ὡς ἦν διὰ τὸ καπελθεῖν οἱ φυλάδες ἐς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐξ ἧς νάξου. ἀντὶ τοῦ ἀναλογισάμενος. κεῖται δὲ Ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖος. ὁ δὲ ἀείσει ἐφ' ἑαυτοῦ γεγραμμένα καὶ ἐπιλεξάμενος, ἐλέγχει τὸ πᾶν ὡς ἐγκλῆσαι.

Ἐπιλείψημεν ἀπολείψομεν μέλλοντα ἡμέραν. Ἐπιλειψυδρίω μάχην. χωρίον ὑπὸ τὴν πάνθος, ὅ ἐστί χίσαν οἱ φυλάδες τὴν τυράννων. οἱ ἀλιμαιονίδαι πρεσβεύσαντες. ἐπὶ πολιορκηθέντων δὲ αὖ τὸ τὸ πόλει ἐπισπάσθαι σολιὸν θεὶς αὐτοὺς ἤδη. αἱ αἰλιψύδριον προσθέσθαι ρον οἷας ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι δὲ μαθὲ σπερ δὲ ὑπερεῖδας ὁ πρὸ πεδείξαν οἷον πατέρων ἦσαν.

Ἐπιλήθου τὸ λαθάσιν. Ἐπιλιναίω πρόβιρολόγος τις μέγας σκῶβυς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνικούς Ἐπίλιπος. ἐπιλείψιμος. καὶ μέμψεως ἄξιος. καὶ ἐπίλιπος ὀνοσῶν τὸν ἱερὰν πόσον ἐ λυόμενος ὑπὸ τῶν βασιλέως θεοδοσίου. Ἐπιλισμόζειν. ἰδίως ἐπιλισμομένους ἐν. ἀλεξις δὲ ἐπιλίσμην πρατῖνος ἐπιλισμοσυῶν. ἀριστοφάνης νεφέλαις ἀπὸ σκόρακας ἀπὸ φθερῶ ἐπιλισμόζειν ἐ σκαιόζειν πρόνυμον. Ἐπιλείψειμεν καταλάβοιμεν. Ἐπιλίγδην συμφαῦσαι καὶ ἐφάψασθαι μόνον ὁ πᾶν μῖν ἀνωθεν ἀνω. Ἐπιλίζω τὸ διανύω. Ἐπιλογισάμενος ἐ ἐφ' ὧν ἐνόμιζε πλεονεκτήσειν καὶ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος πείθει. Ἐπιλύζεσα ἐπιτελῶσα ἐπιμύσασα τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ δορίδιον ὅτι πλανικῶν διὰ τὸ μυρλέπειν δὶς μόρας.

Ἐπίλυπος κωμικὸς ποιητὴς τῶν δραμάτων αὐτὸ ὅτι πορφύριος ὡς ἀθήναιος. Ἐπιλυομένας συγχωροῦμεν. Ἐπίλυσιν ἐφοδον. ὁ δὲ πέμπει ἰωάννην ὡς ἂν προφυλακὴν χέσοιεν πρὸ καταμάθοι τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρων. Ἐπιλύτης ἐπίλυτος. Ἐπιμάλλον ἐπίεσεν μᾶλλον πρὸς ὀργὴν μᾶλλον ἐξέπιπτον εἰς ὀργήν. Ἐπιμάλλον ἀντὶ τοῦ προθυμότερον δέξασθαι τῶν τύραννον ἐπιμάλλον ἀχθέντων καὶ ἀντὶ τοῦ πειθοσόφιστα ἐνδόναι σοφῶς Καπιμάλλον. καὶ αὖθις Καὶ τὰ τοι Καπιμάλλον ἐξέπιπτον αὐτοῦ τὸ μῖσος. Ἐπίμεμφος μεμνημένος. Ἐπιμασίδιος ὀθνείων ὁ δὲ νεώτατος παῖς Καπιμασίδιος ἦν ἔτι μέν ἀντείχετο

Ἐπιμαχία συμμαχίας διαφέρει ὅτι ἡ μὲν ἐπιμαχία ἐστὶν ἐπὶ τῷ συμμαχεῖν· φιλίαν σφίσιν ἔσεσθαι δοκεῖ εἶναι ἐπὶ τῷ τὴν ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· καὶ ἄμικτα ἦν ἀμφοῖν πρότερος μᾶλλον ἐδόκει ἔργῳ ἐπιδώσειν. Ἐπίμαχος δυνάμενος πολεμεῖσθαι· καθόλου ἐπίμαχος ἦν πολλὰ χώματα ἐγείρων. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐπεραίουν ἐπὶ χωρίον ὃ δοκεῖ ἐπιμαχώτατον εἶναι. Ἐπιμέγαρμα ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ μεγάλως· οἷς ἐπιμέγα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος τῆς ἀτίας ἐπῆρχον ἐπιμέγα φυσῶντες πορευόμενοι· καὶ πολλοὺ ἐπιμέγα κοντες ἑαυτοὺς ἄλλοις ἐδόκουν ἀξιόζηλοι εἶναι. Ἐπιμέλεσι· φροντίδος ἄξιον· περὶ δότος· ὡς τὸ πρόξενος ἐπιμέλεσθαι ἐγίνετο· ἐπιμελοῦ δὲ ὡς οἱ ἐγίνετο πέμπειν τὸν δορυφόρων τινὰ συγγενῆ ὅτι χρήσαιτο βοῖ ἐπὶ θυσίαν καὶ γυνή. Ἐπιμέλεια καὶ ἀνδρὶ καὶ φρονεῖς. Ἐπιμελὴς ἄρρος ὀναθαρός. Ἐπιμελητὰς ἐμπορείου· δέκα σὺν ἡρέσθαι οἱ ἀθηναῖοι ἐπιμελητὰς ἐμπορίου· οἷς προσετέτακτο ὧν τὰ ἐμπορεῖα ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ τὸν κατάπλεοντας εἰς τὸ ἀτικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἀγοράζειν. Ἐπιμελητὰ ἐπὶ πορίσαις ἦσαν· ἐπιμελητὰ ὡς φησὶ ξενοφῶν οἱ βουπεμπόμενοι ἐν πολέμῳ ἐθεράπευον. Ἐπιμελητὰς ἐχειροβυήθη· τῶν χορῶν ὡς μὴ ἀδικεῖν τοὺς χορεύτας ἐν τοῖς θεάτροις· ἄλλοι δέ λέγουσιν ὅτι ἐμπορεῖα ἔχοντες εἰσὶν ἐλκεῖν τοὺς ἑκάστου ἕνεκα θεσπεσίους· οἷς προσετέτακτο ἐπιμελεῖσθαι τὰ κατάπλεοντα εἰς τὸ ἐμπόριον τὰ δύο μέρη ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἀγοράζειν εἰς τὸ ἀγοράζειν. Ἐπιμελητὰς ὧν μυστηρίων· ἃ δὲ ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεὺς· περὶ τὸν μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ ὧν ἐπιμελητῶν· οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνει. Δ δὲ ἦσαν· δύο μὲν ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων εἷς δὲ ἐξ ἁπολλωνίδων· καὶ εἷς ἐκ μυρρινούντος. Ἐπιμελόμενος· Ἐπιμεμφόμενος· πόσιος κλεῖσαι ἐπιμεμφόμενος ἦν βίᾳ πορίσαις ἅπερ κλεῖσα ἄδικεῖν ἐδόκει τῷ πεπνυθώς. Ἐπιμηδύσφαίσου· ἢ δόσις ἁδὸς ἢ ἀγαπᾶσθαι ἔχουσα ἡδονὴ ὡς μὲν κλάσας ἡρὶς δεδοικνωσοῦ ἐπιστροὶ· ἅλοιγες ὡς ἐξίοι ἡ ψυχὴ ὁπόσον ἤθελεν αἴρων καὶ πάλιν εἰσιέναι τῷ σώματι· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ πόρρω χρόνων τὸ δίεμα εὑρεθῆναι ἡμίεφθα μασι κατάσιτον· οὕτως ἐμάθηρεύθας ἀθήνας τὸ κυλωνίᾳ ἄγους κατὰ τὸν μὲ ὁλυμπιάδα γηραιὸς ὢν· ἔλεγε δὲ πολλαὶ ἐπινῶς μυσήρια· καὶ καθαρὰ δὲ καὶ ἄλλα εἰνιματῶδη· οὗτος ἔζησεν ρυ ἔτη τὰ δὲ ἐξεμαθύδνσεν· ἡ δοιμία τὸ ἐπιμηδίσιον δίεμα ἐπὶ τῷ ἀποθέτων. Ἐπιμερδούσης· ἐπιμερδοδοτικὴ· ἐπιχορηγούσης, ὡς πορίσαις ἐπιμερδούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γονόσι τῆς τύχης. Ἐπιμείλιον τὸ προσηνὲς· καὶ τὸ ἀξιόπρεπον. Ἐπιμείνας αὐθυποτάκτου· Ἐπιμηλίδες νύμφαι. Ἐπιμήνια· τὰ καθ᾽ ἕκαστον μῆνα φυόμενα· ἢ τοῦ περὶ ὅλα τὸ μηνὸς ἄπαξ γοτὲ γινόμενα θύματα. Ἐπιμίξ ἐπιμεμιγμένως. Ἐπιμύω ὃ καμμύω. Ἐπινάσιος μέτοικος ξένος φυλάς. Ἐπινενασμένοι· πεπληρωμένοι ἀέριοφανὲς· αἱ δὲ πεζαὶ γεῖσι νὲ ἐπινενασμένοι ἀγαθῶν πάντων καὶ πεπληρωσμένοι. Ἐπινέμησις ὁ τοῦ χρόνου μερισμός. Ἐπινενεμένον ἐπινεμόμενον καὶ ἐπινεμηθεῖσαν. ἐπινεμόμενον ἦσαν κυνὶ καὶ ἀπὸ τῶν πεπρωμένην ὁδὸν καὶ ἐπινεμηθεῖσαν διανύσω. Ἐπινεφέλιον· τὸ ἐπὶ τοῖς νεφρίοις λίθος. Ἐπίνειμις αὐθυποτάκτου. Ἐπίνειον· πρὸς θαλάσσιον χωρίον ἢ πρὸς ἐμπόριον· ὁ λεγόμενος κατὰ βολος· πολύβιος· οἱ ῥωμαῖοι ἓξ μὲν ναῦς ἐν εὐλιμένι ἔκαυσαν· τοὺς δὲ ἐν τῷ ἐπινείῳ συναθροίσαντες· οὐδὲ πρὸ τοῦ πόλεως ἐλαφρομάλων ἐπίνειον ἐποίησαν· ἐπὶ δὲ πρὸς ἀνδρίσαντες ἐπὶ τῆς διαβάσεως διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους. Ἐπίνειον· πρὸς τὸ ἐναυβολεῖν ἐκ τοῦ ἐπὶ κάδας ἐκκέλλειν· ἢ πόλισμα πρὸς θαλάσσιον· ἔνθα ἐπὶ νεώρια πόλεως εἰσὶν ὡς πορ πειραιᾶς τῶν ἀθηναίων καὶ νίσαι τῆς μεγαλείδος· δῶ ἄτας δὲ ἐπὶ πάντος ἐμπορίᾳ καὶ πρὸς θαλάσσιᾳ χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τοῦ λῳ ὀνῳ· οἱ πολλοί, κεκλῆρολον καλοῦσιν. Ἐπινθέντες τὸν ἐπινθεντες ἐνίοις βίον· ἐπὶ ὠφελησέντες· καὶ αὖθις ἀλιανὸς ἐπὶ ὅτε ἐμελετῶν ἐπινθεῖσαν οἱ καὶ τελευταῖον ὁδὸν ἀπιέναι, ὡχοντο ἀπιοῦσαι. Ἐπινήσαντ᾽ φρύγανα πρὸ τὰ τείχους ἐπανῦ δὲ πονφορυτὸν συγκομισάμενοι ἐπένησαντες ἠπεῖρον, πῦρ ὑπέραιθ᾽· ὡς δὲ ἐπὶ πλὺ ἐπιβόνδε ἤρθη καπνὸς ὡς τε αὖ ἀπιόντες μηνᾶς φανθεὶς εἶεν, ἀπανέσπαντ᾽ ἠλιορμί᾽. Ἐπινωσθεῖσαν· ἂν ἐπιλωσθεῖσαν.

Ἐπίνιφος ἐπὶ τὸ χιονῶδες· ἢ δραμμάτων αὐτοῦ ὄζειν ἐπιβαλλόμενα· ὡς ἀθήναιος. Ἐπ

νίκης ἔ αὐλὸς ἡμιπλίνθιος· ἔ δραμάτων αὐτὸ ὄνειν ἐπιβαλλόμενοι ὡς ἀθήναι. ἔ πύνιος ὁ ἐπὶ
χος τῆς πόλεως ἐπὶ βασιλίσκου χρηματισμοῦ ἡνίκ᾽ μὴ λαμβάνων μηδένα· καὶ ἐξ ἔθνη καὶ ἐξ
πόλεις πάσας κατακλύων. ἔ ἀτόπων ἐξ ἐπιχάρις πρὸς ταῖς μάτων ἐμπλήσας ἃ μὴ φέρουσαι
ἔτι τ ἀρχόντων αἱ ἐξῆς μηδὲ αἴξω φυλαὶ φυλάσσουσι κατέλιπον ἐξ ὧν Φόρων εἰς πρεσβείας.
ἐπὶ δὲ τούτου πλεονεξίας ἀρχόμενοι, ἵνα ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἱεροῖς ἐπαθέζοντο ἐλέγχοντες τὰ
τούτου πλέμματα. ἦν δὲ πᾶσιν ἀπεχθὴς· τιμῶν οὐδενὶ νέμων προσήκουσαν καὶ τοῦτον τῆς ἀρ-
χῆς ἀπήλλαξαν ἀτίμως· ἀνθαιροῦνται δὲ ἀνδραλκαιρέσιον οὗ ἦν ἐξαρχῆς τ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
τῆς μεγάλης ῥήτορων καὶ πρωτεύσας ἐν ἐκκλησίᾳ τ. ὅτου δὲ σωφρόνησεν, οὔτε βίᾳ ὡς ἂν μᾶλλον κρ
δαίνοι, οὔτε διὰ λόγων ἤνεσχε. ἔ πινῶς. τὸ λίαν. ἔ πίνυσεν. ἔ πίξηνος ὁ μαγνησιάσης
μὸς ἐφῶ τὰ κρέα συμπόπουσιν. ἀρίστοφάνης, ὑποδ ἐπιξήνας θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν
εἰ μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. ἔ πιξυρῶ ἐπινιδίου. ἐν αὐτῇ τῇ τῶ πρᾶ
γματος ἐπὶ τάσει. ὅθεν, πολλαχῶν ἐπὶ τῇ πορρήσει, δῆλος ἦν ἐπιξυρῶν τε ἀκμῆς τὸ λεγόμενον
ὁ τούβυ κίνδυνος ὢν. οἱ περαῦται ἔ ὅσοι πολίνεοι οὐκ ἀνέξόμενοι τ τούτου μελλήσεως δῆλοι ἦσαν. ἔ
ωθις καὶ αὖ τὸ κρέατος, ἐπιξυρῶν ἀκμῆς ἦν. ἔ πιορκήσαντα. λυσίας ἐπιορκήσαντα τὸν ὅμο
σαντα ἔ ἶπεν. ἔ πίορκον ἀπώμοσεν οὐ τὸ ἔξωθεν ἐπιφωνημένον ἐπίορκον ὤμοσεν ἐπουσίως.
ἀλλ᾽ πειδὴ οὐκ ἐμμετελειωθῆναι ἔδοκομοσμένα. ἔ πιορκῆ ἀλῶν μάλιστα φυλακτόμ. ἔ πισ
σεῖ ἀρβδοῦ ἔ πὶ τῆς σίαι ἀμφ᾽ ἁρμόζων ἡδοκαθημένους. ἔ πιωγὴ κισέπων. ἔ πιώρημ. ὑποβρουντέλει
ἦ, ἦσαν ἐπιώρησεν. ἔ πιώφατο κατέλεξεν. ἐξελέξαθ. ὅτι δᾶ ἦ ἦ. ὁ βασιλεὺς ἐπιώφαθ᾽ ἀρε
φόρ. ἔ ἶπε κατέλεξεν. ἐξελέξαθ. πλατ᾽ ἐν νόμοις. ἔ πὶ παλλαδίῳ. δίκας εἰ ἀθήνησιν. ἐν ᾧ οἱ ἐφέ
ται ἀπὸ σίου φόνου ἐδίκαζον. ἀρχαῖοι γὰρ δέκα λίου πλέοντες ἦν ἱ ναπρῳρέσχον φαλήρεως, ἔνθ᾽
ἀθηναίων ἀγνοούμενοι ἀνῃρέθησαν. ὕστερον δὲ ἀπάντων γνωρίσαντες καὶ τὸ παλλαδίου ἀρεθὲν
θος καθιέρωσεν αὐτόθι· τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν. ὡς φανόδημος. πλὴν τόδημος δέ φησιν ἀγαμέ
μνον οὖν τῷ παλλαδίῳ προσηνεχθέντος ἀθήναις δημοφῶντ᾽ ἀπάσαι τὸ παλλάδιον καὶ πολ
λὰς τ δωρήσαντων ἀνελεῖν· τὸ δὲ ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντες κεῖσιν ἔνθεν ἐν ἀθηναίων
καὶ ν ἀργείων ἐς ἐφέλκεσθαι πλὴν ἐπὶ τὸ ἀμφοτέρων ἐφεῦναι αὐτοῖς πρὸ τῆς κείσεως.
ἔ πιπαρεσκευασμένοις ἐκ τῆς πολιτικῆς γνωμῶν διὰ πολυχειρίαν ἐπιβάλλοντο καὶ τῆς ἄλ
λης πόλεως ὅσον ἐδύναντο. αὐτὸ τὸ ἐσώζουσαν, ἔ πισασ. ἔ πισασόμενα τῶ σώματι ἄλ
φιον ἔθος γὰρ εἶχον ποιεῖν πολαπύγες ἢ ἄρβυσ. ἔ πισάσθη τινὰ καρυκεύματα ἢ ἅλμυραι.
ἔ πιβούβυναγμάζοντο πίνειν πολλά· τοῦτο ὅτι τὸ ἐπίπασα. ἐπίπασα λείξας δημιόπραθόβολ
σιανος, ῥέγχει μεθύων ἐν ταῖς θύραις ὕπνος. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῖς πάσχουσι μεθύοντες
ἢ τοὺς ὑπνώσης κειμένους. ἔ πὶ πεμπάδον. λυσίας μὴ αὐτὸ τὸ ἀπολῶ τὸ πέμπτον εἶπεν. ἔ πὶ
πεδῶδοτιμῆ· οἷς δὲ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐπεπεδώκαμεν. αἰτιατικῆδὲ ἐπεπέδωκεν ἀνδιδοὺς τιμὴν ἐξούσαν.
ἔ πίπλα. ἡ μὲν ἔπειος ἡ πῆσις ἀλλὰ ἔ πίπολαιος. ἔ πίπλασιόν. τὰ μὲν ἔπλα ἀλλοῖον ἐπὶ
πόλαια δὲ ἐπίπλασα αὐξάφασιν. ἔ πίπλα. ἐξ ἐπιπολῆς σιόν. οἷον ἡ ἐπίπολαιος πῆσις
καὶ ὅσα δυατὰ πλοΐζεσθαι. ἀλλοῦ ἡ ἔπειος. ἔ πίμπλαν. ἐδομῆς τε ἐπίμπλαν. ἔ πίμπλα
το. ἔ πιπλέα ἀνὰ μεσος. πεπληρωμένη. ἡ ὁδὸς καὶ τρέπεζαν ἐπιπλέκειν ἀμαθῶν παντ
τοίων παραβέντες. ἔ πιπλέον. ἔ πιπλεῖσον ἐπίρημα ἐστὶ τὸ πλεῖσον δέ, ἐστὶ πλεῖον.
ἐπίπληξις. ἐπὶ τῇ μησις. ἔ πιπλήσσ. θουκυδίδης. ῥύκωνα ἐπὶ πλῆσαν ἐξαρτύοντες οἱ ἀθηναῖοι
πρὸς τὸν πόλεμον. ἔ πιπλῆσς ἐπιβράξας. ἀριστοφάνης δὲ καὶ πεφραγμένους μόνους ἐπί
πλησς εἶχον. ἔ πιπλώσας. ἐπιπλώσας. ἔ πιπλώσαρεῖ μήρω. παρὰ τὸ πλέω πλώω πλώσω
πλωσ᾽ ἔ συμπωπλώς καὶ ἐπίπλως. ὅτι δὲ ἄπλοιτον διότι ἠφωνᾶκαὶ τὸ ἄοιστος ὅτι. τὸ δὲ σπ
μαινόμ᾽ ἀπλαστικός. ἔ πίπολύ. ἔ πίπλήπλωσδοτιμῆ. ἔ πίπνοια ἐνθασιασμὸς πολύβιος
οἱ δὲ ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας πνοὰς ἐπιπλήρωντο. τίνα πρόθυμ᾽ ἀνταγωνίσω σθένει φρεξαί
μενοι. ἔ πιπρίαμ᾽ ἀπάμαι. ἔ πιπολάζει ἐπίπλειν. ἔ πιπλαδὸν ἐξῶνια. τοὺς δὲ ῥωμαί
ους θαρρεῖν συνέβαινε περὶ τῶν ἐξ ἐπιπλαστὸν ἐπιπλασικῶς καὶ καθηκόντως ἐχόν

μμοι τῆ ἡμέρᾳ ὦ. Ἐπὶ πολλοῖς ἢ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα. Ἐπὶ πολλοῖς δὲ ἢ φαινόμενα οὐ δοξα ἀλλὰ ἐπὶ πολλοῖς ἔχοντα παντελῶς τὸ φαντασθῆναι. Ἐπὶ πολλοῖς δέ ὅτι πᾶν τὸ ἐκβραινόμενος ἐπασίασε ἐλαχίμῳ. τοιοῦτον δὲ τὸ εἶδος τῆ ἐπισπῶν πολλοῖς. συλλογισμῶν οἷον τὸ, τὸν ὁρῶν ἔχοντα ὀφθαλμὸς ἔχειν. διὸ καὶ τὸ ἕτερόφθαλμος ὀφθαλμοὺς ἔχοντας ἢ ἐλλείπειν διὰ τὸ σώματος σύν διέρχεται. λελεῖς δὲ ἅμαξαν. διὰ τοῦ σώματος σύν αὐτὰ διέρχεται. καὶ ἀ οὐκ ἐμβεβλημένας ἔχεις. τοῦ τοιούτου λαβὼν συναγει. ὅτι κέρατα ἔχεις. οὐκ ἐμβεβλημένας γὰρ κέρατα. ὁμοίως καὶ τὸ τὴν ὄψιν ἔχοντα ὁρᾶν. τὸν δὲ κοινὸν μόνον ὄψιν ἔχειν, ὁ κοινὸν μόνος ἄρα ὁρᾶ. ἔστι δὲ τοιοῦτον, ἐπὶ πολλοῖς ἔχει τὸ πιθανόν. Ἐπὶ πολλοῖς ὁ δὲ σιλβανός, ἐπὶ ἰσχνὸς μὴν καὶ τἆλλα ἱερὸς καὶ ἁπαλούστερος ἔστι καὶ ἐπὶ πολλοῖς αὐτὸ τὸ οὐραθισμόν τὸ δόρυ. Ἐπὶ πολλοῖς ἔξεστιν. ἵνα τις τρώσῃ αὐτὸν ἐπὶ πολλοῖς πολεμοῦντος τὸ βληθὲν τὸ διαφήματος. Ἐπὶ πολλῆς τὸ ἐπάνω ἐπὶ πολέον ἀρίζον. Ἐπὶ πολλῶν αὐτὸ τὸ πολυπλασίως. οἱ δὲ χρόνον μὴν τινα ἡσυχάσαν. ἔστε τα ἐπὶ πολλῷ τὸ παθήματος φῶν τοῖς ῥωμαίοις ἀπέδοσαν. Ἐπὶ πήνος. χαλεπῶς. ὁ δὲ γυμνὸς ὢν ὥραχε μῶνος εἰ αὖ ῥω εἰ αὐλισάμενος ἐπὶ πήνος, πόρρω δὲ ἐὼν αὖ εἰ λεῖ τοῖς δορὶ αὐτὸν ἀμφιάσθαι. Ἐπὶ πρὸ ξεδομένοι. ἐπὶ τὸ πρότερος προσεπιθεῖναι. ἀπαιτήσαντ οἱ ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴ δυνίας χρήματα ἐπὶ πρὸ ξεδομένοι ἀπονδὰς ἀνεῖναι. Ἐπὶ πρεσβείας. σολαῖς ἀπρεσβεῖον. ὁ δὲ ἀνίβας ὁ ἀρχὴ δυνίων στρατηγὸς κατεσκευάσατο πρόθυμος δίχας ἀπομοζάσας τοῖς κατὰ ἴας ὅλον χερεῖς διαφορὰς τῆ κλιτιῶν ἐπὶ πρεσβείας. καὶ ταύτας ἐχρῆτο συνεχῶς μεταπιθέμενος. Ἐπὶ πρόσθεν ἔμπροσθεν τιμητικώτερον ξενοφῶν. τὸν δὲ νῦν ἀφελκύσαντες ἦγον ἐπὶ πρόσθεν τι τὸ μόνον τοῦ πρόσω ἄγοντας ὅτι ἐώρα τὸ πόσωπον τὸ πρόσωπον ἡγιωμένον. ὅτι πόλος τῆς φιλοσοφίας πάσης ἐπὶ πρόσθεν ἦτε τὴν θεολογίαν. τῆς δὲ ἀρετὴν ζωῆς ἐρρωμένης τὴν ἀντίστροφον πρὸς σύνεσιν δύσβειαν προτιμῶν ἐφαίνετο. Ἐπὶ προσθεῖ ἐπισπάζει. ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὑπερέχει. Ἐπὶ προσθοῦντος. ἐπὶ πρόσω μὴν ἀνερχόμενον καὶ ὤκελλον ἐς ναῦς. καὶ πρόμναν ὑπεχώρουν ἀλλ ἐπισταφέντες ἐξέκλιναν τὴν πλεμίων ἐς ἐπάσας ναῦς Ἐπὶ προσυλλογίζω διπλασίειον. ὅλων δὲ μὲν δύο κτεῖναν βέλος ἦφανδρον. ἢ λίθος ἢ τι τοιοῦτον. ὁ δὲ ῥαίσας μικῆ. ἀρχαῖον δὲ ἔθος τὸ καὶ ἐξ ἀφυχα πεῖναν ἐκ χρὴ ἐξορίζεσθαι.

Ἐπὶ πρὸ γὰν καθίσαι. ταπεινῶσαι Ἐπὶ πρὸ γὰν δέχειν εἰς τοὐπίσω δέχειν. Ἐπὶ ερατεύω. κωλύων. ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἐπὶ ἀπελὴν μόνῃ τὸ ἀκέλλυσον αὐτὸ καὶ τὸ ὑφ ἑαυτὸ βούλεσθαι τὴν πρῶξιν ἐπὶ ερατεύω ἄρα ἐκεῖνος. Ἐπὶ ερέξει. θύσει ἐν ἐπὶ ερέμματι. καὶ σοι ἐπὶ ερέξει χρῆς. χρὴ μάρ οι ὀνομάζεις αἷμα. Ἐπὶ ερεπής. ἐπὶ κλινόμενος. Ἐπὶ έρημα. παρὰ ἀ ειοσοφάγι μέρος τι τῆς κωμῳδίας ἐὰ μετὸ ρεῖθων τι σύ μὲν ὦ θεατὰ βάλεται διαπλέκειν ζῶν ἡδέως, τὸ λοιπὸν ὡς κ μαῖ τῶ ὅσα γὰρ δὴν σχεδὸν νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα πάντ ἐπὶ ἐρήμην βίος ὄντα καλὰ καὶ τὰ ἑξῆς δῆλα. Ἐπὶ ερησις. ὀφόρος καὶ κατηγορία. Ἐπὶ ερητον. αἰσχρὸν κατηγώσεως ἄξιον. ὃ τῷ βίῳ ἐκείνων τῷ ἐπὶ ρητον εἰς ζῶν ἢ τῷ ἐκ οὐδὲν ἱερόν. πλαυτον τὸ ὡς ἐπὶ αβυς ἐπὶ ερητον. ἐὰ αὖθις. ἢ μὲν ἐπὶ ερητος ἐπὶ παιδεραστία. βιῶσ βίον ἐπὶ ερητον βδελυς ὃ δεμί ἐπὶ στεύθη βασιλικὴ χρήματ ἔξεσι. Ἐπὶ ρυτ πέρασιν. ἂν ἐπὶ φανερ τιμ. Ἐπὶ ὁμολογουμένως. Ἐπὶ ροβος βοηθὸς καὶ ἐπὶ ἐρεσθ. Ἐπὶ ερωννύντες. ἐνισχύοντ. ἐνδυναμοῦντ καὶ ἐπὶ ρώσει ἐνισχύσει. Ἐπὶ ερωσις. κένισχυσις. Ἐπὶ ερείξας. ἀγρὶ αὐτ ἐπὶ κλάσας. Ἐπὶ ερκτοι αἰσχροί. Ἐπὶ ευρυχίδα. μαμφώνυμα. ὅσα τ ζῷ τ ἐπὶ ευρυχίδα πεμάμφωκεν. ἐπὶ πλὼ γῆμ ω, οἷα δεῖν ἀεὶ τὸς ἱέρεξε ἐ πεγχρὶς ἄλλα τε δ πίνοντα. Ἐπὶ σαλος ἀβέβαιος. ἀ μεδ ἁπλῶς. ἐπὶ σαλῶν τὰ τ τῆς σελ ασελαΐδων γλομένων αὐτοῖς ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεος. Ἐπὶ σάξαι. ἐπαναβῆναι. ξενοφῶν ἐὰν θόρυβος γένηται, δεῖ ἐπὶ σάξαι τὸν ἵππον πρόσω ἀνδρὶ ἐ θωρακισθ ἐνδ ἀναβῆναι ἐπὶ ὀνίππον. ζῶντα ἢ πάνδ ἐχαλε πά πασιν νύκτωρ. καὶ θορύβου ὄντος. Ἐπὶ σελήνην καθέλκεις. αἱ πλὼ σελήνῳ καθέλκεσθαι θεσσαλίδες, λέγονται τ ὀφθαλμῶν ἐ τ ποδῶν σερίσκεσθαι. εἴρηται οὖν παροιμία ἐπὶ τ ἑαυτῆς καν ἐπὶ ἐπαπατωμένων. Ἐπὶ σεῖσαι. ἐπανελκεῖν. ἐπὶ καλλον μᾶλλον πρότερον αὐτοῖς ἐπὶ σεῖσαι ὄν κίνδυνον. ἐ αὖθις ἀ πάντα πόνον ἀπὸ τῆς

βίς διοιζύοις ἐπισείσας ἀντὶ τοῦ ἐπαγαγών. Ἐπισημαίνεσθαι ἀντὶτοῦ ἐπαινεῖν μὴν καὶ ἐπιφωνεῖν ἰσοπεράτης· ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπισφραγίσαι· ἰσαίος. Ἐπισημαινόμενος διαφορὰ σημαίνει καὶ νῦν πολύβιος φησὶν Ἐπισημείου ἐπιτύφους. Ἐπισημήνασθαι βεβαιῶσαι. ἐπισημαινομένων δὲ τῶν ἐν τῇ ἑλλάδος πρεσβευτῶν, ἀντὶ τοῦ κυρωσάντων· καὶ πολύβιος· τίς γὰρ ἂν ἐπισημήνασθαι ἐπιπλαγείη θαυμάσειεν. Ἐπαύβις· τὴν μὴν χάριν ἐπισθοῦ, καὶ λάσιον· ὡς καὶ τ ἄλλοις παραδείγμα ἰδὼν ἐπισημαίνεσθαι. Ἐπισίζει· ποιόντινα ἦχον ἐπιβοᾷ ἐνθουσίζοντος. Ἐπίσιον· τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. Ἐπίσια γὰρ εἰς λοφιὰν καὶ εἰς τὸ πτεῖσθαι διδόμενα· ἕωθεν δὲ ἐνίοτε καὶ σιτίον ἐπάλαν. Ἐπισπίζω αἰτιατικῇ καὶ ἐπίσπιστον. Ἐπίσπορος ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισθενὴς· οὗτος ἦν ἐπὶ σεύθου τοῦ θρακῶν βασιλέως ἐπιέρεως ἐπὶ παιδεραστία. Ἐπισκαλμίσι· τοῖς τῆς νηὸς μέρεσι πύλας ὡς πλείστας ἐπισκαλμίσιν ἐντροπωσάμενοι, ἤρεσθον. Ἐπισκάσασθαι· ἐπιφορτίσασθαι. Ἐπισκέπτομαι αἰτιατικῇ. Ἐπισκήνιον· Ἐπισκήνιον σοφοκλῆ μὲν ἐπισκήνιος γέγραδε περὶ ἡβιμελάχης ἀπρεπεῖς· οἵοις ἐπὶ τῆς σκηνῆς Ἐπισκήπτω δοτικῇ ἐπιτιμᾶ· τὸν μὲν δὴ λοιμὸν καὶ πορρὸ ἐπισκῆψαν δὲ τὸ ξύμπασαν διέφυγον οἱ ἄνδρες, ἀχλὺς ἔχουσι διαφθαρῆναι τετύχηκε· τοῦ δὲ πανακαλῶ αἰτιατικῇ. Ἐπίσκηψις δίκης τῷ δρασαντι. Ἐπισκώπτω· σημαίνει ἐπισκώπτει τὸν νεῶν· σοφοκλῆς μῖντε κοῦ τὼν δὲ ἐπισκώπτω χάριν Ἐπίσιον σοφοκλῆς· ἀνάπαλιν δὲ τὸν ὀνομάζων ἐπίσιον χεῖρα ἔχοντα περαιτέρω ὡς δεῖνά τινος φόρεα φανέντος· οὐδὲ νασχεδιάζειν. Ἐπίσκοπα· δίσκα τὰ ἄφεσιν τῶν ἑλλήνων κατὰ σπάνιν βιαίαν· καὶ ἐπίσκοπαι εἶναι· καὶ αὖθις οἱ παρδύσχοις φενδονῶνται ἄειστοι· λίθοις τε καὶ μολιβδίναις σφαίραις ἀσφαλέστερον τίζουσιν ἐπίσκοπα. Ἐπίσκοπον· σημαντικὸν· ἐφορον οὐχ μαρτικὸς τῆς συμφορᾶς ἀλλ ἐσόμενον· αὐδὴν γὰρ δικαίως λύειν ἄτης τῆς ἐπίσκοπον μέλος. Ἐπισκοπῶν κακορρόων· τί μοι ποτ ὦ ξένε ἐπισκοπῶν σένεις· Ἐπίσκοπος οἱ ἐν ἀθήναις εἰς τὰς ἐπικήρους πόλεις ἐπιστέλλοντες ἐπὶ κάστοις ἐπικομπόμενοι, ἐπίσκοποι δὲ φύλακες ἐκαλοῦντο· οὓς οἱ λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον. Ἐπίσκοποι· ἐπόπται· καὶ ἐπίσκοπος. Ἐπισκοπῶσαι· καὶ ἐπισκοπῶ αἰτιατικῇ καὶ τὸ ποιοῦσ ὃς οὐκ ἐπισκοπεῖς· Ἐπισκότησις· Ἐπισκοτῶ· καὶ ἐπισκοτεῖν· δοτικῇ ὁ ἐπικεῖσθαι τινὶ καὶ ἐπιτείχειν τὸ φῶς· Ἐπισκύζονται· ὀργίζονται. Ἐπισκιώδιον τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρύσι δέρμα· γυμνώσαντα βίου πανοῦς ἐπισκιώδιον· Ἐπισμῆξαι ἐπιχρίειν ἐπιξύσαι· σμῆξαι δέ ἐστι τὸ ὀρύττειν ἀπὸ ξύσαι· οἱ δὲ, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν οἷον· ἐπιτρίβειν· σφοδρὰν γὰρ τὴν ἀπίφην καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι· φασὶ καὶ τὴν σμώδιναν εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου· οἱ δὲ ἐξέβους γλωσσηματικῶς εἶναι τὴν λέξιν· καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρίβειν ἀλλὰ τύπτειν ἢ σκώπτειν τὸ σμώχειν· ἔστι δὲ λοιδορία ἀπὸ τοῦ κεκαπετῆσθαι τῷ σμωχῷ. ἀειστοφάνης· τί δ ἔτος ἡμᾶς ἐπισμῆχ ἀγυιαπόδων. Ἐπίσωπα· οἱ ἀνθοὶ τὰ ἐπάνω τῷ τροχῶν εἴδωρα. Ἐπισπασάμενος ἐφελκύσας· ὁδὲ ἐπισπασάμενος τῆς ἡμέρας τὸν ἡτείνειν ἐμέλλεν· Ἐπισπασῆρδι τῷ θυρῶν τὰ προσκλωμένα σιδήρια δι ὧν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτίθεται πύλη· Ἐπισπασήρων τῷ τῆς θύρας πρατημάτων δι ὧν προσειμένας τὰς θύρας· καὶ λοβόμῳ τῷ ἐπισπασήρων ἀεὶ ἐξέχειν παρτερῶσται ἐγκαλῶς· Ἐπισπείρει· κατασπείρει σπόρῳ. Ἐπισπείραχοιρίον ἐπὶ τῷ προσφερόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι πλείονα· ἐπειδὴ καὶ σπείραι ἐξ ὧν καὶ ἔχοινία εἰσίν. Ἐπίσπιτε· ἕψηται. Ἐπισπώμενος ἐπαναλαβών· ἐπισπώμενος δὲ προσλαμβάνων ἐπισύρων. Ἐπισταθμόμενοι περίοντες ἐπινοοῦντες· οἱ δὲ φασὶ μὴ ἐπὶ τῷ ἀπολλυμένῳ ῥωμαῖοι ἐπὶ ναυσὶν ἐπισταθμόμενοι δὲ, ὡς ἐπὶ ταλαίπωρον δυσχερῶς φέροντες, ἔσαίαζον. Ἐπισταθμόμενοι εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους διχόμενοι· ἐπισταθμομένους τεύχων καὶ διαπαλομένους· Ἐπίσταθμοι· ἄρχοντες τινὲς Ἐπίσταθμος ἰσοπεράτης πανηγυρικῶν· ἐπὶ μὲν ὀναρ ἐπίσταθμος· οὐδὲν ὕστερον ἂν καταβαίνειν ναυσὶ κυεῖ· Ἐπίσταθμι· τὸ δύο σημαίνει· τὸ ἐπιστήμῳ αὐτὸς ἔχειν· καὶ τὸ ἐπιστήμων αὐτὸ εἶναι ἑκάτερον διχῶς· καὶ κατὰ ξιν· καὶ κατὰ πρᾶξιν· Ἐπίστασία· πρόστασία· Ἐπίστασις γνῶσις· ἐπίστασις καὶ κατοχὴ καὶ μίμησις· πολύβιος· ὁδὲ ἀσβόλας τὸ φυλακὴν ἡμῖν ἄξιος ἐπιστάσεως εἶναι καὶ ζηλωτὸν καὶ αὖθις ζ δὲ τῷ πλέων

πρόσθημα· ἀμοιότερε τυχεῖν. Ἐπισατεία· Ἐπισάτης· ὁ τὸ λόχου ὁπίσω τεταγμένος ὁ δεύτερος· πρωτοστάτης· ὁ ἡγεμὼν τῶν πάλιν ἐπισάτης ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐπὶ πρωτοστάτων καὶ ἐπισατῶν συγκείμενον· ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσι· καὶ οὐρανὸν τὸν ἐπισάτην· τοὺς δὲ μέσους δὲ οὐχ ὡσαύτως ἀλλὰ ἐπισάτην μὲν τὸν μέσον τῶν πρωτοστατῶν· ἤτοι τὸν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, ἕπεσθαι τῷ· Ἐπισάτης· τὴν πρωτοστάτου εἰς ὁλκὴν, ἐπισάτης ἐλέγετο· διὸς δὲ τὸν αὐτὸν ἐπισατῆσαι οὐκ ἐξῆν. Φυλάσσει δὲ τὸ ἱερὰ θύρας κλεῖς· ἔνιοι δημόσια χρήματα· ἔτι μὲν καὶ τὰ δημόσιαν σφραγῖδα· ἐπειδὴ δὲ οἱ πρυτανεῖς σωματάγωσι τὸ βαλλώτιον τὸν δῆμον ὁ ἐπισάτης κληροῖ πρὸς ἑξῆς ἑνὶ ἑκάστῃ φυλῇ ἑκάστης ἕνα· βαλλωτὴς πρυτανεύουσης· καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἐννέα τούτων ἐπισάτην ἕνα κληροῖ· καὶ τὸ πρόσθημα προτίθησιν· αὐτὸς δὲ εἰσαγγέλλων δίκαν· καὶ ἐπιμελεῖται κατὰ νόμον πάντα γράφεσθαι· καὶ μηδὲν προαλειφθῆναι πρὸς τὸ δικάζειν τοὺς δικαστάς· Ἐπισάτης· δύο ἦσαν ἀθήνησιν· ὧν ὁ μὲν, ἐν πρυτανείῳ ἐκληροῦτο· ὁ δὲ, ἐν τῷ πρόσθεν· ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς ποιηταῖς ἐφεστὼς πρόσθεμα τῷ τινι οὖν· Ἐπισάτης καὶ ἐπὶ τὸ εἰδήμονος· ὡς ἱκανὸς ἐστὶν ἐπὶ γεωργῶν ἐπισάτης παρίδης φησίν· Ἐπισάτης· χαλκᾶς δίπους χυτὸς πόδας ἐκπελῶν χειροῖδες, πάλινος φάσος πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένος ὡς ἐφορεῖος τὸ πυρεῖον· ἔνιοι δὲ ξύλον ἐπὶ μικρὸν πεπασαλωμένον, ὅθεν ἀξαρῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη· καλλίστρατος δὲ ἐν τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον· οἱ δὲ πυρεῖα· ἔνιοι δὲ πάλαι τὸ μέσον τι καὶ ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάραις ὡς παρὰ τοῖς κεραμεῦσιν· ἔνιοι δὲ φασιν ἀπαλαθῆσαι· ἢ ξύλον πόρπας ἔχον· ἐξευρεμένοις τὰ μαγειρικὰ ἐρμαλέα· οἱ δὲ χαλκοῦν, ὃ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα ἢ χύτραν οὖσαν· οἱ δὲ, ἀνδριάντα πάλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις· ἀλεξοφάνης ὄρνιν· Ἰὼ πανοπλίαν λαβόντε κρεμάσατον τύμβαθεῖς τὸν ἵππον εἴσω πάλιν σοῦτο τὸ ἐπισάτου· Ἐπισάτης· καιρὸς ἡδὺς ὥρᾳ ἀνδράσι μέγιστος, ἔργου παντὸς ἐστὶ ἐπισάτης· ἐφέπεσθαι δὲ τοῦ προσθέματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον καιρὸς ἐστιν· ὅπου καὶ τὰ αὐτοῦ δεῖα παραναιρεῖν γνώμας ἀναπολέχονται· ὡς ἰατρὸν ὃν πάμπονον πρὸς φύσεως τὸ νοσήματος διαλεγόμενον· ὡς ἔνιοι τοῖς μεθύουσι πρὸς ἰσωφρόσυνα διαλέγεσθαι· Ἐπισάτης θυλυκὸς ἀρχίτης· ἢ τις ἀνίσταται μὴ συμβαλεῖν πρὸς πολέμαρχον ἢ εἰρήνης ἢ ἄλλου τινός· ἀνίσταται δὲ θεσμοφορίαν ζήσεως τιμόλλης ἐπισάτει· λυσίλλης μεμάτευε· καὶ σοφοκλῆς ποιμνίων ἐπισάτης· τοῦτο τοῖς κυσὶ δίων δὲ ὁκοκιανὸς λέγει· οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀχθόμενοι τοῖς θύραις, ἀδαῦτοὺς ἔτι βιὸς ἐπισάσας ἔφερον· Ἐπισαθῶ δοτικῶς· Ἐπισέλλει· ἐντέλλεται· ἐπιτίθεται· νῦν ἐπισέλλει σαφῶς τοὺς αὐλοῦντας χειρίτιμωρεῖν τινά· ὁ δὲ στρατηγὸς τοὺς λόγους διὸ ἐπισολῆς εἰσβασιλέα παρέπεμπεν· Ἐπισφέρας κρατῆρας· ὑπερχειλεῖς οὗτα δὲ πλήρους τοὺς κρατῆρας οἱ παλαιοὶ πρὸς οἰωνὸν τιθέμενοι ἑκάστῳ ποτηρίου παρέκειτο· καὶ μετὰ τὸ διανεῖμαι ἐπεξαίρωμενοι σπένδον· πᾶσι δὲ ἐπεξαίρωμενοι, ἀδῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ δῖς ἀνδράσιν· Ἐπισίρων· ἐπιπαθῶν· Ἐπισίειον· τὸ τῆς νηός· Ἐπίσκηθρον· ἀόριστος β· ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο καὶ προτίθει· Ἐπίσκηθι· ἐπένεχθητι· ἐπιτίθητι· Ἐπίσκωπτε· σκῶλαι· ἐπιφθονοι· ἔθαμβαίνετε σκέπτεσθαι αὐτόθι, σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς ἐπισκώπτε ἐπέσκωπτον· νεανιεύσηται, ὁμὲν ἀνδριεῖων, ὁδὲ αὐτῶν γυμνὸς ἵππῳ ἐπεὶ ἀνέτι· Ἐπίσκωπτε καὶ αἰσθησις τῶν ὁμοιοτήτων ἐν μὲν τοῖς ὀνόμασι τὰ ἕτερα ἀλλήλων κατὰ γένος· τῆς μὲν γὰρ ἐπισκώπτης ἡ πολυφιλὴς γένος· ἡδὲ αἴσθησις οὐχὶ πολυφιλὴς· καίπερ ἀναλογίαν μέντοι ἔχουσά τινα ἐστίν· ὡς γὰρ αἴσθησις πρὸς αἰσθητά, οὕτως ἐπισκώπτης πρὸς ἐπισκωπτά· καὶ ἀμφότερα κριτικά· ἤδη γοῦν τινὲς διὰ τὸ ὁμοιότητα αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπισκώπτειν τὸ αἴσθησιν εἶναι· διαφέρεσθαι δὲ ἀλλήλων· ἡ μὲν γὰρ αἴσθησις, πρὸς ἃ ἐνδέχεται ἀλλως ἔχειν· ἐπισκώπτης δὲ ἐνδεχόμενον· καὶ ἡ μὲν ἐπισκώπτης, ἑκάστου τῆς ἐπισκωπτῶν ἀσίας γνωστική· ἡδὲ αἴσθησις ἀδηλος τῆς οὐσίας ὅτι γνωστική· καὶ ἡ μὲν ἐπισκώπτης ἐπιπτικῆς· ἡδὲ, ἀβαρχίς· ἡ μὲν, ποιητὴ τῶν ἄλλων ζώων· ἡ δὲ ὅλος ἀνθρώπων πόλεως λογικῶν· ἡ μὲν φύσει· ἡδὲ διδασκαλία· ἡ δὲ ἐπὶ μὲν τῆς αἰσθήσεως, προάγει ἕξεις εἰς ἐνεργείας· ὁρατικοὶ δὲ ὄντες ἐσόμεθα· καὶ ἡ εἰς ἐπισκώπτης εἰς ἕξεις ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν ἡδόμεθα· ἐνεργοῦντες δὲ κατὰ τὰ γεωμετρικὰ, γεωμετρικοὶ γινόμεθα· ἡ δὲ αἰσθησις

σεως μὴν

σεως μὲν ἀπείρους, συναναιρεῖται καὶ τὸ ζῷον. Ἐπιστήμης δὲ ἀπείρους, ἐὰν ἀναιρεῖται τὸ ζῷον
Ἐπιστήμη. ὅτι πεπερασία ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη ἢ ἐπιστητὴ ἢ ἐπιστητά. Ἐπιστητὰ δὲ ἐπιστήμη.
πεπερασία ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη. ζῴων δὲ τῶν ἐπιστήμων ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους καὶ τῆς
διαφορᾶς τὰ χωρὶς προσλαμβάνοντες. εἶτα συναγάγοντες. Ἐπιστήμη. ὅτι φησὶν ὁ ἀριστοτέ-
λης ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀποδεικτικῶν καὶ δύο λόγους περὶ αὐτῆς ἐπιστήμης ἀπειρεσίαν. καθ' ἕνα μέν,
ὅλως καὶ πεπερασίαν τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀποδεικνύν. οἷον φυσιολογία ἐπὶ ἀριθμῆς ἀπειρεσίαν. ὡσαύ-
τως καὶ πεπερασίαν μηχανικῆς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἐὰν εἰθμητική, ἀπειρεσίαν ἁρμονικῆς. καὶ
θέτερον δὲ λόγον, ἀπειρεσίαν ἐστὶν ἐπιστήμης ἐπιστήμης. ὡς ὕλην ἔχουσα τὸ ἐπιστητὸν μόνον. ὡς πε-
περασμένην δὲ εἶδος ἐπιστήμης. ὡς ἄυλον ἔχουσα τὸ ἐπιστητὸν μόνον. διόπερ ἐστὶν ἀ-
πειρεσία ἀριθμητικῆς καὶ θεολογίας, τῶν ὑπερβαλλομένων ὑλικὰ ἐπιστήμονα. διόπερ ἐστὶν ἀ-
πειροτέλης οὐ μόνον φυσικὸς, ὅτι καὶ μετὰ θεωρίας, ἐρρήθη μοι χαλεπῶς. ῥᾴστην μέν, ὅτι περὶ ἐ-
σώματον ὄντι πεπερασμένων καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων. φανερώτατα δὲ τὰ θεῖα ὡς ἀμεταβλήτως καὶ ἀ-
παθῶς καὶ τὸν οὐσιανικὸν λόγον ἀμιγῶς καὶ τὸν ἐνεργείᾳ. ῥᾴστην μὲν οὖν διαβλῆσθαι χαλεπῶς δὲ διὰ τὴν μετέραν ἀ-
σθένειαν. οὐ δὲ ἰσχύομεν σὺν σώματι καὶ μεταβεῖς ὄντες, εἰς ὃ σὺν εἶναι φῶς ἀτενίσαι. ὃ μὴ πά-
σχουσι. Ἐπιστήμη δὲ ἀνυπερείδες πρὸς τὸν ἥλιον. Ἐπιστήμη δὲ ἐστὶν, ἔξις ἀφανίζουσα πᾶν πρόσδεξιν ἀνυπερείστου.
Ἐπιστήμας ἡ κατὰ φιλοσοφίαν λέγει ὁ ἀριστοτέλης, τὴν φυσικὴν. τὴν λογικὴν. τὴν ἠθικὴν. τὴν μετὰ τὰ φυσικά.
ἐπιστήμη δὲ ἐστὶν ἡ γνῶσις τῶν πρώτων. Ἐπίστιον. τὸ ἑστιατόριον. Ἐπίσιον. τὸ πρὸς τὰ λυμεῶνα ἡρῴδους. ὃ ἐγκαλεῖται τὰ ἐπίσια τῇ ἀθηνᾷ. Ἐπίσιος. ὁ τῆς ἡρῳδότου υἱὸς ἀττικός. Ἐπισολεῖς. γεγραμμένα φόρους. ὃ ἐγκαλοῦσι ἐπιστολεῖς πρὸς ἰωάννην τὸν μέτωπον. Ἐπιστυλίου ὡς ἐδεῖτο πρὸς
σωμα συμπλέκεσθαι. περὶ ἀιδῶ μὴ σωματοφθεῖσαν. Ἐπιστολή. ἐγκύκλιος ἐπιστολή. ὁ δὲ ἰδιωτικὸς ἐπιστο-
λὰς λέγει καθόδου τὰς ἐπιστολὰς τὰς θεὸς διαφυλάττων, μέχρι καὶ ὡς ἐπὶ τὸν ἐπανό-
δου. Ἐπιστολὴ ἰσλιανὴ τὸ ἐπαρθὲν πρὸς πρφύριον καθολικὸν. πλὴν τις ἦν παῦ ἐμεγά-
λυβιβλιοθήκη πεφυγὼς. παῦδα πῶν μὴ φιλοσόφων. πλὴν ἢ ἐπομνημάτων φέρων. ἀφῆ αἰχμὰς δὲ
εἰ αὐδῖς, ἐστὶ τὰ μαλιλαῖ πλὴν ἐπαῦδα πᾶ βιβλία. πᾶσαν δὲ ἀνάρεος ἐμὴν τὴν βιβλιοθή-
κην ἀναλώσας, φόρτος εἰς ἀντίοχειαν ἀπεστείλατο. γνώσιν ὅτι μεγίστην μὲ αὐτὸς πεπληθύσθαι
μία. εἰ μὴ μετὰ πάσης ἐπιμελείᾳ ἀνιχνεύσας ἐστὶ τὸ ὁπωσοῦν ἐπινοεῖν ἔχοντι ἀφεῖσθαι τῆς βι-
βλίου. πᾶσι μὲν ἐλέγχοις. παῦδα πῆς δὲ ὅρκοις. πλείονι δὲ τοῖς βασάνῳ πειθήνει μηδὲν ἄλο
καθάπερ κέσας, οὐ μέσον πάντα περικομίσαι. Ἐπισομιεῖν. ἐμπρῆσαι. καθάρσειν. Ἐπισομίζωον. Ἐπίσω. γίνωσκε. ὦ νῦν ἐπίσω ταῦθ' ὅλην ζητῆς ἐμοὶ ἢ τὸ ἐλεύθερον. Ἐπίσω. γίνωσκε. τὴν
γὰρ ἀναμένης τὸν ἐζωντὶ πίσω ἐπαράβυβλα. ἐαυθὶς σοφοὶ ἐζωντὶ πίσω ἐμὲ φέφονεν ἐ-
σω. οὐ νοεῖς. τὸ δὲ λεγόμενον τύχης. νῦν ὦ ἐπίσω τὸ δέ μαι σχοίνῳ ἔχρ. ἐ ἀειστὸ. σύ μοι
σκώπτε τὸν ἐπίσταμαι. ὧν ἐδύναμαι. Ἐπισρεφέ. ὧν ἐπιμελῶς. τῶν ἡρῳδότου ἐ ἀπατητικῶς.
Ἐπισρέφεται. φοντίδα ποιεῖ. ἐ ἐπισροφὴν αὐτέκτιστος. Ἐπισρέφα. ἀργίνοια. Ἐπισρε-
φὴς. ὁδέ, ἀργίνας ὢν ἐπισρεφὴς ὅμως τὰ ἀπαλγοῦντα ἐπιδείκνυσι. Ἐπισροφαδὸν μετὰ ἐπι-
σροφὲ φέπαλπερα ἐμὸν ἐπισροφόμ. Ἐπισροφὴ. ἐπιδὰν τὸ παῦ ζωὸν ἐπιγραμμα ψυχὴν σώσαντες κα-
ταπαῦσα τῶν καὶ ἐπιστάτων καθαπερ ἀνδρὸς σῶσαι ἐπιδόρυ ἢ ἐπαπαίδα ἐπιλίνωμεν
καθαπερ ἐπὶ νέτρων ὧν λοιμῶν πάντος τὸ ταγματος πεπειρεγχέντος. καὶ μεταλαβόντος τὸ
πᾶν μὴ τὸν ἐπροσθεν. ἐπιφαλφὰν δὲ τῶν ὑπὸ δεξιῶν. διαμένοντων ἐπὶ σῶν τῶν τε παρατεταμένων
ἐπὶ ἐπιστα τῆ. Ἐπισροφὴς. ἀμωμὴς. ὁδέ, δεινὸν ἡγεῖτο τὸ γινόμενον. καὶ κοινὴς αὐτοὺς ἐπισρο-
φὴς ἐφιλάξεσθαι. ἐ τὸ. πείσεσθαι δικαίως. λέγεται δὲ ἐπισροφὴ, ἐ ἐφερουτίς. κυρίως δὲ πολέ-
μιος ἐπισροφὴς εἶναι ὃ παρὰ μετρομισαντες. ἐ ἀειστὸ. μυεῖσαι ἐπισροφαίνακῶν. ἀν ζωπολά-
σεις. πλῆθος ἐ ζωαθροίσεις. Ἐπισυναίζωσι. δοτικῆ. Ἐπισυναίγω ἀπατητικῆ. Ἐπισυνήεσαν
συνηθροίζοντο. εἰ δὲ ἐπισυνήεσαν ἀπελελαμμένοι ἐπισυνήεσαν. Ἐπισυρῶ. ἐφέλκω. Ἐπισύσατε ἐ
πισυναχθῆτε ἐπὶ συνελάσει. Ἐπισυνίει. ἐπισυναπτεσθαι ἐ πυτέρω ἐ συνέρχεσθαι. Ἐπισφαλὸς.
βλαβερὸν ἐπισπίνδω. Ἐπισφυρίοις. τοῖς ἐπὶ τῶν κνημῶν περιδεδεμένοις. Ἐπισχερῶ. ἐφεξῆς.
Ἐπισχολὲ. ἀπὸ τοῦ μὴ φιλοσοφεῖν. ἀν ἐπὶ σχολῆς ἢ ἀργῶ. Ἐπισχὼν. περατῶν. βεβαιῶν. σοφο

λαμβάνειν. ἑαυτέραν ἢ τίθεσιν ἐπιτίμησιν. εἰ αἱ μὲν πρόσθεσις συλλογισμῶς εἴη ἐπὶ μᾶλλον. ἡ δὲ λύσις εἰκὸς συλλογίζεσθαι τι. μὴ μᾶλλόν τι ἢ τὸ ποιεῖν μᾶλλον. ἀλλ' ἄλλό τι. ἐστὶ γὰρ ἐπιτίμησις εἰ πρός τι θέσεα τινὰ σωφρονεῖν τὸ ποιεῖν μᾶλλον συλλογισμῶς. τὸ μᾶλλον τοι πρός τι θέσθαι χεῖρον τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἡμᾶλλον ἠρώτησε μᾶλλον. καὶ ἦττον εὐδόξου τὸ συμφοράματος. πρόσθεσις, ἀν' ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τὸ λόγου τὸ ὂν ἢ τὸ ἧττον μᾶλλον, σωφρονοῦσι συλλογισμῶς ὃ ἔχουσιν οἱ παρρήσιοντες λόγοι. ἐπιτίμησις φησὶν εἶναι εἰ ἧττον ἀδόξου καὶ ἧττον ἐπισῶν τὸ συμφορᾶσθαι ὁ λόγος εἰ καὶ ἀληθὲς μᾶλλον, χαλεπώτερον δὲ δειχθῆναι τὸ πρᾶγμα. Ἐπιτίμησις ἀπόσροφή. Ἐπιτιμητέον τιμητέον μᾶλλον, οἱ πρῶτον τὸ ἐναλὸν τιμῶμεν. Ἐπιτιμητέον δέ, οἱ χρόνῳ ὕστερον ἢ αὐτῷ τιμῶμεν.

Ἐπιτιμία. ἀδοξία. ἢ μὴ ἀτιμία. πέφαλος ῥήτωρ. ὁ σάκις αὐτὸν πινδωνόντα φεύγειν τῆς ἐπιτιμίας ἢ τῆς παρρησίας ἢ τοῦ βίου παντὸς διεσώσατο. Ἐπιτιμία. ἡ ἐπιτιμῆτινος γίνομενα. σοφοκλῆς. ἀλλ' ἔστ' ἐρέσσου ταῦτα ἡ ἐπιτιμία. Ἐπιτιμία. οἱ μισθοὶ. σοφοκλῆς. γνοὺς πόφρεων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν ἀλλαγμάτων. καὶ δεῖξον αὐθρώποισι τὰ ἐπιτίμια. ἀντὶ τοῦ μισθοί. Ἐπίτιμον. πολύσπορον. ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. λυσιανός. ἡ βουλὴ δὲ ἐπιλαθεῖσα πρὸς αὐτὸν, ἀφίησι τῷ μὴ ἐνεργεῖν τὴν κατὰ δίκην. καὶ ἦν ἐπίτιμος ὅστις. Ἐπιτίμου δούλου ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους. καὶ τοὺς μετοίκους πολίτας. καὶ τοὺς ὀφείλοντας ἀφεῖναι ἐψηφίσαντο. Ἐπίτιμος. ὁ τετιμημένος. καὶ ἀνάτιμος. Ἐπιτιμῶσα τοῖς μὴ ἐναθεῖσιν, ὡς ἑταίρα σωλῶν. ἀδρούς αἰβοῦσα τοὺς μισθούς. ἐπιτιμῶσα ἢ τὴν ὑποδρὰν τῆς ὁμιλίας αἰτησιν. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὁρᾶν ἐμφανῶς ἀλλ' ἐθέλειν βαρυώσασα τὴν τιμήν. Ἐπιτιμῶ δοτικῆ. Ἐπίτιθιον. ὑπομάζιον. ἐπὶ τὴν τιθόν. Ἐπιτόκιον ὑπομάζιον. Ἐπὶ τῆσιν. ἐπὶ ἀλλαγῇ. καταφίλησιν. ἐπὶ δὲ ἔδεσι νεύσεως, τὸ δὲ ἐπὶ ἀτείας ναῦς, ἐπὶ τῇ χειρὶ. ἔνθεν οὖν μετενήνεκται ἡ λέξις. ἐπὶ τὰ ἐκείνων. σωθῆναι. ἀσφαλῶς ἐπὶ τὸ. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πόρον ἐπὶ τῆσιν χρόνον. ἐπίτονος δὲ ὁ ἐν τόνῳ τι, ὃ ἐπὶ χρόα. ἐπὶ ἐπιφορὰ ἐλέγετο ἔπιτον. ἀσφαλῶς ῥαδίως. Ἐπίτομος ὁ δεσμὸς ὡς ἐμὲ πρὸς τὸν ἴσον τὸ κῶλον. Ἐπίβλος. ἀσφαλῶς. ἐπὶ ἐπὶ τὸν αὐχένα. πέλοιον δὲ ἐπὶ δέρματος. ᾧ ὅμηρος. ἐπίτονος βέβλητο. Ἐπιβαίζω. κατοικίζω. ἐπὶ τὸ μανδραβάλε. ἐπὶ τὸ κατὰ τὸ χεῖρ πολὺ πολύβους. ὁ γὰρ μανδραβάλης θησαυρὸν εὑρών, ὃν πρώην χρόνῳ πάλαι χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ. ὃν δὲ ἀνέτρεψε ἀργυροῦν. καὶ τὸ γ' ἀλλοῦν. Ἐπιβοθαλῶν. ἐπιλοιδορούμενος. ἢ ἐπεμβαίνων. ἢ καυχώμενος. ἢ ἀλαλάζων. Ἐπὶ τὸ πλεῖσον. Ἐπὶ τῷ ὑπομένων. ἐπὶ τῷ φθασάντων γνώσθαι. πρὸ ἐσβάς δὲ ἐπεμπον διασαφοῦντας. πρὸ πολλοῦ μὲν ἀδικεῖν τὸν Ἡρώλιον. τοὺς δὲ ὃν σωφρονίσθαι διαφέρεσθαι. καὶ φανῆναι διαφόρους ἐπὶ ὃν ὑπομένων ὄντων. Ἐπιπαιζία δικήματα. Ἐπιπαιζόματα. τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ παιζίᾳ ῥήματα. Ἐπιπαχίλιοσις ἡδυσμός. Ἐπίπεσι. μαίζεται. πρὸ δίδωσιν. ὁδὲ, τῆς ἐμῆς σωτηρίας φυλάξαι ἐλαύνῃ καὶ βύτα ἐπίπεσι. Ἐπιπέσειν τοῖς οἰκείοις δικαιοσύνης ἕνεκα δίκας ἀναιρεῖσθαι λυσὶ δὲ ἐπίπεσεν ἀνδράσιν εἶναι. ἀλλ' ἐπιπόνως ἐκόσμησεν. Ἐπιπέμπειν δοτικῆ. διαφέρει τὸ ἀποπέμπειν. Ἐπιπέμπειν τὸ ἐπιδιώκειν διαφέρει. ἐπιπέμπει μὲν γὰρ τις ὃν μὴ φεύγοντι. διώκει δ', ἢ φεύγοντα. ὅθεν ἡ διώκειν οὐκ ἐναντίον. ἔνθεν ἐπιπομπὴν λέγει. Ἐπιβρεκὴν. ἐπιβρὰς ὑμῖν. ἐπιβροχοί. ἢ ἐπιβρεμηθείκη. σημαίνει δὲ ἀπλῶς θείκη. Ἐπιβρόμενοι. ἐπιβρέμενοι. Ἐπίβροπος. ὁ ἐπιβρίπτων ἄξιος. Ἐπίτασις. ἐπὶ τῷ καλλιφώνου. ἡδυσμοῖς ἁρμαῖς ἐπιτάσεις. ἀν' ἐπὶ ἡ ὁμολογίας. καὶ τὸ τίθεσθαι μερίδα τοῦ ἡ ὁμολογοῦντος τὸ δ' ἁρμαῖον. Ἐπιτάσαι αἰτιατικῆ. ἀποτείνασι. καὶ ἐπιτάσεις τὰς ζωπύρησις. Ἐπιτροπὴ. παραπροπὴ. ὁδὲ λάκιος περιειλιζόμενος διαπέμπεσθαι πρὸς τὸ λαπαθεῖν τὸ λαλεῖν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀπαράσπαστος ἰὼ εἰς τὸ μέλλον. Ἐπιτροπεύω γυναικῆ. αἰτιατικῆ δὲ, καὶ ἐπιτρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν ἀλεξάνδρου τὸν ἡρακλεάβλητα. Ἐπιτροχάδην. ἐπειγομένως ὡς ἐπὶ τροχοῦ τρέχων. ἢ κεφαλαιωδῶς ταχέως. ἡ ἀρχὴ ἐπιτρόχως φθεγξόμενος, χειμῶνα σημαίνει. Ἐπιτροχοῦ δεῖσθαι ἐπιβλήματος εἰ ἐπειγόμενον ἀπεπανούργησας. ἀσφαλῶς πολύτιμα. παροιμία ἐπὶ ὃν πονηρῶν. τροχὸς γὰρ τις ἰὼ ἐν ἀθήναις ἐν ὠδεσμένοι οἰκήται ἐκολάζοντο. Ἐπιτυχοῦσιν. ἀντελέσι. πρὸ ἐν πάντων μὴ ῥᾳθύμως σκοπεῖν ὡς οὐ τοῖς ἐπιτυχοῦ

σι δ' ὃν ἐγχειρήσαι τὴν ἀρχὴν τοσούτων πειρασηνήτων τὴν πάλιν κινδύνων. Ἐπιτυφή. ἐπικεκαυμένη. ἐπιτυφὴς μάλισά μου ἐπικαυθῆναί μοι. Ἐπιτυχάνω γλωσσῶν. Ἐπιφλοιδᾷ ὀδὶ σώματος πέρας. ἢ τὸ, μῆκος. καὶ πάχος μόνον ἔχον. πάχος δὲ δ. αὐτὴ δὲ καλεῖ πίνοιαν καὶ παθὺ πόσασιν λέγει. ἐπιφλοιδᾷ δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμῶν ἰσχὺς οὐσαρκος οἰκονομία. Ἐπιφλοιον. καὶ ἐπιφλοιδία. Ἐπιφλοιος. ἀλλαχοῦ πεζὸς σοφιστής. παιδεύσας σὺν τε αὐτῇ καὶ σὺν Ἀθηναίᾳ. ἔγραψε πρὸς κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν σώσεων. πρὸς γυμνασμάχας. μελέτας. δημαρχικὸν. πολεμαρχικὸν. λόγους ἐπιδεικτικούς. καὶ τίνα σύμμικτα θεωρήματα. Ἐπιφλοιος. κωνσταντείας τῆς νήσου ἐπίσκοπος τῆς πρώτερον σαλαμίνος. ἔγραψε καὶ ἀπασῶν τῶν αἱρέσεων λόγους ἃ πανάρια λέγονται. καὶ ἕτερα πολλά. ἅτινα πρὸ μικροῦ τῶν πεπαιδευμένων διαβάντα μετὰ πρὸ μικροῦ διαβάντα ῥήματα, ἀναγινώσκεται. τελευτᾷ ἐσχατογήρως. Ἐπιφλοιος. ἐπίσκοπος σκληρείας ἢ λυρείας. ἔγραψε λόγους ἀντιρρητικοὺς καθ' εἱνοτονακαυτ, λίαν ὠφελίμους. Ἐπιφλοιος. καὶ ὁ πρεσβύτερος. ἐγκωμιάσθω ἀλεξανδρεῖς τὸ γένος ἀμφότεροι. καὶ τὸ παρὰ ἀλεξανδρεῦσι τελεῖν νομιζομένων δαιμονίασται. ὧν μὲν πορφυρίου καλουμένου ὁ μὲν πρεσβύτερος ἐξέλεγχον. τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν ὅσιον, ὁ ἐπιφλοιος. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰδῶς ὑμνουμένου θεοῦ. ὃν ἔχων εἶναι ὅστις ἐστίν, ὅμως οὐ γράφω καθ' ἑτέρων παρεῖναι ἐμοὶ. ὁ δὲ ἐπιφλοιος ἐζήτει καὶ ἐδόκει ἰδεῖν ἰδεῖν. ἔστι οἱ ἀνδρὸς ἐπεγένοντο μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχαιοπρεπους πολιτείας. τοῖς δὲ νομομένοις ἐπιβεβήκασι. καὶ σὺν ἐτύχον. καὶ παρὰ εἱμῶν ὠφελιθέντες, ὅπερ τὰ τοῖς καθ' αὐτοῦ ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν ἀπεμόνδε ἐδόκει ἄλλων καὶ παλαιῶν δογμάτων πολύφωνοι κρυπτοὶ δαιμόνιος. Ἐπίφασις. δήλωσις. σύνδειξις. οἱ δὲ, κινον μετὰ παιανισμοῦ καὶ στεφάνου. ἐστὶς ὧν νικῶν ἐπιφάσεως. Ἐπίφασις. διὰ τὸ πολλὰ γλυκάδαι ἐπὶ φασιν τῆς εὐδαιμονίας. πρεῖπε τοῦ καὶ δίαν βίος καὶ πρὸς ἐκοινὰ τῆς συμπαιδονίας μεταμοιθεισῶν εἰς τὴν ῥώμην χορηγῶν. ἐξαὖθις. καὶ μὲν τὴν ἐπιφάνειαν, ἐποίησ τινά. τὴν δὲ ἀληθείαν πρεῖσε παρασκευάσας εἶχεν. Ἐπιφαίνεται ὑφόρων. ἐπιφαίνεται δὲ χαμόθεν. Ἐπιφόνη καὶ ληρεῖν διαύρειν. ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπιφόνην ἔχων. ὅτι δὲ ὕστερος εἰς ῥωμαίους Ἐπιφθασάμενον λέγουσι τὴν αἰγα τὴν δοσ ὃ σοφὸν κατηπειλεῖδαι. ἐξ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμ μὴ ἐπιτέλεσαν αὐτ ἐπὶ τυχάνειν ὅσα ἂν ἀὐξῇ. Ἐπιφορ. κατὰ δίκαις. οἱ ἢ, πειθ σάντες ἐπιφαδόντες ἑαυτ εἰς τ ἐπιφορὰν τ πλημμ ἀπέθαν γίνεσθαι. ἂν τ ἐπέλασιν. Ἐπιφορήματα ἀπροσδόκητα ματήματα. Ἐπίφορ. ὁ ρητορικὸς ἀντὶ πρὸς ἀδικίαν πολεονεξίαν ἐπίφορος ἰῶ. προσπερουσηὸς δὲ καὶ ἀμείλικτος πρὸς βιὸν ἀρχοντας. Ἐπιφωνοδοτικὴ. Ἐπιφραθεὶς. σὺν θυμηθείς. διαλογισάμενος. ἀρρενικός. ὁ δὲ νέαρχος ἐπιφραθεὶς ὅτι κατέρεσθαι τ χώραν εἰκὼς, λέγει πρὸς ἀρχίαν κατὰ λιπεῖαν ἀφίσιν εἶναι τὸ χωρίον. Ἐπιφοσώνη. σωφρόσυνη. Ἐπίφρων. σωφρόνως. Ἐπιφοιτᾶ. ἐπαγίνεται. Ἐπιφυλίδα. ῥᾳδιουργίαν. ἢ βραχὺ μικρὸν βοῦδιον. ἢ ἐπὶ βίς φύλλοις. ἀερισοφανὴς ῥαδάχοις. ἐπιφυλλίδες ζῶντες εἰσὶ σκωλύματα. ἀπὸ τὸ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. ἐπὶ τῷ δοκεῖν εἶναι σοφῶν ἴδιον. ἐπιφυλλίδες δέονται, ἢ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοῦδια. καλλίστραβος δὲ, ἢ αὐτὰ καθ' αὐτὰ μικρὰ. κέκλιται ἢ ἔτος, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ἢ ἢ πρὸς αὐβῖς τοῖς φύλλοις. Ἐπιφυόμενος. δόσιν. πρεπλεκόμενος. τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμ, ἐδεῖβ βοηθῆσαι βῖς ἀπληρέμασι. ἐξαὖθις. νυκτὸς γινομένης, ἐπεφύοντο βῖς δυσὶν. ἂν κατέχοντο. ἐπεχέρουν. Ἐπιχάνη. ἔχεσθαι ἢ αὐτὸ ἐπέλασιν. ἵνα μὴ διαδρᾶσ ἔξω τὸ στραβωτέλου. ἐδὲ μὴ τοι ζῶν ἀπέλθῃ ἐπιχάνη. ἀντὶ τὸ ἐπιτελέσῃ. Ἐπιχάρις, ὄνομα κύειον. θηλυκῶ. Ἐπίχαρι. Ἐπιχάρης. σικυώνιος πολίτης. δημοσθένης σὺν ὧ ὑπορητικὸς φῶνος. Ἐπίχαρις. ἐπιτρεπὴς. ὁ μιλήσιος. ὁ ἢ, σημοσὶ ὧν ἐπιστασίας καὶ ὁ μὲν ἐπίχαρις ἐν τ ὁμιλίαις. Ἐπιχαρίτωτρ. Ἐπίχαρμ. πίθυρα ἢ χειμαρρὸς ἐπὶ σίδος συρακούσιος. ἢ σὺν πόλεως ἀρέσουσι τ κενῶν. οἱ ὧν ἐς τὴν κωμῳδίαν συναγαγόντας ἄμα φόρμω. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ. ὡς δὲ λύκων φησὶ διακοσια πέντε. τινὸς δὲ αὐτ ἢ ὧν ἀναγράψαν τῶν μεθ' ἁμαξίς εἰς πελίαν μετοικισθέντων. ἄλλοι σὰ μιον. ἄλλοι μεγάρων τ ἐπιπελία. ἰῶ δὲ πρὸ

μεθ

Ἐπιφορικῶν, ἔτι ἐξ ἀδιάκοπων ἐν οὐρανοῦ σαις. ἐν ᾗ ἀθλώσαις, ὦ ἑτησίξενίδης Ἐμύλ ἐπιδείκνυμι
τὸ Ἐπιχάρμος λόγος τῶν Ἐπιχάρμ. Ἐπιχαιρεκακία. ἡδονὴ ἐπὶ ἀλλοτρίοις κακοῖς ὅταν οἱ
Φιλόσοφοι. Ἐπιχειλῶ. ὅταν λέπεται μέζον ὁ μὴ πάλαι ῥῶ. ἀλλὰ πολλάκις μένον. ἀεὶ σοφαίνις
τὴν πόλιν ἡμῶν μεσὴν ἐποίησεν ὑρῶν Ἐπιχειλῆ. Ἐπιχερα. μιαθοῦ ἁ χειρῶν κάδη. ἀν
θῶν ἁ ἐπιχερα νέγκαντο ἀλλήλοις ἐπιπλέξαντα. Ἐπιχερεῖν. ὃ ἐρωᾶν Ἐσυλλογίζεσθαι. τὸ
γὰρ ἐπιχείρημα. διαλεκτικὸς ὅτι συλλογισμός. ἐπιχειρῶσι δέ. Ἐπιχειρήματον. ἐννοιῶν.
Ἐπιχειρήσειν. ἐπιβαλέσθαι. ἔγραφεν ἐπιχειρήσειν μέλλειν βίᾳ σπάρεις. καὶ ἐπὶ τούτῳ πέμπτῃ
πεζὰς διαχρῶντας. Ἐπιχειρητέα. αὐτὶ τοῦ ἐπιχειρητέον ὡς τὸ τολμητέα. φιλεῖ δὲ θαυσίδης
ἁπλοιῶντα. Ἐπιχειροβουλία. ἡ τῶν χειροτονητῶν διάσασις. Ἐπιχειρῶν. ἀντὶ οὗ σι ἀντὶ τοῦ χειρο
γωγήσουσιν. ποδηγήσουσιν ὑποβρέσουσιν ἀθενοῦντα. παντοδαποῖς ἐπινοείαν προσίσουσιν.
Ἐπιχθονίων. ἐπιγείων. Ἐπιχωρήσας. συμπαθήσας. παραχωρήσας. ἐθέλωσι ἁδωατὰ ἐπι
χωρήσας. τὸ μὴ τὸ πέρας δὲ ἀμφίλεγον ποιῆσαι τὰ ῥωμαίων ψηφίσματα ξύμπαντες γνῶναι.
Ἐπιχώρησις. παραχώρησις. ἀρειανοί. ἴασιν δὲ ὧν παρόντων ἐποίησεν οἰκίας πρὸς ποί
ησιν μᾶλλον, ἢ τὸ ὡς γνωσιομένων ἐπιχώρησιν. ἐπιχωρῆσαι. τὸ πολλαχοῦ κεχωρῆσθαι ἀθανυ
σίᾳ. Ἐπιφαύσῃ δοτικῶ. ἐπιθιγάνῃ. Ἐπιφιλόμυος. ἐπινείνων. καὶ ἐπιφίζων. ἐπι
νεφῶν. Ἐπλασολόγει. ἐψεύδετο. Ἐπλαπήγη. ὑπεκείνητο. Ἐπλημμέλησαν. ἢ τάκτη
σαν. ἐραθύμησαν. πλημμελοῦ τὸ ῥᾳθυμον καὶ ἀπαίδευτον. ἵνα ὑποῥῶν ἐπλημμέλησαν κα
κιῶν, φθανοντες ἐν ὧν ἀδικτέρω προφανεῖ κινδύνῳ ἰσωθῶσι κολασθέντες. Ἐπλω. ἐπλησία
ζον. ἔστι δὲ ῥῆμα. πλῶ τὸ πλησιάζω. παρὰ τὸ πλῶ μι. ὁ ἀδικτερος ἀόριστος, ἔπλω. Ἐπλω
θύνθησαν. τὸ κατὰ πλάθηναι πόλεις οἰκοδόμημα μόνον. ὥστε ἐξοδον μὴ εἶναι. καὶ ὅτω παντελῶς
ἀπειρίας τῆς ξοφῆς τεθνάναι πλημεθύθηναι λέγει. Ἐπλωίσαμεν. ἐπλύσαν. Ἐπνιδεινὸν. ὠρχίζεσθαι.
Ἐποτρδὸν. τὸ δεδανισμένον. ὥστε τὸ κεφαλαῖον τὸ ὄγκον μέρος λαβεῖν τὸν δανιστὴν. οἷον χοίροπλ
τὸ πεπασμένον. Ἐποδήγει. ὁδήγει. Ἐπόθησεν. ἠβαλήθη. ἠθέλησεν. ὁδὲ σπεύδων διὰ τὸ σωὸ
ἀυτῶ πεζὸν ἐ πόθησε τὴν ἱππείαν ἀποφῆναι. Ἐπονέλλουσιν, ἐπισκεθίζουσιν. ἐπίζησιν.
Ἐπολιάρχει. τῆς πόλεως ἦρχεν. Ἐπολιόρκ. Ἐπολιος. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.
Ἐπόλισεν. ἐκτισεν. Ἐπολολύζω. Ἐπολυώρησας. φύλαξας ἐφρόντισας. Ἐπομβρία. ἡ ἐπόμβρησις. Ἐπομβρῶ. Ἐπομοσάμενος. ὀμόσας. Ἐπόνευ. ἐνεκα ποιᾶθαι.
Ἐποπος. κακοθεία οἷς ἐποψ. Ἐπορροῖ ἐπίερεμα ἀπὸ ἐπορρεῖ. ἐὰν δὲ πεπαροξύνεται. δηλον
ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ ἀληθείας τῆς ἔπορος. ἐπορροῖ. πορροῖ. πορροῖ. πορροῖ. πορροῖ. ἰὼ ἰώ.
ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ζῶντα δεῖ ὀξυτόνως φέρεσθαι τὴν φωνὴν ὡς τὸ ὀρνέα ἔχον προφέρεσθαι καὶ ἀμί
μησιν. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. ζιστὸ. ζιστὸ. τοτορρίξ. ἀῦρο. ἀῦ
ρο. ἀῦρο. ἀῦρο. βρὸ. τρὸ. τρὸ. τροτιξ. κικκαβᾶν. κικκαβᾶν. τροτροτολιλίγξ. βροτίγξ. τί.
τί. τί. τί. τί. τί. τό. τό. τοτιγξ. τό. τό. τό. τοτίγξ. πού. πού. πού. πού. πού. πού. πού. πού.
πῦ, διαὶ τῆς ἐπαναλήψεως. Τὼ πουδυάδαν ζήτησιν ἐμφαίνθη. αὖ τηνύ. ποῖ. ποῖ. ποῖ. ποῖ. τε τη μὴν
ἴσυχος. ἐχάτρεμας. ἐπίσχες τὸ ῥόμα. τίς ἔῖ. ποδαπὸ ἀνδρός. ταταξ. ἐπιφθέγματα ἔχους.
πᾶ ἀπὸ ἀνδρέως μιγήσομαι καὶ ταπάξω. ὅθεν ἔχαμαι τύπαι αἴρηναι. ταῦτα δὲ ἔχ ἐπερεμα. ἀ
νέλαβε διὰ τὸ καὶ μφαβν. ὠόφ. πανελλησιὴν ἐπὶ τὸ πανσασθαι τινος ἐκποθέσεως οἱ ἐρέασον
τες. πέλασμα μάρδι τὸ ὠόσπ ὃ ἐνεσόντων. κατὰ πᾶνον Τὼ ἰωπαλασίαν. βαβαιαξ. ὦ. ἐραβε
νατὸ φορέματος σριβιλικιγξ. ἀντὶ τοῦ δεμίαν ῥανίδα. σρίβος κελεῖται. ὁ ξεῖα βοή. λικιγξ
δέ, ἐλαχίστη βοὴ τὸ ὀρνέου. μὲν λέξις ἐν τούτων τῷ κται. λέγει δέ, ὅτι ἐλάχιστόν μέρος με
ταδίδωμι. ἀπαβλᾶται. θρηνῶν πατεραγωδεῖ, ἰαπᾶται ἀξ ἡ καινῶν ἰαπᾶται σχεδιασικὴν ἐ
πίερεμα. παρεπιγεγραφὴν δὲ λέπεται ἁ, τοιαῦτα. ῥυπαπαῖ ἐπιφώνημα ναυτικόν, ἴσως παπαῖ ἐ
πὶ ἴσων. ἀεὶ σοτὶ ἐμβαλεῖ βαβαῖ βαβαιαξ. σχεδιασικὰ ἂν φᾶφᾶ. οἵμοι τάλ οἵμοι κακῆ τ
οἵμοι μάλα. ὠΐα. ὠΐα μὴ μαβαεβαξ ἐξελκουντ τί. δεῖξον νοεῖν ὅτι ταῦτα ἀναμέρ λέγ
μὴν, τὸ ἐμὲ κελεύοντος ἔλκουσ. τὸ γ, τ ἐλκόντων, ὑπαπτουντ ὠΐα, ὠΐα μάλα, ὠΐα ἔτι εἰ

μέλα. ὠδεῖα. ὠδεῖα. φλ φλ. ἐπὶ τοῦ φυσῶντος τὸ ῥῦρ. σοῦ σοῦ. ῥοῦ ῥοῦ, σιμοῦ τὸ δίκτυον. πάλιν σοῦ. ἀπαπαῖ. παπαιάξ. γραόντων σχέλιασμος. αὖν. αἶν. μίμημα ὑλακῆς κυῶν. ῥυπαπαῖ. βομβάξ. βαῤῥεμμαὲ ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον. βομβαλοβαλξ, ἀναδιπλασιαζόμενον τὸν λέξιν. ἀπαλαλαξαῖ. βαῖ ἢ ἀλγεώντων. μῦ μῦ. βαῖ ἢ διὰ μυητήρων ἠχούντων. ἀπαπαπαπαιάξ. ἀλεσθ' ἄνω. ἰαὶ. ὐαὶ. δειπνήσομεν ὐοῖ. ὐαί. ὐαί. ὐαί. ὡς ἐπὶ νίκη. ὐαὶ ὐαί. ὐαί. τέλος ἢ συνήλικιασα ζώων ἀεισοφώνης. Ἐπόπται. οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες. λέγονται δὲ ἀρχῇ μὲν μύσται. μυηθέντες δὲ ἐπόπται καὶ ἔφοροι. Ἐπόπτεία. διαφορὰ μύσεως καὶ ἐποπτείας. Ἐπόπτης. ἐπίσκοπος. Ἐπορεία. ἡδονὴ ῥοιζώδης μέλος ἰσοπλατὲς ἐστερομένη μύθου ποίησις, ἐπορεία δὲ ἡ. Ἐπραγῶσαι. μιωιῶσαι. Ἔπραον. ἔδωκεν. Ἐπραθεῦσαι. ἀγρυπνῆσαι. ἢ πεπομφέναι. Ἐπὸ οἰθασίων. ἐπαύω τὸ ὄρχεις ἢ θασί. Ἐπς. λέγεις. σίχος ἐμμελὲς. Ἔπτοπόδες ἐπτερυγισμένα. δόμεθα. τουτέστιν ἀντεπαλλόμεθα. ἐφιλονεικοῦμεν. Ἐπτεραπίζειν παιδιὰ τῆς ἰῶ παίζουσιν οἱ παῖδες. ὃ σεσαμὲ ἀφίεντες εἰσθαλάσσαν. Ἐπτωκώς. ἢ ὀξυκώς. διεγηρεκώς. Ἐπὺδον. βαῖ πόθυρον. Ἐπυκτεύειν. ἀπὸ σαυτὸν πυκτεύειν. Ἐπφθαλμισ. φθονησ ἢ βαθυμητικὸς ἐπιβαλών. ὁδὲ, ἐδωὺ τὸ χρυσίον, ἐπφθαλμιᾷ ἢ ἀνθρώπω. βαῦθις. ὁδὲ εἰς ὑπόνοιαν ἦλθεν ὡς ἐπφθαλμιῶν βασιλεία. τουτέστιν βαθυμητικῶς ἔχων. βἰώσηπος. διὰ δὲ ἐπφθαλμιᾶν ἢ βαλύθη ἡ μητέρα. καὶ αὖθις. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ἐπφθαλμίσας ἢ χρυσίῳ. Ἐπχεῖσαι. βαῤῥᾶσαι βερτίσαι. Ἐπχεῖται. βαυκάθη. Ἐπχὴ. πρῶτος πύρρων ἀναβολὴ ἰάσεως βἐπχῆς εἶδος εἰσὶ γάγγλη. ἐπὶ ὀστοῦ ἡ μοῖρα σὺν ἧ ἀναβαλλομένη δ' ὅτι ἥλιος βἐστιν ὁλώλη βεἶναι ἀσος ἢ πλανήτων. εἰσὶ δ' οἱ τὴν ἑξῆς. φαίνων. φαέθων πυρόεις. ἥλιος. σελήνη. ἕωσφορος ἢ ζωδίων, διαιρεῖται εἰς μέρη. ἃ καλεῖται μοῖραι. ἃ δὲ μοῖρα διαιρεῖται, εἰς ἃ μὲν ἃ καλοῦνται ἑξήκοντα. πρῶτα λεπτά. βὃ σὺν πρῶτον λεπτὸν διαιρεῖται εἰς ἑξήκοντα πάλιν. ἃ καλοῦνται δεύτερα λεπτά. πλέον δὲ ἢ τὰ πρώτερα λεπτὰ ὠνεῖται βἢ πωλεῖρω ναυτῶν, θαλάβρων οὐκ ἀναγκαῖον. Ἐπφ. ἀεισοφώνης ἐγὼ χαίρω βιὸ παρεφρονοῦντας πρὸς τὸ, ἐδίδαξα τὰ φωνὰ σωσὼν πολὺ χρόνον. πρὸς ἢ ὀρνέων λέγει ἐπφ. Ἐπφασμός. Ἐπφία. Ἐπωλίζειν. τὸ βαὐτοῖς ὠοῖς καθέζεσθαι βἐπὶ ὀρνεα. ἀεισοφώνης ὄρνισιν. ἄλλως ἀρεῦ πφ. ὡς ἔοικε τὰ λόχμια ἐμβαὰς ἐπώλιζε. βἐπὶ ὄρνεα αὐτῷ ἐπωλίζειν λέγεται εἰσίν. Ἐπωλίζουσιν. ἐπὶ τοῖς ὠοῖς ἀδουσιροῶσιν. Ἐπωρελία. πολλῶν εἰς χρήματα συνοφαντούντων τοὺς ἐπιδημοῦντας ἢ ἀποξένους ἢ πολιτ. βἐμέλησε τοῦτο ποιεῖν διαβαλλομένων ἢ πρὸς τὸ ἐμπόριον συμβαλλόντων. ἐπὶ ναυτικοῖς τόκοις, ἀθλιαίοις ζημίαις ἐταξαν καθ' ἢ ἐμαλούνθην ὁρολὴν σὺν τείνῃ, εἰ μὴ καθὼς σὺν ἐμάλουν βοὗτοι ἔλοιεν. βαὐτῶν τὼ ζημίᾳ ἐπωρελίαν ὠνόμασαν. Ἐπωρελία. τὸ ἐκτὸν μέρος τοῦ τιμήματος. Ἐπωρελία. τὸ ἐκτὸν τίμημα ἢ δίκης. ὃ ἐπράθησαν οἱ γεωφάμβοι τινὰς καὶ μὴ ἐλόντες αὐτοῖς τοῖς γεωφείσιν. βἐμαλεῖβούλετ' ὅτι καθ' ἑκάστην ὁραχμὴν, ὀβολὸς ὧ. ἐπωβελία δὲν, ἡ ζημία. βἐ ἐπωβελία ὁ τόκος ἢ πλέον ἢ μόλον. ἰά. Ἐπωδὸς. ἢ πάδουσα τοῖς νοσοῦσι παισί. βἐπωδὴ ἡ γοητεία. πολυβί. πᾶσις ἐπωδῆς βἐγοητεῖ βἐπῳδεῖ μάβας, πειρᾶν ἐλάμβαν. σοφοκλῆς. οὐ πρὸς ἰατρὸν σοφὸν θρεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι. Ἐπῶνεανοῖο ῥοάων. ὁ μὲν. ἀπὸ ἐπῶνεανὸς ῥοάς. βἐ ἀλλαχόθι. ἀλλὰ γῆ ἴσευσον μῶν ἐλαίου. ὡς ἐπὶ γῆν μῶν ἔλαιον. Ἐπώλησα. ἀπέκλινα. Ἐπώλησε. διέφθειρε. Ἐπωμαδόν. ὁδὲ Φέρων τοῖς ὤμοις ἐπωμαδὸν λέγεται καὶ ἐπωμάδιος. Ἐπωμὶς. εἶδος πτερυολαίου. ἐπωμίδες δὲ καὶ ἀξυρίδες. καὶ ὧν ἐπόδησάν τινα τὰ πλοῖα. δύο δὲ οὖσαι τότε ὄνομα ἔσχον. πρόσω ἀπὸ πέλοπος. οἱ μὲν δὲ μυκηναῖοι φασιν. οἱ μὲν δὲ μυκήνιοι παραλαμβάνοντες μύσται καλοῦνται. οἱ δὲ ὧν ἑξῆς σὺν αὖθις, ἔφοροι καὶ ἐποπται. ἐγὼ οὖν φησιν. ὅταν λάθρα καὶ ἐρήσωμαι ὧν διατί ποτε λίαν οὕτως ἥδομαι. ὡς δοκεῖν μυκηναῖα ἐποπτεύειν καὶ ἐορτάζειν. τὸ δὲ ἀλλὰ ἐποπτεύω, ἀντὶ τοῦ οὐ. ἀλλὰ οὐ οἷα τε πόθ' λέγομαι. οὐχοῖον ἥδομαι. ἀλλ' ὑποκρίνομαι. Ἐπώμοτον. σοφοκλῆς. ὃ μυυμὲ ἐγωπελιὼ ἔχων ἐπώμοτον. τουτέστι τοῦ ὄρνιος ἐγυητιώ. Ἐπώνια. τέλος ὄσι τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον. εἰκὰ ἀνίσως ἢ πέμπτην. Ἐπώνυμον, τὸ μὲν ἐπέρχυρέ καθ' ἑνὸς λεγόμενον. ἐπωνυμίαν βέμενοι μαρκίωνι ἡρβινον, ἐπὶ τοῦ σώμα

χων· ζομφοῦ ἡ κεφαλὴ τῶν μονομαχίαν ζώου· ἡ ὀρβὸς γὰρ τοὺς ἡρακλεῖς φασὶ ῥωμαῖοι. εὐθὺς ἀσισυφώνης· ὡς ἀγαθὸν ἔστι πωλυμίας πολλὰς ἔχειν· ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὁ ματαίως ἄρα ταῦτα δουλεύσας οἱ δικάζοντες πολλὰ ὀνόματα ἔχειν. Ἑπώνυμοι· δημόσιοι εἰσὶν οἱ ἐπώνυμοι οἱ μὲν· τὰ ἀριθμὸν ἀφ' ὧν αἱ φυλαί· ἕτεροι δὲ δύο· καὶ βῖς μὲν, ἀφ' ὧν αἱ κλισίαι προσαγορεύονται τὸ πρῶτον καθ' ἕκαστον ἔτος· δύο τοὺς ἀρχιξ· οἱ κατὰ γένη τῶν διαφερόντων ἀστοὶ ἐξ ἑκάστου, χαλκᾶ εἰκόνα ἐστήσαν ἐπὶ μιᾶς τοῦ φῶν εἰσὶν ἐπὶ τῆς φυλῆς ἐπὶ θεῷ ὀνόματι· φασὶ δὲ κεῖθεν πρῶτον δόξαι τῆς φυλῆς ἀρχηγέσαι ἀπρατὸν δὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς θέσθαι, ἀπὸ τοῦ εὐδοξοτάτου τῶν πώποτε. ἑκάστου ἑκατὸν ὀνόματι δὲ διαγεγραμμένων πληρῶσαι· παρὰ γὰρ τῶν τὰς εἰκόνας τοῦ ἐπωνύμου τούτου εἰσηγεῖτο τοὺς μόνους· ἐπὶ νῦν δὲ πενέσθαι κυρίως· ἵνα μὴ τυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βασιλόμυοι, κατηγορῶσιν. Ἐπωδάς· ἐπῳδῶς. Ἐπωπάκοσμον· οἱ μυηθέντες εἰς ἐλευσῖνι εἰς τὰ λαμπτέρα μυήσει, ἐπὶ πλῆν ἐλέγοντο Ἐπωρώθησαν· ἐσκληρώθησαν. Ἐπωρυόμυος· φωνῆ. Ἐπωτίδος· θρακυσίδης. εἰ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῳραῖς παχείας· ὡς ξύλου ἐπωτίδος· εἰς τὸ κῆλ ἔξωθεν. Ἐπωτίδες εἰσὶ, αἱ ἑκατέρωθεν τῆ πρῳρας ἀρχόμεναι ξύλα. Ἐπωτίσιν· εἰς φορτίδων πολεμιστηρίας ταῖς νέας κατεσκεύασε ταῖς ἐπωτίσι εἰς ταῖς στερίφοις ἀποφύσας ὑρώσους. Ἐπῳδὸν· ἐπῳδὸν. Ἐπῳφελεῖσι. Ἐπώχετο· ἐπερωτᾶτο. Ἐπωχέατο· ἀπήτησαν· τοὺς βρυζαντίους καὶ τινας ἄλλας ἐπωχέαντο· ἀργύρια ἀπήτησαν· καὶ αὖθις· ὡς δὲ δίκας αἱ τοὺς ἀθλοθέτας περὶ τὰ παιδὸς ἀνὴρ ἔτυχεν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπωχέατο. Ἐπωρύδειν· ἀπὸ παροδεῖν καὶ ἀποπαροδεῖν λέγεται· ἐπωρύδειν δὲ προτεταγμένου τὸ ε. Ἐπωρύηται· ὁ δὲ, ἐπωρύηται τῶν πάλιν ἀπὸ πολλῶν καλοῦσιν ὑλακόμυος ἐν αὐτῇ πορεύτας. Ἐπωρύοντο· ἀλλήλους ξυμβαλόντες ἐπωρύοντο· ὅπως ἂν τις διάφορα λύσωσι· καὶ ἂν ἀμφὶ τῶν ἐρίνλω λεθήσονται. Ἐπωρύομαι· ἀπάζω. Ἐπωρύοντο· ἐπεβάλλον· πρὸς δίδοσαν· ἐπαπώντο τοῦ ἀλλήλων· καὶ βύτοις ἐπωρύοντο τῶν πάλιν· εὐθὺς ἀνήρτις ἐπωρύηκεν· ὡς πᾶσα οἰκία αὐδᾷ. Ἐπωρύσαν· ἐτίμα· ὁ δὲ σωκράτης ἠθικῶ φιλοσοφίαν ἐπωρύσαν. Ἐπωσθη· ἐκαύθη συεί· ἑαλω μέγα πεκερασμένη καὶ ζῶν ἐπωρύσθη. Ἐπωρξάσ· ἐπαξας· ἐπρησ δὲ ἐπαυσας. Ἐπρίατο γλωσσῶν· ἠγόραζεν. Ἐπρωσεν· ἐμοίρασεν. Ἐπρυλίνδουν· παρέσχε· διωκίσαντο· δῶρα τε πέμπει καὶ φιλία καὶ συμμαχία· ἂν πρυτανεῖος ἐπρυλίνδουν. Ἐπτά· ὁ ἀριθμός. Ἑπτάβοδον· ἑπτάδραχμον· ἑπτάπτυχον. Ἑπτάπηχυς· ὑραθεῖαν ἔχουσα τὸ μῶλ· ἢ ἑπτάπηχις δυνάμενη καρῆναι· πρῶται δὲ τὸ κεῖραι ἤκτενίσαι. Ἑπτάπλάσιον· ὃν πολυπλάσιόν· ὁ γὰρ ἑπτὰ καὶ πλήθους ἔστηκεν. Ἑπτάρ· ἑστὸς μῶλ· πάρμος γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις· ἐπεὶ οἱ βίγοντες τὸ μυκτῆρος λεπτὸν καὶ ἀρφεῖ πάρνωται. Ἑπτάπικός· σφαλείς· ὁ ὑποβραίνων ὃν οὐδὲν τῆς αὐλῆς, ἑπτάπικον διαιότερον. Ἑπτὸς γάνυσε τὴν ἔχθη. Ἑπτέρᾳβ· ἐκταφίζεσθαι. Ἑπτέτης· ζ' ἔτη· ἑπτέτης ὢν ἀρχέδημος, ὃν ἐφυσεφάλβρας· τουτέστι φαλακρὰς· ὀδόντας. Ἑπτῆχεν· ἐφορκήθη· σωτεσάλη· ἐταπεινώθη. Ἑπτῆχότες· δειλιῶντες· φορβόμυοι. Ἑπτομυός· θαυμαζων. Ἐπίκιον· πηδὺ ἢ μένον ἐν βοῖς ἐπικίοις κῆ τῶν χώρας ἐν ὧν ποιμένων. Ἔποικος· μέτοικος· ἔποικοι παραθουκυδίδη οἱ ἐν πόλῃ· ἄποικοι δὲ οἱ ἐκ μητροπόλεως ἐκπεμπόμενοι οἰκῆσαι. Ἑπομὰν· ἀκολουθοίμην. Ἔποινος· μέθυσος· βαρβάτιζος. Ἑποῖσαι· ἐπενέγκαι. Ἐποισθήσεται· ἐπεμβήσεται. Ἔποιτο· ἀκολουθοῖτο. Ἐποιχόμενα· ἐπορχόμενα. Ἑπόμβ· ἵκεσαν· ἱκέτησαν. Ἑπύλλια ξυλλέγω τὰ ἐπὶ ὑποκοπισμῶς. Ἐπύρσαν· πυρκαϊὰν ἐποίησε. Ἐρᾶ· ἐπιθυμεῖ· ἔρα δὲ ἐγγύ· παρὰ τὸ ἐρίσαι ὅ ὅτι φιλονεικῆσαι· καὶ ἔρρει ἐφθείρετο. Ἐρανα· δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς.

Ἐρανεμπόλοις· τοῖς ἐκ τῶν ἐρανων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἐρανίσιν· ἐκ σωφορᾶς δῶρον. Ἐρανικαί· ὅτι ἐμμινοι δίκαι· αἵτε ἐμπειρικὴ καὶ ἐρανικαί. Ἐρανισμὸς· ἐκ πολλῶν συναγαγών· καὶ ἐρανίσας· δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐρανιστὴς μήτοι κυείως ὄντι, ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων· καὶ τὴν φορὰν ἐν ἑκάστου μηνὸς ἔλθει καταβάλλειν εἰσφοράν. Ἔρανος· ἡ ἐκ κοινοῦ εἴσασις· ἢ ἐν τολμᾷ· εἰσφορά· ἢ συλλογή· ἢ κατουδαιότερον. Ἐραπαπάδαυλ· ἐν ζωγράμματι· βαζάνδης ὁ λίβυς ὁ δι' ἐθεὶς ἐραπαπάδαυλ καίροτος. Ἐραπ

ναλῶς, ὄνομα κύριον. στρατηγὸς Ῥωμαίων. Ἐρασίστρατος. ἰατρὸς τῆς ἀπὸ Ἰουλίδος πόλεως τῆς Κέω νήσου. χρηματίζει οὐνήκιος ὁ ἀνεψιὸς τῆς μητρὸς τοῦ Ἰατρᾶ ἀδελφῆς καὶ πλευμβρέτου. οὗ ὡς ἀντίοχον τὸν βασιλέα νοσοῦντα ἐκ τῆς μητρυιᾶς στρατονίκης πόθῳ, ἰάσατο. Ἀρέων τὸ πάθος. ἐν τῷ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν σωφρονίσαι. ὅσα γὰρ ἔρωτες ἀνθρώπους ἔσχον τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τιχὸν διέχομεν, ἐπὶ πλεῖον τὴν καρδίαν μᾶλλον ἀτῶν τῆς ἔρωτος τεθαπαίδευκε πρὸς τῷ ὄρει τῷ μυκάλῃ καθαρτηρύσαμεν. ἔγραψεν Ἰατρικὰ βιβλία θ.

Ἐρατεινός. ὁ ἐπιφερόμενος. Ἐρατοσθένης. ἀλλαοῦ. οἱ δὲ ἀμβρακιώτου. κυρηναῖος. μαθητὴς φιλοσόφου ἀθηναίου χίου. γραμματικοῦ δὲ λυσανίου τοῦ κυρηναίου. καὶ κατὰ μέχρι τοῦ ποιητοῦ. μετεπέμφθη δὲ ὑπὸ πτολεμαίου. ἐπὶ διετῆ μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δυτερεύειν ἐν πάντι εἴδει παιδείας, τοῖς ἄκροις ἐπίσασι τὰ βήματα ἐπεκλήθη. οἱ δὲ, καὶ δευτερεῖον νέον πάλαιτωνα, ἄλλοι δὲ νεοπάλαιον ἐπάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ἐκ Ὀλυμπιάδι. καὶ ἐτελεύτησεν. ὡς ἐτῶν πεντηκονταδύο. ἐπὶ σχόλης δὲ φῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν. μαθητὴν ἐπὶ σημείου κατέλιπεν ἀρίσταρχον τὸν βυζάντιον. οὐ πάλιν ἀρίσταρχος μαθητὴς. μαθητὰς δὲ αὐτοῦ μνασέας καὶ μύρωνος. καὶ ἄρισις. ἔγραψε φιλοσοφίας ποιήματα. καὶ ἱστορίας. ἀστρονομίαν. κατασημείωσις. πολιτικὸν καὶ φιλοσοφίαν αἱρέσεων. πολιτικὰ λυπῶν. διαλόγους πολλοὺς γραμματικοὺς τρία.

Ἐρμαῖον. ἑρμῆν. Ἑρμανικὰθλητής. παρὰ ὅσον ἐφορος ὁ τῆς γυμναικῶν διδασκάλου τὴν παρὰ ἀθηναίοις καὶ σαμίοις ἑρμῆν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἑρμαΐαν. Ἑρμᾶς ῥᾶσ. ἑρμᾶς. ὃς δὲ νεκρικὰ τινας διαφόρας ἐν ὧν ἀγρῶν ἐπανιόντας. καὶ πῶς λαθὼν εἰς αὐτὸν ἐρωτήσας. Ἑρμαστήριον ἐν ᾧ τινα ἑρμάζονται. πολύβιος δὲ ὅτι καὶ τὸν ξενοφῶντα. οὐ θεασάμενος τὴν πάλιν ἐν εἰλωτικὸν ἀναπεῖσαι πολέμου διδασκεῖον. Ἑρμαστὴς. πολύβιος. ἰδίως δὲ τῶν πάλιτῶν καὶ τῆς τοῦ ἑρμαστοῦ κατασκευῆς. Ἑρμάτιδες. αἱ ἑρμαζόμεναι γυναῖκες ἢ ἀνδρῶν ἑρμαφρόδιτα ἑρμάτις. Ἑρμῆσιν. τῆς θρᾴκης ὅτι ἀνδρὸς μίσει τὸ προσιδῶνος ἐν ἄρας νύμφης. Ἑρμόλαος. ἀχαιὸς τῶν σὺν τῷ σωκράτει ἀδοκίμως ἑρμόλαον καλεῖν τὸν ὑπόπτινων ἑρμῶν μιαθὸν λαμβάνοντα καὶ ἔχοντα διὰ σωσιβαζομένους, ὅτω καὶ οἱ ἑρμοτέρου ἐβδελύξαντο τὸν ἑρμόλαον. ἀλλὰ τὸ φιλάνθρωπον τεθαρμένον χρῶνται ἐπὶ ὀνόματι. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τιμοκράτη ἐν τῷ δήμοι ἐστὶ νόμος. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἂν οἱ φιλανθρωπίας ἕνεκα παρόντα τεθάπτεται. ἐν τάφοις καὶ δυσμενείας ὡς ὑποβολὴ χρώμενοι τοῖς ἑρμόλαοις καὶ αὖ μῶν εἰς ἐπιδοχὴν τεθαμμένων ὧν διαφθαρῆναι καὶ ἔργον ἐστὶ τὸ δυσχερούς. πολύβιος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι πολιορκήσαντες τὸ συρακουσίων, ἔργου εἶχον. ἀλλὰ μόνοι τὴν ἀρχιμήδους δύναμιν. Ἑρμοκλῆς στρατηγήσαθαι. Ἑρμοκλῆς. μαλιεὺς εἰς. ἐπὶ σοφοκλ. ἀλλὰ δὲν ἔργον ταῦτα θρῶσθαι μέτιμι. ἂν ὄφελ. ἀλλὰ ῥητέον τὸ τεθαμμα ζῶντα τινί. Ἑρμόφιλος. στρατηγὸς ἀθηναίων. Ἑρμῶδες. μισθὸς μεγίνομον. δυσχερῶς. Ἑρδειν. τεθάπται. Ἕρδοι. τεθαπτοι. ἐργάζοιτο. ἕρδοι τίς κεν ἑκάστῳ δείκτεχν. Ἑραῖα. ὁπλάδος. σημαίνει ἐπὶ τῆς λαῖ τὸ σπυραλώδης. Ἐραινεν. Ἐρεφθείρου. ἐρεικὴ σκυλάλλαμα. καὶ μελεῖς. ἐρεικὴ ἄδαν ἔρρετον ἀπολέζας ἄξιον ὀνέτεκ. ὠξενοφανὴς ἐπὶ διαγράφει ἐπὶ ὠνωνὸς ἐπὶ καιροῖς. ἐπὶ τὸ λοιπὸς τὴν καθημόνων τὲ θεοῖς ἐχθὼν ἐρεσθε. Ἐρεβθινός. ὁ σκοτεινός. καὶ ἕρεβος τὸ σκότος. Ἐρεβησαίων. πόλις. Ἐρέβινθος. τὸ τὸ ἀνθρωπάδιον. ἀεὶ δὲ νεφέλαις. τὸ δέρμα τὸ περαιτέρω, λαβοιμὴν ἂν. ὁ δὲ πρεσβύτης. ἀλλὰ ἐρεβίνθια βουτέσιν ἀνθρώπιον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὄασριον. Ἐρεβίνθιος. διόνυσος. ἐπὶ τῆ μυδενοὶ ἀξίων.

Ἐρεθροφῶντες. ἐπὶ τοὺς σκότος ἡλαφῶντες. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἀπὸ τῶν ἐρεθροφῶντες ἐπὶ τὸ χόνια. ἐπὶ ἐρεθροφῶσι. βουτέσι ἐπὶ τὸ γῆν ζῶσι καὶ μανθάνουσιν. ἀεὶ δὲ νεφέλαις. ἐρεθροφῶσιν ἐπὶ τὸ ταῦρον. Ἔρευ ἔρευ. ἐρεὶ δὲ ξένος εἰρήτα. Ἐρεύθη. ἂν ἐλέχθη. ἐρύθη ἂν ἀνηγρεύθη.

Ἐρεύνω. ἐρῶ. Ἐρεθίζω, τὸ τὴν ῥιπίδι τὸ πῦρ ἀναπτῆναι. ἐπὶ τὸ θορυβεῖν ἐπὶ τὸ ἀθήναιον. Ἐρέθισμα. κύβρεις. ἀπατιανὸς. ὃς δὲ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν προύκαλεῖτο σκώπτων ὡς αὐτὸν. ὃ δὲ, τέμ αὐτὸ κατεῖχε. μᾶλλον δὲ ἀφεροῦντι τὸ ἐρέθισμα, ἀντὶ λαβὼν τὸν ἵππον. Ἐρέμβονδ. ἀπατωλα νῶν. οἱ δὲ, ὃ δὲ ἐμβονδ ἐπὶ τὴν χώραν οὖσα τῆς ἰδίας ὠφελεῖ. Ἐρεμνὴ σκοτεινὴ. παρὰ τὸ ἔρεβος

ἐρεμνὴ

ἐρεμνὴ καὶ ἐρεμνὴ κατὰ συγκοπήν. Ἐρεσσήνιος ὁ Φίλων ὁρίβλιος· ὁ ἐρεσσήνιος χρηματίσας ὡς αὐτὸς φησιν. Ἐρεσύν, πλῶσμα τὸ μαλλίου, Ἐρέσσειν ζωντὸν ἐσθίειν, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἐρέσιον· πόλις βοιωτίας. Ἐρέσσουσιν αὐτὸν ὠκίνως κινοῦσιν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων· καὶ λαιόνουσι κινοῦσι τοὺς ἐρέσσουσιν ἀσθενῶς. Ἐρέσσων κωπηλατῶν· οὐκέτι μῶς τὸ πάρος ὃν κινήσις περίπεσεν ἐρέσσων ὄρσας ἐξ ἀνῆς ὄρθιος ἐγρόμην. Ἐρεσχελεῖται φλυαρεῖται Ἐρεσχελία· ἡ φλυαρία. Ἐρεσχελοῦντα σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα. Ἐρέτης ὁ κωπηλάτης. Ἐρετμῶσαι· κωπηλατῆσαι. Ἐρέτω· οἰμώζετω· φλέτω· ὁ πόλεμος ἐρέτω· τουτέστι χαιρέτω· ὅ ἐστιν οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιώμεθα· ἀεισοφάνης. Ἐρεθίδης ὄνομα κύριον καὶ ἐθνικὸν καὶ ἑρετρία πόλις. Ἐρεχθίδης ὁ τοῦ ἐρεχθέως παῖς. Ἐρέψεν· ἰώνικως· ἔρεψε μήν τοι καὶ κεφάλὴ τὸ βούλευμα. Ἐρέψεις· καλύψεις· νεώντε ἐρέψας ποτὶ φῶρ. Ἐρέψιμον εἶδος πόας· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον φυτόν. Ἔρεσι· ἀφθόνως ἐχρημάτισε. Ἔρεσθαι γαροί καὶ εὔμναν ἐπὶ σῆς τύχης· ἐπὶ πᾶσιν εἰς ἐπίθετο, τούτων ἡμάρτανον οὐδενός. Ἐρεσπατέσθησε· καὶ ἔρεσαν στελέχη φέροντας· ἀντὶ τοῦ ἤκουσε πέρεχεσθαι ξύλα φέροντας. Ἐρεύδεν· οὕτω φασὶν οἱ ἁπλοὶ ἀντὶ τοῦ σωτῆρος γινόμενον· ἀεισοφάνης. Ἐρέφθαι δὲ μὴ πάνυ σαφὲς μηδὲ ποιητικὸν ἁπλῶς ἀφορᾶσθαι τοῦ ἐρεπτόντων ἐπὶ τῶν ἐρεισθομένων ταῖς πόαις. Ἐρείδειν· συνουσιάζειν· ἐρείδω δὲ τὸ ἀπουμβίζω. Ἐρείκη· εἶδος φυτοῦ σκιτοῦ· καὶ ἐλαίκω τὸ σχίζω. Ἐρικτὸν τὸ σχιστόν· ἐρεικτὰ τὰ πεπηγμένα· ὄασεια· ἢ τὰ σχιζόμενα ὄασεια εἰσὶ δὲ πύαμοι· ἀεισοφάνης ἢ φενακτὰ ἐρεικτῶν χύδας. Ἔρεξις· κατάσχισις. Ἐρείομεν· ἐρωτήσομεν Ἐρείσιον· τὸ ἡμίπωτον οἴκημα καὶ ἐρείσιος γῆ χέρσος. Ἐρείπω τὸ κατβράλλω καὶ διαφθείρω· καὶ τὸ ἐρείπωμαι δὲ. Ἔρεπτε· λέγετε. Ἐρήμαδε· ἐρέμαδε· ἐρῆμα ποιητικῶς. Ἐρημαῖος· ὁ ἔρημος λῶφος. Ἐρήμην· ὁ μὲν ἀφαιρούμενος ὁ δὲ ἀφαιρούμενος ἐπὶ τῶν δικῶν κατὰ διπλασιασμόν· ὅμοιον δὲ τῷ ἐρήμῳ ἀλῶναι· ἐρήμην ὦσαν οἱ ποιηταὶ τὸν ἀνδραποδίζοντες, ἐξ ἐρήμων γὰρ τὸν καὶ πλεονεκτικῶς ἀπολύσαν· ἐρημαίῳ ἀπολύσα· ἐρημίην ἀπολαῦσαι Ἐρημία καὶ ἐρημίη ὁμοίως· Ἐρημίτης ὁ ἐνερήμῳ διάγων· Ἐρημικῶν ἐν δήμοις ἄγων τὸ δασὺ ἀμοιβαίως πλεναῖ δημικῶν· Ἔρημον ἐμβλέψειν· ἀπίνυθον ἐνωβρόνοισιν ὄμμασιν ἐρημίαν ἢ πλάγιος μέγα καὶ ἀχανὲς ἐμβλέπωμεν· ἀεισοφάνης πολυειδῶ· Ἔρημος κυρίως μονωθεῖσα τῶν οἰκουμένων γῆ παρὰ τὴν ἤπειρον· καὶ ἐρημονόμοις θηρσίν· Ἐρημοσπόρους· ἐρημοσπόρους· ἐν ἐπιχειρήμασι· ἐρῶν τὸν

Ἐριθηλὴς ὁ μεγάλως θάλλων. Ἔριθος ἐριαίρμαζομένη. Ἐρικυδωμένον συνεσταλμένον καὶ μὴ πολὺν χρόνον ἐρευτιδωμένον. Ἐρικώδης ὁ διεφθαρμένος τὸ τρῶς. Ἐρινεὸς ἡ ἀγρία συκῆ καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τοῖς ἡμέροις ὡς ἂν οἱ ἐξαυτῆς καλούμενοι φῦλοι θέντες τὸ ὠλὸν θρὲξ μεθυπασάντες, τελεσφορηθῆναι τοῦτο παρασκευάσωσι. Ἐρινύς, καὶ χθόνιος δαίμων καὶ θεὸς ἀμφίλεκτος. Ἐρινὺς Φοίνιος ὁ τομάτων μόρσιμον κινεῖ ὄπα. Ἐρινύων ἀπορρώξ. ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων καὶ δυσειδῶν. ἀρ' οὐ κεραυνὸς τὸ τε μαλακὸν ξίφος, πολλοὶ δ' ἂν τὸν φησί. Ἐριοπώλιον. Ἐριοπωλικῶς πεποίκασι ὡς οἱ γράφειν πωλοῦντες ἐρεῖα πωλοῦσιν αὐτὰ ἵνα βαρυτέρα ὀνῶσιν οὐδὲ σαθρῶν ὑγρὸν ποιήσας τοῦτος ὡς πορτάλεια. συνδεῖσθαι τοῦτος ἐπὶ πλῶμυον. Ἐρισυνὴ μεγαλωφελής. Ἐρίθευτον ἔρμα. Ἐριώλη πνοὴ σφοδρὰ. καὶ ἐμάσυσε φῶς περὶν συρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ τος ἐριῶδες δὲ ἐριώδους. Ἐρίωσε φάντες ὦν σε μὰ πορθέντες. πλατὺ πλιτεῖ. Ἐρμαῖος. συνεμπορικοῖς συνεμπορικοῖς ἐνεμπορηθεὶς ὢν συντῷ πλώμασι τὸ νεκρὸν κατασκευῶν ἐρειμένος. παντὰ δὲ τὰ συντῶν ἔραν πάντα ἐρεῖα καλοῦσι. καὶ αἱ ἐρεῖαι παισὶ τεῦθεν. οἱ δὲ ἐρεοθεῖς γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐρεμένος καὶ ἐρεῖαι καὶ πλῶσις. Ἐρίπναι οἱ σπαραγώδεις καὶ παρατεταμμένοι τόποι διῶν αἱ μεγάλαι πνοαὶ συνδιώκουσιν. ἐρίωνα δὲ ὑφαλὴ μεγάλη. Ἐριπτοῦσα πεσοῦσα. ἐριπτὸν γὰρ πόδι ἀπτωμένος. Ἐρίπασμον. πεπυμνασμένον ἔρεμμόν. ὥστε μεριμνῶντα μὴ ἐπάζεσθαι καὶ σφέσθαι. τοιοῦτοι δὲ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῶν πύργων τῶν μεταφορὰν νοεῖν ἀπερειμένων ὅπως ἂν ᾖ ἔλθη. καὶ τὸ σὺν τὰ πύργα ἀναβάλλομαι ἄχρις ἂν ἀπαρτηθῇ τὸ πονηρόμμορον βληθῆναι ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἔστιν ὑπὸ μὲν πεῖμα ἀνιχνημμόν. πολλαῖς τὰ γρυπνίαισιν ἐρειπασμένον. Ἔρις καὶ διαλόγων ἐρίφοιος φιλονεικία. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω. ἐντὸ εἴρω τὸ λέγω. Ἔρις ἐρινύτη πτυσαμένη τοῦς μύθους λόγων καὶ τῶν φιλίας ἀπολεχούντων. Ἐρισθεῖς ὄνομα ἔθνους. καὶ ἐρισθής. Ἐρισμαράς φος. πραπεῖα. Ἐρίτιμος ὁ μεγάλως ἐντίμου καὶ ἐριτιμώτατος. Ἔριφος. κωμικὸς τῶν δραμάτων ἀπὸ τοῦ αἰόλος πλατανίας. μελίβοια. ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Ἐρεσιφωνῦβος. Ἐριχόνιος. Ἐρικῆας ζάλας, ὄβριμοι ἐν τοῖς ἔρκεσιν ἐν τῇ αὐλῇ ἱδρυμένοι. τὸν γὰρ πόδα βολὴν ἔρκος ἔλεγον. μετὴν δὲ τῆς πολιτείας οἷς ἐστὶ ζάλας ἐρικῆας. ἐρικῆον δὲ τὸ πόδι φραγμα τῆς αὐλῆς. ἢ τὸ δώματος τέγος. ἐρικῆον τὸ τὸ δῶμα. σφοκλῆς. φρὴν αὐδεθεὶς πρὸς κῆον ἐρκίου στέγος. μαθσιμ πρῶτον νῦν ταφοινιχθεὶς θανὴ. καὶ ἐρικιος ὁ σωμοχάλκος. ὁ φύλαξ. Ἐρικτὴς ὁ φύλαξ. Ἔρκος. πόδι φραγμα. πόδι τείχισμα αὐλιανὸς βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμὴν. μὴ δὲ προσωδᾶν μὴ δὲ τοῖς ἀδικοῦσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἀδικεῖ δὲ εἶναι τὸ ἀνθρώπινα. ἕως ἂν ἐκάστων ψυχὴ εἴσω τὸ τῶν ὀδόντων ἕρκους ᾖ. Ἑρκεῖος δὲ τὸς ὁ διὰ παντὸς προκαλύμματος, ἀγριος τε ἦν ὁ τυραννικὸς τὸ δοικὸς γνώμης βαχύ, ὃν κ' πλακτικῶς τὸ προσώπου πάθη λῶν. τὴν γὰρ αὐξῆ φύσει πανταχασιν ἐνδιδοὺς καὶ ὁ διοπλακτιανῶν πρὸς ἅπαν ἀτοπον καὶ σκληρὸν ῥέλλημα, ἑκάστος ὑπουργὸς καθίστατο. Ἑρκυίοισθρυμεῖ. ὅθεν οἶστος ναυσιπορῆ ἐκπλωῶν ἀφεῖ. ζητεῖ δὲ χρῆμα. Ἕρμα. λίθος μέγιστος βραχυμίζων αὖ φορτηγοὺς ἕρμα τος τεμούσας ἐπανόῃ ῥυθίσας κατὰ τὸν τὰ λιμένος ἐκπλουν ἀποκλείῃ τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς θαλάττης. Ἕρμα. ἀρειανὸς ἕρμα τεῖς τῶν πεύμναν ἐνθέντες βῦ ἐξάρασις ὕψος τῶν πεώραν. πιεζομένης καὶ πεύμναν τῆς νηὸς ἕρμα καὶ ἀσφάλδα ἀσύλασθαι τοὺς χώρας διὰ τὸ ἕρματος ὀχεύματος. Ἕρμασθ δὲ πίθου ἕρματι. περιπεσόντος δ' συνδιέντος καὶ λύματι ῥεύσματι. καὶ ἀρισοφάνης ἀνθ' ἕρμασθος πολλὰς κατασπουδὰς δίνασ ἀντὶ τῶν λίθων ἐπεὶ αἱ πέραιοι πετόμεναι ἐν δὲ σόματι λίθος φέρουσι. σκρίμματος ἕνεκα πρὸς τὸ μὴ πεπιφέρεσθαι ἀνέμοις. ἔ ἕρματα. ὁδὲ ἡ ρανὴ ἕρμασθ μεγάλα ἐβαλεν εἰς τὸ σόμα βυθὸν ἔνα ἀνθρώπου ὡς ἂν μὴ δίαν εἶναι βῖς ἐστὶ δὲ σιφνίοις τουτέσι λίθους μεγάλους. Ἑρμαγόρας ἀμφιπολίτης φιλόσοφ. μαθητὴς πορφυρίου διάλογοι αὐτῶν μισικὸν ἃ περὶ ἀτυχήματ'. ἐκχυδν. ἐστὶ δὲ ὠσκοποία, περὶ σοφιστεῖ πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκούς. Ἑρμαγόρας, τὴν μνᾶ τὰ ἀπολίδος ὁ ἐστὶ λιθεὶ καρίων. ῥητορικὰς ἐνβιβλίοις ε', περὶ ἐξηγήσεως περὶ ποιητοῦ. περὶ φράσεως. περὶ σχημάτων. ἐπιβολαὶ δὲ

οὗτος μεθ' ἑκκαίδεκα ἐνιαύσιος, καὶ τελευτᾷ τὸ τέρατος ἡλικίας, Ἑρμόδοτον τὸ τοῦ ἑρμοῦ. Ἑρμαῖος ὕφαλος πέτρα ἐν τῷ Φῶ καὶ ἀναιρέων καὶ ἀειφανής. Ἑρματίζω. Ἑρμαφρόδιτος ἤγουν ἀμφότερα ἔχων τὰ μόρια ἀρρένων καὶ θηλειῶν φασιν. ἢ τὸν αἰσχρῶς καὶ ποιοῦντα ἢ πάσχοντα. Ἑρμαὶ μυσικλῆς ἢ παλλισράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ ἑρμαὶ καλούμενοι· ἐκαλοῦντο δὲ τινὲς, καὶ ἱστορεῖ ἑρμαὶ ἀπὸ ἱστορίας τοῦ πεισιστράτου. Ἑρμᾶον τὸ ἀπὸ σδηλῶν ἢ ὁδὸς ἀπὸ τῶν ἐντὸς ὁδῶν τιθεμένων ἀφ' ὧν ἀεὶ ὁδοιποροῦσιν· ἢ ἀπὸ τῶν ὡρῶν τῶν λίθων αἷς ἑρμεῖαι ἐπενεγκοῦσα τὸ ἑρμᾶιον οὐδὲ οἰκείας ἁρμονίας ἀδικεῖν ἐδίκαιον, ἐπεὶ τοῦτο, ὅτι οὐ μοιχᾶται. Ἑρμᾶιον ὄρυμα ἐπὶ λίθων ὡρῶν ὀρύσσουσι τὰς ἑρμείας ἀνέπαφον ἵνα τὸ ἑρμᾶιον οὐδεὶς ἁρπάσῃ ἐπὶ μισθῷ ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐτυχηκέναι μοι πολυτυχῶν. Ἑρμᾶιον ὅτι τοῦ ἑρμοῦ πανηγύρεως ἄπασης ἑστιάσεως· καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς ἱερεῦσιν ἐκ τῆς ἑστιάσεως γίνεται. Ἑρμᾶιος ὁ πεδάγωνος λίθος. Ἑρμείας ὁ θεὸς τῶν ἑλλήνων Ἑρμείας φιλόσοφος ἀμμωνίου καὶ ἡλιοδώρου τοῦ διδασκάλων δαμασκίου πατρὸς ἦν δὲ ὁ ἑρμείας φίλος δῆλα μάλιστα αὐτῷ πλὰ δελφῷ θεοδότης μητρὸς ἰσιδώρου φιλοσόφου. ὁ δὲ αἰγυπτιος ἦν φιλομαθής. Ἑρμείας· οὗτος ὁ φιλόσοφος ἑλληνὶς φύσει καὶ ἀπλᾶς τὸ ἦθος. φιλοφήσας δὲ ἐκ τοῦ μεγάλου συριανοῦ φιλοπονίᾳ μηδ' ἑτέρου ἐλείπετο· οὐδὲ αὐτῷ πόνου ἀπροσωμόου τοῦ πάλαι πόκλου. ἀγχίνους δὲ καὶ ὀξὺ σφόδρα ἦν ὥστε ὁμωμοκέναι λέγεται πρὸς τὸν αἰγυπτίους τε λοιδορεῖν ἀθανάτου εἶναι καὶ ἀνώλεθρον τὴν ψυχήν· ἐπὶ ἧς τοῦτο ἁρμόζοι ἀν ζωία ἀναπνομόν τοσοῦτον φύσιν. ἐξεῖς ἑαυτὴν ἐπιστρέφασα ἐ συναισθανομόν τὸ χωρεῖσιν ἐ ἀπτυρισθήτης ἀθανασίᾳ· ἰῶ γὰρ τὰ μὴ πόδι λόγῳ δεδεσθαι ἀπειράδαν· ἀλλ' ἢ πρὸς ἀρετὴν ἄσκησιν μόν· ὥστε μὲν ἀνδρῶν μῶν αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι μηδαμῶς μισῆσαι τὸν φθόνον· τοιαύτη τοῦ ὁτης καὶ τοιαύτη δικαιοσύνη συνῆν ἀνδρί· ὡς ὠνόμῃτι, ἐμάλιστα βιβλίον ἐανὸ πωλῇ ἴσως ἐλαττονὸς δίδουτο τιμήματος, ἀπὸ λάμβανε βύβλου· ἀμὰ τὸ ἄξιον ἐδίδου καὶ πολλῶ πλέον ἦν ἐζήτησεν ὁ πωλῶν. Ἑρμῆν βύβλον ἡδὺ διὸς λέγουσι καὶ μαίας οἷον τὸ νοῦν καὶ τῆς φρονήσεως· σὺν γὰρ καὶ φρονήσεως ὁ λόγος γίνεται· διαβῦ τὸ καὶ πτερωτὸν αὐτὸν ποιοῦσιν ὡς ταχύν· αὐδὴν γὰρ λόγου ταχύτερον· καὶ ὅμηρος ἔπεα πτερόεντα· πάντων δὲ νεώτατον αὐτὸν ἐργάζονται διὰ τὸ μὴ χρᾶσιν τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ τετραγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ βουκέρδους αἴτιον. καὶ τὸ ἐμπορικὸν ἔφορον ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἴσως βαστάζον μάρσιπον. ἀλλὰ καὶ οἱ φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάττουσι ταῦτα φέροντας παλαίστικα ὡς τὸ χρυσοῦ συμβόλου ὄντος δωρεᾶς· οἱ δὲ ἕλληνες, σύμβολον ἔχοντες αὐτοὺς πλάττουσιν ὡς βίος ὄντας ἀνθρώποις ἐπιδεικτικὸν ὧν ἀνθρώπων. Ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος· ἔτος ἦν αἰγύπτιος σοφὸς ἦν μαλιστα δὲ πρὸ τοῦ φαραώ· σὺν ἐκλήθη δὲ τρισμέγιστος, διότι περὶ τριάδος ἐφθέγξατο εἰπὼν συντριάδα μίαν εἶναι θεότητα· ἔτος ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φῶς νοερὸν ἦν ἀεὶ νοῦς φωτεινὸς καὶ σοφὸν ἕτερον ἦν ἡ βύβλου σύνοψις· ἐπανάμα πάντα περιέχον ἐκ τοῦ βύβλου οὗτος ἐπάγελτος ἐπὶ σιατὶς ἄλλη· πάντων ὁ κύριος καὶ πατὴρ· ἐθεὸς καὶ πάντα ὑπὸ τὸν ἐν αὐτῷ ὄντα· ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ πάντελειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργὸς σὺν γονὶ μῶ φύσεως ὢν ἐγονὶ μῶ δὲ τῷ ὕδωρ ἐποίησε ἐ ζωῦν εἰρηνῶς ἤυξάν λέγων· ὁρείζωσι οὐ μέθεν μεγάλα σοφὸν ἔργον ὁρείζωσι φωνῶ πρὸς ἦν ἐφθέγξατο πρώτην· κρίνατε πάντα πόσμον ἐπερίεχεν· ὁρείζωσι βύβλου μονογλῶς λόγους τὰ πρὸς βύβλου περιέχοντος πάντα ἴλεως ἴλεως ἔσο. Ἑρμῆς ὁπτὸς τῶν πυλίδι· φιλόχορος λέγεται ὁ ἄρχοντας ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν ἑρμῆν πρὸ τὸν πυλῶνα. Ἑρμίας ὁ ὑπέρχος ἀταρνεύς· χωρὰ δὲ ἐστὶ μυσίας τῆς πρὸς ὅλλησπόντῳ τῆς ἐπῆρχε βασιλέως βύβλου πόρρων ὑπηκόου. ὑπέρχος ἐστὶ δούλος γνήσιος ἀβρόλογος βιβλιοπώλης δὲ καὶ φιλόσοφος· ἀσυνήθης παιδείαν παρὰ ἀρίστου τέλους· ἐγένετο περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθανάτου· ἔδοξε δὲ ὑπέρχος ὁ πρόπαλος· οἰκείως δὲ διήκειτο πρὸς ἀριστοτέλη· ἐπὶ τῶν θεῶν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ· ἐστὸν δὲ ὁμίαν μόνον γεγόνασι δὲ καὶ τοῦ ἱ· ὧν δὲ τοῖς τοῦ ἱππόκλους ἐπὶ χοις ἀμβικοῖς ἄρρητοι ἐπὶ χος ἔτος. ὑπηρέχος ὢν καὶ δοῦλος

ἥκειν ἑρμίας· ὅτος καὶ τοιθλαδίας ὢν, ἐπαφρετὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔφη εἶναι ἑαυτοῦ τῆς γυναικὸς
δαθυμαπέρα αὐτοῦ. Ἑρμῖνες οἱ τῆς κλίνης πόδες καὶ ἁρμονικὴ τῶν ληθυντικῶν ὁμοίσιν.
Ἑρμιονεῖς ὄνομα ἔθνους. Ἑρμιόνη ὄνομα κύριον. Ἕρμιππος· ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς
ἀρχαίας κωμῳδίας· ἐπεροφθαλμῶ· ἀδελφοῦ δὲ μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ δράματα διδάξας μ.
Ἕρμιππος βηρύτιος· ἀπὸ κώμης μεσογαίας μαθητὴς φίλωνος τοῦ βυβλίου· ὑφ' ὧν ἐφιλώθη ὁ
ρωμαίων βασιλεὺς ἀδριανὸς βασιλέως ἐνδυλλωνίου λόγιος σοφός· ἔγραψε πολλά. Ἑρμο
γένης ταρσεύς· ὁ καὶ λίνος ξυσὴρ σοφιστὴς δεινότατος μουσώνιος ὁ φιλόσοφος μαρκος ὁ ρασι
λλᾶς· πέγονε δὲ καὶ μάρκου βασιλέως ὑφ' ἑαυτὸν ἐλθόντος τῆς κλινῆς αὐτοῦ καὶ συνδιετέρασε τὴν χύσιν μᾶλ
λον ἢ φρόνησις ὑπορρεῖχεν· γηρώμενος δὲ πολλὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη ἐξέστη τῶν φρενῶν μηδεμι
ᾶς ἀφορμῆς γηρομένης ἢ ἀρρωστίας τοσοῦτος· ὥστε καὶ τινας δραπετεύσαι πρὸς αὐτὸν· ἑρμογέ
νης ὁ ἐν παισὶ τέρων· ἐνδεκέτεσι παῖς· ἔτη γ' γεγονὼς πολλὰ οἰκτρὰ καὶ δεινὰ μεταφέρεται χίλια ῥητορικὰ,
ἃ μεταχειρας ἔχασιν ἅπαντες· πολιτάσεων βιβλίον ἕν· πολιτικῶν βιβλία β· πολιτικὰς
συλλ' ῥ' περὶ οὖν φιλοσοφίας ὁ λίμνιος ταῦτα φησὶν· ὁμολογῶ μὲν ὅτι ἀρετὴ ἀνεγνωσται πεντεκαίδεκα ἔ
τη γεγονώς· ἐφ' ὅτῳ μέγα δόξης πρῦτα, ὡς καὶ μαρκῳ βασιλεῖ δοκεῖν ἔρωτα ἀπροαίρετος·
ἐβαδίζε δὲ καὶ τὰ αὐτὰ ἀπροαίρετα ὁ μαρκος καὶ δωρεαῖς λαμπραῖς ἐδωκεν· οὐ δὲ ἀνδρας ἤνων,
ἀφηρέθη τὸ ἔξιν ὑπὸ δειλίας αἰτίας φανερᾶς καὶ νόσου· ὅθεν καὶ ἀστεϊσμὸς λόγου παρέδωκεν
βασιλεῦσιν· ἔφασαν γὰρ ὅτι λόγιος ἀπεχθῶς ἔκειτο ὁ μηρὸν περόνην ἔχειν· διὸ καὶ βελλικιανὸν αὐτὸν
τὸν ἑρμογένην καθάπερ περᾶ· καὶ αὖ τίοχος ὁ σοφιστὴς διὰ τοῦτο πρὸς τὸν αὐτὸν οὕτως ἔ
φη· ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ τέρων· ἐν δὲ γηρασι γέρων παῖς· καὶ ἰδεῖν ἐν ἑκατέρᾳ ἡλικίᾳ τὸ
μάρκος διαλεγόμενος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρμογένης ἔφη βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ παιδαγωγοῦ δεόμενος· ἀντὶ τοῦ ἡλικίαν ἐχει
μῶν· ἐτελεύτησε δὲ ἐν ραθεῖ γήρᾳ εἰς τὸ πολλῶν νομιζόμενος· λέγεται δὲ ὅτι τελευτήσαντος
αὐτοῦ ἐν τῷ ἐν τῷ μνήμ· καὶ ἀρεθῆναι καρδίαν αὐτοῦ τετρίχωμένην καὶ ὃ μετέπειτα πολὺν τῆς ἀνδρείας φύσεως
ὑπορρέουσαν. Ἑρμογένειδαι· οὕτοι ἠρωτηθέντες τοῦ ἑρμᾶ ὅτε μέλλοντος πλεῖν ἐπὶ σικελίαν.
Ἑρμόλαος· γραμματικὸς κωνσταντινουπόλεως· γέγραφε τὴν ἐμβολὴν τῶν ἐθνικῶν εἰς τὴν ἁγίαν
γραμματικοῦ προσφωνηθεῖσαν ἰουσινιανῷ τῷ βασιλεῖ. Ἑρμόναξ· ἑρμώναξ· διὰ τὸ ἰσχνὸν ἔχειν ὁ
τε γρίφος ἰδιότροπον ἐλεγεν ἐκ πολλῶν ἰσχνὸν ταβόλον. Ἕρμος δῆμος ἀττικῆς ἀπὸ
κεραμεικοῦ φυλῆς· διονύσιος δὲ ἀδετέρως λέγει τὸ ἕρμος δῆμος. Ἑρμῶν· ἑρμαῖ ἦσαν ἐν τῇ ἀθη
ναίων πόλει λίθινοι ἐν πεθύροις καὶ ἐνιεροῖς· ἐπειδὴ φασὶ τὸν ἑρμῆν λόγου καὶ ἀληθείας ἔφο
ρον εἶναι· διατεθεῖσ δὲ ἐκ εἰκόνας αὐτῶν τετραγώνους ἐκ κυροειδεῖς κατασκάζουσι δὲ μόνοι τὸ
τοιοῦτον σχῆμα· ἐφ' ἁ μὲν γὰρ ἑστᾶσι τὰ χθόνιον βάσιμον καὶ ὄρθιον εἶναι· ἔτω ἐκ ὁ λόγος ἐκ ἀλή
θεια ὁμοία ὄντα τὰ χθόνια αὐτῇ ἑαυτῇ· τὸ δὲ ψεῦδος πολύχρων ἐκ πολυσχιδὲς· καὶ ἑαυτῷ μά
λιστα ἀσύμφωνον. Ἕρνος· τὸ φυτόν. Ἑρμώνιος χάρις· ἡ καθ' ὁμιλίαν διδομένη· ἀπὸ διαλε
θέσεως ψυχῆς· ἀλλ' ἐπιπολαίως καὶ κατὰ πρόσκαιρος φιλίας· ἀπὸ καρδίας ἀληθοῦς· ὁ γὰρ ἑρμων ὁ
πελασγῶν βασιλεὺς, διαρείῳ θρᾴκιον ὄντος ἐκ πάνταχειρομένου, ἐπεχώρησεν ἀθηναίοις τῆ
λήμνῳ· ὃ μὴ δοκεῖν χαριζόμ· τῷ δὲ ἀληθείᾳ διαρεῖον φοβηθείς. Ἑρομαίσι· ἑρωδίοσι· ἑρόμεθα
πολιτικῶς· ἐρήσομαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω. Ἑρόμην· ἐρωτῶ διὰ τὸ μιηρ. ἐρώμην δὲ διὰ τοῦ ω μεγά
λου· ὁ ἐρασῶν ἀγόμενος· καὶ ἐρομένη καὶ ἐρωμένη ἐπὶ θυμουμένου. Ἔρον· τὸν ἔρωτα.
Ἐρεόντων φθείρεσθωσαν. Ἐρεχλοι ὄνομα ἔθνους. Ἐρεώγασιν· ἐσχίσθησαν. Ἐρέπτουσα δὲ ἐ
νόσῃ σκληρὰν ὀδόντα· Ἑρωδιὸς· εἶδος ὀρνέου ὁ πελαργὸς λεγόμενος ὅμοιος αὐτῷ· ἐλωδιὸς
τίς ὢν παρὰ τὸ ἐν ἕλεσι διαβίβειν· τουτέστι καθύγροις τόποις. Ἑρώδιος· ὁ ἀναχωρῶν· ἐρώμενος ἢ
μῶσας καὶ παύσας· ἐρωήσας ὁ λοὸν πέρας· καὶ λιμαχος· ἐ ἐρωήσει πολὺ δουρὶ, ὅ μηρος. Ἐρω
μανὴς· ὁ ἐν τῷ ἔρωτι μανόμενος, Ἐρρωμένως· ἰσχυρῶς· διαθετικῶς. Ἐρωδιμικὴ ἐφιέμη·
σθυμῶν. Ἐρώμενος ὁ ἐσθυμούμενος. Ἐρρεων· μὴ διαφθορᾶς παραπεπόμενος· ἢ ἀπροαίρε
Ἔρως· ὁ δεῖς ἔρως ἀστεῖος, τῷ πρόβλημα· ὅτι καθόλου ἀπὸ φαντικὸν· ἀπαισιοδοξίαν δὲ ὅτι μὴ
πᾶς ἔρως φαῦλος· διαιρεῖ μὲν τὸν ἔρωτα εἰς τετταρα γένη ὀρεξιν ἀφροδισίων· ὡς καὶ ἡσιοδος λέγει

οὐ δεχίονται ἀσεῖον εἶναι· καὶ ἐις ἐπιβολὴν φιλοτιμίας διαπαίλλος ἐμφανόμενον· ὡς οἱ ἀπὸ τῆς
σοφῆς· καὶ ἀνάμνησις τοῦ ποτὲ ὁραθέντος παίλλος ὡς πολλῶν· ἀσεῖοι γάρ ἐστι οἱ ἔρωτες· ἡμεῖς δὲ
τὸ, τὸν σοφὸν ἐραστὴν εἶναι, ἀνασπάσαι τοὺς βέλοντας· οἱ σόμεθα τὸ δεῖσθαι εἶναι· καὶ λητόμε
θα τὸ ἐρωτικὸς λαβεῖν· καὶ ἐπεὶ μηδὲ πώγωνα ἔχομεν τὸ λεγόμενον, ἐπὶ τὸ δὲ ἔρωτα οἰήσεσθαι πρε-
λαβόμεθα· ἀνδρὶ οἰήσόμενοι τὸ, λαβόμεν ἄλογον ἐπιθυμίαν κόσμου, τ' ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ παύσας,
ἐπὶ σωτηρίαν ὄρεξιν ἀφροδισίων ἀνεσπασμένοι ἀπὸ τῆμῶν τὸ πρόβλημα· δῆλον γὰρ ὅτι ἀλόγια
ζῶντα τοῦ σοφοῦ· ὁμοίως καὶ οἰησόμεθα αὐτὸν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, ἐπεὶ τὸ σφοδρὸν ἀσαφὲς
πάλιν αὐτὸ τοῦτο εἰς λόγον μεταλητόμεθα· τὸν ἔρωτα φασὶν ἐπιβολὴν εἶναι φιλοτιμίας δια-
πάλλος ἐμφανόμενον· καὶ μὴ εἶναι σωφροσύνας· ἀλλὰ φιλίας· τὸν γοῦν θρασυνόμενον καὶ πορδῆς
σίαν ἔχοντα τῆς ἐρωμένης διὰ τὸ μισεῖσθαι, ἀπέχεσθαι αὐτῆς· εἶναι οὖν τὸν ἔρωτα φιλίας μὴ εἶναι
θεόπεμπτον· εἶναι δὲ τὸν ἔρωτα ἄνθος ἀρετῆς· ἁπλῶς δὲ τὸ ὅλον τὸ ἔρως τὸ ἔρωτος πλίνεται· οὕτω δὲ
καὶ αὐτοὶ τὸ τὸ ὄνομα λέγεσθουσι καὶ συμφωνοῦσι· ὡς περ καὶ τὸ ἀμείνων καὶ χείρων, σὺν τῷ ἀμεί-
νων καὶ χείρος φασίν· ὁ δὲ παλαίτων πόθος ἔρωτος λέγει διεξοδικώτερον· τίθεται δὲ ἐν τῷ πόθος συ-
μίας ἐν τῷ ἐστοιχείῳ· Ἔρως· τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον στοιχεῖον τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱ
στορίας καὶ φιλοσοφίας καὶ ἀρχήνοια· οὗτος δέ ἐστιν ὁ τῶν ἁπάντων τῶν καλῶν καὶ προσήκοντα ἀγαθῶν,
δεινότατος ἐχωλητὴς· ζητεῖ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ στοιχεῖον· βουλεῖται ἀρχήνοιαν ἔ φιλοσοφίαν· ἃ δὲ καλεῖ δὰ μά
σιν στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας· ζητεῖ πόθεν ἔρωτος ὁ θεὸς διογένης
Ἐρώσαντο· ἐπόθησαν. Ἐρωθαὶ φράσας οἱ μὲν ἴδιον καὶ πῶν ἠσπευσμένως. Ἐρώτησις σὺν δό
ξος, πόθησις διαλεκτικὴ· οὐ πᾶσα οὖν πόθησις, ἐρώτησις· ἀλλὰ διαλεκτικὴ· οὐ πᾶσα ἐρώτη
σις πόθησις διαλεκτική· ὅτι δὲ ἔδιον πλείω τῆς ἐρωτήσεως· οἱ δὲ ἐρωτῶντες, ἢ πόθεν συμβεβηκός
ἐρωθῶσιν, τίς θεὸς πυρὸς ἢ καθ' φύσιν πίνησις, ἢ τί σωπεράτει συμβέβηκεν· ἢ ἐμπαλιν· τὸ μὲν συμ
βεβηκὸς, ὀείζουσί τε καὶ λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐρωτήσει· ὃ δὲ ὧν συμβέβηκεν, ἀξιοῦσι μαθεῖν· ὡς ὁ ἐρω
τῶν τίνι τὸ λανθάνον ἢ τὸ μέλαν τῷ ζώων συμβέβηκε· καὶ τί τῷ ἀγαθῶν διαὐτὸ αἱρετόν ἐστι· καὶ τίς ὁ
ναθέμενος· ἐστι δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ἐρωτήσεως ἐν ἀπειρίᾳ ὄλων πρόσεγμάμενοι ποτέ ἐστι τὸ δι
ερωτήσεως εἶναι ὁ ἐρωθῶν· τί ἐστιν ἄνος· τὸν δὲ οὐσίαν τοῦ πράγματος ἀξιοῦσι μαθεῖν· οὐχὶ συμβέβη
κεν αὐθῶ· εἶτον εἶδος ἐρωτήσεως ἐστίν, οἷον ὅλον ἀπὸ πρότασις τίς τὸν ἐρώτησιν εἴτε ἀδύνατον εἶ
ναι τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως εἶναι· οἷον ἀραίτεσθήσεται σωκράτης, ἐστὶ δὲ τὸ εἶδος
τῆς ἐρωτήσεως ἐστὶν ἡ διαλεκτικὴ πόθησις· ἐρωτηματικὸν ἀεὶ σοφαίνεσθαι ἀπὸ ἀπὸ πάθοι ἡ ἐ
ρεξεν· Ἐρωτικὸν· ἐπιθυμητικὸν· καὶ ἐρωτικῶς ἐπιθυμητικῶς· Ἐρωθῶσι· ἐπαναλῶσι· ἵκε
τεύωσι· δέομαι· καὶ αὖθις ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐρώτα· ἀντὶ τοῦ παρεκαλεῖ· Ἐρ
ωτυσμὸς ἐρώτησις· ἐρώτησις ὁ εἶπων· Ἐρώτυλος εἶδος ἄνθους σαμβύχω ὅμοιον· ὁ μαλλι
σαὶ ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει· φυλεῖ δὲ τὸ εἶδος· ἐπαλῶ ἐρώτευται δὲ ἴλαις· ὅτι δὲ καὶ ἀνώδεσατον.
Ἐρσαῖος ὁ δροσώδης· Ἐρσηφορία· ἡ ἐπὶ ἀνθηφορία· Ἔρση· ἡ δρόσος θαλείας ἔρσης ἡ μεσ
δαλὸς ὅμβος· οἱ δὲ πέπιτες δρόσον ἐστίζονται· Ἐρσῆεν· πόσφαθεν ἐν ὑγρόν τε καὶ ἁμόλωτον·
Ἐρσήεντα· δροσώδη· ἁπαλὸν, νεαρὸν· ἡ ἀνθηρὰ ὁ ἐρσήεις· Ἐρσηλία ὄνομα πύθιον· Ἔρ-
σης τὸ πλεῖδιον· Ἐρσιάδαι· οἱ ἐρσιάδαι· δῆμος ὄντες τῆς ἱπποθοωντίδος Φυλῆς· Ἐρυπάνδη
δὸν πεθαι· ἐγκομιάζειν· αὐχεῖν· ὑπερυπαίνω· ἐπὶ πλεῖον ἐδόκιμον ἢ ἐρύπανε γὰρ ὁς, σὸν λογ ἐπ-
πορίσατο· Ἐρυγὼ· πνεύματος ἀναπομπὴ σὺν σομάχου· ἔνθεν καὶ τὸ ἐξερεύξαθαι λέγεται· Ἐρυ
γὴ· ἐρυγάς ἐστι πνεῦμα περίφλοιον καθ' ὃν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀπορρηγνυμένων τῶν ἀμφολύγων
ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνέον μόριον· Ἐρύσιπελος ὁ μεγαλόφωνος ἐπὶ ἐρύσιπελον· Ἐρυθραίνεται
μελαίνεται· Ἐρυθραίνῃ πυρὸν πρὸ ἐῖ· ὅθεν ἐ ἐρύθημα ῥίζα λεγομένη ἐρυθρόδανον· πρὸ
ἐμῶν ἧς ῥίζα ἐρυθρά· ἢ ἐρυθραίνουσι τὰ πόσωπα αἱ γυναῖκες, ἄρχουσι λέγ· ἐ ὅτι νῦν ἄρχου
σι· Ἐρύθρα· πόλις· Ἐρύθημα ὃ χρῶμα ἄνθος προσώπου ἐπὶ φύμενον· οἷον ἀπὸ εἰς λεμῶν
νοτερός τε καὶ ἁρπὸς ἐ ἀθαλὴς τε εἶναι· ἐπὶ δρόσου ἀρινῆ οἷον, ἐρύθημά τε ὡραῖον ἐ μεσήμα
ἥδιστον· ὁ δέ, πεφανερῶθαι τὸν μεθίστασθαι τοῦ χρώματος τοῦ ἐπιπόνου· τὸ δὲ μὴ ἐρυθριᾶν ἐπὶ

βῖς Ἑρεμνοῖς. ἐπεὶ οὐ μεταβάλλει ὃ χρῆμα οὐκ ἐρυθεία. Ἐρεύθμισεν. ἐκαινόμισεν. Ἐρυθραδάλασσα ἐκλήθη ὁ πορφυρὸς ἡλως. οὐκ ἀπὸ τῆς χροιᾶς τοῦ ῥοθίου κεκαθαρμένου οἶον. αὐξῆσαι νος ἀνδρὸς ἐρύθρα τιμὴ προσηγορίαν ἐνδυσάμενος τῆς δε τῆ τόποις. Ἐρυθραία ὄνομα τόπου. Ἐρυθραῖοι. οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐρυθρᾶς κελαμβάκης. Ἐρύθρη ἐπώχος πεπονὼς ἐπὶ ζήνωνος ὃς ἐπὶ μήτε ἐν οἰκία διαρκοῦντα ὥρα, μήτε βάρος πολὺ εἶναι πλεῖον τῶν τε ταμιεύου τοῖς τέλεσιν ἰὼν εἴχετο, μὴ τέτι ποιεῖν πονηρὸν, ὡς ὢν φιλανθρωπος, τῷ ὀφειλομένων ἀπολύσατο χάριν. αἰτησάμενος πρὸς ζήνωνος ἐξ ἧς ἐπαύσατο. λύσιν δὲ τῇ πόλει παρέσχεν ἥνικα ἐξ αὐτῶν ἀπέθεβ. μόνος δὲ τῷ πλουτεῖ τότε εἰς τὴν πολιτείαν ὄντος ἐν ἁπασι πρὸς ἀθανάτου μεταχείρισιν ἔχοντι αἰδυμίου. ἀπέχθηνά πασι τῷ πρόσθεν προσηνεροῦ νοτ ἀμωιρεῖσθαι τὸ κοινὸν ὑπὸ τε εἰς πᾶσαν δημοκρατίαν κατηλθεν. ὡς μηδὲν ἔχειν ἐπὶ λοιπῶν. ἀπεγνώσθη ποιῶν ταμιεύων λέων κατέλιπεν δημοσίνησιν ἐπὶ ζήνωνος ταχύ σπενέγκατο παύλα, πολλὰ μὲν χαριζόμενον τοῖς φίλοις ὡς ἔτυχεν. ἀνόητος δὲ ἀκριβοῦς ὥστε αὐτὰ γνώσεσθαι ἐπὶ πᾶν καὶ ἄλλως πλέπουτο. Ἐρυθρὸν. τὸ μέλαν. Ἐρύκειν καὶ ἀπορύκειν, τὸ κωλύειν καὶ ἀπείργειν. πολύβιος. τὸ κυρεύσαι ἦν, τὸ πόλεμον ἐρύκειν δημοσθένης μακεδονίας. Ἔρυμα. φύλαγμα ἐστὶ τεῖχος. ἀσφάλισμα. βάσις μὲν ἀμάξας ὡς πορ ἔρυμα πόδι ἐβάλοντο. τῷ δὲ διάθεσιν τῆς στρατοπεδεῖ ἐπὶ ἐπὶ ἐν ἐχώρει. Ἐρύμανθος. ὄνομα ὄρους ἐρυμανθίου κέπος. Ἐρυμβόνα. βάτιμιώδη βάσις ἀσωτίᾳ ἀφειδεστάτῃ. δημοσθένης ῥυμβονῶρίμετο. αἰλιανός. βάσφαλισμένα χωρία καὶ ἐρυμνᾶσθαι κατασφαλίσθαι. οἱ δὲ ὦντο πλεμίᾳ πολιθῆ, ἔστι δ' ἀλώτοι ὃ ἐρυμνᾶσθαι κατὰ νώτου τῇ ἀκίσκη. βάδε λοιπὰ αὐτοὶ διενεοῦντο ἐπαμύνειν. Ἐρυμνὴν. ἀσφαλισμένην.

Ἐρύσιος. τὸ ῥος. Ἐρύσαντας. ἀντὶ τοῦ διέραντας. ἐρύσαντας τὸ δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν. Ἐρῦσαι. ἕλκυσαι. τὸν δὲ, ἐρύσαι τὸν ἄξαντον ἐκ τοῦ μυκτῆρος. Ἐρυσίβη ἐρυσίβιόντι ἐν ᾧ σίτου γινόμενον. ὁ λυμαίνεται τὸν καρπόν. τινὸς νόσον βάγινομένην τοῖς ἀνθρώποις ἢ ἰκονιορτώδης φθορᾷ βύσίβου. Ἐρυσίβη κακία. Ἐρχία δῆμος τῆς ἀττικῆς. Ἐρχόντα. ἐν ὕδατι ἀποπνιγόντα. Ἔοσα, ὄνομα πόλεως. Ἐσάλαι. καὶ ἀπεσάλαι. τῷ καὶ βαρέων λέπτεται καὶ ἐπανθερώπων. βαμβλοίων, ὡς δίων ἐν ῥωμαϊκοῖς. ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ βακουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τὴν ὥρμ. βάδε δὴ πλοίων καὶ μείζω μετέωρα διὰ βάτε ναῦς ἀπεσάλαι. βαὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ ἐφένῃ τῶν παίδων ἀπεσάλαι. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ ἴσον ἐλαύνειν βάδας βύβις εἶχεν. καὶ αἰλιανὸς ἐπὶ βίννα ὑπὸ τῶν ἐσχάτων ἐσάλαι ἤδη, καμμένουσιν αὐτὸν οἱ προσήκοντες εἰς ἀσιλκπιᾶ. Ἐσάῳ. εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσῷρασ. εἰσαιρεῖς.

Ἔσατο. πόδι βάλετο. ἐσάτο δὲ μαρεῖτου θυγάτηρ. Ἔσβη. ἐσβέσθη. ἐπαύσατο. Ἔσθρασ. οὗτος βαξέρξου τῶν πορσῶν βασιλέως. νομοθέτης ἄριστος γενόμενος. οὗ τῶν μὴ ἀρεσκόντων βιβλία βάς γεφυρὰς ἀναμνημονεύσας παρέδωκε βῖς τὰ ἔθνους. Ἐσθῆτες ἱουδαϊκὰς ἄγγελος τοῦ χάνουσα τῷ βασιλεῖ μὲν βαπτὸν βαπὸ ἀρβαξέρξου. οὗ βαλήθημα ἱερὸν χειρ. αὐτὴ ἐσθῆτες βυσσὸς γένος αὐτὴ ὠφελουμένους, πόσε ποιεῖτο. βαὶ οἷς βαρδοχεῖος ὦ. οὗ τῷ βαρταλλὼ μένει ὃ ἀρταξέρξη. Ἐσθρίαβος, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὕσθρίαρος ὑπὸ περπάτουν πατασάς, ἕλεξε βάδε

Ἐσταῖοι. ἰδιῶται. ἀσκητικοὶ. φαρισαίων καὶ γραμματέων τῷ ἀσκησιν βίβαμέτρα διεγκηκότες, πόλεμοι ἰωνα δὲ ἡ ἔρις ἐμ τὰ δικαίως φιλάλληλοι καὶ τῶν ἄλλων ἀλαζονεῖς πλεῖον. οἱ τῷ μὴ ἔδουλῶ ὡς καινίαν δημοσιεύονται. Ἰῶ δὲ σωφροσύνῳ καὶ ἐμπράτειαν. καὶ τὸ μὴ τοῖς βαθεσιν βαβαπτίσῃ, ἀρεῖται βολαμβανόσι. καὶ γάμος μὲν βαὐτοῖς ὑπορρᾶται. ἀλλοτρίας δὲ παῖδας νέας ἔτι προσλαμβανόμενοι καὶ διδάσκοντες, ὡς συγγενεῖς ἡγοῦνται. καὶ τοῖς ἤθεσιν ἐαυτῶν ἐντυποῦσι. καὶ παῦσι σμηδὸν δημοβάλλονται. καὶ βᾶσαν ἄλλω ἀρετῶν ἐξασκῆσιν. οἱ βαμελοῦνται ἠθικῆς λέξεως. θεωρία δὲ τὰ πολλὰ βαμένουσιν. ἔνθεν καὶ ἐσαῖοι παλαῖνται. βυβλιδικὸς τὸ ὀνόματος. βυτέσι θεωρητικοὶ. Ὅτι ἐσαῖοι ὑπορτεροφόρα. καὶ λίαν ὑπορημένοι τῶν φαρισαίων κατὰ τῶν πολιτείαν. Ἐσφθη. ἀντὶ τοῦ ἐσβάσθη, ἐτέμησεν. ἐθαύμασεν. βξεπλάγη.

Ἔσχισαν ἂν ἐκεχήνεσαν. διαφορὰ δημοσθένους τῶν ἐρχομένων πωῶν βυαὐλῆς τὲ ἔσχισαν.

μιμανδύτι ᾧ ἄγρι οἱ σιύθαι· καὶ αὖθις· ἐσισήρει· ἐδυσχέραινε μὴ ἀργίζετο, λίαν δὲ ἐς αὐτὸν ἦθεο
δώρα ἀγριαίνεθ καὶ ἐσισήρει. Ἔσεται· ἔσαι, Ἔσεισε μὴ τὸν ἀρδόχαν, ἀντὶ τοῦ ἐλύσωσεν· ὃ δ᾽
ἔσεισε μὴ τὸν ἀρδόχ, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰσχύλου τὸ σδοῦπτικμα τὸ εἰσήχθη τὸ θεόγνιδος. Ἐασήσεις δ᾽
νήσια αὐτ. Ἐσήλατο· εἰσῆλθεν εἰς τὸ φρέαρ· ὁδὲ ἀνεράτωρ ἑαυτὸν ὢν ἐσήλατο ἐς τὸν νεών.
Ἐσήμαινε· ποσέ τα σεν ὁρῶν τὸ πόθυμον τῷ ῥωμαίων, ἐσήμαινε δὲ ἑαυτῷ ἑ σομβρίοις ἐσ-
ιαχεῖν. Ἐσλὼ βασίλευς ηυείως τῷ μελιοσῶν· ἐσῆνος ἡ ἡνιοχή· Ἐσηροὸς ὁ σολίτης. Ἐσθ᾽ ην·
τρώγειν· δώγων γλυκερά, σικερίας ἔξεις δόσους· Ἐσία· ἡ σφετερεία. Ἐσίνοντο· ἐβλάπ τοντο
Ἐσθενε· σθένας καὶ δυσμενῶς μετεῖχεν· ἀδύ αβ· ἀλιανός· ὁδὲ ἀλέκτωρ ὑμνῳδ σεῖ· ἡ σορ
οὖν ἔσθενε φωνή· καὶ ἐδεῖτο ἀρετί σουνθεῖναι αὐτόν· Ἐσθημάβ· ἱμάτια· Ἐσθὴς ἁλαργὴς
διὰ τὸ ἡ· ἁλαργὴς δὲ ἰδίως διὰ τὸ ἰ· ἐσθὴς ἐσθῆτος καὶ τὸ σληθυντικὸν ἐσθήτων· Ἐσθήρ
αὖ τη συνεσσα τῶ ἀρταξέρξῃ βασιλεῖ τὼ βασιλείω τιμὼ ἐνέκητο· γλῆρος ἰουδαϊκὸς τυγχά-
νουσα· ᾧ ζῆλον τῆς δόξης σοι σμήνη, τοὶ σ᾽ τε πρὸς τένους αὐτῆς διαφέρον βας πρὸς κελσα μήν· μά
λισα μαρδοχαῖον μητρὸς ἀδελφὸν ὄν τα, ἐν βίᾳ σρασιλείοις κατεῖχεν· ὡς δὲ τῷ βασιλικῷ πρόσ ῥηματι
ἀρταξέρξης δι᾽ ηνίκευξε τοὺς ἑβραίους μεθίσασθαι μὴ τῆς δόξης τὸ θεοῦ· προσκυνεῖν δὲ τὼ ἑαυ
τοῦ εἰκόνα, ἕως ἡμερῶν· ἀνακωχὴν τ᾽ τιμωρίᾳ τ᾽ ἀσεβεστέρᾳ διαλαξάμενοι, οἱ ἰουδαῖοι διαδιδόντες ἀλ
λοις ὤρισαν τινὰ τ᾽ προσευχῆς ἡμέραν ηὐσεβείᾳ τ᾽ προσευχῇ, τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι· τοῖς μὲν ἄλλοις ὡς ἐ
νεστος εἶχεν, ἐν τῇ ἰδίᾳ σικηνῶ βας ἱκεσίας ἐποίουν· μαρδοχαῖος δὲ εἰς τὼ βασίλειον αὐλὼ ἐν-
σιόβῳ περιπόμενος, ἡνίκα ἡ σουσὶς πόλις τῆς βασιλῆς κατὰ ἀρταξέρξου· καὶ δηλοῖ ᾧ ἀρταξέρξη·
καὶ οὕτως ἡνίκα τὶ ἰουδαίων ἐλύθη βουλή· Ἐαθίω· αἰτιατικῇ· τρώγω· καὶ Φάτνῃ, αἱ
τιατικῇ σιν τάσσονται· ἐαθίω ἄρτον· τρώγω· ψωμίον· φάτνην· Ἐαθλά· ἆθλα· ἐαθλος ἐὼν
ἄλλου κρείττονος αὐτὸ τυχεῖν· ὅτι μὲν δ᾽ ὅτε καὶ ταυτόματον αὐτὸ ἐδέξατο βουλαῖς τ᾽ ἀγα
θαῖς ἀνδρῶν· ὅτι δ᾽ ὅτε πάλιν κατὰ τὼ ὁμοιότητα, ἐαθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος αὐτὸ τυχεῖν.
Ἐαθόμβος· ἐαθίων· ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα· ᾧ ἔσθοντες· ἐσθίοντες· Ἔαθος· ἵματιον· Ἐαθ᾽ ὅτε
ὅσιν ὅτε Ἔσαιζεν σὺν ὁδιάζειν· ἀμφέραλλεν· ὁδὲ, ἔσαιζεν ὅπως ἔχειν ὠμὸς τὰ τῶν ῥωμαί
συντάγματα, καὶ εἰ ἀρσενικὰς ἔχουσι βας ψυχὰς εἰς σφάβξιν· Ἔσαλλεν· ἐσάλλαινεν· ἐσάλλυσεν
ἠρύνα σὺν ἐζήτει· ᾧ ἔσαλλε τὸ πνῦμαμου, Ἐσαλώρησεν, ἐπερέλλυσεν· ἀχθῦ καὶ σαλωσία ἡ ἐ
βουλή· Ἐσεφαλήνσι· Σφῶν μακατάρασ· πειρηκόβς γαστρὸς χαλεσπᾶ ἐσεσθαι, ἁμοι
βαῖ ἀνβσοπείνεται ἐς τὶς ἐσεφαλήνσι· Ἐσήνησαν· αὐτὶ τὸ ὤνησαν· κελικτικὸν ῥῆμα· ἀπὸ
τῆς πρώτης τοῦ πρεσσομένων· καὶ ἐσήνηνται· αὐτὶ τὸ ἐσήνωνται καβικῶσιν· Ἐσιμαλ-
λισεν· ᾧ μέσον δακτύλω σωαρμόσας τὸν μέγαν ᾧ σλήξας, ἐφυβείζει· ἢ αὐτὶ τοῦ κατεδακτύλισ-
σιμαλίσαι γὰρ ὄτι κινεῖ· τὸ τ᾽ μέσον ᾧ δακτύλων εἰς τὸν πρωκτὸν τὸ ὀρχεῖσθαι ἐμβαλεῖν· οὐ μό
νον δὲ ᾧ τὸ, ἀλλὰ καὶ ὅλων βαλόμενοι σὺν βείσαι τινά, μέσον τὸν δάκτυλον σὺν τείνοντες καὶ τοὺ
λοιπούς συναλγοντες, δείξωσιν αὐτῷ· ἀεισοφ· καὶ τὸν δείξον ὅτι ἐσιμάλισεν· Ἐσιλλήσ τα·
πρὸς λιπαρῆ νε πρὸ σεσιλλήσ τα· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῆς πρὸς ξηραινομένων· Ἐσιοτροφημένα·
ἀεισοφ ἀνῆς· ἀπὸ μαβρασιυτάλων ἐσιοτροφημένα· Ἐσιοῶσαζε· πόθεν ἐβλεπεν· Ἐσιόρε
νας· βοιωτοῖς ἄρμιν· σοτὲ οἰκοῦσιν ἐρρήθη κατὰ τοῦ θεοῦ σὺν πρεῖσθαι τῆς χώρας, λαλυθῆ ηορέων
φανέντων· νέοις δὲ μεθυσθέντες πρὸ τὲ συλλαβόμενοι ηόρανας, ἐγύμνωσαν τὸ παίγνιον, ᾧ ἀφῆκεν σὸ τε
θαι· ἰδόντες δὲ οἱ βοιωτοὶ ἐταράχθησαν ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τέλος· καὶ φοβηθέντες οἱ νεα
νίσκοι τὸν θόρυβον, ἔφυγον· καὶ ὤνησαν τινὰ τόπον, ὃν ἐπάλεσαν ηόρανας· εἰς ὃν μεταβάντες οἱ
τῶν βοιωτίαν οἰκοῦντες τοὺς ἀμαρβίονας ἔπεμπον· οἱ δὲ, ὡς τὰ ζόου ἀνδρὸς καὶ δυσίων ἱσπὸ
τ᾽ ἀνθρώπους ὄντος· ἀεισοτέλης δὲ φησιν, λοιμοῦ κατασχόντος καὶ ηοράκων πολλῶν γινομένων,
τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ πεινᾶθαι ἐρόντας, ἐᾶν ζῶντας· ᾧ βαλέγειν δὲ λοιμῶφᾶτες
πόρανας· ὁδὲ ἀίσωπος μυθικῶς κολοιὸν μέγαν νομίσαντα βῖς πόρακα ἶσον εἶναι, πρὸς αὐ-
τοὺς πορεύθηναι· ἠπηθένδε δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ἐπανελθεῖν· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας εἰ
πεῖν αὐτὸν λέγοντας, φᾶτε πόρακας· ἀεισεί δης ᾗ δηλοῖ δι᾽ ὃ ἐν βαχέσι τόπις καὶ πεμμύω

δεσπνεοσο ϖοιεῖσθαι, λέγειν ἢ μᾶς φλῦπεσπόρα κασβυηόρεκ ἕν εἰς τὸ σπόβος, εἰς ὀλεθρ ον. Ἐσπόρα
μας ηαὶ σαυδν τεπβὸς ζυτεσιν ἀ ϖὸ φθορᾶς τὸ σῶ μα, ηαὶ σαυτόν, Ἐσπορόλισας ηλᾶυσαι ἐ-
ϖοίησας, ἀ ϖὸ τῆς ἐσπόροδαβιρόντων ἢ ἀήδησας. Ἐσπήρανας, ἢ ἐδρίμυξας, Ἐσπορόδισμένο
σπόροδα Φαμμῶ. ἀ ϖὸ τῶ ἀλευζυόνων. ὅτε γαρ ἐσμάχην συμβάλλωσιν αὐτοὶ, σπόροδα διδόασιν
αὐτοῖς. ἵνα δριμύτεροι ὦσιν βῦ τῆ μάχη. Ἐσπορόδισμένοις αἰσχύλος. οὐ μὴ πῶσειτύτοισιν,
ἐσπορόδισμβύοις. ἀντὶ τῶ οὐ ναταβαλεῖς σφοδροῖς οὖσι ϖικροῖς ζγνομβύοις μετειληφόσι τῆ
σκορόδων. ἀ ϖὸ μεταφορᾶς τῆ ἀλευζυόνων, Ἐσκαϖουδίαι. ηαὶ ῥωμαίους, σρατιωτικὰ ἐφό
δια. Ἐσιτωόσαρκες οἱονεὶ ιτωόσαρκες. ἀ ϖὸ τῶ, θυσίασ ϖλησίον ζγνομβύης εἰσελθόντα ηῶα
ηαὶ ἀρ ϖάσαντα ηρέας τῶβύματος ἀμαγεῖν ϖεῖσι. σὺν ὧ ηαὶ ναοὶ ἐϖὶ τίθη ηαὶ οἰνόθοι σὺν ζῶθα ἐ
μείνοντο. ἐϖὶ τοῦδε ὄντος ἡγήσεν ἡμᾶς. ϖάλαι δὲ ἀθηναῖοι ζ τοὺσ ἀ ϖελάθεις νόθους. εἰς τὸ ιτωό
σαρκες ϖαφέσερον ηεῖται. Ἐσμασαλίαν ϖλῦσεως. Σὺν τῆ θηλυτέρως ηαὶ μαλαηῶς ζῶν ζον-
σι γὰρ μασαλιῶται, θηλύτερον ἔζωμ. σολαῖς ϖοικίλαις ζ ϖοδήρεσιζ μύρεις χρώμβυοι. Ἐσμὸς
ϖλῆθος. ὄχλος. κυρίως τῆ μελισσῶν. ϖαρὰ τὸ ἅμα ϖετομβύασθαι. Ἐσσ. σὺν δὲ δυσ. σημαίνει
δὲ ηαὶ τὸ ϖαρχε. Ἐσὸ ἀντὶ τῶ μέχρι βύβυ. ἕως οὗ ἐ ϖολιόρηει τὴν ϖόλιν δῦ ὄ δέξεῖλεν αὐτὴν
Ἐσϖέρον τὸ ηάτω ϖέρον. Ἐσὅτι ἀντὶ τῶ λίαν. ξωνεσ ήσατο φάλαιναν δῦ ὅτι μάλιστα ηαρτε
ραν. Ἐσὅτι μάλιστα ἀντὶ τῶ λίαν. ηαλλμους δῦ ὅτι μάλιστα στερεοὺς ηαὶ παχίστους.
Ἐσὸ φιγένους τοὺ μὴ ζῶντας. Ἐσωζωγόν. Ἐσωσάνθερωπος. ηαὶ τὸν ἀ ϖὸ σολην ἢ ψυ-
χήν. ἐξω ἄνθερωπος τὸ σῶμα. ἕωθ ὅτε γαρ ἀ ϖὸ μέρους τοῦ μ ϖαν ἢ μῖν δηλῶται ζῶον. ὡς ϖ ὧ σὺν
χεῶ ἀ ϖὸ τῶ πνς μου, Σὺν ϖᾶσαν σάρηα. ηαὶ μωσέα ϖος διαλεγόμβυον βῖς ἐξῖ ηλ, σὺν ὁ ηαὶ ἐ ψυ-
χῆς ηατέρησαν οἱ ϖερβὶ συ εἰς αἴγυϖτον. Ἐσωθεν. τὸ ϖιόν. Ἐσώθω ἀ ϖὸ τῶ σώω σώσω. σ
σωηα. σέσωμαι ἐσώθω. τὸ δὲ σέσωσμαι ἀ ϖὸ τῶ σώζω. τὸ δὲ σώζω ἔχει τὸ ἰ. ηαὶ ϖᾶσα ηλίσις ἐ-
χουσα τὸ ζ. οἷον σώζομαι, ἐσωζόμ μην. ηαὶ ζῶ ὅμοια. Ἐσωηράτουν. αὐτὶ τῶ σὺν ὁμῶν ἐρεύ σουν
ἐ ϖεινων. Ἐσωματοϖοίᾳ. ἐ ϖλατῆ. ϖολύβιος. ὡ σανεὶ ζ τὸ αὐτὸ μαβν. ηαὶ τύχης ἐσωματο
ϖρίει ζῶς τὸ σηι ϖώνος ϖαρέξεις. ὥς ϖ ϖιφανεστέρας ἀεὶ ηαὶ μείζονας φαίνεσθαι τὰς ϖρὸς δυ ίας.
Ἐσωμέσπει. σωηερότει ηυβέ ζειν. ὥ δινεν ἢ τοί μαζεν. ὁ δὲ, ϖολλοὺς δεηάζων τῶν ἰσαύρων, τὰ
ηατὰ τὸν ϖόλεμον ἐσωμάσηᾳ. Ἐσαάθα ηαταηάλισι ηαὶ ηατησθιε. διαϖτοᾶ ἀ ηαλῆς ἢν.
σαθαῶν δὲ τὸ ἀφῳδῶς ἀ ναλίσηᾳ. ηαὶ ϖᾶ ἀ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται. οἰηείως δὲ νῦν τῆ λέξει ἐχρή
σαβ. ηαὶ τὸ ζ τῆ ὑφαινομβύων ἱματίων, λέγομβυ. σαθαῶν τὸ ἄγαν ηρεᾴδη τῶν ηρόκων. ὥς ϖερὶ
σηαθίζειν. ζ ϖολλὴν μὴν ἀναλίσηειν ηρόκων. ἰσχυροτέραν δὲ ἀ ϖορράζεσθαι τῶν ὑφλῶ. δύ α
ται δ ἂν τὸ σαθαῶν, ἐ ϖὰ μ φοτέρων νοεῖσθαι. ὅτι δεινῶν ζ ϖολλὰ δαπανᾶν ϖαρείληπται. δῆλον
ἐ ηπτοῦ ζ ϖιφερομβύ ον. ἐγὼ δ ἀνὰ αὐτῆ θεμάτων δεινὺς τὸ δ, πρὸ φασιν ἔφασιον. ὦ γῶ αι λίαν
σαθᾶς. Ἐσαθᾶβ. δημοσθένης σὺν τῶ ηατὰ σχίνα. αὐτὶ τῆ ἀ ϖόλλυβ ϖὰ τῶ σαθλιω. ἢ τὸ
ἐρρίϖτητο ἢ δι ηόϖτητο. ἢ ἂν συνετίθη β. ἀ ϖὸ τῆ ὑφαν ϖᾶ σάθης. ἤτις συντίθησι ζ τὸ ὑφαινόμμα
Ἐσαθημβύος. ϖεϖυηνωμβύος. ἀ ϖὸ τῆ ηατηρεφῶν σαθῶν τῶν ηρόκων. Ἐσαλάσεν.
ηρέθ ζεν. ἰώ σηπος. μετεώρους ὄντας ζ τῶ μέλλοντι πολέμω, ἐσαλάσεν. Ἐσαλμβύη ϖᾶλ
ζεις. ὅλως εἰς ὄγηας ϖλείονας διαλύηται τῆ ϖλοιμάτων. Ἔσασας. ἔϖαυες ζ ἔλυσας. ἀρηε
σίλαε τί μοι τόσον ἀ ηρητον ἀ φειδῶς ἔσασας ὡς τε φρενῶν ἐηδὸς ὠλιοθδυ ἐών. Ἐσαιρεσν
ἐηινῆτο. Ἐσαιρηοὶ, ὁ τῆς ἐσαίρας. Ἐσαιρίτις λίμνη ἢ ϖὸς δύσιν ἔσα. Ἔσαιρον. ηέ-
λαθον ἐσαίριον. Σὺν δυσμὰς ὁδόν. Ἔσαιρος. ϖᾶμμίδης. ϖρῶ ος ϖεφώρασε. τὸν αὐδὸν ἔσαιρ ον
εἶναι ηαὶ φωσφόρον. οἱ δὲ ϖυθαγόραν. Ἔσαιρος. ὃς ηάλλισος νῶν τὸν ἕσαιρον λέγει ηαλλισον.
σὺν ἄλλῳ δὲ τὸ ἕως φόρον, φασὶν ἔβιν. Ἔσαιτε. εἶσαιτε. Ἐσαφηὼς τευηὼς. Ἐσαεὶ σαβ. δηλαή γ.
ηαὶ ἐσαφσιν. ἔθυσιν. Ἐσαεῖσθαι. σονδὰς ϖεριῆσθαι. ἄν τινα ἀ ἄρα αὐτί αν Σὺν ταῖς σονδαῖς
σχῆν ϖὸς ὁμηὰ ὠλος ἐσαεῖσθαι δοκεῖν. Ἐσαόδεινά ϖε βιρεν ηαν ιορτοῦ ἐ ϖλήρα. συνέβιβον.
Ἐσαόμ ῆ, ἐσαηολουθῶν. Ἐσαύδαζον. ἐσμνολογῶ β. ἐ ϖεμελᾶντο. ϖολύβι. ἐσαύδαζομ
τὰ ς ἀηλαθίας ηαὶ ζ ἐαθ ἡτας διαφιρόντως. ηαί τις ἢν ϖοδὶ βύς ϖλείσους ηαλωσισμας
ὑ ϖορέχων

ὑ προέχων τὼ ὀπτῆρε ὑχρηγίαν· ὄπλων δὲ ἡμέλλομεν. Ἐς πῦρ ξαίνῃς· ἐπὶ τῇ ἀδιαλύτων·
Ἐσαθυμήσαις· ἐξεπλήττοπιθείσαις· σαθαίρῃ τὸ μὴ λίαν ὁ πῆσαι· ἢ χλιανθείσαις πυεῖ· ὥς προῆτις σκοπίας πώγωνα πολυώπωσεν ἐσαθυμήσαις. Ἐσαθμησεν· ἐμέτρησεν· Ἐσαλικον ἐμείωσεν· Ἐσαλμυοὶ ἐσοικυασμοὶ οἱ νεανίαι χωρικτικῶς ἐσαλμυοὶ ἐ αὖθις· παίζας δὲ ὡς ἀβρόβαζε τὲ ἅμα δὺ ἐκπλῆξιν κἠπλᾶβρ, ὥτε δὲ πλοῦτον θαυμάζοντι ἐσαλμοὶ ὡς. Ἐσάλχος γεγραφ· οὕτω λείπεται πῆ ὡς. ἐ δὺ κέλλος γεάφ· ἐ δὺ βάλχος παίφ· ἀλλοῦ κακλιγεγραφῆι Ἐσαπεδαχῶς γεᾶται δύτω ὅμηρος· ἔοσεται· ἐσεῖται· ἔσαι. Ἐσε· ἂν ἕως ἔ· οἱ δέ, ἢ ἀσίας ἦρχον· ἔστε τὸ μακεδόνων τὼ ἀρχὴν ἀφηρέθησαν. Ἔστε· μέχρις ἔ· ἀπωτιανός· ἑλίθην αὐτὼ δύτε τὸ ζωσομὴν κατεχώθη· ἐ ἐσεύμεις· Ἐστρέθλω· ἐξημιώθλω. Ἐς τέφραν γεγράφς· ἐπὶ τῇ μάτλω πονούνλον· Ἐστεφανοω, οἱ ἀθλιαῖοι δύ ἀπελιζομὴν ἐ τοῦ σωαγρεύοντες αὐδὶς στεφάνοις ἐτίμων. Ἔστειλα· ἀπέστειλα. Ἐστήκ· ἂν ἵσατον. Ἐσκιλλαμὴν· ἀπαγραμμὴν· Ἔστιν· ὑπάρχει· Ἐσία· δίαιζα· οἴκησις· ῥωμός· χυτρόπωδύχαρα· γυναῖκα πολλῆσι τὴ γῆν τύμπανον βασαίζασαν· ἐπειδὴ δύ ἀνέμας κῆνύφὲ αὐτὼ συμλείφ· Ἐσιαδὶς· ἱέρφαι· ἃς ἑλεύνη μήτηρ τὸ μεγάλα κωμασαντίνου μὴ ἐ τὸ ἀνδρεῖν ἐάγιαν ἐ τί μιαξύλα· ἐ ναὸν ἀνέγειρασα ἐν ὧ ἐγφω τὸν υἱόν· ἐς πρόθυμον ἐν τοῖς ἀκτηίοις ἀναγκάσασα σκοῖς, στήσεις τε αὐτοὺς ἐν τὸ δημόσιον ἐπιχορηγεῖσθαι πρυτανεῖα· ἐῶν ἐ διαπρεπὲς ἁμὴν· ἐ ὀγδοήκοντά πυρίων ὄσσα χρόνους, τὸν βίον μετάλλαξε· ὁδὲ ἡ ὁς αὐτῆς ἐν τοῖς καλλὰ τὼ ῥώμῃ βασιλεῖοις τὸ σῶμα αὐτῆ ἐκήδευσεν· συνέσι οὐδὲν ἀνφαίνῃ ἀπερκτόντι πρύσθην αὐτ. ὥς προῆς ἐσιαδὶς τὸ ὗρε·
Ἐσιαθύομεν· ἐφ᾽ ὧν ἀνδιαφόρων δὲ ἀπὸ ἢ ἐσίασ. Ἐσιαν· αἰτιατικὴ ῥέφν· καὶ ἐσιᾶ θαι ῥέφεσθαι· ἀνωχεῖσθαι· ἀχλὴ ἢ τὸ πάλτινι ἐλεγν· δοτικὴ ἢ σωλῆσος ἢ τὸ ἐσιᾶ· ἀεισοφάνης· βῖς ἡράξεν ἐσ.
Ἐσιατορεῖον· τὸ βαπτίζιον· Ἐσιατοεία· ἐσίασις. Ἐσιατόεια· ὧδὲ ἐσιατόεια πολλὰ ἐ κατα λύσεις· Ἐσιαῦορ· ὁεἰς ἀφοζωίλω ἐ ἀνωχῖ καλ᾽· δαιτυμόνδε δὲ οἱ ἀεισπτοὶ οἱ ἀνωχοὺ μμοι· Ἐσιαῦς, ὄνομα νῦν· ἐ ἐσιᾶος, ὄνομα νῦν· Ἐστί ἔπ· μέχρι τίνο· Ἐσιεῖς, ὄνομα ἔθνῆ· Ἐσιμμίσαβ· τὸ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκαμψωπίσαβ· Ἐσὶ νῦ πῆχειν· ὁλύχ πῶ ὠμαλὸς ὅσινο ὀφθαλμός·
Ἔσιξαν· ὧ μεῖ πῶ ὑπέγραφαν· Ἐσιώμῃ ῥώγων· Ἐσιῶν· ἀεισοπῖ· ὁῆ, ἐσιᾶ τὸν ἀνδρα ἁμμῶν ς δύ πανθοινίαν· Ἐσιτὶς δίκης ὀφθαλμὸς· ἧς μηδέπτε κακὸν φονεῖν ἀνδρὸς ὑπάρχοντας· Ἐσομώθη· ἀῶ κνοίχη· οἱ δέ, ὠρυπίον· ἐ ἀχέως τὸ χωρίον· ἐσομώθη· Ἐσόρεσεν· ἐσρωσεν· οἱ ἀνέμοι παρεμβὰ μεσὸ πασαν· ἐ τὸν μαὶ ἐσορεσθη· πνῶ μα δὲ κενεμμόνῃ πνεύμαν ἐπνόμ ἐ ἐλίσίασ ἐπλήρε· Ἐσορέσθη· ἐσρώθη· ὠμαλίσθη· Ἐσω· ὑπαρχέτω· Ἐσωμυλάμιν ἀῶ ἐφυλαξησε πειοσόντι τὸ ἰονδς ἐλέλησα· ἢ πανούργως ἐφθιξάμιν· ἀεισθ᾽ συπνώμ᾽ ἐχε· ἐπῆχὸς ὢν εἶπρυτινὲ σωμυλάμιν· Ἐσρατήγησε μετ᾽ ἐρασιναλδου· ἐπὶ τῇ δυσυχῶν· ἐπὶ τῇ εἰ ἀγνόουσαν σρατηγκασάντων δυσυχῶς· ἀ πὲθαν᾽ ἢ δημοσία· οὗτος τὲ ἐ οἱ ἐπομείναντες· θρασυλλ᾽ πε ρισλῆς· ἐ οἱ λοιπεῖ· ἐγμὲ ἐδ᾽ δέ τι ἐ πεῖρ ἰοσόπερ ὧ ἐρασιναλδω· τὸ ἐ κλοπῆς κατηγρεθῆναι τῇ περὶ ἐλλάσσων τὸν χρημάτων· Ἐσρέβλου· ἐκάκα· ἀναψηχάζε· τῶτον δ᾽ νπολλυρίτης νόσος πρὶ λαβᾶσα, ἐσρέβλα δεινῶς· Ἔσυτεν· ἐσύγασεν· ἀπὸ τῆ πρὸσώπυ συγκότης· ὅμηρος· κῆ ἔσυτε μῦθον ἀνάσας· Ἐσυκῶς· ὀδὲν μέλα φονεῖ ἐσυκῶς ἀνήρ· Ἐς ὕδωρ γράφν· ἐπὶ τῇ μάτλω πνέοντων·
Ἐφαλινέσθαι· ὥστε ἐ τ᾽ ἴδιον οἶκ᾽ ἐσφαλινέσθαι· τὸ καθαῦ ἦον διὰ τὼ πρὸς τὸ τὸ μόδος ὁρμ᾽ ἐ πρασίαν· Ἐσφήκωντο· ἐ ἐσφηκῶσθαι· δεδέσθαι· ἐ ἐσφήκωτο· ἐδέδητο· Ἐσφηλᾶ· κατέβαλεν· ἀῆον ἐχέως πρόπαλός τὲ ἐ βὺς ξυὸ ἐπείνῳ ἐφηλεν· ἂν σφαλιῦσαι ἐ ποίσεν· Ἐσχάρα ἐσχάραν φασὶ καλεῖσθαι λυπᾶργος ἐ ἀμμόνι᾽, τ᾽ μὴ ἔχουσαν ὑφος ἀῆ ἐ πὶ γῆς ἱδρυμὴν· κοιλ· ᾗ ὁ ἐ τὶ αἰδὼς ἐάν σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχάρ᾽ καλεῖν· | Ἐσχάρα, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, ἐν ᾧ γράμματι, ἡ μόντε πλύβητ᾽ ἂν δέ τε δάπτων πυρὸς πφυραν ἐσχάρῳ περιδόν· Ἐσχάρ᾽, ἔχει λη τὸ γυναικεῖα καὶ δοῖς· Ἐσχάρ᾽ πυρ᾽, ἐν ἐδάφλαν θρακιαί, Ἐσχαρίς. πυρός, τὸ ἐν τ᾽ ἐσχάρ᾽ περιπεν ἐσχαρίς λάβρ᾽ ἐπ᾽ ἄλθ μα πυρός. Ἐσχαρίτ᾽, φωμίον ἀπὸ κλιβάνε, Ἐσχάζε, ἐσχατ᾽ κακὰ δια πέπαν, ὁμοίᾳ δὲ τὸ δεινότερ δεινὸς ἐ κωτερα, κωὐτον κ᾽ πρὸ οἱ ἐπὶ τ᾽ ἄκρ᾽ κεῖ· Ἐσχατ᾽ κακὰ ἐ μεγάλα παθὼν ἐσχατ᾽ κακὰ, ἐκ τ᾽ ὁμοφυλ᾽ κὰν δρὸς πάσχοις σοφὰ ἐ

βέβηλαι· καὶ αὖθις· ὁ δὲ οὐ πάνυ τι πολιορκία τὴν πόλιν λήψεται ἢ τὸ ἐσχατον ὑπάγων κίνδυνον· καὶ αὖθις· πολλῶν ὄντος οἰκτρῶς καὶ ξυνίεσθαι μὲν ἐσχατα αὐτὸν πεφυκέναι δεῖν παθόντα· ἀλλ' πέλαγα, μεγάλα
Ἔσχατη ἀδικία· ἄκρα τε ἔστι τελεία· Ἔσχατη ἀμαθία· τὸ δ' ὅτι ἡ ἐσχάτης ἀμαθίας· ὑπὸ δὲ πολλὰ λέγειν ἔχων νῦν, ἀφίημι· Ἐσχατιά· βλέπει πρὸς τὴν πέρασιν τῆς χωρεῖ, ἐσχατιὰς ἔλεγον οἷς γείτονα εἶναι τὸ ὄρος εἴη τεθαλασσα· ἐπὶ πέλαγα λέγει ἐσχατιάν· καὶ αὖθις· ὁ διονυσιανὸς λήγων πρὸς μὴ τὴν πεφυκότων, ὠκύθοον δεῖν ἐν δυσμαῖσιν ἀρχούσας, καὶ σὴν ἐσχατιὴν ὀχυρῶσαι τὸ φρέαρ πρὸς ἄσαι· Ἐσχατιαὶ· ἔσχατον τόπον· βλέπει νομὰς ἔχουσι χωρία· ὡς ἐν εἰσοτέλεσι τὴν ἡ ἠθηλιτεῖ· ὅτι βλέπει ἀθροίσματος σημαντικὰ ἐστί, παιδοξύνεδ· ἀχυρμιαὶ· φυλακιαὶ· πυρκαϊαὶ· ἀνθρακιὰ ἐσχατιά· ὅτι ἐν βασιλ· ἐστὶ τὸ πρόσωπον ὅτι πολλὴ σύκων ξηραίνομεν κτυπῶν· κότυδον ποτε· ἐν τὸ αἰμασιὰ ὅτι ἔχει ἀπὸ τοῦ μυβερνήτος τὸ ὄνομα· τὸ δεξιὰ· ὁσία ἀνατίκειδε πεφύκασι· Ἔσχατος μυσῶν πολεῖ· ἑλλησι λοιμῶ περατουμένοις ὁθεὸς ἔμηκεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον μυσῶν πολεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον, κατέρχον· αὖθις δὲ τὸν αἰολίδα τὰ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς μυσίας εὗρον· οὗτοι τὸν ποιμίαν τὰ χρησμὰ λέγουσι· τηλέφω μαντευομένω, πεμφθέντα πόθεν γένος τίνας τόπους ἔλθων, εὕροι τοὺς γενεῖς· τὸν δὲ θεὸν προσέχειν, πολεῖν ἔσχατον τὸν ἔσχατον μυσῶν· ἀφικόμενον δεῖς Τευθρανίαν· νέμεσθαι δὲ ἔχουσι χωρία μυσοὶ, ἐπιτυχεῖν τὴν μείζω τὰ· ἐπὶ τὸν δὲ ποιμία ἔσχατον δυσχερῆ ἔσχατον ὁσομένων· ἔσχατος δὲ, τὰ τὸν σχέσιν ἐπὶ λυσιπόλεμος ἔυσατος· καὶ ἔτι τὸν τὸν δύσιν ἔσάσις· ἐπὶ τι προσῆναι δὲ· ἀλλ' ὕστερος εἰσὶν ἡ τὰ πρώτου μὴ ὄντος· ἔτο, τὸ μάλος, ἀπὸ τὸ πεπαῦσθαι· ἔτέρμιον τὸ ἔσχατον· ἀπὸ τὸ τέρματος ὅ ἐστὶ τέλος· Ἐσχάλωσαν· ἡμῶν ἐσχάτων
Ἔσχάλος· ἄκρως· μὴ ἀνδρός, Φοβᾶται ἐσχάλος· Ἔσχε· κατέπαυσε· θαυμάσιος· αἰ δὲ δύ ἐξ πολέσαι εἰς αὔριον, ἔσχον τὸ μὴ δύσπορον· ἀ δὲ λιανὸς· οὐ δ' ἔσχον ἀν λύσαθαι τὸ πόσαμα· ἀν ἀδυνήθησαν· Ἐσχεδίαζον· κατὰ μάζον· ἢ σὺ τὸ ἀτυχόντος ἔλεγον· ἰώσπερ· τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἀξιοῦσιν, ἐσχεδιάζον βοὸς ἀδονλώ· καὶ πολύβιος· ἁπλῶς ἡ παῦσαι τὸ σωχές οὐ τὸ ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι· ἐδιημαρτῆσθαι· Ἔσχετο· ἐπεσχέθη· Ἐσχηματισμένος· ἰὸ πρὸς ποιητὸν λόγον ἔχων· ἐδοκεῖναι ἡδύσμιος· ὡς ἀπάλυσία οὐ δὲ πρὸς τίμωνα· οἱ δὲ λέξον δὲ οὐ μὴν τίμωνι ἀπαλλαγὴ· ἐσχηματισμένοι πρεπέχοντες πρὸς τοὺς· Ἐσχολάρχησε σχολάρξεν· ἐδίδαξεν· Ἐβλίζω αἰτιατικὴν· Ἔτοιμοὶ πολῖται· Ἔτοιμοὶ ἢ οἱ κατὰ πόλεμον ἀμβρεῖαν συζηλωτὰς· Ἔτοιμάσω· πρεπείλησε· σωσέφιξεν· ὁ δὲ, κατέτοιμάσω τὸ δῶμα τὴν ζώνη· Ἑταίραφίλη πόρνη· ὅτι σκιώνιον ἑταίρας ἔβύζας ἔμάντευς, ἀξίκλαυτε τὸ στρατοπέδου· οἷς διὰ βίας δυσπόξίας οἱ στρατιῶται πρεπεθεῖς πεπονότες, ἐχρῶντο· Ἑταῖραι ποιήνθιαι· λαῖς· κυρίλλη· λέαινα· σινώπη· πυρρίμη· σκιώμη· ῥοδῶπις, θρακικὴ· σωσόδουλος αἰσώπου τὸ λεγόμενοι· ὅτις ἐλαθροωθεῖσα, κατέμφυσε ἐν αἰγύπτῳ· φησὶ δὲ ἀελιοφάνης ἐν πλούτῳ· ἔστι δὲ ἑταίρας φασὶ ταῖς ποιήνθιας, ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ πρόσεστιν τὸν μὲν· ἀν δὲ πλούσιος, τὸν πρωκτ" αὐτὰς λύθυσθαι τὸν χρόνον· Ἑταῖρος· ὁ πλάτων ἔοἱ ἄλλοι φιλόσοφοι δὲ γνησίας ἐρέστας τὸ λόγων, ἑταίρους ἐκάλεσεν, οὓς ἐμιμεῖτο ἰουλιανὸς ἑταίρους πάντας καλῶν ἐν ταῖς σωσεβείαις· ἀνὰ πάντα θαυμάζομεν τῆ βασιλείᾳ· Ἑταιρεία· κοσμικὴ ὁμόνοια ἔφιλία· βαλέριος· θεόδοτος ἀλλήλοισιν ἑταιρείω μύελοιὼ οὐκαθόμαζώοντες· ὁ μὲν, κῆ νῦν ἐρέμιλω ἐξέφετ· ὃς δὲ δόμοισιν εἰ ἀφνεῖ ξέφιξεν ὄρφνῃ· ἑταιρεία ἔστὶ τὸ ἁγιμα· ἔστὶ ἑταιρεία χης, ὁ δὲ ἑταιρείας ἄρχων· Ἑταιρεῖος· ὁ ζῆλος πρὸς ἐρωτικὴ· σημαίνει δὲ ἔστὶ φίλος· Ἑταιρεία· ἡ φιλία· ἰδὲ ἔστὶ περισσὸς τὸ ὄνομα τὸ ἀχ· ἀνθρωπίδης· Ἑταιριζομένη· ἐριθιζομένη· προσηνωμένη· ἑταιρίζων δὲ φίλον προσλαμβανόμενος· Ἑταιρισάμην· σωσβεκήσας· ἔστὶ ἑταιρήσας· πρευδύσας· ἔστὶ ἑταιρήσεις βλάπτρευδί· Ἑταιρίσρι· ἀπαλδάμην βράδες· Ἑταῖρος· ὁ ἴδιος· Ἑταιρῶν ἔστὶ τὸ πρῆνος· Ἑταιρῶν ἀνθιμῶν· νόμος ἀθλώπι, ἀς ἑταίρας ἀνθίν φορ· Ἑτέα· ἔτι πρόμιρεω· Ἑτέθησαν· ὑπένυφαν· ἐπειοθησαν· οἱ δὲ, τὴν βασιλέα μᾶλλον ἔ τὰ ἔσκοπον ὑβρις ἐτέθησαν βασιλῆ· Ἑτέκταν· κατεσκάλαζον· Ἑτάραχος· ζήλος ἔβράβητος· Ἑτελέσθησαν· ἐμιάνθησαν· μετέσχον τ' μιαρᾶς σωσεσί· Ἑτέλεσ· ἐτέβλης· Ἑτερβλέδαι· πὸ ἀθηναίοις πλὺ ἔλαμπρ· ἀπρᾶτ· ἀφ' ἑοῖ ἰδεῖς καθίσαν βαθήνησιν· ὅτι οἱ ἐτερβλέδαι ἀπὸ γονοτῆβράτ· τῆ ἰδεῖ· ὅθεν ἐπ' ἀληθὲς δηλοῖ· Ἑτεοκλέονομα κύει· ἔ ἐτεοκλέης· Ἐτ· ἀληθῶς· ἐτεὸν κῆγὼ θεὸς· ἀληθῶς πεπίστευκας εἶναι θεός· Ἑτεόνικος, ὄνομα κύει· Ἑτεωνίς, ὄνο

μακύριον. Ἑτεραλιέα. ἑτεροκλινῆ. ἑτεραλκὴς νίκη. Ἑτεροῖ. ἑτέρως. ὁ ἕτερος ἤθει τοὺς νικῶντας.
Ἑτερόγναθος. ἀπειθὴς καὶ ἄπληστος. καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. Ἑτερομήλιος. ἕτερον μῆλον. ἢ ἕτερα μῆλα λέγουσιν. Ἑτερομήλιος δίκη. εἰς ἕτερον τινὰ δίκαι ἐλθοῦσα. Ἑτερονόμος. ὁ μὴ σχέτερον μηδὲν αὐθαδῶς ἐν ἑτέροις ἀλλοδαπῶν. ἐν ᾧ δεῖ τὰ ἑαυτοῦ ἔθη φυλάττειν. ἐδεῖ γὰρ ἕτερον πείθεσθαι. ἑτέρου πρὸς ἕτερον ἀντιδιατιθεμένου. τὸ γὰρ ἄλλος ἐπὶ πολλῶν τίθεται. καθάπερ καὶ ἡ ὅτι ἐπὶ τοῦ ὁμοδούλου τὸ ἕτερον. Ἑτερος. ἐπὶ μείζονος μᾶλλον. τάξεως δὲ ἐπὶ μείζονος. εἰς ἐν δύο. ὡς ἕτερος τῷ ὀφθαλμῷ. δύο καθ' ἕκαστα ὡς ἑκάτερος. εἰς ἐν πολλῶν ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ' ἕνα ὡς ἕκαστος. Ἑτερόστομφαλος. ἡ ἐπὶ ἀνθρώπου μὲν ἡ μήτε ὀμφαλὸν ἔχουσα ἐν ἀνώμῳ τῷ γαστρὶ. ἐπὶ δὲ ἱματίου ἡ μὴ ἐξ ἀνώμου τοῦ ἱματίου ἐν δεξιᾷ τῇ ἀγωγῇ. Ἑτερόφθαλμος. ὁ σὺν λήθῃ νομοθετήσας. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. Ἑτερόχροος. ὁ μὴ ὁμόχροος κατὰ χρόαν. Ἑτέρωθι. ἐς ἑτέρωθεν. ἐς ἑτέρωσε. εἰς ἕτερον μέρος. ἀλλαχόσε. Ἑταιρεῖος. ὁ ἄλλος. Ἑταιρισμένη. ἀλλοιωμένη. Ἑταιρισμένως. τὸ μεταβεβλημένως. Ἑταιρόως. ἀλλοίως. Ἑτεβήκει. ἑτεβάχυτο. Ἑτεχνίτευε. μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἁρμόζειν. ἰώσηπος. ἑτεχνίτευε μαθεῖν τίνι τρόπῳ τοσοῦτον πρόσεχε κατὰ ῥητόν. Ἔτειον. σὴν αὐσιον. ἑωΐτειον δὲ τὸ μὴ μόνον ἀλλὰ πρὸς σὴν αὐτὸν ἀνιμάζον. καὶ ἔτειος καιρὸς ἐς καιρός. Ἐτειρε. κατεπόνησεν. Ἐτειχήρυντο. τοῖς τείχεσι πρόσω τειχίζοντο. πολιορκούμενοι. σὺν ὅσῃ τῆς χώρας ἐς τὰ ἐρύματα, ἐτειχήρυν. Ἐτέρᾳ. ἐβαμίλε. τοῦ δὲ νεωτέρως ἐτέρᾳ δὴ θεσμῷ. Ἔτης ὁ πολίτης. ἀπὸ τοῦ ἔθους ὡς ξένος. ὁ ἐξ ἑτέρων τῆς συνήθειας ὢν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔξω εἶναι. Ἐτησίαι. οἱ αὖ ἐμοὶ οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. πνέουσι δὲ σὺν ἀκμῇ τοῦ θέρους. διότι ὁ ἥλιος μετεωρότερος, ἐς ἀὴρ τὸ μεσημβρινὸν τόπων ἀραιότερος γινόμενος, λύει γὰρ ἐν τῷ ἄραιος. λυόμενα δὲ ἐκθλίβεται. ἐς πνεῦμα βύεται. ἐς σὺν βύσσον γινόμενοι ἐτησίαι. ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα πλέον τὸν πρὸς μεσημβρινοὺς ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρους ὄρεσι τῆς αἰθιοπίας ἐς πολλὰ καὶ ἀραιὰ γινόμενον, ἀποῤῥαίζον βύεσθαι. ἐς σὺν τὸ ὑετὸν βύσσον, πλήθεται ὁ ἐκεῖλος τοῦ θέρους ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν ἐξαρθέντων τόπων ῥέων. Ἐτήσιος. ὁ κατ' ἔτος. Ἐτήτυμος. ὁ ἀληθής. Ἔτι ἐπίῤῥημα. ἐπὶ ἀεὶ καὶ ἀπὸ τοῖς ἀπίκοις. καὶ ἀεὶ σοφ. ἰωσὴπος. ἐμοὶ πίστευσαθε, σωθήσεσθέ τι.
Ἐτίθετο. ἐβήτιον. ὄφλ τὸ ὄνειδος. ἐπίθετο. ἀντὶ προσήκετο. προσεῖχεν. Ἐτιθηνήσαντο. ἐμαλάχισαν. Ἔτιθος. καλαμάδα λευκὴν ἐπίῤῥιζ. Ἐτιμώρεσε. ἐπὶ τὸ ἐπιμελέστερον ἐκίνησε. Ἐτιμωρήσαμην. ὡς ἐγὼ ἐτιμωρησάμην αὐτὸ τοῦτο ἀντὶ τοῦ ἀποτεῖναι καὶ ἀμύνασθαι τιμωρεῖσθαι. ἐτιμήσατο. διεκρίθμησατο. ὁ δὴ, συλληφθεὶς ὑπὸ βαρβάρων ἐπὶ βασιλέως πρεσβείας ἀντιπρεσβεύσαμενος. ἐτιμήσατο τὸν ζωὸν αὐτοῦ ὀβαρβάρος, λίβυν ὤν. Ἐτιμήσαντο. ἐζημίωσαν. κατεδίκασαν. ὁ δὴ, τὸν σωτῆρα τὸν θανάτου ἐτίμησαν. τίμημα γὰρ ἦν ζημία καὶ κατάδικη. Ἐτιμήσασθε. ἂν ἠγορέσατε. θουκυδίδης. ἐν ὑμῖν ἐς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. Ἐτισάμην. ἐτιμωρησάμην. Ἔτισαν. ἔδωκαν. αἰλιανός. ἀνθ' ὧν οἱ φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας. Ἔτισε. δέδωκεν. ὁ δὲ, ἔτισε δίκας ὧν ἔπραξεν. οὐ γὰρ πολὺν ἔσχεν ὠκυμόρῳ τέλει τὸν βίον κατέστρεψεν. ἀλλὰ ἠκολάζετο χρόνῳ.
Ἔτλην. ὑπέμειναν. Ἐτλήρευσε. ἀθάρη μεγάλα κακὰ. καὶ ἐτυήρευσε ἁλμυρὰ ὑγρὰ εἰς ἀρύου. ὡς πρὸ ἐτήρευσε, παῦσε τὸ ἔρεσσον. Ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάρην. ἐς τὸ βόσκημα ἀπὸ φλοιὸν ἐς ἔτνος ὀπτὸν ἐς ἁλμυρὸν τορύαν. Ἔτνος. ὃ ὄπτειον. Ἐτόασεν. ὑπενόησεν. ἐνόμισεν. Ἔτορεν. ἔβλαψεν. ἐλύπησεν. Ἐτὸς. παρέργως. ἔτος δὲ χρόνος. ἐς ἐνιαυτὸν τὸ ἔτει. ἐς πληθυντικὸν ἐς ἔτη.
Ἐτυρώθη. ἐσκληρύνθη. ἀπὸ τοῦ τυρὸς ὡς γάλα ἢ παρδία αὐτῆς. Ἐτὸ θάζον. ἔσω πον. ἐχλιάζον. ἐλοιδόρουν. οἱ δὲ, δι' ὃν ἐχόρεσε λίαν ὑπερίζον ἀπὸ τοῦ ἐπάλξεων. ἐς ξυνέπλωσε ἀπὸ τοῦ ἐτὸ θάζον. ἢ ἐτὸ θασαν. ἐναυχάσαντο. Ἐτὸ σὶ. τὸ μάτην. Ἐβαχλίασαν. κατισχυρίσαντο. ἐγαυρίασαν. ἀπὸ τοῦ βοᾶν τὰ βαχλάτα ζυρ. ἰωβ. ἐναντιοῦ κύπανθρώπου ἐβαχλίασε. Ἐβασ ἐβύσσωσεν. Ἐβέβρεθ. ὑπορρεπὲς θεὸν ἀνθρώπου. μέχρι πολλοῦ διαφθορομένων ἐβέβρετο κατὰ πρόσωπον.
Ἔτρυχεν. ἐδάμαζεν. Ἐτρύχωσεν. ἀξέτρισεν. κἀδὲ τῆ ἀγυιᾶς κατειλημμένη, ἔτρυχεν αὐτοὺς ἀλγεινότατα. Ἑτοιμάζω. αἰτιατικῇ. Ἕτοιμος. ὁ ἐν χερσί. Ἑτοίμως. ἑτοίμασα. ἑτοίμως δὲ ἀληθῶς. διὰ τοῦ υ. φιλοῦσι. Ἔτυμος. ὁ ἀληθής. Ἐτύγχανον. Ἐτύθη. ὑφ' ἁμαξαθῆ. Ἐτυμολογῆς, ὄνομα κύριον. Ἔτυχον χρηματῶ. ἐτυμολογία. Ἔοικον. ἐοι

καμψῶ. Εἴοικα οὖς ἐπισφαγὴν μολεῖν. Εἴοικασι τοῖς ἐν πύλαι λιφθεῖσι τοῖς λοκανικοῖς
πλοιμία ἐπὶ τῷ ὠχριῶντων καὶ ἰσχνῶν. πύλος δ' ἐχωρίον τῆς λακωνικῆς. ἐνθα κλέωνος ἀτιμω-
σας, τοὺς αἰχμαλώτους δῆσας ἐφ' ὁπλιτείας ἔλαβεν. εἰκὸς ἦν οὖτος διὰ τὸν τῶν αἰχμαλωτισμοῦ
φόβον καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πλιορκεῖσθαι ἐν δημωνήσῳ καὶ ἀφ' ἧς ἐδεῖν τὴν ἐπιπολεί-
ων λαβεῖν, πολλὰ δὲ μηδὲ τιὰ ἅλωσιν συγκεκλεῖσθαι χρόνῳ δεδεμένας ἐν ξύλῳ, ὠχρούς τε καὶ ἰ-
σχνὰς καὶ δυσειδεῖς γεγονέναι. Εἴοικεν ἐπιφορᾷ. Εὖ. καλῶς. ἐφ' ἕξ
αὐτῆς ἀνήρ ἑωμαῖος. ἄφατος ὄνομα τῷ πεπονθότων. Εὐα. ἡ πρώτη γυνή. ἐκ πρώτη ἁλμασις
πρόσημα. εἰ δὲ ἀδὰμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ζωὴ ἐκ τύπωπέπληκεν. ὡς ἐπομβρίῳ μητέρα βίον ζώντων.
Εὐὰ. ἐκ βοῆς φωνῆς μίμημα. ὁ δὲ βοῆς ἐπὶ τὸ φέατος ἀπεπήδησε. τὸ αὐτὸ φωνήσας ἐὰ. Εὐα
γέλα, ὄνομα πύλου. Εὐαγέλιον. ἐκ κέλλισα διαπέλλω. Εὐαγελίζομαι ἀπὸ τιμητῶν εὐαγελί
ζομαι δέσποι χαράν. Εὐαγελιστὴς. ἐκ βραμεῖν αὐτὸ ὅτι, ἀν ἀκελυσθῇ ὁμῷ. ὡς ἀβλώ αἱ ἐν
τῷ δειπνοσοφισταῖς. Εὐαὲς. ἀγνὸν καθαρὸν ἀσεβοῦ. ὅσιον. θεόβλεβον. μὴ ἄρας δ' ἐμῶ ἀ ἀγιστὸν ἐκ ἐπιδωσὶ
μὴ βυφώσῃ λαμπρεωσομβάσ. δὲ ἐκ χειμέβον πόδιουσία πολεμικῆ. Εὐαὲς. καλῶς κεκλα-
σμβύον. Εὐαγὴς. καλῶς πεδικρυσμένος. μεταφορικὸς πύλος. καὶ ἐν ἐκ γεμματι φθορικαὶ
καλπίδα τὸν ἀπέων βαρεῖν ὕμνων χαλκάβλων κατέχει πίνδαρος ἡδυεπής. Εὐαγγελιον. καθα
ρὰν λαμπρὰν. ἀεισοφάνης νεφέλαις δροσερὰν ἀναγκαῖον φύσιν. Εὐαγγελον. ἐλαφρόν. ἀ-
μαρῆ. ὁ δὲ αἰνείας τὸν πατέρα ἐκ βέμνος τοῖς ὤμοις, ἐξεπεφόρβον ὡς ἡεῖ φιλοπάτορ. ἐκ βοῦ
βου ἀδγκαλῶν. ἄτοφησὶν ἀλιανός. Εὐαγέρας. λίνδι. ἰσοειμής. ἐγραφεῖον τιμαγόρας καὶ ἐ
πεξ λογῖζητήσεις κῦσοιχεῖον. βουκυλίδου τέχνη ἐρωτικὴ ἐν βιβλίοις ἑ τῷ ἀβουκυλίδη ζηβου
μύωνα τὰ λέξιν. ἰσοείαν πειέχουσαν ἰαὰς αἰγυπτίων βασιλείας. Εὐαγωγον. ἀχρεῖς. κα-
λῶς ἀναγὲ μνον. ἢ ἀδγωγον. ἀθήραβον. ἄληπτον. Εὐαγγελιος. ἔτος ἐγραφὲ διαφορα. ἐκ ἐπό-
μνημα εἰς ἰαὰς παροιμίας τὸ σολομῶντος. Εὐαδεν. ἤρεσεν. Εὐαθλας δέκα. Εὐαθλος. ῥᾴ
τωρ ἰῶ. πονηρός. ἄεισος ὀλνάσιν. ἔστι τὶς πονηρὸς ἡμῖν τοξότης σωτήριος. ὡς πρὸ ἄθλος πα-
ρὴν ἡμῖν τοῖς νέοις. ἰῶ δὲ καὶ ἀρύπρεπὴς καὶ λόλος. καὶ ἀγλαὸς. διὸ ἐκ τοξότην αὐτὸν καλεῖ. οἷον
ὑπηρέτην. Εὐαλωτον. ἀνήλωτος χειρόμνον. Εὐανακλήτως. συμπαθῶς. καὶ πρὸς τοὺς λα
λεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας, ἀνανακλήτως ἔχειν. ἀνανδιδάκτως. ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπα
νηθῶσιν θέλωσι. Εὐανδρία δεινάρχου. ἀνδρίαν ἄγων ἥκιστα. Εὐανθὴς πλοῦσα. ἁ ἄνθρωπος ἡδὺ
μισμένη ὁμιλία καὶ πολλῶν ἐμπεσοῦσα χαρίτων, καὶ μεσοπῶν ἀπεχθομένου δόξουσα. Εὐαν-
τῆς. ἀπαντήτως. ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα πύλιον. Εὐανύγια. ἀνάξονα. Εὐάρεσ. Εὐαρ
σώδητον. Εὐαρίθμητοι. ὀλίγοι. ἐν ἀριθμήτοις ἡμέραις ὧν καίσαρι σωθέντες. ἀντὶ τοῦ ὀλί
γαις. Εὐαρμοστότερος. τὸ συμφέροντος σοφιζομένου. ὁδὲ, ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς ἁρ
μοστότερος εἶναι πασιφάτου. διὰ τὸ βαθύτερος τῇ φύσει καὶ σεσιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότε
ρος ὑπάρχειν. Εὐασκὲς. ἐπίθετον δισυνόσου. παρὰ τὸ ἀσκεῖν θεσσαλικῶν. ἐν ἐπιγράμματι. ἀχρο
ρόμων τάδε πανὶ καὶ ἀσκὲς λυαίῳ, πρέσβις, καὶ νύμφαις ἀρκασὶ θηρευτῶν. Εὐα
φλύ. ἀμάλακτον. ἀ. φιλοφίκτον. Εὐάφορα. ἀσκοπα. ἀθεώρητα. κολωνὸν ἐπι-
λεξάμενος ὑφ' οὗ ἐβλέπετ' ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν ἀάφορα ἦν, λόχον ἐποιῦτο ἐπέπεσεν. Εὐ
βρεχνήτα. ἀσταθῆ. Εὐβοεῖς. ἐθμινόν. Εὔβοτον. καλὰ βοσκήματα ἔχουσαν. Εὐβου-
λία. ἐπὶ μὴ τοῦ σκοπεῖσθαι τοῦ λα καὶ πῶς πράττοντες πράξομεν συμφερόντως. Εὔβου-
λος. δημαγωγὸς ἰῶ ἐπὶ φανέστατος. Εὔβουλος. ικήτιος ἀθηναῖος. ὁ ὑὸς ἀφεάνορος. κω
μικὸς. ἐδίδαξε δράματα ιδ'. ἰῶ δὲ κατὰ ῥᾳ ὁλυμπιάδα μεθόριος τῆς μέσης κωμῳδίας
καὶ τῆς παλαιᾶς. Εὔβοια. ἔμπνους. Εὐγαίων, ὄνομα πύλιον. Εὐε. καλῶς. ὅσιως.
λέγεται ἐπὶ εὐφημίας πολλάκις. Εὐγλώττερος. σοφιστοῦ τινός. Εὐγλύτερος κόσμος. τὸ ἡδὺ με
λανθὲς τὸ μεσοκνίζ. παχὺς δὲ μέσος ὢν πλείστης. οὗτος ὁ κόσμος δωρίεων ἐπεστρατευσάντων ἀ-
θηναίοις, ἐπειτοῦ ἐκ πελοποννήσου φυγάδας προσδέξαντο ἐν οἷς καὶ μέλανθον. χθονιμοῦ δὲ
αὐτοῖς δοθέντος ἀρέσειν τὴν πόλιν ἐκ ἀπέσχοντας τῶν πολεμίων βασιλέα, νόσους τὸν χθο-
νιμὸν ἐκ ἀλαβὼν ὑλοτόμος ἐθήρευε ἐν τυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν δωρίεων, ἐν ᾧ καὶ ἀπέκτεινε. δόρυ
σθέντες δ' οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν ὡς ἄδικος. οἱ δ', πεδιήσθαι φασὶν ὅτι βασιλέα

σανδος αὐτῶ ἀθλωσίων, τοῖς λακεδαιμονίοις γνωμὴν ἀφορίας τὴν τῶν χώραν πᾶσαν εἰσβαλεῖν πρώτην. ἐπὶ ταῖς ἀθλώσας. ὅπως ἐξανασήσαντες τὰ ἀπὸ τῆς θυσίας οἰκήσωσι, αὐτοὶ κατανείμωσι τὴν χώραν. ἐπὶ συνθαλνον. τὴν θυσίας εἰλήφασι ἀθλώσας. ἀνελόντες ἢ αὐτοῖς τὸ θεῖον ὅτι τὴν πάλιν οὐχαιρήσουσιν ἐὰν τὸν βασιλέα τὰ ἀθλωσίων ἡγήσηται ἀπιστεύνωσι. ἐπὶ στρατεύσαν ἐπὶ τὰς ἀθήνας. κλεομβρότον δὲ τὸν δελφὸν συθέσθαι τὸν χρησμὸν καὶ δώσειν αὐτοῖς ἀθλωσίοις. τοῦτο μαθὼν ὁ κλεόμβροτος πρὸς τὴν πόλεν ἐξελθὼν φύγα σωέλειπε. δύο δέ τινων ἐλθόντων πρὸς αὐτὸν συνθαλνεσθαι τί εἴη. ὁ δὲ ἡγήσας ὅ δρεπανῶ πάλιξας ἀπέπτεινε τὸν ἕτερον αὐτῶν. ὁ δὲ ἕτερος ἀνεῖλε τὸν ἡγήσαν. οἱ δὲ ῥήτορες τὸν ἡγήσας ἐπὶ τὰ σὺν τίμου ἐχρήσαν, ὡς φησὶν ὠδημος ἐν τῶ πρώτει ἐξέων ῥηθείν. Εὐτέ νια. ἡνίκα λήγει. ἀγχοῦ ἀγόνομα νύει διὰ τοῦ. Εὐγλήνης. ἐπὶ γλήνους. ἢ ἐπὶ παρίδ. ἐπὶ ὀφθαλμῶν τὸ λαμπρὸν ἐπὶ εἴδει τὸ ὅλων ἐπὶ δόσιν γενέσθαι, ὁ δυρμός τις ἀγλήνης ἰῶ. ἐπὶ ἀπάλασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν σὺν ἕπεσθαι τοῖς πλήθεσι. σοφοκλῆς. ἀλλ' ἡνίκα λῶς ζῶ ἡνίκα λῶς τεθνήκεναι ὀνάγλην ἡμῖν. πάντα τὰ ἡνίκας λόγον. Εὐγλήνιος. ζοφίμου. αὐγουστοπόλεως ἦν φυγὰ γραμματικὸς. ὃς ἐδίδαξεν σὺν κωνσταντίνῳ πόλ. ἐπὶ τὰ μάλιστα διαφανὴς ἰῶ. πρεσβύτης ἤδη ὢν, ἐπὶ πάσας τοῦ βασιλέως. ἐγράψε πωλωμένῃ ἐπὶ μελιὴ αἰσχύλ. σοφοκλέος. ἀνειρώδου. ἀπὸ τραγῳδιῶν. ἐπειὶ τὸ τί γὸ παιωνικὸν παλιμβακχιον. ἐπειὶ τὸ τεμενικὸν ὅπως προφέρεται. οἷον διονύσου. ἀσυλλαβεῖ. παμμιγὲς λέξικὸν στοιχεῖον. ἔχει δὲ ἐν τῷ ἀδόξα ἐπειὶ βοῦ. ἢ πνῦμα ἢ γραφὴ. ἢ μῦθον ἢ ἄλλοι μί. ἐπὶ μῦ αὐτῶ ἐπειὶ τὸ εἰς ἀλήθεντ ὀνομα. οἷον σὺν δεια ἢ σὺν δία. ὡς ἐπὶ τε διαφορεῖται ἐπὶ ἄμα τινὰ δίμεβαίαμβινέ. Εὔγειος. τὸ πρὸς κελεὺ ἔχων γῆν. καὶ οὐδετέρως τὸ ἄγειον. ὁ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον. Εὐγηρόζβος. καλὸς γέρων ἀξιότιμος. Εὐγνωμοσύνη. ἄνοια γνησιότητος. Εὔγνωβος. φανερός. Εὐγεάμμαβον ὄνομα. τὸ εὐφήμον. ἀπὸ εὐγεάμμαβον ἢ τὸ δύσφημον. ὡς τὸ νεφέρεσσα φῆς αὐτὸ πάρασιλε. Εὐδαμίδας, ὄνομα νύει. Εὐδαίμων. καὶ γεραιῶντι γῆρας εὐδαίμων τε ἐμπειρεισόν. καὶ εὐδαιμονέσατος. ἐυτυχέστατος. μακαριστότατος. εὐδαιμονία δέ ἐστιν ἕξις ἀρίστη. καὶ εὐδαίμων, ὁ κατὰ ῥετὸν ζῶν. Εὐδαιμονέστερος πάρα ἵνα τροβίλων. ἀπὸ κακοδαιμονέστατος σὺν ἐιρωνεία. τροβίλους φησὶν ἀεισοφιστὰς ἐπὶ τοῦ ἰοῦ παρὰ ἵνα τὴν ἐπὶ τὸ. οὓς ἀνωτέρω ὀρτυγας ἐγυλιοβαχάλους εἴρηκε διὰ τὸ βαχὺ τὸ σώματος. ἢ πρὸς τὸ τὰ κερκίνα ὄνομα παίζων. ὁ τρακηδέρμοις δὲ οἱ κερκίνοι. καθάπερ καὶ οἱ τροβίλοι. ἢ διὰ τὸ σὺν τὴν ὀρχήσει τροβεῖσθαι. ἐπειὶ καὶ οἱ τροβίλοι κώνων ἔχουσι δίκην. ἢ ὅτι τροβίλος ἐστὶν ἡ συστροφή. τροβίλους δ' ἂν εἴποι καθάπερ ἀμαχοὺς γυλιοὺς χένας. ἐπὶ σοφοκλῆς. ἐπὶ παῦ μοίρας εὐδαιμονῆσαι πρώτης. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ μακαθῆς. ἀλλὰ κεκεκῆς ἐπὶ παῦ τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας. τὸ ωαντὶ ου δὲ κεκτα δυσδαιμονίαν ἐσχάτην. Εὐδαιμονία. εὐτυχία. εὐπροχία. Εὐδαιμονία ἐ εὐδαίμων. εἰσὶ τρία πρὸ σὺν αντίων ἄμεσα. οἷον ὦ ἀνθρώπω νόσον. ὑγίεια. ἐ λευκὸν ἐ μέλαν. εὐδαίμων, δὴ καὶ κακοδαίμων, πρὸ ἐμμέσων. εἰ χαρτὶς εὐδαίμων, οὗτος οὐ κακοδαίμων. ἐ μὴ εἰ σὺν εὐδαίμων. κακοδαίμων ἕξαν αὐτικῆς. οὐ δὲ ἀμέσως ἀντίκειται εὐδαιμονία τε καὶ κακοδαιμονία. ἐπειὶ σὺν δέχεται τινὰ ἀσυδαῖον ὄντα μὴ εἶναι εὐδαίμονα. ἐ εἰ μὴ ἀσυδαῖος, σὺν ἕξαν αὐτικῆς κακὸς. οὐ γὰρ ἀμέσως ἀρετὴ ἐστὶ κακία. ἐ ὁ μὲν σώφρων οὐ μαίνεται. οὐ μὴν ὁ μὴ σώφρων μαίνεται. ὥστε σὺν ἔτι πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀνασκευὴν τὰ αὐτὸς σὺν αντία χρήσιμα. μεταφέροντες δὲ τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λέγομεν. ὅτι ὁ ἀσυδαῖος εὐδαίμων ἐστί. τὸν εὐδαίμονα μεταλαμβάνομεν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λόγον. ὁ γὰρ ἐὺ τὸν δαίμονα ἔχων, σημαίνεσθαι δοκεῖ τῷ ἐὺ δαίμον ὀνόματι. εἰ δὲ δαίμων ἑκάστου ἐστὶ ψυχή, καθάπερ ἐνόμισεν τις εἶναι ἀγαθὸς ἐὺ δαίμων, ὁ ἐὺ τὴν ψυχὴν ἔχων. ἐὺ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει, ὁ σωφρονῶν. ἀσυδαῖος. ἀσυδαῖος δὲ ἄρα ὁ εὐδαίμων. Εὐδαίμων. πολλὰ μὲν οὖν χρήματα ἐνείσηται ἐπὶ ἄμα ὅσα ἐστὶ πολλὰ τῷ εὐδαίμονος ὠφελεῖν ἔχουσιν. ἀ δαίμων ὁ πλούσιος. ὁ σὺν ἀρετος. πᾶσα ἀνάγκη τοῖς μὲν ἀγαθοῖς σὺν ἄδυ ἔσεσθαι ἄμφω. τ δίκαιοι καὶ οἵ. οἶμαι δ' ἔτι καὶ σὺν θαίτε ἔτι διατρίβουσι, τοῖς μὲν δικαίοις. ἀκολουθήσειν ἀ δαίμονα χάριν. τοῖς δὲ ἀδίκοις κακοδαίμονα τίσιν. Εὐδαίμων. πλουσιώτης. γραμματικὸς. σύγχρονος λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ. ὃς οὐ καὶ διαφόρως φαίνεται φρονῶν. ἔτος ἐγράψε πρὸ μακρὸν διαφερόντως τέχνῃ γραμματικῇ

ὀνοματινὶ ὀρθογραφίαν. Εὐδαίμων ὁ κοεί νθιος. ἐγὼ δεῖ ω πναιωτης. πέναια δὲ νῦ μὴ πλησί
ον κοεινθίων καὶ φυτος. ὡς ὃ νκοεινθίων ἅπτεσθαι μεγαλοπρεπῶς λέγ φθονουμένων ὃ πρᾶγματα ἐχόν
των. τῇ γὴ πναια τῇ ἀπρᾶγμονέστερον διὰ τὸ ἀπελαύνοντων, ἐλέχθη ἡ ἀπραγμοσύνη. Εὔδιμος ὄνο
μα κύριον. Εὐδείελον. εὐπρόσοπτον. Εὔδημος. ῥήτωρ. ἔγραψε διαφορᾶς ὃ κ τοιχεῖον πε
ρὶ λέξεων. ἃς νέμεσιν ῥήτορεύετε ὃ τῇ συγγραφέων οἰκονομίᾳ ὃ κτοις παύ υ ὠφέλιμον. Εὐδία. ἡ
ἀνὰ ἀνέμων ἡμέρα. Εὖ διαγειν. οὕτως ἐπιγέγραφεν ὃ κπουρ ὃ διαγειν χαίρωνδέ ὁ κλε. ὃ ὃ
πρωτεῦον ὁ πλατων. Εὐδιάλλακτος. ὁ μιλος. Εὐδιαῖος. χειμαρρους ὃ κτμα τῆ νεώς. διὰ
πανὶ λία σημεῖ. Εὐδιηνός ὁ καιρός. ὃ ὁ ἄνεμος. καὶ ὁ δηνὸς ὁ μοίως. Εὐδινία. δικαιοσυνί
τὸ δὲ πλέος ὁ πρῶ ὃ κτοῖς μίναις τῆ πολεμίων καὶ ὃ κτῆ κατειρωνίᾳ ὁ δινία ἰῶ πεπορισμέ
νος. ἔτι ἀξιοθαυμαστότερον αὐτὸν πᾶσιν ἐποίησε. Εὔδιλος. εἷς ὅδιν οὗτος τῆ κῆ σαθεν των τὸ φι
λίππου κυρίων θεσπαλίας ἁπάντων. Εὐδίνητα. ὑστροφα. ἀνίνητα. ξύπαντα τεῦ δίνητα καὶ
ὠκύοντα τρέχειν ἐπιγράμματι. Εὐδίοδον. ὁ πόρευτον. βαδισμον. ἐσώρουν δὲ τεμνόμε
να ξύλα ἐπὶ τῆ μεξεύχωρας. ὡς ὁ δίοδα ἦ. Εὔδμητον. κελῶς ὠκοδομημένον. Εὐδο
κεῖν. συγκατατίθεσθαι. ὃ ἦ, ἔφη ὁ δοκεῖν τοῖς λεγομένοις ἐλάβ πίσιν ἂν ἀρέσκεσθαι. Εὐδο
κήσας τῆ σῆς ἐξίωσας οἰκειότητος, ὅτι ὁ δόκησας ἐν αὐτοῖς. Εὐδοκία. τὸ ἀγαθὸν θέλημα τῆ
θεοῦ. ὡς ὅπλω ὁ δοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς. καὶ ὁ δόκησος. ῆ τὸ ὁ δοκίαν τῆ θελήματος αὐ
τῆ. Εὐδοκιμώτερος. ὀγδοήκοντα ἔτη γεγονώς. Εὐδοκιμῶν. κελῶς πρὸς δοκιμῶν. ἀρέσκουσαν. πολύ
βιος. τὸ δὲ λέγειν ἀληθινῶς ζῶν, φησὶν ἔφη ποιήσειν ὁ δοκιμῶν. Εὖδον. ἐκαθεύδον. Εὐ
δόξιος. ἐπίσκοπος αὐτοχείρα. ἀπὸ ἀραβίσου ῆ μιεραῖς ἀρμενίας. ὁ δὲ πρὸ αὐτὸ παισάριος, ἐπὶ
μαξιμιανοῦ τὸν τῆ μαρτυρίᾳ τε φανὸν ἀνεδήσατο. καίτοι πότερον ἥδονῆ ἢ πόνων φανεὶς. ἀμφὶ ἐρᾷ
λήθη ἐπὶ ὡς πρώτας ἡλίδας διὰ τῆ μαρτυρίᾳ τῆ αἵματος ἀπορρεί ψασθαι. ἦλθε δὲ μεγάλης σπα τέ
ρου τῆ ποδῶν ἐξ ὧν ἀριθμὸν αὐτῆ διαπρονήσαντες, πυρὶ δὲ ἔδοσαν. ἐπειδή αὐ τίνα πρὸς τῶ
φλόγα χωρῶν ἀπέθανεν, ἡμί φλεκτον ἔτι καὶ σῶν οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν ἀνελόμενοι, σὺν τι
νὶ ἀρώσου βέλ λεγομένῳ κατέθεσαν. Εὔδοξος. ἀπὸ σχίνου κνίδιος φιλόσοφος. πλάτωνος κ
λινικώτης. ὧ δεῖς ἐγένοντο θυγατέρες. ἀκτὶς. δελφὶς. φιλτὶς. ἔσχε πρὸς ἀστρολογί ὑ πολ φυ
σῶς. ἔγραψε πλεῖστα τῆ εἰδόσι τούτου. καὶ ὁ κατατηρίδα. ἔτι δὲ διέπων ἀστρονομίαν. Εὐ
σθρωσιν. καλῶς ποιοῦσι. Εὐαίων, ὄνομα κύριον. Εὐαίτητος. Εὔεδρον. ἀσφαλῆ. βε
βαίαν. ὁ ἦ, ἐπὶ τῆ νώθρου σκληρότ. καθέδραν ἀνεδρ ἔ ἰσχυράν. Εὐεκτης. ὁ σὺν ὑγείᾳ διαζῶν. ἐπε
μελεῖτ καὶ σωμασίας ἕ ἰῶ ἀνέκτης. Εὐεκτικῶς. σχετικῶς. Εὐεξία. ἀρωσία σώματ. ἀ
εξία δ' ὅτιν ἐπὶ τετραμμένη ὑγεία. ἀπρότης ὑγείας ἀνεξία. ὅτι ῥ μείζονι ἀγαθῶ σὺν αντίον, μεῖ
ζόν ὅτι καὶ ἡν, ἐπ' ἐλίγων αὖτις ἀ ροι τῶτο μὴ ἔχον ὅτως. ὡς δοκεῖ ἐπὶ τ' ἀνεξίας ἔχειν ἐπ' ὑγείας
ὃ δ' ὃ μείζονι ἀγαθῶ σὺν αντίον, τῶ δ' ὅτιν ἡ κακεξία, ἐλαττον εἶναι δοκεῖ καὶ τ' νόσου. ἥτις σὺν αν
τία ὅτι τῆ ὑγεία ὃ ἐλαττονι ἀγαθῶ. ὃ ὃ ὁ μὲν νοσοῦντες πάντες κακεκτεῖν. οὐ πάντες δ' οἱ κα
κεκτοῦντες καὶ νοσεῖν ἤδη. τὸ δὲ αἴτιον τῶτό ὅτιν. ὅτι ἡ μ' ἀνεξία πόδειληφεν σὺν αὐτῆ ἐπὶ τῆ ὑγεί.
ὅτι δ' ἡ ὑγεία ἀνεξία. διὸ περιέχουσα σὺν αὐτῆ καὶ τῆ ὑγείαν. ἡ μεῖζον αὐτ' ἀγαθὸν. πόσεσι δὲ αὐτ'
τὸ εἶναι αὐτ' ὃ διαὐτῆ ἐπὶ ρεῖ. ἡ δὲ κακεξία, ἀνίστι σὺν αὐτῆ περιέχει τῆ νόσον. ἀλλ' ἐστὶ μόνω σὺ
νωνύμῳ, ὑ πᾶ ἔχειν ἡ ἀνεξία τῆς ὑγείας. ἡ δὲ νόσος σὺν αὐτῆ περιέχει τῆ κακεξίαν. ἐπὶ δὲ κακεξία μ'
νεῖ νόσος. ὡς καὶ ἡ ἀνεξία, ἐπὶ τῆ ὑγεία. Εὐέπεια. ἡ καλὴ φάσις. Εὐεπίβολος. ὁ καλῶς ἐ
πιβαλῶν. καὶ ἀ ευεπίβολος ἀπὸ ὃ κτῆ ὀρθῶς. Εὐθυπεδοῖ αἰτιατικὴν. ἐπὶ ἀκριτέτησε. Εὐθυνεῖ. καλῶ
κφαλισμένῳ. ὅ φαμεν ἀθυνεῖ καναγκαίῳ νόμῳ σὺν δεθειμένῳ. Εὐθυμία. εὐτυχία ὡς δυσθυμία. ἡ κα
τυχία σὺν τεῦθεν ἐπὶ ἀπὸ τῆ τύχης εὐρέσεως, οἷον ἑρμῆν ἔλεγον αἰλιανός, μιθριδάτης δὲ τῶ δῶ
μίαν λαπάλαν, ἐπωνύμως καλέγραφεν. εὐθυμεῖσθαι. καὶ αὖθις. ἀπαζόμενος εὐθυμεῖ καιρῶ, καὶ ἀπὸ λύπης
καλάσης, μεθέκων πάντων. Εὑρηκὼς. εὐθαλῶς βλαστὸς ἐρεῖ δὲ ὁ κλάδος. Εὑρέσεις. εὐαλεῖ πάλιν ἐπὶ
μαλακτικῶ. ὡς πῶρ σιύραν εὐρέσιον. πλάτων ὑ ποβολῶ. λέγει δὲ περὶ τῆ πορατ. ἐπὶ τοσοῦτον τῆ
ἀρετῆς ἀπολέλαυκεν, ὥστε ἀθλιωτάτη ὅτι. ἡρακλῆος. πυλαίαν πλῶσαν ἀθάνατος τῆ

σοῖ. Εὐθυνία. καλλεσάσει. Εὐεσώ. ὅτι δημόκριτος ὁ ἀβδηρείτης. τέλος τὴν εὐθυμίαν εἶναι λέγει. ἐκ τῶν τῶν οὕτω τὴν ἡδονὴν ὡς ἔνιοι φασκούσαντες ἠξεδέξαντο. ἀλλὰ κεκωλωμένως ἐκάστοθι ἡ ψυχὴ διάγει. ἐκτὸς μηδεμιᾶς τυραννουμένη φόβῳ ἢ δυσειδαιμονίας ἢ ἄλλου τινὸς παθήματος. καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ εὐεστώ. καὶ πολλαχοῦ ὀνόμασιν. ὅτι τὸ εὖ ἔχω εὐδαιμονία καλεῖται. ὡς καὶ τὸ ἀεὶ ἔχω ἐπὶ τῆς ἀϊδιότητος. Εὐστρεία. εὐθυμία. εὐνομία. εἰρήνη. τὸ καλῶς διακεῖσθαι. Εὐστηρίξτος ἱδρυμένος. Εὐστηρίξτος ὁριανοῦ βασιλέως. ὃς διὰ μὲν παιδείαν καὶ φύσεως ὑπερβολὴν ἐδίωκε τὰ ἀρχαῖα ἀρδέων. διὰ δὲ μαλακίαν ψυχῆς καὶ τόλμης, πλοῦτον καὶ τὰ ἐκείνου κατέδησεν. Εὐσέμνα. σώματα. εὐφημεῖν. οὕτως εὔπολις. Εὐζώνος, ὄνομα κύριον. Εὐζωΐα. τὸ καλῶς ζῆν. Εὔζωνος. καλλιφάνης καὶ ἡκέλη. Εὔζωνοι. οἱ ὁπλοι. καὶ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. ἀποσκευάς. ποιμὴν ὑπὸ σχεδὸν ἐστὸν εὔζωνον ἄξειν ὁδὸν ἀβρᾶ θεσπιν ἡμέρας. Εὔζωρον. ὑπέρασπον. ζωρὸν, ἄπρατον. ἐκ εὔζωρον. καλὸν ἄκρατον. Εὐφυής. ὁ καλὰ θεωρείαν καλός. Εὐειδότες. καλῶς γιγνώσκοντες. Εὔφυτον. εὐπειθῆ. καλῶς εἴρουσα. Εὔφλος. τὸ τῆς ὀσφρησεως. Εὐκηρεία. κακοπάθεια. Εὐκθύς. ἐπὶ τὸ βελτίονος. ἐκ θασκυλίδης σὺν τῷ ἐκ ὁ φιλόσοφος. Εὐκθείας. μωρίας. ἀνοίας. ἔστι τὰ πλαύρων τὸ καιρὸν ἐκ τῆς εὐκθείας τῆς ἐπὶ χωρίων. ἀπὸ τῆν πρὸς ἄρμα φοινικίζοντος ἐπὶ χωρίας. Εὐκθῆναι αὐτῷ κατεγνωκὼς. τοῦτο. Εὐκθης. πλάξ. ἀνόητος. ἢ ἄγκυρος τοῦ θος. πλύρι. εὐκθῶς ἐπλημμελόμενοι ἐκ ὀρθῶς ἐκ παιδικῶς. Εὐκθίζω. τὸ μωραίνω. Εὐκικής. ὁ καλὸς νικητικὸς. εὐκικέος. Εὐκλαστον. τὸ καλῶς ἐκλελασμένον. τὸ παιδίον κινητικὸν ἐκ εὐκλαβὲς ἐκ ἐπιτήδειον ἴσασι σὺν μέχεσθαι. ἀλλ' εὐχερῶς ἐκλαυνόμενον. Εὐκλιος. ὁ καθαρός. Εὐκμερίσαντος. ὑποδείδης. τῶτε σφῶν αὐτῶν βασιλεῖ ἐγκαλεῖν οἷς ἀκμερίσειν σὺν ταῖς κλίσι δυσμαῖς ἐκ ἐγκλήμασι ἐκφέρω. Εὐκμερία. ὡς σὺν τῇ σωφροσύνῃ. ἀλλείς. ὀλιγωρία. ἀκμερία δέ ποινα ἐκφίλαι μᾶσαι. Εὐκμοῦσαν. ἐκάστην ἡμέρα ἀδιάλειπτον. φιλοσίτε ξωοῦσαν οἷς ξωόφμινον ἀκμοῦσαν δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὡς ποτὲ χαίρουμεθα. Εὐκνέμους. ἀδιάνεκς. καλὰς. εὐχειμάτους. Εὐκνίνι ἀποσκευῇ. καλῶς κνιοχούμενον. κνία δὲ ἐκ λάρα. Εὐκνιώλοφος. ὁ λοφος ἐκ μέσος ἐκ μικραχώδης. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. Εὐκνίνη. τὸ ἀλώπεκος θυμάτιον. Εὐκνορα. τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα ἐπὶ τὸ οἶνον. ἐπὶ δὲ τὸ μαλακόν. τ' ὦ τ' ἀνδρα τιθέντα. Εὔκνος. δύο ἀναγράφουσι γράφεσθαι λέγειν πρὸς τὰς. ἐκ ἀμφοτέρας ἴσους. Εὔκρεῖς. ἀδιάλειπτος. ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

Εὐκρέσσουν. κρέσσω. Εὐκρόλοφον. τὸ καλῶς ἔχον γῆν τὸ καθίσου τ' ῥ'. Εὐκέρατον. καλῶς κεροϊσμένον. Εὐκέλιον. ἱμάτιον ἀύφθόν. Εὐκελονύσω ὕμνος σὺν θεσιασικός. Εὐκλαβὲς εἶναι. ἐκ ἄλλατος ὁ ἀκμήν. Εὔκλατος ὁ ἀκμήν. Εὐκοσι. καλῶς γίνωσκε. Εὐκαρσῶς ἐπὶ δεξιὰ. ὁδὲ παλαιὸν τὸ ἀνθισάμενον τιθεὶς σὺν αὐτερω σὺν τ' πείρας ἀκαρσῶς ἐπὶ. Εὐκνία. κακοθυμία.

Εὔκλεος. φανερὸν ὄρεσθαι. καὶ ὁ δαρὶ λ. βίς ἀθέσι πρέπει αἴνεσις. τουτέστι τοῖς ὀνθεὸν ἐπιγνωσκόσι. ἐκ ἀλλάνης ἀπαλλαγμένοις. ἀθέως δὲ τὸ ἐπιρρηματικόν. Εὐθέσθαι. καλῶς διοικῆσαι.

Εὐθετῆσαι. κοσμῆσαι. σωθεῖναι. οὕτως ἀεισοφάνης. Εὐθεῖαν. ἁπλῶς ἀθεῖαν ἐδόκει ἐλαύμφως ἐπὶ σελήνην. ἐκ ἀθὶς. ὁ δὲ, κτείναι μὲν αὐτὸν σὺν τ' ἀθείας ἔδεσιν. Εὐθεῖαν. τ' ἠθέβης βαίνειν ἀδυνατός γένεσθαι. ἀθεῖαν τὰ βασιλέα ἡάσαι θ' ἀεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς ἀεὶ δάρου ἐκ πειελθεῖν σὺν ὑπνω. ἐκ ἔστω διὰ μακρὸν ἀφιπέσθαι. Εὐθυλήμονα μόσχον. Εὐθυλήμονα. ἄρτιαν βερύκοντα τὸν ἀθυλήμονα μόσχον. Εὐθυμοσυνη. ξις. ἰδ' ἐκ πολιτικὸν δίκημα τ' τῶν ἀλεξανδρέων ἀθυμοσύνης ἐλέπε. ξενοφῶν. καλὸν μὲν ἡγεῖσθαι ὁμῶς ἐκ σὺν οἰκία εἶναι ἐκ τὸ δίκημα τῶν ἀθυμοσύνων. ὁ ἀναχαρτὴς βυδὲ ἀδῆ λόν βδινόπυ δεῖ ἐλθόντα λαβεῖν. Εὐθυρία ἀθυλία τῆς ἔσα. Εὐθλωσάμενοι ἐπὶ τὸ βέλτιον ποιήσοντ' ἐκ κατολίγον ἀθλωσάμενοι, λυμαίνεσθε περὶ γινόμενον τ' δεξαμῆ αὐτῆ. Εὐθλωῶ. καλῶ. Εὐθίας, ὄνομα κύριον. τ' ἐπὶ συκοφαντία δὶ αρεβλημμένων. Εὐθικτον. ἀφθόν. ἀφλαφητ'. ἐκ ἀθίκτος δὲ ἐπιρρηματικὴ. Εὐθιξία ἔχων τὸν νῶν. ἀθυξία πρὸς τ' θαμαπεῖ ἀθυρολόγον. τουτέστιν ἀκριβεία ἀφυία Εὐθύ. καὶ ἀθὺ ἐκ κατὰ ναντίον ἐπευθείας. Εὐθυρόλω. ἀθείας βάλλοντι. Εὐθυγλώς. ἴσα ἐκ πρὸς τὸ ἀθὺ πεφυκώς. Εὐθύπλωτος. ὁ ἐκ ἀθύπλωτος πέρα τὸ δέοντ'. ὦν ἀληθής. Εὐθύδικος. δίδασκαλος

πλλωρίδ τὸ τυανεῖ σιζερσ τ̃ ηιλιηῖ. ὁ δὲ ἀπολλώνι πρὸ τῶν εἰς ηιλιηῖ συλλογισ πλ̃ σχ̃ εἶχε μ
μηδὲ τ̃ ηρακ τ̃. ἐ πλούτης ἀπὶ ηῖ. ὀφθαλμοὶ γ̃ πανυ̃ δ αὐτὸν ἐφέροντο. ἐ τὸ περίβλεπτος ὠ τ̃
ὥρων. πεγνόκασι δὲ αὐτ̃ ἐ τ̃ ιβ̃ ἀ̃ ὑδημον ἄγει δ ζερσιστ̃ ηιλιηῖ. οὐ δύναται παίδευσιν. ὁ δὲ τὸ
μὴ διδάσκαλον εἶχετο. τὸ δὲ τ̃ης πόλεως ἦθος ἅπαντες ἡγοῦντο ἐ οὐχ ἧκιστα ἐμφιλοσοφῆσαι. ἦν
φ̃ης τε γὰρ δαιμονίου μᾶλλον ἢ πονται. σιωπῶσί τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες. καὶ διδώασι τῇ ὀδό-
νι μᾶλλον ἢ τ̃ σοφίᾳ ἀθλωταί. πταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ πύανος ὥ ἀναθλιβόμενοι καθαίρουσι τ̃
ὀρνίθων οἰγρότατοι. μεθίασιν ἂν τὸν διδάσκαλον δεθέντες τὰ παρούσας αἰχμὰς ταῖς πλησίον, εἰ
αἷς ἰσχὺς τε πόσφορος τῷ φιλοσοφίσοντι. καὶ ἰδὼν ἀσκληπιοῦ ἐ δηλον βίς ἀνθρώπις. εἰ
ἐ θαῦμα ξωι φιλοσόφαν μὴ αὐ ἐ πλατωνόφοιτε καὶ χρυσίππφοι. καὶ οἱ δὲ τὸ πόδι πάτου. δὲ τ̃ ἐ
πικούρου λόγων ἀπεπαύδαζε. διδάσκαλος δὲ ἰδ αὐτῷ τ̃ πυθαγόρε λόγων ἄξενος. Εὐθυ-
δικία. ὅθεν εἰσάγεται τις περὶ θεσμὸς πόλεων μηδέπω γνῶσις ἐγίγνετο δικαιοσύνη, τότε ἀδυσι-
κία νεκαλεῖται. περὶ ὧν γὰρ περὶ ἀδικίαι τίς φησι περὶ βούτων παραχρῆ φεύδεται ἐφεῖται. ὃν ἀκούσαν
τες τῆς ἀδυσικίας. ἐ θεῖ ηότος. ὃ δὲ ἐ θεῖ ὧ δικάζειν ἐκέθιστο. ἀλλὰ πρὸς σχήματι καὶ προσώπω
δικαστῶν. Εὐθυεπείας. ὀρθολογίας. Εὐθυκλῆς. τ̃ δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ἀσωτοι. ἢ ἐ σω-
λὴ, ὡς φησὶν ἀθλώταος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Εὐθυλήπτων. ἀχρεῶς κεκραυμμένων. ἀ νήλων-
τὸ γὰρ ἁπτῶν ἐώθασιν αἱ σφοδραὶ ἐπιθυμίαι. ὃν δὲ εὐθυλήπτων ὄνθρον τ̃ ἐπιθυμεμ. Εὐθυμένης ὁ
νομα κύειον ἄρχον ἀθλωταῖος. ἐφ ἑ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ μὴ κωμῳδεῖν γεγραφὸς ἐπὶ μοιχί-
δου. Εὔθυμος λαπρὸς τ̃ ἐπιζεφυρί. οὗ ἠγωνίσατο πρὸς θεαγένη τὸν θάσι. ἐ ὑπερβαλλε
ὁ μὲν ὀθεαγένης ἐπερεύσας τὸν εὔθυμον. οὐ μὴν ἐ σταθμῷ λαβεῖν ἠδυνήθη τὸν νικητὴν πόνον
τηρασμένος ὑπὸ εὐθύμε. σύνικησε δὲ εὔθυμος ἐ ἐφεξῆς ὀλυμπιάδας ἓξ ἐ στεφανώθη. τοὺς
θασίε μὴ κατακτάντος οἱ, ὃν ὑπομένων ἀλλ ἑτέρων. ἔτος ὁ εὔθυμος ἠγωνίσατο ἐ πρὸς τὸν σύγχρονον
ρωα ἀλύραντα. καὶ τέμεσα τ̃ ἰταλίας ὅθι. εἰς λιῶ ὁ δυσκλ̃ς πλανώμ περὶ σικελίαν ἦλθεν. εἶτ
θα εἰς τ̃ μεσ τ̃ μεθύσας ἐ ἀθενῆ διασάμενος κατελάθη. ὑπὸ τ̃ ἐγχωρί. ἐ ὁ δυσκλ̃ς μὲν σὺ
δενὶ θέμι τὴν ἀπώλειαν ἐπῆγε. βούτου δὲ τελευτήσαντος. ὁ δὲ μῶν ὃν ἀνίβιὸ ἐν τοῖς σὺν θεῷ
ποιῶ ἐπεξῆλθε μόνος. ἐ φονεύων. ὥστε ἐ ὤρμησαν φυγεῖν καλοῦντες τὴν πόλιν. εἰ μὴ ἡ πυ
θία σφᾶς ἐπέσχε τὸν ἥρωα ἱλάσκεσθαι. τέμενος ἐργασαμένους καὶ κατένευσεν τὴν παῖδα
σαν ἀθένου δυγατέρα καὶ ἐπιδόντες. ἐαῦθις πολλοῖς ἔτεσι τελέσμενα πυθόμενος ὁ εὔθυμος εἰσῆλ
θεν εἰς τὸ τέμενος. ἐ τὴν ἀθένου ἰδὼν ἐ οἰκτείρ, πρὸς ἣ ἐ δυνέρωτε ἐλθὼν, ἐνεκαλέσατο ὡς πο
λεμίσων ὧδε μόνοι. ἐ αὐτὸν μὲν νύκτωρ φανέντα ἐνίκησε. ἐ ἐξήλασεν ὡς μηκέτι αὐτόθι φανῆναι.
τὴν δὲ ἀθένου γαμετὴν ἠγάγετο. Εὐθύνη. κυρίην εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας
μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τ̃ πόλεως ἢ πρεσβεῦσαι καλῶς. ἐ ἐδικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ πληρῶσι. κατη
γορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος. ἐ βίς δικασὶς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλῶσιν. ὅτι τ̃ ἐλεφαντίνης ἀθηνᾶς
ἀνφλίας ἐπίησεν. ἐ ἐπὶ τ̃ ἀνάλωμα ληφθεὶς ὁ πειραιῆς ἐ ροφισάμην ἵνα μὴ δῶ ἐ
δὐνασθὸν πλοῦν ἐκίνησε. Εὐθύνασ. δικας. τιμωρίας. Εὐθυν. δῆσαι ὀρθῶσ. Εὐθυ
ναι. ὄνομα ἀρχῆς ἀ ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἦσαν. ἀ οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύ
σαντες. ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τ̃ δημοσί, λαὸν ἀθύμας. Εὐθύνοντες. ὁρμῶντες.
ἀθύμητις. Εὐθύνασιν. ἐρωτῶσι. δίκ εἰς πράττουσι. Εὐθυωρίαι τὸ κατεθεῖαν. Εὐθυωρ, ἂν κατεύ
θεῖαν. ἔτ ἀντιφ ἐ ξενοφ. ἀθυωρ. αὐτῇ τῇ ὥρα. τὸ δὲ ῥᾳδίως ἀναιρεῖν προσθαλασσαν τὸ σῶμα, σὺ εἰσε ἐμ
πεσὸν κατέπαυσε τ̃ πῆσιν. ἐ δικ ὁ κωχ, ἀθυωρ ἀ πρίω. Εὐθυρρεμ. ἀθυλήτ ἐ τυμολόγος. ἐ
ρῆμα ἀθυρρεμονῶ. ὅτε λέγει ἀεισοφ τὸ δεῖνα τὸ ῥηθησόμενον ἀνδρὸς σωφρόνειν ἀθέως λέγει, ἵ
να μὴ ἀθυρρεμονήσῃ. Εὐθυσ ἂν ἐν ἀρχῇ. πλαυτίνα. ἀεισοφανης. ἐπίσχες. ἀθὺς γὰρ σε
χω μέσην λαβὼν ἀ φυκτον. ὃ δὲ ἐξῆς λαβών σε ἄφυκτον ἔχω. ἀθὺς μέσην λαβών. ἢ ἠμεταφορὰ ἀ
πὸ τ̃ παλαιστῶν τ̃ λαμβανομένων θὶς τὸ μέσον ἐ ἡττωμένων. ἐ αὖθις ἀεισοφανης ἐφέλαις. σὺ
δὲ ὑς μὲν ἀθὺς ἐν ἰματίοις διδάσκεις ἐντεῦθεν λέγειν. Εὐθὺς ἐ ἀθέως. ἀμφότερα ἑλλη
νικά. τὸ δὲ ἀθὺ διαφέρει τούτων. ἀγὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει. ἀλλὰ τὸ ἑξῆς ἐ θὶς οἷον. παρεθοῦ
μυλίδη

κυσὶ δὴ τὸ παραχρῆμα ⸫ τὸ δὲ αὐθείας καὶ τὸ ἀσκόπως. Εὐθυσπορία. ἀκριβολογία. καὶ αὐθεῖαν. καὶ οἱ μὴ, ἐπὶ τὰ λιμήνος ἀπῆραν. αὐθὺ δὲ παχύνουσι φέροντο. Εὐθὺ τὸ δίοδος ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν δία. Εὐκαρδίως προαιρετικῶς. ἢ δὲ κόρη ὑπακούει προθύμως τε καὶ ἀκαρδίως. Εὐκαθάρτως ἀκαθάρτως. Εὐκατεργάσου. ἀχειρώτου. ἀδιαλύβου. τῆς οἰκονομίας οὗς ἀκατεργάσου. Εὐκαιρία. αὐτὶ ὀχος ὁ βασιλὰς παύου ὠρέγετο τῆς ἐφέσου διὰ τὴν ἀκαιρίαν. ὧδε μεῖνε μὴ κατὰ ἰωνίας ⸫ τὴ φιλιππόντου πόλεων. καὶ κατὰ γῆν καὶ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν. κατὰ δὲ τῆς ἀρώσης ἀμωτήριον ὑπάρχειν ἀεὶ τὰ σίας βασιλᾶσιν ἀκαιρότατον
Εὐπέασον. τὸ ἀσχιστον. Εὐκόλως βοῦς ὁ καλὰ κόλλατα ἔχων. ἄκαιρος δὲ ὁ καλὸς καιρὸς. ⸫ ἀκαίρως ⸫ ἐρματικῶς. αὐτὶ τὸ ἀπροσδόκητος εἰς καιρὸν δέον. ἀκαίρως δὲ πρόντος προφήτης ὁρίβλιοπόλις δείξας αὐτὸν φησὶ, τοῦτο ⸫ παπολάθησον. Εὐκαιρεῖν πολιτεῖν. ὁ δὲ, ἐκκλεῖ ⸫ πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας ἀκαιρεῖν τοῖς ρίοις. Εὐκαιρίαν. ὁ δὲ, θαυμάσας τὴν τῆς πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς ἀκροπόλεως ἀκαιρίαν, πρός τε τοὺς ἐντὸς ἰσθμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἐντὸς δεκαλαμβανομένους τόπους, καὶ αὖθις. οἱ ⸫, ἐθαύμαζον τὴν ἀρετὴ τῆς χώρας καὶ βεβαίαν γὴν νεῖλον ἀκαιρίᾳ. Εὐκαλήτειρα καὶ ἀναίσθητα καὶ ἀκουσάτειρα. Εὔκηλος. ὁ ἄκοπος. Εὐκλεὴς. ἔνδοξον. Εὐκλεια. ἡ δόξα. ἡ γεῖσθαι μὴ ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τῶν ἀπλῶν. αὐτὶ τοῦ ἰεῖσθαι δὲ αὐτῆς ἱκανῶς ὠφελείας ἕνεκα ⸫ ἄλλων ἀνθρώπων ὡς ⸫ τῶν φιλοσόφων δοξάντων ἀσχημονεῖν οἱ χεσθαι ἐν τῷ ῥὶς πᾶσαν αἰδῶ καὶ ζήλωσιν τῶν ἀμείνονος ἤθους. καὶ αὖθις. ἰώκτως δὲ μὸς ἀκλείας ἐν δυτέρῳ τὸ ζῆν Εὐκλεὴς μεγαρεὺς μεγάρων δὲ ⸫ ἐν τῷ ἰσθμῷ φιλόσοφος. καὶ τῶν δὲ αὐτοῦ κλυθεῖσαν μεγαρικῶν αἵρεσιν εἰσήγαγεν. ἣν δὴ καὶ διαλεκτικῶν καὶ ἐριστικῶν προσηγόρευσεν. ἔγνωσε δὲ μαθητὰς σωκρατικοὺς μὲν ὄντας ἰσχυρὰς. εἶτα στίλπων, ἔχον τῶν χολικῶν συνέγραψε διαλόγους. ἀκλιβιάδην. αἰσχίνου κείτωνα. φαίνιπας. λαμπρίαν. ἐρωτικὸν καὶ ἄλλα τινά.
Εὐκλεισον αὐτὶ τὸ δόξης καὶ ἀκλείας ἄξιωσον. πόφορον ἀμετέραν ἄκλεισον γλυκύ. Εὐκλεία. ἀτυχία. Εὐκολίνη. ἡ ἄκολος πόλις. Εὔκολος. ἀπλοϊκὸς τὸν τρόπον ⸫ ἀλαθέριος. ὃ ὁ ἀντιμυθος ὧ δυσκόλως. ὁ δὲ, ἀπλοῦς ἦν καὶ μᾶλλον ἄκολος. συμπεθόμενος ⸫ παρεληθόμενος ἀγωνιῶν ὃ ἀνδράποδον. καθαπερὸ δύσκολον τινὰ καὶ θεμιστόκλειον ⸫ ἐλκλυδόνιτα δεινότητα καὶ παιδρχίαν. Εὐπρακὴς. αὐτὶ τὸ ἄπρατος. Εὐπειρὲς ἀχερές. Εὐπείθια. ἡ καθαρότης. Εὐπειθὴς συνήθως μὲν ὁ ἐξαρωσίας ὑγιὰς λέγεται. διὰ τὸ ἀπειρεῖσθαι. οὗτοι δὲ καὶ ⸫ τὸ νεκροῦ τιθέασι κατὰ αὐτί φρασιν. Εὐπειτος ὄνομα κύριον. Εὐπτεῖον ἀρχῆς ἀξίωμα πλούτιμον ὑγιὲς. ⸫ δὲ μοὶ δειπνήσατε πότερ ἀμφοτέροι θῦ τὸ τυγχάνω ἱερὰ ἀπταία ⸫ παῖδας ἀγορεύθι. ⸫ φίλων οὓς χρεῖζε. ⸫ ἀπταῖος. Εὐπτήμονος. πλουσίου. Εὐπὸν ⸫ θυμητικὸν. ἀμαθίας οἱ δὲ φράσοι ἀφελῶς ἐνέμφυτο ὡς τὸν ναρσὴν ζωγρήσοντες. ⸫ πόνῳ ξὼ βραχεῖ πέρας ἀπὸν ⸫ θήσοντες ἅπαντι ⸫ πλέμῳ. Εὐλάβεια. ⸫ σοφοκλεῖ, ἄνοια καὶ σκῆψις. ἐν γὰρ ⸫ μαθεῖν ἔνεσιν ἀλάβεια ⸫ ποιουμένων ἢ δὲ τ φόβον φησὶν ⸫ Εὐλάβεια. ἡ καθαρότης καὶ ὁ φόβος. ἀλαβία ἢ ὄνομα κύριον. Εὐλαβεῖτο. Εὐλαβηθεὶς. ⸫ ῥωμαίῳ τὸ πόθυμον ἀλαβηθεὶς ὁ πεζέλιχος τ ἑαυτῷ ἐπομμύοις ἐσήμαινε διαβῆχους ⸫ κουρεῖν. καὶ ⸫ πίσθης οὐκ ἠλαβήθης τὰς ἐνοχλάσας ὁ σους. Εὐλαβὴς. ὁ ὢν ⸫ πρᾶγμα τ ⸫ λαμβανόμενος. ὁ μὲν πρὸ χειρὸς τί ⸫ ὢν ⸫ ὁ εἰς λαβ ⸫ ἐστὶ δὲ ἴ οἷον ἀλαβὴς μάχαιρα. ἢ ὁ ἂν πολαμβανὸν τὸ μέλλον. δύσλημπος. δὲ ὁ δυσχερὴς ἀπὸ ⸫ χειρ. Εὐλαβῶ φυλάσσω. ἀλαβῶ ἠμὶ ἐν φύγω. ⸫ τὸ οἶδε τὰ σόδους ἄς ⸫ ὑπρά της ἐφύλλη ἀβὺ ⸫ πυρρίων ⸫ ⸫ φλογόντων ἀεισοφανὴς. ⸫ ἀλαροῦμαι αἰτιατικῆ. γλυκὴ δὲ ἀψύχων ἀλαβῶμαι. ἐλαφρὰ πίσω. Εὐλαβῶς. ὁ δὲ φίλιππος ὁ ρῶν ἀχαὰς ἀλαβῶς διαφυσήσας πόστ ῥωμαῖ πλέμῳ ἐπαύδαζεν πάντα τόπον ἐμβιβάσαι αὐτῆς ἀπεχθῆναι. Εὐλαια. ὁ ἄροτρον ⸫ ἀθουμυσίδη σὺν χεσμῶτιν. δωρεῖ δὲ ἡ λέξις. Εὐλαισιώλικες. ⸫ ἀλαῖ ⸫ σκωλήκων. ἢ φερετί μα κυρήνης ῥασίλισσα αὐθῶν ἔδρασε δὴ ἔτσε. ζῶσα δὲ ἐζέζεσεν ἀλαίων ὁ ὅτι σκωλήκων. ὡς φησὶ βαρεῖ ἐν μυθικοῖς. καὶ αὖθις ἐζέζεσε δὲν καινοῖς θηρείοις. οἱ μὲν ἀλαῖς. οἱ δὲ, ὅτι ἐζώντας φθειρσὶ δὲ μᾶλλον ἢ ὄντας φθειρσιτμένν. Εὐ

ληπτος. ὁ ταχέως λαμβανόμενος. Εὐλόγησα. εὐκ ἐκύλογησα. ὡς ἀπὸ πρὸ τοῦ λόγησα εὐλόγημένος ἀρελέγεις καὶ ἀνεκυλογημένος. Εὐλογεῖτω. εὐλογείτωσαν. ἐπαινείτωσαν. Εὐλόγησεν. ἐβλασφήμησεν. ἐπὶ τοῦ ἰωρ εὐλογῶν εὐλογήσει. Εὐλογῆσαι. ἐπαινέσαι. ὑμνῆσαι. εὐφημίσαι. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ σὺν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς. αἰτιατικὴ. Εἰδέναι πεσόντες. ὡς εὐλογοῦντες μὴ οἱ ἄνθρωποι γονίθιον λόγῳ σὺν τῷ φέρουσι μόνας. ὃ γὼ δὲ αὐτὸν εὐρετῆσαι ἀδύναντα. ὁ δὲ θεὸς εὐλογῶν, βεβαιοῖ τοὺς λόγους τοῦ ἔργου καὶ παντοδαπῶς ἔχει φορὰν ἀγαθὴν τοῖς εὐλογουμένοις. Εὐλογία. Εὐλογίας. εὐλογίας ἄρουλίας. Εὐλογῶ ἀξίωμα. πλείονας ἀφορμὰς ἔχον εἰς τὸ ἀληθεύειναι, οἷον βιώσομαι αὔριον. λόγου ποτὲ γενομένου πρὸς κλεάνθην τὸν φιλόσοφον. καὶ πολεμαῖον τὸν βασιλέα πρὸς τὸ δοξάζειν τὸν σοφόν. καί τινος εἰπόντος ὡς οὐ δοξάζει, βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸν ἀπελθεῖν. τὸ δὲ σοφοῦ ἀπαθοῦς, ἀνερώτησεν ὁ βασιλεὺς ψευδῆ συμβεβηθεῖσθαι αὐτὸν φαντασίαν. πρὸς ὃν ὁ σοφὸς ἀσόχως ἀπεκρίνατο εἰπών, οὕτω συμβεβηκέναι αὐχ ὅτι ῥᾴδιόν ἐστιν ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστιν ῥᾴδιον αὐτὸν εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τῆς εὐλογου. Εὐλόφως. γνησίως. ὁ πρὸς τοὺς ἐπαναστάντας εὐλόφως ἀγωνισάμενος, ἐπιδείξει ἀληθῆ ὄντα τὸν λόγον οὗ ἔφασκε τὴν εἰρηνοξενοφῶν, πρὸς ἐχόμενον, ὡς ἔστιν ἀρετὸν ἀγαθὸν ὠφελεῖσθαι καὶ κακὸν βλάπτειν αὐτὸν πειρωμένων. καὶ αὖθις. εὐλόφως αὐχένι τῶν ἐπιπεσόντων ἐφαίνετο. ὅτε τοσῶν μεκενεκεπωμένος ὅτε τῇ ψυχῇ τεταλαιπωρημένος. Εὔλυπος. μαρίης αὐτωνῖνος φησὶν ἔσω ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν σὺν τῷ βίου εὔλυτος μήτε ὄρεσι δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Εὐμαθεία. τὸ καλῶς μανθάνειν. Εὐμαρέκ. φησὶ πατος παρὰ ἡροδότῳ. Εὐμαρεία. εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ εὐκηπαρὰ μάρκῳ αὐτωνίνῳ. καὶ ἐν ἐπιγεγράμματι. οὐβαβύ πεπλος εὐμαρεῖς. Εὐμαρέφ. ἀπυχία παρὰ ἡροδότῳ. τοῦτο φυγεῖν ἀμφίβολα πλείονα εὐμάρειαν παρέσχε. διώκειν γὰρ οἱ πεπρωμένοι ἦσαν ἥκιστοι. Εὐμαρεῖται. εὐχέρειαι τὸν πλοῦτον κτήσασθαι μὲν εὐμαρῶς. φυλάξασθαι δὲ ἐργάδιον. Εὐμαρὴς εὔκολος εὐχερής. εὔμαρις δὲ ἐνλυπῆν. Εὔμαιος. ὄνομα κύριον. Εὐμενὴς βασιλεὺς μακεδόνων. οὗ τὴν μὲν σωματικὴν δύναμιν ἀπαλελυμένος ἦν. τῇ δὲ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι πρόσαντες εἶχεν. ἀνὴρ ἐν μὲν ταῖς πολέμοις δεινὸς δεύτερος τῷ καθαυτὸν βασιλέων γνώμενος. πρὸ δὲ τοῦ ἀποθανόντα καὶ κάλλιστα μείζων ἐλαμπρύνθητος. οὔτε πρόθυμον μὲν λαβὼν τὸ πατρὸς τὴν βασιλείαν σωσασαμένην τελέως εἰς ὀλίγα καὶ λιγαπολισμάτια τὰς μεγίστας ἐκ θεμελίου ἀνέστησεν ἐφάμιλλον ἑαυτοῖς τὴν ἰδίαν ἀρχήν. οὐτύχα δὲ πλεῖον συνεργοῦντος δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας. ἐπὶ φιλοσοφίας. ἔτι δὲ πρὸς ἔξεως τὰ αὐτὰ. ἐκ θεμένου βασιλέως. ὀλίγα δὲ φιλοδοξόντος ἐγκωμίου, ἐπὶ πλεῖστα μὲν πολλοὺς ἑλληνίδας ἀρετήσας. πλείστους δὲ καὶ ἰδίαν ἀνθρώπους ἐσωμάτων ἔκαστον. Πίτον ἀδελφὸν ἔχων ῥέας. καὶ κλεοπάτραν καὶ πρὸς ἓν πάντας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυφορούντας καὶ σώζοντας τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ ἀπανίως ἄριστος ἂν γένοιτο. ὁ δὲ ὑμενὴς οὗτος ἀπὸ ἀντιγόνου ἀναιρεῖται ἀνὴρ σοφώτατος κατὰ τοὺς λοιποὺς τῶν μακεδόνων, δόξας εἶναι καὶ ἀνεπίληπτος ἐν στρατηγίας ὡς καὶ τῷ ἔτει ταχέως παρασχεῖν ὄνομα. Εὐμενίδες αἱ ἐρινύες. αἱ εἰσὶ κατὰ χθόνιοι δαίμονες. μεταβαλεῖν δὲ φασιν αὐτὰς τὸ ὄνομα ἀπὸ ὀρέστου. τότε γὰρ πρῶτον ὑμενίδας κληθῆναι ὑμενεῖς αὐτῷ γνομένας. πεισθέντινι καὶ παρ' ἀθηναίοις καὶ ὁλοκαυτώσαντι αὐτοῖς ὕστερον λαναν. φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ θεὰς εἶναι ὑμενίδων. σοφοκλῆς. αἳ γὰρ ἔμφοβοι θεαί φ' ἕξουσι γῆς τε καὶ σκότους ἥραι. καὶ πρὸ μία αἰὰ δὲ λλαχοῦ καλεῖ. ὅσον ἐστὶν ὑμενίδας αἰῶν αἰῶνας καλοῦσιν. ἄλλα οὐνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται. παρ' ἡμῖν δὲ ἐστὶ. τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς ὑμενίδας κατ' εὐφημισμὸν ἐστὶν ἐρινύας. Εὐμενίδης αἰσχύλος ὑμενίδην εἰπὼν ἐστὶ πρὸς τὴν περὶ σιν τὸν ὀρέστου φυγήν. ὡς καὶ θνατὰ ἐπεφεύγει ἐστὶ ἐρινύν ὥστε μεγαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν ὀρέστην. ὑμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν εἰσὶ ἥδεῖς ἀληπτὸν μέγαιρα πισφόνα. Εὐμεταβολότερος ὀρνεόθορος

εἶδος ἀποδήματος ἑκατέροις ποσὶν ἀπόζων. ὅθεν ἐπιθαμένη τὸν ἐπὶ τῷ διὰ κενῆς κηθόρενον ἐπ' ἀλλαν οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῷ οὖν συνεχῶς μεταβαλλομένων ἐπιθοιμία. Εὐμολπία. πολλαχοῦ τῆς ἡμέρας τρεπόμενος ἢ διφωνία ἢ ἀνημερία. Εὐμολπίδαι. γένος ἀπὸ τοῦ θρᾳκός. οἵ καὶ τὰ μύησιν ἔρεγον. ἢ ἀπὸ τοῦ μεσαίτερα ἢ ἐπὶ. οἵ ἦν ἀπὸ τοῦ δολιτέρα πέπος ἐπιρέασαν ἐπὶ αὐτοῖς ἀπὸ μολπίδαι καὶ κήρυκες καὶ αὖθις εἶτα μὴν τοῖ ἐπὶ δὲν θέμενος ἐπὶ σεμνα ἀπὸ μολπιδῶν καὶ κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν ἐπίρρητον δὲ καὶ θῆλυ σοφίαν πρὸς ἐλομένος. Εὐμολπος ἐλαύσινιος ἤτοι ἀθηναῖος ἢ οἱ μεσαίου τὰ ποιητοῦ. ὡς δέ τινες, μαθητὴς ὀρφέως ἐποποιὸς ἐπὶ πρὸ ὁμήρου γενόμενος καὶ ψυθιρίνης. πρὸς λύραν γὰρ ἐπεδείκνυτο οἱ ποιηταί. ἔτος ἐγέγραπτο λεπτὰ ἐδήμιος. καὶ τὸν ἐπὶ μυστείων ἐπάλδοσιν τὸν ταῖς θυμελάσιν αὐτὰ γενομένων. ἔστι δὲ πάντα τρισχίλια χειροποίητα. πεζὰ δὲ βιβλίον ἐν. Εὐμοιρία. ἀνηλεία. καὶ ἀμοιρώτερον ἀτυχέστερον. οἱ δὲ τοὺς ἀχρείους σφῶν ἀπὸ τὰ λιμᾶ πρὸς ἐλόμενοι, ἐξέβαλον εἰς τὸ μεσοτείχιον καὶ ἐπετείνοντο ἀμοιρώτερον ἀπὸ τῶν πολεμίων εἰς θέαν καὶ νόσιν τὰ ἀληθοῦς καὶ φάνδουσ ἀμοιρίαν δαμάσιος. Εὐμοιρῶσου. Εὐνασποίτας. ἢ αγμύρας. ἐξ ἀνίων ἐγγυρωμάτων. οἱ μὲν, ἐπὶ τῷ ἀμίων ἀπεπάδων. οἱ δὲ ὠνὶ λίζοντο ἀμελῶς Εὐνεικεσαλαμινία Εὐναθεόντας καὶ ἐκκοιζαθέντας. Εὔωνος. ὄνομα κύριον. Εὐῶδαι. γένος ὄθι παρὰ θηραίοις οὕτως ὀνομαζόμενον. ἦσαν δὲ νιθαρῳδοί. πρὸς τὰς ἰσοργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Εὐωπις ἡ μαμετή. Εὐνις ἐσερημένη τῷ ἐπιτηδείων. Εὐνοϊκῶς. φιλικῶς. σπουδῶς. Εὐνομία. εἰρήνη. Εὐνομιανὸς ὄνομα κύριον. τὸν δὲ ἀνομιανὸν ἔλουσε βελισάριος τὸ θεῖον λατρεῖον. ἀνέβαπτισε. χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰς ποίητον ἐποιήσατο παῖδα. ἢ ὅσοι εἰς ποιεῖσθαι χρῆσιν ἀνοῖς νόμος. Εὐνομουμένη. εἰρηνεύουσα. ἀθεωρουμένη. καλῶς διοικουμένη. Εὐνόμιος. οὗτος εἰς κύζικον πρεσβεύσας ἐπὶ σπουδαῖος ἐπὶ οὐ ἀλεντος βασιλέως. ἐπολεμαφάνδε οὗτος ἐγένετο ἀεὶ τὰ δῦ ἐπιληθέντος ἀθέως. σωσὼν δὲ αὐτῶν, τὸν ἐν εἴρου σοφιστὴν τρόπον ἐξήλωσε. λεξιδίοις τε χολάζων καὶ ποιῶν ἐαυτῷ σοφίσματα, οὐκ ἀθανάτου. ἐπὶ τούτων τυφωθεὶς εἰς πλασφημίαν ἐξέπεσε. τὸ ἀρείου δόγματος λῶν. κατὰ πολλὰ δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμῶν. ὀλίγα μαθῶς μὲν ἔχων πρὸς ἐπὶ ἱερὰ γράμματα καὶ μὴ δὲ συνιέναι αὐτὰ δυνάμενος. πολύχους δὲ τῷ λέξιν. καὶ τὰ αὐτὰ πολυειρέφων ἀεὶ. καὶ μὴ δυναμένος πολυγνώσθαι τὸ πετεβέος σκοπούς. ὡς δεινύσιν οἱ ζ' τὸ μοῖρος ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς πρὸς ῥωμαίους ἐπισολὰς. πολλοὺς λόγους ἐς αὐτοὺς αὐ λώσας τῆς ἐπισολῆς τὸν σκοπὸν ἐλεῖν ἀδεδώκασι. ἐφαμιλλοι δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι τυγχάνουσιν. ἐν πολυλεξίᾳ ἔχοντες νοημάτων ἀτέλειαν. Εὐνοίας. φιλίας. τὸν πρᾶτον ὠνεταραοσόμενον, ἐλθεῖν αὐτὸν παρακελεύσει, διὰ εὐνοίας εἶναι τῷ θεῷ. Εὐνοῶσοι.

Εὐνους. ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς τόπις. δεῖξαι βέλοντες τὸν φίλον μὲν εἶναι ἄνουν ἀεὶ εἰ ἄμας μὲν ὀρθῶς νοῶν καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἀγαθὰ νοῶν. οὐ πάντα δὲ ὀρθῶς ὁ φίλος νοεῖ. ὁ δὲ τόπος οὗτος τὸ μὲν πιθανὸν καὶ ἔνδοξον ἐπὶ διαλεκτικὸν ἔχει, ἀμιλὼ ὑγιὲς τὸ λεγόμενον ἐπὶ πάντων. ἔστι δὲ ἀθαλασσος λέπαδος ἔχων ἀγαθὼ θαλασσαν. ἔστε ἄνεμος ἐκ λὲς ἔχων χεῖρας. ἀλλὸ πυκτικός. ἔστε μεγαλόψυχος ὁ ἔχων ψυχὴν μεγάλιω. διὸ οὐ ἢ ἀνδρείων ὁ πανδαίος ὡς ἔδικαι καὶ τὸν δικαίονα ἔχων τὸν ἐναυτῷ καὶ τὸ τὸ φίλον ἔργον αἱρετώτερον ἢ τὸ τὸ ἄνευ. ἐπὶ φιλία ἀνοίας. ὅτι δὲ τὸ μὲν φίλου ἔργον, ἡμῖν βαλήσεως πᾶσις ἐπὶ ἀγαθῶν εἰς τὸν φίλον. τοῦ ἢ ἄνου ἡ βούλησις μόνον. ἐπὶ ἐπὶ φιλία ἀνοίας αἱρετωτέρα, ἐπὶ τὸ τῆς φιλίας ἔργον, τοῦ τῆς ἀνοίας αἱρετώτερον. ἐπὶ τὸ ἀπὸ ποιεῖν δικαίως φίλος, δῆλον καλῶς ποιεῖν τοὺς πολεμίους. ἐπὶ ὅτι τὸ μὲν ἀδικεῖν δικαίως φίλος ἔστιν τοῦ ἐλαθεία. τὸ δὲ καλῶς τοὺς ἐχθροὺς, δῆλον ἀνδρείου. Εὔνους. ὁ σφόδρα εὐνους δῆλον ὅτι λεπτὸν ἐπὶ τοῦ ὀρέστου. Εὐνούσα. φιλίως. Εὐνοῦχος. ἀνήρ τις ἦν. εἰδόκιμεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι διὰ τὸ ἐπιπόνου λόγων. τῷ ψυχὴν ἐπινευσθεὶς καὶ θῆλυ γιγνόμενος. ὁ χλόανις πέπ' γυνὶς ὡς ἐπὶ λαβόμενος, ὥθησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέλαρον φέρων. ἔνθα δὴ ποῦ ἐδοφαύτη μόνω παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν. ὅτι ἀρισόνικος ὁ τοῦ πολεμαίου τοῦ βασιλέως ἐννοῦ λογίω. ἀλλ' ἀδρώδης τῷ τροαίρεσιν Εὔξενος, ἀπὸ μυσοδαῖος. ἀεὶ ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ

χρώμενος, μαστρὸς τὴν χώραν ἦν καὶ ἀφροδισίων καὶ κατὰ ὄνειρον ἐσχηματίσθη. ἐξ ἧς ἡ θαυθέρου δόξας ἐγίνωσκεν, ὡς τοῦ ὀρνίθου ἀμαθαίνουσιν παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ δὲ χαῖρε καὶ τὸ εὖ πράττε καὶ τὸ ζῆς ἴλεως καὶ ἐκ τοιαῦτα, οἷς ὄρνιθες οὐ χρῶνται, οὔτε εἰδότες ὅτι λέγουσιν οὔτε διανεύμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ ὁρμισμένοι τὴν πλῶσιν. ὁ δὲ ὡς τοῦ ὀρνίου ἐν ἀπαλῷ μὴ τῷ πτερῷ παραπέπτωται τοῖς γενναμένοις μελεδώμενοι ὑπὸ τῆς τύχης. ἐπεὶ δὲ αἴρεσθαι δύωνται, ὑποπέπτωται τοὺς γενέας· ἄλλως τε καὶ λίχνους ἀλαθῶν καὶ νίσσης ἕνεκα πρὸς τὴν γῆν πετομένους, οὕτω καὶ ὁ Διόλλωνιος προσεῖχε τῷ ἐξεύνῳ παῖς ἔτι. καὶ ἤπετο ὑπὸ τὸ προελθὼν δὲ δύ' ἕλος ἵστ ὥρμησεν ἐπὶ τὸν ὑθαγέρσριον πτερωθεὶς ὑπὸ τὸν ὑπόπτινος περείπονος· ἀμὴ ἦν ὁ ἔξενον ὑπὸ σαν ἀγαπῶν· ἀλλ' εἰς πρόσειον σὺν ὧν πτοιτὰ παλοίησαν καὶ πηλαὶ τὸν ἀγαγών, ἔφη· σὺ μὲν ζῆθι τὸν σαυτοῦ βόπον· ἐγὼ δὲ τὸν ὑθαγέρου ζήσομαι.

Εὔξενος ὄνομα πελάγιος· ὁ πόντος λέγει κρόδοτος· πελαγίων γὰρ ἁπάντων ὑπερθαυμασιώτατος. Εὐξίθεος· πρόδοτης ἀλεξίων. Εὔξοον· καλῶς ἐξεσμένον. Εὐοδία· ἡ καλὴ ὁδός· ὑπὸ δὲ καὶ πύειον ὄνομα· ὠφελία δὲ ἡ ὠφέλεια διὰ τὸ ὠμεγάλου. Εὐοδιανὸς ὄνομα πύειον Εὐοδίας ὄνομα πύειον. Εὐοδος· ῥόδιος ἐστοποιὸς τῆς νέρωνος· ὁ θαυμαζόμενος εἰς ῥωμαϊκὴν ποίκιν· τοῦτο γὰρ λία ἀφαίνεται, Εὐομιλώτατος· ὁ ὀργίτος· πρᾶος. Εὐοργήτως· ἀντὶ τοῦ ὀρόπως· ὀργὴ ὁ ῥόπος· παραθουμυλίδη. Εὐορνία· τὸ καλῶς ὀμύφν. Εὐόρμου· ἀληθῶς ὠφελοῦς· ἡ ὁδός· ἀνδρὸς, ἀλλ' ὄρνιθος ἡνίκα μετὰ πολὺ ἐν ἀμείνων. καὶ ἀνίσως ἀεὶ τὴν χάριν ἀνδρὸς ὠφελοῦς ὄρνις βόπις. Εὔοπος αὐτὴ ρ. ὁ εὐόφθαλμός. Εὐόφθαλμος τὸ εὔοπον. ὁ εὐόφθαλμος αὐτὸς ὠφῶν· ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦς. Εὐοχεῖται ἀντὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ καλλιοχεῖται, εὐώχεῖται ἢ, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεται σὺν δαπάνῃ. Εὐοψίαν ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Εὐωδία· ἡ εὐοσμία. Εὐωδοῦτο κατευωδοῦτο καὶ εὐωδώθη· κατευωδώθη. Εὐωείκη ὄνομα πύειον. Εὔωνον· εὐτελές· ὁ ὤνος ὄνομα πύειον. Εὐώνυμον· τὸ ἀριστερόν. Εὐωρία· ψιλῶς· τὸ μὴ πάνυ φρόνιμον ἔζῃ ἀλλὰ ῥᾳθυμότερόν πως ἔχειν. Εὔωπος· ἡ εὐόφθαλμος. Εὔωροι ἀπὸ τοῦ Φυλακτοὶ· εὐφορείων. οὐδέτοι εὔωροι θυέων. παρὰ τὸ εὖ ὠρεῖν καὶ φυλάσσειν καὶ ἀντὶ φράσιν,

Εὐωρῶ τὸ παίζω. Εὐωχία· ἡ πολυτέλεια. Εὐωχοῦμαι γλυκεῖ. Εὐταθεία· διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ ξυφή· ἡ εὐταθεία διαιρεῖται, εἰς χαρὰν εὐλάβειαν· βάλλουσιν. ὁ τὴν μὲν χαρὰν ἀντὶ ἓν τὴν λύπην φασὶν εἶναι εὔλογον εἶναι· τὴν δὲ εὐλάβειαν δὲ φόβον εἶναι εὔλογον ἐκκλίσιν· φοβηθήσεσθαι μὲν τὸ σοφὸν ἐδάμ. εὐλαβηθήσεσθαι δὲ· τὴν δὲ θυμίαν ἀντὶ ἓν βάλλουσιν εἶναι εὔλογον ὄρεξιν· καθάπερ ἐστὶ τὸ ἐρῶ τὸ πάθημά τινα, τὸν αὐτὸν βόπον ἐστὶ τὸ ἐρῶτας εὐταθείας. ὁ ἐστὶ μὲν τὴν βάλλουσιν· εὐνοιαν· εὐμένειαν· ἀπασμόν· ἀγάπησιν. ἐστὶ δὲ τὴν εὐλάβειαν· αἰδῶ· ἀγνείαν. ἐστὶ δὲ τὴν χαρὰν, τέρψιν εὐφροσύνην, εὐθυμίαν. Εὐταθεῖσθαι· ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ διαχεῖσθαι· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐντοῖς καπηλείοις διεκελεύετο εὐταθεῖσθαι· καὶ εὐπαθοῦντας ὑγιαίνοντας τρυφῶντας. Εὐταλάμων ὕμνων· ἀντὶ τοῦ ἐὺ διακεχειρισμένων· ἢ συντεταγμένων· τέκτονες εὐταλάμων ὕμνων ἀντὶ τοῦ διακεχειρισμένων· ἢ συντεταγμένων. Εὐταράγωγος· εὐπειθὴς· ἀεισοφὴς ἀλλ' εὐταραγώγος εἶ θαυμαστὸς μύθος τεχάρεις καὶ ἁπτόμενος πρὸς τετὸν λέγηται ἀεὶ νέχνας· ὀνᾶς δέ σου ταραιῶν ἀποδημεῖ· καὶ αὖθις ὁ δὲ εὐηνιώτερος ἦν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐταράγωγος. Εὐταρέχον ἀντὶ τοῦ παραχόντος· δῆλον ὅτι τοῦ δαίμονος ὅ ὅτι δωρησαμένου τὴν νίκην. Εὐταρέσρονα καλῶς παραμένοντα διηνεκῶς. Εὔταρητος· Εὐτάρεισον εὐταράγωγον. Εὐτάρευφα· ἀνατέρασα καλάσια· ἰδὼν διοχλῶν ὁ νῦν εὐτάρυφον τινα ἐνοείνθω ἔφη· τοῦτο μεπώλει· ἔστω τα ἐς τὰ ἱμάτια ἤξιον ἅπαντες εὐτάρυφοι εἶναι ἡμπωδεστέραν ἢ κατὰ τὴν ἐκείνου ἀξίαν ἐνδυόμενοι τὴν ἐσθῆτα· καὶ τὰ θαυμαζόμενα αὐτοῖς ἐστὶ τοιαῦτα ἐστὶ πρὸς σκηνὴν τῶν παρελῶν. τοῦ δὲ χιτῶνος τοῦ ἀμφὶ τὸ χεῖρα μέρος αὐτοῖς ἐστὶ μὲν εἰς τὸν καρπὸν ξυνίσφισιν ἐμπεπλῶσθαι· ἐστὶ δὲ ἐνθένδε ἄχρις ἐς ὦμον ἑκάτερον ἐς ἄφαντον τι εὖρος διεκέχυτο· ὁ σάκις αὐτοῖς ἦχε σείοιτο ἀναβοῶσιν ὑπὸ τῆς θεωρίσις τὸ ἱματισμοῦ μέρος ἀτεχνῶς ἤρετο αἴσθησιν παρεῖ-

λόμενον βίς ἀνοήτοις ὅτι δι' αὐβίς οὕτω καλὸν τὸ σῶμα ἔ ἄδρον ἂν εἴη. ὥστε δεῖνε αὐβίς πρὸς ἔ βιοῦτον ἱματ῀ καλύπτεσθαι. καὶ οὐκ ἐνόησαν ὅτι δι' αὐτοῖς ἐθ῀ντος ἠραιωμένω τε καὶ καινῶ, πολλῶ ἔτι μᾶλλον τὸ σώματος ἐξίτηλον διελεγχθείη. Εὐπατρφα. καλὸν πρὸ ἔχουσα. ἔ ἀ πάτορος. ὄνομα κύριον Εὐπατρίδαι. ἀγνῆς. Εὐπορίηπος. ὁ δὲ πρὸς ἔας ἐντεύξεις ἀ πόδικος ἦν καὶ ἀνεπίφθονος. Εὐποδίοπον ἀ ναταφρόνηβν. καθ' ἁ τὸ χαρ῀τὼ ἔ μακεδόνων ἀρχὴν ἀ πόδιόπον ἐσομνύω. εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας οἱ ἔπαναστάντες ἠρξατήσαν. Εὐποδίσατον μωρὸν, ταχέως πόδι ῥεπόμενον. καὶ ὁ δεσπόσολος. καὶ τὼ ἀ πείσατον ἁμαρτίαν. Εὐπέτεια. οἱ δὲ ῥωμαῖοι διὰ πολλὼ ἀ πέτειαν, τῆς ὑπαίθρου ἐκρατήσαν. εἴ τε καὶ τεῦ πέτειαν ἀ πανίσαμβάς μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν, εἴ τι ἄλλο τιμιώσιορκος. ὁ δὲν γαυμήδης κατεῦ πέτειαν ἑαυτὸν ξίφ διειρήσατο. τουτέσιν ἀ χερῶς. Φύσει γὰρ πάντες βύτὸ ἀ πετὲς ῥέπουσι. Εὐπετὴς ἀ χερές. καὶ ἀ πετῶς ἐρέδίως. ἀ χερῶς. ἀ ηλως. καὶ ἀ σαλῶς Εὐπιφυκὼς. ἁρμόδιος. παρεκελεύσατο ἐμβαίνειν βυσὶ ρατιώτας. καὶ χαρ῀ν ἀ πιφυκὼς. εἰ καὶ πρὸς ἄλλοτι πρὸς τὸ θαρσος ἐμβαλεῖν καὶ συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακελευομβύους. Εὐπείθια. Εὐπείθιος. καὶ ἁρμάδας. δύο οἱονήμιόλιου. καὶ ὁ μὲν ἀ πείθιος ἀ φυέστερος ἐγβ῀ετο. ἐ δ' ἐπὶ θη Ϲαισουρμβύος βύ διωτισμόν. ἤδη δέ τις ἔ ἀ τοπώτερον ἤκουσε διώτιν ἔχων. ὡς δὲ συλλήβδην εἰπεῖν, πολλῶ τὸ παρὸς ἀ πολειπόμβυος. ὁ δὲ ἁρμάδας τὸ μὲν ὅλον τὸ παρὸς οὐκολίγω διαφέρων εἰς ἀρετὼ καὶ ἔ πολλῶν. ἐ δὲ βύφιλοσοφίαν ἄγων τα παρεμβύος. ἅτε πρὸς ἐαῦτὸ ἀνάγωγος ὢν. διὰ τὼ τὸ ἀ ηλαθὲς λαβὼν πρῶταν τὸ σῖ. ἱεραν δὲ ζῶν πορευόμβυος εἶ πορ῀τις ἑτέρ. ἔ πλυσειεῖ ἀ σιήσας ἱερῶν ὄργωντε ἔ λόγων τὸ δεόντιμεῖον τὸ παρὸς. ἔχω δὲ τὸ ἔ ὃ ἡμία μαρτυρεῖν. ὁ δὲ ἁρμάδας καὶ τὸ καθαροῦ συνήδότος ἐπεμελεῖτο διαφερόντως οὐδὲν ἧττον ἔ φιλοσοφούντων. κινοῦν διαθ' αὑτὸ θαι πάντων. καθ' αὑτὸ μὲν δὲ καὶ αὐτὸς ἑπάστοτε ἔ ἀμφοῖν ὃ. κινοῦφυσήμασιν ἀνάγκ῀ μὴ πλαμβύων. παθῶν δὲ παντοίων καθ' ἕκαστοι ὄντες οὐδὲ ἐν μέσοις αὐβίς βίς ῥωμένοις οἷοιτε ἦσαν, ἤθεσι μεβίοις ἐγκαρτερεῖν. ἐ ποιεῖτε ἔξω μισήσθαι καινῶν ἐφαίνε μηδὲν διαφέρουσα τῆς ἔ ἀ πελαίων ἀνθρώπων. ὁ δοῦ διομήδης διέφθαρ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς συνόσου καὶ ὁ δὲν ἔχων ἔξαρμα φύσεως. ἐ τι τα ποιεῖ ὁ τερος ἑτερ῀ν πρὸς ἔ Ϲαῖτα πόμμα καὶ βι ὑπὸ ηλεόνων διεφθάρη τῶ διανοίαν. ἀ φυὴς τε γενὼς ὁ ἀνὴρ πρὸς φιλοσοφίαν ἦν δὲν ἀλλοῖος καὶ ῶ βλεπεται ὁ δὲ φθείρεται οἰκείω ἢ μόνω ὡς ἐφικοσικράτης. διὸ καὶ φιλοσοφίαν ἐλυμήνα τὸ τοῦτο αὐτὸ οἴκοθεν ὄνειδος. ὃν δ' ἔδει μᾶλλον διασώζειν ἔ θεραπεύειν πρὸς ὃ ρέλτιον, τῶν πρὸς ἡδονὰς ἀνα ξέφοντες ἔ μετεωρίζοντες ἐς αὖχμα μεῖζον ἢ καθ' αὑτὸν, ἐλαθον ἑαυβὺς ἐς πᾶσαν ἀτιμίαν καταβάλλοντες. Εὐπρήδαξ χῶρος ὁ καλ῀ πάγην ἔχων. Εὐπύλικος. καλὴν πρεικεφαλαίαν ἐχούσης. ἀλλὰ καὶ ἀ πύλικος ἀθηναίης Ϲαὶ δουλεύον τὸ πίπτ῀ ἀ μῶν ῥεφεζόμ῀ Εὐπαλοῦσαι. τὸ καλῶς παλοῦσαι. Εὐπλοΐαν ἀ πλοιαν. Εὐπλοκαμίδες. καλλιπλόκαμοι Εὐπρία. ἡ ἐμμουνή. δεσπόσερησις δέ ἐστι τὸ, ζ ἀπὸ ρίαλαβρόντ῀ κατέχειν. ὃ ἐν ἐλεήμουνή μὴ πάρεσχομεν σῶ ἵσωβίς δεσπόσερᾶσι κολαζόμεθα. Εὐποιδαίπατηῆ. Εὐπολέμαχος ὄνομα κύριον. Εὔπολις. σωσίπολις ἀθηναῖος κωμικὸς ἔ ἔτος ιζ' ἐ πεγορῶς, ἤρξατο Ϲαιδείκνυσθαι. καὶ ἐδίδαξε δράματα ιβ'. σὺ νίκησε δὲ ζ'. ἔ ἀ πέθανεναυαγήσας κατὰ τὸν ἑλλήσποντον σὺν πρὸς λακεδαιμονίας πολέμω. καὶ ἐν τούβυ ἐκωλύθησαν πατεύεσθαι πικτίω. τὰ δὲ δράματα αὐτᾶ ἴτες. ἀ σράτευτος. ἢ ἀνδρόγυνοι. ἔ ἄλλα. Εὐπόεισον ἀ χερῶς ποειζόμενον. λέπεται δὲ ὡς παρὰ τούρεσις ἢ ἀ πόεισον χρῆμα ὁ σίδηρος. Εὐποριμία. Εὐποτμία ἀ τυχία. ζηλῶ τοῦβυ τῆς ἀ ποτμίας. ἔ αὖθις ἀ ποτμίας δὲ ἀ πλαύσασι πάσης ἐξουσίων φερόμενοι. καὶ πάλιν ἐν ἀ ποτμία τὲ ἔ ἀ δαιμονία διῆγον πολλοῖ. Εὐπότμος. ἀ τυχῶς. ἥβυ σρατηγὸ φρόνησις ἔχουσα τ῀ καὶ τύχης ἀ πότμα διαῶ τῶ. Εὐπραγότερος. ἀ τυχέστερος. Εὐπραξία. ἀ ημελεία ἀ τυχία. ὁ δὲ ὀζίας ὧ λιαθεν ὑ πεῦ πραγμάσ ἔ κατῶ ἐχθη πρὸς ἔ τοῦ παρὸς ἁ μαρτήμα τὲ πρὸς ἃ πάπεῖνον ἔ ἀ ναβῶν ἢ λαμπρότης καὶ ὁ μέπτερος ἔ πραγμάτων ἐδωκεθεὶς ἔ προῆναι πάλαξαῦ ἔ, ἔ ἀ γαγε. Εὐπράττειν. οὕτως ἢ Ϲαιγεφὴ ἔ Ϲαισολῶν πολλ῀ίωνος. ἐγεγένδὲ Ϲαισολᾶς ιγ'.

εἰ σὲ τὸ ἠθικοῦ εἶδος. Εὐδιάλογον· οὕτως Σοφοκλῆς τὸν μὲν ἐπιμελῆ φιλέειν δὲ τὸν ἐπιμελῆ φεύγειν. Εὐεπίφορον· ἐπὶ τῶν εὐεπιφόρων ἡδονῶν. Εὐεπόδοτον· τὸν εὐεπιφόρως ἐπιδιδόντα. Εὐεπόδωτον· τὸν εὐεπιδόσιμον. Εὐεπόδωτος ὁ πάνυ ἐπιμελής. Εὐεπόσωτος· εὐεπιφόρητος· σοφοκλῆς ἢ πρωτελαμῶνος εὐεπόσωτος ἐμοὶ πρὸς τί σως δέξασθαι τὰν εὐπόσωτον. Εὐεπόσωτος. εὐμορφος ὁ ἔχων εὐεπιφόρητον λίθον, σκίλλω ἔοικεν Εὐπέρων· ἀλισοφανὴς· ἀπὸ τῶν ἐκγωναίων εὐπέρων τῶν ἠκοισύρας· ἀντὶ τοῦ εὐχρώων· ἢ κοῦφων ἢ ὧν ὁ λογισμὸς ἱππάτας· ἢ μᾶλλον φορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνέων τῶν μετεώρων καὶ ὑπερφανῶν ἢ τιμίων εὐχρῶν. Εὔπορθμον· εὐπλοον. Εὐπυιᾶ· αἰτιατικῇ. Εὐρᾶξ· σκληρᾶγίου. Εὑρεῖν· ἀντὶ τοῦ εὑρεθῆναι σαφῶς ὡς πρὸς εὕρεσιν σκεδάλους τὴν σύνθεσιν. Σοφοκλῆς τῶν πρὸς δυσὶ δοκιμησάντων· τὸ δ' εὕρες, δυσλοῖ, τὸ καὶ μάτην σὺ νῦν πεδηλατεῖσθαι τινος· ἔστι τῆς τοῦ μύθου γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχος. Εὑρεῖν· ἁπλῶς τῆς παρατυχούσης τύχης· καὶ οὐ τῆς τοῦ ὁρῶντος γνώμης καὶ προαιρέσεως.

Εὑρεσίφεια. Εὑρεσιλογία. Εὑρεσιλόγος· φλυαρήτυμολόγος· πλυβὶ ἔχων δὲ πλείω λέγειν, ἀγωνιῶ μὴ δόξω τιν' ὑμῶν, ἃ καὶ ἀγαπᾶ εὑρεσιλογεῖν. Εὑρετικὸς· καινολόγος. Εὑρετὴς· ἡ δὲ καὶ εὑρέτης ἑτοιμότατος ὢν τε αὐτὸς ἀπορεῖ πρὸς ἕτερος καὶ ὢν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν οὐ παλυμαθεία καὶ ἀλλοδίων δραμάτων ἰσοεία καταχωννὺς μὴ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποκεύθων. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς ἀποροῦντας· εὑρέτης δὲ θλυκηδὸν διὰ τὸ ἰκέφυρετικὸν. Εὑρεῖα· ὄμηρος τό τε μοιχάνοι εὑρεῖα χοῶν· ἢ καθολικὸν ἢ Σοφόκλειον κἀρεῖα ἀλκὴ ἴσως δὲ εὑρεῖα γλωμόμυκ· οἷον ἀρύμοι χάσμα γῆοιβ. Εὑρεῖτης Σοφόκλειον ὁ καλῶς ῥέων ποταμός. Εὕρημα· Σοφοκλῆς τὸ τίμημα· βάλλαμα· δῆλον δὲ ὡς ἀπὸ πολλὰ πεπαιδλημένω καὶ πολλὰ εἰδέναι πλιχομένω, καὶ ἀπὸ τοῦ εὑρεῖν εὕρημα δοκεῖ· ἢ τὸ τί βούλαμα Σοφοκλῆς τὸ πίδλημα· καὶ εὑρέματα ὁμοίως Σοφοκλῆς τὰ πίδλήματα βουλάματα· ξενοφῶν ἐπεὶ εἶδον ὑμᾶς εἰς πολλὰ καὶ μέγανα ἐμπεπωκότας, εὕρημα ἐποιησάμην, εἴπως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναί μοι ἀποσωσαι μᾶς εἰς τὴν ἑλλάδα. εὕρημα ἦθος μέγιστον ἐποίησε τοὺς βαρβάρους καὶ σοφοὺς οἰκοῦσιν. Εὔρινος ὁ παλαιπόβατος, πάμφαγος εὐρινός τε καὶ εὔροτος. Εὔρης· αὐθυπόστατον. Εὑρήσεται· ἀντὶ τοῦ εὑρεθήσεται. Εὑρῆσθαι. Εὑρεσιλογίας. Εὐείζω δαρὶ λ. εὐείζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ σὺν μόνον καλῶς ἐρειζομένω. Εὐειζῶν πλατύνων καλῶς εἴζας χαροποιοὺς ἔχων καλῶς θεμελιῶν καὶ παγίως ὥστε ἀσάλευτον αὐτὸν τὸ ἀζεμὲς διαμένειν. Εὔειρος· ὁ σοφὸς σοφοκλῆς κωμῳδεῖ εὔειρος βάσις· τουτέστιν ἁρμόδιος Εὐειρόδοτος καλὴ ἔρινος· ἢ καλῶς ὀφρόμενος. Εὐειρίδιον ἔπος· τὸ εὐειρίδυ καὶ εὐειρίδιος λόγος ὁμοίως, ἔφη εὐειρίδης· ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων. καὶ αὖθις· σύλοιγαρ οἰκων εἰσὶ παῖδες ἄρρενες. Εὐειρίδιον· ἀλισοφανὴς· ἐρωτικῇ μιμεῖ φωνῇ· οἱ δὲ ἐρῶντες εἰώθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς διὰ ποιημάτων καλεῖν. Εὐειρίδης· ἀθηναῖος τραγικός· πρεσβύτερος δὲ ἐνδόξου γνωμολόγου· ἐδίδαξε δράματα ιβ'· εἷλε δὲ νίκας δύο. Εὐειρίδης τραγικὸς τὸ πότερον ἀδελφιδοῦς ὡς δοῦλος ἐν χρονικοῖς· ἔγραψε δὲ ὁ μερικὸν ἐν δύσει, εἰ μὴ ἄρα ἑτέρου δεῖ· δράματα αὐτῷ ξῆ τα· ὀρέστης· μήδεια πολυξένη.

Εὐειρίδης· μνησάρχου ἢ μνησαρχίδου καὶ κλειτοῦς οἱ φάγοντες ἐς βοιωτίαν μετῴκησαν· εἶθ' ἐν τῇ ἀτθίδι· οὐκ ἀληθὲς γὰρ ὡς λαχανόπωλις ἦν μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τὸ σφόδρα ἀγλωῶν ἐτύχανεν ὡς ἀποδείκνυσι φιλόχορος· ἐν δὲ τῇ διαβάσει ἐξέρξου ἐκυφορεῖτο ἐπὶ τῆς μητρὸς καὶ ἐπὶ χθονὶ καθῆκε μέραν ἑλκυσθεὶς ἐξέφαντο τοὺς πόρους· γέγονε δὲ καὶ ὠδῖς γράφος· εἶθ' μαθητὴς σοφοδίνα μὴν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις· δίνασε δὲ καὶ ἀνάξα γόρα τοῦ καλαζομένιος. Σοφοκλῆς γαμοῦσιν ἐξάπαντος τὸν ἀναξαγόραν ἰδὼν ἐπὶ τοσαύτας κινδύνους διαπορεῖσθαι ἐξεδόμαξε· σκυθρωπὸς ἦν καὶ ἀμειδὴς καὶ φάγων ἰδίας σωφροσύνας· ὅθεν δὲ μισογύνης ἐδοξάσθη· ἔγημε δέ ὅμως πρῶτον μὲν χοιρίνην θυγατέρα μνησίλοχου· ἀφ' ἧς ἔσχε μνησαρχίδην καὶ μνησαρχίδην καὶ εὐειρίδην· ἀπωσάμενος δὲ ταύτην, ἔσχε καὶ δευτέραν· καὶ ταύτης ὁμοίως ἀπηλλάγη παραθεὶς· ἀπάρας δὲ ἀπ' ἀθηνῶν, ἦλθε πρὸς ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῆς μακεδόνων· πρὸς ὃν ἀφικόμενος ἀπὸ δημητρίου τοῦ φαληρέως ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἀπὸ τοῦ βαράθρου καὶ φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν παιδόντων τὸν βασιλέως ἐπιτήδειον

κωύας ἐπαφῆν αὐτῷ· οἱ δὲ ἱστόρησαν ἀχῦρκων, ἀπὸ τοῦ γυναικὸν νύκτωρ διαπαλαῖσαι, πρὸ μὲν ἀεὶ πρὸς κρατερὸν τὸν ἐρώμενον ἀχελαόν· καὶ χαίρειν αὐτὸν καὶ πόδα τοῦτο τοιοῦτος ἐρωτας· οἱ δὲ πρὸς τὴν μητρυιὴν ἰνηδήμου τὰ ἀρεθουσίου· ἔτη δὲ βιῶναι αὐτὸν οε καὶ ἑξήκοντα· αὐτὰ σὺν αὐτῷ λλη μεθαρμόσαι τὸν βασιλέα· δράματα ἢ αὐτὰ καθαμῆτινας ο ε καὶ δὲ ἄλλους ὑρ· σώζονται δὲ ὅλος· νίκας ἢ εἴλετο ε· ἓξ μὲν τέσαρας πόδιον· τὸν δὲ μίαν μεγάλ πελοπίδι ἐπιδεξαμένου τὸ δράμα τὰ ἀδελφιδοῦ αὐτὰ ἀνεψιοῦ ἐπεδείξατο δὲ ὅλας· σὺν ἑαυτοῦ κς· ἀπέθανε δὲ ἐπὶ τῆς ὑγ ὀλυμπιάδος· Εὐεργέτης· πέλοψος σενὸν· ἢ τὸ τος ὕδατὸ δῆς μεθ ξύδυο ταιῶν· βύτε τεβοιωτίας καὶ ἀτικῆς ἐπὶ ἀνίας δὲ τῆς ἡμέρας τὸ σκεῖσε ὕδωρ τρέπεται· Εὔρομεν· παρὰ ἀτικοῖς καὶ ἀθροσαν· Εὐρεναίτοις· καλῶς ῥέουσιν· Εὐρεώτερος ὁ πλατύτερος· Εὐρους· ἐμοὶ δὲ δηγεῖ τὸ λόγιον ἐσπερατείους ὅτι εἶδον ἀνθρωπον ἀρουντὰ ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς ἅς πολιτικὰς ἐξηγήσεις· Εὐρυόδεια· ἡ πλατυάμφοδος· Εὐρεώνυχος· τεινά· ζοφώδη· Εὐρώδης ὁ σκοτεινὸς ἢ ὁ πλατύς· καὶ πλίνεται ἀρώοντος· Εὕρωμαι· ἀν ἀρέσω· καὶ ἀρωμὴν ἀν ἀρέσομεν· Εὐρώπη ὄνομα κύριον ἐστὶ τὸ τος, καὶ ἀρώπιον πλίμα τὸ ἀρώπος· ἐστὶ πρόβρεις ἀρωπαί· Εὐρὺς ὑγρότης σεσηπεῖα καμίμαχος· πέδιλα ἁβμὴ πῶσα μήχητος ἀρώς· Εὐρὼ σηνοτία πᾶ τὸ αὖρα αὐρὸς καὶ ζοφὴ ἀρὼς καὶ ἀρωπιῶ· θεόκριτος· ἀσύριγξ ἀρῶ τι παλιῶ· ἀρώγω, σὺν ἐπιμέρματι τὸν δὺ πορόδιλον κατέσχε πεπαμένη χείρ· ἀχόλαν ἀρώγω, ἀπὸ σον ἀδὼ ἀθπόδι ἀδόϊ ἀπρὸς ὁλόγος· καὶ αὖθις φησὶ λάπαινα πρὸς τὸν ἴδιον· λεῖ πετὸν ἀρώγω· ἴθι τάεταρον ἀνίπαδειλιῶ οἷοθ· α φυγὴν τελέθειν· οὔτε μος οὔτε λάπων· Εὐρώτας· ποταμος λακωνικὸς· Εὐρῶτ· σκεδόνι· Εὐρωτιῶν σαπεὶς ἀφανισμένος· ἢ ἀρωτιῶν σολληβρώτων· Εὐρωτιῶν τὸ ἀρωτιῶντος· ἐξήγησις, τοῦ θεοκρίτειμῆ· τοῖς δὲ ἐπὶ καὶ ἀμελῶς κειμένοις, ἑρπὼς προσίζει καὶ νοτὶς· τοῖς δὲ ὀλίγῳ ἀγρόικωτέρ ὡς πορ ἀν ἐπιμελὴς καὶ καθαρὸς ὁ τὸ ἀστικῶν δόμος καὶ θὶς πενία συνεχῶς ἐπὶ τὸ ποιητὸ τοῦτο καὶ ὀνειδίζεται ὡς φησὶ μένανδρος· εἰς ἐμὲ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται· Εὐρυάγεια· πλατυάμφοδος· Εὐρυβατεύεσθαι· πορκρατεῖσθαι· τὸν γὰρ ἀρύβαν εἶναι τὸ κρηνῶπων γρεῖσθαι τοιχωρύχον φασίν· οἱ δὲ πρὸ τῶν πόδι τοὺς χρόνους τοῦκρίσου· Εὐρυβάτης ὄνομα κύριον· Εὐρύβατον ἄνδρα· φασὶ τοῦβη ἐφέσιον εἶναι ἐ λαβόντα χρήματα παρὰ κρίσου· ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς πέρσας, πρὸ δὸ τῶν μελλόμενον ἐγκρεῖσαι τῷ πύρῳ τὰ χρήματα τοῦ κρίσου· καὶ σὺ τεύθεν τοῦ πορκρὸς ἀρυβάτας κελεῖσθαι· Εὐρύβατος πορκρός· ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ κρίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων ὡς φησὶν ἔφορος· εἶτα μεταβαλλομένης πρὸς κῦρον· ἦν δὲ οὗτος ἐφέσιος οἷδε τὸν κέρκωπα τὸν ἕτερον· διότιμος κραναλέους ἀθλοις κέρκωπές τοι πολλοὶ καὶ τρίοδοι πατέοντες βοιωτοὶ σίνοντο· γῆρος λέσαν οἱ χαλκῆδε ὧλος τεῦρύβατός τε δύω βαρυδαίμονε ἄνδρες νίκανδρος αἰγίνειον ἀρύβαν πανουργότατον· οὐ μνημονεύῃ ἀείστελης σὺ ἃ πόδι δικαιοσύνης· δοῦεις δὲ σὺ λ ἐπὶ πόδι ἀμαθοπλία δὲ τοῦ ὀδυσσέως ἑταίρε καὶ ἀείσοφάνης· διὸ δὰ λωτθέμενος τὸν δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβαλλόμενα καὶ πλουτοῦντα καὶ παντρεγῶντα εἰδότις ὑμῶν εἶδεν ἀρύβαν δία· λέγεται τὸν ἀρύβαν πλέπλω ὄντα· εἰερχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ἐπειδὴ συμβίμορτες ἔλυσαν αὐτὸν οἱ φυλάσσοντες ἐπέλυσαν ἐπὶ ἀθέξασθαι τῶν τοῦ οἴνους ἀναπείχσιν τὸ μὲν πρῶτον δοκεῖν θεσθαι, διομένων δὲ ὡς ἀβουλόμενον· ἐπὶ μόλις ἀνέπεισαν, πόδι θέμενος τοῦ ποδὸς καὶ τὰς ἐμπροσθεν τρίδας ἀναβραμεῖν εἰς τοῦ τοίχους· ἀναβλέποντες δὲ ἐκεῖνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέχνας· λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον καὶ ὑποβάλλοντα πρὸ ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι διὰ τοῦ τέγους καθαπῆσαι· Εὐρισθένης ὄνομα κύριον· Εὔρυθμον ἀπεκιμένον· Εὐρυκλῆς· πᾶς ὁ ἐπασρίμυθος ἀπὸ ἀρυκλέους τοιούβυτινὸς μάντεως· Εὐρυπρεῶν μέγαλως βασιλεύων· Εὐρυμέδων· πλάμος παμφυλίας· Εὐρωέται· πλατύνεται Εὐρυόδεια· ἡ πλατεῖα ὁδὸς καὶ πλίνεται ἀρυοδείας· Εὐρυώπα· μεγαλόφθαλμον ἢ μεγαλόφωνον· ἡ ἀθεῖα ἀρύω· Εὐρυπύλης πλατεῖαι πύλης· Εὐρυσ· ὁ πλατύς· Εὐρύσακης· ὁ μεγάλως

ἔχων ἀπαίδα. σοφοκλῆς. ἀλλαῦτό μοι συλαβών ὦπαῖ ἐπώνυμον ἀρύσαιμι, ἴσχε δὲ πολυρ-
ραφου σρέφων πόρπακος ἐπαβόδον ἀρήκτον σάκος Εὐρυσάκης, ὄνομα κύριον. καὶ ἀρυ-
σάκειον τὸ μῆκος ὄζιν ἀρυσάκου τὸ αἴαντος οὐ γὰρ ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον. Εὐρυσθένης.
μεγαλοδύναμος. Εὐρυσθεύς, ὄνομα κύριον καὶ ἀρυσθείδης. Εὐρυχωρία, πλάτος. ἀ-
εύχορος δὲ ἢ παλλίχορος. Εὖως ὁ ἀγαθὸς, παρὸς ἔθος. ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ θεοῖς ὁτῆρες ἐάων.
ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν. Εὐσέβεια. ἐπίσης μὴ θεοῦ θέλα σέβεια. σπουδαίοις τοῖς αρεῦν θύειν θεῶν ἀρμόδιον
ἀχνὸν τυγχάνοντες. ἀγνὰ εἶναι γὰρ χρὴ πρὸ θεὸν ἁμαρτήματα. ἔ ὄν θεὸν ἄγαθαι, αὐτοὺς ὁσίους τε
γὰρ εἶναι καὶ δικαίους. καὶ μὴν τούτους, ἱερέας εἶναι. ἐπεσπέφθαι γὰρ πρὸ θυσιῶν, ἱδρύσεων
καὶ καθαρμῶν καὶ τ' ἄλλων τ' πρὸς τὸ θεῖον οἰκεῖ· ὅτι καὶ εὐσέβεια, κἄφορόζι καὶ σωφροσύνης ἀπὸ
πλεῶν. ἔπιστα ἀχθεινόν· ἢ δὲ εὐσέβεια σωθνήσκει φρονοῦσα ναΐζωσι καὶ θανάωσιν ἐπιδόλλη. Εὐσε-
βεῖν δεῖ πρὸς θεὸν ὡς τὰ λατάνδε δὴ περὶ γέτται πατρίζας· καὶ αὖθις ἕτερος λέγει· ὁδὸς ἀν-
θρώποις εἰς εὐδαιμονίαν οὐ τὸ θεὸν κατεδείχθη μία διὰ τῆς ἀρετῆς· τιμιώτατον δὲ ἐν αὐτῇ·
ἔ ὡς πορ περφάλαι ἀρετῆς ἀπάσης, εὐσέβεια. μόνη δ' αὖ τῆ τ' ἀνθρωπίνῳ πρὸς πατέρων ἴσα νέ-
μεται ἔ πρὸς θεῖα γίνεται ἡ τε μὼν ἀνθρώποις ἀγαθή. Εὐσέβιος ὁ παμφίλα πρὸς τοῖς
μῦθος τῆ ἀρειανικῆ αἱρέσει. ἐπίσκοπος καισαρείας τῆς παλαισίνης ἀπαδεῖ ὃς ἐν τοῖς θείαις γρα-
φαῖς καὶ τ' θείας βιβλιοθήκης ἅμα παμφίλῳ μάρτυρι ἐπιμελέσατος ἀνεψιὸς· ἐξέδω
κε πολλὰ τούτων· ὧν εἰσὶ δὲ· ἀπελεγκτικὴ ἀποδείξεως λόγοι ι· ἀπελεγκτικὴ προπαρασκευῆς λόγοι ε· θεο
φανεῖς λόγοι ε· ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, λόγοι ι· χρονικῶν κανόνων παραδοσεως ἱστορίας· ἔ τού τ' ἐπι-
τομή· καὶ περὶ τ' ἀπελεγκτικὴ διαφωνίας εἰς τὸν προφήτην ὡσαΐαν, λόγοι ι· κατὰ πορφυρίου τὰ
τὸ πυρέφοντος σύγγραμμα ἃ ὥς τινες οἴονται, λόγοι λ· τοπικῶν λόγος ἀ· ἀποκρίσεως πρὸς
ευαγγέλους, λόγοι ς· περὶ τῆς τῶ παμφίλου, λόγοι γ· περὶ μαρτύρων ἕτερα συγγράμματα καὶ εἰς
τοὺ ερν ψαλμούς· διδονιμασμένα ὑπομνήματα ἔ ἕτερα πολλά· ἤνθησε μάλιστα βασιλεύ-
οντος τ' καὶ ὡσαύτως τῆ βασιλέως καὶ ὡσαύτως καὶ διὰ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς παμφίλον τ' μάρτυρα, τῆς ἐ
πωνυμίας αὐτῷ ἐξιώθη. Εὐσέβιος ὁ παμφίλα. ἔτος ὁ αὐσέβιος, ἔγραψε δὲ πρὸς μαρῖνον,
ἐν ᾧ λέγει ὅτι ἡ χῦ ἐκκλησία. δύο ρίζας νομοθετεῖ καὶ τρόπους· τὸν μὲν ὑ σωφρυᾶ καὶ τῆς ἀνθρω-
πίνης πολιτείας ἐπέκεινα οἷος ὄζιν ὁ μοναδικὸς· τὸν δὲ ἐπιχωριαστὴν καὶ ἀνθρωπινώτερον· ος
καὶ γάμοις ἐπιτίθεται συγκοινωνεῖν. Εὐσέβιος ἀεράβιος σοφιστὴς. ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς
οὐλπιανῷ. Εὔσκιος ὁ σωριφανής. Εὐσθένεια ἰσχύς. Εὐσκαθμος. ἀκίνητος τάχυς
ἤγουν σκαθμὸς δ' ὁ σκοπός Εὐσκιάζουμαι. καλῶς σκιάσομαι. καὶ ἔχομαι πάντα
ὧν δεῖ πρὸς θανάτου ἕτω μὴ ἀσκιάζομενος σοφοκλῆ. Εὐσπλαγχνία καλῶς σωτειρα μὴ τὸν ἀσωτειρᾶν δὲ
δράκοντα χρύσειον ἐφ' ὑδάτων νόσμον ἐπισφυρίων Εὐσάθεια καρτερία. Εὐσαθὴς, αὐτὸς
γὰρ λαβὼν ἄνεμον ἀσαθῆ σαρενομίζετο πρὸ τὴν χώραν ἀκινδύνως πλέων. Εὐσάθιος ἐπι
φανὴς χρονικῷ ἐπὶ τομῆ τ' ἀπὸ αἰνείας μέχρις αὐγασταίου βασιλέως μῦς θ' ἔ αἰγύπτιοι· ὅτι
ἀσάθιος σεβαστιανὸς μακεδονικῆς θρησκείας ἦρξεν· ἅμα βασιλεύω ἀμυρανῷ ἐπισκόπω τῆς
αὐτῆς πόλεως Εὐσαθῶς. ἀπαθῶς. ὁδὲ, ἐστρατοπέδευσεν ἀσαθῶς ἢ πορ ἐβάλετο. ἀντὶ τοῦ
ἀσφαλῶς βεραίως. Εὐσαλῶς. καλῶς ἐσολισμένος ἦν ἄφος ἀπεδίδρασκον ἀσαλεῖς ἐπο
ζύγια καὶ σπυρὰς καθελκύοντες. ἦν δὲ τὸ ἐπόμνον σράτευμα μαρικελλίνω, ἐπιφανέστερον τῷ
ἀσαλεῖ τῆς ὁπλίσεως. Εὐσέφανον ἀτείχισον Εὐσέφιος. ἀφροδισιάζουσοφιστὴς ἐπιφανὴς τ'
ἐν ἀδρόποις τ' ἀκτρίων ὀνειῶται ἐν λυδία. ἔγραψε μελέτας Εὐσιβὴς περίμμενη. Εὔσολον
ἀήθεμον ὁδὲ πεῖπε ποιήσας ἄσολον τὴν ἀηλαθίαν. Εὐσομεῖν τὸ ἀφημεῖν ἐπὶ οἰνου δὲ
σομαίνεσθαι φασί. Εὔσομον ἀπρόσωπον δὲ τὸ μέρους Εὐσόμως καπαδόκης, σοφι-
στὴς ἔγραψε κατὰ κώνσταν τὸν βασιλέα ἔ ἀρχαιολογίαν καπαδοκίας ἔ λοιπῶν ἐθνῶν.
Εὔσρα. τὸ μαδιήριον ἢ φλογίσρα ἀρίσοφάνης. ἐν ταῖς σὺν ἀσραις καὶ δύλοις ἀρεμοπόμενον
ἐπαισθύόμενον δὲ τὴς μαθήσεως. Εὔσυια. ἀσθενοῦντα πυρέσσειν ἀγρεῖν Εὐσύμβαλος.
ἀντὶ τοῦ ἐρμῆς. ἔ ὁ συμβαίνων τούτοις ἀγαθὸς συμβαλλήσεται τῷ ἐν πολιτικῷ Εὐ-

συνεδήκης

σωειδητος. καλῶζῶν σωφρόνι. Εὐσωθετεῖν. ἀνοικῶς ἔχειν. μαοσαιτεω ἐβαλλάσαν δὲ σωθετεῖν πρὸς τελίμφαε βελισάειον. Εὐσώοπον. ἀνεπίγνωσον ἀθεώρητον. Εὐσχήμων. κωμικῶς. τῷ δραμμαλλον αὐτὸ ὄδιν ἐμπλή. ὡς ἀθήναιος λέγει. Εὐσχήμων. ἀχρῶν πολλὰ κεκτημένος ἐπιστόν. ἀλλοκήσμιε πειθόμενος νόμοις. ἐσυνις. Εὐταξία, ὄνομα πύθι. Εὐτελὲς χρονιηὸν ἂν ἀνίκα. ἐὸ μοιωμετικὸν ἀναληθῶς ὦ νύτερος ἀπλῆ φιλοῦρ. βοῦς μὴ γμικῶς. ἰδοῦ ρος δὲ εἰδικῶς. Εὐτέλεια. σμικροπρέπεια ἀτελία δὲ ἡ δαιμονία τῷ ἀτελῆν. ἀεισοφάνης. σὶ γὰρ δίδαμεν ἐπὶ τελία, τὸν σανδαλίσκον. Εὐτελὴς ἐπαρετῆς. ὁ φιδωλὸς καὶ ὀλιγοδάπανος. ἔστω μὴ ἀνδρος. ἐγὼ δ' ἀνόητος ἀτελὴς ὑποβρολᾶν καὶ ὁ ἄσωτος ἐστὶ πλυτελὴς. θρασὺς ὁ φόδρα. Εὐτειχῆ πα γω. καλῶς τε τειχισμένω. Εὐτονία. πολύγηνος. Εὐτονία ἀπὸ θράκης ἐλθὼν. ἔτε γώμης ἐπιφανὴς τις ὢν, ἔτε γήρως ἕνεκεν. ἀλλὰ στρατιώτης μὴ ὁ τυχών. πολλὰ δ' ἐμάλακοινα τὸ ἰδίσ βήματος ἔπαινλέσαι, ὥχρὸ θὶς τὸ πάλαι σίνω. ἐπειγέρεσε μὴ δὲν ἐλάθερος πολίτης ἑαυτὸν καθελέξαι τῷ βαλλῆς μεθεσχὼν ἐπὶ χρήμασι μεγάλοις. καὶ ἐπὶ χρῷ τῷ τύχης μεθαβαλεῖν δὲ τὸ ὑγιέστερον. ἀλλ' ὅμως οἱ ἐλάθερο πολῖται ἀπόσθε δέξαντο τὸν ἀντίοχον. ὁ δέ, μετεχώρησεν δὲ τὸ πάσαλωνα. καὶ ὅτε πρῶτον πρατηρὸς ἦν μὴ ὡς αὐτὸν ὑποδέξαι μεθ' ὅτ χρημάτων πολιτικῆς μετέδωκεν ἐλαθερίας. οἱ δὲ θρᾷκες ὑστέρω χρόνῳ τοῦ σιν ἅπαντες ἔπαινον τὸν ἀντίοχον, ἀπὸ πάντων τὸν πρατηρὸν, τὸν ἀντίοχον ἔθ' χρήματα. ὁ δὲ, οὐ μεθίφ τὸν ἄνδρα. τῷ δὲ στρατιῶτ ἐπὶ δίκῃ ἐλθόντων ὁ πρατηρὸς ὑποφαγωνίζεται τὸ αὐτοῦ. ὃ μεμίνεται ὧν θρᾳκῶν. ἐφ' ᾧ καὶ χρησμὸς δεδόσθαι ἔχων ὧδε. Εὐτραπελία. μωρολογία. κουφότης. ἀσωσαλδσία. ὁ δὲ πολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀναιρεῖσαι τοὺς εὐτραπελίας δόξαν ἔχόμενος αὐτοῦ. Εὐτράπελον οὔτε τὴν ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον. καὶ αὖθις εὐσροφον. αὐτὸς ἄρχων μόνος. οὕτω δ' ὦν εὐτράπελος τῷ φύσιν, ὥστε παρὰ θηναίοις ἀθῶναῖος ἦν ἄριστος. ἐ λάκων λακεδαιμονίοις. καὶ θηβαίοις θηβαῖος. τὸν εὐτράπελον κωμωδία, ἔπαινδέξιον καλεῖ. καὶ ἔστιν οὐ τῷ ἀπασευρμὸν. εὐτράπελος οὖν κυρίως ὁ μιμολόγος. ὁ τε λωβοποιός. Εὐτρεπῆ. ἕτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα. Εὐτρεπισμὸς, ἡ ἑτοιμασία. Εὐτρόπος. ἰταλὸς σοφιστὴς. τῷ ῥωμαϊκῷ ἰσοδίαν ἐπιτίμως τῇ ἰταλῶν φωνῇ ἐχρήσατο καὶ ἄλλα.

Εὐτρόπιος. ὁ εὐνοῦχος. ἐπὶ τροπος θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. ὡς φησὶν εὐνάπιος. ὁ μὲν γὰρ ῥουφῖνος ἀνὴρ τῶν ἡδονῶν καὶ σπάξεώμασι τεγρυώς. καὶ ποικίλαις ὁμιλήσας τύχαις, οὐ παρελθὼν οὐδὲ τὸ πρέπον τοῖς ἐδόκησε τεξανίσασθαι τῇ νεωτερίζούσης ἅπαντα τύχης. ὁ δὲ θαλαμικὸς εὐνοῦχος παρελαβὼν τὸ ἐκείνου πράγματος δὲ τοσόνδε κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν, ὥστε οὐ μόνον ῥουφῖνος ἦν αὐτὸς, ἀλλὸ τὸ μύθου σαλμωνὶς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. ὥστε ὧν εὐνοῦχος, ἀνὴρ εἶναι κατεβιάζετο. καὶ οἱ μὲν μυθιοφασὶ τῷ γεγενῆσθαι φανῆσαν ἅμα τε φάνεσθαι καὶ τοὺς ἰδόντας μεταβαλλὴν θὶς λίθον. ὁ δὲ κεθῆμαξβίος, λαβρόν τινα ἔπειτον καὶ φλήμαφον τὸν μῦθον ἀπέδειξε. καὶ πολὺν κατα χέδιασευρμὸν ὁ ἰσορικὸς τὸ ἀνάχου τουβυὶ, τὸ βίσαὐτὸ ἐπαίειον. Εὐτρόπιος. ὁ τῶ βασιλέως ἀρκεδίκ πόποιβος, ὃς ἀδὴν τ δεινῶν ἀπελίμπανε. ταῖς τε ἀρχαῖς δημόσια πρεπόσεων καὶ βιοτῆς δωρεᾶς συνοφαντ. ἀξιοείας τε βιοτ μεγιστᾶνας ἔπαρβαλλων. καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς ἡδυσηλήβου ἐπάγων. ἀλλοὺς τ τ βαρβάρων ἀπεῖχε συμμαχίας. ὡς ἂν αὐτὸς ἐλαίζων δὲ τῷ τῶ βασιλέως μεθβαίνειν ἀξίαν. καὶ πρεσ τοιοῦν σὺν σπλησίας πρφάνῃς συλαμβανὴν βαλόμενος, πεῦθησεν ἔπαίνων τούτοις σὺν θυσιασηρίου ἀφέλκεσθαι. καὶ ὁ μὲν νόμος ἐπέγραφε. δίκη δὲ αὐθέως τῆς ὠμότητος ἡκολούθ. μετοῦ πολὺ γὰρ πεσόμενος ὑπὸ βασιλεῖ, σὺν οἷς πρόσφυεν ἐγένετο. ἐ ἔπαὐτὸ θυσιασήρι πεῦ ηὑρετο ἰωάννου ἔπαποιοῦντος τὸ χρυσοῦ μου. σὺν οἷς θεὶς τε ἀφαιρεθεὶς νυκτὸς τῷ κεφαλῷ ἀπετέμνεται. οὐδὲ μὴν ὁ δόξιος δίκας τῆς ἁμαρτάδος ἔπασας καὶ ἀζαὐτὸ τὸ καθελόντος τῷ πάτων ἠμείφθη. μόνου τὸ σωυπαλάσαντος θεοδώρου γεγραμμένα. ἐπὶ τούτου τὸ τ ἀνάχου ἔθνος διὰ τῷ ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυσαρέσκειαν δὲ ὅσου δὲ ἐπέδωκε καὶ παρεβλήθη πλήθους, ὥστε τινας, ἤδη τ γῆς ἐλάσαι ἐχόντων ἀνοῦ χοι βουληθέντες γῆν ἄλλην, ὧν τ ὄχεσιν ἀφηρέθησαν καὶ τὰς

φυλάς. Εὐζόλαλον· εἶναι ἢ τὰ αὐτὰ δὲ μιν ἐκ τοῦ ζόλαλον περιφρόν. Εὔζοχον· οἵτε ὀφθαλμοὶ τὸ τῆ διανοΐᾳ ἐὐζοχον ἀπεσαφῆντες. Εὔτυκα· τὰ ἀπρόσοπτα τῶν ῥᾳδία. εἴθισμα εἰργασμένα. κατεσκευασμένα. Εὐτυχεῖ· ἐπιτυγχάνει. πάντα τοιχωρεῖς, ἀδὲ μὴ εὐτυχεῖ. Εὐτυχής· ὅτος ὁ ἐπ' ὄλβου πεπτωκὼς σὺν ἀνωνυμίᾳ τινὶ πρᾶξ. μονακὴς τῆς κ' μάνου ἐκ τοῦ πλανᾶσθαι, ἀπὸ τιθεὶς μοίρας θεὸς ὑ πατανίσης. ἄμμον εἶμ' ἐπὶ ἐμαυτὸν τὸ χρεὼν. ἐκ ἄμμοντ' ἐν λόγοις ἀνερώτων. μὴ ἀνέχομ' ὁ μοῦσον ἡμῖν ἐκ μοφυὴς τὰ σάρκας τὰ πανὸν ὁμολογεῖν. ἐκ ἀπερισκέπτως ζωὴν λέγειν σὺν τῷ χῶ δύο φύσεις μὴ ἐν τούτῳ νώσεως τὲ συμφυίας. ἀμ' ἢ ἀνὰ ἐκ τερατῶδη τινὰ ἐκ ἀλλόκοτα πάθη ἐν ἀξιόπιστα λέγων κατ νεχθῆναι τὸ σῶμα τὸ νῦ ἐκ ὡς διὰ σωλῆνος τῆς παρθένου πᾶσαν ἁμεῖν τὸν θεὸν λόγον ἄνωθεν. τῷ σὺν δεδυμῆσθον. ἵνα δόξῃ τεχθῆναι σὺν γυναικὸς καὶ πατρὸς μὴ τεχθέντος. μανιχαῖος ἦτος ὁ λόγος καὶ πεφανερωσμένος πολλῷ μᾶλλον ἐκείνα. μίαν φύσιν ἐκ ἦτος διεσταμμένην καρδίᾳ τ' χριστὸν ἐπερέρβαλεν. Εὐτυχίδας· περὶ νυμηνίου. Εὐτυχῶν τινι· Εὐοὶ· σχετλιασίν τινος δὲ ἐκ ἐπὶ εἰρωνείᾳ ἐξελαβ'. Εὐοιώνισον· ἀντὶ φημ'. καλὰ προσημαίνοντα. Εὐνίκης ἄγαλμα χρυσοῦν πρὸς ἀ πέσειλεν δὴ μωμέμ' διὰ τὸ λυσιπελοῦν μα ἢ διὰ τὸ ἀοίδιμον εἶναι πρὸς δέξασθαι τ' νίκην.

Εὐοί· σαβοί· δημοσθένης ὑπὸ τῶν τὴν σφῶν βραχυνόντων φθεγμάτων, ὡς οἱ σαβοί· μυσικὰ μέν ἐστιν ἐπὶ θεμάτων· φασὶ ἢ τὴν φρυγῶν νύμφην τὴν μύσας δηλαδὴ ἀφ' ἑὸς ὁ σαβάζιος διόνυσος. Εὐ· οἱ ἐσαν· ἐστὶ τοῦ μὲν εἰς διόνυσον ἐκ ἀδόντων. Εὐφάνην. Εὐφεῖλ· ἀντὶ τὸ δύο τοίχων ἀφεῖλ' πρὸ τούτων. ἐφείλιξεν· ἀντὶ ἐφύρασε σχοινίον τὲ ἐφείλιξαν μίλτῳ. Εὐφήμ· καλὰ λάλ· ἢ παίν· ἀεὶ σὺ· ἀ φήμος πᾶς ἔσω λεὼς σόμα συγκλείσας· σὺ δὴ μεῖ δὲ θίασος μασῶν, σὺ δὸν μελόθρων. ἀ φήμ' ὅμ σιώπα μὴ ἀκαιρολόγει. Εὐφημισμός. Εὐφήμου σόμα φερωνύδος, ἐφωνὴ· σόμα δὲ ἐφωνὴ· ὄμπρος· πλέμα σόμα· ἐσοφοκλῆς χαλκοσόμα κώδωνος· ὁ ἢ νοῦ τὴν φωνὴν ἢ ἀ φήμου φερωνύδος ἴσ' ντες· ὅ ὅτι μὲ ἐφωνύδος πολλῆς ἀ φήμως τὴν φωνὴν ἐφισ' ντες· ἀ φήμου δὲ τὴν σιωπὴν πολλὰ· τὸ δὲ ἀ φημεῖν ἐστὶ τὸ σιωπᾶν τίθεσθ. Εὐφήτης, ὄνομα κύριον. Εὐφημία ἀ φημίας χάριν πρότιμᾶν τὴν λαπεδαίμονα τὸ θεῖον, ἅπερ τὰ ἀθηναίων βωμοὺς μπαντὰς κατ' ἐκ ἀγάλ ματα ἐκ ἑκατόμβας ἐκ ἀληθῆ φλέναφον, ἢ ῥαθυμάντων τὲ θοινᾶσθαι πλείονα· ἀπὸ δὲ σιᾶς ὁ λόγος ὡς κόντως ἀοίβαλα πάφον ὅτι ἐκ σωφροσύνης ἀπαλλοτριοῦ ἐκ ἴσα ἀχθνόν. ἀ φημία δὲ ἀκολουθία πάνυ. ἤκουσάς του ὦ παῖ ἀεί τινος καὶ ἀριστόδου. ἀ φημία δὲ τὰ ἀσυνδεσία πολύ σον. Εὐφημία. Εὐφημίᾳ ἢ γυναικὸς ἰουσίμα τὰ θεραπὰς σκληίσατο σὺν τῇ ἀγία ἀ φημία ὑ πὸ ὧν ἢ πιαθείσα. Εὐφημία ἔσω· ἀ φημία χρῶνται οἱ πομποί, ἐπειδὰν ἀ χὴν ἢ φθέγμα εἰσάγω σιν. Εὐφήμι· παραδιαλεχθέντων τινὰ πόλεως· σὺν ἀ φαρία. Εὐφορεία· ἡ ἀβλωμία. Εὐφορεῖ ὑσαι· ἰσχύλα τὰ βαρικοῦ· ἀβλωβὴς βαρικὸς καὶ αὐτός· ὃς καὶ βῖς ἰσχύλα τὰ παροῖς μήπω ἰῶν ἐπιδεξαμένοις πεδαῖς σὺν ἔπεσεν· ἔγραφε ἢ καὶ οἰκεία. Εὐφορείων· πλουμνήσιος· χαλκιδεύς· ἀπὸ ἀβροῦ μαθητὴς σὺν τοῖς φιλοσόφοις λαμπρὸς ἦν ὁ καὶ ποιητικὸς ἀρχεβούλου τὰ θυραῖα ποιητὰ ἢ καὶ ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι· ἐγένετο ἢ σὺν τῇ ἐπὶ ὁλυμπιάδι ὅτε καὶ σύεσσος ἐπήθλει· σὺν ὁρωμαίων· καὶ ἐγένετο τῶν ἰδέαν μελίχρους· πολύσαρκος· καποσκελής· ἢ ἀλεξάνδρα τὰ ἀσιλλοῦντας ἀβροίας· ὑοῦς δὲ πρατερὰ γυναικὸς νικίας στεφθεὶς αὐτὸν· ἀ πορ δὲ σφόδρα πεπονθὼς ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν ὀχοῦντ' μέγαν σὺν εἰα βασιλέοντα· ἐπὶ ποιεῖν τῶν τῇ σκείνα βιβλιοθήκης· καὶ τελευτήσας ἐκεῖ, πέθαπται σὺν ἀπαμείᾳ· ὡς δέ τινες σὺν αὐτιοχίᾳ. βιβλία δὲ αὐτὸ ἐπικά, ταῦτα· κατ' ὁδος· μοφοποιία· ἀ ἄβυλα· ἔχει δὲ συμμιγεῖς ἴσους· μοφοποιία ἢ, ὅτι κἀπικὸν ἐπεῖν μοφοποιία σκαλεῖται ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ θυγατρὸς μοφοῦς· καὶ ὁ λόγος τὸ ποιήματος ἀποστείχει εἰς τὸν ἀπὶν χιλιοστὸν ἔχει δὲ τὸν ὅθεν εἰς τὸ ἀπερισκάλαστος αὐτὸν χρῆμα· ἀ παρέθετο ὡς δὴν ὁδῖσν καὶ εἰς μαραθῶν· εἶτα σωζηγεῖ διὰ χιλίων ἐπὶ χρησμοὺς ἀπτελεσθέντας· εἰσὶ ἢ βιβλία ἑ· ἔστι γὰρ φθὴν πεμπτὴν χιλιάς· περὶ χρησμῶν ὡς σχιλίων ἐπὶ δὼν πτελοῦνθ. Εὔφορ· κἀφ· ἐλαφρός· ὁ ῥᾳθυρεὺς τὸ ἱρὴ, ὡ φορ. Εὐφῶν· κήρυκα· δωδωμῆ· μέγα βοῆσαι. Εὐφώραθρ· φανερ. Εὐφραδής· σαρκὸς. Εὐφραίνομαί σοι· ἀ φραίνωσθ. Εὔφραιος, ὄνομ κύριον ὀρείτης κνθῆνος· μετέσχε δὲ τῶν πολλῶν διαβιβ. Εὐφραί, ὄνομ κύριον. Εὐφρέτης· ὁ ἀ φρεήτης κθεμ. Εὐφόνη· σὺν θεὸν τὸν τ' νυκτὸς· ζεὺς τὸν μ' τὸν ἀ φρεῖον ἔστας ἔμφαν. Εὐφρόνη κνύξ· τίς τ' μεγίστων σὺν ἀ τ' σεγας

ἔρνιν ὡρολογεῖν τὴν ἐπιδοσιν. Εὐφερουσ ζῶσα· ἀεὶ ἀμοιβοισι εἰμί. Εὔφρος· ἀθυμος. Εὐφρων· ωμικος· τὸ δραματων αὐτὸ ἐστιν, αἰσχρὰ· μουσαι· σωφρονες· θεωροὶ· ὡς ἀθλιώδιος γε φησὶ ἐν τοῖς δεισιδαιμονοφιλοσοφισταῖς. Εὐφυᾶ· καλὴν φύσιν ἔχοντα ὡς ἀφυὴς ἐπιχείρητος, ἀπειληλυθὼς τῆς διαζιβῆς εἰκῆ καὶ σικος· πλούσιος· ὁ ἡδέως ὑπηρετησόμενος ἀφυοῦς ἐπὶ πολλὰς ἐχων ἀφορμὰς εἰς πορισμὸν οἰκονομεῖν. Εὐφυία· ἀφυοῦ ἐστι τὸ ὠθεῖσθαι μὴ πρὸς τὸ ἀληθοῦς· ἀπερείσθαι τὸ φαῦλος· ὁ δὲ τοῦ ἔχων ἔχει ἐπὶ τὸ εἰρῆσθαι τὰ ἀληθοῦ δύνασθαι καλῶς· οἱ δὲ ῥᾳδίως μὴ τισὶ παραπολαβόντες ἐπιλαμβανόντες· ὁμοίως δὲ ἔχοντες πρὸς πάντα μαθήματα, ἀνακυκλίως ἀφυεῖς λέγονται· ὃ μὴ ἔχειν τὸ κριτικὸν εἰ αὐτοῖς ὅ ἐστιν ἀπρόπτωτον ἐπὶ εὐκίνητον ἀφυία· ἐπὶ πρὸς φερομένη τε μαθήματα ζῶντα εἴη τε ἄλλα τινὰ ζῆν μὴ ἄξια ἀπρᾶξαι ἐπὶ φιλεῖν αἱρεῖσθαι, ζῆν δὲ μὴ βιαίως τὰ ἀπηρτισμένα μισοῦντες, ὧν τὰ τοῦ πρᾶσσειν εἰσὶν ἀγαθοὶ πεῖται. Εὐχαριστῶδοτικῶ.

Εὐχαὶ αἱ ὑποσχέσεις· ταῖς ἀμαρτίαις μου ὧν πεπόνθασιν ἀμαχὶ ἐπαγγελίαθεῶ τὸ καλὸν εἰρῆναι ἀφιέρωμαι· προσευχὴ ἡ δέησις μετὰ ἱκετηρίας θεοῦ προσαγομένη. Εὐχάριστος καλὸς θεὶξ Εὔχεμος, ὄνομα κύριον ὁ αἰπόλος. Εὐχέρεια· ἀνοησία. Εὐχλοῦ· καυχᾶται. Εὐχιμοῦ· τὸ καλὰ ἰμάτια ἔχοντος. Εὐχιρεία· ἡ διαχειρῶν ἀνεσις· οἱ δὲ μανεστόνδε ταῖς ἀχρειότησι τοῦ λυποῦντος. Εὐχολόγιον· τὸ βιβλίδιον. Εὐχίδης· ἔ ἄσασθαι ἔ χρυσόμαζος ἔ ἐλίων ὀνόμαζε κύρια· ὠκύλατοι οὗτοι τοῖς ποσὶν ὑπῆρχον. Εὔχομαί σοι ζῆδε· ἂν καλέσωμαι τὰ ἀσφαλῆ. Εὔχος· καύχημα. Εὐχωλή· ἀχή· καύχημα. Εὐχρηστία· καλὴ χρῆσις. Εὐχροεῖς· ὠσωματεῖς. Εὐχυλότερος ὁ ταχέως πεπτόμενος. Εὐψυχία· ἀνδρεία· καθαίρουσα τὴν ἔκ τῆς ἐπαμινώνδα καὶ πελοπίδα καὶ ῥασίδα καὶ λεομβρότου πελάτης· ἔ διὰ τὸ εὖ ζῆν ἀρετὴν ἔ τὸ εὖ τελευτᾶν ἀψυχίαν ἀδιαπτοσιν οἱ συνεργαφεῖς, ἀξίους ἀεὶ σιφλὸν λόγους τῆς προκαθημένης τῶν ἀνδρῶν εὐνοίας· καὶ αὐθις μὴ εἶναι φορερὸν ὅτι πολλοὶ πρέχουσιν οἱ πολέμιοι τὸ δὲ ἀψυχίαν ἀεὶ τὸ πλείονος ἐπιρατεῖν. Εὐψυχος· ἀεισοτέλης· εὐβίος ὅπως λέγει τὸ εὖ τῶ ζῆν ἀρετὴν ἔ τὸ εὖ θανατῶν ἀψυχίαν ἀχρεῖος μόνος εἰμὶ καλὸς δὲ ἀψυχος ἐστὶν ὁ ἀνδρεῖος μόνος εὐψυχος· ὅτι δὲ ἐστὶν ὁ ὠφελῶν τὸ ψυχὴν ἔχων· ἀλλαμὲν εἰ ἀψυχος ὅτι ὁ ἀνδρεῖος μόνος ἀψυχος εἰ· ἀλλ' ἀνδρεία εἰ· ὅτι δὲ ἀψυχος ὁ ἀνδρεῖος τὸ ψυχὴν ἔχων, δεῖ ξομβρ τὴν τοῦ ὀνόματος θεσιν ἔ γὰρ ἐλασσος· ὁ ἐλαττίζων· βουτέσιν ὁ ἀγαθὰ ἐλαττίζων· ἔ δαίμων ὁ ἀνδρεῖος ἔχων· ἀρεσανος· τὰ μαλισα ἀψυχί τινὰ εἰ ἐστὶ δεινοὶς ἔ δεινυμένων· ἀν ἀτολμίαν· μὴ ἀνδρος· μὴ εἶναι φορερὸν ὅτι πολλοὶ πρέχουσιν οἱ πολέμιοι· τὸ δὲ ἀψυχίαν τὸ πλείονος ἐπιρατεῖν. Εὐψύχως· ἀν τολμηρῶς· ἐπιλεξάμενος ἀνδρας ἀψύχως τε ἔ γυναίους. Εὐψυχότερ· Εὔψυχος. Ἐφ' ἅ· ἐφ' ἅτινα. Ἐφαλια· τὰ θαλάσσια. Ἐφαμμαδ' πείβλημα· πολύβιος· οἱ μὲν, δὲ τὰς ἀνελείδας ἔ τοῦ ἀπειτεῖς τὰ σαγ' ἔχοντες πειὰ τοὺς ὀξέβελον· οἱ δὲ, διὰ φιλοδοξίαν ζῶν τὰ περὶ φαντ', ξυμνοὶ μὲν τὰ ὅπλων ἔσεσαν· ἔπολαβόντ' δ' τ' ἔσεσθαι πρακτικώτερον· διὰ δ' τινὰς τὸ πων βαλβίδεις ὄντας, ἐμπλέκεσθαι τ' ἐφαλμασιν.

Ἐφάμιλλόμοι ἐσ' Ἐφαπλώμαδ· ἀεισοφ' πλώμα λέγει· ἔ ζῆδὲ δυσαπινῆ· ἔ εὐβίως πλ·. Ἐφαπίδας· οἱ ἡ φιλοῖ ἐωμαὶ ἐπασος αὐτ' ἔχειν ἐφαπίδ' ἔ πνημίδατε ἔ λογιάθλων· ἔ ἀηήνατ' διόλυσι δ' ἐρασπρικμ'. Ἐφαρμόζωδοτικῶ. Ἐφαύλιζον· δ' τὸ λιζον· οἱ ἡ, ἐφαύλιζον αὐτὸν· οὐδαμῆ ἀπουδαῖον ὄντα· μικροὶ δὲ ὧ τὸ σῶμα. Ἐφαψασθαι· ἄρξασθαι· ἥλατο φῶσαι. Ἐφεδρά· ἔ ἀνεθηται· ἔ φεδρά δ' ἐκείνοις φίλους καὶ συμπονεῖς ὧν ἀπολωλότων· ἂν εἰ σί τινες δ' ὑστέρα τιμωροὶ τὰ ἀπολωλόσιν. Ἐφεδρεία· ἔ ἔπικληρ' θαμονή. Ἐφεδρεία τὸ πῦρ μα· παρὰ ῥωμαίοις θάνατος πόστιμος, ὃν λιπόντι τὴν ἐφεδρείαν τουτέστι τὴν παρατήκεσιν. Ἔφεδρος· ζωλιφὴς ζίτος καὶ συνεδρεύων· ἀεισοφάνης βατραχοις· μυῖα δ' μελανεκλάδων μίδης ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· καὶ μὴ δ' αἰσχύλος περατῆ ἐξῆ κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, πειτῆς τέχνης διαγωνιεῖσθαι. Ἐφεδρός ὅτι συτοῖς ἀγῶσιν, ὁ μὴ πανόπλως εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς πανόπλοις. ἐφεδρον δὲ λέγει ὁ σοφοκλῆς τὸν αἰαντα, ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι

ὁ αἰσθησις καινήν. οἷον πρὸς τοῖς πρώτοις καινοῖς. ὡς καὶ περὶ ἐμοὶ καινὴν τὴν αἰσθησιν ξένης
καινής. τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ ἔφεδρος. λέγει δὲ καί μοι δυσθεράπευτος αἰτίας ξυνέσιν ἔφεδρος. Ἔφε
δρος. ἐλαύζων τὰ μῶν. ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιροῖς καὶ ἐπίμως διακεῖσθαι πρὸς τὸ πάλιν ἀντο
φθαλμεῖν βύτοις. μεταλαβοῦσι δὲ νέος ἀσθενὴς χεῖρων ὑπομεῖναι ἔφεδρων. εἰς τὸ ἄνδρα εἰσιεν
θεὶς, καὶ πρίον σωτηρίαν ἐπιτελῶ. Ἐφεῖναι. ἀπαγορεῦσαι. ἐπιτρέψαι. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀντίγονον ἐφεῖναι οἰκήσαι, προστάξας πληρῶσαι διαπεμπέσθω. Ἐφετικοί. φιλοσοφοι τινὲς ἀπὸ
τοῦ ἐπέχειν πρὸς τὰ πράγματα ἐπιτηδευτικὴν αὐτὴν ἀναλαβόντα. Ἐφιππος ὁ Ἀθηναῖος τὸν ἐκ
δον πατέρα λαβών. Ἐφελκυσθρονὸς. Ἐφορμίζον. πάντων. Ἐφ' ἑνδεκα πώποτε. πέλασμα
δὲ ναυτικὸν ἄστολεμον. αἴρεσθαι τὸ πλοῦτον. ἀπὸ τοῦ ἐρεσσόντων μετήνεγκεν ἐφ' ἑνδεκα πώ
ποτε. Ἐφυντες. συνδοντες. συμπλακέσαντες. οἱ δὲ ἄνδρες. ἐπειδὴ τὸ σύμβολον ἀλλήλων δέ
κεσθαι ἐφυντες ἵπποις. ἵπποις συνιέναι. ἐφεῖσθαι σημαίνει, ἐπὶ τὰ ἀπὸ διακρίσεως ἐπὶ διακρίσεις ἐλθόντες
Ἐφέζει. ἐπικάθηται. Ἐφέξασθαι. ἐφυλάσσει. Ἐφέξης. ἐπίσης κεῖσθαι. Ἐφθος. ἐπίπεμπτον. Ἐφέσεως. ὁρμαί. ἀπὸ δὲ τοῦ στρατιῶται γνώμης λαβὼν ἔφεσιν ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ ἐξέ
νευ ἐπαλλάξον βοήθειαν ἐπείσαν πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἐπικέσασιν. Ἐφέσια. γράμματα. ἐπ
παιδεύτινος δυσὶ ἀπολάβοι. αὐτὸ δὲ περίσσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς θεῖναι. καὶ σὺν ὀλυμπιάδι μιλησίᾳ καὶ
ἐφεσίᾳ παλαιόντων, τὸν μιλήσιον μᾶλλον παλαίειν διὰ τὸ τὸν ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἀεραλάλω
ἔχειν ἔφεσια γράμματα. φανερὰ δὲ γίνομένα ἐλυθέντων τῷ διανοητὰ, ὃ ἐξῆς ποιεῖν τὸν
ἔφεσιον. Ἔφεσις. ἐπιθυμία, ὁρμὴ ἐπὶ πλῆθος αἵρεσις ἄλλου διακρίσεως καὶ μεταγωγή. ἡ ἔφεσις
λέγεται καὶ ἐπὶ πλῆθος παρὰ τὸ συγκαλεῖσθαι καὶ ἀπαιτεῖσθαι καὶ φεύγειν τὸ ποιῶν καὶ ἐλαττον δι
κασταῖς. Ἔφεσις. ἀπὸ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. ὅθεν καὶ τὸ ἐπὶ πλῆθος καλεῖται. τὸ
οὖν ἔφεσις, ἀπὸ τοῦ ἐφεῖναι ῥήματος. Ἐφεσπορεία. ἡ τῶν ἐφεσίας. Ἐφεσπόμενα. ἐπόμενα. ἐπο
λαβόντες. Ἐφέσιας ἀντὶ τοῦ οἶκον. καὶ ἐφέσιον ἀντὶ τοῦ οἰκίαν μόνον. τουτέστιν ἔριφον
σοφοκλῆς. εἶδε τὸν ἀφέσιον πῶξαι λαβόντα σπήλαιον. Ἐφεσιασάμην. ἀνωχθείς. Ἐφέσιοι.
αὐθάδονται. σώφρονες. ἐπιεικεῖς. Ἐφεστὼς πόρρωθεν τῆς παλαίστρας. Ἐφεστὶς ἱματίων ῥω
μαϊκὴν. λέγει δὲ Μανδύας. ἐπίρρυτον. ἅτινα σὺν ὀνείρῳ βλεπόμενα, θλῖψις σημαίνουσιν. Ἐφε
στρὶς. ἐξῆν οἱ τοξόται τοῖς ἐφεστρίσι καλυπτόμενοι, βαίνειν ἐπὶ τὰ τείχων. ὑφασμα. ἐξαίγει
ων δίχωρον. ἀρτῶντες κύκλῳ ἐφεστρίδας καὶ καλὴν ὡσανεὶ παστὸν αὐτὸ πορλήματα μὴ ὀφλεῖν.
Ἐφεστρὶς. χλανὶς. ἀμαθίας. γυμνασία ἢ πολλὰ διαπαλαιστριζόμενα ἐστὶ τὰς ἐφεστρίδας περιερρη
γνύσθαι. ἀνὰ δύο πεμπάζεσθαι ἐφοίβη. ἐπαύθις ἀπὸ σφοδρόμενα χειμάτων περισσίαν. καλύπτεσθαι
στρατιωτικὴν ἐφεστρίδα. κίνησθαι καὶ περιβεβλήμενα. Ἐφέται. ἄνδρες, οἵτινες ὑπὸ τῶν ἐδίκα
ζον. ἐφέται δὲ ἐπλήθυσαν, ἤτοι ὅτι ἐπ' αἵματι δικάζουσιν. ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐδὲν ἀλ
λο δικαστήριον γένεσθαι. τουτέστιν ἔπαλξις. Ἐφέται ἄνδρες ὑπὸ ν' ἐπιτηδευόντες ἐπ'
ἄκρα βεβιωκέναι ὑπολαμβάνειν ἔχοντες. οἱ δὲ τὰς φονικὰς δίκας ἔπεμπον. σπαλεῖδαι τῷ δικα
στήρια, ἐφετ. Ἐφέται. οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις ἐπὶ παιδοφονίᾳ ἐπὶ πυρολυσίᾳ ἐπὶ
ἐπὶ δελφινίῳ ἐν φρέατι. ἐφέται καλοῦνται. ἐστὶ φέτης ὁ δικαστής. Ἐφετικός. ἐπιθυμητικός. Ἐφε
τὸν. εἶδος ἐγὼ δικαστοῦ ἐφετὸν. μεταξὺ δὲ τῆς ἀγορεύσεως μέρος. Ἐφαιρεῖται καὶ. ὑπὸ ἐπὶ τῆς πα
λαιοῖς καινοῖς ἕτερα καινοτομηθέντα καινά. Ἐφείλιξαν. σχοινίον τὸ ἐφείλιξαν μίλητον ἀν
ἐφυραν καὶ περιείλιξαν. Ἐφιμόν. συγχωρεῖ μόν. ὡς δὲ ἐφιμόν αὐτὸν ἀπαγόμενον, ὅτ'
ὄψιν ἐλθὼν, εἶπεν. Ἐφεῖναι. συγχωρῆσαι. κελεῦσαι. ἀπέδωκε πειθόμενον ἐπὶ τοῦτο πεσόντας ἐ
φεῖναι λαβεῖν. Ἐφείσθω τὰ βίου ἐξουσίαν. ἀν συγχωρείσθω ἀπειβολογεῖσθαι. Ἐφεῖτο. συνεχω
ρεῖτο. ἐξὸν δὲ νῦν ἐφεῖσθαι μηκέτι ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ποιεῖναι. Ἐφεῖτο. ἐνετέλλετο. ἀείσθαι χόρους ἐν πλε
ίμῶν ἐφεῖτεν ὥρα πάλιν. Ἐφηβεία. νεότης ἀπὸ τῆς ἡλικίας. Ἐφηβ. π. νέος. ἐναυτῆ τῆ ἀκμῆ. ὁ
θεν ἔφηβόω. τιμᾶσθαι. μέρα κίονα ἐπὶ τοῦ πάλι, ἐφήβα ἐπὶ ἀρτύων παλαιστῶν. ἐστὶ ὥραν ἀρτύειν. σωφο
νέστοι ἢ αὐτῷ, μνηστὰ ἐρῶσα ἐπάλετο καὶ χαλεπὸν ὃν πρὸς ἐπαλῆ. Ἔφηβος ἡλίκιος. λόγ
χαι τε ἔχειν ἐπὶ τὸν ἔφηβον. ἐπὶ ἀπόλλωνι ἐλέγετο. καὶ παρομοίως τιμᾶσθαι

ἐλευθέροις

ἐλαθέροις ἐφίσπ ὀνόμος ἐφιβάλλ. ἐχθῶ δ' ἐγὼν ἔφιρον σὺν τῇ χλανίδι τὼ δεξιὼ ἔχειν σὺν χλαμυμῶν. διὰ τὸ, ἀργὴν εἶναι εἰς ἔργα ἔλθησι ἢ εἰς σὲ αὐτὸν ἢ μέποτε ἰσάι τὼ χεῖρα. σὺν δημον δὲ χρὴ εἶναι τὸν ἐφιβάλοντα. ἡδὲ ἐφιβεία, ναυὼν ἰῶν ὀρθρίαι καὶ ὑγιοῦς. ἘΦήγησις ὄρθι δίκη εἶναι μὴν τοὺς ὑποδεξαμένους τὸν ἐιεγόμενον ἐκβαίνειν τῆς χώρας. οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον. ἢ ὅλως τῷ δημοσίᾳ τινὰ τεχεῖν δοκῇ τῆς ἀρχῆς. ἘΦήδεσθαι. φαίνεσθαι.

ἘΦήδη. φαίνου. ἘΦήδοιθ, τέρπετο. ἘΦήδοντο. ἐπέχαιρον. ἀλιαικός. ἘΦήδος τινὸς ἐφήδονθ. ὡς ἔφη τὸ διαδεξόμενον. σημείνει γὰρ μὴ εἶναι παῖδας. ἀπρεπὲς θύμον βίον ἔλαγον τὸν εἰς ἑταίρας ἔ ἢ τοὺς πονηρεύομένους. ἘΦῆ δὲ ἐπαύδει θέλων ἐφοσθῶναι αὐτοῖς. ἘΦῆνα. ἔπεμψα. ἘΦήλανθ. ἐπεσήφησαν. ἘΦηλίσσεται τὴν ἡλίαν πορεύεται τὸ πρόσω πορευόμενον ἐπὶ νομὴν καὶ μελανία ἔ πάθος πορεύεται τὸ πρόσω πορευόμενον. εἴρηται δὲ τὸ ἡλίαν. γεγράφθαι ἔ ἐφηλις.

ἘΦηλος. ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὼ ὄψιν. ἘΦηλος. ὁ ἀπατηλός. σὺν τῷ φηλῶ τὸ ἀπατῶ

ἘΦηλος. ὁ ἥλιος ἔ ἔφηλος ὁ ἡλιωμένος. ἘΦῆμας ξυμβουλεύσειν εἰς. ἂν καθῆμαι. ἘΦημερία. ἡ παιδεία. λέγεται δὲ ἔ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία. ἘΦημερίοι. βροτοί. καθημερινὰ εἰδότες. ἃ πορεύεται τὸ μέλλον. ἘΦημερὶς. ἡ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας συμβαίνον ἀπογραφή. ἘΦήμερος. πόσιμος. ἐφήμερον δηλητήριον, τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναιρῶν. λέγεται δὲ καὶ ἀφήμερος. καὶ ἀφημερινός τινες τοῦτο. ἘΦησεν. ἔδειξεν. ἘΦῆπο. ἐπεκρέμαβ. ἐπέκλιβ. ἘΦησθέντες. ἐπιχαρέντες. ἔ ἐφησθῆναι. ἐπιχαρῆναι. ἘΦήσθη. ἐχάρη. καὶ δὲ, τοῖς δὲ πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν. ἔ αὖθις. ἐφησθῆναι θέλων ἐκείνοις ἐπαύδειν. ἢ ἐπιτελέσαι. ἘΦιάλτης. ἢ εἰς τὼ κεφαλὼ ἀναβέχουσα ἀναθυμίασις ἀπὸ ἀνωφαγίας ἔ ἀπεψίας. ἐφιάλτας λέγεται. ὁ λεγόμενος ἐφιάλτης ἀπὸ πολλοῖς βαρυτζικείοις. ἘΦιᾶσι. συγχωρᾶσιν. ἐπιβρέουσιν. ἐφιᾶσι ὅστις ἐθέλοι ἀπιέναι. ἘΦιέμενοι. ἐπιθυμοῦντες. ἘΦιέναι. ἐπιθυμητοῦ. βαδίσεως ἐφιέναι φήσαντος. ἐξελαθῆναι γὰρ παρὰ πολέμιος κακοεργὰς πόρβαλματος. ὃ ἢ ἀνθρώπιος ἤρεθ πανίκα εἴη ὅτε τῆς σιωπῆς ἀλάθη. τὸ δεῖ πόνους ὡς μεσημβρία τυγχάνοι ἔσα, μέλλε ἀστεῖος ὁ αὐτὸν ῥέπτερ. ἐμὲ δὲ ἓξ πεν ἀμφιμέσας νύκτας ἀξιλάσεσθαι οἰκίας καὶ ἀν ἐφῆκε. ἐχέτω τὸν δίλωσιν βασιλεῦ πρόσω ἔ ἀνδρὸς ὑποφέροντος. ἘΦίερον. δημοσθενὴς εἰ δὲ πεῖ τὸ διαιρεμένου ἰσόνυξι ἢ ἱερεῖον ἐνροσπόρῳ. ἘΦίεῖ. χαίνει. ἐπιθυμεῖ ἘΦίετω. ἀνίετω. ἘΦιζάνω. ἐπικάθη. ἘΦίζει. ἐπικαθίζει. ἘΦίκτε. ἐπέδεσεν. ὁ ἢ καῖσαρ, δηλονότι πὸ ἡλίου ἐπέδεσεν. ἘΦίκτε. πέμπε ἔ ἐφιεὶς ἐπιπέμπων. ἐπιβάλλων. ἘΦίλ. ἐπιθυμεῖς. τίμοι ἢ δυσφόρων ἐφίλ. ἠλίχη. τίμοι φησὶ τοῦτων ἠλίχη ἀπορρῆσιν ἀπὸ ἡλίου φόβου θελῶν ἔ πένθος. ἘΦίσπε. ἐπιδέπει. ἐπιπέμπει. ἘΦιπέσθαι. χιονιᾶ. καθελαβέσθαι. ἘΦικνούμην χιονιᾶ. καθελαμβανόμην. μέγα ἀνερόμενος καὶ ἀνὰ ἔ ἐφικνέμην. ἘΦίκτρον. ἐφάπτον. ἘΦικτὸν. δῶρον καθελκφθῆναι. ὃ ἢ, ὅτει αὐτῷ ἢ θεῶν πολλὰ ἔ λαβὰ ἢ πάλλα ἔ ἢ ἀρχὰς τὸ πρόβρησιν ὃ ὅσον μάλιστα ἀνῶ ἐφικτόν.

ἘΦίλατο. ἡμάρτησε. διαλῦσ δὲ λυπεῖ πράγματα ἐφίλατο τὼ καλαμῖτην. ἘΦίσσον. σκιάσαι δὲ τὸν ἵππον τὸ χαλινὸν ἔ τὸ ἐφίσσειν. οἱ δὲ σκιάσαι λέγουσι δοῦναι φίσι τὸ ἐφίσσον. ἢ αἰχμαλώτους, ῥωμαίων ἀντιδωρεσάμενοι. ἐμοὶ μὴν ἔξω λόγου δοκεῖ ὅτι τοσούτοις τὸ ἐφίσσον ἐτιμήσαντο. οἵδε ῥωμαῖοι ἢ αἰχμαλώτων ἀντάλλαγμ. πρεπόσως φησίν. ἘΦίσσιον. ἀγώνισμα ἐφίσσιον ἔχον λόγον. ἘΦιππες. ἀθλιαὶ οἰκονομίας ἢ μέσης κωμῳδίας. ἘΦίσσος. κυμαῖος ἢ ὁς δημοφίλας. οἱ δὲ, ἀντίοχου. ἰσοκρατὴς ἀκριτὴς τὸ ῥητορ. ἰσοκλῆς. ἔσχε δὲ ἢ ὄν δημόφιλ ἢ ἰσοκλέους. ὧν δὲ ἢ ἡ ἡλιγ. ὁ λυμπιόδωρος. ὡς ἔ πὸ ἢ φιλίσσου βασιλείας εἶν τὰ μακεδόν. ἔγραψεν ἀπὸ τῆς ἰλίας πρεθίσεως ἔ ἢ ζωΐν, μέχρι ἢ αὐτὸ χρόνου, βιβλία λ' πρὸς ἀλαθῶν καὶ νεῖ, βιβλία κα. πρὸς δόξαν ἢ ἐνεστα χρόν βιβλία ιέ. ἀφεμένων ὧν ἕκαστος ἄρξε, βιβλία β'. ἔ ἄλλα. ἘΦίσσων ὀνόματα. ἴλη. ἱππέων. ἀνδρῶν ξα'. ἐπὶ λαρχίαι δύο ἴλαι ἱππέων. ἀνδρῶν. ἐπὶ ραντιαρχίαι. ἴλαι ἱππέων ἀνδρῶν. καὶ. πλήρ. ἐφίσσων ἡ ἱππέων. μὴ. ἐπιβήματα δύο. πλήρ ἱππέων ἀνδρῶν. ἘΦίσταμαι πατηνῶ. ἘΦίστα μὴ. ἀναμένων. σχολαίως βαδίζων. ὃ ἢ, ἐπεὶ δὲ ἔ ἄμοτε ἔ ἄμοτε ἐφίστα μὴ. ὅσον δ' ἀνίσχον τὸν ἡμῦ μὴ τὸ στρατεύματος ἐπίσω, ὅσος τον ἀνάγκη ὁ ὅλου τοῦ στρατεύματος γίνεσθαι τὼ ἐπίστασιν. ἘΦίστ. ἐπαγῆναι. φείζων. ἄρχον τάστε

ἐφίστη τοὺς ἀθλητὰς τοὺς ἀλωροβλήβους· ὅπως μὴ διαφιλοτιμῶνται πλανᾶσθαι. Ἐφθαλέα· ἐφθοῦ ἢ ἐφθὴν τὸ ὀπτόν· ἢ τὸ διὰ ὕδατος ἑψόν. Ἔφθοι ὠοί, διεφθαρμένοι εἰς πῦος συνεστῶσαν. Ἔφυς τὴν ἀφροδίτην θύουσιν. Ἔφλαμε· ἔτυπτε μέ. Ἐφλέπετο· ἐνεθυμεῖτο ἀεὶ· Διλιανός· ὁ δὲ Διοσκουρίδης ῥοιᾶς ἁπαλοὺς ἐνεβάλλετο ἀναθήμασιν ἐν δελφοῖς ἐφλέπετο. Ἐφολᾶ δὲ διολᾶ δέ. Ἐφολώσαντο· ἐκαθάρισαν· ἐκαθάρθησαν· ἐφόδια· ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα· ἐφόδιον παιδεύσαντος. Ἐφόδιον· ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ καινοῦ μὴ δυνάσεσθαι ἔχειν τὸν εἰς ἐφόδιον ἀδικίας. Ἔφοδος· ὁρμή· Ἐφόλια· καρύβια μικρά· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλιεῦσαι ἐπὶ τῶν ἰχθύων λεγόμενον· ἢ τὰ μεγάλων πλοίων· καλεῖ δὲ οἱ τῶν πλοίων ἐπιστάται ὠνία ἐπισκοπούμενοι τὰ δὲ, σειλάνους ἐνίοτε ἐφολίωτινας καὶ μαθόντων ῥωμαϊκὸν εἶναι τὸν ἀνδρα. καὶ ἐπὶ πολλῶν ἀγώνισμα· ὅλως καὶ κέρδη ἐφόλια· καὶ ἀεισοφανῆ σφῆλον· οὐ μόνον τὰ ἐφόλιος ἰδεῖν· ἀλλὰ καὶ τοῦτος ἡμῶν ἡγεῖται ἀεὶ δῶρα φερομένους· ἄν ὕστερος· καὶ αὖθις· ἐθαρρεῖ γὰρ τὸν χῶρον ἐφολιῆν εἶναι τῇ ὄψει· καὶ πολλὰς ῥωμαῖς ἐπάξεσθαι· ἀν ἐφελκυσιήν. Ἐφολίδα· ὁ τοῖνυν βλέπος ἐπὶ τῷ θοίνῃ ἀνακληθεὶς οἷον ἐφολίδα ἀνακληθεὶς ἐπάγει ἀσκώνιον παιδιάν· ἰξιῶ δὲ καὶ ἐπικλήτους οἰονεὶ σκιὰς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινας· ἐν ᾧ ἀπίνιος μάρκος. Ἐφορᾶν· ἐπιτηρᾶν. Ἐφορεία· ἡ ἐπιφάνεια ἢ ἐπίσκεψις. Ἐφορεία· ἡ ἐπὶ τὸ ὄρος γυμνομήνη προσαγόρευσις· ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ αἰσχινοπράτους. Ἐφορμεῖν· ἐπὶ τῷ ἐφεδρᾶν· ἔστω δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς· ἐν ἐδρᾶν ἢ ἐν πολλοῖς. Ἐφόρμους· θηκυλίδης· αἱ ἀθλωταὶ τὰς ἐφόρμας ἐπαμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐπιζεύξαι τὰς ἐφορμίσεις. Ἔφορος· ὁ πάντων ἐπόπτης ἢ θεωρὸς θεός. Ἔφορος· κυμαῖος· ἰσοελικής· ὀνεώτερος· ἔγραψε τὰς γαλιλωΐσι σοεῖ ἐν βιβλίοις ιζ· πορινθιακὸς πόλεμος τὰ λακεδαιμονίων ἔπραττεν. Ἔφορος· κυμαῖος· καὶ θεόπομπος δαμασιστράτου μήτιος· ἄμφω ἰσοπρατοῦς μαθηταὶ ἀπὸ ναυσιφάνους τοῦ τε ἦσαν δὲ τοῦ λόγου ὁρμώμενοι· ὁ μὲν τὸ ἔθος ἀπὸ τῶν δὲ ἐρμωνεῖ τὸ ἰσοείως ὑπὸ ἐνωθρός· ἐμιδεμί ἔχων ἐπίκασιν· ὁ δὲ θεόπομπος τὸ ἦθος πικρὸς ἐν καινοήθης· τῇ δὲ φρενὶ πολὺς ἐν συνεχὴς ἐν φορᾶς μεσός· φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν· ὁ μὲν ἰσοκράτης· τὸν μὲν, ἔφη, χαλινοῦ δεῖσθαι· τὸν δὲ ἔφορον κέντρου· φυλὰς δὲ λέγομεν οἱ θεόπομπος ἐκείνους ἐλέγετο δὲ φερσίας ἀρτέμιδος· ἐπεστέλλετο πολλὰ κεχήνων ἀλεξάνδρῳ· καὶ μόνοι ἐν αὐτὸν ἀλέξανδρον ἐθαυμάσας πολλά· λέγεται δὲ ἐν τόμῳ αὐτὰ γεγράφθαι οὓς ἀφέρεν. Ἐφόρων· ἐπόμιζον· θηκυλίδης· ἐφόρων δὲ τῷ ὑλωΐς αὐτὸ· ἐν λίθος ἐγὼν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐμβαλλόμενον. Ἔφοροι· φιλιππίζειν τοὺς ἐφόρους τὰ ἁμαρτήματα συμπείσας ἐκ θηβῶν πόλεως συμφόρου τοῖς πράγμασι, τοῦτο μὲν τοῖς λόγοις ἐπανέγραψεν ὡς ἀνάπρεπτον ὑπάρχον ἐν πολλῷ αἰσχύνῃ τοῖς ἀποδοκήσασι φέρον· δὲ μόνον τὸ δέον ἀνεπίγραφον αὐτὸ ἀνακληθῆναι· ἐν αὖθις· οἱ δὲ περιπλεῖσται συμπίπτουσιν εἰς καθαίρεσιν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι, προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὐτῶν μονοίας τὸν πλέαρχον· καὶ αὖθις ὁδί, πρὸς τοὺς ἐφόρους ἔγραψεν· ὡς ἐπείμους μὴ ῥῆγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ· τῷ τε πίπαν τῶν ραλανείων ἀφαιρεῖντας· καὶ ταῦτα παρατηρεῖας ἀφελαύνοντας, δὲ τὸ ἀρχαῖον ἀπικεῖσθαι· Ἔφοροι· ἀπολακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ἐ· δὲ ἐφόρους ἐπὶ πλὴν διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ πόλεως πρᾶγματα· ἐν δὲ χαῖδε ἦσαν. Ἐφόσον· ἐν μέρος λόγου. Ἐφ᾽ ὅτῳ· ἐφ᾽ ᾧτινι. Ἐφὰλ, τὸ μὲν ὄνομα ἑβραϊκὸν ὃ μνανδρόμυ, δηλοῦσιν ἢ λύρωσιν σημαίρειν· τὸ δὲ εἶδος αὐτὸ ἀσπιδαμιαῖον ἰωάννα φασὶ πίλον πορισθέντα ἐν χρυσοῦ ἁρπάγῃ τέχνης ποικίλης πεποιημένον· καὶ ἐν μὲν τῷ μέσῳ, εἶχεν ὡς πορφυρᾶ ἐρέα ὁλόχρυσον· ἐπατέρωθεν δὲ αὐτοῦ, δύο σμαράγδους ἔχοντας ἀνὰ ἓξ τὰς λώδεκα φυλὰς τὰ ἰηλ· ἐν δὲ μέσῳ τῷ σμαράγδων. λίθον ἁδάμαντα· ἡνίκα γοῦν ἔμελλεν οἷς ὁδὸς ὃ ὠφθῆναι τὸν θεὸν πρὸ τῶν ἡφαιστίων, ἐδίδου αὐτὸ ἐν τῇ ἐπωμίδι καθ᾽ τὸ μέσον τὰ στέρνου· καὶ ἐπετίθη τὰς χεῖρας αὐτὰ τὰ κατακόπτων καὶ ἐμείνετο ἐν ταῖς πολλαῖς αὐτὰ ἐζωπλωμένου ὡς πορ πυρίου· ἐ ἀπλέπων εἰς τὸ ἐφοὺλ, ἠρώτα τὸν θεὸν ὁ δ᾽ ἠρώτησε· καὶ εἰ μὴ ἀρεστὸν ἦν ὃ θεῷ τὸ ἐρώτημα, ἀθέως ἤρατο ἐὰ δάμας λίθος καὶ ἐφιπποβολῆ ἀκτῖν᾽ ἐν πέμπων· εἰ δὲ πλὴν ἀρεστὸν, ἔμενεν ἐν τῇ διαβάσῃ ὁ λίθος· εἰ δὲ μὴ ἐνόθευε εἰς μάχαιραν πολεμίαν τ᾽ λα, ἐγίνετο αἷμα τοῦ θνήσκοντος· εἰ δὲ θάνατον ἔμελλε ἐγίνετο μέλι. Ἐφῶ· ἐπιβαίνω πλυβοῖ· ὁ δὲ μαρκὸ πολλοὶ ὑπὸ ἀφαλεῖ, ἐπεισ αὐτὸ ἐν χωρεῖς ἐς ἰβλί· ἐφ᾽ ᾧ λαμβάνομαι

τας μέλημα· ἀλλὰ τῆς ῥητῆς, περιῆν τὰ βρεττιανοὺς νικήσαντας ὀλίγας ὡς ἂν ἐν τῇ τῆς πλεμίῳ ἀφελησθῶσι. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐγένοντο μεθ' ἑξῆς τῆς κοινῆς συμμαχίας. ἐφώλαμβάνῳ καὶ τάλαντα ἀπενίσω τόν. ἐφώλμησαν. ἐπέτρεχον. ἐφώπαρεν· καὶ χριστὸς πρὸς τὸν ἰούδαν· ἑταῖρε ἐφ' ὃ πάρει, ἀντὶ τοῦ οὐχάριν παραπέμψας. ἐφωδήγει· ἐπωδήγει δέ. ἐφραθαΐται βηθλεέμ· παρ' ἑβραίοις δὲ μαίσημαίνῃ τὸ ἐφραθά. ἐφραίμ, ὄνομα κύειν. ἐφαῖος, ὄνομα κύειν. ἐφίξατο ἐίας ὠφιώθην ἐπυνιώθην· ὁ μῦρος· ἐφείξε δὲ μάχη. ἐσοφοκλ· ἐφίξ ἔρωτι περιχαρὴς δὰ νεσσάμην· ἂν ὠφιώθην τὴν δυνάμενον πλουτίζειν. ἐφεύξαν· ἐδραπέτευσαν. ἐφοινίπευε· ἐρυθραίνετο. αὐτὶ τοῦ ὀπτῶν πλακοῦντα· τὸ λέγειν συγχέας τὸ πόσωπον ἐφοινίπευτο. ἐφυ· ἐγένετο. ἔφυγεν ἀνεὴν ὄρον ἄμφον· ἐφ' ᾧ ἐπὶ τῷ ἀπὸ καιρὸς εἰς πρεῖπεν ἐλθόντων. ἔθος γὰρ ἀθλίοις σύγκομοις τρέφεσθαι ἀμφιθαλῆ παῖδα· ἀπανθᾶς μὲν δρύων καρπῶν φέρον δ· καὶ λίνον πλήρους ἅρταν, λέγειν τὸ πεπείμενον· αἰνιστόμενος τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν· τὸ γὰρ ἐν τῷ δρυοῦν ἐ ἀπανθὲν στέμμα, νεκρὸν ἔλεγον. ἔφυδρος· ὕδωρ ἐπάγων πολυμβρικὸς ἐφύδροις· ἐφύδρους· διὰ λύσεις διατείνας διὰ τὸ σώματος τὸ λιμνῶδες. ἐφ' ὕδωρ ἐν τοῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάχιστον ὁ μελησόμενος τούτου. ἐφυλάξατο· ἐζήλωσεν· εἴασεν· ἐμαλάσσετο· πεύθη· ἢ μαμύθη· ἐφυλάξαθ διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις. ἐφύμνιον· τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ἆσμα. ἐφῶτο· ἐνέφυσαν· ὁρόδρα ἐπιβαλλοντο· ὥστε δοκεῖν συμφυῆναι. ἐφύστορον· ὑστεραλφον. ἔφυρον· ἔρρεχον· ἐπέπλυνον. ἐχάτιζον· ἔρριζον. ἐχέγγυον· ἀσφαλῆ· ἀλλ' ὡς πρὸ ἐλαφρὸν ὂν οἱ ἐπιτίθου ἐχέπυον ἐύσμεσφύλαστε. ἐχέπυος· ὁ ἀσφαλὴς ἐπυκτός· ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. παρὰ ἢ θακυλίδη· ἰσχυρὸν ἐπυῶσαι δωμῷ. ἔχεδικὰν ἄτε δή· ἢ ἄρα δὴ πόσοχε· ἢ τί τοι δᾶ. ἐχέδημος, ὄνομα κύειον. ἔχεσν· ἔχωσιν. ἐχεπρατίδας καὶ ἐχεπρατίδης ὁ τὸ ἐχεπράτου παῖς. ἐχεμυθεῖ· ἔχει σὺν ἑαυτῷ τὸν λόγον. ἐχεμυθία. σιωπή· μυστεία. ἐχέμυθος· μυστήριον κρυπτὸν φυλάττων ἢ φόνιμος. ἰῶδε ἐχέμυθος δ' ἁμαλλισα ἐ κρυφίνους· ἀλλ' εἰς τὸ σωαύξησιν ἀρετῆς ἐ κωμῳδίας μείωσιν, ὅλως ἐζήμειχυθ τὴν ψυχήν. ἐχεμυθόλαβος· ὁ φρονιμώλαβος. ἔχενηΐς· κηρατὸς ἀτὴν ἀῦν ἄγνυρα· σὺν ἐγγράμματι· ἄγνυραν· τ ἐπὶ βῖς ἐχενηΐδα δεσμὸν ἀέλλης. ἔχενηΐς· γλῶσ ἰχθυδίου ὀβελίνα ἄρεωβ μέτρος λ ἔχει κωρὶς· ἐ πεδύγας λ'· χρῶν δέ τινες αὐτῶν πρὸς φίλτρα ἐ δίκας· ἐλήφθη ἢ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς ἐχενδαι τ θεσσ νικῶν. ὃ ἐ μανικρατὴς καλεῖται· ὁ ἀμοσφασίλει πολεμοῦντος φασίν. ἔχενδαι· γλωσσῶν. ἐχέπωλος· ὁ ἔχων ἵππους. ἐχέπλη· τὸ ἀρόβδο δ πρᾶτημα. ἔχετον· ἂν ἐχέτωσαν δυϊκῶς· ἐ λέγετον· τοῦτο τί μαὶ ἐ ἀναξιμήνης· ἔχετον ἢ ἐπλείβεχον αὐτοῖς νοοῦντας ἐς μίαν ἐ τὼ αὐτὼ· ἐ ἐχέτω δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ ἔχον. ἔχετος· τύραννος· ἀπωνὴς· ἐ σπληρός· ὁ μῦρος· πιμφωδεῖς ἔχεθον βασιλῆα βροτῶν δωλήμονα παντῶν· οἵ πάρ' ἐκείνα ἁμάμισι ἐ ἄατα νηλεῖ χαλκῷ· καὶ ἕτερος σὺν πέμπει ἢ ὄφησος τὸν πρωτηνὸν ἐ μυθώδη ἔχετον· καὶ εἰδήτις ἄλλος ἐπισπελίας ἢ θεσπαλεῖ χρυσὸν δ' ἀποδείξων ἐ παγκρυσειν. ἐχέχω· κρατεῖ τῶ· ἀείσθ'· ἐχέτω ἢ πνοὰς νήνεμος αἰθὴρ· κῦμα ἢ πόντου μὴ κελαδεῖ τὸ γλαυκὸν. ἔχεφρων· σωφρὼν. ἔχει αὐτὸν ὁ τῆς θανάτου ζόφος χαλινώσας· ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν. ἔχει ὁ ἀνὴρ γυναῖκα· ἔχεται ἢ ἐγκρατεύεται τοῦ ἀνδρός. ἐχειρώθη· ἐκρατήθη. ἔχεις τί· ἐ τὰ γράμματα ἢ ἐ τὰ ὀνόματα ἢ ἐ τὰ φωνήεντα· λέγε δὲ τὸ ἔχεις τί, ἀντὶ τοῦ εἰλικρινῶς τί; ζωγρεῖν λέγε γὰρ αὐτὸν ὁ σωκράτης ὡς ἐπὶ ἀπάτῃ τῶν διδασκάλων ἐλόντι τῶν φρονημάτων. τῇ τ' ἀγαθὸν μοῖραν κεκασμένῃ λέξῃ τ' ἐν ἀλλήλοις ἐ βῖς ὀρνιθοθήραις, ἀλλ' οὐκ ἐφαίνῃ· ἔχεις τί; ὃ ἢ τε φασί· μὰ δῆτ' ἐδέν ἔγωγε· ἐδέν πάνυ· ἐδέν· καλῶ τὸ πεῖσαι τὴν δεξιὰν· δυτέον τὸ αὐδᾶν· ἐ μιμεῖσθαι δν δερμύλον ἐ αὐτ'. ἔχειτο· ἐζήμειχυτο. ἐχειρώθησαν· ἀνδρῶν· ἐσερήθησαν. ἐχέρωσαν. ἐχέρωσεν· ἐστέρησεν· ὁ ἢ, τ' ἀγαθῶν τ' βασιλεῖ ἐχέρωσεν ἀπάντων.

ἐχεῖ δίον· τὸ ὀφείδιον. ἔχμαρ· ὄφις. ἐχνάς· ἐχναῖος ὄνομα νικοῦ. ἐχῖν τ' τοῦ ἀνάβαλλει· λέγε ἐφῶν τὸν ἀναβαίνεσθαι πρὸς χειρὸν γένῳ. ἐ δὲ οἱ χθαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κευθμοῖοι. ἀὐ ἐχεῖνοι τοῦ· εἰ δ' ὑστερ ὄν τὸ βαχυπερ τ' ἐμβρυ· καὶ κἀπαναδιπλασιάζει τὸ πρῶτον· ἐχῖν ἢ τὸν ζῶον ἐ ἔλαβε τὴν ῥοπὴν· σὺν γράμματι· ὀξίσι λαχνικὸν δέμας καὶ τρόπον ἐχίνου· ἐ αὖθις· πάμαυλος τὸν

ἐχῖνον ἰδὼν ξηνῶδες φέροντα ῥάβδας, ἀπεπήδησεν δὲ ἐπὶ θηλοπέδαν. Ἐχῖνος· τοῖς δὲ νεφέλαις τὸ ἐχῖνον τοῖς σάλοις, προβλεπτικὰς διὰ ταῦτα ἐνυδρίδας. ὅπως φύγωσι πεζὰ λαλῆς τὰ ζῷα λῆς· ἢ ἵππου· περὶ ῥηδύο ἐχῖνοι δύ' φιλίᾳ ἔλθοιεν, ὁ μὲν ἕν πελάζησι· ὁ δὲ ἕν χέρσου ξηνὶ τὸ ἀνόμοι. Ἐχῖνος· τὸ χειρογρύλλους. Ἐχῖνος· ἅπας τίθεται τὰ γράμματεῖα ἐπὶ τὰς δίκας ἐπὶ τὸ ἐντὸς μνημονεύῃ δημοσθένης τὰ ἅπαντα τοῦτον· ἀλλὰ ἐξ ἀεισοφίλης· ἐξ ἀεισοφίλης· ὦ δημοσθένης πολίτης μνημονεύῃ δημοσθένης εἰ φιλιππικὸς· ὅτι δέ τι ἡδὺ ζῶον χερσαῖον ἡ θαλάττιόν ἐστιν. Ἐχῖνοι οἱ μὲν, χαλκοὶ· οἱ δὲ, σιδηροῦν μὲν εἰς ἀγεθία ἀσιν διαιτηταὶ τὰ γράμματεῖα τῶν μαρτυρίων· ἅτινα δὲ μαρτύρησαν· ἢ κατασημαινόμενοι μεθ' ἁπλοῦς ἐπιγλυφεῖα· ἢ διαιτῶν τοῖς δικασταῖς ἐπιδίδωσι.

Ἐλίαν, ὄνομα κύριον· ἢ συελλῆ· ὦ δὲ ὠκύτατος πάντων. Ἕλκος· ὅδος ὄφεως· ἀπὸ τοῦ κατέχειν· διότι μόνον τῶν ὄφεων ἀνωδυνεῖ· ἀλλὰ ζωοτοκεῖ· ἁδροτικὴ τῷ ἔχει· ἐξελκίδιον· λέπη καὶ αἱ μέρους χρῶς ἕλκος· ἐν βίᾳ περὶ δεσποτικὰς ἔχοντας διαθέσεις. Ἑλκεσιπέπλος· ὁ πολὺς χρόος ἐμπλοῦν σόμασι ἔχοντας ἑλκεσιπέπλους ὡς καὶ φιλήσων αὖθις· ὃν πρὸν φίλησι τοιαῦτ' ἐργῶν ὡφελῆν βούλομαι ὡς αἰσχρὰ μὴν ἔνδειφησί προσχεῖν βίος ἐχθροῖς ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις· ἢ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς· συμμέζωσαν φησι χιτῶνα τοῖς σώμασι. Ἑλκύσ· αἱματικὴ· μισεῖ· Ἕλκημα· μίσημα· Ἐλκτὸν ἐχθρόζελον· σοφοκλῆς· ἐλκτὸν δὲν ὄδιν ἐχθρὸν καὶ· τούτοις ἐγὼ ζῶν βίος νόμοις ἀεὶ βούλομαι· Ἕλκτος· ἐχθρόζελος· Ἑλκτοδόνη· ἐχθροποιόν· Ἑλκόμενος· ἐχθρός· ἢ μισούμενος.

Ἕλκος· ἔχθρα· μῖσος· Ἑλκτικὴ δυνατικὴ· ἐχθρὸν ποιεῖ· καὶ ἑλκῶσαι· ἐχθρὸν ποιῆσαι· ἑλκῶσαι φασὶν αἰεὶ τὸν ἐκ πάνθαρον· ἐπὶ τὸ γὰρ ἕτερον αὖ θατέρου τὰ ὠὰ διαπαῶν· Ἑλκρὸς ἐπὶ δικτὺς· ὥρα τὸ δαρίλα, ὁ διάβολος· Ἑλκρωδῶς· ἀπεχθῶς καὶ κακῶς· Ἑλκρὼν ἄδωρα δῶρα κἀπόκρισμα· ὁ αἴσασφησιν· ἀλλεῖμι πόστε λουτρὰ ἐπὶ παρακτίου λιμένας· ὡς αὖ λύμαθα γίνεσθαι μὲν, μὴν ἐν βαρεῖαν ἐζαλάσωμαι θεάς· μολὼν δι' χῶρον, ἐν θ' ἂν ἀσιρκὴ ἴχνος ἐρύτω τὸ λεπτὸν ἐγχος· βύμον ἔχθιστον βελῶν· ἰαῖαν ὀρύξασ' ἔνθα μὴ τις ὀφθῇ· ἀλλ' αὖ τὸ μυξέδης τε σωζόντων κἀκτων· ἐγὼ δ' ἐζουχεῖ τὰ τε δεξάμην ὧν ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου, οὐ πώποτ' ἐμενάνθεσχον ἀργείων πάρα· ἀλλ' ἔσα λαθὼν ἔρροψ παροιμία· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα οὐκ ὄνησιμα· τοιόνδ' ἔλθοι μὴν εἰσόμεθα μὴ θεοῖς ἐπῆν· εἰσόμεθα δὲ βείδας σάφ'· ἔχοντες εἶπον ὡς θυμὸν πιστέον· τιμὴ· ἐν δὲ δειρὰ καὶ τὰ κατερεώλεκε τιμαῖς ὑπείκ· Ἐχθροῖς σωθέσθαι· εἰς ἄλλαγὴν φέρε· Ἔχμα· τὸ σφέτερμα· Ἐχολώθησαν· ὠργίσθησαν· Ἔχομαι χθονικῶν· Ἐχόμενα· ὁδὸς πόρος πολλὰ μὲν καὶ ἀλλ' ἔδρασεν ἀσεβείας τε ἐξ ὕβρεως ἐχόμενα· καὶ βαθύβαρον ἀμαθίαν τε ἐξ ἀπαλαυσί ὁ μολὼν ἐπολάβετε· ἀπὸ ἀκολαβόντε καὶ ἀντεχόμενα· Ἐχόμην· ἐπισχόμην κατέχων· Ἔχοντας στίχας μερῶν· θεῶν ἀεισοφῶν πολεμεῖν μὴ ὄντες· οἱ γὰρ πολεμοῦντες πρὸς τὴν μέρας ὠφέλοντο· ἐπὶ δὲ τὸ στρατηγῶν ἔχειν στίχας εἰς τὸν πόλεμον· ἐχρεμπτόν δὲ αὐτὰ ἐπὶ τὸ δημόσιον· Ἔχοντες· οἰκοῦντες.

Ἐχόνδρον ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν· ἐχόντων μὲν οὖν ὡς ἔχουσιν ἕκαστοι· καὶ ὡς ἂν ἑκάστῳ φίλον κεινέτω· Ἔχουν· ἐχώνυσεν· ἐκ τοῦ τοῦ οἱ μὲν, ἔχουν· οἱ δὲ τοῖς βαήουσιν ἀντεμάχοντο· καὶ αὖθις καὶ χώματα δύο ἑκατέρωθεν ἔχουν ὡς πρὸς τὸ τεῖχος· ξύνδεσμος δὲ τὸ χώματος αἱ πλίνθοι ἐμένοντο αἱ σὺν τῶν οἰκιῶν· Ἔχω αἰτιατικῆ· Ἐχώλανεν· ἐχώλανεν ἀπὸ τῶν πύργων αὐτῶν· ἐξέκλιναν ἀπὸ τῆς εὐθύντητος· Ἔχεσον· μετέβαλε βῆς ἔπλεον· Ἐχεματίσθη· χρησμὸν ἐδέξατο· καὶ ἐχεκάθη ὁμοίως· Ἐχῆν· ἔσχεσεν· ἔμοζεν· Ἔχησεν· ἐμαντεύσατο· ἢ δανείσατο· Ἐχειμπάζει· ἐπλησιάζει καὶ ἐχείμπαν· Ἔχισεν· ἔπλεον· Ἐχωματίσθη· χῶμα ἐδέξατο· ἐχῶσθ· Ἔχοι· Ἐχύμισαν ἄν ἔγχυμον ἐποίησαν· ἀεισοφ' θεσμοφοριαζούσας ἂν αἱρεῖ· ἀλκαῖος οἱ πορφάρμονι ἐχύμισαν· Ἐχύρωμα· ἀσφάλεια· ὁδὲ σπόλεως ἕξεις ἐστὶ φρούριον, ἐν ἀλλῷ δὲ ἐχυρώματι· ἐμπεπερονηρεῖ· Ἐχυρῶς, ἰσχυρῶς· ἢ ἀσφαλῶς· Ἐχύρωσεν· ἰσχυροποίησαν· Ἐχυρώτατον· ἀσφαλέστατον· Ἐψα ἐφθόνει· πρίξ· Ἔψανον ἄπαλὸν ἐμὲ ἀτέραμον· τὸ δυσέψατον· ἔστω πολλῶν· Ἔψαι· ἀκολουθήσεις· Ἔψημα· ὁ ἀπ' τὴν ἔψησις ζωμός· Ἕψεται· ἀκολουθήσει· ἢ ἀκολουθεῖ, Ἕψησας· καὶ ἕψημένος· Ἕψητέον· πλυτέον· Ἕψηνον· ἕψητὸς ὁ ἕψημένος· Ἔψηχον· καπέμασον ἔριον· ἐξῆς· οἱ μὲν, ζωστὸν ἔψηχ· Ἕψια·

ὁμιλία. Ἐφια. ἰδ. ἀπολόγων παίγνια. καὶ φιλέφι ὁ φιλοπαίγμων φιλέμ ἀφιλήλογός ἐστιν ὁ φιλέφι. Ἐφιάασθαι. παίζεσθαι, καὶ ἐφιᾶται παίζει. Ἐφιατέον. παικτέον δεῖ παίζειν. Ἐφιαστήμων. γνωστικὸν παίγνιον. Ἐφιλωμμύοι. πεπυμνωμμύοι. Ἔφιμον. τὸ παίγνιον. Ἐφισαν. ἐφώμισαν. Ἐφόμμος. ἀκηλουθήσων ἕπων. Ἐφοντα. κυδμούς. Ἐφῶν τᾶδ βαρυνόεται καὶ πόδια πᾶται. ὁ σύνεσις. ἐφῶ ἐφήσω. ὡς παρὰ τὸν χρυσῆν γᾶν ἐφῶντες. Ἐφώμισαν ἔβρεξεν. Ἔφον καὶ ἀπέφον. τὸ ἔφιον διὰ τᾶ ὁ μικρᾶ. ἀπέφων δὲ τὸ ἀπεπόησιζον διὰ τᾶ ὁ μεγάλου Ἐφῶν δ' αὐτὶ τᾶ μυθόμμος. Ἔφυρεν ἀπεδίωξεν. ἐφυχαγώγησεν. Ἐφυχαγώγησεν ἐπάλασσε. ἐδεμυθήσατο. ἐφυχὰς διὰ παπαγείας τᾶ πλάτησ ἀντων ἀηδόνας. Ἐφύχθη. ἀπεπαύθη ἐρέμησεν. ἀγριάδαν τᾶ ἐφύχη χαλεπᾶς πνεύματα θάφοείης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

αβαρεῖον ἐνῶ αἰζάβαι, αἰεὶ σὺν ὅπλα πολεμικαὶ δόσιν ποιεῖται. ζάβαγαρ τὸ λωεῖον Ζαβουλὼν χώρα. λέγεται δὲ ὁ παίγνιον ὁ μῦ. Ζαβρόν. πολυφάγον. Ζαγρεύς. ὁ διόνυσος παρὰ ποιηταῖς δοκεῖ δ' ὄζας μιχθῆναι τῇ περσεφόνῃ ἐξ ἧς χθόνιος διόνυσος. Ζαγρεὺς ἀνὴρ δίβις. Ζαδύ. μέγα. πολύ. λαμπρόν. εἰσχυρόν. Ζαὴς ἄνεμον δὲ σφοδρῶς πνέοντα. Ζαθέη. ἁγνεία καὶ ζαθέων. Ζαθέρει ἁγνεθέρμων ἐν ζαμερέμματι. οἶδα καθίζων ἀείδειν ζαθεῖ καὶ μάτι θαλπόμμος. Ζάκορος νεωκόρος. μμὴ ἀνδρὸς δὶς ἐξαπαθῶντι. ἀμεγάρυζος ἥνοε τις γλώσσῃ ζάκορος καὶ ὑπηρέτης. λάκασία. Ζάκυθος τὸ πῦρ ἁζάκορος. ἱερόδουλος δὲ καὶ ὑποζάκορον φασὶ τὴν ἱέρειαν ἱερὰς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν. πορεῖν δὲ τὸ σαίρειν παρὰ ἄτῃ. Ζάκυθον ἄγαν ὀργίλον. ἢ τος δὲ ὀργή. Ζαγχαῖος ὄνομα πύελον. Ζάλυκος. ληρὸς σκυθικοῦ. πυθαγόρειος φιλόσοφος νομοθέτης. ὃς τελευτᾶ ὑπὸ τῆς παρίδος ἀγωνιζόμμος. ἦν δὲ ἄβις πότερον δοῦλός τε καὶ ποιμήν. καὶ σκυθισθεὶς, νόμμος ἔθετο ἑαυτοῦ πολίταις. σὺν οἷς δὲ τὸ πρῶτον οὖσας ἐπὶ γραφῆς γυναῖκ τὴν μὲν ἐλευθέραν λαγχάνει μονα μᾶς οἰκείων βασίζειν παισὶ σὺν ᾧ μίαν ἔχουσαν. ἧς δὲ ἄλλας σὺν ἀνθίνοις. Ζάλωμεγάλῳ ἄλα. δόσιν τᾶ σφόδρα ἁλίζεσθαι. καὶ ζάλωτος. ὁ σφόδρα πλούσιος. πλάτων πολιτείαι. εἶον σὺν χειμῶνι δόσιν ἡνιορτᾶ. καὶ ζάλης σὺν πῆς φερομμένοις σὺν τείχει ὑπὸ σᾶς. δὲ σὺν τιμείωσιν τᾶ ζάλης πνεύματος ὑπὸ ἄερος φερομμένοις κατὰ λάφθεῖσι συρεφλῶν δὲ καὶ συρμὸν βάλειν δηλᾶν. πνεῦμα ἄνεμος λαῖλαψ πνεύματα ὀρυμβώδες. κλύμακες δ' ὠὰ καὶ ζάλης τίς ἐστι μεγάλη. συρεφὴ ἀνὴρ μάχιμος ἐς ζάλην τὴν μάλαξαν. Ζαμάτι βυρλίον. Ζαμβρὲ ζαμβρὲ ὄνομα κύειον. Ζαμβύκη μουσικὸν ὄργανον. Ζαμβὼς σοφιστὴς. ἢ ζαμβὼς λόγος ἐπὶ δαναῶν καὶ θέρους βασιλέως ὀρνίλος δὲ λοίδορος. καὶ ῥίαιος. Ζάμολξις. πυθαγόρας δουλεύσας ὡς ἡρόδοτος δὲ σὺν ὕθης. ὃς ἐπαινεῖ τὸν ἐδίδασκε περὶ τᾶ ἀθανάτου εἶναι τὴν ψυχὴν. μανασσῆ. παρὰ πέτασιν τὸν ἡρόνον τι μᾶ θαυδὲ καὶ λεῖ θαι ζάμολξιν. μὴ ἀνιᾶ δὲ ἐντ βαρβαρικὸν νόμοις φησὶν. ὅτι μὴ νικοστιστεγνωστε λείας κατέδειξε πᾶσι τὸν σύθραικα. καὶ ἔλεγεν ὅτι οὔτ' ἂν, αὐτὸς ἀποθανοῖ. οὔθοι μᾶ τούτου ἀλλ' ἔξεστι πάντα ἀγαθὰ. ἁμαὶ ζῶντα λέγων, ὠκοδόμμ οἴκημα καλὸν γαῖον. ἔπειτα ἀφανισθεὶς εἰς φυλακὴν σύθραικων, σὺν τούτῳ διπλᾶ. οἱ δὲ πᾶσι ἔπειθον αὐτὸν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται. ὃ οἱ θρᾶικες αὐτὸν πάντα πιστεῦσαν. λέγουσι δέ τινες ὡς ὁ ζάμολξις ἐδούλευσε πυθαγόρᾳ μνησάρχου σαμίῳ. ὃ ἐλευθερωθεὶς, πολλᾶ σοφίζεται. ἀλλὰ πολὺ πρόσθεν ὁ ζάμολξις πυθαγόρᾳ χρήσθαι. ἀθανατίζεσθαι δὲ καὶ πείσοι καὶ ἡρόβουλοι καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς ζάμολξιν φασὶν οἱ νέσθαι. ἧξε δὲ αὖθις. ὃ πολλᾶ ἀεὶ νομίζεσθαι ἀληθεύειν θύεσθε δὲ ὦ ἔχουσι πάντα, ὡς αὖθις ἥξοντος πᾶ ἀποθανόντος. Ζάμολξις θηλυκῶς, ὄνομα θεᾶς. Ζανὸς ἐλαφρὸς ἢ γυμναστικὸς φασὶ. σὺν πολεμικαὶ θέσει καὶ ἀπὸ τᾶ ῥιαοθεὶς καὶ μὴ θεὶς. Ζαπληθὲς ἄμετρον ἄπειρον. καὶ χρῆ

ζαπληθὲς ἀμέτρητον σῶμα μᾶσις ἐκτείνει σπαράσσας ἀθαλόεντα πεδία. Ζατῶσαι τὸ φράσαι.
Ζαβάλω τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω. Ζαβρφὴς· ὁ αὐτὸ τραφὴς· καὶ τὸ πληθυντικὸν ζαβρφέων.
Ζαφελὴς ὁ ἀφελὴς· καὶ ζαφελῶς πάνυ ἀφελῶς. Ζαχαρίας ὄνομα κύριον. Ζαχρειὴς· ὁ ἄχαρις καὶ ἀχρεώδης· ζαχρὴς δὲ ζαχρέντος. Ζερβὲ, ὄνομα κύριον. Ζέω· δοτικῇ. Ζέλφα ὄνομα πόλεως ἐξ ἧς ἐλεάζαρος ἦν τοῦ θεοῦ. Ζέρνον σκύθης ἄλφα καὶ οὐ μῦθος μακρόσιος τὸ πέρνος· διὰ δὲ παροφυΐαν σώματος, καὶ τὸ, πέλωτα ἐν τῆς βαυλότητος τῆς φωνῆς καὶ ὄψεως πᾶσι χεῖρα χύσις μάρτις ὦ· κυρτός· διάστροφος τοῖς ποσί· τὸ δὲ ἐναντίον μυκτῆρσι παραφαίνων δι ἀσημότητος ὑπερβολὴν ἄπαυστον ὦ ἀρδαβουρίωι δεδώρητο καθ' ὃν ἐν λιβύῃ διέτριβε χρόνον. Ἅλωσις τῶν βαρβάρων ἐς τὸν θρᾳκῶν ἐμβαλόντων. ἐς παρὰ τοὺς βασιλεῖς ἤχθησι γύας ἐς ἀπήλαυσεν μὴ οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἄνεμον ὄψιν· ὁ δὲ βλίδας, ἵνα θ' ἡ τελίαν αὐτῷ φθειρομένῳ ἐ μόνον πέλωτος ἄξια καὶ βαδίζοντι καὶ περιπῶς κινοῦντι τὸ σῶμα· συνὴν δὲ αὖ ὦ λωχυμένῳ ἐς σπερματεύοντι πεποιημένῳ πρὸς τὸ τελοιότερον ἀναλαμβιώνοντας ἐξόδοις πανοπλίαν· διὸ δὴ πόδι πούδασον αὐτὸν ὁ βλίδας ποιούμενος μετὰ δίχμαλώτων δεσποσβάντα ῥωμαίων, ὃν μὴ ἄλλων κατολιγώρησεν αὐτὸν δὲ μετὰ πάσης φροντίδος ἀναζητεῖσθαι ποεῖ ζεξεν. ἐς ἀλόντα καὶ ἐν αὖ τὸν ἀχθέντα, σὺν δεσμοῖς ἰδὼν ἐπέλασεν· καὶ ναθυφεὶς τῆς ὀργῆς ἐ συνθαλέντο τὸ αἰτίαν τῆς φυγῆς· καὶ ὅτι χαίρουν ὁμίζοι ἐν ῥωμαίων τὸ παρὰ σοφίσιν ἀ μένοντα· ὁ δὲ ἀ δυνατὸν ἀ μαρτήματα μὴ τὸ φυγὴν εἶναι· ἔχειν ἢ τὰ ἀ μαρτήματος λόγον τὸ μὴ ἀ μετὸ αὐτὸ δίδοσθαι· ἢ ἡ πλωτι μᾶλλον ὁ βλίδας ὑ ἀχθεὶς, δίδωσιν αὖ ὦ γυναῖκα τῷ ὠπεζονότων ἐ τῆς βασιλίδος ἀναθήκασα μὴ ὦν. ἀ τὸ σου δὲ τίνος πρὸ ἔξεως εἰ ἐκ αὐ ἐκ τὸ ἐκείνῳ φοιτῶσαν καὶ οὐ βουλεύεται ἄ σαντα ὃν χρόνον τῷ βλίδα συνὼν μᾶλλον δὲ τὸ αὐτὸ πλατὸ ἀ ἡλικας ἀ ἐπὶ ὦ τῷ στρατηγῷ τῷ ἐ σπερείων ῥωμαίων δῶρον τὸν ζίρκωνα δίδωσιν· ὃς αὐτὸν παρὰ τὸν ἄ σαν παρεμένων. Ζέσας θυμῷ· ἐξαφθεὶς τῇ ψυχῇ. Ζαγήσιον· ὃ τὸ ζαγήβυτέλος. Ζάπληρον δὲ μέρον τὸ ζυγὸν καὶ ὁ ἐν τίθησι τὸ βαχίλους τὰ ζῶα. Ζᾶσμα δὲ νάσι ἢ τὸ ποιημὲ διάβασις ἐπέφυρε· ζάγνυται δὲ ῥωμαίοις δεσπόνωται τὸ ἐ ποταμῶν ζερεῦματα ἄ τε καὶ τὸ διὰ μελέτης ἀεὶ τ στρατιώταις ὄντ ὧς περ ἄλλοτι τ πολεμικῶν ἀσκούμενον ἐστὶ τέ σρω καὶ ἔνω καὶ ὑ φρατὴν ὄσιὴ ὁ δόσος, οὐ γὰρ δὴ πάνυ σι δίναι, τοιόσδε· πλατεῖαι μὲν εἰσὶν αἱ νῆες οἷων ὁ ποταμὸς ζάγνυται· ἀνορμίζονται δὲ ὀλίγον ἄνω τ ἐρεύματος ὑ ποδρὸν μέλλοντα ἐξάγνυσθαι ὄντ· ἐὰν δὲ τὸ σημεῖον δοθῇ, ἀφιᾶσι μίαν τ πρωτοναῦν καὶ ἐᾶσι φέρεσθαι πλησίον τῆς οἰκείας ὄχθης· ἐὰν δὲ καὶ τὸν ζαγνύμενον ἤδη τὸ σου ἐμβάλλουσιν εἰς ἐᾶ μαφορμὸν λίθων ἐμπεπλησμένον καλῶς ὡ δέσαντες ὡς περ ἄγκυραν· ἀφ' οὗ δὴ θεῖσι ναῦς πρὸς τῇ ὄχθῃ ἵστανται σανίσι ζύμασιν, ἅ περ ἄφθονα αὐτ ναῦς φέρει· ἐ πρᾶξιμα μέμειτ ἀ πρᾶσθαι καταστρώννυσθ· εἶτα σὺν ἀφιᾶσιν ὀλίγον ἀ πὸ ἐκείνης· ἐ σὺν δὲ ἀ πὸ ἐκείνης ἐς τέσσ τ ἀντιπέραν ὄχθην ἐλάσωσι τὸ ζῦμα· ἅ δὲ πρὸς τὴ πολεμία ναῦς καὶ πύργοι ἐ πὶ αὖ τῆ καὶ πυλίδα καὶ τοξίδες καὶ καθ' ἑλκτὰς φέρει· βαρυσὺ δὲ πολλῶν ῥελῶν ἐπὶ βὸς ζαγνύσας, ὁ πάσι ἀφισάμενοι ἅλις ἐ καταπέλτας καὶ καταπέλτας φέρει· ἐ σύντ δὲ τ βαρβάροις τ πρωτ ἐφεστηκότ ἕτεροι κύκλῳ. Ζάγης ἡμιονιὸν ἢ ροδὲ ζάξωτες τ λεγομένην καλινίδα· ἔνιοι δὲ ἰδρῶτ τ νύμφης μέθοδον ποιοῦσ. Θάλαρόν τ δὲ αὖ τ ἐπ τ πρῶ ασίν ἐπὶ τὸν ἀ μαξαν ἀγουσιν ἐς τὸ γαμοῦντος ἐπέρ ἵνα ἀ θυ δὲ τρὶς ἐπὶ τῆς ἀ μάξης μέσην μυκτῆνύμφην· ἑκατέρωθεν δὲ ὁ τε νυμφίος ὁ πάροχος· οὗτος δὲ ὅστις φίλος ἢ συγγενὴς ὁ τι μάλιστα τιμωμ καὶ ἀγαπώμενος· ἐπειδὴ δὲ ἅ μαξα ὄχημα λέπτοι ὁ ἐπ ζίτου παροχούμενος, πάροχος ἐπ λάθη· καὶ ἀ πὸ ζαύτης τῆς συνηθείας ναῦ πεζοὶ μετίωσιν τινὲς ὁ ὁδὸν, ὅ ἵστος πάροχος λέγουσι τῶν. Ζαξιδιάκηρα. Ζαξίθεος ὄνομα κύριον. Ζαξίλεῦῶ πεζομένοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζάξιπα· ὅτι μεσόδωρος ἐπιστολὰς ἐγραψεν ἐν ἑκάστῃ ἐπιφάσιν ἀγαλματ τὸ ζαξίπα. Ζᾶξις· ζάξιδος ὄνομα κύριον· ἀειστοτέλης κ τὸν ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφον· ἔστος ἐν ὧ ναῷ τῆς ἀφροδίτης ἔγραψεν ἐρωτ ὡραιότατον ἑστεμένον ῥόδοις. Ζάκ· τοῦ ζυ δ' ἄγαλμα ἱστορεῖ πεπλημένον τυμπάνῳ ἔχοντα ἐν ὧ· ζάδηλα τὰ ἐπὶ πᾶσι μανθανόμενα περιβωῆ μὲν

ὰ ωνύμω σημῆναι. περισσὸν τὸ δεξιὰ δὲ ἀεὶ τὸν πρότερον. καὶ τὸ μὴ καθαρὸν, τὸ ἐρραμμένον τῆς δωρεᾶς
αἰνίττεται. τὸ δὲ ἀνωφελὲς ἔχειν. ὅτι φανερὸς τοῖς νοεροῖς. καὶ τοῖς ἀρανίοις τοῦ κόσμου μέ-
ρεσι. ἁδὲ λοιδορία σημαίνεται. διότι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγνωστος. τὸ δὲ τὴν λαιᾶ σημαίνειν
πρότερον ἔχειν, σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικὸν. τὸ δὲ τὴν ἑτέρα προτείνειν ἀεὶ τὸν δηλοῖ ὡς τὴν ἀεροφόρων πνευμά-
των περατεῖας ὁ ἀεὶ τὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων. καὶ παροιμίαζε κατεῖδε χρόνιος θεὶς τὰς δι-
φθέρας. ἔστι τὸ πρὸ τὰ μειρομένων ὑποδῶν πρόπους παλῶν καινῶν ὅτι οὐκ ἀπενόκλα φασὶ
τὰ πάντα. ἀλλὰ δὶ ἀεὶς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καὶ πρότερον ἐπιξενίσαι. Ζάκυνθος.
σιος. οὗ καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἱδρύοντο ὡς πλουτοδότου. Ζεφυρία πνοὴ τὸ ζεφύρου καὶ ζε-
φύριον πνεῦμα. ζέφυρος γὰρ λέγεται ἄνεμος. Ζέω. ῥαδίζω. καὶ ὅμηρος ὡς δὲ λέγεις ζεῖ. ἀντὶ τοῦ
ζέων ῥεύματος. Ζῆλος θεὸς ἐριθίας. Ζείδωρον τὴν γῆν τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. καλεῖ
ται δὲ αὕτη καὶ βιοδώρα καὶ φερέσβιος. Ζειρῶνες. ὄνομα κύριον. Ζειρά. ἤτοι σειρὰ, ὥστε
νες ἢ ἐνδυμάτιόν τι ἐνδύοντος μετὰ τοῦ χιτῶνος ὡς παρὰ Φαπίδας. Ζειρά. χιτὼν. ἀναστε-
λλόμενοι ἢ ἀνάκολοι. ἢ μίξα. ἡρόδοτος. Ζῆν. ἀντὶ τοῦ ζῆθι. ὑγίαινε δηλονότι καὶ ἀντὶ τοῦ ζῆ. Ζῆ
χύτρα. ζῆφιλία. ἔστι δὲ ἐπωνυμιάζοντες εἰς φιλίαν καὶ ζῆν ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ. Ζήβ. ὄνομα
κύριον ἑβραϊκόν. Ζήβυρδις ὄνομα ἔθνους. Ζήθος. καὶ ζήθος ὀνόματα κύρια. Ζῆθος. καὶ ἄμ
φίων ὀνόματα. καὶ ὅσιον ἐν ᾧ ἀντὶ τοῦ ὅσιον. Ζῆπαῖε ὦ ῥ. ἔστι δὲ μόλις γνωμικόν. Ζηλήμων. ὁ ζῆ
λος. μόχθος. Ζηλίτης ὄνομα κύριον. Ζῆλος σοφοκλῆς. ἴδετε τὸν ὁμώνυμον αἰῶνα ὃς μέγι
στον ἴσχυσε στρατοῦ ὅσας λατρείας ἀνθρώποις ζηλουτὲ φέρει. Ζῆλος. ἀγαθοῦ τινὸς ἔστι θυμία φθό
νου τινὸς χωρὶς ἐπιγινομένη τῇ ψυχῇ. οἷον ἔχει τις ἀνδρείαν. ζηλῶ τοῦτον τῆς ἀρετῆς. οὗτος ἔστι θυ
μοῦ πάσχοντος καλὸν μὴ φθονῶ δὲ τῷ κεκτημένῳ. ἀλλὰ μιμοῦμαι βουλόμενος ἀνδρεῖος εἶναι. ἀπὸ τούτου δὲ
δὲ τὸ κατὰ ζῆλον ἀρετῆς εἰ πρότερον λαμβάνων πολλοὶ ὀκταηκοντα ἔστι πάντα τὰ ἔργα ἔθιμοι
καὶ βαρεῖαν τὴν βουλὴν παρὰ τὰς ἐκκλησίας. Ζηλοτυπία ζῆλος ἐξ ὑπονοίας τὸ ἀνδρὸς καὶ τῆς
οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. ἁμάρτυρος. ἀδέ, μετὰ μὲν ἦν καὶ τῆς ἐμπε
ρονζηλοτυπίας προσελήφθη δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως ἀντιλαμβάνων. ὡς οὖν ἐλάβετο τῆς ὁδοῦ
ὁμὲν πρῶτος ἀγὼν ἔφη δικαιώσασθαι. ἔχω μεθ' ἃ καὶ τὰ ὕστερον. ἐὰν δὲ ἀναιρῶσι γυμνάσμεθα. ἐ
πολύβιος λέγει τοῖς γὰρ πολίταις ὑπορρεπούσης ζῆλος ἐκ τῆς ἄλλων ἀλαζονείας καὶ
τῆς ἀναιδείας. ἐπιπόνδαζον γὰρ ἐκ ἀπολουθίας καὶ ἐκ ἐθάδας διαφερόντως. καί τις ἦν πρε
σβύτου πολίτου παλαιστὴς ὑπερέχων τὴν σωματοβρίαν καὶ ῥώμην. ὃν πολλῶν ἤδη τὸν ἐλάχιστον
ἐποιοῦντο λόγον. Ζηλοτυπεῖν αἰτιατικῇ αἰτίᾳ νος. ἀντὶ τοῦ μισεῖν ζηλοῦν δὲ τὸ μανιοποιεῖσθαι
ζηλοτυπῶν δὲ τοὺς ἀπέχθειαν ἐκλυθεῖσαι. Ζήλου. αἰτιατικῇ. μιμοῦ. Ζηλῶν. σοφοκλῆς
καί τοι σε καὶ νῦν, οὖσ' ἐζηλοῦν ἔχω. οὐδὲν ὧν ἐνοῦδεν ἔστι δὲ παιδαγωγικὸν ὡς φρονεῖν τὸ μηδὲν
ἥδιστος βίος. τὸ μὴ φρονεῖν ἢ καρδίᾳ ὧδυνον πανόν. ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. Ζη
λώδυτικὴ ζηλῶν ἐζήλωκα τῶν καλῶν. αἰτιατικῇ δὲ ζήλωσον ἕτερον. Ζηλῶ. μανιαρίζω. ἀεὶ
σοφάνης θεσμοφοριάζουσας. οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδιᾶς ζηλῶ σε τῆς βουλίας μᾶλλον δὲ τῆς βου
λίας ἀπὸ τῆς βουλούσης καὶ πάλιν ζηλῶ σε τῆς βουλίας ἀντὶ τοῦ τῆς μεφρονίας. τῆς καταγνώσεως.
καὶ αὖθις ζηλῶ σε τῆς βουλίας τὸν πρεσβύτην. οἷον μετέσχηκεν τρόπων καὶ βιοτῆς. ἕτερα ἀγνοῦν
ἀντὶ μαθών. Ζηλώματα. ζηλοτυπίας κώμας καὶ ἀπὸ νέων ζηλώματα. τὰ προβούλευσον νῦν
σμαθ. καὶ μύσιν λύχνον ἀπεσβεσμένην. Ζηλῶσαι μιμήσασθαι πρόδηλος ὢν εἴ τις παρὰ μῖν ζη
λῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει οὐδὲν ἂν μείνον διακόσεται τὸ γὰρ ὠμὸν προσενεγμένων ἐπὶ τὸν ἀ
πόνιβον ἢ τὸν ἐλεύθερον. Ζηλωταὶ παρὰ ἰουδαίοις οἱ τοῦ νόμου φύλακες. ἄνανος ἀποκλείσας
τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας, παρεκάθητο. Ζηλωτὸς μανιακὸς
ἐπαινετὸς Ζηλωτότατον. πάνυ μανιακὸν ἀεὶς δὲ ζηλωτὸν τὸν βίον ἀνθρώπων διαλέξῃ. Ζημία
ἥττημα. Ζημιώδης ἐζημίωσε χρήμασιν αἰτιατικῇ ἢ πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς πα
ρόντας. Ζωζήνους ζηνί. Ζῆν τὸ ζῆν. τὰ ἀποζῆν διαφέρει. ζῆν μὲν τὸ μετὰ τρυφῆς ἐ πλουτεῖν
ἀποζῆν ἢ τὸ ἁπλῶς ζῆν ὅσιον ἐν ᾧ ἀποζῆν. Ζηνόβιος σοφιστὴς παιδεύσας ἐν ῥώμῃ ἔστι ἀφρι

ανοῦ καίσαρος, ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τῶν Ἀλεξανδρέων διάλεκτον καὶ ταῖς ἑβραίων συγγράμμασιν ἐντυχών, ἃ μεθερμηνεύσας Ἕλλησιν ἐπιτηδείως τῇ ἑλληνικῇ φωνῇ ἐξήνεγκε. Ζήνων ὁ τύριος, ἐπικληθεὶς Σιδώνιος καὶ γραμματικὸς ἀκροατὴς Ἀπολλωνίου τοῦ μαθήματα φιλοσοφίας ἐπιδεικνυμένου. Ζήνων ὁ Ἀθηναῖος, ἐπικληθεὶς Ἐπικούρειος καὶ ἄλλος Ἀθηναῖος, ἐπικληθεὶς Στωϊκός. Ζήνων ὁ Ἀντιοχεὺς, ἐπικληθεὶς Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς καὶ ἀκροατὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀλεξανδρέως, ἐπικληθέντος Εἰδογράφου. Ζήνων ὁ Ἀθηναῖος, ἐπικληθεὶς Ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἄλλος Ἀθηναῖος, ἐπικληθεὶς Στωϊκός. Ζήνων ὁ Ἀθηναῖος, ἐπικληθεὶς Ἐπικούρειος καὶ ἄλλος Ἀθηναῖος, ἐπικληθεὶς Στωϊκός. Ζήνων ὁ Ἀντιοχεὺς, ἐπικληθεὶς Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς καὶ ἀκροατὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀλεξανδρέως, ἐπικληθέντος Εἰδογράφου. Ζήνων ὁ Ἀθηναῖος, ἐπικληθεὶς Ἀκαδημαϊκὸς

τὸ θαυμάζεσθαι ἔπαθεν. Ἐπιδεικτικῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς. ἀμ' ὅτε ἔμπειρος τῶν πραγμάτων ἦν ὅτε εἰς χεῖρας ἐλήλυθεν ἡμῶν ὅσης ἕξεως ἀσφαλῶς ἐστὶ βασιλείας ἰθύνεσθαι. πρὸς ἡδονὴν δὲ λῆμμα ἔχοντα μᾶλλον ἢ μανῶς ὠφελοῦντα διηνεκῶς. οὐδὲ ἔπλαττεν μηδὲν τῶν ἐκ τῆς πενίας μηδὲ ἐγκλήματα. οὐ μὴν ἀλλὰ πάντες κρείττων ἦν τοῦ πάθους. ἐξ ἀρχῆς δὲ βασιλεῖ τυχὸν ἐμαίετο μὴ σεβασιανὸς ὁ τότε παραδυναστεύων ἦν ἀλλ' αὐτὸν ἐς τὸ βάλλεσθαι καὶ πλανᾶσθαι ὡς πορρωτάτω ἀπάγειν ἐκ μηδενὸς ἄπρακτον ἐῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐλὴν διαπραγματεύεσθαι μηδὲ ἀρχὰς ἀποδίδοτο πάσας ἰδίᾳ μὲν αὐτῷ· ἰδίᾳ δὲ λαμβάνων τὰ βασιλεῖα τὰ τιμήματα. καὶ εἴ που σπάνιον ἔτερος προχύτητος τύχοι ἢ ἐπιεικὲς ἦν αἱρετὸν πρὸς αὐτὸν δὲ ἐνθὺς ἀρχείοις γνωμῶν ἁπάντων, ὅθεν ἦν ὁμὰ λαβὼν ἀπεπέμπετο. εἰ δέ τινα ἀρχὴν τοῦ δεῖν αὐτὸν ὄντων ἐμαίετο ζήνωνα ὡς μὴ πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ζήνωνος ἀπέλυε. ζήνωνι ζηκλέμματα ἀπέχων. Ζήνων βασιλεὺς ῥωμαίων οὐ ζήνωνα ὃν ἑαυτὸν ὑπονοεῖ κατὰ λιμὸν ἀμύνεσθαι ἐθέλων ἡμιδίνειον, πεπαιδευμένον, πεπαιδεῦσθαι ἐπὶ λέξιν ἐς σωμασκεῖσθαι ἐπὶ λύσιν ἐς βίωσιν ἡλικίᾳ. οἱ βασιλεῖς οἱ ἐν ἐξουσίᾳ γηρῶντες ἀλλ' ἡδέως ἀποθνήσκουσι νεανίσκοις τὸν νέον πραιτωριανῶν ἐν ἔργῳ. καὶ μάστροπον ὄντες αὐτὸν τοὺς συνήθεις πρὸς τῶν ἀρρένων ἔρωτα λυμαίνεσθαι ἐπαίδευσαν ἐν βίῳ. διὰ τοῦτο δὴ ἐν ἡδονῇ καὶ τῷ φωτιζομένῳ τὸ καλὸν ἐθάρρυνον καὶ τῷ ἐσοπτροφορμένῳ ἀλαζονεύεσθαι ἐν τῇ βασιλικῇ παραδόσει διὰ βοῦ πρόσωπον ὑπεμφαίνων ἀπεροκατεῖντε ἔρξατο καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἴρειν καὶ συλλήβδην φαίνεσθαι, πρόσχημα πᾶσιν ὡς οἰκέταις ἀνθρώποις. ἀλλὰ πάντων ἔφορος τῷ φυσικῷ καὶ διδακτῷ καιρότητα αὐτὸν θεραπεύοντα τὴν μαστροπὸν καὶ ἀποδόλως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐς τὸν ἀνθρωπαγωγὸν ἐπιτηδεύοντα, πρόσωπον τοῦ ἀνθρωπείου ἐδιναίωσεν σιβύλλαι. Χερωνία ἀφροδίτη. καὶ χερώθιον. καὶ χέρωθον αὐτρον σὺν ὠδὶ καὶ ἐμοὶ σὺν θα ἦν ᾧ τοῦ ἡδυπαθῶν ἐστὶ μυκήσεως ἐστιν ἐν τῷ ἀλθῆτις. Χῆσαι δὲ λέγουσι ἀναριθμῆσαι τὸν ἀριθμὸν τὸν τυνδάρεων καὶ τὸν πλαῦτον τινὲς δὲ καὶ τὸν αὐσωνον. Χήσειας. σὺν ὦ μυσί. Χητεῖν βαλλάδιον τιθέασιν οἱ ἀττικοὶ. μὴ δεῖν ζητεῖ τί συνθέσθαι. Χήτης ὁ τοῦ βορέου παῖς. Χητήσεται. αὐτὶ τοῦ ζητηθήσεται. Χῆται αἱ χίτιες ἦν ἀθήνησιν ἐγκαιρεῖς καθισαμένη πρὸς ἃς ἐμνήσθησαν οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες. Χητήσειον. ὄργανα βασανιστήρια οἱ δέ, πρὸς ἄλλοις δὲ τὰ ζητητικὰ ὄργανα. οἷς δὲ πρὸ ἐνέβαλεν ἐξῆν. Χηρεῖον τὸ τοῦ δούλων ἡλασήριον. ὦ πολις. Χηῶν. ζῆν τὸ ὀψοφαγοῦντα πρὸ ἀπώλεσα. ἐπὶ τοῦ ἀτυχεστάτων. Ζεῖ χύρα ζῆφιλία. ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ δεῖπνου συνιόντων εἰς φιλίαν Ζιρύνη. ὁλοσιδήριον ἀπούτιον. λόγχη. ἀπάθη. Ζιρύτης ὄνομα πύελον, Ζιπίρρε εἶδος ἀρώματος. Ζιγῶσαι τὸ συνθρῶπάσαι. Ζιζύιον ἱερὸν σίτου αἷρα. Ζικλας ὄνομα πύελον. Ζινίχιον τὸ λωΐον τοῦ ὑποδήματος. Ζῆρες καὶ κλίνεται ζίρη συνθικῆφωνῆ. Ζόαρατος Ζομίκλης ὄνομα πύελον. Ζωροβάβελ, ὄνομα πύελον. Ζοφερά. κῆποτεινὴ ἐς ζοφερὸν ὁμοίως Ζωφοδερείας ὁ ποτεινὸς δεῖπνος. Ζοφώδης, ὁ ποτεινὸς καὶ ζοφοειδής, Ζοφομυία. κίκλειφις τῆς σελήνης. Ζόφον τῷ δύσιν. οὕτως τὸ παλαιὸν δύσις ζόφος. Ζῶδοτικὸν σοφοκλῆς ἀμάρτι σοὶ ζῶδοῦ λθεν ἀλλ' ἀλήθεια, Ζῶα. ὅτι ζῶα ἀνώμενα τῷ κεφαλῷ λέπεται, οὐ πάντως ὡς πρὸς τὸ πέρας λαμβανόμενα ἀλλ' ὡς ὅθεν καὶ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. καὶ τὰ ὀλόγων τοίνυν ζώων τὰ πλείστων σχεδὸν δὲ πάντων ζῶν γῆς κεκυφότων ὡς μηδὲν ὂν ὀφθῆναι μᾶλλον τὸ δεῖξαι ἔχειν τῷ κεφαλῷ, ὅμως λέπεται ἐκ ἀνω τὰ ζώων μέρη εἶναι κεφαλῆτε καὶ τὰ κατὰ τῷ κεφαλῷ. καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν τοίνυν ὡς μὴ πρὸς τὸ δεῖξαι ἀνω λέγοιντ' ἂν οἱ πλάδοι καὶ τὰ φύλλα. ὡς δὲ πρὸς τὸ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ μᾶλλον δεῖ συμφυῆ. ἀνωμὰ εἶναι κάτω δὲ οἱ πλάδοι. διὸ καὶ ἀναληφθῆσι κεφαλῆ. ἐκ μὲν τοῦ σώματος. διὰ τὸ ὡς διὰ σώματος ἀποφέρεσθαι καὶ διοχετεύεσθαι τῷ σώματι. Ζωάγρια. ἐκ ζώγρια δίων λύδιον τὸ ζῶ πρεινῆ. ζωάγρια δ', ἐκ τοῦ ζῶ μαι σημεῖα. Ζωαρῆ ἐκ πρὸς ζῶ ἀρηδόνι. ἐκ ζωαρηδόμοι. Ζωαὶ ἐκ τὸ πλυθωτικὸν τῶν ζῴων. Ζωβία ὄνομα πύελον ἔστιν ἐν ᾧ ἀειτογεῖ σκυδίμα. Ζωγράφος ἐκ ζωγραφῶ αἰ πατικῶ. ζωγρεῖ αἰ τιατικῶ. ζῶν ἐκ λαμβάνω. ἐκ ζώγρι. ζῶν ἐκ λέμβανε ἐκ πίες. Ζωγρεῖσθαι

εἶδος ἀπυρείδη. Ζωγρία. τὸ ζῶα ἀγρεύειν. Ζώγρια δῶν λύβων τὸ ζῆν τοῖς γίνεται. πρὸς τοὺς χειρόκ ζώγρια δόντες τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο. Ζώγρια λαβεῖν. ἀν ζῶντα κρατῆσαι καὶ λαβεῖν. καὶ πολύριος. οἱ δὲ γηρόμενοι ζώγρια κύριοι τὸ κρατηγοῦ, τὸν ἀ νεσαύρωσαν. Ζωγρίη. κρόδοτος. τὸν δὲ ἰσιᾶον ζωγρίη ἔλαβεν. ἐζωγρήθη δὲ ὧδε. ὡς φεύγων κατε λαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς πέρσεω. ὡς κατειρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ τὰ, ἔμελλε συμπεπτωκέναι, περὶ δὲ ἐλῶσαν μετὰ ἑωυτὸν ὡς εἴη ἰσιᾶος μιλήσιος. καὶ αὖθις ὑπ' ἀνδρὸς τούτου τοῦτο ζωαγρίᾳ δεδόσθαι ἔπορον δωρεὴν ἔμοιγε. Ζώδιον. μικρὸν ζῶον. Ζώειον. αὐτὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ. ἐμοὶ ἔτι ζώειν. Ζωὴ ἀτήρησις μονὴ τῶν ὄντων. ἡ ζωὴ τὸ ζῆν, πλαχῶς λέγεται. τουτέστι πλειόνων ἀσῶν ψυχικῶν δυνάμεων παθ' ἃς τὸ ζῆν ἐπίνεται πλείας καὶ αἱ δι' αὐ τῶν ζωαὶ καὶ τὸ ζῆν. οἷον κατὰ νοῦν. κατὰ αἴσθησιν. καὶ τὰ λοιπά. διὸ καὶ εἴ τι τούτων ὑπάρχει τινὶ ζῆν λέγεται. τὸ μετέχον αὐτῶν. ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικὴν ἔχοντα δύναμιν, ζῆν μὲν δεμίαν τῶν ἄλ λων ἔχοντα μήτε αἰσθητικὴν μήτε τὴν τοῦ νοῦ νοητικὴν μήτε τῶν ἄλλων μηδεμίαν. ζῆν μὲν γὰρ λέγεται ἀφ' ἑαυτῶν. οὐ ζῶα δὲ εἶναι. διότι ὡς συμβομέας λέγομεν οὐ τοὺς ὁπωσοῦν ῥόμου μετέ χοντας, ἀλλὰ τοὺς σφοδρῶς καὶ τρανέστερον μετειληφότας τοῦ τρέχειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται. οὐ τὰ ὁπωσοῦν μετέχοντα τῆς ζῆν καὶ τῆς ζωῆς ἀλλ' οἷς τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ τρανότερον καὶ πρότερον ὑπάρχει. Ζωὴ βίου. ἢ μεσίως καὶ ἀσθενῶς ζώντων διαφέρουσι τὸ φιλοσόφου. ὡ βίος ἦν καὶ δίκη καθαρμοῦ. Ζωὴ. τιμὴ τῆσιν. τιμὴ οὐσίαν. διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς. ζωὴ μὲν γὰρ ἐστὶ φυτά. Ζωηρὸς. ὁ ζῶν καὶ ἔχων ζωήν. Ζωίλος ἀμφιπολίτης. πόλις δέ σι μακεδονίας ἀμφίπολις ἤτις πότερον ἐπαλλάττουσι νέα ὁδοί. ὃς ἐπελήθη ὁ μερομάσιξ, ὅτι ἐπέσπασεν ὁ μηρον. διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ σὺν τῇ ὀλυμπίᾳ, κατὰ τὴν σιρωνίδων πετρῶν ὤθησαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔμεφθέμψοί τινα καὶ μεμματικὰ κατὰ τῆς ὁμήρου ποιήσεως λόγους συ νέα. ἱστορίαν δὲ θεογονίας ἕως τῆς φιλίππου τελευτῆς. βιβλία ξ. ἃ πρὸς ἀμφιπόλεως καὶ καλλισθένους τὸ ῥήτορος καὶ ἄλλα πολλὰ κατὰ τοὺς ὁμήρου. Ζῶμα. ἡ ζώνη. σφόπλης δὲ αὐτῷ τὸ δάλι βῆρα. ζῶμα τοῦ μὲν οὐχλιδῆς ἀσημοτέρου τῷ ζώνῃ λέγων ἀπὸ συ νδυμα. Ζωμαλμη, ὄνομα κύειον ἦν δὲ θασία. Ζῶμεν δὲ οὐχ ὡς θέλομεν. ἀλλ' ὡς δυνάμεθα ἐπὶ μικρᾶς προαιρέσεων ζώντων κέχρηται πολλῶν συνίστασι. Ζωμάτα. ἐσθήματα ἢ ἐξύλατῆς ὕλης. ὃ οὖν συνεῖδεν αὐτὸ τὸ εἶναι ἐσθήματα πλείονα ἢ ἐσθήματα πλεῖσμά γε μέρου πλείων ἢ ἐσθήματα. ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον ἢ ζωμάτων. Ζωμήρυσις. μαγειρικὸν ἐργαλεῖον συγγράμματι. ζωμήρυσιν τὸ λίθου ἀφρολόγον. Ζωμὸς μέλας, ἀλεγόμενον αἱματικά. Ζῶναι ἐπὶ γῆς πέντε βορείους ὑπὸ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον ἀοίκητος διὰ ψύχος. ἄπρατος. καλουμένη διακεκαυμένη. αὐτερυθρὸς νότιος. ἀοίκητος διὰ ψύχος. Ζωναῖος. ἐρωτικὰς ἐπιστολὰς. καὶ πρὸς τὸ σφαιρίζειν. φέρονται δὲ αὐτὰ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί. ἀλλὰ τοῦ πλουτοῦ χαρακτῆρος. Ζώνη. πορφυροῦν ἱμάτιον ἡρόδοτος. Ζώνη, τροπικῶς ὑδρίαμις ἐπειδὴ ὁ ἐζωσμένος ὑστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν. Ζώνη. τὸ ἀξίωμα. ἀναζητουμένης τῆς βασιλίδος ἐξωθεῖσθαι μόνον ἰδίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπὶ ζώνῃ. ἐπὶ λιανοῦ καί πως τὴν ζώνην ὑπερυσία ἦν ἐπίπεπτο ὁ ξένος, ὁ πανδοκεὺς ἐθεάσατο. ἐπαρχῆμα ἐπὶ φθαλ μία. Ζώνη πεῖσα τὴν ὁδὸν λύθαχος. Ζώντειον. ἡλασιεῖον οἰνετῷ. Ζώννυσθαι καθοπλίζεσθαι. ἐζωννύω αἰτιατικῆ. Ζωογονοῦσα αἰτιατικῆ. Ζωοδότειρα. ζωὴν ἐπέχουσα. Ζωοδότης. ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός. Ζωοποιοῦσα αἰτιατικῆ. Ζωοτροφήσιν. ἡ ὁμμύσα μόνα λαβών. πρὸς τοὺς ἐπὶ μικρᾶς αἰτίας μεγάλας δόξας παρομμύοντας. Ζώων. ζῶν. ζῶων μὲν σὺν μετὰ διαφορᾶς αἶχος ἀπλῆς καὶ πρακτικῆς ἀπείρας παθητικὰ λύσις. Ζώπυρα τοῦ ζῶν ποιητικά. Ζώπυρα. φυσικὸν ὅθεν οἱ ἁλιεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι. Ζώπυρα λέγανα. Ζωπυρεῖ ἀναζῶν ποιεῖ. καὶ καί. Ζωπυρῆσαι ἀναβαλλαι. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός. ἐπεὶ τοὺς ἀζαρεωτὰς ἀναιρουμένους λέγουσιν ἀπίκοι. Ζωπυρῆσαι κυρίως ὅτι τὸ ἐκ μικρῶν πυθέρος φυσῶντα, μεγάλων φλόγα ἀνάψαι. ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται. Ζωπυ

ρῆσαι πυρίως δέ, τὸ σὺν μικροῦ σὺν ὀλίγου φυσῶντα, μᾶλλον φλόγα ἀνάπτειν καὶ ζέοντα μᾶλλον ἢ πολέμου δὲ λέγεται. Ζωπυρήσεις ἀντὶ τοῦ ἀναπτερώσεις. Εἰ μὴ δὲ ἀναζωπυρήσεις, λύσω τὸν ἐμαυτῆς υἱόν. καὶ πολύσω τὴν μέρον τοῦ δημότας βοηθεῖν σοὶ γὰρ πάντα μόνον. Ζωπύρια φυσητήρια. Ζώπυρον πεπυρακτωμένον. σύνθερμον Ζωπύρου βάλανος. ὅτι ζώπυρος ὁ βορέας βασιλεῖ μᾶλλον ζόμενος ἑαυτὸν καὶ τὴν εἶνος καὶ τὴν ὧν ἀφελόμενοι εἰσῆλθεν εἰς βαρυλῶνα ἐπιστεύθησαν διὰ βάθος τοῦ τόπου τὸ σῶμα, πρὸς ὕδωρ ἐστὶ πάλιν ἐκ μεταφορᾶς ἔνεστι πλέον ἐλάνθανε ἐζυγάσιον εἰς ἔργα ἐπεξῆς. Ζωροάστρης. βορομάθης σοφὸς παρὰ τοῖς ἀστρονομίας. οὗ ἐπὶ πολὺ ὑπεξαθροῦσι πάλιν πυθομένου ὀνόματος τὸ μάγων. ἐγένετο τὸ βοιωτίου φ'. φέρει δὲ αὐτὰ πρὸς φύσεως βιβλία λ'. πρὸς λίθων τὰ μὲν σὺν ἀστροσκοπικὰ δέκα πλειστιανικὰ βιβλία ε'. Ζωροάστρης ἀστρονόμος ἐπὶ νίνου βασιλέως ἀσυρίας. ὃς τὰς νύκτας ἐθεώρει τοὺς ἀστέρας. ἵνα γνώσεως τοῖς ἀσυρίοις πλὴν τὰ φράσαι αὐτὰ φυλάττειν. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἐβασιλείας οὐκ ἐκλείψει ἀπαντός. ὁ βορομέχινων πρὸ φύλακα παρ' αὐτοῖς Ζωρομάστρης χαλδαῖος σοφός. ἐγένετο μαθηματικὰ ἐφυσικά. Ζωὴ ἄνεμος οἷον ἐζωρός. Ζωρότερος ἀνατολικώτερον. Ζωρότερος σὺν ἐπιμελέστερον ἐζωρότερον κεράσας ἰσχυρότερα. ἐλάττονος δὲ κεράσεως διαφορὰς κράσεων λέγει. ὡς μίσμαθος τινός, στερεμνίας πλείονος τὸ οἴνου ἐλάττονος. Ζῶς ἀντὶ τοῦ ζῶν. Ζώσας σὺν ἀστερ οὐκ ἀπολλυμένου. σοφοκλῆς βίου σὺν ἐμπείροισι, ὡς ἐξ ὑμφορᾶς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τὰ βλάμματ' ὁρῶσας καὶ ἀναπολλυμένου. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς. ἀλλὰ τοῦ δυσκόλως ἐσχάζοντα λῶς.

Ζωσιμᾶς, ὄνομα κύριον. Ζώσιμος ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. χυμευτικὰ πρὸς θεοσέβειαν πλὴν ἀδελφῶν. ὅτι δὲ καθ' ἕν στοιχεῖον σὺν βιβλίοις κδ'. Ζωστὴρ ἀφέτειρα δὲ τῶν ἡνιόχων χειρόμακτα καὶ ὁ πλάτωνος βίος. Ζώσιμος. ζαζάιος. ἢ ἀσκαλωνίτης. σοφιστὴς κατὰ τοὺς χρόνους ἀνασασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε λέξιν ἐκθεσιλωνικὰ κατὰ στοιχεῖον. καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν δημοσθένην καὶ εἰς λυσίαν. Ζῶσμα φωτεινὸν τὸν μῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι, ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα. οἱ δὲ, κυρίως ζῶσμα. οἱ ῥωμαίων φιλοτιμίαι εἶχον ἕκαστος αὐτῶν, ὃ ζῶσμα πρὸς τὰ μηρῶν. Ζώστιον ὄνομα τόπου. Ζωστὴρ ὁ ἄνω τοῦ θώρακος χιῶνται. Ζῶστρα. σὺν δύναταί τινα ἀνδρῶν οἷον χῶνας βαθεῖς οἷς ζώννυται ἡ ζώνη. Ζωτεῖσθαι. ζωογονεῖσθαι. Ζωύφιον Ζυγάδην σωεζωμένως. Ζυγάστροις ξενοφῶν τὰ δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχομένας σὺν ζυγάστροις σὺν ἁρμαξοφάμελξ ἡμίζυγ ἵνα ὁ πᾶν αἰροῖ εἶναι διαλαμβάνοιεν ἕνεκεν ζυγάξια. ζυγαστρὸν ξύλινα σωρός. Ζύγαινα. εἶδος ἰχθύος. Ζυγεῖν τὸ εὐθεῖ κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος σίχω. τοῦτο πνευλέπεδσίχος. Ζυγία ἥρα. Ζυγιανὸς ὁ ζυγός. Ζυγίζω. Ζύγιοι ἵπποι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ὑπὸ ζυγὸν ἅρματος ζυγῷ. τουτέστιν ὁ μέσος ἀριστερὸς ὁ μέσος δεξιός. καὶ ἁπλῶς ὁ μὴ πάσφορος, οὗ τὸ λέπται. Ζυγόδεσμος οἱ μάστοι τοῦ ζυγοῦ Ζύγοθρον ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός.

Ζυγομαχεῖ, παραπλησίως οἱ βόες ἐζευγμένοι. μετῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων πρὸς ἀλλήλας μάχης. ὀνεῖνοι δὲ πολλάκις ὀλιγωλήσασι κάμνοντες, ἐπιθέσθουσι βάρος πρὸς ἀλλήλας. κέχρηται δὲ καὶ εἰδυῖα. Ζυγομαχεῖν. ἀπὸ τῶν πολούντων καθάπερ ἐπὶ φερομένων πρὸς τοὺς ὠνουμένους. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων ἥρωνται ἵππων ἢ τινῶν βιαίων μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ἡ πόδος βόες δέννασι τὴν ἀρσενικὴν πάθαι. τῷ λοθρίου ἀπὸ λαπαλανόν. ἀπὸ τοῦ εἰσαντερόδοτος δὲ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς πολίοις ζυγῶν δύ αθαι εἶναι τὴν λέξιν. ὅταν καὶ τὰς καθέδρας διαφέρονται οἱ ἐρίται. Ζυγὸς ἐν τοῖς ταπινοῖς τὸ ἐναρμοσθέντων ἀλλήλοις πλῆθος. ἐρετικὴ καθέδρα. ἐπὶ ζώοις ἐπιτιθέμενα. ἐπὶ τὸν ζυγὸν ἐνθαλάμου τῷ μασπῶν ὀρμάνων ὁ ὠχὺς. τὸ τὰ ἰσότητας διαπεῖνον σκάφος. καὶ αἰχμαλωτοῦ ἐνουρανῶ σιορσίου. καὶ ἡ ζυγοτευχίνδε, σάσιμον καὶ ὁ περιεχόμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῷ σανδαλίων. ἀεισοφωνής. τὸ δακτυλίδιον, πίζει τὸν ζυγόν. Ζυγός. ὀνόμ παρὰ τὴν θέαν γραφῆ. ἐπὶ ὀχῆς ἀρατὸν ζυγόν μάτι μεκτός ὅτι ἐπὶ τὸ φορτίον μάλαφρόν. καὶ ζυγὸν πλὴν τοῦ νόμ βαρύτητα φησὶν ὁ δαίρα. Ζυγοστάτης καὶ ζυγοστάσιον. Ζυγοφορούμενα ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγῶ. γυμνὰς ὁ πλων τοῦ ἀνθρακα ζυγῶ καθέκαστον ἀποδυομένους ἐπονθιδίως ὑπελθεῖν προσαναγκάσαντες. Ζυγώ-

βρεσον. ἴσωσον ζυγοστάτησον ἔασον τὸ δοκοβάμμον. ἔστεγα πάλιν αὐασπόστασον καὶ οἷον αὐοἰγειν
ἀποστεράπτι. ὁ γὰρ αὐαζυγῶ ὅτι, τὸ ἔξωθεν αὐοἰγειν τὴν θύραν. οἱδὲ ζυγώθρεσον σωλαμοσον-
σύμπηξον ἀεισοφανὴς περέλασις. Ζύγωθρον ὁσωέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζυγώ
σαι. τὸ ζῶξαι ζυγῶ. ἄρον ζυγώσας ἀαθενεστάτω θρᾶσαι χώρας Ζυγοί. πρὸ πρόδρομα ἴνα θέ
σθαι. Ζύθος οἶνος ἀπὸ πεθῆς γινόμμος. Ζύμη τὸ φύραμα ἔζυμήτης ἄρτος ὅτι λόγος ἔ
χει ὡς ἀπὸ ς ὥρας τῆς ια τῆ μηνὸς ἡμέρας σάλπιγξ φωνάσης, πᾶς ἄρτος ζυμωθεὶς εἴη τις
βῖς ἑβραίοις ὑπολείπετο πυελικαὶ μῆνις ἀφανίζετο.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ζ.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΙ ΔΙΦΘΟΓΓΟΥ

ΕΙ. εἶ. εἶ. εἶ. εἶ. εἶ. κὲ πέπτασις τὸ εἰ εἰλίσσεται. κατὰ μίμησιν ἕρπεται τῆς μελ
πομένης ᾠδῆς εἰσοφανὴς ἀραξαχοις. Εἰ. ἀντικ ἔκατε πέπτασιν, εἶθε σισθης. εἰ
δὲ ἀὴρ τὸ πορρόδος ἔσβεστο θράσος. Εἴα φανελλάσεως ἐσθέρμης, Εἰ ἔσχολή. εἰ
μὴ εἰσακούσαις πρώτη. εἶδα ἀλλὰ πέπτασιν, τὸ ἀπεκτάσιον. μόνη μοι ἔσωπὸς οὐκ ἔσχο
λή. Εἰασυνεχώρει. Εἰαχόρτος. ἴαι δέρεύματα. Εἰασδόκα. αὐτὶ τὸ ἀρέσκου
σα. Εἰαμβυκή. ὀνάθυγρος τόπος. Εἰανὸν τὸ λεπτόν. Εἰαρ. τὸ ἔαρ. Εἰαρινὸν αὖ
θος τὸ καλὸν καιρὸν τὸ ἔαρος. Εἰασεν. ἀφῆκεν. Εἰαβὲ ἐκάθητο. ἤμην ὁ παραλυτικὸς ἦν
πρὸ ἰωνικῶς ἔατο πεπτικῶς εἰαβ. αἴως ἐω. εἶμι ἔεμαι. ἧμαι. καθεῖμαι. ἦνται ἕατο ἰωνικῶς καὶ πλε
ονασμῶ εἴαται. ὡς μέμνηται μεμνέαται. Εἰβρεδαι. δαπρύζω σάζειν. καὶ εἴβει. σταλάζ. πάλυ
πες νυμφῶν ἀπὸ πίδακος αἵτοσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιοῦ τὸ δεκαβάφρέατος. Εἴγαρ εἴθε γαρ.
Εἴπεθέλῃς, εἰγνώμην ἔχεις. εἰφρόνιμος καὶ συνετός, Εἰδάπεινῶ. διὸ δή.
συνεχὴς. Εἰδάλιμος τὸ ἀνειδές. Εἴδαρ. δεσμα ἔ εἴδατα βρώματα. Εἴδαυλος
συνεχὴς λοιμμός. Εἴδιαὅτι πολλῶν διαφόρεις ὀνόμασιν ἔστ αὐτὸ σημαινομμόν χρῆται.
τὴν γῆν θεὶ δέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ χρόος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον. καὶ οὐτεινου
μμένον ὅτε μμόνον καὶ ζωὸ καὶ σὺ καὶ πολλά. ἔ πάλιν σὺ ὄνομα σὺ διαφόρεις σημαινομένοις.
οἷον τὸ φαῦλον ὃ σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀχρεῖον ὡς ἀνεμβάδης σὺ ἔ λικυμνίω. φαῦλον ἄκομ
μον ἔ μέγα. ἀγαθὰ ἁπλοῦν ἔ ἀπόνηρον λέγων. ὅτι ἀ ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακῶ καὶ τὸ τυ
χόντος. πολλῶν σὺ τῶ πεῖ ψυχῆς φαῦλον πρᾶγμα ἔφυσικῆς ζητεῖς. τεθεὶ δ' ἂν καὶ ἔστ τυ
χόντος οἷον φαῦλον πρᾶγμα ἔσαι γὰρ τυχὸν πρᾶγμα. ἔ ἔστ πάλιν πρὸς τὸ ἄτω τυχὸν
πολλῶν πρᾶγμα δ' ἔσαι ὡς ἔοικεν οὐ φαῦλον οὐδὲ μικρᾶς διόμενον αἰτίας. Εἰδέα μορφή
καλὸς τὴν ἰδέαν εἴτις καὶ ἄλλος. Εἰδέτω εἰδέτῳ. Εἰδιχθύς, ἄμορφον ἀπρεπές. μυ
σαρὸν. σεσαπρισμένον σηπεδονῶν καὶ θλυκοῦ εἰδιχθύα. Εἰδεῖν γινώσκοιεν. καὶ εἰδεῖ γινώ
σκῃ. ἔστ αἰσοφανὴς ἔρδοι τις ἂν ἕκαστος εἰδέκτέχνων. Εἰδείην ἀντικῶς ἂν τὶ τοῦ
γνοίην. ὅθεν εἰδὼς εἰδότος καὶ τὸ ἀντικὸν ὤφελεν εἶναι εἰδοίμι ἀλλοῦ κεἰδείη. ἐπεὶδὴ τὰ ἔ
χοντα τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον διὰ τὸ ντ κλινόμενα εἰς ην ἔχουσι τὸ ἀντικὸν οἷον τυ
φθεὶς τυφθείσα. αὐτὸδὲ ἐκλίνεται διὰ τὸ ντ. οὗκαν ὤφελεν εἶναι εἰδείην ἀλλ' ὡς πορρωτέρω τῆς
μι εἰς ην ἔχοι ὁ εἰς ἐ εἰδείην. ἔ ἐπεὶδὴ εἰς ην καθαρὸν ὅθεν τὸ ἀντικὸν κλίνεσθαι πρὸς τὰ πα
μμάκτικὰ ἐνεστῶτος. οἷον πιθὼ ἀνπιθῶ ἀπὸ ἔχωσιν μετοχὴν εἰς σ μετὰ ξείας διὰ τὸ ντ κλινομένω
δρεὶς δρᾶ. ἐν οἷς ἓν τοῦτο ἔτεμε θὰ πεῖ ἀπομένου τὸν ἔστ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτε ἔχει τὴν μετοχὴν
εἰς σ ὀξύτονον, διὰ τὸ ντ κλινομένων. εἰδὼς γὰρ εἰδότος ἀπὸ ὤφελε πρὸ εἶναι ἀλλὰ πρὸ εἰ
ναι ἀπόθη ὡς εἴρηται ἐπεὶδὴ ἐγίνετο τὸ ἀντικὸν εἰς ην καθαρόν. Εἰδῆ εἴ πορρεῖ. Εἶδω. ὅτι
φησὶν ἔ εἶδῶν ἔλεγον οἱ πυθαγόρειοι τὴν μονάδα καὶ δυάδα ἔ ἀόριστον διότι οἷα πρὸ μονάδος
συνεστῶσαν μέχρι τῆς πεντάδος πρῶτον δεκαδικῶς αὔξησις ἔ τέλειος ἐνομίζετο. καὶ δεκὰς
ἐπονομάζετο

ἐπωνομάζετο. εἶναι οὖν ἔλεγεν Ἀναξιμένους τὰς ἀρχὰς καὶ κοινὰς ἐπὶ πάσι καὶ ἰδίας. ἐπί τε τοῖς νοητοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς φυσικοῖς. καὶ ἐπὶ τοῖς αἰσθητοῖς. κοινὰς μὲν οὖν ἐπὶ πάντων. μονάδας μὲν τὰ νοητά· ἀμερεῖς γὰρ ἐκείνων οὐ μόνον ἡ οὐσία ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἐν σώμασι καὶ ἀκίνητα θεωρεῖσθαι μέν. δυάδας δὲ τὰ ἐπὶ μέρους καὶ ὁρισμένως γάρ τὸ, ἀπό του ἔστι τί ἔχεσθαι· ἡ γὰρ ἐπίπεδα μετάβασίς ἐστιν ἀπὸ ὁρισμένων εἰς ὡρισμένα. ὅπερ ἐστὶ γὰρ ἀόριστος. ἔνθεν γὴ καὶ ἐπίπεδα συλληθῆναι παρὰ τὸ ἐπιπεδᾶσθαι καὶ φησὶν ἐμπεδοκλῆς. διὰ δὲ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἡδονῆς καὶ φυσικὰς φυσικὰς δὲ φησὶ τὰς καθόλου τὰς ἐν τοῖς φυσικοῖς ἀλλοῦ τὰ καθ' ἕκαστα. ἡ γὰρ καθόλου φυσικὴ δόξα. ἰδέας οὖν ἡ δόξα. διὰ τὸ ὁρμᾶν μὲν ἀπ' ἐκείνου. μὴ ὡρισμένως δὲ ἐπί τι φέρεσθαι. ἀλλ' ἢ ὧδε ἢ ὧδε. Εἰδημονικῶς. ἐμπείρως. Εἰδήμονος. ἐπιστήμονος. Εἰδῶ. οἶδα. Εἰδῆς. οἶσθα. Εἰδῶσι. μαθήσει. ἐπιγνώσει. Εἰδήσεις. ἀλιπαῶν ἀλύρας ἐλατῆρα λακαίνας ἔξοχον. ὀλμοσῶν σύνεδρον ἔθμος ἔχει. καὶ εἰδῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημαινόμενον. ἐπιγνῶς μάθης. ὁ μέρος. ὁ φανερὸς εἰδῆς ὃς ἐγὼ μόνος πάντων ἀτιμοδίκτης θεός εἰμι. Εἰδῆς. γνῶς. Εἴδησις. ἡ γνῶσις ὅτι ἐστὶν εἴδησις δηλονότι. ἡ γὰρ ἐπίστασθαι μὲν λέγεται εἴδησις ὡς φησὶν ὁ πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι. τὸ γὰρ εἰδέναι τοῦτ' ἔστι τὸ, λαβόντας ἐπίστασθαι μόνον, ἔχειν δὲ μηδαμῶς βλάπτεσθαι ὑπὸ λησμονεστέρας γνώσεως. ἢ πάντως. ἢ κοινοτέρα. καὶ τοῦτο ἑκάτερον παρείληχυσα ὡς φησὶν ἀριστοτέλης ἐν βίοις φυσικοῖς. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι συμβαίνει παρὰ πάσας ταύτας ἐπιστήμας. διὰ μὲν γὰρ τὸ εἰδέναι τὴν ὑπολοιπὴν γνῶσιν σημαίνει. διὰ δὲ τὸ ἐπίστασθαι, τὴν ἀκεραίαν. ἢ τὴν κοινὴν ἐπὶ πάσης γνώσεως λεγομένην. ἣν ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ παρέλαβε. Εἰδοθέα ὄνομα κύριον. Εἴδομεν. ἐθεασάμεθα. Εἰδομένη. ὁμοιωθεῖσα. Εἰδωλοποιῶ. αἰνιγματικῶς.

Εἶδος. μορφή. καὶ τὸ αὐτὸ τὸ γένος. οἷον αὐτὸ τὸ ζῷον ὁ ἄνθρωπος παρὰ φιλοσόφοις. ὁ δὲ πολὺς ἐθαύμαζε τὸ ἰσοδώρου τὸ εἶδος. ὡς οὐθενὸς ἂν πληρεῖ εἴσω φιλοσόφου ζωῆς. Εἴδω, τὸ κτίζω. εἴσω μὴ. εἴδω δὲ τὸ γινώσκω αἰνιγματικῶς. Εἰδωλεῖον ναὸς ἢ εἰδώλ εἰδώλιον ἢ τὸ ὁμοίωμα τοῦ εἰδώλου. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ζυγὸν ἡνιόχου. Εἰδωλοθερεία. ἡ εἰδώλων λατρεία. Εἰδωλολάτρης. ὁ ἢ εἰδώλων θρησκευτής. Εἴδωλον. σκιώδες ὁμοίωμα. ἢ φαντασία σώματος. σκιώδης αἰθεροφανὴς. ἐφαπτόμενος ἡδονῆς. μελαμφαφθὲν εἴδωλον ἀνδρὸς ἰθακησίου. καὶ ὁ πικτὴς ἐπὶ τῆς αὐπυλείης. ὡς δέ μοι ἐν χερσὶν σκιὴ εἴκελον. αὐτὸς ἢ ἐπόησας ἢ ἀληθῆς. δεῖξον νοεῖν ὡς φαντάσια σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν. οὐ μὴν καὶ ἐπόησαν ἀληθῆ. πελάσῃ ἢ ψυθία εἰδώλῳ πεπλασμένον εἰς ὄψιν γυναικός, μετέωρον ἁρπάσῃ. καὶ ἀνερρόηθη ἡ πόλις. καὶ αὖθις. ἰὼ δὲ ἄρα εἴδωλα ταῦτα, ὧν φροῦ μετὰ μικρὸν ἐμέλλε πείσεσθαι ὁ δυσυχὴς νεκρὸς ἐν ᾅδου αὐτὶ τῶν ὁμοιώματα καὶ ἀφανῆ λέγει. οὐ πίστις σεαυτῷ εἴδωλον. οὐδὲ παῦρον ὁμοίωμα. ὡς διαφορᾶς οὔσης μεταξὺ εἰδώλου καὶ ὁμοιώματος. εἴδωλα μὲν γὰρ τὰ ὄντως οὐχ ὑφεστῶτα μιμήματα. οἷον τρίτων ἐστὶ σφίγγες ἐν σικυῶνι ταῦροι. ὁμοιώματα δὲ τὰ ὑφεστῶτα εἰκάσματα. οἷον θεῶν ἢ ἀνθρώπων. διαφέρει δὲ τὸ προσκυνῆσαι τὰ λαβεῖν. συμβαίνει μὲν διὰ φόβου προσκυνῆσαι. ἀμὴν δὲ λαβεῖν ἐκ ψυχῆς. ἑκάτερον δὲ ἀσεβοῦς καὶ θεοσυλίας. σοφοκλῆς. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλα. αὐτὰ τὰ ἀσώματα ἀνυπάρκτων ἀνυπαρκτότερα. καὶ δαμασικιός φησιν. ὅλως αὐτὰ πρόσωπα τῶν ἐγγεγραμμένων εἴδωλα ἅπαξ ἀναγεγραφόμενα σιαὶ ὑδάτων ἢ γῆς ἢ ἀέρος. ὡς ἔστι φαίμη καὶ εἴδωλον θρασυτὴς ἐπιτυγχάνον ὄντες. Εἴδωλον. ὁμοίωμα εἴδωσ. σοφοκλῆς. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλα ὅσοι ζῶμεν ἢ κοῦφα σκιαί. τοιαῦτ' ἐπίνυν εἰσορῶν ὑποπτεύω μηδέν' ἡμᾶς εἶναι πλέον ἢ κεἰ βεβήκαμεν ἢ μᾶλλον ἢ βαθὺ ὡς μόλις ἀπλανῆ πεδαγάλινα πάντα τὰ θνητὰ φῶν, θεοὶ φιλῶσι σε σῶσι τ' ἀεί. Εἰδώς. μαθών. Εἰδοῖ. τῷ μνοῦς ἢ μέρ. Εἰδυλίσσω. ἢ εἰσκρίνω. Εἰσκρίνω. ταῦτα ἀντὶ τοῦ συγκατάθεσις μὲν ἡ εἰρημένη συναφὴ πρὸς τὰ μέλλοντα. Εἴσκρισις δὲ ἡ θέσις λόγου ἀπὸ ταῦτα μόνον, Εἰ εἰδῆς, εἰ γνῶς, Εἰ ἢ, ὑπάρχει, Εἰ θαρχρονικὴ ἀν ἀνθ', ἢ ἀνθω. ὅ ἢ θω ὡς ἐπὶ τοῦ πλύνω πλεύθω. Εἴθε. ἀκτικὴν ἐπίρρημα. καὶ ἐπόμοι. Εἰκαδὴ ὄνομα κύριον. Εἰκαίζων. οἰόμενος. ἢ μοῖ. εἰ χερὶ πρὸ καλύμματι τὸ πρόσωπον φάσμα μιμεῖ ὡς εἰκαίζοντα μανῆναι ἀπατεῖν καθορᾶσθαι τὴν μορφὴν αὐτῆς. ὡς αὖθις δεινόλαος ἔδοξε καθαυτὸν, εἶδα δὴ εἰκαιωλαστὸν τὸν Φανὸν εἰκάσαι. Εἴκαθεν, ὑπεχώρησεν, εἰς ἐκάθευδεν ὑπὸ ἄντρῳ.

Εἰκαθάψαι· ὑφαίνω. σοφοκλ. ἀηδὲ ὧν χρόνῳ θιγόντα μηδέν᾽ ἐργάζεσθαι νεῶθεν. Εἰκάσαι· ὑποπτεύσαι. Εἰκαστέλλω· ἐπιτρέπω. Εἰκάζω· ὁμοιόω. Εἰκασία· ὁ εἰκασμός. Εἰκάσμεθα· ἀπατώμεθα. Εἰκαίως· ἀλογίστως. Εἰκαίως· ἀπερισκέπτως. Εἰκαίως· ἀνοήτως. Εἰκαίως· ἀνοήτως. Εἰκαίως· ἀνοή

νθέλλω· ἢ ἀθουμυδίων. οἱ δὲ πελοποννήσιοι σὺν θρασεῖ κελεύματι πλὴν σὺν ἑλλοντες, ἐπέρωσαν ἐς τὸ διερμηνεῖον τὸ τείχους· αὖθις δὲ πρὸς λακεδαιμονίους τὸν ἀέρα λινόδετον ὡς πολὺν μηλολόνθων

Εἴλη· ἢ τὰ ἑλίσματος ἢ τὸ πλήθους συστροφή· ξενοφῶν· καὶ εἴλη τὸ πόδι· ἡρόδοτος ἢ κατὰ δυσεις· Εἰλαπίνη ἀλέα· αὐγή· Εἰλανδόν· σωτεραμμένως· Εἰλαθρόμενος· θορμαινόμενος· τὸ ῥῆμα εἰλαθερῶ· Εἰλαθρα· εἰλάθρου τὸ εἰλύουθα· καὶ εἰλαλούθην· Εἰλήσας· συστρέψας· Εἴλησις· ἕκπαυσις· Εἰλήφθην· πληγαῖς ὄνυμῶ· ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐπαλωνήθην· Εἴληχεν· ἔλαχεν· εἴληφεν· Εἰλιπῆ· τὸ μὴ ῥῆμα διὰ διφθόγγου· ἀντὶ τοῦ συστροφῆ· τοῦτο δὲ οἱ συρακόσιοι εἰς λέγουσι· τὸ ὄνομα εἰλιπος διὰ τοῦ ι· ἔστι τὸ δέους ἢ εἰλιπῆ· Εἰλιπὸν· σκότωσιν· Εἰλινυφδές· τὸ κυλοφδές καὶ ὁμαλόν· Εἰλικρινὲς· τὸ καθαρὸν ἐξ ἀμιξίας ἑτέρας· Εἰλικρινὴς· καὶ εἰλικρινέστατος καθαρότης καὶ αὐδέτερον εἰλικρινοφδές· Εἰλίπους ἔας· ὅθεν πόδας ἑλίσσων ἐν τῇ πορείᾳ· Εἶλκον· ἕσυρον· ἐξεῖλκύσθη· Εἴλμμαι· ἐστρέφθαμμαι· Εἰλόμην· σωτελεσθὲν νόμιμον· συμπληρούμενον· Εἰλομμένων· σωτεσταλμένων· συντεταγμένων· Εἰλόμην· πρόκειται· ἀθέλησαν· Εἰλύμενος· συστρεφόμενος· Εἴλως· εἵλωτος· ὁ δοῦλος καὶ τὸ ἐθνικόν· εἵλωτες· ἢ λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἀχαιοὶ τῶν δούλων γνήσιοι, ἀπὸ τοῦ ἑλοὺς· ἕλος δὲ πόλις ἐν πελοποννήσῳ· οἱ οὖν λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ ἐπὶ διαφόρους εἶναι αὐτοῖς, τοὺς δουλωσαμένους ἐπέκλησαν εἵλωτας· ἢ ἀπὸ τιμῆς εὕρεσιν· Εἰλωτάγην· δουλάγην· εἵλωτες· τὸ οἱ μὴ γνώσαντες δοῦλοι λακεδαιμονίοις αὐτοῖς προσβοηθοῦντες ἢ ἑλόντες πάλιν οἰκέτους· Εἰλωτεία· ἡ δουλεία· Εἰλωτὶς ἡ δούλη· Εἰλυσμὸς ἡ καθίδυσις· Εἴλυμα τὸ ἱμάτιον· Εἰλυμένος· ὁ περικαλυμμένος· ἢ εἰλύω· ἢ σὺν τῷ κελύπτω· Εἰλυφαίνω· τὸν φλοιὸν συστρέφω· Εἰλυφώσει λάβοι σωτηρίαν· Εἴμα· ἱμάτιον· σὺν δυμα· καὶ διατοῦτο σὺν τῷ ἐπιγράμματι προεξενίκησεν ἡ ῥῆξις· ἐβράλλοσι δὲ δύσεις εἵματα τὸ δὲ ξυνηδὰ μφοτέρους σοφίαν καὶ αὖθις· δέξαι φύσιν σὺν εἵματι· ἐλαχεῖ μων· Εἰμαρμένη· μήτης· εἱρμὸς σοφοκλῆς πρὸς αἴαντος· εἱρξαι νιν ἡμαρ οὐ μφανὲς· τὸν μὸν τὸ δὲ αἶαν οὐ σὺν ναῦσιν, ἀναρίθμητον τὸν εἱμαρμένον· οἱ ἢ φιλόσοφοι σύ φασιν εἶναι θεὸν ἕνα· ἐ εἱμαρμένον· ἐ ἄλλας ὀνομασίας ὀνομάζεσθαι· ἔστι δὲ εἱμαρμένη, αἰτία τῶν ὅλων εἱρομένη, ἢ λόγος καθ' ὃν ὁ κόσμος διοικεῖται, εἱρμὸς τις ἐ σειρὸς ἀπράβλητος, ὃν αἰτίαν ἀνάγκην, ἢ δυνάμεις κινητικὴν ὕλης· ἃ μὲν γὰρ ἐνδέχεται παραλλάττειν ἐστί· τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς πλείοσι τέτακται αἰτίαις διαλαμβάνεται, ἢ θεόν· καθὸ εἱμαρμένον ἢ προαίρεσιν ἡμετέραν ἢ τύχην· οἷον τὸν μὲν εἰσελθεῖν εἰς ναῦν ἐφ' ἡμῖν δέσι· τὸν μὲν δὲ ἐναυάγια ἐχειμάσθαι ἐ ζάλην ἐξαίφνης ἐ γενέσθαι ἢ τύχην· δέσι τὸν μὲν βαπτιζόμενον τὸν ναῦν ἐπὶ γῆς δὲ σωθῆναι, πεφυκέναι θεῦ, ἢ δὲ εἱμαρμένης πολλοῖς εἶναι πόρον,

Εἱμαρμένον ἀνάγκασις· δύναμιν ἐπὶ νεῖν, καὶ τὴν ὕλης κινητικὴν· τῶν δὲ τύχην ὁ πλάτων, αἰτίαν λέγει συμβεβηκὸς γινόμενον ἢ παρὰ φύσεως ἢ προαιρέσεως· καὶ δημόκριτος ἐπὶ μὲν σπέρματος ἔχομεν, ἐπὶ δὲ σπορᾶς εἱμαρμένης ἐ τὸ τύχης, ἐ τὸ σπείροντα σπέρματος ἐ προδήλως φάσκομεν ἀνθρώπου, παρὰ μὲν τὸ ἐπὶ τοῖς πολεμουμένων ἐ δίκαια μένων, ἐ ἀφελομένων δὲ ἀμάχης, ἀφ' ὧν ἀμὸν πλῆθος ἐ ἀνδρῶν, ἐ ἑνὸς σπορᾶς, ἐ ὑγιείας, ἐ δουλείας, ἐ ἡλευθερίας, ἐ πολέμου, ἐ εἰρήνης διαπαύμφων, αὖθις δὲ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀπηλλαγμένην ἔφη· ἐ αὖθις αὖθις ἀεὶ τοῦτο, ἀντιπαρατάξαντο ἀλλήλοις,

Εἱμένος ἐνδεδυμένος, εἱμὴν δὲ ἀνόσιον δεῖ πολλὰ κοῦσαι ἐ καπὰ αὐτὸς ὧν ἐνθλος, οὐκ ἀν ἐμάθοι φίλου, νῶν δὲ εἰγνῶσι δὲ ἀδεὶς ὅστις ἀνθρώπων ὅστις ἢ τὰ λακ οἶδεν, ἢ τὸν ὀρθὸν νόμον παρὰ ὃ λεγόμενον εἶτις οἶδε· ὃ λακὸν ἢ τὸ μέλαν, οἱ δὲ λέγουσιν ἀρίγνωτον καθαρώτατον, οἱ δὲ τὸν ὄρεον καλὸν μὲν νόμον· ἐ τὸν λακὸν ἢ, οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατὰ εἶναι τὸν χρόον, ὃ δὲ ἀριστοφάνης, παρὰ φύσιν ἀσέλγαινε ταῖς γυναιξίν, Εἰμὶ δὲ ὠὸν βᾶν ἐλαφρὸν ὄν, πρὸς ἐ τὸ κοῦφον καὶ ἀμενηνὸν ἔχουσι πρὸς τὴν πτῆσιν τῶν πετεινῶν· Εἰμὶ κατὰ μικρὸν τὸν θρασὺν μόνον ποιεῖ, ἐ ὃν πρὸς τὸν ξυνετὸν ἢ χρόον, ἵνα μὲ θορυβῆς ἢ γονίζεσθαι· ἔθος ἐστὶ γὰρ ὁ δὶς ἢ τρὶς ἢ ὑγρὸς, κωμῳδοῦσιν αὐτὸν πάντες ἢ μῖν τὸν πλὴν χόρα· διὰ τοῦτον τὸν ἐπὶ μάτων ὑγρότητος· Εἰμὶ πρᾶος καὶ ἀκοπὸν· τὸ δὲ πλῆρες εἶναι ἀνοσιωτέρου, εἰμὶ δὲ ἀπολόμεθα καὶ αὖ ἐσώθημεν· ἅπαντες δὲ τὸν τοιμίαν διὰ τὸ μαθεῖν ἐχόμενοι· Εἶμι· πρόσωμαι, Εἰμὶ δύνω χω, δυθμῷ οὖ

αὐλεῖ. τὸ δὲ εἶμι, τὸ σημαίνοντος τὸ πρᾶγμα ἐκβαλόντα τὸ τ. ἐξ ἐδουῆκα· ἴμην. ἵπτεο μαι· ἐμὶ δὲ φόμην πλυφόρβα πείρα τα ταῖκς· αἶας φησὶν· ἀλλ' εἶμι πόστε λουβὰ ἐς ἀντίους λάμδας. ὡς αὐλύμεθα γίνασε μά, μὴν ἰραρεῖαν ἰξαλάσωμαι θεάς. Εἰραλιος. δάμων θαλασσί. Εἰναλυχος. ἐν νέᾳ, νύκτας. Εἰναέιμοις. Εἰναυτης. νύμφη. Εἶναι τὸ εἶναι σὺ σαυτ' ἂν ἀφεῖναι βιὸ δρομεῖς. τινὲς δ' ἐξέφασιν εἴκτε. ἂν ἀφίκτε οἴδρομεῖς δηλονότι. τὸ τὸ δ' γνωεἰμώτερ ἔμειδν νᾶν. ἐπειδὰν οἰθεώμενοι εἴπωσιν ἀφίκτε δηλονότι οἱ δ' ἔχοντες. καὶ σὺ σαυτ' εἴφον κάτω. ἐξέφθαι δὲν πολλοῖς εἶναι. ἀντὶ τοῦ ἵκτε. μὴ ποτε δὲ τὸ δ' ἀύτερ εἶραι δὲν καὶ σὺ σαυτὸν ἁμαρτάνομεν τὸ πότερου. λέγει δ' ἀντὶ τοῦ τὸ λέγειν ἔχειν ὡς τὸ θεωμένων ἐπὶ τῶν ἐλθόντων σημεῖον ἀφικνεῖται τὸ ἀρχαῖον σχῆμα εἶδος εἶναι. Εἶναι. ὑπάρχειν. εἶναι μὴ ὡς πρὸ εἰμὶ φαίνεσθαι δὲ μὴ. βυτέσι μὴ ἀλλαξαι τὸ φύσιν. ἀλλὰ τὸ μορφώ. Εἵνεκεν. ἕνεκεν. ἕνεκα δὲ. Εἰνὲ λεῖσι. τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις. Εἰνοσίουσι. τὰς ἐν τῇ ὁδῷ. Εἰνοσίφυλλον. ἔνθα νιν ἔνεται ἐφύλλα. ἢ τε καὶ τὸ εἰνοσίφυλλον ὄρος. ποσὶ πότνια βαίνῃ. ἔνθεν ἐκκίνησις. ἐν ἐνοσίχθων ὁ σεισίχθων. Εἶνυον. ἔφερον. Εἶξασαν. ὑπεχώρησαν. Εἶξασι δ' εἰκάσι λέγει πάλαιστον. ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι. δ' ἀεισοφάνης ἐφέλαις. εἴξασι δοῦσ' ἐείοισι πεπαμένοισι. πεῖ τὸ νεφέλων λέγει. Εἶξεν. ὑπεχώρησεν. Εἶο. ἑαυτὸν. Εἴωθεν. καὶ εἰώθη καὶ εἰώθεσαν. Εἴπατε. λέξατε. Εἴπως. αὖθυ πότακτον. Εἰπὼν. ὑπακούσαν. δ' εἰπὼν πόθεν ὦντινί. λείπει τὸ ὑπακούσας. Εἰπὼν δὲ πεύκης πεδ' ὑλῶν ἐπηγύμιλω. ἀρισοφάνης. ὡσανεὶ ἔλεγεν. δ' εἰπὼν ἀνθρώπων ἐμὶ καὶ γώ. σωμεῖπεν εἰ δ' ἰσὰς ναῦς. ἐστὰς μὲν παλαιὰς καλεῖ γραίας. ἰσὰς δὲ μὴ πολυσάσας παρεῖναι. τῷ ὑγρῷ δὲν τὸ ὑγρὸν παρέβαλε πανύχαριεντος. Εἶπον. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πρὸς ἑκατόν. Εἶπον. ἐκολάσθην. Εἶπον δὲ ἐδία παρὰ τὴν αὐλὴν. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις, ἐλεῶ σίτου καὶ οἴνου πληρωθεῖσι ξία λέγειν ἀρούλοιντο. μετὰ δὲ φιμωθέντες, ἀπάγοντο πρὸς θάνατον. δ' δὲ νῦν ἀλλοῖον νεκάλεῖ μ', αὐλὴ ἐπαλεῖτο. Εἶρ. λαίλαπ. ἅλαμπεδόων. Εἰραφιώτης. ὁ διόνυσος παρὰ τὸ ἐρραφθαι, ἐν τῷ μηρῷ τὸ διός. Εἰρασμένος. πολλῶς ὤφη πολοῦτον εἰρασμένον αἰσχυνομένους. Εἴρηται. καὶ ὑλῆσθαι. τὸ εἴρημαι γλῶσσα. ἐπειδὴ θεοὶ εἰ βρασκαίνεδ τοῦ ἠγνώσεως ξύλατέως εἰρέντος. ἐπὶ δὲ τὸ ἐνεργητικὸν αἰτιατικὴν. ὁ δὲ ζῆλος διωθήσατο βοὸ εἰρύντας αὐτὸν ῥιθμῶν. Εἰρύω. φυλάττω. χωρίζω. Εἴρερος. κάδυλεία. Εἰρεσίας. καὶ πλοίας. Εἰρέσιον. πόλις βοιωτῶν. Εἰρεσιώνη. θαμὸς ἐλαίης ἑστεμμένος ἐρίοις. ἐπὶ πρωτοκρεμαμένους ἔχων παντοδαπῶν τῶν τῆς καρπῶν. βοῦν δὲ ἐπὶ φορᾷ παῖς ἀμφιθαλὴς ἐπὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας βοὰ πολλῷ ἰσχύϊ ὠσανεφίοις. λείπει δὲ θησέα κατὰ τὸν εἰς κρήτην πλοῦν ἐκ πολλῆς πρὸς χόνδρης δηλοῦσι διὰ μέσου ἐόντος τοῦ λαβυρίνθου. ἐξαθῆναι καὶ βουλεύσασθαι καὶ ἐκ τῆς ἐφόδου καὶ ἐλαίου ἄφασθαι ἐπὶ νύλικὰ ζωρον. ὅπως μεθύσασα καθάδης. μετὰ δὲ τὴν ἔορτὴν ἔξω τῶν ἀγρωντιθέασι παρὰ αὐτὰς τὰς θύρας. κρατῆς δὲ ὁ θησεὺς ἐν ᾧ περὶ τῷ ἀθλοῦσι θυσιῶν, ἀφορίζουσι τὴν καθεσχοῦσης τὴν πόλιν θαμὸν καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν αὐ αθεῖναι ᾧ δὲ πόλλωνι. ἐὰν δὲ αὖ τὴν εἰς μόνος αἰτῇ ἀνὴρ λάβῃ, ὡς πρὸ παλαιὰν ἐρεσιώνην καὶ σῷ. ἀντὶ τοῦ καὶ σοῦ. ἐρεσιώνη δὲ θαμὸς ἐλαίας ἢ δάφνης ἐρίων πεπλεγμένος. ἔχων ἄρτον ἐκκρεμῆ ἐν κοτύλῃ. ὅ ὅτιν ἡμίξεστον, ᾧ οὖν, καὶ πανδαμάτωρ. ἐν τῷ ἐπὶ τίθεσαν ἐκατὸν αὐτῶν ἄλλα πολλά. ἀμῶς. Εἰρεσιώνη κλάδος ἢ ἀπ' ἐρίοις πεπλεγμένος. ἐκκρεμὴς δὲ αὖ τοῦ δάφνα ἀπ'. ποτὶ θεὸ δὲ αὖ τοῦ μετὰ τ' εἰρεσιώνης πρὸ τῶν θυρῶν καὶ παλαιχθονίου. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὡς λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν καταλαβόντος, ὁθεὸς εἰ πεπρόσατο τῶν θυοῖ, ὑπὸ παντὸς θύσαι θυσίᾳ ἀθλιάσας. ἔξένεκεν χαρισήρια πανδαχόθεν σὺν πέμψαντα ἀθλιάζειν τῶν καρπῶν τοῦ ἀπαρχάς. ἀῶς, σωανεφίοις δὲ θαργηλίοις κλίω δὲ ὥραις, θύσιν ἀθλιάοι. φόρσοι δ' οἱ παῖδες τοῦ πρὸ κατειλεγμένα ἀκρόδρυα. καὶ ζῶν τὸ πρὸ τῶν θυρῶν κρεμάσαι καθ' ἑκάστην ἐρεσι-

πρὸς

πρὸς ἀπροσδόκητον λοιμὸν ἢ ἄλλην τινὰ ἀναίτιον συμφορὰν εἰρησθαι ἢ λέγεσθαι, διὰ ἀβελτερίαν. Εἰρεσιώνη. ἡ λέγω. Εἴρηται λέγει. Εἰρηνικὸς. εἰπών. Εἰρημένον. εἰρημένου αὐτοῦ ἀναγιγνώσκεσθαι. ἀπὸ τοῦ εἰρημένου ἔχεσθαι. ἀπὸ τοῦ πλοῦ. Εἶρον. εἴρυσο. Εἰρωναῖος ὁ ἐκ πάππου πλησίος τῷ ῥωμαίων διαλέκτῳ. μαθητὴς ἁλιοδώρου τοῦ μεδιολανίου γραμματικοῦ. ἀλεξανδρεύς. περὶ τῆς ἀθωναίων πολιτείας. περὶ τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκτου. ὅτι ἔστιν ἐν τῇ ἀτθίδος, βιβλία ζ'. ἀπίκων ὀνομάτων, βιβλία. ι'. ἀπίκης συνηθείας τῆς ἐν λέξει πρὸς σωσθένην, στοιχεῖον. βιβλία ι'. πανόνας ἑλληνισμοῦ βιβλίον α'. περὶ ἀπικισμοῦ βιβλίον α'. καὶ ὄψα πολλά. Εἰρωνεύωμαι τιμητικῶς. Εἰρωναῖος. Φιλικῶς. ἔστιν τὸ εἰρωναῖος ἐσθλομύθοις ἄνδρυφόρων ἄγοντες τὴν ἱπποδρομίαν. Εἰρήνη, ὄνομα κύριον. Εἰρωνῆσαι. συζυγίας περισπωμένου. ἐλπὶς δὲ τὴν μεγάλην εἶχον εἰρωνῆσαι. ὁ δὲ καὶ σαρδόνιον αὐτὸ εἰρωνεῖσθαι. πόλεμον εἴλετο. Εἰρωδιός, ὄνομα κύριον. Εἰρκάθω. λειτάθω. Εἴρια. μαλία. Εἰρίαι περιόδοι ἔνθα δέχευται τοὺς τέκτονας ἔρια. Εἰρυτὴ. φυλακή. Εἰρομολόγιον. βιβλίον τι. καὶ εἰρμός. ὁ καθειρμόν. Εἰρξας. ἀποπλείσας. δασέως ἢ τὸ εἴρξας ἀπὶ οἱ. τὸ μὴ δι' ὅ μὴ ἐρχόμενος μεγάλως ἠνώχλω φιλῶς. τὸ ἢ ἔρξας, δασέως ἀναγινώσκομεν. ἡμᾶς, ἀφ' ὡς ἔρξαντο περὶ τῶν θεσμῶν. τὸ ἢ ἐπὶ εἰρητὴς, ψιλῶς ἀπὶ οἱ. Εἰρονόμος. ἐριαρχῶ. ἐπιμελεῖ. Εἰρόμενος αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν. Εἰροπόκοις. εἰμὶ πόκοις ἔχουσι. πόκοι δὲ εἰρίον, ἀπὸ τοῦ πένθω. ὃ ἐστι ξαίνω. Εἰροπόνος. ὁ περὶ γεωργίαν πόνος. Εἴρω. σπείρω. πόθεν εἰρμός. Εἴρων. ὁ παίζων ἐπὶ διαχλευάζων καὶ εἰρωνεύομαι διαλέγων. ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω. ἀπατεὼν καὶ ὑποκριτής. Εἴρων. ὁ δυσμαθὴς μὴ ποιῆσαι τὸ λέγων δὲ μὴ δύνασθαι. ἀλαζὼν δὲ ὁ τούτου ἐναντίος. οὐ φαίνομαι δὲ εἶδεν αὐτὸν φρενβαίνοντα τὸ ἀληθὲς. ἔρω ἢ λέγω. ἢ ἐπὶ τὸ εἰρωνικώτερον ἢ ἀλαζονέστερον.

Εἰρωνεύομαι. χλευάζοντες παίζω ἐπὶ ἐθνικῶν ῥημάτων τὴν πικρίαν ἐπὶ δολερᾶς διανοίας εἰρωνεύομαι. καὶ εἰρωνεύω. ψευδομαρτυρῶ. πῶς ποιεῖται. Εἰρωνεύομαι. ψευδομαρτυρεῖται. λέγεται δὲ καὶ τὸ διαπειρᾶν λαμβάνοντος ὑπούλως. καὶ ψευδομαρτυρούμενον τὸν μὴ γινώσκοντα ποιεῖσθαι λέγειν ποιῆσαι. Εἰρωνεία. χλεύη. ἢ ὑποκρισις. διαιρεῖται αὕτη εἰς ἓ. εἰς χλεύην. μυκτηρισμὸν. σαρκασμὸν. ἀστεϊσμόν. Εἶρον. μέσον σχολῆς ἐραθίζον. Εἴρυτο. ἐφύλασσον. Εἰρύοντο. εἵλκυον. Εἰρύσασθαι. φυλάξαι. Εἰρύσατο. εἵλκυσε. ἔλαβεν. ὡς ἔχαιρεν ταῖς ἐπικούρου φλυαρίαις. καὶ ἔζήτει νῦν ἐκεῖνα εἰρύσθαι δύο. ἄθεός τε καὶ ἀήλιος εἶναι. Εἰρυσμένος. εἵλκυσμένους. ἢ δὲ θαλαττία ὥρα ταῖς ἐφ' ἑρυσμένους, ὡς αὐτοὺς διαφθείρασθαι τοῦτο. Ἐρχόντες. πτίγματες. Εἰς. ὁ ἀριθμός. Εἰσαγγελὰς ὁ τῶν δημοσίων καὶ μεγάλων μιμητής. Εἰσαγγελία. δηλωτορία. εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφὴ διαφόρως. εἰσαγγελία μὲν ἐστὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται. γραφὴ δὲ ἐστὶ μικρῶν. κυρίως γραφὴ ἐστὶ τὸ ἐναντίωμα γραφόντων. Εἰσαγγελία κυρίως. περὶ κοινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ἐστὶ τῶν ψευδῶν. περὶ ὧν διαφέρεται μὴ οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι. συγχωρεῖσθαι ἔνστασις γίνεσθαι. καὶ τοῦτό ἐστιν. οἷον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διαλεξεσιν μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. Εἰσαγγελία. δημοσία δίκης ἀγραφόν ὄνομα. ἔστι δὲ ὅτε εἰσαγγελία. ἐπὶ τῶν δημοσίοις ἀδικήμασι. μεγίστοις καὶ ἀναβολὴν μὴ κατὰ δεχομένοις. καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι κεκριμένους εἰσάγουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, ἢ ὅπως τὰ κατάσασις γίνεται. καὶ ἐφ' οἷς ὧν μὴ φάγητι ἐὰν ἄλλῳ μέγισται ζημίαι ἐπικέηται. ὁ δὲ διώκων ἐὰν μὴ ἕλῃ, οὐδὲν ζημιοῦται. πλὴν ἐὰν τὸ ε μέρος τῶν φήφων μὴ μεταλάβῃ. τότε χιλίας ἐστὶν φ. τὸ δὲ παλαιὸν καὶ οὗτοι μᾶλλον ἐνοχλοῦντο. ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν. αὕτη δὲ εἶσι πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τὸν διώκοντα ἀζήμιοι. ἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ ε μέρος τῶν φήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ τῶν διαιτητῶν. εἰ χαίρεις ἐπὶ διαιτητοῦ ἀδικηθῆναι, ἐξὸν τοῦτο, εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστάς. καὶ ἀληθοῦς, ἢ τιμοῦτο. ἰσοῦς μέντοι περὶ τοῦ αὐτοῦ πλήθους τὸ αὐτὸ τίμημα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασε τοῦτο τὸ τίμημα κατὰ τὸν νόμον σαφῶς. ἔγφισμα. βιβλίον μεθ' ἕτερα λελειμμένον. οὗτος δὲ ἔγφισμα ἐπιγράφει κατὰ τὸ

μῆνον ἑκατέρωθεν ἀποληγεῖ δια τὸν κατεισπελίαν εἶναι ὅμοιον· ἐξαυθις· τὸ μιμα τῆς εἰσπε-
λίας ἐχούσης χρηματικὸν· ἐ μυελώδας ἀρτηρίας. Εἰς ἀγρεανὺ φαίνῃ· τὸ εἰς τὴν ἀγρεαν
ἐπιφέρῃ ἢ ὑφαινόμενα· ἄλλο μῆ ἀνδρος. Εἰσάγω· αἰτιατικὴ· Εἰσαγωγὰς· ὁ εἰσάγων πρός
τινα αὐτὸν· ἀνέχον μὴ τὸν εἰσαγωγέα· ἐξ ἧς τῆδε ἀπόνας πλοισὶ τὸν ἀνῶν λιμένειν, ἐπὶ προσ-
βαίνῃ· Εἰσακτέω χρηκῆ· Εἰσαγόμενος· ὁ μοιωθείς· Εἴσαν· ὑπεβάγησαν· ἢ σωπῆναι· Εἰς ἀ
νὴρ, ἀδεὶς ἀνὴρ· ἐφ' ὅσον ὑφ' ἑνὸς ἀδενὸς καθρεθῆται· Εἰς ἀρχεῖας φαλάγγας· ἐξαπὸ ἀπλασίασεως
τινος ἐπισωρευόντων· πάλιν δὲ εἰς αὐτὰ ἐπανελθόντων· Εἰς ἀοδυνησίας ἀοδυνωμένη λυθα-
ξαπὸ ὁμοιασθῆναι πασχόντων· Εἰσάπειμι· εἰσελθεῖν· ἀεισοφ· μὴ δὲς ὀρχησείδος εἰσάπει
τειν· ἵνα μὴ πὸς ἐῶ κεχνὼς μὴ λωβληθῆς· Εἴσαβ· ἀνέθηκε· τὸ τοῦ ἄρτεμι δι ἀκλεὼν μυ
μος εἴσατ' ἄγαλμα· Εἴσαβ· κατέθετο· ἐν ξαγράμματι· ὃς ἐῶδε κελεύει σαθῦ παιδὶ τὸ ὑμ-
μιθεὶς ξόανα· ἐξ ἀντὶ τὸ πειέθηκε· πειέβαλεν· Εἴσαβ· ἐφάνη· ἐξ ὡμοιώθη ὁ μηρός· Εἰσβα
λεῖται· ἐισβαλεῖν ὅστις τὸ, τινὰς ἐν ἀγρῷ ἐισελθόντας ἐπιόφαι παῖδα ἐῶ ἐν αὐῷ· ἀεισοφ· ἀπὸ εἰσβα
λεῖται· πυείως ἢ εἰσβαλεῖν ὅστις τὸ πλεμίους τινὰς ἐισελθεῖν εἰς τὴν πλιν· Εἰσβολαί· ἐισβο
λαὶ λέγουσιν ὅτι τὸ πρὸ δὲ ὧν εἰς βαλλουσιν εἰς τὴν πλεμίαν· Εἰσβολὰς ἢ ἀλφίτων ἐῶ σιτο φυ
λάκια· Ταὶς ἀπὸ πίνας· Εἰσβολὰς Ταὶς ἐῶν τὴν πλεμίων χώραν ἐφόδοις ἐκάλουν εἰσβο
λαί· Εἰσβολή· ἐῶν τὸ νοοῦ δία θεωρεῖται· εἰσβολή· ἐῶ ἀδοχή· συμβάθεσις· τὸ ἐῶν ἐῶ ἀδ' ἀ
βιλεῖρη· ἐν ὡτισις· σωέσις· προσοχή· ἐῶ ῥήματος μὲν ἐν ὡτισαι· ἐξ ἧς ἐξῆς· ἐξ ἐν ὡτισις μὴ ὅστι, σύ
νοψις τῆ ῥημάτων, σύνεσις δὲ ἐῶν λῆψις τῆ ῥημάτων· προσοχὴ δὲ τελείωσις τ' ἐφέσεως· Εἰς δὲ
ον· πρόθεν αὐτὸν κελέσας ὅπερος, εἰς δέονσε ἄερον φησί· βάλομαι δὲ καλέσαι σὲς πανθοιμί
αν· ἀν ἀναίρωσε ἄερον· καὶ ἐῶ οιμία εἰς δέον· ὅθεν τὶς βέλη μὴ φανδῶς εἰ πεῖν ὅπουτι πολ-
λάκις ἀπὸ λωσε, λέγει εἰς δέον· Εἰσδέχομαι· αἰτιατικῆ· Εἰσηκώμησεν· εἰσῆλθεν· Εἰσε
λάσαι πειστομῆ ἀπὸ τὸ λάω ἐλῶ· Εἰσελθὼν· ἐκάθισε· ἐξ εἰσενέπιθερόν· Εἰσεμφανῆ ποιῆ
σαι σιν, δίκης ὅστι νόνομα ἐῶν τὸ ἐῶ ἀμφισβητούμη, σὺ φανερῶ ποιῆσαι· Εἰσεν· ἐκτισεν· Εἰς σὺ
ἰόντε· ὁ μὲ πρεσβύμη· Εἰς σὺ ἦλθον· ἀν ὡμορόησεν· Εἰς ἕω· ἀν εἰς ἀρχομένω ἡμέρ· Εἰσεπ
ιζον· ἀν εἰσέβαιν εἰς τὴν πόδας τὰ χοεῖσ· Εἰσεπικθη· εἰσηκρίθη σὺ ἰαύσι ἰῶν ἡμέρα σὺ ἦ ζαιανος
ἐπὶ τῆ διασδοχῆτ ῥωμαίω ἀρχῆς ἐῶν τὸ πασοσυνδούα εἰσεπικθη· Εἰσεπιεῖβ· ἀν ὑπετίθ· οὐ
πρὸς ἐφεσθῆβ ἐξ μεγάλας ἐλπίδας εἰσεπιεῖβ ἐῶ φθορομένων· Εἰσέφησα· εἰσέδυσα ἑαυ
τὸν· ἐξ εἰσέφησας εἰσπίπτες· ἐξ εἰσφρήσας εἰσελθών· ἐξ ἐνφησθεῖσα ἀν τὸ ἐῶ διωχθεῖσα· οἱ ἦχμ
ραῖς ὑπεπλήσθησαν ἐῶ μὴ ἐνφησθῆν ἐνφαυλισθεῖσα ἐξ ἀτιμασθεῖσα· ἐῶ τὸ τὸ αὐτόν· Εἰσε
φοιν· εἰσεδέχουβ· οἱ ἦ, ἐῶς πύλας ἀνοίξαντες εἰσέφερν τὸ σρατόμα· Εἰσερχόμβ· εἰσήρχοντο·
Εἴσειμι· εἰσέρχομαι· Εἴσηγνώσηλοησηι· ἀεισιδης· εἰσῶσαι μίσθιαν δρομάδας ὥπαρθέ
νε, εἰσημοι χάειν· Εἴσημαθήσηι· ἐξ εἰσομῆ μαθησόμενον· σὺ βλάσδυσι καθεσηέφαθαυτὶ πρεσβῆσαν
οἱ πολέμιοι· καὶ τί διανοῆσθ', εἰσόμῆ· Εἰσκῆλαν· ἐσυκοφάντησεν ὁδωὴν τὸν ἀχιμέλεχ· εἰσήγ
γελε ἐῶ ἀπὸ σαλεῖς μιαιφονίαν τῆ ὃς ἐξέμενον· ὅστι ἢ διώμυμος· λείπ' ἐῶ ἀριμέλεχ·
Εἰσηγεία· ἐξ εἰσηγεία· ἐξ κατηγεία· ἀντὶ τὸ μέμφις ἐξ λοιδορία· Εἰσηγήσαντο· ἡρόδοτος
φησι πειὶ πορσῶν τὸν τὸν βαλάδαι τὸν δόρυ· εἰ μὴ ὃν εἰσηγήσαντό τι νήφοντες, βαλάδαι πει
εἰ δύδυ σὺ μέθη· εἰ ἢ εἰσηγήσαντο σὺ μέθη, τὸ δ' ὑπερὸν νήφοντες· Εἰσηγοῦμμος· δοτικῆ· διδασκ·
Εἰσήφε· εἰσήρχου· Εἰσήλαβ· εἰσεπήδησεν· Εἰσήρεβ· εἰσήπεβ εἰσφοδρεβ· ἀεισοφ βαβαλ· χ·
βαλπειζεῖσήρετο· Εἰσήρρησεν· εἰσφθαρη· ἀεισοφ· ἀφ' ἃ δὲ εἰσήρρησεν εἰς τ' οἰκ' ἀν εἰσῆλθεν·
εἰσεπήδησ· ὡσβία ἐξ ἀναιδ αὐτὸ τὴν πολιτείαπροσελθόντ· ἐξ αὖθις· ὀῆ, πότερησ, εἰσήρρησ· αὐ
τόθ· γράφεῆ ἐξ εἰσέφησε· δηλάσις τ' λέξ' ἐπεπεπδῆσ· σημαίνῃ ἢ ἐξ ὅμ' δ' φθορᾶς εἰσελθεῖν· ἐξ δη
μόειτ' λῆ εἰσέρρησε τοῖς τ' γείβνα πλιν οἰκῆσιν, ὡς ἥλω ἡ πόλις· ἐξ εἰσφθαρμένων ἀν εἰσεπε
δήσαν βς ἐπὶ λύμη ἐξ κατεφθορᾶ· εἰσφθαρμένου δὲ αὐτ' ἀπὸ λίγου σωῖγματος· ὥστινος ἐξ βδ πο
λιτικῆ συνεπόσουν· Εἴσεισιν· εἰσέρχεῖ· Εἴσεπρεπεῖ· Εἴσεισθι· εἰσελθε· εἰσμὴν μόνοι· Εἴσίθ
μη· ῥύμη· Εἰσὶν· ὑπῆ χουσιν· Εἰσιτήρια· ἡμέρα ἑορτῆ· ἐν οἷς ἐν τῆ ἀρχῆ πάντ' προσῆσιν, ἀπὸ τῆ

ἐξαλεῖβ

ἐκαλεῖτο. ἐφ' ὧτινι δὲ ἡμέραν προὔτιθεν τοῖς ἀθλοθέταις ἀγωνίσασθαι τῇ τῶν προτέρων ἡμέρᾳ. ἐκοινώνησαν οἱ πρεσβευταὶ τῆς συμμαχίας. ἐβουλήθησαν δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων

καθαῦτῶν τὶ προσπόντων μέτριον ἀλγύνων· ὁμοίως τὴν κατὰ πετρῶν ἀσέλγ. Εἰς πέφαν γεφθν· ἐπὶ τῶν ἀδιάλλακτων· ἐγὼ δὲ τοὺς ὄρκους αὐτοῦ τὸ τῆς παροιμίας οἶμαι δεῖν εἰς πέφαν γεφθν· παροιμία. Εἰς πεπλημμύριον πίθον ἀντλεῖν· εἴρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν πεδιάδα ναίοντας μύθος ἦν ὅσον ἀνίμωσαι σπανίως εἶναι ὕδωρ, εἰς πίθον ἔβαπ· διὰ σχοινοῦ πεδίου τὸν τ' πίθον αἱ γυναῖκες ἀντλοῦσι. Εἰσήμασαν· Εἰσήμαμεν· ἂν ἐσήμεσαν ἡμῶν. Εἰσία· καλεῖ ἀνακαλεῖ ὡκεῖ· ὁ δὲ εἰσία τὸν κριὸν ἐμέρων εἰς πανθοινί· ἐπὶ εἰσιᾶσι, ἐπὶ δέφετο· ἐπὶ εἰσίων. Εἰς τὸ δίον ἐπὶ τὸ δίον· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ δίον· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ δίον· ἀντὶ τοῦ

ἢ ἅλα ἀεισοφανῶς ἀνεφέλαις. καὶ σιωπᾶ μηδὲν εἰπὼν ἐναντίον. συμβαλεῖν τι ὦ μὴ εἰπὼν δὲ ὧδε. Ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς καθ' ὡς. Ἢ χωρὶς τὸν ἀντὶ τοῦ ἓν ἀλλοῖα πορ αὐτὸς ἔμαθον ὅτι παῖς ἢ ἀντὶ τοῦ ἅ ἀεισοφανῆς ὄργισι. καὶ ἀνυσιρατη. ἢ δίκης ἀπ' ἀκουναίρεσιν ἢ. ἀπ' ἀμνη καὶ χωρὶς τὸν ἀρισ. φι. πλάτων. ἀμερύπλη ἢ παρησιασμὸς. τὸ δ' καὶ εἶπε προσώπου. ὅτι δὲ καὶ εἶπε τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος διαιρέσεως ὡς ἓν ὂν εἶποι τις ἂν. ἐπεὶ τὸ ἡ συνδέσμου δὲ διαζευκτικοῦ ὄντος ἢ διασαφητικὸς ἢ ἐστὶ διαζευκτικὸς. καὶ διαζευκτικὸς μὲν, ὁπόταν ἀναιρῇ τὴν συζυγίαν διὰ τῶν. εἰσὶν ἡμέραι νύκτες. καὶ παλαιοὶ. ἐστὶ διαζευκτικὸς δέ ὅταν ὁ διαφορὰ προτάσεις τιθεὶς μηδὲν ἕτερον ἀπὸ τῆς διαιτήσεως διὰ τῶν. εἶον δόσμοι χρυσοῦν ἢ ἄργυρον ἢ ἡλίους τιμίας. διασαφητικὸς δὲ ὅταν δύο προτεθέντων ἢ ἀναιρῇ τὸν εἶον πρείσων ἀνὴρ πένεσθαι ἢ πλουτεῖν τὰ πολλὰ, καὶ βέλτιστος καὶ λαμπρὸν, ἢ φρόνιμον εἶναι. Ἢ ὅπου τὸ μὲν καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἅμα δὲ χαμαλέον ἦν Ἢ νομίζεται ὡς νομίσει εἶναι τὸ ἡμερῶς. ἐὰν δὲ ἐὰν ὅπου καὶ Φιλικῶν οὕτως ἀρέσαν καὶ μὴ φθέγγεσθαι. Ἢ ἀδιανοήτως τὸ ἐπορεύομεν ἢ γὰρ Φῶ. οἱ γωῦν ὧν ὅτι λέγουσι. ἐκ ἴσασιν τὸ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶ ἀθύμυδιν ὅτι τοῦ ἀναγωστέον. ἀμαθεῖς τὸ ἐστὶν ἐς αὐτὸν οἱ ὧν ὅτι ἦσαν ἐκ ἦσαν ἀεισοφίλακα. ἐπεὶ δὲ γνώμη οἱ μὲν ἐπὶ ἐξύλε. Ἢ ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐστὶν ἐν ἀπὸ τοῦ μεγεθεία. Ἢ ἀκούσας θρυπήσαντες ἀπὸ σκυθῶν ῥῆσις. τέλαν ἐστὶ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τόμως οἱ μὲν ἐστὶ τινὰ λεγόντων ἐστὶ ὅσον οἱ σκύθαι διαρείω ἐστὶ πόρον μηνύσαντι ἐπὶ τὸ ἐξαι. ἀπὸ εἰναντοκλαίφαυτὸν εἰ ἐστὶ ὄντες. Ἢ ἄριζον. τὸ δὲ ἐστὶ ἀρος ἐλεγον ἢ τὸ ἀρπαδικὸν γον. Ἢ ἀπὸ ἀμαζῆ σφριγᾶ. Ἢ ἀπὸ σκεια ἀμαζῆ. Ἢ ἀναιαί. καὶ ἀβαιὸν. μικρὸν ὀλίγον. Ἢ ἀκ. νεότης ἀμμί. σημαίνει δὲ ὄγομεν θεᾶς Ἢ ἀνδὸν ἀρῶνας ἢ ἐς ἐς στρατιὰς, ἢ ἀθρόον ὅλας καὶ ἢ λικίας. οἱ δὲ ἢ ἀνδὸν ἅπαντας ἀπὸ σοφαξαν. ὀργὴν ποιεῖ μῶνοι τῶ μὴ τοῖς φῶν ὑπὸ ἀχθῆναι λόγοις. Ἢ ἀνδὸν συν πάσκ ἢ λικία ἅπαλ δὲ ἐρο δὸ ἰωᾶ ἀντὶ τοῦ μὴ δὲ αἰσχύνης. μὴ δὲ ἀηδιασίας. Ἢ ἀνίσαντες καὶ γνώμοι μοῦ θυμοῦ δὲ χειρῶν κύειν. δὲ ἐστὶ ἐστὶ ἐς ἀρῆσαι λέπτειν ὅ ἐστὶ ἐστὶ κλήρων ἡῆις δοκῶσι τεχνᾶσθαι ἀρμόδιοι ἐστὶ ἅ παραλαμβάνῃ σαῖος φησὶν. συλόμεθα μὴ σὺ εἶναι τὸν ἐπυθέσθαι γνώμους δεῖν συνοικεῖν. ἐστὶ δὲ χέ μαθεῖν μὴ τῆς ἐστὶ κλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ παῖδες ἐστὶ ἐστὶ κῶσιν σὺ εἶναι ἀπὸ ἀρατεῖν. Ἢ ἀκτὶρ. καὶ ἄρκ ἀπὸ τὴν ἐν φύσις τοῦ ξιχῶν. σὺ ἐστὶ χέμματι. ἀπὸ ἀλὴν ἀρκτῆρες. ἀπὸ ἀπεχθαίεσθαι τὸ ἐκείνῳ τὸ πλῆθος τὸ ἐχύφυομένῳ. Ἢ ἐκτὶ εἶον τὸ παιδοτρίβειον. Ἢ ἀκρί. ἀπὸ κατάλυσις. Ἢ ἀκρον τὸ ξόανον. Ἢ ἀρολεῖν τὸ ἀρχεῖν. Ἢ ἀρὸς ὁ κύριος. ἰωᾶ ὁ λύτος ὁ κῶσος φησὶν. Ἢ ἀρουλόμεν. ὡς ἀπὸ πιώτερον ἐρ ἀλόμεν δὲ πολλοί. Ἢ ἀρέλουται καὶ θαρέλουται. Ἢ ἀρῶ μαι ἀρῶμι καὶ ἀρώσιμι, αὐξάνοιμι. Ἢ ἀρώσασα. αὐξάνασα. Ἢ ἀρυλλιῶσαι. ἀπὸ μάζασαι τὴν ἀλικίαν. ἀεισοφάνης ῥαβδοχοὶς ὀρχησάδες ἀρυλλιῶσαι ἀ ἀρτιβάπτιλμῶν. λείπειν δὲ ἐς ῥίζας. αἱ δὲ μελόνυμφοι, ἐπὶ μελόντας δίας. Ἢ ἀσθένεια ἀγανθεία. Ἢ ἀλλην. ἐθέρα πευσι δίων ἐν ἰς λόγῳ ῥωμαικῶν. διὰ τὸ ἓν ἀυτὸ καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀπείρως ἤαλλεν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει τοῦτῃ ἄλλοι τε καὶ ἀνόμοιος δυσερὴς. ἐς αὐτὸς ἔτος πολλάκις. Ἢ ἀμέλιος ἐθέρα πευτικά. Ἢ ἀμέλιος. Ἢ τὸ ἄν οὐχοῦ ὡς. Ἢ ἀσαν ἐθαύμασαν. ἐς ἠάσθην ἐθαύμασα. ὁ δὲ καὶ σαρῶς ἐμαθε πάσ ἐστὶ ἀκεῖνο τὸν Τύρας, ἠάσθη τὸ ἀνδρ ἐς ἐσχε συμμαχον. Ἢ πέλας ἀπὸ πλας. Ἢ πλῆχος βραγωδὸς ὑπηρίτης ἐξεσιᾶ ὡς πορ ἀπέλθος ἡμῖν λέγειν σὺ κυματ τὸ αὖθις γαλήνεῳ. ἐστὶ διαφυλόν τῶν ἐστὶ λυπρὰ. ὁ τὸ ἀπέλθος ἔτος ἐς ἐν ὄρεσι πὸ ἀειπόδου πεσσάνδυς αὐτῶ δυ πνύμαθος ἐν ἐς διὸς ἴχω. ἐκκυμάτων τὸ αὖθις γαλήνεῳ γαλήνη γὰρ τὸ πλῆρες αἱ φνιδίως ὀφθῆναι συμελόνδε τιμῶν συναλοιφῶ. δυδυν δὲ ἐς ὡς ἀ περῶν τιμῶ φωνῶν πολάτων σιωπῇ ἡμῶν ἀφρόδη. Ἢ μονάω. διοπῶ καὶ ἐπομόνιν περομιῶν ἄρχοντες καθ' ἐπομόνι. Ἢ πηκὶ ἀφερεν. ἐὰν ἠχμαλώτιζε. κατὰ δεχεν. ὁ δὲ, ἐπειδὴν ὁρμώμενοι ἐπὶ ἐφερε τῆς ὑπὲρ εἰνοῦ πολίγνων. ἐς αὐτὸς οὐδαμῆ αὐ ἐς ἀλώσιμ Ἢ μονεία δικαιοσύνη. ἔχουσιν ἀπάσας πᾶσιν ἐφέτο

δικασεῖσάγειν· ἀλλὰ δικάζειν μὲν ἄρχοντι τὰς τῶ ορφανῶν καὶ τὰς τῶν ἐπικλήρων ἐπι-
δικασίας· τοῖς δὲ λογισταῖς, ὡς κατὰ τὰ ἀρξάμενον διῴκησας· τῶ μὴ τὸν παρασιτεῖν, τὰς πρόνοι-
νας καὶ τὰς τῶν ἀσεβείας καὶ αὖ τὰς ἱερωσύνης ἀμφισβήτει· πότερον δὲ καὶ ὡς τοῦ τὰ ἱερὰ
τὰ ἱερῶν ἀμφισβητήσεις· ποιήσαι δὲ τὰ νόμων εἰρημένα τοῖς ἐναντία δὲ πολεμαρχῶ
δέ σαι· δῶρα σασθαι δὲ χειροτονίαν· ἔτι μὴν δὲ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀγῶσι ὁ πολέμαρχος θύει μὲ
τοίνυν διάτειν· οἷς μὲν δέτειν συνωφανταίας καὶ δώρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας ἐβουλεύσεως θύειν
ἔνδεκα· ὅσοι λῃστὰς καὶ λωποδύτας ἐὰν δραποδιστὰς εἰσάγουσι τῶ στρατηγῶ πρὸς τὴν εἰκαρχίας
καὶ ἀντίδοσεως· οὕτως ἔν διαιτοῦντες ἡ μονίαν δικασηρίαν ἔχειν λέγονται· ἀλλὰ καὶ ὁρασιλλί
καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμελητᾶις ποίσαται· ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον. Ἡσυ-
νία· δικαστήριον αἰσχίνης κατὰ κτησιφῶντος ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους τῶ ἀρχόντων ἐλαχίστου
τὸ δίκαι· τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἰσχίνα ἐκατὸν αὐτὸν ἐκάστην μόνον εἰσῆγεν, εἰς δικαστήριον ἤγεν
μὴν καὶ πείσασθαι· οἷον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἰ τῶ ὀρφανῶν καὶ αἱ τῶ ἐπικλήρων· πρὸς δὲ τὸν
βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας· πρὸς δὲ πολέμαρχον, ἀπροσαίου τε καὶ ἀπροστασίου· πρὸς δὲ τοὺς
θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας ἢ συνοφαντίας ἢ ψευδεγραφῆς καὶ ὕβρεως ἢ
μοιχείας καὶ βουλεύσεως, καὶ ἄλλων. Ἡσυχικόν· ὀρούς ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς· ἐν
ᾧ αἱ φαντάσιαι ἢ αἱ ὁρμαὶ γίνονται· καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ καρδίᾳ.
Ἡσυχὼν ἡσυχίου. καὶ ὧ ἡσυχῶν· ἡσυχίους ἐδέοντο τῆς ἀτραπωδοσοφίστου ξενοφῶν ἡσυχεῖν ὡς ἂν
αὐδὴν ἡσυχοίην δὲ τούτοις ἐπὶ τὸ σιγᾶν. Ἡσυχὼν· ὁ τῆς ὁδοῦ ἡσυχίου μῦθος. ξενοφῶν. καὶ τὸν ἡσυ-
χίου ἀνασπάσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς. Ἡσυχὼν συμμορείας, δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶν
τος· ὁ πρόσχων πολλῶ δικαιότερος τῶν ἄλλων ἡσυχιαζόντων ἐπιλημμῆ. Ἡσυχὼν· ἐτελῆ. ὁ δὲ ἰσαῖος ἐν
τοῖς ὧν συμμορίαις ἡσυχίου ἦν. Ἡτερεόδαι συναθροίζοδαι. Ἡτεῖ ὄνομα νῦν. Ἡτεῖ τις· ὁ ἡτε
μὼν· ὧδίος αἴνα ἀπέζεθη ροσύναιν. Ἡγλαΐζω· ἄγω, φέρω· ὁ δὴ τῶ ἐπιμελεῖ μ ὁ μὲ ἐ συνακόν μοι
ἠγλαΐζεις· Ἡγημα· ῥαλή· γνώμη τὸ τῶ ποφήτη ἱερή. Ἡγημ λελόγισμαι ἔχον· Ἡγήμων
ὁθάσιος· ὁ ἐπιλυθεὶς φανή· Ἡγήμων δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος· εἰς ἣν τὴν μισθω
δοτίζοντ ἐ τὴ δωροδοκίαν διαβεβλημ. τὸ δραματ αὐτὸ ὅτι φιλίννα ὡς ἀθήναι ἐνδεκτηνο
σοφιστᾶις· Ἡγερα τῶ ξωα. Ἡγάσαντο. ἀν ἠγωῦ ἠθαύμασαν. Ἡγήσανδρος. ὄνομα
νύειον· Ἡγήσιππος, ἔτος ὅδιν ὀνεώρυλος ἐπαλέμμος οὐδὲν ἐᾶναι ὁ ζ' φιλιππηὸς·
δημοσθένης ἐν ἐγγραφόμβος τῶ δραμάτων αὐτοῦ ὅδι φιλαίτερος ὡς ἀθήναιος. Ἡγήσιππος δὲ
ρίσεις. Ἡγήτορες ἡτεμόνες καὶ ἡγητοίαι ἡ ἡτεμονία. λέγει δὲ ὁ ἡσυχὸς ἡγητοίαι τὰ φυτεύ τῶ
σύκων ἢ παλάθη. παλάθη δὲ λέγεται μάζα ἐξ σύκων. Ἡγίας· οὗτος ἀμείνων τὸ παρὸς ἦν ὅτε
πρὸς ἀρετὴν ἐκινᾶτο· ἐ τὰ πρὸς λόγους· ἔτι μὴν μφράσιον πανυπερ ἐλπίδας ἔσχεν ἐφ ἑαυτῶ ἐ
πᾶσι παρέσχεν ὡς οὐ πολύτι δεῖ πολεμεῖν μὴ τὸ μεγάλου πολεμεῖ ἔχειν. τοιγαροῦν ὁ πύλος ἠ-
ξίωσεν αὐτὸν ἑαυτοῦ ὄντα τῆς τ χαλδαϊκῶν λογῆ ἀνεροάσεως. Φιλομαθία γὰρ τις αὐτῶ καὶ ἐ
πειδὴ ἀπεθανεν καθ φύσιν· ἀλλὰ τοῦτο δὲ ὁ εἰωθὸς ὁ πλοῦτος μεγαλοποιεῖ ψυχὰς ἔοικεν εἶ
ναι νομὸν ἄφθορον τοῖς ἡλαξι παρεχόμενος οὐχ ὑσιον· μόνον οὔπω γὰρ τοῦτο δεινὸν ἀλλὰ
νέου ψυχῆς ἀπαλῆς καὶ ῥᾳδίως ἐκτὸ τοιούτων θηρίων κατεροσκομμένης· ὡς σοφὰ τεχνῶς ἂρ
τι ἀνθρώπος ῥοβῶνος· ὅτι διέφθαρται τὸν ἡλίου ζωὴν πρὸς τὸ μὴ γνησίως φιλοσοφεῖν· ἄλλως δὲ φι
λομαθὴς ὅσα τὴν φύσιν ἐξηγήσασθαι· ἐπειδὴ καὶ τὴν ἄλλην συνήθειαν, ὅτιν ὅπως καὶ διεπεπλήχθη τῶν
ὀρθῶν λογισμῶν· ἱεροσδεῖ ποῦτις ἄλλος εἶναι βουλόμενος τὰ τε τ κηδεστῶν ἱερὰ λαθὼν ἐτελῆ
ὡσατο καὶ τὰ τὴν ἀπιλὴν οὐπείσας ἐκείνας. ἐ πολλὰ ἄλλα τ ἡμένων τέως ἐκπλεῖσον χρόνα
πάλιν σὺν ἴνοις παραβολώτερον ἢ ἀσεβέστερον τῇ προθυμίᾳ χρησάμενος ὅθεν ἐν τῇ πολιτείᾳ πα
ρεβόησε ἐγγύεβ. ἐ χαλεπῶς ἔφερε αὐτῶ τῇ ἐχθρᾶς ἐ πεπαίσαβ. διὸ τε μεγάλων χρημάτων ὀρεγομέ
ων νικύειν ἐν ἐπὶ τῇ καθεστῶτ νομίμων ἐπιβαλόντας ἐν τῇ γλαῦκ τ θεαγρίου μεγαλο
φρον φύσεως ἐν τ ἱερεσίαις· ἀπειρέσερ ἐκείνα βοσθῶν ὅσον δὲ φίλας ἐ δεομένους ἀναλίσκειν
Ἡλαισμένη· χαίρουσα· λαμπρυνομένη. Ἡλῶτα· ὁ κήρυκι τῶν τελετῶν· τουτέστιν ὁ

πλῶτα τῷ θυμῷ ὃς ἐρμῆν δίδ. καὶ σέρατος δέφησι τῷ θυμῷ ὃς πλῶτα σκιρυξιν δῶσον ἐμεθεν.
Ἠπλῶτος μόμοχθος δέφρων ἀνώμοτος. Ἠρεμέως πεπαιδυμένος ἀγωγὴ παίδευσις. Ἠρεμέος τεθερεμμένος. καὶ πάντα πειθαρχῶν. ὁδὲ ἠρέθη τὸ μέρα ἱππον ὡς καὶ θυμάριον ἔχων ἠρεμέον, καὶ αὐτὸ φιλοσόφως αὐτὸν κατεπύησαι. Ἠρεμέους. ἀγεμόνας Ἡγινιόχης. καθαίροντες.
Ἠρέμω ἐρεφόμω ἐτύγχανον. ἠρέμω δὲ νῆες ἀσῶν μέγιστος τῷ ἐνθῆ. πρὶν μοι τύχῃ τοιάδε πέση. Ἠρεόωντο. ἐδημηρόουν. Ἠρυμαίσου. ἄρχωσου γλωσσῶν. Ἠρυμμία διὰ τὸ ἰ.
Ἠρύμνος πρωρύμνος. Ἠρωα. εἶδωλα. ἐρεύματα διασαφητικά. Ἠρίωσαι. αὐτὶ τοῦ ἐσκιλήρωσαι. σοφοκλῆς. σὺ δὲ ἠρίωσαι. μοῦτε σύμβολον δέχη. ἐαύτε νουθετῆτις ἀνοία λέγων, συγεῖς πλέμιον δυσμενῶν ἠρύμνος. Ἠρωικισάμιλω. καθὼς ἐφθεγξάμην.
Ἠρύα. ἐρεβραίᾳ
Ἠρέ. αὐτὶ τοῦ αὐτοῦ ἠρέ. Ἤδεε. ᾔδει. ἠπίσαθ ἐ ᾔδεσαν ὁμοίως. Ἠδεῖα γλυκεῖα. Ἤδει αθαλῆλφς. Ἤδεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα ἐρωθέντα, στρόφους ποιεῖ. πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι δήμων. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν δύο τῶν μὲν τὸ πεῖραμα στρατευομένων δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν περίωνος εἶναι. Ἤδη. ἀπό τι.
Ἤδη. πρὸ βούλοιτο ἂν ὃ ἐπὶ τοῦ παρόντος μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ἢ τοῦ ἐληλυθότος. Ἤδη τὸ γὰρ βασιλεῦσαι φαμέν, καὶ τὸ συνάπτον ὂν νῦν. Ἤδη τὸ βεβασιλεύκαι. οὐ πολὺ ἀφεστάντες τοῦ νῦν χρόνου. Ἤδη. αὐτὶ τοῦ λοιπὸν. τάχεως, ἀείσοφάνης πολλὰ φύγεις αὖ ἤδη ὑπ᾽ πονηρούς. καὶ ἰάμβλιχος. ἤδη δὲ ἐλεῶσι ὅτι πάσχουσι δυστυχῶ. αὐτὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐαῦθις. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει σύτ᾽ αὐτωνίω, ἐαὐτὸς ξυμολογῶ ἐπὶ τοῦ θυμᾶσθαι φιλίαν ξυνάπτειν ῥωμαίοις. πρὸς ποθαλόρου. ἤδη δ᾽ εἶδον πολλάκις καὶ τὸ σοφὸν λόγῳ μάτην θνήσκοντ᾽. εἰθὲ ὅλως δόμους ἔλθωσι πάλιν ἐπιτείμωται πλέον. ὡς ποθαλόρας καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μεράδα ὡς ἀρατευνικὸς εἴη. καὶ μεταβὰς ἐπὶ φανθὶς πρὸς πάλιπε νεπάσ καὶ τὸ καθ᾽ ἁδυτινὰ ἐτεραπεύειν διατάμενος πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τὰ οἰκεῖα οἷς ἐν ἅδου συντετυχηκέναι ἔλεγεν. ἐξῶντο ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν δόξαν πρὸ ἐθικὸν, ὡς πρὸ μὲν τοῦ ξωικῶν ἀναθαλίδης ἦν ὁ ὁρμᾶν. εἶτα ἐφορβος. εἶτα ἑρμότιμος σάμιος. εἶτα πύθιος δήλιος. εἶτα ἐπὶ πάσι ποθαγόρας. Ἤδη. τέρπειν. Ἤδημόνην. Ἤδιον τὸ γλυκύτερον. καὶ ἧσσον δέ, ὃ καὶ δύτερος ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ὁ μεγάλου. Ἤδιονος τὸ συμβιωτικόν. Ἤδισα ἡδέως. Ἡδολέσχησα. διελάλουν ἐμαυτῷ πρὸς διαλεγόμενος. Ἥδομαί σοι. δοτικῆ. ἀφραίνομαί σοι. καὶ ἡδόμην. ἀφραινόμην. Ἡδόμενος ἀρεσκόμενος. Ἥδονὰι. λύπαι. βαρέρη. φόβοι. ἐπιθυμίαι διὰ τοῦ ρο φαί. ἐπὶ τὸ ἀλγεῖν, τίνος ἀνεῖσιν. ἢ τὸ ψυχῆς ἠρεμούσης ψυχῆς σώματι. ἢ ῥίζη τινὸς ἀξάμφοῖν. διχῶς δὲ ἐπὶ τοῦτο. ἢ τὸ μίσμα. ἢ ἐπὶ ὁτιοῦν τὰ μίσματος ὄζει. Ἡδονὴ λείακίνησις. ἢ γένεσις ἢ φύσις αἰσθητή. ἢ ἀλόγος διάλυσις ἢ ἐνδόγεια τῆς καθ᾽ φύσιν ἕξεως ἀνεμπόδιστος τοῦ παρεπολουθοῦντος τέλους τοῖς τελείαις ἐνεργείαις. συβύτων τὸ ὄρων ἰσχύφτις ἀνασπαάζῃ ἐπισπαάζῃ ὅτι ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ ἐ ὅτι μή. Ἡδονὴ δέ ὄζει λεία κίνησις τοῦ δὲ ταχεῖα κίνησις. ἐ τῶν μὲν ἀνθρωπίνων πᾶσι ζώοις. τὸν δὲ ἀκροτάτιον. ἡδονὴν μένοι τοῦ σώματος ἂν ἡ τελείαν εἶναι, ἀ τῶν καθ᾽ ἕκαστα τὴν ἡδονὴν τῶν ἐπαναιρέσει ἀλγηδόνων. καὶ οἷον ἀοχλησίαν τελείαν εἶναι φασί. διαφέρῃ δὲ τέλος ἀ δαιμονίας. τέλος μὲν δ᾽ εἶναι τῶν καθ᾽ μέρος ἡδονὴν. ἀ δαιμονίαν δὲ τὸ ὅλῳ ἐ μερικῶν ἡδονῶν σύστημα. αἱ συναριθμοῦνται ἐαὶ παρωχῆσαι ἐ αἱ μέλλουσαι. εἶναί τε τῶν μερικὴν ἡδονὴν διαὶ τῶν αἱρετῶν. τὴν δὲ ἀ δαιμονίαν οὐ διαὶ τῶν ἀλλὰ διαὶ τὰς καθ᾽ μέρος ἡδονάς. ἡδονὴ δ᾽ ὄζει ἄλογος ἔκθεσις ἐφ᾽ ἑπτέρῳ δυνάντι ὑπάρχειν. ὑφ᾽ ἧν ἵσταται κίνησις. ἐκχαρεπανία. τέρψις. διάχυσις. κίνησις μὲν οὖν ὄζει ἡδονὴ διὰ τῶν καθ᾽ κινήσεων. ἐκχαρεπανία δὲ ἡδονὴ ἐπὶ πλοτίοις καὶ τέρψις δέ, οἷον τέρψις ἐ πρόσκτις ψυχῆς ἐπὶ τὸ ἀνθ᾽ μέν. διάχυσις ἢ, ἀνάλυσις ἀρεστή. ὄζει δὲ πᾶς ἑκατέρα μέρος τῆς αὐτιφάσεως συλλογισμὸς ἔνδοξος. ὅτι μὲν ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ, δείκνυσιν ὁ συλλογισμὸς ὄζος. ἐπαντὰ ἐφίεται ἀγαθόν. τὰ ἡδονὴ ἐπαντὰ ἐφίεται. ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. τὸ δὲ μὴ εἶναι αὐτὴν ἀγαθὸν, ὄζος. τὸ ἀγαθὸν ἀγαθὸς ποιεῖ. ἐ πᾶν ἄρα ἀγαθὸν ἡδονὴ ἐδὲ πᾶσα ἡδονὴ

μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελές· ἡ ἡδονὴ ἀρα ἀκαὶ ἀγαθόν. Ἡ δονὴ ἀκαὶ ἀθάρσεια καὶ ἡ φυσικὴ κατάστασις ἡν ἔσικε δηλοῦν ἐδοκιμάζετο· τέλος πάντος ζῴου τὴν ἡδονὴν εἶναι τιθέμενοι· τοῦτ' ἔστι τὸ πρώτιστον ἀγαθόν· ὁ θεόφραστος. Ἡδονῆς ἀκρότης, τὸ πρὸς λύπην ἀμιγὲς. Ἡδὸς· οἰμωγὴ, πόθεν ἐράσθη σύλλογος. ἀντὶ τοῦ ἔφη θεός· διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην· οὐ γὰρ ἄρρεν τὸ ὃς καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ πόθεν μοι ἥδε ὃς· ἧν δὲ γὼ. ἀν ἔφην δ' ἐγὼ· ἀπὸ δὴ καὶ ἔρμιππος οὐ θεὰν ἀς ἐναῖς ἀσίνας ἀν φασὶ νοίζας δοῦναι πολὺ φασὶ τοὔνομα· ἀπὸ ἑσπέρας δὲ τὸ μὴ ἥδεος ἀν ἔφη ὃς. Ὃ δὲ ἥν γὼ ἐγὼ φίλω ἐγὼ τὸ δὲ ἧτ ἀρχαίων ἐφεῖναι λεξιδίων. καὶ ὅμηρον δοῦναι παίζειν αὐτῷ· ἀδηδὼς ματίζειν ἀπαυτῷ· τὸ ἀνάληθες μὴ ὡς ὅταν λόγου τελευτὴν σημαίνῃ· ἢ ὑανέσιν ἐπὶ φεύσει καὶ ἐπὶ ἀντινόῳ· τοῦτο δὲ μέσον ὅμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ χρᾶσθαι. Ἡδὸς ἀν ἔφη ὃς· οὕτω χρῶνται καὶ Σοφοκλέους καὶ Σοφοκλῆ καὶ ἀρσενικοῦ· καὶ θοιμία ἡδὸς· οὐ μόνον ἔφη· ἀλλὰ καὶ Σοφοκλῆς πολλῶν τίθεται· αὐτὴ τὸ ἔφασαν. Ἡδος· ὄφελος· φιλεῖται ὅμως ἀλλὰ τί μοι τὸ ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ'. Ἡδωνάι· μάτια· θρακικά. Ἡδωνὶς ἡδωνίδος χώρα οὕτω λέγεται· καὶ ἡδωροὶ ὄνομα ἔθνους· αἰσχύλος δ' αὖ τοὺς ἐν ἡδωροῖς Σ ἔχοντας ἐν τοῖς ἀεὶ γίζειν. Ἥδρασεν ἐκίεισεν Σ ἁδρασμένος βρέξαι· παλύνας. Ἡδραίωι, ἡδρυμένῳ· ἡσυχίῳ· Ἡδύ ἐστι· τὸ καλὸν ἐχρῆν λέγειν. Ἡδυεπὴς ἡδυλόγος Ἡδύλογον· ὄρος ὁ τῶν ὀρῶν ἐπιποιητικόν. Ἡδύομαι δοτικῶς. Ἡδύοσμον θύδος ῥοιζυκός. Ἡδυπαθὴς φιλήδονος· παθὼν χώρων Σ ἡδυπάθεια ἥκιστα νεία. Ἡδὺς· ἀνήθης· σκάλλαν δέ τινα Σ τοῦτο τῶν ὀρέων. Ἡδύοματα· ῥήματα ἡδύοσμα Ἥε· ἐπορεύετο. Ἡε· ῥαφανίνους διαζωστικὸς σιτώδεσμος· ἢ διατμῆξαι κοῖλον δρυ· πόδιαπωμῶσι δ' ἀπορεμπτικὸς πόδιαπᾶται ἡ μαχεσάμενον ἢ καὶ οὐκί. Ἥλιος Σ ἡλιώτης. Ἥεμεν· ἤδειμεν. Ἦεν· ὑπῆρχεν· ἢ ὁδῶ καθελὼν ἀντὶ τοῦ ἐνεχθεὶς ἑλὼν τοῦτ' ἔστιν ἐν τίνα ἐν ἕρμα καβαλὼν δημοσθένης ἐν ὧ κατὰ ἀεισυπεράτους. Ἥερα· ἀόρασίαν. Ἠερέθονται ἀπαιωρῶνται Ἠερίβλα ὄνομα κύειον. Ἠέριαι· καὶ ἠερίη· ἑωθινή καὶ ἠερινὸς ὀρθρινός. Ἠερόεν Σ ἠεροφόρες σκοτεινόν. Ἠερόφοιτος σκοτεινὸς ἅδης. Ἦερος ὄμιοι· αἱ ὁδοί· οἱ τοῦ πολέμου λέγεται δὲ θαλυκῶς ἐν Σ ἐμφερόμενοι· Σ διὰ μέσης ἠέρος ἀγαγὼν τῆς δισίδου κέμασον. Ἠεροφοῖτις καὶ ὁρατῶς ὀχομένη κατὰ τὰ ἕρια. Ἦεσαν· ἐπορεύοντο. Ἠετιώνδα οὕτως σκαλεῖ δ' ἑτέρα τὸ πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ καταπεπτωκότος τοῦ γῆν ἠετίωνος· καὶ ἠετιώνδος δ' αἰδὼς ἀπὸ τοῦ ἠετίωνος. Ἠει· ἐπορεύετο. Ἤδρενε δῆσεν· ἤρμοσεν ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ δεσμεύω· Σ πλεονασμῷ τοῦ ι· ἠείρω ὡς μύω μύω. Ἦια ὑπῆρχον· καὶ αὐτὸ τὸ ἐπορεύομην. Ἤθεος ἀφθαρὲς πρὸς γυναῖκας· ἐν Σ ἐμφέρματι· ἤθεοις δὲ ὀδοὶ τόσος πόνος· ὁ πόσος ἐμῖν τοῖς ἀταλοφύχοις καὶ οἷος τοῖς θεοῖς Ἤιπτο· ὠμοίωτο· Ἤιόεντι κελύφει γαλαόν· ἔχοντι· Ἠϊόφι σὸ αἰγιαλόδης· Ἤιον· τὸ εἰς ὁδὸν ῥεῦμα. Ἠιόνα αἰγιαλὸν· ὄχθον· Ἠιονὰς ὄνομα κύειον· Ἠιὼν ὁ αἰγιαλός· Ἠίων ἀχύρων· ὅμηρος δ' ἀνέμοις ἀϊσσόντων ἠϊόνι θημῶνα πολὺν· Σ βάρει δὲ πῶς ἠείρεσθαι ἱαλύν· Ἠίσκομεν ἀπεινάζομεν· Ἠίστωσας ἐφάνισας οὐδὲ μοι πάις ἔτ' ἠίστωσας δόμοις· Ἠίχθη ὥρμησεν· Ἠθάδων συνήθων· χειμέριον μύκητα τὸν ἐν ἀδάτοις αὖ τῷ βαρβάρῳ ἠθάδων ἀνάτινος ἁβρὸς ἀπάγχης ἔξω τῷ σιτωμάτων ἐγίγνετο. Ἠθαλωμένος ὀπισαυμένος Ἠθαμὰ ὄνομα τόπου· ἑβραϊστὶ δὲ λέγεται αἷμα. Ἤθεα παροιμιῶδες τὸ ἐν τοῖς ἀνασκέφονται. Ἠθέμις ὡς νόμος· ὡς πρόσηκον. Ἠθεῖε τὸ δ' ἔτι φιλῶς Σ ἀδελφὸς ἐρῶν δ' ἔπεσι πρεσβύζουσι· ἀλλ' ἐπὶ σπουδῆς πρόσηγορία· καὶ ἦν νέος πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ πρὸς φωνεῖ· τὸ δὲ πάρεστιν ἠθεῖε καὶ θαλυκὸν ἠθεῖα. Ἠλαθέτει· τὰ γῶνα διετίθη· ἕως ὅμηρος ἐλαυνοδίκης γαῖαν ὁ ρωμαῖος δὲ ἐλευθερονήθλοθέτει· βουτύπος δὲ γῶνα διετίθη· Ἠμὸς ὀλυσσέρ· Σ μέντοι· Σ διακριβοῦν πότερον τὰ λεγόμενα ἠμᾶ· Ἠθολόγος θεαδίστης. Ἠθοποιία μίμησις ἤθους τῶν κειμένων προσώπων. Ἠια· ἠύχως. Ἠιαλὸν τὸ ἠύχον· ἀπὸ τοῦ ἀιαλὸν ἀξοῦ καὶ ἀιαλερείτης ἠύχως ῥέων ἀπὸ τοῦ εἰλὸς ὁ εὐχος. Ἤιαλλον· ἐθώπευον ἀπὸ τοῦ αἰνάλλω θέματος. Ἠιάμλ· φωριῶσαι πολλῶν ὄντων ἀνατίθεται φορτία εἰς ἅλα εἰ ἠγεῖ ἐν χθονὶ κατθεμένη· πολιὴ δ' ἐπὶ ῥέεται ἀρ· Ἠιαχον ἠρώων ὀνομαστὶ ὁ αἰὲν ἐὼν ἐνιπῶδες μηδ

ἤκουσεν σὺν μουσικῶν γρῖφον ὑφηνάμην οἱ αὐτὶ τοῦ ἐλύσησαν. Ἠκριβῶσθε σὺν ὠλύεσθε ναὶ ἐρωτᾶτε ἢ ἐῖπετε Ἤκεν· ἦλθεν· ἔπεμψεν ἐφῆκεν. Ἠκάσατο· ἰάσατο· ἐθεράπευσεν. Ἠκέστης· ὁ ἀδάμας. Ἠκεστίδης ὄνομα κύριον. Ἤκεσος. Ἤκη· ἄκη· ἴασις· ὁμοιώσατο· ὄρτυξ καλεῖται ἐπὶ τῇ κοπῇ τυγχάνων τοῦ ἔαρος ὁμοίως. Ἤκης· ἀλλοῦ ἤκης γένεν ἤκης Φαύλως τὰ ποδαρικὰ οὐ λέγεις· οἷον θραύσας δίδυς ἔργον· λάθρα δεκαετῆ· ἤκης φησὶν εἰς ἐμὰς χεῖρας ἡμῶν ὀθνεῖον φάξη. Ἠκὶ ὀξύτης τοῦ πάθους. Ἠκκίασεν. Ἠκισμένους ἀφανισμένους. Ἤκισα· ἀδαμῶς οὐχ ἧττον· καὶ λιβανίσκος φασὶν· εἴτινα ἄλλον λόγον οὐκ ἤκισα ὥφθη μετελθὼν ὁ ἐν τῇ φιάλῃ ἐμπορος.

Ἤκισα δ' ἔντις αὐτὸν ἐθεώσατο ψευδεπαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ καὶ λόγῳ ποτὲ· ὁδὲ δομέτιανος οὐ πατὸν αὐτὸν δεῖπνον φήμας ὡς ἤκισα ἐμφανῆ, πιστεύσ τῶν στρατιωτῶν πρὸς μελετῶν· καὶ αὖθις τὰς ἐμπορείας αὐτῶν ἤκισα ἐπιεικῶς ἦν· ξενοφάνης ἔφη τοῖς τυράννοις συντυγχάνων ὡς ἤκισα ἢ ὡς ἤδισα καὶ αὖθις ἤκισα μελῆσαι αὐτοῖς τῆς ἀληθείας· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· ἰαμβλιχος· ἀνὴρ ἐμπειρία μάλιστα ἤκισα ψεύδεσθαι· φίλος εἰ πορεύῃ ἄλλος ἀληθείᾳ· καὶ αὖθις ἤκιστος δεινὸν ἤγησαν μὴν καὶ φορικὸν ἤκισα, ἑαυτῷ διέφθειρε· καὶ αὖθις· τὸ δαιμόνιον πάντα ἐφορᾷ καὶ ἤκιστα ῥᾴδιόν ἐστι τοῖς τιμωρίαις ἀπαραιτήτους ἐν ἀμφιλόγοις εἶναι· ἐχθρὸν ἤκισα ἢ, ἀντὶ τοῦ πάνυ μάλιστα. Ἤκιστος, ἐλάχιστος· ψευδηγόρησε· ὁ ἧσιν ἡσυχῇ· καθαιρέφθη εἰς ὃ ἐλάχιστον ἐν φιλῶ πρόσεστι τὸν· οὐχ ὡς ψευδῆ τοῖς ἀπίστοις δοκοῦσι Ἤκμαζεν ἔρρωτο· ὁδὲ ζαΐανος τὴν ψυχὴν ἤκμαζεν· ὥστε μήτε νεότητος θρασύνεσθαι, μήτε γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἤκομεν· ἀγγέλομεν. Ἠκόνα τὴν θυμοῦ. Ἠκόσης· ἀκέρσοτο Ἠκω· ἦλθον. Ἥκω τὴν κατέρχομαι διαφέρει· ἐλθεῖν μὲν γὰρ ἐς τὴν πόλιν ἔστιν ὅτε μετὰ πάντας παῖδες· ὅτε δὲ φυγὰς ἐλθὼν κατέρχεται· ἀεὶ σοφάνης ραδάμανθυς· εἰς γῆν μὲν ἐλθεῖν ἔοικε μετὰ πάντας· χωρὶς δὲ ἄλλης συμφορᾶς ἐλθὼν· φάσγων δάνειε, κἀκεῖ τὸν κατέρχεται. Ἥκω τὸ ἔρχομαι διὰ τὸ κ' ἵκομαι δ' ἀθετοῦσιν διὰ τὸ ι'. Ἡκροβολίζοντο. Ἠκρωτηριασμένος· δημοσθένης ὁ ὠνὺξ τοῦ φῶτος· ἠκρωτηριασμένοις γὰρ αὖ τοῖς ἄκρα· τὸ μὴ δὲ ἠκρωτηριασμένοις ἠκρωτηριασμένοις. Ἠκουσθησαν ἐκ τοῦ ἐθέλησαν πρῖσαι τί. Ἤκτο· ἤκεο· ἐκτὸς ἄγω τὸ φέρω. Ἠνύων σὺν τῷ φθάνειν σὺν τῷ μήτε ἑαυτὸν χρῶμ μήτε ἄλλος ἑῶντων· παρόσον αὖ τὴν εἰθὺν ἀνδρεῖαν ἐθίζον ἐν τοῦ ἴσως κωλύειν. Ἠύρων· ἀρέβωνα ἐποίουν· σὺν ὑρῶν δὲ ἐτύγχανον· ἢ ἐβεβαίουν ῥωμῶ βύοντες σὺν ὑρουν. Ἡλαζονεύετο· ἀντὶ τοῦ ἐφύδρου· ἀλαζονεύεσθαι ἵνα φορτικεῖω ἐγὼ· εἰδὼς μεμεμιμημένον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Ἠλακάτην ἐρμαλέον γυναικεῖον· ἐρμάτην δ' ἁπλόου νήματος ἠλάκατον· ἐξ ἀλακάτου ἐκπεσὸν νήματος Ἤλαλημένον ἀπεσόρων Ἤλασεν· ἔσπασεν ἔωλυξεν. Ἠλάσιον τὸ ἐλαινῶν. Ἠλάσρεον ἐδεισοπάθων. Ἤλαστον· ἐπήνωσεν· ἠλάστη ἢ ἐλαινάστ· ἐξ ὁμοῦ τοῦ νόμων ἐπῴμενος ἠλάστ· Ἤλαυνεν ἤλαυνεν ἐξ ἔσματος ὀρέσης ὅτι λείπουσιν φέρων οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ῥόμβου ἐλάσεται. Ἤλεγχον ἐφανεροποίουν· καὶ ἐκεῖνον ὡς ξενοφῶν· οἱ δὲ ἐξ αἰχμαλώτους συναγαγόντες, ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν τῆς ἐκδρομῆς. Ἠλέκβα· ὄνομα κύριον· λαμπρὰ ἡ πόλις ροιωτῶν. Ἠλεκτρα· ἰδίως ἐπὶ τῆς πλείονας φαινόμενα ἀλεφάντινα οὕτως ἐκάλουν ἠλέκτρας ἀεισοφάνης σὺν τῶν πάντων τῶν ἠλεκτρῶν ἐστὶ τὸν δὲ οὐκ ἔστοντος, ἀπολούθως μὲν τῶν πλίνθων ἐμνημόνευσε καὶ τὸν· τόρος δὲ τῆς πλίνης ἐχοινίε· τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς ἐστιν· αἱ γὰρ ἀλφάδιαι πλίνθαι ἐν τοῖς πόδας εἶχον ὠφθαλμισμένας ἀνθρακὶ καὶ πλήροις· ὥσπερ νῦν ἀσύρω· ἢ καπιστέρω· ἁρμονίας δέ, ἐστὶ συμπεπλεγμένα τῶν κεραμάτων μέρη· ἐπὶ μέρους δὲ τῆς ζῳῆς· Ἡ λεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ ἐστὶ λιβία· οἵας ἔστι καθαιρεῖν ἡ τῆς ἁγίας σοφίας ῥάπτεται. Ἠλέκτωρ ὁ ἥλιος· ἥλιος δέ ἐστιν ἄστρον ἡμεροφανές· λέγεται δὲ ἠλέκτωρ· ὅτι ἀληθὴς ἐστὶ ἐκ πάντας· ἀλλ' ἐτυμότης ἦλιος φαίνει· ἔνιοι δέ, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τὸ ἠλέκτρα, ἢ ὅτι ἐγείρει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου· ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος· πλυνόμενον δὲ τὸ ζῶον ὅτι σὺν τῷ λέκτρων ἡμᾶς ἐγείρει· ἦμος δ' ἠερίη φαίνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ὄρνυτ' ἀρηϊφίλους ἥρωας. Ἠλεκτρυών· ὄνομα κύριον ἢ ἠλεκτρυόνη ὄνομα κύριον. Ἠλέματος· ὁμοῦ

ταιος. Ἡλεὸς ὁ ματαιος. καὶ μωρός. Ἡλάατο, ἠλάσκλινεν. Ἡλεὶ ἐρέ ἐπλήθοι αὐτοῦ. ὀφνεὶ καὶ φινοῦ· οὓς τῇ ὀφοινία καὶ τῇ ἀταξίᾳ τῆς θυσιῶν μετῆλθεν κθεία δίκη· οἱ μὴν γὰρ ἐν πολέμῳ δεινῶς ἀνῃρέθησαν. ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λεγούσης ἐστῶν· ὁ δὲ κος συνδιελάσεται ἐν ὠκεανόν σου ἕως αἰῶνος. καὶ νῶν οὐχοῦτος· ἀλλὰ τοῦ δοξάζοντάς με δοξάσω· καὶ οἱ ἀθετοῦντες με ἀτιμασθήσονται καὶ ἐξολεθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου. καὶ πάλιν ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον ηλεὶ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις ὑῶν αὐτοῦ. Ηλεῖος· ὁ πολίτης καὶ τὸ ἐθνικόν. Ἡλήλατο ἐνεπάγη. Ἡληλίμμαι· ἐμπεφίμμαι. Ἡλίηλίμμαι ἁβραχὰν ἀνθεέμου θεέμου. Ἡλίαχώρα. Ἡλίας ὁ προφήτης. ἐστὶ δὲ μακάρ βασιλέως ἦν· οὗ μὲν ὁ μακάρ ὁ χορηγὸς ἀπρεσβύτατος ἦν· ὃς ἐμήνατο μήτε ἐν ἀνάπαυσιν ἐδῶλα· ἐντυχὼν δὲ τῷ ἠλίᾳ ὁ προφήτης ὠνείδισεν τὴν ἀδωλολατρίαν. ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἐμφθεὶς διὰ παντὸς ἐν ἔχου, διέφθειρεν αὐτὸν ἀνίκα ἐτῶν ἑβδομήκοντα τοῖς οὖν αὐτῷ. καὶ δεύτερον ὁμοίως· ὁ δὲ τρίτος γενόμενος ἐσώθη. ἐφ᾽ ᾧ ἐλεήσας τὸν προφήτην Ἡλίασις· καὶ τὴν ἡλίαν θύμα. Ἡλιασταί· οἱ ἐν ἡλιαίᾳ δικασταί· ἡλιαία δὲ τὸ μέγιστον δικαστήριον ἀθήνησιν· οἵτινες ὑπὸ τῆς δημοσίας ἐξέφευγον ἀδίκως ἁλόντες μισθὸν δικαστικὸν μὴ λαμβάνειν. ὡς δημαγωγὸς οὖν ἐκαλεῖτο ἔξω φυγὴν ἐπιγενεῖς δὲ αὐτοῦ εἶπε τὸ διωβόλου. Ἡλιαστὴς· δικαστὴς· ἀπὸ μεγάλου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας· ἔτυχε δὲ ἡλίσθη διὰ τὸ ἐνυπάρχειν τὸ πνεῦμα τοῦ ἁλίσκεσθαι· ἀλλὰ δ᾽, μάλα ἀθά πεπον θερίστατο· ἀντὶ οὖν ἀπλῶς θατέρου δ᾽ ὅπου τουτέστι μισόδικος· εἰ πῶν δὲ ἀπηλιαστὴς ἂν μισόδικος· οἱ δὲ ἄγροικοι ἀφιλοδικεῖ· φιλαπλιαστὴς· ὁ φιλόδικος· ἀλαζονικὸς φανής· φιλαπλιαστὴς δ᾽ ἐστὶν φιλόδικος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ πάντες ἀθηναῖοι δημόσια ὤμυνον τὸ παλαιὸν τὸν ὄρνιν τὸν ἡλιαστήν. Ἡλίβατα. Ἡλιβα ἐστὶ ἐρημικὰ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Ἡλιαία τὸ μέγα δικαστήριον ἐν τῇ ἀθήνῃ· καὶ οἱ δικασταὶ ἡλιασταὶ ἐκκλησία. Ἡλιαία· καὶ ἡλιάζεσθαι· βαλλὴ συνεσῶσα ἐξ αἰῶν ὧν χιλίων· ἐλαιβὴ καὶ ὁ τόπος ἔτος ἐν ὧ συνηθροίζοντο ἡλιάζεσθαι δὲ ἐστὶ ἡλιαστὰς ὄντας τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζεσθαι. Ηλιαία καὶ ἡλίασις· ἡλιαία μὲν ὅτι τὸ μέγιστον δικαστήριον ἀθήνησιν ἐν ᾧ ἡ δημοσία τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων ἐστὶ πεντακοσίων συνιόντων· συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι, ἐκ δυοῖν δικαστηρίοιν· οἱ ἀφ᾽ ἑκατέρων. Ἡλιθιάζω· ἀνοήτως καὶ μωραίνω· πρὸς τοῖς μαι ἠλίθιος εἶναι· ἀμαθεῖς τοὶ οἱ λίθοι· ἀφοῦ καὶ τὸ ἠλίθιος· ἀντὶ τοῦ ἀνόητος· καὶ ἑτοιμία ἠλιθιώτερος τοῦ ἑξῆς ἀδύνατος ἐστὶ τῷ ἀνοήτων Ἡλιθιαζωέκαστος μωρὸς ἐστὶ νομίζω· νᾶς δὲ νεῖται ἡμαις μὲν ὅτι μὲν φρονεῖν νομίζεται γὰρ ἐκὼν ἐστὶ τὸ ἠλιθιάζω. Ἠλίθιεσαν. Ἠλίθιος ἄφρων· ὁ σκληρὸς καὶ ἀνόητος· ἠλίθιος τὸ γῆ ὑ σωφρονῆν. ἐ νωθὴς ὅνως μφερὴς μάλιστα. ἐστὶ ος μαλινὸν ἔλιπον τὴ εἰθεσθαι συγκαίσιομῶν τῶν ἄλλων. τὸ δὲ ἀπλῶς καὶ ἀληθῶς ἐνομίζετο αὐτὸ ἠλίθιον εἶναι. Ἤλιπες οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἀπὸ τόχου τὰ ἐστιφανοῦς μενεδόνων σίφος. ὑφ᾽ ἡμῶν οἱ πάντες ὀλίγου ὑπὸ τῶν παῖδας τὸν μενεδωνικὸν δόρυ ὁπλισμένοι τὲ καὶ πεπαιδευμένοι ὅθεν καὶ τὴν ἐκκλησιν ἔχον. Ἡλικία τῆς πόλεως ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ νέοι. εὖ τὸν λυσίαν ἐν δημοσθένης ἐνφιλιππικοῖς. Ἡλικιῶται· συμπολῖται πορθ. Ἡλικιώτης· τῆς αὐτῆς μετεσχηκὼς ἡλικίας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι· ἰσοδώρεω ἐστὶ φιλοσόφω ἡλικιώτης ἔτη ιέ γεγονώς. Ἡλίκον μέγα. πλίκον· ὅτι φάρι ἐνετέλλετο μὴ τοιαύτην πείθεσθαι ἀσουδὴν· ἐστὶ πορ τὸ βλέφαι τοῦ πολεμίους Ἡλίκλων ὑπὸ τοῦ μισεῖν αὐτοῖς πατθεῖν δεινόν. Ἡλινδημένον ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμίσιος· ὁ πορ ἰσοκράτης καλιν δεῖ θαι λέγει. Ηλινδεῖσθαι κεκυλίσθαι. Ἡλιξ ἥλικα τέρας φ. μόνος ἀνθρώπων ὧν ἀκηκόαμεν τῶν παλαιῶν πρὸ ἐμοὶ ἀνδρῶν δηλεγξεν· οὐ τὸ ἐκείνου νεκρὸν ἥλικα ἔτερον ἥλικα ὄντα· ὁ νέος δ᾽ νέον ἀλλά τινι λόγῳ ἕτερον κατηλγθὸς φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὸν συνήπτε κατὰ τὸ ὅμοιον ἢ τῷ τοῦ σώματος ἀλλὰ τῷ τόπων τῆς ψυχῆς. Ἡλιομανὴς· ὁ τῷ ἡλιξ. ἐστὶ μαίνεται δὲ τῷ ἡλίῳ. Ἡλιον μεύεσθαι· ἄστρα δείκνυσθαι ἐστὶ τὰ οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσι γραμματικοὶ δὲ ὁμοίως καλοῦσι φιλοσοφοὶ δὲ παίσιος. Ἥλιος· φωσφόρας δεῖν πρὸ τῶν ἀλοῖφάος. Ἥλιος μετὰ τὸν πελλὸν τὸν φάσιν τὸ βασιλέως αἰγύπτου. ἥλιος ὁ ἡὸς ἀπὸ τῶν ἀρχὴν διὸ δεξαθ ξάσης ἡμέ-

ρας, ἀυος. ὡς γίνεσθαι ἔτη ιβ μῆνας βʹ ἡμέρας ε. οἱ μὲν, ὃς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἐφ-
φιζον. οἱ δὲ ὃς πολιόδους τῆς σελήνης. ἕτεροι δὲ ὃ τὸ ἀ καιρούς. οἱ δὲ μεθαιροῦντα διαστεύσαν-
τες, καὶ ὑποτελεῖς ὃς χώρας ποιήσαντες, ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τὴ καρπῶν τοὺς χρόνους διέμει-
ναν καὶ ἐνιαυτοῦ κυείως ἐπάλεσαν. ὁ Ζίμμων ἥλιος τὸν τὸ παρὸς φυλάττων νομοθεσίαν, ἀρι-
κὼς μοιχευομένῳ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἐθεράπευσεν. ὅ ποτε μεταβαλὲ ποιητικῶς ὅ μέρος ὅτι ὁ
ἥλιος τὸν ἀφροδίτην ἔδειξε μιγνυμένῳ τῷ Ἄρει. ἀφροδίτην μὲν τὸν Ἐπιθυμίαν καλέσας. ἄ-
ρεα δὲ τὸν μεζόνων τῆς κατὰ λῃστὴν στρατιάν τῶν. Ἥλιος δασύνεται. ἡλίασε δὲ φιλάττεται καὶ
κλίνεται ἡλίου. Ἥλιος ἀπὸ τῆς ἅλως. Ἡλίκες ἑαυτέκνα ὑποκορίζόμενοι φασὶν
οἱ γονεῖς. ἥλιον καὶ τὸν ἐλάθεσθαι καλέσιν. Ἥλιος ἀπὸ τὸ ἀολλίζεσθαι σὺν ταῖς ἡμέραις. Ἐ
σὺν ἀθήναις δὲ δικαστήριον ἦν ἡλιαία ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶ ἀνθρώπων. ὁ δὲ ἥλιος ἀπὸ τὸ ἁλεαί
νειν ὃ ὅτι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὸς δὲ ἀπὸ τῆς γνόμης διαπνεύσεως σὺν τοῦ σώματος πρὸς
τοὺς δακτύλους ὁ λέγεται αὔξειν καὶ ἄζειν ἀπὸ μιμήσεως τῆς φωνῆς τῆς θαλλούσης τὸ σῶμα, ἐμπε-
δοῦσης ἀλεῖ θαι μέλαν ἀνδρὸν ἀμφιπολεύειν. Ἡλιοτρεὴς σκιωή, σκιάσιμα. πλατύπιλος σκιωὴ
καὶ λύπουσα. ἐ ἀφαιρουμένῳ τὸν ἡλίωσιν. θέσσαλὶς δὲ, διότι πολλοὶ ἦσαν οἱ θέσσαλικοὶ τῶν λοι-
Ἡλιοδόσιον ὡρολογεῖον. γνώμων ὃς ὃ ἐν τοῖς ἡλιοδοσίοις κατανύμενον ὃ πρῶτος ἐφεῦρεν ἀνα
ξίμανδρος ἐ ἔστησεν ἐπὶ τῶ σκιοθήρων. Ἡλιούπολις καὶ ἡλιουπολίτης. Ἡλιςὄνομα πόλεως
ἐ κλίνεται Ἥλιδος Ἡλιοῦς τὸ πρῶτον. γλυκῦ. Ἡλισγέθλω. ἐξεράχθω. Ἡλισγμένος
μεμιασμένος μεμολυσμένος. ἀκτυμένος. Ἥλισεν ἅλατι ἥλμυρεν. ἥλισε δὲ συνήθροισε.
Ἡλίσκοντο. ἐπόρθουν. ἢ ἐλέγχοντο. Ἥλιτεν ἥμαρτεν καὶ ἠλίτησας ὁμοίως. Ἥλι
τενὴς πᾶσα. ὑγρά. Ἡλιτοδρὸς ὁ τοῦ ἔργου ἀπὸ τυχὼν. ὡς θανέμ ἡλιβρὸς. Ἡλιτόμην
τὸ μὲν ἀμνα γνωθὲν. ἢ τὸ ἁμαρτόν τῆς γνώσεως τὸ ἐνδεχόμενον καιροῦ. Ἥλωσαι. τέ-
ρωσαι. καὶ ἥλωμένος. Ἡλογήθησαν. ἠμελήθησαν. κατεφρονήθησαν. οἱ δὲ ἠλογήθησαν εἰς τὴν ἔξ
οδον. ἐ κατεπατήθησαν. ἐ αὖθις πάντ ἠλόγησαν. ὑπὲρ τὸ κατεφρόνησαν. Ἡλόησεν ἠμπέρ ἠλόησεν
αὐτὶ τοῦ ἔτυφων. ὅτως ἀεὶ σεφανίς ἐν ραδάχοις. Ἡλοήσατο. προῖδον. Ἥλος τὸ ἥλαρ.
Ἥλω ἑλίφθη. ἐφανερώθη. ἐπορεύθη. λύσις ἐνεήρα. Ἥλουσε τῶν ἱκανῶν ἐχθρῶν
βλέπε. Ἥλωτον ἥλ ἐμερόφ. ὅτοι ἂν ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα ἀποδοθεὶς ἐξελέσαι. τὸ δὲ χρῆ
όντε. Ἥλωσεν. ἐπράτησεν. Ἡλώκισεν αἰχμῶν ὤκισεν. Ἡλωκότες πρατηθέντες. ἐ ἁλωκόσιν.
Ἥλωμι. ἑαυτὸς ὁ μέλας ἥλω πυρσιαῦ. Ἡλώμιν. ἐπλανώμιν. Ἥλων. ἥλαυνον. Ἡλώ
μη πόλις. ἐ ἁλωνιάτης ὁ πολίτης. Ἥλωσαν. ἐνικήθησαν ἐλήφθησαν. Ἥλοιωμένος. μέγα
βλαθεὶς ἀδὲν ἥλοιωμένος ἀπὸ τῶ συμβεβηκότων δυσχημάτων. ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς διαλήψεως Ἡλύγη. τὸ σκότος ἢ νυκτός. ἐ ἁλυγισμόν τὸ ἐσκιασμένον. βαρύ. ἢ
ἀπὸ τῶ λύγην. πλεονάζειτο κ ἀεισοφ ἀμαρνᾶσιν. οὐδὲν ὁρῶντες ἐ μὴ τῆς δίκης τὸν ἥλυγην
αὐτὶ τοῦ γνῶ αὐθρώπων. καὶ ἀπὸ τοῦ ἥλυγαία. Ἡλύκαδενάς. ἀοίκια. λύκος ἀθήναισι πρὸς
ὃ δικαστηρίω ἥρως, μορφ ἔχων θηρίω. δενὰς ἢ τὸ δενάζεσθαι πρὸς ἐ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐ οἱ περῶσι δικασταὶ πρὸς
ὃ λυκοφόνῳ ἥρωϊ ἐκλήθησαν. Ἡλύσιον ἱερὸν πόλεώ ἄλυσον οἱ ἢ πόλει ἄλυσον οἱ δὲ πόλει λέσων. οἱ ἢ
τὸ κεκηραμωμένον χωρίον ἢ ἀεθλον. ἀφ δὲ τοιαῦτα ὄνομα ἀβα. καλεῖται δὲ ἐ ἐνηλύσια. πολε
μων δὲ ἀθηναίος Φησὶ ὄνομα σκαφὴν χωρίον καλεῖν. Ἡλύσιον πεδίον ἐνῶ οἱ παρ ἕλλησι δίκαιοι
αὐλίζονται. μεθ ἁπαλὰ βρύσκεσθαι ἐλάσμενοι. οἱ δὲ πολλάκεων ἄξιοι, ἐν τῶ κωκυτῶ. ἐ ὃ φυσιφλε
γέθοντι ἀπελάσον. ὑποκαμοὶ δέ ἔστι. ὁ μὴ κωκυτὸς, ψυχρόταβος. ὁ δὲ φυσιφλεγέθων θερμόβατος
Ἥλυσις ἔλασις. ἄφιξις. ἔφοδος. πορεία. Ἡλυσκαζέν. ἐκκλίνειν. Ἥμε. ἀκόντισμα.
Ἡμαθία. ἢ τὸ παλαιὸν παιονία προσαγορευομένη. καὶ ἡ μαθίων ἢ μαθίωνος, ὄνομα κύριον. Ἥμε
θόεις ἡ μεθόενδος ψαμμώδης. Ἡμαπτε. ἐ ἡμέπτε ἀν ἐ δυσφόρων. ἐ ἡμεπτε ὑπὸ ἀεροδότου
αὐτὶ τοῦ δυσφορῶν. Ἡμείλαφεν ἔβλαφεν. Ἡμαντήιον καλέσι τινὲς τὸ ἀργυροκοπεῖον ἐν
ὧκόπεται τὸ νόμισμα. Ἡμαρ, ἡμέρα. τὸ ἦμαρ φιλέσται. τὰ δὲ ἀπὸ δασέων μεσαχματι-
ζόμενα φιλοῦσι. οἷον ἥδομαι ἅδομαι. ἄμμε, ἄμυδις. οὗτος ἡμῶν ἦμαρ. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φησὶν ἔστι

πλείους δὲ τρεῖς εἰσὶ φύσει μεμερασμένας ἄρχοντας, φιλοῦντας, οἷον αἶγος. ὄχος. ὄχος. ὄχος. ἔθος δ' ἔστω καὶ ἡμ. ἐν ἡμαρ. σοφοκλ. τὸ δ' ἦμαρ ἡμῶν ἄτρεπτον ἔχει πρὸς θεῶν τὸ ζῆν. ἐὰν ἀναλλαγὴν ἡ τὸ θανεῖν τρέπει τὸν ἄνδρα. Ἥματα. ἡμέρας. εἵματα γὰρ ἱμάντια διαφθόνου ἐδαμάσσατο Ἡμβλωπὴς ἐγὼ εἰς πέδας ἔχω. οἱ δὲ ἀσαφῶς μόνοι γὰρ ἐγχειρίδια, τοῦτον ἀπέφαξαν καὶ δὲ ἡμβλωμένῃ ἐννοίᾳ τῆς θεσπιλίας ὧν ἀνοσίως ἐπαύσαντο δὲ τοὺς δέους οἱ δελφοί. Ἥμβροτεν ἀπέτυχεν. Ἥμαι. κάθημαι. Ἡμέδαπος ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. ἀθισοφάνης. ὁ γὰρ χαρακτὴρ ἡμέδαπος τῷ ῥήματι. καὶ αὖθις. καὶ τινὰ παίσωμεν ἁπάσι τοῖς μνημονεύσασι τῆς ἡμεδαπῆς. ἡμεδαπῶν. ἰδίων. ἐγχωρίων. αὐτοχθόνων. δὰ πεδὸν δὲ τὸ ἔδαφος. ὅθεν. ἐπὶ τοῦ πεδαπὸς ἀντὶ τοῦ πίος λαμβάνει. ἢ ποῖ χώρας ἢ τίνος πατρίδος. Ἥμων. ἐπορεύόμεθα. ἀπὸ τοῦ εἶμι. διὸ ἐπὶ τοῦ ἰέναι πεποίηται ἐν ἀθισοφάνει. ἀλλὰ τῷ ἐπὶ τὰ πρόσω ἡμῶν τὸ θεῖον. Ἡμύνασθαι. ἀμύνασθαι τῶν ἀπολεσάντων ἐκβαλόντας τῆς πατρίδος. αἱ δὲ ξιπάμυναι, ἀπατῶσιν ἑτέρας. πολεῖσαι δὲ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει. Ἡμύνιλεος ἡδὲ καὶ ἥσθαι. ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ πόδει αὐτῇ φήμη. Ἡμύ μοι πόφρων ἔωσιν ἐκ χερσὶν αἰχμὴ ξὺν μέρος λόγου δοκεῖ. τὸ δὲ ἐν τελέστερον, ἡμίν. δοκεῖ ἢ ὀρκίων ἐπὶ φθεγμα. Ἥμυος. ὁ κεκλιμένος. ἡμμένος δὲ ὁ ἐξημμένος. καὶ ἀνηρτημένος Ἡμμένοι συνημμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀνηρτημένοι. οἱ δὲ καταρράκται οὓς εἶχον ὀλίγην ἐξωτέρω διὰ μηχανημάτων ἀνημμένους, αἰφνίδιον κατῆκαν ἐς τὰ βάλονδ. καὶ τούτοις κατασχόντες πρὸ τοῦ τείχους ἀνεσκολόπησαν. Ἡμέραζ' ἢ τῇ ἐν ᾧ ἀξίωμα. Ἡμέρα δωδεκάμοιρος, ἀδύτερα τῷ ἐπὶ φανίᾳ. δαβὶδ. μέσου καρχησίνημέρας δωδεκάμοιρος. Ἡμόα ἐπαγωγῆς, ἐπαγωγὲ πατέσθαι ἡμῖν ἐπάξια τῷ βερίωμῷ. Ἡμόα ἀνηρὲ. ἡμεροφόνε, τῷ τιμωρεῖ ἡμᾶς ἀνηρ ἀνακλεῖ. ὡς ἐπὶ ἄλους ἀνηρὸς τοῦ τῆς τιμωρείας ἐπουργοῦ. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν ἐθελήσειν ἐπιθεῖ, ἐς ἀνηρ ἀστιμωρείας καλεῖ. ἐπὶ δὲ φύσιν ἐπὶ δὲ παίρεσιν φησίν. Ἡμέρα ἀνηρὲ. ἀπὸ τῆς εἰσεως ἡμέρα καὶ αἰωνία ἡήλωσις. δαβὶδ. τὸ ἐπαῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν ἀνηρῶν. ὁ γὰρ μικρὰν παιδείαν ἐκβαλὼν ἐπὶ τὸν δεχόμενος, ἐπὶ κάτερον τὸ κρεῖττον ἔξει. Ἡμόα πλήρεις, τὸν ἡμέρας. Ἡμέρισον. τὸ κεκλιμένον διὸ μόνον. Ἡμεινα ἀζῶα γὰρ πᾶσι φαινόμενα καθ' ἡμέραν. νυκτεινὰ δὲ πλαῦξ. ἐλεός. βύας. νυκτικόραξ, ἐπωλιός. σκώψ. θαλάσσιος δὲ, ἀλκυών. ἀκδών. κήρυκες. αἴθυια. λάρος. χαραδριός. κατάρρακτης κάγκλος. Ἡμεινῶν στίων. ἀντὶ τοῦ θνητῶν τῷ ἐπὶ ἐπιγείων. Ἡμείς. ἀμεῖς ἐπὶ τοῦ τὸ ἡμέτερον ἡμᾶς καὶ ἡκνίδη. τινὰ δὲ ἀνάδενδράδα καὶ ἐλαίαν. καὶ ἥμερος ὕλη. λεπτόφυλλος δρῦς ἢ οἰνάνθη. ἡμεῖ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε μῆτερ ὀπώρης οὖλος. ἡ σιολιὸν πλέγμα φύσεως ἕλικος Ἡμεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς διαθέσεως ἰσχυνταὶ διαπονούμενοι. νέοι δεῖ σὺν ἐφήβων ὀλίγην πρεσβύτεροι πρωτοπενεῶν ἐμῶν τοῖς τοιούτοις ὑπερβύμνοι χρείας. τὸ ἔωρ καὶ βελῶν καὶ ἀκοντίων καὶ πυροφόλων λίθων ἐπιφερόμενοι πλέον ἀδὲν. ἐπὶ τὰ δὲ αὐτῆς πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν γινόμενα. Ἡμεροπαλὴς εἶδος ἀνθρ. Ἡμεροκοίτος ἰχθὺς τις καὶ ὀκλεσθῆς Ἡμερολεγδον. Ἡμερος ὁ πρᾶος Ἡμεροσκόποι οἱ σὺν ἡμέρᾳ φρουροῦντες Ἡμερῷ αἰτιατικῇ. Ἡμερωρεῖν. ἡμεροφυλακεῖν Ἡμετέρος κτητικόν. Ἡμείβετο ἀντεπεῖπατο. Ἡμείδητο. καὶ ὁμοδήκως μὴ πελάσας ἀμοδῶν τὸ ἀπελῶ. Ἡμείφθη. ἠλλάγη. Ἡμφα. ἤλλαξα Ἡμιμνόν. πεθειασμένον.

Ἡμὴ μὰ θεῖα ἀμὴ μὰ θεῖα. ὑπὲρ σὺν ἀ θεῖα ἀ ἐρισ. δεινὸν ὄρκον μὴ μὰ θεῖα. Ἡμὸν ὧς δή. ἐπὶ ἀνδρὸς ἀλλ' ὅμως ὁμνυμι τοὺς βασιλεῖους, θεοὺς ἡμῶν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω. Ἥμων ὧν χονὴ σὰ θήμων. Ἡμὶ φημὶ. λέγω. Ἡμιδαής, ἡμίπαυτ. Ἡμιδὴς ἢ πόθος ὁ τῆς ἡμίσεως αὐτοῦ σὺν ἄθειαν ἔχων. σὺν ἐπιγεγράμματι ἡμιδεῖ πέμψαι. χοιρὸς γὰρ σὺν φοιδύᾳ. Ἡμιδαὴς ἡμιτελὴς Ἡμιδιῶλοί δορ. γυναικεῖον ἱμάτιον. ἀνάβολαὶ γυναικῶν. ὁ αἰτέλλει. Ἡμικεπόν μέρον, ἤτοι τι χοινίκων. ὁ δὲ μέδιμνος μὴ χοινίκων ἐστὶ. τούτων δὲ ἕνδεκα εἰσὶν ἡ χοίνικος τὸ δὲ ἡμίεκτον, ἤτοι τὸ δωδέκατον τῆς μὴ χοινίκων, τέσσαρα. τὰ μὲν δίμνου ἔχοντος χοίνικας μή, τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι τὰς κα εἶχεν. ἡμίεκτον δὲ τὸ χωρεῖν β χοίνικας. τὸ δὲ ἕνδεκα χοίνικες ὁμοίως. ἡμιεκτέον δὲ καὶ οὐχ ἡμιεκταῖον. Ἥμισυ. ἡμιτέλεσον ἀντὶ τοῦ ἡμισυ δὲ ὠνοῦ-

μεθα

μέσον μέσος. ἡμιόνειος ὁ ἡμίονος. ἡμιπλεθρον τὸ ἡμίσυ πλέθρου. ἡμιπλεθρος ὁ ἡμίσους πλέθρου. ἡμιπλεῖς ἡμιπλεῖς ἀντὶ τοῦ ἡμίσεις πλείους. ἡμιπλίνθιον τὸ ἡμίσυ πλινθίου. ἡμιπλίνθιος ὁ ἡμίσους πλίνθος

σαμβλ βιοτεύω. Ἤνεσχέθλω. ὑπαμφνα. καὶ ἀνέσχετο χλιαίνω. Ἠνίγκα ἐνήμισα. Ἠνίχονδ-
ἑρπύλονδ. ἤθελον, δαμάσιος, ἄτε ἐπιλανθάνειχοντο εἰρεμνύοις, Ἠνίκα σαμβλ, ἀνέσαμβλ
Ἠνὶ, ἄν ἰόδδαωεινῶς. ἀνίδεσμβλάφκιρρόφαδδρα μελιασδὲς μῶρομβυτὴκυκλόσε βρ
θόμενα. Ἠνιμενος. μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος. αὐτόθι φανδὸν ἔχωντ᾽ νοῦν. ὅσονοιχησ
μοὶ ἐξῶς ἐφέρονδ. καὶ ποιμένως πῶς καὶ σοφῶς ἀνιγμένοι. οἷον ἄλλα μὴ λέγοντες. ἀλλὰ δὲ νο
ῶντες. Ἠνία. λῶροι χαλινῶν. ὁ πτερος σφῶν δὲ με μᾶλλον ἂν ποιῆ. τούδε παραδώσω τῆς πυ
κνὸς ἐνίας ἐυπέτι τὸν ἐξόπιαν τροπικῶς δὸς τὰ ἐρέματον. ταῖς δ᾽ ἐνίαις ἡμιοχοῦσι οἱ ἵπ
ποι. οἱ ἢ δὴ μοι διὰ τὸ πολίδομῶ. Ἠνιμᾶδαι. ἐ ἂν ἰμᾶδαι ἀτελεῖδαι. ἀνέλιμεν. Ἠνίκα. ὁ πτε
Ἠνιξαλμων. αἰνιγματωδῶς εἶπεν. Ἠνίοχος. ἐ ἡνιοχεία. Ἠνίοχος. ἀθλιαῖος κωμικῶς τὸ μέσος
κωμῳδίας. ὅτι τὸ δραμάτων αὐτὸ, τὰ δ᾽ ἰδιόχιλος. ἐπὶ κληρος. γεγένες. πολυπετέμων. θωρυκί.
πλύκιμος. ἀπφᾶς. ἡ μιγάδιος. θεοσυγὴς. βαρυόργιος. κωκυτὸς. καὶ συγὸς. δεινὸν ἐ ὀλέθριον
θρίω ἐπλόχευμα. Ἠνίωπεν. ἐναικολόγησεν. Ἠνις. ὁ σιαύσι. ὁ ἀκόνδισος. ῥοῦς Ἠνθι-
σμένον. ἀγλαοκάρα μακρῷ γνώσσῃ δ᾽ ἀπὸ δύσουσιν ὧδ᾽ ἠνθισμένον. πινὸ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ τὸ κε
φαλὴ κήκασαν. οἷον τὸ πολιᾶς ἠνθισμένον. τῷ δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη δείκε ἐ βοῦστον ἢ λαξε τὸν κε
φαλὸν. δοκεῖ δ᾽ ἂν μοι τὸ ἠνθισμένον ἂν ἢ σκημμένον. οὐ μὴ δ᾽ ἂν ἐγνώστοι τοιαῦτα ἢ σκημμένον εἰ εἶεν τοῦ
τέτι πολαπόμνον. εἰ ἢ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ λιπὶς δι ξαί μεθα, ἔστιν ἂν ἐπὶ δίχων ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὸς
τὸ σώματος. Ἠνκατεργάσον. ἐὰν δὲ διαπεφέξης ἄπορ αὐτῆς ἐ ποιεῖλω. Ἠνορέκ. ἀνδρεία. ἄγε
πελλὴ νορέκ κερὸς ἐχενεπόδα. σὺ ἐπὶ ἡμέρματι. Ἠνοπίδης, ὄνομα κύριον. Ἠνοψ. ὁ λαμ
πὸς. οὐρανὸς ἤνοψ. καὶ ἤνοπα πυρὸν ἐδουσι. τουτέστιν. καὶ κδοτικὴ. ἤνοπι. Ἠνώχλη
σα. ἐβιάσαμεν. Ἠντητο. σωλῶτησεν. Ἠντιβόλαι. ἱκέτευσεν. ἐδεῖτο. ἐλιτὼν. Ἠνύσατε.
ἐφθείρατε. ὁ μηρος. ἤθελον ὀξανύωτε. ὕστερον ἀνπροληψάμενος. ὁ σοφοκλῆς. ἠνύσαν ἐπὶ τοῦ φλό
γα πάματος. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ξενίσω. ὁ ἀπήλασεν. ὧν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι. ὅθεν ἐπὶ τοῦ ἀπὸ
τόπων τῆς πόλεως. Ἤνυσρον. τὸ παχὺ μόδος τῆ ποιλίας ἐπὶ ἐντέρω. εἰς δὲ ἀγγεῖα τέμνεται ἡ
γαστήρ. ἤνυσρον. ἐξίνον. πεπερύφαλον. ἐγὼ δ᾽ ἤνυσρον βροχεῖ. ὁ ποιλίᾳ ὑεῖαν καὶ βραχεῖαν. Ἠξε-
πτὸν ἐγκύμβ. Ἠεῖσε διὰ φρεντίδος εἶχε. ποικίλως. οὐδὲ εἶσε τοῖς καιροῖς ἐπὶ αρμόζειν τὰς πρέ-
ξεις. ἀλλὰ πρὸ καιροῦ πάντως εἰρμάζετο. καὶ ἐεῖσον. Ἠεἴω. ἐ πεπίστευτο. ἐ πειδὲ καὶ συμμαχι
κῶν χρημάτων ἐεῖτο, ζῶν δὲ μὴ ἀφκρέθη. αὐτὸς δὲ ἀν ἐπεμφθῆ παρὰ τὸ ἔθνος τῆ ἰαζύγων.
Ἠόμβν. ἐπρεύθημβν. ὅμιρος. ἤομβν ὡς ἐπέλασας. ἀπὸ τοῦ εἴω ὃ πορεύομαι δωεινῶς. ζοπῆ
δ᾽ ὁρθοῦσθε εἰς ἢ. Ἤασια. ἀλλόφυλος. μαλα τῆ ἔθνος. δύσμαχοι δὲ ὧν ἦσαν αἱ πόλεις ἀπὸ τῆ
ἀμπώτεως ἐφ᾽ ἡμέραν ἢ πειρούμβαί τε ἐ νησούμβαι. οἵδε, πολίοις ἐπολέμουν. τὸ δὲ παίσαρος
γαῖα πόδε τὰς πόλεις σρῶ ὡς πεξαμβύ ὑψηλοὺς ἐ τοῖς σρῶς ἐπὶ δὲς πφυρώμασι, ὁ μὴ πλύ
δων ἐχώρει διὰ τῆ σαυρωμάτων ἐπὶ τοῖς πφυρώμασι. ῥωμαίοις ἢ δὲ διδύμων ἐ ἐπὶ μουσυηὸ ἐρ-
γον. Ἠοῦς. ὄρθρος. ἡμέρας. καὶ αὐτολ. Ἠοίω δὲ ὄρθρος ἕως μεσημβρίας. ὁ μὲ. τὰ σαν δὲ οἰδίω
μὴ ὁμῶ πελλότι θυμῷ. Ἠών, ὄνομα πόλεως. Ἠῶθεν. ἕωθεν. ὄρθρου. Ἠὼ ποιτος ὁ πρωϊνὸς ὑ
πό. Ἠων. ἀπὸ μοιρῶν ἐπὶ τῶν κ᾽ τιμωρεῖτο. πόλις δὲ ἐπὶ μὴ δαὶ ἀπὶ πιπία. Ἠωρίκῃ ἐβρέδυνεν. ἐ
μέρουσιν. ἀπὸ ταὶ ωνίζω. Ἠωρεῖμ, ὄνομα κύριον. Ἠωρκῶ. κρεμαμῶ. ἐ ἠώρεσεν. σὺν ἐ μασσε
ἀνῆφεν. σὺν ἐπὶ χειρέμματι ἐ ρεσῆμι δὲ ὑπὸ πᾶσα δος ἠώρεσεν ζῶν δὲ ἐπὶ τὸν ἐλλεσπόσμια καὶ
μανίκης. Ἠώρεων. ἐβαλσαζον. ἀνεῖχον. τὸ δὲ πλίνθ ζῶν δὲ τέσαρθ μευσὶν ἠώρεων. αἰωρῶ δ᾽ ἐ μα-
Ἠὼς. ὁ πρὸ ἡμῶν ἀς ὄρθρος. ἐπὶ μὴν τῆ θεᾶς, ἠὼς δὲ ἐκλεχέων. ἐπὶ δὲ ὅλης τῆ ἡμέρας, ἢ δὲ δέμοι νεῶν ἢ
ὡς σὺν δεινὸς ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας, ἕως ἐκ τῆς ὥρας, ἕως δὲ ἡμαρ. ἢ ἠὼς. ἢ δὲ ἐλης. ἢ μέσον ἡμαρ. λέγ
δὲ ἢ μῶν ἀποιῶς ἠὼς. ἰωνικῶς. ἕως, δωεινῶς δὼς. αἰολικῶς σὺν τοῦτο ἀνῶν. Ἤαλύμβησαν
Ἤαν. ἢ ἀπατεσποσία. σὺν ἢ ἀπορον. ἐ ἰ ἀπατεσποσία ἢ ἐγκαλτεν ἀναβμί. δὶ ὧν πρεμῶν ὁ ὑν ἐ
συμβησόμβα ἀνατέμνοντες δὲ σημεῖά τινα ἐθεώρευσεν τ᾽ ἐγκλίσις. Ἤαπεδανός. ἀαθ-σὺν ἐ σὺν μύ
θω. ἐπύθι. λέγει ἢ ἀπεδανοῖο λέοντος. Ἠπέδιζον. ἀπεδαν δὲ ἐ ἰσόπεδα. πλείθημ. ἐ ἢ πέδιζον τ᾽
ἀνερόπλιν. πείβαν δὲ σὺν ἐπὶ πλὸν τὸ πλατυσμ. Ἤπορ. ἀν ὡς πορ. ἀμφ᾽ ἀπορ αὐτὸς τ᾽ δὶ δλω
εἰσω θλῦρο ὑπὸ ξίων. ἰσχειρῷ λέγειν. ἀ εἶσο. Ἤπερ. ὡς περ. εἰ σπρικσαν αὐτὸν χερσὶ μοι κει
σαι πᾶδα. ἢ περ εἰς πιεῖδαι χρισιαν νόμ. Ἤπορ. καθότι πόδομ δὶ ὧν βασιλεῖ ἀρκεῖδαι τ᾽ ὧν ἔα

ζ μὴ ἀδόρατα ἐπαίρεσθαι ἢ πατέρα ἔχειν ἄειρον πολέμου ζ τοῖς σὺν τῷ πολέμου συμβαίνουσιν ὁμιλεῖν· ὡς ἀδύνατος ἐν αὐτοῖς βεραίου καὶ πιστοῦ πάνυ ὑπάρχοντος· Ἡ περὶ αἰὲν ἔρημος· ἡ ζ ἐν ὄρεσι ἔρημον καὶ πλανητῶν· ὃ δ' ὄρος ἀθεοὶ αὖ πανομίζεται ἀργεῖόν· ἀεὶ καὶ πλανᾶσθαι·

Ἡ ψόφος· ἀκούειν· ἀλαλητὸν ἐξεῖναι ζ ἐν τούτοις ἐπακολουθεῖν ζ· ἀεὶ σὸν ἔργον ἐστὶ τὸ πᾶν ζ ἔφθη ἀκίξ· περὶ ψεύδη· ζ πάνυ θεῖ ἔχειν· πλὴν ὧν σωίσειν κινήσεως φησὶν ὅτι κατὰ φύσιν ἐστὶ σωίσεις σωουσίαν πλὴν ὧν σωομαί μεθα μὴ χρῆναι ἐπὶ τὴν πύλινος· τουτέστι σωσαι ζειν· ἐστὶ δ' ὄρος ὁ ζ ἐπὶ τῆς πύλινος· ἀδέ πεθέκασα ζὴν δρὶ ζ· μὴ πείσομαι· ἀδὲ μάκασαν βιαθῆναι· κακῶς παρέξω καὶ χὶ πόσον ἰνήσομαι· Ἡ πρόρροια τῆς ὀ ἀπατῶν· ζ ἡ πρόρροιαι· Ἡ πειρον· ὧν ἰσοπαλεῖται ζὼν ἐδύ· ἐστὶ τὴν ὑπὸ ὧ βασιλεῖ τῷ πρόσωπον ἦν, ἄλλο κελεῖν· Ἡ πειρος· χέρσος γῆ· ἕλον ἄπειρός τις ἔσα· ἢ πειρ ἢ λέπεσθαι τοῖς πρωταῖς ἡ γῆ κεζηκῶς· κυείως δ' εἶς ἢ πειρον ἐμβαίνουσα· ὡς ἀνεισί δης· ἢ πειρον εἰς ἄπειρ ἐμβαλὼν πόδα· ζ ἢ πειρωτικὴ θαλάσσα· Ἡ πειρώτης· Ἡ πανημέρ· ὁ παίνα τυχόντ· ὁ ἢ, ἐμέλανε πὰ ἀ ἢ πανημέρω πλείονα μισθὸν νομίζεσθαι·

Ἡ πίλα· ῥ ἁ πίλια ζ ἢ πίλιον τὸ συβλίον μεθ' ἕρα πίσα ζ βρυσάλια· οἱ δ' ἁπίλιοι, ἀ ἢ σειων· Ἡ πίλλ· οῖ γε πύρεθρος· ζ ἢ πιλλ μετοχή· ἀεισο· ἢ πιλλ ἢ δοῖκα λέξ ἱ πασσαῦ βαδίζ· Ἡ πιλλ· οῖ γε συρέτο πειθεσῶν· ἢ πίλος ἢ νευίως· ὁ μὴ ἐ ἵγησ συρετὸς· ἐξ ἱ πασσαῦ ἡ ἐξ ἱ πασσῶν· ζ ἢ ἕως ἐ σῶν ἀσ διέβριον οἵ ἱ πασσι σὺν τῇ δικμασία· Ἡ πιόδωρ· ἢ πιασ πρόσωνκ δωρέ μεν· χεκή· Ἡ πιόν· ι ωνκ ἀσιλκπιᾶ· ζ θυγάτης αὐτῆς· ὑγιεί α· αἰλ· ἰασῶ· ἀκεσῶ· παυαλφα· Ἡ πιος· πρᾶος· ἢ λι παρος ζ ἢ πιώδικος· Ἡ πί βιπος· ἢ ἁ ἐία τὸ ζ βιβλιῶσαι· ἢ ἢ μεγάλ σε φθεῖρομέν· ἀεισο· πολέμ· πόδ ἢ τ πενί· αὖτη μ' ἢ μῖν ἢ πί βιπας οἱ χεῖ· Ἡ πόδων ἔ χειν ἕ πασος ἐ θε· ἀν ὡς ἐ ἔχον δωαμεῖ· Ἡ πολλ πεδεῖ ἂν ἀ ἢ ὅλως· Ἡ που· ἴσως· σχεδόν· ἄρα· ὄ ντως ἢ πυ δι όμενοι δυσωπ· Ἡ πουε· πολλ πολέου· Ἡ πύθ· φωνεῖ· ζ ἀ πύθ ζ ἢ πυ ζ ἢ πων· ζ ἢ πύτης· ὁ Φωρητικός· ὁ κήρυξ· Ἡ πυτ δης· Ἡ πυτον· ὄρος θρᾴκης· Ἡ ρ· ὄνομα κυείως ἑρμαϊκόν· Ηρα· ἐ πεθύμ· ἐπελίμετο· ἐρωτικῶς εἶχεν· ὁ ἢ ἁ ἔρα ἀ μὲν ἄρα ῥωμαϊκῆς παραλήξεως ἀεί πως αὖ πελᾶν τ' τύχ· ὁ ὁ μῦθος· αἰσχρᾶς τιν ἔρα ζ κακοζόου δούλης· βαλβεῖος· καὶ ὧδις· ἔρα νεκρὸν ἰδεῖν βαρβαρ· καὶ ὑπ' ἀῆρ ἐπφονάμ· Ἡ ρα· ἐ πεθύμ· ἐ πασα ρχὶ ἄρα τ λόγων κρά τιβς· ἀδύνος ἀῆρ ἐ πισρε Φομῶν πρᾶγμαβς· κτίσεις συμ πόσι ἐ λθοσα ζὼν κρᾶτι, θεόδωρ ὁν ἄθεον κλεῖξεν· σοφισμα πλοτείνασα βιᾶβ· ὁ πρὶν θεόδωρ, ὅταν ἀδικ λέγῃ β, ἀ λ' ἐ πασα ρχὶ ἀρτιᾶσα τᾶβ, ἀδικ λέγῃ β ἀν· θεόδωρ τύπων ἑαυτ ὃν ἀ ἀδικεῖ· ἀ λ' ἐ πασ ρχὶ ἀ θεόδωρ ὁν τύπ σσα ἀδικεῖ· ὁ δ', πῶς γὰρ λεχθεὶς ἀν ἀ πάντων· ἀν' ἑαυ ρᾶβ ἀν τ' γὰρ ἁμαρτ· Ἡ ρα· ὁ ἁ ἠρ· ζ ἐ πεὶ ὁ ἁ ἠρ καθαίρ, γὰρ εἶδα λον αὖ τ' ἀν πιβασ ζ ἁλίδα χαλιλῶ· ἀ ἀπ' μ ἁφ ζ ἔ τ' ἡ ρ ἁ σις ἁλίδος ἀ ἐ βίας ζ καθαρ ἀ ἀπ δεινυά σις γὸ σῶμα· Ἡ ραῖ σιος· τῷ μὴ Φύσιν θεοσιδέστερος ὧν ἡ ραῖ σιος· ὁ ἢ τῷ αἰγυπτί σοφί ἀ δαιμονέστερος ὁ ἀ σιλκπιάδης ἀ πεδόσ τον χρόνον, ὅτος μὴ Τ ἀ αἰγυπτίων πρὸς διαβλέβων· σὺ ζ ἵνος δ' ἀ ἀποδημῶν· ὁ λεῖ περ ἴσος, ὅ μως τῆς ἑτέρου ζ πολὺ ἐλείπ ζ θ Φύσεως ἢ ζ ἐπ μικ· ὁ μ' δὲ Ἡ ραῖ σιος αὐτοφυὴς ἐ πένετο διαγνώμων τ πλέ ὄντων ζ τ μικρ ὄντων ἰδεῖν ἀ γαλμά τα· ἀ θεὸς γλέ μβλέ πων, ἐ πρῶσ νετο τῷ καρδίαν ὑ πὸ τ θεασμ· ζ ἀ νεπ δα τ, πεσῶ μα καὶ τῷ ψυχήν· ὥ ς πορ ὑ πὸ τ θῦ κατ ἀ σχεδ· ὡ σεὶ ἡ μὴ κινοῖτο τοιοῦδ', ἀ ψυχον ὡ ζ ἐ κεῖνο τὸ ἄ γαλμα ζ ἄ μοιρ· θεῖ ζ ἐ πνοῖ· ἐ τω δ' ἐ γνω ὃ ἄ ρρητον ἄ γαλμα τ' ἀ ἰδ ὑ πὸ τ θῦ κατ ἐχόμ ὃ· ὃ ν' ἀ λεξανδρεῖς ἐ τί μησαν ὄ σιον εἶν ὄ ντ ζ ἀ δωνι ν ὁ μ' δ· κ' μυσκλῶ ὡ ς ἀ λη θῶ ς φαίν αι θεοπρασί· σὺ ζ ὧ δ' τ' κ' ραί σιου τ' φύ σει καί τι τοῦ μολυσμοῦ τ' φύσεως ἀν αἰ ὸ μ' ὃ· ἐ γὼ ἀ ἰοθ οἱ δ' φθεῖρομ' ὁ πως δ' ζ ὁ θεὸς γιγνό μεθ' ἀ καθαίρ ου τινός, ἢ λγει τ' κεφαλ ὧ δ' ἀ χρῆ μα· ζ τ' δ' σημεῖον ἐ ποιεῖτο τ' ἧς ἀ φεδρί· οὕ τω μ' ζ ὄντι ζ ὠ ν' ἀ ἐ πιθεσειδές· ἀ πθανόντι δ' ἐ πειδ' ἡ ζ νομιζό μ' τ' ἰδ ὧ σιν· ὁ ἀ σιλκπιάδης ἀ ρχὴ σόν· ἀ ζ εσιν ἀ λ ζ ε, ζ' τε ἀ ἠ ρ ζ τ' ἀ ζ ὁ σί ειδος ζ ἐ πὶ ζ ὧ μ α τι πρὸ ἐ βολ ἀς, ἀ ὐ τί κα φωτὶ κατ ἐ λά μπε τ' ἀ πανθ' ἁ χῆ τ' σιν δ' ἀ πόρρητ διαγε μμα ζ ε· ἐ πεὶ αὐ τὸν κα θ ε ω ρ ἄ ζ φαν τ' ἀ σμα τ' εἶδ θεοσε ζ ε· ἐ δ ε ι κνυ μ' ἐ ρ ῶ ν τ' ψυχὴν ἐ ν ἀ ρ γῶ ς, π' ἵ ο ις ἄ ρ' ἀ ε ὶ ο ῖ ς ἐ π ε γ ν ε ι ζ ω ῆ σ ι· ἰ ῶ δ' ἢ αὖ τ' ζ ε· ἢ π ε ω τ' π έ ν ε σ ι ς ζ ὄ ν τ ι μ υ σ κ ὶ· λ έ γ ε τ α ι γ ὰ ρ κ α τ ε λ θ ε ῖ ν ἀ π ὸ τ ῆ ς μ η τ ρ ὸ ς ἐ π ὶ τ ο ῖ ς μ έ λ λ ο υ σ ι ν ἔ χ ω ν τ' κ α θ ε σ τ ά ζ ο ν ζ ε ἀ κ ύ τ υ λ ο ν· ὅ ι ο ν ἀ ὐ τ ὴ π ι ο ι μ υ θ ο λ ο γ ο ῦ σ ι π α ν ά θ ω ν ὸ ν ὦ ρ ο ν κ α ὶ π ρ ὸ τ ῶ ν ἄ ρ τ ι· τ ο ι γ α ρ ο ὖ ν ἐ π ὶ

ἀ ωδρος τὰ ἀεισά εχου μαθκτὰ δδκιμοῦν βοκ τὴν ῥώμλω, πλλά τηδν δίδυμον διασύροντος ἐ
ηεφ τε μέβωσα πφικῶ. ἤτοι φαλακίωρι βλία γ· δυσερμλώδτα κὴ πλλὼ τὼ ἀπείαν ἔχον
ὰκ πεβαλλομὴν ωνζκτήσεων· ἅ τινα λέσχας ἐκαλλισεν· εἰς ῥώμλω δὲ κομίσας ἐ τὰ ἄ ωδρος κατα
φανεὶς κατέμεν σχολάζων ἐν αὐτῆ ἐβικλαυδίᾳ ἐ νέρωνος. ἔηεφ τε ἐ ἐβικ μαλα ἐβικ πλλά.
Ἡρακλᾶι ῶλαι. Ἡρακλᾶς βασιλᾶς ῥωμαίων· οὗτος τὰ ἀθανασίου ωρὶ ἀεχου ἀνωβκτ
ἐ σεγλίᾳ τὰ σύρακωσαν τὴν πόλεως, εἰς τὼ αἵρεσιν τ μονοβελκτ ἀξενυλίαθκ. ἡρακλείω ἐβ
βασιλεῦόντι ἐν ωδρσίδι, ἐτελά τησαν δύο υἱοὶ ἐ ῥ θυγατέρδ· αὐτὸς ἦλαρὼν ἐβ ἰζωοπιᾶ ξύλα ἐς
φᾶγισμένᾳ κεθαπδρ ἐλήφθκπο διαμέναν τα εἰς ἐβ ἱδρυσόλυμα ἀφίκετο· κὴ μοδέκω τὼ ἀεχιε
ρεῖ ἐ τὼ αὐ τὰ κλήρω ἐβῆκ ὑ πέδεξεν· οἱ ἤ, τὼ ποφερχίδα σώαν ἐ σεγίνωσκον κὴ αὖ ἐ ωα φοκ
τὼ πκεῖδα τὼ ωδρ αὐ τὼ ἤγαγον ἐ ποσκυνήσαν ἐ ὗ ψωσαν· ἐ δὲ τὸ βυζάντιον ἀξέ ωεμφθη ὁ βα
σιλᾶς· ἅ δὲ κ σεργιος ἀεχιερᾶεὶς βλάχον ὑ πεδέξατο· κὴ μετ' ὀ πολὺ ἐρακλεῖ εἰς βυζάντι ἔχώ
ρεφ· διχθεὶς μὲν ἀ πλλᾶς ἀ φκμίας· ὁ αὐτὸς ἡρακλφος σὺν ωδροσῶν εἰς ὄβυζάντιον, ἀ ἤγγκ ἐκλε
φαντας· ἀ σδὲ ἐ εἰς τὴν ωδκηὸ ἀγῶνας ἐ θεὰ μβάσιν ἐβικ τὴν ἐ πόλεως τέρ φ· πᾶσαις δωρεᾶ
φιλοτιμκσάμῆ· ἐ ωεὶ ἦ ἰῶ ἐ λὼν σὺν τᾶς ὁ σίας μεγά λης σὺν κλκσ σὺν τὸ βασιλέως ἐβμιέᾳ, αὐτὸ
πε ἐ ῶν κα ἐβῶ τὼ κλήρω ἐ τὴν σια χρήμαθ ἔ τα ξε ωαρέχε θαι· κὴ κωνσαν τῆνον ὑ ὸν αὐ τὸ βασιλ
αἰζῆ ὑ ωατεῦσαι· ἡρακλφὸν τε τὸν ἀπὸ μαρτίνης, καίσαρα ποιεῖζῆ· ωυθόμενος δὲ ἀ ποθανεῖν,
ἐν τοῖς εἰς ἐβ ἡείᾳ ωαλατίνοις διέβη, καὶ σωαγαγὼν ὁ ὗ ωαρχος, κὴ συζεύξας ωλοῖα εἰς τὸν
ῥεθμ τὰ καλουμὴν ά στενὰ, διέβκ ἤ ἴασ ἀκ ἴασ τὰ καλουμὴν ά ηόλκυ φξδαλί· κὴ διὰ τ ῥφύρας
τὰ κελαμὴν ά βαρυβύοσα ωοταμὰ, εἰς τὼ ῥλιείᾳ· ὑ δὲ ἱερῶ τὸν βίον κα ἐβκ ρέφ· ἐβὶ βύζαντα
βασιλεύ ἡρακλείᾳ σ χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρκσαν σὺν ὧ ωρὸς ἰσαυξ ωολέμω· ὁ ῆ βασιλᾶς ἡρά
κλφος χρήμαθ ωλεῖσα κὴ χρυσὸν ἐ ἄργυρ κὴ λίθας ωολυτελᾶς ωέμωει· ἅ ωδρ ῥρύχα τ ῆγκεν
ἐβὶ σεγλίᾳ ωρῖ ἄρχου. Ἡράκλφος· σρατηγὸς ῥωμαίνωνος· ὃς μὴ βλμῆσαι ἐ ωρὸ θυ
μος ἐ γχειρεῖν βύ ωολέμω σ τοί μως· οὐ μὴν τοί γε τὸ ωρμηθὲν ἔχεν σὺν τοῖς κινδύ οις· ἀ δὲ ῥα πρό
τερον ωοικα μένος, ὥρμα ωρὸς ὃ ἔ ωαυδε ωρέ ηῆκ· ἀ λλ' ἐξ ωτὲ λομισμὰ ωρὸς ἐβ ἔρμα ἐ χώρεφ· ἐ γὼ
ἐ μωλήκτως ὁ ξύ, σὺν αὐ ῆρος μοίρα ἐ τίθετο· ὅ ωδρ δὲ μάλισα αὐ τὸν ὕ στερον ἐ σφλεῖ. Ἡρά
κλφος φῶρα· ἀ δυσθερά ωευτος· ἀ ηρακλεῖ λουζῶν δεομὴν ωρὸς θεα ωεῖ· ἀ ῥὸ ἀθλωᾶ ὧ ἡρακλεῖ
ωολλὰ αὐ ἤκε λεζὰ ωρὸς αὐ ά ωαυσιν ωόνων. Ἡρακλφώτης· ὁ ἀπὸ ἡρακλεῖ· Ἡράκλφς· σχε
τλιασικὰ φωνᾶ· ἔβος δ' ὁ ἡρακλᾶς εἰς ἐβικ ωεῖ ἐ καλεῖβ ὡς ἀ λεξίκακο τ σχέτλια ωά σχουσιν.
Ἡράκλφς· ἐ ωὶ φθεγμα θαυμασικὰ· τὸ ἦ ἡρακλᾶς, κλκτικὰ ἐβῶσις. ὡς ἀπὸ τὸ ὦδά ματερ τὰ κδκ
μήτηρ διαφέρφ· ἐβικαλᾶν ἦ τ ἡρακλφ ὁ μοῖ· μὲν ἀνδρ· ἀ ὠ ἡρακλεῖ δωὶ ἐ θεοί· Ἡράκλει
τος, ὄνομα μὲν εἶ· ἡράκλφτος ἔφ ὰ λιγωρεῖν παν τὰ τὸ σώματος, ἐ νομίζφ αὐ τὸ ἐ κοσμεῖων ἐν
βλκτότερον· ἐν τᾶ ῥάστου δὲ αὖ ἐβῶ ἴασ θαι ἀσθενείας ἀ ωοτελκροῦν· ἕως ἂν ὁ θεὸς ὡς ωρ ὁ ρμάνω τὸ
σώματι χρῆσθαι ἐ ωιβφῇ· Ἡράκλφτος· βλόσωνος· ἡρακλέωτος· οἱ δέ, ὠ ἡρακίνου· ἐφέσιος φι
λόσοφος· φυσικὸς· ὃς ἐ σκλήθκ σκοτεινὸς· οὗτος ἐ μαθκτᾶυσεν οὐδενὶ ὧν φιλοσόφων· φύσει ἦ
ἐ ἐβμελεία σκήθκ· οὗτος ὑ ῥωσιάσας ἀκ ἐν εἰδυ τοῖς ἰ αρικοῖς ὧ ωρ ἐ ρέλοντο θεα πεύ ῆ αὐ
τὸν· ἀ λλ' αὖ τὸς βολεί βῳ χρίσας ὅλον ἑ αυτὸν, εἶ ασε ξηρανθῶ αι τὸ τὸ τὰ κλίου· κὴ κεί μενον αὖ
τὸν, κωὐδ ωεσηθῆσαι δι έ σασαν· οἱ δέ, ἀ μωχωθ σάν τᾶ φασιν ἀ ωοθανεῖν· τινὲς δὲ αὐ τὸν ἐ φα
σαν διακῦσαι ξενοφάνους ἐ ἰ ωά σουτὰ ωυθαγορείου· ὧ δὲ ἐβὶ τᾶς ἐ θολυμωά δος· ἐ ωὶ διαρεῖ
κτὸ ὑ σάβυ· ἐ ἔγραφε ωολλὰ ωοικτικὰ· σὺν ὧ δκλίᾳ κολυμβκτὰ· Ἡρακλείτειος λόγ ἐ ἡρακλεί
τ ἄφθαλικὰ ἐ ἡρακλεί τ ἄσυ ῥάμμα· Ἡρακλείᾳ ρίᾳ κτὰ ἡρακλείδες· Ἡρακλ· ἀλιμωὼς
ὑ ὸς· τὸν φιλόσοφ ἰσορεῦσι κὴ γράφουσι δρακὼ λέοντος φορᾶ ἐ ῥόωαλον φόνον βε ἐ γ μῆλα
ηραβᾶν βε· ἅ ωδρ εἶα μῆλα νικήσαν βε τὸν ωλυωοίκιλον τ ωονηῆ ἐβυμῖ λογισμὸν, διὰ τοῦ ῥο
ωάλα τ φιλοσοφίας, ἀφελεῖσθαι ἐ μυθολόγησαν· ἔχον βε ωειρόλαῖ, φόνημα, ὡς δρακὼ λέοντ ἐ
ξ ωφονῶσας ὧ ῥοωάλω τὸν δράκοντα τ ἐ ωθυμίασα φεῖλετο ἐβ εἶα μῆλα· ὁ δὲ ἴασ βεὶς ἀε
ἴασ· τὸ μὲν ὀργίζεσθαι ἐ τὸ μὴ φιλαργυρεῖν· ἐ τὸ μὴ φιλήδον· διὰ δὲ τὸ ῥ ωάλου τ ωερτεικ τ ω
χῆς ἐ τᾶς δρακὼ τοῦ δρακοντβε ὑ ὲ σώφρονος λογισμοῦ, σὺν ἰκησαν τὸν ὑ ὸν τ φαύλης ἐ ωθυμί φιλήσ

φήσας ἄχρι θανάτου. Ἡρακλῆς, ὄνομα κύριον. Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ ἔχειν κλέος. οἷον μέγα κλέος πορίσας αὐτῷ Φάμη δὲ Σαμίνωος. Ἡρακλῆς τύραννος, ὃς ἦρξε τῶν Ραφίων ἐπὶ ἁλμυρᾶς καὶ χύλης, ἀπὸ τοῦ κωφὸς αἱ μοχθηρὸς ἴασι διὰ γένος. ἔπος σημαίνει φοινικιῶν βασιλεῖ. ὃς πρῶτος ἐφόρεσε πορφύραν. Ἡρακλῆς ξενίζω. ἀποδημία ἀπὸ τῶν βραδυπόρων. οἱ δὲ τὰ δηλητήρια φάρμακα. Ἡρακλέα ῥᾳδουργοῦσι. πλυφάγος δὲ ὄνειρος. κατὰ τυμολογίαν τοῦ κλίνεσθαι, ἀπὸ τινος ἕξεως μᾶλλον. Ἡρακλῆν δέ τινες φοῖνα ἐπώνυμον ἐξονομάζουσι. Ἡρακλῆς οἱ σφόδρα, πλέος ἄφθιτον ἔξης. Ἡρανος. παῦλα σιλεντιαρίου. ἴλαθι βλάκεντι μεγαλοφυοῦς Ἡρανε γαίης. πρὸς βασιλέα ἀσυνίαν σὺν τῇ ἀφράστῳ τοῦ ἀγχιστρόφου. Ἥρεσεν. ἤρεμοῦσιν. Ἡρασάμιλλον. ἡρωϊκῶς. ἄρα δὲ δεσμοῦ τοῦ ἥρωος. πολλῶν πολιτείας β. οὕτω γὰρ πλέον. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ φαίσουδες μάλιστα σὺν τῷ πολυπραγμονεῖν τὰ τῶν ἄλλων. ὑπὸ τινὰς ἀγνοοῦντας, γράφουσιν ὑπὸ δηλοῖ. καὶ φασὶ δεῖν ὠνομάσθαι αὐτὸν βασιλέα τοῦ Ἡρακλεῖ πλήμμυρος. ἵνα σοι ἀπὸ τοῦ ἐρέμνου σκιώδους. ἤγουν φάσι. Ἡρεαῦ. ἐπὶ ἐρχόμενον. ἐπὶ πλησίον. ἐβλαφήμουν. μαθόντες ἀμφήκασιν. εἰ τὸν εἶδεν Ἡρεαῦ σὺν θεῷ πάνθεν. ἀπὸ πάντες ὁμοφρόνως. ἐπὶ αὐθις. αὖ ἀφ' οὗ πατρὸς μεγάλου μεγάλα τύμπανα ἔσχε χεῖρα, Ἡρακλῆς ἐκ ναὸς χαλκᾶ ἄγαλμα ἔχων ἄγουσα ἄστυ. Ἡρᾶς. κύλας. Ἡρμηνευόμενος. Ἡρδαλωμένος. λεπτὸς ἐμπεπασμένος. ἐπὶ ῥᾳδάλωσιν. ἀσθένωσιν. Ἡρεῖ. πρὸς φανὸν ἅρμα σὺν πάσῃ. Ἡρεία πόλις. Ἡραῖον. ὁ τοῦ Ἡρακλέους. Ἡραῖον τεῖχος. ὄνομα πόλεως ἢ χωρίου ἐν Θρᾴκῃ ἐν θερμοῖς. ἐπὶ σαμίῃ ὠκίσθη. ἐπὶ ἀεί. Ἡραιωμένῳ. ἀραιωθέντι. Ἡρέμα ἀπὸ ἑτέρου. ἐπὶ ἐρεμέως. ἐπὶ ἐρεμαίου χώρου. Ἡρημαι. αἰτιατικῇ. Ἡρεμία. ἀπὸ ἡρεμία τίς ἔσται. ἐπὶ τὸ ἥρεμον. οἷον ἀκινησία. Ἡρτισαμένων. αἰτιατικῇ. εἰλήμην. ἀπὸ τοῦ ἐξελεξάμην. Ἥρωες. ἡρῶα. ἐλεγεῖα. Ἡρώτησε κεῖται δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπαίρεσθαι τῷ φρονήματι. Ἥρπασε. ἐλάμβανεν. Ἡρπασεν. ἔκλεψεν. ἔκλεπτεν. ἐπὶ ἐπὶ ἥρπασε κῆτος τὸ παίρεσθαι τῷ φρονήματι. Ἡρπασεν. ἔσχιζον. ἥρπαν χθόνα δίαν. Ἡρπώς. αθηνώσας ἐν πανσαμβρίσας. ἐπὶ ἥρπασεν, ἢ κάμβισεν. Ἡρπεῖν. ἐπὶ θύμα. ἐλάμβανε. πολλαὶ δὲ μοῦν τὴν μὲν, ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐσθῆτι εἶν. ἐν πορπεῖν. ἐν πορπὰς τὰ δίπτυα πασιλικὰς τὰ πλυτελῆ τὰ δημόσια πεζύειν. Ἡρπεῖν. ἐλκύσαι. πόημενον. ἡρπεῖν δὲ ὁ πόσον κέχλυκε τὸ ἐμφορούμενον τὸ ἐδάφισεν. Ἡρπεῖν. ἐπρπεῖτο. Ἡρπεμένα. ἐπὶ νέρας. Ἡρπασι. πεπρπάσι. ἐπὶ ἐρπηκότ. πεπρπηκότ. Ἡρπυῖν. κεχερνῆσθαι. τὸν μῦν ἐπὶ ἐρπυῖν. ἐπὶ ἐλθεῖν. συλλεγμένον. ἐπὶ τύχαν συλλέσου ἀπὸ τῶν ἐρπυῖν. πεπωλαμίζεσθαι τὸ ἐλχων αὐτ. ἐρωμαῖ. ἐντ τιμωρίας τελέσαι. Ἡρέφετο. ἤρμοσο. δίδυμος ὁ μάλα ἐρέφετο. σωματασμῷ. ἐπὶ ἐρπύσαντες ἐχετερόντες ἐπὶ πείρασον.

Ἤρης. τῆς Ἥρας. ἐρήσαντο. κύλαν. Ἤρεσεν. ἐφθέγξατο. ἦλθεν. ὅθεν ἐπὶ τοῦ ἐρέσσειν. Ἤρεσε. ἔρασε. ἔσθεν. ἤρεσε. Ἡρία. ἐν τῇ γῇ μνήματα. νῦν ἃ δυσδάπεντα καὶ χορὸς ἡρίαλος ὡς ἀπὸ τοῦ φθίμου καὶ δίμασι πείσω. καὶ αὖθις. ἡρίον σὺν βώλου διφάσις σὺν τισάμενον. ὅ φασι καὶ φθίμενον δηοῦς σαχυοδόφος αὖλαξ θέλγα ἀροτρᾴη κείμενον ἐν θαλάμῃ. Ἡρία. οἱ Θρᾷκες φασὶ δέ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς Θρᾷκας ἔτως ὀνομάζεσθαι κατὰ ξαίρετον δὲ τοὺς μὲν ὑψηλοδομημένους ὀρομάζεσθαι δὲ, ἀπὸ τοῦ ἔρας. Ἡρίγδαν. τὸν ὄρθρον γλυκάσαν. οὐδὲ μὰ μαρμαρυγῆ θαλερὸν ἔδος ἠριγενείης ἄνακτα θαυμάσῃς θαλαμηπόλων πεδύγων. Ἠριγένεια Θρᾷξ. Ἠρίθμησεν. ἀπὸ τοῦ ἐλιάσασι. μεθ' ἡσυχίας ἢ μᾶλλον τοῦ ἐναντίως ἰδὼν ἀνηρίθμησεν. ἀνὰ θυμὸν ἐμῶν ἀμιμίας ἕτοιμος πρὸς ἄμιμαν. Ἠρισάνοος πολέμος. Ἠρινεπὴς ὄνομα κύριον. Ἠρινωμένον. ἐρευνησάμενον. παλαιόν. Ἠρινὸς, ἀρίσας, καὶ φιλομηκήσας,

Ἤριον, ὄνομα τόπου, ἤριον δὲ ὁ Θρᾷξ, Ἠέρινα, πτερὰ ἀκλεσία. ὡς δὲ ἄλλοι, τὰ λία. τὰ λεπτὰ δίκτυα ἐπὶ σὺν ἰνίδου. τινὲς δὲ ἐρόδια αὐτὰ ἐδόξασαν. ἐπὶ δὲ ἐπιστολὰς ἐγραψεν ἀλκαῖος. Ἤρκεσε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπήρκεσε. ἐπὶ ἐπιγράμματος, πελάτης ἐπιθέν ἐννεακαιδεκέτης. οἱ δὲ σίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς ὁμήρου. ἐπὶ δὲ ἐταίρασα φοῦς καὶ ἰσόχορος. Ἠρινὸν ἄνθος, ἐαρινόν. Ἠρινὸς καιρὸς ὁ τοῦ ἔαρος. Ἤρισεν εἰς τὴν ἔριν καταστῆσαι. ἤρισεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός. Ἠρίστολις ἡμέρα. ἐν ἐπιγράμματι. οὐδὲ φαεννὴς Φοῖβος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠρίστολις. Ἠρίστησε, ἔφαγεν, Ἤρισεν, ἐφιλονείκησεν. Ἠρύκη, κυνήγησε. ὑφώθη. Ἤρκεσεν. ἐροκήσας. ὁδὲ, γοῦν θέρμα αὐτὸ διέρρηξεν. ὃς ἤρκεσε νοῖ ἀμῶν αἰλυγῶν ὀλεθρον. Ἡρμαπισμένον ἀφαλισμῷ, Ἡρμόσαντο, ἐφύσησαν, ἁδὲ, ἥρμο

σαν δὲ πρὸς τὴν ῥάλπιν καὶ συνέθεντο δέκα ἁλάντα δοῦναι. πολύβιος ὁ ἡγεμὼν τῶν παίονων ἐμήνυσε πρὸς τὴν ἀδικον ἐπανοδον. ἀπὸ ἐμήνυσε. Ἡρμοσθησαν φιλικῶς διετέθησαν. λόγους ἔχοντος πρὸς ἀλλήλους. ἁρμόσθησαν ἁρμόσθησαν ἄμφω. Ἡρμοσμένων ἐπαιδοῦ ὁμῶν ἀεὶ σοφάνης. σὺν ταῖς ἐν ὕδραις κονδύλοις ἁρμοσμένων. ἀπὸ τοῦ μεσπιλῆς ὃ ἁρμοσμένων.

Ἡρόδικος, ὄνομα κύριον. Ἡρόδοτος. λύξα ἐξ ὀρυοῦς. ἁλικαρνασσεὺς τῶν ἐν φανῶν. ἐξ ἀδελφῶν ἐσχηκὼς θεόδωρον. μετὰ ταῦτα δὲ ἐν σάμῳ διὰ λύγδα μισθὸν ἀπὸ ἀρτεμισίου θύρᾳ τύραννον ἐμνημόνευσεν ἁλικαρνασσεῖ. πισίνδηλις τοῦ ἰωνικὸς ἀρτεμισίας. τῆς πισινδηλίδος, λύγδαμις. σὺν ἐν τῇ σάμῳ καὶ τῶν ἰδίων ἀνικήθη διαλεκτῷ. ἐξ ἡγεμονίαν ἰσορρέπειαν σὺν βιβλίοις θ'. ἀξιόλογος ἀπὸ νύσης τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ ναυσὶ τὸν λυδῶν βασιλέως. ἐλθὼν δὲ εἰς ἁλικαρνασσὸν ἐξ τὸν τύραννον ἀξιώσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον τῷ πλήθει, εἰς τὸ θέατρον ἀπιὼν ἐξόμνυον τοὺς ἀθηναίους, ἐθελοντὴς ἦλθε καὶ κατέλαβε τύραννον, ἐπὶ τῷ ἀγρεῖς πέθαπται. τινὲς δὲ σὺν πεντήκοντα τελευτῆσαι φασίν. ἐπὶ γὰρ φονεῦσι λόγοις αὐτὸν μοῦσαι. πυθέαρατος λέγει ὁ παραβάτης σὺν ἐπὶ σολεῖ. τίς δὲν ἀγνοεῖ τὸ αἰθιόπων ὑποδήματον ἐν ἑνὶ ποδὶ ζοφιμωλέτου σπίσι λόγου. ἀφαμένοι δὲ μάζης, θαυμάζειν ἔφασαν, ὅπως ἡδέως τὸ σῶμα μένοι ζῶμεν. εἶδον ἐπὶ τὸς ὁ θέατρος θῆναι λογεῖον. ὁ δὲ χυοφαγῶν δὲ καὶ σαρκοφάγων ἀνθρώπων γένη, μὴ λόγον ἰδόντα τὸν παρ' ἡμῶν δίαιταν. οἱ τὸν ὁμοίως ἡμῶν εἰκῆ μνήμονα γῆν ἰσορροῦσιν. ὧν θέτις παρ' ἡμῖν ζηλῶσαι τὸν διαίταν ἐπιχειρήσει, ἀδεὴς ἀμφίονδα καὶ σεται τῷ τὸ κάνδυον προσενεγκαμένων ἢ τὸν ἀκόνιτον. ὃν ἐλλέβορον. Ἡρομένης, ὄνομα κύριον. Ἡρόσαρος, ἡρόσασθαι. Ἡρόσραβος, ὄνομα κύριον. Ἡρῶνδ. ἐλαμβανον οἱ δὲ, ὡς ἐξ ἔχον μαιδεῖπνον ἡρῶνδ. Ἡροφίλα ἐξ σίβυλλα ἐρυθραία. θεοπρόσωπος θυγάτηρ. ἐγένετο ἐπὶ τριακοστὸ ἔτει τῆς ρ'. μαντικὴ ἐπικῶς. καὶ ἦλθεν εἰς ῥώμην ἐπὶ τοῦ τρόνου τοῦ τύραννον. ἄλλοι δὲ ἐρυθραίαν, δὲ καὶ σαν χρηματισθῆναι δὲ αὐτὸν. ὡς δὲ καὶ τὸν φρονῆσαι τὰ σὰ μ' ἐπὶ τὸν φλεξὶ βίβλ. ἃς ἔτυχεν ἐπιφοιτῶν ἐπὶ τὸν ἐπὶ σωθῆναι δὲ ἦλθεν μία τις ἐξ παρὰ τῶν ῥωμαίων δεξωνήθη πολλοῦ τιμήματος.

Ἡρώας. Ταῖς πολλαῖς μὴ τῶν ἀνωνύμων ψυχάς. Ἡρώδειον. τὸ πῆς. Ἡρώδης. ὁ πρώδης φασὶ δὲ ἰδιωτῶν. ἔσχεν ὑὸν ὁμώνυμος αὐτῷ καὶ διώνυμος γ'. ἡρώδην ἀντὶ πάντων τὸν ἐπὶ τοῦ δρόμου ἀποτεμόντα. ἐφ' ᾧ καὶ ὁ χρισὸς ἐσταυρώθη. ἐξ ἡρώδην φίλιππον ὧ πρῶτον ἡρωδιὰς συναφθεῖσα θυγατέρα σαλώμην ἔσχε τὸν ἐξ ὀρχησαμένην καὶ ἡρώδην ἀγρίππαν. τὸν καὶ ἰάκωβον ἀνελόντα τὸ ζεβεδαίου. πρὸς οὗ τὸ δῆμου ἐπιφωνήσαντος τότε, φωνὴ θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου, δίκην ἔδωκεν αὐτίκα. σολομὼν δὲ ἐξερεύξε πρωτοκτισθεὶς τοῦτο, ἐκ τὸ ἐξ ἀνθρώπων ἀναιρεθῆσα, ταῖς ὄψεσι τῶν πρώτων κατέρρεψε. ἐξ αἰωρηθέντων ἐπὶ τούτῳ ἐξ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐξ ὑφηγησάντων, ἐπάρεται πλέον ὀδείλαιος. ὃν ἐθισ ἄπελος κυρίου ἐπάταξεν ἀθρόως. ἐφ' ᾧ καὶ δόντα τῆς καθέδρας, σὺν τῷ σαρκοβρωθῆναι δεινῶς τῶν γαστέρα αὐτὸν. τὸν ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμενον τῶν ἐπὶ θάνατον ὁ κατήγορος αὐτὸν καὶ μεταμεληθείς, προσέπεσε τοῖς ποσὶ τῶν ἀποστόλου λέγων. συγχώρησόν μοι ἀδελφέ. ὅτι μὴ μεμάρτυρα ἐφ' ἧς ἐλάλησας κύριος. ὁ δὲ μακάριος παραυτίκα τὸν καθαρίσας, ἐβάπτισεν αὐτόν. εἰρήνοσι τέκνον εἰρήνοσι. καὶ συγχώρησις τῶν πλημμάτων. ὁ δὲ, μετὰ φωνῆς μεγάλης ἀθέως χρισιανὸν ἑαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσεν. ὡς καὶ τὸν μαρτυρίαν ἐπὶ ἐγκαθεῖναι. ὁ γὰρ ἅλιος ἡρώδης ἐπὶ μὴ ἀσφαλῶς μὴ ἐπικαλῶν, ἐπολεμῶς τὸν βίον κατέλυσεν. ὡς ἐξ ὀδυσσεύσας αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν καὶ τὸ μιλίνων αὐτὸ τὸ λμης ἔτι ποδιὼν τὸν βίωνομισμένος, ἀσμίκρω μόρῳ, τὸν βίον κατέρεψεν. Ἡρώδης ἰούλιος. χρηματίσας ὁ ἀπὸ ἱκὸν τὸ, πολλαρχου γένους αἰμιλίδης. ἀθλιώτατος. τὸ δῆμον μαραθώνιος. σοφιστής. πολλοῖς ἐπὶ θησαυροῦ γενόμενος ὁδόδρα. ὡς τε ἐράδιον κατεσκευάσατο ἀθλιωτάτοις. καὶ θέατρον ὑπερόφιον. ἤρξετ' ἀπὸ ἑαυτὸ τῶν. καὶ τ' δυσπαράβις συνκατελέχθη δὲ ἐπί τε ζαίανος ἀδριανοῦ μάρκου αὐρηλίου δὲν αὐτοκρατόρων. διὰ χθεὶς ὑπὸ φαβωρείνου καὶ πολέμωνι. ἐξ ἔγραψεν ἐφημερίδας. ἰουλιανὸς ἐξ ἱστορίας. ἐξ λογίου αὐτοσχεδίου. ὧν μέμνηται φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δὲ αὐτὸν τὴν σχολὴν ἀ-

Ἡρακλεώτης ὁ σοφιστής. σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης ὁ ἐπίκλην ὁ σοφιστὴς. φιλόμουσος δὲ καὶ φιλεῖτα. ἐνίοις τὸ μεγαλοφυὲς εὐφυῶς ἐπιτιθεῖ τὰ ἀμφὶ τὸ ἔξω ἐρρωμένως ἔχοντα. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. ἐπὶ τῆς ξυστικῆς γεγονὼς ἀγωνοθέτης. Ἡρωδιανὸς. ἀλεξανδρεύς. γραμματικὸς. υἱὸς ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ Ἀλικαρνασσέως τοῦ δυσκόλου. ἔγραψε δὲ τὸν καισαριανὸν τοῦτον τὸν μονόβιβλον. ὡς νεώτερον εἶναι διορυσίου τοῦ τὴν μασσαλιωτῶν ἱστορίαν συγγράψαντος καὶ φίλωνος τοῦ ἑβραίου. ἔγραψε πολλά. Ἡρωδιανός. ὄνομα κύριον. Ἡρωδίων. Ἡρωνεῖον. ἕρωνα. Ἡρωΐγκ, ὄνομα κύριον. Ἥρων. ἡγητὴς ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἔλαχε δὲ ἐν ἀθηναίοις δίκας γράφων, ἔδει δὲ λέγειν δεινὰ λέγοντα. ἔσωμά μοι εἰς ἡρόδοτον. ξενοφῶντα. θουκυδίδην. πλειμώνων ὀνόματα βιβλία ιʹ. Ἡρόδοτος τὴν ἡρακλείδου ἱστορίαν. πόθεν τὰ ἀρχαῖα ῥήτορες τὰ λόγων οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι. ἥρων. ἐπέγραψεν ἑαυτὸν ὁπόκλος αὐδρὶ θεσπρωτῷ. ἐν τελεσιάδῃ ἐσχηκότι τὴν τῶν παιδιάδων ὁδὸν ἀλεξάνδρᾳ. Ἡρώναξ, ὄνομα κύριον. Ἡρῶναι. ἀέλιοι νεφέλαις μᾶλλον ἢ ἡρῶναί τινες δύσεις. διὸ συλλαβῶς δὲ τὸν ἥρωνα πολλοὶ ἔγραψαν. ὡς ἢ θεοί. ἢ θεοὶ αἰλιανὸς γοῦν οὕτω φησὶν ἔργῳ καὶ τολμηρὸν ἡρωΐνης ἀντιτεῖνον τοῦτο δρᾶσαν. Ἥρων μνημεῖον.

Ἡρως. ἡ μίθεος. δωρικὸς. γυναῖος. διὸ συλλαβῶς δὲ κέχρηται ὅμηρος ἥρως ἀντὶ τοῦ ἥρωος ἐν ἰλιάδι καὶ ἀντὶ τοῦ δυσεάλα. Ἡρώδης. ὠδεναλῆ. ἔθυσεν. κύχεβ. ἰκέτευσεν. ἠρώδης. Ἡρτηδ. γυμνικὸν πρέμαδ. ὅδε τὰ μὲν πρῶδε ἐδεῖτο τῆς τῶν ἰαζυγῶν. ἐκείνων ἤρτηδ. Ἡρβ. ὑφοῦτο. ἠγείρετο. τὸ δ' ἔχω μεταβασύλον ἦρτο, ὥστε μετὰ ἰσοστέδου μετὰ ταῦτα φύας τοὺς ὄρχας βλήμασι κινεῖβ. Ἡρτύνεβ. παρεσκεύαζεν. Ἡρύπανεν. ἐμιαλαύχει. σὺν ῥεύμασιν. ἐπὶ πολὺ σπασιν. ἐκ πολέμου ἐρύπανε γυμνὸς. ἠρύπανεν οὖν κυρίως ἐρύετο. Ἥρυγγ. ἐρόα. Ἡρύγιον ὄνομα τόπου. Ἡρυσῆτης. ἀπὸ τοῦ ἡρυσίδης βοιώτης. Ἡρυθρωδανωμένον. ἐρυθρῷ βαμματιζόμενον. Ἡρύλλος ἡρακλῆς. Ἥρυον. ἤντλουν. ἐκ πύσαν. ἤντλησεν. Ἧς. ὑπῆρχες. Ἡσαΐας, ὄνομα κύριον. Ἡσαίνον. ὄρος. Ἧσαν. αὐτὶ τοῦ ὑμνησαν. ἐδόξασαν. Ἦσαν. πάλαι πότ' ἦσαν ἄλιμοι μιλήσιοι. ἕτοιμοι ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ. ἐπὶ τῷ ποτὲ οὐδεὶς ἕτερος γεγονώς. Ἦσαν. ἤδεισαν. ἐγίνωσκον. ἀδάφισμένον τὸ πάμπαν ἦσαν. Ἧσας. χάρην ἐπίνοιας ἐδόξασας. Ἥσατο. ἀφράνθη. Ἡσαῦ. ὄνομα κύριον. Ἧσαν. πέμψαι. Ἡσκηθῶσαι. κτήνηναι. Ἡσκημένας. κτηνοτρόφους. Ἥσλιον. κτῆνος. Ἡσῶσθαι. ἀντὶ τοῦ κτήσασθαι. Ἡσί. Φησίν.. Ἡσίοδος. κυμαῖος. νέος δὲ ἠγνοημένος ἐστὶ τοῦ παροδίου ἐμπροσθιμήδης. σὺν ἀσκρικῆς βοιωτίᾳ. γυναλαθεῖται δὲ εἶναι τοῦ ἡσιόδου τὰ μικρὰ ἐλεγεῖα τοῦ μελανώπου. ὅν φασί τινες τοῦ ὁμήρου πρεσβύτερος εἶναι πάντων. ὡς καὶ ἐν ἄδηλον εἶναι ἡσιόδου τὸν ὁμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἄπτεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα. θεογονία. ἔργα καὶ ἡμέραι. ἀσπὶς. γυναικῶν κατάλογος ἐμβιβλίοις. ε. ἐπικήδειος εἰς βάχον τινὰ ἑρώμενον αὐτοῦ. πρὸς τὰ ἰδμόνων δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ βοιωτῶν θηβαίοις ἀντίφωνα κτημένων. οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν ἡσίοδον ἄκοντες. λοιμὸς δὲ ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος καὶ δεκάτης σύγχρονος. πρεφύει καὶ αὐτοὶ πολεῖται, νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτοῖς ὁρίζουσιν. ὡς λβ μόνας ἐνιαυτοὺς συμπεπτερεῖν τὰς πρώτας ὀλυμπιάδας. Ἡσιόνκ, ὄνομα κύριον. Ἧσις. τέφις. Ἡσθασίης, ὑπῆρχες, καθαμαρδὰ χωλῶσι κατὰ κῶας ἔνθα καὶ ἀλλοθί ἐλαος, Ἡσθείκ, χαρέσται. ταύτῃ μὲν αὐτὶς ἀθιόκ - σθείκ λαβὼν τὴν κύλικα, φησίν. ἐπεὶ μεγάλως καὶ πολέα, καὶ καθεῖς, χαρεὶς, Ἥσθιον, ἀφραύθην ἐχάρην, Ἥσθιοντο, ἔγνωσαν, ἀέλιος φάνης, οἱ δὲ συμμαχίως ἥσθιντο τὸν σὺς φάνας σκιάθεσι λαμαρυζόμενον, καὶ ἥσθητο ὁμοίως, Ἡσθυ, καθῆσθαι καθήσθαι, περιβεβλῆσθαι, θειαμβίδα τεχ - σθῆσθαι σολλὼ αὐτόν. καὶ ἡσθῆσθαι. καταυοῆσαι. Ἥσθητο, αὐτὶ τοῦ περιεβλέβλητο, καὶ ἥσθητο περονῶν χιτῶνα ὑπὸ τοῦ πολέως δὲ αὐτὸν ἐπισφέρω, ὁ δίνιος ἕτερος ἀποθνήσκων, καὶ ἕτερον ἀδελφὸν ἀπολείπων, Ἥσθιον, ἔτρωγον. Ἥσθει, ἐπαίδλιεν. κατασπάζεν. μετήρχετο. Ἡσκημμένον, κατεσπασμένον, ἀσκήματα γὰρ τὰ σπάσματα. ἀλλοῦ κορέσου πολὺ λόγῳ γ' ἡσκημμένον, Ἡσμένισας, ἐχάρης, Ἧσο, κεῖσο ἔστω τοι μελίαι ζωὰ ἀντὶ οἱ αμαιε, ἧσο πανομφαίως ἐμὲ ἀπὸ φρενός. ἐξ αὖθις ἥσκησε τὴν γαθέ

τόδ' ἄνα

τὸ δὲ ναύκληρος ἀπὸ φανῆναι, Ἧος οὐ βίμως κατέχειν, ἀλλ' ἀγόμοι, ἐ αὖθις, ἧος ἤλωβε τοὺς ἀπαντῶντας νίκα ἢ ἔλεπτος ἰουσινιανὸν ἐς τὴν πόλιν. Ἧος ὡδί, ἢ πάλιν. Ἧαιρεν πρόσθος· ὁ μὴ εἰμὶ σρατηγὸς τ λοιπῶν ἢ αἱρεμοῦ φαμὶ δ' ὁ πολύσοφος ἀπ' ἀρτεμισίας. Ἧαπικόπτεσυνελβόντες. Ἧσαν κατθέζειν. ἦσαν δ' ὠνόμασαι. Ἧσειση· σὺ τὰ σείζω ῥήματος. Ἧσην ἐκαθέζοντο δυϊκῶς. ἀείσοφάνης ὄρνισιν τὸ δ' ἔ ἦσην· πνοὴ δὲ διὰ τὸ ἰ ἦσην. ἀντὶ τοῦ ἢ δεσαν οὐδὲν ἄλλοι σην ἢ δάκνυσι Ἧσην· ἀλλ' ὑπῆρχον δυϊκῶς· ἀδελφὼ δύω ἦσιν ἁμαρτημῶ ἐ αὖθις ἐπερμένω τὴν σιν ἄμφω ταῖς ἐλαίσιν. Ἧσον· ἢ δύ· ἄφαντ. Ἧσωθέτηκε ἀσυνέθουκὼ μολόγησας· ἀπαρέβης. Ἧσυκαμὶν συκαμίνω ῥύπῳ πρὸς τὸν ἑαυτ ἀφείλιμα λαμβάνοντ ἀξίαυτ. Ἧσυρανισσῶν δεκάτη. Ἐσὶ τ σοφόδραπολύσιον. Ἧσυχάζω δοτικῆ. Ἧσύχμιλιοί ὡς ἡσυχάζ δικηγόρες σοφίας πρυνὼς Ἐσὶ ἀσασία βασιλέως· ἔμεφεν ὀνοματολόγην ἢ τίνα κατ' ἐπαιδείαὀνομαςῶν· ἔσὶ βμὶ δι τὸ τὸ βιβλίον· καὶ χρονικῆ τινα δοκεῖ κτησιν διῆλθεν εἰς ἓξ διασκμά· ἔσ τω γὰρ κελεῖ ἑκαστον βιβλίον· ἐν οἷς ἐμφέρονται, αἱ μαλακαιρους τὰ ἓξ τ ῥωμαίων βασιλέων καὶ αἱ δωδασεῖαι τ καλ' ἕθνος περατικοσάντων τυράννων· καὶ ἐκαλ' τὸ ῥυζάντιον σεαχθόντα ἕως τῆς βασιλείας ἀνασασίου τὸ ἐπονομαζομένου δικόρε· εἰς δὲ τὸν τίνα κατ' ἐπαιδεία λαμβανόντων ἐκκλησιασικῶν διδασκάλων ἀδετος μνημονά· ὡς ἐκτούτου ἐπόνοιαν τὸ ἐμεῖν μὴ εἶναι αὐτὸν χρισιανὸν ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς μετατιθονίας ἀπαλλοτρίωσεν· καὶ ἐσυχῆ κατέχως. Ἧσχαλλον ἐλυπωῶτο. Ἧσχάπερ· ὑσέρισεν. Ἧταδοσοιχεῖον τὸ μέμμα. Ἧτα κίνησις, Ἧτὴν Ἐσὶ τὴν· ἢ τοῦτ τὴν Ἐσὶ ταὐτὴν· γυνὴ λάκαινα καὶ παιδὶ δοῦσα τὴν ἀσπίδα τὸ τὸ εἶπεν. Ἧταῖρεινεν ἢ ἐκίνησεν· ἢ ταιρεικεν δρᾶ ἀνωμέρεσι τὸ σώματος· οὐκεῖναι δάξιον τὸ ἐρὸν πῦρ φυσᾶν. Ἧταιρεικὼς Ἐσὶ τ σορεῖ· ἢ ταιρεικὼς δὲ Ἐσὶ τὸ ἑταῖρε. Ἧτηθὲς ἀπῆλθεν ἀλλ' ἦτον ἔχων νενικηθὲς ἀπῆλθεν. Ἧτήθης τῆς ἀληθείας· καὶ ἧτήθης τινὸς ἀλεκτρυόν· Ἐσὶ τ δούλων ἥβερα σόντων ἐσωμύων τοῖς διασόταις. Φυσικόν ὅσι τὸ ταῖς συμβολαῖς τ ἀλεκτρυόνων, οἷς ἡττηθέντες ἐσσοῦνται τοῖς νενικηκόσι· καὶ θεόκριτος· ὀρνίθων φοινικολόφων τοῖσι δεικνδιμοί. Ἧτημαίσουχρυσῆ. Ἧτημμύλω· ἀντὶ τοῦ κικεμμύλω· καὶ γὰρ αὐτεῖ φασὶ ἔλεγον δ' κικᾶσθαι· Ἧτημμύ' ὀνοκικημμύ'. Ἧτησεν· ἐζήτησεν. Ἧτίμησεν· ἢ τίμασεν ὕβρισεν. Ἧτον· τ ἄλλων ἁπάντων ἦτον μοι μέλ· ἀλλ' ἐδαμῶς. Ἧτορ ψυχὴ ὁμοῦ· ἁπαλὸν τέσφισιν ἦβρε ἀκμύρα· ὅθεν ἐκίνησεν εἰς δόξαν τοὺς ἁπαντας ὅτι συναὐξεῖται τῷ σώματι ἡ ψυχὴ ἐ συμμαθοῦσα πάλιν. Ἧτω· ὑπερχέτω ἢ τω ἢ δόξα κυβείας δυὼ ἀδνας. δίβρ πόσωπον ὅσι πρὸς τακτικὸν δεῖ τὸ ἐμὶ τὸ ὑπάρχω· ἢ μετοχεῖς ἐν τοῖς τὸ πρὸς τακτικὸν ἔθι ἐτω ἐπὶ τάσει ἢ τω καὶ πλέον ἀσμῶ τὸ σ' ἔσω· ἢ δεῖ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, ἦσθα ἦς ἦν, ἐ τὸ πρὸς τακτικὸν ἔσοῖτω ἐ καθ' ἑράσιν ἢ δύο εἶεν εἰς ἢ ἴτω. Ἧπῴμβροσαγλωκῆ· νικῶμβρος. Ἧπων· ἐλάπων· ὑπερχέτος δ' τω δ' ἦν ἐσὶ πουρεος ἡδυῆς ἢ πων ὡς δι' ἢ ἐσχάτων ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτὸ ἔμεφε, ὧν μὴ παρὶ καὶ τὴν μεῖ ἐναγίζειν ἃ πᾶς τὸ ἔτος· ἑαυτῷ δ' ἐδιος ὢν· τῆς ἀσωτίας τὸ πλέον πρὸ τιμῶν. Ἧζέμιζεν· ἐκαπερέφ· κύγαζεν. Ἧθεα· οἷς ἐμονὸς ὑπερέσεγον ἅπαντον ἐ ἐὰν ἄθια πεινᾶμεν ἀπερικόδα. ἐὰν ἐς μολπάπδα. Ἧθριᾶσαι ἐ ἦδαῖον· ἐ ἢ δρῖον· ἐν δυμα μὲν ὧδες μετεωρίζον τὸ πρικίλον ἢ δρῖον πάσας ἑλίσσ δοπάς· λέγει πρὸς τὸ δραγν τοῦ δοῦ σημεῖα τὸν πολέμω ἢ δρῖον δ' ὃ ἄδρωτον.

Ἧθρὶς ἐξ ἢ δρῖς κύβοι· τὸ μὲν δρὶς ἓξ, τὸν παντελῆ νῖλον δηλοῖ· τὸ δὲ δρῖς κύβοι τὸν ἢ πλον. Ἧδρον τὸ ὑπ' ὀμφαλὸν μέρ· καὶ τὸ πάλυμματης μίδρας· ὃ παλαῖσιν ἐλυδρον· ἀρίσ τὸ γὰρ ἄδρον· χύδρας ἐλάκησεν σὺν χύδραις· ἢ παιδία ἐξετίθεσαν. Ἧυγλύει ὃ παλὸν γλύει ἔχων. Ἧὗσεν. Ἧὗδα· ἔλεγεν· εἶπεν. Ἧυδάξαν· ἀφήμισαν. Ἧὕδασα ἐφώνησα. Ἧυδδίκησα ἠθέλησα. Ἧύλισαὠρεμάνισα. Ἧυλίσαν· ἐδαράχθησαν· ἐρράφησαν· πεφύσιν. ἠυλίσαν· δὲ ἠκατέλυσαν ἢ πολιμάνισαν. Ἧυλόγησα· ἠυξάμ· καὶ ἀὐλόγησα ὡς ἀπιώτερον. Ἧυμοίρησα· ἐπέτυχον. Ἧυπόρησα ἐν ἀπορείαεἰμί. Ἧυρέθαι· καὶ ἀρέθαι. Ἧυσ· ὁ ἀγαθός. Ἧὔσεν ἐφώνησεν. Ἧυτομόλησεν· ἀφέαυτὸ παρεγλύεν. Ἧυχένιζεν· τὸν βάχλον ἀπέκοπτεν· ἐλαιμοῦ μέ· ὁ πορ ὄμηρος αὐερύθην φησί. Ἧφαύουβύρα· τὸν φαῦον φησὶ δήμων ὁ βολο-

σάτων εἶναι. ἄλλως δὲ τυφλόν. ὑπαναιγμένης δὲ αὐτῆς τὰ μιᾶς θύρας, καθεσθῆναι διὰ τῶν λοιπῶν, ἵνα καὶ τὰς ἀνοίξῃ μὴ φόβον ποιήσας. σὺ δὲ λέγεις ὡς μοιχευομένης αὐτῆς τὸν γαμοῦντα, τὸν ἄλλον θύραν ἱερὰ σαθῶσι μὴ ἂν διαφθαρῆναι οἰκέται τῆς οἰκίας, τῆς τεσσαρακονθημέρου διαχρημένης τὰ μοιχὸν χλιάζοντος τὸν γείτονα, λέγεις φανερὰν θύραν. σὺ δὲ οὐ δοκιμάζεις ὁ λόγος, ἀλλὰ μηδὲν αὐτὸν ἐν αὐτῷ φυλάττειν. Ἡφαιστεῖον ὅλως ἔχεις τὸ ἐλθεῖν μηδενὸς προθέμου. Ἡφαίστειος δεσμὸς ἀπὸ τοῦ ἀφύκτου. ὁ δὲ συναλλαγμένος πάθεσιν ὡς ἀφροδισίοις δεσμοῖς ἁλίσκεται τοῖς ἀλύβοις ἐμένειν ἐν αὐτῷ ἐμπεδον. ἁδὲ ἦν ἐρωτομανία ἐκ μέθης ἐκλογεῖα. Ἡφαισία. δύο πόλεις ἦσαν τῆς λήμνου. μυρρίνα τε καὶ Ἡφαισία. Ἡφαισίων. ἀλεξανδρὶς γραμματικὸς ἔγραψεν ἐγχειρίδια διὰ μέτρων. καὶ μελικὰ διαφορά. πρὸς ὃν ἐν τοῖς μεσταραχῶν. καὶ μικρῶν διορθωμάτων λύσεις. βραχυῶν λύσεων καὶ ἄλλα πολλὰ. καὶ τὰ μέτρων τοῦ προσῳδιακοῦ.

Ἡφαισίων. ἑταῖρος τοῦ μακεδόνος ἀλεξάνδρου. λόγος δὲ ἔχει ἀλέξανδρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν σκηνὴν τῆς γυναικῶν διαιρέσιν τοῦ προσώπου. καὶ ὡς ἐλθεῖν εἴσω ξυνὴν Φαισίωνι μόνῳ τῷ ἑταίρων. καὶ τὴν μητέρα διαιρέσιν ἀγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἴη αὐτοῖν, ἐσάλθαι χαίρουσαν ἀμφω ὡς αὐτῷ τῷ νόμῳ. τὴν δὲ, Φαισίωνι προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι. ὅτι μείζων αὐτὴ φανῆναι σὺν ἦνος. ὡς δὲ Φαισίωνα τὸ πρόσωπον ἀναχωρῆσαι, καὶ τὴν τῆς ἀμφοῖν τὴν ἀλέξανδρον δείξας, σὺν ἦν ἐφ εἶναι ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταδιαθεῖσαν τὴν διαμαρτίαν ἀναχωρεῖν. ἀλέξανδρον δὲ οὐ φανῆναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν. καὶ ἐπαινον γὰρ εἶναι ἀλέξανδρον. καὶ ζῶντα ἐγὼ οὔτε ὡς ἀληθῆ οὔτε ὡς πάντη ἀπίστα αὐτὰ γράφα. ἀλλὰ εἴπερ οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ ἀλέξανδρον, τῆς εἰς τὰς γυναῖκας κατοικτίσεως τῆς δὲ τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς. εἴτε γὰρ ἀληθὲς τοῖς ξυγγράφασι τὰ αὐτοῦ ὡς καὶ ζῶντ ἂν ἐπράξε καὶ εἴπερ ἐστὶ τῶδε ἐπαινῶ ἀλέξανδρον. Ἡφαιστος. ἔθους ἐστὶ τὸ ὕδωρ. διὰ μὲν βασιλεύσαντος εἰς αἴγυπτον καὶ θανόντος, ἣν Φαιστος τὰ λαμπρὰ τὴν βασιλείαν. ἡμέρ χω. ὡς γίνεσθαι ἔτη πεντακόσια. μῆνας ζ'. ἡμέρας ε'. ἐπὶ δὲ ἴσαν τὸ τε αἰγύπτιοι σὺν ἑαυτοὺς μετρῆσαι ἀλλὰ τὴν πορείαν τῆς ἡμέρας, σὺν ἑαυτὸν ἔλεγον ἦν ἡ μυσηνὸς καὶ πολεμινὸς. διὸ καὶ θεὸν αὐτὸν ἐκάλουν. ὅστις πολεμῶν, ἐπολίτευτον πόλα καὶ γένους χωλὸς. ἔθηκε δὲ νόμον τοῖς αἰγυπτίοις σωφροσύνης. οὐκ ἔδεισαν γὰρ μοναρχεῖν αἰγύπτων γυναῖκας. ἐπὸ δὲ μυσηνὸς ἀρχῆς τὴν ὁ ξυλοκέρω δρῦν τὰ ἄερος ἐδέξατο. διὸς κατεσκάσαν ἀπὸ σιδήρου ὅπλα πολεμικὰ ἐ γεωργικὰ ἐρμαλεῖα. πρὸ δὲ αὐτῶν μηδὲ ρόπαλ ἐ λίθων ἐχρῶντο. Ἡφεῖθησαν. ἐκ ἡφέθησάν τες. ἡ ἔασάν τες. μὴ φασάμενοι. Ἡφείθη. ἀέθη. συνεχωρέθη. Ἡφηριακόσιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡνίων τῶν ἵππων. ὅτι ἀβλήτως φέρονται μὴ θέοντ τὸ ὀχουμένοις. Ἡφίεσαν. ἔπεμπαν. Ἡφλυσμὸς ἀφρός. Ἡφωεῖσθαι. διαπεχωεῖσθαι. Ἡφώεισεν. ἐχώεισεν. Ἡφρόνησε. καινῶς ἐφρόνησεν. Ἡφῦσα. ἐγκύησασα καὶ ὁ φυσὸς ἐγκύησας. Ἡφυσεν. ἀνετλησεν. Ἡμάρξ τὸν ἄμπελον. ἐπὶ τὸ ἀπὸ κέρα. Ἡμάνω. πλοκάω. Ἡχεν ἐπεμαμήκη. Ἡχεν ἐπὶ τὸν οἶκον. ἀντὶ τοῦ ἐκόμισεν. Ἡχέτης ὁ ἄρρεν πέπιξ. ἀλλὰ σημαίνοντα κατὰ ναρεν ἡχέτα πέπιξ. παιδὸς ἀπὸ τοῦ ἰθέχει εἰ μετὰ πάμμορον. Ἡχέεις ὁ ἶχον ἀποπλῶν Ἡχὴν. ἶχον ἢ φήμην. Ἡχάσας. ῥοιάσας. Ἡχετηρὸν. θορυβητηρόν. Ἡμ. ὅσον. Ἡφαιρεν. ἐμίσει. Ἡχθοντο. ἠγανάκτουν. ἠχθοντο ἐπὶ τοῦ ἐπιτιμητικὸν. κατηγόρουν τὸ αὐτὸν. Ἡχλυσε συνεσκότασεν. Ἡχος. κραυγή. Ἡχώ. γίνεται ἠχὼ ἐκ ἀπάλασιν τοῦ ἀπὸ τοῦ τύπου ἐλείων σωμάτων μάλιστα δὲ κοίλων, τὸ πληγὲν τος ἀπὸ τῆς φωνῆς ἀέρος. ὁ γὰρ διαλεγόμενος, ὥθει μὲν σχεδὸν πάντοθεν πρὸς ἀέρα. μέλλοντα δὲ τὸν ἔμπροσθεν διὸ μᾶλλον ἀνέρχεται πρὸς ἡμᾶς ὁ ῥωμὸς τὸ διαλεγομένου, ἀπὸ τοῦ προσπαμμένου. ἄτος δὲ ὅπερ ἔμπροσθεν ἀέρ ὠθούμενον, ὅταν ἐκπέσῃ ἀπὸ τινὸς τοῦ ἔχοντος κοιλότητα, εἰ ἀδύνατα τὰ αὐτὰ, συνεχὴς ὢν καὶ ἀδιάσπαστος, διὰ τὸ πρόσθεσθαι ἀπὸ τὰ κοιλώματος πρὸς τὸν ὦ τῶν τινὸς ὄντι σώματι, ὠθεῖται εἰς τὸ ἔμπαλιν ὥσπερ κεῖ πομένη κῶδιον σφαῖρα. ἕως ἀπαμαχρέφῃ ἀπὸ τὸν πλήξαντα. σὺν ἐργῶντος δυνατότητα ἀέρ διαμφότερα κατὰ τὸν διαχωρεῖν τὰ δύναμιν. οὐ μόνον γὰρ διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖσθαι ὑπὸ τὴν κοίλα τὸ πνεῦ διασκεδασθῆναι, οἷος κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς ὠθοῦντος τὸ σπληρὸν σώματος εἰς τοὐναντίον ἀπωθεῖται, ἀλλ᾽ ὅτι ἐκ τῶν κοίλων τοῦτο ὦ

πως πλ. οὐκ ἐνῶ ὄντι πρὸς πλ. ἀλλὰ δύο ἀπὸ πλ. ὡς ἀεὶ ὁ ἀὴρ συνεχὴς ὢν ἐκινούμενος διὰ τὸ πυκνὸς εἶναι τὸν ἔξω τοῦ φωνήσαντος πλήσας ὁ ἀὴρ εἰς φόβον διελὼν τὴν φορὰ ἐκώλυθεὶς ὑπὸ τοῦ συνεχοῦς ὄντος καὶ κινουμένου, διασπᾶσθαι πρὸς πλάσιν τοῦ σπερμ. σώματι. καὶ μὴ διωκόμενος πόσω χωρῆσαι, ἀλλὰ παύεται εἰς βύθισιν μετὰ τῆς οἰκείας ἐνεργείας. λέγω δὲ τὸ φόβου καὶ ὄχλου μεταίνει πάλιν τὸν φόβον. ἀλέξανδρος δὲ ἑτέρως φησίν. Ἦχος λόγων αὐτῷ ὁδὸς ἐπιστήμη αὐτὴ τὰ εἰωθυῖα πλάσις, πλάσις. Ἦχος. καὶ τὰ λεγόμενα ἔχω εἶχεν ὡς πρὸ ὀπίσω προυθυμισένα. Ἠρέμησαν. ἀρέσκοι γόνατα καὶ ἄρκυοι βαδίζειν μελαγχολᾶν ἐπὶ τὰ μήτε λυπεῖσθαι μήτε χαίρειν. Ἤλαβ. ἐκράτησεν. Ἡλλήνισε πλάσις ὁμοιότης ἐπὶ τὰ ἰδιωτικὰ ἐλαττώματα πειρωμένων δύσκρυπλον. Ἡψεν. ἀνῆψεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Η΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

αμία. ἡ φωνὴ ἠρία. Ἰανὼρ ὄνομα κύριον. Ἰαρὶν. ὡς τὸ ἰαρὶν ἐν τῷ χμαρρω τῶν ἱερῶν. Ἰαδμων ἰαδμωνος. ἡνδεσάμην. οὗτινος ἐκ προδοσίας δούλην. ἣν ἐταίραν γνομένην, θεραίσαν τὸ γένος. χάραξος ὁ ἀδελφὸς σαπφῦς ἐλαβε γυναῖκα. καὶ ἀξαυτῆς γένα. καὶ ὅσιν ἐν τῷ αἰσωπος σάμιος. Ἰαζαρ της. ὁ βωμὸς τοῦ ταμιόν. Ἰάζυγες ὄνομα ἔθνους. Ἰαθωνος, ὄνομα κύριον.

Ἰαλέμος. ὄνομα κύριον. Ἰαμχάζουσιν. λέγουσι. Φυλαὶ Ἴουσις. ἱερόδοτο. Ἰαμχος. ὁδὸν ὄντος. ἡ μνος εἰς τὸν διόνυσον. Ἰάπωβος. ἰσραὴλ υἱὸς ἰσαὰκ τοῦ. ὁ σπιλωθεὶς ψυχρίσιος. εἰς τὸ ἐξάρχου δαμασκηνῶν. εἰς ῥόδον ἢ πεπληκμμένου τὸ πρὸς, εἶτα εἰς ῥέπανον τὸ σπάργει ἐλθόντος, καὶ εἰ γάμαντος τῷ ἀξαυτῆς τε κῆσαν τὸν ἰάκωβον, κατα λιπόντος δὲ τὸν τε γαμετὴν τὸν παῖδα. ἐπιδημήσαντος ἐπὶ ἔτη ιθ, εἶτε ἀλεξάνδρεια καὶ ἰσαλί. ἐπὶ ἀπειλῆναι δικαίντος. ὁ γαμεῖται μὴ ἀκούσαμεν δυτέρω ἀνδρί. καὶ παίδων αὐτῆ γνομένων, ἀρέσκον καὶ πλείας, πλὴν τὰ τὸν βίον ὁ γαμήσας αὐτῷ. ἐπάνοδος δὲ κοῦ χοεῖς κωνσαντινάπολιν. ὅθεν γνοὶ ἰάκωβ ἦλθε πρὸς αὐτὸν. καὶ ὑπεπιδείας ἤρξαντο ἰάζασιν σκωνσαντινάπολ ἐπὶ λέοντος τοῦ βασιλέως. Ἰάκωβος. ἰακὸς ὁμοῦ δαμασκηνῶν εἰς λιπὸν γένος. ἐν ὑπὸ ἀπειβίσαν ἀναβαίνης ἡμᾶς τέλειος ἦν. οὐ διαγνώσιον μόνον ἐκ τοῦ σοι, ἀλλὰ ἐν ὠμος. ὁ μοῦ μὴ κατὰ τὸν λόγον, ὁ μοῦ δὲ καὶ τῷ ἔτι ραν. ἐπιμελῶς τε ἱκανῶς. ὥστε ἐκ πρωτεῖα τῆς ἰατρικῆς ἀκριβείας ἀπενέγκασθαι τὴν αὐτὸν ἰατρῶν. ἐπαβαίνεσθαι δὲ ἤδη πρὸς τὰ ἀρχάς, ὑπερβαίνειν δὲ αὐτὸν βιότε πλείας. οἷα δὲ ἔχοντα δύναμιν ἰσόθεον ἀγαπᾶσθαι ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὸ δεομένων. ὅτω δὲ βαρεῖν ἐφέλκυστῶ ἐπὶ τὴν εἶσιν τὸ οἰκεῖον μεθόδων, ὥστε εἰ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἄρεσον ἐν βῖς σημείοις τὸ νόσημα διαγνοὺς, ἀπεφήνατο βιώσιμον εἶναι τὸν ἄνδρα, ὑπὲλπίδας γίνεσθαι πάντας ὡς ὑγείας ἐσομένης. εἰδὲ μὴ, ὡς τελευτῆς. ἐμηδένα πώποτε τὸ ἐλπίδων διαφλαθῆναι ἔλεγε δὲ αὐτὸς χρῆναι τὸν ἄριστον ἰατρὸν ἅπτοι ἀπογνῶναι τῆς νόσου. ἃ φθονον ὑπὸ σιεργάσεται μηδαμαλεῖν τὸν νοσοῦντα. καὶ ἔχοντα μειρίωτερον ἀπολέσειν. ἄλλως δὲ μὴ ἀπογνῶναι πρότερον παύσας ἢ ὡς εἰ πεῖν ἀπὸ πλατῆ τὸ ἐνοχλούντων παθῶν παραυτίκα. ἢ μικρὸν ὕστερον. διὸ πρὸ οἱ μὲν αἰσιοσεργὸν ἰάκωβ ἀπεκάλουν οἱ ἀρτεῖ ὃν ἀσκληπιὸν. οἱδὲ ἰατροὶ διαβαλλοντα εἰς ἐλοιδόρουν. ὡς οἱ ἁπλανεῖς ἰατρὸν ἀλλὰ θεοφιλῆ πλανεῖς ἱερ. ἐπὶ ἀνέφαδοντο. ἦν θεοφιλὴς ἐκ πεικὴς ὁ ἀνὴρ. ἐθεῶν ὄντι πεμαεισμένος. εἰδὲ δεῖ τὸ τὸ φιλοσόφου εἰ πεῖν, ἀσκληπιαδιλῶν ὄντο τῷ ἰακώβου ψυχὴν. καὶ καθ φύσιν παιώνειον. πρόσειναι δὲ τῷ ἐρωτικῷ τὰ πολύμαθος μέλειαν μάλιστα φιλεῖ τοῦ τεχνίτας ἐκάστου οἰκειοῦν καὶ προσάγειν βῖς ἐφόροις τῆς τέχνης ἔτω καὶ φθισίαν σθουσῶντα δυμιεργεῖν οὕτω καὶ ζῶξιν εἰκάζειν ἐπὶ γάλμαθ. Ἰάκωβος. ἔθος πῶν φάρμακον ἐπὶ ἀλινθος, ἰτελούτησεν. ἦν ὁ συμβαλόσας αὐτῷ πεῖν τὸ φάρμακον

λεβανίος ὁ σοφιστὴς διὰ τὸ ζητῆσαι τίς ὁ διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν οὐ ἀλέντος. Ἴαμχος· ὁ μὲν εἰς Διόνυσον. ἄδυσπατὴρ γὰρ Ἴαμχον ὡς πορθήσας. τὸν Φασιν ἀθέον πεπλῆσθαι πέμπε δὲ ἕτερος κωμῳδούμενος ζητῶν μετέθηκε Ἑρμίππος ἐν μοίραις· μείζων γὰρ ἦν. νῦν δέ ἐστι καὶ δοκεῖ δέμας ἑαυτῆς ζητῶν τὴν ἡμέραν, ὅτι μείζων ἔτι ἔσται διαγράφει τὸ περιέχον. Ἴαμχος Διόνυσος ζητῶν μαστῶ· καὶ ἥρως τις καὶ κεῖται ἐν Θήβαις, καὶ ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῇ εἰς αὐτὸν πανήγυρις. ἔνιοι δὲ τὸν θρύαμβον ὅτε μυηθὴς Ἴαμχος καὶ οὐθὲν πλέον τὸν ναυμαχίᾳ πορθοῦντα ἑλλήνων. Ἴαμχος ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ Ἰάμχου μύθοις καὶ ὁ Ἴαμχος καὶ οὐθὲν ἐν τῷ ἀρείᾳ πεδίῳ. μνημόμυος πεντηκοντόδρομος. Ἰάλεμος· ὁ ζητῶν δέρμα λόφιν ἀνίαν φέρων· καὶ θοιμία. ἰάλεμου ψυχρότερος. Ἰάλεμον τὸν θρῆνον φασὶ λέγουσι δὲ αὐτὸν ἐν καλλιόπῃ καὶ δάμονα· καὶ ὑστερόμυον καὶ ὀρφανόν. Ἰαλεμώδη· ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια. Ἰαλητὸς χώρα. Ἴαλλος· ὁ σιωπῶν καὶ ἰαλλοῖ σιώμματα. Ἰάλλω· σιτείνω. Ἴαμα. Ἰαμβεῖος λόγος· καὶ τὸ οὐδέτερον ἰαμβεῖον. ἴαμβιον δὲ καὶ ἰάμβιον ὄνομα πύειον. Ἰάμβη· ὄνομα πύειον. Ἰαμβίζω. Ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν· ὡς δὲ ὁ ἴαμβος σιβραχείας καὶ μακρᾶς, οὕτω καὶ ὕβρις ἐξ ὀλίγου ἀρχομένη, πόδας ζητῶν μείζονας ὁμοῦ, κατ' ὀλίγα μὲν τὰ πρῶτα. Ἰάμβλιχος· ἔτος ὡς φασιν ἐπὶ δύλωνος. ἔγραψε δὲ καὶ πολλὰ μνημονεύεται δὲ· ὅτι ὁ Ῥοδίνος καὶ σινωνίδος ἔρως σιβιβλίοις λθ'. ἔτος λέγει πόδας ζωρασπᾶ τὸ ἀνέχου τὸ ἐρασθὲν τῆς μεσόπλης τῆς ἀφδεσάτης. Ἰάμβλιχος ἕτερος χαλκίδος τῆς συρίας, φιλόσοφ· μαθητὴς πορφυρίου τὸ φιλοσόφου, πλωτίνου ἀκουσὼν γενόμενος κατ' ἀρχὰς σαντίνου τοῦ βασιλέως· ἔγραψε βιβλία φιλόσοφα διάφορα. Ἰαμβρῆς, ὄνομα πύειον καὶ πλίνδι ἰαμβρεῦ. Ἰαμβύκαι· ὄργανα μακρὰ ῥίγωνα· σὺν οἷς τοῖς ἰάμβυς ᾖδον· οἱ δέ, σαμβύκαι φασίν. Ἰαμβυκὸς· ὄνομα πύειον. καὶ ἰαμβικός. Ἰάμνια πόλις. Ἰαμαίβ ὕδατα βοῦτε ἰῶμαι δέ. Ἰανθέρα ὄνομα πύειον. Ἰαννᾶς· ἰαννοῦ ὄνομα ἑβραϊκόν. Ἰανθη· καθ' ἡ ἐχάρη λευχύθη. Ἰανοπερίδεμνος· ὁ σέμνα ἐξίων φορῶν. Ἰανόπρονον τὸ λεπτόν. Ἰανος· θύρας πύλας τὰ ἰάνα διαπεταμένας βασιλέως, αἳ πορ ζητῶν τῶν μεγίστων πολέμων διανοίγοντο, ὥχεθ πρὸς τὸν ἕω. Ἰανουάριος· ἄγαλμα πετρῶν μορφὴν διὰ χάσματος ἐσαεὶ προσώπου· οἱ δέ, πλάττουσι αὐτὸν σὺν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου· ἐπ' οἰκείων τὸ σύμβολον καὶ θυρεόν· ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ'. τὴν δὲ ἀριστερᾷ ξέφος κατέχοντα ὡς πορθητὴν σύμβολον· ὅθεν καὶ ὁλκήνος αἰῶνα ἀρίστιον αὐτὸν ἑρμηνεῦσαι βιάζεται. ὡσανεὶ αἰῶν πατέρα. Ἰαολικὸς. Ἰαπετὸς· ὄνομα πύειον λῆρος μοιρὸς ἀρχαῖος εἰς τὴν γιγάντων· μὴ δὲ ἀπετὸν καλέσαντα μνησικακῆσαι τὴν κλισίαν δεξῆς σύνεστο βοφήθης· οἷον ἐτράφης· ζωτέστι λῆρον. μωρόν. Ἰάπων. βλάπτων ὑβρίζων. σοφοκλῆς· λέγεις ἰάπων· ἴδε τὸν ὁμήρου τὴν αἴανδος ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ. Ἰαπυγία· ὄνοματόπου Ἰάπυξ· ἄνεμος ἀλαφρὸς ἢ ὄνομα τόπου. Ἰορδάνης ὄνομα ποταμοῦ Ἰάρχας ὄνομα. Ἰᾶσι· πέμπουσιν· ἴασι δὲ πορεύονται. Ἴασις ἡ ἀρχὴ διαφέρει τῆ γὰρ νοσημάτων, τὰ μὲν θεραπεύεται πρὸς καίρεις θεραπείας ὁ πορ ὁδὸν ἀρχὴ· τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς ὁ πορ ὁδὸν ἴασις· φησὶν ὁ σοφοκλῆς σὺν ἀλέκτρα· πόθεν ἀνδρὸς τὰ ἐμῶν συμφορά τῶν ἀρχὴν, οἷς ἴασιν ἂν σὺν εἰδεῖν· ζωτέστι κατοῦ δέ παρόπορον πρὸ πότε τὰ μέτρα ζητῶν τὸ βέλτιον. Ἰάσων ἰάσονος ὄνομα πύειον. Ἴασος ὄνομα τόπου. ἡ ἰασίτης ὁ δῆμος τούτου. Ἰασώ· ὄρομαι μετῆς θυμαδὸς φιλάρεσ. Ἰάσων· μνημεράσασα σὺν παδὸς· δῆμος δὲ μηδὸς ῥόδιος· φιλόσοφος μαθητὴς καὶ θυμαδίδου καὶ διάδοχος τῆς σὺν ῥόδῳ διατριβῆς ποσειδωνίου τὸ φιλόσοφου· ἔγραψε βιβλία ἐνδόξων· καὶ φιλοσόφων διατριβὰς καὶ βίον ἑλλάδος σὺν βιβλίοις β' καθ' ἕν· ἓξ ἔγραψε καὶ περὶ ῥόδου. Ἰάσων ἀργεῖος ἱστορικὸς νεώτερος πλουτάρχου· τὸ χαιρωνέως γραμματικός· ἔγραψε περὶ τῆς ἑλλάδος βιβλία β'. ἔγραψε δὲ ἀρχαιολογίαν ἑλλάδος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν μηδικῶν. ζ' τὰ κατὰ λέξανδρον ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ μέρει τῆς αθηναίων ἁλώσεως τῆς γνομένης ἐπὶ ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς κασσάνδρου. Ἴασπις λίθος πολυτελής. Ἰασί· ἰαπαξαπαξαπαξαπαξαπαξαπαί· σχετλιασικὰ ἐπὶ πολλὰ ἀλγήσας φησίν. Ἰαβεία μίξεως· ἐν δὲ ἀφ μάδος. Ἰατρὸς δημοκήδης· ὁ δὲ δημοκήδης. Ἰατρῶν ἰατρῶν ἀξιφησὶν ἀει-

σοφανὴς. ἔστι δὲ θρλωπικὸν ⟨ἐπίρρημα⟩. Ἰᾶται. ἰατήρ. ἰαζός. Ἰαχός. ῥαχὺ τὸ ἴ ⟨ἀπὸ⟩ ἀ
εἰσφωνῶν. ἐν πλάτει. τίς δὴ ἰαχός ἐστι νῦν ἐν τῇ πλῃ. πρὸ δὲ ὁ μέρω. ἰαχὸς γὰρ ἀὴρ. ἰαχὸς δὲ
ἐπὶ μων οὐχὶ ὁ μῦ μόνον, ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ ὁ τὸν ἀὶ τιάν καὶ ἂν ἰᾶται γινείζων. ἰαχοπέχαι δὲ ὁ πὶ ἰα
χοί, πρὸ ἀέρων ὀρνέων καὶ ὑδάτων ἐγερθαν. σωτάγματα δέειν ἰωσπερά τους οὕτως ⟨καὶ⟩
γεφόμενα πρὸ ἀέρων τὸ πων καὶ ὑδάτων. ⟨καὶ⟩ ὠθασιν οἱ ἰαχοὶ ὑπὸ λαζονείας παρίδας ὀνο-
μάζθν τ βοῶν ὅιον κυρναλιηὸν ὁ πόν. τὸ ὑμέλον λακωνικὸν. καὶ οἰνῶ, ῥέον πωτικὸν. καὶ
ἐέον βάρβαρον. Ἰαδείνη. λυπὸν. τουτέστι πρὸ ἰαχείας ὑείαν περῶν. ζήτει ἐν τῷ δομνῖνος.
Ἰᾶν καὶ ὕστο σχετλιασικὸν ⟨ἐπίρρημα⟩. Ἰαύειν κοιμᾶσθαι καὶ ἐνδιαρίβειν. Ἰαδεικὸν ἔστι.
ζήτει ἐν ᾧ ἀρχων χρόνος. Ἰαυθμοὶ αἰκοιμᾶθαι. ⟨ἀπὸ⟩ τὸ ἰαύειν λέπεται ⟨ἐπὶ⟩ αὐειν. ἐδὲ παύει
κὶ ὁ σιμοτερῶν γραι τερόμθος. Ἰαχεν. ἐβόησεν. Ἰαχεῖ, ὄνομα πύειον. Ἰαχὴ πραυγὴ,
βοὴ. ἦχος. κθρῆνος ⟨ἀπὸ⟩ τὸ ἰάχω. τὸ δὲ ⟨ἀπὸ⟩ τὸ ἰα ὁ σημαίνῃ τὴν φωνὴν. Ἰαχήματα. ὠδὰ δὸ
νυσιακαὶ. καὶ πορυβαντείων ἀχήματα χαλκᾶ, ῥόπτρεων. Ἰαχὴν. ἔβος ἐμπόδιος αὐτὴ πιος. ἀνὴρ
θεσφιλὴς καὶ εἰς πολλὰ λυσιτελὴς. ἢν δὲ ⟨ὁ⟩ σενύβασιλέως αἰγυπτίων. πρὸ ἀπωνικὴ ἐπα-
οιδῶν μ' αὐτὸ πάλα. ἐ ἐν ταῖς ὁδύναις ἐ νόσοις σοφιστὴς ἀνρως. ὃς λοιμῶν ⟨ἐπιδημίας⟩ ἔσχεσεν,
καὶ τὴν ἀμφὶ γόνυ κυήματος ἐσειειν πρωτίστην ⟨ἐπὶ⟩ τολ ἐ ὄρμιον τὴν ἔμπυρον κμέρους τὰ στέρος.
διὸ ἐ πολυτελὴς ἐ ἀφ. καὶ εἴ ποτε δημοσία νόσος ἐπιπόλασεν, ⟨ἐπὶ⟩ γὸν σκηνὸν τὰ δρομεῖον τες, οἱ
δομεμματεῖς ἐ ἓξ δεύσας ἱερουργίας ⟨ἐπιτελοῦντες⟩, ἐν τὰ ῥωμοῦ πῦρ ἐν αὐτὸν ἐ ἐξάπτον
τες πυρασκεταί πλιν, ἐ τὰ δυσώδη δυσ ἀέρος τὴν φθορὰν ποιὸν ἐπείνιν νόσον μαραίνοντες καὶ
ἀφανίζοντες, τὰ τοιαῦτα ναιόβοτον τὴν νόσον ἔσβεσαν τῷ πυεί. Ἰάφαι ⟨ἐπιβαλεῖν⟩. καὶ ἰάφης
⟨ἐπιβάλης⟩ ἢ συλλάβας ἢ μῖν ὀχήματος αὐτ. τὸ δ' αὖ ξυ ἰάφης σοφοκλ. Ἴβηρες ὄνομα ἔθνος ἐ ἰβηρία χώρα. ἔστι δὲ καὶ αὖ ἰβηρία ἡ ἐ ἰασπία ἢ καὶ ἰασπία λεγομένη. ὅτι ⟨ἐπὶ⟩ τὰ μεγάλα
πωσαντίνα ἐβασπίασαν οἱ ἐν δότεροι ἰνδοὶ. καὶ ἴβηρες. καὶ ἀρμένιοι. ἴβις. ὄρνεον ὁ φιοφά-
γον. ἐ κλίνεται ἴβιδος ἴβᾶς. Ἴβᾶς. Ἰβυκανικῶν ⟨ἐστὶ⟩ ἰβύκα. ὑρεθὲν ἰβυκανικὸν καὶ σαλπιγκ
τὸν σαλπικτάς. Ἰβύκειον ῥοσείδιον. ἀλλὰ τὸ ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπάγῃ μήτι πειθεὶς ἀμπλα
κὼν τιμᾶν πρὸς ἀνθρώπων ἀμεῖναι. ἔστι δὲ πρὸς ἱππονίῳ συνάδον τὸ ἰβύκειον δυτὶ ῥοσείδιον.
Ἰβύκινον μουσικὸν ὄργανον. ⟨ἀπὸ⟩ ἰβύκα. καθὰ Ἰὼν συμπλοκὴν τ πελτ πρὸς ῥωμαίους, ἀνα
εἴθματον ἦν τὸ τ ἰβυκανικῶν καὶ σαλπιγκτῶν πλῆθος. οἷς. ἅματὰ παντὸς στρατοπέδου παιανί-
ζοντος κραυγὴν συμμιγῆς. ὡς καὶ τοὺς ⟨ἐπαιφθέντας⟩ τὸ τοῦ κεῖν. καὶ δοκεῖν πρὸς ἐκεῖνα φονίῳ
κωλικτικὴ. Ἰβυνος φυτία οἱ ἡλυζίλα τὰ μεσαπίστα ἰσοπεζέφα. οἱ δὲ πόδα ὄντος. γλύφε
γίν. ἐν θεν δὲ εἰς σαμίλθεν ὅτε αὐτῆς ἦρξε πλύπρατης ὁ τὰ τυραννα πατρ. χρόν ἡ οὗτος ⟨ἐπὶ⟩
κρείσου. ὁ λυμπιάς. ν. ἐγένετο δὲ ἐρωτο μανέσας πρὸς ἀμφράκια. ἐ πρώδες ὧρε τὴν κελου
μῶ λω σαμβύκην. εἶδος δὲ κιθάρας ῥιγώνε. ἔστι δὲ αὐ τὰ ἐβριβλία ζ'. τὸ δὲ ἐλ δὶ διαλέκτω. συλ
λαφθεὶς δὲ ⟨ὑπὸ⟩ λησῶν ἐ ⟨ἐπὶ⟩ δημίας ἔφη. καὶ ⟨ἐπὶ⟩ ἐς περάνας ἃς ἔτυχεν ὑπὸ πάθαι ἐνδίκας γνέ
σθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀπρέθη. μετὰ δὲ ζωῦ τ λησῶν εἰς σύτη πολ περάνας θεασάμθος ἔφη. ἴδε
αἱ ἰβύκου ἔνδικοι. ἀκούσαντος δέ τινος καὶ ἐπεξελθόντος ⟨ἐπὶ⟩ ἐρημῶν, τὸ γενὸς ὡμολογήθη. καὶ
δίκας ἔδωκαν οἱ λησταί. ὡς ⟨ἐπὶ⟩ τούτου ⟨ἐπὶ⟩ φοιμίαν γνέσθαι αἱ ἰβύκα πέρανοι. Ἰβυξ. εἶδος ὀρνέα
Ἰγδη. κρίβαια. Ἴδισμα. λόγισμα. Ἰγνάτι. διάνοι ⟨ἐπὶ⟩ σιν ὁφυλαξῆ τ μεγάλης σὺν κλησ κων
σαρτινα πολέως. ἐ γενὼς μηδο πολίτης νικαίας. γραμματικὸς. ἔγραψε βίας ⟨ἐπὶ⟩ σοῦ καὶ
νικηφόρα τ ἀγίων ἐ μακεδόνων πατριαρχῶν. ἐπιτυμβίας ἐλεγίου. ἐπιστολάς. ἰάμβους εἰς θω
μαῦ τὸν ἀνάρτην. ἅ πρὸ ὀνομάζουσι ⟨ἐπὶ⟩ καὶ ⟨ἐπὶ⟩ θωμᾶν ἐ ἄλλα πολλά. Ἰγνὺς ὀστοῦν ὁ γνυτὸς
ὁ πίσω τὸ γόνατος. καὶ τὸ πλῆθος τὴν ἰγνύν. Ἴδωρ. ἐβνικόν. Ἰδάλιμον. ἀφὶς καὶ ἰδά
λιμος ὁ ἁρπὼς. καὶ ἰδάλιμον τὸ ναυτικόν. Ἰδᾶ μφύκωῦρ. ⟨ἐπὶ⟩ μοὶ ἐπὶ ⟨ἐπὶ⟩ χοις ἅ μέτρος ἅ μέργον.
Ἴδας. ὄνομα πύειον. ἐ ὁ μέγας. Ἰδαῖον ἄγαλμα σπερκτὴ. Ἰδαῖος ἐ ὁ ἰος ἐ ἐπὶ
πριος. παρεμβαλὼν ἐ χορὸς ἐ ἐπὶ πλασιν ⟨ἐπὶ⟩ ποίησαν ὁ μέρα. ἔγραψε καὶ ἄλλα ῥ ἰδια ἐ ἐπὶ πα ζ.
Ἰδαῖος δάκτυλος. ἰδαῖος δὲ ⟨ἀπὸ⟩ τῆς ἴδης. Ἰδαῖος. φυγὰς, ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θωμαῖ ⟨ἐπὶ⟩ θῦ. δορ

Superbia medicorum & insolentia

βολὴ τοῦ δακτύλου δὶ' ὀφθαλμοῦ ἰδιάζουσ ἔχω. Ἰδιοβλέφαρον. ἰδιόσκιον. Ἰδία. Ὅπερ δὲ πολλαχῶν ἰδίαι καὶ συνέχον τὴν πόλιν τουτέστιν ἐμπεθέσεις. Ἰδίασις ἕξις βεωρίας διὰ τοῦ ι καὶ ἰδίαι τὴν ἰδίαν ὁ πλάτων ἐπ εἴδος ὀνομάζῃ καὶ γένος καὶ παράδειγμα. καὶ ἀρχήν. καὶ αἰτία. ἰδία δὲ λέγου, ὁ χαρακτὴρ Ἰδίαι μουσικαί. σύντονοι. Ἰδίεως. ὁ ἀμαθῶς ἰδεῖν ἐρῶν. Ἰδιοθέατος ὁρᾶσθαι. καθεία τὸ ἴδος. ἐπ ἴδει. σημαίνει δὲ τὸ ἐρ ἅπασι τόδω. Ἰδεῖν. βλέφαι. Ἰδιοπαθῆ γόσον μόνον φυτὸν. ὄρος ἢ ἄνδρον σύνηρτη. Ἰδιάζουσις. Ἰδίαν αὐτὴ τὴν ἰδιωτικὴν. δημοσθένης σύνοδον ἢ γάμον ἐπ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν. Ἰδιάτατος μόνας ἐπ ἰδιάζοντος ὁ μοναχός. Ἰδιατερ. ἰδιώτερον. Ἰδίδμι ἱδρυσῶ ἱδρυσάμην. καὶ ἴδεος, ματος ἱδρῶτος. ἱδέω ὃ ἱδρῶ. ἴδιον ὡς ἐνόκαι ὅλως.

Ἰδίης ἱδρώσεις. ἀριστοφάνης μὴ μοι σοβαρῶς χώρει πρὸς ἂν ἰδίης τουτέστιν ἱδρώσης καὶ διαλύσης ἀλλ' ἔρων ἵνας περύχων ῥῦμ. ἐπὶ τὸ καθαρόν. Ἰδιώς καταμόνας. Ἴδιον ἰδιωτικὸν τὸ συμβαῖνον ἴδιον ἦν καὶ παρηλλαγμένον τουτέστι παρὰ συμβαῖνον θέσθαι καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς δέτε ἄλλα καὶ τὰς πρὸς τὸν φάρον ἰδιότητας. Ἴδιον. τὸ τοδὶ πόν δέσιν. εἴτε ὡς μέρος ἴδιον. ὡς λέγομεν ἴδιον τὸ σῶμα τοῦ ἀνδρὸς τὸ δύνασθαι γελᾶν καὶ λέγομεν τὸ ὅλον λέγομεν ἴδιον εἶναι τὸ βαδίζειν. δεῖ ταὶ γὰρ. ἀλλ' ὡς τὸ μόριον οὐ τοῦ ὅλου ἀλλὰ μόρια ἴδιον ὃν καὶ μὴ δὲ μόνον τὸ ὅλον πρὸς ὃ πέπτωκεν. ὡς εἴτις εἴποι ὅτι κίλισσα ἡ σὴ ὑδρελαίω ἰδιάζει τὸ ἐλαίου ἢ κίλυνύτης ἡ σὴ οἰνομέλιτι, ἰδία δέσι τὰ μέλιτος. λέγει δὲ νόητοι ἂν τὸ ἴδιον ἐχόμενα ὡς μέρος, ἀλλ' ὡς μὴ δὲ μόνον τὸ ὅλου πρὸς ὃ πέπτωκεν. οὐ γὰρ δεῖ ταὶ τὸ οἰνομέλιτος ἵνα συσῇ κίλυνύτης ἀλλ' ἐστὶ τὸ ὅλου χωρίς. ὅτι γὰρ σὺν μόνῳ τῷ μέλιτι ἐστὶν ἴδιον ἔχουσιν οἱ μελιτόβρεις καλοῦσιν πόλεμον θεωρῶντες γὰρ τοὺς πάλαι τὰ πεζὰς πεζομάχους, πανταπατῶντες δὲ πολεῖ πουσι βοῶ Ἴππους ἐσώζεσ σὺν ἔξ ἄνδρας τὸ τοῖς ἀγωνιῶσι τὸ ἵππων παρασκεύασιν μιμεῖσ ἀπερτικότες ἐπιμελῶς πήξαντες, πειθαρχεῖν διδάσκοντο ἵππους σὺν τάξει. μάχεις ἀναπαλμῶντες ἀπαπαλωσπτ πανταλάς. Ἰδιόξενία. δεδιὼς μὴ δὲ τὸ ἰδιοξενίαν ἔχει πρὸς τ ἀρχίδαμον. Ἰδιόξενοι δὲ ἰδίᾳ καθ' ἑαυτὸν ξένων. πρόξενος δέ ἐν ἑλυς πόλεως ξένης ὢν καὶ οἱ περὶ σφᾶς κατὰ γένταν. καὶ προάγεσ ἐπ εὐεργεσίᾳ οὐδὲ πρὸς τὸ δημόσιον, ἐπ ἄλλα δὲ οἰκεῖα καὶ προήκει σὺν τῷ πατρίδι τῷ ἑαυτοῦ, ἐπ τῷ πόλει ἐκείνῃ λαφέρον ἐπ ἐς προξενεῖ. δορύξενος ἢ, ὁ σὺν πολέμᾳ ξένος ὢν γνωθεὶς ἐπ ἐγγνώς τινί. ἀσύξενος ἢ ὁ σὺν πολεμῶν μ' ἀς, αὐτὸς δὲ ξένος ἐπ ἀναιρεῖσθαι δὲ ὁμῷ. οἷον ἀγαμέμνων σὺν λυσία ἀπαμινώνδου. ὁ δὲ στρατηγὸς αἰσθόμενος ἀπ ἰδιοξένωσ ἐκπέμψειεν ὁ πολίω. Ἰδιοπαθεῖ. τὰ ἴδια πάσχω. κουφίζῃ. Ἰδιότης. κουφότης. καὶ πλίνεται ἰδιότητος. καὶ ἰδιοτεία. Ἰδίω. ἱδρῶ. ἱδρῶ. Ἰδίωμα. τὸ δὲ τῆς χώρας ἰδίωμα συνέρχει αὐτῷ. σύνδενδρος δὲ ἦν. Ἰδίως. καθ' μόνας χωρεῖς. Ἰδιώσασθαι ἰδιοποιήσασθαι. Ἰδιῶται αὐτὴ τὸ πολῖται. ἔτος θαυσίδης. ἀεισοφάνης δὲ σὺν βαρβάροις, ἰδιώτας τοὺς ἰδίους λέγει. πρὸς ξένους ἐπ τοὺς ἰδιώτας καὶ πανηγύρι. ἰδιώτης δὲ λέγεται, ὁ πρὸς γένος ἴδιος. καὶ ὁ ἀμαθὴς. καὶ σὺν πολλοῦ τὸ ἴδιον τὸ, ἰδιωτικὸν φησίν. Ἰδιώτης. ὁ ἀληθέμματος. δαμάσιος πρὸς ἰσιδώρου φησί. πάντων δὲ καθαὐτ ἰδιωτῶν ὁμοίως φιλοσόφων, ἐχέμυθος ἐστὶ μάλιστα καὶ κρυφίνης ἦν. ἀλλ' ἐπ εὐαύξησιν τ ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας μείωσιν, ὅλως ἀξιοῖ χρὴ τὸν ψυχήν. ἐπ ἰδιωτεία. Ἴαμβ. οἴδαμβ. Ἴαμονα. ἐμπειρίες ἐπ ἐπ ἴαμονα. τὸν πανάδην πάσης πρατερῆς ἐπ ἴαμονα βήκης, Ἰανωθεὶς. καμφθεὶς. Ἰδμενάς. ἰσοεικὼς. ἐχεφανεῖ ἰσοεί τ ἢ σαμοθρᾴκιον. Ἰδοάνοις ὕδατος. δύτερα ἀοίδου Ἰδού. ἄνλαβρεκράτει. τυγχάνει θέσεως ἐπ ἑρμαῖ. Ἰδού. ἰδέα θωθέασαι. Ἰδριάς. δυάσεως ἦν ἔτος σὺν καιρία. ὃς ἐκατὸ μνοῦ ἀδελφὸς δέμαυσώλας ἐπ ἀρτεμισί. Ἰδρί ἐμπειρίους. πολέμων τὸν μᾶς ἰδρί ἔνδρας ἀμφιστέπτας δ' ἐρέσσετε ἀνὰ ἐπ ἐν ἐπ ἐμπαθέματι ἰδρίτης. ἰδρίζαι ἰδρίζαι καὶ πολάτειος σοφοκλῆς. εἰ δὲ πέφυκεν δὲ τ λόγων ἰδρις, σχεδόν τι τῶν ἀνθρώπων φύσιν βουτέσι ζηλῶσι. Ἰδρίω. ἱδρῶ. Ἰδρις. ἐμπειρος. ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ ἴδος. ὁ σὺν γνῶσιν ἡμῖν ὢν. ἀπὸ τὸν μέλλοντος αὐτοῦ ἴσω. καὶ ἐξ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἰδήσω. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἴσω. ἐξ ἴσος. κυρίως δὲ ἴσος δέσιν ὁ ὅμοιος τινί. Ἰδρώοντος. ἱδρῶντος. Ἰδρῶτι. λελειμμένῳ ἡμῖν ἱδρῶ τι πολλῶ λέσθαι. ἱδρῶτι πυρετῷ μένοι ὡραθέρος ἐπ ἀροφῶς ὅτις ῥᾳδίως καὶ δυσκίνητος

Ἱδρυμβός. πεπεμελιωμβός. Ἱδρύω αἰτιατικὴ καὶ ἱδρυθέντι. ἱδρύσαντο. ἐπάθισαν. Ἵδρυσαν. ὁδὲ Σαὶ ηλώνης τινὸς ἱδρύσας τ τοδὶ αὐτὸν ἱστᾶσις, ἐσκόπει τ θέσιν τῆς ἁρπαγῆς ἀνήσας. Ἵδρυσις ἑδραία ἀσφαλής. Ἱδρύω. Ἰαίνεσθαι. ἀφραίνεσθαι Σ ἱ ανόμβοι. Ἰαιρεσόνομα κύειον. Ἱερὸν ὄνομα κύειν. καὶ ὄνομα κλδ. Σ ἱερὸς σαῖος ὁ ἁπαξαπλῶς. Ἰεζάβελ. γυνὴ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως γυνὴ αἰδρασίειον Σ τολμηρὸν, ἐς τοσοῦτον τῶν ἀσεβῶν καὶ μανίαν προελθεῖν, ὡς τὸν ναὸν τῶν τυείων Σ σιδωνίων θεῶν καταστρέψασα. Σ αὐτὸς ἢ ὁ Ἀχαὰβ ἀνοίας Σ γνησίας παίζας ὢν πρὸς αὐτοῦ ὑποβρέβηκεν. Σαὶ οὗτοι ἦν ἁλίας ὁ προφήτης. Ἰεζάβελ. τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως γυνή. ὑφ' ἧς διωκόμβος ὁ προφήτης, ἀλλ' ἐν αἵματι πυρὸς μετετέθη. ἦν ἰσχὺς βασιλέως πῆξαι τὸ τεῖχος Σ καὶ πᾶσαν ἀράδωσι ῥῶσιν. Ἰεζεκιὴλ. ὄνομα κύειον. Ἰεμβμεία. ὄνομα κύειον. Ἰέμβμοι Σ θυμοῦντες πρὸς θυμούμβμοι. Ἰέμω. ἐπορεύόμω. δοκεῖ γὰρ αὐτὸ κατὰ συγκοπὴν ἐνεστῶτος διέμω, Ἰέναι. πορεύεσθαι. ἢ πορευθῆναι. Ἰένται ὁρμῶσιν. οἱ δὲ γλῶσσαι μβοι τῆς νίκης, τέλεον ἐντεκρατῆσαι. Ἰέντες. ἀφίέντες, ἀποστανὸς πρὸς θεὸν ἐλθεῖν φησὶν οὓς γυμνοὺς ἐπιδείκνυσι ῥωμαίοις. ἔτοι εἰσὶν οἱ τὸν ῥῶ τὸν παρεῖσαν ἵέντες ὑμῖν ἐντεῦθεν μάχας καὶ ὁλοθρεύοντες καὶ ξίφη μαιρὰς νόμους ἀνορύοντες. ὧν τὸ ἄτολμον ὁρῶντες καὶ τὸ σῶμα μελαχνὸν καὶ ἄτολμον προσέσθιε ὦ ἔργω. Ἴεντο. προεθυμοῦντο προερέντο. Ἱεράνόσος. αὐτὴ τῆς λύκης ἀνάδηται ὑπὸ γὰρ ζώων γίνεσθαι φασί. κίρκος. κίρκους κατασχὼν ἔθλιψε πάντως τύχης. χειρὸς μεταθεὶς κίρκος, ἀρχουσι βλάβη. Ἰόραξ. εἶδος ὄρνιθος. Ἰέρραξ, εἷς ὢν τ ἀμφισβητούντων πρίσβεων ἀθηναζε βουλομένων αὐτ ἀθηναίοις χαρίσασθαι τὴν πόλιν Σ τὴν χώραν. Ἱερὰ ὁδός. ἦν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπὶ ἔλευσῖνα. Ἱερᾶσθαι. ἐνεργεῖν καὶ ἱερᾶσθαι τῶν ἱερῶν νενομίσθαι. Ἱερατικὴ καὶ Φιλοσοφία, ἀπὸ τοῦ αὐτ ἀρχῶν. ἀλλὰ μὴν φιλοσοφία ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν ὄντων αἰτίας Σ τῶν ὄντων κοσμικὴ πᾶσα, διὰ μέσων τῶν ὅλων γνωσθεῖσα τε Σ τῶν θεοὺς περιποίησιν Σ ἐνδίκου φασὶ πράγματος φαινομένων. ἐνδεδεγμένη τὸν καθόλου τοῦ ἐρωμένων βίος ἑκατέρωθι φιλοσόφοις. ὡς τε ἐξὸν ἂν εἶναι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν βουλομένων, προσαρμόττειν τοῖς αἰγυπτίοις τὰ τ ἑλλήνων. τὴν δ' ἱερατικὴν θεοσεβείαν, ἐντεῦθεν ποθεν ἀπὸ τ περικοσμούντων αἰτιῶν ἄρχεσθαι καὶ περὶ ζώων τε σώματα πυθέσθαι περὶ ἀθανασίας ψυχῶν ὅτι κατὰ τὰ αὐτὰ Σ αἰγυπτίοις φιλοσοφεῖται. τῶν τε ἐν ἅδου μυείων λήξεων πάντοιων πρὸς ἀρετὴν Σ κατήκειαν ἀφωρισμένων τῶν τε περὶ τ βίον μεθαρμυεῖ. ὡς ἀμήχανος τὲν ἀμήχοις σώμασιν. ἢ ζώων τε ἰδίων Σ φυτ διαζιβρώσων, αἰγυπτίοις ζῶν θέσιν οἱ πρῶτοι φιλοσοφήσαντες. ἀπὸ τ αἰγυπτίων ἑκάστα τουτ οἱ πυθαγόρειοι διήνεγκαν εἰς τ ἑλλήνας Ἰόβ. ὑπορυντέλιης διὰ τὸ ὁ μιπερὶ ἱερά τῆς νόμ ὀργιάζετο Σ θυέτω. ὀρεῶνες γὰρ οἱ θυῦ. Ἰοβαθὶκρης λέγει τ ἀνὴρ ἁλ· οἱ δὲ τ εἰς δῆλ ἀπεχομένων κτῆς Ἰοκεμί ὄνομα κύειον περὶ τ ἀχ ὁσῶν τὸ προφήτου τοῦ Σ ἐν τῷ ἀρχαίῳ. Ἰόλαυσεν ἔθυσεν. Ἰόλεια θύσια. Ἱερεῖον πύπνιον. ἄλλοι δέ φασι δεῖν μᾶλλον ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι. ἱμεραία δὲ γράφεται ὡς φασὶν ὁρᾶν ἑαυτὸν ἐδόκησεν ἀναγομένῳ Σ θεὸς ἀνὰς. Σ δῆλος ἐλθὼν ἔσωσε τὰ τὸ διοσκορικὰ μαθ, θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν δεδεμένον ἀλύσεσι δι' ἃ Σ τὸν βασιλέως θρόνον. πυθομένην δὲ τίς εἴη, ὁ ἀλάστωρ ἀπέσωσε τῆς συμφορᾶς. τὸ μὲν οὖν ἐνύπνιον ἐνθυσιῶν. ὕστερον δὲ μέρους ἰδόντα τύραννον τὸν θοινύσιον τὸ, τὸν ναὸν πολλοῖς διαφθείραντα Σ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀποκτεῖναι. ἢν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε θοινύσιον. Ἰοβεῖον θῦμα. πᾶν τὸ θυόμ θεῷ. Ἰοβεῖτης. οἱ ὁλάς. Ἱερὰ θαυμασία. Ἱεριχὼ. ὄνομα πόλεως καὶ ἱεριχοῦντα τεῖχη. διὰ τὸ ἱ σημειοῦσθαι. διὰ διφθόγγου. Ἱεροβοάλ οὕτως ἐκαλεῖτο ὁπλεὼν διὰ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τῶ βάαλ. Ἱεροδοῦλοι. ἀδελφοὶ πλείονες. πλθόντας ἔχε γυναῖκας. ἧς ὑοὺς ὁ πατὴρ ἐκτεῖνε ἵνα ἐκ πολλακῆς ἰωνάθαν οὐκ ἐῖς μαίζειν ἐλθὼν, ὄρος ὄρμνύεται, μὴ θόντινα δικαιοῦσθαι πρὸς δίκλωσι τὸ τε ἀριμέλες Σ τ ὑπνοῦντα τὸν μέλλησαν ἔχεραν ἀποκτεῖναι. ἱεροδοῦλ κόπους εἰ αὐδ χοιτο ὁλοὺς ἐῖς ἰόρδανα λμ πρὸς πυσῶν Σ ἱερέως αὐτ τ ἀποστάσας Σ τὸ δαβὶδ ἀγμός, δαμάλης δύο χεύσας τὸν μὲν ἐν βεθὴλ, τὸν δὲ ἐν φυλῇ δὰν ἀνέθεις ἐκέλευσε τοῦτο ἡγεῖσθαι θεοὺς οἱ ἐξάγαγον

τὴν πατέρα σὺν ἡγεῖσθαι αὐτὸν πατέρα καὶ ἔχθρα πρὸς ἀναιδεῖς μὴ πρὸς φόβον πορείας
πολλὴ. ἱερεῖς τε ὡς ἔτυχεν ἐποίησε τὰ λαϊκὰς ἀρέσκων ἢ ἱερουσαλὴμ. ἐορτὰς δὲ ἀφῆς αὐτὰς
ἔταξε ἀφῆς σὺν ὧν ναῷ. καὶ ὁλοσχερῶς διαφθορὰς ὢν ἀληθεύσειν ἀπάντων. Ἱεροβοάμ. ὁ τὸς κα-
τασπάσας βασίλειον σὺν σπήμω πολλῷ, σὺν ζυγὸν τὴν δίαιταν ἔσχε. κατεσπάσας δὲ καὶ σὺν φα
νὰ λαὸν λαὸν μὴν. μετὰ πολὺν δὲ τὴς σκηνοπηγίας ἑορτὴς σὺν ἴσασθαι μέλλοσας, λογισάμενος
ὡς ἐὰν σπουδάσι ἐπὶ πολὺν ποσκυνῆσαι τὸν θεὸν ἐν ἱεροσόλυμα πορευθέντι καὶ σὺν ἐπὶ τὸν ἱερο
τὸν διαμαχεῖν, μεθαμοσαν ἴσως καὶ δελεασθέντα ὑπὸ τὰ ναοῦ καὶ τὴς θρησκείας τὴς σὺν αὐτῷ τοῦ
θεοῦ, κατὰ λείψειν αὐτόν. ποσχωρήσει ὑφ' ἑαυτῷ τὸν βασιλέα, ἐκινδυνάσει τοίνυν μὴ ἀπὸ
ψυχὴν ἀποβαλεῖν, σπερχατάτι τὸν βίον τὸν. δύο ποιήσας δαμάλεις χρυσᾶς καὶ οἰκοδομήσας
ναΐσκους τοσούτους, σὺν ἀμφὶ σὺν βεθηλοπολῆ. τὸν δὲ ἕτερον σὺν δὰ μὴ κεῖσθαι πρὸς ταῖς σπαγαῖς τὸ μὴ
περᾶν ἱεροδάμου, τίθησι ἑκάστερον ἐν ταῖς πόλεσιν αἴσιον καὶ ἀπαγορεύει αὐτοῖς
θύειν ταύταις Ἱεροβοὰμ βασιλεὺς ἕτερος τῷ ἰσραηλιτῶν ἔτη μ'. ὃς ἐφ' ἁμὴ εἰσθεὸν, ὑβρι-
στὴς ἦν. καὶ ἀπάνομος δεινὸς ἐγένετο. εἶδωλα τέσσερα μόνος ἐπὶ πολλοῖς ἀφ' ἵππους καὶ ξένοις ἐγκει-
μένων ἔργοις. ὃς ἐπὶ λαῷ τῷ ἰσραηλιτῶν μυρίων κακῶν αἴτιος ὑπῆρχεν. Ἱεροπλυφικὰ ἐγέγραφεν
ὀλιγόμονον. Ἱερογραμματεῖς. ἔστι πᾶσι γὰρ ἁπλοῦ πᾶσιν ἦσαν δεινοὶ ἐπὶ πολὺ τῷ μελλόντων τὴν ἀλή
θειαν εἰπεῖν· καὶ τούτων τὴς ἀναπέλλειν ἐπὶ βασιλεῖ τεχθέσθαι τινὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῖς ἰ
σραηλίταις ὃς τὰ πονηρὰ σώσει μὲν τὴν αἰγυπτίων ἀπειλὴν αὐξήσει δὲ τοὺς ἰσραηλίτας, ἁφεὶς
ἀρετὴ τε πάντας ὑπερβαλεῖ καὶ δόξαν ἀειμνηστον ἐπὶ σῦ. πρὸ μωυσέως λέγων· καὶ αὖθις. ἀλλ' ἄνης
αἰγυπτίων βασιλὰς δίκαιος πάνυ. ἔσεται δὲ ὃ τρόπος τὰ ἀνδρὸς τούτου, ἀλλὰ μὴ σὺν θεοῦ ἀ
γαθά. καὶ μέντοι καὶ ἱερογραμματέα ἄδουσιν οἱ αἰγυπτίοι οἱ λόγοι ναῦν τὸν γνῶσθαι. θεοφιλῆ τε
καὶ δι' πολλὰ λυσιτελῆ, ὄνομα αὐτῷ ἰαχίμ. ὄνφασι πρὸ ἱερῶν ἐπὶ ἐπαοιδῶν ἔμπειρον γνῶσθαι
Ἱερονήρυξ. Ἱεροκλῆς. φιλόσοφος ἀλεξανδρὰς. οὗτος μετὰ τὰ ἀρέσκουν καὶ μεγαλοπρε-
πῶς ἔρρεσε τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβολὴν καὶ διαφέρων ἀγλωσσίᾳ εὐπρεπείᾳ τὰ καλλίστων
ὀνομάτων καὶ ῥημάτων· κατέπληττε παντὰς ἀκροωμένους. ἦν δὲ αὐτῷ ἐπὶ μαθητὴς θεο
σέβιος. ἀνὴρ εὐπρεπὴς ἕτερος ὢν ἡμῖν ἴσμεν εὐπαθῶς δεδοκιμασμένος δὲ τὰ ἀνθρώπων ψυχάς. ἔ-
λεγε δὲ ὁ αὐτὸς θεοσέβιος ἀληθεύμενον φάναι ποτὲ τὸν ἱεροκλέα πύθοις ἐοικέναι τοῦ σωκρατικοῦ
λόγου. ἁπλῶς γὰρ εἶναι πάντα χρὸ ὧν ἂν πέσωσι τὰ δὲ ἱεροκλέους τὸ ἀνδρεῖον καὶ μεγα
λόθυμον ἦθος ἀπέδειξεν ἐπὶ συμβᾶσα τύχη περὶ αὐτόν. εἰς γὰρ τὸ βυζάντιον ἐλθών, πρὸς ἐκρουσε
τοῖς πρατοῦσι. εἰς δικαστήριον ἀχθεὶς ἐπὶ πλεῖστα ἀνθρώπων πλημμάς. ἐρόμενος δὲ ὁ δί
κης ἀφῆς ποίαν τὴν χεῖρα προσαίνει τὴν δικαστικὴν μάλιστα λέγων. πύλῳ. τὴν δὲ οἶνον ἐπὶ φαῖτις
ἀνδρόμεα περὶ. φυγὼν δὲ καταπλεύσεις καὶ ἐπὶ πλεῖστα χρόνῳ ὕστερον εἰς ἀλεξάνδρειαν, συνε φι
λοσόφει γὰρ εἰ ὠφέλητα ἐπὶ πλείστοις. ἔξεστι δὲ μαθεῖν τὴν ἱεροκλέους μεγαλογνώμονα φρόνη
σιν, ἀπὸ τὴ συγγραμμάτων ὧν ἐπέγραφεν εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τὴ πυθαγορείων βιβλίων ἐπὶ πολλοῖς
ἐν ἑτέροις βιβλίοις συχνοῖς ἐνοῖς φαίνεται δὲ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑφηλόφρων. τὴν δὲ γνῶσιν ἐπὶ πλεί
στης. Ἱερολογία ἀληθὰ λεγόμενα. Ἱερομηνία. ἱερὰ ἑορτὴ καθ' ἡμέραν. Ἱερομηνίαι αἱ ἑορ
τῶδε ἱ ἡμέραι, ἱερομηνίαι καλοῦνται. δημοσθένης σὺν ὃ τιμοκράτους. Ἱερομήμονες οἱ θῆς
πυλαίαν σὺν συνεδρίου ἀμφικτυονῶν. ἱερομήμονες οἱ συνεδρεύοντες εἰς τὸ τῆ ἀμφικτυ
όνων συνέδριον ἀφ' ἑκάστης πόλεως τῆ τὸ συνεδρίου μετεχουσῶν ἔτω καλοῦνται. Ἱερομύστης. ὁ
ἱερὰ μυστήρια θεσμοθυμένος. ἄγιος. Ἱερὸν ἄγιον τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. ἱερὸν δὲ λέγουσι πᾶν τὸ
ἀνατεθέμενον τοῖς θεοῖς. ἔτοιμόν ἐστιν ἱερὸν ἡ συμβολή. ἔτω τῶν δεινῶν συμβαλόντων. Ἱερὸν
ἰχθὺν. ὁ μέρος τὸν αὐτὸν καὶ αὐτεξούσιον λέγει. οὐ τὸν καλλιχθὺν ἢ τὸν πομπίλον ὥς τινες.
Ἱερόντιν ἐωθρόσας. ἀντὶ τὸ ὑφηλότερον ἱερατεύσας. Ἱερόντιν ὄνομα πόλεως.
Ἱεροπτιός. Ἱεροσόλυμα. ὄνομα πόλεως. Ἱερὸς πόλεμος. δύο ἐγένοντο ἱεροὶ πόλεμοι
ἀθηναίοις πρὸς βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ φωκεῖς
πάλιν ἀπέδωκαν. ὁ δὲ ἕτερος, ἀθηναίοις πρὸς λακεδαιμονίους ὑπὲρ φωκέων διὰ τὸ συνδεδέναι
ἱερὸν.

σόδον. Ἱεροσλέπται καὶ ὁ αὐσεβής. Ἱερουργῶ αἰτιατικῇ. Ἱερσαλήμ, ὄνομα πόλεως. ζήτει τὸ ἄλωσιν αὐτῆς ἐν τῷ αἰτιόχεια. Ἱεροφάντης. μυσταγωγός. ἱερᾶς. καὶ ὡς οὐ μέλλ τῶ ἀθλιαίωθεῶ δεῖξαι φλεγμόνον, ὥθησεν ἑαυτὸν φέρων βύ τὸ μέγαρον. ἔνθα δή που τῶ μὴ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν καθ. τὸν τῆς τελετῆς νόμον. ἐκείνῳ δὲ ἀπόρρητον. ἐπεὶ δὲ βλήθη οἱ τὸ λημμα, φρίκη τίς αὐτὸν πολὺ ἐρχεται καὶ νοσεῖν δοκεῖν μανερόβαλτον. Ἱεροφάντης τῶ φασὶ τὸν παρόδων ὀνομάσθαι ἱεροφάντην. τὸν δηλοφήναντα ἐν τῷ πολέμῳ ἀπόρρητα βάλ. Ἱεροφώνων. μεγαλοφώνων. Ἱερῶ. θείω. κύβι μεγάλω. Ἱέρων. ὄβος τύραννος ἰῶν. ὃς παρόδων μὴν διέσωσε τῶ συρακοσίων βασιλεῖ. καὶ τὴν ὧν συμμάχων ἀρχήν. ἀπολούβον. ἀπόδοξαν. ἀχέτερ ὂν τῆς τύχης εὔβιμον παραλαβών. καὶ μὴν ἀποκτείνας οὐ φυλασθήσας. οὐ λυσήσας οὐδένα ὧν πολιτῶν. καὶ διεφύλαξεν τὸν αὐβοῦ τρόπον. ἔτη γὰρ ν καὶ δ βασιλεύσας, διετήρησε μὴν τὴν πατρίδι τῶ θρήνῳ. διεφύλαξε λαῶ ὧ τῶ ἀρχὴν ἀνεβράλβον διέφυσε δὲ τὸν ταῖς ὑποροχαῖς παρεσκόμενον φθόνον. ὃς τε πολλάκις ἐπιβαλλόμενος ἀποθέσθαι τῶ δυνασείαν, ἐκωλύθη κατὰ κοινὸν ὄφελον πολιτῶν. ὑπερτικώτατος δὲ καὶ φιλοδόξότατος ὢν. ἐν περιουσίᾳ δὲ ζῆν φῆ καὶ δαφιλείᾳ πολλῇ διαγρόμενος, ἐβίωσε πλείω ὧν. ἢ ἐὼν. διεφύλαξε δὲ ἅς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰ μέρη βυ σώματος ἀρλαβῆ. βυβ δὲ μοι δοκεῖ σημεῖον οὐ μικρὸν ἀλλὰ παμμέγεθες εἶναι βίᾳ σώφρον. Ἱερώνυμος τύραννος γέγονεν ὄβος. τινὸς δὲ τῶ λόγῳ φέρουσιν ὑποβολὴν τῆς κατασροφῆς αὐβοῦ γεγραφότων, πολλά τινα περιποιήσαντα λόγον, καὶ τῶ δεινῶν τῶ πρὸς τῶν κατασροφῶν αὐτὸν συμβάντων. ὥστε μήτε φαλαρεῖον μήτε ἀλλο μηδένα γεγονέναι τύραννον σκαιότερον. καὶ παῖς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, εἶτα μῆνας ὀκτὼ πλείονας ἢ δώδεκα ζήσας, μετηλλαξε τὸν βίον. κατὰ δὲ τὸν χρόνον βυβον ἕνα μὲν τινα ἕτερον ἐρεπλῶσθαι παίτινας τῶ φίλων καὶ τῶ ἄλλων συρακοσίων ἀποβάθαι δυνατὸν. ὑπερβολὴν δὲ γεγονέναι παρανομίας καὶ παρελλατμοσύνῃ ἀσεβείας ἐν ἑνὶ κατὰ πάντα δὲ τρόπον διαφερόντως εἰπαῖον αὐτὸν γεγονέναι καὶ παράνομον φασίν. ἀμὴ θέσεσι σύμεσιν ἀκτέον ὀυδενὶ τῶ προφερομένων τυράννων. ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οἱ τὰς ἐπὶ μέρους μεφόντες πλάξεις. ἐπειδὴν ὑποθέσεις ἀπελήπους ὑπονοήσωνται καὶ σενάς. πλωχεύοντες παραπλάτων. ἀναγκάζεσθαι μικρὰ μεγάλα ποιεῖν καὶ περὶ τῶ μηδὲ μνήμης ἀξίων πολλοὺς τινας διατίθεσθαι λόγους. ἔνιοι δὲ καὶ διάνοιαν εἰς τὸ παρεσκλήσιον τούτοις ἐμβάπτουσιν. ὅσῳ γὰρ αὖτις ἀλογώτερον καὶ περὶ ἀῦτα τὸν ἀναπλέοντα βαρβάρους καὶ τὸν ἐπιμέζοντα λόγον τῆς διηγήσεως εἰς ἔρωτα καὶ πάλαπα διάγειν. παρεὶς ἱερώνυμον. καὶ γὰρ τοῖς φιλικοῖς ἔδοξαν οὗτος. καὶ βίᾳ φιλομαθέσι δῶ παντὶ χρησιμώτερος. Ἱερώνυμος. κερδιανός. ὃς βᾶ ἐπὶ λεξανδρείᾳ πραχθέντα συνέγραψε. κερδία δὲ ὄνομα πόλεως. Ἱερῶς. μεγάλως. Ἱερῶσθαι. Φασὶ θουκυδίδης ρομίσαντες κατὰ δή τινα παλαιὰν αἰτίαν ἀκαθαρσίου ὄντας ἱερῶσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ ἱερούς νομίζεσθαι καὶ οἷον κεθιερῶσθαι. Ἱεσαί. ὄνομα κύειον. Ἱέσθω. προθυμοῦσθω. ἐπαρεύοντα Ἱεται. προθυμεῖται. παρεύεται. καὶ ἵεβ. Ἱεφθαε. κριτὴς ἰσδιάς. ὁ ρυσάμενος τὸν ἱσρα ὑπὸ χειρὸς φιλισιείμ. ὃς ἤυξαβ ὧ θεῶ ἐπεῶν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸ μὸν κατὰ θύμ. ἐπεὶ ὧν τῶ ἑαυτὸ θυγατέρα ἐπὶ ὑιᾶς νικητηρίοις ἐχουμένῳ ἐθελοσαβ, ταύτην αὐθέως ἀνεῖλε. διὸ δὴ αἱ ὧν ἰουδαίων παρθένοι τεσσαράκοντα μέρου αὐτῆς κατ᾽ ἔβος ἐπετέλεσαν μνήμην. Ἰεχονίας, ὄνομα κύειον. Ἰζάνω. καθέζομαι. Ἰζά. καθίζά. ἐκαθέσθαι. Ἰά. ἐπέμπει. ἀφίησιν. ὁ δὲ Ἰάεται ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ψυχρόν. φασὶν ὑγρὰς ἀνθρώπων εἶναι βαβαλανεῖα. Ἰείη καὶ λαιμόν.

Ἰείς. ἀφιείς. βξάων. σοφοπλῆς ἀποκοινοῦ τὸ τίς. κατὰ μὴν τὴν μεγάλων ψυχῶν ἰείς τις, δηλαδὴ ἀνδρεῖος. καὶ ὁ πελὸς δὲ ἰείς τις, ἀνδρεῖος ἀνθέσθαι τὸν ἀνδρούντα. προσγὰρ ὃν ἔχουθόφθονος ἐστι. δοκεῖ. ἀπὸ τῆς βξάνου τὴν μεγάλα σῶμαβος. οἱ γὰρ μαρεῖς ἀσι. ἐστὶ δὲ βῖς ἀνάσα βᾶ τὴν τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. Ἰείς. ἀφείς. πάσας δὲ μὶν φωνὰς ἰείς. ἀφεὶς οφωνήσφησι. Ἰή. τῶ τοφιλοῦντος. ὅταν μὴ ἔνευμνω. ἐκεῖγὰρ δασύνεται. ὡς ἐφυμνίω δὲ κέχρηται ἀριστόδικος τὸν ἴη

κοσμον ἀπολέθρῳ ἐπαρώμαν. Ἰν. ἰν. ἰν. πρόσθεμα ὅτι κατὰ φρονούντος. σημαίνῃ δὲ μῆνος
τοῦτο λεγόμενον. φησὶ γὰρ. ὅτου δὲ μέλλῃς ἐπιθυμεῖναι τὸ θεῖον. Ἰη. μιᾶ. μιᾷ φωνῇ. Ἰη. ἐ-
πὶ μέλλοντος αὖ τι τοῦ ἔλθοι. Ἰήσος. ὁ τοξότης. ὁ ἀπόλλων. καὶ ἰήτε φοῖβε. Ἰκου. βασιλὺς
σαμαρείας. οὗ ἀνεῖλεν ἰεζαβελ καὶ βυσὺ ἰουδὰ ἀχαάβ. καθὰ τὸ ῥῆμα λιὰ τοῦ προφήτου. οὗ σωμα
θρόισας παῦρο πλῆθος τῶν σραβὺ ἔφη μεθ᾽ ἁπουργίας. ἀχαὰβ μὴν ἐδούλευσε τῷ βαλαλ ὀλί-
γα. Ἰηοὺδ᾽, πολλὰ δουλεύσει αὐτῷ. καὶ νῦν πάντας καλέσατε πρός με τοὺς προφήτας καὶ ἐκεῖς
τὰ βαλαλ ὅτι μεγάλη μοιβυσία τῷ βαλαλ. πᾶς γὰρ οὗ ἂν ἀπολείψῃ οὐ ζήσεται. σωαθρόισθεν-
τ᾽ οὖν ἅπαντων καὶ τὰ εἰδωλείου πληθυσθέντος, σῶμα πρὸς σῶμα ἔφη. ἐρεύνησατε εἰ ὄβδι τῷ δού-
λων κυρίᾳ τῆς. καὶ μὴ ἄρεσθέντος, ἀπέκτεινε πάντας. καὶ ὃν βαλαλ σὺν ἔφησε. πλὴν ἀπὸ φύ-
λαξενεῖς τέλος πορεύεσθαι σὺν νόμῳ κυρίου. Ἰκίων. ὃν μεταλλάξαις γνόμῳ ἢ ὃν λοιμῷ
ἰήτος γὰρ ὁ ἀπόλλων εἰς οὐκ ἀγείαν τῷ λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα ποιοῦσι καὶ ἀρ-
τέμιδος. αἱ δὲ γυναῖκες σὺν ταῖς ἀνάγναις ἰάς βιαύτας ἀφίασι φωνάς. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ θρέκειν
τὴν ὠδῶν. σοφοκλ. οὐδὲ ἰήτε καματ᾽ ἀνέχουσι γυναῖκες τουτέστιν οὐ πεπαύονται τοῦ πονεῖν. Ἰλα. ἐδέ-
μασα. καὶ ἰήλαι βοαὶ μάταιαι. Ἰλεμῆσαι. θρέψαι. καὶ ἰλεμῆσθαι. τεθρέψθαι Ἰησιν. ἀφί-
σιν. παρὰ τὸ ἀφίημι χίζοντες ξύλα. ὡς εἶδε δὲ ὃν λέαρχον ποσιόντα, ἴησι τὴν ἀξίνην. ξενοφῶν. Ἰησιν. ἀ-
πόλλυ. Ἰησονίδης. ἰάσονος παῖς. Ἰησοῦς. ὁ χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν. σὺν τοῖς χρόνοις τὸ δ᾽ σωτῆ-
ρα τοῦ βασιλέως ἰουσπιανοῦ, γένος ἀνθρωπίστης ἀρχηγὸς τῶν ἰουδαίων. θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ. οὗ πλεί-
στοις τῶν χριστιανῶν γνῶσις σύμπεφυκε. εἰ δὲ τῷ μνημονεύοντι πρὸ τῶν βασιλέων κατὰ χρόνους σωτή-
ρος ἀνὸς χριστιανὸς φίλιππος ὄνομα αὐτῷ, τῇ μεθοδοναὶ ρυθμοῖς τῆς. ὅτος γνῶσις ἔχων τὰ πρὸς
τὸ θεοδόσιον, ὃς πολλὰ πρὸς αὐτὸν σώζων τὴν γνησιότητα, προεῖπετο αὐτὸν ὃς ἐν ἀθέτει χριστι-
ανόν. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ὁ προλεχθεὶς φίλιππος πρὸς ὃν λεχθέντα θεοδόσιον, διαβεβαίνα-
λεπε. τί δήποτε σοφὸς ἀνὴρ ὑπάρχων καὶ ἀκριβῶς ἐπιστάμενος τὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφη-
τῶν κεκηρυγμένα περὶ τοῦ διαπορθουμένου χριστοῦ, οὐ πιστεύεις αὐτῷ καὶ γίνῃ χριστιανός. πέπεισμαι γὰρ πε-
ρὶ σοῦ ὅτι ἐκ γνωῶν τὰ ὧν θεοπνεύστων γραφῶν προλεχθέντα πρὸς τῆς τοῦ κοινοῦ ἡμῶν δεσπο-
τοῦ χριστοῦ παρουσίας παραιτῇ τὸ πεπιστεῦσθαι χριστιανός. ἀπὸ σοῦ δ᾽ ὢν σῶσαι τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. πι-
στεύων εἰς τὸν σωτῆρα καὶ κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. ἵνα μὴ ἐπιμένων τῇ ἀπιστίᾳ, κρίσει αἰωνίᾳ
ὑπεύθυνον σεαυτὸν κατασήσῃς. ταῦτα ἀκούσας ὁ ἰουδαῖος παρὰ τοῦ χριστιανοῦ λεχθέντα πρὸς
αὐτὸν, ἀπεδέξατο αὐτόν. ἐπαινέσας τε αὐτὸν τὰς διαλόγων προσῆκε, καὶ βιαύτα πρὸς αὐ-
τὸν ἀπεκρίνατο. δέχομαι τὴν κατὰ θεὸν σου ἀγάπην ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἀσυμβάλλῃ, ἀγωνίζῃ χριστιανὸν με ποιῆσαι προτρεπόμενος. διὸ ὡς ἂν τοῦ θεοῦ τὰ ἱκα-
πιάτ᾽ ἀπαρδῶν ἔσται μοῦ καὶ θεωροῦντος, ἀδόλως καὶ ἀνυποκρίτως καὶ μεθ᾽ ἁπλότητος ἀλη-
θείας τοῦ πρὸς σε λόγου ποιήσομαι. ὅτι μὲν οὖν παραγέγονε τοῦ νόμου καὶ τῶν προ-
φητῶν προκεκηρυγμένος χριστὸς, οὐ φύμεν ἐν χριστιανῶν προσκυνούμεν, πεπληροφόρημαι δὲ
ὁμολογῶ τε θαρρικῶς, ὡς πρὸς γνήσιόν μου φίλον καὶ τὰ πρὸς ἀληθειαν μοι ἀεὶ σπουδά-
ζοντα. ἀλλὰ ἄνθρωπίνω λογισμῷ πρατοῦμενος, οὐχ ὁμολογῶ χριστιανός. καὶ σὺν τούτοις καταγνώ-
σκω ἐμαυτοῦ. νῦν γὰρ ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἀρχηγὸς εἰμὶ τῶν ἰουδαίων. καὶ τιμῆς πολλῆς καὶ δω-
ρεῶν πολλῶν καὶ πάντων τῶν πρὸς τὸν ζῶν ζῶν τὸν σωτηρίων σὺν ἀπολαύσει τυγχάνων. ἐπει-
λαμβάνω δὲ ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ παρελθεῖν τῆς καθολικῆς σκηνῆς ἀπέστην γνώμης, ἀλλ᾽ εἰς μείζονας
ὑποθήκας λαμβάνω παρ᾽ ἐμοῦ, τοσαύτης θεραπείας ἀξιωθήσομαι. ἵνα οὖν μὴ τῷ δοκοῦντα μὲ
εἶναι περιττῶν σὺν τῷ βίῳ τούτῳ σκηνῶσω, κατὰ φρονῶ τῆς μελλούσης ζωῆς. καὶ ὡς τοῦτο πρά-
ξω. ἵνα δὲ τοῦ λόγου μου ἀληθεῖς τὴν σὴν ἀγάπην παράσχω, θαρρῶσοι μυστήριον. ὅτι πα-
ρὰ μὲν τοῖς ἑβραίοις ἀποκεκρυμμένον ἦ οὐ ἀκριβῶς ἔστα μεθ᾽ ὅτι οὐ φύμεν τῶν χριστια-
νῶν προσκυνοῦμος χριστὸς, αὐτὸς ὢν οὐ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκη-

ρυγμένος

ευλογήσος. ἐμόνον ἠξιώθη τῆς προειρημένων, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα μὴν ἀναγράφουσι καὶ ἀπὸ
πεντεκαιδεκάτης μυστηρίων. ἔστι δὲ ὁ λόγος τῶν μυστηρίων τοιοῦτος· κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους κἀν
Ἱεροσολύμοις νεὼς ἐκτίζετο, σωκηθεὶς ἐκ τῶν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐπαίνων ἔλαβεν παρὰ μὲν
γὰρ μάλιστα ἐπὶ ὀκτὼ τυγχανόντων, ἓξ εἰς ἀνδρῶν καθίστασθαι. ὅθεν καὶ τὰ θεόπνευστα βι-
βλία, ἐπὶ ὀκτὼ ἀριθμοῦ μέθα. καὶ δὴ οὖν ἀνέκτητο ἐκ τοῦ ναοῦ ἐκ τοῦ ἐπιφέροντος ἐπὶ τοῦ ἱερέ-
ως τῆς ἁγίας προσηγορίας. ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς· ἐκ δὲ οὐκ ἐπελάμβανεν τῆς ἱερω-
σύνης, οἱ λοιποὶ συνήρχοντο ἐκ τοῦ ναοῦ. ἐκ δὲ ἐκ ποιοῦ φυλετίσματος ἀνδρῶν ἐπελάμβανεν ἕτερον ἱε-
ρέα. πληροῦντες τὸν ἀριθμὸν τῆς ἁγίας. καὶ ἐπιφέροντο ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ δῆλοι ὅτι τὴν δεκάτην μοῖραν ἐπε-
λάμβανεν ὁ δεῖνα ἱερεύς. ὁ υἱὸς τοῦδε τῆσδε. ἐκ δὲ τοῦ προειρημένου ὁ δεῖνα. ὁ υἱὸς τοῦδε τῆσδε.
τοῦτον οὖν τὸν θεόσοφον πρωτοῦντος τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, σωτῆρα κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους καθ'
ὃν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ διέλαμψε, τελευτῆσαι φασὶν ἐκ τοῦ ναοῦ παρὰ ἱερέων. πρὶν ἀρξηται ἐμφα-
νίζειν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ διδάσκειν πρεσβύτου τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτόν. συνῆλθον οὖν οἱ λοιποὶ
ἱερεῖς ἐπὶ τοῦ ναοῦ ποιῆσαι αὐτὸν τὸν τελευτήσαντος ἕτερον ἱερέα. καὶ ἐπαίνου προβαλλομένου τὸν νο
μιζόμενον αὐτῷ ἄξιον τὸ γενέσθαι, οἱ λοιποὶ βοῶντες ὡς ἐλλιπῶς ἔχοντα πρὸς ἀρετὴν ἧς ὀ-
φείλει κατασκευάζειν ἱερέας, ἀπεδοκίμαζον. εἰ γὰρ σοφὸς ἦν, ἦν δὲ καὶ βίου ἀκηλίδωτος, ἀνεμέμπτου δὲ
νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἐτύγχανεν, ἀπρόσφορος ἱερατείας ἐκείνου. ἄλλος οὖν πολλῶν ἱερέ-
ων φυσιωθέντων καὶ πάντων ἀποδοκιμασθέντων, εἷς τις ἱερεὺς ἐπερρέθη, ἔσω εἰς τὸ μέσον
καὶ λέγειν τοῖς λοιποῖς. ἰδοὺ πολλοὶ ὑφ' ὑμῶν ὀνομασθέντες, ἀνεπιτήδειοι εὑρέθησαν προσί
ερωσύνῃ. δέξασθε οὖν καὶ μὲ λέγοντα πρὸς ἕνα ἄνθρωπον ὀφείλοντες προχειρίσασθαι ἀρχιε-
τελεστήσαντες ἱερέα. ἐπολαμβάνω δὲ ὅτι οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀπαρεσκόντως τῷ παρ' ἐμοῦ γνωμοδοτουμένῳ φυ-
φίσματι. ἐπιφέροντες δὲ τὸν λοιπὸν ἱερέα, ἔστιν, ὅτι βάλλομαι ἐγὼ γνέσθαι ἀρχιε-
τελεστήσαντος ἱερέως, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ τὸν τέκτονος. ὅστις νέος μὲν τὴν ἡλικίαν ἐστί. λέγω δὲ καὶ βίῳ ἐπιθέσει
χειρῶν καὶ ὁσιότητι. ἐπολαμβάνω μηδένα τῶν ἀνθρώπων ὀφθῆναι ἐν λόγῳ καὶ βίῳ καὶ ἐπιθέσει χει-
τονοῦτος ὄντας. ἐδοκίμασα ὑμῖν πᾶσι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦτο γνωστὸν καὶ ἀναντίρ
ρητον ὑπάρχειν. ἀκούσαντες δὲ τὸν λόγον τοῦτον οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, ἀπεδέξαντο τὸν ἄνδρα καὶ ἐ-
βεβαίωσαν τὸ φήφισμα, ἐπιτηδεῖον εἶναι ὑπὸ πάντα ἄνθρωπον εἰς ἱερωσύνην τὸν Ἰησοῦν εἰρη-
κότες. ἔλεγον δέ τινες πρὸς αὐτὸ μὴ εἶναι ἐκ φυλῆς λευί. ἀλλ' ἐκ φυλῆς Ἰούδα τυγχάνοντα. τὸν Ἰωσὴφ τὸν
πατέρα αὐτοῦ. ἐπολαμβάνοντες εἶναι, ὅτι παρὰ Ἰουδαίοις ἐγκαταλέγεται τὸν Ἰωσὴφ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
ἀπὸ φυλῆς λευὶ καθίστασθαι, ἐμαρτύρουν πάντες. ἐβούλοντο οὖν ἕνεκα, ὡς τῷ δοκεῖν μὴ ὄντα αὐτὸν ἐκ φυλῆς
λευὶ τὴν, ἐκώλυον γνέσθαι ἱερέα. ὁ δὲ τοῦτο ὀνομάσας ἱερέας ἀπειθεῖς προς αὐτοὺς ἔφη. μὴ
μὴν εἶναι τὸ γένος αὐτοῦ. πάλαι γὰρ ἐπενεῦσαι ἀρχαίας ἐπιμιξίας γενέσθαι τῶν δύο φυλῶν. καὶ
ἐκεῖθεν καθίστασθαι τὸ γένος τὸ Ἰωσὴφ. ταῦτα οὖν ἀκούσαντες οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, συνήνεσαν τῷ φήφι
σματι. καὶ κοινῇ βουλῇ πᾶσι τοῖς συνελθοῦσιν ἱερεῦσιν, ἔδοξεν αὐτὸν τελευτήσαντος ἱερέως τὸν
Ἰησοῦν καταστῆσαι. τῆς δὲ συνηθείας ἐχούσης μὴ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ γινομένου ἱερέως ἐγγρα-
φῆναι ἐν τῷ πίνακι, ἀλλὰ καὶ τὸ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἴ πού τινα δύναται ὀφείλειν αὐτῷ πρὸς
λέσαι τὸν ἐπαινοῦντα μαθεῖν. ἐπὶ ὀνόματος αὐτῷ. λαβὲ δὲ καὶ κατάθεσιν αὐτῷ, εἰ ὑπὸ αὐτῷ ἐστιν ὁ
προσιερωσύνῃ τελειζόμενος. ἐκ ἤρεσε τοῦτο πᾶσιν. οὗ οὖν προσομολογήσαντες Ἰησοῦν γνέσθαι ἱερέα,
ἔλειπε τελευτῆσαι Ἰωσὴφ τὸν πατέρα Ἰησοῦ. μόνῳ δὲ τῷ τοῦτον ζῶν μητέρα. συνῆλθον οὖν ἅ
παντες ἀναγεῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἰς τὸ συνέδριον καὶ μαθεῖν παρ' αὐτῆς εἰ μὴ ἐκ τυγχάνοντος
Ἰησοῦ. καὶ εἰ αὐτὴ ἔτεκεν αὐτὸν. καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀνέσασθαι ἐξ ἔτεκε τὸν Ἰησοῦν. ἐδω
τοῦτο πᾶσιν ἀρέσαντος, ἐκάλεσαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ. ἐξ ἧν πρὸς αὐτήν· ἐ πειδή ποτε ὁ δεῖνα
ἱερεὺς ἐτελεύτησεν, ὁ υἱὸς τοῦδε τῆσδε, ἐ βαλόμεθα ἀντεισάγειν τὸν υἱὸν σου Ἰησοῦν, ἔθος
δὲ ἐστὶ ἀπογράφεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, εἰ πάντῃ ἐστὶ Ἰησοῦ υἱὸς σου ἐστὶ
καὶ εἰ σὺ ἔτεκες αὐτόν. καὶ μαθοῦσα ἀκούσασα ταῦτα, ἀπεκρίνατο λέγουσα πρὸς τοὺς ἱερεῖς. ὦ

τι μὲν υἱὸς μού ἐστιν οἰκουμ, ὁμολογῶ· ἐγὼ γὰρ ἐπέννησα αὐτὸν καὶ μαρτυροῦσί μοι αἱ ἀρετὴ
σαὶ ἀρεθεῖσαι γυναῖκες πιθούσης μοι αὐτόν· ὅτι δὲ ἀνέχει σὴν ἐμῆς πατέρα, πληροφορείαν λα
βετε παρ' ἐμοῦ ὡς βάλλω· παρθένου γὰρ τυγχανούσης μοι, καὶ ἐν τῇ γαλιλαίᾳ διατριβούσης, ἄγ
γελος θεοῦ ἐγκεχρεώσης μου ἐπαβλύδους εἰσελθὼν ἐν ᾧ οἰκήματι, ὦ πφελίσατό μοι ἐκ
πνεύματος ἁγίου τεκεῖν υἱόν· ὃ δὲ ὄνομα ἐστὶ λατινικὸν ἐσαί· παρθένος τοίνυν ὑπάρχουσα
ἔχω τὴν ἐμὴν ὁδὸν σὺν τὴν ὁπασίαν, σωσέλαρον καὶ ἐγέννησα τὸν ἰησοῦν μείνασα παρθένος μέχρι τῆς
σήμερον· καὶ μέχρι τὸ τεκεῖν με ἔχω τὰ ἀνάσαντες οἱ ἰδεῖς, σὺν ἐλθεῖν μαίας πρὸς ἐμέ· καὶ
ἐπιτρέψαν αὐτὰς πολυπραγμονῆσαι εἴ ἔτι ἀληθῶς παρθένος ἐστὶν ἡ μαῖα· αἵδε, σὺν τῷ παρ
μένταν λαβοῦσαι πληροφορεῖ, διεβεβαίωσαντο παρθένον αὐτὴν ὑπάρχειν· παρεγένοντο δὲ καὶ
αἱ παρευρεθεῖσαι ἔθεασάμεναι αὐτὴν τί ἦν τουτο· μαρτυροῦσαι ὅτι ὡς αὐτῆς ἐστὶν οἰκουσ· ἐκ
βαμβοιδεντόμυοι οἱ ἰδεῖς ἔχω τὰ λεγόμενοις παρὰ μαῖ καὶ τῇ μαρτυρησάσῃ ὡσαύτως περὶ τοῦ καθ'
ἑαυτῆς, ἐπιστεύθησαν εἶναι τὴν μαῖαν παρεκτὰ ἵνα σὺν τὸ σὸ μάτος σου ἀκούσωμεν τί
νος ἐστί· καὶ τίνος ὡς· ἵνα ἄτως ἀπολεχθώμεθα αὐτὸν· οὓς γὰρ ἔσχες ἡμῖν γενέας αὐτοῦ, πού
τους ἡμεῖς καὶ οὐχ ἕτερους ἀπολεχθόμεθα· ἐκδέ, ἀπωκριθεῖσα εἶπεν· σὺν ἀληθείᾳ ἐγὼ αὐτὸν ἐπέν
νησα· πατέρα αὐτοῦ ἔχω τῆς μὴ ἔχω σαμῶν· ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἀπέλου ἤκουσα ὑὸν θεοῦ εἶναι αὐ
τὸν· ὡς οὖν ἐμὲ τῆς καλαμένης μαείας ἐστί· καὶ ὡς τὸ θεοῦ· καὶ μὴ γημαμένη παρθένος ὑ
πάρχω· ἔχω τὰ ἀνάσαντες οἱ ἰδεῖς ἤμαγον τὸν κώδικα καὶ ὑπέγραψαν ἔβδος· τῦδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτε
λεύτησεν ἰωλὶς ὁδεῖνα· ὁ ὡς τῦδε καὶ τῆς δε· καὶ ἔγνων αὐ ἔχω τοῦ ποιῆ ἡμῶν παντων ἡμῶν
ἱερὰς, ἰησοῦ· ὁ ὡς τὸ θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ μαείας τῆς παρθένου· καὶ οὗτος ὁ κώδιξ ἐσώθη ἀπὸ
τοῦ ναοῦ απουδᾶ ἔχων ἐν πεδὸ τὰ φωτα φωτόν παρὰ τοῖς ἰουδαίοις κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἁλώσεως τὸ
ναὸ καὶ ὧν ἱεροσολύμων· καὶ ἀπόκρισει σὺν τιβεριαδι· καὶ τὸ μυστήριον τοῦτο ὀλίγοις παύ καὶ
πιστοῖς τὰ ἔθνους ἡμῶν ἔγνωσαι· διὸ καὶ ἐμοὶ ὡς ἄρχομαι καὶ διδασκαλῶ τὰ ἔθνεσι ἔχω ἰουδαίων
ἀπαλύθην· οὐ μόνον γὰρ σὺν τὸ νόμε καὶ ὧν προφητῶν πεπληροφορήμεθα ὅτι οὐ φῶ μὲν τῷ
χεισιανῶν πεσυνυόμυος χεισὸς, αὐτός ἐστιν ὁ ὡς τὸ θεοῦ τὰ ζῶντος ὁ σὺν σωτηρία τοῦ κόσμε
ἐλθὼν ἐπὶ τῆς ἴδης, ἀλλὰ καὶ σὺν τῆς ἀπογραφῆς ἔτις καὶ σέσωται μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἀ
πόκρισει σὺν τιβεριαδι· ἔχω τὰ ἀνάσας ὁ χεισιανὸς παρὰ τοῦ ἰουδαίε πρὸς αὐτὸν λελεγμένα ὧ
θείω ζήλω κινηθεὶς ἔλεγε ὦ ἰουδαίω, ὅτι ἄθεσ καὶ παράχρημα ἀπαφέρω ὦ πίστω καὶ ὑπερβα
σιλεῖ τὰ σὺν τοῦ λεγόμενα· ἵνα πέμψῃ σὺν τιβεριαδι καὶ φανερώσῃ τὸν κώδικα ὃν λέγεις· ἐὰς ἔ
λεγχον τῆς ἀπιστίας ἔχω ἰουδαίων· ὁδὲ ἰουδαῖος πρὸς τὸν χεισιανὸν ἔλεγε· τί θέλῃς πεῖσαι
σαι τοῦ ψυχαγωγεῖν καὶ ἀναγαγεῖν ὦ βασιλεῖ· καὶ μὴ τυχεῖν τὰ απουδαζομένου· εἰ γάρ
τι τοιοῦτον γένηται, πόλεμος μέγας μέλλει συνίστασθαι· καὶ φόνοι παρακολουθήσουσι· καὶ τό
τε ἀνὶ ἴδωσιν ἑαυτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐμπρήσουσι τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀπόκρισει ὁ κώδιξ· καὶ
μάτην κοπιῶμεν τοῦ απουδαζομένου ἡμῖν μὴ κατορθουμένου· μόνον σὺν χύσεως αἱμάτων πρό
ξενοι γενόμενοι· ἔχω τὰ γὰρ ὡς γνοίω φίλω φανερὰ πεποίηκα τῇ σῇ ἀγάπῃ, ἵνα πίστώσωσι, ὅ
τι ἀπ' ἀγνοίας παραιτοῦμαι τὸν χεισιανισμὸν, ἀλλ' ἐκ πίστεως δόξης· ἔχω τὰ ἀκούσας πα
ρὰ τοῦ ἰουδαίου ὁ χεισιανὸς, καὶ ἀληθῆ εἶναι πιστεύσας τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ, ὦ μὴ πίστω βα
σιλεῖ ἰουστινιανῷ, τὸν βίον σὺν λόγον ἀπ' ἐγνώρισεν ἵνα μὴ ὦ θείω ζήλω ὁ πίστος σὺν ἕνος καὶ μέ
γας βασιλεὺς κινούμυος, ἔκχυσιν αἱμάτων παρασκευάσῃ γενέσθαι· καὶ ἔχω τὰ μὴ δὲ τοῦ απουδα
ζομένου κατορθωθέντος· πολλοῖς δὲ ὧν γνωρίμων καὶ φίλων τὸν λόγον ἔδοξεν ἐμίσησε δῶλον· ὁ
μὲν ὧν παρὰ ὧν ἀκουσάντων ἔχω τοῦ προεξενομαθήτης φιλίππου τοῦ ἀργυροπρέπου μα
θητής, φροντίδα ὑμιν ἀνέθεμεθα, γνῶναι βουλόμυοι εἰ ἄρα ἀληθῶς τοῦ λόγου ἔ
του ὁ ἰουδαῖος εἶπεν περὶ τῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς· ἤρομεν οὖν ἰώσηπον τὸν συμπρε
σβέα τῆς ἁλώσεως ἱεροσολύμων· οὗ μνήμην πολλὴν ἀσέριος ὁ παμφίλου σὺν τῇ σῇ πλα
σιακῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ποιῆται φανερῶς λέγων τὰ σὺν τῆς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ ὑ
πομνή

πομνήμασιν ὅτι ἰς σὺν ἰουδαίοις μεθ' ἱερέων ἡλάζε. τοῦτο δὲ ἀνθρώπους λέγοντα τὸν ἰώσηπον ἄμβρα ἀρχαῖον ὄντα ἐν μετὰ πολὺ χρόνον τὰ πρὸ λόγου μνημονεύειν ἐν τοῖς θεοπνεύστων γραφῶν τὸν τοιοῦτον λόγον ῥᾳδιούργημα. ἄρομεν δὲ ἐν τῷ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίῳ, ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν ἐν ἰουδαίων. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον, καὶ ἀνοίξας εὗρεν τὸν προφήτην λέγοντα· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με. εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν. καὶ ἀποδοὺς τὸ βιβλίον τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ ἔλεγον· οὐχὶ υἱός ἐστιν ἰωσὴφ οὗτος; καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. εἶπεν δὲ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἠλίου ἐν τῷ ἰσραὴλ ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἓξ ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ἠλίας εἰ μὴ εἰς σάρεπτα τῆς σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ ἰσραὴλ ἐπὶ ἐλισσαίου τοῦ προφήτου· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ νεεμὰν ὁ σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ταῦτα ἀκούοντες· καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις ᾠκοδόμητο αὐτῶν, ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. καὶ κατῆλθεν εἰς καπερναούμ πόλιν τῆς γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σαββάτοις· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· ἔα τί ἡμῖν καὶ σοί ἰησοῦ ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις καὶ ἐξέρχονται; καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου. ἀναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος· πενθερὰ δὲ τοῦ σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἐδεήθησαν αὐτοῦ περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν κράζοντα καὶ λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν ὅτι ἤδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτὸν καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεστάλην. καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς γαλιλαίας. καὶ κατῆλθεν εἰς καπερναούμ πόλιν τῆς γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σαββάτοις· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· ἔα τί ἡμῖν καὶ σοί ἰησοῦ ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις καὶ ἐξέρχονται; καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου. ἀναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος· πενθερὰ δὲ τοῦ σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἐδεήθησαν αὐτοῦ περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν κράζοντα καὶ λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν ὅτι ἤδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτὸν καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεστάλην. καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς γαλιλαίας

βρῶ) τὸ θέατρον ξύλα εἰς δέσμον· καὶ οὗτος ὁ θεώρων· ἀεὶ σοφάνησθες μοφοειαζούσας· ὡς τ
ἀθυσὶ εἰσπόντες ἀπὸ τ ἰκείων ἐπορλέσουσι μας· πορλήματα δ' ξύλων κ τ μιτελέσων ἐ-
φίσασαν· καὶ ἴκεια πος ωήξαντες διαβάσεις παρὰ φας ἐμηχανῶ. Ἱκεῖον· ἱκρίω ἰουδαῖος
τὸν σρᾶ πος ωήλωσαν· ἵκριον γὰρ ἐπὶ τὰ ἱφασκεῖται τὰ κενοταφίου· θανυδίδης· γνώρισμα ἐπιχω
ριον καὶ νόμιμον ἀπὸ ηὸν τ ἐπὶ δυστυχία πεπελαυνηθόντων καὶ μὴ σὺν ἀθλώσεις τα φεύγον· Ἱκ
τερος, πλησίον· ἐπὶ σ· εἴρηται δὲ παρὰ τ ἐφικνεῖσθαι· ἐ παροιμία· ἀπ' ἰκτῖνος βάλλ· εἴρηται δὲ ἐπὶ
πλῶπαν· ὡς φορ, τὸ διωλύγιον· Ἱκτεριᾶν· τοῖς ἱκτεριῶσι πᾶς χυμὸς δοκεῖ πικρὸς εἶναι· διὰ
τὸ τὴν ὑγρότητα τὴν περὶ τὴν πλῶπαν, τοῦ τὸν ἔχειν ὃν χυμόν· οὗ πρῶτον γαλομμένη πᾶσαν πλαμ-
βάνεται τ προσφερομένων ζητήσεις ἀπὸ τοῦ πικρὸς ὁ ποδὶ τὴν πλῶπαν χυμός, ἔδει δ' ωᾶσαν πί
προσφέρεται τὸ μέλι ἧττον δοκεῖν πικρὸν εἶναι ἐ μεμιμημένα τὸ πλυκέως καὶ πολλάζοντος τὴν
ἀ μετρίαν τὰ πικρὰ· νῶν δὲ ὅταν προσφέρεται τὸ πλυκύ, τότε τῆς πικρίας μᾶλλον ἀντιλαμβά
νεται· ἀλλὰ διὰ τὸ ἠρεμεῖν πρὸ τοῦτου τὴν αἴθησιν, ὅταν ἀντιλαμβάνεται τὰ περὶ αὐτὴν χυμοῦ
ἐ σεῖ ἐὰν μὴ δενὸς προσενεχθέντος πικροῦ, μᾶλλον αἰσθάνεται τῆς πικρότητος· ὡς φορ οὖν ὁ ὑ-
γρὰν ἔχων τὴν πλῶπαν ἧττον αἰσθάνεται, ἅτε ἐ ἅλαν ξηρὰν· δεῖ γὰρ πάθειν τὸ αἰσθητήριον
ὑπὸ τὰ γλυκὺ ὑγρὸν ὄντος· τὸ δὲ ἅλαν ξηρὸν, ἧττον πάσχει ὑπὸ τὸ ὑγρὸ καὶ διὰ πλείονος χρόνα· δι
λᾶσι δὲ αἱ κατεξηραμμέναι τ βυρσῶν ὑπὸ πολὺν χρόνον, μὴ πάσχουσαι ὑπὸ τὸ ὑγροῦ· Ἱκτε
ρος· νόσος ἐν χολῆς σωισταμένη· βιὸ ἱκτέρω χρωθ' ὑπὸ ὡς φορ χρυσίω· λέγουσι δὲ εἶναι τινὰ ὠ
χρὰν ἀπὸ θυμᾶ ἐ γερόμενον· ὥστε βιὸ ὀφθαλμοὺς τ ηπειρατῶν ὠχρὸν ὑπὸ μέλανας ποι
εῖν ὡς καὶ ὧν ἱκτίνων· ἀφ' ὧν καὶ καλοῦνται οἱ ἱκτεριῶντες· ἀ πάλαι δὲ πρὸς ὄρνιν τὸν χαλε
πριὸν ἀποβλέψαντες· καὶ ζητεῖν ὃν χαλεπριός· Ἱκτῖρας· ἱκετάδικός· ἴσα θ' ἑβιὸ λ' ἄραν
τες ἱκτῖρας κλάδους· Ἱκτὶς· ἱκτῖδος· εἶδος ζώα ὡς οἱ πάσορβον· ἢ σὺν υδρόν ὄβιν ἰχθυοφάγον· ὃ
ἱκτῖδα τὸ τὰ αἰλάρου δέρμα· Ἱκτινα· ὄνομα κύριον· Ἱκτῖνος· εἶδος ὄρνιθος, ἁρπακτικοῦ
συνέχαιρ φαινομένα· καὶ παροιμία· πεκυλισδεῖσθαι ἱκτίνας· ἔαρος γὰρ ἀρχομένου, ἱκτῖνος φαί
νεται· ἐφ' ὧν δόμοι ἐκυλινδοῦντο· ὡς ἑβδόμου πάντες εἰς βασιλέα· ἴδιον δὲ βασιλέων τὸ ζῆν
θρώπων γένους πειρᾶσθαι· ἢ ὅτι τὸ διὰ μεταβολῆς γινόμενον καιρὸς εἰς βασιλῆ· μετέβαλε τιμίως· οἱ γὰρ
ἱκτῖνοι δ' ἔαρ σημαίνουσι· οἱ πέντε δὲ ἀ πάλλαγῆτε τὸ χειμῶνος πεκυλισδεῖσθαι τὸ ποσὶ κύ
ρασι αὐτοῖς· Ἱκτῖνος· εἶδος ὀρνέου· οὐ γὰρ οἶμαι ῥᾴδιον σήμερα μεταθεμένῳ διαφυγεῖν τὸν
λεγόμενον· ἐκ τοῦ ἱκτίνου μῦθον· ὃς ὄρνις ὢν ἐπιθέμενος ὦ χερμετίζῃ ἀμφοῖν ἁμαρτεῖν·
ἀγροικίας τε ἅμα καὶ δειλίας· Ἱλαδὸν· σὺν ἀθροίσει κ τ ἵλας· δηλοῖ δὲ
καὶ τὸ δασύ· Ἱλαθῖ· ἵλεως ἔσο· Ἵλαος· ὁ ἵλεως καὶ ὁ μειλίχιος· Ἱλαρῶνα ζω· ὑ ὠχρὸς μαι·
Ἱλαρίνας· θυπάς· ἑορτάς· ὑ ὠχρίας· Ἱλάριος· ἀντιποχὰς τῆς σὺν υρίας πόλεως· σὺν ὃ βαλλ
πηρίω ἐπ' ωρωτεῖα φέρων· ἐπιφανὴς δὲ τὴν φύσιν ὢν καὶ φιλομαθὴς· καὶ ποσί τι ὀξὺς σύνεσις λέγεις
καὶ βιβλίων παντοδαπῶν ὑ ωορεώ ἐτος, ὅμως ὁ ψιμαθὴς ἐπιγέν φ λόγων φιλοσόφων· πλιτεύ ε-
σθαι δ' ἀναγκαζόμενος τὰ κοινὰ πολιτεύματα ἡ παιδός, ἀδημίαν ἦπε σχολὴν πρὸς φιλοσο
φίαν· σὺν ἰῶ ἦν ὃ δυσάγωγον ἦθος σὺν τῆ νεότητι σὺν σωφροσυνῶ· ὥστε καὶ βοῦ πολλ' ἀσχολίαν
παρεί χετο οἷς πρὸς καλλίω ρίον· ἀμὰ δὲ τύχησο φώτερον τοῦτο κατέσ· ὃ καιρὸς, ἅμα πᾶσ
σης ἤδη τῆς ἀπρατους ἡλικίας· ἀ τύχημα γάρ τι σωέβη κ τὸν οἶνον ὁ φορ ὑ τύχημα ἀ πέβη κε
τὰ δ' ἀληθέστερον· ἡ χαρμονὴ αὐτὰ ὃ ἢ οἰκείων τινὶ συμφθερομένη κατείληπο· ὁ οὖν οἰκοφθόρος
ὁ σὺν τὴν ἁμα ῥᾴθορε ἐπιγέν φ· μόσχος ὄνομα· Τυχά νων δὲ τοῖ λαρίσ τινὸς ὑνοίας καὶ οἰκοφθό τη
τος, ἄδικος ἐ φάνη ποδὶ τὸν ὑ δοκιμώτατον· ἐάλω γὰρ σωῶν τῆ γυναικί· καὶ ὃς ἀδίκ ζαχθεὶς σὺν τῆ
συμφορᾶ, πᾶσαν ἐπίκραν ἀνδρεῖ τε φονήσεως ἐχόμ ὃν ἀνδρα πάλαιρὸν, ἀξέσ μ' αὐ
τῆ γυναικὸς· ἀξέσ ἢ, βοσοφιτέρα κλίσ· ἐφ' ὥτε κ τὸν νόμον σὺν εῖνον βαλλόμ· αὐτὸς δὲ ἅπαν
δα ρίον τῆ γυναικὶ συμβιβάσεν, ἀπολιπὼν τὴν πάτρίδα, μετεσκευάσατο τὸν βίον πρὸς τοὺς
φιλοσόφους· εἰς παρίαν τε καὶ λυδίαν μεβανάστας, ἀθύμαζε δ' ἀφικόμενος, ἐβούλετο βοῦ πό-
λου ἀκροάσασθαι καὶ λόγων φιλοσόφων· ὡς δ' ἀπήντησεν αὐτοῦ τῷ τρυφ ὁ πέλος ἀπικώς·

αὐτὸν

αὐτὸν ἐλαλυθέναι μετὰ τῶν παλλακίδων καὶ τῆς συνήθους ἔτι συνδιαιτήσεως, ἀναχωρήσας ἀθλίως ἔθανεν. Ἰλάειος, ἄλλον μετεδίωκε δόξαν ὠφελείας τὸν συμβάντερον ἢ κατὰ τὸν πόλεμον. Ἰλάειος ὁ σὺν φυγῇ ἐπὶ Ἰόβιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κληθεὶς ἐπαρχείαν μὴ λιπὼν ἀνεχώρησε μόνος. κοινωνεῖν δὲ αὐτῷ θεοὶ ἐδόκουν τῆς τῶν μελλόντων προγνώσεως ὥς τε λιμὸν πάντες ἄειστοι. Ἰλαείων ἰλαείωνος. Ἱλαρός. ἄχαρις. ἀστεῖος. ἡδὺς. ἀφυσιανός. σὺν βοῇ ἱλαρᾷ θεραπεύω. χαίρω. παρέπεμπον αὐτὸν κηθαρρεῖν σὺν ἀλαλῷ. ἔφερε δὲ αὐλῷ μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς ἱλαρόν. Ἱλαροῖς. ἀφορῶντες τὴν πόλιν ἱλαροῖς βλέπουσι προσώποις, ἀθυμοῦσι τὴν τελευτὴν πρὸς δέχεσθαι ἔλεγον. Ἱλαρώτερος. ἀπροσιτώτερος. Ἵλας. ἀστέλας. ἡ βλέξις. καὶ ἱλάσκομαι. βλεξιάζομαι. ἱλαδὸν συροφή. καὶ βλέξις ὄχλου ἱππικοῦ. Ἱλασίτειον. ἐπὶ ἱλάσι τεταγμένοις. Ἱλαθητι. δοτικῶς. Ἱλεώς μοι γένοιο. Ἱλάσκεσθαι. βλιλεάζομαι. Ἱλάσκονται. πρὸς τὸν αὐτὸν εἰλοῦνται τὸ αὐτὸ καὶ νῦν καὶ πάλιν πλανῶνται. Ἱλασμός. ἡ μένδα. πρὸς τὸ τῆς συγχώρησις. ἔστι διαλλαγή. Ἱλαστήριον. θυσιαστήριον. Ἱλεδανοὶ οἱ δεσμοί. Ἱλεός. ἡ καθάρσιος τῶν ὄφεως. ὁ φωλεός. σημαίνει δὲ ὁμοίως καὶ τὸν τοῖχον μονόμυον. Ἱλεῶμαι. αἰτιατικῶς. Ἱλεων. πρᾶον. ἔστι δὲ ἵλεως γὰρ τὴν ὀργὴν ἡμῶν μένης. Ἱλεωτήριον. ἱλαστήριον. Ἱλλός, ὄνομα κύριον. Ἵλλω. συνέχειν. Ἱλυσμα. συροφή. βλέξις ὄχλου ἱππικοῦ. κυρίως δὲ φαλάγγιος μία λόχων ἀνδρῶν ἱλη. τὴν παρὰ τοῖς ἡγεμόσι φερέτω σφόνδυλος. ἐπὶ πάντων τὸ τε δεῖν ἱλη τὴν καταφρονηθῆναι ἴσως ἐώντων ὑπὸ τούτου τοῦ δι' αὐτοῦ ὁ πάθος φύλακι κατερρέγη. Ἱλήκοις. ἵλεως ἐὰν μένῃς γένοιο. ἐν ἐπιγράμματι. ἱλήκοις δὲ ὄντες τὴν ἐμὴν σωφροσύνης. Ἱλιάς. τὸ πλῆθος. ἱλιάσι καὶ ἐπὶ μεγάλων καὶ, λιβυκοὶ ὄνομα ἔθνους. Ἱλιγγιᾶν. ὅταν περὶ τὴν κεφαλὴν σφόδρα γένηται, ἐπανολισθεῖ σκότος. ἐπὶ τοῦ παλαίσειν ἱλιγγιᾶν ἐπὶ ἱλιγγιῶν δὲ πάθος. ἰέσθαι δέ ὅτι εἰλιγγιῶ διὰ διφθόγγου. ἵλιγγος δὲ διὰ τοῦ ι. Ἱλιάς. ὁ ἀπὸ τῆς ἱλίας τῆς πόλεως. ἐξ ἱλίου. Ἱλίφα. ἀθλία. ἐπὶ παρ' ἱλιάσι τιμωμένη. Ἱλλίζω. διανύω. Ἵλιον. ἡ τῆς Φρυγίας πόλις ὅτε τὰ κατὰ τοὺς ἀργυράσπιδας ἐπράχθη, τὴν καὶ αὐτὰ παρ' ἕλλησιν ἐκπεπατίζει καὶ ἐλευθερᾶσι βυκλα. κατὰ δὲ τὴν Φρυγῶν χώραν ὡς ὁ πατὴρ ἴλλα, ἐξ ἀννυμίδης ἐβασίλευσαν πόσας τὴν μὲν ξοίαν εἰς ἴδιον ὄνομα. τὸ ἴλιον δέ, εἰς ὄνομα τὸ ἰδαῖον τὸ ἐξ πληρώσας ἴας πόλις, πάντας βιοτοπάρχας ἐν τοῖς ἑλληνίοις προσέφαβδίαβντα λαὸν βασιλέως τ' θεραπαίνης. καὶ μετά τινα χρόνον, ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτὸν ἀννυμίδην τὸν ἀγαπώμενον ὑπὸ τῶν σφόδρα, θυσίαν ἐπάγειν. καὶ δῶρα ὧν ἀρῶν ὑπὸ ἀμελείας δεδωκὼς αὐτῷ ἄνδρας ν'. νομίσας ἐν ὀλίγαις ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐπὶ μφιτῆς αὐτὸν βασιλείας, ἐπεράτωσεν αὐτὸν πρὶν κατὰ λαβεῖν τὸ ἴδιον. καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἐθεράπευσεν. ὁ δὲ, μικρὸν διαλίπας καὶ νόσῳ πρωθεὶς, ἐτελεύτα. λυπηθεὶς δὲ ὀλίγαις, αὐτὸν μὲν ἔθαψεν ἐν σορῷ. βιοτὸν δὲ σὺν αὐτῷ ἀπέστειλεν ἀπαγαγεῖν τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου θανάτου. οἱ δὲ κομισάμενοι ἀπήγαγον τὸν ἀννυμίδην ἐπὶ τὸν πόλιν ἐφ' ᾧ ἐξ ὑπὸ τοῦ θανάτου μυθολογήσαντες. Ἱλιοσός. ὄνομα τόπου καὶ πταμοῦ. Ἱλομός. δισμὸς ὁ μῶν. Ἵλον. σφενδόνη σφαῖρα ἢ τυφλόν. ἀεισοφαγὴς. ἵλλος πεζὴ μαι. ὁδοῦ δέπω. καὶ τὸ πλημβωτικὴν ἵλλοι. Ἵλλος. ὄνομα κύριον. οἷς ἐν μαλῶν ζῴων. Ἱλλοῦσον. ἀρὲν δὲ ἱλλοῦσον φθορέα ἐπέμασεν ἐπὶ διδύμοις ξύλοις τοῦτ' εἰσὶν εἰς φάρεκαν. Ἱλλώπτειν. ἐν ἐπιγράμματι. τὸ λυπηρὸν ἐν θλυ κατιλλώπτοντι πειπω. Ἱλλυριοί. βαρβαροι θρακικοί. οἱ δέ, βορυσθένος αὐτοὺς φασὶν. καὶ φησὶν. ἀριστοφάνης. ἱλλυριοὶ κεκεμένοι. ἀντὶ τοῦ ποικίλῃ φωνῇ ἀποτελοῦντες. κεκερμένοι οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κείγκλος. ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τριακοστὸς τοῖς ἐθνεσιν ὁ μόμβος. Ἱλυσ. ῥόμβορος. ἐν ἱλύσι τὸ πλεθωτικήν. Ἱλυσπώμενον. σωφλὸν μῦν. εἰς τέρμα βᾶν ἐμπεσόντα ἐν ἱλυσπώμενον ἕως τεθνάναι. Ἱλυῶσι. ταῖς καθ' ὑσσιν. ἐρπετὰ ἱλυῶσιν ἐν ἐπυρόθεν. Ἱμᾶς καὶ ἱμεῖν. ἀντὶ τοῦ. ἀνέλκειν. ἀναπαῦσαι. Ἱμάντες λῶροι. δισμοί. ἱμάντι τὸ πλῶξαι δεθῆναι σὺν τειλομένῳ ἐκέτῃ ἀνδρί. Ἱμάντωσις. δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν βῖς οἰκοδομήμασι. Ἱμάς. ὁ λῶρος. Ἵμασεν. ἐμάσησεν. Ἱμάσθλιον. μάστιγα. σὺν ἐπιγράμματι κώπλιον. ἄμαχος ἱμάσθλιον. Ἱμάσσω. πλήσσω. πατάσσω. Ἱματίδιον. τὸ μικρὸν ἱμάτιον. Ἱματισμένος ἱμάτιον δεδυμένος, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα διὰ τὸ ἱ.

Ἰματισμός· ἔνδυσις. Ἴμβρασος, ὁ μονομάχειον. Ἰμάτιον ἄχρι μέσου τοῦ σφυροῦ ἀντλήσει λεγόμενον ἀπὸ τοῦ ἱμάρ· οἱ δέ, τὸ μυλωθρικὸν καὶ πύτισμα ἀνὴρ ὕδατι ἐκ τοῦ ἱμάτιον ἄδει. ἐκκλίνει μὲν χ ἐκ τοῦ λ.

Ἰμάτιος· καὶ Σαμύλιος δηλονότι· ὁ ὄνομα κύριον. Ἰμβρία, ὄνομα κύριον. Ἰμβρία· γραῦς τις Ἐρέτρια· σημαίνει δὲ τοὺς νόσους καὶ λοιμοὺς ἀπορίαν ἐποίησεν. Ἰμβρίος· ὁ ἀπὸ τῆς Ἴμβρου πόλεως ἱμάτιον. Ἰμέριος· ἀμφίνους ῥήτορος πρωτοπλόου τῆς βιβλιοθήκης σοφιστὴς τῆς Σαμίων πόλεως· ἀντιπαιδεύσας πολλαῖς αἱρέσεσιν ἐν Ἀθήναις. ὧν ἐστὶ καὶ ὁ ψὰς ἐν γάρ. ἔγραψε μελέτας. Ἱμερία· πόλεμος. Ἱμερόεντα· ἡδύσματα· λάμποντα· ἐν Σαμίοις ἀμμάτιον· αὐτήσοι πυθέσθαι τὸν ἱμερόεντα πῶς μάσσων κεσόν· ἔδωκεν ἔχειν· καὶ ἱμερόφρων Σαμίων μυκτικός. Ἵμερος· καὶ Σαμίων μία· ἵμερος αὐτὸν εἰσῆλθε διὰ πυρὸς ἰδεῖν μᾶλλον νεκρόν. Ἱμερτής· ὁ Σαμίων μυκτικός. Ἵμερος· καλός· ἐπιθετικὸς· πρόσφατος· ἵμερος· καὶ ἱμείρομαι γλυκεῖα· Σαμίων μῶ· τὸ ἱμείρεσθαι τοῦ ἱμείρου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης ἀγαθοῦ δοκεῖ σημεῖον εἶναι καὶ ἱμείρου. Ἴμηλον· τὸ ἀντλητὸν· ἱμονιὰ δὲ τὸ τὰ ἀντλήματα σχοινίον· οἱ δὲ ἄβαροι ἐχώρευν ἵνα ὁδὰ ναυσὶ ἔρεφε πόλεμος. Ἱμονιά· τὸ δὲ φέρον ἀέρα ὀρνέον ὂν, νοῖλον ὧν βαθύ· ὥστε δεῖν ἱμονιὰς μακρὰς· οἱ δὲ αὐτὸ τὸ ἀντλητήριον παρὰ τὸν ἱμάντα. Ἱμονιοτρόφου μέλη· ἱμονιὰ καλεῖται· τὸ ἀντλητήριον τὸ φρεάτων· ἱμάτιον ἢ τὸ ἄσμα· ἱμονιοτρόφος δὲ τὸ ὑπέλους. Ἱμονιᾶν· ἀντλεῖν· ἂν μακρὰ χέζῃ ἀπὸ τοῦ σχοινίου δι' ὃ ἕλκει ὕδατος ἀρύσῃ· ὁ παλαιὸν ἱμονιὰν, καὶ ἀείσω· πρόσθεν σὺ λέξας ἱμονιοτρόφος μέλη· ἥδομαι ἄσμα οἱ ἀντλητὰ ἱμάτιον. Ἱμῶσα· τεμίζουσα· ἀντλοῦσα. Ἵνα· ὅπου· ἀντὶ τοῦ ὅπου· ἵνα ἐστὶ μαχόμεθα τὸ τείχους ἐφαίνετο ἐρασθῆναι· ἵνα δὲ νεργόνευεν καὶ ἀειανός· ἀντὶ τοῦ ὅπου· ἵνα ἐστὶ μαχόμεθα τὸ τείχους ἐφαίνετο ἐρασθῆναι· ἵνα δὲ τιμωρίαν καὶ τιμωρίαν ἀπὸ τῆς ἰσοθείας.

Ἵνα τούτῳ χρῶνται ἂν· ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε. Ἵνα πόλις. Ἵνα μήσεται βάλλω βάμματα σαρδιανὸν, τουτέστιν ἵνα μήσεται ἐρυθρὸν πρίσω· ὃ βάμματι μασίξας· οἷον ἵνα μήσεται Φοινίξω· μῆσος γὰρ ὅτι μελίσσης σαρδὼ πρὸς τὴν ἰξαλίαν· γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ τρεῖς φῦραι διαφοραὶ καὶ ἐξῆς ταῦ· βούλεται οὖν δηλοῦν ἵνα μήσει πλησιάσεν βίλλω· εἰ σαρδὸν γλῆς τῆς ἰταλίας, βάμματα συρρέει γίνεται. Ἵνα μὴ φάγῃ σπόροδα· μὴ δὲ ἡυάμους· τουτέστιν ἵνα μὴ δικάσῃ· μὴ δὲ πολεμήσῃ· εἰς γὰρ τὸν πόλεμον ἔφερον σπόροδα· οἱ γὰρ δικασταὶ ἔστεφον ἡυάμους ἵνα μὴ κοιμηθῶσι. Ἰναλεών· Ἰναλοσωΐ σχύν· παρέχω. Ἴναλχειον ἄσυ· τὸ τὸ ἰναλχου. Ἴνδακος, ὄνομα κύριον. ἤκμαζε δὲ Σαμίλεοντος τοῦ μεγάλου μαρκιανοῦ βασιλέως· λαμπρὸς τὸν τόλμαν· καὶ τοῖς ποσὶ χρήσασθαι δυναστάτος· χειρῶν δὲ τὴν ἀριστερὰν ἀμείνων· ταχυτῆτι ποδῶν διαφέρων· δι' χίλιον γὰρ καὶ ἀσωποῦ· καὶ χρυσομάλου καὶ ἐχίνου καὶ εἴτις ἕτερος ἐπὶ ποδῶν ὠκύτητι διεβοήθη, ὠκύτατος ἦν· οὗτος γὰρ ἐξεφαίνετο ὁλόωρα καὶ ἐφανίζετο αὖθις· οἱ δὲ τις ἀστραπὴ καὶ κεραυνῶν οὐ δέχοντο μᾶλλον ἢ πετομένῳ ἐοικώς· ἦν γὰρ ἐλάφου ἀνὴρ δισσῶν ἀμοιβῆς αὐδαμόθεν ἀνέσθαι, τοῖς ἰδίοις αὐτὸν ποσὶν ἰσχυρίζοντο ἀναλήθως διαζέχειν· ἀπὸ τὸ τὰ ἑρμαῖα χέρως, διὰ μιᾶς ἐφοίτα δύ' τὴν ἀντίοχειαν· καὶ πάλιν τῆς ἑξῆς δύ' τὸ ῥηθὲν ἀεί σπετο φάγειον· ἐν δὲ δύπου αὖθις μὴ ἀν ἀπαύλης δι' ὁμῆ διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς νεαπολιν ἐγίνετο. Ἰσαυρίας· Ἰγγρασία· ἀπὸ ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀθενέσι δίδομεν σιτίον· ὃ οὔτε ζῶ οὔτε ἀποθνήσκω ποιεῖ. Ἴνδακος.

Ἰνδάλλεται· κατὰ φαίνεται· ὁμοιοῦται, Ἰνδάλματα· φαντάσματα· ὀνείρατα· ἄπορ μὴ παρόντα ὑπνοῦντες· ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα, ἀλιανός· ὁ ἐξ ἀνδρὸς ἰνδάλματος ἐκρᾶ ὄναρ Σαμίων ἀπάτη λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίᾳ. Ἰνδικτιῶν, καὶ ἰνδικτιὼν λέγεται, Ἰνδοί, ἔθνος βάρβαρον· καὶ δὲ τὸν πόλεμον ἦσαν αὐτοῖς σημαῖαι τῶν πατέων καὶ βέκαστον χιλιοστὺν ὁρᾶ πων Σαμίων μάκαρος ἀνατεταμμένος· οὐ ἀργυρᾶ μὴ κιττοφαλῆ περίκειται, σεσηρότων ὀδόντων καὶ τῶν μάτων ἀπειλὴν ἐχόντων· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, σπεκηύφου ἐστὶν οὐ τε μῆνος καὶ βάθος· καὶ τὸ πρόσωπον ἐν μέσῃ, δύ' ἀληθινὸν ὁρᾶκον τε· τὸν Φοίνων ἱππάς, μετεωρίσας δύ' τὸν ἀέρα τῶν μάκαρος, ῥύμῃ δύ' ἵππων δρόμῳ, καὶ ἐμπίπτει μὲν ὡς ποδεινὸς ἐλαυνόμενον βίᾳ δύπυρμα· εἰ δὲ μὴν δὲ σὺν δὲ ἡλίοις τὰ κοίλα ὕφος, καὶ διέξοδον δύρειν διὰ τὸ στενὸν οὐδὲν μόνον, κυμαίνει τὸ εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μετεωρίζον τὸ ποιηλθὲν πῦρ, πάσας ἐλίσσει δοπὰς ὡς ποδρόληθ' ὁρᾶκοντος

ἀλλοθι

ἀληθινοῦ, Ἰνδοὶ, οὔτε σώματα οὔτε χρήματα συνεμάχησαν τῇ Ῥωμαίων τῶ βασιλεῖ, οὐ γὰρ ὅσιον αὐτοῖς πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας ἀδικουμένους, Ἰνδὸς, νάρα, καὶ ἀδοτικὴ τῇ πλουσιωτικῶν ἐσί. Ἰνείδης. ἵνα μάθης. εἰδῶ πειρασμένως. ἴνειδη τε. ὅπως μάθητε. ἀλλὰ δύτων μὲν χρημίνδώσεις δίκην οὐκέσμαι ραν. ἴνειδη θοῖός ἐσι βόρρω ἀνδρῶν ὀξυθύμων πρὸς δικαίων καὶ βλεπόντων καὶ δαμα. Ἰνίον ἀπὸ τῆς τὲ ἐγκεφαλορραφίσεως ἐσὶ γὰ πλατέα νᾶρα. ἀδὴ τὴν ἰσχὺν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ. Ἴνις. ὁμόιος. οὗος. Ἴνις. τοῦσ ἑτέρους καὶ ἴνις χώρα. Ἰνοσίχη αὕτη δύο παῖδας ἔσχε. λέαρχον καὶ μελικέρτην οἵ κατεβλήθησαν ὑπὸ ἀθαμαντος. ὕστερον δὲ ἐκλήθη λάκηθέα. Ἰνώ. ὄνομα θεᾶς. Ἰνωπὸς ὄνομα τόπου. ἦν γὰμὲν λάσας δ᾽ἰνωπῶν κεναρχέσε βάθιδες οἶκος. Ἴνωφ. ὄνομα νήσου. Ἰννοὶ οἱ κολοβοὶ ὧν ἴσασιν. ναίνοι δὲ οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ναννοφυεῖς. ἰνοῖ κερεμαμβῶν πρὸς ποδῶν. ἀλεξάνδρης. Ἴξαλος. ποδικτικὸς σὺν ξεμματι. ἴξαλον ἀσκαθμῶ λόχμιον ὑλοβάται ναὶ φιλησικώτερον παρὰ πρῶνα χαμηλήναι ὑπὸ νύξ ἐνδὰ νέθηκε βάλον. αὖθις. πόθεν μ᾽ἀγρεύλοιο διαδιχὲς ἐξάλαι γὲς δυσὶν ξὺν χώροις ἐς φόμ᾽ πεδίλοις. Ἴξε. ἴξον. οἷον ἴξον ποίλω λακεδαίμονα. Ἰξάντης. ἰξάντηνος. ὁ δι᾽ ἐξ ἄντ᾽ ὄρνιθος ἔκ᾽ βι ηλλήνιστινος. Ἰξιονίδης ἀπὸ τοῦ ἴξιον. Ἰξίων. Ἰξόδης. Ἰξί. ἔτος πράθη μὲν ἐ. καὶ πεσαπέλλη τῶν δίοσβελθεὶς τὸ γῶναι ἠξιοῖ νεφέλ᾽ τῆ ἥρα ἔσχε σὺν ὃ᾽ ἴξιον μίγνυθαι τῇ καὶ ὀργισθεὶς ὅλας ἠλάζει αὐτὸν δοχῶ διατεῖν ἀεὶ φερομένῳ καὶ ἀνακυκλουμένῳ Ἴξιος ποταμός, Ἰξὸς. ὃ χρῶνται εἰς ἄγρα σιν πτηνῶν Ἰξωτὸ ὠφὸν ἐπὶ ὀνι φυχόμενον χαλάσπε ἰξύας. ὑτέσι τὸ ἐχίν. καὶ αὖθις ἔπερκες ἀ᾽ χέρσοι δὶ ἰξύος ἀχέτα μολπὰν πέπιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος. Ἰόβαχος, ὄνομα νύειον. Ἰόβας. ἰὸβ λιβύης καὶ μαυρεσίων ὁρασπλάς. ὃν λαβόντες μασιγώσαντες, ἐπόμπευσαν οἱ ῥωμαῖοι. ἐμ᾽ ἀνείλ᾽ διὰ τὸ παίδ ὑσιν. ἦν δ᾽ ἐσὶ αὐγύσου καὶ σαρ᾽ ἐ Τλὼ καὶ εοβάσας θυγατέρα σελήνη ὧν ἐπὶ τὸ καίσαρ γαῖα γλυκομήλω ἐπερίκτο γυναῖκα ἐλίφη. συνήκμαζε δὲ αὐτῷ δίδυμος ὁ χαλκοῦς τερ ὁ καὶ πολλὰ γέγραφας καζῶν τὰ. ἔγεγραφε πάνυ πολλά. Ἰοβάτης, ὄνομα νύειον. ὁ πατὴρ ὁ θενροίας. ὃς ἐπὶ πάσης γέμματα πρὸ τοῦ ἀνελεῖν τὸν βελλεροφόντ Τλω. Ἰοβιανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων ὀρθόδοξος ὃς ἐσὶ μέλειαν ἐ Φερεντίδα πολλὰ ἐπὶ ἐβ τ᾽ σὺν πλησῶν. ἐ βιὸ σὺν ἀξοείαις ἐσὶ σπὸ πουσ πάντας ἀνήκε λέσατο. ὧ τε ἀγίω ἀθανασίω ἀ πέστειλε τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἐπραφος αὐ ὧ σημᾶναι Τλὼ ἀπείρειαν ὁδὲ, ἀπέστειλεν ἐσὶ σολὴν πλήρη ὀρθοδοξίας. οὗ ἐς με ἐσὶ ἰουλιανὸν ἦρξεν. ὃς νῦν κε ἰουλιανὸς αἵρεσιν τοῖς στρατευομένοις ἐπίθει, θύειν ἢ μὴ στρατεύεσθαι, μᾶλλον τὴν ζώνην ἀποθέσθαι ἐρούλετο. ἐλθὼν δὲ ἐς νίσβιν πόλιν πολυανθρωπον, δύο μῆνας σὺν διαβίβασας αὐτῇ ὅσα πόδει ἔχε μήματα κατανάλωσε. τοῖς σὺν οἰκοῦσι μηδενὸς μᾶλλον δοὺς ἢ λόγου φιλανθρωπίας. ἢ πρέσβεως ἀμαθὴς ἀνθρωπος οὐ διαφέρειν οἰκείαν ἀλλὰ διαφθεῖραι τὸ πατρὸς δόξαν ἐς τοσοῦτον ἀρχῆς προελθών. ἦν μὲν γὰρ οὐδὲ πάντα πάσιν ἀσθενὴς τὸ σῶμα οὐ τε πολεμικοῖς ἔργοις ἀγύμνασος. ἀμελέτητος δὲ ὢν καὶ ἄγλυκος παιδεύσεως, καὶ ἀνεῖχεφύσιν διαῤῥαθυμίαν ἀμαύρου καὶ ἀφανίζειν. οὗτος μὲν ἰουλιανὸν ὡς ἔφηκται τῆς ῥωμαίων βασιλείας ἐπράτησε χρόνου, πάντων καταφρονήσας, ἐαυτὸν δὲ ζῆλε τὰ συμβάντος αὐτῷ ἀξιώματος ἀπολαῦσαι· καὶ φλύγων ἐκπερισσοῦ, ἐπὶ δὲ χρεώσαι τῇ ῥωμαίων ἐθῶν ἐντὸς ἐὼν ἐς ἐπίδειξιν τῆς τύχης. ἐ τὴν νίσβιν ἡλίνη πορῶσις πάλαι ῥωμαίοις ἔσαν νατὴν κουσιδίδωσιν. ἀπέσκωπτον ἕν αὐτὸν ὠδαῖς καὶ πρωσίαις. καὶ βίς καλαμοῦσιν φαμώσεσι διὰ τὴν τῆς νισβίδος πρόδοσιν. ὁ δὲ ἰοβιανὸς ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτῷ κινηθεὶς, τὸν ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως κιονα θέντα βιβλιοθήκην ἐν χωρίνι θεοφίλω κατὰ φλεξεσὺν πᾶσιν οἷς εἶχε βιβλίοις, αὐτῷ πρὸ παλαιόδων ὑποσχόντος μεγάλου τὴν πυρὰν. οἱ δὲ ἀντοχεῖς ἠγανάκτησαν κατὰ τὸ βασιλέως καὶ τὰ μὲν ἀπέρριπτον βιβλία δὲ τὸ ἔδαφος. ὥστε ἀναίρεθαι τὸν βελόμ᾽ ἐς ἀναγνώσεσθαι. τὰ δὲ βίς τοῖχοι προσανέλιξον. ἦν δὲ τοιαῦτα. ἤλυθες ἐκπλέμαχος ὡς ὄφελον αὐτὸς ἀπολέσθαι. καὶ ὡς ἐπὶ ἰδοὺ ἄρεισεν καὶ ἐξῆς

καὶ εἰ μὴ ἐγώσε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλαε μᾶλλον δύσωχλαῖναν τὴν δὲ μετὰ ταῦτα ἐπὶ δὼ ἀμφιπα-
λύσῃ αὐτὸν δὲ ηλαίουτα θοῶς ἐπὶ πορόσας ἀφίσω. γραῦς δέτις μέγαν καὶ καλὸν αὐτὸν θε-
ασαμένη, μαθοῦσα τε ἀνόητον εἶναι, ἐφθέγξατο ὅσον μῆνος καὶ ῥάθος ἡμοῖα. καὶ ἄλλος δέτις
ῥιώτης ἀποτολμήσας μεγάλη τῇ φωνῇ ροῆσαι ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ πλοῦτα παρέσχε τοῖσιν θε-
πὼν. περὶ δὲ ψυχρὰ τῆς ηλικίας αὐτὸ. εἰ δὲ παράχρημα ἄτοπα εἰ μὴ σαλάτιός τις ἐπαυσε τὸν σι-
όδε ἰόβιτος χειμῶνος ὄντος ὡδὶ πορῷ ἐπὶ ηλικίαν καὶ γαλατίαν ἐν δαδασάνοις ἀπέθανε-
μύκητα φαρμακῖτιν φαγών. ᾧ δὲ τιμωρίαν ποινὸς καὶ λαθέριος ἔδοξεν εἶναι. ἐπὶ ἰόβι
ανοῦν ἀκάκιος. ἐπὶ σκοπος καισαρείας παλαισίνης. ὃς λίβελλον ἔγραψε πρὸς ὁρθοδόξους
σεως ἀποδεχόμενος τῶν ναϊασιωδῶν. Ἰόβις ἀδαΐοις ὀλίγοις. Ἰόβολον καὶ ἑρκά-
λειοι ὀνόματα ἕξεων. τὰ μαλ᾽ χαρτιναδίμοσιν ἑπώνυμα. ἰόβις δὲ ἀδαΐταλοῖς ὀλίγοις. ἐρ
πυλλης δὲ ἑρακλῆς. Ἰοβόλος. ὀόφις. Ἰόλδας, ὄνομα κύριον. Ἰοδόκη. φελεθήκην.
Ἰόενλε σίδηρον, ὃν μέλανα. ὡς ἰοειδὲς ἀπόνυξ μέλανα. βέλτιον δὲ εἰς ἰουδαΐθεμῶλε. Ἰοει
δὲς γὸ μέλαν καὶ ἰοειδής. Ἰοθόρ. ὁ πενθερὸς μωυσῆ. Ἰοκάστη, ὄνομα κύριον. καὶ ὄτινον ἐν οἰδίπ.
Ἰόλαος ὄνομα κύριον. Ἰόλαος ἥρως τις τιμώμῳ παρὰ ἀθηναίοις. ἰόλεως δὲ πίνων. Ἰόλλα.
Ἰόλη, ὄνομα κύριον. Ἰόμωρος. Ἰονδαῖος. Ἰουδος πρώτη ἐν φυσις ἢ διχῶν. δεῖ τὸ ἰ
ναι καὶ αὐθεῖν. Ἰόνιον πέλαγος ὀνωὰ ὁρίας καὶ ἰόνιος κόλπος Ἰόντες. πορευόμενοι
Ἰόπη, ὄνομα κύριον. Ἰόπη ἡ ὄνομα τὸ πυ. Ἰορδάνης ῥεῖθρα. Ἰορδάνης. ὁ πλησμὸς. ἐπλήθυ
δὲ ἄλος διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο ἅμα ποταμὸς. ἴορ καὶ δάνω. Ἴορτος, ὄνομα κύριον. ὁ
τοίνυν ἴορτος ἀκήκοων ὅτι παρεσκευασμένος εἴη πανδημεὶ θύειν ἡσυχῇ τοῖς
φίλοις τυμπόταις ὠσσροπύλη ὄσιν κλάπτειν καὶ ἄγαν πόδι φερής. ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀπειλή τω ηλε
μεία, ὡς τὸ εἰκοστέλως κατερραθυμηκὼς ἦν καὶ ὠσροπύλη κὸ μαινηναβάπτειν. πολυ-
ζηχος. Ἰοσέφανοι πίνδαρος αἱ λιπαρεῖς Ἰοσέφανοι ἀθῆναι. Ἰότητι βαλήσει γνώμη. ἀλ
τεμισὴν δὲ τῇ τιμάμος θάμαξ ἦν ἐν τῇ λυκημηδείᾳ παιδὶ φιλασραγάλη. Ἰὰξ. σχετλια
σιν ἐπέρρημα αὐτὶ τοῦ οἶμοι. φῶ. ἐπὶ δὲ ἰούσχετλιασικὸν ὁμοίως ἐπέρρημα. Ἰοῦ ἰοῦ. τὸ ἰοῦ ἐπὶ
χαρᾶς πόδι ἀπάτου. Ἰαβενάλιος κλητὴς ῥωμαίοις. ὃς ἦν ἐπὶ δομετιανοῦ βασιλέως ῥωμαίων
ἐπὶ δομετιανὸς ἐφίλει τὸν ὀρχηστὴν τὸ πρωτείου μέρους τὸν λεγόμενον πάριν πόδι οὗ καὶ ἐλοι-
δορεῖτο τὸ πρὸ τῆς συμπλήκτου. καὶ ἰουβεναλίᾳ τὸ πλῆθος. οἵτινες βασιλεῖς ἐξώλεσε. ὃν ἰουβενά-
λιον πενταπλάσιον ἐπὶ τῷ λιβύλλῳ τὸν δὲ ὀρχηστὴν πλουτήσας, ἔπεμψεν εἰς αὐτοκράτειαν ὁ κτήσας
οἷον οὐκ ἄλλον ἔξω τῆς πόλεως ἐκεῖτε λαυτά. Ἰούδας ἐπὶ ἰσκαριώτης. δαιμόνειτος ὁ ἰσκαριώτης πόδι
ἰσκαριών ἐπὶ δὲ Φασὶ. μυσῶν ὄνος περικεφαλὴν ποσὶ κεῖσθαι. κατὰ δὲ τιμωρίαν ξένον ἀγρύοντες. πρόσ-
φορον ἐπὶ ἥλεσι ὀνῶν σάρκας διέξιμον. ἐπὶ οὕτως ἀνήρχη. Ἰσκαριώθ. ἐπὶ ἐξέρξου τὸ βασιλέως πρε
σῶν οἱ τὸ αἰθιόπων βασιλέως, ἐπαινέσαν δῶρα καὶ τὸ βασιλέως κελεύσαντος οἱ
ἰσκαριώθ πρὸς δόσασιν εἶδον. ἐπὶ καταφρονήσαντες αὐτὸ ἐπὶ τὴν ἱερουσαλὴμ ἀνῆλθον. ὅτος ἡ πόδι
ἡμόμβων τὸ αἰθιόπων, ἐπὶ τοῦ ἰουδαίους στρατεύ. ὁλοφέρνην τὸν καὶ οὗ τὸ πόλεμον ἐπὶ τρέψας
πλιορκοῦντος τοίνυν ὁλοφέρνου τὴν ἰουδαίαν ἱερουσαλὴμ, γυνὴ τις ὄνομα ἰουδὶθ πρὸς τοὺς ἀμφὶ τὴν
φιλοῦσαν αὐτὸν ὡς ἐνάβδευκτος ἀπέτεμεν αὐτὸ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀσκολοπίσασα ἐπὶ τὴν
ἀπὸ τὸ τείχους φυγεῖν παρεσκεύασε ἰουδαίους. ὅτω τὴν πλιορκίαν λυθεῖσα ἀπαλλάγησαν
ἰουδαίοις τὸ φόρου. ὁδὲ τῶν ἰουδαίων ἱερεύς, νεμεσήσας παρεσκεύαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἔπεισεν
αὐτὸν εἰρήνην ποιήσασθαι πρὸς αὐτοὺς καὶ συγχωρῆσαι αὐτοῖς ἀναπαύσασθαι τὴν ἱερὰν
προσευχὴν ἀπὸ τὸ ἱερὸν δὲ ὁ φεινικὸς λέγει. ὅτι παραχρῆμα ὁ σὸς ἀμβύσου, ἀναιρεῖται ὑπὸ
τῆς. Ἰσδὶθ ἑβραία ἦν τὸν ὁλοφέρνην τὸν ἀλισραθηνὸν καμβύσου τὸ πύρσαν ἐλθόντα τὸ
ὁλοφέρνα πάντα λαβόντα, ἐπὶ τὸ ἀνέβαινε ἐπὶ θεῶ. καὶ ὑπορέψασα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἀφεῖλε
καὶ ἀσκὸν ἔχουσα, ἐπελούσατο ἐν τῇ πρίωσασα Ἰουδαῖοι. ὄνομα ἔθνους. οἱδὲ ἐπορεύ-
σαντο τὸν ἱερὸν. δόντων ἐκόντων εἶναι τὴν δόσιν ἰουδαίων ἔχειν πρὸς ῥωμαίους. Ἰσλ

ανὸς χαλδαῖος φιλόσοφος· μετὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ θεουργοῦ ἰουλιανοῦ· ἔγραψε πρὸς δημόνυμον βλίαν. ἀνθρώπων δέ ἐστι φυλακτήριον πρὸς ἕπασον μόριον· ὁ ποιῶν τελεσιεργικὸς χαλδαϊκός. Ἰουλιανὸς ὁ μετὰ τὸν τελευτήσαντα υἱὸς γενόμενος Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως· ἔγραψε κατὰ αὐτοῦ βεσεργικὸν τελεσικὸν λόγον διὰ πολλῶν· ἐν ἄλλοις ὅσα τῆς τοιαύτης Κωνσταντίνου μνήμης ηὐφιάτυχάνασι· τὸν φασιτινὸν δὲ ἡνίκα ποτὲ καμόντων τῶν ῥωμαίων ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἀερῶναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λαβρον· ἅμα βροντὰς τε σέλασιν ἐπαλλήλοις· καὶ τοῦτο σοφίαν τινὶ ἐργάσασθαι τῷ ἰουλιανῷ· οἱ δέ φασιν ἄρνουφιν τὸν αἰγύπτιον φιλόσοφον τῷ μετοικῆσαι τὸ θαυμάσιον. Ἰουλιανὸς δόμνα δὲ τὸν καισαρέα κωνσταδινοῦ· σοφιστὴς σύγχρονος κωνσταντίνου σοφιστοῦ· γεγονὼς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Ἰουλιανὸς ἀλικαρνασσεύς, ἀνὴρ δόσει προυλήφθη τῶν συγχρόνων ἐν δόξῃ· ἄφθαρτον εἶναι φάσκων τὸ σῶμα χριστοῦ τοῦ θεοῦ· αὐτῆς τῆς δηλονότι τοῦ θεότητος σύνοσιν εἰς τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς ἐκ τῶν παθημένων τῷ σωτῆρι ἀναστάσεως· λοιπὸν ἐκ τούτου δὲ θεῖα πάσχειν ἀκινήτως καὶ ἀνεπηρεάστως τὸν θεὸν λόγον καὶ ἀπαθῆ τε θανατῶσαι τὸν χν· ἅπερ ἔσχε καὶ ἐξήνεγκε μὴ κακόδοξα, πρὸς τὰ παλαιὰ θεσπίσματα τῶν ἐξωθισθέντα τυγχάνει· τὸ τε δεῖν ἰουλιανὸς εἴτε καὶ τοῦ γήρως τὰ καιρίως ἔχοντα ἀφορῶν εἴτε καὶ ὑποβολῆς τῆς πρὸς χριστὸν ἐκκλησίας τῆς, ἀληθῶς τε καὶ ἁπλῶς οὐδὲν ἐπὶ πλέον ἐκτεθνάναι τὸν χν, εἴτε ἑτεροῦτινος ἀναδιδάξαντος, ἐκφυγεῖν χαίρει καὶ τοῦτο, ὡς πόλεως τινὸς ἐθνικῆς ἐκ τῶν δόξαν ἰουλιανῷ εἰσηγήσατο ἐμπλέον οὖν τῶν ὀρθογνώμονα τὸν χν διανεύηκε· καὶ δὴ μᾶλλον τὸν ἀπὸ καιρῶν τῆς εὐσεβείας πόλεως ἐστειλεν ἀνὰ τῶν ἐῶ βεβαιῶσαι τὸ δόγμα· εἰ μὴ μετὰ βραχὺν χρόνον ὤχετο ἐξανθρώπων· οἱ ἰουλιανοὶ οὗτος τῆς συνήρου κακοδοξίας πρόσακτος ἐγένετο εὐθυμοδόξου· συνήρα μὲν μιᾶς φύσεως λέγοντος τὸν χριστὸν· καὶ τῶν ἐν τῷ χῷ διαφορᾶν μὴ δεχομένου· ἰουλιανοὶ δέ μίαν μὲν καθ' συνήρου ἐφάσκει φύσιν· ἀνήρει δὲ τῶν διαφορᾶν. Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης ἐκ ἀποστάτης ῥωμαίων βασιλεύς· κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως ἀνεψιὸς ἀπὸ δελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς γαλλας βασιλίσσης· ἔγραψε τοὺς καλουμένους καισαρας· ἐν οἷς δὲ τοὺς ἀπὸ αὐγούστου ῥωμαίων βασιλεῖς· ἑτέραν βίβλον πρὸς τῷ ζίδωνι σχημάτων καὶ τρόπων καλλιγραφικῶν· καὶ τὸν μισοπώγωνα καὶ αντιοχικὸν· πρὸς τὸ θέατρα καὶ ἀναπαύεσθαι τοὺς ἀπαιδεύτους· πρὸς δὲ νικομήδειαν ἐπράνθη βίον· πῶς ἐπιστέον· ἐπιστολὰς παντοδαπὰς καὶ ἄλλα· πρὸς βοῦν ἐμπαιστὴν μου λέγει ὁ παραβάτης οὕτως ἐν τοῖς ἐκκλησιαζομένοις ἱεροῖς· ἡμεῖς δὲ ἐμπαιστὴν μὲν καὶ πυθαγόραν πιστεύσαντες, οἷς τὰ ἐκεῖθεν λαβὼν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἔφη· ἐμπυρὸν πότερον ἐστὶν ὁ μηλωτὸς ἡμῖν ἔδοξε· ἱεροφάντης ἐπὶ μβλιχος· ἐκκλησιαζομένοις τὸν ἰουλιανὸν πολλαὶ δίκαι ἐγκαλοῦσι· χαλδαῖον ἐμφορᾶσθαι τῶν ἀνθρώπων τῆς δικαιοσύνης τὰ μείζονα τοὺς· ἀναβολαί τε δικῶν ἐν τῷ αὐτοῖς ὁσιωνόμοις ἐκ τῶν συνήθων γραμμάτων τὸ ἄδικον ἔχουσιν εἰσβοηθῆσαι τῶν ἀδικουμένων καὶ προσβοηθῆσαι· ἀλλ' ἐκ ἐχρῆν ἐδεῖτο ἴσον ἐλέγχεσθαι κατὰ φύσιν ἢ τὸ μέλλον ἐς διωθεῖσθαι εἰς τὸν χρόνον, ὃ ποτὲ ἂν βαρὺς ἐμπέσῃ ἐς λυπηρὸς ἐτύγχανε καὶ ἐκ τοῖς δεκαὶ τὸ πονηρῶν ἔθνος καὶ ἀδικούντων διηγείρετο· ἀεὶ γὰρ ἀδικεῖν ἐξῆν· ἀδικεῖσθαι βαρύτερον δὲ αὐτὸν ἀπεδείκνυε, τοῖς μοχθηροῖς, ἐς τὸ ἀεὶ πρόσωπον· εἰ γὰρ ποιοῦντος μὴ πολλακις διὰ τὰς ἑρομηνίας ἐς θυσίαν ἡμέρας δὲ φύσει πρὸς πᾶσαν ἐκπεύξιν τυγχάνοντας, ἀνώλυτον τὸ διομόσασθαι λόγου τυχεῖν· ὁμόσαι δὲ ἐλάχιστον ἐκ τῶν ἐκ ἐξ ἑαυτῆς βλασφημίας τε ἐς ὀργὰς καταπίπτειν ἐς φρόντιζε· πρὸς τὰς πελάτας· ἰουλιανὸς τὸ παραβάτου τὸ ἀθέου χρησμοὶ ἐκ τοιούτοις· ἀλλὰ πόθεν σὺ ποιητὴ σωτῆρι ἄιμα· ἀχρὶ σελαγηθεὶς ἡλιόνεων ξιφέεσι δαμάσσας, δηὶ τότε πρὸς ὄλυμπον ἄγειν ἐλαμπὰς ἅρμα, ἀμφὶ θυελλήεσσι νεφέλμοσιν ἐν σροφάλιγξι εἰ ἔφαντα βροτέων ἐθέων τολύπλοκον ἀνίλιον· ἔξεις δαῖθεν ἐφάος πατρῷον αὐλιὸν· ἔνθεν ἀποσπασθεὶς μεροπήιον βῶδε μᾶς ἦλθες· ὅτι δὲ ἐς ὁ χρησμὸς ὁδηγεῖς αὐτῷ ὅτι πειθηνιασφῶντα δίκην γαμψώνυχα ποτὲ φύλον ἐνήρατο μητιέτα ζεύς· ἔχθιστον μακάρεσσιν ὁλύμπιαδώματ' ἔχοντι· ῥωμαίων βασιλεὺς ἰουλιανὸς θεοφιλής, μεγάλα μῶμος περσῶν ἁλίασε τείχεα μακρά· ἀρχεμάχων δίεφθορε πειθηνα

περῶτε σδήρω νωλεμὲς δὲ δάμασεν ἀλῆς τε καὶ ἔθνεα πολλὰ ἀνδρῶν ἀλαμανικὸν
οὖδας ὑσμίνας ποινὰς ἐλών ἀλάπαξεν ἀρούρας. Ἰουλιανὸς δ' οὔπω τὸς ὠνὴρ ἀμφὶ τὴν βα
σιλείαν, ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, εὐθέως ξυφαῖς ἐπεραιώθη λαις ἐχόλωσε τὴν μὲν τῶν δημοσί
ων μελέτην ἀφεθύμως ποιούμενος. οὐδὲ τὸ ἀβροδίαιτον ἐπεδίδου ἑαυτόν. οὐ εἰσιὼν δὲ καὶ ἐκ τῶν
στρατιώτας φάσμάμους. οὔτε γὰρ οἰκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα· καὶ οἱ δημόσιοι θησαυροὶ
ἐκενώντο τοῦ κομμόδου ἐνεκα τῆς αἰτίας οἵπερ στρατιῶται ἀναλίσκουσι. καὶ ὁ δῆμος οὐκ ἐθ
έλων οὐκ ἐφρόνησεν αὐτὸν ἐποίουν. Ἰουλιανὸς αὐξήσας τὸ συνέδριον μετὰ τὰ βασιλέως ἥνό
ησε πολιτικὸς πολλὰ καὶ δεινὰ κατ' αὐτῶν ἐφρόνησε. παύων γὰρ αὐτῶν ἤχθετο, καὶ ὀφθῆναι αὐτῶν πρὸς τὸν
συνέδρων διέβαλλεν· ἀξιῶν τε καὶ αὐτῶν καὶ βασάνους κατεύχεσθαι γυναικῶν ποιούμενος καὶ
ἡμᾶς, αὐτὴ τε φιλοσοφεῖν διαπαύτα ἤρξατο ἐς σοφιστὰς συνημέρευεν. Ἰόλιος μὲν, καὶ ὄνο
μα κύριον. Ἰολόπεζα· ἡμᾶς. Ἴουλος· ὁ σὺν ταῖς ἁμπέλοις σκώληξ πολύπους δὲ πρ
ξῶν. καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῷ γνάθῳ, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος καὶ ὠδῆς τὸ γένος Ἴολος
ἐς ὀπο: φιλὸς τῆ αὐτῆ μιᾷ. οἵτοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις ἰνὸν πολύποδα ἐς συρεφόμ
Ἴουλον καλοῦσιν. ἐν ἐπιγράμματι. ὠόεον ἀνθήσαντας ἐπὶ κεροῖς φασιν ἰούλους περὶ ἁμῶν γνάθων
αὐξανος ἀπελλίσφοίβω θῆκε λύκων πρῶτον ἔρας. Ἰόλος· δὲ τὸ ὅλον εἶναι πονηρὸν ἐς συνε
στράφθαι. καὶ ἰσχναλέπεται ἡ πρώτη ἐξάνθησις τῷ γνάθῳ. Ἰόνιος, ὄνομα· ἐπὶ τὴν ἰωνικὴν δια
λέκτων διαλ ἐπὶ καὶ φαγεῖν ζῶν συνήθης ἦν βιβλιοπώλοις ποιλιοδαίμων τε καὶ γαστρινοβόλας.
βούλομαι γὰρ ἐπὶ τῆς κωμῳδίας τοιοῦτοις ἐπιτυχεῖν οὐδὲ μιᾷ μοίρᾳ

Ἰδσαν προβομβίλιον. Ἰουστινιανὸς, οὗτος πίσας τὴν ἁγίαν σοφίαν, ἐκάθηρε τὴν αὐλὴν ἐμαρμάρωσεν αὐτὴν, τὸ πρὶν ἴδσαν αὐχενεῖον. ἔθηκε τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐπὶ κίονος ἐφ' ἵππου ἐν τῇ μιᾷ ἀριστερᾷ χειρὶ φέρει σφαῖραν ἐμπεπηγότος τοῦ σταυροῦ ἐν αὐτῇ. ὑπὸν μαίνοντος ὡς διὰ τῆς εἰς ὃν σαυρώσεως, τῆς γῆς ἐμπρατὴς γέγονε. σφαῖρα μὲν ἡ γῆ διὰ τὸ σφαιροειδὲς τοῦ σχήματος. πίστις δὲ ὁ σταυρὸς διὰ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσπαλωθέντα θεόν. τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἀνατεταμμένην ἔχων κατὰ ἀνατολάς, σαίνων τῶν πρόσω σημαίνων καὶ μὴ μεταβαίνειν ἐπὶ τὰς ῥωμαϊκὰς γῆς διὰ τῆς ἀναλήσεως καὶ ἀπώσεως τῶν χειρῶν, βοῶν· ἤπερ καὶ μὴ πρόσω χωρεῖτε· ἐγὼ γὰρ σωσοίσω ὑμῖν. Ἰουστινιανὸς ὁ εἰνότ μητος. βασιλάς ῥωμαίων υἱὸς κωνσταντίνου. οὗ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ εὐδοξίας πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ σοφίαν ἀνδρὶ ἀνηνεῖς ἐν ὁμολογουμένων ἐν σέφανος ὁ νοῦχος πρόσωπος τὰ μίας τῶν βασιλικῶν μεγαλείων. καὶ πολλαὶ δι' αὐτὸν χεῖρα ἀνιζόμενος ἄχρι καὶ εἰς τὴν μητέρα Ἰουστινιανοῦ τὴν τόλμην ἐξένεγκε. μάστιγας αὐτῆς ἐν ὀχήματι ὡς οἰκέτριαν τοῖς παισὶν ἐπιδέμενος. καὶ βιοδότην τινὰ ἐγκλείσον γενόμενα κατὰ βραχὺ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίων λογισμῶν. οὐ γὰρ δημῶδες λογιζόμενον ἐκίνησεν. οὐ γὰρ ἐπολλῶν μότητος ἐγκλήματα ἐπὶ τῆς μετεώροις χοινίοις ἀναρῶν καὶ πρόσκαπτίζων ἀχύροις δι' ὁ φανερὰ δι' ἀπέκτεινε. καὶ λεόντιον στρατηγὸν ἀνατολὴν καὶ παίδιον ἴσαυρον θεσίνετσιν ἐπιφρούει ἐκείνην Ἰουστινιανὸς ὕστερον δὲ στρατηγὸν μέλλοντος ἀπέδειξεν. οὐ πῶλος τῆς παλλιτρόβου μονῆς μοναχὸς ἀστρονόμος ἐγκύκλιος καὶ πανδοκὴς ἡγούμενος τῆς τῶ φλώρα μονῆς προφητεύσαντο, ἐμπρατῆς γενέσθαι τῆς ἀρχῆς. ἐμπρατὴς τῆς βασιλείας ἐγένετο. Ἰσσινος φιλόσοφος ἐν σχήματι φιλοσόφων χρώμενος ἀπὸ τῆς νεαπολιτῶν ἐπικλήσεως, παλαισίνης. ἐπαγγελίας πρίσματα βαναύσους τῶν πρὸς τῆς θρησκείας χριστιανῶν πάνυ ἐπιφανῶν. ὥστε ἐν τῷ νίκῳ ἐπὶ λιπαρὸν καὶ τοῖς βύτου ἡέσπερ τῆς συγκλήτου ῥωμαίων βίβλον καὶ τὴν ἐθνῶν συγγένειαν ἐπαλοῦσαι τὸν ὀνειδισμὸν τὸ στρατιωτικὸν μῶμος. ἐγκαλοῦσι ἐκ πέρας βίβλον ἡμῖν ἐκδόσεως τῶν ἀντωνίνου διαδόχοις τουτέστι μάρκου ἀντωνίνου λατίνου αὐρηλίου νομμόδου. ὅτι καὶ ἄλλα αὐτὰ βίβλος καὶ τὴν ἐθνῶν συνεπείσας φυγὴν τῶν δαιμόνων διαλείπειν. καὶ πάρτα βίβλος ὁμοίως κατὰ τὴν ἐθνῶν. ἡμῖν ἐπέγραψεν ἔλεγχον. ἐκ ἄλλα πρὸς τῆς τὸ θεὸν μεγαλείας. ἐκ ἄλλην ὠνόμασε φαλάτιν, καὶ ἑτέρα πεῖ ψυχῆς. διαλαθόντα κατὰ ἰουδαίων οὐκ ἐσχέδασε καὶ ζύφωνος ἀρχηγὸν τὴν ἐφέσιον ἰουδαίων. ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ καὶ μαρκίωνος ἐπισκοπεύχη ἐξέδωκε. τὸν ἄλλον βίβλον καὶ πασῶν ὧν αἱρέσεων ἧς μέμνηται ἐν ὧν ἀπολογητικὸν ἐξέδωκεν ἀντωνίνῳ τῷ ὅτος τὴν ἐκ τῆς ῥώμης ἔχοντα τὰς διαβάσας, λίθων κείσηται τὸν κωνικὸν τὸν κ' χριστιανῶν βλασφημοῦντα. καλῶν αὐτὸν λαίμαργον. ἀσωθέντες ἀηδέστους τὸν θανάτου φοβούμενον πάντα τὴν σχύνην ἀπόδειξας. πέλος δὲ τῆ βύβυ συνεργεία ἐπὶ βουλῆς χριστιανὸς ὑπὸ χύ ἔπαθεν. Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλάς ῥωμαίων ὀρθοδόξοτατος. ἡμῖν ἀμάθησε γεγραμμάτων ἀπάντων. ἐν τὸ δὲ λεγόμενον ἀναλφάβητος. ὅτος κτίζει ἐν τῷ παλατίῳ χρυσοῦν γιλ. ἐν τὸν ἅγιον πᾶσιν τὸν ὀρφανοτροφεῖον. ἐν αὔξει τὴν πρὸς τὰ βασιλεῖ ἰσίμου πρακτικὰ σαν δόξαν, ὡς ὅτι μάλα ἐμβριθὴς τε ἐν παιδεύματος. Ἰοῦστος πρωθλάς, ὁ πρὸ χίας μαλιλαίας. ἐπιχείρησε μὲν ἑαυτὸς ἰσαάκιον ἰσοείκωνον ἐξαναστῆσαι. καὶ τινα κόμην μάλα πρὸς γράφειν. ἀλλὰ ἐκ τοῦτον ἰώσηπος ἐλίγχει φλυαροῦντα, ἐν γὰρ ἐκείνῳ τῶν παιρῶν γέγραφεν ὅτε ἐν ἰώσηπος. Ἰσφῶν ἀθηναῖος τραγικὸς. ὑὸς σοφοκλέους τὸ παγωδοποιοῦ. γνήσιος ἐκ τῶν γραπτὸς πέμπε δὲ αὐτῷ ἐν νόθος ὑὸς ἀρίστων. ἐκ τῶν θεοδωρίδος σπουδαίας. δράματα δὲ ἰοφῶν ἐδίδαξε ν'. ὧν ὅτι ἀχιλλεύς, τηλεφος. ἀκταίων. ἴλιος πρωτεύς. διξαμενός. βάκχαι. πενθεύς. καὶ ἄλλα τινὰ τὰ παῖδος σοφοκλέους. Ἰοχαίρα. κ' τοῖς ἰοῖς χαίρουσα. ἐκδεχομένη. ἐν ἐπιγράμματι. οἱ μὲν καμπύλα τόξα ἐ ἰοχαίρα φαρέτρα δῶρα παρὰ πομάχου φοίβου τὰ δικρίματα. Ἰώ, ὄνομα. ἵναχος ἀργείων βασιλάς πτίζει πόλιν εἰς ὄνομα τῆς συμπάντης. ἰοῦς. ὅτω δὲ τὴν συμπάντην ἐπάλουν ἀργεῖοι. ἐσχεδὸν δυνατέρα ἰὼ πάντα πάντης ὅτε ζῶς ἤρπασε. ἐ ἐσχεδυνατέρα ἀπὸ τῆς λιβύης. ἐδὲ ἰὼ λυπηθεῖσα ἐκ τὴν διαφθορὰν, ἐφυγάδευε τὸ σπλάγχνον ὄρος. καὶ κεῖ πελαστὰ. ὃ δὲ πατὴρ καὶ

ρὶ ἀδελφοὶ, τοῦτο μαθόντες, πτίζειν αὐτὴν ἱερόν. καὶ ἐκάλεσαν τὸν τοῦ ὠὸν πολιν. καὶ ἐμφραν
ἐκεῖ μέχρι τῆς τελευτῆς. Ἐπιτελοῦντες τὰ μνήμια. Ἐ περόντες εἰς ἅλις ἀλλήλων θύρας κα-
τέβης, ἔλεγον· ἰὼ ἰὼ. Ἰὼ. σεισμὸς ἐγένετο· ἰὼ νέμεσι. βαρύβρωμοί τε βροντοί. Ἐ αὖθις ἰὼ ἰὼ βρυ
μάτων ἐπωδύων. Ἰὼ. ἀείσοφάνης· ἰὼ μανάρεια χελῶναι τὸ δέρματος καὶ δισμανάρειαι
τοὺς τὰς πλάρας ὡς ἂν κατηρέφασθε καὶ νάρυσι κῶς. Ἰὼ σφασιαὶ βισάθλιαι· καὶ πεν-
θάμις. Ἐ πολλῶν δὲ νέμεσις ἀπολεῖσθε τὴν μέρον· ὅτι ἡ πόλις λαπωνική. Ἰὼ σπότος ἐμὲν φαλ
ος ὄνερος ὤφελόν τον ἐμοί· ἔλεσθε μὲ λεσθε μοῖ κ᾽ τορα ἔλεσθε μ, ὅτε τὸ θεῶν γλίος ἄθ᾽ ἅμε
ρίων ἐτάξιος λέπειν τινὲς ὄνησιν ἀνθρώπων. ὄυτε σὺν θεῶν οὔτε σὺν θρώπων γλίος ὁραν ἄξιος
εἰμι εἰς ὠφέλειαν. ἄξιον τοίνυν ἐξιέναι τὸ βίου. ἄνερος εἰς ὠφέλειαν ἀνείσιμοι ἔτε ἀνθρωποι
ἔτε θεοὶ, τί οὖν ζῶ· ὡς ἂν θάνατον σεῖ αι μομίσειεν. Ἰωδω, ὄνομα νύειον. Ἰωακειμ. ὄ
νομα νύειον. Ἰωαθαμ. ὄνομα νύειον. ἐν τῷ ἀριμέλεχ. Ἰωάννης, ὄνομα νύειον. ὁθε-
ολόγος καὶ ἀπόστολος ἀπὸ τῆς ἐν πάτμω ἐξορίας ἐπανελθὼν σωτάπει τὸ ἀποκάλιψιν
ἐτ ρ. διαπέσας ἕως ρη ἐκεῖθεν διάγων συγγράφεται τὴν θεολογίαν. δέχεται δὲ ὁ χρυσόσο-
μος Ἐ ἅλις Ἐπολὰς αὐτὸ ἓξ τρεῖς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. Ἰωαννίνιος, ὄνομα νύειον.
Ἰωάννης· ἀντιοχεὺς ὁ Ἐπικληθεὶς χρυσόστομος· πρεσβύτερος μὲν ἐν πρώδοις ἀντιοχείας. ἀνέ
βιβάσθη δὲ τὸ ἐπισκοπεῖον Φιλοπόφ καὶ διδασκάρα ἀπήλαθος. οὗτος πολλὰ συγγράψαι λέγεται· ἀφῶν
σι πόθεν ἱερωσύνης ὑπόθεσιν λόγοι ἓξ τεύχη Ἐ τὴν Φράσιν καὶ τὴν λειότητα Ἐ τῶν ἄλλων
ὀνομάτων. τοὺς βίους Ἐφάμιλλοι, καὶ οἱ ἐν τοῖς ψαλμοῖς τὰ δαβὶδ λόγοι. ἐν τῷ ναζιραίου καὶ
ἀπελείου σημασία. καὶ ἓξ εἰς τὸν ματθαῖον καὶ μάρκον καὶ λουκᾶν ὑπομνήματα. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτὸ
συγγράμματα πρέπουσα ἀριθμοῦ τυγχάνει. ἅπασαν γὰρ ἰουδαϊκὴν γραφὴν καὶ χριστιανικὴν ὑ-
περεκπεπόνησεν ὡς ἄλλος ἀδείς. Τὰς δὲ μαρτύρων δὲ πανηγύρεις ἐπανήξησεν ἐν τῷ σχεδιάζειν
ἀνεμποδίσως. καὶ τὴν λῶσαν αὐτὰ καταρρεῖν ὑπὸ τοὺς ἀφλόους καθαρεύοντας. οὐδεὶς οὖν ἀρ
παίωνος βίαν τὴν λόγων ἀνυπόρησεν ἀνδρείαν. ἦν μόνος αὐτὸς ἐπλούτησε. Ἐ μόνος ἀκιβδήλως
τὸ χρυσοῦν τε Ἐ θεῖον ἐκληρονόμησεν ὄνομα. τῶν δὲ συγγραμμάτων αὐτὸ καθαλέγειν τὸν ἀριθμὸν
φυλάνθρωπον. θεσπέσιον δὲ μᾶλλον τὸ Ἐ πάντα γινώσκοντος. οὗτος ὁ ἅγιος ἰωάννης ὁ χρυσόστομος, ἀσκη
τὴς ἦν ἀνήρ. καὶ πολυάθλητος Ἐ φιλήσυχος λίαν. Ἐ διὰ ζῆλον σωφροσύνης ἀπῳκίσθη. ἀνήρ.
καὶ ἀνδρόχολος. θυμῷ γὰρ μᾶλλον καὶ δοῖ ἐχαρίζετο. Ἐ ἐλευθεροστομία πρὸς θεὸν ἐντυγχάνουσα
ἀμέτρως ἐκέχρητο· καὶ ἐν μὴ Ἐ διδάσκειν, πολὺ ἦν πρὸς ὠφέλειαν. ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις, ἀλα
ζονικῆς τις Ἐ ὑπερόπτης ἐνεμίζετο τοῖς καθ᾽ ἑαυτὸν ἀγνοοῦσι. διὸ καὶ Ἐ τὴν Ἐπισκοπὴν πρὸς βληθεὶς
μείζονι ὀφρύι πατὰ Ἐ ὑπηκόων ἐκέχρητο. πρὸς διόρθωσιν ἑκάστων καὶ σεῖαν καὶ τοῦ βόπτου καὶ
θεοῦ λόγου μεθαλλάπτων. οὐδίνων εἰ μή τις εἰκῆ λάξ, τὸν ἀλαζόνα νομιστέον εἶναι. ἐδαὐ πά
λιν ἐκόλαξεν ἐν Ἐ ἀγχόνῃ, τὸν μεδιόφρονα λευκτέον. ἀλλὰ γὰρ ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει τῆς
λαθέρους προστούσης ἑαυτὸν Φυλάπουσα, μεγαλόψυχον μὲν εἶναι προσήκει ἀχρώμφανον. ἀν
δρεῖον δὲ θρασύν. Ἐπιφυῆ δὲ θυλοῦσαν μεδιόφρονα, οὐ Ἐ σωφροσύνην Ἐ σωφρόμυον. ἐλαθέ
ριον, οὐκ αὐθράσπουδον. ὡς Ἐ αὐτὸς λέγει. διατὸ ποιμένα εἶναι δεῖ τὸν ποιμένα Ἐ διδάσκα
λον. ποιμένα δὲ λέγω ἀχρῶν ου. οὐδὲ κόλακα καὶ ὑφεικῆ. ἀλλὰ πολλῆς ἐλαθερίας Ἐ
ρησίας αὐάμεσον. εἰδότα Ἐ συμπαθεῖν καιρίμως ὅλῳ ἀπαθῆ τῷ θεῷ πάθων Ἐ σθένος.
καὶ καιρὸν εἶναι ὁμᾶ καὶ αὐκαιρον. ἀμαρ ἐν τρόπῳ καθῆσθαι τοῖς ἀλγομένοις ἅπασι δέον. Ἐ πειμὴ
δὲ ἰαθῶν παιὼν ἐν Ἐ φαρμάκῳ πᾶσι τοῖς νέμεσι προσφέρεσθαι καλόν. μὴδὲ κυβερνήτημίαν
ὁδὸν ἰέναι τῆς πρὸς τὰ πνεύματα μάχης. ἐν νόησον δὲ ὁ ποιόντινα εἶναι καιρὸν, τὸν μέλοντα
πρὸς χειμῶνα τοσοῦτον ἀνθέξειν καὶ διαπλωζάλην Ἐ τοσαῦτα κύματα. πρὸς τὸ γλυκάθαι τοῖς
πᾶσι πάνθ᾽ ἵνα πάντας κοδόκῃ. Ἐ γὰρ σημνὸν εἶναι δεῖ τὸν διδάσκαλον. Ἐ ἀτυφον Ἐ φοβερὸν Ἐ πρα
σύν. Ἐ ἀκτητικὸν. Ἐ κοινωνικὸν. Ἐ ἀδέκαστον. καὶ θεραπευτικὸν Ἐ ἀπειρόν. Ἐ ἀδούλωτον. καὶ
φαιδρόν. Ἐ ἥμερον, ἵνα ἀπὸ τὰ ἀνόλως δύνηται μάχεσθαι. ἀκὰν δεῖ τὸν ἐνεργέσαλον Ἐ ἐχέφρονα
φιλόγειν τὸ κολακεύειν Ἐ κολακεύεσθαι μήτε ἀλαζονικὸν εἶναι μήτε κόλακα. ἀλλὰ μφοτέρων

τὴν ἀκριβῆ τούτων ἀκολούθησιν τῷ ἀμεσίτῳ καὶ ἐλευθέρου εἶναι μήτε εἰς αὐθάδειαν ἀπονενοημένου μήτε εἰς δουλοπρέπειαν κεκλασμένου πάντα· πρὸς μὲν γὰρ χρηστοῦ κεκλασμένου ὑπεῖκειν δεῖ· πρὸς δὲ θρασεῖς ὑψηλὸν ἐπιφορικόν, ἀνετῷ εἶναι τῷ ἐπιεικεῖ καὶ ἡμερόφρονι· οἱ δὲ ἀδεεῖς θρασύτητα ἐπιεικέσι μὲν τῷ τὰ πονηροφρονοῦντα πρὸς φέρειν· τούτοις δὲ τῷ ἀνδρείαν σεσηρυῖαν αὖ τῷ ἀπὸ τῆς θρασύτητος δόξαν· ἵνα τοῦ μὲν, ὠφελήσῃς, τὸ δὲ, τὰ πονηρὰ τοῦ φρονήματα καὶ ροῦ τῶν πάντη πραγμάτων φησὶ Σολομὼν βουτέσι κεκλασμένοις· ἡδυσμὸς ἐλεύχου παρακλήσεως· φιλοῦσι γὰρ ἡδυσμὸς χρηστότητος· ἀπὸ τομίας δὲ καὶ κλῶς παντὸς πράγματος· ὥστε τοῦ μὲν τοῦ κεκλασμένου τὸ ἡμερόφρον καὶ μιμεῖσθαι σὺν κεκλασμένοις κλαυσὶ καὶ αὐτὸ πυριακὴν φωνὴν· ὥστε ἡ τῶν ἐξουσιαζομένων ἡδονὴ ἦν ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν· ὅθεν καὶ χρεία ἐστὶ ζητεῖν τὴν πρέπουσαν. ἐπαινῶ μὲν ἁπλότητος τὸ χρηστὸν ἐνδεικνύμενον· ἐπαινῶ δὲ ἀπὸ τομίας, τὸν ζῆλον ἐμφαίνειν· ἐφίεμαι δὲ τοῦ ἄλλου ὁμοίως τὸν ἔμπειρον καὶ δίκαιον λογισμὸν ἀποφέρεσθαι· λογισμοὶ δὲ δικαίων πείθεσθαι καὶ ἰσόδωρε δὲ τὸν ἄρχοντα δίκαιον εἶναι δεῖ καὶ φορερόν· ἵνα οἱ μὲν ὠφελούμενοι θαρρῶσιν· οἱ δὲ μαλθάσσοντες ὀκνῶσιν· θάτερον δὲ θατέρου χωρὶς, ἀνάρχια μᾶλλον ἢ ἀρχή· εἰ μὲν δὲ πάντες ἦσαν ἀνεπεῖς καὶ φιλάρετοι, ἀθανάτους ἔδει μόνους, φόβου ἐπεὶ δὲ καὶ θνητοὶ καὶ πονηροί, ἀμφότερα κατ' ἀμφότερα κτητέον τῷ ἄρχοντι καὶ πρῶτα μέν.

Ἰω. γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος· τούτου συγγράμματα πάμπολλα γραμματικὰ φιλόσοφα ἀριθμητικὰ ῥητορικὰ· τῆς περὶ τὰς γραφὰς ἐκκλησιαστικῆς δογματικῆς πραγματείας· καὶ κατὰ τῶν δημιουργῶν κόσμου καλουμένων ὅτι μιᾷ ἀρχῇ τῆς ἐπιπλοκῆς διδασκάλου ὡς τριθείσης ἐμβάλλεται εἰς τὴν καθολικὴν τοῦ ὀρθοδόξου ἀποδιώκεται. Ἰω. φιλαδελφεὺς λυδός· οὗτος ἔγραψε πρὸς μηνᾶν βιβλίον α'. εἰς πρὸς διοσκορίωνα ἕτερον· καὶ ἄλλων τινῶν ἀποφάσεων μαθηματικῶν· περὶ μισουμένων δὲ ζώντων γαβριηλίωνι υἱῷ χω. Ἰωάννης ὁ μονομαζόμενος σοβαΐος, ἀνθολόγιον πρὸς ἔχοντα βασιλείδην πάσης πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις λ'· ἐν ἀρεσκόντων καὶ ἡδονῶν πάσης παιδεύσεως· γράφει δὲ ζώντα πρὸς βασιλείδην ὑὸν αὐτοῦ. Ἰωάννης ὁ δαμασκηνὸς ὁ ἐπικληθεὶς μανσούρ· ἀνὴρ εἰς αὐτὸς ἑλληνομώτατος οὐδενὸς δεύτερος ἢ καθ' ὅλον τὸν ἐν παιδείᾳ λαμπρῶν συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ καὶ μάλιστα φιλόσοφα εἴς τε θεολογίαν γραφὴν καὶ ἄλλοι κατὰ ἑλλήνων· καὶ οἱ ἁγιοπατέρες ἀνάθεμα· συνήκμαζε δὲ αὐτῷ εἰς ἡγεμονίαν ἐξ ἱεροσολύμων ἀνὴρ ἀφυέστατος εἰς πάντα μουσικὴν ὅλως τὴν ἐναρμόνιον· οἱ γὰρ ἁγιοπατέρες ἀνόρθωσαν Ἰωάννης τε εἰς κοσμᾶν, σύγγενεσιν ἀνὴρ δίδεκτο· ἐδέξαντο μέχρι σαββαΐτου βίος πραγματεύσεται. Ἰωάννης ὁ τυραννήσας εἰς ῥώμην Θεοδοσίου πάππος ἦν καὶ ξυνέσεως ἀνήνυτον καὶ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι ἀξιώσεται μόνος· οὐ τῷ τυραννίδα μεγίστως ἐξηγήσατο· οὐδὲ τοῖς διαβάλλουσι τὴν ἀπολωλυῖαν πίστιν· οὐδὲ φόνου ἄδικον ἐργάσασθαι ἑκόντα εἶναι· δὲ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπίστευτο. Ἰωάννης ὁ παπαδοπουλιανὸς ἐκ Χίου ἰουστινιανοῦ, λόγων μὲν τῆς ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν· ἀγαθὸς ἄλλο δὲν δύναμαι τοῦ φοιτῆσαι, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ζῶντα κενὰ κενῶς γράφειν· φύσεως δὲ ἰσχύϊ, πάντων τέχνης δεύτερα ζώντων ἡμεῖς ἴσμεν· γνῶναί τε γὰρ τὰ δέοντα ἱκανώτατος ἦν· καὶ λύσιν τοῖς ἀπόροις ἀρῆν· πονηρότατος δὲ πάντων ἀνθρώπων τέχνης, τὴν τέφυσιν διαμεῖναι τὸ ἐχρῆν· καὶ οὔτε θεοῦ λόγος οὔτε ἀνθρώπων αὐτὸν αἰδώσεις εἰσῆκε· ἀλλὰ βίους τε αὖ ἀνθρώπων πολλῶν ἀπολλύναι κέρδους ἕνεκα καὶ ἡλίκος ὅλως καθελεῖν ἐμελέτησεν· χρόνου γοῦν ὀλίγου χρήματα μεγάλα πορίσαι λίθος ἦν· καὶ παιδεύσεως

τὴν ⸀καὶ μέλειαν τὴν πρὸς τὸν θεὸν. σωδὶ εἰ φθαρήσεσθαι δὲ αὐτὸ καὶ οἱ τὸ πλῆθος προτυπώσαντες ὡς
τε πλημμελεῖν εἰς ⸀δίκαια καὶ νενομισμένα πᾶσι τοῖς ἄλλοις εἶναι. δυσχεράνας δὲ ὁ θεὸς ⸀καὶ
τὴν μεταβολὴν τὸ βασιλέως καὶ τ᾽ ἄλλων, πέμπει δύο προφήτας διαμαρτυρησομένους τε ⸀περὶ
τῶν μεγάλα καὶ πολύσπλαγχνος τῆς προνοίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἰσχυρὸν ἔρωτα καὶ δεινὴν ⸀ἐπιθυμίαν ἀφ᾽ ἁμαρ-
τίας εἶχον. ἀλλὰ καὶ ζαχαρίαν ὑὸν τὸ ἀρχιερέως ἰωδαέ, κατέλευσαν λίθοις ἐν τῷ ἱερῷ. διότι προ-
εφήτευσεν αὐτοῖς τιμωρίαν μεγάλην ὑφίξειν μὴ πειθομένοις. Ἰὼβ ὁ μέγας ὄντως ἐκεῖνος ⸀ὁ
γνήσιος τ᾽ ἀληθείας ἀγωνιστής. ὁ πρῶτος ἀνοίξας τὸ γυμνικὸν ἐκεῖνο ⸀τὸ μέγα πανήγυρι σά-
διον. ὁ τὸν ἀντίπαλον πάσης τοῖς πάλαις καταβαλών. ὁ μέχρις τ᾽ ὀστέων τὰς σαπράς ⸀τοῦ βί-
μώλωπας εἰς δέξάμενος καὶ μείνας ἀήττητος. ὁ στεφανίτης. ⸀ὃν δὲ θανάτου
τος ἴχυσε παλαιστρῶσαι καὶ κρατῆσαι ⸀ὁ διάβολον. ἀλλ᾽ ἔτι ἐσκηνωμένος σαρκὸς ἀνδριὰς ἀπειρόπονος
καὶ ἄπημων ἀνήλατος δι᾽ ὅλα τὰ βίου καταπαλαίων ⸀καὶ καταράσων τὸν ἀντικείμενον. ἕως πρω-
τος κατεπάλαισε τὸν διάβολον. ἕως ἤρξατο καταβ τὸ πονηροῦ νίκης βραβεῖα οὐνέμεσε ὁλύμπια
ἆθλα μιᾶς τε καὶ αὐθις. καὶ ὅσα ἑλληνικὰ διαπομπάζουσι λόγοι, ἀγωνιζόμενος, ἀλλὰ πρὸ παι-
δων. καὶ ⸀τῆς νόσου καὶ βοσκήματ᾽ ⸀θεραπείας ⸀πάσης τ᾽ τὰ βίου διαγωγῆς. ⸀ὁ πομπαῖος ἰωνοπίας
ἔφασε. ἕως αὐτὸς ⸀ὁ πολυανδρία τ᾽ αὐτὸ παίδων τεθνηκυίας, ὅπαρ τεπρόψυχος θεασάμενος ὡς
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ⸀ὥρᾳ ⸀τῆς βασιλίσσης αὐωχυμένας ⸀συναθροίσας κατέσφαξεν ὁ πάμ-
μιαρος, ⸀ἐπισείσας αὐτοῖς τὸ δωμάτιον οὐδύο καὶ βεῖς ἢ τέτταρας ἀλλὰ δεκαδύο πάντας ⸀πά-
σας καταβαλών. ⸀ὃ οὐδὲ μέχρι τούτων ἠλύσας καὶ βασανίας ἀρκεῖσθαι τὸ ἀντιπάλου. ἕως αὐτὸν
τὸν ἀθλητὴν γυμνὸν ⸀τῆς ποδείας ἐκπαλεσάμενος ⸀καταστιπτον ὅλον τοῖς ἕλκεσι ⸀πλή-
κτοις ἀνοικτοῖς ἀθρήσασάμενος, θέαμα φρικτὸν τε ξένον ὅλην τὴν φιλίωνα τέκνων, ἔτεσιν ἑ-
πτὰ βίς ὀλίγῳ δὲ πλείοσι καὶ τὴν πλοῦτον πλημμύρων ὅλον τὸ σῶμα τὸ μάρτυρος. μέχρις ὁ-
τοῦτο τὴν πᾶν ἐφ᾽ αὐτὸν ὁ πάμμιαρος ἐπιτελέσας. ⸀ὁ Τὰ αἰσχύνην τέλεον ἐπλήρωσαντο. ἔχεις
τὸ λοιπὸν ⸀ὁ βύτου τὸ φιλοσόφου ⸀ἐπάθλα. ἔχεις ⸀τοῦτο τὴν βίβλον πολύτης ὁ μῦθος καὶ
πολλῶν ἀνδρῶν λιτουργότερον ἄδουσιν. οὐ μύθων καὶ παθῶν ἀλλοδίων ὑφηγήσεις διαγρεύ-
ουσιν. ἢ τὸν θρασύτατον ἀχιλλέα ἢ τὸν ὀδυσσέα τὸν πολυμήχανον. ὧν αἱ ὁρατοὶ τυγχάνουσι πρό-
παιν καὶ γυναικῶν φθοραὶ πατρεώματα. ἀλλὰ τὸν σαβαὼθ ⸀τὸ γυμνοῦ τίνος ⸀ὁ πόλου καὶ μό-
νου κατάρασόμενον. καὶ φίλων συμπαθῶν δημηγορίας. καὶ δάκρυα καὶ φυσιολογίαν ὅλης τῆς
κτίσεως καὶ ζώων ⸀ὀρνέων φύσεις ⸀λαμπρότατα διηγήματα. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δράσαντος τὸν
⸀ἐπώνυμα τὸ σκολιοῦ. ⸀πολλὰς ἔχοντος ⸀τὰς ἑλίξεις. ⸀τοῦ ὀφθαλμοὺς ὡς πῦρ φλογοφορίζοντος
καὶ τὸν εἰς ᾅδου καὶ ⸀τὸ καταχθονίων τὸ μονογλῶσσ᾽ ὑπὸ τὸ θεσπεσιώτατον ⸀τὸ θεῖον πνεῦμα κατάρασιν. ⸀τὸν ἐξ ᾅδου ⸀ὁ
τὸν νεκρῶν ἀναβίωσιν. ⸀καὶ πάλιν τὸν δίκαιον στεφανίτην ἀναγεράσαντα. ⸀τοὺς παῖδας ⸀τὸ κτῆσιν ὅ-
λων πολλαπλασίως λαμβάνοντα. καὶ χρόνον ζωῆς διπλασιαζόμενον καὶ θυγατέρων ὀνόματα
ἐξαλλαττόντων ἀληθείας ⸀τῆς ἐρωτήσεως ⸀ἀντιπόρως ἀπὸ ⸀τοῦ θεῶν ὕματος ζάλης διεκόρησε. ἀλλὰ μέ-
ρας τε ⸀καὶ σίας, ⸀ἀμαλθείας προσωνυμίας λαμβάνουσαι. καὶ τὸ πειθῆναι πασῶν γυναι-
κῶν ⸀τὸν ἀρρένων ἀνωτέραν. ⸀τὸ δὲ μέγιστον τὸ νικηφόρου ⸀στεφανίτου ἰὼβ τὸ ἀγωνίσεως.
ὡς πρὸ τιγώνισμα ⸀πλῆρον λαχούσας ἀξιάριστον. μόνος γὰρ οὗτος ἀγωνὴς ⸀ἀφηλίξ ἀπὸ
λων ὁ κλεινὸς ⸀βιβλίου τος ὁ τὸν κερδάνας ⸀ἑαυτὸν ἄθλων τὸ τελαυταῖον ⸀σῶμα τὸν ⸀ὅλον. τὸ μετὰ
χῦ συνανασῆναι καὶ τὸν τὴν δεσπότην θεάσασθαι πάλιν μετὰ τὸ σώματος, ἀπαλλαγὴν τὸν πραγμάτων
μυθον ⸀τὸ τὸ ἀληθοῦς τὸ ἀλήθειαν. ἢν ὁπαλλήνησθε καὶ διάφερος ὑπὸ τὸ ἀνδρὸς τελαυτήσα-
σαν ἢ γεγενημένον ὅλον τυρός τε ⸀γυναικὸς τέγνε ⸀πανάλωμα. ἀλλὰ ⸀τὸ ἀρχαῖον τοῦσες
ἡμῶν δύναμιν τὸ τὸν ᾅδην σκυλεύσαντος ⸀τοὺς νεκρούς ⸀κατὰ χθονίων ἀρπάσαντος ὀστᾶ καὶ
θησεν ἐνδεξιῶν τὸ γλυκύτατος μετὰ τὸ πεσλήμματος καὶ βασιλεύσι πάσης ὁρατῆς ⸀τῆς ἀοράτου
κτίσεως. Ἰωβιλαῖος μὲν ⸀πάντοις ἀνθρώποις τιμώμενος. ἴστέον δὲ ὅτι τὸ ἀρχὴν ἔτος κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐπιτρέπεται
ραὶ ἀνθρώποις. ὡμοίως τοῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. Ἰωνᾶς ὁ ὡν. Ἰωδαέ. οὗτος ἱερεὺς ἦν ὁ δαὶ
τὴν πολλὴν αὐτὸ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ΄. Ἰώβυδρος ὄνομα κύριον. Ἰωήπνοή. Ἰωλη
ὄνομα κύριον.

ὄνομα νύειν. Ἰωβὰμ, ὄνομα νύειν ἢ ἰωάβαμ. Ἰώβη ἐχολώθη. Ἰώβων, ὄνομα νύειον. Ἰωνας. ὄρμας. διώξας. Ἰῶνες τὰ ληρυόεσαν. ὄμπρος. ἰώνας λέγει τὰ ἰωνίω. ὡς καὶ σοδομερόνας τὰ ἱερόκλω. ἢ αὐτὸς ὄμπρος τὰ ἀλκὼ ἄλκα. ἀλκί τε πρὸς. λέγει δὲ ἰωνίω ἀπὸ μέρους τὰ μάχην. ἐπεὶ διώξεως αἰτία γίνεται. ὅθεν ἐβόλω ὃν πόλεμον ἀπὸ τὰ ἀλκαλαιμᾶ. Ἰώνλαι τῶβ ὁ λοχάται αὐβί τε ἐβερχεῖα ἐ τόκοι τόκων. οὐδὲν νὰν μεφλαῦρον ἐμάσαιο ἔτι. οἷος ἐμοὶ ζέφεται βῖς δλοὶ ἰδώμασι παῖς. ἀμφίκλωπα λέμπων. πρόβολος ἐμός. σωτὴρ δόμοις. ἐχθροῖς ἀνιαρὸς λυσανίας παῖδων μεγάλων καὶ ὧν. Ἴωλκα. αὔλακας. Ἴωμαι. αἰτιατικῆ. ἰώμμος θεραπεύων. Ἴωνχίος. βαγινὴς. ἐ λυεινὴς. ἐ Φιλόσοφος. ὑὸς ὀρθομήσιος. ἐβικλησιν ἢ ἐξέθη. ἢ ξάβ ἢ ἴας βαγωσίας διδάσκων, ἐβικῆ πρὸ ὀλυμπιάδος. δραμάβ ἢ αὐτὸ ιβ'. οἵδε λ'. ἄλλοι ἢ μάσιν. οὗτος ἔγραψε περὶ μετώρων. καὶ σωβέβους λόγους. ὃν παίζων ἀειτοφάνης ὁ κωμικὸς, ἀδίον φησί. Ἴων. βελῶν. ἰὼν δὲ ὀξυτόνως, ὁ πρόθεσις. Ἰωνάθης, ὄνομα νύειον. Ἰωνᾶς ὄνομα νύειον. Ἴωνες ἀπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ ἰώνων. ἀθλιαῖοι δὲ ἀπὸ τῶ μεγάλα. εἰ ἐς τὸ μανάρεσσιν ἀνδρεῖον ἔχος ἰώνων. Ἰωνιά. ὁλμὸν τὸ ἴων. ὡς ῥοδωνιὰ ὁ τὸ ῥόδων. καὶ μυρωνιὰ ὁ τὸ μύρινων. Ἰωνία χώρα. ἐ ἰωνίας πολλαὶ ιβ'. ἃς ἐνοικίζει Ἀλυάττης ὁ πάτηρ. εἰσὶ δὲ Ἔφεσος. Ἀνδρόκλος Μίλητος. Μυοῦς. Πριήνη. Κολοφὼν. Τέως. Λέβεδος. Ἐρυθραί. Φώκαια. Κλαζομεναί. Χῖος. Σάμος. Ἀπόλλωνος ἀρεῖος ἐβικὴ σύλας αὐβῖς φύλαξιν ἐβικὸ τὸ ἱερὸν ἐβεκήσαβ. συμμαχίας ἢ αὐτὸ ἐβικὸ ἀγῶνα τοῦ ἐπὶ Πανιωνίῳ καὶ πανηλληνίας ἰδίως θυμάτερας. Ἰωνικὸς. Πανιωνικὸς. ἀθλιαῖος ἀρχαῖος. καὶ Ἰωνικῶς ἀπὸ ἄρρως. ἐμιζοφόρουν τε καὶ διεκόνουν Ἰωνικῶς. ἀειτοὶ σύνθες μοφορεία ζούσαις. Ἰωνὶς. χώρα. Ἰωξις. κλίσεις. Ἰωρεάμ. ὁ χολίας. ὑὸς βασιλέως Ἰορὲκλ. πάσης νόσου. ἐ πνικείας ἀπὸ πόλεως καὶ ἀσεβής. ὧν δὲ βασιλεύσας ἀραίος. Ἰώρεαμ, ὄνομα νύειον, Ἰωρὸς. ὀθυρωβὸς. ὁ φύλαξ ἐ θησαυροφύλαξ ἐ ταμίας. ἀλλὰ ἐντὸς Ἰώρας. καὶ ὁ νόμος ὁ τῶ ἀθλιαίοις, ἐντὸς Ἰώρας ἐκ ἐλάσεν ἐβικὸ τὸ ἀνδροφόνους. ἐβικὸ βίνων τὸ ἀπειλοῦντα ἐ σοβαρὰ νόμον τῆ τῶν ἐκ μέχρι. Ἰωσαφάτ. βασιλεὺς Ἰούδα ιδ'. ἔζησε βασίλευσε, ὧδε ὡδὶ διὰ ἢ τὸ πρὸς ἀχαὰβ φιλοσοφεῖν ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἰοὺ ὁ προφήτης ὁ τὰ αὐ ἀνα. βασιλεῦ Ἰωσαφάτ. εἰ ἁμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς, καὶ μισοῦμεν τὸν κύριον φιλιάζῃς, διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐβικὸ ὀργὴ σὺ μὲν λόγοι ἀγαθοὶ ἀρέθησαν σοί. ἐ ὅτι ἐξῆρας ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα. καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐβικῆσαι τὸν κύριον. ἐ ἀρέθη καὶ ἀρδία σου τελεία πρὸς κύριον. διατοῦτο φείσεται σου ὁ κς. πλὴν ὅτι διεκόσμησας ἐ ἔργα σου ἐ σωεξέβησαν ἐκ Ἰούδαν σου. καὶ νῦν ἴδε διδασκόμεθα ὡς ἡ αἰτία τὰς ἐβικὸ ἁμαρτήματος ἐβικὸ ἐπεγένετο μὴ ἀναβρώμασι. ὁ θεὸς ἐβικὸ ἐν αὐτῷ μεῖζον, ἐ τὸ ἐπὶ φόβῳ. Ἰωσεδὲκ. ὄνομα νύειον. Ἰώσκπ ἰεδδαῖος φιλαλήθης. λέγων πρὸς τὸ πρόσωπον ἐ ἐπεὶ τὸν κύριον ἐβικὸ ἐσρῆλ ὑὸν ἐ θεὸν ἐσρῆλ ὑὸν ἐ θεὸν ἐσρῆλ ὑὸν ἐ θεὸν

ἀφ' ὅτου αἱρεθεὶς δικτάτωρ, μάχῃ, πρὸς αὐτὸν ἐστάσιασε. Ἰωάννης ἀρχιερεύς. ἐπὶ τούτου ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ φόνος ἐγένετο. Ἰωάννης ἀρχιερεύς. ἕτερος δὲ Ἰωάννης ὁ Ἀρέμου. ὃς συνῆν Ἀντιόχῳ τῷ Εὐσεβεῖ. Ἰωάννης ἀρχιερεύς. ὁ τὸν τύραννον ἀνελών. ἕτερος δὲ Ἰωάννης ὁ Ἀρέμου. ὃς συνῆν Ἀντιόχῳ τῷ Εὐσεβεῖ. καὶ φόβος ἦν μὴ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν τυράννου. καὶ φόβος ἦν μὴ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν τυράννου καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν τυράννου. καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν τυράννου. ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγός, ἐτυράννησεν. ἄλλος δὲ Ἰωάννης ἐπίκλειτος. ἐμνημονεύθη δημοσθένης. λέγεται δὲ Ἰωάννης ἀρχιερεὺς ἀθλιώτατος, καὶ ὁ πρὸ Ἰωάννου ἄρχων. δύο δὲ ἦσαν ἐπ' αὐτοῦ.

Ἰωάννου ἀρχὴ ἐπὶ ἀναξ. ἐπὶ τούτου ἀρξάμενοι οἱ πατριάρχαι ἐπὶ ἀναξ. ἐπὶ ὀνόματος γράφοντες τῶν ἀπὸ τοῦ κτίστου ἀριθμούντων. Ἰωάννης. ὁ σύλλογον τοῦ νόμου ἀθλιώτατος γράψας, εἰς ἐτῶν ἐπὶ ἀναξ πλῆθος αὐτῷ διέταξε κ' ἐπὶ ἀναξ ἐπὶ τιμωρίᾳ. ἐξ ὧν πρώτου ὀνόματος, πενταετηρὶς μεσίμνων. ἐξ ἀπὸ τέρου Ἰωάννου. ἐξ ἀπὸ τοῦ ζυγίτου. τῶν δὲ θητῶν. ἐξ ἐπὶ ἀναξ. Ἰωάννης φέστων. τῆς ἀφεστηκείας. πλούβιος. παραπλησίου παθόντος ἐφάσκετο τοῖς ἐπὶ τῆς Ἰωάννου φέστων. οἷον εἰπεῖν ἐφίστασθαι τὴν ἀερομαχίαν τῶν πυρσῶν. Ἰωάννης εἰς πεδίον πεκαλῆ. δηλονότι σύνοδος ἀνὰ ἡμέραν τῆς γαμηλίου πανηγύρεως πεδίῳ κρατεῖ. Ἰωάννης. ὡς ἵππερος. ὁ πρὸ Ἰησοῦ Ἰωάννου τὸν ἔρωτα ἔχων. ἀεὶ σὺν ἐφέλαις. ἀλλ' Ἰωάννου μὴ κατέχει τὸ χρῆμα τῷ ἐπαίξει. ἐπὶ τὸν ἀνίπερ. ὃς πρὸ ἐμοῦ τοῖς ὕφεσι νοσοῦντι. ἔτος ἐπὶ ἀναξ ἐχύθη τὸ χρῆμα τῶν Ἰωάννου. Ἰωάννης. ὁ ἐπὶ δαλυμαντικὰ ξυλῶν καὶ καρπῶν. Ἰωάννης ὁ ἐπὶ Ἰωάννου φερόντιζε. Ἰωάννης. πρεῖαν. ἀεὶ ὡς μανὲ Ἰωάννα διώκῃς ἀστεροδέτα νῶτα διαφέρασα θέρε. Ἰωάννης. Ἰωάννα. καὶ Ἰωάννης. Ἰωάννα φαστὴν ἐξ ἑρά. Ἰωάννης πεδίῳ ἀλλοσ καὶ τῷ Ἰωάννῃ σχύς. ἐν Ἰωάννῃ θεάσος. ἐν Ἰωάννῃ ζυγίς. Ἰωάννολόφῳ. Ἰωάννης ὁ ἐπὶ ὀνύχων τῷ Ἰωάννου. Ἰωάννης. εἰς τέσσαρα μέρη διῃρεῖτο ὁ δῆμος τῶν ἀθλιωτάτων εἰς πεντηκοσιομεδίμνους. εἰς Ἰωάννας. εἰς ζυγίτας. εἰς θήτας. καὶ τοὺς μὲν πεντακοσιομεδίμνους, διὰ ἐπιτηρεῖν εἶναι τὰ μέρη ἴσους ὑπὸ μέζονος. ἐν ἦσαν δὲ τοιοῦτοι οἱ δεκάτωροι. οἱ δὲ Ἰωάννης, πλείους μὲν τῶν πεντακοσιομεδίμνων. μέχρι δὲ τῶν πεντακοσίων ἐπιτήρησαν μέζονες. Ἰωάννης δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι εἰπεῖν τὰ μέρη ἕκαστον, Ἰωάννου ἕνα σὺν τοῖς δέκα μόνον ἔχοντα. ἐξ τοι δὲ μὴ ἐν τῷ ἀριθμῷ πρῶτον, ἐξανήσοι τὸν ἀριθμόν. ἐξ τοι δὲ μὴ ἐν τῷ πόλεως πληθυούσης, ἐγίνοντο σπάνιοι χίλιοι. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας αὐτοὶ ἐπεμπον τὰς μεγίστας ἐναλλὰν Ἰωάννας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ νομᾶν. ἦσαν δὲ οἱ θῆτες τῷ αὐτοῖς. οἷς ἐφεῖτο ἄρχειν ἀλλ' οὐδὲ ἐκκλησιάζειν μόνον. ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκάθηντο τὸ δικαστήριον ἐπὶ τὸ φοίνιξ.

Ἰωάννης λανοθώρακον. ἐν ὁπλομία. Ἰωάννης μὴ σύνθετα λία καὶ θέαν. ἔξοτε δὲ ἐκ πρότερα τῶν ὅλων σύνοδα. καὶ μηνία τὴ. καὶ ἀεία. Ἰππικὸν λατὸν. ἀρύχωρον. πλατύ. λεῖον. ἐφιλωμένον. Ἰωάννης μολγός. ὁμοῦ Ἰωάννου ἀμέλγων. Ἰωάννης. σιώλλιπι. ἡ ἀθεία. ἰπός. ἰωάννης. Ἰωάννα ἀθλιωτάτων. ταύτην τῶν Ἰωσηδῶνος εἶναί φασι θυγατέρα. καὶ πολύφης τῆς ὠκεανοῦ. ἅρμα δὲ ἐν τῷ κατασκευάσασαν, διδόντος Ἰωάννην πληθῆναι. Ἰωάννης. ὁ πειθὼς κλεῖος. σοφιστὴς ἐν φιλοσόφος. μαθητὴς ἡγησιάνου. οὗ τέλος ὠείλετο τὴν αὐλαρεσίαν. ἐγραψε πολλά. Ἰωάννης. οὗτος ὁ εἰς ἀθλιωτάτους ὀργὰς καὶ τῆς ὕστερον ὠμότητος πρόσχετο αἰτίαν τὸν Ἰωάννου θάνατον τοῦ ἱεροῦ ἐν βύθῳ δεσμώτης ἀπόντος τὸ χρόνου ἡμόμνος, ὅμως ἐν ἀπόνατο κλασμοῦ ἱερωσύνης ἐν ἀνὴρ ἐν βύθῳ δεσμώτης, ἐπῆτο τοὺς πρώτους συμμάχους ὁρᾷν ὃ εἶχεν ἐρωδιὸς ἀρεῖος τῆς ἀθήνης. διὰ τὴν ἄτοπον συνήθειαν τοῦ δὴν Ἰωάννου κατὰ ἀθήνα μὴ ἐνελθεῖν ἀγῶνι, ἀλλὰ δούλην ἡγήσατο τῆς ἐκείνης. ἰὼν. μὴν ἐπ' Ἰωάννης ἐπὶ τὴν ἑαυτὸν πρῶτα σωτῆρα πρὸς καὶ συλλήπτωρ τοὺς βαρβάρους, μέγα ἐπαρσ. ἐν ἀπερῶν κἀκεῖνος τοὺς ὁδόντας πραδιανομήσας. ἐν τοῖς τῆς βιαίας κινήσεως τὰ πλησμένης ὁδοὺς ἐξηρούσθη καὶ κατὰ λιθ ἐν εἰς τὸ φάρμον. ἐν ἀνεθῆναι ἀδώτος ἰῶ. ἐπεὶ ἡ κτήσθησαν οἱ βάρβαροι, φύγων αὖθις, εἰς λῆμνον ἀφικνεῖται. ἐν ἀμφιρόσω. ἐν τὸν ὀφθαλοῦ δαίμονος ἐν ἐρῶσαν τὸς οἱ διὰ τὸ ὀφθαλμῶν. καὶ ἀλγεινὰ πεθανε. δίκας ταύτης δοὺς τῆς περὶ δι. ἐπεὶ βοὺς βαρβάρους ἦλθεν ἐν καὶ δουλώσει αὐτὸ. μὴ σαι πεπεῖσθαι. Ἰωάννης. ἀθλιώτατος τύραννος. ἐπὶ τὸ ἀρεῖον, ἐπὶ ὀξὺν ἐν τὰ ἀθλιώτους σραλῶσαι ἐν ἡ ἀλλὰ διὰ ἀρεφόνους ἐν ἀπίδος σα δαπῶν, ἐν λ' μυελάδων σρατὸν, καὶ αὐτὸς σὺν αὐτὸ κατὰ γραικὸς κἀκῶν. καὶ ἐλθόντες, ἐσαγήνωσαν μὴν ἐρέτριαν, καὶ τοὺς λοφθέντας βασιλεῖ πιλαν. ὁδὲ, αὐτοὺς παρὰ βασιλεῖ κατοικίζῃ, ἐφ' οἷς ἐν πλάτωνος ἐσὺν ἐσ μμα

βροέων γλῶς δ' μὴν ἐρεβινθ. ἀγχιδε σύσσωμ. εἰ μεθα φάγαινης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης. σὺν Τλῶθεν ἐ
πὶ μαραθῶνα ἦλθον. ἀθλωταὶ οἱ δὲ τὸ μιλτιάδη στρατηγοῦ μόνοι τῶν μόνους, βίς βαρβάροις ἐπο
λέμησαν. ἐν δὲ λοιπῷ δὲ ἐπὶ συμμαχίᾳ τοὺς λακεδαιμονίους διὰ φιλιππίδου τὸν ἡμεροδρόμον. ὃς
τοὺς χιλίους καὶ πεντακοσίους ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς. καὶ ὅτι ὀνόμοις ἀνεῖ ἀσραλά-
ειν αὐτοὺς πεπαυσελίου. ὃν δὲ φιλιππίδην ἐπανιόντινα τὰ τὸ παρθενίον ὄρος τῆς ἀρκαδί-
ας ὁ πὰν συντυχών, ἐμέμφατο μὴν ἀθλωταὶ οἷς μόνος θεῶν ὑπὲρ τῶν ἀμελεῖ μηνος. καὶ συμ
μαχήσειν ὑπέσχετο. οἱ δὲ ἀθλωταὶ συμβαλλόμενος σφίσι, ἦσαν δὲ ἑπτακισχίλιοι, πλεῖναι δὲ τοὺ λακεδαι-
μονίους, μιλτιάδου δὲ παραινέντος ἤρξαντο καὶ ἐπὶ μάχου, ἦλθον αὐτὶ μὴν ὄντες, θ'. πλατεῖαι
ἔας ἔχοντες, ἀ. καὶ σὺν αὐτῇ φασι τῇ ἡμέρᾳ σὺν νικῆσαι. σὺν τούτοις καὶ λιμάχος ἐπὶ δρᾴτου εἰς τὴν
ἡμενεροδρόμος. πολύζηλος δὲ πληρωθεὶς ὡς φάσμα θεᾶσάμενος ὃν πώγωνι πρύπων τὸν ἀπίδα.
οὐ μάχον τὸν πάνα δεῖ κάζειν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὁρῶν. καὶ διέπεμψε τῇ φωνῇ τῆς ἰδίους καὶ τοὺς
πολεμίους. Ἴαπυξ εἰ σὶ καὶ ἡ ὀκυμαπικῆς δυνάμεως, βεῖς διαφοραί. ἡμῶν, χαλκίδα ἴα-
πυξ. ἡ δ', διάδρεμα τῶν. ἡ δὲ, διάλεφαν ἔχον. τὸ δὲ ἴαπυξ, τὸ μὲν, ἃ πλῶς οὕτω καλεῖται ἴαπυξ
καὶ ἴαπυγι. τὸ δὲ, ἀφίππιον ἀφίππιοι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀσρώτοιν σωδεδρομήκοιν, ὀχούμενοι. οἱ
μετὰ πωδῶν ἀπ' ἄλλα ἐπ' ἄλλον ὄχημ' χρείᾳ καλῶ. τὸ δὲ κυρίως ἱππικοῦ, τὸ μὲν ὅσι καλῶς φρα
κτὸν. ὁ καὶ τοὺς ἱππικοὺς καὶ ἱππεάς περαμενόους παρέχεται. τὸ δὲ, ἀναλῶς φρακτὸν. οἷον, ὃ
ραβδοφόροι. ἤκοντο φόροι. ξυστοφόροι. καλθῶ τοι γὰρ βίς δίσιν ὀνόμασιν. οὗβι δέεσιν οἱ ἀπὸ τῶν
ἴαπων καὶ πλησίον βίς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τὸ δὲ, οἱ μὲν, δορατοῖς χρῶνται. οἱ κα-
λοῦνται παραντῖνοι. οἱ δὲ, πέξοις. οἱ καλοῦνται ἱππότοξόται. οἱ δὲ, ἀκροβολισταί. οἷον οἱ πόρρωθεν
βάλλοντες. οἱ δὲ, μόνον ἀκοντίζουσιν. εἰς χεῖρας δὲ τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται. ἐκ καλοῦνται ἱππα-
κοντισταί. ἐκ ἰδίως παραντῖνοι. οἱ δὲ, ἅμ' μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν.
ἔπειτα δὲ ἐκ πλησιάζοντες, συμπλέκονται βίς πολεμίοις. καὶ πάλαι καὶ πελέκεσιν ἀμφιμαχόμε-
νοι. οὓς φασιν ἐλαφρούς. Ἴαπυξ πολέφος. Ἴαπυόθων, ὄνομα κύριον. Ἴαπυος. ὁ πρασινῶν.
Ἴπνια. ἅ δρόσους καθάρματα τὰ ἱπνοῦ τὰ λεγόμενα φούρνου. ἅ πρὸς τὴν καμίνου ἐπὶ τῇδε καὶ αὖ
σιμα. λέγει δὲ ἕτερον ἐκ τὴν ἡπερον ζῷον καὶ μάχος. σὺν δὲ μυδὶς φορυτόντε καὶ ἵπνια λύμα
τα φέρον. ἵπνος τὸ μαγειρεῖον. καὶ ἵπνα πανοδόκη. ὁ φανός. ἀεὶ δ' πλάτων. ὁ δὲ πνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐ
λεφάντινος. καὶ ἱπνοί. οἱ λαμπῆνες. οἱ φανοί. οἱ λύχνοι. Ἰπνοπλάται. Ἰπνός. ὁ φόρνος.
καὶ μίνως. ὁ φανός. καταχρηστικῶς ἢ ἑσχάρα. ἱπνεσα πάλαι ὀφθῆς. τουτέστι πάλαι ἔντος. ἢ
μέρος τι τῆς οἰκίας. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον. λέγεται δὲ καὶ μίνως. καὶ μίνως.
Ἰπποβότος. μεγάλως γὴν ἔχων. δυάμενος ἱππους τρέφειν. Ἰπποβότος. Φιλόσοφος. ὁς ἐ-
φίκοιτ' ἐννέα αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων. ὧν ἐστιν ἐνδεκα αἵρεσις. Ἰππόδαμα. ἀγρεα ἐν πειραιεῖ.
ἔστω καὶ ἀμφὶ μὴν ἀπὶ ἱππόδαμα μιλησία ἀρχιτέκτων τὰ οἰκόδομήσαμ' ἀθωναίοις τὸν πειραια
Ἰππόδαμοι. ἐφ' ἵππων ἀναστρεφόμενοι. Ἱππόδασείης. ἐχ ἱππεῖ χιὼν λήθῳ ἔχουσης. ὁδὸν
δασύζουσιν. Ἱππόθοε. ὑπ' ἱππόθοωντι δόσφυλε πώνυμ. Ἰππόθων, ὄνομα κύριον. Ἰππόμαχος
τῶν ἱππων ἐπιμελητής. Ἰππόνικος. Ἰππόλυκος. ὃς ἤγαγεν εἰς ἀθήνας τὰ δραματικὰ
τὸ μνημα εἰς τὰς θεοῖς μὶ σολομῶνος. Ἰππόλυκον μιμησόμ. ἐπὶ τῷ σωφροσύνην ἐπαγγελλο
μὴ. Ἱππονράτης. κῶος. ἰατρὸς. ἡρακλείδου υἱὸς. πεπιέχθαι δὲ τὰ πάππου τὸν ἡρακλείδου
πατρός. εἰ καὶ ὁ μώνυμος ἰῶ διὰ τὸ ἀστέρα ἐν φῶς τῆς βιωφελεστάτης ἰατρικῆς γνῶναι. ἀπὸ
γένους δὲ μέγα σου τὸ ὄνομα. ἐν ἐλάφου τὸ σμεῖν παιδὸς. ἰαπὼν καὶ αὖ. ἔτος μαθητὴς γένοντο
μὴν πρῶτον τὸ πατρὸς. μετὰ δὲ ζῶντα. ἡρόδικον τὸν σηλυβριανοῦ. ἐν γενεᾷ ἡ ῥόδος. ἐν φιλοσόφ-
ως δέ τινος δημοσίου τὸ αὐδηείτου. ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέῳ πρεσβύτῃ. ὡς δέ τινος ἐν πρόδί
κου. διέξιμι δὲ ἐν μακεδονίᾳ φίλιππος φόδραν βασιλεῖ πορδίκκα. παῖδας δὲ σχὼν δύο θεσ
σαλὸν ἐν δραμοῦ κατέστρεψε τὸν βίον. σὺν ἰσον τὸν γενὸς ἐν ἐν. ἐν τέθαπται σὺν λαείοσι τὸν θεσσαλί. σὺν
ἠπειώσιν, ἰσορεῖ δὲ ἰμαπὸν ἐν τὸν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος ἐν σκεπάμ. ὃ ὁ πὸν τὸν ἔθος ἦν αὐτῷ.
καὶ διὰ δὲ φιλοπαίδημ. καὶ τὸ ἰδιον τὸν χειρουργίας. ὃ τ' ἔτρεφε πολλά. ἐν πᾶσιν ἐγκύκλιος διαδηλῶσι τε τ'
πολὺς βασιλέατ' καλέμ' ἀρξεξέρξην ἐκάλεσε πρὸς ὑπὲρ τὸν πάντων σοφίαν ἐν ἐμ'. Βασιλέ

βασιλέων

βασιλεῦ μέγας ἀρξεξέρξης ὑσάνη ἑλληπόντου ὑπάρχω χαίρειν· ἰατροφάντου ἰπποκράτους ἀπελθόντος εἰς μέλητος ἀφικνεῖται χρυσὸν ὁπόσον ἂν βούληται· ἐτάλλαι χύδην ὧν ἀπαιτῇ καὶ πέμπει πρὸς ἡμέας ἐπαινῶν ἰσοτιμοβίοισι ἀεὶ στιοῖσι τῶν ἀστρέων· ἐπεὶ τίς ἄλλος ἔστιν ἀνὴρ ἑλλὰς ἀρώπων ἀμαθὸς, φίλον οἰκῶ βασιλέως τίθεσο μὴ φθόνεμος ὄλβῳ· ἀνδρὸς δὲ ἐρεῖν δυναμένοισι τίκτουμβουλίην ἄριστον· ἔρρωσο· ἀμὴν οὖν γράφεσθαι παρεῖ ἰατροφάντου βίβλοι, πᾶσι τοῖς μετεχομένοις τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐνδηλοῖ· καὶ οὕτως αὐτὰς καταστάζονται, ὡς θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου πεπελεσμένας ἐκ στόματος· πολὺ γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπου καὶ ἡμέας ἀπομνημονεύσωμεν. ἐπὶ τὴν μὲν βίβλος, ἣν τὸν ὄρκον ἐπιγράφουσα· δευτέρα δὲ ἡ τὰς πόρους γνώσεις ἐμφαίνουσα· τρίτη, ἣ τὰ φορεσμῶν ἀνθρωπίνων ὑποβραίνουσα σώζειν· τετάρτη δὲ ἐν ἐχέφρονι πολυθρύλλητος δὲ πολυθαύμαστος ἐξηκοντάβιβλος· καὶ πᾶσιν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε σοφίαν ἐμπεπειρέχουσα. Ἱπποκράτης· γνησίης υἱὸς κῶος· ἀσκληπιάδου τοῦ πατρὸς ἱπποκράτου· ἰατρὸς καὶ αὐτὸς τὸ γένος ἀσκληπιαδῶν· ἰατρικῶν. Ἱπποκράτης· θεσσαλοῦ· κῶος ἰατρὸς· ἔπονος δὲ ἱπποκράτους τοῦ ὑστέρου· τοῦ ὑοῦ ἡρακλείδου· ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά. Ἱπποκράτης· τέταρτος· ὁ δραικοντος ἰατρὸς, κῶος καὶ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ γένους· ὃς ἰατρίνας μὲν ἐξέλιπε· σοφὸς δὲ νεκροσαλπιγκτὰ τὰ ὑπαντιπάτρου· ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά. Ἱπποκράτης, δύο πέμπτος ἕκτος· ἰατροί· θυμβραίδες παῖδες κῶοι· αὐτοὶ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ· ἔγραψαν ἀμφότεροι εἰς τὸ αὐτὸ ἐπιστήμιον. Ἱπποκράτης ὕδρομ· κῶος· αὐτὸς ἰατρὸς· πραξιανακτος παῖς· καὶ αὐτὸς σὺν τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ· ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς ὃν αὐτὸν τρόπον. Ἱππομανής· οὕτω λεγόμενος ἐπὶ φυσῆς ἐπὶ τοῦ μεσοπόντου τοῦ πόλου· ὃς ὑπὲρ ἀθέως ἡ μήτηρ κατέδεται· ὑπὸ δὲ τοῦ θῆλυ, ὃς μετέπειτα ἔλαττον ἰσχάδος· μέλαν, πλατύ· πολυφορώτ· ὑπὸ δὲ ἐς πολλὰ δόκιμον. Ἱππομανὴς· μεγάλως μανόμενον· ἢ τὸν ἐπὶ ἱππομανὴς μανόμενον καὶ ἱππομανὴς· πρὸς τὸν λαμπάδα σπλαγχνόν· τὸ δὲ ἵππος, ἐπὶ τὸ μεγάλα θρασύ· ὡς ἱππόσεμνον· καὶ ἱππογώμων· ὁ μεγαλογώμων· εἰ δὲ ἐπὶ τὸ λαμπάδος, τὸν ἄγαν ἀνθοῦντα καὶ συνεπείγοντα τὴν ὑλὸν διὰ τὸ πλῆθος· ἢ ὁ ἀνθὴς, ἐφ᾽ ᾧ ὑπὸ ἱππομανὴς μαίνομαι· σοφοκλῆς· σὲ τὸν ἱππομανῆ λαμπάδα· βιβάντα. Ἱππόμαχος· ἡλεῖος· κατὰ μαχέσασθ᾽ ἕξ ἀπαγωνισάς· ἀθλοφόρησεν δὲ ὀλυμπιάδος· καὶ πολίτης τῆς ἐπιδαύρου τῆς ἐπιθερσικλείας τὸν ἀρετὸν τῶν πόδων ἀναφαίνων ἀπομνημονεύσω καὶ διαρκεσάτω, καὶ δὴ ὀλιγίστοις δὴ καὶ μικροῖς μεθερμόσατο ἐπὶ τὸ βραχύταγον ὁμοῦ καὶ ὠκιστον. Ἱππομένης, ἀθλοφόρος ἀγέλαιος ἄρχων· ὃς ἀξιόπιστος τῆς ἀρχῆς διαδέξασθαι τὴν ἐπιδαύρου· ἵνα τὸ ἀστῶν τινὸς αἰσχύνης λάθρα, ὑπὸ ἀργίας καθεῖρξεν εἰς οἰκήματα δήσας ζωὸν ἵππῳ, καὶ σοφὸν ἀδέτερον ἐπὶ στεμφύλῳ· πεσὼν δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τὸ μεγάλα βαλόντος· ἱππόμενες· πομφολυγῶδες τὸ ἐπὶ τὸ μεγάλα θρασύ·

μηδείας ὃν τὸ πρῶτον εἶναι νῆσον. ὁ δὲ πολέμων κακῶς φησι λέγειν Ἰάσονα νῆσον. συνδεῖ δὲ Τυρ-
ρηνίδι λέγει. νῆσος τὸ πρὶν ὄφελε συνερείπειν μῦθος. Ἰάσιος ὁ καὶ Ἰασίων ἐμπειρία.
Ἰάσονος ἄλεξάνδρου ἀλπείδας ὦ. Ἰππότης. ἱππάς. ἔφιππος. εἶδε νεκρὸν καὶ μῦθον
ἱππότην ἄειδον. καὶ κύκλα ἅρματα πλῆξαι δυνάμῃ. καὶ μὴ αὐτῷ ἵππων. Ἰοῦ μῦθος. πρεσβύ μῦθος
ἀνάγκη δὲ μῦθος ἀείδω ἱππασίην. ἱππάμῃ τοῖς συμφοραῖς. Ἵππασθαι. τὸν δὲ ἱππασίων διέχωννε
πεσὼν ἀσμενίσον λόφον ἔχουσαν. Ἱππόφορβος. ἱππόβοσος. φορβὴ δὲ ἡ βοσκή. καὶ ἱππόφορβοι
οὐ σθαῖοι ἵπποι βέφορν. Ἵππος. βλάπτω. μέγα δ' ἱππολαῶν ἀχαιῶν. ἵππῳ δὲ πελάσσωμῶς
ἂν θλίβω. καὶ ἄριστος ἱππάμῃ τοῖς συμφοραῖς. Ἵππουριν. Ἵππωγρέσιον τὸ μέσον
κύκλος πάλλε. ἐπὶ δὲ διὰ ὑπερας δρομῶν ῥᾳστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης. Ἵππων. ἵππος
σημαίνει δὲ καὶ τὸν τόπον σὺν οἷς ἵπποι ἵσαντες. Ἱππώναξ. πατρὸς πύθω καὶ μητρὸς
πρωτόδος. ἐφέσιος. ἰαμβοποιός. ὧν κατὰ δὲ πλατομβὰς ἐπὶ τῷ Τυρράννων ἁθλοφόρα καὶ νω-
μᾶ δ' ἐλαθεὶς. γράφει δὲ πρὸς βάπτων καὶ ἄθλιον ἀγαλματοποιούς. ὅτι αὐτὸ εἰκόνας πρὸς ὕ
βριν εἰργάσαντο. Ἱππαδ. πέτ. Ἱππόβλαπτω. αἰτιατικῇ. Ἵππος ῥήγινος ἱστορικὸς πεζογρά
φος ἐπὶ τῷ πόρσιν. καὶ πρόλος. ἔγραψε τὰ σπελικὰ πράξεις. ἀφ' ὑστέρου μύκης ἐπέτμετο. πτόσιν ἱπ
πάλιν. σπελικὴ βιβλία ε'. χρονικὰ σύμβολοι ἐ. ἀργολογικὴ γ'. ἔτος πρῶτος ἔγραψε πῶδοιαν. ἐ
χολίαμβον καὶ ἄλλα. Ἱρὰ. σπλάγχνα. καὶ πολιθωτικὴ ἱραί, ἱρῶν πρόσθοιθεν. ὄμβρος. Ἱερὰ
ἐθνικόν. Ἱρεῖον. θυσία. Ἱρεῖς. ἐθνικόν. Ἱρὴ πόλις. Ἱρις. νέφος ὑγρότητος ἐπέμπω-
σιν ἥλιον πρὸ ποικιλμοῦ. οἷον τὸ τόξον. καὶ γαῖα ἀφύγρων νεφῶν ἀνακεκλασμένα. κέμφα-
σις ἡλίου τρόμματος. κοιλάνης σὺν νέφος δεδροσισμένῳ καὶ λοιπὰ καὶ σωρεῖ πρὸς φαντασί. ὡς σὺν κατὸ
πρὸ φανταζομῷ λῳ, κύκλον περιφόβαν. ἡ ἴριδος τὸ χλωρὸν, ἀέρος σημαντικόν. ὄπυρος πυ
μάτων. τὸ μηνίζον ὑδάτων. Ἶρις. ἀρσενικὸν ὄνομα πλατύ. θηλυκὸν δὲ σημαίνει τὸν ἄγγελον τῶν
θεῶν. Ἶρος. ὁ πόλεμος. διὰ μακρᾶς τὸ ῑ. ἶρος ἡ ὁδὸς κύκλῳ ἀέρα. χῶρος ὁ ἱερὸς ὡς ἀπὸ τοῦ κατὰ
βρύ. διὰ φύκης ἐλαύ. ἀμπέλαι πυκνότεραι εἰσὶ πολλοῦ τὸ ὄμβρος ἀπόδυσις. Ἰὼ μυρίος πα
ρὰ ὁμήρῳ. Ἰρτικὸς, ὄνομα κύριον. Ἰς. δύναμις. νᾶυς. Ἴσα. πόλις. ἴσα ἡ ὁμοία. Ἴσα
ἐπίφθεγμα τοῦ ζ λαχόντων. καὶ ὅλως δυσὶ πρεσβεύω τῶν. ὅτι καὶ ἐν μεσοῖσι μνηστῆρα. καὶ ἑ
τέρωθι. Ἰσαάκ, ὄνομα κύριον. ἐπὶ ξενωθεὶς ὁ θεὸς τῷ Ἀβραὰμ ἐπηγείλατο τέξεσθαι Σάρραν αὐ
τῷ παῖδα. ἣ δὲ, ἐμφάσασα, καὶ Ἰσαὰκ ὃ γέννηθεν προσηγορεύθη φωνοῦμος τῷ μεθ' ἡδονῆς γέλωτι.
Ἑλληνίζειν Ἑβραΐδα διάλεκτον. Ἰσραΐνων πυθόκλεις. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σχίνου, ἐπὶ σωσὼν ἀεὶ
ἐμὴ ἔβρεαχὺ ἀφισάμῃ, καὶ μὴν ἀνδρος. πάρ' αὐτὸν Ἰσραΐνασα ἑταίρα πλουτελής. Ἰσχνὸς ἀλη
θὲς φαίνεταί μοι φάδεσιν, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πρᾶγμάτων καὶ δυσκολωτέρων. ἀρίστοφάνης ὄρνισι,
Ἰσάγγελος, ἴσος ἀγγέλω, Ἰσαγωγὰ ἀνδρεῖα, Ἴσαιος, ἡλιωτικὸς ἑρμῆς, οἱ Ἰσαάκ, Ἴσαμβος, ἐπὶ
ἴσασι, γινώσκουσι, Ἴσαν, ἐπορεύθησαν, πάρειμι καὶ μόνον, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔγνωσαν, Ἴσας
δύσμίνη κεφαλὰς ἔχον. ἅπτε τῶν ἑλλήνων φησὶ καὶ ἅπτ βαρβάρων μάχη, ἰσοκέφαλος λῶ. Ἴσα
σι. γινώσκασιν. οἱ δὲ κακοὶ γνώμαι σταθὸν χρεῖον ἔχοντες, ἀνίσασι πρὸς ἐντὸς ἐμβαλλ. Ἴσαυροι
οἱ αὖ. φρύγιος. Ἴσατο. κατεδίφησεν. Ἰσδιέρδης, ὄνομα κύριον. Ἰσεραηλίτης. ἑβραῖος.
Ἰσαῖος. εἷς μὲν ὁ δέκα ῥητόρων. μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους. διδάσκαλος δὲ δημοσθένους. ἀθη
ναῖος τὸ γένος. δημόβιος δὲ καὶ ἰδιώτης φησὶν αὐτὸν εἶναι. ἕξ ἐπαινεῖται ἐπὶ ῥήτορι, καὶ ὡς δημο
σθένην ἀμιθρεπτοποιῶν. Ἰσαίας τῷ ῥήτορος, νεωτέρας ἀσωτάζομῷ, ὕστερον δὲ σωφρονίσαν
τος, κρεῖττον αὐτὸν τὸ τίς ἄριστος τῷ ἰσχύων ἐπὶ τῷ ὀργὴν εἰς βρῶσιν. πέπαυμαι ἐφ' οἷς ἰσαίος ζῶν τα
πουδάζων. ξύλινα δὲ τὰ ἐν λαμπάκοις πύρσυ. σὺν δεικνύμῃ δήπου ἐπὶ ὧν ὁμῷ ζῶν, ὅτι σπιδὲ ὀρνεί
ραις δὲ δυναὶ πᾶσι. Ἰσαῖος. ὁ πολίτης. Ἰσαιών. ἰσαιῶν ὄνομα κύριον. Ἴσαι. ἦφοι. ἐπὶ τῷ πα
ρὸ λίγον σὺν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισομῷων. ἀνακλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἀπὸ τῶν δικαζο
μῷων ἀν' ἴσαι γνώμονται ἦφοι σὺν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. ἀισχίνης σὺν τῷ κατὰ κτη
σιφῶντος. ἕτερος δὲ πολύσοις δίωτης εἰς ῥόδον ὅτι τὸν φόνον ἀνὰ ἄνδρος ἤνεγκε, πρῴωμι μὴ π
τεῖ σπλέθη. καὶ Ἴσαι αἱ ἦφοι αὐτῷ ἐγίνοντο. εἰ δὲ μία ἦφος ὑπορρέπεσεν, ὑπερῴετο ἂν καὶ

ἀπέθανε

ἀπέθανεν. Ἴσαι φῆφοι. ὡς δοκοῦσί τινες τῶν φῆφος γραφόντων. ὑποβριλιπῶς εἴρηται. ὅλως γὰρ αἱ φῆφοι ἴσαι ἐγίνοντο, ἀπελύετο ὁ πατὴρ τοῦ μύθου. Ἰσηγορεῖ. Σοφοκλῆς λέγει. Ἰσολογεῖ. πολύβιος. οὗτος δημοκρατίας παραβῆς μεσοιωίοις, καὶ τὸ μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πφυγαδεύμένων, ὧν δέκα τακεκληρουχημένων τὰς τούτων οὐσίας, Σοκράτους τοῦ τῆς πολιτείας δυσχεροῦς ὑπάρχοντος τὴν βύβλον ἰσηγορίαν οἱ μένοντες τὰ ἀρχαῖα πολιτ. Ἰσολίπων. τῆς αὐτῆς ἀλιπίας. γυναικῶν ἰσολίπων χορὸν ἑαυτῇ πεποιήσασα γεραιὰ αὕτη. χορὸς θεοφιλὴς. ᾧ καθεῖσαι τὰς παλαιὰς σκέπας ἡμᾶς, ἐθεσπλύτους. Ἰσημι. γινώσκω. Ἰσίδωρος. πρεσβύτης ὁ πλουσιώτης. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. Σοκολὰς ἑρμωνάσσας τὴν θεὶ ἀν γεγραφὼς ῥ. τέγεγραφε καὶ ἄλλα τινά. Ἰσίδωρος. φιλόσοφος. οὐ φιλόσοφος μὲν τοῖς ἀδελφοῖς εἶ δ' οὖν τις ἄλλος, ὢν τοῖς μαθηταῖς. Σοκμελήσας τε ὢν ἱερεῖς καὶ ἅ πρὸς ἑαυτὰ κατασκάλλει ἅπαντα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἱκανώτατος εἰς ὑποβρολιῶ. ἐμοί τε δοκεῖν τὴν ζωὴν μὴ ὢν φιλόσοφος. τὰ δὲ πρὸς ἐπιστήμην διεξιὼν διεξιασμένος. ἀσύμφορος ὢν μᾶλλον ἢ ἀφυὴς ἅ διαλεκτικά. νέῳ δ' ὄντι, θαυμασόντι συμβέβηκεν. ἀδελφῆς γαμηθείσης αὐτῷ καὶ ἀλικιώτης, ἔτη ιϛ γεγονώς, Σοδεξαμένου δὲ θυγατέρα σὺν ἑαυτῷ φύσεως τινὰ ῥώμην δαιμονίαν, Σοτὸ τὸ πέρας πρόσω, ἐπελάβετο παραχρῆμα τοῦ βίου. καὶ πένθους ἐπ' αὐτῷ μεγάλου συνεστῶτος, Σοφοιτᾷ σὺν πνίος ὢν ἰσιδώρῳ τότε παρεμυθεῖτο. Ἰσιακὸς ἦλθος. Ἰσιασμός, ὀνομανύει. Ἴσις. ἴσιδος ὄνομα δαίμονος καὶ κλητικὴ ὦ σι. σὺ δὲ ὦ ἴσι τὰ λαῖνα μηθὲς Σοχεύματος νῆσον. Ἴσις. αὖ τὴν λέπεται ἐπὶ ὦ ἐπράσσεν ὀζὰς ἡζάεργος. καὶ τὴν ἤραν φοβερὰ μῦθος, αὖ τὴν μετέβαλλε ποτὲ μὲν εἰς λευκὴν βοῦν. ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν. ποτὲ δὲ εἰς ἰαίζουσαν. μεθ' ἣς πλανώμενος ἦλθεν εἰς αἰγυπτον. τιμῶσιν αὐτὴν αἰγύπτιοι τὴν ἴσιν. διὸ Σοκαὶ ἡ κεφαλὴς τοῦ ἀγάλματος αὐτῆς, κέρατα βοὸς πλύφουσι. δηλοῦντες τὴν Σοκόρην ἡ ἥρης μεταβολήν. Ἰοβιγίνωσκε. Ἰοβμια. πεντακόμια. πεντακόσια. πεντακισχίλια. λέγονται δὲ καὶ ἑορταὶ ἑλλήνων. καὶ παροιμία. ἰοβμιαίζω. Σοκ τὰ κακῶς βιάντων. Σοίνοσος γὰρ ὁ τῶ ἰοβμίων καιρὸς. ἰοβμιον ἀμφιφορεῦ. ὁ βαλχὸς τοῦ διονύσου διὰ τὸ στενὸς εἶναι.

Ἰοβμικὴ πόλις. ἔθλον Σοκνίκιον. Ἰοβμὸς. θάλασσα. μεταξὺ δύο γαιῶν πρθμὸς ἢ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. ἀεὶ σὸ φάνης. ἰοβμόν τιν' ἔχεις ἄνθρωπε. ἄνω τε καὶ κάτω πέος διήκεις πωκνότερον κοεινθίων. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τὸ ἰοβμὸν εἶ λικον οἰκοεῖν θίοι. ὥστε μὴ πεῖσθαι. τοῦτο δὲ διϊοβμονίσαι σε ἄλαν. Ἰσαειώτης. σιλωνὰ νάτου. Ἴσικον. ὡς τὸ ἴσικε φλύδια πολλὰ λέγων. καὶ ἴσικεν εἰκάζω. Ἴσμα. ἵδρυμα. Ἰσμαίλ. ὁ μὲν ἅδης τέλως ἑρραϊσί. καὶ ἰσμαηλίτης ὁ ἀπὸ ἰσμαήλ. Ἰσμαηνὸς οἶνος. ἀρχέλοχος. σὺν δὲ ἰδοὶ νῦν ἰσμαηλικὸς. σίνω δ' ἐνδοεὶ ἐκκλιμόνιος ἰσμαρος δὲ πόλις κνωσῶ μαρώνδα λεγομένη. Ἴσμεν οἴδαμεν. Ἰσμηνίας. εἷς παρ' ἀθηναίοις τῶν πολέμαρχος Σοφανής. Ἰσοδαίτης. ξενικός τις δαίμων. ὥς τὰ δημώδη γιγνάσκε μὴ πάνυ ἀσυδεῖα ἐστίν. Ἰσοκλεής. ἰσόδοξος. Ἰσόκωλον. τὸ ἴσα μέρη ἔχον. λέγει δὲ ἀριστοτέλης. ὅτι ἐὰν συνθέτου τινὸς λόγος ἀποδοθῇ τοσαῦτα μέρη ἔχων ὅσα καὶ τὸ συνθέμενον ἔχει, ἔστὸ ὁρισμὸς ἀποδίδοται, ἐπεὶ καὶ ἔστος ὁ λόγος ὁρισμὸς σημείου. συνεχὴς γὰρ τοῖς οὕτω δεδομένοις λόγοις ἀναγκαῖον ὀνομάτων εἰς ὄνομα τὸ μεταλλάττειν γενέσθαι. Ἰσοπρόβατος. θεοδώρου. αὐλητοῦ ἀθηναῖος ῥήτωρ γλυκόμυθος Σοτῆς ὀλυμπιάδος. ὅθεν μεταβολὰ πεπληννύκασι. καὶ διὰ μὴ φωνῆς τὴν ἀπειλὴν καὶ τὸ ἀπαρρησίασον δίκας ἀπεῖπεν. ἐδίδαξε δὲ τελείσιος. καὶ λέγεται γεγραφὼς λβ'. βιώσας δὲ ἔτη ϛ' πρὸς τοῖς ρ ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῷ ἐγένοντο, τίμαρχος καὶ θεόμνηστος. καὶ θεόδωρος. διδάσκει δὲ γεωργίας. οἷς δὲ, τίσιαν φασίν. οἷς δὲ, ἐρίγυιον. οἷς δὲ, πρόδικον ἔφασαν. οἷς δὲ, θηραμένη. οἷς δὲ λήθην αὐτοῦ πολεῖσοι. Ἰσοπραγίης. ἀμύκλαι τὸ φιλοσόφου. ἀπλανῶν ἀσ ἐν τῷ πόντῳ. ἡρακλείας. ὡς καλλίστρατος ὁ ῥήτωρ. μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου ἰσοπραγίου. διακόσας δὲ καὶ πολλῶν τοῦ φιλοσόφου. τοῦτος δὲ ὁ ἰσοπραγίης καὶ θεοδέκτην ὁ ῥήτορα καὶ τραγῳδιοποιὸν θεόμπομπον χίον ἀματῆ ἐρυθραίου μαινομένην διηγουμένου ποδὶ λέγων εἰς τὸν Σοβάκχιον μανιῶλα τοῦ κεροῦ. βασιλέα λικαονος. ὁ λέγει αὐτὸ ὁ ἀμφικτυονικός. πολέμιος. πολεμεῖν τὸν βάκχον μὴ ποιήσαι φιλίαν ποιῶ. ἐπεὶ τὸ μεβικιαθῦναι. πε

εἰς ἑαυτὸ πολιτείας. Ἰσομοιρία. ἡ ἴση. ὁ δὲ Φαύλως διανοηθεὶς περὶ τὴν ἰδίαν, οὐδέποτε καλῶς βαλεῖται περὶ τὰ ἀλλότρια. Ἰσονομία. ἰσοτιμία. διαφθορὰ εἰς δημοκρατίαν ἐν ὀλιγαρχίᾳ τὰ ἀμφισβητούμενα ἰσονομίαν ἔχει, ὅταν μὴ πρὸς γονέα ᾖ. Ἴσον. καὶ ἄνισον. ἐν τῷ ἀμφισβητουμένῳ καὶ ἐν τῷ ἴσῳ. Ἰσοξύνομα ἔθνους. Ἰσοπαλής. ἴσα ἐν πλήρωμα πάλης ἔχοντα. ὁ πλήρης. Ἰσόπεδον. ὁμαλὸς τόπος. Ἰσόρροπον. ἰσοβαρές. ἰσοτάσιον. ἐν ᾧ ἴσον. Ἰσόνομος. πολέμου. Ἰσοκλῆς ὄνομα πόλεως. ἴσος ἢ ὅμοιος. ἐν περιαυτῷ ἀεὶ καὶ ἰσότροπος. Ἰσοφυὴς. ἰσοδύναμος. Ἰσοτάσιον. ἰσόσταθμον. Ἰσοτελεῖς. οἱ ἀπὸ τῶν μετοικεῖν ἀργύριον τιμὴν παρὰ τὸ δήμου γνώμῃ, καὶ ψήφισμα μεβαίνοντες, εἰς τὸ τῷ δημοσίῳ δίκαιον, ἰσοτελεῖς ὠνομάζοντο. ἐγίνεθ δὲ τοῦθ τοῖς μεβίοις ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅτε ἐδόκουν ἀπὸ μετοικίσαι τόκον.

Ἰσοτελεῖς. ἴσα τελοῦντες βίς ἀσίς. ὁ βίς τοῖς πολίταις τέλη διδόντες. Ἰσοτελὴς καὶ ἰσοτέλεια. πολλάκις τιμὴς ἐδίδοτο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῷ μεβίῳ. καθ' ἣν τὰ μεβικὰ ἄφεσις αὐτῷ ἐγίνετο. ὅτι ἢ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἕκαστον οἱ μέβιοι ἀφεσιν εἶχον, ἰσοτελὴ ἐλέγοντο θεόφρασος λέγει. ἐν ἅλσι δὲ ὅλαις ἐνέφιζον τοῖς ἀτέλειαν ἀθλοφόροις ἐν παναθηναίοις ὡς πολλοῖς. ἐν παναθηναίοις. ὅθι ἰσοτελὴς, ὡς εἰσμένον τὸ τέλος ἐδίδου. Ἰσότης. φιλότης. αὐτὴν γνωμικὴν δηλοῦσα ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν σώζει. Ἰσουργὸς. ἴσα ἐργαζόμενος. Ἰσοῦχος. οἰνίαι. καὶ παράλληλοι τῷ τείχει, ἐν σφαλοῦσαι καταλύμασι τοῖς ἐργαζομένοις ἐν χύσει μέταλλα. ἰσοῦχης δὲν ἰσοῦχος κλίνεται.

Ἰσοφαείζειν. ἴσα φαίνεσθαι. Ἰσοφωνία. Ἰσοφυᾶ. ἴσα. Ἰσοχειλὴς. μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. ἦσαν δὲ κρατῆρες οἴνου ἰσοχειλεῖς. Ἰσοχυλῶ. ἀν. ἴσις. ὁ δὲ, ἀγαπήσας αὐτὸν ἐν φιλήθεις τὸ λεγόμενον ἰσοχυλῶ παρῆκεν, ἡδέως μὲν αὐτῷ συμβουλῶ. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν, ὧν μὴ πέρεσυν ἐκεῖνος ἐβούλετο. καὶ φύσιν εἶναι πεπαυτέον. Ἰσωνία. ἰσοτιμία. ἀνὴρ ἴσα ἀγορά. Ἰσῶβ.

Ἰσσανία χώρα. ἡ καὶ ἰβηρία ἐν ἀσσυρίᾳ καλεῖται. Ἰσραηλίτης. ἑβραῖος. Ἰσε. γινώσκετε. Ἰσίσιν. δεῖνα γινώσκω. Ἰσταμένη. Ἰστ. Ἰστανε. ἕστον πρὸς ἀνατολὰς. Ἰστημιάτιατικῶ. Ἰσία. ἡ καθέδρα. Ἰστατοεία. δεσποτεία. Ἰσταία πόλις. καὶ ἰσταῖος, ὁ ἀπ' Ἰαύτης. ἰσταῖος ὄνομα κύριον. Ἰσταιτον, ὄνομα τόπου. Ἰστον. ἰστίον. εἴρηται. ἡ παρουσία καθ' ἣν μηδενὶ ῥᾳδίως μεβαπόδωτον. διὸ θεοὺς γῆ ἱδρῶτος τοῖς παλαιοῖς, ὁ ποτὲ ἡδύνοντο ἱστία, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας.

Ἰστίον σαπρὸν. ἄρμενον παλαιὸν. ῥάβδον, ἢ μὴ ἁρμόζον. ἀεισοφάνης αὐτὸ τὸ ἱστίον σαπρὸν. ὡς πορ ἐπιγνούσης ὁ φύσεως αὐτὸ τὸ οἰκεῖον ἔργον, οὐκ ἐν μέρους. ἀλλ' ὅλοις ἱστίοις ἀπανέχθη τῆς σοφιστικῆς προαιρέσεως, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐφιλοσόφησεν. Ἰστορράφος. παρ' ἄργης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρμένων ῥαπτόντων. ἐοίκασι γύπιοι ἢ, λινοποιοῖσιν. ἀεισοφάνης. ὁ λίγην ἐν ἴλιον ἱστορράφος. Ἰστίοις. τοῖς τὰ πάλαι ου λαίφεσιν. ἀεισοφάνης. μὴ πρὸς ὀργὴν αὐτὸ λέξῃς. ἀλλ' ὑστέρας ἀπορούσι χρώμενος τοῖς ἱστίοις, ἐν τὰ μᾶλλον μᾶλλον ἀξῇς. νῦν ἂν τὸ πνεῦμα λέγουσι καθεστῶσι, λαβοῖς. Ἰστοφόρος. Ἰστοδόκη. ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἱστόν. Ἰστοπέδη. ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ὡς πρὸς δέδεται ὁ ἱστός. Ἰστορεμνίαι. πρὸς θέαν ἱσάμεναι. οὕτω γὰρ ἔνιοι ἱστορεμνίαι μόνον. ὡς ζωγραφοῦσιν οἱ γεγραφῆσι Ταξειήνας. Ἰστορῆσαι. θεάσασθαι. ὁ ἕκατος πρὸς τοὺς ἱστορίαν πλέξ ἐξήγησις. συγγραφὴ ἀκυλίδης. ἐν ἀρκαδίᾳ νοθεύεται. Ἰστορεμέρτυς. ἡ εἰτῆ. Ἱστορία. ἡ θέα. οὐ γὰρ τί που παραπλήσιον ἡ μυστηρίων ἱστορίαν. ἣ τὸν πρὸς φόνον θελῆσαι ἁρπάσαι αὐτὸν. Ἱστορος. ἐπίσκοπος ἢ μάρτυρος. Ἱστός. τὸ καθ' ἕρτιον. Ἱστω. γνώσκετω. καὶ ἱστω ἀν ἴσασι. ἴστω πρὸς αὐτὸν λαῤῥίθιε κομμώδια. Ἰστῶκος. ἐν ᾧ ἱστῶσι.

Ἰστωρ. ὁ ἐπαπορῶν ῥυμῷ ἐμπεπηγὼς πάτταλος. Ἰστωρ. ὑπερίστωρ. πανούργω. παμμήχανος πολλὰ δεινὰ συνῇ τὰ χέ. σοφοκλ. καὶ γὼ τὰ Ἰστωρ. ἀν καὶ γὼ βούλου ἐπίσταμαι ἐμὶ ὅτι παλαίπωρος εἰμι. οἶδα ὅτι δειλαία εἰμί. αὐτῷ τούτῳ τῷ πανούργῳ πολλὰ ἀχθ τοῦτ' ἐστὶ τῷ πάλαι σοφιστῇ καὶ πανούργῳ. ᾧ μεβαπαίσας ὁ ἐμ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἐπαμυνόντων. παμμήχανος ᾧ πολυμήχανος καὶ δημηγεῖν. δειλαία οὖν εἰμι. ὅτι πάντα τὰ ἀχθη μαίσσω σοφὸς καὶ δημηγορικὸς παρεμφανῶν.

Ἴστρος. μυθικὸν ὄρος ἴστρου. κυρηναῖος. ἢ μαινεδών. συγγραφεὺς. καὶ μάχου δοῦλος καὶ γνώσιμ. ὃς μισῶν ἢ αὐτὸν φησι πάφιον ὑπὸ λαυτέρου τοῦ διαφθαρέντος τὴν παιδείαν δουλεύσαντος ἐλευθερωθῆναι καὶ

καὶ καταλαβάδην. ἐπ' ὤμοιν τινῶς. Ἴσαμα. ἑξυσα ἐλέπωσα. ἀεισοφανὴς ἴσαμα τῶν τέχνων ἐπ' ὠυλλίοις καὶ πόδι πάτοις καὶ πευτλίοις λαμπῶν αὐτὸ τὸ διαβιβαῖς ὡς ἐπὶ ἀοιδενοῦνδος. χυλὸν δυσὶ ἐγὼ στομυλματ' ἀπὸ κεφαλῶν. ἀνδρὸς ἀπὸ ἴσανος. ἀλλὰ πολεμίων ἀνδρῶν ἐπ' ἐριπλίων. Ἴσαμα δρος τραγικὸς ἀττικιστής. Ἰσαμάφ. κωλύει. Ἰσαμόωσα κωλύσα καὶ ἰσαμόωσι. κωλύουσι. κατέχουσιν. ἰσαμόω δὲ τὸ ἐπὶ θυμῷ χρῆσθαι. Ἰσαὶς. ἰσχνάστις οὖσα. ἐπειδὴ περὶ ἁδοθῆναι τῶν πρεσφαλιανῶν ἐς ἀθηναίους. ἐλεγῶνδο τὴν ἰσαλσίν. ἐπειδὴ μέχρι δύο πεδαμφ. πρὸ τοῦ δ' ὅλωσος εἶτα φίλιξ. εἶτα σύκα. εἶτα ἰσαὶς. ἴσχειν ποιοῦσα τὴν αὔξησιν. πάνδα ἢ ἅδα γήματα ἰσαλσίδας ἐκάλεσαν. ἀεισοφανὴς πάντως. αὐτὶ σαθῶς ἀρπασόμην ἐς ἰσαλσίδας. ἐπ' ὀνατυ ἀπορρέφεσθε. ἐπ' αὐτὴν ἰσαλσίδα ἐπ' ἀεισοφανὴς. ἐκ χμενῶς πορρέμποδίζωνι σαλσίδας ὡς πορφκοῖν οἱ ἐς ἰσαλσίδας ἐσθίοντες αὐτεμποδίστως ἐπ' λαύρως αὐτὸς ἐσθίσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπ' ὀδῆμος, ἐπειδὰν αὐτὴν ποτυνὶ καθεσθῆναι παρεινέφ ἐπ' δημαλφ. Ἴσχε, κάτεχε ἐπ' ἰσχετέος. καὶ ἴσχειν. Ἴσχενος. Ἴσχευ. πέπαυσο Ἴσχεσθαι. παύσασθαι. Ἰσχέτω. κατεχέτω. ἰωμὴν κεδημηδὲν ἡμᾶσι σχέτω. Ἴσχειν. τὸ ἔχειν. ἀπεξηνηχλίζην οὐ λίσχειν τὸ πολὺ ἀναλαξ. ἀεισοφανὴς φησὶ. τοὺς δὲ ξενίζειν ἀδέκατ' ἔσχει γὰθύρα. αὐτὶ τοῦ κωλύσ. ἀπολεῖσ. ἐπὶ πολλοὺς ξένους ἀποδιχομένων. Ἰσχιάζειν τὸ σφόδρα δίζειν ἐπὶ πολύ. ἑκατέρως ἑαυτὸν μὴ φέρειν. Ἰσχίον τὸ κοίλον τῆς λαπάρας. σὺν ᾧ ἡ κοτύλη συρέφεται πρὸς τὸ ἰσχίον τοὺς καθημένους. Ἰσχνομυθίας λεπολογίας. Ἰσχνομυθοῦντες. ἀνειρολογοῦντες. Ἰσχνὸς γὰρ ὁ ξηρός. Ἴσχω. ἀντὶ τοῦ κατακρατῶ. Ἰσχύων. ὃς ἐπὶ πλεῖστον ἐπὶ τὸν νικᾷ. ἐπὶ θαλάσσαιον παραμείβεται δελφῖνα. πάνδαρος τὸ φησίν, Ἰσχύων ἀντὶ τοῦ κρατῶν θεῶν πλάτην, δώσει τ' ἀνοὐ λ' ἀνίσχύων φυγεῖν. Ἰσχυρὰν θέρμην ἔσχεν ὁ ἀσπλάς διὸ καὶ πλείονων ἡμερῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἔμεινεν.

Ἰσχυρίζεσθαι τὸ διεγείρεσθαι οὖν. ὁ δὲ σενηνεκεμὴ ἰσχυρίζεσθαι δὲ ἐν βίᾳ ῥᾳδιαίοις πολεμεῖν φθαι τ' πάντων χρημάτ' ἐπ' αὖθις. ἵνα δὲ χρόφωσι καὶ τοὺς θεασαμένους καὶ τ' θεάσασθαι ἰσχυρίζομένους ἀπόσας. Ἰσχυείσι ὃν ἰσχυρός. ὅτ' ἄλεξις Ἰσχυρογνωμ. ὁ δὲ ἐπὶ τ' ἀμαλθυνομένοις ἰσχυρογνώμων ἦν καὶ δημοκρατικὸς. Ἰσχυρὸν μέγα. βαθύ. ἀλλ' ἔνι καὶ μαίζειν αὐτὸ τὸ τί, ἰσχυρὸν ἔπαυμε λαβοῦσαν ὑπ' ἐμοῦ. καὶ αὖθις πνεύματων δὲ ἐγγιομένων ἰσχυρῶν ἐν ἰσθμῷ τοῖς νεωρύχοις ἐς τὸν ἀποπλεομένην θάλασσαν κατηνέχθησαν. Ἰσχυρὸς ἰσχύος καὶ δωμάτεως ἀξιέχων ἰώσκωσος. ὁ δὲ σαμψών, ἔτι γὰρ φρονεῖν ἰσχυρὸς ἦν, αὐτὴν πάλαι τὸν γυναῖκα. καὶ αὖθις. ἰσχυρῶς ἐς χεβὰ τὰ ἀνδρὸς δωτικῶς. καὶ αἰλιανὸς φησίν. οὕτως ἄρα αἱ ἰσχυραὶ τιμωρίαι πολλάκις ἐς τοὺς ἀρούλας αὐτὰς πεδέπρηται καὶ ὅσα πεσέλαξαν παθεῖν ἕτερον, αὐτοὶ πεπόνθασι.

Ἰσχυρόβλως. Ἰσχυόβδυμμεδία ἐπ' ὁμοιομερῶν νάρων τε καὶ ὀστῶν καὶ πνεύματος. βάχωεία ἰσχυρῶς ὄρθια ἦν καὶ λίθων πεδιβολαῖς ὠχύρωτο. Ἰβαρύειον ὄρος οὕτω καλούμενον. Ἰβαλιώδης ὁ ἁλαζών. ἀπὸ τῆς θυαγενικῶν. διὰ δὲ τῶν σύραρινος λαγγος. Ἰταμὸς. ἀναιδὴς σκληρὸς ὠμός. πρὸς τὸ ἔσθαι ὀδυνόρμαν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδεῖς. καὶ νεῶν μὴ ἐπέλαι ἰβαμόντες ἐς ἀναίσχυντον καὶ κάλασον τέλωβα. νεῶν δὲ ἐφθέγετο ῥήματα αὐθαδῶς. ἐς αὖθις τὸ δὲ μὴ ἐρυθριᾶν ἐπὶ τ' ἐρημένοις. πάσης ἰβαμότητος ἐς ἀναισχυντίας. ὁ αὐδόσμων ἐπὶ τὸ χρῶμα ἀνερυθριᾶ. ἐς ἰβαμώβα. Ἴτε δεῦτε καὶ πέλθετε. σοφοκλῆς. ἴτ' ὦ χεῖαι ποιν ἰμοὶ πεινύδες Ἰταμή λις ἀφῆς ὁδημότης ἰταῖος. Ἰταί. δῆμος τῆς ἀναμαντίδος. Ἰτέον. πορευτέον. Ἴτυν. ἐπορεύθησαν. Ἴτης ἰταμὸς σκληρὸς. τολμηρὸς καὶ διαῦδον χωρῶν τῷ πεπαιδεῦσθαι παρὰ ἀεισοφανεῖ ἐν νεφέλαις. Ἴτης. ὁ ὄρμητικὸς. Ἰτητέον. ἀεισοφανὴς ἐν νεφέλαις ἰτητέον τὴν ὁδὸν τέχνη σραιβόμαι. Ἰδία καὶ πυρεύδη πλαδομαζ. ἰάδα λλεῖ ἐπὶ σπασμός. ἰάπτειαι. πρόσωπα λαια. σρώματα. σέφος. μύρον. τραγήματα ἐπὶ πορναῖς ἐπ' ἀ. ἄμυλοι. πλανᾶν τις ἴτρια. ὀρχηστρίδες. ἀλλῶς ἰβάχος ἀπὸ δε. Ἰόμαλα. Ἰόν ὑπὸ πάτω τὰ ὁμοφαλοῦ μέρος καὶ Ἴδια καὶ μίδα ἢ πειλαὐτὴν ἰώνα. Ἰῶ, ἰέσθω. ἐρχέσθω. ἀλλ' Ἰῶ χαιρέτω γῆν πρὸ γῆς ὅ τι βούλοιτο. Ἰώνη. καὶ Ἰωνία ἡ Ἄρτεμις. Ἰωνὶς Ἰωνίδος χώρα. Ἰώνη χώρα ἐπὶ Ἰωνία. Ἴυλος ὀρφικὸς. Ἰυμονῆα. τὸν Ἰυμονέα. Ἴυξ. ὄρνεον. Ἴυς.

πόδισφέρεια ὅλου ξενοφῶν. ὁδὲ κεκλίμαχος ὡς ὁρᾷ αὐτὸν παριόντα ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτυος. ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ αὐτοῦ ἀδεισώνυμος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι γηρῶν τὰ γήϊρων κεκμωλόεσσαν ἴτυν. Ιτυς. ἀπὸ τῆς γηραλέαν μὲν ἴτυν πολέμων ὑπο. γηραλέαν δὲ ὁμφαλόν. ἀλλ᾽ ἀρετᾶ λέκμωμαι. αἷς ἐνίκων. καὶ αὖθις. ἀλλ᾽ ὁλετᾶ μφὲ τάρων σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν. Ἰτύς ἰτέα. Ιυγξ ὑπὸ τοῦ λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ τέρψις. Ιυγξ ἡ χοὺς ἡ πεισθεὶς θυγάτης ἱερονίκης. καὶ ἀφροδίτης. καταφαρμάπασα δὲ τὸν δία ἐπὶ διὰ τοῦτο, ἀπελιθώθη ὑπὸ ἥρας. καλεῖται δὲ ὑπένιον κιναίδιον. ὅτι δὲ καὶ ὀρμαθιόντι ἴυγξ κελεύμενον ὁ πορεὺς ὠθασιν αἱ φλυακίδες τρέφειν ὡς ἐκκλινοῦμενα τοὺς ἀγαπωμένους. ὅτι δὲ καὶ ὄρνεόν τι. ὃ πόθεν ἔσται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν. ὅθεν διομάσασπι τοῖς δοχίσκοις. Ιυγξ. τὸ ὄρνεον τὸ λεγόμενον σεισοπυγὶς Ιυγξ τὸ ἐφέλκειν τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν ἔρωτος. ἐν ἐπιγράμματι. ἴυγξ κινῶ σε καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκθαλάμων παῖδας ἐπισαμένη. δεῖδήσεννὶ γλυέσθαι. δεινὴν ἀγαλὴν. φύλην. σεμνὴν. ἀγανήν. πολύπειρον ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἑλλήνων τὴν σηληφθεὶς ἱερὴν ἐποιήσαντο παῖδα τε πέρσεφαν. αὐτὴ δὲ τὸ τῶ σῶ πόθω. τῆ σῆ θελήσει. οἰῷ, ὅτι ὄρνεόν ἐστιν ἐπιδέσιον πρὸς ἕξις τὸ φίλτρων κακίας κύφασιν ἐχοῦσ᾽ εἶναι θυγατέρα. σὺ οἱ δὲ πειθὼς. καὶ ἴυγξ ἐν δὲ πλεοπάλαις ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἴυγξ ἐν αἷς πορδῶν αἱ σαρ ἐπὶ ἀνθρώπου μὲν τοι ἐπὶ τὰ σπασοῦ πρατήσειν δέ ἐστιν. ἐπ᾽ αὖθις. τοιούτῃ τις πρὸς τὴν ἴυγξ διολύσεται λόγις τὰ κωμῳδοῦ. Ἰυγμὸς βοὴ φωνή. Ἰύζ. ροᾶ. περάζ. Ἰφι. ἰσχυρῶς. ἐξ ἧς Φι συλλαβὴ πᾶσαν πῶσιν φυλάπει δ᾽ ἀθεία ὁδὸς ἀπὸ περὶ Φι. γυναῖκα ἀπὸ μελήφι. δοτικὴν παραφρόσωφι. αἰτιατικὴν ἐπὶ δὲ ἐὸ Φιν πλαστικὴν ἐρανίᾳ φιλίᾳ μαινε. τὸ δὲ νόσφι καὶ ἴφι μόνα μετὰ πεσόντος ἐπὶ ρηματικὴν σύνταξιν. Ἰφι ἁλου. τὸ ἐφιάλτου. Ἰφιαμβλα. ἰσχυρῶς βαδίζοντες. Ἴφιον τὸ ἁλιπαρόν. Ἰφιγένεια ὄνομα κύριον. Ἰφικλῆς ὄνομα κύριον. Ἰφίνοος τις ὢν. ἱστορεῖται γὰρ ἐκ ὑδατος εἶναι Ἰφικράτιδες εἶδος ὑποδήματος. ἀπὸ Ἰφικράτους. ἀπὸ μάσκη ἐν φιλοσόφῳ ἱστορία. εἴπερ ἐξ ἁπλοῦ ἰφικράτιδας ἐξ ἁπλοῦ συνήθως ἀνδραποδιστεῖ δεδεμένους. Ἰφικρατίδης, ὄνομα κύριον. Ἰφικράτης. ὁ τοῦ παῖδος ἀθηναῖος ῥήτωρ. στρατηγὸς. οὗ πρῶτος ἐν τῷ λαφύροις ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ μεμνημένῳ τῶν στρατηγῶν. πότερον μόνης τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης. Ἰφίνοος ὄνομα κύριον. Ἰφις ἴφιδος ὄνομα κύριον ἢ ὀζυκός. Ἰφίσιος ὄνομα κύριον. Ἴφιτος ὁμοίως. Ἰφθίμη ἰσχυρά. καὶ ἴφθιμος ἰσχυρὸς καὶ ἰφθιμόβατος. Ἰφύκ. εἶδος ἀγρίου λαχάνου ἀειθοφανὲς. ἐγὼ δὲ μενέλεων ὅσον ἐν τῷ ἰφύῳ. Ἰφῶ. ὀφεῶ. Ἰχθυάλα. ἰχθῦ ἀγρεύει καὶ παροιμία. ἰχθὺν ἐν χέρσῳ διδάσκεις ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἀπόντων. Ἰχθυοβολὰς καὶ ἰχθυουλκὸς. ἁλιεύς. Ἰχθυόκεντρον. κτεῖνα. Ἰχθῦ. πόθεν ἀπὸ ται. αἰσωπος ὁ μιθευδάτου ἀγνώστης, ἐγέφυρα πόθεν ἐλένης ἐν ὠφῶσι πᾶναι ἰχθῦν καὶ ἐῖδαι καὶ πῶδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστεῖον λίθον δύσασθαι. ὃς ἐπὶ τῶν ἁλίω ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. Ἴχλα. κιὶ χλα. Ἴχναι. κμανιδωνία. Ἰχνᾶται. ἰχνοσκοπεῖ. Ἰχνεύει. ὀλυνᾶ. ζητεῖ. Ἰχνεύμων. εἶδος ζώου καὶ ἰχθύος Ἴχνη. βοὸς κατὰ σάρκα πορεύονται τοῦ κυνός, ἀνέκλαιμαν καὶ ἰχνηλάλεσαν οἱ ὁδὸν μανθάνοντες Ἰχνηλατῆσαι. κατὰ χνος ἀναζητῆσαι. Ἴχνια. σημεῖα ποδός. Ιχνος ὁδόν. πορείαν ῥῆμα. Ἰχὼρ ἰχῶρος. τὸ πεπηγὸς αἷμα. Ἰψ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται ἰπὸς ὁ πολυθυπόδιον ἀπί. Ἴψω. ἔβλεψας. μέγα δ᾽ ἴψαλον ἀχαιῶν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Αρωρ, ὄνομα ὄρους. λέκται δὲ καὶ θαρώειον. Θάκος. τόπος ἔνθα πολλοὶ συνέρχονται ἐπὶ δόμυοι. Θάκοι. θρόνοι. καθέδραι. Θαλαμ. ἐπὶ τῶν θαλαμεῖον πληρωσιν ὕδατος. Θαλαμαπηὶς ἐπὶ θαλάμαι. ὃ πωπλατοπῶν τι ἐν ὃ πάτω μέρει τῆς χύτρους. οἱ δὲ θαλαμαπεῖς ὀλίγον ἐλάμβανον μιαθὸν διὰ τὸ ὁλοθρῶς χρῆσθαι πώποτε. πρὸς ἧς ἄλλας ἧς ἕξις τὸ ἐρετὸ ὅτι μᾶλλον εἰσὶν ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἢ σανδὲ ἧς ἕξεις τὸ ἐρετὸ ἐμὲν κατὰ

θαλαμῖται, ἢ δὲ μέση ζυγῖται· ἢ δὲ ἀνωθεραπῖται· ἢ θεραπίτης ὁ πρὸς τῇ θεραπείᾳ. θαλαμία δὲ ἡ οἰκία· δῖνες ἐξόχεται ἢ κώπη. Θαλάμη· καὶ θάλαμος· οἶκος ἢ κοιτών· ἱρήνοι θαλάμῳ ζωάγρια καὶ λελαγήμασι τὸ τοιοῦτον φυγῆς αἴτιον ἀντίθημαι· καὶ αὖθις ἐνδὲ μελιχρεῦ νέκταρος ἐμπλήσας σικνοπαγεῖς θαλάμῃ. Θαλαμηπόλος· ἡ πρὸς ὃν θαλαμεῦσιν ἀνασρεφομένη καὶ φυλακήσουσα· ἡνεωπόρος ἀγχυλίς, ἢ φρυγίη θαλαμηπόλος ἢ πρὸς τεύχεσι πολλάκι τοῖσι ἱρὰς χυλαμῷ καὶ πλοκάμους. Θαλαμίδιοι κῶπαι αἱ ἱέρεμα ἐλαύνουσαι· ἱερόδοτος τὸν δῆσαι θαλαμίης διελόντας τῆς νηὸς κατὰ τοῦτο ἔξω μὴ κεφαλὴν ποιοῦντας ἔσω ἢ τὸ σῶμα. Θαλάττη ἐμβαράσσει ὕδωρ. Ἐπὶ τῇ βίς μεγάλοις τὰ μικρὰ πρὸς φιλοτιμεμένων ὁμοίως ὡς βῶλος ἄρσρα. Θαλαττιονῦμα Θαλαττοηθεῖς· μαλιολεγεῖς· ταραττόμενος· θορυβῶ· ἀπὸ τῆς θαλάττης ἢ ὄλβω ἐπὶ αὐξήμων ταραχθῆναι ἀλλήλοις συμφορὰ ἡ νύμφη. Θαλάττην ἰδεῖν μεθιλῶσαν, ἀβέτον· Φλοίσβος θαλάσσης πλατιμάτων δηλοῖ πλόον Θυῆξις θαλάσσης, ἀγρίας δηλοῖ λύσας. Θυῆξις θαλάσσης ἡμέρας τοιῶδε ἀρπαλόν. Θαλέθουσι ζυφεραῖς θαλλαῖς ποιήσαις· τὸ μὲν ἐγὼ θαλέθουσιν ἀνέρεφεν ἢν δὲ ἐρωτᾷ ἐχεῖ ἢ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος τουτέστι βλάστημα. Θαλέθοντι θάμνοντι Θαλέλαιος, ὄνομα κύει. Θαλερὸι δ' ὑγροὶ νέοι ἀκμαῖοι ἢ ἔχεις· οἱ δὲ Σπλεξάμενοι ζωὸ θαλερῷ τῇ ἰσαύρων, ὥρμησαν Σπὶ τὸν παράλογον πρᾶξιν· καὶ θαλερῷ πόδος ἢ ἐλιγμένης· τῆς δ' πρωΐου μέρας. Θάλθα· ἡ δ' ὠχρά. ἀπὸ τὸ θάλλειν· τῷ μὴ δὴ νύμτα ἐκείνῳ σὺν θαλείαις ἐ δ' πανθείαις διετέλεσαν· καὶ θάλθα δὴς ἢ θάλλουσα σημαίνει ἢ ὄνομα μούσης. Θαλῆς ἀρχαῖος Σπιλεσβαλίνης μιλήσιος ὡς δὲ ἡροδότῳ δοκεῖ φοίνιξ, γενεὰς πρὸ περσίου Σπὶ τῆς λυδομηδίας· καὶ δὲ φλέγγεται γνωρίζομενος ἢ δὴ Σπὶ τῆς ζ' ὄλυμπιάδος· ἀπὸ μετεώρων σὺν Σπὶ σημείας ἐ ἄλλα πολλά· ἐτελεύτησε δὲ γηραιός. θεώμενος γυμνὴν ἀγῶνα· πληθεὶς δὲ ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ σὺν θεὶς ἀπὸ τοῦ ναύματος· πρῶτος δὲ θαλῆς τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα ἐ πρῶτος τῷ ψυχὴν εἶναι ἀθάνατον ἐπλείφθεις τε καὶ ἰσημείῳ κατείληφεν· ἀπόφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα· καὶ ὃ θρυλούμενον γνῶθισαυτόν· τὸ γὰρ ἐπύαρα ἄστα χίλωνος ὅδι μᾶλλον ἴδιον ποιησαμένου αὐτὸ ἐ τὸ μηδὲν ἄγαν. Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος· Σπὶ δαρείου πρεσβεύσας τῷ τὴν ἁλυν διαβῆναι· καὶ ἀειτοφανὴς φησὶν· ἀνθρώπος θαλῆς· αὐτὸ τὸ ἄνερος τῷ ἀστρονομίαν κλίνεται ἢ θαλοῦ θαλῆς ἢ θαλῆτος· παρατηρητέον δέ· ὡς ὅτι ἀπευθείας τῆς θαλῆς, ὡς ἑρμῆς ἑρμῆν· θαλῆν ἐκλιμεν ἀειτοφανὴς· ἐθαλέασ· ὡς ἑρμέασ διχῶς δὲ τοῦ ὄμα σὺν φωνητέον βαρυτόνως μὲν θάλλης ὡς χρέμης· οὐ κλινικὴ θάλλητος ὡς χρέμης θάλλης θάλλης θαλῆς δὲ θαλῆ Θαλίτας· ἱερὰς ἡ λυσιος λυσιὴς τεγεατῶς πρὸς ὁ μέρα· μέλη. Θαλίτας· κυνόσιος ρόδος· κλίμακα τινὰ μυθικήν. Θαλίαις ἑορταῖς. Θάλλ· κλάδος λαῖ· ἢ παῦρον θάμνον· ἔχοντες θαλλῶσει ἱ τὸν ἄειρμ ἔπεμψαν ἀνδρ. Θάλλω ἔθηκα Θαλλόμενοι· ἑξάκατοι μενοι ὡς πρὸς· τῷ δὲ Σπὶ θαλλομένῳ ἐλαιοδιυπνώμης εἰ παρεμπρατηθεῖεν, Σπὶ λελῆσθαι ἢ ἰδίων τολμημάτων. Θάλπω αἰτιατικὴ· Θαλπωρή· Σπαμυθία. Θαλπνότερον· λαμπρότερον· σύνδαρος. μηνὶ θαλίου σιόσει θαλπνότερον ἄλλο σὺν ἄμερα φαεινὸν ἄστρον ἐρέμας δι' αἰθέρος. Θαλπωρεία θάλλειν ποιοῦν Σπὶ πόδι σὲ πρὸς σάνδαλα μὴ Σπὶ ποδῶν θαλπωρεία ζῶντα. Θαλυκρὸν· διάπυρον· ἐν Σπιχεράμματι· καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατιμβλυώθηκε σύνδρον ἐρωμανίης. Θαλύσιον· τὸ ὑπὲρ θαλίας διδόμενον. Θαλφθῆ· ἀπὸ τοῦ θάλπω· ἐπὶ τοῦ λόγων πολυτρόπων διελεσθῆ ἀειτοφανὴς ἢ δὲ κρατήσειν αἰκε μὴ θαλφθῇ λόγῳς· Θαμὰ συνεχῶς ποικνῶς· πυκνῶς Θαμέες ποικνοὶ καὶ θαμειαὶ καὶ θαμειός· Θαμίζεις· ποικνάζεις· συχνάζεις· Θαμινὰς καὶ θαμινοὺς συνεχεῖς ποικνάς, Θαμινὸς ὁ ποικνὸς ἐ θαμινώδεστος ὁ ποικνώδης Θάμνος, ἡ εἶλα ἀπὸ τῆς σὺν τῇ γῇ θέσεως· ὅμηρος δὲ τὰ θαλυσθῆ φησὶ Φύλλων θάμνων ἀπὸ μφιπόμωνα καὶ μύος ἀρσενικῶς ἰώνως· σὺν ὧ ἐ πολὺν θάμνον ἐ ἄλλα φανῇ σματα συντυχεῖν πρειρήκεμεν. Θάμνοις συμφύτοις τόποις. Θάμυρις ἢ θαμύρας· θρᾷξ· ἀπὸ δωνῶν, τῆς σὺν βρίγμοις πόλεως· ἢ ὁ φιλάμμων· ἐ ἀρσινόης ἐ πατρὸς ὁ ὄρδο πρὸς ὁ μέρα· ἢ δὲ ἄμους πέμπος εἰς, ἀπὸ ὀδύσσης

ρῦτος ὁ θαλμυεὶς ἐπειδὴ εἰς τὰς μούσας ὕβρισεν, ἐπικρώθη. φέρεται δὲ καὶ τὸ θεολημα εἰς ἐπ. ἐπ
πρῶτος ἡράσθη παιδὸς ὑμεναίου. τοῦτο μὲν ὑπὸ ἡλιοπόλεως ἐπὶ μάγνητος. οἱ δὲ ηρῆτα φασί τινα τῶν
λωνα ἐράσθαι μάθυος ἐραστῆναι. οἱ δὲ λάϊνον φασὶν ἐραστῆναι πρώτου χρυσίππου τὸ πέλοπος
υἱέα. οἱ δὲ ἰταλιώτας πρώτους καὶ ἄλλην στρατείαν εὑρέσθαι τοῦτο. καὶ δὲ ἀληθειαν, αὐτὸς ὁ ζεὺς
πρῶτος ἡράσθη ἀνυμήδους. Θάμυρις μαίνεται ἐπὶ καὶ σωίσιν παραλογα δοὺς
των πρὸς ἥβην. Θανατῶ καὶ θανασιαν. οὕτως ἄμαν αὐτοῖς συμβεβηκεν τὸν μὲν, φονᾶν τὸν δὲ, θα
νασιᾶν. Θανὼν καθ ὕπνους φροντίδων ἔσπλησα. Θαύματος. καινῶν δρᾶσις. καὶ ὡς
πορ ἔκπινος χειμῶνος ἀνημαῖος ὅρμος. τὸ γὰρ ὑμαίνειν σὺν ὃ πτυναι δὲ μᾶλλον ἢ σὺν ὃ ζῆν.
Θανατᾶ θανάτου ἐπιθυμῶν. ἀπασασιανος ἐπέλαυε μὴ συμπολέπεσθαι θανασῖσιν ἀνθρώποις. ἀδὲν
γὰρ ἀλυσιμώτερον δόξης γνώσεως. αἰσχύλος μόνος θεῶν γὰρ θανάτος οὐδώρων ἐρᾶ. λέπεται δὲ
θανατᾶ καὶ ὁ ἀποκτεῖν ἐ θανατῶσιν ἀνθρώπις. Θαλπω. αἰτιατικῆ. Θαρραλέον θρασύ. θρα
σὺς θαρραλέου διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν θρασὺς, διαβολὴ ἔχει πανὸς ὤν. ὁ δὲ θαρραλέος ὡς ἀγαθὸς
ἐπαινεῖται. ὑπειδυσφησὶν ἐν τῷ κυβιακῷ. οἱ μὲν θρασεῖς ἀνάλογισμοῦ πάντα ποιοῦσιν. οἱ δὲ
θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς πονταςκινδύνους, ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσι. Θαρραλέος
ὁ αὐτὸς καὶ θαρραλεώτερος. ἀντολμίτερος. θαρραλέως δὲ ἐπιρρηματικῶς διὰ τὸ ω μεγάλου
ἀντὶ τοῦ ου θαρσῶς καὶ ἀνδρείως. Θαργήλια ἑορτὴ διόνυσος καὶ ἀρτέμιδος. καὶ μὴν θαρ
γηλιών. καὶ ὁ ἐπ ἀπειρεμάτων μεσὸς χρόνος ἐπὶ ἐξῆς ἐνιαυτῶν. ἦλθον δὲ ἐναυτῶν ἀπὸ παρεμβολῆς τῶν θεῶν ἐπ
πεφυκότ παρ ὄνομα ζόμῳ διὰ τὸ θέρμη τὴν γῆν τὸν αὐτὸν ὄντα καὶ ἡλίῳ. ἴσασι δὲ καὶ αὐτὴν καὶ χθ
ροὶ ἐ ἀγαθῶν θαργήλια, Θαργήλια. ἑορτὴ ὡς τῶν θαργήλια ἄγειν ἢ θαργηλιῶνι μηνὶ ὅς ἐστιν ἱερὸς
ἀπόλλων Θαργηλία ἀγνισαι ἡρθυμάτερα βασιλεύσασα θεσσαλ λ' ἔτη. μιλησίαλόγλωνος ἀνάκ
θεῖσα ὑπὸ τὴν ἀργείαδεθέντος ὑπὸ τῆς Θαρελλῆδης. σύμμαχος ἀσωπόδωρος. δίδυμαχ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι διεβέβλητο τὸ σώματος. Θαρρῶσι. Θαρσῆς ἀρχὴ
δόνα τῶν λυβύης πεπαλθημένων, καὶ ἐ ἐζωκιὰ λονομάζασι. παρὰ δὲ αἰθιοψὶν ἐθύ. ἀλ
λαλίβυες μὲν οἱ ἄφροι προσαγορευόμενοι ἐ ἀπειλία τῆς οἰκημένης κατέχουσι τὰ μήματα.
αἰθίοπες δὲ ἐ ὕδατι καὶ ἐ νότια. ἀραβες δὲ τῶν μέσων ἤπειρον. οἱ δὲ νησιῶται ἐ τῆς θαλάσσης μέ
σα. τοὺς ἔφηπος πρεσβεῦσαι σὺν ὡρίων τὸ θεὸς ὁ δαρεῖ λ πρὸς πρόσωπον αἰθίοπες. Θαρσεῖς χώρα
τῆς σινδικῆς ὅθεν ἦλθε τῶν σολομῶντι τὸ χρυσίον Θαρσυνος. τὸ θαρρητικῶς. Θαρσίαν νικῶσα
λιπαραλμουνικ. διαφέρει δὲ θαρσος θράσους. θάρσος μὲν δὲ λέπει τὸ δὲ λογον τῶν ἀσκημάτων τῆς ψυχῆς
θράσος δὲ τὸ ἐναντίον. ἀριστ δ' οἷον φιάλιω θασὶ σὸν πεπληρωμῷ λω. ἄμπυξ δὲ λέπει τὸ πρόσω
χον. μύνδε τὸ πῶμα τὸ ἀπείσ λέγει. λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἁδὺ τὸ οἶνου. ἄμπυκα δὲ παραλῆ τὸ πυκά
ζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον. κατα χρησικῶς δὲ λέγεται τὸ λέγυνον ἐ πὶ κατα χέοντα τὸν οἶνον
μα οὐ πιθανῶς. ἀδὲ πω γὰρ τότε θάσιος οἶνος ἀδοκίμει παρ ἀθηναίοις. οἵδε, ὅτι θάσιοι τινὲς ῥέφα
νίδες λέγονται. λέγει δὲ τὸν ἠρτυμένην καὶ βρασομένῳ. οἵδε θάσιον ῥάμμα φασὶ λέπεσθαι. οἵ
δὲ, τὸν λειχμένην θερμοπότιδα. καθασίαν ζωμαλμῶ εἰς ἣν ἀπέραπον ἐ ἠνθρακωμένα τῆ ἰ
χθυδίων. Θάσιος οἶνος καὶ παροιμία ἐθάσιον σὺ ἔχεις. ἐπειδὴ σὺ θάσῳ ὤκεισα φυλὴς ὄρε
μὸν δὲ νύσου. ὅτι διαφέρει θάσιος οἶνος. σὺ ἔχεις ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπίεργας, Θάσος ἀγαθῶν. ἐπ τὸ
δαίμονα καὶ λαμπρὸν δηλοῦσι τινὰ ἐ παγγελλομένων Θάτερα ἑτέρως ὡς παντα δεινολικό
τικιν δίως βροτοῖς πεῖται. παθεῖν δὲ θάτερα. χρὴ λέγοντος ὅν ἐ παμάτων, ἐ δὲ ὁρᾶν. χῶ ἐ γνοὺς
ἐ ζῆν τὴν ἀπὸ ἐ ὃν βίον σκόπει μάλιστα μὴ διαφθαρεὶς λάθη. Θάτερον ἑτερ μέρ. Θαῆσον
ἀνάπνοῆ χῆ. καὶ μᾶλλον ἐ στία τεκόσης θαῆσον ἐ πιμέλειαν. ὑπὸ τοῦ ἐ πόνος, θαῆσον
ἐκ δόξαν ἐτελέσθη δὲ ἔργον. ἐ αὖθις ὁ δὲ θαῆσον ἥφερον μώτερον ἔγνωσε ἐγνω τ λόγοις. ἐ αὖθις.
θαῆσον ἀνάπνοῆ αὖ πέπυξαν ἐ συμλείσαντ κατηνύτισαν. ἐ αὖθις ὧν θαῆσον ἀνίδως καὶ
δίαν καὶ σὺν τῆ καρδία ἀδωρατούσης πλώτης ἐξομνύασι γνώμ. Θαῆσον ῥᾴστης ἐ
ρέδίως γνομῇ τοῦτο γὰρ μόνον ἐ φαίνετο τὸ πρᾶος καὶ ὀφθαλμός. ἐ δὲ λοιπὰ σὺν τῷ ὄρᾳς
ἐμεύσθη. Θᾶπον ὁ τὸ ηος ἡρακλεῖ ὦ πολυπόνω λέγει. ὅτος ἐθαυμάσθη ἐ ἐ ἐ

παροιμία ἐπὶ τῶν διαφθειρομένων διὰ τὸν τόκον. Θᾶσον γὰρ αὐτὸς τὴν ψάμμον ἐξαριθμήσειεν ἢ ὅσους ἔτος ἀνήρκεσε τὴν δὲ χώραν διαριθμοῦ μηδὲ ἔρημον οὖσαν τῶν οἰκούντων μυριάδας μυριάδων μυρίας φημὶ δὴ πολωλυῖαι. Θαύλων θαύλωνος ὁ ὦ ἰδίῳ πελέκει ἀπέκτεινε τὸν βοῦν τὸν φαγόντα τὸ πόπανον ὃ ὤφλεν παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν τοῖς δημοσίοις καὶ ζητεῖ αὐτὸν βουφόνια. Θαυμάζω ὅτε πρὸς χρηστὴν συνέβη ὁμοῦ τὸ κακὸν γενόσθαι σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινῶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθαύμαζον· θαυμάζω δέ ἐστι πῶς τοσοῦτον ἐρημωθὲν ἐκείνων μὴ ὄντων πολλῶν καὶ κακῶν ἐπελάβου· τὸ δὲ ἐνοικοῦσας ἄστοτ' ἂν εἰ ποιμαίνοις, πολλῷ εἰμὶ πότερον ἐμαυτὸν πολλαπλῆς ἀγνοήσαιμι. Θαυμαλωφ· ὁ οὐμίφλεκτος· ὁ διαπεπαυμένος ἀνθρακ. Θαυμάσας ἔχω αὐτὶ τοῦ θαύμασα ἀπλῶς οὕτω τὸ τίμιος ἢ λόγων ἔθου παῖ θαυμάσας ἔχω. Θαυμάσια σὺν γὰρ μ. θαυμάσια ἐστὶ θεοῦ δὲ ἐπιδεήσεσθαι τινῶν γνώμης. διὰ μὲν φόβερῶν, ἃ ἐστὶ τιμωρία ἑτέρων δειχθεῖσα μεγαλουργία Θαυμασιά· σὺν πολλαχοῦ ἐπολέσθαν· οἱ μὲν, σοφίας· οἱ δὲ εἶδον· οἱ δὲ, διαίτης· οἱ δὲ σχήματος οἱ δὲ, πάντων ὁμοῦ θαυμασιάζοντες. Θαυμασιουσ· μεγάλας ἔχων ἐλπίδας θαυμασιούσης τινὰς ἐξοίσεσθαι μισθὸς ἢ πόδοσ. Θαλαμηνὸς δὲ τὸ σου. Θαλίμνωμαι ἢ λιπτεύμενοι ἐοικώς θαλίνη. Θαιμανίτης· ὁ δὲ θαιμανὸ ὄρος ἀνάβλη. Θαιρ. βυσὶ τροφεῖς τῆς θύρας. Θεαγένης, ἀθηναῖος ἄρχων φιλότιμος ἀνὴρ ἐς μεγαλοφυὴς ἑλλήνων τε ὅτι μάλιστα χρήσιμα λαμπρῶν νόμων οἷς εἰσδέξατο ἐχρῆτο δὲ πολλὰ· πολεώντε σὺν ἴων δὲ παίσματα· ἐπανορθούμενος· καὶ τοῖς δημοσίοις ἀνδρώπων ἐπικειρεῶν· ἐμιάχειρίδωρεόμενος ἀλλὰ μφοῖν καὶ τῷ ἐπιμίαν· ἦν γὰρ φιλόδωρός τε καὶ μεγαλόδωρος εἰς ὑπερβολήν· ἀνάλωτο δὲ αὐτῷ πολλὰ ἢ χρημάτων εἴστε διδασκάλοις καὶ ἰατροῖς ἐς τὴν ἄλλην τῆς παιδὸς ἀνθημοσύνην. ταῦτα μὲν ἐξ ἐπαίνου ἢ θεαγένης· ὧν δὲ θυμοειδὴς καὶ ἐδάμασε καὶ φρονεῖν ἀνεχόμενος ἀλλὰ ἐς θεραπεύεσθαι πρὸς ἀνάγκην τοῦ πάντ' ἢ ὑπείροντ' διαπύων δὲ ἄλλος ἐς μάλιστα δὲ σὺν δυνάμῃ δὲ νοῦν ἔχοντας εἶναι καὶ προθυμουμένους ἐμπήρωμαι πολιτεία λαμπρῶ ὑσθαι, καὶ ἰδέα ἀξιώματα προτιμᾶν ἢ ἀρχαίων ἠθῶν τῆς ἀνειρεία, ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐμπεσὼν εἰς τὸν ὃν πολλῶν βίον δόξασα θεὶς ἢ ἑλλήνων καὶ ἢ ἔτι ἄνω προγόνων· ἔλαθε δὲ βιὸς πέλας ἀνέτι φίλους ἀληθινοὺς, ἀλλὰ κόλακας ἀπατηλοὺς κεκτημένος· ἔκουν ἔτι διέσωζε τὴν πάλαι αἰδῶ πρὸς φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τῷ μὲν λόγῳ βυσὶ φιλοσόφοις ἐπεποίητο πρὸς ἑαυτὸν ὧδε ἔργῳ τοὺς θεραπεύοντας· αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπεγνῶ τῆς πρὸς μαῖνον σοφίας· ὁ δὲ μαῖνος ἐμμένων τὴν ἀσθενείαν σεμνότητι ἢ φιλοσόφων, ἐθεράπευεν μὲν βιὸν εἰκότως θεαγένη· καὶ ἀνύντις ἄρα πρὸς αὐτὸν ἀλαζὼν οὐδὲ σαιὸς ἀβ σοφρὼς τὴν ἐντευξίν ἀδὲ δυσόμιλος· οὐδὲ ἄλλως ὑπὸ ὃν ἰδιώτην εἶναι βαλόμενος ἀλλὰ προσδεχόμενός τε καὶ πρὸς ἐμπων, ἐγίνετο δῆλος καὶ τὰ ὀφλημένας αὐτῷ τιμὰς δόξομένοις οἷας αὐτὸς ἐπῄλετο θεωτεύων αὐτὸς ἐν τῇ πρώτῃ δὲ ἐν τῇ ῥωμαίων πολιτείᾳ συνῆσαν καὶ τὸν ἢν ἢ ῥωμαίη πατρὸς ἐς· ἐς θεῶς τῆς πόλεως τὰ βασίλεια συμπλήτου βουλῆς τε ἐξάρχης δημοσία καὶ τῇ μεγαλειότητι ἢ πόπωρ καὶ τῇ πειθοῖ τοὺς λόγους διαφανεῖ ἀπουδῇ τε καὶ ἐς μελέτῃ· ὥστε ἐς ὁ μαῖνος ἐπαίδαζεν αὐτῷ συναύξειν τὸ μέγεθος τῆς καὶ πάλαι πειθοφανείας.

Θεαγένης· ὁ ὧδε ἀρχιάδας. Θεαγένης ὄνομα ἴδιον καὶ παροιμία θεαγένης ἐπάτειον· οὗτος ἀθηλὸς ἦν ἐς ἔχε δὲ ἐπάτης ἄγαλμα οὐδὲ ἐπωνθάνετο πανταχοῦ ἀπίων· ὃς καὶ κακῶνος ἐπαλεῖτο. Θεαγένους χρήματα τὰ ταῦ σχίνου· ἐστὶ ἢ πενήτων μ' ἀλαζονευομένων δὲ οὗτος δὲ πένης ὢν, ἔλεγεν ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο θεαγένεις εἷς μὲν ὁ πειρὶ ὁ μέρους γεγραφὼς ἕτερος δὲ ἐστὶ ὁ μαλακία σιωπῶμενος· οὗτος δὲ πένης ὢν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι ἀλαζών· ἁβρόπλουτος· ἐπαλεῖτο δὲ ἐπὶ πρὸς ὅτι πολλὰ ὑπὸ σχόμενος δὲν ἐτελεῖτο ἀσχήμονος δὲ πένης θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐστὶ πλούσιον ἑαυτὸν πλούσιον· ἦν δὲ σχίνης σκέλος· ἔλεγεν ἢ ἐκμεταφορᾶς τοὺς βιοὺς σκέλος· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σκέλιζε. Θεαμονας· θεαλὸς· θεαρκτικός. Θεανὼ μεταπεπτωκυῖα· ἡ θεία πυθαγορείου θυγάτηρ λεωφρονος· γαμετὴ δὲ καὶ ῥύσου ἡκεράτωρος ἢ βροτίνου τὸ πυθαγορείου· αὗτη ἔγραψε περὶ πυθαγόρου· περὶ ἀρετῆς ἰωσο-

θάμωθρεύω θαλαπτόσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα συθαγορείων. Θεανὼ ἡ πυθαγορείου φιλοσόφου γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου συθαγόρου. ἧς οὕτως ἐστὶ τηλαυγὴς καὶ μυήσασθαι καὶ μῆνιν. καὶ ἀνιώτων τινὸς δὲ κρατίνα γυναῖκα γενέσθαι. λέγουσι δὲ καὶ τὸ γένος κροτωνιάτιν. ἔσωμεν μαθ φιλοσόφα καὶ ἀποφθέγματα. ἐκ ποικιλμάτων διαπόντων. Θεανὼ. λοιπὸν λυρικὰ ἄσματα λυρικὰ καὶ μέλη. Θεαείων, ὄνομα πύρσων. Θεατρεῖον. θέατρον.

Θεαρίζω αἰτιατικῇ καὶ θεαρίζεσθαι τὸ ἀγελαίζουσι. πολύβιος. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν τυχόντων οὐ θεωροῦσι μιμεῖσθαι. τὰ δὲ θεραπεύοντες ἐνθεαρίζεσθαι τοῖς ἑαυτῶν ἀφεστῶσιν. καὶ αὖθις ἀμόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐλλάδα κατέσκευαν. Θεαλαφάλαξ ὁ θάλαξ. Θεαποκρασία. ὀχλοκρασία. Θεαιδέσατος θεοῦ ἰδίαν ἔχων. εἴωθε δὲ ἀντιφῶν ὁ τῶν πολιτικῶν ἄτοπος ἀνθρωποκόφησι μὴ πάντων θείαν θεαιδέσατος γενέσθαι. Θέαινα. θεά. Θεαίτητος ἀθηναῖος ἀστρολόγος φιλόσοφος μαθητὴς σωκράτους. ἐδίδαξεν ἐν ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ πέντε κελεύσματα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε δὲ μεθ᾽ ἡλιοδώρου καὶ θεαίτητος συνήρακλείᾳ τὰ πρῶτα φιλοσόφου. ἀνδρὸς πλουσίου. Θείειν καὶ θεῖν. τρέχειν. Θέδον θεῖον. Θειόω θαυμάζω. Θεκηρόι θεολόγοι. Θελατος ὁ τὸ θεῖ πεμφθείς. μάνδρος. ὁ δὲ ναρσῆς οὐ εἰώθη τῷ πολεμίων ἀεὶ κρατεῖν κατά τινα θελατον ὀργὴν, ἔφυ πεζοπορῶν δὲ πάλιν. Θεκπολεῖν. θεῶν εἰκόνας ἔχοντα πόλει πολεῖν ἀργείους πρὸς ὁμῆρον. Θεπῶος. Θέλα θέλας. Θέλγει. ἀλαπᾶ. ἢ καὶ ποῖ. ἀμαυροῖ. σκοτοῖ. ἢ ἀπατᾷ ἢ θάλπει. θέλγειν δὲ καὶ ἡλίου ἢ σελήνης ἐκλείπειν ἢ ὑδάτων τοὺς ἀέρας ἀνέχοντας θέλγειν ἢ ἄγειν εἰς τέρψιν τ᾽ ἄοιδον. καὶ τελχῖνες θελχῖνές τινες εἰσι. τὰ γὰρ θαλλόντα φασὶ βασκαίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς φύσεως αὐξάνοιτο ἂν ἕως φυτὰ βασκαίνοντες.

Θελξίνθια θαλάττης ὠγύγου. Θέλειν ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. Θελικὸν. Θελιμός. ὄνομα ἄρεως καὶ γονιμωτάτη. Θελκτήριον θέλγητρον τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. Θελκτὸν. κολακευτικὸν. Θελξινόοις. βίοις τὸν νοῦν ἐπάγουσι συμπεφυκόσιν. ὡς ἂν θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζης ἀνέρας. Θέμεθλα τὰ ἐσώτερα μέρη τὰ συμβάθει. Θέμενος ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἀντὶ τοῦ πολλάκις μένος καὶ ὁ πολλάκις μένος. δημοσθένης καὶ ὅμηρος. Θεμείλια. θεμέλια. Θέμιν. δικαιοσύνην. βούλεται πόλις βίου τῆς κατ᾽ ἀρετὴν ἀδετέρως καὶ πανθωπικῶς λεγομένη. ἣν φησὶ φιλόχορος ὀνομάσθαι διὰ τὸ τὴν θέμιν ἐπιροὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ καὶ δεῖν τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἀκαλυσμόν. Θέμις. τὸ δίκαιον. Αἰλιανός. ἡ θέμις ἐστὶ τῶν μεριδίων πρὸς ὅμηρον. ὃ ὅμμα ἀνατείνει. Θέμισων τυραννου ὄνομα. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ δὲ ἀνάπαιστος ἐστὶ τῆς γυναικὸς ἐγγράφεσιον ἐπιγραμμα τοῦ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἣν ὁ θεμίσων αὐτῷ θηραῖος. ἐν ᾧ βαθύλλος ὁ θέμισα. νόμον. κρίνω. Θεμισεύειν ἀντὶ τοῦ χρησμῳδεῖν. λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρῶτα ἀπόλλωνος. Θεμισεύσαντος. ἀρξαντος διηνεκῶς πρὸ ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως. καὶ γὰρ λεγόμενα ἦχώ εἶχεν ὡς πρὸ ἀπὸ σκηπτροῦ θεμισευόμενα. Θεμίστια. Θέμιστες. Θεμίστιος. φιλόσοφος περιπατητικὸς ἐπὶ τῶν χρόνων ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. υἱοῦ δὲ ἦν πεβλάθη ἡνωσταντινουπόλεως. γέγραφε δὲ τῆς ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως παραφράσεις συμβιβλίοις ε. παράφρασιν τῶν ἀναλυτικῶν συμβιβλίοις β. τῶν περὶ ψυχῆς συμβιβλίοις ζ. συνέγραψε δὲ καὶ ἰδίᾳ παρεισήγησιν πρὸς τὸ σοφιστοῦ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν κατηγοριῶν. συμβιβλίῳ α. ἐκδιαλέξεις. Θεμιστοκλῆς. συρακούσιος ἰσοτιμος. μύρσα ἀνάρασιν ἔτι τε ἐν βίοις ξενοφῶντος ἑλληνικοῖς φέρεται. ἐκ ἄλλα τινὰ πρὸς τὴς ἑαυτοῦ παιδός. Θεμιστοκλῆς. ἀθηναῖος δημαγωγὸς νεοπλέους υἱὸς ἀσωτος τῷ πρώτῳ ἀλικιανυμφόμῳ. μετὰ δὲ ἐκ στρατηγὸς αἱρεθεὶς καὶ κτίσας τὸν πειραιᾶ καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς πέρσας καὶ ἐκ σαλαμῖνα ἐκ φθονηθεὶς φεύγει πρὸς ἀρταξέρξην τὸν τῶν περσῶν βασιλέα ἐκ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀναγκαζόμενος τὰ τοῖς ἕλλησι πολεμεῖν. ἐκ μὴ βληθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα ἐκ τὸ ἑαυτὸν πλέος, ἔμπροσθεν αἷμα πιὼν ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονήματος πεμούσας. Θεμιστοκλῆς ἀθηναίων ὁ ναυμαχήσας ἐν τῇ πρὸς σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους. εἶθ᾽ ὕστερον

Φυγαδ. λυθεὶς τοῦ τῶ ἀθηναίων βοηθοδοσίας αἰτία. φλυδεῖ, κατὰ φυγὼν πρὸς τὸν ἀρταξέρξην ἐξ ἔξ τὸ βορρᾶ παῖδα, καὶ τιμηθεὶς μέγιστα παρ' αὐτῶ ὡς βεῖς πόλεις εἰς ὃ ἦν ἀργύριον ἀφορᾶν λαβεῖν. μαγνησίαν. μυᾶντα. λαμψακηνόν. ἐπηγείλατο οὖν καταδουλώσασθαι τὴν ἑλλάδα διὰ μιν εἰλάβοι. ἀγχόμη δὲ ἅμα τῶ στρατεύματι εἰς μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτὸν οἱ δι' αὐτὸν σωθέντες ἕλληνες, διὰ τὸ δουλοῦσθαι βαρβάροις, προφάσει χρησάμενοι ὡς θυσίαν βοηθελέσαι βούλεται, καὶ ἱδρυσάμενοι τὴν ἀνοφρυίνην ἀρτεμιδα βωμὸν ἐπιθεὶς τὴν φιάλην καὶ ἐπιδεξάμενος τὸ αἷμα, χανδὸν πιὼν ἐτελεύτησεν. Θεμιστοκλέους παῖδες νεοκλῆς καὶ δημόπολις ἀγωνισάμενοι τὸν ἐπὶ τὰ φίον ἀγῶνα ἐν ἀθήναις, καὶ νικήσαντες ἐστεφανώθησαν ἀγωνοθέτου νεοκλῆς μὲν, δόλιχον ἐνίκησε. δημόπολις δὲ στάδιον. γνωσθέντες, δὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα κατελαθεῖν ἐνεδύσαντο ἐπὶ τὸ θεμιστοκλέους ἐχθρῶν ἐπομνήσαντες βοὺ ἀθηναίους τοῦ νόμους τοῦ πρὸς τὰ φυγάδων. Θέμιτος. δικαιοσύνη Θεμιτὴ. πολλὰ δὲ τὰ ἡμιλίων ἐν ταῖς δώρεξιν ἡμείσατο. καὶ πᾶσαν θεμιτὴν ὁδὸν ἐποίει τὸν ἥρως. τοὺς νεκροὺς χαίρε νεκρά των. Θεμιτὸν αἰλιανὸς θεοὺς δὲ ἀδαμῆ θεμιτὸν ὁρᾶν τινὰ νεκρούς. καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι. ἀδὲ, ὃ μὴ μαίνεσθαι βανάσιμοις ἐπηνοαῖς. Θεμιῶς. νομίμως. δικαίως Θένας. θοκοίλου τὴ χειρὸς. ὃ μέρος. τὸ ευμενὸν ὑποθένας. Θεογνησίαν. Θεογνήτης θάσιος. οὗτος ἔτι παῖς ὢν ἄγαλμα χαλκοῦν ἐν τῆ ἀγορᾶ εἰκόνιον ἀνέθηκεν τοῦ ὤμας. ἐπιγεγραμμένον δὲ τὸν οἶνον. ὀργιζομένων δὲ τῆ πόλει πάλιν ἀφέμενον ἐνόμισαν δὲ τὴν ἀγορᾶν. καὶ διὰ τοῦτο τὸ μέγα πλέος ἔσχεν ἀν' ἀτὴν ἑλλάδα. Θεογένης. δημοσθένης ἐν τῶ αὐτῶ. δεινὰ ἔρχος δὲ καὶ ἀγαθογένους ἰωνομάζουσιν. Θεόγνητος κωμικός. τῆ δραμάτων αὐτὸ δὲ φάσμα. ἢ Φιλάργυρος. Φιλοδέσποτος. κένδυρος. ὢς ἀθήναιος ἐνδεικνυοσοφιστῆς. Θεόγνις. μελαρδὴς τῆ ἐνσπελία μελάρων τεγνῶς ἐν τῆ νθ' ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῆ συρακουσίων ἐν τῆ πολιορκία. γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη βω. καὶ πρὸς κύρον τὸν αὐτὸ ἐρῶμεν γνωμολογίαν δι' ἐλεγεῖ καὶ ἑτέρας τοιαύτας. φαινετικὰ δὲ πάν. Θεόγνις. ἐ μὴν παραινέσεις μ' ἔγραψε θέογνις. ἀλλὰ ἐν μέσω τουτ' παρεπαρεμβάλλουσι μαθηταί. ἐ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ἐνάρετος διατρέφεται βίος. Θεόγνις. βαγωδοποιητὴς πάνυ ψυχρὸς ἦν τῆ λ'. ὃς ἐ χὼν ἐλέγετο. ἴδη δὲ ἐ ποιητὴς ὁ θέογνις. ἦν ἐπὶ μεγαρδὲς. Θεοδέκτης. ἀρεταίνδρα φασηλίτης ἐκλυκίας ῥήτωρ. τραπεὶς δὲ βαγωδίας. μαθητὴς πλάτωνος. ἐ ἰσοκράτους ἐ ἀριστοτέλης. ἦς ἐ ὁ ὑθραῖος ναυπράκτης ἐ ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ διαλλωνιάτης, ἐ θεόπομπος, βιβλίῳ ἐργ ὀλυμπιάδος ἓν ἐν βιβλίῳ φ' ἐ μαυσώλω, ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτὸ πρεφαμβίνης. ἐ ἐνίκησε μάλιστα δὲ δοκιμήσας ἐν ἐκεῖ τραγωδία. ἄλλοι δέ φασι θεόπομπον ἔχειν βίβλους τρεῖς. δράματα δὲ ἐ δίδαξε. ν'. τελευτᾶ δὲ ἐν ἀθήναις ἐ τρεγενὼς ἀ ἐ μ'. ἔτι τὰ παρὰ δοξὰ αὐτὸ πρὸ δόντος. ἔγραψε δὲ ἐ χίων ῥητορικὴν ἐν μέρη. ἐ ἄλλα τινὰ καταλογάδην. Θεοδέκτης φασηλίτης ῥήτωρ. ὃς τὸ πρότερον ἔγραψεν ἐγκώμιον ἀλεξάνδρα τὸ περσέως τοῦ. ἱστορικὰ. καὶ ὑπομνήματα μόμιμα βαρβαρικὰ. τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις δ'. ἄλλα τινὰ ὑπομνήματα. Θεόδαμντος. ὑπὸ θεσπιαδασμένος. Θεόδοτος, ὃς ἐπὶ ἰσπανιανῦ ὑπῆρχος ἦν τῆ στρατευμάτων. ὃν ὠδαλύσας τῆς ἀρχῆς πρῶτον ἐπέστησε βαρσαυμίω ναλούμενον. ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τῶ χαλκοῦ βασιλέως καθήμενος, ἡνίκα διεσκέδασε ἐκ τῶν διεπορεύετο τῆς ἐρημίας, τὴν πρὸς ἑσπέραν ὁδὸν ἐπολέσε πλεῖστον ἀπέχων μάλα τειχέων. ἐ τοὺς αὐτῶ ξυμβάλλοντας ἀεὶ τῆ δακτύλων ἔχει σημεῖον, δεξιός τε ἦν καὶ ἐπὶ τῶ αὐτῶ πειρατηρίων τῶν ἀνδρῶν. ἀλλὰ ἐ ὁμόσαι καὶ τῆ χειρῶν τὰ μάρτυρα τῶ τῆς πλώτης, πρὶν ἀλύσαι θράσει. ἐν δὲ τοῖς τῆ ὑπάρχων στρατηγοῖς καταλεχθεὶς ὑπὸ σουσπιτα τοῦ ἀπέστη καὶ λάθρα. ὥστε τῶ βασιλεῖ ἀρέσκειν δοκεῖν τὰ μάλιστα. ἐ σὺν τῆ ἀδίκων αὐτῶ βαλλόμενος ἐ ἄσας ὑπούργει τὰ ἀμήχανα. ὑπὸ τεσπατευομένων δὲ τῶν ἐρῶν ἐξ ἁπάσας ἐ ὠνίας τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προσθήκας. Θεοδόσιος φιλόσοφος. ἔγραψε φαινικὰ ἐν βιβλίοις δύσιν. τὰ μνημονεύεις ἐν θάλασσα φαλαικὰ. περὶ ἡμερῶν ἐ νυκτῶν δύο. ὑπὸ μνημονεύεις τὰ ἀρχιμήδους ἐφόδιον. διαγραφὰς οἰκείων ἐν βιβλίοις. ῥ. σικελικὰ φαλαικὰ ἀστρολογικὰ πρὸς οἰκεῖ

σεων. Θεοδόσιος ἐγραφεδὲ ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ. καὶ ἑτέρα διάφορα. ἦν δὲ βιτωλίτης. Θεοδόσιος βασιλεὺς ῥωμαίων μετὰ τῶν μαξιμίνα τὸ τυραννου ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἕτταν καὶ τὴν σφαγὴν τῶν ἐν τῇ ἐνβῖς ἔλεσι κρυπτομένων σιυθῶν, καὶ σφαγὴν ῥωμαίων ὑπ' αὐτῶν ὡνσανταινούπολιν ἐλθὼν, πολέμοις μὲν ἀεὶ χρῆσθαι ἐγνώκει καὶ μάχαις ἔπρεφας δὲ τοῦτον τὸν τρόπον, αὐτὸς δὲ τῆς πρώτης ἀνεμιμνήσκετο διαίτης. πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῶν καὶ πολυθρεμμόνων ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῖς θεάτροις. καὶ ἱπποδρομίαις ἀναρρωνύμενος. θαυμάζω δὲ τοῦτου τὴν ἐφ' ἑκατέρου τὸ ῥίπτωσιν. φύσει μὲν ὑπὸ ἐκμελὴς ῥᾳθυμία τε πάσῃ ἐπικειμένος, λυπηρὸς μὲν αὐτὸν οὐδενὸς ἢ δέους ἐπάγοντες, ἢν ἐνοχλοῦντος ἐνεδίδου τῇ φύσει. καθιστάμενος δὲ ἐς ἀνάγκην δουλεύειν ἐκείνῃ τὰ ἀκέστα πρὸς δουλοῦμενος, ἀπετίθετο μὲν τὴν ῥᾳθυμίαν καὶ τὴν ὕπνον χαίρειν εἰπὼν, δὺ τὸ αὐθωδέστερον καὶ ἐπίπονον καὶ τὰ πολεμικὰ ἀνεχώρει τοιοῦτος ἀεὶ τῆς δεσποδεσφιμένος τῆς πείρας, ἐπειδὴ πάσης ἦν ἀπαλλαγμένος φροντίδος, ταῖς αὐτῷ φύσει πεσούσαις ἐκμελείαις ἐδούλευε. τὴν δὲ ἐς ἀρχὰς μετιόντων, κατεξαίρετον ἐπιμᾶτο ῥουφῖνος κελτὸς τὸ γένος. μάγιστρος τὴν βουλὴν ἔξεων κατασάς. ἑαυτὸς μὲν τὸ ἀναγραῦσαι τὸν ἡνίοναὐτὸ ὀνόειον ἐν τῇ ῥωμαίων βασιλείᾳ, σωκαλέσε τῶν περουσίαν τ' παιδίοις ἐμμένουσαν ἔθεσι. ἐς οὐχ ἑλομένῳ ἐνεχθῆναι τοῖς πείθω τὴν θεῶν δεισιδαιμονίαν κατα φρόνησιν, λόγῳ τε πεισθῆτε παραναλῶν ἀποφιναι μὲν ἦν πρόπερον εἴλονδ πλατύνειν. ἐλέσθαι δὲ τῶν χριστιανῶν πίστιν, ἧς ἡ παρελία παντὸς ἁμαρτήματος καὶ πάσης ἀσεβείας ἀπαλλαγή. μηδενὸς δὲ τὴν ἀπαλήσει πειθθέντος μηδὲ ἐλθμένου τὴν ἀφ' οὗ πορῆ πόλις ὠκίσθη καὶ παραδεδομένων αὐτοῖς παρίων ἀναχωρῆσαι καὶ πορτιμησαι δύτων δὲ χριστιανῶν, ἐκεῖνα μὲν φυλάξαντας σ' ἐς χιλίους σχεδὸν ἑτεσιν ἀπὸ ἐβντον τῶν πόλιν οἰκεῖν ἕτερα δὲ ἀντὶ τούτων ἀλλαξαμένους τὸ ἐπρεσμένον ἀγοεῖν, ὅδε ῥαρως ἐάσαι ἔλεγε τὸ δημόσιον τῆ πειθῷ ἱερὰ ἐς θυσίας δαπάνην. βάλεσθαί τε ζῶντα πειθαλεῖν οὔτε τὸ παρεπόμενον ἐπαινοῦντα ἐς ἄλλως τῆς σρατιωτικῆς χρείας πολλῶν δεομένης χρημάτων. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς περουσίας μηκέτι θεσμοὺ εἰ πόλεων παρεπέσθαι ἐπελεσμένα, μήτε δημοσίᾳ δαπανήματος ὄντος διαβυσθο τὸ θυκ πολικὰ θεσμὸ λύξαντος, ῥωμαίων ἐπιρατεία καὶ μέρος ἐλαττοῦθη. ὅτι ὁ ἅγιος θεοδόσιος ὁποιονοριάρχης ἐπὶ ἀνασασίᾳ βασιλέως ἦν τὸ δυκόρου αἱρετικοῦ.

Θεοδόσιος βασιλεὺς ῥωμαίων ὁ μικρὸς. ἔτος διαδεξάμενος παρεὸ τὸ παῖδος τοῦ ἀρχὴν, ἀπόλεμος ὢν καὶ δειλία συζῶν καὶ τοῦ εἰρήμην χρήμασιν ἀχθόμενος, πολλὰ πρὸς ἐξανησε καὶ τὴν ῥωμαίων πολιτεία. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀυνάχοις τραφεὶς πρὸς πανοφίσιν ἐπὶ ταῖμα ἀπειθὴς ἦν ὥστε ἐς τοὺς λῃστάδας τῆς ἐνθείνων δεῖσθαι ἐπικειρίας. ἐς πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐνβῖς πολιτικοῖς ἐς στρατιωτικοῖς ἁπασι. μὴ παιδίοντων θεῖς ἀρχὰς ἀνδρῶν τ' διέπειν ταῦτας δυναμένων, ἀλλὰ τ' χρυσίων χρυσίον διὰ τοῦ τ' ἀνούχων πλουτεξίαν. καὶ τ' στρατιανοῦ δρυφόρων πειρατικὸν συσαν τ', τόντε ἑλλήσποντον ἐς τὴν προποντίδα διαβεράξαν, ἐς βυθὸν ἐπέμασε τοσούτους εἰ ἀνάχοι ἐπεσπάσασαν δημοβοπολοθοῦντες τὸν θεοδόσιον ὡς ἀπὸ τοὺς παῖδας ἀθυρμασιν ἀδὲν ὅτι καὶ ἄξιον μνήμης διαπεφεξάσθαι ἐπεσπάσασαν. ἀλλεῖς ν' ἐπ' ἠλικίαν ἐλθὼς διετέλεσε. βαναύσους τέχνας μετιὼν τέχνας. καὶ θήρατρες καρτερῶν ὥστε βυς ἀνάχους καὶ τ' χρυσάφιον ἔχειν τὸ τῆς βασιλείας πρωτος. ὃν ἀπὸ ῥ πουλχερία μετ' ἦλθε τὸ ἀδελφοῦ τελευτῆσαν βς. ὅτι ἐνῷ μιλίῳ θεοδοσίου ἵσατο σιλεφ ἵππων χαλκῆ. ἣν ἀνεγείρας πολλὰ σιπρέσια τῆ πόλει ἐμείσατο ζητητέον δὲ ὁ πρὸ θεοδοσίᾳ. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς καταλύσας ἀπ' ὀχον ὃν πρὸ αὐτοῦ βν, ἐνβῖς πρεσβυτέροις κατέλεξεν. ὁ αὐτὸς ὑδρον τὸν τούτου διαδεξάμενον τὴν δυνασείαν, καὶ βῖς δυομεγίσας τ' ἐπ' ἔχον ἀρχὰς καὶ τὸν αὐτὸν διανύων χρόνον. ὃς τὴν τοσαύτην δύπραγίαν θαυμαστὸς ὤν, ἐνβῖς πρεσβυτέροις κατέλεξεν. ὁ αὐτὸς ὑδρον τὸν τούτου διαδεξάμενον τὴν δυνασείαν, καὶ βῖς δυομεγίσας τ' ἐπ' ἔχον ἀρχὰς καὶ τὸν αὐτὸν διανύων χρόνον. ὃς τὴν τοσαύτην δύπραγίαν θαυμαστὸς ὤν, ἀπεφθέγξατο δὲ οὐκαλέσκις μοι τύχ πλὰ τελῶσα. καὶ ἀιρεθεὶς ταγῶ καὶ αὐτὸς ὡς ἄλλην καὶ βασιλεὺς ἐλπίζων, καὶ τὴν σύσας αὐτὸ δημαθείσης, γέγονεν ἐπίσκοπος ἐνκοτυαείῳ τῆ φρυγίας. μετὰ δὲ τὸν, ἐδωάσευσε μόνος χρυσάφιος ὁ ἐπίκλην ζούμμας. Θεόδουλος ἐμαρτύρησεν ἔτος ἐπὶ ἁλιανᾶ βῦ πατρικίου. ἐς ὅσιν ἐνῷ ἀμάχιος. Θεοδώειος ὄνομα κύειον. Θεοδώρητος δὲ διὰ τὸ κ δωρεὰ τὸ θεῦ. Θεοδώειχος ὄνομα κύειον. Θεόδωρος βυζάντιος

ζαύτος σοφιστὴς. ὁ ἐπὶ πλάτωνος λεγόμενος ἐκλήθη. ἐπὶ φιλίππου θρασυβούλου καὶ ἀνδρομάχου καὶ ἄλλα τινά. Θεόδωρος ὁ ἐπίκλην ἄθεος. οὗ μνημονεύεται τὸ πρῶτον διήκουσε δὲ καὶ βρύσωνος. ἐπιγράψας τὸ φυσικὸν ἀδιαφορεῖν ἐδόξαζον. ἐπὶ δὲ ἀδόδου αἱρεσιάρχου ἐγένετο καὶ οὗτος. καὶ ἀπὸ θεοδώρου ἐκλήθη. ἔδοξε γράψαι πολλὰ σωτήριον εἰς τὸν οἰκεῖον αἵρεσιν. ἐπιφανέστατος ἔτος ἐπὶ τοῦ χ τῶν γωνιαίων μεγέθους. αὐτὸ δὲ ἐν πλάτει πρὸς ἴσους ἐκλινομένους ἔχον γωνίας. Θεόδωρος ἀθεος. ὁ δωρος. καθαρὸς. σοφιστὴς ἀπὸ δούλων. διδάσκαλος γεγονὼς πρυτανείας καὶ στρατηγὸς ἐπὶ δεσμωτηρίου φυσικὸς, ἀγωνιστὴς μόνος πολέμων καὶ αὐτοκράτωρ, ἐν αὐτῇ τῇ ῥώμῃ. ἐπὶ ἀδριανοῦ καίσαρος, ὃς ἦν ὁ αὐτοκράτωρ συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία ἐγράψε πρὸς τὴν ἐνφωνάεις ζυβυμ ρ. πρὸς τοὺς ἀ. περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος ἀ. πρὸς δείξεως ρ. περὶ πολιτείας ρ. πρὸς ἰδιώτας ἀ. περὶ ῥιζῶν δωδεκάμεως ἀ. ἐπὶ μέρους. Θεόδωρος. ποιητὴς. οὗ ἐγράψε διάφορα διὰ πῶν. ἐξ ἐκλεκτῶν ἦσαν δὲ ἐπῶν. Θεόδωρος. ὁ διὰ τὸ ἀναγνωσῶν τὰ μεγάλης συγκλήτου κωνσταντινουπόλεως ἐγράψεν ἱστορίαν συγκλητικὴν διὰ τὸ χρόνων κωνσταντίνου, ἕως τῆς βασιλείας ἰσαυρικῶν. Θεόδωρος. οὔτος ἀνεφάνη μετὰ τὸ πλινθείου τῆς λαοδικείας τῆς συρίας τὴν ἀκμὴν λαχὼν μοψευσίας τῆς κιλικίας, συνδιαμένων τῷ δικαιοπλινθείῳ φερόμενος ὑβρίζειν τὰς τύχας καὶ τὰ φόβωνα δικαιοπραγεῖν τὰ δεῖν τοῦ χριστοῦ. ἀνθρώπων συναπεκδημῶν καὶ κοινωνῶν δικαιοπραγεῖν. ἐπὶ μεγαλοποιῶν λαβόντα τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, θεὸν ὀνομάζεσθαι. ἐπὶ τῶν ἐν ἱερᾷ ἀναπλάσματος ἀξιωθῆναι τὸ τὰ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς. ἐν μετώποις θεὸς ὄνομα παρὸς ἐν ἁγίῳ καὶ ἁγίῳ πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβαλλόντων ἀρετὴν τὸν αὐτὸν ἀνδρωπίαν ἐν αὐτῷ κατοικήσαντα μεγεδῶσαι τῆς θείας ἀξίας αὐθις ἐπὶ προσκυνήσεως εἰς ὑστερον μεγέθη τελείωσιν. ζῶντα ἐξ ἕτερα τοιαῦτα δυσφημήσας φύσεις ἰδιοτελεσίστους ἐδογμάτισεν ἐπὶ χριστοῦ σχέσει τινὶ ἐπόνου ἀλλήλαις ὑπομνήσας. διάτερα καὶ αὐτὴν διαφημίαν τὸ μίαν φύσιν καὶ δύο φύσεις ἐν χριστῷ μηκαλῶ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι. Θεοδρομῶν. ἢ θεὸν πρεσβύμενος. Θεοδότεσα τη. Θεοδὴς. θεῖος τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεοειδὼς. θεῖος. Θεοείκελος. θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεόθεν. ἀπὸ θεοῦ. Θεόκλεια. ὄνομα κύριον Θεοκλυτήσαντες. θεοῦ ἀκούσαντες. θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. ἰδὲν καὶ ἄρα ἐπὶ θεοκλυτήσεις ἐγίνοντο καὶ ζεῦ τὸ. καὶ αὖθις. μήτε μὴν καθυπνοῦσθαι δοὺς συνωρίδι χριστιανοὺς εἰς μαγικὴν μετιέναι θρησκείαν. μήτε μὴν θεοκλυτεῖν ἀκρίτως δοὺς παρὰ μάλοις νενομισμένοις θεοὺς. καὶ αὖθις. ἐκυζικηνὸν θυμάτερας πλὴν ὥραν διαφερούσης τὸ δαρείου θυμάτερα ἀφροσύνη ξενία ἀποστεῖλαι ἐπὶ χεβ. αἱ δὲ νῦν τὰ φάσγανον ἐπὶ πλὴν ἀρτεμιν θεοκλυτοῦσαι. καὶ τὸ ἀγάλματος σπερμοῦ μῆναι. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ μὴ φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἑαυτῷ μετὰ πλὴν ἀνδρῶν πλὴν ἀθεσμον πεποιηκὼς. θεοκλυδῆσαι. καὶ μυείας ἀρασθέ φασίοις ἐπαρωμένων. εἰ μὴ πρόξαιντο τιμωρίαν τούτου παρὰ τυράννων, ἕως πλὴν δὲ φθάρεε. Θεόκλυτος. θεότιμος. Θεοκλυδῶντες. θεοὺς ἐπικαλεσάμενοι. καὶ σὺν ἕως τοῖς θεοκλυδῶντες ἅμα ἐπ᾽ ὀργίων ἐμέμνηντο. τουτέστι μυστηρίων. Θεοκρίνης. δημοσθένης σὺν ὧν ὑπὸ πτησιφῶντος. ὧν ἢ συκοφάντης. Θεόκριτος. χῖος ῥήτωρ. μαθητὴς μὲν ὁ ἀρχαίου τοῦ ἰσοκράτους ἐγράψε δὲ ἐπὶ τὰ. ἀντεπιλαβόμενος θεοῦ μπω δὲ ἰσοκράτους. φέρεται δὲ αὐτοῦ ἰσόλιβυς. ἐπίσης λαίθαμάσαι. ἔστι δὲ ἕτερος θεόκριτος πρὸς ἀγαθοκλέα φιλίππου. οἵδε, συμμίχου συρακόσιοι. οἵδε, φασηλῶν. μετὰ ἦκον δὲ σὺν συρακόσαις. ἔδοξε γράψαι τὰ κατὰ μῆδον βασιλικὰ ἐπὶ πλὴν ἀνδρῶν διαλέκτων. τὰ ἀνδρὸς ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸ ἐπὶ πλὴν. προτιμήσας. ἐλπίδας. ὕμνους. κρίων. ἐπὶ νικήσεια μέλη. ἐλεγεῖ ἐπὶ ἀμφὶ. ἐπιγράμματα. ἴσεον δὲ ὅτι ἐπὶ ζεῖς τὸ γένος πρὸς κολικὴν ἐπὶ πλὴν τοῖς. θεόκριτος. μὴ σικελιώτης. ἐπὶ ὁ συρηναῖος. ἔκτην χωρὶς ἀκαλαμῶν φλοώσης. Θεόλυτος. ἐπὶ θὺ συσχεθεὶς. ἔνθεν. ὁ ἐφιλίππου καὶ θέρεσιν. ἐκολακικὸς. ἐμῷ βίῳ ἐπὶ περὶ ἀνδρὸν θεσσαλὸν καὶ ἐκλεκτὸν. Θεολογῶδοτικὸν. Θεομισὴς. ὑπὸ θὺ μισοῦμαι. θεομίσης ἐπὶ μισόθυτος. Θεόμνητος. θεόφονι. θεοβόλος. Θεόπομπος θεοδέκτου ἢ θεολόρος. ἀθλιαῖος. κωμικὸς. ἐδίδαξε δραμάτων κα. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ κωμωδίας ἢ ἀρίστη. δραμάτων ἐστὶ τὰ ἐπὶ σὰ ἀπολλώνιος. ἐπὶ ἐν παιδεία ἦν πομπικὸς. φθόνος θεόπομπος ῥινὸν μόνον ἐπὶ λβόμενος καὶ κωμωδίας αὖθις διδάσκων ἐπὶ ἔπαρεν. ὁ λόγος ἐστὶ γὰρ καὶ σῶν καὶ ἀρτεμὴ ὀργασὰ μόνος. καὶ δεινύεται καὶ μῶν πολέμου θεοπόμπου

πρόθεν ὁ μολογῶ βς αὐδὴν τὸ ξυμφέμματος· τοσα μὴ δὲ λίθου ἢ ὁς· εἴδωλον πατρίας λίθου· καὶ
ἔστι τὸ ἴνδαλμα τὸ πάθος μᾶλλα σὺ αρετὴς κλίνη ξ αὐ τὴν λίθα· ἐ πὰν τῆς κεῖται νοσοῦντὸ ἐκείμου
φάσμα· χειρεργία φιλοτέχνω· παρέσκευε δὲ ὁ θεὸς ξ ὁ ρέγει οἱ τὸ παιώνιον χεῖρα· ξ παῖς νεαρος
ὑπομφδῶν ξ ἔβς· τὸ δ' ἄρα νοεῖ ὁ παῖς· ἐγὼ σώιημι τὸ, φιλοπαίς ἰω ποικτὸν ἐπωδηλούν· τελᾶ
δὲ τῆς κωμωδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων αἰνίτ]ῶ· ἐι δὲ ἄλλος νοεῖ ἕτερως, περατεί τω τῆς ἐαυτὸ
γνώμης· ἐμὲ δὲ μὴ σὺ οχλεί τω· Θεόπομπος· χῖος ῥήτωρ· ὁς δὲ μαθητὴς ἀλκιδαμαντος· γεγονὼς κτ' βιος χρό
νους τ' αὐ αρχῆ ἀθῆναί ξ τῆς ὑγ' ὀλυμπιάδος· ὅτε ξ ἔφορος ἐ σπαρτιάτου ἀνάκτος, ἅμα ἐ Φόρω
ἔγραψεν ξ τὸ μὲν τῶ ἡροδότου ἰσοειδῶν σὺ βιβλίοις β· φιλικὰ σὺ βιβλίοις β· ἑλληνικαῖς ἰσο
είας· ἐπῆλθε δὲ τοῖς θαυμασίοις ξ ξενοφῶντος· καὶ εἰσὶ σὺ βιβλίοις ια· ἔχουσι δὲ ἀπὸ τὸ πελοπον
νησιακὸ πολέμου ξ λοιπὰ· ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα· Θεοπομπία· μαντεία· καὶ θεοπόμπη
γὸς ὠθεῖ μαντευμα πρὸ φήτευμα· ξ θεοπομπήσις· Θεοπόμπης· μάντις· ὠθεῖ πρὸ φήτης· Θεο
πλάνθεια ὁ πλάσια· ὁ πλεία δὲ καὶ ἐ πλεία· Θεορημοσύνην· τὴν θείαν διδασκαλίαν· τὴν
κατήχησιν· Θεόρρυτον· σὺθεῖ πειον ἢ θεόθεν πεχεόμενον· Θεοὶ· φίλων τὸ, θεοὶ κύριοι τῆ
σημασίαν ἑρμηνεῦσαι πειρώμενος τῆς βασιλικωτάτης διαλόγου ἔννοιαν ἔσχεν· φασκων γὰρ ὁ
τι εἷς ὅστι θεὸς, ἀπὸς τὸν ἀριθμὸν κατέβραμε τῆς μοναδος· ἀλλὰ πὸς τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας
τριάδος· τὸ, τῶν μὴ πάντων διαιρεῖ τὸ σύνηθέστερον· τῶν δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθονώτερον· καὶ ἀ
πτω κατακράτος εἶλκεν αὐτὸ τὴν ψυχὴν, ὡς εἰ πεῖν δύο μὴ εἶναι τὰς τὸ ὄντος δυνάμεις· ὧν ἡ μὲν
ποιητικήτε ξ σύνδυαστικὴ φησι καλεῖ θεὸς· ἡ δὲ βασιλικὴ ξ τὴ μορφωτικὴ νοῦ· θεῖ ἔξιν δὲ δοξάζουσιν ἑλ
λῆνες, ζῶον ἀθάνατον· λογικὸν τέλειον· νοερὸν· σὺ δαιμονίαν καὶ πάντων ἀνεπίδεκτον· πονοκτικὸν· κὴ
σμοτέρας καὶ τ' σύνηθες μὴ εἶναι μήτε ἀνθρώπου μέρος· εἶναι δὲ τὸν μὴ δημιουργὸν τ' ὅλων· ὡς ὧν
πατέρα πάντων· κοινῶς δὲ τὸ μέρος αὐ τὸ τὸ δίκαιον διὰ πάντων· ὁ πολλαῖς προσηγορίαις προ-
σαρμόζεται καὶ ἁπλᾶς δυνάμεις· Θεὸς· βαρίλα φησὶ προὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· σὺθεν
ξ τὸ βασίλειον ἡμῖν ἀρχύμνιον· Θεὸς· σοφοκλῆς· ὅταν τίς θε βλαβὲ πὴ δώματ' αὖ τὰ σὰ ἀνὴρ ἰσχυ φυ-
γεῖν· ὁ μοῖ τοῦτο τὸ πανδαιμόνιον, θεοὶ ξ πτερόεντ' ἀεὶ ὄν ἔπιχε ξ θαλασσαῖον παραμείβεσθε λφῖ
να· καὶ παροί· θεοὶ πανάιδεια· καὶ ἐ αὐτ' ὡς ἰσχὺν ἰα· Θεὸς ἀπὸ μηχανῆ· σὺ τῶ ἀπὸ μηχανῆ·
ἀποσωτῆξεως ὀνόματα γίνεται· κακὸς καὶ ἀγαθός· ξ κακοκακαθία· θεὸς ξ ἐχθρὸς θεοχθεία·
Θεοσαλὴν σόφισμα· ξ τὴ μὰ θυμαχούντων σὺ τρεῖς παρατάξιν· ἀλλὰ κακὰ ρεγῶν τῶν·
Θεοσέπωρ· θεοσεβής· Θεόσεπου ἀεισοφάνης προὸ τῆς μυηκακημένης θεοσέπ· ὑπὸ θεῶν
κατα πεμφθείσης· θείας τινὸς ξ τετιμημένης· σοφοκλῆς δὲ λέγει· κὴ γὰρ αὐθεία νόσος· τουτέστιν
ἀδίκητὸν κατασκήψασα εἶς τινα πρὸ τῆς μανίας αἴτιος· Θεοσημεία· ἡ τὸ θεῖ μαντεία·
Θεοσυγεῖς· θεομίσηβι· οἱ ὑπὸ θεοῦ μισούμενοι· καὶ οἱ θεὸν μισοῦντες· παρὰ δὲ ὧ ἀποσόλω θεοσυ
γεῖς· ἀμφὶ οἱ ὑπὸ θεῖ μισούμενοι· ἀλλοὶ μισοῦντες τὸν θεόν· Θεοσυλῆς· ὁ ἁγιοσύλων· ὁ δὲ, θεο
συλῆς χρυσόμυρος· ξ ἁγέδη τ' θεῶν αὐ ἁγίθων ἀνασήσας ξ φόνος ὠμασάμενος σὺ αγεῖς·
Θεὸς παρόντος, ἅπαν ἄπρον πύειμον· Θεὸς τὴ ἰσθμίων ἀρχοῦσ· ἀρχοντα τὰ λασσουν ἢ
ρεῖς κακῶς· ὡθεὸς ἀκολογήσεις· ἐ πειδὴ ὁθεὸς ἀληθῶς κεῖτ' ἐς ὅσιν· ἐνεγείσαθησαν δὲ ξ οἱ αὖ οἱ
κείνῳ προσηγορεύθησαν· Θεοὶ· οἱ ἐνδίκως δικάζοντες· Θεοὶ· οἱ κατ' εἰκόνα θείαν γεγραμμένοι·
ξ ἀκράβλον τὴ εἰκόνα φυλάξαντες· ὁ βούλομαι θεοὶ σωσαγει τὴ οἰκαμένῳ εἰς τὸ κείμενον· ὧδε
βία· θεοὶ θεῶν κυρίος ἐλάλησε ξ ἐκάλεσε τὴ γῆν· καὶ τὰ ἑξῆς· Θεοίνια· ἁγ' δήμου διονύσια
θεοίμια ἐλέγοντο· ἐν οἷς οἰνηνῆται ἀπέθυον· ὅν δὲ διόνυσον, θεοινον ἔλεγον· Θεοῖς τέθνηκεν ἔ
τος· ἀνείνοισι· τουτέστιμ θεῶν βλαβμένων· οἱ δὲ ἑλληνες τὴ βιαίτλν αὐ ὧ αἰτίαν ἀπρόσχον· σοφο
κλῆς περὶ αὐτος· Θεοφάνεια· τὸ θεοῦ φανέρωσις· θηλυκόν· ἀδετέρως δὲ πλεοναστικὸν ἁγ' θε
οφάνεια· κἀθεία ἀθεοφάνεῖ· Θεοφάνης, ὄνομα κυρίον· ὡς λίνδεὶς οὗς· Θεόφιλ κωμικ· ὑ
θραματ' αὐ τὸ ὄνομα· ἰαμβικὸς· ξ αὐ λαυρ· παγιεργία· βοιωτία· προϊστίδες· νεοπτόλεμ· Θεόφιλ·
βασιλεύρωμαῖ· ὑὸς μιχαὴλ τὸ μωραίο· πὲρ μιχαήλ· οὗ δὲ τοσαύτην ἀφιλοθεί αν καὶ ἀνοσί
ξξώκηλεν· ξ τὴ τὸ κοπρωνύμου χαλεπὴν· ξ μυσαρωτάτην αἵρεσιν διαδεξάμ ξ ἀν ἀκαινίσας,
ὡς ὲν μηδενὶ ἧττον ὀφθῆναι ἢ κείνο δυσσεβείας ξ φοινίας· τυραννίδος τε καὶ ἐμβρονησίας ὁ πε

θεὸς κατὰ
τὸς ἕλληνας·:

Φανατισμένος καὶ ματαιοφρων· ἐπεὶ δὲ τῇ αὐτῇ συσχεθεὶς τῇ ἀσεβῶν ἐκείνων καὶ παλαμναίων ἀπαθὴς τὲ καὶ ἀπαλλὲς ἡ σωμενικὴ μανίᾳ τὲ ἀριανῆς λύσσης ὁρμωμένη πάλαι, διωρισμένος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὡς αὐτοὺς ἐπανιτείνειε συμμύσην τὲ σωίσορα τῆς αἱρέσεως ἔχων ὁδηγὸν περιβωμαρώ, τὸν φαιδιμόρχην ἰωάννην μᾶλλον δὲ μαντιμάρχην· καὶ δὴ μονιμόρχην τὸν νέον ὄντως ἀπολλώνιον καὶ παλαιὰ μὲν βίβλοις καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀναφανεῖσαν λεγομένου μαντίνου τὲ καὶ σης θεοσυλίας τὲ καὶ ἐξεως τὲ τερατείας δεινὸν ἐπωφέλιμον· ὑφ' ἧς δὴ μεγάλως παιδευθεὶς ὁ θεοείσιος καὶ θείλαιος, ὑπηρέτης, δόκιμος ἐχθίστων ἀπαιμάτων, τὲ καὶ διαβόλου ἀληθῶς τὴν δεινὸν ὄργανον ἐπήγγειλεν· ὃς ἀνεπιδίκως ὀθεῖος λόγος ἐπαρέσαιτο, σχετλιασικῶς φαλσιωνοῦσι αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τὸ καίειν ἐπρεμύθησαν· καὶ τῇ πλανήτῃ τὸ βαλαὰμ μισθαρξεχύθησαν· τὲ τῇ ἀντιλογίᾳ τὸ κορὲ ἀπώλοντο· τὲ ἰδ ἑξῆς. Θεόφιλος· ἕως ἀπὸ ἰνδῶν ἐπανελθὼν, σὺν αὐτοῖς ἀδιάπτωτος ἐπιμελείᾳ ἀφωρισμένῃ ἀδεμί ἔχων αὐτὸς κοινωνὸς δέτις ὤν, ὡς πάσαις αὐτῇ μετὰ δείας ἐπιφοιβῶς ἰδιαιτερέον· βασιλεῦ αὐτὸν δὴ μάλιστα διατιμῆστε πάσης τὲ αἰδοῦς ἄξιον τὲ καὶ ἀπάντων ὁπόσοις ἐπιτάξαι, μᾶλλον πάσης προθυμίας αὐτὸν ἀποδεχομένῳ, τὲ δηλαδὴ τῆς αὐτοῦ μεγέθους καὶ ἐπιτηδεύματος· ἦν δὲ ἀνὴρ περιείσως ὡς ἄντις δηλώσειε λόγῳ· ὡς ἄντις τὲ ἀρτίως ἐπιτάξαι εἰκὸς λέγοι τοῦτ' ἐνεκρὸν ἀναστῆσαι σὺν ἀντιοχείᾳ ἰουδαίας τινὸς· θαλασσοῖ δὲ τοῦτο φησι, τὲ ἐπὶ κολίζην ἐμβῆναι συμπομῇ χρόνου· καὶ ἐκπλεῦσαι δηλαδὴ ἐμβὰς ταῦτα· φλύδεσθαι ὕπνος ὤν· ἅμα τε ἐχωνὲ κολίζης τὲ αὐτὸν αὐτῷ ἡμῶν ἅμα χρόνου τοὺς ἐπιμαρτυροῦντας. Θεοφορεία· σὺν θασιασμός· ἄγρια λαῦ τὲ ἐφύχθη χαλεπῶς πνεύματι θαυφορείας. Θεόφρας· μηδὲν ὑγιαφὲς· οἷδε, λέοντ· δεῖ δὲ ἐρεσσαμένους ἀεὶ στελλομένους ἐπὶ διδάσκαλος τῆς σχολῆς ἐν ᾧ τὸ πόδι πάλιν ὑπὸ τὸ αὖ τὸ κεκλιμένοις ἐμαλισθείσης ἐμαλισθῆναι σὺν ἡμῖν συνέβησαν· οὗτος πότερον ἐκαλεῖτο τύραμμος· διὰ δὲ θεῖ φαλλῆν, ἐπὶ ἀεὶ στελλόμενος ἐκαλεῖτο φασος· εἶτα θεόφασος· ὡς ὥρ πολλῶν διὰ τὸ σὺν τ' λόγοις πλάτος, πλὴν ἐπωνομάσθη πρότερον καλεῖσθαι μὴ ἀεὶ στολλ· μαθητὰς δὲ ἔσχε πολείους ἢ δύο· ἐρώμη δὲ τ' ἀεὶ στελλόμενος ἦν τὸ φιλοσόφου μιμήσεως· ἐτιμήθη δὲ ὑπὸ πασῶν ἀνδρῶν ὧν αὐτὸς ἐπράξατο· τὲ τελευτᾷ καθ' ἡμᾶς ὑπὸ τὸ ἀεὶ γεγράφθαι γνώμη· ἦν δὲ ἐνδοὺς ἐμπραγείας ἡμέρας διὰ μαθητὰ γάμους· βιβλία δὲ αὐτὸς πάμπολλα ἔσχε· ὧν τὰ μὲν ἀναλυτικὰ πότερα· δία· ἀναλυτικὰ ὕστερα· δ'· ἀναλύσεως συλλογισμῶν· ἀναλυτικῶν ἐμβολιμαίων· ἀνημέρων τόπων· τοὺς βίλιθων· τοὺς ἴφυς· περὶ μεθόδων· περὶ ὁμωνύμων· δυὸ παλουμένους χαρακτῆρας καὶ ἄλλα· θεόφασος· ἕως ἐπόνη μὴ δέμας ἀπορῶν· εἰ μὲν εὐθεῖς κατθανεῖν περομένης. Θεόφυλακος· σοφιστής· ὢ ἐπώνυμος σιμωκράτης. Θέων· δογματικός· τὸ βέχω. Θεωδώρητος· τὸ βέχω. Θεωδώρητος· τὸ πρὸς μείζονα δόξαν ὑφωθεὶς· ἐμοὶ ἡ οἰκεία φύσεως ἀηδιωθέν. Θέων· ἀλεξανδρεύς φιλόσοφος ἰωνικὸς· περιπατητικὸς ἐπὶ αὐτοῦ μεθ' ἁρεῖ· ἔγραφε δὲ πολλὰ δὲ ἄριστα φυσιολογικὰ εἰσαγωγὴ ἐπομνήματα· περὶ τεχνῆς ῥητορικῆς βιβλία γ'· Θέων· σμυρναῖος φιλόσοφος· καθ' ἑαυτὸν ἀντιοχεὺς τῆς ἐν δάφνῃ φιλόσοφος ἰωνικὸς ἔγραφεν ἀποδείξεις ἀστρολογίαν ἀναγκαιοτάτου. Θέων· ὁ σμυρναῖος μουσικὸς· αὐλητὴς φιλόσοφος· σύγχρονος δὲ πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ τὲ αὐτῷ ἀλεξανδρεῖ· ἐτύγχανον δὲ ἀμφότεροι ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως τὰ ἀφ' ἑσπερίου ἔγραφε μαθηματικὰ· ἀριθμητικὰ· περὶσημείων καὶ σποράδην ὀργάνων· καὶ τῆς τῶν ἀστρονομουμένων φωνῆς περὶ τῆς βυθισμοῦ ἐπιτολῆς τοῦ τὲ νείλου ἀναβάσεως· ἐστὶ πολεμαίου πρόχειρα ἀναγκαῖα· καὶ εἰς ὀλίγα μικρὸν ἀσφάλαβον ἐπόμνημα. Θέων· ἀλεξανδρεὺς σοφιστής· ὃς ἐγένετο ἐπὶ θεοδοσίου αἰλιος· ἔγραφε τέχνῃ περὶ σοφιστικῆς γυμνασμάτων· ἐπόμνημα εἰς τὸν ξενοφῶντα· εἰς τὸν ἰσοκράτην· εἰς δημοσθένην· ῥητορικὰς ἐπιθέσεις· καὶ ζητήματα περὶ σωφρονίσεως λόγου καὶ ἄλλα πλείονα. Θέων ὁ ἀλεξανδρεὺς χρηματίσας σοφιστὴς· ἐπόμνημα εἰς ἀνδρομίδην. Θέων· γυμνασίου τὸ σοφιστοῦ παῖς· σπουδαῖος σοφιστής· παιδεύσας καὶ τοῦτο πάρδαν· ἡμῶν δὲ ἐπὶ τὸ βασιλέως κωνσταντίνου τὲ ἐπὶ τοῦ πάππου καὶ τοῦ πατρός. Θέων· σοφιστὴς· λόγων ῥητορικῶν· περὶ γνώμης ἀπὸ τῆς ἰδιᾶς μαρκέλλης τὸ περὶ ἐναθλ· τὸ δὲ ἐξ ἐπαγγέλου παράθεν ἀπὸ σμυρναίου διδασκάλου· καὶ ἄλλος τέχνης ῥητορικῆς· ὧν δὲ ἐξ ἐπαγγέλου, ἀμάλγα ἀγχίκλεα· ἀρετὴ ἐξ· φιλομαθὴς δὲ τὲ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν· ἐπὶ τὲ τῆς ἐπιμελείας ἐπὶ πλεῖστον μαθόλυμαθέσαι ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· πολλὰ ἀρχαῖα ἴσως καὶ νέα περιφανῆ μὴ ἐπὶ τὸ τολμῶντων τὰ λέγεν τ' ὑπερέχουσι. Θεώνδοι οἱ τὰ θεῶν· Θεωρεῖα· ἅ πρωτεῖα. Θεώρεμα διαλεκτικὸν· βυσὶ ζήτημα καὶ πρόβλημα· τὸ ζωτεῖον καὶ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν·

κατα λαμβανόντων, διεδίδοσαν πολίταις τὸ θεωρικὸν ὀβολοὺς δύο ὀβολοῦ. ἵνα δοκῶσι λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδόναι αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. ὁ δὲ νῦν χρόνος μέλλει χρόνου, ἄρχων ἐλέγετο τῷ θεωρικῷ. ὃν δὲ καὶ θεωρικὸν ἀδικοῦμεν τὸν τοῖς ἑορταῖς πόλις.

Θεωρεῖς. πλοῖον ἀθήνησιν κατέπεσεν εἰς δῆλον ἐπέμφθη. ἀναξαμένους θεσμὸς ὅτε εἰς κρίνειν ἀφικνοῖντο ἕνα ἑκάστοις ἕδος ἀθλοθέτας οἰκεῖον. καὶ ἀνέξεσθαι τινὰ κατα δικάσειν. διαδοὺς καὶ σωτὴρ ἐν δὲ δεῖ τὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπὶ πλοῖ χρόνον. ἕως ἐπανῆκον θεωρεῖς. Θεωρεῖς. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. εἰ γνήσιος. μέντοι ἐν θεωρεῖς. ἐὰν σεβεσθεῖσα ἀπέθανε. Θεωροδόκος. ὁ τὰ θεωρικὰ χρήματα λαμβάνων ἐπιμελητής. Θέωρος, ὄνομα κύριον. ἐν δὲ ἐπίορκος καὶ ἠλάκατ. σὺν ωμωδεῖτο δὲ ὁ θέωρος καὶ ὡς μοιχός. καὶ ἰχνευφάλης καὶ πονηρός. πόθεν ἡ εἶνθον ἔμ διέβη διὰ τὰς σὺν θεωρας. Θεωροί. οἱ ἐπὶ θυσίαν πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἑορτὰς. καὶ θεωρὶς ναῦς. δι᾽ ἣς πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς θυσίας τὰς δημοσίας ὑπὸ τῆς πατρίδος καὶ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς ἀγῶνας ἐπ᾽ ἄλλας πανηγύρεις οἱ θεωροὶ ἐστέλλοντο εἰς χρησήρια. σοφοκλ. θεωρὰς ὡς ἔφασκεν σὺν δημῶν. θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενος. ἔ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας καὶ φροντίζοντας, οὕτως ὠνόμαζον. ὥρμην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. Θεραπαινα δούλη. καὶ θεραπαίνη τὴν μισθὸν αὐτὸν δουλαλῶτον. ἐ θεραπαινὶς θηλυκὸν. φόβωσοι ὡς θεραπαινίς. Θεραπευταί. Φίλων πρὸς τὴν ἑβραίων ἀσκησιν ἔγραψε. πρὸς θεωρητικὸν βίον. ἐς θεραπεύειν ἐπελεῖ ἐ ταὐτὸ μοιος χάμ ἐ ὁμοιοδόκιμος. γυναῖκας θεραπαινίδας ὠνόμασε. καὶ θεραπεύειν μόνφ κεκλῶται, ἢ παρὰ τὰς ψυχὰς τὸ πρόσωπον αὐτοῖς δεῖ πανίας παθὼν ἀξιόν λιπὼν ἀπαλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ πρὸς τὸ θεῖον καθαρὰς εἰλικρινοῦς θεραπεύειν καὶ θρησκεύειν ἕνεκα. ἔστι πρῶτον μὲν ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν, ἵζ ἔσαντα τὸ πρόσκηνον ἐ τὸ ὑπερῷον. ἔπειτα δὲ πάσας ἀποταξάμενοι τοῖς τοῦ βίου φροντίσι καὶ ἔξω τειχῶν προελθόντες, σὺν μοναχοῖς ἢ κὴ πόλεσι ἢ ὄρεσι τὰς διαίτας ποιοῦνται τὰς σὺν τῷ ἀνομοίων ἐπιμιξίας ἀλυσιτελεῖς τε καὶ βλαβερὰς εἰδότες τὸν προκτησὸν ἡλοῦσι καὶ ἀσωτοῦσι βίον. καὶ σὺν ἑκάστου συμμορία οἰκεῖν δόξιν ἴδιον, ὁπαλλάττοντες μνηθίου. ἐ μοναστήριον. σὺν ὧν μόνοι μόνοι, ἃ τὰ σεμνὰ βίᾳ μυστήρια τελοῦνται. μηδεὶς μηδὲν νομίζοντες, μὴ κοινὸν. μὴ σιτίον. μηδὲ τι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα. ἀμὰ νόμος ἐ λόγια θεασιωθέντα διαπροφητεύμενα τοῖς τὰ λαοῖς ἐπὶ μὴ καὶ ὑστερῆσαι σωθήσονταί τε καὶ τελέσονται. καὶ συνελόντι φάναι σιτίον ἢ τὸν οὐδεὶς αὐτῶν προσενέγκοιτο, πρὸ ἡλίου δύσεως. ἐπειδὴ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον φωτὸς εἶναι περίνοσι. σκότους δὲ ἐξ τὰ σώματος ἀνάγκας. ὡς δὲ ἐξικνοῦσθαι τῶν ἱερῶν λόγων γίνονται αὐτοῖς ὑπνοι σὺν ἀλληγορίαις. πᾶσα γὰρ νομοθεσία λοκεῖ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ζῶα οἰκεῖν. καὶ σῶμα μὲν ἔχειν τὰ ῥητὰς διαλέξεις. ψυχὴν δὲ τὸν ἐν ἀποθέμενον τοῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. ὡσαύτως δεῖσι τὰ αὐτῆς κατασκέσεως ἐ αἰγυπτίοις. Θεραπευτῆρες. οἱ τῶν ἱερῶν προϊστάμενοι θεραπευταὶ ἴσασι παραίγυπτίοις. Θεραπεύοντες. λοῦλοι. ὑπηρέται. θεραπεύοντες ἐπὶ κλητικῶν. Θεράπναι. τόπος ὅθεν ἐν λακεδαιμονία, ἔμνημονάφ ἐ ἰσηρατής καὶ ἀλπαῖος. Θέραφ. δάλος. ὑπηρέτης. θεραφδὲ ἐν τῷ δόμῳ ἐ κολακικὸς. ἐν θράσει. Θέρεσθαι θερμαίνεσθαι Θέρη. καίῳ. Θέρδα. τὰ θέρους ὀπωρικός. πλούσιος. οἱ δὲ καρχηδόνιοι θεὸς τὸν ἐπὶ φερομένῳ θέρειαν ἀνήχησαν διανοίαις ναυσὶ ἐ θέρει ὥρα. Θερείβομεν. πότον τὸν ἐν θέρει ἐχόμενον. Θερμαίνειν ἀπὸ μαχαίρας ἀπὸ τὰ θέρμα γειν. Θερείζειν ἐπὶ βραδύν. ἀντὶ τοῦ μὴ πρὸς θερίζειν ἐπὶ βραδύν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θερίζοντα ὅτι βραδύμαλα κινοῦσιν. ἢ ὅτι πολλὰ θερίζουσι διὰ τὸ πλέμ. Θέρισμον ἐ θερίσεις θερισμὸς ἐμάτη. τὸ ἐκ θερισθέν καρφὴν ἐ ὑσίμοι θέρισμα ἐ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλλοτρίως πλουσίας. Θερίζω αἰτιατικῆ. ἐ θερίζω τὸ θέρος κυριολογῶ. ὡς περ καὶ ἀρίζω. Θερινός. θερινὸν ἐ μονὸν ἐ κρινὸν. ἐ πάν ἐ ἐς ζῶ βαρύβυνα ἐ ὑπὸ δύο συλλαβὰς βραχυνόμενον τὸ ῑ ἔχον ἐν τῷ μέλλοντι, ἀνάντως ἐκφέρεσιν ἀπὸ νοῦ. ἐ γὼ ὁρίσικα ἐ ἀπὸ μφα. ἐ δύο πλακτικὰ. ἀδάμας. σολοικισμὸς δὲ ἀνθρώπω ἐ ἀνόμασ. ἐφ᾽ ὧν δὲ τὸ ῑ ἐκτείνεται ἐ σὺν ὧν σόμῃ λέγεται χρόνῳ. ἐ ἐκτρομῆ τὰ ἐσχατα συλλαβ. οἷον δανείζω δάνεισον. τὸ δὲ δανίω βαρύβαρον ἐστ, ὥστε ἐ βουλόμενοι φασὶν ἀθρόους ἐκπλῆσαι ζωὰ θρόους ἐστὶ τὰ δίκαιον, ἐπειδὴ εἰς ἀπρεπῆ καθίστασαν χρήματα

μας. Θεσμοφερόμη. Ἐν Θεσμοφοριάζουσαι. ὦ μολὼν ὑπ' ἐξὸν εἰς μύκλας μοι ἔστιβόκλος. καὶ σεμνὴν ὦμοσε θεσμοφόρε. Θεσμοφόρε. Βαθὺς. ὁ κυρτὸς ὢν τὴν σὴν. τὴν θεσμοφορίας. Θεσμοφορίαζουσαι. μυστηρίαις ἐλλίχεβ μαθεῖν ἐπὶ σοῦ πεῖ λίχνοις ὀφθαλμοῖς χαλιζόμη. Θεαταί. ὁ θεῖος. θαυμασὸς. πρᾶος. Θεατρικὸς. τῶν γὰρ μικρὸν. Θεάσασθε. ὄνομα γὰρ ἔλεξ. Θεατριαί. Θεατριστὶ. φιλῶ τ' πτερόεν ἔρωτα μιοῦ ὑπὸ τὴν κνωμαῖν θεῖβ θεατριστὶ. Θεατρικὸς. πλεμός. ἐθεατρικὸς. ἐθεατρί. Θεατρίζ. νομοθετεῖ. θεατριστεῖ. χρεσμολογεῖ. ἀεισοῦ πλάττω. οὐθεατριστεῖ εἰπὲ σὺ χρυσκλαβοῦ. ἢ Τυμολόγῳ ἢ κλέεις ἢ ἀθέατος θεῖνη ἢ ἀπὸ τὸ τλὼ θέμιν σὺ εἶ ἀπὸ μαντείας, ἄγειν. ἐξαγινάσας δὲ τῇ φράσει. κἀδὲ ψυθία ἐπὶ πρόσκεθημένη. ἐχρησμώδει. σὺ καλεῖβ δὲ τὸ μέρ σὺ ἐκαίβ, ὅλμ. Θέατις. ἱκαείς πλεῖ ἀπὸ κλῆ. ξαγινής. ἐκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γνωμένου ξαγινοδιοκλέους ἐπὶ γῆς τὴν οἰκουνίαν πεθέμην. ὡς δέ τινες δεύτερον μετὰ ἐπὶ γῆν. αὖθις δὲ αὐτὸν πρῶτον ξαγινῆ γνέσθαι φασί. ἐπὶ πρῶτον μὲν χρίσας γὰρ πόσωπον φιμυθίῳ, ἐξαγόδωσεν. εἶτα ἀνδράχνη ἐπὶ πᾶσιν ἐν ᾧ ἐπιδείκνυσθαι. ἐμεθεῖτα εἰσάγεται ἐπὶ τὴν πρόσωπείων χρῆσιν. ἐν μόνῃ ὀθόμνη καθεσθεὶς ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης ἐξ. ὁλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ ἐπὶ δραμάτων αὐτὸς, ἄθλα πελίας. Φορβαί. Ἰδεῖς. ἢ ἴθεοι. πενθεύς.

Θέατις ὄνομα ἢ ἀρχόδοτ. ἀεισοῦ. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς ἀπαύθη τὰ ἐχαῖ ἐκεῖν ὃ ἐς θέατις ἡγανίζεβ. Θεατίσματα. θεῖα δόγματα. Θεατρωλὰς. θεατρωτὰ χώρα. Θεατρώτιος λόγος Θεσιώδεις. θεσίσ ἐπὶ πρωκλῆ γνωναῖ ἦσαν ν θυγατέρ αἷς ἡρακλῆ ἐμίγη. Θέσβαβς τελετὴ. ἥθεατισθεῖσα. Θεσπαλήγωνι. ἐπὶ τῷ φαρμακίδων. διαβαίνουν δὲ οἱ θεσπαλοὶ ὡς γήτες. ἐμὲ χρῆ καὶ μῶν φαρμακίδες αἱ θεσπαλαὶ καλοῦνδ. Φασὶ δὲ ὅτι ἡμὶ δειαφθόγγουσα νίσην ἀξέβαλε φαρμάκων σὺν ἐξ ἀνέφυσαν. βαρυτόνως δὲ οἱ ἀπὶ νοι ἀναγινώσκουσιν. ἀεισοῦ. γυναῖκα φαρμακίδα εἶ σε ἀμῷ θεσπαλῆ κεθέλοιμι νύκτωρ τλὼ σελλίω. εἶβα κατὰ ἐξαιμῶς σωρκότοπε. ὁ δὲ τῆς σελλίω κύκλος σρογγυλοειδὴς ὡς ἔστοπερον. καὶ φασί τ' πόδι ἐβ διαῦβ δεινοὶ τοῦτο κεβ γενιτλὼ σελήνην. ζῆσι δὲ καὶ αὐθαγὲς παίγνι διάκειτο πρὸς τοιοῦτο. πλήρους σελήνης ὄσης, εἴτις ἔστοπερον ἐπιχειρέφθη εἴματι ὅσα βούλεδ καὶ προφῶν ἑτέρων ἔναι κατὰ ταὐτὰ, δείκνυσι πρὸς τλὼ σελήνῃ ἐβ χειρέματα κἀκεῖνος ἀπενίσαι ὁ πλησίον εἰς γὰρ τῆς σελλίω κύκλον, ἀναγοίκ παῖβ ἐβ ὃν κατὰ πρωτογραμμένα ὡς ἐν τῇ σελλίω πεγραμμένα. Θεσπαλικὴ πέρυτες. τῶβ ἐιρῆ διὰ τὸ πλούτιον ἔχειν ταὶ θεσπαλικαὶ χλαμύδας. αἱ πορθεῖσιν αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι. διὰ τὸ ἐοικενέναι πλοῦτε. Θεσπαλῶν σοφισμα. καὶ ἐπὶ μέχρις. καὶ ἐπὶ σχήματος. ἐξ ἐπὶ ἀκροῦσεως. ἐξ ὧν μυείων βλασφημοῦσιν ἀπὸ αὐτίας διαύτης. ἀρά τω τὸ κατιόντι, ὅθεος ἔφη φυλάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξενάντιας μὲχρὶ μείζονι ἐλαμπροτέρα κεβῶ τὰ μεγάμυοι. ὅδε, ἐκατόμβην ἀνδρῶν κύξατο θύσειν ὃ ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἐβούλεβ, τλὼ θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱερὸς πρεσβῆναι ἀεὶ ἀνεβάλλετο. διαβαλλομὲν οἱ θεσπαλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ ἐξ ἀπίσου. Θεσπαλός. εἰς τ' νί μῶν παίδων ἐκαλεῖβ οὗτος. Θέτις. μή ποτε θέτλω λέγουσι τὸν ὑποθήκλω τεθνηκότα. ἀχὼς ὁ δίδυμ γονεὺς πρισσόμ. θεῖος δ' ἔλεγεν βιοπρισβύ. Θέτις θέτιδος, ὄνομα κύριον. ἐθετὶ δείου. Θετόν. εἰς πρισβύ. ἀγνίσι. θαλλῶν φιλόσοφ μὴ γήμαν βε, πρὸ ἀδελφῆς γὰρ ἦν θέσθαι. Θιδιείχος. ῥήξ γότθων ἐπὶ βλλιωτ ὃν κατηγήσω αὐτὸ πρύσκ. πρὸ ραμόμυος ὅσα τῷ φύσει βασιλεῖ ἑρμεσαι. δικαιοσύνης τε ὑπὸ σωφυῶς ἐπεμελήσαβ. ἐπὶ νόμοισ ὃν ἐβεβαίωσε διεσώσατο. ἐκτε βαλβαρ τ' πόδι οἰκούντων τλὼ χώραν ἀφαλῶς διεφύλαξε. ξυνέσεώς τε γὰρ καὶ ἀνδρείας εἰς ἄκρον ἐλήλυθεν ὡς μάλιστα. ἐ ἀδίκημα σχεδόν τι ἀδὲν ἔτι αὐτὸς εἰς ὑπὸ ἀρχομένους ἐφημάρτηβ, ἔπ' τω ἄλλω βλάβαῦβ ἐπιχειρήσει ἐπ' ἔβαλε. ἐπὶ ὧ λόγω μὴ τύραννος. ἐρῶ δὲ βασιλὰς ἀληθὴς. τ' ἐν βλῷ τι τῇ τιμῇ δεξάμενος ἐχθρὸς ὑπὸ δικαιοσύνης ἔδεν ὃς κάσων. ἔρως τε αὐτὸν τε γότθοις ἐ ἰταλιώτας πλὸ ἤκμασεν. Θιδιείχ. Θιδιείχος ὁ ἀφ' διακονόν τινα εἶχεν ὀρθόδοξον. ὁ πανύκμάτα καὶ ἔθαλλεν. οὗτος δὲ ὁ διάκονος νομίζων θιδιείχω χαρίζεσθαι, τῆς ὁμοουσίου πίστεως ἀπόστας, τὰ ἀρείου ἐφρόνησε. γνοὺς δὲ τοῦτο θιδιείχος τὸν ἔτος ἐξαπόμυον λύθεως ἀπωκεφάλισεν εἰπὼν, εἰ ὧ θεῷ πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, πῶς ἀνθρώπω φυλάξαις συνείδησιν ὑμαίνησαν. Θιδίβαλδος, ὄνομα κύριον. λεόντιος μὴ βοᾶβ εἰ πεθιδίβαλδ ἢ ἀμέρβ

δε. αὐτὸ τὸ ἀποκείνεται. Θαλῆς ὁ θαλείχου. καὶ ἐν Θ τολμητίας. Θαλήτειος ὁ
βασιλεὺς τῆς φρυγίας. Θαλλόσιος. ὁ θεοδόσιος. καὶ θαλλουσία χώρα ἡμῶν ἐν τοῖς σκυθῶν. ἣν
ἡλιορνὶς πάτυρος ἐπελάτησεν. Θᾶς ἄρης. τουτέστι θεὸς ἄρης. ἐν πέρσαις τῆς ἀραρίας. σέβουσι δὲ
θεὸν ἄρεως ἀκινάκην. τοῦτο δὲ μάλιστα τιμῶσι. τόδε δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέλας πυραμοειδὴς, ἀτύ-
πωτος. ὕψος πηχῶν δ'. εὖρος δύο. αὐ ἀπειλῆ δὲ ἐπὶ πάσεως χρυσηλάτου. τούτῳ θύουσι. ἐπὶ τοὺς μαχεῖ
ρεῖ πολέμους. ἐπὶ τὸ ὅσιον αὐτοῖς κατωνδή. ὁ δὲ ὅσιος ἄρας ἐστὶ πλύχρυσος. ἐὰν αὖθις μάχωνται πολλά. Θᾶ
σύμμυς. δραμάμυς. οἱ ἢ, ἀφίκοντο. ὁ μὴ, ἀγωνιάμυς πυῤῥ. ὁ δὲ θᾶσύμυς σάδιν. Θεῖ. ἀνηλώσρεν.
ἀεὶ σὺν ἡμῖν δὲ τε θέομεν τε λαύνομεν τὰ τῶν οἰκείων ἀλλ' ὅλων αὐτοῖν, παῖδα θεὶν ἐλαύνει.
ἄλλων ἡμῖς δὲ τε πώποτε λεόμεν. Θεῖα αὐθέα. ἐστὶ ῥᾳθάμασά. Θείους τεῖν θαυμαστὰς
ἔχειν γλῶν ἑαυτοῖς οἱ ἀνειθεόν. τὸν δὲ φαῦλ' ἄθεν. δηλοῦν δεῖναι αὖτ' ἄθεον. βίντε συναντίον θεῶν
λεγόμενον, καὶ τὸν ἀξιοῦν τὸ θεῖον. ὅ πορδὸν εἶναι πεῖ πάντα φαῦλον. θεοσεβεῖς τε τοὺς
θαυμαστοὺς. ἐμπείρους γὰρ εἶναι τῶν πεῖ θεοῦ νομίμων. Θφαλόντων. μαινομένων. ὁ τε δὲ θαυ
μαζόντων. Θφαλζουσα σὺν θασιῶσα. μαινομένη. μέσυος ὁ συννόνων βασιλεὺς καὶ γάννα παρθέ
νος ἰῶν μετὰ τὴν βελησδᾶ σὺν τῇ πελτικῇ θφαλζασα. ἦλθον πρὸς τ' δομετιανὸν, καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ
τυχόντες, ἀνεκομίσθησαν. Θείας ἀμυδμωνόβορέας ὁ αὖ ἐμος. ἀμυδμων δὲ ὁ δεῖνος. ὡς
δὲ κίσοδος λέγει, ῥ. Θείας δεῖνος οἱ αὖ ἐμοι. θφαλσαντες. θεόληπτοι γενόμενοι. Θφασμὸς ἀρ
ειανός. ἡρόδοτος τε ἀθρόος. καὶ ἔστι θφασμοὶ ὥρμηθησαν. ὑπόρτε τοῦ βασιλέως καὶ τῆς στρατιᾶς ἐκ-
πεπυχῆ ἀμφὶν γλώσσαν τὸν ὁρμόν. Θφασμοί. ἰώσεπος. θφασμοί τε βῖς εἰρωίω ἀγαπῶσι δύσ
φημοι. Θφαδσμαι ὅλη. χαρῶ μανικῶς. Θεῖσεν. ποιήσεισεν. Θφλόπεδον. ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σαφυ
λαὶ ξηραίνοντο. ἐν ἔστι γράμματι. ἐχίνου ῥαγὰς ἔχουσαν πλυκερὸν σίντρα θφλοπέδων. Θεῖναι.
ποιῆσαι. Θείνω. τύπτω. Θφοδᾶ μὴ. κθεοὶ σὺ δὲ μαίζουσα. Θφοβδισᾶ τὴν. θεοφθής. Θείο
μὴν. ἐμβαλῶ μὴν. Θεῖον. θαυμαστόν. Θηβαῖς, χώρα. Θῆβαι πόλις. ἐξ Θηβαῖος. Θηβαίκη
πόλις. Θηβάνη. ἡ ἀηδών. σιδηροβρεῶτι θηβάνη νεκηπονῆς. σοφοκλῆς. Θήγητες αἰτιατικῆ ἀ
κουῶντες. Θῆναι. αἱ σοροί. διὰ δὲ ξύλων ἀπεῖαν Ἀθήνας τ' πειξτε θαμμενῶν ἀνορύσσον-
τες, σὺν θίνοις δ' ἐξ ἀγκαῖα ἐχρῶν. Θηῶ. ἐθαύμαζον. Θηεῖσθαι. θαυμάζεσθαι. θηῆσθαι δ'
θεᾶσθαι. Θηήσαντο. ἐθαύμασαν. Θηκτόν. ἠκονημένον. θηκτὸν λεῦν πρὸ δόλῳ θυμῷ αἰφος ἐὶ
πὼν ὀδόντα ὀξὺν ἐξευρύκησε. Θηλάζω. σὺν ὀργῇ πως ἡμεῖς ἀντὶ λαμβανόμεθα τῆς ἡμε-
τέρας ἐπὶ τῷ παιδίων τ' θηλαζόντων. λυσίας δὲ κατὰ πόλιν ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης
γάλα. Θηλυμόνος. ῆ οἰκί. Θηλάσαι. Θηλή. μαστὸς ὁ γαλαθυχῶν. Θηλυδρίας. τὸ θηλυμ
μόσε διὰ τὸ ἁβρύνεσθαι καὶ δουλοῦ. οἱ ἢ θηλυδρίαι ἐκχωλάσαι εἰσί. Θηλύμηδις. ὁ πόρνος. Θή
λυσοι. ἥσυχοι. Θῆλυς. τὸ μέρος ἐσχημάτισται ὡς τὸ χυ. ἡ δὲ θῆλυς ἐὰν σὲ θήλασί τι τοῦ.
εἶναι ἐὰν θηλείας. ἀδετέρως ἢ θῆλυ. Θηλυτεράων. τ' θηλειῶν. Θημανὰς. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς
ἐρεχθηίδος θήμαπος. Θημωνιὸν. εἰσωροί τ' δραγμάτων. ἐξ θημωνία ὁ σωρός. Θηραμένης. ἀ
θλωπὸς ῥήτωρ. μαθητὴς πρωδίκου τοῦ κείου. ὃς ἐπικαλεῖτο κόθορνος. μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλ
λα τινά. Θηραμένης. κεῖος. σοφιστὴς. μελετ βιβλία γ'. περὶ ὁμοιώσεως λόγου. περὶ εἰρήνης
ἤτοι πρὸς καταβολῶν. περὶ σχημάτων. Θηραμένης. σοφοκλέους ὃς ἐν τοῖς κεῖοις πρὸς περὶ τὴν ἐκ τῶν
ἱππέων ἀναχώρησιν, πρὸ πάντων ἔξω τ' καιρ. οὗτος ἦν ὁ μεταβολος. ἐξ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζων, ἐν ᾧ δὲ
ἐστὶν ἀπαξ, πρὸ πάντων ἔξω τ' καιρ. οὗτος ἦν ὁ μεταβολος. ἐξ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζων, ἐν ᾧ δὲ
ἐστὶν ἀπαξ, πρὸ πάντων ἔξω τ' καιρ. Θηραμένης. σοφοκλέους ὃς ἐν τοῖς κεῖοις πρὸς περὶ τὴν ἐκ τῶν
ἱππέων ἀναχώρησιν, πρὸ πάντων ἔξω τ' καιρ. οὗτος ἦν ὁ μεταβολος. ἐξ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζων, ἐν ᾧ δὲ
ἐστὶν ἀπαξ

ωεῖ σωμάτων περάσια ἐδόκ. Θηρικλέης τέκνον κύλιξ. ὦ λέπ ωερῶτος ηδαμᾶσαι θρικλ.
Θηρίκλαον. ωοτηρί ον ἄλινον. Θηριωδία πατικὴ. Ε θηριωδία. ἀωήνα. ὀργιλότης. Θηρολέ
ξης ὁ ἴσας λέξεις θηρώμεθ. Θηρώμενοι. ἂν ζηδωῦντες. Ε τιμ ὲν τούτου ἀλλ ἀλλ ἀνθηρώμενοι.
Θηρῶντες. ἐωιτηροῦντες. Θὴς θητὸς ὁ μισθωτός. Θῆσαν. μισθωτικ. καὶ τελ. ἡ δουλικ
δοφιῶ. Θησαυρίζω. αἰπατικὴ. Θησαυροὶ ἀν ἐμων. ἀνὰ ηθῆναί τινδν. ἀλλ ἡ ρᾳδία κίνησις. ἀω
νέμου τὰ ἀδος ὄνδς. Θησαυρουὸ. ἀωωιανὸς ὁ ωλατὺ ωολλὰ Ε σῖδν ἡ τοι μάζετο καὶ θησαυ
ρουὸς ἐπί. Ε θησαυροφυλακί ον. Θησμὸς. ἱστορικὸς. βίβς ἐν δόξων ἐν βιβλίοις έ. κορινθιακ. ἐν βι
βλίοις ί. ἐν ὧδηλοῖ τ καὶ λάσασιν τὸ ἀθ μιανὰ ἀγὼν. ωεὶ θησ ἐν ὧδ ἀρχ σινυεία. Θησμὸς. ὁ αἰ
γ ὸς. ὁ βασιλεὺς ηρω τ. Ε ἔσιν ἐν ὧδ αἰγαῖον ωέλαγ. Θηλύς. Ε θητικ. εἰς ἀ διαιρεθμ ὴς πα
ρᾳδθωλαίοις τ ωλιτεῖ. οἱ ἀπρώδοτοι θηλεῖς ἢ ἔγνθ. Ε θητικ τελ. ἔβιβ ἐδεμιαῦ μεῖχ ἀν χ. ἐδὲ
ἔσραλόνθ. Ε θῆσαν ἐ ὠνό μαζον οἱ ἀπικοὶ τ ωεν ιχεαν ἠρεν. ὦ ἐ πάναγκθ ὦ τ ἐπίσα γθς
ἢ λαμβάνφν πὸς ἁμ ὄν, ἢ ωέντε μναῦς δθόν. Θησεὶ ἀ. πίσφθόν αἰ ἐν θησεὶ ἀ ἀγαθ ἔγκοβς αἰεὶ ἐν
ἔχει. ἔσιν ἐν ἐ ἴκοτ. Θησεῖον κεᾶθαὶ μοι δοκῶ ἐν τὸ θησεῖον. κ ἐν τ σωμ θε. ζυτέσι τ ἐριννύ.
εἰς τὸ ζῶ ἐ ἱερὰ οἱ ἱκέται καθήμενοι, ἀ συλ ἔ ἴχ. ὅτι ἢ τὸ θησεῖον τέμ ἀνάμνθμ ον τῶ θησεῖ. Θη
σείοισιν. ἑορτὴ τελουμένη ἐν ἀθηναίοις. μᾶλ ὰ δὲ τὸ μαίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς ἀθηναίοις
τὸν θησέα λύκ τις συνοφαντήσας ἐ ωοίησεν ἐξοστακισθ ῆναι τὸν ἥρωα. ὁδὲ ἐν ἀγῶν ὁμ ὦ δ σιν ἡ
μέραν, δίκτε ἐν ἀλυπημόνδει δωσειν τῆς νίκης. οὐ ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλω. ἀθηναῖοι δὲ λυ
πώξαντες καὶ κελάσθ ντες ἐκδικῆσαι τ θησεῖ, τὸν μὲν λυπημόνδην ἀνεῖλον. ἐξ δὲ ὧν ἐ μετα
στειλάμενοι καὶ τὸ θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἰσοθέους αὐτ τιμὰς μέμεσι καὶ ἐμίνονδ διανομαὶ Ε
λωμαῖοις θησείοις. ἑορτὴ δὲ αὐτ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς σωήγαγε τὴν πόλιν, τῆς ἀπίκης
πότερον καθ ἑκάστους οἰκισμούς. ἔτος δὲ θησεὺς ὁ υἱὸς αἰγέως ἀθηναῖος, πολλὰ ἔργα ἐπιδείξα
μενος γῆν τὸν ἀπὸ τροιζῆνος χῶρον ἅπαν ἐξεις ἀθλωῶν ἡ μέρωσ. λησῶν ἐ μπολεμίων ὄντα. ἀνε
λὼν ἡ ρκύονα Ε σι ίρωνα, καὶ σίννιν τὸν πιτυοκάμπλη καὶ φοβόφανον τὸν κορωνίτην. οὗ τὴν κο
ρωνὴν αὐτὸς, ὕστερον ἐφόρεις Ε περὶ σὴν τὸν ξεμσφόνον καὶ ἀ μαζόνων στρατὸν ἐλθόνθ ἐ ωὶ θή
νας, ἐχειρώσατο καὶ τὴν βασιλίδα γήμ, ἔσχεν δ ἐξ αὐτῆς ἱππόλυτον. εἶθ ἔγημε φαίδραν. ἐ πολε
μήθη δ ἐξ αὐτῆ. καὶ πὸς κενταύρους πόλεμος. ὑπὸ λαπιθ Ε περὶ θεσ τὸν βασιλέ καὶ ἄλλα ἄπλα
Θησειὰδι. φὸς σὺν βῖς θησείοις διαβίβλιας. Θῆσθαι ἀ μέλησειν. Θήσομαι. ὁ εἴσω, τιμήσω ἀν αδεί
ξω. Θῆπα. Ε ἐπίπλησε ἀ ἔχουσα φερνὴν ωεν ιχεάκατα λειφθεῖσα ἐκ τὸ ωαγὸς. ἐκ δὲ τ
ἀργυρέων ωοινιζομένη ἢ τὸν νόμον τ ωερὶ ακησίων δραχμῶν. Θῆτες. οἱ δοφῆς σὺν ἐκ δουλεύ
οντες. Θητεύειν μισθ ὦ ἐργάζεσθαι. Θητεία ἐκ θαμονὴ. ἡ δουλεία. Θητικὸν πλῆθος τὸ
τὸ μισθ ὦ δουλεῦον. καὶ θητικὸν ἐ πῆγοντο οἱ αὐτοὶ δὲ τὸν πόλεμον ποῆσαι πλεῖσον ὅσον Ε παιδία
Ε γυναῖκας ἔς κατά τινα δὴ πάτριον νόμον δ βοὸ κινδύνους θεαλίας τῆς οἰκείας ἀλκῆς ἕνεκ.
Θητῶνιον τὸ τοῖς μισθωτοῖς δεδόμενον. Θίασος. χορὸς καὶ θιασώτης. ἀεισοφαίνης. Ε δὲ
μεῖ δὲ θίασος μουσῶν σὺν δον μελάθερων τ διανοσύνων μελπομενῶν. θίασόντε μίμων καὶ κορ
δακισ περὶ αὐτὸν μαλακὰ πλῆθ εἶχε. Θίασος ἱερὸς χορὸς καὶ θιασώτης ὁ χορευτής. ἀπὸ τὸ θεῖν
ὃ δὲ θυμέλη. ὁδὲ χορὸς ἀπὸ τῆς συνελεύσεως. θέλη γὰρ τὸ λέγειν ἢ ἀπὸ τὸ σὺν θουσιαῦ ὅθεν θιασῶται
κυείως οἱ περὶ τὸν διόνυσον. ἐλθὲ χορεύσων ὅσιος ἐς θιασώτας. οὕτω λέγουσιν ἀσυνθιασώτας. σὺν
Ε γεμμάτι σεπλὸν βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα. Θίασος. τὸ ἀθροιζόμεν πλῆθος
Ε πὶ τέλει καὶ τιμῆθοῦ. οὕτω δημοσθ νης καὶ ξενοφῶν. ἰωνδὲ Ε παντὸς ἀθροίσματος ζ. ἡ δὲ νό
μα. θιασῶται δὲ ἐπαλοῦντο, οἰκοινωνοῦντες τ θιάσων οὕτως ἰσαῖος. Θιασώτης ὁ τυς.
δαίμων παρὰ πορινθίοις τιμώμενος. ἔφορος δ ν αἰσχρῶν ὄθνοι κλεισθ ένης καὶ τί μαρχος. καὶ
πάντες οἱ πρὸς αὐλοῦντι τὴν ὥραν διατιθέμενοι διὰ τὴν ἐξάπινον ἡδονήν. καθὰ παξ οἱ θαλυσίαι
ἔχουσιν ἁπάντων εἰσίν. ἀλλοί μὲν Ε τ οἰνημάτων αὖ τιμῆσ οὗτοι. καὶ βοτιναῶν νομίζουσιν
ὡς ταύτ μάλιστα τὸ θαλυτὸ ἡμῶν ἐκμιμούμενοι. Θίβρις. κιβώτιον σμύρνας λεπτὸν ὡς
ἀφινῶδες. Θιγγάνω. ἅπτομαι. Θίγειν γλωσσικ. φασὶ σαι. ἐπί σαι. πολλὰ σδηρείης χερσὶ θίγειν

ἐμαχήσαντο τὰ ξιώσαν γῶν δρὸς ἀθλίου θνητῆν, πείθεσθε μὴ δὲ ἑκόντε· τὰ μὴ δίκαια οὐδὲ ἰς οἷός τε
πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. Θίμβρων. Λακεδαιμόνιος· ὃς τὸς ἦν στεμφθεὶς εἰς τὸν ἀσίαν ἁρμο-
σὰς μετὰ τὰ στὸν τὸν θανάσιμα. Θῖνα. αἰγιαλὸν. σωρὸν. ἀεὶ σοφαλὴς τὴν θῖνα μου ταράττεις σὺ τὸν
νᾶν μου πεσάγεις μᾶλλον. ἢ ἡδὺ ὅτι χρῆμά μοι ποιεῖς· ἐν ξενικῷ μάτι. ὃ τὸν παρὰ θῖνα νάι-
σειν αὐχμηρὸν πόντου ῥηματόεν λίθον. Θὶς ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ σωρὸς τ χεμμάτων. Θί-
σβη, ὄνομα κύριον καὶ ὁ σωρός. Θλασίας ὁ νοῦχος. ἐπορεύθη τὸν τὸν ἀλλοδαπὸν μυσι-
κὸς τὸν γυναικωνίτην λέγω φάλαγγα. οἱ πορεύονται ἀεὶ τ Φαύλων παράξεων ἐμπύρευμα, κατα-
γρῆσαι τὰ ἐτέρα καὶ βασιλέως ἐμμελεῖν. ὡς ἂν ξενικὸν βατεύσῃ τῆς ἐξουσί. ἀγωνίζονται πεῖσαι
τὸν βασιλέα. ἢ τὸν βαρὺ ὀσαθμὸς τὸ ποσχεθέντος χρυσίου ὁ ξενισμὸν ἀν τ ἐμπροσθ-εν-
δεινοὶ δὲ ἰς τὸ συρεάφαι λαβάς, πρὸ εἰμὶ μὴν χρυσίου ξενοσχέσεως· ἀπλῆστον δὲ τὸ γῆρος. καὶ πρὸς
πλοῦν ἐξίαν ἀεὶ πέχνης. ἐ οὐκ ὄβελ τί τ Φαύλων ἀν ἀντῆς αὐ τ δυσβοσίας ἐν τοῖς βασιλείοις τε-
λούμενον· πείθεται ταῖς συκοφαντίαις ὁ βασιλεύς. καὶ λόγου τάχυτερον πρὸς τ Φόνον ἀγέτι
κινηθείς, τὸν ἀναιρεῖ· καὶ ὡς ἐρεῖ αὐ τῷ τὸ προσχθὲν λογισάμενος, φησὶ πρός τινα τὸν τοξάζεσθαι
ἀπόρρητον δυνάμενον οὐκαλῶς μοι πέπαυται ἡ τὰ ἀγέτι οὗ ὅτος ἀναίρεσις, ὁ δὲ φησὶν· εἰκα-
λῶς ἄμ, ἀκοῦσα· γίνωσκε δὲ ὅτι τὴν λαιὰ χειρί, τὸν δεξιὰν σου ἀπένοφας. Θλίβει· ἐκπιέζῃ
ἔστιν συνθλιμάζει ἡ θλῖψις· τούτου τῷ ὀνόματι πολλὰ δηλοῦ. φυλακαί· ἀλύσεις· ἐξορίαι. ἐ
ὅσα τοιαῦτα. Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἐπάγεσθε οὗτος πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· ἀ δὲ φύσιν
οὐδὲ προαίρεσιν. Θυμὸς ὄνομα θηλυκόν. Θνησιμαῖον· τὸ νενεκρωμένον καὶ θνησιδίου τὸ
νεκρὸν καὶ θνῆσις ἡ φθορά. Θνήσω. θνητός. Θοάζετε κατὰ διάλυσιν. ἀντὶ τὸ θαδοσεῖτε ἢ θο
ᾶς προπαθητ-ε. σοφοκλῆς· τίνας ποῦ ἔδρασ ἐμὸς δέ μοι θοάζετε. Θόας θόαντος, ὄνομα κύ-
ριον. Θοὰς· ταχείας ὁρμάς· σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας· καὶ ὅμηρος ὃν θοῦσι δαΐνησιν ἐπροέηκε
θοῆσι. Θοηρός· πεταραιμένος. Θολερῶς πορεύεις· ἐπὶ τ ἀσάτως καὶ πεταραιμένως
πορεύοντων καὶ μὴ κεκαθισμένων καὶ ἀσφαλῶς πορείαν ἐχόντων. Θόλος· οἶνος πολυφερής· οἷον ὡ
οἱ πεπλυμένοι εἰσιῶντο πεπλυμένον δέ τι ἰδίως ὠνόμασαι, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμιεῖον. Θόλος ὁ
τὸ πως σῶμα ἐδείπνων οἱ πεπλυμένοι διὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογύλον. θολὸς δὲ τὸ τῆς σηπ
μέλαν. Θοὸς· ταχύς. Θόωκοι θρόνοι. Θόων θόωνος, ὄνομα κύριον. Θοραῖδημος τ
αὐτοχίδος. Θορεῖν· πηδᾶν· καὶ θορόντες ὁρμῶντες πηδῶντες. Θορυθορῆς· ἡ γυνὴ· τὸ ταραδόμε
Θορινὸς δῆμος τῆς ἀναμαντίδος. Θόρνυσθαι. Θοροῦ· τὸ σπέρμα τὸ σώματος· ὁ δὲ νέ-
στος λέγει τῆδηλα νέρα δ' αἷμα δηλῶ τ ἐκ τῶν ὀστῶν οἷς ἐβλάβη δηλῶ ξύσαι· καὶ τῷ θορῷ, ὃν σπόρ αὐτὸς
ἀφῆκε συμμίξασαν, ἀλεῖψαι τὸν ἐρασθέα ἢ μίσαι τὰ ἱμάτια. Θορυβάντων· ταραπομένων·
θορυβούντων δὲ τινὲς τ καὶ αὐτί καπι μωρεῖσθαι δρομεύων, ἐκπρατῆσαι δρᾶν ὄμων ἐπεσθέμ-
τῷ βασιλεῖ τὸν θρόνον φυλαχθῆναι· ἐ αὖθις· μετὰ νέντο δὲ ἀπὸ πας ἐκπὶ τὸν ἀρεμενίαν ὁ θόρυβος ἀλ
λαχοῦ ἀλλα αὐτοῖς διακληρωσαμένων. Θρασυδίδης ὁ λόρου ἀθηναῖος. παῖδα ἢ ἐσχε τμόθε-
κρον δὲ μὲν μηδικὸς μιλτιάδου τὸ στρατηγοῦ τὸ γῆρος ἔλκων· ἀπὸ ἢ παῖς ὁ λόρου τὸ θρακῶν βα
σιλέως. μαθητὴς αὐτιφῶντος. ἡμαλῆ καὶ τὸν πολυμηδία. ἔμφυ δὲ τὸν πόλεμον τ
πελοποννησίων καὶ ἀθηναίων. οὗτος ἦσσεν ἐπὶ παῖς τυγχάνων προδότου. ὃς ἐπὶ τῆς ὀλυμπιάδος
τὰς ἴσοις αὐτὸ διερχομένου, ἐς συνεγράφατο, κινηθεὶς ἐπὶ τὴν ἐνθουσιασμῶ, πλήρης δακρύων
ἐγράφε. καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατανοήσας τὸν αὐτὸ φύσιν, πρὸς τὸν πεπεθησυδίδου ὅλορον ἐφι. μι-
μεῖσθαι τῆς αὐτενείας ὅλορε· ὁ γὰρ ὃς ὑπὸ ὀργῶσαν ἔχει τὸν φυχὴν πρὸς τὸ μαθήματα· καὶ εὐκ
ἐφάνθη τῆς δόξης φανέσεως· οὔτε ὁ θησυδίδης, ἀνὴρ ἦν πολυσταῖς τέχναις κέλλει λόγων καὶ ἀ
κριβείᾳ πραγμάτων ἐ στρατηγίαις καὶ συμβουλίαις ἐ πανσυνεσίαις ἐπιθέσιν. οὗτος ὁ συλλε-
φὰς μεταβαίνῃ ἐπωθεν δὲ τ θυκυδίδειος χαφή. Θοῦλις· ἔτος ἐρασίλαος πάσης αἰγύπτ καὶ ἕως τῶ ὠκε
ανῦ. ἐ μίαν τ ναυσὶν νήσων δὲ τὸ ἰδίου ὀνόματος σκαλεσθάλω· ἐπιθεὶς δὲ τοῖς κατοι
κῶμασι, παρεπέμψεν εἰς ὃ μαντεῖον τὸ παράπαιδος ἐ θυσιάσας, ἐρωτᾷ ζῆν τε φρόνιμον ἡμῖν πυθα

αθ-ενδύ ἀφλάδῃ μέλαν ὀγὸν αἰθέριον μετπιλίνων δρόμον· τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδωκ-
θη τοσαῦτα· ἢ τίς ἔσαι μετ ἐμέ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρυσοῦς ἔχων ἄστρος· ᾠῷξε θεὸς· μετέωρα λὸ
γος καὶ πνεῦμα σωὶ αὐτοῖς· σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα· οὐ περάτος αἰώνιον· ὠκέσι πρὸ
ραδιζεθυντέ· ἄδηλον δανύων ῥίον· ἓ ἀξελθών σὺ τὸ μαντεῖον, τοῦτο τῇ ἰδίων ἐφάγκεν τῇ τῇ ἄλ-
φρεων χώρα· Θάμαντις, ὄνομα νύειον· μηδὲν δὺ λυσίστρατον μὴ δὲ θάμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ
λισῶν ἑκάστη καρδία· ἕβδι ὡς ἐπέντες διεβάλλοντο· Θέρας· ἔτος ἐβασίλευσε μεδ νῖνον ἀσυ
ρίοντινα μετενάλεσαν εἰς ὄνομα τὸ πλανήβυ ἀστέρος ἄρεα· ὀσὶν δεινὸς σφόδρα· καὶ πολεμή
σας καινὰ δῶν τυραννῶν σὺ τῆς φυλῆ ἰάφθιαβ ζημιῶ, ἀνεῖλεν αὐτόν· τοῦτο πρωτεκώκασαν οἱ ἀ
σύριοι ὡς θεόν· ἓ ὠνόμασαν αὐτὸν βάαλ· ὅθεν καὶ τὴν αὐτῆ πλῶσαν ἀλῆς πολέμων ἔφορος
ἔμνημονεύει ἓ ὁ προφήτης δανιήλ· Θέριομαντεῖς· ἀπὸ τὸ χρυσῆ, ἐχώρησεν εἰς τὸν ἀτεῖδος·
εἰπὼν χαρόν τι πάντας αἰνεφέλαι βέφρασι βυσσοφισάς, ἐκ μαντίνας· θουλομαντεῖς δέ, ἀβυσ
σὸν θουρίου μάντεις· ἀλλὰ τοὺς εἰς θούλειον πεμφθέντας· ἀλούσης τὸ συμβουλεύειν, θέριοι σὺν λή-
θησαν ἀπὸ νέρνης θερείας· ἓξ ἐπεμψαν δὲ εἰς τὴν πίσαν αὐτῶν ἀθηναῖοι, ἵ ἀνδρας ὧν ἓ λάμπων
ἦν ὁ μάντις ἓξηγητὴς ἐσόμενος τῆς πίστεως τῆς πόλεως· Θέριον ὄνομα ἔθνους· καὶ θού-
ειος αἰτίας ἀντὶ τοῦ πανδητικὸς ταχύς πολεμικώτατος·
Θέρον καὶ θούειον πανδητικὸν ταχύν·
πολεμικώτατον· σὺν ζεύγματι· ἄλλος δὲ πανδῶν ἡρακλῆς θοῦρος ἀνηρέθετο· Θέρεῖ ἀρῆς ἔστασεν
ἀρηϊ καὶ λακεδαιμονίων· Θόλυ· θόων θηρία ἀξύπτερος ἓ λύκος γλυκύμυα· Θωκ· ἡλικία καὶ
ἀθάνατος ἀλίκμιος· θωκλέα πατρὶ θεὸς ἡράκλεια μή· Θωθ· ἑρμῆς· Θώκλειον, ὄνομα τόπου· Θω
κος· θρόνος· καθέδρα· Θωμᾶς ὄνομα νύειον· Θωμίζω· δεσμῶ χοινίοις· Θώμιξ ὁλκὸν
πὸν χοινίον· Θωμὸς σωρὸς ξύλων· θωμοὶ δὲ λέγονται καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί· τυφὼς δὲ ἡ ἐξ
ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συροφή· σπεύσαι πυρωθῆναι· ἀεισό· εἰθαὶ πλῶς πρὸς τὸ θωμὸν μεγάλω
τύφω ἓ σπεῦσαι ξυρέψας καὶ ξυπόπυλίσας οἰχοφέρων· καὶ αὖθις σὺν ζεύγματι ἀκλῆτε
ρπεται εἰς εὐθυρέος τε θωμὸν· Θών, ὄνομα νύειον· ἓ κλίνεται θῶνος· Θῶτα πόλαισε·
ἰόρτιόντε ἓ τὸν θῶτα ἰσχυρὸν ὑμνῶσι· Θῶτες οἱ μεγάλφ δόδω ἓ θαυμασμὸν προσιόντες
ζωὴ πολαισία λέγει· θῶτάς τε ἀπατηλοὺς πυτείροντες λόγους κλῶσι αθὼ φθωτὸς ἓ ἔρ-
τος μὴ θεράπευε τὰ δίκαια καὶ φιλοσοφία σέπονται· ἀλλὰ τὸν θῶτα δόκον καὶ βάκευσον·
Θωτεύει αἰτιατικὴ ἀπατᾶ· ἐν ζεύγματι· νύσιδα θωτεύδε δὲ αὐτοτικὸν ὁδύλιω· ἓ ἀεισο-
φάνης· εἰ δέτις ὑμᾶς ἐθωτεύσας λιθαρὰς καλέσειεν ἀθήνας, ὧρε τὸ· παῦ ἂν διὰ τὰς λι-
θαρὰς ἀφύων τιμὼ πόλιν φλᾶς λιθαρὰς ἀφύας· ἀντὶ τοῦ λιθαρᾶν τιμὴν ἤτοι ὠτελή-
λεῖται δὲ ἓ σὺν ἰκῶς ἀφύη· ἀεισοφάνης σὺν ταγηνισαῖς ἅλις, ἀφύης μοι· φάτε τὰ μαι χαρ ἐν-
οθ-ίων· Θωμεία ἀκολασία· ἡ πρὸς ἀσκὴ πός τινας κολασία· ἓ τὸ μὴ ἐλευθέρως προσφέρε
σθαι τοῖς ὑπερέχουσιν ἀντιφῶν σὺν δὲ πρὸς ὁμοίους· πολλοὶ δὲ ἔχοντες φίλους ἀγνώσκουσιν· ἀλλὰ
τοὺς ἔρας θωιοῦνται θῶτας πλέτου· καὶ τύχης κόλακας· Θωτικὴ κολακευτικαί· ἓ ἐς τὸ θω
τικαὶ φύσει· ἓ θωτικῶς κολακευτικῶς· Θωρακίον τὸ τεῖχος· θωρακίοις πρὸ μαχῶσι· σφυ-
δακτοῖς λωρικίοις· μίγνυμί τινος ἐπιστρέπτοντες τοῖς θωρακίοις ἐρέμουν· Θωρακίον τὸ
τῶ ἐλέφαντος· ἀννίβας ὁ παρχηδόνιος στρατηγὸς φέρων τῷ ἐλεφάντων ἓ θωράκια καὶ τοῖς τῷ
θηρίων οἰκιδίοις ἐπιτίθεσον ὕψος τοῦ κλάδου ἀπὸ τοῦ πλάδου ἀπὸ τοῦ, ἀσφαλῶς ἓ ῥᾳδίαν τὴν ὁδὸν πο-
ρείαν ποιεῖ σὺν ἄζει· Θώρηξ· σύνεργος· χιτών· ἔνδυμα ἀπὸ θώρηκος· ὁ θώρηξ ὠρεῖν· βυτέσι φυλάττῃ τὸ δι-
ανοικτικὸν ὅθεν σὺν μίμνειν θεῖον· θώρηξ ἐξ ἐπὶ θώρηκος· ἐπὶ θώρηκος βιόσδεσι· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πρόσω· στέρνα τε ἓ μη
ρῶ· ἓ χεῖρ ἄμφω ἓ κνήμη καλύπτῃ· τὸ δὲ ὄπιθεν, νῶτά τε ἓ ὦν αὐχένα ἓ κεφαλὴ ἅπασαν· ὅθεν
ὧν δὲ θεὶς πρὸς ταῖς πολεμίαις ἐπὶ κάτω μὲν συμπορπᾶν, ὅλον σιδήρου νεῖ
φαίνεσθαι τὸν ἱππέα· κωλύῃ δὲ ἀδὴν ὁ σίδηρος ἄτε ἓξ ὢν σὺν ἓ μελῶν, οὔτε τὰς συνολὰς·
ἔστος ἀνειβῶς πρὸς τὸν τῶν μελῶν φύσιν πεποίηται· ὁ πλίζουσι δὲ ἓ τὸν ἵππον ὁμοίως σιδήρω
πανὶ μέχρι τῆ ὀνύχων· διὸ οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος ἀνεῖναι τῆ ἰδίων ὁπλων εἰ οἵ ἵππος αὐτοῖς
πρὸς πόλοιτο· Θώρηκος τοῦ θώρηκος· Θωρήξασθαι· θωρήξασθαι δόξι τὸ καθοπλισθῆναι· καὶ τὸ

μεθυσθῆναι. ἐπειδὴ θώραξ τὸ σῶμα. διὰ τὸ θερμαίνειν ἓν τὸ σῶμα, θωρίσασθαι λέγουσι τὸ μεθύσαι
καὶ ἀκροθώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους καλοῦσι. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ἀναιρέων. ἀφαίρεσιν
φησὶ γὰρ μοι τὸν χάρακα ὃν ἐκάλει θώρακα. ὥστε θωρακισθῆναι οἷον τὸν θώρακα πληρῶσαι. θωρί-
ξομαι οὖν ἀντὶ τοῦ μεθυσθήσομαι καὶ θώριξις ἡ μέθη. παρὰ τοῦ οἴνου γὰρ ὁμοίως πλαδᾷ. οὕτω δὲ
τὸ μὴ θορίσασθαι ἀντὶ τοῦ πίνειν διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφουσι καὶ τοῦ ι. τὸ δὲ θωρήσασθαι ἀν-
τὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ η. Θωρήσετο καθωπλίζετο. Θωρη-
χθείς. ὁπλισθείς. Θωρυκίων. οὗτος ταξίαρχος ἦν σὺν οἷς πελοποννησιακοῖς τῷ ἀθηναίων. ὃς
πλοσας ἐπεμψε τὰ πρὸς τοῖς ἀντιπάλοις θύσας τὰ ἑαυτοῦ πρόλιν. ὅθεν γνωσθεὶς σωμωδεῖται
τῇ προδοσίᾳ. οἱδέ ὅτι τὸν θωρακίωμιμούμενος ὃς ἦν αἰγινήτης ταξίαρχος. προδότης ἀσπὶς μολὼν
καὶ λίνα καὶ σπάρτα πέμπων εἰς σάρδεις ἡχέματα ταῖς ὧν ἀντιπάλων ναυσὶ σχέων.
Θὼς θωός. Θωύσσω καὶ θώσσω ὁ ἑρμῆς. Θωυμάζω. καὶ θαυμάζω. Θωύσσοντες. ὑλακτοῦν-
τες. ὅμηρος. βαρύβρεμα θωύσσοντες καὶ θωυκτήρια ὑλακτικὸς ἐθώυξεν ἀνθρώπους. σο-
φοκλῆς. ἐπλήρου ἅπας ὡς διοπετὴς ἐστίας, πάσας πάρα θώυξεν ἐκάλεσεν ἐβόησεν. Θεᾶ
νες ὅρια οὐκ ἐπίστανται. ἐπὶ τῆς μέμνηται μήτε ἀνδρὸς ἐν τῇ σφετέρᾳ. λέγει γὰρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ,
ἐφ᾽ ἧς σφετερίζεσθαι ἀφιστάμεθα διὰ τὸ πάθος ἀπώλετο. καὶ ἐν τούτοις ἴσως καὶ αἱ ὀλοὰ σὺν αἵματι ἐγί-
νετο. θεᾶνες ὅρια οὐκ ἐπίστανται. Θεανία ἡ ἀέρωσις. φασὶ τοὺς θεᾶνας κληθέντας ὑπὸ τοῖς
ἐν παλαιπορώνθοις καὶ ἀσεσαμένους ἀσονδὶ ἐνθημέρους ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς ποιμέσι. καὶ
τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. ἀφανακτοῦντων δὲ ποιμένων, εἰ σώσειν τοὺς θεᾶνας ὅτι ἐξ
μέρας ἐλεῖς νύκτας ἐσώσαντο. Θεανδρίδη. ἐκλεθόντες. θεανόν γὲ τὸ ὑπὸ ποδίον ὅπου τὰ
δέρματα ἐντείνεται ἢ βύρσασθαι θεαρὰ δὲ ἀεισοφάνης ἱππεῦσι. Θεανίδιον εἶδος δίφου
ρος. θεάνιον, θεανὸς ἐ θεάνια τὰ σειρὰ τινα δίφεια ἐ ὑπὸ ποδίαι λέγονται ἐκ τοῦ ποιητοῦ θεᾶ
νος. ἐφ᾽ ᾧ ἴσα μόνοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρθῶσιν ἑαυτοὺς ἀποκτίζοντες αὐτοί. ἀεισοφάνης βαλβαχοις
μία μὴν ὄνομα ἀπὸ κάλω ἐθεανίσθη καὶ θράνιος δίφρος. Θεανίτης λεώς ἀπὸ τῆς θρᾴκης
μέρας δὲ τὸ παῦσαι τὴ γὰρ ἐρινεὸν τὸν μὲν, ἀνωθρανῖται λέγονται οἱδὲ μέσοι ζυγῖται. οἱδὲ
κάτω θαλάμιοι. Θεανίτης ὁ πρὸς τῷ πρύμνῃ ζυγίτης. ὁ μέσος θαλαμιος ὁ πρὸς τῇ πρῴρᾳ
Θεανὸς ὑποπόδιον. σύνθεν καὶ θρανίτης ἀεισοφάνης πλούτῳ. ἀντὶ δὲ θρανους σάμνου κε
φαλὴ κατηγόρους. ζυτέσι περαμίου. Θερσέας ὄνομα κύριον. Θερσέως τολμηρῶς
Θερσίου τόπος. Θερσιτάσαμος. Θερσύμαχος χαλκιδεὺς σοφιστὴς. συνέθηκε
φὶ πρῶτος πόδα ὁδὸν καὶ κῶλον κατέδειξε. καὶ τὸν νεῶν τῆς ῥητορικῆς πρόσωπον εἰσηγήσατο. μα-
θητὴς πολέμωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἱστορέπτου τὸ ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς. τέ-
χνῃ ῥητορικῇ. παίγνια. ἀφορμὰς ῥητορικὰς. ἀνέγνωσε καθ᾽ ἡμᾶς πόλις, φύσιν δεξιαν θέσιμά
θησιν. ἀλλὼς ἔοικεν ἀχθεσθῆναι τοῖς, ἀλλ᾽ ἐρόμενος καθ᾽ ὃν ἤκμασαν οἱ μεγαλοφυέστατοι ἄνδρες
ἐμοῦ ἢ θωυσσόμενοι εἰσὶν οἱ τῆδε καὶ λίνοις ἐ ἐρμαῖς προσανέχουσι. βυτιβίον ὄντες χειροήθεσ
ὡς πολλαὶ τῆς γλάθχωλεία. ἐφημέριαι τε φερονέουσιν ὀλίγα τοῦδε τῷ λόγων φερομένους ὧν
ἀλιχερατεύῃ ἐλαχεῖν εἰς τροιζῆνα ῥαδισάντων ὀξέχωλος. ἴσασιν οἱ τῆς παροιμίας εἰδώ
μενοι. ζητεῖ τὴν παροιμίαν σὺν τῷ εἰς τροιζῆνα δεῖ ραδίζειν. Θερσυχείρ. τολμηρὸς ἄλλως ὀθρα-
σύχειρ. ἀπὸ τοῦ πόμος τὴν ἐμελεῖ ναύσωνι πονολουμένος Θεράπα. θρακικὴ δούλη ἐνθράκης.
ἀεισοφάνης σρυμνοδώρου θεράπαν. βυτέσι θρακικῷ δούλῳ. λέπτεται καὶ κοινῶς δούλη.
Θεραπεῦσαι. θεράσασθαι σὺν ὀχλεῖν. νύσσειν κινεῖν. δυσωπεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι, ὥστε μὴ θεράπευτος
ἀκμὴν σὺν τῷ ἀπεμφαίνοντα θρέμμα. Θεραυλοτέρας. ὧν σὺν ἐντὸς ταῖς σκέπαις, ὄξος ἐ
πιξέχεον θεραυλοτέρας ἐπὶ τοῦτο τυρὸν πάσαντες. Θεράω αἰτιατικὴ. Θεραυσάντυπες. ὠσκληρὲ δοῦ
μον ὡς τύχοι θεραυσάντυπες ἴσασιν ἐμὲν ὡς μάλιστα ὡς μάπόλεσας. ἀεισοφάνης νεφέλαις.
Θεᾶσις φθορά. ἦπια σὺν πλέμωβαίνοις. ἀφρωσία. σωφροσύνη. πλοῦτος. δαρὶς ἐ ἐνήσασιν ἤθρεψε
σις. Θεαυσάντυπες σὺν πέσης. Θεᾶξ ὁ θεᾶξ. Θερέμματος ἐκ πλυθερέμματος καὶ πολυθερέμμων ὁ
πολλὰ θερέμματα ἔχων ἢ βοῦς πολλὰ ἔχων. αἰλιανὸς δὲ ὀλίγα θεάξιμαι δύο ζεύξαι μηνυφεύσαι

ἐ θρέμματος ἀλόγου δίκην παίνεσθαι· ἐ ἀρχόντες· τιμὴν μέμασθαι καὶ θαυμάζειν αὐλάς· καὶ δαπέζας καὶ σαβάκας· οὐδέ μοι κάλλος ἀνθρώπινον δέλεαρ ἔδοξεν οὐδὲ χρηματίζομαι.

Θρέπτα δοφεῖα. Θρεπτικὸν· σῖτον γονιτικόν. Θρεπτανελὸν ἢ χοικὸν ἀφαιρεῖν· φιλόξενον δὲ τὸν διθυραμβοποιόν· ἢ τραγῳδιοδιδάσκαλον φασὶ μὲν φθῆναι τὸν ἔρωτα τὸν πύλῳ τοῦ ἐν τῇ μαλακίᾳ· εἰ δὲ καὶ θαλερὸν ἦν μιμέμνον, σὺν δὲ ἐν μέματι τοῦτο ποιεῖν τὸ ῥῆμα· θρεπτανελὸν· σὺ μὲν δὴ σάγει τὸν πύλῳ τοῦ συνείζοντα· καὶ ἐρεθίζοντα τὴν μαλάτειαν· ἐπεὶ οὖν ἐφηδόχρους ὡς ἥδομαι ἔφη καὶ, ὁ οἰκέτης κἀγὼ βαλλόμενα χορεύειν· ἐ ἅμα αὐαφωνεῖν τὸ μέλος ἐκείνου· ἢ δὲ πιθανὸν ἀφροδισιαζομένη, βιᾶσθαι μέλλ᾽ ποιεῖ· θρεπτανελὸν θρεπτανελὸ Θρέπτε, ἔοικεν οἱ τὸ θρέπτε ἐὰν θαρραλέον ἐ αὐθρεῖον ἐ θρασύ· ἔοικεν εἶναι ὁ σύδιανοῦ· ἐ Θρέξας· ἐκ ἔξας ἐν μαλακίαις· ὅμοιον· ἢ μισυμβρέφ λάνοιο μαλακίαις· ἐ ῥοφῆ ἢ πνεύσας τὸ σῶμα· Θρήϊ· ὀθρᾷ· ἐ θρηνία· Θρηνανία ἢ σπελία· Θρηνῖ ἐπῳδὰς ἐν φωῖ ἐ ἐπάδειν· σοφοὶ λέ· ἐπὸς ἰᾷ σοφὸς θρηνῖ ἐπῳδὰ ς πρὸς ὀμμῖ τιμῶμεν· ἐν τούτοις ἐστὶν ἐν ὀδὶ ἰᾷ σοφὸς ἰδοῖ ἐπῳδαῖς χρῆσθαι, τὰ δὲ μάλα ἤδη ὀμμῖ δρομένων· καὶ σὺν πρεμένει· λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλλης οἶδά που μανόν· Θρήνους τοὺς ἐπ᾽ ἡμῖν λεγομένους θρηνῳδούς· διαλύσας ὄμβρος τὴν σωκράτειαν θρήνας αὐτοῦ καλεῖ· βαρβαρικὴν δὲ τὸ θρηνεῖν· ἐν τῷ πόλῳ γοᾶν ἄγίνεται· Θρηνῶ κλαίω· Θρῆνυς ἐν πόδιον· Θρήξενος ὄνομα κύειον· Θῆσα· ἡ θεραπαινὴ γυνή· Θρησκεύει αἰτιατικῆ· θεοσεβεῖ· ὑπηρετεῖ θεοῖς· λέγεται γὰρ ὡς ὀρφεὺς θρᾴξ πρῶτος ἐτελετὰς ἐκ Ἑλλήνων μυήσεις· καὶ τὸ τιμᾶσθαι, θρησκεύειν ἐκάλεσεν ὡς θεραπείαν ἔσης τῆς εὐσεβείας· ἢ ἀπὸ τοῦ θεὸν δρᾶν· ὃ ἐστιν ὁρᾶν· Θρησκεία ἢ λατρεία· ὅθεν ἐ ἑτερόθρησκος· ἑ τερόδοξος· Θεία ἐκ Φύλλατης συνῆς· θεῖον ἐκεῖχον οἷσε δοῦρο πᾶσα πρεῦ· ἀειστοφανής· θεῖον ἐστὶ σκάσματι τοῦ ἀθηναίοις· ὁ πόδι λεμβαίνῳ ὕφον σέαρ καὶ ἐρίφου ἐ σμίδαλιν καὶ γάλα καὶ λευκὸν ὡς μόνον πρὸς τὸ πίνυσθαι· καὶ ὅτως εἰς φύλλα συνῆς ἐμβαλλόμενον, ἥδιον ἀποτελεῖ ῥῶμα· οὕτω δίδυμος· ἐκαλεῖ δὲ καὶ ἀλλκτίς σκάσα εἰ θείου· ἐμέφαλος μὴ ἀγάρα ἐ τυρὸν σκάζόμενος ἐ ἐλιπόμενος σὺν φύλλοις συνῆς ἐ ὁ πλόμενος, ἐπεὶ ἐκ φύλλων ἐκ τεμάχη βαλλόμενα βασάζονται· σαπρὸν δὲ αὐτὸ τὸ παλαιὸν ἐ μὴ νέον· ἀ δὲ θεῖα καὶ παίδυλον ἐ ἄμητας· μελίπηκτα τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα πλατίθησιν ὁ μυρος· καὶ ἀριστοφανής· ἀλλὰ πολέσαι μ᾽ ἀὴ ἐμφάλου θείωδύο· πρὸς τὸ σχῆμα φησὶ τὸ ὀμφαλὸν· ὅτι δὲ ὡς πρὸ θείον συμείμενον· τοῦτ᾽ ἐστὶ φύλλα συνῆς· Θειαὶ αἱ μαντικαὶ φῆφοι· πολλοὶ θειροβόλοι πανῦροι δέ τε μάντιδες ἄνδρες· Θειαμβεύσας αἰτιατικῆ δημοσιεύσας· Θειαμβεῖτε· καλοῦσι τὸν τυραννοκτόνον ἰνδόν· Θειαμβίδα στολὴν καθ᾽ ἣν ἄδαι αὐτόν· Θείαμβος· καὶ δεῖξις νίκης πομπή· ἐ τὸ σεμνύεσθαι· ἐ καὶ θείαμβος δὲ· ὠνομάσθη ἀπὸ τῆ ἐπῶν τῆ πρώτων εἰς ὀνυσον πεζομμ μὴ ἔξιν οἱ καὶ ἀμάβεστί γρεων ἐπανθεχόμ μὴ· λέγουσι δὲ θείασιν, ἢ τῆ τριπτῆ μανί· ἢ ἀπὸ τοῦ θεία καὶ φύλλα τῆ συνῆ ἀναπεμπόμενα Διονύσῳ· ἐ ὅτι πρῶτον πρὸ ἐπινοηθὴν καὶ πεσώπεια, συνῆ φύλλοις ἐπαλυπτόμενοι πάντες καὶ ἑαυτῆ πόσωπα· ἐ διθύραμβον ἔσωπον· ἀπὸ καὶ οἱ στρατιῶ μιμούμμοι τοὺ καὶ σκηνῆς, καὶ ἑαυτῆ πόσωπα φύλλοις συνῆς σὺν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες, σκώμματα εἰς τοὺ θριαμβεύοντας ἔλεγον· ἄλλως· σὺν τισὶ πόλεσιν ὄζειν ἤνθησαν αἱ συναί, παῖδες πόθεν αἰρεῖντες σὺν αὐτοῖς τοῖς θείοις ἔπαιζον· προφερόμμοι ἰάμβους τραμέτρους· λέγεται δὲ καὶ διόνυσος θρίαμβος διότι καὶ θηρῶν τούτες ἐν καὶ λεόντων βέβηκεν οἷον θηρίαμβος ἢ ὅτι συνίης ἐστὶν ἀρετῆς· ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν· πανδαστικὸς δὲ ὁ ἀνήρ· λέγεται δὲ θυκήριος ἀπὸ τοῦ θύειν ὄζειν ὁρμαῦ· ἀφ᾽ ἧ καὶ τὸ αἰρόμμον θύσανον Θριαῖον πεδίον· Θριδακίνη· τὸ πρῶτ μὲν μαιδάλιον· λέγει καὶ θρίδαξ· Θριγκὸς τὸ πόδι φραγμα τοῦ οἶκος τεφάνη· μικρὸν τειχίον· πόδι βολος· ἢ τὸ οἰκίων καὶ αὐλῶν τὸ μεταφορικῶς ἀφ᾽ ἡμῶν· διότι καὶ αὐλῶν τὸ σώματα ἡμῶν θριξὶ πόδι πέφραπται· σὺν ἐκ ἐμέματι· τὶς καὶ δεμοιδνηκὸν θριγκοῖσιν αὐλῆς ἐσιδλα· Θρίδακας ἔοικεν σωμαλωνδα λοῖνόσον· ἢ θριδάκων καὶ φύλλα, φυλλεῖα λέγονται· Θρίναξ· τὸ πύον ὄργανον εωργικὸν ὀδοντικὸν· καὶ παλιαροφόρου χεῖρα θέρους θρίναξ· Θρίναξ· ἢ σπελία· Θριξ· καὶ πλίναι τριχὸς·

Θριοβόλος ὁ καὶ φῆφος μάντις· Θρίον· ἀειστοφανὴς τὸ λίπος· δημόβροιον·

θρίον ἀζωπυρημένον, σημαίνει δὲ καὶ ἐγκεφάλου γνόμενον ἐν τοῖς θρίοις τοῦτέστιν ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς. Θριωδέστερον· αὐτὸ τὸ βεβρεγμένον καὶ διεφθαρμένον ἢ ξύλα ἀπὸ θεριπῶν βεβρεγμένα. οἷς ἐσφράγιζον θεῖναι δοκοὺς σιωλήκων. θεῖναι γαρίζων ὅσι κατεσθίον ξύλα καὶ κόπατα. μέμνηται ὑποδιαίρεσιν τῷ κγ΄ δημάρετον. Θριωδέστερον· ὑποδίδης τῶν ἐλαιῶν εἶναι αὐτὸ τὸ διεφθαρμένον ἀπὸ τῶν ἐσθιομένων ξύλων. Θρίσαι ὀίχνη, Θρόμβος, ἐστὶ τοσαύτην ἀγωνίαν συνεχώρησεν ἡ θεία φύσις τῷ ἀνθρώπῳ ἀναλαβεῖν ὡς ἱδρῶσαι αἷμα λοιπὸν θρόμβους ἢ θρόμβους ἁλῶναι καὶ εἶναι. Θρόνιον τό ἐστι τῆς λαπαθοειδοῦς. Θρόνον· φησὶν ἡ χρυσῆ· καὶ ἀπὸ τούτου λαβὼν τὸ ὄνομα ἰσχνὸν ἀπὸ θρόνου δηλονότι. ὃ βασιλικὴν ἀξίωμα λέγων. ἢ θρόνοι ἀνομίας οἱ ἄδικοι πλοῦτοι. Θρόος ἢ θρᾶς καὶ φησὶ καὶ θροῦς δὲ καὶ φοίτησιν ποιήσας ὡς διώλοντο τῶν πυγμῶν αὐχμῶν. Θροῦς ἦχος. φωνὴ ἄσημος λαλιά. θόρυβος δὲ ὄχλος ἐν θορυβοῦνται ἐστὶ καὶ ἐθορύβησαν. ὁμαρδὲ φησὶν οὐχὶ πάντων ἦν ὁμὸς θρόος. καὶ αὖθις θρᾶσαι ναὶ ἤκουσαν τὸ πολεμίων, ὃ ποιος ἀνήγγειλε τὴν ἐπιστρατείαν. θροῦς οὖν καὶ ταῦθα δέξαλεῖται. Θρώσκει. πηδᾷ. καὶ θρωσμὸς ὑψηλὸς τόπος βραχυειδὴς. ἀφ' οὗ ἐστὶ καταβαίνοντα ὅσι θορεῖν. οἷς τεθλασθαι πηδῆσαι. Θρυαλλεῖ. λαλεῖ. κυνᾶ. Θρυαλλίζω. ψιθυρίζω. Θρυαλλὶς. ὀψάριόν. λύχνος. ἀπὸ τοῦ ἀπτῆσθαι ὁ ἐστὶ τὸ πυρός. καὶ ῥοβὼν πρὸς λύχνον ἁρμόζοσα. μέμνηται ἀειθυφανίσκου φελαις τῶν παχειῶν ἐνεστίθεις θρυαλλίδων τουτέστι τῶν ἐλλυχνίων. ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ θύουσι τὸ παλαιὸν ἐλλύχνια. Θρυαλλὶς. ἐστὶ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα. διαβολὴ ἐλλύχνια. ἀπορεῖ τοῦ ὄντος καὶ δεινὸν εἰσφέρειν θρυαλίδα εἰς τὰς ἀθήνας ἢ δὲ αἰτία τινὶ τινὶ τρόπῳ. αὖ τὴν δὲ μερίσεις γονεώλιον· ἐνθεὶς ἀνδρὸς ἅλφιτα ἀνέρροιψε τὰ ἅλφιτα αὖθις πέμψειν εἰς τὸ γονεώλιον δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐστὶ τηρήσας μέγαν· ὅτε φησὶν ἡ καλουμένη σίλφη. ὅσι δὲ ζῶσι καὶ θαλῶδες ὑδρορρόα δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ μέρους ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. Θρυλλίζω καὶ θρυλλῶ ἐθρυλλίχθη. Θρυίνη. ψιθυρίσω. καὶ διατοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν καὶ θρυΐνη πόδα πλησθέντα ψιθυρίσω. καὶ θρυλλόμενον. Θρύλλος. ψιθυρισμός. ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη. ἢ δὲ βαρβάρων ἐπιχείρησις, θρύλλον οὐκ ἐνόησεν ἡμῖν. σιμωνίδης φησί. καὶ πολὺς ἐγένετο ἁλισομένων ὁ θρύλλος. καὶ θρυλλούμενον. Θρύπτεται δοτικῶν. μαλακίζεται ἢ βλακεύεται. χαυνοῦται. ἀναπαλᾶται. ἢ ἄθρυπτος γυναῖκα μὴ μετέχουσα τοιούτων. ἢ δὲ ἦν ἀνδρόριος καὶ ἄθρυπτος συμβιώσειν. καὶ αὖθις. τὸν καὶ ἁμαχρυσῶ καὶ ἀλουργίδι. ἢ σὺ ἔρωτι θρυπτομένῳ. ἀπαλῆς κύπριδος ἀρετηρίῳ λαΐ ἔχω. Θρύψις. βλακεία ἵνα καλλωπίσηται καὶ θρύπτεσθαι βαρβάρων. ἦσαν δὲ καλῶ καὶ μεγαλῶ. ὡραῖος ἢ ὄνος οὐ τεθρυμμένος μᾶλλον ἀλλὰ γυμνὴν ὁρῶν. καὶ ἀεὶ δ' ἁβρυσοδίδαλτον ἐμὸν μέλημα νύπριδος ἔργος μέλιτα μάσης χαίτων θρύμμα. ζυφῆς πρόσωπον ἀνοιξον. Θρύπτομαι. σφόδρα ζυφίσω. σεμνύνομαι ἢ ἂν συνθρύπτομαι. ἀερισοφαίνης. σήμερον ἀπὸ τῆς ὁρᾶσῶν ἐγὼ θρύπτομαι. Θοία, ζωὴ γὰρ ἡμίονον. Θοιμάτιον τὸ ἱμάτιον θοιματίῳ λαβόμενος, χαίρειν φασὶ τὸ ὄνομα προσθεὶς ἀερισοφανής. εἰ σωφρονεῖτε θοιμάτιον λήψεσθε ὅπως ἢ ἑρμογενίδων μήτις ὑμᾶς ὄψεται. τουτέστιν εἰ μὴ πόρρω λεῖσθε ἀλλὰ φαμέρας ἔξετε αἰδοῖα, ἀνερωτηρίσουσι τίς ὑμᾶς ἢ ἑρμογενίδων. Θοινάω θοινῶ. καὶ θοινᾶται ἀντὶ τοῦ χρῆται. Θοινήτωρ ὁ κατεσθίων. ὅλεσε δὲ διάλοιπ' ὅλης θοινήτορα χέρσου. ἐπὶ πᾶσι πᾶς ἐλθὼν παλαιμα. πολὺ πολεμαίου ὀλέθρος. Θοίνη σοφὴ. ἀνωχὰ. καταβρωμα. ὡς καὶ θοίνας μάσμα φέρων χαλεπὸν ἀεικαλέου φαύλης. δαμασικλέος. τοῦ πλουσίας οὐκ ἐθοίνα ποιέμεν. οὐδὲ τὰ τούτων δῶρα πεπόσεμῳ. Θοίνωνος φερεπάχου συρανούσιος. Θυάδες, ὀρεμηναί. Θυάμις ὄνομα κύριον. Θυάτειρα· ὄνομα τόπου ἐθνικὸς ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ὅτι διοσκόρειος μυραίοις γραμματικὸς ὑπῆρχος ἦν πόλεως καὶ στρατηγείων. ὁ δὲ δέξας τὰς θυγατέρας λέοντος τοῦ βασιλέως ἐνβυζαντίῳ. Θυγάδιδη. ἐπόνη. τῆς θυγατρὸς θυγάτης καὶ θυγατρὸς καὶ θυγατρίδης ὁ τῆς θυγατρὸς παῖς. Θυέεσσι. θυμιάμασιν. Θύελλα· συσκοφαντέμοι. καὶ πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πέλαγος πολύ, θύελλα αὖτε καὶ σκορπίλας ἤγειρεν. ὥστε καὶ τὸ μεθεσπεσίης νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. οὔτε ποντία θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότε

χρόνω. Θυείᾳ. ἀπὸ τοῦ εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἀρώματα, βίρομβον καὶ λειβάνιον. ἀείσοφαλ
νης. Θυείαν ἔστιν εἰπεῖν ὑποκορ. Θυεῖον. τὸ μέτεθος εἶναι τὰ ἐγκατα. καὶ βίρβυνα δὲ τὰ τῆς πόλεως βουλεύ
ται. Θύειν. τὸ θύειν θεοῖς χαλδαῖοι ἔθνος βορικὸν πρῶτον ἐξεῦρον. καὶ ὑγιεῖοι. Θυλακί. νυ
είως οἱ θύλακοι εἰσοῦς. Θυμιάματα ἐμβαλλεῖ. λέγονται δὲ θυλακίδες. Θυμπόλ.
ὁ θύων. ἱερεύς. Θυμπόλαι. Θυμπολοῦσι. πρεσβεύσασθαι θυσίαν ὑπὲρ σωτηρίας ἐθνῶν. Θυεῖα. ἡ ἵππος. οὐδὲ θυείαν δ' ἔστιν ἔτι ἐμὴν ἐφοδόδην σαφίδα. Θυεῖον. ἡ βίβλος. Θύινα.
Ἐπὶ ζήνωνος βασιλέως δρέθη ἐν νῦν πρῶτον λεύκανον βαρνάβας δ' ἀπόστολου τὸ συνεκδημου πρώ
τῳ, ἔκλεβε δὲ ἔστι θεοβαρνάβα τὸ καθ' ματθαῖον δ' ἀπέλιον. ἔχον πυξία θύινα. Θύσκη.
Θύλακος καὶ τὸ θύκη. ἀείσοφάνης πλούτω. ὡς ἀλφιτοῦ κεῖσθαι ἐν θυλάκῳ. Θύλακοι καὶ σφήνοι καὶ ὑποβολίματα, γυμνασίων εἴδη. Θυλήματα. πτήματα. ἀπὸ χάος. ἀλ
φίτα. ἀέρμισγον οἶνω ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφόρητες. Θυμαλίδα λυσπρά. Θυμάλωσες ἡ νόσος
ξύλα. ἢ ἀσινθήρου ἢ διακεκαυμένοι ἀνθρακοῦ. Θυμαλώσεις, οἱ δὲ πολελιθμένοι τῆς θρύψεως
ἀνθρακοῦ οἱ μὴ μίκαυτοι. Θυμαρέα τὴν τῆ ψυχῆ ἀρέσκουσαν. καὶ θυμαρέα ἀρέσκουσα.
Θύματα καὶ θυμιάματα. ἀπὸ χάος. θυσίασ. ἀείσοφάνης. ἐκ θύματος δέρβεται πλοῦτος πένεια καὶ
πέρατα. ἔστι τῆ ἱερείων τῆ μὴ ἐχόντων σάρκας. ἐκ πέπεται δὲ ἔστι τὸ θυμιάσαι τὸ θύειν. ἔστι μὲν
γὰρ τὸ βοοσοφάξειν ἔστι δὲ τὸ φαισοῦ θυμιάσειν. Θυμάτιον τὸ θῦμα. Θύμβρις ὄνομα
τόπου. ἔστι δὲ τὸ θύμβρα δυναμένης δειπνεῖν. ὅθεν ἡ βοβρίνης εἶδος
ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι λέχανα μόνα ζωγούσης αὐτελῆ. θυμβροφάγον δέ ἐστι ἀγροικικὸν ἐλάθειον.
ἔστι δὲ ὅσον οἱ ἐν ἀγρῷ διαβίβοντες ἀσφαλέστεροι καὶ ἔστι νεώτεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ὅθεν
δὲ τὸ ἄγριον φυγὸν καὶ θρυμύ. θυμβροφάγον οὖν ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ θριμὺ καὶ τῆ ἐχθρόν.
οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ θριμὺ καὶ λαρὸν. τινὲς δέ φασι τὸ θύμω εἶναι τὸ ἀσθενέστερον. Θυμαίζδαι. δῆμος
Ἀττικῆς τοῦ θυμοίτου ἥρως. Θυμέλη. ὁ βωμὸς ἀπὸ τοῦ θύω. ὁ δὲ ἀθανάς λέξας καὶ
πολέμαρχος καὶ θυμέλας ἔθεσε Θυμέλη. καὶ λητικὴ. πολλάκις ἐν θυμέλησι καὶ ἐν σκηνῶσι τε
θηλὺς πλατὺς ἀχαρνίτης ποιητὴς ἐρεχθεύς. πεντάθλος. μικρὸς δὲ τῆ τινος ἐν θυμέλη πε
πορνευμένων. Θυμελικοί. οἱ ἐν θεάτροις τῶν τέχνων ἔστι δεικνύμενοι. Θυμίνας. χλωθείς,
Θυμηδία. τέρψις. ξυφή. ἡ φρασία. καὶ θυμηδούμενοι. οἱ δὲ ἀπὸ συείπων καὶ αὐλῶν θυμηδου
μενοι μᾶλλον παίδων καὶ γυναικῶν πρὸ θυμηδίας ἦσαν. Θυμῆρες νεταθύμιον, Θυμηδέστε
ρον. Θύμιες. Θυμήτιον ὁ μικρὸν θῦμα. καὶ ἀτελές. εἰ θυμιάσεις τῆς. πι
κρὸν τὸν ἀρτέλε. Θυμιῆν ὀργίλον. Θυμιώμενος. ἀρωματιζόμενος. Θυμιήδων ἀ
λῶν. οἷον μᾶλλον θύμασι δεδιμένων. ἀείσοφάνης πολύδυμοι πολυθυμίτων ἀλῶν. Θυμοβαρὴς
τῶ ψυχῆν ἀλγυνομένη. σῶμα δ' ἀντίκειται ῥοιτικὸν καὶ τοῖς. θυμοβαρὴς ἀρεσκόμενος
ἐζομένα. Θυμοβόρος ἡ τῶ ψυχῶν διαφθείρουσα. Θυμολέων θυμώδης τῶ ψυχῆν.
Θυμομαχοῦντες. ἀλγυνόμενοι τῶ ψυχῆν. πολύβιος. οἱ δὲ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι
ἢ θυμομαχοῦντες ἔστι τινὰ πρὸς ἀσασιν κατὰ τῶν. Θῦμον ὀξίνω πεπονότε. ἐκ δὲ ἐξίνω
ἀπὸ δὲ μαχόμενα δῶσι, θύμον ὀξίνω πεπονότες. Θύμος. ἀτελὴς βοβρίνη. ἀείσοφάνης.
πλούτω ὃ πολλὰ δὲ ὃ διατὸ τὴν ἑαυτῶν θύμον φαγόντες. ἀν τῆς αὐτῆς πενί μᾶλλον τες. θύμος
δ' ἀτελὴς βοβρίνη. ἀδέτερον τὸ θύμ ἔρα χυκαλαλήκητος. πρώδηται δὲ ἐπὶ τῆ κατὰ δου οὐ πόσον ἐν
μαχέσκητι καὶ ἀσφοδέλω. ἀντὶ τοῦ δίκαιοι τὰ ἀτελῆ θέλοντες ἑαυτοῖς ἐν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀπο
κεῖν. ἄμασδε καὶ τὸ βαχὺ τῆς γῆς διαβάλλει. Θυμός. ἔστι θυμία ὃ θυμός, εἰσὶν ὀρεκτικαὶ δυ
νάμεις τῆ ψυχῆς. διαφέρει δὲ θυμὸς ὃ ἔστι θυμία. ζητήσειε δ' ἄν τις πῶς τὸ ἐχὶ καὶ ὁ θυμὸς μὴ ἔστι
θυμεῖ τὸν τὸν τυφῶσαι τὸν πολυφάσαν. τί δὲ χὶ ὃ λόγος ἔστι θυμεῖ τῆ μαθηματικῆ ὃ τῆ θεωρημά
των ὃ λεγόμενος πρὸς τὸ. ὅτι ἔστι θυμία ὃ κοινότερον λεγόμενον ὃ ἰδιωτέρ. ὡς πρόθεσις
ὃ λέξεων οἷον ἔστι τῆς ἐξῆς. λέπε ὃ ἰδικῶς καὶ τὸ διαστελλόμενον πρὸς τὸ ἔξιν, ἔστω ὃ ἔστι θυμία
λέπεται καὶ κοινῶς ἔστι πασῶν τῆ δυνάμεων τῆς ψυχῆς. λέπεται ὃ ἰδικώτερον ἢ καὶ τὸ διαστελλο
μένη πρὸς τὸν θυμόν. ὃ δὲ ὀρεξόμενον τὸν θυμὸν ὄρεξιν καὶ τὸ λυπῶσεως, ἀφυσικῶς καὶ ἀδιαλεκτικῶς

ὠφείσατο· ἀλλ' οὐ σὺ τὸ θυμᾷ ἐδήλωσεν, ἀλλ' ὅτι σὺ τῇ σιάτῃ θυμᾷ ἐχειρώθης ἀφροντιστῶν ὠφείσατο ἐξοὖν οὐδὲ ὀργὴ ἐστὶ τὸ ἀνάλογον τῷ θυμῷ ὀφείσαι μὴν ἂν· ὡς ὥρα οὐ τὸ ὀλέγον τῷ ὀργὴν ζέσιν εἶναι τὸ πολὺ καρδίου αἵματος, διὸ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως· οὕτως δὲ καὶ ἀκολουθοῦντα γνώμαι ποιεῖ· παλμός τις τῆς καρδίας παρακολουθεῖ τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ ὅτι θερμότης γίνεται πολὺ ἐκεῖνα μέρη· ὅτι ἐρυθραίνονται οἱ ὀργιζόμενοι τοῦ διὰ τὸ αἵματος πίνησιν· ὅτι ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὅσα τὸ σωμα φοτέρα, οὐδὲ ἔννοιά δύ ατα χωρισθῆναι· ἐπεὶ δὲ θυμός ἐστιν οὐ λόγῳ καὶ οὐ τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἐζωσμένῳ σώματι οἷον τὸ μὲν λόγου ἕνεκεν τὸ πνεύματι τὸν ὀργιλον· τὸ δὲ πνεύματος τὴν ὀργὴν κινοῦντος τὸ περικαρδιον αἷματος ζώου, ὡς ὥρα ἔχει βασιλέως ἕ στρατηγοῦ καὶ στρατὸ· ὁ μὲν γὰρ βασιλεὺς ἕνεκέ τῶν στρατηγῶν ἀμύνασθαι τοὺς δέ τινας· ὁ δὲ στρατηγὸς κινεῖ τοὺς στρατιώτας· οἱ δὲ ἀμύνονται· ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ λόγῳ, οὐ κωλύει ἀχώριστος τοῦ ζώου· οὗτος γὰρ χωριστὸς παντὸς σώματος· ὁ δὲ ἐν τῷ πνεύματι εἰ μὴ παντὸς χωριστὸς, ἀλλ' ἐν τῷ πρώτῳ χωριστὸς σώματος· ὁ δὲ τ· τουτέστιν ἐλπὶς τὸ περικαρδίου αἵματος, ἀχώριστος ὂν τοῦ τοῦτο τὸ ἐζωσμένου σώματος Θυμοὶ ἑπταρόθιοι· ὁ μὲν ἀπὸ μιᾶς φορᾶς τῆς ἀπαιδος τὸ ἀιάντος· περέων οἱ δὲ πρωτοθυμοῦ γὰρ οὐδὲν δεῖται ἀπὸ γῆς τῶν θανεῖν· θανόντων δεῦ δεῖν ἄλλης ἀπέπεται· οἷον ἐπὶ κόπῳ θυμᾷ περατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· ἐπὶ καταγράσει τὸ ὠμὸν τὸ θυμᾷ εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βιοῦ ἄνθρωπος· ἀδύ ατον γὰρ ἐστὶν ὄντα ἄνθρωπον, μὴ θυμῷ χρήσασθαι· τοῦτο ἐπὶ πολὺ μιᾶς λέγεται· ὅτι ὁ θυμός, ἕ σχολὴν γηράσει· λέγεται δὲ διὰ τοῦ πρεσβυτέρας οἷόν γηράσεσι, τὸν θυμὸν ἕτερον ἔχουσι· καὶ ἀλλαιοῦσθαι λεγόμενόν ἐστὶ τὸ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται· Θυμὸς ὀργῆς· ὁ μὲν θυμὸς ὀξὺ καὶ ὀλιγοχρόνιος· ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μὲν μωτέρα δέ, θυμὸν τοίνυν ὀργῆς τὸν ἐπὶ μονον ἐκάλεσε τιμωρίαν· Θυμοσοφιώτατος· ἀρίστοφάνης· εἶτα ἀφραδὴν πλύτι θυμοσοφικώτατον ὄντινα πολλοὶ μοσι μαθόντα παρὰ μηδενός· ἀλλὰ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐμαθεῖν· πλωτοποιεῖν εἰς ἐπορεῖα εἰσόθεν ἐκέστοτε· Θυμόσοφος· ὁ μαθής· Φυσικός· ὁ φύσις· ἐστὶ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφός· καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως· τοῦτ' ἔστιν ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς, οὕτως ἐκ ἀλογον· ἀρίστοφάνης νεφέλαις· ἀμέλει· διδάσκει· θυμόσοφός ἐστι φύσει· Θυμοφθόρα ἐπὶ τῶν ψυχὴν φθείρουσι· Θυμοίτης ὁ τῶν ἀθηναίων βασιλεὺς καὶ θυμοειδὴς· οὕτως ἐκωμῳδοῦντο οἱ ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι ἐστι καὶ σκληροί· καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀχαρνεῖ· Θυννάζοντες· ἀντὶ τοῦ κεκλεικοτοῦτες· θύννοι γὰρ μεγάλους θυύνους, διὸ δὴ ἐλάμβανον· Θωμεῖα θερμὰ καταφαγών· καὶ τέτραφωνον ἄπρατον οἶνον χᾶ, κασαλπάσω δ' ὑπὸ τῶν πύλων στρατηγός· Θυμνίζω καὶ ἀποθωμνίζω τὸ ἀπομέμομαι καὶ παραλογίζομαι· Θωνοσιόπους· κατὰ πόδας τὸν θωνοσιόπουν εἰσόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐλανθάνουσιν οἱ θωνοί, ὅτως οὐλανθάνουσι τὸν πλέωματῆς πλεῖ βαίνοντες οἱ τὸ φόβῳ φέροντες· προαπάγχ ἔρ βύτ· δεόντ· πλὴν λαμβάνῃ αὐτ· ὀνειδίζει ἔν αὐτῷ ὅτι ἐδημόσια ποσφίζεται χρήματα· ἅμα δὲ εἰς ὀφαγῖ αὐτὸν διαβαίνει· ἀεισο· Φιβωμολόχοις ἔστι χαίρει· μὴν καιρῶ τὸ τοιοῦσιν ἢ τάσιν ἐχθρανὰ μὴ λύει· ἢ προδίδωσι φρέαρ ἢ τὰ πόρρητα ποιεῖ μεῖ ἐξαίφνης θωρυκίων ὢν εἰκοσολόγος· Θωνοσιοπῶν· ἀεισοφάνης ἐπεὶ οἱ θωνοσιόπι ἐφ' ὑψηλὰς ἱστάμενοι τῶν καθισοῦσιν ἢ εἰσόντων θωμῶν εἰς τὸ δίκτυα ποιοῦντα καὶ αὖθις· ἀνθρωπος δὲ ἔχων εἰ ἐπεῖν ὄνομα πάντου ἀλλὰ δὲ πατρὸς φασι· πλὴν ὅσον ἀπὸ θυννοσιοπείας ἐπὶ τῶν ἀπειρονικῶν ἀπάτην, ἀλλὰ μόνος· Θύννοι ὄνομα ἔθνους· Θύνων· ὁ ἐρεμῶν θίνωνος· Θυόεν· ἀδῶδες καὶ λυπαραίθυόεν ἄσμα πνέουσι πόμαι· Θυόεις· ὁ θυμιασμός· Θύον· ἐφορολόγουν οἱ ῥόδιοι τοὺς βασιλεῖς· μισθοὺς ἀσμὴν γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοῖς ἐλέφαντος λ' ἐλαφρὰ θύου δὲ ν· πρὸς καθισμὸν ἢ ἀγαλμάτων ὧν ἦσαν ἐμφορισμοὶ καὶ σκιαδίζειν· Θυοσκόος· ἱερεὺς· θυοσκόος ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος Θύωδες· τὸ ἀπὸ θυμιάματος ἡδύ· ἐστὶ τὸ θυσίαι δικαιοσύνης· Θυώδες· τὸ θυμιασμένον· ἢ ῥητὸν μίσασα λαπάνιον ἢ τὸ θυώδες πολλαχοῦ ἀνόθεν νισομένη καθορᾷς· καὶ θυώδης ὁ τεθυμιασμένος· Θυωμάτων· θύματα μύρων· ἀρώματα θυμιαμάτων Θυώνη· ἡ σκιά· ἢ ἀπὸ θύρᾳ οἷόν ἐστιν ὁρμαν· Θυωρός· κυρίως ἱερὰ πάροδος· ἔλεγε φερεκύδης, ὅτι οἱ θεοὶ τὴν πάροδον θυωρὸν καλοῦσι· Θύραζε· ἔξω τῆς θύρας·

θύρας θύραζε καὶ ἔρξον οὐκ ἔξω θεσπέσια. οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκεῖν κατεῖπον φάσιν ὡς ἐνδεῖς
ἀνθεσπεσίοις δ' ὠχουμένων αὐτῶν καὶ ἀκερμαζομένων. τὸν δὲ ἑορτὴν τελεσθείσης λέγειν, ἔξω ἔρμα
σπεύδοντας αὐτοὺς, θύραζε καὶ ἔρξον ἀπέξω θεσπέσια· τινὸς δ' ἄττω τὸν ἀοιδὸν φασί. θύ-
ραζε καὶ ἔρξον ἀπεῖναι ἀνθεσπέσια· ὡς κατὰ τῶν πολιτῶν ἀνθεσπεσίοις τὰ ψυχῶν πειθομένων. Θύ-
ραθεν· ἔξωθεν· ἐπιπρὸ· ἰὼν δὲ κ μανία, ἀ θύραθεν· ἀλλ' ἔνδον ἀλύσας ἐμάνετο ἀνὴρ φύσει πονη-
ρός· καὶ ἀξιοῦσι ἔχων. Θύρασιν· ἀεὶ σὺν· ὁ γὰρ μὸς θύρασι καὶ δικ· ἀν δ' ἐξετίμα βδελυσσόμενος
ὑ. Θυραυλ· πλανᾶσθαι κατὰ τὰ χώραν καὶ κατὰ τὰ θύρας αὐλίζεσθαι. ὅσοι δ' ἀστέγως καὶ πτω-
χοβράβυλα· ὡς ἀνθρώπους ἠρέμας καὶ θυραυλάσας, ξεφορμῶν μ' ὀμβροις τινὰ σομμάδα ἀνέμοις ἡμῶν
πολλὰ ἰὼν ἐβαθεῖα. Θυεγωνίδων· δικ μ' πολεμαίδος φυλ· Θυραῖος ξένος· ὁ ἔξω τῆς θύρας· θυρ-
ὸς δὲ τὸ ὄπλον. Θύραι ἀραναὶ· καὶ ἄνθεν χορηγία· μεταφορικῶς δὲ τὰ τῶν ἱερείων· διαβὰς ἐς θύρας
ἀραναὶ ἀνέωξε. Θυρεὸς ὁ ὅπλον· τὸ παρὰ μῖν σκουτάριον· ἐς θυρεοφόρος. Θυρεωρανοίκτης· κερ-
της ὁ θηραῖος· ἐπλήθη δ' οὕτω, διὰ τὸ ἐπεισοῦσθαι δ' πάντα οὐκ ἐβούλετο αἶνον. Θύρωδα· θυρώ
ματα· καὶ ἀραιὸ θυρα. Θυρηρόλος ὁ τὰ κτων Θύρηφιν· ἔξωθεν· ἔξω· θυείς θυείδος· ἐς θυείωτης, ὁ
ἔξω τῆς θύρας· ἐς θύρεῖ, ἡ θύρα. Θυροποῶντης· ἐς θυροκόης ὁ τὰ θύραν ἡ πῶν· ἀεὶ σὺν μὴ ἐς ὁ ἀθλωπᾶ
ας, θυροκοῖς ἐ πεπλήθη. Θυρωρός, ὁ φύλαξ τῆς θύρας· λέγεται ἐς θηλυκῶς. Θύρσος· βακχικὴ ῥάβ
δος· κλαμπρὰς, ἰὼν ἐβράδαζον εἰς τιμὴν τὸ διονύσου. Θυσανόεσσα· περὶ ἃς ἔχουσα. Θυσανίοις
κορύμβοις· περὶ ἃς· Θύσαι· τὸ σφαγῆναι ἐς θυσιάσαι πρὸ μέρων. Θύσον· ἐξθυσίαι δὲ μ' ψύχων ἐθύ
ουτο· πρόβατον· ὑός· ἐς βοός· αἰγός· ὄρνιθος· χοιρός· ἐς ἑρδομος ὁ δὲ ἁλύρα· ἐς ἡ ἐν τῷ βᾶ ἐς ἑρδομή.
Θύσθλα· αἱ περὶ δὲ αἱ βακχικαί· ἤτοι συνεκφύλλα· οἱ δὲ, ἐς φερόμενα τὰ ρωμ· οἱ δὲ, ἐς φύλ
λα τὰ μετὰ λα· ἢ ἱασὶ ἢ πλάγ· ῥάβδ· ναρθηκ· θύμα· στεφανώματα· χρυσ· Θυσία· τὰ θυσίαι
μ', δωροφορεῖαι· αἱ ἦ, δικ λυρωτικαὶ· αἱ ἦ δαλεκτικαὶ· αἱ ἦ, δικ πλησιαί· Θύσκη, ἡ σκαφὴ θυσκ
ειον, τὸ ἑρμητήριον· Θύσις ἡ λις ἡ αἰτωλί· πνεῖς θύτ', ἀλλ' τὰ σ· Θυτηρίοις· θυμιατηρίοις·
Θύφις, ἐς ὑφ', ἐ πικαῦσαι· ἐς θυμιάλωσας· οἱ δικ λελιθμμένοι τὰ θύφδ' αὖθρανες· ἐκ μὴ καυτοι.

Αβδηρ· ὄνομα κύριον· Καβρανὶς· ὄναβραλών· οἷον δικ πέτρας ἅλις ἐσθ' ὁ πλίνθ
δικ ἐβραλίν· ἐμπίνδ' ἡ κάπων ἐς ὁ ἅλις· πείπωμα γάρ ἐστι, τὰ ἀκ κάπης ἐσθιόντων
ἀλόγων· Καβρανών· ὁ καβρανών· Καβρᾶξ, πανᾶργος· Καβρισος ἀπλικος κέ
ρος ἀμᾶρ μέτρον σιτηρὸν καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς· Καβειρῶν πόλις καὶ κάβειροι
ὄνομα ἔθνους· σημαίνῃ δὲ καὶ δαίμονας· Καβηξὸς λάερος διὰ τὸ ἀλαλαφάγον· κέρα χαρακτῆρ
δὲ φορεῖ τ' ἀδαΐθμαι ἀπὸ ἡ ερυερὸ κέρας· Καβησὸς, πόλις ἐς κεκαβησσόθεν, ἀκ ἡ καβησσὸς πόλεως· Κά
ρος ἐπὶ μέσα· κέρα κέρ· Καβύλη· χώρα τ' θρᾴκης· ἱδρυμα πρὸς τῷ ἔξω πλευρᾷ μέσον τ' θρᾴ
κης· Κάγμαν, ξης· Καγχάζ· ἀθρόως πλεῖ· ἀνάπλοος· οἱ δὲ ξένοι πλατὺ κατιγάσαντες, ὤχοντο·
ἐς κατγασμὸς, ὁ ἐς ἰχθύος πλῆ· Καύγχευς ἀσπριὰς, ἐς κεγχρεοὶ ἄρβος· κατγρώδη, ἀσὶ ἀλλαλεσμέ
νειαι· Καλαθης ἀγασμὸς, ἐς συσσεῖσαι πρὸς τ' ἐρεμ κάλαθος, Καδίσκη, ἀπεῖόντι, εἰς ὁ ἐ φη
φόρημοι δικασταί, ἔ ἴωσι κλεῖ, Καλαμέα, ἡ τ' θηραϊκὴ ἀκρόπολις· Καλαμέα γυνὴ ἐς κεκλεῖανίκη,
διὰ διφθόγγ· κεκλαμέα δ' χώρα, διὰ τὸ ἰ· οἱ δὲ, τοῦτο ἐς διὰ διφθόγγ ἀφέρεσι. Καλαμέα νίκη· λέ
γει ἐς τὰ κακῶς νικῶντων· οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι θηραῖοι νικήσαντες, ὕστερον ἐς ἐπλήθυσαν οἱ δὲ
ὅτι οἱ πρῶτοι τὸ αἴνιγμα λύσας, ἔπαθλον τὸν μητέρα ἔγημε· τίθεται δὲ ἐς τὰ λυσιτελῶν· ὡς
δὲ αὖθις ὁ ἐς πεῖ τ' θηραῖον ζωγρήσας, ὅτι κεκλαμμένον τὸν τῶν ἀρείαν ἡρῴων τρεῖς ἔλαβε δράκον
τα, ἐθήτευσεν ἄρει ὀνῶν ἔτη. Καλαμέα νίκη δικ δι' ὅ τὸν ἐς τὰς λυσιτελοῦς νίκης·
ἐ πεῖ ἐ πολλῆς καὶ πολυειδεῖς μονομαχήσαντες, ἀμφότεροι ἀπώλοντο· ἕτεροι δέ φασιν αὐτὸν
λείπεσθαι, ἐς ὧν νικῶντων μὴ τὸν πολεμίους· πλείονας δὲ ὧν οἰκείων ἀποβαλόντων. Κα
λαμεῖος, ὁ θηβαῖος, Κάλαμος ὁ μιλήσιος· δρεπτὴς τ' γραμμάτων· ἐς γράμματα ζωῶν· Κάλ
μος, πανδίονος, μιλήσιος, ἱστορικὸς, οὗ πρῶτος καλεῖ τινας, συμφωνῶν ἐγράψε καλαμάδην, μι-
κρῷ νεώτερος ὀρφέως· συνέλεξε δὲ πίνακα μιλήτου ἐς τῆς ὅλης ἰωνίας ἐν βιβλίοις λ' ὅτι τὸ νικάλαμον
φασὶ πρῶτον εὑρεῖν ἡ ἀδάκνομίσαι ἐς γράμματα, ἃ πρῶτοι φοίνικες ἐφεῦρον· Κάλαμος ἀγχελαε
ύς, μιλήσιος ἱστορικὸς νεώτερος· τινὲς δὲ, λυκίου ἐς κάλαμον αὐλέγραψαν ἴσως δὲ ὄντος ἑτέρου· ἔγρα

ἀ δὲ ζῶ τα. λύσιν ἐρωτικῆ βιβλίων. ιβ'. καὶ ἀπίνας ἱστορίας. ις'. Καλλος. μέτρον αἰνιγμῶν
Καλουΐας. βασιλὰς σκυθῶν. Καλφα, ὄνομα κύριον. καὶ πόλις. Καλῳ. ὁ τὸ ἄρελ ἀδελ-
φὸς. οὗ πλεονέκτης ἰῶ. ὁ δὲ ἄρελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο. εἴρηται δέ τισιν ὡς ὀκλίν, σὺν τῆς τοῦ
ἀβόλα σωτερᾶς ἐπίνετο. καὶ μισήσας ὃν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν ἄρελ, τοῦτον ἀπέκτεινεν. εἴρηται δὲ περὶ τούτου
του. καὶ χρῆσις τῶν κυρίων ἐν τῷ ἀπελλίοις πρὸς τοὺς ἰουδαίους. ὑμεῖς τίνα ἔστε τοῦ διαβόλου. ὁ πα-
τὴρ ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἦν, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καθαγιάζεται. ἀφιερᾶται.
Καθαγίσω. καύσω. ἀφιερώσω. Καθαλάμβανος, κατασπάσας. Καθαρμα λύμης. ἐπὶ τῶν
δυσκολύντι λύμην ἐπιχειρούντων. ἀπὸ τῆς ἅμαξης μίδου. λόγιον γάρ τοῖς φρυγῶν ἐπιπλώ
κῃ. τὴς κομισάσης τὸν μίδαν ἁμαξης, εἴ τις ἐπιλύσειεν ὃν δεσμόν, τοῦτον τῆς ἀσίας ἄρξειν. ἀ-
λέξανδρος δὲ ἔλυσε. Καθαυτῷ, παντελῶς. συλλήβδην. λέγεται ἐπὶ καθαυτοῦ. Καθαπτός.
ἐνδεδυμένος. Καθαρίζω ἀντὶ τοῦ καθαίρω. Καθαρμα. καθαρισμός. ὑπὸρ δὲ καθαρισμοῦ πόλεως,
ἀνήρουν ἐσολισμένον τινά. ὃν ἐνέλεων καθαρμα. Καθαρῶς, ἀκριβῶς. σαφῶς. Καθαρσι-
ον. ἔθος ἰῶ ἀθήνησι καθαίρειν τὴν σκηνὴν καὶ τὰ θέατρα. καὶ ὅλως τὰς τῶν δήμων οἰκοδομάς. μικροῖς
πάνυ χοιρίδιοις. ἃ πρὸ ὠμάζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἔστιν, οἱ λεγόμενοι πρυτάνεις ἄρχοι. ὀνόμα
σθέντες ἔτως, ἢ ἀπὸ τοῦ πρίασθαι. ἢ ἀπὸ τῆς ἐσίας. Καθαρσιώτερα. λαμπρότερα. Καθαρ
σις γυναικῶν μανιασῶν. θεόπομπος, ἐν τῇ θ' τῶν φιλιππικῶν. ἄλλα τε πολλὰ πρὸς ῥᾳδιουργίας ἴσο-
ρρεῖ τὰ δόξαντα. καὶ ὅτι ποτὲ τὰς λακεδαιμονίων γυναῖκας μανείσας, ἐκάθηρεν. ἀπόλλωνος Πυ-
θίου τοῦτον καθαρτὴν ὀνόντος. Καθαὺτῷ τὸ βελλεροφόντης. ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν κακῶν φερόντων.
Καθαὺτὸ. διαὺτὸ. καὶ ἡμῶν πρώτη ἀντίθεσις, λαμβάνεται αὐτῷ, ἐν τῷ πρωτοτύπῳ αἰτίων. ἤδη
τέρας ἐν τῷ τελικῷ. Καθαιρέσεται. καθελεῖται. Καθαιρέσονται. καθελοῦνται. Καθαίρω
αἰτιατικῇ. Καθεδεῖσθαι. καθεδοῦνται. Καθέδρα. ἡ πρόσχεσις παρὰ θουκυδίδῃ. Καθε
κάστην. καθέκαστα δέ, ἐπίρρημα. Καθελὼν. δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν. ἢ ὅτι ἀποστεύας. ἔ-
τεροι δέ φασιν ἐχρήσαντο τῷ ὁμοίως. Καθελῶσι, αἰτιατικῇ. Καθέντες. καταγαγόντες. Κα
θέξει κρατήσει. Καθες. χάλασον. Καθεστὰ μὴν. ἐπιτέταμμένος. Καθεστὰ μὴν. ἀπὸ τῆς
χάλης τεταμένος. Καθεστηκὼς. τὸ παῦ δὲ θύελλα ἐπενήνεγκε. ὥς τε τὸ καθεστηκὼς νυκτὸς διαφέρειν
ἐδόκει. Καθεσῶτα, πρεμάντα. Καθεσῶτι. ἐπὶ σύχνου ἀκρεμόνος. Καθεσῶτων νόμων. τῶν εἰσ-
μένων. Καθεδὸς ἀναθημένος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνὸς. οὕτω λυσὶ καὶ μελίττων. Καθῆσθαι. κα
θῆσθω. πέμψας. Καθεῖλον. κατέβαλον. Καθῆμαι. καθίζω. καθίλω. μεγαλασμοῦμαι. Καθεῖναι, ἀπὸ
κάτω ἀπολύσαι. Καθεῖντο. ἐκρέμαντο. Καθέρμου. καθ' ἑρμὸς μένην ἀπολαθίαν.
Καθεὶς ἐμβαλὼν χαλκᾶ. Καθεῖτο. ἰώσκωπος. ἔνθα καθεῖτο ὁ πολιτικὴ μοῖρα φουρεῖσα τῷ
βολλῷ. Καθηγοῦμαι. δοτικῇ. καθηγοῦμαι ταύτῃς εἰς τὸν λιμένα. Καθηδυπαθῶν.
γλωσσῶν. καθηδυπαθῶν τὰ ῥία. αἰτιατικῇ δέ, τὸν τῆς ἡδυπάθειας καιρὸν, καθηδυπαθοῦντα ἱκανῶς.
Κάθημαι καθέζη. Καθήγισμαι. κεκάθαρμαι. Καθῆκαν, πρεσβεύσαντες. οἱ δέ, ἐπεξακόσιοι τῆ ῥω
μαίων, καθῆκαν τὸν λόγον. Καθῆκαν ἐκάλασαν. Καθῆκον. φασὶ πρῶτον ὠμοκαισάρειαν ζήτη
σαι κατὰ. ἔστι δὲ λόγον περὶ αὐτὰ πρωτοκτίσαι καθῆκον. Καθῆκον φασὶν εἶναι, ὃ πρὸς αἰχθὲν, ἀλλ
ὑπὸ τίσει ἀπλησμονὴν, οἷον τὸ ἀηδόλαθον ἐν ζωῇ. ὑπὸρ ἐστὶ καὶ φυλάξαι ζῶα διατείνει. οἷον καρ
φος ἀνελέσθαι. γράφει πρατῖνος ἐλεπίδα. καὶ ὅμοια τούτοις, καὶ ἐμὲν, εἶναι καθῆκον τὰ αὐλη
τρίδα σωσῶς ἐδὲ ἀγείρας ἐπιμελεῖσθαι. καὶ αἰσθητήριον. ἐστὶ ὅμοια. τῇ τρίδα σιγᾷ πρέπειν
ἑαυτὸν. ἐστὶν διαφέρειν. αὐάλογον δὲ καὶ τὸ τρὶ τὸν καθῆκον. πλούβιος. τολμῶσι πρᾶ
γα τὰ δέοντος καὶ χρῆσθαι τὸ καθῆκον. ἔτι τῶν καθηκόντων, ἐστὶ μὲν ἀεὶ καθηκά. ἐστὶ δέ, ἐνίοτε. ἐστὶ μὲν
καθήκει, τὸ ἐρωτᾶν καὶ συνθάνεσθαι καὶ τρίτον. καὶ ἐστὶ ὅμοια. ἐστὶ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν πρᾶ
γα τὸ καθῆκον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μέσοις τί καθῆκον. ὡς τὸ πείθεσθαι τοῖς παῖδας τοῖς παιδαγω
γοῖς. Καθήκοντα δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικῶν φησιν. ὅστις οὐκ ἔστιν τὰ καθήκοντα ἐ-
φέκτον τρίτον ἀντὶ τοῦ ἔκοντα, Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως, Καθηκούσαις δι
εκπεροχούσαις, ξενοφῶν, ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπὶ τὸν τόπον, Καθήκω, γλωσσῶν. Κα
θημαξευμένος πεπιεσμένος, ἐπὶ γυμνασμένος. αἰλιανός, γυμνασίοις καθημαξευμένον. ἐπὶ πάν
των τῶν πρὸς σύνεσιν ἐτοίμων ἐπὶ τῶν ἐμφανῶς, ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς μίμοις διακόλως πεπαιδευτέρα, τὸ φαι-

νομίοις δὲ τὸ ποιμνίον ὄφιν σχήμασιν ἐκκαλουμένη τοὺς ὁρῶντας δεῖ βαθὺ τὸ σῶμας· καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον καὶ ὅσον μέγα τὸ δήμου, πρὸς ευώδη τινὰ καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν.

Καθῆμαι. Καθήμενον πεδίον· τὸ ὁμαλὸν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, δι' καθήμενον πεδίον ἐστρατοπέδευον.

Καθ' ἡμέραν. Καθ' ἡμέρα· τὰ ἐξ ἡμάτος κατέπαυσα· ὁ δὲ βαΐανος ἄπτε ἐφθόνει ἄπτε καθ' ἡμέρα τινά· ἀλλὰ τὸν ἀεὶ παντὸς τοῦ ἀγαθοῦ ἐπίμαθ· διὰ τοῦτο οὔτε ἐφορεῖ τὸ τίνα οὔτε ἐμίσει. Καθαίρω τὰς γνώμας· ἀντὶ τοῦ εἰς δειλίαν ἐνέπιπτον· οἱ δὲ πλέονες οὐ καθήρηντο τὰς γνώμας ἔτι τοσοῦτον ὥστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέα ὑπὲρ τοῦ πρεσβεύσαντος ἀφίσαντο. Καθῆδαι· καὶ καθῆσο· ἐκαθέζετο.

Καθιγμός· θέλων φθάσας· ὁ δὲ βασιλεὺς καθιγμὸς ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης, ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν. Καθιγνῖσαι· μνηρὸς θῦσαι. Καθίδρως· ἐκ μνημοσύνης. Καθίδρυσαν· ἀσφαλῶς κατῴκισαν· ἐθύσαντες καθίδρυσαν τὰς πόλις· βαΐανα δὲ μὴ ἐπώνυμον ἑκατέρα ἐλῶ. Καθιδρυθέντες· Καθιδρύσασθαι· βεβαιῶσαι· ἐκ πέμπει γοῦν τοὺς πρέσβεις μὴ βραδύνειν ἐν τῇ πόλει ἕως ἂν καθιδρύσασθαι ἐκ χειροτονήσωσι πρεσβεύτας. Καθιδρῦσι· θεῶν ἀνατίθησι. Καθίεσαν· κατῆλθον. Καθίζομαι· ἐγκάθηται. Καθίζεσθαι· Καθίζω· ἐνέβαλεν· ἐπὶ χειρὶ λέγειν· ὃ ἦ, καθίζω ἐπὶ ῥᾳδίως εἰς τὸν ἄνδρα οἷόμη αὐτὸν ἐξὸν ποιῶν, ὧν ὥρμη. Καθίζω· ἂν καταφερεῖ ἐπὶ θύραις ἐκ πυρὶ λίω ἂν χάλκεα αὐτά· Καθιεὶς ἂν καβαλὼν· ἐν ἀρχάμῃ· ὁ δὲ, πέραν καθιεὶς ἐπὶ βουλὰς ἐλέξαι παντα χόθεν ἐκ τὰ λέκτος καὶ τὴς χελώνης ἐκ τὰ ἐρέτας ἐν μυχοῖς ἐκ πάλαμάτο. Καθιεὶς· ἐκ μπων· ὁ δὲ, φλαδεὶς ἀπελίας διὰ τ' πρόσωπον ἀεὶ καθιεὶς, εἴθιζεν αὐτοὺς ἐν ἡσυχίῳ πορεύεσθαι.

Καθίζω αἰτιατικῶ· Καθίκετο· καθίκαβ· Καθικνεῖται γλωσσικῶ· ἀπέτεται· ὁ δὲ μίαν τ' σχιζῶν ἀνελόμενος, καθικνεῖ τὰ δελφᾶ· καὶ ὁ μὲν, νηρὸς ἔκφυτο· Καθικνέμενοι· καθαφάμενοι· πολύβολ· πάντες μὲν γὰρ ὀρασὶ καὶ φίλοις πρόσαγε ἐκ συμμαχίαν ποιωνήσαντ τ' αὐ τ' ὀλίγων· καθικνέμενοι δὲ τ' πρόξεων, ἃ πρόδας ἐκ συμμαχικὰ ἀπὸ διαστικῶς χρῶνται ἐκ ἐπιστεύσασι· Καθίκωμαι· αὐθυπόστατον· Καθιλαρύνω λοτικῶ· Καθιλαρύομαι γλωσσικῶ· Καθίμησε· κατιλώτλησε· Καθιμῶσι· χαλῶσι· καὶ καθιμῆσαι· χαλάσαι σχοινίον ἢ τι βιοῦτον.

Καθιστάζεσθαι· σωλεύμενον· ἐρίζειν· συνδέχειν· ὁ δὲ ρίων ὁ σοφιστὴς ποιμένιος λῶ· πλείστας ἀφορμὰς δίδωσι τοῖς βουλομένοις καθιστάζεσθαι φιλοσοφίας· Καθίστα· ἐκβίαζε· Καθίστάμνος· ἐκ τὸ βέλτιον μεταγων· ὁ δὲ παῖσαρ τὴν ἀσίαν ἦλθε ἐκ τ' ὑπὸ γῆν ἐκ τ' πάρθων ἅμα καθίστάμνος· καὶ αὖθις· πολεμοῦντι τὰ αὐ ἐκ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καθίστάμνω συπεκόμενος· φησὶ μέντοι συντεκοῖς· Καθίστάζ· ἐκ μελεῖτο· ἐφρόντιζεν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνήσας ἐξ ὑπνεχθέντα, λύθη καθίσατο δ' τὸν πόλεμον· Καθόδιος· ἀγωγαῖς· πειόδοις· Καθολικῶς· καθόλου· Καθόρμια· πειβήματα· Καθοσιόμενος· ἀντὶ τ' πληροφορῶν· ὁ δὲ ἀναναπήσας ἐκ τῆς ἀρχῆς παραλύσει· τότε μαξιμίνω καθοσιόμενος, ἀφείσας στρατὸν, ἦκεν ἐπὶ τὴν καρχηδόνα.

Καθοσιωθεῖσαι· ἀνατεθεῖσαι· ὑποδέ τ' μηδὲν καθεῖν αὐτοὺς καινὸν, τὰς θεὰς ἐπυκλάς ἐσεσθαι οἷς καθοσιωθεῖσαι ταῖς κεῖσε πρόσθεν πρὸς τ' ὕπαθρον· Καθοσίωσις· δικαίωσις· καθαίρεσις· ἀπὸ τοῦ ὁσιάζεσθαι ἤγουν τὸ βασιλέως· ἐπιθεοδόσιος τ' βασιλέως ῥωμαίων σύμμαχος ἀπὸ τ' ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε· καὶ δεδιὼς τὸν καθοσιώσεως ἔγκλημα, τ' σικλησιῶν σκηνοῖς προσκατάφευγεν· οὐ θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἐξίωσε· καὶ αὖθις πειμίσου· βίς μαρτυρομένοις αὐτ' παρεδώκαμεν καὶ εἰς καθοσίωσιν ἐχ μαίρομεν, Καθόσον ἔπερεμα, Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος, ἐπεγερμένος· καὶ καθωσιωμένος ἔννομος, κόσμιος, τίμιος, οὐράνιος, ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς ἀσεβῆ γράμματα ἀποδέδωκε βοσιωτῶ ἀγμισισόπω καλανδίωνι· καὶ καθωσιῶσθαι, Καθωραΐζεται· σεμνύεται, Καθοῖμ καθόδον, Καθυρείζω, αἰτιατικῶ· Καθύδατος γράφω, ἔστ μᾶλλον πονούμενον, Καθυλακῶσαι, Καθύπ, Καθυπερηνέντισαν, ὑποβρέχαλον, ἐνίκησαν Καθύποθεν· ὑποράνω θεν, Καθυπέρτερον, μεῖζον, Καθύπνας, λύσις ὀνείρου ὄναρ μα θύπνῳ κεκλῆσθαι λαλεῖν τόδε· θα νὼμ καθύπνῳ, φοντίδωνος σιγα· πελ καθύπνας, δυοφόρας ἐξῆς τόπους· πλαίων καθύπνους πάντας ἐστ, Καθυπουλῶ αἰτιατικῶ Καθυφεῖντο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν εἰς ὄλεθρον· πολλοὶ δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὁλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν

πόνων. Καθυφῆκεν. συνδέδωκεν. συγκατέβη. Καθυφίεσθαι. ἀντιλαμβάνοντο. κατεπροδίδοσαν. οἱ δὲ τὰ σαμβικὰ τὰ προφήτου ἡδίω δώρων καὶ λημμάτων αἰσχρῶν ἠθύφαντο δίκαιον.
Καινὰ καινῶν. διακλῆς ραδιεργῶν. πλωτῆρες καὶ ἁπανταχοῦ ὑμᾶς. Καπανδρία. δειλία. σοφοκλῆς δειλία πολλὰ κακὰ καὶ καπανδρία σε φίλτατ' ἄϊαν. Ἀντιφάνης φησὶ τὴν τοῦ αἴαντος πλάτην
Καπνοῦ ἔχεια. κνημεία. Καπηρέτησι. καπόδησις. Καπηδῶντες. καθαιρομένης μύρμοι.
Καπροπίας. ἀειδοφάνης. ἀνωρελίζοντα καπροῦντας ἂν ἐμετεωρίζου. μεγαλοφρόνης. ἀπὸ δὲ πυρατοφορούντων ζώων, κλέες. Κάπη. παιδία. ἄτως πλάτων. διάνοια. ὅστις ξένην ἐλθὼν, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτὸν. κάπη τῶν σάπιον ἰὼν ἐλάχη λιπόντα. διάνοια προπαιδείας. ἀδεὴς οἰκέτης μνημονεύων καπηλεῖ ἔξας, πεπραμένος δὲ διαπέπραται. ἐξαυθις. ἀνάγκης καλάσης μὴ ἔνδον καπῆλον. Καπνὸν. ἔχει δὲ καὶ τὸ καπνῷ φαῦλον καθαρσία. καὶ μᾶλλον τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα. ἀειδοφάνης. ἀπὸ μυκάνης εἰς πάχνον. Καπνηρῶ καὶ καπνῶ ἀπατῶ.
Καπνὸν. ὄψις. ἡμέρα ποιμένων. καπνὸν ὄψις. σὺν δὲ δειλαίᾳ φρένες μέν ἀνδρὸς σὺν νοΐῳ.
Καπίας. αὐλάγητος ἀρετῆς ἀπαπίαι. αἱ μὲν μάρεισι πρῶται. αἱ δὲ ἐπὶ αὐτὸ. οἷον ἀφροσυνῶν. δειλία. ἀδηλία. ἀκολασία. ἀπραξία. βραδυβουλία. καπροβολία. εἰσὶ δὲ ἀγνοῦ αἱ παπίαι. ἃς δὲ μετέχουσι πάπιαν ἢ πρᾶξις αἰτιῶνται ἐσ ἀφαύλοις. ἐπιζημίαις δὲ, δυσθυμία. δυσφοσυνῶν. καὶ ἃ ὅμοια. παπίαι δέ εἰσιν, αἱ πάπαινῶσαι τὸν πέλας ἀπουδῶν. ἃ δὲ ἀπόλλω. Καπίας. διώνυμος ἐστὶν κλέες. ἔστω τοῦ παπίαι. οἷον πορνεία. μοιχεία. πλεονεξία. ἐπιορκία. καπηλαλιά. λιμὸς δὲ ἐσ λοιμὸς θάνατοι ἐσ νόσοι, ἐσ τἄλλα δὲ ἔστι παπαὶ. διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτια γίνεται. ἐσ περὶ αὐτῆς φησὶν ὁ προφήτης. δηλῆσι παπίαι σὺν πόλῃ ἰὼν ὑείος δηλῆσι. Καπιζόμενοι. ταπεινόμενοι. Καπίζω αἰτιατικῆ. Κάπιθ'. ὁ παπιζόμ'. Καπὶ παπίου. χείρονος.
Καποδυμόθεν δὲ ταχθὲς. ἐστ' ψυχ' ἔχων ἐμπαθῆ. αἰλιανός. ἀνὴρ εὐφρόνη καποδυμ' ἀνήρ. ἐσ ἔχαρεν ἐπὶ τοῖς ἐπὶ κέρδεσι φλυαρίαις. ἐσ ἔξεπέτασαν καὶ ἐφεύσατο δύο. ἄθεοί τε ἐσ ἀνήλατος εἶναι. Καποίπεια. βλασφημία. Καποζηλία. καλλίμιτος ἐγένετο δοῦρος περὶ καποζηλίας ῥηβρικῆς. Καποκθέσεται. ἐπὶ πλησίον λέγεται. ἀειδοφάνης θεσμοφοριαζούσαις, οἱ γὰρ ἀνδρὸς ἤδη πλησίον φορεῖσι περιπεπλεγμένα καποκθέσεται, λακωνικὰ ἄττα, βεῖς ἔχοντα γραφίου. πρὸς τοῦ μυρτίνου, ἀλλυπῆξαι τὴν θύραν ποικαμμένοις δαιτυλίου βιωβόλα. νῦν δ' οὐδὲ αὐλαῖς ἐδίδαξεθ' ἐπιδέσεται. Καποκόθα. καποδοσία. ἀπὸ τοῦ ἀπόλλω. Καποκόθης. καποδόκης. ἢ ἄλλως καποκόθως αὐτὸς διακλείειν. Καπόθρους, διάβολος. ἢ ζαμβὴς λόγος καπόθρους σὺν δαναῶν ἔστω. Καπόνοι. ἐχθροί. ἰσκαπόνουν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. ἀειδοφ. ὡς καπόνοι τινὲς εἰσὶν ἡμῖν. ἐσ αὖθις. καπόνουσι φορεθέντες γυναικὶ ἐσ τέκνοις δύδυ ἐλαθῆν. Καποπάθεια. ἄβελαπορία. Καποπινέσατον. τὸ πῖνος ποτὲ μὲν ἔστιν ἰδέας. ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ πάθους λαμβάνεται. σὺν ἔοικεν ἔστ' καποπάθη σημαίνει, ἀπὸ κολάπλασμα. δίμμα. καποπινέσατ'. ρυπαρὲ. πίνω. δ. ἀδόνιμ' τῇ γνώμῃ ἐσ ἀναθαρ. ἀμοτε ἀμάνο. ὡς ἀνδρὲ λῶν ἰσχυρ', σπερὶ μάλ'. δηοῖ δεναιε νεκρὲ καπυδσιαν. εἴδωλ' ἀμος. οὐρανὸν ἀσθενοῦντα εἰ λέμπεται ἀνέχοντ' εἰ μὴ δόλω. νῦν δὲ πατὴ μαιδύσμορος. τί χρὴ πρᾶν.
Καπορέμων, ἐσ ἀδετέρως. τὸ καπορρῆμον, Καποφάσι, καπουσυνθέσεις. Καποφοβεῖ, καπὸ ἀγρεύφ, ἀρισ' ἀπασαν ἡμῶν τὴν πλιν καποφοβεῖ. Καπὸς καπῶς ἀπὸ λοιβ ἄβς, εἰ μὴ ἐσ πρὸ ἀπόλωλε τῆς ἀρᾶς, ὡς ἀξιοῖ ἐπὶ ἰὼν ἔργον πεπονῆσθαι τὸ πρὸ ὠλυχεῖ μῶνος. ἐρετολμήσατο γὰρ ὁ πάλαμναῖος καπὸν καπῶ μείζονι σβέσαι, Καποπεχνιῶν. δίκης ὄνομα, ἰὼν οἱ ἐλόντες τινὰ φλοδομαρτυρίων κῆ τὸ παραχομένου ἐδίδοσαν. Καπανήρανος καπὴν ὠόν. ζωΰτιν τὴν παροιμίαν, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ πίνου ζώου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ ἔρωτόν ἐστιν οὔτε τὸ ὠὸν ὅτι πῆ. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ πήρανος τοῦ συρανοῦ σύρητος, πρώτου δὲ ἄξαντος τέχνης ῥηβρικῆς. ἐπὶ γὰρ τούτου ὥς φασιν ὁ μαθητὴς αὐτὸ τοῦ σίας ὄρομα μιαθ' ἀπὸ τοῦ μῆ, εἰς τὸ διπασθείσιον εἶπεν. εἰ μὲν μενιπήσεις, ἀδὲν μεμαθήκα, εἰ δὲ ἠπήθησι, οὐ πημίσι τοῦ μαθητοῦ, θαυμάσαντες ὧν οἱ διπασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου, ἐπεφώνουν, καπὸς πήρανος

κεκηδν ὠόν. Καπῆργο. οἱ λησταί. οἱ σὺν εσβολαῖς. ὁ δέ, λαβὼν ἑαυτὸν, ἦλθε σὺν τῷ ξίφει ὅπου ἦν ὁ παῖς διὰ δυσὶ κεκέργασι τοῦτο καθ' ἡμῶν ὁδόν. Καπηρεγῶ αἰτιατικῆ. Κακόχαρτον. κεκοῖς χαίρουσι. Καπήσχολος. ὁ πονηρός. Καπῆ. αὐ αἴτιος ὁ θεὸς τῷ καπῆ. κεκηδεμένως ὀνομάζομεν, ἀλλὰ τῷ πολλῶν ὀνομάζειν τισὶ φίλον. ἀλλὰ καὶ παίαν καὶ ἀκολασίαν ἐλαύνομεν ἀπὸ τῆς ἄλλας παρανομίας φῦλον ἀνθρώπων ἀνθρώπους ὁλομωμένας. ἡμεῖς γὰρ οὐ τοῦτον αἰτιοῦμεν ἀλλὰ τὸν νομοθέτησαντα θεόν.

Καπῆ πανήγυρις. ἐπὶ μεγίστων. ἐπὶ σῆς. καὶ πάντες ὡς ὅπου συνῆκαπῆ πανηγύρεις, ἄλλος κατ' ἄλλο συμφορᾶν ἐδυστύχει. Καπώσεως. δίκης ἐστὶν ὄνομα τοῖς τε ἐπιλήπτοις καθ' ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν παίδων βίας γονέσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν. δίκη δημοσθένης. ἐλυσίας ἐν τῇ πρὸς ἄνδρα. Καπῶς εἰδότες. ἂν ἀγνοοῦντες. ἐσκεμένης ἐν τῷ πρὸς τὴν εἰρώνης. Κάπιβαινε. καταφόνιον. Κακοῖς ἐπισωρεύων κεκε. ἰῶχος ὁ πέρσης αἰγυπτίων ἀνδραποδίσατο ἐξ ἀπείτεινε γὰρ ἄχθη. καὶ κατέκοψε τὰ μέμφιν καὶ οἷς ἐπισωρεύων καὶ. Κακοὶ τῆς πατρείας πίνουσι τὸν ὁμίχλιον. ἐπὶ δὲ καλὰ ἀξίαν τιμωρουμένων. Καπώφλον ὀφλεῖν. βουτέσι γὰρ ἄξιον ὑβρεως ὑβρίζειν. Καμεῦσαι. καταβαλεῖν. Καλαβὼ ξύλα. Καλαφεία νῆσος πλησίον ζοιζύνος. σκαλεῖ δὲ πότερον ἐρέτην. Καλαφροφαγικὴ ῥάβδος. βαρυτέρα ἔσται τῆς ἐφαλῆς ἀπὸ τὰ κάτω ἔχειν. φιλόστρατος δὲ αὐτὰ τὸ θεῖον καλάφρωσι. ἵνα ὁρᾶσαι τὸν ἐμβάλλοντα τὸ θεῖον ὡς ἄγλυραν. Καλὰ δὲ κατηγεῖς. ἀντὶ τοῦ λέγεις. Κάλαϊς ὄνομα κύνες. ἐπαλαίνομεν χεῶμεν. αἰσχύλος ἐν τοῖς πλοίοις χεώμασι. Καλαμᾶ. ζυμᾶται αὐτέρωμέρη τῆς ἐλαφρᾶς. ἢ κατεσθίει. Καλαμβμίης. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ καὶ αὖθις σὺν καλαμητομίης, ἀμβλυφέρεσθρέπανον. Καλαμικόσα χυς τὸ σίτου. Καλαμικ. ἀπὸ καλου τὰ ξύλα ἀπὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως. Καλαμίνθη. εἶδος ροβίνης. ἥτις καὶ ὄφις ἐλαύνει καὶ ὀμῶν. ἀριστοφάνης. οὐδέ τ' ὄζῃς καλαμίνθης. ὄφεως ἐλασικήν. Καλαμίτης. ἢ ἐπὶ τῆς καλάμης τὸ σίτου κύκλιον ὄνομα. ἐδημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς σεφάνης. καὶ ἅλισιν ὡς πρὸς καλαμίτην ἤρωα ἐθλυκήνην καλαμῖτις. διασοὶ δὲ λυπάραν ἐφίλατο τὸν καλαμῖτην. ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν.

Καλαμώμενος. σαχύολογῶν. καλάμη γὰρ ὁ σάχυς τοῦ σίτου. καὶ καλαμῶνται. πλεονεκτοῦσι. Καλαμῶνος. Καλαμῶνται αἰτιατικῆ. Κάλανος. ἰνδὸς. ἐν τῶν βραχμάνων οὕτω δὲ πάντα σοφὸν οἱ ἰνδοὶ πρὸ ἀλεξάνδρου ὁ μακεδὼν ἐπειδὴ ἐτελεύτησε παρόντος αὐτοῦ ἐν ἰνδίᾳ, ἐπὶ τῷ φίον ἀγῶνα συντελέσας. καὶ ἀπρατοῦντας ἀμιλλᾶσθαι παρεσκεύασε διὰ τῶν παρ' ἰνδοῖς φιλονικίαν. ἔδος ἀπόκεισιν ἑλικὸν ἀλεξάνδρῳ πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν, ὃ σοχορ. Κάλα παλαίθετα. ξυρὰ ξύλα ἐν πολλῷ ἀπτεθέντα χρόνῳ. πάλαι δὲ τὸ ξύλον. ἀξοῦ καὶ καλόπιος ὁ ξύλινος πους. Καλάσεις. χιτὼν πλατύς. ἔστος αἰγύπτιοι. ἐπώνυμον. Καλλαΐτης. πόλις. Καλάβρο. ἡ πιμελινὴ ῥάβδος. Καλλαια οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων. χώπως καλλαιὰ ἀποφαγών, ἕξῆς πάλιν. Καλλαισχρος, ὄνομα κύριον. Καλλικ. σορφυρᾶ ἱμάτια ἐκάλαμος καλαθινος. αἰσχύλος ἐν τοῖς πλοίοις καλλεσι.

Καλήμεναι. καλεῖν. Καλήσιος, ὄνομα κύριον. Καλτορίδης. Καλιά. νοοσιά. ἡ οἰκ ξύλινος. κάλα γὰρ καὶ ξύλα ἀξῶν σύνηφται. ἐν ἐπιγράμματι. πανοσ τὴν χέασα πίτυσε ποιοκαλιὴ. μᾶλλον ὅ τ'. Καλιάνδρα. Καλλίας. ἀθλωᾶιος. κωμικός. ὃς λυσιμάχου ὃς ἐπολιτεύσησχοινίων. διὰ ὃ σχοινοπλόκος εἶναι παρὸς. ἐδραμάλα, αἰγύπτιοι. ἀπὸ καλάνη. κύκλωσις. πεδῆται. βάραχοι. σχολάζοντες. πεῖ καλλίᾳ σὺν ὧ ἀεισείδης. Καλλίας. ὁ λακηπώλου τοῦ ἐπικληθεὶς. στρατηγῶν πρὸς ἀρταξέρξῃ, ὃν ἐπὶ μώνος τὸν λῶν ἐβεβαίωσεν ὅρκους. καὶ θεῶν ἐσβαλόντες λακεδαιμόνιοι πολέσι ἀνάγκῃ τὸν πατρικὸν βασιλέων, ἐδικάσαντο τιμὴν ἑλέσθαι ἀργυρίου πλέον. ἔτη δ' πεντηκονταετῆ ἄσκησε τὴν ἐπὶ τῶν σὺν πλατειαῖς μάχην, ἐλικὲ δὲ εἰς ἄλωσιν σάμου καὶ λοχόντων περικυρακίων. Καλλίας ὁ συρακούσιος διαί καὶ πρόσκηνος κατηγορίας ἀξιωθείς. ἀναλιφθεὶς δὲ τὰ λαβόντος ἔδωρε μεγάλα πρὸς ὁμῦ τὸ πρῶτον μὲν ἀληθῆ ἴσως, ὁ δὲ ἄλλοις τὸν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸ μισθοδότην. ὁ δὲ ὀλίγῳ δὲ αὐτῷ παρεσκεύων πρὸς ἀσφάλειαν θῆ ἐπὶ πανομίᾳ ἀνῶν, φησὶν ὁ σωτηρ ἀφλὸς, ἑαυτὸν ὑσρεία ἐφιλάνία

πολύτους ἄλλους ὑποβεβηκέναι καθόλου δὲ καθαπροαιρέσεως ἀφαιρούμενος τὸ πολιτεύεσθαι ἐδωρεῖτο. οὐ συμφέρει μηδὲν ποιοῦντα παρὰ τὸ δίκαιον. οὕτως ὁ θαυμάσιος ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῷ δυναστῃ. ἑκάστοις ἀλλ' οἶμαι πρὸς ἅμιλλαν ἀρετῆς τῷ γράφειν τὰ ἐγκώμια μὴ λαφθῆναι τὴν τῶν βασιλικῶν ὑμνούντων δωροδοκίαν. καλλιπρεσβευτὴν ποιοῦσι τὸν καλλίαν ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα. ἀτιμασθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων, τὸν συνηθροισμένον στόλον. αἴτιος ἦν ἁλῶναι πρὸς Σικελίαν αὐτοὺς τὰ πρῶτα. πένης δὲ ἐτελεύτησε τὰ πατρῷα πάντα καλώσας εἰς πόρον. καὶ καλλίας πρὸς ἡμᾶς. ἡ δυσχερὴς τοῦ ὀνόματος ἀφομοίωσις ἐποίησε τοὺς ἀντιγράφους προφέρεσθαι. καὶ ὃν πρότερον οὖν, καλλίαν προσηγόρευσαν. δείναρχος δὲ τὸν καλλίαν πρὸς ἀλλοῖμαι ὡς πρὸς βίου καλλίας δὲ τοῖς βλάπτουσι, βουτεῖται τὸ πρότερον. ἔστω ἢ καὶ Ἰασίωνας, ἢ μενίδας λέγουσι. καλλιγένας. ἔστος ὃν ἐκάλεῖτο γάϊος ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων. ἐπειδὴ ἐκ μικρᾶς κλινίσας ἡ πολλὰ δὲ τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο. καὶ τὸ στρατιωτικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμασιν. ὃν τὸ καλίγων ἦν, καλιγύλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. ἢ καλιγένας ὁ γάϊος διὰ τὸ ὑστρατοπεδεύεσθαι ὡς φησιν ἀλιανὸς ἐν ὃ πειθεῖον ὑπαργείων. καλλιγυναῖκα. τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖκας. καλλιδεῖσθαι ἐστὶ τὸ θύμα ἐν βόμα. ἱερόδοτος. ὁ καλλιέρημα θυσία ἀνεῴξεν. καλλιδρέμα. ὁ ἀλύπερον καλλιδρεῖς. τὸ δὲ ὄρομα καλλιδρόμα. ἔστι ἡ ἐπασονθύμα. θεοφίλου. ὁ χριστιανοὶ μὴν ὅτε θεὸν καλιερεῦσιν ὅλον ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσαγάγωσι. πνεῦμα τε γὰρ μόνον σωτήριμόν. ὁ καρδία τε ὑπακουομένη. ἕλληνες δὲ τότε καλλιδρεῖν νομίζουσιν ὅλον δαίμονί τινὶ θύσαντες ἀσίων ἐπιτύχωσι σημείων ἐν ὃ ἅπαντα τὰ ἱερεῖα. καὶ τὸ καλαστι καλλιέρημα ὅλον ὃν δαίμονι τὸ θύμα ἔφιλον διὰ ὃν ἐναφαιρομένων ἀπατηλῶν σημείων. Καλλιμέλαδος. εὔφωνος. εὐόμιλος. Καλλικολώνη. τὸ τῆς ἴδης. θεῶν ἐπὶ καλλικολώνῃ. Καμηλόμορφος. ποιητής. Καλλίκων, ὄνομα κύριον. ἐσχε δὲ ἀδελφὸν ἐμπεδοκλέα. Καμηκύριοι. οἱ ἀπὸ τῆς γεωμόρων ἐν συρακούσαις γενόμενοι. πολλοί τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δ' ἦσαν ὅτι τῷ φυγαδικῷ τιμαίου ἐν ς'. ὅθεν τοὺς περιοίκους πολλοὺς, καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν ἢ διὰ τὸ εἰς ζωὴν τὸ ζωηθεῖν παντοδαποὺς ὄντας. ὡς ἀριστοτέλης ἐν συρακουσίων πολιτεία. ὁμοίοις τοῖς λακεδαιμονίων εἵλωσι. καὶ παρὰ θεοκαλοῖς πενέσταις. ἐπὶ παροικίαις ἀλλοτρόποις. ἐπὶ τοὺς ὁμοίαις. καμηκυρίων πλείους. τὸ ἐλεύθερον εἶναι τε πλῆθος ἦθελεν ἐμφῦναι. οἱ δὲ καμηκύριοι δοῦλοι ἦσαν. πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν. ὥστε ἐπ' αὐτοὺς ἐξέβαλον. Καλλίμαχος. ἀθλωθαῖος. ὅτος εἰς τὸν κελτῶν πόλεμον ἐξεύθη ἐπὶ δρυάντων ἱστάμενος νεκρός. Καλλίμαχος. ὁ ἐκ βαθύλου ἐπὶ μισάτμας. κυρηναῖος. γραμματικός. μαθητὴς ἐρμοκράτους τοῦ ἰάσωνος γραμματικοῦ. καὶ μετὰ τοῦτον ἐσχηκὼς τὴν ἀφράτου τοῦ συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν, ὁ νέος καλλίμαχος. ὁ γράψας πρὸς νίκωνα διάπων. ἄλφα δὲ ἐπίγραμμα ἐποίησεν, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς παμμέδον, ζωγραφῆσαι δὲ καὶ καταλογάδην, πλεῖστα. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὰ γραμμένα βιβλία, ὑπομνήματα. ἔστι δὲ καὶ χρόνων ἦν ὀλυμπιάδος τοῦ φιλαδέλφου. πρὸ δὲ συσταθῆναι βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν ἐλευσῖνι κωμυδρίωνα ἀλεξανδρεῖ. ἐπὶ τετάρτου μέχρι τοῦ εὐεργέτου πλὴν ἑπτὸς πολεμαίδος. ὁ λυμπιάδος δὲ ἓξ καὶ ρκ'. τὸ δὲ τέταρτος ὁ εὐεργέτης πολεμαῖος ἤρξατο βασιλεύειν. τὸ δὲ αὐτοῦ βιβλίον, ἔστι ἐπὶ τοῦτο. ἰαοὶ ἄφιξις. σεμέλη. ἄρχιος οἰκισμοί. ἀρκαδία. πλοῦτος. ἡ ἰδέα. σατυρικὰ δράματα. γαμηλία. κωμωδίαι. μέλη. ἶρις. ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτεταλαμμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἴς τινα ἴβιν γλωσσόμορον ἐχθρὸν τοῦ καλλιμάχου. ὧν δὲ οὗτος ἀπολλώνιος ὁ γράψας ἐπὶ ἀργοναυτικὰ. μασσαλιῶτον. πίνακος τῶν παιδείᾳ διαλαμψάντων. ἐν ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις ρκ' ἐπὶ πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν καλλιχρόνους καὶ ἃ παρέχεις γνωμῶν διδασκάλων. πίναξ τῶν δημοκρίτου λωΐου ἐπωνύμου. μιλησίων προσηγορίαις ἐν οἷς πόλις. πτίσεις νήσων ἐπὶ πόλεων. ἐπὶ μετονομασίαι. περὶ τῶν ἐν ἀρώσῃ πλαμ. ἐπὶ περὶ τῶν ἐν πελοποννήσῳ ἐπὶ ἰδιαλίᾳ θαυμασίᾳ ἐπὶ παραδόξων. περὶ μετονομασιῶν ἰχθύων. περὶ ἀνέμων. περὶ ὀρνέων. περὶ τῶν ἐντοῖς οἰκουμένοις πλαμῶν. θαυματῶν θεῖς ἅπασαν τὴν γῆν. τὸ πρὸς ὄλβον συναγωγή. Καλλίμαχος. κυρηναῖος. ἐπιτροπὸς. ἀδελφιδᾶς τοῦ πότερος. υἱὸς. σασίνορος. καὶ μητρὸς τῆς ἀδελφῆς καλλιμάχου. Καλλιμήδης.

Καλλίμαχος

Κάλλιμος· ὁ καλός. Καλλίνικος· ὁ ἐν ἀγῶσι νικητήριος· ἐπιλαθεὶς σοφιστής· σύριος· ὡς δέ τινες ἀράβιος· ὁ δὲ ἀληθῶς, παῖς σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις· ἔγραψε πρὸς λοῦκιον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς· πρὸς Φωνικὴν γαλλίωνα· πρὸς πλειοτάρχην· περὶ τῶν κατὰ λεξάνδρειαν ἱστορικῶν βιβλίων δεκαπέντε· πρὸς τοὺς φιλοσόφων αἱρέσεις· περὶ τῆς ἑωμαίων ἀναγνώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους. Καλλινδούμενοι· κυλιόμενοι. Καλλίνικος· ὄνομα κύριον. Καλλιόπη· ὄνομα μούσης. Καλλιος, ὄνομα κύριον. Καλλιπάρηος· ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα. Καλλίπαπος· ἀθηναῖος φιλόσοφος· καλλιππου μαθητὴς· οὗ συνεργὸς γενόμενος τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντος, συνεξωσθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος ἀπῆλθε πρὸς τὸν καλλίππου διάδοχον. Καλλιρόη· περίφημος ἐν ἀθήναις ἑταίρα πρό τινος συνεκπεσοῦσα ἐκ τῆς πατρίδος. Καλλιρόον· καλῶς ῥέοντα. Καλλιοθένης· δημοτικός μου φίλος, καλλιοθένους· ὁ λαμπρὸς μαθητὴς ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιδοῦς· οὗ ἔδωκεν ἐπιθέσθαι ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι· ὃ δὲν γαλεάγρα σιδηρᾶ βαλὼν, ἀνεῖλεν ἅμα νεάρχῳ καὶ τραγικῷ· διότι αὐτὸν συμβουλεύοντα μὴ ζωγρεῖν τὸν ἀθλιώτατον καλεῖσθαι διατέτηκε· τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς συμβουλεύοντα ἀλεξάνδρῳ ἀνῃρῆσθαι φασιν ἅμα νεάρχῳ. ἰδοὺ δὲ αὖθις πρὸς τὸ αὐτὸ σχεδιάζῃ καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος ὡς ὁ καλλιοθένης τὸν φθαρτὸν ὑδροβλύσεως καὶ συρράσεως τὸν βίον κατατρέφῃ· καὶ μαρτυρεῖ οἱ ἅμβρος αὐτὸς· καὶ φθεῖραι αὐτὸν ὡς ὁ περὶ καλλιοθένης τοὺς τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων ὡς ἐμέλητο πάνυ. Καλλισεῖα· τοιγὰρ περίαντι τὰ καλλισεῖα περιέπωνα ῥίδα καὶ χρυσίωνα τιθέασι περὶ τὸν ἄθετον πρόχοον. Καλλίσφυρος· ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

Καλλιφάνης ὁ παραβύπτοντος· ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς μύθους ἀπολυμαίνεσθαι. οὗτος γὰρ ἐχάς ποικίλον πολλὰ καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων σίχων ἀπαγέλλων, πολυμαθείας δόξαν περιεποιεῖτο. Καλοκαγαθία· ἀγαθότης. Καλὸν τὸ τελείως σύμμετρον. Καλοῦ πρᾶγμα καλεῖ πρός τινα ἑαυτοῦ χρείαν συμμέτρως ἔχον. Εἶδη δὲ τοῦ καλοῦ. Α΄· δίκαιον· ἀνδρεῖον· ἡδύσμιον· ἐπιστημονικόν· ἐπὶ γὰρ τοῖς δὲ ἴσα καλεῖ πρᾶξις σωτηλεῖσθαι· καὶ ἀλλήλων δὲ καὶ τὰ αἰσχρά. Εἶδη Α΄· ἄδικον· ἀφελὲς· ἄκοσμον· ἄφρον· λέγει καλὴν τὴν ἐπαινετὸν πρᾶγμα ἔχοντας ἀγαθὸν· ἐπαίνου ἄξιον· ἑτέρως δέ, τὸ εὐφυῶς πρᾶξαι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον· καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν. ὅλως λέγομεν μόνον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν εἶναι καλὸν· λέγουσι δὲ μόνον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν εἶναι καλὸν· λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι· εἶναι γὰρ, ἀρετή· ἐστὶ μετέχον ἀρετῆς· ὅ ἐστιν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν εἶναι καλόν· ἐστὶ τὸ ἰσοδύναμον τῷ ἀγαθῷ· δοκεῖ δὲ πᾶν ἁπλῶς ἀγαθὸν ἴσον εἶναι· ἐστὶ πᾶν ἀγαθὸν, ἐπάνερον αἱρετόν· ἐστὶ μήτε ἄρνησιν μήτε ἕξιν τασιν ἐπιδέχεται· καλὸν δέ ἐστι τὸ διὰ ὄψεως ἢ διακοῆς ἡδύ. Καλὸν δὲ ξύλον· ἐλαία· καλὸν δὲ ἀπήνη. Καλὸν πόδιον· σκυτινὸν· ἐρυθρόν. Καλὸν πῶμα· τὸ μέρος καλύ. Κάλος· συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν σύνθεσις· περὶ σώματος· ἀρχὴ λαμβάνει, τῶν μὴ ὁμοιομερῶν ὅλων ἢ μερῶν· ἐστὶ τὸ πρώτων ὅλων μερῶν ἢ ἐκ τούτων ὅλων ἐστὶ τὸ λόγῳ δεικνύοιθ' ἁπλῶς ἰσχὺς αἱρετωτέρα τῶν παίδων· περὶ δὲ ὁμοιομερῶν σύνθεσις ἰσχὺς τῶν ἀνομοιομερῶν· σύνθεσις τὸ κάλλος· ἐκεῖνο τὸ ἀνομοιομερές, σύνθεσις τῶν ὁμοιομερῶν συνιεῖ· οἷον τὸ πρόσωπον ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων ἐστὶ συνεστῶς· διὸ καὶ σωματαιρεῖται μὴ ἀναιρεμένων· σῶμα δὲ ἀναιρεμένων. Καλὸς καγαθὸς λέγεται καὶ συναλοιφῇ, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός· καὶ καλὸς ὁ ἐρώμενος· καὶ ἴσως μὴν ἐρασταὶ μέλιτος ὄνομα· ὃ καλῶ δέ τι μαγείρας· τὸ μὲν καλὸς, σῶμα τῆς σώματι ὥρας· τὸ δὲ ἀγαθὸς, σῶμα τῆς σὺν ψυχῇ· ἀπὸ συμπτώσεως ὀνόματα γίνεται καλὸς ἐξ ἀγαθοῦ· καλοκαγαθία· θεοῦ ἐξ ἐχθροῦ· θεοσεβεία· καλοῦ εἶδη θεία· δίκαιον· ἀνδρεῖον· ἐπιστημονικόν· Καλὸς μεθαύριον τὸ αὔριον εἰς δικαστήριον ἄξομεν· Καλὸς μῦθός τε ἐξ ἁπλῆς ὁδοῦ ἐπὶ ἕτερα χωρήσας δοθεὶς λακεδαιμονίοις· Καλώδιον· σχοινίον, Καλώνδας ὄνομα κύριον Καλωβίζομαι δοτικῶς· Καμώσιμα, Κάλως, σχοινίον, ἐξ ὧν οἱ, πάντα καλῶν πινεῖν, δοκοῦσι ἀπὸ τοῦ ἴσου λέγεται, ἀπὸ τοῦ ἄρμενα, βουτέστι πάντα πινεῖν ὑδροποτοῦσθαι αὐτοὺς καὶ κάλως καλῶς ἁπλῶς· ἀεισοφάνης ῥαδάμαντος· μία μὲν ὁδὸς ἀπὸ κάλω καὶ θαμινή· ἀπὸ δὲ θείας ἡ κάλως· Καλῶς· ἀντὶ ὑγιῶς ἐφιλανθρώπως, ἀπὸ θεμιστίδη, οἷς ἡσὶ καλῶς τὸ τε

θραῦ. τουτέστι τὸ λυπεύειν. ἄτε γὰρ οὖν ἀροτῆρα ἐλεηλατοῦσιν, ἢ ἐλεεῖσθαι νυκτός. οὔτε μὴν φόνων ἐποίησαν τὴν λυπεῖαν. Καλῶσε. αἰτιατικῇ. Καλῶς. δοῦλε ἐπὶ παραπτώσει καὶ ἀρνήσει χρέωντων. ἐρωτικὸς δὲ καὶ τὸ διονύσου πρὸς ἀριάδνην ἐπιθύ καὶ οὐδὲ λιθανωτὸν, ἐπάγαται καλῶς ἕτεροι μάρτυρι οἶσιν ἐγχωμαι θεοῖς. διὸ λέγει ὁ διόνυσος ἴδιοί τινες εἰσὶ μόμφαι αἰνὸν εἶε δὲ λοιπὰ πρὸς σχεδὸν καλῶς τε καὶ ὦ. Καλπάζειν. τὸ ἁρμῶς βαδίζειν. Κάλπις. ὑδρία. Καλὸι ἀριστοφάνης. ἐν τοῖσι δίκοις ἐγράφοντ ἀθηναῖοι καλοί. ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὸ δὲ τὰ ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν δὲ τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. Καλυδών πόλις καὶ καλυδώνιος συφορμός. Καλυκαστρεῖας. ῥόδα κεκαλυμμένα. Καλυμνος ὁ νῦν αἰγύπτιος. ἀντὶ τοῦ κεκαλυμνιος. ὁ γὰρ φιλάδελφος ἐκ καλυδῶνος μετήγαγε τὸ ἀπέρμα ὁ δὲ πολύδωρος φησὶ λέγεσθαι καλύδναν ὡς καλύβας. Καλλιώπη. χθὲς μὲν καὶ πρώην διεβαίνετε τὸν κεκωλεὸν ἐς βύτον βαθρακαλλύνην ἐς τὸν δάφος ἡρεῖν. Καλυντηρία. αἱ τὰ δέρατος καλυντρον φέρων. καὶ ἡσύχιον αἱ τὸ ἀστίδα. καὶ πόφινον αἱ τὴν ἀνθρώπους ἐκ ὄνου κεθήμενος. Κάλυξ. ἄνθος ῥόδου μεμυημένος. Καλύπτω αἰτιατικῇ. Καλυψὼ ὄνομα θεᾶς ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ καλύπτουσα δὲ τὸ διανοεῖσθαι μόνον. δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν ὁ μῆρος. Κάλχη βοτάνη τις δικῆς ἡ τορφύρα βάπτεται Καλχαίνειν καὶ βαθὺς μεμιμνᾶν. καὶ κάλχη ἡ πορφύρα. ὅθεν καὶ πορφύρειν τὸ μεμιμνᾶν. Κάμαξ κάραξ. ὀρεινὸν ξύλον λέγεται θαλυκῶς. οἱ δὲ ἄθοις τέφσιν ὁ σίσων τοὺς ἵππους πρὸς τὴν αὐτὴν αὐχένα καὶ μέλιξαντες ἐξαῦθις. μυρίας ἐδολιχὰς δεξαμένη κεμμεμί. οἱ δὲ βαρβαροι δρεπανηφόρους καμήλους τὸ χοινίον ὧδε χοίνικας διανήπλασε. καὶ ἐν ὧ μιλησοῦ. Καμαρίνα ἐ ἑλλαδικῆς σικελίας. καὶ καμαρινα ὁ πολίτης. Καμαρίνοι ὄνομα ἔθνους. Καμασηνὸς ἐθνικὸν. Καμετρεῖς. κενοφωνοῦντας. μήπως καματηροὺς καὶ πρωΐσιῶντας, ἀνιμῶσι βαδῶδεις βαρβάροις. Καμφαῦ ὄνομα πόλεως. Καμφαία ἰσχὰς. βαθρεῖος. μικρὸν δὲ πισχὼν ὦ πεσοῦσαν σὺν ὕφασι χεῖν ἐμελλεν ἰσχάδος καμφαίας. ἀν αξανδρίδης δὲ ὁ ῥόδιος σικαμέρτην. Καμηλαύκαι ῥωμαίων κλεῖς. ῥηθεῖσα ἀν ἐ ἑλληνιστὶ φαὶ τὸ ναῦμα ἐλαύνειν. Κάμηλος τὸ ἀχθοφόρον ζῶον. ἀεὶ σ ὁ. πῶς ἂν ἅπαξ μήλαι μὴ δοκῶν ἐσπαβ. ἐπεὶ διὰ παμήλων ἤλθον οἱ μῆδοι εἰς τὴν ἑλλάδα. καὶ καμηλίτης ροῦς οὕτω καλούμενος. καὶ μιλὸς τὸ παχύχοινιον. Κάμιττος ὄνομα πύειον. ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς. ἐν ὧ ἀχίλλεος ὦχά. Κάμινος. Κάμιρος. ὄνομα πύελ ἐ ὄνομα πόλεως Κάμνειν σὺν τὸ ποιεῖν καὶ ἐρράζεσθαι ἐ σὺν τὸ νοσεῖν. λέγεται δὲ ἐ σὺν τὸ δεῖσθαι νόντων. εἴδωλα καμόντων. πρὸς λαβὼν δὲ τὴν δεῖσθαι πόθεσιν, σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορᾶσαι καὶ δεῖσθαι. οἷον ἀπέκαμον νῦν δὲ τ. Κάμνων. φαινῶν Καμμονίπεμνο μερὰς μίπω. Καμόνιον τὸ νεκρῶν. ἐν αἰσὶ βρέβειν ὦ πεῖδώλοισι καμόντων ὁλπάς. Καμμορος ὁ ταλαίπωρος Καμπανία χώρα. Κάμπη. Καμπὶδήλιος. Κάμπος δρόμος. δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι. ἐκάθεις καὶ ἅπλοι. ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Κάμπτω. ὦδὰς ἔκαμψεν. ὁ πόσας ὀνείρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε. Κάμπτωσε αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ μαλακαλίζω τὸν ψυχάνου. Καμπύλος τόξα. ὅμηρος. συνέμιξε τὸν κατὰ τὸ ὄξυ λόγον ὦ κεκάμπτο βελῶν. καμπύλα μὴν γὰρ ὄξα τουτέστιν ἐκ καμπῶν. ἐπεὶ οὐκ ἔστι δὲ ἄλλως ἄλλη βέλη. ὡς χοίνικες τὸ μέζον καὶ τὸ μεζόμβρον καὶ κοτύλη ὁμοίως. Καμπυλιάζειν. καμπτειν καὶ στρέφειν Καναβη. Καναστραία. οἱ λατινοὶ ἀπεία. Καναχηδὸν. μὴ ἐκ τύπου. Κανδάκη ἡ παῖ θιόπων βασίλισσα καὶ ζήλησε τὴν ἀλεξάνδρειάσοεία. Κανδήλα ἐ ἐπὶ τὸ καίειν δῆλα. Κάνδυλος. ῥῶμα διὰ μέλιτος ἐ γάλακτος σικάζομ. ὡς καὶ ἀρυβάλλη ἐρύπων ῥῶμα. ἐ ὄσμη ἐν ἀπρόφυα. Κάνδυς χιτὼν ποδηπὸς. δοκοῦσαντες δὲ τὸν πάνδυ ἐ ἐκ σαν αὐχενίδας ἐξελύσαντες καὶ τὸν ἵππον ἀφελόντες. Κάνναις καὶ καλάμαις χρῶντες οἰκομάδες εἰσὶ τὸν σκηνοποιοῦ Κάνεον τὸ κανίσκιον καὶ πάνδου ὁμοίως Κάνης ὁ ἰβαθος καὶ πλίνθεται κάνητος. Κανηφόροι φιλόχορός φησιν ὡς εἰς χθονίαν βασιλεύοντος πρώτου κατέπεσαν εἰς ἀξιώματι δεκαθένοι δὲ καὶ κανᾶ τῇ θεῷ. ἐφ οἷς ἐπήνεγκε πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τεπανεθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις

πομπαῖς

πρωσᾶις. Καύθαρος. ἀθλιωσᾶιος κωμικῶς· μυκμονάῖ βούβυ σφαλμαῖα, μώδεια· τηρᾶς· συμμαχίαι· μύρμηκες· ἀνδρῶνες. Καύθαρος ὁ πάνθωνα ζυτέσι ὃν ὄνον, ὃς παρὰ τὸν ὀρὸν ζυτέσι τὸ ἀντέρμα· φασὶ γάρ ὅτι ὁ καύθαρος ἔστω τὶ κτείτειαι· ἐπαύρη ὄνος ἡδέως σροσύλλω, μηδ' ἡνιλίων τοῖς ποσὶ· ὃς σὺν ὃν κυλίδη; ἀπαθρμαίνῃ· καὶ σὺ τούβυ ὁ καύθαρος τὸ ζῶον γίνεται· ὅθεν ὃ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν πάνθωνα καὶ τὸν ὀρὸν τουτέσι τὸ σωμα· καυθωρός τις ὢν· ἢ παρὰ τὸν θορὸν ὃ δηλοῖ ὃ σωμα· ἢ ὁ θορὼν ποδὶ τὸν πάνθωνα· αὐτὶ τοῦ πολὺν τὴν ἡσπερ τὸ ὄνος· ἢ ὁ σὺν τῷ πανθωνος ὀρόω· πάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος· καύθαρος δὲ τὸ ζῶον· ὃ ὄνομα λιμηρόος σὺν ἀθλιώτησι· καὶ εἶδος σοτηρίου· καύθαρος θῆλυ οὐγίνεται· ἀλλὰ πάντες ἄρσενος γενοῦς. Καυθάρα μελανίτερος· παροιμία· μὴ ἀνδρος θησαυρῷ· καὶ καρθάρου σοφώτερος· ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ πανηγύρεων. Καυθήλη πόλις. Καυθήλιος· ῥᾳδιουργὸς ποῆσαι· ἀπὸ φυὴς· ἤτοι μέγας· ξενοφῶν λέγει· σὺν βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μείον ἢ πλευθερικοὶ τὸ μέγεθος γίνονται· οἱ δὲ τὰ μείζω μῆλα· τὰ βαρέα ἀνω νυρσιῶνται· ὡς σορ ὄνοι καὶ θήλεις· καὶ σολύριος· σὺν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις ἐλαύνουσι θήλεια λαβόντες σὺν τοῦτο ὄνοι ὄπισθεν, πρόσθεν δὲ αὖ τὴν ἐκείλασιν βοῦς πλείους· ἐγγυομένου, σωέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενέσθαι τὸ πόβλημα. Καυθωνος ὄνος. Καυόνιον· ἔστω καλεῖται· οἱ δὲ ἀδηλοτεροι καὶ πολιόνων τυχάνη σὺν ἰσχνῶν ἢ σίχνων ἢ παχνῶν· σίχνη, τὸν καὶ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομάζομεν· ἀπὸ ἀειστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγνωσκόμενον· σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τὴν ἀνω θεν ἀναγνωσκόμενον ἐπὶ ἰσκίστου. Κανωνὶς ἐρμαλεῖον καὶ γραφιεῖον· σὺν ἐπιγράμματι· καὶ κανονὶ δύο πάτλω. Κάννος καὶ βύβλος ὄνομα κύριον· ἀμφότεροι δυστυχήσαντες. Κανοῶν κανίσιον· ἀπὸ τὰ τῶν διονυσίων ἑορτῶν ἀθλώσιν αἱ ἀγγεῖδες σὺν ἀνθρόεσιν· ἰῶν δὲ σὺν χρυσοῦ τε, ποιημάτα ἰδίκενα ἐφῶν ἴας ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεσαν· κανᾶν δὲ ἀπὸ τοῦ κνεῖν· σὺν δὲ κανῶ γὰρ ἐνεῦπεβ ἢ μαχαίρα καὶ ταῖς σολαῖς καὶ βίς σέμασι· κανᾶν δ' ἔχοντ' καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας, πλανώμεθα ζηβῶντες τὸ σον ἀπαίτημονα· ἀεισοφάνης· ἰὰ πρὸς θυσίαν ἡμίζεσιν ἵνα οἱ νικήσαντες σὺν τῇ ἰδρύσει θύσωσι· χύτραις γὰρ ἵδρυον· οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀμωτήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσαζον· ἀντὶ ὅλας μῆλα κανᾶν· ἀντὶ δὲ τοῦ πολὺ κεφαλαίας χύτραν· ἵνα μὴ ἐφίπτάμενα ἰὰ ὄρνεα τύπτωσι ταῖς δὲ μυρρίναις πρὸς ὃ ἀποσορεῖν. Καλωνος, ὄνομα κύριον· ὃ ὄνομα πόλεως· Κάλωσος ὁ σὺν αἰγύπτῳ· σοτὲ ὡς λόγος χαλδαῖοι τὸν ἴδιον θεὸν ὃ σορ ὅτι τὸ σῦρ ἀποσμύνοντες, πανδοχοῦ πρείφερον· ὥστε δὲ πᾶσι τῶν ἐπιχώων συμβαλλησθαι· ὃ τὸν νεὼν ἐπεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι θεόν· τῷ μὲν οὖν ἄλλων ἐπιχώνων οἱ θεοί, ἀπὸ χαλκοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθος ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἱδρυμένοι· ἐκ δὲ τοιαύτης ὕλης, ὧν χερὸς ἀπὸ τὸ σωρὸς διεφθείρετο· ὥστε πανταχοῦ τὸ σῦρ ἀνάγκαιος νικᾶν· τὸ δὲ κόσας ὁ τὸν νεὼν σουΐδας, πανδεχὴς ἦν δὲ σὺν εὐθυμίᾳ· ὑδρίαις σὺν τοῖς μέρεσι τῆς αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι ὀσρακιναι· βύσεις ἔχουσαι λεπτὰς σωληνοειδεῖς· ὥστε διὰ τῶν βύσεων ἐκείνων τὸ τεθλασμένον ὕδωρ διυλιζόμενον, ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον· σὺν τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ τὸν νεὼν σουΐδας· καὶ τὰς βύσεις ἐκείνας ἀφελὼν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκεῖ· ὃ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πλευρώσας ὕδατος, ἔθηκεν ὡς θεόν· ὃ ἀποτεμὼν πάλαιου ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὃ σορ ἐλέπεβ μύελος ὄυτινος κυρεσνήβυτε πεπνῆσθαι, σὺν μέλιτι ἐμπλάσας, ἔθηκεν αὐτὴν ἐν ἀγάλματι· παρεπόνουν μεταξὺ τὰ οἱ χαλδαῖοι· ἀνάφθη τὸ σῦρ· καὶ ὁ κηρὸς διὰ τὰς βύσεις ἐτύγχανον ἀποφαγόμεναι, διελύοντο· τῆς δὲ ὑδρίας ἱδρώσης τὸ ὕδωρ διὰ τῶν βύσεων ἐκπαλλούσης, ἔσβεννυτο ὃ σῦρ· ἔθετε τὴν σανσερνίαν τοῦ ἱερέως καὶ πάντος ὃν χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη· καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο· ὃ ἐναγὸν σαδίους ἀπέχων πανώδου καὶ ὄνα, ἐπίσης ἀπέχουσιν ἐναντίον· οὕτω καὶ πολέουσ' ἐλαττον ἀμαρτημα ἐπίσης ἀπέχειν ἐρῶ καθεσθῶν· σαφέστερον δὲ ἔσται ἐν ᾧ μᾶλλον ἁμαρτάνεται. Καὶ τι σφαλῆναι ξύλου οὐγιῶν· ἀεισοφάνης· ἐν τῷ ἀπὸ καλοῦ ξύλου. Καὶ ξαυτοῦ. Καλωνος· Καλωσαδι πλουῶν ἂν κακὸν· διὰ καλωσακαδισα· καλωσαδονία περὶ τὴν καὶ πιλικία. Καλωσάδος μόνον ἐπὶ ἐσῶξ διὰ τὸ ὁ μιπρεῦ· λέγει δὲ καλωσάδους ἀνθεῖα· ὃ καλωσαδοντέρας. Καμανῆται· Καλωσαρις εἶδος ῥοβῶνος· ὃς ὁ καρκῖς, ἰατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος, ὁ δὲ ζή-

των οἰκητηρίων, ὃ μυκτηρίζουσιν ἀπὸ τῆς ὀσμῆς τῶν κρεῶν. Καπηλεῖς· ἀπὸ τοῦ ἐμπορεύεσθαι. Κάπηλος· σωρός, θήκη· ἔφορος· παρὰ τὸ σκέπω σκάπτος καὶ κάπτος.

Καπιτώλιον τὸ ἱερόν, καὶ καπιτώλιον δέ. Καπηλεῖον καὶ καπήλιον. Καπήλευτον ἀπὸ τοῦ κάπηλος· ἀπὸ τοῦ ἐσκάφθαι καὶ πεποιλάνθαι. Καπηλεύω ἀντὶ τοῦ καπηλικῶς. Καπηλείας· ἐμπορίας καὶ καπηλεῖον. Καπηλικῶς ἀντὶ τοῦ καπηλευτικῶς· ἐπεὶ οἱ κάπηλοι ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρὸν· οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον. Καπηλίς· ἀπὸ τοῦ καπηλεύειν τὸν κάπηλον· κάπηλος δὲ ὁ οἶνος οὗτος ἄμπελος οἶνος ἢ ἄμπελος οὖσα κεκραμένη ἔχουσα τὸν κάπηλον. Κάπηλος μεταβολάς· παρεπιπαπευτικὸς· κάπηλος ἀπὸ τοῦ μεταβάλλω μεταβολὴ παντὸς παρεπιπάτου. Καπηλεῖν κεκραμένον οἶνον ἔστιν οἷον δεῖ εἶναι οἶον σὺ τὸν ἀποφοιτεῖ· ἐπίφορος δὲ τὸν κάπηλον· ὁμοίως τοὶ οἶνος οὐκ ἔστι κάπηλος· πόθεν δὲ κεκραμένος οἶνος ἐπίνεται· καὶ γὰρ ἕτερον ἔστιν οἰνοπώλης καὶ ἕτερον κάπηλος· καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντας τινὰ κάπηλους ἔλεγον· ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ φορτίου κεκραμένος τῇ ἀνεσείᾳ· ὁ δὲ αἰχὴλ ἀπὸ δόλου ἀπὸ τοῦ καπηλεῖα καλεῖ· καπηλὰ προφέροντες χρήματα. Καπήλια εἶδος πλακοῦντος· ἀπὸ μίνα καπύλια Κάπιδώσειν μοιδικῶς τὸ χρῆμα μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ ἀποθήκην σχήσειν. Καπίστριον καὶ τὸ ἵππου φορβιά· καὶ γοῦν γὰρ ῥωμαϊκῶς κεφαλή· ἐξ οὗ καὶ τὸ καπίστριον Καπιτώλιον· ὁρῶ μύλος μὲν τὸ κτῆσαι τὸ παλαιὸν ἔκτισε δὲ ὁ καπιτωλῖνος ἔστι κεφαλὴ τῆς πόλεως οὕτω καὶ τὸ παλλάδιον λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως ἁλῶναι· ἀσφαλὲς δὲ σαφὲς πρότερον ἐκάλει τὸ· ὕστερον δὲ καπιτώλιον ἀπὸ τῆς φανείσης ὀρυττομένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ κεφαλῇ σώματος νεοσφαγοῦς. Καπίτων· λύκιος ἰσοκινῆς· οὗτος ἔλεγεν ἰσαυλεῖ κἀριβλία κ. μετὰ φρασὶν τῆς Κατομῆς ἀντὶ τοῦ ῥωμαῖοι Κατεμόνδης λίβιον τὸν ῥωμαῖον καὶ πόλυλυσ καὶ καμφυλίας. Κάπνη καπνοδόκη ἀλεισοφανὴς τί ποτὰ ἐκάπνιζον φοβεῖ Καπνίας οἶνος ὃς γίνεται ἐν βενεβεντῷ τῆς ἰταλίας καὶ καπνία ἄμπελος ἡ μέλαινα.

Καπνίας ποιητὴς ὁμοίως λαμπρὸν γεγράφων. Καπνοῦσι δὲ Κατὰ τὴν λίαν ἰσχνῶν· ἐξ οὗ ἀπὸ ἀφαιρῶν νεκρόν· ἢ καπνοῦσιν ἐν δίκτυον ἄλλως· ἀπὸ γὰρ ἀθρόον γίνεται λέγεται δὲ καπνὸς ἐκ μέν τινος· ἀπὸ τοῦ καπνοῦσθαι ἐν δίκτυον καὶ μυδινὸς ἀξίων. Καπρέαι· αἱ ἐν ὄς τὴν περιττωμάτων τῆς φύσεως ἐν καμήλοις ἐπανισῶσαι σάρκας ἃς τέμνουσιν ὁ πόλεμος πόλεμον ἐξίωσιν· οὐκέτι δὲ σωουσιάζουσιν. Κάπρος τὸ αἰδοῖον τὸ ἀνδρός.

Κάπρος ἐρυμανθίος· δρύοντες ἔθνος πόλεως τῶν θυθῶνα ἄδικον ὀπρακλῆς μεθόντισεν· ὅτε γὰρ τὸν ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτὸν ὁ λοφιώ· οἱ δὲ, οὐκ ἔδωκαν. Καπρῶντας· ὀρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν, Καπύη, ὄνομα πόλεως μεγίστης· ἀπὸ καπύης μεταβεβλημένον πρὸς ὁμοιοκαταληξίας τῷ βάρει συνεπεστάσατο ἐκ τῆς ἄλλας πόλεις. Κὰρ ἀλεισοφανὴς εἰδόλολός ἐστι καὶ κὰρ ὡς ποτὲ ἐξικνεῖσθαι, Φυσᾶται πάσης ποὺ ἀπὸ μίνος φανήσεται φρατρίου. Καραρισταὶ τῆς τίς. Καρασδοκεῖ πρὸς δοκᾷ· ἀπὸ ἀροδότου καθεστῶσι ἀπὸ τοῦ τὴν κάρα δοκάζω· ἢ γοῦν ἐμβλέπειν ἐκ τηρεῖν καὶ ἐλπίζειν· ἢ τὸ τὴν κεφαλὴν προβλέπειν ἐνδεχόμενον· μήποτε δὲ τὸ ἄρα ἔγνεται· τὸ ἢ καρηβαρεῖν, ἢ τοι καβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἢ παραφάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης· τινὲς δέ ὅτι σύνηθες ἔστι τὸ πάλαι κάρα ἐκφέρειν, τὸ καρασδοκεῖν· παρατίθενται δὲ φίλωνα λέγοντα τὴν νῦν τὸ ἐκείνην διακαρανόμενον. Καρασδοκήσουσι· ἡρόδοτος· ὁ δὲ μέλλει εἰς δελφοὺς καὶ δαμον καρασδοκήσουσι τὴν μάχην ἢ πεσεῖται· καὶ ἀνος εἰς τὸ περακλιδῶν στρατολογήσας σὺν τῆς ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς μακεδονίαν ἐρυθρὸν οὖσαν τότε ἐπὶ ἀμύντα. ἐδιδαχθη δὲ ἔχεται μέχρι φιλίππου· ἀμώντας δὲ φιλίππου πατὴρ ἀρυδίκην ἐλλυρίδα γήμας, ἔσχε παῖδας· ἀλέξανδρον· περδίκκαν· φίλιππον· οὓς ἔνιοι καὶ ἐπιβεβλῆσθαι τὴν ἀρυδίκην φασί· πολεμήσας δὲ θηβαίοις, ὅμηρον ἔδωκεν ἑαυτὸν ὄντα τὸν φίλιππον· οὗ γενέσθαι θηβαῖον τινὰ πάμμηλον ὄνομα, ἐφ᾽ ᾧ φασιν· ἀμώντου δὲ τελευτήσαντος, πανσανίας φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῆς πρότερον καταλυθεὶς βιάσατο τοὺς παῖδας ἐπὶ σχεῖν τὴν ἀρχήν· ἀρυδίκην δὲ θεσσαλοὶ στρατηγὸν δὲ

τρίβωνι πόδι τὴν μαχεδονίαν χρυσομήν συμμαλχω, τὸν πανσανίαν σὺν βαλλήνης μὴ ἔμπλε
χον οἱ περσῶν τύραννοι, ἀλλὰ συνεπείζετο. Φίλιππος δὲ ἀρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη τετρα-
κατεσκεύασε βαρβάρους τε καὶ ἕλληνας. ἔλαβε δὲ καὶ ἀθήνας ἀμφίπολιν. ἐς θετταλοὺς ὑφ' ἑαυτῷ ἐ
ποιήσατο. ἐς θρᾴκας χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ διανοβλῶν ἐπρέσβευον ὁλυνθίοι. ἐς κοτύδειαν ἀ
φελόμενοι ἀθηναίους ἐδωρήσαντο ζαύτιναν οὖσαν αὐτῶν. ὅμως δὲ βοηθοῦσι ἔπεμψαν ἀθη
ναίοις ναῦς μ'. καὶ χάρητα στρατηγόν. οὐχὶ μὴν ἀπολαβόντος. πόδον τὴν τε πρὸς λυσιμά
χειαν καὶ λαοθοίνους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε. τὰς δὲ ἄλλας ἐλευθέρους ἀθηναίοις τοὺς
πολεμοῦντας, πολίτας ἐποίησαντο. μεθωναίοις δὲ τοῖς θρᾴκης πολεμῶν, τὸν ὀφθαλμὸν
ἐξορύττει ἀστέρος τινὸς ὄνομα ραλόμβος αὐτὸν βέλει. ζημιοῦσθαι τὸς τε βέλει. ἀφ' ἧς φιλίπ
που θανάσιμον ζημιᾶ μεμπέλος. πρὸς ὃν ἀντιζήτας ἔπεμψε μέμπελος ὀφίλιππος. ἀστέρα φιλί
ππου ἦν λαβὼν ἐρέμησεν. καὶ ἔπαχόμενος ἐρήνην, ἐξέτησε. καὶ λαβὼν ἐρέμασεν. εἶλε δὲ καὶ
πολυβλέπτην θρᾳκῶν βασιλέα καὶ φίλον ἀθηναίων. καὶ ἀλόντα ἔλαβε. καὶ ἄλλας πόλεις
μεθ' ἃς πόλεμος ὄφιν ἐκ θεοῦ συνέκτησε. Καρασάθω πλειόσθω. Κάρες, ὄνομα ἔθνους.

Καρατομεῖ. δρέπανι φαλίζει. Καρβατίνη εἶδος ὑποδήματος. ἐπὶ δὲ τὰ πέλματα πεζὰ χαλκᾶ
ὑποδήματα καρβατίνη αὐτὴ ἦσαν περικνημίδι ἐπὶ νεοδάρτων βοῶν. ἐν θρᾴξι βαίνειν,
ἐχθρικὸν δηλοῖ λάρυγγα. Καρβῶν καρβῶνος. Καρδάμα. ζωοχέτευμα οὔρων ἢ καρδάμα
ἐ πλύσματος καὶ διὰ τὸ τὸ φάσι τοὺς ὑποδεῖσθαι χρῆσθαι φυλάττοντας γὰρ πολλὰ πλύνειν οὐρεῖν
καὶ ἀπομύττεσθαι. Καρδαμὶς εἶδος λαχάνου. Καρδία πόλις θράικης. καὶ καρδιανοὶ οἱ
πολῖται καὶ ὄνομα πεπλάγιον. Καρδία. τὰ ἐν ὑστέρᾳ καρδίαν οὐκ ἔχει οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ
πνεύμονα ἔχει τὴν ἀρχὴν ἀρτηρία καλεῖται τὸ ἐντὸς θερμὸν, διὰ τῆς ἐισιόντος τὸ ἀέρος.
οἱ δὲ χύδην διὰ τῶν βραγχίων καλοῦσι τὸ ἐντὸς θερμὸν συνέλοντες αὖθις καὶ εἰς διχόμυοις
ὕδωρ. ὥστε οὐδέτερα πνεύμονος καὶ ἄλλως οὐδὲ πάμπαν δέονται ζῷα ἐντὸς ὑστέρᾳ τὸ
ὑγρὸν ἵνα ἐμπύξῃ. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς ποδηνεμὴ αὐτὰ ἀφῆται τὴν ἐμπύξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία
δὲ πρώτως τῆς ψύξεως δεῖται. πηγὴ γάρ ἐστι τοῖς ζώοις ἡ καρδία. διαθὲ αὐτῇ
καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰς πνοὴν ἐμπύχεται καρδία. διαθὲ τῆς ἐκπνοῆς ζάλιγυώδη
ποδηπώμαθε δρόπνειν. ζωπολυδεάπνυσι ὑδρώμενα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δανᾶσθαι πνεῦμα
τὸν τῷ θώρακι. διόμενα οὖν πρότερον εἰς πνεῦσαι ἄλλο εἰς χρεμπτὴ φωνῆς. ἅμα δὲ εἰς πνεῦντες
διαλέγεσθαι ἀδύνατον. ἐπεὶ μὴ δὲ εἰς πνεῦντι καὶ ἐκπνεῦν. ἐναντία δὲ διατοῦτο καὶ οἱ βαιγωδοὶ
ἐντείνειν μέλλοντες ζῷ μέλη, πολὺ πρότερον εἰς πνέουσι πνεῦμα. ἔπειτα οὕτως ἄρχονται φωνεῖν
ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς ποδηπώ ἐκπνοήν. Καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἡ ἐλευθερία. Καρδία
οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιώσεις. Καρδιαλγίαι λῦπαι καρ-
δίας. Καρδιαλγία ζῷ καρδίας ἕλκεσιν τῶν θυμάτων. Καρδιοφύλαξ. παρὰ ῥωμαίοις
χάλκωμα ἀσπιδαμιάτιον παντὶ παντὸς. ὅπερ ἐπὶ στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ βύτου, ἀλυσ-
δωτοὶ μίτραις ποδηπέρθεν ποδηβυσθώρακας. Καρδιωσάμενος. τῇ θυομένων τοῖς θεοῖς ἱε
ρεῖ, ἀφαιρῶν τὰς καρδίας καὶ ὅλας ζῷ ἱερεῖα ἔμελλον ὁλοκαυτοῦν. καὶ τῇ κακλαμμένῃ μελῇ
καλύψαντες, οὕτως ἐπέθεσαν τῷ πυρί. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος. Καρδιώττειν ποδὶ
καρδίαν ἀλγεῖν. σπελιώτας ἡμεῖς βουλιμιᾶν. δρόλοδωρος σὺν ἐπὶ τῷ ποδὶ ζῷ ἀέρμου τοῦ
σπελιώτας φασὶ τὸν τὸν στόμαχον ζῷ δάκνεσθαι. ἀπὸ λιμᾶν καρδιώττειν λέγειν ὁ δωρβαλιμιᾶν λέ
γει ξενοφῶν καὶ λιμὰ καρδία πολλοὶ τὰ δὲ στόμαχα λέγουσι. Κάρδαμος. ἡ μάκρα τὰ ἀλάδρου
μαγὶς σὺν βύσ ἄρβυσ ἔματον. ἢ σαφίδιον ἐνῶν ἀμαθήδη ζῷ ἀναφυὲν ἔθος ζῷ ἄλφιτα. θηλυ
κῶς ἡ καρδαμος. ἀρισοφάνης. Τὴν καρδάμῳ ἀρσενικῶς καλεῖ ὡς πορνεώνυμ ἀρσενικῶς
καλοῦσί τινες δέον θηλυκῶς; γυναικώδης γαρ ἦν. Καρδοῦχοι. σφενδονῆται ἄθισοι.

Κάρη. Καρὶ ἀβεστῆς κεφαλῆς. Καρηκρεία ἡ μέθη. Καρηκρεῶν ποδὶ κεφαλῶ
καρεούμενος δρόμέθης οἶνος, Καρηνα ἀνερόπολις. Καρηνὸς ἐθνικόν. Καρης κάρη-
τος. Καρκαρεῖτης ὁ χυδαῖος οἶνος καὶ μὴ ἀνθοσμίας. σὺν δ' ἀνθοσμίας. Καρκάλυγνα.

Καὶ θαλατοῦ πος τίς. Καὶ ἀτὸ πος τίς. καὶ ἡ κεφαλὴ πλῶσαν ὅθεν ἐ μέρα. Καὶ αθὶα
ρεῖ μ τὸ πος. ἑρμαϊκὴ δὲ ἡ λέξις. Καὶ ἰδας. ἀ πὶ ὁ ὁ ρωμαῖος μυεῖ δὰ ἀργυεί ου καὶ αναλῶσαι
δὲ τὰ ὠ γαστέρα σὴ κιν τούρεις τῆς γαλατίας πολλὰ ἀ καὶ δας ἐ αθ ίων. ἐν ᾧ ἀ πὶ ος. Καὶ
ἡ μ μού σι. τὴ θερμὴ ὠδὲ ι. δοκοῦ σι γὰρ οἱ ἀ παρ βὸς θερμοῦ δί τινες εἶναι καὶ ἀ λοδ ίας νεκροὺς ἐ πὶ μι-
αθ ῶ θερμ ῆν. τὰ βὸς δὲ ἐ ξέ κουσαν τὴ βαρβάρ ῳ καὶ ἀ σαφεῖ ἐ πειδὴ οἱ ἀ πάρες βαρβαρόφωνοι ἐ πα
ροιμί α καὶ κὸς οἶνος Καὶ κὸν θῦ μα. ἐ πὶ τ ἄ σαρκας ἡ ἄ ρ ῳ τα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ κάρδα
πώ α θύουσι. ὠ νά πιος Καὶ ἰν γυκά. Καῖ νος κάρου τὸ βασιλέως ὑ ὸς χλόμυθος ἐν ὀξυ
πί α βουλήσεως κύριος ἀ ὐ δραμε τηλικοῦ τον κακὸν ἐ ς τυραννίδα. οὕ τω καὶ τοῦ ὠ μα τοῖς ἔρ
γοις μακρὰ πα ρῆλθε. παί δων μὴ γὰρ οἱ πεγνό των ὕ ρεις διὰ τὸ σώ ματος οὐδὲ ὕ ρεις ἐ νομί-
σθησαν ἀ λλ ἐ γμύ κλιον αὐ τῶ καὶ πόχειρον βίαι τα ἀ μαρ βύνειν. ὁ δέ, ἐ γκλήματά τε ἀ νέ-
πλασε. καὶ ἐ δίωξε τοῖς ἀ δικουμ ένοις καὶ τ δικαζομ ένοις ἐ δεῖς ἐ σώ ζετο. ὁ πους πολλῆς οὔ σης
καὶ ἀ δικήτου τῆς φθορᾶς τ ἐ ννα λίσι ν τοῦ τινες τ ὐ δαιμόνων ὡς πορ ἐ κοινοῖς δείπνοις ἀ λε
κτορίδες δ ὐ τὰ καίνα ῥυφῆ ν. μεμνῆσθαι δὲ τ πατα κοπτομ ένων ἐ φασκε τ μὲν ὅ τι ἀ κέ κλα
σαν αὐ τὸ τὸ κακὸς τ δὲ ὅ τι λέγοντα ὅ τε ἦν μ μέρα κιον ἀ κέ θαύ μασαν ὡ ς ἐ ρέ λετο. ἀ πώ λλυτο
δέ τινες καὶ τελέ σαντες ἐ ν αὐ τοῦ τον τ ἐ κὶ πάντα ἦν αὐ τὸ βαρύ τερα δι οσημείας. καὶ ἐ λύ
πα ἐ ν μέσοις βοῦς ὑ πνηόις. ἔβ ος ὁ παρῖνος βασιλεύ σας τ ἔ θιμα μὲν ἐ σ οἰνο ν ὄ φελος φέρον,
ἀ δὲ ν εἰ ρά σατο. ῥυφῆ δὲ καὶ ἐ νδελεχ τημόν ως ρίῳ καθ ἑ αὐ ὸν παραδοὺ, τ ἀ ναλώ μα τῆς ῥυ-
φῆς ἐ ποιεῖ το φόνους οὐ δὲν ἧ δικημό των ἀ νθρώ πων καί τι προσ ηκειρουκ ίαι νομισθ έντων αὐ
τῷ. βαρυνομ ένων δὲ πάν των ἐ πὶ τ πικρᾶ τυραννίδι συναναμιχθ ῆναι νεό τητι καὶ πάντα σὺ με
λῶς καὶ δίκαιο γισμ ὸν τ ἀ φέντος Καρπά δοντα τὸν λέπτιν χάρονδος δάνειον συναγ όμενον
ἐ ν τὸ ὁ ρολοῦ τὸ συγκαθ ιζομ ένου τοῖς τελώ σιν. ἀ χώ ς ἐ νίοι πλανώ μενοι βοῦς ὄ νομ ά φασιν
εἶναι. Καρκαίρω ἀ χῶ. ἐ ν ᾧ φαμμοκοσμαρ γαρα. Καρῖνος. ἀ περ αγαντῖνος ζαγιὸς ἐ
παρῖνος. θεοδέ κτου ἔ ξενοπλέκτης. ἀ θηναῖος ζαγιὸς. δραμα τ ἐ δίδαξεν ἐξ. ἐ νίκησε δὲ ἀ. ἅπ
παζε ναβ τῶν ἐ νατος ὴν ὁ λυμπιάδα πρ ὸ τῆς φιλίππου βασιλείας τὸ μακεδόνος. τ δραμα
τῶν αὐ τῶ ὄ ντων ἀ λλὰ ς. σεμέλη ἢ ἀ ρχὴ ὡς ἀ θήναιος φησὶν ἐ νδεπ οσοφιστ ῶς. λυσίας. ἐ λυ-
μαίνοντο γάρ μ τὸν παρῖνον εἰ σφοιῶ σαι φασὶν αἰ πύνες καὶ ὅ ταν. ὁ σῖτος εἰ ζωθῇ καὶ τῆς γῆς
κεπαρμηῶ δαι φασὶ. Φερεκράτης. ὁ πότ ανοχολάζης νῆ φον ἵ να τὰ λήια συμπαρινωθῇ. λέπ-
ται παρῖνος, καὶ πάθος τ συμβαῖνον ἐ ν τοῖς σώ μασιν. ὀ νομ παρῖνωμα λέπται. ᾄ σιται
δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄ νομα. Καρῖνος λεγ ὼν αἱ ρεῖ τὴν ἀ δυνάτων. Καρπί-
μος ποιητὴς ἀ πῖνός. σκώ πτει δὲ τὸς παρῖνου παῖδας ἔ τως. ὄ ρτυγας οἰκογλεῖς γυλιαύ χενας
ὀ ρχησ ας. μανν οφυεῖς. σφυρά δων δ ἀ κμονίσμασι μικρ ὸν δ ἰ φασ. καὶ γὰρ ἔ φασκ ὸ πατὴρ ἐ μαλλῶν
ἐ ωνῆ ρας ἀ πάγ ξαι. λέγει δὲ ὄ ρτυγας μὲν διὰ τὸ ἐ ρεθισ τικὸν τοῖς τ ὐ ρόι ὄ ρτυγες. οἰκογλεῖς δέ,
ἀ ντὶ τ ἐ σκιαζαφημισ μένως ὡ ς αὖ τοῖς ὄ ρνιθας οἰκογλεῖς. γυλιαύ χενας δέ, βουτέσι μακροδα-
χ ήλας. γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ὄ νομ πλέ μα ἐ μμήν. κολοβὸν δ ἐ νεῖναι φασὶ τ ὁ λον
σῶ μα. τὸν δὲ βάχαλον μικρὸν. ναυ χένας δ ἐ πεχον τας καθ ἑ αυτ ὸν ὁ γύλιος. ὡ ς μικρ ὸν ὂν καὶ χηυ
λώδεις σκώ πτει. ἐ χέλυον δὲ ἔ βι ὼ πανί. ναννοφυεῖς δὲ ὅ τινας νοι λέγονται οἰκολοβοὶ τ ἀν-
θρώ πων. οἱ δὲ κολοβοὶ τ ἵ ππων ἔ νοι. ὀ ρχησ ὰς δέ, εἰσ φέρειν αὐ τοὺ ὁ πατὴρ ἐ ν τοῖς δράμασιν ὀ ρ
χουμ ένους. σφυρά δων δὲ δ ἀ κμονίσμασι δ ἀ ντὶ τ ἐ λαυνομ ένους ἐ μικρ ὸς. σφυρά δες δὲ εἰσ ιᾶσι τ αἰγῶν
ἐ πωδ άγων δ ἀ πατ ῶ μασι. καὶ σφυρὰ ς κυαμ ὸς ἔ χει τὸ μέτ ὸ. ζώ σεις οὖν ἀ ποκαλεῖ αὐ τοὺς μᾶλ
λον δὲ ἀ πὸ ζώ σεις ἀ λλὰ τοῖς δ ἀ κμονίσμασιν αὐ τῶ ἐ δ ἀ κτυ μάσιν. ὑ πολίζ ῆν αὐ τοὺ διὰ τὸ
βραχύ. καὶ τ μικρ ὸν μερεῖς μικρὰ, καὶ δὲν αὐ τοῦ. μικρ ὸν δὲ ἐ ν ᾧ φασὶν ὁ μέρος. ξενοπλῆς δ ὁ παρ-
μένος δοκεῖ μικρὰς καὶ τερατείας εἰ σάγειν τ τοῖς δράμασιν οὐ πολλ ῶν δωδεκαμ έτρον
φησὶν ἢ ἐ πῆ δὴ πολλάκις ὡ ς τραγῳδοὶ μικρὰ εἰσ φέρ ῃ νῖνα θεὸς ἐ μιμοῦντο ἀ ν ὀρχομένους
ἢ κατ ερχομένους ἐ νῦ ὸν ὧ ν. ὁ πατὴρ δὲ δράμα ἐ ποίησε μύας τ ἀ ποσοδικ ίαν βουτέσι μὲ δό
χος. γαλῆν δὲ εἶ πεν ἀ πάγξαι διό τι αἰ γαλαίνυκτος πίγυσι τ μύας. Καρῖνα ποιήματα.

μὴ ἀνδρος ψαδηραιλεῖ. αὐτὶ τοῦ αἰνιγματώδη. ὁ δὲ ναρκῖνος ὀρέσκην φησὶν ἀπὸ τοῦ ἁλίσκεσθαι ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμπεριπατοῦντες ἐποίησεν αἰνίγματα ἀπὸ τοῦ κενόμυθον. Καρμηλος ὄρος καὶ καρμήλιον τὸ ὄρος. Καρμητὶς πόλις οὕτω καλουμένη. Καρνεάδης λίθος ἀπὸ τοῦ κυρήνης· ἦν δὲ Φιλοκώμου Φιλόσοφος ἀφ' οὗ καὶ ἡ νέα ἤρξατο ἀκαδημία. Φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ, τὸν σκληρὸν ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἅλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι. Καρνεάδης ἕτερος ἀθηναῖος. φιλόσοφος μαθητὴς αὐξαγόρου. Κάσωρ· ῥόδος ἢ ὥστινες γαλάτης. ὡς δέ τινες ἕτεροι ἐγαλατήθησαν μᾶλλον ἁλιώτης ῥήτωρ. ὃς ἐκλήθη φιλρώμαιος. γήμας δὲ ἔτος δηλονότι τοῦ συμπλατικοῦ θυγατέρα, ἀνηρέθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς γαμετῆς, διότι αὐτὸν καίσαρα διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναιρεθεὶς τὴν θαλασσοπορατησάντων συβιβλίοις δύο, χρονικὰ ἀγνώματα. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐπιβιβλίοις ἓξ, πόλεις πλθους ῥ πόλεις τὰ νεῖλου τέχνης καὶ ἕτερα. Καρνεῶν Καρνεὶ δῆμος ἄλλων. Κάρνια ἑορτὴ ἀπόλλωνος ἐορτὴ δωρικὴ παρὰ λακεδαιμονίοις. Καρρόθεν· ἀπὸ τοῦ πρεῖπου. Καρρόον· τὸ ῥεῦμα. Κάρ· ἡ ξοινοτροφία ἐπιχωρίων μέθης διαφορά. Καρωθεὶς βαρωθεὶς τὴν κεφαλήν· ὃ ἢ δαρὶς βαρύνεται τὸν γαλιαθεὶς εἰς τὸ μέτωπον καὶ δι' ὅλου ἕως τοῦ ἐγκεφάλου· ὡς δὲ οὐθὼ καρωθεῖσα, ποιεῖ πάντα τὸν ὄφιν· καὶ κεκαρωμένος· ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἤδη κεκαρωμένος, παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁδόν. Καρεῶν· δωρικῶς ὀρείπων, καὶ καρεόθεν, ἀπὸ τοῦ πρείπονος· δαμάσκιος γάρ λέγει πρὸς ἰσιδώρα· ὥμην αὐτὸν κεκραγέναι καταβαίνοντα εἰς γῆν ἐσεσθαι· ἐγὼ δὲ καρεόθεν σὺ δὲ ἀφικόμην. Καρταλίμως· ταχέως. Καρτασινοὶ κηδεσταί. Καρπαία· εἶδος ὀρχήσεως οὕτω ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ζωῆς. Καρπίζουσι· ποτίζουσιν ἢ καρπαποιοῦσι. Καρπιμος τόπος. Καρπὸς ἡ καρπασία καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν· δύο δὲ σημαίνει· Καρπὸς καὶ πόδιαλρεῖον διαφορά· καρπὸς μὲν γάρ ἐστι νυείως αἰνιγματώδες ζῦλον καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ συρῆνες· πόδιαλρεῖον δὲ τὸ πόδιεγχυμόν τοῦτοις ὑγρὸν μετὰ τοῦ πόδος χοντος αὐτὸ δέρματος Καρπούδικη· βλάψαντι καρπούς, δίκας ἐπιτίθουν. Καρπούδικη· οἱ ἀμφισβητοῦντες ὡς πρὸς οἰκείας αὐτοῖς, λαγχάνουσι τοῖς διαιρατοῦσιν. εἶτα ἑλόντες λαγχάνουσι πρὸς ἐπικαρπίας· τοῦτο καρπουδικη καλεῖται. ἐλυσίας ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους ἐπιτροπῆς· εἰ γάρτι ἐγκαλεῖς ὧ δεῖνα μφρανίῳ, ἐπὶ σωγνὶ ἔχεις διαίσαι αὐτῷ κληρονόμους εἰ μὴ χωρὶς ἀμφισβητεῖς, καρπουδικη, εἰ δὲ οἰκίας, συνοικισθῆς πρὸς τοῦτον ἐπιτροπῆς διαιζῆ.

Καρπωμαι ἀπατικῶς. Καρποφορῶδοτικῶς. Κάρπωμα θυσία προσφορά. Καρσίως πλαγίως· καὶ ἐγκαρσίως. Κάρβαλίαν· μεγάλως. λαμίζεται γάρ ἡ ηλχὶς, κάρτα νομιδῶν· καὶ ἄσχετον ἦν τὸ καηδν· ἐχθρὰν δὲ τὸ στρατηγήσαντος. Κάρβασ· ἐπὶ φροδίτης. Κάρτα· ἐπὶ τοῦ σοφοκλέους· αἴας φησὶ πρὸς τὸν ἴδιον τέκνον· τὸ μὴ φρονεῖν γάρ κάρτ' αὐτῷ δῶρον κακὸν, ἐστὶ δὲ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. Καρβαλλος· ἀρχαῖς ἄλωνος μεγάλην οὖσαν φέρω χώραν· κάρβαλλον δὲ τὸν παραπλήσιον ὀφίνος ὀξυβαφίδα λέγουσι. Καρτερία· ἡ ἐπιστήμη· ἕξις ὑπὲρ μηδενὸς ἀπειρεῖσθαι καὶ μὴ καὶ οὐδετέρων. Καρτερός· καὶ ὁ δυνάμενός τινος κρατεῖν· ὁ δὲ, ἐδύνατο καρτερὸς εἶναι τῆς πόλεως· ἀλλ' ἐνέδωκε ζῶν τῷ βασιλεῖ· καὶ αὖθις· τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν ἧς τινος οἰκείσθαι καὶ καρτεροὶ εἰσὶν ὑπάρχοντες· καὶ αὖθις· ἐὰν τὸ ἐμὸν ἐν ὑπερβολῇ τινι ἀρμονίας καρτερὸν ἦν· καὶ μάχης καρτερᾶς διαγενομένης, φθείρεται πᾶσα στρατιὰ ὧν ἀπόχωρ· πρὸς δοτικὴν ἡ σύνταξις. Καρτερὸς ὁ ἐγκρατὴς, ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον ὁρᾶσθαι ἐν ὑγιεῖ πρὸς ῥωμαίους ὂν καὶ παλαιὸν καρτερεῖσθαι· ἀντὶ τοῦ νύειν· ἐγκρατεῖς Καρτερῶδοτικῶς. Καρτερώνυχας· ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες. Καρτερώβλαβες. Καρύα· τὸ δένδρον· καρυαὶ δὲ οἱ καρποί. Καρύανδα· πόλις καρίας. Καρυπάων· ἀρτύων ἡδύων. Καρυπεία κηδύτης τῶν ζωμῶν. Καρύκη δεσμα ἐπὶ πολλῶν συγκείμενον· ῥητὰ λύδιον ἱματίου ἢ ἄλλων ἐδεσμάτων· ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταράττειν ἢ ἀναδεῖν, καρυπάν φασι· καὶ καρυηστιεῖν, τὸ κοσμεῖν ποικιλίαν ἐπιμετ' τ' λόγων· καρυπάματα δὲ τὰ ἡδύσματα ἢ ἀρτύματα καρύκη ποικιλία· ἦν μὲν μὴ ἐν τῇ καλῇ καὶ ἀρχαίᾳ μήτε λυδῶν καρύκας μήτε μασσαγέτων φόβας. Καρφαλέον· ξηρὸν ἢ καρχαλέον καὶ ξηρὸν. Καρφη· ὀξὺς ἢ κοῖλος χόρτος· διφθέρας εἶχον σκεπάσματα ἐμπεπλασμένα

χέρβυ· νοῦφα. εἶτα συῶν γένη· καὶ συείων ἕως διαφθορᾶς· ὡς μὴ ἀπέσθαι τῆς ἁλμυρίδος τὸ ὕδωρ· λέγεται δὲ θηλυκῶς. ἀρειανὸς καὶ ἀδιαφθέρειαν τῆς ἁλμυρίδος ἐμποιοῦσαι. καὶ ἀόχθητα σαπρὰ ἁλμυρὰς φαινόμενα, οὐκεῖα ἀρεμεῖν τὸν πόρον· λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως ὁ ἁλμυρός. Καρχαλέος ὁ ξηρός. Καρχαρόδοντα· ὅσα σρογύλας καὶ συναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι· λέων νέων ὠδάλις· ἀετίδες· καὶ ἰχθύων γένος ἀσαρκοφαγικόν, Καρχαρόδους· βαχεῖς ὀδόντας ἔχων καὶ πάνυ χαρὸν τὸ βαχύ· καὶ καρχαρόντι μάθησις σοὶ μισθὸς ἀριθμήσει τὶ βραδεῖα νεφαλὼ λυπεῖ σφάγιος ἐξελεῖν σῶον· συμποσίοις. Καρχήδηλος ὁ λάμων· ἀριστοφάνης λέγει πόδι αὐτῷ. Καρχηδὼν πόλις λιβύης μεγίστη καὶ κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων καὶ δυναμικωτάτη ἐτύγχανεν οὖσα πάντες καὶ βύρσα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἰσορεῖας καὶ ζήτει σὺν ὦ ἀφρικανός.

Καρχηδὼν ἡ ἀφρική· ἧς ὠρεμᾶτο ὁ μέγας κυπριανός· ζητῶ σοι πῶν καθεῖλεν εἰς ἔδαφος· καὶ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν ἐπληθύσθη ἡ πρώτη σου πολιόνων. Καὶ καλράδες ἑταῖραι· τουτέστι ἀεὶ ἑταίρους καὶ οἰνόμαθος ἑκὼν σαι γυναῖκας ἑταίρους μισθῶ παρέχουσαι βίου λαμβάνοις ἑαυτάς. Καὶ καλραὶ πόρναι· καὶ καλπὸν δὲ εἰρηνδάφ ἔποιοῦσι· καὶ λάσιμον οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐρασάς· σπουδοῦσι δὲ τοὺς ὄρχεις ἵνα ἄλλους λάβωσι· πάντα τὸ καλεῖν ἕνεκα τοῦ σπουδεῖν. Καὶ καλβάσω· λοιδορήσω· ἀριστοφάνης· καὶ καλράσω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς· Καὶ καὶ σαυρεῖοις· ἢ καὶ καλρίοις· τουτέστι τοῖς πορνείοις· ἀριστοφάνης ἐν καὶ καυρείοις λέγων τὸν δεῦρο πῦσον δρόσον. Καὶ σία ὄνομα πόλεως· σημαίνει δὲ καὶ πύελον ὄνομα θυγατρὸς τὸ ἰώρ· ὅθεν ἡ εἶδος ἀρωματικοῦ καὶ δαβίδα· σμύρνα καὶ σακτὴ καὶ καὶ σία· Καὶ γυνὴ ὁς· ἀδελφὸς γυναικός. καὶ γυνὴ ὁ· καὶ γυναικὸς δὲ κοινότερον οἱ συγγενεῖς· ὁ δὲ ὁ μὴρ ὁ ὑὸς ἀνέλιξε εἰ πεναγυνήσιος· ἔκτορ δὲ καὶ γυναικός. Καὶ σία ἄφα· ἢ καλλονὴ καὶ ὄνομα πύελον. Κάσιον ὄρος πρὸς ᾧ ὑφράτης· ᾧ κάσιος ζλς· ἐν θαλαττίᾳ νος ἀνέθηκε κρατὴρας ἀργυροῦς καὶ ἐν βροὸς παμμέτρους κεχρυσωμένους· ἀπροβίνια τῆς κατὰ ᾧν πετρῶν νίκης ᾧ ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν ἀδριανῷ πεποιημένα· ξυνὶ ζὰ δαῖνι ἀλθης καὶ σωβαϊανὸς ἄγαλμα ποιρᾶν ἀνθρώπων ποιρᾶνω ἀθανάτων ἀνέθεν· ὅτι οἱ νικήσοις πλουσιώτατοι φυσικῆτε χνικ ἄμματα ἔπλεον δόμους ἐπὶ δόμοῖς συνάπτοντες ᾧ καὶ τὴν σον ἄμματα δεσμά, ἐν ἐπιγράμματι· χρύσοσα φαύσοιο δίτμαχλν ἄμμα καὶ εἰας ζλς διαδὺς δάναλας χαλκελάτου θαλάμας· Καὶ σιώπη, ὄνομα πύελον. Κάσις· ἀδελφός· Καὶ σίτερος· Κάσος· ῥωμαίων γενῶν νικήσας τὸν μαραθώνιον, ἀνέθηκε τῷ σεφανίῳ ἀγῶνος· καὶ ἦν νέος ἄμαχος φησὶν ἀριανὸς Καὶ σωεὶς πορνεῖα ἑταίρα. Κάσσια ὄρη· ᾧ καὶ σσιαι πύλαι· ὅθεν ἐκεῖθαλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τῶν ὠκεανῶ· ᾧ τὸ μὲν στενόκλυδον αὐτῆς, κάσσιαι πύλαι καλοῦνται· τὸ δὲ λοιπὸν ὑρκανία θαλασσα· πρεσβεύεται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν. Καττίω λίθῳ οἱ κάττιοι εἶχον ἀρχέμαχα δόρατα· τεθνηκυῖα λίθῳ καττίῳ ὃν ὀξύκλυδα πτερὰ σῶσαι καί τινα ἰὸν ἐμποιεῖν ὦ τραύματι ὀλέθριον. Καταλία· ὠγυγίην ἐν τῇ καλουμένῃ δάφνῃ· ἐν ᾗ ἐλέγετο ᾠδὴ σρύφνον ἀπὸ λωνα ᾧ χρησμολογεῖν αὖρας ᾧ πνοὰς ἐκ τῶν ὑδάτος ἀναδιδομένας· ἐξῆν οἱ πρεῖ τῶν πλοίων, ἔλεγον ἄπορ οἱ δαίμονες ἔλεγον. Καταναία πόλις Κατάγειον Κατόφθον μέλος τὸ τὸ κάτορος τὸ ζῴου· Κατοείδων· κωφῶν οἱ γαρκατοείδων ὑλακάκυν ἄδε· Κατόειον· εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς ποιχύλης· Κατωλὸς ὄνομα πύελον Κάτωρ· ῥόδιος· κώστυλος, γαλατικὸς δὲ ἄλλοι ἐπολανήθησαν, μάτος ἁλιώτης ἐκ τοῦ· οὗ ἐπλήθη φιλορώμαιος· γλύμας δὲ ἔδοξε νιοῦ ἁρουτὸ συγκλητικὸν θυγατέρα, ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ τὰ ἄμα τῇ γαμετῇ διότι αὐτὸν καίσαρι διήραλεν· ἔγραψε δὲ ἀναγεφλιὼ βασιλῶνος ᾧ τῆ θαλασσοκρατησάντ ἐν βιβλίοις ῥ· χρονικὰ ἀγωνίσμασι καὶ πρεῖ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις θ· πρεῖ πεθοῦς ρ· πρεῖ τὸ νέλου· τὸ χίων ἐρέβινθος καὶ ἕτερα περὶ ἀγαλμάτων κάστορος καὶ πολυδεύκους· ἐν τῷ διόσκοροι· Κασρούσαντες δὲ ἑαυτοὺς πρεῖ τὸν ἀρχιερέα σκοπὸν διαπαρεκλίσεως πείθειν ὁμίζον· Κάσρον· κατὰ ῥωμαίους, παρεμβολὰ ἀσφαλής· Κάβα· κυρίως ἐξ ἐπὶ ἐπὶ καὶ τὸ εἶτα· κατ᾽ ἐπὶ πρὸς ἀνύπτοντες ποιήσουσι τῷ ὄρμῳ, σοὶ δὲ κάβα μελήσει κάβασκή ἅπτο μεθύμν· Καὶ πανδρίζομαι καὶ καβραίνω γυναῖκα· Καβρα· αὐτὸ τὸ καβρι· ἀριστοφάνης, βαβάχοις καὶ

καταπανοῦργος· μόνος γὰρ λέπεσθαι ἀξιοῖ τινὰ ὃ καταβαίνει· καὶ καταραίνεται, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν· ἐν ᾧ θαι καταραίνεται παραβαλλόμενος. Καταβαμμα· οἷον ῥίψον· ἄφθη. Καταβάλλω αἰτιατικῆ. Καταραίνωσου γλωσσῆ. Καταβαλεῖς πολλῶν ρελῶν βολὰς δεξάμενος. Καταβλακεύω αἰτιατικῆ. Καταβολὴ μέμψις κατηγορία· ὃ δὲ οὐ χώνισα ἐπιμέμφεται αὐτῷ· καὶ καταβολὴν ποιοῦνται τὸ ἀνδρεῖον ἐλαχίστην. Καταβολὴ πρεσβυτικὴ λῆψις πυρετοῦ· τῇ δὲ μακεδόνων ἐπικαταβολῆς σωθεισάντων τοῖς βαρβάροις αὐθὶς ἐπιπλέοντες ἔφυγον. Καταβολὴ δημοσθένης θ' φιλιππικῶς πρεσβυτικὴ λῆψις πυρετοῦ σὺν τῇ πρεσβυτικαῖς νόσοις· λέγεται τις καὶ καταβολὴ διὰ τὸ σὺν δοκοῦντι θερμαίνω πρὸς σὺν αἰχρόνω καθάπερ οἱ ἔρανισταὶ βάλλουσι καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Καταβολὴ παινάργυρος ἐπικαταβολῆς πρεσβυτικὴ ναῦς ναυπηγήσασθαι· πρεσβυτικὴ δὲ ὑπαρχουσῶν καταπλεῖν σὺν νεῶν, πολύβιος· οἱ δὲ πειρατὰ θεασάμενοι τὸν Ἀννίβαν τῇ ῥωμαίων πλοίοις, σὺν καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. λέπεσθαι δὲ ἐθυσία· πρεσβυτικὸς πλεκτή· Καταβοᾶ· τὸν καταβραυλάζω γλωσσῆ. Καταβόρυχος· τῇ θρεξὶ κεκαλυμμένῃ· Καταβραβεύω αἰτιατικῆ. Καταβραβεύθω. Καταλαμβάνεσθω. Καταγωνίζεσθω. κ' κεκαγωνίζεσθω. τὸ ἆθλον ἀγωνιζόμενος ἆθλον στεφανοῦσθαι, λέγει ὁ δημοσθένης καταβραβεύεσθαι. Καταβρεχύκατὸ λίγειν. Καταβρεχὺ γλωσσῆ· ἐαιτιατικῆ. Καταβροχίσας· ἐυροφήσας· καταπιὼν δὲ τῇ ἀθρόως ῥοφησάμενον καὶ ἀπλήστως λέπεται ὃ καταβροχίσας· ἐγὼ δ' ἂν νυστερον ροοῦ κἂν οἱ λίαν ἡδέως καταβροχίσας, λαρυπιῶτους ῥητορας. Καταπελως· ζῶν τοῦ καταπελως ζῆν ἀνθρώποις πλατύς· καὶ ἁδρότης· καταπέλωτι καὶ καταπελωσου γλωσσῆ. Καταπέλλω γλωσσῆ· μὴ πρότερον καταπεῖλαι ἐπὶ τὸ νομοθέτου· δρᾶσαι δὲ· ἀφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμέρα καταπέλλειν ἑαυτοῖς, δίοις ἐπὶ μισθῶν. Καταπέλτοις· οἱ δὲ ἑλληνικὰ πάλλαγῆναι αὐτοὺς, φεύγειν καταπέλλουσι τὴν ἔτι παρέσπασθαι Καταπέμων· δαψιλῶς ἔχων· ὁ δὲ λείασι καταπέμων, ἐφανὴ λθεν εἰς τὴν πόλιν. Καταγαιον οἴκημα· καὶ καταγειον, κατὰ γῆν· αἱ δοῖκίαι ἦσαν καταγειοι· Καταγλωθεὶς· τῇ γλώσσῃ πικθείς· Καταγειν· ἀνδρας πρεσφανεῖς στεφηφορεῖν καὶ στεφανους καταγειν τεκνων αὐτῷ ἀπολωλοτ· καταγειν καὶ τὸ τὴν στεφανηφόρας εἰς ἑαυτῷ παρίδας ἀπὸ καθιστᾶν· ὃ δὲ, ἐπειρᾶτο καταγειν βους ἐπὶ πεπωκότας· ξενοφῶν. Καταγειν ἐκ πλοῖα· δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖ· ἀντὶ τὰ λιζεσθαι καὶ πακὸν καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πολεμίους ὁποῖ ἐπλοντο πλεῖν· ἀλλὰ τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσι καταγειν. Καταγηράσαις τιθωνὸς βαθύτερον καὶ τὸν ἰούρου πλασιώτερ ἢ καὶ σαρδανα πάλαι δυφλότερον· ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ· δὶς παιδες οἱ ἐρουτες ἐπὶ τῷ πολυμερονίων λεγομένῃ· ὁ δὲ τιθωνὸς ὑπὸ γήρως γλωμόμενος, κατεύχην εἰς τέτιγα μετέβαλε· κινύρασ δὲ ἐπὶ γηος φαρνάκης βασιλὲς κυπρίων, πλάτωνι διαφέρων· σαρδανάπαλος δὲ ἀσυρίων βασιλὲς, ἐπὶ ἡλακατία καὶ δυφῆ διαριοὺς, ἐτελεύτησε· Καταγηρατίσαι· συνουσιάσαι· ἢ αὐτὶ τῆς· τῷ πωρωνῶν γηράντων παλαῖν καὶ καμεῖσαι· τὸ δὲ ῥῆμα πόσιος ἵνα δὴ τῷ γηράντων τὸ μοιον ἢ πεπλασμένον· οὐ γὰρ δια πάνυ τὸ συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ καταγηρατίσαι· ἢ καταβλίψαι· γήραϊ δὲ τὰ τῆς σαφυλῆς ὁπωρεώδη· ἀεὶ σοφάνης ὑπὸ ρονθωεπιὼν ὑλοφόρον μέσην λαβόντ' ἀράνδε καταβαλόντε καταγηρατίσαι. Καταγινέων· καταλύων· ἡρώδοτος· Καταγινώσκω γλωσσῆ· καταγινώσκω σου ἐρεθυμίαν πολλὴν καὶ μωθρότητα· Καταγλωσσαν· ἐν ᾧ ἀναρχαῖος· Καταγλωτίζειν τὸ βλασφημεῖν· ὡς ἐν ἀχαρνεῦσι· ψωδῆ καταγλωτίζεμου Καταγλωτίσματα· πρεϊερραφιλήματα· καταπάσματα· πανδῖαι μυρεψοφίαι· ἢ πρεϊλαλήματα ἢ ἔδοδος φιλήματος· πρειεργότερον τὸ καταγλώτισμα ἢ ηδυσμα· Καταγμα· ἐρίου κατάσμα ἢ μέρυμα· Καταγωναι καὶ γῶναι ζῶν τὴν δι ὑπνοχέναι φασὶν ὅτι τὸ μὲν καταγωναι, ἰδίως ἐπὶ διαβολῆ καὶ πονηρία λέγουσιν ἀρχαῖοι· γωναι δὲ χωρὶς τῆς καταπροθέσεως τὸ μαθεῖν· καταγοὺς δ' οἱ ἐν καταμαθὼν ἐπαιθόμενος.

Καταγρατεύω αἰτιατικῆ ἁπλῶς. Καταγρεται· ξενοδοχοῦνται καὶ σὺν αὐτῷ καταγουται· καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον· Καταγοράωσουγλωσσῆ· Καταγωγὴ· παρεπίδοσις τῶν πανδοκείων· Καταγωγὴ· ἀναπαύλης· δεξιώσεως· ὁδῷ, εἰς τὴν πανδοκὴ ἐλθών, ἐξίστο εἰς ἑαυτοῦ καταγωγῆς·

ὁδὲ ἐδέξατο τὸ ὦρε ἀξέπαυσε. Καταγωνίζεσθαι αἰτιατικῆ, νικᾶν. Κατάγελαστος πανοῦργος. Καταγελάφων· πομπεύμενος· πεξευόμενος· αἰλιανός· ὁ τοίνυν διονύσιος καταγελάφων ἑαυτῷ λύρα πλεῖστα ὑπὸ τῆς κόρης, ἣν χρυσίον πάμπολυ ἐδεδώκει αὐτῇ. Καταδαπρύωσον γλωσσῆ. Καταδακτυλίης σωσυστασικὸς καταδακτύλιος τὸ πρωκτός. Καταδακτύλιον· εἶδος ἀριθμητικὸν ἢ πεμπτηρικὸν· ἢ ῥυθμοῦ καὶ πρόσματος τὸ καταδάκτυλον. ὧν ἐχρῶντο οἱ αὐλῆται πρὸ τοῦ νόμου Καταδαρθάνειν, πατανοημίζεσθαι. κυρίως δὲ καταδαρθάνειν ὀδὶ, τὸ ἐνδιέρμαι καταποιμᾶσθαι. ἀριστοφάνης πλάττει· ἔτι δὲ δοὺς ἕξεις οὐ τὴν κλίνην καταδαρθεῖν· βαρυτόνως δὲ οἱ ἀττικοὶ καὶ καταδάρθειν· καὶ αἰλιανὸς καταδαρθόντι οἱ ὄντες ἱερέων ἐδόκει λέγειν μίαν εἶναι σελάς ὁδὸν ὃν ἀνδρὶ, καὶ ἐν τῷ ἑφεσίῳ νεκρῶν φαρμακῶν. Καταδιδέσθαι· ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδίδεσθαι φαρμάκῳ· δείναρχος ἐν τῇ καθ' ἑαυτοῦ εἰσαγγελίᾳ

Καταδοῦ σὴ φυρέσκμαλάξ· αἰλιανός· εἶδον ἔνθα ἐπὶ τοῦ ρου βιβλία καὶ φλέξασκαὶ τῷ ἀθετεῖ καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐμπεπλυμμένων στιμάτων τὴν ἀποδόσιν καταδῦσι πυρὶ γρῶ. ἐπὶ πολλὰ σάμμος τὴν νῆσον καὶ τὸν θόρυβον παύσασθαι μίας. Καταδιαφορὰ νίγαται πολλῷ ἐμίσησε· καταφέρουσιν ὄμηρος καταδὲ φέρονται γαῖαι πολλῷ· Καταδείσας φοβηθεὶς· καὶ καταδεῖται φοβεῖται· Καταδημαγωγῶ αἰτιατικῆ Καταδημοβορῆσαι· καταφαγεῖν.

Καταδήμους δικασαὶ· ἔστι πότερον μὴ ἦσαν λ' ἐπὶ κατὰ δήμους προεδρεύοντες ἐδίκαζον· ὕστερον δὲ πεντήκοντα μ'· Καταδοῦν καταπονεῖν· καταπροσδοκᾶν. Καταδιαιτήσω· καταδιαλύσω· καταπεινῶ· εἰ δέ τις τοὐναντίον ὠφθήσεται ἀδίκως ἐπιμαλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδιαιτήσω τὸ σαφέστερον· Καταδιέλεσθαι· μεῖσαι· Καταδιστάσι· καταχωρίζουσι· Καταδιακρίζωσε αἰτιατικῆ γενικῆ δὲ αἰγυπτίων καταδικάζον ἡμῶν· Καταδικασάμμος ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναι τινα ποιήσας· ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ διοπείθους ὕβρεως Καταδιώκω αἰτιατικῆ· Καταδολεσχῶ γλωσσῆ Καταδόλιος· καταρρᾴθυμος ἢ φόβος· Καταδύεται δοτικῆ· καταβυθίζεται· πρύπεται· ξυγκαλύπτειν μὴ τοιοῦτον ἔργον τὸν ἐν ἀποδοκιμασίᾳ ἔχοντα δυομένῃ τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι· Καταδωασεύσῃ γλωσσῆ· οὐκ ἄξιον τῷ πωλῶν καὶ ἀσθενῶν καταδωασεύειν· αἰτιατικῆ δὲ, καταδωασεύων τὸν πένητα ὁ ἅγιος βασίλειος φησὶν Καταδώσοντα πεύξεσθαι· Καταδὺς· καταβυθεὶς· καταπαλυφθεὶς· ὃ ἢ, καταδὺς ἐς πᾶσαν ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μιμανίαν, διεπέμποντο πρὸς μαίανδρον. Καταδύσαντες ταῖς ναῦς· παρεσθουκυδίδης καὶ ἐπιτοῦ βάσαντες οὐχὶ δὲ ἐπὶ τὰ βαπτίσαντες Καταδύσεις φωλεοὶ ἐπονόμους πολλαί. Καταζυγὸν· ὡς ἂν ἐπιτοσούτους πολίτους καταδῶσι πατάζυγὸν οἱονεὶ μονομαχικῆς τινος συνεχοῦς φιλοτιμίας· ζυγὸς γάρ, τὸ ἐπαρεσκηότων ἀλλήλοις πλῆθος Καταείμυον ἐπαλυπτον Καταείσατο κατέχθη Καταιξ καταγὶς· ἢ δὲ τὸ μεμισοῖ ὁ θυβρεῖας καὶ ἐξαῖξ ἔστι δὲ τὸ τῆς θεᾶς. Καταθαρρῶσουγλωσσῆ· Καταθεῖναι καταβέβηκεν· οἱ δὲ γήπαιδες ἐπεὶ ἔπω ὁ τῆς μάχης ἐνεστήκει καιρὸς, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖναι μὲν ἐν τῷ ῥωμαίων χώραν. πάρεργον τῆς σφετέρᾶς ἁπαιρίας ἐποιοῦντο τὸν ῥωμαίους ἐπιβουλῆ. Καταθέλξας· βλαπτήσας καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινότητι λόγου ὥσδωμος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μεταθεῖναι.

Καταθεμώσας δέ· ἀποβαλόντας· μὴ πότερον τῆς θέσεως αὐτῶν ἐκ τῆς ὁδοῦ τυχεῖν, ἢ καταθεμώσας ἐφ' ὅπλα Καταθέωσε αἰτιατικῆ· οὗτος δὲ κατέθεε τὸν οἰκεῖον χῶρον. Καταθέασον γλωσσῆ.

Καταθεῶ τὸ ῥλέθοιτο· Καταθέσει· καταπαύσει· καταλύσῃ· καταλύσοι αὐτὸν ἐπὶ καθέσει τὸ πολέμου· Καθαθεῖ, καταβρέχει· Καθάθειον· τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους, ἅτινας ἔλεγον κατθεῖον ὠφθαι· καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαίφνης γινομένων ἔνιοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φαινομένων, κατθεῖον ἔλεγον· ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ἄλλαντος πόλις ἀφνίδιον βαλομένοις μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπιφανῆ, εἰ μὲν ὁδὶ προσέρχεσθαι κατθεῖον εἰς ἀγοράν. Καταθλίψαντ' καταγωνισάμενοι. Καταθλῶ αἰτιατικῆ. Καθάθνηδαιτιατικῆ. Καθάθ. Καταθρασύνω γλωσσῆ Καταθρήσομαι κατσκοπήσομαι. Καταθρώσκοντα καταπηδῶντα πρόσθος· καταθρώσκοντα τῇ αἰμασιὰ τὸν μηρὸν παραθῆναι Καταθύμιον καθ' ψυχὴν ἀρεστὸν· καταθύμιος θάλαμος τὸ μέρος ἐχόμενον μνήστης ἄλλων

θύμιος

θύμιος. Καβάκισθεν. βάλε πρὸς βαθος διασκάλακτικος ἰῶ χειροπήκτος πρὸς ὕδατος σωτηρίαν. ἔχων τὴν μὲν κάθεδον, ὀκέλαφον τὸν δὲ διάμεσον, κολεῶν κλύειν κολέθρων. Καβαλλάν. Σαμψὼς σὺν ζῇ τῷ πλούσιος. ὁ δὲ περσέας ἀνεσκάλμος τὴν πρὸς ῥωμαίους φιλίαν, λύθεν ἵνα μὴ ἰσονομεῖν ἐπεραλεβῇ καλῶν δὲ τὴν μακεδονίαν ἔβυσε βασιλέα φάγοντας, ἐ τοὺς πρὸς καλέδινας ἐκπωμωνήσας. ἔβυσε βασιλικὸν ἐγκλήμασι τῶν ἀπεχωρηκότας. ἐ τούτων ἐξ ἐπιθῇ πρόφασιν ἐς τε δῆλον ἐ δελφός. δίδωσι δὲ μόνον τῷ ἀσφαλίαν βίος κῆρα λομμένοις, μὴ δὲ τῷ ὑπερχόντων νομισθὲν ἀφῶν ἕκαστος ἔφυτε. Καβακόσα. κεκλοφὼς κλέα τὰ καβαυθῆναι ἤ ὅτι κόσον τὸ αὐθρωπος τὸ ἀνδρός. ὅθον ἐ κεσίγυβος. Καβαπαχῶ μαι τυπικῶ. Καβακεχύσαι. ῥῆξαι. φοφῆσαι. πρῆσαι. ἀπὸ τῷ φυγμῆ κειν. Καβαπαίνω. ἀναιρῶ. φονεύω. ὁ ᾗ τοξότης ἀφίδρεβόλος ὢν τοσούτους καβαπαίνω, ὅσους ἀφίδρεβόλη. ἀναπιοσφῶν. Καβαπαίνων. ἀναιρῶν. πλήτ βων. τοὺς μὲν, καβαπαίνων χερσὶ. βιῶ δὲ, πλήπων. τὸ δὲ, φορήσας. ἐ ξενοφῶν. βιῶ μὲν, καβαπαίνοντες. τῇ, καβαδιώξαντες. Καβακεκλεῖσθαι ἐκ πεῖσθαι, ἐπὶ βαπέζης. ἀναπεῖσθαι ἢ ἐπὶ ἀνδριάντων Καβακέλασον. ἀπὸ σωτὴρ κήρυξον. οἱ γὰρ κέλασι πολλάκις σωπᾶν βαπέλλῃ ἐώθασι σώπα λέγοντες, ἐ ἄκαρε ἐ βόμοια. ἀεισοφώνης ὄρνισιν. ὦ δισμάκαρ. ὦ πλῆν ὁ ἔβατε. ὦ σοφώβατε. ὦ πλὰ φυρώβατε. ἐ βεῖ δὴ πάσφησιν, ὦ κεβακέλασον. ὥσπερ τοῖς ἐρέτασι ἐ ὀλέγουσι βαύσασθαι βάπα κέλασαί μοι. Καβακβατομεῖν καταχλαλάζῃ. αἰτιατικῶ. Καβακεχειρωμένως. παραλόγως ἐ ἀφῳδῶς δόκολαυόντως. τῇ πεπόθητι τὸ ἀνδρὸς καταπεχειρωμένως. Καπικλᾶσαν αἰτιατικῶ θέλγουσαν. περαύνασαν. Καβακλεῖσι καταπλεῖδος ἢ τὸ δαχίλου. Καταπλεκχῶ. αἰτιατικῶ.

Καβακλιμὴς βακλίνης ἀνακείμενος. ὁ δὲ, ἔτυχε τότε καβακλινὴς ὢν καὶ μαλακιζόμενος.

Καβακλιβακλίνας. θρόνους. ἐς ἀνάκλισιν βακτηδείας. Καβακλώθου τε βαρεῖαι. αἱ κατακλώθουσαι καὶ κεβαμοιρᾶσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. καὶ κεβακλώθη, κεἱμαρμένα. Καβάκλυζε. κεβακλύζεσθαι πρίσσον. ὅ ὅτι πέμπτον ὕδατος. ἀεισο βῆ καὶ τὸ πῦελον καβάκλυζε καὶ θάμαι ὕδωρ. Καβακολαθῶδοτικῶ. Καβακονπίζωσι. ἐ βὶ πολέμα. μὴ αἰτιατικῆς. Καβακονπυλίζω αἰτιατικῶ. Καβακορὴς. ἄχρι ἡμέρας ἐωθινόν. στίχοις. ἐ πῶ καβακορὴς ἐδαμῆ γενον. ἀλλὰ σχεδὸν ἀπερωδακτύλωσαν μος, ἀπωλάβετο. Καταπορὴς σιωπουσία. Σαπλεοναζουσα. σὺν ᾧ διὰ πολυβύτου κεβακορὴς γνωμῶν ᾧ πάθῃ. Καταπέρεκς παίφασὺ τόν. Καβαπέρεκ. ἀπλήσου. ἄτε τὸ τῇ γυναικὶ πέρους ἐ λαλου ἐ καβαπέρεκόντος. Καβακόω τυπικῶ. Καβακωπύσαι θερμῶπαι. Καβακῶλον καβὰ λέξιν. Καβακωμῳδεῖται αἰτιατικῶ. Καβακωχὴ. ἡ κεβάσχεσις. ἐ αὐτὸ τὸ χωρίον. Σαπτείσμασι ἰῶ πρὸς καβακωχὴν τῶρας. ἐ αὖθις τὴν ᾗ ἐὰν θεῖ κεβακωχὴν ἡ ρέμα διανοίγουσαν ἐ δοκοκαθαίρουσαν βὰ τῶ ψυχῆς ὄμματα. Καβακωχή. σὺν ἰοὶ ἀν κεβοχή. τὴν βίβλον πόλλα τὴν μπρωακιὼ, εἴ τις μεβὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται ὡς ἐκαὶ ἀν λυθείασι καβακωχῆς τ θεολογίαν τ πόδι θῦ. Καβακωχή. εἰς αὐτὸ ῥον ἀν ἤκειν ἡ ἄρεως καβακωχή, ἐ μονομαχεῖ. Καβακώμοι. μὴ οὖσι χρόνον σὺν τοῦ χρόνῳ βῖς αὐλήμασι καβακώμοι. τοῦ πίσιν ἄλωτοί. Καβάκρας. ἐ πέρεκμα. θαυμάδης. ὁ δὲ βρασίδας ἐ πὶ βᾶ μετέωρα τῆς πόλεως ἐ βάπτεβρυλόμενος κεβάκρας ἐ βεβαίως ἐλᾶν αὐτῶν. ἐ αὖθις. ἐλπίσαντες τῶν πόλιν ἔχεσθαι καβακῇ, παρασιδόασι βᾶς αὐτῷ ἀν ἀξόλοκλήρ. Καβακῇ. ἐ πέρεκμα. διόλου. παντελῶς ὁδὲ, ἐλεπικδὴν ἔτι λθέ πεσθαι φυλακτηρίῳ, τὸ μὲν καβακῇ ἀλῶναι τ πόλιν, εἰ μή ποτε ἔτι κατ ἄκρας πόλεως αὐτὶ τῶ καβὰ ἀκροπόλεως. Καβακρᾶτος. κῇ πολλῶν ἐξουσίαν Καβακρατῶσουτυπικῶ. Καβακρεωμάζωσον. τυπικῶ. Καβακρῆθεν. καβακεφαλῆς. Καβακρεῖνω. αἰτιατικῶ. Καβακρεῶμαι περικῶ. Καβακροτεῖ ἄγαν ἐπαινεῖ. Καβακλαβεῖν. ἔρκται καὶ ἐπὶ βάχους ποδῶν τὸ καβαλαβεῖν. ὅ ἐν λέγομεν. ὁδὲ, τὸν φάγοντα διώξας κατέλαβεν. ὡς δὲ ῥήτορδν, καὶ ἐπὶ τῶ πολεμίζῃ. αὐτὶ φθῶν. μὰν αἴτιον καβαλαβόντες τὸν αἴτιον.

Καβαλαλιά. πεῖς τινα ἐπὶ τινων βλασφημία παρεκβῶ ἀ ποσόλω. Καβαλαλῶ. περικῶ. ἐ πὶ ἐμφύχων. καθ ἡμένος καβὰ τὸ ἀδελφὸν σαυ κατελάλᾳς. καὶ κατελάλησαν τὸ θεῖ ἐ ἔπεσον. ἐ πὶ δὲ φύχων αἰτιατικῶ. μὴ καβαλάλᾳτ γειτνιῶν τα. αἰμάμαθον τίμα. Καβαλαμβάνω αἰτιατικῶ. Καταλάμπω αἰτιατικῶ. Καταλλαλῶ αἰτιατικῶ. Καταλείβω. καβακλᾶ-

ρθ-ω. Καταλέγω γλωικῶ. Καταλύσιμον γὸν ἄξιον τὸ καταλυσθ-ῶναι. εἶ τε δείναρχος ἐν τῷ κατ' Αἰσχ. λυπέρχου. Καθελείρ. καθελκύζ. Καθαλνίζεται. διαλωκύζ. Καθάλληλον. ἁρμόδιον. Καθαλλήλως. ἀκολουθως. ἁρμοζόντως. Καταλικτικῶς. πρὸς καταλαμβανόμενος διὰ πόνους, ὥστε θέρυρον μὴ κινῆσαι. Καθαλκεῶ γλωικῶ. Καθάλκησις. γνῶσις. ἀείσθ' ὠφελαις ἐπὶ δὲ λέξιν. ἐπερῶσιν ἐπαθάλκησιν. μᾶσικῶς δὲ ζῶντα εἶτε. λέγουσι δὲ καθάλκησιν, ἐπειδὰν καθαλκήσωσι τῶν κηρῶν τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὡς μὴ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον. Καττάλκησις. τὸ εἰσφυτίχιον. Καθελιμπάνω. ἀφίημι. Καταλίπωμεν. αὐθυπότακτον. Καθαληθάδην. ἁπλῶς λόγω γραφόμενα. Καθαλογάς. ἀθηναίων συνεψηφισμένων ἐπὶ ἀνισχιλίοις τὰ ἀεὶ ἐγγειόσθαι ἁπλῶς τὰ τέλη τῆς πόλεως, ἕως ἂν τὸ χρέος τοῦτο ἐκτιθῶσιν οἱ λέξοντες ἐπὶ τοῦτο εἰ ἡ τοὺς πλουσίους κληθῶναι καὶ λογίσασθαι ἐπὶ καταλογάς ὁ εἰς τοῦτο τάγμα. Καθαλογίζομαι αἰτιατικῶ. Καθαλογεῖται καταθεμένοις. Καθάλογος. ἁπλῶς ὠφελῶν τὰ ὀφλόντων στρατεύεσθαι ἐπὶ ἐξαριθμήσεις. ὁ πρὸ ἀξιόχρεως ὢν ἐπὶ τὰ ἱππικὰ ὁμῶς καὶ ὁ ὀνόματα. ἀεισοφ. ἐπειδὴ πολίτης ὢν τετιμωρημένος ὢν καταλόγω, ἀδείς καταπροδὰς μετεγγράφεται. ἀπ' ἄλλης πρυδήν. ὁ δὲ βατιανὸς δύο στρατόματα ἐπὶ μεγάλα καταλόγου ἐξενικά. τὰ ἄρτοι πληθῶν ἐπὶ ὧν τὰ λόγου, ἐφ' ὧν φησὶν αἰλιανός. Καταλογῶ σου γενικῶ. Καθαλύω. καθαναλίσκω ἀεισοφ. νικοφάνους. σὺ δ' ὡς πρὸ τετιμωρημένος καταλόμενος ὑριον. ἐὰν δὲ ὧν μετὰ τὸ σῖτον μισθῶσαι τὸ σῶμα καθαρμοῦ χάριν, ἀπλούσθαι δ' ὠνείσιον τὸ τετιμωρημένος. ἢ εἰς φυλὴν καταναλίσκω. βίον δὲ τὸ πειρασίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς ἁλυσιδὰ καταναλίσκω. δῶν μεταφορᾶς τὸ ὑδάτων. τὴν δὲ καταπόθεσιν, ἐπὶ τατικῶς λαμβάνεσθαι ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν. Καταληρώδια. τὸ ταραχίλου. Καθαληίσαι. εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τὸ στρατοῦ. Καταλύω δῦναι ἂν βλάπτω. Καθαλύσας. καταστρέψας. ἀφανίσας. ἢ δ' ὠχηθεὶς. ἁπλῶς ἐπὶ τῆς τὰ παρασκευὴν καταπεπτωκυίας. ἀδ' δεῖ λέγειν νυνὶ καταπεπτηκέναι ἐπαῦ τὸ αὐτὸ λύσαι. Καθαλῦσαι τὰ θεσπιδῆ. ἐπὶ τὸ χουμῷ ἐπὶ αὖ μετ' καταλγεινῆ ἐπὶ νικοῦ. Καθάλυσις. οἱ πιάπολυρί. ὃ δὲ ἐπὶ τὸ ῥωμαικὸν καταλυσιν ἐπὶ ἀφάντι, δύτο θανάτου ὕεισιν ἀνήκας τὴν ζημίαν. Καταλυπῶ γενικῶ. Καταμαλάττω καὶ καταμανθάνω αἰτιατικῶ. Καταμαρτυρῶσι γενικῶ. Καταμάχομαι. αἰτιατικῶ. Καταμαίνομαί σου. Καταμέμφομαι δοτικῶ καὶ τοῖς τὰ θεοῦ ὅροις καταμεμφόμενοι. αἰτιατικῶ δέ, ἀλλὰ τὸν βασιλέα δὲ μόνον καταμεμφόμενοι. Καταμηδιῶν γλωικῶ. ἤγουν καταφονῶν. ὁ δέ, μηδὲν εἰ πὼ νῦν ἐρανῶσιν, ἐξ' ὧν τὸ θανάτου καταμηδιῶν. Καταμηλῶσαι λέγεται, τὸ μήλων καθίεσθαι ἐπὶ τὰ ἰατρεῖς τὸν λαιμόν. ὡς ποιοῦσι οἱ ἐμοῦντες τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν. Καταμῆρέναι. καταπλῆσαι τὰ μηρία ἀσά. Καταμικάομαι. ἐπιβαλών. ἐπὶ καταχέας. ἰώσηρος. ὁ δέ, πειρηρέξας τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ μικρὸν τῆς κεφαλῆς ἠρίνη. Καταμήλω. μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλω καθεῖναί που. ὧν δὲ ἐπὶ ποιμία τις ἐπὶ τὰ ἄδηλα τεκμαιρόμενον. λέγει δὴ καταμηλᾶν, ἐπὶ τὸ βάπτειν εἰς ὄξος μίζαν ἐσθίειν. Καταμνημονεύω αἰτιατικῶ. Καταμόν. ἐπὶ ἐρεσμα ἐπὶ καταμορομαχῶ, αἰτιατικῶ. Καταμωκώμενος. χλευαζόμενος. Καταμωλωπίζω. Καταμυθεύω αἰτιατικῶ. Καταμύουσι. πλείονι. Καθαναγκάζω αἰτιατικῶ. Καθαναγκη. Καθαναλίσκω αἰτιατικῶ. Καθαναλῶσαι ἐπὶ κατὰ λῶσαι, ὅ αὐτό. Καθαναριθμητικῶ. Καθανασὰς. ὁ δέ, διὰ τὸ τάχος τῆς ὁρμῆς ἀπὸ πλάνου καταναστὰς μιᾷ μὴ πατοῦσι τοῦ ὄνου πάντων σόλα. ἀντὶ τοῦ πορβαλών. ὑπορνικήσας. Καθανεμαχῶ αἰτιατικῶ. Καταναῦν. καταπλέειν. εἴρηται δὲ παρὰ τὴς παροιμίας. καταναῦν τὰ ἄρμενα. Καθανδρίζεσθαι γλωικῶ. Καταπαλαίω. Καθαναίος. ὁ δὲ καθάνης. Καθαναισχυντικῶ. Καταναιώτεται. κατισχύει μαχᾶται, Καταναμισύσας. νόμισμα ὠνασάμενος. ὁ δέ, κατὰ ἀπαίνιον δὲ χρημάτων ὅσου εἰ χε πρόσθεν νομισεύσας, ἀνθρονίω ἐπὶ ὃς πολιαὶ δὲ ἐπεμφε. Καταναῦν, δυτέσι θυμῆρες, ὃς ἅμα ὁ πτερὸν πνοιτο καταπᾶν αὐτὸ ἔσεσθαι. Καταναπαύσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζω φόβου. μηδ' ἐπὶ τὸ πλατὰ ἐχούσι καταναπαύσασθαι περίσιν, μηδὲ αὖ μείζω φονεῖν τῆς κοινωφελὲς προαιρέσεως. ἂν καταφορ, ὁ πρόσω ῥίπτω. Καθανακατοφερῆ. Καταναπύσωσι, ἐπὶ ἀπενωῦ. τὸ πρὸς αὐτὸ

ἀεὶ ὑπὸ τῆς εἰρήνης σωθήσ. ὅθεν οἱ βασιλεῖς αὐτῇ καθυπέσωσι πρὸς αὐτόν. Καθυπερμαι δε. καθυπερθεν δε. Καθυπνώσ. λυπηθείς. μεταγνούς. καὶ καθυπνῶ αὐτὸ τὸ σωπῶ. δαβιλ. ὅπως αὐφελλησοι ἡδόξαμου καὶ οὐ μὴ καθυπνῶ αὐ σιωπήσω. Καθυπνῶς αὐθυπέρθεν.

Καθυπνῶ. ὁ μὲν χρυσόστομος, ἀντὶ τοῦ μὴ μεταβληθῶ. μὴ μεθεσω. ὁ δὲ θεόδοτος ὁλος. ἔδωκεν αὐτῷ ὀθεος πνα καθυπνώξεως. δηλονότι ἐργειαν δηλῆ. ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ σωνεχώρησε. τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χεῖρον ἔξιν ἡ φυχῆς φησι. τὴν ἀνίαν ἔχουσαν καὶ ἀμεταθέτως. ὡς ὅταν γὰρ ὁ σὰλ λαβεία καθυπνυγμένος, δηλαδὴ ἡλως μεθεσῃ, ἅπερ ἐστὶ καθυπνεία καθυπνυγείς, δηλαδὴ ῥᾳδίως μεταβαλοιῦ. ὁ δὲ ἰσίδωρος, ἀντὶ τοῦ μὴ καθυπλαγῶ. οὐ μὴ μεθεσῶ. Καθυξαίνω. Καθυξαίνω εἰς φοινικίδα. ἀεισοφάνης. τὸ φλόμεον ἅπερ λίθων οἰδημότατι μὴ καθυξαίνω ἀνδρα τῶν ὑφοινικίδα. ὃς αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμέλων ἐπέζεσεν. ἂν μὴ χιλίοις αὐτὸν αἱμάσομεν ὡς φοινικίδα αὐτὸ πᾶσαι τὸ σῶμα. ὃ δὲ καθυξαίνω, ὡς βασιλείων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς βασιλικὸν ἐχρῶτο δὲ οἱ λακεδαιμόνιοις φοινικίδι πρὸς βιοὺς πολέμους. τὸ μὲν ὅτι τὸ τοῦ χρόας, ἀνδρικὸν. τὸ δὲ, ὅτι τὸ τὰ σῶμα βος αἵματῶδες, ἢ τὰ αἵματος ῥώσεως ἐθέλῃ καθαφρονεῖν. τὸ δὲν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τὰ ἐν βλῇξῃ πολεμικὰ ἀποφορήματα δηλώσειεν ἂν εἰκότως βασιλικὸν τὸ φοινιχθῶναι. κἂν γὰρ μαχθῶναι. θυμαλωφθῇ, ὁ δαιμόνιος ἀνθρωξ. Καταξαινόμενοι. μαστιζόμενοι πληγαῖς καθαιρόμενοι. ἐπὶ τὸ αὐχένων οἱ ἀνοι, ἐξέχωθεν ἐπὶ τὸ πολεμικὰ αἱρόμενοι, τὴν ἐβιομάχων τὸ φαρβάρων κράτος τελάντων. πρὸ τοῦ ἐνθέσμου τὴν ἀσελγεσάτης. παρατεινάσης τὸ ἐν ὁδυρὸν ἐχούσης χρόνον. Καταξαίνων. καθαίρων. ἐν τούτοις τὸν ἅπαντα αὐτὸν καταξαίνων βίον. Καθέκροι οἱ ὕδροι οἱ μὴ ἔχοντες λαβας Καταξιοπιστεύεσθαι. ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τὸ τηλικούτων ἀνδρῶν καταξιοπιστεύεσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς τοῦ καθέξεως. Καταξιοῦντες. τιμᾶς ἀξιοῦντες. οἱ δὲ, οὐ καθεξιοῦντες τὸν τὶ μαρχον διὰ τὸ συνήδεναι τὰς ἰωοὺ προσδέξαντο. Καθέξυμφορᾶ. κἢ συντυχίαν.

Καταπαλαίωσι. ἐπὶ καταπανουργάω αἰτιατικῆ. Καταπαλαῖσαι. Καταπαίσω. καταποικιλῶ. πληρώσω. ἀεισοφάνης. ἢν γὰρ μεθυσθῶ. πάντα ἐμαυτὴν καταπαίσω. Καθάπασος. καθάμεσος. πλήρης. καταπεποικιλμένος. πεφάσθαι κἢ νῦν τὸν ἐμὸν, πάλιν ὡς ἡμᾶς ἢξίς τεφάνοις καθάπασος. Καθαπατέρα ἐμητέρα. ὁ ἢ ὀνόλοφος ἐφυλάξιθῆν κἢ πατέρα μὲν θεουρίπων. τὴν δὲ σιέρων κἢ τὴν μητέρα. Καταπατῶ ἐκ κἢ παύω αἰτιατικῆ. Καταπαυσις ἐκ γῆτης ἐπαγγελίας. δαβιλ. εἰσελεύσομαι εἰς τὴν καταπαυσίν μου. Καταπαυσις. ἡ τῶν ἑβδόμων ἡμέραν ἔσθεος κατεπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. καὶ καθὼς ἐδοξεν οἱ ἐλθοντες εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας καὶ ἡ ἐρανῶν βασιλεία. Καταπαίζω σου γλωσσικά. Καταπέλτης. εἶδος πολεμείου. ὃ καταπελτάουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσουσι. καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς ἀφ᾽ ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἢ καταβραμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ μὲν ἔχουσα μάντα. καὶ καταπελταφέται, οἱ ταῦτα πέμποντες. ἴσασδέ πομαλχοῦ ξύλα παχέα ἔχοντας διωκχησεσδηρωμένα. ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐμχειρεῖν εἰς βιοὺ ἐλέφαντας προσολαλῶν. ὁδὲ λοιθέτης λέγει σὺ δὲ τὰ γὰρ θύρσου μαρτυρίω δεσμοῖς χειρῶν. καταπέλταις πδῶν

Καταπίπωκεν. ἐπιώθη. Καταπέρτερος. Καταπετὸν. ἀντὶ τοῦ φορτὸν μένος. Καταπέτηξ. καταλαράπτηξ. καταβάλλ. Καταπεφρόντικα. εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωσα. εἰς τὴν παίλασιν καταλελαπάνηκα. ἀεισοφάνης μοφέλαις. ἀλλοὺς ἀπολώλεκα ἀλλὰ καταπεφρόντικα. προσ τὸν ἡῶν λέγει ὁ πετεσρύτης. Καταπειθὴς. πειθήνιον. ἄλλως τε ἀπαθαλσεῖναι καὶ οὐδαμῆ καταπειθὴς τοῖς ἐξηγουμένοις. Καταπεράζω γλωσσικῶς καὶ αἰτιατικῆ. Καταπῆγας. τὰ πηγνύμενα ξύλα εἰς τοῖς υδασιν. ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα, οὐχὶ ἀπὸ τῶν καταπῆγας δέχεσθαι. ὑφ᾽ ὧν ἔδει συνέχεσθαι τὰ βασὶ τὰ ῥάμματος καθιέμενα. Καταπηδῶ αἰτιατικῆ. Καταπήνη. κἢ βλάπτω. Καταπῆχυς. ἐπὶ τὰ χαρείπω πρόσωπον. ὁ ἢ φιλόσοφ᾽ ἀνεμπόδιστος εἰς βασιλεῖα σπουδιστέλη. ἐπὶ τὰ πῆχυν. ὡς φανῆναι ἀπηχῶς ἄγει τὰ πανικοῦ δυσυχήματος. Καταπίονα. λιπαρά. Καταπλῆκες. κἢ πεπληγότες, τούτων δὲ γνώμη, εἰσὶν αἱ τοῖς καταπλῆκες ἦσαν, Καταπλήξ. ὁ συνεχῶς πε-

ωλιγμώς. θεόπεμπτος. ἀλλὰ μὴν εἰ λείθυια συμπνώμωλωέχει τὸ γυναικεῖον ἅπαν κατὰ πλὴν τῶν τε χνῶν. Καταπλευτέω περιπλεῖν. Καταπλέω αἰτιατικῆ. Καταπόδα. τὰ αὐλικὰ ζῴων. Καταποδός βάσιν. ἀποιμία. ἐπὶ τῆς μιμεῖσθαι τὸν ἐσθίοντα. ἐπὶ τῶν ἐσθιόντων. ἐπὶ τέχνῃ ἐπὶ μὴ ἀθερῶ Καταπραύνω γνώμην. Καταπρεμῶς. Καταπολιτεύομαι. καταπολιτεύω σοι δόσιν. Κατα πρατῶναι. πιπράσκειν. Κατὰ πρόσωπον. ἐναντίως. Καταπτήσσω. ἐκπλήττομαι. Κατὰ πτόησις. λόγος. Καταπτύω. ἐπὶ τῶν καταπτύοντων. Καταπυγοσύνη. ἀκολασία. Κατὰ πυγών. καταπυγοσύνη. Κατὰ πυγὼν λέγος. ἢ δὲ μετὰ φορὰ δασὺ τὸ ἀλφίτων οὖθος λεγόμενον ἰχνύων. ὅτι ἔστιν καθαρὸν ἡ γνὴ καὶ δὲ κατὰ πύγων. ἐπὶ κατὰ πύγωνα αἰτιατικῆ. ἐπὶ αἰ πλόσεις ἄρην. ἄρη ἐπὶ τὸ θλυκὺ κατὰ πύγων, ἐπὶ πρᾶξις κατὰ πυγοσύνην. βυτίσιν ἡ μαλακία. Κατὰ πυγωνίσεῖ. μαλακώτερον. πρωικώτερον. ἀντὶ τοῦ ἔξω κατὰ πυγωνέστερον εἶναι. Κατὰ πωθάνομαι γνώμην. Κατὰ πυσον. ἀντελλόμενον. μισοῦντος τὸ δὲ ταραντινίδιον λεπόμενον ἐπὶ ἀθυμούντος, ἐπὶ μόνου ἐλέθη, κατὰ ἀπορρήγνυμι, ἀφίεται, περιαλγεῖ καὶ φησιν. ὧν κατὰ πυσόντα καὶ ἐπὶ ἐρρίγθαι ἔλκος. ἀπὸ δὲ εἰς ταύτὸν μοι τὴν χρείαν ἔστι τὸ δεῖον ἐπὶ νου. ἐπὶ ῥίψασα αὐτὸ, εἰ φίλ αὐτὸν διέχρησατο. Καταπύσιν. ναῦται δὲ τὸν κατὰ πύσιν ἐκχώρησιν ὄντες, ἀπὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ πυσεῖν ἀντὶ τοῦ ἐκπνεῖν. ἀπὸ τοῦ πύσιν οὖν κατὰ φέρομεν. Κατὰ ῥαβδον ἔφασαν. κατὰ ῥεαφῶδησεν ἢ κατὰ σίχον δι' ἦλθεν. Καταῤῥαθυμῶ γνώμῃ. ἐπὶ αἰτιατικῆ. Καταῤῥαθηται. πάσαι ἐν ὦ ἴσρω ποταμῶ. ὄρους δόσον τινὰ ἀπὸ τοῦ ῥάματος ἐπὶ τὸν τὸ καλάβιος ὑποπεφυκὸς. ἀφ' ἃ φασιν ὁ ποταμὸς ἐμπίπτων μικρὰ μεγίστου καλάμου ἀνάπλεται. καὶ ναγχλάζων ἐπὶ ταῖς πέτραις, ἔπειτα ὑπερφερόμενος, ἑλισμοί τε ἐπὶ λιερεῖ καὶ χαρύβδεις κυκλεμμένα τὰ ῥάμβος, ἀποτελεῖ. καὶ τὸ σύμπαν ὁ ποταμὸς καθ' ἑαυτὰ χωρία, οὐ πολὺ ἀπέοικε τὰ κατὰ σικελίαν ῥεύματος. Καταρράκτης. εἶδος ὀρνέου θαλασσίου Καθάρας. καθάρας ἄξιος. οὕτω μὴν ὁ καθάρατος σωμάτως τὸν ἄνθρωπον ἐπικλῆ. Καθαρασφώδησεν. φλυαρήσει. Καταρῶ. αἰτιατικῆ, Καθέρδω, χέω ἐπὶ τοσοχέσεις, καὶ καθαρρέχων ἐμαυτῶν τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυσῶ. ἐπὶ ἀπατᾷ, οὐδέτησι μισθοῦ δίδωσ' ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν, ἔστι κατάρδων ἀλλὰ καθέλλισα δίδασκον. Κατὰ ῥέθος, ἧς ἐπὶ καλὴν ἀμυξε καθ' ἑαυτὸ ἀφροπίνδα αὐτὶ τοῦ ἐπαράξεν. ἔξεσε. Καθερπισις, κατάγνωσις, Καθερπτεράω. Καθερπάω, Κατὰ ῥοῦν, καθ' ὁδὸν, καθ' ὁδείαν. πλήρης τὸ γὰρ ἐκελεύω ἐλύγαινον ἅπαν καὶ οὐ χαλεπὸν ὢν διὰ πάσης τῆς νυκτὸς, καὶ ἰσάκαι κατὰ ῥᾶν. Καθερῶμαι, αἰτιατικῆ, οἱ καθερῶμενοι ἐκ κατήραν, δοτικῆ ἢ, ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἐπαινέσασιν ἐμαυτὸν καθαράσομαι, Καθαρτύζω αἰτιατικῆ, τελῶ, Καθαρτύσων, θανασπάσων, δεσμήσων. σοφοκλ, ὡς πρός τι λέξων, ἵνα καθαρτύσων μολεῖν. ἐπὶ ὄμβρος, πλυτὰ μυήρα δὸ λοῦ ἐρτυε, Καθαρχάς, Καθέχω συντονικῆ, Καθασείω αἰτιατικῆ, Καθαράπτω, ῥαβδῶ, Καθαπτύνω, βλαπτύνω. Καθασκαφεῖδο τικὴ, Καθασκάζω πνικῆ, ἔθος ἰωθρᾶσθαι σὺν τοῖς μισθοῖς ἵνα ὅλων πλείονα ὦσι τοῖς μετὰ τοῦ ὅσον δῶν, τὸ λοιπὸν καθεχέωσι τῇ ἐμαυτῷ τοῦ μισθοῦ. ὁ πρὸ ἐλεῦ κασκάζω. ὁ τὸ ξενοφῶν τὸ

ζ' τὸ τὸ κύρος ἀναβάσεως· μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις· καὶ ὁ μὴν Ξενοφῶν λέγει· ἀναβασὰς ὡς ἂν θύσῃ ζεύξασθαι ἐκέλευσε τὸ μεταξὺ τῶν ὁδῶν. Καταβολάζειν· παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεινοῦσθαι· ἀλλὰ μὴν ἀναιρεῖν ὅ τι θέμενον· μέλισσα δὲ καταβολάζειν, ἐπὶ τῶν καταφατικῶς τι θεμένων λέγεται· ἀδιανόητον δὲ ἐστὶ καὶ ὑποπτεύεσθαι τοὺς φίλους καταβολάς. Καταβολὴ διαπτατικῶς. Καταβολὴ ἁμαρτάνοντος· καταβολὴ ἁμαρτία· καταβολὴ ὁρμῆς· καταβολὴ ἱερῶν· καταβοᾶται· καταδιώκει ἐπὶ καταβρήσαι, καὶ καταδιωχθήσονται. Καταβοφθεῖσα· χλευασθεῖσα. Καταβοφισάμενα· διαπτατικῶς· τεχνασάμενα· μηχανητὴν ἐπὶ κακῷ σημῶν· καὶ καταβοφίσεύσασθαι δὲ ἐστὶ καὶ διαπτατικῶς. Καταβαλλόμαι διαπτατικῶς. Καταβαλλόμενος ἰδίως ἐπὶ τοῦ θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο λέγεται· παρὰ τὸ βάλλω ἢ καὶ ἐφέλκω ὁ μάλα.

Καταβαπτιστὴν· διαπτατικῶς. Καταβάσχων· ἀπουδάζων. Καταβάσαν· καὶ βραδυβούλα· ἐχθροβραδυβάσαμεν· διὰ τὸ ἢ τούτων, ἀφ' ἡμῶν· οἱ δὲ εἰς πλείονα ἐβράσθησαν καὶ καταβάσαν ἐπὶ τυραννίδα συμφορᾶς ἡμῶν. Καταβάσεις· ἀρχὴν καὶ κλῶνας χώρου· τὸ δὲ καταβάσεις, ἐπὶ πλήθους καὶ πάντων καταστάσεις, ἔλεξεν ὧδε. Καταστάζω γενικῶς· καταστάξαι· διαπτατικῶς. Καταστάζεσθαι γῆ ἑαυτῶν ἀποφαίνεσθαι ἀπὸ πάντων τοῖς καταστᾶσι τὸ συμπλήρωμα. Κατάστασις· ἐοικυῖα καταστάσεις, ἀργυρίου εἶδος· ὥσπερ οἱ καταστάντες ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐπὶ τῇ καταστάσει· ἄλλο λυσῖ· ἀλλὰ δὴ πλίσφησιν ἀπεσωφρόνησας ὧδε ἐς ρυβᾶτ καταστάσιν τὸ διαμβανόμενον ἄφνω περὶ ἐμαθεῖν τὸ ἱππικόν· ἀποδίδοσθαι τὸ αὐγυρίου ἐπὶ τῷ ἱππασάντων, ὅτε αὖ ἄλλοι ἕτεροι καθίσαντο· ἀπὸ δὲ τοῦ τοὺς φύλαρχοι· Καταστάτης· σοφοκλῆς· αἰὰρ χέλωτ' ἐν καταστάτῳ τῶν δόμων· ἀντὶ δεσποτῶν. Καταστέλλω διαπτατικῶς. Καταστενάζω γενικῶς. Καταστέφω πόδον· ἀντὶ μεθίκετηρίων ἀφηγοῦ· τὸ πρῶτον ἱκανῶν· ἐν καταστέφας πόδον· στέμματα ἔλεγον, ἐπὶ ἔρια· ὥστε μάξιλλα ἀπὸ πέπλωσε θεοῦ. Καταστείλασ· ἀντὶ καταστήσας· ὁ δὲ, τῇ χειρὶ καταστείλαντ θόρυβον αὐτῷ, ἔφη. Καταστήσει· ἀναδείξασιν, ὅπως φύλαρχοντ ὁ μὲν ταῦτα κρίσει τοῦτον.

Καταστολὴ· κόσμος· καταστόμωσις· ἀντὶ τοῦ ἀρχὴ· μέσα φοβεῖσθαι. Καταστοχάζεσθαι γενικῶς· κατὰ στοχασμὸν βάλλειν· κατὰ στοχασμῷ· διαπτατικῶς. Καταστρατεύω διαπτατικῶς. Καταστρατηγῶ διαπτατικῶς. Καταστρατοπεδεύω γενικῶς. Καταστρέφω διαπτατικῶς· ἐπὶ καταστρέψαντες. Καταστρωτιῶ γενικῶς. Καταστροφὴ· τέλος. Καταστοιχειῶ γενικῶς. Καταστῆσαι· καθ' ἑαυτῷ. Καταστχεδιάσω γενικῶς. Καταφλυαρήσω· φλύσομαι· ἐγὼ δὲ φερεσαῖς μείζονα δέομαι, εἰ καταστχεδιάσω τὰ θύ· ἰώσηκες. Καταστχεδὸν θυμήκτον· καὶ οὐ καταστχὼν τῆς χαρᾶς, ἀπελύθην τοῦ τόνου ἀθρόον τὸ σῶμα δς. Κατασχολὴ· ἀντὶ πόλις· ἢ ἀποφυγή· καὶ σχολὴ πρὸς βίου δεῖσθαι μόνη. Κατάσασις· ἡ ἕξις ἀφαιρέτης· ὁ δὲ τούτου συλλαβὼν, ἀπιζήλυμη πάσῃ ἐπὶ καταστάσει. Κατασχεῖσαι προφθάσαι· μήτε κατασχεῖσαι δυναμένων· κατάσχεσ· δεῖται ὑπερβαλὼν· πλύρι· τὸ μὲν δὲν πρῶτον, ὥρμησε κατασχέσων· ἢ πρότερόν ἢ τὸ διαπτατικῶς· ἀντὶ νικῶμενος, ἐπένευε τοιχεῖ· Κατάσχος Κατασχοῦμενοι· κατεσχημένοι· κατασχοῦμενοι δὲ τὸ καιρὸν, ἀναγκάσθησαν μένειν ἐπὶ πλέον. Κατατιθέασιν· καταθαυμάσαν· ἐξεπλάγησαν. Κατατέλλα· παρὰ πρόσθεν ἐπὶ καὶ ἀλώματα· καὶ ἐπὶ συνέδρια τὸ ἀρχῶς· καὶ τὸ συντελεῖν εἰς ἔργα. Κατατεμῶσιν· ἐπέσθησαν δὲ καπύματα· καπύμασι δὲ δύσι, δέρματί τινα ἰσχυρὰ ἐσθῆτι λεπτῇ· ἅπερ τὸ σαν θαλίοις ἐπὶ ἄμοις· ἐπόδυμασιν ὑπερανῇ· Κατατεῖν ἐρῶ· ἀντὶ μανερὸν διεξελάσομεν· πλιτεῖν ἀλτῶ· διὸ κλιτεῖν ἐρῶ· οἷ, σφενδόνῃ ἐπὶ κλινόμενοι, τὰ λιθικὰ λέγει· ἐαυθὶς ἐπὶ καταβλινομένων σφένδαις ὑπὲρ τὸ καταβαίνειν δυσὶ συνεγνωκήσας· οἱ δὲ, ἐμπεσόντων τῶν ὀδόντας, τὸ εἶξαι ἐπὶ τυραννίδα γενέσθαι πρεσβύτου· Κατατείνασαν· μανερὸν τὸ ἐχουσαν· ἀλλὰ τὸ ἐδόξεν εἶναι χώραν ἀμφὶ ἀμφὶ ἐρημόν τε ἐπὶ χρόνῳ πολλῷ ὁδοποιεῖσθαι ἰέναι· Καταβαίνειν ἀγρὸν ἀφορᾶν ἐπὶ νόμῳ πείθεσθαι, ὃς καλεῖ ἀφ' ἁλὸς ἐπὶ τὴν ἀγορᾶ· διόφας γὰρ ἐστὶ πρὸ ὁμηρεῖ.

θαι δεῖν τὸ ἐγγὺς τῆς τε σὺν τῇ ἀγορᾷ οἰκουμένης. Ἐστὶ δὲ ἀφανίζειν μὴ μόνον τὸ ποιεῖν ἀφανῆ, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον. Καταπίθημι δοτικῶς. Κατατιλῶ· ἢ καθατιλᾷ τὴν ἑκατέρων κυκλίοις χοροῖς ὑπάδων. κατετίλησε δὲ τῆς ἑκάστης μυκτῆρας τὸν δίθυραμβοποιὸν ἀθροσκώπτων. οὗτος γὰρ ἄδων, κατετίλησε τῆς ἑκάστης. ὅτι εἰ σὺ νεγκὲ δρᾶμα ἐκατετίλησεν αὐτὴν ἢ ἐπειδὴ κρυφίασε. πρίαμα μεφάλας εἰς ἑκάτερον. ἢ τοῦ μισθοῦ τὴν ῥάτορ ὤν, εἶτα πρόγει. Καθατιλᾷ τῆς ἑκάστης μυκτῆρας. Καθαρτερῶ· ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς ἀείσω, ἢ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κρατῶ τὸν ἑτερον. Καθαρτερῶ· ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς ἐκαρτέρησε. καὶ δὴ συμμίξας ἐμάχετο κρατῶν καρτερῶ· ἀχθόμενος ἔσχε τὸν πόλεμον. Καθατολμῶ γραικῶς. Καθεμὶ· ὑποδείσας ἐν τῇ δημοσθένους καὶ ἑκάθημαι· ἐκάθητο· ἐκάθητο τὴν ἑκατέραν μερίδα ἐφιλοχόρει· καὶ ἐπεμέλησεν ἐκάστου τῆς πέρας. Καθατοξεύω αἰτιατικῶς. Καθεδόπερος ῥωμαίοις ἔθος λιβὺς καὶ μαλακὸς ῥωμαϊσμένων. Κατατωθάζω αἰτιατικῶς. Κατατραυματίζωσε. Κατατρέχοντων· λιλοιπότων· πρεσβύτερον. τὸ δὲ ἄνωθεν ἀπὸ ῥωμαϊκῆς πόλεως κατατρέχοντες, ἐκόλασε τὴν πόλιν ἐκπορθοῦντας καὶ ἀναστρατεύειν. Καταρέχω· ἐμὲ μὴ ἐμψύχων· γραικῶς· καὶ καταρέχονες ῥεῦν· ἐμὲ δὲ ἄψυχον, αἰτιατικῶς· καὶ καταρέχει αἰγυπτίων, λιβύων ἐστί. Καταρρίψην· καταδαπανήσειν· χρονιεῖν· οὐ γὰρ ἐδόκησαν τὸν συμπερεμία πόλεμον, ἀτελῆ καταλείψειν τοῖς ἐκείνων πολεμίοις πραγματεύεσθαι· δεδοικότι μὴ καταρρίψῃ ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον οὐ πολλὰ ὄντα πρὸς τὰς ἐλαχίστους ἀσχολήσεις. Καταρροπούμαι αἰτιατικῶς. Καταρυφή· καταφυγή· ἀλλ' ἔρω· ἀρὶ δ' ἔχω καταρυφιῶ· ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὼν τὴν μάχην. Καταρυφῶ· γενικῶς. Καταρύχειν· ἕλκειν· ἐπιέζειν· ἀνιᾶσιν ἀνδρῶν καταρύχειν ἑαυτὴν μείναις ταῖς σὺν δώροις ἐπιούσαις. Καταυλάζω· Καταυθαδίζω γραικῶς. Καταυλοῦμαι· αἰτιατικῶς. χλιάζομαι· ἀφηρέθησαν δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι τὸ τειχῶν πλούμενοί τε καταυλοῦμαι. Καταυχμῶ· ἵνα δὲ ὀφρύειον ὃν καταύχμωσε τῆς ὑβρίσεως ἀλωόν βίς πολεμίοις. Καταφαγεῖν· καταφαγεῖν· φαγεῖν διαφορᾷ τὸ καταφαγεῖν· φαγεῖν μὲν γὰρ τὸ ἁπλῶς· καταφαγεῖν δὲ, τὸ ἀθρόως· καταφαγεῖν δὲ καὶ τὸ μὴ μασώμενον ἐσθίειν. Καταφαίνειν· καταφανῆ, ἀποφανῆ· σὺν ὃν ἀξίωμα. Καταφάσις· πρόσκρισις διὰ συγκαταθέσεως· Καταφάσκω· πολλάκις· ἐπιμένω. Καταφιλονεικῶ· αἰτιατικῶς· Καταφιλοσοφῶν· γενικῶς· διὰ τῆς συνεκφωνήσεως. Καταφλυαρῶ γενικῶς· Καταφορικῶς· αἰτιατικῶς· Καταφορικῶς· φορτικῶς. Καταφορῶ αἰτιατικῶς· Καταφωράν· ἐλέγχειν· Καταφωρος· φανερός· Καταφωτίζω αἰτιατικῶς· Καταφρόνησιν· ὀθουνιδίως τὸ ὑπερφρόνησιν φησίν· Εἰσὶ δὲ καὶ κατάπαθοι σημαίνοντες· οἷον ἀδύνατον ἐστὶ ὅτι διὰ τὸ ἔχειν ἰδίαν ταῦτα· οἷον ἀξιωτέον, ἀμέλπαν, μελανεῖ, οὐ πλεμέλημα· ἀλλὰ διὰ τὴν καταφάνησιν· ὅθεν διὰ τὸ ἀμαυροῦν· Εἰσὶ δὲ ὑπερφορεῖν· καταφόνησιν δὲ τὸ ὑπερφόνησιν λέγει ἤγουν τὸ ἀφοσιοῦν. Καταφονῶ γενικῶς· Καταφρυαλίομαι γενικῶς· Καταχαλῶ σου γενικῶς· Καταχαίρων, κεράδδος· ἔστι δὲ καὶ ζῆν εἰ ταῦτα ἐνοίκασιν, εἴτε καταχαίρων· τοιοῦτον δὲ μαρκέλου· Καταχέω σου γενικῶς· Καταχειρας· ὑπηλλος· Καταχειρος ὕδωρ λέγουσιν· οὐκ χειρὸς ὕδωρ ἀλλὰ χειρας, οὐδεμιᾶς πως· Ἐστὶ δὲ ῥᾶσον παίτων ἐκ χερέσαβον, χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν· ἔστω τηλεκλείδης ἐν ἀμφιτρύοσιν· εἰρωνικῶς δὲ πρῶτον ἀπάντων ἰῶ, ὡς πορ ὕδωρ χειρὸς· φέρε παῖσέφανον· χειρὸς ὕδωρ φερέτω τις· ὁδὲ λέγει· δεῖπνόσειν μὴ ὁμοῦ ἢ τί· τὸ δὲ παλαιὸν τοῖς ὠχυμένοις ἐπεδίδοντο στέφανοι καταφύχοντες ὃ περανίον, ἀπό τε τῆς πόσεως μέθης ἐθερμότητος

Καταχειροτονίαν· ἔθος ἰῶ ἀθύνειν χειρὶ τῶν ἀρχόντων καὶ χειρὶ τῶν συνοφανῶν, προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι· εἰ δέτις καταχειροτονηθείη, ἔδος εἰσήειτο εἰς τὸ δικαστήριον· ὅτω δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ δίωνος ἐθέφρασε. Καταχειροτονῶ γενικῶς· Καταχεῖται μυΐαι· ἅπερ· Καταχεῖτο ὕλαιον ἐν τῷ χαλκείῳ· ἀεισοφωνικῶς· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος· ἵνα λαμπρότερος γένηται· εἰσὶ γάρτινες οἱ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες, μαντεύονται· σημαίνει οὖν τὴν ἀσπίδα καταχέων τὸ ἔλαιον ἐν τῇ χαλκῆς πυχὸς· εἶτα φαιδρωθείσης αὐτῆς, ἐνόπλιζόμην εἰς αὐτὸν λέγει· ὁρῶν ἐν αὐτῇ περονταὶ δειλίας φύζην ἅπαν· καὶ οἷον μὴ δῶ ἀμῶν ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἔπλαμψιν.

καὶ

ἡδὺ ὄμμος. ὅσσε. ἀ ἄμοδδεν αὐγὴ χαλεπὴς ἠέρυθος ἀπολαμπομένης. εἶδεν αὖ τὸν βαίνοντα οὕτως ἰδεῖν διαπείμενον. τοῦ μᾶσιν μᾶλλον ἢ αὖθεσιν ἐαινοῖς καταχέεσθαι. Καταχωὴ καταπέλως. ἀεισοφαμὴς. δημοτικὴ γνώμη. ἐκαταχήνη τῇ στόμοδος ἔσαν καὶ ὦν σφαγίδας ἐχόντων. Καταχλαδάζωσι. γλωσσῶδες. καταχλαδάζοντες δὲ τῇ παρακλητικῇ λόγων οἰσασιώδεις. Καταχρεδῶ. Καταχραύω γλωσσῶδες. Καταχωνάω αἰτιατικῇ. Καταχρεμφαμὴν κῇ πύσασα. Καταχρεώμαι δοτικῇ. Καταχρεωνύσασα. Καταχύσματα. ἔθος ἐστὶ τοῖς νεόγαμοις οἰκέτης εἰσπίπτειν εἰς τὸν οἶκον, ὃν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν, ἰσχάδων ἐκαρύων πλῆθος κεχυμένων αὐτοῖς. ἀκατάχυσμα δὲ ἐπάλαιον. Φασὶ δὲ ἐπὶ τῶν πρώτων γάμων βαλόντων. ἐπὶ δὲ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι ὅταν γάμοις ἐπιγένωνται. Καταχύσματα. ἔθος ἐστὶ τοῖς νέοις ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς πρώτου εἰσιόντας εἰς τὴν οἰκίαν καταβάλλειν τοῖς ἐφ' ὧν οἰκία σαθαίνει ἀγαθὸν ἐρᾶν λέγουσι, ὡς τὰ νυμφίδια τὰ τῶν ἐσπερῶν γάμων καταχέειν εἰς σημεῖον ἀφθονίας. ὡς καὶ θέοπομπος φησὶν. ἢ δυμάρεσ. φοῖνικος ἐὰν καταχύσματα χέῃ καθεῖναι τὰ νυμφίδια ἐπὶ τὴν ἑστίαν. ἀπάνυ λέγεις. οὐ γὰρ εἰθὲ καταχύσματα, ἀπὸ φοινίκων. κολύμβων. ζωμαλίδων. ἐκαρύων. ἀπορρίπτουσιν οἱ ζωύλοι. ἀεισοπλάτων. φοῖνικα νῦν οὐ σώζουσι τὰ καταχύσματα. ὡς πορνεωτήσιν ὀφθαλμὲ ἐγώ. Καταλαίεσι. κινδύνῳ. Καταλάδομαρτυρησάμην. ἂν πασχόντες καλάδων μαρτυρήσαντες. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἐφάνου. Καταλάλομαι γλωσσῶδες. Καταλήσας. τηκεῖ ὁ μαλίσας. πολύβιος. τοὺς δὲ παῖδας πρὸς ἕνα πρόσαγμα ἐκαταλήσας, θαρρεῖν ἐκέλευε. ἐ Φιλόξενος ἐν τῷ καταλῆσαι τὸ ἵππου ἐ καλῶντα ἐ τὴν χάτην Καταληφίζει. γλωσσῶδες καταπείνῃ. Καταλύχνος. ζέρω καὶ ὁμαλίζω. Καταλῶν. κατα πρεσεύνων. ἀεισοφανὴς ναὺς καταλῶν αὐτὸν ὡς πορ πωλίον ὡς πορπῶλον καταλῶντες ταῖς χερσὶν. ὁμαλίζον τὸν.

Καταιρατης ζῶ. ἀθλωταῖς, ἀπὸ τοῦ καταιρατίζω τὸ πεσεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ καταιράνω. διέρωτα γυναικῇ. Καταῖμας ἀγρίας. ἀποιμία λεγομένη ἐπὶ καθέρας. καταῖμας ἀγρίζειν τὰ πανικά

Καταιγίζω. αἰτιατικῇ. ὀρεύχω. Καταιγὶς. ἐπιφορὰ ἀνέμου φοβερᾶς., λέγει δὲ ἐκ ζάλης ἢ ἐκ φοβερᾶς πνεύματα καταιγίδες. Καταιγίσας. κινήσας. οἱ δὲ ἀναπνεύσαντες θεοῖς κινήσαντες ἵνα μὴ τις ἄρῃ. Καταιδῆ καταισχυνῇ. Καταιθαλώσω. καταπρήσω. κατανάσω. καταιθαλώσω πυρὶ φόρεσιν ἀετοῖσι. Καταινέσαντες. συνκαθεμένοι. τοῦτο, καταινέσαντος τοῦ νυμφίου, κατέσπευδον οἱ πατέρες. πολύβιος. ὀλίγοι δέ τινες ἦσαν οἱ καταινέσαντες. οἱ δὲ πλείονες ἀνέπεσον. λέγει δὲ καταινέσαντες ἂν συγκαταθέμενοι. σοφοκλῆς. καὶ καταίμεσον μέσον πεδώσειν τὰς ἀξένους,

Καταιονᾶσι, βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. ἔστι δὲ ἅπαξ τὸ ἀπὸ καταλύσεως, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καταιονᾶσι, οἷον ἐσκιαβάπτησε. αἱ δὲ ἐμβάσεις, πρὸς ἐχομένους παίζοντες πρὸς τοῦδατος, φασὶ ζωσι τῆς ἱδρῶτος ἐκπεσεῖν, καθάπερ ἂν εἴτις ὑμὸς εἰς ὕδωρ ἁλισθείς. Καταιρεόμην. ὡς δὲ φάγων καὶ ἐλαμβάνετο τοῦ ἀνδρὸς πορσεῖν, ἕως καταιρεόμην ὑπὸ τοῦ μέλλει συγκεκυρῆσθαι, ἀπὸ τοῦ αἴρω, κρόλοτος. Καταίρουσες, καταπολέουσες. Κατ' αἶσαν. κατὰ τὸ προσῆκον. Καταισχύνει, Καταιτῶμαι. αἰτιατικῇ, Καταίτυξ εἶδος πτερνοφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον πτερὰ φανῆ, Καταϊωγὴ, ἐκ καταγάλα, κεκλασμένα, Καταγάστων. αὖ τὴν βίνων ἢ προθυμία ἐνίοις τῶν ἐδωδίμων καταγάστων ἐστὶ μὲν διεφθαρμένας διανοεῖ, ἐπὶ κωμῳδίας ἐδωδῆς καὶ τέλωτα πολλῶ. Καταγραυπαλίσει. καταπεσεῖται, Καταβεβλακαδμῆ. βραδεῖ ἐ δυφορᾷ. βλακεύεται ὁ μαλθακὸς ὁμῆ ἐν τούτοις τὸ σῶμα. ἐβλακεία, ἡ μεθ' ὕβρεως ὁμιλία. Καταγρόα, καταγρέῃ, ἐμέμφετο, πολλὰ δὲ τοῦτό μοι τῶν ῥωμαίων ἐ τῶν αὐτοκρατόρων καταγρόα. Καταβρέχθισε, καταπάτησε, Καταγήρασαν, ἐχρονοδίρκησαν, ἐπὶ πεμφθεῖσαι καταγήρασαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῇ διαλόχῳ μὴ ἀφικομένῃ, Καταγκαλώπευμαι, Καταγραπάομαι, αἰτιατικῇ. Καταλώπιζε, καταφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει. Καταλωπίσμῳ, ἀεισοθλυδρίωδες ἐκαταλωπίσμῳ, ἀντὶ πολλοῖς λώπαις μεμιλμῳ. λώπαι δὲ ἐσθῆτες ἀλέξεις. πυεῖ δὲ καταλωπίσμῳ ὅτι, ἀντὶ πολλῶν λώπαις μεμιλμῳ ἢ τὸ ἔπλωσεν φίλημα, ἐ Φιλόξενος, ὁ δὲ δοκιμώνιος, λόγων ἰδέαν ἐποίησεν, ἀπὸ συνεχεμβρόδην ἐ φλεγμαίνουσαν ποιητικὸν ὀνόμασιν, οὐ δὲ αὖ καταλωπίσμῳ λω καὶ ὑπορραπίζουσαν. ἀπα

δὲ ἐς τὸ ὦτε μεδί ἀτθίδα, ἤγε δ᾽ ἡλεσθολογία ἐδίδαξ, ἀφ᾽ δὴ πε τὸ λόγ, ἀδὲ εἰρωνδομδύου τὸς ἤκασεν, ἄλε πειπαιδῶδες ἐς δισ ἀκροωμδύς, ἀλλ᾽ ὡς περ σπρίπδος ὅλε διαλέγοιτο, ὁι δὲ ἔλεπ, ἐ δοκεῖμοι, καὶ πῖ Φέρεσθ-ε, καὶ χρεὶ δέναι, ἐ δόξαι βραχεῖαι, ἐ ἀδαμάντιναι, νύει ἅλε τὸ ὀνόματα ἐ πρὸς πεφυκότα τοῖς πράγμασι, ἐ ἅλεγόμδυα ἤκω εἰχεν ὡς περ ἀπὸ σκοπῆς βεβιασδόμδυα, Κατεγνάλασι, Κατ᾽ ἐγω πξηγρόμιν. ἂν ἔπειτα ἐγὼ μεταβαλῶν τα ἐξηπέρθην ἐπὶ τ Φανδομδύων. εἰρηνήδης δὲ τὰ διονύσου ναυμαχήσας κατέδυσε ναῦς ιϛ, ἐπὶ Φέρεσθ-ε ἅλ᾽. καὶ πε γω πξηγρόμιν. σκώπων διόνυσον ἐ ἐγὼ Φασιν αὐ ἐκεν ἐξεπέρω. δηλῶν ὅτι ἐβλε ὄνας ἔπραξεν. οἱ δέ, ὃν διόνυσόν Φασι βλῶ λέγειν, ὡς τ ἐπὶ τηδες Φανδομδύων λεγόντων τὰδ. καὶ ὁ δηλόντων ὅτι σὺ υπίω ἔοικε τὸ λεγόμδυον. Κατέγραφον. βυθόμδυοι δὲ βλῶ οἱ συραεῖται καὶ κατέγραφον ἑαυτοὶς ἀδαιμονίαν διαίωνος. μὴ γὰρ αὖ σπλάσειν τ Φρενῶν δύτοσδον, ὡς αὖ βεβῶσι πρότιμῆσαί ποτε θεῶν. Κατεπυαν. θαδιδόναι. καὶ τὼ αὐτὸ μητέρα γυναῖκα αὐ τῷ κατεπυᾶ. αἱρεῖσθαι οὖν ὀβολέτειν. συβενείασε τε δουλείας. καὶ ἐ δίως τὰξεσθαι τοὺ νομιδθέντος ἀμείνονος. Κετεδάρθη. κατεποιμήθη. Κετεδαφίζω. αἰτιατικῆ. Κετέδει. ἐδέσμ. ἰώκτως. καὶ κατ᾽ ἀξ τὸν βῖς πλήμακτ᾽ τὸ ἰσχυρότατον. Κατεδηδισμένος. κατεβρεβρωμδύος. Κατεδηδικῶς. κατεβρεβρωκώς. Κατεδημαγώγησε. κατεστρατήγησε. ἔ ἦξε τὸ δήμ. ἀρρίανός. ὃ τε στρατηγήματι βῶδε μᾶλιστα φιλανθρώπω Φανεὶς τ κατεδημαγώγησεν, ὀνὰ ἀπ σεῖν αὐ ὧ καὶ πλεμᾶγτι βοὶ πειοίνας. Κατεδίκησε. κατεδίκασε. Κατεδόξαζον. ἀπείκαζον. συόμιζον. βοὶ δὲ πειοσωθέντας κατεδόξαζον εἶναι πολὺ δισχιλίους. Κατέδωμ. κατεθίων. Κατέδαρθ. κατεποιμήθη. Κατέδραμ. αἰτιατικῆ. Κατέδυ. ὁδέ, σὺ καρχηδόνι τὸν βίον κατέτρεψε. ἐ σὺ βῶδα κατέδυ. Κατέθεον. ἤξηρεθεν. ἢ ἤζον. οἱ δὲ νεηνιῆται κατέθεον τὰ γὰρ τῶν ἀλβανῶν Κατέθ. κατέβεχε. κατέθορε. κατεπώδωσε. Κατεικλ. ὁδέ. παντα χόθεν κατεκάλ τοὺ πολεμοῦμδύους τ ἀθῆναι ἂν ἐφόβ. Κατέκαυσεν. ἀν ἔλεν. ἐφόβ. ξενοφῶν. ὁδὲ νῦ ροσ ἀρίβυ πτέ βῶ Φρομδύω, ὀνὲ ἔδεσεν. ἀφ᾽ ἀσυμπεσὼν κατεκαυσεν τὸ τ ἵππ. ἐ βῶ μὴ ἐ πα θεν. ὧν ἐ ἵας ὠτειλας ἔτι ἔχε. τέλος δὲ κατέκανε. κατ᾽ ἐκεῖνο δὲ καιρ, ὃν ὧ ὁ ρασιλεὺς ἐτεθνήκ. Κατεκήλυσαν. κατεβοήσυαν. Κατειλίνομ. ἂν ἀνειλίνομεν. ὅτως ἀπλῶς. ἀεὶ σὺ πολὺ τὸ. κατειλίνομ τὸν πλοῦτον ὥς περ θεὶ ἡσίοδ. ἵκατὰ. ἀντὶ τ ἀνά. Κατέλαβεν. ἐ πέλαβεν. ἐ πέσχε τ ὁρμῆς. ἐ σοφὸς ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφὶ κ. χρήματα δοὺ πολλὰ. καὶ τὼ αὐ τὸ ἀδελφεῖ. Κατελάσας. σωσασιάσας. ἀδὲ τ ἀλόγως ζώων. Κατέλειπ. κατεποιμήθη. Κατέλαυσαν. ἐλίθασαν. Κατέληξ. κατέπαυσε. Κατέλυσεν. ἔμεσεν εἰς τὸ δωμάτιον. οὐδὲ κατέλυε τ γρότα. Κατεμελίτωσεν. ἡδύτηβος ἐπλήρωσεν. ἀεὶ σὺ ὄρεισιν. οἷον κατεμελίτωσε τὸ λῆχμῶ ὅλω. Κατεμᾶ ὤμυ. ὀκτέζκλωτος ἐ πεί βλεπος, νῦ ὄρεος τέγνα τοῖς πάλαι θαυμάζοσι. τὰδ τ ἐμὸν ὀμύουσι συμφορᾶν. Κατεμωκῶνβ. ἐχλεύαζον. οἱ δέ, τὸ μάζαν αὐ τ κατεμωκῶνβ πλιορκίαν. Κατεμηρύομαι. μιμῆ. Κατέναντι, ἐναντίον. Κατεννέμησε. κατέφαγε. Κατενώτευδ. κατέχθη. Κατενόπλισε. ἐ δὸς ῥυθμὸ. πὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντ᾽ βλ ἕ πλα. καὶ ὁ πλιος ὁ ἀμφίμαχ. ὃς καὶ κουρεὺς καλεῖται. δὲ τὸ ἀεὶ βλ ἐς τοὺ πόρπας γλόμμα μέλι, βύλῳ ὧ ῥυθμῶ γίνεσθαι. Κατενώπα. ἐς πρόσωπον. Κατεντλᾶ πτὸ πα Τεντυχάνουσαν. ἐ κατεντλᾶ πτὴ σε κατήγορος. βλ δὲ τὸ ἰώβ, ἵνα τί μὲ ἔθε κατεντλᾶ πτὸ σου. ἢ αὐ τὸς κατὰ θῦ ἐ τύγχανε; μὴ γὰρ οἷβ. τίνι γὰρ ἔχεν σὺ τυγχάνω. ἀλλὰ λέγει, ἵνα τί δὲ μέτ᾽ ὀνομά σου βλασφημεῖται, ἐ δεδίδ τὸ πρὸ θεοῦ ἐ γκαλῶ λη φιν. Κατεντάχ σὰ τα. κατεντυχθέν. Κατεντυγχάνω δοτικῆ. Κατεξανασᾶ τὸ μέλλοντος. πομνῶς βουλευσάμδυοι. διὸ κατεξανασᾶ τὸ μέλλοντος, ἁρπτήσαντο τοὺ πευγάμς σὺ πέμψαι πρεσβείας εἰς τὸ ῥόδον. σωσπλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας. Κατεξανισάμδυος. τούβοῦ ἡδωροφορ ἐ κατεξανισάμδυος τοῖς χρημίοις ἑτοίμως ἐδεσκεύασε σωαγωνισάς. ἐ κατεξανίσα μαι χρηκῆ. Κατεπτέλλω δοτικῆ. Κατεπάτησα. πὸς αὐτὸν αἰμύλως διομιλᾶσα. ἅδε, κατεπάτησα ζωγχώς τὸ βασιλέως, τὸ τὸ καίσαρος δὲ αὐτὸν δύναιαν, ταχὺ μᾶλλα διαβέλγουσα τὸν βασιλέα τοῖς λό

γὴς, πρὸς τ̃ δ᾽ γὸν ἰούλι᾽ διάθεσιν, ἐνεφύσησε τῷ βασιλεῖ· καὶ μετὰ δοτικῆς· Κατεπάλαισε κατηγωνίσατο. καὶ κατεπολέμησε· Κατεπάλμυος· ἐφορμήσας· δύο προθέσεις παρήλφεν᾽ μηρος· κατὰ· καὶ ἔσω· Κατεπαμώω· αἰτιατικῆ· Κατεπανίσαμαι· γλωσσῆ· Κατεπαίρομαι· γλωσσῆ· Κατεπορροδάστο· ἐχαλεπτίζεβ· πορροδος γὰρ ὁ μὲν ἁλαπεδ᾽ ἐστὶ μηρμήος· ὁ λόλος δὲ πρωτότης δὲ μηδὲν μὲν λογισμὸν πρίων· Κατεπάμπαβ· καὶ κατὰ παίεβ· Κατεπαλγηαίτιατικῆ· Κατεπήχασι· συνεσάλπισαν· Κατεπίπωσαν· πίπτω ἔχεισαν καὶ ἐπὶ τέκνα αὐτ̃ κατεπίπωσαν δὲ ἀπὶ τειναν κατα πρηνεῖς τα· Κατεπιχειρῶ· γλωσσῆ· Κατεπόθη διάτ̃ ὁ μπρου· Κατέρεαξας· καὶ ἐπ̃ τὸ δάφους ἔραλβ· μὲν Φοινικῶς ὁ λόγος· δαρὶα ἐπάρασι κατέρεαξάς μι· Κατερράζεται· ἀναιρεῖ· φονᾶι· ὁ δὲ, τὴν αἰχμὴν διαπείρων, τὸ μὲν φρενον κατερράζεται· Κατερρασσαθαι· ἀντὶ τ̃ κατασπᾶσαι θανυσίδης· Κατερύγμαι γλωσσῆ· Κατέρυψεν· ἐσέρασεν· εἴσεφάνωσε· Κατερῶ διαλοιδορήσασθαι· ἢ μὴ συμπυθέσθαι τὸ πρῶτον δὲ μὴ κατερῶ ἢ μὴ μὲν ἀρέσκει· Κατερείπω· καταβάλλω· κατειπόωδί· Κατερρυηκὼν γωνίων καὶ οὕτως ἀπατοῦσ᾽ διὰ τ̃ ἐπεισάκτου ῥήμης· σὺν τ̃ Φοινάκη, Κατειλυόμμου· τὸ δὲ ἐναντίον κατειλυόμμου τ̃ βασιλέως καὶ τ̃ χώρας ἀπεχομμένου, καὶ τ̃ τὼ δικαιοδοσίαν ἔχαν εἰρβ᾽ γτος ἔσω μελ, ἐλαθον σὺν λυθέντες τ̃ις διανοίαις· κατολιγωρήσαν τ̃ τ̃ σφῶν αὐτ̃ ἀφαλείας· Κατειπνωμμόν· συνεσραμμένον· καμπύλον γλώμμον· ἐρευτιδωμμόν· Κατειπνημμόις· δ᾽ τελέσιν· ἢ κατεξυσμμόις· εἰ κὸ ἐρεθαλέις ἐστὶ τοιοῦτοι οἷ εἰσὶν· ἢ δ᾽ τελέσιν· ὅτι ἔχ᾽ τελίζομμι τ̃ εἶναι· ἀεισοφάνις πρὸ δ᾽ ἀρεῖ δου ἀεὶ ὄντι λέξαι κατερρειπνημμόν· Κατειπόσει· δοτικῆ· ἡ δ᾽ θεία ἢ κατερίπωσις· Κατερεύκειν· ἐσάωσι· καὶ φάνισαι· Κατέσχε· ἐσρέαθη ἐσώσατο· Κατέσει· λέγουσιν ἔσω τ̃ ἔσω τ̃ ἢ τοις ἀπὸ τοῦ νόντων· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τ̃ τοῦ καρπὸν καταστεόντων· καὶ κατεσίαθη· αὐτὶ τ̃ κατέπεσεν· ἀλλιανὸς καὶ ὧδε χρῆμα κοινία κατεσίαθη ὠρκικός· Κατεσήμαινεν· ἐλεγχε· ὁ δὲ τοῖς προσωλέουσι παραπαίρεις κατεσήμαινεν, δ᾽ βουλόμενος αὐτ̃ ἐθέλφ ἐναι· καὶ πάντ᾽ τὸς αὐτῶν κατεσημήνατο δωμάτιον ἔχ᾽ τιμιώτατα ἔχον.

Κατεσκιάζει· κατὰ σκιάθησι κελιηδὼν ὠρὸν Κατεσκελετευμμόν· λελεπτυσμένον· ἐξαθενηκὸς· καθ᾽ σκελεβύμμασδε ὁ σὺν εσός· Κατεσκιρωμμόν· πεπαλαιωμμόν· Κατέσκλε· κατέσχε· Κατεσκληκὼς κατεξηραμμόν· ὃ τ̃ μὲν ὑπὸ τ̃ σκληότητ̃ τ̃ ῥίου, καὶ τ̃ ἐις μεθότητα πεπαθόσει τ̃ ὑδῶν οὕτω δυνηθέντες, ὥστε δὲ ἐλαχίσα καὶ οὗτοι πολίθη πόδι ἐβάλλοντο ἀσκυτίρι σκασάμενοι· Κατεσκληκευμένος· ἐξίτηλος· πεδαλαιπωρημένος· Κατεσκαλδαι· κατευνηέχθαι· ὁ δὲ εἰς τοῦτο ἔφικε τ̃ συμφορῶν κατεσκάλδαι, ὡς μὴ ἂν αὐτὸ σὺν ενα ῥωμαίους καθλύσεσθαι τόνδε τὸν πόλεμον· Κατεσκαλχε· πεσετρέπεβ· παρεκελεύεβ· συνεβάλλε· συνώθ· λεγμοὶ δὲ αὐτὸν σὲ εἶνος κατεσκαλχεν ἀνθρώπους ἀηδεστους φύσιν τοὺς τυρραν᾽ς, πολεμίων ἔφοδον μηδαμῶς ὑφορωμένους ὑρείζ᾽ καὶ ῥᾳδιωνάζ᾽ν· Κατεσκίλασεν· ἀπεσδοκήτως ἐπεφάνη· ὁ δὲ ἀδοκήτας βὶς βαρβάροις, ἐφ᾽ ὃ νὸς κατεσκίλασε καὶ ἀδοκήμεθ᾽ δόρατι· Κατεσκόδησε· κατέκοψεν· ἐταίρα τὸν ἀνδρα ἔβ᾽ πελέκει κατεσκόδησε καὶ κατεσκόδωσεν ὁμοίως.

Κατεσιμμόν· πεποικιλμένον· Κατεσόρεσι κατέσρωσε· Κατεσρατοπέδλοσε· κατέδραμε πολεμικῶς· Κατεσυγκμμόος· μεμισκμμόος· Κατεσχεμένοι· καὶ τοχισρατιώτις δὲ ἀπ᾽ ἀτὶς ἐοικὼς κατεσχεμένω εἰσεπήδησε· καὶ ἀνιχνεύσας, ἀπέτεμεν αὐτ̃ τὼ κεφαλὼ· Κατέχον· πεσεφεμίσθησαν· πολύβιος· οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἀνέχθησαν ἑκατοσταισταυσὶ, καὶ κατέχον εἰς μεσόκνιμ· ὅθεν ἀναχθέντες ἐπλεον· λέγεται δὲ καὶ πεσέσχον· προσέχον ἔβ᾽ λιλυβαίω ὁ αὐτὸς πολύβιος καὶ αὖθις· ὁ δὲ πόπλιος κατέσχε τ̃ς αἰτωλίας εἰς ναύπακτον· Κατεχάσκει κατέπαυσε· Κατέτεινε· πλεῖσον ἢ νίαν ἔδει ἢ νεῖς τινα ἐμβραχυλαβὸν ὁ μὲν τ̃ σὺν εἰρ κατέτεινε τυχήν· Κατέτεινε, σφοδρῶς ἐτυπτε διήγειρε πρὸς πόνον καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ φόδρα· τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσι· Κατέχεν· ἐπόρευε· ἐλπίζετο ἐλῶν· ὁ δὲ κατέχε τὼν ἰλλυριῶν καὶ θρακῶν χώραν, Κάτευμα· καῦμα· Κατευδοκήσας· ὁ δὲ κατευδοκήσας ὃ νεανίσκος τὼ ἀπάντων, τοῦδε ἀπέλυσε τ̃ αἰχμ̃ μα· ὃ τὸ πρὸ

ραμον. Κατευθυντῆσαι. ἐπιτυχεῖν. Κατεύθυνον. ἐπίτυχε. δὸς εἰς ἀλλᾶ ἄδικα, οὐκατευθυνεν ἐνώπιον τοῦ ὀφθαλμῶν μου. καὶ κατευθύνθη. Κατευμαρίζων. κατευχειρίζων. Κατευμενεῖν. γλυκὺν. καταδωσεύειν. Κατευναζεται. καθησυχάζεται. Κατευχομαι. αἰτιατικῆ. Κατεύχεσθαι. οὕτω πολλῶν καὶ σοφῶν λῆς κατεύχομαι τὸν δεσπότην θεὸν. ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι ἐπὶ λιανὸς αἰδεῖ κατευξάμενος ὄνειχώρον παῖδα σὸν εἶναι λακωνικῶς αἴματι ἐπιλυθῆναι, ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν. ἐπευχόμαι σὲ τὸν πατέρα μου. ἐπεύχομαι γλυκύν. Κατεύχεσθαι. ὁ δὲ στρατηγὸς νομίζων αὐτῶν κατεύχεσθαι τῷ τῶν ἀχαιῶν ὁρμῇ προσῆγεν ὡς ἐπὶ τὸν πόλεμον. Κατεφοίνιξας. κατέβαψας. Κατεφύπανον. κατέφυγον. οἱ δὲ εἰς τὰς θρησκίας πόλεις κατεφύπανον Κατεφύορτο κατέβρεχον. Κατέχει. κατέχεσθαι. ἐπορεύθη. ὁ δὲ πολλῷ κατέχει τοὔνυχα φολογίδι. ἂν ἐλοιδόρει. ἑαυτὸν διώσαντες ὁ μὲν ὡς ἐκεῖνος ἐπὶ πλοῦ κατέχει τὸ μάλιστος. πρὸς γλυκὺν κωμῳδία. Κατειχειροτόνησαν αὐτὸν ἂν κατεψηφίσαν αὐτὸν τὸ καθ' ἑαυτὸν χειροβρίαν δὲ ἀπὸ χειροβρίας διαφέρει. χειροτονία μὲν δὲ γίνεται οὕτως. ἔλεγον ὁ μὲν ῥυξ ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες, ἐξέτεινον ὡς χεῖρας. καὶ σκαλεῖ τὸ τοῦτο πρῶτον κατὰ χειροτονία. δὲ ἀποχειροτονία δὲ οὕτως. ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν μεῖσαν ἀράτω τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινον τινὲς καὶ σκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροβρία. λοιπὸν πάσας ἐκείθεν ὡς χεῖρας. καὶ ἐώρα ὁ μὲν ῥυξ τοῖς αἰτωλείους εἰ οἱ πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν. ἢ μὴ. καὶ ὅσαι ἀνῆσαν αἰτωλείους ἀρεσθεῖσαι, σκεῖ καὶ γνώμη σκεράτει. ἔτι βίᾳ τὸν πατείνοντος τὸ λόγου τὸ πρέσβεως, ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν. ὁ δὲ, ὅτε ἐφορίζετο ὅτε κατεχειροτόνει. καὶ πορευσάτης ὤν. Κατεχλαίνωσε. χλαίναις ἐστόλισεν. ὁ δὲ μνᾶς ἀμφίασε καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικὸν. χαρχεσία βραχὺ καὶ ὀλίγον χώρον κατεδαπάνησεν αὐβῖς βιάματα. Κατεχλάζειν. ὑβρίζειν διάλεγον κατεῖλε. ἀλλά τε πολλὰ κατεχλάζε κατεπερτόμει τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μάλιστα ἔφασαν ὀνειδίζων μανίαν καὶ δειλίαν. Κατεχόρδωσεν ἀνεῖλεν. ἐξανεῖξεν. εἶτα τὴν φρενῶν ὀξύτητα καὶ μανεὶς ἑαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχόρδωσε. Κατεχόρδεσεν. ἐπέχεσεν. ὁ δὲ, κατεχόρδεσε τὰ ῥωμαϊκῶν συμφορῶν. καὶ βουλόμενον ἐφυσιοῦσε τὸ διώξεως ὅσον πεῖσαι σε καθ' μαθεῖν ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται. Κατέχουσι λέγουσιν ἐμὲς πόλεις. λείπει ἀνθρώπους. αὐτὶ τοῦ ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως. Κατέχωσε. αἰτιατικῆ. Κατέχεζεν. ὁ δὲ, ἐν μέσῳ βάς διαῤῥᾳὰς ποιούμενος. οὐμόνον δὲ καλὸν τὸ πρόσωπον κατέχεζε, καὶ τοῖς τοίχοις λίαν κατεδήμαινεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερῴου ἐπέκλιπε. Κατεχέοντο ἀνέρων ἐφόνευον. ἄλλοι ἑαυτοὺς κατεχέοντο. αὐθέντας ἐγίνοντο. Κατέψαπτε χειρὶ ὠμάλιζε. Κατεψήφισαν. κατέπεσε καὶ κατέπαυσεν. ὁ γὰρ θεὸς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἱερῶς ἐς τοὺς πόνους κατεψήφισατο. ἐν ἱερῷ τῷ πρὸ σώπου συφαγῆ. Κατειλημμένον. κατεχόμενον. κυλιόμενα ὡς ἑώρα ἑαυτὸν βίᾳ κινδύνοις κατειλημμένον, χρέφει ὠδάς. Καθηλωτισμένος καὶ δεδουλωμένος. ἐκ τοῦ ἐλέλυτο ὃ σημαίνει δοῦλον πολλαπλασιονίοις. Κατεῖ πεγλυκὺν κατηγόρησεν. ἐδίκαι ὀργίζη τὴν γυναῖκι. ἐγὰρ σου κατεῖπεν. ἀλλὰ τὸ δεσμοφύλακος. καὶ αὖθις. μαθόντα ὅτι κατείπι αὐτὸ ὁ φέλλιος ὡς πρασιλᾶς πεισθέντα βίᾳ σιλόγυις. Κατείπεγλυκὺν κατηγόρησεν. ἐδιδίᾳ γὰρ ἡγεμὼν μὴ κατείπεν αὐτῆς. Κατειρώσαν. κατηγόνισατο. Κατειρωνεύεται γλυκὺν. μεγαλοφρονεῖ ὑπονοεῖ νεται. ἐγὼ οἰκεῖα ἐξαίρων σὲ κατειρωνεύομενος ὁ χορεύης ἀντέχεσθαι μανεικίου. Κατηγορεμονίαν. κατείπεν. Κατηγόρεμα. κατηγόρεμά τοι δὲ καθ' τινος ἀγορεύομενον ἢ πρᾶγμα συνθέντον πρεῖτινος ἢ τινῶν. σὺν δὲ τῷ πρὸ πρᾶγμάτων καὶ σημαινομένων τόπω, τίθεται ὁ πρὸ λεκτὸν αὐβτελῶν ἀξιομάτων σὲ συλλογισμῶν. σὲ ὁ πρὸ ἑλλήπων κατηγορεμάτων καὶ ὀρθῶν. λεκτέον δέφασι τὸ κατὰ φανέσιαν λογικὸν ὑφισάμενον. ἢ δὲ λεκτὸν ἐμὸν, εἰσὶν ἐλλειπῶν οἷον γράφει ζητεῖ μὴ γλῶτις. ἐμὸν δὲ, αὐτοτελῶς ἀπερτισμένων ἔχοντα τὸν διάνοιαν, οἷον γράφει ὁ σωκράτης σὺν μὲν τίς ἐλλήπει τίθεται ἐμὸν κατηγορήματα. σὺν δὲ τοῖς αὐβτελέσι τὰ ἀξιώματα. καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ πρόσματα. Κατηγορίας ἔχω. αὐτὶ τοῦ κατηγορῶ μαι. δημοσθένης πρὸς στεφάνου. κατηγορεῖ δὲ αὐτοῦ καλλίξενος δημαγωγὸς συκοφάντης. Κατηγορία πρὸ φιλο

σόφοις ἢ ἐπὶ πλέον λέγεται καὶ γίνεται. ἢ ἐπίσης. ἐπὶ ἔλαττον ἢ οὐδέποτε καὶ ἐπὶ πλέον μείζοτε Ἀδηλα θολιώτερα κατηγορῶν τῶν μερικωτέρων καθολικώτερα δὲ τὰ ἧττον μερικώτερα δὲ τὰ ἧττον κατηγορία δέ ἐστιν οἷον ποσότης ποιότης λεγόμενα πάντως ἐστὶ δὲ πᾶσαι δὲ ἁπλῶς γενικώτατα γένη, ὑφ' ἃ ἀναφέρεται πᾶσα φωνὴ· οὐσία· ποσόν· ποιόν· πρός τι· πού· πότε· κεῖσθαι· πάσχειν· ἔχειν. τούτων ἡμὲν οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη· αἱ δὲ λοιπαὶ συνέπονται, ἐν ὑποκειμένῳ

Κατηγορῶ σου γενικῶς· κατηγορῶ δὲ δεικνύω αὐτὰ πατικῶς· λαγὼς κατηγορεῖ τὸν ἑαυτὸ φωλεόν.

Κατὰ δέσιν· κατὰ σχύναν. Κατὰ δλέσχασά σου ἀντὶ τοῦ ἐμαιρολόγησα· ἐφλυάρησα

Κατὰ λιμμῶν ἐπὶ γυμνασμένων· ἄγοντες σὺν τῷ ἐπίλεκτον καὶ κατὰ λιμμῶν σὺν ὁπλίτοις πλείοις στρατιῶν τέσσαρα ἅγματα σὺν τελῇ· Κατὰ νοτ· ἀπροαίρ. ὧν μέγιστε θεῶν καὶ τῶν κατὰ νοτ θερα· πόντων· καὶ αὖθις οἱ δὲ μεγάλων ἐγένοντο κατὰ νοτοι. Κατὰ νύτισ· τὴν λύσιν ἀφυχῆς κατὰ νύτισ. Κατὰ λιφα μεσάμιν· ἀείσοφάνης ἐπὶ τὴν κατὰ λιφῶθὼ αὐτὸν ἐπάνδησαν μὴν. Κατὰ λοιπὸν μὴν κ· σωτερίμενον· Κατὰ λωπᾶ· κρατηθῆσα. Κατὰ λυσιν· ἐπὶ τὰ λύσιν καθοδον· χειμερίνην ἰφετοῖο κατὰ λύσιν ἐρμαίω, ἦλθεν ἐπὶ τὸ κατὰ λαδα. Κατὰ λυσις ἡ πόρων. Κατὰ νάεισμῆ ἐπὶ τ' λείας ἐμήσατο σοφοκλῆς καὶ ὅτι σὺν ἄκυρ· τὸ δὲ σὺν λύειν σὺν ἀρίζειν ὅτι ἐπὶ σὺν ἄρα σὺν λα· πᾶν τὸ ἀρηρέναι ἐπὶ τὸ εἶναι ἡμᾶς καὶ τὸ πᾶν ὁμήρω τοῖς ὅλοις τοῖς ἑλτερόν ὅλοις ἁπλῶς ἐναίρεσθαι· ἐπὶ ὡς δὲ οἱ ὄντες ὅλοι σὺν λύειν πλέον τ', ἐπὶ μὴ ἐπὶ τὸ ἀλόγων ζώων τὸ σὺν λύειν· καὶ μάχ' ἐπὶ πλεονεξίᾳ δρῶ τὸ δὲ σὺν λύειν ἀνδρὶ καλὺ πρεσβυτέρῳ· νίφεται καὶ βελέων ἔρυμα· Κατὰ νάβ· ἐλάεβ· Κατὰ ρεά χθη· ἔπεσε· πόδι βάσεων· ἐπὶ περὶ γυῖ βρεον τὴ βιαιοθανασίαν τὸ πᾶν δυσεῖον κατὰ ρεά χθη· Κατὰ ργμένα· ἀνεπόδυτον εἶναι· τὸν δὲ καθ' ἡμῶν πόδι βάτυανα κατὰ ργμένα καὶ κατὰ πόδα δι' ἡμᾶς· Κατὰ ρεε· κατελάμρανε· Κατὰ ρε· κατέλλυσε

Κατὰ ρεφέα κατὰ σεβασμένα· μέλλουσι γὰρ ἐν ζωῇ θάλασσ' ἐπὶ μ φεν· ἔνθα μὴ ποθὴ λίου φέγος πρὸ φ εἰζῶσα δ' ἐν κατὰ ρεφεῖ σ' ἐγὼ χρόνος τῆς δ' ὑμνήσεις καὶ σοφοκλῆς· Κατὰ ρέ· φαθ· ε· ἀείσοφάνης· ὡς δ' ἂν κατὰ ρέ· φαθ· ε καὶ νουβυσὶ πῶς τουτέστι νυν ἐχῶς ἐσπεράθ· ητε· Κατὰ ρτίσω ἐτελείωσας· Κατὰ ρτυπότα· γιόμενα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα ὃν ὄνω· διοὐ ζᾶς ἡλικίας ἠνίταζον· τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατὰ ρτυπότα ἔλεγον· Κατὰ σατο· τ' λόγων σὺν τοῦ ἄδω.

Κατ' ἦς κατ' ἀ· ὃ κατοικίδιος ἄλλαρος· Κατ' κοφαλίδαι, Κατ' κσχυμμῶν· Κατ' ὑχοντο κατ' ρῶν· κατ' ὑχον τότε βοὸς ζωῦτα σρῶντας· ἀχώρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν σὺν εἰφῆναι· καὶ ζᾶς ψυχὰς αὐτ' ἧς μὲν ἐπὶ δέξαθαι σὺν ὑμμείοις· Κατ' ὑφα· σὺν θρωπόδης· καὶ κατ' ὑφῆς σὺν θρωπος Κατ' κφόνδυ συγοὶ ἢ ἀνδρίσχυντοι· Κατ' κχθ· δ' τῷ πα ῥίδα ἐπὶ πᾶν ῆνε· κατ' κχθετ' ἀρ' ὁ αὐτὸ πα ῥος ἐπὶ ἔτυχε γάμου πολυφανοῦς καὶ πλούτου καὶ παῖδας ἔσχε βυγατρὸς ἀφίκετο, δ' ῥ' ἐμόντε καὶ ἀξιόζηλον· Κατ' κχθημῷ ῥεραμῷ· Κατ' κχῶρ αὐτὰ πατικῶ· πεζεπόμενος παραιγῶν· βισίδης κρατ' ἐν μάχαις ἐπὶ κατ' κχῶν ἐν μάχαις· Κατ' κχῶ δ' ἀν' ἠχῶ γενικῶς κατ' κχεῖ τ' πόρων ἐπὶ κατ' κήκασε τ' οἰνίας· Κατὰ δίαν ἰδί· Κατὰ δὶ ἐπὶ κατὰ διανὸς ὄνομα· νύεια· Κάτιμεν κατερχόμεθα· Κατὰ σὺν αὐτῷ μεμνῶς· ἐπὶ σὺν· Κατὰ σχυμένῳ κεραί κατὰ μένῳ· Κατὰ σχύω γενικῶ· Κατὰ σχνῶθη κεξηράνθη· ἐλεπώθη· Κατὰ σχνῶ· κ' λεπώθη

Κατὰ χος· κ' πόδας· Κατὰ δύρομαι αὐτὰ πατικῶ· Καβλιγορῶ γενικῶ· Κατολιθαινόντων· μινυμένων· ἐμπιπόντων· τ' δ' ερῶ μάων κατολιθαινόντων δὲ δὰ κρυα καὶ πόδια λγιώτων ἐπὶ τῷ πάθ· καὶ αὖθις· κλεοπάτρα θεὰ ἐπὶ ὦ κατολιθαίνει τ' πολεμίων ἀδιαδοχή

Καβμυσ· ἐμπεδῶν· ρεβαῖ· πρὸς τίθῃ ὄρνυ τ' ἐμῆς κατομυσὶ κεφαλὴν πολλὰ ἐφίλᾳ·

Κατομόσαι· δὶς τὸ μόνασε τὸν θεὸν καὶ μόσαι καὶ δὶς τὸ μόσαι· Κατὸ ναρ· χὴ λέγειν· βαρβαρον γὰρ πάντ' ἐλλῶς· ἀλλ' ὁ ναρ· ἐπὶ κ' τοὺς ὕπνους καὶ ἐνύπνιους, Κατὸ σὺν· μετὰ ζῶντα· δὶς τὸ ὅσ σθ· εν εἶναι· ἀλλὰ κατὸ σὺν ἦκε τὸ καιροῦ· οὐ γὰρ οἷός τ' ἐγὼ ἐπὶ τὸ διανύσαι δ' τ' ἐλεῖ· γίνεται καθ' ὧν τὸ ῥωμαϊκὸν τῆς πολίτας ἀπὸ λείας διαγωνίζεσθαι ἐπὶ τὰ καλοῦ ἐπὶ ἀλῆς τῆς κατὸ σὺν τίθεσθαι πάντ' ἐπὶ. Κατὸ πλης· ἐπὶ πυρπλῆς· ἀλλ' ἐπὶ τῶ καθ' πας ἀπαλλαγὴν ἡμῖν σαφῆ τ' σύνεσπόλων ποιούμενος· Καλορχᾶν ὑποβραμαλζῶν· Κατὰ ρεσφὶν ἐν τοῖς ὄρεσι· Κατὰ ρ

θδ. αἰτιατικῆ. Καταρώμενται κατανέχωσι. Καταρυπτὸς τόπος. Καταρύπτω αἰτιατικῆ. Καβερναίαν τὴν σκοτεινήν. Καβεχόμαι γενικῆ, Καβσφαίνομαι γενικῆ, Καπυθαίους ὅσιν ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Θράκης οἰκοῦντας Θρᾷξι. Καβυλλὲξ ἡ σκοτεινὴ νύξ διὰ τὸ λείαν αὐτὴν εἶναι οἱονεὶ ἐξ ἐφόρμου τὴν τῶν πολεμίων στρατιὰν ἐπιπλήσσουσι. Καβύρα· κατὰ σκοτεινὸν ἢ ὀπίσω. Καβύρω σαν οὐδὲν ἀνέμῳ χρησαμένην. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαραλλήλως τοῖς ἱππεῦσι κατύρωσαν ἀναχωρεῖ. Καπορευῶ γενικῆ. Κάτοχος· κεκρατημένος. κάτοχος ἤδη τῷ θεῷ ὁ μάντις. ἢ διαφανὴς ἐρωτόληπτος ἅσα, οὐδὲν ἔτι κωλύομαι ἐρᾶν. Κάτω χέρνιβα τοῦ ὕδατος. Κατοῦ ἐστὶ· ἐπὶ θαλάττης καὶ ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ι· ἢ ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὁ μεγάλως καὶ μεγάλου ὁ μεγάλων ἢ κατώτερον· κατώτερος ἢ. Καπωθεῖ· χωρεῖ τὸ μ παραδωρικῶς ἐπὶ πίνδαρος· ἀγρόθεν νέμομαι ἀντὶ τοῦ ἁλιεύομαι καὶ φιλύρας. Καπωθούμενος· ἀναβαπτόμενος. Καπωκέρα οἱ αἰτιατικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγνώσονται· πίνδαρος· οἱ μὲν καπωκέρα δεσμοῖσι δέδενται ἀγαθὰς, οἱ δὲ σὺν τοῖς θεοῖς φανόμενοι καὶ ὑπὲρ θαλάσσης καπωκέρα ἐμπίπτοντες, ἀπώλοντο καὶ ἀεισοφῶν εἰ μὴ ἐν τοῖς καπωκέρα ῥήματα ἀντὶ τοῦ κεφαλῇ. ὁ δὲ κεφαλῇ πεσεῖν, καπωκέρα λέγει ἀντὶ τοῦ πίπτοις· οὐδὲ ῥηθήσῃ ἀλλ' ὑφ' ἓν καὶ αὖθις ἀεισοφῶν καπωκέρα λέγει ἐφάσμενος βαθυλίκου πόδα νιφόεντος λέγων. Καπωκρύπτομεν· ἰσάσιος ἀντὶ τοῦ κεκρυφότες οἰκήματος ἀπέκρυψε. Καπώλιον· κατέπεσον. Καπωμαδὸν κατὰ τῶν ὤμων· ἰώσιπος· ὁ δὲ σαμψὼν ἀραμὴ βᾶς πύλας καὶ βᾶς φλιὰς καπωμαδὸν εἰς τὸ ὄρος φέρων κατατίθησι. Κάτων στρατηγὸς ῥωμαίων. οὐνέος μὴν πάμπαν ἔτι αὐηρὸς δὲ ὁ φιλόσοφος συνέσει τε γνώμης ὁ δεινότητι λόγων, ἀειφερεὴς· ὥστε αὐτὸν καὶ τοῖς λόγοις σὺν ἁλοῦσι ῥωμαῖοι δημοσθένη, συνθανόμενοι τὸν ἄριστον σὺν βίᾳ ἑλληνικῆ τορεαγγέσθαι δημοσθένη. λέγεται καὶ τῶνα τὸν πρεσβύτερον ἑρομήου τινὸς ἢν ἔχει γνώμην πρὸς τὴν καρχηδόνα πρεσβεύσαντα καὶ πρὸς τὸ σιδώνιος, εἰπεῖν· οἷος πέπυται· βίδε σιδαῖα ἔασσι. Κατανάγκη. Καπωνάσαι· ἱμάτιον ὅσιν ἀπὸ τῶν καπωμερῶν νάκος τουτέστι διφθέραν πρὸς ῥαμμένον· δοκᾷ σι δὲ ἀμφισβητεῖσθαι τοῦτο, τῇ τυραννῶν ἐπαναγκασάντων τοὺς ἀθηναίους ἵνα καὶ τὰ τελεῖας μηνὸς ἀτιμάσωσιν εἰς ἄσυ οἱ πολῖται· μέχρι γὰρ ὧν γνάλων ἦν δίμηνον· ἀριστοφάνης· οὐκ οἶσθ' ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὖθις αὖ καπωνάδας φορεῦντας ἐλθόντας δρὶ, πολλὰς μὲν ἄνδρας θετταλῶν ἀπώλεσαν· πολλοὺς δὲ ταῖρας ἵππια καὶ ξυμμάχους· ὁ δὲ τῶν θετταλῶν οἱ πολῖται, ἐβοήθουν ἵππια. Καπωνάδης δουλικῶς καὶ ἀνελεύθερος χίτων. Καπωνάκη τὸν χοῖρον δασὺ πεπλεγμένας βᾶς δούλας φησί. Κατώρης ὄνομα νύξ. Κατοχέσαντο· κατεχάρησαν ἐπαῖξαν. Κατοφαλὰς ὁ καταφαλὰς· κωμῳδεῖται οὖν ὡς πολυφάγος ὁ λεώνυμος ὅτι καὶ τὸν νεὼν ἔτρωξε· κατοφαλὰς δὲ ὄρνεον ὅσιν ἄτυπον καλούμενον· ὀρύασον βᾶ σῶμα· καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται ὅσιν ἐπίθετον· ὅτε δὲ πρὸς ἀπάτας νύξιον· ἴσως δὲ διὰ τὸ καβᾶ φαγεῖν. Κατοφρυῶσθαι γενικῆ. Κατοικιδίους· τοὺς ἐν οἴκῳ ὄντας· κατοικιδίους δὲ σχολαίας καὶ ἥπιον ὠμιληκότας πολέμοις. Καβικτείρω· αἰτιατικῆ Κατοικτίζεσθαι οἰκτον τυχεῖν ἐξίσ. ἐλάσας κυρῆσαι· ὁ δὲ ἐπὶ βαπουσα τῆ βαβυλωνίων κατασὰς καβικτίζεσθ· ἐξ αὖθις ὁ δὲ τῇ φωνῇ καβικτιζόμενος ἐλεῆσαι σφᾶς παρεκάλει Καβιμώξας· καβεμεμψάμενος· πολύριος ἐπὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμώξας· ὅτι ποθὲν μικρὸν ἐλθοι τὸ λαβεῖν τὸν ἄπαλον πρωτεῖον· ἵνα τασάμενος· οἱ μοι λέγων. Κατοιόμενος· ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑποφαίνως.

Κάβιοθ. γνώσεις· ἐπίστασαι· σοφοκλῆς· δικάτοιοθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς δεῖν ἀρωγὸς εἰμὶ φιλέτης ἔτι· βυτέσιν δ' οὐ τοῦτο εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν βίους θεοὺς, ἐπαινῶ μοι διὰ τὸ μὴ πρὸ εἰ χεθαι τὸ ζῆν ἀκήδετι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ δὲ παρικεῖν ἀντὶ τοῦ δεῖν ἐπίστασθαι τιμᾶ σθαι τὸ θεῖον καὶ μένα· νεκρὸς· πεπνευκὼς· καπύεται· ἀντὶ τοῦ σαπρόν ἐστι· καπύεται· ἀριστοφάνης· οἶδ' ἐγὼ τὸ σῶμα τοῦτ' ὅθεν πάλαι καπύεται· ἡμῖν δὲ φορεῖ δοκεῖ τὸ σωθήματα. Καπύει· ἀπρεπῶς συρρεῖ σθαι· ὃν δὲ βαρὰμ, πεσαράκοντα χιλιάσι καπύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον· καπύω καὶ ὄδολους ῥᾴπω. Καπύμενα· πάσσητα· ὅλως· ἀεισοφάνης· ὀνέγω κατεμῶδις ἴσως ἂν σπείσαι καπύματα· καπύματα δέ ὅσι, δέρματά τινα ἰσχνὰ ἐν σιλφιὰ, ἃ φορτοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς

ἄλλοις ἐπιθήμασιν ἐπιπροσθούμενον. Καυδών· μῆκος πλοίου πρὸς τὴν σύνθεσιν μέγιστον ὀναγρολίνου.
Καύθωνος τὸ μαλθακοῦ. Καυκίον παρὰ μικρὸν κύλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς. Καύκωνδυ ὄρομα ἔθνους· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιπολάζοντας εἶναι καὶ κωμῳδεῖται καὶ λέλεγας ὀνομάζουσι· πελασγοὺς δὲ δαιμονίους δὲ δίους εἰρηκότως γὰρ σὺν αἰρεῖ μοὶ δοκεῖ. Καυλὸς· τὸ ἄνθος τοῦ δράκοντος Καυλῶ. καυλίσω· ἐπὶ τῶν καυλισθέντα τῶν λοιπῶν πάντων ἐπὶ τῶν καυλισθέντα. Καυλωνία χώρα. Καυνάκης· ὁ ἀγὼν κεῖσθαι ἱματίου ὃ ἐπιβρὶ καὶ ἐπιβρίδα καλοῦσιν· οἱ δὲ σισύραν θυμαίδα· ὃ ἐπιβρὶς ἐστὶ μερύχουσα ἱματίου· ἐπίμα δὲ κεῖται τὸ ὄπλον. Καύνιος ἔρως ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν καῦμος γὰρ καὶ βύρλης ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν. Καῦρος ὁ ποῦφος ταῖς φρεσὶν οἷον εἰ αὔρος τις ὢν καὶ πλεονασμῷ τοῦ π καῦρος. Καυσία εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
Καυσὶν τὸ ἐπιθυμητικὸν ἀνηλιον ὄπλον καὶ σπέρας σὺν ἱφιτῷ καὶ ὅρμῳ ἐν πολέμῳ.
Καύσωνος θέρμης. Κάὔκρος ὄνομα ποταμοῦ. Καυτηρός. Καυτιῶ σὺν ἐπιμελέμματι αὔθετο δέρμα λέοντος πυῤῥὸς ἀρ᾽ ἀλ παυτιῶ ἀγρότην αἰγανέαν. Καυχᾶ, οἱ λοιπὴ ἐπορθ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνοίας αὐχεῖν λέγουσι· λυπηρὸς σὺν δὲ ποθὲν μαντειῶν ἐμέσατο τὴν λέξιν δεῖ δὲ τἄλλα σὺν δημοπρατήσασι εἰ σεῖν σὺν ὁ δούλησοι· ἀκυῶς δ᾽ αὐτὸ ποιήσας· ἐφ᾽ οἷς καυχᾶ οἱ ἄνοι αἰσχύνονται. Καυχὼ μὴ μεγαληγορῶν. Κάφ· τὸ πνεῦμα μετὰ λαλιᾶς τινος. καὶ ὄμπρος καπνὸς καφὸς θυμόν. Καφώρα· τὸ καφώρης μίσσον δόλιος ἐπὶ κερδῶον· λέγουσι δὲ τινὰ ἀλώπεκα.
Καφὺν ὄνομα πόλεως. Κάχεζεν· ἀεὶ σοφὸν ἂν ἀποβάτει. Καχεκτῆ ἀληθείαις ὑπῆρχον σὺν αὐτῇ καχεξίᾳ μεταβολῆς· οἰκεῖοι Καχεξίαις καχεκτοῦντες· καὶ κτῆξιν διατεθειμένοι· ἀσθενοῦντες· πολύριος· ὁ δὲ πορισμὸς πρὸς γάμους τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον ἐξελύσθη τὴν ψυχὴν· καθαπορίᾳ καχεκτοῦντες ἢ ἀθλητὴ· ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν ἐπίζει καὶ δέοι κεῖνεσθαι πόδει ἢ ὅλων οὐχὶ μένει τὴν ψυχήν. Καχλάζει· παράπεται Φλεγμαίνῃ· ῥαθίζει. Καχλικώδη· λίθακώδη σὺν τοῖς ὕδασιν· ἐκεῖθ δὲ ὅσον κάχληκες τὰ ἐμφερόμενα τοῖς ἐδάφεσι· καὶ καχλιξ εἶδος ζωυφίου. Καχρύων ἐπίρρ ἀπαπορθεῖως ἐπὶ καχρύων ὀνίδιον ἀνωχμῶν. Καχρωσθῆναι ἀρίστη· νόμῳ ὡς ἐπὶ γυναῖκα λαβεῖν· βυτίσι καθαπὸ πύρα γυναῖκα λαβεῖν κεῖται. Καχυποστῆσθαι τὸ τέλειον καὶ ὑποσθῆναι ἀεὶ σοφαίνει. Καχυπόστος καχύποπος· τὸ πάσαι τὸ ὑποῦσαι. Κάψα· ἡ ἐπὶ θήκη. Καῖ σύνδεσμος συμπλεκτικός. Καιάδας πρὸ λέπωσι βασιλικὴ φρρὰ καὶ σπηλιώταις παρὰ δὲ πόρσαις οἰκημα μεσὸν τέφρας· παρὰ δὲ αἰθίοψιν οἰκαπουέργοι χρυσαῖς ἀλύσεσι δεδεμένοις δὲ τὸν καιάδαν εἰώθασιν οἱ λέπωνες τοὺς καπουέργους εἰπεῖν. Καιδή· λοι πόθεν Καὶ σὺν θεῶν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν θυμβολὴ καπνηρούντων εἰρηκότως δὲ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν ἑλλάσῃ. Καιπὶ ὁ ἄνεμος
Καῖνος ὄνομα ποταμοῦ. Καὶ μιὼ· ἀλλὰ μιώ· Καιναὶ πόλις. Καινὰς ὄνομα κύπρου.
Καινίζεται· καὶ καινίζωσι αἰτιατικῆ. Καινὸν ὄνεσι κατεσκευασμένον ἐς τὸ παράδοξον. κενὸν δὲ τὸ μάταιον διὰ τὸ ἐφιλᾶ· Καινοπρεπὲς μικάνημά τι καινοπρεπὲς ἐπιτήνατο λαθραίως· πύλας μεγάλων δόκων τὸ μῆκος καὶ ζώνας καθενώσας σὺν εἰς τεμίαν ἄλυσιν ταῖς πλευραῖς δήκασαν ὃν πάσας, μολύβδω τὸ ζύγον κενώματι ἔπηξε ταχυεργῶς· λίαν δὲ πολὺ ἐς ὀχὰς διὰ τὸ τοῦ τόπου ἑκατέρωθεν σπάσας δαρεῖους· σὺν αἷς βοηθείαν δὲ πολλὴν ἐχρῶσαν βαλὼν, ἐσέρρτιψε πόλιν ἢ σὺν τῆς θαλάττης ἀγωγίμων. Καινὸς ὁ νέος· καινὸς γνώμιον· ἀντὶ τοῦ μία γνώμιον εἰσηγεῖ μόνος· καινὸς γνώμιον, καινῶν ἔργων ἐπιχειρητὴς Καινὸς ἱστορικὰ τὴς ἀντὶ τοῦ ὁ ἐς βίς νεωτέροις ἀμοίρῃ πρέπουσιν ἔτως δὲ καὶ ἔφορος Κενοσοφία· καινοδοξίαι σπουδαὶ ἐλεεσόμμα ὡς τύπος νεκρὸς· ἤτοι ἐμὲ ἔχοντα σὺν δοθὲν ἐνεργόν. Καινοτομεῖ· αἰτιατικῆ καινουργεῖ· τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχειν ἀρίστοφάνης· πᾶν γὰρ ἡμῖν ἀντὰ λλὰς ἀρχὰς ἐστὶ τοῦτο τὸ καινοτομία Καινᾶν, παρὰ ἱερόδοτος τὸ λόγῳ ὃν καινῷ χρήσασθαι. Καινουργισμὸς καὶ καινοποίησις· καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον πάλαι ἀναμόρφωσις. Καινόφιλος καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ ἐπὶ σαὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί. Καινῶς ἀντὶ τοῦ παραδόξως. Καίνυθ· σὺν ἐπικα. Καιόμμος· ἀπὸ τοῦ καίω τὸ φλέγω. Καίωσι αἰτιατικῆ· Καίρια· ἡ μαιρα ἢ συμφέροντα τίνι γὰρ τῶ

τῷ φιλιάζηθλα πόφρων ἀκούσαι μῦθος· τίνι φέρουσιν αἰνεῖα. ἀντὶ τοῦ παρὰ τίνος ἀκούσαι μιᾶ συμφέροντα καὶ πάλιν. ἔδρᾶν ἀμείνων ἐρεῖθμᾶ καὶ εἶα. καὶ αὖθις. καιρὸν δὲ φήκης ἂν ξυναίρεσις κῆνες· ἐπελῦ δύσοχος· ἀνάχωρῆσαι καὶ εἶ· συνέδρᾶσαι τε χίτης· μάχης ἐρᾶτης· καιριώτατα· ἐγκαιρότατα· ξυνινδρωώτατα· θανάσιμα. Καιρὸς· σφοπλῆς· καιρὸς γὰρ ὥσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντὸς ἔστε πιστάτης ἀντὶ τοῦ ἐφέπαδου τοῦ ἐμᾶβε δ' καίειον καὶ χρῆσι μώτατον ὁ καιρός ἐστιν. ὅπου καὶ ᾶπου δῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα, οὐ πάσσα δέχονται· ὡς ἰα χὴν ὦ πάμνοντι πρὸς φύσεως τὰ νοσήμᾶβε διαλελεγμένον· ὡς εἴτις τοῖς μεθύουσι πρὸς σωφρο σύνης διαλέγοιτο· ὄῖ δὲ καὶ μὴ καλῶς γινόμενοι οὐ καλῶ· ἐ αὖθις· ὁ ᾖ ἀσιν ἀνὰ ἐ εἴτε τὸ γήρεως ᾖ καὶ εἶα ἀφρονῆ εἴτε ἄῆσος, ἐμ μὴ γε· ὀρθογνώμονα πρὸς χρῆσιν δόξαν διανυήσειν ἐμ μὴ ὦ χεθ ᾖ ξανῶν. Καιρὸς· καιρῷ καὶ φῆ καλεῖται σύμφορας· ἔ ἔσαι ὁ καιρὸς αὐ τῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καιρὸς παντὸς ἀνάκῆ εἶναι ἐναντίον μᾶ. Καιροσίων δὸ θονέων δεῖται ὑγῖ· ὧν ἐ καιρωμένων· καὶ καιρωμαδέ ὅσι τὸ διαπλεκόμενον σὺν ᾧ ἐμοὶ πρὸς τὸν μίτον ὑφῆ τὸ μὴ συγχεῖσθαι δύο ἐμονάς. Καιροφυλακῆσαι· καιρὸν ξυνιέναι· ὁ δὲ ἐπέλαβεν αὐτὸν ἀναζωγρῆσαι καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν μὴ δὲ καιροφυλακεῖν Καιροσρίδες αἱ ὑφαίρεσιαι· καίρωσις γὰρ ἐ πλοκὴ τὸ μίτου. Καῖσαρ· ἰούλιος ὁ πρῶτος μοναρχήσας· ἔγραψε μᾶ φράσιν τὴν ἀράτου φαινομένων· τὰ χίλια γραμματικὰ ἐώμαϊκῶς· Καῖσαρ αὖ γουστος ὁ καισαρασὸς καὶ ὀκταβιανὸς ξυνκληθεὶς· ἔγραψε πρὸς τὰ ἰδίᾳ βίᾳ καὶ τὴν πρᾴξεων αὐ τὰ βιβλία ιγ· Καῖσαρ τιβέριος· ἔγραψεν ξυγγράμματα καὶ τὰ χίλια ἐπτακισχίλια· Καῖσαρ· ἄῆρος ὀνομάζονται οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἀπὸ ἰουλίου καίσαρος τοῦ μὴ γεννηθέντος· τῆς γὰρ μητρὸς αὐ τὸ θανούσης ἐν τῷ θ' μηνὶ, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτὸν· καὶ οὕτως ἐπάλεσαν αὐτὸν καίσαρα. παρὰ δὲ τὴν ῥωμαίων φωνὴν, καίσαρ ἀπὸ μὴ λέγεται. Ξυνῥωμαίων τὸ πάλαι ὁδῆμος ἦρχεν· αὖθις δὲ ὁλίγοι· καὶ τὰ τελευταῖα ἐς μοναρχίαν κατέκρωμαίοις ᾖ τὰ πράγματα ἐξέτι καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος· καὶ ἀσαρσίασα διατέλει ᾖ κοινὰ· ἄχρις οὗ μάρκον ἀντώνιον ῥωμαίων ἄρχοντα· ἐπεὶ δὲ ὁ τούτου παῖς κόμοδος τὴν φύσιν οὐ πάνυ φρενήρης καὶ φιλήδονίας ἥττων γενόμενος ἐ μάλα βιοὺς ἀγαθὸς τὰ πολέμια καὶ φιλόψυχος δολοφονηθεὶς ὑπ' ὀτινων κατελύθη, ἐπανασάσεις ξυνεχεῖς ἐγένοντο. Καισαρία· Καισάρεια ἡ μητρόπολις ἀπὸ καίσαρος τιβερίου ὀκταβίου ἣν ἀφείλετο ἄρχέλαον πότερον μάζακα ἐπονομαζομένην· ἔπειτα καισάρειαν κληθεῖσαν τὴν ἰδίᾳ παλαιστίνης. Καισάρειος ὁ γνησιώτατος ἀδελφός· ἔγραψε διάφορα· καὶ καθ' ἑλλήνων. Καίσωνος ὄνομα κύριον, Καίσωνος ὄνομα κύριον Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις· ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις Καὶσφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλφαν· πεισίστρατος ὥσφασιν ὁ τύραννος δικαίᾳ τῆ γεωργουμένων ἀπέτεινε τοὺς ἀθηναίους· φιλίππου δέ ἐστ' ὅτε ἰδὼν περισφύριον πέδας ἐργαζόμενον καὶ λιθώδεις τε πους, ἤρετο αὐτὸν, τίνας ἐπὶ τῷ τοῦτο ἡμίζοιτο βοῦς παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ὁδῶ καὶ σφάκελ· θαυμάσας δὲ ὁ πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐ τοῦ, ἀτέλφαν τ' δικαίας δέδωκε καὶ ἐνεύδου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. Καὶ ᾖ μᾶ ἴμην καὶ ἐκχέως πορεύομεθα. Καὶ τὸ τὸ λύκου· φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν πρωμέα ἄῆ καὶ λύσαιναν ἐπὶ ποιμνικῶν πορᾶτον ἐοθίοντε εἰπεῖν· ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόσπερ ἂν γένοιτο ἄν. Καὶ βιοὺς ὑπὸ ῥωμαίων ἐφιλῶ· τουτέστιν ἀπὸ πύρου ὧν ἐμὸν πόθον. Καὶ χερσὶ καὶ ὄγοις· Κοῖος ὑπάρχοι. Κεώδας βαθυρρεύστοι· τόπος βαθύς, ὅπου οἱ ἀκεανὸς ἐκβάλλουσι τὰ θύνπαι οἱ ξυνθανάτῳ, ὡς πορεῖς τὸν καὶ ᾧδαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Κέαρ· τὴν παρδίαν φασὶν εἰσοφάνης ἐφ' ὧπερ τὸ κέαρ ὑφανθην. Κέαται· κεῖνται. Κέρης· βυβλαῖος φιλόσοφος σωκράτους μαθητὴς· διαλόγοι δὲ αὐ τοῦ φέρονται βοῦς· ἐβδόμη φερωίχος· σίναξ· ὄσι δὲ τὴν ᾠδὴν διήγησις· ἄλλα τινά· Κέρκυνα ὄρη πέρην πόλις τῆς σκυθίας· κυμαῖ ἄποινος Κέτη λακὸς ὄρος θαλάσσιον Κεχριμίδες τὸ σύκα καὶ τὴν ἐλαῶν οἱ ψυχροὶ· Κεγχρέαι Κεγχρεαὶ ὄνομα τοῦ· Κεγχρεὼν· δῆμος θήκης σὺν τῆς πρὸς παναταίνετον λεκφῆ· καὶ ἔπειτ' ἔπεισε βοῦς οἰκάδε ἄγειν τοὺς ἐμῇ καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα· ἀντὶ τοῦ εἰς ὃ καθαρεῖσθαι εἴη, ὅπου τὴν σὺν τῷ μεγάλων δέψυχον

κέγχρον. Κεγχρίτις καὶ ναρδοφαφαρή. κεγχρίτιν ἱσχάδα ἀμφί. Κεγχρίνης εἶδος ὀρνέου ὀλίγου μικροῦ ὅλως διαφανῆ εἶδος ὄφεως. Κεδάζω καὶ σκεδάζω. καὶ διασκεδάζω σκορπίζω. Κεδικὴ ὄνομα κύριον. Κέδματα χρόνια ἀλγήματα λέγει οἱ πανοπάται. Κεδνὸς σωφρὼν καὶ φρόνιμος. ἀΐας καὶ γὰρ ἀριστεύει τὰ τὲ δεξιά μιν ἔπειρος δώρημα δυσμενεσσί του ἄπο τίμενον ἔχομεν ἀρηίων πάρα Κεδρωσία ὄνομα πόλεως. Κέδροι. δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄπαρτα. αἷς ἀπεικάζεται δαρὶ τὴν εἰδωλοπλαστείαν. Κέθη ὄνομα κύριον.

Κέθηγες ὄνομα κύριον. Κεκαδησόμεθα. Φρονήσομεν. λυπηθησόμεθα. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχῶ ἀχάζω. ἀχαδῶ. χαδῶ. Κεπάδοντο. ἀντὶ τοῦ ὑπεχώρησαν ὀλίγος ἀπὸ τοῦ ζῶος κεπάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω ὃ ὑποχωρῶ. ὁμόσος βοὸς ἀόρ. β΄ ἀόρισος ἐχάδομεν. ἐχάδοντο ζοὸς τὰ δασέα εἰς φιλόν. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποιητικῷ κεκάδοντο. Κεκαθίσθαι. ἀντὶ τοῦ καθίζω. Κεκασμένον. κεκοσμημένον. Κεκαυτηριασμένος. μὴ ἔχων ὑμᾶς τὸ συνείδησιν. Καινοποιημένοι ἵνα μὴ ὦσιν ἔνδοθεν καὶ προσκεκλυσμένοι. ἀλλ' ἐκπεπλυμένοι καὶ καινοποιημένοι βουτεῖσιν ὑμεῖς. Κεκαφηότα. ὑπτιάσαντα. Κεκιβδήλευται. διαφθείρεται. καπηλεύεται. δόσεσι δόλου μᾶσαι. νενόθαι.

Κεκίλιος ὄνομα κύριον σικελιώτης. καλλαντιανός. καλλαντίς δὲ πόλις σικελίας. ἐκτορ. σοφιστεύσας συρῷ μετὰ τοῦ σφαδοῦ καὶ σαρός, καὶ ἕως ἀδριανοῦ καὶ δεσποδούλων ὡς τινὸς ἱστόρησεν. καὶ πότερον μῦκαλοῦ μῦλος ἀλλ' ἅλαθος. τὸν δὲ δόξαν ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά. Φρυγῶν β΄. ὅθεν δὲ κεκίλισται ἐστὶν ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καινοπρεπῆ μούσης. ὅθεν δὲ σκληρὰ λέξεων κίλοι εἰσὶν οὐ γνήσιοι δημοσθένους καὶ αἰσχίνου. πόθεν δημοσθένους τοῖς αὐτοῦ γνησίοις λόγοις ἐπιγινόμενοι. πόθεν τὴν παλαιὰν ἰσοῤῥοπίαν ἢ τὴν ἀπὸ ἰσοῤῥοπίαν εἰρημένων τῶν ἑτέρων. καὶ ἄλλα πλεῖστα πῶς ὁ ἰουδαῖος, ὃν τὸ θαυμάζω. ἰουδαῖος σοφὸς ἐν ἕλλησι. Κεκινέαται. κεκίνηται. Κεκλαδάξω καὶ κεκλαδάξομαι. ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω ἐπὶ κυνῶν. Κέκλεικα. ἀσφάλισα. Κεκλήσθω συμβουλευέσθω. Κεκληγότες. κεράζοντες Κέκληκα. ἐκάλεσα. Κεκλίδ. συμβουλίου καὶ κέκλικα. ὁμοίως. Κεκλιμένος πόδι. κεκλομένῳ Κεκλοφέναι κλέψαι. ὑφελέσθαι. Κεκλωσμένα. ὑπὸ τῶν εἱμαρμένης ἀμεταπλάστως. νενευσμένα κεραῖ πρὸς δόσεις λύπ. Κεκμηκὼς συντεταμένως ἔχοντες βουλὴ συνεχέμματι. σύνθετα καὶ μεμηκὼς φιλομάθεσιν ἀνθετομούσαις ὑπεραὶ κεκμηκὼς ὁμματα ἐκ παλαιμάσσω. Κεκολουμένος. ἀδυνάτους ἔχων ἀμηχάνων. τὴν ἐμελέτησα καὶ κεκολαμμένος ἔδραμε θυμῶδες προτέρων ἔργων ἀρσενα μαρτυρίαν ἢ κεκολαμμένος ἐκτετιημένος. Κεκομψευμένος. σεμνὸς καὶ σεῖος ἢ σκαλλώπισος Κεκονιαμένοις ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. οἶνος δὲ ἦν οὐ σκληκοῖς κονιαβῖς εἶχον. ξυνοφῶν φησί.

Κεκοπιαμένος ποσὶ δάζων πάνυ. καὶ σχεδὸν πόνου πεπληρωμένος. ὃς ἂν μὴ πρῶτα πάνυ βουλευέσθω ἵνα μὴ κεκοπιαμένος τυτθίσιν ἔτι τοῦ πνεύσας ὄντος. ἐξ αὖθις. ἀλλὰ διαρρεῖ οὐ κεκοπισμένη σκληρολέμοιο. πρὸς χαλκὸν τῶν τοιούτων δίαιαν ἔλεγον οἱ ἄριστοι δεῖς παῖδες κεκομιᾶσθαι τὸ ἀορίστου ἀντὶ τοῦ συνεβίζεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκοπιᾶσθαι καὶ τὸ κυλίεσθαι. Κεκομιαμένων. ἀπολλόντων. ἔτι τὴν πόνιν τοῖς ποσὶ πόδει φερόντων. δύο ἀνεμίσιον κεκοπιαμένων, τὴν ἀπέλειαν ἀπαπειλαντ. Κεκότητο ὤρμησο. Κεκοτκότες. Κεκωδωνισμένῃ ἐξηπατημένῃ ἀπὸ τῆς φύλακος διὰ τὸ κώδων ἐξεβόησαν. Ἐξδιακωδωνίσαι ἐξεβόησαι. ἀπὸ τοῦ λυσιστράτην ὡς αἰσχρὸν ἀκωδωνίσαν ἐᾶν. Κεκωφῶσθαι. κωφὸν γενέσθαι. Κεκραιμὸν τὴν βοὴν ἀπὸ τοῦ κοῖρον αὐτὸν κεκτοῦ τοὺρ γου ἐκκρεμάσαντες τὸν κίνδυνον τὸν αὐτοῦ ἐλέφαντος διέφυγον. κεκραιμόντινα σκαιὸν ὀχοῖς κρεμένος ἀφίει. ὦ πρόσελέφας ἀχθόμενος καὶ ἐχαίτιζε. Κέκραθι. κράξον. Κεκραδίτης μεγαλόφωνος. ἀεισοφανὴς κυκλοτόρου φωνὴν ἔχων. ποταμὸς δὲ ἀπὸ τοῦ κυκλοτόρος χειμάρρους. τὴν κεκεφωνίαν ἔν εἶπας τοῦ ποταμὸν τῶν ἔχω. καὶ ἄλλαχοῦ. ἀπὸ τοῦ κεκράκτης κυκλοβόρεσφωνὴν ἔχων. Κεκραμοῦ δίας δύο. δία μέρη ἐκδεχόμενος ὕδατος καὶ οἴνου δύο. ἀεὶς κεράσας ἀεισοφανὴς. ἔλεγε ποιεῖν κεκραμένον εἶα καὶ δύο. ἢ ἐντυγχάνοις δ' αὐτὸν ἐνεδεῖ ὠνισ. βουλεύδην λοῦν ὅτι ἢ θέλει ἀβιοῦν ἢ ποιεῖν ὡς δία μέρη δύο θαυφέρειν ὕδατος. Κεκραμένη ποτὸν ἦν ἔθυον μονωθὲν ἑρμῆ. διότι ὡς φασι καὶ ζωντ ἐπετέλουτικοτ ἄρχει, σὺν τῷ θεῷ ἀμφοτέρων βίς

τιμᾶν δέχεται. Κεκερᾶξομαι. ἀντὶ τοῦ φωνῆς ἀλλὰ διὰ πολυμιᾶς καὶ σωτόμου καὶ ἀσυνδιάσ
δέτου χάριν. πρὸς σὲ κεκέρακα. Κεκεραυλικὼς ὑφαμμένος. Κεκεγλύαι ἢ κεκερα
γλύαι. Κεκριγότες ἰλλυριοὶ ἀντὶ τοῦ φωνήεντα τελοῦντες. κεκριγότες δὲ
διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. εἰ γὰρ ὁ τὸν θανόντων βίους ὀδυρόμε
Κεκερμένον. ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον. Κεκεροῖδης ὁ βουκέρωτος υἱός. Κεκεροῖς μία τῶν
ἀθλώπων δέκα φυλῶν. Κεκεροῖς αἱ ἀθῆναι. ἀπὸ τοῦ κέκεροτος καὶ κεκεροΐδαι οἱ ἀθηναῖοι.
Κέκεροψ αἰγύπιος ὢν τὸ γένος, ὤκησε βοιὼς ἀθήνας ὅθεν καὶ κεκροΐδαι οἱ ἀθηναῖοι. ἦσι δὲ τῆς κε
κροΐδος φυλῆς. τινὲς δέ φασι τὸν ἐπιφυόμενον ἀθλιβῆ μὴ ἄνω, ἀνδρὸς βοὸς δὲ κάτω μέχρι γυναι
κὸς οἱ δὲ θηλεῖς. ἕτεροι δέ ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, ἀπὸ ἀγριότητος εἰς μεροτῆτα
μεταγών. ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶ καὶ ἐπιβύτων μὴ γινώσκο
μένων τὸ πατρὸς παρὰ τὸ παιδὸς ἢ τὸ παιδὸς παρὰ τὸ πατρὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανε
ρῶς συνοικεῖσθαι αὐταῖς καὶ μιᾶσοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν βοὸς δύο φύσεις τὴν τε πατρὸς καὶ τῆς
μητρὸς, εἰπόντως διφυὴς ἐπλήθη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι τὸν βαγιῆς μάσας ἀέρα κεκροπέσιον.
Κεκρύφαλον κεκρύφατον. σαφὲς καθαρὸν. συνδέσιον ἐν ἐπιγράμματι κεκρύφαλοι φίλτρα
τελοῦσι τίκτομαι οἶσρω ἐξαῦθις. φιλοπλέκτοιο νόμας φρυγιητῆρα φιλαινὶς βαπτὸν ἄλος
πολιὴ ἀνθέσι κεκρύφαλον. κεφαλοδέσμιον. ἐπὶ λιτῆς τῶν μικιλόντων ζώων. ἐξαῦθις πορφύ
ρεον χαίτας ἑτέρα κεκρύφαλον. Κεκτημένης τῆς διανοίας. ἀδιαφανῆς. τὸν ἀνδρόπουν
τῆς ἐμῆς κεκτημένης. Κεκοσμεῶσθαι. πεποιῆσθαι. Κεκυφότες. καὶ νύφας. ἀδιαφανῆς. πρὸς καταθέρους φησὶν. οἷον δὲ νύφας ὁ καθάρατος ἐσθίει. διὰ τὸ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοδηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θερμάτων οἱ μάλιστα τοῖς δέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προκείμενοι, δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ πολυσπουδάστως ἐσθίειν. Κελαδεινὴ. κυνηγὸς θόρυβος κλῆσις ἄγρας ποιοῦσα. Κελαδεινὸς ὀνόματος. Κελαδέετο. Κελαδήματα. ἀχήματα καὶ κελάδησαν ἐβόησαν. ἀφαιρέσει τοῦ έ. Κελαδοῦσιν. ἀχοῦσι. σάλπιγξ ἔγκειμαι διὰ τῶν δι ἡμέρα δῶρον. ἐνεύρηκον πασσαμῶν κελάδων τουτέστι θορύβων. Κελαεί ζει. μεθ ἡ
χου ρεῖ. ἡ μὴ κέκλυκε ἐγὼ δὲ τοῦ χυλοῦ. ὁ δέ, ἔπινε τὸν τοῦ βοῦ ἀνάσιον καὶ ἀτεκάτωθεν τοῦ
πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ὡς φαίνεται κελαεί ζει. Κελαι
ναὶ τὸ τῶν μεθόριον ἀθηναίων ἐ βοιωτῶν καὶ πόλις τῆς φρυγίας. Κελαινεφὴς μελανεφὴς. Κελαινὸν. μέλαν ἐν ἐπιγράμματι. ἐ γραφικοῦ διαχρῶ. κελαινοβαθὺ ὀρέος ἑτέρου. Κε
λαινοὶ. μέλανες Κελαινοφανὴς. ἀντὶ τοῦ μέλαινα. ἀδιαφανὴς ἐπιθέτοις. ὤνυκτος κελαι
νοφανὴς ὄρφνη. Κελαινῶπαν οἷον οὐκ ἐμφανερῶ ἀλλ ἐμνησόπτω ἤδη λελησμόνον. ἐ μέλανα ἐ
οἷον κεκερυμμένον ἐ δόλιον. ἐ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ὁ πολύτλας ἀντὶ τοῦ ὀλίας. Κέ
λεαι κελεύεις. Κελεζηνὴ. χώρα τῆς ἀρμενίων πλησίον μελιτηνῆς ἡ πρὸς μὲν κελζηνὴ ὄνομα
ζομένη. Κελεόντες κυρίως μὴ κελεόντες καλοῦνται οἱ οἶνοι πρὸς. ἀντὶ φῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς δημο
σθένην γραφῇ, ἃ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασε. Κελεὸς ὄνομα κύριον ἐ ὄργιον ταχύτατον
ἀφ οὗ ἐ τὸ κέλλειν τὸ ταχέως βαδίζειν. Κελεπαίος ὄνομα κύριον Κελέβη. ἡ γλυκεῖα κλη
ματίς ἥτις οὖν σικάος ἐν ὧδωνατὸν κίλαθαι πόδας σικαὶ χεννικελέβη μεταδὲ ὑπερᾶς ἡ φύσει
τὰ ἄλλα. Κελαθίζησι. τοῦτο ὄζει ὁδοιπόροις. περὶ πίσας ἀνθρώπισι κελαθίζησιν ἀοιδός. ἐν ἐπι
γράμματι. Κελάω δοτικῶς. ἐ αἰτιατικῶς. ἀπὸ μειζόνων μόνον κεῖται παρὰ θαυδίδῃ. ἀλ
λὰ ἐ ἐπὶ ἐλαττόνων Κελαυτὴς δικαιαρχος. πρωτεὺς καὶ ὁ μὲν δικαιαρχος ἀρχὴ τῆς νηὸς ἐ ὁ δὲ
πλήρωματος. ὅτι δὲ κατὰ πλῆθος τῶν πολιτῶν ἀνδρῶν. ἀρχὴ δὲ ὁ πρωτεὺς ἐ ὁ δὲ νεωστὶ κελαυτὴς. οἱ δὲ
κελαυτὴς, τούτων αὖ τῶν τὰ βραχέα. μείζονα δὲ παρέχονται χρείαν οἱ κελαυτὴς. ἐ γὰρ ἵνα βοὸς
ἀρτήσωσι δεόντως πέπλωσι ἐ σωτελῶσι τὸ μέρος ἐν τῷ δειπνεῖν οἱ νεωστὶ κλάται. τούτοις ὄζει μα
λοῦ οἶνος. ἐλαίου. πάντων τῶν ἡδίστων. ἵνα ζῶντα τηροῦντες καθ ἡμέραν τὸ βραχὺ ἔχωσι
βοῦ δεδομένον πρὸς τὴν χρείαν. ἀριανὸς. καθ ἑκάστην ναῦν. τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐμέδοσαν.
Κελαυτόων. ἐ κελαυτόμενος. Κελῆρδος ὁ μὲν ἔφθη βορβῆναι τῶν μαιρᾶς ναυσὶ μ. οἱ δὲ
κελῆρδος

κελλήρους τὸ θεῖον συκοφαντοῦντος, ἐπιζήτων τὸ φῶς. Κέλης, ὁ μόνος ἵππος· καὶ ὁ ταχὺ τρέχων μῦς. ὁ σελλάριος. ὁ τυμπανιστής. ζωγρεῖς δὲ δύο ἵπποι ζωγρεῖν μένοι. Κέλης εἶδος πλοιαρίου μικροῦ· ἀεισυδ. ἀλλ' ἐκεῖνό γ' οἶδα ὅτι ταῖς πελάταις διαρρήδην ὁρθίαι. ὃ ἵππος δὲ κέλης ὁ τυμπανιστής. λέγει οὖν ὅτι τὸν πλοιάριον ἐρχόμενον ἐξαπλᾶν. ἐν ταχεῖ μέματι· δηλέσθαι τιμωρεῖν τὸν ἵππον φυρσοῖ κέλητος τῶν μαφερέφαλον τὸν νύκτα ἰσοδρεῖν ἐστὶ ἢ εἶδος πλοίου· ὅτι τὸν κλητίζειν πρὸ τοῦ ὁμήρου. Κλητίζειν· κέλλειν ἐλαύνειν· ὁ μικρὸς ὡς λέγεται ἀνήρ. ἵππος ὁ κελλαρεῖ. Κελλίτιον· μικρὸν πλοιάριον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κέλητος ἵππων· ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων. Κλῆρος κέλλειν ὄνομα νύσσειν. Κέλλοις συναγωγαῖς ὁ παῖς· Κελσῖνος ὠδῶν ἐρασταὶ λαλιᾶς. φιλόσοφοι. ἔγραψε ζωναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφων. ἕτερα. Κλιτύβηρον. ἴδιον ἔχουσι κλῆρον τὸν κέλλειν· πιέζομεν δὲ τὰ πιζῶν τὰ ἀναβαίνοντες, καὶ σὺν τοῖς ἀγωνίσασι τὰ ἵππων πασσαλίσκους ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους κλίναντες, πειθαρχεῖν πρὸς βοὴν ἵππους. Κελβίδιον ὄνομα ἔθνους· οἱ λεγόμενοι γερμανοὶ· οἱ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον κατοικοῦντες· οἱ πατέρες τῶν γῆν τὰ ἀλραύνειν· ἐς ἐπὶ νῶν καλεῖσθαι· ἔθνος. Οἱ κελτοὶ τὴν ῥωμαίων ἐρασθέντες· καὶ κέλτοι ἐπεμονήσατε τὸ σῶμα δὲ πρέπειν καὶ τὸν θυμὸν ἀλιμώκτους, πρὸ ἐλθὼν τὰ οἰκείου πλήθους, δὺ μονομαχίαν ποιεῖσθαι καὶ ἀνταγωνιστὴν ὃν ἄρειος· βαλέειν δέ τις κεμὼν φάλαγξ, ὑπὲρ τὰ γώνισμα. Θεία δέ τινι μοίρᾳ κλῆ γνώμῃ ἀποβαίνοις ἔτυχε τὰ βουλεύματος· ἐπεὶ δὲ πλῆθος βυσσοῖ ἐπὶ ἄγματος ὁ πλισσόμενος ἥρᾳξ προσιζάνει τὸ δεξιὸν τὰ ἀνδρὸς βραχίονι· ἀντιπρόσωπος δὲ ὧν κελτὸς κλῆ τὸν ἀγῶνα φερόμενος, ἐστοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον, ἐστ' πέρυξιν ἐπαλύπτων τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀφύλακτον δὲ βαλεῖν τὸν πέλεμον ἀπαδέδωκεν· ὁ μὲν τὸν τὸ νίκην δὲ ἀνδρὶ, ἐστὶν ἀπὸ τὰ συμβεβηκότος ἐπωνυμίαν ἀεισάμενος· κορβῖνος δὲ ἦν τοῦ ἴαθεν ἐπελήθη· τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἕνεκα· παρὰ βασιλεῦσι τὰ ῥωμαίοις νόμιμα τὸ ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μέρος ἂν τυγχάνῃ.

Κέλυφος· τὸ λέπυρον τὰ ὠοῦ· ὅτι οἱ ἰατροὶ καλέουσι ἐσθίοντες, βδελυφὲς ἔπαιον. Κελύφη· τὴν περικεφαλαίαν· καὶ θεία· τὸ κέλυφος· κελύφη δὲ θηλυκῶς. Κεμὰς κεμάδος ἔλαφος ὁ ποιμὼ μῶμος σὺν τῷ λαίω· ποιμαίνεις ὦν· εἰδῶς σὺν τῷ λάγω ἐρύσασθαι μιν ἀπάσασα ἀκτενίσης θύσει χρυσόπεπλον κεμάδα· Κέμυρις, ὄνομα νύσσει· Κένανδρος· κενὸς ἀνήρ. Κενδεραῖος, ὄνομα νύσσει· Κενεραῖ· θνησιμαῖ· κενέβρεναι δὲ βδέλλαι· ἐνάμαρτοι χεῖ· Κενεμβατῶ· εἰς κενὰ βαίνω· κενὰ ἐπιχειρῶ· Κενὸν πίνειν δὲ μάτην· πρὸς βαῦτο δύνασθαι σὺν κενὸν ὑβρίζετω· ἐαῦθις· ἀδηλῶ· μὴ πῶς ἀβούλητον κενὸν· ἂν συνέσεως ἐστερημένον· ἐκνοῦ ὁμοῖ· Κενεών· ὁ περὶ τὸ λαγών τόπος· κενοὶ γάρ ὄσιν οἱ σεῶν. Κενὸς· ἐστερημένος· πεπληρωμένος ματαίῳ· μὴ τις ὧς κενὸν σὺν μὸν λεαίνας δυσμὴ ἀναρπάσῃ· οἱ δὲ κυνηγέται ἐσιν τὸν καιρὸν ὃν τε ἔρημοι τὰ μεσονύκτιοι σκύμνοι. Κενυκήτης· ἀγνότροπος. Κερδίστων. Κενολογία· ματαία ἀπόδειξις τὸ ἑαυτοῦ ἔπους. Κενὸν ἀνῶν· ἔρημον· σοφοκλῆς πρὸς οἰδίπουν· ἀλλ' εἰ σοι ἄρξεις τῆσδε γῆς ὡς σοι πρέπει τὸ ξὺν ἀνδράσι κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν· ὡς δὲ νῦν ἔστε σὺ εἶ καὶ ἔστε ἔρημος· ἀνδρῶν μὴ ξυνοικοῦντων ἐσω· Κενοφωνῶ· κενὸν φθέγγομαι· Κενοσπουδία· ματαία σπουδή· Κενεόσπουδος· ὁ κενὸν ματαίοις σπουδάζων. Κεροβάφια· τινὰ ἦσαν ἐλιοτρόμματα ὡς Τρῶες νεκροῦ· μὴ ἔχοντα νεκρ. Κενώτερος· ἐλαφρότερος. κουφότερος· τὸ κενώσιμον τῆς ἀξίας κατὰ θέραπευτικόν. Κενοῦμαι γαμικῶ. Κενοφωνῶ· ματαιοφωνῶ ἀσεβείας· ἢ ψευδαιρετικάς· ἐκνοφωνῶ. Κένσαι· ἐκκωλῦξαι.

Κενταυρικῶς· ἀγρίως· ἀνοσίως· ὑβριστικῶς· ὅτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταί· οἱ δέ, ἀντὶ τὸ μαλακῶς· εἰρωνεύεται γὰρ ὁ ἡρακλῆς· ὁ γὰρ διόνυσος, μαλακὸς καὶ τυφλὸς· ἀεισοφάνης πατρὶ λοις· τίς τὼν θύραν ἀνέπαταξεν· ὡς κενταυρικῶς ἐνήλατο· ἐαῦθις· οἵας οὔτε βύσι κένταυρους βύς τὸ πάλιον ἔχοντας, ἅτε βύς λαισυγόνας τοὺς ὁ λεοντῖνον πεδίον οἰκήσαντας· Κέντει γὰρ πῶ λῦ περὶ τὼν νύσσαν· ἀπὸ δὲ δηλονότι ἐκ τὸ πεπεῖσθαι. Κεντιλιάδιον· νομισμάτων πρόστις. Κεντήματα· Κεντηλίων σχολῆς· ἔθος ἀξιώματος. Κέντορος· τὸ τοὺς ἵππους κεντοῦντος. Κεντῶ δὲ ἀτικῶς· Κεντὼν κεντῶν ῥωμαῖσι· ἐκ κεντῶνι· Κένδρα· ἐκ τῆς ἵππων πάλης. ἐκένδρα διωξικέλαθα. Κεντρωνέθλ· ἐκ κεντρωνικὸς ὁ κέντρωνος πλοκὸς μῦθος. Κέντριον τὸ,

βουκινέω. Κονδύσας τὸν ἵππον. Κονδότυπος ὁ μοχθηρὸς καὶ ἀνόητος. καὶ ἀδόκητον κονδεῖν τὸν ἵππον. τὸ δὲ σημεῖον κινδύνου δηλοῖ. Κόνδων· ταυτέστι χαλκοῦς. ἔφρυκτος· καθὸ ἐτήνιόχουν κονδύλου τινὸς καλουμένου· τοῦτο τοῖς κέντροις τοῦ ἵππου πλήττοντας· ἢ κονδύλων ὁ σὺν πολλῶν συνεραμμένος. ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ἐπιζυγίοις συναρπάττοντες, καλοῦσι κέντρωνας. ὡσαύτως καὶ λέγουσι διαφόρων σωμάτων κεκλιμένας, ἐπὶ σπουδὴν ἀπαρτίζοντας· οἱ δὲ εἰς ἓν μέρος κεκλασμένα· οἱ δὲ, τὸ λοίδορον ἀκάζουσιν· οἷον κέντρον τὸ σοφόν. ἢ κέντρων ὅπλέπλης. διὰ τὸ βασανιζομένοις τὸ πλέπειν καὶ κέντρα πορεῖν φέρεσθαι κέντρα καὶ τὰ τοῦ ἵππου πλήκτρα. διελάσας τὸν ἵππον ἐξ ἑκάστου βάλων, παρεῖναι διὰ ταχέων. Κεντηλίων· ὁ ἑκατόνταρχος. Κενοὶ κενὰ λογίζονται· παροιμία. ἀρχὰς δὲ νῦν προβουλόμενος, προδοῦναι δημοσίῳ, ἐφωράθεις κατὰ τοῦ σῇ φωνῇ παραπεπεισμένων, ἑαυτὸν ἀπενέμασι. ὃν δ' ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας, κενοὶ κενὰ λογίζονται. καὶ δὲ σὲ εἶναι δόξας πενιχρὰ καὶ λαμπρὰ πρὸς λήψεσθαι, καὶ ἐξ ὑπαρχόντα προσαπώλεσε. ἐξαυθις ἀεὶ σοι. ἐσφραμὼν δὲ τὸ πρυλεῖον· κενὴν τὴν οἰκίαν, ἐξῆσι πωλεῖα. τουτέστιν οὐκ ἠλέει. Κενοῦ· ταυτέστι κενὴ πρὸς ὅθεν ἐκ τοῦ κενοῦσθαι. Κέπφος ἐπὶ ὀργῆς ὀλιγόμηλος λέγεται· ὅτι ἠκέφαλος ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀλογίστων ἀνδρῶν. ὁ δὲ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάττιον. οἱ δὲ παῖδες τῶν ἁλιέων ῥίπτουσι βοῶντων πόρρωθεν. εἶτα ἐπυγίζεται, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρὸν καὶ ἡ χεὼς ἀγράυσι. Κεκφωθείς· ἐκπαρθείς· ἐρεθισθείς· ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κέραλα· ἁπλᾶ· ὅτι ψιλὰ ἁπλᾶ· ἀπὸ μαλακῆς τινὸς, καὶ ἐράβδου κόπου ἐμπλεκομένου· ἐπλεκον δὲ καὶ ἀθλητὰς τὰς ἴγγας· καὶ παρὸ μέρος πλοκμοὶ θύσι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφίκωντο· καλλωπιζόμενος τὴν ξυκὴν ἢ τὴν ῥιχώσει· κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ῥίχωσιν ἐκάλουν. Κεραβάτης· ὁ ἐπὶ τῶν κεραλτῶν βαίνων. Κεραΐζει· παρεθεῖ· ἀμαιρεῖ· διαρπάζει. Κεραμέως πλῆθος· ὁσαιρὸς καὶ μὴ βέβαιος. Κεραμεύειν· καινῶς αὐτὸ τὸ καταγράζεσθαι. ἴσως δὲ καὶ κεραμέως παρὰ τὴν ὀνείφαλος· ἔλεγον δὲ κεραμεύειν τὸ γόνιμον ὕδωρ εἶναι ἐκ κοιλιῶν. Κεραμεὺς τὸ πρὸς ἀθήνησιν· ἔνθα οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντες ἐθάπτοντο· ὡς μνημονεύει καὶ ἀνίστρατος· ἐντεῦθεν ἀθλητὰς συγγράμματα φασὶν εἶναι· ἐστὶ δὲ καὶ κεραμεὺς ἐκ οἰκείου θεν ἔνθεν ἐπὶ λαι ἐπὶ τῆς δημοσίᾳ τεθαμμένοις· ἔχουσαι ἐπιγραφάς, πού ἕκαστος ἀπέθανεν· ἀναλίσκεται σύθης ὁ φιλόσοφος ἄρειν ἄγνυραν τὸν κεραμεικὸν δοχεῖον. Κεραμεικὸς τόπος ἀθήνησιν ὑπὸ τῆς· ὅπου ἐπετέλουν οἱ ἀθλητὰς οἱ κατ' ἔτος λαμπάδος χορεῖα ἀγῶνα. ὑπάρχειν ἐκεῖσε ὑπὸ τὸν πύργον· ἐφ' ὃν συμβαλόντα αὐτὸν ἀναβαίνοντα, θεωρεῖν τὴν λαμπάδα· καὶ ὅταν ἀφεθῶσιν, ἀφεῖναι αὐτὸν κάτω. Κεραμεικοί· δύο ἦσαν κεραμεικοί· ὁ μὲν, ἐντὸς τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ βοῦς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας, ἔθαπτον δημοσίᾳ· καὶ βοῦς ἐπιτάφιος ἔλεγον.

Κεραμεικοί, δύο τόποι ἀθλίων εἰσὶν· ἐν δὲ ἕτερῳ εἰσὶν αἱ πόρναι. Κεραμὸν ἀπεῖον τὸ δεινὸν κεραμιον διὰ τοῦ ι· εἰμὴ πρόσκειται τὸ ἀπεῖον· καὶ κεράμια λάχα. Κεραμικὴ μέσις· ὁ στρατισμός. Κεραμίς· δῆμος ὅτι φυλῆς τῆς ἀκαμαντίδος κεραμίς· εἴληφε δὲ τοὔνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης· καὶ τὸ θύμα κεράμωτον τιμῶσι. Κεραμωτὸν· ταυτὶ διάθεξις· ὅπερ ἐπίοιον ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾷ μέρη. Βαίνων κεράμου, δυσμὴ βλέπασφύγις. Κεραννύσι· κιρνῶσιν· ὑπείδης. Κερατέλλον. Κερατοξόος· ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος ἐν τῷ γράμματι· νῦν δέ μοι κομάχω κερατοξόος ἔρμοσε τύπτων. Κέραιρε κίρνα· Κέρδος· τὸ μέρος τὸ φαλαγγίου ἐν ᾧ πολέμῳ τὸ τόξον. Κέρδιστέρα· Κέρδιστέρα. Κέρατα· τὰ φαλαγγίου. θανυσίδης· οἱ τὰ ὠνύμασι κέρατα ἐντεῦθεν οἱ μὲν ἀριστεροὶ ὀφθαλμοὶ τὰ κέρατα· οἱ δὲν τοῖς ὅτος. Κέρας· ἡ ἰσχὺς τῶν ἀθλητῶν ἀγγελικὴν μεθόδου τὸ ζῷον τὰ καθωπλισμένα τὰ κέρασι τὸ βύβλις ἀμωμον. Κέρας ἀμαλθείας· ἐν ᾧ ἀμαλθείας κέρας· Κέρας· ἰσχυρόν τι δηλοῖ τὸ μόνιμον· δὲ λ· ἐπειδὴ ἀνατελῶσι ᾧδε λ· Κέρδη τὰ δηλαδὴ· ἐπάλεσε τὸ ἀσθενὲς φόνημα· ταυτέστι πολέμιος ἔσαι. Κεραὸς ἐπίκερμα· ἀπὸ κέρασι ὡς· μεγάλου, κέρας, ἢ φύσαλλον· ὃ γὰρ ἀπὸ τοῦ κέρασθαι ἀπὸ ὀνόματος ἐν ὧν. Κεράσαν κεράσασθε· Κερασβόλαξ· σκληρὰ· ἐστὶ σκληρὰ καὶ ἐν τῷ ὀστείοις συμφυόμενα· τῇ μεχοιᾷ μέλανα· σροπύλαξ· ἐσμυρίθη κέγχροις· ἀσωτόμῳ τῷ ὀστείοις, ἐτήκη· ἐξ ἐπὶ δὲ τὸ

στὼ

πλὴν κατὰ σπορὰν καὶ τὸ ἀρότριον τοῖς πέρασι τῆς βοὸς βερλίκωσαι καὶ ἀντὶ τοῦ πλὴν οὖν λέγε περᾶς βόλωσ, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί. Κέρασσος. πόλις ἐλλιμὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ σινωπέων ἄποικος. Κεραία κεφαλὴ ἁλῶσαν. ὅθεν καὶ πέρατα. Κεραύνια ὄρη. Κεραυνός. ἔξαψις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς ῥοπῆς καὶ πνοῆς. μεφθὲν παρατηρούμενον ἢ ῥηγνυμένων. οἱ δὲ συστροφὴ πυρώδους ἀέρος βιαίως καταφερομένη. ὅτι ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνὸς ἀλλ' ἐμφλέγει. κεραυνὸς ἁρπαγὴ παροιμία. ἀρίστοφάνης. εἰ μὴ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους. πῶς οὐχὶ σὺ μόνον οὐκ ἔφρικεν οὐδὲ κλεώνυμον οὐδὲ θέωρον. καίτοι σφόδρ' εἰσὶν ἐπίορκοι. τὸ δὲ κεραυνῶν. οἱ μὲν, καταβαίνει. οἱ δὲ, φλέγοντες. οἱ τὴν φαύσει ὀλισθάνοντες. οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται. Κεραυνοὶ ἀστραπαί. ὃν ποτε κεραυνοὶ διὸς, ἢ τοῦ φαέθοντος ἅλιος, οἱ ζῶ τὲ φέροντες πρύτανιν εἰκλοι. εἶον ἀναζεύσιν εἰς φῶς τὸν τούτων παρανομί. Κέρβερ. κυνὸς ἀδουμβάμῃ Κερδαλέος. ποικίλ. πανοῦργος. κερδαλέα καλῶς ἐκερδώ. ἐκερδαλεώτερ διὰ τὸ ω μεγάλου. Κερδαλεόφρων. δολιόβουλ. σκολιὰς βαλλόμῃ. Κερδάνας. Κερδάνη, αἰτιατικὴ. αὐθυπόταντον. κερδανεῖ δέ. Κέρδιον. κρεῖττον. ὠφελιμώτερ. Κερδίσσος, ὄνομα πόλεως. Κέρδισσος πανουργότατος. Κέρδος αἰσχύνης ἄμφον. εἰ μὴ γὰρ κέρδος κερδανεῖ δικαίως, καὶ τῶν ἀσεβῶν ἕξεται. καὶ τῶν ἀθίκτων ἕξεται. ματαίων δὲ τίς ἔτι ποτὲ νοῦν τοῖς ἀλάνθρωποις βέλει ἕξεται ψυχὰς ἀμωμήφ. τουτέστι τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτὰ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράσσοντας. Κερδοσύνη. πανουργία. Κερδῶ. ποιοῦσι πῶς καλῶ κῆ. ὡς ἐκέρδεα. ἐκέρδω. ὑ φι πύλη, ὑλῶ. Κερδῶος θεὸς ὁ ἑρμῆς ὡς κέρδους ποιητὴς. καὶ ἄγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι. καὶ κλῶπα. διὸ καὶ μάρσιππον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζοντα. ἐπεὶ ἔφορον αὐτὸν ταλάντου καὶ ἁρπαγῆς. καὶ ἐμπολαίου, ἤγουν κέρδους ἔφορον. Κεραία. τὸ πλάγιον τῆς ἴσους πολύβιος. καθελόμενος τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας, ἵζαξε τοὺς ἱστοὺς βιαίως πρὸς ἀλλήλους.

Κέραιρε. κίρνα. Κεραύλιος, ὄνομα κύνειον. Κερκίων. ὄνομα κύριον. Κερκὶς, ὄνομα ἀχθύος. Κερκύσωρος, ὄνομα πόλεως. Κερκίδας. εἷς ἰχθὺς τῶν μακεδονικὰ φερόντων. Κερκὶς ἰσουργὴν ἐργαλεῖον. ἐξ οὗ δοκεῖ ὑφαντὸς ὑφαίνειν. Κερκίδα δὲ ποιητὴν ἀκόνην. Κερκόλυρος, ὄνομα τόπου. Κέρκος ἡ τέρετρον τοῦ ἀτράκτου καὶ παντὸς ζώου. ἀπὸ τοῦ σκαίρειν ἐξέρχεσθαι. ἀείσοφος. ἰδὲ δίχου κέρκον λαγῶ. τὴν οὐρὰν τὸ λαγωοῦ. ἔστι δὲ ἀπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τὸ λαγωοῦ, ὥστε καὶ τὰ ποιητὰ χρήσασθαι. καὶ τὰς λήμας πειλῆσιν. ὅτι τοῦτο κατὰ μίσος ἐφόρεσαν ποιητάς. Κέρκος. καὶ ὀρός. διαιρεῖ τοὺς ἱστοὺς. ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ τὸ ἱστίον ἐκ τῆς κέρκου πέζου σπαρτημένον. Κέρκουρος. νηὸς εἶδος. κέρκουροι καὶ μυοπάρωνες καὶ λέμβοι, εἴδη πλοίων ἐπαρόμια. καὶ κέρκαρ ὀνειλαμένοις. ἔστι ἠλέκτρανον τὸ ἄγριον ἀντελῶ. ἀφ' οὗ καὶ παροιμία. Κέρκωπες. δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς. πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπὶ ἐλέγοντο κέρκωπες. ἐπὶ τῆς ἔργων δεινότητος ἄτοις ἐπονομαζόμενοι. ὁμοίως, ὑβρεῖ τ, πάσαλος ἐγένετο. ὁδί, ἄκμων. ἢ δὲ μὴ τηρεῖ μεμνημένος ζῶντα ὁρῶσα, ἵλεως μὴ πειτυχεῖν μελαμπύγου. τουτέστι ἐπὶ κακῷ λεῖ. φησὶ δὲ πάλιν ὅτι ὀξυναγὲς, εἰς πίθηκος μεταμορφωθῆναι διὰ τὴν κακοήθειαν. ἐπὶ τὰς πιθήκους ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἰδίως ἀνόμασαν. ἐπὶ δὲ ὀνόματος αὐτῆς καὶ πάλαι καὶ ἀτλ. ἔχει οἱ κέρκωπες ὡς φασιν ἄνθρωποι ἐντεῦθεν ἐγένοντο. ὅς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρῆσαι ἀπατῆσαι τὸν δία. καὶ παροιμία. κέρκωπι ζῷ. ἀπὸ τοῦ σαινόντων τὴν ἐρῶν ζώων φησὶ μετενηνέχθαι. Κέρκωπες. πανοῦργοι. δόλιοι. ἀπατεῶνες. καὶ λέγεται οἱ ἀπαθῶς πρὸς ἁλῶσαι ζῶς θεραπεύειν ὡς ἀπατᾶν. τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τὴν κέρκωπα λόγων. φασὶ δὲ τοὺς κέρκωπας γενέσθαι φύσας. ἀπροσπάς. ἀμίγα πάντας ἐρᾶν ἁπάντων. ἔχα πανταχῆ σεν. πολλὴν ἀεὶ γαῖαν ἰόντες, ἀνθρώπους ἀπάτασιν ἀλώμενοι ἤματα πάντα. Κερκωπίζειν. παροιμία ἀπὸ τοῦ πεσαινόμενον τὴν κέρκωπα ζώων μετηνέχθαι. ἄμφον δὲ λέγεται αὐτὴν ἀπὸ κέρκωπων, ὃς πειτὴν λυδὴ ἰσορᾶσιν ἀπατηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν. γράφεσθαι. Κερκώπη Κερκωπίζοντ. χλευάζοντ, μωκίζοντες ὡς οἱ πίθηκοι Κέρκωπες, ἀπατεών, ἢ γλῶσσα πίθηκος, κέρκοπ, κέρκοπ, Κερκυόνη, Κερκυὼν ὄνομα λησοῦ. ὅστις ὅλῃ τοὺς ἐλαύνοντας. ἐπὶ τοῦ ἐρχομένου ἐπὶ κακῷ παλαίειν αὐτῷ. Κέρκυρα νῆσος Ἰονίου λε

γ. ὀλίγα, φαιακία πότερον ἐκλεῖται τὸ χώρα ὧν Φαιάκων. Κόρματα. ἰδίως πότατα. Σαπὶ γὰρ Ἰουστιανοῦ βασιλέως, τὸν ἀργυραμοιβῶν πότερον δέκα καὶ σ' ὀβολοὺς οὓς φόλλις καλοῦσιν ὑπὸ τινος τατῆρος χρυσοῦ πωλεῖσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν ἐν τῷ νόμῳ, αὐτὸς Σαπὶ τεχνώμονος κέρδη οἰκεῖα, ἐπὶ καὶ ἑ μόνους ὑπὸ τὸ τατῆρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διεβάλετο. χρυσοῦ ἕκτῳ ἀποτεμόμενος μοῖραν. Κερματίζ. εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ κατακερματιόντων. εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. καὶ μέγα κεφάλαιον ἐθρύπτετο τὰ λεπτῶν κερματίων. καὶ κατακερματίζ. ἐξ ἀγαθῶν ὄντας τὸ χρυσοῦ δαρεικοῦ, κατακερματίσαι θέλων καὶ διαλύσασθαι τῶ πανδοκεῖ. Κεροβάτης, ὁ πάνυ ἐπὶ δὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ βάθρου. διὸ καὶ αἰμύρότης καὶ τραγοβάλμων κεκλῆται. ἢ ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ τῷ φάσιν ἔχει κεραστινον. ἰσορρεῖται γὰρ ἐπὶ τοῦ τράγου ἔχων. ὥστε δοκεῖ τῶν ποδῶν κεραστράτης. ἢ ὅτι εἰς ἐπὶ κέρατα ὧν ὀρῶν βαίνων. ἢ ὅτι ἐπὶ κέρατα βαίνων. καλαμοφθόγως δὲ παίζων. διότι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ αὐτὶ κεράτου ἐχρῶντο. ἦδεσαν μὲν γὰρ τὸ κέρας. αὐλὸν φέρον δὲ ὧν ὀνόματι Σαπὶ τῷ ἀρχαίαν χρῆσιν. ὡς καὶ χορδὰς λέγομέν τινα καὶ νῆτας Σαπὶ τῶν ὑείων. ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέρινα ἦσαν. καὶ παρ' ἡμῖν δηλ. δὸς τόξα κερουλικά. Κεράσασα. κυμβαλιστική. καὶ κερόβις ὁ κυμβαλιστής. Κερουλικὸς ὁ δεδολλων. Κερωτή. μιτωτή. Κεροφόρος. Κέρσει. νύψ. Κερσοβλέπης. παῖς μὲν ἰωνικῶς. καὶ νεώτερος ὤν, βασιλεὺς κατέστη θρᾴκης Σαὐτὸ τὸ πατρός. ἀμέσδιος ὃς ἀμαδόκου ἦλθε φιλίαν ποτὲ συμμαχήσων, εἰς τὸν κερσοβλέπους πόλεμον. Κερτόμιος. ἐρεθιστικός. πολλαχοῦ δὲ περέξασα πολύφρονος οἴδατος ἀχὼ κέρτομον ἀμφοδὸν εἰς χείλεσιν ἐρεμνὰν. ἐκέλευον Σινομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου τὸν ὑμέναιον ἀδυσώπων γυναικῶν. Κερτομῶ. χλευάζω. πρὸς αἰτιατικὴν τὸ συμβάλλειν. πολλοὶ δὲ τὸν Σιωνὸν μετὰ ὡς γαστέρα. Κερτομῶ. χλευάζων. ἐρεθίζων. σκώπτων. Κεροίαξ γλαυκοῖς κέρεσι. Κέσκος ἰῶ πόλις σικελικὴ. καὶ παρὰ τὸν ποταμὸς αὐτοὺς ὄνομα. διὸ πορεῖοι ποιηταὶ παίζοντες, ὃς νοῦν δὴ ἔχοντας, κέσκον δὴ ἔχειν φασί. Κεσὸν ἱμάντα. ποικίλον. ὃ πάντα ἐμυθεύετο συνταράττειν Σαπὸς ἀπὸ τῶν θελκτηρία. Κεσὸς διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμᾶς. ἢ σῦδμα ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα Σὰ ὧν γυναικῶν φαντασιώδη σύδματα. Σὸν ἐπιγράμματι. ἢ κεσοῦ φωνῶσα μαγώτερα. ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. καὶ αὖθις. χείλεα δὲ δροσόεντα καὶ ἡμελίφυρτος ἐλεγμὸς ἤθεος ἁρμονίη, κεσὸς ἐφυπαφίης. ἔρωθ' ἀφρικανὸς οἷς ἔγραψε βύβλους κεσούς. Κεσρᾶν τε μέχρι. ἀεισοφάνης νεφέλαις. ἐχοῖ αὐβὶ τοῖς κεσρᾶν σὶν αἰκεσρέαι. ἀλλοῖ μὲν Σὰς μυραίνας ἀξιοῦσι κέσρας καλεῖν. οἱ δὲ οὐ βαύτας. ἀλλά τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων. νῦν μὲν βίκεσρεῖς νεκλᾶμμα τοὺς σκιφάλας. ὧν τὸ λεγόμενον τεμάχιον μεγάλων κεσρῶν. βυτέσι τιμῇ καὶ λαμπρῶν ἰχθύων. τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος. ἐπὶ πυρῶν δὲ ἔτι. καὶ παροιμία. κεσρὸς νικεύ. ἐπὶ τῶ δικαιοπραγούντων. ἦτοι δὲ φερομένων διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποφερομένων. ἐπεὶ ἐσθίουσι ἰχθῦς καθαροὶ ὄντες. Κεσρέαι. εἶδος ἰχθύος θαλασσαίου κεσρέαι. τὸ δὲ ἀλσενικὸν κεσρὺς κεσρέως. ἔστι δὲ ἐσθὶς ἐπὶ φύων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφύαι. Κεσρὺς ὄνομα λεγόμενος κέφαλος. Κεσρεῖς. νήστις ἐπὶ ἁλσὶ καὶ ἐκλιπόντας καὶ πεινῶντας. λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. οὗτος γὰρ πάντων ὧν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνοι τούτοι ἀπέχεται. νέμεσθαι λύπ. ὡς ἀεισοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων. καὶ ἄλλον ὅτι παλαιπορεῖται κατὰ δυόμματος εἰς τὸν ἰλύν. ἐσθίουσι τὰ φύρεται ὀνομα λεγόμενος κέφαλος. Κεσρῖνος εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεσρέως. Κέσρος. ξένον ἰῶ τοῦτο ὄνομα. τὸν ποτικὸν πόλεμον. τὸ δὲ ῥέλος βιαίου. διαπάλαισον ἰῶ. ἔσον ἔχοντον αὐλίσιον τῇ περβολῇ. βύτω ξύλον ἐνήρμοσο. ὧν μὲν μηκαπιθαμιαίαν. ὧν δὲ πάχει δακτυλιαίαν ἔχον τὸν διάμεσον. εἰς δὲ τοὔβυ ὄμεσον, ἐφήνω περύγια ξύλινα βραχέα πάνυ πλατέα. τοῦτο δυεῖν κέλων ἀνίσων παρεχόντων φθογγὰς, εἰς τὸ μέσον ἐρηγνυλίζειν τὸν κέλων ἀλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεθμένων βύτων ἔμενεν. ὅτε δὲ παλυθείη θάτερον τῶν κέλων κατὰ τὸν ἄφεσιν σὺν βίπου σὺν τῆς ἀγκύλης καθαπερεὶ μελυρδὶς σὺν τῆς, φθογγὴν φέρεται.

εἰς πόλον

καὶ πρὸς τὸ πόν μετὰ βιαίας πλησμονῆς καὶ ὡς διεπίθη τοῦ συγκυρήσαντος. Καύθη, κρύβδην
Καυθήμων. φωλεών. ἀπυρίφων. βαθύ. Καυθῆνδυσίν ἀταχόνοις διάμονδυ. Καυθμώνων. κρυ
πτῶν τόπων. ἐν δολίᾳ τῶν. Καυθωνύμου πλίος καὶ αἰσχρός. ἐπὶ τῷ αἰσχίον πλέος ἐχόντων. ἢ ὠναίνης
ἐπιρύζειν τὸ ὄνομα. ἀδυσωπύμων. Κεφάλαια. βάχρήματα. Κεφάλαιον. ὁ ἀπόσ
τολος παῦλος φησι κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ
αὖθις. μέγα κεφάλαιον ἠθρόισθη διὰ μιπρῶν κερματίων. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ
μὲν ματθαῖος χ κατὰ τίτλους ξέ. κεφάλαια ιγ. ὁδὲ μάρκος κατὰ τίτλους μέ. κεφάλαια
λς. ὁδὲ λουκᾶς κατὰ τίτλους πγ. κεφάλαια τμέ. ὁ δὲ ἰωάννης κατὰ τίτλους ιέ. κεφάλαια σλβ
Κεφάλαιον. εἴωθε τὸ ῥᾳθύμως ἐπιτυχηθὲν τοῖς ἐπὶ δίκαις ῥητόρων γεγραφῆσθαι λόγοις, τὸ
κεφάλαιον οἷον τὰ παρέλκοντα φθάσαι ἐπὶ τὰ σπουδαίως καὶ λόγου μόνου. ὡς παρὰ αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ
κτησιφῶντος. διὸ ἔνδειαν μὴ οὖν χρημάτων οἱ ἐξ ἀρχῆς οἱ θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν. διὰ δὲ ἐννοίας
βλάπτει ἀργυρίου πάντων ἀρίστων ἀγελαιότατον, ἃ πᾶσι ἐστὶ πρόδηλα. οὐ γὰρ λανθάνεις. ἐπὶ τοῦ
σεαυτὸν χορηγεῖς. ἐπὶ τὸ κεφάλαιον τὸ μὴ βασιλικὸν χρυσίον παρὰ βύτου. παρέλκεται δὲ καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον. ὡς ὁ αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. ἐπὶ τοῦτον ἤνεγκαν δημοσθένη τοῦ
δωροδοκήματος. ὀβριμοῦ τὰ μισοδίας μνᾶς. ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. Κεφά
λαια παραλαμβάνεται ἐπὶ χρέματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως αἰσχίνης ἐν τῷ κα
τὰ κτησιφῶντος. καὶ δημοσθένης πρὸς ἀφοβον. Κεφαλαιώσασθαι. ἀθροῦ. ἀθισοφάνης. ἵνα μὴ
κεφαλαιώσω τὸν περὶ τὰ φόνου ῥήματα θεῖναι, ὑπὸ ὀργῆς ἐπιχέοντα τὴν φονῆ. ἀντὶ τοῦ ἀθροῦ, καὶ
ἐν κεφαλαίοις. οὐδὲ λέσβαι δεῖπνοιῶν τε ἕξιν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος. ἐδάνθουν τῷ πρεσβυτέ
ρων ἀρπάζειν. κεφάλαιον ὄζει, τὸ πρὸς ἐφύλλα καυλώδες. ἀνέτεμον δὲ καθ' ἕκαστον ὡς νῦν. ἀλ
λὰ καθ' ἑνὸς τὴν ῥαφανίδα. ῥαφανίδα ἄνθον. Κεφαλαίωσον. συντόμισον. συνάγαγε. Κεφα
λὴ παρὰ δὲ κεκυφῶσθαί φησιν καὶ αὐθαι. καὶ οἱ ἀρχοὶ τὸ σπαφεῖον αὐτὸ καλοῦσι, καὶ ἱππιρέτης
δὲ κύβιστον. μανεδόνυδε κέρδ. τὸ δ' ἂν φ λαμβάνοντες. ὡς ἐπιφερενίκης. βερενίκης Κεφα
λῆθεν δῆμος ἀκεφαλή. Κεφαλῆ κεφαλῆνος πλίνθου. ἐκ κεφαλλωία χώρα
Κεφαλίων. ἡ κεφάλων. περγάθιος ῥήτωρ καὶ ἰσοκράτους. περγαιὸς ἐπὶ ἀδριανοῦ. ἔφυτε δὲ τῶν πα
ρόδα διὰ πήχεων δωδεκῶν. ἐκ βίωσιν σπουδαία. ἔγραφε παιτοδαπὰς ἱστορίας βιβλίοις θ.
ἄτινα ἐπιγράφασι μοῦσαι ἀδολεσχία διαλέκτου. μελίβας τε ῥητορικάς. ἐκ ἄλλα τινά. Κεφαλὶς
βιβλίου. ὁ πορφύριος εἴλημα φασὶν. ἐπὶ κεφαλίδι βιβλίου πέγραπται πρὸς ἐμοῦ. Κεφαλισμὸς
κεφαλισμοῦ λέγει ἀριστοτέλης, ὃς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασ
μοῦ. διὰ γὰρ τῆς πρὸς βύβλου γυμνασίας, ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκ μέζόνων ἐκ ὁμοίων αὐτοῖς πολλα
πλασιασμοὶ καθ' ἑκάστην γνωρίζονται. δεκάδος γὰρ τὸ δισδύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς ἑπτά. ἐκ
ὀκτὼ δεκάκις ἑπτά. ἐκ ὀκτὼ δὶς ἑπτά. ἐκ ἑξήκοντα. Κέφαλος ἀθηναῖος ἐκ τῶν ἐκ δημαγω
γῶν ὃς πρῶτος προοίμια ἐκ ἐπιλόγους συνέθηκε. γέγονε δὲ πρὸ τῆς ἀναρχίας. οὗ καὶ κεφαλὴ δεῖ δοκεῖν ἰσχυ
ρατέρα τῶν ἄλλων. Κεφελώ, ὄνομα πύριον. Κεχαλάσται. χωρεῖν δύνασθαι. Κεχαριτόω. χαίρειν δύνασθαι.
Κεχαρισμένως. φιλημόνως. ὃ ἦν, ἐκ μᾶλλον μεγάλα φέρουσα, κεχαρισμένως τὰ δῶρα ἐδέξατο πεμπομένα
Κεχαρισμένος. εἰς χάριν ἀεὶ τὰ πάντα πρῶν. Κεχαροῖσθαι. χαρῆναι. Κεχειρωμένοι. ἀπημένοι
Κέχηνα. αὐτῷ ὁ πρὸς δέχομαι ἢ δέομαι. Κεχήνατε. βλακεύεσθε. ἐννοεῖσθε. Κεχηναῖ πό
λις. ἡ ἀθῆναι, ὡς λυκόφρονα αὐτήν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι ἐλάβομεν τὸ ὄνομα. ὡς μετέωρα τὰ ἀθῆναι
ων φρονοῦντων. Κέχηνεν ὡς περὶ μηδίζων ἰσμαράδας ἀρίστου ἐμηδίζων ἂν μασσαλιώτης. ἢ ἀ
πὸ τοῦ γὰρ οὐκ ἀναμφιβόλως χάσκειν. Κεχήνη. ἡ συναίρεσις τοῦ κεχλιώη, ἀπὸ τοῦ κεχλίη. τὸ γὰρ
ηαι α εἰς η συναιροῦσι. καὶ ἔστι συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ κεχλιώα. οἱδὲ σφόδρα προσέχοντες τι
νὶ, κεχλιώασι. διὰ τὰ τοιαῦτα εἶναι κατὰ μεταφορὰν ὄρνέων, ὧν ἕτινες ποιῶν τὴν τροφὴν προσδέχο
μένων καὶ κεχηνότων, οἷον οὐ τροφήν μοι ὦ τὸ ἀκοῦσαί τι ὧν αἰσχύλου. Κεχηνότες. χαύνως
ὁρῶντες. Κεχηνότες. μωροὶ. μὴ φρένας ἔχοντες. ἐκ μωροὶ κεχλιώτες. τὸ γὰρ κεχλιωέναι ἐστὶ τὸ ἀ

μοὶ τὸν παραλαμβάνεται. ἀεισοφάνης. μὴ πειθέσθω πάντα χρὴ νεχλιώτες. Κεχολώσε
ται. ὀργισθήσεται. Κεχωσμένος. Κέχρημαι δοτικῇ. Κεχρισμωδημμένων. μεμαν τα
μῷ. Κεῖθεν κἠκεῖθι. ἐνταῦθα ὦ τόπω. καὶ ἐκεῖσε. εἰς ἐκεῖνον ὃν τόπον. Κεῖμαι. Κῆμέ
νος. καθεκῆμένος ἢ κολαζομένους ἀεισοφάβαθρα. ἐνδὲ τούτω κῆμένους. Κῆμήλια. κτή
μασι. ἢ ἀπὸ κείμηα χρήματα. κεῖος πολίτης. ἀπὸ τῆς κέω. ὃ νῖος δὲ παραθαλάσσιος τόπος.
καὶ νιώτης ὁ ἀπὸ βύβλου. Κεῖο ἀκτινῶς κείωθεν ὁ νοιμῶμαι. Κειρεφ. ἡ πεῖσοθίς. κατοθίς.
Κῆρία εἶδος ζώνης ἐν σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι. ἢ δεσμᾶσι τὰς κλίνας. ἀεισοφάνης ὄργι
σιν οὐ λαμβάνη πάνυ πεῆρίαν ἔχων. κῆρίον δὲ τὸ σχοινίον. Κῆρία. ἡ παραμάνωσις. Κη
ρίδης ἱππόβοωνητάλος. Κῆτος οὐλοιανός. εἷς ὃν δειπνοσοφιστῶν. ἐνλιθηδὲ ἔστως
διὰ τὸ σωιχῶς πεβάλλειν εἰκῆται ὥρα ἐπὶ τῆς κῆρας μείου. καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός.
καὶ κήρα ἐπὶ τῆς ἐδωδίμα βρώματος. οὐ αγρος πεεἰκῆται ἐπὶ τῆς συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον, μη
δενὸς ἀπορρώγειν, πρὶν εἰσπεῖν κῆται ἢ οὐκεῖται. Κηδὰρ. δύτερος τῆς ἰσμαὴλ υἱός. οἱ δὲ τού
του ἀπόγονοι. μέχρι τῆς μερ οὐ πόρρω τῆς βαβυλῶνος ἐσωλήνη. ἐν κηδαρτίς θης ἀφεῖσι. Κήδεα
ασκεῖ. Κηδεμονία. πόνοια. ἐν κηδεμὼν φρονητὴς. ἐπιμελητὴς ἐν πονοητής. Κηδεὸς ὁ νυμφίος
Κηδεστὴς ὁ πατὴρ γαμβρείαν οἰκεῖος ἢ ξενθερός. ἀμόνον δὲ ὁ δίδους. ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. οὐ
χρῆσε μερύπην ὄνθ᾽ κηδεστὴν ἐμόν. Κήδεται. χρηίζη. φροντίζη. βοηθεῖ. ἐπιμελεῖται. Κηδύ
νη. φροντίζων. ἢ θαλπίην. αἰλιανός. καὶ ἄλλως αὐτὸ παλλακίδι ἐπιμανεὶς ὡς ἤδη θεραπαίνη, τὸν
ἄθλιον ἐνυπερρῖς ἠείθμοιν. καὶ οἵτε κηδόμενοι τὸ ἀνδρὸς, ὠδύροντό τε αὐτ, καὶ θεοὺς ἐπάλθοιν,
συμμάχους. καὶ πὸ πάντων σάρασιν. Κηδεία ταφὴ. συμφορά. Κήδειν. καιδῶ. λυπεῖν.
Κηδείους. οἰκείους. προσφιλεῖς. Κηδήσαντες. θρασυνθέντες ἢ λυπήσαντες. Κήδομαί σου
φροντίζωσου. κήδω δέσε ἢ λυπῶ. Κῆδος ἡ σωμαλλαγὴ τὰ γάμα ἢ τὰ πένθους. καὶ ἡ λύπη. ὅτι
καὶ ἐσθιει ποιεῖ. ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις συμπλεκέτην λύθω. καὶ αὖθις. ποσαφέρυμς δὲ κηδέ
σας ἀρταξόξη. καὶ τὴν σαρασείαν λαβὼν τὴν ἐπαλαλοσκ. Κηδωλὸς ὁ κηδόμῳ καὶ φρον
τίζων. ὅλων Κηδωνίδης κηδωνίδου. ἔθος πεφυλλημένος ἐν παιδεραστία αὐτοβρλήτω. ὡς
αὐτοκλείδης καὶ θρασανδρος. Κῆν. ἔπαιον. Κηπαὸς ὁ λοίδορος. καὶ κηπασμὸς ὁ λοιδορία
Κηπείδης δὶ θυραμβων ποιητὴς. πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται αὐτὸ κρατῖνος ἐν πανόπλαις. καὶ
ἀεισοφάνης. ἀρχαῖα τε καὶ δι᾽ πολιώδη. καὶ τετίγων ἀνάμεσα καὶ κηκείδου καὶ ῥαφανείων.
Κηκὶς. ὀξύτης. ἢ κηκὶς βαμματινὸν σύμμα. ἢ παρ᾽ ὸς τῆς δρυὸς ἐπὶ τὴ δεῖος εἰς βαφὴν. ἐν
δὲ τέρως κηκίδιον. Κῆλα. βέλη. ὀτὲ δὲ σημεῖα. Κηλας ἀλώσεξ. Κηλαίω καυσικῶ ποιῶ
εί. Κηλέσης ὁ ἀπατεών. Κηληθμὸς. ἀπάτη. ἀπὸ τῆς κηλῶ κηλητμὸς. ἐν ροπὴ τοῦ χ εἰς κ
ἐν τῷ α εἰς η κηληθμὸς. ἐν κήλημα ὁμοίως. Κήλησις. πειθὼ μετὰ τέρψεως. ἢ διὰ λόγων ἢ ὀνήσε
ως κηλῶσα. ἐν σοφία σὺν ἢ ὀνῇ. ἀπὸ τῆς κηλῶ. Κηλητήρια ἄσματα. θελητικὰ μέλη. γράφα
τας ἑαυτοὺς ἱρὰ θεῶν, χρῶ αι χρῶτα ἀδεῖσθαι. οἱονεὶ τῶ παρόντων κακῶν. Κηλητήρια. Κη
λήτης. ὁ περικλασμένος ἐν τὸς. Κηλίδα. ῥύπον. Κηλιδωτὸν. ἐρρυπωμένον. Κηλὶς
κηλίδος. ῥύπος. μῶμος. χρῶμα. μορφή. ἐλλὸ. ἀλλοῖος πορ ἄνθρ ἐν σῶν πανὶ κατὰ σώματ φύ
τα θρίων ἀνῶμηκίδα περσείφαντο. Κῆλον. τὸ ξύλινον βέλος. Κηλύφσον τὸ περαίνειν.
Κηλύμνος πρὸ μνος. θελημνος. οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. κηλῶδ τὸ κατὰ λῶ ἡδο
μαι. Κηλῶ. βλάπτω. ἀπατῶ, Κήλων ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν. Κηλώνιον ἱππος.
ἐπιβατήριος. Κημὸν καταμηλῶν. ἀεισοφάνης. ἐπειδὴν ἀγκάζω πάλιν ἀρεμεῖν ἀπὸ ἀνε
κηλθφωσίμα. καταμηλῶν δὲ λέγουσι, τὸ τὴν μήλην καθιέναι τοῦ τὰ ἰατρεύοντες τὸν λαιμόν. ὡς
φησὶν οἱ ἐμπνεύοντες. τὸ δὲ ὅλον βάλλω. ὅτι κῆ φιζόμῳ αὐτῷ ἐκῆ δικάζω, ἀνάγκάζω ἐμεῖν τὰς κηλ
πάς. Κημὸς. εἶδος χαλινοῦ. ἢ φιμός. καὶ πάρα διωξεκήλαθα φιλθρεφώθων ἀτεκημῶ. Κημὸς πλέγ
μα κωνοειδὲς. δι᾽ οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. ἀεισοφάνης καὶ πάλιν τοῖς κημοῖς ἐν
καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ χαλινεῖον ποιητικὸν. καὶ οἱ αὐλητικοὶ καὶ φορβειάς.

ἐκείνου

καὶ πεύκου τὸ γλυκύ. καὶ πόα τις. καὶ ὁ ἀπειόντι παρεκθεραπεύειν. ἐν ἐπιχειρήματι καὶ ἀμφίτρητον ὑπηκτὸν ἡμιόνου. καὶ μηχανήματι πυρφόρον μηχάνημα. Κλωσὸς ὄζος. Κλῶσος τὸ νόμισμα. ἐπίσειον τέλος. παρὰ τὸ παίνω τὸ ἡπλῶ. Κλῶσος. οὕτω τὴν ἐπιχωρίως λώστην ῥωμαῖοι τὴν ἀξίστασιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι. Κλώσωρ. τιμητὴς παρὰ ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος. ἀξιστὴς τὶς ὢν πολιτικῶν διαιτημάτων πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαῖον ἐκάστου ὢν πολιτῶν ἐπισκοπῶν τὸν βίον. Κνώδης ὁ τεθυμιασμένος οἶνος καὶ νώδης. καὶ νωσὶ καὶ νώδει. τεθυμιασμένῳ. ἀεὶ νωσὶ μύρῳ τὸ διάβροχον ὕσωι. καὶ λιβανωτοῖς θυόεσσι ἄθυμα πνέουσι ἡδύ. καὶ νωδής. Κνπαὶ ἀκὴν ὦ κὴπω παγίς. Κνσὺν ὦ κὴπαὶ ἀ. κὴπὶ ὧν δὲ οὐδετέρως. Κῆπος εἶδος πουρᾶς. δύο χαρεῖσι κεραί. σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸν χερῶ. ὁ δὲ κῆπος τὸ πεμπόμενόν πως κεκοσμῆσθαι ἀεὶ σὺν ὁπόθεν ὡς μάλιστα ἐπὶ τὸ ἐπιβρωμῆ, εἰς αὐτέλειαν χωνὶ συμπεφορημένῳ, σὺν δὲ κομψίωτι σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. Κῆπος. πόλις Κιλικίας βέαπορ οὕτω καλουμένη κῆπος ὁ πλαταν ὁ πλατανος. Κὴρ ἡ ψυχὴ. καὶ θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρδος. ἤτοι αἰσχύνη ἐπιφόρασαι. ἐν ᾧ ἄδου πολέμῳ συμφλεχθέντι καὶ ἀχεῖ τι ἐπὶ σωτῷ ἀπάγασαι. συντόμως ἀπὸ τοῦ συμφλέγειν. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀχεῖς αὐτὸν ῥέειν. ὁ δὲ, ἀπὸ τῆς βρένθους καὶ τοῦ κωκυτοῦ. κωκυτὸς δέ ἐστι φωνῆς μίμησις θρηνούντων. λέγουσι δέ τινες καὶ λίβανον εἶναι ποταμόν, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν. καὶ μὴ δεῖ λιβάδα ὑπάρχειν. ἤγουν ἰκμάδα. καὶ τὸ ὄξος δὲ λίβανον φασίν. ὅτι νεκρωμένος οἶνος ἐστί. κὴρ δὲ ἡ ψυχή. διότι διὰ πυρὸς ἐστι. τὸ γὰρ ἔμψυτον θερμόν, τοῦτο ψυχή. ἐὰν μὴ δὲ κὴρ τυμβωρύχος. ὁ δὲ κτείνασι κήρειρος. Κῆρας. θανάτου καὶ φθορᾶς αἰτίους. ἀξίων αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄντας κῆρας πολέως τε καὶ πολιτείας. νῦν δὲ στεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος τιμαίρειου καὶ σώφρονος. Κηρεσιφόρητος. ὁ τὸν θάνατον φέρων. Κήειτος πόλις. Κήειτος ὄνομα κύνειον. Κήειν ἐν ἁμαρτεῖν. ἢ φαντασίαν τινὸς. καὶ κήεινος. ἐπικηρεύθη αὐτὸν τοῦ ἐσκοτῶθαι. ἢ διὰ τὸ δέος κήεινος ἐγχωμίου, Κηρόβι. ἐν ψυχῇ. Κηροῦ πλαστότερος. ἐπὶ ἀργοῦ καὶ ἐπὶ τοιούτων. τῶν δὲ ἀσκληθιοδότων, κωνωδὴν ἰῶσις τὸ χρωματικὸν, καὶ διαβυσινὴν εἶδος τῆς μουσικῆς. ὥστε τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν, καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως, ἀπλαστότερα καὶ ἀξιολογώτερα ἐπιτήδευε. ἐπὶ μετερύθμιζον εἰς ὅτι ἐβούλετο. καὶ θηρεία παρεῖν, ὥστε καὶ ζώων ἀπάνθρωπον μεῖδαι καὶ ὧν ἄλλων κλύπων τὰς ἀπηχήσεις. Κηροφορεῖν. κηρία φέρειν. Κηρωτή. Κηρύκαινα. θήλεια καὶ κηρυκίνα. ἐπὶ ἄλλου ἀλεξάνδρου. γυναῖκας. αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παριοῦσαι, καὶ τὰς συνοικίας ἐφῶτε ζωαγείρειν τὰ μιάσματα καὶ ἀποφέρειν εἰς θάλασσαν. ἀπὸ τῶν ἁλός φυλακία. Κηρυκάωδοτική. Κήρυκος γένος ἐν ἀθλώσαις. ὠνομασμένον ἀπὸ κήρυκος τοῦ ἑρμοῦ. Κηρυκεία. ὁδὸς δόμνος μισθοῦ κηρύσσειν. ἐπὶ ταῖς γνωμώσαις πρᾶξεσιν. ἔθνος ἰσαῖος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκασιν. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως κηρύκιον, ὅ ἐστὶ τὴν κηρύξει μισθοῦ. ὃ παρὰ μὴν μύνυτρον λέγεται. καὶ κηρύκιον ὄρος ἐφέσου. Κηρύκιον. ζώθημα φιλίας ἐν. τοῖς βαρβάροις συναντᾶν, στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς ἕλλησι διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ζῶα βουλόμενοι, μήτε πιεῖσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερές.

Κηρύκειον. σκῆπτρον ἐφ᾽ ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει. Κηρύκιον. ξύλον ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις πεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις πεμφθέντας. ὅπερ ἐώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μεταξὺ τῶν. καὶ οὐκ ἦν αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ᾽ οἷς ἀποδέχοιντο. σύμβολον δέ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τὸ ὀρθοῦ λόγου. τὸ δὲ παρεῖπάτερον εἶδος ὧν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα σφᾶς τοῦτο. ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος, διὰ μφοτέρων χωρεῖ. Κηρύκιος χαρακτήρ. Κηρυκίνη ῥάβδος κτοῦ ἑρμοῦ. Κηρύλος ὁ ἄρρεν ἀλκυών, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. Ἀφρονίους φασὶ τοὺς δωρειεῖς λέγειν. βαῖε δὲ ἀλκυερύλος εἶλω. τὸ δὲ ἀπηκοὺς κήρυλος. τοὺς δὲ ἄρρενα γεγόνοντας, ἀθήλαι βασάζουσι τοῖς πτεροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχηματίσθαι. ὁ γὰρ ἀπρηγόρος ἐν κουρεῖς. μνημονεύει αὐτοῦ πλάτων ἐν σοφισταῖς. τὸ ἀποχρῶν κουρεῖον, ἔχοντα

πέμπος. Κήρυξ ὁ πολέμου. περίφρυς ὁ εἰρήνη. Κήρυξ ὁ ἀλεκτρυών. τρίτην δὲ ἄδει ἡμέραν πρωΐ. Κηφῆνα ἰατικῶς. Κηφῆν ὄνομα κύριον. Κῆπος. ὄνομα ποταμοῦ. Κῆτος, θαλάσσιον θηρίον πολυμόρφες. ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαλος, περίσκελος μεγάλη μάλιστα δὲ δύσασθαι τὰ γόνατα ὅτι καὶ κερατοειδῆ ἔχει τὰ σκέλη. Κηφεὶ δῆμος τῆς λεοντίδος. Κήρυξ εἶδος ἰδάλλου. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κηφὰς ὁ Κηφεύς, ὄνομα κύριον. Κηφὶς γῆ τῶν Κηφέως.

Κηφὼ, ἡ ἀγρία μέλισσα. ἀργὸς. ἀπρόσκοπος. μετέωρος. βελτίων εἰς τέλος τὴν εἶναι. οὐδὲν ἄλλο τοιοῦτον Κηφῶ μὴ ὑφ' ἑτέρων πόνων μεγάλων ἀπόλλυσθαι. ἄλλοις δὲ τὰ μέλιτος οὐδεμίαν ταλαιπωρίαν οἱ μάσθαι. τοῦτο δὲ ἕνεκα φυλάσσων τὴν λείαν ὅπως ἀξίως διανέμοιτο. καὶ μὴ πρήνεσι κοπούροις, τοῖς παθεζομένοις καὶ φυλαττούσι τὴν ὧν μελισσῶν ἔξοδον. οὗροι γὰρ οἱ φύλακες. κόπουροι οὖν οἱ ἐξ ὑράσ φυλάσσοντες. λέγεται δὲ καὶ τοῦ καὶ ἀνθρώπους ὁ μισθὸν φράζων δυναμένους. Κηφεὶς Κηφεύς ἡλίμνη. Κηφισόδημος, ἀθηναῖος, λοίδορος κάτω. δεινὸς πρὸς ταῖς δίκαις. ἀντιπολιτικὸς μόνος πρὸς μηδεὶς. συνῴδων δὲ ἐρημίᾳ ἀγριότης. ὁ ὀλιγόπιστος. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν ἀμαχόντων φόβονται οἱ σκύθαι. Κηφισόδοτος. οὗτος ἀλωπεκόγνωμον πολιορκῶν, ἀπειροπολέμων. καὶ πρόθεσις ἐάλω. καὶ ἀφέσεως πέντε τάλαντα. Κηφισόδωρος, ἀθηναῖος τραγικός. τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. ἔστιν αὐτὸ τῶν δραμάτων ἀντιλαΐς. ἀμαζόνιον. δορύφορος. ὦ. Κηφισόδωρος. ἄλλος μάντις ἱστορεῖται, ὡς ὀνόδης. ἕτερος δὲ ὁ ὕστερος. ὃς ἐν μαντικῇ μέλλον γρύλλου τὸ ξενοφῶντος ἀπέθανε. Κηφισὸς, ὄνομα ποταμοῦ. Κηφισοφῶν, ὄνομα κύριον. ἀρισταφάνης. ὦ γῶν πολέμιος. ὦ σοφωτάτη φύσις. ζωυτὸ δὲ πολλοὺς ὧν ρῶν, ἢ Κηφισοφῶν; ἐγὼ μόνος. ἵας δὲ ὁ ἐξ ἵας Κηφισοφῶν.

Κηφὸν ἀργύριον. Κῆχος. Κιανοὶ οἱ τῆς Μυσίας. ὃς πρεσβείας παρασπονδῆσαι ἠθέλησε διὰ τινας αἰτίας. Κίβαλος. ὁ λησταί.

Κιβδηλία. ὁ ἐπὶ τὸ ἀργύρου ῥοῦσις. συντέτμηχε καὶ ζηλοτυπία. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα τὰ κιβδηλεύεται παρὰ τὸ τοὺς ἰοὺς δεδομένον. ἀρισταφάνης ὄρνισι. πολλὰ ὠφελοῦσι τὸ ῥίου κιβδηλίαν. Κιβδηλιῶντες. ὠχροί. Κίβδηλον. οὕτως ἐπὶ λοιδορίαν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον νόμισμα. καὶ παρὰ τὸ ἐν νόμῳ ἰέναι. ὅμοιον δοῦλος φορείᾳ τὸ κιβδηλεύειν. καὶ πανδήμως. πεπραγμένον παντὸς δύο, κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἰς ὃς λόγος. Κίβδηλον μόνον ὅτιν ὅλως ἔχει Φαλήν ὡς ἀστεῖον. ἢ δὲ μοχθηρὸν ὃ τρόπον. παρὰ τὸ κάθαρμα τὸ δῆλον. ἢ παρὰ τὸ χῖος καὶ τὸ ῥᾳδιλυτὸν ἀπὸ τοῦ ἰσοειδὲς ὀνείδεσι κιβδήλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀποφῆς μόνον, ἐπὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῴαν θάλπων τε καὶ ποδισπάπων καὶ πρεσβεύλλων. κίβδηλον δὲ ἄρα καὶ ὅμοιον, δοῦλοι ὡς ἐπὶ σὺν, οὐ τῇ πλεοπάτρα ἀνεφάνη. Κίβισις. ἡ κιβωτός. Κίβος. τὸ κιβώτιον. Κιβωτὸς λόφος. πίσα. Κιβωτὸς καὶ πίσις διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν πίσις, εἰς ὑποδοχήν ἐστιν ἐδεσμάτων. ἡ δὲ κιβωτὸς ἱματίων καὶ χρημάτων. Κιγκλοὶ ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω καλουμένου. ἔστι δὲ ζῶον ἀσθενές. ὥστε μὴ δύνασθαι πάλιν ποιεῖν. ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκτειν. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. Κίγκαλος εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. καὶ παροιμία. πτωχότερος λεπτοῦ καὶ κιγκάλου, Κιγκλίδες οἱ ἀπὸ τῆς κιγκλίδος. οἷς δὴ τὰ ἀρχεῖα ἐπιφέρουσι. τῆς τε ἄλλης δημοσίας πρὸς καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι βίς βαλομένοις εἰσιτητέα εἴη. Κιγκλίδας ἰδίως ταῖς διπλαῖς θύραις. ἃς τινας δικλίδας φασίν. ἢ κιγκλὶς ἡ ὑπὸ δίκης κλεῖς πέμπεται. Κιγκλίδες αἱ ἐν δικαστηρίῳ θύραι. ὀνάγκελος. ἢ τοῦ ἑτέρου οἴκου. Κιγκλίζει. σαλεύει. μοχλεύει. ἔχει ποιεῖ. κινεῖ. Κίγκλος. ὄρνεον πολλὰ τῷ ὀσφῷ κινοῦν ὅτινος σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καὶ ἡ πτωχότερος κίγκλου παροιμία, ἢ μέχρι τοῦ μὴ ἀνδρὸς θαίδι. Κιγχάνειν τὸ ἐπιτυγχάνει οἱ πρὸς ὀλωνα.

Κιδαλίμνησος. Κίδαρις. πρόθεμα κεφαλῆς. ἢ ἐπὶ τῆς τριχὸς ὕφασμα. ἢ τοιοῦτος καμηλαυχίου. ὃ καὶ πάρανοεῖται. τινὲς δὲ κίδαριν μέγρι πρὸς κράνιον πίλιον, ἢ σέφανον. ἢ φακιόλιον. ἢ πίλον βασιλικὸν περσῶν. ἢ τὸ ῥόφιον οὓς ἱερεῖς φορεῖσι. Κίναδος πορνίζει. Κινάρα ὄρμαι μασκ. ἡ κλύρα, Κιναραιοδόκτον, παῖς ὁ ἐφύλασσε, ὅτι χειροτε

χνικωδέστους

χνικωλίζους· πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τὸ σφῶν τὸν τὸν ἡδὺν ὡς ἥδιστον ὄντα ἀποφαίνεσθαι. Κιθαρῳδὸς ἰχθὺς πολύς. λέγεται καὶ τὸ σῶμα. Κιθαρῳδὸν ὄρος Βοιωτίας. Κιθαρίζειν ὀρθοῦσθαι ἐν τῷ σχοινίῳ τὸν ἄνθρωπον. Κιθαρίζειν ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐλὸν ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς. Κιθαρίζειν ἐν τοῖς ἀγῶσι τὸν ἀγωνιστὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι

μίμασθος ἀξίως μόνου, αἴσα φησὶ περὶ δυσέως. Κίμασθος, εἶδος τιθηρίου· ὡς ὁ δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τεφάνου· τοῦτο δὲ φύσει κίναδός ἐστι βούθρωτον. παῦμόν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. ἰδίως δέ φασι σπηλιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν. Κινάμωμον ῥόδοδος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα ἀπὸ φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Κινδαλὸς ὄρνις τίς. Κινδυνεύει ἀντὶ τοῦ ἐπιζήτει· καὶ κινδυνεύειν τὸ πολέμου μετέχειν· ἀλλ' εὖ δὲ ῥωμαῖοι κινδυνεύειν ἔχουσι ταῖς τοῖς ἐναντίοις οὖσας τὰς ἐπιχειρήσεως ἀπαξιοῦντες ἀνδρὸς ἀγῶνος ψυχῆς κινδύνου κοινοῦ. Κίρδωνα ἀναιρεῖσθαι λέγουσι μάχαιρα φέροντες ἀπὸ τῆς κύβων. Κίναιδα· ἐκίναιδία ἡ ἀναισχυντία ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα· ὁ τῆς κλεοπάτρας παῖδος χελιδὼν ἐκαλεῖτο. Κίναιδος· ἀσελγὴς· μαλακὸς καὶ ἐν ἐπιτρίμματι, ὡς μεγάλου κιναίδου. Κιναῖος ὄνομα τόπου. Κινέασεις ἴων τε πετεμνῶν φιλίσσω βαθυπαλῶν πέτιματα Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον· ἀντὶ τοῦ ἐπιπασσομένων ἑαυτοῖς βαπανῶν· ὅτι δὲ φυγὸν ὁ ἀνάγυρος δυσώδες τριβόμενον ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον· ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον ὅ τοιοῦτον φυγὸν ὀνομάζουσι. Κιρκαίας ὄνομα πύθιον· ἔτος ἐπαόσβεια καὶ ἐπανομία διεθρυλλεῖτο· ἦν δὲ διθυραμβοποιός. Κίνησις· τῆς καθ' ὁτιοῦν κινήσεως, ἐν μὲν ἀνθρώποις ὀνοῦς αἴτιος· αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῷον· ἐν δὲ ἀλόγοις παίδαγωγὸς ἕτερον δέ ἐστι παρὰ ζῷα τὸ καθ' ὁτιοῦν κινητικόν· τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς καθ' ὁτιοῦν κινήσεως αἴτιον· διαφορὰν δὲ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσιν ἔστιν ἡ ὄρεξις· ἐν ταῖς ἀλόγοις. Καὶ ἄλλως πως κινήσεως· οὐκ ἔστι φησὶ τιμαῖος κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἀντὶ τοῦ καλῶς. οὐδὲ τῶν ἀψύχων τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω· οὐδὲ γὰρ τῶν ἀψύχων τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν· ἀλλ' ἔξωθεν ὑπὸ ἄλλου κινούμενα· ἔνεστον δὲ τοῖς στοιχείοις, ἐν τῇ ὁλότητι τοῦ ἑαυτοῦ ἔσχηκεν· αἱ γὰρ ὁλότητες ἐπαναβάλλονται· καὶ κύκλῳ κινεῖσθαι· διότι καὶ κύκλῳ κίνησις, σφαῖρα ἐστὶ καὶ ἡ φύσιν μὲν βῶλος κινουμένη, τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ἀπίνητος· καὶ τὸ δὲ τὸ ὕδωρ τῇ οἰκείᾳ σφαῖρα· ἐστὶ δὲν δὲ ὡς παρὰ φύσιν βῶλος κινηθῇ, τότε κινεῖσθαι λέγεται καὶ μᾶλλον τὸ πρῶτον σῶμα· ἢ ὕδωρ ἢ ὅδε ὁ ἀὴρ γίνηται πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτῶν, ἐπείγεται τὴν προσήκουσαν ἐγκύκλῳ κινεῖσθαι· ἄφθαρτα γὰρ πάντα ταῦτα ἐστὶ φύσιν, κινεῖται τὴν ἐν τῷ παρὰ φύσιν ὁδὸν ἐπὶ δὲ κινεῖται ἄτε ἐν ἀλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐστερημένα· ἔστιν ἀφύσει ἐν τῷ καθ' φύσιν τόπῳ κίνησις· ἐκινήθησαν δὲ ἀπ' ἐν τοῖς τάξεως κινήσεως καὶ αἱ ὁλότητες· ἔστω μὲν οὖν αἱ ἰδιαίτατα μερῶν κινήσεις ἐπὶ κατὰ φύσιν ἀλλ' ὅδε ἐν τῷ καθ' φύσιν· δύνανται δὲ ἀλλως καθ' φύσιν κινεῖσθαι· ὡς πρὸ λέγομεν καὶ ἐν ὑγείαν ἐν φύσιν· παρὰ φύσιν δὲ τῶν οἷον νόσων· ἡμῖν δὲ, ἐν τῷ κατὰ φύσιν ἀγεῖ· ἢ ἐν τῷ παρὰ φύσιν· τὸ δὲ πρῶτος κινῆσαι, εἰ μὲν σῶμα εἴη, ἐν αὐτῷ κινεῖται· κινεῖ δὲ βαπτεία τῶν θύραν καὶ τῶν βαπτερίαν ἤχει ἐ οὐκ αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος ἀλλα κινουμένη· ἀν δὲ τὸ πρῶτος κινῆσαι ἀσώματον ἦ, οὐδεμία ἀνάγκη ἐν αὐτῷ κινεῖσθαι ἐν ἄλλῳ κινεῖν· ἐπεὶ καὶ ὁ θεῖος νοῦς τὸ πᾶν, ἀκίνητον ὄντα, ἑστῶσαν ἔχον καὶ ἀσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν· ἄλλως τε δὲ ἀδύνατον τὸ ὀρεκτὸν κινοῦν κινεῖται· ὡς πρὸ λέγομεν καὶ ὁ θεῖος πολλάκις τὸν ἐρασθέντα κινῶν, ἀκινεῖται δὲ ἐκεῖνον κινήσας τὸν ἐξ αὐτοῦ ἀφορῶντα· ἕτερα δὲ ταῦτα πολλάκις ἐν τοῖς λέγων τῶν ψυχῶν, ἀπὸ τοῦ πᾶν κίνησιν λέγει· ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐν τοῖς δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ ὡς ἐν τοῖς μὴ εἰδέναι δὲ εἰς τὸ εἰδέναι εἰς μεταβάλλει, καὶ κινεῖται· ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολή, γένεσίς τις ἀμοῦ χάσεως οὐσίας γένεσις· διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείᾳ· ἡμῖν δὲ κίνησις ἀτελὴς ὅτι ἐνέργεια· ἡ δὲ ἐν ἐνεργείᾳ ἀθρόα ὅτι· διὸ καὶ τὰ θεῖα ἀνάδυα μέως ἐνεργεῖται εἰσί· ζητεῖ δὲ πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις ἐν ἑνὶ κινητῷ καὶ κινουμένῳ μία· ἢ τὴν ἀεὶ κίνησιν τὸ κινοῦν τοῦ κινητοῦ καὶ κινουμένου· φασὶν οἱ τὰ κινούμενα· ἐκεῖνα γὰρ ὅτι ὁ κινεῖ ἀτελὲς εἰς τὸ τελεῖον πορεύεται ἀχρεῖον· ὡς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ τὸ διδάσκαλον· μία δὲ κίνησις ἐστὶ μοῖον· ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου τελευτῶσα εἰς τὸν μαθητήν· ὥστε ἡ ψυχὴ κινεῖται· μεταβαίνει ἀπὸ τὰ πλοῦς ἐπὶ τὸ τελεῖον οὐ κεῖται

τῶν ἐνέργειαν ἀθρόως· οὐδὲ ὅλην ἀνάδυσιν μέως· ἀμῶς τε ἐροῖς τὸ πρότερον ὕστερον ἐνδύτοις χρόνος· ἐν οἷς δὲ χρόνος ἐν τούτοις καὶ κίνησις καὶ μᾶλλον πάντα διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις ἐν τούτοις καὶ χρόνος· ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ ὃ πρότερον ὕστερον· κίνησις ὄρεξ· ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον ὕστερον· μέτεισιν ἀπὸ πρώτου ἐπὶ συμπέρασμα· καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει ἀλλὰ ἄλλο πρὸ ἄλλου· ἀεὶ δὲ πάντων ἅμα ὧν οἶδε τῶν προκειμένων ποιεῖται ἀλλὰ τὸ μὲν πρότερον τῷ ὕστερον· καὶ καθόλου μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς νοῆσαι καὶ ἀπὸ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν· καλῶς ἔφη ἀπενθὴς μὴν αὐτῇ ὁ πλάτων τὸ αὐξικίνητον· εἰ δὲ εἰσοτέλης ἀὐτὸ κίνητον ταὐτὸν εἰπών, οὐ ταὐτὸν εἶναι τῶν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ· ἀλλὰ μηδεμίαν τῇ φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων εἰ δὲ οὔτε αὔξεσθαι τε μᾶλλον οὔτε παλαιότητα ἢ τοσοῦτον ἐκλαβάλλει· ἀλλὰ κατά τινας κινήσεις ζωτικὰς καὶ μάλιστα ζωτικὰς· κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ καθ' ἁλλοίωσιν ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα ἀβαναυσικὴν μοσύνης εἰς σωφροσύνην· ὁ δὲ εἰσοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταὐτὸν ἔφησεν ὡς πρὸς ζῆν σωματικὰς κινήσεις ἀπορλέπων· εἰ δὲ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς οὐ δοκοῖ ἂν καὶ τὸ ὅλως αὐτῇ· πᾶσαι δὲ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ· δηλονότι αἱ σωματικαί· πᾶν γὰρ ὄν ἐν τόπῳ ὑπάρχει· Κίνησον γὰρ ὀνόγυρ· οὗτος γύρ εἶδος λυγώδους φυτοῦ θεν δηλοῖ ὅτι ζῆς μάταιος κίνησον Κινήσω γὰρ ἀφ' ἱερᾶς· τῷ ζῶντι τὴν βοήθειαν κινοῦντος τὰ ταῦτα· ἐν μεταφορᾷ τῆς ναυτ· οἱ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγυραν ἔχουσι ἢ ἀπὸ τῆς πεπλούτων· ἀπὸ τοῖς δὲ κεῖται φῆφος ἱερά· Κίνιφος ὁ κοινίλος Κινόμυλος κινάμυλος κινῶ αἰτιατικῆ·

Κινώτιλα ζῆ ἐν τῷ πέδῳ κινάμυλα ἑρπετά· Κινωπή· Κινστέρνα· ὅτι τὴν μασησίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς ἀνασάσιος ὁ δίκορος κτίζει· Κιντούρεις· ἀσίνιος ὁρεσμαῖος ἱκανὰς μυελάδας ἀργυρείας κατηνάλωσεν εἰς τὴν γαστέρα ἐν κιντούρεις τῆς γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων· Κινύρα· ὄργανον μουσικὸν ἐκ θεάρας· ἀπὸ τοῦ κινεῖν ἢ νάειν· Κινύρας ὄνομα κύριον· θείαντος παῖς βασιλέως κύπρου· ζήλωτος ὄν φασιν ἀμιλλώμενος Ἀπόλλωνι ὡς δι' ἀμαθίαν τεχνίτου ἀπολωλέναι· δύο καὶ κινύρας ἐν λήθῃ παρωνύμως τῇ κινύρᾳ·

Κιπυρὶ ὀϊκτρὰ θρηνητική· Κιπυρόμεθα· θρηνοῦμεν· Κιπυρομύκη· ὀδυρομύκη· θρηνοῦσα καὶ σὺ κινυρομένων ὁ πότ' ἀθρόος ἦλθε δαίζων ἤριπεν ὀϊζυρὸν ἐς λάθρον ἐπ' ἀθάματορος·

Κινύφιος ὄνομα βοιωτοῦ· Κιονὶς μικρὰ κίονες· Κιονόκρανον· τὸ ἄκρον τοῦ κίονος·

Κίος, ἐμπόλεώς τινος μυσίας ἀπὸ κίου τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας τῇ μιλησίων τὸ ἐθνικὸν κιανός· Κιρραῖον πεδίον· Κίρρα πόλις ἀπέχουσα δελφῶν λ σταδίους· ἔοικεν οὖν ἀισχίνης κιρραῖον πεδίον καλεῖν, τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει· καὶ κιρραῖος ὁ πολίτης· Κίρης ὄνομα ποταμοῦ καὶ ὄνομα κύριον· καὶ ἰχθυοποιός· Κιρναῖον πεδίον τῆς κίρνης· καὶ κιρναῖος τόπος, Κίρνη κιρνῶ σαφῶς φασὶ μανῆναι ἢ ἀπὸ τῆς κερκίδος· Κέρκις παρὰ τὸ κέρνω· ἐκ δὲ μεταλώσας γυναῖκας κίρνας φαμὲν Κίρνον ἱέρακα καὶ οὐρανὸν ἢ νωθρὸν πτηνὸν ἱερόν· ἀτεύόλωαν φιλοπαμπέαν ἐν ἐκπεμπάμματι· λύσις ὀνείρου· Κίρκους καταστρώνου θέλας πάντος τύχοις καὶ αὖθις χειρὸς μεταθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη·

Κιρνῶδοτικῆ· Κιρρ ὕπνε καὶ ὁ κίρρος οἶνος πέπειρος ἔρυθρος ξηραντικὸς ὤν· Κίρρος ὄνομα κύριον· Κὶς ὄνομα κύριον ὁ πατὴρ τοῦ σαλᾶ τοῦ πρώτου βασιλέως ἑβραίων· Κὶς ἰὸς ὁ σκώληξ Κισσὶς ἡ τῆς ἰσιδος θυγάτηρ· Κίσσεις αὐχμηρὸν πόντου χημάτου ἐν βαλίθον· ἐὰν αὖθις χαλέπουτε λίθον δυσκόλων δύθηκε ἀήσμον· Κισσηροειδές· Κισσοφερής· Κισσία χώρα· Κίσσιβις· Κίσσιεις· εἶδος ὀρνέου· Κισσὴν· ὁ ἢ τ θράκης· Κισσῶ τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω· διὰ τοῦ δὲ ἐν ἀνομάσας σωτηλήφθην· ἐὰν ἁμαρτήσας ἐνόσησε μὴ μήτηρμ· Κίσηχθόμην· ἐὰν πίσην πολύωπα μελανδόκον ἐν χειρὶ χέμασι καὶ τὸ πληθυντικὸν πίσαι Κίση καὶ πίσις ἀπεῖον ἐν ὧ τὰ ῥόματα κεῖται· κὶ μάτια τινὰ τὸ τ' αὐτὸ τῷ θ' πίσθ· καὶ δὲ τεταγώνους πίσας ἐπιτήναντο πρὸς ἀνδρῶν ἐπιδοχήν· Κίσις τὴν ἰσιν· πίσις ἡ ὀξυτόνως παρὰ ἀεισοφανῆ πισίδος Κισσοφόρος ἔοικε ἡ ἕξ πίσας ἱερὰς εἶναι τῷ διονύσου καὶ τῶν θεῶν· Κισύβιον

ἐκκλησούμενος ξύλα τοῦ ἱεροῦ κυρίως. ἐν συμπλέγματι. κλοιὸς δὲ βρομίῳ κλῶνα πλυτικοῦ.
Κίτταις κλίσια. τὰ πινῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν πλῶτταν, καὶ τὴν τῶν ῥυῶν διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δὲ μιμεῖσθαι δοκεῖ λεκτον. οἷον. κίτται καὶ φίτταποι καὶ ἅ ὅμοια. Κιτάς, ἀπὸ τοῦ σου. κίτιον γὰρ πόλις σύρου, ὅθεν καὶ ζήνων ὁ κιτιεύς. Κίτιον. Κιτιὸς ὁ κιοσός.
Κιτοφόρος. ὁ ἱστὸς μεθ' ὃς μεφόρυσι. Κιτῶντες συμπλέκοντες. κ μεταφορά δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν γυναικῶν. καὶ ἐπὶ τῆς ἀδηφάγου γὰρ ὄρνεον κίττα καὶ πολύεργον εἰς συμπλοκήν. οὕτω κιττῶμαι δὲ τῆς σανίδων μεθαρμοζούσης πολυειλεῖν. Κίφων ὁ ναρκῶν. Κίων. νῆσος μεγάλη τῶν κυκλάδων. ἀφ' ἧς μεγάλη τῶν ἀττικῶν πόλις δὲ τῶν νῆσον λυσίας ἐν ἁλέσιν. ἀλλὰ ἀπ' ἄλλοι πολλαχοῦ ῥητόρων ὡς νήσου πόλεως ὀνομάζουσι. Κιφισοφῶν δοῦλος ἦν ξένος. Κιχεῖν καταλαβεῖν. Κίχλα εἶδος ὀρνέου. Κιχλίζειν τὸ λιπαρὰς ὄρτυγας ἐσθίειν. ἢ τὸ γελᾶν ἀπὸ βάκτος. σὺν συμπλέγματι. κιχλίζεις χρεμέτισμα μάμπρου κελεύοντι εἶσα. Κιχλισμὸς ὁ γελασμὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως Κιχρᾶ δανείζει. Κλαγγή. ποικίλη φωνὴ ὀρνέου καὶ σύριγξ ὀνόματα Κλαγγὴ δὲ μεγάλη αὐλοῦ Κλάδεσι. κλάδοις ἀπὸ τοῦ τὰ κλάδος. ὥστε καὶ ὄρνιθα συνιοῦσα κλάδοις νομίζει ἔχειν κλάδοις δὲ. Κλαζομεναί τὸ σύραλεν. ἀπὸ εἰς τὰς κλαζομεναί. Κλάθρον. συνάγειν ὁ δύρεσθαι. ὁ δεύσας, συμπέρας δόξαις τοῦ εἰρήνα κλάθρον ἔλεγε Κλάθρα ὅπως ταφερονοῦσι παροῦσιν λοιζονται, Κλαῖα τὰ φίλια, Κλαρῶται μέτοικοι ὡς μαιεῖαν δωδεκάκραιλεῖα. καὶ ἔλωτες οἱ λακεδαίμονι καὶ συνεσπαλία πενέσται. καὶ παλλικύριοι οἱ συρφετοῦσαι. Κλασπρώλαπα τὸν βίας βώλους λεαίνοντα. χαλκὸν ἀροῖ κτῶ κλασπρώλαπα σενεθεῖσθαι. Κλασάσεις. πατήσεις παλαίσεις. παλαισμήσεις. τῶν βίξις. κλονήσεις. διασείσεις. οἱ δὲ περαιρασάσεις. βέλτιον δὲ κλάσεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων ἐν τοῖς ἀμπέλοις. ἀεισοφανής. βουλιῶ πατήσεις καὶ σρατηγὸν κλασάσεις. Κλάτος. ὄνομα κύρι. ἀλιλαιος. αὐτὸ χρῆμα πανδῶν ὑπὸ τὰ ἐσταμμένα, τῶν ἂν ἀσθράφαγεν ἐπειγομένω, χεῖρας συμπαλῶν εἶχετο ἐρωμένως τῆς σφύμνης. ὁ κλάτος ὄνομα. Κλαυδιανὸς ἀλεξανδρεύς. ἐπὶ τοῦ νεώτερος. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἀρκαδίας ἐπὶ ὀνωρίας τῶν βασιλέων. Κλαύδιος ἐξιδιώτου αὐτοκράτωρ. ἐγένετο τὴν μὲν ψυχὴν ἀφαῦλος ἀλλὰ καὶ σὺν παιδείᾳ ἄσκητο. ὥστε ἐπὶ συμπράττειν τὸ δὲ σῶμα νοσώδης ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διατάττειν καὶ τῷ φωνήματι ἐσφάλλετο ἐπὶ οὐ πάνυ ὅσα εἰς τὸ συμφέρον θεὶς φέρειν αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν. ἀλλὰ τῷ ἐμφανῆ ὥστε πολλοὶ ἀπαλείπεσθαι ἐδίδου. ὅσα δὲ αὐτὸς ἀνεγίνωσκε καθάμιλλος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. καὶ μάλιστα καὶ διαφωνεῖν τῷ πρώτως ῥωμαίων ἐχρήσατο. ἀμέλει ἐπὶ διαλύειν οὕτως ἔσον τοῦτο τῇ ἐξελευθέρων ἐπὶ γυναικῶν εἰς σωφροσύνην ἐπανύετο. πόθι φανέσασθαι δὲ ἐγυναικοκρατήθη, ἅτε σὺν παίδων σὺν ἀσφαλείᾳ ἐνφόρῳ ἀφεὶς. ἐπὶ διατοῦτο συμπλέον τῆς ἀληθείας ἀνάπειαν ποσοποιεῖτο. ὅθεν τοῦτο καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε. καὶ πολὺ μὲν χρόνον τῇ τῇ ἐπὶ τῇ μεῖ συνδιαιτηθεὶς ἐπὶ συνουσίαις γυναικῶν πλέον συπένομος οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς σύνηστο. ἐπετίθεντο δὲ αὐτῷ ἐν τε συμποσίοις ἐπὶ ἐντοῖς συμμίξεσι. πάνυ γὰρ ἀπλήστως ἐνᾷ μφοτέροις διέκειτο. ἐπὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀλώτος. πρὸς δὲ ἐπὶ δειλίαν εἶχεν ἐφοῖς πολλάκις ἐκπλήττόμενος, ἀδὴν τῇ πρόσπόντων ἐξελαμίζετο. σὺν ἐνόντε τὸ ἐκφοβοῦντες ἐξεκαρπούμενος. ἐπὶ βῖς ἄλλοις δίος ἐνέραμεν. ἔθος ἔνβιβάζων ἀπόλιμα τῆς διόντων ἔπραπεν, ὁπόκις ἔξω τῆς εἰρημένης παθῶν ἐγίνετο Κλαύδιος ὁ βασιλεὺς τῆς ῥωμαίων νόμον πρῶτος μὲν δὴ λόγῳ βουλεύσας ὑπὸ ἐπὶ σημεῖα τῆς πόλεως ὁδοῦ ἐν χωρεῖς τῆς τῆς βασιλέως κελεύσεως. ἐπειδή δέ ποτε τοὺς δούλας ἀρνουμένους δεμιᾶς ἐξίου θεραπείας ἀλλαπὲ τῶν οἰκείων ἐδίωκεν, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοιούτου πόδεγνομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ ἐπὶ τὸ καθάμιλλον τινὰ ἐπὶ ἄρεμαβες διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν. ἐπὶ αὖ τὰ σπασάντων τῆ ἐδιδόντων κεῖ χρυσῶν ἀρχοντα ἐπέσπεσεν αὐτοῖς κλαύδιον φοίλινα. κελεύσας αὐτὸν τιμωρεῖσθαι τοῦ βίου. τῆ δὲ, εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροιζομένων, φωνὴ κάθη ἐπὶ τῆ ἀδύτων λέγουσα μηδὲν μέθα τῆν ἐντεῦθεν. ἐπὶ τοῦ βίου γενέσθαι τὸν θεοῦ πανωλεθρίαν δίκη

φθαρῆναι. Κλαυσιᾶν. κυρίως τὸ κλαίειν αὐτοματίως τὸ δὲ κλαίειν ἀφ' ἑτέρου πληγῆς τὸ δὲ κλαίειν ἀπὸ δακρύων τὸ δὲ κλαίειν φθεγγόμενον ἄλλως πλαυσιᾶν. Κλαίφυθρον. οἰκτρὰ πάθη. κλαίνεθ' ὕπνος, παγχαρὴς πάντως ἐστί.

Κλεανθής. ὁ πάσιος χρηματίσας φανίας ἄσιος, μαθητὴς πράτητος. ἢ τὰ ζήνωνος. οὗ καὶ διάδοχος γέγονε. διδάσκαλος δὲ τῶν φιλοσόφων χρυσίππων ἐγένετο. ἀντιγόνου βασιλέως ἔτος πρῶτον ἦν οὗτος. ἐλθὼν δὲ εἰς ἀθήνας πρὸς θεοφιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, ὥστε δύο πρὸς ἡμέρας ἑκάστης ἀντλεῖν ὕδωρ μισθῶν καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὅθεν ἐπωνομάσθη καὶ φρεάντλης ἐγένετο δὲ πάνυ πολλά. Κλεανθὶς ὄνομα θηλυκόν. Κλέαρχος πολλάς ἐγένετο διάφορα. καὶ Κλέαρχος ὁ τυντηνὸς υἱὸς ὤν, εἰς ἀθλίας ἀφίκετο ἀκούσας πολλάκις. καὶ λέγων φιλοσοφίας διῆκεν ὀλιγάκις συνεσκότμος, ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρός, ὅν ἀρέσκεσθαι δὲ ὁ Κλέαρχος γυναῖκά τινα λέγουσαν πρὸς αὐτὸν ἀπαθείας καὶ φιλοσοφίαν ἔχαρσοι θέμις ἐστὶ σοὶ ἐρᾶσθαι αὐτῆς. ὁρᾷς γὰρ πῶς σε ἐχθρὸν ὄν ἀκούσας ἐπαίνεσιν εἰς τὴν στρατείαν. φθόνῳ δὲ συνηλωθεὶς ἐκωλύθη τῆς οἰκοθεν καὶ φυλακὴ ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς μιθριδάτην. ἐστρατοπεδεύσατο δὲ ἀμφὶ τὸν ἑλλήσποντον. ἐμὲν μετὰ μικρὸν ἐμπίπτουσιν οἱ Κλεανδρεῶται εἰς σάρραν εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβιβάσεις βουλόμενοι, πεσαιρέσθαι ἐφορον τῆς αὖθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ πληθὺς παρεγένετο, κατὰ λύσας σύντονι τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ, ὅναρ ὁρᾷ πάλιν Κλεανδρεῶται τύραννον ἀνώνυμον ὄνομα λέγοντα αὐτῷ ὅτι δεῖ τυραννῆσαι σε τῆς πατρίδος. πεισθέντα δὲ καὶ ἄτοπος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτὸν. ὑπεμνήσθη δὲ τούτων τίνων ἐν τῆς περήσεως τῆς ἀθήνησιν. ἐγκρατὴς δοὺς τῶν κοινῶν γραμμάτων, ὡμόζητός τε ἦν καὶ εἰς ὑποψίαν ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τὸ μὴ δέ τι ἀνθρώπους εἶναι ἀπερόνει. προσκωμάσαι δὲ τοῖς τῶν ὀλυμπίων περαίεσθαι τιμαῖς ἠξίωσε καὶ σολαεῖς ἆθλα τοῖς συνήθεις. ἐν βίβλοις ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιγράψουσας. τὸν τε ἡδὺν τὸν ἑαυτῶν περαν ἐπάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὴ δίκην. εἶτα δὲ ἡμιερικίων ὃς πρὸς ἦν ἐλαίρος πολάτωνος ἐν χρόνον διήκουσεν αὐτῷ. καὶ τὸ μισοτύραννον ἐν τῆς ἐκείνου ἐξίας ἀπασάμενος ἀπελευθέρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνοὶ δέ οἱ τῆς παλῆς πρᾴξεως γενέσθαι λέγονται, λεωνίδης τε καὶ αὐτίθεος. φιλοσοφῶ καὶ ὁρᾷ δὲ αὖ ὅρε ὅπως δεδίκαιωται δωσεδικαίαν αὐτῷ ἐτόλμησε ῥηθῆναι. Κλεαίνετος. Κλέμματα. καθημέραν κλέμματα ποιοῦμος. αὐτὶ τὸ φωράματα ποιούμενος τοῖς ἑαυτὸ θρέμμασι.

Κλεόβιος ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων. Κλεοβουλίνη λινδία. θυγάτηρ κλεοβούλου τοῦ φιλοσόφου ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους εἰς τὸ ἀδόμενον εἰς τὸν σταιγὸν αἴνιγμα. οὗ ἡ ἀρχή, εἷς ὁ πατὴρ. παῖδες δὲ δυώδεκα. τῶν δὲ ἑκάστου παῖδες τριάκοντα. Κλεόβουλος ἀναγύρου λίνδιος. εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. ῥώμη καὶ κάλλει διαφέρων τῶν καθ' ἑαυτὸν. μετέσχε τῆς σὺν αἰσώπῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ θυγάτηρ κλεοβούλη ἑξαμέτροις αἰνίγμασιν ποιήσασα. οὗτος ἔγραψεν ἄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη γ'. τῶν δὲ ἀδομένων αὐτοῦ τὰ δύο μέσα ἐστί. ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐνέρριπται. ἐλείπετο γὰρ φίλον δεῖν ἀγαπητεῖν. ὅπως μᾶλλον ἦ φίλος. ὃν δὲ ἐχθρὸν, φίλον ποιεῖν. ἀτυχῶν μὲν σοφάνης. ἀποκρίνεται μὴ ἔστιν οὗ. ἐξ μεταβολὰς τῆς τύχης, γνησίως ἔστασε φρένα. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς ἐτῶν βιοὺς ὀ. ἔδοξε δὲ φιλεῖν πάντων μέγιστον ἄριστον ἐσόλωνι ἐπέστειλεν οὕτω. πολλοὶ μὲν τύραννοι εἰσὶν ἑταῖροι καὶ οἶκος πάντων. φαμὶ δὲ γὼ πολυωτάτην ἔσεσθαι σόλωνι τὴν λίνδον. διαμπερατεῖ μὲν οὖν καὶ ἄνεμος πελαγία. Κλεοδαῖος ὄνομα κύριον. Κλεόκριτος. ἔτος ἐνωμοδεῖν ὧς γυναικίας καὶ ἰναιδὸς. καὶ ξένος. καὶ δυσχερής, καὶ κυβέλης ὡς ἐπεὶ σὺν τοῖς μυστηρίοις τῆς ῥέας, μαλακοὶ παρῆσαν. ἰῶ δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν Κλεῖτος τῶν ἰναίδων ἀπαρσιμία. Κλεόμβροτος ὄνομα κύριον. Κλεομένης. ἔτος ὁ πτολεμαίῳ τῷ φιλοπάτορι Κλεβασιλεύσας τὴν ἡμᾶς μος. οὐ μακρῷ μεταλλάξας τὸν βίον ἀνὴρ χρόμος ἐστὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας Κλεοδέξιος. ἐστὶ πρὸς τὰ πάθη τῶν οἰκονομίαν δὲ φύσις καὶ συλλαβὴν ἀπεμονικὸς καὶ βασιλικὸς τῶν φύσιν. ὅθι πρὸς τοῦτον ἐν τῷ ἀνεξύλακτον μὴ βασίζειν.

Κλεομήδης ἀσυμπαλαιστί· πίνιον δὲ Σαβαύριον ἀπεκτεινεν ἐν τῷ θυμῷ· καὶ ἀφηρημένος τὼ νίκω ἐνέφρων ἐγένετο· διὸ τῆς λύσης καὶ ἀνέστρεψεν εἰς ἀσυμπάλαιαν· διδασκαλείω δὲ Σαβᾶς ἐν ὧ παῖδες ἦσαν ξ' ἀνατρέφει τὸν νίονα οἱ τὸν ὄρχον εἶχεν· ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὀρόφου καὶ πάντας ἀποκτείναντος καταλιθούμενος ἐκ τῶν ἀνῶν, κατέφυγεν εἰς ἱερὸν καὶ ἐμβὰς εἰς πίρωθον καὶ τὸ Σαβάθεμα ἐφελκυσάμενος, κάματον τοῖς ἀσυμπαλαίοις παρεῖχε· τέλος δὲ ξύλα τῆς πίρωθος κατακερεκάντες οὐδένα εὗρον· Κλεώνικος ὄνομα νύειον· Κλεόξενος καὶ δημόπλαστος ἔγραψαν πρὸ τῶν τρόπων· ὧν τὸν ποιμαντείαν ἐπεξεργάσατο πολύβιος ὁ μεγαλοπολίτης· ὡς λέγει σύβις ἱστορουμένοις· Κλεώπας, ὄνομα νύειον· Κλεοπάτρα·

Κλέος· δόξα· Κλεοφῶν· ἀθλοθέτης βαγιηὸς τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἀκταίων· ἀμφιάραος· ἀμφιτρύων· βάκχαι· δεξαμενός· ἡνίοχον· θυέστης· λαύρεωτος· πρόσις· τήλεφος· Κλέων ὁ πλατωνικὸς τύραννος· καὶ σφακτηρίοις χρονιζούσης τῆς πολιορκίας, ἀπεσκίρτα μανιώδης ἀνὴρ· βυρσοδέψου παῖς οὗ καὶ τὸ πολιτεύσασθαι νικᾶν νικηράτον· πολλὰ δὲ ἔργα σάμενος ἔργα, ὕστερον εἰς θράσος ἀποσαλεὶς στρατηγὸς πολλὰ πεσεκτήσατο πόλεις· ἐν Ἀμφιπόλει δὲ χρόνον, λακεδαιμονίοις ἐπολέμφρασίδου στρατηγοῦντος αὐτῶν· οὗ καὶ μαχόμενος, ἐπὶ μυρκινίᾳ πέλτασι τοῦ βλαπτικὰ πέθανε· Κλεωναὶ ὄνομα τόπου· ἐνθα διέζησεν ὁλέων ὃν ἀνεῖλεν ὄφις ἡλίου·

Κλεωναίου χάρωνος, τὸ χαροπὸν λέοντος· Κλεώνη ὄνομα τόπου πρὸς τῷ νεμέᾳ· Κλεωνίδης ὄνομα νύειον· Κλεώνυμος· οὐ δοκεῖ φάσις ἐγένετο· ἀεισοφάνης· εἰ τις ἐθυμεῖτο ξιφίζειν ἐν τῇ μάχῃ, πάσχειτο ἂν τοιοῦτόν τι· ὁ δὲ κλεώνυμος· καὶ παροιμιακὸν· κλεωνύμου δειλότερος· ἀεισοφάνης· κλεώνυμον αὖ τινα τὸν εἰ φάσιν χθὲς ἴδοῦσαι, ἔλεγον διὰ τοῦτ' ἐγὼ οὐκ ἐθέλω δειλὸς εἶναι· τὸ δὲ εἰ ἐν τῷ καιρῷ μόνον εἰς αἰσχύνην τοῦ δειλοῦ πρόσκαιρον ἐμφαίνει· Κλέπτειν αἰτιατικῇ τὸ ἀλλότρια λάθρα ἀφαιρεῖσθαι· τὸ δὲ ἁλωπίζεσθαι·

Κλέπτης· ὁ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος· παρὰ τὸ κλέπτω ὃ ἐθυμῶ· καὶ κλέπτω τὸ παραλωπίζομαι· ὅμηρος· μὴ κλέπτε νόον· κλέπτης δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν· λέγεται δὲ κλέπτης καὶ ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ κλέψας· καὶ αὖθις· κλέπτων ἄρα καὶ ἀπατίζων τὸν ποιμένα τὸ παλαιὸν οὐδὲν ἐβλάβη ἁλοὺς, εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν· ἀεισυφ· πλάτωνι· διαπεδεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι τὸν κλέπτ[ην] δηλαδή· Κλέπτης μᾶλλον· ἀτυχὴς ἴσως· πῶς δ' οὐ πᾶσα ἁλίσις δουλεία· ἀλλ' οὐχὶ γυνὴ κεκτῆσθαι φῶρ μᾶλλον· ἀτυχὴς ἴσως· Κλεψίδρομοι· ἀπατηδρομοι· ἔφεμον αὐτοὺς δωρεαγοὺς κλέπτων ὄντας· καὶ κατασείσεσθαι τὴν ἐμπειρίαν τῆς πίστεως· κλέπτον ἀδεπτέρως ἀεισοφάνης, ὡς δὲ καὶ κλέπτων βλέπει οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μοι ἔοικεν· Κλεψιπτῶ· τὸ φθορικῶς πίνω καὶ φεναπίζω ὄρθρου μηνί· τὸν αὐτὸν μὲν κλεψιπτοῦσα καὶ σωφρονοῦσα·

Κλεψύδρα· ὑδρία· ὄργανον ἀστρολογικὸν· ἐν ᾧ αἴρεται μεδέντα καὶ ὄνομα ἑταίρας καὶ δικαστήριον· κλεψύδρα· ἐξ ἀπλοῦ ἔχον μικρότητα τοῦ ὄντος τοῦ τὸν θυμὸν· ὅθεν καὶ δικαστηρίῳ μεσοῦντος ὕδατος ἐτίθεσαν· πρὸς οὓς λέγων οἱ ῥήτορες· Κλεψυδρᾶν τὸ δικάζειν· Κλεῖθρος ὁ μικρὸς· ὁ τὸν ὑπόζωστον βαλανεῖ· ὁ πόσοι κρατοῦσι κυνηγετέφρου· ἀλωδοῦ τὸ κυνὸς καὶ κιμωλίας γῆς· κυνηγετέφρου κυκῶσις τέφραν μεμιγμένην ᾧ νίζω· κιμωλίᾳ δὲ κλάσις γῆ· λέγει οὖν ὅτι τὸν ὑπόζωστον βαλανεῖον ἐκ τριῶν ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἶδα βαλανεῖς κρατοῦσι κιμωλίας καὶ τέφρας· καὶ λοιπῆς τοιαύτης· ὡς βαλανεῖα δὲ αὐτὸν εἰσάγω μικρὸν τὸ σῶμα· λύσις ὀνείρου· Κλεῖδας κρατεῖν δὲ σωθεσιν δηλοῖ τόπων· Κλειδαμίδης ὄνομα νύειον· καὶ κλείδιμος ὁμοίως· Κλεῖον· Κλεῖς πηγῆς δωμάτων· ἀντὶ τοῦ κλεῖσας θύρας ὅμηρος θύρας πυκινῶς ἀραρυίας· Κλείθροις· κλειδώμασι· Κλείμαξ· κλεισμὸς· παλαισμα ποιόν· Κλειμίδης ὄνομα νύειον· καὶ κλυτίας οὗτος ὁ ἀλκιβιάδης· Κλύνος· εὔδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους· Κλείω αἰτιατικῇ· τὸ δοξάζω· τὸ δὲ κλείω ἀσφαλίζω· Κλύω ὄνομα μιᾶς τῶν μουσῶν· Κλεῖσκλεισός· ὡς αἰτιατικὴ τῷ πλησίον πίλησκλ· Κλυθάνω ὀρῶ· ἀεισοφ· ἀεὶ δὲ ἀεὶ ἐξυρᾶ τολίπται ἂν ἐθέλῃ τῷ ἀεὶ ξυρῶμαι

ἔνδε σπουρητὸν ἐς τὸ ἔτος φαίνεσθαι ἀεί· τὸ δὲ πρόσθεν ἐς ἔρατ· ὥθουμόβολον πρῶτον τὸν ἔξυρημένον· τοιόνδε δὴ πίθηκε τὸν πώγωνα ἔχων, ἀνοῦχος κ μὴν ἦλθες ἐπὶ δεῖπνον ὁ δὲ τίς ποτ' ἐστίν, οὐδὲ πρὸς ἔρατον. Κλεισθένης σοφὸς ἦν καὶ πῶς ἂν γνοίη τις τοῦτο πρῶτον· ὁ πρὸς θεοὺς γυναικεῖα μηχανᾶται· πανοπλίαν ἔσπευδεν ἔχων· κλεισθένης δὲ περὶ δὰ· ὡς γυναικώδης τὸ διαβέβλητο κλεισθένης. Κλεισθένης ἀνὴρ ἀπρατέστερος, οὗτος ἐπὶ παιδιᾷ διαβέβλητο ἐς γυναικίζετο. καὶ περσῶν λαβεῖς ἔχων μὲν φῶν αὐτὸν ἐπεισοδίῳ τελοῦσι κλεισθένης νυβάων. Κλείσιον τὸ πρὸς· σὺν ὠΐσαντα οἰβόλ. Κλεῖσον καθὰ κλεισον. Κλεισοῦσαι οὕτω καλοῦνται ἃ ὀχυρώματα τὰ διαβάσεων τὴν πατρίδα φρουμαίων φωνή· Κλείσφος· ἐπεὶ οἱ ἑλλώβου κλεισόφους τε ἄδουσι καὶ θήρωνας καὶ σφετίσασι καὶ χαιρεφῶντας ἀνθρώπους ἐσθίειν ἐδόκασι ἥρον· καὶ δεινούς· γασέρα δὲ φέρε καὶ ἡμεῖς καὶ τι παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμέδα πους. Κλειταγόρα ποιήσι λακωνικὴ· μέμνηται δὲ ἀεισοφάνης· σὺν δαναΐσι. Κλείταρχος. Κλειτὴ σὺν δόξος σημαίνει καὶ ὄρομα γυναικὸς μεσῶ τὰ μαζόνων. Κλεῖθμαχος θηβαῖος ἐνιαθμῶ τοῦ πολιτεύσας καὶ σύνεδρος καὶ παγρατιάσας ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς σὺν ἱππικοῦ· ἐς σὺν πυθοῖ τοῦ παγρατιάσας· σὺν δὲ ὀλυμπία ὀλύτερος ὢν μεῖζ θαλπον ἐπὶ παγρατίῳ τεὰν ἡμέραν θήβ καὶ πυγμὴ· ἐπάλαισε ἦ καὶ πλείω καὶ πεσῶν καὶ ἐπαγρατίασεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς· νικήσαντος δὲ πάντου ἐλεγχθ ὁπλεῖτο μαχοῦμαι ὡς δὴ αἱ ἦν εἰσιόντα λέσαντο εἰς τὸ παγρατὸν πρὶν ἰλαβεῖν αὐτὸν σὺν τῇ πυγμῇ τραύματος· δ' πληθέντος δὴ τὸ παγρατίᾳ, κρατηθεὶς ἐπὶ πάντου, ὁμοίως ἐχρήσατο πρὸς δυσ πύγμας ἐρεθισμένος καὶ ἀμυντὶ τὰ σώματος ἐς μόνος μιᾶς ἡμέρας εἵλκυσε πάλας καὶ παγρατίου σέφανον· ἐνθὴν παγρατίῳ τὸν εἰρημένον πλεῖστον μεχον· σὺν δὲ πάλη τὸν παιάνιον παῖς γωρὶς ἀμνος· ἄνδρα πολλοὺς εἵλκυσε τὰ στεφάνους ὥστε τεθῆναι μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρῶν ταλαιπωρίας ἐγένοντο αὐτῷ αἰνίκαι. Κλειτομαχεῖν, τὸ ἀηδῶς ἄσκεσθαι τὸ γυναικείου αἰδοίου. Κλεῖτος ὁ ξενοφάντου· οὗτος ἐπὶ νόμῃ ἐσιώπητο· οἱ δὲ, ἱερώνυμον φασὶ δὴ θυρεαμβοποιὸν· ὃς ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός· πρὸ δὲ παῖδας δὲ ἄμαν ἐπὸ ἦ. λαπον δὲ ἔχ τὸ σῶμα· ὡς καὶ οἰνεν ἔαυροι δ' τ ἵππων μέρος· κλειτὸς δὲ ὁ σὺν δόξος.

Κλήδων. Κληδὼν· φήμη· μαντεία· καὶ κληδονισμοὶ αἱ διὰ τ λόγων ἀποτρόπαιοι. Κλήθρη· ὄνομα δένδρου· ἐς κλήθρον τὸ φυτόν. Κληΐδα· οὕτω ἐς οἱ ζαγκλαῖοι ἐς θουκυδίδης. Κληΐζω· κωλύω. Κληΐσατε· ὑμήσατε. Κληΐσαι· οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν ἄντως· ἀκλεῖσαι ἐς κληΐδα

Κλημαντήρων, δυσχερεῶν χωλὸς γὰρ ἐγκοπῶν ἐς κλημαντήρων οὐχοῖόν τὴν ἐπιβαίνειν.

Κλῆμα πρατήσας ἐγκαλεῖσθαι πρὸς δόκα. Κλήματις· ἡ ἄμπελος. Κλήμης ἰσοβικὸς· ἔλεγε μετὰ ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτωρ ἐς πρὸς ἱερώνυμον· πρὸς τ ἰσοκρατικῶν σχήματ καὶ ἄλλα. Κληρονομᾶσαι· ἡ κληρονομεῖν. ἰδιῶς δὲ ἡ κατεύθερφαν ζῶσαι ψυχή. Κληρονομῶ· τὸ κατεξουσιάζω· τὸ κτῶμαι τοσούτων ἐκληρονόμουν οἱ ῥωμαῖοι τιμαλφῶν, ὅσων σωμαλφῶν ὁ πόλεμος Κληρονομῶ· ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω ἐς λαμβάνω γνῶσιν· ὡς τὸ ἑαυτῆς τε τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ· ἐς ὅστε ἦν κληρονόμησας τ Φίλων τὸ κλῆσον· αἰτιατικῆ δὲ ὡς τὸ μέχρι τίνος κληρονομήσεται τὸ ὄρος δ' ἀγόρμου ἐς οὐκ ἔφθη κληρονομῆσαι τὸν ἀνόν· ἀντὶ τοῦ λαβεῖν ἐς οἰκῆσαι. Κλῆρος· τὸ πρὸς· κτῆμα. Κλῆρος οὐσία ἁπλῶς μὲν· λέγεται κλῆρος ἐς δ' σύγκριμα τ διαφόρων καὶ πρεσβυτέρων· κλῆρος ἐς κληρονομία. Κλῆρος μέρος γῆς· ὅθεν ἐς οἱ κληροῦχοι· ἀντὶ τὰ οἱ τοῦ κλήρου ἐς τὰ μέρα τῆς γῆς κατέχοντες· φωσφόρος ὧ σώτειρε πρὸ παλλάδος ἴσαθι κλήρων ἀπεμι· ἰακὼβ, τοῦ ἰβ ἐσχηκὼς ἡσυδ τὸ βενιαμὶν ἀρχέμβρυος ἀριθμ ἐς λύρων τὸν λαὸν δέκατον, ὃν θεὸς τὸν προφήτην ἀποδεκατώσας ἐς τὰ τέκνα ἐς πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ κτ ἐπόσχεσιν· σὺν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν πάντα ὅσα ἂν μοιδῶς δεκατῶν ἀποδεκατώσω σοι· διατὸ ἐνδύσας τὸν λαὸν ἱερατείας· θυσίας προσήνεγκε θεῷ σὺν βεθὴλ· καὶ ντεῦθεν, οἱ μὲν, τῆς κατὰ νόμον θυσίας τὲς λειτουργίας προσφέροντες, λαΐται πέπληνται· οἱ δὲ, καθ' τὴν θείας χάριτος ἱερατείαν, πλημμοῖοι προσηγορεύθησαν· διὰ τὸ πεφεύχθαι, ἀπέστασι τοῖς λαΐταις πλῆ

ρος σὺν ἡμῖν ἐν λ. ὁ γὰρ κύριος μεθ' ἡμῶν ὡς πλησθῆναι τὸν λαὸν τῆς παραπτώσεως καὶ τῆς ἀνομίας καὶ τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἁμαρτίας

ρεῖτον. Κλίνθρα. ἐκλίθη. Κλινὶς ῥαθεῖσα τὴ κλινὶς εἰς τετραμμένον ἔπιπλον. ἢ ὑπὸ λέμβαν ἀπὸ τῆς κλινίδος. καὶ κλινίδιον ὑποκορισικῶς. Κλινοποιὸς ὁ κλινῶν. ὅθεν καὶ δικλινὸς. Κλισία. ἡ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης. λέγομαι καὶ μυχάνη. κλισία δέ μοι ὅδε ἑστήκει. Κλισία, ἡ καθέδρα. κλίσια. ἢ καὶ βάλφα. Κλισιάδες. θύραι δίπτυχοι. ἢ σκηναί. ἢ κλισίον. ὄνομα τόπου. Κλίσις ἡ κατ' ἀνδρα πίνησις. Κλίσις ἢ καὶ ἡ δεξιὰ κλίσις, ἐφ' ἕνα κλίσις ἢ καὶ ἡ ἀριστερὰ κλίσις, ἐπὶ ἀμφότερα κλίσις ἐστὶ. ἢ αὐτὴ ὁμοίως καὶ τὰ ἀριστερά. Κλίσις. ἡ περὶ κλίσις. ἢ καὶ ἐλία εἰς πείσιν. ἀπὸ τοῦ κλίνω. Κλισμὸς ἡ καθέδρα. Κλιτὺς ἐλὶς ἀμπάδι. Κλίβς. μέρη τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μέχρι τοῦ ὀφθαλμοῦ δόφησιν. Κλίτωρ κλίτορος, ὄνομα κύριον. Κλιτὺς τὸ ἀπὸ κλίμα. ἢ ἐξοχὴ τῶν ὀρῶν. ἢ κλιτύος. Κλίχανος κλόνος ὄνομα κύριον. Κλόνος. θόρυβος. ταραχὴ. ταραχὴν δὲ ἢ κλόνον σημαίνει τρία σημασίαν, ἀπὸ μιᾶς ἀφορμῶν ἀνισάμενα ἑτερομανικὴν μάχην. Κλοπαί. παραλογισμοί. ἢ κλαπέντες, ἂν ἐξαπατηθέντες. οἱ ἢ, τὸ ἀπερβολικὸν ἀπὸ τῶν πλαπέντες ὄφλ, ἐπὶ τοῦ οὐ τὸν ὄντων οἰηθέντες, τοῖς ἀληθέσι διαφέλλειν. Κλοπιμαῖος. Κλοπφορῶ, ὁ κλοπεύω ἀφέρω. Κλώδυνος. ἀβρὰ ἡχὴ τοῦ διονύσου παρὰ μανιάδι. ἀπλῆσαι ὕστερον μιμαλόνος. ἀπὸ τῆς μιμήσεως. Κλώζω. κλώζω ἢ συρίττω. ἐπὶ ἢ ὅταν λίθοις βάλλεται. Κλώθω. ἡ μία τῶν μοιρῶν. ἢ ἡ γῆρας. κλωθὼ. λέχεσς. ἄδουσι δὲ αὐτὰς ἐν θρόνοις ἐδώδατο ἢ μεμακυῖα ἀρέμβαι κλωθὼ δ' ἕτερον φονέα. κλώθω δὲ τὸ νήθω. Κλῶν κλωνὸς, τὸ δένδρα ὅρασος. ἢ κλώνιον. κλῶνας ἐκοψε. Κλωπᾶς, ὄνομα κύριον. Κλωπεύω κλέπτω καὶ κλωπεία ἁρπαγὴ. καὶ κλωπεύω. ἐμὲ μὲν, χεῖρες ἀθρόλοις. ὀνοῦς δ' ἐκλωπεύσων. ἢ τινὰ δὲ τὸ δοτικῆς. διαβάλλει δέ τινας ὁ ἀειδοφάνης ὡς λησταὶς ἢ κλέπτας. λησταὶ γὰρ οἱ ἀθρόλοι. Κλωπεύω. κλοπεύω δι. Κλωπὴρ, ὁ ἅρπαξ. ἢ ὁ κλέπτης. ξενοφῶν. οἱ δὲ συμπόται τῶν ἐφεστηκότων καὶ μὴν κλωπῶν. ἢ ἐν ἐπιγράμματι. τὸ ἔω μὴν κλῶπας βάλλε σάκος ἀφίλους. Κλοιός. τὸ δεσμὸς ἀχίλιος δεσμὸς. ἐν ἐπιγράμματι. ὡς δ' ἐδόμοιλω εἰκόνα παντοίως σχήματι φαινομένῳ κλοιὸν ἔχων πέλας ἦλθε λέγων. λαικῶν εἰκελάφῳ ὃν νιὸν καὶ βραίνῃ. ἐπεθὲ δὲ ὡς ὑλάων. Κλυδώνιον κυνῆς ἢ κλύδωνα. ἄμφω θυνυσίδης β'. καὶ ἰασκώπας ἀδύατος ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. ἢ κλυδώνισμα. ἢ κλυδωνῶ ῥῆμα ἢ κλυδωνίζω. Κλύζ. ἀκάθ. καὶ πᾶς ὁ κλύων τὸ λέξαντος χάριν μᾶλλον, ἢ ὃς σὺς ἄχεσι καθυβρίζων. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. ἢ τοῦ ἰάλαινα τῶν ἀθλίων κλύσ φθίνει, ὅσοι μέγα πικρὸν ἐν βάσει τόλμ. Κλύδι. ἐ βάπτω. Κλύμβ. ἔστω λέπαδος. ἢ ὅτι πάντες πρὸς καλεῖται εἰς ἑαυτὸν, ἢ ὑπὸ πάντων ἀκούμβ. ἐν ἐπιγράμματι. οὗ καὶ ἀμφίλικτον βαρὺ κλυμβύοιο νόημα. καὶ τὸν ἀμείλικτον θυμὸν ἔθελξε λύρα. τοῦ ὀρφέως. καὶ αὖθις. ἤδη γὰρ λάμπας ἢ κλυμβᾶ πεπότηται. καὶ δροσερὰ χεύσας ἄνθεα πορφυρόνης. Κλύω μανθάνω. Κλυστὴρ. τὸ ἀθρόον ἐρμαλέιον. κλυστῆρα πεθέμεν, ὑπεξέλαιτε τῆς ἑαυτῆς ἀσροῦ ἢ σιφάλα. Κλυταιμνήστρα, ὄνομα κύριον. ἐμνήστευσε μνηστῆρας. Κλυτίδης, ὄνομα κύριον. Κλύτιος. Κλυτοτέχνης. ὁ Φαίσος. ὁ ἐν Λέσβῳ ἔχων τὴν χαλκάντυλον. ὡς Ἡφαίστειος ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλόεις θεὸς, ὁ χαλκεύς. Κνᾶκον. ἐν ἐπιγράμματι. κνᾶκον ὑπὸ γλῶν τὸν δ' ἀνέθηκε τράγον. Κναῖ. ἡ πῆμ. ξέμ. λαβὼν δελτίον δ' ἐπὶ τυχὸν, ἐπέλασε τὸν ἥρωα κραῖ. αὐτὸ τὸ ξέμ. Κναῖω. πρὸς ξενοφάντων τὸν φιλόσοφον ἐλθόντες φιλοσοφῆσαι μήτε γεωμετρίαν, μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκώς, τοῦτον εἰπεῖν. παρεμοί γε κος οὐ κναίπεται. Κνάφος, ὃ ῥαινόντι ἐν κύκλῳ κεντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κεντείνουσιν. ὅμοιόν ὅτι κναφικῷ πενί. Κνάφος ἀκανθώδης τι ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια.

Κνάφος παρὰ κράδος τὰ ἀκανθα ἐλκουσα ἱμάτια. τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς, ἀκανθῶν σωρὸν συρέφαντες, τὰ ἱμάτια ἐκνάπτον. ὅθεν σωρὸς ἐλέγετο κνάφος. Κναφὰς. παρὰ τὸ κνάω τὸ ξύω. ὅμικρον. ἔστι δ' ἄγγειον κνῆ τυρόν, κρῆσι χαλκεῖν. γναφὰς δὲ παρὰ τὸν τοῦ Φάρους, γνάφιν ἔτις ὅτι παρὰ τὸ γανὸν καὶ τὸ λαμπρὸν. καὶ ἔστι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ κοινόν. τὸ δὲ διὰ τοῦ κ ἀπηνῶν. ἀειδοφάνης. ὧν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ ναφεῖς

χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος βαπῇ, πλανῆται αὖ μᾶλλον ἢ δέρμα βλάπτει ποτέ. Κναιόμῳ. καθαπτόμενον. Κναίω. κνήπω. Κνέφαλον. τύλη. Κνέφας. σκότος. νὺξ. κλίνει δὲ κνέφατος. ὁδὲ, διαφθεὶς τοῦ ε πρώτου, σὺν ἰνᾷ τοῦ πρωτοπαθείαν, κνέφατος ἄρτι γινομένου. Κνεφαῖος. σκοτεινός. ἀόρατος. ὀρθρεία. ἑωθινή. ἀειτοφάνης. κνεφαῖος θὴς ἀγρὸν φέρουσα πολλὰ μῶν. ἐκνεφαῖος ἦλθεν. ἀπὸ σκότου. ὁδὲ, διανασὰς κνεφαῖος κλῆθρα φυλάξας τὴν ἄγυιαν προσῆλθε. Κνέφ. σκότου. ἀπὸ τῆς κνέφος ἀθείας. οὕτως ἀλιανός. ἀκατέπαυστος ἐστὶν κνίσωτὸ ῥῆμα ἔπασχον. ἀλλὰ δηλονότι λυκηθίου σου τοὺς πολίτας διαφθερῶ. Κνη. κόπτει. καὶ ὄμηρος, κνήστυρόν. Κνηκίας, ὁ λύκος. βάρβαρον τὸ μυθικοῖς. ὁ λύκος ἐλθὼν πόνων τε καὶ νίκης πάσης, τὸν κνηκίαν σὸν λαπτίσας φάγε. βυτέσι τὸν λύκον. Κνηκὶς. κνεφαλώδης ζώνη. τὸ μικρὸν κνέφ. ἀδέ πού τι κνηκὶς ὑπεφαίνετο. πέπαλε δαίθη. Κνήμη. τὸ κοῖλον τῶν σκελῶν. Κνημὶς τὸ πόδι τιθέμενον τοῦ ποδὸς ἀπὸ τῆς κνήμης, πόδημα. Κνημοὶ. βραχεῖα τῶν ὀρέων. ὃ πού τε μὲν κνημοὶ τε καὶ λασίους τε ἀμφέσβας. Κνησείοντα. ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τῶν ἀδῶν. Κνηθείω. κνῆσμα. καὶ κνησμονὴ καὶ κνησμός, οὐ τὸ κνήθω. Κνησιῶντες ταῖς ἀοιδαῖς. αὐτὸ τὸ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν. Κνῆσις. μάχαιρα. ὁ μηρὸς κνήσι χαλκείῃ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ταὐτὸ χαλκῶ τον, ἐὺ γνα πόντε περιφραγὲς κνῆσιν. Κνήφω. λοιμώδη σωμάτων γίνεσθαι πρὸ τῶν ῥωμαϊκῶν γυναικεῖ. Κνίδη. βοτάνη, καὶ κνίδιος καρπὸς ὁ τῆς κνίδου. Κνίζων, αἰτιατικῶν. λυπῶν. ἢ τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ τὸ κνήπω. τάττει δὲ παρὰ τὸ κνάω. ἔξοιδ' ἐκνίθω καὶ κνίζω δ' ἐξέπαυσα πολλὸν ἐσχνῶς ξύω. ἀλλὰ ῥόῳ σωρεαχύβωλον ἐπικνίζουσι γαρέσσων. Κνίζων. ἀκύλας. ὀλιγῶν. θεόδοτος γαρέσσων. σύμμαχος ἔχων ὀλίγους. Κνίσα. καὶ ἀθυμίασις τῷ θυμῷ τοῦ εἰδώλοις ἐπικνισάει ὅ μικρὸν λίπος. καὶ κνίσκεσθαι ἀθυμιάσεσιν. Κνίσκος. λίπος. ἀνάθυμίασις. τὸ δὲ κνίσκος διασῶσι μᾶλλον μένης πρὸς τοὺς, ἵνα τὸ σκῆρε. Κνίσμα. παραρίσματα καὶ ἐπιθέντων κνίσματα. καὶ μύσκον λύχνου ἀποσβεσμένου. Κνίφ. ζωύφιον. ἐμφανὲς τὸ κνῆπες. μεταπίπτει εἰς ἀθείαν. καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα. Κνίσαρ ὀξερός. Κνώδαλον. ζῶον μικρὸν. θηρίον κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον. ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ἐξ ὧν ἐπὶ πολλῶν κνώδαλα λαιμητόμα. Κνώδαλον. τὸ ἐν τῇ ἁλὶ νεῖσθαι μὲν ζῶον. νεῖσθαι δὲ τὸ χερσαῖον. τὸν δὲ πεδίων νεῖσθαι ἑρπετόν. Κνώδοντος. τὸ ἀκμῆς τὸ ἐξίφους. τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίρυμα. δηλοῖ δὲ τὸ μέρος τὸ ὅλον ἐξίφος δηλοῖ, πῶς σὺ πρὸς πρὸς ἐμὲ ξυνεῖς τὸ δαΐ ὅλου κνώδοντος ὡς τάλας. ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπραξας. σοφοκλῆς. Κνώμῃ. γαστρὸς ἀλιζόμῃ. Κνῶσι, ὄνομα κύειον. καὶ ὁ πολίτης. ἀπὸ τῆς κνωσσὸς κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐν τῇ πρώτῃ. Κνώσσιος. τὸ ποιμαίνειν. λέγεται δὲ καὶ ἄλλος ἐξ ὁμαῖος, τὸν μισθοδόβουκον ἐφ' ἁμμένος, ἐπὶ σχὼν τῇ βοηθείᾳ καὶ σιλλῶν πόδι τὸ τῆς ἀφροδίτης τέμενος, ἵκεσε χρησμοῦ βιᾶδε. τίνι ὅσῳ μεγάθυ μελέων νάρροι δέτοι ἐπισ. καὶ ὃς θανασὰς καὶ πειθόμενος ὡς εἴη πλησίον ὁ βασιλάς, ἐπισώρῃ διαφθείρῃ αὐτόν. Κνώσσιον. ποιμαινόμενον. ἐν ἐπιγράμματα. τὸν φύλακα κνώσσουσιν ὑπὲκ φυγὸν. Κνώψ ἵππος. Κνυζηθμὸς. ἡ τῶν κυνῶν βοή. Κνυζημάτων, τῶν ἀκροδότων. βυτέσι τῶν ἱερῶν ἀποθεγμάτων. Κνυζῶ. ἀπὸ τοῦ κόνυζα. κονύζω κνυζῶ. σὺν θεν ὑλακὴ καὶ κνυζηθμὸς. ὡς μυκῶ μυκηθμὸς, ἡ τῶν κυνῶν ὀδυρτική. ἐπαύθις, κνύζοισι τε οἱ κύνες, ἀρχαϊκῶς τῆς ὕλης γινόμενοι. Κνυζόμενον ἔνοπα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν συλάκων. ὁδὲ κύνας ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως ἀπεκίρτα, ὥστε βυσὶ φύλακας κνυζομένων αὐτῶν μὴ καθεύδειν. Κνυζίσω, ἀπρεπεῖς ποιήσω. λυπήσω, Κνῦμα, ὁ ἐρεμαῖος κνησμός. ὑποδυομένη, ἵκεσά τοι τὸ κνῦμα σὸν δακτύλων, Κοαλεμοματαιόφρων. κοπεῖν τὸ ἀλαθανέσθαι, ἐπὶ ὀλιθίῳ ἐπὶ ἀμόνῃ ὡς κοάλεμος. ἔγκειται τῇ λέξει τὸ λέμαβον, ἤγουν τὸ ματαίως, ἐπὶ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν, ὅθεν αὐόκλως καὶ μάτην νοῶν, κοάλεμος λέγεται. κοάλεμοι γὰρ ἀριστοφάνει, οἱ λέμαβα κοοῦντες ἐνεκοῦντες, Κομβαλιάν, ὅ μεταφέρεται ἐπὶ ἀλλοδιαμισθωτὸν λέγον. Κορβαλία, ὄλως ἐλέγετο πρὸς πότης μετὰ ἀπάτης παιδιᾶς. ἐπήραλος ὁ ἐν τῇ χοΐνικι μισθὸς. ἔοικε δὲ σωωνυμεῖν τῷ ῥωμαιολόχῳ. φιλόχωρος δὲ τὸ ἐρῶ ἀτθίδος. ὃν δὲ οἷς λέγουσι ῥωμαλόχον τινὰ ἐπόβαλον γίνεσθαι, νομιστέον τὸν διὰ ὕπνου, ἀεὶ στέλλεσθαι ἐν δὲ τῷ ὑπέρῳ ζώων ἴσασι τὸν ὦτον φησὶ πόβαλλον ἐπιμιμνῄσκοντα, ἀνθρεχούμενος,

ἀλίσκεσθαι

ἁλίσκεσθαι. Κόραλλον. ἀνελεύθερε, πανάργυρε, λησταὶ περὶ κοινὰ, κοινὰ τέχνη, κύβαλα γὰρ ἐστὶ καὶ κακὰ· καὶ πορφυρίδα ἐπὶ πορνείᾳ· ἐπὶ αὐτοῦ καὶ πορφυροῦν ἀνδρόγυνον· ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ φησὶν ἡ μαῖα τὴν Ἑρμιόνην πορφυρίδα ἐνδεδυκυῖαν· ἐπὶ τῆς πορνικῆς. Κορυλλᾶς· Κόγχην τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ ἡ ὄγχος ἄξιον, ὃ οὐδενὸς ἄξιον· καὶ ὀγκᾶν διηγεῖν. Ἢ τὸ ῥᾳδίως τι πιστεύειν· οἷον ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ· τὸ δὲ τῷ ὄγκῳ διαλεῖν. Κογχύλη· ὅσα ἐν πορφύρᾳ. ὡς παρὰ τὴν πίνναν καὶ τὰ μείζω οἱ οὕτως καὶ οἱ κύβοι παρὰ τὸ ὀμβεῖν τὴν ὀσμὴν ἀναλαμβάνοντα διὰ τὸ εὔοσμον τὸ ἀέρος δύναμιν, ἔτι καὶ τὴν ὑδρίαν, διὰ τὸ εἶναι ἐν ὕδασι τὴν δύναμιν ἐμφυτίων πέρ ἐστιν ὀσμὴν οἱ ἰχθύες ἀναλαμβάνοντα· καὶ αἱ ὀγκύλαι οὖν ὀφθαλμὸν ἔχουσαι, φαίνονται δὲ λέγειν ἐφ' ὑπερβολῇ. ὁμοίως καὶ οἱ προηδεῖλοι τὴν πρεῶν πρὸς τὴν τῶν ὕδατος ἐμφάνειαν πρεμμυόντων, ἐφ' ὑπερβολῇ φαίνονται αὐτοῖς. Κοδάλου χοίνιξ. Ἀποιμία. Ἐπὶ τῆς μείζοσι μέρεσι πεχειρημένων. Κοδιμάτιον. καμινάτιον. Κοδράντης· τὸ παῦρον. πλεπτὸν δύο. Κοδράτος· ρωμαῖος ἱστορικὸς· ἔγραψεν ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν, σύβιβλίοις ιε'· ἐπέγραψε δὲ χιλιετηρίδα καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος ἢ παίσαρος. Κοδρίτης ἄρτος. Κοδρόμιον, ὄνομα τόπου. Κόδροι ἔθνος. Κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφιπρόσωπον ἐπὶ τραγῳδίας· τὸ ὑπόθορνος τῆς ὁδοῦ· οἷόν τι ὑπόδημα ἐστὶ φ'· οὕτως ἐκάλει τὸ καθημαγμένης ἀθλιωτάτης ῥήτωρ· μαθητὴς περδίκου τοῦ σοφιστοῦ σωκρατικῶς· οὗτος γὰρ καὶ βίᾳ λέγειν ἀναδιδάσκων πολλάκις· ὁ μὲν κόθορνος πρὸς τὰς ὑποδήσεις ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττει· Κόθορος· ὀκρυόπτων. Κοθωνίδης, ὄνομα κύριον. Κοῖνοι· Κόγχυλος, ὄνομα κύριον. Κοκκιανὸς ὁδίων, ὄνομα κύριον. Κόκκος ῥήτωρ ἀθλιώτατος· μαθητὴς ἰσοκράτους· λόγους ῥητορικούς· Κοκκῶ ἀπλῶς ἐστὶ ταχεῖ· Κοκκύαι· αἱ πόλεμοι· ἀφ' ὧν μέλλουσι κινεῖσθαι μάχαι· Κοκκύζω· φωνῶ· Κοκκύσω· ζωθήσομαι δώσω· Κοκκύμηλα εἴδους ὀπῶρα· ἢ ἁπλῶς μῆλα μεγάλα ἐρυθρὰ οἷον κόκκα· Κόκκυξ, εἴδος ὀρνέου· ὁ παρ' ἡμῖν κούκκος· Κόκλης· ἐπωρώθη ὁ ῥήτωρ ὁ ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμόν· καὶ ἐπικλίνθη ἡ κλῆς· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν, ὃν κλασμένον οὗτοι ῥωμαῖοι· Κόλαφος ταῖς σιάλοις. Κόλαβος· ὁ μικρὸς ψωμός. Κολλάβος τοῦ ἄρτου· τοὺς ἐσωτάτους τῶν πλακούντων τοῖς κολλάβοις τῆς μιθάρας· οἱ δὲ, εἶδος πλακοῦντος τε γλυκέος καὶ ἄρτου μικροῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ συμμάλλων κολλυβίζεσθαι· ἢ πλάβοι ἀπὸ χορδῶν ἢ τόνια. Κολαβιοθείη χλιανοθείη· συντηκθείη· ἀτιμασθείη· ἢ λάβρος ἢ καὶ κέλαβρος ὁ μικρὸς χοῖρος· ἀντὶ τοῦ ἀδύνατος λέγειν ἄξιος νομισθείη· Κολάζω· αἰτιατικῇ· Κολακεύω· αἰτιατικῇ· Κολακεία κατὰ πάντα· Κολάκρεστον· ἀείσω· ἢ νῦν ἀπιγνῶς ἐθέλω παρέχειν ὅτι βούλεσθαι· πλὴν τὸ κολακρέβυ μάλα πόμφυ· Κόλαξ· ἀπατεών· Κολασσαλὶς, ἀπὸ τοῦ κυ· ἢ κολασσαθεὶς οἱ ῥόδιοι· οἵτινες ἀνέστησαν σὺν τῇ νίκῃ σφαλιδᾶν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου· ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκέλευσαν κολοσσὸν. Ἐπὶ σελήνου τὸ νικήνορος ἢ Ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος· σὺν ἐπιγράμματι· αὐθρῶσι πρὸς ὄλυμπον ἐμηκώσαν κολοσσὸν τόνδε ῥόδου ναέται δωρεὰν δοκὸς ἀέλιε χαλκεον· ἡνίκα πυμάτα ἰδόντες σὺν ὄχεσφιν ἐπὶ γᾶν δυσμενέων σὺν ἄρεσι. Κολαινὶς, ἐπώνυμον ἀρτέμιδος· ἀπὸ κολαίνας τινὸς τοῦ δήμου· ἢ διὰ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἠλον· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίς. Κολεμβεῖος ἀργυραμοιβὸς· ἤτοι ὀνείρατα ἀντὶ ἀργύρου αἰνιττόμενος· παρὰ τὸ ἀργυροκόπος· ὁ ἀργυροκόπος· κολεμβεῖος. Κολεόπτορον· εἶδος ζωυφίου πτηνοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ ὡς σὺν κολεοῦ βλάπτειν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· Κολεὸς, ξυροθήκη. Κολεβῶσι· κύλαστύπου σιν· ἀείσω· νεφέλαις· τὸν τὸν δείλαιον κολεβῶσει· ἢ καταβαπτίζουσιν· ἀπὸ τῆς ἐλαίας καταβαπτουσῶν· οἷον, τὸ σὺν ἄλλοθι τὴν οἰλίαν. Κολιά· ἐνθαλασσία ἄμπρα· ἢ ἁπλῶς, ἀπὸ τοῦ ἡλιαζομένου, ἐστὶν αὐτόθι ἀφροδίτης ἱερὸν κωλιάδος. Κόλιξ ὁ ἄρβις, ὅθεν ἐκολόθριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν· ἐκολοβωτικῶς ἡλικίας ἀρσενικῶς· ἢ ἀείσω ἄρβι. Κολοβὸν, ὃ μὴ ἔχων, ἐκολοβὸς ὁ σιμός, Κολοβόρειον, ὁ μικρόρριν· ἐκολοβώμαζε. Κολεμβυών· γλώσσης τὸ πορσὴ ἀπελάβοις ὁμοιόν ἐστι. Κολόκυμα, τὸ κοῦφον, ἐκ μικροῦ κεχλάζον, ὡθῶν κολόκυμα ἐκβραίπωνες κυ ἢ ἀείσω· Κολοκύντη, μαρέκη, ἐκ βραδυμία, κολοκύντης υἱὸς ἐστὶ· Κόλον κεν, μάτιον·

Κολοβὸν, ὃ μὴ ἔχει πλατύτερον τὸν χεῖλος τοῦ στόματος, ἢ ἐστὶ τὸ μῆκος τοῦ στόματος, τοῦτο τὸ δὲ ἐναντίον ἀνεκλάλητος φυμολογεῖς, ἀφαιρούμενος τὸ πλάτος ἀπὸ τοῦ μήκους. Κολοβοὶ· ἅλματα. ὡς ἔστιν ὁ ῥοδίων κολοβὸς ὁ διὰ μέτρου κατεπεπλεγμένος ὢν ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ, οὕτως οὐδὲ στρατιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ἦν. Κολοβύρτης καὶ κολοσυρτὸς· βόρυβος· μεγάλως αἰρομένης τῆς φωνῆς· καὶ εἰς ἀέρα ἐπηρμένης· τὸ δὲ κοίλον πυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει, βέλτιον ὂν τοῦτο τῆς κόλπου συρόμβου κοπιορτός. Κολούεται· ἐμποδίζεται· καὶ ἀπείργεται τῶν παρίδα σώζειν, ὃ πλανᾶσθαι ποιεῖ καὶ ὑβρίζειν ἀνθρώπους πολλάκις. ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζει. Κολάζει· χειροτονεῖ· ἐλαττοῖ· ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐν διαπαιγμοῖς· τοὺς δὲ στρατιώτας πολλὰ ἀναδιδόντας, ἀπέρρεται τοὺς μὴ ἵππα ἐπιφέρειν· τοὺς δὲ πολύοντας. Κόλουθ· λυκοπολίτης· βυβλιοπώλης· ἐπιστολεὺς ἐπὶ τῶν χρόνων ἀνασταίτης βασιλέως· ἔγραψε καὶ λυδωνικὰ ἐν βιβλίοις ε'· ἐξηγήσατο δὲ πῶν· καὶ ποιητικά. Κόλπος· ἡ μὴ ἔχουσα κέρατα ἢ ἡ πολυβώλιον ἔχουσα οὐρά· ἀφορίζουσι τοῖς ἰδιοφυΐαις ἀθύεται· καθόλου τὸ θῆλυ μὴ ἰδίως· καὶ ὑβρίζει· ἐπὶ τοῦ τοῖς θείοις ἀεὶ σοφαίνεις· ἀφ' οὗ δὲ θύσιμός ἐστιν, αὐτὴν ἱέρειον ἀνέχουσιν.

Κολουρεία· πέρα· ποίλιπε καμμένη· ἢ σροπύλη· ἢ ἀναλλιμάχω. Κολούεια· ἡ πολυβδαῖς ἔχουσα ἔρας· τὰ τοιαῦτα καὶ ἄρτων καὶ ἰατρικῶν φαρμάκων λέγεται. Κολοφών· τὸ τέρας· τὸ μέγα ἢ ὑψηλὸν ἀπειρωτήριον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κολοφωνία· εἶδος τι ῥόδου μοῖσα. Κολοφώνιος, ὄνομα κύριον. Κόλλοψ· ἀχρεῖος· καὶ πόλεως. Κολλᾶσθαι δοτικῇ· κολλᾶται μόνος. Κολωνάων καὶ κωνάων· ἢ ἀλόγως ἐμέσατο καλλίμαχος· ἀντὶ τοῦ τῆς κολώνης· ἀλλὰ τὸ κολωνοῦ. Κολωνέτας· ἔτος ὠνόμαζον τὴν μιαθωτὴν· ἐπειδὴ πρώτον κολωνὸν εἵστησαν ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς· αὕθα τὸ ἐφαίσειον καὶ τὸ ἀρυσάμιον ἐστίν· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς ἔτος ἀγοραῖος· ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος κολωνὸς πρὸς τῷ ποσειδῶνος, ἱερὸν ἔθος ἀνεῖναι ὁπότε ἴδοιεν. Κολώνια· ὄνομα τόπου. Κολώνη πόλις μεγάλη· ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἱδρύσας τοῦ πολιοῦχον ἴσασιν οἱ τὰ χάραξ τὴν θέσιν ἐπονόμασε. Κολωνός· γᾶς ἀνάγμα· τὸ πρὸς ὕψηλὸς πεπονθός· ἐπειδὰν δὲ εἰς τὸ πρόσω κολωνὸν ἴωσι, συζεύξαντες τοὺς λοιποὺς διανύπτερα ἄρειανός· καθεώρων κολωνοὺς λίθων πολλαχοῦ τὰ ὄρους μονεμπεμένους· τὸ μὲν, μείζους· τοὺς δὲ, ἐλάττους· ὃς εἶναι ἔζον ἐπὶ τὰ πρόσω σωσιλωΐχθαι· ἢ χαρὰ οὐ φύσει ἀλίθιον· ἀλλ' ἀγεῖον τὸ πρόσω· ἀλλ' οἷον εἶναι θῶαι ἐπιπεπαθαρμένον. Κολωσός· ὀβόρυβος. Κολπίζω.

Κόλπος ἐπὶ θέσεως· ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός· χεῖρ δὲ ἐπὶ ἐργασίας· ἵνα τὰ πρόσω ἐφῇς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ μέσου τοῦ πολλοῦ. Κολοιὸ πέρα καὶ κολοιόπερα ζῶα· ὁ πανάθαρος καὶ ἀμαθολόνθη· καὶ εἴτι ἄλλο. Κολοιὸς πρὸς τὸν κολοιὸν ἴζανε· φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ συναγελαστικόν· ἐπὶ τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ὁμοίοις ἐπομιλούντων. Κολοιούς, ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν.

Κόλυβα· σῖτος ἑψητός. Κολυβιστὴς· βαπτιζόμενος. Κόλυθρον· εἶδος φυτοῦ. Κολυμβάδα· σῦκα περίεργον. Κολυμβήθρα ὁ πόλυμβος· πόλυμβος δὲ ὁ τὸ λαβρὸν. Κολύμβων εἶδος νομίσματος. Κολλύρα εἶδος ἄρτου· ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος ὃν τοῖς παισὶν διδόασιν· ἢ εἶδος πλακοῦντος· ἢ κολλυρίζω τὰς λαλαγὰς τηγανίζω· ἢ ἐπιχωρίως κολλύρια ἡ λαλαγία.

Κολυλάς· ἡ λαμπιανῶ· εἰς τὸ τίμων ἢ μισανος· κολυλάς ὁ δῆμος τῆς αἰγυπίδος. Κολχική· ἁλατική. Κομᾶ· γαυριᾶ· μέγα φρονεῖ· στεφανᾶται· χλοηφορεῖ· ἐπιχώριον ὑπὸ βολὴν ποσμεῖται ἢ πειρᾶται χρημάτων μεγαλαυχεῖ· μὴ φθονεῖσθαι ὑμῖν νομῶσιν· ἂν ὑφῶσι πλατυσι· τὸ γὰρ νομαῖον ἐλεγεῖ ἐπὶ τὰ ὑφαίνει γαυριᾶσθαι καὶ μέγα φρονεῖν· ἄλλως τε τὸ τοῖς θριξὶ νομᾶν.

Κόμμα· ἀεὶ σοφαίνεις· ἔοικε λέγειν τὸ κυνηρὸ κόμματος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὀνομαζόμενον, ξέουσι χρυσίου ἀπὸ κομμένου, ἀντὶ τοῦ θέσειν φαύλου σώματος· κυνηρ κόμμα, ἢ παρακεκομμένος ἄργυρος. Κομμαγηνή· ὄνομα τόπου· καὶ κομμαγηνὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Κόμανα, πόλις, ἔνθα ὁ χρυσόστομος ἐτάφη πρεσβύτερον. Κομᾶρος βαλανικῶς, ἀρσενικῶς δὲ κοτίνας, εἴδη δὲ δένδρων ἅπτα, Κόμματα καὶ κυρίαια, τὰ μὲν κυρίαια ἐστὶ τὰ πίτυρα· τὰ δὲ κόμματα, ἔοικε μέρη τινά· ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν πόδιον τὸν σίτον αὐτὸν ἐν τῷ σάχυϊ γινομένων, ἢ ὧν ἀνθερίκων. Κομβεύτον. Κόμβος· ὁ μόμβος ἢ δύο χειδίων· ὁ ἅπτις δήσει ἅπτει

δήσει ἐπὶ τὸν ἴδιον βαλχηλον. Κομβύμαλος. ὁ καλλωπίσματος. Κομενταρεῖσιν ὄνομα νύει Κομεντίολος ὄνομα κύριον. ὁ δὲ φιλίππιος ἀντὶ τοῦ παραπήγνυσι καὶ κομεντίολον βασιλὰς στρατηγὸν ἀνέθηκεν. Κομέτιον. ἐπιμελείας ἄξιον. Κόμης ὁ ἵππος, ὁ νύειος. καὶ ἔστρουθον τὸν ἀστέρα, ἐπὶ ἡμῖν αὐτὸ ἄξις αὐτόν. Κόμιον, τὸ ὑπερβολὴν τῆς λάμψεως λεγεῖ τὸ ὑπερέπειαν. Κόμης κεφαλῆ. Κόμης. ὁ λευκὸς ἄρχων ἐπὶ κλίνεται ἡμῖν. Κομήσης. ἀδιάφανης πλούτου. μηδὲν ἑαυτὴν κομήσης. ἀντὶ τοῦ ὑποφανήσης. παρὰ τὸ κομῶντας ναυκτιλῶν. εἶναι ἀληθὰς φησι, μὴ μέγα φρονήσης. οὐδὲν γὰρ ἦσθον ἐπὶ αὐτὰ πείσῃ τινὸς δὲ κομᾶσης γράφουσιν. ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι. ἢ διὰ παρτείαν, ἢ διὰ σμικρολογίαν. ὧν ἐκ τοῦ τῆς φιλοσοφίας ἀπειράτου δεῖς πώποτε φησὶν ἀδιάφανης συνεφέλαις. Κομῆται, ἀστέρες οἷον πωγωνίας καὶ λαμπάδιας. πυρὸς ὑφεσῶτος εἰς τὸν ἀιθερώδη τόπον ἀνενεχθέντος ἕλας πυρὸς ἀθρόας ἔξαψις πρὸς φερομένου ταχέως. καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος. ὅτι παρὰ φύσιν τεταραγμένοι ποιότητες ἀστέρων. κομῆτης. οὐ τὸ κάλλος λεπτότατον. τὸ δὲ ἄνω κάλλωται ὡς ἐπὶ ἡμῖν. δασείας. οὐ τὸ ὅλον λεπτὸν ὡς ἐπὶ δόρατος. πωγωνίας. οὐ τὸ κάτω μὴ κάλλωται. τὸ δὲ ἄνω στενώτερον. ῥόθιος. κύνα δασεῖ ῥάθος ἔχειν ὡς ὀφαινόμενος ἀστὴρ. καὶ παρομία οὐδεὶς ἡμῖν ἐστὶς ὅστις ἔ. τὸ δὲ ἀπροτελεύτῳ, αὐτὸς οὐ πρὸς τὸ ἐχώ τὸ βιμέλαζωμαι μόσον. ἐγὼ γὰρ ἐγὼ φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο σῶμα. ὄνομα. δεῖς νομήτης ὅστις ἐπιλείζεται.

Κόμμι, ὁ λιβανωτὸς. ὁ ὑγρὸν μύρον ὀπὸς δακρύου. Κομιάτων. ἁγίαν λαμβάνων τὸ ἀφθῶναι. Κομιδῆ. λίαν. παντελῶς. ὅλως χερῶς. εἰλικρινῶς. παντάπασι. τελείως.

Κομιδὴ. καθάρσεως. ἡρόδοτος. λέγεται δὲ ἡ ἄφιξις. ἡσίοδος. πολύβιος. θεὶς ὑμπροθυμίδης. καὶ τὸ ὅλης ἐπιβολῆς ἀφίκου.

Κομιδήν. ἐπιμέλειαν. ἐπὶ τὸ ἀπλαβεῖν τι τῶν πεσόντων, νομιδὴν ἐπάλεσαν οἱ ῥήτορες. Κομμίζειν. κόμιζε. ἐπιμελοῦ. Κομίζεται αἰτιατικῆ. αὐτὸ τὸ ἔχει. αὖθέλασε. πάντε μᾶς νομίζεται. Κομισικὰ πλοῖα, εἶδος ἐπαλῶν ἐν οἷς ἐπομίζουν οἱ τύραννοι, ἢ λαφθέντα λέφυρα, ὡς ὑπερίδης δηλοῖ. Κόμοδα. δόσις ἐπὶ τὸ σεισμοῦ παρεχόμενον. Κόμοδος. βασιλὰς ῥωμαίων. οὗ ὑπότινος τύχης ἐλαυνόμενος, δὶς ζοσῦζεν μανίας ἐπαρουσίας πρυχώρησεν, ὡς τῷ ἰδίαν πρωσηγορίαν παραπίσασθαι. ἡρακλέα δὲ διὸς ἦον ὀνομάζεσθαι. ὥστε μὴν ἀφ' ἑαυτὸ φέρεν ἐπὶ πρωσηγορίας πρωσίταξεν ἕστως ἀμαζόνος. ἡμαζόνος. αὐγυνος. ἡρακλῆος. ῥωμαῖος. ὑπεραίρων. ἀνίκης. ἀσεβὴς. ἀτυχὴς. λούκιος. αἴλιος. αὐρήλιος. ἀντωνῖνός τε τὸ ῥωμαίων σχῆμα, λεοντῷ ὑπερώρυτο. ἐ ῥόδος λοιπὸν ἐπέφερεν. ἔστω τὲ θηρίοις ἐ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, ἀδόκως κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοντίζων ἐ παρὲ πάντων θαυμαζόμενος. ἐπειδὴν δὲ ἐπὶ πολλῷ μιαιφονίαν ἐτράπη, πάντας ἀφῃδῶς ἐπὶ ἀθλίως ἐ λελωβημένους ἀνδρας, ὑπὸ θέαρον ζωγραγῶν, δρακοντοφόνητε τινα πρὸ θεὶς ἐπιγενάτων φάσματα, ὡς γίγαντας ἐκ ῥοπάλῳ κατεῖρ γάσατο. καὶ ἀδόξων δὲ ἐν τοῖς μονομαχείοις, ἐπὲθεν δὲ ἴδιας πανηγύρεσι πρὸς τὴς συγκλήτου βαλλὴς ὑπανθρώπων, ἐπὶ πάντων μὴν καινῶς διεφάλλετο. ὥστε ἐ ἴλιον μαρκίαν ἐν ἔχε παλλακὴν τιμῶσθαι, καταγνῶναι αὐτὸ ἐ ἀπαγορεῦσαι τὰ πρεπόμενα. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐκέτευον αὐτὸν, μηδὲν ἀνάξιον βασιλείας πρᾶξαι. Κομμουνικεῖον. ἐπιστολὴ πρωτικὴ ἀπελλομένη εἰς χώρας. Κομμὸς. πρόκερχις ἡσμένος. ἡ ἐν γυναικὶ μυρία πληθὸς. μετὰ κομμῶν ἐ ὀλολυγῆς. ὑπὲρ σῆς ἐ ὁ θυρμοῦ. Κομμᾶσθαι. καλλωπίζεσθαι πρὸς ἔργως ἐ γυναικῶν. οὗτος ὁ πολις. Κομῶσαι. ἀνθοῦσα πλάττουσι ἐ κομῶντες. Κομμωτὴς. καλλωπιστής. Κομμωτίζω τὸ ἐπιμελοῦμαι. Κομμωτικαί. ἀπὸ τοῦ κόμμου. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κόπτω. Κομμὸς. ὁ ἐκ κομμένων χιτὼν κόσμος. Κομμωτικὸς. ὁ ἐκ πολυτελείας κόσμος. ἐκ κομμωτικὸν ἀδετέρως. Κομμώδια. ἐμπλοκὴ διακόσμου τῶν γυναικῶν. Κόμπαρος. ὃς συνέζευκται εἰς ὑπερεσίαν τινί. ὁμοίως δὲ αὐτῷ ἐπὶ τελῶν χρεία. Κομπῖνα. Κομπολακύθη. μετὰ ὀκόμυρος κομπόλοιον. ἐπὶ ἀπὸ κομβίου ἐ ἀπὸ τοῦ κάμπτω. Κόμπος. ὁ ἐκ κομμένων χιτὼν κόσμος. ἐ καὶ παρὰ πλασμένον τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ λαμβάνω. πάντα δὲ τὰ φυσικὰ ἡμῶν τε

ῆι. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἡμᾶσθαι καὶ τῆς λαμύθου σωτίθεται. Κόμπος. ἀλαζονεία. ἔμπαρσις. πύφυρτο δὲ τὴν δέησιν κόμπος βαρβαρικὸς καὶ ἔμφασις αὐτομάτως. Κομποφαντελθερέμονα. αὐτὶ τοῦ βαρυρρήμονα. φάντελοι γὰρ αἱ βαρεῖαι φορτίαι διὰ ξύλων. Κόμπω. ἐπάρσει, μεγαλοδοξίᾳ. ὅτι τεμπεριώσαι, ὡς ὑπαιτιόμενοι γὰν ἔχειν σιδηροφόρον, ᾧ τοιῶδε κόμπῳ ἐχρήσαντο. Κομψὰ ὀμνοι. ἀλαζονικὰ ὀμνοι. πεφώρανται δὲ ὅμως τῇ πείρᾳ κομψὰ ὀμνοι τὰ ἐπιορκίαν. πρεῖ ἰσοθεοκρέφων ὁ λόγος. Κομψὰ εἰπικῶς. παρέργως, κατὰ ἀριστίδην. ἀλλιανὸς πρεῖ ἀσεβῶν βασιλέων λήθη θαυμασθέντων φησί. καὶ ἀεισοφανίς. ἐπὶ δὲ κόμας καὶ κόμψος εἶναι πραγματικῶν. Κομψεία. ἐλαφρία. ἀστειότης. πιθανολογία. ἀλαζονία. Κομψὸν. πρείβανον. πρεί λαλεῖν. παγοῦργον. ἀπατητικὸν. πιθανὸν, τεχνικόν. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀγαθὸν ἔπαινον δηλοῦν. ὁ δὲ, τὸ δὲ ἀπὸ τύχης μᾶλλον τῶν οὐκ ἔργων κομψὸν, αἰσχύνας ὕβρεσι, τὸν βαρβαρίζοντα μὴ ξυνιέναι καὶ ἀγαθὸν τι. ἀεισοφανὴς νεφέλαις. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν σωτηρίᾳ. τουτέστι πιθανὸν καὶ ἀγαθὸν ἐν συνόδῳ. καὶ τῇ πρὸς τοὺς ἑταίρους κοινωνίᾳ. ἀεισοφανὴς. ὁ μὲν κλαυσοφῶντες ἐθηρεύμενος ὁ κομψός. αὐτὶ τοῦ ἀστεῖος. κλαυσοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βάλλεται αὐτὸν ἀποδεῖξαι. διελθὼν λόγῳ πρεῖ ψυχῆς. ἐπιχέρνα κομψὸς μεμερισμένος. καὶ ἔστις αὐτοῦ ἀποθανεῖν δὶς λέγει, ἐπὶ ἀνεφεὶ κομψός. ἀλλὰ τῶν συνετωτέρων. καὶ αὖθις. τὸ πρᾶγμα κομψόν. καὶ σφόδρα ἐπὶ τοῦ τρόπου. Κόναβος. θόρυβος. ἦχος. ἀφρίσιν κυαναυγῆ δόναβον ἐπαφρίουσα πέλαγος. πρὸς λαπαίνης γυναικὸς ὁ λόγος. Κοννᾶς μέθυσος. αὐλητής. καὶ παροιμία. κοννᾶς μὲν στέφανον ἔχων, δίψᾳ δὲ πολλὰ ὡς οἷς ἐθέλουσι πόσια παρῶν ἀεὶ ἐστεμμένος. ἢ ὅτι ὁ λυμεωνίκης γυμνὸς ἦν ἐπὶ ἔτερον ἢ πότινον ἔχων ἢ ὅτι αὐλητὴς ἦν ἄριστος πεμιχθεὶς, πολλαπλασιεστεφανωθεὶς ἐφ' ἑκάστῳ νικῶν ἐστεφανοῦτο καὶ σπασάμενος ἰδίδου χάριν. ὅθεν καὶ παροιμία κοννᾶς δὲ φιλοστέφανος ἐστὶ φιλόπαις. λέγεται δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέποτε τιμῆσθαι. Κονδυλίσας κονδύλοις πλήξας. ὁ δὲ ἡρακλῆς παῖδα νήπιον πρὸς φέροντα οὐκ ἀταθύμια, κονδυλίσας ἀπέκτεινε. Κόνδυλον. τὸ ἐπολόφησαν αὐτὸν ὡς ἔοικεν ἐν Ἄιδου οἱ ἀπιστοῦντες λέγουσιν. ὁ δὲ ἡλαφὸς ὅτι παρὲξ πεχάρημαι. ἀεισοφάνης. ἦν ὁ παῖς οἷον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ὑποπτεύοντες τὸ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν. Κονία. ὁπονιορτός. Κονίβρον. ῥῦπος. ἔλαττον ἢ μᾶσσον ἀνδρὸς ἀνίας. ἀεισοφάνης. καὶ ὑγιεστέρως κόνιον. καὶ κονίσι. καὶ κονιορτοῦται. καὶ κονιωμένους. κόνεως πεπληρωμένους.

Κονιᾶται. οἱ τοὺς τείχους παρεμβεβηκότες. Κόνδυλος βοηθητικὸν ἐλατήριον, διὰ τὸ ὁ μικρὸς διὰ τὸ μέτρον τοῦ ἰσχίου. πρὸς γὰρ ἀθλητὰς κόνδυλον μὲν ἀπλῶς οὐ ἐδέξω. αὐτοὶ δὲ ἐξέπιον τότε τὸ σῶμα. Κονιόεσσα. πολυσχιδὲς ἐπόδυμα. τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα. ἀπὸ κενεπλασσόμενον ἐπὶ τοῦ κόνεως. καὶ δὲ κόνις δηλοῖ τὸ κύσεως. καὶ δὲ βοῦς καίνωται τὸ κόπτω. καὶ λαπαξ καὶ μὴν γῆ. μεμφθὲ δὲ ἐπὶ πολλὰ. βυτίσι σεσηπὸν σανδαλίῳ. οὐδὲ τὸ σεσήπεται ὁ ποιοῦ ἐπιορκοῦσι. Κονιορτὸν. ἀσκοῦ πλείστου. ἐσθῆτι πληρώσας κονιορτοῦ, φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρὶ. καὶ κατὰ τὸ συμπλοκὴν βοὸς ἀσκοῦ τῆς αἰθάλης νύπτην μαχαιρίδιος. Κονιορτοσάμενον. ἡνίαν ἐπαγαλλόμενον. κονιορτοσάμενον καὶ ἐν πορείας κατὰ σπυρὸν ἐχόμενον ἐπιφαίνονται. Κονιωμένῳ. Κόνις κόνεως. τῇ κόνῃ. Κονίσαλος. κονιορτός. ἠνιόσαλος λαίμων πρεῖ ἀπώδης. ἐν τῷ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι. καὶ κονισάλεος. Κόνισαι. γυμνάσθητε καὶ κονίσθαι. τὸ γυμνάζεσθαι. Κονίσουσι. κόνιν ἐπερᾶσι. Κονίσρα. ὑπὸ τῶν κονίσρας ἐς τὰ ῥίψαι βοῦς πόνους. Κονίσρα. παλαίσρα. κηπυλίσρα. Κόνος ἀρβύη. θρομία ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων. Κοποσπογήλθρος. ὁ ἐλλοιδορούμενος ὀνομαζόμενος παρὰ Ἀνακρέοντι. ὃς ἐπὶ γυναικεία φονῇ, ἐπὶ δὲ τυφὰς ἀσχολίᾳ, κατελύθη ἐπὶ ἀρβάκτῃ τὸ ἰδίᾳ στρατηγός. ἀναγναθεὶς ἐλθεῖν εἰς κόσμον θάνατον. ἐπὶ τῷ βασιλεῖοις κῆπαι σαι ἑαυτὸν. ὁ δὲ ἀρβάκτης ἄνθρ, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ μετέθηκεν εἰς μῆδους. Κόννας. ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τοῖς ἀρετὴν τὰ δὶς μὲν παισὶ, κόννας ἐπέλλια δὲ δὶς δὲ νεανίσκοις δραμβὰς ἐπιχείρας. πλυβριόφησι. Κόννα ἄφορον. ἐπὶ τῷ μηδενὸς ἀξίων. ὁ δὲ κόννος

λυρικὸς

λυρωδὸς ἰωὼς τινὸς φασιν τῶ ἀφωνῶ. ὡς δέ τινος ἡ ἀρωδός. Κονωδὸν ἀγωνιῶ Κονισιστῶρεῖ θεῖον συνέδριον. Κορσύλος. αὐτοπρόσωπος αὐδὺς οἱ τῶ ῥωμαίων πολῖται διοικοῦντες ὠνόμασαν εἶα δὲ πορούλους καὶ πορήγορας τινας. οὓς ἄλλως μεταλαβόντα διὰ τὴν ὑποχθονίαν ἐξουσίας ὑπάτους πορηγόρευσεν. ἐνδὺ ὑπάτου πολατύτερον. Κονδὸν πολεῖν. παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸ σκηνίου τοὺς ζῶντας. Κόνυζα ροβήκης. Κόξα. τὸ ὀπίσω τῶ γυναικείου μέρους. Κόορτις. ῥωμαϊκὴ σπεῖρα. ἄθρους ἀγὼν ἐκ παρεμβολῆς ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν

ἐπὶ θάσσα τὸ μὴ ἀπούειν. ἐπὶ δὲ τῶν ἡρίων δὲ ἐν ἰλιάδι ὠνείρασι λάσι μολθοσῶν ἄδης, οὐ σχεθυμα-
τέρα ἰὼ ἐκέλευσε ἠέλιω φορτοφόνω. ὡς γὰρ ἂν τρεῖς γυναῖκας οἱ μολθοσοὶ ἠέρας ἐκέ-
λουν. ζεύτην ἐφίλησεν ὁ πειρίθους. καὶ ἐβουλήθη νυκτὸς ἁρπάσαι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐ-
τῆς ἄδης, ἔδησεν αὐτὸν εἰ ἔχει πρὸ τῆς θύρας πιώα. οὐ σπάλει διὰ τὸ μέγεθος τρισὶ ἐρυέρεσι. καὶ ἐλ-
θόντα κατὰ σωφρόνην τὸν πειρίθουν διεχρήσατο. ἰχελθούσης δὲ ἠόρης πρὸς βοήθειαν, καὶ αὐτὴν
διεχρήσατο. πείθεσθαι φασὶν ὅτι ὁ πλούτων αὐτὴν ἥρπασε. λέγεται δὲ καὶ ἠόρη καὶ ἠόρος ὀνεώ-
τατος. ἀπὸ τοῦ ἀείρω τὸ ἐπιμελοῦμαι. πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. ἐξ ἐπιτοῦ ὀφ-
θαλμοῦ ὁμοίως. νεωπόρος δὲ οὐχὶ σαρῶς τὸν νεὼν ἀλλ' ὁ ἐπιμελούμενος αὐτοῦ. Κόρημα. τὸ κό-
σμητρον. μὴ ἐν ἠόρει τῶν ἐλαφρῶν. αὐτὶ τοῦ ἔρημον πολλῶν οἰκητόρων διὰ τοὺς πολέμους. ἰὼ δὲ ἐξ
ἀρᾶτις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις. ὥς που καὶ μένανδρός φησιν. ἐπικορηθεὶς οὖτε. ἀντὶ τοῦ ἄρδην ἀ-
πολεσθείς. Κόρης κόρης, ὄνομα κύριον. Κόρης κόρεως ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η. ἀείσο-
φλυνης κόρεις δὲ κόρεσσος θηλυκῶς. Κορήσατε, ἐπιμελήθητε. Κορκοὺς ὄνομα τοῦ ποτα-
μοῦ. καὶ κορκυρία πόλις. Κορίαννοι. φερεκράτης μέχρι τοῦ. Κορεῖδης ὁ σόλων ἐπέπλη-
το πατρωνυμικῶς. Κορεθαλὴς ἡ δάφνη. καὶ κόρος ὁ κλάδος. καὶ κορεῖν τὸ τοῖς κλάδοις
σαροῦν. Κορικῶς. γυναικικῶς. ὡς κόρη. Κορίννα. λυρική. συνίκησε δὲ πινδάρῳ ἀχελῳ-
δοῦρου καὶ προπρατίας θηβαία. ἦν δὲ ἀγραία. μαθήτρια μυρτίδος. ἐποίησε δὲ μῆλα λυρικά. ἐ-
νίκησε δὲ πινδάρου ὡς λόγος πίνδαρον, ἐγράφη βιβλία πέντε. καὶ ἐπιγράμματα. καὶ νόμους
λυρικούς. Κορίννα, θεσσαλία. λυρική. οἱ δὲ, κορινθίαν εἰρήκασι. νόμους λυρικούς. Κορίννα
νεωτέρα θηβαία. λυρική. ἡ καὶ μῆλα πλήθουσα. Κορινθικὸν. οὐδέποτε μίσουσι κορινθικὸν, οὔ
ποτε πειρᾶς τῆς ἀφιλοτεχνίας μισοῦσι μῶμος πενίης. Κόρινθος ἀπὸ κορίνθου τοῦ μαραθῶνος
ἢ ἀπὸ κορίνθου τοῦ πέλοπος. Κόρινναι. ἰλιάς. ἔστι δὲ τῶν ἐποποιῶν. ἐπὶ ὁμήρου ὡς τινὲς ἔδοξε
καὶ πρῶτος γράψας τὴν ἰλιάδα. ἔστι δὲ τῶν ζωϊκῶν συνιστορούντων. ἰὼ δὲ πολεμήδους μαθητής.
καὶ ἐγράψε τοῖς ὑπὸ πολεμήδους αἱρεθεῖσι δωρικοῖς γράμμασιν. ἐγράψε καὶ τὸν διαρδάνου
πρὸς παφλαγόνας πόλεμον. ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν ὁμή-
ρου. καὶ σύνταξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις. Κορινθιάνοι. ἐθνικόν. Κόρινθος πορώσιον μικρόν.
Κορθύεται. κορυφοῦται. αὔξεται. ὑψοῦται. ἐπαίρεται. καὶ πόρθυε τὸ εἰς ὕψος ἀναγκαῖ. ὁ
δὲ, ποιήσας ἐξ ἄμμου πόρθυον. καὶ ἐξάρας τῆς γῆς ὀλίγον ἐπὶ πολύ, πάλιν ἐφ' ὃ πρότερον κατασείσας
αὖθις τὸ πάχος ὁμαλὸν ἐποίησε. Κορυφυγάς. βοὰς. ταραχάς. θορύβους. λύσον δὲ μά-
χας καὶ κορυφυγάς, ἵνα λυσιμαχήσω καλῶ μῶμον. ἀειτοφάνης. οἵτινες ἀρχὰς ἐπέχοντές τι-
νὰ κορυφυγὴν ἐμύκων. αὐτὶ τοῦ ταραχὰς ἐμίνυον. Κορυφυγμοί. ταραγμοί. Κορυλία
ὄνομα κύριον. καὶ κορύλιος ἐπίσημος ὃς διενεύθη ναυάρτου. καὶ ἔστιν ἐν ᾧ ναυάρτης. Κορ-
νοῦτος. δύω συμφαφέρωμαι κῆνσιν. τῖτος; λίβιος, οὐ διαρρεῖ πολὺ καὶ πλατὺ ὄνομα, καὶ
κορνοῦτος. πλούσιον μὲν ἂν ἀκούω καὶ ἀπαιδα τοῦτον. ἀπαιδεῦτον δὲ ἂν δὲν ὄντα. τοσαύτη δὲ ἰὼ
διαφορά τις βίου τοῦ δὲ τοιοῦ ἀνδρὸς ὧν ἀπρομεμφῶν, ὡς τὰ μὲν κορνούτου παμπλείστου ἀ-
κούειν. θεραπείας τε καὶ κολακείας τὰ ἀνδρὸς συρρέοντας. καὶ διὰ τοῦ ἀπαιδίαν, ἐλπίδι πλη-
ρονομίας. τοῦ τε μὴ λιβίου, ὀλίγου. ἀλλὰ ὄντι ὄφελος ἰὼ. καὶ σύνεσιν ἔλλει ψυχῆς καὶ ἀπλου-
τία. καὶ ταῦτα μὲν ἐπεσκήπετο. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἅπαντός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἐπὶ τοῦτου φαλαγξ
ὁ παιδός, καὶ ἐφορος ἀληθεία μήτε χεμικέτων δεόμενοι, μηδὲ μὴν ὀνδρεπολοῦντες σύγκληρου
διαδοχήν. μήτε ἄλλῳ τῳ αἰσχρῷ καὶ πιβδήλῳ τε καὶ κακῷ καὶ ἴπισα ἐλαθέρῳ ἀλισιόμενοι
τὸν μῦν, ἀνέφλωσαν καὶ ἐξενέλυσαν, ὡς που πεκερυμμένον θησαυρὸν, καὶ πεζανδότε πολλὰ καὶ
ἔσθλα τὸ τὸ μέρος. τοῦτον τὸν λίβιον. τὰ δὲ πλησίον ἐμοὶ δοκοῦσι ἐπιδιερευνωμένοις χρήμασι, λή-
θειν κατεχέσαντο τοῦ πορνούτου. καὶ ἴσασιν ἤτις ἢ δδεὶς αὐτόν. οὗτος ὁ πορνοῦτος λεπτίνεως
σοφος. ἢδε λεπτίνης πόλις λιβύης. γεγονὼς συρράμμενος ἐπὶ νέρωνος καὶ πρὸ αὐτοῦ, ἀναιρεθεὶς σὺν ᾧ

μουσωνίῳ

μουσωνίω. ἐγερμὲ δὲ πολλὰ φιλόσοφά τε ῥήματα. Κορονόσμια. τὰ τῶν παρθενίων κο
σμήματα. Κορυπλάθοι. οἱ βύσι πόρας πλατύοντες ἡμερῶν ἡγύαν βυτέσι τὰ ζῶα πάντα οἱ ναῦ
σκυλάζοντες εἶδωλα ῥαχέα σὺν πλατὺ πάνδον ζώων. οἷς ἐξαπατῶσι τὰ παιδάρια εἰωθεν. οὕτως
κορυπλάθος καλεῖται. ἡρυπλάθους λέγουσι τοὺς ἐν πλατύνοις ἡμερῶν ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης
πλατύοντας ἡρας ἢ πούρους. Κόρος ὄνομα νύειον. Κορώμνα πόλις. Κορώνεως.
ὡς Φιάλεως. ὅθι δὲ εἶδος συκῆς. τοῦτο δὲ καὶ πορφύριον λέγουσιν. ὁ γὰρ παρ' αὐτῆς ἡθροκι
σθεὶς κατὰ τὸ χρῶμα. Κορώνη φατόπους. Κορώνη. διάφορα σημαίνει. καὶ τὸ ἄκρον τῶν αἰ
δοίων. ἐδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτῶν ἄκρι τῆς πορώνης τετρῶσθαι. Κορώνη. τὸ ἄκρον τοῦ ξύ
λου πλήρωσιν. Κορώνη. τὸν σπορεῖον. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων
Κορωνὶς. ἀκρώρεια καὶ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. στέφανον τὸ κεφάλαιον. Κο
ρωνῶν. χαυειῶν. καὶ ἐκορώνα. χαυεία. Κόσην. κρόταφον. Κορσιὰ πόλις βοιωτίας
Κόρυβοι παρὰ ῥωμαίοις οἱ κόρυθες. καὶ κόρυβος σκληθρὸς λάλιος. διὰ τὸ συμβρυκᾶσθαι τὸ
κόρυκος. Κόρυβος. ὄνομα νύειον καὶ μορυός τις μερῶν τὰ νύματα. καλλίμαχος τὸν ὄγδο
ον ὥς τι κόρυβον. ὀβραταλίων καὶ κόρυβος καὶ μελιτίδης ἐπὶ μορεία διερέβλητο. ἀειτοφάλ
νης. Κορύβαντες. σὶ μέν τοὺς κούρητας καὶ τοὺς κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦ
σαν δὲ διοσκόροις ἕδρις καὶ φύλακες. τινὲς δὲ αὐτοὺς δύο φασὶν. ἄλλοι σὺν ἕα. ἦσαν δὲ τῆς ῥέας
παῖδες. καὶ κορύβας ὁ αὐτὸς τοῖς κούρησι γενόμενος διοσκόροις καὶ διδάσκαλοι. καὶ τῆς ῥέας
παῖδες. Κορυβαντείων. μαινομένων σὺν θουσιάζοντων. σὺν ἐπιχειρήμασι τῶν κορυβαντείων ἰσχύ
ματα χαλκήρεα ῥόπτερα. Κορυβαντιᾶ. μαίνεσθαι κεῖται παρὰ τοῖς κορύβασι. καὶ συγκορυβαντιά
σαντες συμμανέντες. ὅθεν τρατὸς συγκορυβαντιάσαντες τὸ ἐπαλαλάξαντες ἅπαντες καὶ τοῖς
ὅπλοις ἐπισθυνήσαντες ἐπέλαντο δι' τὸν ποταμόν. τὸ κορυβαντιῶν. μανόμενος. Κορυδα
λὸς. εἶδος ὀρνέου. Κόρυδοι. ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες. Κόρυζα. καὶ κορύζω. μεμωραμέ
νος. ἢ μυξάζων καὶ κορυζῶντα Κόρυθα πτερινοφαλαίαν. Κορυθαίολος ἐκπωρωτικὸ μέ
ρος. ὃ συρέφων τὴν ἡρυθρὰν. ἤγουν ὀξέα δάκνων καὶ γλυκαίως πρὸς τὰ πολεμικά. Κόρυπος. ὀβύλα
λος ἀπήλιος μελόλαφον πολυάνουν ἀρὼν πόλιν ὡς εἶδεν σὺν ἕα φῆσι τοὺς ῥωμαίων βασιλεῖς
ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, σκύθας δὲ πρὸ τοῦ πρὸ τῶν, ἐκέλευσεν αὐτὸν μιμίζωγραφεῖν
ἐπὶ θρόνου. τοὺς δὲ ῥωμαίων βασιλεῖς, κορύνας φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν κλέειν πρὸ τῶν
δῶν αὐτῶν. Κόρυμβοι. πλῶνδι ἢ ἄκροι. σὺν ἕα μέμνηται μᾶλλον ἐγὼ σὸ μὴ λαπαρβαρέοντα
κορύμβας ἢ μασὸν νεαρῆς ὄρθιον ἢ λιπίης, πόμνη δέφων χρυσῶ τρόφῳ κεκορυμβωμένῳ.
Κορωνὼ πρὸ παλαι οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπαμφοτέρως. Κορωνὶς ὄνομα νύειον. Κορυ
νηφόροι. οἱ ξύλων κορωνίδας ἔχοντες εἰς τοῦβ τῶν βασιλέων ὄπισθεν. Κόρυς κεφαλαία.
Κορυσσὼν. ὁ πλίθιος Κορύφαλος εἶδος ὄρνιθος. Κορυφαῖος ὁ πρῶτος τῆς χορωτῶν.
Κορυφᾶται ὑψοῦνται. ἐπαίρεται Κόρχορ ἄγριον λάχανον ἀπελοῦ. διὸ καὶ ἀκαροιμία κόρ
χορος σὺν λαχάνοις. σὶ μέν τὸν κόρχορον ἀπὸ διδόασιν ὡς τὸν ἴσως πρότερον. ἐξ ὧν ἀπελοῦ
ἕδεσμα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀναξίων ἀκαροιμία καὶ ἀπελῶν μᾶλλον ἀπομένων δὲ τιμῆς ἢ καθέ
αυτοὺ μείζονος Κόσας. δίκαιος ἀνὴρ καὶ παροιμία τοῦ πόσα λέγειν. ἡδέως γὰρ ἐπὶ
νεβ δίκαιος ἀνὴρ, πελλήνης τὸ γένος. οἱ δὲ πελληνεῖς ἔτι πολέμου ἔχον πρὸς τοὺς σαλαμινί
ους. ἐξεπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας.
νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν. καὶ ἐξῶλα συμβαλόντος τὰ πόσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμενεῖν.
ἀνθῶν λοιμῶ περιπεσόντες οὓς πόσα λέγους ἐπέπαυσαν. Κόσια. ζήτει ἐν τῷ φαμμοκοσιορμάρ
γαρα. Κοσινηδὸν δίκην κοσίνου καὶ παροιμία κοσίνῳ ὕδωρ ἐπιφέρει ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Κοσυλμάτια, τὰ βυρσῶν ἐξεμπερόδητα πεπτώματα. Κοσυλματίοις ἐθώπευεν. ἐ
πὶ τῶν κοσυλματίοις τισὶ διαπαλαίουσιν. σὺν θυ. ῥόφησον ἔχεις ὑβρολον. βούλει παραθῶσι δέ

πων. Κοσμᾶ ὁ ἱερεὺς τὸν σύγχορον Ἰωάννην τὸν δαμασηνοῦ. τὸν Ἰωάννην. Κοσμεῖ δια βάλλει. Κόσμ. Σαμμέλου. πόσμει ἀνέλαχες ἀπαλλαγὴν καὶ γὼ μοίρδην τῷ θεῷ μαρμάρῳ ἀγαπᾶσθαι τε καὶ κοσμᾶσθαι τῷ αὐτοῦ ἐμαυτοῦ. ἡ γὰρ μῶμος ἀγώνισμα τοῦτο προσεῖδον ὦ θεῖα καὶ βαλσαμον. εἰ μὴ δὲ ἀτυχοῦσαν δεῦρο λιμπάνω φιλοσοφίαν. Κοσμεῖτην. κοσμεῖτωσαν. Κοσμικὰ μῶμος. διάταξαι μῶμος. Κοσμήτορες. διαβάλλεται. ἡγεμόνες. Κοσμιότης. ἡ τάξις.

Κοσμιότης καὶ σωφροσύνη, οὐ μόνον εἰσὶν ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ἀνηκόντων, ἀνησυχίας καὶ ἀκολασίας. ἀλλὰ ζωαὶ εὐαρμόστους καὶ αὐτοθελεῖς. καὶ ἡμῖν ἐπιστρέφει τὰ χείρω εὐκίνητον πρὸς βελτίωσιν. ἥδε ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, βλαπτούσας τὰ καὶ διακοσμοῦσα. συνήγορους τε ἑαυτῇ ἀρετὰς συνταῖς πολιτεύοντων ψυχαῖς δεσπόζουσα. Κόσμ. βλῆξις. καὶ ἡρόδοβος. οἱ δὲ φορήσαι ἀσκηθέντες, ἐφάνην οὐδενὶ κόσμῳ βυτέσι βλῆξει. Κόσμος τὸ ἔξουρανὸν καὶ γῆς καὶ τὸ συμέσωσύσημά τε καὶ σύνταγμα. οὗ πλήρωμα δεῖται τὸ εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ ἐδεήθην τῶν εἰδῶν φθείρεσθαι ἵνα μὴ ἀτελὴς ἦν τὸ πᾶν, ἀδύνατον ἦν βλαυβλαστὲς μένειν ὦ ἀειθαλῶν γενητά τε ὄντα καὶ φθαρτά, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς ἀϊδιότητος ὡς ἀδύνατον. διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ πρώτου ἀϊδιότητος ὡς οἰκείας ἀρχῆς. καὶ μετέχει ταύτης ἕνεκεν κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέτρον καὶ πάντ' ἔστι τὸ σπουδαιότατον ἔργον τῆς φύσεως. ὃ τῶν φυσικῶν ἕνεκεν γίνεσθαι ἄλλο, οἷον ἔστιν αὐτὸ. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήσεως ἥδε γεννητικὴ δύναμις ἐνῳκισμένη γίνεται μετέθει, διατοῦτο δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἀδύξησις διαφθορᾶς γίνεται, τῆς θρεπτικῆς πάλιν δεόμεθα δυνάμεως. διατοῦτο τοίνυν τῶν φυσικῶν δυνάμεων μετέχομεν καὶ ἡμεῖς καὶ βλάλοια. ὥστε ἕν μὲν ἐνεργοῦμεν κατὰ τὰς δυνάμεις βλύβας ὡς φυτὰ ἐνεργοῦμεν. ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν ὡς ἄλογα ζῶα. ὡς δὲ ἐνεργοῦμεν, ὅτε τῷ λόγῳ κεχρήμεθα. διὸ ἐστὶ λίαν ὀλιγῶν ἓν ἐν ἀνθρώποις ὡς ὄντως ἐνεργοῦσιν, ὅτοι κινδυνεύσειν ἀποδεδειχθῆναι. σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα. τὸ περίβλεπτον. τὸ δὲ τὸ πᾶν. τῷ βλῆξιν. τὸ πλῆθος ἢ τὰ γεγραφημένα. ἀλλιανός. ἥδε πλεοπάλαι καὶ ἄλλα εἰρήκασι τὰ σεβείας ἐχόμενα. ἅμοιγε νῦν τὸ κόσμον φέρειν τοῦτ' ἔστιν ἀνθρώπειον. Κόσμος. οἱ σωικοὶ τὸν κόσμον, ἐκ τῶν εἶναι λέγουσιν. αὐτὸν τε τὸν θεὸν. καὶ τὸν ἁπάσης οὐσίας ἰδιοποιὸν. οὗ δὴ ἀφθαρτὸς ὄντος δημιουργὸς ὢν τῆς διακοσμήσεως, κατὰ χρόνους ποιὰς τοὺς ἀναλίσκειν εἰς ἑαυτὸν τὰ ἅπασαν οὐσίαν εἶτα πάλιν ἐξ αὐτῆς γεννᾶν. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ διακόσμησιν τὰ ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι. τὸ δὲ τὸν ὅλον οὐσιωκὸς ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ὅτι κόσμος ὁ ἰδιοποιὸς τῆς ὅλων οὐσίας. ἡ σύγκλεισις οὐ καὶ γῆς καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς φύσεων. ἡ σύγκλεισις συστοιχείων τε ἀνθρώπων τε καὶ τὰ ἐν κόσμου. τὸν δὴ κόσμον οἰκεῖσθαι ἥδε νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰς ἅπαν αὐτὸ μέρος δίκαιον τὸ νοῦ καθαπερεὶ φρένων τῆς ψυχῆς, δίων μὲν μᾶλλον δίων δὲ ἧττον. τε δίων μὲν ὡς ἕξις ἐχώρησεν ὡς διὰ τῶν ὀστῶν τε καὶ τὰ νεύρων. δίων δὲ ὡς νᾶς, ὡς διὰ τὸ ἡγεμονικοῦ. οὕτω δὴ ὃν ὅλον κόσμον ὡς ζῷον ὄντα ἡγεμονικὸν ἔχειν ὃν αἰθέρα τε χωρεῖν διὰ τὰ ἐν ἀέρι καὶ διὰ τὰ ζῷων ἅπαντων καὶ φυτὰ καθ' ἕξιν, καὶ σύμπαν εἶναι τὸν κόσμον καὶ τὸν περιφερομένου σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές. πρὸς γὰρ τὰς κινήσεις ἁρμοδιώτατον τοῦτο ἔξωθεν διὰ τὸ τὸ κενὸν εἶναι πᾶν μὲν ἐχόμενον ἀέρος οὐδὲν περιφερόμενον. ἀσώματον δὲ τὸ οἷόν τε κατέχεσθαι τὸ σωμάτων ἀκατεχόμενον. σύνδε τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενόν. ἀλλὰ νῷ εἶναι αὐτὸν. τὸ δὲ ἀναγκάζειν τὰ τῶν πρὸς τὰ ἐπιγείαν σωμονίαν καὶ σύμπνοιαν. Κόσος. τὸ ρᾴθυμα.

Κοσόβαρος ὄνομα πύελον. Κόσυμβος ἡ κοσύμβαν ἄδεσμος. ἢ χιτὼν περόσωτος. ὁ κόμβος τῆς δύο εἰδῆ ὄντες δίκην τὸν Ἰδαῖον χαλκόν. Κοπαβίζει. οἷον ποτηρίῳ αὐλαρισθεὶς. ὁ ἐποίησεν οἱ οἰωνιζόμενοι. Κοπαβίζειν. παίζειν. εἰς χαλκὰς δὲ φιάλας αἱ παλαιὸν χαλκεῖαι αὐτερεῖ πλοῦν ἐμβάλλον τέσσαρα. ἐστὶ τὸ μα. ἐστὶ γὰρ μετὰ ζῶν. φόος, ἐδόκησεν. ἐστὶ τῆς ἐρασῶν ἐργάσθαι. κότταβος δὲ λέγεται τὸ λῆμμα τὸ ποτηρίου. ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λαβὰς. ἦν δὲ παίγνιον ἐν Ἀθήναις τοιοῦτον. ἐστήκασι μικρὰ ποτήρια ἐν τῇ γῇ. ἐστὶ τρία ἐπάνω αὐτῆς πλὴν μῶν ὡς ἐστὶ ζυγίου.

εἶχε δὲ πλάσιπας δύο ἐξηρτημένα καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ἀπὸ τοῦ πλασίπου· καὶ
ἀπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς χαλκῆς πεφυσωμένος· τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις· καὶ πάντων παι-
ζόντων αὐλίσκατός ἔχων φιάλην πέμουσαν ἀπέβυ· καὶ μηδενὶ σάλπος, ἐπεμπεν ὅλην τὸν
οἶνον ἀπὸ μίαν ταγήνα εἰς τὴν πλάσπαν ἵματεμισθεῖσα βαρυμβῆ καὶ κατελθοῦσα περὶ σκεῖς τὴν
κεφαλὴν τὸ ἀνδριάντος τὸ ἀπὸ τὸ ὕδωρ πεπερυμμένον ἐποίησεν ἦχον· καὶ ὧν μὴ ἐπιχωθῆ ἐπὶ τὸ
οἶνον ἐνίησε καὶ ἤδει ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐρωμένης εἰδέναι, ἤπατο· ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδρι-
ὰς ὁ ἀπὸ τὸ ὕδωρ, μανίας. Κόπαβος· λαγαξ· χαλκῆ φιάλη· ἣν μεθ' ἑξῆς τὸ δεῖπνου ἐτίθεσαν
οἴνου πεπληρωμένην εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβάλλοντες, ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τὸ φό-
φον ἀπὸ τελέσαι οὓς ἐκάλεῖ βηήπαρ· ἐπὶ νεῖτο δὲ μείζονα φόφον ποιῶ· ἐμεθυσοήπαβοι καλοῦντο
οἱ τοῦτο δρῶντες. Κόπαρος ὄνομα κύριον· ὃς ἐχρήσατο τῷ ὀπλωσπαγήλας ἐλέγετο· μεθοῦ
σῶφρόνιον ἀφεῖναι πλησμονήν, ὥστε τὸν πλησίον τὰ διαπτὰ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖ-
ρασι καὶ τὴν γαστέρα συλλῶσαι. Κοπτὸς ἀμνὸς· ὀργασθείς. Κοπτίδιον ὄνομα πόλεως. Κοπτεῖ
φθονεῖ· ζηλοῖ. Κόπινος· ἀγριέλαιος· ἢ ὄνομα ροβώνης σὺν γραμμάτι· καὶ ἐὰν σὺν ηθῆ οἴνοιο
καλαύρωσι· ἐὰν ποτε τῆνος, πολλάκις ῥομβηθὲν σὺν χερὸς ἡρορόλει· Κοπινοβάλανος ἡ τὸν
ἐσθίοντα τοῦτ' ἔστιν ἀγριέλαιος. Κοπινωσεφανῶ· ἀκοπίνῳ οἰνιῶντες ἐστέφοντο ἀλλὰ
καλλιστεφανῶ· ζωῦτης δὲ ἐλαίας, ἐμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις· ἔξω γὰρ ἀλλοῦ κεῖνος ἔ-
χει ἐλάνας· ὁ δὲ σκφαυλίζων ἔφη κοπίνῳ καὶ ἀειστέλης καὶ λέξιν οὕτω φησὶ πρὸς αὐτῆς·
ἐν τῷ πανθείῳ ζῆν ἐλαία· καλεῖται δὲ καλλιστέφανος· ταύτης δὲ ἐμπαλιν ἐν φύλλα τοῖς λοι
παῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γὰρ ἀλλοῦ κεῖνος ἔχει τὰ λάνα· ἀφίκοιτε τοῦ πόρθας ὡς ποτ' ἦ
μύρτος εἰς τοὺς στεφάνους συμμίξους· ἀπὸ ζωῦτης λαβὼν καρπὸν κραναλῆς, ἐφύτευσεν ὁ λυμ
πιάδην· ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο· ζῆδὲ αὖτη πλάδυν ἐλαιῶν ποταμόν· πόθεν ὡ
κοδόμητο δὲ ζημία μεγάλη ὃ θέλοντι αὐτῆς· ἀπὸ ζωῦτης, ἔφερον λαβόντες ἀλεῖοι τὸ ἆθλη
ὃν τῷ σὺν ὀλυμπιάδι τοὺς στεφάνους· καὶ αὖθις· ἀκούσας ὁ ξέρξης ὅτι πόθεν κοπίνῳ σοῦν ὑφίσα
ται πόρον οἱ ἕλληνες, πῶς ἂν εἴη ὑπὸ ἐλαύνειν οὗτοι μάχοιντο· Κότος ὀργή· κφθόνος ἀδη
φάγος· οὖν οὖν ἐδέχετο αὐδωσὸ μαντεῖον τὸ θεῖ μιωῶντος αὐτοῖς ἐλισπάντων μαθεῖν καὶ
δεομένων ζῶν αἰτίαν τὸ πότου, ὁ δὲ ποτε χῆσαι. Κοτυλαίνιον· μικρὸ πόλις. Κοτύλαι ἐν
τρισὶ οἰλώμασι. Κοτύλαιον ὄρος τὸ σὺν βοία ἀπὸ κοτύλου καλουμένου τὸ καταχόντος
αὐτό Κοτύλη ὀνῶ καλᾶσιν ἡμίξεστον πρὸ τὸ ἐκεῖ πεῖσθαι τὴν ὕλλω εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμως
ὃ ἀρείω ὃ ὑγρῶ· ὡς χοίνιξ· ἐ εἶδος μέτρου ἐ τὸ οἶλον τὸ ὀστέου, σὺν θα κεφαλὴ τὸ μηρὸς ἐφε
ται καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία ρασάζεσιν ὧ πρόβος ἐφ' ἕρε πρωΐ ἐγέρας· φορτοφόρος γὰρ ἦν Κο
τυλησὸν σὺν ταῖς κοτύλαις· ἐ κοτυλησδονόφιν· Κοτυλησδόνδις αἱ τὸ πολύ ποδος πλεκτάναι
Κοτυλήρυτον πολύ ὥστε κοτύλη ἀρύσασθαι ὀδόντοι οἱ λωτινοί. Κοτυώρα· πόλις ἑλλωὶς, σπω
πέον ἀ ποιητός· ἐ οἱ πολῖται κοτυωεῖται· νῦν παρὰ πολλοῖς κύτωρα λεγομένη. Κότυς
διὰ μῶν παρὰ κοινοῖς θίοις τιμώμενος· ἔφορος τῇ αἰσχρῶν· ὅθεν οἰκλειοσθέναι καὶ τὶ μαρχοι· καὶ
πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ οἱ μὲν πρὸς ἀργύριον δὲ ἀλλὰ πρὸς ἄλό τι
ἐ εἰ μὲν πρὸς μηδὲν ὁτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἡδονὴν· καθάπαξ οἱ θαλυδρίαι λιχῶν πολλα
ται πάντες εἰσί· Κότυς ἀνὴρ ἔν παφλαγὼν τὴν ἐπὶ φάνδαν ἀξιόλογος ἐ πρὸς ἃς πολεμικὰς χρεῖ
διαφέρων ἔτι δὲ ἐ παφλαγὼν τὴν ψυχὴν πάνυ μᾶλλον ἤθρεψεν ὧν ἐ νικῶσης ὑπῆρχε ἐ τραύτης
ἐ βαθὺς ὑπέφαινεν ἐλαθέριον· Κότυς, ἔδος ἄρξας θρᾴκης ἔτη μ. ἐ μὲν πρῶτος, σὺν τρυ-
φᾶς καὶ ἐνδυναθείας ἦν· αὔξησιν δὲ λαμβάνουσης αὐτὸ τῆς δυναστείας ἐς ὠμότητα ἐκ καὶ ὀργὴν
ἀχνέχθη· καὶ τὴν γυναῖκα ἀξῆς αὐτοῦ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσην ἀπὸ τῆ αἰδοίων ἀρξάμενος.
Κάρειν· οἱ ἐν τῇ σωνθείᾳ καὶ κάρειν λεγόμενοι· ὅθεν ἐν μανίᾳ· Κάθαρ· ὃν κάθαρτον· ἐ ἐρκνῆς ἐ
οἰκοφθόρον καθάρσιον· παρὰ τὸ καθαίρειν τὸ αὐτὸ ἀρᾶν, ἢ ὅτι ἄκνηροι· Κάλλυνθρον· εἶδος μελίσσης·

Κἄρε. ῥώμαι εἰ δέχε. σὺ θεν καὶ κουρεῶες Κουρεώτης ὁ κουρεύς. καὶ κερεῖς πληθωτικῶς. κουρεῶτις δὲ ἑορτὴ ὧν ἀπαρχαὶ τῶν κριτῶν οἱ κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τοὺς φράτορας ἐπὶ δεῖ φοντο. καὶ ζήτει τὸ πρώτιμον καὶ τὸ δεύτερον. σὺν δὲ ἀπατούρια. ὅτι τὸ κοῦρον ἁλίσιον. χλόη μή θεν. σὺν τῇ θαλάττῃ. πρὸς ἀέρα δὲ ἔξω ἐχόντων εἰς λίθους τερετίζεται μεταπίπτουσι. Κερεία ἐκουρεῖον, ὅτου τοὺς σὺν ὧν κουρεύονται καὶ κουρεῶν τὰς τρίχας. Κουρῆτας. νέους. Κουρῆτες ὄνομα ἔθνους. κερατίνων σῶμα. ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντεις εἶναι οἱ δὲ θεατρικὸν σῶμα. Κουρεία. ὁ ἐσθὼν κεκομμένος τὰς τρίχας καὶ κεκειρωμένος καὶ κεκειρῶν τὸ κουρεύω. Κεκείδιον τὸν ἐκ τοῦ θενὶ μεμνησευμένον. ἀντεμιμήσατο ὡς τὸν κουρεῖον αὐτῆς ἀνδρα ἀνέλοι. σὺν δὲ κουρεῖον γαμέτη εἰς ἔφεσον ἦλθε. Κεκείζουσα νεάζουσα. καὶ κουρεῖζων, νέος ὑπάρχων. ὃ γὰρ ὁ πλατὰν ἀναλαβὼν ἀκεκείζων φερέεσκε, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο πρεσβυτικὸν σῶμα καὶ κουρεῖζον. τὰ τῶν νέων φρονῶν.

Κερίξ σὺν τῶν τρίχων. Κουρεῖον. ἐκ τοῦ κουρεῖον τὸ χρυσοῦν μέλι. ὁμώνυμος ὑπὸ τοῦ κουρεῖον τῆς πόλεως σὺν μέσον τῇ πόλει. Κουρεῖων, ὄνομα κύριον οὗ ἦν πρύτανις. Κέρος. νέος.

Κερόσσιον. τὸ ὑπὸ τῆς κουρᾶς θυόμενον σὺν ξυρήματι. καλῶ σὺν τὸ πίνειν χρὴ σθαι νέῳ ἐπὶ τῷ δεκερόσσιον. Κουροτρόφος παιδοτρόφος. κερδοτρόφος γῆ. ἣν τὴν δὲ θύσαι φασὶ τὸ πρῶτον εἰς χθόνιον σὺν ἀκροπόλει. καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι. χάειν δεδωδότα τὴν γῆν τροφείων. καλέσαι δὲ νόμιμον βουθύοντας τινὶ θεῷ, ταύτῃ προθύειν. Κερσῶρος οἱ διαδέχοντες κερσῆναι δέ χε. Κέρος. Φύλαξ. Κερωσία. τὸ τῶ δεσμωτηρίῳ ξυρήματος. σύσημα σεραπωτικὸν σίφος. Κεφιγύρας ὁ δεῖνα ἰασιανὸς ἄδικον αὐτὸς ἀπεκάλεσε τὸν ἐκκεφιγύρας ἀποπομπεύω. Κούφη γῆ τὸν καλύπτοι. αὐτὸ τὸ μετέωρος λέγεται δὲ γῆς καφοτέρα. ἐκεῖνος ἀπλῶς κάφη. Ε῾ῶρ ὑπὲρ ὑπὸ βαρύτερον ἐκεῖνον ἁπλῶς βαρύ. κᾶφον δέ ὅτι τὸ ἀξέα ὑπὸ φερόμενον εἰς τὸν ἄνωτόπον. λέγεται δὲ καὶ φηγή, ὃ ἀράσακτότερα εἶναι καὶ ἔχον ἀριθμὸν ζῆθαι καὶ ὑπὲρ ὑπὸ βαρὺ τὸ κάτω ἔχον ἐπόμενον. Ε῾ λέγονται ταῦτα κατὰ ὁμοιότητα. ἀλλοῦ κυρίως. Κέφοις πνεύματος ὑγρὸν ἐναέων ψυχὴν ἀπὸ ἄλλων τοιούτων καὶ φηγὴ καὶ ἁλῆζωῆ δὲ τὸ μεταφορᾶς τῇ φυτῇ τινα ἀδένα σφοδρὸν διώκαντα φέρειν. οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον. αἴσα φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτῆς. μὴ σὺν κουφίσας αὐτὸ τὸ ἀφιγόμενος ἐκκαλύσας διονύσιος τοῦ ὄμματος ἔμπορος τὸ ἐπιδοῦναι δολιχεύσας πολλάκις, πολλὰς πολλὰς, τὰ περδόντος ἐπαθήγοντος, καὶ προρρωτέρω τῆς μειώτιδος ἐκκαφίσας, ὠνεῖται κόρμι κηλίδα ἤνεγκαν μαχλυδ. ἔθνη τῇ ἐκεῖ βαρβάρων. Κεφότερος κοτιορᾶ ἐ ἀαθ-σέτερος. Κόφινος ἀπεῖον πλεκτὸν.

Κοχλιάριον τὸ μαρέμβιν. Κοχλίᾳ. ὁδὸς εἰς κάτερον πόδα πεμόν. Κοχλίας αὐτὸ μαλακὸς βαδίζων πορεύεται τῆς κοιλίας αὐτοῦ σίαλον ἀπαφύων. Κοχλίδιον εἶδος ζωυφίου. Κοχώνη. τὸ κάτω τὸ αἰδοῖον μέρος ὃ μεταξὺ τῶν μηρῶν ἐ τῆς κοτύλης τοῦ ἰσχίου τὸ κοινῶς κεκαλούμενον μεσόπυλον. ἀφροφάνης. Κόψυχος εἶδος ἰχθύος. Κόψυχος κάτω ὀρνέων. κόσυφος κάτω ἰχθύων. Κόψυχος εἶδος ὀρνέου. οὐδὲ κοψύχω ἔοικας σπάφιον δέκα τετιλμένῳ. σπάφιον δὲ εἶδος κουρᾶς. οἱ κόψυχοι ὠοτοκοῦντες, κεντοῦσι γὰρ ὠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι, πέρα αὐτοῖς ἐμβάλλασι πρὸς τὸ ἁλῶναι ἐρᾶν τὴν μελανόπτιν τῶν πέρων. ἵνα μὴ κορυζῶσιν. ἢ ὅτι μὴ δὲ τὸ φάξαι πέρα ἐμβάλλασιν ὥστε ἐξαῦ τοὺς κεκραμένους ὁρᾶν πάσι. Κῶας ἀπὸ τοῦ δορά. Κωβάλων κλέξις καὶ ἀφροφάνης. Κωβίτης, εἶδος ἀφύας. Ε῾ ἴσην σὺν τῷ ἀφύᾳ. Κωβιὸς ὁ ἰχθύς. Κωδαλοῦχος. μέγας ὄνος. Κωδία. εἶδος φυλλ. ἀπὸ τῆς μήκωνος κεφαλὴ ὑποδύσις καὶ ἀφροφάνης. Κωδικέλλος. δέρμα περβάλλου. Κώδιξ κώδικος.

Κώδιον. περβάλλου δέρμα. θὶ μέσῃ μισῶ χλοί μὲν σὺν κρατίνου κώδιον. καὶ δίδασκεί μὲν περσέδειν μορσίμῳ βαγωδίαν. χλοί μὲν φησὶν ὅτ᾽ ἦν οἰκία κρατίνου κώδιον ὥστε μὲν καλύπτειν ἐκείνου θὶ μέσῃ μισῶ. ὡς σὺν δρᾶμα ἦν οὖν Ε῾ μέθυσον διαβάλλει τὸν κρατῖνον. ὅταν καὶ ἀποξυσθεὶς ἐκείνος, καὶ βίβλοι τὰ ἀγωνίζεσθαι δόξας καὶ συνεφάψῃ πάλιν ἀγωνίζεται καὶ γράφει δράματι τῷ τῶ

τίνων δὲ αὐτόντε καὶ τῶ μέθω· οἰκονομία δὲ μέχρι τοιαύτη· τῶ κωμῳδεῖ ἐπαλαστὸ ὑπρατῖνος εἶναι αὐτὸ γυναῖκα καὶ ἀφίσαθαι τὸ συνοικεσίου τὸ σὺν αὐτῷ θέλειν ἐκ παιδὸς αὐτὸ δίκην λαβεῖν· φίλους δὲ ἅπαντας τὸ περατίνου, δεῖσθαι μηδὲν πρᾶξαι τοιεῖσθαι ὡς τῆς ἐχθρας ἀνερῶν τῶν αἰτίαν· τῶ δὲ, μέμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμῳδεῖ μὴ πέτι μὴ συπεράφε· χολάζει δὲ τὸ μέθυσον δὲ ὑπρατῖνος ἡ ἀρχαία κωμῳδία πρεσβύτερος ἀεισοφάνες τὸ δοκίμων ἄγαν ὅταν ἀξαγρ'' ὁ λυμπιάσιν ὁ πότε πίνισα ὕοι, πρελθὼν ἐπὶ κωδίῳ δὺ τὸ σάοι· ἐπὶ πορρήσει ὁ μβρα λέπται τὸ πεπεαχέναι· Κώδων· παρὰ τὸ σὺν τῷ πινεῖν ἄδειν· Κωδωνεῶν ἐν ὠδείῳ δωνδ· Κωδωνίσαι· ἐπὶ τοῦ πολλῶν μετενήνεγται· εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γυναίας ἵππους ἐὰν μὴ κατακλίσσονται τὸν σὺν πολέμῳ θόρυβον τοὺ κώδωνας φοφοῦν· καὶ ὅταν σὺν τῷ δικωδωνίσαι· καὶ κωδωνίζω· φημίζω· καὶ ἔστι σὺν ἀκωδώνιστον· Κωδωνοφαλαροπώλους κώδωνας εἰς τὰ φάλαρα χρωμένας· οὐδὲ ἐξέπλητεν αὐτὰς κύκνους ποιῶν καὶ μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλας· Κωδωνοφορεῖται αὐτὶ τὸ δοκιμάζεται ἢ τῇ φυλάκων φρουρᾷ·

Κώδων καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγος· σοφοκλῆς· χαλκοστόμου κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς· πολλαχοῦ δὲ σὺν εἴδωσι πλατῶν· λιβυσι καὶ αἰγύπτιαι· τυρρηνικαὶ· πρῶτος ὁ ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς ἕλλωας τὸν τυρρηνικὸν σάλπιγα· διατὸ φησὶ τυρρηνικῆς·

Κωδωνοφορῶν· οἱ πρὸ πολοι οἱ τὰς φυλακὰς πρὸ πολοῦντες καὶ πρὸ σκοπῶντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τούτους ἐφόφουν πειράζοντες τὸν καθεύδοντα· ἵνα οἱ φυλάσσοντες αὐτὶ φθέγγωνται· ἀεισοφάνης κωδωνοφορῶν πείθεις· Κώεα· ἱμάτια καὶ κώεσι· Κῶον· κῶθος εἶδος ἰχθύος· Κώθων εἶδος ποτηρίου λακωνικοῦ μονώτου· δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικὸν ὄνομα τὸ λεωσθένους παρὸ· ἀριστοφάνης ἐφερεκράτη συμπεκομμένῳ καὶ θείῳ σὺν κώθωνι· Κώθωνες εἶδος ποτηρίου ἀπὸ λάμβανον οἱ στρατιῶται ὁ στράκινα· ὃν εἰσιὸν νικόλαος πλυμέλειον ἤτοι λακωνικὸν ἢ στρατιωτικὸν· ἐπειδὴ μείσιον ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον· τῶν δὲ πλείω δὲ δείκνυσι τὰ πεναυτικῶν τὰ πεζεταιρικῶν στίων ὅτι δὲ πελτοῖς ἐστρατιῶται ἔφερον· Κωθωνίδης ὄνομα κύριον· Κωθωνίσαι· μεθύσαι· ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμῳ ἀφ' ἡμέρας· ὁ μικρὸς ὦ μὴ καὶ μερεαγωγῶ τι, πρὸ μηδὲν· παρὰ δίδωσι· τῶ δὲ κωθωνιζομῷ ὠνὸν ἡδύποτον· Κώναλος· ὄνομα κύριον· Κωκυτὸς, ὄνομα ποταμοῦ καὶ ὁ ἐρῆνος καὶ ὁ δυρμὸς·

Κωπεῖς ἀμαθεῖ· τοῦτ' ἐλέγετο κωκυτὸς ἐπεὶ χερμυρίοι οἱ μωλαί τε καὶ οὐ θαμιναί· ἐφθέγ μαθε ρνῶδες ἐκ δωλυχῆ· Κῶλα· τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη· εἰσὶ δὲ χερμαδικὸς, εὐστρο φα κῶλα τιθαίνων ἀλκιμιδῶν πάνδων ἔργον ἀπωθενέφος· Κῶλα τὰ ὀστᾶ· καὶ δὲ καὶ μηλος ὑφῆκε τὰ κῶλα καὶ ἑαυτὴν ἐπάθισεν εἰς τὰ στέρνα· καὶ αὖθις ἄνερα δὲ φιζόμενος πεζὰ λοις πρι ονώδεσι κώλοις· αἵθωνι λίζῃς χρωτὶ μέλισμα λύρας· Κῶλα τὰ ζώματος· συμβαίνει δὲ τοὺς σελδνεῖς ἱερατεῖν θατέρᾳ τῶν κώλων τὰ ζώματος· Κωλακρέται οἱ ταμίαι τὰ δικαστικὰ μιαθ', ἐκ τῆς θεοῦ ἀναλωμάτων· ἀεισοφάνης· οὐ δὲ χασκάζῃς τὸν κωλακρέτων· τὸν δὲ πεπόμβρονσε λέληθας· Κωλακρέτης· νόμος ἦν ἐπὶ τοῖς πόμπα τῆς θυσίας τοὺ ἱερέως λαμβάνειν· ἃ εἰσὶν οἷον δέρματα καὶ κωλαί· Κωλὴ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων τὰ λεγόμενα κωλῆνος· ἔστι δὲ ἱερὸς ἔρμοῦ ὄβραμίων τῶν ἀλόγων ζώων· ἀεισοφάνης κωλῆν· οἴμοι δὲ κωλῆς ἦν ἐμὸν κατάθιον τὰς ἀγυιὰς φησὶν· αἰὸ σώδεις εἰσὶ· διαβάλλει δὲ ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς θύοντας· Κωλῆνον· τὸ κωλίνιον· Κώλπια· τὸ ὀπίσω τὸ γυναικεῖα μέρος· ἐκ πόξα· καὶ κώλπ· ἐκ γυνὸ· τὸ δὲ σοῦν· Κωλιὰς δὸς περαμῆδν· κωλιὰς τὸ ὅσος τῆς ἀπίνης· σὺν θασὶ δὲ κωλιάζειν πολλαχοῦ φασι· λέγεται δὲ ὅτι ὅσοι ἐπὶ ξοχοῦ φέρονται· ξοχὸν δὲ τὸν σκιοποιὸν λέγει· τοῦτ' ἐστὶν ὅσοι πρὸς σκιοποιὰν ἐπὶ τίθενται, πασῶν ἐκκλισιῶν πρίσσον· ὥστε καὶ βαπτεσθαι ἐπὶ τῆς μίλτου· ἔστι δὲ τὸ ὅσος ἐμεῖ μενος ὅμοιος ἀνθρώπου κώλω· καὶ οἱ σὺν οἰκοῦντες κωλιοί· Κωλιὰς· ναὸς ἦν ἀφροδίτης ἔξω καλούμενος· ἐπὶ τὸ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών· νεανίας γάρ τις ἀπὸ σάλπιγος ὑπὸ τυρρηνῶν, καὶ δεσμώτης δουλεύων πρᾶγμ', ἐραθεὶς σὺν τῆς

μαζὸς τὰ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν οὗτος ἐλευθερωθείς· καὶ ἀμελήσας εἰς τὴν
Ἀφροδίτην τῆς σωτηρίας ἀπολαύσας τῆς ἀκτῆς ἀφικόμενος, ναὸν ἐκτίσας· κωλιὰς δὲ ὠνόμασε
τοῦτο σὺν τῷ κωλῶν ἀεὶ τοῖς δεσμοῖς κατεσθίειν τὸ οἰκεῖον τιμωρούμενος. ἢ ὅτι ἵππος θύοντος ἱερεῖον κωλῆς, ἐ
ρεξάμενος· καὶ ἐκεῖνο τῷ τόπῳ ἐπάθισεν ὅθεν ὁ τόπος κωλιὰς ἐπλήθυ. μέμνηται καὶ καλλίμαχος ἐν ἐπάλ. Κωλιπάγιον. Κωλοβάθρου· τῆς λεγομένης πλατείας παρὰ πολλοῖς. Κῶλον· παρὰ τὸ εἰκῆ θεῖναι ὅλον τὸ ὁσοῦν ὅθεν καὶ σκώληξ καθ' ἁπλότητα φασίν. Κῶλον μόριον λόγου· ἐνδύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον· τὰς συλλαβὰς γάρ τέ μνασι καὶ κῶλα τὰ νοημάτων. κῶλον δὲ ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων ἶσχυς. Κωλώτης· ἀσκαλαβώτης βαθύρειος σοφὸς ἀράχνης ἴσον δύρεκωλώτης· καὶ λεπτὸν ἐνέδυφαρος ἐντεμών τοί χυ. καὶ κωλώτης ὁ Διόνυσος. Κωλυβδαίνω. Κωλύδαινα. Κωλύμη· κώλυμα· κώλυσις· ἐμπόδιον. ὅθεν δὲ ἡ λέξις θουκυδίδου. Κωλύω αἰτιατικῇ καὶ κωλυόμενος· ἔστιν ἐν τῷ ἀπωσούς. καὶ κωλυσανέμας ἐν ᾧ ἐμποδιλής. Κωλυτὴς δῆμος τῆς αἰγηίδος. Κῶμα· οἱ μιμοὶ κῶμα· ἀλέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου, ἦλθεν εἰς ἀντιπάτρου οἱ πάντες οἱ φίλοι πεπληθείς. Κωμάζει· κῶμον ἄδραμα ἄδει· ὑβρίζει. Κωμαρχὴς ὁ τῶν πολέων ἀρχων. παρὰ ξενοφῶντι. Κωμασταί· ὁ δὲ μαρίνος ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐβούλετο λυθεὶς τὸν πολέμον καὶ τὸ λεγόμενον ἐνυδύσας τὴν ἀνδρωνίτιν γυναικωνίτιν κωμάσαι· ἐξ αὐθις ὁ πολλῶν ἕφη. Φίσωμεν ὧδε ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν σὺν Φροσύνῃ ἐπὶ τὸν λύτρωσιν τῆς θυσίας· ὁ μὲν, γὰρ εἰς τὴν ἀφροδίτην εὗρεν. ὁ δὲ, ἢ καὶ διὰ τοῦ ἀφροδίσιον ἦλθε τὸ ἔρως εἰς αὐτὸν ἐκώμαζεν. ἄλλην τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀπείρου μοίρας καὶ αὖθις σὺν τῷ κομᾶς καὶ ἡμφιὸς εἶναι πρὸς ποιῆ. Κωμάσομαι ἀσελγῶς διατεθήσομαι· σὺν σχεδιάσματι γὰρ μεντείης· τότε παύσομαι ἢν δὲ μὰ φῆς ζῆν καὶ διαθῆς τούτων χείρονα, κωμάσομαι. Κωμαστὴς· ὁ τρυφῶν μετὰ δῆς ἀσελγῶς. Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν σὺν τὰ φέροντα ἐρέβας ἀπέκτεινε. ὧ δὲ σὺν θειλοπέδω. Κώμη· εἰς ἣν οἰκοῦντες ἀπὸ τοῦ ἔργων αὐτῶν τὴν χώμην οἱ ναὸν ἀχώματι κεῖ σύγκεισιν τὰ ἐδάφους· καὶ κωμῆται οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες. καὶ σκώμασιν· ἀντὶ τοῦ σκεψάμενος τὸ θρῆνος δεῖσθαι μέναιον ἐκώμασεν· ἢ δὲ βλαισὰ οὐ πωγωνὴ καὶ νέκυς ἐρλέπετο· καὶ παροιμία ὡς ἐκώμασεν σὺν τῷ ἀκόσμως τι πράττοντων. Κωμῳδοῦντα πάντας πόλις, Κώμων· οἱ πολῖται τὸν στέφανον καὶ τὸ οἶον γεγενῆσθαι· οἱ δὲ, σὺν τῇ πόλει δὴ μὴ κώμῳ φασὶ προσαγορεύεσθαι καὶ κωμήτας ἐν τῇ πόλει οἷον τοὺς δημότας σὺν τῇ αὐτῇ βάξει τῇ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας· οὕτως ἀελιοφάνης· ἔρικε δὲ καὶ θουκυδίδης τοὺς δήμους κώμας σὺν πρώτῃ· καὶ κώμας δὲ τὰ παλαιῶς πόπω οἰκηθέντα. Κωμῆται καὶ οἱ γείτονες· κώμη γὰρ ἡ γειτονία. καλλίμαχος ἐν ἐπάλ. τὸ γὰρ αὐτῆ κωμῆται πόλεον πολιῆες. βαρεῖος ὄνως τὶς σὺν θεὶς ξόανον ἔγχει κωμήτης· ἐκ κωμήτης θηλυκὸν γείτων. κῶμα δὲ βλάμφασδα σὺν θεν σὺν κωμάσαι· ἀεὶ σὺν πολλὰ μὴ κωμῆται ἢ δὲ ξόγχεται ὡς λυσίστρατος φησὶ. Κωμικὸς ὁ τῆς κωμῳδίας καὶ κωμικὸν δρυφόρημα. Κῶμος ἡ μέθη καὶ ὁ ἐρασμὸς λέγεται· δὲ καὶ ὁ στενός· τόπος· σημαίνει δὲ καὶ τὸν οἰκίαμα κῶμος δὲ μέθυσιν ὁ αὐλὸς ἐγχορεύοντος τὸ οἶνα, ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν· καὶ θέαθρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον. νυμφάλοις τισὶ καὶ ὀρεάνοις καταβέλλων τοὺς δαιτυμόνας· καὶ αὖθις· οὐ δ' ἐρώτας δ' ἐχόλαζε σὺν κώμας· σὺν κῶμον ἔχεται μεθύων ἀνθρώπος οὐκ ἐγρόιπως τῆς φωνῆς ἔχων· φιλόερωτος. Κωμῳδεῖν· αἰτιατικῇ· σκώπτειν. Κωμῳδία ὑβρις διασυρμὸς ἐμπαίγμα· ἐκ κωμῳδοῦ ὁ σὺν κώμα τινα εἰσάγων καὶ τινος. Κωμῳδλαχῶν, πολὺ γὰρ ὢν πρόπον τὰ εἰ, ἀριστοφάνης. Κωμῶν τὰ χωρίων ἡ διαθεία ἡ κώμη, Κῶμοι· ὠδαὶ ὀρχήσεις· μετὰ μέθης. Κωμῴδριον· δ μικρὸν χωρίον, Κώμυθα· δέσμην χρεωφειλέτας ἐξωνησάντες σὺν ἀλλάμαχος καὶ λωδίοις τε καὶ τὸ λύπαις, τ· κώμυθα σπολλὰ δὲ ἀπειρημένα ἦν θεία κώμυθα. Κωνειάζομένης· θανάσιμον φάρμακον σπένδεσθαι σὺν ὕδωρ γὰρ θανάσιμον δηλητήριον, Κωνῆσαι πιεῖν. Κωνοφόρος, σχῆμα βιοῦτον, οἷον στεφανηφόρος,

σὺν Κωνσταντίνῳ μνημείοις ἐπὶ κεῖνα τὰ λύσιμα κώνεια μεστὸν ἔσκεν. Κῶνον. καὶ οἶνον. ἀεὶ δὲ ῥαδαλόχοις κῶνον ἀνεκεράνυ γλυκύτατον. Κωνοφόροι θυροφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ ροτρυοειδὴς τὸ σροβύλε καρπὸς. ὃν ἔφη αἰγωλιὸν βασάζεσαι σὺν ταῖς τὸ διονύσου τελεταῖς ἐπειδὴ ὅμοιον τὸ σχῆμα τοῦ κώνου τῆς τὸ ἀνθρώπου καρδίας. Κωνάτιον δὲ φασὶν ἕλληνες τὴν ἀνθρώπων καρδίας τὸν διόρυσον. οἱ εἰωθότες τιμωρεῖσθαι τὸ ποιοῦν. καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα. Κωνώπιον ὄρομα πόλεως. Κώνωψ θηλυκῶς τὸ ἀειτοφανὲς σὺν πολλοῖς εἴδεσι μύας. Κωνωτόειον. τὸ ἀρώμαιοις οὕτω λέγεται τὸ σωτήριον καὶ τὸ σύγκλημα σὺν θα πολιτῶν ἐπειγόντων βουλεύονται. Κῶνος, ὄνομα κύριον. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. ἔτος ἀφανῶν πίπτεται ὧ βασιλεῖ κωνσταντίῳ. γνωσθεὶς δὲ καθ' τινας γνωρίμους ζόωσιν ὧ πατρὶ οἷς κατά τινα τύχην ἔγνω βιῶ τὸ ποιῶ κατα λιπεῖν σὺν οἷς διέβιβεν, ἐξορμῆσαι ἢ πρὸς τὸν πατέρα κωνσάντιον, σὺν τοῖς ὑποβλῆς ἄλωσις ἔθνεσιν ὄντα καὶ βρεταννία συνεχέστερον σὺν δημοῦντα. θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ χειροτονεῖ βασιλέα. τοῦ σὺν τῆς θεοδώρας ἡμῖς κατα λιπὼν. ἰδὼν αὐτὸν ἔχοντα σώματος. δύο δὲ καὶ ἑξήκοντα καὶ βιακοσίων ἀπὸ τῆς αὐγούστου καίσαρος μοναρχίας διελαυθόντων σὺν αὐτῷ, κωνσταντῖνος τὴν νέαν ῥώμην ἀνίστησι. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεὺς πρὸ οὐχ ἑφδόμης πρὸ φλωρεφθείς. καὶ παρῆκα αὐτὸ καὶ δῆτα ἀνδρός,

Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ῥωμαίων ὑὸς λέοντος τὸ εἰκονομάχου τὸ ἰσαύρου. ἐκ λέοντος δὲ ἀνεφύη σοι κηλόβοσος πατρὸς λις. ἐκ πατέρματος ὄφεως ἀπὸ ἰσθενὴς ὁ ὄφις τοῦ μῦθος. ἐκ δὲ μαντίχειρος. ἔτος Ἰωάννου βασιλείαν καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος καὶ ἀσελγείας καὶ δαιμόνων ἐπιλύσεσι, ὁ ἄλλοις πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ χολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον ὁ λίαν ἐπιτήδειον τὸ παρὸς αὐτὸ ὁ διδασκάλου πέρνε διαβόλου. ὁ γὰρ εἰς τοσαύτην δόξαν ὁ παρελθὼν ἐξώκειλεν, ὡς ὁ θεσμὸν ἐπὶ λαβὴ καθολικὴν σὺν θέσθαι μὴ λείπεσθαι πρᾶγμα τῆ θεᾶ πρόντ κυρίστο παράσαν ἀγῶ. ἀλλὰ καὶ ὁ λείψανα βύβλον λύσιμόμμα διαπύεσθαι. καὶ μηδὲ πρεσβείαν αὐτῆ ἐξαιτεῖν. οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἶτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει, μηδὲ τῆς μαρίας ἐπικαλεῖσθω τὸς πρεσβείαν. οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινί. μηδ' ὑπάλιν αὖ τὴν θεοτόκον ὀνομαζέσθω. ὁ δὲ λαβὼν σὺν εἰς βαλάντιον πλήρες χρυσίου. ὁ ὑποδείξας αὐτὸ πᾶσιν, ἤρετο τίνος ἄξιόν ἐστι. τῆ δὲ πολλῶν τούτων πενώσας τὸ χρυσίον, πάλιν ἤρετο τίνος ἐστὶν ἄξιον ὁ λέγουσιν. ὁ δὲ νος ὅτως ἐφη καὶ μαρία δὲ τὸ θεοβίκον ὀνομάζεσθαι ὁ ἄθλιος ἠξίου. ἕως μὴ δὲ εἶχε τὸν χρυσὸν ἐν ἑαυτῆ, τετιμημένον ὑπῆρχεν. ἀφοῦ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε φῶ τῆς τολμηρᾶς βλασφημίας τὸ παρακινοσόσου. καὶ ἰσθλιόφρονος. Ἰωὴλ δὲ ἀφροδίτην ἑτέρα ὁ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως. ἔνθα ὁ τῆς ἁγίας μαύρας ναὸς ὃν πορφυρᾶ δαφίσας καὶ φονδυτήριον ποιήσας, μαύραν ὠνόμασεν τὸ πον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας καὶ παῖδας κατέσφαξε. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν τὸ φλαμίου παιδάριον ὃ πορ ἐν παραβύσῳ θύσαντος αὐτὸ, τῷ θεῷ ἐποίησεν ἐκδηλον. Κωνσάντινος ὁ κώνσας ὁ κωνσαντῖνος, ἤτοι τὸ μέγαλου κωνσαντίνα. Κωνσαντινόπολις. αὕτη δὲ σὺν τὸν τῆ ἄλλων ἐστὶν ἁπασῶν μείζων, ὅσον τῆς ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ. ἧς τὸ δυτέραν τεθέχθαι, μακρῷ καὶ βέλτιον ἔμοιγε φαίνεται. ἢ ὅ βον ἄλλων ἁπασῶν πρώτην νομίζεσθαι. τῇ χρόνοι δὲ τὸ τῆ αὐγούστου καίσαρος μοναρχίας διελαυθέντων τῆ πρεσβυτέρᾳ ῥώμη. ὁ τῆ πραιμάτων αὐτῆς θεὶς τέλος ἀφιμένων, κωνσαντῖνος ὁ κωνσαντίου παῖς τῆ σκήπτρων ἐπιλαβόμενος, Ἰωὴ ῥώμην Ἰωὴ νέαν ἀνίστησιν. ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως τῆς νέας ῥώμης, μέχρι τῆ κατεχόντων τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ῥωμαίων βασιλέου καὶ κωνσαντίνου τῆ πορφυρογεννήτων, ἔτη. Κῶνοι. σόριλοι, καὶ τὸ δόσκασμα τῆς γῆς Κῶος πρὸς χίον. ὁ μὴ δὲ χίος ἐδώατο σὺν δον. ὁ δὲ κῶος ἔξω. Κώπα καὶ κώπη. ὁ πεζὸς χαλκίλιος κόσμος. Κωπαΐς λίμνη. καὶ κωπαΐς λίμνη σὺν βοιωτίᾳ. σὺν μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται. ὅθι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. Κωπὰς πόλις. Κώπη λαβὴ τοῦ ξίφους ἡ πόπιον δωαμβύκη καὶ κωπὴς. καὶ κωπήεντος δόρατος. Κωπηλασία.

κρὴ πωπλαθῆ. Κωπηρὸν πλοῖον. ὡς κμεῖς ἐθουκυδίδης. α. ἐκδοτικὴ θ πωπήρ. Κωπόνη ὄνομα κύων. Κωρυκαῖος. θεόν τινα φασὶ γενέσθαι οἱ πωμικοὶ ἐπὶ περιόδῳ τὸν παροιμιῶν τὸν πωρυκὸν τὸν παμφυλίῳ ἀπρωτιεῖν παρὸ πόλις ἀβλαβὲς ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἵνα μηδεὶς αὐτοῖς κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν φορμούντων ἐπὶ τῷ ἄπραν λῃστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁρμοῦντας κατηρῶντο καὶ τοῖς λῃσταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶ καὶ πῖ πλέουσιν. ὅθεν παροιμία τὸ δαρὲ ὁ κωρυκαῖος ἠρώτα τὸν θεὸν εἰ σώσουσιν οἱ πωμικοί, μὴ ἀνδρὸς ἐγχειρίδιον δέξιπποδος θησαυρῷ, μὴ καταπερύφῃ δέμας ὁ πωρυκαῖος. ἀλλὰ μὴν καταπίκοα καταπολουθῶν ἐνδοθεν σου. ὁ δὲ φορος ἐν γ. ὑπὸ δὲ πρα φησὶν ὅπου οἱ πα λούμενοι πωρυκαῖοι ἀναστενούσης εἰς πέλαγος σύμμικτόν τινος καταστάσεως μενοι πολισμάτιον γειτονοῦς μυοννήσῳ. τὸ δὲ ὑρεμῶσιν ἐμπόροις, προσέσανωσεν ὡς ἐνὰ μένοι οὐ μόλοοι εἶτα μαθόντες τί τε κομίζοσι καὶ ποῖ πλέοιεν τοῖς μυοννησίοις ἀπήγγελλον καὶ κεῖνοι ἐπιθέντο αὐτοῖς. ἁλάμραιον δὲ καὶ αὐτὸ μέρος τινὰ τῆ λύζῳ Κωρύκιον. κώρυκος θυλάκιον τὸ ᾧ κμὲν βουλιμίδιον ἢ πλέισμα δερτικὸν αὐτου Κῶς ἀνῆσος ὅθεν ἐπωπερά της ὁ ἀζὸς ἔτις καὶ μερο πὶς λέγεται. Κωτίλλω. κλῆσις ἀπὸ σωκὴ κωπήλης ὁ πανοῦργος. ἢ πόλαξ. ἢ ἀπατεών. ἐσβέσθη δὲ ἡ φίλτρα ἡ κωπήλα χῶ μετὰ οἰδῆς καὶ δαρὶ α κωπήλοις πέμπεται λόγοις φενακίσαι πειρώμενος. φησὶ γὰρ ὧ σόματι αὐτὸν κ ἠυλόγησω. τῇ δὲ καρδίᾳ κατηρῶντο. Κωτίλλω παυσεύομαι λαλῶ. ῥᾴδιος. βιαῦτα κωτίλλουσα τὸν ἀχαΐνλω ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ἅδην. Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔων. ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα. ψυθυρίζόμενα. Κωφλὸν κωφῆνος πολεμός. Κωφὸς. δαρὶ λ. ὡσεὶ ἀπὸ σὸς κωφὸς οὐ τὸς κατὰ φύσιν κωφὰ οὐ σας μαθητὰς ἐλῶ τας καὶ ὠθουμένους τ ἐ πωδὴν. Κωφ ἄκχον ἀσθενῆ ἀ μβλύ. κωφ ὸ ῥέλ ὰν δρὸς ἐὰν ἁλισθῇ μεταφορᾶ ἀπὸ τῆς τῶν ἀκόλων ἐπὶ τ ἀφ. Κωφότερ ὸ ἰχλης. παρὰ βούλλω συλλογισμῶ. λέγεται ἀ φορώτερος ἰχλης κωφότερ ὸ τῶν τερωναίου λιμένος. πόλ τερώνιος θράκης καλεῖται τις λιμὼν κωφὸς εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ σιν. ὁ σὶ τερώνη τῆς θράκης λιμένος ἔχει καὶ μαπρὰς ἐξ ἀπὸ τῶν πελάγους καλάσεις ὡς μὴ ἀκούεσθαι τῆς σὶ αὐ ὸν τὸν θαλάττης ἦχον. ἀπὸ κωφῶν πορδεῖς. ἐπὶ τ ἀδυνάτων, Κώχ. ὄνομα κύνειον. μὴ ἀνδρὸς. ὁ δὲ, ἐ πεπεξάζετο κατὰ τὸ βαρβαρικὸν καὶ μάλα δ σοχώρητα τὸ πέρας ἐκτείνας, ἀφίησι δὲ ἄβαλον πρὸς τὸ κώχ. Κωχεῖ φ σωσασπάζῃ. Κραβράτος. Κρεοδαίνων. σείων δονῶν σαλεύων. Κρεὰ δη. συκῆ ὄβελὸς ἐ μηλαίνη ἢ αθ ὶ δὲ ἐς κρέ άδας λακεδαιμόνιοι δυτέσπατε ποπον. οἱ μὲν δὲν τέτ ιπες ἐπὶ τ ὑῦ κρεῶν ἐν αμῆνα ἢ δύο ἄδουσιν. ἀθηναῖοι δὲ εἰ ἐπὶ τ δονῶν ἄδουσι παύ ὸν ὑριον. ἀπὸ ἑνὸς δὲ νδρου τὰ ἄλλα παύ ὲ μφαίνει Κρεῖλω. δοτικὴ. Κρεῶδις ὄνομα ποταμοῦ. Κρέμβη. κρέμβλη τίς ἐστι ἡ μβλυώσασα τὸ διορατικὸν βέλτιον δὲ ἡ τῷ καρῶσαν τιβαίνουσα ὅθεν καὶ περὶ τῆ ἐν συμποσίοις δίδοται. καὶ παρὰ μικρὸν οὐ φυτεύεται. καὶ οἱ αὐτύπποι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάζον ἐφθὰ κρέμβας ἄριστον. διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἶνῳ. φησὶ δὲ καὶ ἀλκαῖος δᾶπὸ κραμβοτάτου δυσόμβου μαθήσεσθαι τὰς οἰνοίας οἷον ἁδυτάτου. ξηροῦ τοῦ. Κραμβοτάτη ἁδυτάτη ξηροτάτη. ἔπαιξε δὲ ἀεισοφάνης ἀπὸ τῆς τὸ λαχάνου οἰνοίας, αὐτοσχέδιος δ ἦν πολὺ ἐδρᾳμάτευε πρᾶτος. ἢ πὸ κεφυρὸν ἔχεσθαι. Κρανάων. τ ἀθηναίων. διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτώγειον. ἢ ἀπὸ κρανάου βασιλέως καὶ κρανάων πεζῶν τ ζαχέων. ἀεισοφάνης ἔφη τα μείζω δ ν κρανάων ζητεῖς πόλιν. Κρανέα εἶδος φυτ. Κρανέια. σὺν κρανείας δρυ. σὺν ζεμάτι. ἔσαθι τὸ δικρανεῖα ρεοτομοῦντες. μὴ δ' ἐν λυγρὸν χάλκεον ἀμφοῖν υχασάζ φόνον δαΐδων. Κρανείας καρπὸς Κρανεῖον φυτὸν καὶ τὸ γυμνάσιον. καὶ κρανείος καρπὸς. κρανίον δὲ τὸ πος. ἐ κπεφαλή. Κρανὸς οὐδετέρως, πὸ κεφαλαία ἡ δοτικὴ τῷ κρανέ γειον καὶ τὸ πλησιωτικὸν ζκρανῆ. Κρανταῖς ἐπιμόνως βαχίλλ κρατερ ὸ ἀλκαδίης. Κρατα ζλλοις φερνικράτης λέγει. Κρατοκεφαλαῖς. Κρᾶσις μίξις οἴνου ὕδατος καὶ ἡ ἐνώγεια δὲ τὸ κιρνῶντος. αἰλιανός. ἐ πεῖν ἐ δ' ὀδυκρᾶσει δικαία μὴ κιρνῶν ὤρεπε δέ μοι αἰθῶν τι καὶ φιλο

φρονέστερος

Φρονεῖμμος ἄκρως. καὶ ταπεινὰ δεῖπνα πράττων. Κρωβύλος ὁ τοῦ κόμης τρόπος. ἀπὸ τοῦ κρωβύλου τὴν κόμην ἀναπλέκειν. Κρωβυλοῦν. τὸ ἱμάτιον τὸ ἱερέως παρὰ τὸ εἰς τὸ πόδον ἐπίζωμα. Κρωβύλος ἄρτος. Κρατιστός. ἰσχυρός. Κρατεῖ πόδον. Κρατερός, ὄνομα κύριον. ὁ μανικὸς ὠσεὶ μέγας τὸ ὀφθῶναι. καὶ οὐ πόσω ὄγμα βασιλικὸν. τῇ τοῦ λαμπρότητι διαφέρων. ἐστὶ τὸ ἡδὺ σωματικὸν τὸν ἀλέξανδρον ἐκάλουν. πολλοὶ τὸ διαδήματος, ἐστὶ συνεσταλμένοις οἷς ἐστὶ φυσικὰ ἐστὶ τὰ σεμνὰ πρόσωπος. φιλοφρονέστερος δόξαι καὶ πιθανώτατος ἐστὶ παρὰ τὸ λόγων. ὡς συμβάλλουσι τὴν τεσμικρότητι τὰ ἀπὸ παῖδα σώματος, καὶ τὴν φαυλότητι. ἐστὶ βύτης ἐστὶ ἀπεσμίκτω καὶ ἀνημέρωτος τοῦ ὑπηκόος. θεραπευόμενον πρατερὸν κράσπλεα. καὶ ἐπαίνοις ἀγαθοῦ τὸ εἰκὸς, οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν ἀτολμότατον, καὶ τὰ πολεμικὰ ἔργων συνεβόταβον, δύτερ τὴν πρότιμήσιν μὴ βασιλέα ἀλέξανδρον. ἀναμφιλόγως ἄγειν. κίνησίς τε ἔνδηλος ἐστὶ τοῦ τὸ στρατιᾶς συμπάσης. πρατερὸν μὴν οἱ ἀρασπλέα δὲ τὸ ἐπιφανὲς θεραπευόμενος. ἐστὶ ἑκόντων ἀπαξιόντων σὺν ἴσα μοίρα ἄμφω τελέχθαι. ἀντὶ πατρὸς δὲ κατοῦδεν ἐθελόντων πείθεσθαι. ἀμενὴς ἡ τὸν πόλεμον ἀρὼν τὸ πρατερὸν σῶμα καὶ μήτι ἔμπνουν καὶ ἀπνουν σύτε ἀπὸ τὸ ἴσου λείπει ἐστὶ κατοφύρεσθαι. ἐστὶ μαρτύρομαι ἐὼ ἀνδρείαν τὸν πρατερὸν καὶ σωτῆρα. ἐστὶ ἀγανίλεων, τὸ πρᾶον. ἐστὶ φιλίαν τὸν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλαστον, ὅσον τε πλάστου ἀνέρασον ἐστὶ ὀρθοδικαιοζώνην ζώοφον. πράτισος δὲ ἄρα ἔτος, ὅθυ βασιλῆς ἀρετῆς ἔργα, ἐστὶ παρὰ δὶς ἐναντίοις ἐστὶ παίνω συμφωνάσης ἔχει. σὺν τὸ μως τε καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτὸ ἐκόσμησεν. ἔχει μὴν ἔν καὶ ταῦτα πρατερῷ ἀγαθῷ δόξαν. πεπιστευδὲ σωφρονέστερος γενέσθαι. καὶ παράταβος. ἐστὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότητος. οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος ἐστὶ βασιλεύσας. Κρατεία, ὄνομα πόλεως. Κρατεῖν. νικᾶν. τὸν δὲ λαμβάνοντα κρατεῖν ἐστὶ δρόμῳ τῷ δυνήσεται. Κρατὴς. τρεῖς κρατῆρας ἴσασιν ἐκ τοῦ δέπνω. ἃ ἑρμῆ βλαισίω. τὸ δὶ σωτῆρι. ἐστὶ θεοῖς μίαν κρατῆρ δικῆ. ἐν ᾧ δοκεῖον καλῆ. Κρατης ἀθλωτὸς ὁ κωμικός. οὗτω ἀδελφὸς βασίλικος. πικτὴς ἐκ τῶν. δραμάτων αὐτὸ εἰσὶν ζ'. γένετο. ἥρωδος. θυεία. λαμία. πεδήσ. σάμιοι. ἔγραψε δὲ ἐκ τῆς λοιδαδην τινά. Κράτης ἀθλωτὸς ὁ κωμικός. ἕτερος ἐστὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον κωμῳδοῦ. φόρδαν τὸ δραμάτων θία. θησαυρός. ὄρνιθες. φυλαρίγυρος. Κράτης ὁ σινώπης δυθραῖος φιλόσοφος κωμικός. μαθητὴς διογένους καὶ ῥυσῶν τὰ ἀχαιὰ. ὃς ἔζαργυρίσθη τοῦτ, δὲ δωκεν ἐστὶ ἀργυρία βασιλεῖ τὴ εἰπὼν. εἰ εἰ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι. ὦ δήμω δοῦν. εἰ δὲ μὴ, τῷ παισὶν αὐτὸ. γὰμ δὲ ἴσασαρχῆ τὸν μαρωνῆτην κωμῳδαμεῖ τὸν γαμῶν ἐκέλευσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἑαυτῷ βασιλέα. ἵνα δὲ ἐστὶ τ ριτόλυμβα. ἐπεκλήθη δὲ θυρεβανοίκτης. διὰ τὸ ἀδιῶς εἰσέρχεσθαι εἰς βανὸς ἄθυρα βάλεβόλον. οὔτος κατέλιπὸν τὸν οὐσῖ μικρὸν βιβλίον. ἀρξεῖς ἐστὶ τὸ δωμοῦ. εἶτεν. ἐλεύθερος πρᾶτητα θεραῖον πρᾶτης. ἔγραψε φιλόσοφα. πρᾶτης εἶτεν. ἔρωτα παῦλος. εἰδεμὶ χρόνος. εἰδὲ μὴ τὸ δύνατα. βρόχος. οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν ὡς λόγει φιλόστρατος ὁ λήμνιος ἐν βίοις ἀπολλωνίου τυανέως. ἐστὶ ἔστιν ἐν ᾧ ἀναξαγόρας.

Κράτης πιμοπράτου. μαλλῶτης. φιλόσοφος στωϊκὸς. ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρικὸς καὶ κριτικὸς. διὰ τὴν πρὸς βιβλιογραμματικούς, καὶ ποιητικὰς λόγους αὐτοῦ ἐσπασιν. σύγχρονος ἀρισταίχμου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ τοῦ πτολεμαίου τοῦ φιλομήτορος. συνέταξε δὲ ὅρθωσιν ἰλιάδος καὶ ὀδυσσείας, σὺν βιβλίοις θ' καὶ ἄλλα. Κρατήτειος, ὁ τοῦ κράτητος. Κρατῖνος, καλλιμάχους ἀθλωτὸς. κωμικὸς. λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα. φιλοβότης δὲ καὶ παιδικῶν ἐκτῆμμένος ἐν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα'. σὺν ἵκησε δὲ θ'. Κράτιστα. ἀντὶ τοῦ αἱρεθότερον ἢ βέλτιον. Κραῶ ἐπὶ τοῦ κυεμάω γλυκῶ. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ. καὶ μάχας ἐκράτησεν οὐκ ὀλίγας. Κρατύνει. Κρατυντήρια. ἔγραψε δημήτριος ὁ ἀρδηττὸς βιβλίου. ὅ ἐστὶν ἐπιστατικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

Κραναλίδαι. ἡ κραναλίδαι. ἐν φωκεῦσι πολίσιον κίρρας χώρα. Κραυγὴ ἐπὶ ὄνου χομένων. ἡ μετὰ πολυθυμίας καὶ ταραχῆς διανοίας ἴκτερία. Κραυγὴ σολομῶν. ἡ μυσαρωτάτη καὶ δυσωδὴς αὖλη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ σολομιτῶν διαφθαρτομένη. ἧς ὅταν τις φωνὴν ἀνθρωπίνην καὶ βοῶσαν μέτρας τῆς ἀσελγείας εἰς ἄκρατα κυείου παραφθ. καὶ ἐ

μακροθυμήσας ὕστερον διὰ τὸ ἀμεγάλοπτον αὐτῶν καὶ ἀν ἐπιστροφὴν τῆς ἀδικείτου καὶ ἀπολέσουγνώμης ἐπάξας μᾶλλα δικαίως τὴν τιμωρίαν ἐφασκε. πραυγασσόμων καὶ γομόρρασσε πολλάθωται πρός με. Κεφαλὴ γόνος πειθαρχία δέ ὅτι πάθη βρεχθῆ. περὶ ἔρα. δελφεοικα. ἐστὶν ἐν δελφεοικα. Κεφὴ. ξηρὸ. παυρὸ. ὀλίγον. Κραίνασι. τελέσι. πληρῶσι βασιλεύουσι ἐκυριεύσι. Κραιπαλᾶν. ἐπὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι. τὸν δὲ σίσωρα ἐπὶ τοσοῦτον πραιπαλᾶν, ὥστε ἁρμαμαξαν συμπήξασθαι χρυσοῦ πλῆθος. λίθους τιμίους ἐπὶ τούτῳ περιβαλεῖν. καὶ ἐφιζάνων ζυγοῦ τοῦ ἁπημένου βασιλεύς. Κραιπαλάνωμος. μεθυμινώδης, ὁ ἀλλὰ μέθων γνόμενος ὕμνος. Κραιπάλη. ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως πάλμος. καὶ πραιπαλῶντα. ἐὰν ἐκ μέθης ἀπαιτοῦσι. ἐμεθύον δὲ τὸ, τὸ κέρασπάλλη τὸ μεθύον τὸ δὲ τὸ σφάλεσθαι τὸ παιδίον. Κραιπαλώδης. τὰς ψυχὰς ἐλαπώματα κατεπίσαντο. ἐστὶ πραιπαλώδης τίς εἶη καὶ μέθυσος. εἴτε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς ἀδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον. Κραιπνός. ταχύ.

Κρεάγρα τὰ δῆτα πρεάγρας τοῖς πάσσοις ὠνοί μεὰν, ἔχον κεφάλαιον τὸ ἔργον τοῦ ἐνδύνει, ἐν ὧν Φρεάτων τοῦ πάσσου ξυλλαμβάνῃ. ἐστὶ τὸ πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν. Κρεάγρα. μαγειρικὸν δὲ λαλεῖον. ἐν ἐστὶ μέμνηται. ὁ μὲν πρεάγρα τὴν σιδηροδακτύλω. ὁ ἑρμῆς δεικανείων ἐλέγετο ὡς λίχνος. πρεάδιον γὰρ ἐστὶ δεικνυμένων αὐτῷ, κατήρχεν αὐτίκα. Κρέας. ἔτω καλοῦσι τὰ σῶμα οἱ ἀπλοί. εἰ μὴ περὶ τὴ πρεῶν γυναικομαχίας. Κρέας κατὰ χρῆσιν ὡς ἐστὶ ὄρνιθος. ἔχρησατο ἀριστοφάνης συνεφόλαις. πρέα τὸ ὀρνίθια. Κρέα χελώνης. ἔστιν ἐν ᾧ δεῖ χελώνης πρέα φαγεῖν. Κρέπα. τὴν ῥίζα. τὸ ρε Φυρέλιω ἔμικτε πρέπα. ἀντὶ τοῦ ἔπος. Κρέπιδ. καὶ πρεπίδ τῶν πρεόντων. τὴν πιθάραν ἐπιζόντων. Κρέπασα. ἀριστοφάνης ὄργισιν. ἀλλ᾽ ὦ πάλιρόαν πρέπασαι τὸν φθέγμασιν ἀρινοῖς. κυρίως. δὲ πρέπιδ τὴν πιθάραν πρὸς φ. καὶ ἐν ἐστὶ γράμματι. ζωοφίλα λιγύπρεπις τί μέλος. Κρέπω τὸ χῶ. ἀλλ᾽ ὅπερ δὲ πλάπω λοιπὸς ἔπρεξε χέλυς. καὶ ἀριστοφάνης. τοιάδε νύκνοι συμμιγῆ βολὴν ὁμοῦ κρέποντες ἴσχον. Κρὲμ. ἀρχωνβαλλάρων. καὶ ἔστιν. ἐν ᾧ βούλλαροι. Κρεμάθρα. μετεωρόντι σιδήρασμα. ἐν ᾧ ἐτίθεσαν ἃ περιπλέοντα ὄφα. πρεμάθρα δὲ εἴρηται, διὰ τὸ ἀεὶ πρεμαμβάλω μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ ἀριστοφάνης τὸν σωπεράτην ἐν πρεμάθρασι καθήμενον. τελοίχαριν. ὡς μετεωρολέσχην. Κρεμόω πρεμόσω. πρεμόσαι τὴν ἀσπίδα. ἀντὶ τοῦ εἰρωῶσαι. ἐν γὰρ εἰρήνῃ πρέμανται αἱ ἀσπίδες. Κρὲξ, ὄρνεον δυσοίονισον τοῖς γαμψῶσιν. ὀξὺ φαίνν τὸ ῥῦγχος καὶ πρεονώδες ἔχον. πρηνὲς κλίνεται.

Κρεωδαισία. ὁ μερισμὸς τῶν πρεῶν. καὶ πρεωδαίτης. καὶ πρεωδότης. καὶ πρεωδόχον ἀρχεῖον.

Κρεώδης. ἱερουργία. καὶ διὰ πρεῶν θυσία. πρέων δέ σοι ὧν μοῦ δέν. ἀλλ᾽ ὧν τὸς σὺ σοί. ἀντὶ τοῦ σεαυτῷ. καὶ πρεωθοιρία. Κρεωφαγία. καὶ πρεωπώλης. Κρεώφυλος ἀσυνλίους. χῖος ἦσαμιος. ἐπωνυμιός. τινὸς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν ὁμήρου γαμβρὸν ἐν θυγατρί. οἱ δέ, φίλον μόνον γεγενῆσθαι αὐτὸν ὁμήρου λέγουσι. καὶ ὑποδεξάμενον ὅμηρον, λαβεῖν παρ᾽ αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς οἰχαλίας ἅλωσιν. Κρεσφόντης ὄνομα πύριον, ὡς δὲ πανδρυς, καὶ γὰρ βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, πληρουμένων τοῦ μεσωίνης, καὶ ἔστιν ἐν ᾧ δραπέτης πλῆρος, Κρεῖον, τὸ πρεωδόχον ἀρεῖον, παρὰ τὸ πρέας πρέον καὶ πρεῖον, καὶ πρεῖος, Κρείων βασιλεὺς ἢ ἄρχων, μέγα ᾧν μεγάλως, Κρείπονος, τὸ θεοῦ, ποινοία δὲ δήτινι τὸ πρείπονος, σοχαζόμενος τοῦ συνοίσον τος, ἐστὶ διάδε ἐπιτέλη ὁπαίσαρ, Κρείασων λύσης ἀτίμου ἀτέλφα ἀπλείης, καὶ σμικρὸς πρεσβυς ἀρχῆς μεγαλοφυὴς μετριότης, ἐὐφρους ἐστὶ φαλῆς ταπεινότης ἀπίνδυνος, Κέντρον, ἀληθὲς, ἀγαθὸν, καλοκάγαθον, γενναῖος ἐὐφωνή, Κρήδεμνον κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον

Κρηθὶς, ὄνομα πύριον ἐστὶ πρηθὶς νύμφη, Κρήμνη, ῥηματικὸν ἐκ τοῦ κρήμνημι, ὡς ἵστημι, Κρημνίσαι, ἀττικῶς, ἐκ τοῦ κρημνίζω, Κρημνοπομπεῖν, κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι. μεγάλ᾽ λέγειν, Κρημνοί, φάραγξ, ἀρισοφάνης, κρημνοὺς ὀρείδων, τοὺς ἐστὶ κρημνοὺς ἐστὶ πέπων ἐστὶ ἀπονητίζων, ἀπὸ τοῦ λασίμβροτα εἰληφὲν ἐστὶ τοῦτο. ὁ μὲν ἐστὶ ὀχθῶν κρημνὸν λέγει, ἐπειδὴ πάντα ταῦτα ἦν λάκρημνοί, Κρημνοῦ πεσόντα, δυσχερῶς λοίτυχον, Κρημνώδη καὶ ἐπιφοιβίμβη διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ μεγάλως, εἰδὲ διὰ τοῦ ι, πρίμνα εἰ ἀλάρα, ὃ ἔστι πάλη γὰρ ἐστὶ τὸ

πᾶ ἀλάβρα. καὶ τὸ λάκκαινα ἄλλως ἄμερος. ὅτε πορτε χὼν ἐπάλλων ἀράρας. Κεμνοὶ· δεξέχοντες τόποι. καὶ κεκμηκοτι ὀφκισι τὸν αἰσχύλον ἀεισοφάνης, ὡς μεγάλας λέξεις ποιεῖται. Κεῖναι· ἀλλὰ καὶ τῶν δε αὖ ἐπιναλιξον κεῖναι ἁπλῶς δ' κειν ἀρχαμβοίλω. Κεκρυναῖον ὕδωρ· καὶ κελωναῖος ποτός. Κελώνη· παρὰ παρὰ κελώνη· κελώνη· κορυφὴ γὰρ τὰ ῥάμματος ἑκάστη τὰ ναλμαβος· καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτὰς φασὶ. Κελωνίς. Κεκαδδύμμος· αὐτὶ τοῦ δύο δύμμος τὰς κεκαδδας· ἔρετο πρῶτον λεσχίδην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κεκαδδύμμος.

Κεκαδίς· θεμέλιον· εἶδος ὑποδήματος· ἢ οἱ πόδας κρατοῦσα ὑπὸ βάθρα. Κρᾶσα· κερατινὴ γυνή. καὶ κερὸς· καὶ κεκοσαίαθάλασσα· κεκοσαῖος δὲ ἡλιος. Κρησέρα τὸ δεῖρόλαιον τὸ ποφίνων· ἔστι δὲ διερρωγὸς· ἀεισοφάνης· ἀλλοῦ χιὼν κρησέραν αὐτοῦ μεθ' ἑτέρου, ὡς πρὸς γραῦν. Κρήσιος· κρητικὸς· τοὺς κέρας θαλαττοπορατῆσαι λέγεται μετὰ μίνω τὸν κρήσιον. Κρησσός. Κρησωνία. Κρησωλὰς. Κρησφύγετα· ἢ πρὸς τοὺς χειμῶνας σεμνὰ καὶ ὀχυρώματα, καὶ κατὰ φυγήν· οἵδε, φασὶν ὅτι τὴν κρητικὴν εἰς οἰνησιῶται ἅμα μίνῳ τῷ βασιλεῖ θαλαττοπορᾶσαι, ἔφυγον εἰς σικελίαν τινα· ὅθεν σικελία ὠνομάσθησαν κρησφύγετα. Κρῆτα· τὸν ἀπὸ τῆς κρήτης. Κρητικὰς καὶ κρητικὰς· κολυθωτικῶς.

Κρήτη· νῆσος. Κρητίζειν τὸ λαλεῖσθαι· ἰδομενεὺς γὰρ κρητικὰς τὰς ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὴν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῶν ἑκατὸν λέβ. καὶ ἕτερα παροιμία. κρητίζειν πρὸς κρῆτας· ἐπεὶ δὴ λῶσαι καὶ ἀπατεῶνες εἰσί. Κρητικὸν· εἶδος χιτῶνος· ἀεισοφάνης· σὺ δὲ τὸν κρητικὸν ἀπὸ θυθι ταχέως. Κρητικόν· ἀπὸ τῆς κρήτης. Κρητικὸς· ῥυθμός ἐστιν ἕτερος παλαίμμος· ἀεισοφάνης· ὑπαπαιηεῖν κρητικῶς ἰὼ πόδε. Κρῆνος καὶ κρηφαγία. Κεῖ· ἡμερινὸν· καὶ ὁ μεσος· μεσολάνιον. Κρίβανον· οἱ ἀπηνοὶ λέγουσι κριθῶν βαῦννον· τουτέστι κεκμινον· καὶ ἄρτος κριβανίτης, ὁ ἐν κριβανῷ ὠπτημένος· κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρεῖ καὶ τὸ βαῦνος· ὅθεν κεκμινος· καὶ ἀεισοφάνης· ἔπειτα δεκνίζει· παρεστίᾳ δ' ἡμῖν βοῦς καὶ κριβανίτας· ἀρκιανός· οἵδε, ξενία ἔφερον· θώνους ἐν κριβανοις ὀπτούς. Κρίβανος ὁ φοῦρνος· καὶ παροιμία· ἄνθρωπος κρίβανον ἐπὶ τὸ καινότητι ἐφάρμοστον· ἄνθρωπος γὰρ αὐτὸ πρὸς τὸν ἄρτον ὀπτῶσιν ἐπὶ τὸ καινότητι κριβανον. Κρίγω· καὶ κρισμὸς ὁ τὰ ποθνησκόντων ῥυσμὸς βίς ὁ δοῦσι γυνόμμος· καὶ ἀεισοφάνης ὡς πορ' ἰλλυριοὶ κεκριγότες. Κριθή, τὸ τὰ ἀνδρῶν αἰδοῖον· τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρον· καὶ κριθίδιον ὑποκορισικῶς. Κριθοτρώγων. Κριθοφάγων. Κριθωτὴ πόλις τὴν χερονήσω· καὶ βιθυνία· ἀπὸ ἀθλωναίων τὴν μεγὰ μιλτιάδαν σὺν παραγνωμόνων. Κρίνε· σωτεσχέθη.

Κρίνος· τὸ κρινέλλιον. Κρίματα· αἱ οἰκονομίαι· δαρὶ δ· γνώσεται κύριος κρίματα πρῶν· τουτέστι δικαὶ οἰκονομῶν· ἢ ἀπὸ θεοῦ γνόμενα θαύματα· ἔστιν ἐν δικαιώμασι. Κριμισὸς ὄνομα ποταμοῦ. Κρίμνῳ δίδωσι τῇ κριθῇ· παρὸ μερίμνησε ἢ ἀπὸ τοῦ κρῆναι λέγει. περὶ λεπτὸν ἐρεπτόμενοι ἢ πολύκριθος ἢ πολύκριμνος· ἐν ἑπτὰ μέμασι αὐλῶνες ὃ πρῶτος ἔχων ἄλφιτα δύο κρίμνα. καὶ ῥάβδιος· ἐγὼ δὲ λίτης ἂν ἀφέξομαι βῶλου, ὑφ' ὧν κρῖμνα μὴ φορούμενος ζώγω. Κρίμνον· τὸ παχὺ τὸ ἀλάβρου. Κριμάμμος· ἑπτὰ λεξάμενος. Κρῖνε· δίκαζε.

Κρίνεσι σεφανοῖς· τουτέστιν αἱ λοιδορίαι αἱ παρὰ σοῦ, σὲ φανοίμοις εἶναι ἐν κρίνων· κέκλιται ἢ ἀπὸ τοῦ ὄκρινος ὡς τὸ τεῖχος· οἵδε, φασὶ μεταπλασμὸν εἶναι. Κρίνις· ἰχθὺς ἀπόλλωνος.

Κρίνον τὸ ἄνθος· ἀπὸ τῆς διακρίσεως· διὸ καὶ ἀπὸ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον ἢ μάραντον καὶ ταχὺ διαπίπτον· διὸ καὶ κολόκυνθα κρίνον λέγ· καὶ τοὺς πόκους δὲ κρίνα λέγουσιν· αὐτὴν δὲ κολόκυνθα μνδικὸν ὄνομα. Κρῖνομαι κε· ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίαμι ἐπορεύθην. κρίνω δὲ τὸ διακρίζω· κρίνοντες ἴασιν δώδεκα φυλασσὸν ἰσραήλ. Κρινωνιά· ὁ τὰ κρίνων λήμων. ὡς ῥοδωνιὰ τὰ ῥόδων· ἰωνιὰ τὰ ἴων. Κρισοπωλεῖν· τὸ κριθίς μηχανὴ πλιορκητικὸν· οἵδε, τὰ πύργους περικοπεῖν ἐπιχειροῦσιν. Κριὸς· δῆμος τὰ ἀπὸ τῶν· ἢ περίοδον ἐπὶ ἐρεμμα κριὸν θεν. Κριὸς ἢ τὸ μηχάνημα τὸ πλιορκητικὸν· καλεῖται δὲ τὸ ὅτι πρῶτος πίπτει τὸ ῥύμη· καὶ πάλιν ἐπανέχεται· ἢ βουνεχῶς ὡς πορμαχόμενον ποιεῖ· ἔστι δὲ καὶ φαία μεγάλη περιοδικὸς· καὶ αὐτῆς τὸ πόδος ἔχον τῆς ἐμβολῆς, στιδῆρουν ἐπὶ πολὺ· ὥστε μήτε ἀπὸ καλίζεσθαι, μήτε ἐμπίπτεσθαι.

Προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτοῦ ἔστι δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ δοκοῦ καὶ τοῦ δοκοῦ ὑπόμετρον ἴσον μήκος παραπλησία ἐστὶ δὲ τῷ μετώπῳ κατ' ἄμφω, οὐ μεῖζον προτομῶ· ἀφ' οὗ καὶ λέγεται τετυπωμένος καταπορεῖται δὲ νεκάλοις μέσοις· ὡς περ ἀπὸ πολισθήσος ἑκατέρας δὲ μᾶ σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ὑπερειμένος· ἀνωθεν μὴ ἀπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ νοητὸ σῶμα· ὧν αὖθις πάλιν ἀθρόως εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀποκρινάντων, τὸ πᾶν γὰρ τεῖχος ὃ προσανέχοντι σιδήρῳ καὶ οὐδεὶς ἔστω τοῦργος καρτερὸς ἢ πρεῖβολος πλατυσθεὶς ἀπαν, ἵνα πρώτας πλευρὰς σὺν γένειν κατισχύσιε· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς πρατούσης, καθαιρεῖ τὸ τεῖχος. Κειὸς, ὁ τὸ κέρας εἴμενος· ὡς ὄνος ῥύπων πλανυόμενος καὶ σὺν ταῖς οἰνικαῖς ἀποσάσιν, κειὸς καλεῖται τὸ κραδμιον τὸ προῶτον· ὃ βέλοι πὰ ἔστι τηρεῖται. Κειὸς· ἀσελγὴ κέρως· ὃν μεγαλήκλων φησὶ πλάτων ὄνω μικρὸς· τὸ γὰρ ἀσελὲς οὐ μόνον ἔστιν ἀπολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοὶ ἀλλὰ καὶ ἔστιν μεγάλων. Κειος σοφεία ἀπέτισε· τοῖς ἐπὶ τῇ ἀχαρίστων· ἐγὼ τὴν εἰς σοφίαν φασὶν εἰπεῖν τὴν ἀφελεμένος ὅ ὅτι πλήθη. Κειὸν λανονία· παρὰ τὴν παροιμίαν. κειος γὰρ σοφεία. κυείπη γὰρ τοὺς βέφοντας. Κειωλὶς· δῆμος τῆς αντιοχίδος. κειῶα, Κείοσα, ὄνομα πόλεως· καὶ ἰχθύος. Κείοσα μις. κῶος. οὗτος ὁ τοῦ πολυθρέμματος· οὕτω φασὶν ἔγχελυν θεῖν, καὶ τὸ κάλλιστον ὂν προβάτων ἀρεσάζειν, καὶ τὸν κείοσαμιν ἀνελεῖν αὐτῷ· φαινομένῳ δὲ αὐτῶν καλὸν, κελεῦσαι καταθαλῆσαι αὐτῷ· τὸν δὲ, μὴ φρεντίσαντα, παῖσενὴ ἀποκτεῖναι. Κεισαῖος ἠλίος· κεισαία θαλασσα. Κείσεως· δοκιμασίας· ἀπολουθίας· αἰλιανός· κείσεως λέγεται ἐν τοῖς ἀπολάστοις ἀθείας οὐδὲ ἡμαρτηκότος τὴν αἵρεσιν τῆς μιμήσεως· σωκράτης γὰρ λαμπρὸς τὸ σώματος, ποικίλως ἤσκητο τὴν ἀναπαίδευσιν καὶ αὖθις· τοσοῦτον προέλαβε τῆ φυγῆ τῆς κείσεως τῆς περὶ τὴν μάχην. Κείσις· ἐξέτασις· φῶς· βάσανος· φασὶν οἱ ἔξω κείσεις ἐν τοῖς ἐλέγχοις βασανίζεσθαι· καὶ βέλοι πὰ ἐν ἀμφισβήτησις. Κείσις, ὄνομα κύριον· κρίσις δὲ ὄνομα τὸ ὑπὸ κωνσταντίνου τὸ μεγάλου ὀνομαζόμενος ἀκρόπολις ἤδη τῆς τῶν καίσαρος ἀξιωθέντα τιμῆς· εἰς ὑπόψιαν ἐλθόντα τοῦ φαύστα τῆ μητρὶ αὐτοῦ σωθῆναι· τὸ τῆς φύσεως θεσμὸν μηδένα λόγον ποιησάμενος· τῆς δὲ κωνσταντίνου μητρὸς ἐλένης ἐπὶ τῷ θηλυπρεπεῖ τῶν παθῶν δυσχεραινούσης, παραμυθούμενος αὐτὴν ὡς πορφύριος κωνσταντῖνος, καὶ τὸν κάκιον ἐάσατο μείζονι πολάνειον· γὰρ ὑπὸ τὸ μέτρον συμπροῶσας, τύμβῳ τῇ φύσαι συναποθέμενος, ἠξίωσε νεκρὸν ζητητὸν δὲ εἰ μεγάλῳ βαπτισθῆναι τὸ τοιοῦτο.

Κειτινὸν τὸ κείσιμον. Κείτιος. τοιγὰρ τοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως, ἐπαξίως ἔτυχεν ὁ θεραμβίου τῆς τελευτῆς· κείτου κρίναντος αὐτὸ. Κειτὸς ὀκεινόμῳ· καὶ ὁ ἐπίλεπτος· κείτης δὲ ὁ κείνων. Κείτων ἀθηναῖος φιλόσοφος πρατου μαθητὴς καὶ γνήσιος διατεθὴ πρὸς σωκράτην· καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ· ἔχρησε σωκράτους ἀπολογίαν. Κείτων· ἔχρησεν συβῖς τετηνοῖς. Κείτων πιερίων· πόλις δὲ αὕτη μακεδονίας ἐσὶν ἡ πιερία, ἴσος ἐστὶν· ἔχρησε πολλαχοῦ συρακοσῶν κτίσιν· σπόρισε· σικελικὰ· συρακοσῶν περιήγησιν· καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μακεδόνων. Κείτων ναέως, ἱστορικὸς· ἔγραψεν ὀλυμπιάδα· ἣν δὲ δεῖ φασι.

Κόρυβοι, ὄνομα ἔθνους. Κορύζουσα· ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἀπάτη καὶ πονηρία ἀπονενοημένων· τὸ δὲ εἴρηται ἀπὸ κορύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ· δύο ἔχοντος ἑταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν· προβύζασ οὖν ζῶσα ἐπὶ διαπορνῷ· δύο ὁμονοοῦντος οὐ σπουδῆ τὰ ἀναπεφασίνη, ἢ παπαπαῖ παύσασθαι. Κραδίνων· τῶν ποιητῶν· ἢ ἐπιθυμῶν· ἢ ἐπιθυμῶν· κραδίνη ἡ ἐπιθυμία. Κρανέλη ὁ αἰγιαλός. Κράνη· ῥόδα νη. Ἐπροκύφανος· ὅτι διὰ κρόνος ἐστὶ φαίνεται· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ κεπυρφαλλαύτοφασιν, ὅτι πεύπλησφασμον· ὅθεν ἔχουσι κεφαλὴ· καὶ τινα τοιαῦτα τὴν κρόνος. Κρονόδειλος εἶδος ζώου. Κρονωνὸν ἱμάτιον δουσιανόν· ἀρίστο· ἀλλ' ἀχαϊός τὸ ἱμάτιον προσεῖναι τὸν τέλων ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κρονωσῶ ἡμμένην· ἐφόρει γὰρ κρονωτῶ λεοντῆν ὡς ἡρακλῆς· τοῦτο γὰρ ἦν φόρεμα τοῦ ἡρακλέους· βέλεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων· ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν ἵνα φοβερὸς ᾖ· καὶ παροιμία· τὸν κρονωσῶν ἡμμένη. Κρονωτὸς εἶδος χιτῶνος· ὁ δὲ, ἐποίησε κρονωτὸν χιτῶνα· ὑπόρριπτος πολείοις ἐπὶ αὐτὸν ἐπισκέψην· ὁ μὲν ἔστι κρονωτὸς ἐνδυμάτιον· τὸ δὲ ἐγκύκλιον, ἱμάτιον· ἐστὶν

ὧν

ὀνῶ ἐμυλον. Κροκύλια, ὄνομα πλέως. Κρομμωνία. Κρόμμυα ἐσθίειν, ἴσον τῷ πλακοῦν. ἀλυσπᾶν γὰρ τὸ μηδαμοῦ τὸ πρὸς βίαν τὸν σοφὸν ἵνα θᾶττον παραδῷ τὸν κύκλον. ἐνῶφησιν ἀλυσπᾶν κελεύων πρόμμυα ἐσθίειν. καὶ ἀεισοφαγὴς. πρόμμυον τὸ ἀρδανέδιον. ἀντὶ τοῦ πλακοῦσι καὶ χωρὶς προμμύων. ἤγουν δαπανήσεις. καὶ ἕτερα παροιμία. προμμύων ὀσφραίνεσθαι. ἐπὶ πλακοῦντων. Κρομμυοξυργημίας. ἀπὸ ἀσωτίας. δηλονότι ἐπὶ τῶν καὶ ἀκόλαστα ἐργαζομένων. ἀπὸ τῶν προμμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς δριμύτητος συντεθῆναι τὴν λέξιν. φασὶ δὲ εἰώθασι νομίζειν εἰς τὸν πόλεμον. διὸ καὶ ὁ Ἄρης ἐν Ἰλιάδι συμβουλεύων φησὶν. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἄρης ἐν διαφόρων ὅπλων τε καὶ ζωμῶν, ὀξείδος σύμμικτόν τινα ὁμιλῶ ὄψον δηλοῖ. Κρόνια. ἑορτὴ ἀγομένη κρόνῳ καὶ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Κρονικαὶ λῆμαι. παροιμία. ὡς πρὸ τοῦ χύτρας λημῶν καὶ κολοκυνθῶντας. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. Κρονικαῖς γνώμαις λημῶν ἢ Φρενίας. ἤγουν ἀμβλείαις μωρίαις ἐσκοτισμένῃ τὸ φρονεῖν. τουτέστιν ἀμβλυωπῶν. λῆμα δέ ἐστι τὸ περιττὸν ἐκ τοῦ ὄμματος ὑγρόν. ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ δὲ σημαίνει οὖν τὸ πεπυφλωμένῃ τὰς φρένας. ὡς πρὸ τοῦ τὰς λῆμας ἔχοντες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. Κρονικώτερα. ἀρχαιότερα μωρότερα. ἀεισυφ. ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ φησὶν ἀπραξίας πρόνοιαν. τὸν μὲν διορχησόμενον ὀλίγῳ ὕστερον. Κρόνιον ὄμμα τὸ τῆς περόνης. Κρονίων ὄζων. ἀεισοφαγὴς. ἐπὶ τῶν καὶ περονίων ὄζων. τουτέστιν ἀρχαιοπρεπῶν ἢ μωρίας. ἢ τοῦ ὅτι ἐσκοτισμένῃ παλαιᾷ ἢ πρόνοιαν ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ ἐξέθηκε, περόνια σημαίνουν. ἐπὶ περόνας τοὺς λῆρους. Κρόνιππος. ὁ μέγας λῆρος. κατὰ πάντα λαμβανομένου τοῦ ἵππου. σὺ δὲ εἶ περόνιππος. ἢ ὑβριστὴς. ξυφητὴς. πόρνος. Κρόνου πυγή. τὸ ἀρχαῖον ἐξ ἀναίσθητον περάσας. Κρόσσας. κλιμακίδας. σὺν μηχανήμασιν, ἀποδίδωσι ταῖς ἐπάλξεων στεφάναις. ἰονικὴν φαλίδας. ἐν δὲ βίβλοις πειναυσάθμας. πλίνθους. Κροσσωτός. ὁμαλός.

Κροσσωτοῖς χρυσοῖς. τοῖς διαφόροις χαίσμασι, τῷ πλοκίσκῳ ἀνοσμούντων, ἱερῶν ἀνδρῶν. διήρθωται γὰρ οἱ περὶ τοὺς καὶ πάλιν ἔγνωσται. Κρόταλον. ἰδίως ὁ σχιζόμενος καλαμος. καὶ μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ὡς τε ἔχειν, εἴτις αὐτὸν δυνοίη ταῖς χερσὶ καθαπερ κρόταλον ἀποτελῶν. τρανὸς οὗ ἔστι φησὶ. καὶ τῷ φωνῷ διηρθρωμένος, ὡς περ κρόταλον. ἀντὶ τοῦ ἄγλωσσος. ἄτομος. Κρόταλος. ἀρσενικῶς. ἀπὸ ἄγλωσσος καὶ ἄτομος ὡς ἐπὶ κρόταλα. ἐν ἐνθυμήματι. καὶ νῦν κεκλῆσθαι θελυμανής. ἀνῶν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. ὅτι δὲ καὶ κάλαμος ἐσχισμένος. Κρότα φος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τὸ βιβλίον τοῦ ποιοῦντος μόνος ἐν τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβάλοντες. μαρτύριον. διάτινος ἐσχηματισμένου τῷ τέχνῳ. ἐν βιβλίοις γεγραφόντων. Κροτήσατε. ἐπαινέσατε ταῖς χερσὶ νενικηκότων. ἀπὸ κρότος. Κροτοθορύβησαι. ἀπὸ ἀξ. φίλον λεοντιεῖ οἷον κροθορύβησαι. μᾶλλον ἐνέπλησας. ἀνάγνωτ. σιτὸν ἐν σόλιον. Κροτωνιάτης. τὸ κρόσσωνος. Κρότωνος ὑμέτερος. ἔστι δὲ ἐπὶ τοῦ ζῴου δέχεσθαι. τὸ δεῖναι πάσθων ὁμοῦ. καὶ μηδεμίαν ἔχειν διαποσὴν. ἀλλ' εἶναι λίαν ὁμαλῶς, διὰ τὸ τὰ ἀπὸ τὰ λέγουσιν, ὑμέτερος κρόσσωνος. κρόσσον δὲ ὀστρακοῦ φιον, τὸ ἐν τοῖς πυθμέσι ῥοῦσι γινόμενον.

Κροτώνων. πωεῖον Φθιώτιδος. Κρουνηδόν. Κρουνοχυτρολήραιον. ἀντὶ τοῦ φλύαρος ἐπὶ. πρεσβὺς γὰρ ὁ χύδην ἐπὶ εἰτος ἐπὶ ἀβρόως ῥέον. λῆρον δὲ μάταιον. σωτέθηκεν ἐν δὲ τὸ πρεσβύτερον ἐπὶ τὸ λῆρον ἐπὶ χύδας ἀναισθήτους ἔσης. ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ, τὸν ἀναίσθητον ἐπὶ πειρασολόγον.

Κρυσταλλῆ. καθαρέων τῆβοῦν. ἢ δὲν δῆμον ἀπαλὸν ἐπὶ παραπερόμῃ τῆβοῦν. ὅτι δὲ παραπερόμῃ. ὁ λέγει ἐπὶ τῆς μέσης παλαιζομένων. Κρῦσις. ἡ δοκιμασία. ἐπὶ τοῦ σιδήρου δύμενα δοκιμάζει. καὶ παγή. Κρώβυλος. ὁ μαλὸς τῶν παιδίων. ἐπὶ ὁ πλόκαμος. ὃν διέβαλλον οἱ τὸν χρυσοῦν τιθέμενον διαφορὰν τῶν ἀναθήματος. ἢ ὃν ἐν τῷ ἰχῶν πεπλεγμένος ἢ μος. ἐν γράμματι ἀλλὰ. αἴτε ἢ μὲν ἐπὶ ὀρώβυλ. ἀς ἀπὸ φοίβη πλέξαι. μολπασᾶ κῶμ ὁ πραστής. ξυσοφῶν ἔχον δέραν ἢ σκύτινα. οἷα περὶ παφλαγονικὰ. περώβυλον ἔχοντα κῆμ μέσον ἐπυλῶτο παροδῶν.

Κρωβύλος πυέν. ἐπὶ εἴδος ἐμπλοκῆς. ὅστις ἐθισθη δυσίδων. Κρώβυλος πλέγμα ἰχῶς εἰς ὀξὺ λῆρον. ἐπὶ λεῖβ γὲ πᾶμ ῥῶσθαι. ἢ ἐρμᾶ γὲ ἢ γυναικῶν. σπορτίος δὲ ἐπὶ παίδων. ἐθισυδίδυς. κρωβύλους ἀπὸ

δύμνοι· καὶ ἐν ἔρεσι ποιμένων κρυβύλων· ἢ κρωβύλον παρὰ θλωμαίοις τὸ πρόσειλημα. Κρωβύλαζε. Κρωμὸς ἡρός. Κρώζασιν ἀπὸ ἀψύχων ῥοώσι. Κρώζῃ ὡς ἠέρα ξ ἠορώνη κρώζῃ· ἴδε δ' αὖ κρώζῃ πάλιν· εἰς βυσσὸν ἄπελθε· ἀείσω δ' ὄρνισι πάλιν· ἐς βυσσόν· πάλιν βύνα τόξα τιτα ίνων· ε αὖθις· ἀλλ' οἱ δ' ὀκρώζῃς· ἐπὶ τ μαστῆρι θρυλλίχνων ὡς αἰκορώναι· ἀείσω πλάτα· σὺ μὲν οἱ δ' ὀκρώζῃς ὡς ἐμοῦ τινε πλησθόντος ζητεῖς μεταλαβεῖν· καὶ αὖθις· τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῆ κρώξαις· ἀπὸ μεθορμᾶς τ ὀρνέων τ δυσοιωνίσων. Κρώμνα ὄνομα πόλεως.

Κρῶσος, ὄρομα νύσιον. Κρωσσὸς· κυδρία· ἀπεῖον ὑδροφορικὸν· καὶ κρώσιον ἔσαμνος.

Κρεῖσος· λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος· παῖς δὲ ἀλυάττεω· τύραννος δὲ ἐθνέων τ ἐντὸς ἅλυος πάντα μᾶ· φῦλος πρῶτος βαρβάρων τ ἡμεῖς ἴδμον, τοὺς μὲν, κατεστρέψατο ἑλλήνων δὲ φόρα ἀπήγαγεν. τοὺς δὲ φίλους ποιήσατο· κρόδους· πρὸ δὲ τ κρείσσου ἀρχῆς, πάντες ἐλεύθεροι ἦσαν· τὸ γὰρ κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν ἰωνίαν ἀφικόμενον· κρείσσου ἐὸν πρεσβύτερον ἀπαλλαγὲν φυγῆς ἐγένετο τ πλείων· ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή. Κρεῖσος· λυδῶν βασιλεὺς· ὑὸς ἀλυάττεω· οὗτος πρότερον ἄρξαι ἔλαχεν ἀδραμυτείου καὶ βύβλος ἐπὶ θ· στρατεύσαντος δὲ τὸ παρὸς αὐτῷ ἐπὶ ναείαν· ἀπήγαγε τοῖς ἑαυτῷ τὸν στρατὸν ἄγειν δυσαρέσκεις· ἐν οἷς καὶ κρείσσων ὃς τιμᾷ τ αὐτῷ πρεσβύτερος παίδων· ὃ δ', ὡς φασιν ἐπὶ ἀπολασίας ἐχοίατε ὦ· καὶ πῶς διῃρέθλητο πρὸς ὃν πατέρα· βαλλόμενος δ' ἐν ὧ ἔρχομαι ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας· ε ἀπορῶν ὅθεν μισθώσαιτο ἐπιούρας, μισθωτοῖς γὰρ ἐχρῆτο, ἦλθεν ἐπὶ ἀλυάττεω τὸν ἔμπορον πλουσιώτατον λυδῶν ὁμοτραπεζεύεσθαι βουλόμενος· ὁ δ', πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐμέμφη ἐπὶ λύσει πρὸ τ θυρῶν ἄχρι λούσηται· μᾶλλον δ', ἐν τοιούτοις, ἀπηλλάσσετο ὅτι πολλοὶ παῖδες εἶεν ἀλυάττεω· οἷς πᾶσιν εἰδέναι αὐτὸ ἀρτύειον δίδοναι ἀνιβαρήσει· ἔκαμε δοῦναι δεομένῳ· περῖσσον δὲ ἀπὸ τυχόντα τὰνθρώπου, δὺ ἔφησεν ἀφικέσθαι ἐπὶ ζήτησιν ἀρτυείου· καὶ τότε μὲν ἀπέχεσθαι τῆς ἀρτιμιδὶ εἰρασιλάσσειε, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιδρῶσαι τὰ μάρσιππα· ἦν δέ τις πρόσω φίλος ἰωνικός· ὑὸς θεοκλείδου δοῦλος μάλα λάπαρξε· ἔβδομος ἐδεήθη τὰ βάρος δοῦναι οἱ χρυσίον· καὶ τυχὼν δίδωσι πρόσω· ὁ δ', ὕστερον βασιλεὺς γενόμενος, ἀπήγαγεν αὐτὸν μέσην χρυσίαν· καὶ τὸν οἶκον τὰ μάρσιππα τὰ ἀρτιμιδὶ καθιέρωσε. Κρῖσος λυδῶν βασιλεὺς νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ ὀλβιώτατον, μετὰ τεμφθέντας σόλωνα τὸν ἀθηναῖον ἄνδρα σοφὸν, ἐπιδείξων αὐτῷ τὸν θησαυρὸν ε τἄλλα τὸ πλοῦτον· καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν, τίνα ὀλβιώτατον ἀνθρώπων νενόμικας· ὁ δ', ἔφη· τέλλον τὸν ἀθηναῖον. ζήσαντα εὐτυχῶς, ε ἀποθανόντα ὑπὲρ τ πατρίδος μαχόμενον· τὸν θανόντα ὠλβισε δὲ αὐτὸν τίνα ἂν μετὰ τέλλον ἔφη, πλείονα, καὶ βίτωνα· ὁ γὰρ ἀργεῖος· οἵτινες τ μητρὸς αὐτῶν θανούσης ἱερωμένης, καὶ μελλούσης τεμενύσθαι τὴν περὶ τὸν ἑορτὴν ἐπὶ ἀπήνης μέχρι τεμένους τῆς ἥρας, χρονιζόντων τῶν ἐζευγλίων, ἐπιθέντες τοὺς ἰδίους αὐχένας οἱ παῖδες, τὴν ἀπήνην εἵλκυσαν· ε ἦγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. ἀξαμένης δὲ ἐκείνης τὴν ἥραν εὔχεσθαι αὐτῆς τοῖς παισὶν ὅ, τι κάλλιστον ἀνθρώπῳ, τὴν ἐκείνου συνυπνῶσαν ἀρέσθαι· ἀμφότεροι τε τελευτήσαντες. Κρῖσος· ἱρεῖσος βασιλεὺς λυδῶν, καθιδρωτεύσας τῆς ἀσίας ἐν ᾗ πορθμεύοντι πλεῖστον, ὑπὸ φανῆ πάντας τ βασιλεῖς τ ἀσυρίου. ε χρέφῃ νῦν βασιλεῖ τ ἀσυρίῳ δὲ τ· ἐπιβαίνομένοισι παραχωρῆσαι τὴν βασιλείας· ἡ μετέρα τε ἔσης ἀρχῆς καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερέσης ὅροις· ἀγαθὸν γὰρ ὑπομεῖναι ἐόντα ἡμῶν κρείσσω· οὐδὲ πρὸς ἰὼ τοσαύτῃ ἰὼ ἡμῶν δύναμιν ἀνέξῃ· ὅδε κῦρος ἀπέγραψεν ἔπος. εἰ μὲν ὁπᾶς κόσμος ἐν ἀρκεῖσι, βοσαύτην ἔχοντι φανερὸν ἂν καλῶς ἡμῖν ἐοῦσα λέγεις· εἰ δὲ τοσαύτης γῆς διαπρέπω καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρᾶς, ἐν ἀνδράσι πρὸς τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἢ τῆς τύχης δῶρα διαμείνει· καὶ ἐοῦσα γεφύρας κῦρος, ἐβούλετο πρὸς τὴν ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν· καὶ φυγεῖν τὴν ὠμότητα τοῦ κρείσου· ἀλλὰ τούτου γυμνὰ βαρδάνη, ἐώρα τὸν κῦρον ταῦτα βουλεύόμενον, εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν δαμνιλον· τὸν αὐτῇ καὶ δαρείῳ προφιλήσαντα πολλάκις· καὶ παραῦτα μαθεῖν τί δεῖ πρᾶξαι πρὸς τὸν κρείσου πόλεμον· ὁ δὲ κῦρος ἀκούσας μετεπέμψατο ἄνδρα· ε μεμφθεὶς αὐτῷ ὡς νικήσει τ κρεῖσον, ἐπὶ πρὸς τ πόλεμον παρὸς

κάζεν.

κλάζειν. ὁμοίως δὲ καὶ προῖσας εἰς τὸ μαντεῖον ἔπεμψε. καὶ ἐχρησμοδότησεν οὕτως. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τε ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. ὀσμὴ δέ μ' ἔρχεται ἅλυβε μάλα τετιηότος χελώνης. ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμα ἀρνείοισι πρέασιν. ἔχαλκος μὲν ὑπὸ πυθμένι κεῖται. χαλκὸς δὲ καὶ ἔσται. γυμνὰ δέ μ' ὤς περ ἐνέπαιξεν, καὶ λιπὲ σέλας. καὶ ἀνεῖλεν ἀπὸ θυσίας προῖσας δ' ἄλλα διαβάς, μεγάλῳ ἀρχὴν κακὸν λύσει. καὶ κατέλυσε τὸν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ κῦρος ὁ ὑπὸ αἰχμαλώτοις τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέλυσε. καὶ πρὸς τὸν ἴδιον. Κρύβδην. κρυφίως λαθραίως. Κρυμὸς πύξις. εἰδὲ σ' ἄν ἄσασα τοίλιον χὼ νιφόεις κρυμὸς ὁ πορφορεῖ. Κρυόεσσα. φρικώδης. Κρύος ψύχος. κρύους κρύφ. Κρύπτα. Κρύσαλλος. Κρυφαίως. ἀντὶ κρύφα. Κρύφιοι. οἱ πονηροὶ λογισμοὶ. διαβάλλουσι τὸν κρυφίων μου καθαίρεσιν μου. καὶ κρύφιον. Κριφίνους. δόλιος. παρὰ τὸ ἔργος. ὡς ἐξ ἐμοῦ μύθος. ἐκ κρυφίνους. Κρύφις. μέθοδος δίκης. οἱ ὄντες λανθανόμενοι συλλογιζόμενον τὸ πρωτεύμενον. χρηστέον δὲ πρὸς ἅπασι τὸ κρυπτικῶς ἔχοντας. ὥστε ἐρωτημάτων πασῶν τὸ πρὸς ἅπασιν δίκην δείκνυται τὸ πρωτεύμενον, καὶ τὸ ἔσχατον τοῖς ἐρωτημένοις ἐπόμενον συμπέρασμα τὸ ῥηθέντος, ἀδηλον ὂν πῶς τοῦτο σωπᾶται ἐν τῇ ἡμερῶν. καὶ ζητεῖν τὸν διαφεύγοντα διὰ τί τοῦτο ἐπιφοβεῖ τοῖς ἡμερινοῖς. Κτέαρ. κτῆμα. Κτεατίσαι. κτήσαι μιᾷ. Κτέρας. τὸ ὠύξενον καὶ λιπαρὸν τῷ δίχων. ἐν ἐπιχρίσματι. καὶ τῶν τριχῶν σαγηνευτῆρα. ὠύξενον κτῆμα. καὶ οὐδετέρως τὸ κτέριον. Κτερίουσι. θαυμάζουσι. κτείνω. αἰτιατικῇ τὸ φονεύω. Κτείς. τὸ ἐφήβαιον. καὶ τὸ τῷ δίχων καὶ λιπαρόν. Καλλίμαχος. ἀδδὶ εἰσὶν ἐπὶ τινος ἐπὶ τὸν ἔθηραι. ἐπὶ αὖθις καὶ κτένα κοσμοῦμεν. Κτηδόνες. τριόδοντες ἰχθύες. καὶ θηρεῖδια. ἐκ τοῦ ἐπὶ θύειν τῷ ξύλων ἐν φύσεις. Κτηματίτην. τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. ἔστι λυπηρὸς. καὶ κτῆμα ἐπιεικέτου. ὁδὲ διελέγετο αὐτῷ. καὶ ἓν κτῆμα αὐτῷ σφόδρα πεινῶντα πᾶν ὅτι ἀνδύνεται πρὸς καθέσιν τὸ πολέμου ἐρᾶσθαι. Κτῆνος. τὸ ζῷον. Κτησίδιον. τὸ μικρὸν κτῆμα. Κτησίκτησις ἀρχοῦ ἢ κτήσεως ἔχου. κνίδιος ἰατρὸς. οὗτος ἐπλάσατο ἐν τῷ ῥῶσαι ἀρξαμένῳ τὸν ἀμείνονα κληθῆναι. καὶ συγγράμματα τῷ ῥῶσαι ἐν βιβλίοις ιδ' καὶ θεσί. Κτίσιος ὀζύς. Κτησίδιος. ὅτι τὸν κτήσιον δίκαιος ἐν τοῖς δικαίοις ἰσχύουσι. Κτησιφῶν. εἷς τῶν δώδεκα πρέσβεων τῶν μὲν δημοσθένους καὶ αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δὲ ἀνεῖπε τὸ ψήφισμα τὸ τὸν στέφανον τῷ δημοσθένει. καθ' οὗ λέγεις ὑπὲρ αἰσχίνου. Κτιδέη. πτερὶ καὶ φαλαία ἀσπίδος δέρματος. ἵππος δὲ ζῷον γαλῇ παραπλήσιον Κτίλος. ὁ πρωτεύμενος τῶν προβάτων κριός. Κτινύω. φονεύω. Κτίσις τὸ κτίσμα. ἐκ τοῦ κτίζω. Κτῶμαι. αἰτιατικῇ. Κτώμενος. συναγων. Κτυπεῖ. κομπάζει. μεγαλορρημονεῖ. ὁδὲ, τὴν δικαίωσιν κτυπεῖν νομίσας τὸν ἀνδραφόνην. ἀγνοεῖς ὦ πόρη ὃ δικαίως ὁδυσσεὺς ἀνῄρηκεν. ἐν τῷ τοῦ πατρὸς ἐπιτηδείων τὸ ἄστυ. Κοίασος ὁ πρὸ Ἰλίου. Κοιαίσωρ. τὸν τὰ κοιαίσωρος διέποντα ἀρχὴν. ὧν οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι παρὰ Ῥωμαίοις. Κοιμώλης. πολυβλέπων. ἢ κακοπεχνεῖς. τί αὖ σὺ κυρικεναῖς. ὦ τί ποιμύλλῃς ἔχων. πειθοῦ δὲ τὸ ἔχων ἀπλῶς Κοῖλα βλέφαρα κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν. καὶ οἷον ἐπὶ τὰ πρόσωπον μῆλα. Κοιλάδα πλατυθμῶδες. σὺν ὠφανεὶς ἄγγελος τὸν τὰ λαοῦ ἤλεγξε παρανομίαν, καὶ εἰς πλατυθμὸν τὸ πλῆθος ἐπίνικιον. κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος. Κοιλάδα σκιωῶν. τὸν ἐπισκιάζειν χώραν. ὡς ἔρημον πεφυκυῖαν καὶ ποιμενικὰς τὰς σκιὰς δεχομένην. Κοιλαίνει. κοῖλον ποιῆσαι. Κοιλὰς τὸ πλῆθος καὶ τὸ βάθος. Κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ δίστομος σφῆν ἀλαπίᾳ τὰ μὲν ἐπόμενα πέρατα συναλῇ. τὰ δὲ ἔμπροσθεν διασκᾷ. Κοιλία. Κοῖλον βαθύ. οὔπω δέ ἐστιν ἄρα μέγιος ἔλιτος, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄγγυρον εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι. Κοιλόσυρος. ὀχωλός. Κοίλη πρατῆρος. τὸ μυχὸν. τὰ δὲ κοῖλα ἅττος ἐπάλξεων ἐπὶ μεταφορᾶς. ὅθεν ἐπὶ τῆς αἰγὸς κοιλώματα πρατῆρος καλοῦνται. σοφοκλῆς. κοίλη πέλας πρατῆρος. Κοιλώσις. βαθεῖα. ἴδρις ἀνὴρ κοιλώσιν ὀρφάδα δύσατο πέτραν. Κοιλιδιᾶν. οἷον ἐπὶ κοῖλα ὧν ὀφθαλμῶν ὀιδεῖν. θεὸς ἀνεῖος δικαιοκοιλιδιόωντι. Κοιμίσαι τὸν λύχνον. μικροφῶν παυδάρεω. καὶ κοιμίσαι ἐπὶ θανάτου. σοφοκλῆς. ἡμπαῖον ἐρημῶν χθόνιον ἂν μενοικίσαι. καὶ ὄμπος. κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

Κοιμῶ· ἡ κοιμῶμαι· τὸ πνῶ· κοιμίζω δὲ αἰτιατικὴν τοῦ πνῶ. Κοινὰ ἐξ ἀμφοτέρων· τὰ μὲν οὖν Φίλων· τί μοι δοκοῦσιν ἐν ἑαυτοῖς μεγάλως ἡδέα, παθόντες χρόνῳ τοσούτῳ ἀνέπειθον τοὺς ἑαυτῶν ποιοῦντας, ἀδιανόητα κεκτῆσθαι· κέχρηται τῇ παροιμίᾳ μόνον ἀνδρὸς ἀδελφοῖς· οὐδὲ πρὸς ἐμὲ λέγειν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν. Κοινὰ ἐξ ἀμφοτέρων· φασὶν ὅτι βιοπονοῦντας ψυχαγωγεῖ μαθήσεις, ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς ἀποδοῦσιν ἐν ἑαυτοῖς· ὅθεν ἡ παροιμία. Κοιναὶ ἔννοιαι· εἰ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται πρὸς τὴν νοητὴν οὐσίαν· θεωρεῖται μὲν οὖν ὡς πρὸς καὶ ἐπὶ τὴν αἴσθησιν συλλογίζεται· συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ· τούτου τοίνυν τοῦ νοῦ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἴχνη τινὰ καὶ ἐνδάλματα διαβέβηκεν εἰς ἡμᾶς· ζῶα δέ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι αἱ ἐνδάλματα τοῦ νοῦ εἰσιν ἐν ἀρχῇ. διὸ καὶ ἀρχὴν ἔσχηκεν ὧν τινῶν γὰρ γνώσομεν ἢ λογικὴ δύναμις ἐπιστρεπομένους ἔχει τοὺς λόγους τῶν παθημάτων ἐν ἑαυτῇ· διὰ δὲ τὸ καταδεδυκέναι ἐν ὕλῃ, οἷον ἐγκαταχωσθεῖσα ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ πυρπόμενος σπινθήρ. ὡς πρὸ οὖν ὁ ζήτης μικρὸν τὴν τέφραν ὀρύξῃ, ὁ σπινθὴρ λύσει ἀναλάμψει καὶ οὐχὶ διορύξας τὸν σπινθῆρα ἐποίησε, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη, τοῦ τῆς αἰσθήσεως, προβάλλει τοῖς λόγοις τὸ ὄντως, ὅτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ, μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῖν ἐντιθέναι· ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἷον πυρπομένην ἐμφαίνειν· καὶ ζῶα τὰ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, τὰ τῶν νοῦ ἀποσπάσματα· πᾶν γὰρ ὅ πρότερον εἴπομεν, κρεῖττον ἦν τὰ ἀποδεικνύειν, ζῶα τὰ καθ' κοινὴν ἔννοιαν λέγομεν· ἃ δὲ δείξεως δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τούτων δὲ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως, ἔργον δὲ τῆς δόξης εἰδέναι. Κοινεῖον· πρᾶγμα. Κοινοδημεῖ· δημόσιον. Κοινοδήμιον· τὸ δημοσίᾳ κοινόν, Κοινολεχὴς· ὁ κοινὸν λέχος ἔχων μοιχεία πρὸ γάμου. Κοινολογία· ἡ κοινὴ διάλεκτος· κοινὴν δὲ ἂν ἀνθρωπίνην μεγάλην καὶ θαυμασίαν· ἐγὼ δὲ κοινὴν συμφορὰν πεπλεγμένος. Κοινολογῶ δηλῶ· Κοινὸ· τὸ ἀκαθαρτον· ἢ τὸ μὴ δὲν ἔχον τέλειον ἢ λοιπῶν. Κοινὸ πεδαχῶς λέγεται· ἢ δεῖς μὲν διαιρετὸν ὡς ἡ λεκάνη χυμῶν· ἢ τὸ ἀδιαίρετον ἐν χρήσει κοινὴ λαμβανόμενον, ἢ τὸ ἐν πολλοῖς ἴδιον ποιούμενον· εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον ὡς ὁ ἐνθεαδῶ τόπος, ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον· ὡς ἡ φωνὴ τὸ κέρυκος· κοινὰ δὲ ἃ μέσα εἰσὶν ὁ ἀὴρ τὴν ὁμοῦ καὶ τὸ ἄλογον πνεῦμα. αἴτε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπηρέσιαι δυνάμεις· ἥλιός τε σελήνη πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορός· ἔτι τοῖς ὁ ἀὴρ, κοινὰ δὲ ἀμέριστα ὅλα ὅλου· γῆ τε καὶ ὕδωρ χρυσός τε καὶ ἄργυρος καὶ πᾶσα μεταλλικὴ φύσις καὶ ὑλοτομικὴ ὕλη, κοινὰ μὲν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεμερισμένα γέγονε τῆς τῶν οἰκείων ὀρέξεως· παρθενία καὶ γαμία δὲ ἱερωσύνη, ἔτι τὰ τοιαῦτα θεοβιότροπα μαθήματα, οὔτε κοινὰ, ἔστι γὰρ εἰσὶ τὰ μέρος τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεμερισμένων. Κοινὸν γραμματεῖον ἔτι λεξιλογικὸν· τὸ μὴ κοινὸν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς βιοφάστορας ἐγγενέτας· τὸ δὲ λεξιλογικὸν εἰς ὃ συνεγράφοντο εἰς βιοδήμους. Κοινὸς δαίμων· φασὶν ὅτι κλεπίσατος ὁ μῦθος δαίμων, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φύσει· καὶ τοῖς καθ' ἑκάστους κλέπτουσιν ἐπιμαρτυρεῖν εἶναι πρὸς βιοποιοῦσι διανέμεσθαι· οἷον, ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωνικὸν ὁ ἔρως δαίμων, ἐποίησε πάντα δι' αὐτοῦ. Κοινωνὰς· κοινωνοὺς ξενοφῶν· ἀνροθοίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ὁ ὑδρος ἐκέλευσεν ἀφελεῖν· ὃς πρὸ κοινωνὰς ἐνομίζετο τῶν κατὰ πόλεμον. καὶ αὖθις· τὰ μὲν φαλλὰ αὐτὰ ἀξία· ὅσοι κοινωνοὶ αὐτῆς τῆς φυγῆς ἐγένοντο. Κοινωνικὸν· δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τὴν συμμορίαν, κοινωνικὰ λέγει τὰ μὲν τῶν ἀνέμων τὸν νέμοντας ἀδελφοί· ὧν ὁ μὲν πατὴρ, ἐδωκατολιτουργεῖν· οἱ δὲ κληρονόμοι τὴν εἰσφορὰν ἐπιδέχεσθαι· ἐπιδημοσίων· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπιστασίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας τινὸς ἄλλας, ὧν ἕκαστος ἐπεῖχε τὸ ὅλον τῆς κοινῆς οὐσίας. Κοινωφελὴς· ὁ πάντας ὠφελῶν. Κοινῇ· μιᾷ ψήφῳ. Κοιόλης· οἷος ῥᾴδιος. Κοῖος· ὁ ποῖος λακωνικῶς· παρὰ τὸ κοεῖν· ὁ δυνατὸς ἐστὶ νοεῖν ἢ ζωγραφεῖν, ἢ ὁ συνετός. Κοίρανος· βασιλεύς· ἄρχων. Κοισύρα· γυνὴ ἀθηναίου ῥήτορος καὶ πλουσία· μήτηρ μεγακλέους καὶ λαμάχου, ἀλκμαίωνος γαμετή· ἧτις ἐβλασφήμησε διαβεβλήκατο· καὶ κοισυρεῦται· καὶ κοισυ-

ρεῖται

ται ἡ βάσις τῆς ποιούσης φορεῖ. Κοίτη ἡ ἡ κοῖτος ὁ καὶ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐχόμενος. ὁ δὲ πάνυ εἰλεν ἔχεσθαι κοιτάζεσθαι. Κοιτίλας ἐκ τοῦ κοίτη. Κοῖτις, ἡ μικρὰ κίστη. ἀπὸ τῆς γὰρ κίστην κοῖτιν λέγουσιν. ὅθεν δὲ καὶ κοιτάζομαι ἀγγεῖα ἔνθα τίθενται βάλλουσα. Κοῖβος. κοίμημα. Κοιτών κοιτῶνος. Κύαθος ἀντλητήριον μέζον ὑγροῦ. ἐπίθυμα ἡ ἀποχλιαίνειον. ἀεισοφανὲς. κύαθον αἰτήσεις βάλλα. ἵνα προσθῇς τοῖς γλάθοις ἔτος ἐπιτιθῇς τῷ φθίσει ὑφιέμων. τμίζεσι γὰρ κύαθον θερμοῦ καὶ προσολλᾶσι βῖς οἰδήμασι θερμαίνει. κύαθος ἔνι καὶ τὸ χύω χύαθος. Κυαμᾶσαι κυάμῳ ψηφοφορῆσαι ὡς ἔχρῶντο οἱ βουλευταί. Κύαμος εἶδος ὀσπρίου. Κυαμοβῶξ ὀδηκασὶς βεφόμβος ἐπὶ κυάμων. πρὸ γὰρ τῆς ἀρέσεως τῇ φωνῇ κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῇ φωνῇ ἀρεσκόντων ἀντὶ ψήφου λαμβανόντων καὶ χειροτονίαν τοὺς διδόντας καλέον. καὶ αὖθις κρίνειν δὲ τούτους οὐκ ἐμοβῶξ ἀπὸ τοῦ. Κυάμους βώσας. διακόζων. ἵνα μὴ κοιμηθῇς ἱερῶν γὰρ εἶ. Κυανόμβολοι. αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῶ βεβαμμένους ὡς μίλτῳ βεβαμμένοι αἱ μὲν μίλτωμοί εἰσι καὶ αἱ τὰ μέσα ἔχουσαι τῶν θαλάσσαν κυανοῦν δὲ τὸ ζῶν τῆς ὕδωρ Κυανόπεζοι. μέλανες ἔχουσι κυανᾶ περὶ σώματα ἐπὶ φανόμενα. ὡς βορέαδος ἐν τοῖς ἐν πέπλῳ οὖσι. Κυανοχαίτης μελανόθριξ. πορφυρόθριξ ὁ ποσειδῶν. Κυανώπτατος μελανώτατος. Κυάρας ὄνομα κύριον. Κύβδα. ἴζε λάθρα τῆς γυναικός. κύβδα. αἰτὶ τοῦ κύπτοντα. Κύβεθρον. βίκλωμα λιθῶν. Κυβέλη ἡ ἡ ἀπὸ τοῦ κύβελα ὄρη. ὀρεία δὲ ἦθος. διὸ καὶ ἐπὶ πλεόντων ζώγει τὸ δὲ μέρος πλεσκεῖ τοῦ παρὰ πόνοιαν εἶναι, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς σεσαθῶς δὰ βύτεσι μεγαλόπρεπῶν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς πίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσχερὴς καὶ κυβέλης γὰρ ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς ῥέας μάλα ποιάρεσιν ἦν δὲ καὶ τὸ ὄφιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῆ πιναίδῳ ἡ παροιμία. Κυβέλης ὗος ὀπλεόνειβος ἀπὸ ἐκωμῳδεῖβ ὡς γυναικίας καὶ πίναιδος Κυβελίοις τ τῆς ῥέας κυβέλη ἡ ῥέα. γαλλαίω κυβέλης ὁλολύγματι. κύβελα δὲ ὄρη φρυγῶν ἔνθα ἐτιμᾶτο. Κυβερνήτης ὁ τὰ πλοῖα κατευθύνων. Κυβερνᾶν τὰ πατρικῆ. Κυβάω κύβον εἶπω. εἰς πίνδωνον προσωδῶμι παραλλάττεσθαι κυβάειν τῷ βίῳ. Κυβεία παροργεία. Κύβηρος ὁ ἀνάιδὴς. Κυβήβκ. ἤθεων μήτηρ Κυβισᾶν κυεῖ, τὸ ἐπικεφαλεῖσθαι. ὅμηρ. κύμβαλος ἐπινοίσιν. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις πρὸς τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένους βιάζει γίνον. ὅθεν ἐπὶ μεγάλῃ θέᾳ δρῶντα τὰ ἐνθουσιασμὸν κυβίκβικν λέγουσιν αἰτίαν δὲ ἐνθουσιασμὸν τὸ μυεῖσθαι γίνεσθαι. ὅθεν ἐν φρυγίᾳ ἱερὰ μήτηρ θεῶν. Κυβιλίσαι. πελεκίσαι κύβιλις δὲ ὁ πέλεκυς. καὶ ἀπερισκύβιλις ὀθύτης. κρατῆρ δράκοντος ἐπὶ λάμπτωνος εἶπε τὸν ἀζύρτιν καὶ κυβιλιστὴν. Κύβιος. Κυβίοις, ἀλλοδαποῖς τοῖς δακτυλικοῖς. Κυβίσαν. κολυμβᾶν κατὰ χεκεκκῶς. Κυβίσησις κουφροφὴ καὶ κυβιστήσειν. Κυβιστὴρ ὀρχηστὴς καὶ κυβιστητὴρ ἀκροβατεῖν. Κύβον τὸ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντος κύβον ἀναιρεῖσθαι πολέμου τοσούτου. Κύβος παντὸς γώνιον. Κύβος. διὰ τὸ κυκλόθεν βάσιν ἔχειν. ἀπὸ κλοῦ δώρος ἀπὸ τῆς κυφότητος τὸ δὲ ἐπικεφαλῆς κυλισθῆναι. κυβίσασαι ἔλεγον ἐν ἐπιχωρίᾳ μέμφεσθαί τι ἀλλ' ὅτι εἰπὼν πάντα κύβον κεφαλῆς αἰσχύνθρον ἐμῆς. καὶ ἐμβυβισάντος τοῖς ῥεύμασιν εἰς φοινικῶν τὸ ῥεῦμα καὶ ἐπιλέγειν. ἐρείφθω κύβος. πλύβιοι μὲν ἀλογιστὶ καὶ μανικῶς ἔφασαν εἶναι, τὸ καταβάλλεσθαι ἐν κυβεύειν τῷ βίῳ. τουτέστι παραλόγως τιθέναι καὶ εἰκῆ ἐν δὲ ὡς. Κυδάζεσθαι λοιδορεῖσθαι. ὑβρίζεσθαι ἐπὶ πάντων. ἐπὶ χαρμονὰ μύνω. ἄμυνε. μὴ κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτην ἀδελφόν. ἐπὶ αἰσχύνης ἐν φιλοσοφίᾳ. οὐδὲ γυναικὶ κυδάζεσθαι ἀρσενικὸν δὲ ὄνυδος καὶ σοφοκλῆς. κυδάζεσθαι τοῖς πᾶσιν ἀργείοις ὁμοῦ Κυδαθηναιεύς. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς παντιονίδος ἐπὶ κυδαθηναίων ἀφ' οὗ ὁ δημότης κυδαθηναιεὺς ἢ κυδαθηναῖος. Κυδάλιμον. ἔνδοξον ἢ πρεπὲς τίμιον. Κυδαντίδης. δῆμος τῆς αἰγηίδος κυδαντίδαι. Κύδας ὁ ἀρχὰς ἐπὶ πόλεως καὶ φύλης ἦν. ὃς κύδας ἐκαλεῖτο καὶ ἀλήτης. Κυδιάνειρα ἔνδοξος. Κυδίμος ἔνδοξος ἐπὶ κύδιστος τὸ αὐτὸ. Κυδιόων. γαυριῶν. Κύδιστρον. τὸ τὰ κύδιστα μοῦστα μὲν τὸ πρῶτον διαῤῥεῖ. ὕστερον δὲ καθαίρεται οἱ τὰ ῥεῖα καθαίροντες οἰνύγλυκέρει τὸ ὀρνίθων μέθυον

ρες βοῦδατι. Κύδος. γαῦρε, δυνάμις δόξα φήμη. Κῦδος λοιδορία ἀρσενικῶς. καὶ ἀθυμία κύδου δίκην ὀφείλειν ἀντὶ τοῦ συκοφαντηθῆναι. Κυδωνιάτης. ὁ κυδωνίτης ἀπὸ τόπου. Κυδώνιον εἶδος ὀπώρας. Κύδωνος. Κυδρόμμυον ἐνδεικτικῶς δοῦλον τὸν αἰρούμενον κυδρόμμυον καὶ πομπεύοντα ἀρρ καὶ θυμπόμμυον, Κυδοιδοπᾶν. σωταρατῆσαι. τινὸς δὲ βίᾳ πατέρου ὄντος τὸ μὲν, ἀπὸ τῆς κυκᾶν. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς κυδοιμᾶν. ἀεὶ σὺν ὀργῇ. ἀλλαχοῦ τε καὶ τῶν κυδοιδοπᾶν. Κυδοίμιον. ἐθορύβησε κυδοιμήσαντα ὁμοίως Κυδοιμὸς. βάραχος. θόρυβος. Κύζηγνᾶ. ἀκνᾷ μᾶλλον ἔχει. Κυεῖνος. Κυρῖνος οὕτως ἰούλιος τὰς βοῦλος ἐπιλάσασθαι κεπλησθαι ἀκκηδονίαι ρῶ μύλην. Κύινδα μῶν ἀλεγμὸν ἀνάζαρβα. πόλις σικιλικία. ἐλέγετο δὲ καὶ διοπαισάρεια. ζήτει τὴν ἰσοείαν ἐν Δ ἀνάζαρβα. Κυίσκω. γηράσκω. Κυζικηνοὶ σατῆρες. δίς βεβρόμωται οὖν οἱ ὡς ὑπὸ ἡδυπαθείας μισοῦντες πόσωπον δὲ ἰῶ γυναικεῖον ὁ τύπος. ἀπὸ δὲ θατέρας πρόσωπον μηλέοντος Κυθαίρεια ἀχλύ τι προσέπυρσε κυθήροις ὡς ἡσίοδος φησὶν ἀλλ' ἐν αὐτῇ πάθος ἔχουσα τὸν ἔρωτα πᾶσιν ἐφίησι. διὰ δὲ τὸ ἐσθίειν τὴν δύναμιν. τὴν δὲ τοιαύτην φησὶ τὴν κυθέρειαν ἐφ' ἡμῶν ἴσως ἀμαυροτέραν καὶ μυθικὴν ἐπατυρδαείδος. Κυθήρεια ὄνομα κλῆ

Κυθήρηθεν ἀντὶ τοῦ κυθήρων. Κυθήρδος. Κύθηρον. δῆμος τῆς πανδιονίδος. Κυδνείδης ὄνομα κύειον. Κύθνιοι. Κύθνος μία τῶν κυκλάδων νήσων. Κυθνώδης συμφορὰ οὕτω λέγεται ἡμεῖς δὲ λέγομεν συμφορά. οὕτω γὰρ οἱ κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ ἀμφιτρύωνος. Κυκᾶ. ταράττει. καὶ κυκήσω ἀντὶ τοῦ ταράξω. θορυβήσω σὺν ζέμματι μυελῶδες σκολόπενδραν ὑπωπίωνι κυκηθεὶς πόντος ἀταύγων ἔβρασεν ἐπὶ σκοπέλους. Κυκαίνω. Κυκεὼν. πόμασι διαφόρων μιγμάτων κιρνάμενον Κυκειῶ. σὺν τῷ κυκάω κυκῶ. Κυκήθρα. ταραχὴ. συμφορὰ. συνθρώπους. Κυκησιτέφρου ταραπούσης τὴν τέφραν. ἀεισοφάνης κλεηγόρος μιμηρὸς ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁ πόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου, φλόδονί τε τεκουίας καὶ νιμωλίας γῆς. τῆς κυκώσης τέφραν μεμιγμένων τῶν ζώων. νιμωλία δὲ λαμπηγών. λέγει δὲ ὅτι πονηροί εἰσι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς πρᾶσι. νιμωλίας τέφραν. καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.

Κύπλα. βοχοῦ. Κυπλάμινος εἶδος βοτάνης, Κυπλὰς κυπλέως ὄνομα κύειον. Κυπλέσομεν. ἀναζώξομεν. Κύπλια. ζῷα τὴν αὐτὴν ὄπισθεν ἔχοντα ζῷα τὰ κύπλια ἔλεγον. ἀεισοφάνης κύπλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ τουτέστι μέλη. ὕμνους παιᾶνας. πρόσωδάς. ᾠδὰς νέων. Κυπλιοδιδάσκαλος πρῶτος λαμπρὸς ὀξέμνιδας, τοῦ κυπλίους χορεύειν ἔστησε. Κυπλίων τε χορῶν ἐσματοπάμπας. ἀεισοφάνης νεφέλαις. οἱ παλαιοὶ διαφορὰν τῆς μετοπικῆς ἤγουν τοῦ εἶναι βωθυρόμβους. καὶ καθάπτεται αὐτῆς λέγων. εἰδέτις αὐτῆς βωμολοχεύσαι τὴν ἀμφίτυπαν ἐκμετρεῖν, οἷας οἶνων ζώντας ζῆς δυσπολήκεμπτος, ἐπεδίβρετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς ζῆς μούσας ἀφανίζων. καὶ παλιμοχλεῖ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποστενόμενος οὕτως αὐτῆς καθάπτεται. νόθαι λέγονται ἀοιδοὶ κατὰ τοὺς πρὸ Κινησίαν καὶ Κλεομήλου καὶ Φιλόξενον αἰνίττεται ὄντας βωθυραμβοποιοὺς σοφιστὰς δὲ εἶναι βάλλεται καὶ τοὺς βωθυραμβοποιούς. ἦν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν δέ τοι διδάσκαλοι. διὰ δὲ τὸ ἀρμονία μὴ ἐπιπλέον αὐτῆς ζῆς συμφώνους ἔχουσι πλείονας ἀφ' οἱ μουσικοὶ τροφασκαὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδοὺς καλοῦσι. διὸ καὶ ἐν ταῖς βακχυλίδαις συμφάνειαι χορικαί. Κυπλόβορος πολέμιος τῆς ἀπήνης. χειμαρρεῖ ἀντὶ τοῦ πανοφώνων ὀλόγως διὰ τὸν ἦχον τὸ πολεμᾶν. ἀεισοφάνης. ἅρπαξ πεπρακτὴς κυπλοβόρα φωνὴν ἔχων. Κυπλόθεν. Κυπλοφορεῖται καθ' ἑνὸς φέρεται ἢ κινεῖται. Κυπλῶ αἰτιατικῇ. Κύπλωπες. ἄγριοι ἀνθρωποι καὶ κύπλωπειον πλέμμα σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κύπλωπις παραβάξεως εἶδος. δείξαντες σὺν ἡμέρᾳ μιᾷ. ὃ ὅπως κυπλώσασθαι δυσβροτολιὰν ἀνδρείας, παραδῆν χρείαν τὸ πολέμαδῆν ἀντὶ τῆς ἐξόδου ἄσκηπτον σὺν δείξαμεν Κύπλοι; σὺν τῷ ἄνω ε. ἀρπτικὸς ὁ ἀεὶ φαινόμενος. χειμερινὸς. βορεινὸς. θερινὸς. ἰσημερινὸς ἀνθρωπικὸς ἀφανὴς. λέγονται δὲ παραλλήλοι, καθότι ἀσυμπίπτουσιν εἰς ἀλλήλους. χεφοῦ μήτοι πόλεμον. ὁ δὲ ζωδιακὸς λοξός ἐστιν. ὡς ἀλλήλοις τοῖς παραλλήλοις. Κύπλοις καλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινὲς ὠνομάσθησαν

ἐλάττω τὸ κύηλω πόδι εσάναι τοῦ πωλουμένου. Κύνηφον· τὸ τὸ κύκνου μέλος. Κύκνος· ὄρνεον φιλῳδὸν· κύκνον γὰρ μουσῶν ἄξια μεμελῳδῶν. Κύκνου πολιώτεροι δηοἱ δὲ παιθοῦσι τρίχας· ἀλλὰ καὶ κῶν ὑλῃ φαίνων καὶ ὦν δι γνώμῃ νεανικὴν ἔχειν, ὡς ἐγὼ τοῦ μὲν νόμιζω γηρᾶς εἶναι· ἢ πολλῶν νικίνας νεανιῶν· καὶ σχῆμα καὶ ὠρυωρωκτίαν. Κυκώμενος. θερατόμενος. Κύλλαρος. ἵππος κάτερος· ἀπὸ τὸ κέλλω· ὁ τὰ χὺς· ἐπὶ χέρος φησὶ τὸν ὅμιλον δεδωκέναι τοῖς ἱππικέροις· φλέβιον καὶ ἀπάταγον ὠκέας· τέκνον πολλάς· καὶ κύλλας. Κυλικεῖον, ἀθήνησι τὸ ποτηρίων. Κυλίν· δεινυλίξ· ἐπὶ φόβου. Κύλινδρος. Κυλλιὼν ὄνομα τοῦ νεκρὸς πόλεως· καὶ κυλλιώιος ὁ δρμῆς. Κυλιρίων· κάπαρτος περάμενον. Κύλιξ· φιάλη· ποτήριον· λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον χείλος δεκπεπερουσμένον πεκλασμένον καὶ κυλίκιος δέκυπτος· οἱ ἀδὴν σὺν σιρώσι καὶ κύλικι δύο τὸ ἀβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπὶ ποσὶν, ἐκτενὲς ἐαυθις· καὶ σαγήνα ποσὶν τὴν ἀεὶ θύεσιν ὁ πόδον τῆς κύλικος, ἐαὶ ὠπυθμένι κλωθομένω. Κυλιξρώπαλωτή· δ πάλαι πολλῶν διαπλύσκρ. Κόμοδος ὁ βασιλεὺς ρωμαίων ἐπὶ τὰ ἀγωνίσματα μὲν κύλικι ρώπαλωτῇ πάλαι καὶ δεγωναικὸς πλυκὼ οἶν ἐφύγμ' λαρὼν ἀμυσὶ ἔσιον· ἐφ' ᾧ πάλαι πάντες τὸ τὸ δὴ τὸ σὺν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι δέκυρος αν ζήσειας· καὶ αὖθις οἱ μοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσω κεκραμένης· ἢ ἑρμῆ μόνω ἕνθυον κεκραμένην πονδὴν διὰ τὸ ζῶντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχειν· ὅτι δὲ καὶ ὅρκος ἐπὶ τῆς κύλικος οὕτως· οὐδὲ ποθὲ πιοῦσα ἂν δρί τοῦ μῶ πείσομαι· εἰ δὲ μάπιοσαν ριάζῃ βιάσαιτο δὲ ἄξω κἀγὼ πεσπιωσόμ'. ἀπὸς τὸν ὄρκον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ μὲ λέαινα ἐπὶ τυρρηνικὴ σιδος· ἐπὶ τὸ μεσθοῦσαμὴ βίοι μὲν πυθενὶ· εἰ δὲ παραβαίω, ὕδατος ἐμπλησθῆ κύλικος. Κυλίω. Κυλίχνη λεκανίδες βυβλίαι φιάλαι. Κυλίχνη, ἐκπωμα ὀνομάζουσι ποτὲ δὲ ἐχουσι δέοἱ ἀπὸ τοῦ κύλικος ῥαίνουσι ἐπὶ τὰ σώματα. Κυλλοποδεῖ ἐπὶ κλίνης.

Κυλλὸς ὁ πεπηρωμένος, οὐ μόνον ποδὸς ἀλλὰ καὶ χεῖρα ὁμοίως δὲ χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς ἐπὶ χειρὸς· εἰσὶ δὲ κύλλοι ἀναγινώσκουσιν ὡς κύνοι· καὶ τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τὸ ποδὸς ἐπὶ ποιοῦσιν, ὡς ὁ ποιητὴς ὄρεσι κυλλοποδίων· τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ χειρὸς ὡς οὐ πολις· ὅτι χωλὸς ἔδει Ἰλιὰς ἑτέραν χεῖρα ἀλέγειν, ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρεῖβι ὁ ἔδει τὸ ποδὶ λαμπρὸν δὶ πόδα πιθὶς δ κυλλὸν προσέθηκεν ἀεὶ σὺ ὄρνισι. Κυλλὸς· ὁ πεπηρωμένος· κυλλοὶ δὲ οἱ ἀπὶ ποὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν ἐπὶ τὸ χειρῶν ὁμοίως ἐπὶ χωλοὶ τὸ χείρες πεπηρωμένας· οὐ πολις· ὅτι χωλὸς ἔδει Ἰλιὰς χεῖρα σφόδρα· λέγει κύλλον ῥάπρα τὸ ποδὸς ἐπὶ ποιαίνει ἐπὶ τὴ ἀπιὴν· ἔστι δὲ καὶ περὶ μὲν φῆς τὰς σελφὶς φασὶ πίνειν γυναῖκας ἵνα συλλαμβάνωσι· Κυλλὸς πέραν· ἐπέρα χωρίον πρὸς οὗ μνημῶ· ἐπὶ ἔρον ἀφροδίτης ἐπὶ ἐρήνης ἐξ ἧς αἱ πᾶσαι ὑβρίσουσιν ἐπὶ ἄγοροι γένιμοι γίνονται· περατῖνοις ἐν μαλθακοῖς καὶ αὐτὴ φησὶ μ οἱ δὲ κυλλοπέραν· ἐπὶ ἦλται δὲ παροιμία ἐπὶ τὴ Ἰλιὰ φύσιν βιάζομαι· ἐπὶ χυλήσεως· αἰλιανὸς· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ἑσὼς ἐπὶ θαπέρα ποδὸς περέτειμε γὰρ λελωβημένον ἐπὶ κυλλὸν ὡς πρὸ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων οἷα ἐπεπόνθει. Κυλώνειον ἄγος ἀπὸ τὸ κύλωνος ὃν κατα φυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀπολομένους αὐτὸν οἱ πρὸ τὸν ποδὶ κλέα ἀθηναῖοι, ἀπέκτειναν.

Κυλοιδιόων τὰ κοῖλα οἰδῶν· ἔστι δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοὺς· θεόκριτος δηθὰ κοιλοιδιόωντα. Κῦμα· ἀεισοφανὲς καὶ ἐπὶ ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις· ἀντὶ τοῦ ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις· ἐπὶ μέγαλα κύματα ἐν τῇ σωτηρίᾳ αἴτιες λέγεται· ἐξ καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τὸ σφοδρῶς πνέω· Κυμάτια αἰὺ πορροχὰ παραπέπτωκε καὶ λιθοκοῖς. Κυματίας ὁ κυματόδης. Κύμβης ἄκρον ἄωτον ὁ ἀφρός. Κυματογενὴς, ἀγαθίας μῆνες φορτίδες μεγάλαι πρὸς τῆ νυκτογενῆ τῆς θαλάττης ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τὸ φάσιδος ἐφορμοῦσαι· μετεώρους ἔχουσι ἀκάτους· ἐπὶ ἀμφαῦ ἐπὶ ἤδη σὺν ἐκαρχήσαν τῶν ἀνιμηθείσας· οἱ δὲ ἐκβολὴν ἐν Ἰλιὰ ἐπὶ τὸ ποταμῶ διὰ τῆς κυματογενῆς ῥεῖ χοντες τοῦ πόδας ὁ σὺν μὲν ἔχον ἐμελλεσυμβαίνειν. Κύμβαλα θυμβρικὰ παίγνια ἐν ἐπὶ χαλκῷ ματι καὶ κύμβαλον ξύδυμα ποιλιγλίλεα. Κύμβαχος. ἐπὶ κεφαλὴ πεσὼν ἐπὶ ἄνω τοῦ πόδας ἔχων. Κύμβη κεφαλή. Κύμβαι πλοῖα πόδι φερῆ παρὰ ῥωμαίοις. Κυμρία τὰ μαζία τῶν χρυσίων. Κύμριον εἶδος τὶ ἐπὶ πώματος ἐπὶ μικὸς καὶ στενὸν καὶ ὡς σχήματι παρόμοιον ὦ πλοίῳ ὀνομάζει τὸν κύμβι. Κυ-

μάνει. βραδύσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν. ἁλὶ δὲ κυμαίνουσαν ἀπαίνυτο χυδαῖα ποιεῖ. ἀλλιανὸς δέ μοι ψυχὴ ἀπὸ τοῦ πόθεν αὐτὴν κυμαίνειν φιλόπλους ἀνεράτους ἑαυτούς. Κυμαῖος. ἀπὸ τῆς κύμης. σημαίνει δὲ ὄνομα κύριον. κύμη δὲ ὄνομα πόλεως Κυμίνδη. ὁ ἀνὴρ καὶ κύμινδος. Κύμινον εἶδος ῥοτάνης. Κυμῖνος ἰσοκαρδαμόγλυφον. ἀριστοφάνης γὰρ ὑίδιον τρεῖς μεταιτιδύσηλον καλλως κυμινοῦς ἰσοκαρδαμόγλυφον. Κυμοδόκη καὶ κυμοθόη. ὀνόματα θεῶν παρ' ἀλίῳ. Κυμοτόμος πρὸς ἰδίας φύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον τὸ ὀξὺ ἔχον ἐμπεσὸν ἐν τριγώνῳ σχήματι. ὃ δὴ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ κύματος τοῦ οἰκείου κυματοτόμον καλοῦσιν ἐμβόλῳ νηὸς μεμερασμένῳ εἰκασμένον ὅθεν ὁ τὰ ἀναρίθμητα χαλάνους ἐπεκτήνατο. πφυρώσας δὲ τὸν ποταμὸν. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς διαρδανίαν ὀχθην διαβιβάσας τὸν στρατόν. Κυὼ δὲ ἡ δεδαρμένη ὑπὸ τοῦ φερεκράτους. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ καὶ τὰ ἄλλα παχύμορα αὖθις ἐφόδοις ποιήσεται καὶ ὁμοίως. Κυὼν. καὶ σαλαβακχώ. ὀνόματα θαυμαζομένων ἀθήνησιν ἑταιρῶν. ἀριστοφάνης. καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐθαδέστατον. ἔδεινόβατον μὲν δὴ τὸν φθαλμὸν ἰὼν ἀντῖνος ἔλαμπεν ἐναυδὲ κύκλῳ κεφαλαὶ πολέων οἱ μὲν ξομένων ἐλίχμων τοπόδι τῷ κεφαλῷ. πόδι κλέωνος φησί. Κυώμενα αἰδιδέστατα. παρέσχηματίσθη τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυὼς καὶ τῆς μύας. ὁ μὲν γὰρ κύων αἰδής. ἡδὲ μῦς ἀθρασεῖα. Κυὼ ἀσβοτῆρας. ὑφηνάγνωστέον. τοὺς βοιμβικοὺς κυὼς. οὐδὲ αἱρεῖ τῷ σιν ἀθρῴων. ἀλλ' ἔξω τινὰς ἀναιρεῖ. Κυὼ ἱερός, ἀθηναῖος ἀφορεύς αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς στρατηγίδος ἐπελάβετο νηὸς τῶν σῶν ἤδη φαληρικὸς καὶ τῷ δεξιὰν ἀπὸ τοῦ κοπεῖς, ἐπέβαλε τὴν ἀεισερᾶν. ἧς καὶ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ κοπείσης, ἐτελεύτα τὸν βίον. Κυὼ ὁ ἀναιδής. Κυὼς. ἡ ἐπὶ κεφαλῆς. ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γινομένης. ἢ ἀπὸ κυνός τινος καταποθέντος τῶν. μέμνηται δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας οὕτως. οἱ δὲ κυνᾶς ἃς σωφρονοῦσι ἔχοντες. Κυνέη ἐπικεφαλαία ἢ ἀγροικῶν φόρημα. φασὶ δέ τι τοπότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἐγίνοντο. Κύνειοι δρᾶκες. Κύνειον. Κυνῆ ἀεισοφάνης λόον κυνῆ ἐστὶ τὰ ἀμφιρόλων βραχμάτων. λοῖον μὴ καθὸ ἐπέρωνται αἱ τρίχες καὶ τὰ περὶ διατέτανται ὡς φησι πῶπαι. κυνῆ δὲ ὅτι ἔχει τὸ ἐπικεφαλαίαν τὸν πέτασον ὡς ὁ ἑρμῆς ἄπελος ὢν καὶ οἱ πέλοπες δὲ κυνῆν τὸν πέτασον φασί.

Κυνήγιον. ἐν ᾧ κυνηγέω καλουμένῳ, ἐρισταὶ ἔνδοι βιοθάνατοι ἦσαν δέ τινες ἐπὶ σε σὺν λαὶ καὶ ἀπελθὼν θεόδωρος ὁ ἀναγυράσιος μετὰ μερέου χαρτουλαείου. εἶδεν σὺν σὲ σὺν λην μικρὰν τῷ μήνῃ καὶ λατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος φησὶν ὁ μέριος, θαύμαζε ὅφι ὅτι ὁ πτίσας τὸ κυνήγιον ὄδσιν. ἐμὲ δὲ εἰ πόντος μαξιμῖνος ὁ πτίσας καὶ ἀεισεῖδης ὁ κατάμεζήσας. παραβύσασθαι τὴν σὺν λην ἐπὶ τὰ ἐπὶ σε ὑφ' ὧν, καὶ περοῦσαι τὸν μέριον καὶ θανατῶσαι. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὸν σὺν λησιάν φυγόντος καὶ καταπέλλοντος τὸ παχθεῖν, ἀπίστουν τῶν πάντων ὅρκοις τοῦτο βεβαίωσαι. οἱ οὖν οἰκεῖοι τὸ τελευτήσαντος παίτινος τὸ βασιλέως σωμάτων ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ πρὸ τὸ τὸ πῶμα ἰδεῖν τὸ ἀνδρός, τὸ πῶμα τῆς σήλης ἐθαύμαζεν. ἰωάννης δέ τις φιλόσοφος ἐφη. ὅτι ἄρα τοῦτο τοῦ ζῷου ἐν ὀξὺ ἀνδρα τεθνηξόμενον ὑφ' οὗ φιλιππίδης ὁ βασιλεὺς πληροφορηθείς, τοῦτο τὸ ζῷον ἐν ᾧ αὐ τῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε. Κυννὸν ὄδσιν ἐν τῷ ἄρατος. Κυννὸν ὄδσιν ἐν τῷ ἀντίοχος αὐτόμολος ἦλιξ. Κυννὸν ὡς κύων. ἡδέ, ἀγανακτήσασα καὶ κυνιδὸν ἐπὶ πολὺ θεῖσα τὸ θυμοῦ, τοῖς ὀδοῦσιν ἐμφῦσα εἰς ὄσκελος. εἶβαμηδὲ ἀδικῶν τι χολὴν ἐξέρασατο. Κυνέιος δὲ πολλῶν ἀθήνησιν ἔπλεγόμενον εὐρύσακτος νύμφης, ὡς σωκράτης ἐν ἱβ. θεμένης τῆς λυδῶν τὰ βρέφη ἐπὶ κυνῶν ἀποθανεῖν. τὸν κυζικηνὸν γὰρ αἰθομένους κύνας καὶ πιμένας ἀνασῶσαι τὴν μητέρα. ὀνομασθῆναι οὖν κυνέα ἀπὸ τῆς κυνῶν. πράττεσθαι δὲ τὰ ἀθήνησιν, οὐ πολλαχοῦ δὲ κυννέα φον ὄδσιν ἀπὸ λωνος κυνείου. τὸ κεφαλυνείου γνόμενον. τοῦτο δὲ ὄδσι δ' ὑνείον ἀλήσιον. καὶ γίνεται πόσος μεγάλη. καὶ πόλις εἰς θυσίαν κατακοιζόμενα ἀπόλλωνι τῷ κυνείῳ ἀλήσιον δημήτρι ὁ βασιλεύς. Κυνίδιον. γένος τι τῶν ἀθηναίοις ἔπλεκόμενον. Κυνίδιον, τὸ μικρὸν κυνάριον. Κυνικὴ φιλοσοφία ἐν ᾧ ἀνταθοσύνης. Κυνισμὸς. ὃν

ζῶν ἐπαίρεσιν, ὁδὸς καὶ πνεῦμα δεῖται πλατυσμούς. Κυνισμός· αἵρεσις φιλοσόφων ὁ δὲ κυνισμὸς αὐτῶν σύστημα ἐστὶν ἀρετὴν ὁδοῦ. τέλος δὲ τὸ κυνίσαι τὸν κατὰ φύσιν ζῆν· ὡς διογένης ὁ σινωπεύς. κυνικὸς δὲ ὁ τοιοῦτος λιτῶς βιοῦν αὐτάρκεσι χρώμενος στόμασι, πλάτους καὶ δόξης καὶ ὑγιείας καταφρονεῖν. σὺν οἷς δὲ βούλεται καὶ ὕδατι ἡδέως χρῆσθαι. σπέρμα τε τοῖς τυχοῦσι καὶ πᾶσι. καὶ ἔφασκον θεοῦ γὰρ ἴδιον τὸ μηδενὸς δεῖσθαι. τὸ δὲ θεῷ ὅμοιον, τὸ ὀλίγων χρῄζειν ἀρέσκει δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ διδακτὸν τὴν ἀρετὴν εἶναι. καὶ ἀνάπτωτον. Κυνηδόνες· ἐν ἐγκλήματι. κυνηδόνες θαρσεῖτε. ἁμαρτὸς γὰρ τὸ κρηγὸς ἐκκεκαυμένοι εἰσὶν ὀρθυγίου τόξα πάρτεμιδι. καὶ κυνθία ἀετοφάνης. κυνθία ἔχων ὑφ' ἡμέρα τὰ πέδαν σὺν ἐλαίαις φαγεῖν Κυνοκέφαλος· ὁ πλέων ἑαυτὸν ἄττω καλεῖ· ἀντὶ τοῦ δεινὸν μὴ ἀναίσχυντον· ὁ ποῖος ἦν ὁ παρὰ σόδωρος ὁ χρυσοδέτης χρυσᾶ ἐρετικὰ φάλαν χρυσοῦν ἄκανθον τουτέστιν ἰταμός, καὶ ἀναιδὴς καὶ ἀπαθὴς. Κυνοκεφάλου σῶσον τὸν νῶτον· ἀντὶ τοῦ τύπτωσε καθαπερεὶ πύκνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει· δεῖ γὰρ πύον ἐχθρὸν ποιεῖ ἄμε δεῖον πυϊώδες μάτισε παίσον· δεῖ δὲ ταχύ ταῦτον· οὐδὲ ἕτερος δὲ τὸν νῶτον. Κυνόμυια ἀναίδης Κυνώπιδα ἀναίσχυντος. Κυνορεκτικὰ ἐρώτων· οἱ τὸν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπαίζοντες. Κυνορεκτέω ῥῆμα. Κυνόσαρκες· οὐ τὸ τὰ ἀθλητικοῖς γυμνασίων τὸ κυνόσαρκες ἦν. Κυνόσαρκες τὸ τοῦτο ὅτι τὰ ἀθηναίοις ἐν ἱερᾷ ἡράκλεος, κατά τινα διαβολὴν δι' ὃν ὁ ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ ἑστίᾳ. εἶτα κύλαμος παρὸν ἔφασκε τὸ ἱερεῖον. ἐὰν παλθὼν εἴ τινα τοῦτον ἀπέθετο· ὃ δέ, πόθεν δὴ ἦν. ἔλεγε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν βωμὸν οὐ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι. ὅθεν ἐκλήθη κυνόσαρκες. ἐπειδὴ οὖν ὁ ἡρακλῆς δοκεῖ νόσος εἶναι διὰ τὸ ἐκεῖ οἰνοβοεῖ ἑορτάζουσι. οἱ μήτε πρὸς μητρὸς μήτε πρὸς πατρὸς πολίται. Κυνοσάμη· ὁ δυσεύρετος τὸν ἀπόλλωνα παραπλάσας εἰς μαρώνειαν, καὶ μὴ συγχωρούμενος τὸ μὴ δοῦναι, διαιρίνεται τοὺς πολεμοῦντας καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν πάντα. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐκεῖθεν κατερωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορύβους κινοῦσαν, λίθων ῥολαῖς αὐτὴν ἔπαυε. καὶ ἐκεῖ τὴν θάλασσαν καλύπτει. ὀνομάσας τὸν τόπον κυνὸς σῆμα. Κυνὸς σῆμον χωρίον τῆς χερρονήσου σὺν θαλάσσῃ τὴν ἐπάρτιον μεταξὺ τὴν ἰλίου ἄλωσιν ἀγνοούμενον αἰχμάλωτον, καθ' ἣν θαλάττης ἑαυτὴν ἀφεῖσαν τελευτῆσαι τὸν βίον. Κυνοσουρία. Κυνοῦχος· ὁ τὸν πύον κρατῶν δεσμοῦ· κώλπαν ἀσελέγιστον ἀμάλακτον τοντὶ κυνοῦχον. Κυνοφθαλμίζεται αἰδοῦς ἐμβλέπει. Κυνῶν ὑλαγμὸς ἐχθρικὸν διαλοιδορεῖν. Κυνώπιδος· αἰδοῦς. Κύντιος κίνυπτος διαφέρων· οὗτος πολλαῖς μὲν καὶ πότερον συνήθλησε στρατιαῖς· πολλαῖς δὲ κεκοσμημένος· ἔστω δὲ ἡνίοχος ἐσώφρων· ὡς ἐπὶ καλύβης λυπεῖ καὶ ὀλίγων μέρων ἦν· τὸν αὐθυρέττε ἀγαπᾶν βίον. οὗ δὲ διάφορος πεφαλλόμενος, ἔτυχε πρὸς ἀπόλλωνος ἀγόμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν εἰς παράσημα τῆς ἀρχῆς νομίζοντες ἀπονιφάμενός τε τὰ σύμβολα πρὸς ἑστιάσεως, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπίνετο. φόνον τε πολὺ ἐν αὐτῶν ἐργασάμενος, ἐπάνεισιν ἐν δεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέραν. τοὺς μὲν οἰκειοτέρους τὰ πεισάνδρου κινδύνου λυσάμενος. ἐκ δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάραπα. ἐν τὸν στρατηγὸν ἐν αὐτῶν δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπίνικιον. Κύων ἐπὶ δεσμοῦ· ἐπὶ ἑαυτῷ εἰς ἀπολαύσεις ἐπὶ δόντων· ὁμοίᾳ τῇ καὶ βᾶς ἐπὶ δεσμοῦ· ἐπὶ κλητικῇ ὦ κύον. Κύων ἐπὶ φάτνην· παροιμία. ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων· μήτε ἄλλους ἐῶντων. Κύων μολοπίνης ὄρυτα πήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμπνεῖν μολοπίνης Κύων παρέντερος· παροιμία. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρημμένων ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν· δύσχρωτα δὲ ὧν νῦν ἐδυσπατάσατο. Κύπασις· ἡ σμος γυναικεῖος· ἐνδεδυμένη πύπασιν φοινικοῦν ποδήρη. ἀβύσσου ζώνην δὲ μοῦσα τὸν δὲ πύπασιν· ἀτθὶς παρθενίων θῆκεν ὕφος θυρῶν. Κύπασις· οἱ γλωσσογέφοι χόνος ἐδόσφασε τὴν πύπασιν· οἱ μὲν γυναικεῖα· οἱ δὲ ἀνδρεῖα. Κύπειρον· εἶδος βοτάνης. Κύπελλον· πτερὸν πυοσίριον· ἐν ἐγκλήματι· ἐπὶ ζωῦλα ποτηρικὰ πανὶ πύπελλα ἔμφυται· δίψης φάρμακα λεξίνεικα. Κυπρίαζουσαι· ἀνθοῦσαι. Κύπρις· ἐπίθετον ἀφροδίτης· κυπρογενὴς ἔσα· ἡ αὐτὴ λέγεται καὶ κυθέρεια· ἀπὸ τὸ κύθειν τοὺς ἐρῶντας· ὅτι οἱ κύπριοι βόθυ, ἀναθηκοτέρους τοῦ ἄλ

λων. φασὶ γὰρ αὐτοὺς ποτὲ φαγεῖν καὶ ζητεῖν τὴν ἀποίμιαν ἐν βοῦς ἐπισωρεῦσαι. Κυπρόθεμις ὄνομα κύειν. ὃν κατέσκηψε τιμέρης Φερεκλῆς μετὰ βασιλέως ὕστερος. Κυπρίαζειν. διαβάλλειν. σκαπανᾶν. ἀναβάλλειν. ὁδὲ, δι' ἄμαξαν χόρτου πολὺ ἐκινδύνευσε καὶ ἔστος δι' ὃ τὸ ἀσυνεκομίσθη. ἄτε μὴ δεηθέντος ἐλαττίζοντος. ἐν ἓξ ὧν τινα κυπριάζειν. τὰ κυπριάζεις ἔχων πόθεν ἦλθες. πρὸς ποῖον ἔχων ἀπλήστως. ἀεὶ σοφάνης ἢ νεφέλαις. καὶ τὸ πρὸ τίνος εἶδα. Κυρβασίαν. καὶ φαλλὸν ἀλέκτορος. Κύρβας κύρβαντος ἐθνικόν. Κύρβαις. ἐν οἷς μὲν τὰ ἀγαθὰ ἐν οἷς μὴ βασιλεῖς τῶν πολιτῶν ὀρθῶς ἐχόντων τοῖς δὲ στρατηγοῖς ἐπικειμένων. καὶ πρὸ καὶ φαλαίας εἶδος καὶ πίλου. Κύρβεις. τρίγωνοι πίνακες. ἐν οἷς οἱ πρὸ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐπεγεγραμμένοι ἦσαν πολιτικοὶ καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ πρὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τρίγωνοι. οὓς δὲ κύρβεις φησὶν ἀπολλόδωρος ἐπεγεγράφθαι ἔχειν τοὺς νόμους. εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας ὡς ἀπὸ μιᾶς τῆς σανίδος πλάτος καλεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραλλαγῆς διὰ τὸ ἑκατέρωθεν κύρβεις ὥσπερ ἐπὶ κυρράσιαν πλὴν ἐπὶ τῆς πεφαλῆς πεθειμμένων. ἀεισοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ ἀναγεγράφθαι δὲ τοὺς νόμους, εἰς τοὺς κύρβεις ἔστασαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείῳ. Κύρβεις. αἰ ἐξ ἀρχῆς τῶν θεῶν ἐορτὰς ἔχουσαι κύριαι εἰσὶν αἱ οὖσαι. ἐν αἷς ἐξ ἀρχῆς τῶν θεῶν ἀποκεκριμένα ἔδει εἶναι. ἀσκληπιάδης ὅτι ἀπὸ κύρβιος τοῦ ἐξ ἀρχῆς οὐσίας ὁρισθέντος ὡς φησὶ φανίας ὁ ἐρέσιος ἀπὸ τούτου ἐξῆς τὰ κυρωθέντα τοῖς γεγραμμένοις. ἐρατοσθένης δὲ τρίγωνους αὐτὰς φησὶν εἶναι. ἀεισοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι φησί τισιν ἄξοσι. πλὴν ὅτι μὲν ἄξονες νόμους αἱ δὲ κύρβεις οὐσίας εἶχον. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκευάσασθαι ξύλου τὸν πλίνθιον τίμημα ἀνδρομένης, ἑρμοσμοῖα ἔχοντα τετράγωνα ξύλα. ἐξ ὧν πλευρὰς πλατείας ἔχουσα καὶ γεγραμμάτων πλήρεις. ἐκατέρωθεν δὲ κινοῦντας ὥστε κινεῖσθαι ἐπὶ μεταστρέφεσθαι ἐπὶ τὰ ἀναγινωσκόντων. καὶ παροιμία κύρβεις κακῶν. σανίδες εἰσὶ παρὰ θηναίοις τετράγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἔγραφον καὶ ἐξ ἧς κατὰ τὰ ἀδικήσαντων τιμωρίας ἐποίουν. ἐπὶ τοίνυν τὰ σφόδρα πονηρῶν καὶ παροιμία. κύρβεις ἐν ἀκτῇ πονηρὰ εἰς ὕψος ἀνατεταμένα. ἀπὸ τὰ πορυφαλίου. ἐκείνων γὰρ ὄρνεα φησὶν ἀπολλόδωρος. Κύρβις. πρεσβύτερος, οὗ οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἔνεκα γὰρ μνήμης ἀνέγραφον τὰς κύρβεις. ἔνθα σανίδες ἐν θα οἱ νόμοι πεγεγραμμένοι ἦσαν. ἢ ὅτως. ἢ δέως αὐτὸ πεῖν ἐπιμείναι μίνα δόξωσι πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι

Κυρθιτυγάνα. Κυρεία ἐξέσια. Κύρειον σεράτευμα. ἰσυρᾶτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ φησὶν ἔστι δὲ τὸ μὲν κύρε ἀνάβλημα ἐπὶ ξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν. Κύρειος θρόνος ὁ τοῦ κύρε. Κυρκαῖσαι. κυρκαίσαι λέγεται ἡ διακεράτων μάχη. ἢ ὅταν ἐν βίς ἀληθὴς ζώοις γίνεται ἢ πλῆξις τῶν βάγων. ἀεισοφάνης. εἰ δὲ πλίνειε δύει πρὸς σπέλος κυρκαίσαι πρὸς τὸ σπέλος μαχεῖται ἢ διαπεσεῖται. ἐὰν ἐπισκαλήνῃ φύγῃ. Κυρκάσιος. Κυρκία. αἱ τυρεῖαι τὰ πειθῶν ἀποβρέμματα. τὰ ἄχρεα τῶν πυρῶν. πένθαι πάγχρωσ φρύγιοι. πάγχρωσ δὲ εἰσὶν αἱ ἀληθεσμέμμαι πειθαί. Κυρκίος ἀπὸ τοῦ που. Κυρκίων ἐπωνυμόν δεῖν ἐπικράτους τῶν αἰσχύνου πλεστου. Κύρκμα ἐπίτευγμα, συμύρκμα ἕρμαιον. Κυρναῖος. ἀπὸ κυρήνης

Κυρνήτης ἀπὸ τοῦ που. ὅτι ἡ κυρναϊκὴ ἀληθεῖσα αἵρεσις ἀπὸ ἀεισίπωσ. φιλοσόφων ἤρξατο. Κυρία. κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία ὡρισμένη ἐμπόδισμος ἡμέρας. ἀφ' ὁρόντες τὴν ἀπὸ τῆς κυρίας ἐπιπεσόντες τῇ ἡμέρᾳ, πάντας ἀπέκτειναν. ἐκυρίευσαν βουλευτήριον. κύριος, κυριώτατον δῆμον πόλεμον φυγεῖν ἀπὸ μακεδονίας. Κυρία συλλαβή, οἱ προῦδε νεσυνάγειν τὴν βασιλέα καὶ τὸν δῆμον ἢ τὴν βασιλέα ὁ σημέραι. πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ἦν. ὃν δὲ δῆμον πεδάκις τῆς πευταμείας ἑκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν. οἱ δὲ δόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας καὶ τῆς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐβουλεύοντο οἱ πολῖται. Κυριακὴ μεγάλη πρὸ τῆς πεντηκοστῆς ἀναστάσεως τοῦ κυ. ἐν ᾗ αὐτῇ. Κυριάω γλωσσῶ. Κύριλλος διάκονος ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῇ πρὸς τῷ λιβάνῳ. ὃς ἐπὶ τῶ μεγάλα πωσαντινάνα πολλὰ ἐδώλα συνέγραψεν. ἐπὶ δὲ ἰλιανοῦ βύβλον τὴν γαστέρα διατεμόντες βύβλους ἀπεύσαντο. Κυβῖνος, ὄνομα κύριον. ὁ σοφιστὴς ἐλέγετο δὲ καὶ πλώσαξ μισθωτὸς ἐσχενδι

βασιλεως. Κύριος. κυρίως ὁ κεκρημένος ἐβέβαιος, Κυρίως· τὸ ἀναγκαίως ἐξ κυρίως ἐξ τοῦ ἀλῶς. ἐστι τοῦτο σημαίνει, ὁ δὲ λέγων ἁλῶς ὄν τέρον βούλεσθαι, ἢ πανθλαθρωπον τεθλάσθαι τὸν λόγον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως εἶπε. καὶ κυριώτατον τὸ ἀναγκαιότατον. Κυρίως δὲ καὶ κυρίτης κέρατι τύπει. Κυρισίκης· ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου Δεσποτίου. Κυρίτων ὄνομα κύριον. Κυρκαναῦν· τὰ φωτίζειν· κινεῖν· ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ ὅλεθρόν τινα κυρεπαναῦ ἀμώς τέπως. Κύρμα ἐστεύμα· ἢ δὲ τὸ κυρεῖν ἐστεύμα ἐστὶ ἀπὸ ἀρίστου τοῦ. Κῦρρῶ· ὄνομα κύρι. Κῦρ· ἐστιτυχία· σοφολαῖς πολλῶν ὑπάρξῃ κῦρος ἡμέρα καιῶν ἐστιτευκτικὴ καὶ κυρία Κῦρος· ἐξουσία. Κυρος παυσωλίτης ἐπωποιὸς· τέγονεν ἐστὶ θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως ὑφ' ὃν καὶ ἐπῆρχος πραιτωρείων, καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ τέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος· ἀδοκία γὰρ ἡ θεοδοσίου γαμετὴ βασιλὶς οὖσα, ὑπορηγάθη τὸν πῦρον φιλτεσθῆς οὖσα· ἀλλὰ αὐτῆς ἀπεστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀναπολιὼν ἐν ἱεροσολύμοις διαβιούσης, κῦρος ἐστιβουλάθεὶς, ἐστίσκοπος ὢν ἱερῶν γίνεται σὺν ἡγουμενείω τῆς φρυγίας καὶ ἐπέτεινε μέχρι λέοντος τοῦ βασιλέως.

Κῦρος ὁ βασιλεὺς παῖς μὲν δὴ λέγεται γνέσθαι ὁ κῦρος, καμβύσεω τοῦ κῦρου βασιλέως. ὁ δὲ καμβύσης οὗτος, τὸ μὲν γένος· οἱ δὲ μῆδοι ἦσαν· ἀστυάγους δὲ τοῦ μήδων βασιλέως· φωναὶ δὲ ὄνειρος λέγεται καὶ ἄδεται ἔτι καὶ νῦν παρὰ τῶν βαρβάρων, εἷς μὲν καλλιστος· ψυχὴ δὲ φιλανθρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος· ὥστε πάντα μὲν τὸν ἀνατλῆναι· πάντα δὲ πίνδω ἐκμεῖναι τὰ ἐπαινεῖσθαι εἴνεκεν. κῦρος δὲ ἐκλήθη· διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπεφαῆμῆσθαι τοῖς κῦρ θέλησι φέναι· ἔτος φιλοσοφίας εἶναι τις ἄλλος ἐμπειρος ἦν· ἵππινα δὲ τοῖς μάγοις ἐπαιδεύθη· δικαιοσύνῃ τε καὶ ἀληθείᾳ ἐδιδάχθη, καταδύπτας πατρίους νόμους καθεστῶτας τοῖς ἀρίστοις. Κῦρος ὁ τοῦ κῦρου βασιλεύς, ἔτος ἐκλήθη, διὰ τὸ σὺν τῇ βασιλίνδᾳ λεγομένῃ παιδιᾷ, κυριεῦσαι τῆς ἡλίκων. Κῦρος· διὰ τὸ ἐστὶ ἔξειν τὰ φόρου ἔλεγον οἱ πατρίσαι, ὡς δάρειος μὲν ἴππαλος· καμβύσης δὲ δεσπότης· κῦρος δὲ πατήρ· ὁ μὲν, ὅτι σὺν αὐτῷ παίζων τὰ παιδία· ὁ δὲ, χαλεπὸς ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δὲ, ὅτι κύριός τε καὶ ἀγαθοφυὴς ἐμιμήσατο. Κυρωνίδαι· γένος ὅθεν ὠνομασμένον ἀπὸ κύρωνος· ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τὸ ἡρόκωνος· παρὸ καὶ σὺν τιμωτέρους εἶναι τοὺς ἡροκωνίδας τῶν κυρωνίδων· βιαίως δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι κυρωνίδας. Φυλιεῖς. ἐστὶ περιῳδάς· Κυρσάνις· νεανία· ἐφηβεῖα· τέλεσα τον· κυρσὸς δὲ τέλειος λάχανον· κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ λάκωνες ἐμφράνια· καὶ τοὺς τέλειος ἀνθρώπους. Κυρσίλος ὄνομα κύριον· ὃν ἀθηναῖοι κατέλυσαν διότι τὸ πανάφ πατρίσαι πεπρέσβευτο. Κυρτὴ δὲ ἡ οἰλὴ παρὰ τὸ ἔξις καὶ ἐστὶ κεμένος εἰς τὰ ἐσω· ἐστὶ δὲ πόσω· ἢ ὁ σόμα οἱ ἐχουσα· ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικεκμένος· ἐστὶ τοῦτο ὡς εἴρηται εἰς τὰ ἐσω ἐστὶ εἰς τὸ πόσω· ὥστε ἐστὶ εἴδη αὐτὰ γίνονται ἐξ ἓξ ἢ δίων ἢ εἰς τοῦ πόσω σχήματιζόμενα καὶ εἰς τὸ πόσω. Κύβωμα· λεγόμενον καμάρα· πύργωμα δὲ τὰ παλαιὰ οἰκοδόμημα δεξαμένης σκιᾶς ἕνεκε ἐπεποίηται. Κυρεῖ· καὶ ἀνύρετε· ἐστὶ τὰ τοῦ κυρεῖν τε· τὸ κυρῶσαι καὶ σωθῆναι· ἐστὶ ἀπὸ ἰσοβαρούσιν αὐτὸ· σὺν δὲ τῇ ἀντικῇ βαρύνασι· ἀπὸ ἰσοβαρῶν δὲ ἐστὶ τῶν κύρειν λέγοντες ἂν κυροῖεν καὶ ταῖς δὲ ἂν κυρεῖ ὁρίσιν ἐστὶ ἀσφοπλεῖ. Κῦσον μὲ φιλήσον μὲ ἀρεσσο μὲ φέλαις· ἦσον μὲ ἐστὶ χεῖρα σὸν ἴωὶ δεξιάν· ἐστὶ πίστει ἐστὶ σωθήκη· διδόασι δεξιὰς ἀλλήλοις ἐώθασιν· ὑπορρούν τὸ πειθαρχῆν τὸν νεανίσκον, ὁ πρεσβύτης ἐστὶ αὐτὴν ἀξιοῖ ἐστὶ αὐτὸ πίστιν λαβ· Κύσιν ἠρίθεραν· ἐφήβιον· ἐστὶ γάσριον· ἡ ποιλία· τὴν φῦσαν· εἴρηται δὲ φῦσα ἀπὸ τοῦ πάσχειν πεφυκέναι. Κύπαρος· τὸ σῶμα τῆς βαλανάκου· ὅπου ἐγκαθῆται ἡ βάλανος· ἢ τῆς βαλανάκου ἐλὶς ἢ τὸ περιέχον τῆς ῥοιᾶς· ἢ κόκκος ἡρίοις τὸ μελιτῶν πυελὶς ἐστὶ καθάρσιος· ἢ ὑπολόβατον τὸ ὀπὸ λέγουσι γὰρ ποίαν εἶναι τὸν οὐρανὸν ὡς πορφυρᾶ ὑπολευκόβατον ἐστὶ μυχάβατον. Κύπαρος· αἱ τὸ κρίων ἐστὶ σφακῶν καθάρσεις· θεόφρασος δὲ κυρίως λέγει κύπαρον ἵππον πεφανῆσθαι τῆς πίτυος· ἢ τις ὄζει ὑσάχνη μικρὸς σὺν μεγάλων πυρῶν· ξηραινόμενον δὲ θυλακοῦται ἐστὶ ποικίλον ἐν ἀπήδοδες φησί· Κύπαρον ἐραμοῦ ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης σὺν

βεσμοφοριάζουσις· πόθι δ' ὦ σῶ πρόμοιον ἑρπλὸν ὥς πορ νύπλερον. Κυπαία πόλις καὶ
κυπαιίδος. Κύπαιον βόσπος τὸ Κύτη ὄνομα πόλεως· Κύβος ὄγμος χώρεμα βαθὲς πλά
τος, ἐς πόδεκυρτώσαντι· τὸ δὲ κύτος τὸ πλοίων ἠνβῖς ἁπτεσόρεσι πρὸς ἃ μερήσασιν τὸ ἴσασιν,
Κυτωεὶς τὸ πος παραθαλάσσιος· Κυτώσαντες δὲ κύτος ἐπειπαλύψαντες ῥοΐω δέρμα
τι· πόδεκυρτώσαντες· Κυφάλεα· ἐπεὶ δ' ἐχ' ἀνὴρ πλυπαμπὸς ἰξὼ πεὶς ἄϊδα νῶχε δ κυφάλεα
κεκυρτωμένος· Κυφαλέος ὁ κεκυρτωμένος· Κυφανισμός ἐστὶ τὸ μωεῖν· ἂν κανὸς ἐς ὁλέ
θεῖ· Κύφελλα δὲ νέφη οἱ ὀνειρύφελλα δ' ἀπὸ τοῦ ἐπ' ὀπλώ ω· ἐτμὴ γὰρ νύφελλα· καλ
λίμαχος δ' ἔφη καὶ φ' ἑλκυνόμενα· Κῦφι· τὸ τὸ μανθάνως ὁ αἰγύπιος πατεσπάζει νοὐκοῖδα δ' ὅτι ἐς
ἢ σπάσασία αὐτό. Κυφὸ κεκυμμένον· ἐπὶ παντὸς ξύλου κυφὸν ἀνάγκη οἱ τε ἐστὶ τὸ εἶδος δ' ἦν
φρονέλλον· χρησίμων δὲ, Κυφός κεκυρτωμένος καὶ πάγκυφος ἐλαία ἐπὶ πατεκεκυμμένη· ἐς
ἐν ἐστὶ γέμματι· καὶ κυφὰς ἁρίδας· ἀριθμήσει δέσι αὐτούς· Κύφωνδι· ξύλα ἐστὶν ἐστὶ τὰ δὲ
μὴ εἰς τὸ τένοντ' τὸ παλάδικον· ἵνα μὴ ἄρωσιν ἀνακύψαι· ἀεὶ δ' ὁ· πλὰ δ' ὧν τὸ μὰ πανα ἐς κύφωνες
οὐκαρέξετε· Κύφων δὲ ὅσι δεσμὸς ξύλινος· ὃν οἱ μὲν ηλοιὸν οἱ δὲ ηλοὶ ὀνομάζουσιν· ἔνθεν καὶ
πονηρὸς ἀνθρωπος κύφων λέγεται· καὶ ἐστὶ πάντων δυσχερῶν ἐς ὁ λεθρίων· καὶ κυφανισμὸς
ἐστὶ τὸ μωεῖν· ἀρχίλοχος δὲ αὐτὸ τὸ κανὸς καὶ ὁ λέθριος· κύφων ἔρκεται παρὰ τὸ ἀναγκάζειν
τοὺς δεσμίους κύφειν· ἐὰν δέ τις θρασὺς μόνος ᾖ ἐκτὸς νόμου πᾶσιν δὲν πεισθεῖ, δεδέσθω ἐν
κύφωνι πὸς τῶν χείρων ἡμερῶν εἶναι ἐρρετὸς μόνος μελιτοῦμος καὶ γάλακτι ἵνα ᾖ μελίτ
τους καὶ μῆλας δεῖπνον· τὸ δὲ χρόνου διελθόντος· καθ' ἡμέρων ὠθεῖσαν ὁλὴν γυναικείαν πόδι
βαλόντας· Κυφέλη, οἰκρὸν σπᾶος ἅμα ὦ σιδήρω καὶ ταῖς οἰκειρεῖαις κυφέλαις συνομι
ζόμενος· Κυφέλη· κυρτότερον μελιοσῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ πλὴν τὸ ὠτὸς αἱ δὲ μέλιτται ἐκπε
φωλεύκασιν, ὥς πορ ἐν κυφέλη ὦ φωλεῶ· τὸ μέλι δὲ ἐλέγετο καθ' ἡ κεφαλῶν· Κυφέ
λη ἐξαμέδιμνος ἐξαμεδίμνους χωρῶσα· κυφέλη δὲ σπᾶος δεκαπηχὲς πυρῶν ἢ κριθῶν· οὕτω δὲ εἴ
ρηται· διὰ τὸ κεκυρῶφθαι αὐτὸ τὸ πλὴν· ὅτι γὰρ σκοτεινὸν διαφέρει δὲ πὸς τὸ κυφελίδα, ἥ
τις ὅσιν ὁσιοῦν ὠσιρύπος· ἀεὶ δ'· ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον βαλόντες ἐξαμέδιμνον, κυφέλῳ ἀπώ
λεσαν, Κυφελιδῶν ἀνάθημα ἐν ὀλυμπίᾳ· πλὰ τῶν φαίδρω· πᾶ τὸ κυφελιδῶν ἀνά
θημα φυρικλάτος ἐν ὀλυμπίᾳ ἐστὶν ηλοσος· ἀλλοῦ τ' κυφελιδῶν· κυφέλου δέφασι τὸ ἀ
νάθημα ὡς ἀμαλυδὸς ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ δ' φησὶν ἔτος· μαὸς τῆς ἥρας παλαιὸς ἀνάθημα σκι
λωτὸ· οὐ διδέδειν κλεῖ ἐστὶ δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦ πολοσσὸς ἀνάθημα κυφέλου τὸ κοεινθίω
φασὶ δ' τ' κύφελλ' ὦ ξάμμ' ἐνδρινθὶ τυραννήσειν ἐβδόμ' ἀπ' αὐτ', εἰς δέκατον ἔβδ' ἀνιερώσειν ἐβδ
δεκατ' τὸ πμματ' εἰς πεξάμμ', καβεσπάσ' τὸν σφυρήλατον ηλοσσὸν δίδυμ' ἦν καβεσπάσ
σαιτ' ηλοσὸν φησὶ πόδεις ανδρ'· ὑ πορ τὸ, τῆς χυφ' ἐς τὸ θρόσσους ἐστὶν χεῖν τὸ σι κορινθίους· καὶ ἐθεό
φρασος ἐν ὦ πόδεις αἰρῶν ῥ' λέγει δ' τ' ἔπροι δεῖς ἀν ὀρωδίστερα καβάδα πανῶν τες οἱ ὀνς ρατιας
ὀξάγοντ' καὶ πολέμαρχ' ἀναιρεθμοι καθάπορ καὶ διονύσιος ὁ τύραννος· ἐπεὶ ἐν δ' οὐμόν ὥς ἐβ
δεῖν τ' ἄγων καταναλίσκειν ἀλλ' ἐς ἐαυτὸ, πὸς ὅμ' ὑ ἔχειν ἐφόδιον τοῖς ἐβουλάσσιν·
εἰσὶ δὲ καὶ πυραμίδις ἐν αἰγύπτῳ ἐς ὁ τ κυφελιδῶν κολοσσὸς ἐς πάνυ ἐβδό
μῆκοντα πῶν ἀπὸ πόδων ἔχειν διάνοιαν· φέρεται δέ τι ἐς ἐπίγραμμα
τοῦ κολοσσοῦ· αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός· ἑξή
κοντα δὲ πῆχας ἔχω τὸν ἀριθμὸν ἀκριβῶς· τοῦτο μὲν οὐκ ἂν ἔπος
φέρεται· εἰ μὴ ἐγὼ ναὸς ἔξιος· παρ' ἐμοῦ ἐστὶν εἰ μὴ κολοσσός·
ἑξήκοντα δὲ πῆχας ἔχω τὸν ἀριθμόν· Κυφε
λόρυσον· τὸ τὸ ῥύσου κεκα
λυμμένον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Κ. ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ωδασ. λίθος. σὺν ξαντῇ μέμετι. πλυδάζουσι δὲ πέτρας λαῶν, οὓς ἀμβλεῖαν θῆτε χθόνα νεκλα

λ μασ. Λαῶν λίθος. ἐλαὸς λίθος. ἀπὸ τοῦ λάος ἀθεῖ. χωνευτὸς ἀπὸ χωνεύω τὸ λάος. λάος ὑπαὶ εἶπ. λέχεσι πεσὼν πρὸ λάϊ βρεχύσκιλάσ. Λαβαῖς. ἐπαφ᾽ ἁ ἀφορμ᾽ ἁ μέμφεται. λαβαὶ δὲ ἀμφίσμοις ἔοικε τὰ πρὸς τῆρος. ἢ οἱ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐσωμωμένα. ἢ ἀνάλογον ἐνεστερῶσιν τὸ μέσον ἔχουσας ἐννεστερέφουσι ἢ λαβαὶ ἀμφίσμοις. ὑπέστην δ᾽ ἔφεν ἐπὶ τῶν ἐφαλῶν πρατήρων. βαγῶσι δ᾽ αὐλύσσιος, ἔφαξεν ὃ χονδρῶν πόρσιν. ἐπὶ μὲν πρέαλε ἐφαπ. ἐπὶ δὲ ὀστέα, μεχαιρῶν ἱερὰ σαὶ λαβαί. ἐπ᾽ αὖθις. λαβαὶ φιλοσοφίαν. ἀριθμητικὴ ἐπωμετική. Λαβεῖν τιμωρίαν. σὺν δικαιοσύνῃ. Λαβὴ αὐδυπάλκητον. Λαβίνι. ὄνομ᾽ ἡνίκ. Λαβρεγόρμω. φοσρῶς δημηγορῶν. Λάβρεξ εἶδος ἰχθύος. ἐπὶ πολὺ λαβρεκασ μιλησίας. τὴν προσηγορίαν πρὸ τοῦ, διότι ἐκ χνεν αὐτὸ τὸ ὄμα. ἐπὶ ἀργῶς ἐπὶ λαβρεως δὲ λεαρ κακοπαίγ. ὅθεν ἐπ᾽ ἀχρὼς ἁλίσκ. σὺν μιλησίοις ἢ τὰ σὶ, μέγιστοι γίνου λάβρακ, ἐπὶ πολὺ σοι μιλησίοις ἢ πλὶς ἀσὶ. σὺν θα πολὺ γίνου λάβρακ, ἀνὰ τὴν δυσσαν λιμνωὶς τὴν θάλασσαν. χαίροντες δὲ οἱ ἰχθύες ὧν πλυνεῖν δατι, εἰς τὸ λίμνιον ἀπὸ τρέχουσιν σὺν τῆ θαλάσσης. ἐπὶ πολὺ πολυθρύπτοις σὶ πᾶσι μιλησίοις. Λαβρόκαβος. Λαβρωνῖ. ἔθνος σὺν πώμασι. ἐπὶ λαβρώνι. Λαβύρινθος. ηθλιοφθὴς τὸ πρὸς. λέγει δὲ ξαντῇ τὸ φλυαρῶν. πρὸ τοῦ μὴ λαβεῖν θύραν. ἢ πρὸ τοῦ πολλοῖς λόγων νύμφαις πεχεῖσθαι σημαίνῃ δὲ ἐπὶ τὸ ἀνδριάδων νυμφῶν ἀνάθημα εἶναι λαβύρινθε τύμοι λέγει. τὶς σὰν ἔθηκεν ἀγρέμιον πολιοῦ χάλκος ἀράμῳ. Λάγαρος. πλαπουργεία. ὡς νεκρωθῆ. πρὸ τοῦ λαγαρύ. ἐπὶ λαγαρυζόμενον. ἐπὶ πολὺ γε τὸ μηδέν. ἐπὶ δαπ, θύσας ξαντῇ τῇ νιβωτὰ μεθέσει, γωνίξι ἐπ᾽ αὐθράσι ὑπνωτοῖς ἀνέδωκε ηοπλοείαδε ἄρτου. ἐπὶ σχοίνου ἐπὶ λαγανισόν. ἐπὶ μοίδα θύματ.

Λαγαρόν. πόκιον. ἐμηχανῶντο δ᾽ ὅσα λαγαρότητι ἢ πολότητι πρὸς τὸ ξέασαν τὴν ἐριφ. ἐπὶ σὺν ξαντῇ μέμετι. ἐπὶ λαγαρὸν δειρὴν δέρμα πρὸ μιρέμ. ἐπ᾽ αὖθις. σοὶ δ᾽ ὑπὸ σχιδάκων, λαγαρὸν πο παύλμα πόκιον. Λαγαρυζόμ. ἀπεισοφανῆς. ὡς ἀποπλωτικὸν σύρφακα ἐκπιθαείσ λαγαρυζόμ. σὺν πρασαλίζον ὅμηδέν. Λάγειαι μ. ὅσ λαγωσ. Λαγίδησ ὅσ λαγωσ. Λαγίσια. ἐταίρεται σὶ πῶ. ἧς μνημονεύ λυσι. Λαγνεία. πρωνεία. Λάγνα ρσενικῶ. αὐτὶ τοῦ ὀλάγν. Λάγν. πρῶν. αἰσχρός. νεκροφθὴς πρὸς ἀφροδίσια. Λαγόβαρδος ἐθνικ. Λαγόβιος. ὄνομα νύει. Λαγόν. Λαγεία ὄρομ᾽ ἡλδ. Λάγ ὄνομ᾽ νύει. ὃς ἀρσενόλως ἐγκμετὸ πολεμάϊσ τὸ σωτῆρ μερὰ βύτ ὃ τὸ πολεμάϊον, ἀδὲν οἱ προσηκοντα, ἀφέθηκεν ἄρεσ ὡς λόγ ἐπὶ πατίδος χαλικῆς. διαφερεῖ ὁ λόγ ἐκμανεδυνῖ. ὁ σλέγει ἀετ ξαντφοιβῶντα, ἐπὶ σὶ πέρυσας ἐπωτείνοντα, ἐπ᾽ ἑαυτὸν αὐωρᾶντα ἀπὸ σίδ᾽ αὐτὸ τὸ πραβυ ἀκῆν. ἐπ᾽ ὅτε ὑφ᾽ τὸ πλωὺ ἐβῆν. βυσὶ μὲν ἀπελαίσφορ ὄρνιθασ. διαπαντὸς ὄρτυγας. ἐπὶ τὸ δὲ μὲν αὐτὸ πρέχειν ῥοφῶς μάλα. Λαγωβολεῖον. σὺν ὦ τὸ λαγωδὸς ἀγράυσι. Λαγώδιον. Λαγῶ πεινῶντι, ἐπὶ πλανᾶντες ἐς σῦκε. πρὸ μία πρὸς βυσὶ σὺν ἀγάμνη πλυτελῆ λαγῶ ζομένους. φανεὶς ὁ λαγώς, δυστυχεῖς πρὶ ἐβάβας. Λαγὼς κεφάλαιον. ξαντῇ πρὸς πισμῶ κε θάλειν. λέγει ἐπὶ λαγωὸς λαγωδ. σὺν ξαντῇ μέματι. τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα ζωαρπασθεῖσα τεκούσης ἀρτιμαθὲς τέρνων, οὐ ἀτόσντα λαγῶν. Λαγὼς πόδα ὦ πρεῶν. πρὸ μία. δειλὸν δὲ τὸ ζῶον ὁ λαγώς. ὅθεν ἐπ᾽ ὀρκίῳ λαγὼς ἐλέχθη. ἐπὶ βυσὶ ρκίνας ξαντῇ δειλία ἐκωμῳδοῦσι. πρὸ μοὶ α δὲ τὶς ἐστὶν. ὁ λαγὼς τὸν πόδα πρεῶν ἔχει. ξαντῇ δ᾽ ἀναπινδυνόν τὸ ψυχ, ἐπὶ πρὸς βυσὶ παρτερᾶς ἀγωνιζομένων ξαντῇ ὁμῶ. ἐπὶ πρὸ μία. ὁ παρπάθιος τὸν λαγῶν. ξαντῇ ἑαυτὸν βλαπτόντων. οἱ δὲ παρπάθιοι, νῆσον οἰκοῦντες ἀπὸ λαγωὸς οὐκ ἔχοντες, ἐπὶ πάγοντο. οἱ πρὸ μοὶ γινόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς παρπαίους. Λαγώοις. τοῖς τὰ λαγῶ πρέασιν. ἀπεισοφανῆς. ἀξὼν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν λαγῴοις ἐπὶ σεφανίοισι παντοδαπῖσι. Λάγνος. ὁ πανδεκτικός. Λάγνος. νύσι δυνεῖσο λάγνε μεθυσφαλὲς αὐτὶ νεκδῶ ρ νεσιγνήκτη νεκλερένς νύλιη βαιχεῖ. ὑγροφθορε. ζωὲ σκε δαιτὸς ἐ ἔσης. σειναύχην. φῶς συμβολικὴ θύγατερ. θνητοῖς αὐδάδακτε δήμονε. μύσι φιλάνδρων ἡδίστη, δέ πνων ὅλον ἐβιμόλεβεν. Λαδδων. πολεμος ἀρκαδίας. Λαδν. βλέπειν. καὶ ἀλεος ὁ τυφλός. Λαδος φόνος ὁ τὸ λαεῖσ. Λαϊπες. οἱ μικροὶ λίθοι. Λαϊνον ἔσοχθονα. λιθόλαος ἐπε

γένος. Λαΐος ὁ Θηβῶν βασιλεύς· ἐν ᾧ οἱ δίπτωσις. Λαὶς λαΐδος· ἡ ἑταίρα. ἔστι δὲ καὶ χλαῖνα.

Λαθεβιώσας· βιοὺς ἐν ἀδοξίᾳ λέγεται· ἐπὶ τοῦ μὴ γνωσθέντος ὑπὸ τῶν πέλας τὸν λάθε βιώσας. ὥστε ἀδένα τὸ τὸ ζῶν πολὺ ἀνθρώπων, ἅτε τὸ πρεσβυτέρων ἐλαττόσι μὲν εἰδέναι οἷον λέγω.

Λαθικηδέα μᾶζον· λήθω δόκησις καὶ παιδιὰ μηρυομένων. Λαθικηδής· ὁ λήθω καὶ ἐμηρίων.

Λάθομαι γλωσσῶν. Λαθραίως· ἐκ λαθρηδόν· ἐκ λαθρηδὸν αὐτὶ τοῦ πυρφόρα. Λαθραναγνώστου· σοφιστοῦ πινος λαθραίνως τις δεινοῦ βάσις. Λαθραῖον ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λαθραίνης. Λαπεδαιμόνιος· καὶ λακεδαιμόνιοι· ἐν ᾧ δᾶτις ἐκ ἀφορμῆς. Λαπάδια, ὄνομα πόλεως.

Λαπέρυζα ληρωδῶν· ἢ μεγάλως ληρῶσα. Λαπαδύζεσθαι· λοιδορεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι. Λαπίδας πεπλωμένον· διερρωγότα ἱμάτια, ἢ διαδεδεισφαίνη. Λαπεδέας· ἐν Σπάρτῃ μέμνηται· ἀπὸ τοῦ δρυμὸν ὄφιν ἐκ λακεδέας πεδιφάντε.

Λαπίνιον· ὄρος πρόβατος· ἐκ λαπιμία τόπος. Λάπισμα· σχίσμα. ἀφ' οὗ τὸν χιτῶνα ἢ μεμιγμένον καὶ λελακισμένον· ἀντὶ τοῦ, ἐσχισμένον. Λαπίσματα· ἐκ αὐθις· εἶτα οἱ πένητες πεδιφόρου ὁ φυλλάδες τὰ λιπαρά ου τῇ φλογὶ λαπιζόμενον.

Λαπήσαι δν· καὶ λίαν ὀνόμαθλιον, οὕτως ἔλεγον, ἀντὶ τοῦ τοιούτου. ξενόξενι ἐπηθεν ἐν τῇ πεδισαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, φυγεῖν ἀθλίως· ἐπαθμαλῶς δέ τινος τῶν στρατιωτῶν ἐν τοῖς καλλίου, καὶ τῶν ἀπόσπαλιν ἐκείνης ἐλελοιπότος, τὸ δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν βιαίως τὰς πόρους πλοῖα χρυσᾶ εἰς λαπίνην, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντες· ἀμείνω γὰρ εἶναι λέγεται· πότερον γὰρ πυρίαν ἢ χειμάζον καλλίαν. Λαπηστοπώλης· ἀρτοφάνης· ὦ λαπηστοπῶλα τε· πάτερ πολλῶν ἱερῶν ὄντι χάριν τοσαῦτα πάντων καλά;

Λάπιθος, ἀθλιώτατοι οἱ οἱ ἄλλοι τῶν ἐλλιλίων, ὀρύγματα ἐπὶ τὴν γῆν ποιοῦντες ἀρύχωρα καὶ στρυχνὰ καὶ τράπεζα, ἐν ᾧ καὶ νοιοῦντες, οἶνον ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐλὸν· ἐν ᾧ καὶ λάπιθας ἐκάλεσαν.

Λάπιθος· ὁ θανάτος, ἐπειδὴ λάπτω τὸ ἀπολλύναι, ὁ δὲ Φόρκυς ὁ ἱστορεῖται· διαβιάζεσθαι· ὁ μοιωθήσεται τοῖς καθαίνουσιν εἰς λάπιθον· ἐστὶ μεγάλως κινδυνώδης, ἔθος ἐστὶν ὀνομάζειν τὴν θέαν γεφυρᾶν· ἐὰν ἡμᾶς μὲν ἐκ λάπιθας ἐλαπτεῖν.

Λάπτω καθεῖναι σαυτὸν, οὐ καλὸν ὅδε. Λαπτίζω· ἐστὶ λαπτόντων φρονῶ· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ κάπτω· οἱ δὲ, λελαπτωκέναι· λαπτίζειν δὲ, παιδιοῖς χρῆσθαι· ἀρτοφάνης θεσμοφοριαζούσας· β'.

Λαπτιναί· ἀνδρεῖα ὑποδήματα· πρὸς τὸ πόδος· τοῦ χλαῖνα· τοῦ λαπτιναί· ἀρτοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις· ἐν Σπάρτῃ μέμνηται· τί τε λάπτινες ἂν ποτε καλοί. Λαπτιναὶ ἢ λεῖδες· ὁ αὐτὸς ἀρτοφάνης· πολυβρόχοις δέεσιν αὖ τοι οἱ μὲν ἀνδρες ἤδη ἡλφάνα φορεῖν σιρυφάλ· καὶ μὴ ὑπέσταλε λαπτιναὶ ἄττα· ἔχουσι γὰρ μφίας· πότε μὴν ἔνιοι, ἀλλ' ὑπίξαι τὴν θύραν ποιησαμένας δακτύλιον ὑπὸ λαπτιναῖς δοῦσι αὐτοῖς ἐδίδαξε θεὶ πάντες χειν σφραγίδα ἀξιαφαμένας· τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανα φασὶν εἶναι· μὴ ἀνδρὸς μισουμένας· λαπτιναὶ ἢ λεῖς ὅθεν ὡς ἔοικέ μοι πολιοῖς ἀφῆσιν, ὅτι ἔξωθεν πολιλεῖται, μᾶλλον πολιτεθεμένου, ἢ τινος τοιούτου· ὡς τε τοῖς σῦν μὴ εἶναι ἀμοῖξαι. Λαπτιναὶ τάξις· ἡ τὴν ἄνω πολέμας, ἀεὶ ἐπὶ πόθεν γένεσθαι δυνεῖ, εἰς πεντηκοντῆρ· ἐν ὁμοτίασι μοίρας δυνεῖν τὸ αἱ τάξις ἐν ὁ λόχος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας, ἀνδρῶν ἢ καὶ

Λαπωνικὸν τρόπον πολιτεύεσθαι· ἢ μᾶλλον πολέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἢ ἴσα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ λάκωνες. Λαπωνικὸς ὁ στερεός· ἀνδρεῖος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες· καὶ Σοφοκλῆς μέλη· Λαπωνικὸν πέπλον· ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν· ἢ τὰ λακώνων φρονῶν. Λαπωνικῶς ζῆν τὰ ἑαυτοῦ μόνος λέγω· ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως. βιάζεται δὲ οἱ λάκωνες· Λαπωνισμός· ἢ πρὸς τὰ λάκωνες οἰκειότης· ὡς πολὺ ἀπὸ ἰσιασμὸς ἢ πρὸς βοῦς ἀπὸ ἰσιάς.

Λαπραπίδης· ὁ ἀλαζὼν ἄνθρωπος ἄλαζων ἀθλιώτατος· ἢ ἔχει δὲ καὶ πρόνοιαν δρεῖς· ἐφ' ὃ πολλὰ ἐκ χρὴ ἐμὲ ἐθ· ἐπὶ τοῦτο ἔφη παίζει ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊδέσθαι· δύο πολλὰ παίζει λαπραπίδας ἐκάλουν· ἀρτοφάνης· πολλαχοῦ λαπραπίδη, τὸ σκέλος βαρύνεται· ὅθεν δὲ καὶ τὸ γῆρας, ἀφ' οὗ τε εἰμὶ θάττον βαδίζειν. Λάπτιν· τὴν λεγομένην πώλειν, βραχύν· ὅθεν ζωμέρυσιν· ἀνδρεῖα λάπτιν.

Λαπύδης· ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος· οὗτος ἀκαδημίαν κατήρξεν· ἐφ' ᾧ φιλόσοφος· ἐπὶ φύσεως. Λαλαγοῦσαν· ἐμελῴδουν· ἐν Σπάρτῃ μέμνηται· καὶ γὰρ λαλαγοῦσαν ἐράλησιν ἀγρότην ἀχώ· πρὸς ὃν ἀμείβεται ἐφ' ὑρθμοτυπίας. Λαλάγημα, ἀνάλαλον φώνημα· ἢ χάρμα· ἰρὼ σοι θαλάμιον, ζωάγρια, ἐν λαλάγημα ἀντὶ θεμίν. Λαλέοντος· λαλοῦντος.

Λαλητέος.

Λαλητέος. ἀπασαχοῦς μνῆμα σὺν ὠλεισθήκη. οὔκουν ἀφωνος, ἀλλα δὲ λαλητέος. Λαλιά. ἡδημηγορία. ὧν δὲ ὁ ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ δυσσατινικὸς ὢν ὀνομάζοιν, καὶ ὥρισατο ἱκανῶς.

Λαλίστατον. τὸ τῇ λόγῳ σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀκριτόφωνος. καὶ ὁ ἀφωνόβλαβες. Λαλίστερον. ἀπολεσχέστερον. φλυαρώτερον. Λαλιστικῶν. λαμέχων. λαμαχὸς ἀθλιαπάτραται γὰρ εἰ φοινίκιος. οὐ ὅτε εἰς σικελίαν ἔπλεον ἀθλιαῖοι, ἐχειρώσαντο μὲν ἀνιπίας καὶ ἀλικιβιάδου. ὧν δὲ ὁ φιλόπολεμος. ἀπεισοφανὴς. ἀπορδὰς πρισόμενος ἐμαυτῷ. πρᾶγμά τε καὶ μεχὼν ὁ λαμέχων ἀπαγαθείς. πλατὺ, ὁ ἔοικεν ἄγειν. Λαμβάνω γλωσσικῶν. ἀττικιστικῶν, ὡς νῦν ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι.

Λάμεχ οὗτος, ἡ γραφὴ μέμνηται οὗτος μὲν τὸν Ἀδὰμ νοεῖν. ἕτερος δὲ τὸν Κάϊν ἐγέννησε λάμεχ· ὃς ἐκ τῶν Ἀδὰμ παίδων τὸν πρωτόγονον αὐτοῦ πατέρα τε καὶ μέγαν ἀπὸ μακρᾶς. ὡς δύο φόνους περὶ ἡδέως. ὁ δὲ δύο ζῶσι γυναῖκας εἰληφὼς ἑλδὰν ὁ σελαί· ὃς ἑαυτὸν κατεμέμφετο ἐρδομηνοζέκις ἑβδομηκοντάκις ἄξιον εἶναι ἡλαστέως. σὺν μὲν τὸ νοεῖν φησὶν, σὺν δὲ νίκητον ἑβδομηκοντάκις ἑβδομηκοντάκις ἑβδομηκοντάκις ἄρα ἐστὶν μᾶλλον. διότι τῇ βάσει τὸ προμαρτυρούμενον ἀνέσωσε φονίοθη. τὸ δικαίως γὰρ ὁ Κάϊν ἀδελφὸς αὐτοῦ λέγεται, τῷ πίστει διὰ βοῦς προσενεγκάμενος μὴ ἰδεῖν βιβλον θανάτου. ὁ δὲ ἀναθεὶς μετετέθη. ὧν δὲ σὺν τὸ δικαίως οὐθὲν Κάϊν ἔχει ὁ χὲ κατέστησε γλυκαλεγεύμενος ἐπόλουνε. ἐπούδαζε δὲ τῷ ἀσεβῶν τὸ αὐτόματον, τῷ δικαίων δὲ ἄρα τὸ γήρας. ἐπειδὴ βδέλυγμα ἀμαρτωλῶ θεοσεβέα. ὁ γὰρ τὸ γήρας ὡς αὐτόματον τὸ μὴ νοεῖν, κατηρᾶθη. τὸ δὲ σὴθ, ἀλλογάθη. ὁ δὲ ἀνὴρ ἀλετο ὁ θεὸς τὸ δικαίων γήρας πρὸς τὸ τῷ ἀσεβῶν βασιλείαν γηρέσαι. ἀλλὰ ξαλαφθῶναι. ἐπεὶ δὲ ἐφόνευσεν ὁ ἐλάμβανον βοῦς γυναῖκας αὐτῶν, δεδιότα τεράβε ἐτιμβρο οἰμῶζαντες. δὲς καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλθὼν, πανβοὺς ἄρδην ἀπώλεσε. μόρος ὁ δίκαιος αἱρεθεὶς σὺν τῇ γηρεᾷ αὐτὸ ὀνῶδε, ἐφυλάχθη. Λάμια. ταύτῳ σὺν τῇ λιβύῃ δῶρις σὺν δὲ τερωλιβύῃ, ἱσορεῖ γυναῖκα κελῶ γηρέσαι. μιχθεῖσα δὲ αὐτῇ δυοὶ, ὑφ' ἧρας ζηλοτυπουμένου, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύμενα. δύο μορφοπεγόνει. ὧν δὲ τὰ ἄλλων παιδία ἀναιρεῖ ἐσαν δι' ἀφθείρ. ὃς δὲ πόλις θεσσαλίας. ὅθεν ὠρμηθεύοντες οἱ ἕλληνες μετὰ τὸν ἀλεξάνδρειαθεάβη, ἀθλιαίων γουμένων, τῆς ἑλλαθρίας ἀντιπικαίμενοι, ὃν ἀντίπαβον σὺν ἵκησαν. μὴν αὐρος αὐ δρομέω. πολὺ ἔσω γὰρ ἐφθάρη σὺν παραβεξέως θεν βεῖς σὺν λαμία πᾶσας. Λάμια. θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν. λαίμια δὲ λάμια. ἀπεισοφανὴς. φώκης δεῖχε ὁ σμιλῶ. λαμίας ὄρχεις ἀπολύτους. σφρασικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. ἐνδωλωτικῶς δὲ πρᾶσ ὄρχεις λαμίας. θῆλυ γὰρ. Λάμος. πόλις λαισρυγόνων. Λαμπαδεύεσθαι. ἀπεισόγονος ἔν δίονυσίᾳ μύσκης λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτε μὴ βοὶ εἶτε δεξιὰ παρείθη μοῦν. Λαμπάδιον. ἡ λαμπάς. ἄλφα δείναρχος δὲ πλάτων. Λαμπάδια πόδειν ὀφύργον. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον. οἱ δὲ βασιδέσμιον εἶδος. οἱ δέ, ὅμνα ἀρθήκασι τὰ ἀβδώνιον ναρθηκίζονβε τὸ ὀφύργον. οἱ δὲ, βε ἔμοιβε ἀπεισοφανὴς. λαμπάδια πόδειν τὸ ὀφύργον αὐτὴρ τέβωται. χάρακι διαπωδῶν βε φον. βαιανὸς ὁ βασιλεὺς βιῶ σὺν πλέμωτε βωμένος ἐθοδάπολιν. βασιλφῶνον δὲ ὠφᾶς τῷ βασιδέσμων, ἀδελφὲ αὐτὸ ἐοθῆτος ἐφέσατο. ἀλλᾶς βε λαμπάδια αὐτὸν ἀκατέτεμε πᾶσαν. ἡ δὲ τῷ δύδων γινομένη λαμπάς, φρυηδὸς κελεῖται. Λαμπάδος δὲ λαμπάσι. βεῖς ἄγουσιν ἑορβὰς ἀθλιαῖοι, λαμπάδος. πανάθλιαίοις, ἢ φασείοις, δὲ πομπείοις. ἴσρος δέ φησι λαμπάδα νομίσαι πρῶτον ἀθλιαίους κφαίσθυον βας, ὑπόμνημα τὸ κεβγνοήσαντος τὸν χείμαρρον τὸ πυρὸς διὰ ξαι τοὺς ἄλλους. Λαμπτόωντι. λάμπουτι. Λαμπηδόνος. Λαμπάκη. ἀμαξα βασιλική. ἱρθιον πόδει φανές. ὅθεν ἅρμασι επασόν Λαμπάδι. ἀλλὰ ἀρχὰ μὲν οἵω λαμπάδι. ἀντὶ τοῦ ὡς οἱ ὁμοίως ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ λαμπάδι. Λάμπων, ὁ μύνυσι τὸν χῖνόβον ἀξαπατᾶ τιμά. πρῶβοι σωματικοὶ ἐπετὶ δεσαν ἄβος ὁ μυῶσι. ῥᾴδιά μανθάνω δὲ πρῶτος οὐκ εἶα ὄρνιθας ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν. ἀλλ' ὁ μύνυσι χῖνα. καὶ πυῶσα. καὶ πελιόν. καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ λάμπων, θύτης ἰῶ χοσμολόγος. καὶ μάντις. ὧ καὶ τῶ εἰς σύβαριν ἀποικίαν ἀθλιαίων πειράσθουσιν. ὧ μύνυσι δὲ κατὰ τοῦ χίνος ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. εἰρηται οὖν βοὶ ὧν μετὰ ὄρνιθος δεξιὰ παλῶν λον τιμά. Λαμπρεαί. δῆμος τῆς ἐρεχθηίδος. δύο εἰσὶ λαμπρεαί, αἱ μὲν, πάλλιοι. αἱ δὲ, καθύπερθεν. Λαμπρομοιρῶ. ὡς πορβὸς ὁ λαχεμονῶ. Λαμπρεαὶ ἡμέραν λέγουσιν. ἀκεθαρσίαν. Λαμπρίας. πλατάμων τὸ χαιρω-

νέως. ἡ ὁς. ἔγραψε δὲ καὶ νάνακα, ὃν ὁ πατὴρ αὐτὸν ἔγραψε πρὸς πάσης ἐλλιπῆς καὶ ῥωμαϊκῆς ἱστορείας. Λαμπρεύμων. λαμπροφορῶν. Λαμπροφόρος. ἀερισφαύκης. οἱ γὰρ ἄνδρες ὡς πορφυρογενεῖς λαμπροφόρους ὄντες, δηλονότι ἐνύφασμα. οἱ δὲ λυχνοφορούμενοι, πεπύφασι δηλονότι τὸν ἄνεμον. Λαμπρόψυχος. αὐτὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Λαμπρῶς, τὸ φανερῶς, ἀδοκήτως. καὶ παραλόγως. ἐπὶ λυμῶνων λαμπρῶς τὸ παρανόμων. ἐπὶ παρεκβάσεις ἄλλοις παλαιοῖς. ἐπ' αὐθις. ἐπὶ τοῦ ἀπεραντολογεῖν λαμπρύνω εἰρωνικῶς, λαμπρύνεται. Λαμπρυντικόν, ἀντὶ τοῦ καυχητικὸν ἐπὶ πανουργευομένου ἀπάτας. Λαμπάδες. οἱ καλοὶ τοῦ οἰνοφλυγίας φάλαγγες. λαμπάδες οὐκέτι ἦσθον. Λαμπάδες. Λαμπαδικῶς. πρὸς τὴν εἰς αὐτὸν μισόδους ἀλεξάνδρας, ἐπὶ τῶν, ἀναξιμάχης. Λαμυρόν. δολερὸν. δόλαπτερὸν. καὶ παπλαπωλητικὸν. τερπνὸν. ἐπὶ ζωγραφήματος. βορτολοιγὸς ὅρως, τὰ πυρίπνοα τοξαράλλη. καὶ λαμυρὰς ὁμμασι πυπνὰ πελᾶ. καὶ αὖθις. ἐς δ' ἔσθ' ὅτε τὰ φίλτρα. καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ πρόσοψεις. καὶ λαμυρώτερον. Λανθάνω. αἰτιατικῇ. Λάξ ἐπὶ τείνων. λακτίσματι τύπτων. λάξ δέδρικα, ὁ κατὰ τῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς, πρὸς φόρος. Λαξευτήριον, ὀρυκτήριον οἰκοδομικόν. λαξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος. Λαξίν. μίξιν. μερισμόν. κλῆρον. κέρδος. Λάξ ποδὶ νικήσας. ὡς παλτῷ τὸ ποδὸς νικήσας. Λαοσσός, ἤτοι λαὸς σώζουσα. Λαπάθον. ὀργμαῖς θηρίων ἐνέδραν. καὶ λάχανον, πενωτικόν γάρος. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι πενῶσαι. ὄμπρος. νέων ἀπὸ λαπάξεως φαλαπάσας. αὐτὶ τοῦ πορθῶν ἐπενόου.

Λαπίθης. ὄνομα κύριον. ἐπὶ λαπίθαι τὸ πληθυντικόν. Λαπίνη, κάμαξα. Λαπιστής. φάστης. πορθητής. Λαπίστρια. μετενηνεγμένη ἐπὶ μὴ θέλουσα ἀνέχεσθαι. Λαπτῆρ, τὸ σπινθῆρα. καὶ λαπτοντες, τῇ πλάστῃ χρώμενοι οἰκῆται. Λαρινάριν. τὸ στιβάριν. Λαρινοὶ βόες. οἱ ἐν πείρᾳ, ἀπὸ λαρίνας τῆς ἡρακλέους βοῦς. ὡς λύκος ὀρίγμος. ὅτε δὲ συρούνας ἔλαυνε. πρὸς ξένον γὰρ ὄντ' ἡρακλέα, ἀνεναίτιν ὧδ' ὠδωνάω δή. ἀπὸ λόδωρος δέ αὖ, βοῦς ἀστραφεῖς λαρινούς. λαρινάριν, ὅ στιβάριν. ἀερισφαύκης ὄρνισι, ξηρὸν πλαρινὸν ἔπος, ὁ πλοῦτον θραύσει ψυχήν. αὐτὶ τοῦ μέγα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βοῶν, ἀπὸ λαρίνου τινὸς βοηθοῦ ταῦτα τῷ πόσει γὰρ ἐνέσχηκεν. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοῦ οὕτω κλεῖσθαι. οἱ δὲ πλείους συλλαβὴν διαζεύξουσιν. ἵνα μὴ λαρίνας τοὺς μεγαλορίνους. ἐν δὲ τῇ χαρονία φασὶ, βιάζουσ' εἶναι ῥᾶς. οὓς καὶ πεσρινοὺς καλοῦσιν. οἱ μεγάλοι καὶ ἀδιαφεῖς ἀπὸ λαρίνας. ὁροθλιανός. ἐξυτόνως ὡς ἀληθινός. Λαρινός, ὁ πλούσιος. Λάρισα. ὄνομα πόλεως. Λαρικός. πολεμικὸν τὸ φινωδες. ἢ ψιαθώδες. ἐν ᾧ φέρονται ἀνθρακιαί. ὁ λαρικὸς δημότης ὁ δεσμός. ἀπὸ τοῦ δέρας δέτρ μαρίλης μοιχυλίω, ὁ λάρικος ἐπετίλησεν ὡς περ σκιά. αὐτὶ τοῦ, τῆς ἀπὸ ἀνθράκων τροφῆς ἀφῆκεν ὁ λάρικος ἀπὸ ἀγορίας, ὡς περ σκιὰ τὸν θολόν. θηρόμμυα δὲ σκιὰ σὺν αφίᾳ σὺν τοῦ προσούσης αὐτοῖς μέλανος. παρέπλεον βαλόμμυα τὸν πλοῦν τοῖς τὸ περ, ἵνα μὴ καὶ φανεὶς ὦσι τοῖς θηρσὶ. λάρικος οὖν, ὁ φορμὸς ὁ ἡφίνος. Λάρναξ. σορός. ἢ κιβωτός. περίαμος ὁ ἐνδεδαλιος, ἐς τὸ ῥωμαίων ἐσέβαλε. περὶ τὸν μὴ ἐς λάρνακας μηδὲ τὸ νεκρὸν, δηλαδὴ ἕλων τινῶν. ἐπὶ ἐς ἀρείχου ὁ πόρπας ἐχούσας, ἢ κεκλασμένας ὀρνιθᾶς, ἐς γεγραμμένας ἐμβαλόντες. Λάρον, χλιαρόν. πεσκνές. ἢ δύ. καὶ μὴν ἀεὶ τεπόι νοτερὴ δρόσος. ἢς ὀγκαμὸς λαρώτερον μελανὴν ἔπνεον σὺν σομβρον. Λάρος ἡ κεχηνώς, ἐπὶ τοῦ ἀρπακτικοῦ καὶ κλέπτου. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν ἐπὶ ἀδηφαγίαν. Λάρος σὺν ἔλεσι. πρόσοιμα ἐπὶ τοῦ ταχὺ ἀπολλύμενον. Λαρώτερος, ἡδύτερος.

Λαρυπίζειν. τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν ἐπὶ μὴ καλὰ φύσιν φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐπιτηδεύειν πολυτρόπως λαρυπίζειν δοκεῖν. δημοσθένης ἐν ᾧ ὑπὸ τῆς πιφωνῆς. καὶ λαρυπίζουσι, βοῶσιν. οἱ δὲ ἡδέως πόδισσαλμοὶ ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ πειρατὴς μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἱ θεοὶ οἱ πόρπαις λαρυπίζουσι. Λαρυπίω. ἐπιτεταμένως μαίφησι δὲ ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὴν φαρυγγα ἐπιτεμὼ καὶ πατασιγάσω τοὺς ῥήτορας. Ἰμπεθίης γὰρ τῆς φαρυγγος, οὐχ ἱόντε φωνὴν πρεσβεύειν. Λαρυγξ λάρυγος. φαρυγξ δὲ φάρυγος μέν φασιν οἱ πολλοί. Λάσανα. ἰσχνρὸ πόδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα. ὅθεν τῇ βουλῇ σκιάζεται μετὰ τὰς θυσίας πρέα. Λάσια δασέα. Λασιόπωφος. ὁ λίαν πωφός. οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συμπεπωφῶσθαι καὶ ἀνα-

ισθητεῖν

οθῆναι. Λαδίσιοι πλούσιοι ἢ σωτῆρες. Λαοδίκεις πόλις φιλοπάτωρ τοῦ ὀλόγυς. οὗτος πρωτοτύπων ἴσως ἢ κων ἀδενὸς ὕστερ πάνυ μακρὸς σύριγγος ἔτι καὶ μόνος ἀπὸ πάντων ἢ λαδίων μετὰ θεῖον. Λαδοκία. αἵμα. λέγουσι δέ ὅτι οὐδὲ πρόβατόν σου οὐδὲ ἅπαξ τοὺς ἡμᾶς σὺν τῆς ὕβρεως, καὶ λαδοῦσιν ἐς τὴν χθόνα ἐπαρελθόντα. ἀλλὰ αὐτὸ ἐξ χεῦμφυῆς ἀσκοῦ καὶ σὺν τείνων. καὶ αὖθις. οἱ δὲ μεσοῦσιν οἱ σωλαδοῦσιν ἐς ἑλώτι, ὡς πορ ἄνευρμα τῶν ἁμαρτιαλῶν τὰ πρῶτος τοῦ θεοῦ ἀναθήματα δηλέσαφραν. Λαδόνος, χερρίνου δ μιονὸς. πόλεως τῆς ἀχαΐας. περιοῦσις καὶ λῶν τὴν ἡ ὀλυμπιάδα, ὅτε δαρεῖος ὁ ὑπάτου. τιμὴς δὲ τοῦ τον σωαεθμοῦσι τοῖς ζ σοφοῖς, ἀντὶ πόδι αὐδρου. πρῶτος δὲ οὗτος πόδι μουσικῆς ἔλεγε λόγων, καὶ δὶ ὑέραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε. καὶ τοῦ ἐνισκησε εἰσηγήσατο λόγους. Λασαυροκέκναβον. ῥῶμαϊστὶ παρὰ χυσίωσιν ἐρημίου, ἐν δὲ πόδι καλοῦ καὶ ἡδονῆς. ὡσᾶν τῆς κατασκώπτουσι τοὺς πόδι γέρας. Λαδσαυρος. πρῶτος. δαυὶς τὸν ἕλληνα. λαστὸ ζωγράστις ὢν. ὁ δαυὶς τὸν ἕλληνα. εἴτις σὺν τοῖς ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάσαυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἐταῖροι τῶ βασιλέως ἦσαν. Λατομεῖα. θλυκηὸν καὶ λατομάς. Λαῦξ. ἡ μεγάλη σαγών. σὺν ἐπιγράμματι. ὃν δὲ μεθυσὰς κελύφω λατόγων πολύμασι τερπομένους. Λατῖνοι, οἱ νῦν ῥωμαῖοι. τὴ λεφος γὰρ ὑὸς ἥρεμηλέους ὁ βασιλεὺς λατῖνος, μεθ' ὃν ὁμασε τοὺς πάλαι καὶ τοὺς λεγομένους νῦν λατίνους. Ἰταλοὶ δέ ἔστι πάλιν προσηγορεύθησαν, ἕνα τινὸς Ἰταλοῦ δυναστεύσαντος τῆς χώρας. αὐτοῦ δὲ κατὰ λαβόντος τὴν δύσιν, σὺν λάθησαν αὐτοὶ πάντες μεθ' ὃν ῥωμαῖοι πάντες μεθ' ὁμοθῆναι, ἀπὸ ῥώμυλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν. Λατρεύω τὸ τιμῶ. ἀντιστιπῆ. ὡς τὸ ἀπὶ ἐλάτρευσεν τὴν τιμὴν οἱ θεοφόρους παρὰ τὸν τιμήσαντας. δοτικῆ δὲ βασὶ τοῦ θύω. ὡς τὸ λατρεύειν ζῶντι θεῷ.

Λατρεία. δουλεία βασὶ μισθῷ. οἱ σὰ λατρείας ἀπὸ σοῦ ζήλου τρέφῃ. Λάτρις λάτρεως. θλυκηὸν δὲ λάτρις, θερέπαινα. δούλη. πρόσκτις. δείσας ἢ μιγνύμενος θεοῖς λάτριν. οὐ τὰ δῶρα σὺν δυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πολυκέμους. Λάτρις. τὸ ἀπολοῦν διὰ τοῦ τ. ἐδωλοθλάτρης δὲ διὰ τοῦ η. σὺν ζωθέσει. Λάτρον, ὁ μισθός. λατρεία δὲ ἡ βασὶ μισθῷ δουλεία. λάτρις δὲ διὰ τοῦ τ. λάτριν ἄγειν πάλιν ὄρσον ἀεικέα ὧν ἐδαμῆναι. Λατύπιν. λιθουργικὴν. ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου. Λαυκανίη, ὁ λαιμός. Λαύρα. δημόσιος περιπάτος. ἀμφοδὸς. ῥύμη. δῆμος οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ἢ λαύρα ἡ στενὴ ῥύμη, σὺν θα πᾶσα ἀκαθαρσία. κορύπαλος τόπος. καὶ λαύρα ἡ στενὴ καὶ τοιαύτη ὧν μοναχῶν. καὶ δῆλον σὺν ὧν οὐ λὸς ἐς λαύριον. λαύρα οὖν, πᾶν τὸ ῥεῦμα σὺν τὴν τοῦ λαοῦς. Λαυρεντία ὄνομα πόλεως. Λαύρων, τόπος ἀπίνης ποιῶν μέταλλα. Λαφία. βαθεῖα τῆς τριχὸς ἡμῶντας καὶ γναφεῖον πολιᾶ, πλοῦτον εἶναι τὴν λαφείαν ἄρτεμιν. Λαφυγμός, ἡ λαιμαργία. καὶ ἢ πρὸς τὰ δέσματα πολυτέλεια. τουτέστιν ἐνδεδυκὸς ἡμῶν ἢ πολυτελὴς τροφή. τὸ ἀπλήσως ἐσθίειν. ὃ πολις σὺν ἡ λαξι. λαφύσσω λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ. καὶ ὁ μπρος. καὶ σὺν ατὰ πάντα λαφύσσει. Λαφύξαι. διαπαράξαι. ἀφιδῶς θοινασάμενος. αἰλινοῦ. οὗτοι οἱ ἀετοὶ, λαφύξουσι τὴν ἐλεφάντων τὰ σπλάγχνα, δείξαι τὰς σπλάσι. οἱ δὲ βόσκειν φρέασι πόδιτυχόντες, λαφύσσουσι ἀπλησότερον, καὶ ἐς μέγα πακοῦ ἀπολλύουσι. Τῆς ποιλίας αὐτῆς τῆ ἀδρᾶτος ὕδατος ἐμβολὴν δυνάμεθα ἀνέχουσας τοὺς βασὶ φορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν. Λάφυρα. τὰ ἐκ πολέμου ἔτι ζῶντων λαμπρὰ σώματα. τὰ δὲ ὄντα νεκρῶν αὐτῶν, σκῦλα λέγεται. Λαφύσσος, ὁ λάμαργος. Λαχνεία. Λαχνηρόν. Λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν. ὡς ξυλίζεσθαι. τὸ φυγανίζεσθαι. Λαχάνοις. βίς λαχανοπώλοις, πολλὴν ὁρμὴν βασιλεικὴν σώμοι, πρὸς λάχανα δὲ μὴν σει. μάθε λάχανα. τὰ μάθε καπαλέγοντες. Λαχάρης λαχάρησι ἀθλιώτατος σοφιστὴς. μαθητὴς ἡρακλέους σοφιστοῦ ἀθλιώτατος. δηλοῦσι δὲ πολιεῖς. σὺν δόξῃ ἢ, ἀστρολογίαν. τὸ ἡνιοχάν. τὸ ἀερίου. ἀπὸ μάσεως βασὶ τε μαρκιανὸς τὸ λέοντος ὧν βασιλέων. ἔγραψε πόδι πολλά, τὸ ἡμίμετρος, τὸ πόδι δου. δυαλεξίς. ἰσοδύναν τὴν καθ' ἡμέραν τὸν. σὺν λογίας ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον. ὁ λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδύτερος μὲν ἦν πρὸς βυσὶ λόγους. καλὸς δὲ ἢ ἀγαθὸς τὴν ἦθος πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. οὗτος τὰς ὄψις δέσμοβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο. τὸ βασὶ ἄλλως

θεοφιλὴς ἰωὴ ὁ αὐτός. Λαβχαία· γυμναχεῖα. Λαχεῖν δηλῶ, δηλονότι παθεῖν. Λαβχνη, τίχωσις· λέγει δὲ ἐνταῦθα λόφους τοὺς ἀφροδ. Λαχνήεντα· δασέα· περιχωμένα. Λαχνήεις, ὁ δασὺς· καὶ λαχνώδης ὁ αὐτός. Λαχὴ, ἡ μοῖρα· οἱ δὲ ἰωνικοὶ ἀγρὶς μέγα λέγουσι· λέγει δὲ καὶ πόλεως ἡ πρώτη μοῖρα· καὶ αὖθις σὺν μύθοις· τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λόγος οἱ σομαι· καὶ αὖθις· σφαῖρα δὲ λόγος κυκλίκησιν ἐμίχθη. Λαχών· πληροφορήσας· ἀπεικοφαίνης· πρὸς ἀναίτιον λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίοντας· τουτέστι πρὸς πληροφορῆσαι· πρὸς χειροτονῆσαι· πρὸς ἀναίτιος ἀπάγοντας· ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν βοῶν δεῖπνοις ἀπαζόντων πρὸς ἀναίτιος. Λαφύσσουσι· Σοφοκλῆς μυθικῶς ἔχοντες τὸ φαγεῖν· οἱ γὰρ αἵματος ἐμφορηθέντες οἱ διὰ δίψαν ὁρμῶντες σὺν τῇ κρωῒ ἔχουσι τὸ πάθημα· ὅτι πλατύτερον σὺν δ ἀπὸ τοῦ λαπτω. Λαιαὸν· ἀριστερόν· ἢ κοιλοφαῦλον. Λαῖδρος· ὀρθρεύς. Λαίδ, καὶ λαλύδ. Λαιηὸν, τὸ ἀριστερόν. Λαίθαργος· λαθεργὸν ἢ κτῆσις· σαίνουσα δὲ ἡ κρουσα, σὺν ὑπὸ ὧν λαίθαργος εἰ· πάνοιμι δὲ σὺν τῷ σωπιρομῷ δῆθεν ἀπορεῖν· Σοφοκλῆς βουλόντα δὲ λαθεῖν. Λαιθυρίζω· χλευάζω. Λαικάζω· ἀσχημονῶ. Λαικασὴς· ὀρνεος· ἀπεικοφαίνης· λαικασὰς τε καὶ καπνοπαφύγας· τουτέστι πόρνους· ἀσυδοὺς· καὶ μεθ' ἡδονῆς ἀφιδρᾶς ἐπῶν· τὸ δὲ βρέκε ζητυλίζῃ σὺ λαικάζῃ· ἢ λαικαστρία ἡ πόρνη. Λαίλαπας· ὁμίχλας σὺν ὑετῷ στυφνῷ. Λαίλαπ, ὁ μὲν ἀνέμων ὄμβρος καὶ σπόρος· ὁ δέ, οἷα τις λαίλαπ Σοφοκλῆς ἦρξε δαΐος σὺν κωφὸς ἀξιοπίστως ἐπεφοίτησε· καὶ αὖθις· λαίλαπι ῥοιζηδὸν ἀλαθὴς ἐπεδεύετο· τῇ σὺν τῷ ῥοῇ· καὶ θλιβερῶς· λαίλαπ ἐπεισεπεσοῦσα δεινή. Λαίλιπ· ὀνομαστέον. Λαῖμα· ὃ αἷμα· ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν γῆν πεπλανῆσθαι λαῖμα· οἱ δέ, λαῖμα, τουτέστιν ὁρμᾶται· ἔτι μήτοι γε πρὸς τιμωρίαν τινές, Σοφοκλῆς αὐτοῖς ὑβρίσμασιν οὐ λέγουσιν· ἀπεικοφαίνης ὁρνιστικὰ τὸν ἐλθόντα αὖθις καὶ ἀπελθόντα πρὸς τὸ λαῖμα τὸ ἁμαρτόντος χαρεφῶν ἡνυκτερίς. Λαῖμα· τὸ ἰδρὼν θῦμα. Λαιμαργία, ἡ ζώου Σοφοκλῆς θυμία. Λαιμάσσω· ἀμέτρως ἐσθίω. Λαιμοπέδη, δῆσις δεσμεῖται ὁ νοῦς· σὺν Σοφοκλῆς μετὰ καὶ ἀνεῖναι λαιμοπεδήσουσι νυκτικῶν. Λαιμῳδῶ· βραχυτάω. Λαιμῳδὴ· ἡ λαμυρίς. Λάινιγα. Λαιόν, τὸ ἀριστερόν. Λαιπάνης. Λαισήϊον· μιτρωτὰ ἀσπίς. Λαισήνη ὄνομα πόλεως· καὶ νύειον, Λαίσθη· αἰσχύνη. Λαίσιαπος· ὁ λαγνός. Λαισιάδης. Λαισσοδιαθεῖσι τὴν φύσιν· αὐτὶ τοῦ, κρίμιλλον ἔχειν σαθρόν. Λαισσοδίας δὲ καὶ δαμασίας ὡς πανόνυμοι διεβαλλόμεθ· τὸν δὲ τὸν λαισσοδίαν, καὶ σρατηγὸν Σαίφοι θανυδάδης σὺν τῇ κ· ἰωὴ δὲ καὶ φιλόδημος· εἶχε δὲ καὶ πρὸς τὰς νικήμας αἰτίας τινάς· διὸ Σοφοκλῆς ἐλωρὲ φόρβη τὸ μέτριον· ἢ ὡς ἰέναι σὺν τῷ λέξειν, ὁ ἀπατῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὥστε Σοφοκλῆς τὸν λαισσοδεῖν. Λαισόν· τὸ ἀχθρόν. Λαισρόν· περιφανές. Λαισρυγία, πόλις· ἣν χώρα· λαισρυγὼν ἢ λαισρυγόνος ὄνομα πόλεως. Λαΐτμε, νῦμε, ὡς βαθος. Λαιφάσσα, ὄνομα πόλεως. Λαίφη· θηλυκῶς ἡ χλαμύς· δηλοῖ δὲ περσέσατο λαίφῳ· τὸ δὲ τέρας ἦλθ' ἀμφὶ μῆνα· ἡ λαῖφος τὸ ἀρμένιον· ἢ ἱστίον· ἢ μέτρον. Λαίφυρον, τὸ ἀσθενές. Λαιψηρόν· ταχύ· ἐλαφρόν· λαίνωνες δ' ἡμίξηρον. Λεαύτειραν, τὴν λεαίνασαν· καρπίνωτε πρεσχαλεαυτειράντε πίσειν. Λέαρχος. Λεβάδεια· Σοφοκλῆς ἡ δυτικὴ λεβαδία· ὄνομα πόλεως. Λεββαῖος, ὄνομα νύειον· ὁ δὲ πολίτης. Λέβεδος· πόλις. Λέβηνοι· πολίσματα πολεμικὰ ῥίπερες· νῆες. Λεβιναῖον, ἰδρόν. Λεβηεὶς, τὸν γέροντα ὁ δὲ Σοφοκλῆς ὁ φις· Σοφοκλῆς ποιμένα· τυφλὸν τὸ λεβηεὶ δος Σοφοκλῆς ἰνδάλου ὅτι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου Σοφοκλῆς· ἄλλως δὲ γυμνότερος· Σοφοκλῆς ἑτέρα πτοὶ γυμνότερος ὑπόπτερον καὶ λεβηεὶδος· φασὶ γάρ τι λεβηεὶς, πένης τις ἐγένετο· ἐξ οὗ καὶ ἡ πτοιμία μετήχθη. Λέβης, σκάφος μεγεθηρόν· λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς, ὁ λέβης Σοφοκλῆς μωρία πεῖται· καὶ ἐξενίκηλε, λέβητα ἐνέλεσε τὸν ἱλαμ· πρέα δὲ τοὺς σὺν οἰκοῦντας· ὧν ἐς τὸν βαβυλῶνα. ζωμὸν δὲ τὸν αὐαγμάαν σοφὸν· οὐ Σοφοκλῆς ἐλοισθοτος, καὶ πεπαίετο τὰ πρέα. Λεβηλοναθεῖν· χθὼν μοναχικὸς σὺν ἰχ Σωτηθημένον· ἢ τὸ ἐγχωρεῖν πλῶσαν τὸ πρασσέων. Λεκεντία ἡ ῥώμαίας, ἀμυκτία· βασιλικὴ χάρις. Λεπεών, πλῶ ῥώμαίοις, ἑξακισχίλιοι στρατιῶται. Λεπτὸς δειμός· μανθανῶν δὲ γὼ καὶ ος, σοῦ· δυσμενὴς δὲ βαρὺ σὲ ὑρκιεμοί· ὀνᾶς· σὺ μὲν δεινὸς εἶ σὺν ὦ λεπτὸ ἐγὼ δὲ οὐ μεταβολαῖς σου ἀκάω διὰ τὸ δυσμενὲς αν. Λέγεις μοιχερά· λέγεις μοιραῖα· ἀπεικοφαίνης σὺν πλούτου· αὐτὶ τοῦ αὐαλτέχλης μοιχερά· ὥστε σὺν ζωὴ τῆς μικρᾶς μνήμης βοᾶν. Λέγω· τὸ λαλῶ· καὶ μαί

σημαί

σημαίνω. ἐς τὸ μεταξὺ ἐς τὸν οἰκοδομῶν μαι. ἐς ὃ συλλέγω. ἐς τὸ λογχάνω. ἀόριστος τοῦ λέξω μέλλοντος, λέξω σὺν ἐσώς. σὺν θὲν λέξετο. καὶ ἀόριστος τοῦ ὄρσω ὄρσο. λέγω καὶ τὸ οἰκοδομῶ. ἐς δια λέγυσαν. διοικοδομοῦσαν. ἐς δια λέγυα. διορύσσω. θαυμάζω. Λέαινα. ζῶον. θηρίον. καὶ ἀεισοφάνης. οὐ σὺ σομαι λέαινα ἐπὶ τυρηνίσιδι. αὐτὶ τοῦ ὡς λέων. σχῆμα δὲ δέδηνε λέων ἐς ταυρείην. τυρηνίτης ἡ μάχαιρα. ἐπὶ τὸ λαβαῖς τῇ μαχαίρᾳ, ἐλέφαντες ἐς λέοντες ἐτλύφονβ. λέγει δέ τι, ὅτι παῦσαι κοπτόμενα σαι, ὡς λέαινα ἐπὶ τυρηνίσιδι. ὁ πλέξοντες ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ διαθραύσωσιν. Λεαίνω. ἐς λεαῦ ἐς λείω. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ τῆς. Λεηλασία. αἰχμαλωσία. Λεηλατῆσαι. σὺν αρεθῆσαι. ἐς λεηλατεῖ. λῃστεύει ἁρπάζει. Λειόεν. τὸ μὴ ἡμιν, λειόεν μὴ. ἀπὸ τοῦ λᾶας λᾶϊνος μόριον ἐστὶ χάνδην. πλατύ ἁπλῶς. τὸ ἐπὶ πολύ, λειόεν. Λειπαυία ἐς λειπανίδια. λειπανίαι ἐς λειπανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβαφῶν καὶ σὺν πέταλα. καί μοι λειπανίου δὸς τῶν λαγώων πρεῶν. καὶ ἀεισοφάνης. δότε μοι λειόεν λίνεν μέσω. ναυτιῶδες τὸ ἐναντίον ἁψυχολογίας. καὶ χολήμοι ἐπὶ πλέον διὰ τὰ ῥηθέντα αὐτῷ. Λειπιθοπώλης. ἀρσενικὴ διὰ τοῦ η. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. γυνὴ πωλοῦσα ὠά. Λείπιθος εἶδος ὀρνέου. ὅπερ λεῖται παρὰ τοῖς, διὰ τὸ ἐοικέναι τῷ χόανι λεπίθῳ ὠοῦ. ἀπὸ μονοῦς οὖν δηλοῖ τὸν ὀρνεόπωλην. ἐς σὺν τῇ λυσιστράτῃ. νὴ τὸν δι' ἐγὼ γοῦν ἂν ἀνδρα πομίτην φυλαρχοῦντα εἶδον ἐφ' ἵππου εἰς τὰ χαλκᾶ νέμβαλόμην πίλον, λέπιθον παραλαβών. Λέπραις. ποιταις. ἐς λέπρον σινικῶς ἡ ποιότης. Λευκὸς. ἐπὶ λευκὸς. οἱ δέ τινες λευκοί. σοφοκλῆς. Λέλακας. αὐτὶ τοῦ πέπραγας. λακὴ δὲ ὄφων. ἔστι δὲ ἐς πλάβις τριακοντάς. λάπεδα πὶς ὑπαυτῆς. ἐς λάπεδος τα. καὶ δεινὸν λελακυῖα. Λελάχωσι. θαλφωσι. Λέλεπες. ἔθνος. Λελιθαργυρωμένα. πεποικιλωμένα. Λελῆθαι. ἐπὶ λελῆθαι. Λελιημένῳ. πεπονημένῳ. Λέλογχε. ἔτυχε. ἀπὸ τοῦ λαγχάνω. ἐς λελόγχως. λαχών. Λέμμα. λέπισμα. Λέμβος. μικρὸν πλοῖον. ἕτερος δὲ σὺν χειμῶνι φοβηθέντες λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὖθις. πλεῖν ἐν λέμβῳ λ' ἐς πλέμμα τὰ ἐν θαλάσσῃ πλανᾶσθαι. ἀδυτικὸν ὡς λέμβος. ἀδέτερος. Λέμων. Λεόντιον ὡς ἄνθρωπος μῖν. Λεξέηθον. Λεοντος. στρατηγὸς μακεδονίας. καὶ γένος ἐστὶ πρὸς σὴ νων φιλίππου καὶ ἀμύντου, σὺν ἀλεξάνδρῳ. καὶ ὁ τροφὴς ἐπὶ τὴ θείου ἐς τῶν γόνος, ἐς καὶ μέτεθος μᾶλλον ἐς νέος τοῦ πάππου τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτὸν ἐς ζῶντος ἀλεξάνδρου, ὃ, τε φερόνημα ὑπορόμενον ὧν, καὶ τις ἀρετὴ στρατηγικὴ ἐνεῖναι τε δοκοῦντα τοῦ ὅλων ὀλεμεῖν τῶν ἐς τὸν ἄλλον διαβάντες τὸν τῶν πολεμίων, ἐπὶ φανῶς ἐπὶ τὴν δύσιν. τελευτήσαντος δὲ ἀλεξάνδρου, ἐς ἦλον ἐπιέζοντα ἐπὶ νέζοντα αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλικά. ὃν τε ἀφέλω ἐς αὐξομένων τὴν ὁμῆς, καὶ τῆ ἄλλη κακοπαθείᾳ, ἃ δ' ἐπὶ σω τὸν ὑπορρήσιν ἔπρηνε, καὶ ἐπὶ ὧν. ἵππου εἰτενισθεῖσι οἱ. οἱ δ', φαλάσσης, ἀπὸ χρυσοχάλινοι σύμπαντες ἐπὶ ἐτετάχατο τὰ τάξεως, σὺν ἐρύντες τοῖς κεκλωσμένοις ἐπὶ γίνοντο δὲ αὐλῶν ἐς σιλωαὶ μεγαλοφρεσεῖς. ἐς ὁ πολλὰ κάλλη ὑπορφόρουσα. εἴ ἐπὶ τὸ δὲ ἐς τὸ ἑτέρων ἄγημα. Λέοντες ξυρεῖς. ἁρμοῖα λεγομένη ἐπὶ τὰ δύναται χειράνθρωπον. Λέοντες ἰδεῖν, θυσμοσυνῶν δηλοῖ μαχάς. ὑπὸ λέοντος. σὺν ὀφειλόμενα. Λεοντέα δορά. ὁ δὲ, τὸν λεοντέαν αὐτὸν ἐπὶ πόδιε βάλλε. Λεοντίδης ἐς λεόντειος. Λεοντή. ἡ δορά τὸ λέοντος. Λεόντιος. βιβλίου ἁλυσίδας ἐπὶ σιοῦσας, μυσὸς ὄμμος τῶν πρὸς ὀφθαλμὸν ἴσον ἐκλαμπόμενον. ἐς ἀγχεμάχου ὁ μηρὸς καλεῖ. οὗτος παῖδα σὺν ἐ σχηκὼς, ἐπειδὴ μὴ χρηστὸς ἐλπίδας αὐτὸν ἐποφαίνοντα πρὸς ἀρετὴν ἔδε, ἀξιόμισος ὡς φασὶν ἔτι μᾶλλον ἦν, ἐποίησεν ἀποθανεῖν. καὶ λίσσομαι μηδεμόνος, τὸ πρὸς ἀπέχεσθαί τινος καὶ λύεσθαι τὸν βίον, ἐπὶ φαλλοῦσιν ἐπὶ τὸν βίον ὁ λίθων ἔξω μένον. καὶ νόα ἐπὶ τὸν ἐκ πλάγιον. ἐπὶ πλησίας. ἵνα δὲ ἐλεύθερος τῶν γνωμῶν ἐπὶ ὡς ἐς πάντας ἐς ἀπράγμονος. καὶ πρὸ τε σωφρονοῦντος, ἀσεβείας τ' ἀνωφελοῦντα γνωμικὸς ἐπὶ ἐδήμευε ἀρθείσης φρονήματος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ σιόπων προσκωμῶντος, μόνος ἔλος ἀπαθὴς αὐτὸν τὴν θέμενον. ἵνα δὲ διὰ βολῆς ἐπὶ θορυβηθεῖσα βοῖς θυμοῖς, καὶ τὸν γνώμῃ φλεγμαίνοντα, τὲ μᾶλλον πρὸς αὐτὸν αὐτὸν ὠμῶν, ἐς ἐπὶ σοχέσει πολεμιάζοντα, ὡς σὺν πλησίαν σοι μεγίστην ἑτερῶ. ἐς χήμασι ἐπὶ δὲ φιλάσομαι, εἰ ἀφίνοιο πρός με. ὁ δὲ, αὐτεπήλως. τούτου μὲν, εἴ τι βουληθεὶς τελέσαι θαι ὧν βασιλέα, ἀπ' ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τῶν σῶν ψυχῶν ἰσθι χαριεῖσθαι. ὧν ἐθελήσειας ἀφικέσθαι πρός σε, ὡς τοῖς ἐπὶ σιόντας ἐπὶ ἐρύσης φυλαχθησομένους αὐτοὺς, ἵνα εἰ λθοιμι μὲν ἐγὼ, σὺ δ' αὐτίκα τὸ θρόνα τὸ ὑμῶν καταβᾶσα μετὰ θοῦ σὺν πανπήσειας ἐμοὶ, ἐς τὸν ἐφαλὸν ἐπὶ σχης τοῖς ἐμοῖς χερσὶν, ὃ λογμῶν ἁξιόμενον.

καὶ ἐπεὶ καὶ ἀθεσθείλω μὴν ἀνέχω, οὐδ' ἀνέχομαι αἰδουμήν, ὁ δὲ ἐγὼ ἐλάσαιμι καθεδουμήν, ἡμέρα καθοίλω τοῦτο θημα, εἰ δέ τις αἵρεσιν, ἀφιπόμλω πρᾶσσε. εἰ δ' ἕτερον δόωσιν, ἐχόυλω πολλὰ δώσεις, ἀδόυλω μεγάλα δυνήσει, ὡς ἡμᾶς τ' προσηκόσης τιμῆς βῖς ἐπισπόμενος καθυφιεμήν, εἰς τ' θεῖον ἱξυβρίσαι τ' ἰδωσώκης θεσμόν. ἐπεὶ ἐπεὶ ὡς ἀπῆλθεν, αὐτὰ μὲν δὴ τὰ γωμλίω. ἐπὶ αὐτὰ σχετὸν ἦλθ μὴν πρὸς λεοντίσκον βίβλους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθοῦσα μὴν, καὶ πολλὰ ἐπιγωναικεῖ ἀπροόπτως ἐπὶ φῆς ἀπειλήσασα διανοεῖ, ἐπὶ ἐμὲ δὲ ἐκγλύψασθαι μὴν, πρὸς τιμωρίαν ἰέναι ὁρμᾶ. ὁδὲ μᾶλλον ἐπήνεσε τ' ἀλαθοῦς ἀναγώμης. ἐπὶ τῶ γωαῖκα ἐπήνεγκε τ' ὀργῆς. ἐπὶ δόωσέμεν εἰς τῶ γωαικωνῖτιν. καί πε μᾶλλον ἐπὶ πόσι καθημήν τὰ βασιλέως κωμάζοντί τ' ἐπισπόμενον, ἐπὶ ἀρχὴν τ' ἐπιλησμοσύνης ἐθέλοντες, οἱ μὲν πολλοὶ πάνυ ὅτι φήσειεν, ἐπρόσω ἐπὶ θαύμαζον. ἀλλ' ἐπὶ ἐρῆσθαι δύο εἰσὶ μόνοι. ὁδὲ, ἐσιώπα. ὡς δ' ἤρεθα τὸν ὁ βασιλεύς, τί σιωπᾷς μόνος τ' ἀπάντων, θαυμάζω ἔφη δ' ἕτερα δ' ἐμέμφεσθαι ἔχοντες, ἕτερ ἐπιχειρεῖς. σρατιωτικὴν μὲν ἐπὶ πολιτικὴν πολλὰ μάλλον πεφυκώς. ἐπισπόμενος δὲ τοῖς μόνος ἐπισπόμενος ἡμῶν μόνον διαβεβλῆσθαι. τὸν δὲ βασιλέα καταδεδουλῶσθαι, παύσασθαι τ' ἐν βίῳ τοιούτοις ἤδη διαπελάσεως. τοιᾶτος ὢν ὁ λεόντιος ἐλάνθανεν. Λεόντιος αὖ τοιχείας ἐπισπόμενος. ἑαυτὸν δέ τε μεγαλωνύμως ἐπὶ ἄλλα βέβηλος. ἐπὶ ἀέτιος ὁ ἀνομοίως διδάσκαλος. ὃς τῶν αἱρέσεων καθαρμοίαν ταῖς ἐπινοίαις ἐπάυξησε. Λεόντιος. καὶ ἔτι ἐν αὐτοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραφε ἐπὶ καθ' ὧν τὸ φώτιος ὁ πατριάρχης. ἔτι δὲ πρὸς τὸ ὁμοούσιον διελέχθη πρὸς Φλαβιανόν, τολμηρὰ ἐπὶ βλάσφημα ληροδήμαλα. Λεόντιος μοναχός. ἔτος ἐπὶ ζῶν ὢν ἐπὶ. πρόφητιν ἢ χάριτι τὰς ἐπιρύτης γεγραφὼς ἐμφανεῖς ποιῶν, πλὴν εἶχε τ' παιδαίων πρὸς αὐτ' φοιβῶντες. ἀλυόρροντε τινων ἐπὶ τοῖς κτ' ἐπιπλησσ' πρὸς τὰ βασιλέως τεραλλομένοις, δεῖξαι ξενίζεσθαι ἐλεγχῶν ἐπὶ βίς ὁρωμένοις πρὸς αὐτ', ἤξαν ὧν τε τὸ αὖχειν ἡρημένος, ὁπότε ἐπὶ σοὶ λόφῳ βασιλεύσαι ἀριμέλεχ, ἐπὶ βύς ἡεῖς ὄρνιθας ἐν ὧ οἰκῶν ἦν, μεχαίρᾳ διεχήσατο. διαπερᾶν δὲ τ' ἄλλων ἐπὶ ὁμόσαι μὴ βεβηλῆσθαι τὸν φύσιν αὐτὸ ἤξειν μέγα εἰς ἀρίαν, διαλῦσαι πρὸς τὰ βασιλείας πρᾶξαι τέτνα καὶ ἐπισχεῖν ἕτερα τ' εἰς χηνὰ τεινόμενον, ἀμὴ βεβηλῆ. ἔφη τὸν φύσιν. ἀλλ' ἐν δὲ δεῖν ἐν δαιμονίᾳ τὸν καινίαν, πολὺν χρόνον διαλῦσαι τ' ἄλλατον φόβου ἡσυχαθεῖσαν. αὐτὰ γνώσονται δὲ βίβλον πλήμυτος τὰ σρωματέως, ἐπὶ φθάσαντος χωλεῖον ἐν ὧ τοὺς αὖ ἄνδρας δόσεσθαι βύς ἑταιρικῶς ἐπὶ σοφὲς ἐπισπομένους, ἐπὶ βαλεῖν ὀργὰς βῆς πίλας, εἰ πόνυς τὰ λεοντίᾳ, ἀφεῖπε δεῖ τις τὰ βασιλέως ἀτερ ὁ τὰς θίλας βαλεῖν, καὶ φυσὰ μὴ τὰς ὀφῆς, ἐπὶ σοτυχὼν ἄλλος ἔφη μοναχός. ἡμεῖς πολὺ ἀνθρώπων ὅλως ἐπὶ πρήσαμεν, εἰ πε ὅλως ἀν ἔχεται κοσμήσει τὸν φύσιν ἐν ἀλλαλῆφν. ἐμὲ μὲν τε τοῦτο δ' ἐλάβομεν ποιεῖν δὲν βασιλέα. ἀλλὰ δόχος μὴ λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσπασαν βύς τὸν τ' ἀῶν φύσιν εἰς τὸν τ' θηλυφῶν πειρομήνους μετεπλέξαφν. ὅτι γὰρ βύς βιάτους ἐπὶ τ' παλαιῶν οἱ πολεῖσοι ἀπεσπάσαντο ὡς ἀβεβαίας, πλὴν ἐς μὴ δῆν ἀρῆν ἐν ἰσοφείας. ἐπὶ δηλότερον δὲ φίλιππον τὸν τοπέα ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ τὸ αὐτὶ πάρ ὀντινα τ' φίλων τάξας εἰς τοὺς δυνασάς, τὸν πώγωνα καθαβαπτόμην ἐν δὲ καὶ τὸν ὁ μὲν, ἤξανέσησεν εἰ πῶν. τὸν ἄπωγον ἐν θεῖξι, μὴν ὁ μὲν ἐν πάρχειν. Λεοντίσκος. ἰῶ δὲ ἐπὶ λεοντίσκος μεσήριος ἐπὶ σπελίας, ἀπροχερότης ἄγχ' καλὰ μὴν. λαμβανόμην τὸ ἄπρωρ τ' χειρῶν τὰν ἀγωνιφοῦ, κατέπλα. ἐπὶ οὐ πόπε ἐφίλ, ὡς ἐν αἰσθοιτο ἀπαγγρεύοντ'. οὔτε δὲ καὶ ἐπὶ ἀπάλαιε. Λεωγόργος. ὄνομα πύειον. ὁ ἐπὶ ἰῶ πατὴρ ἀνδονίας τὸ ῥήτορος. Λεωδάμας ὄνομα πύειον. Λεωπόρειον. τὸ πρὸς τ' ἀπήνης. δόσις ἰσοφείας. ἐλίμωξε πατὲκ' ἀπήνη. ἐπὶ λύσις ἰῶ τὸ λιμοῦ, παιδὸς ὁραγκ. λεῶς ἔντις, τὰς ἑαυτὸ θυγατέρας ἐπὶ δόωκε. ἐπὶ ἀπάλαξε τὸ λιμοῦ τ' πόλιν. ἐπὶ ἐν βύβυ ἐπὶ λήθη ὁ τοπος λεωπόρειον. Λεωπόρειν. ἤρδον ἐν μέσῳ ὧν ὑδραμμήν. λεῶς ἦν ὁ ὀρφέως, ἡ ὃν μὲ ἔσχε πύλανθον. θυγατέρας δ' ἔρεις. φασιθέαν. θεόπαν. ἀγράλλ. ἀεὶ ὑπὸ τ' χώρας ὁ φαμαθεὶς σ' ἔτι πάθενς, ἐτί μησαν ἀθλιαῖοι ὧν ἤρῳω. Λεωπρωτης ἐπὶ λίνη ἐκ βύς. Λεωπρίβος. εἴτις ἐπὶ δώσας λεωπρίβου μινησία, αἱρεσιν αὐραι πελαγίαν ὑπὸ πολλὰ. ὡς λεπὶ ὁς ὧν ὁ δόρα ὁ μινησῖ, ὠμωδεῖται. ἐπὶ ὡς ξένος. ἐπὶ ὡς πόλας. ἐμνήσθη δὲ τ' δύο ὡς ὁ μοφρονοῦντ'. πότι ὁ μινησῖ λεπὶ ὁς ἰῶ. ὁ δὲ λεωπείβος μοχθηρός. φησὶν δ' ὅτι, εἴτις αὐτὶ πάδων λεωπρίβου μινησίαν ποιβαλοι ὥστε φόβεσθαι μὴ αἱρεσίους, συμβήσεσθαι τὸ λέσθαι

λέσθαι ἀδροφορήσους γνομένους. Λέων λέοντος βυζαντίος φιλόσοφος· πόθι πατρίδος ὢν σο
φιστὴς μαθητὴς καλλιόπου· κῶς τινες ἀεισοτέλους· ἐγραψε τακτικὰ φίλιππον καὶ τὸ βυζάντιον βι
βλίοις ζ'· τακτρανικόν· πόθι βιβλία λ'· τὸν ἱερὸν πόλεμον· πόθι βιβλία ε'· τακτικὰ λέξανδρου· ἔστι σοφό
δρα παχύς· καὶ ὡς ἐσβόσας πρὸς ἀθηναίους, ἐπέλωτας ἐπίνησε· καὶ τῆς πρεσβείας ἐπραλήσεν,
ἐπειδὴ πλείων ἐφαίνετο καὶ πόθεν ἦλθε τὸν μαστέρα· ταραχθεὶς δ' οὐδὲν ἀπὸ τὸ πέλωτος, τὶ ἔφη τελᾶ
τε τῶν ἀθηναίων οἱ· ὅτι παχύς ἐγὼ καὶ τοιοῦτος· ἔστιμοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα· καὶ ὁ μονοούντας
μὴ μᾶς, χωρεῖ ἡ λίμνη· διαφθορομένους δ', οὐδὲ ἡ οἰκία· καὶ εἰς ἐκκλησίαν ὁ δῆμος ἀθηναίων
δῆμος ἀμοιβεὶς τὸ τοῦ λέοντος σοφὸς ἐπισχολάσαντος ἐν καιρῷ· οὗτος δὲ ὁ λέων ἀπορρόμ
μενος τὸν φίλιππον ἐπὶ τὸ βυζάντιον, διεβλήθη πρὸς φίλιππον πρὸς βυζαντίους διέβαλε, ἐ
χούσης ἄλλος· ἐβοσῶτας χήμαλα παρεῖχον λέοντι, ὁπόσα μεκίστευτο, ἐπεὶ ἐπολιόρκησαν ἐκ βυζαν
τίου· ἐκ τῶν ἀπόντων τὰ δήμου καὶ ἐπισυλήσαντος τὴν οἰκίαν τοῦ λέοντος, φοβηθεὶς μὴ λιθόλαστος
γένηται, ἑαυτὸν ἀπήγξε· μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τὴν λόγον ἀπωνερδύνασ ὀδείλαιος. Λέ
ων ἀλεξανδρεὺς ῥήτωρ· ἔγραψε, πανηγυρικὸν, βιβλία β'· λυκιακὰ ἐν βιβλίοις β'· τέχνην πολιορκίας·
τὸν ἱερὸν πόλεμον φωκέων ἐν βοιωτῶν. Λέων, βασιλεὺς ῥωμαίων, ὁ μακελλίνης· ὃς ἐδέξατο τὴν
αὐτοῦ βασιλέων ἀπάντων, δυτυχέστατος εἶναι· καὶ φορερὸς ἀπάντων τῶν βασιλεύ
ντων τελοῦσι, καὶ τὴν βαρβάρων· τὴν ὅσοις ἐπὶ Φρυμίω ἀφίκετο· καὶ ταύτην μὲν ἐν τοῖς πολε
τοῖς λοιπὸν τῶν δόξαν· ἐγὼ δὲ φησι μάλιστ, δυτυχίαν δὲ οἶμαι, εἴτις τὴν ἀρχομένων τὸ ὄντα
συλῶν, καὶ μισθαρμένος ἀεὶ συνοφαύτας ἐσβύτο, καὶ κατηγορῶν αὐτὸς ὅτε μὴ ἄλλον αὐτὸν εὕρι
σκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος, ἑαυτῷ μόνῳ κατέθοιτο· ἐρήμους μὲν τὰς
πόλεις καὶ ἀπερεμπροσθεν ἐποίησε δυνατείας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν δύνασθαι
μετεύχεσθαι ἀπενεγκεῖν· ἐξ ἁπάσης κατεσκεύασε πολυχείζεσθ ὁ μάλιστα τὸν ἑαυτοῦ κα
τεγώγιον· ὅστε καὶ ὑπερέχειν τὸν γραμματικὸν ἐφυλάξατο· πάντα δὲ λογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σι
τηρέσιον ἐποίησε δοθῆναι, τινὸς δ' ἀνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσήκει δαπανᾶ
σθαι, ἔφη· ἐγὼ δὲ γενοίμην ἐγὼ τὰ ἐμοῦ χρόνα, ὥστε τὰ τὴν στρατιωτὴν εἰς διδασκάλας παρέχεσθαι·
ἐπὶ τὴν χρόνων αὐτοῦ ἀπάνιος ἐτέλευ παρὰ ἀρχῆς. Λέων· οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη πρὸς
ἀραβίους τοὺς ἀνατολικοὺς τὴν βαρβάρων· ἄνηλος ὢν, καὶ διὰ μελέτων μέθης ἀπράγμων
γαρεῖν· ὃ τὸ αὐτοῦ ἐπὶ ἐβύστο σωκοφαλιαμένος, πολεῖους ἔχειν πολλακίδας τὴν στρατιωτῶν· ἐ
πολέονα πίνειν, καὶ σα πάντες οἱ ἄνθρωποι πίνουσι. Λέων· λέων σοπεργενὲς μαγμασόν· ἐπὶ τὴ
μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν· τὰ τὰλλα ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ σοθιον ἐπὶ σῶ πρόσωπόν μοι
ον, στρεβλὸν ὥσπερ κύπαρ· κύπαρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου ὃ σου ἐγκάθηται κρύπτανος.

Λεωνᾶς, σοφιστὴς· ἴσαυρος δένος· ἀδοκιμῶν ἐν τῷ πολίτῃ τὴν ἀλεξανδρέα ὁμοτέχνων· ὃς
πρόπλω οὐμόνον τὴ ἑαυτὸ λόγων ἐπαινώμησεν, ἀλλὰ καὶ σωόσιπον ἔχειν ἡξίᾳ· ἐ σωδιατᾶσθαι
γυναικὶ καὶ τέκνοις ὥρεσπάσεν, οἷς ἀπαῖδα γνήσιον ἐ βύστον τεκόμενον· γνώσιμον δὲ αὐτὸν ἐποί
ει καὶ βίς τὰς νίὰς ἔχουσι τῆς οὐσίας. Λεωνίδεω δῶρα. Λεωνίδης· λακεδαιμονίων
βασιλεὺς ἀνεξανδρίδης· ἀφ' ἡρακλέους, ἦ, βασιλεύς· ἔτος ἐπεμὸν τὴ ἐν θερμοπύλαις ἀπαντη
σάντων ἰδ'· ἐν ᾗ τὸ πωβύλων λέπτην ἡρακλέα ἀπαθέμ τὸ σῶμα ἀπωθεώθη. λεωνίδης ἐπὶ πλ
τελθέντος, ὅτι τοξεύοντων τὴ περσῶν, οἵ λιος ἀφανὴς γίνεται, θαρρῶμεν ἔφη, ὅτι σκιαν
μαχησόμεθα· ἀριστοποιεῖσθαι μὴν οἷς στρατιώτας, ἀρίστου τε ἔφη, ὡς ἐν ἅδου δειπνήσοντες· ἐπλη
θύοντος δὲ ξέρξου, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος ἀπολαβόντες, ἐφυγον· θηβαῖοι δὲ μόνοι ἔμειναν·
ὃς λαβὼν δόξης βασιλεὺς σὺν στρατιώτας διακοσίοις ἀπαρτιάτας· ὧν τε γραφὴ ἐπὶ λεωνίδου·
μυριάσιν ποτὲ τῆδε πιόμενοι ἐμάχοντο, ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτταρες· ἔστε δὲ καὶ δυσὶν
ἀδελφοῖς· ξεῖνε ἀπάγγειλον λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι· ἔτ' ὀλε
νίδης, πόθι σφανηρεία ἅμα διακοσίοις αὐτὴ ἐξέξη· ἐ ἀρίστιον· ἐτελέτησε· κυκλωθεὶς ἐκ
πεφοβισμένος· ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος βίς πέρσας τὴν διὰ τῆ ὀρῶν ὁδόν· ἐ κήρυκα μάχεσθαι τῇ πυ
ητός· ὁ δὲ μακεδὼν ἐκεῖνος, ἐτελεωνίδης τὸ φρόνημα· ἦκαλλίμαχος· ἦπιωνίγεργος, ἀρκέσει δὲ

τὸ ῥωμαῖον ἀπὸ καλεῖν, ὡς τὸ λόγων τὸ ἀξιοῦν ἐπιθετικῶς, ἢ ἐπὶ τὸ ῥωμαϊκὸν ἐνεργητικῶς. Λεωσπρία. λεῖος λίθος. δυνατὸν δὲ καὶ τὸ λεωσπρίας ἀπὸ τοῦ πρᾶσιν ποιεῖσθαι μύους ἐκβαλάπτης εἰς τὸ χερόννησον, κατὰ νώτου πενέσθαι τὸ πλεμίων. Λεωργὸς. αἰσχύλος. ὁ ἐνδεὴς πρὸς τὰς ὑφηλοφρόνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. πρὸς μηθέως. τουτέστι τὸν θρασύτολμον. τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκοντα. ἢ τὸν λαοῖς πρᾶσχόμενα τὸ ὠφελεῖσθαι διὰ τοὺς πυρούς. Λεὼς ὁ λαός. ὁ ὄχλος ἁπλῶς. Λεωσθένης. σρατηγὸς τῶν ἀθηναίων. ὃς σὺν τῷ πρὸς τοὺς μακεδόνας πολέμῳ πρόθυμος χρησάμενος τοῦ καιροῦ πρόθυμότερα, καὶ τῇ πράξει σοφώτερα ἀπέδειξε τὸν πολεμίων ἐπιόντων, τὴν τε ἐμβολὴν ἀφειδῶς ποιεῖται. ὃ λίθῳ βληθεὶς πρὸς τὴν ἐφαλὴν ἀφυλάκτως, ὧν τῆς πράξεως ἀπέβη. Λεώσραβος, ὄνομα κύριον. Λεωσοφίδης. ὃς τοὺς χλωροὺς ἰῶν ὃ λεπτὸς, ὡς οἰονεί ναὶ ὄρνιθι. ὡς κινήσασα τὸ σφόδρα λεπτῶν καὶ πούφων ἰῶν. δινθυραμβοποιὸς δέ ἰῶν ὁ λεωσοφίδης. ἑρμιονεύς. ἀνὰ πυράσιν θύουσι προῖδια. Λεωσοφίδου λεπτότερος ὃ θερμαντίδος. Λεωτυχίδης ὁ τοῦ λεωτύχου. Λεωφόρος. ὁδὸς δημοσία. Λεωχάρης. λεωχώρας. Λέπαδνα. οἱ μεσοχαλινάριοι τὸ ἵππων. καὶ θαιοὶ λῶροι. Λέπαδνον. ὅτιν ὃ λῶρ, αὐάσοι ὃ πάντα λέπαρτιβάδε. Λέπας. ἀκρωτήριον. λεπὰς ἡ ὀχλικὸν εἶδος. ὃ τοῖς πέπλοις προσπήγνυσι δυσὶ πόπαις ἔχ. ἐπειδή τις ἂν οὐ τὸ δυνηθείη λαβεῖν, ἀπὸ ἐπιφορᾶς δύσι. βόλεπάς ὁ ἀεισοφάνης πρὸ ὑπόνοιαν. ὡς περ λεπὰς βόμερανίῳ προσίσχεται. ὅτι δὲ καὶ λεπὰς εἶδος ἰχθύος. καὶ συγγράμματι. ὃς τὸ δεναίεις εὐσεβὲς αἰθύας ἰχθυβόλοισι λέπας. τουτέστιν ἀκροτήριον. Λέπρα εἶδος νόσου. μάλχος. λέπρα δὲ ἐπωνύθη βόπρόσωπα αὐτοῦ. Λεπαστὴ εἶδος πτελείας μείζονος ἢ νύλιξ. ὁ πάθος. ἀεισοφάνης. Φήσεις ἐπειδὴν ἐκπίνης οἶνα μέου λεπαστήν. Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος. ὡλιὼ τῶν σελαχίων. Λέπραιον. τῆς διφυλίας πόλις. ἀπὸ τοῦ πρᾶγμα ἐμοὶ δάχεος ὄρους. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς πτίζοντας αὐτὰ λέπρα χήσαθαι πόσω. ὁ δὲ τέρος τὸ λέπραιον. ἀεισοφάνης ἢ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν ὁ λεῖον λέπρεον, ἀντὶ τοῦ τῆς ἠλίδος. ἄλφα δὲ ἐκλίθη, διὰ τὸ τὼ χώραν αὐτῷ λέπειν. διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέδασι γὰρ εἶναι αὐτόθι ποιίλας χώματι, ὃ διαλάκας ὁμοίαστ τὰς ὄψεις λεπρίῳ. Λέπρεος. ἀεισοφάνης. ῥοδελύτομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. ὃς ἐχελέπραν. ἐπωμωδεῖ δὲ ὃ ἐς μαλακίαν. ἰῶ δὲ ὃ καὶ πρᾶγμον. ὃ ὀφάγος. ὃ λάλος. νὴ τὸν θεὸν ὃς ἀπὸ ἰδῶν ῥοδελύτομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. Λεπρίν. ὄνομα κύριον. Λεπρός. ὅτιν ὃ ἀγρανομίας. Λεπτὰ ξυνάς. ἐστὶ τὰ πνιχρῶς διαγλυκοντόμενα. Λεπτὰ πολλὰ τὰ μικρά. θουκυδίδης δὲ ἐν. Λεπτὴ τις ἐλπὶς, ἐξεφῆς ὀλούμεθα. ἐπὶ τῷ ἀμηχάνων ἔρηται ἀπορία. Λεπτὸν πολέμει. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῷ πενιχρόν. οἷον. ἀκερδῆ. ἀσθενῆ. σμικρόν. σὺν θεῷ καὶ λεπτολόγος. ἀεισοφάνης νεφέλαις. καὶ σχάσας τὸν φροντίδα λεπτὸν, καὶ μικρὸν πόρρω φρονεῖν τὰ πράγματα. τουτέστιν ἐρᾶν. Λεπτόπα. κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ. μὴ λιπαρά. ὃ λεπτόπεως. Λεπτολογία. οὐδὲ λεπτολογίαι ἐδόκουν. οὐδὲ δικῆται τοὺς λόγους. πολὺ ἀπολλωνίου γράφει φιλόσραβος ὁ λήμνιος. ἑρμιονεύς δημόσιος. λεπτολογεῖν ἤδη ζῶ καὶ πολὺ καπνοῦ σημοῦ λεσχεῖν. ἀντὶ τοῦ πολὺ τοῦ μηδενός, καὶ κενῶν πραγμάτων. διασυρμὸν δὲ χέειν τὸ Φιλοσόφων, ὡς ἰσχναλίζειν οὐ λόγους ζητήματα. σύ ὃ λεπτοτάλαντον λήρων ἱερόν. βουτέστιν ἀνωφελῆ τὸν ὅλως παραληλαθηκότων λόγων. Λεπτόμιτον φάρος. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λεπτιῶ. ὃ λεπτιῶσαι. Λεπτυσμός. λεπτυσμὸ ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τὸ φάλαγγος συναιρῆται. ὃ αὐτὶ τοῦ ἰς ἀνδρῶν, ἐλάττονες γίνονται. Λεπυρόν, ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ καὶ τὸ βοῦ ὠοῦ, καὶ τὸ τῆς ροιᾶς ὃ σπάλυμμα. Λάρνηθεν ὃν. αὐτὶ τοῦ καινῶς θέαρον. ἡρακλεῖνος. οἱ μὲν, διὰ τὸ ὕδραν. οἱ δὲ, διὰ τὸ τοὺς ἀργείους τὰ ναθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ δαναὸς τὰς κεφαλὰς τῶν αἰγυπτιάδων, ἐν τῇ λέρνῃ ἀπέθετο. ὃ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε βδυσιώνισα ἐκεῖ εἶναι. οἱ δὲ, λέρνηναν. Λερόν. ὅλεθρον. Λέσβιος, ὁ ἀπὸ τῆς λέσβου νῆσος. Λεσβίων ἄξια. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶν. Λεσβίσαι. μολυναι τὸ σῶμα. λέσβιοι δὲ διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχρότητι. ἀεισοφάνης. μέλλουσαν ἤδη λεσβιᾶν βύς ξυμποτάς. Λεσβώναξ. μιτυληναῖος φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ αὐγούστου. πατὴρ ποτάμωνος τοῦ

φιλοσόφως. ἐγράφετο καὶ εἰς τοὺς φιλοσόφους. Λέσχαι· λέσχας ἔλεγον δημοσίας τινὰς τόπους, εἰς οὓς σχολὴν ἄγοντες ἐπαβέζοντο πολλοί. ὅμηρος· ἀθέλεσκε δ' ἔπειτα χαλήιον ἐς δόμον ἐλθών· καὶ τοὺς εἰς λέσχην. καὶ λεαὶ θῆκε δ' ἔφησιν ἀντὶ τοῦ ἐνεμήσατο. ὡς δ' ἀπόλλωνι τὰς λέσχας· ἐξέδρας δέ· ὁμοίως γίνεσθαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπόλλωνος παρεῖναι τοῖς, λεσχηνήριον εἰπεῖν καὶ λεῖσθαι. λέσχαι καὶ ποικίλαι καὶ λεσχηνήριον τὰ τοιαῦτα. μέχρι φαλαικείων τοιαῦτα φησὶν γράφοντα. Λέσχη· πολλὴ ὁμιλία. φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι ἐκαλοῦντο, ἐν αἷς ἐθίζοντο ἀθροίζεσθαι φιλοσοφεῖν, λέσχας καλοῦντες. ἄλλοι φασὶ ἱερωκλῆς ἐν τῷ φιλοσοφουμένων· ἡρόδοτος· καὶ τοιαῦτα νομίζεις λέσχης ὃς γε τοιοῦτος αὐτὸς ἔλεγεν· ἐμνήσθην ὁσάκις ἀμφότεροι ἴλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν· ἀλλὰ οὐ μὴν τοξεῖν ἀλιπαρνασεῦ τε βάλλαι ποδνά· αἱ δὲ τεαὶ ζώσιν ἀκήδεες· λέσχῃ δὲ πρὸς ἀοιδῶν κάμινος. Λεσχηνεία, ὕβρις. ἐκ λεσχηνίτης ὑβριστής. Λεσχήνης· ἐπῶν ποιητής· ὃς συνεγράτευσεν μὲν βασιλεῖ· ὡς δὲ Φανίας φησὶ ποιητὴν συνήγαγε δὲ τοὺς ὑπὸ ἀσὸ συγγραφεύς· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς ὁ ἀρχός. Λαγαλέος· ὁ λευκός. χαλεπός· ὥστε μετεῖχολαῖς ἐπαλέοντο λαγαλέος τοιαῦτα, ἀπὸ δίνων τῶν λευκῶν λοχίων· ἐκ λαγαλέος ὁ χαλεπός. Λαί· ὄνομα κύριον· ἔστι φυλὴ ἱερατεία τε ἔχει ἐν ἐλλήσπ· ἐκ λαί τῆς οἱ ἱεράς. Λαιαῖαν· δράκων· νῆς μέγας ἀσύριος· αἱ δὲ ἀντὶ αἱ δυνάμεις· τῆ παρδία τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα, οὐ ἐλειφθῆ τὸ θεοῦ τῆς ἀγαίσεως θεὸν ἐμπυρμῶσαι σώματι οἱ ἄτινι σκώληκι. Λαιπανίσας, ὁ λαιμός. Λαιπαρίων, ὄνομα κύριον. Λαιπάς· νῆσος ἐστὶ πρὸς τῆς ἠπείρου ἐμπόρι. Λαικὴ φρένες· μανόμενοι· ἢ λαμπραὶ καὶ λαμπαί· ἢ ἡμεροι. Λαίκη· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς στεφάνου μέμφων τραπέζῃ μαραθῶ ἐν τῇ λαίκῃ ἐστέφου ζοὶ βαπτὰ τελεσμένοι τὴν λαίκην, διὰ τὸ χόνι μὴ εἶναι τὸ φυτόν· χόνι ἢ ἐν τὸν τ' ἄρσεν Φόρμης δόνυσον· τὸν δὲ λαίκην τὸ φυόμενον φασὶ πρὸς τὸ ἀχερδοῦ· ὅθεν ἐκ ἀχερδίδια καλεῖσθαι αὐτὰ ἀπὸ μέρους. Λαίκη· παρὰ ἡρόδοτος πάθος τι πρὸ εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Λαικὴ ἀντὶ· πλεόνων νῦν λαικῶν, λυσίας τῆς συνωμοσίας μνημονεύει. Λαικὴ μέρα, καὶ λαθὴ ἐκ ἐπὶ φροσύνη· σοφοκλῆς· ἐξίσταται δ' ἐννυκτὸς ἀμαυρὰς νύκλος, τῆ λαικηπόλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν. Λαικὴ μέρα, καὶ λαθὴ· διὰ τὰς παροιμίας τὰς λεγούσας, ἐπὶ σφαρέραν. φύλαρχος γάρ φησι τοὺς μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν σφαρέραν. ἐκ εἰ μὴ ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθεύδειν ἐπὶ τὴν σφαρέραν φῆσι λαικὴν δ' ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐκ βίωνος ἐπὶ ἀρθυνσηνόρων ἐν Φέρεσθαι σφαρέτρας, ἐκ ἀειθμεῖν τὰς φάφους. ἐκ εἰ ἀνεθείκοσαν πλακοῦς λαικάς, διὰ δαιμονίζειν τὸν ἀστερόμβην· ὅθεν ἐκ ἡ παροιμία. Λαικὴν μάζαν φυρᾶσοι· παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων. Λαικὴ στάθμη· ἐκ ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συριεύοντων. σοφοκλῆς ἰκιδαλίωνι· τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι· ἀμᾶλλον ἢ λαικῆν λίθον λαικὴ στάθμη· ἐν λαικῆ γὰρ λαικὴ στάθμη, ἀδένδυνατεῖ δεικνύειν· στάθμη δέ ἐστι, καθ' ἣν ὀρθοῦται τὰ τοιαῦτα. Λαικὴ τῆς ἀνεπιθήκη· σοφοκλῆς νικαῖα· οὕτως γνωμικῶς ἵνα ἐνικᾶσο. Λαικὴ φῶς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδαιμόνως ἡδυσυχῶς ζώντων. Λαίνη πέτρα. Λάϊος, δημαρέτου βοιωτίας υἱός· ἔτος εἰς ρῶμιν ὥρμησε, πεύσων αὐτὸν τε ἐν τοῖς χρήμασι πεπεισμένος, ἀδεμὸς ἔλαθεν ἐξεν ἐν τῇ πολιτείᾳ διά τινας ἀφορμάς· ἔχων γυναῖκα χηνσίμιν, τέκνα δ' ἄλλα ἐκ πόσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν ἀφυᾶ συνεργόν· παραπεμπόμενος δὲ εἰς τὴν ῥῶμιν, ἐν τυχὼν τῆς πολιτείας, ἀθέως ἥρμοσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσπειαν. ἔχυ δ' ἐκ διὰ τὴν χορηγίαν, ἐκ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδεξιότητα, ἐκ μάλιστα διὰ τὴν ἐκπαίδων αὐτὰ ἀφρηγὴν ἁρμόσας δ' ἐπροεσώτι, μεγάλης ἀπολυχῆς ἔτυχε ἐπίσεως παραῦτον· χρόνον δὲ πεπόνθει, εἰς ὃν τὸ κλῆθε παραδυχῆς, ὥστε συμοικεῖν ἐκ συγχορίζειν δ' μακαρίω τὴν τῆν βασιλείαν. ἐν δὲ τούτοις ἐπαγαθῶ πᾶσι τὸν μὴ, ἐκ συνεργῶν ἐκ συμπαρεσκεύαζωρ τοῖς δεομένοις ἀεί τι χρήσιμον, ἅμα δὲ ἐκ τῆ τὸ βίου χορηγία μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἐπαρκοτε ἐκ συμπαιρῶ χώμῃ, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο τὸ χάειν· ἐν πᾶσι δὲ προσενέδρα σαν· καὶ φίλιον ἐκ ἀγαθὸν καὶ ἀγαθία. ἐκ τῆς βασιλείας, ἔτυχ. Λάϊος αἱ μίλισσο ὁ πρεσβύτατος ἐκ πύθιος τὸν μόνον βασιλεύσας ἐν ἄλλης χωρεῖς πλατεσκιάδης ἐκ χορηγίας, ἐν αὐτοῖς ἀρέθη βοιωτοῖς θησαυροῖς, ἀργύρεια ἐκ χρυσίου, πλείω ἢ ἐξ ἑλαύ-

χον· ἀχθέσθαι ἐπὶ θυμῷ τούτου τινός· ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἐβαλήθη πενέσθαι· διὰ τέρψιν ἢ ὄρχησιν
τῶν προφητῶν ἐποιήσαν· καὶ τοιοῦτον ἴδιον βίον οὐ προῃροῦντο τὴν χορηγίαν· τὸ δὲ ἐναντίον ἐλέ-
γετο μᾶλλον· μεταλλάξαντος γοῦν αὐτὸ τὸν βίον οὐκ ἀνῄλωσαν τὰ τοῦ πολέμου, βαλήθεντες εἰς φυ-
γὴν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ τοσοῦτον μέχρις, ἀπὸ τοῦ νῦν τὴν ἀρχὴν λαβόντες, ἐπὶ τὴν Περσῶν ἐλθεῖν
καὶ Πάλαντα ἐπὶ πέντε, ἐπὶ βοῦν οὖν ἐδυσχέρησαν, ὡς οὐδεὶς τέλος ἐδυνήθησαν, ἐπὶ μὲν τῷ σὺν δυ-
σχέρειαν ἀπέδοντο ἐπὶ τὸ σῶμα· ἐπὶ οὐ τοῦτο βίος ἐπὶ τινὰς τῆς κτήσεως· καὶ μᾶλλον δὲ σημεῖον κατέλιπε
τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανών· ὁ γὰρ πλεῖον μὴ τῆς ναοῦ τὸν ἐξ ἐκκλησίας χρυσὸν εἰς τὸν ἐῶ μὴ
νεστεννοχῶς, μεγίστως δεησάμενος ὑπομονῆς, διὰ βίου ἀπέλιπε τὸν βίον, ὡς
τε μὴ δύνασθαι τὸν Φερνὶν τὴν γυναῖκα διαλύσαι πᾶσαν ἐπὶ τῶν, εἰ μὴ τῶν ἐπὶ τινὰς πρὸ
σας ἐπέδοτο κτήσεων. Λαμηθέα ὄνομα κύριον. Λαμήν· τὸ λαμὸν ὁ μόνυμον ὡς ὁ τὸ ἀ-
γαθόν· τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον, τὸ λαμὸν χῶμα σημαίνει, ὃ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι· τὸ δέ, ἐπὶ τῆς φωνῆς, ὃ σημαίνει· λαμὸς δὲ λέγεται φωνὴ ἀκοὴ ἀκοὴ δὲ ἔστιν, ἡ τῶν ἀκουόντων αἴσθησις ἐπὶ ταχέως ἀλλοιουμένου· ὁμοίως ἐπὶ τὸ ξυθεὶς νύσιτ' ἀνόμωνυμον. Λάμηνιον, ὄνομα τόπου. Λάμηνιάδης δῆμος τῆς Λεοντίδος οἱ Λαμηνοί. Λαμηθύγιος· δειλός· ὡς μέλεμ θύγιος τοῦ ἀνδρείας· Λαμηνὸς λίνους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα. Λαμήχρως· λαμὴν σῶμα ἔχων· ἐπὶ ἐπὶ μ
ματι· δάφνις ὁ λαμήχρως ὁ παλαιὸς εἰς ἐπιμελίσθων. Λαπώλεινος· λαμηβραχίων. Λάπω
μα· ἴσχος τύφω ἀλειλιμμένος· πρὸς γραφὴν πολιτικὴν ὡς ἀλλάμον ἐπὶ τῆς θείας. Λάπων
ἀγυιὰς πεζῇ ἐπὶ ἵππος ἐπὶ λοιπρυπαλοῖς· ἢ δραμάλον αὐτὸ ἐστὶ καὶ τὸ· ὄνος· ἀπὸ φορεῖ· φρά-
τορες. Λάπρα· χωρεῖ ὀρβοὶ τὸν πρᾶθεν ἰάς. Λαρά· λευκή. Λάσετε· ὁρᾶτε· βλέ
πετε. Λάστηρ· ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λάστηρ ἐκεῖνος, ἢ ὅτι περ ἐπωνυμίαν λαβεῖν αὐτὸν ἔτυχε· ὁ
νεκρὸν λάθρᾳ θάψας ἄξιος ἐστὶ λιθοβολεῖσθαι· καὶ ἀλιτανός· ἵνα τὸν ἢ ναὸν ὃν αἴτιον καὶ λάστη-
ρα ἀφανίσωσι. Λάχεῖ μ' λάχει μονος· συνέλθει δὲ· λαμηφόρος. Λάχη πᾶς· δειλός·
συμβαίνει γάρ τι πρὸς τὸ ἢ παρεῖ πίνων, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ· ἐπὶ τοιοῦτον ἂν εἴρη
ται. Λέχαιον· ἐπίνειον Κορινθίων. Λεχεποίλιον· λέχη ποιοῦντα· ἤτοι ψιάθους. Λέχος· συνα
σία· ποίησις· ἡδονὴ καὶ λέχη. Λεχὼ· κλαυθμός· καὶ ἐπιγράμματι· οὐ νεκρὸς οἰ-
κτρεῖα λεχοῖ, δισσὰς ὑπερέσχες χεῖρας ἄτερ τοξουπ' Ἰνιανισμὸν ἰών. Λεχώια· τὰ ἐπὶ τῆς λο
χείας· ἀλλὰ καὶ ἥρως· τὴν παιδὶ λεχώια δῶρα φέρεσθαι θερμὰ καὶ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τεκόν
νου. Λέχριος· πλάγιος· καὶ διαβὰς λέχριος ἐν θαλάμῳ. Λεῖα, παραλθουνυ δύδη τὰ λεῖα·
πρὸς ἀντιδιασολὴν τοῦ ὑφαντοῦ καὶ πεποιημένων. Λείαι· ὁ μαλακὸς ὁδός· ἐκλαφυραγωγίαι
σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Λφανέω· λείον ποιῶ· Λείας· πρᾶδες δῶρον πλεμίων· ἐλεί
ας, τὰς ποίμνιας· τὰ βοσκήματα· παραίτε Φοιλεῖ· ἐφθαρμένας δὲ ἀρτίως λείσομεν, λείσας δὲ πά
σας ἐκ νεκτεινα ειομένας· ὅτεν καὶ λικὰς ἡ τὸ κύριον· καὶ ὁ μηρὸς· λικὶ δὲ δεκτέον συνηλάσα
μεν, ἢ λίθα πολλὰ· καὶ ἀλλαχοῦ· λικσὶ μὲν γὰρ τερόες καὶ ἴφια μῆλα· καὶ αὖθις· σκυθῶν ἐπὶ πρα
μόνων τὴν ὀφρυοειδῶν χώραν, καὶ πολλὰ λείαν παρασυράντων, ὁ βασιλεὺς ἀλεντινιανὸς ὀρ
γισθείς, καὶ βοήσας μᾶλλον ὡς, ἐπὶ γὰρ τὰς φωνῆς αὐτία καὶ ἐτελεύτησε. Λείβεται τοῖς δα
κρύοις· διαβροχὰς γίνεται· ἀπὸ εἰς φανῆς· ὁδὸς ἐπὶ πόδα μος λείβεται θεῶν μὲν· οὗτος ὁ ἐπὶ πόδα μος
πειρᾶται καὶ φόνου· καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀφῆκε· πηνόφος οὖν λέγει πρὸς κλέωρα· ὅτι σὺ μὲν ὀφ
τερίζῃ καὶ περδικίζῃς· ὁ δὲ ἀνούσατος τὴν πόλιν, ἀπὸ τὰ λείβεται δακρύοις· ὁρῶν ἀπερ τοῦ μόνου τὰ
τῆς πόλεως ἀνάξιος. Λείβω· αἰτιατικῆ· βάλλω· τάζει· ὁ δὲ φθορὰν ἐμβλίσας, ἐσθιόμενός τε,
καὶ μικρὰ λβόμους ἀπενίσκω· Λείβυθρα· ὄνομα τόπου· λείβυθρον δὲ ὀχετὸς ὑδραγωγι
κός· Λεῖκυ· κόσμος βακχικός· καὶ, Φθονικὸν πολλά κιμιβοδότου, λεῖκυον ὑπερθενόμης· ἐπι
γράμματι· Λεῖκυον, τὸ πῦον· Λεῖμμα, τὸ ἀπολλόμενον· Λείμαξ λείμακος ὁ σύμ
φυτος τόπος· ὁ κῆπος· καὶ λιμακὲς ἥρωες, οἱ σύμφυτοι καὶ σύρδενδροι τόποι· Λιμῶν λιμῶν, ὁ λιμὴν
ἁρπ' τόπος, Λιμωνήρεσροτάνη, καὶ ὁ λειμωνίτης· Λειμωνία, βοβάνη· ἐκ λειμωνίτης· Λεῖ
ξαι· οὗτος ἐπαλῆντο στρατιῶται· βύστος δὲ ὁ τένος τῆς ὀγδοηκοντῶν καὶ πανστρατευομένων ἀνθρώ

πων. ὁ διὰ σης τὰξεως σὺν τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ὅτε χιλιάρχου λόγου, ὅτε στρατηγοῦ ἐστιν εἰπεῖν, διαλογίζεσθαι τὸ περὶ αὐτῶν ἐν τῷ τοῦ δήμου, δικαίως καὶ ἀδίκως. διὸ περὶ πολέμου ἀσκεῖν ὄν, πᾶν τέχνος βουλεύεσθαι καὶ σάσαν εἰς φέρεται μηχανὴν πρὸς τοῦ ὃ τὸ μέρος. ἐστιν δὲ ὑπ' αὐτὸν οὔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς βουλὰς, ὅτε πρὸς τὰς καθαυτὰ, διαλογίζεσθαι τὸ πολέμου, μήτε πῶς ἔχειν, ἀνανκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώτας, καὶ συμπαραινεῖν τούτοις τὰς βουλὰς χάριν τοῦ πρὸς λαμβάνειν τὴν εὐβουλίαν, ἐν χρὴ σωζῆς τούτοις ὑπὸ δῶν ἐν φόνων. ἐν ἐγένοντο πάντες λίχνοι καὶ πᾶν ἐπολιορκήθη τὸ στράτευμα διαρπάσαι καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λεξάρα. Λφξούρα. Λειόβαβος ὁ μελὸς τόπος. Λειομίτου. σὺν βαρὺ γράμματι. πάλαι δὲ ἰσοπόνου λειομίτου καὶ μείωσις. Λειοκυμονᾶσιν αἰνῆς. Λεῖον. τὸ μελόν. ὃ πρᾶον. ἀεισοφανὴς. μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξης. ἀνάπαυσις, ἄνροισι χώμῃ βίοις ἰσίοις, εἰ βαμαῖν ἀξίς ἐν φυλάξεις. ἵνα ἵνα αὖ ὃ πνεῦμα λεῖον καὶ ἀσθενικὸς λάβῃς. Λειόφυλλον. φυτὸν ὁ μελόδερμον. Λειώδης. ὁ ὁμαλὸς. καὶ ὁμοιοκύκλιον. Λειώσας. διαλήψας. Λειωσυρρεῖον. βαλιθεὶς τὰς ἀθλιωτάτους διὰ τὸ λειπαρρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ἀφίσασθαι γαμεῖν μὴν ἀσὴν μίαν. παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξετάρασ. ὅθεν βοῦβ ποιῆσαι ἐν σωπράτων. Λείωσθαι. ἡβῆσαι. πολύβιος. πάνυ τὸν πόλεμον συνεργασάμενον, μεγίστην ῥώμην ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείωσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων. Λειωσθυμία. Λειώρεως. ὁ ἰσχνόβατος. Λειωμαρτυρία δίκη. βῆς βαπτιζομένοις τὸ θεῖν μαρτυρήσειν ὑπὲρ τῶν ἐν δικαστηρίῳ, εἴτε δεῖ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν, ἐλάττονα δίκην. καὶ μὴν ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατάξιαν. εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ δικάσων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμήν. Λείωμαι, γενικῶ καὶ δοτικῶ. Λειπῶ μεθ. ἧπα μεθ. ἀ μαλλὸν τὸν βατιζόντων εἶναι τοῖς ὄχλοις ὅτι λειπόμεθα, μᾶλλον μεγαλητηλιωτάτων συμβαινέσθαι διαβολῶν καὶ σωτάξιν. ἐάλωσαν δὲ ἀμφὶ χιλίους δισχιλίους, λαβόντων σ. Λειπουσῶται. ἐδυνάμενοι κατὰ τὴν οὐσίαν τῶν ἑλλάδα λειπομένους τὸ ἀναλῆσαι. ἐξ ἐς χεῖρας δοῦναι πάντων. Λειπόνεως λειπόνεω κλίνεται. Λειποτάκτης. ὁ φυγάς. ἐξ λειποτακῶ. τὸν τῶν ἔξω καταλιμπάνω. Λειποξίᾳ. ἀμαθίᾳ. ὁ δὲ, αἰσχύνῃ καὶ ἀτενὲς ἐγένετο, ἐπολέμουν συνεσκηνῶσι, αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, λειποταξίᾳ ἁλῶσιν. ἐκράνθησαν ὁ ρῶμαίων στρατηγὸς, λειποταξίου πεντακοσίους πολλοὺς τῆς ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰς φεύγειν. Λειποσιῶ. Λειποστράτιον, τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. ἐξ λείπω στρατιᾶ ὁ τῶν στρατιωτῶν καταλιπών. Λειποψυχῶ. Λειπόδυνος. ἀνώδυνος. ἀλλὰ γενικὸν. ἐπὶ τοῦ ὠδίνειν ὠδίνων γίνεται. Λείρια, τὰ αὐθ. ἡ λείρα. ἡ μάνη χαίρων, λείριασφαμμή. Λειρόσυκα. ἀπαλὰ, πρὸς τὸ λειόν. λείριον τὸ τὸ αὐθος. προσηνὲς. τερπνὸν. ἡδέα. Λείριον. ἐποιῶς τὸ αὐθος. ἐ ἴνως τὸ αὐθος τοῦ ναρκίσσου καλοῦσιν οἱ ἀττικοί. Λειρόεσσα. ἐπιθυμητική. Λφρόφθαλμος. ὁ περισσοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. Λφουργίας ὑπηρεσίας. Λφουργικὸν. νεύσεως μᾶλλον, ἱερατικὸν. καταχρηστικῶς δὲ, ἀνδυλικόν. Λφουργία, νεύσεως, ἀνδημοσία ὑπηρεσία. πρὸς τὸ λήιον καὶ τὸ ἔργον. πίσιδης. ὅπως ὑφέξῃ τῶν χρεῶν καὶ τῶν βίων. ἃ πασαν ἀπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν. καὶ λειτουργῶ δοτικῶ. Λειχὴν λειχῆνος. εἶδος φύρας. Λείψανον. ὃ καταλείμμα. Λειψυδρία. ἡ λείψις ὕδατος. Λήβω, τὸ λαμβάνω. τὸ λήβω, ἐπὶ μὲν τοῦ συνεργητικῶ, αὐτιατικῇ συντάσσεται. ἐπὶ δὲ τοῦ παθητικῶ, γενικῇ. Ληιβάτειδ. εἶδος ἀέχοντος πρὸς ῥοφόμαιος. ἐ ληιβάτην, τὸν διαθήκαις λιμπανόμενον πρὸς ῥοφόμαιος. καὶ ἐληιβάτευσεν, ἀπένειμε. Λῆτεγενικῶ. πάππου. Ληδάριον. θρίσιον. ἀπλῶς δὲ τελὲς ἱμάτιον θερινὸν. ἀεισοφανὴς καὶ ληδαρίου τι περίαθαι. Λήδας ἡδέως, κέστως καὶ πολυθρύλητος. Λήδη. ὄνομα πύριον. Λήδιον, τὸ βιβώνιον. Λήθαργος. ἐπιλήσμων. Λήθαργος νύων ὁ προσεύνων μᾶλλον, λήθαργος δὲ δένων. καὶ τῷ ἴσασιν, οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί, λήθαργοι καλοῦνται. ὅτι δὲ ἐξ πάθος τί σὺν πυρεῷ. Ληθεδανός. Ληθεδόνος. ὄνομα πηγῆς. Ληθεδὼν, λήθη. λήθη δέ ἐστιν ἀπώλεια ἐπιστήμης. σὺν ἐ γράμματι. ἔργα δὲ φωτῶν, ἐσβεστικὰ ἔργα τοιάδε λήθεδόνα. Λήθη. ὁ δὲ, τοὺς θείους ἐξηγητὰς, ἀπεγράφειν μάλα ἀκριβῶς εἰς τὸ τῆς λήθης ἥρασ, ὡς ἔφη ὁ πλάτων, ἐσομένῃ μαθεῖν καὶ λέγειν ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυρίζομενος.

Λήθω καὶ ὦν. λήθω ἐμποιοῦν φάρμακον. τὸ τελεσμένον φάρμακον λήθω καθέχοντες. ἀντὶ τοῦ, ἐπιλανθανόμενοι. Λήθης πεδίον, ἐν ᾅδου ἀδυνάτου. Λῆθος ὄνομα κύριον. Λήθος καὶ λησμοσύνη. Λήθω. λανθάνω. καὶ λήσομαι ὁμοίως. λήθασι γάρτοι καὶ ἀνέμων δυνάμεις ἐξοδιθήλειαν ὄρνιν, ἀλλ' ὅμως τόπος πάρεστι. ὅθεν ἡ λάθρα καὶ τοῦ ὀνομάσθη φονέως. ἐν ᾅδου δὲ ἔξοδοι. Λήϊα, σιτοφόρα πεδία. χωράφια. Λιβοτείρα. ἀπηλιωτική. ἐκ τοῦ λιβοτείρης. λιβοτήρης ὁ ἄγριος, οὗς. Λιδάς. τὸ λαφυραγωγίαν. Λίζεται. αἰτιατικῆ. αἱ χμαλωτίζει. διαρπάζει. πορθεῖ. ἐρημοῖ. ἴσως δὲ ἐκ τοῦ ἀθετικῶς σημαινομένου λέγεται. Λίκνιον. ὠμάλισαν. Λίνιος. Λίνιον. ἀντὶ τοῦ λεπτὸν ἡλάβριον. Λίσατο. ἐμερίσατο. ἢ ἐλαφυραγώγησε. Λιστὸς. λιστευθείς. καὶ λιστικὸν τάγμα καὶ πολίτευμα. λίκριτον ἢ κῆμα. Λιτὸς. ὀπτητός. Λίτις. λίτιδος. λίτος δὲ λίβυ. Λιτεῖν, τὸ φωνεῖν. Λιτυβάδιος. Λικνόμεθα. κινόμεθα. ἀεικοφανῶς μάλιστ' ὄζειν δοκοῦσι τοῦ λικνόμεθα τῷ μύζειν λέγω. Λιτεύω, εἰς, ῥῶμαι οὐσιαστικῶς. Λιτύθιον. ἀπεῖον. εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ λικνύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἐν τῷ θαναισίμῳ. ἐκ ἀεικοφανῶς. οὐκ ἀτόπως δέ σου νοήσω τὸ ῥῆμα ἔνασον. ἀλλ' ἢ λικνυίσσου βιοῦ πολύγωσ διαφθερῶ. μικροπρεπῶς γάρ ἔλεγον, πωδάριον. λικνύθιον. θυλάκιον. Λικνυθιστής. ὁ μικρόφωνος. ἔθος σοφοκλῆς. ἐκ λικνυθισμός. πολυσυνεγνῶν ἀσθρόφως ἐκ πεπλασμένως τὸν λικνυθισμὸν τῆς αἰσχρῶν καὶ τελείων ἀσμάτων, ὑπὲρ τὴν ἀφωνίαν. Λίκνυον. τὸν τοῦ μύρου, οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς ἢ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν ἡρόδοτος, τὸ ἐλαιοδόχον ἀπεῖον. ἀεικοφανῶς πλούτου. αἱ δὲ λίκνυθοι μύρου τέμνουσι. καὶ αὖθις. ἔλαιον ἀπένεγκε σὺν τῇ λικνύθῳ. αὐτὶ τοῦ ἐν ἐλεθέμῳ. ἀστεϊσμένα. ἀεικοφανῶς ὄρνισι. ζώνων ὀπιτιδὰς ποιήσας ποιλὸν ἔσθεμα τῇ λικνύθῳ περιέφερε νόμισμα λύσιν ἔχειν τῷ ἀναγκαίων ἐνέχοιτο. Λίκνυος θλυκῶς πᾶν ἀεικοφανῶς. οὐ τοῖς νεπροῖς ζωγραφεῖται τὰς λικνύθας, ὁ τῷ γραφέων ἄριστος. τοιαῦτα μάρτυρα σὺν τοῖς μὴ μασιν ἐγραφε. καὶ αὖθις. πάθου τὰς λικνύθας. Λικνίζειν. τὸ μείζονα ἄν ἐσφοῦν. Λῆμα. ἀξία. ἀνδρεία. Φρόνημα. κέρδος. βίαν τὸν γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαίνει. ἐκ ἀεικοφανῶς ἐφέλκεις. λῆμα μοῦ πάρεστιν ὁδυνᾶται λυπηρόν. καὶ αὖθις. λῆμα θάρσος. ἐκ τοῦ λῆμα τὸ λημᾶν. ἐγὼ θλιμερόν. ἐκ αὖθις. λῆμα θάρσος. τὸ τέρφος φρόνημα πολεμικόν. ἐκ αὖθις. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦ θυμοφόρου ἔτ' ἦν τὸ πρότερον ἀναπέφυκε. ἐκ αὖθις. παρέξομαι τὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα. ἐκ βλέπων τὸ εἴδαρ. ἀντὶ τοῦ βλέπων τε θρασύ. ἡρόδοτος. καὶ ἀρτεμισία, ἐκ τοῦ λήματος καὶ ἀνδρείας ἐρασθεῖσα, ἀδεμιᾶς ἐτέρας αὐταναίας. πρὸς ἀλεξάνδρου ἐκ σοφοκλέους. λῆμα θάρσος ἐκ τοῦ λῆμα λέγουσι. ἐκ μονολήμματ' πίστεις. οἷον ἀναπνεύς. ζῆς ἀέρα. πρόδηλον γάρ. ὁ πάλαι λεθιμμένον. τὸ, πάντα ἀναπνέοντα ζῆμ. βιαίως δέ σε τὸν θυμὸν μάλα δεῖ ἡδέως ἄξιοι. ἱερόσυλοι γάρ. πάρεισι γὰρ τὸ βιαίως ἱερόσυλους ἀξίους εἶναι ἡδέως. λέγει δὲ λῆμμα ἐκ τὸ λαμβανόμενον λόγῳ δώρου. Λημελέος. Λήμματα. προφητεῖαι. λέγεται δὲ ἐκ τοῦ ἐοικέναι τὰ ἀνδράσι φθέγματα. Λημάτια. τὰ βαλάματα. Λημάτιαν. λῆμα δηλοῖ τὸ φρόνημα. μεταφορικῶς δὲ λήματιαν, ἤγουν μεγαλοφρονεῖς. ἐκ λήματι ἀσθμεγαλόφρων ἐκ ἰσχυρός. ἐκ λήματι ἀσφρονήματι ἀσπανδύς. Λήμη. λάθη. νῦν γρόνον σὺν ὀφθαλμοῖς συναγήμων ἐκ ἀμβλυώττειν πᾶσι μάλιστα. πᾶσα τὸ λάω τὸ βλέπω, ἐκ τὸ μή. ἀεικοφανῶς σὺν πολλῷ. αἰῶνι πρὸ μακρᾶς γνώμης ὄλβος λήμωντας τὰς φρένας. ἤγουν ἀρχαίας μωρίας ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας. ὅθι δὲ καὶ πάροιμία ἐστὶ τῷ ἀμβλυωττοῦντι. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον ὃ περ ἐστὶ θεῖζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει δὲν τὸ τετυφλωμένους τὰς φρένας, ὡς περὶ τοὺς λήμας ἔχοντες τῷ ὀφθαλμιῶντες, ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. καὶ λημῶ τὸ ἀμβλυώττω. καὶ λημῶντες οἱ ὀφθαλμοί. Λημρία δίκη. κακή. Λήμνιον οὖρος. ὅθεν ἀφορᾷ σὺν λήμνῳ πνεύσας χαλεπώτατος. Λημνία χειρί. ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. ἀπὸ τῆς ἱστορίας. φασὶ γὰρ τὰς σὺν λήμνῳ γυναῖκας

κασ τοὺς ἄνδρας αὐτῇ ἀνελεῖν, αἰτιωμένας ὅτι αὐταῖς ἐκ ἐμίγνυντο. Λήμνιον νᾶμα, βλέπων· πυρῶδες. ⸀ παροιμία. λήμνιον κακόν. ἐπὶ ἀθλίων ἀρτίως πραττόντων γυναῖκας οἰκούντων. οἱ Λήμνιοι, ἐπειδὴ ἐνόσησαν, μετὰ τῶν ἀνδρῶν, κατέσφαξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπεὶ δὲ πάντες οἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας ὅτι αὐταῖς ἐπροσεῖχον ἀντὶ λοιμοῦ ἀμαθείας ἕνεκα τῶν θρακῶν γυναιξὶν ἐμίγνυντο τῇ δυσωδίᾳ, ὧν μυρίλος μὲν ἀναλγὴς μαθείας ἕνεκα ὑφ' ὧν ἐλήζατο λοιμὸν κατασχεῖν· καὶ κακὸς δὲ ἀναλγὴς ὁ λιγωρήσας τῆς ἀφροδίτης, τὰς λημνίας. ὃν θέντα μεγάλα κακὰ, λήμνια λέγεται. Λήμνιος ἀνήρ, ὁ ἀπὸ τῆς λήμνου νήσου. Λημνόθεν. βοᾶν δὲ ⸀ῥῆμα. ἐπὶ τῆς λήμνου Ληναΐζω. Ληναΐτης ὁ χορὸς ὁ τῶν ληναίων. Ληναία. ἑορτὴ ἐν ἀθήναις. Ληναῖος ⸀ἐπίθετον τοῦ διονύσου. Λίναιον λιναίου, ὄρμαμα μηνός. Λιὶς λιΐδος. κρήνη ⸀παρὰ τὴν λιόν. Λιοβάται. οἱ ἱερεῖς. Λιὸς κήπου πολλὰ ἱερεῖα. αἱ ἐν ἡλικίαις ⸀παρθένοι δώδεκα. ⸀ λιοβάται οἱ ἱερεῖς. Λῆξιαρχικὸν γραμματεῖον. ἀθλοθετῶν τῶν ἀγώνων τὸ ἐχόμενον λιπὶ ἄρχειν, ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα. προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς ⸀ ἐξ ἑκάστου τῶν γραμματείων πληροῦσι τὰς ἀρχάς. Λῆξιαρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰς ⸀ ἀσπίδας ἀναλαμβάνειν ἀπὸ ⸀ τούτου μάλιστα γενέσθαι τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λῆξεις δέ εἰσιν οἵτε πλῆροι ⸀ αἱ δόσεις. Λῆξις, τὸ ἔμπλημα, καθ' ὃν λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην. Λῆξιν δίκης. καὶ λαχεῖν δίκην. τὸ κατασπεῖσαι λαμπρίσιν ἰδιωτικῶν ⸀πραγμάτων φασί· τὸ δὲ ἀντικαλέσαι, αὐτὶ τοῦ λαχεῖν. τὸ δὲ δικάσεσθαι λαχὴν μάθοις, ἀντὶ τοῦ λαχεῖν. Λῆξις. ⸀παῦσις. ἢ μερίς. πλῆρονομία. ⸀ θάσιοι τὸν νεκρὸν, τοῖς χθονίοις θεοῖς, ἀποδιδοῦσι τῆς ἐκείνων λήξεως κλῆρον. ⸀ αὖθις. λῆξει οὐ μὰ δία ἀπλήρωτόν σου τὰ αἰτιώματα ἐκείνων καὶ, ⸀ οὐ τῇ πόλει τὰ ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε ⸀ τῇ ῥώμῃ. ⸀παῦσις ἐστὶ πληρονομία. λῆξις δὲ μερὶς. ἢ δὲ ἀποπλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποπληρῶσαι θεοπρεπῶς φρονῆσαι ἀδελφὸν ὠφέλησε. Ληρεῖς. φλυαρεῖς. ἀεισοφανῆς. τὸ δὲ λῆρος ληρεῖς ὡς περ ἀπὸ νοῦ κατασεσωρευμένου. λέγεται ⸀ ἀπὸ νοῦ. ⸀ αὖθις. λῆρον ληρεῖς. αὐτὶ τοῦ κλῆρον. ἀπλῆ δὲ ἡ φράσις ⸀ τὸ σχῆμα. ὡς τὸ μανίαν μαίνη. ἔστι δὲ ἀπλοῦν ὃ σχῆμα· τὸ θέσθαι τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τὸ λαβεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ὄνομα. ὡς τὸ ὑβρίσαι ὑβρίζεις. ⸀ φυγὴν φεύγεις. Ληρεῖς ἔχων. πρὸς λῆρον ἔχων. αἰνίττεται γράμματι καὶ λήρων οἱ χύσεσι καὶ λαμοί. Λῆρος. φλύαρος. μεταφορικὸς · παλαιὰ ἱμάτια ⸀ καὶ μειρακίων ἐδόκει, λῆρός τε ⸀ φλύαφοι. Λῆρος. ὀνοῦ σὺν ⸀ γὰρ ἀλλήροις καταληφθεὶς, καὶ αὐτὸ εἰς ἑαυτὸ νῦν τὸ πάθος ἀνέδεξαθ', ἵνα ⸀ φθαρτὸς ⸀ θνητὸς νομισθῇ. τὸ δὲ ὀρμάνα ἀλλοιωθέντος ⸀ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν ἐνεργείαν διὰ τοῦ ἀνεπιτηδείου τὴν μὴ δυναμένην δέξασθαι, τὸ πάθος τὸ ὀρμάνου, πάθος ἔδοξεν εἶναι καὶ τὸν ἐντὸς αὐτοῦ νοῦν. καὶ γὰρ τὸ μματ λημμῶρτος ἢ καὶ ⸀ γὰρ πρὸς ἀνεπιτηδείοτητα μεταβαλόντος, ἡ μὲν αἴσθησις δὲν ἧττον μένει ἀπαθὴς. τὸ δὲ αἰσθητήριον, ἐμπαθὲς ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἀργόν. τὸ δὲ αἴτιον τὰ μὴ σωθῆναι φθειρόμενα αἰσθητηρίῳ ⸀ τοῦ αἰσθητικοῦ δύναμιν. ἀλλ' ἐνδέχεται τὰ ὑπερόγκως ὄμματα ὑπὸ τοῦ χόνδρου ἐξασθενήσαντα, ἐὰν ὑγρῶν παχυτέρων γινομένων ⸀ οἷον ἐρρυπωμένων, ⸀ οὐχ ὑγροδιαφανῶν. ἔτι τε καὶ τὸν ὑγρὸν, ξηρότερον τοῦ χόνδρου καὶ πεπηγότερον. ⸀ ἀδυναμοῦν τὰ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ πάθη διαπορθμεύειν ⸀ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν λήρων, οὐχ ὁρᾶν λεκτέον. ἀλλὰ τὸ ὀρμάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης, παρέχει. καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ. οὐκ ἐν ⸀ ὑγρᾷ. ἀλλ' ἐν ⸀ τῇ ἐπιτηδειότητι. νοσημάτων ἢ φρενιτικῶν, ἢ λήθαργικῶν τὸ σῶμα κατειλημμένον. ὃ τινὲς ⸀ ἐπιτεθραμμένον βλαβῆναι τὸν, παραφροσύνην λέγειν. ἢ δὲ μέση, λῆρος. ἢ δὲ ὑφειμένη, παράληρος. λῆρος δὲ ὁ ἀναιδὴς, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν δοκεῖν τὰ ἴ. Λήσεις. ἀγνοήσεις. λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐποικίσας. τέλεον ἀπολέσας. Λήσομαι ⸀ ἐπιλαθομαι. λήθω ἔξω. Λήσταρχος. ἀρχηγὸς λῃστῶν Λῃστά. ⸀ πόσις. σὺν ᾧ παραδείσω τῆς ἀοιδύμου μαίχης, γίνεσθε λῃσταί. αὐτὶ τοῦ μιμούμενοι τὸν λῃστήν. ⸀ λῃστὴς μὲν ὁ σὺν πείρᾳ. ⸀ πειρατὴς δὲ ὁ σὺν θαλάσσῃ. ⸀ λῃστὴν σύσσημα. Λῃστρικὸν χρῆμα καὶ πτῆμα. ἡγεμόνων ὁ λῃστὴν τῶν ἐπιβαλλόντων ⸀ πράγμασιν· ὁ δὲ, πάντων ⸀ τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὤν, λῃστὴν σὺν τῇ ἀπουλίᾳ χ' ἁνδρῶν συνέσχεν. Λῃστεία. Λῆστις ἡ λήθη, σοφοκλῆς. ⸀ ἡ λοιδορία αὐτοῦ τὸ βίᾳ. τὸ δὲ μέσον ἁλῆστιν ἐ-

χεις, ἢ ἀνὰ δένος ποιῆ· ἢ τὸ ζῶν σὺν λέγουσι, ἢ ἀφ' ὁντινοῦς σὺν ζῶν θαι μέρμοι κεῖνα συγκομίζεται· τουτέστι διὰ τὰ τέλας ἢ τὰ μέσα τὰ βίου ἀτυχήσεις· προσδοκῶ γὰρ οὐ ὠφελήσεσθαι παρ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω, ζῶντα μεγαλοφροσύνης. Λήθη, ἡ μὴ μνήμη τοῦ ἀπόλλωνος. Λήθω, λανθάνω. Λιάν· πάνυ. Λιαρόν· θερμόν. Λιαθεὶς· σὺν λίνασι χωρισθείς. Λιασής. Λιβάδες· σταγόνα· περιόλιν· σὺν ὑδρομέτρου τρόπον· σὺν ζωγράφματι, ἢ λιβάδες ἢ ζῶντα βοτειναὶ κύτταρα. Λιβαὰ λιβάδος, ὁ σάλαγμὸς τῶν δακρύων. Λιβαδεία· πόλις Βοιωτίας. Λιβάνιος· ἀντιοχεὺς σοφιστής, ζήσας ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου χρόνων, ἢ μέχρι θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου φασὶ δὲ αὐτὸν μαθητὴν διοφάντου ἔγραψεν ἀπείρακα· ἐν οἷς εἰς κωνσταντίου τὸν βασιλέα ἐγκώμιον· ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν· μελέτας ῥητορικάς· ζήσας ὅλας· οὗτος ἢ ζήσας χρόνων ἰῶ βασιλεύσας ἐνιαυτοὺς ἐγκηγερεῖ ου· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, καὶ πάθος τοσούτοις ἐμβεβηκὼς, τῆς τε πολυλογίας ἀπέστη Φιλοτιμίας, ἢ τὸν τῆς ἀντιοχείας σοφιστὴν, ὃν Λιβάνιος ὄνομα, ἵνα φέρον ἦθος ἐθαύμασεν· τὰ μὲν, ἴσως ἐπαινῶν· τὰ δὲ, ὅπως λυπήσῃ τὸν μέγαν σοφιστὴν πεπαιδεύσιον, προτιμῶν ἕτερον· ἀνὴρ Λίβιος γενόμενος τῆς αὐτῆς πολιτρηκτείας δεινῶν, ἢ ὁ σὺν φρυγίας τουσκιανός, ἀεὶ πρὸς ζῶν ἐπαινέλουν· ἢ ἀγαμέμφοντο τὰς ἡδονάς. Λίβανος· ὄνομα ὄρους. Λιβανωτὶς γρᾶ. Λιβανωτὸν ἢ λιβανωτὸς, ὁ νεκρὸς τὸ λιβάνου· λίβανος δὲ αὐτὸ τὸ δένδρον. Λίβερνα εἶδος πλοίου· κεραλβία πεξάμυος, δρομάδας βιάκον τήρεις, λιβυρνίδων τῆς γῆς ἐπιγενομένοις ἡδίοφθαλμοῖς σὺν τῇ σιβύλλης λόγων ὅ τι συνελεύσεται ἡ γῆ, ἰῶ τὸ τιμιώτατον σὺν ἀνθρώπου ἐμβληθεὶς ἢ ζῶ χάσματι, ἐπιφέρον· οἱ μὲν, χρυσὸν οἱ δὲ, ἄργυρον· οἱ δὲ, κεραυνὸν, οἱ δὲ, ὅτι μάλιστα τιμιώτατον· ἐς συμβαίνειν τὸ τὸ λεγόμενον ἱερὸν ὑπελάμβανον· μόνος δοῦ δέν τιμεῖον τὸ χάσματος, ἡ ὑρτιος ἀνὴρ, ὁ φθῆναί τε κεκλικὼς, ἢ τὴν ψυχὴν ἀείσας, ἐφ' ἣ συνιέναι βέλτιον τῶν ὧν τὸ σιβυλλεῖα· τιμιώτατον δ' εἶναι χῆ μαρπλεῖ, ἀνδρὸς ἀρετὴν, ἐς αὐτὴν ζητεῖν τὰ σὺν τῶν λογίων δηλούμενα· ἢ ζῶν τα εἰπὼν, τὰ τεῦπλα πόδι ἔβλ, ἢ εἰς τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη· πάνυ δὲ θαυμαζόμενον τὸ δρώμενον, ἀρέσκως ἐλαύνει τὸ χάσματος· συνελθούσης ἡ τῆς γῆς ἀρχαίας τιμᾶς ἀνδρί, καὶ μέσην ἀγορᾶς ἀνάβασιν ἔτος ἐπιτελεῖν δέγνωσαν· τοῦτο τὸν λιβερνον ἐκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες· ἐξ δὲ ἢ βιργίλιος τὴν ἀρχὴν ἐποίησε. Λιβυστῖνοι· ὄρομα ἔθνους. Λιβύη χώρα. Λιβυηὸν θεῖον· οἷον ἐξηλλαγμένον. Φασὶ γὰρ τὴν λιβύην, θεῖα μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, σωτηρχομένων δὲ πανταχόθεν εἰς αὐτὴν, εἶτα ἀλλήλοις ἐπαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ οὐμιληταὶ ἀποτελεῖν ζῶα. Λιβυηὸν ὄρος· ἀντὶ τοῦ μέγα· ὡς ἐν λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων ἐν βραχέλων ὄντων. Λιβυρνίδες, νῆες ἦσαν οὐκέτι τὸν βιρεαρχικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον· ἀλλὰ λησιπώτεραι· χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραί· ἐν καὶ Φρανίοι, καὶ τὸ ἦχος αὐτῶν ἄσιον. Λίβυσα· ὄρνις· ἱστορεῖται μῆλος· ἐν μυθικοῖς· ἀλλὰ λίβυσα στρουθὸς ἀλισκομένη, πολλὰ ζῇ καὶ ἀμφοτέρους. Λίγδην· οὐκ βαθέως· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Λιγαίνων· ὑμνῶν· κηρύσσων. Λιγέως· ὀξέως· καὶ λιγείως ὁμοίως, Λίγις ὄνομα κύριον· ἰῶ δὲ βίαιος. Λιγνύς· καπνοδόχη τὸ καπνοῦ· ἀπεσοφάνης· λιγνὸς δὲ σῶμα καὶ δόμων πολὺ πεπυκάσθαι κατειθαλῶσει λιπυμνίαισι βολαῖς· οὗτος ὁ λιπύμνιος σὺν ἐπυρίσθη τινῶν οἰνίας· ἐς δραχμὰ ὄβιν δ' ἐπὶ δύο λιπύμνιος. Λιγήρυτον· λιγύκροτον. Λιγήτερος· ὀξύτερος. Λιγύμοχθος· ἀηδών· οὕτω λέγεται διὰ δὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν κατὰ τὸ χρόνον ἀπὸ τῆς ἐς τὸν παῖδα γινόμενον λιγυρώτερον. Λιγυρὸν· καὶ λιγυρὸς· ὀξὺ· κἠδύ. Λιγυσηὸν πόλεμος· ἐς λιγυσηὸς τὸ πος σὺν ἰθυρεία· καὶ ὅθεν σὺν ἐς ἀθέατος. Λιγυφθόγγοις· ἀντὶ τοῦ κἠδυφώνοις· ἀκέτι δὴ πέρυσι λιγυφθόγγοισιν ἀοιδοῖσι, ἀκείκετε ὑπάρτους αὖλακες ἑζομένα. Λιγύφωνος· κἠδύφωνος. Λιγαινόσης· περαϋνόσης. Λιθάζω· ἀπιτατικῶς· καὶ τὸ ὁπωσοῦν δηλαίνος εἶδος βάλλω· ἀρειανὸς· πελάσαντος δὲ τοῦ τὸν χυτὸν ἐστὶν παῖδα ἐλίθαζον· ἐστεφανωσομένη κατεχώσθη. Λιθεῖσα· πολυτελεῖς· ἐς λιθεᾶς λεγομένας. Λίθεος τύλη· λίθιος δὲ θώρηξ. Λίθιναι ὑδρίαι διότι τὰ βιτυνῆ πρὸ δοξούονται· λίθινος λιθινη· ἐς λίθινον. Λιθοδηκῶν· ἐπὶ τὸ δηλονότι βάλλω. Λιθοκοπία, ἢ ἐπὶ λίθων βολή. Λιθόλαυσος· λιθόβλητος. Λιθολη

ὀινηδόμοι. Λιθομυλία. ἀσωσις ῥωμαίοις τιμητὴς, λιθομυλίαν τὴν ῥωμαίων κα-
τέρωσε. καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκάσε. Λίθον ἐφεῖς. ἐπὶ ὧν ἀδυνάτοντινα τερπάζε-
σθαι πειρωμένων. οἷον ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς. Λίθος. θηλυκὸν ἡ λίθος. οἱ δὲ ἄρρενα χρυσόμ-
τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθων τὰς ἐντίμους δοκοφέρεσθαι ἠξίουν. Λίθος. δημοσθένης ἐν τῷ ἐπὶ
ξενώνος, ὥντε παρόντων καθεῦδε ἡμῶν οὐδοὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. ἐ
οἱ πασιν οὖν ἀθλιαῖοι πόστινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι. ὡς ἀριστοτέλης καὶ φιλόχορος ἐπο
δηλοῦσι. Λιθουλκῆσαι. τὸ σῶσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα. Λιθουργικὴ καὶ λι-
θοτριβικὴ διαφορά. ἡ μὲν λιθουργική ἐστιν, ὡς ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς
λίθους. ἡ δὲ λιθοτριβική ἐστιν, ὡς μετιάσιν οἱ καταξαίνοντες καὶ κατακοσμοῦντες τοὺς λίθους.
ὥστε ἐπιλαμβάνεσθαι τὴν διαφορὰν ἑκάστου ἔργου. λυσίας δὲ πρὸς ναυσίαν τὸν τύ-
ραννον. ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν. καὶ λιθοτριβικὴν, καὶ πρὸς
τούτοις, τὸ τετρυφηκέναι. Λιθεργός. λιθοκλύστης. Λίθω, ὦ βήματι. ἀλεξιφαρ-
μακος. τοὺς ὁρύζοντας δὲ ὦ γῆρα, ὦ λίθω προσέταμεν. Λίθων τιμῶν. μᾶλλον δὲ ὦ πώρων
λέγει. οἱ γὰρ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται. ἢ τῷ σάρκας ἐντιθεμένων, ἀντὶ καλλισθένους
σωμάτων. Λίθων χαλκὸς. ἄργυρος δὲ χρυσός. ὡς γὰρ εὐριπίδης φησὶ. λάμπουσι λίθοις ἔχοντες αὐ
χένι μέγα. Λιθάσι δοκοῦσιν, ἐν ᾧ μελέα λίθῳ προσέρυμε ἐκεῖ. ὡς δὲ δοκοῦσι τὰ μέρη θάνατος, μαρα
θήσοι, ἄλλοι δὲ τάττουσι. Λιμίννιος. Λιμναία. δηλοῖ λιμναίη. καὶ ἐν αὐλακοφυτίσιν ὥραις ἡρῶ
ναξ περιχεῶν, καὶ ἐξολιγοδρανὴς μοίραν ἀλοεῖται κάχος παντασθένει. Λιμνήσονται.
λιμνῶ δηλοῦσι ἡ. ἐπὶ τῆς ἁλῶ. λιχμήσονται δὲ διὰ τοῦ χ. λέξουσι. λιμναῖ δὲ τὸ οἴτου κα-
θέρμη. Λιμνητὴρ, ὁ τὸ ἁλύσιον κατέχων. Λιμνῶνων. λιμνῶ τὸ ἡσυχάζω. διασκορ-
πίζω. ἁλύω. Λίνον. κόσκινον. ἢ ἁλύσιον. οἱ δὲ, διὰ διαφθόγγου γράφουσιν. ἡ δὲ, ἀσεβέστατα
τὸ λίνον ἐπὶ ὧν γυναῖκον κέρμνον, ἔθος. καὶ λινοφόρος ὁ εὐπατρίδης. Λινοφόρος. τὸ λί-
νεον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτηδειότατον. ὁ δὲ τοῦτο φορῶν, λινοφόρος λέγεται.

Λιπερὴς, ἐπὶ τοῦ πολλοῦ. Λίλαια, τὸ ὄρος ἡ πόλις. καὶ λίλαιον. Λιλαίομαι. πρὸ
θυμοῦμαι ἢ ἐπιθυμῶ. Λιμαργχῶ. πνίγω. ἢ λιμάσσω. Λιμβρὸς ἀνύξ. ἀσυστεινή. Λιμέ
νιον ὄνομα τόπου. Λιμνῆτιν. ἐν ἐπιχειρήματι. τείχιον ἀπὸ πανθρανίης καὶ φυκιάδεσσι λι-
μνῆτιν ἀντεμιδωρεῦμαι. Λιμνιόχος ὁ τὸν λιμνὰ ἔχων. Λιμνῶ. σφοινῆς. τοῖς πολ
λοῖσι γὰρ βροτῶν, ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμνῶ. ἐν δὲ τῆς ἑταιρείας φιλία. Λιμναῖ. δῆμοι με-
θώνης, ἐν ἐπὶ λαύρῳ τῇ λιμναίᾳ προσχώρῳ. ἢ τοι πενιχρᾷ. Λιμναῖ. λιμνάζουσαι. ἐν θέντοι
καὶ λιμναῖ τῷ ἐπὶ λαυρείαν συνοφαντοῦντες ἐπάλλουσι. Λιμναῖς. ἐν ἐπιχειρήματι. ἀν
θεμα λιμναῖς ἄρμενον ὀρμάσης. εἴπερ δὲ, χαίρεθαι, καὶ τῷ δέχε. Λιβιβυαῖοι. οἱ ῥωμαίων
βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις, πανταχόσε ὧν τῆς πολιτείας ἐσχατιὰν, πάμπολυ κατεσκάσαντο
στρατιωτῶν πλῆθος, ἐπὶ φυλακὴν ὧν ὀρίων τῆς ἑῴου τῶν ῥωμαίων ἀρχῆς. καὶ καθ' ἑκάστην μάλι
στα μοίραν. ταύτην τὰς ἐφόδους ὧν ποιούμενοι ἐπὶ σαρκανίων ἀναστέλλοντες. οὓς βαρβαρικὰς
ἐπάλλουσι. τούτοις ἰουβιανὸς οὔπω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε τοσαύτην ἢ πέντε ἀπὸ
τοῦ ἐνιαυτὸν ὧν σωτηρίαν τοῦ χρηστοῦ πορθμοὺς εἶναι. ἐπειδὴ δὲ ῥωμαίοις τε καὶ πέρ-
σαις εἰρήνη ἐγένετο, ἵνα μηκάζοντο οὗτοι χρόνου ῥητοῦ ἀπὸ ὁφλημάτων σωτηρίας μὴ λαμβά-
νοντες ὧν δημοσίων χαρίζεσθαι. Λίμνη, ἡ θάλασσα παρὰ ὁμήρῳ. καὶ ὠκεανὸς καὶ οἱ ποτα-
μοί. ὥστε γλαυκὸν ὄνομάζει. Λιμνήτης ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Λίμνος ὄνομα
πύελον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. Λιμνῶρεα. Λιμοδωρεῖς. πελοποννησίων οἱ διὰ
λιμὸν μίσθιοι σαντες εἰς ῥόδον καὶ κνίδον. Λιμός. μαστιγοῦν ὧν ἐχόμενα κακῆς ἀληθεί-
ας λιμοῦ. Λιμοὺς μηλιαῖος. ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς πελοποννησιακοῖς καὶ διὰ παύσων
νικίαν πέμψαντες ἀθλιαῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτούς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. ὧν δὲ
πρῶτος ἐτεινίσας, μᾶλλον παρεσκάσατο. οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ. διὰ τὸ ἀ-
ποκεκρύφθαι αὐτῶν πρῶτον ὑποτελῆ οὖσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίστου. μῆλος δὲ πόλις θεσσαλίας. οἱ δὲ

μὴ λιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ ἀθλιωτάτων, ἐπείσθησαν· καὶ παρέδωκαν αὐτούς· καὶ λιμὸς καὶ λιμῶ πολιορκία· ἐπεὶ ἀθλιώτατοι σπανισθέντες πολιορκοῦντες λιμῷ· ὡς δουνυδάνης ἐν τῇ ἐπιτομῇ. Λιμόφωρος· ὑπὸ δὲ τοῦ φύχους καὶ τῆς αὐχμηφίας καὶ τῆς ταλαιπωρείας, ἐπεὶ μὴ σχεδὸν τοῖς ἵπποις, ὁμοίως ἢ ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος ἄπαξ λιμόφωρος. καὶ τοιαύτη παχεῖα. Λιμώττω. λιμώξω. Λιμπαίνω. καὶ λιμπαίνω. Λῖνα. τὰ ὀπτυα. Λίνδιος ὄνομα ἐπιχωρίου. καὶ λίνδος ἡ ῥόδος. Λίνθιος μῖτος. Λῖνον λίνω σωσθῆναι· ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἐπιμιγνυμένων ἀπαρεκπιτουμένων καὶ ἀπολλυμένων ἑκατέροις, ὥστε μῆσαι. Λινοπλήγης· φρενοπλήγης· ἡ ἀνθεῖα ὁ φρενοπλήξ. Λινοσθωμία· λῖνον ἀλιέως ζωσθὲν ἐπιχώμενον. Λῖνος χαλκιδεύς, ἀπὸ λίνου τερψιχόρης· οἱ δὲ ἀμφιμαρὶς οὐρανίᾳ· οἱ δὲ, ὁ μοῦσ ὁ οὐρανίας· λέγεται δὲ τοῦτον ἀπὸ Φοινίκης γράμματα ἐκθεὶς ἑλληνικὰ ἀφικέσθαι. γενέσθαι δὲ καὶ ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων· καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτον γενέσθαι ἑρμῆν. Λῖνος ἕτερος, θηβαῖος νεώτερος. Λίνος· εἶδος ὕμνου· ὁ μέρος· λῖνον δὲ ἀπὸ καλοῦ ἀείδειν· οὐδαὶ γὰρ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι· ἀλλ εἶδος ὕμνου ἦδον· ὡς παιᾶνος· ἢ λύρας χορδή. Λῖνος· τὸ δίκτυον. λῖνος δὲ παρὰ θηβαίοις φιλόσοφος. Λιούρδωρ, παρὰ ἐωμαίοις, βοσκός. Λίπα. λιπαρὴν καλοῦσι δεσποινάν, βουκυδίδης. λίπα γὰρ ἀλείφεσθαί πως μὴ ἀδικῶσι· καὶ αἰλιανός· ὁ δὲ ὄλβῳ γὰρ πεποιθότες ἀνδρὶ καὶ ἀνδυμάοντες, λίπα ἀλείφονται. Λιπαρὲς ἀφύη. ἀειδοφανής. εἴτις ἡμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειε τὰς ἀθλίας, ἄρα τὸ παῦ, ἀφύων τιμὴ πεδιάδας. καὶ αὖθις· τὸ χῆμα λιπαρὲν τῆς πόλεως· τουτέστι πλουσίαν ὄσσι· τὸ λῖ μακρόν. Λιπάρα, μία τῶν καλουμένων αἰόλου νήσων· πρὸς τὴν σικελίαν δὲ ἡ λιπάρα· καὶ λιπαραῖοι. Λιπαρὲς· τὸ πρόσχες· ἐπὶ τοῦ λίαν παρεῖναι· ἀειδοφανής· εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖς δεινὰ σμικρὰ λαβεῖν, οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὖται λιπαρὰς χειρουργίας· τουτέστι τὸ λαμκς· ἤγουν οὐκ ἀφέξονται πρόσχους ἔργου αἰσυναῖκες. Λιπαρεῖ· παρακαλεῖ· τὸ λῖ μακρόν· πλούχρος πρόσωπον, λιπαρῶν τὰ ἐωμαίοις. Λιπαρεῖν τὸ καθικετεύειν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι· λιπαρεῖτε μένοντες· πρόσεδρα ἔστε μένοντες· ἐπιμελεῖσθε μένοντες. Λιπαρεῖ χειρί· αὐτὶ τοῦ λιπαρῶς καὶ σωρεχῶς· καὶ λιπαρεῖ· πλασία· ἀφθόνως· σοφοκλῆς· ἄπολλον ἄναξ πολλά δὴ ἀφῶν ἔχομι, λιπαρεῖ πεῦσι χειρί· νεῶν δῶ λύπει ἄπολλον ἅς οἱωνὸς ἔχω αὐτὴ προσπίτνω· λίσομαι· γένου πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς ἔνδε δὴ βουλόμενον· καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ σὰ τίμια. Λιπαρὴς· πρὸς δὲ τὸ εἶδος λιπαρήσω καὶ ἐνθυμος, ὡς θάμαι αὖθ πρόσειμι· καὶ αὖθις· τὰ δὲ γράμματα ὑπόμνησις ἵνα λιπαρὴς ἦ ἀπουδῶν. Λιπαρία ἡ προσεδρεία· ἐχλάζειν αὐτοῦ· ὡς ἐπὶ τῆς λιπαρίας τῆσδε πόλεως ἔχειν οὐδέν· ὁ δὲ, ἐβουλήθη, τοῦ θεοῦ τοῦ θρασπόλιος, ἐπὶ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πόλεως ἔχειν οὐδέν. Λιπαροκρήδεμνος· ἡ πολυτίμου κρήδεμνον ἔχουσα· ἡ λιπαροκρήδεμνος μετώπου μικροῦ, χερσὶ τὰς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις. Λιπαρός· αὐθηρός· παρὰ τὸ λίπα· σίλφιον γὰρ τὸ ἔλαιον· ἢ αὐτὶ τοῦ ἀληλιμμένος· ἀειδοφανής πλούχρως· λιπαρὸς χωρὼν ἐπὶ βαλανείου. Λιπαρὼς ἐπιμόνως· πάλιν αὐτῷ ἐγκειμένων φιλαπώς ὑπακούσει.

Λιπόρρητις ἡ σιωπή· παρὰ τὸ λείπεσθαι ἑρμέων· ὅ ἐστι φυλάσσειν. Λιποῦντας· μενιχούς. Λίπος· καὶ ἡ δοτικὴ ὦ λίπει. Λιποτάκτης· φυλάς· τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών· καὶ λειποτακτήσας· καταλείψας· φυγών. Λιπῶσι· λιπαίνουσι Λίπω· δ ἐπιθυμῶ· καὶ λελίφθαι ὁμοίως· ἐξ οὗ καὶ τὸ λιλαιόμενοι. Λίπτοιμι· καταλείψαιμι. Λίπειον καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος· καὶ ἰδίως τὸν ναρκισσον καλοῦσιν οἱ ἀπτικοί. Λιρὸς ὁ ἀνοσιώδης· καὶ λιρόφθαλμος. Λιρότερον. Λὶς ὁλέων· μῦθος· ἐσβοιῶ τὸν ποιητὴν ὄνῳ γένος μεβόρος λὶς. Λιοσαλδὰς πέτρας· λείσας καὶ ὁ μαλαός· τοῖς δὲ σιτύαις πρὸς ἓξ ἐωμαικὰς νάους, ὥς που ἀνόρμους ἓξ λιοσαλδὰς πέτρας, ἐξεβιάζετο ἓξ σιαφή. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σιαφή. Λίστεται· λιτανεύει· ἓξ λίστεσθαι. Λιστὴ κόμαλή. Λίστομαι· ἱκετεύω. Λίστη ὁ τόνος ὡς κίστη· ἀπολλώνιος δὲ ὀξυτόνως· ὡς φιλὴ κτετιμένη καὶ λεία, οἱ δὲ, θηλύδιον λεπτὸν σφόδρα. Λίσσοι

σβα. Λίασοι, ὡς οἱ Ἰαδί σχέα λεγόμενοί. λίασοι καλοῦσι δὲ βοῦς ὑφ' ἡμῶν καὶ λασμῶδες ῥίφος, ἀτραμάλους. καὶ λιασὸ ὠμόν, οἱ λεῖοι τὴν ὠμότητα. Λίασοι. οἱ μέσον διαπεπερισμένοι ἀτραμαλοι καὶ σύντετρημμένοι. καὶ λίασι πλῶσαι, ὡς σύντετριμμένα. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἀθηναῖοι σύνθετικῶς λίασαι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας σύνεσι τῆς σὺν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦσι φέσβας, δεσποτικοὺς εἶναι. ἐν ᾧ διὰ τὸ, θικόα μετὰ πειθοῦς καταβάντα εἰς ἅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ πορφυρίωνος σύνθετα ζωὴ τῷ πειθοῦ, ἡρακλέους σὺν τὸν κέρβερον καταγαγόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας δεσποινῶντος, ἐγματαλειφθῆναι τὸ προσηλωμένον αὐτῇ τῷ Πλούτωνος μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιπεὺς ἀθλιωτάτους οὕτως ἐπονομάζεσθαι. Λισραίνω. γλοσκαλῶ. Λίσροισι τοῖς ξύλοις. Λίσφοι τας. τὰ ἰσχία. Λίχρος. φλόωλος. Λῖτα. κατατατέτασμαι. αὖθετο διαλῖτα πολυδιάδαλα. καὶ βροῦ οὖρον ἀσκηνὸν χυσῶ παμφανόωντι κέρας. Λιτάζομαι. παρεκκαλῶ. δέομαι.

Λιβανάφ δυτικὴ. ὄχεται. Λιτανεία καὶ λιτὴ, ἡ παρέκκλησις. Λιβεργισμούς. τὰς σπιρὶ τὴ μετὰς σκάλοω. Λίταργος. ὁ ἀργός. Λιταργύμμν. καὶ λιβεργιοῦμμν. ζωντό μως φράμούμεθα, πρὸς ὃ λίαν ἀργὸν, τουτέστι ἄχρι. ἀειφοφάνης. ἐθέσπως λιταργῦμμν οἱ κεδεῖς ἔχωσεία.

Λιτάεσθαι. παρεκκαλεῖσθαι. Λιτὴ, ἡ παράκλησις. Λιτὴ τμεικεδυνῖ. ἧς ὑποδείκνυσι σὺν ἅδῃ μέσθου μνημονάφ. Λιτόεις ὄνομα κύριον. Λιτὸς. ἀτελὴς. σὺν σύνεγμάτι. λιτὸς ἐγωτ ἀτυχὶς ὠδεκατόπι. φημὶ δὲ πολλῶν ὄλβον ὑπορσικῆφν γὸν σὸν δεσποτεργάδης. καὶ αὖθις. λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθῶναι. μεγάλου δ' ὄσε ἀφωτὸς ἔχει. τὸ λῖ μακρόν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ὑποζεφαύλισαν δ' ἔργον οἱ ἀδήπου λιτόν. καὶ αὖθις. λιτὸς θὸ σχεδὸν ἀμπελῶν. Λιτότερος. λιτότης. καὶ πολιότης. Λίτρα. ὁσαθμός. Λιτοίμων. παρεκαλέσαμι. Λιτοῖς. ἁλίγοις. φιλοῖς. ἀτελέσι. πολύβιος. μεθῶν δὲ ἐξὼ τομόλου διασαφήσαντος ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον, καὶ τοῖς αὐτοῖς λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν πανήγυριν, ὃ δὲ οἰνωδαφιλεῖ, ἐπολιόρκει. Λιτυδρύσης ὄνομα ὠδῆς. μὴν ἀνὴρ χαλκηδονίων ἄδην λιτυέρσην πὰξ εἰσουτέως. οἱ δ', αὐλήσεως χάριν. ἰὼν δὲ μίδου νόθος ἦν ὁ λιτυδρύσης. κεκτοινωνεῖν ἐπελαφαῖς. ἐστοὺς παιδίονας χοδεχόμενος, ἰὼν αὐλητὴς μεθοῦ τοῦ θαΐζειν εἶτα δεσποινῶν τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα ζωεῖν ἐν τοῖς ὄρεσι μένειν. ἔθανε δὲ ὑπὸ ἡρακλέους. εἰς τιμὴν τοῦ μίδου, θεσπικὸς ὢν μόρος ἐπὶ τῷ ζωγετεθη. Λιφαιμεῖ. αἱμορροεῖ. λείπει τὸ σῶμα τι. ἀπαστιανός. ὁ δὲ πελτὸς ἀμαζονικὸν καὶ λιφαιμῶν, ἐδύωνε τὸν βαλλέριον, συμπαταπεσεῖν ἐπειγόμενος. ὑπὸ δὲ τοῦ δους αὐαχωροῦντος ἀεὶ τοῦ βαλλερίου, πατέπεσε πρωϊνὸς ὁ πελτὸς. καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχον σὺν πελτοῖς ἐμεγαλαύχουν ἐωμαῖοι. Λιχανός, ὁ μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος δὲ καὶ τοῦ μέσου δακτύλου, διὰ τοῦ τ. γίνεται δὲ σὺν τοῦ λείχω. ὡς σωτὴρ οἱ πτέρυγες οἱ πτερμός. σείω σῖτος. Λιχμῶσονται διὰ τοῦ χ. λεῖξουσιν. εἶτα πεπλιχμημένοι μῆνοι ταῖς ἀγίων σώματα. λιπμῶ δὲ διὰ τοῦ π, σὺν τῆς ἄλω. Λιχνάουσα. λίχνως ζητοῦσα. Λιχνία. τύπνωσις. Λίχνος. πρασσόμενος, ἢ νῦν ὄψων. κατεπιθυμῶν.

Λιμβός. λαίμαργος. αἰλιανός. ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς παίνων κακὴν ἐπαίδευσε. τὸ τῆς φρενερέτης ὀργὰ ἐδύνησε θεαδσασθαι ἀτέλεστος ὤν. Λοβός, τὸ ἄκρον τοῦ ὠτός. καὶ τοῦ ἥπατος. καὶ ταῖς ἄκρα πάντα. ἀλλὰ κυρίως λοβὸν ὠνόμασε τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀπεῖον ἐρυθρίνθου ἢ κυάμου. καὶ σύνθυτικῶν. σημεῖόν τι σὺν ἥπατι. σὺν λοβὸν ἀδιαίτων ὑπὸ ὠμοπτι μοῖρα διὰ τὸ ὦ μεγάλου. καὶ λοβὸς ὁ βεβλαμμένος. Λογάδες οἱ ὀφθαλμοί. σὺν σύνεγμάτι. ἰὼν δώπς δυσκίνθον ἔχειν χάριν σὺ θοπς αἰπλῆς, ἀλλὰ τεῶν λογάδων, πολὺ γὰ φαιροτέρων. καὶ λογάδες οἱ σὺν ἐλεγμένοι. Λογάδιον. σὺν λέπος παραπλησίως κυδώνι. σιδήρια λιθρεγμὰ ἐκ ἔχοντες λογάδιον φέροντες τοῦ λίθους, ξυνιστάσαν ὡς ἑκάστοτε ξυμβαίνει. καὶ λογάδες λίθοι. σὺν λογάδων λίθων σύντισμένος. τουτέστι ἐκ τελῶν. καὶ μικρῶν. Λογάνιον. Λογάεια. οἱ λόγοι. ἀειφοφάνης. οὐ φανοῦμαι δὲ σροπύλωνλογάεια τίνα ἐπονόμια. Λογεῖον, ὅμοιον τῶν, ὅπερ ἐφόρει οἱ ἱερεῖς ἐρῶ ἦσαν ἐμπεπλεγμένοι οἱ ιβ λίθοι. καὶ λογεῖον τὸ δικαστήριον. Λόγια. τὰ παρὰ θεῶν λεγόμενα καὶ λογάδην. χρησμοί δέ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται θεο-

φορεμένων ὧν λεγόντων. Λογία. ὁ χρυσόστομος ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῆς πρὸς ηθενθίους ἐπιστολῆς, λογίαν τὴν συλλογὴν ηκαλεῖ. λέγων. πόθεν δὲ τῆς λογίας ταύτης εἰς τοὺς ἁγίους. Λοπίβαρδος. Λόγιαι. σὺν λογαῖς. ἡ περιφορεία. ηγὴ λόγιον ἡ τῶν σχοινίων, ἡ θεία ηγὴ ἡ θεόπνευστος γραφή. ηγὴ λόγος. διαβίβασις. ὑπόμνημα ἢ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. λόγος δὲ ὁ φρόνιμος. Λογίζομαι. Λογίσομαι. ἀναφήσομαι. ἀναριθμήσω. ηγὴ λογίζομαι. παριθμήσω. φήσω. ηγὴ λογῶ τὸ νομίζω. ὡς τὸ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Λοπίμος ὁ ηέος ἰσος φιλόσοφος. διδάσκαλος περφυείου τὸ φιλοσόφου. πολυμαθὴς ηγὴ πειστικὸς γνώμονος. ἐπὶ δὲ Σεπτιμίου λιανοῦ τοῦ ηαίσαρος. ηγὴ αὐρελίου ἀντωνίνου τοῦ παίδος. ηγὴ ἀντωνίνου τοῦ ηέου, ὡς σύμπονους ζηνοβίᾳ τῇ ὁδυμναίμου γυναικί. ἔγραψε πρὸς τὰ ηασσάλα φιλόσοφα. διόρθωμα ὁ μικρός. ὁ μικρὸς φιλόσοφος, ὁ μικρὸς πρόβλημα ἢ ὁ μικρὸς λύσεις συμβιβλίοις β'. τίνα παρεκτὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ δέχηται ὧν τοῦ πρὸς τὸν παρόμοφον πολλὰ σημαίνουσιν λέξεων, α'. ἀπίθανος λέξεων σὺν δύσεις ρ'. εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον. λέξις ἀντιμάχου ηγὴ περιλέωνος. ηγὴ ἄλλα πολλά. Λοπίμος. οὗτος ὁ λοπίνος ηγὴ ηόμων, ἀδελφὸς ζηνώνος τοῦ βασιλέως. οἳ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως ὅρον σὺν πάσαις ταῖς πολεσιν ἐπὶ τῆ μεσίνῃ ἀλλοτρίοις ὅρους ἐτίθεσαν. ηγὴ τοῖς τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν, σύνομον τὰς βοηθείας ἐμισθοῦ. λοπίνος δὲ ηγὴ πάσης ἀπρασίας ἰῶ πλήρης. ἀεὶ μὲν μεθύουσι σωφρονεῖν θεῶσιν. ἀεὶ δὲ πορνοβοσκοὺς σὺν δυσὶ ἔχων ἀφθόνους. οἰνωνᾶσι μὲν αὐτὰς τῶν πολλῶν ἀρχόντων ἐπιπέλοντο ἄξιν. οἱ δὲ πόρναι ἄγοντες διὰ τὴν ἡσμου θαυμαστοῦ ηγὴ δεῖπνον ἐπισήμων, ἀξιοπλόων, ὡς δῆθεν αὐτὰς σὺν εἶναι σημήσαντες. οὗτος δὲ ὁ λοπίνος, ηγὴ σύμμαχος ἀσυστρεφῶν ἔλυσε τρόποις τοιῷδε. ἐπεὶ σύχνως σὺν δυσὶ μόνος ταῖς κλινιζομέναις πηγαῖς, ἦπερ ἔλθη τούτων παρὰ τῶν προαγωγόνων, ὡς ἀπερεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. ηγὴ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄστρεια ηγὴ ξηρούς ἄρτους. εἶτα χόρας. ἄλλα τίνα. ὡς πρὸν αὐτὴν δῆθεν ἀπεστρεφῆ φόβων. δεινοὶ δὲ οἱ γυναικοτέραι ἀπερεπῆ αὐτὴν ἐφάνεσαν εἰς ἄγραν τὴν θηλέων. ἐπανιὼν δὲ σημείω, πλάσας βύβλον πεθανάγνωστήγαγεν. οὐδὲ γὰρ ἰῶ λόγος, ὡς ηγὴ ἐλαθόμενος ηγὴ ἀεχόνων γυναικὶ ηγὴ παρθενίοις ἀφεία ἐπαίσχειν. ηγὴ παῖδα δραὺν ἀπαίδην. ἐν πρόδηλον δὲ, σφαίρας ἀργυρᾶς ἐπὶ δυσὶ παρπαιδείᾳ. ηγὴ ἄλλων δὲ πολλῶν ηκιστα ἰῶ αὐτὸς ἐτεγένῃ ὁ λοπίνος οὗτος. Λόγισαι. σιέφαι. Λογισμὸς ἡ λογιστικὴ τέχνη. ὡς ἰσοπαλὴς βουσίειδι. συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅτε λογισμὸς ἐπὶ τὸ σῶμα. ὁ μὰρ λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος. Λογισμός, ἡ ἔντασις. οὐδενὶ ἡσμῶ ἐλαίσατο λογισμοὺ δῆθεν ὧν βαρβιωμένων πεπαιδόμενος ηγὴ ἡ ἔκθεσις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ πολοῦς, λογισμῶ τοῦ πρόσωθυδοῦν μιμοῦν ξυμβήσεσθαι ἐνηοθεὶς. αὐτὶ τοῦ ἀπαριθμήσῃ. λογισμὸς γὰρ ηαὶ ἡ ἀπαίθμησις. οἱ δὲ, λογισμὸν τοῦ πολίτους ἐποιήσαντο. ηαὶ ὑπεισάδης. τὸ μὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ὁρίζειν. τοῦτέστιν ὅτι ἔχει πόφασιν τὸ φιλοπεπεῖν. Λογισταί, οἱ μεθοδικοί. ἐπόδιφοι. ηαὶ λογίσομαι, ἀναφήσομαι. ἀναριθμήσω. Λογιστὴ ηαὶ λογιστήρια. ἀρχάτις παρεθλιμαίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. οἳ τὰς ἀθύμασι ὧν δικαιωμένων, σὺν λογίζονται σὺν ἡμέραις λ'. ὅθεν τὰς ἀρχὰς δεδόθωνται οἱ ἔχοντες. λογιστήρια δέδεκται, τὰ ὧν λογιστῶν ἀρχεῖα. ὡς δείναρχος ηαὶ ἀνδοκίδης δηλοῦσι. Λογιστεῦσαι. ἀπαριθμήσασθαι. ἀναμετρῆσαι. οὐδυναμένους ἢ οὐβουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα. ηαὶ μισῆσαι δικαίως πεπαχθέντα. Λογιστὴς. πειστὴς. δυνιμαστὴς. ἐξεταστής. Λογογράφος. ὁ δύνασθαι βιοῦν δικανικῶν λόγων. ηαὶ λογογραφῶ πιστικῆ. Λόγον ἔχειν. αὐτὶ τοῦ φρονεῖν ἔγραψε θεόπομπος φιλιππικῷ ά. Λογοποιός. οὐ φῆμων ἱστορικὸς λεγόμενος. ἱσοπαλὴς ηαὶ ἡρόδοτος. ὃς ἔδειξεν ῥητὴς λόγων, ἐπιδοκιμάζων. Λογοποιῶν. πολλὰ ἢ λόγων ψευδῆς. Λόγος. λόγος φωνὴ σημαντική, διὸ δύνασθαι σὺν πεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει. διαφορὰ δὲ λέξεως ἐ λόγος. λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται. ὡς τὸ βλίτυρι. λόγος δὲ οὐδαμῶς. διαφορὰ δὲ ηαὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι. προφορὰ μὲν δὲ αὐφωναί. λέγεται ἢ ἐπὶ πράγματος. ἀ δὲ ηαὶ λεπὶ τυγχάνῃ. ἀρετὴ δὲ τὸ λόγου ἐ. ἐλλιπισμός. σαφήνεια. σωτομία. πρέπον. διάσπασις. λόγος ηαὶ ἡ σύνθεσις. ἀρετὴ σαφὴνης. ἀρετὴ δὲ λόγου παρέσχες ἐ τραγωδία γῆν.

Λογοῦντες πρὸς φιλοσόφους. δ' ἐξάμ

φοτέρων

φοτέρων ζώθεν. οἷον ἐξ ἅπαλλον. αὐ ἀπ' ἐῶ πάλαλλον. ἀλλαμὼ τὸ πρῶθεν. ἄρρα τὸ δεύτερον. παρθισκήθη δὲ ὁ λῆρος τὸ πᾶς, ὑπὸ τοῦ, ἐντὸς μεμιροτέρας ζωτὰ ξένος ὢν λόγον, μηκέτι τὴν ἡ σύλληψιν μεμαρὰν οὖσαν, ἀλλὰ τὴν φορὰν λέγειν. ἀλλὰ σωτὸ μῶς ἐπενεγκεῖν. τὸ δὲ πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. Λόγου τυχεῖν. αὐτὶ τοῦ, ἐπαίρου. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος.

Λόγιος ὁ μόδωρος ἐμπορεύεται. ὁ δὲ μόδωρος ἀπροαστὴς γλωμύμενος πάλαλλον, τοῦ ὑπὸ τοῦ συντεθειμένους λόγου νομίζων εἰς σπουδὴν ἐπάλλ. Λοπὼ. τὰ λιθοκλιμῶ. Λογχάσθω, ἕδος ὅπλου. ἐκ λογχαίος, μεταφορικῶς. Λόγχη, ἔνιοι δὲ σφᾶμα, ἐν ἁπλῶς λέγουσιν. ὡς εἴ τις εἶπε πολλῶν ἵππων, εἶπε τὸ ἵππον. λόγχη οὖν, σιδήρεον ἀκόντιον. Λογχοῦν. ἐν ἐπιμεταμέμματι. ἀφ' οὗ τὸ δίθυρσον τοῦτο λογχωτόν. καὶ ὁ πόδισφύριον. Λοετοσάλμυος. λουσάμυος.

Λοιπός. αἰεί. ἀχόσαλεμίνιος, καὶ λοιπὶς πόλις. Λοιπῷ ξυνθήματι. παροιμία. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λόπαι ἐστὶν λοπῶν. ὄνομα τοῦ. Λοπιανὸς ὁ Φάνιος σοφιστὴς. μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ ἀσυρίου. γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

Λοξὰ. σκολιὰ. κεκαμμένα. οὐκ ἐξ ἰθείας γινόμενα. Λοξὴ φάλαγξ ἡ τὸμὲν κέρας ἐπάγουσα τέρψει, ὁ δὲ τέρψις ἀπόκρυπτον πολὺ τοῦ πολεμίου ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ἀσφαλεῖ ὂν ὑπερολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μέν, ἡ τὸ δεξιὸν περιβεβλημένη. λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιὸν. ἐν ἐπιμεταμέμματι. ἀριθμένη λοξαῖς οἷα λέπαινα νήρεις. Λοξίας ὁ Δελφὸς λων. ὁ λοξὸν ἰὼν ἀπὸ τοῦ πρῶτος ἀλλ' ἐμαντεύετο. πρῶτος ἀλλοδαπὸς, μεγάλῳ ἀρχὴν καταλύσει. ἢ ὁ λοξὸν πορεύων τοῦ μύθου. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ λοξίᾳ. σημαίνει δὲ καὶ μὴ λοξοὺς ἰδεῖν ὅμματα ὁ φθόνος τραχεῖα βαλὴ λίθων καὶ πίνδαρος. Λοπάς. παρὰ συρακουσίοις τὸ τήγανον. παρὰ δὲ βοιωτοῖς πωμα, ἡ πορός. ἐν δὲ ταῖς πομπαῖς καλεῖται ἡ ἄλλο τι ὁ ἐν τῇ ἀλαδύνῃ μύθος λίθος. ἀριστοφάνης. ἐγὼ μὲν δὴ λαβὼν ὀρνίθων μάλα, αὐτὶ τοῦ

ρασὰ βίβλους ἐξηγουμένῳ, παῦόν τι κάλλιον ἐφάρεπόδὶ βύβλου, ἐκεῖνο σὺν ἀπαλλαξαμένους χόνῳ. καὶ πρὸς τὸν μοναύλιον ἀπεκλινέριον. ⸫ πρὸς ἅπαν ἀρετῆς ἀφίκεσθε μέρος. πρῦμνα δὲ καὶ εἰς ἰδιωσυνίαν, ἀφεσβύτερος σὺν αὐτιοχείᾳ γνώμονος. ⸫ διδάσκαλείου μέγα ἐκεῖσε σωτηρίας. ἐκεκαχόθεν ἀπουδαιοτάτου ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἀφικνουμένων ἀνδρῶν, οὗτος εἰς ἰδιαιτέρας βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰς δεξαμένας, τότε χόνος λυμεῶνα μέγα πολλαχοῦ σὺν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφέτερον εἰς ἕτερα μεταθέσεως, ⸫ μή τοι καί τινων ἀνθρώπων ἀφορολόγητον οἱ τὰ ἑλληνισμοῦ προφήτησαν, ἀφαρπάσαι τὸν σὺν αὐταῖς θελησάνδρων νοῦν, καὶ πολὺ τὸ πίθηλον σὺν σπλάσασμένων, αὐτὸς ἀπὸ σοῦ ἀναλαβὼν σὺν τῆς ἐβρεφίδος ἐπανεσώσατο πλωτῆς. ἰὼ καὶ αὖ τὸ εἰς τὰ μέλισσα ἰὼ ἀνεμπωκῶς, πόνον τῆς ἀπανορθώσει πολεῖσον εἰσυνεγκάμενος. οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τὸ καθαρότητα ὧν θείων δογμάτων, ἀφερὰ τούτῳ τίς ἂν κάλλισα ὧν κατεκείνου τὸν χόνου γνωμένων, ἐπάκρου ἄροι φυλακῆ ομένῳ. ἐξέθεσθε γὰρ καὶ Ἑπτάπολαι ἀμέλει γνωναιοτάτας, ἐξῶν φωρᾶσαι τις ἂν ἀμέλει ῥᾳδίως, ἰὼ ὁ ἀνίερ Ἑπτὰ θείων ἐσώζεγνώμιον· ἐμαρτύρησε δὲ Ἑπτὰ μεξιμιανὸς σὺν γνημοσθένεια τῆς βιβλιοθήκας. Λούκιος ὁ ἔργος κατὰ λῖνος. ἀνὴρ γνώμους μὴ ὧν Ἑπτὰ φανεστάτου. ἄλλως δὲ πονηρὸς τὰ φύσιν. τολμητής τε καὶ μεγαλοπραγμων. καὶ τὸ ἦθος ποικίλος. ἐπολέθρωτῆς πρίδος σωώμοσε τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους ὧν ἀπαιδεύτων εἰς τὰ ἑαυτοῦ πίστιν σὺν δυσάρμοστος. λέγεται γὰρ ἀνθρωπινοκαταδύσας, ἰδοῦσα τὰ ἀίματος τοὺς σωωμόζας, πόθεν ἀγῶν ἐς πάντας, τὰ νύλιπε, πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρώπου ἀίματος. εἶτε νεκταγηλάτων βίου ἀνδράσιν τοιοῦδε ὅρκω, εἴτε καὶ πρὸς παῦτὸ λμημα καὶ πᾶσαν ἐβίζων ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ καὶ πολιτικῷ Ἑπτὰ χειρῶν ἀίματι, μετάγειν τὰ πολιτείαν εἰς τυραννίδα, φόνῳ τε πολλῷ ὧν ἀείσασα, ⸫ κατέσπευσε τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ τὸν κατιλῖνον εἰς τὰς τοιαύτας ἀποπείρας, βραχέα τε ὀφλήματος νικῶντα τὸ τί μηματῆς οὐσίας, καὶ σωειδὸς σὺν βέσμων καὶ μυσαρῶν πραξεξέων ἔχοντα. τὸν τε γὰρ παῖδα τῆς ἀειπλήκτου ἀνεφθάρε. δὴ ἀδὴ καὶ ὑπατείαν μετιόντα ἀπολέθριπλόωνος ἐς τὰ τὸ δεχώραν ταχέως. ἐξ οὗδὲ ⸫ μάλιστα τὰ ἀνθρώπους ἔτι ὧν δραμάτων Ἑπτὰ μὲν ἐράπλετο, ὧν κακῶν ὁ δαμοῦ ἱσάμενος, οὐδὲ ἀναπαύων τὰ γνώμην· ὁ δὲ κινδύνων, εἰ πεῖντε δεινὸς ὢν καὶ τὰ λαθεῖς ἀνευρεῖν ἱκανός, ⸫ γνῶναι τὸ μέλλον ὁ ξύλατος, πολέμιον αὐτὸν δεῖσφωλάσας, ἐξέλασε τῆς πόλεως. Λουπούλλιον· τὸ τὰ λουκούλλου. Λούκουλλος, ὁ ὕστερος μιθριδάτη ὧν τὰ ἀρχύνου βασιλεῖ ἐπολέμῳ, πρόσχωνα τρωαδί. ⸫ σκιῶν πόδι τὸ τὰ φρυγίης ἱερὸν, ἔδεξε τὰ ἀφροδίτα νύκτερος Ἑπτὰ σὰν οἱ τόδε εἰπεῖν· τί κνώσσεις μεγάθυ μελέων νάρκοι δέτι ἐπύς· καὶ ὃς ἐξανασὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴκε πύ ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς ὅλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ. ⸫ κρατήσας τῆ ναυμαχίᾳ, διαφθείρᾳ πάντας, καὶ τὸν στρατηγὸν ἱσίδωρον. ὁ δὲ μιθριδάτης, φεύγει πρὸς τιγρένην τὸν ὧν γὰρ μνίων βασιλέα. ὁ δὲ λούκουλλος καὶ πρὸς τιγρένην ἐξενεγκὼν πόλεμον, πολλάκις τε εἶλε πολέσας ὅσας, ⸫ ἐκ τιγρανόκερτα ἐπολιόρκησ. ὁ δὲ τιγράνης ἀπιδὼν ἐς τὸ ὧν ῥωμαίων, καὶ λογισάμενος ἀναρίθμητον εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο. ὡς οἱ μὲν πρεσβύται, πολλοὶ πάρεσμεν, οἱ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν ὧν ῥωμαίων δυνάμεων, ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. αὐτίοχος οὖν ὁ φιλόσοφος καὶ τῆς ⸫ μνήμης θεὶς τῆς μάχης, οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακεναγὸν ἥλιον. στρατῶν δὲ οὕτως ἀνομίτι φησι τοὺς ῥωμαίους τὸν πολὺ ἐκεῖνον δεδιάσασθαι φόνον, ὡς μετὰ τὴν πεῖραν κατελαῦν ἑαυτῶν, ἐπανδραποδισάμενος τοιαῦτα ὅπλοις χησαμένων. ⸫ λίριος ἔφη τὴν δὲ τὴν μάχην σὺν πλήτο μῦνος, οὐδέποτε γὰρ φησι τοσῶνδε πολεμίων δεδεδέναι ῥωμαίους παρατάξασθαι. εἰ ὅσον γὰρ δὴ μέρος οἰνιπώτες ἦσαν τῶν ἐπωμνίων. Λουπερίτιος ὄνομα πύριον. Λούωσε αὐτιατικῆ. Λούπορκος. βηρύτιος γραμματικός. γεγονὼς μικρῷ πρὸ ὧν πλαυδίου τοῦ νεωτέρου καίσαρος χρόνων. ἔγραφε πόδι τοῦ αὖ, γ'. πόδι τοῦ ταὼς. πόδι τῆς ναείδος. πρὸς τὰ ἀπαλαίζοντι ἀλεκτρυόνος. κτῆσιν τὰ σὺν αὐτύπῳ ἀρσενικὸν τοῦ. ἀπὸ ἱπασάλεξις. τέχνη γραμματικήν. πόδι γλαῦκα ἀρσενικῆ θηλυκῆ, ⸫ ἀδετέρων, βιβλία ἰγ. σὺν οἷς πρὸς καταδυομένῃ ἡροφάνα. Λυσία. ἀφ' οὗ οἰδημόται λουσιεῖς. ⸫ λουσιὰς δῆμος τῆς οἰνηίδος. Λουβαῖοι, εἰς πολιν ᾧδελ

λην παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χειρόμακτα τετριμμένα· τὰ δὲ, σὺν τῇ ἠλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα καὶ ὑποχέοντα μύρα μεθύουσης πρὸς ὠφέλειάν τε καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, παρεδοὺς ἑαυτὸν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, δοὺς ἐγίνετο τῆς ἡδονῆς. Λοῦτρον· τὸ ἀπόλουμα· τὸ ῥύπαρόν· καὶ τὸ ἀπόλουτρον· καὶ ὧν βαλανείων πίνεται τὸ λοῦτρον· πτωχότερος· τὸ βαλανεῖον οὐ παρέσχεν ἐκπλύνασθαι· λούσασθαι γὰρ οἱ σὺν ζάνθᾳ τῇ ὑστεραίᾳ βουληθέντες ἔναι· ἐλάλησας ἀλεξανδρὰς γεγραμματικός· πεζῇ γὰρ κατὰ τὸν βασιλέα θεοδόσιον τὸν μικρὸν, ἔγραφεν ἐκφέρειν τὰ λύχνα καὶ οὐ πλοίζεσθαι. Λουτροφόρος· ὁ λουτροφορεῖ· ἔθος ἐστὶ τοῖς γαμοῦσι πάλαι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τιμὴν τὰ γάμου· ἡ μέλαινα· ἔπεμπον δὲ καὶ ταῦτα ὃν ἐπιτυχόντα τὰ γήρους· παῖδα ἄρρενα· καὶ οὐ βιλουτροφόρουν· ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν· καὶ διὰ τὸ μὴ μεταφίεσθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων· τὰ δὲ λουτρὰ ἐνόμιζον, σὺν τῆς νεῶν μὴ συνεκπλεύσαι κελαμῶνες πρῶνες· πότερον ἠκκλιρεῖς. Λοφαλγία· ἡ τὰ αὐχένος.

Λοφεῖον· ἡ τὸ κατὰ θέρους θήκη· ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς πολυπεφαλαίας· πολυφόρος δὲ αὐτὴ· ἀεισοφανὴς νεφέλαις· κεβέλοιμι νύμφην τῶν σελινῶν· εἶτα δὴ αὐτῶν κεθείρξαι μὴ εἰς λοφεῖον σροσύλην· ἐὰν μὴν ἡ ἐσωθεισηθῇ, δηλοῖ τὸ ἐλάττονα ἢ τριῶν λόφων· καὶ μεταφέρεται διὰ τὰ τ· ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διὰ φθόγου, πολυπολιαπάται· καὶ δηλοῖ τῶν θήκων τὰ λόφου· λόφιον καὶ λοφεῖον. Λοφίας· ὁ βαλχλος. Λοφιά· Λοφνῆσι τ λαμπάσι. Λοφοπωλεῖν· Ἐπινεύφν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπὶ τιθέμενοι, σωεχῶς σὺν ὄνον, ἵνα παρεδείξωσιν ὑγιεῖς τοὺς ῥίχας ἐκ ἀβρόχου βῖς ὠνητάς. Λόφος· γῆς ἀναδημα· ἢ γῆσι πολυπεφαλαία· καὶ παίδας εἶχε λαιόν ἡμῶν θρέψαι, λαφόντας ἢ δὴ καὶ ἐβροῖσιν ἀμαίους· πολυηρυδαλλόφωσι. Λόφος· τραχηλος· καὶ τὸ τῆς πολυπεφαλαίας ἄκρον. Λόφαλοι· τὰ ἐπὶ τῇ πολυπεφαλαί λαμπρὰ ἀστιγόσια· λόφοι ἢ αἱ ῥιχώσεις. Λόφωμος. Λοχαγῆς· στρατηγῆς· ταξιάρχας. Λοχαῖοι ὄφρεοι· οἷς πρὸς ὀτενῆν ὁ φὲ χαλιδάμαντας. Λοχάω· ἐνεδρεύω. Λοχεύοντα γυναῖκα· ἐκ αὐβλήχευσας αὐβλήνας ὁθ ὁ ἀβλήνας. Λοχεία ἐπὶ γυναικὸς ὅτε τέξει· λοχία ἢ διὰ τὸ τ, ἀπὸ ἐνέδρα. Λόχησις· ἀπὸ ἐνέδρα· ἐπὶ τὸ λοχῶ τὸ ἐνεδρεύω. Λοχήτης, ὁ ἐνεδρεύων. Λόχμασ· συμφύβιος βάτος· ἀεισοφανὴς· ἔχων βάς μεσοχάλασ λόχμης δασυτέρας· ὡς ὑπὸ ἦν συμπεῖμ· ἔφερεν αἰγυπαῖς ῥίχας ἵνα ὄλων χειροβρώστοις ὡσπερ ἄνδρες εἶναι· ἐκ ἀλφάμενα τὸ σῶμ· ὅλον, δηλαδὰς ἐχλιαίνουν βτοὺς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῶναι ὡς ἀνήρ. Λοχμαίαμοῦσα· ἡ τ ὀρνίθων· ἐμπεπυρμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαις ἐώθασι φωνεῖν. Λόχμη· ὑποιμία· λόχμιος πολλὸν φορεῖς ἀντὶ τοῦ πιλθήσι. ἔβος ἢ ὁ Φορμίων ῥιχώδης ἰὼν ἐ πυλὰς μελαίνασ εἶχε. Λόχμη· δασὺς τόπος· πλαγία· σύμφυβος ἐ λοχμώδης· τ δὲ γυναικ ἐν τ μεφανίων ὄχλος λόχμιον τινὰ εἰς δύντες, σὺν αἰρφυλάκην. Λόχμιος· ὁ ἐνεδρεύμματι· λόχμιον λοβάλων· βυτέσι δαζιώ. Λόχος· ὁ ἐνέδρα· τάξις· ἀεισοφανὴς γνώσεσθόττι ἐ πὰ μὶ νέσι λόχοι δ μαχίμων ἀνδρῶν σὺν δὲ ἐξωπλισμένων· δύο τι ἐ πὰ δ λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ λόχοι οἷς ἐνέχετο ὁ βασιλεύς. Λόχος· σύνταγμα δὲ ἀνδρῶν ὁπλιτῶν· οἱ δὲ, δεκὰ ἀνδρῶν ἰβ· οἱ δὲ, σὺν ἰς· ὁ καὶ τέλεσιον καὶ σύμμορον· ἐ λοχαγὸς πρωτοστάτης, ἡγεμών· ὁ αὐτὸς ὅθι πρῶτος ἐ ἄρισος τὸ λόχου. Λοχῶ λοχίσω δοτικὴ· ἀπολοῦν· καὶ ἐλόχησα. Λοχῶντες· σὺν ἐνεδρεύοντες. Λωβᾶται· βλάπτει· λυμαίνεται· ὑβρίζῃ. Λωβητῆρα· ὑβριστήν· καὶ λωβήτωρ ὀβλαπτικός· βοῦν ὠρ ἀνέμαντα· φυτῶν λωβητορα νέπτον. Λωβη· εἶδος νόσου· καὶ λωβὸς ὁ ταύτης μετέχων. Λωβαῖος ὄνομα κύριον· σημαίνῃ δὲ ἐ ὁ σῶος. Λωΐον· ἡρῷον· ἄστον· ἐ λωΐτερος κρέασον· λωΐτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ ἠηλοιῶν ἡρωϊκὸς ἐρεταεινᾶς ἰδαναμὴ νεφέλαις. Λώϊον· βέλτιον· Λῶμα· τὸ ἡρῷον τεθνεὸν. Λώον· πάνυ ἐστὶ ὄρος λόγ. Λῶος ὄνομα μῶος πολυμαιεδός ἐστιν ὁ αὐγυγος.

Λώπην· ἰμάτιον· ἐ λώπη, ὁ αὐ ὁ· πόδιβλημα· σὺν ἐπιγέμματι· φυκῦσ αἰθαλόεντας ἐμῆσεί πόσμασι λώπης ἐσβεσ· ἐ διαδύς λέχρι σὺν θαλάμω. Λωπίζω· ὁ σὺν δύω. Λώπη ὁ ὁ τελεσίματον λῆφος δεπὸ τῆς χειμερίης αὖθεμα μαυτιλίης ἀρτίσειν ἀγίοις, β δὲ λώπη σὺν πρωτυλαίοις ἔξαβ. Λωποδύτης· ἱματίου κλέπτης· ἢ λωποδύτης ὁ νεργὸς σὺν δύων· ἐ λωποδυτεῖν τὸ ἱματία.

κλεῖσθ᾽ ἦν. οἱ δὲ τὰ θορυβοῦντες λωποδυτοῦμενοι δὲ τὰ φῶς ἀμοιροῦντες βῖς θηρίοις ἐσίασις
ἰῶ αὐθοσχέδιος. Λώπης, ἱμάτιον. Λώρ. Λωποσβέλτις, ὁ ὄμομα νύειον. Λωτ. ὄθος ἰῶ
ἀνεψιὸς ἀβρεκάμ. ἀπώκισαν ἐμοὶ ἀπελοιεὶς σόδομ ἀφανίσαι τὸ πλῆθος λὰτ ἁμαρτίαν τῷ. οὐ
ἀβραὰμ, ἱκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ ζῶα σὺν πολέσαι. ὁ χαθλαῖον λωτ. οἱ δὲ πελοιεὶς σὺν σόδο
μοις γηρύμενοι, ξενίσας ἔτυχον ὧν παρὰ τῶ λωτ. οἱ δὲ σοδομῖται, ἀθρόοι πᾶν αὐτὸ ἐπειρῶντο πρὸς διαφθο
ράν. τὼ δὲ λάθρα φιλοξενίαν αὐτὶ πρεσχόντος τὰς θυγατέρας, ὡς σὺν ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀρ
τέλων ἀφανίζοντο τὰς ὕβρις. ὁ δὲ, ἁμαρτὰς τῆς θυγατρὸς σὺν τῆ συμβίω ἔξω ἐκ πετο. ἡ τις ἐπισρα
φεῖσα, μετεβλήθη εἰς στήλην ἁλός. ὁ δὲ λὰτ εἰς σηγὼρ διασωθείς. τῆ τε ὼλεθρα παράτιος ἐπεγέ
νετο σωτηρίας, τοῦ ἀνδρὸς ἀφανισθέντος ὡς λόγος. ὧν τε λοιπῶν ἀ διαφθαρησῶν. ἐ τῆς λί
μνας ἁμαρτῆ γῆ ἀναστρατεύσας. πανώλη ὄρει μεμυθεῖς, ταῖς θυγατράσι σωπλε. τεκνοῦ τε τὸν
μωὰβ ἡ ὧν ἀμμῶν. οἱ δὲ ὑοὶ ἱερακλόντες σὺν σατίη, ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι ὧν μωαβι
τῶν εἰδωλολατρήσαντες καὶ προσκυνήσαντες ὧ βεελφεγώρ. καὶ ὧν θυσιῶν μετέλαβον. μοι
χὰς δὲ παρέξυνε κεβρῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας. καὶ ἀνῃρέθησαν δυσμύειοι καὶ ἀ. φίνεις δὲ
οἱ δρὰς κατελαβὼν ἰσμαηλίτιν, ὄνομα βαμβρῆ συμπεπλεμένον μαδιανίτιδι, ὄνομα χας
βί θ, ἀμφοτέρους διέπειρε, καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ θεοῦ. Λωτάν τε. ἀνθοῦντα. Λω
τίνη σέφανος σὺν λωῶν. Λωτὸς βοτάνη ἀὐδης. ἰῶ σὺν ἰοι μυρόλωτον καλοῦσι. καὶ λωτοὶ, σὺν θα
λαμιοί τινες αὐλοί. λωτὸς ἄχαν. ὁ θαλάμων ἐπλατεῖαν ἔνθυραι. σὺν σπεῖρα μετὰ καὶ αὖθις.
διδύμας τε λωτοὺς κδοροδόσας, ἐφ᾽ οἷς ποτε ἐπλήλυξεν αὐχένα σφενδυλίσας. ὁ αὖθις. ἄρτι γὰρ ἐ
πὶ τοῖς νύμφας σὺν δυλίσιν ἄχαν λωτοί. καὶ αὖθις. ἄρτι μὲν σὺν θαλάμοις νιφοπίδες ἡδὺς
ἐπήχει λωτὸς. καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε πρώτοις. Λωτοφάγος. καὶ λωτοφάγοι ἔθνος. Λω
φήσαντες. αὐξανομένου. καὶ συχάσαντος. Λωφῆσαι ἰῶ δὲ ἰουσιριανὸς, ἐς μὲν αὖ ὠφορᾶν, ἑ
τοιμόθετος. ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος. κυρίως δὲ ἔρηται λωφῆσαι σὺν βοῶν. τὸ δ᾽ βαρος διὰ τὸ
τραχήλου διαθέσθαι. λόφος ἢ ὀβελίσκος. Λώφησις, παῦσις. πῶσις. Λωφήσομεν. αὐτὶ
τοῦ παύσομεν. Λοιβεῖον θῦμα. σὺν τὸ λείβω. Λοιβή. σπονδή. θυσία. Λοίγια. ὀλέθρια.
καὶ λοίγιος ὁ ὀλέθριος. Λοιγὸν. φθορὰν. ὄλεθρον. καὶ λοιγὸς ὁ ὄλεθρος. Λοιδόρας. πρόσωπος
μανιεδορίας. αἰσχίμνης μέμνηται. Λοιδορεισμὸς ἡ λοιδορία. Λοιδορεῖσθαι τοῦ πνεύματος, οὐ
δὲν σύμφορον. ἀλλὰ τοῖς μὴ βίοις χρησῖς ὅστις ἂν λογίζεται. τουτέστι. τὸ βιοῦν πνεύματος λοιδορεῖσθαι, τὸ
μὴ ζῆν τὰ καθ᾽ ὧν. εἰ μὴ οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ πολλὰ πάσχειν ἐ κείνῃ, αὐτὸς ἰῶ σὺν θλος, ἀ πανθ᾽ ἑμὴ κ
σθίω φίλα. νῦν δὲ εἰ γνῶτον γὰρ δεῖς ὅστις ἀν ἐπίσταται, ὅστις ἦ τὸ λανθὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὀρθιον νό
μον παρὰ τὸ λεγόμενον, ἔστις οἶδε τὸ λάνθην καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ, λέγουσιν ἀεὶ γνῶναι ἐν θαρρῶδεν ὃν
δεῖν ὃν ὀρθιον νόμον, ἢ τὸν λανθάνον. οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατὰ πεῖνον τὸν χρόνον. τὸ δὲ
ἀεὶ φερόμενον παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί. Λοιδορία ἐ λοιδορῶ δοτικῶ. ἐ ὃ πα
θητικὸς αἰτιατικῶ. Λοιμάττεται. φθορᾶ πάσχει. βλάπτεται. καὶ λοιμὸς ἡ φθορᾶ πάσις. νόσος. δυσπρα
γία. ἀνθρώπος ἐ βοσκὴ, λοιμικὴν κακέξασις λέγει. Λοιμός, ὁ φθορεύς. Λοιμώδης. ὁ ὀλέθρος πα
θητικός. Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον ἁπλῶς αὐτοὶ λυμαντικοὶ μόνοι, ἀλλὰ ἐ ἑτέροις τὰ λύμης μεταδιδόντες.
Λοιπὰς ἐ λοιπαδεῖ. Λοιπὸν σύμπραγμα. Λοίσθιον τὸ ἔσχατον. καὶ λοίσθιος ἡ μέλλα ἐς
χάτη. Λοίσθος ὁ ἔσχατος. ἐ λοίσθω ἐσχάτω. ἔνθ᾽ τε λοίσθος ἄχος ἀπρεῖψας, οἴχετ᾽ ἰδὼν
πόδι ἀλκμαίνος ὁ λόγος. Λοισθωλὴ κάθαρσις. Λύβας ὄνομα νύειον. Λύγα. σκοτεινὰ ἐφαλ
νὴ δὲ αὐτὰ ἰσοπαλὴ πυρόπασις ὡς λύγα πυρός. Λύγδην λύζοντες. ἢ αὐτὶ τοῦ ὁμᾶ. βιαίως τε πᾶλ
λὴ λοισινὰ μφιπεί μβνοι, λύγδην ἐκλαῖ ἄπαντ Λύγδινα. κεῖσθαι ἔτι κεῖνα ἐ λύγδινα κώνια
μοις ἔσκε μίδης γυμνὰ πόδι βρομαλδος. σὺν σπεῖρα μα τι. ἐ αὖθις. οἷα τε λύγδου λεπίδι ὠδθε
νὶ κυρεθομένῳ χαρίεσσον, ὅτι δὲ εἶδος λίθος ἡ λύγδος. ὁ αὖθις. πλύναι ἐπὶ πολὺ λύγδινόν τις ἐμεί
σαι. Λυγαῖος. διὰ τὸ σκοτεινός. Λυγαίως. σκοτεινῶς. καὶ λυγὴ ἡ σκοτία. Λυγίζόμενος. σρε
φόμενος. κελυσπύμενος. διὰ τὸ λύγων. λύγος δέθρα φυτῶν ἱμαντώδες. δείδη μόσχοισι λύγοισιν. ὁ
μηρος. καὶ πολλὴν εὐγρηγία. πάσας σροφὰς σρέφεσθαι. πάσας δὲ ἀνεξόδους ἀνελιθώμη, διὰ τὸ
σραφῶσαι

σραφίῶ αι λυγίζομαι. ὥστε μὴ ῥᾳδέχεσθαι. τινὲς δὲ καὶ τὸ μεθύειν τὸ τιμωρεῖσθαι σημαίνειν. λυγίζειν ἡδυπαθεῖν μάστιγας αἷς οἱ ἀθλητὰὶ τύπτονται. λύγισι καλοῦνται. Λύγισμα. αἰσχρὰ φωνή, ἔδελυρὸν σῆμα. ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς λυγίζειν. ὁ δὲ, ἐκάμπτων ὠδάς· ὁ τόσας ὑπερῳδὰς ἐλυγίζετε ἡδὺ ἔσκωπτε. Λυγίσμασι. συγκλάσμασι. Λυγραίνουσα. ἀνιαλύζουσα. περαίζουσα. δηλοῖ δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς πλαίουσι. Λυγρέως ὀξυωπέστερον βλέπεις. οὗτος ἐγένετο ἀδελφός· ἴδε, ὁ δὲ ἀείσοφάνης ἐν δαναοῖσιν αἰγύπτου τόσσον ὑπερῴδὸς ὀξυωπέστερός ἐστιν, ὡς δύνασθαι ἰδεῖν κόρα δελφοῦ ἁσαν ἐν τῷ ἀδελφοῦ ὄψει φησὶ σύνδαρος καὶ δρόμιος ἐν ἀγρομαύταις. Εἰ ἐτεὸν τετελειωμένος, ἀνέρα κεῖνον ἐρέω ἰδὼν ὡς ἐν ἔρεβεν ἀπὸ χθονός, αὐγάζεσθαι.

Λυγκεύς. σάμιος γραμματικὸς. θεοφράστου χωρίμος. ἀδελφὸς θουρείδος τοῦ ἱστοριογράφου. τὰ καὶ τυραννήσαντος σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονε λυκεύς μυρσίλου τοῦ κωμικοῦ. ὃς ἀνετράφη ὑπὸ κωμῳδάσας ἐν ἴκκῳ. Λυγκεύς. ἔνδεσθείς. ἢ ὁ ξυδερικός. Λυγμός. ὁλολυγμός. Λύγξ τὸ ζῷον. Λύγος. τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. ἀρειανός. ὡς δέ τινες αὐτὸς ἀναβασις ἐφαίρεβ, ξυναγαγὼν ὁ βρόμιος τοὺς ἐπιχωρίας, κελεύει ἡγεῖσθαι τῷ ὁδόν ὅπως ἰώθεισαν αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλας φοιτᾶν ὥρᾳ χειμῶνος. οἱ δέ, κύκλας ἐν λύγων τοῖς ποσὶ πεδαρμόσαντες, αὐτοί τε ἀβλαβῶς ἐπήρχοντο τῷ χόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων. ἐς τοῖς ῥωμαίοις παρεῖχον οὐχ ἁλεωτὴν τῷ πάρεδρον. ὧν δὲ ἠχώνως ἐς ἡδὺ πολλαχῆ τὸ βάθος. Λύγωνος. Λυγρὸν. χαλεπὸν. ὀλέθριον. κακὸν ἰσχυρὸν, πνιθηρὸν. ἐλεεινὸν. Λυδία χώρα. Λυδίζων. Λυδίζω τὸ τῷ λυδῶν φρονῶ. Λύδιον μέλος. ὡς ὧρον καὶ δώριον καὶ φρύγιον. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει. ἐπὶ τῷ ἀηδιάσεων, ὡς ταύτας ταῖς ὥραις τῷ λυδῶν ἀκολασταινόντων. οἱ γὰρ λοιδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῷ πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. καὶ δὴ ποιμία, αὕτη, ὁμοίως τῇ αἰσθησει ἐνικαύματι· ἐπειὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰσθητοὶ ἀηδιάζονται. Λυδοὶ μάγνητος τὸ κωμικοῦ δύσκεδάθησαν. τὸ λυμακρὸν, ἐν ἐπιγράμματι· κεῖται δὲ καὶ πείροις δυδύμοις· εἴ σει δὲ τε λυδὸς εἴτε λάκωνος. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. Λυαῖος ὄνομα κύριον. ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγύνεσορας αἱρεθείς. Λύει. ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ. λύει δὲ χαλινὸν πρόθυμος ἀσθενίας ἀντὶ τοῦ δυσπορεῖ Λύζει. ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ. ἀλύει. δυτέσιν ἀδημονεῖ. ἢ λύζει. ἀντὶ τοῦ φωνὴν βραχεῖαν ἀφίησιν. ἢ λυγμῷ συνέχεται. ἢ τὸ λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· καὶ γηρᾷ λύζων ἐρωτα χίζεσθαι ἔρως. καὶ λύγδην ἐπέρρεκμα. ἐπὶ τοῦ λύζω λύθρος. φόνος. ἢ ὁ ἐπὶ τοῦ αἵματος μολυσμός. συνιζάνων δὲ ὕδρωπος καὶ ἰσχνέως καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος. ἐν ἐπιγράμματι· ὁ πολλὰ λύθρῳ λειβόμενος βροτέῳ σπήνος ἄρνος ἔχοι. Λυπάβατον. ἐν ἰαμβῖς. ἀντὶ τοῦ ταχέως βαίνειν ἢ λυπαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σποτειρῶς ἐπὶ δήλως. ἢ ἀντὶ μεταφορᾶς τῷ λύκων. οἱ βύσι ποταμὸς πορθμὸν. ἀλλήλων κατέχοντες τὰς ἀραὶ χειμῶνος ὥρᾳ. λυπάβατον δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ συμβεβηκότος τοῖς ζῴοις. ἐπὶ μόνα γὰρ ἀλλήλοις τάξει, δύεσι τὸν ποταμόν.

Λυπαβητὸς καὶ ὠνάσιος. ὁρμέγισα. τὸ μὲν, τῆς ἀπιπῆς. τὸ δὲ, τῆς φωνίδος. ἵν' συλλέγωσι μῖν λυπαβητοὺς καὶ πορνασῶν μετέθη. βυτέσι τὸ χρησὰ διδάσκειν. ἐπὶ τῷ εἴ τι μεγαλαυχούμενον. ἀείσοφάνης. Λυπεμβιάδες. εἰ γὰρ φέπος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων, ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυπεμβιάδες. Λυπεούσια χώρα. Λυπέων. ὁ πελασγῶν ὁς βασιλεὺς ἀργάδων, ἐφύλαττε τὰ πρὸς εἰσαγόμενα ἐν δικαιοσύνῃ. ἀπορήσας δὲ βλόμος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους, ἔφη τὸν δία ἐκέσοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον εἰς ἔμφασιν τῷ δικαίων καὶ ἀδίκων. καὶ πρὸς ὡς αὐτὸς ἔφη μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεὸν, θυσίαν ἐπιτελεῖν. τῷ δείπνων αὐτοῦ ὡς φασὶν ὄρθρου ἐν πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γῶναί τινες οἱ τὴν θυσίαν παρόντες, ὁρόντι θεὸν μέλλοσι ξενοδοχεῖν, θύσαντες τινὰ παῖδα ἐμάτε μιξαν τοῖς τῶ ἱερείου μηρίοις, ὡς οὐλήσοντες εἰ ἔστ' ὄντως θεὸς ἔφασιν. ὑπὸ τῷ δαιμονίως χειμώνων μεγάλων ἐπερχομένων ἐπὶ πολὺν χρόνον. φασὶ βύσι αὐτὸ χέρσαι ἀπάντων τῷ παιδὸς ἀπολέσθαι. Λύκαινα. εἶδος θηρίου. Λύκαιον ὄνομα τόπου. καὶ λυκαῖος. Λυκεῖον τὸ βυλύκου δέρμα. Λύκφουγυμνάσιον ἀθήνησιν. ὃ πρὸ τῷ πολέμου ἐγυμνάζοντο. πρὸ γὰρ τῷ ἐξόδων, ἠθροίζοντο τινὲς

ἐμίνυθε σὺν τῷ Λυκείῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει· καὶ ἀπροσδόκητος τοῖς μάλα πολεμικοῖς ἀνδράσιν. Λύκειον· σὺν τῷ παρὰ θεοῖς γυμνασίων ὁ λύκειον· ὀθεόφορος μὲν, ὅτι σεισίχθονα τὸν ποσειδῶνα φησὶ φιλόχορος δὲ, ὅτι καὶ τοὺς ποδηνεμίους ἱππέας. Λυκεῖον· ποτόν· ἤτοι ἀπὸ περίνης τῆς νάπης ἀπολλωνος ἀνατεθείσης ὑπὸ λύκων φοινομένης· ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος ποτοδιαπωμένως. Λυκηθμός· ὁ τῶν λύκων βοή· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν ἐγήγερθ ὁ λυκηθμός· καὶ ὡς παράχω συνεπήθησεν· καὶ οὖν οἱ ἄρχοι, ἐσπάλλουσιν ἀθρόως χρησάμενοι ὡς σωκάθει λυκηθμῷ· φιλικὸν δὲ αὐτοῖς ἡ τοιαύτη ὠρυγή. Λυκίαν· τὴν ῥωικὴν ὁ μικρὸς λυκίαν λέγει· οὐδέτις σὺν λυκίηθεν εὖχεται εἶναι ἀμείνων. Λύκιοντέρασ· καὶ λύκιοι ὄνομα ἔθνος. Λυκιουργίς· δημοσθένης ἐν ᾧ πρὸς τιμόθεον κέχηται τῇ λέξει· δύδυμος δέφησι, τὰς ὑπὸ λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τὰ μύρινος ἢ ἄλλος εἰρῆσθαι· ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν βιᾶν σχηματισμὸν ἀπὸ κυρείων ὀνομάζων, ἐκ ταύτης ἂν ῥοιγικὸν μόνον· μᾶλλον δὲ τοῦ πόλεως καὶ ἐθνῶν, ὡς κιλίκιον μηλίσιον γῆς, μήποτε οὖν γραπτέον παρὰ ἡροδότῳ σὺν κ· αὐτὶ τοῦ πορβόλας δύο λυκιουργίδας· ἵνα ὡς περ ἀπὸ τοῦ δημοσθένει ἄλλος ὁμολόγηται τὰ σὺν λυκείῳ εἰργασμένα. Λύκις· λέγεται καὶ λύκης· κωμῳδεῖται ὡς ψυχρὸς ῥητής· ἀεισοφάνης· τί δῆτε δεῖ μεζῦξαι τὰ σικάφερειν, εἰ περ πικόσωμα δὲν ὧν περφρωίχος εἶωθε πιέειν. ὦ λύκις καὶ μᾶ φίλ ἀσ· δοκεῖ δὲ οἱ βεῖς κωμικοὶ ὑπὸ φυχροῦ· ὁ δὲ φρωίχος σὺν ταῖς κωμῳδίαις ὡς ἔπασα ἐφορτικάζετο· κωμῳδεῖται δὲ ὦ ξένος ὡς φαυλότητι γνωμάτων· καὶ ὡς ἀλλόβια λέγων· καὶ ὡς πανήμερα· ἐγήγοντο δὲ ὦ ἄλλοι βεῖς Φρύνιχοι· σικάποφορεῦσε πάσοτε νῆ κωμῳδία. Λυκόζηλοι ἐθνικόν. Λυκομήδειος· τῆς τὸ λυκομήδους παιδὸς φιλεσχαλή. Λύκηνεῖδες, ὡς ἡ αἰφίδιον ἀχανῶν γνωμῶν· οὐδὲ ὑπανδύναιο πρὸς αὐτὸν αὐτιβλέπειν· ἀλλὰ τὸ λεγόμενον οὐφθέγξη; λύκον εἶδες εἶ περ ἄλλοθί που παῦθα δόξει κυρείως ἐρῆσθαι. Λυκῶδες· ὄλος ἐπάλαντους τυράννων δορυφόρους· βὺς γὰρ ἀκμάζοντας ἡ οἰκεῖ ἡ ὡς τῆ τοῦ σώματος φυλακῆ ἐβαλλ᾽· λυκῶδες ἢ ἐπαλάντο, ὅτι δι᾽ ἀπανηὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασιν ἐπαλυμένας· ὥστε μὴ ἐπιπαίεσθαι σὺν τὸ ποδέχοντος· ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ ἡ ἀστίδωνος ἐπίσημον λύκον· ὁ δὲ ἀεισοφάνης σὺν λυσιστράτῃ, τοὺς ἀλημαιωνίδας φησίν· ἔστι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι, πρὸς ἰφικράτην τὸν τύραννον καὶ βοὺς πεισιστράτου υἱέας, ἐτείχισαν λειφύδριον τὸ ὑπὲρ παρνηθος· εἰς ὃ περ συνῆλθον τινες τῷ σὺν τὰ ἄστεος, ὡς φησιν ἀεισοτέλης σὺν ἀθηναίων πολιτεία. Λυκοῤῥαίστης· ὁ βοὺς λύκου διαφθείρων· δέρμα λυκορραίστης ἐπερέμασε τε λέβητι. Λύκος ὁ καὶ βουθήρας ῥήγινος ἰσοδινὴς πρὸ λυκόφρονος τὸ βαγηνοῦ, ἡ τῷ διαδύχων τεγγυὼς· καὶ ἐπιβαλλόθις τὸν δημητρίου φαληρέως· οὗτος ἐγράψε ἰσοδίαν λιβύης· καὶ πόδι σικελίας. Λύκος ἀετὸν φάγει· ἐπὶ ἡ ἀφύκου. Λύκος ἔχανεν· ἐπὶ ἡ ἐλαπίζόντων τι ἔξεμ· διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλαπίδος· λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἁρπάσαί τι βούληται, μεχανήσασθαι ἐπὶ τῷ ὅταν δὲ μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κλ᾽ μεμονᾶν τὸν χρόνον φασὶν· ἐπὶ δὲ ἡ συνελαπίζόντων χρηματεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· ἀεισοφάνης θεσμοφοριαζούσας β᾽. Λύκος πόδι φρεαρχορά· ἐπὶ ἡ τῶν νόντων πόδι τιμάτιμ· ὦ ὅτι ἄωρα ἡ τος πόδι εἰσιν, ὅταν δύῃ μὲν δυνάμενος βιᾶν, ἐὰν δύηνοντος αὐτοῦ τι, τὸ δυηνόμενον ἐμπεσῇ εἰς φρέαρ. Λύκος χανών· ἐπὶ ἡ ἀπροσάκτων· αἰλιανός· ὁ ἡ, ἐδεῖτο τοῦθεν ἐπιχερῆσαί τε αὐτῷ· καὶ λύκους μεχανήσασθαι τοὺς τὰ ἐκείνα ἑαυτοῖς καταγράφοντας· ἵνα μὴ αὐτὸς ὁ φλιάσιος τοῖς ἄλλοις· ἀλλ᾽ ἐκείνοι αὐτῷ. Λύκος μεχανώς· φλιάσιος δηλοῖ δόξους. Λυκόφρων ὁ μακεδών ἰσοδινὸς ἐπὶ τῷ ἀπὸ τοῦ λύκου ἐπιφανείας· ἐπὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρκαδικοῦ μῦθον· ἀλλὰ τύραννος σὺν βασιλέως ἀπαίρῃ πικρός. Λύκου δεκάς· παροιμιώδες· ἐπὶ τοῖς λύκης ὁ κρὸς ἱδρὺς παραβοῖς δυσκολείοις, σὺν θαπτοσόδρων οἱ συνηφανται· ἀφώνισε δὲ αὐτῷ βιώβολον τῆς ἡμέρας. Λύκος ἐστὶν ἄρσο μορφὴ ἔχων τὸ θηρίου· πρὸς δὲ τοῖς σὺν ἀθήναις αὐτοκλῆται δυσκολείοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκήσαντες κλ᾽ δέκα γνόμοι αὐτοκρέφοντο· σὺν θα καὶ ἡ παροιμία, λύκου δεκάς· ἤγουν τῆς δεκάδος, τὸ δεκάζεσθαι. Λύκος τῆ ἐρᾶ· ἐπὶ ἡ ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχρι ἡ λόγων ὁ φόβος ἦ. Λυκοῦργος ἀσωτία τῆς, παῖς κλέους ἀπὸ γένους, νο-

μοθέτης οὐφασιν· ὡς σὺν ηρκ τῆς, ἢ πρᾶ τὰ θεᾶ τοὺς νόμους λαβεῖν. οὐδὲ θεὸν ἢ πειθὼ ἱερὰ πρόσηγόρευσεν. οὕτως ἡ γυμνάσια πρὸ θρεπτῶν σὺν ομοθέτησε· καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχῶς ὁμιλίας πρὰ τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι· καὶ τὸ ἐπ' ἀστίδος δὲ φεύδεσθαι· καὶ σὺν αὐρώτας πταμῶ λούεσθαι τοὺς τεχθέντας· ἐν τῶ γυμνοπαίδειαν· ἢ τοὺς ἐφήβους ἢ νάγκαζε διαπαντὸς, μὴ ἔχοντας χλανίδα, γυμνασίοις πρέπει θαι· καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας· ὑπαιθρίους τε ποιμᾶσθαι· βοσὶν τε ἔχειν τῶ σὺν θήρας· τῶ τε διαμασίχεσθαι, ἀρετῆς γυμνασίαν αὐτὶ φόνου σὺν ερῶ τοῦ· ἐφήβους γὰρ πότερον ἐθύετο τῆ ἀρτέμιδι τῆ ὀρθωσία· καὶ μήτοι καὶ τὰς φιλέτιας, ἃς ἐστι συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντας ταῖς ἡδοναῖς βωμοὺς· οὐ γὰρ προμνᾶτις ὑπέκειτο δώχουμένοις· ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγνῶσι κοιλανθεὶς ἢ λίθος ἢ ξύλον· σὺν ομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ λοῖς πρατάσσεσθαι· θανάτου τῶ ἄτιμον ζωὴν εἶναι χέρονα τιθέμενος· καὶ τὸ φαινόμενος, εἶναι αὖ λύσιν, εἰ μετὰ ξῶντα ἀρεισεύσειε· τοῦ δ' ἀρεισοῦμωσιν ἐκ· ὃς ὀρέσας κλη θεὶς σὺν λεῖ τὸ ταξίου τοῦ σὺν πύλαις, τῆ σὺν πλατανίστω ἀρεισεία τῶ ἀτιμίαν ἔλυσε· διὰ βοὸς τύβυνόμους, αἱ μητέρες κατὰ τοὺς πολέμους πρὸ μάχουσαι βοὸς παῖδας πρὸ ἱερὰς ἀστίδας, ἢ τεύειν, ἢ κατὰ βῶν, ἔλεγον· αὐτὶ τοῦ, ἢ ταύτην ἡμῖσυ ὑποσρέφων ἐ μὴ γῆν εἰ φάσις, ἢ κατὰ βῶν τὴν ἡμίοθ' ἡ τινερός· ἔδος βίς μὴ ἐλωσίδες ἄλλας ἐρασίας, τοῖς δὲ ἀγῆσι τῶ πολεμικῶ ἄσκησιν πρὸ τάξε· ξένους ἢ ἀπάλασε· τῶ σὺν τῆς κατὰ μίξιας διαφθορὰν ὑ φορῶ μῶνος· βραχυλογίαν τε ἐτί μησε· καὶ πενίαν· τῶ μὴν, σοφίας εἶναι σημεῖον· τῶ δὲ, ἀρετῆς διδάσκαλον οἰκεῖος· καὶ ὁμολογεῖ τοὺς βίς ὁ θεός· φυλάττεσθαι γὰρ αὖ ἐλεσπλάκις φιλοχρημοσίαν· ἀεισοπορατίαν δὲ κατασκεύμωνος, καὶ βασιλέας δύο ἢ ἀφῆρα κλέας ἔταξεν εἶναι· ἐ ἐφόρους βοὸς ἔργους· οἷς τὸν δῆμον ὑπέδεξεν δεκέναις πολιτείας ἄρεισον σὺν εξάμωνος· ὥρισε δὲ τοὺς λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι νόμον· καὶ ἀπεδήμησε· χρήσαντος δὲ αὐτῶ τὸ θεᾶ, λακεδαιμονίους μὴ τυχήσειν ἐφ' ὅσον αὖ μὴ παραβαίνωσι βοὸ λυπέρξυτον νόμους, ἐλθὼν εἰς πρήτας, ἀπεναρτέρκησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς αὐτὸς ἀγκαθοθεὶς λῦσαι. Λυκοῦργος δὲ νομοθέτη, τοιάδε ἢ τελευτὴ τὸ βίος ἐγένε· βασιλόμωνος ὡς φασι θεὸν ἐρέσθαι πόθι τινῶν ὑπολοίπων νόμων, ὥρισε λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπάνεσι, μηδένα λῦσαι τῶν ἐμῶν. ὡμωσάν δὲ πρὸ χρήσειαζόμωνος ἦν σε πρὸ τὸ θεᾶ, ὡς δὲ δαίμων ἢ πόλις ἐσοῖτο τοῖς ἐπέρνασι νόμοις ἐμένοι, ἕως μηκέτι ἐπανελθεῖν· τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς σὺν τοῦ ὅρκου πρὸ σόμωνος· κατέβαν δὲ εἰς ηλίος αν, ἑαυτὸν διεργάζεται· λακεδαιμόνιοι ἢ αἰσθόμωνοι, διά τε τὸ πρότεραν ἀρετὴν, καὶ τὸ τὸ τε κεῖθεῖσαν πρὸ τὸν θάνατον, ναόντε αὐτῶ ἐτεμῶισαν, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμωνοι, θύσιν ὡς ἥρωι ἀπάγουσι· τοῦ δὲ Φανῶς γὰρ δὴ παρτιάτας αἴτιος ἐγένετο, τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε ἐπεμέλησε, δεῖν ἄμεινον ἢ ἄλλων πάλαι διαπεμῶνοις· οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθεσε ἀρείφους, ἀπὸ καὶ ὅτι, ἀκόντας πρὸ ἐβάλε χρῆσθαι αὐτοῖς τρόπω τοιῶδε· δύσκολον λακεσε λαβὼν δῶτο τῆς αὐτῆς μερ, ἔπεφε· χωεὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίοις ἤθεσι, τὸν μὲν, κατοίκον, ὅπατε δοῦλοι καὶ τὸν ἄλλον λιχνείαν· τὸν δὲ, σὺν πωκτοῖς θεραῦ αὐαγκάζων· καὶ σβούων σὺν ἔρεσιν· ὡς δὲ κέτερος αὐτῶ ὁμοίος ἐγένε τῆ τροφῆ, ἁπαρτιάτας ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς πολοίκους πρέμα πολέ, καὶ ἀμαχαμοῦσι, παραγαγὼν ἀμφοτέρας εἰς μέσον, καὶ σὺν αὐτοῖς δόρυσι τε καὶ ζωμοὺς, ὡς ὅπα ἐσιδὰ σμέμα, ἔλεξεν· ἀλλ' ὅτι μὲν ὦ ἁπαρτιάται, τὸ δ' τε καὶ κακῶς πρᾶτειν, σὺ ἄλλο ὄδὲν αὐτίον πολιὼ τὸ ἤθεσι χῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεσιν ὑμῖν ὁρᾶν· οἱ δὲ εἵλοι, τοὺς σύλανας δείξας, τῆς αὐτῆς μρὸς ὄντες, σὺν αντίωσε δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρὼν τὸ τοῦτο αὐ ὁμοίοις σὺ πρεβήκασιν· ὁ μὲν γὰρ θρᾶν μαθὼν, ὁ δὲ, λιχνεύειν, οὐδὲν αὐτὶ τῶδε, εἰ πρήνοι πρίσειε· καὶ ἅμα πρὸς τάξεβῶν ἐπιστάλων μεθεῖναι ἀμφοτέρους κατὰ τοὺς τὸ μασμένα. τῶ δὲ, ὁμὴν ὁ κεῖνος δοῦλος, κατὰ βῦ φον ὥρμησεν· ὁ δὲ θράττων κατὰ τὸν δόρυν· καὶ κατεβάλων, ἐπαράτησεν· καὶ λυπάρξης πάλιν, ζῶν ἔ φκνομίσατε ὦ ἁπαρτιάται, εἰς ὑμᾶς τείνειν καὶ βύς ἄλλας πάντας ἀνθρώπους· ὁ τοίοις γὰρ αὖ ἤθεσι καὶ νόμοις χῆσθε, τοιούβυς δ' πραίνειν αὐ ἀγκαπόστε τεόνας καὶ τρυφῶ· πάντα γὰρ αὐθερώπις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδοσαν· ἔ φετται δὲ ὦ μὴν φονεῦν ἐθέλειν, ὃ ἐλευθέροις εἶναι· ἐ τὸ δ' φεύγειν ἐ κρατεῖν πάντων· ὦ δὲ ἡδυπαθεῖν, τό, πεφυλάττειν ἐ κακοπραγμονεῖν· ἐ μηδενὸς ἀξίοις

εἶναι· ὁ μὲν, τοιαῦτα λέγων πρὸς τοὺς πολίτας μεταβαλεῖν βούλεται τὸν τρόπον τοῦ βίου, καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι· οἱ δὲ, πειθόμενοι, οὐ τῶν πολιτικῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάνυ φιλίων διαφανῶς ἄριστοι ἐγίνοντο· ἡμέρους τε συνεχῶς, ἐξ οὗ παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπείθοντο· ἡδὺ δὲ πολλὸν χρόνον ἐχώρησαν τοῖς μέγα δυνάμενοις. Λυκοῦργος πατρίδος νομοθέτης· ὃς ἔγημε τὴν Ἑλένης μετὰ τὴν ὀκτάδα· ὧν δὲ θεὸς πρὸς πρεσβείαν τὸν βασιλεύσαντος πατρὸς· ὑπὲρ μὲν ἀδελφοῦ· σὺν ἀρίστῃ τῇ πατρίδι, ἔτι μὲν, ὅτε ἡδὺς νόμος ἔθετο Ἑλλησπονησίων· ὧν ἀδελφιδοῦν· ἡδὺ αὐτὸς δεβασίλευσεν ἔτη ιε· μεθ' ὃν ὀνίνανδρος, ἔτη λε ἔγραψε νόμους. Λυκοῦργος· λυκόφρονος Ἀθηναῖος· ὁ ῥήτωρ ἑτεροῦσιος· τῇ μετὰ δημοσθένης κεῖσε Ἑλλησπονησίων ῥητόρων· αὐτίγηλητος δὲ βιοὺς, τελευτᾷ νόσῳ· ἣν ὃς ναυαλιπὼν· ὑπὲρ ὧν συνηφαντηθέντων, δημοσθένης ὁ ῥήτωρ δεῖπνον τῆς φυγῆς ἐπὼν δεῖλεν αὐτοῦ· λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶ σωζόμενοι γ καὶ ἀθηναγόρειος· καὶ αὐλύκας· καὶ λεωκράτους· καὶ λυκόφρονος β· καὶ πασικλέους· καὶ μενέχμου· καὶ δημάδου· δεῖπνον πρὸς τὸν αὐτὸν, ὑπὲρ δ' θεωῶν· πρὸς ἰσχυρίαν· πρὸς τὰς μαντείας· πρὸς τὴν διοικήσεως· περὶ τῆς ἱερατείας· πρὸς τὴν ἱερωσύνης. Ἐπιστολαὶ· ἃ ἄλλα τινά. Λυκόφως· τὸ πρὸς τὸν αὐγὴν φῶς. Λυκόφρων χαλκιδεύς, δεῖπνον βρύσας, υἱὸς σοκλέους· θέσει δὲ λύκου τοῦ ῥήτορος· γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν· ἤκμαζε ἐπὶ τῆς ἑβδομήκοντα· οἵτινες πλειστονομάσθησαν εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, αἰόλος· αὐδρομέδα· ἀλήθης· αἰολίδης· ἐλεφώνωρ· ἡρακλῆς· ἱκέται· ἰωὼ· λύδος· ναυσανδρίς· λάϊος· μαραθώνιοι· ναύπλιος· οἰδίπους, ἀβ· ὀρφανός· πενθεύς· πελοπίδαι· σύμμαχοι· τηλέγονος· χύσις· ὡς· διασκευὴ δέ ἐστιν ἐν τούτων ὀνομάτων ἐγραφε καὶ τῶν ναυμαχίων ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα. Λύκωνος. Λυκωρεὺς καὶ λυκώρεια ὄνομα πόλεως. Λυκωροί. Λύκτιος. Λυμαντὴρ ὀρλαμπιός. Λύμαξ· σύνεχυρα ὅρκος λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Λύμαξ· ναυαγήματα· αἱ τῆς γάστρος εἰς ἀφεδρῶνα ἀποπτύσεις· καὶ παρὰ τὸν κοιμῶν τῶν ἀνθρώπων νόμον πρόσωπα ἐβίβασαν, τὸν τύραννον λύμασιν ἀνθρωπείοις μολύναντες. Λύμασι· ἡμέρας σφέτερ. ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος ἐμέχρι γήρως. Λυμαίνομενον βίος μφαπίοις· ἀντὶ τοῦ, μφέπια συνυβείζοντα· ἄλλοι δὲ αὐβίς σύνηθες· οὐχὶ μέρπια λυμαίνόμβμον. Λυμαίνομαίσι· καὶ λυμαίνων· φθείρων· βλάπτων· αἰτιατικῇ δὲ· ἐλυμήνατο αὐτὸν ὑσὶ σὺν συρμοῦ. Λυμεών· ὁ φθορεύς· σοφοκλῆς· καὶ τὰ μὲ τεύχη, μὴ τὰς γυναῖκας χαίτινες θήσουσι σῶ χαοῖς, μὴ θῶ λυμεὼν ἐμός· εἶπας φησί. Λύμη· βλάβη· φθορά· ὕβρις· ὁ δὲ, αὐτοὺς συλλαβὼν αἰκίζεται· λύμη πάσῃ, καὶ κατατάσει, καὶ στρεβλώσει τοιαύτῃ, καὶ δικαιώσει τῇ περιπαθεστάτῃ συπαθείᾳ πάντα ἐλθόντα αὐτὸν. Λυόμβμος· αὐτὶ τοῦ, λυβούμβμος καὶ δεῖπνολύων· οὕτω πλάτων. Λύωγικῆ· μῶν πολλοὶ χειμερίων ὁδῶν λυθέντες· αἰτιατικῇ δὲ, λύε πάντα συνδεσμον ἀδικίαν. Λύπη· ἡδὺ τὸ πλεοναστικὸν αἰλύπαι· συσολὴ ἄλλοις ψυχῆς· δι' οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν ἀσεβῆ οὐ δεῖ· εἶδη δὲ αὐτῆς, φθόνος· ζῆλος· ζηλοτυπία· ἔχθος· συνόχλησις· ἀνία· ὀδυμή· σύγχυσις· τί γὰρ μέλυπεῖ τὸ θ' ὅταν θανὼν λάβω, ἔργοισι σωθῶ νεξενέγκωμαι πλέος· δοκῶ μὴ οὐδὲν ῥᾴμασύνη πρὸς δεινακόν· λύπη τὸ λυπηρόν. Λυπηρόγεροι σαλαγμοῦ· διὰ τὴν συνεχῶς καταζέεσθαι ἐπήρεφαν λέγεται. Λυπηνάεια εἶδος ὀστρείου· ἃ θέρμες καλοῦσιν· οἱ δὲ θέρμα ἀνάθεμα τὸ θῶμον. Λυσσᾶ· ἄλλοι δὲ ἰῶ πνεύματος κινητικὸς ὀργανικὸς δυνατάλογος μέσιος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλυβηλυσσᾶ καὶ ὁ λίγος γῆς μέλλω ζῶ· τὸν αὐτουργόντε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δυνατάλογος πεφαλλόμβμος, ἔτυχεν ἀρέσθω πονούμβμος· ὃς δεπονιφάμβμος, ἐπαύεισι· καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις, κατεπρατος νικᾷ· καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. λυσσάτεπεβύμβμος καὶ σιλλικῶς ἐκινεθάδων, καὶ πᾶσι μεχημβμος πλὺ σὺν δέσερον ἢ πρὸς τὸ ἔχεσθαι. Λυσσή· σενιχρά· σκληρὸν ἀστοχαρ οὐ μέγα τοῦτο κλείονσιν λυσσῆ τῇ δεινεωλοφίᾳ.

Λυσσόν· ἐπαχθές· λυσσηρόν· καὶ λυσσόγαιον, ἀσωσιανός· τὸ γὰρ λυσσόγαιον καὶ σενιχρόν· ὑμᾶς εἰσλησίαν ἄγει· δώσω δ' ἐγὼ σενομβμοις φίλοις γῆν ἀγαθήν. Λύρα· βραχὺ τὸ λυ· εἰδήσεις ἀλιμπάνα λύρης ἐλατῆρα λακαίνης. Λύσανδρος ναύαρχος λακεδαιμονίων. Λυσανίας σεσῶν μεγάλων καὶ ἀθλῶν· ὁ λύων δὲς τὸ παῖδος αἰτίας· ὠνόματο σε

ποιῆται ἡ λέξις. σοφοκλῆς ζάλης νόσον ἀστεῖον τὸν μεθυσμόν, καὶ παυσανίας, ἐκ ἀρέσθαι. Λυσαμένη. μοῦνος. καὶ πάλιν ἀδὲ λυσιτελῶ. ἀσύμφορον. φρύνιχος. ὄφιν ἐκ λαδικείας. Λύσαι. λύσις δὲ. ἐκ λύσις ὄνομα νύσιον. Λύσι. αὐτὶ τοῦ λυσάμενον. νόμων ἐναίρων. παλαιῶν ὀπεκτημένος ἀπὸ τοῦ πολεμήτου δεδεμένον ἀγόν, μὴ λύσι ὡς ἐναὸς δοὺλ παίσι τὸν πολεμήτα. Λυσθείς. καταπεχθείς. Λυσί. πεφάλαι, συραναί. ἐρίφορ. μαθητὴς τοῦ ἐκ ἐννία. εἷς τῶν μετὰ δημοσθένους δέκα ῥητόρων. ἐτέχθη δὲ ἀθήνησι μετοικοῦντος τοῦ πεφάλου ἐκεῖσε. γνησίως δὲ ἐτοῦ ἐκ βοιᾶς ὤχετο οὖν ἀδελφοῖς δυσκοινωνήτοις τῆς οἰκοσίας. εἶτα ἐκ πεσὼν ἐκεῖθεν ἐπὶ πισμῶ, ἐπανῆλθεν ἐς ἀθήνας ἄγων ἕως, μὴ λόγοι δὲ αὐτὸ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπερτοὺς τ. καὶ ἕτεροι πρὸς τοῦτο ἀμφιδοξάζουσι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως, οὐδὲν ἐοικὸς ἐσχημάτισται, πλὴν ὀλίγα δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς. καὶ δημηγορίας. ἐγκώμια τε, καὶ ἐπιταφίους. καὶ ἐπιστολὰς ιζ'. μίαν μὲν πραγματικὴν. τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς. ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια. Λυσίζωνος γυνή. ἡ ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ γὰρ πρῶτον μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, αὐτὰς ἐκδυσάμεναι πρῶτον τὴν ζώνας τῇ ἀρτέμιδι. Λυσιμαχίδης. ἐξ ὃς φαρμακοπώλει ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. ἀφ' οὗ φανῆς. ἐξ ἀνθ' οὗ τὸ φάρμακον ἐφύσει τὰς τρίχας ὁ λυσιμαχίδης μελαίνει. ὡς ὧν τις λυσιμαχίδης ἐστὶ τοῖς παλαιοῖς φρονήσει. ἐπειδὴ σιμὸς ἦν ἐκ αἰσχρὸς ἐκ λέπτης ἐκ ἄσημος. ἡ παροιμία λυσιμαχίδης δωροδοκῶν στρατηγὸς ἀθλιαίων. Λυσιμαχία, ὄνομα πόλεως. Λυσίμαχος. ἐμοὶ δημοσθένης σὺν τῷ πόλει τῷ ἀδελφῶν μνημονεύει, ἀλεισεί δυο ἦν ὁ τὰ δικαίου. οὗ δὲ λυπᾶρχος, μελησιόλος ἦν ἀντελής. Λύσιππος. ἐ γραμμάτων αὐτὰ ἐστι, βάκχαι. ὡς ἀθλιαίος λέγει σὺν δεισποσφίσων ἐ σὺν ἐκ. ἐ ἕτερα αὐτὰ γράμματα. θυρσοκόμος. Λυσίστρατος. καὶ βάκχαντις. πένητας. ἀλισφαίρας. μηδὲν ἐς λυσίστρατον, μὴ δὲ θούμαντιν τὸν αὐλητὴν εὖ λυσιῶν ἐκούσιον καρδίαν. Λυσιτελές. ἀγαθόν. ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον. ὅτι λύει τὰς τελάς μονας εἰς αὐτὸ, ὥστε τὴν αὐτὴν ἀλλαξιν ἔχει τῆς πραγματείας ὑπεραίρει τῇ ὠφελείᾳ. ἐ δύο δῶρα ὁσιωτέρα τῆς φύσεως. ὁ δὲ ῥύφων, νίκην χρυσῆν κατασκευάσας, ἣν ἔπεμπεν εἰς τὴν ῥώμην. ὑπελάμβανε δὲ ἔρως μαίας, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ ἀνοίκιον εἶναι, πρὸς δὲ ἁθλητὴν νίκην. Λυσιτελῶ δοτική. Λύσιοι τελεταί, αἱ διονύσου. βοιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ θρακῶν ἐ φυγόντες ἐς δροφωνίαν, καθ' ὃν ἐπέμπε διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ὑπὲρ μοι τοῖς θραξίν, ἐλυσαν ἀλλήλους. καὶ διονύσου λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς ἡρακλείδης ὁ ποντικός. ἀλισοφανὴς δὲ διὰ τὸ λυθῶσαι θηβαίας πολιορκίας μεγάλων. Λυσομανεῖς. ὑπὸ μανίας ὅλε λυσιπήδης. ῥῆμβητοῦ διονύσου λυσομανεῖς πλοκαμίδας. Λυσόμβιος. λυσωδόμβιος. Λύσον νόμας ἱερῶν ὕμνων. ἀντὶ τοῦ ἆσον. Λύσον σουλὸν ὑπόδημα, ὃς φησι πρὸς τὸν μουσῶνιον ὕβριν σὺν ὑπόδημα. Λῦτο. ἐλύθη. ἐπαύθη. ὄμηρος. λῦτο δὲ γόων. Λυτῶντες. μανόμενοι. Λύρα. μισθός. ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ὑπὸ τοῦ λυσῶσθαι βαρβάρων δουλείας. Λυτρωτής. ὁ δαδόφοροι. περιθέμενος λυτρωτάμενος. ὡς ποιητὴς ὁ δημιουργός. βοηθὸς ἢ, ὡς τὸν σὸν νόμου βοήθειαν δεδωκώς. νόμον γὰρ φησὶν εἰς βοήθειαν ἔδωκε. λυτρωτὴς δέ, ὡς διὰ τῆς πάλιν γενέσεως τὸ βαπτίσματος, τῆς πατέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς, καὶ τῆς τοῦ δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος. καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος. Λυτρὼν, ὁ ἀφυδρῶν, καὶ λυτρώνων βάρβαρα. σὺν ὦ ἀφυδρῶν. Λύχνιον. ἀδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον. πελάγει τὸ λυχνίων τὸ ἀναιθημμένων αὐτῷ, ἀργυρᾶ δὲ ἐστὶ τὰ τὸ ἕτερον φέρον ἀράμενον ἐμφανῶς. Λυχνιτάριον. Λυχνίτης λίθος. Λύχνον σὺν μεσημβρίᾳ ἀπόθες. ὑπὸ τοῦ σὺν καιρῷ αὐτὸ πιθανῶ τὸ πρὸ ἐνθον. Λύχνων ἀφάς. γονναῖε καθ' ὃν ἀπόστολος λύχνος. Λυχνοῦχος. φανός. λαμπήνη.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ̂ Λ'.

Α. βῦβος ὄμηρος, ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι· καὶ ποτὲ μὲν αὐτὴ τὴν μά, ὃ ναὶ χῆν· ὡς καὶ μὰ τὸ δεσπικὸν πρόσωπον· ὅτε δὲ ὄμνυσιν· ὅτε δὲ ἀπόμνυσι τι, συζύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως οἷον οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα· καὶ σὺ ὀδυσσεία· οὐ μὰ ζῶ ἄτλας· ἡμεῖς δὲ τὸ μά, ὡς μέρος λόγου ἀποφαινόμενοι παραλαμβάνομεν· μὰ τὸν Δία λέγοντες· ὅτι ἡ ἀπὸ ἑρμαίου εὐκτικήν.

Μαβάλα· τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον σὺν ξύλῳ νεστεπλασμένον. Μαβανεία· ἡ γοητεία· ὁ δὲ νόσῳ τινὶ ἐοικὼς σὺν μανίᾳ ἀσχαλᾶν· καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοῦ βίου ἀλόγους ἐποίησεν· ποιητής· καὶ τὸν ἀνδραποδισμὸν εἰς τὴν φιλίαν πρᾶξις.

Μαγάναν, οἱ βάλοι ὁμοίως λέγουσιν· ὅτινα σὺν βοῦλος.

Μαγανάτης, ὁ μιγὴς παρὰ δύο πρὸς φθινασμόν. Μάγγανον· πρὸς δόξαν· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία· ὁ δὲ γραπτὸς, τοὺς θύραθεν τοὺς μαγγανεύοντας· ἀκριβῶς καὶ ἐξαίρετον ἔχοντα πρόθεσιν περὶ ἀποστροφῆς πρὸς τὸν μάγον.

Μαγάς, σανίστερὰ γόνος κωνοειδὴς· δεχόμενη ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς ἰτέας νάρκας· καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον· ἀπὸ τῆς ἰτέας παραλαμβανομένης καὶ τῆς λύρας· ἀπὸ τὰς νάρκας βασάζουσα· ὅτι δὲ καὶ εἰλητὴν μόριον.

Μαγδαλιών· ἀπὸ τοῦ πυ.

Μαγεία· ἐπὶ πλείστοις ὅτι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοποιοῦ σύστασιν· ὡς τὰ τῶν ἀποκλωνίων τυπώσεις ποιήματα· γοητεία δὲ, ἐπὶ πλείστοις ἐπιδαιμόνων κακοποιῶν πρὸς τοὺ βλάπτους γινομένη· φαρμακεία δὲ, ὅταν ὑδατικὸς σπάσεως θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ σώματος· ἢ παθοποιία δὲ, ἡ τῶν ἐγκάρδιον ἀνατομὴ, δι' ὧν πρόσεστιν τὸ συμπαθὲς μέλος· ἀνατέμνοντες γὰρ, σημεῖά τινα ἐθεώρων ἐν τοῖς ἥπασι· καὶ ὅτιν ἐν τῷ γοητεία. Μαγειρος· ὁ τὰς μαίζας μαείζων· ἐς μαγειρεῖον. Μαγῆα· τὸν δεσμάσονα· τὸν, τε μαγῆα ἀπὸ γῆς ἐπὶ βραχὺ ἡνιλιμμένον ἡ πόδι. Μαγῆν· μαλακὴν· μανιφέλας· μαλθακὸν τυρὸν· οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὠμὰ μνυον. Μαιρίωας· μαθολμοὺς· ἀεισοφανὴς ὄρνισι. Μαιμὴ· ταύτην ἐφέρουν μάθοι ἐς αἵρεσει· ἢ διαφέρουσα τῆς γοητείας καὶ αὐτῆς φαρμακείας. Μαγὶς μάχαιρα· ἐς μαγειρος· ὁ τὰς μάζας μαείζων. Μαγὶς ἄρτου· οἷον μέρος ἄρτου· ἢ νωμὸς ἢ ἐγκυρτίας. Μαγίσερ· δηδόσι πάλαι· πορὰ λέγεται ἐς θεόδωρον τὴν μαγειρείαν ἀρχὴν, παραλαμβάνοις τιμώμενόν τε καὶ γεραιόμενον· καὶ μαγειρεία ἀρχή. Μαγιστριανὸς, ὁ πανσέριος, οὐρανίος ὁ παθωσιωμένος μαγιστριανὸς, γραμματεὺς ἀποδέδωκε ἐς ἑπτὰ πόπα.

Μάγινος· ὄνομα· ἐς τὸν μάγινον ἐγνωσαν σὺν δυθλῶν αἱ βῖς νομάντεις· ἐς μάγνυμι· ἐς μαγνυσεῖον. Μαγνίτης· ὁ χειραφέτης παρὰ ῥωμαίοις. Μάγνης ἰνσειάστολεως· ἀπὸ νήσου ἢ ἀβλωπίας κωμικός· ἐπιβάλλει δὲ καὶ χέρμωνος πρεσβύτη· ἐν Ἰδαξεκωμῳδίαι, θ'· νίκης δὲ εἰλε, β'· ἄβις ἀρχαίας κωμῳδίας πίνακες ὃς πολεῖται χορῶν κ' τῷ αὐτῷ πάλαι, νίκης ἔσπασε πόπαια· πάσας φωνὰς εἰς· ἐς ἅλλων ἐς πέρυγίζων· καὶ λυδίζων· καὶ ἰωνίζων· ἐς βαρβιτόμυος βαρβαχείοις, ἐπιξήρμεσεν· ἀλλὰ τελαλῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφθέγξις ἐξεβλήθη· πρεσβύτης δὲ ὤν, ὅτι τὸ σπεῖν ἀπετελεῖφθη· ἅλλων δὲ τοῦ βαρβιτιστάς· δρᾶμα δὲ ἐστὶ τὸ μέγιστος· ἡδὲ βάρβιτος, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ· πέρυγίζων δὲ, ὅτι καὶ ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα· ἔγραψε δὲ καὶ λυδούς· καὶ ἅπνας καὶ βαβάχους· ὅτι δὲ χώμβος εἶδος τὸ βαβάχον· δῶτοῦτου καὶ βαβαχεῖς ἱμάτιον· ἐχεῖον τοδὲ βαβαχείωτὰ πρόσωπα περὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. Μάγνης, ἀνὴρ σμυρναῖος· καλὸς τὸν ἰδέαν, εἴτις καὶ ἄλλος ποιήσει τε καὶ μουσικῆ δόκιμος· ἦσπικτο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ ἡδυσμῶ ἀλουργεῖ ἀμπεχόμενος· καὶ πόμπιλον βέφος, χρυσῷ στρόφῳ περιρυμβωμένῳ· πολλάκις τε τὰς πόλεις ἐπιδεδημηνύμενος τὸν πίσιν· βύβλου μὲν ἐς ἄλλοι πολλοὶ ἔρωτ· γύγης δὲ ἐς μᾶλλόντι ἐφλέγετο· καὶ αὐτὸν εἰς παιδικὰ· γαμεῖν ἐπεμῶ πάσας ἐξέμωεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ μάγνης· μάλιστα δὲ τὰς μαγνήτιδας· καὶ συμῶν αὐταῖς· οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πόθασιν ἐοικότες μύοι ὅτι ἐν βῖς ἔπεσεν ὁ μάγνης λυδῶν ἀρχαιρεσίαν, ἐν ἐπομαχίᾳ πρὸς ἀμαζόνας, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαίξαντες, πόθι κατέρρηξαν τὸν τῶν ἡμᾶς ἐξέπειραν· ἐς πᾶσαν λῶβιν προσέθεσαν· ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα γύγης· ἐς πολλάκις ἐστὶν μαγνῆτις γῆν ἐνέβαλε· τέλος δὲ ἐς

χρῶνται τῷ πάλιν. ἐπανελθὼν δὲ ἐς σάρδεις, πανηγύρεις ἐποίησατο μεγαλοπρεπεῖς.

Μαγνησία πόλις. Μαγνῆτις. λίθος τίς ἐστιν ἀβροκαλάμῳ. ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν, ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ὧν δὲ καὶ ἀλεξανδρεία τῆς αὐγούστου καλῶ σαρα πίω, πολλάκις δὲ καὶ ουρ γίας τοιοῦτόν τι μηχάνημα. ξύλον καθοσιώσαντες καὶ χαλκοῦ, δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδο θεν κεκλῶσαντες, τὸν λίθον τοῦ βυσοῦ τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης, ἐπεξανάγουσι μέχρι· τὸ δὲ ἔνδοθεν τῆς βίασ ἑλκόμενον τὸν λίθου, μετεωρίζεται δὲ καὶ μέχρι, διὰ πολλῶν μηχανῶν δὲ τέχνῃ, ἐκρατεῖ τὸ μέσον ἐδάφους δὲ ὀροφοῦ. θαυμαζόμενον δὲ μὴ παντελῶς κατασκώπτεσθαι. Μαγνῆτις καὶ λίθος ἄλλη τις φῶ πρὸς αὐτὰ ἀξίως ἔχω, καὶ τὰ μαγνητικὰ καὶ ναὸν τὸ τερμέσιον, καὶ τὰ σαν ἀπολῶς αὐτὸς ἐπιφθέγξομαι τῷ βαγῳδίαν μετὰ τὰ σατύρια δὲ τῆς κωμῳδίας καὶ τὰ μίμου. ἔστω πᾶσα μὲν αἰσχρότης. πᾶσα δὲ διάνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπὶ νέοις δὲ ἀνδρὶ φιλοτέχνῃ τε. Μάγος. μάγους ἐκάλουν τοὺς φαύλεις φαντασίας ποιητὰς ἑαυτοῖς. διὰ τοῦτο δὲ τοὺς φαρμακοὺς, μάγους ἔλεγον. σοφοκλῆς. ὑφεὶς μάγον βιόνδε μηχανορράφον. Μάγοι, πρᾶγμα περσικὸν οἱ φιλόσοφοι δὲ φιλόθεοι. ὧν ἦρχε ζωροάστρης. δὲ μετὰ βύβυκα διαδοχήν, ὁσάκις δὲ ἀσάμψυχοι. Μαγγανεία, δὲ πέρσης. Μαγεία, δὲ ἀστρολογία, διὰ μαγουσαίων ἦρξαν. οἱ μάρβιτες καὶ μαγωνῦται τὴν ἐγχωρίων ὀνομάζουσι. δὲ μάγγανοι οἱ αὐτοί. Μάγων. Μαγωτέρα. θελυτηρωτέρα. ἐν γραμματικῇ. ἀλλὰ σελίνων οὐλοτέρη. καί μου χῶτα τερενοτέρη. καὶ νεοῦφωνᾶ σα μαγωτέρα. Μάδδαν. μάζαν. δοφιών. οὗτος οἱ μεμαρεῖς διαβάλλει. Μαδδία. οὐκ ἐστὶ μαδδία λεγόμενον, ὡς οἴονταί τινες. ἐχῶν δὲ αὐτὸ αὐτὸ δὲ μαδδία, ὡς περὶ δὲ νὴ δία ἐστὶ ὄναι. ὅθεν δὲ ναὶ δία λέγασινὡς δὲ μὰ δία. ἀεισοφάνης πολλάκις δὲ ναὶ μὰ δία τοῦτον περιλῶ πολέονα. ἐπεὶ νεκρομοτινὸν τὸ μὰ δία, ὅθεν ποτάπηται αὐτὸ δὲ ναί. Μαδιὰμ ὄνομα πύελον. καὶ μα διανίτις χώρα. καὶ μαδιναῖοι. Μαδῶντα. φαλαιρόν. κεθόλου ῥίχας μὴ ἔχοντα. Μάζα ἄρβος. φύραμα. ἡ ὀρυφνὸς ἄρτος. ὅστις ἀλφιβοιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένῳ τῷ μάζαν ἐσθίει. ὅστις δὲ ἀρβοιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον. οἱ δὲ μεμαρεῖς, μάδδα. διαβάλλει. Μάζα πυρίως ἡ ὀροφὴ ἀπὸ τοῦ λάκκος. καὶ σίτου. παρὰ δὲ μάζεσθαι. προσείρηται τοῦτο. ἐπὶ δὲ τὸ ἀνθάρα ἀεισοφάνης καταχρῆται. ἀντὶ γὰρ τῷ ῥὶ ἀλφίτου φυραθεῖσαν ὅλου θέλει. ἀντὶ γὰρ αὖ τὴ ἀνθάρων ὀροφὴ. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ πάσης μα. βυτέσι τῷ πόπερι. οἱ τυρὰ δέ τινα ἐμάζιον οἱ οἰκέται. πόπερι γὰρ φυραῖν, ἄριστον. αἴρεσθαι μάζαν ὡς τάχιστα ἀνθάρων. δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων. μάζαν μεμαχὼς τῷ ὑπὲρ μοῦ μεμαγμένῳ. καὶ περὶ ὧν ὑπὲρ μάζαν μεμαχότος ἐν οὐλαλαιωνικὴν. πανουργοτάτου ὄψαρα μῶν, ὑφαρπάσας αὐτῷ, παρέθηκε τῷ ὑπὲρ μοῦ μεμαγμένῳ δὲ ἐπὶ τοῖς μωμωμένῳ. τοῦτο δὲ διὰ τῆς ἰσοτίας εἴλκυσεν, ἧς μέμνηται θεσπυδώρος. Μάζης ὤνιον. ἀρτοπωλεῖον. Μαζονομεῖον, ἀγορεῖον τι, Μαζός. κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. δὲ ὄμορος νάρκην μὲν μαζῷ πέλασε. ἔξω δὲ σίδηρον. καθεχρησιμῶς δὲ δὲ ἐπὶ γυναικός. Μαζοφωθ, βασυσὶ μαζαφῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζῴδια καλοῦνται. ἑβραῖοι δέ τινες φασὶ λέγεσθαι τῷ λέξιν. σημαίνειν δὲ δὲ τὸν ἀστρῶον πῶα. Μαζῶντες. δυφῶντες. Μάθημα, ἐπιστήθμα. ἀσχόλημα. διάβασ. διαγωγὴ πρόφασις. ἀφ' ἧς μέλλομεν ποιεῖσθαι τὰς ἀράς μαζ διαρίβειν. μετὰ μαθεῖν δέ ἐστι τὸ παύσασθαι. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μεταβαλεῖν ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφ' ἑμῶν τοῦ πρώβυ. ἀεισοφάνης. διὰ δὲ μεταμαθοῖς; Μαθητεία, ἡ μάθησις. Μαθητῶ μαθεῖν ἐπιθυμῶ. ἀεισοφάνης νεφέλαις. μαθητιῶ γὰρ ἀλλ' οἶδε τῷ θύραν. δὲ μαθηταῖσι. τοῖς μαθηταῖς. Μαθών. ἰδών. ὁ δὲ κελτὸς μαθὼν ἐπέλασε δὲ κατέσκωψεν ὡς ἂν ἡ παιδὶ μέλλων διαγωνιᾶσθαι. δὲ αὖθις ὡς ἐμαθηκὰ κεῖνον ἀνίσαμον. ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ ἀεισοφάνης. μαθοὶ γὰρ ἄντις κἀποτ' ἐχθρῶν σοφόν. Μαϊσμαῶ. πανήγυρις ἐγένετο ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τὸν μάιον μῆνα. τῷ πράλιον καθελαμβάνοντας πόλιν τῷ λεγομένῳ ὁσίαν οἱ δὲ πρῶτα τῆς πόλεως τελάντες, ἐδυσαθεῖν ἐώθεν ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν, ἀλλήλας ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ μαϊου μαῶ ὁ τῆς διαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις ἀνασασίου βασιλέως οἱ ἐν κων σταντινουπόλει πανήγυριν τῇ βρυτῇ. καὶ ζῴ τῷ ἀνασάσιος ἔπαυσε. δὲ τῷ τῇ κυῶν δὲ ἐτέλουν

ωαν ἡγεῖνοι ρώμαῖοι τὴν αὐτὴν μὲν ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς ὑπ' ἀλλων, διὰ
ὅτι ἀνύλαπτοι ἔμειναν, τ' χιλιῶν σὺν βροκοσίων. Μαίωρ. ἀράβιος. σοφιστὴς. ἔγραψε πρὸς
σεβῆρον, βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε δὲ ἀντωνίνῳ τῷ καὶ καρακάλλῃ καὶ ἐπὶ νέρωνος.
Μαίσορος τὸ ὄνομα λοῦ. Μακαρβαῖοι. οἱ ὧν αὐτόχθονες. Μακαρία ὄνομα, ἐ μακαρίας ὄνομα
σέως. Μακαρία, ὁ ὄλεθρος. θυμάτων τὸ ἄδου. ἐ μακαρίαν φασὶν ἐπὶ παροιμίας.
βάλλ' ἐς μακαρίαν. κατ' εὐφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακάριοι λέγονται. καὶ ἥρωας πολ
λοὺς θυμάτων. ἰδὼ ἀθλιώτατοι οὐ πάντες ἀποθανοῦσαν τελευτῶσ ἔθαψαν. ἴδιον δὲ βάλλ' ἐς μα
καρίαν. αὐτὶ τοῦ, εἰς δειλαίοτητα καὶ ἀνολεθρίαν. ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὡς εἴρηται. Μακαρίας
νος ὄνομα κύριον. Μάκαρι σὺ τύχα. αὐτὶ τοῦ μακαρία. ἀλεξοφάνης πρὸς ἀστέρα τὸν μά
καρα, μάκαρι σὺ τύχα. ἐ αὖθις, ἀλεξοφάνης. ὦ μακάριαι τὸ μῦνες. ὥστε μακαρίζομεν παῖδας ἐ
φύλασας ὁτιχροτεχνιωτάτους. Μακαρίζω, γενικῆ, διὰ τὸ ἔνεκα. διὰ καὶ τὸ τέλους ἐμακα
ρίσθησαν ὡς ἐπὶ πλέον σωέκδημοι. δόλος δὲ αἰτιατικῆ. Μακάριος ὁ ἐναίσθοις πάνυ τεῶν.
λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος ἐ πρὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος
τοῦ ὀνόματος τοῖς ἀνθρώποις ζῶσιν. ὥσπερ καὶ τὸ θεός. ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε. ἐ ἀλλαχοῦ ἐκάλεσα ὀνόμα
τα βιαίως εἰσί. Μακάριος. δύο ἐγένοντο μακάριοι, ὁ μώνυμος ἐ περιβόητοι διὰ σκηνῶν. διὰ
βίων. διὰ δόξων, διὰ τὸ μαθήματα. ὁ μὲν αἰγύπτιος, θαυματουργὸς ἰδιώτης. καὶ μετὰ τὸ ἁλῶναι
πρὸς βύζαντι ἐντυγχάνων ζωσιμᾶ σκηπτικῷ ὁδὲ ἀλεξανδρεῖ, κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος ὢν αἰγυπτίῳ, ἐ ἰ
λαρὸς. οὗτος ἱλαρὸς ἰδὼν ζῶσιν ἐντυγχάνασι. καὶ ὢν χαριεντίζεσθαι, βύζας νέας ἤγειρε τὸν ἀσκηνῶν.
τοῦτον δ' ἄγριος γενόμενος μαθητὴς, τῶν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐπήσατο πρότερον λόγῳ μό
νῳ φιλόσοφος ὢν. ὃς ἐνικῶν αντιμαχόμενος τῷ γρηγορίᾳ τῷ θεολόγῳ, ἐς τὸν τὰ δαιμόνιον προεχειρί
σθη ξίν. ἀλλὰ καὶ ἐς τὸν αὖθις ἀγῶνα τελεθῶν, ἐ τ' προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι, τ' ἐπεί
νων βίον ἐζήλωσε. βύβλους βιβλία ἄλλων ἀποδεῖξαι συγγράψαι. ὧν τὸ μὲν, μοναχὸς, ἢ περὶ προ
νοίας ἐπιγέγραπται. τὸ δὲ, γνώσεως. ἢ περὶ θεῶν καταξιωθέντων γνώσεως. περάλαια δὲ αὐτῶν τὰ
τήνδε. τὸ δὲ αὐτιρρητικὸν. πρὸς τ' πειράζοντας δαίμονας ἐν ὀπτῷ δηλουμένου μέρεσι, κατὰ τ'
ἀριθμὸν ὧν ὀπτῷ λογισμῶν. ἐ ἐξαήσια προγωνικὰ προβλήματα. ἐ σχεδὰ β'. ἐν πρὸς τ'
ἐνκοινορίοις ἢ συνοδίαις μοναχοῦ. καὶ ἐν πρὸς τὸν πάθειαν. ἐ φησὶ καλέξειν οὕτως. ἀναγ
καῖον τὰς ὁδοὺς θεῶν προοδευσάντων μοναχῶν ὀρθῶς διερωτᾶν καὶ πρὸς αὐτὰς καθροδοῦσθαι.
πολλὰ γὰρ ἐστὶν ὑπὸ ὧν ζηρὰ ἐνδέχεται καὶ πρὸ αχθέντα καλῶς. ἐνοῖς ἐ τὸ βύτις ἔφκοσεν ὅτι, τῶν ξηρ
τέραν ἐ ἀνώμαλον διάβαζεν, ἀλλὰ πᾶκ συζυχθεῖσαν, θᾶττον διάειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν.
Μακαρίτας. βυσὶ τεθνεῶτες ἀφήμως. ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι ἀπ' ἔτι αἰ
σθάνονται τῶν δεινῶν δωρεῶν τινες αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν. οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἢ
δυσκοινωνήτους. τὸ γὰρ ζᾶ ἐπὶ τὰ μεγάλου τίθεται. ἀριστοφάνης πλοῦτῳ. ὡς μακαρίτων ὧδέ
ματερ τὸν βίον αὐτὰ κατέλεξας. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μὴ δὲ ταφῶναι.
κατεχήσατο δέ, αὐτὶ τοῦ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα παίζει. οἷον νεκρού βίον. Μακάρων νῆσοι. ἃ ἀ
κρόπολις ὧ ἐνβοιωτίᾳ θηβῶν βπαλαιὸν, ὡς ὧμενίδης. Μάκαιραν. μακαρίαν Μακε
δνῆς. ἴσως μακεδνριπῆς. ἢ κατ' ἐπίθεσιν, λίαν κεδνῆς. Μακεδόρνιος πόλις, τ' μακεδόνων.
Μακεδνρικὴ χώρα. περὶ ἀρχῆς μακεδνριπῆς, ἐν ᾗ ἀσύριοι. Μακεδόνιος. οὗτος πολεῖται
σμικρὰ κατὰ χρισανῶν ἐνεδρίξαβ. ἐ τ' ηλοφῶναβ ἐν καινῶν οἷς ἔδρασεν ἐπιτίθησι. ψυθό
μενος δ' κατὰ τὸ ὧν παφλαγόνων ἔθνος πολείσου εἶναι τῆς ναυατικῆς θρησκείας, ἐ μάλισα
κατὰ τὸ μαντίνιον, συνιδόντες ὡς ἀχοίου τε βουσβυ πολῖτος δυνεπλησιασιπῶν ἐλαύνεσθαι, τεῖα
ρίθμους στρατιώτας γνώμῃ τῆ τὸ βασιλέως ἐπὶ τὸ παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεσοίκιερ. ὅπως φο
βῶ τ' πολείσωντιὼ ἀρειανικῷ δόξαν πρὸς δέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε, ζήλῳ τῆς θρησκείας, ἀ πανοι
κατὰ τῶν στρατιωτῶν ἐχρήσαντο. καὶ συμβολῆς γενομένης, τ' μὲν παφλαγόνων, συχνοὶ πί
πτουσι. τῶν δὲ στρατιωτῶν πλὴν ὀλίγων, πάντες. διὰ τὸ προσέπραττε βασιλεῖ. ἄλλως τε καὶ
ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τὰ μεγάλα κωνσταντίνου. οἱ γὰρ λαοὶ διενώλυον τῶν, αὐτόσιον εἶναι λε

γοντες· καὶ συμβαλόντες μάχῃ, πολλοὶ ὁσοι πίπτουσιν· ὑπερνδὲ ἐκινδυνεύθη ὁ μενεδήμιος. Μενεδήμιος ἄνθρ. ὃς ἐστὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτου ἐμαρτύρησε· καὶ ὅθεν ἐν ᾧ ἡ μάχῃ. Μενεδώμ μενεδήμος· τὸ θηλυκὸν μενέτις. Μάνελλα. μάνελλα. ἀνεισοφάνις. ὦ μῶρε μῶρε. μὴ θεῶν τινὶ νεμεσήσας δηλαδή. ὅπως μή σου γήμος παυδολεθρίου δμῳὸς μανέλλη παῖ αὐασρέφηκ δίκην. ἐστὶ δὲ ἐν βλασφημῶν εἰρηται. Μαννοᾶ· ἀνοητάνυξ· ἐν ἑνὸς δεῖν. ἔφαμεν δ' ὅτι μαννῶν ἐστὶ λῶ. ἀνεισοφάνις· τὸ τὸ δὴ μου πρόσωπον μαννοᾶ ἐστὶ θηρίον. ἐ μεμαννηκότας ἀντὶ τοῦ ἀνοητάνοντας.

Μαννῶ καὶ λαιμῶ. γυναῖκας αἱ ἐμέλοντο ἐν ἐαί. τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Μαιρά μερεμμή, ἢ νεττας δὴ νεξ ἐουσε. ὁδὰ πολύων, βρεχεῖαν ἐσημειοῦτο. Μαιρὰν οὐσίαν. οὕτως λέγουσι τὴν πολλὴν ἀπὶ νοί. Μαιρὰν χαίρειν. οἱ μῶζῃ. θέλω εἶν. ἐπαλζῃ. Μαιράϊωνας. μάκροβίους. σοφοκλῆς. οὗτοι μοι βίου τὸ μαιράϊωνος πόθος, φόβου τι τὸν δὲ βαθεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐβούλομαι ζῆν ἐπὶ τούτῃ τῇ φήμῃ. Μαιράϊονι σχολῇ. πλυχρονίως. ἐρρωθεῖ ἀγῶνι. σοφοκλῆς. Μαιρέτιος. ὁ πολυχρόνιος. Μαιρόβιοι. ἐν δὲ βρεχμανῦδι. Μαιροπέφαλοι. ἔθνος δεῖν οὐδὲν ἀσελούμενον. παλαίφατος δέ φησιν ἐν δὲ ζ' δὲν τρωικῷ, ἐν τῇ λιβύῃ ὑπὸ φαίνων ἡλίχων οἰκεῖν δὲ μαιροπεφάλους. Μαιρὸν πολῶ, ἀντὶ τοῦ μηνύω. οὐδὲ Φιλιππίδης. μαιρὸν τεῖχος· ἐκεῖθεν τῆς σκληρείας· καὶ ὅθεν ἐν ᾧ τεῖχος. Μαιροσύναρος. Μαιροσ. σοὶ δὲ γὰ λέγω τὸ δὲ πάσομαι μαιροσ. ἀντὶ λέγει ὅτι δὲ μαιρὸν ἀπέσομαι. ἀπάσομαι δὲ δὲ δηλοῦσι τομίας λεγομένους. ἀλλ' ὅτι πάντες λέγοι μαιροὶ πεφύκασι πρὸς πρᾶξιν ἀριθμοί, εἰ καὶ πρακτικοί. Μαιρόχρονῶ. Μαιρῶ, ἀντὶ τοῦ πολύ. ἀνάξιος. ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς γὰρ μόνος ἐν ἕξ σίαις καὶ βουλήσεως ἰδίοις, αὐτὸς ἄρα μετὰ λικοῦ τὸν ναὸν δὲ τυραννίδι, ὥστε ἀπὸ δεξιχνοῦν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τὸ ὄνομα τοῖς ἔργοις μαιρῶ προῆλθε. καὶ αὖθις. δύσβον ἀπόλωνι ὑρεῖσθαι τὸ μαιρῶ. Μαιρῶ. ἀντὶ τοῦ κατεπολύ. ἡρῴδιος. ἀρ' ἵππος ἐμέθη μαιρῶ ἀεὶ σόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. καὶ αὖθις, μαιρῶ δύεσπνε. Μαιρεωνδς. ἐθνικῶν.

Μαίτρα. θυεία ἐστὶ μίκης. σὺν ἡμαίηουσι τὰ ἄλαρχε. ἀεισοφάνης πολύφω. ἀντὶ δὲ μαίτρας, πεθαίνης πολλὰν ἐρρωγῆν καὶ ἑαυτῷ. Μαλακηνός. παύυ δικαίως. Μαλακηνὸς, ὄνομα κύριον. Μαλακία. ῥᾳθυμία. νόσος. καὶ μᾶλλον διὰ τὰς μαλακίας πελάγους φυγανίας, ὥρισε τὸν ἀδελφὸν οὐρανῆν. Μαλακίζεσθαι. σὺν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀπὶ νοί, τὰς μὲν γυναῖκας, μαλακίζεσθαι. δοῦ δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν. Μαλακίας. ὁ μαλακός.

Μαλακηνόν. ἀπὸ τὸν. ἢ ἐ ἀσελγές. ὁ δὲ, ἐ παύυ δεξιῶς ὑπεξῆλθεν ἀθυμία ἐ πολιτῶν πολεμίων γνωμένων. διὰ τὸ μαλακῶς τὸν πολέμιον πάσχειν. Μαλακός. παύσων φονιμώτερον ζῶον ὁ ἄνθρ. ἐ τὴν ἀσύνεσιν ἀφιλώτερον, ἀπειθεστέραν ἔχει. διότι μαλακώτερος ἐ τὴν ἀφιλοσοφίαν ἀσθενεστέρα. θᾶττον μαρδιαφορεῖται τὰ πόδια ἢ μαθ. ὡς ἐπὶ βολοῦται αὐτὸ τὸ φαντασιῶν ἐ λογισμόν. ἐπιτήδειος δὲ χὴ, μὴ ποτε ὡς ὑλικὴν αἰτίαν αἰτιᾶται τὴν σάρκα. οὐ γὰρ ποιητικὴν δύναμιν φρονήσεως ὡς σωφρόνων. διὰ γὰρ τὸν ζῶν δεσμὸν, διατίθεται τὰ ψυχικὰ πινήματα, ταῖς τοῦ σώματος πράξεσιν. οὐχ ἁπλῶς ἀπὸ τῆς πράξεως, ἀλλ' ὑπὸ τῆς τοιᾶσδε πράξεως, τοιῶδε δὲ τοιῷδε δὲ συνηθείᾳ. εἰ δέ τινα εἴη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἷον οἰσυπώλην, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλαττοῦσιν. οὐχ ἕξουσι τέλεον τὸ φαντασιῶν. ἀλλ' ὡς τὸν ἐπὶ θῶν τελεώτων ζώων ὁ λόγος. τὰ χαδὲ οὐδὲ σαρξὶ θῶν σωλήκων. ὡς οὐδὲ κθῶν μυῶν. ὅτι δὲ τὸ μαλακωτέραν ἐχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακωτέρας τὰς ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ ὑφεστέρους εἶναι, θῶν ἄλλων παύσων διαβέσεων καὶ φυσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν. Μαλακόστρακοι. ἰχθύες, ὅσα ἐν δύεται. οἷον, ἀστακοί. καρίδες. πάγουροι. καρῖνοι. ζῶντα δὲ μόνα ἐνδύονται. Μαλάσσου. ἀντὶ τοῦ μεθράλλου. Μαλάσσω αἰτιατικῆ. Μαλάχια. ὅσα ἐνύδρων ὀστέα ἐν ἔχει. οἷον σκία. πλύπους. ζῶντα ἐκ ἀναιμάσι ἐ πολυαγχα. τινὲς δὲ μαλάχεια δηλ. ἀνθρώπων γράφασι. Μαλαχίας ὄνομα κύριον. Μαλε' κ αἰτιατικὴ τὸν μαλέαν· ἀκρωτήριον ἐ ὄρος. Μάλε ὄνομα κυρίου φασὶ πόλεως κρήτης. ὁ μηρ. δύφασις μικρὸς δὲ λίθος μέγα

κυμάτων ἀγόμενον· μάλε ἢ ἅρπης τελέσας τὸν λίθον τῷ βορρᾷ, ἀνιδρῶσε Ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰς νύμφας πρὸς ἀπελάζειν τὴν φαιστῶ. Μαλερόν· λαμπρόν· ταυρόεν· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθενές· ξηρόν· δριμύ· ὃ δὴ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξύ· ἢ μεμαραντηκὸν· ἀφρῶδες· ὡς μαλερὰ φέναξ ἐς ἀσθενεῖς ἐξηρασ· εὐ δὲ καὶ μαλερὸν θάλασσ ἀμωμώμαν. Μάλιον ὄρος· μελιφαῶν ὄρος αἰ τοῦ· ὄμβρος. Μαλιασμός· νόσος ποδὸς βοὸς ὄρας γινομένη· ὅς ἐστι κατ ἔρας διὰ μυκτήρων, ἐς στόμα ποδὸς βοὸς αὐχένος· ἀπὸ φύγει δὲ οὐδέτερον τὸ νοσημάτων ὄνομα. Μάλιος ὄνομα νύει· ὁ μάλιος ὁ ὕστατος τὸν ἑαυτὸ παῖδα μονομαχήσαντα πρὸ τοῦ πατρὸς ἀπέκτεινε καὶ καταλόντα τὸν αὐτὸ πατέρα, ὡς μὴ ἀεισέαι στε φάνωσι· ὡς δὲ ὕστερον τὰ ἐξαὐτὸ τελεσμένα, ἐπελέπισεν· ὁ δὲ σωφρόνως μόνητι πρᾶξεν, ἀπέπεμψε τοὺς τ ἄρχοντας τὸ ῥώμαίας καὶ τέκνον· ὅσιν ἐν ὧ δυνατὸς ἦσ. Μάλισα· αὐτὶ τοῦ ἀπείρως ὁ ὃς πυθόμενος λαμβάνῃ. Μαλθακὸν· ἔκλυτον· μαλακὸν· ὁ ἀπὸ τὸν ἐξαμαρτιόντος μαλθακίνσοφίας· καὶ πρόσιμα· ἀπαλοὶ θρόμολυσίας· ἁρροὶ μαλθακίαις· ἐπὶ τὴν ἐπὸ τρυφῆς καὶ ἀρρήτους διαφερόντων. Μαλθακώτερον· πρὸς τὸ ἧδύτερον τὸ βίον καὶ ἀνέχον· ἀεισοφάνης ἐκ τραπέζοις· τὸ δὲ μεταφέρεσθαι ἐπὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον, δεξιοῦ πρὸς αὐτρόσ ὅσι καὶ φύσει θερμούς. Μαλθάξαι· ἀμαθῶναι· κατασπεύναι· τοὺς μὴ, δώροις μαλθακοσομένους, καὶ δύτὰς κλίσεις σωσιάναι· καὶ αὖθις· τὸ γὰρ δυναλμον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι, ἐν μόνον ἰῶ, ἢ τὴν τρόπων ἐπείκεια, καὶ ὁ τὰ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως. Μάλθων· ὁ μὴ ἀνδρός τε· καὶ μαλθων τύραννος· αὐτὶ τοῦ ἔκλυτος. Μαλκιόμβρ· δημοσθενίκης ἐν θ' φιλιππικῶν Φησί.

Μάλκιον· ἀσθενὲς· ψυχρόν ἔτον· ὁ δὲ μιθριδάτης τὸν φάρμακον ἀσθενὲς τε καὶ μάλκιον, βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀποδείκνυτο. Μαλκιώτατον· ψυχρότατον· τὸ δὲ μοι μαλκιώτατον ἦμαρ. Μᾶλλον· μᾶλλον αὐτὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον· ἄλεξις ἀΐδι δηλοῖ τὸ ἐπιφέρεσθαι τὸν ὠθοῦν, ὁ ζάλης ἢ συχῆ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον· ἀναξείλας ὥραις· ἄλεξις παρονίκη τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς· οἷον, οὐδὲν μᾶλλον ὁ παρεχθὴς κακός ἐστιν, ἢ ὁ φλαῦρος· τὸ δὲ ὧν συνεζευγμένων οὐθετικῶς· ἀλλ' αἱρετικῶς λέγεται· ὡς τὸ τοῦ ἀνασκαλίζοντος καὶ λέγοντος· εὖ μᾶλλον ἢ σὺ λαλεῖ γενναῖ χίμαιρα· καὶ ποτὲ μὲν συμπεπτωκότως σημαίνεται· ὡς ὅταν φῶμεν· μᾶλλον τὸ μέλι γλυκύ ἢ τὸ σῦκα φίδια· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ αἱρετικῶς· ὡς ὅταν λέγωμεν, ὅτι μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ κλεπτοσύνη· σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ· κλεπτοσύνη δὲ οὔ. Μᾶλλον ὁ φρύξ· ἢ πρόσιμα σὺν θένδε· οἱ ζ σοφοὶ ἐρωτῶμενοι τὸν περίσου, τίς ἂν εἴη ὄλβιος ἀνθρώπων, οἱ μὲν, ἀπεῖναντο, τὰ ἄχρια ζῶα· ὑπὸ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀπροσθνήσκειν· οἱ δὲ πελαργόν· δίκαια γὰρ νόμου, τὴν φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι· σόλων δὲ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευτῆσαι ἡμέρας· παρεσὼς δὲ αἴσωπος ὁ Φρύξ ὁ λογοποιός, τοσοῦτον εἶπεν ὑπὲρ ἐχεῖ τῶν ἄλλων, ὅσον θαλάσσα πατρὸς ὑπὲρ ἀνθρώπους, ἐπὶ πρὸ μᾶλλον ὁ φρύξ. Μαλῶα· καίτινα ἀναχειρὸς ἔχουσι μαλῶα καὶ καθαίρασι. Μαλῶνος ὄνομα ἐθνικόν. Μαλῶτης, ἀγουσπαθὴς· Φιλαρχίδου τραγικός. Μαλχος· βυζαντίνος σοφιστής· ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου καὶ ἕως ἀνασασίου· συνέτακε καὶ ζώνναν, ὃ βασιλίσιον, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ κόσμου τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης· καὶ ὧν ἀναλαμβάνων τὰ αὐγουσταίου· καὶ ἄλλα τινὰ ἀνεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγῳδίας ἀκίνδυνα ἀπὸ θεμώνων αὐτά.

Μαμμαλουθος ὄνομα νύεται· ἀεισοφάνης· τέως δὲ ἀβέλτερώτατοι ἐκεῖνοί τες μαμμαλουθοι μελιτίδια νέα θέλουσι. Μάμαρ· σὺν ᾧ ἀγίω μάμαντι φυρὸν ἐλῶ μεγάλῃ· ἱμάραρα ἔχουσα· ὕδατος δὲ κατήρχετο πολλά· σὺν θα ἐς δράκοντα ἱσαβ χαλκοῦς, διὰ δ' ἀνέων δράκοντας οἰκεῖν ἐπεῖσε· σὺν θα ἐς πολλὰ πάρβοι ἐτύθησαν· βασιλίσκος μάρτις ἐρραθεὶς τοῦτο πάσχουσι ἀπὸ καίσαρος, ἐπεῖσε καθόπερ ἐς ναὸν ἔγειρεν· ἀπορίζων κατέλυσεν· ἡ κλητικὴ ὦ μάμαν.

Μαμαίας ἀλέξανδρος, βασιλεὺς ῥωμαίων. Μαμερτῖνος ὄνομα νύει· Μάμηνος· καὶ ἐς μαμήνους χλόην. Μαμμία, ἀθηναὶ τῷ μεγέθει· ἀπὸ τὸ ἐς παιδία μαμμᾶν δ' φασὶ λέγειν. Μαμιανὸς πρεσβύτης· σὺν ᾧ πρίσκος. Μαμωνᾶς· χρυσός, γνήσιον πλοῦτον· ἀχθόσι τοσαῦτα νᾶ· ἀλλ' ὁ πόδι ἦσθα ἐς ὑπὸ τὴν χεῖραν. Μάννα· θυσία· ταυρόδη· ἐς ἂν ὥθεν βάθος σοφόν· σημαίνει δέ τι βοῦβ· ἐστὶ γὰρ τὸ σπαρβάτου μόνον ἐπιρρῆξαι· ἐς χριστὸς ὁ λυκασμὸς τ ζωῆς τὴν πάσαν λύπην

ἐς ἐφω

βῶ ταῦφω καὶ λύπ῾ετται. Μάννα. ἀπὸ ὠθεν χορηγούμενόν ποφή. βυτέσι τῶβ ὁ καὶ ἄρτος ἀπέλων
λέ῾ετται, ὡς ὑπὸ πέλων χορηγούμενος. παρὰ πλοῖς δὲ λέ῾ετται τὸ μάννα ἀμβλίσιον. Μανα
ί. σρατηγὸς ὁρμήσας τοῦ σύθαι. οὗ κ῾ήλι῾ατο ἐν ᾧ καλαμῶν ὠρεῖω. ὅθεν μόδιος. ἰῶβ τὸ
ὠρεῖον, ἔνθα μῶν ἵ῾ατται πίων πρὸ τῶ οἰκ῾ῶ τὸ περ῾ετερᾶ. ἔνθα ἵ῾ατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, ὃν πίσ῾ιον
τῶ χερῶν. ἰῶβ δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἂν ᾧ χωρήματι αὐτῶ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπῶλ῾αι. καὶ ἀγ
ορ῾άζωσιν οἱ σιῶναι. καὶ ᾧ ἴσω μέτρω δίδωται σιτηρέσιον. τῶβ δὲ νομοθέτησεν ἀλεντινιανός, ὥσ
τ῾ε σκεδαῦαι τὸν σῖτον μοδίας δώδεκα ᾧ νομίσματι μηδενὸς αὐτὸ λέγοντος. ὅθεν τῆς ναύτης τὸ
τὸ μὴ ποιήσας, τῶ δεξιᾶν χεῖρα ἀφηρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι
καὶ τοῖς διδοῦσιν. ἀμφοτέρας σὺν τῷ τεταγμένων μὴ ἀμαναπτεῖν. ἰῶβ δὲ καὶ οὐαλεντινιανὸς τῶ
βασιλέως σήλη, ἑξάμετρον ἔχουσα σὺν τῆ δεξιᾷ χειρὶ ἀρ῾ατᾶναι εἰς διαγὸ καὶ αὐτῶ ὑπάρχειν
ἀργυρᾶν μίναν, ἴσῳ κουφίου πρωτίστορος, ᾧ δόντερος ἔ῾τει ἰουστινιανοῦ. Μανδίνος ὄνομα
κύειον. Μανασσῆς. βασιλεὺς ἰουδαίας μ. ἡλικίᾳ. βασιλεύσας ἔτη νέ τῆς ἰουδαίας. ὃς
ἐγένετο μιαρώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας αὐθεντῶν. σὺν εἰδω
λομανίᾳ καὶ αἱματεκχυσίᾳ. καὶ τὸν μέγαν ἡσαΐαν πρίσας. καὶ τῶ ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθῴ
ων πλησῶσας, ἐχ῾ήτου εἰδωλολατρήσας τῷ ἀμοραίων. καὶ μήτοι γε ὃν οἶκον κυρίου κατα κολώσας,
καὶ τέτρασι πόσοιν εἰδωλοθυσίας ἑνὸς ἑκάστου τῶ δυοῖν ἑκάστας, οὐδὲ λίθεν οἰωνιζόμενος καὶ φαρμακεύων
σὺν αἰχμαλώτων. σὺν μοιχὸς μῶν. σὺν παῖδος εἴδος καὶ κατασκευῆς. σὺν ποιητὴς μῶν. διὸ σὺν κα
τ῾ε θέσαν ὀργὴν συλλαφθεὶς ἐν βαβυλῶνι τῷ μαρῳδὰχ βασιλεῖ ἀσυρίων, δέσμιος εἰς νινευὴ τὴν πόλιν αἰχ
μάλωτος ἀπῆχθη. σὺν δὲ τῷ χαλκῷ ἅλυσι κατεθέρχθη. σωθεὶς δὲ σὺν τοῖς πλημμελήμασιν ἀ
φεῖναι ἐλαφρύνει τῶ τιμωρίαν, ἐδείκθη τὸ κυρίου σύμπνοιαι οἱ σὺν τοῖς ἁμαρτίαις. μὴ γὰρ εἶναι
μέγα θεὸν ἐγνώμιον, εἰ δύναιο σώσειν. ἁγαθὸν δέ, εἰ μεγάλοις ἁμαρτωλοῖς πόσοῖς. σὺν τὸ μὴ ἅ
γιον, θεία δυνάμει διεφθάρη. ὁ δὲ θεὸς ἠγάπησε δὲ βασιλέα. σὺν εἰς ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ὀξέ πεμ
ψεν. ὁ δέ, ἐπανελθὼν σὺν θείας χρηστότητος πεῖραν λαβών, πᾶσαν μὴν εἰδωλολατρίαν κατέσρεψε σκη
νήν. τὸ δὲ ἱερὸν τὸ θεῖον ἅγιος. σὺν τὸν νόμον ἐφύλαξε. σὺν τῶ πόλιν τειχίσας καὶ σὺν πίσας, δίκῃ πε
δικαίως σὺν ὠσεβῶς. δεδεμένῳ δέ ὄντι σὺν φυλακῇ σὺν πέδαις χαλκαῖς σὺν βαβυλῶνι, ἐδήσαν αὐ
τὸν σὺν πιτύρων ἄρτον βρεχήν, σὺν ὕδωρ ὀλίγον σωῒ ὀξύμετρον. πρὸς τὸ ζῶν αὐτὸν σὺ μόνον. σὺ δ᾽
τε προσηύξατο πρὸς τὸ κύριον. κύριε παντοκράτωρ. σὺ ἐπήκουσε ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῶ, ἐλυσε καὶ
δὲ αὐτὸν τῶ δεσμῶν. σὺ ὑπέστρεψεν εἰς ἱερουσαλὴμ. σὺ κατέβαλε κύριον ὀξέως καὶ δύναμ
ος. Μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος. πρὸ ἓν σὺ ἡδύ. θηλυδριῶδες σὺ κατὰ πίσιν ὁμοίον. ἀεὶ
σοφάν φησι μανδαλωτόν. Μανδέβορ. εἶδος ἀξώμβους. Μανδραγόρας, ὑπνωτικὸς καὶ παρ
ῆς. ἀληθὴς πρὸ τικός. σὺ φανέ῾ται πολλῶ δὲ μανδραγόραν σὺ πεπονῶς. Μανδραγεί ζω.
Μανδρῶν, ὄνομα κύειον. σὺ ὅθι πόλις βύβλου πάροικία. σὺ ᾧ, ἐγγύς σὺ μανδρῶνι. Μανδῦ
εἶδος ἱματί ῳ. ὁ πορπαλεῖται λωρίκιον. Μάναιχμος. ἀλωπεκοννήσιος φιλόσοφος πλατω
νικός. ἔγραφε, Φιλόσοφα. σὺ εἰς βίβλους πολλοὺς πολιτείας βιβλία ι΄. Μάνεχμος. σιτωνύνι. υἱ
ὸς ἀλκιβίαδου ἢ ἀλκιβιάδου, ἰσοελικός. πέγνε δὲ σὺν τῷ ἀγαθὸν χωρ. ἔγραφεν ἰσοελίαν τὴν ὀνομαστὸ
μα ἀλέξανδρον. Μάναθος μόνδης. ἰδιώτης αὐτοῦ ᾧ. ἔγραφε πολιτικὰς πιφύων.
Μάναθος διοσπόλεως τὰ αὐτοῦ ᾧ. ἀστρονόμος. φυσιολογικὰ ἀποτελεσματικὰ διέπων καὶ
ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα. Μανδρῶς. σὺ πόλι μανδρῶν, ὁμοίως ὠδῆς. ἔβρυλος καὶ μουλίωνι. Μα
νείλιος. ἀντιοχεύς. Μάνης ὄνομα κύειον. οἱ νέβυ. ἀεὶ σοφάνης ὄρνιθι. νῦν δὲ ἀνδραπόδα ἡλιθίας μά
νας. Μάνης. ἔβος ὁ θυσιαζόμενος, σὺν αὐρηλιανὸς βασιλεὺς ἐφάνη. χρῖσ ἑαυτὸν σὺ πνεῦμα ἀμόνφαν
τος ζόμενος. μαθητὴς ἰβ ὡς ὁ χρῖστὸς ἐβαπτίσθη. σὺ σὺν πάσης αἱρέσεως ἔτι καὶ βαπτισάμενος, σὺν πορεύθεις εἰς
τὴν ῥωμαίων γῆν καὶ βεβαπτίσθη σὺν χώρησιν εἰς Φρύγιον. οὗτος ὁ δὲ μάνης σὺ συνθιανὸς λεγόμενος, βρα
χμᾶν λῶ τὸ γένος. διδάσκαλον δὲ ἔσχε βαβυλῶνα. τὸν πρώτον καὶ πάμον τερέβινθον. ὃς παιδα
θεὶς τὰ ἑλλήνων, τῶν ἐμπεδοκλέους καὶ πλάτωνος αἱρέσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀπὸ τῶν θεμένου ἀπὸ
λοις. θεὸν καὶ φιλίαν. εἰσελθὼν δὲ σὺν περσίδι, σὺν παρθενίου ἑαυτὸν ἔφασκε πεπεμπῶθαι. καὶ

σὺν τοῖς ὄρεσιν ἀνάφλεω. καὶ συγγραφάμενος βιβλία δ', τὸ μὲν, ἐπωνόμασε τῆς μυρτέας· τὸ δὲ, τὸ ἀνάπλεον· τὸ δὲ, τὸν θησαυρόν· τὸ δὲ, ὧν περφαλαίων. ὁ μὲν βουλαῖος οὗτος ὁ καὶ Τορίβιρθος, ἀπὸ πυρέτου ἀναθαρτου σωθεὶς ἀπώλετο· γυνὴ δέ τις παρηκατέλυσε, τὸ χρῆμα αὐτὸ καὶ τὰς βιβλους βιβλίων πληρωθομήσασα, ὠνεῖται παιδάριον ἐῶν ἐτῶν, τοὔνομα εὑρηκόν. ὃν καὶ ὀλοὰ ξασα χρήματα καὶ ἐλαθρώσασα, πληρονόμον αὐτῆς πάντων ἀπέστησεν. ὁ δὲ, λαβὼν τὰ βιβλία τὰ βουλαῖα καὶ τὸ χρήματα, διήνεγκε τὴν πορφύραν, μᾶλλον ἑαυτὸν ὀνομάζων. καὶ τῆς πλατείας τὰ βουλαῖα σωτήριον μόμος, τὰ βιβλία διαπωμήματα ἔλεγεν. ὃν ὁ βασιλεὺς πορφυρᾶν ἐξέδειρεζωγε, ὡς αἴτιον θανάτου τὸ ἡμῶν αὐτὸ τὸ γλυκόμυρον. ποσῶν γὰρ, καὶ θαυμασίας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, οὗτος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ὁ μύρεινος αὐτὸν καὶ δόντας τοὺς ἰατροὺς ἐθανάτωσεν αὐτὸν. οὕτω μένας οὗτος δεσποτικόμμος τῶν παλαιῶν διαθηκῶν, καὶ τῶν νῦν ἅπασαν, καὶ τῶν τὰ ἀνθρώπου νεκρὰ σῶν, ὃν ἀγαθοῦ τινος εἶναι θεοῦ βλασφημῶν ἀπὸ φθορὰν καὶ ἀπολοίωσιν οὖσαν, τῶν μέν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν πεποίεται θεοῦ. καὶ νεκρὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν χριστὸν πεφωνέναι ἐτεροτάφετο. καὶ νεκρὰ ὄνειρος τινας ἀναγεῖς καὶ νυκτερινὰς, καὶ παρανόμοις μίξεις. καὶ ἀρρητοποιίας. καὶ εἰ μαρμάρων. καὶ μετενσωματώσεις, ἃ ἄλλα τινὰ ἐλληνικὰ διδάσκων. πόθεν οὖ καὶ θεόδωρος ὁ τὴν ῥητορικὴν περὶ σύτερος, φησὶ μανίης, ὃς φαντασίαν τινὰ ψιλὴν καὶ σχήματι διανένωσώματος ἀνθρωπείας, πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠρείεσθαι. ὡς πάσχειν μὲν δυνεῖν αὐτὸν καὶ πεπονθέναι, ἀπορρεῖν δὲ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς. μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ ἐπράγματα ὑπάρξαι. ἀλλὰ δοκήσει μόνον ἐπὶ τῆ διαπρουηλῶν βιὸν ἀνθρώπους, οἷς ἐπ σωτηρίᾳ φθαι νενόμισαι. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τὸ χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. παῦλος δέ τις σύγχρονος αὐτὸ ἐπίσκοπος ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, φιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον ἐφη. ἐκ τούτου ἐ οἱ παυλιανοί. Μάνης ἀνδριάς· ἔστιν ἐν ᾧ πόλαρος. Μάνης ὄνομα πορφύρου· οὗ διανδρὰς ἐν τῆς ὧν πορφύρων βασιλείας ἐπὶ τὸ μεγάλου πωρφυρίτου, τὰ χρισανῶν ἐτάρχησε δόγματα. κλίνεται μάνητος. Μανιαδίνης· ὁ πορφυρεχένιος πόσμος. μανιαδίναις ἐ πόδεχέρους ἦσαν καθαπερησομηρένοι. Μανίαι δύο σῶσιν ὁμοίαι. ὧν μανιῶν, αἱ μὲν, εἰσὶν ἀτοποι, ὡς αἱ ὧν παραπαιόντων. αἱ δὲ, αἱρετοὶ καὶ αἱ ὠφελίμως ἄξιαι. οἷαι ὧν ποιητῶν καὶ ὧν χρησμολόγων. Μανία. μανίαι. Μανιῶν πληθυντικῶς. ἀντὶ τοῦ μανίασε· οὐδεὶς τοσοῦτον τῆς μανιῶν ἐκλύθασε. λέγουσι δὲ καὶ σὺν πῶς. τὸ δὲ πλεῖον πληθυντικῶς. τὸ γὰρ παράδειγμα ὧν μανιῶν ἀκούετε. ἀεισοφάμης καὶ ὁ μηρος, εἷς τῶν αὐτῶν πλάσιτα τῆ μανία τῶν μέθυ τίθησιν. Μανιχαῖος. αἱρεσιάρχης. ἀπὸ τοῦ μανιχαίου. καὶ μανιχαίου. Μανθάνω. γλῶσσα ἐπιστήμης. καὶ μανθάνω ἀντὶ τοῦ ἀκούω. μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο ὅτι μὴ ἄνθρωπος ὁ ποιητὴς ὁ κωμικός, παρῆλιξεν ἐλθεῖν εἰθῶς αἰδοῦ δεν, ἄμφω, ἠδὺ τὸ φίλος ἰῶν αὐ ὧν. Μάννον· ὁ δὲ, παρὰ μάννου ἀναχώρησε. δεξιάς τε ὧν ἄβρασ ἀπὸ βασιλέως ἔδωκε, καὶ ὄρκους πατήσας οὓς ὤμοσε. Μανόν· ἀραιόν. χαῦνον· ἢ ἀναφορὰς ὡς φλόξ. καὶ μαρὸς ὁ μανὸ μόμος. ὁ μὲ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί. καὶ ἡ μάννα, ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασαι. μανοὺς δὲ γλωμόμους τοὺς καλάμους καὶ δύγρους σὺν τῆς ἄμμου διαβροχῆς, καταρρεάνην οἶνον καὶ διδύναι δοφλῶσις ἐπιζυίοις. Μανόν· διαφόρ ῥοῦ τὸ ναοῦ. ἔστιν ἐν ᾧ ναόν. Μανότερος. Μανθάνομαι, αἰτιατικῆ· Μαντεία· ὁ χρησμός. Μαντίασε ὄνομα κύριον. Μαντεῖον· ἔστιν ἐν ᾧ δωδωνάιον χαλκεῖον· ἐ ἐν ᾧ δωδώνη. Μαντινέωνδιωνισμός· εἰς πέντε πόμασι τὸν μαντινέων πόλιν διώκησαν οἱ λακεδαιμόνιοι· ἐ σὺν λήθη ῥοῦ μαντινέων διωνισμός. Μαντίνδα, πόλις ἀρκαδικὴ· ἐ μαντινεῖς ἐθνικὸν, ἐ μαντινικὸς ῥῆς· ἔστιν ἐν ᾧ πόλινθος. Μαντίνδον ὄνομα τόπου. Μαντίνη, ὄνομα κύριον. Μαντιπόλος· μάντις· μάντις μάντεως· μαντῆ ἡδυτική· μάντις γλυκὺς· θυϊσκόοι· ἰῶνες εἰδικῶς· ἔστιν ἀκεῖς δυσὶ νικτος χλωρὰ καὶ λυμὴ μάντις· ἔστινος πεσόχοντες ταῖς κινήσεσι μαντῆ ὁν. Μανδρωνῶν· μαντῆ ῶν· καὶ μαντοζώη. Μαξέντιος· βασιλεὺς ῥωμαίων· οὗ κατὰ τοῦ ῥωμαίους ἐπὶ ἐβε· τυεν νικᾶ μᾶλλον ἢ βασιλικῶς πόπω χωμῆ κεκτῆσθον· μοιχεύων ἀναίδην τὰς τῶν ἐλαθέρων γυναῖκ· ὡς πλεῖ

ἀναιζῶν ἐ

ἀναιρῶν, ὃς ποιῶν τούτοις ἀφῆλθε. τοῦτο γοῦν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, εὖ σαφῶς τοῦ ῥωμαίων
τύραννον τὸν βασιλέα σφῶν ὀνομάζων. ἀθυμότερον δὲ ἐποίει, τίνα τρόπον κακεθέλοι αὐτόν. ἐν τοι
αὐτῇ οὖν Φρυγίᾳ ὢν, πολὺν μὲν ἐκεῖ μεμβεναδὸν χρόνον, εἶδεν ἐν ὧ οὐρανῷ σύλλογον πυρὸς τρόφωτος
γεγενημένον. ἐν τούτῳ νικᾷ καὶ ἐγένετο χριστιανός. λικίνιος ἦν ὁ συμβουλεύων αὐτῷ, τὰς ἐκκλησίας ἀνῃρη-
κὼς δόξας, ἐμίσει χριστιανούς. καὶ ὀργὴν μὲν πρῶτον, φόβῳ κωνσταντίνου κινεῖν οὐ τολμῶν ἐποιεῖτο.
ἐπειδὴ δὲ πολλοὺς ἐσπαίρειν τὸ πρῶτον ἐώρα καὶ φανερῶς ἐπεγείρειν. καὶ γίνεται ὀργισμὸς τοῦ βα-
σιλέως. τὸν δὲ κωνσταντῖνον, ὅτι ἐλάνθανε νόμῳ γὰρ λικίνιος τοὺς χριστιανοὺς ἐπολέμει φοιτᾶν
παρ' ἀλλήλους. ὡς ἂν μὴ ἔχῃ πρόφασιν αὖ ἐξελθεῖν τὰ χριστιανῶν. διαπρεπεῖς δὲ τῆς πολεμίας φι-
λίας, εἰς ἃ πρὸ χρόνου ἦλθον, καὶ τέλος ἀναιρεῖται κωνσταντίνου ὁ λικίνιος. Μαξιμῖνος
βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος παρελαβὼν τὴν ἀρχὴν, πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο. τραχύ-
τατος καὶ μισοπόλου φόβου τὴν ἐξουσίαν χωμένος. ἐπτὲ μέρους βασιλείας, εἰς τυραννίδος ὠμό
τητα, μεταλαγεῖν πάντας ἐπειρᾶτο. φύσει δὲ ἰωνικὸς ὢν ἦθος καὶ τὸ γλῶσσα βάρβαρος. ἐν τῷ φονι
κὸν πάντιον ἔχων. λύθεως οὖν τοῦ τε φίλους πάντας, οἱ σωθῆναι ὧν ἀλεξανδρέων εὐδοκίμουν
τὴς συμπλοκῆς σωτηρίας ἐπιλαθόντες, ἀπεσπάσατο. βουλόμενος εἶναι ἐν ὧ στρατῷ, καὶ μηδένα
αὐτῷ παρεῖναι ἐν ζωφόρησεως ἀγῶνους. πλείστους δὲ αὐτῶν ἐξανῄρτεινεν. ἐν βουλαῖς ὑπὲρ πά
ντων. βασιλέων δὲ τῆς ἑῴας, πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄθεσμα κακὸν ἐπεβολὼν ἐποιήσατο. καὶ πρὸς τοῦ
τοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς χριστιανοὺς. κακὸν ὃν πολεῖσι τῇ
λύδοι μων ἐμαρτύρησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσεβείας αὐτοῦ τὰ προοίμια, τῆς μελλούσης αὐτὸν ἀνα-
δέχεσθαι κολάσεως εἰκὼς ἦν εἶναι. νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ τὴν πόλιν πεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὸ
πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμαίνοντο. καὶ τὰ μὲν ἔμπατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδυομυχούσης
σφοδρότητος τῆς πυρώσεως. ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα, ἀπρεπῶς διήμειβε χρόαν. λαμπρότερος ἢ φλογιζομένῳ,
καὶ αὐτὰ σωφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορ
φῆς. ἐλεεινῶς δὲ κατεσκεπάζετο μῦς, τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδένα ὧν ἐν τοῖς φοι
λυθεῖσιν διαφθῆναι. ὁ δὲ, βραχὺ ἐμπνέων, καὶ σπασάμενος ἀπέθανε. Μαξιμος. τύριος φιλόσοφος.
διέτριβε δὲ ἐν ῥώμῃ ἐπὶ μάρκου. ἐξῆρξε πολὺ μέρους. ὡς τίς ἦν παῦλος ὁ ἀρχαῖος φιλοσοφία. ἐπεκα
σώφρων τις ὢν ἀπεχθήσατο. καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα. Μαξιμος. ὁ ἐφέσιος ἢ ὑ
ζαντίνος φιλόσοφος. διδάσκαλος ἰουλιανοῦ καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε πολλὰ λύσεων
τῶν ζητήσεων. πολλὰ κατεργάζων. πολλὰ ἀειθμῶν. ὑπόμνημα πρὸς ἀριστοτέλη. καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν
αὐτὸν ἰουλιανόν. Μαχαίφ. κακοδαίμων. Μαραθώνιος. καὶ μαραθώνιον ὄνομα τόπου.

Μαραθὼν τόπος ἀθηνῶσιν. ἀπὸ μαράθου ἢ οὖ ἀπόλλωνος. ὃς τὸν μαχλίμαχος, σὺν ὅτιον λέ
γει. τουτέστι δύυγρον. ἢ σὺν ὕδρον. ἐκ μαραθώνιον ὄρος. ἐκ μαραθωνομαχία ἀφανδάμιοι. πολὺ μαρα
θῶνος, σὺν τῷ δυεξιφίσω. Μαρανάθα ἑβραϊστὶ αὐτὶ τοῦ ἐξέρχου κύριε. Μαρανάθα κατὰ
τὴν ἑβραΐδα φωνὴν λέγει, αὐτὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιωτὴν λόγον, τοῦτο
φασιν. ὡσανεὶ ἔλεγεν. ὁ παντοκράτωρ ἡμῶν δεσπότης, κατεβιώσατο τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν
τοῖς αὐτοῖς ἐστὲ μαρτύρουντες. καὶ οὐφείλητε τῆς ἀγάπης τὴν ὑποβολὴν ὧν ἀγαθῶν τὸν κύ
φαλαιον. ἐν τούτῳ γὰρ τοῦτο μόνον φησί. καὶ ἀρκέσουσι εἰς πᾶσης ἀρετῆς πλοῦτον. καὶ πᾶσαν
δυγκατατεθέσαι τὴν ἁμαρτίαν. Μαρκιανὸν ὄνομα κύριον. Μάρκος. ἀπὸ βοός
ας τῆς ἐνουσίας πόλεως. ἀνὴρ ὧν πλουσιώτατος. ἀλλ' ὅμως ὁ πένης, οὐδεμίαν αὐ ὧν ὕβριν ἐ
νέτεκεν. οὐδὲ γὰρ ὁ πένης ἀδίκως ἐφαίνετο τῷ κτήμασιν. ἀλλὰ ζῶν μὲν ὅσα ἐποιεῖτο δικαιοσύ
νης τε καὶ φιλανθρωπίας. ἐπιχορηγῶν τοῖς δεομένοις καὶ φιλοτιμότατος ἐν βίῳ πολίταις ἦν. οὐ
δὲν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιμελῆ δίκαιον, ὥστε ἅτε τῆς πολιτῶν οὐδεὶς αὐ ὧν ἐμέλλησε
ποτε, οὔτε τῆς ξένων, ἅτε ὧν ἀσυγκρίτων, οὔτε ὧν ἐν ἀγροῖς ὁ μορφεύς. οὐ μὴν ταῦτα δικαι
οσύνης ἕνεκα ἐποιεῖτο, εἰ μηδένα ἀδίκοιη ὧν πολιτῶν ὁμῶν. ἀλλ' ἕνεκα μᾶλλον εἰ μὴ κέ
νοι δόξητε. βίᾳ ἀγωνιῶν οὐ ὧν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο ἐπιστάμενος, ἀλλὰ καὶ ὧν ἀλλοδαπῶν. καὶ
λίσα τῆς πόλεως τὴν μὲν ὠνεῖτο ὧν ἀσεις καὶ ἄγρους. μᾶλλον δὲ βύβλους τε μὲν εἰ, εἴ τις ἐπὶ λεβίτιπο

λεῖν, ἢ τίς ὠνεῖσθαι τὴν πλησιάζοντα αὐτῷ ὁ μὲν, προσαιτεῖ· ὁ δέ, προστίθησι τὴν τιμὴν μετὰ τῆς ἄλλης ἀξίας· ὑπὲρ αὐτὰ τὰ τοιαῦτα δὴ φυτεύειν, ὑπὲρ τὰ κτήσασθαι ὅμορον καὶ γείτονα μέρα τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιότερον· ὥστε ἀξιονίκησεν εἰς παρομίαν ὁ μέρ· Ἰδιωτικὰ χρήσει τὰ πέλας. Μαρμαρίτης. Μαρμαρίτου δηλαδὴ διαφύσεως ῥοῦν. Μαργαίνω. μαίνω. Μάργης καὶ μέργης· μανιώδης καὶ ὑπερμεγέθης· ὁ ὑπερμανὴς μῦθος. Ἐπὶ γὰρ μέργης ὁ πόλεμος τέρας μεμιλωμένος. Μαργίτης· αἰσχύνης ἕνεκα τὸ καλλωπίζεσθαι κτησιφῶντος, ἐπωνυμίαν ἀλεξάνδρῳ μαργίτῃ τῷ ἑβδόμῳ ἐπάλξεως ἤτοι αὐτοκράτορι ἄλλος. Μαργίτης· ἀνὴρ ἐπὶ μαρία πανωμωνύμῳ· ὃν φασιν, ἀεὶ θέλειν μὴ μὴ πλεῖν τὴν ἐν δυνηθῆναι· νύμφιον δὲ ἀγόμενον, μὴ ἄψασθαι αὐτῆς ἀναλφαβήτου λέγοντα, μὴ τὴν μείαν τὸν διαβολὴν· ἀγροῖκον δὲ νεανίαν ἢ δημοτελῆ μῦθον, ὡς συνθανεῖσθαι τὰ μέσ, εἶτα δεῖσθαι τὰ αὐτὰ πρὸς ἑτέρα. Μαργῶσαν χάρα. μαινομένη. Μαρδόνιος ὄνομα κύριον. Μαρδόνος. Μαρδοχαῖος ὄνομα κύριον· ἔστιν ὡς ἀμαύ. ὡς ἐν Ἐσθήρ. Μαρδοῦ ἔθνος τὸ παύλικαί· καὶ οὗτ' αὖ Ἀθηναῖοι αὐτοὶ ἐπὶ σοῦ ἐπὶ σοῦ κτήσαιτο, ὅτ' αὖ νικήσας ἐς βοσπορίδα ἐστρατεύσεν, ὡς ἐπὶ τὰ Φόρου ἀπαλλαχθῆναι, μὴ ἀν ῥᾳδίως ἐπὶ θέλειν οἷς πάλαι ὑπῆκουσαν. Μάρδοι. ἔθνος πλυσιῶν· τραχεῖαν γῆν ἐποιοῦντες, καὶ μόλις ἀφ' ὧν πορίζονται τρεφόμενοι. ἀνίππους δὲ πένητας· ὡς καὶ τὸν πρώτον ἀπιέναι τύχην. Μαρίνω, διατιτικῶν. Μάρκος τὴν σύβιθυσίαν χαλκοῦν ἔστησε, καὶ ἐλαφρὰν ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην θύοντα τῇ τύχῃ, σὺν βασιλικῶν σαντινουπόλ, τὴν ἐπὶ τῶν χερσονήσου μῦθος, ἵν' ἀεὶ δὴ πρὸς ἑσπέραν ἐπόχουσιν ὁ φθαλμῶν ἐπομείμασ, πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν πυθέσθαι· τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν δεσπότην· τὸν ἄθεον· ὁ δέ, λόγοις τὰς ὕβρεις ἐμμένετο· τυφλὸν καλέσας· καὶ οὐκ ἀφῆσιν οὐδὲ ὁ γαλιλαῖος συνθεὸς θαρσήσειε· γαλιλαῖον γὰρ εἰώθη καλεῖν τὸν χριστόν· ὁ δὲ δικαίως παρεκπαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν· ἐὰν χαίρειν φήσι τὸν θεὸν τὸν τυφλώσαντά με ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου, ἵνα σε ἐπιγνῶ πρὸς τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲν πρὸς ταῦτα ὁ ἰουλιανὸς ἀπορίνατο· δεινὸς δὲ καὶ τοῦτο μετήρχετο· ἐωρακώς γάρ τοὺς ἐπὶ δυοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὲρ τῆς χριστιανῶν τιμωμένους; πρόθυμος τὰ πάνδειν ἐπὶ τὸ μαρτυρῆσαι πολλοὺς ἐπειγομένους, ὡς πρὸ αὐτοῦ τούτου τοὺς χριστιανούς· ἀμυδρόμενος, ἐπὶ ἕτερα ἐβάπτετο· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ βαλλόσαν ὠμότητα ἐπὶ δυοκλητιανοῦ· ὑπὸ ἔθετο· ὁ μὲν πάντα τοῦ δικαίου ἀπέσχετο· δικαιοῦν δὲ λέγω, τὸ ὁπόσον ἐπὶ τὴν τοὺς κολάζοντας· ἐξέφερατε ἢ ὧδε νόμω· ἐπὶ ἐλαύνε χριστιανοὺς παιδεύσεως· μὴ μετέχειν, ἵνα μὴ φήσιν ἀδικοῦμοι τῷ πρᾶγμα, ἐπὶ μὴ πρὸς τοὺς διαλεκτικῶν ὑπὲρ ἐλλιῶν ἀπαντῶσι. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμενος, ἔπειτά τινας πρὸς τὸ θύειν ἀναπλίναι· σὺν οἷς καὶ ἐκκρόλιον τὸν κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν.

Μαιανός· μέρσου δικαίου ὑπάρχων ῥώμης· ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον· μετοικήσαντος δὲ τὸ πατρὸς ἐλαθρὸς πόλιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάρχων, ὑπὲρ πιος γένους τὸ ἐπὶ φανέστερον, καὶ ἀπὸ τὸν βασιλέα αὐτὸν ἀσάστιον, ἔλεγε βιβλία τοσαῦτα· μεθ' ἅ φασιν θεοκρίτου σὺν ἰάμβοις γρ· μεθ' ἅ φασιν ἀπολλωνίου ὑπὲρ ἀργυαυτικῶν σὺν ἰάμβοις ἐχ· μεθ' ἅ φασιν καλλιμάχου ἐπὶ λης, ὕμνων ὑπὲρ ὧν αἰτίων, καὶ ὧν ἐπὶ μαλλον σὺν ἰάμβοις, ϛω· ι· μεθ' ἅ φασιν ἀρέστου σὺν ἰάμβοις ἀρμ· μεθ' ἅ φασιν νικάνδρου ὑπὲρ θηριακῶν σὺν ἰάμβοις ατο· ἐπὶ ἄλλα πολλὰ μεθ' ἅ φασις. Μαιλάθης, ὄνομα· τουτέστι ἥρωα, ἀχαρμικός. Μαίλη· ἀμαυρὸν ὕδωρ· ὁ χῶρος· καὶ τὸ λευκὸ ὅτι τὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων· χαλκᾶς οἷα τις ἐμῶν ἐπὶ πνεῦμα ἐπὶ μείλης· ἐπὶ ῥα τῆμος σὺν ὥραις· ἐφθάρη μείλης πολέμου ἔχων· ἢ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπων ποδιά· ἀεὶ εἰσφαίνης· ἐπὶ τὸ δέους δὲ τὸ μείλης μοι σὺν χιλιὼ ὁ λάφηνος ἐ ἐστὶ λησεν ὡς πορφυρίδα. Μαίνα. Μαῖμος· νεαπολίτης φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ· μαθητὴς πόπλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διαδόχος· ἔλεγε βίον πόπλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ κατελοιδόρησεν, καὶ ἐπιπλῆξε· καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαῖνος· οὗτος τὸν πόπλου διατριβὴν παρεδεξάμενος καὶ ἐσιδώρου τὸ φιλοσόφου, τὰ ἀεισοτέλους λόγων κεκινημένος, ἐλθόντι τὸν δὲ τὸν ἀθηναζε, τὰ καινοῦ διδασκάλου τετελεσμένος ἐπεδείξεν αὐτῷ συγγεγραμμένον ἐπὶ μνημα πρὸς ἑαυτὸ σίχων παμπόλλων, εἰς τὸν πολλοῦ φίλτρον· σὺν τυχεῖν τε ἐπὶ ἐναι κελεύσας, εἰ ἔχοι τὸν ἐν βιβλίον· ὃ δὲ ἀναγνὰς ἐπὶ μελάς·

μελῶς, οὐδὲν ἀπεπύθετο ὧν αὐτὸς ἀκούσιον. οὐμὴν τοι ἀμουσον ἀφῆκε φωνὴν οὐδε-
μίαν. τοσοῦτον δὲ ἐφθόνει μόνον, ἵνα καὶ ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς παθήματα εἰς τὸν ἀπάλογον συ-
νείσῃ δὲ ἐκεῖνος, παρ' αὐτίκα ἀνέφθεγκτον βιβλίον ᾠκεῖ. ἤδη δέ ποτε καὶ πόλεως ἐπολιόρ-
κησε πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν, ὧν εἰς ὑπομνήματα ἐπιθέσεώς τε καὶ ἀναχωρή-
σεως. τά τε ἐγχειρή-
ματα σωτὰ ἔσασε πεμφθέν, οἷς ἐπειδὴ μὴ εἶναι τὸν ἀπάλογον πρόδηλα ἦν ὁ μακρῖνος, ἀλλὰ πρόδηλα
δῶν. ἐφ' ᾧ καὶ ἐπομνήματα κατεβάλετο τοῦτον ἀναγνόμενα τὸν τρόπον τοῖς ὑπομνήμασιν ἀνα-
λεπτικὰ ἐπιθέσεις. ὁ δὲ καὶ πρὸς ἐκεῖνα ἀντιγράφει τὴν ἐπιστολήν, μυρίας ὅσας ἐπιθείξε-
σιν ἐπεβαλλόμενος, ἀλλ' ἐπεσάτην εἶναι τὴν θάτεραν ἐξήγησιν τὰ ἀπάλογον. ὥστε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βι-
βλίον ἐνδεδομένον, ἴσως ἂν καὶ τοῦτο ἀνέφθεγκτον. ἴσως δὲ αὐτὸν ἀνεκώλυσε καὶ κόψις τοῦ ἐνυ-
πνίου. ὅτι θεάσασθαί ποτε ἔλεγεν ὁ πόπλος, ὡς ὑπομνημάτων εἰς ὑπομνήματα αὐτὰ μεμίνου ἐσο-
μένων. Μαρίωνος ὄνομα πύριον. Μαρκελλῖνος. ἀνὴρ ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος. ἐδυνάστευσε
μὴν δι' ἀμαθείας, ἐπεὶ καὶ πειρασθεὶς καὶ μὴν ἀλλυεῖν. ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν ῥωμαΐδα παιδείαν. καὶ
μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐτεγένετο. καὶ τἆλλα φιλολογώτατος. οὐδὲ ἐλάνθανεν ἐπέκτητο τὴν ἀρ-
χήν. ἅτε ῥωμαίων βασιλείαν δουλεύων, ἅτε οὐκ ἄνω δυνάστευον τῶν ἐθνῶν οὐδενί. ἀλλὰ τὸν νόμος.
μὴ δὲ δυνάστου ἐξηγούμενος ὧν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανή, πολίτευμα καὶ
ἀνδρεία θαυμαστὴ μεμελετημένα τὰ πρὸς πόλεμον. ὥστε ὠφελῶν σαλούστιος ὁ φιλόσοφος. Μάρκελ
λος. μέγιστος ἀνὴρ δὲ τὰ βασιλέως. ἡδύμος ἀρετῆς ἀπάσης. ἢ τότε ἀρμονικώτερον εἰπεῖν, ἁρε-
τή τις ἔμψυχος. Μαρκελλος πορφυρίου ῥήτορ. ἐγεγράφει βιβλίον. ἀδριανὸς ἢ πόλεβασιλεῦ
σαι. Μαρκελλος. σιδητης ἰατρός. ἐπὶ μέρους ἀνόμασε. ἔλος ἐγεγράφει δὲ πῶν ῥητορικῶν, βιβλία
ἰατρικὰ μέν. σὺν οἷς ἐπόλυκαίου. Μαρκελλος. στρατηγὸς ἐπὶ ἡμῶν. οὐδωρόθη ἰσοσθενὲς τοῦ
ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἡμερότητος μετεῖχεν. ὅπως ἤδη διαβάσης τὸ νυκτὸς ἐγκ
λησίαν δοκῶν, ἐκκλῆσαι τοῦτο μὴ δὲ ὧν ἄλλων τις ἔχων ὁ ἱκανὸν ἄδικα, δῶ δεινὸς γεγράφειν ἐπὶ ἀδι-
κίᾳ φιλύρασι ἐπὶ ἔτει. καὶ ἐκκλῆσαι ἐσπέραν ὡς ἐπὶ ἔτει ζωὲ γεγράφε. ἐπὶ ποσὶ τοῖς τίνι ἄλλο ἀλλ' ὦ
ρα ἡμίζῃ τισίν. ἵνα ὡς ἐπὶ ἐγκλησίας θαυμάζηται. ἵνα μὴ ἤδη ἐπ' ἄλλως ὑπομαχεῖν ἐκφυκῶς.
ἐπὶ πολεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς βοφῆς ἡσυχίᾳ. τότε ἤδη ἄλλα ἤκουσα ἄλλα ἐστεῖτο, ἐπ' ὅπως μὴ δὲ
ὧν ἄρχον διαπιμπλᾶται, ἐπὶ τῆς ῥώμης αὐτοὺς μετετέμετο. οὐχὼς ἐδυνάμην ἐπιχω-
ρείων ἐσθίειν. ἀλλ' ἵνα τὸ παλαιόκτιστος αὖ, μὴ δύνηται μὴ δὲ σμικρὸν πολέον τὸ παῦ ἀνάγ-
καιον φαγεῖν. τὰ ἤδη ἄλλα αὐτὰ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τὸ ἄρχον ἐκρήκτος ἡμέρετο. ἐπὶ τὴ
δλιε δὲ ὧν ἐπὶ μεῖζον αὐδὲ πολαπτεῖσθαι, ἵνα μάλιστα διαγρυπνεῖν δυνῆ.
Μαρκιανός. ἔτος ἐπὶ οὐάλεντος βασιλέως ἰω, ἐπ' ἀπελίου ἐπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. ἐλλόγιμος. ὃς πάλαι μὲν ἤ
ζε βασίλεια ἐστρατάρχης. τότε δὲ πρεσβύτης τῆς ναυατιανῶν ἐκκλησίας. γεγραμματικὸς λό-
γους αὐασκάσαν τὴν τὰ βασιλέως θυγατέρα δηδόσιον. Μαρκιανός. ἔτος ζωῆς μεσωρίῳ ἐπὶ
παμφυλίας. ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἄπασαν ὡς ποτ' ἄλλος ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ ἀπηκριβωμένος. φιλήκελος δ' ὢν ἐφι
λόμαθος ὁ μεσόνιος, τοῦ παντὸς θεν ἔλκε πρὸς ἑαυτόν, ὡς ποτ' ἂν μεγίστης τὸν σίδηρ. ἐπὶ ἰὼ ἔβα
σανίζῃ ὁ πρῶτος τὸ δεῖνα. αἰὰ μεσονίῳ φιλήκελα ἐκάσαντα, ὅτι καλὸς ἰὼ ἐδέν.
Μαρκιανός. ἔτος ἐπὶ ζωῆνος ἔμεζεν. ἐπὶ ὧ δὲ ἰὼ δὴ τῆς ἐπὶ ὧ πρεσβύτης χειροβουθεὶς ἐκτέλε. μεγίστης δὲ ἐξου
σίας τυχὼν παρ' ἐκείνοις ὁ πλαύιος, ἐπὶ βῖς ἐπὶ νουρείοις δόγμασιν ὁ σκληρὸς αὐτὸν καὶ ὧν,
αὐδφυῆ ἔλεπε τὴν ὁμοιοῦσθαι δὲ ἐπὶ θεῖ. ἀλλ' ἐξ ἐνδείας τὰ ἑτέρων. καθὸ δ' ἔκεσον αὐτῆς
βύλομαι φθάσει συμπροφδόμενον δηλῆσει, τὰ κατὰ τὴν τιμὴν τὴν ῥώμην, τὴν ἐπὶ πρᾶτειαν πλη
ρεῖν. Μάρκιον. ὄνομα ὁρᾶς. Μάρκιος στρατηγὸς ῥωμαῖ. ἔτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τὰδε μά-
λιστε οἱ μὲν ἐπὶ δὲ πυρὰ τὸ πρεσβεύσαν αὐτὸν ἐπὶ οἱ πέρσην. ὁ δὲ μάρκιος ἔτε ἀνακλαυσάμε
νος ἔφθη τὰς ἑαυτοῦ τύχας, ἔτε δεδοικὼς ἔξω, οὔτε ἄλλο ἐπὶ πῶν ἀδράσας. ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλο
φροσύνης οὐδὲ τοῦν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν ἐπὶ τὴν γνώμην καὶ τὴ γνώμης, ἐπειδὴ
οἱ κατὰ ἐφιππόμενος γυμνασάμενοι ἐπὶ δὲ καὶ μρᾶ κατεβρεγκυμνόμενος τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὰς ἑρμα τοῦ-
σας, καὶ οἷα ἐπὶ νοὸς ὄντα ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς δεδεζάγνυμνόμενος δεδὸ ἀνάγκαιος

τὰ δὲ ἐν σοφίσι θανάτοις καὶ φυγαῖς ἀναρρώσεις, οὐδὲ πρὸς δὲ δάκρυα τῶν παίδων ἐπαθες· ὧν οὐδένα τεθνηκὼς ἔτι· ὁ δὲ, ὑπαγκάλιος. ἀλλὲ ξύμφυσε δὲ σωτηρίαν ἐπὶ δὲ τὰς, σὺ δὲ νὶ δηλώσας ὅπου τὼ ἀπαλλαγὴν τοῖς σοῖς. ὦ δὲ ἀνὴρ ἄριστος δὲ πολέμια. καὶ πρὸς πάσας δὲ δυνατὸς ἐμπρᾶξαι· τότε δίκαια, ὃν δοῦλόμου μᾶλλον ἀναγκῆς ἄρασιν δοῦ δηλώσω, ἀλλὲ ἐῶντε καὶ πρὸς σωφρονῶς πρὸς αὐτὰ δ. καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἀγαθὸν δοῦ πάσης καὶ πᾶσας δὲ πόθυμοῦμεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαιῶν· μεγαλόφρωντε καὶ δωρημάτινος· δὲ ἐς ἐπανόρθωσιν πρὸς χειρόδεκτος· ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάδοι ὦ ἀρὰ πάσας δὲς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γένει φύσει· οὐδὲ φύεται τις δοῦ θνητῶν καὶ σωφρόνων ἀσυμάθων πρὸς παῖδα μαθός· ἐν εἴνατε οὖν παῖδα καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἑτέρας ἀν ἀτυχεῖς κἀράστε ἐς ἄδες προσῆκε· τὸ δὲ πρεπὲ καὶ φαιδρὸν ἀν ἐσῆν αὐτὰ τοῖς τρόποις· οὐδὲ τὸ θρασύπολιτὸν τῶν πέλας, οὔτε ἀσυμοῖς ἐς προσαγεράσει· οὐδ' ἀνὴρ ὁ δηλαδὴ τὸν καὶ μεθιόπαθες, ὁπότε δυόργης ὅλος γίνοιτο· οὐδὲ ἡ παῖς τὰ ἀνθρώπινα ἐσωσμένα χάρις· ἀλλὰ ἐν πιρὸς ἐς χαλεπὸς ἐῶ· ταῦτα δὲ δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλαψε· καὶ παῖδα μάλιστα ἐπὶ δὲ τὰ δίκαια καὶ τὼ φυλακὴ ὧν μόνον ἀκριβέστε καὶ ἀπαρέσκειος· καὶ οὐθὲν ὧν ἐσῆν δηλοῦσα δοῦ τομία. ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ τῶν δὲ τῶν ἀρχόντων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητες εἰσὶν αἱ ἀρεταί. μάλιστα ἡ δίκαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λέγουσα τὸ δίκαιον φύσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα· αὐτοῖς τε οὐλυσιτελὲς δίκην. ἀλλὰ τί α μεγάλων συμφορῶν· μάλιστον γὰρ, τὸ ἄριστον δίκαιον ἔβλαψε· καὶ δεκλάθη τὸ παράδοξος· πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων, μῖσος ἤγειρεν· ἐμοὶ μὲν οὖν ἄμε τοῖς σώμασι δια-λυομένοις, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὁτιδήποτε ἐστὶν σὺν ἐμοὶ σωθαλύεται· καὶ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἔτι ὄδιν, ὅτι οἱ λόγοι μαθηταὶ ἐς ὁλοκλήρως τοῦτο μαθὲν μὲν δοῦ πολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθὸν, δικαιοτὼν δὲ ζῆν τὼν δοῦ λαμένους. εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τὸ παντὸς τυγχάνουσιν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν οὖσαι· κἀγὼ μὲν τὼ ἀπαλλαγὴν ὧν σωμάτων διαμένουσι. μᾶλλον μὲν οὖν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ ὧν κακῶν. δοῦ χώσα τιμὴ φαίνοιτο αὐτοῖς ἀρετὼ ἀσπούσιν· ἰὼ αὐτιῶθι καὶ τὸ τυχὸς ἡ πόδοι ὧν ζώντων ἀλόγων μνήμη μέχρι πολέου δαμείνασα χάρις· ὁ καὶ ὧν ἀνδρὶ ἐκείνῳ σωτέον. οὐ γὰρ μόνον οὐολυσιν οἱ τοῦ τὸν ἐπενθησαν ὧν ἦρχεν· ἀλλὰ καὶ ῥώμαῖοι πένθος ἐποιήσαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ· καὶ αἰγυπτίαις δοῦ δέμναι χρυσὸν ἐς ὃν ἄλλον κόσμον, ἐς μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι· ἐς πενθήσασαι σὺν αἰδέσιον χρόνον, ἐς ἐς τὸ δὲ πομπὴ σὺν δηλαιτερὸν ὅλον, ἀτέρμονα δεῖ πηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη. Μάρκιος νέος. ὄδιν σὺν ὧν οὐλυσιν οἱ. Μαρκίων μαρκίωνος. ὁ αἱρεσιάρχης. Μάρκος ὁ καὶ αὐρήνιος βασιλὲς ῥωμαίων. ὁ ἐπαινετὸς καὶ πάντα φιλόσοφος. ἀπροαστὴς μὲν ἄλλων πολλῶν γνώμενος. ὑπερομὲν δίκαιος ἐς ὁξὺς σὺν βοιωτίας φιλοσόφως, ἐπαὶ τῆς ῥώμης. θαμίζων αὐτὸν ἐς φοιτὼν ἐπὶ βύρσαις. πρὸς ὃν ἐς λύκιος τις γναθμος ἐκλόπτων, ἡρώδου τὸ ἀθλωτὸς ἐκλόπτος, ἥρεῖ πρὸ ὀνία, τοῖ βαδίζῃ. ἐς ἐφοῖτι ἐς ὁ μάρκος. καὶ λὸν ἔφησε γηράσκοντι τὸ μανθανέμεν. ἐμὶ δὴ πρὸς σὲ ἔξουσιν φιλοσόφου μαθησόμενος ἄ ἔπω οἶδε. καὶ ὁ λύκιος ἐξάρας τὼ χεῖρε ἐς τὸν οὐρανὸν, ὦ ἥλιε ἔφη· ὁ ῥωμαίων βασιλὲς, γηράσκων ἥκω, δέλτου ἐφάψασθαι ἐς δηλώσαι λου φοιτᾶ· ὁ δὲ ἐμὸς βασιλὲς ἀλέξανδρος δύο καὶ λ', ἐν ἀπέθανεν. οὗτος ἔγραψε τὰ ἰδιούριου διαγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'. Μάρκος βασιλὲς ῥωμαίων. ὃν ἐν πολιτεύεσθαι σωφρονῶν μᾶλλον ἢ παινεῖν ῥᾴδιον. οὐδενὸς λόγου τεῖς τὸ ἀνδρὸς ἀρετεῖς ἐξισοῦμοῦ. ἐν πρωτος γὰρ ἥδη τῆς ἡλικίας, ἀναθῆτε καὶ ἡσύχιον ἔσχησε μῶσος, οὔτε καλὰ δέος, οὔτε καθ' ὕδονὶ τρασπεὶς τὸ πόσωπον ὤφθη πώποτε· παινεῖ δὲ ὧν φιλοσόφων τοῦ ἀπὸ τῆς σοφῶ· καὶ ἰὼ ἄρχε ἐκείνων μιμητὴς, οὐ μόνον καλὰ τὼ ὧν διαπεμάθων ἐπιτήδευσιν, ἀλλὰ καὶ καλὰ τὼ ὧν μεθημάθων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐν νέᾳ σὺν ἡμιδῶν τῆς ἡλικίας δηλαμπεν. ὡς πολλάκις τὸν ἀδριανὸν ἐπὶ τοῦ τὸν ἐθελῆσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀναγεῖν ἡλήρον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν ἄσε βῖ πότερον καλὰ νόμον ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὼ αὐτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε. τοῦ τον δ' ἐσωσοιησῖν ἐγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας ὧν ἀσεβεῖ, ὡς ἀνῇ τὼ τῶν δὲ αδοχὴν, εἰς τὼ ἡ μονίαν ἐκβάλλοι. τὸν τε γοῦν ἰδιωτὼ ριον σὺν ἰσηγεία βῖς πολλοῖς ῥωμαίοις

ἐβίω

εβίω, ἀδόξως τῇ ἐσχάτῃ συμφορᾷ χρησάμενος. καὶ ἐπεὶ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὰ μεγάλα
ἐφρόνησε μάλιστα, ἐπὶ τὴν ἀκραν δυναστείαν καρτερώτερος, ὡς ὁ σὺν δεμίαν ἀλλοτρίαν ὑπὸ χεῖρα ποιήσατο. αὖθις ἐλεύθερος μὲν καὶ δαψιλὴς ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἀγαθοῖς δὲ ἐν μέρει ἐν τοῖς τῶν
ἐθνῶν διοικήσεσι. Μάρκος βασιλεὺς ῥωμαίων ὁ Αὐρήλιος ἐπιληθεὶς ὄνυξι μὲν καὶ τάσ
ἄλλας ἀρετὰς ἁπάσας. καὶ ἄριστα δὲ ἀνθρώπων τῶν ἐμπειρατευομένων τιμὴν ἔρξε. πλὴν νεβόσιμ
οὐκ ἀλλὰ δὴ σώματι ἀνδρίζεσθαι ἐδύνατο. ἐν τούτοις ἐξαθενέστατος τῶν ὑπ' ἐδείξατο. πλεῖ
στον δὲ ἐν ἀνδρείᾳ διὰ χρόνου. ὅθεν καὶ νεῶν αὐτῆς ἱδρύσατο. ὀνόματι τινὶ ἰδιωτικῷ καὶ μήκω
τε ἀηδονθέντι προσκαλέσας αὐτὸν. αὐτὸς μὲν γὰρ πάνυ τοῦ ἁμαρτημάτων ἀπείχετο. καὶ
ὅτε ἐκὼν ὅτε ἄκων ἐπλημμέλει. τὰ δὲ δὴ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα, ἐν μάλιστα τῆς γυναικὸς
ἔφερε. καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει, ὅτε ἐήλαζεν. ἀεὶ μήν τις χρόνῳ ἔπραττεν, ἐπήνει καὶ ἐ-
χρῆτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ. ὧν δὲ ἕτερον, ἀπροσποίητο. λέγων ὅτι ποιοῦσι μὴ τιμὴ ἀνθρώπους ὁποί
ους βάλεται ἔχειν, ἀδύνατόν ἐστι. βίος δὲ δὴ οὗτος, ἐσόμενος, τί ἂν τις αὐτῷ ποιοῦ χρήσιμος
ἢ χρῆσθαι. ἔτη γὰρ πεντήκοντα καὶ μῆνας δέκα, ἡμέρας τε ἑπτὰ ζήσας, ἐπὶ ἔτη ἡμέρας ἰσάσας
ἄρξας, ὁμοίως διὰ πάντων ἐμμελὲς ἐν δεξιᾷ κλοιῷ θή. ἀγαθὸς δὲ ὢν ἐπὶ οὐδὲν προσποίη-
τον εἶχε. πάμπολλα γὰρ ἐπὶ παιδείᾳ ὠφελήθη, ἐνρητορικῇ λόγοις τε φιλοσοφίᾳ ἀσκηθείς. ἀφ' ὧν
δὴ παμπληθὴς φιλοσοφεῖν ἐπελάβοντο, ἵνα ὑπαὶ τὰ πολιτίζωνται. πολίτορ δὲ ὁμῶς ὑπὸ τῆς
φύσεως ἐξήρθη. λέγει ἐπὶ δεῖς ἐπαίνους μυρίας εἰς αὐτὸν ὁδόν. Μάρκος ἀντώνιος, ῥωμαῖος
ὃς ἐπὶ ἀσωτεῖ πρὸ. ἀδείς ἀντιφάσ. δυνεῖ δέπως, μεγαλνοῖ ἐρ γν. ἐκεῖν ἀπροδείξαθαι ἐν αὐτῷ.
εἰσιῶντο ὁσημέραι. ἐ γὰρ ἔλιφησι τῆ γαρεῖ καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις. καί ποτε μεθ' ὑμῶν
θοινα ζόμενον, Φάβιος ὢν ὑπαλαμήδων εἶς, λαβὼν ἐκπομπερυσάλα μέγα τίμιον, εἶ ζάκωνα πα
τέαξεν αὐτὸ. ὁ ἐπὶ δὲ ὑφουνεφὴς ἐπὶ ἄχει πολκτεῖς τὸ ψυχὴν. ὁ τοίνυν ἀντώνιος πειρώμενος
αὐτὸν τῆς λύσης ἀπάτειν, ἀναβαλεῖς φησὶ τὸ πραχθέν, καὶ σεαυτὸν ἡμῖν πρέξεις φαιδρό-
τερον συμπότιον; ἢ οὐ φίλον ὅτι δράσαι τοῦ δοῦναι ἑξέσαι, ὅπερ δρῶσι τῷ οἰνοχόον καὶ τὸν ἀρ-
γυροῤῥόον πολλοὶ πολλάκις. Μάρκος μάλλιος, ὁ παρίδης. κελτὸ ἐπελθόντων τῆ ῥώμη, τοῦ
Πίου τε δηέσαντος μεγίστων τιμῶν ἠξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτιον πολλάκις ἐσκαλαμένον, ἀγ μέ
νον εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ δεινεσοῦ γνωείσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐπὶ τούτῳ ὁ Φι-
μάθμος, πᾶσιν ἀφίεται βίος ἑαυτοῦ χρήσας ἐπὶ ὁφλήματος. προῖόν δὲ τὴν δόξαν καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀ-
ποδήδου. καὶ ταῖς δημοσιώσαις ἐπαιρόμενος, ἐβούλατεν ἤδη χρεῶν ἀποσβέσαι, ἢ τὸν δῆμον.
ἀξιοῦσι δανεῖσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι ἔσαν ἀνέμητον. Μάρκος.
ἀρεθουσίων Σπίσιος. λέγω καὶ βίω πεπεσμένος. ὃν Σπὶ ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰτίαις ὑπέβαλον. ἐς εἰς ὑποπόμου ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις πρέδοσαν πεντεῖν αὐτὸν ταῖς ἐφέσι. μετὰ δὲ
ταῦτα εἰς τύραννον ἐμβαλόντες, καὶ χάρῳ καὶ μέλιτι χίσαντες, ὑπαίθριον ἠώρκησαν θέρος
ἀπεμπ. σφήκασόμου ἐς μελίσσας εἰς θοίνην πρυσελεύμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότος διεπαρτέρησε.
Μάρκος ὁ ἀπελιάς. ἔχει τὸ λους μὴ. πεφάλαια λέ. Μαρμαρέω. λαμπρεύω. ἐς μαρ
μαρέαισιν αὐγαῖς. λαμπρεᾶις. μαρμάρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν. Μαρμαρυγή.
ἀστραφὶς. λαμπηδών. Μαρώνεια. βόσος ἐσὶ τῆς ἀπιωπῆς. ἀδημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Παμφί
νεσον πρεσβείᾳ μνημονεύει. ἔσι δὲ καὶ πόλις σύνθρακη. ὧν φασιν εἶναι τὸν ὑφόμυρσινον
καλουμένην. Μαρωνεῖτις φυλὴ Ἰσμαρικὴ. ἐς μαρώνειος οἶνος. Μάρων μάρωνος ὄνομα κύνει
ον. ὁ παρῶνος οἰνιστὴς μαρωνείας. Μάρσιππος ὄνομα κύνειον. Μάρσιπος. σάκκος. θυλάκι-
ον. σακκέλλιον. εἴδον τινας ἐν πέζαις μαρσιππίας ἱματίῳ ωνεκεκτιθεμένους. ξενοφῶν. Μαρσύας
περιανδρου πελλαῖος ἰσαῖος. οὗτος δὲ ὧν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος. καὶ ἀδελφός αὐτὶ
γόνατος μεβ' ἑαυτὸν βασιλεύσαντος. σύμβολος δὲ ἀλεξάνδρου τὸ βασιλέως. ἔγραψε μακεδονικὰ
ἐν βιβλίοις δέκα. ἤρξε δὲ ἀπὸ τῶν πρώτου βασιλεύσαντος μακεδόνων. καὶ μέχρι τῆς ἀλεξάνδρου
τοῦ φιλίππου ἐπὶ τὴν συρίαν ἐφόδου. μετὰ τὴν ἀλεξανδρείας πτίσιν. ἀπὶ ἀπὸ ἐν βιβλίοις ιβ'.
καὶ αὐτοῦ ἀλεξάνδρου ἀγωγήν. Μαρύας κρίτου Φιλίππου Φιλιππεύς. ἰσαῖος ὁ νεώτερος.

Μαρσύας, μάρσυ ταρβιώς, ἰσοελικός. ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ'. μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ'. καὶ ἕτερα τινὰ περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος. Μαρσύας. ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ Ἰουδαίων ἡγεμόνος, ὃς μαρσύας ἐπένετο σοφός· ὅστις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς, αὐλὸς ἀπὸ καλάμων καὶ χαλκοῦ· ὃς καταφρονήσας, ἔρισεν ἑαυτὸν εἶς τὸν πλάτανον καὶ ἀπώλετο· καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς μαρσύας· πόθεν οὖν μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀπώλετο· κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐπένετο καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς ἀργυραύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος φησί. λέγει δὲ μῦθος ὅτι ἐξεδύρησε τὸ δέρμα Ἀπόλλωνος· καὶ φέρεται λόγος πόθεν ὁ ρμίσδυτος τὸ δέρμα, ὃς αὐτομόλησε πρὸς κωνσαντῖνον τὸν μέγαν· ἐξελθὼν δὲ εἰς θήραν ἄρκος καὶ εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθὼν, τοῦ κελλημούων ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἐξανασάσθαι νεκρὸν τὸ καθῆκον, καὶ εἰλκυσε τὸν μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. βουλὴν δὲ ἀκηκοότες ἀναμαθόντες οἱ τῶν περσῶν κρείττους, μετὰ θάνατον τὸ σῶμα, τὸν μὲν τεθνεῶτα βασιλέα τὸν ὄ, ἀναιρεῖσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ σιδήροις περιβάλλουσιν. ὃν ἡμαμετὴ διὰ τῆς βουλῆς μηχανῆς εἶναι εἰσεμηχανήσατο, ἐξήμαρε· καὶ ἀσφαλὲς, ἵνα μὴ τῆς πρὸς τὸν μέγαν ἔριδος καρτῖνον· καὶ ἰσοελικός. Μαρτῖνος, ὀνομακύλιον· ἐκ μαρτιανός. Μάρτιος. μάρτιος βήρος τὸν θουνυδάθην ἐκπέμψει καλεμαγεῖν σύαιμον εἰς ἀρμενίαν. ὃς δὲ εἰς ὃ ἄνω ἐκ τῶν οἰκείων περὶ πάντα τὰ περσικὰ βουλὰ, τὰ περόσω εἶχετο ὁρμώμενος. ὧν δὲ ἱκανὸς ὁ μάρτιος μόνον ὁ πλοις βιάσασθαι τοὺς αὐτοκρατορικοὺς, καὶ ὁ ξύτητι πολαβεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς καθεσφίσασθαι καὶ περὶ στρατηγῶν ἀλκὴ, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι, ἐκ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσασθαι· ἐλπίδι δὲ ἀγαθῇ δελεάσαι. χάρις τε ὧν ἐκ πᾶσι τοῖς περασομένοις ὑπὲρ τὸ καὶ λεγόμενος· τὸ μὲν ἀμάραντον ἑπάσου καὶ ὀθυμόμενον, πάμπυθυμόμενον· τὸ δὲ ἐλπίζον, ἔτι μᾶλλον αὔξουσα· καὶ λαμπρότητα καὶ τῆς πρὸς βασιλέα δεξιώσεως, καιρὸν ἔδει· οἷς περσὶν ὁ πρὸς τὰς βασιλέας σωτῆρος, ἐκ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς συνοξύτητι δραστήριον, αἱρεθέτερον ἐδείκνυε τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτὸ μᾶλλον ἢ τῆς ἔχθρας ἀντιποιεῖσθαι. ἀφιππόμενος οὖν εἰς τὸν καιρὸν πολλὰ ὧν φρουραρχόμενον κατεῖχεν ἐπιστήσουσα, νεωτερίζειν πειρωμένας, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονήσας, ἀπέφηνε πρῶτον εἶναι τῆς ἁρμονίας. Μαρτυρία. δίκη ἐστὶν, δικαιώματα. Μαρτυρία. ἐν μαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας. ὅτι ἡ μὲν, πρόσωπον πάσαν δηλοῖ· ἡ δὲ ἐν μαρτυρία τὸ ἀπόνομον. Μαρτύριον. σημεῖον· ὡς ἐχουσα τὰς πολάπας τὸ νόμα τὸν ἀληθῆ νόμον, ἐν τολαῖς ἐπάλουν. ἐκ μαρτύρια ἐ δικαιώματα. Μαρτύρομαι. μάρτυρα σπαλῶ. σοφοκλῆς. μαρτύρομαι θύσθεοῖσι, πρὸς δὲ θύσφίλους οἷς ἂν ἔμεμφθῇ μάτ' ἐμοῦ ἐλθεῖν πρὸς οἰδίπουν· καὶ αἰλιανός. ἀλλὰ τοῦτον μαρτυρόμενος, ὡς ἔστ' ἐδικοῦμην ξένιός θεος χάριν. μαρτύρομαί σοι χελιδόνα. ἴσον ἐκ τοῦ δείκνυμι. ἀκουσόμενος λαλήσω σοι. ἵππλ ἐκ δι' ἀμαρτύρομαί σοι. διὰ τὸ μικρὸν. οἱ δὲ, διὰ τὸ ὦ μεγάλα. Μαρτύρονται. ὅταν ἀντὶ τοῦ, τῶν μαρτυρίαν ἐπάγονται καὶ παρέχονται. πολλῶν πολιτείας. τὸν ὄμνυον μαρτύρων). Μαρτυρῶ δωτικῆ. ἐκ αἰτιατικῆς. ἐκ δύο φωνηέντων μῖνα πάσχειλα, ἀνῶ μαρτυρῶ αὐτὸν ἀγιάσω.

Μάρτυροι πρὸ μικρῶ. διὰ τῆς μάρτυρος λύθείας. Μάρτυρ. συλλάβα. διαχρίσονται. ἀλλὰ πολλῶν μάρτυρ μυρσίνος ἀμυλοχείλης. Μαρτίας ὄνομα κύλιον. ὧν δὲ ῥήτορ φλύαρος ἐκ θορυβώδης. ἀλισοφανής. πρὸς τὰ δὲ, τὶς αὐτερεῖ μαρτίας. Μασσαλία. ἰσοπαράτης φησὶν ἐν ἀρχαδίμω. ὡς φωκαεῖς φυγόντες τὸν τὸ μεγάλου βασιλέως διαστοτείαν, εἰς μασσαλίαν ἀπῴκησαν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἀλεξοτέλης ὁ λόγῳ. Μασσαγάσης. ὁ τῶν νομάδων βασιλεύς. αὐτὸς ὧν ἐστὶ πάντα ἐκ τυχής. ὦ τὸν μὲν ἀρχὴν τὸν πρῶταν, ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς καρχηδονίων ἐκ σύφακος, ἀναλαβεῖν καὶ πολαγεῖν ἐκ μέγιστον. ἐκ διὰ μαυρουσίων ἐκ παρῴκησε πάντα, μέχρι τῆς πυρωναίων ἀρχῆς ἐστὶ μεσόγεια. ἡ μερῶσαι δὲ γῆν πολλῷ τὰ πολλὰ ἐκ νομάδων διὰ τὸ ἀεὶ πόργατον τῷ φαγόνθον θησαυρούς τε μεγάλους χημάθον καταλιπεῖν. ἐκ σρατιὰν πολλῷ πεπυμνασμένῳ. τὸν ἐχθρὸν δὲ σύφακα μὴ ἡμάλωτον ἐλεῖν αὐτὸ χειρί. παρχηδόνιον τῆς ἀνασάσεως πενέσθαι πάμπαν αὐτῷ ἀσθενῆρώμαις πολιορκοῦντα. ἐ φυσὶ ἐ τὸ σῶμα μέγας τε καὶ ἄρρωστος. ἐσχνὸς πολὺ ἐ μέχρι τὸ θανάτου, ἵππου τε χωρὶς ἀναβολίως ἐ-

ἐπέβαινε. ἐπὶ μείζω δὲ ὧν δετεμκειώσω μάλιστα τὴν ἀρρωστίαν αὐτὸ γὰρ αὐτὸ παίδων γινομένων ἐπὶ ἀθενεστέρου, ὅταν μὴ ἦσαν αὐτῶν μείους τ δέκα. τεταετὴς ἢ παιδίον σὺν ἡμέρᾳ ἓν τῆς ἀπέλιπε. ἐπ ὧδε μὲν χόνστε ἐπ σώματος ἔχων ἐτεθνήκει. Μασσαγέται. ὁ σὺν λύκῃ τὴν νομάδων βασιλεύς. ἀνὴρ τ καθ' ἑαυτὸν βασιλέων ἄριστος ἐπ μακαριώτατος. ὃς ἐβασίλευε τῆ ἑπτὰ πολέων τ ξ. ὑψηλότατος ὢν ἐπ πολυχρονιώτατος. σὺν ἐνίκων γὰρ ἐτ ἐτελεύτησε. ἐγένετο ἢ ἐπ δυναμικώτατος τ καθ' ἑαυτὸν κ τὴν σωματικὴν ἕξιν. ὃς ὅτε μεθεστάναι δέοι, τὰς σὺν τοῖς αὐτοῖς ἔχεσι, δὶς ἡμέρας ἔμενε. καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἀνίει. ἐπ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιστρατεύσατο πάθειαν, ἡμέραν ἐπ νύκτα ἀνατρεπών, οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτὸ δυνάμεως. ἔχων σὺν ἡνίοχα ἔτη καθ' ὃν μετὰ λαξεπτέριον, ᾧ ὀνόματι θεμβάι. ὃν μεθεῦτε μικρὸς εἰστρατεύσατο. πρὸς ἢ τοῦτον, ᾧ τέσσαρας. διὰ ἢ τὴν πρὸς ἀλλήλας βύβλον ἄνοιαν, διετέρησεν ὅλον βίον, πάσης ἐπιβολῆς ἐπ παντὸς οἰκείας μισθοῦ ἄμοιρον αὐτὸ γενέσθαι τὴν βασιλείαν. τὸ δὲ μέγιστον, τῆς νεμεσίας ἁπάσης, ἀχήκουν τὸν πρὸ τοῦ χρόνου ὑπερχούσης, ἐπ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρας καρτερὺς ὑπερέχειν, ἐπῶς ἐπ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύναται συμφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρτεροὺς, ἀδεμίας ἧττον ἑκάστῳ τ καρπῶν, σὺν δυσὶ σάσι μυριοπληθεῖς ἀγροὺς καθεσπερίσας πανφόρους. Μασσαλιῶται ἔθνος. Μάσσ. Φυρὰ. ζυμοῖ. Μαθητής. ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μαθητὴς οὖν σὺν ἔθου, ὁ πολυγνώμων καὶ ἔκλυδος. ἐπ μηδὲν βέβαιον μηδὲ καθαρὸν γινώσκων. ἢ οἱ μανθάνοντες ἐπ μαγείαν. διὸ καὶ μεταφορᾶ τοῦ μεμαλαγμένου ἱματίου τ ἢ ἄλλου τινὸς ὡς ἱμάς. Μαθητὴς ἄνθρωπος. ὁ μεμαλαγμένος ἐπ σὺν βίᾳ καὶ τοῖς τριακείοις. τὸ αὐτὸ τοῖς πολλοῖς ἐπ τοῖς πολλοῖς. Μαθὸς ἐπ μασός, μυελὸς ἐπ γινόμενος καθεχρηστικῶς δὲ ἐπ σὺν ἀνδρός. τὸ μὴν μαθὸς, διὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω. τὸ ἢ μασὸς, διὰ τὸ μεσὸς εἶναι μάλακτος. καὶ ὅθεν σὺν ὧδε μαζός. Μᾶσον. μεῖζον. μανερώτερον. ἐπ πρὸς δὲ μᾶσον ἐπ πέρου ἀμαλέω θυμὸς νῦν, ἄγων μέγαν ὑπὲρ ἐκπ. Μασώμενος. βουζυγίας τὴν πόδα σωμένων. διὰ τὸ μασῶ μασᾶς. ὡς πελῶ πελᾶς. ὧδε ἀπὸ φαίνεται σὺν πλέον. Μάσων. μανερώτερος. ξενοφῶν. ἀν μὴ πολὺ μάσωνος δὸς εἶναι. μάσωνος.

Μάσαπα. μάσημα. τροφόν. λέγεται καὶ τὸ σόμα καὶ τὸ μάσημα ὁμωνύμως. ὡς ἐπ χοίνικα λέγομεν ἐπ τὸ μέτρον ἐπ τὸ μετρούμενον.

Μασαρύζει. σημαίνει ἐπ σημαίνεται χάλκη. διὰ μεταφορᾶς τὴν τῶν ἀθίων παίδων. ἀπὸ τὸν μασὸν ἕλκοντα τὸ στόμα, συναγόντα χάλκη. ἀπὸ φαίνεται. ὁ δὲ τῶν ῥόδων μασαρύζει. Μασεύων. ζητῶν τ. ἀπὸ πολέω τὸ ἐπ δέω ἐπ σπουδῶν ἐπ μασεύων ὑφ' ἡμέρου θεῶν. Μάσειρα. σὺν ἡ φιλισταίνων δημοσθένης. τὴν μὲν σὺν βράκην καθῶν, τὴς γὰρ ἂν ἄλλος ἔχοι σροπίλον καὶ καμβύλλων καὶ μάσειραν. μήποτε δὲ γράφεον ἀντὶ τοῦ μάσειραν βάσειραν. ἢ σάσειραν. ἢ ἐπ μασον. ἑαυτὰς δὲ ἃς πολιτεύσασθαι ῥίσομεν ὧδε ἀναξιμένει σὺν ζ' τ πόδι τὸν φίλιστον. τὸν δὲ μάσειραν οὐδαμῶς. Μάσορες. ἀρχῆς διὰ τοῦ δεῖσθαι μὴ ἐπ τοῦ ζητεῖν τὰ ποινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ σὺν πέλλῃ μασροί. Μάσσ. ἡ διὰ τοῦ νῶ μάσιν. Μασιγίας δεῦλος, ὁ διὰ μάρτημα μασιζόμενος.

Μασιγίας σὺν μελίτης. δεῦλος. ὁ Ἡρακλῆς διὰ μελίτης νύμφης. καὶ μελίτη δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Μασιγῶ, αἰτιατικῶ. Μασιγώσιμος. μασίγων ἄξιος. Μάσιμα σίζει. Μάσιξ. δύο τὸν ἴσον πλήθομεν. σὺν ἐπ γράμματι. καὶ νεμύωνος φίγιτορ ἔρρα φέα μάσιγα.

Μασίχη, εἶδος μυρεψικόν. καὶ μασίχον ὁμοίως. Μασιχῖνος. Μασός. ἀπρώρεια. ἔχω ὁρᾶς. ἵω γὰρ σὺν δεξιᾶ τὰ φερσείου μασός. τοῦτον εἰπαθλήφθη πρὸς πολλὰ οἱ ὁμῶς σὺν ὕστερον χήσιμον ἔσεσθαι. μασὸς ἰὼν ὑπὲρ αὐτ, ὧδ' ὀνόμωκε στὴν ὁδός. Μασρωτεύω. μασρωτεία. μασρωτεύοντες οἱ βασιλικοὶ ὧδ ζώωνος ᾗ ὧ βύς σὺν ἵππας, πρὸς τοὺς ἐπ ἀρρενῶν ἔρωτας, λυσσᾶν ἔχει παίδων σὺν τόπως. Μασρωτὴς. μαυλιστὴς. πορνοβοσκός. Μασρίλιον. τὸ τοῦ σὺν θαῖμα σρωτὶ δι' ἕριον. Μασχάλων ἄρεις. ἀντὶ τοῦ κωθωνισθῆσαι. οἱ γὰρ μεθύοντες ἄρον τὰς μασχάλας καταμυνώμενοι. καὶ οἱ μὴ νήφοντες χεῖρας ἀνέχοντες, πάλω ἔπινον. καὶ χεῖρας ἀνασχόμενοι, μεγάλως ἐχετώντο ἕκαστος. Μασχαλισθῆναι. εἰώθασι τ ἀνδριάντων ἐπ τὰς κεφαλὰς διὰ μολόσειν τὰ ξίφη. ὥσπερ διὰ πεζόμενοι δίκοσι τὸν σὺν φόνῳ, ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τῶ

φονεύειν ὃς τὰ ἄπρα ἔτεμνον, καὶ πρὸς τὴν μασχάλην αὐτῶν ἐπρέμαζον αἰτά. ἵνα φησὶν ἀθηναῖος γήροιτο πρὸς ὃ αὐτὴ τίσασθαι τὸν φονέα. ⸂ἀγχάλωνιος. ⸃ ἀφ' ἑρμαζε τὲ μὴ οντες θανόντες. πρὸς τὰ ἄσπος. καὶ τοὶ ὁρῶντες ἐμφύλιον πόλεμον, ἠπρωτηκέναζον θυσίαν αἱρεθείας, σὺν ὠνγὸς μέρας τὸ σώματος ἀποτεμνόμενοι. καὶ πρὸς ἦσσον ἑαυτοῖς, τὰ ἄπρα σωθέροντες, ἀνὰ τύχην ὡς τὴν δύναμιν ἐκ θέρων ἀφαιρόμενοι. ἵνα τὸ μὴ παθεῖν εἰ ὑστερόντι δεινὸν παρεκ θέρων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄπρα. ὁ μασχαλιοθῶν αἰ ἔλεγον. σοφοκλῆς. σὲ ψαι γὲ εἶσι πρὸς φιλῶς αὐτὴ δουκῆ ἔρα τὰ δὲ νέκφοισι δὲ ξαθαι νέκυς. ὑφῆς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη, νεὰ δὲ λαβοῖσι κέρα κηλίδας ἀξέμαξε. πρὸς τὰ ἁμέμνονος. Μασχαλίσματα. ἀεισοφανὴς παρὰ σοφοκλεῖ σὺν λέπρα κεῖσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίρασαν. οἱ γὰρ φονεύσαντες ἀξ Ἑμβρυκλῆς τινας, ὑ ὥσε ρ τὸ τὴν μιῶν σὺν πλίμφν, ἀπρωτηκέισαντες μόρια τούτου ⸂ ὀρμαθίσαντες, ἀξερμάσαν τὸ βαχάλα, διὰ τ μασχαλῶν διέραντες. ⸂ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνῃ δὲ ἡ λέξις ⸂ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τ ὤμων πρέα σὺν τοῖς τ θεῶν θυσίαις. Μαζόζων. ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. μαζόσας ὁμοίως ἄρηται παρὰ ⸀ λησιανῷ μαζίζω. Μαζολάχανα. σημεῖον τὸ πρὸς ὄρκον. ὃ ⸂ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, ἀνορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δέ σε τὶ ⸂ τοῖς ἑλλογίμοις ἀρμενιακοῖς τὸ, ματαιάκαλά. Μάταιον. ⸂ ματαίως. Μάτην. ἄλλως ἴωνες. Ματηρεύειν. ματαίως ζῆν. Ματήσεβον. ἀμελήσουσι. Ματθαῖος ὄνομα κύριον. ὁ ἀπελισὴς ματθαῖος, ἔχει τίλας ξήροφάλακα τινέ. Ματθίας ὄνομα κύριον. ὧν δὲ ἱερὰς ἱλλυρικόν. ⸂ ἔστιν σὺν ⸀ αὐτίοχος. Ματία. Ματιολιχός. ὁ πρὸς τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον ⸀ τόνω, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστον φασιν. ἢ ὁ ματαιαβελὸς μέρος καὶ λοχῶν, ἢ περισμέρος. μάτη γὰρ εἶδος μέρους. ὁ ξυβώνως δὲ αὐ αγωσέσυῶς φησιν ἡρωδιανός. Μάτι εἶδος μέρος. ἢ τὸ ἐλάχιστον. Ματρέασ. ἔστι λαοσωλαίος ἰωνικὸς. ἐρεφθῆθείον, ὁ αὐτὸ ἑαυτὸ κατιόθις. ⸂ ζικτεῖται, τὶ τὸ τὰ ματρέασθείον. ἐποίησε δὲ ὕτος ⸂ πρὸς τὰς ἀεισοτέλους ἀποείας. δυατὸν ἥλιος δύφμὴν, ἡλυμβᾶδὺ. Ματρίκιον. Μάτρις ὄνομα κύριον. Μάτρωνος ὄνομα κύριον. Ματυλλέων. τὸ σὺν τιμάφασιν εἶραι. σὺν ὧγρές διατρίβεσθαι, ἐδέχοντο δὺς ρασλομβάς καθαμεθυσθῶναι. μὴ ἀνδρος. ἐπιβρέουσιν οὐκ ἰμώξεται ⸂ ῥεῖς σὺν ματυλλέων δυβρίον. Μάπορλας. ἐοθίονλας πολλά. ἀπὸ τῆς μαπορμήνης μάζης. ἀεισοφανὴς. τὰς θῆρα πλίας μάπονλας. αἰνίπεται δὲ ζεῦλα ἐὰς ἀνειπὼν δην. ὃς ἐποίκουν ἡρακλέα πεινῶνλα. ⸂ δύουσιν δειλόν. ⸂ δὲ αμοιχόν. καὶ δουλομηλαίομλα. Μὰ τὸν. ἐλλειπῶς ὀμύειν, καὶ οὕτως ἔθος ἐπὶ τῶν ἀρχαίων σὺν ὁτε μὴ προστιθέναι τὸν θν. ἐπὶ θασι γὰρ τῶν βιαίοις ὄρκοις χῆσθαι σὺν ἀφημιζόμενοι. ὥστε εἰ πεῖν μὴ μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μὴ προσθεῖραι. ⸂ πλάττονα δὲ τοιούτῳ μὴ χῆσθαι. Μαυλίασε. τὰς μαχαίρασε καλουν, διὰ τὸ ὁ μοῦ αὐλίζεσθαι, εἶον ὁ μαυλίασ. Μαυρίκιος ὁρασιλάς ῥωμαίων. λέγεται πρὸς μαυρικίου φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸν λόγων μεγαλοπρέπειαν. τιμᾶν τελίαν καὶ λαμπρῶς, τοὺς σὺν ηθλητὰς πρὸς τὰ πάλιτα τὴν μαθημάτων. ἀναφέρεται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τὸν φόρον συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν μαυρίκιον οὗτος δὲ προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἑώας ὑπὸ τιβερίου καίσαρος. ὃς μαυρίκιος σὺν πλέμοις μὴν ἀγῶσι σὺν ἐκ σὺν τετραμμένος. ἔμφρων δὲ ἄλλως ⸂ ἐμβριθὴς καὶ κατηριθμημένος, ξυγκεράσας τε σὺν αὐτῷ ἄμφω ⸂ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὀργὴ φρονήματος ⸂ πρὸς ἀτηλίας πᾶσης, ὑ ποστρέψασθε ⸂ ὀφρύος ἐλάθερον. τοιοῦτον δή τινα τὸν μαυρίκιον ὄντα, ἡ τ πρὸς μάχον ἐπεμονία παραλαβοῦσα, σὺν εἶδεν ξέπως ἀνιλέθερον τὴν πεῖρα. Μαῦρον. τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενές. Μαῦρος. μωρός. Μαυρῆσιν. ἀφανίζουσι. Μαυρήσιοι ἔθνος ἀπὸ σμαχοῦς ἐκεῖθεν βαρβάρους, ὑ τὸ τὸ λμὶς τὲ ⸂ ὀξύτης. ⸂ ὧν μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τὲ ἀθρόους ὄχυ παρεξέπεσθαι δὲ φεύγειν δ' ὡσπερ ⸂ ξωυαυλίζεσθαι αὖθις σὺν τῆς φυγῆς. ὡς ⸀ στρεφάντας ἐμβαλεῖν εἰς δυσάπονοι λους τὲ ⸂ σὺν τοὺς ἐξ δύνηθέντας. ἐπὶ δὲ ⸀ πᾶσι μάτιγόι, σὺν στρατιᾷ ῥῶμαίων μὴν δυνάσειν. ἀλλὰ ξυμμαχίατε ⸂ αὐτὴ βαρβάρων. Μαύσωλος. ἄρχων καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν θεόπομπος,

μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. Μαχάων μαχάονος. ὄνομα ἰατροῦ. ἐκ χειρῶν ὁμοίως τοῖς ἔργοις. διεφθαρμένον ὡς ἑαυτοῦ οἱ χεῖρες ὦ μαχάονος τε χρώμενοι μελέτημα τέχνης συνεπιδημήσει αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ὁδῷ. Μαχάτας, ὄνομα πύθιον. Μάχαιρα, ἡ ἀπὸ τοῦ μάχεσθαι. οἱ μελετῶντες τὴν ἀσκησιν τῶν μαχαιρῶν, πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων. καὶ γὰρ ἡ μὲν τομὴ μαχαιρικὴν καὶ εὐκατάφορον ἔχει δυναμένην ἐξαμφοῖν τοῖν χεροῖν. ἡ δὲ ῥομφαία οἷς παρίσχε τοῖς ἀσθενέσιν μάχαιρας, ἐπὶ μὲν εὐκατάτιτρον, μετέλαβον τὸ ἐπίπαν. καὶ τὴν μὲν εὐκατασκεύαν μετέλαβον. αὐτὴν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι. Μαχεσθῶν ὡς τεθνεξόμενοι καὶ οὐ τεθνάξοντες. θᾶσσον δὲ ἀποθνήσκοντες. Μάχην μάχαιραζωγραφεῖν πρατὸν μύθῳ. Σωθλῶν μαχαίρας, δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν. Μάχμος. ὁ γυναικεῖος. ἐπὶ δώρου μεμάχμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Μαχλάδας. πόρνας. Μάχλος. ἀσεβὴς ἄσωτος. ἀπὸ τοῦ πλῶ πλόος. καὶ πλεονασμῷ τῆς μᾶ συλλαβῆς μάπλος. ἐπὶ δοῦ τοῦ εἰς χ, μάχλος. αὐτὴ τοπικώτερον μέχλον πυρὶ ῥώσασα βίον, τὸν δόμον ἐξορρηγῆα. Φαρμακοῦσί τε παρθένοις πολλὰ ὠμὰ καὶ ἄγρια. Μαχλοσύνη. ἀσέλγεια. γυναικομανία, ἀσθένεια. λέξις. λέγει γὰρ πρὸς ἑαυτὸν περὶ τοῦ θυγατέρων, εἰ ἐνέκεν μαχλοσύνης ἐπιῆρε τέρεν ὠλέσαν ἄνθος. Μαχλῶντες. πορνεύοντες. Μάχομαι δωρικῶς. Μαχόμην. ἀντὶ τοῦ ἐμαχεσάμην. ἀηθέστερον. τοῦτ' ἔστιν ὃ ἀνήκουστον μὴ εἶναι. Μάψ. ματαίως. Μαψίδιον. μάταιον. δαφιλὲς χαλεπόν. πολὺ δεινὸν. ἐπάσιον. καὶ μαψιδίως ὁμοίως. Μαία. ἡ μάμμη. ἡ τροφός. καὶ οὐ τεράγλωχιν μηλοβοτοῦσα μαίδος ἑρμᾶ. ἀντὶ τοῦ, τροφοῦ. μικρός. Μαίανδρος ποταμὸς λυδίας. ἐν ᾧ γράμματι. ἐκβάντα μαιάνδρου διελίπον ὕδωρ. ἢ μαιάνδριον ὕδωρ ἢ ποδόν.

Μαιάζεται. πάσχει. μαιάζεται δὲ καὶ ὁ ῥὼ μαίωνος, τοὺς ἐπαίνους ἐπιτείνων ἁλα. Μαιλομῶν. ἀντὶ τοῦ νεοτροφοῦσαν. ἢ γυναῖκα ὀρνίθας μαιλομῶν. Μαιλόμενοι. ζητοῦντες. ἐραννῶντες. Μαιάδικῶς. ἰατρικῶς μαιάδια. Μαιεία. ἡ μαίωσις.

Μαιλώσασ, ὄνομα πύθιον. ἐπὶ δὲ συνδείπνου τὸ μαιλώα βάπεζα ἐπώνιος ἰῶ. ἀντὶ τοῦ εὐσροπύλη. οὐδὲ ποδιφερὴς. πολύδαρχος. ἔστιν ἐπὶ δὲ ἐπώνιος βάπεζα. Μαιμακτηριών. ὁ παρὰ μὲν τοῖς μὴ παραθιμαίοις, ὁ ἰανουάριος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ διὸς μαιμάκτου. μαιμάκτης δέ ἐστιν ὁ εὐθουσιώδης ἢ θερμότητος. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐντεῦθεν μὲν ἀπὸ τροπῆς ἀρξάμενος. καὶ μεταβολὴν ἴσχει. Μαιμάκτης ὁ εὐθουσιώδης ἢ θερμότητος. Μαιμαλίδης. Μαιμάζει. σφύζει. πρόθυμός ἐστι καταδαπανᾶται. καταραλίσκεται. πυματοῦται. πόδα. καχλάζει. πλησιάζει. Μαιμαχής. Μαιμώσσω. καὶ μαιμῶσα, εὐθουσιῶσα. καὶ ὀξέως ὁρμῶσα. ἢ τὸ αἵματος γλίσχρως ἔχουσα. τὸ μὲ πλεονάζοντος. καὶ σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ λυττῶσαν. ἐπὶ πῶς ἐπὶ σχεῖραμαι μῶσαν φόνα. ἢ αὖθις. δεμνὸν μαιμώσας ἐλιμνάσσω κυεί. Μαινάδας. μαινομένας. ζαβύσας ῥαιχεύειν. ἀφρόνας. καὶ ἀεισοφανῆς. μισῶ βακχεύοντα ἐμὴ μαίνομαι. Μαινάδα ἔλαφος. καὶ μαινάδων, ὁ μετιὼν. ἐπὶ γεγραμμένου. ἐμαίνοντο κεφαλαὶ μαινάδων ἐλάφων. Μαίναρχος ὄνομα πύθιον. Μαινάς. βάκχη. Μαίνεται. ὀργίζεται. Μαινίς μαινίδος, εἶδος ἰχθύος, ἀφύας. ἔστιν ὃ ἀφύα. Μαινόλης. μανικὸς. μαινόμενος.

Μαίναργος εἶδος ἰχθύος. Μαίνω. εὐθουσιῶ ὡς πίνω μαι. Μαιονίδας. ὁ μέρος. ἐδὲ ἄλλως, συμπνοὸν, ἐπεὶ ἔ ποίεανος ὕμνων μαιονίδας γρίφων ἰχθυόλων ἔθανε. ἐπὶ νῦν μούσαις φθεγξαμένου κεφαλὰν ὠξένε μαιονίδεω. Μαίων ὄρομαι πύθι. Μαιοβάλιμνος, ὄνομα τόπου. Μαιόβαλμος. Μαιωθήσομαι. λοχευθήσομαι. γονηθήσομαι. θραυσθήσομαι. Μαιωτικὴ χώρα. Μαιώτ. οἱ πρόγονοι. Μαιῶτις, λίμνη σκυθική. Μαίωρα, μαιώρων. ἐπὶ τῆς μαιαδικῆς μᾶ

Μαῖρ ὄνομα πύθιον. Μέγα. ἀντὶ τοῦ μεγάλως. ἀριστοφάνης ἐν φέλαις. βοῦβρέγα φρονεῖτε

Μέγα. πολύ. οἰηθέντες μέγα δεῖσαι ἐπ' αὐτῷ, διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλως ἐπὶ γματι. ἢ αἰλιανὸς ὀλίγου χρόνου διελθόντος, ἐάλω μέγα πανουργῶν. ἔλαμψε τοίνυν ἐνταῦθα πολλῶν πατρικῶν ἀνδρῶν. ἀντὶ τοῦ ἐπαύθη. ἐπὶ δὲ πάλιν τὸ αὐτὸ μέγα τιμιανὸν διάλιθον. ἢ αὖθις. γυνὴ δὲ πάνυ μέγα ἀνθρωπος ἐπὶ μέγα πλουσία. Μεγάβυζος ὄνομα πύθιον. Μεγάθυμος. μεγαλόψυχος. Μέγα ἐπὶ

μικρὸν, πρὸς τὸ ἀκριβῶς λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς φόρων· καὶ τὸ μὲν ἐν φόροις μέγα καὶ μικρὸν, ἃ καὶ μόνα δύναται διαιρεῖναι· τὸ δὲ ἐν σώματι τὸ συνεχὲς ἀφή καὶ ἁπτὸς διαιρεῖνα ἐστιν. ὁ τε δὲ λέγομεν φωνὴν λαμπρὰν ἢ μέλαιναν, ἢ ἀναλογίαν ἐστὶ ὁμοιότητα τοῦ πρὸς τὸ χρῶμα φαιόν· ἐπὶ δὲ τοῦ μὲν ἐν φόροις μέγα ἐστὶ μικρὸν, οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις πρὸς τὸν ὀξὺ καὶ τὸν βαρὺ φθόγγον· ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀφῆς πρὸς τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν, ἑτέρα παντελῶς ἀντίθεσις, ὁ βαρὺ καὶ κοῦφον, ἢ ῥαχὺ καὶ λεῖον· ἐπὶ τοῦ ἄλλων, ἐκφέρει. ἀλλὰ τοῦ ἀνέσιν ἢ τοῦ ἐστὶ τασιν τοῦ φόφων δηλοῖ· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γένος μέγα, ἐπὶ μικρόν ἔστιν εὑρεῖν. οἷον τὸν μὲν τὸ μέλιτος εἰ τύχοι, μέγαν· τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος, μικρόν· ὅτι ἐστὶ τε τασι ἡ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι· ἀνίεται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι· ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χῶμα, τὸ μὲν ἀτασηθρὸν ἐστὶ ποτις μέγα· τὸ δὲ μὴ οὖδος ἔχον ἀλλ' ὑφειμένον, μικρόν· τὸ ὀσφρὸν ἀπλῶς ἐπὶ μυσρὸν, τῇ τὸ μεγάλα φωνὴν ἐπὶ μικροῦ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δήποτε ἐστὶ μόνων μεταφερομένων λεγόμενον, τὸ μεγάλου καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τοῦ ὀσφρῶν· φόφων καὶ ἀμυσρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκειώσεχησάμεθα. μέγαν φόφον λέγοντες ἐπὶ μικρὸν, οὐ μὴν βιμέγα τὸ ἄγαν γλυκὺ, ἀλλὰ μικρὸν δὲ μυσραν ἔχον τὸν γλυκύτητα· ἀλλ' ἐπὶ ἄλλου δέ τος φαμὶ ἔν ὅτι ὁ φόφος, οὐκ ἔστιν ὑφεσηκὸς τι ἀέρος ποσὰ γμα· ἀλλὰ δέρμ ὢ γίνεσθαι ὑφέσηκε γίγνεται ἢ ἐν χόρῳ· πᾶς δὲ χόνος συνεχὴς· διὰ τοῦτο ὃν οὐ πολλῷ χόρῳ γινόμενον φόφον, μέγαν φαμὲν· μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ ἐπὶ ἄγαν μέλαν, ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὧν σφοδρῶ τῆς τοιότητος τοιαῦτά ἔστιν, ἃ δὲ μένει τὸ χόνου.

Μεγαλέτης. ὁ μέγας. Μεγαλέουσι ἴονας. ἀλλ' ἐοθιε λιὼν τοὺς μεγαλέους ἴονας.

Μεγαλαυχούμενοι. κατεπειρόμενοι. ἔτι μεγαλαυχούμενοι βῖς πρατομένοις, θερμότητα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Μεγαλεπίβολος. ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος ἐδόκει γάρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπίβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι. καὶ τὸ πεπτευκότος ἐξεργασικός. Μεγαλεῖα. ὑψηλά. ἃ ἐπὶ κοίμοι μεγαλεῖα ὀδύ. Μεγαλεῖον μῦρον. ἀπὸ τοῦ μύρου τοῦ μεγάλου καλουμένου αὐτὸ μεγαλοπρεπείου τοῦ. Μεγαλεῖον. ὁ δὲ, ἐτεθήκει αὐτὸ τοῦ μεγαλόνοιαν. καὶ αὖθις τοῦ μέτρων τὸ ἀξιάγαστον. Μεγαλεῖον. μεγαλοπρεπές. οἱ δὲ, ἐπὶ μάχῃ νικῆσας πολεμοῦντες τὸν λιγυσίνον, πρᾶξαι μὲν ὁ λοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον, οὐχοῖοι τε ἦσαν.

Μεγαλείως. πάμυ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι μεγαλείως ἐχώρουν ἐπὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τῆς πρὸς ἐχθρὸν νίαν ὑπερφανίας. Μεγαλήκοος. μεγαλόψυχος. Μεγαλίζεο. ἐπαίρου. Μεγαλοδωρεία. τοσαύτη μεγαλοδωρεία καὶ σοφία ἐχρήσατο· ὅτε γὰρ ἐωρᾶτο ὁ ῥόμβος, ὅτε νεύσιεν ὁ ἄνεισι ὁ μβος· ὅτε καταλαμβάνοιτο ἁλισιόμενος. ζώων· ἐμβαλλομένου τινὸς μέγα φυσῶν· κατάξασθαι πρὸ. οὐκ ἐν μεγάλῳ, τὸ ἀνεῖμενον ἐκ. ἀλλ' ἐν δὲ, τὸ μέγα. Μεγαλομερία. πολύβιος πρὸς παρχιδονίων φησὶν, ὅτι ὁ φόλος αὐτῷ πρὸς ἐμυελιάδας ὑπῆρχεν. ἐφοῖς ἔχοιον ἄν τις πρὸς ἐγενόμενος κατὰ τὸν ὄφιν. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόων καταπολαγεῖ κατὸ τὸ κινδύνα μέτρος. ἐπὶ τὸ πλειστον μέρον ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν. ἐπὶ θελήσας· βῖς τῷ μείζων ἢ τὸ μείζου, ἢ ὑπερτὸ μέτ ἐφιεμένη. μειζόνων, ὡς ἐνδέοντα σινὸ μοσίοις. μειζόνων, ἀναβῦσι ἀνεπὶ ἑαυτοῦ θεότητ. ὑπερ ἢ τὸ μέγα, ἀναλτὸ μὴ προσῶτινι ἢ μετέθει ἢ πολιτικότητι χρέφεσθαι. Μεγαλομερῶς. τὸν ἢ πολιτικὸν ἀνδρεῖον δεξάμενος φιλανθρώπως ἐμεγαλομερῶς. αὐτὶ τοῦ πλουσίως. Μεγαλόροια, ὑπερφανία. μεγαλοπρέπεια. Μεγαλοπρίδες. ὑβρεάλφειος. Μεγαλοπρεπῶς. μεγαλοφανῶς. ἢ ὁ ἐπὶ μετέθει ἀναλωμάχον πονούμενος. ἐλαθέλει δὲ ὁ ἐπὶ ἐν συνήθη καὶ ἀτελῆ. ἀνάπαυσις. οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κῆ τῷ δίαιταν ἐντοῖς μάχοις, ἐπὶ φιλονίνδυν. διαφέρει ἢ μεγαλοπρέπεια ἐλαθερειότητ. ὅτι ἡμ, ἐν μετέθη ἀναλωμάχον δέν. ἢ ἐλαθερειότης πρὸς ἐν συνήθη ἀναλώμα ἐνδρεῖ. Μεγαλορρημοσύνη. μεγαλοφροσύνη. μεγαλήγορία. Μεγαλόφρων. ὁ μεγαλόψυχ. μεγαλόψυχος δέ ἐστιν, ὅ ἔξιν ἔχων ὑπεραίωτι θέν ἑαυτ πάρχον τ συμβαινόντων οἱονεὶ νῆφαυλωντε ἐπ ἀνδρῶν. λέγε ἢ ἐπ μέγιστος πολλ τ πολλοῖς παλαι. Μεγαλόψυχότερ. Μεγαλώνυμον. μεγαλόδοξον. πρὸς φιλ μ. ὀνομαστόν.

Μεγαλωσί. μεγάλως. ὁ ἢ, πολλαχῶν τῶν ἐφεσίνε ἐπὶ τούτῳ μεγαλωσὶ πρὸς ἐχαρίσω. Μεγα

λωσί· πάνυ· ἀρίστου· τῷ πίστιν ἐν τῷ γλυκαίοτητα, μεγαλωσί ἐπαινεῖ τὰ ἀλεξανδρα· τά τε ἄλλα ἐν τῷ αὐτὰ ἐν πρώτοις δυσεβαίωσιν τὸ λόγου προφέρων· Μεγαλωσύνη, καὶ μεγαλοφρημοσύνη· Μεγαλώω· αἰτιατικῶ· Μεγαμάζα· οἱ σύροι τῷ ἐν βασιλέα δέκατον οὐδὲν ἀκολάστοι· Μεγάμυκος· μεγαλομυκήτης· ἢ ὄρομα· Μεγάνορος πλούτου· πίνδαρος· ἰσχυρὸν δυνατὸν· ἀνδρείαν ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χυτὸς· νᾶρα γὰρ λέγεται πολέμου εἶναι ὥσφησι πίνδαρος· Μέγαρα, τὰ οἰκήματα· Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος, αὐτί τὰ ἄτιμοι· διὸ τοι γὰρ οἱ μεγαρεῖς· ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δῆλοι ἐν σοφεῖς οἱ μάρτυρες· ὃν ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς μεγαρέων μερίδος· ἀλλὰ τῷ ἐπενεγκαμένων τῆς σοφίας ἐν πρώτα· Μεγαρέων δᾶκρυα· ἐπεὶ πολεῖται σὺν τῇ μεγαρίδι σὺν ὁρᾷ δαφύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθον, ἐπὶ τῶν προπετῶς καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ μὴ οἰκείων πάθει· Μεγαρὰς ἡ αὐθεῖα· Μεγαρίζοντες· λιμώττοντες· ἢ μεγαλέγοντες· Μεγαρικὴ σφίγξ· αἱ πόρναι ἄδοξοι εἴρηνται· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν ἐν σοφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν· ἢ καὶ ἀπὸ μαίας ἄδοξ λεγομένης ἐν μεγάροις· ἀλλ' ὅτιν ἡμῖν μεγαρικὴ τις μηχανή· αὐτί τὸ, πονηρά· ἀνεράλοντο γὰρ ἐν πονηρία οἱ μεγαρεῖς·

Μεγαεὶς γυνὴ μεγαέος· καὶ μεγαεὶς ὁ τῷ μεγάρῳ τόπος, καὶ ἡ πόλει τῷ πολίνχώρα·

Μεγαέσαι· τὰ μεγαρέως δοξάσαι· σίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος μεγαρὰς ἐν τῆς ἐλλάδος· ὃς ἐν σοῦβον ἀνεσιλογίαν ἐν σοφιστία πεποίηκε τοὺς ἄλλας, ὡς μικρὸν δεῖσθαι πᾶσαν τῷ ἑλλάδα ἀφορᾶσαν εἰς αὐτὸν μεγαέσαι· Μεγαρόθεν· δοτικὸν τῷ μεγάρων· Μέγαρον· ὑπερῷον οἴκημα· καὶ ὡς ἀμέλει τῷ ἀνθρωπείων ἐν θεῶν, ὠθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον· ἔνθα δ' ἔπου ἐν μὴ ἱερόφαντη μόνῳ ἐξελθεῖν θεμιτὸν ἐν τῷ τῆς τελετῆς νόμον· ἐπειμῶ ἐν οὐκ ἐξιών· Μέγασβασιλάς, ὁ τῷ περσῶν· διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ περσικῇ· βῖς δὲ ἄλλοις, προστίθεσαν ἐν τῇ ἀρχομένων τὸ ὀνόματος· οἷον· λακεδαιμονίων· μακεδόνων· καὶ ἔστιν ἐν ἐν βασιλάς μέγας· ἢ αὐθεῖα ὁ μέγας· γλυκὺν οὐκ ἔχει· οὔτε δυτικὴν· ἢ αἰτιατικὴν, τὸν μέγαν· πλαγκτὴ δὲ εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ὥσφησιν ἀμαθεῖ ἐν γράμματι· μέγασεμνέ, βουτέσθαυμασιώτατε· ἐν περάγανσεμνέ·

Μέγα τὸ σόμα τὸ ἐν ἰσωτὸ· οἷον πολλὴ παρρησία πάντων, ἀφορίσασ γνομένης· Μέγα τί ἄγελος ἐσθλόν· ἐν τῷ ἀγαθὸν ἀπαγγέλλοντος· Μεγαφρονεῖ μᾶλλον ἢ πλάς ἐν τῇ μαχαίρα· φασὶ γοῦν τὸ τὸν ἀφαίσου γνωμένου, δῶρον πολεῖ σωφροσύνης ἐν ἐκεῖνο τὸν ἀφαίσου δοθῆναι· ἢ χώμενος πάντα ἐκατόρθου ἐν τοῖς μάχαις καὶ ἐν τοῖς θήραις· Μεγαίνετος, ὄνομα κύριον· αὐθάδης, καὶ τῷ στρατηλάτου· καὶ ἄλλως θρασύς· Μεγαίνετος ὁ μανῆς ἐν φορμίσιος, δύλων ὀνόματα· γνώσι δὲ τοὺς τούτου καὶ μοῦ μαθητάς· τούτου μὲν φορμίσιος, μεγαίνετος θέμανῆς· Μεγαίρων φθονῶν· Μέγεθος· διπλόν τὸ μέγεθος, κοινὴ αἴσθησις· δύναται δὲ καὶ ἀναλογίαν καὶ ἐν ὀσφρήσει λαμβάνεσθαι ἐν πίστεως· εἰ σὶ δοῦται τὰ οἰκεῖα μεγέθους ἀντιλαμβάνει καὶ· ἡμῖν, τὰ σὺν ὀσμαῖς· καὶ δὲ τὰ σὺν χυμοῖς, εἰ ἐν μὴ οἶδεν ἡσιώνθεν ἀπὸ τὰ μεγέθος ὄνομα·

Μέγιστον· τὸ ἐπέρασον· Μέγις· ὁ μέγας· Μεγισταμβυ· οἱ τὰ βασιλέως πρεσβευταὶ οἱ ὑπερξέσιοι· Μέγιστος, ποτὲ μὲν σὺν αἰγαίω πελαγεῖ εἰς ράλλων· Μέδεσθαι· φροντίζειν· ἐν μεδήσομεν· φροντίσομεν· Μέδιμνος· μέτρον χοινίκων μ· καὶ πλοιμία· μεδίμνω δὲ μέτρῳ πρὸς τὰ πρὸς ἀγώριον ἐν τῷ μεγάλῳ ἐν ἀφόρων πεντεδυκόνταμνον ὠφέλαν· Μέδιμνος· μέτρον ὑγρῶν ξηρῶν· οἷον πυρῶν· ἢ περιθῶν· μέδιμνον οὖν μοδίων ς· ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν ορ· ἢ τοι λιτρῶν ρκ· Μεδιόλανον· πολυανδρὸς ἱτελίας πόλις· ἣν κατέλαβον ἀπὸ Γαλατῶν ἐπὶ λασ ἐν ὥρα πολιόρκησαν· ὡς δὲ εἶδεν ἐν γραφῇ, βοῦς μὲν ῥωμαίων βασιλεῖς, ἐν χρυσῶν θρόνων καθημένους, βοῦς δὲ σκύθας ἀνηρημένους ἐν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν πεπτωκότας, ζωγράφον, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὴ γράφειν ἐν τὸ θώκα· τοὺς δὲ ῥωμαίων βασιλεῖς πωλύκας φέρειν ἐν τῶμων, ἐν χρυσὸν πρὸ τῶν αὐτὸ χέειν ποδῶν· Μέδουσα· ἡ ἐν γοργὼν καὶ λαθεῖσα· περσεὺς ὁ δαναὸς καὶ πάκτος, δηδαχθεὶς πάσας τὰς μυστικὰς φανερώσας, ἰδὼν ἀνθρωπὸς ἐαυτῷ κατασήσαι βασιλείαν, κατεφρόνησε τῆς μήδων· ἐν διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς, εἶδε πρῶτον ἡ ῥιν, αὐχμηρά τε ἐν δυσειδῆ· ἐν ἀπὸ βλέψασ εἰς αὐτὸν, ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται· ἡ δὲ εἶπε, μέδουσα· ἐν δ' ἀποτεμὼν αὐτῆς τὸν κεφαλὴν, ἐτέλεσεν

αὐτὸν ὡς ἐδυδάχθη. καὶ ἐβασάζε καὶ πάντας καὶ ἀνθρώπων τοὺς ὁρῶντας. ὧν τινα καὶ φαλδεναλεσε γρηγόνδιαν δυξύτατ᾽ ἐνθυμεῖ. ἐνεῖθεν δὲ λεθώνεις χώραν βασιλεύομεν ὧν τὸ νηφέως, ἄρειν ἐν ὧν ἱερῶν πάθεν ἡρίων λεγομένων ἀνδρομέδαν, ὧν ἔγημε. ἐπὶ τίσι νῶν μὲν εἰς πάλιν, λεγομένων ἀμανδραν. σκοπὸς ἐπὶ λίθων καταζάσαντ᾽ γρηγόνων. αὐτὴ μετεπλήθη ἰηνοῦν, διὰ τὸ ἀθανασίσμα τῆς γρηγόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ ἰσαύροις ἐπὶ λιξὶ. καὶ πτίζει πάλιν ὧν ἐπάλεσε ταρσόν. τοὺς ἱπλεγμένων ἀνδρασόν. χιματισθεὶς δ᾽ ὅτι μετὰ τὴν ῥίπλων, ἐν ᾧ τὸ πω δάβρασ δῶν τὸ ἴωσου, τὸν ἱαρσὸν τὸ ποδὸς δαπόθηκαι, ἐν ᾗ ὑπὲρ τὸν νικητείων πτίσαι πάλιν, ἑαυτῶν ὠνόμασε ταρσὸν νικήσας δ᾽ ἐς τοὺς μήδους, ἤμεψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας. καὶ ἐκάλεσε αὐτὸν περσίδα. ἐδύδαξε δὲ καὶ τὸν μυσαρὰν τελετὴν τὸν ἐπὶ τὴ γρηγόνη πρὸ περσῶν, οὓς ἐκάλεσε, μάγους. καθ᾽ ὃς χόρους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατὶ ὠχθη ἐκ τὸ ἀρανοῦ, ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ πρόμηθεύς, καὶ πάδωκε τοῖς τὰ ἔθνας φυλάττειν καὶ τιμᾶν, ὡς ἐν τὸ οὐρανοῦ κατεργεχθεὶ. συμβαλὼν δὲ πολέμον ζῷ ἀκφῆι, τὸ δὲ, διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος, καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δυνῶν αὐτὸν ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπισρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ περσεὺς ἐς ἑαυτὸν ἐλασάμενος, ἀπεθύνησ. ἑαυτὸν ὕστερον ἔπαυσεν ὁ υἱὸς αὐτὸ μέρος. Μέδων. βασιλεύς. Μεδιάτο. φοντίζειν. Μέζεα. τὰ αἰδοῖα. Μεθαρμοζόμενος. ἐπανορθούμενος. Μεθάρμοσον. ἐπανόρθωσον. ὀξείαν ἀπολιὼ τοῖς ἐμοῖς λόγοις δηδυύς, εἰ μήτι παιρὸ τυγχάνω μεθάρμοσον. Μεθέμεν. ευγχωρήσειν. Μεθέξειν. γενικῶ. Μέθεξις. μεθοχὴ. κοινωνία. Μεθέδαι. καταλιπεῖν. σοφιλῆς καὶ δὸς ἀνδράσι φίλοις γνώμησι περατῆσαι, τὰς δεφρονεστάτας μεθείς. Μεθείθη. αὐτὶ τὸ ἐπάλη. ὁ δέ, μεθείθηκε παρθυμαίους. Μεθεῖναι. ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι. Μεθείω. ἀφῶ. ἐάσω. καὶ μεθείθη. ἐξ αὐτό. Μεθεὶς. ἐὼν. ἀφείς. Μέθη. τὸ πολαιὸν οὐκ ἔστιν ἔθος οὐτοῦρον ἐπιπολεῖον, ἀπὸ ἄλλων ἢ δυπάθειαν πρὸς φέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τῶτο δρῶντας. δηὸ δὲ θοίνασε θαλίασι καὶ μέθασ ὠνόμαζον. ἐς μὲν, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον. τὰς δέ, ὅτι θεῶν χάειν ἠλίζοντο καὶ συνίεσαν. τῶν μὲν ἀρχὴ τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, μετὰ τὸ θύειν αὐτοὺς χῆσθαι. ἔ ὁ μικρὸς ὅτι λέγει τέλος χαρίεσσαν, τὴν θυσίαν φησί. Μεθημέραν. αὐτὶ τὸ ἐν ἡμέρα. ἀπλῶς. ἀριστοφάνης πολύβ. οἱ μοι τὰ λασ. ἀποδύομαι μεθ᾽ ἡμέραν. ἔθος ἀπλοῖ φασιν. ὃν ἐν ἡμέρα. Μεθημοσύνη. ἀμέλεια. ῥᾳθυμία. Μεθήμων ἀμελής. Μεθήσειν, ἀμελήσειν. ἀφήσειν. Μεθιέμενος. ἐῶντας. προδιδόντας. Μεθίετο. προίετο. ἀφίετο. καὶ μεθιέμενα. αὐτὶ τὰ βαλλόμενα. πεμπόμενα. Μεθίει. ἀμελεῖ. ἀφίησ. ἔ μεθιεὶς, αὐτὶ τὰ ἀναλιμπάνων. ἀφ᾽ ὧν πόλεμον μεθιεὶς δ᾽ πάλαμναῖός τις ἔ μιαιφόνος εἶναι. Μεθοδεύ. τεχνάζεται. μετερχεται. ἀπατᾶ. Μεθοδεύσας, τέχνασ. ἢ δόλ. ἔ μεθόδου Μέθοδος τέχνη. ὁδὲ, τὸ κὴ ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον, οὕτωπως ἐπιχειρεῖται. Μεθοδικῶς, ἐυτέσικὴ μέθοδον. πολύβιος. ὁ δὲ τρόπος τῆ κλιμάκων τῆ ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων, ἀχρὶς ἔ ἀναβαίνωσι ἐπὶ λαμβάνηται μεθοδικῶς. κὴ μέθοδον. ἔ αὖθις. πάλιν δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς πρὸς τῆ πράξεων, ἐπιστημονικῶς, εἰ καί τις ἕτερος τῆ καθημᾶς. Μεθόδιος ὁ λύμωνος, λυκίσι ἢ τοι πάλαι ων. ἔ μεταξὺ τὸ τύρε ἐπίσκοπος. ἔ τοῖς λαμπρὸς ἔ συγκλητικὸν λόγον κὴ πορφύριον, συνέταξε τύχη. ἔ συμπόσιον δέκα σοφιστῶν. ἔ πρὸς ἀνάσασιν λόγον ἄριστον, κὴ ὠφελίμους. ἔ ἕτερον κὴ τὰ αὐτὰ πρὸς πυθονίασις, καὶ πρὸς αὐτεξουσία. γράφει ἔ εἰς τὴν γένεσιν. ἔ εἰς τὸ ἄσμα τῆ ἀσμάτων τὸν μνήμαλα. ἔ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὃς πρὸς τὰ τελευταῖα τὰ δηλωμᾶ, ἐπὶ δεινὸς ἔ βαλεριανὸς, ἐν χαλκίδι τῆς ἀναστολῆς, μαρτυρίων ἐτέφθη. Μεθόριον. μεταξὺ τῆ ὅρων. Μεθορμιζόμενος. μετερχόμενος. Μεθωναῖος, ὁ ἀπὸ τῆς μεθώνης πόλεως. Μεθώνη. πόλις, μία τῆ ἀλικυορίδων. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς λέγει αὐτὴν ἐνθρά. ὧν πολιορκῶν φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τέσσαρας δ᾽ εἶναι μεθώνας φησὶ δημήτριος ὁ μαγνής. Μέθυ. οἱ. ὑδῶδες δὲ ἀπὸ γῆς κ. δύχοιο μέθυ. ὅφρα καὶ τοι ἀποδύηται ἔ ὁ τέταρτον ἄρηται. ὡς ὅ μικρος, δῶκεν ἱκανὸν δὲ ἑπτέμυ μέθυ χίλια μέτρα. Μεθύμναῖος. ὁ ἀπὸ τῆς μεθύμνης. Μεθύσκειν. δυγρὸν ποιεῖν. ἐνεγράμματι. ἔ κώνειον ἄλμῳ τῷ μεθύσκειν ἔτι. καὶ μεθύω αἰτιατικῆ. Μεθύσκιών. θλυ

κήν.

ηθν. αἰσωπος ἀπὸ δείπνου βαδίζον θέασάς ἕρασθείς ἐμεθύσθη τίς ὑλακτεῖ νύων· καὶ φησὶ τὸν κύνα εἶναι· ὁ δὲ νύον νύον· εἰ νὴ δία ἄντι τῆς κεκλῶπης τὸν θυρωρὸν φησὶν εἰρῆσθαι, σωφρονεῖν αὐτοὺς δοκῆς. Μεθυσοπότα οἱ, λάτας ξαλκὴ Φιάλη· ἢ μᾶλλον τὰ δείπνου ἐπίθεσαν οἶνος καὶ πλησμονῆς· εἶτα εἰς μικρὰ σωτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ἓν τῶν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐρρίπτουν, ἵνα ἐκφόβον ἐπιτελέσαι. οὐκ ἐκαλεῖτο πότα βος· ἐπειδὴ τὸ δὲ ὁ μείζονα φόβον σημαίνει. ἐπὶ τούτου οὖν μεθυσοπότα βος. Μέις μείδος. Μελαγρία· εἶδος ῥαβδίνης φυομένης ἐν δημω. Μελαγχάτης· ὁ μέλαιναν χάτην ἔχων. Μέλαθρον· οἶκος. καὶ μέλαθρα· ἀστοφανής. μέλαθρα μὲν καὶ ἀπὸ τοῦ θάλπω. παρὰ τὸ μέλαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Μελαμβαφὴς· μέλαν ἐμβαφής.

Μελαμβωλος· μελανόγειος· αἰγυπτίου μὲ δέουσα μελαμβωλελινόπεπλε δαίμον. Μελάμπους· μαντικὸς ἐν δήμων· ὁ δὲ σύμβολος, μελάμποδος ἢ πόλητος ἐδέετο· ὅτι δὲ ἦσαν ἄρι στοι πρίμνη τὰ μέλλοντα. Μελαμπύγου τύχοις· μελαμπυγίζηνον βορόβορος· λίμνης εἶδος· ἀηδίας εἵνον δεῖ τι, ἢ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μή ποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασὺ πρωτον· ἐμπεσόντες οὖν εἰς ἑρπυλέα, ἐν ἀνάφορᾳ ἐδέθησαν· εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς πεινῶντας ἐκπατούντας, ἐβουλεύετο τὴν αἰτίαν. οἱ δέ, ἔλεγον ὅτι λῆμον ἴσχουσι τῆς μητρὸς ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασὺ πρωτον· ἐπειδὴ πάσαντας τὸν ἑρπυλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῷ δεσμῷ. διὸ λάληθρύγους ὡς γυναικώδεις ἐκωμῴδουν. Μέλαν, τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λάμπω χρώματι· εἰδώς ὦ γεφόμμ. μέλαν δέ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως· ἐμελανομόδην δινόνυσον ἐρύσαν θ' ἐμβίασε δεαυτῇ· αἱ τὸ ἐλαθῆρ θυματερόν, θεασάμμαι φάσματα τὸ δινόνυσου, ἔχον θ' μελανὶ αἰγίδα, ἐμέμφαντο· ὁ δέ, ὀργισθείς, ἐξέμωνεν αὐτάς· μὴ θ' ὑπὸ τὸ ἐλάθηρ ἔλαβε χρησμὸν ἐπαύσει τῆς μανίας, τιμῆσαι μελανομόδην δινόνυσον. Μελανείμονος· τὸ μέλαν αἰμάτια φορεῖν τος. Μελανίωνος σωφρονέστερος· ἀστοφανής λυσιστρατη· οὕτως φάγων γάμου ἀφίκετες δημίαν, καὶ θῖς ὄρεσιν ὤκ, καὶ πώ ἀτίν εἶχε· καὶ τε λαγθήρ. κἀκεῖ τῆ λθεν εἶναι δὺ ἡμίσευ· οὕτως τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη ἐκεῖνος· ἡμεῖς δοὺ δὲν ἴσμεν τὸ μελανίωνος σωφρονέστερον. Μελανίσκος· μελανίσκου τὸ θηκέως ἡρῶνος. Μελανισκίδης· κρίθων· ἐπειδὴ κατὰ τὸν ξέ ὀλυμπιάδα· μήλιος· ἔθρεψε δὲ δηθυραμβων βιβλία πλείω· καὶ κριμάτα ἐπικά· καὶ ἐπιγράμματα· καὶ ἐλεγεῖα· καὶ ἄλλα πλεῖστα. Μελανισκίδης· θυματρίδιον τὸ πρεσβύτου· παῖς δὲ κρίθωνος· λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ· οὗ ἐν τῇ δὸν δηθυραμβων μελοποιία, ἐπαινοτόμος πλείστα· καὶ διαδέξασθαι παρὰ πορδίππα τὸν βασιλέα, ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν· ἔθρεψε δὲ καὶ αὐτὸς ἄσματα λυρικὰ καὶ δηθυράμβους. Μελάνθιος καὶ μόρσιμος· λέγει ἀστοφανής πρὸς αὐτὸν ἄλλος· ἄμφω γεγένθι· ὀλοφύρει· βατίδωσι ὅτι· ἄρπυιαι· γεκόσθαι· μιαροί· τραγεμαδσχαλοι· ἰχθυολύμαι· ὧν καταχεμφαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα καὶ θεὰ, μετέμοῦ ξύμπαιζε τῶν ἑορτῶν· γεγένθι Φορβεροὶ δὲ γαστριμαργίαν· βατὶς δὲ εἶδος ἰχθύος. ἄρπυιαι δέ, ἅρπακες δὲ νιχθύων· ἅρπυιαι γὰρ ἅρπακτικαὶ δεί μονες· ἀπὸ δὲ νιχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γερίδας ὡς μὴ ἀγοράζειν· ἢ γερίσι συμοιμώζωμαι· σοβαδὲς γὰρ αἱ πόρνα ι· καταχεμφαμένη δέ, καταπτύσασα· Μέλανθος ἀθλωτὴς· οὗ ἐμονομάχησε μετὰ ξανθίου βοιωτοῦ καὶ ἀπέκτειναν αὐτόν· καὶ ὅθεν ἐν δὲ ἀπατούεια. Μελανοσυρμαῖον λέοντα· μέλανα καὶ συρμαίζόμενον· συρμαῖα δὲ κρίθινόν τι πα· λέγει δὲ τοὺς αἰγυπτίους. Μελανοχροίης· ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων· Μελάνολφον ὄνομα πύθιον. Μελάνωπος· οὗτος κατὰ τῆς ἰω δίου φάντου τοῦ ῥήτορος· Μελαντιάσ· ἀνῶ παρὰ πολλοῖς λεγομένη μελιτιάσ· κώμη τῆς θρᾴκης· δύο καὶ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχουσα τοῦ βυζαντίου· παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ἀθύρας ποταμός· οὗ ὀλίγον τι προελθὼν καὶ εἰς αὖεμον παπίαν ὀλίγον τι κρέμα σὰ πλίμας, δὺ πεσόντι δὲ τὸν ῥοῦν ἀποβάλλεται· σὺν θεν καὶ τὸ πρὸς ἀντῆς εἶναι ον, τὴν ἀπὸ τοῦ φέρεται προσηγορίαν.

Μελάνυδρος· βαθεῖα· πυείως δὲ καθαροῦ ὕδατος. Μελαίνη· βαθεῖα· μέλαιναι δὲ αἱ φρένες, αἱ σὺν βαθεῖ πείμεναι· τὸ δὲ βαθὺ, μέλαν. Μελαίνω, αἰτιατικῆ· Νελεαγρίδες· εἵλασε αὐτοὺς μελεαγρίων καὶ παρδάλεως κελάμων ἐδεξιοῦτο· λέγονται δὲ καὶ μελέαγρες·

Μελεαγρίδες· ὄρνεα. ἃ πορεύονται ἐν τῇ ἀκροπόλει· λέγουσι δέ, οἱ μέν, τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας. οἱ δέ, τὰς συνοικήσεις ἰονικὰς τῆς ἐν Δελφοῖς παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Μελέαγρος ὄνομα πύθιον. Μελδόμενος· καὶ ὁ μῶμος. Μέλδοντες· τηκόμενοι· ἐξιόντες· γάρ τὰ βοῶν μέλδοντες· τουτέστιν ἐξιόντες· ἐκ νίσης μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ νίσης. Μελεδαίνῃ· ἐπιμελεῖσθαι· ἡρόδοτος· βιοῦν οὐκ ὀρθῶς ποιοῦντας κατέλιπεν ἐν τῇ τοῦ λιπεῖν μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν. Μελεδήματα· μελεμνήματα· καὶ μελεδήμων μελεδήμονος· ἐν ἐπιμελήματι· ἀπολυσαμένου μελεδήμονα ἡδονίδα πέπλων. Μελεδωνός· φρουτικῆς· ἐπιμελητής· αἰλιανός· ὁ δέ, τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ ἡβᾶν ἐπίτροπον, καὶ ὃν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δέ, ἀνόσιος ὢν, καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ὀφειλόμενα ἐξέλιχτο· καὶ ἀνάξιος. ὃν αὖθις ἐθὼν, γυναῖκά τινα εἰλάσατο θάτιλαν ἐπὶ τέμμασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς συείας οὕσπερ δὴ καλουμένης θεοῦ· τουτέστιν ἰδέαν. καὶ αἰλιανός· οἱ ὠνούμενοι ἀπελάθοντο, ἀποληφθεὶς μελεδωνὸς ὃν ἐνεώμνυκαὶ ἔφορος, ὅτε πρόβων δὲ ἀχαΐαν ᾠκίσθη. Μελεδωνοί· ἐπίτροποι. φρουτικοὶ παρηρόδηκε πολεμικώτερος. ὡς πορ οἱ τοῦ ἀμπελῶνος τὰ παρὰ θάλατταν. Μελεῖσι· κατὰ μέλος. Μέλε, μάταιε· ἀθλίε· ἀλαίπωρος· δυστυχής· ὁ μὴν ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου συνδέχεται τὸ μέλεος· οἱ δὲ τραγικοί, ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ. Μελέτη· ἄσκησις· ἐπιμέλεια· ἐὰν αὖ, ἁμαρτοῖτις εἴπων, ἐκ μὲν μελέτης ῥᾴθυμείων, χωρὶς αὖ μάτης παρατάξῃς· τὰς δὲ παρατάξεις, μεθ' αὖ μάτης μελέτας. Μελιβόμβυκες· δηλαδὴ ὁμοίως· οἱ μανθάνοντες· ὡς πορ νέοι ὄρνιθες ἐὰν ἀπαλλάξῃ μὲν θηρεύειν παρατάξῃ δὲ τοῖς γεναμένοις αὐτοῦ, μελιβόμβυκες ὑπὸ πόθου τῆς πάτρης· ἐπειδὰν δὲ αὖ ἐρρῶσθαι δύνωνται, ὑπὸ πότου ταῦτα τοῦ γένους· ἄλλως τε καὶ πολλοὺς αὖ θωνται, καὶ νίσης ἕνεκα πρὸς τὴν γῆν τετραμμένους. Μελίβορε· ὁ ἐπιμελούμενος· ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός· ἐφαίνη γὰρ μελέβορε ἀμφὶ ὄνειδος. Μέλι· ἔοικεν· ἄλλο τί θέτται παρὸ μίρω· καὶ πολυμία· μέλιμοι τοιούτου οὐδενὸς τοῦ πολλοῖς τέλμασι βατραχῶν. Μέλι· φρουτίζει· μέλλει δὲ αὐτὶ τοῦ βρεχθήσεται· καὶ μέλλω ὀφείλω. Μελίερκνος· ὁ παίδων οἱ πρεσβύτεροι. Μέλιβ· τὸ σῶμα. Μελιδόνιμος. Μέλημα· φρόντισμα. Μέλις μέλιτος, ὁ τὸ ὁμίρου πατήρ. Μελίσας· ὑπορθρεύμενος· βραδύνας· καὶ ἐπισπουδάσας. Μελίσερμος, ἀθλιωτάτως σοφιστής· ἔγραψεν ἐπιστολὰς τετρακισχιλίας βιβλία ἑξακισχίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕν· μεγαλειωδῶς ἐπιστολὰς ἕν· συμποσιακῶν βιβλίον ἕν. Μελισσία ὄνομα πύθιον. ὁ δέ, ὁρᾶ τὰ μελισσίαν, ἐξ ὧν αὐτῆς. Μέλλησις· ὑπόρθεσις. Μελισμός· βραδυτής. Μελίσω· σπουδάσω· φροντίσω. Μελλητικοὶ· ὑπορθετικοί. Μέλι· τὰ δὲ λυπεῖ μήδε τὰ αἰσθησιν· πικρὸν δὲ τὰ αὐαλότητα· χολὴς ἡ ποιητὴ καὶ τὸ φασιανεῖναι· καὶ πρὸς τὰ θυμοὺς εἰς τὸ ἀναντίον τῆς τάσεως· ὁδὲ μᾶλλον τῆς ἐν φύσεως αὐτὸ πικρὸν τὰ νεκταρεῖα τὰ μήδεσιν. Μελία, εἶδος δένδρου· ἀειθαλὴς ὄρνισιν· ἐξ οὗ μῶμος μελίας ἐπὶ φυλλορόου. Μελίβοιον· τὰ ὀλυζῶνα πάλιν. Μελίβοιος· παρὰ τὸν οἰδάνω ἀναβρεχόμενος· καὶ ὅσιν ἐν ὑγρῷ οἰδάνουσι. Μελίδιον· κηρίον. Μελίαι· βέλη· δόρατα· μελίαι δὲ σὺν αὐταῖς αἰκονίδες φησὶν ὁ θεολόγος γεωργέριος· καὶ ἐπιγραμματικῶς· οὕτω τοι μελίαι βαναὰ ποτὶ νίσα μεμπόν, ἵνα πανομφαίῳ ζωὶ μῶμα σῶσαι. Μελικηδής· ὁ λυπούμενος· ἐξ οὗ μικρός· μελικηδέα θυμὸν ἀκούρα. Μελίνη· εἶδος ὀστρείου· ὧν δὲ καὶ οἵτος ἀπὸ μελίνης· τοῦτο γὰρ ὧν ἐν τῇ χώρᾳ πολεῖσον· καὶ αὖθις· ἐφόρουν ἀδεῶς· οἷον· ὄστρεια· μελίνας· οὗτος· πάνυ γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πολὺ ἐλαίου. Μελίνη· δημοσθενικῶς ἐν φιλιππικοῖς· ὄστρειον δεῖν· οὗ πορ ἐξ ἀρσενικῶς λέγεται· σοφοκλῆς γάρ καὶ ἡρόδοτος καὶ ξενοφῶν, θηλυκῶς εἶπε μελίνην· ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν ἀναβάσει, ἐξ μελίνην καὶ μελίνους εἶπε· ἅπερ δὲ εἶδός τι πετρίου νομίζουσι τὴν μελίνην· οὗ πορ τινὲς καὶ ἐλεῖν ἐλύμου θέλουσι· θεόφραστος δὲ ἐν ἐβδόμῳ περὶ φυτῶν· ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ ὄστρεου καὶ ἀναξέφη· πέτρου καὶ μελίνην καὶ ἔλυμον. Μελίπωτα· εἴδος πλακοῦντος. Μελιπόας· ἡδυπόας. Μελίρρυτον. Μέλισσα ὄνομα πόλεως· ἐξ οὗ Φίλιππος ὁ πορ ἐξαίρετος τὸ μέλι· Μελισσεῖον κηρίον. Μελισμός· ἡ μελῳδικὴ διαίρεσις· ἐπὶ τοῦ μελίζω. Μελισσονόμοι, οἱ τὰ μέλισσ-

ἐπιμελούμενοι. Μέλισσος, ὄνομα κύριον. ὅθεν καὶ γυναικεῖον. Μελισσῶσα. Μελίσσιος, μέλος. Μελίτη, ἡ μέλισσα. Μελιτεύειν. Μελιταῖον κυνίδιον. τὸ ἐκ Μελίτης. οἱ μὲν, τὸ χνοῦτινοί· οἱ δὲ, ὁμόσε βίς θηρίοις χωρῆσαι· οἱ δὲ, ἐπὶ φυλακῇ τῆς ἡμέρου οἰκετικοί· οἱ δὲ, ἐπὶ τέρψει· ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια. ἐκ μελίτης ποιὰ κυνίδια, οἱ ἐπὶ τέρψει θρέμματα. Μελίτη. δημοθέντος ἐν Κυνόσουρος. δῆμος δεκάτης τῆς Πανδιονίδος, ὠνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης. ἡ μὲν ἱστορία, θυγάτηρ ἦν Μύρμηκος. ἡ δὲ μυθικὴ, ἀπὸ τῶν μύρμηκων. Μελίτην ἡ νόμος πόλεως. ὁ Μελιτηνός. ὁ πολίτης. Μελιτιανός, βασιλέων ἐν Ἡρωικοῖς ὁ Μελιτίδης ἐπὶ μοιχείᾳ ἀνεβάλλων. ἀεισοφανής. ἔστιν ὃν τελοῦσι Μελιτοῦττα· τὸ, πρόσωπον φόβου πρὸ, ἵνα μὴ καὶ μέλισσαι πρόσωπον ᾖ. Μέλιβοια μυελός. ἐπὶ τῶν ἁβρυνομένων. Μέλιτος. βασιλεύσας πρώτης. ὁ τύχος. ὁ ἀεισοφανής. ὁμοίως καὶ μελίτου πλείονος αὐλὴ μέλον. ἔστι δὲ ὁ σωφρονίζων ἐφ' ἁμαρτίαις. πωμωδεῖται ὡς τύχος ἐν τῇ πρίσει. ὡς πονηρός ἐστι πρόσωπον. τὰ δὲ πλείονα αὐλήματα καὶ μέλη, θρηνῳδήσιμα ἦσαν. Μέλιτος λόφου ἀθλοφόρος ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο σωφρονίζων μητέρα αὐτοῦ. πεποίωται ἐπαύλῳ καὶ τραγῳδίαι πλείονα δὲ ἐπὶ τῷ ἀθλοφορῆσαι καὶ ἐπὶ τῷ ζώνης τὰ ἐλεεινὰ καὶ μεταβολὰς ἐχόντων. οὗτος ἐγράψατο πόλιν τὸν ὄντα. αὐτεπολιτεύσατο δὲ πόλεις καὶ ὑποδραμίων στρατηγήσας, ἐν αὐμάχῃ πεσὼν σοφοκλεῖ τῷ τραγικῷ. ὁ λυσιαδῆς ὀγδοηκοστὸς τέταρτος. Μέλιος. οὗτος ἐρᾷ νεανίου ἀθλίου καὶ δυστυχοῦς καὶ πλουσίου. μφρέκιον δὲ ἐπὶ τῷ γάμος διαφορεῖς καὶ τὴν ὥραν ἀμέχων. καὶ ἐπὶ μὴ ἐρᾷς, μέλιτος ὄνομα ἐπὶ. ἐπὶ πλεῖστα δὲ, τιμαγόρασ ὡς φασιν. ἐπὶ δὲ ἀτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς. καὶ οἱ πολλὰ προσέταξε καὶ ἐπὶ πονᾶν. καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῆς σχολῆς. καὶ ὁμοῦ τὰ ἐπὶ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἐπὶ τὰ πρόσταγμα. καὶ ὡς τὰ ἀγαθὰ καὶ θαρραλέα, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀγειν, καὶ ἴσον αὐτῷ πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γυναικός τε καὶ θυμικόν. καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν. καὶ τοιαῦτα ἕτερα. ἐπὶ τελοῦσι, ὀρνιθασοὶ προσέταξε ἡμίσεα, ὅτου δὴ τροφίμους καὶ οἰκέτας γήρος θαυμασιοῦ. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τοῦτο κατέπεσε ἔρωτος ὁ εὐθὺς φίλος ἐκεῖνος, ἐδωρεῖτό τε ὃν καλὸν τὸ μέλαν ἐπὶ μὴ τῇ μα τοῦ πεφρικότος. ὁ δὲ, ἀτεραιμων ὢν, καὶ βύτος οὐ ἀπεώσατο ἀλλὰ τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν μέλιτος φλεγόμενος ἐπὶ ἔρωτι καὶ οἰκτρού μένος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλων τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπωδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνιωμένοις τε πόθοις ἄμε καὶ ἀπείροις, κατοδῶν εἶχεν, ἀνέθορεν εἰς τὸν ἀπόπολιν. καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ γῆν πετρῶν. οὐ μὴν ἐτιμώρησε γὰρ τὸν εὑρεσίνην παῖδα καὶ ὑποπόλιον εἶασεν ἐπιχανεῖν τοῦ μελίτου θανάτου. τοὺς ὀρνιθασοὺν ἀνέλαβεν, καὶ ταῖς ἀγκάλαις σύνθεις, εἴτε κατὰ χώρα τὰ ἐκείνου θεῶν, ὡς πορρωτέρω ἐληλύθασι ἑαυτόν, σὺν ᾧ δυσυχεῖ χορῷ καὶ ᾧ μελίτῃ, ἐρριφοβόων βραδὺν καὶ δυσυχῆ τὸν ἔρωτα ἀνθραθεὶς τοῦτον. καὶ ἔσχεν εἰδωλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὡραῖος καὶ γυμνός. ἀλεκτρυόνας δύο μάλα ἀγωνεῖς φόβων σὺν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶν ἑαυτόν. Μελιτοῦττα. μάζα. μέλιτι δεδυμωμένη. ἐπὶ ἐφερονῶς ἐδώκασι τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐν τροφωνίου οἱ μανταδόμενοι. ἐν λεκάνῃ δὲ ἐστὶν ἡ μελιτοῦττα, ἐπίθετον ἔχουσα νασῶν. ἰστέον ὅτι, μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν κέρβερον. καὶ ὀβολὸς μισθὸς ὁ πορθμεῖ. καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις. Μέλιτοι καὶ αὐτοι. Μελιτιωδῶν ἐδεσμάτων. Μελίχρους. Μελιτρός. Μελίφρων. ἡδὺς. πλυκαίνων τὰς φρένας.

Μελίχλωρος. ὁ χλωρός. Μελόμενοι. καὶ ἐπὶ σεύειν εἶναι θεοφιλεῖς, ὃ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι. Μέλαν. διάφορον τίδος ὂν. ἀεισοφανής. οὐδὲν αὐτοῦ μέλαν. ὅσον δὲ μόνον εἶδέναι σωμάτων, εἰ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω. ὅτι δὲ βασιλεὺς ὢν καὶ πολίτης ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πραξέων μέλον αὐτῷ. ὁ δὲ, ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμπεῖσαι δυστυχεῖσθαι λόγων. καὶ τῆς περὶ ταῦτα μανυσθαι δόξης. Μελλονικιᾶν, τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι, ἀεισοφανής. οὐδὲ νυστάζειν ἀρέσκει ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. νικίας γὰρ ὁ νικηράτου ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς σικελίαν. βραδὺς γὰρ ὢν πρὸς τὰς ὁδοὺς. ἐπὶ ὡς οἱ διαβαίνοντες οὐ πονητικὸς ἀλλὰ μελητής. ἀπὸ ὡς τὰ χαδεῖσι δρᾶν. Μελόνιον. ἐπιμελείσθωσαν. Μέλος τι μελοδεικτικὸν. ἀεισοφανές. ὑπανακίνημα πρακτικὸν τῷ πρὸς. ἀλλὰ δὲ πεισι λοπαδοτεμαχοσ λα

χρηματιστικῶν. Μέλου. Τοῦ μελεῖν· καὶ τὰ λοιπὰ μου μέλου δηλαδὴ ὡς, ὥς που τὸ δὴ μέρος.
Μέλλω. Τοῦ τὰ βραδύνω. Ἐξ οὗ τὸ ἐσομένῳ χρόνῳ προσδοκῶ. Ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν μέλλων τὸ ἀεὶ σφᾶς αὐτὴ, τὰς οὔσας τε μὴ καὶ ἐκ τοῦ οὔσας ἐλπίδας ἐνέφηνε. καὶ ἀεὶ σφανῆς. μικρὸν ὕστερον τούτου πάλιν ὁ λόγος μέλλων ἔξειν· ἵνα παύσῃ ἐν μέσῳ, καὶ μηκέτι, ἐξ ὅτε λέγεις· ἢ οὗ λόγος· τότε φησὶ λέγειν ἀναβέλης. Τοῦ τηρήσας ὅτε μέλλω σχεῖν· ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον σχεῖν μισεῖ ἀνθρώπους· μέλλω δὲ σωφρονίζω δηλονότι λοιδορῶν. Μέλω, σὺν τῷ μελεῖ ἐστὶ μοι. Μέλλων θερμὸς παίζων· ἀπαράγραπτος. Μέλποντες· ἄδοντες· ἀνυμνοῦντες. Μελύδριον ἰωνικῶς· ἀντὶ τοῦ ῥυπλὸν· διὰ βι διὸ ἰωνικὸν· ἀεὶ σφανῆς οὗ εἶπε τὸ τοῦ μόνσε μοι μελύδριον ἄρασθαι τῇ ἰωνικῇ. Μελχισεδέκ· ἱερεὺς τοῦ θεοῦ βασιλεὺς Σαλὴμ χαναναίων· ὃς ἦν σὺν τῷ λεγομένῳ σιὼν, ἐπωνόμασεν αὐτὸν σαλήμ· ὃ δηλοῖ εἰρηνόπολις· σὺν ᾧ βασιλεύσας ἔτι εἰς, ἐτελεύτησε δίκαιος ὢν παρθένος· ἀγνεαλόγητος δὲ ἔρηται, ὡς μὴ ὑπάρχειν σὺν τῷ πατρὸς ἀρρενὰ μόλως· εἶναι δὲ χαναναῖον τὸν λόγον· ἐν τῷ ἐπαρέσθαι σπουδαιόρημα μόνον· ὅθεν, ἀδιήγητα λογίσασθαι εἰώθασιν· ἀγνῶς ἐπῳδέσαν ἵνα τοῦτ' ἄπρασδικαιοσύνης ἐπιλήμμονα, συμπλέκηται τῷ τ' ἄπρασ ἀδικίας γένη· διὸ καὶ ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναι φασίν· ὅτι δὲ χαναναῖος ἦν τὸν λόγον, δῆλον ἐξ ὧν ἐπράττει ἐν βασιλεύσας πλημμέλησε τῶν χαναναίων· ἐξ οἷς ἐπλήσιαζε γυναιξὶ τοῖς σοδόμοις· καὶ μήτοι καὶ σαλὴμ ἦν σὺν ᾗ χε βασιλεύς, καὶ πολυθρύλλησις λῆμ δίκην· ἀδέπω τὸ ὁλοὸν ὀνομαφόρουσα τ' ἱερσαλὴμ· σὺν προσθήκης δὲ τ' ἱερὸν μετὰ τῶν σαλήμ, πρὸς λαμβάνουσα συλλαβὴν, ἐξ ἧς σωφαφὰν ἱερσαλὴμ ὠνομασθεῖσα δὲ τὸ ἀγνεαλόγητον, λέγεται ἀπάτορ καὶ ἀμήτορ· ὃν δ' ἀπάσης πόλεως τῷ μελχισεδὲκ ὅτι ἔθνος ὀνομάζεται, μηνοθετεῖ τὸ δεσποτικῶς, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἦν. τουτέστι τῶν χαναναίων.
Μελχισεδέκ· ἱερεὺς οὐ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν· οὕτως ἐχούσης, οὐχ ὡσὶ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ἑαυτὸν προσενεγκόντος θεῷ· ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης, σὺν τῇ νυκτί, μεθ' ὃ τὸ πάθος ὑπέμεινεν· νικήσας λαβὼν ἄρτον ἐξ ἀχειρώσας, ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε καὶ τὰ ἑξῆς· οὗτος ὁ μελχισεδὲκ βασιλεὺς ἀπάρχεται μὴ μίζων· ἀνὴρ θεοσεβὴς, ἐθνικὸς· καὶ ἔθνος σὺν τῷ γένους εἰδυῖα οὖσα γυναῖκα ὡρ βασιλέως τῆς λιβύης· ὅστις γένος μόνος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν χαναναίων, ἔκτισε πόλιν, σὺν ᾧ ὄρει ᾧ λεγομένῳ σιὼν· ἐξ οὗ καλέσαν αὐτὸν ἱερσαλὴμ· ὃ ὡρ δηλοῖ εἰρήνης πόλις· ἐξ ἐβασίλευσεν σὺν αὐτῇ ἔτη ριγ'. Μελχισεδέκ· οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν χαναναίων καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ, ἐξῆλθε φέροντι ᾧ ἀβραὰμ δεκάτην πολέμου ἀπὸ πάντων, δεξάμενος ἄρτον καὶ οἶνον· καὶ εἶτα πρὸς ἀβραὰμ· εὐλογημένος ἀβραὰμ ᾧ θεῷ ᾧ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀβραὰμ, δεκάτην πάντων· ἑρμηνεύεται δὲ μελχισεδὲκ, βασιλεὺς εἰρήνης. Μελχόμ· προσχθισμάτι. Εἴδωλον καὶ τοῦτο· προσχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα προσαγορεύει ὡσαύτως καὶ γλυφά· ὅθεν δηλοῖ τὸ μῖσος καὶ ἀποβλητόν. Μεμαγμένα· μάζα. Σὺν τῷ ἐτοίμων ἀγαθῶν. Μεμαγμένῳ· ᾧ δεσπόζοντι· ὡς ἐν εἰδώλων νομιζομένῳ· σὺν ᾧ προοιμία· μάζαν μεμαχὼς τῷ ὕδατι μεμαγμένῳ. Μεμανησαμένος· ἐπὶ μανικὸς φονεύσας· μανικῶς δὲ ἐλαμβάνετο, ἐγγύους σὺν εἶναι· τουτέστι βαρέως νοσοῦσι· ἀεὶ σφανῆς· ὁδὲ, ὡς ὁρᾷ μεμανηκὼς ἐπὶ τοῦτο τὸν δεσπότην, τέχνῃ πρεῖται.
Μεμαὼς· προθυμούμενος. Μεμασιλημένος· κατεργασμένος. Μεμαῦα· προθυμουμένη· πλησμονή· ἢ ἡδονὴ ἐνθυμητὸν σημαίνουσα δύναται· ἐκ μεμαῦα· ἀρέσκεια· πλησθῶ ᾧ δευτέρου φονεύα. Μεμβλωκέτον· ἀντὶ τοῦ βαραίνοντος· ἐμέμβλετό μοι, ἀντὶ τοῦ μετεποιεῖτο μοι· ἐμελέτα ἐμοὶ ἐγίνετό μοι. Μέμβλωκε· βαρύνει· ἐμεμβλώκης· βαρύνῃ· μεταποιῇ. Μεμβρασεῖδος ἀφύας· ἐστὶν ἐν ᾧ ἀφύα. Μεμελημένος· προμεμελετημένος. Μεμέλιωται· μεμέλισται. Μέμηλα· ἐφόντισα· ἐμέμηλε· μέλει. Μεμηλὼς· σὺν μελεδωνῷ. Μέμιλωκε· μαίνεται. Μεμιλτωμένον· τὸ σχοινίον φάσγανον τὸ μεμιλτωμένον· ἐπεὶ ὀνυκτὸς εἰ χροιὰ ἐθνικοῖς πρὸς τὰ σωφόβους, ἐνθάσιν ὑπερέταις δύο μεμιλτωμένον σχοινίον σὺν τείνοντε, διὰ τὰ ἀγραφα δίκαια τὸν ὅλον εἰς τὴν ἐπιλησίαν ὡς φησὶ καλλίμαχος ὁ κωμικός· ὅσοι δ' ἐχίονα, ἐξέτιν' ἐμίαν Μέμμι·

ὗς ὁ λὺς

ὕ πλτος ἰω ῥῶ μαί ων. ὄξιν σὺν ὦ ἀχαΐα. Μεμισθαρνημένως. ὁ μισθ ὠ κεμένων. Μέμνη μ' πο σώ που, ἐς μέ μνη μαί σου γένιη ς. Μεμνῆ το. μιμνή σκο ιτο. οὕ τω πο τε ειπωμένως. ἐς ἡρώδια νὸς σὺν τῇ ὁ μο ειπῆ πο σωδό κα. ἐ ἀ ειφαής πλούτω. ἵνα τὸ μὸν ἰ μέ τῖ φορῶν μεμνῆ το μα. Μέ μνων. ὁ ἐς ἴλιον στρα τά σας. ἡ γεῖ το μὴ αἰθιό πων, ὀ νὶ ω δὲ αἰθί οψ. ἀλλα ἀπὸ τού σων τ ὠδρ σι κ, ἐ τὰ χαλασσ ηβα μὰ. ζὲ ἐ κεῖ σε ἔθνη ἐπ ωχέ εια ἔχων. Μέ μονα. πεθυμᾶ μ'. Μέμορ ται. μεμοί ρᾳ. Μεμωκημένος. κα ζε πεφο νη μένος. Μέμω ὄνομα νύειον. Μεμῶ ἐ. μέ μφεως ἄξιος. Μεμοιρασμένῃ. λαχόν τος. πλερωσαμένῃ. Μεμοίρᾳ. μετέχει. ἐλήφε. Με μνα λωμένα. ἀ ῥαφῆ κὴ πί ονα. οὔ τοι δὲ ὀνό μ' ἐπέλασε. ἐ μαλλοχίας ὃ ὁ πο φή της ἐπέλασεν ἄ μωμός τε ἐ ἀ ῆτια. ἐ ὦ δᾶ ται δὲ οἷς διαῦ ζε μὴ ἔχουσιν. ἀν ἀ ωρε δὲ πος φό σοι. Μεμύ η μαι. δεδίδαγμαι. πεπει ρεμ' μὴ μύ φη. Μεμυη μέ τα. πρύ φανζε. κεμμύ σαν ζε. ἐ κεκλημμύ α. ἐ ὁ μικρος. σω σὸ ἔλπι α. πάν ζε μέ μυκεν. ὁ μὲ ἀ πατη κέ σεως ὁ μικρος φησι τ ἀ ὑ σὺν τῇ πλέ μω ῥωθέν τοντα δὲ μαζε μὴ μύ φη. μόνου δὲ τὰ ἐ νθρος ἡ θέα πέ ναται. κὴ σὺν ἐ ωγέ μματι. ὁ μπάρος ὁ ῥ βλοῖ ομεμνη μένος δε ιρά σι ζαῦ ῥ. αὐ τὶ τὰ μεμνη μένα. μυκη θμῷ χω μῦ. μυκω μῦ. Μεμύ ρωμαι. ἀ ειφαής. μακαρι ωτά τη ἐ γὼ ἥ τις μεμύ ρωμαι τὼ κεφαλ μυρώμασιν ἀ γαθοῖς. πλύ δω ὠδρ πε πα κεναὶ τ τὰ θαλασια ἀ μφορεί ᾳα. ἀ μφορεί ᾳα δὲ τὰ κεφαλ μια. ἀ πανθή σαν ζε δὲ, ξηρανθή ζε. Μεμυ ελη μένοι. ἀ ωχη μένοι. ζωμό ναρυσά μενοι ἄ ρβις οἱ λοις ἐ μυ ῆ ῖ μι μουμένοις. ὅ θεν ζὸ ὄνο μ' ὃ ῖς μυ ῆ ῖ οις. ὅ ι ου μυ ῆ λιόν τιον. σὺν ἐ αὐ τῇ τῆ ἐ ορτῇ, πάν τες πο ῖ κε κόθ ῖ ἐ τὼ ἀ θεά ρα ἐ ᾶ ᾳα τινα. μυ ῆ λα δὲ κα λεῖ ται κοῖ λος ἀ ῤῥ βος. ἤ γουν ἀ θάρ ᾳα. σὺν ὦ ῖ ὃ ῖς θνα τοῖ οις ἀ θάρ α κόθ ιον. ὁ ἠ νᾶς. ὦ πολλα ζε λα πορή σαν τες ἐ ἰς οὐ δὲ μ' ἐ σιαθέν τες. μῶ δὲ ἀ τυ χή σαν τες. ὀ λιγί οις δὲ ἀ λφί τοις λέ γει. ἤ γουν ἄ ρτοις. τοῖ ς κοί λοις δὲ ἄ ρτοις τοὺ ζωμοὺ ἀ ρυό μενοι, ἐ χέως ἐ πορεύ νω ζο ὃ ν δεῖ αν ἄ ρτου. πεποί κα ται δὲ κ λέ ξις. λέ γω δὲ κ μυ ῆ λα, πᾶ σα τὼ μέ σην κ δία γε πολ ῆ θος τ ὄ φων ὀ λί γον ἀ ῤῥ βα κόθ ῖ. κ ὦ ζωμὸν σχο λά ζοντες, ἐ πὶ τοὺ τον ἐ πορεύ νω ζο. Μέμφις, ὄνο μ' νύειον ἐ πὶ λίνῃ μέμφεως. κ δυτικὴ ὦ μέμφ. ἐ βλυπ κ μέμφις. ἀ πὸ τῆς θεοῦ ἀ ιγύ πτ. ζο ζο ναὶ ιγύ πτ ιοι τι μῶ σι σε λιώ κ. ἐ ἱ ρὸς ἰω ὄ δε ὁ ἐ ζῆς τ σε λιώ κης. ὡ ς πο ρὸ μέ φις πὸ λίς. Μεμφί της ὁ δε ὐ τ μέ μφε. Μεμφω λή. μέ μφις. Μεμφι βολεῖ ν. μέ μφε σθαι. Μεμφί μοιρ. φιλεγλή μων. Μέ ανδρος ἀ θλιω τί ος. κ ω μι κὸς ἀ ρχῆ ος. κὴ μὴν ανδρος ἕ τερος ἀ θλιω τί ος δι ο πε ῖ θας ἐ κ γκω σρα τῆς. πε ῖ οὖ πλυ ὦ δ πᾶ σι πό λῃ ος. κ ω μι κὸς τ νέ α σι κ ω μω δί α σ. σρα τὸς τὰ ς ὄ φ ς. ὁ ξὺ δὲ ὸν νοῦν. ἐ πο ῖ γνω σι κ α σι σὺν μα νέ σ τος. τ ἔ ρε φε κ ω μω δί α σ ρή. κὴ ζο ῖ σο λα πὸ ς ζο λε μεῖ ον τ βα σι λέ α. ἐ λέ γει σ ἕ τερ ος πλεί ονα κ ζε λε γά δην. Μέ ανδρος λα ο δι κά ς, τ πα ῤῥ λύ κω ὦ πε ζε μῶ. σο φι σ ής. ἔ ῤῥ ε φ ν τὸ μνη μα εἰ ς τὸ ἑ ρμο γέ νους τε χνι ω. ἐ μι νου νι α νὸ πο τυ μνέ σ μα. ἐ ἄ ῃ α. Μέ ανδρος πο τί κ ῥο. ἰ σο ε λι κός. ὃ ς λέ γει πο ῖ ε ἀ υ τ. ἐ μοὶ πε ρὶ φα τᾶ ς. σὺ βυ ζα ντί ου ὁ ρμώ μενος ἰω. ὃ ς δ' ἂ ν κ νί σ τ λό γων με τει λή χει παι δεί α σ. κ ρό δο τος μ' ἔ νμοι ὁ μό γνιος δέ μοι τ πο ὸς ὃ ν νό μον τ ἀ ῤῥ γα λά μέ ν παι δεί α σ, ὃ ῖ ζε ἀ φιω ί α σ τ πο ῖ ζαῦ τα ἀ πυ δᾶ ς. ἀ λλ' ἔ γνω. ὅ τι χρ ῆ ναι ὠ ό μιν, μ κὴ νό μοις ὁ μι λῆ σαι κὴ δὺ τέ λος ἰ πέ σθαι τ πό νων. ἐ δ' ἀ φι κό μην ὥ ς μοι ὑ πῆ ρχε δυ μα τό ν. κ νί σ α δὲ ἐ χρή σα μην τῆ ἐ πα γε λί α τὰ ζα ντι σθέ νε ς. ἐ μά ρ μοι θυ μῆ ῤῥ ἰω ἀ γορί ζε σθαι δύ ν αι ς. οὔ τε μὶν σὺν τῆ βα σι λεί ω σο ᾶ θαι μί ζη ν. κὴ ἀ φο τή τι λό γων τὰ ς τ σὺν τυ χα νό ν των οἰ κο ῦ σθαι φο ντί δας, κὴ τὰ ἀ πυ δᾶ α τοι α ροῦν πᾶ σ ις κὴ ζ χέ εια ἐ λό μην, κ ε χνῶ ς πο δὶ σνό σων. κα ί μοι κε ζα θύ μιοι ἦ σαν οἵ τε θό ρυ βοι τ χω μέ νων, κὴ οἱ ἀ μι λλη τῆ ρι οι τ ἵ ππων ἀ γῶ νες. ἔ τι τε μὶν κὴ κ παν τὸ μι μος ὀ ρχή σις. οὐ μὶν, ἀ λλα κὴ πα λαί σρας σὺν ἀ πε δυό μην. κὴ δ' τοσού τον ἐ ζῆ λω σε ἀ φο σιώ κης, ὡ ς ἐ τὸν φα νό λιν ἐ κδύ σα σθαι. σω σα πρὸ δύ σα σθαι ἢ αὖ θ κὴ τὸ σω ε χές, κὴ ἄ λλο ὅ, τι δ' ῖ ον ἀ πα λί σμα. ἐ πεὶ δὲ μα ρεί κιος τὸ βα σί λ ον δι ε δύ σα το κρά τος, τοῦ το μὲν πε μπτέ σα τα ἔ χων δ' τοὺ ὑ πη κόους, τοῦ το δὲ κὴ μου σοῦ ν δ ά σ ις, πο ι η μέ νων τε κὴ ἱ κο ρί α σ ἤ δη σα ἐ πα ί ων, ὡ ς κὴ τὸ πολ τῆ ς νυ κτὸ ς μέ ρος κα τα να λί σ ι μ πο ῖ τὰ ς τοι αύ τα ς φρο ντί δα ς. ἐ πα ρε μαῦ σὺν τᾷ θε μ κὴ ὀ ξυ ῆ ν τοῖ ς χή μα σι ν ὑ πὸ ἀ μ λυ τέ ρους τὸν λο γι σμόν. ἀ γα πη ῶ ν ὦ δ' τε ἔ γνω σε ἀ λύ ω ν ἐ δυ σα να σχε τ, ὦ μὴ τὰ δέ ον τε ἔ χειν αὐ τὰ λο γι ζό μ' ἰω ὡ ς ἐ πὶ πλῦ

χρεῶν ἀνόνητά με ποιεῖν. ὥστ' ἂν μὴ διαπαντὸς μενεμβατοίω, ὡς ἐμὲ θλῶ τὸν δὲ τλῶντ
γεφυλὼ ἀρξασθαι μηδὲ τλῶν ἀπορίωσιν τὰ ἀγαθίου. ἐς τῆς ἰσοείας ποιήσασθαι τλῶν ἀρχάν. Μεν
δα. ἀπὸ ἐρεθείων ὠνισμενίκ. Μενδαῖος ὁ ἀπὸ τῆ μνήθης. Μενδη πόλις μία τῆ ἐν θρᾴκῃ.
Μενδηναῖος τὸν παῖδα αὐτοῦ φιλοῖς ὡς βαρυπόθητον. ὃς ἐς τὸν βαρὺν τῆς αὐτῆ διαλέκτῳ
ἄλφα μεταλλεῖν. ἐς τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῆ γενίμω δυναμί. ἐς τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἔτι μὴ ἐοθί
φ τραφησόμενον. ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. ἰῶ δὲ ἐς ἰόντα τὰ μνημόσυνα τῶν αὐτοῦ φίλοις. ἐν ὧ ἐς ἄγαλμα βα
ρυσκελὲς ἰῶ ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον. Μενδήσιον ἡδέως. τὸ τὰ νέιλου ῥόμα. Μένεα πνεύων.
μεγάλα δυναμένος. Μενεδάϊος ἴσως ὁ πολεμισκήσιος. σῶμα τὸ δὲ φθιμένου μνεδαῖα εἶσα
δὰ μὶς ἴσως. ἐπεὶ σπερῶ τὸ δὲ διαφοινὸν ἀρκτύφῳ. Μενεδάϊος ἐς πρόσθην μνεδήϊος.
Μενέδημος. Μενεαινέμην, προθυμεῖσθαι. Μενεθὰς ὄνομα νύειον. ἐς μνεσθὰς.
Μενεκλείδης. Μενεμαρατης κωμικός. δραματα αὐτῆ. μανέκλορη δημιουργός. Μενε
μαρατης συρακούσιος ἀπροσδόκητος. οὗτος δέ, μισθὸν μηδένα ἐνομίζετο τῆς θεραπείας. ἐθεράπευεν δὲ
τὸν ἰσαίνοσον. δύλους δὲ αὐτῆ ὁμολογοῦντος θεραπεύομένους, ἀπέτει. ἐς δία ἑαυτὸν ἐνέλφ. θε
ὰς δὲ ἐς ἰσαίνοντας ὑπὸ τῆ τιθεὶς ἐνέσχεν προσηγορίαν. ὃς μὴν, δὴ μᾶ. ὃς δέ, ἀπόλλωνος. Μενέ
λαος. δημοθενίκης ἐν φιλιππικοῖς, ἀδελφὸς φιλίππου ὁμοπάτριος. Μενέλαος αἰγαῖος
ἐπιστολικός. ἐγράφη θαὶ δὰ ἐν βιβλίοις ιβ'. ἐς ἄλλα. Μενετοίθειος ἐς μὴ ἀποδιδῶσι μισητέως.
αὐτὶ τῆ αὐξένησι δὲ ἀπὸ θέως τιμωρὸς μόνοι. ἐπὶ μόνοι δὲ βέβαιοι. κἠπὶ δὰ ἐξαπάτηθοι. μισητέως δὲ
ἀεὶς ἐκ ἀφοδίσια ἀπρακτα. μήποτε μόβι γλυκερώτερόν ἐστιν ἢ ἀπλησία. ἢ αἰ χρονοτριβία.
Μενεχάρμης ὁ ἐπομονητικὸς ἐν μάχαις. Μενέχμος ὄνομα νύειον. Μενξίτιππος ὄνομα βύπυ.
Μενθήρης. αἱ φοντίδες. Μενίππος ὁ κωμικὸς. ἦσιν ἐν ᾧ Φασός. Μενίππος κωμικός.
τῆ δραμάτων αὐτῆ ὄνομα, κδ' κωμῳδοῦντες ἐς ἀγαθ. Μενοφάνης ὁ αὐτὸς ἐρέτης ἐς μενοφανέα. Μένος δύ
ναμις. ὁ ἐμὲ διαφέρει ὁ μῦθος τῆ θαρσεῖν. ὃ μὲν μέν, ὅτι τῆ σώματος. τὸ δὲ θαρσεῖν, τῆ ψυχῆς. Με
νᾶνται. ἐπὶ σωφρονέσμων ἄνδρων, τὰ ἀληθῆ. μᾶλλον μᾶν. Μενώφιλος. ἡ ὁ λυμαινόμενος ἐπὶ τῆ ἑαυτῆς
ἐμμανῶς λογισμῶν. Μενώρ ἀθηναῖος. ἔτος δῆλος ἐπὶ θυμῶν πολύπους ἰσχυρῶς. ἐπὶ θυμῶν δὲ
ἄρχειν ὅπως πλείω λαμβάνῃ. ἐπὶ θυμῶν δὲ τιμᾶσθαι ἵνα πλείω κερδάνῃ. Φίλος τε ἐβούλεθεν
βίς μέγιστον δυναμένοις. ἵνα ἀνωφελῶς μὴ δύνῃ. ἐπὶ τὸ δὲ νικητεριάζεσθαι ὧν ἐπὶ θυμοίη, σωτομω
ἐπὶ τῶν ὁδὸν ὥστε ἐπὶ ἀν διὰ τὸ ἀπορεῖντε ἐς φάσθεσθαι κἠπὶ ἀγαπᾶν. ὃ δὲ ἀπολοῦντε κἠπὶ ἀληθῆ, ἐ
νομίζετο αὐτῶ ἠλίθιον εἶναι. ἐρχων δὲ φανερῶς μὴν ἰῶ ἀδένα. ὅσον ἢ φάη φίλος ἔμ', βούλοσ' ἂν
δηλος ἐμίνετο ἐπιβαλλόων. κἠπολεμίου μὴν οὐδενὸς κατείλε. τὸ δὲ σωόνσον παύσον. ὡς κατα
τελῶν ἀεὶ διελέτεθ. κἠβῖς μὴν τῆ πολεμίων κτήμασιν ἀπεπιβάλλε. χαλεπὸν δὲ ὥστο εἶν τὰ τῆ
φυλαττομένων λαμβάμν. ἀλλὰ τὰ τῆ φίλων μόνος ὥστο εἰδέναι ὅτι ῥᾳδιὰ φύλακτα λαμβα
νῃ. κἠὅσιος μ' αἰθαίνοιτο ἐπὶ ὁρκους κἠἀνόσιος ἐς ὃ ὠφελισμένος, ἐφορᾶτο τοῖς δὲ ὁσίοις
κἠἀληθῆαν ἀσιᾶσιν, ὡς ἀνανδρίοις ἐπιρρᾶτο χῆσθαι. ὡς πρὸ δέτις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβεία
κἠδικαιότητι, ἄλλο μὲν ὢν ἠγάλλετο, ὃ δὲ ἀβαλὼν δύνασθαι. ὃ πολλοῖσι φίλοσι δυσπε
λαν. ὃν δὲ μὴ πανοῦργον, ἀπαίδευτον ἐνόμιζον εἶναι. κἠπαρ' οἷς μὲν ἐπιχείρ πρωτάμην δια
βαλλων φιλίαν. τοῖσ πρώτοισ τοῦλο ὥστο δεῖν ποιήσασθαι. τὸδε πειθομένους στρατιώτας παρέχ
εσθαι, ἐπὶ τὰ σωφρονεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. τιμᾶσθαι δὲ ἐθέρεσπόσθαι ἠδίου. ἐπιδεικνύων ὅτι πολεί
μα φά ἐθέλοι ἂν ἀνδρεῖν. ἀνέρεσιας δὲ ἐπετέλεσθε, ὅτε τις αὐτὸ ἀφίκοιτο, ὅτι χωλμὸς αὐ
τῶ, ἐπὶ πόλεσεν αὐτὸ ν. Μεντίδιος ὄνομα νύειον. Μέντορος ὄνομα νύειον. Μένδη
ὅμως τόδε ζωῶσε, ὃ δὲ δεινὶ τῆ ἐκλιῶν. Μενοικεύς. Μενοινή. ἡ προθυμία. Μενοινά
ος. Μενοίτιος ὄνομα νύειον. Μεραρχία. αἱ δύο χιλιαρχίαι. αὐδρῶν βμή. οἱ δὲ, ἐς τέλος ἀ
νομάζουσι. ἐς τὸν ἡγεμόνα μὲν μεραρχῆν ἐς τελεταρχῆν. Μεριδαρχέω. μεριτίας ἡ δεκαρχίας.
Μερίζω, αἰτιατικῆ. Μερὶς ἡ κληρονομία. Μερίς οὐπνίξ. τῆ δυναστερῶν ἀρπαζόν
τοντ ζοφοῦ τῆ ἀσθενεστέρων, ἐς ἐπὶ τοῦτο ἐκείνων πνιγμῷ, ἐπεὶ ἀρ' ἀποκτᾶν αὐτὸν ἐπὶ δύναντο, ἐπενο
ήθη ὁ διαμερισμός. ἐς ἕκαστος ἐκάστου ἴσον λαμβάνῃ, ἐπιφθόνῳ μερὶς, ἀπνίξ. ἢ ἄλλο μέν φη. μερὶς δὲ

πνίγει. ὅτε

πνίγει. ὅτε δ' ἠνοίξατο ἤρξαζον, ἰὼ πνίξ. ὅτε δὲ ἐπενοήθη μερισμός, ἔλεγον οἱ πάντες μερίς ἀπνίξ. Μερίτιον. συμμερισμὸν πλούσιος. ⸬ πολλαὶ πόλεις ἀσύμμετροι σώματα ⸬ θρέμματα, τοῦ δὲ ὄντος οὐδενὸς μερίτιον ἐποιήσαντο τὴν ἀλόνησον. Μερίτης, ὁ τινὸς πράγματος μεθ' ἑτέρων. πολύριος. ὁ ἧφ' ἑαυτοῦ ἀνοίγει. ἐλαύζων ⸬ πρὸς αὐτόν τι διατείνων τὴν ἀγρίαν ὀργὴν τὸ μερίτην αὐτὸν ἀεὶ γίνεσθαι ⸬ εἰς φρόνημόν. Μερμηδόνιον. τὸ πρωΐ. Μερμαίρω. φροντίζω ⸬ χολῶ. Μέρμερα. μεριμνῆς ἄξια. χαλεπά. Μερμερίζω. μεριμνῶ. Μερμερόκης ὄνομα κυνός. τὸ μερμερόλιν ἢ μίμησις μάνα, ὡς δοκεῖν ἀξιολόγως ἢ χώρα, ἀδεμπόριμος χρὴ τὸ δὲ βασιλικῆς ἔργον στρατιᾶς. ἀλλὰ νῦν δ' χρὴ ⸬ ἐθνῶν ⸬ πόλιν καὶ νῆσον. Μέρμις, τὸ σχοινίον. Μερόη, νῆσος ⸬ τὸν ὠκεανόν. εἰς ⸬ τὴν τερόμερόης τεόνιχος ἐρεῖσεις. Μερόλαος, ὄνομα κυνός. Μέροψ. ⸬ μέροπες οἱ ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι λόγον ἔχειν τὸν ὅσα ἢ τοὺς τὸν φωνόν. Μερόωη. ὄνομα κυνός. ⸬ μεροπὶς ἡ κῶος νῆσος. Μέσαβον. τὸ μέσον ⸬ βοῶν ξύλον. Μεσάγυλος. Μεσαπίων. ἄρτος. ὁ ζωμός. ὅθεν δὲ ⸬ ὄνομα τυράννου. μεσαπίωνα πόξενος ἀθηναίοις φησὶ ποιήσασθαι πόλεμον. Μεσάτμω. τῷ ἡμέρᾳ νῦν. ⸬ μέσῳ ἡμέρᾳ τὸ ἴσον. Μεσαύλιον. κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. ἢ μεσαύλιος ὁ μέσος τοῦ τῆς αὐλῆς. Μεσαυλίος. ὠμότερον. μιξοπάλιος. Μεσαίτατος ὁ μέσος. ⸬ μεσαίτατον, τὸ ξύλον. Μεσεγύημα. μεσεγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συντιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους πόλεμα μάχον, ἀλλ' ὁρῶσιν, οὐ δυνάμενοι ὡς ἐσεσθαι μελλόντων, ἢ πόλεμ ⸬ ἐξὸν τις βλάβην ἐνέσεται ⸬ ποιοῦντο πόλεως ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι ⸬ ἃς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες ⸬ παραδεχθῶσι ποιοῦνται φίλων τὸ ἀργύριον, ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα συμπράξαι μέλλοντες τὰ ἐναντία βεβαιώσωσι. Μεσεγύημα, δῶ μολοχθὲν ἀργύριον ⸬ παρὰ ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐπὶ νίκῃ ⸬ πολέμου. καὶ μεσεγυήσασθαι τὸ ποιῆσαι δοῦ τὸ λέγεται. Μέσερ. καὶ γυναῖος. ⸬ ὅσιν ἐν ⸬ μέσῳ ἡμέρᾳ. Μεσέπυος. μεσίτης. ἐπίνικος. μέσος δύο μερῶν. Μεσεπύονται. ἐπίνικοι γίνονται, καὶ ἐπίνικοι ποιοῦνται. ὡς καὶ ἰσοπράξης συνῴκησε τῇ ⸬ σοφιῶν. Μεσηγύς. μεταξύ. Μεσήϊσκον. ⸬ μεσήϊδος γῆς. Μεσήλιξ. ὁ μέσος τῆς ἡλικίας. Μεσημβρίζω. καὶ μεσημβρινός. Μεσήνη, ὄνομα πόλεως. ⸬ μεσήνιος ὁ ἀπὸ τῆς μεσήνης. Μεσπίλην. ἀνὰ μέσον κεῖσθαι. τὰ δὲ χέρνιβα μεσπίλην εἰ νύκτωρ σωσιτάξαντο, ὧν οἷς ἀναύτους ἀδοκήθη. Μεσίτης. ὁ ἐρμηνευτής. Μέσμα, ὄνομα πόλεως. Μεσόαβοι. Μεσοβασιλάς. μεθ' ἁπάντων ῥωμύλα ἀνὰ ἀρχὴ οὔσης συνήρωμη, συνίσαυτον ὅλην κοινωνεῖν πόρος ⸬ κοινωνεῖν ⸬ τοῦ γάμου. ἔνθ' μὲν ἀρχῆς ⸬ τοῖς ⸬ φανεροῖς ⸬ βουλαῖς, συνδιαδοχῆς καὶ ἀνέμουσα. ἃς μεσοβασιλεῖς ὠνόμασαν. Μεσόγαιον. αἰτιατικῇ. μεσόγειος ἢ αὐτὶ τοῦ μέσος ⸬ τῶν γῶν. Μεσόδμη, ⸬ τὸ μέσον. Μεσολαβηθείς. ὀνειδίου ἕνεκεν εἰ τύχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ⸬ ὑπὸ τοῦ ⸬ περὶ ὠμῆς βεννεμεῖν ὄνῃ ῥώμαῖ τὸ λεμον. τουτέστιν ὧν μεταξὺ συσχεθείς. Μεσομήδης. κρὰς. λυσικός. περὶ ὧν ⸬ ἀφρίαν χόνων. ἀπελεύθερος αὐτὸν ⸬ ἐν ⸬ μάλιστα φίλοις. γράφει δ' ἐν εἰς αὐτὸν ἔπαινον. ὃς ὧν ἀφριανοῦ παιδικὰ ⸬ ἄλλα διαφορᾷ μέλη. ἀνθρώπινος τὸ δ' οὐλα μνημεῖον ⸬ ζητήσας, ⸬ πρὸς ἀσθ' ⸬ τε μεσομήδει ⸬ τοὺς ἰθαρωδηνοὺς μόλις συγράψαντι κενοδόξιον ἔχωσι. ⸬ μὴ, ὅτι ⸬ ἰθαρωδεῖν ἐμάνθανεν. ἐκείνῳ δ' ὅτι τὴν ὁμότεχνα αὐτὸ ἐζήλα. Μέσον. τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ⸬ τὸ ἀθικῶς ⸬ ἀρετῆ, αἱ μὴ ὑπερβολαὶ καὶ ἐνδείαι εἰσὶν αὐτῶν οὖσαι ἀλλήλαις, ⸬ τὸ τῶν καὶ ἀνεῖσιν. αἱ δ' ἀρεταὶ, μέσαι αὐτῆ οὖσαι, ὑπάλληλοί εἰσι ⸬ τὸ τῶν ἀρετῶν. ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις ἐν μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρων ⸬ ἄκρων. ἐν γὰρ τῷ μεγάλῳ καὶ μικρῷ, ὄντος τοῦ μὲν, ἐν ὑπερβολῇ, τῷ δ', ἐν ἐνδείᾳ. καὶ τὸ μεταξὺ αὖ ⸬ τοῖσιν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος. ἔστιν ἓν κυρίως μέσον, ὃ καὶ μίξιν ⸬ ἄκρων. τοιοῦτον δὲ καὶ ἀναγκαῖον ὑπὸ ταὐτὸν ὄντι γένος τοῖς ἄκροις. ἢ δ' ἀρετὴ, οὐχ ὑπὸ ⸬ ταὐτὸν μέσον. ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται. λέγεται γὰρ ⸬ ἐν κύκλῳ μέσον ὃ πόρρω. ἀλλὰ καὶ ἐν ὄροις μέσος, ὁ μὲν ὑπερβολῆς μέσος. τὸ δὲ κατὰ γεωμετρούμενος. ἢ ὅλως ὁ δὶς λαμβανόμενος ἐν ταῖς ⸬ τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς καὶ τοῖς τοιούτοις. λέγεται γὰρ μέσος, ὃν ἀμφοῖν μετέχειν ⸬ ἄκρων. τῇ θέσει γὰρ καὶ μίξει καὶ πρόσει τῶν σχέσεων ἐν ἅπασιν, αἰτίαν ὁ μέσος ἔχει. ὁ μὲν ὅρος, εἰς μέ

σον ἀμφοτέροισι δυνάσατε. ἀνδρὶ εἰς τὸ μέσον προελθόντες· ἀλλὰ μέσως δυνάσατε· μήτε τοῦ-
λοπος χαρίζόμενοι, μήτε ἐμοὶ δυσκηδὴς ἔσεσθε· μηδὲ παρωχῆ· ἐγὼ δὲ ἔχομαι μέσος. αὐτίτα, ἄτ
τημαι· ἀπὸ μέσα φορᾶς τῆς ἀθλητῆς τῆς μέσα λαβόντος. μεσότης δὲ μέρος δύναται μᾶλ
λον καὶ ἧττον γενέσθαι καὶ δεύτερον καὶ ἔλαττος, ἐπειδὴ ἐπὶ πλεῖον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον
αὐτὸν ἔλεγον δυάδα. Μεσορῶν. μέσην ὁδὸν ὤν. Μεσότης. ἀληθοῦς τιμῆς μεσότητες εἰσὶν ἀν
αιρέτητες αἱ τῶν ἀθλητῶν ἀρεταί· μάλιστα ἀνδραποδώκη. Μεσουράνησας ἥλιος. Μεσοῦται.
πληροῦται. Μεσῶ. τὸ συζυγίας τῶν ποδιαπωμνῶν. λύει τὸν δεσμὸν μηδεία. ζηλοῦσι ναὶ χῶ μὲν ἀ
δέπω μεσῶ. Μεσῲ μὲ ὄνομα εὔριον. ὁ αὐτὸ χάμ. ἐξ οὗ μεσῲ μὲ αὐγυπτος. κνῶ μέσῳ ὄνο
μα ζομθμή. ἐχάμ, σημαίνει μέλαν, ἢ αὐγυπτος. ἐξ οὗ καὶ αὐγυπτος. Μέχρι τέως δέ. Μέλαν. μέ
τεσιν. ὠνομακὼς φαλήν. δοσοι τοῦ λόγου μέλαν, δ' ὅθεν, μέτεσι. Μέλαν. ὁ τὸ ἀρχαῖον ἀπλοῦν, πεν τε δε
κλῆν φησιν. ἐνθάδε ἐκ μέλανος πᾶσιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ μέσον μέλαν καλεῖ. μέλαν σοφοκλέους κυανοπτέρυγος. ἐκ δὲ
χαῖοι δ' ἔρρωσαν μέλανα πνοιὴν αὐτομόλοις. εἰς μέλανα δῆν ἐτέρων. ζῶν δ' αὖ ἐγὼ μέλανα βίοτον πόνος ὁρᾶν
τε καὶ τέρψιν μέλανα μύονα βασιλέα. ὁ δὲ, ἔνιαυτος πλούτου δὲ πόματι μέλανι χέρας ε
χεν ἀεί, ἔστε μέλαν μόλαν νεκταρέον μέλος. καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὸν πέφαλον ὑποτρέμον. καὶ αὖθις. ἐ
μοὶ δ' ἴσον μὴ τῆσδε τῆς χώρας μέλαν. αὐτίτα μέτεσιν, ὅσον ὑπὸ μῖν. ἀχθομαι δὲ ἐς φόλωτὰ τῶν
λεως ἀπαντα βαρέως ἐφέρομεν. Μεταβαλὼν. γραφείς. Μεταβαίνω γένεσιν. Με
βολή, ἢ τέσσαρες τόποι γίνεται. φθορᾶς. ἀλλοιώσεως. αὐξήσεως. φθίσεως. ἐς δὲ τέσσαρα θεωρεῖται τὰ τῆς
θείας. οὐσία μὲν, ὡς γένεσις ἐς φθορά. ποσῷ δὲ, ὡς αὔξησις ἐς μείωσις. ποιῷ δὲ ὡς ἀλλοίωσις. οἷον
λεύκανσις. μέλανσις. κατὰ δὲ τόπον, οἷον ἄνω κάτω. κατὰ κύκλῳ. κατὰ ἀγορᾷ, ἢ πλέον δὲ τὴν κίνησιν, ἢ
μεταβολή. τὸ ἀκίνητον μόνον, δεῖ εἰπεῖν, ἵνα ἐς κινῆται. τὸ δὲ κινούμενον ἢ φθαρὲν μόνον, οὐ μόνῳ φθορ
λῷ, ἐς ὅτι κινούμενον, πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ ὑπάρχειν μόνῳ ἴσχει μεταβολὴν, μηδὲν τὴν κίνησιν ἐς τὴν οὐσίαν
τοῦ ὑποκειμένου συντελοῦσης. τὸ μόνον γενόμενον ἐς φθαρὲν μόνῳ, ἀνευ ὑποκειμένου γίνεται. ἀλλοίον δὲ
ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει τὸ γενόμενον ἐς τὸ φθαρὲν μόνῳ ἐπάλιν. μεταβολὴ δέ ἐστιν, ἡ δὴ καὶ τὸ αὐτὸ
γενόμενον καὶ λίσσεται νῦν τοὺς τόπους ὅλης μεταθεῖσιν. ἢ δύο διαφοραί. ἢ μὲν, ἀπὸ τοῦ πλε
μίων. ὧν καὶ ἐπουρανίον ὄνομάζουσιν. ἡ δὲ ἐνίοις πολεμίας. ἐν οἷς δὲ αὐτῶν ἔλεγον ὑποφέρουσι με
ταβολὴν ὅτι, μεταλλαγὴ τῆς πρώτης χύσεως καὶ φανεῖ, εἰς τὸ τὰ πάντα ὑπεναντίον καὶ φάναι. ἢ ἀπὸ τοῦ
της καὶ τὸ ἐναντίον. ἐξ ἧς μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, ὅτις καὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ
καὶ ἐνίοις πολεμίας. ὅτις ἐπ' αὐτοῖς. Μεταβολοὶ πρὸς ἀγαπᾶσθαι. μεταπρέπεται. Μέταβος
ὄνομα εὔριον. Μεταβρεχύ. Μετὰ γλυκασιῶν μαίνεσθαι καλόν. χρὴ σωφρονεῖν ἐξομοιοῦσθαι τ
ῶν πολλῶν. ὁμοίον δὲ, ὁ μαινομένοις μὴ συμβαίνομεν, οὗτος μαίνεται. Μεγαίνης. ὄνομα εὔριον.
Μεγαλήκης. μεγαλήτερος. Μεταλλήκης ἀθλητὴς δούλης παῖς. κωμικός. τῷ δὲ δραμάτων
αὐτὸ ὅτι παῖδα. αὐραι, μεμιμημένος. θουριοπόροι. φιλοθύτης. ὁ μικρός. ἢ ἀσκητάς. Μετεγε
νίων. δύτερος μὲν πρὸς ἀθλητάς. ἐν ᾧ δύο, ἀπὸ πολλῶν μετεγενίνων θύουσι. Μεταδιδάξαι. τὸ
τῶν πρότερον ἀφεῖναι βουλήν, καὶ ἐλθεῖν ἐπὶ πλεῖον. ἐπειδάν τε μεταδιδάσκοντος ἐπείθοντο τὰ πε
μόνος, ἔστε ὁ λαφυρομένου καὶ πεπόντος ἔπασχόντι πρὸς τὰς δείσεις. Μεταδίδωμι. δυτι
κὴ. γλυκεῖα δέ, ὑμεῖς ὦ ἀθλητάι οἱ πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες αὐτῶν. Μεταδιδάξαι. ζητῆσαι
ἐφυρεῖν. μετὰ τῆς ζητήσεως ὑπεξελθόντες, ἑτέρων μεταδιδάξαι χώραν. Μεταδόρατα. ζωδεί
πνια. Μεταδος σὺν δεῖ αὖθυ. Μεταπεπλεγῶτες. αὐ ἀπειθοντες. δυσμενεῖν αὐ ἀπελ
λοντες. δυσμενεῖς, ἐς εἶα μεταπεπλεγῶτες. Μεταπλείδης. ἔστι δὲ ἀθλητάι. Μεταπόσιον. τὸ πός
μου πρεῖπον α. Μεταλαμβάνω. γλυκεῖα. ἐς μεταχαράνω ὁμοίως. Μεταλάσωμαί τι ἀπὸ τινος.
Μετὰ λέσβιον ὠδόν. ᾠδοιμία λεγομένη. ζητῆ τὸ δύτερα φθεγγομένων. οἱ δὲ λαπεδαιμόνιοι τοὺς
λεσβίους καὶ θαρσαλέους ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐκάλουν. ἀνεκαλοῦντο δὲ τὸν λεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο
λέσβιον ὠδὸν μεταπεσεῖται. οἱ δὲ ἐξ αὐτίας τέρπανδρον ἐφαίνοντο φάλαγγι μεταπεμπόμενοι καὶ
κοῦ αὐτοὺς ξυστὶ τοῖς ἐκείνοις ἀλλήλων. οἱ λακεδαιμόνιοι σασιάζοντες, μετεπέμποντο ἐκ λέσβου
μασιν τέρπανδρον. ὅστις ἥρμοσεν αὐτῶν τὰ ὦτα ἐς τὸν λύρας. ἐς τὸν σάσιν ἔθυσεν. εἴπερ ἄν μεταλαβοῦσα μουσι

κοῦ τινος

καὶ τὴν ἡμῶν οἱ λακεδαιμόνιοι, ἔλεγεν μεθ' ἑαυτοῦ ὠδήν. Μεταλλάξ. μεταφορά. ἐκ μεταλλάξεως τὸ ὅλον. πολυπραγμονῆς. ἐπὶ τοῦ πράγματος. ὅτι μεταλλάξεις τὸν θυμὸν, ὦ φιλήλυχνε.

Μεταλλεία. ἡ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ. Μεταλλεῖς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι. φασὶν ὁμοίως καὶ τὸ ἡμῶν διὸς. ὃν ἐρεμνῷ ἐπάλεσαν εἰς ὄνομα τὸ πλανήτου ἀστέρος, μέταλλον ἐφ' ὧ ρεχρυσοῦ ἢ ἀργύρου καὶ σιδήρου. καὶ τὴν τούτων ὀρυκτὸν, πρέσωνε τοῖς δυτικοῖς. ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν τοῦ ἡμῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. Μεταλήξαντι. παυσαμένῳ. Μεταλήξαι. πολυπραγμονῆσαι. Μεταμαθεῖν. μεταγνῶναι. παύσασθαι. ἀμαθίας. ἡμεῖς δὲ ὠμομοήτες αὐαίδην πρέπον δήσατε. ἀλλ' εἴτε καὶ νῦν ἐθελήσετε μεταμαθεῖν τὸ σωφρονεῖν, οὐδέν τι ἧττον ἕξετε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μεταβαλεῖν ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφέμενον τὸ πρώτου. ἀεισφανὴς πλοῦτος. οὐδ' αὖ μεταμαθοῖς ἀδαὴν ἐδνίης τέ μοι τὸν πλάτ' αὐτὸν τὸ βάτυσι λφοῖ. Μετέμαθον ἑβραίους ὧν τὴν ἡμῶν ἀσυρίων δυσέρειαν. αὐτὶ τοῦ ἠλλάξατο. Μεμέλεσι. μεμέλοι. μεμέλος γίνεται. ἐὰν δὲ ἤδη μεταμέλει τούτῳ αὐτῶν ἢ καὶ ξυμφέρεται, ἀπὸ τοῦ θυμὸν εἶναι φιλίαν καὶ συμμαχίαν ἀμαίοις πρήσσειν. Μεμέλεα. πάθος ἀνθρώπινον. τὸ δὲ θεῖον μεμελέσασα μύθων. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ πολλαχοῦ εἶναι, ὡς περὶ οἰκονομικῶς. ὡς περ τὴν ἱερουσύνην κατέπαυσε καὶ τὴν βασιλείαν ἀσυρίων καὶ βαβυλῶνος καὶ μανεδόνων. Μετεμέρωμ. μεταλλάσσων.

Μεμμαστῶν. ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου. ἢ κοινῶς ἐπὶ τοῦ σωφρονοῦντος ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις καθ' ὑπόνοιαν δὲ ἀναγνωστέον. Μεμόνιος. μέτοικος. πρὸς ἀθηναίους χρήσιμος. ἀρίσταφανὴς. ἐς ἡρακλεα βαθὺν μεμόνιος. Μεμονάσειν. φαῦλε. μενεῖν. Μεμονάκης. μέτοικος. φυγάς.

Μεμφιλερία. ἡ πρόφασις. ὅτι ἔτι μᾶλλον σκοπέλων μετανάστρια πρόφασις, πολεμίως λιπαλέος οἶκος ἔχοι λύγις. Μεμφιμοιρία. μετεωρία. καὶ πρὸς πλούτου τὸ θυμοῦ. ὡς ἐμεγνώσθη. σοφοκλῆς. δύτας δὲ ἐλλάσσων μετεγνώσθη θυμὸν ἀβέβαιος. Μετανίσαμαι. γνωμῶ.

Μεμόσια. Μεξύ. ἀναμέσον. βαιανὸς δὲ τὴν κοινωνίαν ἔργον σὺ φίζε τὸ πλήθους τὸν νέμοντον. ἐμεξὺ πορφύρμος ἄλλοτε ἄλλως ἔκπλε. Μεξύ. ἔτι. ἀπὸ πολλοῦ. ὁδὲ ἀλέξανδρος μεξύ πίνων καὶ ἀναφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης, πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς πλείτον. καὶ λόγχην ἁρπάσας πρός του φορυφόρων, δήλασε τὸ πλείτου τὸν λόγχην ὡς περ ὁ ἱερεὺς. ἐμ' αὖθις. ἀφάσεται δὲ αὐτὸ μεξὺ πίνοντι ὀργὴ πρός τινα συμπότην μὴ τότε, ποιρωνὸν δὲ φόνων. Μεξυλογία. τὸ πρὸς βραχὺ παλιπόνλιον πρὸ οὖσαν ὑποθέσιν, πολὺ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐστὶ πάντα αὐτῷ πολὺ τῆς χώρας, ἐμ' αὖθις, ὡς περ ἐν μεξυλογία τινὶ, πολὺ ἄβρου τὸ σαρκίον οὗ δυελεῖσθαι ἄμφω. Μεξώμωμαι. αἰτιατικῇ. Μεξώμοσος. πρὸς κλῆθείς. Μεταπήδα. διάβαινε. μετέρχου. ταχὺς δ' ἐμβὰς εἰς ἄστρον ἐμπέσης, ἐπάλλο πήδα νόημα φρενός. ἄστρον δὲ, ἤγουν ἄστρον ὑπόκριν εὑρεῖν. φησὶ δ' ὅτι, ἐὰν ἐκδιανοίᾳ σου εἰς ἄστρον νόημα ἐμπέσῃ, μεβάσεις ἐπάλλο σκώμμα δι' οὗ βούλῃ τὸν σωκράτην, ὡς χλευάζομον ταῖς ζητήσεσι μεθιστάμενον ὑποπτευόμενος. διδάσκαλον αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἄστρον ἦς ἔστι, ταχέως ἐπάλλο πήδα νόημα. ὁδὲ ὑπτιθέμενος ἄλλο, δηλονότι αὐτὸς σὺ πείρα γνοὺς μόνος ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται. Μεταπόντιος ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκῶς, ὄνομα πόλεως

Μεταποιοῦμαι. γνωμῶ. Φρονιτίζω. προνοῦμαι. μεταποιῶ δὲ τὸ μεταβάλλω, αἰτιατικῇ. ἐπειδὴ Φησὶ μεταποιεῖσθαι νόμους, καταλαθὼν ὁ στέφανος. Μεταπίνιον. τὸν πίνιλον τὸν ἐφορον ὅλων, μεταπίνιον φασί. Μεταπύργιον. σὺν μέσῳ οἰκοδόμημα ὑπὲρ τὸ τείχους πύργων. οὗ θουκυδίδης ἐλυσίας. Μετάρσιος. μετέωρος. ὑψηλός. Μεταρρυθμίζεται. Μίζασαι. τὸ ὕπαρ πρόβαλε. Μετασοβῶν. διασοβῶν. Μεταπωμύλος. ἀηδολαθὴς ὢν. μεταδιώξας. Μεταστοιχειοῦσα. μεταχηματίζουσα. μεταπλάττουσα. ὡς ἀνάστοιχειοῖς, μεταπλάττῃς.

Μεταστρέφειν. ἐπὶ τοῦ μεθέξειν. Μετατάξασθαι. αὐτὶ τοῦ μετελθεῖν. Μεταχαῦλε. μάχαι τὸν σὺν μαραθῶνι μάχην, ἢ μετὰ τὸν πόλεμον, ἢ συμμαχία. ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοσούτοις τινὶ καθυστερησάντων. Μετέπροσθεν ἄρα. αὐτὶ τοῦ ἢ μεταβληθῆσα. Μέτωπος. κρύπτεται λεγομένη αὐλή. οὗ ὄρυγες ἦσαν. Μετέφερεσαν τὸν πόσιν εἰς αὐτὸ μεταφέρειν καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ

πρᾶγμα δε. Μεθάρμοσαι, ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος. Μεθαφώσαι. μεθαπλασθῆναι.
Μεθαχειρίζειν. ἀντὶ τοῦ μεθαχειρίζεσθαι. θουκυδίδης δ'. Μεθαχειρίσασι. τουτέστιν ἐναλλαξαι, ἄρξουσι ἀπὸ πρεσβυτέρου τοῦ πρὶν ἄρξαι. Μεθαρμονία. ἡδεῖς ὕμνος Φερεκράτης γάρ ἐμοὶ δοκεῖ ὁ μισθὸς ἐπάξιος. ὥστε δικαίως ὑμᾶς ὑπερήσθην ὁ μεταχορεύσας. μεταπεσεῖσθαι. Μεταχρωννύντες. μεταχηματίζοντες. Μετάτιον. ἡρόδοτος. ὧν δὲ παῦρα τὸ πλῆθος ἦν μετάτιον, ὃν ἐδέχοντο τοὺς νόμους. Μέταιτος. πρόσταιτος. ἐπαίτης. οὕτω τε μέταιτος ἐτελεύτησε καὶ χρημάτων ἄπορος, ὡς ποιοῦ ταφῆναι. Μεταίχμιον τὸ μεταξὺ τῶν δύο φαλαγγῶν σύρραμμα. Μετεράλετο. κυτρόλησεν. ὃ ἅμα ὅτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, μετεράλετο πρὸς τοὺς πολεμίους. Μετέθετο. κυτρόλησεν. ὅδε ὢν τὰ πάντα νεώτερος, καὶ τὸ πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῇ, μετέθετο ἐκάστοτε πρὸς τὸν βάρβαρον. Μετενίσθω. μετῆλθον.
Μετελάσομαι. ἐλάσομαι. Μετελθών. ἐλθών. Μετέμι. πέσομαι. Μετεμελήθη. μετεμέλησε δὲ θεῷ ἀνθρώπου. ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν, μεταμέλειαν. Μετεμόσχευσε. μετεφύτευσε. Μετένεργεῖ. μετάληθές ἐστι. Μετενεγκεῖν. μετενεγκαῖδε. Μετεξέτεροι Ἡρόδοτος. ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. οἱδὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν, πρὸς νύβους. οἱδὲ, πρὸς ὕπνον ἐράσσοντο. Μετέωρα. ὑψηλά. ἀμαθίας. τὰ δὲ τῆς ἰδέας σοφίσματα, μετέωρα λῆρα καὶ δεδυνημμένα. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν. Μετεωρίσαντες. Μετεωρισθέντων. ἐπαρθέντων. μετεωρισθέντων δὲ τῇ βοιωτῶν ἀνδρείᾳ, τούτους χαρείας ἐβασάνωσε.
Μετεωρισμός. κυρτοφανία. Μετεωροσοφιστής. μετέωρα φρονητὴς καὶ ὡς ἐτυχεσάμενος. μετεωροσοφεῖν δέ ἐστι νεύειν τὸ ὦ πλάτει τῆς πόλεως, μᾶλλον τὸν θαλάσσαν τῶν ἤδη. ὁ μετεωροσοφῶν τὸ φιλοσόφως ἀριστοφάνης φησὶν ἐν νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια πολυπραγμονοῦσι. μετεωρίζεσθαι δὲ καὶ λέξις τὸ μετεωροσοφεῖν, πρὸ τοῦ θαλασσοπορεῖν. ἐπὶ γὰρ τῶν φορτηγῶν τὸ πλεῖν βαθυβυθέτερα ἐστί. ἐπὶ δὲ τῶν ἀκατίων. θαλασσοπορεῖς ὡς ἐπὶ τριήρους λέγει. Μετεωροσοφεῖν. οἱ πρὸ οὐρανοῦ φλυαροῦντες φιλόσοφοι. Μετεωρος. ἐφ' ὕψους. οἱ γὰρ ὑδροφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν σύφακα, εἰς τὸν βιαιότατον ἀνεμον ἐφύτευον κάτω. ἵνα σκιερὸς ἀμεινον δεῖναι μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον κατελεῖν. Μετεωροπολῶν. ἐν ἀέρι σκοπῶν. καὶ μετεωροπορῶν. Μετέωρος. ὀκνῶν πρὸς τὰ ξίφη ἀναβλεπόμενος. μετῆλθε δὲ πόλεις μετεώρους πρὸς ἀποστασιν οὔσας. καὶ αὖθις πάλαι μετέωρος ὢν, πρὸς τῆς ὀλυμπιάσθεὶς ὥρμησε. καὶ ἵστατος. μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, τοὺς πολλοὺς ἐπαράσσειν. ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. ἐν αὖθις. ὁδὲ, μετέωρος ὢν πρὸς πᾶσαν καινοτομίαν. δυὸ καὶ πρυτάνεις ὑπῆκουσε τοῖς ἐπαναστᾶσι. μετέωρος ὢν ἐλαίᾳ, ἐπαρθυνόδη. αὐτὶ τοῦ ἐπαινῶ καὶ οὐχὶ ψέγω. Μετεώρους ἵππους πρὸ θανυδόη. αὐτὶ τοῦ πελαγίους καὶ μὴ ἐπὶ γυρῶν ἐπαμῦσαι, ἀλλὰ πεζοὺς τῆς γῆς ἐν μεταφορᾷ τῶν ἀεχόντων τὸ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ ἐπὶ τὸ ἀφῆναι τὴν γῆν καὶ πρὸς τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. Μετεωροι. ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς ἐν πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. Μετεωροφένακες. ἔνθα καλεῖ τὸν διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας ἀριστοφάνης. φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. Μετερυθρίζειν. Μετέρχομαι αἰτιατικῆ. Μετέσχε γενικῆ, καὶ μετέχω ὁμοίως. Μετειληχέναι γενικῆ. Μετειληχότα. μεταλαβόντα. Μέτειμι. ἐξετάζω. ἀναμετρῶ. μετέχομαι.
Μετεῖναι. Μετέναι. ἐπεξελθεῖν. ἡρόδοτος, πρῶτον μὲν βοῦς μάγους οἱ μετεῖναι τὸν νοῦν αὐτοῖσιν, αὐτοσκολόπισε. Μέτεισιν, αἰτιατικῆ. ἀμύνεται. ἐπέρχεται. μέτεισι βοῦς ἀθλιωτάτους ὑπὲρ τῆς ἀθέσμων φόνων ἀδίκων, καὶ ἀφορίας ζωοτρόφου. Μετῆλθεν. μέτεισι.
Μετέθεσαν. μετέρχοντο. ἐδίωκον. ὡς κατειρηκότες τὸ κάλλιστον ἔργον, ἐφάνην ὤν ἴσα δὲ θύειν ἐρασθεὶς. μετέθεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δρυφόροι καὶ ἐφύτευν αὖ ἐκεῖνος, εἰ μὴ προσβαλὼν συνεζευγμένοις πόδι ποσὶν καὶ συμπλακεὶς ὡς πεδὴ, κατεσκέδασε. Μετήλθε. ἀφυστερεῖ. κατέτυχε μέρους κλήρου. Μετῆλθε τὸν ἄλογον, αὐτὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ. Μετήορος, ὑψηλός. Μετήμι αἰτιατικῆ. Μετέχια. καθέζεσθαι. Μεθιλάζειν. μεταναβίζειν.

Μετὰ λίγον χρόνον, αἰτιατικῆ. Μετὰν. ἐξόν. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἦν λέγειν οὐδεὶς ἔσται πῶς γὰρ ἦν λέγειμε τὸν αὐτὸν. ἀντὶ τοῦ μέτεστι. Μεθ' ὕστερον. σὺν ὑστέρῳ. μετὰ ταῦτα. Μετόπωρον, τὸ φθινόπωρον. ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. Μετόχιον. τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὀρεχός. μεταξὺ στείφηται δ' ἐφυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τὰ σπειρόμενα. ἢ μετόχιόν ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύλων πεδίων. σὺν ᾧ, ἢ σὺν ᾗ ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. Μέθυσια. κοινωνία. Μετοχετάειν. μεταχημίζειν. Μετοχή. ὁ περίβολος. διαβὰς τὴς ἡμετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τοσοῦτο. Μέλον, ὁ μαθηματικὸς ἢ μέλλων ἐνιαυτός. ὅτος ὁ μέλων, ἀρίστος ἐγένετο ἰατρός. ἐξ ἀρχῆς ὁμοίως. βούβυ ἐστὶν ὁ λεγόμενος μέλλων ἐνιαυτός. παυσίρατος δέ φησιν σὺν ἡλιῶνα εἶναι αὐτὸν ἀπὸ μαθημάτων ἀστρονομικῶν. ἀφρόνιος δέ, ὅτι τὸν δημον ἐν ἡλιῶνος. περὶ τοῦ θοδώρου δέ ἡλιόδωρον ἐν τῇ νῦν οὖσαν ἐπιλησίαν πρὸς τὸ τείχει τὸ σὺν πυνὶ. ἢ ὅτι σὺν ἡλιῶνα περιόντινα ἀστεπιλάσατο φησὶν ὁ φρυνίχος μονοδόπω. τὶς δέ ἐστιν ὁ μέλλων φροντίζων. μέλλον ὁ λυκηνιάς, οἱ δὲ ὁ τὰ περιόντα ἄγων. ἢ ἴσως ὅτι σὺν ἡλιῶνα περιόντινα ἀστεμηχανήσατο. ἢ ἀπὸ μαθημάτων ἀστρονομικῶν ἀστεπιλάσατο. Μελλουμενῶς. μεθορμισμένως. Μέλλων. ἡ μέλλον πλοῖον. τὸ ἐπὶ τὰ μέλλοντα. Μέλλων τῆς νεώς, ἡ πρώρα ἐστί. ἡ μεθ' ἡμῶν. βουτεστὶ τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν πρὸς ἄλληλα τοῖς ἐναντίοις. Μελόχιον. ἐπρᾶτο. Μελῶ. αἰτιατικῆ. Μεμείλημ. πεπαρασκεύασμαι. ἀεισοφάνης. πυροὺς πεινῶσι μεμείλημ. Μεμήσαντες. ἀπελθόντες. Μέτρησον. δύνασον. ἐξ ἁπάσης. ἀπὸ μιᾶς μετρεῖσθαι πάντα γένους. ἀπὸ πεδιῶν. ἐξ ἀθέσμως καπήλης μεθόδος. ἢ μέρισον ἢ τιμῶ λάβε. Μεριάζ. τα πεινοφορουεῖ.

Μεριμνᾶν. σὺν μέρει δὲ πάθη κατὰ δέχεσθαι. συμπονῆσαι. ἀναπνοὴ. κλαύδιος μαρκελλος πάλιν τὸν ἐναντίων πρεσβεύσας. καὶ συμπονήμων ἔδωκε λυτρίου διάφορα τάλαντα λαβών. νεμεσῶ βριδες δικαίως μὲν τῆς δὲ τῆς μεριμνᾶν πρὸς μόνοις ἐθέλομαζον. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν δοις ἀναζωπυρῶται δ' φιλοπάλεμον. μεριφορουεῖ νέ πῶς ἔναρχος ἀναχωρήσασιν ἐπὶ τὰ σύμασιν. ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μεριμνᾶν μὴν εἶναι. ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι. Μέριος. ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν ἀσίαν. ἢ τὸ ἦθος ἐπιφανής. σὺν οἷς δὲ τῶν μερίων ἀνδρῶν διατέρσυ ἐπὶ βῖς πρὸς πάντας. ἐμαρκελλῖνον. τιμολέοντα ἢ ὅτι μάνιος ὁ ἀμφιθαλὴς τὴς ὑπερεπήνεσε τὰ μέρια. Μερίως. ὠρισμένος. ἀντὶ τοῦ μεταλλαγμένως. ἢ διεφθαρμένως. Μέριοι. διχόμορες. ξυνομολογήσαντος ἄμφω ἐαυτὰ καὶ ἄλλο ὅτι τῶν μερίων ἐπαγγελοι ἀνδρόνικος. ὁ δὲ ἀντὶ τῆς πράσιος τὸν πολεμοναῖνε. Μέριοι ἀθήνηθεν ἀπωλλάσας ἀσιλικὸ ὅπλοις, καὶ εἰς σελάνειαν τῆς συείας ἀφικόμενος, διεσπαρῆ ἐκ θη τῶν ἀνθρώπων. ἐρτὴ πειρίδωλα, διοὶ μόνοις ἐφικέντε τυχησιν αἱ μερίως ἔχουσιν ἀνθρώπις. ἰλαρῶ δὲ φιλοσόφως, ἀντὶ σχεδὸν σὺν ᾗ τῆ λαοδικείᾳ τῆ ἐχομένη πόλει τῶν σύρων, μέρη δικαίως τῶν παθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων ἐστὶν ἀρίστιδου ἐπωνυμίαν ἐπεγεγαμμένω δομινίνω τῷ φιλοσόφω. Μέρον. ἔσιν ἐρῶ πάλιον. Μεδονόμοι. ἀρχῆτις ἀθήνησιν ἢ τῶν μεδονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν, ἑπτὰ ἐπὶ πειραιᾶ. θ' δὲ ἐπὶ ἄστυ. ἔχον ᾗ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούμενον. Μέρων ὕδωρ πίνοντες. ἀμέτρως δὲ μάζαν ἔδοντες. οὗτος ὁ σίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἐπὶ τῶν κεχρημένων ὃν ἀνέλεν ὁ θεὸς συμπαρίτακις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες ἐξ ἀμετροπότατοι, ἀπόλοντο ὑπὸ τῆς ἐρημίας τῶν βῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν ὅλος ἐχρήσθη. Μεβίσιον. μέβισος μήν ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μεβισιῶν ὢν ἑτέρα, ἐξ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπὸ τῶν καθ' ἑκάστην ἔτος, δραχμαὶ ιβ'. ὁ περὶ ἐλέγετο μετοίκιον. ἰσαίος δὲ ὢν ἐκ τῆς λαμπτήρας καὶ δημοφάνους, σημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ, ιβ' δραχμὰς ἐτέλει μεβίσιον. ἡ δὲ γυνὴ, ς' ἐξ ὅτι τὰ μὲν τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει. μὴ τελοῦντα δὲ, αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπ' ἐκ νδέκατος ὄν, ἐτέλουν β' μετοίκιον. μένανδρος δέφησι πρὸς τὰς ιβ' δραχμὰς. ἐξ βιβόλου ἐκ τούτους τελεῖν ἴσως ἐκ τελοῦνα. ἢ μὴν οἱ μεβίσιοι μὴ τιθέντες μέβιοι, ἀπὸ γονβ πρὸς τοὺς πολίτας. ἐξ εἰ ἁλῶσι, ἐπιπράσκονβ. σὺν ἐρίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους. ὡς δημοσθένης σὺν φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐνάλουν δὲ οἱ νομικοὶ σιαφέσασβ τοὺς μετοίκους. ἐπεὶ σὺν ταῖς πομπαῖς ἐκ τὰς σκάφας ἐκόμιζον ἔτοι. Μέβιοι.

μέρος εἰσὶ τῶν πλιτῶν οἱ μέτοικοι ἀτελές, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν πριθῶν. ἀριστοφάνης. τοὺς γὰρ μετοίκους, ἄχυρα τὰ ἀστῶν λέγω. μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταστάντες καὶ εἰς ἑτέραν οἰκοῦντες. ἐπυθμήδιον εἶπας ὦ παῖ ξένου μέτοικιον. ὥστε δυνατὸς εἶναι λέγειν. πρὸς σοφοκλέα δέ, μέτοικος αὐτὶ τοῦ οἴκοις. εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι, αὐτὶ τοῦ οἰκοῦντος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ οἴκοις ὡς ἡμεῖς φαμὲν εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, ὅτος τοὺς μετοικιοθέτας φησὶν. τοῦτο δὲ σημαίνει οἴκοιον. αἰσχύλος. τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, αὐτὶ τοῦ ἐνοικοῦντας. καὶ αὖθις. ζωὴν ὑπὸ δεξαμενὴν ἀρίστου βρα φυγόντα. ἐξ ἀξιοῦσαν ὃ παθεῖν ὅτε τὶ σχύει, ἀντὶ τοῦ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἦμαρ. ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ἐπεξαγωγὴν ὡς ἔφασαν. καὶ αὖθις. τὸν δὲ ἐπὶ ἔφασκον τὸ μετοίκιον ἀποτονοῦσθαι φάναι.

Μετοικίσασθαι. αὐτὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰκόν Μεβίχεσθαι. μετελθεῖν. μεβαίνειν. Μεβιχήσονται. μεβαπεράσονται. μετέλθωσι. Μέχρι. ἐπὶ ἕως. μέχρι ἀδδείου. Μέχρι οὗ ἀμφωτίδων. ἀντὶ οὗ ἄλαν πεπληρωμένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι οὗ ὤδων. Μεταγωγεῖν. τὸ ἔλαττον φόρτ. καὶ μεταγωγεῖον. Μαγωγάσουσι τῇ βαγώδαν. ἀντὶ τοῦ εἰσάγειν εἰς φρέατα ὑδρεύσασθαι ἐνήλιπε περὶ μὲν, ἱερεῖον παρὰ καὶ αὐθ' ἑνώσασθαι μῶ καθ μῶ, ὅτος ὁ ἔδει προσάγειν. ἐ οὐκ ἐξὴν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε ἐντεθεῖκε τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, περιστῶτες ἐβόων. μεῖον μεῖον. δῆλον ὅτι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ δοῦ τὸ δὲν λέγει μαγωγάσουσι τῇ βαγώδαν. ὅτος τὸν ζυγὸν προσάξουσι ἐ φήσουσι. ἐ ὁ τὸ πόρβυλον εἰσάγων, μεταγωγὸς ἐκαλεῖτο, κουρεῖον. ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἰσχνασθῆναί τινος φιλοδοξούντας. Μεταγωγία, καὶ μεταγωγὸς ὁ εἰσάγων. ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν. οἱ φρέατορες ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπιφώνουν ἑστῶτες. πλανᾶν δεῖ. ὃς μέωνα λάβῃ. μαγωγῆσαι δέ ἐστι, τὸ ἀποδοῦναι τοῖς φρέατι ὑρευσομένοις. Μέδας μέδανος ὄνομα κύριον. Μηδίαμαι ὁ Ἅλ. Μηδίας ὄνομα κύριον Μήδω, τὸ πελῶ. ἐ μηδῶ ὁμοίως. Μήδωνος ὄνομα κύριον. Μήδυλος ὄνομα κύριον. Μήζονα βοᾶ δάφνης χλωρᾶς καὶ μύρτου κλῶνας. ἀντὶ τοῦ μέγα βοῶν βῶν. Μήλανι. ὦ μέλανι. Μηλαξ. ὁ λιμών. ὁ ὦδάδεσος. ἐ πλατυστικῶς, μέλανδρ. Μήλια. ἡ ποίνια. Μηλίγμασιν. ἀπαλείμασιν. ἐξιλεώμασιν. ἢ δύσμασι, ἐ τὸ ῥόπτων τῆς μηλίξεως, ἀδαὺ τὸ ῥάπισμα. Μηλιπήκιον. Μηλιπήκιος. ποσνίσιν. ἢ δέσι. ποαίσι. Μήλιν δόρυ. Μηλίξασθαι. ποαιώνας. Μηλισουργίς. Μηλισόμβῳ. ὠδαπαλῶν. ποαιῶν.

Μηλιχία. ἐ μειλίχιος. ποᾶος. χηκός. Μήλιχον. ποᾶον. χηκόν. Μῆον. καὶ μαγωγὸς. ἰατρὸς σύνηθες πρὸς ποιότητα φησὶ. παρέσι μῆον. θύμα δέεσιν, ὃ βίς φρέατορσι ὠδείχθη οἱ τὰ παῖδας εἰσάγοντες εἰς βύτους. ὅθεν τὰ ἱερὰ, μῆον προσηγορεύθη. Μῆον. ἔλαττον. μικρότερον. ὁ δὲ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας, ὅλην ἐξεπέχυθε τῇ ψυχήν. οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁσιωτάτης εἰς τιμὴν τὰ ἀληθοῦς. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπ' ὦν λ' μὴ διαλέπεσθαι ποσαχθεὶς, οὐχοῖός τε ἦν πεισθῆναι ὦ ποσάγματι. ἐ αὖθις. οἱ δέ, ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ μεῖον. Μειονεκτεῖν, τὸ ἧττον φόρτ. ἐλαττᾶν. Μειονεκτῆμ. ἐ μειονεκτῶ, περικῆ. τὸ ἐλαττόν σου ἔχω. ἐ μειονεκτούμενοι, ἐλαττάμενοι. Μειονεξία. Μείρ. ἔλαττον τίθει. ξενοφῶν. κύρος ἔφη ποτὲ ἀφικέσθαι πρὸς ἀράδαν τὸν κατάσκοπον μηδὲν ἐλάσσω τὰ ἀληθοῦς. μηδὲ μείω τὰ ποτὲ πολεμίων. περιῆσαν γὰρ μείζω οἰκοδόμας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀπάσαντας ἰσχυρότερα ἀρεῖσθαι.

Μείρεται. Μείων, ὁ ἐλάσσων. Μειρακιεύεσθαι. ὡς μειράκιον ἀθύρειν. μείρακιον ξ. τὸ μειράκιον. καὶ μειρακύλλιον. Μείρεται. βαλλόμενα. Μείρω. μερίζω. Μείς. μὴν ἀολικῶς. Μεῖσον. τὸ ἐλάχιστον. Μή. ὃ ἀπαγορευτικόν. αὐτὶ τοῦ ὅ, κεῖται παρὰ καλλιμάχῳ. περνεύμην θανάσιμον πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι, μή, μεβαλὼ. τουτέστιν ἀκαπέθανον πεβὼ βυ. ἵνα οὐ μεταβαλὼ καὶ ἐπὶ σοὶ θερμὸν σῶ ἀποθανόντος. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει τὸ μὴ αὐτὶ τοῦ οὐ τάπ. Μὴ ἀποσπορανίσης με. μὴ ἐνδυώξῃς με. μὴ ἐσπόρανας ἐμβάλῃς. Μὴ δὲ καμθάνειν ἀμύξηβύς ἀγαθούς. μὴ δαῦ πολλήν. αὐτὶ τοῦ μὴ δὲ πολλοῦ γενοῖμοι τοῦτο ὃ σοφὸς λέγεις. Μὴ δωμα. ὄνομα βοιωτοῦ παρὰ θηβαίοις πω Μὴ δὲ μελῶ. ἐπὶ τῶν καταφρονούντων. Μὴ δὲ μῆ. ἐ μὴ

δημος. Ε μηδαμινός. ὁ ἀτελής. Μήδεα, ζβ βλά μαζ. Ε ζβ αἰδοῖα. Μὴ ἢ παρ' Φοσιν εἶν. ζβὶ τὸ κύχου. Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας. ζβὶ. τῷ μὴ βουλομένων πα θεῖν τί φαῦλον μᾶλλον μαθοῦ. Μὴ δὲν μοιραν ἀπέλθης. παρὰ ἀριστοφάνη. τὸ δὲν παρέλιπεν ἡ ἀπίνου. Μηδὲν ποτεῖ ἴω ἀγο πλὴν θεῶ φίλος. ἐις ὅσον τοῦ τὸ αὐτὸ τῶ λῆξιν Ε τὸ αὐτὸ πρά βος ἀριθμοῦ μαι. λῆξις δὲ κ παῦσις. Μηδὲ πτε δουλάσασα γυνὴ, δέσποινα γένηται. μηδὲ πα ῦ ἔρδειν γυναῖκα. μὴ δὲ γείτονος πώα. μὴ δὲ κυβερνήτω φίλυπνον. μὴ λάθην πω πλάτω παραινεῖ μὴ εἰς ἀχήκοα ἀναλίσκειν. Μήδεια. ηλιχίς. καὶ ἡ τοῦ θυμάτηρ. φαρμακίδα τὴν γυ ναικῶν. ἥτις ἀσινῶς ἐποίκοι δύ ἰδοσα ἀναζάξαν τοὺς ταύρους χαίρεσ ἀρόσαι τὴν γῆν. Ε λα βὼν τὸ χυσόμαλλον δέρας, κἀμάξετο τὴν μήδειαν. οἱ Ἕλληνες τὴν μάφθαν καλοῦσι μηδείαν ἔλαι ον. Μηδείσαντες. μὴ φοβηθέντες. Μήδη, ὄνομα κύριον. μηδία δὲ χώρα ἀπὸ μήδων.

Μηδίαν. ὀρνίθων. Μηδίζω. τὰ ἀπὸ μήδων φρονῶ. καὶ μηδίσαντες. Μηδικὴ πόα. ἡ Ἰρίφυλ λος λεγομένη. ἐν ᾗ ὧν μηδικῶν τὸν λεγόμενον ταῦτα ὧν ὀνειρον. ζβὶ ᾗ ὧν μηδικῶν ἐπενεχθὲν ψήφισμα. ὥς τε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς ζβ κοινὰ χρήματα. ζβῶν τάξ ἔταξεν ἀριστείδης δεῦ ναι ζβῖς συμμάχοις, ἐπὶ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖν. Μηδικὸς ὄρνις ὁ ζβῶς. Μήδιος ὄνομα κύριον. Μηδισμὸς, ὁ παρανοϊα. ἀλόντος γὰρ αὐτὸν ἐπὶ μηδισμῷ, ζωαιτῶνται καὶ θεμισο κλέα. Μηδόλως, ζβέρρημα. Μήδομαι. βουλεύομαι. Μῆδος. ὁ περσῶν βασιλεύς. καὶ τὸ βούλευμα. Μηδουνία. βουλή. Μῆδοι. ὀνόματος ἔθνους. Μηδῶν τε ζβ ἄγματοῖς νυσί.

Μηέλιος. Μὴ ἐμβαίνῃ. Μὴ ζβχέρνητε. Μηθώνη ὄνομα πόλεως. Μηθοῖς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο. μήτε πολλάθου. χρόνος γὰρ ἁμαρτὴς θεὸς. ὃν τέσι μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἐ χθαίρε, μήτε πολλάθ τῆς ἔχθρας. ὁ γὰρ χρόνος ἁμαρῶς παρέρχεται. ὁ χρεὼς φίλοι πρὸς ἡλέ κλαν. Μυθημναῖος ὁ ἀπὸ μυθήμνης πόλεως. Μήθυ πω νεότητος θρασύνεσθαι, μήθυ πω γήρως ἀμβλύνεσθαι. Μηιόσι. Μηνάδες ζβ θετικῶς αἱ αἴτες. ἀπὸ ζβ ἰδιώματος τ φω νῆς. Μὴ κατεπείκωμεν. μὴ μανερόθυμικῆς. μὴ ἀρεμικῆς. δαβία. μὴ σιγικῆς. μὴ ἢ καθεπεικωμεν ὁ θεός. Μηνίνθη καμάρειναν. λίμνη φασὶ καμάρειναν τὴν καμάρινα πόλει παρακειμένην ὁ μώνυμον αὐτῇ. ἢ νβουλομένοις τ καμαρειναίοις μετοχετᾶσαι, ἔχουσιν ὁ θεὸς μὴ πίνειν καμάρειναν. οἱ δὲ τὸ θεοῦ παρακούσαντες, ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία ἔρηται, ζβὶ τ καθεῦδον βλαβε ρῶς τι ποιοῦσιν. τινὲς δέ φασι φυγὸν δυσωδες εἶναι τὴν καμάρειναν. οὗ ζβὸς πλάδους ἀνασειο μένους, ἀκδέσεροζειν. Μηνιθῆν ἀπίνητε μηδὲ πρωδακτύλω. Μηνιθῆν καιρὸν δ' ἀπεί μνον. ζβὶ ᾗ ὧν ἑαυβῖς ἐξαγοίασε πράματα ἐγερθλον. Μηνισάς, ὄνομα κύριον. Μη νησιάδης. Μήνηθεν. Μῆνος φαλλαπὸς, τὸ πρὸ βουλὴν ὧν λεχαίων σύνταγμα. ὃ ἐπὶ μίαν διαθεῖαν τάσσει, διὰ πέρατος ἐις πέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦ τὸ Ε πρόσωπον. Ε σῶμα. καὶ μέλος. Ε πρᾶξις. Ε πρωτοστάτης. ὁ δὲ κατόπιν τούτου τοῖχος πάλληλος κέ μενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται. καὶ ὄπιτος, ὄπιθεν ζυγὸν. Ε ἑξῆς ὁμοίως. Μηπώμενος.

Μήπων. μέρος τῶν ἐντοσθίων τὸ πολύπους τὸ ἰχθύος. ὃ κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, ὁ ρεῖ κύστις ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν θολὸν ὥς φησιν αἰλιανὸς ἐν ὧ ποδίζων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος πτέ ρυγος. Ε εἶδος βοτάνης. καὶ ὄνομα κύριον. Μηκώνη ὄνομα πόλεως. Μηνοειδές.

Μηνύβερνα. πόλις ἐστὶν θρᾴκης ἀθηναίους ἔχουσιν ἀπέχουσα τῆς ὁλύνθου. Μῆλα πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, μηλωτὴ καλεῖται. Μῆλα. πρὸ τοῦ μέ λω τὸ φροντίζω, μέλα καὶ μῆλα, τὰ ζβ μελείας ἄξια. ὅμηρος. καὶ τεῖχα μῆλα νομῶν. αὐτὶ τοῦ νομεύσας. μῆλα καὶ οἱ μαθοί. οὕτω μενέλαος τῆς ἑλένης τὰ μὲν λα θρυμνὰς προνιδὼν, ἐξέβαλοῖῶ τὸ ξίφος. Μελάνθη. εἶδος ζώου μικροῦ. Μηλέα τὸ δένδρον. Μήλιος ἡρακλῆς. ζβὶ ὧν ὑπελῶν. τὸ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος πρέσον ἐμέλλον ὧν ἡρακλεῖ πομπάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ πλάδους ἐπιθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν. Μήλωσις βλαχή. ἢ ὧν πρόβατον. καὶ μήλειος καπρὸς, ὁ τῆς μηλέας. Μήλη. κλαδικὴ. Μήλης ἐν τεθεὶς τῷ ὀφθαλμῷ, οὐκ ἀνέλαμβάνομεθα ὧν αἰσθητῶν. καὶ οὐδὲ τὰ μεταξὺ καὶ ὡς ἔτυχεν

ἀέρος ἐχόντος· ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὖ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἴσας αἰσθήσεις ὧν ἰδίων αἰσθητηρίων αὐτὰ λαμβάνεσθαι. Μηλιακὴν πλοῦν. ἐπὶ τῆς παλαιᾶς καὶ ἄγαν ἐμπόρου πλοίου· ἴσασι γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν κατᾶραι σασθαι μήτε πλοῖα σφᾶς ἀὐτοῖς χρήσθαι ποτὲ, καὶ γυναικηρατεῖσθαι. Μηλιέας· ὄνομα κύριον. Μηλιέων πολιτεία. Μηλιᾶς· καὶ μήλιοι. Μηλίων ἐπὶ χρυσοῦ ὄνομα τοῦ. Μηλόβιος· εἷς τῶν λ', ἢ πρὸ ἀθηναίοις τυραννησάντων· οὗ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ τυποπλέσμενται. Μηλοβοτέα· γῆν ἀδαφῆ· ἀναπεμπομένην εἰς νομὴν προβάτων. Μηλοβοτήρ· ὁ τῶν προβάτων ποιμήν· καὶ μηλονόμος ὁ αὐτός. Μηλόβοτος· χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐρημωθεῖσα· ὡς κατανέμεται ἐστράτευται· κεῖται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ πρὸ λυκουργῶν κατ' αὐτοκλέους· καὶ ἐπὶ μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβούλευον· φωκεῖς ἢ ἀντεῖπον σῶσαι. Μὴ λόγως, ἀντὶ λογίου· ἐπὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν. Μηλολόνθη· ζῴου φίον· ᾧ χέωνται οἱ παῖδες εἰς παιδιάν· ὃ βίς αὖθεσιν ἐπικαθέζεται· οἱ δὲ παῖδες, λίνον τῷ ποδὶ ἐξαρτῶντες, καὶ ξυλίφιον ὃ οὐκ ἰσχύουσιν ἀναπηδῆσαι εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν· ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὑπολάβε τὴν φέροντί δεῖς τὸν ἀέρα, λίνον δετὸν ὡς περ μηλολόνθην τῷ ποδί· σημαίνει δὲ εἶδος αὐτους. Μῆλον, τὸ πρόβατον ἐπὶ τοῦ πρόβατος· ἐν ἐπιγράμματι· μῆλον ἐγὼ σῴζεσθαί σοι ἀπὸ τοῦ τέρπεις ἔτι τοῦτο ὥριον σὺν ἐμοὶ χωτὶ φυλάσσομενον· ἀπίθηλον ἀρρητὶ δωδωνίσι χθόνι· ἀμνὸν σὺ τοῖς, ἀφυβὶ ἀπρέμονσιν. Μηλοσφαγίας· θυσίας προβάτων. Μηλοῦ· τοῦ μηλαφᾶν. Μῆλος· καὶ ἡ μῆλις ἐπὶ νήσου. Μήλωβληθῆναι· ἐπὶ τοῦ εἰς ἐρωτάτινα ἐπιγραμμάτων· καὶ ἀριστοφάνης· μηδεῖς ὀρχηστρίδος ἐπὶ σίναι, τουτέστιν εἰσελθεῖν· ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα μηχανὰς, μήλωβληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς ἀπολέσας ἀθροαυθῆς· βυτέστιν, ἐπιτρόπης. Μήλωθρον· τὸ βάμμα. Μηλῶσαι· τὸ παθεῖν πάντα εἰς βάθος· καὶ τὸν φάρυγα μηλῶσαι· τὸ διαχρύσαι ὑπὸ δακτύλω· καὶ ἀριστοφάνης· τὸν φάρυγα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἐξεμόνας· ὡς μήλης ἐρμαλέον· δηοῦ χρὴ ἐταῖτι καὶ ὑπαλείφεται. Μηλωτὴ ζώνη ἐνδέρματος. Μήλοις βάλλειν· ἐπὶ τοῦ εἰς ἐρωτας ἐπιγραμμάτων. Μήμε παρόφει. Μήμοιμάναξ· τὸ πλήρης· μὴ μήμοι σοφοκλῆς· μὴ μοί μ' ἀναξ, παπαπαῖ φάτω ἄρ'. Μήμοιπο τέλθης ὅτε γὼ προπάτω κακῶς· ὑποιμία ἐπὶ τοῦ μὴ συνδεχομένου τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις· παίζει δὲ ἀριστοφάνης· εἰς ὃ ἐναντίον γὰρ καὶ παροιμία· μήμοι πο τέλθης ὅτε γὼ προπάτω κακῶς. Μιὼ· μιωὸς ἡλίκεται. Μιναλύρτης· ἀπὸ μιωὸς ζωναλγων· ἐπὶ μιναλύρτης, ὁ τῆς ῥέας ἱερὰ σὸν ἀλλὰ μιῶν ἀγείρων καὶ ζωναθροίζων. Μιμαῶ· ἐν ᾧ ναῷ τὸ ἁγίου μιῶν ὄρυγμα ἀνεύρεθη μέγα ὅτε ἐναθαίρετο· καὶ ὅσα ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος· ἄτιμα θεασάμενος ἀνάστασιν ὁρᾶσι λάς ἐπὶ πλαγείς, εἰς τὸ πλάτιον κατέθετο θαῦμα ἐξαίσιον. Μήνη· κόσμος. Μηνία· ὀργίζου· ἐπὶ μηνιάω μηνιῶ θυτικῶ. Μηνιθμὸν· τῷ ὀργίλῳ. Μήνιμα ἄμα νία. Μῆνις· ὑμὴν τὸν ἐγκέφαλον σκέπων· τὰδε καλαμοῦ μηνιγοφύλακος ἐστεθεντῇ μήνιγι, ἀναίσθητον τὸ ζῶον γίνεται ἐπὶ πλῆθος· αἱ αἰσθήσεις γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι, διὰ τοῦ νάρωνα ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων πορεύονται· πόθεν οὖν καὶ ἀκουστικὴ δύναμις μετὰ τῆς εἴζης τοῦ ὤτος· ἀπὸ παλοῦσι μήνιγα· ὅτι δὲ μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου πορεύεται ποιοῦσι τὸ ὑπομνήμον· ἐν ᾧ τὸ ὁρᾶν ἐστὶ τὸ ὀπίσθιον πυθμα· ὅθεν ὅταν ἀπολλυμένου τις ἀπὸ τῆς κόρης, συμφυὴς ὢν τῇ μήνυγι· καὶ τοῦ ὑμένι· οὗτος ἀνὸ ἀὴρ δεχόμενος ἐπὶ τὸ ἔξωθεν ἀέρος τοῦ φόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τῷ δηκτικὴ δύναμιν, δηλαυτὸ εἰς τὸ μήνιγα διαφερμάει τοὺς φόφους· προφαίνεται ὅταν ἀπὸ τοῦ τὸ ἔξωθεν ἀέρος πρὸς τῆς μήνιγος· οὐδεὶ δὲ νομίζειν τὸ μόνον ἀέρα εἰ καὶ συμφυὴς ἐστιν, ἤδη ἐπ' ἀφθαρτον εἶναι, ὡς ἂν ἔρα ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὂν ἀριθμῶ ὄντα· ἀπ' ἐστι καὶ τὰ μὲν φθαρτὸς ἐπὶ γίνητος· ὡς περ καὶ τὸ ἄμο τὰ ἀνθρώπου σῶμα· ἀμέσως δὲ δέχεται ταὐτὸ τὸ ἔξωθεν ἀέρος πρόσβολας· δηὸ ἐπὶ τοῦ μεγάλων φόφων πάσχει ἀκοή· τὸ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου· καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦσης τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυῆ τοῦτον ἀέρα· καὶ πολλάκις διαπεδαννυμένης αὐτὸν· ἐπὶ διὰ τὰς περισπωμένας ἐνεργείας, ἤτοι ταὐτὸν ἐν βίς ὕδασι καὶ δύσεις, ἐγ-

καθαρὸν μὴ ταῖς ὀπαῖς φυλακὴν τὸ αἰσθητήριον. διὰ τοῦτο καὶ ἐλιγοψυχοῦσι καὶ φύσις τοῦ πόρου τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσερχόμενον καὶ πλήθη τῶν μυιῶν. Μιαιφόνον ὀργίζομαι. Μυίω μυίσω. βαρύβρον, ὀργίζομαι. ὡς περιυλίω. υλίσω. ηυίω, ηυίσω. μιαίνω, μιάνω. Μῦς. ὀρύζης. Μιαίσω. πράξις πλεμική. Μιαίσας, ὑμέναος. πέταλα πετραχήλια. πόσμια. ἢ ἐσθητάσι βίς ἁλάλμασι. διὰ δὲ μὴ ἐφιζάνουσι τὰ ὄρνεα δηλοῦται. μυρίσκους χαλκᾶ ἔδαφος φορεῖν ὡς περ ἀνδριάντας ἐὰν μὴ ἡμᾶς πρίνητε μιαίνειν. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν μῶν καθαπτεῖν. μυίσκοι δὲ, οἱ τὰ κύκλα τὰ μήματα περὶ τοῖς Φιλοσόφοις. Μυοφθὴς. σελινοειδὴς. σροφύλος. Μυόμισον. ἀντὶ τοῦ μυνομίσκος. οὗτος θαυμάζεται. Μιαύμα. Μύνω, παροξύνω ἀντὶ τοῦ μὴ δύνω. Μιαύσω ἰχεραύνιον. δοτικὴν. Μιαύσει. Μύσον. ἐθυσίνην. Μὴ δῆτα. σοφοκλῆς. ἡ μήτηρ σὰ ἐσηθύνασ παρὸν μὲν. τὸ μὴ δῆτα βάλλειν τὸ ξίφος δηλονότι ἐν σῶ σῶ. Μὴ παύεσθε καθαροὺς ἑξῆς παραινεῖ διὰ τούτου μὴ πάντα ἐπαΐειν χαῖρε πιεῖσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσι. ἀλλὰ πρόσεχε δίκαιον τῷ. Μὴ παραζήλα. μὴ ὁμοιωθῆς. Μὴ παρόψῃ. μὴ παρίδῃς. Μὴ παιδὶ μάχεσθαι. ἐπὶ τῷ ἐπικηρεύοντα. καὶ δῶλις δήμοις. μὴ παιδὶ δὲ ποινά. Μὴ πολλάκις περὶ τὸν αὐτὸν λίθον παίειν ἔχοντα παιδὸν ὁμολογούμενον. μήποτ᾽ ἂν ἔρδειν περνᾶν. μὴ δὲ γυναῖκα. μὴ δὲ παῖδα. μὴ γείτονος κύνα. μήτε κυβερνήτην φίλυπνον. μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἀχθεσθῆναι ἁλίσκεσθαι. Μή ποτε μή ποτε. ἐπανάληψις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου. τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὴν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὴν ἀποτελεῖται τὸν λόγον. δεδιπλωμένος γὰρ, δεῖται τροπῆς. Μὴ πολυσπόνημα σοφοκλῆς. οἱ μὲν ἀθυμῶ. καὶ σπεύσῃς τὰ σοῦ τέκνου θεῶν, ἵνα οὖν μὴ πολυσπόνημα. Μὴ πρὸς ἐμὲ τοιαῦτα. ἀντὶ τοῦ τοιαῦτα τὰ τοιαῦτα τέχνασ. Μὴ πρὸς λέοντα δρᾶσαι ἀφομοιοῦται χῆς. ἐπὶ τοῦ τὸν ἰσχὺν ἀνίσων.

Μηλωτὸς ἀπαρτος. κῶας χοινίον. δεσμὸς. βρόχος. αὐτὴ μὲν ἡ μηλωτὸς, οὐδὲν ἔπαθεν. ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων. ἡ μὲν γὰρ μηλωτὸς ἔπαθέ τι ἀγαθὸν αὐτῆς. ἁρπάζει μᾶλλον νέφη ἀνεμώδων ἐπερῶντα κατὰ Φαέθοντος παρουσιαῦτα. Μηλόμης. ὄνομα κύριον. Μηρὸς. τὸ μέλος. Μήρυμα. ἀπείρημα. κάτεγμα. νῆμα. Μηρυομένη. ἑλκυσα. ἐκτηνομένη. μηρύω γὰρ, τὸ τὰ ἰσία συνάγω. Μήσατο, ἐμηχανήσατο. Μησόθυμος ἀπὸ στάσεως ἐκτὸς οἱ σὺν τῷ ἐλαιῶν. ἐμφαίνει ὁ λόγος ὡς εἰσιόντι λέγειν. καὶ μάλιστα ὡς ἐπὶ πρεσβύτερον ἐλαίαν ἦσαν, καθ᾽ ἃς ἐξεφόρουν οἱ ὑποκριταὶ κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τῆς πομπῆς μὴ λέγε. Μησάρμη, πόλις μιλήσιων. Μήσωρ, μήσορος, ὄνομα κύριον. ὁ ὁρᾶν δοκῶν ὁ ἔμπειρος. καὶ ἐπιστήμων. Μὴ σύτε μελαμπώγων τύχῃς. μήτινος ἀνδρὸς ὃς ἰσχυροῦ τύχῃς. ἐπὶ τοῦ παράνομα δρῶντος, ὡς μήτινος ἰσχυροῦ τυχὼν δίκην δώσῃ.

Μὴ τείσεσθε. μὴ μελήσετε Μήτενεῖν μήτε γέμματα ἐπίσασθαι. ἐπὶ τῶν πανδοκευτῶν ἀμαθῶν. πρὸς γὰρ ἀθλιωτέρους ἄνθρωπους ἐκπαιδὸς πολυμαθῶς γράμματα ἐδιδάσκοντο. Μήτε πλατὺν μήτε μιμηλόν. ἀντὶ τοῦ μήτε πλατεῖαν εἰπόνα, μήτε γεγραμμένην. Μὴ τείνε. μὴ βράδυνε. μὴ διάτριβε. μὴ χρόνιζε. μὴ τὼ τέφραν φύγωμεν εἰς τὼ ἀνθρακιαν τέσης. Μήτηρ μητέρος, καὶ ἐν συνηθείᾳ μητρὸς. ὃ τὸ πληθυντικὸν μητράσι. Μήβι. μηδαμῶς. ὅπως δὲ ἐπείθετο ὃ πρεσβύτερος ὁ ἱππόδωρος. ἀλλὰ τὸ τὸν ἰβύκου ἕως αὐτὸν ἐπαίει. μήτοι πρὸς θεοῖς ἀμπλακιῶν, τί μὰν πρὸς ἀνθρώπων ἁμέλιχα. Μῆτι. τὴν βουλὴν. ἀλήθειαν ἡ μῆτις. βουλὴ. γνώμη. σύνεσις.

Μητίετα. μητιήτης ὁ πολυβουλότατος. οὐ κυριακὴ μητίετα. καὶ ἐν μεταφορᾷ ἀλήθεια ὁ μητιέτα. μητιέτα ζεύς. ὃ ἐν συνθέσει πολύ μητις. μῆτιν δὲ ἐλαφροὶ, οἱ ἄφρονες. οἱ μὴ στερεῶς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες, Μητιόωσι. Μητίσομαι. βουλεύσομαι. ἐρήσομαι. Μὴ τὸν ἐμὸν οἰκεῖν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν. πρὸς τὸ σὺν ἀνδρομάχῃ ἀλεξάνδρου. ἢ ἄλλος. μὴ τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οὖν. ἐγὼ δὲ ἀρκέσω. Μὴ τὰ λέγοντος ἴσθι Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι. Μήδα. κτῆς γυναικός. ὃ τῷ ἄλλων ζώων. σὺν θα καθεύδειν καὶ γυνή. Μηδαλύρτης. ἐλθόντις εἰς τὼ ἀγκιλῶ, ἐμύθι τὰς γυναῖκας τῶν μηδῶν θεῶν ὡς ἐκείνοι φασὶν. οἱ δὲ ἀθλιωτέροι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβα

λόντας εἰς βάραθρον καταπεφαλῆς. λοιμοὺς γενομένους, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν θεὸν θύοντας αὐτῷ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. αὐλήσαντες καὶ ἀνδριάντα τῆς μητρὸς τύρβου. ἐχῶν δὲ ὧδε μητρῷον ἀρχεῖον εἰς νομοφυλακεῖον. καταχώσαντες εἰς τὸ βάραθρον. Μητραλοίας, ὁ τὸν μητέρα τύπτων. καὶ μητραλώας, ὁ αὐτός. Μητρίζειν, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. Μητρὸς τῆς ὄνομα πύελον. Μητροπάτωρ. ὁ πατὴρ μητέρα πάτωος. Μητροφόνος. ὁ φθείρων τὸν μητέρα. Μητροπόλεις. ὅσαι πόλεις ἀποικίας εἰλαν. Μητροφάνης. ὁ παρὼν αὐτῆς Φρυγίας σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β'. περὶ ἰδεῶν λόγων. περὶ σχέσεων. εἰς τὸν ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα. εἰς τὸν ἀριστείδην ὑπόμνημα. Μητροφάνης. ὁ ρήτωρ Σμυρναῖος, λεβαδεύσας. πόλις δὲ βοιωτίας λεβάδεια. σοφιστὴς περὶ τὴν χαιρωνέων πόλιν. ξενοφῶντος. νικησταῖον. φιλοσταῖον. μελέτας. λόγους πανηγυρικούς. Μητροφάνης ἕτερος λαοδικεύς. ὧν δὲ ἐν παισὶ νέος τις ἦν, ἀνῃρέθη ξὺν βοῶν. ἐφ' ᾧ μιᾷ φήνασα Φαίνης ὁ Φαλανέρος. οὐ πάνυ τι βιούλομαι ἀκούσας. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὅ, τι εἴη, μηδὲν εἰδέναι τὴν ἐρημίαν διισχυρίζεσθαι. τούτους μητροφανοῦς, ἔγραψε λόγον συγκλητικὸν ὁ σοφιστής.

Μητρωακαὶ ἡμέραι τινὲς ἱεραὶ. ἃς δὲ μητρωακὰς πρᾶξαι Ῥωμαῖοι, ἢ καὶ πότερον τῶν ἀφρυξὶ συνδιαθεῖσας, πασείας ἐπάσουμωσ ἤγαγε. Μητρῷον. λυπούργου ἐν βοιωτίᾳ ἀριστοφάνους. Τοῦτο νόμου ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μητρῴῳ.

Μήκυλα. Μὺς περόφθη. Μηχανή, βελή. Μηχάνημα. στρατήγημα. αἰσχύλος δὴ μηχάνημα. Μηχανορράφος. ξυνοκτὴς καινῶν. κατασκευαστής. ἐπὶ φαύλα μηχανώμενος. ὑφείς μέγιστον βιόνδε μηχανορράφον. σοφοκλῆς φησί. καὶ αὖθις. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἐπαινῶ, φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχαναῖς θεούς. Μηχανῶμαι αἰτιατικῶς. Μήχει. τῷ μηχανήματι. Μῆκος. μηχάνημα. ξυμπόνημα. αὐτῆς μαρτύριον μῆκος ἐπιφέρασθαι. ξυντόμως γὰρ θεμένη χρὴ ὁσίνιον ἂν διαπωνῶν, χοίνων. κελίους πλείονας ἀσκυλάσαι. Μιαλοφμη. βοιμία. σὺν ἑφείμια λόχμη δύο ἐειθαποιοῦ. ξὺν τῷ ἐμπροσύνος περδαίνειν ἀσδαζόνζων. ἐιθαπὸς δέ ἐστιν ὄρνεον μονήρες ἐπὶ μονόζωκη. Μία μάξις πάντας ἐλαύνει. ξὺν τῷ ἀδίκῳ. Μιαρὰ νὺξ Φαλὴ. ὥσπερ Φίλη νὺξ φαλή. ἐπεὶ οὖν ἡμερινοῦ μέρους τὸ σῶμα βοῦς δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως ὁ μὴ περὶ τὰ περὶ φίλη νὺξ φαλή. καὶ βίλιον γὰρ νὺξ φαλίλιον. ἐπὶ πράγματος θέμις. καὶ βοῦς ἐπὶ μιαρᾶ νυκτὸς φαλῆ. ἐπὶ αὖθις ὦ μιαρὲ ἐπὶ παραλοίας ἐπὶ τοιχωρύχου. ὁ δὲ, φησίν. αὖθις μεταυτὰ ταῦτα ἐπὶ πλείω λέγε. ἀρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πολλὰ πούων καινά; ἀρ' ἰσοφάνης. ὁ λιανὸς δέ. παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα, οὔτε ἄνδρα ἀγαθὸν, ἔστε θεὸν ἐσί ποτε τὸ τε ὀρθὸν δέχεσθαι. μέτιμι οὖν πρὸς θεῶν ὁ πολύσθενος πόνος βίς ἀνοσίοις. τοῖς δὲ ὁσίοις ἀνιαρότατος πλάσσων φησί. Μιαρία καὶ καθαρσία. τῷ μιαρῷ ἀνθρώπῳ καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς πόρου. Μιαροί. ἀνδρεῖς, βδελυκτοί. ὁ δὲ δράκων πρὸς ἐλθὼν ἄρα τὸ ἀδύτου, ἔστε αἷμα αὐτῆς ἐξελιχμήσαν. ἐπὶ καθαρίσας πλησίας. ἵνα μή ποτε ἄρα ἐν τῷ λύθρῳ μιαροὶ βλέπωνται. ἐπὶ ἀρίστοφάνης. ὦ βδελυρὲ ἐπὶ βλιμυρὲ καὶ ναὶ σχιστεύ. ἐπὶ μιαρὲ καὶ πάμμιαρε ἐπὶ μιαρώτατε. πῶς δ' ὗραν ἦλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε. τί σοι ποτε ὄνομα ἐστὶν μιαρώτατε; πόθεν γῆς εἶ. φράζεμοι μιαρώτατε. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔοθ' ὅπως οὐκάποθανῇ. εἰ μὴ πατρεῖς μοι τοῦτο ὅ τι ποτέ σοι μιαρώτατε. δυσαίος. ἀθμωνεύς. ἀμπελουργὸς δὲ ξίος. ἀσυνδιφανὴς. οὐδὲ ρᾳδίως ἐπαγμάτων. κύνες δὲ καὶ τί. τὰ κρέα ταυτί σοι φόβων. ὦ δείλαιε ἱερονίων. ὦ γλίσχρων. ὡς ἐπιτείναισι δυσκῶφ μιαρώτατος. Μίασμα. βαφή. Μιάφορα. λυμεῶνα. φονέα. Μιαχελιδών. βοιμιῶδες βύτο. ὅτι μιαχελιδὼν ἐαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δέ τι εἰπεῖν. μία ἡμέρα, ἔαρ ποιεῖ χελιδὼν ἐς τελέωσιν ἐμβαλεῖν. καὶ δυσημερία μία τ' σφόν εἰς ἀμαθίαν. Μιγάδες. τὸ πολλῶν ἀθροισμα. Μίγδα ἐπὶ μίγδην. μεμιγμένως. Μίγμα ζωγράφων. ὁ καλεῖται χρωμάτων ἱρίσις. Μίγνυται. δυτικῶ. Μιδάειον. χωρίον Μίδας. ὄνομα πύελον ὁ φιλόχυσος. ὃν πίσας πάλιν τῷ νεῷ ἄπυραν. καὶ μίδας πύβου ὄνομα ἀβρολόχου. ἐπὶ βαρυμία. μίδας ὁ σὺν πύβοις ἀβρολόταβος. ὁ δὲ μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα.

ἐπὶ ἑτέρα

ηδὴ ἑτέρως πλοιμία. μίδας ὥτα ὄνου ἔχων. Μίδας ὁ Φρυγῶν βασιλεύς. ἤτοι ὅτι πολλοὺς
ἐκτήσατο. εἶχεν. ἢ ὅτι πάμπολυ Φρυγιακὸν κατέσχεν, ἧτις ὥτα ὄρη ἐλέγετο. λέγεται δὲ τοῦτον πα-
ρὰ Διονύσου χρυσὸν αἰτῆσαι. ὃ ὅτι αὐτὸν ἔξαθαι, ὥστε πάντα ὧν ἅψαιτο χρυσοῦν γίνεσθαι. ἢ
ὅτι ὄνος τῷ σατύρων ζώων μαῖον ἀπέφη, πολὺ μυός. ἢ ὁ μίδας οὗτος, πολλοὺς ἀκουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ,
φασὶν ὅτι ἔξαστον τὸν δονοῦσον ὁ μίδας, μετεβλήθησεν ὄνον. ἢ ὅτι βιασάμενος τοὺς δονοῦσον πλείονας
ἐδάμασεν. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ὥσπερ ὄνος ἐχειροήθευεν. ἢ ὅτι πλείστην μέλισσαν εἶχε. λέγεται δὲ καὶ πλοιμία εἶναι
τὴν μισθὸν λαμβανόμενον. ἡλίνδην μίδας μίδου. σὺν εἶναι μέμματι αὐτὸ τὴν δεμνίωσα πλυνὰ αὖ-
θις εἶναι τύμβω. ἀπέλεω πλησίον μίδας ὅτι τὴν δὲ τέθαπται. Μιαιγαμίαι. οἱ τὸν αὐτὸν θεὸν σὺν ὡς ἡδὺ
σὺν ὠχ. παῖδες, οἱ οἱ θεὸν οἰόθωσαν οἵτινες ἀλόντες ἀηδίαι, πρὸς ἃς θυγατέρες κατέπεσον ἀλθ᾽. ἄξιον οἱ
σὺν τὸν ἐλαμιαγαμίας γίγαντες. διὰ μὲν ὄνδυναῖ, ἰσχυροὶ δὲ μέγιστοι. διὰ δὲ ὄνα δύνασθαι δὲ
βέβηλον, πονηροὶ δὲ κακίστοι. Μιαίνω. μολύνω. ἐμιάνθη αἰσχύνη. Μιασφονία ὀφοῦ.
μιασφόνος δὲ ὁ φονεὺς ἐκ ὁλκῆς. Μίθυμνος. γραμματικός. ἐγράφη ὁ παρτυτικὰ πωπε-
τικά. ἐκ ἄμα. Μίθυμνος ὁ ἰσχύς. Μίθυμνος ὄνομα κύειν. Μιθριδάτης ὄνομα κύειν. πα-
εἰ αὐτὸν σὺν Φύσει. Μίθρα. μίθραν νομίζουσι οἱ πορσαὶ εἶναι τὸν ἥλιον. καὶ τοῦτο θύουσι πολλὰ
θυσίας. διὰν οὖν εἰς αὐτὸ δύνασθαι τὸ τις τελεσθῆναι, ἐὰν μὴ διὰ τριῶν βαθμῶν παρέλθῃ τὴν κλί-
σεων, δεῖξαι ἐαυτὸν ὅσιον ἐκ ἀπαθῆ. Μιὶ ἅπαξ. βασιλεὺς ἰλλυριῶν. Μίνυ. ὀλιγος. Μι
ιρολήθης. συνιστὰς. φθόωλος. Μιρὰ. σχεδὸν. Φανὸς. ἀναλῶσαι. μιρὰ δὲ πεζὰ μεγαλυνί-
σαντὰ ὁρμίσθου τὸ πόρου. Μιρὴ καὶ, μεγάλα ἀγαθόν. σὺν ἱστερὸ τὸ μιρὴ καὶ, μεγάλα αὖ τὸν γίνε-
ἀγαθὸν. ὥς πορ ἐκ τὸ αὐ πάλιν. Μιρὰ τὸ ὀρολὰ τί μοῖ. λέπει ἢ εἶναι τὸ πνυμὲ. ἀὖ πλις μαυ-
νὰ. τὸ πνυμὲ μιρὴ εἶναι τὸ ὀρολὰ. Μιροπρεπεῖ ασερὰ μαλὰ. ἀθλιαὶ ἅπας τὶς εἰσιὼν, ἐπέπρεπε
πρὸς τὸ οἰκέτας. πρόδηλον ἡ χύδα. τίς τὸ κεφαλὸ ἀπεδήλωνε τὸ μανίδος. τὸ βυβλίον ὅπερ σὺν τέθυ-
κεν. ἀντὶ τὰ κέπλασαι. πρὸ τὸ σκόροδον τὸ χθὲς πρ. τίς τὸ ἐλάας πρέβαλε. μέχρι δὲ τὸ ἀπτελ ὄλω-
λοσι. Μιρός τε μῆλον ἄβλος, ἀμὰ πάντα κενόν. τὸ νίπαρχον φησὶν ἀεισοφάνης. ἐκ μὸ ὅδε νίπαρχος
ὄχλει φαῦ. ἀντὶ τὰ κατηγόρησεν. συνηφάνης δὲ ὧν. Μιρὸς ἡλίου μόλων. εἶναι τὸ παύ ρεφχέ.
δύο ἢ ἐλθόντε μόλωσι. εἰς ἐκπορευτὴς ἐλωπρόδυτης. Μιρὸς ὁ ὁσὸς ἀεὶ πῶλ. εἶναι τὸ διάρεφχύ
τηδε ἡλίου νεαζῆν λεγόντων. Μιρὰ δέω. πλαμιρὲ ἐλλείπω. Μιρὰ λὲ. πλαμιρὲ. ἐχωρὶς
τὰ λὲ. μιρὰ δὲ πρέγμασι μεγαλυνήσαντὸ αὐτὶ τὰ πλολίγον. πλαμιρὲ. Μίκυλος. ὄνομα κύειν.
Μίλαξ εἶδος βοτάνης. ἡλίνδη μίλακος. ἀεισοφάνης. μίλακι ὄζων ἐκ ἀπεστομωσὼς. αὐτὶ
τὸ πάσης ἀνθίας ὄζων ἐκ ἀφαλεῖ. Μίλω μιλῶσι. σὺν ἅπαξ μίλω μιλῶσαι. Μιλήσιον, ἡδὴ
μιλήσιοι ὁ αὐτὸς τῆ λεως. Μιλησιλίτις. ὁ αὐτὸς τῆ μιλησιλυπλεως. Μιλιαρήσιον. ὅτι νομίσματος
δέκαδον. Μίλινον χρῶμα. Μίλιοι, μέρους ξ. τὰ δέκα μίλια ἔχουσι πάντε. αὖ πως ὅσα ὅσιον. ἔχει
πόδας χ. τὸ ἢ μίλιοι, ἁσύ. Μίλιον. σὺν ἢ καὶ μαράσ τὸ μιλίσ, σὴ λίσαν δὴ ωνσαντίνας ἐλεύσης. σὺν ὃ ἐ
σρᾶ, ἐ ἡ τύχη τὸ πόλεως. ἐ σὺν ὧν αὐτὸν σοφίασ τὸ γυναικὸς ἰσσιναν, ἐ ἀρφρίασ τὸ θυγατρὸς αὐ
τὸ, ἐ ἐλεύσης τὸ αὐτοφιᾶσ αὐτῆς. ἀρκεσθοῦ τε ἐ θεοδοσίσ τὸ ἡ αὐτὸ, πλησίον θεοδοσίσ τὸ πλησ
Φίππαι ἀμφότεροι. ὅτι σὺν ὧν μιλίω σὺν τέτρασιν ἵππαις σωρίνοις, ἅρμα ἵππαν μὴ μὸν δύο
πλοῦν, σὺν πάλαι ὧν τὸ χρόνου ὑπῆρχεν. σὺν θα ὧν φημὶ θὴ κ. ωνσαντῖνος μὴ τὸ νικῆσαι ἀζώτιον. ἐ
πεὶ δὴ ἐ βύζας σὺν εἶσε ὧν φημὶ θὴ. κατεγχθὲν δὲ τὸ ἅρμα σὺν ἵππασ ρόμω, δρυφορέμου, πλί
δου καὶ, πάλαι ωνσαντίνου πάλαι σὺν ἀαθὲν σὺν πλίσ φρόμου, τὸ χη πόλεως, θὲ ἐς τὸ σόμα εἰ σὴ. ἐ
στεφανωθὲν ἡ ἐκ. ἐ τὶ θεῖ δὲ σὺν σὺν πλον, ἕως τὸ εἶναι ὄνου γίνεσθαι τὸ πόλεως. διότι δὲ εἶναι τὸ κεφαλὲ
αὐτὸ σρὸν ἐ χάραξε κωνσαντῖνος, ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθιώσα κατέχωσε. Μίλων προβενιάτης. σὺν ἰ
κατε πάλαι ὧν ἐξόλυμπα ἐφεξῆς. σὺν ἢ τὶ ζ, διὶ σχυσε κατὰ πάλαι σὸν μεσὶ θὲ συμπλίτων αὐ
τὸ, ἡλικίαν νέον ὄντα, ἐ διὲ θέλοντα ἐπισ ἰσασθαι. ἰσάμ δὲ εἶναι ἀλκιμμήσ ὧν διὸ σκωπτέλωτα
ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τὸ δίσκου. πρὸς εἰδὲ δὲ ὧν ἐκ ἐφόπω χορδὴν κα
θαπτόμενον ἀνήσφαν. κατέχωρὲ σὺν τὸς χειλὲ τὸ ἀσθμ, ἐ ἐμπίπτει αἵματ τὸ σὺν ἡ κεφαλὴν φλέ
βε, διὸ ρέγνυ ἀπὸ ἰσχύος τὸ φλιβὸς τὸ χορδὴν κατέθαπτόπαυρ ἐ τὸ δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μ, ἐς ὃ νάγκη ὧ

να ἐν τῷ ὤμῳ, ᾧ δὴ αὖ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ἀγκῶνα ἔτεινεν εἰς ἀνάπαυλαν τῆς δακτύλων τῶν μὲν ἀντίχειρα ἀντιτρέφων δι' ὅλου τοῦ πήχεως τὰ λοιπὰ δὲ ἀλλήλοις ἐπιμήκυνε σοίχνον· τὸν ἐλάχιστον οὖν τῆς δακτύλων κέρκον μόνον, ἀπὸ τενίνησεν ἄντικρυς βιαίως μᾶλλον ἀπὸ θανεῖν δεδοικώς, ἐπὶ τὸ χῶν ξύλον ξηρὸν φλοιὸν ἔχοντι τὸ δι' ἰσῶν ἕως αὖθις· ὁ δὲ, τὸ φονικὸν μάτης κεκίνηκε τὴν χεῖρα ὡς διαρραξόμενον· ὁ λιθάζων δὲ οἰκτίρμων κἀκεῖνος ἐχώρει ἐπὶ τὸ ξύλον, λύπων ἐμπλῆξαι ὧν ἐμελέτησε μᾶλλον τὸ θηρίον τοῦ, ἢ λύειν ἄφθονον ἐν τῇ προθυμίᾳ χώραν μένειν. Μιλτιάδης, ὁ Αἰσιμίδης ἐκ Λήμνου· ὁ δὲ Αἰσιμίδης ὁ Μιλτιάδης στρατηγός· οὗ ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγησε· τοῦ δ' ἐν Μαραθῶνι βοπίσι, μέμνηται ὁ ῥήτωρ· διότι δὴ μόνα ἀνατρεψάμενοι, ποινὴν ἅπασι τοῖς ἐλάσσοσι πρίνεσι τῶν βαρβάρων· τοῦ δ' ἐν Μαραθῶνι, μόνοι ἀθλοφόροι ἐκομίσαντο. Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος· ἦν ὢν ἐν τῷ χερρονήσου, ἐπὶ Φιλαΐδαις ἀναλόμενος ἀπάλου, ἐστρατήγησεν ἀθλοφόρων· ἅμα μὲν τὸ οἰκοῦντας ἐν Χερρονήσῳ αὐτοὺς οἱ Φιλαΐδαι ἐξανιστάντες μέχρις ἡμέρας, πόλεως πλοῦτον ἐπιδεῖν λαβεῖν, ἐπὶ ἀναλαβεῖν πόλεμον ἐστρατεύσατο· ἅμα δὲ ἐν Φυλῇ τῷ Βοιωτῶν ἐπὶ ἀφικόμενον ἐς τὴν ἴωνα τὸ, δυνατὸν ἐπὶ τὸν ἐν σωτηρίᾳ, ἤδη τὸ ἐν θατέροις μὲν ἐχθροὶ ἐπόδεξάμενοι, ἐπὶ δυνάμεσιν ἀναλαβόντες, ἐδίωξαν τυραννίδος τὸ ἐν Χερρονήσῳ· ἀφυγὼν δὲ ἐς Βοιωτούς, στρατηγὸς ἄλλος ἀθλοφόρων ἀποδειχθεὶς ἐπὶ τὸ δίκαιον· οὐδὲ μιλτιάδης ἐπιμηκῶν, ἐφ' ὡς ἦν ἀσαφὲς, ἢ ἓν· ἢ μίλητος ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν λέγων, ἵν' ἀθλοφόροις πιστεύῃ, μὴ δόσεσθαι αὐτοὺς δοφῆς· ἢ τὰς τοῦ φοινίκων ναῦς, ἡμιεῖν ἀθλοφόροις ἐς ἃ πεληγυνήσιος· πιστεῦσαι λαβὼν μόνοις ἀθλοφόροις ἐπὶ τὸ κατελθόντας ἀφ' ἁπάντων ἐξαιτοῦσι, ἀνέσαντες ἐπὶ τὸ στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο· ἐπὶ τὸ πράγματα αὐτοῖς θέσαν. Μίλτον· βάμμα. Μιλτοφόροι νῆες· βεβαμμένας ἐχούσας τὰς πρῷρας. Μίλτος· χρῶμά τος εἶδος ἐρυθρόν· ἐπὶ ὃ μέρος· ἢ ὑπὸ μιλτοφόροι· ἐπὶ ἐν ἐπιγράμματι· μιλτοφυὴς τεσχοῖνον ὑπὸ προύχω φαινομένη νεκρόν· ἐπὶ αὖθις· σχοινίον τε φείλιξαν μίλτος, ἐπὶ ἕπαιον τὸ ἅλμα, ἀλεξανδρίτων κελοῦντες· ἢ δῆτα πλωτὴ μίλτος πέλων πρὸς ἐπιχειρῶ πρόσρεπτον κύκλῳ· ἢ τὸ τῶν ἀγρεὺς ἐσθῆτα ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἀθλοφόρους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ· ὑπὸ ἔβαπτον κύκλῳ. Μιμαίνας· τὰς βακχας τὸ δυρύσου· ἀπὸ τῆς μιμήσεως· πρὸ τερον ἐλαθόμενας κελασμένας. Μίμαρις κυνέης ἢ λαγὼς χρῶμα ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἑτέρων· χρῶνται δὲ ἐπὶ χοίρας· ἢ σπάνια τίς τῶν ἢ ἐπὶ τῶν ἑτέρων· οἱ δὲ, τῶν ἐπὶ τὸ λαγώου αἴματος ἐπὶ ἐν βοθίων σπάζομένην κερύκλῳ. Μίμας· ὄρος θρᾴκης· ἢ ἐλινδούμενος. Μιμηλά· μιμητικὴ· ἢ ποίμια· μήτε πλατεῖαν· μήτε μιμηλαῖ· βυτέσι μήτε πλατεῖαν ἐκείνα μήτε λεπτὴν· ἢ μιμηλότητα. Μίμησις. Μίμβρνος, λιγυρτιάδου· ὁ λοφώνιος· ἢ σμυρναῖος· ἢ ἀσυπλαιάς· ἐλεγειοποιός· ἔγραψε δὲ ἐπὶ τὰ λζ' ὁ λυμπιάδος, ὡς πρότερά φησι τὸ ζ' σοφῶν τινός· ἢ αὐτοῖς συγχρονῆσαι λέγουσιν· ἐπὶ ἀλῆθος δὲ ἐπὶ λιγυαστάδης· διὰ τὸ ἐμμελῆ· ἢ λιγύ· ἐλεφαντίβλια ἐπὶ ἔπη. Μιμνήσκω γλωσσικῶς. Μίμος· ἐπὶ μιμοῦμαι· αἰτιατικῶς. Μίν, ἀντωνυμία, δοτικὴ πρόσωπον· ἐπὶ σημαίνει ἐπὶ ἐν γένει πρὸ μέρους· ἀρσενικὴ θηλυκὴ ἐπὶ ἐδέτερον· ἢ δὲ πρᾶγμα, ἄλογος· ἐγώ· σύ· ὅδε ἵδε νέ· τοῦ ν', ἐφελκυστικὸν ἐπὶ ἵδις ἐπὶ ἵδις προσώπως· ἐπὶ πλεονασμὸς τοῦ μίμ. Μινδολείδης ὄνομα κύριον· ἐπὶ ἐν ἐπὶ σπαρτιάτης. Μίνθα· τὸ πᾶν μῖνθα δύσομον· οἱ δὲ, τὸν θύμον. Μίνθη· ἡ δύσομος· ἐπὶ ἐν ἐπὶ ὠδῆς. Μινθῶσαι· δυσφανῶσαι· δυσοσμίᾳ σαι ἀναπλησθῆναι ῥυπῶσαι. Μινθωσμὸν· ἡ πρᾶσις μὸν· μίνθος· ἐπὶ ἀνθος ἐν τῇ πρασίῳ γένος μὲν, ὃ χαίρασιν οἱ ῥάγιοι· ἢ ἀνθρωπίνη πόσις. Μίνθος, ἢ χῶνται παρεδρεύοντες οἱ σιμοὶ δι', ἐπὶ δυσεργάζομαι τρέμω σαλπῶ· ἢ πόσις δὲ ἐν αἰγῶν λέγεται· ἐπειδὴν οἱ τράγοι ψυλμῷ πόδι πίσωσιν, ἐπὶ ὠθασιν οἱ ἀπήλοι λαμβάνειν τὸν πόσιον αὐτὸν ἐπὶ χίειν αὐτὸν τοῦ μυκτῆρας· ἐπὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ σαλπαμὸν ἐνεῖν· τοῦτο δὲ τὸ πολύφθορον τὸ πάθος· ὁ γὰρ σαλπασμὸς, θεραπεύει τὸ πάθος· ἐπὶ τοῦτου οὖν φησιν ὅτι ἀνδίσομέν σε· ἐπειδὴ ἐπὶ αἱ αἶτες ἐπὶ τῆς πόσεως ἀνδίζονται. Μινίκιος ὄνομα κύριον. Μινουκιανός· νικητὴρ τοῦ σοφιστοῦ, ἀθλοφόρος σοφιστῶν· γεγονὼς ἐπὶ γαλλοῦ· τέχνη ῥητορικὴ, ἐπὶ πεζογραφία· ἐπὶ λόγος διαφόρως. Μινύαι ὄνομα κύριον. Μινώα πόλις, πόλις Κρήτης ἀπὸ τινὸς ἡρωίνης λεγομένης. Μινῳάς· τὸ μίνω. Μίνως ὄνομα κύριον· μινῶος ὁ δοτικὸν τοῦ μίνωος. Μίνως· οὗτος ἐθαλασσοπόρησε· ἐπὶ πανταχόσε ἐπὶ πλεῖ· ξενίσας τε πολλοῖς ἐπὶ πέλεσεν· ἀ-

Φινεύς

φιλόμβρος δ' ὕστιλὰ ἀσίαν, ὡς ἀκούων πλέος μέγα σὺν φρυγία τὸ τετρωσὸς τῆς βοίωτρασπλέως ἡμῶν παίδων αὐτὸ ἦλθεν εἰς τὸ λιν δάρδανον, σὺν ἕνα ὁ ἕως ἦσαν δαὺ ὃ τρεῖς παῖδες. ἴλλος. ἀσαλραιος. μανυμάδης. οὐδὴ μέγιστον ὧν ὄνομα κάλλιστο πάει. ξενίζόμβρος οὖν παρὰ τὸν ἕως ὁ μίνως, ὡς δῶρα δίδωσ' ὡς δεχόμβρος, ἐκέλευσε δ' ἕωι καλεῖν βοὸ παῖδας ἵν' ἴδη ὡς δῶρα δοίη. ὁ δ' ἐφοβεῖτο πως πεῖ ἐς ἁλθαι. ὁ δ', ὡς αὐτὸς ἤθελε ξυγκωκηγεῖν αὐτ'. πρὸ δ' ἔβρεφε πνοὸν ξωὸς πεμφέτη να εἰς τὸν χῶρον ἵνα οἱ παῖδες ἐκωκητοῦν πόδεν δ' ἐμανιὸν ποτε μόν. ὁδὲ μίνως, τὰ πολλοῖα πρὸ εκωκεμψασ δ' τὸν πτε μόν, ὁ λίγμ ὕστερον ἦλθε πρὸς βοὸ παῖδας. ἡμὴ τὸν μανυμάδην θεασάμβρος, ὥστι αὐτὸ ἔσχετο. ἐγκελασάμβρος δ' βῖς ἡρικίν, ἁρπάσας τὸν παῖδα, σὺν ἔθετο εἰς τὸ μαῦκ ἡμὴ ἀπέπεμψε. ὁδὲ τὸ πος σὺν λήθη ἁπαλία. ὁδὲ μίνως ἔχων τὸν παῖδα, ἦλθεν δ' ὑπὸ τὸ ἴν. ὁδὲ παῖς ἐκαλλ' ἐπέτειν, ὥστ' ὸ τῆς λύπης, ἑαυτὸν εἰφ' ὑδρασατο. ἡμὴ αὐτὸν ὁ μίνως σὺν ὃ μαδ' ἔθαψεν. ἐξ οὗ δὴ ἡμὴ λέγεται μανυμάδης μὲν δύο ὑπάρχειν. Μιρώ Ζωρος, ὄνομα νύειον. Μινύα, ὄνομα πολεως. ἡμὴ μινύαι ὄνομα νύειον. ἡμὴ τὸ πληθυντικὸν μινύαι. Μινύαι, οἱ ἀργοναῦται. σὺν Ζαγρέμασι. σοὶ πέρασ' ἀληθῶς μινυαμάχε τοῦ τοφίλιππος, δέρμα τεναν μύηουλαρὸν ἔθνη περβοός. Μινύθον. ὄνομα τὸ πον. ἡμὴ μινυκίον ὁμοίως ὄνομα τόπυ. Μινύθα. ἐλαπτοῦται. τὸ ὰ σὴν μινύθοντες ἐλθύοντο. ὅ ὅτι τὸ ῥύπαρείαν μφοῦντες. Μίνυθα. ἐπόλιγον. Μινυθαλδιον. ὀλιγοχόνιον. Μινύωρον. ἐπόλιγον. Μινύρεται. ἄδει. ηλαίφ. θυλωῶι. ὡφώνως λέγει. σφοκλῆς. σὺν θαλίγεια μινύρεται θαμίζσα μέλισ' ἀηδών, χλωραῖς ὑπὸ βύκοσαις.

Μινυρίζω. θρυλῶ. ἢ τὸ κρέμε ἄδω πολὺ τὸ μεῖον. πολλὸν σὺν ὅ ὅλο πολιτεύσ. μινυρίζομ. τὸ ὃ πεμανωμβρος ὑπὸ τῶν ὃ ἧς. αὐτὶ τοῦ οἰκτρᾶ φωνῆ χρώμβρος ἡμὴ θρυλῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῆ χρώμβρος. ἀπεισοφανῆς. μινυρίζοντος μέλη ἀλχαομελισδωροφρωιχρέρδα. Μιξαναρχος. ἴσως λαβὼν ἴλιπασαὐτισρόφος ἢ μιξαναρχος τὸ συνάρσημα μᾶλλον πρὸς τὰς ἀπὸ χῆς αὐτὸ ἐλθοι φοντίδας. Μιξιασ. ὁ μιγνύων. Μιξιονίδης μιξιονίδου. μιξιονεύς δέ. πᾶσαι τεμίξις πόσνοι μοιρῶν πέντων. Μίξις. ἀπαρὰ τὸ ἁλέγων μίξεως τὸν πράσιν γένος. ὃ γένος δὲ ὑποτίθησι δ' εἴδει. ὑπὸ πολέον γάρ τι μίξις τ πράσεως. εἰ μὲν γάρ τι πέπρατται καὶ μέμικται, οὐ μὴν πᾶν μεμιγμένον ἡμὴ πέπρατται. ἡ μὴν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις, ἀλλ' ὅτι πράσις. ὅτι δὲ ἡ μίξις διαφορος τῆς πράσεως. Μιρραίνης ὄνομα νύειον. Μιρὸς ὄνομα ποταμοῦ τῆς Φρυγίας. Μισγάγδα. τόπος κοῖλος. εἰς ὃν τὰ ἀναφορόμβρα μίσγεται ἀπὸ πολλῶν ὀρῶν ὕδατα. ξυωδάγδα δὲ λέγεται σαύλος ὁ κοῖλος τόπος. Μισγέλαος. οὗτος ἦν τὰ λεδάμανθος δώμβρος

Μισήτω. τὸ ἀναφορικὸν μισήτω ἔλεγον. ἀπολλὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσεσθαι. ὃ δὲ μῖσος, ἀπαθές ὅτι τὸ μισαίνεσθαι. ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται ὡς ἀμισὲς ὄν. ἀλλοῖον εἰ μισήτω τινὰ οὖσαν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ σὺν πολὺ μίσος δ' μόνον λεγόμβρον, πολὺ φορὸν πολλὰ μισήτην ὧν, κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι δυνεῖ. καὶ ὁ πρατῖνός που οὕτω φησί. μισῆται δ' γυναῖκα ὀλίσφωσι χέσοντα. τὸν δὲ ἁπλῶς μισητὸν, τὸν ἀνίκανον λέγεσθαι. μᾶλλα φορικῶς δ' ὡς ἐπὶ τῆς ἀπλήστου καλλιτροπὴ τίθεται ἡ λέξις. Μισητέα. ἡ πορνεία πολὺ ἀπεισοφανῆ. καὶ φῶτα τοίνυν ἐχένενα μισητέα σαι τεῖν μὲ φασιν. καὶ μισητὴν. τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπιφορον. οὐχένενα δέφησι τὸ πορνεῖν μου τῆ ἀσελγεία. Μισιανή. ὁδέ, ὁδὸς ἀπλῆς ὁδοῦ πολὺ ἐλθόντος, τῆ μισιανῆ χαίρειν εἰπών.

Μίσις μίσθος. Μισθαρνεῖν. ῥῆμα. ἀλαβίσασ. ὅσους δεὰὐτὸν ἤρεσε μισθαρνεῖν βῖς σὺν αὐτοῖς ἐπὶ τῆ ὧν οἰκείων προδοσία ἐξάγειν τὰ δ' πόρρατα, ἔστι τὸ ἀτρεμὴ σὺν ἐγνωσμον. Μισθαρνής. μισθὸν ἀντικατελάβων. ἐ μισθαρνῶν αὐτιατικῆ. Μισθαρνία. ἡ ἐπὶ μισθῶ γνομβρμένη δωσία. Μισθαρχίδης. σὺν τῆ ἀρχῆ μισθὸν λαμβάνων. ὁ φωνίζον βὸ οἱ ἀρχοντ'. Μισθοδοσία. δοτικῆ. μισθὸ δίδωμι. Μισθὸς μ'. αὐτιατικῆ. Μισθοφορά. ἰδίως τ μισθ' τῶ στρατόπεδο μὴ οἱ πάλαιοι, μισθοφορανὲ κάλεσν. ἀεισοφανής. οἷον ἀμαθῶν τὸν μισθοφορανὰ τ πολεμικῶν. αὐτὶ τοῦ πονηρῶν. ἐλυμαίνα. σὺν μισθοφορᾶς τ πάλαι πολλὰ ὀρνέων. Μισθοφόρος ἐπὶ μισθῶ ἐργαζόμβρος. καὶ μισθοφόροι τρίφις, οἱ ἐπὶ μισθῶ τοὺς στρατόμβρους ἄγουσι. καὶ μισθοφορῶ δοτικῆ. Μίσθωμα. ὁ μισθὸς ὁ ἐτησιαῖος. ἀλιανός. καὶ, οὐ προσεῖτο φάσκα

σιν εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὸν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. Μισόδημε. ἡδὺ μοναρχίας ἐρασά. ὦ ξυνὼν βρασίδα. καὶ Φορῶν πρὸ ἀσπίδα. χυσᾶτε μᾶλλον τὸν θυμὸν ἄκουρον τρέφων.

Μισολέμαχος ἡμῶν ἁ μισοπόλεμος. ὁ δὲ λέμαχος πολεμικώτατος ὢν ὦ φιλοπόλεμος στρατηγός. ἀεισοφάνης. ἡ μία γὰρ ὀξέλεμος ἡ μισολέμαχος. Μισοπερσανισάτην. μισοπολεμικῶς τὴν τοιαύτην εἰρωνικὴν παρεξέτεινε. περσανίσαξ δὲ κατάτινας μύς, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέτινος, τὸ δύπηνον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρεον. ὧν πρατεῖ τὸν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Μισοπόλεμον. ὁ πρὸς πόλεμον βίον ἡρημένος. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀρετὴν μισοπόλεμον ζῶν ζωὴν ἐπιφημίζειν. οὐχοὗτος ἔχων πρὸς ἀρετὴν τὸν ἐμὸν πρίσιν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διατριβὴ πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀσκητικὴ ἀρετή, γυμνάζει τε τὸν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον διὰ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλοκληρον. ὅσον δὲ πίβδηλον καὶ σαθρὸν ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο παῦ διελέγχεται. καὶ ἑτοιμότατον νοεθίσατται πρὸς διόρθωσιν. Μῖσος. ἔχθρα. Μισῶ, αἰτιατικῆ. μισῶ τὸν ἀφελῆ. μισῶ τὸν σώφρονα λίαν. σὺν τῆς δυσνήρου καὶ δυσπαῦγου. ὄντα σὺν ὦ ἀφελοῦ. Μίσυλλον. εἰς μιπραὶ δύνηται. Μίσχος. Μιτάλαρε, ὁ πρωτοπερτελόμενος ἄγγελος πρὸς τὸ ἄρχοντος. Μίτιος, ὄνομα πόλεως. Μῖτος. τὸ λεπτὸν σχοινίον. καὶ πρόιμία. διὰ τὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζωὸν ἀρτῆσθαι σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα τὸ λεως. λέγεται δὲ ἀεὶ διὰ βραχέος τοῦτο. ὥσμε πόνων ῥῦσαι πανάγρυπνοι μεθέμενης. ἄκρον μιβδομυμένη φθόγγον ὁρῶ τὸν πλανώμενον. καὶ αὖθις. ἀρχαιότερον μίτου πολυδίνεα λάβεν, ἄβακτον δολιχᾶς ἀπάτερ ἀλαπάτας. καὶ αὖθις. κρανίδα τὰ πρίνον ἀκόνα βαὶ σὺν ἐρέθοις, βαιχυλίς ἀμφὶ τοὺς ἀδύερι μίτους. Μίβα. διαδήμε. ἡ ζώνη. αἱ μίτραι, τὸ θάλουρες ὑπένδυμα, τοί τε λάκωνες πέπλοι, παύθ' ἅμενι νόη σωσεπέπιε.

Μιτυλιναία. τὸ μῖ βραχύ. ἡ μιτυλιναίαν σὺν πᾶσι δυσπόλεμον. Μιτυλήνη ὄνομα νήσου. ἡ λβύβος. καὶ μιτυλιναῖος ὁ ἐξ αὐτῆς. Μιχαήλ βασιλεύς ῥώμης μέγας ὁ μέγας. καὶ ἀρμύριον λέοντες βασιλεύσας. ὃς μικρόν τι τῆς πονηρᾶς ἔχούσης κακίας ὑπένδυτο, ὅσον τοὺς εἰρηταῖς ἐν τῇ ἐξορείας, ἐλαθερίαν τε ἀνεπιφανῆ ζεσθαι ὀνήρωδη, τὸ τὸ πονηρὸν μὲν δυσωνύμως δυσερροῦς ὑπέθαλπε θεοσυτὲς Φρόνημα. καὶ ὁμοίως ὃς αὐτὸς ἀμφιβλήστρῳ πόδι παρεῖς τῆς δεινῆς αἱρέσεως ἰχθύος δίκαιον, τοῖς τῆς δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν. ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλιτάσ. ἀμύητος γὰρ σοφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν. ἀμαθίαν δεῖν πρῶτα ἀλιτάν καὶ ἀσεροσελίας, ὡς πρὸ ἱκανὸν οὐσίαν σὺν λεῶσαι. Μιχαήλ. σύμπολος ἱεροσολύμων. ἔλεγεν ἐμῶμιον εἰς τὸν μέγαν δυνύσιον. καὶ ὄντα σὺν ὦ δυνύσιος. Μιχαίας, ὄνομα κύριον. Μιχθῶναι. ἡ μιγῆναι. ἀπαντῆσαι. συμμίξαι. ὁμιλῆσαι. Μυᾶ. ἐνεγκὸν ὁραχμαὶ πρὸ οὗσι μναῦμίαν. καὶ ὄντα σὺν τάλαντον. Μυαῖος. οἱ τῆ βαλεαρίδων νήσων σφενδονῆται, μυαῖους λίθους ἔβαλον. καὶ αὖθις. μυαῖον δυνύσιτε κερεμίου ὑσρὰ ἐσθαι βίς ἐθέλουσι. Μυαρόν. ἡδύ. μελαινόν. Μυασέας ῥητόριος. ἔλεγε τὸν χίλωνα ῥητορικήν. καὶ πολιάτην ὄνομάζον. Μυασσων μυασσωνος ὄνομα κύριον. Μυᾶται. μυηθεύεται. Μυαῖον ὦ δεκεμυαῖον. Μυαῖνί, ὄνομα κύριον. Μυᾶις, ὄνομα κύριον θεᾶ αἰγυπτία. Μυείαν. τὸν μύημον σοφοκλῆς. Μυημεῖον. ὁ ἢ ἐχήσαν ὃ ὄνόματι ὁρκίζεθε, ὦ σὺν ἢ ὦ ἐρῳ ὦ τὸ πρόγμαθος ἢ μνημονεύοιθ' αὐτὸς. αἰλιανὸς φησί. φυλάττεσθαί τε ἔτι μνημεῖον τιμωρίας τὴν εἰνα. καὶ σθαι σὺν δυσχερῶς. καὶ ἢ. Μνήμη. ὅτι σὺν τὴν ψυχὴν τὸ μὲν πρὸς δουωμένη, ὅστις ἐλεύθερος. τὸ δὲ πρὸς δοῦλος, αἴσθησις. τὸ δὲ δεσπότης, μνήμη. ἀδεῖν ἐξ ἡ ψυχὴ ἀπορεῖ τοῦ μαλοποιῆς τὸ σώματος αὐτὴν προσεχώρετο. ὥς πορ τὸ διανοεῖσθαι. ὥστε οὐδὲν μνημονεύειν. ἐ γὰρ σὺν ζῶθα μὴ παρόντα οὐσαθήσιν ἡ γνῶσις, αὐτῆς. καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσμένων. τό τε δεῖσθαι ἔχειν τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἡ γνῶσις. εἰ μὴ καὶ τὰ προχείρισιν τῶν θεωρημάτων. ἀλλ' ἀεὶ ἔσηται. ἐ σὺν ζῶνῶν ἐξετάζεται καὶ μᾶλλον τὸ σῶμα ἅτε ἐσῶσα τὴν γνῶσιν καὶ αὐτοῖς προσβάλουσα τοῖς πράγμασι μνήμης οὐδεῖται. μνήμη γὰρ ἔσιν ἡ ὦν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή. καὶ αὖ μνήμη ἐστὶν, ἐ ἐις ναθεντικὴ ἐπολήψεως. ὁ ἢ ἀεισοτέλης τὸ πρῶτον πρᾶσ ἐν ὦ πρὸ μνήμης ἐ ὕπνος ἐ τῆς

καθ' ὕπνον

νεθύπνον μαντικῆς παρέθετο. δηῶν ἀναμιμνήσεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ ἀπὸ προσλαμβανομένων. οἱ γὰρ τοιοῦτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμιμνήσεσθαι ἡμῖν γίνονται. ἀπὸ ἐναντίου γὰρ φόβος εἰσῆλθεν ἂν θὺς εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐρχόμενον μεταβάντες, ἀναμιμνησόμεθα τοῦ θαρσεῖν. ἀπὸ πυρὸς, πλυνέος. ἀπὸ λάκκου, μέλανος. ἀπὸ τύχης, ναύματος. διαὶ μέρους δὲ μαθείας εἰσὶν ἀρχήνοια. μνήμη. ὁ ἕξις τις. καὶ μνήμη μόνον, ἐπιτήρησις ὢν ἐμαθέτις. ὁ ἕξις δὲ, ἡ τάχυτης τῆς διανοίας. ἀρχήνοια δὲ, τὸ ἧττον ἐμαθε, θηρεύειν καὶ ἀμνήμων ἐμαθε. Μνημεῖα. μνημόσυνα.

Μνημονεύωμνημικῶς. διὰ μνήμης μονεύω δὲ αἰτιατικῆ. Μνήμονος. μνημονικοῦ. Μνημοσύνη. μνήμη. καὶ μνημόσυνον. Μνήσαρχος, ὄνομα πύριον. Μνησαρχίδης, ὄνομα πύριον.

Μνησάσκετο. ἐμέμνητο. Μνησιθείδης, ὄνομα πύριον. Μνησικακεῖν. δοτικῆ. πολύβριος. τὸ μνησικακεῖν ἔστι τοῖς γεγονόσιν, οὐδὲ ἐντιναοῦν ἐμφασιν ἐποίουν οἱ ῥωμαῖοι. Μνησίμαχος. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. ὃς ἦρα μέλλον αὐτὸ ἔδειν, ἱππότροφος. βουσιεὺς. Φίλιππος. ὡς ἀθλιώτατος ἁπάντων δεισιδαιμονεστάτης. Μνησίστρατος ὄνομα πύριον. μνησιστράτειος δὲ λόγος.

Μνησθῆναι. Μνησί. καὶ παλαιὰ μνεία ἁμαθεῖσα. ἢ σὺν παρθενίαν μὴ οὖσα μνησί. ὀδύνη ἀπὸ ἔρωτος ἀνδρὸς. καὶ μνησεία. Μνησῆρας τοὺς μὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνησῆρας, παρὰ δὲν ἐποίησαντο. αἱροῦνται δὲ αὐτοὶ πολέμων ἓξ εἰ δόξαι πάλαι καὶ γλυκαίων καὶ πόσεως ὧν ἄγωνίαν. Μνῆσις μνήμη. ἀλλ' ἰσχνὰ μοῦ μνῆσιν. ἀνδρί τοι χρεὼ μνήμης πόσεως ἔρατεινὸν εἴ τι που πάθοι. ὃ τοῦδε παρρεῖ μνῆσις ἀπὸ τοῦ θότος, ἀπὸ αὐγὴ οἱ θῆτος ἀνῆκε. ἐξ αὐθις μὴ τηρῆ ἁλιόντας μάχην μετὰ πολέμου ἑταίρων, ἐπιθυμῶν ὀδύνων μνῆσιν ἀνανεμῶν. Μνήσορα. ἐπιστήμου. ὁ δὲ μηχανημάτων φέρειν τὸν μνήσορα. Μνία. ἡ τῆς θαλάσσης αὐθημερὸν ἐκβρύα.

Μνιαρὸν. ἀλλὰ δεχυμνιαρὸν ὁραθυρραίμοι τὰ ἔσω τος, σὺν δυτὸν ἀνθεῖ πρὸ φύρκειδόμμον.

Μνίδ. ἐοθίδ. Μνόοντο. ἐμνηστεύοντο. Μνοῦς. καὶ παλαιὸν ἐξ ἐσθῆτος μάτι. ἐμνᾶ χῶτα τερψοτέρη. Μνῶ. τὸ μνήσω. τὸ μνῶ ἐνδέησιν. οὐδὲ γὰρ ἐντελέχειαν ἔχει. ἀλλ' ἐπὶ μόνου σύλλαβόνδη, ἐξ ἀνάγκης πόδεισαθη. Μνωμένη. μνηστευομένη. πῦρος τὸ μυελὸν μνῶμῶ ὡς οἱ δόλω προεχώρεσαν, ἐπὶ τὰ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν στρατιάν. Μοιρεῶν. μοχθηρῶν. Μογήσας. νεμεῶν. νεκηθαθήσας. δύο νεκηδὶς μογῶ. ἀγρυπνία τε ἀνάλισις μόῳ, ἐδὲ ἑτέρου μόῳ. Μοπίλαλος. ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν. Μόγις, μόλις. Μογεόκης. πόδεισι τοὺς τόπους ναυσταθοῦσα. ἐνίοις δὲ, ἡ μόγις τὰς πιτούσας ἐπιφέρουσα. Μόγω. νεκηθαθεία. Μόδιον. μέδιμνόν τι. Μόδιος. καὶ ὅσιν ἐν ὃ μανσαίμ. Μόθος. μάχη. πόλεμος. τάραχος. Φόβος. ταραχὴ. θόρυβος. Μόθων. ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως καὶ φορτικῆς. Μόθωνδε. παρὰ δὲ εἰσφανὴς οἱ δὲ τελεῖς. μόθωνα γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρασπόνδους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ λακεδαιμόνιοι. ὅθι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Μοθώνη, ὄνομα πόλεως. καὶ μοθωναῖος ὁ πολίτης. Μοθωνία, ἡ ἀλαζονεία. παρὰ τὸ μόθος. ὅθι δὲ καὶ χώρα.

Μολγὸς. ὁ βρόδυος. ἢ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ πλέποντας τὰ ἡνία. ἢ ὁ πένης. παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι ἐξημιοῦσθαι. ἀεισοφανὴς. μολγόνος ποιῶ. παρὰ δὲ τοῖς ῥωμαίοις, μολγὸς ὁ μοχθηρός. λέγεται καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. ἀμολγὸς ἄν, ὁ ἀμέλγων τὰ ἡνία.

Μολεῖν. ἐλθεῖν. Μόλιβ. μόλιβδος δὲ. Μολυβερὸς ἐμολυβρὸς ὁ πλούσιος. Μολυβρός.

Μόλος ὄνομα πύριον καὶ ὁ Μολοσσὸς καὶ μολοσσὸς νύων, ὁ ποιμνιοκλαὶ μέγας. Μολοσσοὶ. οἱ μολοσσοὶ σὺν τοῖς ὀρεσμοσίοις, καταπλέοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς, τὰς σωθείσας ἐποιοῦντο. καὶ ὅσιν ἐν ὃ βοῦς ὁ μολοσσῶν. Μολοῦσα. προσγομένη. προσελθεῖσα. Μολὼν. ἐλθὼν. ἐλελυθὼς. Μόλων. ὄνομα πύριον. ἀεισοφανὴς. μικρὸς ἁλίνος μόλων. ἐστὶ δὲ ἀνδρεαχυσωμαλλον ἀνθρώπων. τόσος πόθος. μικρὸς ἁλίνος μόλων. μόλωνες δύο ὑποκείται καὶ λωποδύται. Μολοσσήρας. οὕτως ἐν προσελθοῖς πλείοις, καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός. κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν πολεμέκτης. ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν ἐν πλήθει, καὶ τοὺς ἀχρεοῦντας τοῖς βίοις ἐπιβάλλων ἔργοις ὄχλοις, καὶ τινας εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων ἐξ ἧς ἀσίας βύζον δημῶ

καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως ὧν τοιούτῳ τρόπῳ, πεῖσαι τοὺς μοναρχικοὺς ἐξουσίαν. Μολακή. ὠδή. παρὰ ὁ μέρω δὲ τὸ παίγνιον. μολακὴ τὸ ἐχθμῶτε. ταὶ γὰρ ταῖ ναθικμαλακδαιτός. ἐ αὖθις. μολακὴς δοῦλαι μελιτερεῖος. Μόλακις. μετὰ τοῦ λ δένδρα ἄνδρες ἄρχουσιν ὧν πειραιεῖ. ὧν νέας ἰὼ ὁ μόλακις. Μολύβδαιν. Μολυβδίασα. Μολυβδίνη, ὁ νόμισμα λέως. Μόλυβδος. εἰς ἐλασμοὺς μολύβδων γεγράφοντες. Μολώω αἰτιατικὴ. Μολυεῖς. μολυείδος κεφάλαιον. Μολυείδας, ἴδος ἀπείδας φασί. Μολυβρωθῆ μορμὼ καὶ τὸ φόβητρον. Μοναυδρεῖν. ἐπὶ δείσαν αἰγυπτίων καὶ γυναίων καὶ παλαιὸν μοναυδρεῖν. Μοναρχία. μονοπραβεία. πλύβιος. ἡ μοναρχωνάφαλφα, τὸ πάπαν ἐν τῇ ξένων διανοίᾳ νεῖται ἐ δυναμέν. καὶ μοναρχῶ γλωσσῶν. Μοναχῇ, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. ξενοφῶν. ὡς ἐπὶ τῆ ὑποβολῇ τοῦ ὄρους, ἢ ὑπὸ μοναχῆ εἶ ἡ πορεία, ἐπὶ θατέρου μέρους τοῖς ἄλλοις. Μοναχὸς. φησὶ διονύσιος. ἡ δὲ τῆς τελευτῆς ἀπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις, ἡ τῶν μοναχῶν βίων ἱερὰ διαπόσμησις. πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη καὶ θαρσῖν, ὁλικῶν δυναμέν, καὶ παντελεῖ τοῖ οἰκείων ἐνεργειῶν ἀργότητι. πᾶσης δὲ ἕξεως θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῆ ἱερουργίας ἐνοραῖα θεωρία ἐ κοινωνία τετελεσμένη. ἐ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελεστικαῖς δυναμεσινέργειαι μένη. ἐ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι, ἐ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐνδιδασκομένη, ἐ ἐκ πάσης ἀθείας τε καὶ αὖ τελεστῆ ἱερουργίας. ἐ πρὸς τὴν ἱεραρχικὴν, ἀναλόγως εἰς τελεσθέντων ἀγαθῶν τελείωσιν. ἐνθεν οἱ θεῖοι κεκαθαρμένοι, ἐπωνυμίαν αὐτοῖς ἱερῶν κεκτήσωνται. ἐ οἱ μὲν, θεραπευτάς, οἱ δὲ μοναχοὺς ὠνομάσαντες, ἐν τῷ θεοῦ κεκαθαρθῦναι ἐπιτηδείους ἐ θεραπείας, ἐ τῆς ἀμιάντου ἐ ἐνιαύσιος ζωῆς, ὡς ἐνοπτικῆς αὖ βίου, ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱερῶν ἐμπύξεσιν, εἰς θεοφόρον μοναδικὸν ἐ φιλόθεον τελείωσιν. διὸ ἐ τελεστικὴν αὐτῶν ἱερὰν θεσμοθεσίαν, χάριν ἐναλλαγῆς. καὶ τίνας αὐτοὺς ἡ εἴωσεν ἀφιερωτικῆς ἐνεργείας, ἀχίερατικῆς. ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ μόνως γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς ἕξεσιν. ἀλλ' ἱεραρχικῶς ἀπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων, τῆς ἱεραρχικῆς τελεστικῆς, ὀλυτέρως ἱερουργουμένης. ἐπεῖσε δὲ φόντιστέριον ἰὼ ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον. μοναχοὶ δὲ ἔτι κατονομάζονται. οἷς ἔξεστι ποιεῖσθαι τὸν ἀσκητικὸν καὶ ζωῆς τεθνάναι. καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μετὰ φοιβῶν πρὸς τὰ κρείττονα. Μόναισος, ὄνομα πύελον. Μονηφορῶ. ἐν ἱμάτιον φορῶ. Μονήρης βίος. τοῖς τὸν μονήρη βίον ὑπαναχωροῦσιν, οὔπω δυναμένοις ὡς μονήρη. ἐ τὸ ἱεραῖον λαχόντας ὁσίως ἱερατεύειν. ἐ ἔνιοι ἀπόσκιτας μετιέναι. Μονήκης παρὰ τὸ μάω οἷς αἰτίας τοιαύτης. τὸ μάω οἱ δεηθέντες χημάζουν, ἐν ᾧ πρὸς τὸ εὔχεσθαι καὶ ἔργα ἀντίμους πολέμω, ἤ ἔχουσι τῆ ἄρα. τὸ δὲ, χῆσαι αὐτοῖς, ἐ τὸ ὅλων αὐθέξουσι μετὰ δικαιοσύνης, χὴ μὲ αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψῃ. τυγχάνοντες ἀνοιρῶ μάοι τῆς αἰτήσεως, ἐ τὸ μὴ σωθῆναι μονήκην. τοῦτ' ἐστὶ σύμβολον. τὸ νόμισμα ἐν ἱερῷ αὐτῆς ὠείσαντες χαράττεσθαι. Μονιός, ἀγριος ὁ. μεμονωμένος. ἢ ὁ μονόλυκος. Μονίασις. τοῖς ἐπὶ νόσῳ ἰάσιν ἀγωνιζομένοις δρόμοις. Μονιτάειοι. οἱ πόδι τὸ νόμισμα τεχνίται. οἱ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα. ἐ τὸν ἰδίαν ἀρχὴν φιλικῆς μὸν ἀνελθόντες, ἐμφύλιον ἐγείρασι πόλεμον. ἐς μόλις αὐρηλιανὸς χειρώσατο, ὑ ἀφ' ἁλλούσης ἡδονῆς ὠνόμασεν μόνητι κατεργάσατο. Μονοζῶν. τὸ μονόζωνον. δαβίδ. ἐ ἐν χειρὸς κύνος τὸν μονοζῶνα. Μονόζωνοι. ἔφοδοι βάρβαροι. ἢ ἀπελάται μάχιμοι. σφόνης. θεὶ δ' ἀνδρῶν οἱ ὁ ζωνον αὐδήσεις σαφῶς, τοῦτ' ἔστιν, ἢ δικαίους ἐ μερῶν. Μονόζωνοι, οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φορῶντες. ἢ ἀσώλεκτοι καὶ ὠσανεὶ λιτοί. Μονοήμονα. μονοχίτωνα. Μονόηρως ζῶον. ὁ παρὰ τῆς φύσεως ἐν ἑνὸς ἔρατος ἔλαβεν. οὔπω καὶ οἱ τῆς ἀσεβείας τρόφιμοι, μίαν πεποιηκότες θεότητα. δαβίδ. καὶ ὑψώθησεται ὡς μονοήρωτος ὑπέρασμου. Μονοκρήδιλον, ὦ ἑρμῆ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον, πορσεῖ τῶν τῆς γεγονότος τομίων ἀφιόντι, τὸ ἕτερον ὧν ἐπεποιήκεσαν δόρκα, τὸ ἐν ἔχειν μόνον. Μονόλωτα. μονόδερμα. μονόφυλλα. Μονομαχοδοφεῖον. Μόνου, καὶ ἐν, διαφέρει. μοναδικὴν ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα. ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς καὶ τῷ ἰσότητι ἐ τὸ μέτρον λαμβάνεται. ἡ δὲ δυὰς, παθῶν πορβολῶν καὶ ἐλλιψιν. Μορονοῦ. ἀντὶ τοῦ μωρανθῇ. Μορονουχί, σχεδόν. ἐπὶ. ἀντὶ τοῦ πυρίως ἐστῶν. ἢ πολλάκις ἐστῶν. μορονουχὶ τὸ

νουχὶ τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ φθειρόμενον· ἐχθρὸν ἀδωρεὰ δῶρα. Μόνος θεῶν θανάτου δῶρα οὐκ ἐρᾷ· αἰσχύλος φησί. Μονοσόλωμίαν σολὶν ἔχοντι. Μονότροπος· μόνος βαφεὶς ἁπλοῦς· ἁπλοῦς. Μονοτρόπους· τοὺς οὐκ ἄλλοσε τρέποντας· καὶ τοὺς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελομένους· καὶ μὴ πολλῶν μεμελημένους· οὐ δὲ οὐδενὸς ἐπιμελουμένους. Μονουχία· ὁ μονόκριος χωρὶς γάμων. Μονοχίτωνος· ὄνομα μίμου. Μονόχρονος. Μονωδεῖν· τὸ θρηνεῖν· ἐπεὶ καὶ τὸ ᾄδειν αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ παροιμίᾳ, θρῆνοι εἰσίν· ἀλεξοφάνης· εἰ τὰ νέτερον μονῳδήσας πιφαυσκόντως μιγνύς· οὗτος δὲ ὁ πιφαυσκόντως δοῦλος ἴσως μονῳδεῖ αὐτῷ μέλισσα τὰ μέλη σημαίνειν τῷ γυναικί. Μονῳδεῖν· ἐπὶ μικροῦ· ὀλέμανο λόμαν· ἀπὸ χρεωθείσης τὰς ἐντεύξεσι λεχευομένας· πολὺ μελανθίας λέγει τὸ ὀλοφύρεσθαι· ὅτι ἀφιέμενον ἐν τῇ ἀρετῇ ὁ φωκίων ἐγκλῆς καὶ μὴ ἄρχειν, σχεδιάσειν παρόντων οἱ μέγιστοι μὲν τὰ πλοῦτον ἐφασκον τὰς ἐγκλείσεις. Μονῳδία· ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι· καὶ μονῳδεῖν τὸ θρηνεῖν· μονῳδεῖν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδήν καὶ οὐχὶ μοῦ ὁ χορός. Μονῳδία· ἡ θρῆνος ᾠδῆς· μήτε πρόσωπον ἔχων, μήτε θυμέλην· εἰ τὸ μεῖζον· οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐν σκηνῇ ὄντας σοφίσασθαι σιν ἡδέως ἀλιτηρίους· εἰ μὴ δέ τε τάσσασθαι ἀπὸ τῆς τε θρήνου καὶ. Μόξος λυδός· ὃς πρῶτος ἐδίδαξε μέλος εἰς τὴν μιλήσιον τῆς τυραννίδος κατελθών, ἣν λυδοῖς ἀφεῖλε δίκην τὴν δεινότητα ἀπολύσασθαι, καὶ ὃν ξάνθιος θεὸς· οἱ δὲ πείθουσι· εἰ δὲ πείθουσι τὴν μητέρα, ἔχειν δεινότητα ἐπαίνου καὶ κατέθυον· ἐν τούτου μέλους ἀγὼν κατέλαμβάνετο λυδίαν· καὶ πολλάκις ἀρτίως λέγεται κατέπιπτον· καὶ ἴσως αὐτὸ μέγιστον κλέος ἐν λυδοῖς, εἴτε ἀνδρία καὶ δυναστεία· ταῦτα πρὸς ἐξ, εἴτε τὴν πρόμβον ἐξάλλεσθαι· καὶ ταύτην εἶλε καὶ ἐκέρδησε· βιὸς δὲ ἀνθρώπου εἰς τὴν μιλήσιον λίμνην ἀγαγὼν, κατεπόντωσε. Μόρεα· ἐκ συνεμίνα. Μορμώ· οὕτω κατὰ συγκοπὴν μορμώ· τὸ ἀ ἀφαιροῦντες ὡς πορφύρεος ἐπὶ πολλῶν· μαῦρος τὸ ἀπὸ μαύρου· ἐσφόδελος τὸ ἀφόδελος παρὰ τὸ μορμύσσειν. Μορία· ἐλαία· ἡ ἰδία τῆς ἀθλιότητος· ἐξῶντο ἐλαίας ἐπὶ πολλοῖς ἐνίκων τὰ πανάθλια· καὶ σὺν δὲ πρώτῃ ἐβδόμῃ, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς ἀνδρομήδαν· ἢ τοὶ ἀπὸ τὸ μόρσιμον καὶ τὸ φόνιον τὸ ἀλιρροθίου ὀνομασθῆναι ἄλσος, ἢ ὅτι ἐμερίζοντό τε καὶ ἐνέμοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν ἀθλοῦσι ἅπαντες· τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ ἐλεγχος, σκιὰς ἐκέλευε τὸ λυσιμαχον· ἀρχοντος σκιὰν ὑπὲρ μὲν ἐκκλησίαν φαγεῖν· ἐπὶ δὲ τὸ ἐν ἀγυμνασίῳ δένδρα· ἔθος δὲ τοῖς ἀσκηθμένοις ἀλλήλοις ἐν ἡλίῳ βέχειν· ἀλεξοφάνης· ἀλλοῖς ἀκέδημίαν κατιὼν· ἐπὶ ταῖς μορίαις ἀπὸ θρέξεις. Μόριον· τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ σώματος. Μορμολύκεια· τὰ τῶν παιδίων προσωπεῖα· καὶ τὰ ὧν ἐπιφοβοῦσι· ἀδωλεῖς γέρμα κελεύσιν· ἔνθεν καὶ τὸ ἐπιφορῆσαι μορμολύξασθαι· δύκησις ἴσως τὸ αὐτὸ μέχον, μορμολύκειον ὄψεως καὶ διανοίας κατὰ πλῆξις. Μορμολύττεται, αἰτιατικῇ· ἐπιφορεῖ· ἀσκιάω μορμολύττῃς· ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός· ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνύποπτόντι πλῆθος ἐπεστι κατ᾽ ἐκείνου· τουτέστιν ἐξεφόβησαν· εἰς τοῖαν καὶ ὀρεωδίαν ἤγαγον.

Μορμὼ· λέγεται μορμὼ μορμῶς· ὡς σαπφὼ σαπφῶς· ἐκ μορμόνος μορμόνος· ἀλεξοφάνης· ἀντιβολῶσ, ἀπένεγκαι μάστιγι μορμόνα· ἀπὸ τὰ φορβαὶ· φορβαὶ γὰρ ὑπῆρχον ἡ μορμώ· ἐξ αὖθις ἀλεξοφάνης· μορμὼ τὰ θρέμματος· ὅθεν μορμολύκιον, ἴσως λέγουσι λαμίαν· ἔλεγον δὲ οὕτως καὶ τὰ φορβαὶ· λέγεται δὲ τὸ ὦ· ὡς μορμὼ· ἢ ἁρμοστικῶς ἐξενίσθησαν· ὡς εἰ ἔλεγε· φάτ᾽ τὰ θρέμματος. Μορμυρίζῃ· κατὰ τὸ ῥέζῃ· ἀχεῖ· ὡς ἐν ὑδάτων. Μορμύρων· ποταμὸς ῥεύματα ἔχων. Μορμυρωπὸς, ἥλιος ἀμαυρός· ἢ ὑφαιμος· ἢ μορμυρωπὸς, πᾶσιν ὁρώμενος κατὰ νάρκωσιν. Μορόεις· καὶ οὐδετέρως μορόεντα· τὰ μετὰ πόσου ἀναμένομενα. Μόρος· ὁ δύνηκ· πόνος· θάνατος. Μορῶν· δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· σωτάτ ματά τινα λαπωνικὰ οὕτω καλεῖται· φησὶ δὲ ἀλεξοτέλης· ὡς εἰσὶ μοῖραι καὶ ὠμοσασμένοι· καὶ διήρηται εἰς τὰς μοίρας λακεδαιμόνιοι πάντες· ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ λακώνων πολιτείᾳ· ἐνέσκηψε δὲ τῷ πολιτικῷ μορῶν, ἔχει μόναρχον ἐν ᾧ λεχαγωγὸς τέτταρας· πεντηκοντάρχους ὀκτώ· ἐνωμοτάρχας ἑπτακαίδεκα· μόρσιμον· εἱμαρμένον· μεμοιρασμένον· ἀμφὶ δὲ εἰρηνῶ φοίνιος, ἐν ὁμολόγῳ μόρσιμον ἦεν ὅπα. Μόρσιμον καὶ μελάνθιον· ἄμφω διαβάλλει ἀλεξο

φάνης λέγων οὗτος. μεζόνως. ὁ φοφαγί. βατίδωσι ὁπι. ἀπ πμαι. γλοσόβαμ. μιαροί. βαγημέσχα λοι. ἰχθυολύμαι. ὧν κατακεκμαμμένα μέγα καὶ πλατὺ μοῦσαθεά, μετὲ μοῦξύμπαιζε τιμὺς ἑορτῶν. Μόρσιμος, καὶ μελανθιος, βαγινοὶ ποικταί. μόρσιμος δὲ φιλοκλέους τὸ βαγινηδ ὑος. ποικτὴς ψυχρός. ἰωὸ δὲ καὶ ἰαδρός. ἀεισοφανικς. ὡδάδωσι οἱ μῖλω πεσαάδειν μορσίμα βαγωδίαν. δυτέσιν ἐμβαλοί μῖλω καὶ συειτοί μῖλω ὡς ἐκεῖνος. πονηρῶν γὰρ ὄνλον αὐτὸ τὸ ποιημέλον, ἐν ἀρᾶῦ ἔθνη εμβρ. μελανθιος δὲ ἐκωμωδεῖτο εἰς ὀφοφαγίαν. καὶ πολύμᾶλλον ἐν τοῖς ἡλαξιν. ἰωὸ δὲ ἐκίναιδος. Μόρσιμος, βαγωδίας ποικτὴς. ὀφθαλμῶν ἰαδρός. μικρᾶς. ὑπὸ ψυχρος. μόρσιμος. τοῦτο ἔφη ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς πρὸς δομέτιον βασιλέα δεσμωθεὶς ὑπαὐτῶ τὸ. οὐ μὴν μετενέεις. ἐπεὶ οὔτι μόρσιμος εἰμί. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἄφηλος ὤχετο. Μορυχίδης, ὄνομα κύριον. ἢ μορύχιδος. Μόρυχος, ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ ὀφοφαγίᾳ ἐκωμωδεῖτο. ἰωὸ δὲ καὶ τὴν ἡδέως βιούντων. βαγωδίας ποικτὴς. καὶ ἀεισοφανικς. ὦ φιλτάτης καὶ πάλαι ποθουμένη, φίλη μορύχω.

Μόρυχος. τελέα. πλανήτης. ὀνόματα κύρια. οὔτε ἐπὶ μαγευθέντα διεβέβλωτο. Μόρυχος. ὁ πορεύσιμε μορύχου γένος καὶ σάγμα. σάγματα δὲ ἐθνικὰ τοῦ ὄπλα. καὶ παροιμία. μορύχου δὲ κάθετος. ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων διαπεπτομένων. ἐπὶ θετον δὲ ὅτι τὸ δικαίου σου. δότω τὸ μορύξαι. ὅτι μολυῶσι. ἐπειδὰν βυζῶσι τῶν βορύων τὰ πλάγια καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις. Μορφή. εἶδος. ἰδέα. πόσωψις. Μορφὴ καὶ εἶδος, ταὐτὸν ὅτι. καὶ μορφὴ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων. εἶδος δὲ ἐπὶ ἀψύχων.

Μορφνόν. σκοτεινόν. Μόρφνος εἶδος ἀετοῦ. οἱ ὀνεὶ μορόφωνος τὶς ὢν. ὁ ἀεὶ πρὸς φόνου μεμορφωμένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν σὺν ἀλλήλοις ἐσθίουσιν. ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι δέφονται. Μόρφωσιν. σχηματισμὸν. ἐπήνεγκα. Μορφοῦμαι. δοκιμῶ. Μόσιωνδ. ἐπάλξεις. τοὺς τείχους. Μοσχεύματα. ἀπαλὰ φυτά. δένδρων ἐκλεχάνων. Μοσχεύων. μεταφυτάων. ἀναπαίων. ἔστι μὴν ὧδε μὴ οἵτες, ὑπερμόσχευον τὸν πολέμιον. ὑπεξερέφον. ὑπεφύτευον. Μόσχα. ἀπαλὰ φυτά.

Μοσχίδια σύκων. οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια, ἀπὸ νέας πλατείας μαλακὰ. καὶ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος. Μόσχος, μόσχοισι. λύγοισι. Μόσχον, ἁπαλόν. Μόσχος, συρφακόσιος γραμματικὸς. ἀειτάρχου γνώριμος. οὗτός ὅδε ὁ δεύτερος ποιητὴς μᾶλλον θεὸν εἰς τὸν Διονυσιακῶν δραμάτων ποιητήν. ἐγραψε δὲ αὐτός. Μόσχος ἄδων βοιώτιον. ἰωὸ γὰρ φεύλος ἦν βαρωδὸς ποτὲ ἀπὸ νυσὶ ἄδων. τὸ δὲ βοιώτιον ἄδον καλάμινον, ἄρτε τέρπανδρος. ὡς πορ καὶ ὄφευγον.

Μόσχος λιβάνου. ὃν ἐν χωρὶς θεοποίησαν. ὃν μωυσῆς σωιέδωκε δὲ ἐλέσθαι. Μοτάριον. ὀχοῦνται οἱ ἀτρεῖς ἐν ταῖς πολιτείαις, πρὸς τὸ μὴ σωτόμως ἐμφράττεσθαι αὐτούς. Μοτοφαγία. θυσία τῆς ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου ἐπιτελουμένη. Μοῦσειον. ἰδρύεται διονύσων. Μοῦσοι. τὰ τρωσὶ. τὰ ρέττα. Μουσικανός. ὁ ῥωμαῖος. ἐν ὃ ἀγάλλεται. Μουσομάχαι. μονομαχία. Μουσυχιὼν. ὁ δεύτερος μὲν ἀθηναίοις. ἐν ᾧ τύπτονται ἀρτέμι δι ἔθυον μουσυχία. Μουσυχία. δημοσθένης ἐν τῷ πορὶ τῆς πρεσβείας. τὸ τρισθαλάσσιος ἐν τῇ ἀτλιῇ. ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ ἀτθίδος, ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ μουσύχου τινὸς βασιλέως τῶν πανδιονίδων. Μόσυχος, ὄνομα κύριον. ὃς μουσυχίας ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Μούρηνας, ὄνομα κύριον.

Μοῦσα, ἡ γνῶσις ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ. ἐπειδὴ ἀπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. εἰπήλιος οὖν οἱ ἀρχαῖοι μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ αἱ σαι ἐννέα. ἡλιόδωρος ἐρατοσθένη. θαλεία. μελπομένη. τερψιχόρη. πολύμνια. οὐρανία. καλλιόπη. πλάτων δὲ τὰς μούσας ἀπὸ τοῦ θεολόγων παραδεδόσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν οἰκεῖον. Μᾶσα τραγική. ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσα τις ἂν ὠνήσειεν εἰπεῖν βαγινη. οὐ γὰρ βάλεται ῥᾳδίως γενέσθαι. καὶ τὸ λέγειν ἀπηρέμως. Μᾶσαι καλαὶ ἐπήλυθον οἷς ἐγώσασον δω. σωτὰ ἔπεται κατὰ πειραίτειαν τὰ ἔρεγνος. ὡς πορ καὶ πάλαισφοκλεῖ. λύγδην ἐκλαιον πάντες. δύο θηλῶν δ' ὧν ἐν ἑνὸς ἔρεγνος. οἱ δὲ πολλοὶ ἐπὶ δύο ἀδελφῶν. ἀμᾶσαι δὲ πολλαὶ σειρῶν ἐσεφανοῦντο. Μουσαῖος ἐλαύσινιος ἢ ἀθηναῖος. υἱὸς ἀντιφήμα. τὸ ἀντίφημα, τὸ ἐπιφανῶς, τὸ ἐνδυνώμενος. ὀνομα τεπολέμησεν ὀθησεύς. καὶ ἐλένης γυναικός. μαθητὴς ὀρφέως. ἐπικοὶ. μᾶλλον ἢ λυρικὸς. ἦν μαζὲ καὶ ὁμήρου. ἔγραψεν ὑποθήκας ὑμόλπῳ τῷ υἱεῖ. καὶ ἄλλα

καὶ ἄλλα

ε ἀγαπᾶν ἐστι. Μουσαῖος. θρᾷκιος θαμύρα ὑὸς τοῦ φιλάμμωνος. μελοποιὸς. γεγονὼς πρὸ τῶν τρωϊκῶν πολλῷ. ἔγραψε μέλη καὶ ἄσματα. Μουσαῖος ἐφέσιος. ἐπικὸς. τοῦ εἰς τοὺς πολεμικοὺς καὶ αὐτὸς πύκλους. ἔγραψε πρόσοδος βιβλία δέκα. ε εἰς ὑμνους ε ἄλλον. Μουσαῖος. παρέλκει φιλόσοφος. λυσίππου τοῦ μιξιδήμου γραμματικὸν καὶ δύο παῖδας αὐτοῦ ἀηλεγθέντας εἶναι. ὧν οὗτος τὸν μὲν. μουσαῖον, καλεῖ. τὸν δέ, κισσόδημον. ὁ μὲν πρεσβύτερος μόνος ἐπετήδευε τὰς οἰκέτας βύττα καλεῖν δηλον. ποθὲν δὲ μουσαίου οἱ μὲν, ἐνθρᾴκης εἰρκέναι τὸν ἄνδρα εἶναι. οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ ἐλαιοῦντος. Μουσεῖον. Μουσικὰ. περιπατητικὰ δίαυλῶν ε νομίσεις ἴσα ὅμοια. Μουσικὴς πάλαισμα. εὑρετὴς ἀμφίων. καὶ ὅτι ποθὲν αὐτὸ ἐν θήβαις ἀμφίων. Μουσομανία. ἡ ἐν παροδικῷ μέρει ε ποθὲν ἐν τοῦτο μουσομανία τὸ ἄσματα πέφανε. Μουσόμαντις. νομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις ε οἱ ποιηταί, ὥς φησι τὸν ξενοφῶντα αἰσχύλου. τίς πτερσὶ ὁ μουσόμαντις ἄλλος ἀβρατεύς. Μουσουργῶ. αἰτιατικὴ. Μουσουργοὶ φάλτριαι. αἱ ἢ μουσουργοί, βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες. ὄνομα αὐτοῖς ξενοχώειον ζάρβα. ε τοὔνομα αἱ μὲν, αὐλῶσιν. αἱ δέ, φάλλουσι κιθαρῳδῶ. αἱ δὲ ἐκ φαλτηρίου φαλτηριῴδω. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσάδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει ποιητικὴν οὐ τὸ μέλος, καθάπερ ὧδε ἔλλησιν. ἀλλ' ἔστιν ὅτε δύσμοιον εἶναι τῇ ᾠδῇ. καὶ λέγεται μὲν τὸ τοῦ ε βασιλεῖ καὶ ᾠδὴ ξυνεκαίετο. ὁπότε δὲ ἐγκέαιτο ἐλαύσειεν, αὖθις ἤρχοντο ἄδειν ε φάλαγγιν. ὁ δὲ βαρυζάκιος μασουργοῖς συνέζη τοσούτοις, ὅσας ἔτεκεῖνο ἀριθμεῖν ἔσχεν. ἔτι οἱ προσήκοντες λογισταί. τὸ γὰρ στρατιωτικὸν ἤδεισαν τὸ πλῆθος. τὸ ἑταιρῶνδε, ε τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐπὶ τῶν χειρῶν διέφυγεν. ὥς περ ὀρόντιν τὸν πέρσην φασὶν εἰπεῖν. ὅτι τὸ δακτύλων ὀλιγότατος, ε μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμὸν, οὐ τοσαῦτα εἰδέναι κατὰ μονάδα ε μυριάδα ἀριθμοῦ. Μουσωνιῶ. πρὸς μασῶν διδάσκειν. μήτε χαρίεντα εἶναι ποιητικὸς, μήτε μὴν μουσωνᾶν παιώνων καὶ ὕμνων ε ποιεῖν μουσικὴν. καὶ μεμούσωμαι. πεπαίδευμαι. ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι. μᾶσσα δ' ἔνεστί μοι. αὐτὴ δὲ μαυτῆς ἀπαιδεύτως ἔχω. τοὺς δὲ πατρός τε ε πεπαιδευμένους λόγους, πολλοὺς ἀπόντας ἐμεμούσωμαι παιδεύτως. ἀντὶ τοῦ πεπαίδευμαι. ἔσκημαι. λυσίστρατος φησί. Μουσώνιος καισαρίωνος τυρρηνὸς. πόλεως βασανίτιδος. διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ στωϊκὸς. γεγονὼς ἐπὶ νέρωνος. γνώριμος ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως ε ἄλλων πολλῶν. περὶ οὗ ε ἐπιστολαί φέρονται ἀπολλωνίου. καὶ πρὸς ἀπολλώνιον. διαλέγεται οὖν τὸν θρασέαν καὶ τὸν ἐλεγκτικὸν καὶ τὸν περβάλλον τῆς ἐλευθερίας αὐτὸν, ὑπὸ νέρωνος ἀναιρεῖται. φθόνῳ αὐτὸν λόγῳ διαφορᾷ φιλοσοφίας ἐχόμενοι. ε ἐπιστολαί. περὶ τούτου τοῦ μουσωνίου λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ. τὸν παροινίαν ἦν ἡμᾶς ὁ τῆς ἐλάδος ἡγεμὼν ἐπαρώνησεν, οὐ βαθέως ἰῶ ἐγκαλᾶς, ἀδὴν ἡγούμενος τοῦτον εἰς σε πεπονῆσθαι. ὅτε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐπείρᾶτο καὶ προθυμεῖσθαι, περὶ ἰῶ ἐπιστήσω ζῆς διαβιβασ, φιλοσόφου ψυχῆς ἔστι τεκμήριον. ὥς τέ μοι δοκεῖ, τὸ μὲν πρότερον, σωφρονεῖν προσήκειν. τὸ δὲ ὕστερον δ' οἶμαι μουσωνίῳ. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη ὅτι μὴ θεμιτὸν ἀνδρα ἀσεβῆ, πρὸς θεοῦ τῷ χειρόνων κλαπίζειν. ε ἐπεμέλετο δὲ παρῶν ὁ πρῶτος καὶ φάγειν αὐτὸν ε ἐπὶ τάπητι νέρων. τοῦτ' ἔστι τειχῶν βάρεις μᾶρτα τείχη. Μουσώνιος ε ἐπὶ ἰοβιανοῦ ἰῶ βασιλέως, πάντα ὅσα ἰῶ ἄρισα, μικρὰ ἐφαίνοντο πρὸς τὸν ὄγκον μασωνίου. καὶ τῷ ζηνὶ ὦ δράκοντα εἰῶ τῆς γνώμης βαθύτητα. διὰ κατὰ λόγον ε ὑδρηλιμῶν, τῷ τε ἀλιτενῆ χώραν τῆς ἀσίας ε ἐπῆλθε. καὶ ὁ τῷ ἀνθύπατον ἔχων ἀρχὴν, πρὸς βᾶς ε ἐπιδημίας ε ἐξίσᾳ. καὶ πεῖρος ἄπαντα ε ἐπὶ ὀλίγαις ἡμέραις τῷ θαλάσσαν ε ἐπλήρωσε τῷ ἀπὸ τῆς ἀσίας εἰσφορῶν. ε ἐπικαλεῖ δ' ἀδεὶς ἄδικον δ' ἐν τοῖς γινομένοις. ἀλλὰ παιδιαὶ τις ἰῶ ἄπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰς εἰσφορὰς μικρὰ. ἀνάπαυσις γὰρ ὁ ε ἐν φρυγίᾳ σεβὸρ ε ἐπεσταλκε τοῖς προσηκομένοις. Μοχθεῖ. καπνοσθεῖ. οἱ δὲ πελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες καθ' τῷ ὁδὸν διὰ τῷ δυσχωρίαν. λέγεται δὲ καὶ μοχθίζω. Μοχθηρία. ἡ ἀργυρίᾳ ε ἐπιθυμία. ἢ καὶ αἴτησις τῆς ἀργυρίᾳ. ἀεισοφανὴς. ὀνόματι πολλαχοῦ τοῦ τῷ μοχθηρίαν. καὶ μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. ἀντὶ τοῦ ἰσχνοῦ καὶ καπνοῦ. καὶ λεπτοῦ. καὶ λεπτοβύρσου. ἢ θανασίμου. ἢ ἀσθενοῦς. ἀεισοφανὴς. ὅστις ὑστεμὼν ἐπόλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός. Μοχθηρία, ἡ καπηλία. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λυκόφρονος. οὐ γὰρ ὅσον βύς τε

γεγραμμένας νόμας, ἀλλ' ἢ δημοπρατίᾳ σώζεται, ἢ βαραίνειν· ἑτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐθῶν καὶ νομοθέτην γλυκόμυρον ἀτιμώρητον ἀφεῖναι. Μοχθηρός· καὶ μόχθηρος πρωϊδοξύβηνος· ἐπὶ πονηρὸς· ἢ πονηρός· παρὰ ἕτερον ὀπαδὸς ὑπειλῆφθαι· καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται· οὕτω δείναρχος· αὐτιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ἑτέρων, ὃν μὴ μοχθηρῶ ἐχάσατο ἀνέπὶ κακοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ σαγηνὴν εἰς δικαστήριον ἵνα νεστηγρεθῇ· ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀποφασμένου παιδὸς, τὸν μοχθηρὸν ἔταξε. Φασὶν οὕτως ἐν προοιμίοις καὶ Σολόγοις· κἀγὼ μὴν ὁ μοχθηρὸς ὄντι να ἐχθῶ τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάπελος. Μόχθηρος· παῖδης· οὐκ εἶχε μόχθον εἰς τὸν ἀφέρατον πέρον. Μοχλός. Μοάβ. ὄνομα κύριον· καὶ μοαβίτης ὁ ἀπὸ τῆς μοάβ φυλῆς. Μοάω. Μοδαεὶμ. ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήπῳ.

Μοκία· καὶ μοκησία κινδέρα· ὧν ἐπὶ τὸν ἀναπόσιος ὀδύνορος. Μοκίζω· ἐμπαίζω.

Μόκι, ὄνομα κύριον. Μῶκ· χλαναστὴς· μωρὸς· ἄνους· σκώπτης· ἐμωκωμύκης· χλανάζομένη· Μωκώμενος· καταζῴων. Μωκῶσαν· αἰτιατικὴ. Μωλώχιον· λαχανηρὸν γένος. Μῶλος· ἡ μάχη· διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι· ἢ ἀπὸ τὸ μολύνεσθαι τὴν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν τῷ πολέμῳ· ἢ παρὰ τὸ μόλις σῴζειν· ἢ παρὰ τὸ μεῖσαι, ὅ ἐστι μισεῖν τοὺς ὄχλους· ἢ ὅτι ἐς αὐτὸν ἕλκεται τὰ πλήθη. Μῶλος· ἡ πολυχρόνιος μάχη· παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μολεῖν· δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ πάντας· σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Μώλωψ· σὺν αἱμορραγίᾳ. Μώλυ· ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος· ἢ τοι πήγανον ἄγριον. Μωμᾶ· φέγεις αὐχνάφος· ἀπὸ τοῦ μωμῶ· ἐκ μωμᾶται· φέγει· καὶ μωμᾶ· ψέγει. Μῶμαρ· ὁ μῶμος· ἢ μῶμαρ, ὁ μωρὸς καὶ ἡ μάχη. Μωμασής. Μωμᾶσθαι. μῶμος· σκώπτης· τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν ἢ σκηπτός, ὥστε μηδὲν τὸν μῶμον αὐτὸν ἐκμωμήσασθαι· μηδὲ τὸν φθόνον μισῆσαι· τοσαύτη πρὸς τὰς σὺν αὐτῷ ἀνδρί· ἐκ τοσαύτη δικαιοσύνη. Μῶν· ἆρα· σημαίνει σύνδεσμον ἐκζητητικόν· τὸ δὲ μῶσθαι, ζητεῖν. Μῶν· ἀρ' ἰσοφάνης· μῶν ἐπιπαλῶνει πάλαθῶν; μὰ τοὺς θεούς· καὶ αὖθις· μῶν ἐστίν; ἆρ' ἔστι; μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; μὴ εἰς τὸ ὕστερον τὰ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

Μώνυξ· ὁ μονώνυξ· καὶ μώνυχες ἵπποι. Μώνυχα ζῶα· ἵππος· ὄνος· ὀρύς· ἔστι καὶ σὺν ἄλλοις συμβέβηκε μηνῦσαι καὶ λαθραίοις κεκλῆσθαι. Μωπάλην· μεμφθῆναι. Μῶρα· αἰνόκτα· πρὸς ἀλλαγὰ λόγος τίθησι τὸ περαιτέρω, ὡς αἰνόκλα· χὴ μῶρα βαλλόμενα, ἃ πάντες ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν· λέγεται δὲ ὅτι ποσειδῶν ἐξ ἀθηνᾶς ἐφιλοτιμήσαντο πρὸς τὴν ἀττικὴν νικῆσαι τὴν ἀθηνᾶν· ἐκ κατέκτησαν τὸν ποσειδῶνα κατὰ σπάσασθαι τὴν πόλει, κακῶς ἀεὶ τοὺς ἀθηναίους βαλλέσθαι· ἀπάσασαν δὲ τὸν ἀθλωπᾶν, προσθεῖναι κακῶς βουλάσθαι καὶ ἐπιτυχάνειν. Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν· αὐτὶ τοῦ ἀνήκεις εἰ· νεωστὶ βλάβμος μαλάσσειν ἐξαπμάσαντος τὰ καιρᾶ, ὁ δὲ ἀπόφησι πρὸς τέμνεσαν· καὶ αὖθις· ὦ μῶρε μῶρε· μὴ θεῶν κίνει φέρασ δεινάς· ὅπως μὴ σὺν γλῶς πανώλεθρον δῆλος μακέλλη πᾶν αὐασρέψῃ δίνη· ἐπὶ τῶν βλασφημούντων ἔρχεται. Μωρία χιόν· ὅταν τοὺς οἰκείους λοιμὸς ἐλαφρῶς ἀπαίρωσι καθεστῶσι· ὅταν δὲ μὴ μονὲ μενῆν τὴν μετέραν διανοίαν, τῆς ἔξωθεν ποιῶ μὴ παιδεύσεως· ἵν' ὅλως δὲ κατὰ τὸ χρεὼν δέχεσθαι, χολάζουσαν καὶ σωφρονίζουσαν αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν. Μωρολογικοὶ θῆκ· ἴσως δὲ καὶ παρέργως τε· ὃν δὴ μωρολογικὴν καλοῦσι. Μωρὸς ὁ ἄνους

Μῶρος· παρὰ ἀπίνοις προσποιεῖται· ὦ μῶρος ἀνὴρ ἐστὸν σοφώτατον τῆς Ἀσσυρίας θεῶν, ἢ μὴν πλῶτον μόμονεν, ἡδέως ἀνόμοιος. Μωρότερος μορύχου· πολέμου φησὶ λέγεσθαι ζύτου παρὰ σπελιώταις ἄλος· μωρότερος δὲ μορύχου· ὃς ταῦδρα ἀφεὶς, ἔξωθεν οἰκίας καθῆται· μόρυχος δὲ παρεῦ τοῖς, ὁ δι' ὀνύσου κατεπίθετον· διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ δύγῃ, πλάπει τε καὶ σύκοις· μορύξαι δὲ τὸ μολῦναι· ὁ μορος γοῦν τὸ μεμολυσμένος, μεμορυχμένος φησίν· ἀνήθλαν δὲ ζύτου κατεγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω ζυνεῦ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄλλα καθίδρυται παρὰ τὴν εἴσοδον. Ἔπεται δὲ καὶ τῷ ἀνήθεστι διαπραπομένων. Μωρὸς· τῷ τοῦ πόσμου σοφὸς καλεῖ μωρούς. Μωροὶ δὲ ἀρέλτεροι καὶ πεχλιώτες μαμμάσθοι μελιτίδης· βαλλίων· πόροιβος. Μῶσθαι· τὸ λανθάνειν. μῶσθαι καὶ τὸ πλυπραγμονεῖν· αὐτὶ τοῦ ζη-

τεῖν παραλάκωσι. Μῶυ, ὃ ὕδωρ παραιγυπτίοις ἐξοῦ καὶ μωυσῆς. Μωυσῆς ὁ προφήτης ⸂καὶ⸃ νομοθέτης· ἐν ᾧ ὀγδοηκοστῷ τούτου ἔτει, ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου· ἐν ἓξ παρῴκησαν ἔτη διακόσια δεκαπέντε· πῶς οὖν φησιν ὁ θεὸς πρὸς τὸν ἀβραάμ, ὅτι παροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη τετρακόσια· ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως ἀβραὰμ ἐν χαρραν, δεῖ τιθὼ τὸ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν· ἐν ᾗ ἐν αἰγύπτῳ μόνη ἔγενεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ χανανάν· μωυσῆς γὰρ λέγει· ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἐν γῇ χανανάν ἐν αἰγύπτῳ, ἔτη τετρακόσια καὶ διακόσια· καὶ τὸ μὲν ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐν χαρραν ἀναβάσεως μέχρι τῆς ἰσαὰκ γεννήσεως, ἔτη ἑκατὸν πεντήκοντα· ἀπὸ δὲ ἰσαὰκ μέχρι ἰακὼβ, ἔτη ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ ἰακὼβ μέχρι τοῦ λαοῦ, ὀγδοήκοντα ⸂καὶ⸃ ἑπτά· ἀπὸ λαοῦ, μέχρι καὶεθ, τεσσαράκοντα πέντε· ἀπὸ καεθ, μέχρι ἀβραμ ἑξήκοντα δύο· ἀπὸ μωσέως μέχρι τῆς ἐξόδου, ὀγδοήκοντα· ⸂εἰ οὖν⸃ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύπτου, τὸ μωσέως γεννηθέντος· οἵτε ἡγούμενοι δὲ αὐτῶν δεδιότες τοὺς αἰγυπτίους, μηχανῶνται πολέμια βύβλινον ἐμφερὲς τῇ κατασκαῖ πίσσῃ, μέτρος ποιήσαντες αὐτὰ ριθὲν εἰς τὸ μετεωρυχωρεῖσθαι ἐν ἀποπεῖσθαι βρέφος· ἔπειθε χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τὸ ποταμοῦ ῥάκωσι· θερμοῦθις δὲ ἐκθυγάτης τοῦ βασιλέως, τὸν τοῦ ἀνῃρεθρισθεῖ δὲ γυμνὸν ὦ, θαυμασὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς κλινίσεως ἐξῆρεν ἀνάσκημα· μωυσῆς δὲ ὀγδοήκοντα ἐμέρας ἐνίσχυσε· τεσσαράκοντα ⸂μὲν⸃ ἐς πρότερας, καὶ τεσσαράκοντα μὲν τὸ ζωγράφαι τὰς πλάκας, σαπφείρῳ λίθῳ δακτύλῳ θεοῦ γεγραφείσας· οὐδεὶς ἰῶ ἀφιλότιμος ἄλλος, ὡς μωυσῆν θεασάμενος, μὴ ἐκπλαγείη τῆς ἀμορφίας. Μοῖρα· μερὶς, τὸ καθῆκον· ⸂ἡ θεῖ⸃ μαρμένη· ἰώσηπος· μεγίστη τὸ ἰῶ μοῖρα τὸ πολέμου λαφθεὶς ἰώσηπος. Μοιρηγμένου· ἀγαθὴ μοῖρα πεγονυμένε. Μοίριχος· ὄνομα κύριον. Μοιροδοκῆσαι· ἀντὶ τοῦ μέρας μὴ λαβεῖν· ἀντὶ φῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν καιρὸν ἀνδρεῖον διάλογία. Μοιχάγρια· ⸂τὰ αὐτὰ⸃ τῆς μοιχείας γράμματα. ⸂Ἐπὶ δὲ⸃ λαφθεῖσι καὶ μοιχὸν δεδοτευόμενα. Μοιχάζω· ἀπολάστως γυναικῶνες μοιχᾶσθαι. Μοιχαλίς· ἡ πόρνη· ἡ μοιχαλομένη. Μοιχεία· καὶ φαρμακία, ταυτόν ἐστι· ἀμφότερα λάθρα δὲ γίνεται λέγουσι δὲ καὶ ἐπιβουλαί· ⸂ἔστε ἡ μοιχαλομένη⸃, οὔτε ἡ φαρμακὸς ἀσαφιλεῖ τὸν ἄνδρα. Μοιχόθυον· τὸν ἐπὶ μοιχοῦ τεθυμένον· ἀχό τι ἐναντίος· ἀλλὰ ⸂εὐπρεπὲς⸃. Μοιχὸς, ὁ πόρνος· ἐπὶ τῶν μὲν, ⸂ἐπὶ τὸ οἰχόμενον⸃· ὁ ἐπιτηρῶν, μὴ, οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς ἵνα εἰσέλθῃ; μοιχὸς δὲ ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ νὺξ, νυκτὸς· ⸂ἐπὶ τροπὴ⸃ μυχός. Μοιχὸς εἶδος κουρᾶς πιναιδώδους· ἀρισοφάνης· πραξῖπος ἀπεπεπερμένος μοιχὸν μιᾶ μαχαίρᾳ· ἀπερισπάσας πάρεστὲ πιναιδώδης· καὶ πάπος ἀπὸ εἶδος· καὶ σκαφεῖον ἕτερον· ⸂ἐπὶ παροιμία· ἔλπει μοιχὸς δὺ μοιχόν· ἐλθεῖσα παροιμία ἐπὶ κακία· ⸂ἐπὶ τοῖς μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν· οἱ δὲ πόρνοι ἐς ῥᾳφανίδας φυλάσσειν· ἂν ἀθὺς ἐὰν ἁλῶσι, τιμωρεῖται· ⸂ἐπὶ τὸ ῥῆμα μοιχῶ· ⸂ἐπὶ μοιχῶ μῦθος καὶ μετοχή. Μῦα θεσσαλικὴ· λυρικὴ· μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζουσα. Μῦα· παρτάτις· πρίκια· ὕμνους εἰς ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν. Μῦα, πυθαγόρου τὸ μεγάλου ⸂θεανὼ σαμία. Μύαγρος· ὁ μυοθήρας. Μύασδάκερυον· διὰ τιθὼ θηραίων παροιμίαν εἰς τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον· ἀφ᾽ ᾧ ἔρχεται καὶ τὸ, παρὰ βοιωτοῖς μαντάσειο· ἦσθησαν γὰρ ⸂ἔστοι εἰς τιθὼ ἱέρφαν· ἐμβαλόντες αὐτιθὼ εἰς ὃν ἐνδωδώνη λέβητα· ἐρωτικῶς διατεθῆσαι περὶ ἑνὸς ἕνα τῶν θεωρῶν. Μυᾶται, σκανδαμύττεται. Μυῶται· μυανῆσι, τὸ ⸂δὲ χείλη πρὸς ἄλληλα συναγειν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύκθειν λέγεται· τινὲς δὲ, βυσὶ ὀφθαλμοὺς συναίρετε δυσαρεστοῦσαι· ἢ ὥς που μῦθος καθεύδεσθε ⸂σκανδαμύσασθε· ἢ μύκλετε· ἢ μυκτηρίζετε· ἀριστοφάνης· τί μα μυᾶτε νεανανάετε· τί χὼς τέρασται· τί δάκρυον κατείβετε.

Μυγαλὴ· εἶδος ζῴου. Μύγης περόνης ἀδυναμία. Μυγδόνιος, ὁ ἀπὸ τῆς μυγδονίας.

Μύγματα καὶ ⸂ἐξύματα. Μυγμὸς· ὁ στεναγμὸς ⸂ὁ τῶν μυῶν ἦχος. Μυδαλέας διαβρεῖ χους· μυδαλέα δάκρυσι· ⸂μυδαλέον δάκρυον· παρὰ ἀρχιλόχῳ διαβρεχον· λέγει δὲ τὸ ⸂δάκρυ καὶ ἁθυγρον αἷμα. Μυδᾶν· νοτιᾶν· δάκρυον εἶναι ⸂ὁπὸ πάθους· δύτερας συζυγίας τοῦ πρεπαθῶ μῶν· σημαίνει δὲ, τὸ φυσᾶσθαι, καὶ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι· οἰδαίνουσι δὲ οἶνῳ οἱ τὰ φοιτοῖς νεκροῖς ⸂ἐπὶ δὲ ὕδατι. Μυδόωσαν· ὄζουσαν. Μύδωνας· καὶ μυδῶνος, ὁ νόμος ⸂ἐπὶ νεία.

Μυδῶντες· βρέχοντες· δακρυγραμμένοι· σαπέντες· ⸂ἐν ἐπιγράμματι· οἷς παλαιὸν πρέπει δακρύοις μύ

ροις ἔτι πάνυ μυδῶντα, ἡνίκα πρῶτον ὑγρὰ καὶ φυρατὰ ἦν. Μύδρος. σίδηρος ἀργὸς πεπυρωμένος· ἢ ἥλιον πυρόεντα μύδρον αὐτὸν ἐφάσκεν ὑπάρχειν. ἢ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλων ἀναξαγόρας. οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διὰ πυρός. τουτέστι πύρινον λίθον. ἢ μείζων τῆς πελοποννήσου. Μυελόεντα. δοφὴν ἔχοντα. Μῦθος. Μυζεῖ, ἢ μύζει. θηλάζει. λείχει. ἔδει δέ· εἴτις ἁψώμενος, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν βύσκαλάμους. ἢ πάνυ ἄπρατος ὢν οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. Μυζήσας. ὁ δὲ δημοσθένης φαρμακὸν ἔχων ὑπὸ τῇ φραγίδι, μυζήσας ἀπέθανε. Μῦ μύζει. διὰ τοῦ μῦ γράφεται τὸ μύζειν. πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ βύσμυνήσιν ἔχον ἀπτελεῖν. ἀριστοφάνης· τί μύζεις πάντ' ἐπιδοὺς καλῶς. Μυζῶντες, ἐπιμύζοντες. Μυηθῶμεν. ἐδόκησαν οἱ μυούμενοι εἰς βύσκαλάμους τὰ πάθη. ἢ ἀριστοφάνης. δεῖ γὰρ μυηθῶμέν με περὶ τὴν τελετήν. Μύησις. μάθησις. κατήχησις. Ἐφίσταται μυ. εἴρηται δὲ πρὸς τὸ μυστήρια ἢ διὰ τὸ μύονθ' ἃς αἰσθήσεις, ἢ ἐπείπερ σωματικῆς φαντασίας γλιχομένους, τὰς θείας εἰς δέχεσθαι ἐλλάμψεις. Μύθεται. λέγεις.

Μυθήσας. εἰπών. Μῦθος. λόγος ψευδὴς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. διαφέρει δὲ αἶνος μύθου. ὁ μὲν γὰρ αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι. ἢ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς παραίνεσιν ἔχειν τινά. βάλλεται γὰρ ἐπιτρεπτικὸς μῦθος παραινέσει ἢ διδασκαλίᾳ. ὁ δὲ πρὸς ὁδὸς φαίνεται πεποιημένος. Μυκάλη. ἢ μυκαλησσός, ὄνομα πόλεως. πρὸς τὸ ἐπεῖ μυκᾶσθαι τὰς γρηγόρας. Μύκη. ἡθμίκη. Μυκηθμὸς ὁ τῶν βοῶν. Μυκήνη πόλις. Μυκήσαντος. ἠχήσαντος. ὁ μὲν γὰρ διὰ τοῦ λαμβάνει δὲ τοῦ λαμ μυκήσαντος ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων, πεδαρδῶν ἐλάφων ἐδραμηκὼς ἐξ ὕστερον. Μυκᾶ, ἢ μυκτες, αὐξανασκήματά τινα ἀποπροσθιδίτοῦ θυρωλίδα. καὶ οἱ ἀμανίται. καὶ ἁλαβὰ τὰ ἐξ ὀφθαλμοῦ ἐνὶ γράμματι. μήποτε λύχνε μύκᾶ φθόνος. μηδὲ μύρον ἐγείρεις. Μυκτήρισμός, ὁ ἐχθρικός. Μῦλος. ὁ ἁλυχλος. Μυλεών. μυλωνικός. Μυωμένου. βοῶντος. Μυκώνιος γέλως. αὐτὴ τὰ πέπεται ἡ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ λισχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπλήκτως ἐπὶ σὺν ὀργὴν εἰς τὰ συμπόσια. Μυκτηρίζῃ. ἐξαθενεῖ. χλευάζῃ. Μύλαυδοι οἱ μυλώδεις λίθοι. ἢ ἀλθέα ὁ μύλαξ. μύλιν δὲ χυσὴν εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἀφῆς ἐστεῖβ. Μυλασ. ἢ πόλις. Μύλας λέοντος. ὁ δόντας λέοντος. Μυλασέων. Μύλαι, οἱ ἔνδον ὀδόντες. οἷς λεπαίνειν ἐώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν. Μυλαῖος. διὰ τοῦ β γρ. ἢ ὁ μολυσμός. Μύλη. τὸ κάτω τὸ μύλου. ὁ δὲ ἄνω, ὄνος λέγεται. περιήγησις. ἢ δὲ ὀχετὸς γῆς ῥωμαίων διαιρεθέντος, οὐκέτι τὸ ὕδωρ ἐς μύλας ἐνήργει. Μυλήφαλος. Μυλιόοντες. θρηνοῦντες. Μύλος πάντα ἀκούει. ἐπὶ τῶν ἀφόητα πρὸς τοὺς μεμηνότας ἢ πάντα ἀκούοντα. Μυλωθρικόν. Μυλωθρός. ὁ μύλωνα ἀσκητὴς καὶ ἐργαζόμενος. Μύλωνος. ὄνομα κύριον. Μύλοι οἱ ὀδόντες ὡς γραφίδας καλοῦσι. Μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ, μῦ, μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. βδδὼ ὡς θρηνοῦντες φασίν. ἔστι δὲ ἴαμβος. ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μῦ βραχύ. τὸ δὲ δεύτερον, μακρόν. Μυῶν. ἢ προφάσεις. Μύξα, ὃ περίπωμα τῆς κεφαλῆς. ὅθεν ἢ μυξωτὴρ τὸ μέρος τὸ σώματος. λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ἐνίοτε μέμνηται. ὃ μεπαυσανίας καλλίστου νήσου μύξαις, πλάσιον ἐπειρίτου λύχνου ἔθηκε θεῶ. οὐδὲ μαφέπω ἀθρήσας φήσεις, ἔστερε πῶς ἔπεσες. Μύξος. ὁ λαγὸς γυναικὸς πρὸς μῖν. ἐπωδή. ἀλέκτωρ πάντα καὶ ἀηδὼν ἐρεῖ. μύξος οὐ πάντα ἢ ἐρεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δυσουρίαν ὄνου. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἡμαλοζόντων ἢ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς ἀρτέμιδος ἱερὸς ἀετὸς τις ἢ μεγαλαυχος. Μυοπάρωνος. εἶδος πλοίου. Μυοῦμαι. αἰτιατικῆ. ἢ μυούμενος τελούμενος. Μυσαγωγούμενος. Μυόδοχον. ἀδενός ἄξιον. μένανδρος. ῥᾳδίζομένη. μυόδοχος πέρων. ὁ μυόδοχος πέρων, λελησθαι σφόδρα οἰόμενος. Μύω τὸ καμύω, αἰτιατικῆ. Μυώνων. τῶν ναυρωδῶν τόπων. περιήγησις. γράφων δέ τις ἀντιπαβαλών, μυώνων τε οἰοθονέσι ἢ ἡμερῶν ἑκατέρωνε πτυχῶν, ἐρχόμενος ὃν νεκρὸν εἶλε. Μυωξία. ὑβρισμὸς λόγος. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μυῶν χαμάδας. Μυωπάζω. τὸ φυλάττω. Μυωπάζόμενος. μυωπάζων. παραπαμύων. ἀπρόσις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μυωπίζω. ἢ τὸ τυ-

ποδιὰ μύωπος. Μύωψ. μῦάττις ἐρεθίζουσα τὰς βῦς. λέγεται παρὰ καλλιμάχῳ ἐν ἐπάλ. βοῦς σῶος μύωψ. ὀξὺς βῦς σοβῶν καὶ δηλῶν, μύωψ λέγεται. μύωψ, ὁ ἀμάσητος ἵππος. τὸ σιδήριον ὃ ἐπὶ τὰ στόμια φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. πολύβιος. ὁδὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἑξαμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐλαύνει καὶ περαίνει. ὁ ἐν ἐπιγράμματι. λυσιδίκῃ σοι πύπτει τὸν ἵππαρχον μύωπα, χύσιον ὑπνήμαχον ἔσπασε θώκος. ὁ αὐθις. βουπόφον ἀροσίδηρον ἀπειλητῆρα μύωπα. ὁ αὐθις. κεντράταν νομόεντα δαμάσσιον μύωπος. Μύρα, τὸ τῆς λυπίων ἐπαρχίας. ὁ μυρέων ἀνθρώπων. ἢ ἀπὸ μύρων τῆς λυπίας. Μύραινα. καταφερὲς ἀπὸ τῆς ζώσης. ὡς πρὸ τῆς παραγωγῆς ὁ μύραινα σύ. Μυραὶς ἡ ἢ μύρων. ὡς παρὰ ὑῶν ὑπαρὰ ὑῶν ὁ ἐδοτικὴ παρὰ ὁ μυρεῖ. Μύραινα. ὄνομα ἰχθύος. Μυεία πολλαχοῦ ἀναείρεσις. μύεια δὲ ὁ ἀείρεσις. Μυειάμφορον. μυείων ἀμφορέων ἄξιον. ἀριστοφάνης. πόθεν αὖ λάβοι μιᾷ μαμυειάμφορον, ὃ ὁ πρόσθεν ἄχαρ ἔχον οἰνόθεν. Μυειέλιπος. ὁ πολλαῖς ἐλίξι συρεφόμενος. ἀναπλεως ὁ βαρὺς ὁ μυειέλιπος ἐνεῖν ὄφις. ὁ πολυέλιπος. καθάπερ ὑπὸ τῆς μιδείας, ὑπὸ λιθυριζόμενος καὶ βαρυνόμενος τῷ ψυχῷ, μεταρρωμένος παρέδωκεν αὖθις. Μυείνη. εἶδος φυτοῦ. πεδίονδε ἀχανδὲ, ἔνθα μυείναι τε πεφύκασιν. Μυρείνη. εἶδος φυτοῦ. ὁ μυρινῶν ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρείναις δὲ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον μυείνη. μυρείνην λαβόντας δεῖν αἰσχύλου λέξαί τί μοι. οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις, κλῶνα δάφνης ἢ μυρείνης λαμβάνοντες ᾄδουσι. Μυριοπραγώτερον. ὁ μυριοπραγότερον. Μύριοι ἐν μεγάλῃ πόλει δημοσθένης ἐν ὃ κατασχίνει. ζωμίδριον ἐστι νοῦν ἀριάδων ἀπαγόν. ἔστι πολλαὶ μυῖαι μόρες οἱ ἰσοθεοί. Μύεις. ὄνομα πύθιον. ὁ μυρίτης οἶνος. Μυρλεανός, ὄνομα πόλεως βιθυνίας. ἣν νῦν ἀπαμφλαλουμβίκ. Μυρμηκανθρώπος. Φερεκράτης γραῒ φῇ. Μυρμηκίδην αὐτὸν παρατρόμου τὴν φειδώνου τέχνη. Μύρμηξ. μυρμήκων ἀτραπὸς ἢ τί δυναμινυείζεται. πόθεν ἀγάθωνος φησὶ τὸ ποιητὸν ὡς λευκὴ καὶ ἀγύλα ἀναπερουομένη μέλη. τοιοῦτον ἐστὶ τὸ αἰτῆσαι μυρμήκων ὁδόν. ὁδὲ ἀγάθων ὑπερβατικὰ μέλη ἐποίησε καὶ αὐτὸς ὑπορίνεται. διὸ καὶ χωρεικὰ λέγεται. Μυρμιδόνες. ὄνομα ἔθνους. Μυρομένη. ὁ δυρομένη. θερκοῦσα. Μύρον διαρίβημον. παρὰ τὸ διαρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἷον, τὸ διατριβὴς τέμον καὶ βραδυτῆτος. ἢ ὅτι στυπτηριόμμα σύνιστι μύρων, ἢ δι᾽ ὧν γίνεται. ἀπὸ δὲ τοῦ διαρίβειν. Μῦρον στεφανηφαλλῆς. τὸ ἀρχεραστικὸν ἔλαιον, ἐξ ἡδυσμάτων ζωὴ ἐστὶ βαλανὸν δὲ νέκυος αὐτὸ καθαυτὸ σαυτῷ ὁ σμίαν ἢ φίεν. ἢ δὲ πάντων μίξις ἐστὶ ἀρώσεις, πλείστην ὁ σὴν τῷ ὠδῇ ἀνειράζετο. βύβλῳ τῷ ἀδελφιλῷ ἐπόψος συμφωνίαν ἀπεῖπασιν. ἡ γὰρ τῷ πλείονων καταρθωμάτων ζωηφορᾷ, τῆς τελείας ἀρετῆς τῷ ὠσμίαν ἐραζέται. Μυρόω. ὄρομα πύθιον. Μυροπώλιον. Μυρὼ. βυζαντία ποιήσια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν. ὁ μήρουτα βαγινὰ θυμάτηρ. γυνὴ ἀνδρομάχου τὰ ἐπιληθέντος Φιλολόγου. Μυρὼ. ῥόδια Φιλόσοφος. χείσασγυναικῶν βασιλίδων ἐμύθας. Μύρων μύρωνος, ὄνομα πύθιον. ὁ μυρωνίδης ὁ τὰ μύρων. Μυρσινῶν. ὄνομα βοιωτικὸν. μυρσινῶν. Μύρσωνος. Μύρτα. ὁ καὶ ἡ τῆς μυρίνης. Μύρτης. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Πασιφῶντος, κατηλέγων τοὺς προδεδωκότας ἐκείνῃ πολλά, φησὶν, ἀργείων μύρτης. τηλέδαμος. μνασέας. θεόπομπος ᾖ, πάσσανδρ᾽ ἀμυρτῶν ὀνομάζῃ ἀργείων τοὺς μανεδονίζοντας. ἰδίᾳ νοῦν ἐγραφιναί ἐστιν ἁμαρτήματα. Μυρτίλος ἀθλοθαῖος κωμικός. ὑὸς μὴ λύσῃς. ἀδελφὸς δὲ τῷ κωμικοῦ ἑρμίππου. δράματα αὐτῷ, τεταρτοπάνδυ. ἔρωτες. Μῦρον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἀριστοφάνης. οὐ δῆτα μύρῳ θίγειν ἐῶν τε γ᾽ ἐξὸς λόγου πορδὰς ποιησόμεθα τοῦ τὰν ἐλαίαν. Μύρτον. τὸ σχῆμα τῷ γυναικείου αἰδοίου. οὗ τὸ μὲν ἕξ ὑπλείους εἰς. ἀφ᾽ ὧν τὸ ἀηδόνος ἔστεφθαι πλεκτοειδίζεσθαι. τὸ δὲ χεῖλος, ὑπόδρις. τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχείλη. Μυρτώνιον. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Πασιφῶντος. φρέαρ εἰς τὸν θεράπη. Μῦς. ὄνομα πύριον. ὧν δὲ πύθης. σκαμάνθη ἢ καὶ εἶδος ζωφύτου. Μύσαντος. παμμύσαντος. ὁ ἔμυσας. ἦκται ἐπὶ μμυσας. ἀπὸ μαίκητος ἔρωτος ὁ ἡδέα μύσεις ἔρια. παλαιὸν τοῦτο τὸ ὑπερεσι

ἐμυσος. Μῦς ἀρτιβίπης πυόμυος. ἐπὶ τῶν πεώλων μὴ βλημερῶν καὶ αἰσχρῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν καὶ φανερῶν. Μῦς δασὺ φανεὶς ἐνδολος ἐνδόμοις πέλει. Μυσάπομαι. ἀπορρέφομαι. βδελύπομαι. Μυσάχνη πόρνη, ἢ ἀρχλόχω. καὶ ἑρμάτης, ὁ δῆμος, καὶ παχεῖα. ἰσχνὸν δὲ, ῥορβορόδην ὁ ἀνάθαρτον ἑαυτὴν φησὶν, ἀπὸ τοῦ ῥορβόρου. ὁ αὐασυρτὸ πολιτ. ἀπὸ τοῦ αὐασύρεσθαι. αὐασυρέων δὲ, πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον. κῆπος γὰρ τὸ μόλις. ἐλλίπρδε, ἐκ τοῦ ἐλλόδε ἢ πρὸς τῆς πατὰ τὴν μίξιν. Μυσιπανθαείς. ἐπὶ τῆς μηδενὸς ἀξίων. Μυσίων θρανιώδη. μέρος γὰρ τῆς θράκης πολλαχοῦ τὴν μυσίαν. τεῦκρος δ' ἐστὶν ἀπὸ τινὸς ἐκμυκηθῶν ἀπὸ μυσίων. ἐντεῦθεν χωλείων. Μύσκελος. ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγείαν τοῖς πολίταις πορίσαι. ὁ δὲ χρησμὸς ἦν. χώρας ἐπὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες, ἦλθετε κόσμοι Φοίβου, τίνα γαῖαν οἰκήσετε. ἀλλ' ἐὰν Φρασθῆτε μαθόν πότερον κενὸν ἐλοισθε. πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνὸν ἐς τὴν ὑγίειαν. ἐπὶ ἀκούσαντες, ὁ μὲν ἀρχίας, πλοῦτον αἱρεῖται. πλοῦσιοι δὲ οἱ συρακούσιοι. ὁ δὲ μύσκελος ὑγείαν. καὶ εἰσὶν ἐρρωμένοι οἱ περὶ Φιντίαν. Μύσκελος. ὄνομα κύριον. ἐπὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἱρίας ἄσκης ὕδωρ αὐτὸν καὶ πίζοντας πόλιν, ὅθεν ἂν αὐτὸν ἐξαίρίας ὑετὸς λάβοι. ὁ δὲ, ὥστε ἐκεῖνον ποτὲ ὑφαῦ τὰ κατιόθ' σεσθαι πόλιν διὰ τὸ ἀδύνατον τὸ χρησμοῦ. γνωμένω δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ἰδαλίαν, ἐπὶ μηχανοῦν τι περὶ τὴν κτίσιν, παρασκευάσασαν τὰ πλακίδα δαπρύβιν ὀδυρομένην τὰς πλάνας. καί πως ἐνεχθῆναι τὰ δάπερα τῆς αἱρίας, τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο, κατὰ τοὺς μυσικέλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλόμενον, τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμὸν, ἐκεῖσε κτίσαι πόλιν. Μῦς λάμπος. οἱ παβινιήσιοι μῦδς, ἄταν περὸς τὴν ὀχείαν κενὴν ἴκνεται. καὶ μάλιστα οἱ λάμποι. οὗτοι δέ εἰσι θήλεις. ἐπὶ ἀκρατῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἕρκται ἡ παροιμία. Μῦσος. μίασμα. Μύσωνα. τὴν χηνέαν. Μυσῶν λεία. παροιμία τίς ἐστι. λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ὧν πατσρομῶν ὧν ἀσυγετόνων καὶ λησῶν τῆς μυσίας, κατὰ τὴν τῆλέφου ἀποδημίαν. Μυσῶν λεία. παροιμία, ἐπὶ τῶν πανῶς διαρπαζομένων. οἱ δὲ περίοικοι κατεπείγοντο τοὺς μυσοὺς ἐλαίζοντο. Μῦς πάπης γάετται. ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλαττόντων μετὰ πόσου, καὶ ὅσα μῦς σὺν πάπῃ. ἀπὸ μυοὺς τὸ ταραντίνου, πανῶς ὁλυμπιάσιν ἀπαλλαξάντος. Μυσαγωγεῖ. ἀντὶ τοῦ πανηγυρίζει. μυσήρια ἄγει, ἢ ἐπιδείκνυσι. Μυσαγωγὸς, ἱερεὺς. μυσηρίαν διδάσκαλος. Μύσανα. τὸ χεῖλος. ἰωάννης τὸν μυσάνωνα παρεσήσατο. καὶ χειροβυεῖ τὸ λοπίβραδον. Μυσηρίλος. ὁ πρὸς τὰ μυσήρια ἀναφερόμενος. Μυσήρ. Μυσήρια. τελεταί. μυσήρια ἐπλήθυσαν, παρὰ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ σῶμα. καὶ μηδενὶ ἐᾶν τὸ ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ πλείειν. Μύσης. ὁ τὰ μυσήρια ἐπισάμενος ἢ διδάσκων. Μυσιάται. καταπλώει. ἰδίως δὲ μυσίλη λέγεται ὁ ἄρβος ὁ τοῖς νυσὶ βαλλόμενος. καὶ μεμυσιλημμένος ἀντὶ τοῦ πατεργασμένος. μεμαοσημένος. Μυσίλων. ψωμὸν. οἷον ἄρτον, ὃν ἐποίουν ἵνα ζωμὸν ἀναῦ τὸ ῥόφωσι. Μύπις μύπεως. καὶ τὰς μύπεις. Μυπωτὸν. τὸ δι' ἀμαυτιδιαλυσικοῦ ῥόδου. καὶ ἀλοιφὴ ἀναλύεται ἡ ἀπὸ τύρβης ἐπὶ σικυῶνος ἐπὶ ὠοῦ. ἀπὸ τοῦ πάντος οὖν σικυάλοιμα βος. δι' μέρος ἐδήλωσε. τουτέστι τὸ σικυῶδες. οἱ μοιτόλας. μυπωτὸν δὲ σοῦν ἀπώλεσα. Μυχάϊβον, ἐσώβον ἐπὶ μυχοίτατον. ἐπὶ μυχέα ἡ ἀφροδίτη. Μυχίζης. χλευάζεις. μυκτηρίζεις. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σμαλσεσκερὼς μυχίζεις. τὰ χάπου σαρδώνιον γελάσεις. Μύχος σπήραγξ. Μύχος. ἡ μυχὸς. ὁ ἐνδόβεστος τόπος. ὡς σφίγκτηται γηροβοσκὸς ἐσαεὶ, μέχρις ἂν μυχοὺς κίχωσι τοῦ πάλαι θεοῦ. Μυχαὶ παραπηροδότου καταδύσεις. ἐπὶ ἐνδον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Μ. ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ασασὼν, ὄνομα πύθιον. Ναβα πρὸς ὠμαύσους τὸ πρῶτον φαίνεται ἐν πρώτοις μὴ διεστῶσα τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς κρώμαϊκή· ναῦς γὰρ ἡ ναῦα, ἐπὶ πύς. Ναβάταιον· γλῶσσα ἀραβων. ὁ δὲ πέμπει πρὸς ἀπαρασβύς λεγομένας ναραλίας. ἡ ναβαταῖοι ἐθνικόν. Ναβλα. εἶδος ὀργάνου. Νάβις ναβιδος, λακεδαιμονίων τύραννος. Ναβαθαῖοι τοὺς ἐν τῇ Σελήνῃ ἀχαιοὺς ἐξίζαρεν πόλεως, ἀγροικίδιον ὄν. τὸ δὲ βασιλέως ἀχαΐ πρᾶγμα λαθὼν τοὺς αὐτὸν ἀποδόσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτῷ ἴδιον ἀγρόν, ἵνα ζημιώσας αὐτὸν, ἐὰν τοίνυν ἐν τῇ μοι, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐκβάλλοντος ἐκ τῆς ἑαυτοῦ χώρας ἀγρώντινα τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν ἔφησι ποιήσειν. αὐτὸς δὲ τὴν ἰδίαν παρασκευάσασθαι γῆν ἣν ἐκληρονόμησε τὸ πάλαι. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ ὕβρει τὸ μὴ ἀλλοδαπὰ λαβεῖν ὁ βασιλεύς, οὔτε λυσιτελοῦν προσενέγκας, ὅτε προφὴν τῆς δὲ ἐξάρτελ των ὑπεθανομένης ὅτι λυπεῖται, δυνηθέντος αὐτῇ τὴν ναβαθαίαν σπανιότητα. ὡς χρησάμενος πρὸς αὐτὸν λόγοις ἐπιεικέσι κατὰ βασιλικὴν ἐξουσίαν ἀποδεξέσθαι, ὑβριοθεὶς μὴ τυχὼν ὧν ἠξίου· καὶ, μὴ μικροψυχεῖν ἔφη τούτοις πρέπειν αὐτὸν μόνον δὲ τῆς λύπης, ἐπὶ τὴν συνήθη καταστάσαι πρόνοιαν. μελήσειν δ' αὐτῇ πρὸ τῆς ναυβουθᾶ τιμωρίας. καὶ πρᾶγμα ἐπέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἐν Ἰουδαίᾳ, ἐν τὰ ἀχαΐ βόνομβος, νικήσαι πελάσασα. ἐπὶ ποιησαμένους ἐπὶ πλησίαν, πρὸ καθίσαι μὲν αὐτὸν ναβαθαῖον εἶναι δ' αὐτὸν ἐπὶ γλῶσσης φανῆς. πρασιβάσασα μὲν δὲ τρεῖς τολμηροὺς καὶ μαρτυρήσαν βασαὐτὰ, ὡς γὸν θεὸν ἐπὶ βλασφημήσας ἐπ' γὸν βασιλέα, κατακλάσαι. ἐπ' τοῦ βοδιαχήσασθαι ἐν τόπῳ. ἐπ' ἄβος ἀπέθανε. ἐπ' ἄβος πρῶτος ἐκληρονόμησεν ἀχαΐ γὸν ἀμπελῶνα. ἀμαναπήσας ὁ θεὸς, πέμπει λίαν γὸν πρόπτλωπος ἀχαΐβ πόλει ἐν πρεσβευσάμενον ἐλέγξοντα. καὶ εἴπε ἐν ἀχαΐβ. αὐθῶν ἀπέπτεινας ἀδίκως γὸν ἀληθῆ δεσπότλω τὸ χωρίου, κατὰ ἐκεῖνον γὸν τόπον, ἐν ᾧ γὸν ναβαθᾶνε περὶ σωσέβη ἐπὶ ποιῶν δωδεκάνθην αι, τό, τε σευτᾶῖμα ἐπ' ὅτι ἐγωαικὸς σὺν χυθήσεται. ἐπ' παῦσον γὸ γλῶσσος ἀπολεῖται βιαῦται κερκήτος. ὁ δὲ ἀχαΐβ μετὰ μέλος γλῶσσος, καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος, γυμνοῖς τοῖς ποσὶ δῆτε μὴ ῥεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἁμαρτηθέντα καὶ γὸν θεὸν ἐξαμενίζων. ὁ δὲ θεὸς πρὸς γὸν προφήτην ἐπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τῶ γλῶσσ τιμωρίαν, ἐπὶ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ· τελέσει δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπ' ὧ ἡ τὰ ἀχαΐβ. Ναυχοδονόσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος. ἔτος κτίσας βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην καὶ κινύερμαν. ἐπ' ἐπάνω αὐτ κήπου τεχνικαῖς τ κλιθένδρεμασ, ἐκκαλλιφυτεύσας ἐναὐτῷ πανοδαπὰ γλῶσσα φυτ, ἐναὐτῷ ὁδὸν γλῶσσ. εἰς βοῦν οὖ κ γωνία αὐτῷ πόδι πλατῶσα, ἐπ' πᾶσαν γῆν ἐκθίνην ἐπιβαίνουσα, κατατέρπεται ὑπὸ δένος ὁρωμένου. ὁ δὲ ναβαχοδονόσορ διαφερόμενος ἔφη μετ' ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας· ἀχαΐ τὴν ἐσὶ βαβυλῶνα κ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα οἰκον βασιλέως ἐν ᾧ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου κ ἡδονῆς μου; καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν ᾧ στόματι αὐτῷ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο· σοὶ λέγω ναυχοδονόσορ· ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ. ἐπ' ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σὺν θηρίων κ ἀγρίων κ ἀβίβρωσίς σου. καὶ χόρτον ὡς βόες φαγῇ σε. καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σέ· ἕως ἂν γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων. καὶ ᾧ ἐὰν δώσει αὐτὴν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ ναυχοδονόσορ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη. καὶ χόρτον ὡς βόες ἤσθιε. καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἔβαπτε. ἐπ' αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν. καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀποκατάστασις. ἐν ᾧ καιρῷ ἐπεινῶ αἱ φρένδυμαι ἀπεστράφησαν ἐπ' ἐμέ. καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἐπανῆλθον. καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ. ἐπ' οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζητοῦμε. καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐπρατεύθην. καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ ναυχοδονόσορ, αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά. καὶ αἱ δρόμοι αὐτοῦ κρίσεις. ἐπ' πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. καὶ κατάσασ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν. Ναέται. οἱ οἰκή

βρῦν. Ναζαρηνός· ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας. Ναζιραῖος· ὁ θεῷ κεχαρισμένος. καὶ ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός. ἰστέον δέ ὅτι ἐπὶ πλαυδίου βασιλέως ῥώμης, ὥστε τὸ ἀποστόλου χειροτονήσαντος βύσσον ἐν αὐτιοχείᾳ, μεθ' ὃν ὁμαθήσαν οἱ πάλαι λεγόμενοι ναζιραῖοι καὶ γαλιλαῖοι, χριστιανοί. Ναζὶς· ἐβραϊκὸν. Ναζωραῖος, ὁ ἀπὸ τῆς ναζαρὲτ, ὡς καὶ ναζαρηνός.

Ναΐ· ναί. Ναΐδες· νύμφαι. ἢ νύμφαι παρὰ τοῖς ναΐοις καλούμεναι διαβρέουσαι. Ναινόν. Ναΐς· ἡ καὶ λαΐς· ἑταίρα τις, ἧς μέμνηται λυσίας καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· ἐρᾷ δὲ λαΐδος. ἀχὶ διαλοῦ Φιλωνίδου; ἄμεινον οὖν ναΐς γράφειν, ἢ λαΐς· ὡς καὶ ἀθήναιος ἱστορεῖ. Ναυλοχεῖν· παρὰ τὸ ναῦν ἔχειν. Ναύλοχον· τὸ λιμενίσκιον. Ναῦλον· τὸ ἐπὶ τῷ πλοίῳ μίσθωμα ἀποφαίνεται. Ναῦλος· τὸ ἐπὶ τῷ πλοίῳ μίσθωμα. Ναῦς· ἐνταῦθα δέρμα. ἢ διφθέρα παρὰ τοῦ· ἢ ἀναλογία δέως βλάβη βλάβος, ἐνάω νάος, ἐδάω δῆλος, οὗ τὸ ἐνάκης νάκης. ὡς πρὸ δέφασιν ἡ ἀκήτης, καὶ ἀρσενικῶς, ἀκήτης ἀκῆτος. ἐξ ἀρά χνη, καὶ ἀρά χνης ἀράχνου, οὗ τὸ καὶ ἡ ναῦκη ὁ ναύκης. ἶσχνος οὖν, ὁ νάκης· ἡ νάκη. καὶ τὸ νάκος. κυρίως δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ κώδιον. ἐκ κῶος. κῶας δὲ τὸ τὰ προβάτου. ἰώσηπος. ἔρεσιν ἐκπλακέντας ταῖς εἰσούσι, καὶ ἐκνῶτα καλύπτειν ναύκησιν. ὡς ἐνίστε δύο τις αὐτοὺς νύκτωρ, φανῆσαι πρόσχημα κωῶν· ἢ δυτικὴ ὃν νάκει. Ναυκοπίλται· οἱ τὴν πρυμνοβόλουσαι. Ναυκράρια· ὄμοια τοῦ· ἰστέον δὲ ὅτι κοινῶς μὲν τετύπλωται ἡ φρυγιακὴ αὕτη πόλις ἀπὸ ναυκλήρου νύμφης· ἐξ ἧς καὶ ναυκράριον ἡ αὐτή· ὡς ἀπὸ νύμφης, νύμφαιον· ἐθνικῶς δὲ αὐτῆς ναυκλῆς ὡς σελαμίς. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως ἐναυκράρια. Ναυκύρη· πόλις σικελίας παρὰ τὸν ἐθνικὸν γράφον. Νάμα· ὕδωρ. πότιμον ὕδωρ κατάρρυτος ναματιαίοις ὕδασι. Νάνναρος· παλαιὸς ἀνὴρ πολιτικὸς ἀνδρὸς. ζῶν φασὶ βασιλεύσαι θήβας πρὸ τῶν ὀλυμπιάδος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, ζωγραφήσας πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε. καὶ ὑπεξέφυγε διὰ ναὸς κατὰ τὸν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Νάπιον· διὰ πολλοδώρους ἐν ᾧ πόλει ἐστὶν ἑταιρῶν, αἵτινα λέγεσθαι φησὶ καὶ τὴν ἑταίραν. διὰ τὸ θαλλὸν τὸν πάπυρον καταφαγεῖν. χαίρουσι δὲ αἱ αὐταῖς ἐν θαλλῷ. εἰσὶ δὲ αὐτῆς μυήμη καὶ ἐν τῇ πομπῇ. ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν ᾧ πόλει ἐστὶν ἑταιρῶν τὴν ναυπλίαν φησὶ, πρόσκτιον ἐπονομάζεσθαι. διὰ τὸ ἐξωθεῖσθαι ἐν μορφοτέραν εἶναι. Νάπυος· ἐπὶ μικρῶν δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τοῦ πάνω, εἰρῆσθαι ἡ λέξις. κατακόπτουσι γὰρ τὰ νεῖα νάπυ καθὰ καὶ τὰ βρέφη. ὡς καὶ μείζω ἐπὶ πάνω παρὰ νεοπλεῖσθη. καὶ ἀεισοτέλει. ἐπὶ θεόφραστος· ὡς ναῦν μέγα ἀλδῆσον ἔχοντα μέγα. οἱ δὲ νάννοι μέγα ἀλδῆσον ἔχουσι. νάννοι δὲ λέγονται οἱ ὁλόβοι ἐπὶ ἀνθρώπων. καὶ ναννοφυεῖς· οἱ δὲ ὁλόβοι τοῦ ἴασσον, ἵνοι, οἱ πλείους ὧν ὑστέρων γυμνοὺς τούτους γράφουσι. Νάξος· πόλις. καὶ ναξία λίθος ἡ κρητική ἀπὸ νήσου. ναξία δὲ ἡ πόλις κρήτης. ὁ γεωγράφος τὴν ναξίαν πόλιν καρίας, ὁ πολίτης ναξιάδης καὶ ναξιώτης, λέγει δὲ ὅτι πόλις σικελίας ναξία. ἡ κρητικὴ δὲ ἀφῆς ἡ ναξία λίθος. ἰωσὴφ διὰ τοῦ γράφεις περιτιθεὶς καὶ λῆφθαι λέγει. ἀντὶ τοῦ δυσαρίνασα καὶ φανερουμένη. καὶ κυκλάς δὲ μῆσος ἐπίσκοπος ἦν ἀξίας. ἢ ἀπὸ τινος νάξου, ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θύσαι. φασὶ δὲ τὰς σειρὰς ναξίας συνεῖναι πασμόνας ὀπτὰ μίλια τὴν περίμετρον. ὁ δὲ νύσσος δέφασιν ἄλλος ἐτέχθη. ἡ πρύνη δὲ καθηράπλειδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ἐκεῖ μάλακτος. Ναξιεργὴς καὶ θαρσὸς· πλοῖα ἐπὶ ἄλλο λεγόμενα καὶ θαροῖς σὺν πάξωγμόμενα. ὡς νῦν σιλφασὶ λέγουσί τινα ἀπατίωνα εἶδη. κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντες τεσσαράκοντα ἐχόντων τὸ αὐτοῖς βοῖς καὶ θαρσοῖς. ἄλλος δὲ πλοίων τὰς μύρσας πόλεις ἐκ ἀρχιτεκτονίσας πρίουσι οἱ πρότεροι ἐπωνύμως. οἷον τοὺς νεὼς λέμβους, ναξιεργεῖς ὠνόμαζον. συντοὺς αὐτοὺς δὲ εἶναι καὶ κνιδιουργεῖς ἀπὸ κνίδου. καὶ ἑρμῆς ἀπὸ ἑρμύρας. καὶ πάρωρα ἀπὸ πάρος. καὶ ἐν πειραιεῖ καθάρσιμον. ἐστὶ γὰρ λιμένος εἰσὶν. οὗτος ὁ καθάρσιος. καὶ τὸ ἀφροδίσιον. καὶ πύλῳ πέντε σοί. ἀπὸ καθάρσιος ἥρωος Ναός. Ναυβάτειον· πόλις λιβύης πρὸς τῇ αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης ναυβατεῖος. Ναύβιον· πόλις λέσβου. ὅθεν ἀπόλλων ναυβαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ ναυβαῖοι ἐπιθέτως. Ναύβις, πόλις σικυθίας. Ναῦς ἀδετέρως. καὶ ναῦν θηλυκῶς. ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος. οἱ ὀνειναύφη ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος. ξενοφῶν δὲ ἀδετέρως λέγει τὸ ναῦπρ ὡς ὁ ἔδαφος. ἐπὶ οἰκημάτων.

οἰκήτορ μῦθοι ἐγήρων ναίειν δυσβάτῳ μεγάλῳ, ἔκπαγλα γιγνώσκοντες ἐν διαβατέοις ἐκ γόμφους.

Ναῦσι, σὺν νηΐ τὸς ἐπὶ εἰ ἀφυλάκτοι νεκρὸ φυλάκ· κεβλεψε ναῦσι, ἐ τὸ μέλλο παῖς ἐπασασεν· κ-
γεω ἐπὶ βλεψε δριμύς ἐ ὀργίλον· δριμὺ δ' τὸ ναῦσι· ἐ ἴδας ὁ φῶς σωίσειε. Ναῦρον· ἀναβω
νικία. ἐμπρέσιον ἐ πόλις κελτικὴ· δῆι ἡ ἐ λίμνη ναῦβωνῖτις· ἐ ναῦρις πόλις ἰλλυριῶν. Ναῦρ
δον· μυρεψικὴ ἔλαιον, ἀλυκῶς· ἐ δύ κυανὸ δίχα χαίτῃ, ναῦρδον ἐπὶ λαυκῆς κλῆρ μὴ ἰὼ ἀλλου.

Ναῦρθηξ· ἵκτειν ἰδοῦσθαι ὅτι ὁ ναῦρθηξ, ὠκείωται ἐμεθύσω· ἐ ἄβρος ἐλαφρὸ δίνου σω· ἐ τὸ, πολ
λοὶ μὲν ναῦρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι· ἐ ὅτι ναῦρθηξ, νικηφόρον ἐπὶ σ' φασὶ σάμα, ἐν δεικνῦσις
πρὸς πολέμιον· οὐ ἐθνικόν, ναῦρθηκυσαῖος, ἢ ναῦρθηκοῦσιος· ἐ παυσανείβην ναῦρθηκε προτάφων πάλ-
ματος ἐνικῶσι χαλκῷ. Ναῦρηκ· μυρεψικὴ ἔλαιος· ἀειδοφανὴς· οἶμοι τί πέπονθα· ὡς μοι ναῦρηκ μ' ἀνε
βέτ' χειρὸς ἀκλαχεῖται· ἐ τὸ εἶδος ἀδύναμαι κατέχειν· συντελεῖ δ' ἰδοῦσθαι καὶ ἀειδὲς μῆκος τοῦ ἰ-
χθυδίου τῆς ναΐρικος, κἀπὸ τοῦ πάχους τῷ πάχει. Ναῦρμαλις· πόλις Παιονίας ὡς ναῦβα
λις. Ναῦρυξ· πόλις ἰσορεῖται θηλυδρυλλημένη· ἐ ναρύκη· ἐ ναρύκη· βῆξις ἰὼ ὀληρὸς ἀίασ.

Ναῦρω· ὄνομα εὐρύ. Ναῦσις στρατηγὸς ῥώμαι· ἀΐφων δ' ἐβαμέλισε· ἐ δρασικὸς ἐ δεινὸς
ἁρμόσασθαι· πᾶς ἐμπίπτουσι· ἐ παιδεῖ μ' αὐῶ, ἄβροι μέλαμεν τῆν, ἀ ἢ ἐ τὰ λωπὶ ἀσ' ἐπφόντισο.
Φύσεως ἢ ὄπεδεῖ ὅτι τὴν δι' ἔπρεσε· ἐ πᾶσασθαι οἷος τε ἰὼ λόγω βρεβαλάμενος· ἐ ἐαῦβρεμίασπ
ὢν, ἐ ἐν τ' βασιλείοις ῥυφοδαβρε ἀπατεθραμμένος· ἰὼ ἢ ἀπὸ ἐ τοσῶ μεβραχύς· ἐ ἐν ἰσχνότη-
τι ἐν δεδικτημένος· τὸ δ' ἀνδρεῖον ἐ μεγαλοφρὸν δύ τοσοῦδον ἐν ἑκάτητο, ὅσον ἀ μέλλ ἐ ἀπεῖ-
σθαι· ἰὼ ἐπὶ ἰσσινιανῦ. Ναασάμωνος, ὄνομα εὐρύ. Ναασαμῶν· ἐξ ναασαμῶνος, ἔθνος λι-
βύης. Ναῦσον· πῶν εὐρύ· πλῆρες· μέσον· μὴ ἔχον τὸ ἡνυφόντι· διαφορᾷ δ' τὸ μανοῦ· τὸ μὲν μέ
νον, ἀπὸ δὲ χαῦνον· ἢ ἀνωφορὸν ὡς φλῆξ· ναῦσος ἡ ἀρσενικῶς, πλακὸς· ἢ θολμὸς ἀρβος μετὰ λαίου· ἀεὶ
σοφάνης πλούσιος· κἠκεχαρῶσι ναῦσος ἐν πεπεμμένος· ἐ βιβρυμμένος, ὁ ἐν ὀξέα τὰ σεναῦσος· ἐν δὲ
μεγὸν ὁ δυσεία ναῦσασθαι· ναῦσος μὴν τοι βαρυτόνως, πόλις θρᾴκης· ἢ ἐλέγετο ἐ νεῦσος.

Ναυάλιον πᾶν δαιμόνιον δή, οὐδὲ πέρας μὴν ὁ ἔμ' τι τ' νεῶς δ' πτικλεοθῆ· οἷον πανδάλιον· κτι τοιοῦδον· ναυα
λίας δ' θηλυκῶς, πᾶσα ἡ τ' νεῶς ἀ πόλεα. Ναυαλίων· πῶ μᾶλλον· ἀξ ἐνὸς νεκροῦ, παῦ ἐ πί μ-
άλατο ναυαλίων πεδίον. Ναύαρχος· ὁ τ' νεῶν ἄρχων. Ναυαρχῶ, αἰτιατικῆ. Ναυαρχῶ, δο
τικῆ. Ναυάλτος· ἄβρος πρεσβύτερος ὢν τ' ἐν ῥώμῃ ἐπικλησάσ, διαπρίθη· ἐ πεδὴ ἡ ρυήλιος ὁ ἐ
πάσι σοφὸς τοὺ Παιθύσαντας πρὸς τ' ἐν ὦ δίωγμῷ, ὁ ὑπὸ βασιλεὺς δέκιος κ' τ' ἐπικλησάσ ἐπίρασεν,
εἰ σημαίνωνί αν ἐ δέξαβ διαλαβόντ' ἄντ' αὐτί αν διαπριθεὶς, ἐ εἰς Παῖσι ὁ πνῶν πᾶλαι τ' συμφορικάντ' αὐ
ῶ Παῖσι ὁ πῶν πρὸ χειρισθεὶς, τ' παῦ χρὸς ἐπικλησάμενος ἐ χρᾷφ μὴ δέχεσθαι τ' Παῖτευμένους εἰς ἐ μυ
σικεῖ· αὖ δὲ πρέπ μ' αὐτ' ἐ εἰς μελάνοιαν· τῇ συγχώρησιν, Παῖ δέπ θεῶν ὦ δυναμῶν ὡ ἐ ἔχασί αν ἐ χρητι
συγχωρ' ἀ μαρτὴ μεδ· βιαίως Παῖσολ κατεπᾶχ' δεχόμῃ, πρὸς δ' οἰκεῖα κἠκήσιν τ' δηλουμ
τ' νείσεις· ὡς δ' ἐνεῖν ἐ δηλου μὴ δ' ἀξιοῦσθαι τ' μυσικεῖ τ' μεδ' ὁρᾶσθαι σῶ ἐ εἰσθαι νατ' ἀ μαρτί αν πε
ρικηρύξας, τ' μ', ἐ δύνῃ πικρὰ ἐ ἀπαίς ἐπ' ἐ τ' ναοῦ ἐ ἐνθεσις· οἱ ἢ, ὡς δίκαιῶ αὐτ' ἐ ἐορεῖν δε τ' πε
λιτείαν ἐ δέχονθ· ἐν δοῦλον ἢ ὑβύβυνικωμῷα, Παῖκαβλαμβάνῃ κηρυκίαν Παῖσικόπου γεγέ μ-
μα, τ' μεδ' τόδ' Παῖσιμα ἡ μαρτικήσιν, ἐ παῖ ἐκλό μμα τῷ συγχώρησιν· οὕτω δ' ἐ ἀμφοτέρων Παῖ
σκόνδον τ' ἐναυτία, καὶ ἐπ' τ' ὑβρεῖων ὁ χυρούνδον ἑκάτερος ἐ λεγόμ, ἑκάστος κατ' ἔθος εἰς τοῦτο
ἔτρεψεν, ὃ ὁ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐ πῆλινεν· ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δραξάμενοι τῆς τό
τε δοθείσης συγχωρήσεως, ἐ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐπικόσης ἁμαρτίας αὐτῆς σωεχήκασιν· ἀλλ'
ναυάλτος Παῖ ἀλλεντος τὰ βασιλέως δίωγμὸν νικήσαντος κατὰ χριστιανῶν, ἁμαρτύρησε. Ναυάτι
ανοι αἱρέσεται· ἐ ναυάλτου φρονοῦντες· ἐ τούτῳ ἐγένετο Παῖσιμος ἐπίσκοπος· ἐλλόγιμος· καὶ ἰ-
δίων βιβλίων Παῖσκήμων· ἐ κρείττων διαβολῆς· πόδι δ' τῷ δ' αἵματος ἄβρος καὶ ἐπιλήθος· ὁ δ' ὠφό-
μενος δ' διὰ τ' δύτερον λέγεται, ὅτι μὴ τρίτον ἐ φθάνω· ἐπεὶ δ' καὶ λάνθανεν ἐπὶ τῇ χώμενον
ἐπίσκωφέτις αὐτῷ τ' δ' τῆς καβολικῆς Παῖκλησίας, ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀνοῦν εἰ τε, ἐπ' ἐρῶ
ἐσθῆτα μέλαιναν χλῶ αι ἀμφιέννυσθαι· τὸ δ', ἀποδρήσασ, ἐπὶ λαβών, ἔφη· οὐ μὰ αὐ τοῦτο
Παῖδεῖξαι δυνήσει· ἐμοὶ δ' καὶ σολομῶν ὁ σοφώτατος, ἔσωσαν τὸ ἱμάτιά σου λάμπα λέγων ἐπ' ἐμ

μεῖ. ⸂ αὐτὸς ὁ χς̄ λαχεῖμων ἐν βίοις ἀπελίοις φαινόμῳ. μωσῆν τε ⸂ ἡλίαν, βίβλους δείκνυσι βίος δραπόλοις. οὐμίω, ἀλλὰ ⸂ ἀμα πολλαχεῖ ἐν βαύω ἔρχ. Ναύι. ὄνομα κύριον. Ναυη γὸς ὁ τοῦ ναὸς ἀρχηγός. βύβλος ἡ ναυαγία ⸂ ἐν βαῦ ἐρέφ. Ναυβατ̄ης βατ̄. ναύτης. πέλοσι γὰρ τινὲς αὐρα τῷ πελαομένους, ⸂ ὁ πολιτικῶς προσέχοντες μᾶλλον ἢ ναυτικῶ. Ναύκιοι. ἔθνος. Ναύκληρος ὑποδείδης. ⸂ μόνον ὡς ἡ σωκήθα ἐκλήθη ⸂ ὄνομα. ἀλλὰ ⸂ ἐν τῷ μεμισθωμένῳ, ⸂ ἐν τῷ ἰδίοις ἐν οἰκίαις ἢ λέγειν ἢ οἰκί. ἢ σωσοικίας. Ναυκραρικά. δημοσθένης ἐν τῷ κ' τιμωρᾶ βου. μήτε δὲ βέλτιον φῶνται ἐν τοῖς ἀπικιανοῖς ναυκρατικὲ. ἵνα ἢ δραπ ναυκρατικὸν πολοῖς, ἢ ναυκρατεῖ τ ⸂ ἐμπολεόν ἔχον. ἢ ὁ ναύκρατις βραλαιὸν ἐμπόριον ἐν τῷ αὐτῷ βῷ. ἐὰν δὲ ἢ ναυκρατικὸς, εἰ καὶ ἐν βῷ τ ἀρχόντων. ναυκρατὴς ὁ τοῦ παλαιοῦ τῶν ἀρχόντων ἐλέγον. ὡς ἡ ῥόδος ἐν τῷ μ ῷ ἡ ἰσοδίων δηλοῖ. ἴσως ⸂ ἐν τῷ τοῦ ναὸς ἡ αἵρεσιν ἔρηται ⸂ ὁ ναυκρατικός. Ναύκρατις πόλις αὕτη αὐτῷ βῷ ⸂ ἐν μιλήσῳ οἰκιοθεῖσα ὑπὸ ψαμμητίχου ⸂ ἐν βαλασσοπορεβίων. ⸂ αὕτη πόλις τῆς σοφοῦ ἀβλιῶν. ⸂ ἐν τῷ ναύκρατιν. Ναῦλος. τὸν ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. ⸂ ναῦλος ἡμῖν τοῦ νεὼς ὀφείλεται. ⸂ ἀεισοφάνης. δραπόδους τὸν ναῦλον. Ναύλοχος. ἄδυτον. ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν ἀναπαύονται. ὁ ἢ, ναῦς πρόσβαξεν ἐν βίοις ἀγκῶσι μαυλοχεῖν λειθαύοντες. ⸂ ἐπειδὰν ἢ αὐθωνῆ, ζυγὰ φέναυδ τὰ ἐφυεραν. διαβαίμφ ὡς ἔχει. ⸂ πὰ δὲ ἡροδότου λιμὴν, ἢ δηλα. ἔλον ⸂ πὸ μέρω. Ναυλοχῶ. τὰς ναῦς ἐνορμίζω, ἢ ἀναπαύω ναθισῶν. Ναύμαχα. μαιρεκόρεβε, ὥστε ⸂ δραπ τὰ νεῶν μάχεσθαι. ἔλον ⸂ ὁ μηρος πρὸ πὸ ξυβόν. ὁ μὴ βίναυμάχος ἀνὴρ, πεὶ μισθὸν πᾶται. Ναυμαχήσειοντες. πὸς ναυμαχίαν ⸂ βίμως ἔχοντες. ἢ ὁρῶντες τὰναυμαχήσει. ⸂ θυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας. Ναυμαλχορ. ὡς τὸ μὴ σρατιὰν ἔσθαι ⸂ τὰ λιπ τ βῖεν, ⸂ τὰ βῖε ὁ πλατὺς δραβαλὼν, ζημίαι ἢ σαν ὡρισμέναι ἐν τῷ νόμων, ἄβρος ⸂ τὸ μὴ ναυμαχῆσ. βύβλος ὁ ὁ φλημε. ναυμάχ χ' ἐκελεῖβ. Ναυμαχῶ δυτικῆ. κόρυραίοις τὲ ⸂ πελοπεννησίοις ἅμα ναυμαχήσετε. αἰτιατικῆ ἢ, πρὸβ μ' ὑβασιλικῆ κατεναυμαχήσε φόλον. Ναύπαβος, πόλις αἰβολικὴ. δραπὸ τ ἐν εἶναυσταγῆ τ ἡραικλειδῶν, πρὶν ἢ κατασχεῖν τ πελοπέννησον. ὁ πόλίτης, ναυπάκτιος. Ναυπλία. πόλις ἀργεῖσ. πλησίον ναυσὶ πος πλεῖσθαι. οἱ πολίται ναυπλιεῖς. Ναύπλιος. ἡ ἐν θαλάσσῃ πόοδος. Ναῦς. ἀρειανός. βαιανός. ὁ ρασπλὰς πορῶν τ ποβεμ, ν ναῦς ἔχε. τέσσαρδι ἢ ἓ Φοῦ βε σημεῖα ⸂ ἐρασιλικὰ, αἵτινδι ⸂ τ σρατηγὰ δακέλοις μακροῖς βκρετημμένα ἐφεῖλκ. ἔχε ἢ ἡ ναῦς μῆνος μὴ κ' ἐν ἡρμαλίσα. ἄρος ἢ ⸂ βάθος νεθὸ λιέδα, ὅσον μεγίσ ἡ νι ημκ ἢ ἀίγυπ τία. ἐν ᾗ ἐ πεπίκβασιλεῖ δραπ ῷ ἐν δαιτημα. αὕτη δέ, τότε ἀκροφόλια ἔφερε, ἡνίκ ἐ πᾶ ἦρξ τῷ ἱσίων τὸ βασιλιὸν ὄνομα. ἡνίκ ὅσοις ἄλλοις βασιλεῦσ τεράπεζ, χυσοῦ ἐγκεχαραγμένα. νενέμητο δὲ ἐ ἔχαστὸ παῦ ναυτικὸν, ὡς μὴ ὧ ξωνεχεῖ πολέω ⸂ εραπεποιητο. Ναυσινέα. ὄνομα κύριον. μέμνηται ὁ μηρος ναυσινέας φαιακιπῆς βασιλικῆς παιδὸς πρόφρων τῆ χώρα. ⸂ ἐπεὶ ναυτικώββι ὄντες, ⸂ ἐπὶ καὶ ταῖς ναυσὶ πίσαν πρὸς ἀσφάλειαν. Ναυσπερά τῆς. κωμικός. τ δραμάλλον αὐτὸ ὅτι, ναύκληροι. πρὸς ἰς. Ναυπράτ τω μῶ τοι ἐν ᾧ ἐν ἐφίλησε τῆς ⸂ ἐχενί δης φάναι. ὡς ἑαυτὸν ὁμ ναῦν πρατεῖν, ⸂ ἐ πέχειν νῆα. ὅθεν ἡ ἔχε νικ ἐ. ⸂ ἐν ναῦν πρατεῖν. ὅθεν ὁ ναυπράτης. Ναῦς ἱκετὰς πέρσας. ⸂ ἐπὶ τ παύσαν ἀσθήλον ἡ ὠροι μία. Ναυσίπρ πλεμος, ⸂ τὸν νεῶν ὠφοραισμῷ. Ναῦς νιομκδῆς ⸂ σρατηγὶς. βύλονται μὲν, ἐκβ πυ ῶπ ἦκται. τὸδε, ἢ ἀεί ωμα. Ναῦς πλαγαὶ πύνβοχὶ πλῶσει. ⸂ ἐπὶ τ ἐς μικρὸν σωτελοῦν βον. Ναυσθλώσομαι. ναυσθλώσαι σθαι πυείως ὅτι, τὸ ναῦν μισθῶσαι σθαι. νυῦ ἢ τὸ νεῶς ⸂ βρήσε σθαι. Ναύσων ναυπρατεῖ. ⸂ ἐπὶ τ ὁμοίως δραδηλόν βον ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ, ναύσων. ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ λακήτεροι λάκωνος. ⸂ ἐπὶ σολιμαῖος ὁ χαρακτὴρ. ὡς καὶ ⸂ εἴποι, ὦμπαῖος ὦμπαῖλω ἢ πμπαῖος πμπαῖλον πρὸς φωνεῖ. ⸂ ἔσι τὸ σχῆμα ⸂ ῶπ ηκτικὸ. Ναύσταθμον, τὸν λιμένα. ἐφάπτονβ ἢ ⸂ δέρμασιν οἱ βῦρι, πὸς δ' μὴ βλαπ ῆσθαι ⸂ ἐν τῷ ἰδίω μαβε. κ' ὅτι ὁ ναυτικὸς σρατὸς, ναύσταθμος κελεῖται. Ναυσολίαν. πλῶν. ⸂ ἐ ναυσολῶ ρῆμα. Ναύτης. ⸂ ὁ ἐπιβάτης. ἐπὶ ὀνατῆς νικ ἡλης δηνύσω ὧδ' ἀνέθηκα, σωθεὶς ⸂ ἐν ναυ τ τεσσαρακοντόρβα μόνος. Ναυτιᾶν. τὸ ἐν τῇ νηὶ κυείως ἐμεῖν. Ναυτικῶς δανείζειν. φασὶ ζήνωνα ὑποδ, ἀ τὰ λαυβανόμενα ἔχοντα ἐλθεῖν ⸂ ἐς τὸν ἐμπόριον. ⸂ ἐπὶ τοῦβ δανείζειν ναυτικῶς. Ναυτιλία ὁ πλοῦς. Ναυτιλῶμ. πλέων

Ναυτι-

Ναυτίλος, οἱ ἰχθύες οἱ ναύτας. Ναυτοδίκαι. ἄρχοντες καὶ βίοις ναυκλήροις διακρίζοντες, ἢ βίοις πόλεως τὸ μέγεθος ὁριζομένοις. ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες καὶ τῆς μεσὴν φυλακῆς. ἢ ὡς· ἀρχή τις ἐν ἀθήναις οἱ ναυτοδίκαι. πρατέρος γοῦν φησὶν· ἐὰν δέ τις μὴ δῷ ἀμφοῖν γνώμην τε γενῶς φαρίζη, διωκήσονται ὑβρεως ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσὶ λαγχάνειν δὲ τὴν αἰτίαν πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. Ναῦφι. ἐν ταῖς ναυσί. Ναύφαντον βλέπεις· ἀεισοφάνης· πρὸς τὴν θεὸν ἀντὶ ναύφραντον βλέπεις· ἐπειδὴ μεγάλοις ταῖς ὄψεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται δῆλοι τοῖς πόρρω ἐμβάλλοντες σκωπτόμενοι. ὥστε τὸ ναύφραντον βλέπεις, ἀντὶ τοῦ, δῆλος ἦ πλατὺ βλέπεις μεγάλως. Ναυφάνη σρασῶ. ὦ ζωντεβαγμένω καὶ συμπεφαγμένω· ἐθαλασσοπορήσων οἱ ἀθηναῖοι μέλιτται ἐπὶ τὴν ἀρτεμίσιον καὶ σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ. Ναῦφθα. διὰ τοῦ θ. οὕτω ποιοῦσι μᾶλλον τὸ νηδέφθα. ὥρα καὶ πλησίον ἐστὶν ἢ ὀναφθασ. εἴρηται δὲ καὶ ὁ δεύτερος τὸ ναῦφθα. οἱ μὲν ἐλάχιστοι νῆες, μικρὸν ἔλαιον ἔχουσιν ἢ κηλῆσιν. οἱ δὲ μῆδοι, ναῦφθαν. Ναχώε ὄνομα ἡνύειον. Ναί· συναισθητικὸν ἐπὶ ἔρκους. ὅτι ὁ ὅρκος τὴν ἀκοὴν μᾶλλον ἢ τὴν ὄψιν ἐξαπατᾷ. οἷον ναὶ τὸν θεόν· τουτέστι μὰ τὸν θεόν. Ναίεθος. ὄνομα βοιωτοῦ. Νεανιάσειν. οἱ νοῦν ἔχοντες· ναί φασι· ναὶ εἶπας ναιεῖν. ὡς κωμῳδεῖται κωμῳδεῖν. νεανιᾶν δὲ ναιστάφασιν· ἐναιστάουσιν· ἐνθουσιᾶν, ἀντὶ τοῦ παθητικῶς, τὸ οἰκεῖον. Ναίφ. διαδίδρᾳ. Ναὶ μὰ τόν. ἐπὶ ναὶ μὰ τὸν εἴτε τὸ σωφρονικῶς τις ἐφάνη, τὸ ῥᾴδιον ἅπαν διόλωλε.

Ναὶ μὰ τόν. ἀμαρτάνοντι ἐπέπληξε, καὶ ἀδυνατοῦντα ἤλεγχε, καὶ ἀνέπεμπε τὸ ἀδυνεῖν παθητικῶς, ναὶ μὰ τόν, ὁμνύναιος τὴν παρρησίαν. Ναὶ μὰ τό. ναὶ μὰ τὸ ῥινὸν σὺ φαρ ἐμόν. ὅτι δὲ ἔρμαιον ἀλλὶ μέχος ἐν ἐσθλῇ. καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων οὐ πρὸς τοὺς θεοὺς ὀμνύειν τὸ μυῦν. ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν τυχόντων, ὡς καὶ μὰ σύαγρος. μαρτύρομαι τὸν δεῖνα καὶ τοὺς θύρας. καὶ ὄμηρος. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ ἐπέλιπε τὸ ναί. καὶ μὰ τόν. καὶ ὀμνύουσι θεόν· ῥυθμίζει δὲ ὅλως πρὸς ἀσέρειαν τοιοῦτον σχῆμα τόστε καὶ ἤθους. καὶ τὸ, ναὶ μὰ τούς· ὡς εἴ τις εἴποι τίς, μὰ τοὺς χαίτας. Ναὶ μὰ ναὶ μὰ μικωνος χλόην. ὄρος Ἰκάρου. Ναὶ ναὶ μὰ τὸν ἀπόλλω τοῦτον καὶ τὰ

βλεπτον, καὶ χωὶ βουλῇ τῇ ἱρεῶν ἐκλεκτόν. Νέβελὸν ὄνομα νύειον. καὶ εἶδος μέρα ἐρεχθηοῦ. Νεβρεῖαν ἱμάτιον. βαθρεῖος. πεινῶσα καὶ δαδῶ ἱματίῳ δεινεβρείῳ. Νεβρίζων. δημοσθ. ὑπὸ τὴν ἱστίαν φόντος. τινὸς ὡς τὸ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου. ἐβούλετο τελουμένους διαζωννῦσθαι νεβρίδας. Νεβρὸς. διασωτῷ πέρνοις νεβρίδ' ἔνα κόμην. Νεβρὶς. ἐλάφου δέρμα, ἐν ᾧ ἐνέγραμμα. ἀνθετέοι ἱερῶν καὶ νεβρίδας ἱμέτερος παῖ. Νεβρός. ἐλάφου χνύμα. οἱονεὶ νέον ἐστὶ τῷ βορᾷ χιὸν καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ ὡς καὶ νεοβόρος τις ὤν. καὶ νεβρεῖα κερδία. βαθρεῖος. πεινῶσα καὶ δαδῶ ἱματίῳ ἢ νεβρείῳ λάφῳ πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως. Νεβρώδη ὄνομα νύειον. ἀφ' οἱ γίγαντες. ὁ αὐτὸς καὶ νεβρωδής. Νέγκ. πολίχνῃ ἀργεβίας. Νέδη. πόλις ἀρκαδίας. ἀπὸ νύμφης νέδης. γράφεται καὶ νεδέη. ὅθεν ὁ πολίτης νεδέησιος. Νέδων ποταμὸς καὶ τόπος λακωνικός. κλίνεται νέδωνος. ὅθεν νεδυσία ἀθλῶν. ἔστι καὶ τῷ παρὰ λυκόφρονι.

Νεμεαῖον ὄνομα νύειον. Νέεσθαι, πρᾶξαι. Νέηαι. πραθείης. ἐπανέλθοις. Νέηνδυ. νεωστὶ ἡδυσμένον. Νείλαδα, τὰ νεωστὶ ἁλισμένα ἀλφίτα. μέλι τε δεδυμένα. οἷς ἐσθίουσι νεοστοὶ ἐρέβινθοι σὺν φύρουσι. ἀπὸ τοῦ τὰ ἴσα τελοῦσιν ἐνέμον. ἐνέλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν ἐμανείαν. ἀστὲ λαφύσσειν δὲ πρὸ φάσιν οἱ ἀπινοὶ νείλαδα. μὴ προστιθέντες τὸ, ἅλφιτα. Νείλυδες. νεωστὶ ἁλυθότες. ἢ ἀθῆται ἀνέηλυ. Νειμίασ. νεανίασ. Νειῶις. νεᾶνις. Νεκάδες. νεηροί. ἀσταχυηπόδες δὲ ἐν αἷς τὰ ζῶα τὰ ξύλα. Νεκρὰ λέγουσα μύθους εἰς οὓς. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ μὴ ἐπαΐοντων. Νεκρὸς ὁρῶν, νέκρωσιν ἔξις προσημαίνων.

Νεκτάρεϊ. νδύ. νεκλόν. ἀῴδες. ἐπὶ τῶν νεηγερέως ἀνθρ. ἐν νέκταρ. θεῶν ἢ μεθ. καὶ οἶνος. ἄλλος ἀνάξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. Νεκτάρεου. θείου. νέκταρ δέ, τουτέστι μέθυ τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. ἢ οὐ σύγκρισις τῆς κτήσεως τοῖς πολλοῖς οὔσης ἐν ἀμβροσία. ἀμόνον ἢ ὑπόρρανχαίνουσα τὸ ῥόλῳ ἤγουν τὸ καθαφορᾶν, ἀλλὰ ἐν ᾧ ἐπέχει βροτός. Νεκυομαντίς. ὁ ἐν ᾅδου τὸν νεκρ. Νεκύα. ἢ τῶν νεκρῶν ἑορτή. φούδη γὰρ ἅδου πόρτις ἐκλιπὼν μεκύα. ἐν νεκυοστόλος ὁ ἐπὶ τοὺς νεκροὺς διαπορῶν. ὃν πώα διοχλῶ, νεκυοστόλε δέξαι πρεσβῦ. γυμνὰ σανίδα ἐν παντὸς ἐπισκιώτιον. Νέκυσ. νεκρός. Νέμαυσος. πόλις Ἰταλικὴ. ἀπὸ τοῦ νεμαύσου ἥρωος λείδου. Νέμεα, τὸ ρς ἐν πόλις. Νέμεα ἐν ἀθμια, τὰ πρὸς ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐν τοῖς ἀγῶσι. ὅθεν καὶ λέων νεμεαῖος. ὃν ἐν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν ἥρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ νεμέα, ὁ τόπος. Νεμέασ αὐλητρίδος. μνημονεύει ὑποδείδης ἐν ᾧ κατὰ πρόκλεους, ἐγγύησος. καὶ νεμέασ σέλινα. Νεμέα χαρᾷ δρα. τὸ πόστις οὗτος ἐκεῖνος ἐν πελοποννήσῳ.

Νεμεσᾶ. μέμφεται. Νεμεσᾶν. τὸ ἐμπροσθὲν ἴσασθαι, βίς παρομοίως ἡγωμένῳ. ἢ μᾶλλον μὴ κατὰ γνώμην. Νεμεσηθείς μεμφθείς. νεμεσηθεὶς δὲ λέχω κατὰ ἔχησιν, βέλτερον θεὶς λέγειν τὸν βίον. ἰώνικως. παρεικὸς γὰρ θεὸν νεμεσῆσαι μὴ τοῖς τῷ πολεμίων ἐλάσσοσιν. ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. καὶ αὖθις. εἰ δὲ νεμεσηθείη τῆς βουλῆς, ἴσθι μὴ παύσαντα παρὰ λαβίδας. Νεμεσήσομαι. φθονήσω. καὶ νεμεσῆσαι, μέμφασθαι. Νεμεσητικός. ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁμὴ γὰρ φθονερὸς, λυπεῖται ἐπὶ τοῖς τῷ κακῶν ἀπολαύουσι. ἐπιχαίρει καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον. νεμεσητικὸς δὲ, ὁ λυπούμενος ἐπὶ τοῖς τῷ κακῶν ἀπολαύουσι. τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὥστε ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερός. ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα ὁ εἰρωνικὸν. ζηλωτικόν φησι τὸν λέγειν. ὁ εἰζομένου γὰρ τινος φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικὸν, ἐπιχαίρειν καὶ αὐτὸς μέμφεται τινας, ἀνθορίζόμενα, οὐ τὸ νεμεσητικὸν τοιοῦτον εἶναι ἐπιχαίρειν θοῦ τινας μέμφεται. ἀλλὰ τὸν μὴ κατὰ δέον τας μεμφόμενον. αὐτὸς γὰρ ἔστι φθονερός. Νεμεσητίνον. μεμφόν. Νεμεσία. δημοσθ. ἐν ᾧ κατὰ συνθήκας, μήποτε ἑορτὴ τις νεμέσεως κατὰ τοῖς βίς κατοιχομένοις ἐπιτέλουσι νομίζόμενα. νεμεσία δὲ ἢ ἐν βίς νεηροῖς γινομένη παννύχιος ἐπὶ νέμεσις ἐν τῷ νεκρῷ τέτακται. Νεμεσίζ. μέμφεται. Νεμεσίων ὄνομα νύειον, ὁ δὲ νεμεσίων αὐτὸς ἐν ἐρωῦ τὸ καὶ μετέωρος ἐν τοῖς ἐλπίσι. ἐν ἐδόκει ἐρμαίῳ ὃν τετυχηκέναι ἐμοὶ πολυτυχῶν. Νέμεσις. ἡδίκη. ἀλιτοφανὴς. ἰὼ νέμεσις, βαρύβρομοί τε βρονταί. Νέμεσις. μέμψις.

μέμψις. Νίκη. ὕβρεις. Φθόνος. τύχη. τὸν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν νέμεσιν σωιζόντες ἢ ὡρ αὐτοῦ μετὴλθε ζιὼ τὴν Νίκη. Ἐξ αὖθις. ὀπὲλαθε τὰ πασιν ἀνταρμήνυβις ὑ ὡρηφανίοις νέμεσιν. ἀλλὰ τοῖς ἰδίαις ἡναγκάσθη παιδεύθω ἀυμφοραῖς. ὡρλιῶν ὄνέμεσις. ἦλθε γῆς ἐπὶ βάθ. ἢ ἐ ἄλλως. ἢ τὰ δίκη ἐπὶ βάθ. βαθρεῖος Φιτηνὸν μυθικοῖς. Ἐ αἰλιανός. νεμέσεως ἐφόρεσ δόρυ, ὑ ὡρηφανίας ἐ ὑ ὡρηφανίας ἡλαζόνας ἀναρχὴ μαρτύρια. Ἐ ὡρὶ μία. νέμεσις δέτε ὡρὸ ὁδὸς βαίνθ. ὡρὸ σον μέτειπ ἔχεως ἡδίκη βιὸ ἢ μαρτηνήσας. λήθασα δὲ ὡρ ὁδὸς βαίνθ. ἔαυρε μόνον αὐχέναι λίνης. ὃ ὡν χυ ἀειβιοβίη ρατεῖς. Νεμεσῶ δοτικὴ. Νέμθ. ικερπθαι. δοικεῖν. ἀλλὰ ὡρὲ μοὶ γνώμην ὡρ δίδατε νέμθ ὲ γὼ νέμω, ἡδὴ οἶσθ ὃν ἐγὼ νέκτημ. Νέμθ πρόσ τῶν. αὐτὶ τοῦ ἔχειν πρός τῶν. τὸ μετοίκων ἕκασος μᾶλ πρός βυ τὰ σῶν τινος ἐκ ὡρ ἐμὲ αὐτὸ σωώκ. Ἐ τὸ μεβίαιον ικετετίθ. Ἐ ὃ ἔχειν πρός τῶν, ικελεῖται νέμθ πρός τῶν. ὑ περείδης. ὥ στε κελεύσεον βιὸ μαρτυρῆν τας τὸ βιαῖον ἐκ τοῦ ὡρεχομένους, μὲ τῶν ἀναβαῖν ὑ μᾶσ μὴ τυγχάνωσι σιαὸ τερ λέγοντες. Ἐ νόμον ἡμῖν αὐ αἰσκέζετε ὡρέχεσθαι τὸν κελεύοντα μὴ νέμθ πρός τῶν.

Νέμφος. ὁ σὺν τῇ νεμέα τῇ λημειπῆ δηλαδὴ. ὁ γὰρ ἡ τῶν ἥλιν νεμέασ ὠολίτης, νέμεος αὐ ἀηρέφεται Ἐ νεμεαῖος. ἤδη δὲ Ἐ νεμέκτης. ὡς δῆλον ὅτι τὸ ζὰς νεμέκτης. Νεμηβεύω. πλη ρωθεύω. αἰλιανός. ἀλλὰ ἡδὴ ὅτι ἐνίων νεμηβεύουσ ἐις τοὺς σιν. Νεμήσασθαι. διαμερίσασθαι. Νεμήσεις ἐπωιρίζον. οἱ ὡοιητικοὶ ἐλάμβανον τρεῖς ἐπωιρητὰς, πλήρω νεμηβεύτας, ἐπωιρίνο μένους τὸ δραμα τα. ὧν ὁ νικήσας εἰς τὸ υβιὸν ἀπειβὸς ὡρ αλαμβάνεται. ὅθεν ἔνοιον διαιρέσεις.

Νέμουτα. δοιηθῶ τα. Νέμος ὁ πάπτιον. τὸ ἄλσος. τὸ ὄρος τὸ ὡαρέλιον. σφοκλῆς. ὡάρεσ λατ᾽ ἄνδρα Ἐ νέμος ὁ πάπτιον. οἱ δέ, ἀζχοῦ τῆς χηλῆς τὸ ὄρους κυλίζοντο ὡς τῶν ὕλων ἡδὴ τὸ σὺν αὐτῆς νέμος, πρὸ βλημα εἶναι. Νέμω τὸ μερίζω. Νέμω. νομιῶ. τῶν δ᾽ ἄρ᾽ ἄν ἕ τι νέμω ὡόλιν. Νέμω τὸ βόσκω. Νέμοιτο. ικερπῖτο. Νενάατο. ἐ ωεωαλήρωτο σὺν τὸ νάσω ναλξω, τὸ δ᾽ ὡαρὸ μήρω σὺν ὀδυσεία. βλοῦ ἡδὴ ὁμαχὸς ἄρτος. ἰὼσπερ. σωσεικαὶ ὡαῖ ᾗ δὲ τοῖς ὡολεμίοις, εἴσω. ἡδὴ αὐτὰ τὴν. ὡᾶσα οἰκία ὁ ὡολίτης νένακτο. τὰ τέγη δὲ ἢ μαινομένων ικατὰ ὡολεα.

Νεηλυκημένος μῶς. ἐξω οὔσας, ἐλκυσμένας. Νεννημένω. ἡδὴ νεγκεκμένω. σεσωρα μένω. ξενοφῶν. ἄρσις γὰρ θησαυρὸς σὺν τοῖς οἰκίαις ἄρρον νεννημένων ποδισωῶν. ἡδὴ ἀεισοφανὴς. τί καθηκοθ᾽ ἀβέλτερος ὄντες λίθοι ἀειθμός. πόβατα ὅλως. ἀμφορεῖς νεγκεκμένοι. τουτέστιν αὐ ὁ κτοι. πὸς τοὺ θεατὰς φησί. δηλαδὴ γὰρ τὸ μορφοῦ ὁ φρόνιμος δοκιμάζεται. ἀμφορεῖς δέ, ἀντὶ τοῦ μεταίως ἡδὲ αμοι σεσωρα μένοι. μῆσει γὰρ τὸ σωρᾶσαι. Νενωμεθα. δηλαδὴ νοήμεθα. Νεοαρδὲ ἄλωλώ. νεωστὶ ωεωτισμένην. Νεοχλθ. νεοχμήκτον. ὡαρὰ τὸ νέον γίνεσθαι. νεοχνόν. Ἐ ὡς πνά μων ὡλά μων ἀπίκως. Ἐ νίβον λίβον, ἄβο νεοχνὶ, νεοχλ᾽. Νεογνόν. νεωστὶ γεννηθέν

Νεοδαμώδης, ὁ ἐλάθερος ὡαρὰ τ λακεδαιμονίοις. ἦ ὅτι σὺν τῷ εἰλώβον. Νεόδμητον. νεοδὲ μασον. Νεοδρέπ. πρόσφαβος ἐργασμένον. Νεοθαλής. νεωστὶ βλασήσασα. Νεοθανής. νεωστὶ τεθνεῶς. Νεοθηγεῖ. μεωστὶ ἀηρημένῳ. ἡδὲ σέθεν φθιμένης, ὡολιούς νεοθηγεῖ σιδήρω ηράτο γηρελέης σὺν ιφαλῆς ὡλουσίους. Νεοικισάρξα. πουτικὴ Φασὶ ὡόλις. ἡδὴ οἱ πολίται νεοικισαρεῖς. οἱ αὐτοὶ ἡδὴ ἀδριανοῦ ὡολίται. ὅθεν δὲ ἡδὴ βιωσίασ ὡόλις. Νεοικτασάτοις ἀνθρώποις. Φησὶ θουυδίδης. αὐτὶ τῶν νεωστὶ ικεβοικισμένοις. Νεοκλῆς ἀθλωαῖος φιλόσοφος. ἀδελφὸς Ἐπικούρου. ἔγραψεν ὑ ὡερ τῆς ἰδίας αἱρέσεως. ἡδὴ νεοκλέους ὅτι τὸ λάθε βιώσας.

Νεοκλείδου κλεῖσι ῥ. ὅτ᾽ πενωμώδη. ὡς ἐκλῆρε ἰῶ Ἐ τυφλός. καὶ συνοφάντης. Ἐ κλέπ ης. ἀεισοφανὴς. πεοκλείδης, οὗ ὅτι μὴν τυφλός. κλέπ ων δὲ τοὺς βλέποντας ὑ ὡερκινδύνευσε.

Νεόκμητον. νεωστὶ ικετεσκευασμένον. Νεολαία. νέων συναγωγή. ὁ νέος λαός. ὑ ὡερ τοῦ τῆ νεολαίαν τῆν ῥωμαίων ἀξιοῖ κλωστεῖν ἀμεθθάρσει διαγωρίζεσθαι. Ἐ αἰλιανός. λοιμὸς γὰρ τῆς φέσω πρὸ λῆ σὺν ἡμερζεν, οἷος βαρύλατος. πομοίροις ἢ θανάτοις διεφθείροντο ἡ λεολαία. καὶ ἡ ἡ ἀγνία, Ἐ μὴν τοι Ἐ γυναικῶν ὡς τ᾽ ἀπέλης τῆς τετραπόδου Νεόλεκτος, ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος. λαός. Νέων. ὁ μικρος. μέων ἡ βόοντα. οὐ λέγει μέον τῆ ἡλικίαν. ἀηδὴ τῆ μεσότητα. οἷον νεωστὶ ἡβῶντα. Νέοντας. νηχομένους. ἐφελκύσαιον Ἐ ἴσως ὁ νέοντας ῥεῖσα μὲ ἡδὴ τέπαρσε τ᾽ ἀγωγῶσι.

Νέον τεῖχος· τὸ αἰολίδος βάθρον τὸ ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα μέρους τειχίσματος· ὡς ἔστι τὸ χωλὸν τεῖχος τὸ ποδιαῖον. ἔστι χωλὸν τειχίσματος ὁ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς. Νεόπλαστος· ὁ νεωστὶ πλασθείς. Νεορραίνω· νεαρῶς ἀπὸ τοῦ αἱμάσσω· σφοκλῆς· πεδίᾳ πανδῶν ἔβαψαν νεορραίνων ἐξίφη. Νέορτον· νέον· τί δέ ἐστιν ὦ παῖ λαβὲ σὺ νέορτον αὖ. Νεορρύτοις· νεωστὶ ῥέουσι. Νεός· ὁ νεωστὶ προδιασμὸν γῆ· ναί τις πωρὸς πωρόνεις νέα θεῶν ἔασ, φύλασσε νέους σώς. Νέος δὲ ὡς ὁ ἐξώ· ἀμαθὴς δηλονότι ἔστι πρόσκτης· πλάσσων ἐν γεγία. Νεοσία· ἡ νεηλιάς τὸ σφαθίον. Νεόσμηκτον· νεόθηκτον· ἐκνεονισθὲν ἄρτον. Νεοσσός· ὁ σφαθος· Νεοσσεύει τὰ νεωστὶ ἀπογεννηθέντα· ποιεῖ δηλονότι τὸ τέκνον ἢ τὸ φωλεὸν ἐποίησε νεοσσιάν. Νεοτελής· νεωστὶ τετελεσμένος. Νεοτάλαις· νεωστὶ κατεσκευασμένοις. Νεοτήκεια· ἡ σκλήρωσις. Νεότηκτον· γλῶσσα· ἀλεισοφάνης· σοὶ δὲ ξυγγνώσεσθαι τὰ σὰ νεότηκτ· τὰ ποιήσεως ὁμοῦ, ὁμοίως δὲ λέγεσθαι ἔστι καὶ τὸ ἢ ὁ ποιητὴς πρόσθεν ἔ· αὖθις· δίκην ὑδάλωσαν αὐδήν· ποιητὴς ὁ ἁβρύων· διὰ βραχέος. Νεοτήκτον· ἰδίως τὸ παραδόντα λεῖν τὸ νεότηκτον· ἀπὸ τοῦ ἀλείπυος· ἔστι τὸ ψυχρὸν· μὴ ἀνδρὸς ἀνδρεία· ἔστι πεπαρωμένον· μᾶλλον φιλεῖ τὸ νεοτήκτον· πλέον ἄρχεσθαι δὲ ποδιαῖον συμβέβηκεν ἀπὸ τοῦ νῦν μὴ ἁλωτόν· ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἀπόμαχον· ἔστι δὲ τὸ ἀπόμαχον· ἐκλελυμένον· ἀνειμένον· ἐκλελυμένοι ἦσαν οἱ ἄνδρες τὸ ὑπὸ τοῦ φήσαντος· ἔστι δὲ ὡς τὸ ἀπόμαχον· ὅτι ἢ τὸ ὡς νεοτήκτον ἔλεγον, μαρτυρεῖ ἔστι χύσασθαι ἐν δὲ ποδιαῖον· ὅναρ γάρ τινα φησὶ θεᾶσαι μὴ ἐν τῇ λίνασαν τὰ πρόμαθα ἀπὸ, προσανα θέσθαι ὑδροπρίτη· τὸν δὲ, εἰ πρὸς τοῦτον ἐκεῖνον· ὑδροπότης ἢ σαμιόνην ἐν ἀργυρείῳ ἐστὶ χύσιον, ἐνεγκεῖν τι τὰ ἀργυρεία δὲ μάστιγι· τὸν δὲ μάστιγι, εἰ πρὸς· τὰ δὲ νεοτήκτα δένδρα ὕδωρ; ἔστι δὲ φίλος κέχυται λέξις· ὡς ὧδε δένδρα τὰ νέα βρέχει νεότηκτα. Νεοττός· ἔστι ὁ νεογνὸς ὄρνις· οἱ δὲ βίζωτες ἔστι δὲ ὁ ἐκ τοῦ ὅλως ἡ μόσις ἀπὸ τοῦ ἀλωθῆναι· ἀπὸ δὲ τοῦ νεοττικὸν ἀετὸν ἁρπάσαντα νεοττὸν μέγαν μεοττόν. Νεουργόν· νεωστὶ εἰργασμένον. Νεόφθιτον· νεωστὶ τελευτῆσαν· νεωστὶ φθαρέν. Νεοφῶν ἢ νεοφῶν, σημαίνει τὸν νεοττὸν βαρβαρικός· οὗ φασιν, ἐὰν τὰ ἐλαίδου μίδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγὸς ἔστι ποιῆσαι· ἐλάδα ἐξαλαλάξασθαι ρ΄ ἡ· σωλῶν ἢ μᾶλλον ταῦτα λεξάνδρῳ δὲ μακεδόνι· ἔστι δὲ ὁ φίλος ὧν ἀλλοθενὴς δὲ φιλοσοφῶ, σωφρονῶ ἔστι αὐτὸν αἰνῶ ἔστι αὐτὸν αἰνῶ ἔστι αἰνῶ. Νεόφυτον· ὃ νεωστὶ φυτάλωσεν· Νεόφυτος, ὄνομα κύριον· Νεοχάραξε· νεωστὶ κεχαραγμένα· σοφοκλῆς· ἰχνηλατεῖν νεοχάραξε· ὁ πρὸ ὀλίγου νεωστὶ αἱ ἀπὸ χαράξεως ἔτι ζῶσαν γῆν, μανθάνουσι πανηλιθᾶσιν· ἡ νικητέται, ἐν τῷ ἀνέμασα φανιοθῆναι ὁ λιμήν. Νεοχμός· νέος· νέα ἀναβεβηκυῖαν δύναμιν ἔχων, μὴ πρόσφορον δὲ τὰ ἀρχαῖς ἀνδράσι τὰ νέα χρῆσθαι ταύτῃ δυνάμει, πολλὰ νεοχμεῖν αἱρούμενος τὴν πολιτικὴν· ἀλεισοφάνης· τέρασι νεοχμὲ· αὐτὸ τὸ πρόσφορον· ἀδικεῖν πλέον αὐτὸ τὸ θαυμάζειν· Νεοχμᾶν, ἔστι παινοτομεῖν· νεώτερα ἀναζέσθαι· ὁ δὲ, φυλάσσειν τὰ θεσπρωτῶν οὐδὲν ἧσσον· παύσασθε δὲ νεοχμοῦν ἔστι ἐκεῖνο θέλε. Νεοχμώσαντες· νεωστὶ νικήσαντες· ἡρόδοτος· Νεοχμώσειν· μεταστήσειν· ἐκεῖνον τὴν ἀρχὴν ἀφαιρήσεσθαι· ἀσχόλας τὰς αὐτοῦ ἔχοντα ἀναλῶν πόλεμον, μηδὲ νεοχμώσαι· Νέω, τὸ ηλυμβῶ, ἔστι τὸ πορεύομαι. Νεωηρκὼς εἰ· σὺ οὐ τὸ αὐτὸ τὸ ἱδρυσάμενος· ἡροδιανὸς λέγουσι, τὸ νεωλλιῶ φησι· τὸ σαρὰν· ἔστι καὶ παρὼν φησι· τὸ τε σὺ ηρκὼς εἰ· ἀντὶ τοῦ σὺ καλῶς εἶ. Νεωκόρος· ὁ ὁ νεὼν κοσμῶν ἔστι τρέφων· ἀλλὰ χόσαρον· Νεωλεὼς· ὁ τὸν νεὼ λαός· νεολαία δὲ ἡ νεολεκτος· Νεωλκήσας· ἔξω τῶν μὴ νεὼν ἑλκύσας· Νέων νεώριον· δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς πρὸς φίλιππον εἰρήνης· τοὺς τῆς πρὸς φίλιππον εἰρήνης φίλους· Νεώρκην· νεωστὶ ὁρκισμένον· ἢ σὺν νεὸς τινος ἔστι ὧραν ἔχοντος νέαν· ὁρῶ νεωρκῆ βόστρυχον τε μυρρίνου· ἔστι σοφοκλῆς· Φόβου νεωρκῆ τ' ἐμῆς ἐπεισόδου· Νεώρια· ὀνομάσθη τὸ νεῶν· ἐμπρήσασιν ἀν τὸ νεώριον· ἐρωθεὶς ἂν δὲ τὸ φιν ἀνὴρ βοιώτιος, ἅ φασ' ἂν δὲ τὸ μένειν δὲ τὸ νεώριον· τὸ φιν μὴ θλυ νῶσ, ἔστι οἱ λφιν, ἰοῦ φιον κενθαρώδες· ὥδοπου σβοιωτοὶ ἐμπηγνῶντες δάδα ἢ μένω κτὶ βιβλίον, ἐμπυρεύζῃ δ' ὁ δύραν· τὸ δὲ ἐλαφρὸν ἐλώδη· ἔστι τὸ φ δέπεδάσ· ὃ δὲ τοῦτο φασὶ ἢ ἐπωρύσθη τὸ ἐσωσαν, ὃ σωθῆναι λέγεται οὕτως ὄνομα.

Νεώρια

Νεωλκία. ἡ νεῶν σωσις. μήποτε νεωλκία λέγεται ὁ τόπος ἀφ' οὗ ἀνέλκουσι καὶ ἐκβρύχουσι τὰς ναῦς. ἡ πάλιν ἀνέλκουσα τὰς ναῦς εἰς τὸν ἐμπορικὸν λιμένα, ὡς ἐπὶ σημαίνουσι λιμενοφύλακές τε καὶ ἀνδρες. Νεώς, ναὸς ἀπλῶς. θηλυκῶς δὲ ἡ ἐμπορικὴ νεώς, τὸ πλοῖον. Νεώσατε. ἀρόσατε. Νεῶσι. δοτικὴ πληθυντικῆ. δημοσθένης κατὰ σχέσιν. πολλαχοῦ δὲ τῇ φωνῇ. ἡ ἐρέσσουσα μὲν ἐν ὀργάδι. νεῶνα ὀνομάζει. ἀνδρῶν δὲ ἐν ἕλει ἀθύρουσι, νεῶνας. Νεωσί. πρὸς φάλος. ὡς πρὸς τὰ μεγάλων μεγάλως, ἢ ἀπλῶς μεγάλως, οὕτω δὲ νέωννε, νεωσί. ἐστὶν ὁμοῦ, τὸ ἅμα βοηθεῖ. ἢ ἐπὶ βαρυτόνου ἐκεῖνο. Νεώσοιηθι. οἰκήματα πρὸ τῆς αὐλείας οἰκοδομήματα, εἰς ἃ συνδυάζουσι νέους τοὺς μὴ βαλανηπλόους. πολυπράγμων ὁ σαμίων τύραννος, τὸ ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθὲν πολιτεύεται, τοὺς τε νέους ἐς τὰς γυμνασίας καὶ βουλευσομένους ἐς τὸ κοινὸν εἴρξας. εἰ δέ τοι μὴ ὧδε πεφύλαξαι, οὐ τοι πρόσθεν ἐστὶν ὅτε, ἐπὶ σοὶ νεωσοίκοισι.

Νέωτα. τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἤτοι εἰς τὸ μέλλον. πρὸ γὰρ τοῦ ὠφάνη φασὶν οὐσία. καὶ ἀπὸ τοῦ πάλαι τὰ ὄντα. ἐκ μεταθέσεως τοῦ ε, ἐπὶ τοῦ ο τὰ ὀνόματα. καὶ ἀπὸ τοῦ νέος. ἐπὶ μὲν τοῦ ε, νέωτα. ὡς δῶ, δῶτα. ἐπὶ δὲ τοῦ ο, νόωτα. καὶ ἀπὸ τοῦ νέος. ἐπὶ μὲν τοῦ ε, νέωτα. ὡς δῶ, δῶτα. ἐπὶ δὲ τοῦ ο, νόωτα. καὶ σημαίνεται τὸ αὐτό, νέωτα. τὸ ἐπιὸν ἔτος. Νεώτερα. τὰ τοῦ δὲ ἀνεψιοῦ ἐγὼ μὲν ἀπορῶ. Νεωτερίζω. καινὰ πράττω. Νεωτερίζω. θανυδήμης. τὴν μὲν ἀσφάλειαν τοῦ πλοὸς ἐλύσαντες νῦν τε ἡμεῖς καὶ τῇ μεταβολῇ, ἀσθενέστερον νεωτερίζον. ὁ δὲ βάρβαρος, οὐδὲ ἐπὶ τῶν νεωτερίζουσαν τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνεκτῆς τινὰ αἰτίαν. ὡς ἂν, εἰ νομόντινα καὶ ἥσυχον ἀγωνισάμενος μάχην. Νεωτερισμός. ἀντὶ τοῦ αἵρεσις. Νεώτερον. καινόν. ὁ δέ, ἔλεγε, δεδιέναι ἂν ἀδύνατόν τι καὶ νεώτερον καινὸν πάντησιν. Νεώτεροι, ἀντὶ τοῦ ἄρτιος. τύραννος. ἐπιθέτως. Νεώτερος. τὸ συμπεπτωκὸς ἀντὶ τοῦ πολὺ. ἀντὶ τοῦ νέος.

Νέωτος. πόλις Ἰταλίας. πρὸς δὲ τὸν ὑποκείμενον καὶ ῥωμαϊκοῖς. ὃ ἐθνικὸν σεσημείωται. νεωτικὸς δὲ, ῥοωτικὸς ἐστίν. Νέωδες οἱ χοῦς. πρὸς δὲ τὸ νεωστὶ γενόμενον καὶ τὸ πρωΐ. ἀπὸ τοῦ γάρ εἰσιν ἐν ἐπιθέτοις. καὶ καὶ ἀπὸ γροτέρων κόλπος καὶ νεηδόνων. Νέωδες. νυξὶ πρώδες. τὸ δὲ πρώδες, ψοῦδος. ἐχουσι δὲ πρώδους αἱ φῶναι. ἀμφὶ δὲ μὲν φῶναι μέωδες. ὁ μῆρος. νέπως δὲ νέπως, ἐθνικὸν. καὶ ὄρος δὲ αὐτοῦ ὄνομα. παρὰ τὸ νε τερπτικὸν. καὶ τὸ πῶμι πόσω καὶ τοῖς παλαιοῖς. ἐξ οὗ δηλαδὴ ἐποίησαν. Νόβας. βασιλεὺς Σύνρωμαίων. οὗτος καὶ τὸν λαὸν τὸν Ἀλπεληνὶ ἰσοπολίτευμα δόντος ἐξελάσας πάντας ἀνανεώσας, καὶ ἀγαγὼν ἐφέσου καὶ ὀνομάσας καὶ τὸ μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα. αὐτὸς μάνης φανερῶς ἐκήρυττε μόνος. Νοηγέβειος, ἐθνικόν. ἀπὸ τοῦ Νοηγέβεις δὲ αὐτὸ τὸ πρῶτον μεθέσει τοῦ θ μόνοι ἐθαύμαζον. Νόμων. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὅστις κρατήσας τοῦ μὴ ἐκβασιλεῦσαι, ὑπ' αὐτοῦ τῆς βασιλείας, ὑπ' αὐτοῦ σὺν τῷ ἑξῆς ἐξώπλισε. καὶ ἀλλοίας τε βασιλείας ἐποίησε πρὸς τὰ πράγματα. πιθανείζων καὶ τραγῳδῶν καὶ ὀρχούμενος Σύνρωμαίοις, καὶ πρὸς πάσας αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις, ὃ τὸ θεομαχεῖν μῖσος προσέθηκε. διώκτης πρῶτος γεγονὼς μόνος τὸ θεῖον λόγου. μηδὲ δὲ ταῦτα αὐτῷ λέγειν καὶ τὴν μορφὴν καὶ ἑαυτόν. Νόων. ἔτι νέος ὤν, ἐσχόλαζε φιλοσόφοις. καὶ τὸ πρὸ ἐκείνου ἐπεμάνθανεν. ἔτι δὲ σὺν ὀμίζειν αὐτὸν βίᾳ ἀνθρώπους συναναστρέφεσθαι. ἐμαθὼν δὲ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ἱερὸν ἐρωθῆ, ἠγανάκτησε. καὶ προστάξεν ἐλθεῖν βουλομένους ἐς αὐτὸν καὶ ἐκείνους. καὶ αὐτὸ πλέον ὀνασχόντα τοῦ τε γλυκέος, σιδήρεα δεσμὰ ἐπιθεῖναι καὶ ἐκείνοις ἐπὶ τοῦ συγκλήτου, ἐκ πρώτου αὐτὸ τοῦτο πεπραγμένα καὶ πεμάνθανον. οἱ δὲ πρώτου αὐτὸν καὶ ἐκείνους, ἔλεγον ὅτι ἡμῖν τὸ μὲν αὐτὸν ἐπιθεῖναι δεσμὰ ἐκείνοις ἐστὶν ἀρχὴ μαρτυρίου. ὁ δὲ ἀρχὸν ἐξέσειεν ἔχων, ὅσα ἐκβαλὴν ἐπεφύκει. ἀγανακτήσας δὲ νόνερον, πολλοὺς σὺν τοῖς δεσμωτηρίῳ συνέβαλε. τοὺς δὲ πρώτου αὐτὸν καὶ ἐκείνους, ἀπέλυσεν. ἡμέρᾳ δὲ τῇ τε καὶ σίμωνα μάγον καὶ διαλεγόμενον πρὸς καίσαρα νόωνα, ἔχθη πολλοῖς ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. καὶ ἐπὶ σταυροῦ τῷ θεῷ ὃν νόωνι, ἐρωτᾷ ὃν σίμωνα. σὺ εἶ ὁ χς; ὁ δὲ λέγει. ναί. εἶτα ἐρωτᾷ τὸν πέτρον. σὺ εἶ ὁ χριστός; λέγει. οὐ. ἐμοῦ δὲ ἐπιστεύσατε, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελκύσθη. καὶ ἐρώτησε δὲ τὸν πέτρον. ποῖος ὄφις σὺν τοῦτον ὁ λεγόμενος χριστός. καὶ εἰ σὺ οὐδὲ εἷς. ὁ μὲν γὰρ ἕτερος, μαθητὴς αὐτὸν ἐγένετο. καὶ εἰ σὺ ἐκεῖνος παρ' ἐμοὶ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀπέλυσε αὐτὸν. οὗτος δὲ ὁ σίμων, οὐδαμῶς ἔγνω σάρκα μοι. οὐδεμίαν δὲ ἔσχε ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνον. ὅτι γὰρ οὗτος καὶ αἰγύπτιος, καὶ ἐμαθητεύθη, καὶ κατὰ νόμον, καὶ μέλας. πάντες τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεύς, τῷ μὲν τὸ σίμωνος ὡς φλαμμίου

ς εἰρήνης ἑαυτὸν χρή, ἢ τὸ πρᾶγμα ἀνήκεστον μὴ ἀφεῖναι τὸν διδάσκαλον, ἀλλ' ἐξελθεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σώματος τὸν δὲ πολίτην τὸν φαῦλον ἀπὸ τῆς πολιτείας, ὡς τὴν ἀπὸ τοῦ ἀνοήτου καὶ ἀμαθοῦς καὶ ἀκολάστου καὶ ἀδίκου καὶ ἀνελευθέρου καὶ ἀγροίκου καὶ ἀπαιδεύτου καὶ ἀνάνδρου καὶ δειλοῦ. Νεώτερος· ὁ νέος πρεσβύτερος· ὁ γέρων. τοὐναντίον, νεώτερος· ὁ νέος πρεσβύτερος· ὁ γέρων. ἢ ἀφαιρέσει νεώτερος· ὁ μείων τοῦ ὄντος νεώτερος· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ὄντος νεώτερος. Νέος ὁ καινὸς ἄρτιος. πόθεν ἀφικόμενος; ἀφ' ἑκάστης ἡλικίας· ἀπὸ παιδὸς ἀφῆκται, ἄνδρος ἔχει γνώμης· ὡς τὸν μὲν ἄνδρα εἶναι, σὲ νέον· ἢ πρεσβύτερόν τινα ἂν ὁμιλῆσαι πω, μηδὲ νέον χρηματίσαι, ὡς σὲ δεῖ δοκεῖν ἔχειν, ἔχοις ἂν γνώμην μὴ πεπειρασμένην. Νέστωρ πόλις Θεσσαλίας. ἢ λίμνη τοῦ Νέστωνος. Νεσσέα· τὴν τοῦ νέσσου· ἢ νεσσέος οἱ ἢ ὁ τοῦ νέσσου. Νεσσέως, ὡς Δρωμεύς.

Νεσσήιος· μέγα μαίνεται ἢ πολλὰ καὶ ἀπολιναρίου ἢ θεοδώρου, ἐφάνη νεσσήιος ἀπὸ τῆς μανίας, τοῦ πρόνου καὶ παντὸς τοῦ πολεμικοῦ ὁρμητικός· ὁμοίως τῷ φωκᾶ ἢ χριστοδούλου φύσει ὢν νεκηφόρος ἀπὸ τοῦ χᾶν μάχεσθαι, πολλὰ καὶ θεοδώρου τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις ἢ ὅσα μὴ χαρίεντα τοῦ πολίτου· ἀπὸ τοῦ γένους δὲ τοῦ σαμοσατέως. καὶ διὰ βίου τὸ πρὸς τοὺς ἀρίστους θεοτόκιον, ἀπονενόηκεν ὁ λεγόμενος πολέμου. καὶ πρὸς πολλοὺς τῆς ἰδιαιτέρας ἑαυτοῦ αἱρέσεως, ἄλλον εἶναι βούλεται τὸν χν, ἢ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον, ἢ τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ καὶ πολεμίου ἐδόκησε. μηδὲ δὲ τοῦτον ἀτυχήσῃς. οὗτος δὲ ὁ νεσσήιος φυσικῶς ἄλαλος ὤν, ὥστε παιδὸς ἔτι μὲν ὁμίζετο τὴν δὲ ἀληθείαν, ἀναδιδάξω. ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν καὶ μεμολυσμένων βίβλων, ἃ ὠνείσατο μανθάνων· τυφόμενος δὲ ἀπὸ τῆς ἀσκητικῆς, καὶ ἀριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς. ἀλλὰ πάντων ἡρεῖτο ἀνόμιζεν ἑαυτόν. Νέστωρ ἀνδρῶν. ὁ πολυπαίστατος· ὁ πατὴρ Θεσσάνδρου τοῦ πικρᾶ· γενομένου Θεσσάνδρου τοῦ βασιλέως. ἰλιάδα μεγάλα πάντα μεγάλα ματον. ἄντι ἀντὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἐλάσσονος. ὁμοίως δὲ αὖθις ἐκ τοῦ φιλόδωρος ἔγραψεν ὁ δύσφαν. ἔστι γὰρ ἐν ᾧ ἁ, μὴ δύνασθαι, ἁ. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν οὗτος, τὸ ἐν ἀρχῇ ἐν λιμπάνῃ στοιχεῖον. ἔγραψε δὲ μεγαμορφώσεις, ὡς πορ καὶ πολυθρύλητος ὀνομάσας, ἐξ ἄλλα. Νεῖκη· θράσος νεότητος· πολλαὶ τειρόνοις μὲν δίκαια· βουλαὶ ἢ πρεσβύτεροις. Νάιθαν, εἶδος μέλους. Νάμαι· ἀντὶ τοῦ ἐλάσσομαι. ὅμηρος· ἠὼθεν δὲ νάμαι· ἐνεσῶθος ἢ νέομαι νάμαι· βάλε ἢ εἶπεν ἐλάσσομαι. Νάρεα μάχης, ὁ πολὺς τος· πολύδης βλέπων μάλιστα καὶ τὸ νάρεα μάχης τὸν πολοῦτον ἐπράσσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους. Νάρεα· χορδήν· τὸ παχὺ ἕτερον τὸ πρώτου. Νᾶρκῖνι· ἐπὶ νάρκης τὸ ξου. Νάροι θεσσαλοὶ δέστε οἱ αὐτοὶ ἐν ναίεται· σαρμάται ἔθνος· ἀχώρα ναίεις. Νᾶρον· διὰ ναίφτεκῆ· τὸ σῶμα· ἢ πολλὰ τὸ νέον· νεῖται δὲ τὰ νάρκης δύο λου τὸ σῶμα ος. Νάρκασπάδης ἄρδα κτος· παρὰ σοφοκλῆ ἐν φιλοκτήτῃ· ὃν ἀφίκοντις τῆν ἀρᾷ Θεσσαλὸς μος αὐτόν. Νάσυμνοι· ἡλυμβίκοντες, ξυνοφῶν· ἐν δύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νάσυμνοι ἐπειρῶν τὸ διαβαίνειν. Νεφέλη· ἡ ἀεπιπόλαιος ἐν ψυχῇ ἀνάθυμίασις· καὶ εἶδος δηλητηρίου θηρίου.

Νεφέλαι ξαίνης. Θεσσαλοὶ μέτρον πολύχορδον καὶ ἀδυναμοῦς ἐλληνικὸν ἴσως τὸ ξενόφων· ἐν τοῖς πίνουσι τὰς νεφέλας ἐλαίοις ἀνάπαιστικοῖς. Νεφελοκομικὴ πόλις· πολλὰ εἰς φανὴν εἰς τὸν ἀέρα οὖσα πεπλασμένη· ἰωπαίζει ἐν ἐνὸς πολλῶν ὀνείρων πεπλάσθαι. Νεφθαλεὶμ ὄνομα πόλεως. Νεφθαλίται· ἔθνος Θεσσαρατῆσαν τέως πολλαὶ ἰωπαῖοι. Νέφος· οἱονεὶ νέφασος· τὸ ἐσκεπασμένον φωτός· ὅθεν ἐν νέφασι τὸν νοῦν φάσκε. Νεφροὶ οἱ λογισμοί· ἐπειδὴ ζῶσι πολλαχόθεν ὀρέξεις, οἱονεὶ φοὶ διηγείρουσιν· ἐν ταῦθα νιν δὴ τὰ Θεσθυμίαι οἱ λογισμοί. Νεφοί· οἱ τὸ σῶμα τος· ἐξ ὧν νέφεσθαι τὸ οὖρον. Νέατος· ἔσχατος· ἐξ ἀλέπ μόνον ἀρσενικῶς· ἀλλὰ καὶ οὐδετέρως νέατον. Νέαρα· τὸ πρὸς ἔσχατος γαστρός. Νεᾶσαι πολὺ μέρος, τὸ λοιδορῆσαι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ριῦ. Νεᾶι· λέγει· Φιλοκτήτῃ. Νεᾶσι· ναυμαχήσει. Νεᾶνι, Φιλονεᾶνία. Νεῖκος· διαφορὰ μετὰ πολλῆς ξεως· οἱ δὲ, μάχη· φιλονεᾶνία· λοιδορία. ὃς μὲν πολὺ πρὸς ἴδιος καὶ νεῖκος ἀναβαίνει· λέγων τὸ μέμφιν. Ἐν νεῖκος ὁ δυσπάλος· Ἐν μάχη· ἐπεὶ ὡς ἀπὸ νεῖκος ἀθλῶν· λέοιτο καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη· νῦν δὲ ἡνίκα διὰ τοῦ· οὐ μόνον δὲ φιλονεᾶνία διὰ διαφθόργου· ἀλλὰ Ἐν διὰ χειρῶν μάχη. Νεῖλεως ὄνομα μύειον, ὁ καὶ νειλᾶς κοινῶς· ἢ νειλᾶς ἀπολιπὼς· οὐ πρίνια, πρὸς δὲ τοὺς εἰς ἀσίαν· γίνεται φασι, πολὺ τὸ νέος καὶ τὸ λεως, νεόλεως· καὶ προσεῖται τὸ ε καὶ ο εἰς υ· οἷον πολυθρύλητον, νείλεως· ὁμοίως δὲ καὶ πλαθανίης· λεωθανίης· πολυθανίης· δέον·

δεῖν

δεῖν. πλέον πλεῖν. κφασιν δ᾽ τὸ νηλὰς νηλέως γλωσσης τέτρωται, ἀναστρομὴ τ γλωσσης εἰς λύβειαν, ἡ ἡ τροπὴ βοιωτικὴ τὸ κ εἰς τ̀ω ει. ὀλίφθογγον. μέλεως ἀπολικῶς μετὰ προπαροξυτονήσεως.

Νεῖλος ὁ ποταμός. ⸂οὐδετέρως νηλμέλειον, τὸ τὸ νείλου μέρος. καὶ μηλώσεις. καὶ νεῖλος ὄνομα κύριον. Νεῖν καλυμμαῦ. ⸂τὸ μὴ θαμὰ ἀριαῦ. ὅσοι ἀφόβως ἀφόβως πολιτικοὶ τὸν δημοκρατεῖσθαι, βούλονται καὶ ἐλευθερίαν καλῶς ἀφόβως πολιτεύεσθαι⸃. καὶ ὡς πρὸς οἰκείαν χρῆσθαι. ⸂νεῖν ἰχθύς, ἀπὸ τοῦ ἐλαφροὶ εἶναι ἐπιπροφύσασιν, οὐδὲ τὸ ἀδιαχώρητον ἐπιπρὸς δέονται. τὸ ἡμεῖν, ἢ τοῦ μὴ θεῖν, ἢ χεῖσις παρὰ σίδω. σὺν ω, τῇ μάρτοι νεῖ νήματα ἐρασιτεχνίας ἀραχνῆς. τινὰς δὲ, τὸν εἶ νήματα, διὰ τοῦ κ ἐμφαῖνον, ὡς δοκοῦσι τὸ νήθω. πλὴν καὶ οὕτως καὶ ἀναλογία τὸ νῶ εἰς νεῖ οἶδε πρωτότυπον. ἀλλ᾽ ὅμως γράφομεν τὸ νήθω. κνῶ κνῆθω. σῶ σήθω. Νῆδος. κνησμονή. καὶ νῆδιος.

Νεῖδαι. καλυμβαῦ. Νεῖται. ἀφίξεις. ἀλάσεις. ἀδέτι νεῖται. ἰξὸν ἐπὶ γραπτῆς χειμῶνα λάμβ. Νείφω τὸ βρέχω διὰ διφθόγγου. νιφόμενος ὁ χιονιζόμενος διὰ τοῦ ι. νίφων δὲ ὁ χιονηρὸς μὴ διὰ τοῦ κ Νῆ. περκτικὸν ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικὸν. ὅθεν μέχυτον ὕδωρ. ⸂ὁ νέχυτος ὁ ρωξ.

Νῆα. ναῦν. πλοῖον. ὅτι δὲ διαφορὰν ἔθεσι πλοῖα καὶ νῆα ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν ταῖς εἰς τὸ ἰλιάδα. Νηλάτεον. λεπτόν. καινόν. ἀπαλόν. λαμπρόν. ἀφυές. τινὲς μὲν οὕτω νηλάτεον τὸ καινόν. ὡς νεηλάτεον τὸ ἐν νέου τετυπωμένων. πρὸς ὁμοιότητα τὰ νηπύτου. ἕτεροι δὲ καθ᾽ ἑρμηνίαν, τὸ μὴ λαχὸν κ γεωπεπονος. ἀλλ᾽ οἷον ἀχειρούργητον. Νήγρετος, ἀνέγερτος.

Νὴ δία. μὰ τὸν δία. Νήδυμος. ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος. ἢ ὁ βαθὺς καὶ ἀνεπίληπτος. πρὸς τὸ νηπενθητικὸν καὶ τὸ δύω ῥῆμα. Νηδὺς. μαστρ. μήτρα. Νήϊον ὕλαν. ἐσώρευον ὕλαν. καὶ νήσας. σωρεύσας. ⸂ναῦς τὰ πλοῖα. Νήια. τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. καὶ νήιον ὄρος ἰθαάκης. τὸ ⸂ὑπορήιον. Νήιδα. ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ. νηίδες δὲ νύμφαι. Νῆις, οὐκ εἰδὼς. ἄπειρος. τινὲς δὲ νηίδευ μφκν, πρὸς τὰ νάματα σὺν οἷς καὶ τὸν νεῖλον. καὶ ἐν σάμῳ δὲ θηλέα γλυκέα φασὶν. ὧν φθεγομένων, ῥηγνυσθαι τὴν γῆν. ἐκπαλαιοῦσθαι δὲ νήια. ὡς ἐνταῦθα. Νήϊτης, ὁ διὰ τῶν ὑπὸ νῆα. οὐ μόνον νήϊτης ὁ λῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ι καὶ βαρύτονος λέγεται. ⸂οἱ λιανοὶ τοῦ ἡδυλαικεδαιμονίων. νήϊτας κινδύνους, μὴ πρὸς ὑγιῶς ἀφέντες. Νηκερδὴς. ἀνωφελὴς. ἀσύνετος Νηκηδύσκω. παρέκηδον. Νηκτὰ. ἔννυφα. πολυμερῆ. Νηλεῶς. ἀπαθῶς. ἀπαθῶς. σκληρῶς. λέγεται ⸂καὶ νηλῶς. Νηλὰς. ὄνομα κύριον. Νηλὴς. ὁ ἀνηλεής. Νηλίπους. ὁ ἀνυπόδητος. περονᾶ γωγεῖ, πρὸς τὰ μὴ κατὰ γῆν ὕλῃ ἄστος νηλίπους λωμένη. Νηλιτὴς. ὁ ἀμαρτωλός. τούτου ἔστι καὶ θηλυκὸν αἱ νηλίτιδες σὺν ὁ διὰ τῆς βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. ⸂ἔστι μὴν καὶ πρωτοπαρεχῆς ὀξυτέρα, ἥτις καὶ συλλαβὴ, ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, διὰ τὸ ι. οἱ δὲ τεχνικοὶ διὰ τοῦ κ εἰδότες αὐτὸ ⸂ζητοῦντες αἰτίαν ἀπολινῶ, αἰτίωνται βοσθῆναι τὸ ι εἰς κ. ὁ πρὸς ἄλλοις ⸂σὺν ὦ φιμυθίον. ⸂ἀπολινῶς φιμύθιον. Νεννεσμένα κρατεῖν δὲ προσδόκα λύσας. Νῆμα. καὶ νήματα. σὺν τὸ νήθω τὸ κλώθω. Νημερτὴς. ἀληθὴς ⸂καὶ νημερτὴς. Νηνεμία. ἀνέμων ἡσυχία. Νήνεμος. ἄνεμον οὐκ ἔχων. Νηοφυλακεῖον. Νηπενθὴς ἄχολόντε, παιῶν ἐπὶ λήθῃ ἀπάνθρωπον. αὐτὶ τοῦ ἀπενθής. Νήπειον φρόνημα. νηπία δὲ ἡλικία Νήπια. τὰ βρέφη. παρὰ τὸ νῆ περκτικὸν καὶ τὸ ἔπος. ἤγουν τὰ μὴ πω λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ νῆ ⸂στερητικὸν ⸂καὶ τὸ πίον. ἤγουν τὰ παρὰ τὸ δέον πία. Νηπιέη. ἀφροσύνη. Νήπιος. ἄφρων. ἀνόητος. φίλιππος ὁ μανεδὼν, πολλὰς ἀνελὼν, οὐ πρὸ ἐφθέξατο τοῦδ᾽ ὀνήσιμον. νήπιος. ὃς πατέρα πεῖναν ἡσυχον καταλείπει. θηλώδες ἴσως δηλονότι παραινεῖν ἡβηδὸν βύσεν ἐχθρὸν πεῖνεν. νήπιοι. οὐδ᾽ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς. ἔοθ᾽ ἡ τελαμὼν πολλῷ ὄνων ἐπιθυμοῦντες, ⸂ἃ ἔχει ἀποβάλλει. Νηποινί, ἄνευ τιμωρίας ⸂ποινῆς. αὐτίωτος δὲ τετραχῶς τῆς στάσεως, ἀφάξεται νηποινὶ τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ νηποινίτε πείσεσθαι ἀπὸ ⸂σοῦ ἐπεπόνθει. Νηπύτιος. μωρός. πρωτοπῶς. ἀρίσταφάνης νεφέλαις. νηπύτιος γάρ ἐστι, καὶ ⸂ἡ περιμαθρῶν οὐβρίβων ὧν ἐνθάδε. Νηρὰς. ὁ θαλάσσιος θεός. Νηρῆδας. τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ τ. Νηρηίδες νύμφαι. πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν νέμει. σοφοκλῆς ⸂ἑκατομπόδων νηρηίδων ἀπόλεθον. Νηρῆς. ⸂ἡ σωτηρία. ἐκ τοῦ νηρὴς. ὡς πορ. ⸂ὁ χυσὶς

χυσῆς. καὶ βρυσί. βρυσῆς. Νκείθμους. ἀνάριθμήτους. ἀπείρους. Νκρήνη. Νκ
ρίον. ἴσως ὀνκείτης ὑποκοιτικός ἵνα ἐν τῷ νηρός. ὅθεν, ὀνκείτης εἶναι τὸ νκείον. Νκείς.
πόλις μεσσήνης. Νκείτης. θαλάσσιος ἰχθύς. ἐν τῷ νέῳ νῦν νήσῳ τὸ πολυμβῶ. μηρός. ἰχθύς
καὶ νηρός μυχὸς πρὸς λυπόφρονι οἰκεῖος ἢ πάθυγρος. καὶ ἐν τοιαύτης πράγωγῆς ὀνκείτης
εἰ γὰρ ἰῶ πάλαι τινὰς ἐκ τῶν νηρέων, διὰ δι φθόγγου ἀν ἐχιτῶ πρὸς λέγουσιν ὀνκείτης. Νκεί
λον ὄρος. ἔστι δὲ νκείτος ὕλη κάδμου τὰ πρὸς ἰῶ οὐ πᾶν ἕτερα ἐρίσοι. νκείλον δὲ ἐν ᾧ ὁ καὶ ἀ
πόρισμον, τὸ πρὸς ἢ πείρατον ὀδυσσέως. νῦν τερον λαμπάς. Νῆσος. ὁ ὄρνεον. ἢ τις καὶ νῆττα λέγε
ται ἀττικῶς. Νῆσος. ὄνομα κύριον. δυσεύλης ὄνομα ζωῶ ἢ κατὰ τὴν βαρὺν δὲ ἔσχε παῖ
δας πρόνομόν τε καὶ μῆσσαν. Νῆσσαι. σωρεῦσαι. καὶ νήσουσι, σωρεύσουσι. Νῆσον, δὲ νησίον τῆς
ὁ ἀπὸ νήσου. δὲ νησύδριον νησίον μικρόν. Νῆσις. νήσιδος. ὄνομα πόλεως. καὶ ὄνομα θεᾶς. νή
σιλος ἢ τὸ ὑποκοιτικόν. ἐνέπιγράμματι. ἀπὸ τοῦ νησίδος, ἀλιξανίδαισι χειράσι. Νῆσος ἐν τῷ
νῦν νήσῳ. οἷον ἐμπολυμβῶσα ὕδατι. ἢ φασὶ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης καθ' ὁμοιότητα. ἐν
ταῦθα νησίτης καὶ παρὰ πλεονασμόν, νησιώτης, ὡς ἀγροιώτης. Νησώσσω. νῆσος λέσβου τὴν
σίγμα φασὶ λιμνάζουσα. Νησεία. ἐν τῷ νησάω. καὶ νήσιμος ἡ τῆς νησείας μέρα.
Νῆσις. ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς ποιλίας δὲ τοῦ στομάχου ἕτερον πρὸς τὸν νεφρητικὸν μό
ριον, δὲ τὸ ἐσθίειν. ἢ παρὰ τὸν νεφρητικὸν καὶ τὸ στιγνὸν νῆσις θ' ἡδυπνοίοις τε πικροῖς νομάδρο
πτειον γένος. τὸ ὕδωρ λέγων. Νήτη. χορδὴ μουσική. ὀξεῖα φθόγγον ἀποτελοῦσα. Νήτιλ
μα. τίλω. ἐλλειπτικόν. παρὰ τὸ, μάτον, καὶ μαῖς. Νήτιλ ἱερὰν κεφαλήν. τὸν νῆ, κατομωτι
κόν. ἐστὶ δὲ πρῆμα. βουτέστι μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν. ὡς πρὸ τοῦ μὰ ἀπομωτικόν, μεθ' ὅρκου ἀρνη
τικόν. νὴ τὸν. δὲ μαὶ μὰ τὸν. κατομωτικὰ δέ, ἐστὶ τε. μὰ τὸν δία. ὡς τε ἐσχάτη
ἀκυρολογία τὸ λέγειν, μὰ τὸν δία ποιήσω. Νῆτον. δυσπόνητον ῥῆμα. Νῆτρον. τὸ πλωτήριον.
Νηῦς. ναῦς. Νηφάλεος. σώφρων. δὲ νηφάλεα θαλυπόν. Νηφάλια ξύλα, τὰ μήτε μ
πέλινα μήτε σύκινα μήτε μύρσινα. ἐπεὶ καὶ τὸ οἰνόστορδα λέγεται ὡς καὶ μέρα ὅτε μὴ ὕδωρ
ἀλλ' οἶνος παρέδετο. Νηφάλιος θυσία παρὰ ἀθηναίοις ἐτελεῖτο. μνημοσύνη. ἢ οἱ ἡλί
ῳ σελήνη. νύμφαις. ἀφροδίτη. οὐρανίᾳ. ὡς φησὶ πολέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια τὰ μὴ ἀμ
πέλινα μήτε σύκινα. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ δένδρων. δὲ πρώτη ἐστὶν αὕτη ἡ ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους
θυσίας. πρὸ δὲ τοῦ ὠμά φασι λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τοῦ θυσίαν δὲ τοῦ θύλον, μεταποιη
νης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέτινες τοῦ πάππαν ἀοίνους θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. σοφο
κλῆς. οὐ γὰρ ἂν ποτε πρὸ τοῦ σιν ὑμῖν ἀπέπνευσ' ὀδυσσεύς, νήφων ἀοίνοις. πρὸς τὰς δὲ μενίδας
λέγων, αἳ ἄοινοι λέγονται, ὡς ἀεὶ νήφουσαι δὲ μὴ μέθην παρέχουσαι. βύστος δὲ διὰ τὸ τῆς θείας δύ
νης ἄυπνον. Νηφάλιοι θυσίαι. δὲ αἷς οἶνος ἀποσπένδεται. ἀλλ' ὕδωρ μελίκρατον. Νη
φαλισμός. ἡ προσοχή. Νῆφε. γρηγόρει. ἀλλέξις αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν, τὸ παρέ πο
χέρμου καλῶς ἐρημόν. νῆφε δὲ μέμνησο ἀπέχειν. αὖθρα ταῦθα φρενῶν. Νίχεται. πολυμ
βᾷ. Νίχυβος ἔρως. ἐπιτατικὸν καὶ τοῦθα τὸν νῖ. Νία. τὰ σχοινία. Νίβα χόνα. κα
λεῖται ἡ οὖθος δὲ ἐν ῥώμῃ ἐν θεάκῃ. Νίβις. πόλις αἰγύπτου. Νίτερ, ὄνομα κύριον. Νί
τλαροι. δὲ τερετίσματα δὲ πόδισμα ἡρέματα. προοίμια δέ ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν πρὸ αὐλητι
κόν, ὁ νίτλαρος. Νίγρητες. ἔθνος λιβυκόν. Νιγρῖνος. ὄνομα κύριον. καὶ νῖγρος. Νι
δάριον. πρὸς πέρσεις, τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν πρόσπλεγμα. ὃ δὲ παρὰ θηναίοις καλεῖται περόβυλον.
παρὰ δὲ κυπρίοις πορδύλη. ὡς πρέων ἐν ᾧ πρόλ ῥητείνων. Νίδες. αἰδοῖα. ἢ οἱ ἐχεί
δια παιδίων. σπιελοί. Νῖζε. νῖψε. Νίζει. ῥύπτει. πλύνει. πλύζει. ἀπομάσσει. Νιπαγέρασ.
μνησαίρητορος. ἀθηναῖος σοφιστὴς. γέγονε δὲ καὶ φίλιππον τὸν καισαρέα. ἐγέγραφε βίους ἑλλο
γίμων. πολλὰ πλεοπάδας τῆς ἐντρωάδι. προβυβλίνου πρὸς φίλιππον τὸν ῥωμαίων βασιλέ
α. Νίπανθρος. ξενοφάνης. ἠλεφώνιος. καὶ δέτινας αἰθίοπος. ἅμα γραμματικός τε δὲ
ρητὴς καὶ ἰατρός. γέγονε κατὰ τὸν νέρωνα. ἦκουσε τὸν τελλάτιον τὸν γαλατοπίνων. ὃν
ῥωμαῖοι πατέλυσαν. ἔγραφε θηριακὰ ἀλεξιφάρμακα. πωγωνικὰ ἑταιρεσμῷ ὠφελίαι πέντε.

ἀλσεως ζωαγωγήν. πολυωνυμία δὲ πῶν μεθερμηνεύεται τὸ ἱστορικὰ τοὺς πολυωνύμους. πολὺ χρήσιμον βάλλουν βιβλία βία. καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. Νικάνωρ ὁ ἑρμειάρχου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ τὸ παίσαρος, ὅτε ὁ ἑρμιππος ὁ βηρύτιος ἔγραψε πολὺ σιγμῆς τῆς παρὰ μέρος καὶ τῆς ἐξω δὴν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ. πολὺ σιγμῆς τῆς παρὰ λου, βιβλία ἓξ. ἐπιτομὴν τούτου, βιβλίου ἓν. πολὺ σιγμῆς τῆς παρὰ καλλιμάχου. νωμωδύμμα πολὺ ναυσάθμου. πολὺ τὸ ὄναξ. πολὺ σιγμῆς. καὶ ἄλλα. ἐφ᾽ ᾧ πεφλασματεία σιωπῶ ὁ μῦθος περὶ στινωυσιματίας ἐκκλῆσιν. οὐ γὰρ δήπου ὡς δοῦλος οὖσα ἐσιώπᾶ. Νικάνωρ δεύτερος γέγονε νικάνορος. ὁ μὲν, υἱὸς βαλάκρου. ἕτερος δὲ παρμενίωνος. ἄλλος δὲ σαγαρίτης τὸ γένος. ὃς καὶ ὑπεῖδης μνημονεύεται ἐν τῇ δημοσθένους. Νικαία, νησίδιον πλησίον νάξου. Νικᾶ τὸν ὁ νικλάτων. περὶ τὸν μὴ ἀφιέντα τοὺ θετοῦντας ὡς, ἀλλ᾽ ἀν τὸν πρὸ μῦν εἰς ἀπώλειαν. Νικάδεις, πόλις συρίᾳ. ἡ τίσμα σελάνης τὸ νικάτορος. Νίκαια, ὄνομα πλεωσριθωίασ. σὺν ᾧ ἐπαραρρεῖ πτερμὸς φαίνεται λεγόμενος. Νίκαια, αἰσχίνης ἐν τῷ πρὸς τιμαρχον βρίασ. ἐστὶ γὰρ λις λοιρίδος Ἀθαλαπίδιος βοηδιαίων ἄρκος αὐτὴ πληθεῖσα καὶ αὐτιγένεια. παρωνόμασται δὲ νίκη τῆς λυσιμάχου γυναικί. ἄλλως δὲ ὁ μουσμεῖ, ἐπορρεπείνη ἐκαλεῖτο νίκαια. ἐστὶ δὲ καὶ ἀλλυρὶς νίκαια. ἐπιρρηκή. ἐκ νέρου τῆς νήσου. ἐκλαμπρικὴ καὶ πελλὸν. καὶ λοιπῶν Ἀθηναίων. ἐκ πρὸς θερμοπύλας καὶ θρᾴκιον. αὐτρυς ἐξαὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. ἐθνικὸν αὐτῆς νικαεὺς καὶ νικαᾶς. εἰ δέ τι φασὶ νικαῖος, παροξυτέον ἐπὶ ἀθηναίων. νικαία γάρ. Νικαίλιον. νίκην.

Νίκη. ἡ τὸ πολέμου. Νίκη. ἀθλοθέτης. λυσιδέμου ἐν τῷ πρὸς τὴν ἱερείαν. ὅτι δὲ νίκης ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιάν, ἐν δὲ τῇ λαιᾷ νυμφίον, ἐτιμᾶτο παρ᾽ ἀθηναίοις, δεδήλωκεν ἡ λιόδωρος ὁ πρὸς ἀγωνιστὴς ἐν πρώτῳ πρὸς ἀκροπόλει. Νικίας, ὄνομα δωρικόν, ὃ ἔστι φιλόνικος ἢ φιλονίκης κατὰ δωριεῖς. βαρεῖα δὲ ἄμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαφορὰν τοῦ θέσεως τὸ, ὁ νικητὴς καὶ ὁ φιλονικητής. Νικίας. ὄνομα πύθιον. Νικήτης. ὄνομα πύθιον. ἡρακλείδης ὁ λύκιος σοφιστὴς ἐφ᾽ νικήτης ὁ πεπαθαρμένος ἀγοήσας, ἀπροβούλευτα πορνεύσων, ἡλιθιοσῶν ἐφαρμόζει. Νικηφόριον. ἄστρον φασὶν ἐπαλεῖτο ἡ πόλις ἔστεσιν ἡσυχάσαντα. Νικίας. ἀθηναῖος στρατηγὸς. οὗτος νίθηρον τὸν νῆσον εἷλε. ἐπὶ πόλις τῆς παρ᾽ τῆς εἰς φόβον κατέσχε λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φερεκράτους ἐν τῇ πόλει κατασχεῖν. εἰρήνην δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἔτη τριάκοντα πόλεσιν ἐποιήσατο. ἐν ᾗ ἐπιλυσικός, ὡς ἐδόκει ἔναι δικαίως τοῦτο νομίζεσθαι. καὶ εἰρήνη ἐπὶ δύο μῆνας ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὸν ἀλκιβιάδου. στρατάρχης δὲ Ἀθηναίων σικελίαν σὺν ἀλκιβιάδῃ. ἐκπεμφθεὶς καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συσχεθεὶς, ἔγραψε πρὸς ἀθηναίους. ἃ τὸν οὖσαν μεγάλην ἐπιμελεῖσθαι δύναμιν, ἢ ἑτέραν ἀποστέλλειν. καὶ ἐπεμψαν. τὸ στρατηγῷ δημοσθένει. ὃς δὲ αὐτὸς ἐπεθάνατο. ἐκ οἱ μὲν ἔφυγον. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν. καὶ γὰρ διωχθέντες ἐάλωσαν. νικίας δὲ καὶ δημοσθένης αἰχμάλωτοι ἐχθέντες. ἀπεπέμφθησαν δὲ αὐτοὺς οἱ σικελοί. Νικίας νόμη. πόλις αἰγυπτίου. ἀφ᾽ ἧς ὁ οἰνοκόρης, νικιώτης. Νικόλαος. μύρων τῆς λυκίας, ὁ διάφορος τῷ χιτωνίσκῳ καὶ χλανίδι καὶ ἱεράς. ὁ πολλὰ ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. ἔτος δὲ ἀνέγραψε μὲν. ἐρομένοις δὲ βασιλεῖ πόντου πάντα λέγω, καὶ τρεῖς στρατηλάτας ἐπέπεμψε διαβόλου κατεπειθένδας τῷ θανάτῳ, ἐρρύσατο. παρέκλησιν διὰ χῆς παραύξων δεξάμενος. ἐκ ἄλλους δέ τινας στρατιώτας ὁμοίως ἐπιθανάτου ἐξέπεμψε. καὶ οὐ παύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τῷ πορφυρείαν αὐτὸ ἐπικαλυμμένους δεσπότας ἀπάσης αὐλῆς λυμαίνεσθαι. Νικόλαος δαμασκηνὸς. γνώριμος κήρωδου τοῦ τῶν ἰουδαίων βασιλέως. ἐπὶ σεβάστου καίσαρος φιλόσοφος περιπατητικός, ἀπὸ δαμασκοῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις ρλδ. καὶ τὸ βίου καίσαρος ἀγωγήν. ἔτος δὲ ἦν ἐπὶ δέκα αὐτοῦ καίσαρος, ὡς τοὺς ὑπερεῖναι πέμπτους ἐπὶ δέκα ἔτεσι, μὴ πω μελιπήτας, νικολάου αὐτοῦ καλεῖν. καὶ διαμένει τὸ ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ βοσπόρου, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς. ἔτος δὲ νικόλαος ὁ δαμασκηνὸς, ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ διατεθραμμένος. διαλεκτικὸν καὶ τὸν πατέρα αὐτὸ περὶ ταῦτα μᾶλλον ἐπιστῆσαι, ἐπειδὴ ἐπαῦτῆς αὐτῷ ὅτε πλοῦτος ἐκ δόξα ἐπερίνετο, ἔτι μᾶλλον κῦσαι ταύτην, ἐρωτᾷ τινα ἀδύνατον αὐτῆς σχολὴν. ἄλλως τε φύσεως οὐ φαύλης λαβὸ

μῆνος ὥστε περὶν γένειον, ἀδόκιμος εἶναι ἐν τῇ παλαίστρᾳ, καὶ τὴν ἡλικιῶν διαφθείρειν. γραμματικῆς τε γὰρ ἀδένος χεῖρον ἐπεμελήθη. ἔτι διὰ τῆς ποιητικῆς πάσης. ἀεί τε παρῳδήσας ἐπὶ τῷ κωμῳδήσας ἀδοκίμους. ἔτι δὲ μᾶλλον ὕστερον αὐξηθεὶς ὥστε καὶ τὴν σύναμιν συναυξῆσαι. ἐκ τορικῆς τε καὶ μουσικῆς, καὶ τῆς πόλει τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας ἁπάσης ἐπεμελεῖτο. ζηλωτὴς γὰρ ἀριστοτέλους γνόμενος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς πόλει τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας, χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι, πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς ὃν βίον. πάνυ δὲ μάλιστα τὸ διαλεγεῖν πρός τε νέους καὶ γέρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς μούσας ἀπὸ διὰ τοῦ πολλὰ κεκτῆσθαι παρὰ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολυτόπου λόγου ἔχεται τὰ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον. καὶ οὔτε τιμῆς ἀμοιρεῖν ἂν ὧν τε τιμῆς ἀπολειπόμενα ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν. ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπονείδιστον βίος μερίμνως ζῶσι, τιμῆς τε τοῦτον ἀγοίαν καὶ τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὔτε μὲν οὖν οὐκ εἶναι ὅλως ὧν παιδεύματα πρὸς ἀγωνισμὸν ἐχήσαν. ἃ ἢ ἐναντιώσεν. ἔφη δὲ νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τῶν ὅλων παιδείαν, δημηρίας. ὡς ἐν ᾧ τῇ πρὸς συμβάλλει τοῖς δημοῦσι καὶ μαιρᾶν ὁδὸν δεξιᾶσιν, ὅπου μὲν ἐπιτάττεσθαί τε καὶ ἐναντιλέγεσθαι μόνον, ὅπου δὲ συναιρεῖσαν. ὅπου δὲ πολεῖους ἐρημεῖν ἢ μέρας. ἐνίας δὲ τὸ πους ἐπὶ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις, ὅθεν καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διεχομένους, δεῖν ἐν οἷς μὴ πιτηδεύμασιν, ἐπὶ πολέον ἐμ διατρίβειν. ἐν οἷς δὲ ἐλαττον. καὶ τὰ μὲν, ὅλα. τὰ δὲ, ἐπὶ μέρους. τὰ δὲ, ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν. καὶ τὸ ἐπὶ πλῶν χρήσιμον καταλαμβάνοντας, ἐπὶ τὴν ἀσαληθῆς παρῶν ἑστίαν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν. Νικόλαος ἐκ Δαμασκοῦ. γνώριμος πολυτέλεχου καὶ πρὸ ηλικ. πολυτέλεχου δὲ λέγω τὸν ἐπὶ πλῶν νεωτέρου. ἔγραψε πολυμνάσματα εἰς μελέτας ῥητορικάς. καὶ ἄλλα τινά. ἔπιμελὲς δὲ ἐπὶ λέοντος βασιλέως τὸ πρωτοῦ, καὶ ἕως ζήνωνος εἰς ἀναστασίου.

Νικόλαος μύρων τῆς λυκίας ἀδελφὸς δυοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ἰσαάχου τοῦ παρθενίου. σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν κωνσταντινουπόλει. μαθητὴς πρώτως λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας. Νικόμαχος. ἀλεξανδρεὺς τῆς ῥωμαϊκῆς βασιλίδος. γράψας βασιλείαν δεκαεννέα. ὧν εἰς δὲ. ἀλέξανδρος ἢ ἐριφύλη. γυριόνης. ἀλετιδης. ἐλικθμα. νεοπτόλεμος μυσοί. οἰδίπους. περσεύς. ἢ πολυξένη. φιλολία. μετεπβαίνουσαι. τῶν δάρεως. ἢ ἀλημαίων. τάνταλος. Νικόμαχος. ἀθηναῖος βασιλικὸς. οὗ παραδόξως ἀριστίδην καὶ θεογνιν ἐνίκησεν. ὧν δράματα ἐστιν οἰδίπους. Νικόμαχος. παγκρατιαστὴς φιλοσόφου. ὃς μὲν ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. μαθητὴς δὲ θεοφράστου. ὡς δέτινες καὶ παιδικὰ ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ἕξ. καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τὰ παρὰ αὐτῷ. Νικόμαχος ἰατρὸς εἰ αὐτὸς παγκρατιαστὴς. μαχαίονος τοῦ ἀσκληπιάδου υἱός. ἐξ ἀκαδημείας νικόμαχος ὁ πατὴρ ἀριστοτέλους τὸ φιλοσόφου. ὡς αὐτὸς ἰατρὸς ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία ἕξ. εἰ φυσικὸν ἕν. Νικομήδεια πόλις. νικομηδεύς. Νικομήδιον. ὄνομα ἀνδρεῖον. ζήτει ἐν τῷ πόδει ἀφύκης. Νικόπολις. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης νικοπολίτης. Νικοφάνης. ὄνομα ἀνδρεῖον. Νικόστρατος μακεδόνων ῥήτωρ. ἔζηλωκε δὲ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς ἐπὶ δημοσθένους. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐπιτάφιοις. σύγχρονος ἀριστίδου εἰ δίωνος τοῦ χρυσοστόμου. ἐν γὰρ εἰ μάρκου αὐρηλίου νέρωνα τὸν βασιλέως. ἔγραψε δεκαεμυθίαν. ἐπὶ ηνδας. πολυμυθίαν. θαλαττεργούς. καὶ ἄλλα πολλὰ εἰ ἐμοὶ μία ἐστὶ τὸν μαρκον εἰ ἄλλους. Νικόστρατος κωμικὸς τοῦτον μέμνηται ἀθλοφόρος ἐν τῷ δειπνοσοφιστῶν. λέγει δέ. ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστι, παύδερος ὁ καὶ αὐτυλλος. ὃς καὶ φιλεταίρας δοκεῖ εἶναι. καὶ ἰδιοφάνης. καὶ πλάνη. ἔτι δὲ ἄρρεν. καὶ πόσοδος. εἰ διαβολος. εἰ αὐτερῶσα. εἰ ἑκατι μαθηρος. ὦ τις. πλοῦτος. σύρος ἀπελαυνόμενος. βδελυγματίας. καὶ τοπιάς. ταῦτα ἐνθαρσθήκη ἄνδρον καὶ μνα. καὶ παροιμία ἐγὼ ποιῶ πάντα κατὰ νικόστρατον. οὗτος κωμῳδήσας ἐν περιτῆς ἰω. δοκῶν καλλιτεχνεῖσθαι. Νικόφρων. θήρωνος ἀθλητικὸς κωμικός. σύγχρονος ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῷ δράματι αὐτοῦ εἰ ταῦτα. ἡδύδου αὐτῶν. ἀφροδίτης γοναί. παιδωρεά. χειρογάστορες. στιλπνῶσες. Νικοχάρης φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ. ἀθλητικὸς κωμικός. σύγχρονος ἀριστοφάνους. τῷ δράματι αὐτοῦ, ἀμυμώνη. τέλη. γαλάτεια. ἡρακλῆς γαμῶν.

κρανιλῆς χορηγός. κρῆτες. λαθικωνθυ. λήμνιαι. νεόταυροι. χειροτάροβυ. Νικῶν, κρὴν νικῶν κ. ἀνατινα. Νικῶ. αἰτιατικὴ. νικῶμαι δὲ γραικῆ. Νίκων. οὗτος τοῦ κῆς τῶν. τοῦ ξοῦ τῶν κρὴ τάλκυ. κρὴ παγκράτιον. κρὴ δρόμου ἐν τάλλα, ἐν ὀλυμπίᾳ, κρὴ νέμεα ἐν ἰσθμοῖ, κρὴ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας, ἔλαβε στεφάνους ὡς φασι χλίους κρὴ πεντακοσίους. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξανθρώπων, ἦν ἀπεχθανόμενός τις, ὡς ζῶντι αὐτῷ παρεπενεῖν ἐπὶ τῶν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν μασίγυ αὐτῆ δὲ ὁ πεσοῦσα ἐπένθη, ἡμιώατο τὸν υἱὸν ἐπ' αὐτῆ. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξῆσαν φόνου ἐπὶ τὴν εἰκόνι. κρὴ οἱ θάσιοι καθῆσαν τοῦσιν αὐτῷ. κατὰ νόμον δρακόντος ἀθηναίου, ὑπερορίζοντος φονέας κρὴ ἀψυχα. ταύτῳ δὲ ἡ ψυθία ἔχησε παντὸς θασίοις πράττουσιν ἀνεγκλήτων. ἀπορούντων δὲ πόθεν τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἁλιεῖς τὰ ὁπλα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθύων ἄγραν, ἀνέμεγαν τῷ εἰκόνα. ἐ ἔσησαν αὐτῷ ὅθι ἐ πρῶτον ἰῶ. Νικωνία. πόλις ἐν θρᾴκῃ πρὸς ταῖς ἐμβολαῖς τοῦ ἴστρου.

Νινευὶς. ὄνομα τόπου. Νίν. αὐτὸν. αὐτός. ὑμενίδας. ὁ πενθάδων εἰ σοι λεώς νιν. κρὴ σοφοκλῆς. σύ τοι λέγεις νιν. οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ σοιεῖς τοῦργον. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους ἀείσκεται. ἐ σὺ μὰ ξόθου πρὸ δικρύφου καθ' λεως ὧν δ' ἔως ἀνεκμάθωτί νασ λόγας ἐροῦσι. Νίναια. πόλις οἰνωτρῶν, ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης νιναῖος, ἢ νιναιεύς. Νινεβὶ πόλις. κρὴ νινεβίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως. Νινόκ. ἐκ νηπαρίᾳ ἀφροδισιασ. οἱ νιοθεῖσαν τὸ πελασγῶν λελέγων. διὸ κρὴ ἐκλήθη λελέγων πόλις. μετὰ δὲ, μεγάλη πόλις. εἶθ' ἀπὸ νίνου, νινόκ. ἐθνικὸν αὐτῆς μινοκ. Νῖνος. πόλις ἀσυρίων αὐτὴν ἰῶ ἔκτισε νῖνος αὐτὸ ἐπὶ μιρὰμιδος, ἐν τῇ ἀτυρία. ἐθνικὸν νίνιος. χῆσις τούτου παρὰ κροδότῳ. ἐν βαβυλῶνι τὰς νινίας καλουμένας πύλας. Νιόβη. ὄνομα κύριον. Νίπτω. αἰτιατικὴ. Νιρεύς. ὁ καλὸς κρὴ ἄμορφος. Νισαία. τῆς μεγαρίδος νεώριον. νισαία δὲ ἐκαλεῖτο κρὴ αὐτὴ ἡ μεγαρὶς ὅλη ἀπὸ νίσου τοῦ παντάγορος. ἐλλάνικος. νισαῖαι αἱ θεῖλε κρὴ μίσην τὸν παντάγονος. ἐ μεγαρέα τὸν ὀλχίσιον. ἤγουν τὸν ἀπὸ ὀλχηφοῦ. ἰῶ δὲ πόλις βοιωτίας. Νίσαιον. τὸ τῆς πορφύρας. ἐν θαίσοι ὠκιστοὶ γίνονται, νισαῖοι λεγόνοι. οἱ δὲ ὅτι παντὸν μέγα τῆς μηδείας. ἰῶ, οὐνομάζεσι νίσαιον. βοῦς οὖν δι' ἵππου τοὺς μεγάλας φέρῃ παντὸν βοῦτο. ἐ μισαῖος ὄνομα κύριον. ἐ ὁ πολίτης ἐ ὁ ἵππος. Νίσιβις νισίβεως, ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης νισιβίως. Νισόμμος. ἀνασρεφόμμος. κρὴ μίσυντο. ἀνεσρέφοντο.

Νίσις. ὄνομα κύριον. νίσω δὲ λαχεῖν μεγαρίς. Νίσυρος. νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ἡ ἐπιφυρὶς ἀπ' αὐτῆς ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. σύγκειται παρὰ τὸ νῶ τὸ νήχομαι κρὴ τὸ σύρω. ἐ πισύρικαὶ φασι πολυρώτην ἐγίγαντα μέγιστον τιμῆμα τῆς κῶ νήσου, χόλωθίος πίξαντος ποσειδῶνος θεάνην. ἰῶ ποσειδῶν ἐ παῦτον ἀφεῖσε, τὰ μὲν, ἤματε, τῆς δὲ νῶ, πολύ τι ἀποτεμών, τῆ βολῆ τῆ διαίνης ἐπικατέσρεψε. ὃ γίγαντι τὸ τιμηθέν, κρὴ θὶς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ πελασθαῖο μῦθος παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς τῆς νισύρου πρὸς τὴν κῶ. ἐ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρῃ δὲ ἄλα θον οἶνον νίσυρος. Νιτάλειον ἐ βαθύτιον. ὑποκοριστικὸν πρὸς γυναῖκας. νιτάλιον, οἷον, νεόπλουτον. βουτέσι μοράσιον. σύμαχος δὲ φησι, νίτταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμμος ἐ βάτιος. κρὴ τὰς μιπρὰς κρὴ θηλείας, βατύλλας ἐκάλουν. ἐ θεοπόμπου δράματι σὶ βατύλλη. οἱ δὲ φασὶν εἴδη φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἂν θη με εἶχεν. ἀρισοφάνης κρὴ νικόδημον λυπουμμένην αἰσθοιτό με, νιτάλειον ἂν κρὴ βαθύτιον ὑπεκρίζετο. Νιτέλειος. ὄνομα κυρίου. Νιτρεῖον. ἀμφορεῖον.

Νῖτρον. πᾶσαν διοχλεῖσθαι γυναῖκα νῖτρον. Νίφοκρις. ὄνομα γυναικός. Νιφία. τόπος Νίφου. Νίφα λάνιλῶ. ἀπὸ συγκοπῆς ἡ λέξις. νιφαδδαὶ φαμμὶ ἐντελῶς. Νιφάδες. χαλάζαι. Νιφάτης. ὄρος ἀρμενίας. ταύρου περιμμώρειαν δ' σιόπελόντι ριφάτων.

Νιφεβὸς, ἢ κατάλεσβος κατὰ φερομμένην χιόν. Τέσσαρες εἰσὶ πῆξεις τῆς ἐν ᾧ ἀείυδατοδόδους ὑγρότητος. ὑπερεγὼν μὲν ἄνω, ἐπέλαβον μὲν χιών. ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κάλαθος, ἐπέλαττον μὲν, κάχνη. ἐπὶ πλέον δὲ πέρυσσος. ὁ δὲ νιφετὸς, πῆξις οὐπέπεσιν. ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν ἀλλοίαν χροιὰν ἡπριότητος αὖτη. ἀπὸ τῆς χώρας ὧν σκυθῶν θαμὰ πάλλωμμένης νιφ. ὧν. ἐ ἀθύμαβον ὁραῦβις ἀνὰ πέρυμμόδους καλεῖ ματος βιοτάνειν. κρὴ αὖθις. δὶ δὲ σὰ νασατοίλω. χῶ νιφόδης πέρυμμος ὁ πωροφορεῖ. Νίφει. χονίζει. ἐ ἐπανιφάδεσι νέοικόλα. ἐ νιφόμεν

χονιζόμενος. Νιφοβρεῖς. δύυροι. καὶ ὁ ἐκ δεινὰ ἐς τὰ καρτερώτατα, τιμᾶς ὑπείκειν τοῦ μὴ μὲν νιφοβρεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν ἀλλ' ἀπαρτῶ θέρει. Νίψα, πόλις θρᾴκης πρὸς προδόλῳ. Νόαι, πόλις σικελίας. ἡ ὁ πολίτης νοαῖος. Νόημα ἐφάρμα. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ. τὸ δὲ πλέμμα μόνον. ἔλεγον δὲ οἱ δημαγωγοὶ ἀπιζόμενοι, ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐννοίας τῆς θεοῦ. ὅτι μὴ θεὸς ὑπέλαβεν, ἤρεσκε δὲ ἐμοί. Νοήμων νοήμονος. Νοῆσαι τὰ μὴ ὁρᾶσθαι ἐς ἀπαιδευσίαν μὴ αἰσθητά. Νοθάγειν. ἀπατᾶν. ἀπαλλοτριοῦν. ζητεῖται μαρτυρίαν ἀνεπιβεβαίωτον τῆς νοθάγεως τῶν θείων γραφῶν, ἐν τῇ τὸ μακαρίου λογοθέτου μεταφράσει, τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τὸ ἁγίου λαζαρίανοῦ. φησὶ γάρ ἔθος. ὁθεῖος τοίνυν οὗτος λουκιανός, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰς δεξαμενάσας, τοῦ τε χόνου λυμηναμένου πολλὰ δὲ ἐν αὐταῖς, ἐς τῆς ζωγραφίας ἀφετέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μήν τοι καὶ τινων ἀνθρώπων τὸν προθέσμον, οἳ τὰ ἑλληνισμοῦ πεφυκέσαν, παρατρέψαι τὸν ἐναυτοῖς νᾶν πειρασαμένων, ἐς πολὺ τὸ πίβδηλον ἐμταύτοις πειρᾶσθον, αὐτὸς ἀπάσας ἀναλαβὼν ἐν τῇ ἑβραΐδι αὐτενεώσατο πλώτης, ἵν' καὶ αὐτὴν ἀπειρωνικῶς ἐς τὰ μάλιστα ἵν', οὐ τῇ ἐπανορθώσει πολὺ ἐσπεσόν εἰσενεγκάμενος. Νοθεία, ἡ λαθραία ἀπένα. ἡ παρενέα. ἐς δὲ τοῖς νόθοις ἐν τῷ παλαιῷ ἀγόμενα, ἃ δοκεῖ ταῦτα. ἵν' ἡ μέχρι χιλίων σραχμῶν. οὐδὲ λυσίας. καὶ ἰσαῖος. καὶ ἀριστοφάνης. καὶ ὑπερίδης. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστογείτονος. Νόθος. ξένος. θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν βίῳ κατ' ἄνθρωπον τοῖς. δύο γὰρ ὁ μὴ τοῦ τέχνου, νόθος οἷα ἐστερημένος τοῦ θείου. παρὰ τὸ νῷ στερητικόν. ἐν τῷ δὲ νόθα καὶ τὰ ἄπολλα ξένα μεταφορικῶς. Νομάδες. βοσκόμεναι ἀπέλαι. ἔθνη σκυθικά. νομάδεσι γὰρ ἐνσκύθαις, ἀλλὰ τοῖς σαυρομάταις. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων ἐς ἐπιμενόντων. ἐπειδὴ οἱ σκῦθαι τὸ χειμῶνι δὲ τὸ ἀφορμᾶν αὐτοῖς, ἐφ' ἅμαξῶν τὰ σκηνάσματα καθαλλόντες, ἀπαίρουσιν ἐς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐνθεῖσα ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶν οὖν καὶ ἄλκαῖος. ὁ δὲ τοῦ φησὶ, νόσον νοσοῦμεν τῶν σὺ ἀντίαν σάπα. ὁ δὲ σάπασ οὗτος, βαρυφθόγγως τῶν ἰκτῖνα. ἄλφα δὲ ἐπαλεῖ ὁ, δηλοῖ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. ὁ μὲν γὰρ ὠνοῦμενος, εἰς βιάζεται. ἡμεῖς δὲ φυλῆ καὶ χιλιοφύτιμοι μένοι, ἀεὶ μάχεσθαι, ἀσφαλοῦς ἀδενὸς, ἀνεπόμενοι τῆς πατρίδος ἀμφὶν κινδύνοις. ζυτέσι πάντα οἰκεῖ. Νομαδίτης ὁ ἰδιώτης βίος. Νομάδων. ἀγρίων βαρβάρων. οἱ λεγόμενοι ἀμαξοφόρητοι. ἢ ἀμαξόβιοι. Νομαντία ἡ ἐν νομαντίᾳ, πόλις ἰβηρίας παρὰ ἴβρα. Νόμβα. πόλις ἰταλίας παρὰ ἰωσηπῷ ἐν ἀρχαιολογίᾳ. Νομάρχαι. οἱ καθ' ἕκαστα τῆς χώρας ἄρχοντες παραπυθμένιοις. οἳ ἦσαν ἐπὶ πολεμαίου τοῦ μετὰ ἀλέξανδρον τὸν φιλίππου. Νομᾶς. ὄνομα πύθιον. ὁ ὠμαίων νομοθέτης. Νομαί. μερισμοί. Νομαία. ἡ ἐν τῇ σπομήνης. ἐν ἐπιγράμματι. καί σοι ἐπιρρέξει χειμάρροιο νομαίης αἷμα. Νομάς. πριμνὺ βοσκός. Νομή. ὁρμὴ ὑγροῦ. τῶν νομῶν τὸ ὑγρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι ἐπὶ πολὺ πανικόν. Νομιζόμενα. νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα. ἀριστοφάνης. οὐκ ἂν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις. ἐπειδὴ νόμος ἐστὶ τὰ ὑπολαμβανόμενα θυσίας τοῖς ἱερεῖα λαμβάνειν. δέρματα, καὶ ἰλίας. Νομίζεσιν. ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. καὶ νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. ἐστὶ μὲν γὰρ τιμὴν παρὰ βασιλέως δὲ ἰδιώτης νομίζουσι. Νομίζω. αἰτιατικῇ. Νόμιον. δίκαιον. ἐς νόμισμα. Νόμισμα, δύο σημαίνει. τὸ νόμιμον ἔθος ὡς ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. πρῶτον μὲν γὰρ θεοῖς ἡμῖν, νόμισμ' ἔστ. ἐς τὸ νόμισμα τὸ τετυπωμένον χαλκοῦ. λεπτὸν ἢ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι. Νομισθέντων. νομίμως θοινησαμένων. ἐνέβαλεν χρυσοῦς ἐς τὸ στόμα, εἷς τινας δὲ τετράδραχμα, ἐς φανῶς νομισθέντων. ἐς αὖθις χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀλεξανδρείᾳ νομισθέντος, ἐς λαὸν τετρακισχίλιοι. Νομίσσος. ὄνομα πύθιον. Νομογράφοι παρὰ ῥωμαίοις διανόσιοι. οἳ πρῶτον ἐνιαυτὸν μετὰ τὸ συνοικισμὸν τῆς πόλεως, παλαιθείσης τῷ ὑπὸ τῶν χ, δέκα νομογράφοι, τῶν ποιῶν ἐκπέμπεσθαι. οἱ χρόνον δή τινα πρὸς τὸ λυσιτελοῦν ἑκάστῳ τῆς πόλεως ἐξηγούμενοι, μέχρι τε ἐδύκαρ ἐς ἄρχειν ἐπὶ τὴν δεκαετίαν. δεῖ γὰρ τοὺς δεκαδέλτους, ἐπέσχον εἴοις τε ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες, δώδεκα πλαξὶν κύρβεις ἀνέθηκαν. δωτέρῳ ἔτει τῆς ἡγεμονίας, βαρυτίτου τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι, ἀπελύθησαν. ἀπόσιος καὶ

λισα τὸ πλῆθος εἰς ἀπεχθειαν τῆς δεκαρχίας περιστάντος· οὐ δεξιωτέρου ἀνδρὸς οὐδὲ σώ
φρονος ἀπολεμηθῆναι, θυματέρα φθεῖραι παρθένον ἐπενόησε· ἔρωτι γὰρ ὑπὸ θερμοτέρου καὶ ἀσχέτου
κρατούμενος ἀνηκέστως, δείσας τὴν τοῦ πατρὸς αὐξομένην δυναστείαν, ἀσχύνας τὴν πόλιν πρὸς
βίαν ὥρμημένην· ἐφῶπλισε τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ἀφείλετο τοὺς δέκα, τὰ τῆς ἐξουσίας σύμ
βολα τε ἀποστήσας τοῦ πατρὸς καὶ τὴν ἀρχὴν περιελόμενος. Νομοθεσία· θέσις νό
μου. Νομοθέτης ὁ παλαιωτὴς· μετέπειτα ὁ χρυσός. Νομοθέται παρὰ Ἕλλησιν οἱ
πρῶτος ἐγράψατο δράκων· μετὰ τοῦτον Σόλων· καὶ μετὰ τοῦτον Λυκοῦργος· καὶ μετὰ τοῦτον Σύλλας.

Νόμοι Ἡθαρωδικοί· ἀπόλλωνος φασὶ μετὰ λύρας πατέδειξε βίος ἀνθρώποις νόμος καθ' οὓς ζῆ
σονται· περαύνων τε ἅμα καὶ μέλει βὶ κατ' ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς θειῶδες, καὶ ὑπερόπτον τῆτος ρύθ
μου ἡδύτητι ποιῶν τὸ παραπεπλόμενον. Ἐπλήθησαν νόμοι Ἡθαρωδικοί· ἐκεῖθεν δὲ σημνολογι
κῶς ὡς καὶ ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μέσποι τρόποι καθ' οὓς τινας ἄδομεν.

Νομοί φορβ. νομομαθεῖς. Νομοθετικὴ καὶ αἰτιατικὴ· νομοθετικὸν μὲν εἶναι
τὸν ὁδὸν τῷ δικαιωμάτων. Νομὸν· νομὴν βοσκωλιά. Νόμος καὶ ἀναγκαῖος ἐστὶ πάν
τα καὶ δικαιοσύνη τῇ πολιτῇ ὑπερφέροντες οἶμαι σχεδὸν ἀπάντων Ἕλλησιν ἀνθρώπων
γενῶν ζώντων, ἐν τρόποις πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐπικοινωνοῦντα καὶ ἀλαπῶν πρός τε ἀ
στῶν καὶ ξένων· τῆτε γὰρ παρίδη χρησιμώτατοι γεγόνασι· καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους· ἑλόμε
νοι ἢ γόνιμον ἀπόχρωσε ἀνδρόμανα βίον, ἐλαττόω μᾶλλον ἢ ροῶν τὰ οἰκεῖα, ἢ πλέον τί ἔχειν ἀπὸ
τῆ ἀλλοτρίων· κοινὰ μὲν οὖν τὰ αὐτὰ τοῖς· ἴδια δὲ ὁ μὲν νόμος, ἀμφυέστερος ὢν καὶ φιλομαθέ
στερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίαν ἀποτάσσεσθαι βουλομένοις, καὶ ὅσοι παιδεύουσι τοὺς
νέους. ὢν δὲ πριτικώτατος τῆ καθημᾶς ἑλλογίμων ἀνδρῶν· ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμ
μάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κανίσκων· ὡς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὐ τερπνείαν ὄν, ἅτε ἀ
γαθὸν τὸν φιλόσοφον θέτιμι ἀνηρέθη δικαιότερος δὲ πολλῷ λόγων κρίσιν· ὁ μὲν Ἀναξαγόρειος, ἐμπειροπραγ
μονῶ τε Φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλέον κοὐ ἀδελφὸς αὐτὸν νόμος· ἔτι δὲ σωφρονέστερος, τε
τάλλα μᾶλλον τεταγμένος. Νόμος ὁ ἰθαρωδικὸς πρόσωπος τῆς μελῳδίας· ἁρμονίαν ἔχων
ταπεινὴν καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. Ἱκανῶς δὲ ἐπὶ οἱ ὑπὸ τερπάνδρου· ὧν εἷς, ὄρθιος· πράδιος· ὀξύς·
δωριεὶς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶν τῇ λέξει· τε ῥωμαῖοι παραβάντες, νοῦμμον λέγουσιν· ἀπὸ
ποιητὰ διανεμημένα μέρη τῆς γῆς, ὡς τε ἐν αὐτῷ πω· καὶ τὸ ἐπιφθονον δίκαιον· δαρεῖος ἐκεῖνο
μον, τόν τε φρύγιον τε λύδιον καὶ ἰωνικόν· νομὸς δὲ καὶ βοσκὴ τοῦ βοὸς. Νόμος· θεσμός·
συνήθεια· νόμος παρὰ σοφοκλεῖ· ἡ φύσις τε γυναικὸς καὶ τὸ ἔθος· νόμος καὶ εὐσέβεια· ὁ ἀπόσ
τολος· ὑπὲρ νόμου θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον ἀναπούεπε· τὸν νόμον ἀσφαλῶν δεικνύομεν αὖ, τοῦ
εἰσεμένθα αὐτὸν, ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆ χωμένων. Νόμος· τρία σημαίνει· ὁ μὲν γὰρ
δι' ἀγράμματον, διὰ πίστεως ἐνθεὶς τοῖς ἀνθρώποις· τὸ δὲ ὁρατὸν τοῦ θεοῦ ἀπὸ πίστεως πό
σμος εἰς ποιήματα νοούμενον παφορᾶται· καὶ πάλιν· ὅταν δ' ἔθνη μὲν νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ
τοῦ νόμου ποιῆ, ἔθνη νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος· καὶ ὁ ἐγγράμματος διὰ μωσέως τῆ
παραβαίνον χάριν πεχαλκισμένος· καὶ ῥίπτος ὁ διὰ τῆς χάριτος· ὁ δὲ νόμος τὸ πνεῦμα τῆς ζω
ῆς, ἠλευθέρωσε μὲ ἀπὸ τὸ νόμου τῆς ἁμαρτίας τε τοῦ θανάτου. Νόμος ἰουστινιανῶ· ζήτει ἐν
τῷ πρίσμος. Νόμος· πολυώνυμός ἐστιν ἡ λέξις· τε νόμος μὲν, ὡς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ῥυθ
μίζων καὶ διατάττων· μαρτυρεῖ δὲ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρόμενος· τε τῆς παραβά
σεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς· δικαιώματα δὲ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον τε ἀπαγορεύων τὸ ἄδι
κον· καὶ τοὺς παραβαίνοντας ἀποφαίνων δικαίως· ἐνταλῆ δ', ὡς τὸ πρακτέον ἐντελόμενος καὶ
κελεύων δεσποτικῶς· κρίματα δὲ, ὡς τοὺς ψήφους ὑποδεικνύς· καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάτ
των τάξεται ἀγαθῶν· τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τιμωρίαις παραδοθήσεται Νόμος κατὰ τὸν ἀ
ποστολον σημαίνει τὰ σαρκὸς· ὁ τῶν θεοῦ· ποτὲ οὖ φησι· συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ· τε ὁ αὐτὸς πα
λιν· ῥίπτος, ποτὲ δὲ φησι τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου· τε ἕτερος, ποτὲ δὲ λέγει· τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλε
σί μου· ὅτι τοὺς τοῦ σώματος νόμους, ἔχοντας ἀθλιωτάτοις ἐπάλεσαν· διὰ τὸ ἐπιφαλῶσαι αὐτοὺς ἐνεχλεῖ

νοις ἀξοσιν· ἦσαν δὲ τεταγμένοι τὸ σχῆμα· κατὰ δέτινας μᾶλλον δὲ γνωσι. Νόμος καὶ χώρα· ἴδιαι τοῦ ἑκάστου ἔθνους ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Νομοφύλακες· ἀρχόντες παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ τοὺς νόμους φυλάττειν καὶ διαφέρειν τῷ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοὺς νόμοις χρῆσθαι.

Νομοφυλακεῖον θύρα· διὰ τῆς οἱ νομοφύλακες τοῖς ἐπὶ θάνατον ἐξάγουσι. Νόννα· τὸ μίσος καὶ ἀθυμίαν μετὰ τὰς παλαίστρας. Νάρθηξ τῷ πρώτῳ τῆς μουμλίας· δευτέρα δηλαδὴ τῆς μήνης· μετὰ δὲ νόννας αἱ εἰδοί· δοκοῦσι δὲ παραυξάνειν καὶ ἀννόναι ὡς οἷον καὶ ἀνάγειν τὰς νόννας δηλοῦμαι· ἴσον δὲ ὡς ὅτι καὶ νόρνος πύελον· παροιμία τις· ἐπὶ αὐτῶν λεγομένη τῶν ἀφειδῶς λοιδορούντων θεοὺς ἢ ἀνθρώπους.

Νοσηλεύεται· νοσεῖν δὲ ἐπὶ παχέως· καὶ νοσηλεύω, νοσοποιῶ· τὸ θεραπεύω. Νοσηλεία· ἀσθένεια· νοσηλεῖα δὲ φάρμακα ἢ θεραπευτικά. Νοσηρότερον· ξενικόν· ἵνα ᾖ τὸ νόσον ἔχειν ἀντὶ τοῦ πάθος· ἢ ἔθος τὸ ἔχειν· νοσοῦμαι γὰρ τῆς νόσου ἀντὶ οὐ δετέρου τοῦ δέτινος. Νόσον ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν· ἀφιστῶ δὲ ἀντὶ τοῦ πόσον· νόσον λέγομεν ἐπὶ κατάστασιν ἢ μᾶλλον ἐπὶ σύνταξις πρᾶγμα δηλοῖ παρὰ θεσπεσίῳ.

Νόσος· ὅτι πυρετοῦσιν ἢ ψυχομανῶσιν αἱ τοιαῦται νόσοι ἑαυτοῖς αἰσθανόμενα, ἀναιρῶ τῷ αἰσθητικῷ νάρθηκι τῷ σαρκικῷ τεθερμασμένον· ἀλλὰ τῷ ὑγροῦ· αἵματός τε καὶ πνεύματος· ἐστὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρόσφορος σύστασιν ἔχειν ἐκ νάρθηκος, ἐνήθους τῷ ὑγρῷ, δυσηράστου ἐχόντων πνεύματος λέγω καὶ αἵματος, παραπεμπόντων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις, τῇ θέξει αὐτὰ λαμβανόμενα αὐτῷ, ὡς περ καὶ τὸ ἀέρος τὸ τεθερμασμένου ἢ κατεψυγμένου· καὶ αὐτῶν δὲ τῷ περιόντος ἀφίσται ὁ πυρετός, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνωμάλως, εἰσὶ γὰρ τὰ μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν, ἐσυμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα, αὐτὰ λαμβάνεσθαι τῷ παρὰ φύσιν διακειμένων· ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γίνεσθαι τὴν δυσκρασίαν· οἱ δὲ ἐπὶ πλείω κατισχημένοι πυρετῷ, τοῦτο δέξιν οἱ τὰ περὶ πυρέττοντες, ὁμαλῆς γιγνομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας ὅλων τῷ περιόντων, συναίσθησιν ἀδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι· διὰ τὸ ὁμαλὴν εἶναι ὅλων σχεδὸν μορίων τὴν θερμασίαν, ἐὰν μὴ ἓν ᾖ τὸ μόριον, πλείω τὸ ἐπισχον. Νοσοποιεῖν. Νοσῶ· αἰτιατικῆ. Νοσήσας· ἐπανελθών. Νοσεῖα· καὶ μὴ ἀρκαδίας· ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν νεσανίους ἐλεγον, δοκεῖ νεσανίαν αὐτὴν εἰδέναι. Νόσος, ἡ οἱ κατὰ τὸ πάνοδος· παρὰ τὸ παρίδος ἡδύ· ἢ καὶ ἀπὸ ἄδοσις τῆς γάστρος· ὅλον ἢ ὅτι οὐχεῖς ἀφίστασθαι ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράφαντες τὸν νόσον καὶ οἱ πρῶτοι δὲ οἱ τοὺς νόσους ὑμνήσαντες, ἐπόησαν δὲ ὁ μὲν ὅσον θεσσαλικά. Νόσος· παρὰ τὴν συνήθειαν ὁ λυκασμός, ἐστὶ τῷ ἐδεσμάτων· ὡς ἀπὸ τῆς οἰκεδεὰν ἀσροφῆς καὶ ἀναπομιδῆς, παρὰ τὸ τῆς παρίδος γλυκύ· ἀφ' οὗ τὸ γλύκιον ἧς παρίδος καθ' ὅμηρον· ἐπεὶ τὸ κῆ τῷ συνήθειαν νόσου, καὶ νόσιμον τὸ ἡδύ· ἐὰν μὴ νόσος θεός τις φασὶν εἶναι μύλλοι· ὃ δὴ καὶ ποιητικὸς νόσος, παρὰ τὸ νέομαι γίνεσθαι· οἷον, νεῦ δὲ ἐστὶ οὐ νέομαι τε· ἢ γὰρ οὐ νέομαι τε καὶ ἐκ μανόσω· ἐξ ἐμοῦ θετὸς παλινοστῶ ἐς ἀπονοσῶ.

Νόσφι· χωρίς. Νοσφιζόμενα· χωρίζόμενα. Νοσφιζόμενον, ὑφαιρούμενον· ἰδιοποιούμενον. Νοτάριος· ὁ γραμματεύς· νότα γὰρ τὰ γράμματα· ῥωμαιστὶ οὐ γραφάς. Νοτία· ἡ θάλασσα ἐς ἡ νύγρασία. Νότιον χωρίον πρὸ ἐμοῦ μενον τῆς ἠλεφωνίων πόλεως· νότιον δὲ ἦλιμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

Νότιος· ὑγρός· καὶ νότιος ἱδρὼς ὁ ὑγρός. Νότος· ὁ ἄνεμος· καὶ νοτόθεν ἀπὸ νότου· καὶ νότον, καὶ σώνα. Νοῦβαι· ἔθνος λιβύης πρὸς μέλαν. Νυβισπόν· νοῦν πεπληρωμένον· γυμνάσιον δεῖναι παρὰ μὲ φίνυβισπόν· ἐνυβισπῶς, συνεχῶς. Νυμφῆνοι· ἔθνος ἰβηλίας· ἔστι μὲ μυκαὶ ἐς πλούβιος. Νουμηρία· πόλις τυρρηνίας· ἢ ἐς μαμηρία δηλοῖ τὸ ἄλφα. Νουμᾶς, πομπίλιος· βέλτιον οἱ ἐωμαῖοι ἐς μὲ ἐπιδήμιον ὄντα, πορεύεσθαι μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς· καὶ αὐτὸν πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν συμπορευόμενον ἔδωκαν· καὶ ἐς πολιτικὰ ἔθη ἔστος δηωκήσατο· συνιδὼν τε πρῶτος ἄνθρωπος, ἐις δώδεκα μῆνας τὴν ἡλιακὴν καταγεμένας περίοδον· χύδην τε καὶ ἀκαλέκτους πάντας πάσι πόλεσι παρὰ ῥωμαίοις φερομένην· ἱερά τε καὶ τεμένη ἱδρύσατο· ἐς τοὺς λεγομένους πατρικίους ἐς φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε· σαλίους τε τῷ ὄρχησιν ἀσκήσαντας· ἐς τε ἐπιδόξους πάθεσιν, τὸ πυρὸς καὶ ὕδατος ἐπιμέλειαν ἔχειν προέβλεψεν· αἰ τῷ μὲν ἄνεμον τιμῶ·

ηραν τιμὴν ὡς ἀρώμαίοις εἶχον· διαβρίζε δὲ τὸ ὡς θενίαν ἐφύλαττον· καὶ τοῦτο αὐτῷ ἰωδρώθη· καὶ τεχώννυτο· ὁ διαβολὸς ἐμύρων· καὶ αὖθις, ἐχίματι ὡς χεῖσθαι ζωεχωρεῖν, ὡς λαμπᾶ. Νεμνί α· καὶ τὸ μιωὸς ἀρχὴ σὺν τῷ νεμωίαις ἢ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦν, ὁ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦν ὡς ἀθηναίοις. ὁ ἀεισοφάνης· καὶ πότερα νεμωία· ἀλείφεσθαι ἢ ὡς τῷ μὲ τὸ νεμνίαις· διὰ τοῦτ εἶν τιμίας τῷ μορῶν. Νεμωὶ ἀ ὡς μὰς δὲ ὡς ουείας· φιλόσοφ ὡς υθαγόρει· ἐ τὸ ὁ σὺν ὁ τὸ ὡς λοῦν ἐξελίξας διανοιαν, ὡς σὺν τῷ μωσαικῷ τὰ πρὸ θεῖ ὁ νόσμα γμέσ δ ὡς ουλήσασαν· ὁ δὲ αὐτὸ φησι· τί γὰρ ὅτι ὡς λοῦν ἡ μωσῆς ἀπικίζων. Νουμήνι ὁ ἐκ ορ· ὁ ἐγε φι πρὸ τῷ τ λέξ σχημάτων ὑποθέσεις, τῷ θανυδήου ὁ δημοσθ ένας χρεῶν ζωαγορᾶ· ἀδριανῶ ὡς αμυθητὶ εἰς αὐτὸν. Νεμὴς ὄνομα κύου. Νῆν· ἀεισοτέλης τὸ νῦν ἀθανάτου λέγει. Νῆν ἔχειν· πολύβι· νῆμ ἔχειν ὁ τὸ λμαν δεῖβιος ρατηγ, ἀ ωρόθη κυειῶβλε πρὸς βᾶς βαφαλεῖς ὁ ὡς παρόλας ὡς ἐξῆς. Νεμεχῶς· πεφουτισμέν· νανεχῆ ὁ δύνασθαι πολιτεύεσθαι πρὸς τῷ τότε καιρούς.

Νῆν τὸν ξένον. βαίνῃ τύφορωμῆ τινά· ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς, νῆς ὁ πανελεῖβ, ὁ πειθῆνῦ λῳ καὶ νῆν πανὶ βαφρεῖ ἐ πε. Νῆσι· ὁ νῆς πανὶ βον ἔχει τῷ λόγῳ σὺν ὁ αὐτῷ· ἀμὰ τῷ νμῷ πρὸ αὐτὸ ὁ εἰκότως. ἐ τὸ δὲ μεβαῖον ὡς ἁδειγματικῶς. Ἀρεῖς νόον, μάνωσε γῆν ναίφ ξένῳ. Ὁ ωυθαγόρας τῷ τὸ αὐ τὸ ψυχὴν, διαιρεῖσθαι ὁ φησὶ ς τ· νῆν, φησὶ ν· ὁ θυμὸ· ὁ νῆν μ καὶ θυμὸν εἶν ὁ σὺν βῖ ς ἄνοις ζῴοις φησὶ ν ἢ μόν σὺν αὐ ῶ· εἶν ἢ τῷ ἀρχὴν τῆς ψυχῆς δ νοεῖσθαι μέχρι ἐγκεφάλου· ὁ ὃ μὲν σὺν νοερὰ μόρος αὐτῆς, ὑ τὰ ἔχειν θυμόν· φησὶ ν δὲ καὶ νῆν, τὰ σὺν ὡς ἐγκεφάλῳ. Ὅτι ἐ διανοουμένων· τὰ μὲν, κ πολὶ βῃωσιν σὺν οἰκεῖα· ὁ δὲ καθ ὁμοιότητα· τὰ δὲ, κ αὐ αλογίαν· τὰ δὲ κ μ ά θεσιν· τὰ δὲ κ σώθεσιν· τὰ δὲ, καθ ἕναν τίωσιν· ὁ κ πολὶ βῃωσιν μὲν τὰ αἰσθητὰ· καθ ὁμοιότητα ὁ δ ὁ τινος ὡς αφὴ μένα· ὡς σωκράτης δ ὁ τὸ εἰκόν· κ αὐ αλογίαν ὁ, αὐ ξητικῶς μ ὁ τι τυὸς ὁ κύκλω· μφωτικῶς ἢ ὡς ὁ ωυγμαῖος· ὁ τὸν σὺν ρον ἢ γῆς κ αὐ αλογίαν σὺν οἰκεῖα· δ ὡς τὸ μικροτέρων αφαιρῶν. κ μ ά θεσιν ἢ, οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ βαίνῃ τὰς κ θὰς· κ σώθεσιν ἢ ἱ ωποκόρῃ· ὁ κατ ἔναντίωσιν θανάβος· νοεῖται ἢ ὁ κ μ ά βασιν τινα· ὡς βᾶλε ὁ ὁ τόκης· φυσικῶς ἢ νοεῖται ὁ ὅτι ὁ ἀ αθόν· ὁ κ σέρκιν οἷον ἄχερ· Ὅτι τὸ νᾶν ὄν γῦν ὄν, ἀ ὡς λαῖς προσβολαῖς καὶ ηρεῖπον κ δ δεῖν, βαβαὶ ὃ τ ὡς άγμεσιν, ὡς ὡς ρικὰ αθησις προσβαλὼν τυχὸν ὡς λωνῶ· κ ὡς δὲ ὡς σχήματι, ηρεῖπον κ ἀ ὸ δεῖν αὐτὸ τῷ γνῶσιν ἔσχεν· οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταὐτὸν συλλογισμοῦ· κ δέτε τὸ νοῦ σὺν ὁ γεια, σὺν εἰκοις ὡς αραγίνεται, οἷς εἰς ἄ ερον νασθ ρσεως καὶ βαίνῃς ἐ γεγον ὁ ἀφικέσθαι καὶ διὰ τ ὑ νασθαρτικῶν αἰσ τ ὑ, ὁ φαντά σως καὶ δ ὶ χα αἰσθ ήσεως σὺν ὁ γεῖν σωμθισμένης. ὅτι γὰρ ὁ νοῦς, μί ἐξ τῆς ψυχῆς ἐ τελ ὸ τά τι· καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νᾶς, πολὶ τὰ νοητά· κ δὲ διάνοια πολὶ τὰ διανοητά· κ δὲ δόξα πολὶ τὰ δοξαστά. βούλομαι δὲ σὺν δυνά μεων, ὡς τῷ τὸ μὲν ἔχειν τῷ τὰ ἐν ὁ νᾶς· μέσην δὲ κ διάνοια· ὁ σχάτην δὲ κ δόξα· κ δὲ διάνοια προσωνομάσθαι τῆς μετέρα ψυχῆ· ὁ πειδὴ καὶ αὐτὴ τῷ μέσην σὺν ὡς παντὶ τά ἐν ἔχει· καὶ διὰ τῆς διανοίας σὺν αἰνεται ὡς κ μετέρα ψυχὴ βαίνῃ τῷ νοῆ θεωρίαν· κ τις ὅτι τελ ότης ψυχῆς· ὁ πειδὴ σώ λο φ ὁ σὺ μφυλός ὅτι βίαι αθ βῖς κ ψυχὴ κ μετέρα, ἀ δυνατεῖ διὰ τὸν ζωεθισμὸν ὡς ν αἰσθ ήσεων βαίνῃ τῷ θεωρίαν ῆ νοῆ ν καὶ ὑ λων ἄγειν ἑαυτῷ· ἀ λὰ νομίζ καὶ ἐκεῖνα σώματα εἶναι καὶ μετέθη ἔχειν· ὁ ὅσα βαίνῃ ῆ αἰσθ ήῃ, καὶ κείνων φαντά ζῃ· ὁ πολλὸν σὺν φαίδωνι· τὸ τὸ ὅτι τὸ χαλεπώτατον ῆ σὺν ήμῖν, ὅτι ὁ ὅλην σχολὴν ἀπὸ ῆ πολιολῆ τὸ σώματος μικρ ἄγωμεν ὁ θελήσωμεν τὴ θεωρίᾳ ῆ θείων σχολάσαι, ὡς ρεμπίπτουσι κ φαντασία, θόρυβον κ μῖν κινεῖ· ὥστ ὀ δὲν δύνασθαι ὅτι σῶμ ὰ ὅτι τὸ θεῖον· ὁ μέτεθος ἔχει ὁ σχῆμα· ὁ ὅπερ ἐ κ μ ὰ σωμάτ ὁ ὁ ἀσχημάτιστος πολὶ θεῖον σὺν ὁ· ὁ διαβολὸ δεῖ τῆς ψυχὴν ὁ δὲ σαν βαίνῃ τῷ ἑαυτῆς τελ ότητα ὡς ὧν σὺν ὁ γῆσαι κ διάνοιαν· κ τις πολὶ τὰ μέσα ῆ ὡς ραγμαλλον, οἷ διὰ βαίνῃ τὰ διανοητὰ, κ τε ψυχὴ κ μετέρα ὁ κ πολὶ αὐ τ θεωρία· ἔτι ὁ ὁ πολὶ τὰ μαθηματικά· Νᾶς ὁ σὺν ἐ ν ἡ ντεῦρο ισι· ὡς δοῖ βαίνῃ ῆ ἀδυνατ ὁ ἀνοητ ὰ ῆ ομμ ν· καὶ διὰ ς· νᾶς ὁ σὺν σὺ τ ὴ ὡ μ ὺ μ· ὁ τε μοῦ φον νομίζετε γὼ δ ἐκὼν ταύτ ὴν λιθιάζω. Νὼ· αὐ τὶ τὰ αὐ τὸν· ἀ εισοφάνης· βλέ φα τ ῆ ιν σι νὼ· αὐ τὶ αὐ τ· ἀ αὐ τὶ ἀ δεῖ κ μ ὲ ῆ ιν σι αὐ τ ὸ βλέ φαι· Νὼ ῥ ὲ μ· ἀ άι πνίσης χρεσί· νὼ τὸ σωρὸ ὠ· ἀ ξ ὺ ν ὲ σ ὸ σωρὸ σαι· καὶ νὼ ὺς εἰς ἰὼ αὐ ὸ φαί σωρὸ ὀντα ι· νὼ τὸ ηλυμπὼ· ἀ ξ ὲ ναῦς· καὶ ν ῆ σα· καὶ νῆ-

ρος. ἢ πεῖν μόρος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσαν. νᾶ ῶ ῥέω ἔ ὁ μέλλων νάσω. ὅθεν ἐναρόνφασι τὸ ὑγρόν. ἐν ηρεὰς. ἐ τέ ἔρεβεν νᾶ τὸν λώθω. οὗ ῶ δαίγωγεν τὸν νήθω ηδὴ ὅ νῆμα. Νωμαλέον. ἐ χῆσις αὐτῆ ἐν βῖς τὰ ἀθλωαία. ῶ δῶ ἐ νωμαλάφν ἐκ μα. ἀξ ἔ τὸ νωμαλάμα. δοκεῖ δὲ ἔ τοιαῦτα, ἐν οἷς ἐ ἔ νῶμαλαε, σιαλάσμάτι δηλωῶ χηεὸν ἐις ἐσίασιν. Νωδός. ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας. Νᾶδυνον. αὐ ῶδυνον. Νᾶδε ὄνομα κύειον. ῶ δᾶ τὸ νᾶ τὸ ηδλυμβῶ. Νωθέτερος. βρᾳδύτερος. Νωθεία. βραδυτητ. Νωθής. βραδύς. ἀπίννβς. ἄλογος. Νωθρεία. ἐ νωθρος ὁ ἀσθενικὸς. νοθρότερ ὑ πάρχων τ βρασιλεῖ προσχήμαβς τῆ φύσει. Νωθρότης. ἡ βρᾳδυτής. Νᾶϊ. νωΐτερ. Νῶϊν. ἀ εισοφανής. μείζω μὴ οὐδέν, πρὸς Φορωτέραν δ ἔ φασι μᾶλλον φᾶσιμ τὸν τηρέα. ηράπτιον ἔν νᾶϊν δαπθανεῖν ἀνδρικώτατα. βέλτιον ἡμῖν ἄμα χαίρεφον πιεῖν. ὁ θεμιστοκλέης τὸ θανάβς αἱρεβώτερος. πρὸ θεμιστοκλέης ἔν σοφοκλῆς φησιν. ἐμοὶ ἢ λᾶον ἄμα χαίρεφον πιεῖν. Νᾶϊν. ζυτέσιν ἡμῖν. δεινπικῶς. Νωΐτερ. ἡμέτερον. Νᾶπαρ. ὁ δυςηίνητος. Νᾶλα ἡλιςαὐσόνων ῶ δᾶ ἐναιταί ω. πλύβιος ἢ νάλλω αὐτὼ φησιν. οἱ πλῖται νᾶλοι ἐ νᾶλοενοί. Νωλεμῶς ηδὴ νωλεμέ. ἀδιαλείπτως. Νᾶμα ὄνομα χώρας. Νωμηνὸς, ἡλις ἀπ ἔρεω ἐῶ μης. οἱ πολῖται νωμηνῖνοι. Νωμῆσαι. κινῆσαι. μβῆσαι. Νᾶμησις. κίνησις. Νωμίσω ὄνομα κύειον. Νωμᾶν. κείνων. βξεβέζων. σοφοκλῆς. ὦ παῖ ἔ νωμᾶν τειρεσία. ἄρ ἐκ ταῦ βυρανία τε χθονὸς βᾶ. Νᾶνα ηρὼν. λέπ ἡ κιαλλισώ. Νωναπειρηλις, ἀρ νεδίας. ἡ πόλις λιν. ὁ πλῆτης νωναπείτης ἐ νωναπειάτης. ηδὴ νωπαπειᾶς. Νωνᾶς, ὄνομα κύειον. Νῶνυμος. αὐ ῶνυμος. ἄδηξος. οὐδέτις ἔσαι τ λυείπης σαωφᾶς νῶνυμ ἡ κέλι. Νᾶ ῶ εἰθ. ῶ δοιμία. ὁμοία ῶ θεᾶ ῶ εἰθ. ἡ ἔ πυ. Νᾶνυμνα. πόλις σπελῖ ῶ δᾶ φυλίσω. Νώρᾳ. ὄνομα χώρας. Νώρβα. ὄνομα χώρας. Νωρβανὸς ὄνομα κύεῖ. Νωειηία ὄνομα χωεία. ἐ νωειηοί ἔθνος. ζήτει ἐν ῶ νᾶ ἐ βρέγιον. Νᾶροφόλαμπές. οἱ μ ἐ τυμολόγοι ῶ δᾶ τὸ ἔρεκσιν τὸ ὁρᾶν. ἀ μαυρεῖ γὰρ φασι τὸ ὦ φιν τὰ παύυλαμπᾶ ἐ δναχεῖ. ὥς τε νᾶρο φ χαλκὸς ὁ μὴ ἐ ᾶνόραν εἰς αὐτὸν. ἐ πα φόδνβς ἢ ἐ ωρα κεῖ ωρα ηδὴ πάλιν παννομίας, ἧς ὁ πλῆτης νωρεκεῖ, γίνεσθαι ἰσορεῖ ἐν παννομία οἱ δικρον. οὓς ἀ ηδυηθεὶς, λαμπόβεβς δεῖ μ. ὅθεν ἐ νάρο πά φασιν ἐ ρᾶσθαι χαλκῆν, ὡς ἔ τις ἔ ρι νωρεκεῖ. Νωσάμῳ. νοήσας. γᾶς. ῶ δᾶ ηδὴ μάχω. Νᾶσαι ἐις νοῦν λαβεῖν. Νᾶβαλάσσης. ἡ ἔ φάνεια τ θαλάσσης. Νᾶβερκης, ὁ ἔ νᾶ νάβυ ἄ ῆρων ἐ βασάζων. Νωτιαία θεῖξ, ἡ τ μᾶ φενῶν. Νωτίζω. ἔ νᾶβε μᾶ σρέφω. ἐ νωτίσαι. ἀ πελάσαι. δ ἀπὸ μᾶ φορᾶς τ τὰ νᾶβε διάνβον ἐν τ φυ. Νᾶβωλήμα. μασιγίαν. τὸν εἰς ἔ νᾶβε τ ωλημάς λαμβανόν. Φδωνερέτης περιπατάλοις. ἐ νωτο ωλήμα μὴ ἔ χως δναιον. Νᾶβος. ἡ φόα τὸ αὐ τὸ. ὅδ ἡ λεγέμῳ ωλῆθος τ ἀβαρῶν εἰς τὰ νᾶβε πόδια σύρεσθαι. Νᾶβοφόρος ὁ ἔ νᾶ νάβυ βασάζων. Νωχελῆ. βρᾳδέα. ἐ νωχελής, βρᾳδύς. ὁ μαλός. ἄ χθος. ἐ νωχελία. ἀργία. Νοϊδίων. δναροκμέλθον. ῶ δήματε ἢ ἀπὸ τὸ ωληθωτικὸ τὸ οἰνοῖ, τὸ νοίδυ ὑ πνηθεισιν. τιμβύ ἢ ἄ βος. ὀνᾳδισμῶν ἐ λοιδορεῖν. ἀπὸ τὸ οἶνος ἐ τ μέθης. ἀ εισοφανής. ἐ χῃ ἢ παῖ ἔ πεται πάσω. βαλλάμετ ἰων. γνωμιδῦ. νοϊδῦ. καμῖ ἔ ν ἐ βῦ πνεισιν μοϊδῦ ἐ ἰπ. ἐ ῖτα σωπρημῦ νοϊδύων. ἄ βος ἐ ἐν τὸ πόχο μένῳ πεχοϊδ ἔ ἐν τᾶβᾶς βοοςβοίδιον. Νύκτα. τὰ σύμφορα τ ωλάκις νύκτας ἡ μεφήκε λεῖ. ἐ πειδὴ οἱ ἐν συμφοραῖς πόδι πῖ ῶ δοντες, ἐν σκότει δαγεῖν νομίζουσι. Νύκτα δαστείω. τ χειμῶ ἰνιώ φασί. Νυκτα λοός. ὁ νύκτα φιλῶν. πόδι δαογμῶς τ ηνιωος φησίν. ἢ ἢ ὠλῶ τις νυκτα λοὸς ἐ ὕπνιλος. Νυκτερίδος οἶνος. ἀνιγμαβοδῶς δηλῖ πόδι νυκτερίδος. ὑ πορρέπει ἐν βῖς μᾶ ἔ ῶ δᾶ τα. Νυκτεινοὶ νύκβ. οἱ λύχνοι. ἡ νυκτερὶς μόνη τ ῶ δᾶ τὴν ἴ ζώων, ἐ χάλκεα ἔ χει ἐν μεσοῖς. ἐ θηλάζει δ ἐθέως τὸ χνυῶ μῦ. ἐ ὁ χαιρεφῶν νυκτερὶς ἐ καλεῖβ. ἐ ζήτει ἐν ῶ δυοῖσιν. Νυκτερίωνος. Νυκτίβιος. ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διαγων. Νυκτιθοῆ ἀ τάλαντος. ὁ μηρος τὰ φορβᾶ νυκτὶ ὁμοιοῖ. ἐ ἀλλαχοῦ. ὁ δ ἂν ἴτε νυκτὶ ἐοικώς. Νυκτιηόρα ξ ἐι δος ὀρνέου δ ἡμιν ἔ, ὃ τὰς οἰνοχοὰς ὁ φύλων τ οἰνοῦν, ταῖς ἐρέμοις ἐ νεβαλελυμβάμις πρὸς τρέχει. τὰ γὰρ οἰνόπεδα, ὡ εἰ ῶ δᾶ φασιν. οὕτω ηδὴ τὸ σρουθίον δεικλῆν ὄρνεον ὄν, κατὰ ἀμφορίασ ἐ λαύνῃ τὸν ὕπνον, Νυκτιλόχοι, λησαί. ηδὴ νυκτὶ πόδι πλανᾶς παρὰ ἀ εισοφανεῖ. Νύκτωρ. φιλάτ νυκβς. Νύμφ νύμφη ἰωνικῶς. ὡς βλ μ βλμη. Νυμφαγωγὸν δυτικὴ Νύμφ. σπώλικον

σκώληκι βοσκόμενον ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις, ὃ δὴ καὶ κηρὸν ποιεῖν λέγουσι. οἱ δὲ καὶ κώνωπα τοῦτο σκώληκα. σάμιοι δὲ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων, νύμφην καλοῦσι. τὸ δὲ ῥόδων αἱ κάλυκες μεμυκυῖαι, νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. καὶ αἱ μέλισσαι ἡ τοῦ λευκοῦ νύμφη. ὅτι δὲ παύσασθαι τῶν περπερῶν αἱ ἐν φύσεις ἄλλο, δῆλον. πρὸς δὲ τοὺς θεούς, θύουσί φασιν αἱ ἱέρειαι καὶ ἐν Διονύσῳ τῷ ἐν Ἐλευθεραῖς καὶ ἐν τρισὶ βιβλίοις. Νυμφᾶιον. νυμφῶν ἱερόν. Νύμφαι. ἐν Ἀθήναις τὸν νύμφαι. καὶ Φησὶ πρατερὸς ἐν τῷ πρὸς τὴν φυλὴν λόγῳ ὅτι ἀθηναίοις ἐτέλεσε τὰ λάντον. Νυμφαι ἐδίδασκε. ἐν Σαμοθρᾴκῃ. παναίτιλλα νυμφαι ἐδίδασκε βάκχας. ζήτει ἐν τῷ γάνος. Νυμφεῖος οἶνος ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί. νύμφιος δὲ κόσμος ἱππικῶς, ὡς τύριος. λύδιος. φρύγιος. νικόστρατος. νύμφιος αὖ κατέλεσε μάλιστα τὰς, τοὺς γυναικῆς οὐναλόμονες τυχεῖν. Νυμφεῖα. καὶ συμπεμπομένη τοῖς γονεῦσι τὴν νύμφην. καὶ καινὸν γαμοῦσι δὲ. καὶ γαμετὴ ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς μήτηρ. καὶ θεὸς ἐν Σάμῳ τὸ ὕδωρ. Νύμφη. ἀπὸ καὶ νεόγαμος γυνή. αἰλιανὸς δέ, μίαν ἐστὶ δόμῃ καὶ νύμφων διάπειραν ἀναμένον. νύμφιον δὲ καλεῖσι καὶ τὸν ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων. ὡς πρεσβεύφη. Νυμφίνη. λουτρά. τὰ εἰς γάμους ἐν τῇ ἀγορᾷ δημοσίως λαμβανόμενα. Νυμφίος ὄνομα τοῦ μουσικοῦ δημοσθένης. καὶ τὸν μέγιστον ἐν ἀθήναις νυμφίον. ὅστις τὴν γραῦν τὰς ῥᾳδίας ἐπιτρέπων. ἀπόστροφος εἶναι τὰ καλεῖσθαι νυμφίος. Νυμφίου βίον. ἀθροισμία. ὑμεῖς μὴν ἄρχετε νυμφίου βίον. οἱ δὲ γαμοῦντες, ἐσέφοντο σύμβρεμον ἐν φυτῷ τισι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Νύμφις νύμφιδος ξενάγρας, ἡρακλεώτης ἐν ἡρώνδου. ἰσοκλῆς. πρὸς ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διασύχων καὶ ἐπιγόνων. βιβλία κα. πρὸς ἡρακλείδας βιβλία ιγ. ἔχει δὲ μέχρι τῆς κατασκευῆς τῶν τυράννων, ἅ μετὰ ταῦτα ἐπιγόνας. καὶ μέχρι τοῦ τρίτου πολέμου. Νυμφοκολῆσαι. νύμφιον ποιῆσαι. Νυμφοκόλης. νυμφαγωγός. Νυμφῶνος τὸ κοιτῶνος. Νῶν. χρονικὸν ἐπίρρημα. νῦν δεῖ σε πάντα δὴ καλοὶ ἐξιέναι σεαυτὸν. ἐλληνικὸν φωνῆν. καὶ λόχους ἀφύκτους, οἷς ἐν δυσπραλῆ. ποιητὴς γὰρ ἀνήρ, καὶ τὰ μηχάνων πρὸς μηχάνους πείζων. καλῶν. σχοινίον. λοιπὸν δὲ ὡς ἐπὶ τὸ ἰσοῦ λέγει. δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑποτρέπεσθαι αὐτά. Νῶν δή. ἀρτίως. μικρὸν ἔμπροσθεν. πολλῷ νόμῳ. νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις πρὸς τυχόντες βίοις λόγοις, ἅπερ ἐστὶ τὰ θέμενα. νῦν δὲ ἐπιλελησόμενα. ἐξ ἀνεπιδήσεν ἱππολύτῳ. νῦν δὴ μὴν ὄρος βᾶσ᾽ ἐπὶ θήρας πρὶν ἐπέλλου νῦν δὲ φαμέθοισιν ἀκυμανίοις. ἐν μελεάγρῳ. ὁρᾶς σὺ νῦν δή μεώς ἐπαφᾶν τυχὴν. μέγ᾽ ἦν ἐπὶ δηϊδ. ἐπὶ τέμοι. νῦν μὲν δὴ ὦ μοῦσ᾽ μὴ τεγγύειν. νῦν ἦφις. ἐρωτ νόμ δια λελυμῆ. ἐρήνης. τὸ μὲν νῦν, ἐπὶ τὰ πόρβας χόνα. ὄδη δή, ἐπὶ σωδέσμια. ὃς δὴ παῖ τ πολέμων χαλεπώτατ ὡς φαμὲν μὲν νῦν δή. Νῶν δὲ πολύνικος τενεναυαγήσας. ἐπὶ τ πρὸς λαβὼν δὲ τυχὼν σάντ. ζῆν δ᾽ ὁπηδιάς, καταλιπὼν τὸ περὶ νόδα σκαλλ, ἐπὶ ρέτης τὸ φιλοσόφα φοιτητὴς γυμνός, τὸ δεῖ ρηνε ναυαγίω πόδι πεσών. ἐπὶ πω, ὅτε πρὶν ἐκ τύχη πρὸς ἐλαύνοσα ἡμᾶς φιλοσοφία, ὅ πλατῶν μαι πρὸς φιλοσοφίαν. Νῶν εἰς χώραν ἦλθον. ἐπὶ τὸν πρῶτον μὴ οὐκ ἀνέχομαι ὧν ἐλθεῖν ὁ ποιδεῖ, ὕστερον δὲ αὖ βομβόλοχος παρεγχωμιάζων. Νῶν ἦλθον εἰς χορόν. νῦν τε ᾠδές. Νωμυμί. ἀντὶ τοῦ νῶν μὲν. πλαχοῦ ἄλλο χέκται ἀλεισοφανής. Νυνὶ ἤδη σὺ πω πρὸς σε ἐρέφω. ἀντὶ τοῦ ὀλοσχερῶς. Νῶν πᾶς κίνδυνος ἐμβαλδάνεται σοφιασκῆς ποτί, τ᾽ ἐμοῖς φίλοις ὄσιν ἀγὼν μέγιστος. Νῶν ὁ σεῖον ἀμητος. ἐπὶ τῷ νεοθῶρανε νεσα πρὸ τῆ ἡφ᾽ ὁ φλέγυον. Νῶν σωθείω. ἵν᾽ ἦμοι δίδαγμα τοῦτο τὸ λοιπὸν χόνα. πρὸ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανόσης χελώνης ἴσ᾽ ἀεὶ πρὸ τὸ ἀεὶ τὰ, ἐπὶ τοσούσης. Νῦν τὸ τε ἐνθένδ᾽ ἦμῆ τὸ δὲ τίνος μέλος. ἐπὶ ὧν χαρμοσύνων. ὁ γὰρ δὲ τις σατρέπων πρόσω. ὃς δ᾽ ἀνδρικὰς κατὰ τὸν πόλεμον, ἑλλωΐζ ἡρβουλόμενος εἶπεν. ἥδομαι. καὶ δ᾽ φραίνομαι καὶ χάρομαι. καὶ ἐβαρβάρισε. Νύξ. δ᾽ φρόνη. καὶ ἀσιοτία, νύξ ἐστι καὶ γῆς. ἀλλοῦ χ᾽ τυχοῦσα. ἀλλ᾽ ἡμῖν ὁμοῦ κ πρὸ τῷ τὰ ἡλίου αἰτίαν. τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐμῷ ἐπὶ γῆν, ὡς πρὸς τούτους πρὸ οἷς ὄσιν ἡ νύξ ἡ μισοφαιείω, ὡς πρὸ οὐχ ὑφ᾽ ὁρίασσ᾽ ἡδονῆς πρατοῦ μύθου ἀπρεπτὴς. ἀπὸ ἐπὶ τινος. Νύξ ὑπὲρ. χαλεπὸν φησι. Νύξαι. ὅτι βαλεῖν τὸ πέμψαι πρόρρωθεν. ἀπὸ τὰ σαι δὲ ἐπὶ νύξαι, ἐπὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς πρῶσαι. Νυ-

εἰζῆ. ξύῆ. νύσσῆ. Νύρων. νύπλων. Νύσα. ναμπλήρ. τέρμα. βαθμίς. Νυσήϊον. ὄρος δυο νύσου. Νύσια. ὀρχήματος εἶδος. τῆν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μὲν, βερεπωθιακὴ λέγεται. ἡ δὲ, ηρητικὴ. ἡ δὲ βαελικὴ. νύσια δ' ἦν τὰ βρεικώθια. νυσιὰ γάρ ἐστιν ἡ βερεπωθιακὴ. νυῶσια δὲ, ηρητικά. συμυσία δὲ ηδὴ νυωσῶ, ἢ μελῶς ἡ ὄρχησις. νύσια δὲ τὰ ἐν τῆ νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη δουνύσου ἰδέα. ὡς τὰ νυώσια ὡσαύτως. ἄλλως. τῆ ὀρχήσεων, αἱ μὲν, εἰσὶ δουνυσιακαί. αἱ δὲ, ηορυβαντικαί. νυωσὸς γὰρ πόλις ηρήτης. ἐν τῆ ηρήτῃ δὲ ἐστὶ τῆ ηορυβάντου ἐδάφη ὀλέα. Νύχος. νυκτερινός. Νύχος. νύξ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ν΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΝαῦ. πνεῦντες ἀεριστὶ γυναῖκα στοῦ τῆ χειρῶν, διαζωχῆ τῆ δῖ ὁμάσαν. Ξανύσει. ηοιήσουσι. Ξανθόν. πυρροῦδη. Ξανθίζετε. οἱονῶ μέλιτι χρωτίζετε. ἢ πυρρὰ τῆ ὀφῆ σει ποιεῖτε. ἡ γὰρ κελῶς ἔχουσα ὀφῆσις τῆ ηρεῦδίν, ἵνα πυρρὰ ἢ Ξανθίζεσθε. ηοιεῖσθε τὰς δίχας. Ξανθιηὸς ὄνομα μῶος πὰ μενεδόσιν. ὁ ἀπρίλλιος. Ξανθῖ. Ξάνθιον. Ξάνθῖ ὄνομα νύεῖ. ἰῶ ῥοιωτός. ἐ μονομαχῶν, ἀνὴρ ἐθὸ μελανθάθλωσι. ζῆτει ἐν ὦ ἀπατούεια. Ξάνθος. κενδαύλα λυδὸς. ἐν σαρδέων, ἱσορεῖ ηερὶ τῆς ἁλώσεως σαρδέων. λυδιακὰ βιβλία δ'. ἐν δὲ ῷ ῥ τούτων ἱσορεῖ, ὡς πρῶτος Γύγης ὁ λυδῶν βασιλὰς, γυναῖκα ἀνούχσεν, ὅπως αὐτοῖς χρῶτο ἀεὶ μεζούσαις. οὗτος ὁ ξάνθος ἱσορεῖ, ἀλιμόν τινα βασιλῶσαι τῆς ἐνεῖσε χώρας, ἀσεβέσατον ἐ πρὸ τούτου ἀνθρώπων. ἐ ἐπὶ τὸ ηλέον ἐλθεῖν ἐ πλεῖστον ηλοῦ. ἀδεῶς δὲ ἐ ἀνεπιβούλως ζῶν ἐ ηόεσον. εἶτα ἐπειδὴ ἐ πλεῖστον ἐλοῦ ἀλιμόν, πρόσελθόντας τῆ λυδῶν βασιλῆ πενῆτας πανδημεὶ προσύξασθαι ἐ αὐτῆσαι ἀλιμόν, τοιαῦτα ἔτη δοθῶναι δ' τὸ λυδῶν ἀγαθόν. ὃ ἐ ἐγένετο. ηὴ ἐν δὲ τοῦ μία τε ηὴ δαιμονία πολλὴ δῆν ἦν.

Ξάνθος. ὁ ποταμός. ξανθὸς δὲ ὁ πυρρός. Ξανθότερος ἐ ξανθότατος. Ξάνθοισιν. ὀρνέοις. Ξάνιον. κτένιον. ὃ Φορεῦσιν αἱ γυναῖκες, ἐν τοῖς ἀναδέμασιν. οἷς κόσμος χρυσοῦ βαίνει φαλῆς. Ξανῶ. ηοιήσω. σοφοκλῆς ποιμέσιν. ἐ ηόρε τοῖς ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι, φησίν. ἡ δύ ξανῆσαι ἐ πεγυμνάσαι χέρα. Ξαίνω. τὸ τύφω. ἐ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν. ἡ βύρσασουτυφομένη διαφθαρήσεται. οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύφειν εἰώθασιν, ἵνα ἀπαλαὶ γένωνται, διαλαβοῖσιν ἀχερῶς τὸ φαρμάκου. ἐν ἐλάσει δὲ τὸ σῶμα ξαίνεσθαι παύσῃ πολλῶς. ηὴ ἐν ἐπιγράμματι. πολλὰ θαλάσσης ἡ ξανθὴν ἐπὶ πλάδι. πόδι ὁ τέου σπολωτὴ μορφὴ ὁλόῃ. Ξαίνω. νήθω. σωρεύω. διαλύω. μασίζω. Ξενία. θαυμασία. Ξεναγία. δύο πενταηοσιαρχίαι ἀνδρῶν α η δ'. οἱ δὲ πλεῖστοι, τοῦδε τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν ἐκέλευσε. ηὴ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Ξεναγός. ὁ τῆ ξένων ἡγεμών. Ξεναγῶν. ξενοδοχῶν. παρὰ δὲ θουκυδίδη ξεναγοί, οἱ ἄρχοντες τῆ μισθοφόρων. ξένους γὰρ ἐμίσθωσαν τοὺς μισθοφόρους. οἵτε ἐπὶ πάσης πόλεως ξυνεφέσωτες, ὠνόμαζον δὲ τὸ ὄνομα. Ξεναλίζω. δεισιδαιμονίζω. Ξένη ἀρχος ηωμικός. τῆ ὁρᾶ μέλλον αὐτῆ ὅτι, βουκελίων, ἀθλιώτατος φησὶν ἐν δευτέρῳ τῆ δειπνοσοφιστῶν, ηὴ πορφύρα. ηὴ σκύθαι, ὡς αὐδύμοι. ἐ πένθελοι. ἐ περίαπος. ὑπὸ. στρατιώτ. Ξένη. θαυμασία. πανοπλίας. ὕλας χορηγῶν ἐ τοσαύτας ἐ ξένας. Ξένητος ὄνομα νύεῖ. Ξενηλατεῖν. λακεδαιμόνιοι μετὰ πολιτῶν δεῖ λαυνον βοὺς ξένας. ἀεισοφάνης. τί δέ σε δεινόν. ὡς πορ ἐν λακεδαίμονι ξενηλατοῦται ἐ κενί νηρταί τινος πολιταί συχναὶ κελεῦσι. πρὸς τὸ ἐκεῖσε αποδιαδημομένους, ξενηλασία ἐγένετο. Ξενία. ἐ ξενίζω. φοίνιος ἄρης ἀνδρεῖνισεν αὐτόν. βυτέσιν ἀνὰ πεπτεινε. ξενία δ' αὖ, δαύματα ηὴ φόνοι. ηὴ ἀρχίλοχος. ξενίαι δυσμενέσι λυγρὰ χαρείλόμυος. Ξενίαν. κατὰ γώνιον. κατὰ λυμεα.

Ξενίας ὄνομα νύεῖ. Ξενίζω. ξενίᾳ χρᾶσθαι φωνῆ. ἢ ξερμηνεῦσαι πολλαχοῦ μέσοι. δηλοῖ δὲ ἐ ξενίας χάριν τινὰ ἐποδέξασθαι. Ξενίζω. οἰμῶξένα διαλέκτῳ χῆσθαι. οἱ δ', ἐν ἢ ξένα διαλέγεσθαι. Ξενίω

σωσθή

συνεβήκασι. παρὰ τὴν ὁδόν, ὡς ξένιον ἐδωρήσατο. Ξενικόν. ἐμπόδιον. ὁ πρὸ τοῦ οἱ ξένοι ἐμπορεύονται. ὡς πρὸ τοῦ συνήθη ὄντα οἱ ἀεί. Ξενικὸν σύνταγμα. δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ ἀλιτροφανὴς. συνεσκήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος κύνων. παρέλαβε δ' αὐτὸ ἰφικράτης ὕστερον καὶ χαβρίας τῷ χρησάμενοι τὴν λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῦ ἰφικράτους καὶ καλλιπλέους. Ξενικός. ὁ ξένος. ὁ ἀλλόθριος. ὡς εἶδεν ἀγαλμα ξενικὸν ἐν ἀργίᾳ ὂν Σαμοθρᾴκιον, εἰς τὸ τιμώμενον παρώρμησεν. οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι, οὓς πρότερον εἰώθασι χρησιμάζειν ἐν πολέμοις. οἱ ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς βουλομένους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθοῦ μόνοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς ὧν πολέμων διεπράξαντο ὥστε ξενικὸν ἐκάλουν. Ξενικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀλλοθνέσι οἷς μὴ πρόσκηδυσιν. ὅτι ἀνοίκειον τὸ ἑλλήνων ὄζεσθαι τὰ ξένα. ἢ ξενικῶν ὄζεσθαι τὰ ξένων πρέσβεων λεγομένοις ἀλιτροφανὴς. φασὶν ἡμῖν ξενικοῖσι λέγεσι, μὴ λίαν ὄζεσθαι τὰ ξένα. Ξένιον. δῶρον πρὸς ξένων δηλοῦμενον. Ξένιος. ὁ ξένιος ἔφορος. λέγεται δὲ ξένιος ὁ Ζεύς. Ξενίων ξενίωνος ὄνομα κύριον. Ξενιτεύομαι. ἀντὶ τοῦ μισθοφορῶ. ἀντὶ φανὴς ἀνθυδίκω. ἐγὼ ξενιτεύω ὁ μόνος ἐστρατεύμην. ἐξενιτεύω ξενιτεία. Ξενοδοχεῖον. τὸ τοῦ ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ ξενοδόχος ὁμοίως. Ξενοκηδεῖν. ἐπὶ τοῦ πολλὰς λαβεῖν. οὕτω μενάνδρου. Ξενοκράτης, ἀγάθωνος ἢ ἀγαθάνορος. χαλκηδόνιος. μαθητὴς δὲ διαδόχος μετὰ σπεύσιππον πολεμῶνος. τοῦδε, πολέμων. τοῦδε, περινθίου. ἐξ ἐμφάντου αὖ τοῦ μακεδόνος ἀλεξάνδρου, χρυσοῦ τάλαντα λ', αὐτὸς ἀπέπεμψεν εἰπών. βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἐγράψε πολιτικὰς πολλὰς πολιτείας. Ξενοκράτης φιλόσοφος. οὗ ἐπαινοῦσι φρονήσεως τε καὶ δικαιοσύνης. ὃ δὴ πρὸς σωφροσύνην ἀδρὸν μεῖον ἔχει τοῦ πολλὰ νικᾶν ξενοκράτους. ἄλλος συνεγράψατο, ὃ οἱ ησιοδοπολῆται οἰωνισμα. οἷον ὅτι εἰ ἐν τῇ σφαγῇ φανῇ καλὴ ὄφις, ἢ δέ τι σημαίνει. Ξενολόγων, ἢ ξενολόγος. ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος. ὁ φίλος. ἐφοίβου ἢ ποσειδῶνος ἐν πλάτωνι. ξένον τε αὖ τὸν ἡμέτερον καὶ βίου σύμβολον. βωμόντε ἱδρύσεως καὶ ἀγαλμάτων. ὁ δέ, ἔνεστα τούτων ἀνωρθώτο. ἢ αὖθις. ἐν τοῖς ἰδίοις πολίταις ξένους κρίνονται. Ξένος ἢ ὁ ξενοδόχος. ὁ φίλος. ἀπαλλάττεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου. Ξενοφάνης. ἐν ἐλεγείῳ. πόλιν τε ἄλλοτε ἄλλον αὖ τὸν τιθῆναι. καὶ πρὸς μοι συφελίζομεν ὡσιν ὑλαῖος παιόντος, φασὶ πεῖραι καὶ τὸ δὲ φάσθαι ἔπος. πάυσαι μὴ ἢ ῥᾴστ' ἐστὶν φίλου ἀνδρὸς δεῖ ψυχή. τὸν, ἐγὼν φθεγξάμενος εἶον. ἔσκωψε δ' αὖ ὄνε πρατῖνος ἐν πυθαγοριζούσῃ. ἓν ἐστὶν αὖ οἷς ἐὰν ἰδιώτην πρὸς λέροσιν ἐσελθόντα διατειρόμενον τῆς πλάγης ῥώμης, καρδίᾳ δὲ νικᾶν τὸ αὐτιθέτοις, οἷς πρᾶσι. οἷς πάσιν ὧν τοῖς δεῖ πολλάκις. οἷς μετέθεσι, πανουργικῶς. Ξενοφῶν. γρύλλου. ἀθηναῖος φιλόσοφος σωκρατικός. οὗ πρῶτος ἔγραψε περὶ τῆς φιλοσόφων. δὲ δεῖπνον μοναῦλα. παῖδας ἔσχεν δεῖ φιλησίαν, γρύλλον δὲ διόδωρον. οἳ δὲ διόσκουροι σκαλοῦντο. αὐτὸς δὲ ἀπίκη μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς πλάτωνι. καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ογδόην ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πολλὰ ὧν μέν. ὧν δὲ ταῦτα. κύρου παιδείας, βιβλία ι'. κύρου ἀναβάσεως, βιβλία ζ'. ἑλληνικῆς, βιβλία ζ'. συμπόσιον. δὲ ἄλλα πολλά. Ξενοφῶν. σωκράτους μαθητής. ἐστράτευσε μὲν σὺν τοῖς μυρίοις κύρῳ συμπαρελθὼν μὲν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ξενοφῶντα. ὁ κύρος δὲ ἐπὶ πίσαν φόρνης ὑπὸ βαρείᾳ τὸ πρὸς τὴν ἀσίαν κατέστασε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον, κύρον ἀρταξέρξης διαβληθεὶς ὑπὸ τισσαφέρνους ἀναιρεῖν μέλλων, ἀφῆκε. παρουσάτιδος τῆς μητρὸς παρακαταστησαμένης αὐτὸν δὲ τὸν στρατὸν αὐτῶν φυλαξάσης. ὁ δὲ, ὡς τισσαφέρνη πολεμῶν, ἦλθε σὺν δυνάμει, καὶ σὺν τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεύοντα. πεζαὶ μὲν οἱ πάντες ἦσαν τὸν κύρον δὲ ἕξ μυριάδες συστρατεύσαντο ὁ πλῆθος. καὶ πελτασταὶ, γ φ'. ξενοφῶν δὲ συναγείρας. δέκα οὖν βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας, ὡς σὺν πίσαν ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν ἐφ' ἃ στρατεύσαι ἐπροφασίζετο, συνεκτησοίετ' ἐλπίδι σὺν βασιλέα εἶναι τῷ στρατεύσαντι, ὧν ἦρχε τὴν ἀναβασιν. κλεάρχου δὲ ἐν πόντῳ τῷ εὐξείνῳ ἄρχοντος ἦν κύρου μὲν συναιρεθέντος, συνέντες οἱ ἕλληνες σὺν βασιλέα εἶναι τῷ στρατεύσαν

σατο. βασιλεύς δὲ τὴν τὸ πύργε κεφαλὴν καὶ χεῖρας ἀπενήνεγκαν, τοῖς Ἕλλησιν ἐπεμπε ζητῶν τὰ ὅπλα ὡς ἀπαμυνούμενος. οἱδὲ, ἐπεδοσαν. δόλῳ δὲ τὸ σαφῶνος παραβαίνοντος ὅρκους, πολέμου βασιλεῖ τῷ Ἕλλησιν, ὡς ἡγεμὼν ἐπὶ μῶν ἐπὶ τοὺς λοιποὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἅς ἀνεῖρε. ἐξένοφῶν αὖ τῷ στρατηγεῖ, ἐπὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ ἐπὶ ἱερὰ ἐκεῖνα, ἐμίαθωσαν ἐαυτοὺς σεύθη τῷ βασιλεῖ μύριοι διασωθέντες. Ξενοφῶν αὐτοκρατὴς. ἰσοτιμικός. βαβυλωνικὰ. ὅτι δὲ ἐρωτικά.

Ξενοφῶν, ὁ Φέσιος ἰσοτιμικός. ὁ Φεσιακά. ὅτι δὲ ὠρωτικὰ βιβλία ἰ. πόθεν ἀβρονόμου ἐπὶ ἀνθίας. ἐπὶ πόλιν τῆς πόλεως ὁ Φεσίων. καὶ ἄλλα. Ξενοφῶν, νύσσιος. ἰσοτιμικός. νυσσιακά. ὅτι δὲ ἐπὶ αὐτὰ ὠρωτικῶν ἀναθέσεων ἱστορία, πόθεν τε νύσσαν καὶ μύρραν ἐπὶ ἄδωνιν. Ξενῶνος. δόμου ἐπάνδεχομένου τοὺς ξένους ἐπὶ ἀρρωστοῦντας. Ξένω. αἰτιατικῶς. Ξόξης. σατραπῶν βασιλέως. ὃς τὸ παρὸς διαρείου τελευτῆσαν, καὶ μέμνησο μαραθῶνος ἐπὶ πόντου, ἐπὶ τὴν ἑλλάδα ἐστράτευσε. καὶ πρῶτον νικήσας ἐπεμψεν αἰχμωτὰς γῆν ἐπὶ ὕδωρ. ἀθλιωτάτοις μὲν οὖν, τοῖς σατράπαις ἀξενικήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως. ἐπὶ τὸν ὑπὸ τὴν σύμβολα σαντα, καὶ τέλασαν καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας. λακεδαιμόνιοι δὲ δωρεὰς ἐμβαλόντες, γῆν ἐπέραλλον. μιλήσαντες δὲ τὸ θεὸ, ἐν ὁ σαν. χεὶ σαντες δὲ τοῦ πυθίᾳ, δυῶν αἰ δύνασ ξόξης σατράπων κηρύκων, βᾶλις ἐπὸ χὸς, αὐθαίρεβιβὺ σατράσας ἀνῆλθ' δώσοντες δύνασ. ὁ ὄ, θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας. ἐ ἡνόσος ἐπαύσαν. ὁ ὄ, πεζῇ μὲν μυριάδας τῇ αἰγυπτίων ἐφοινίκων ἐκυπρίων πολέσας ἔχων, ἐστράβη ἔβλυσεν. ἐν σάρδεσι δὲ γλωμῶν, ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἰ χε δὲ Ἑλλήσπον μυρίας, ὃς ἀθανάβυσ ἐπάλλ. δυάρυξε ἐπὶ τὸν ἀθω μακεδονικὸν ὄρος. ἔζαξε καὶ τὸν ἑλλήσποντον μάξυ σησον ἐπὶ ἀβύδου. διαλυθεν᾽ὸς ὁ ἐπὸ χειμῶνος μόλις, πόδας τε εἰς τὴν θάλασσαν κεβῆκε, ἐ μεσίγυ τὸ ὕδωρ. πρόσω ἐχθισῶν δὲ αὖ ἐπὶ σταγωγῶν νηῶν ἑλλησίδων, ἀφῆκε. βοφλὸν εἶναι δούλων εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβὼν, δείξας τὴν δύναμιν πᾶσαν ἀφῆκε.

Ξεσίον. μέτρου ἐπὶ ὑγρῶν. Ξενόν. ὠμαλισμένον. Ξηνίον. Φιλιηνόν. ἐξ ξηνίοις ζάς.

Ξηνοδόκης. Ξένοι, οἱ διὰ ξενίας φίλοι. Ξιφοειδὴς. ὁ ηρεμός. Ξηραλοιφεῖν. αἰσχύνης τιμαρχου. ξηραλοιφεῖν ἔλεγεν, τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήτε ἐν τῷ τὸ ἐπὶ τῷ ἀλείφων λεγόμενον ξηροβρέχεσθαι ἕως ἐλούετο. Ξηραλοιφία, καὶ ξηραλοιφεῖν, τὸ αὖ τὸ λούεσθαι ἀλείφεσθαι. Ξηραίνω, τὸ λύγω. Ξηρίον, εἶδος ἰατρικόν. Ξηρόλοφος. ὅτι ὄν ξηρόλοφον, πρῶτον μὲν θέματινὸς ἐπάλλαν. ἐν αὖ γὰρ ηχλίαις ἵς. ἐ ἀρτέμιδος σώτειρος ἐπάλλ. ἐ σεβήρου τὸ ἱδρύσαντος. ἐ θεμάτιον δίδουν. ἐν θα ἐθυσίασε πολλὰ θυσίας σεβήρος. ἐν θα ἐ χρησμοὶ πολλοὶ δὲ τὸ πρωτεῖ ματι. καὶ θὸν καιρὸν καὶ ηόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἰῶ ἀστρονομικὴ λέγχρόνους διαρκέσασα. Ξηρός, ὁ ἰσχνός. Ξηρὸς ἰδρὼς. ὁ μὴ ἐπὶ λουτρῶν, ἀλλ᾽ ἐπὶ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. Ξηρὸς λίθος. ὁ ἀνὰ πᾶν λοῦ πτιζόμενος. ἰῶ δὲ λίθῳ ξηρῷ διεσκιαμένον τὸ φρούριον, ἐπὶ μεγάλων λίθων σωκρημνισμένον. Ξίεις. εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

Ξιφιὼ. ὁ φῶν εἶφος. Ξιξήρης. ξίφος ἔχων. καὶ τὸ πληθυντικὸν ξιφήρεις. Ξιφηφορία. τὸ φέρειν τὰ ξίφη. ξιφηφόρος. Ξιφίζειν. τὸ χειροτονεῖν. παρεπαλήσιον εἴφος τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιεῖσθαι. Ξιφισμός. σχῆμα ἐπὶ τῆς ἐμμελείας ποιουμένης. Ξιφοπονεῖ. ἐίφεσιν αἰρεῖ. Ξίφος, ὁ ξιφίδιον. Ξιφολιία. ἀπεῖναί φασι ξιφολιίας ἀμοιρίαν. Ξόανον. ἄγαλμα. εἴδωλον. ζῴδιον. ἀνδριάς. Ξυθή. ὁ μορφωτάτη. οὐδέμια πεπλιμμένη σιδηρῷ ἐπὶ φυλακὴ δὲ τέρψις. ξουθῶν ἐπὶ χρῶν γυνὴ δὲ περίπουσα μέλος. Ξυθῆς. ἀειδοφαίνης. δὲ μῆς χρόνος ξυθῆς, μελέων παντὶ νόμους ἰδοὺς αὐαφαίνω. Ξυθόν. λευκόν. καὶ πυρόν. ἀργυροῦν. ξανθόν. μελιόν. πυρινόν. ὀξύ. ταχύ. οἱ δέ, ποικίλον. ἀνειδές. δυσειδές. ὡς πορ ξουθοὶ ἵππαλεκτρυόνες λόφους στίων. Ξοῦθος, ὄνομα κύνεῖ. ζήτει ἐν ὦ βοκορομία. Ξυήνειστον μ᾽ οὖ τρόπου. αὐτὶ τὸ ξαυτά μοι πρέπησαι. Ξυήνων. σώθελε. ὦ δέπποινα νίκη. ξυήνων. Ξυήωργος. πρόπαροξυτόνως. ξύνθετον γὰρ ὡς πάπελος. παύσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα, ξυντιθέμενα βαρύνεται. ἀεισοφανὴς πολύλογ. τοῦ ξυήωργος πολλοῦ. Ξυήνώμη πρῶτον πειρῶ. ἐπὶ ὧν ἐν πρώτοις τιμὸς διαμερίζονται. Ξυήρεφεῖς. οἱ πόδι πεπαρὸν ἐλθόντες εἰς ἀθλώσας, πρῶτον μὲν τὸ δῶμον ξυλλέξαντες, εἶπεν γνώμῃ δέπερ ἂν δρᾶσ ἐλέσθαι ξυήρεφέσας αὐβιβαλόρας. βύβλου ξυήρεφ

ἅπαντας

φαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ῥητήν, καθ' ὅτι ἂν εἰσαγάγῃ ὁ πόλις οἰκήσει. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφάνη, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν δύο τῶν ἡλωνόν, ὁ ὧν ἱερὸν ποσειδῶνος· καὶ ἐπὶ μηχανὴν οἱ ξυμφερόμενοι ἄλλο μὲν ἀδὲν· αὐτὸ δὲ βούλεται· ἔξεινα μὲν ἀθλοθαίσεις αὐξάνειν γνώμην ὧν αὐτὸς βάλεται· ὧν δὲ τις τὸν εἰ πόντα ἢ γεφάνων, καὶ ἀζήμιον τρόπον βαλάνης, μεγάλας ζημίας ἐπιθεῖναι· ἐνθάδε δὲ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ κήδεσι, μήτε μισθοφορεῖν· πρὸ ἕδρας τε ἐλθεῖν πέντε ἄνδρας· τούτους ἐλέσθαι ἐνεκόλπους ἄνδρας· ἐπὶ τὸ ἑκάστου ἔπασον πρὸς ἑαυτοὺς ἐλθόντας ἐς αὐτοὺς τοὺς τετρακισχιλίους ἢ ξυλλέγειν ὁπόταν αὐτοῖς δοκῇ· ὧν δ' ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν πεῖσαν δρος ἐς τὰ λλα ἐπὶ τὸ πρόφανοῦς προθυμήσεται ξυγκατα λύσας τὸν δῆμον. Ζυμφέρεται καὶ γέρεται. τὸ μὲν γέρεται, ἐφένος βέγματος· τὸ δὲ ξυμφέρεται, ἐπὶ πολλῶν· ἢ ξυμφέρεται, ὅ μετὲ πιμελείας ἐς ἀπουδαίως συντάξαι γέρεται δὲ τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν λέγειν. Ζυφ. γέρφ. ὡς βδὸ μέρω· ἐνθεν καὶ ξυμβέβραμαι. Ζυκλων· ἐπὶ ξυκλωπέγομεν. ἐξενοφῶν ἐν τῇ κύρου ἀναβάσει· ἔχον δὲ βάρος πέντε λίτρων μέχρι τοῦ ἥπατος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὸ φύγων ὡς πρὸ ἐπὶ τὰ φυγάδες ἐραμμένα· ἔχον δὲ καὶ πρὸ νη· καὶ πρὸ ἐπὶ τὴν ζωὴν μαχαίριον ὅσον ξυκλωπικὸν· ἐπὶ ἀπίοι νῆσιν, λέγουσι δὲ ξυκλωπέγουσι μόνον· ἐπὶ δὲ γειον νῆα τυρὸν νηΐ πει χαλκεῖον· οἱ μὲν οὖν ἀπίοι, τὸ ῥῆμα οὕτως λέγουσι· καὶ ἐπινεῖν καὶ πεσθίειν· οἱ δὲ λέγουσι, τὸ ὄνομα ξυκλωπικὸν· ὡς καὶ ξενοφῶν φησιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς ἀναβάσεως· ὅτι δρακόντιος ἔφυγεν ἐπὶ πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ παῖς ἔτι ὤν, δεῦτε κτείνασα ξυκλωπικὴν παῖδα· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ νεῖν ὡς οἰδωλείς, ξύλλεγουσιν· ὡς καὶ σώφρων· ἀντὶ τοῦ ὀρτὸν ἀντὶ ξύλου· ἐς πάλιν ξύεται ὁ χορεγός. Ζυλλαβεῖν· διπλῆ ὅδην ἔχει ἡ σις τὸ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· πρὸς γὰρ διαφορὰν λέγουσιν, διαφορὰ καὶ διάνοια· ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτίαν τινὰ ἢ σωτηρίαν ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τὸ συλλαμβάνοντος· καὶ μνησικακίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου ὡς νῦν· ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα· καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου· οὐχὶ συλλήψόμεθα αὐτόν; ἐὰν δὲ πρὸς δοτινὰ, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν· ὡς ἰσοκράτης ἐν τοῖς παραινέσεσιν· ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν· ἴσον δ', ζωναγωνιζομένω. ἐπαγωνιῶ· καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον· δημοσθένης πρὸς φιλιππικοῖς. Ζύλα κλίμφα· τὰ τῆς κλινῶν. Ζυλεία, ἡ τῆς ξύλων τῆς ναυπηγησίμων συλλογή. Ζύλινος. Ζύλην ἀγνύλην οὐδέ ποτε ῥόν· ὅτι δυσχερὴς ἐν φαύλῳ, ἀμαθὴς ἀπρόβλεπτος· Ζύλοχος· ζωώδεντρος καὶ ξυλώδης πάγος· δρυμός· ὕλη· χέρσος· ἀγρός· τόπος· οἱ δὲ, κοίτην θηρίου· οὐκ ἂν ἴποτε πεμάρτης αὖθις ἐν ξύλοχον. Ζυλυφίων· οἷον ἐπὶ τῶν ἀπλῶν ξυλυφίων, ὁ ἁπλοῦς μέμφαντες ἀφῶμεν αὐτόν· ὅτι διονυσίῳ ὁ ἀθλοθαίος, πρόβατος ἄρα τὸν ἐν βοῦς ὁ ξυλοφόρος ἀρμονίαν ἐν ὁρεσκαιρίοις ἀπείοις, ἄπορ ἐπρουον ἐν ξυλυφίῳ. Ζύλων δρεπτίμων· τὰ σματα τὰ δρεπτίμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα. Ζυμβαλλεῖν· νοεῖν· ὁ δὲ, οὐχαλεπῶς εἶχε ξυμβαλλόν δρατηγὸν ἐμβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον. Ζυμβαίνοντες· ζυμφωνοῦντες· πρὸ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντες ὀφθῶσι. Ζυμβαινούσης· ζυμφωνουμένης· ἀρεσκούσης· ὅτι δ' ἐπέχων ἔσται τοῖς ἀμφὶ τὸν ὠνεῖσθαι τὰ τὴν δεία τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς· καὶ αὖθις ἐθέλειν πείσασθαι, ἐπὶ μέθοι ἐφ' οἷς τισι ξυμβαίνοιεν. Ζύβλητο· ζωνῆντησε. Ζύμβολον· ὅρκιν φασίν· ἐπειδὴ ζυμβόλους ἐποίουν τοὺς πρώτους ζωμνύοντες ἐς ἀλλ' ἀπαντήσεως προσημαίνοντες· Ζυμβόλους· οὕτω τοὺς διὰ τῆς παρῳδῆς ὀνομαστοὺς ἔλεγον· ἀμετίθεντο δὲ οὗτοι δήμητρι· Ζυμμίξασα· ξυντυχοῦσα· οὐ μιᾷ δὲ νεότερα συμμίξασα οἱ δαιμονικῇ· ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτῃ· φρονιμωτάτῃ· Ζυμπάθεια· ζυμπάθεια· ὅλως δὲ ὁ διὰ τὸ ἐσχηματισμός, κοινὸς ὅστις τῆς τε ἰώνων ἐστὶ καὶ ἀπίδων. Ζυμπνεύσαντες· ἀντὶ τοῦ συμπνεύσαντες· Ζυμφλῶ· ξυμβασάλῳ· φλῶ· ἐνῶ· ἐνώσει ξυμφλῶ· Ζυμφορὰν θακυδίδης, τὴν ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἀξιοπερίσκεπτον ἀβουλίαν κακοπραγίαν· καὶ κακίαν· ἐστὶ γὰρ αἰτία φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαφθορὰς, κακίαν πάντως εἰσὶν· ξυμφορὰς τὰς ἀπὸ τύχης· συνδέχεται δὲ

τὰς ξυμφορὰς τῶν πολεμούντων χάσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ ἐς δειλίαν διανοίας τὰ αὐθρώπινα. Ξυν. θαρσυνόντως ἀντὶ τοῦ σύν. Ἐς τὰ ἄλλα ξύμοια. ἄλλως ἐς οἱ παλαιοὶ πάντες. Ξυναιτίαι. ὁ κοινὸς βίος. ἀρχαϊκός. ὁ δὲ, ἐπιτιμῶν αὐτὸν ἐν ξυναιτίᾳ τινί, βαρύνων ἀνόητον. Ξυναλλαγαί. ἀμοιβαὶ. πρὸς μυθίαν. ξυναλλαγαὶ. λήγει δὲ εἰς δραμεῖσα τὰ πρόσω ἄλλων, ἀνδρῶν περόντων ἐν ξυναλλαγῇ λήθην. σοφοκλ. ἐξ ξυναλλαγῆς τὴν ὁμιλίαν. Ξυναλλαγή. πρὸ τοῦ δὲ λοιπὸν τὰ θυμικὰ ἐν ξυναλλαγῇ νόσου. νόσοις ὁ Ἑλλήνων ὡς εἰκὸς ἐνόσησεν ἐφθίτο, καὶ ὁμοίως πρὸς μεθ' ἁμῶν χρόνῳ. Ξυναλόρον. ξυμμετὼν. Ξυναυλία. αὐλητὶς τις σύμφωνος, ἐπὶ δύο τοῦ παρανομοῦντος αὐλῶν. Ξυναυλίαν. ἡνιωνίαν. ζητητέον, ὁ μοῦ δοκοῦσι μέθα. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ἢ ὅταν πιθαρεδικὴ αὐλοῖς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται, οἱ ἐς θεὸς ὕμνοι. Ξυναυλίαν πενθήσω μὸν ὁ λύμπιος μόμος. ὁ λυμπος αὐλητὴς γέγονε μαρσύου μαθητής. καὶ αὐτὸς δυσυχήσας δικὰ μουσικῶν. κεθαυμασμένος οὖν ὁ λυμπος ἄρχει τοῦ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὡς πρὸ ἐπὶ μιᾶς φωνῆς ὀδυρώμεθα. μιμησώμεθα ἐν ᾧ θρηνεῖν συναυλίαν ὁ λύμπου. οὗτος δὲ ὁ ὄλυμπος ἐν φρυγίᾳ τῆς αὐλητικῆς νόμοις ἐπῳδὸς ἐγένετο δὲ καὶ θρηνητικῶν νόμους. Ξύναυλον. πρὸς εἰσφοράν, ξύναυλον βοᾶν, τῶν μεθ' αὐλῶν κενῶν. Ξυνδιενεγκεῖν. συμπροθέσαι. σωσαγωγίσασθαι. οἱ δὲ δέοντο πρὸς λεπίβαρδον ξυνδιενεγκεῖν ἀρίσιν. οἱ δὲ δισχιλίους ἔπεμψαν. Ξυνδιήνεγκαν. συνέκαμον. ζῶνες προέξαντο. πολλὰ γὰρ δὴ προέχρηστε ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν εἰς βολάς τε καὶ μάχας. ἀντὶ τοῦ ὑπερήνεγκαν. οὕτως εἰσφοράς. Ξύνδικα. ἀντὶ τοῦ περίνομος. ἀληθῶς. ξύνδικα ζῶντα ἀξίαν ἔφησεν βασιλέα. ξύνδικα. ἢ γὰρ πρέπον. τὰ πρὸς τούτοις ξύνδικα νενέμηται ἑκάστοις. Ξυναίρεται. συναλίσκεται. ἐξ ξυναιρόμενον. ζυναντιλαμβανόμενον. εἰ ξυγχωρήσαιμεν τὸ πᾶν σοῦ ἡμιθανὲς γὰρ ἁμα ξυναιρόμενον τῆς κατὰ σε πολιτείας. Ξυνέβημεν. ὁμολογήσαμεν. ζυνεφωνήσαμεν. ἀπὸ εἰσφορᾶς νεφέλαις. Εἴ τε ὦ χρόνῳ ποιῦ ξυνέβημεν. Ξυνέκκλησε. ξυνέβαλε. Ξυνεκεχλῶσαι. ἀντυχλῶσαι. αὐξηλῶσαι. Ξυνεμνημόνων. σεσωρευμένων. θαρσυνόντως. Ξυνειρῶν ὁ μὲν ἐπὶ πλήθει ξυνεμνημόνων, ὁ σμικρὸν ἐστιν ἀπαίνεται. Ξυνεσφεν. ξυνεφῆ καὶ ζυνεφῆ καὶ ζυνέφελα ὄσιν. ἀπὸ εἰσφορᾶς ἀναλύρω. ἐξ ξυνέφελα καὶ χειμῶνα βροντᾶ μέλλ' ἄν. καὶ σύγκρισις. ὡς δὲ τὸν γῆν νύμφασα κάλλος ἐξ ξυνεφόρτα ἀπὸ τοῦ, σκυβερνᾶ ζουσα. Ξυνεπιλαβεῖν. ξυναγωνίσασθαι. πρὸς ἡμᾶς ἐστιν ἀπὸ τοῦ πολίτας ὠφελοῦντας ξυνεπιλαβεῖν τὰ πρὸς μιθριδάτην πολέμου. Ξυνέρετε. ἀποκλείσετε. σοφοκλῆς. οὐ ξυνέρεθ' ὡς ἔοικας; Ξύνθυ. σύνθυ. ἄκουσον. Ξυνέσεως. συνέσεως. φρονήσεως. ὁ δὲ, πρὸς ἰῶ. καὶ ξυνέσεως ἄνων. ἀντὶ τοῦ καλῶς, καὶ ἐπιπολῆσον, καὶ ἀρετῆς μέτα ποιεῖσθαι δέξεται μόνος. Ξυνεφίβρηται κεφαλῆς. οὕτως ἐπιγινῆς τὰ πουσιν. ἕως ξυνεφίβρηται κεφαλῆς. Ξυνθλίπτης ἀρεσινῶς. θλικῶς δὲ διὰ τοῦ τ. Ξυνῆα. Ξυνήματε. συνήμεσεν. ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσι. πρὸ σου χρόνου τὸν πρωϊκὸν συνήματε. πολεμιλέων μῦμ. Ξυνήια. καινὰ χρήματα. Ξυνῆκε. σύνοσα. Ξυνῆ δελ. συνηφάνελ. Ξυνήσθετο. σύνοσε. Ξυνίασι. συνέχουσι. Ξυνίης. ἐπιστοεῖς. ἀεισοφάνης πολύλ. Εἰ δὲ ξυνίης τὰ ἐπίνοιαν τὰ θεᾶ; Ξύνιον. κήδιον. Ξυνθήματε. ἐπομνήματα. σοφοκλῆς. οἱ τὰ θησέως πειρίθου τε κεῖται πρὰ ξυνθήματα, ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους πρὸ τ' εἰς ἅδου κατάβασεως. καὶ αὖθις. ὡς πρὸ δηλοῖ ξυνθήματος, αὐτοκράτορα τοῦτον ἐπολῆκμησεν ὁ κράτος. ἀπὸ φύσεως ξυνθήματος, ἀλλὰ δηλαδὴ συμφώνως ἐς ἀπεῖσι ἐν ξυμβαίνουσαν τὰ βολῶ. Ξυνοδύχ; ξυνοδόχος. Ξυμόν. κοινόν. Ξυνοπαδὸς. ὁ ἐπόμενος ἐς ἀκολουθῶν. Ξυνουσία. ὦ ὧγω. τῆ πρὸ ἐρ. Τεύτεσινῶ ξυνὸν ἀληθὲς τιμῶμα. ἀλλὰ τῆ ξυνουσίᾳ πλέω. σοφοκλῆς. Ξυνωμοσία. ὀμωμοσία. Ξυνωμότης. συνασιαστής. ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά. Ξυνωμοτῶ. ξυμωμοσίαν πεποιημένων. τουτέστι πίστεις δι' ὅρκων δόλῳ ἑαυτοῖς καὶ συνθήκας κατά τινων πεποιημένων. κατελύσειν. ἀεισοφάνης. βοηθεῖθ' ὑπὲρ ὧν τύχομαι ξυνομοτῶ. Ξυμωείς. τὸ μὲν πλῆθος ἅρμα. ἀλλ' ἐνδύο ἵππων συνεχῶς. ὀνδυ διάφορον κελάδει. Ξυνωείς, συζυγία. ἢ ἅρμα ἐνδύο ἵππων συνεζευγμένον. Ξύν θεᾷ πᾶσις ἐπελᾶ καὶ δύρεται. ἀντὶ τοῦ, θεᾷ βλημένα, καὶ ἐκπεπληγμένα. Ξυπεταιωνάς. δῆμος τῆς προπόντος ξυπεταί. ἀφῆς

ὁ δημότης

ὀδμότης ξυστειών. Ξυρεῖ δὲ σὺν χρῷ, ὥστε μὴ χαίρειν τινά. αὐτὶ τοῦ μὲν χρὶ βαθὺς δηλοῖ τὸν ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινά, παρέλκον. Ξυρήκης. ὁ κειρόμενος. Ξυρικός. Ξυρίδες. κεφαλαία. ξυλάβδια. ἢ ἄλλό τι ὑπόδημα διαφορον. Ξυρὸς εἰς ἀηδίαν. παροιμία. περὶ τῶν βαλλομένων τυγχάνοντας. ὁμοία τῇ, ὄνος εἰς ἄχυρα. Ξυρός, τὸ ἐμβαλεῖον. Ξυρὸν ἀνὴρ, τὸ ὀξυτάτην κατὰ λεπτότητα τὴν σιδηρίου. Ξύστης. σύνδρομος. ζωδιαστικὸς. Ξυσταθύσω. ζωὸν ὁ θήσω ὃν ἔρωτι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱερῶν. Ξυστάρχεις. τὸ γυμνασίου ἄρχεις.

Ξυσίδα. λεπτὸν ὕφασμα. πολυβόλαιον. ἢ ξυσίδα τὸ παχύ ἱμάτιον. Ξυσὶς. χλωρὸν πόκος γυναικεῖος. οἱ δέ, βαγικὸν σύνδυμα ἐσθὴς ὁμόχρωμον καὶ ἔχον ἐπιπόρωμα. οἱ δέ, τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν βαγῳδῶν ἔνδυμα. Ξυσὶς λέγεται τὸ προπώτιον ἱμάτιον. ὃ οἱ νῦν ὀχοι μέχρι τοῦ νῦν φοροῦσι προσβάλλοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ βαγικοὶ βασιλεῖς. Ξύσιδα προπαροξυτόνως οἱ ἀττικοί. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὡς περ μεγαλῆς ξύσιδ' ἔχων. ἔστι γὰρ ἱππικὸν σύνδυμα, ὡς ἐν βατταρίδι ἀριστοφάνης. οἱ δὲ τὸ ἀπόντιον εἶδος. Ξυσόν. δορύλλιον. ἀκόντιον. ἢ τὸ τέλειον δόρυ. ἢ ὁπόσοις σύνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ἀριανὸς τὰ σημεῖα τῆς ἐπιλήπτου στρατιᾶς ἀετοί. ἐνήνυθα βασιλφοι. στέμματα πάνδεχρυσα αὐτατεταμένα ξύλοις ἐνηρτημένα. Ξυσὸς. ὁ ξεσμένος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ο, ἀνεροδρύων εἶδος μήλοις μικροῖς ἐμφερὲς. ὁπώρα κόα. Οἀρίζω. τὸ γυναικὶ λαλῶ. ὄαρος γὰρ ἡ ὁμιλία. Οἀεισμοί. διαλογισμοί. Οἀερισὺς, γυναικώδης ὁ μιλος. Οβελίας ἄρβις. Οβελὸς καὶ ὀβελίσκος, κοσύβηλα. ξενοφῶν. ἐπὶ τὰ ξενῶνα βουπόρως τοὺς ὀβελίσκους διαμετρεῖς τὸν μηρὸν τὸ ἐπιτάφιον. καὶ παροιμία, τὸ θερμὸν τὸ ὀβελοῦ. ζητεῖ τὸ χείρονα αὐτὶ τῶν περιττόνων αἱρουμένων. Οβολός. ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ ἀθηναίοις, ἓξ εἰσὶ χαλκοῦς. ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ἐστὶ δύο. τὸ δὲ τάλαντον τὸ ἀργυρίου τῶν νῦν, τεσσαράκοντα καὶ νομίσματος, ἡ καὶ ἑξακισχίλιαι δραχμαί. ἐξακισχιλίων δὲ μνᾶν, ἑξακισχίλιαι δραχμαί εἰσι τὸ δὲ τάλαντον τὸ χρυσίου ἑξακοσίας εἶναί φασι. Οβολοῦ ποριανοῖς τοῖς βαλλομένοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ζωαρπάσας ἱκανοὺς καὶ νουφίσας, ἢ μετεωρίσας εἰς ἑαυτὸν τὴν νοῦν ἐποίησε ῥέπειν. ὀβολοὶ δέ εἰσιν, ἃς καλοῦμεν φόλλεις. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἑνὸς κατὰ χρυσοῦ, προστάττει τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰς ὀβολὸν δέκα καὶ ἑκατὸν ὀβολούς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος ἑρδην οἰκεῖα, πρὸς ἑνὸς κατὰ χρυσοῦ λαμβάνεσθαι ὀβολούς. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. φαῦ. ὡς μέγα δὴ κάθορ πανδοκοῦ δύ' ὀβολώ. διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τὸ στόματος δύο ὀβολοὺς βάλλουσι. λέγει δὲ καὶ διώβολον. τῶν στρατηγῶν βλακείας χάριν πρὸς τὸν θεόν. ἔκτισε πόλιν ὀβολοῦ ἐν ᾧ ἀσέλγεια. Οβολοστατεῖ. ἀντὶ τοῦ διανοεῖται. λυσίας. ὁ δὲ οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσασθαί σοι, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς. ὡς ὑποδήσῃ καὶ κωμῳδία. Οβολοστάτης. χρησμὸς φυθίου. ὃ βούλομαί σοι. μὴ δίδου δὸ μὴ θέλω. Οβωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν. Ομβριμοεργός. ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν. Ομβρεμὲ. ἰσχυρός. Ομβρών. ὄνομα πόλεως. Ομβρυζον χρυσίον. ὄγκλαδικὸς ἐφηβεῖον. τὸ καθαρόν. Ογδόη, ἡ μέλασα καὶ λάσασις. δύο μερίδας ἔσχε πεπτοκότω. Ογδοήκοντα. ὀγδώκοντα. ὀγδώκοντα. αἰτὲ καὶ βύβλις ἡλίκον, ὀγδώκοντα ἐξωλέρωσε τέτα. Ογδοηκοστός. ὀγδοηκοντάτης. Ογμινοι. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ τῶν ἀρχόντων οἱ μὲν, ἄνω. οἱ δὲ, κάτω. Ογμὶ. ἀπεῖον σὺν ὦ τὸ σίδηρον. Ογκος, τὸ βάρος. σοφοκλῆς. μικρὸς πρόσκεισ ὄγκος ἐν σμικρῷ πύτει. ποτὲ δὲ τὸ ὀρέσσου λεπτάνων. καὶ ἐν βαχυλίδου. ὄγκον δ' ἄλλως ὀρόματος τὸ δεῖ βέφειν μακρὸν

ὡς ἄδουσιν τὸ δὲ βάσκανον. Ὄγκος· παρὰ τὸ ἄγκας τὸν στρατὸν πολεμήσας, ἐφείλετο τοὺς σοὺς, τὸ δὲ πολὺ ἔχων. μανρίκιος ὁ βασιλεὺς ζωγράφησεν ἐν ἑαυτῷ ἅμφω τὰ ἐναντία ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα. καὶ αὖθις παρθένος ὁ μανεδών, μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πόρρω ὄμου βασιλικῆς. Ὄμινοι, αἱ ἀμνίδες. Ὀμύλλεσθαι· ὑλακτεῖν. καὶ ὀρύττειν τοὺς πόλεμον ἀλλέσθαι· σημαίνεσθαι· ἐν ᾧ πολὺ ἐρήμης δράματι, φησὶν ἀριστοφάνης· ὑπτεινέδην ὡς καὶ πάτταξ τοῖς πάλαι· ἐβόμβει ἐλπόνων φησί· καὶ ὀμύλλεσθε· καὶ αὖθις ἀριστοφάνης· οἱ δ' ὀγκύλλεσθε· ἀντὶ τοῦ οἷα ἐπερεύδεσθε· μᾶλλον δὲ χοινίω πρὸς πρᾶγμον ἐλήνει· ἀχλάκετε ἢ· ἤτ' ὄμμ' πολεμεῖσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερφανεύεσθε· ὡς φιλοπόλεμοι ἢ ἀχελῷ· ἢ ὡς ἐπαπονδοι. Ὀγκυλλόμενος· ὑπερήφανος. Ὄγμος· ἡ μὴ σίχον ἔφοδος ἢ θορισῶν. καὶ ὄγμια ταχύων. καὶ σφοκλῆς· φορβῆς χρείᾳ σίβον ὀγμεύειν δεπέλας συῶ. καὶ ἐπόγμιος δημήτηρ, ἔφορος τοῦ θέρους. συνεπιγράμματι· τὰν ὄιν ὦδε μάτερ ἐπόγμιε, τάν τε κιρώδη μόχον. Ὄχναι· ἀχλάδες ἢ ἄπια.

Ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηγότες· δηλονότι ἄπο λέπτης ἐλαφέσι μέρος ἐς ἄιδος· ἐλαφέμενος ἄγριον ὀδάξ. Ὀδαξισμός· μνησμός· καὶ ὀδύνων δασμός. Ὀδῶια, τὰ ἐφόδια.

Ὀδυσσεύς· ἀπὸ συρίας· οὗτος ὁ φιλόσοφος πλατύτερος ζωῶν, ἀπείρων ἐνεπίμπλατο τοῦ δόγματος ἀλοὺς διαβιβασ· καὶ ἀπεῖπε τὸν λόγον ἀνύτειν συμποδιζόμενος· ἀλλὰ πρὸς ζωέσιν τὰ ἀληθοῦς, εἰ δέ τις ἰὼ ὁ ὀδυσσεύς· ἄμεινον δεῖν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἤξιου τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι· εἰ δὲ ἀπορεῖνεσθαι εἰ τὸ πρᾶτυχόντος ὅτιοῦν· μᾶλλον ἢ χαλεπὴν εἰ ἐπὶ τι ἀδύνατον εἶναι πολεμεῶν τι λέγειν ἢ φρονεῖν αὐθρώπους ὄντας. Ὅδε ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ. Ὅδε τις· ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

Ὁδεῖνα καλοῦσιν ἐρεσσῶν ἰὼ, τὸ δὲ ὠνερωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ φύλλοις δένδρων, ἄλλος· ὁδεῖνα καλοῦσι· τοῦ δεῖνος· τῷ δεῖνι· τὸν δεῖνα. Ὁδηγία, ἡ πομπή. Ὁδηγῶ· αἰτιατικῇ· Ὁδοιπορῶ, δοτικῇ· Ὁδηγὸς· ὀνομανύειον. Ὁδῶν· ὁ τῶν ὁδῶν. Ὁδησός· ὄνομα πύειον. Ὁδοὺς· ὄνομα πύειον. Ὁδὸς κόιρηθος· παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν ὑπερφυῶν γεγονότων· ὕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων. Ὁδίτης· ὁδοιπόρος. Ὁδμή· ἀπὸ φορᾶ· ὀσμή. Ὁδμήμαντες ἐνθρανεῖν· ἀριστοφάνης· τίς δῆτ' ὀδημάνων θεὸς ἀπωτεθείκεν· ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν. Ὁδὸς· οὐδὸς σοφοκλῆς· ἐπεὶ δὲ φῖκ' ὁ τόνος ἀφεικτὸν ὦ οὐδόν, ἵστεσι τὼ φλοιώ, χαλκοῖσι γήθεν ἐρριζωμένον· πολεμεῖ τὸ ἄδου φησί. Ὁδὸς δημοσθένης· ἐν ᾧ καὶ ἀριστοφάνης· κἄεν ὁδῶν εἰσθελῶν· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ ἐνέδρα. διοῦ τοῦ δὲ καὶ τὸ ὁμηρικόν· ὁδὸν ἐλθέμεναι, εἰ δὲ φίλῳ θείκη πρότερα συλλαβὴ, σημαίνει τὸν βαθμόν. Ὁδοῦ παρούσης τῷ ἀπαντῶν ζητεῖς τὸ λεχθέν. ἀριστοφάνης, αὐαγύρω· ὄρμα παρόντος τῷ ἀπαντῶν πατερύλλιον. Ὁδώδασιν.

Ὀδωδεν· ὄζει· ἧς ὑπαὶ ὠδεῖ τὸ μβος ὀδωδε πρόπω· πολλαὶ δὲ ὁδοὶ λόγοις τῆς ἑτέρας. Ὀδωδώς· ὄζων· καὶ ὀδωδότι. Ὀδωτὴ θάλασσα. Ὀδοιδύνης· ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πονηρεύσας λώφ· ἤγουν λῃστής· ἐπ' ὀδοιδυνῶ, τοῖς ἑδοῖσι ἐπιτηρῶ. Ὀδοιπορεία· ἐπ' ὀδοιπόριον, τῷ ἐπὶ τῷ συμπολεῖσαι ὠχίαν. Ὀδυλώεις· Ὀδυνηρός. Ὀδυνήφατος, ἤγουν ὀδύνας φανίζουσα. Ὀδύρω· ὀδύρομαι δέ, ἀντὶ τοῦ ὀδυρεῦμαι. Ὀδύρομαι· αἰτιατικῇ· ἐπ' ὀλιβαίους, νυνὶ δὲ τῷ κοινῷ ὀδύρομαι. Ὀδρύσαι· ὄνομα ἔθνους. Ὀδρυτικὴ κατὰ παλαιὰν τάξιν· Ὀδύρσις· δευτέρᾳ θεραπικῇ· ἡ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι· τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν· ἀριστοφάνης· λήγχεται ἐμπέπλοις δὲ ὀδύρσεων ὀδυρτή. Ὀδύσσα· ἐπὶ ὀδυσσέως μηχανή· ἐπὶ δὲ πολύτροπον· ὁ δὲ, καὶ δὺς εἰς πᾶσαν ὀδύσσεον καὶ πολύτροπον μηχανήν, τὸν βίον ἤνυε· καὶ αὖθις· ὀδύσσεόν τινα καὶ θεμισόπλοον πάρεισι λυθὼς παναρχαίαν· ζῆ τε ὀδυσσέως πόλις ἰλοῶς παλλαδίου, ἐν ᾧ δὲ μιμεῖσθαι ἀνάγκη· σὺν τεμένεσι κῆρος, ὅ ἐστιν τις ἀπαιδευτί, μᾶλλον προσφείλων ἀρετὴν, τό τε λέγεται ἐντεμένεσι κῆρος. Ὄζαι ἐπὶ δὲ μέρους τῶν ὀνάγρων. Ὀζάν· ὁ πίδαξ· μετὰ τὸ νίκησαι δὺς παλαιστὴς, συναθροίσας πάντας δὺς ἐν ἀμμῆ, παραγίνεται ἐπὶ τῷ νικητῆ, ἢ ἐνέγκοι εἰς ἀριθμόν· ἢν βασάσαντες σὺν τῆς ἀμιναβάδου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινὴν, ἔλιθον ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψε μετὰ βοῶν· ποῆτε δὲ αὐτῆς ὀβασιλάς· καὶ ζῶν αὐτὸν τὸ πλῆθος ὑμνοῦντες τὸν θεὸν, καὶ ἄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, ζῶν τε ὄχλῳ ποικίλων ἁρμάτων καὶ ὀχέσεων καὶ φαλ

μῶν, καταζήσαντες τὴν πίστιν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὡς δὲ ἦλθον ἀχρι Ἐδεσσάλων ἄλλο νεανίσκου, τελευτᾷ ὁ ζαὴ κατὰ ὀργὴν θεοῦ. ὃν γὰρ βοῦν ἐπίνασαν τὴν πίστιν, ἐκτείναντος τὴν χεῖρα καὶ κατασχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὧν ἱερεὺς ἥψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησε. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ζαή. Ὄζειν. ἀριστοφάνης. ἤδη γὰρ ὄζει τὰ δικαστήρια μεγίστων πραγμάτων μοι δοκεῖ, καὶ μᾶλλον σφραίνομαι τῆς ἰσότυραννίδος οὗτος τύραννος ἦν. οὗτος ἐποίησε τοὺς ἀθλητὰς ναυσὶ φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι πλεῦσαι μὴ τὰς χεῖρας τοῦ δεσπότου λαβόντες. τοὺς δὲ πατέλλας λαικὴ μόνοι τῶν πάντων, ὅτι ἰσότυραννος τοῦ δήμου ἦν. Ὄζιας. ἀμαθὴς ὑός. ἀμαθὸς δὲ καὶ τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων. δὲ προνοῆσαι πλείονα φιλονεικίας. δὲ πολλοὺς πολεμοῦσι νεμεσητικῶς. δὲ πάντα μέχρι ναυτιλίων ὄρων χειρωσάμενος, ὃν Ἱεροσολύμων ἦλθον ἔνδεια βλοιοῦ τὴν ἐπιμέλειαν. καὶ τὸ τεῖχον ὅσα ὑπὸ χρόνου κατερέπλητο, πρόσωπον μῆκος. δὲ σύριγγα πολλοῦ ὄντα τῶν πύργων καὶ ἐπαῖον. καὶ φρουρὰς ἐνέτειχε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις. δὲ πολλὰ χέρσον ὕδατος ἔρυξεν ὑδάτων. δὲ ἐκ Ἰωῶν ἀπείρονα πλῆθος ἐπέκτησε πεζῇ δὲ ὁδῷ, φόρα δὲ τῆς ἐπιμελῆτο στρατιᾶς δὲ εἶχεν ἐπιλέκτους μυριάδας ἑπτὰ δὲ διακοσίας. ταξιάρχους δυσχιλίους. δὲ ὅλα πανδῖα. χρυσόμυρος δὲ ἐν τοιαύτῃ ζωτάξει καὶ παρασπᾷ, διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου καὶ χαυνωθεὶς θυμῷ πολυουσίᾳ, τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγώρησεν. αὐτὴν δὲ Ἰωὴ πρὸς τὸν θεὸν ἀσέβεια, δὲ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ὧλιοθεδῦπᾶ πρᾶξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς δὲ τὰ πάλαι ἁμαρτήματα. πρὸς ἃ καὶ πεῖνον ἦν ἀλαβὼν λαμπρότης, καὶ τὸ μέγεθος δὸν πραγμάτων, ἀδυνησθῆναι πρόσω καλῶς αὐτῷ, ἤλασεν. ἐν ἁγίᾳ σαββάτου ἡμέρᾳ ἐπὶ σημείου καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος θυσιάσων δὲ τὸ χρυσοῦ βωμοῦ δὲ θεῷ. τὸ δὲ ἀρχιερέως ζαχαρίου καὶ ὄνομα ζὼ αὐτῷ ἐξάρωνα ἐμβάσης καθεούνου ἀνεῖναι δὲ ὃν ὀρθὴν πονθὲ ἱερέων, ἀλλ' ἐξὸν δὲ θύειν εἷς ὢν. μόνοις δὲ φῆται δοθῆναι βῖς ἀποπειρᾶσθαι ἀρῶν. καὶ μὴ προνομεῖν εἰς τὸ θεοῦ, ὀργισθείς, ἠπείλησεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ ἡσυχίαν ἔχουσιν. Ὀζίας βασιλεὺς ἰηλ. οὗτος ἀσεβὴς ἰωῦ. καὶ ἀπόδου μῶν ἐπῆρθη, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθών, ἠθέλησε θυσιάσαι δὲ θεῷ αὐτὸς ἀνέαυτόν, ὅπερ μόνοις ἐξῆν βῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιάσας ἐν δὲ ναῷ, ἀθὺς ἐλεπρώθη. ἐξανέτειλε γὰρ ἐλέπρα ἐν δὲ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἰκονομείᾳ. ὃς κατέπεσεν αὐτὸν ἐκεῖθεν. Ὀζόλης. ἐθνικόν. Ὄζος. κλάδος. Ὄζουσιν. ἀνωδίασι πλῆρεις εἰσὶν. αὐταὶ μὴ ὄζασι μυροσίης καὶ μήκωνος. ἐπὶ δὲ ναὶ ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ πρὸς τῆς θεοῦ διονυσίων ἑορτῆς. Ὄζω. ἀριστοφάνης πλάθω. ὄζει τὲ τῆς χόασε φασὶ νῦν δύμασ. ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν ἐλευθεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος. Ὄζων. καὶ τῶν μασχαλῶν πάρος τραγασείου. ἀριστοφάνης. οὐδὲ ὡς περ ὁ πονηρὸς ἀρτέμων, ὀζαχὺς ἄμαν τὴν μουσικὴν, ὄζων καὶ τῶν μασχαλῶν πάρος τραγασείου. ἄλλος. δυσοσμία διαφέρειν ἀπὸ τοῦ ζῆν δυσωδίαν. ἰωῦ δὲ μελοποιός. Ὄζωνος, ὄνομα νύειον. Ὀζωτὲ. ἀριστοφάνης περὶ ἀρτεμίδου φησὶν, ὀζωτὲ δὲ σιλφωτὲ. ἅπερ ὡς αὐτὸ σφησὶ καὶ βουγωνίαν ζῶντά ἐστι προσηρέας μέγα. Ὅθεν αἱ βίηρεις αἱ παλαί. τουτέστιν ἐξαθλῶν. μέγα δὲ φρονοῦσι οἱ ἀθλητικοὶ ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρηκότος οὖν, ποδαπὴν τὸ γένος, εἶπεν. ὅθεν αἱ βίηρεις αἱ παλαί. Ὄθι. ὅπου. Ὀθόνας. λεγόμενοις ὑφάσμασι. δὲ πᾶν τὸ ἰσχνὸν καὶ μὴ λιπαρὸν ἦν. τὴν τε τὸ χοῖνον δύνῃς κοθόνην ἐπὶ τῷ τὰ ἴσα αὐτὰ πεταῖ πεφαίαν, δρεπανώνεξέτεμον. τὸ ἀμμενον λέγει. Ὀθόνη. πᾶν τὸ λεγόμενον ὑφασμα. σινωπικὸν λαμβάνει δὲ ὑφάνσιμα. καὶ δεδώκασι τὴν ὀθόνην μᾶλλον, ἢ σοφία οἱ ἀθληταί. Ὀθω. τὸ ἐπιστροφὴν ποιῆσαι. Ὄθων. ὁ μέγα βάλλων βασιλεύσας. γνώριμος ἀσήμαντος καὶ ἀφανὴς ὤν, δὲ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις, δὲ ὃν πέρυσι κατὰ τὴς ἐνδιαιτήσεως ὁμοίοπρεπον οἰκειούμενος. σὺν μὲν τὴν βασιλείαν, τὸν συνήθη τὸ βίου μεταλαβεῖν δόξαν οὐχὶ κακὸς ἐγένετο. πλέων δὲ ὃν χαλεπῶν ἀνθρώπων ἐπραγμάτων. Ὀθωνιάνη. ξένη. καὶ Ὀθώνιος. ἀλλογλώσσης. ξένος. ἀλλόφυλος. Ὀθώνιος. ἀχρεῖος τῆς ἀπολαύσεως ἀφιγμένος, ὥστινες ἀπέδοσαν ἀλλοεθνὴς. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς αὐτῆς ὤν. δὲ ἄλλως ἐπιτηδείως πως, οὐ μόνον τοῖς καθ' ἡμᾶς πρόσκοινον. ἐπολέμουν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ἰόν

τὸ ὀθνείου. ὀθνεῖον γάρ τι καὶ ἔκφυλον φάναι τὸν ἀνδρὶ σοφῷ. πρόξενος, ὁ θυρῶν κατέχων εἰς πεῖραν πολέμων ῥωμαίους. πόλεμον μαιρόν καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν. Ὀθρωνός. Ὄθρωνάδης. Θρασυκοσίων δὲ λοιπάδων εἷς Θρᾳκῶν θυραῖα μαχεσαμένων. οἳ ἐν τοῖς νεκροῖς θαυμαστῶν λαθὼν, ἀναχωρήσαντων ἀλκυόνος καὶ χομίσαι τῷ ἀργείων πόλει σώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς ἀργείων νεκροὺς, καὶ δόπαιον ἀναστήσας ἀθρῳπείῳ αἵματι, τελεύτησε νεόθυς. καὶ αἴτιος ἐγένετο λακεδαιμονίοις, τὰ πάλιν ἀμφισβητῆσαι πρὸς θυραίους, καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι. Ὀθρυονεύς. ὄνομα κύριον. τὸν ὀθρυονῆα. Οἰ. ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπιφθεγμα. δυσχεραίνοντων καὶ οἰμωζόντων λέγουσιν. Οἰαι. δυφθέραι. μιλωτοί. Οἴεσι. προβάτοις. Οἰζύω. ταλαιπωρῶ. Οἰζυρῶ. ταλαίπωρον. χαλεπῶν. ἐνεπιγράμματι. εὗρε τοῖσιν ὀλβιοδαίμοσιν οἰζυρὸν ὠδάμωσε πενίη. Οἰζύς. πόνος. ταλαιπωρία. Οἰλεύς. ὄνομα κύριον. Οἶν. πρόβατον. Ταὶ οἶν ὦδάματερ ἐπόγμιε, τάντα νέρτερον μόσχον. ἐν ἐπιγράμματι. Οἰνγαρδαι. ὄνομα ἔθνους. Οἴρωνος. Ὄιος. προβάτου. ἔθος ἰώνων. ἀπὶ οἰδὲ οἷς. καὶ οἶν ἰώνες. ἀπὶ οἰδὲ οἶν. καὶ παροιμία. οἷς τῷ μάχαιραν. Σπάνιον ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρῶμένων. Οἰόω. ὑπολαμβάνω. καὶ ὑποθεὶς ὑπολαβών. Οἷς. αἷξ. καὶ πρόβατον. Οἰσάσας. σαγηνεύσας. Οἰσός. βέλος. σαγίτα. Οἶ. τοπικὸν ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὦ δύσηνος οἰ πεπλώσεμεν. ἀρισοφάνης. ἔφαγεν δὲ οἷ ἐδύνατο ἕκαστος. καὶ εὐθὺς. ἐμοὶ δὲ βαδίσεα, οἷ αἰσθάνεται καὶ δείμων ἄγει. ἀλλ' ἔνεστιν οἷ μάτιμίας ἄγεις. Οἷ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ζηλῶ τῆς ἀτυχίας τὸν πρεσβύτην, οἷ μετέστη ξὺν τρόπων τῷ βιοτῆς. καὶ αὖθις ὁ δὲ ὁρῶν οἷ παιδὸς ἔβη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γενομένου καταφάγει. Οἷ πεπαιωμένως, ἑαυτῷ. ὁ ξυβόνης δὲ τὸ δοτὶ. ζητεῖ ἐν τῷ συμποσίῳ. οἱ μὴ δὲ ἀθύς παῖδά τινα βοῦν ἐνδεῖν ἀπαντήσαντες. Σ οὗ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ αὖ τε βίη ἔπαρος ἀμείνων λιτέσθω λίην. ἀθανάτοις. ἐπεὶ δέ οἱ τὸ κακὸν τέχνης περὶ πλείστης. Σ μήτοι ἐπὶ σείεσθαι τῆς ἐθνικῆς συμμάχων δυναμένων. Οἷ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ δασύνεσθαι. τῶν περὶ ἀλλῶν πρωτείων σημοιθεῖσάν οἱ. Οἷα. μαιρὸν τὸ ἄλφα. οἷα κατέσχε τὸν βιβλίον δῆμον. Σ οἷα θηλυπῶς ἀντὶ τοῦ δῆμα τὴν ἀρισοφάνης. τῷ μὲν ἑτέραν γαθὸν σημῶσεις οἷα δικαίοις. τῷ δὲ ἑτέραν οἷα δ' ἐμείζω πράγματα. ζητεῖται τὰ ἄδηλα. Οἷαγρος. Οἷακες. πηδάλια. αὐχένες. Οἰακίζει κυβερνᾷ. Οἰάκιος. τῆς γυκός. Οἰακιστὴς. κυβερνήτης. Οἰαλικῆς. Οἰακοστρόφος. κυβερνήτης. Σ οἰακοστροφῶ κυβερνῶ. Οἰαξ. οἰακός. Οἰξὶς χώρα. Οἰαγρυγμωδῶς. Οἰασοῦν. Οἰδητέον πρέπον. τὸ πρέπειον. Οἰβάδης οἰβαδοῦ ὄνομα κύριον. Οἰβώρειον. ὄνομα τόπου. Οἰγυύει. αὐοίγει. Οἰδα. αἰτιατικῇ Οἰακεσ. οἱ λεγόμενοι φλεγμονὴ καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀπρόβρυα. Οἰδαλέον. τὸ ὑγρόν. Οἰδανεῖ. αὐξάνει. Οἰδε σίμωνα. Σ σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἄλλων Σπανία γραφικὸν ὄνομα. Οἰδύνειν. οἰδεῖν ποιεῖν. Οἰδύνων. αἰτιατικῇ. φλεγμαίνων. φύχων. Οἰδε. ἡμεῖς. Οἰδεῖ. φλεγμαίνει. πεφύσηται. Οἴδημα. ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. ὡς ἐνίοις διαφορᾶ τῷ σώματι. καὶ Σπάρτης ἐπαρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. τῆς, εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος Σ παρὰ τὸ ἐπισκόπων προσφωνημένης. συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτὸ εἰς οἴδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι. Οἰδήματα. ἐπάρματα. ἢ φυσήματα. λόγοις ἐχέφρονα πατὴρ ὑπαζηνὸς ἀτρεὺς τὰ τοῦ στρατιώτου θρασύνους, οἰδήματα. Οἰδήματα. Οἰδησις. φλεγμονή. φύσημα. Οἰδιποδίων. λαΐος ὁ θηβῶν βασιλεύς. ἔσχε γυναῖκα ἰοκάστην ἐξ ἧς τέτρυνεν αὐτῷ παῖς οἰδίποδος. βύτου γεννηθέντος, χρησμὸν μέλλαβον ὁ πατὴρ ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς. καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος ῥιφθῆναι Σ ξύλῳ ποδοδεθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ. οὐ διεκώλυσε γεωργὸς ὀνόματι μέλοιβος αὐθερέψατο. Σ οἰδίποδα ὠνόμασεν διὰ τὸ γνωμωθῆναι ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου δεδιαλουμένους. γεγονὼς δὲ ἀνδρεῖος ἐλύσατο τὴν Θηβαίων καὶ ἄλεγμόν σφίξ αὐτοφανῆ. γυναῖκα δυσειδῆ καὶ θηριώδη τὴν φύσιν. ἀποβαλοῦσα γὰρ ὃν ἄνδρα καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα, Σ τὸ σὸν καταλαβοῦσα δύσβατον τῷ ἀριόνας ἐφόνευε. ὁ οὖν οἰδίποδα δεινὸν πρὸς λάσαι μὴ δώσουσιν αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν λησθῆναι. καὶ Σπάρτης καιρὸν ὃν ἠβάλεβ, λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν, καὶ τοὺς μεθ' αὐτῆς. οἱ δὲ θηβαῖ

οι θαυμάσαντες ἀνάβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γεωλάϊος ἀγανακτήσας καβυβίζων, τοὺς βις ἐπὶ γεπλεμ. ἐλίθωβλημένης τὴν φαλλὼ τελευτᾷ. ἡ ἱκανὰ φοβερμὴ κτῆς βασιλείας ἐπιστεῖν, ἀγετὸν οἰδίπουδα. ἐχειροτονεῖ βασιλέα. ἡμὴ γίνεται βύβυγμη, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστίν. ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτῆς υἱοὺς δύο, ἐτεοκλέα ἐ πολυνείκην. ὕστερον δὲ μαθοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτῆς ἐστίν, ἐπιων αὐτὸ ἐπ' αὐτῷ. ὁ δὲ ἀπήσας ἔλαβεν κλας ἡμὴ πήξας βοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐτελεύτα. ἐδοσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν, οἱ ἐβασίλευον κατ' ἐνιαυτόν. ἐβοῖς ἔχθραν ἐλθόντες ἐπολέμησαν ἀλλήλοις. ἡμὴ ἐδιώχθη ὑπὸ ἐτεοκλέους πολυνείκης. ἡμὴ ἀπελθὼν ἐς τὸ ἄργος, ἔγημε τὴν βασιλέως ἀδράστου τὴν θυγατέρα. ἡμὴ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς θήβας. ἐμονομαχήσας ἐτεοκλεῖ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, ἡμὴ αὐτὸς ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ σὺμμαχοι ἀνεστράφησαν οἴκοι. Οἶδμα. πῦμα. ἀπέλαγος. ἡμὴ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης. Οἰδνα, οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς. Οἰδοῦσαν. ἡμὶ πόδη οὖσαν. τὴν τε χὴν οἰδοῦσαν ὑπὸ ἡμαθασμάδων ἡμὴ ἐκμάδων ἐπιχθῶν. ἡμὴ ἀνάβιος. τοσοῦτον δὲ οἰδοῦνβος ἐ ὑφυομένου παιδὸς. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδύνετο πέμπειν τὸν στρατὸν, ἅτε τῆ στραγμάδων ἔτι οἰδούνβων. Οἶδος δὲ τὸν νοῦν. πᾶυε πᾶυε τὰ λόγου. καὶ ἔμετὸς βῆς, ἐπὶ αὐτεί πρὶ σοις. Οἰέ. οἱ τίρες αὐτόν. Οἰεδαι, ὑπνοῦ. Οἰετέ ὁ μὲν λιπὶ ασ. ὁ μὲν ῥ. ὁ δὲ χαὶ ὁ ἐτέρα φύλακες ἐπὶ νῶβυ εἶσας Οἰφ. ὑπολαμβάνεις. Οἴθεν. δῆμος πανδημονίης οἰείκ. ἡμὴ τὸ οἰκῆθεν, τὸ πόθεν ἐπίρρημα. φιλόχορος δέ, τὴν οἰλωφῶσι πεφάλαμβὺ θυγατέρα ἔγραι. χαρίεσσα δὲ γυναῖκα. Οἰκτθείς, ὑπολαβών. Οἰκίον, πανδαλεῖον. Οἰκματίας. ἐπαρμένον. Οἴκησις. ἐπαρμα. ὑπόγροια ἡμὴ οἴκημα ὁμοίως. Οἰκαδε. εἰς τὰ οἰκεῖα. Οἰκέως οἴκημα. ἀντὶ τοῦ, δεσμωτήριον, δείναρχος. ἀντὶ τοῦ πορνεῖον δὲ αἰσχύνης. ἀπαυθείασι οἰκάδις. ἥκουσι οἰκέτης. Οἰκέται. ἀμόνον οἱ θεράποντες ἀλλὰ ἐ πάντες οἰκατὰ τὴν οἰκίαν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οἱ δοῦλοι κέται ῥῆγνυσι. Οἰκετία. ἐν ταύτη τῆ πολλῆς τὸ πεῖ φανερὸν οἰκετίας κρὶ ὀδαι ἐφασκον Οἰκὶς, οἰκέτης τὸ αὐτὸ οἴκησφονλῆς. οἰκάστις ὅς περ οἰκετεκοσωθεὶς μόνος. Οἰκεῖος ἡμὴ οἰκιακός. Οἰκείως ὁμοίως. πλούβιος. οἰκείως ἐβουλε συνέβαινε γίνεσθαι ἐ παρὰ καρχηδονίοις. Οἰκουμαι. δυτικῆ ἡμὴ αἰατικῆ. Οἰκῆσαι. τὴν τε βασιλέως ἀπολότητα. Οἰκεῖλαι. ἐμβλακῆναι. Οἰκῆσαν. οἰκέτας. Οἰκίμαλε. χαμαιτυπεῖα. ἐ ταῖς ἐπὶ βουλαῖς ἐκκαλλον ἐσώσας ἀκωλύβοσουν ἐέναι διακελεύον. Οἰκτης. ὁ οἰκῶν. ἐμὲ δὲ μὴ κτίξωβύλον βόδε, πάρῶον ἄσυζώρβος οἰκτου τυχεῖν. Οἰκία. τὸ ὀστέον. ἐ οἰκίδιον τὸ οἰκημα. ἐ οἰκίον, τὸ μικρὸν οἴκημα. οἰκίον δ' ἔτε δόμοιμι. ἀντὶ τοῦ οἰκοδομήμων. Οἰκίσκω. ἀντὶ τοῦ μικρῶ τὴν οἰκίαν. δημοσθένης ἐν βῶ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ ἀπτικοὶ τοὺς φκμῶν λεγόμενον ὁ ἐμίθων τὸ φεῖον, οἰκίσκον. Οἰκοβυνής, ὁ κάτης ὁ ἐν οἴκω γεννηθείς. οἰκοβυνὴς αἰλουρὸς ἐμὴν πέρδικα φαβῶσα, ζώεννα μετέροις ἐλαβὸν μεγάροις. Οἰκοβυνής, δοῦλος. κανθάρεστινος οἰκοβυνὴς οὐ μασιγῶσαι ἑαυτὸν κελεύσας κυβμόλκσεν ὡς ὑβρεισμένος ὑπ' αὐτοῦ δεσποτοῦ. Οἰκοδομή. τὸ οἰκοδομεῖν ἐ ἴσασσον δέφειν δοκεῖ δεσαννρὰ εἶναι. ὅπερ ἐ τῆ λακωνικῆ προσεξάρκ) κατάρα. ὅτι δὲ αὖ τη, οἰκοδομόσε λάβροι καὶ ἀμβολά. ὁ δὲ ἵππος ἐ γυναῖβι μοιχὸν. ὡς τοὺβον πάλαι δασαννρῶν ὄνβον ἐ βαιζημίων. Οἰκοθι. ἐπὶ τῆς οἰκίας. ἐ παροιμία. οἰκοθεν ὁ μάρτυς. ἐπὶ τῶν μὴ δὲ τὸ φῦδος εἰπεῖν, ὁμολογούμβον τὴν ἀλήθειαν. Οἰκοδομήματα ἀσυζία καὶ δασαννρὰς λέγ τουργέσας χαίρειν ἐάσαντας χὰ τοὺς ἄρχοντας αὖ χειν. φησὶ τέον δὲ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν ἀνῶρεκτέσιν. Οἰκοδομία. οἱ ἀπτικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομία δὲ οὐκ ἔρκται. Οἰκονομία. κατὰ βεοὺς πόροιαι, καβάπερ δόσις πόσις γίνεται. κατὰ τὴν οἰκονομίαν. κατὰ δυκίαν. καβάσυ χώρησιν. τὸ οἰκονομικὸν τινὸς, ἀντὶ ἐλάβερον μᾶλλον λαμβάνουσιν. ἐ ἐνβυμήματεία. Οἰκονομῶ, βῶ ἐν οἴκω διοικῶ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς δέπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος. οὐδὲ βῶ ῥιῶ. ἅτις αὖ δυτικῶν καβῆκομαι. ἧς φίλος οὔτις ἀνὴρ πόλισται. ἀλλ' ἀπερείτις ἔπιπος ἀναξίως οἰκοδομῶ δόμους πατρός. ἡλέκβα φησὶ τὸ πλεῖστον τὸ βίου ἐβιῶσαι ἐν οἰκοῖς. ἡμὴ ὁ πλείων μέφοἱ βίος ἀπολέλοιπε μηδὲ ποτεῖν ἀμαθῆ ἐλπίδ' ὑμμομμένη. ἐ ἐπὶ μὲ χι νῦν οὐδεὶ ὑπερ ἐκδικήσασβ' ἀγαμέμνονος πὲ πεπαῦται. ἧς φίλος ὤδεις πρίσται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμα

σινάλαβούμμοι, κατὰ πεῖνο. ἀνδρὸς κακῶς ποιέοντος ἐν δήμῳ φίλοι. Οἰνηνομῶν, ἀντὶ τοῦ δικαίῳ μόμος βύς παχύους οἴκους. οἷς ἄτις ἔ ποιησεν ἀξίως οἰνηδομῶ δόμους παχύς. ἐ οἰνηνομία ὁ δικαμερισμὸς τινῶν πρὸς μάλλον. καὶ οἱ ποιηταὶ χώρται οἰνηνομία, τουτέστι βέλτιον ποιῶν δικαμερισμῶ Οἰνήπεδον, ἔρημον κατὰ βωμα οἶκα. γὰ πεδον τὸ χωρίον ὡς περ καὶ οἰνήπεδον, τὸ γὰρ ἐ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμμον. Οἰποπρεῖα, τὰ καβῖνί ανσπάκ. Οἰνηπιοις. σοφοκλῆς. οὐδ' ἔνδον οἰνηπιος ὅστις ποφή. Οἰνήσιβος. ὁ ἑαυτὸν βέφων μιαθωβός. Οἰνησοπωλήν, ἐνῷ οἱ ωνιστικήν. Οἰνόρι-φ. οἰνέτης. Οἰνοτενὴς δοῦλος. ἀμαθίας. ἐπὶ πεβῷ ἐ τοῦ οἰνορίβων ὁ παδῶν ὁ προάστης. καὶ ὅσον ἄλλον οἰκιτικόν, ἐ ὅσοι τομίαι κατάναξ ἧρες. Οἰνουρός. οἰνονομικὸς. καὶ οἰνοφύλαξ. ἔρος δὲ ὁ φύλαξ. Οἰκῶ. αἰτιατικῆ. Οἰκωφελεία. Οἰκῆτες τῇ θυσίαν. παροιμία. εἰ ἥτε ταραχώδης θυσία γήνηται κρεττικὴ καλεῖται. παρόσον ἀμαμέμνων ἐ νεῖσε χθμαθεὶς, ἔθυσεν ἀνάβας ἐις τὸ πολύρρηνον. ἐνδύσθαι δὲ οἱ αἰχμάλωβι τὰς ναῦς ἐνέ-πρησαν. ὅδως ἔ κουσε, πάβελιπὼν τὰς θυσίας, ἦλθεν εἰς ὄραιγιαλόν. ἐ μίαν δὲ ρὼκ τῶν ἀνέχθη ἐς αὐτὸν τοῖς ἐγχωρίοις ἐ παρασάμ. Οἰκλείρω. οἰκλίζω δέ. Οἰκλίρμου. Οἴκλισον, ἐλάφνον. Οἰκλισάμμος, ἀντὶ τῦ ἐλεΐσας. Οἶκλος. ἔλεος. οἶκλος δὲ νύμφας εἰ λευαὶ πεῖ μόμου αἵτινας παρωρείκσιν ἀμέθου παχὺς ἔχουσι δυνήετος ὑγρὸν οἰνίον. Οἰκρός. βαβεινός. ἐ λέους ἄξιος. εἰ μὴ ὁ τερβασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκροῖς καὶ ἀτιμοτάτοις βουλῆ ἐ πικαλεῖ σποσῶ σειν αὐτὸς, ἀνάγκη μὴ δὲ ντι λέγουβοῖς ἐρκμοῦσιν ὁμολογεῖν. Οἰκρῶς. ἐλεφνῶς. νήπιος ὃς δὴ νοικρῶς οἰχομένων γονέων ἐ πιλάθεται. Οἰκοι. ἐνῷ οἰκω. καὶ παροιμία. οἴκοι τὰ μιλήσια. ἐ πὶ τῦ ὅπου μὴ προσήκῃ τῷ ῥυφιῷ ἐπιδεικνυμένων. ἀρισταίρας γὰρ ὁ μιλήσιος ἐλθὼν πρὸς τὰς λακεδαίμονα, ἠξίουβουλεῦσθαι βὶς ἵνα σι πολεμουμένοις ὑπὸ τῶν περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐ σθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην ῥυφὴν ἰωνικήν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων, οἴκοι βὰ μιλήσια. Οἰκοιτενόμμον. ἐπὶ τῦ φυγεῖν βάδεινα ἀχομένων. Οἰμαι. οἶομαι. ὑπολαμβάνω. Οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τεῖ σιν. οἱ δὲ ὄντες καποί. ἐπὶ τῶν διαπαυομένων. ἀριστοφάνης βαλχοις, ἐ σάμενον δὲ νύν σον ἀριστὶ δηνεῖς ἄδου ἐπὶ τῦ ζῶντα τοῦν βεκατέναι βουλεύσθαι, λέγον βάδε ὁμαιρικῆβ δεξιος. τὸν δὲ φάναι. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τεῖ σιν. οἱ δὲ ὄντες καποί. Οἶμη. ὁδός. Οἴμησε. ὥρμησεν. ἐ οἴματα, ὁρμήματα. Οἶμος. ὁδός. ἢ σίχος ἢ ῥάβδος κύκλα. σὔθεν καὶ παροιμία πέλληται, τὸ παροδηλοῦν δίκημα. ἔργον ἀλεξάνδροιο μανεδόνος οἵπερ βαιπιδαρεῖω τυμάτιω ὁδὸν ἐ φέ-ρωμεθα. Οἰμωγή. σεναγμός. ἐ οἰμώζῃ, σενάζῃ. καὶ ἀμώξεται, τιμωρηθήσεται ὀφείλῃ. Οἰμώζῃ Οἶμοι, αἰαῖβοι. Οἴμοι σχετλιασικὸν, σοφοκλῆς. οἴμοι τίν' ἔξηνεγμασῶ τέκνου λόγ', ὃν οὐχοῖ ὄντε μὴ τελεσθῆναι. τὸ δὲ Φαηβέν, τίς ἂν δύναιβ' ἂν ἀτέκνβον ποιῆσαι. ἐ ἀριστοφάνης. οἴμοι κακο δαίμων, τί γὰρ ἐγὼ πέναν μάχουν ὧν πρότερόν ἐ τει. ἐπὶ τῦ ἐλάβερίαστυχεῖν ἐ φιεμμένων. πόθεν δ' ἀργυροῦσας ἐμίων ναυμαχία οἱ ἀθηναῖοι, συμμαχία ὧν δούλων, πρὸς κακῶσθέντες ἄμμας ναυ-μαχίαις. ὅστινας καὶ λάβέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμμος, εἰ περ ναναμαχήκειν, ἐ ἀφείμην ἐλάβερος. ἐ ἀριστόδης. σὺ δὲ βελλεροφόντου. οἴμοι. τί δῦ μοι. θυμβοῖ πεπόνθαμεν. οἴ μοι ὧ μὲν νοσοῦντι θυμᾶσθαι κακὸν. τὸ δῶ δῶρα φέροντα, τίς ποτ' ἂν φέροι. Οἴμοι κύ-λικος ἴσον ἴσως κεραμμήκης. βυβῶ φησιν ὁ ἑρμῆς. τούτω γὰρ μόνον κεκραμμένον κατοῦδην ἔθυον. δύο τι ὥς φασι καὶ ζώνβον καὶ τετελάντηκόβναλχει, παρ' ἄμφοτέρων τιμᾶς δέχε. Οἶν, ἀπὸ τοῦ οἰοῖ ἀντὶ τῦ οἶον. Οἰναίθη. κατὰ τὴν ἐπφυσιν τῆς ἀμπελ. Οἰναρα, βέ τῆς ἀμπέλου φύλλα. δύ μη βέ ῥων ὄχλον ἀγρότης θύσας. ἀλωᾶ λατεῖ ἀνοἰναρα ὑπὸ τῆς ῥαίς ὑ κατρώει. Οἰνας. ἄβοπαλᾶσιν οἱ ωνες τοὺς πύρους. σὔθεν καὶ παροιμία. ἢ βὶς ἑξ, ἢ βὶς οἶνας. Οἰνάς. εἶδος ὄρνιθος. Οἱ ναῖοι τῷ χαράδραν. ἐπὶ τῆ ἐπῶ φελεία παραπαλουμμένων, βλαβῆόνβον δὲ. ὧν γὰρ οἰναίων παροχετευόνβον τῷ χαράδραν, ἐπεραγῆ ὕδωρ πολύ, κατέπλυσε πάντα. Οἰνεώνος. Οἰνάς οἰνέως ὄνομα κύριον. Οἰνειάδης. ἐ οἰνεϊάδες ὄνομα ἔθνους. Οἰασπόλις. Οἰνεί δης παρώνυμικὸν καὶ οἰνείδαο. Οἶνη, κάμπελος. Οἰνηίς φυλὴ τῶν οἰνέως. Οἰνήεισις, ἡ τῶν οἴνου ποτύλη ἢ ἀρύονται. ἀριστοφάνης. φέρε τῷ οἰνήρυσιν οἰνοχόον ἐγχέω. Οἰνίζω οἶνον ἀν-

ράζω. καὶ οἰνισάμενοι οἶνον ἀγοράσαντες. Οἰρηνίς. μία ἦν δὲ καὶ φυλῶν τῶν Ἀθηναίοις. Οἶνος βαρύς μέθυσε. Οἰνόκτιλον χαράδραν. ὅταν νεθῇ αὐτὸ τὸ ποιητικὸν καὶ δηλοῖ ὁ ποιητὴς τὰ ἀπὸ τινῶν οἵτινες Φερομένην ὑπὲρ αὐτῆς χαράδραν παρέβλεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὰ δὲ χαράδρα γίνομένη, ἐλυμήνατο αὐτῆς τὰ γεωργικά, καὶ τὰς οἰκίας ἔπαθε λέγει. ὅμοιον δὲ τῷ ὀναρεπάθιος τὸν λαγῳόν. φασὶ γὰρ δηλαδὴ τὸ μὴ ἔναιρεῖς πάρπαθον λαγωὸς, ἡμίσεα δή τινα ὡς εἰς ἑαυτὸν νέμα. ἀφῶν βοῦς γὰρ ἔθυε ὡς καὶ βοῦς παρῆν αὐτῇ χαλεπῶς βλαπτόμενον. Οἰνὸς καὶ οἰνέως, δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος πρὸς ἐλευθέραις. ὁ δὲ τῆς αἰαντίδος πρὸς μαραθῶνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ δῆμων ὁ δῆμος τῆς οἰνέως. Οἰνόμαος. μαθηρὰς φιλόσοφος κυνικὸς γεγονὼς ἐπὶ πολὺ σεμνότερος πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ. πολιτείαν. πρὸς τὴν ἑκατὸν μικρομφιλοσοφίαν. πρὸς ἑρατοσθένους ἐπιγραφούσας τοῖς λοιπῶν. Οἰνομοφύλακες, τίνες. ἐδοξέτισαν τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις. ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται, κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τοῦ ἄρχοντος ἀνέβαινον πάγον. οἱ δὲ νομοφύλακες, τροφίοις λαμπαδίοις ἐχρῶντο. ἐν ταῖς θεαῖς ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο παρὰ τὴν πρώτην ἐννεάρχουσαν. καὶ τῇ παλάδι τῷ σωμάτων ἐπόσμουν ὅτε νομίζοιεν ξόανον εἶναι τῷ θαλάσσαν. καὶ γαλοῦντας ἀφεῖναι τοῖς νόμοις. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἑκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων κωλύοντες ψηφίζειν ἔτι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειε ἀσύμφορον τῇ πόλει.

Οἰνόω οἰνῶ. μεθύσκω. Οἰνοπέπωνι βότρυες. ἐὐσχήμονες τροφὴ τῆς ἐρυσιβίου. Οἰνοπίων. Οἰνοπίδας φησὶν ἡ ποίνη πεισιστρατου. ὡς ὁμοῦ παρθενοπίδας ἀριστοφάνης φησὶ. πρὸς δὲ χιὸν διαβέβληκε τὸν πεισίστρατον ἐμβαλοῦσι θέαι δαμοσίᾳ χορ. τ μοιχοδόπ. ἵνα ἀνδρεραστὴς καλῶν τὰς οἰνοπίδας. τὰς προδότιδας. τὰς λάλ. τ ἀδηνύγιν. τὰς μεμαμβράσι κακόν. ὁμοίως συμμαχος φησὶ πρὸ τοῦ πίπτειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ χορῶ τὸ πίπτειν πίπτω τῆς συνοπτὰ τῆς ἀπὸ κείμενον. ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς φωνῆς λέγομεν. ἀμείνων οὗτος τοῦ πατρὸς λέγεται δὲ καὶ οἰνοπίδας. οἰνοπίδας οὖν, ἀντὶ τοῦ μέθυσος, παρὰ τὸ πίπτειν ὅ ἐστι μύζειν ἢ μυζᾶν. Οἰνοπολοῦντα ζῶν. οἰνοπωτῶν ὠχούμενος. ἐν συμποσίῳ πρὸ τοῦ οἶνον αἰσχύνεσθαι μόνον. Οἰνοπρία. Οἰνοπρίτης διὰ βου ὁ μιμεῖται. ὦ ξένε τόνδε τὸν φόρον ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἀμέτροις, ἐπεὶ σὺ μοι πρὸ ἡμῶν. ἐμὶ γὰρ οἰνοπότης. Οἰνοπώλεια. Οἰνος ἐπὶ θεοῦ τιμωρία. δαδ'. ὅτι σωτήριον ἐν χειρὶ οἶνος ἀμπέλου πλῆρες ἱεράσματος. Οἶνος ἀνὰ παίδων. δύο προοιμίαι. ἡ μὲν, οἶνος καὶ ἀλήθεια. ἡδὲ, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς. λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀπολοιζομένων καὶ τῶν ἀληθῶν λεγόντων. Οἶνος νεωθεὶς ἀπέων πάντα λύει. Οἶνος ῥυπώδης σπλάνοι πολλὰς λύπας. Οἶνου μετασχὼν πολὺς δὸ καθεύδει μάχας. Οἶν ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ οἰνέως. οἰνεὺς δὲ ἔνιοι λοισιν ἀπὸ τοῦ λίψας δὲ ἀπὸ ἐστὶ νοῖ νον ἔπλησε. πλάττον δὲ οἱ ὁμοῦν αὐτὸν φησὶν διὰ τὸ οἰκίσεως τὸν νοῦν ἐμπεπλασθαι. ἢ ἀπὸ τῆς οἰνήσεως. ἀμέρος οὐκέσαι αἴνησε πικαθ. καὶ τὰ βρώματα, ὀνείατα δὲ τὸ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ νόμος ποιητὴς φησὶν οἰνόμβι μενέλαε θεοὶ ποίησαν ἄριστον θνητοῖς ἀνθρώποισι δόσαν μελεδῶνας ἔχειν δὲ μόνους κρατῆρας ἐμπεραννύωσι οὐφρονοῦσιν. τὸν μὲν ὑγείας ἕνεκα. ὃν δὲ ὕπνον ἐπιπίνασιν. τὸν δὲ τέρπον ἔρωτος. ἡδονῆς τε. τὸν δὲ βοῦν, ὕπνα. ὃν ἐπιπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι οἱ καθεβαδίζουσιν. ὁ δὲ τέταρτος ἐπὶ τῇ μέτρος ἐστὶν. ἀλλ' ὕβρεως. ὁ δὲ πέμπτος βοῆς. ἕκτος ἡ νῶν. ἑβδόμος δὲ πώποτε ὄρθιος κλίτορος. ὁ δὲ νατος χολῆς. δέκατος μανίας. ὥστε βάλλειν ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἓν ἀπέων χυθεὶς συμπελίζῃ τοὺς πεπωκότας. καὶ ἐπὶ χάρμος ἐπὶ μὲν θυσίας, θοίνης ἐπὶ θοίνης, πόσις ἐπὶ πότος, κῶμος ἐπὶ κώμου θυανεία. ἐπὶ δὲ θυανείας, δίκη. ἐπὶ δίκης πένθος τε καὶ σφάλμα. καὶ ζημία. ἐπὶ ἀνύσεως. οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπὶ χθονίοισιν ὄνταρ. ἐσθλὸν δὲ λεξίπαντα πάσι συνοπλὸν ἀνίη. ἴω δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐνηρατῆρσιν. ἐν ἔσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ περιθαὶ ἰσχιλεῖς. Οἶναυ πεῖν. οἱ προσιόντες τὰ ἀρχῶν ἐπὶ ἐλαύνον οἶναι πεῖν. τὸ γὰρ βίσεσθαι τὸν ἄνθρωπον ἢ μὴ ἐν βύβλῳ ἔφασκον ἄρα ἐπεὶ νοι τὴν τέχνην συνοι. οἶναι τὸ ἄνοιξ ἄρτι πρωΐτερον. παρὰ τὸ μικρὸν. ἀνδρὶ ἢ ἡμιμνῶτι μέν μεγαίνος ἀέξῃ. χρόνος δὲ λέγει πέρσας τοῦδ' ἡρατεῖν τὸν τοῦτον. ἐμὲν οὖν εἰ σκήψασιν τινα νήφοντες βαλέσθαι πρὸ τοῦ τοῦδ' ἐμέθη, εἰ δὲ εἰ σκήψασιν τὸν μέθη τοῦτο κυρῶν νήφοντας. οἶνου ἔφθασον πρὸ

νωὸσον ᾧ πλίωασέν δωὁπῶρος φησὶν ἰνδῶν βασιλάς. Οἰνοῦζ.ἡ ἐν οἴνῳ πεφυεμβήκη μάζα.οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος μεῖόν τε καὶ μέλιτος γινόμενον, Οἰνοχοεῖ.περὶ δὲ οἰνοχόος ὁ ἐπιέρνης.ᾧ οἰνοχοεία. Οἶνοφλοῖνος.μέλας ἐν ἐπιγράμματι.ὧν ἡμεῖς ἀσείσαντες ὅσον θέμις οἴνοπι βάπτω ᾧ σατύροις.οἰνωπὸς δὲ οἰνώδης διαυγὴς ἢ μέλας οἰνωπὸν βάπτου βότρυν ἐρεσχόμενοι. Οἰνωθῆσαθεμένη,ἀμεθύσαι δέ. Οἰνωρία.ὄνομα τόπου. Οἶξας.ἀντὶ οἴξας. Οἰοβότης.αὐθαίρετος ὡς ἂν εἴποι τις αὐτὸς ἑαυτὸν τὴν διάνοιαν βόσκων καὶ μὴ δι᾽ ἑτέρου πεπαιδευμένος.μονότροπος μεμονωμένος ᾧ λογισμῷ μονωθεὶς ἐν τῷ φρενὸς νῷ αὖ φρενὸς οἰοβότας φίλοις μέγα πένθος ἄρηται. Οἰόθεν οἷος ἐκ μόνου μόνος.θέλῃ ἢ εἶναι μόνος πρὸς μόνον. Οἰόμυθος.νομίζων. Οἷον τὸ θαυμαστικόν.οὐκέτι ἂν ὄψαι μὴ τὸν νοῦν δῶτε πως ἐξερέω μεῖζον οἷον ἀριστοφάνης πόθεν πλούτων οἷον δὲ νύμφας ὀκατάρατος ἐαθίφθαι τὸ σχῆμα τῶν ἀνθρώπων ᾧ τῷ ἀνθρώπων ᾧ τῷ θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐμπεπυφότες ᾧ πρὸς πεῖσμα δοκοῦσιν ἀπλήστῳ ᾧ πολυπαθείᾳ ἐαθίφθαι. Οἷον.τὸ ἀνθρωποδυτικὸν τοιοῦτον καὶ τὸ ἐπὶ παιδεραστοῦντος λαμπρὸν μόνον καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ.ὡς τὸ οὐδὲν ἄλλο πάλαι οἷον τὸ ἀκούειν αὐτὸ τὸ νόμισμα δημοσθένης ἐν ᾧ κατὰ μηδίου.καὶ αὖθις ἀνέμενε πάντας οἷον σφοδρότατον καὶ ἐξάραντος τὸν ἄμμον.καὶ αὖθις οἱ ἢ δράκοντες τὰ ἀεροῦ ἀμέρεις πειρασθέντες ἐλίξαντες ᾧ ἐπανιστάμενοι.καὶ πῦρ ὀρῶντες οἷον ὀξύτατον.ᾧ δὲ θαυμασμοῦ ἀνθρωπος ὧν ὁ δημόφιλος ὁ πατριάρχης τῆς νινευϊτῶν πόλεως οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ συμπαρῆν τε φύρδην ἀηδόνος φορᾷ ὡς πεπτακὸς χειμάρρους,πολὺν τὸν συρφετὸν ἄγων.

Οἱ ορδήμοι εἰσὶν ἐν τῇ ἀττικῇ δεύτερος λεγόμενοι.καλεῖσθαι δέ φασιν αὐτοὺς ἔλαθεν τὸν δημῶς οἰκητὸν τὸ πρὸν ἔχειν ἀλλὰ μεμορῶσθαι.τὸ γὰρ μόνον,οἷον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι.ἔστι δὲ τὸ μὴ ἱεραμικὸν οἷον τῆς λεοντίδος φυλῆς.τὸ δὲ δεκελεικὸν οἷον τῆς ἱπποθοωντίδος.οἱ δὲ δήμοται ἑνὸς τέρωθεν ἐλέγοντο ἐξοίσασθαι δὲ ἔσαν οἱ λεγόμενοι ἔνθεν ὡς πρόειρηται. Οἷον εἰ.ὡσανεί. Οἷον τε δυνατὸν οἰκοῦντας ἔχειν καὶ τὸ δυνατόν. Οἷος.μόνος.ἢ ὁ πῶς.ὁ δὲ πολυπραγμόνως καὶ ζ.ὧν τὸ οἷος μηδὲν μήτε νηρόν πειον μήτε θεῖον ἀνεράννυτον ἐᾶν. Οἷος.μόνος παρὰ τὸ ἴος ἐξ ᾧ ἴα ᾧ μία.ἴος δὲ ἀπὸ τοῦ εἶς. Οἶος.ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς. Οἷος αὐτὶ τοῦ ἕτοιμος.καὶ οἷός τε αὐτὶ τοῦ ἕτοιμος ᾧ οἷος ὢν αὐτὶ τοῦ ἕτοιμος ὢν.τίθεται δὲ ᾧ αὐτὶ τοῦ ἐπιδέξιος.λυσίας ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ὢν ἐξαρπεῖν τῶν θύρων.σημαίνεσθαι δὲ ᾧ τὸ αὐτὸ ποδητικὸν βίος τὸν οἷος ὢν ὁ πατήρ. Οἷος δυνατὸς ἀριστοφάνης.οὐ γὰρ ἔστιν οἷος τε μὴ περέχειν τῆς αὐλίας αὐτὶ τοῦ αὐτὸ ἔχειν καὶ προσήνεσθαι βουπράγματος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων ἃ πορεύεται δυνάμενα τῆς αὐλίας πληρωθέντα.βάλεται δὲ εἰς εἶναι ὁ πυνθάνομαι τοῦτο τὸ πράγμα βος.καὶ αὖθις στρεβλὸς ἀνδρὸς οὗ τις ἐνβραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους. Οἷος ὁ πῶς ὦ δύσμορε αὐ οἷος ὢν οἵως ἔχεις.ὡς καὶ παρὲξ χρεὼν ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Οἷος εἰς οἷός τε ἦ.τὸ μὲν χωρὶς τὸ τε σημαίνει τὸ βάλλειν προήρησαι.τὸ δὲ σὺν ᾧ τε δύνασαι.ἀμφοτέροις δὲ λυσίας ἐχρήσατο. Οἰὼ τὸ φέρω αἰτιατικῇ. Οἰῶ αὐτὶ τοῦ οἶμαι.ἀλλαχοῦ μὲν οἶον λαμπρὰ αὐτὶ τοῦ ὡς οἶμαι ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ λαμπρά. Οἰώθη ἐμονώθη. Οἰωνισάμενος μαθὼν ἐμε νος ἱπποσάμῳ δαιμονίως εὖ οἰωνισάμῳ ὃ μέλλον. Οἰωνίζοντο ἀπετρέποντο ὡς καπῶ οἰωνῶ.τὸ δὲ ἡ μὲν νεότης ἐμίσουν τε ᾧ οἰωνίζοντο.οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ ἐπῄνουν.ᾧ αὖθις ξυνῄσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ παρασκευὴν βεβαιοτέρα αὖθις ἄλλα θαι τὸ πολέμου ᾧ αὖθις ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι προσδόξαντες τὸν αἰμίλιον ἐπιστρατεύοντα δυσπεῖν ὁρᾶν εἰς πρεσβύτερον. Οἰωνιστὴν ταύτην ἄρον πρῶτοι φρύγες.ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ὀργεωσκοπικὸν οἱ ὄζειν πεῖμένα τάδε τὰ ὄρνιθ᾽ ἐμπροσθεν ἢ ὄπισθεν ᾧ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ νέοντος ἐπὶ πτίσσοντι τόδε σημαίνει.πρῶτος δὲ ἔγραψε τοῦτο τὸ γένος.τὸ δὲ οἰωνιστικὸν ὄζειν τὰ ἐνθουσιῶντα συμβαίνοντα.οἷον εἰ ἐν τῇ πέτρᾳ φάνη γαλῆ ἢ ὄφις ἢ ἔλαιον ἐχέθη ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ ἢ τέφρα.ἢ βίσμος ἐμπέσῃ ξύλων.ἢ ἄλλό τι τόδε προμηνύει ὁ συγγραφεὺς ξενοπερίτης.ὃ δὲ ἐνόδιον ὡς ὅταν ἐξηγήσωνται τὰς ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα ὅτι ἐὰν ἀπαντήσωσί τις τόδε βασκά

ζων· τὸ δὲ συμβήσεται σοι ὅσων ἔχεις ἐστὶ πόλις· τὸ δὲ χειροσκοπικὸν ὡς ὁ βραδὺς τῆς σκέψεως ὢν χειρῶν διατεινομένων ἡ τῆς παλάμης ἀπὸ ὧν εὑρίσκων ἐπὶ πολὺ παιδεύσειεν ἄν τις τοιοῦτον ὄντα· ὁ δὲ νέος ἔφη ἔλεγχος· ἀλλ' μὴ οὐ δὲ τὸ διὰ τῆς διαλόγου τοῦ μετοχικοῦ μόνον, οἷον ἐπὶ ἀληθὲς ὅτι ἡ ὁ ἀδελφὸς ὁ φθαλμὸς ἡ ὦμος ἡ μηρὸς ἡ κινούμενος σὺν ὧν πολὺ πρὸς τὸ ἧκος ἐγένετο, τὸ δὲ συμβαίνει· ὁ σὺν ἔφη ἔφη σεισθώριος. Οἰωνόβρωτος ὁ ὀρνεόβρωτος. Οἰωνομαντία. Οἰωνός, τὸ σημεῖον· ἢ οἰωνοσκόπος ὁ μάντις. Οἰωνοί, σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα· πάντες οἰωνοὶ ἐκάλεσαν καὶ τὰ μὴ ὄρνεα· θαλάττιον τὸ ὄρνιν· ἀεὶ σοφάνης· ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰ τῶν θαλάττιον ὄρνιν ἀεὶ λοιδορεῖσθαι καὶ οἰωνίσασθαι, ὄρνιν νομίζοντες πάντα τὰ ποιοῦντα ἀσυνείδητα. Οἶς οἷος τὸ πρᾶτον. Οἰσύη, εἶδος φυτοῦ. Οἴσει· προσήκατε σωφρονεῖν· ἑαυτῶν μὲν γὰρ ἀνάλογον φόβον οἴσειν. ἐκεῖνον ἢ κρᾶναι τὴν μὴ ὧν ἔρωτα ἀπολαβεῖν τῆδε. Οἴσει λήψει. Οἴσει· ἡμίσει· ἢ οἴσω ἡμίσω· σὺν ἐγώ. Οἶσθα αὐτὶ τοῦ οἶδας, λέγει χωρὶς σᾶ, μᾶλλον ἢ τὸ σὺ μέρον ἢ ἀλλὰ τὸ μὴ συμφῶν· οἶσθ' σοφοκλῆ· οἶσθ' ὡς ἔρικεν, αὐτὶ τοῦ ἔρικεσις ἀπιθῶς· ἢ αὖθις οἶσθα τινας λοιδορεῖσθαι οἷς ἀποδοῦναι, ἢ παύσασθε ἀπὸ μιᾶς συμφορᾶς ἀναισθήτους σὺν μεσημβρίᾳ τὰ βίᾳ φιλοσοφεῖν· ἀλλὰ μόνου τὸ τὸν θεὸν ὁμόσαι ἢ μὴ ὅτι μόσαι καλλιστικῶς οὓς φθέγξεσθαι ἂν σιὰ φθέγξαμεν ἢ τι δεῖ λόγον· λέγεται· ἢ ἔξοισθα σοφοκλῆς· ἢ σὺ που ἄλλως ἔξοισθ' ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων· ἀλλ' οὓς ἡμῖν πᾶσιν ἔδοξεν μή· Οἰσύμβιος ἡμίσειαν. Οἰσοφάγος, ὁ λαιμός. Οἰσπρύμνη ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἐσχατιὰ ἐρόδοβος· ἢ οἰσπρύμνη ὁ ῥῶν τὸ βάλιον. Οἰστὰ φορητὰ θυμοειδῆς· ὅμως ἢ τὸ μετέθες τὸ ἔστιν ἐμὲ μὴν ἔτι κινδύνας, οἷς τὰ αὐτὰ φαίνεται· ἢ αὖθις ναῦ μάλιστα ἔστι φλέγειν ἔλεγεν ἐδάμη οἷσον· ἢ αὖθις ἡμεῖς μὲν ἔστι μιπρὸς εἶναι φόρου ναῦν, οἷσον δὲ ὅμως, πόσων γίνεται· Οἰσρῶν ἐθίζω· σὺν μαίνω· ἀσσιανός· ὃ ὄντα σιρὸς ἐρῶσας σὺν ἔστι σὺν ὁρμὴ ἢ πεθυμία αὐτῆς βαρβάρων· ἢ αὖθις ναὶ ζῶντα μὲν ἔδρασεν ὡς ἔσθ' οἱ σρηθεὶς ναὶ νέστοινος χιόμενος· αἰλιανός· ἡμὲν καλῶς ἐρόδοτος τὰς ὑπὸ ἔρων γυναικῶν οἱ σρήσεις τε ἡμανίας παρ' οὗ δὲν ἐτίθετο· Οἰσρησις· ἡθικὰ λυμανία· ἡ οἱ σρηλατοῦ μόνοι, πυρεῦ μόνοι· σὺν μαινόμενοι· Οἰσροπλῆγα· τῇ μανίᾳ πεπληγότα· ἔστι ῥηται δὲ ἀπὸ τὰ οἷς σρᾶς ἐστὶ μῆλα· ἀπὸ χαλκῆς ἐγχρίμπτουσα σὺν ἔρων ναύματι τοῖς σρουσὶ ναὶ ποιοῦσα ἐλαύνεσθαι· Οἶσρος· ὀρθισμὸς· ἔκπαυσις· πύρωσις ἐμμανής· οἶσρον δὲ νεκρούσι, πᾶσαν πίνησιν· σύθεν ἡ οἱ σροδύνητος μυχὸς ὁ ἀπὸ αὐέμου ἐλαυνόμενος· ἀεὶ σοφάνης οὔτε πόντιος ποσειδῶν πολιτῶν μυχὸν ἰχθυόεντ' οἱ σροδύνητον· ἢ ναὶ σίδης· οἶσρος χαίρει ἐστὶ μάλιστα βαρβάροις τὰς μεταβολὰς ἀπὸ μεταπώλου ἔχειν· Οἰσύα· ἰτέα· Οἰσύναις θυμοειδῆς· ναύταις ἐξῶ πολισεν ἀπαίσι φαύλαις ἢ οἰσύναις, ταῖς πολλαῖς· ἢ ἀνάπαυσις· οἱ δὲ τὰ ῥώνοι σύνασ' ἀπαίδας ἔχοντες ἢ περάνοι σύνα πολυπλόκινα πάτει πεπλεγμένα· ἢ οἰσύμνον σχοινίον ἰτέᾳ· Οἰσύμη, πόλις θρᾴκης· Οἰσύπη· ὁ ῥῦπος τοῦ ἐρίου· Οἰσυπηρός· ῥυπαρός· ἔρια οἰσυπηρὰ ῥύπου πεπληρωμένα ῥύπας μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἠθπου· οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου· Οἰτη ὄνομα ὄρους σὺν λακεδαιμονίᾳ· ἡ οἱ ταῖος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους· Οἶτος· ὁ μόρος σὺν θεῖς μυθικοῖς οὔτι δύνης ἀπαύθεν ἀμείδιμαν μοῖραν οἴσω· Οἱ οἱ, μόνοι ἢ τοι δυνατοί· Οἰφιχοΐνιξ Οἰχαλκῆς ἀηδόνου· Οἴχῃ, πρᾴῃ· ἢ οἰχήσομαι πρᾴσομαι Οἰχνῶ, πορεύομαι· τὰ λαινᾶνύμφαντος αἰσὶ οἰχνῶν ἢ λείπρα φησί· Οἰχόμην, πορεύομην· Οἰχῶ ὁλωλα δύα πεπόρθμαι φίλοι τέμνος ἀφησι δύα τ' ἄνδρος θανατ'· Οἰκέλλω· προσορμεῖ· σὺν εἰσβαίνω· ἐρῶ ἔστι σὺν νῶν· ἢ οἰκέλλοι· προσορμίζοι· Οἰλὶς ὄνομα νήσου· Οἰλαδὸν· ἢ οἰλασις· Οἰλάδων· ὁ συμπλασμὸς ὄφρος· ναὶ ποτὲ μὲν σὺ τεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος· ἡ αὖθις βαθεῖαν εἰς ἰλὺν οἰλασι πεδόν ὄλον· πολὺ βατρέχων ὁ λόγος· Οἰλάζει· χωλάζει· ἐς τὸ γόνυ κάμπτεται· δύάζω· δύονέμω· λαπάζω· Οἰλαξ κάθημαι, αὐτὶ τοῦ ἔστι γόνυ· Οἰνεῖα λαβρῶς ἔχαξενοφῶν· ὀἰνοῶντες μὴ οἱ ἔλλοιο διαβαίνειν τὸν ὄφυραν μένειαν· αὐτὶ τοῦ ὑλαβρόμενοι· δεδηότες· Οἰνεῖν· κατάσκοπον δέρα σὺν τοῦ πολεμίου ὀἰνεῖν· ἀλλ' ἡ τὸ δῆλον ἢ γεῖσθαι γνώσιμον αὐτοῦ· ἐὼ ὅστε ἡ ὅπως ὡς ἔστι σμένη δυνάμενος ἔρχεται· Οἰνέω· ὀἰνῶ· ἀποβάλλομαι· Οἶνος χαλκοῦς· βούλεται τοῦτο τοῖς βιβλιοῖς ἔστι χωλείως ὄφρου τινὸς γυναικείας εἰ-

δος εἶναι. Οἰκνῶ φοβοῦμαι. καὶ παρὰ τοῦτο μέχρι νῦν σοφοκλῆς ἔφη τοὺς φοβεῖσθαι. φονᾶν τα δὲ νῦν, ἀπαξιῶ ἐξ ἐκείνου οἶκνω. Εἰ οἰκνῶ βροτῶν, ἀντὶ τοῦ εἰ δειλιῶ ἐρᾶθυμεῖ ἐχρήσαντο δὲ τοῦτο ῥήματι. ἀπὸ τοῦ φοβᾶσθαι ἐστὶ φοβεῖσθαι. αὐτὶφ. κακῶς δ' ἀεὶ ἀπόλοιτο μὲ ἐμέλλησε τὴν δύνην, τὴν λύπην θερσεύειν, ἐθέλω ἐκείνου. τὸ δὲ δεῖν γὰρ ἀναπαρὴν οἶκον. Ἐδημοσθένης ἐν φιλιππικαῖς περὶ τῶν. Φημὶ δὴ δεῖν βοηθεῖν τε εἶναι τοῖς πράγμασιν ἡμῖν, ὅπερ ἐκ λειστὴ μὲν ὀλιγωθείσης σώζειν, ἐστὶ τὸ μὴ σπεύδειν στρατιώτας ἐκπέμπειν. Ἐν ὅπλοις χώραν κακῶς ἐν ἐρεσι ἐστρατιώτας ἑτέρους. Εἰ δὲ θατέρα βούλοιο λιγωρήσετε, οἰκνῶ μὴ μάταιοι ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. Ἐν ὁ μὲν ὦ ἐστὶ τὸ φόβος ὁ οὐκ εἰλήφθαι φησὶν ἀναμέμνων τοὺς ἀδελφοὺς αὐτὸν οὐ τοῦτο νικῶν εἴκων, οὐ τὰ φρονήσιν οἴοις. Οἰκνῶν. ἀναδυόμενος σοφοκλῆς. φιλεῖ γὰρ οἰκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πρὸς ἀσπερ μέγα. Οἰκολυμ. ἐπωρώθη ὁ ῥέπτος ὁ ῥῶμαῖος τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐπικλήθη οἰκόλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν, οἰκολὺν μικλύσι ῥῶμαῖοι.

Οἰκῶχ. ὄνομα κύριον. τὸ δὲ βέλος ἀνεωγμένον προφάσαν τὸ μα, ἐπεῖσε ἐμὲ σὸν κατέπαυσε τὸν πῆνιν. καὶ δηλονότι οἰκῶχ ἀθυμερῶν ἀπερίσ. Οἰρκὴς τὸν θαλάσσαν. ἐστὶ δὲ πρὸς ποιουμένων φάγειν ἐπεῖνα, ἐν οἷς διαφθείρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ ἱρῆτες ἐγένοντο. Οἰρίβαντες ἐμβάτας. Οἰρίβας. σχῆμα ἰωνικόν. Οἰρίβασ. σκληρῶς παίοντα λεγόντων τὰ πλαστικὰ πάγματα ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς ἐπήνας καὶ τὰ ὑποβρέμματα ῥόμξυλίνων θ' ἀτρων. βέλτιον φάναι τὸ λεῖον, ἐφ' ἑαυτοῦ τραχυθοὶ, ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐν μετεώρου ἔλεγον. οἱ δὲ, ὄνον φασὶν εἶναι οἱ ἢ, ἀγριόνερι. ἄλλοι λίμακα. Οἰριόφς ὁ βαχύς. σὺν ἐγκεφάλῳ. καὶ λίθον ὀπεικόντα, δύναξ ὅθι διαστὸν ὀδύντα, θλᾶν, τὸν κίνειν λέγων, ἀμβλυνθεὶς σὺν δλιχογενοφίνης. καὶ ὀπεικόντα, φερυπὶ. Φοβοῦμαι δέξαι μὴ παίσαι μέγα βρίθεται ὀπεικόντα βαρὺς διαφθίμνον τὸν πώα διογμῶν. Οἰπτάβλωμον. ὀπλοὺς ἔχοντα δίγματα. Οἰπτάκνημον. ὁ ἐπτάρραβδον. Οἰπτάμετρον. ὅτι τοὺς τετραμέτρου ἀρετὴς ἀεισοφάνης ὁ ποιητὴς. ὡσαύτως καὶ τὸ ὀπταμέτρου. Οἰπλόος ὁ ἀεθμός. Οἰπλόβριος. ὄνομα μινός. Οἰπλόποδα. μεγέθους θεράπαις. ὀπλόποδα αὐτεγέρφς. αὐτὶ τὸ σπορεῖον. παροιμία, σπορεῖον γὰρ ὀπλόποδα ἀμεγέρφς. σὺν δὲ ταῖς αἰσχύλου ξανθείαις. ἐλύσατ ἐστὶ θεαλζουσα ταῖς βαθείαις φησὶν. σὺν ποδῶν δᾶνῦν ποδρχεται ἀσαραγμὸς εἰς ἄπερον ἐκέρα, μὴ σὺν τὴν μαλώσας, σπορεῖου βέλος λέγω. Οἰχῆ. σκεῖσμα βάσγμα. γῆ τὸ δεῖ ἐκένης σὺκ παίσιον. ὃ δὲ πέλεγε ῥέος οἰχῆ. καὶ οἰχήσασθαι. ἐστὶ κακῶς οἰχῶσθαι. Οἰλβίζειν. μακαρίζειν. ὠδαίμονα ἡγεῖσθαι. σοφοκλῆς. μηδένα ὄλβίζειν πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου παρᾶσθαι, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. Οἰλβιοδαίμων. ὠδυτυχέστατος. ἡμιλητικῶς ὀλβιόδαιμον. Οἶλβιος. πλούσιος. ὠδαίμων. μακάριος. Οἰλβιοδότης. πλουσιοδότης. Οἰλβος. ὠδαιμονία. πλοῦτος. σὺν ἐγκεφάλῳ. ὄλβου παν, τὸς ὑποπτεύεται. ὅσα τε πόλεμος ἐλέγδην ἔχει πάχεσι. Οἰλαὶ καὶ οὐλαί. αἱ μεθ' ἅλῶν μεμιγμέναι πηλαί, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι. Οἰλέθριον. μέχιθαν αὐτου. σοφοκλῆς. ὀλέθριον αἰνίζει. Οἰλέθρου πειρατέφθαι. ἐστὶ δὲ δεῖ καὶ ἐξῆφθαι τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πόρας. οἷον, δέδεσθε τὸ ὀλέθρῳ. Οἰλέμφονά. φθείρα. Οἰλέπαγον. τινὸς τὸν ἀγῶνα. ὃν ἔτι δὲ τὸ σὺν τῆ χαμαὶ τῆς χειρὸς ὀξύτερος δὲ ὁ τόπος τῆς ῥοθείσιν εἰς αὐτὸν. ἀεισοτέλης δὲ οὐ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ τὸ σὺν τῆ χαμαὶ τῆ χειρὸς ὀξύ. ἀεισοφάνης δὲ ὁ λέπαγα λέγει τὰ ἴδιον ὠλενῶν περαίνα. βυτέσι δὲ ὧν χειρῶν. δῶν λον ἄρ' ὅτι τὸ ὀξὺ ἐστὶ καμπὴς δὲ ὧν χειρῶν λέγει. ὃν ἀγῶνα φαμὲν ἡμεῖς. μηδέποτε παύσασθαι σὺν δὲ ὧν ὁ λεπαγῶν ἀνίδας ἐξαιρούμενος. Οἰλέπαγον. ἀγῶν. οἷον τῆς ὠλενῆς καρπὸν. ἀεισοφάνης κακῶς ἐρμηνεύων. ὅστις πόλεμον εἶναι μᾶλλον βούλεται, μηδέποτε παύσασθαι αὐτὸν ὡς ὁ λόνυσα ἐκ τῶ ὁ λεπαγῶν ἀνίδας ἐξαιρεμένος. ὁ λέσιμ. Οἰλεθρά. φονεά φθορέα. Οἰλκαι. δρόλκ. Οἴλως ἐξενέχετο τὴν τυχὴν αὐτὶ τοῦ ἐμελῶς ἐδιάπονος ἐξενέχεν. δὲ αὔξησιν ἀρετὴ ἐμείωσεν κακίαν, ὅλως ἐξενέχθη τὴν τυχήν. Οἰλίγα ἄπα. ὀλίγα πανω. Οἰλιγαρκία. ὃ σὺν οἷς ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὀλιγαρτία ἦλθεν ἐπὶ τὰ ῥου. Οἰλιγαρχούμενοι. ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. βέλτιον ἐστὶ πολιτεῖαι. βασιλεία. ὀλιγαρχία. δημοκρατία. ἡμιπερὰ χώρα. ἢ τὸ λιγαύλαξ ἀπεῖρεσθαι. Οἰλίγαμ. ὃ ὀλίγ ἔχων αἷμ. Οἰλίγαπτελές. ὁ ὀλιγοψυχῶν.

λιγψυχ. Ὀλιγηροσία. πενιχρὸς λιγηροσίας, μοίραν. ἀλοᾶς ἢ σάκχου. Ὀλιγομώμων. ὀλίγωρος. Ὀλιγοδεής. ὀλίγων χήζων. Ὀλιγοδεία. ἢ ὀλίγων δεῖσθαι. Ἐ ὀλιγοδεία ἡ μοῖ. Ὀλιγοδρανεῖ. Ἐ ὀλιγοδρανὴς. ὀλίγα ἰσχύων. Ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. παρὸ μικρῶ. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γεννατο τυσθύς. Ἐ ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ ἠσυχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται παρ' ὕπνῳ, Ἐ αἱ τεῖ ἐστὶν Ἐ ἀντὶ τοῦ μικρόν. ἢ ἀπονδὴν ὀλίγην κιρναμένω κύλικι. Ὀλίπος. ὁ γύπος ὢν ἀπρίδων. Ὀλιγοστὸς. ὀλίγος. Ὀλιγότης. Ὀλίγυδρεῖν σχεδὸν. παραμικρόν. λέγεται δὲ Ἐ χωρὶς τοῦ δεῖν. καὶ ὀλίγυδρέω φανερώσαι θρασύνομαι. Ὀλιγωρέω. Ὀλιγωρήσας. ἀμελήσας. ὧν νενομισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγωρήσας τιμῶν. Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν ἤτοι φροντίδα. δέεσθαι τὸ μὴ ὀλίγου ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγου. ὡς ἐν τῷ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γεννατο τυσθύς. ὥρα δὲ ἡ φροντίς. Ὀλιγωρῶ γυναικῶν. Ὀλιζωνὸς ἔθνος θρᾳκικόν. Ὀλιζόνος μικρᾶς. Ὄλισβος. αἰδοῖον θερμότινον. ᾧ ἐχρῶντο αἱ μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς ἱεράδες καὶ αἱ σχουργοὶ ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. ἀειδοφανὴς, οὐκ εἰδὸν οὐδὲ λισβον ὁ ντα δάκτυλον ὃς ἀνὴμῖν σὺν τίνι ἐστὶ συνουσία. παλαιὸν ποίμιον συνουσία ἐστὶ τὸ ἀθροῖ. Ὀλιθηρός. ὁ ὀλιθος. ἀχερὼς μεταμινώσιον. Ὀλικάδες παλαιὰ θυνυδρὰ δηλέμπορικὰ πλοῖα. καὶ ὀλικάδες, πλοῖα. σὺν ταῖς δηλεγομέναις ὀλκάσι μακραῖς, τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλοῖα. Ὀλκᾶσιν. οἱ δὲ τροχοὺς ὀλκᾶσι πλοκοῖς καὶ ἀρτήμασιν ἀναδήσαντες ἐπὶ τροχὸν ὄντα εἰληνεῖς τὴν πόλιν. Ὀλκή. δύναμις. ἁρμονικὴ. ἢ ἑλκυστικὸν ὂν ἐφορεῖ ὀλκῆς χρυσοῦ ὄντα, ἀφαιρεῖται φησὶν αἰλιανός. Ὀλκὸν. ἐπαγωγήν. τροχόν. Ὀλκήν. ἰσχυρὸν τόνον. ἢ ἑλκυστικὸν. καὶ ὁρμὸν. καὶ ὁδὸν. ὁ δὲ, τὸν ὀλκὸν τὰ ὕδατος ἐκφέρειν. Ὀλκὸς, ὁδὸς ἢ ἀγωγὸς ῥᾴμετος. καὶ ῥοή. καὶ ὁλκὸς κυείως τὸν δραπέτην σύρεται κατὰ χθονὸς, δὲ καὶ τὸ τῆς τροχιᾶς ἔνια μεταφέρονται δὲς γὰρ διὰ πάσης τῆς νεὼς δίκην. Ὀλκὸς ἄνθρωπος. ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς, ὀλκὸς ἄργυρος. Ἐ ἐφ' ἑλκεσθαι δυναμένοις. Ὀλκῶ. ἐφελκομένω. Ὀλκῶ ναυπάθμω. Ὀλμὸς. τὸ μεγεθικὸν ὠμαλεῖον. Ἐ δέ ποτε τὸ δακτύλιος. Ἐ ὁ λμὸς. σροπύλος λίθος. εἰς ὃν ἡ σησαμος. ὁ σπεῖα Ἐ ἄλλα τινά. Ὀλνὴ. ὁ λεθρία. Ὀλνηαρ πούμνον. ὁ λην πρὸς φορὸν μῦ. Ὀλνὴ καὶ ὕλη μακεδονία. Ὀλολυγμὸς βοή. Ὀλολύζομ. Ὀλωλε. δακτύλωλε. Ἐ ὁ λοιβὸς ὁ πτηνὸς. φθαρείη. Ὀλώλαμεν. δακτύλωλαμεν. Ὀλωτὸν. ὁ λη δυναμένη. Ὀλολυζέτω. θρηνείτω. κυείως Ἐ γυναικῶν. ὁ μηρος. αἱ δὲ ὀλολυγμὸς πᾶσαι ἀθλιώτερας ἀνέσχον. Ὀλολυζέτω πίτυς ὅτι πέπωκε πέτρος. τοῦτέστιν ὢν ἰσχυρὸν πεπτόνωται, τὰ ἀσθενέστερα παιδιὰ ἀθωσαν Ἐ σωφρονιζέσθωσαν. Ἐ ὁ σολομὼν λέγει. Ἐ ἀσεβὴς πεπτόνωται, δίκαιοι καὶ ἀφορμὴν γίνονται. Ἐ λοιμῶ μεσιζόμενος, ἄφωνα παντερπότερος γίνεται. Ὀλολύζειν. δεῖσθαι κραυγῆς ἄχεσθαι. ὁ μηρος, αἱ δὲ ὀλόλυξαν. Ὀλολύζετε ἡρωὲς τὴν θυλύτην Ἐ αὐτὸ Ἐ λαγνείαν ἀπολέπων. Ὀλοὸς. δυσωνομένης. μὲ τῆς πρώτης συλλαβῆς, δηλοῖ τὸν φρόνιμον Ἐ ὑγιῆ. φιλουμένης δὲ τὸν ὀλέθριον. Ὀλοόφρονος. τὸ ὀλέθρια φρονοῦντος. Ὄλρος ὀλβερὸν ὄνομα κύειον. Ὀλὸς. θολός. Ὅλος καὶ πᾶς. ἴσως δὲ ὅλος Ἐ πᾶς πρὸς τὸ πλέμ, πρὸς τὸ βαραθρεῖσθαι Ἐ διανιν δυνάμενον ὅλος Ἐ ἴσως. Ὅλος Ἐ πὶ τὴν διανοίαν πολλοὺς σὺν ἐσώθησε κινδύνους. ἀντὶ τοῦ πάσῃ δυνάμει. Ὀλοσχερῶς. ὁλοτελῶς. Ὀλοσχίνω. διὰ σχίνης σὺν ὧν πολλὰ βαρεσεβείας. θεοφάσος ἢ δία εἶδη σχίνος φησὶν. ὧν ὁ δίψος μετέθη Ἐ διὰ σαρκία διαφόρων, ὁλόσχοινος καλεῖται. Ὀλοφωΐ. ὀλέθρῳ Ὀλόφωνος. ὁ ἀλεκτρυών. ἄλλως περσικὸς. Ὀλοφυλλὸς ὁλόκληρος. Ὀλοφύρεσθαι. δακτύλυρεσθαι. πλαίειν. Ὀλοφυρμὸς. θρῆνος Ὀλόφυξις. θρηνία πολλὰ πολλὰ θωκης πολίτης κρόδυβος ὁλοφύξιος πολύνυμφων ὡς φασι μέλανος Ἐ ἴσως. Ὀλωκὴ κύκνους. οἱονεὶ ἐλαιόωκη τίς οὖσα. διὰ τὸ διαὐτῆς ὀκεῖσθαι τὸ ἔλαιον. σὺν Ἐ μέματι. χάλκεον αὐγυρέωμεν ἀνείκελον ἰνδικὸν ἔργον, ὀλωκὴ κύκνου ξείνιον. εἰς ἐτάρου κμαρ ἐσεῖ τὸ δὲ σεῖο γλυθέλιον πεμπτὸν γλυθομένῳ κεν φρενὶ κεινα τόρης. Ὀλοόβοχος. πολύφωνος. σροπύλος. Ἐ ὁ λότροχος. Ὀλοφόρυκας. ἀρχισρατηγὸς κανμβύσου, ἡσὺν κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ κανμβύσης πρὸς ἀμφαξάρασιλέα μήδων, καὶ συμμα-

χί αν αὐτήσας παρὰ θεῶν ἐθνῶν ἁπάντων ἕως αἰτούσου. καὶ μὴ δεδωκὼς θεὸν αὐτῷ. μᾶλλον τὸ νικῆσαι
ἁρπάζαι, πόλεμον ἔθετο κατὰ θεῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοηθεῖν, ἀπωσείλας ὁ λοφόρνιν μετὰ
δυνάμεως πολλῆς. ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ πόλιν εὐρετυλοίαν τὴν Ὑμιουδαίων πόλιν,
ἀπέκτεινεν ἀχέωρ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν. ἐπαπειλήσας αὐτῷ εἰ μὴ ἕλοι τὴν πόλιν ἀναιρήσειν αὐ-
τόν. ὁ δὲ ἀχέωρ κρατήσας τὰ ὕδατα ἐν ὑδρίαις ἐποίμανεν ἐχειν αὐτὸν τὴν πόλιν. καὶ δὲ
ἰαδὴθ ἐξελθοῦσα πεντεκαιδεκάτῃ νύμφη, ἀπεφάλισε τὸν ὁλοφόρνιν. καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. ἐ-
πλήρετο εἰς οὖ. Ὁλοίτροχος. λίθος ὁ ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν ἀρετὴν τὸ τεχνήμα
τος, ἐξήραξε. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἀμφω. Ἡρόδοτος. ἐν δὲ πεσόντων τῶν βαρβάρων πρὸς
τὰς πύλας, ὁλοιτρόχοις ἀφίεσαν. καὶ αὖθις. ὁλοιτρόχους μεγάλους κατὰ τὸ λόφον κυλίον-
τες. λίθους ὅλους προϊέντες. Ὁλοιτρόχοις. στρογγύλας. Ξενοφῶν. τοιαῦτα σφενδόνας
οἱ βάρβαροι λίθους ὁλοιτρόχους ἀφιεῖσαν. οἱ φορμοὶ ἐνεφορούντο. Ὁλυμπιάς
σοφιστής. τοῦ ὁλυμπιανείου. Ὁλυμπία. οὕτω καλεῖται παρ' Ἕλλησιν, ὅτι πεντετηρικὸς
τελούμενος ἀγών. διὰ τὴν κατὰ περιστροφὴν τοῦ ἡλίου φερομένην κατὰ βόρειον τροπήν. διὸ καὶ
τελουμένου μὴν ἡμέραν. ἑστήκει δὲ πρώτη ὁλυμπιὰς ἐπὶ σολομῶντος εἰς ἔτος τὸν ὀγδοηκοστὸν ἕβδομον.
Ὁλυμπιακός. πεντετηρικὸς ἀγών. ἐοικὼς τῷ πεντασπόρῳ ἀγῶνι. ὁ Ὀλύμπια. ἴσθμια. νέμεα. Πύθια.
λέγεται καὶ ὁλυμπιάσι, τουτέστιν ἐν τοῖς ὁλυμπίοις ἐνθα ἠγωνίζοντο. Ὁλυμπόδωρος Φιλό
σοφος ἀλεξανδρεύς. οὗ πλέος λόγου. παρὰ τοῦ τον Φοίτα πόλος ὁ λύκιος ἐπαϊσοτελικοῖς
λόγοις. ὁ λυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος ἀνδρὸς δυνατὰ λέγειν, καὶ διὰ τὴν πόθεν τοῦ τὸ ἀνηλί
αν καὶ συνέχειαν, ὀλίγοις ὢν ἀκουόντων ὄντος ἐφίπτου, ἠμάθη δὲ τὸ μειράκιον. ὥστε καὶ θυ-
μάσιον ἔχων ἡγεμόνου καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βουληθῶ αι αὐτῷ κατεπύησαι. Ὁλυμπονίκης
ὁ ἐν ὁλυμπίοις νικῶν. Ὁλυμπος. ἀδελφὸς ἡμερόσης. οὗ κύων ἀπὸ τῆς κιλικίας εἰς ἀλε-
ξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θρασυτέαν τὸ σαρκοφάγος. ἵν' δὲ δὴ τὰ πάντα φύσιν ἀξιάγασον κεκτημένος.
μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ ἀμήκης ἰδεῖν. καλὸς δὲ καὶ ἁβρὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ κιλικίας ἐν ᾧ
Φερενικοτάλῳ τότε τετηνώς, ἀδόμιλός τε ὢν καὶ ἥδυς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ ὠφέλι-
μος εἰ δόρτις ἕτερος τοῖς πεισομένοις. οὐδεὶς δὲ ὧν οὕτως ἀπεράμων ἐβαρβαρώθη τὴν ψυχήν,
ὃς ἂν ἐπείθετο καὶ κατεκλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱδρῶτος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. τοιαῦτά τις ἐ-
πεπόθη πεισθῆναι τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός. ὃν ἀντίοντι χεῖμα. ἀλλὰ θειότερον. ζῶντά τοι τοῖς ἀ
λεξανδρεῦσι κατέστη ἱδρυθήσεσθαι. ἤδη κατασυρομένοις τοῦ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας.
ὁ δὲ, σωσαγείρων ἐκέστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας, ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ τῶν τούτοις
ἐφεστηκότων δαιμονίων. ὅσπερ καὶ οἱ ἀθέσφατοι ἀνάγκαι τοῖς ἀνεμβάτοις ζῶσι διαφυλάττουσιν.
οὕτω δὲ ἦν ὁ ὁλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ πρεῖττε τοῖς ἑταίροις, ὅτι σάρασις ἀφίκοι
τὴν γῆν. ὃ καὶ ἐγένετο. Ὁλυμπος μυσός, αὐλητὴς Φρύξ τῆς μελῶν καὶ ἁρμονίας. ἡγεμὼν τε γενόμενος
τῆς προυμετικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν. μαθητὴς καὶ ὑὸς ὄντος μαρσύου τοῦ ὁλύμπου ὄντος σατύ
ρου. ἀκουσὸς δὲ καὶ παιδὸς ὑαγνίδος. τέτηνε δὲ περὶ τὴν Φρυγίαν ὁ ὁλυμπος. ἐξῆς καὶ ὄρος τὸ καλού
μενον ὄλυμπος. Ὁλυμπ. ὁ τοὺς νόμους τεθαρρυθμισμένους διδάξας. Ὁλυμπ. φρύξ, νεώτε
ρος αὐλητὴς τετηνὼς ἐπὶ μίδου τοῦ γόρδιος. Ὁλυμπ. ὁ ἐρανός οἱ οἰονεὶ ὁ λόφος μπ. θεσσαλικὸν τέλειον.
Ὁλυμπος. παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν. ἢ γὰρ ὅλη τῶν ἀνθέων ἐστὶν ἡ ὅλυμπος ἢ ὅτι ἐν αὐτῷ ἔχειν. ὁ ὅλυμπος δὲ νῦν μὴ
συνῆ καὶ ὁ ὅλυμπος πόλις ἐνθάδε ἦν. Ὄλυρα. ζῷα. εἶδος σώματος. Ὄμμα. ὄμμα αἰθέρος
ὅλιος. ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. ἐπεὶ δὲ οἱ βάρβαροι ἐνόμιζον αὐτὸν
ὀφθαλμόν. Ὀμφάκη. θόρυβος. Ὄμφαλος. ὁ μέθρας. ὁ μόφωνος. σοφὸς ἔασε τὴν γῆν ὁ μφαλος.
σοφοκλῆς. Ὁμηλίς. ἀπὸ τοῦ ὁμηλῆς λιθείας. ποιητὴς δὲ, εἰς φυγὴν ὥρμησε οὔτε εἰς τὰ βάρε
γαῖνος τὴν ὑποβολὴν ἀναβραμόντες, ἔστε εἰς τὸ ὁμαλές. διὰ δὲ ἐπεισθῆναι τοῦ ἐναντίας.
Ὁμαρτ. ἀκολαθῶν. ἢ ὁμᾶ πέμπων. Ὀμβρήσας. βρέξας. Ὀμβρόδρομβρήσω ὁ ὀμβροβλυδῶ.
ὁ ὀμβρήσαντος πηγασαντος. Ὀμβρία χάλαζα. ῥαγεῖσα. ὑδρίας πεφυκώς. Ὀμβρικὸν ὕ-
δωρ καὶ ὄμβριμον. Ὄμαιμος. ἀδελφός. συγγενέμματι. οἱ θεοὶ τοι ζῶσι τὰ δίκτυα θῆ

καν

ναν. ὁ μαιμοι. λέγονται δὲ σὺν αἰμοι. δὲ ὁ μαίμορβος. Ὁ μαίμονος. ἀδελφὸς. Ὁ μαιμὼ δὲ ὁ μαίμων ἀδελφὸς ἢ συμπεπλεγμένος δὲ ὁ μονήδυος. Ὁ μαιχμία. ὁ μοναχία συμμαχία φιλία. ὡς παρὰ τὸ μοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. ἢ ῥόδυβος. καὶ ὀλίγον μὴ χρόνον ἡ μαιχμία ἔξωμόμην. εἶτα διενεχθέντες οἱ λακεδαιμόνιοι καὶ ἀθηναῖοι, ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ αὖθις. ἐσπάσατο ἢ δυὸ μαιχμίαν βιοτὸν ἴβας. καὶ αὖθις. Σπονδὰς ἔβαλε τὰ παρχαδνίᾳ στρατηγὸς, τῆς Ἰταλίας ἀπάσης δυτικωτάτων συστάσης ὁ μαχμίαν. Ὁ μέθυιον. ὁ μὸ Φύλων. ὁ μέσιον. ὁ μόσινον. ὁ μυρόφιον γαμετὸν. Ὁ μανήτης ὁ μανήτου. συμποίτου ἀνδρὸς. τὸ θηλυκὸν μανήτις. Σκλίνεται ὁ μανήτιδος. Ὁ μῆνυ. ὁ μοῦμαι ὁ μῆδυτέρου προσώπου. Ὁ μήγυλος. ἄθροισμα πολλῶν. καὶ κλίνεται ὁ μηγύρεως. καὶ τὰ τὴν τῶν ὁ μήγυλον. Ὁ μιλιξ. ὁ ὁ μοιλιξ. Ὁ μιμράζω. συμφωνῶ. οἱ δὲ σάμιοι. καὶ πρὸ ἀρχομένων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων, ὅμως ἀπέπεμψαν. ἀλλὰ παύεσθαι τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν ὧν μεμεθύκασιν. Ὁ μιμράζοντας. αἰσχύνης σὺν ὧ κατὰ τὴν τῆς φωνῆς, Σὺν ὧν ἄνω πεμφθέντων λακεδαιμονίων ἀλεξάνδρων ἦσαν δὲ ὁ μιλῶ.

Ὁ μιρεία ἡ αὐτὴ πόσωψις. Ὁ μέρος λέγεται τοῦ ὁ μέρου. Ὁ μηρίδια. οἱ τὰ ὁ μέρου κωμικοὶ μῦθοι. οἱ δὲ ῥῆμος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον σὺν χίῳ. ἄλλοι δέ φασιν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας. ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁ μήρων. ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν χίων σὺν διονυσίοις παρεφερόμησαν, εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι. καὶ δόντες ἀλλήλοις ὁ μηρεγυμφίους ἐνύμφευσαν ἑαυτάς. ὧν τοὺς ἀπογόνους, ὁ μηρίδας λέγουσιν. Ὁ μηρίζω. τοῖς ὁ μήρου χρῶμαι. Ὁ μηρον παρὰ θουκυδίδῃ, σὺν ἔχυρον τὸ εἰς ἐρωμένον δηλοῦμενον Σὺν σωθήναι. αἰλιανός. ὁ δὲ, ὑφαιρεῖται τὸν πόδωνα. καὶ φιλίας σύμβολον καὶ ὅμηρον παρῶτον νομίζει ὧν ἑταίρου αὐτοῦ. ὅμηροι δὲ εἰσὶν οἱ Σὺν συμβιβάσει δηλούμενοι. ὁ μηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. θεόπομπος δὲ ὁ μηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀληθεύειν. τοὺς οὖν ἐπαληθείᾳ ὧν ὠμολογημένων δηλουμένους σὺν Ταῦθον ὁ μήρους φασὶ λέγεσθαι. Ὁ μηρος ὁ ποιητὴς, μέλητος τοῦ σὺν σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ πριθηίδος. ὡς δὲ ἄλλοι, ἀπόλλωνος καὶ καλλιόπης τῆς μούσης. ὡς δὲ χάραξ ὁ ἰσοκρατικὸς, μέροπος ἢ μίτου καὶ ἁμιτίδος μητρός. κατὰ δὲ ἄλλους, τὴν μέροπος τοῦ ὁ δυσσέως καὶ πολυκάστης τῆς νέστορος. ὅθεν δὲ ἦλθεν ὁ μήρους τάξις κατὰ τὸν ἰσοκρατικὸν χάρακα αὐτὴν αἰθούσης θρασὺς λῖμος. τὸ δὲ, βίβρος. τὸ δὲ, οἶαγρος. τὸ δὲ ὀρφάνης. τὸ δὲ, ῥήξ. τὸ δὲ, ἀνελές. τὸ δὲ, ἀμονίδης. τοῦ δὲ, φιλοτερπὴς. βοῦ δὲ, ἄφημος. τοῦ δὲ σιφροσύνης. τὸ δὲ, μελανώπους. τὸ δὲ, ἀπελλῆς τὸ δὲ, μαίων. ὃς ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἀπὸ ζόσμυρνα. καὶ γάμας ἀμητὴν τὴν ἀπὸ σοῦ τὸ μνησθῆναι, ἐποίησεν ὁ μηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν παιδιὰν ἀμφίβολος, διὰ τὸ ἀπηθλῶσθαι ὅλως εἶναι θηκτὸν ὧν μετέβαλε τῆς φύσεως. οἱ μὲν, γὰρ ἔφασαν γλυκάδα σμυρναῖον. οἱ δὲ χῖον. οἱ δὲ, ηλθφώνιον. οἱ δὲ, νυμφῶον. οἱ δὲ, σὺν βόσπορον. ἀπὸ χώρας πεντηκόντων. οἱ δὲ, λυδὸν. οἱ δὲ, ἀθηναῖον. οἱ δὲ, ἰθακήσιον. οἱ δὲ, νύσσιον. οἱ δὲ, σαλαμίνιον. οἱ δὲ, κνωσσιον. οἱ δὲ, μυκωναῖον. οἱ δὲ, αἰγύπτιον οἱ δὲ, θετταλὸν. οἱ δὲ, ἰταλιώτικον. οἱ δὲ, λακωνικὸν. οἱ δὲ, γρύνιον. οἱ δὲ, ῥώμαϊον, οἱ δὲ. ῥόδιον. καὶ προσηρέσατο μὴ νυείως μελησιγλυκὺς. καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ μέλητι ποταμῷ τοῦ σμυρναῖον αὐτὸν γλυκαλογήσαντας. σὺν λήθη δὲ ὁ μηρος, διὰ τὸ πολέμου σὺν ἰσαμῷ σμυρναίοις πρὸς ηλθφωνίους ὅμηρον δοθῆναι. ἢ τὸ βουλάμενον σμυρναίων, δαιμονίᾳ τινὶ σὺν βουλείᾳ φθέγξασθαι, καὶ συμβουλεῦσαι σὺν ηλιασταῖς οὖσι πρὸς τοὺς πολέμους. τέλος δὲ πρὸ τὰ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα, πρὸ σὺν ἰσαῷ νζ'. πορφύριος δὲ σὺν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, πρὸ ελ φησίν. ἐτέθη δὲ αὖ τὴν μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν σὺν ἑαυτοῖς ὕστερον υξ'. τινὸς δὲ μετὰ ἐξ σὺν ἑαυτοῦ τῆς ἰλίου ἁλώσεως, πεπέχθαι ἱστοροῦσιν ὅμηρον. ὁ δὲ ῥηθεὶς πορφύριος μετὰ σόε. γάμας δὲ ἔνχῳ ἀρκησφόνῃ τὴν γνώτορος τοῦ νυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν ἥεις δύο καὶ θυγατέρα. ἢ πρὸ γάμε σαῖνος ὁ νύσσιος. οἱ δὲ ἡεῖς ἐρίφων καὶ θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτῷ ἀναμφίλεκτα, ἰλιὰς καὶ ὁ δύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν ἰλιάδα, οὐχ ὡς μὲ ὁ δὲ καλλὰ τὸ σωιχὶς νεκυΐα ποδοῦ γήφτου, ἀλλ' αὐτὸς μὲ νέσκην ῥᾴψωδίαν γράψας, ἐξ ἐπιδείξασθαι πόθεν οἷός τ' ἦν ἀπὸ τῆς ἰλιάδος τὸν ὕστερον ἢ ζωὸς τεθῆναι καὶ ζωὸς τάχθαι. ἐπὶ πολλῶν. καὶ μάλιστα ἐπὶ θεμιστοκλέους τὸν ὧν ἀθηναίων τυραν

νου. ἀνᾳφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἀλλαχοῦ ποιήματα· ἀμαζονία· ἰλιὰς μικρά· νόστοι. ἐπικλίδες· καθ' ἑαυτὸς καὶ βατραχομυομαχία· ἀρχαιομαχία· περὶ μαχία· κύκλος· ἀμφιαράου ἄλωσις· παίγνια· σικελίας ἄλωσις· ἐπὶ θαλάμια· νύκλος· ὕμνοι· νύμφια· γάμους δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ ἴῳ τέθαπται· τυφλὸς ἐν παίδων γεγονώς· τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἑκὼν ἐκαυμίασε καὶ ὅλως ὧν ὀφθαλμῶν ἄρχεται· καὶ διατοῦτο ἰσορρόθη τυφλός· ἐπέγραψαν δὲ αὐτῷ τάφῳ αὐτὸ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ἐκεῖθεν ἴσμεν ποιηθὲν χρόνῳ· ἐνθάδε τοι ἱερὰν κεφαλὴν κατατανύσας ἀκαλύπτῳ, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον, ὅτι δυσωδεὶς ἐν τοῖς ἔπεσι μήρων νόμοις φησίν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὸν σωφρονισμὸν οἰκειοτάτην αὐτὴν ἀρετὴν οὖσαν ἔπεισε τοῖς νέοις, ἔτι δὲ καὶ μόνῃ ἔσαν ἐκ παλῶν χορηγὸν οὖσαν βαλλόμενος πάλιν ἐμφύσαι αὐτῷ ἀπέχῃς ἐφεξῆς· ἵνα τὸ σχολαῖον ἐν τοῖς ζῆλον ἐν τοῖς παλαίοις ἐργάζηται καὶ ὧν ἐν ὀρθρινοὶ καὶ ἡνίωνοι πρὸς ἀλλήλους, ἀτελῆ κατέσκαψαν πάντων βίον καὶ αὐτάρκη λαμπρὸς μῦθος τὰς ἐπιθυμίας ἐκτὰς ἡδονάς, ἰσχνοτάτας γίνεσθαι ἐπιθέλγας ἐπὶ τὸ ἐμφύτους οὔσας πολὺ ἐδωδὴν καὶ πόσιν. ὃ δὲ ἀναμνησθέντας ἐν ταῖς ἀτελείαις ἀτάκτους, ἐκ πολὺ τὸν ἀλλοῖον γινομένοις ἐγκρατεῖς, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπλῶς ἀπέδωκε τὸν ἀναίδειαν πᾶσι καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοίως βασιλεῦσι τε ἰδιώταις. λέγων παρεκδέξυσιν ἐλθοῦσι τραπέζαν. ἔστον δαιδαίκτα μὴ παρέθηκε φόβῳ σαι δαιτρὸς δὲ ἡρεῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας· καὶ τοῦτον ὁ πλοῦτον· ἐ ὡς ἐπὶ τοῦ πλουσίων· παρεδὴ ἕως τὰ οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτε ἐν γάμοις· ἔστε ἄλλα ζωὸν παρατίθησιν ἐδέν· καίτοι πλακοῦς γὰρ ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα ὑὸν ἀείσους· μνέλαος τε ὑὸν ὠμίονας γάμους ποιεῖται· ἐ τοῦ ὑοῦ καὶ τῆς θυγατρός· καὶ τὰ τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παρεγγυομένου, κῶτα βοὸς παρέθηκεν ἀείρας ὃ πλὴν χερσὶν ἐλῶν· τὰ ῥᾳδίως παρέθεσαν αὐτῷ· οὐ γὰρ θρύα καὶ παύδυλον καὶ ἄμητας, μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἀναίρεται παρατίθησιν ὅμηρος· ἀλλὰ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐξῆν ἐμέλλεν τοῦτο μὲν ἐπὶ τὴν ψυχήν· καὶ αἴ κέν τε μετὰ τὴν μονομαχίαν, νῶτοισι πέρασιν ὁ γαμέμνων· καὶ τὸν νέστορι γηραιῷ ὄντι, πρέασ' ὁπλότερον βοὸς ἀδύοντι· καὶ λιπίνω δὲ βυφθόνῳ ἡρεμοῦντι, σπουδάζων καὶ μᾶλλον ἐπιθυμίαν ἐπὶ τὰ ἐπὶ τὴν ἐπιθυμίαν· ἐ νέστορα δὲ ποιεῖ πρὸς τὴν θαλάσσαν τὸν ποσειδῶνι πέχαρισμένῳ τινὶ θυσίαν ἐπιτελοῦντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τὰ δὲ πλακοῦντα· ἀλλὰ γὰρ μοῦ, πλὴν δὲ βοῶν ἴδιον· καὶ τὰ ἑξῆς· ἐ ἀλκίνους δὲ τοὺς βυφθοῦντας τοὺς ἐπὶ φαίηκας, ἐ τὸν ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδείκνυμος αὐτῷ τὴν τῆς νήσου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας ἐ τὸν αὐτὸν βίον, τοιαύτας παρεκτίθεται βασάνους· καὶ βοῦ μνησῆρας ὑβρισὰς ὄντας καὶ πρὸς ἑκόντας ἀνθρώπους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας· οὔτε μελίπηκτα πόσεις ἐλῶν παντὶ σθένει τὰς μεγαλειοσυναγείρας· ὅτι ὅμηρος πρὸς ὧν τὰς ὄψις πόσεις νόει· καὶ ἀφίκετο πρὸς πλαῦκην ποιμένα, ὁρῶν, πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἥκοντα· ὁρῶν, ἰδὼν αὐτὸν δεξιόν καὶ πολλῶν ἐμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν· ἐ τὰ παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· ὁρῶν, ἐπράσσετο ταῦτα· ἐ τοῦ πέρκωπας ἐ τὴν μυοβαρβαχομαχίαν· ἐ φαρομαχίαν ἐ ἐπὶ ἀπάντιον· ἐ ἐπικλίδας, ἐ ἄλλα ὅσα παίγνια ὁ μήρων, ἐπὶ πᾶσι παρεκδέξυσιν ἐλθοῦσι ἐμβολιοσῶν· ἐπὶ ἀφίκετο εἰς σάμον· ἐ ἄρεται ναῦν καὶ πουροδρόμων θύουσαν· ἐ λέγει ἐπὶ ἔστι τὰ δὲ πλοῖα μοι ἀχρεῖα πουροδρόμε· δὸς ἢ ταῦτα καὶ τὴν δεύεσθαι φιλότητα ἐ ἀνίω· καὶ δὲ ἐπὶ τὰ ἐπὶ ἀπάντιον πρὸς ἐμὲ πέρασιν ἐπὶ ἀπὸ μβλωθ. θυμὸς ἢ μὴν οἱ ἀεὶ ἢ κυνέης τὸν φῆμαν ἐν θαλάσσῃ, ἔτι ἀνέπαυσαν. ὁ ἢ ὅμηρος εἶπεν ἀνδρὸς μὴν παῖδες στέφανοι· ἔτι ἢ ἥλιος· ἴσασι δὲ ἐν πολλῷ κόσμῳ· μῆλα δὲ ἐνθάλασσα· καὶ μαλακὰν ἑξῆς οἶνον· ἀλλὰ ἐπὶ τὰ ἐπὶ βασιλῆα ἢ μῆλοι ἐν ἀγρῷ, κόσμος τὰ ἀνδράσιν ὁρᾶσθαι· αἰθὴρ μὴν ἀ ἢ ἔτι ὁς, ἐπὶ τὸ ἐπὶ ἰδέσθαι· ὁ αὐτὸς ὁ ὅμηρος μέλλων πλεῖν, ἐ ἔτι ναῦν δεξαμὴ αὐτὸν, ἐ μὴ βασιλεὺς ἔτι ναῦν, ἐ φησὶ ἐ ἔτι ἑαυτῷ· καὶ πλοῦτον ἐ μεγαλοφρονοῦντα ἐν ὅσι ταῖς· ἀ ἔτι ἐ μὲν ἐ ἢ, ξανθοῦ ἐλικῶπος· δὸς, δῶ ὑρον καὶ λῆνος· ἀ ἔτι μονάνδρου· ὅσον ἀ ἐσθαι ναύτ' οἰνοχοεῖ ἐ ἀσι· δὸς δὲς ὑπώρφανον· ὑφ' ἱμερὰ μνοιομένοις ἀδοίων μετελθόντα βροῶν ὁ σίωντε κυρῆσαι· φῶτε τέτοσαί μιν, ὃς ἐμὸν νόον ἠπροπόησας ὡδύσατο ζωὸν ἐξενίων. ξενίω τέτρα πεζαν· ὁ αὐτὸς ἐπὶ τυχόντοις μέλλουσι πλεῖν εἰς χόον, ἐ ἀεὶ τοῦτο ἀπολαβεῖν αὐτὸν· οἱ δέ, ὅτι ἐδέξαντο

αὐτὸν ἐ

αὐτὸν, ἔ λέγει τα ἔπη τά δε· ναῦται πόντοπόροι, συνεροὶ, σὺν ἁλίγκιοι ἀνδράσι· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἰὸν
δύσζηλον ἔχοντες, αἰδεῖσθαι ξεινοδόκον σέβας ὑψιμέδοντος· δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὀπὶς ξεινίων ὀλέσασα
ἁλίτηται· ὣς αὐτὼ ἀνάπαυμα πόνων νύκτα διὰ πᾶσαν, ἐν πρώτῃ παρὰ πόδας· ὀψὲ μὲν ἔξ
τεροι ῥόβιλον· οἱ δέ, πόνον κελεύσι· κηλέγει τά δε· ἄλλη τίς σου πόλις ἀμείνονα κάρτον ἀνάσσει·
ἴδωσι σὺν ὅπλοις πολυπάμονι λαῷ ἐμοῖσιν· ἔνθα οἱ θάρσος ἄρσας ἐν στήθεσσι βροτοῖσιν ἕσεται·
ἄλλῃ μὲν κεδνοί νιοι ἀνδρῶν ἔχωσιν· ὁ αὐτὸς δεινῶν μηδὲ πλάνην, κηλέγων ἔσω ἴμεν κηλύ-
πακτον ἴδωμεν, κηλ ἀφ πνοιὰς ἴμεν, πλαῦ κεδροδόνων ἐπόντα. ἔνθα τίσι σὺν φρεσὶ θήσω· πρῶτον μὲν
νυσὶ δεῖπνον ἐπὶ νῆας ἐοικότα θύρνασι δοῦναι· ὣς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ κηλέγων πρόσθεν ἀνούτᾳ ἀνδρὸς ἐπ
ειρεχόμενον, κηλ δὲ δαῖτα θρὸς ἰόντος· ὣς τα ἀκούσας ὁ πλαῦτος ἐθαύμασε· τὸν αὐτὸν ἰδόν-
τες κρατερὸν μένος ἐμμαίοντες, κρατερὸν λεπτοῦ πρόσθεν ἐπὶ αὐτὸν, ἐπεὶ συνιέντες ὅτι
σοφὸς εἴη· κηλ σὺν ἔλασον σφίσιν ἀείσαι. φαίνοι δώσειν ναυτῶν τὸ κρατερὸν· ὁ δὲ ὄμβρος, ἀλλ αὐ
τῆς τά ἔπη ταῦτα ἀνελέγοντα κέμινος. εἰ μὴ δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς ὧν κρατερὸν, δεῦρ ἀγαθὴ
ταί κηλ ὑπόσχεθε χεῖρα κεμίνου. δὸς δὲ μερόπων εἴη τύλοι. ἔ παῦτα μέλοι δαί· φευγέτω αἴτε
κελῶς· κηὶ τιμὴν ὄφαρ ἐλέσθαι· πολλὰ μὲν ἀγορῆπτολύμυα, πολλὰ δὲ γυαῖς· πολλὰ δὲ
κρανθῆναι· κῖν δὲ δὴ ὣς φασιν ἀείσαι· ὧδε δὲ πᾶσαν ἀείων στρεφθέντες φάσθη ἔρεσθε· συμαλίω
δὲ πεῖσα καμίνων δηλητῆρας σωτεῖφαι· σμαράγοντες κηὶ ἄρβηκον· κὲ δὲ σαφὰ ἡτῶν· ὡ μόδε μον
θὼς τῆδε τέχνη κενὲ πολλὰ πορείζοι· εἶλαι πυραίθουσαν ἔ δώματος· σὺ δὲ κέμινος πᾶσα κυκη
θέη· κρατερῶν μέγα κωκυσάντων ὡς γλαθος ἰσσεῖ· ῥύποι δὲ κέμινος πάντα σὺ τοσθεν αὐ-
τοῖς κρατερὰ κίαλε· δὲ πολοῦσα δῦρο κηὶ κλίοι θύματες πολυφαρμακεκίρνη, ἄγρια φαρ
μακα βάλλε· κέκου δ αὐτοὺς τε κηὶ ὄβρια· δῦρο δὲ κηὶ χέρων ἀέλλῃ πολέσας κεν ταύρους, οἱ θὴ-
ρας λῖος χέρασφλῆν· οἱ τὰ πώλομβ τύποιεν τά δε ἔρια κελῶς· πᾶσι δὲ κέμινος· αὐτὶ δὲ
μώζοντο· ῥώατο ἔρια πονηρά· γαθὴ σωὺ ῥέων αὐτὸν κεκηδαίμονα τε χίλιον· ὃς δέ χ πορνύθη
πόλιν τοῦτον· παῦ τὸ πρόσω πον φλεχθῆ· ὅπως πάντες ἔπεσονται αἱ σι μερέζλη· ὁ αὐτὸς παρέχει
μάζων σὺν τῇ σάμῳ ἔ πρὸς πορὸν ὁμένος εἰς τὰς οἰκίας τῷ Φανεσάλῃ, ἐλάμβανέ τι ἀεί-
δων τά ἔπεα ταῦτα· ἀνελεῖται εἰρεσιώνη· ὠδὴ γεν δὲ αὖ κηὶ συμπαρῆσαν ἀεί, τῷ παί-
δων τινὸς ὧν ἐγχωρίων· δῶμα πρόσθε τρα πὸ μεθ αὐρὸς μέγα δυναμένοιο· ὃς μέγα μὲν ἀϋτεῖ·
μέγα δὲ βρέμει· ὄλβιος ἀεί· αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πολοῦτος δ ἔπεισι πολύ· ζωὸς πολὺ
λῷος δὲ ἀφροζώκτε θαλῦα· εἰρώκτα γαθή· ὅσα δ᾽ ἔπεα μετὰ μὲν εἴη· πυρὶ αἰθὴ δ᾽ εἰνὶ τά δέρ-
που δ᾽ ἔπεο μάζα· μῶν μὲν εἰθαίλω ὦ ὦ πάδωσι σαμόεσσαν· τὸ παιδὸς δ᾽ ἐγωὴ νικετά δ᾽ ἴφρεκα δ᾽ αβή
σεται ὑμνεῖν· κ μίονοι δ᾽ αὖ ξουσιν κρατεῖ πόδες δ᾽ τό δε δῶμα· αὐτὴ δ᾽ ὑφαινὶ ὁμῶς λέπτρα βε
βηκυῖα, μάμα τί τοι δ᾽ μαιον· σὺ δ᾽ αὖσος ἔσω μελιδών· ἔσω πὸ θύρης φιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέ
ρε δ᾽ αἶψα πόρσει ὧ δ᾽ πόλλωνι γαλτιδος· κηὶ εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ· οὐχ ἑξόμεν· οὐ γὰρ συ-
νοικήσοντες σὺν θαλόν λθομεν· ἤδετο ταῦτα πολὺ χρόνον παρεὸν πάδων σὺν τῇ σάμῳ· ἀ-
πήρχετο δὲ εἰς ἴον· κηὶ κατὰ τὸν ὁδὸν ἤρξατο μελανῶς ἔχειν· κηὶ δ᾽ ἐλθὼν σὺν τοῦ πολοίου ἀν ε-
παύετο σὺν τῆς κυμαθογῆς σὺν πολεῖους ἡμέρας· κατέπλασαν δὲ παῖδες ἁλιεῖς· κὰι σὺν βαν
τες σὺν τοῦ ἀκατίου προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἆρε ὦξενοι ἐπανήκατε ἡμέων ἀνάρα δύ
νασθ᾽ ἀναγῶναι ἄσ᾽ ἀνύμιν εἶπωμεν· καί τις ὧν παρεόντων σὺν ἔλασε λέγει· οἱ δ᾽, εἶ παν· ἡ-
μεῖς ἄσ᾽ ἀνεῖλθομεν, κατελίπομεν· ἀδὲ μὴ ἔλθομεν, φθόμενοι· οἱ δέ, φασὶ μέτρω εἶ πεῖν αὐτούς·
ἄσ᾽ ἔλθομεν· λιπόμεθα· ἀδὲ δύχέλθομεν, φθόμεθα· οὐ δυναμένων δὲ ὧν παρόντων γνῶναι τὰ λε
χθέντα, δηλήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες, οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν· καθήμενοι δ᾽ σὺν τῇ ἐφθῇ
εἴζοντο· καὶ ὅσους μὴ ἔλαβον ὧν φθόρων ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ δύναντο, εἰς οἶκον ἀνε-
φέροντο· ὁ δὲ ὄμβρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τά ἔπη τάδε· τοίων, γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος
σὺν τεράασθε, οὔτε βαθυκλήρων, οὔτε ἄστεα μὴ λαμεμόνων· ἐκδὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης
ζωὸς τὸν ὄμβρον τελευτῆσαι σὺν τῇ ἰῷ· οὐ παραλόμεν γνῶναι τὸ παρεόντων παίδων λεχθὲν καθαὶ
πορίοντα τίν· ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. ἔ τά φασὶν τῇ ἰῷ ἐπὶ τῆς· ἔ ἐπεγράφαν οἱ ἰῆται σὺν γεγρ

μα. σὺν θαλθετῆι ἱερᾶι νεφαλῆι καὶ ζαφᾶ καὶ λύπῃ, ἀνδρῶν ἡρώων ἡσυχίᾳ τε θεῖον ὄμμα· ἡδυπάθεια, σὺν πότῳ καὶ ἐθαυμάζετο παρὰ πάντων. ὄμμα· ἄγνωστος τὰ ἀνοίας· ἐρόδοτος οἰκείας ἔχει βίον ὁ μέρου· μᾶλλον τὰ δεξαμοδώτερον. Ὄμικρος· ἀνδρομαχὴς ἐς μυρῆς βυζαντῆι χαμματικὸς καὶ τραγωδῶν ποιητής· διὸ συνειθμήθη τοῖς ἑπτά· οἱ τὰ δύτερεῖα ἔχοντες ἀγωνῶν ἔχουσι· καὶ συνλήθησαν τῆς πλειάδος· ἡμεῖς ὁ λυμπιάδι εἰκοστετάρτη· ἔγραψε δὲ τραγωδίας μέ. Ὄμηρος· σίμιος· χαμματικὸς· ἐπίκτητος δὲ ὕμνους, παίγνια δὲ πῶν· εἴδη συλλέξας ἐς ἓν ἀθροίσματα καὶ τάγματα· ὁμιλεῖ· σωσαρέφει· καὶ πάντα· κὰν τυχόν. Ὄμιλος ἀθροίσματα· ὄχλος· πλῆθος· ὁμηρος· ὁμιλος περὶ μῦθοι· πρὸς τὸ νοητὸν ἀντίκειται τὸ ὁμιλος.

Ὁμίχλη· ἀόρασία ἢ ταχὺς ἀήρ· ὁμίχλη· ὁ τεθολωμένος ἀήρ· ἐς μὴ διαυγὴς μηδὲ λαμπρός· ὁμηρος· ὦ τέρεος ἠερυφὴς νότος ἀκτέχευεν ὁμίχλῃ· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ βίς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν· ἀλεξοφάνης· ἀπὸ τὰ πολέμου τὰ ὁμίχλης, ἃ πανεργεῖς, μὴ καθορᾶται· ἀντὶ τὰ ἀπὸ τῆ πόλεως ὧν ἢ συνεχόμενος, ἀντὶ λέγεται ἐπὶ πανουργάματος. Ὁμιχῶ ἐρῶ μέ. Ὄμνυμι· ὁ μνύω αι· ἀλεξοφάνης ὄρνισιν· ἀπὸ μυσιδ· ἀλλ' ἄχεται· ὄμνυμι μήν συνβύβις ὡς πᾶσι τοῖς ἡριταῖς νικᾶν· χαλεπώτερος δὲ ἄχεται ὑπὸ τῆς νίκης· ἐπίρριπαν γὰρ ἡριταὶ τοὺς ἡμιονικούς· οἱ δὲ λαμβάνοντες ἓξ ζ' ψήφους, ἐδαιμόνουν. Ὁμοιάλαπτος Φιλόχορος καλεῖ τοὺς γλυκάζας· τοὺς σὺν τὰ αὐτὰ τρόπου γήρους τῆ λ γλώσσῃ· ζήτει σὺν ὦ γλυκᾶται. Ὁμόγνια· ὁ μογλῷ· γνήσια· ἢ Φίλαε· ὁ μόγνιος· ὁ τὰ τὰ γήρους ἐφορῶν δίκαια· ἡ μογλὴς ἢ γνήσιος φίλος· ὁ μόγνις ζῶν· τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει· οἷον ὦ ὁμοιότατε. Ὁμογνώμονος· ὁ μοφώνου. Ὁμοδίαιτος· ὁ μοδάπεζος. Ὁμόδουλος· ζώδουλος. Ὁμοδιδύ· δειναρχος· ἀντὶ τὰ ὑφ' ἓν ὄντος· τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν πόδα βολὴν. Ὁμοθυμαδόν· ὁ μοφρόνως· ὁ μοψύχως. Ὁμόθυμος ὁμόψυχος· ὁ μόφρων, ὁ μόλογος. Ὁμολήσας ἀπειλήσας. Ὁμολογία· ὅτι ἀεισοτέλης σὺν βίς ὑποκρίσεως ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς βέλτιόν ἐστιν, τοῦτο σὺν τοῖς τόποις προσχέρ ἐστὶν ὁμολογήσασθαι· εἰ δὲ μὴ αὖ βεβαιώσεις τὸ φ' ἑνός τινος δεικνύναι τὸ τὸ ὅτι ὁμολογεῖται τὰ τὸ ὁμολογεῖσθαι ἀεὶ λύω· οὐ γὰρ δῆτα τὸ σὺν μέρει τοῦ ἀεὶ λύου ἀληθινόν, ἀεὶ φησὶ προδιομολογεῖσθαι καὶ ζωτὶ θεσθαι ὅτι ὡς ἐφ' ἑνὸς οὕτως καὶ ἐπὶ τῆ ἄλλων· ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως, οὕτως καὶ ἐπὶ πασῶν· ἀεὶ ἑξαντες ἂν ἐπὶ μιᾶς οἷον τῆς ἀφῆς ὅτι διὰ πάθους τῶν ἀντιλήψιν ποιεῖται, ἔχοι μὲν ἂν ὅτι ἐς ἴσης ὁμοίασ αὐτὸς λέγῃς· καὶ ἐπὶ τῆ ἀντιφώνων δειχθέντος ἐπὶ τῆ πρός τι ὅτι τῆ σὺν αντίων καὶ αὐτὴ ἐπὶ καὶ μὴ· κὄτι τὸ σὺν αντίον σὺν τὰ σὺν αντίᾳ γίνεται, εἰκὰν ἀνειμένον καὶ ἐπὶ τῆ ἄλλων ἀντιφώνων οὕτως ἔχειν. Ὁμολογία καὶ συμφωνία· ἀλιανός· οἱ ᾗ, ὁμολογίας ἐμμελεῖς ἡρικαὶ μῦθοι πρὸς τὰ ἁρικάδας, τὰ χμελῶδος σὺν ομίσαν δ, Ὁμολογῶ· ἀντὶ τὰ συμφωνῶ· ἀλεξοφάνης πλέον· πρὸ τὰ δοὺς δὲ ἐπ' ἐντὸς ἀκείων· ὅτι διὰ τοῦ χ κοινοῦ τιμᾶται μόνας ἔφη ὁ πλάτος· ὁμολογῶσι· ἐ ἀλιανός· οἱ ᾗ, ὅσα ἂν ἡδυσβῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ· καὶ σὺν εἶνοι πρὸ χαρείσασθαι τὰ ἀκεῦ πεπλάσθησαν. Ὁμολῶιος ζάς, σὺν βάρεις· ἐ σὺν ἄλλας πολεσβοιωτικαῖς· καὶ σὺν θεσαλία· δ' ἀπὸ ὁμολωΐασπρὸς φῆτιδος τῆς ἐννυέως· ἰὼ προφῆτιν εἰς δελφὰς πεμφθῶμαι ὡς ἀλεξοφάνης σὺν δυτέρῳ βηβαιῶν· ἴσως δὲ σὺν τῆ δεκάτῃ δυτέρα τῆς σωαγωγῆς διὰ τὸ παραλαῦσι δ' ὁ μονοκτήνην ἐ εἰρωϊνήν, ὁμολογεῖσθαι· δὲ καὶ δημήτηρ ὁμολωΐα σὺν βάρεις.

Ὁμονήδυ· ἀδελφὸ γνήσιο· Ὁμόργυνος· δὲ πόδας· δὲ πλήκει Ὁμόρξας· σὺν μόξας· ἀπλήσ· Ὁμορροθεῖ· συμφωνεῖ· ἐ ὁμορροθῶ τὸ αὐτὸ φρονῶ· ὁμορρωθεῖν δὲ κυβίος, τὸ μὲ ἐ συμφώνως ὀθεσθαι· πῶς δὲ ἀντὶ τὰ ζωπυρῶ· ἀεισοφάνης ὄρνισιν· ὁμορροθῶ· συμβάλω. Ὄμορος πλησιόχωρος. Ὁμορεῦσα· γειτνιῶσα· πλησίον ἐλθοῦσα. Ὁμορόφιον· ὁμόσιλιον. Ὁμόσε· ὁμοῦ· εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐς ἀντίασ· φοδρῶς· θερσέως· ἀλιανός· οἱ ἀπαρνάμενοι συμφερεῖς ὁμόσε ἔχουσι τοῖς πρώτοις· ἐ αὖθις ἐμὲν ζωπυρεῖσιν ἔτι τὰ ὀπ· ὁμόσε δὲ δεῖ μοι δ' ταῦτα πρόξαντι μὴ χωρῶν· καὶ αὖθις· ὁμόσε ἰτέον τοῖς πλεμίοις. Ὁμόσιτον· ὁ μὲ δεφόμενον. Ὁμόσπονδον· φίλον. Ὁμοσχεῖ· ὁμὲ πόδι πατεῖ. Ὁμόσολος· τῆς αὐτῆς ὁδοῦ· καὶ αὖθις· ὁ μόσολος

ἀνὴ ψυχῆς

λην ψυχῆς ἄπαντα λην σῶμα. Ὁμόφυρος. ὁ σὺν ὦ αὐτῷ τῷ πορεῖαν ποιοῦμενος. Ὁμοτέρ
μονας. πλησιοχώρους. τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας. Ὁμοῦ ἔπισα. Ὁμοῦ τε τῇ πλησίον πᾶς
ιῶ. καὶ ἀπέσφαντο αὖ, εἰ μὴ σκηπτὸς κατὰ νὺ ἐχθὰ μφοῖν μέσος. Ὁμοῦ. ἐπισ. ἀεισοφαύκης.
πρὶν οὖν ὁμοῦ γλυφθαι. σιγᾶ θ' ἵνα αὐτῆς πυθώμεθα. καὶ μὴν ἀνδρος. ὅτι δὲ ὁμοῦ τὸ χῆμα. παρὰ
δεισοφοκλεῖ ἀντὶ τῆς σωθεῖσ μὴν ἀνόμισεν ὧν ὁμοῦ πρᾶτος κατανπήσαι τ' ἐγὼ δὲ καὶ σύ-
χα κείνων, πέποιθα τὸ τε πατάσσειν πλέος. καὶ δημοσθένης ὦ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐπισ πέχρηται, σὺ
δ' ὁμοῦ κατὰ ἀεισοφανέτορος. ἐστὶν δὲ μοῦ δισμύριοι χιλιάδες ἀθηναίων σὺθα γαρβούλεδηλοῦ
ὅτι ἐπὺς τ' δισμυρίων εἰσὶν. ἐπεὶ ὅτι πεὐκῆσαν δισμύριοι φανερόν. ἰσαῖος δ' τὸ ὁμοῦ. ἐσχέ
νου ἔδεξεν ἐν ὦ πρὸς δωρόθεον. τοσοῦδον πονηρίαν ὁμοῦ καὶ τὸ λμᾶς ἐλίλυθε. καὶ ἐν ὦ πρὸς
παλλικράτ. τῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο πάντα ὁμοῦ ζῶντα ἐπιτάξαντες. λυσίας δ' ἐπὶ τοῦδ' ἔτα
ξεν, ἐν τῇ πρὸς μεδάνειραν ξυνωλή. γυναικῶν δὲ πλῶν ἐ ἀνδρῶν ὁμοῦ καθειμένων. ἐ ὁ μὲ
ρος ξυνὸν δ' ἦν. παράδοκλος δ' λέγει μὴ ἐμαυτῶν ἀπάνδ' ἐθέμην ὁσίαν χιλᾶ. ἀλλ' ὁμοῦ ὡς
ἐβαλφὴν ἐν ἡμετέροισι δόμοισι. ἐ αἰλιανός. ὁδ' οὐ φαξ ὁμοῦ τι ὦ ἀθανάτων ὦν, αὐ ἐφθέγξατο
δ' ἐν τῆς βαγωνίας ἰαμβεῖα. ὡς δεδιπόμενος τὸν μανεσδόνα. ὁρᾶ τιθεῖσα τ' νόμον τὸν δέρρο
τοῖς. μὴ ᾶμα σαυτῇ καὶ μετάνοιαν τιθῆς. ὁ μὲν ἐ πασά τι κὴ μένεος αὖ ἐ. καὶ αὖθις μὴ ἰσχύ
σοα τε πεῖν ὁμοῦ τι ἐ ἀγᾶναι ἰω. ὅτι δὲ τοῦτο πολὺ πρὰ ἀπίνοις. ὡς καὶ μέγα νδρος. ἤδη δ'
ὑπίπτει ὁμοῦ. Ὁμοῦμαι. ὁμοφυὴς. ὁμογνὴς. Ὁμοχώρους. πλησιοχώρους. Ὁμώ
λαξ. ὁ ὁμοῦ λαξ. ὁ γέλων. Ὁμῶμοκα. Ὁμωμοσμένος. Ὁμώνυμα. τῷ πολλαχῶς λε
γομένων. ἀλλὰ κατὰ ἄλλον τρόπον λέγεται. ἐ τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι, τὸ δίπλοον ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁ
μώνυμα. τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ ἃ μὲν ὁμώνυμα ἐστὶ πρόφα
νῆ. τὰ δὲ ἀμφίβολα. οἷον ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ πλείόνων ἐστί, πλείω σημαίνει. ἐ ἔστιν ἀμφίβολος. ἡ τὸ
οὖλος πλειόνων καὶ τὴ ἐ μία ἐπιστήμη. ὡς τὸ τέλους καὶ τῷ πρὸς τὸ τέλος. οἷον οἰκοδομικὴ
ἐ οἰκί ἐστιν ἐπιστήμη ὡς τέλος. ἐ δ' ὧν οἰκία μὲν δ. ἃ πρός ἐστι πρὸς τοῦτο τὸ τέλ. πλειόν
ων δ' καὶ τὴ. ὁμοίως καὶ ἰατρικὴ ὑγείας ποιητική. οἷον διαίτης ἐ τομῆς ἐ καύσεως καὶ ἑτέ
ρων πλειόν. Ὁμωρόφιος. Ὅμως. ἐπίρρημα. Ὁμωχάϊς. θουκυδίδης. τοὺς ξυναστρατευο
μένους. βοιωτικὴ δὲ λέξις. Ὁμωχάϊς δύ μοιρας ὗς συμμετέχοντ' τῷ αὐτῷ νεῶν
ἐ τῷ αὐτῷ ἱερῶν. Ὄμπνιον νέφος. μέγα. πολύ. κύξημύορ. σοφοκλῆς θησεῖ. ἐ ὄμπνιος χεὶρ
ἀθυσία. Ὄμπνιον ὕδωρ τὸ τρόφιμον καὶ πολύ. λέγεται καὶ ὀμπνιόν ὕδωρ τὸ τρόφιμον.
Ὄμπνιος. ἀδημήτηρ. αὐτὶ τοῦ σα βοῦ αὐαπνεῖν. Ὄμπνιος λφμών. ὁ σῖτος ἐ οἱ δημητριακοὶ
καρποί. ἐπεὶ ὀμπνία ἀδημήτηρ λέγεται. Ὄμπνιος χείρ. πλουσία χείρ. Ὁμοίας λαβάς.
αὐτὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις. Ὁμοίιος. ὁμοίως πᾶσι χαλεπός. Ὁμοιομέρεια.
ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος. ἔλεγε τῶν σπερμάτων οἰκείσεις ἔχειν καὶ λόγους καὶ φαντασίας. ἀρχὰς
δὲ τὰς ὁμοιομερείας. καθάπερ ἐκ τῆ ψηγμάτων λέγομεν τὸ χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῆ ὁμοι
ομερειῶν μιγέντων συμπεριφέρεσθαι τὸ πᾶν συμπερίφεσθαι. Ὅμοιον. ἐὰν φιλέσπ αὐδονίδην ἱεροσυλί
σαι ἐγράφατο. ὡς πρὸ οὐκαιρὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ χρηστήριον ἐξαιρησόμενος ἀφελόμενος.
Ὁμοιόσομος ἐνπρεία δ' ἀφαλαλησία ἐστίν, ἥτις ὑὸς ἐκπέμονα σὶ κατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῆ
αὐτῆ μέρ τεταγμένας, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἀριστερῶν ὑμῶν, ἐκατέρας φάλαγγος ἔχει. Ὁμοίωσις. ὁμοιό
της. ζήτει ἐν τῇ ὑπερβολῇ. ἐ ὁμοιότητι δοτικῇ. Ὁμοίωσις. διπλῆ. ἡ μέν τις ξυνὸν. ἡ δέ, ἕτε
ρον. ὅτε γὰ λέγει πλωτῖνος ὁμοίωσις ὦ θεῷ. ἄλλον δόμον λητέον. Ὁμφακίαν. ὠμὸν ἐ σκλη
ρόν. ἀριστοφάνης. δεινὸν τὸ ἄλφος ὁμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν ἐ βο
ᾶν. ἐθέλειν δαπανᾶσθαι μηδὲν ἧσσον ἴσα Φέρων. αὐτὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπ'
τῆ ὁμφάκων. οὕτω καὶ αἱ σταφυλαὶ ῥιμᾶσθαι ἄσαι. καὶ οὔπω τέ πειροι. σὺν γὰ τὸ ἐναντίον, πεπα
νὸν τὸ ὥριμον καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσα Φέρων. αὐτὶ τοῦ δίκαιον ἐ ἐξίσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱερα
μένων εἶναι πρὸς ὕδωρ. λέγει δ' καπῖ συνείπ ἐ ἀκούσαι. Ὁμφαλοτομία. ὅτε δὲν ὁμφαλὸν τὸ
βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι. καὶ αὐταὶ δὲ ὁμφαλητόμοι λέγονται. καὶ ὁμφάλιον, ὁ ὁμφα

λος τῆς ἀσπίδος. ζῶνη τὸ δὲ ὀμφάλιον σάκους βύσος, ὃ καὶ λαιὰν ἔσχεν ἀείσευον, ἀὐθεβόνι κεγήρασ. Ὀμφαλόν. τὸ μεσαίταλον. καὶ ὀμφάλιον ἀσπίδος, τὸ μεσαίταλον αὐτῆς. Ὀμφαλός. οἱ ὄντες εἴζασ τὰ βρέφη ἐσί. διὰ πείνην γὰρ αὔξεται καὶ βρέφεται. Ὀμφαλὸς σεοῦ πόδι εἰμένη. Ὀμφαξ. σαφυλὴ ἀριμεῖα ἄσα καὶ ἀπὸ ἄγρια. θηλυπῶς δὲ λέγει τὰς ὀμφακασ. μᾶλλον ὀκωμικός. σὺν δράματι ἑορταῖς. καὶ τὰς ὀφρῦσι σχάσασθαι. καὶ τὰς ὀμφακασ. Ὀμφαξ. ὠμόφαξ τίς ὢν ὁ ὠμὸς ἐς τὸ φαγεῖν. ἢ ἄβρωμία. σικελὸς ὀμφακίζεται. Ὀμφή. θεία πλησδών. ἢ φήμη. Ὀμφιῶ. πλησδῆναι φήμῃ θεῖαν. ἢ ὀνείρου φάντασμα. Ὄν. τὸ οἱ ὀρτεσὶ ἄοιδεῖν ἢ ᾠδάσχειν. Ὄναγρος. εἶδος ζῴου. Ὄναγροι. μηχανήματα. οἱ λεγόμενοι ἄρπαγες. οἱ τὰ ἁρπάζ᾽ ὑποσύοντας, ἔμβαλλόμενοι ἔχον. Ὄναρ ὄνειρος λύσις ὀνείρου. Ὄναρ καθεύδουσι νεκρὸς λελεῖν τόδε. Ὄναρ ἡ μάρτυς αὐτὴ ἐφίσατο. Ὀναίσιμος νύσειος ἢ ἁμαρτιώτης ἱσοειμὸς καὶ σοφιστὴς, τῷ καὶ νῦν σαντίνα γνωμῶν. ἐγραφέσεων διαιρέσεις. τέχνῃ δυναμικήν. πρὸς ἀξίνην. πόδι ἀντιρρητικῆς τέχνης. πόγυμνάσματα. μελέτας. ἐγκώμια. καὶ ἄλλα πολλὰ. Ὀναθαι. ἐπαρκλαῦσαι. ὠφελκθῶναι. καὶ τούβις πολλὰ ἐ ἀγαθὰ ὦ βασιλεῦ κύχοιβ. ἐ ὄμαθαι τῷ πάρονβον. Ὀναίατο. δόξολαύσειαν. σοφοκλῆς. μηδὲ ποτὰ πλαίσασ ὀναίαβ. τουτέσιν κλονῆς δόξης. βιάδεῦνύσαντες ἔργα. ἤτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες. Ὀναίμην. καὶ τύχοιμι. δόξολαύσω. καὶ τὴν ἀρ᾽ ἐγώ, οὗτος ὀναίμην τ᾽ πένων. Ὀναινται. ὠφελκθεῖσι. καὶ ὄναθαι, ὠφελκθῶναι. Ὀνεία. ἡ τὸ ὄνασδορά. τῶν σάγγητε τὸ κτήνους ἐ τῶν ὀνείαν πεσσεῖθκην σὺν δείρασ. βάρβειος φησίν, Ὄνειαρ. ὄνειρον. ἀμέλα βατῆι σὺν δυοσσοφοῦ πόδεῖωσον ὄνειαρ. ἡ ῥητέον κερδέων. οὐδὲ λέφανβος ἔνεκ. ἀντὶ τὰ ἀληθὲς ᾠδὰ τὸ ὀμεινόν. δοῖαι γάρτε ῥῶλαι, ἀμμιννῶν εἰσὶν ὀνείρων. ὄνειαρδὲ πρὸς ἡσόδωκ᾽ ὠφέλεια. Ὀνείατα. οὐ πάνυ ῥεῶματα, ὡς οἱ λοσογράφοι. ἀλλὰ πάνυ τὰ ἐς ὄυκσιν ἔμπεδεία. ὄμηρος. ὀνείατα γενέσθαι δὲ φέρον ἔ. οὐδὲ γὰρ ἐβάσαζεν. Ὀνείδιος λόγος. ὀνειδισμός. Ὀνειδίζω. σύδ᾽ ἄθλιός τε ἔμαὐτὸν ὀνειδίζων ἄσσι οὐδεὶς ἐχὶ τῷ δὲν ειδεῖ ἔχα. οἷον οὐδεὶς ὅσσινὸς οὐ ἔνεμε σιὸν ὀνειδεῖα ᾠ ἔρμοι ὀνείδισ. τὸ δὲ ἔχα αν τὶ τὸ ἔχέως. καὶ σε μετὸ λίγ᾽ ἐρᾶσι τυφλόν. πὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. Ὀνειδίζω δυτικῶ. οἱ ἐσολομῶν ἔ πικρῶς ὑμῖν ὀνειδίζων. καὶ μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. αἰτιατικῶ δὲ, καὶ τίς ἐσὶν οὗος, ὃς ὠνείδισεθῦ ᾠδάξειν. ἐ μή μοι γένοιο ἐ τὸ τοῦτο ὀνείδισθῶμαι. Ὀνειδῶ. ὀνειδίσω. Ὀνειδίσας. μεμφόμενος. ὀνειδίσας ἐς ἀνασρείαν αὐτῷ ἔ πακίαν. Ὄνειδος. μέμψις. ζῶ ἡμὰρ δίχα παντὸς, ὀνείδεος καθελέ᾽ κασαξεῖνε. ὃν σὺν χερῶν ἀρνυμένα βίοτον. Ὀνεῖον. σὺν ὦ οἱ ὄνοι ἴσαντται. Ὀνήρισι ποικιλῶς. Ὀνηρολυχία. κύβεις. Ὀνειρόπλακτον. ἔπω ὀνείρων πλακτὸ μόμυον. ὅτι ὥς φησι πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ βοῖς κτήνεσι γίνεσθαι καὶ νόσους καὶ σημεῖα. Ὄνειρον σὺν υπνίου διαφέρει. ἕτερον γάρ ἐσι καὶ οὐ ταυτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον, καὶ σὺν υπνιον καλῶς εἰ ποιῆς ἂν. ὃν δὲ τεχνικῶς λέγῃς, κυρίως ἔνεκον χὴ καλεῖν, καὶ τὸ μὲν, ἀσήμαντον καὶ οὐδενὸς προσαγορευτικόν. ἀλλὰ σὺν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τῶν, δυνάμιν ἔχον. γνόμυον δὲ τὸ βουθυμίας ἀλόγου, ἢ ὑπερβάλλουσ φόβου πολυσμοῦς ἢ σὺν δείας, σὺν υπνιον χὴ καλεῖν. τὸ δὲ μεθ᾽ ὕπνον σὺν έργεια ὀνείρου ἐ δὲ βασόμυον ἔστι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὄνειρον. πολλάκις δὲ καὶ χρηστέον τοῖς ὀνόμασιν. ὡς ἐ ὄμηρος. θεῖος μοι σὺν υπνιον ἦλθεν ὄνειρος. Ὀνειροπολεῖ. φαντάζεται. οὐ χρεὼν ἦν ἔμοῦ σὺν σαρακηνοὺς ὀνειροπολεῖν. τοῦτο δὲ τὸ ὀνειρώσσειν διαφέρει τοῦ ὀνειροπολεῖν, τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν, καὶ ὅταν σὺν υπνιον ὁρῶντων. τὸ δὲ ὀνειρώσσειν, καὶ ὅταν ἀπὸ μάλος γένηται ἀφιένων. ὡς περ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ διὰ βρεμάλοιν, ἢ διὰ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχοντες. Ὀνήροπλος. ὀνειροπολεῖτης. Ὄνειρος. ἀμοιβὸς οἱ εἰσὶ μέρος τῆς οἰκίας. ἐ πάντες ἔ πρὸς πλησόμυα κατὰ ναῦ, τὸ κόσμιον τὸ βῖα σημαίνει σὺν υπνιον. ὅτι ἔ ἐνύπνια, ἀνάπλεα οὖσιν ἄφρονος. Ὀνείρωξις. ἡ τῷ ὀνήροπλος δεῖξις. ἐ ὀνειρώσσω τὸ ἐνυπνιάζομαι. Ὀνηθῆναι. ὠφελκθῶναι. ξενοφῶν. ἔχηζον πρὸς ἔχωρία πρὸς βάλλειν. ἐ τὴν ἀρατιὰν ὀνηθῆναί τι. Ὀνηλάτης. οὗ ὄνους ἐλαύνων. Ὀνήσασθαι. ὠφελεῖσθαι. δόξολαβεῖν. Ὀνησιδώρα ὄνομα κύριον. Ὀνησίπλειτος, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὀνησίκριτος, δόξογράφος ἐξ ἀρχετύπου πουδλτερὸν θ. τουτέσι τὸ

ξενοφῶντος. Ὄμκισμος. ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα εὔειον. Ὄνκισφόρος. ὠφέλειαν φέρων.
Ὄμκτιὼ. σὺν ἀποδύσασθαι. Ὄνάχορ. πρὸς δημοσθένης ἐγραψε τοὺς ἐξάλης λόγους. ἔστι δὲ ἰδίᾳ τῇ χορηγησάντων. ἢ καὶ ἰσοπεράτησε συλλαβὴ πρὸ ἀντιδύσεως μνημονεύει. Ὄνίας. ὄνομα εὔειον. Ὄνιδία. τὰ ἴσως τοῦ ἀφόβλημα. ἃ ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων δημοπατήματα. ἃ ἐστὶ τὰ δε πεπλασμένα ἐστίν. Ὄρίδιον ὑποκορισπῶς τὸ ὀναρεῖ. Ὄνίναδαι. ὀναδαιῶφελεῖσθαι. ἐστὶ ὀνίνημι αἰτιατικῆ. Ὄνιον ὠφέλιμον. Ὄνθος. βόλβιον. βουτέσιν ἢ τῶν βοῶν κόπρος. ὅμηρος. σὺν δὲ νθουρόεις πλὴν τοῦτο μα. φασὶ δὲ καθαρὸν τὸ ζωΰφιον δημοσπερματίζειν εἰς ὄνθον. καὶ οὕτω πόδισρέφηβις πρὸ σὺ ἕως ὅ βου ἐπυμναοθ σὺν τὸ αὐτέρμα δημοσθῆ καὶ γλυκύσκ. θηλυς δὲ κὲ καθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γλυνῶνται. ἐστὶ οὐ θηλάζουσι, τὸν ὄνθον συμμιγνύντες αὐτῶν σαπρόν.
Ὄνόγυρος. φυτὸν ἀλεξικακον. ὃ τρεῖς τρίβολον ὀζει. οἵδε, ἀνάγυρον αὐτὸ φασίν. ὄθεν μετηνέχθαι καὶ τὴν βδοιμίαν. νῦν εἰς τὸν ἀνάγυρον. ἐστὶ τῷ ἐστὶ πασωμβύων ἑαυτοῖς τὰ νεκρά.
Ὄνοκίνδυλος. ὀνηλάτης. ἀσραβηλάτης. Ὄνομάδημος ὄνομα εὔειον. Ὄνομάζων. ἀντὶ τοῦ φράζων. ἑρμηνεύων. ἑρμηνεία χώμβυλος δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. Ὄνομακλῆς ὄνομα εὔειον. κλητικὴ ὀνομακλεῖ. ὀνομακλεῖ. Ὄνοματοπλυτοσάλτης. ὑφ' ἡμῶν ἀναγωγεῖον. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνόματι πλυτὸς. ὁ γὰρ αὐτὸς ἔνιοι διαβεβομβύκασι.
Ὄνομασί. ἐξ ὀνόματος.
Ὄνομαστός. πλούς. ἐστὶ οὐδὲ ὀνομαστός. ὁ μὴ ἐκθῆναι δυνάμενος. ἀπλοῦς, τὸ ἢ λέων ὥρασε καὶ σίρον. ἀνθρώποις δεῖ μαθαρσαλέοις. γάλλωδὲ ὀνομαστὸν ἄχος. Ὄνόμα γνῶσις. δια. ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀσρων. ἐστὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι διαφοραὶ, καὶ τὸ βούλομαι θέσιν τε διάταξιν. ἐστὶ πρὸς ἀπλασχέσιν ἀγαθὸν ὀνόματα σπεχημένος ὁ θεὸς ὁ ἀστέρας καλεῖ. ἄψυχα γὰρ ἔταξε καὶ λόγου ἐστερημένα. αὐτοὶ δὲ ἔταξαν ἔθεσαν.
Ὄνομήνω. ὀνομάσω. Ὄνον δημοφαινώμενον. Ὄνον ὄρνιν. λέγεται τι βιῶτον. ὡς συμβολικῶς ἐρωδιὸς μένος πρὸς ἀρεώσου, ἐστὶν ὄνον σὺν σῶμα ἀνασάγα. ἀνήκοος δὲ ἑτέρου λέγοντος. πῶς ὄνος ὢν αὐτὴν. ὁ δὲ ἔφη. ὀνοσῶν ἀνασάσεται. ἐστὶ αὐτὴν, καὶ αὖθις. ὄρνιν νόμιζε πάμπολλα σεῖ μαντεῖα διαπεπτᾶσθαι. πάντας γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλεσε, ἐστὶ τὰ μὴ ὄρνεα, θεράποντα τὸ ρνιν. ἐστὶ τινὰς ἐώθασι τῇ θεραπόντων καλοῦσθαι λέγειν καὶ καλοιωνίσας. Ὄνόλφις ὄνομα εὐεῖ. ἐθνικὸ. ζήτει ἐν τῷ ἀρμάτι. Ὄνος ὀζῶν. ἐστὶ ὄρμανον. Ὄνο δὲ σεῖ τὰ τῇ ὑδατὶ ἀπεῖα πολύπλωτα ἐστὶ συρεφόμβυ. Ὄνος ἄγρα μυκηθεὶς ἐστὶ τῇ βδελύξιαν σπαρατόνον. βῆς δὲ μυκηθεὶς ἐξάπους εἰς ἐλάσινα, διὰ τῇ ὄνων ἐφιέμενα τὰ εἰς τὴν χεῖαν. ὅθεν καὶ βδοιμία διὰ τὸ καποσθῆν μέλισα βοῦς ὄνας ἀχθοφορέντ ὡσὰν ὁμοία παλχοντ ὦ ἐπικμῷ ἀχθῇ βδοιμίαν μιγνύσιν ἀεισόφανες. ὄνος ἀγωνμυκηθεὶς. ἐστὶ τῇ παρὰ ξιαν τὸ σπόντ. ὁ τὸ θλίβον μᾶλλον ἐστὶ τῇ χεῖαν ἀγὸ μνα βασάζοντες. δὴ μων ἐστὶ τὸ μυλαγμένθαι φασὶν ὅτι σφανᾶσιν αὐτὸν ὁ τε. Ὄνος ἀνεροᾶται σάλπιγξ. ὦ πολις ἐξιαρχέας. Ὄνος πὸς αὐλόν. βδοιμία ἐστὶ τῇ μὴ συμπαθεῖ θεμένων, μὴ δὲ ἐπαινέσθων, διὰ τὸ παντελῶς ἀνάισθητον τὸ ὄνος.
Ὄνόσανδρος φιλόσοφος πλαθωνικὸς. τακτικὸς περὶ σρατηγημάτων. ἐστὶ μνήμαθ ἐις πλάθωνος πολιτείας. Ὄνόσιβ, σὺν φαυλίσοι. Ὄνος ἐνμελίπαις. περάτης τὸ λμαις. ἐστὶ ὄνος σὺν μύρων βδοιμία. Ὄνος εἰς ἄχυρα. βδοιμία ἐστὶ τῇ βδελπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπεπλόνθον. ἐστὶ τοὺς διαπλαυσπῶς χωμβύων. Ὄνος εἰς κυμαίους. ἐστὶ τῇ βδαδύξων ἐστὶ απανίων. δύο τὰ βδὰ κυμαίοις ἐδύνει φοβερος εἶναι ὁ ὄνος. ἐστὶ κατὰ τουτουσὶ βοῦς κωμῳδὸς πάντες εἶσαν κυμαῖοι σεισμὸς καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἢ ὑμβύμνοι. τὸ ἐπῶ μων φέρεσθαι τινα δ γυμνὸν, ἢ ἀτιμιῶν ἢ μεγίσκ βδυαίοις νενόμισαι. Ὄνος λύρας. μβύ ανδρος φοφοδεεῖ. ἡδίων. βδοιμία ὄνος λύρας ἢ πασε καὶ σάλπιγξ ὦ λεπεται ἐστὶ τῇ μὴ συμπαθεῖ θεμένων μὴ δὲ ἐπαινέσθων. ἀμωνιανῶ ᾧ γραμματικῶ συμβέβηκεν ὄνον κεπτῆσθαι σοφίας ἀκροατὴν. ἐστὶ ζήτει ἐν ᾧ ἀμωνιανός. Ὄνος σύβαξ ὁ σύβαξ ὅτι συβιοπώλης. Ὄνος ζῷ ὠκιμῶν. ἐστὶ τῇ ἀνασθήσθον καὶ ζῷ ἀμφότερα. βῆ τε γὰρ ζῶον ἐσὶ νωχελὲς. τὸ δὲ τὰ ὦ τακιμεῖν οἱονεὶ πρὸ τὸ λαλῆσαι τινα πάνυ βδὰ κκηθέναι πρὸς τὸ εἰδέναι. ὁ περ ἐστὶν ἀναισθησία. πῶς γὰρ ἂν γνοίη πάντα ἐγνωκέναι, καὶ πρὸ τὸ λαλῆσαι αὐτῷ. κἂν ὦ μεγάλα δὲ χανοβάτερος ὄνος. Ὄνος ὕεται. ἐστὶ τῇ μὴ ἐστρεφο

μῶν. ἡκφισόδωρος ἀμαλόσι σιώπᾳς μ. ἐγὼδὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. περατῖνος σφαττί σιν. οἱδέ, ὡς ἀσάζουσι πρὸς δέχοντες. Ὄνοτοί. ἥκιστοι, μεμᾳθοί. Ὄνε θανάτους. ἕνεκα τοῦ ἀλλό ηταδιὰ ηδυμῶν. Ὄνεπαρανύφεως. ἕνεκα τοῦ ηκατεπλάσεως συηφάντου μῶν ἐρατοὶ ηπα ροιμία. φασὶδέ ὅτι κεραμεύς τις, οἱδέ, ηρόσωλάθος, ἐπλατᾳ ἐπολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργασηρίῳ. ὁ νος δέ ἐπριὼν ἀηλουθοῦντος ἀμελῶς τὸ ὀνηλάτου, ἐπαρανύφας διὰ τῆς θυρίδος, αὐὲξεβλὰς ὄρνιθας· ηδὴ τὰς ἐνοῦ ἐργασηρίῳ συνεξιπτα μένας. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργασηρίου, ἕνεκα εἶσιν ἦλα τε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτῶμενος δέ ὑπ᾽ ἐκείνου τοῦ τῶν ἀπανθρώπων τίνος ἕνεκα τοῦτο ποιοῖτο, ἔλεγεν ὅνε παραπαρανύφεως. Ὄνεπαρανύφεως· ὅνε παρανύφαντος, ὄρνιθας ἐπὶ οἰκήσεσι, ἰσὸν αὐὲρκτέον. ὁδὲ δεσπότης τοῦ ἰσοῦ, ἐπὶ τοῦ ὄνου δεσπότη ἐνενόμισεν. ὅθεν ἡ παροιμία. Ὄνουτ᾽ ηκαι ἕνεκα τῶν ἀνοήτων ἐπὶ μὴ ὄντ᾽ λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτιμοτέρων ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. πολύνθ᾽ ὑπολύφας σὺν τύλῳ χύδαν ἐποιήκαμεν. εἰς ηδονὴν θυμιάν. ἀεὶ σαρκὸς δὲ διὰ τὸ ηρατῖνον ἐπιθέσθαι ἐνάδυσιν αἰσχροὶ υἱὸν πλέηονται. ὄρον δὲ τὸ πλεηόμενον ἀποδίορται, οἷον δύσιν εἴρονται. παρὸ σὺν ἄρ᾽ τὰ ἐνάδυσιν αὐλιὼ υβεῖσι, τοῦτο ἐπλάσθη. Ὄνουσιαῖ. ἐπὶ πολὺ ὄνουσιαῖς· σοφοκλῆς ηνδυλίωνι. ὅτι αὖτι ένηται, τὰ πάντ᾽ ὀνουσιά. ἀεισοφάνης δὲ διὰ δύο λω. πολὺ τὸ χαῖρ᾽ ἀπόλεμος νεῶν ὑμῖν ἐσί. πολὺ ὄνου σιαῖς. ἀεισοτέλους δ᾽ ἐνδυδεσιαλίαις; ηδὴ δραχματός τινος φέρ᾽ ἐπιγεγραφώς, ὄνουσιαν. οἱδέ, ὡς ὧν τον φέρεσθαι τοῦτο δημοσθένην ἀπολογούμενον ὑπερτίνος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις ηρινο μένου, ὡς ἐφεύροι ρυβάντα τοὺς ἀηρωμένους. παρεκελεύσας δ᾽ αὐτῷ μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο δημηγορεῖσθαι· ὡς μέγαρρέοι ἀπιὼν, μιαθῶσαι βόον ναύμαχ᾽ ἐντῇ ὁδῷ ηρομένου, ὅτου δ᾽ σὶ τοῦνε βαλήθεὶ ναι ἀποῦσαθαι. οὐ παρεῖναι δ᾽ ἔτε δέσθρον δ᾽ τὰ λοιδορεῖτ᾽ οὐδέν, τὸν δ᾽ ὁμηλάτην ὠλύμ φαίσιον τε ὄνον αὐῷ μεμιαθωκέναι μόν. ἀμιῶ ηδὴ σιαν. ὡς τε διατρίβ αὐτοῖς ἐφιλουφί αν ἀποκλιῶ πρὸς τοῦτο γηρέσθαι. ἐαῦ δεῖ πῶ, ὡς εἶδε τοὺς ἀθλιαίας προσέχοντας σφόδρα, ηδὴ ἡδομένους ηδὴ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπὶ πλεῖον αὐτοῖς εἰπών. ὄνε μὴν σιαν ἀηρεῖσθαι δέονται ηδὴ παρακελοῦσιν. ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς πρὸς τοῦζῶν κινδυνεύοντος, ἀηὲθέλουσιν ἀηοῦσαι. δῆ λον δέ ὅτι λεγομένω τούτω ἐχήκατο δημοσθένης. δύο γὰρ ηδὴ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὸν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς ἀθλιαίας πρὸς τὰς ἐνδελφοῖς σιαν. Ὄνου σιᾶς. ἐπὶ τῆς ἀθενείας. φασὶ γὰρ ὄτινα νίσος ἀθλιώηθενείς δελφὸς ὄνου ἐμιαθώσατο. μεσημβρί ας δὲ ηκαβλαβὲς ηκας τ᾽ ὄνου ὑπὲρ δυτικὴν σιαν. Ὀνῶ τὸ ὠφελῶ. Ὀνεράτος. ὄνομα κύριον Ὀνωεία. ἀδελφὴ βαλεντινιανοῦ. ἥτις ηδὴ αὐτὴ τῇ βασιλικῶν ἔσχετο σηκῶν. ἀχθομένω δέτι νι τιμὴ ἐπιμέλειαν τῆ αὐτῆς ἔχοντι πεδαγμάτων, ἥλω δ᾽ ἀληθείου ἐρχομένη λέχος. ὡς ἐπὶ τῷ ἁ μαρτήματι αὐηρέθη μὲν ἐκεῖνος. ἡδὲ, τῆ βασιλείων ἐξηλάθη. Ὀνώειος ὄνομα κύριον. Ὄν τας. τῆ ὄνομον τὰ μὲν, ἀγαθὰ εἶναι ᾗ δὲ, ηκακά. ᾗ δὲ, οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν, ἀρεταί· ηκακὰ δὲ, ᾗ ἐναντία. ἀφροσύνη ἀδηλία ηδὴ τὰ λοιπά. ἀδέτερα δέ, ὅσα μήτε βλάπτῃ· οἷον ζωὴ ὑγίεια. ἡδυ νὴ. ηκάλλος ἰσχύς, πλοῦτος δόξα λύπη εια. ηδὴ ᾗ ἐναντία. θανάτος. νόσος. πόνος. αἰσχος, ἀαθέ νεια. ἀδυξία. πενία. δυσχήμοσύνη. ηδὴ τὰ παραπλήσια. μὴ γὰρ εἶναι ζῶντα ἀγαθά. ἀλλὰ διαφο ρα. ηατεῖδος πρὸς ηημῶν. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω ηδὴ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἡ βλάπτῃ ὁ πλοῦτος ηδὴ ὑγίεια. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. εἶναι δ᾽ ηδὴ αἰσχρὰ ἡδονάς. μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν. Ὄνος. ὑπάρχοντος. Ὄνος. ἀληθῶς. Ὄνοιτεν θήλιοι. Ὄνυξ. Ὀνυχίζεται. ἀηριβολογεῖται, ἄνδρα ἀεισοφάνης. ἐνδὲ τῇ σωηθείᾳ, τὸ ἐπὶ βλαβηνιεῖ ἐξαπατηθῶμαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀνυχῶ σου ζευγευθείωσιτία. αὐτὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. δὲ τοῦ μᾶλλον φορᾶς ἢ ὀνυχίζομένων. ἀφαιρήσομαι δὲ φησὶ τοῦτο τησιν. δὲ τοῦ ὀνυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχί σαι. Ὀνύχινος εἶδος λίθου. ηδὴ ὀνυχίτης. Ὄξει δοτικῶν. ἡ ἀθεία τοῦ ὄξος. ἐπὶ ὀξέος. ηδὴ ἀλίβας λέγεται δὲ τοῦ μὴ λείβεσθαι· ὅτινε νενικωμένος οἶνός ἐσί, ηδὴ ἀλίβας ὀνενικός.

Ὀξεῖα πλόγχη. ἐπὶ παροιμία δυοξείαις δραμεῖν. ἐπὶ τῆ διαπεδυναόντων. Ὀξίνλω. ἀρίσο φάνης. ἐμαχόμεθα τοῖσιβυμονὸ ξίνλω πεπωκόσιν. Ὀξίς. ἀρισοφάνης ἐν πλάτῃ· ὀξὶς δὲ πᾶ σα ἐπὶ λοπάδιον ἐπὶ χύδα, χαλκῆ τ᾽ ἐγένετ᾽. ὅθι δ᾽ ἀπεῖρον ὄξυς δεκτικὸν, ἤλθ᾽ πάδος εἶδος εἰς ὀξύ-

λῆγον. Ὄξος ἐφθὸν τὸ ἀπὸ φοινίκων. Ὀξώδους. Ὄξινος. Ὀξύ καὶ βαρύ συνήθησαν λέγειν φορὰν ἐπὶ τῶν ἀκουστικῶν· ἐνῆν γὰρ εἰς τοῦτο τὸ ξύ ἐκ τοῦ βαρύ. ὀξὺ γὰρ λέγεται ἐπὶ τῆς ἀφῆς τὸ ταχέως ἐνεργοῦν· οἷον τὸ μαχαίριον ὀξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ· ἀμβλὺ δὲ τὸ βραδέως ἐνεργοῦν καὶ οἷον ἀκεντρον· ἀλλ' ὧδε μᾶλλον· ὡς τὸ ὕστερον· ὅσα μὲν γὰρ ἐπὶ τάδε εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμενα ὀξυγώνια αὐτὰ ποιεῖ μᾶλλον· ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῆς φόφων. ὀξὺν λέγομεν ὃν ταχέως ἀναγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον· βαρὺν δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ· τὸν βραδέως παραπινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν· ὡς μὴ ταχέως ἀποπαυόμενον· ὡς περ αἱ πεταμύαι μᾶλλον ναυραί· οἷον κνεάτη τῶν ἐπὶ λαπόντα πεταμύων. οἷον τῆς ὑπάτης ποιεῖ φθόγους ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν· ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν ὀξυτέρου ἐφαρμόττει τῷ τάσιν ταχέως πληροῦσαν τὸν ἀέρα, ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον· καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐποίησε τὸ ἔπος ἀμβλὺ δὲ ἐφύλαξε· τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσὶ τοῖς ἐν οὐχ ὁμοίοις· ἐν φωνῇ· ἐν χυμῷ· ἐν μαχαίρᾳ. Ὀξύβαφον· τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ βυβλίον τὰ ὀξυβάφου· ἀεισοφάνης ὄρνισιν· ὀξύβαφον ἐμπτυθεὶ πόσθουλαβών, ἢ βυβλίον, φασὶ διοπλέα τὸν ἀθηναῖον εὑρεῖν τῶν ἐντοῖς ὀξυβάφοις ἀρμονίαν, ὀστρακίνοις ἀπείοις· ἃ περ ἐπρουσεν ἐν ξυλυφίῳ. Ὀξυβελής· ὁ ἐξ ὠκὺς βάλλων· ἢ ὁ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυδέρκεια· ὀξυδερκία δέ. Ὀξυθυμία· ὅσα κεφαίροντες τὰς οἰκίας ἀθηναῖοι, μύκητος ἔθος εἶχον ἐντεῦθεν διόδους τιθέναι ζῶντα, ὀξυθυμία ἐλέγετο. Ὀξυθύμια· ὑπεῖδης ἐν ᾧ κῆδημάδου φησί· πόθεν οὖν πολλῶν ἀνδριάντων ἐντοῖς ὀξυθυμίοις ἡ κάλη, σαθεὶς ἢν σὺν τοῖς ἄμετρος ἱεροῖς ἔνιοι μὲν ὠνόησε ἀείσαρχος ὀξυθύμια λέγεσθαι φησὶ τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινὲς, ἀπὸ τοῦ ὀξέως ὦ θυμῷ χρῆσθαι· ζῶντα δὲ σηκόπλουντες ὀρύττουσι· καὶ οὗτοι δίδυμος δέφησιν ὀξυθύμια τὰ κεφαλήματα λέγεσθαι καὶ ἀπὸ τούτου. ζῶντα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς διόδους ὀλίγας οἱ νεφαίρωσιν. Ὀξυβολῶ· τὸ ἀκούω. Ὄξυλος· ὄνομα κύριον. Ὀξύω· παροξύω· ὀξῶ ὀξυῶ. Ὀξυωπέστερον· ὀξύτερον βλέπων Ὀξυωπῶ· ὀξέως βλέπω τὸ θέμα ὀξυωπῶ. Ὀξυπαθῶς· λιαν πόθεν ἔχει· οἱ δὲ ῥωμαῖοι ὀξυπαθεῖς ἔχειν φασὶ τοὺς ἐναγχος ὑποχόρους ἀπαρεσκαταγκημόνους αὐτοῖς. Ὀξυρεγμία· ἢ περὶ τὰ ἔντερα ἰσχυρὸς ὀξυρεγμίαν ποιοῦσα· ὀξυρεγμία δὲ ἡ λεπτὸν ἐκτροφὴν ἐπιφέρουσα. Ὀξύρροπον· ὀξέως θέον. Ὀξύς· ἰσχύς. Ὀξυτονία· ἡ ὀξεῖα ἀρίβος. Ὀξύτης· πυρία· αὐτηρία· ἀρριανός· ἢ τὴν βασιλέως ὀξύτητα, καὶ αὐτὸς ὡμῶς τε σωμύβρει ἐχηγεῖτο. Ὀξύτης· ὅτι δία μέρη δύο μαθήσεως ἀρχήνοια μνήμη· ὀξύτης· καὶ μνήμη μὲν ἐστὶ τήρησις ὧν ἔμαθέτις· ὀξύτης δὲ ταχύτης τῆς διανοίας· ἀρχήνοια δὲ τὸ ἥκειν ἐμαθεῖν ῥᾳδίως καὶ ἀμὴ ἐμαθεῖν. Ὀὼν· ὁ ἀεὶ ὢν ὑπὲρ ἡμῶν. Ὀπα· φωνή. Ὀπαδός, ἀκόλουθος· ὁ χρόνος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ πρώτου τε ἀδέκατος· καὶ ἡ βούτου φύλαξ καὶ ὁ παδὸς καὶ ὁ φόδος ἀλήθεια.

Ὁπάζει· παρέχει· θεωρεῖ· ἢ διώκει. Ὁπασάμενος· ἑτέρους λαβών. Ὁπάσας· ἀντὶ τοῦ παράσχων· οὔτινι δέ μοῖρ' ἀντιβίων ὁπάσας ἔλχος ἐξθανάτου. Ὁπαφλαγὼν· ὁ τοῖς πρόσθεν ἐρχόμενος ὠθῶν ἠλήκυμα· καὶ ἐρέτῃσιν ὁπαφλαγὼν ἐκ κυπῶν· ἀντὶ τοῦ ἐπιροφήσων· ἢ ἐπινεκλύζων μεθ' ὑγροῦ μετὰ, αἰσχρῶς μέλλων μεταλαβεῖν. Ὁπαῖς τὸν ἱερὸν σαλπιγκτήν· ἐπὶ τοῦ μὴ πεπατέχειν δυναμένων, μὴ τεμεθεῖναι βουλομένων. Ὅπερ· τοῦτο τὸ ὅπερ, τὸ πυείως ἐδήλωτηκεν· ἐπὶ ὃ ἐὰν πρόσθεν· τὸ πυείως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει· οἷον ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ πυείως ἄνθρωπος· ἐπὶ ὅπερ ὂν καὶ ὅπερ ἀγαθὸν, τὸ πυείως ἀγαθὸν, ἐπὶ τῶν κατηγορουμένων δὲ καὶ ἀλλοιουμένων τὸ ὅπερ πρόσθεν, πυείως ἐκείνα κατηγορεῖσθαι σημαίνει· ἐπὶ τὸ εἶναι τὸ ὑπηκείμενον πυρίως, σύνδρομος τοῦτο.

Ὅπη ὅπου. Ὀπηνίκα· ὁπότε· ὁπόταν ξενοφῶν· οἱ δὲ, ἐθύσαμεν· ὅπως ὀπηνίκα δικοίκα τῆς ὥρας τῶν ὡρείαν ποιοῦσιν. Ὀπὴ· νυκτερὶς· κλάσις. Ὅπη παρήκει· ὅπου συνεδέχετο συνεχώρει. Ὀπίπτου τὸ σουβλίον· τὸ ἐπὶ πᾶσι ἐμποιεῖν. Ὀπωπιανός· ἡλίξ ἀπὸ ὠπώνυμος πόλεως μεσημβρινός καὶ ἀποποιός· γεγονὼς ἐπὶ μάρκου αὐρηλίου νουμᾶ βασιλέως· ἐγεγράφει ἀλιευτικὰ συγγράμματα βιβλία ε· κυνηγετικὰ συγγράμματα βιβλία πέντε· ἀγωνιστικὸν δὲ τὸ πικμάλιον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ μάρκου βερήρου, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς συνασίαν συμπέτρωσα τῆς αὐτοκράτορος

ἄγγυον· νόμισμα· ὡς λαβεῖν αὐτὸν καὶ πᾶσι νομίσμασι μυελάδας β'. Ὄθισμα· ὁ δηλητήριος τὸν βασιλέα δάλδων ἀποκτείνας, τὰ σπλάγχνα δηλ. ὁ θισμα ἀνέθηκε· ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

Ὀθισθάω· πολυσκοπῶ. Ὄθις· ἡ καὶ ἔγχελυς φ. Ὀθιοθορά μωνὸ κάμηλος· ὁ θιοθορά μονα βίχελον ὀκτάπουν, νικητήν. Ὀθιοθόδομος· μέρος τῆς ἀπεροπόλεως τῶν Ἀθωναίων, ἐν θα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὃ θιοθόκα τῆς Ἀθωνᾶς ναοῦ· σὺν ᾧ ἀπετίθοντο τὰ χρήματα· δημοσθένης δὲ πρὸ τῶν σωτάξεως· ἀνέῳξαν δή ποτε πρώην τινὲς ὃν ὀθισθόδομον. Ὀθισθόπωλος· ἡ μὲ θ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα βῖς ἀδινήμασιν. Ὀθίσω· ὄθισθεν. Ὀθίσατον· τελευταῖον τάτον. Ὀθίτης· ὄνομα κύριον. Ὀθλαφωτός· ὁ δραπέτης ὁλος· αἱ τῷ ἀρετῷ ἐργασίαι. Ὀθωναί· αἱ τωξίδες· τῶν ἰχθύων οἱ ὄνυχες. Ὀθλή· ὁ κυκλωθεὶς ὑπὸ τοὺς τῶν κτηνῶν· οἷον βροῶν· πρὸ βάλλον· καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐνδῦσις τῶν ποδῶν ὑποθισθίοις κυρίως δὲ ἐπὶ ἵππων· ἀφισοφάνης δὲ ἐπὶ τῶν χοίρων ὁ θλὼ ἔρρηκε· καὶ σιμωνίδης· ὁ θλασὸς ἐκείνου ὑποθισθίων ποδῶν· ἐπὶ κύστοδος, ἐπὶ βοῶν ὁ θλασὸς· ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου νυστάζοντες χλῆσιν· ὁ θλιμὸς ὁ σὺν τῷ θλῶν· πάντα τὸν ὁ θλιμὸν ἡδύσμον ὁλωλεήτα. Ὀθλῖται· ἀθλητασαὶ φιλοὶ τῆς ἀσκητικῆς ἕνεκα μαχίμου δυνάμεως· ἔχουσι δὲ διαφοράς· ὁ θλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτην ὁ θλῖσιν ἔχοντες μόνον ἢ τὸν μακεδονικὸν δόρασον· ἀσπίσι τοξοφερέσι καὶ δόρασι τοξεμικοῖς· φιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτην κέχρωνται, τόξῳ καὶ ἀκοντίῳ· καὶ λίθοις σφενδόνης ἢ σὺν χειρός· οἱ δὲ ἀθλητασαὶ μέσκηπος κέχρωνται σιδηρᾶ· ἔστι γὰρ ἀθλητικὴ μιμητὴς ἐστὶν ἀσπίδισις καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ ὧν ὁ θλιῶν λειπόμενα· εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως, ῥεῖς διαφοραί· καὶ ἀφισοφάνης· τὸν θυμὸν κατέθου πύθασπαρὰ τὸν ὀργὴν ὡς περ ὁ θλίτης· οἷον ὁ θλαμὴ ἔχων θυμῷ πολέμῳ μόνον. Ὀθλιτεύειν· ὁ θλίζεσθαι. Ὀθλίτης· ὡς μὴ ἐρέσσων ἀθλαμβάνοιτο παρὰ θουκυδίδη· ὁ δὲ ναύτης ὡς κἀκεῖνος τῆς εἰρεσίας παραλαμβάνεται. Ὀθλότερος· κατὰ μῷω τίθεται παρὰ μικρῷ· καὶ συμετικῶς καὶ ἀπολελυμένως· χαρίεσσον δὲ ὁ θλοτεράων· ἐπειδὴ δύο ὀφθέσεις χαρίεσσον ὑποτίθεται ὁ μικρὸς· πρεσβύτην δὲ νεωτέραν· διὸ συμετικῶς λέγει ὁ θλοτεράων. Ὀθὸς· ὁ δένδρων δάπεδον· καὶ ὁ ἀπόλαγμα τὰ γάλακτος· πάχεος δὲ φίλιννα τε ἡ ῥυτὶς· καὶ ὁ πᾶς ὄθος πᾶσα. Ὀθὸς δὲ διὰ τοῦ φ· ὁ τῆς βυτίσεως ἐνθουσιασμός. Ὀθόσον· πλὴν σφᾶς στρατιὰν σὺν τῷ μένειν ὁ πόσον πολεῖσθαι σὺν τῷ ὑπαρχόντων ἂν οἱοσδήποτε ὁ θόσον καὶ ὁ πόσον ἐστὶ ῥῆμα· ὁ δὲ πῶσον. Ὀθόνη· ὁ ἀριστοφάνης νεφέλαις· ὁ πότερα τὴν γνώμην ἔχει περὶ ἐμοῦ δος· τουτέστι πῶς διαλογίζεται δ διανοεῖται περὶ τῷ ἐμοῦ δωρ· ἐμοῦ δὲ σὺ δὲ ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν. Ὀθτέρωθεν· ἀπὸ τοῦ ἑτέρας. Ὀθουνεδόν· ὀρυαὶ ἐλαφοι ἢ κέρατα ἀποβάλλουσι βυτίσιν ἐνδυσβάτοις δ' ἀχάσθησις· φασὶ δὲ τοὺς ἐλάφους παραδιβάσας ἢ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους· ὅθεν ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐπὶ τῶν διαδιβάσεως μὴ ὧν ἐρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Ὀθωμάτιος· ὁ τὸς ἐυνωφαντεῖτο ὡς ψευδὴς καὶ μονόφθαλμος· ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὦ γλαυκῶπα σὺ νυκτὸς ἀναξ γλαυκί μοι ἐπὶ χαλκῷ χρυσοῦ· λέγει δὲ ὅτι ἀναξ τε νοί μοι τυφλὸς ἐστὶ καὶ ὀνυφλοὺς ὀθωφασίν. Ὀθωμὰ· ἡ θεασάμενος. Ὀθωμὴ· ἡ πόσις.

Ὀθωρία· ἡ ὀθωρίμων· τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἔξέτεμον· οἱ δὲ πολέοιο θωρίμων δένδρων ἦσαν. Ὀθωρινός. Ὀθωροφυλάκιον· τὸ ἡ ὀθώρασφυλακτήριον. Ὀθωρώνης· ὁ ἡ ὀθώρασπολῶν ἢ ἀγοράζων· μικκύλον τί σθλιῶν ἤρπασε· δν δὲ ὀθωρώνην τὰ ἀγυρίου ἔνεκα αὐτὰ λαμβανομένου αὐτὰ ἔχεσθαι. Ὄπως· ἡ ὀπωσοῦν· δεκτ. ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου δηλῶσιν αἰτίας δηλωτικόν· ἡ ὅπως τοῦν· τὸ γὰρ λυπηρὸν στρατευμα τασιάζον ἀεὶ, παρελαβὼν ὁ μιθριδάτης, ὅ δ' ὅπως τοῦν τασιάζοντας ἔσχεν. Ὀπάνειον· τὸ μαγειρεῖον. Ὀπανία· ἡ ἀπόβλεψις. Ὀπήρας· καθάσκωσας· καὶ μοιτὶς αὐτὸν ὁ ὀπήρειδῶν μόνος πεδία πανδῶν δεσὺ νεοραν ὄφιξ φράζει τενὲ δήλωσε· σοφοκλῆς. Ὀπῶντες· ἡ ἑῶντες· ἡ ὁ ὀπώμενος· ὁ ὀπῶντες δὲν σὺν τὰ σχολεῖσθαι ἡ πολεμεῖν τὴν ἡ ἱερεῶν ὁ ὀπῶσιν· ἑῶντες δὲ ἄζεσθαι καὶ ἐφοβοῦντο· ἡ ἑῶντες δὲ ἄζυγον· ἑῶντες δὲ ἀποπλίζοντες· ὅθεν ἡ ἑάω ἑῶ τὸ ἑκπλήζω· ἡ ἄζεσθαι τὸ χίνεται ἑκπλήρον· Ὄπωρ· ὁ πυ· ἀπαπέλλειν πελάσας ὁπόταν τῆς γῆς χοιρόλιθον καρδαμὴν δηλ.

πὼν εἰκ, Ὁπωπός πωλικός. Ὄπωπτε, ἀντὶτοῦ πωυρτέ. Ὄρα δὲ ὡς σπόρ. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ βλέπειν ὀφθαλμοῖς. Ὁραθεὶς θαθείς. Ὁράμνας. σὺν βαμνέμματι. σὺν θάδε μὴν χλοάουσα πεθηλότι βῶλος ὁράμνω, φυλλάδος ἀκαρπώτου πᾶσαν ἔδειξε χάριν, Ὁράμενον. ῥώμαικῶς καλεῖται. Ὅρασις. γνῶσις. ἐν ὁδαγελίσης. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἀντὶ τοῦ ἔγνωκεν ὡς. Ὁρᾶτε. ἀντὶ τοῦ σὺν θυμεῖσθε. δημοσθένης σὺν τῷ πρὸς ἀνδροτίωνα. Ὁραῖος ὄνομα πύθιον. ὁ δὲ ὁραῖος, λελαβημένος ἀπὸ τῶν σκέλων ὑπατείαν τὴν πρώτην, ἔτι σὺν πολέμῳ ἔτι σὺν εἰρήνῃ, διαφθορᾷ χρησάμενος τῷ σώματι. Ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ μὲν χρῶμα, ἐν ὅλῳ γὰρ μόνον βλέπειν, ἀνώνυμον ἢ τὸν χάνδον. διὰ τὰ δέεσι πυρολαμπίδες κεφαλαὶ ἰχθύων. λεπίδες. ὀφθαλμοὶ ἰχθύων. τὰ ὄστρακα τῆ θαλάττῃ ἄπειρα ἐν φωτὶ μὲν ἀχρᾶ. σὺν σπόρῳ δὲ. οὐ γὰρ δυνατὸν χρῶμα εἶναι τὸ σὺν τούτοις φαινόμενον πυρῶδες τι σὺν σπόρῳ. ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ σὺν φωτὶ ὁρᾶσθαι. τὸ δὲ βύσσον πυρῶδες, ἀχρᾶ ἐν φωτί. ὁρᾶν τὰ ἐρεῖσιν σὺν τῷ τὸ ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανὲς ἐν διαπορθμαντικὸν τὴν τοῦ χρώματος δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν. τῇ ὁρᾶσθαι, πεπαρθένηκε διαφοραί. τὰ μὲν, γὰρ αὐτῇ ἐνημέρα μόνως ὁρᾶται. ἐν δὲ, σὺν νυκτὶ μόνως. ἐν ᾗ σὺν νυκτὶ καὶ ἡμέρα. ἐν δὲ, ὅλως ἀσωματάχειν πέφυκεν σπόρῳ. τῇ δὲ ὁρᾶσθαι, ἐν μὲν, ἐσὶ χρώματα. τὰ δὲ, ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα, μόνως σὺν ἡμέρᾳ, θεωρεῖται. ἀδαμῶς δὲ σὺν νυκτί. τῇ δὲ λαμπρῷ λεγομένῳ, τὰ μὲν, σὺν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, σὺν ἡμέρᾳ μόνως. τὰ δὲ, σὺν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. ἐν μὲν γὰρ αὐτῇ ἐσὶν πέρ λαμπρα. ἐν δὲ, ἀμυδρά. τὰ δὲ, μέσως. ἐν μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν, μόνως σὺν νυκτὶ ὁρᾶται. οἷον πυρολαμπίδες, λεπίδες. ἐν ᾗ ὅμοια. βύσσον γὰρ σὺν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν ἀφάνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. ἐν μέσα δὲ, σὺν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. οἷον σελήνη. καίτινες τῶν ἀστέρων. ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅθεν πρὸς ᾧ ὁ ἥλιος ἀνίσχοντι πέμπεται ὁ ἥλιος, ἐν αὐγὴς ὁ ἑωσφόρος πορρωτέρω ἢ. ἔτι δὲ καὶ τῶν. τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀστέρα τελειοῖ. ἐν εἰς σύνδεσιν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτῶ. ὡς καὶ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. σὺν δὲ τῷ λοιπῷ, ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς, ἐπ᾽ ἄγει εἰς ἔνδεσιν. ὅθεν αὐτὰ τὸ μὲν, ὁρῶμεν πόρρωθεν σὺν σπόρῳ ὄντες. ἀδὲν δὲ τῇ πρὸς ἀέρα χρώματον. σὺν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ τῶν πάλιν φαίνεται. ὡς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν ἧττον ὁρῶν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τὸ ἐπ᾽ ἄγειν τὸ μείζονος λαμπρῶν παθεῖν, καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται σὺν ἡμέρᾳ. ἐν δὲ ὑπὲρ λαμπρὰ μόνως σὺν ἡμέρᾳ. οἷον ὁ ἥλιος. ἐπειδὴ ἐν αὐτὸς, τῆς ἡμέρας φωτὸς αἴτιος. Ὁ ἐβκλοῖο. σὺν βαμνέμματι. τὸν πάρος ὀρβκλοῖο μεμυκότα δειρὰσι χῶρον. Ὀργᾶν. σὺν θυμεῖν. καὶ ὀργῶντες πᾶς ἀθανυδίδη, ἀντὶ τοῦ σὺν θυμῶντες. ἡρόδοτος ἰδὼν θουκυδίδην τὸν σὺν θασιασμοῦ τινος διανεύοντα, ἔφη. μανιᾶ εἰζωσε ὁ λορεῖς τῆς διανοίας. ὁ γὰρ σὺς ὑός, ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. Ὀργάνεια. βεράξας. εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις. ἐν δὲ ἂν πέρδαφύσιν σύγε γάνδας. Ὀργάς. κάγγειος ἐν σύμφυτος ἐν λιπαρὰ ἐν ἀμμαίαγῆ. σὺν ἀλσι δὲ ὁ περιπλῆς τοῖς μεμαρᾶσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐπώργωσαν. ἢ τὴν πρόσκησαν ὀργάδα καλοῦμεν, ἢ τὴν τριπλῆ μόνοις διαπερατεῖν. πρὸς ἑωμαρκμου. ἐν αὖθις. Τμῆξαι δ᾽ ἄροτον ῥᾴχιν ὀργάδος. Ὀργάς. δὲ λαχμώδη καὶ ὀρφνὰ χωρία ἐν ἀπὸ περιαζόμενα, ἄλσος καλεῖται. ὅθεν ἐν ἀμεταβλητὴ ὀργὰς πρόσωνομάσθη, διὰ τὴν τῆς ἕδρας. Ὀργάσας. μαλαξάς. Ὄργασον. μυελῶδες τὸ πίασσον. ὀργὴ γὰρ παρὰ τὸ πίασσα. σημαίνει δὲ ἐν τὸ σαρκάζειν ἐν ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον. ἀεισοφάνης. πλοῦν δ᾽ ἀπόδυς ὄργασον. ἀντὶ τοῦ φύρασον. μάλαξον. Ὀργαῖος. Ὀρτεῶν. ἀντὶ τοῦ ὀρτεώνων. λυσίας. Ὀρτεῶνες. οἱ θῦται. Ὀρτεῶνες, οἱ τοῖς ἰδίοις ἀφισρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐσι, τὸ ἐν τῷ θεῶν ὄργια τελεῖν. τουτέσι μυστήρια ἐν νόμιμα. νόμων τε ἔρχομένων καὶ τῶν θεῶν ἑσῶν ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα καὶ πεπτημένον ἕτερα ἐν ὀργιάζοντα τὴν τε δημόσια. σέλινος δὲ ἐν τῷ μήματι τῷ σόλωνος ἀξόνων, ὀρτεῶνας φησὶ καλεῖσθαι, ὡσπερ συλλήτους ἔχοντας πεντήκοντα ἥρωας ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταφέροντες ἐπὶ ἱερέας ἄλλο καλοῦσιν. ὁ μοιρεὼν ἀντὶ μαχος σὺν τῇ λυδῇ γλώσσῃ, καβαλῶν θῆκεν ἀβακλέας ὀρτεῶνας. ἐν οἷον ὁ αἰσχύλος ἐν μυσοῖς τὸν ἱερέα τὸ παίπου προσαγορεύων ποτὲ μὲν παίπαχον χαίρε πρῶτος ὀρτεών, ἀλλαχοῦ δὲ ὁ

σεις δεσπότας παιονίας. πόθεν δὲ τὴν ὀρεώνων πέμψαι καὶ φιλόχορος. τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι. καὶ τοὺς ὀρεῶνας καὶ τοὺς ὁμοταλακτας. οὓς γνησίους καλοῦμεν. Ὀρεῶνας. ἰσαίους λόγους ἐστὶν ὡς ὀρεῶναι. ὀρεῶνες δέεσθαι οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων στεφανοῦντες. ὀργιάζειν μάρεσι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα ὁρᾶν. ἢ πρᾶσαι τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. ἢ πρᾶσαι τὰ ὄργια. πολλαὶ δὲ καὶ ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι δρυῶν. οἱ μὴν τοιοῦτοι ἐτάφησαν τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. μήποτε δὲ ὕστερον νενομίσθαι τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων στεφανοῦσθαι καὶ ὀρεῶνας ὀνομάζεσθαι. ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐν τῷ θεοφράστου διαθηκῶν, ἐν ᾗ ξενέλαος ὀρεώνων. οὓς φησὶν αἰλιανὸς ἐν ᾧ πόθεν πεποίηται. Ὀργή. ὅτι οὐ τὸ πρᾶον διώκουσιν ἱκέται. τὴν γοῦν ὀργὴν πρᾶον διώκουσι λύσων. ἀμείνων ὡς γέγονε. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύσων. οὐδὲ διὰ τοῦτο ἐστὶν ἡ λύσων ἢ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα. διότι ἡ ὀργή ἐστι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λύσων ἡ ὀργή. πότερα δὲ ἡ λύσων τὸ ὀργῆ λυπηθεὶς μάρτις ὡς ἀδικηθεὶς ὀργίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γέγονε ὡς πεπονθὼς ἔχον χρόνῳ τὸ εἶδος. ὀργὴ δέ ἐστι λύσων μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. ἢ τοίνυν διαπτοὴ τοιαύτην τὴν ὑπόληψιν γινομένη λύσων, ὀργή ἐστιν. ὀργὴ πρᾶσαι ἀνθ' ἀδικεῖσθαι ἀνθ' ἀδικεῖν. πρόπω. σκοπῶ. Ὄργια. μυστήρια. ἱερά. ἀθυσ ἅπασι πρόχειρον λέγειν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἄθυς, τῇ χίων θεῷ καὶ τοῖς ἐνθυφάλλοις ὠργίασεν. Ὀργιάζων. θύων. ἐπιτελῶν. Ὀργώσας. μαλάξας. Ὀργμάζοντες. ἦσαν δὲ ὄρη παντοῖα οὐ θεῖα ἀπόλεια. ἀπὸ νύμφης ὀργμάζοντες οἱ σρατιῶται, πολλὰ τῶν θείων ἱερῶν. Ὀρῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀείσοφάνης. ὀρῶν ἢ τὸν δία καὶ πρὸς φύρατα λόγος εἰς μοι οὐ διαμάττειν οὐκ ἀλύει. ἀπὸ τοῦ ἀλφίβολον. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων. εἶτα εἰς μοῖρας διένεμον. πρὸς φύρατα δ' ἂν ἀντὶ τοῦ πρὸς τεύμησαι. πρὸς ἀτεσπιάσαι. κυβεῦσαι. ἢ μᾶλλον φορὰ ἀπὸ τοῦ ἁλφίτα φυρῶν ἔφην, εἶτα μάζας ποιοῦντων. Ὀργῶσα. ἐπιθυμοῦσα. ἢ μανιῶσα. Ὀργιὰ ἐπὶ τοῦ μέρους. καὶ πρόεργος. τοῦτο κατὰ παραμάθουμεθ' μὲν ἰόνος διὸ ἀκπρόεργον. Ὀργιωμένοις. συντεταμένοις. ἐπιθυμοῦσιν. Ὀργιαί, τὰ μᾶλλον τοῦ ἰδίων χειρῶν μέρη. καὶ ὀργιαῖος ὁ μέγας. Ὀρέπεται. ἐπιθυμεῖ. Ὀρέγει. πρέχει. Ὀρεγνύς. συντείνας. Ὀρεγόμενος. ἐπιθυμῶν. Ὀρεκτέον. ἐπιθυμεῖν ὄρεξις. ἐπιθυμία. Ὀρεύς ὁ ἡμίονος. καὶ ὀρεύω ζεύγει, ἀντὶ τοῦ ἡμιόνων. τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεκτιαῖον. Ὀρέξεδοτιήν. δώσει. συντενεῖ. Ὀρεονόμος. ὀβελὸς ὄρους ἐπιμελούμενος. ὀρεωνόμος δὲ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. Ὀρεοπολῶ. πολλὰ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. ὀρεωπολῶ δὲ τὸ πολλοὺς ὄνους ἀναστρέφομαι. συντὸ ὀρεὺς ὀρέως ὃ σημαίνει τὸν ἡμίονον. Ὀρεωπώλης, ὁβελὸς ἡμιόνους πωλῶν. Ὀροβύλον. ὁ λεγόμενος ἀφεδρών. Ὀρεσινῶδος. ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διαβίβρων. Ὀρέσειον, ὄνομα τόπου. Ὀρέσης. ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀείσοφάνης. εἶτα κατά ξενίτης αὐτὸν τῆς κεφαλῆς ὀρέσης μανιόμενος. Ὀρέσης. ἔτος πρὸς τοιοῦτος μανίαν, τοὺς πρὸ ὄντας ἀποθνῆσκον. ἵνα γὰρ λοιμοδύτης ἢ τῇ πρὸς σωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ μανιόμενος ὡς ὀρέσης. καὶ πρὸ μία. ὀρέσης χλαῖναν ὑφάνθην. εἰ δὲ ἐν τύχοι τις ἥρωι τροφὸς νύμφης ὀρέσης, γυμνὸς ἵνα γένηται ὑπὸ τὸ πάντα τὰ πρὸ δέξια. οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο. διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῶα πρίοντες ἐσίγων. ἐπὶ δέξια δέ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπὶ λαμβάνοντο γὰρ ἐντυχάνοντες ὦ ὀρέστα. ἀχὶ δὲ ὦ ἀγαμέμνονος. ἀλλὰ λοιπὸν τινί. ἢ ἐπὶ δέξια ὀφθαλμὸς ἢ κεφαλή. ἢ ὅτι οἱ ἐντυχάνοντες μνήσκεσθαι, δεισιφόνους τὰ σώματα. Ὀρεχθῆν. κινεῖν. σαλεύεσθαι. ἀείσοφάνης. καὶ ἀνθ' ἁπλῶς τὸ πανδήμου ὀρεχθῆν. ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δηλοῖ ἐνταῦθα. Ὀρεία. ἡ νῦν ὀρεσιφοίτις ἀναστρεφομένη. ἢ ἐπὶ δὲ θεᾶς χαίτας πρὸς πλεῖον διὰ τὴν ὀρείατις τὴν ἐν ὄρεσιν. ἢ ὀρεσιμήλα, ἢ ἐν ὄρεσι γινόμενα. Ὀρεία, βαχεία, σύνδενδρος ἢ ὁ δασὺ ὀρεία τις ἐστὶν ἐπὶ ὄρεσιν. καὶ ὀρφανὸς δὲ τέρως ἐπὶ τῶν ὀρνίθων. ὃς τὰ δ' ὀρφανὰ ἐνδυζῆ καὶ ξανθὰς ἐπερέμασε πλοκάμους. καὶ φώτιος ὁ πρῶτος ἀρχῆς. ὀρφανὸν δὲ ὠρα. κέσανα καὶ ἀμανῖται. Ὀρεῖαυλος. ὁ ἐν ὄρεσι αὐλῶν Ὀρθάσιος. σωφρονικὸς γνώριμος ἰκλιανὸς τὸ παραβάλου, ἐποιήσω ῥῦ τὸ καθεσθεὶς πανταχοῦ πόλεως. ἐπὶ πρὸς τοὺς ἀποδεδυκότας τὰ ἰαβῶν, βιβλία δ'. πρὸς ἰκλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία ὀρθ. ἐπιθυμῶ αὐτὰ ἐνβιβλίοις θ'. πρὸς ἀνάθιον τὸν υἱόν. καὶ πολὺ βασιλείας καὶ πολὺ παθῶν. Ὀρθάτης. ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. κραγωδία φησὶν. ἀλλ' αὖθανε μαιῶ δεινὰ λίωμο

νος

νος οὐ σκηνὸν ὄρνιν. οὐδὲ θηρὸς ἁρπακτικοῦ τὸ ξίφος σὺν αἴρων τοῖς σὰ λλοις τὸν τάλαντον. ὠνέξω δεῖ θύφωρ ἐφορῶμεν. καὶ ὀρφανεῖν ὁμοίως. Ὀρεία. ταῖς ὀρφναῖς. ἀρίστοφάνης μεθ' ἑαυτοῦ γὰρ ἀεὶ στορεύεις ἰζόμενος. Ὀρφνὸν ζῷον τὸ ὂν ἡμιόνων. Ὀρεινή. ἀπὸ τῶν ὄρους. καὶ ὀρεινομῶ, τὸν ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. καὶ ὀρεινὸς ὁμοίως. Ὀρθονόμων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. σὺν ἐπιμελήματι. διὸ εἰ θήκαν ἄρμενα τέχνας. δάμις μὴ θηρεύειν ἀρκεῖ ὀρεινόμων.

Ὄρειον πρέμνον καὶ ὄρειος ὁ μίχλη. Ὀρείων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. φιλοκτήτης Φησί. λιμένος. πορθμεῖ. ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων. ἅπας ἀρρὼξ πέτρας. Ὀρθόω. Ὄρεις τοὺς ἡμιόνους, οὓς ἀθεία ὁ ὀρεύς. Ὀρειφοίτης. ὁ ἐν ὄρεσι φοιτῶν. Ὀρείχαλκος. ὁ διαυγὴς χαλκός. ὁ δὲ νῦν. φιλὸν ἐλάτης κελαινάντες, σὺν ἁρμόζουσιν εἰς αὐτὸν ὠδωνας ὀρείχαλκος. σὺν ἐπιμελήματι. ξανθὸν ἠλέκτρου χαλκὸν λάλαι μβραλε. ἐμυρὸν σὺν βόστρυχον θήκαν. ὀρείχαλκος ἡ σκίλη. Ὀρκανὸς, διεφθαρμένος. Ὀρκέρημα. ἀοίκητα. ὑπὸ τῆς ἀφορίας νοτιαμήματα. ταῦτα, ὅτε μὲν διὰ ψυχρότητα. ἢ, διὰ θερμότητα, ἀοίκητα, μεμυθεύηκε πάντες. Ὄρειαι θεοὶ ὄρειαι πατρές. Ὀρεμέτης ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι. Ὀρείμανὴς ἡ ὀργὴ. θηλυκῶς παρὰ ἀριστοφάνει. Ὀρειμανὴς ἢ ὁ σὺν ὀργῇ μανθείς. Ὀρειμανθλῶναι αὐτὸν τοῦ ἐπιθυμῆσαι. καὶ ὀρειγόμενα ὀρεγόμενα. ὁ δὲ, ἐδήλωσεν ὡς ὀρειγόμενος χρισμάτων ἐμνήσθη. Ὀρίβρομος. ὁ ἐν ὄρεσι τρέχων. Ὀρεινόνομος. τὸν ἐν ὄρεσι νομὸν ἡμιόνων. Ὀρείνεται. ἐρέσσεται. ἐπιθυμεῖ. ψυχὴ γὰρ σὸ μᾶλλον ὀρίνεται. εἰ σὺ μὲν ἔξω σὰ χιλλῆος θύρρος ἔλαχε τάφω. Ὄρειον. ὀρεισμός. ὄρειον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ὄρων. Ὀρεισμός. ὅτι τὸ ὀρεισμῶν τὸ μὲν, λαμβανομένων ἐν τῇ ὕλῃ. ἴδιον δὲ, ἐν τῷ εἴδει. τὸ δὲ, ἐν τῷ σωματοειδεῖ. ὁ μὲν, ἀπὸ ἀρχῆς ἀπροσδεήτως, ὁ ἐν τῷ εἴδει. ὁ δὲ, συμπεφορασμα. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ. ὁ δὲ, ἀπὸ δεήσεως ἐν τῇ θέσει διαφόρησαν. ὁ ἐν τῷ ζωοειδεῖ. οἷον βλήμενος τις ὀείσαιτο τὸν θυμὸν, ἢ μέλεται συλλογισμῷ τοιῷδε. ὁ θυμὸς μένος, ὀρέπεται δὲ τὸ λυθῆναι τὸν ἄρξαντα τῆς λύσεως. τὸ ὀρεγόμενον δὲ τὸ λυθῆναι, ζεῖ δὲ πόδι παρδίον αἷμα. εἶτα τὸ συμπέρασμα. τὸ θυμοειδὲς ἄρα, ζεῖ δὲ πόδι παρδίον αἷμα. ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ τῷ ἀπροσδεήτῳ, ὁ μὲν τῆς ὕλης ὁρισμός, τὸ θυμοειδὲς τὸ μὲν ἔστιν. ὁ δὲ ἐν τῷ εἴδει ἀρχή. ἔχει δὲ ὧδε πως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀποφάσεως λέγουσα. ὁ θυμὸς μὴ, ὀρέπεται δὲ τὸ λυθῆναι. ἀλλὰ τὸ ὀρεγόμενον δὲ τὸ λυθῆναι, ζεῖ δὲ τὸ πόδι παρδίον αἷμα. ἐν μὲν τῷ ὁρισμῷ δὲ τῷ ἐν τῷ σωματοειδεῖ, ἀναλαλιν ἀρχόμεθα. ζέσις δὲ φαμὲν τὸ πόδι παρδίου αἵματος. εἶτα διὸ ὀρεξιν ἀπολυθῆναι. ὁ δὲ τέλος ὁ ὁρισμός, ἀμόν ὁ ὅτι ἀναλαλὲ τὸν αἰτίαν διδάσκει. Ὀρθαι. διεφθαρμένον. Ὀρθαῖς ἀηδαῖς. πεθύμοις. ὁ δὲ, κίνησιν τὸ θεὸς ὀρθαῖς ἀηδαῖς. Ὀρθή. πλύβη. διὸ πορρώτερα δὲ πέτρα μᾶλλον ὀρθὴ ἐπὶ δεῖ φορος κεῖται ἐρῶ μαι πόλις ἐπεὶ γὰρ ἀναδησαμένη τὸν μυρσινόμυ. ἐπ' αὐθις. ἐπὶ θυνε τῆς ἰθυντῆρος ὀρθῶς αὐτὸ ἀπὸ τὴν αἰθερίαν μυ. ἀπὸ τὸ ἀπαίδευτον. ἀπὸ τόμως. Ὀρθὸν δὲ ἐντυχάνει, ἀπὸ τὸ δὲ θυσ. ὑπὸ δίκης. ὀρθῆς ἢ πλέξεως κακῆς ἐπὶ βύβλος. ἀπὸ τὸ κεκινημένης ἐπὶ φορὰν μένης ὑπὸ δίκης φησίν. ὀρθῆς δὲ μὴν τὸ πρῶτος κακῆς. αἰσχύνης ἢ ἀπὸ τὸ ἀπαθοῦς ἐπὶ ἀηδαίας. ἐπὶ πλύβη. ἐπὶ τὸ πρὸς ἐπὶ ἐλθεῖν ἐπὶ ἐντὸς καρχαδονίοις, ὀρθὴ ἐπὶ δεῖ φορὸν ἐν πόλις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐπὶ πρὸς δεσμῷ. Ὀρθῆς φρενός. τὸ ἀληθὲς. ἐξόμνυμι ἐπὶ ὀρθῶντε καὶ ἐξ ὀρθῆς φρενός. Ὀρθία. ὀρθία λέπει φαλαγξ, ὅθεν ἐπὶ πάσατο πρὸ ἐπὶ, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ ἀθος τὸ μήκης. καθόλου μὲν πᾶν μῆκος λέπει πάντα τὰ μέσα. ὁ δὲ τὸ μῆκος ἔχει πολὺ τὸ βάθος. ὀρθὴ ἢ ὁ τὸ βάθος τὸ μήκης. Ὀρθιασμὸν ἀναλαβεῖν ῥᾳδίως μᾶλλον. ἢ τὸ μεγάλα βοῆσαι ἡμῶν. ἢ τὸ μεγαλοφώνως ἐπὶ ὀρθιος νόμος ἐπιθαρωδικὸς ἐπὶ ὄρθιος νόμος. τιμόθεος ὁ αὐλητὴς, κύκλῳ πρῶτος ἀθλοθέτου τὸν ὄρθιον νόμον καλοῦμεν. καὶ δύο τόνους δὲ ἐξέπλησεν ἀλέξανδρον βίος μέλεσιν, ὡς μεγάλους καὶ ἀκούσαντα, ἀίξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ, φανῆναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. ὁ δὲ τιμόθεος ἀνελήλυθε πρὸς αὐτὸν παυσανίου μετὰ πέμπτος γενόμενος. Ὄρθιος νόμος ὁ πιθαρωδικὸς τῆς ἁρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτά. Ὀρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν, ὧν ὁ μὲν ἐστὶ τετράσημος. ἀνατεταμένοις ἦσαν καὶ αὐτοῖς. ὁ μὲν ἐν θάσῳ σήμασι θεὸν μέγα τὸν Ἄρειον ἀχαιοῖσι. Ὀρθομίλιον. τὸ πλῆθος. Ὀρθοπλήξ. ἵππος ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων. ἀριστοφάνης ἀνατρέπων ὡς δὲ ὀρθοπλήξ. πέφυκε γὰρ δυσκάρβαλις. Ὀρθὸς λέπεται καὶ ὄρθιος. μαρκὸς. ὀρθὸν δὲ

εἶναι καὶ μὴ ὀρθόμυον. Ὀρθοκάρδιοι· οἱ κατὰ χόρδην ὀρθοκάρδιοι· οἱ δὲ συρόμυοι, συρετοί. Ὄρθοπτοι· οἱ ὀρθὰς ἔχοντες τὰς ὀπτάς· ἢ τὰς ὀπτὰς ἔχουσα· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀσθμαζόντων. Ὀρθοφοίβουνηφανῆς· δυσβάλαι πώρων χώρων· ἀεισοφανής· ὁ τὴν βάλλαι βύλλον ἀπαλαχεῖν τὰ ὀρθοφοίτου νηφανῆ τοῦ δυσβατα λαιπώρων χώρων· ζιμυρίου γυναῖον, ὡς Σοφοκλῆς· αἰτί αν ἔχων ζῶν δρᾶν. Ὀρθονόμων· τῆς ἀγαθῆς· ἐμὲν Φίλων μόνοι ἐμὲ νόντες ὀρθὼ νόμω· ἰὼ Φίλοι μανάται μόνοι ἐμὲν Φίλων· ἐμμενόντες ὀρθῷ νόμῳ. Ὀρθωσία· ἡ ὄρθωσις. Ὀρθεία· ἡ τὸ ὄρθευμα ἔζεσις. Ὄρθιος νόμος· ἄλλως καὶ μῦ νόμος πιθαρωδικός· ἀεισοφανῆς πολλαὶ πισαὶ ἀσκήσασαι μεῖς ἐπὶ πλησίαν ἀεὶ νυκτὸς νὰ διὰ τὸν ὄρθιον νόμον· οἶμαι ὄρθιον θέλῃ· ἢ ὄρθιον διὰ τὸν ὄρθιον. Ὀρθιοφοίτης· ὁ Σοφοκλῆς μῦ ὄρθιος. Ὀρθογώνιον χελιδών· λέγει δὲ ὀρθόλεκτος· καὶ Κρατίδας ὀρθολέκτοι σι χελιδόσιν εἰσπελαφῶσι. Ὀρθόπραιρος ναῦς· ἡ ὀρθὰς πρῷραι ἔχουσα. Ὀρθοὶ ἐκπεπληγμένοι· οἱ ἔρωμαῖοι μαθόντες ὅτι ἀνὴρ βασιλικῆς δυνάμεως, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις ἐστὸς φοβοπαίντες ἦσαν ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς συνηθείας. Ὀρκανάσσει· ἐρωτᾷ. Ὄρκανος· λυκᾶνος ἢ λυκόφωνος β· μήποτε ὁ φαγμὸς ὑπὸ τῶν ὀρκάνων ἐστὶ φαγμός· ἐστὶ καὶ μεσοπαλάτιος ἄλλως καλεῖται· Σοφοκλῆς· τὸ ὀρύμην· ἢ Σοφοκλῆς ὀρῆνος εἶναι· ὁ μηρός· αἱ μεσοπᾶν λέξαντες ἀλλῶς ἐμμενῆ ἔρνος. Ὀρνεσσάτην· χλαμασκὴν διόρκιον. Ὄρνιος ζεύς· καὶ ὄρνιον σπῆσαι, καὶ βῶμυνον οἰβασιλεῖς· ἡ ἁρβδος· καὶ ὀρνίζωσι. Ὄρνυς· τύχης· οὗτος παισὶ χρήσασθαι κληρονόμοις· ἄλλα τὰ τὰ, θεοί σοι δώ η.

Ὀρνωμοσία καὶ ὀρνωμότης· καὶ ὀρνωμοτῶ. Ὁρμαθός· σειρὰ δεσμὸς σίχος· τοσοῦτον ὁρμαθὸν καὶ ὧν σωλληφῶς, ἔκερυψε τὰ τοῦ τιβουρίου μονομαχικὰ μαθήματα· ὅσα δὲ αὖ γύρω συνηλλαγμένα πολλαχόθεν πολλαχοῦ συνειλημμένα, ἄλλος συνμιᾶ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο. Ὁρμαίνουσα· σύνθυμος μόνον. Ὅρμενον· τὰ τῶν λαχάνων παῦλον σπέρματα· οἱ δὲ τὴν ἁλμυρὰν τὸν τὸν κύαμον· οἱ δέ, τὸ ἄγριον ἀπὸ ἀρᾶς. Ὅρμενος· ὄνομα νύειον. Ὁρμεῖν· Σοφοκλῆς ἔκρασε. Ὁρμίζω Σοφοκλῆς θαλάσσης ἔνεως, ἔστι καὶ ἀναπαύσεως. Ὁρμή· ὁρμὴ πρώτη τοῖς ζώοις σώζειν Σοφοκλῆς τὸ τηρεῖν ἑαυτά· οἰκείωσις αὐτῆς τῆς φύσεως ἀπαρχῆς· πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζώῳ ἡ σύστασις καὶ ἡ ταύτης συνδεσις. καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτὰ· διὸ τὰ βλαπτόμενα διωθεῖται· τὰ δὲ οἰκεῖα προσίεται. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὁρμὴ τοῖς ζώοις· Σοφοκλῆς μὲν οὖν, εἰ ἄρα ἔστιν ἡδονὴ εἶναι, ὅταν αὐτὴν περιαιρεθῇ τὴν φύσιν Σοφοκλῆς τὰ συναρμόζοντα αὐτῇ συνιδόντα ἀποδέχεσθαι· ὃν αὖ τρόπον αὐτὰ λαμβάνεται τὰ ζῶα, καὶ βάλλει τὰ φυτά· ἐοὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἡ φύσις Σοφοκλῆς φυτῷ τε ζώων, ἔστι φυτῷ ὅτε χωρὶς ὁρμῆς ἐστὶ αἰσθητικῆς ἐστὶ οἷς οὐδὲν ὁρμὴ γίνεται· ἡ δὲ ὁρμὴ ἐν τοῖς ζώοις ἐστὶ καὶ ἡ ὀρεκτικὴ δύναμις· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ λογικὴ ὁρμή· ἡ δὲ ὀρεκτικὴ ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις· ἡ δὲ ὁρμὴ οὐκ ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς· οὐδὲ γὰρ ὀρέγεται τὰ φυτά· ἐστὶ δὲ ὀρεκτικὸν καὶ τὸ ὑπνοῦν· ἐστὶ δὲ ὁρμητικὸν καὶ τὸ ἐγρηγορός

θησαυρὸν τὲμὸν. πολὺ εἶ τις ὄρνις. πρὸ ἱμάτιόν τὸ δὲ εἰ σοὶ δὲ τί ὠμίλησα πολλὲ τις ὄρνις ἐστὶ
τὸ ἀγνῶτων. ἐ αὖθις. δὲ εἰς με θεωρεῖ. πολὺ ὁ πρὶ ἐμοὶ ὄρνις. ἐ αὖθις. ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα
μαντεῖ διανεύει. φήμην δ' ὑμῖν ὄρνις δίδωσι, πολλὰ μὲ τὸ ὄρνιθα καλεῖται. ξύμβολον φωνὴ. θεραπεύ-
ει ὅσα πρὸς μαντεῖ. ὄνον. ὄρνιν. ἐ δ' πολυθωπικὸν τὸ ὄρνις. Ὀρνυῖ. ὀρμᾷ. Ὀρεοπάνδης ὄνομα
κύριον. ὀροπάνδου. Ὄρεσβος. εἶδος κιθάρας. Ὀρόδαμνος. πρὸ ἀφυσᾷ. Ὀρόν. τὸ ὀρ. βυτέσι δ'
αὐτὸ ἔρματα καὶ θαλάσσης. Ὄρον ἐ σημαίνος τί πωρχηθὲν, ὡς ἴσως ὅλοι. μὴ πεμφθῆναι τὸ ὄρος πρὸ τε
αἰσχύλος ἐ πρὸ μὴ ἀνδρῶν, ξύλον τι σημαίνων. ὧν τὼ πατημάτων φυλακὴν ἐπέζουσιν. Ὀρο
δάντης ὄνομα κύριον. Ὀρόντης ὄνομα κύριον. ἐ ὀρόντης πολεμός. Ὀρόντης. ὥς πρὸ οὖν ὀρόν
των φασὶ τὸ πρόσω εἶναι, ὅτι τὸ δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μυελὸν σημαίνων. ἐ ἐν ἀεὶ θμὸν, οὗ
λος. ἐ ζήτει ἐν ὦ ἀρβαζάνιος. Ὄρος. οὗτος ἐπάλλων οἱ ἀπηνῆ τὰ πρὸ τὰ τῆς ἐπιπημάτων
οἰκίας ἐχωρίσθη μέμματα. ἀεὶ δήλων ὅτι πρὸ ἡμῶν ἐστὶ. ἔλος δημοσθένης καὶ μύριος.
Ὄρος πρὸ τῆθεία μεφῆ. ὄρος ἄγιον, πάλαι μὴν τὸ πρὸ ἐν. νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίου ὕλος. ἐ ὁ δεύτερος
λος δὲ. Ὀρύσσειν, πρὸ τεμάχιον δηλῆ βίαν. Ὄρος. ὁ ῥῆσις λόγος κατάλυσιν. ἀ πρὸ τίζομ
βος ἐπὶ φορὰ μὴν καὶ ἀπόδοσις. ἐπὶ μεφῆ δὲ ῥῆσις, λόγος τυπωθῶς εἰσάγων εἰς τὰ πρὸ τέμματα. ὅρος
ἀπλάστερον τὸν τὸ ὄρος δύναμιν πρὸς ἐννενεγμένος. διαφορὰ δὲ ὄρος ἀποδείξεως. ἐ ζήτει ἐν ὦ ἀ-
πόδειξις. Ὀροφὴ καὶ ὄροφος, κύριον ἐ θηλυκῶς ἐ ἀρσενικῶς. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ
πρόσωπα εἰς ἐφάνης ἐν σφιγγῶν. ὀροφὴν θέασαι. Ὀρούω τὸ ὁρμῶ. ὀροφοῦντα εἰς ὄρη πρὸς
ἐχόμενον. Ὄρρον τὸν λεγόμενον ταῦρον ὁ μὲ ξύ τὸ διδύμων. καὶ λιπέρατος τὴν ὀφρὺν ἐ τὸ
ἱερὸν ὀσφῦν δίδυμο τὰ μὲν οὐχ ὥστε τὸ ἰσχίον. Ὀρρωδεῖ. φοβεῖται. κυρίως μὴν ὀρρωδεῖν ἐπὶ
τὸ ἀλόγων δέος. πρὸ ἰκταί ἢ παρὲ ὃ σεῖον τὰ τὼ ἀρᾶν, δηλοῖ τὸ δέος. ἔπαρε ὃ ἐμπρόσθεν
ὦ μόδ βύλο τὰ δοῖα, κῆ τὼ τοῦ δέους διάθεσιν. ἢ ὅτι τὸ φοβερὸν μὲν ἔωθεν ὁ ὄρρος πρὸ τος ἱ
δρῶν. ὅτι ἢ τὸ ὀρρωδεῖν ἀπὸ τὸ ὄρρα. ὃ ὅτι μεσοβύλιον τῆς πρὸ ισρᾶς. ὅτι γὰρ μικρὸν τὸ μέρος.
Ὀρρωδία. φόρος ἐν τὸ ὄρρου. ὃ ὅτι μέρος τῆς πυγῆς. ὁ καὶ ἐ μηρὸς ἰχθύος. ἄ μὲν μὴν ὀρρωδία
λῶ μὴ ἄραφθαίσειν ὁ πίσω ἀναφυγόν-τες. Ὀρωρεχότες. ὀρέγοντες. Ὀρῶσι. Ὀρῶτο. βλέ
πουσι. Ὄρωρε. ἀνίσταται. πλάδος πρὸ τὸ ὁράω. ἢ ὄρφνη δύ τινος εἰς ὀροφὴν ἐν τὸ τὸ δόμοι. Ὀρσοθύ
ρη. θύρα ἐν ὕλῃ τὸ οἴκου. Ὀρθαλίζειν ὑρίως τὸ ἀναρρίπτειν τὰ νήπια εἰς ὕλος. Ὀρ-
ταλίχων. εἶδος ὀρνέου οἱ ὀρτάλιχοι. καὶ λευκύονων ὀρθαλίχων, ὀρνέων μεσογείων. ὀρνίθων δροσε-
ρῶν μητέρων ὀρθαλίχων. Ὀρτιάγων. γαλάτης. ὃς ἐπεράλετο τὸν τὴν ἀσίαν βασιλεύων τὼν
ἀπάντων τὸ γαλατῶν δυνασείαν εἰς ἑαυτὸν μεταθέσθαι. ἐ πολλὰ πρὸς τὸ τοῦτο μέρος ἐφόδια πρὸ
βαλλετο καὶ φύσει ἐ ἀνδρεῖα. ἐ δ' ἀνδρειότατος ἰῶ ἐ πολεμιός. ἐ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας.
Ὀρτιάγυιος. ὀρτιάγυιος ἐπὶ μένῳ παιδὸς πολίτης. πρὸ βαίνων δὲ κῆ τὴν λιπίαν, δηλαδὴς ἀ πρὸ δεῖχθη.
Ὀρτόρειγα. πόλις. εἰ δὲ πάλιν ὀρτόρειγα. δοκοῦσα κῆ τὸ μέγεθος ἐ κῆ ὁ πολῆθ' τὸ αὐτὸν, ἐμβρεθε
σάτην εἶν. Ὀρτυγοκόπος. παιδιᾶτις. σὺν ὄρτυγας ἱστᾶσιν σὺν γύρω. δὲς τύπτουσιν εἰς τὼν πεφαλῆ.
ἐ ὁ μὲν σὺν γύρω καὶ λαβὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβανόμενος ἐξῆς δὲς ἂν δύνηται. ὁ δὲ πτυχόν, πρὸ ἔχεθα
τέρω δὲ ὄρτυγας τύπτων. ἐ τὸ τὰ μέρος πρὸ ἰσῶσι. λέγει οὖν σὺν ἀλιβιάδη. ἀπὸ ἄλλα πρὸς μισθὸν
ἀνασθεῖ δ' πρὸ βλέπων τὸ νὸ ρτυγοκόπον, καὶ τοιάδε βύσ ἄλλος. σὺν φαίδωνι. ὅτι ἀ πρὸς τοῦτο τυχόν-
τας ὁ ἀγῶνάζει. πρὸς δὲ βύσ ἀεὶ σοῦ. δύο πρὸ ὑράθυμητέον. μὴ δὲ ὀρτυγοκοπεῖν. μὴ δὲ πρὸς τὰ τοι
αῦτα ἐπιτήδευμα. Ὀρτύγιος. Ὄρος. τέλη. ὁ εἰσμὸς ὄρος γὰρ ἐτίθετο καὶ τεμμήρια ὁ ἰσάδω-
ρος, ὧν θείων. ἀ φαίσμενα σοίχων πρὸς τὼν ἀνθρωπεῖ διάκρισιν. τὸ μ' φιλοπονῶ τὸ αὐτὸ μ',
ὑ πρὸ πάντα λόγον. τὸ δ' ἀσωτὸν γνώμης τὸ ἐξαπ μῆ τῆς ἐμφανὲς ἐ σωτὸν βίς πολλοῖς ἀ
πολουθίας. τὸ δ' ἔρωτος αὐτοῦ τὸ πρὸ κρεθισμὸν εἰς τὼν τὸν οκτοῦ πάλλας δ' πόλαυσιν. ἀπὸ ἢ
οὐδαμῶ δ' πολαυόμενον. Ὀρόντης. ὄνομα κύριον. Ὀροιτύπος. ὑλοτόμος. Ὄρυπες.
ζῶά τινα. Ὄρυγμα. ἰδὲ ὄλος. σὺν αλεῖβ. ἐφ' ὃ οἰκοδόμησι σὺν ολάζουβ. Ὀρυγμαῖος. θόρυβ. τέ
ραχος. πτύπτεσθαι πρὸ τὸ θόρυβ, θορυβάζω. θορυβάσω, τεθορύβκα. θορύβαι ἐ ἀφαιρέσει τὸ θ ἐ ζοπῶ
τὸ βὶς μ, ἐ πλεονασμῶ τὸ λ, ὀρυμαγδός. Ὀρύσσω. διατάττω. Ὀρφανία. ὀρφανιῶν

ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς διαφθείροντες. ἢ ὀρφανισταὶ ἀρχὴ ἀθλώσεως. τὰ τῶν ὀρφανῶν κλέπτοντα. ἢ ὀρφανισῶν τὸ ὀρφανίσαι. ἐπιτρόπων. διαφθορέων. ἢ ὀρφανισῶν μὴ φίλων ὄντων κακῶν. Ὀρφανός. ἰωνικῶς. ἐξ αὐτοῦ ὀρφεύς. ἦσαν ὀρφανοί. ἐξ αὐθις. οἱ δὲ χωρὶς τοῦ ν οἱ οἱ ὀρφανοὶ τὰς μητέρας βεβλακεύφαντες τῆς εἰρωνίας. Ὀρφώς. λυθῆ θερωθῶ. νενίθρακα. πόλις δέ ἐστιν ἐπὶ τῇ παλιᾷ. ὑός οἱ δὲ γρᾶ. ἐξ ἁλλιόπους. ὁ δὲ οἶαγρος, ἀπὸ μέσου ἕως διὰ τέλαντος. ἢ ἀλυνόνλω μίαν τῶν θυγατέρων αὐτὸν τεγονέναι ὑπὸ ἱάλης νύμφης. καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν λίνου. βιῶναι δὲ γλαυκοῦ θ'. οἱ δέ, ἱά φασιν. ἔγραψε διασμούς. λέγονται δὲ εἶναι ἴωνος τραγικοῦ. εἰσὶ δὲ τούτοις, ἓξ ἱστορικαὶ καὶ ἠθικαὶ μῦθοι καὶ λίσεις ἡσυχιναί. νεοπλατωνικαί. ἕνδεκα λόγοι σωφρόνων. λέγονται δὲ καὶ θεογνήτου τοῦ θεοσαλοῦ. οἱ δέ, κρίνωνος τοῦ πυθαγορείου. χρησμοὶ δὲ αἱ ἀφορισταὶ εἰς ὀνομάκριτον. τελεταὶ. ὁμοίως δέ φασι καὶ ταύτας ὀνομακρίτου. εἰς τούτους δὲ εἰσὶ πολλοὶ λίθων πλυφῆς. ἥτις ἐστὶ νομένη λίθος ἐστὶ γὰρ φέτεται. σωτῆρια. ταῦτα τιμοκλέους τοῦ ρηγινείου τοῦ μιλησίου. πρατῆρας. ταῦτα ζωπύρου φασὶ θρονισμοὺς μηδικὰς ἐπαγωγάς. ταῦτα νικίου τοῦ λευκαδίου φασὶν εἶναι. εἰς ἃ δύναται βασιν. ταῦτα κροδύνου τοῦ πολιήτου. πεζὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα ζωπύρου τοῦ ἡρακλεώτου. οἱ δὲ ροτίνου. ὀνομαστικὰ ἐπῶν ἀστρονομίαν. ἀμφιθεσίαν. θυμολιπόν. ὠοθυτικά. ὠοσκοπικὰ ἐπῶν. καλλιγονικόν. ὑμνῳδικὸν. ἡρυβαντικόν. ἐξ φυσικά. ἀβροντίνα φασίν. Ὀφάς. κινδυνίας. ἀρκάς. συβιοκαλτίας τῆς θρακικῆς. ἐπωποιός. γέγονε δὲ ἐξ οὗ ὁ μὲν ἐρ δύο ὀρνεαῖς. πρὸς δύτερον ὧν τῶν ἡρωϊκῶν. ἔγραψε μυθοποιίαν. ἐπῶν ἐμμάλαι. ὑμνους. Ὀφαύς, ὁ ῥύσης, ἐπωποιός. δολονύσιος δὲ τὸν, ὁ δὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν τὰ ποικίλα τὰ

Ὀφαύς. κροτωνιάτης. ἐπωποιός. ὃν φασὶ σφαγῆναι ὑπὸ τυράννου, ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν τῶν ἐμπορικῶν. δεναετηρίαν. ἀγραυτικά. ἐξ ἄλλα τινά. Ὀφάς, ναυκρατίτης. ἐπικός. οὗ φασιν εἶναι τὰ εἰς δύναμιν κατάβασιν. Ὀφάς βασιλεὺς θρᾳκῶν. ἐφ' οὗ ἀμαζόνων διάδασμολόγησαν φύλας. Ὀφάς. ὅτι ἐπὶ τῶν παλαιῶν οὐδαίοις ἦν, καταλυθέντος τῆς βασιλείας ἀθηναίων, ὀρφεὺς ἐγκωμίζετο, σοφὸς ἄνδρας γενόμενος. καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθεὶς. φέρων δὲ αὐτὰ ἐξ πόλεις ἐγκωμιάζει λέγει. δεῖ δὲ καὶ ταῦτα. εἰ μὲν δὴ ὅτι ἀρχὴ τῶν ἁπάντων ἦν ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ τοῦτον δημιουργηθείς, καὶ ἐν ταῦτον καὶ εἷς θεὸς ἦν τὰ ἀήρος ἓν χάος. ἐστὶ νὺξ φορερὰ πάντα κατεῖχε. ἐπὶ καλυφθέντα τοῦ τὸν ἀέρα. σημαίνων τὸν νύκτα πρωτεράφην. εἰ ἐκ μὲν ἀπατάλλοντινα ἐστὶ πάντων ὑπόρκτον εἶναι καὶ πολυγενέστερον, καὶ δημιουργὸν ἀπάντων, τοῦτο ὑπόρκτον ἀέρα. καὶ τὸν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφασε δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν ἀέρα, ἐφώτισε τὸν γῆν καὶ πᾶσαν πτίσιν. ἐκεῖνο εἰπὼν. τὸ φῶς τοῦ πόρκτου πάντων. τὰ πόσιν. τὸ πάντα τὸ δεῖχον. ὅπερ ὠνόμασε βουλὴν. φῶς. ζωὴν. ταῦτα τὰ εἴλα ὀνόματα, μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο. καὶ ἐν πᾶσι τὸ δημιουργὸν πάντων θεοῦ, τὰ πάντα ἐν τὰ μὴ ὄντος πρᾶγμα γὸ εἰς τὸ εἶναι. ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. πόσα δὲ τὰ μήκους τὸ ἀνὼ εἶπεν. ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ δημιουργὸν πάντων καὶ θεοῦ ἐπαναθ. καὶ ψυχὴν ἐλάβε λογικήν. ἀκολουθήσας τοῖς μωσέως. καὶ γαλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ μὲν ἀνὼ ν. ἐξ πολλοῖς ἔοικεν μὴ πάθεσι ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς. δεκτικὸν τὰ ἀγαθῶν ἐξ πονηρῶν ἔργων. καὶ τὰ πρὸς τὸ λῷον ἀθλίως διακείμενον. Ὀφεία λύρα τοῦ ὀρφέως. Ὀρφαϊκὴν. σκοτεινήν. Ὀρφνὸς ξυτόνως σκοτεία νύξ. μέλαινα. Ὀρφὼς. οἱ χοῦ. οἱ ὀδόντα τὰ ὄμικρά. Ὀρχάδες νῆσοι πρὸς τὸν ὠκεανόν. Ὄρχαμος. ἡγεμών. Ὀρχάτοις ἐξ ὄρχοις. σίχοις ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν. πᾶν τὸ ἔρχεσθαι διὰ τοῦ τὰ στάξις τοῦ φυτοῦ. Ὄρχεις πλινθευτικόν. ἐξ ὀρχεῖον. ἐστὶ σκευαστικόν. Ὀρχήδονος. ἡ βυσσόν. ἡ ῥόδοντος. Ὄρχησις. δύο ὀρχήσεις οἶδεν ὅμηρος. τὴν τῶν κυβιστητήρων. ἐξ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἐπαίξειν ἀεὶ σύμφωνος ὀπαρύσει, ἀλεξάνδρου τὰ βασιλέως σφαιριστής. Ὀρχησις πάντιμος. ταύτην ὁ αὐτὸς γυμνοπαίσας ἐφάρε. πυλάδου ἐξ βακχυλίδου πρῶτον αὐτὴν μετελθόντων. καὶ ἀναλλίς ἡ ἱερηρεία γέμμα τικὴ, τὴν σφαίρας ἄρεσιν, ναυσικλέα τὴν ἀλκινόου θυγατέρι, ἀναπλήθκην. Ὀρχήστρα ἡ παλαίστρα. ἐξ ὀρχήστριον καὶ ὀρχηστρίς. Ὀρχεστάδων. σὺν μὴ οὐχ ἑλκύσεις ὧν ὀρχεστάδων. οὐδὲ γὼ ὧν τειχῶν. Ὀρχομενός. ὄνομα πόλεως. ἐξ νεὼς τῶν εἰδώλων. Ὅσα. τὸ μόριον τὸν ἀόριστον ὀνόμενος

πλῆθος

πλῆθος δηλοῖ ἀεὶ μᾶλλον. ὅσα δὲ δηγματικὰ δάκνειν. Ὅσα δὲ ἀφήμ. φιλᾶται ἐπὶ πάσης φωνῆς. Ὅσα ἰδεῖν. ἐνδιάλυσις εἰς ἀσμενίσαι νυὶ ἔκτινος θείας ὁρμῆς. ἐνδύον ἐπιπόθησαν ἐνδοῖν ζῷον ὅσα ἰδεῖν ἀνέξυσεν. ἀντὶ τοῦ ὅλον. Ὅσα μὴν ὦ δοκεῖν ἀκηκοᾶσθαι. τὸ δὲ λαθεῖν ἀκηκοᾶσθαι. ἀντὶ τοῦ ὦ μὴ δοκεῖν ἀκηκοᾶσθαι, ἐπὶ τὰ ἐξῆς. Ὅσα μὴ ἀφῶν τόπε ἀρεμῆ. ὅσον ἐφ' ὅσον χρόνον ἐπὶ ἀφῶν αὐτὸ τὸ ἀρεμῆ. Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ ἐρηρεῖσθαι κῶδοιμία ἐπὶ τῷ μὴ πολλὰ πίνειν ἀκηκόειν ἐπὶ δοκοῦντα ζῷα δέ, ἀμφὶ μυῖαι ἐγγίνεσθαι ἔκτινος ἀθλητής. ἔδος ἐν πίσσῃ ἀγωνιζόμενος, ἐπὶ πολὺς ἔχων ἀγωνίας, πολὺς λαβὼν πλημμάς, μόλις ἐνίκησεν. ἔδος ὁ μῦς, ὡς ἐν νυκτὶ ὢν ἐπὶ τῷ ὀλυμπιάσι μίαν ἐνίκησε. Ὅσε. ὄμματα. ὀφθαλμοί. Ὅσημέρ' ἅπαντος. ἀκηκοέναι αὐτὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. ἀπὶ πρώτερον ἢ τὸ ὁσημέραι. Ὅσία. ἐπὶ θανάσιμον τιμὴν ἡμέρα. Ὁσίαν κλείειν. τὸν ἐπὶ νεκρὸν τιμῶν. ἔθαψαν ἢ αὐτοὺς μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὁσία. ἐπ' αὐτὸς. ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν. ἐπὶ παντὸς ἐπὶ πρὸς ἁπλῶς σωτῆρος ὁσία. ὅσια δὲ τὰ ἱερά χρήματα. Ὁσιηλὸς τὸν θαλασσαν. σιηλὸς; Φασὶν ἐμπροσύνας ἄγων, ἐναυάγησεν. εἰ ἐπὶ πρᾶσσεθή μῦ, ὁρῶν τὸν θαλασσαν γαλῶσαν, ἔφη. οἱ λόθελε σύνεθέλε. Ὅσιν. ὑποδύεσθαι ἐν ὧ πρὸς ἀεισοχεῖν ἀφικοί. ἐπὶ τὰ χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. ἐπὶ σωρατής. βίος ἰδίοις ἐπὶ βίος ὁσίοις. τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. ἐπὶ δημοσθένης ἐν ὧ κτιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τὸ. δίδυμος δέφησι, διχῶς λέπεσθαι τὸ ὅσιον. ὁ τε ἱερὸν ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον. Ὅσιχωρίον. ὀβελίσκον ἐπὶ μικρόν. εἰς ὃ ἔξεσιν εἰσιέναι. ἀεισοφάνης λυσιστράτη. ὦ πρὸ τινιεῖ λείθυια. ἐπὶ σχεδὸν τὸν πάντως ἀνθρώπων ὅσιος ὁ ὅσιος ἀπὸ τοῦ λοιχωρίον. ἐπὶ ὅσια χρήματα τὰ μικρὰ δαπανώμενα ἢ ἐπὶ ὁ ἀνόσιος. ἐπὶ δεμέσιοι. ὅσιος ἀνόσιος. ἀχρόνως τὰ μεγάλα σοφὸν νομίζεσθαι, τὰ μικρὰ μὴ δυναμένων. ἐπεὶ λόσιον ὦ ἐπὶ ζῆν τὴν τὸν ἀφανίσαι γονέα ἀδελφόν, τὴν ἐπὶ καίσαρα ἐξαπατῆσαι. Ὁσιότης. πρὸς θεὸν κατάστασις. ἐπὶ ἐνεῖνος ἔνος, ὁ δ' αὐτὸν διὰ πίστεως ἐπὶ ἔργων ἀμαθῶν κατασώσας, ἐπὶ ὧ θεῷ ἀφιερώσας. ὅθεν πρὸ τὰ τὸν θεὸν κατὰ λιμπάνοντος καὶ ἀρνουμένους τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας ἐπὶ λεγόμενος ὃς μὴ ἐπὶ πᾶς ἐν τῇ καρδίᾳ σοῦ σιαὶ μεγάλοις τοῖς ἐν ὧ δοκοῦσι δοκεῖν πυρίσκειν κατὰ πρὸ δ' ὁ τὸ θεὸν δοκοτάτης ἐπὶ κακὸς ἔργος ἀνόσιος λέπει, ἔθος ὁ ὧ θεῷ διὰ πίστεως ἐπὶ ἀμαθῶν οἱ κεκωθεῖς, ὅσπερ ἐπὶ δίκαιος ὀνομάζει εἰκότως. Ὁσιοῦσθαι. ἡμᾶς λέγουσιν ἐπὶ θανάσιμος. οἷον μὴ διδάσκαλε ἀλλὰ ὅτι νομισθῆναι. Ὁσίων. ὅτι ἔφητις τὸ ὁσίων. ἄλλος μὲν ἐπὶ πάντες ἀπαιδεύμεθα σῶσαι. ἑαυτὸν ἐπὶ πάντες πάντως. ἐπὶ ἄλλως. σώζωνσῶζετε σεαυτὰ ψυχάν. Ὅσιοι. οἱ δ' σεβεῖα σωτερεμμένοι καὶ μὴ διδεῖς ὦσιν. Ὅσιος. τὸν οἱ μὲ, λέγουσιν εἶναι τὸν δίονυσον. οἱ δὲ, κύον. ὃν ἐπὶ τυφῶνος δαίμονος ἐπαναπαύεσθαι. ἐπὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς αὐτόχθοσι. καὶ τὸ ἀπραγμάτως μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον. Ὁσιοῦσθαι. ὁ τὸ πρὸς οὗτος ἐν ὧ ἀντὶ γεφύρας ἐφάλατο. καὶ ἐπὶ ἐφ' ᾧ δὲ καὶ ὁ τοῦ ὑποδρομίους ἀπώλισε τὸν δόρατον θέμιν. ὅτε ἀλεξάνδρᾳ τὸν ὀργιάζοντα καὶ τὰς ἑωλαχὰς τὸν μεγάλοντα. Ὁσμύθης. ὃν ἴσατον. ἐπὶ ὧν πρύφα τινὸς ἐφιεμένων. φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπυόνθον. Ὁσμή. ἀδωδία. ὀσμὴ ἀνοσμάς. ὃ βαθυσκύλου χωρεῖν ἐπὶ λοιθέαμαι. θυμιάματον ἀὖραι διαπέσει ἐπὶ λεγόμενον ἐπὶ πνοῦ. ζήτει ἐν ὧ ἀόρατος. Δυσωδίαν. νόμιζε ἀκοδίαν. Ὀσοῦμ ἀνφδωλοποιοῦμ. πρόσθεν. ἐπὶ ὃς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ βλέπ. Ὅσον βασιλάτερος εἰμί. ὁ μικρὸς τὸ ὅσον ἐν ἐπὶ ὦθα, ἐπὶ ἐμφαντινὴν ἐπὶ λοιθος λαμβάμφ. ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ θεσον ἐπὶ μὶ βασιλικώτερος. Ὅσον βιώσιμον. ὅσον ζῆσαι. Ὅσον οὐκέτι ποτέλεσο. ἀντὶ τοῦ σχεδόν. Ὅσον σκιὰν ἐπὶ πρωτεκμηριώσεις ἀθλίως ἀκολαμβάνων. ἐπ' αὐθις. ἐπεῖνον ὃ ὅσον ἐπὶ βασιλάμφ τῆς ἀσίας. Ὅσον οὔπω. ἐπὶ χύ. μετὰ λίγον. ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ἤδη. ὁ δ', ἅμα ἐν θυμοῦ μῦ τὸν ὅσον οὔπω ἀκούειν ἐπὶ ἀναγκαίων, λύφ τὸν πολιορκεῖν. ἐπ' αὐθις. πεισθῆναι γὰρ ὅσον ἂν πώ τὸν οἰκεῖαν. ἐπ' αὐθις ὅσον ἂν πω προσδόκα παρεσομένους τοὺς βαρβάρους, Ὅσω καὶ ὁ πόσω. Ὅσω πλέον ἥμισυ παντός. τουτέστι τὸ λίγον μὲν δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μὲν ἀδικίας πλεῖονα ἔχει τὴν ὄνησιν. ἡ σίσοδος φησίν. Ὁσπήτιον. τὸ οἴκημα. Ὄσπριον. εἶδος κυάμου. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτου τὸ ὄσπριον παρεβόυνυδον. Ὁστεολοιὸν ὄνομα. πόλεως ἐπὶ τοῦ. καὶ ὁ στρόμος ὄνομα κύ

ειον. Ὀσῶτρος· ὡς οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰ ὀσφραντικὰ μᾶλλον πέρα νέχουσι φύσιν. καὶ αὐτὰ φοβεῖ τὸ ζῷον. λέγεται καὶ ὀσέον ὀσοῦ. Ὀσφραίνεσθαι. ζητεῖται ἐν τῷ μιμᾶσθαι ζητεῖται ὀσφραίνεται ἐν τῷ ἀρχαῖα. Ὀσῶναι· ἄθροι πρῶτον πᾶν τὸ πορρωτάτω μέχρι ἐλέγετο· καὶ τὰ διαθέχειν ὀσῶναι ζητεῖται ἐν τῷ ἀστρονομία. Ὀστάδειος. εἶδος ἀξιώματος· οἶμαι δὲ διὰ τὸ ὦ μέγα ὠστάριος. πᾶς δὲ ὠθεῖν. Ὀστᾶ πᾶσα ῥᾶ μαίοις ἡ ὕρα. καὶ ἴσχαιν τὸ ὀστάριος διὰ τὸ ὂ μικροῦ. Ὀστίνοις· βίς αὐλοῖς· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν καὶ πεσπάλαζον βιὸς αὐλὸς ἀεισφαίνης· τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε γὰρ πρωϊνὸν νυός. Ὀστλιβῆν· αἱ λαμπάδονες. Ὀστολογεῖν· ἴζεσθαι ζῆν· ἴζεσθαι μᾶν.

Ὀστρακισμός· οἱ νεκπορεύεσθαι ὧν δήμῳ ἴζωστρακίζονβ· καὶ κατεδικάζοντο· ὀστρακισις γὰρ ἐλέγετο τὸ ὄνομα τὸ φαύξεμβου. Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφορά· ὅτι τῷ μὲν φυγῆς ἀλόντες, αἱ οὐσίαι ἐδημεύοντο· τῷ δὲ ὀστρακισμῷ ἀπέφαινον, ἀλλὰ φέρε τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ βίς μῶν χρόνος ἐνδεικνυται καὶ τὸ πως· οἱ δὲ φεύγοντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν· οἱ μὲν τῇ ἀδελφῇ ἐλαίνικα συμοιμνθεὶς ἐδιαβλνθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας ἴζωστρακίσθη. Ὀστρακόδερμοι· ἰχθύβ. οἷον· ὄστρεα, πρφύραι. κήρυκβ. στρόμβοι. ἐχῖνοι. ἃ δέ τε θήλεα οὔτε ἄρρενα εἰσίν. Ὀστρᾶκα πόδες ὀστρακῆ· παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶς τι ποιούντων λεγομένη. ἀνάπαιος. ὡς πρὸ ὀστράκα μέλλοντος, ἐπὶ τῶν ἐπιτόμως ἐχόντων ἐπὶ ῥωμαίοις. Ὄστρεα. βαιανῶδες πάρεσι ὄντι, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέχοντι ἡμερῶν πολλῶν ὁδόν, ἀπίνιος ὁ ὀφαφαγὸς ὄστρεα νεαρὰ δῦο μόβολα ἐπὶ σοφίας τε θησαυρισμένα. Ὀς φαντικόν· αἰσθητήριόν ἐστιν, ἡ κατὰ τὰ ἐμπρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μορφὴ ἀπὸ φύσις· μᾶλλον τὰ ὁμοιοφυῆ ὅσα ὡς ἐπὶ τὸ ἐν ὄνομ. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν σωμάτων διὰ τῆς δύο σμητικὰς ἐρέσμου μεως· ἐν δὲ δύο σμός ἐστιν ἡ διαπρεπτικὴ δύναμις τῶν ὀφθαλμῶν ἀπόθεσις· ἀπόθεσις ἢ κρῖσις τὸ αἰσθητήριον· ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐγκεφάλου ἀπὸ φύσις· ἡ δὲ θεσις κατεπήχθος φαιρόμμος· οἱ δὲ ἐπὶ φόβαι ἐπὶ λυόμμοι ὀφρήσειν ἐν νῦν παύουσιν· ὁ δὲ νῦν αὖ τὸ ἐπαρδ ἐγίνετο. Ὀφρεόμμηνικῶν. Ὀφρύ· ἐν πολλοῖς δὲ γλαῦ· ἡ κρᾶχις ἡ πόα ὡς μᾶλλον εἰσοτέλεσι πρὸς ἐν ἐπὶ ὦ ἐμπεφυκὼς ἰσοφίστης δὲ σαὼς ἢ πολὺ δωρεῖ οἱ συνεῖς ὀσφυῆς δὲ σαὸς σῶ δῆς δὲ ἔστι.

Ὀσχέ· ὁ πόδειξ αἰδοῖα β π. Ὀσχοφόροι· δύο ἦσαν ἐν ἀγῶσι τῷ πάλαι πρὸ ἐχόντων· ἡ δὲ ὀσχ. ἡλικὴ μείζη ῥάβδος ἴζκρατημένη ἔχον· ταύτην δὲ νέοι ὀρεσχάδαι καλοῦσιν. Ὅπα ἐστὶ ὅσα· φήμη. μαντεία. θεία πλησμόν· ἐστὶ ἁπάντων τὰ μαλάττοντα ὁ ἤ, τὸ μὲν ἐμφόνδ ὁ πλοσάμῳ, εἰς σύνοιαν ἦλθε τὸ φουτεραν ἀπορίαν τῶν πολεμαίων. Ὅβων σε ναὶ εἰσάγη ὅταν ναὶ ὁ ἡλικὴ. Ὅβων σύπυ ἀφοσεσχάσης· αὐτὶ δὲ πόδειξ ἀφ ἡ διανοίαν ἔχης. Ὁτέοισιν· οἷς τισιν. Ὁπλομμήν. πλησθονίζομμήν. οἰωνίζομμήν. μαντλομμήν. ἴζαὐτῆς ἢ τῷ πρέσβεων ἐμφαλὸς ὁπλόμμοι, εἰς παλδα πάς οἱ μωλὰς ἐβελμόρς ἐπὶ πολον. ἢ βι ὀρνεοσκοπῶντες. Ὁπλοσάμμος· οἰωνισάμμος. μαντλοσάμμος. Ὁπλία ἡ μαντεία. Ὁτίνητι αὐτὶ τὸ διατί· τόδε τί πόδειπνον, ἀεισφαίνης νεφέλαις. ζήτει τὴν διὸ τι πρὸς τὸ ὅτι διαφορὰν ἐν ᾧ διὸ τι. Ὅτι μεῖδέναι· αὐτὶ τὸ ὅσον ἐμεῖδέναι· οὐκαν πονηρεῖ ἔστιν ὅτι καὶ μοὶ εἰδέναι. Ὅτινόμος ἔστιν ὑπορμὲ τὴ περόμμ χορὴ παισίν. Ὅτιξένας τινὰς ἐαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτουσιν ἐν ᾧ φιλίππου ἐκ μεταργίου δεομένης, πᾶσα πόλις ἴζκατέσατο παρὲ φιλίππου. αἰσχίνης μὲν ἐν ᾧ πόδειπνα πρεσβείας φησὶν· ὁ δὲ δημοσθένης ἐν ᾧ κατὰ σχίνου λέγει ὅτι τὰς ἀπολοφάνους βυζατέρας ἐδέκατο. καὶ ἐοικε μᾶλλον ἀληθῆ. καὶ γὰρ εἰσοτέλης ἐστὶ τινι τῶν πρὸς φίλιππον ἐπιτολῶν λέγει. αὐτύρῳ ὑποκριτῇ, τὰς ἀπολοφάνους βυζατέρας ἀφῆκεν· ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ ἀνὴρ ἴζῶν ἐμβάλλων πρὸ ἀριθῆς μεδύμνου. Ὅτι πρὸς ἔστιν ὁ φελος ἐν τῇ πολλ. ἀεισφάνης. τουτέστιν ἀνῳφελῆς. Ὅτι πρὸς τὸν φυλῶ τὰ κτήσαμεν᾽, αἱ πρὸς βιὸν δούλας λαγχάνομεν δῆναι. Ὅτι ῥᾳ. ὅτι δή. Ὅτι τὰ ἐστὶ κηρυττόμενα χρήματα ἔστι, ἐστὶ τῷ ωμῷ ἐτίθεβ. Ὅτι οἱ πολιῆται παῖδες, ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πάρθον οἴκον, οὐκ ἦσαν νύειοι. εἰ μὴ παῖδας γνησίας καλλίποιεν ἐν ᾧ οἴκω τὰ κτήσαμεν᾽. Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπὶ κτήσει φόνω εἶχον ἴζουσίαν εἰς δημοσίαν τὴν δίκην. δημοσθένης τὰ ἐπὶ ᾧ κατὰ ἀεισοπράτους ἐπόησε μαίρει. καὶ θεσφρασος ἐν ᾧ ιγ τῶν νόμων. Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες. Ὅτλήσοντες· ἐπομένοντες. καὶ σπασθήσοντες. ἐν-

ἐπιχειρεῖμαι.

Ὀδύσσεια μακρὰ τὸν ἀεὶ πρῶτον. ἀξύμενος τὸ φῶς πυρὸς δύσβουλος ἀλθομαι ὁμαδέω. ὀλοοὶ οὐλόκαμοι. Ὄλλυς. ἀκαχήσατο θέα. ὁ ὀλόω τὸν ἀκαχήσατο. ὁ ἐλάσας φόνος μόχθος ὀνείδειον ὁ ὀλοίτης. Ὀπάων. ὁ μεδέων. ἀκόν. ἄστε λυκηὶ αὐλῶν ὁ ὀπάων. ὁ αὖθις. πόδεσσι δὲ ἀναστρέφονται ὁ ὄπαων. Ὀβρυζήνθελῶ. Ὄβρυχάειν. τὸν ἐνέπειν. Ὄβρυ δὲ φίλην. ὦ τινι ἀρέσκῃ. ὄβρυ ἧμαι δὲ σὺν ἐγὼ μὴ φίλα. ἐῶν ὃς δὲ κείνα στρέβλων. καὶ γὼ ἐῶν δὲ. ὁ ὄβρυ ἀνὰ ὀντιμωρέσασιν ἀντὶ τὸ ὄπισθε ἀντὶ τὸ ὦ τινι. ὀπίσθιον ἀντὶ τὸ φῶ. Ὀβρυαλέ. ἀπουδαί. Ὀβρέσας ἀεισόδημος. ὁ ἀεισόδημος ἄβρος ἐκλήθη, ὃς σὺν ἀρύβδην ὁ φθαλμῷ σὺν ἐκινοῦν ἀκοὴ τὸ ἀβρῶν μέχρις. Ὄβρικος. ὄνομα κύειον. ἐκ ἀθεία ὀβρᾶς. Ὄβριμος. ἰσχύς. δρασκέλειος. ὀξύβολος. Ὄβριχας. ὁμοιόβριχας. Ὀβρυχᾶσθαι τὴν γενφὴν τὸ ἐσχάζειν ὀργῆς. Ὀβρύζειν ἐῶν πανδαισθῆ. ἐῶν τὸ μὴ καὶ ἐπαπελλαμῆ πόδι πινωπὸν ἀσθένειαν.

Ὀβρυάφατος. ὁ δημιὴ ἀκοὴ ἀερσός. Ὀβριόντος. πελάοντος. ἐῶν ὁ τρέω αἰτιατικὴ. Ὄβριμον ἐῶν ἐρκμα. ἀντὶ τὸ ὄφευ. οὖ κῶλα καὶ μῶν τὸ δὲ πᾶξέσου ἐπὶ τρέ. μακρὰν χαλεπώτερον τι πουσὶ λης ὁ δοῦ. ἀντὶ τὸ πρῶν λθ δ μακροτάτων ὁ δόν, ἢ ὡς ἐπὶ ἐπὶ τέρον τι. ἐῶν αὖθις. δεξιὰ ἐῶν οὖν εἶται ὁ μὴ ἐρράψωδῶν σίχος. ἀλλὰ δ' ἀνίωνα δοκῶ τὸν ἐράψωδὸν δεξιὰ ἐρεῖν. Ὄβριμον. ὅτι δύναται τὸ οὖν ἐνικα λεγόμενον τὸ τε δ' ἐῶν τὸ ὦ. ἡ μὴν γὰρ τυχὴ φησι τέλος ὡς δ'. τὸ δὲ ζῶον. ὡς ὦ. πρὶν ἦμαρ ὃ ὀργανικὴν σῶμα καὶ φύσις. τῆς μὲν τυχῆς ἐνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ τυχή. ὡς δ'. τέλος δὲ ὡς ὦ, τὸ ἐμψυχον. ὥστε γὰρ ἀναγκάζεσθαι ἐῶν ζῶντα τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἡ τοίνυν ἄρχος τὸ οὖν ἐῶν, καλῶς. οὐ μὴν ἐνεκα τῆς ἡδονοποιΐας καὶ τῆς ἀϊδιότητος, τούτων γὰρ πάντα ἐφίεται. ὧδε τῇ τυχῇ. ἐῶν τὴν γὰρ παρεσκευασμένην χρῆσιν τὸ ὄργανον. ὅθεν καὶ μᾶλλον. ἵνα ἀληθέστερον. Ὀυαλεντιανὸν ῥωμαῖον βασιλέα χριστιανὸν. ἐῶν τὰ τὸ μουσικὸν φρονοῦντα. ὁ δὲν τοὺς ἐναντίους ἀδύνατον ἐγένετο ἢ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἐτοιμότατος. φροντίζων ἐῶν τῆς τῶν θεσμῶν ἀρμονίας ἐπιδοχῆς. πρὸς δὲ ταῖς ἐῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν, ἀκριβὴς καὶ τιμορὸς ὢν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος. ἐπὶ δὲ τοῖς πολέμοις ἄειρος. ὁ δὲ ἀλλης τῆς ἀρείας δόξης μέγα πρὸ μύθος, πολλοῦ δεῖ ὁρμαῖς ὑπέραλλε. καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀθανάσιος. ἐῶν τῆς ἐν κωνσταντινουπόλ, ὁ δόξιος τῆς ἀρείας θρησκείας διδάσκαλος.

Ὀυαλεντινιανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος διὰ τῆς μικρὸς ἰσσίνης, παρεδόθη τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας. ἐῶν ἐλθὼν πρὸς θεοδόσιον, ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν. ἔλεγε δὲ αὐτῷ ὁ θεοδόσιος, τὴν βασιλικὴν σοὶ δίδωμι ἐξουσίαν, σὺ δὲ ἀπόλαυε. ἀλλὰ ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. ἐῶν οἱ δὲ φησιν οὐ ἀλεντινιανὸς παρεκδὼν ἀσεβεστάτων βασιλέων κυχάζοντος τὸ στρατόπεδου, τὴν νίκην κατορθωθεῖσαν, ἐῶν ὑπὸ πολεμίους ἀποταγέντας, ἀποτελεῖς πεζῇ πᾶσι τὸ πολαβόντος κινδύνου. ἄβρυ καὶ κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθείς, λικίνιον τὸν τύραννον συναμαχίῳ διέφθειρεν. ἄβρυ δὲ ἀλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ ἀτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθυωνέτεσι. τὸ θεοῦ ἐκδικήσαντος αὐτόν. καὶ μάχας ἀναιθμήτους ἐνίκασα ἀπίστους ἐδέξατο. πολλοὺς βαρβάρους διαφόρους ἀνελών. οὐ ἄλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν διαπαραθῆναι, ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὀβριμοβούλου, διὰ τῆς φαγῆς ὧν ἁγίων. καὶ ἀσεβείας ὕβρι ἰδρέων. ὃς τὰ τὰ θεοῦ βαλόσει, ἀπὸ τῆ ἡθων πολιορκηθείς, ἐναυθικ. ὀρθῶς τὸν χρισὸν σέβεται ὁ ἀκέδηλως σεβαλών. καὶ ἀπίστα, μαξίμω δὲ χέρσαν σὺν ἐγκύκλιον. εἰ δὲν χρισὸν σβλέπομεν, τίνα πᾶσα κλίσομεν μαχόμενοι. ἐῶν τὰ καὶ πολιώ ὁ δὲ ὃν νεθεὶς τὰς θεοδόσιος ἀλεντινιανὸν, εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγεν. Ὀυαλης βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς κατηδυξῶν, ἐσυμφορῶν ὁ σὸς αἱρετικὸς, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων σφῶν ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐῶν ὁ πατὴρ εἰς ἀρειανὲ πεμπε ἐ πρεσβυτέρας καὶ διακόνους. ἐ μαχητὸ. ἐῶν τιανὸς τότε ἄρχοντος ἀλεξανδρείας. καὶ πολλὰς ἐκκλησίας ἐβρασάνισε. καὶ τίνας σὺν παρέδωκε. ἐῶν τα δὲ πάντα μᾶλλον τὴν τελευτὴν τῶν ἀθανασίου. οἱ δὲ ἐν κωνσταντινουπόλ ὀρθόδοξοι ἐκκλησιάσθαι νομίζοντες ὑπὸ ἀλεντος, πρεσβείαν ἐπέμψαν πρὸς αὐτὸν συνηδομενοι τὰ τυχάνοντα. πέμψαντες ἱεραπόστολους ἄνδρας ὀρθοδόξους ὧν ἡγεῖτο θεόδωρος, καὶ νουέραγος, καὶ μυρίδημος. ἃς ἅπαντας σὺν ὧν πλοίῳ ὑφαφθῶσαι πρὸς ἔβαξε. ἐ πάντες ζῶν τῆ νηὶ κατεφλέχθησαν μέχρι δυνίζων τὰ πλοῖα διαρπάσαντο. καὶ κεῖσε διαλυθέντο. ἐῶν τὰ δὲ λυρὰ δ' ἀλεντο, λάκιος ὁ σὸς ἐῶν σοῦ

τῆς τ' ἀφανῶν αἱρέσεως, παραχῆμα ὡς λύκος τῆς ἐκκλησίας ἐστοχάσθησαν. ὁ δὲ πόρος εἰς τὸ ρῶμα ἀπέφυγεν. ὁ δὲ λούκιος τοσαῦτα συνεδείξας, οἷα ἐξῆν τοῖς διωγμοῖς ὧν ἐκλύνων ἐγένετο. βδεῖς τὸ χιλιοστὸς ἀπόστιλον ἀναιρεθῆναι ἐπρεσβεύσατο τὴν ἔρημον θεοσεβεῖς ἄνδρας. Οὐ ἀρᾶσ. οὔτινος κατάρασ. Οὐαρος λεοδικεὺς σοφιστής. σύγχρονος τοῦ λεμώνος καὶ ἄλλων. Οὐαρώνος ὄνομα κύριον. Οὐ γὰρ. ἀειτοφανὴς ἐννεφέλαις αὐτὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ γάρ. ἀπλῶς ὡς καλλίμαχος. ἀκούσαθι πατρόκλου. οὐ γὰρ αὐτὶ τοῦ, καὶ γὰρ κύων. οὐ γὰρ ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ, ἐ γὰρ ἁπλῶς, αὐτὶ τοῦ ἐχωγαρησεκῶς. ὅθεν ἔστιν. ἐγὼ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς τοῦ ἀλλὰ παρέλκει. καὶ σὺ βαβαξαλχις. ἐγὼ γὰρ ἀλλὰ πιστεύων. αὐτὶ τοῦ καὶ γὰρ πιστεύων. οὐδαμῶς φασὶν οἱ φείλης λέγειν. ἀλλὰ καὶ δηλοῦναί μ' νασοὶ πιστεύσω ὅτι ἀληθῶς ἐπαισχύνομαι αὐτὰ δηλοῦναι. ἐ ἐνθεσμοφοριαζούσας. οὐ γὰρ. ἀλλ' οὐ φυῶς ὡς λάνθανε λήθης ἰὼ ἰδεῖν κόκκαλα. Οὐ γὰρ ἄπαντα. λέγομεν ἐστὶ τὸ φείλημαν. ἀπὸ τοῦ βίου εἰς τὸ μᾶλλον μεταβολῆς. Οὐ γὰρ μᾶσιν. ἀλλὰ ἡδυσία. τὸ τέλος οὐ γὰρ. ἀλλὰ μοι δοκεῖ νάπουσία. αὐτὶ τοῦ παῦλα. ἀειτοφανὴς βαβαξαλχις ἐστὶν ἀπιθανὸν. ἀλλὰ τοῦ παρεληθόντος ἡμέρας. αὐτὶ τοῦ ἐ γὰρ τοῦ παρεληθόντος ἡμέρας. Οὐ δὲ πείσης. ἀδύνατον πείσης καθ' ὑποβολὴν λέγει. καὶ πείσης, οὐχ ἕξῃς ἡμᾶς πειθομένους. Οὐγκία. εἶδος μέτρου καὶ σταθμός. Οὐδαμῶς. ἐμμένει τῆς ἀθείας ἐστὶν οὖρος ἰὼ ἐγένετο μισθόν, οὐδαμῶς δαμῆ μεμισθόν. Οὐδαμῆ. αὐτὶ τοῦ δαμόθι. τηλεκλείδης κισόδωρος. ἀλιανός. ὁ δὲ, δεῦτε κτείνωμεν αὐτούς. καὶ πόθεν ὑμῖν ἐστὶ τοσοῦτον ἐγένετο. ἰὼ δὲ ἡδυσμός καὶ σκόροδον καὶ πόθεν τὸ τέχνιον τοῦ ἑτέρου, οὐδαμῆ δύνασθε. ἐ αὖθις. καὶ μαρτύρια ἐπάγονται δαμῆ ἄσημα. Οὐ δὲ μετακαλέω. ζητεῖν ἐστὶ μετακαλεῖν. Οὐδαμινός. ἐ οὐτιδανός. ἀτελής. Οὐδαμῶς κακοῦδένα βόσιν. Οὐδὲ ποτῆς ὠνήσειν. ἐ αὐτὶ τοῦ ἐλαχίστου. οὐδὲ γρύλλου ἄξιον. ὅσπερ εἰκός ὅτι ταῖς ἐπισολαῖς σου τεμνέρασθαι. ἰουλιανός. Οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο. τοὺς μολιονίδας ἔφυτε. δύων ἢ συνδυτέρων τῆς δυτέρας συνάξεως ἡρακλέα τὸν ἰδαῖον δακτύλων κατακλείσαντα ὁ λύμπια, πρὸς δύο δάκτυλα συνελθόντα πληθῶν. Οὐδὲν ἀνήκει. πρὸς τὸ σῶμα τὸ δεῦν. αὐτὶ τοῦ ἀνήκει σὺ δὲν ἀμύνεν. ἄνυστε τῇ σπουδῇ τῆς αὐτοῦ Οὐδὲν ἀνίδ. αὐτὸς τὸ δὲν αὐτίδ ἐπαίδευσε ἑαυτὸν ἐπαίδευσιν τῆς τεκνῆς ἀσκήσεως ἐ παντὸς ἔργου πρακτικοῦ, ἐ αὖθις. Οὐδένα τι πλέον αὐτίδ ὀνειδίσας. βάστε πρὸς βολὰς αὐτὰ ἐκπώματων, ἐ πᾶσαν βουλὴν ἀμυνάμενος. οὐδὲν ἄλλο δόκυ αὐτὶ τοῦ οὐκ ἀπειλῶν. ἐ οὐδὲν γὰρ οἶδεν ἀκούδν αὐτὸ τὸ νόμισ. οὐδ' οἱουοῦν ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν οἷον ὄνομος. οὐδὲν γὰρ οἷς ὀφείλ λυσιτελῶν. αὐτὶ τοῦ κωλύον. Οὐδὲν δέρματι. αὐτὶ τοῦ γυμνὸς ὑποβολικῶς. Οὐδὲν δέ, οἷον ἐπαίνουσι ὧν ἐπῶν. τουτέστιν οὐδὲν κωλύον ὅτι καὶ νῦν ἀκούσαι ὧν μεσμῶν. ἄλλος ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλύον. Οὐδὲν ἔλαττον. ὁ δέ, σὺ μὲν φὴς τοὺς ἀκούοντας, οὐδὲν ἔλαττον εἰ μὴ καὶ πλέον ὀδυσσεὺς ὁ μέρου τοὺς φαίακας. ὁ μὲν τε ἀλείνοος, ἀπολαύσας μεσός. σὺ μὲν ἀπονοίας ἀληθεύουσας, σὺ δὲ ὡς φανερῶς διαβεβλημένης εἰς τὸ φανερώτερον.

Οὐδὲν, ἐξ ἀγροῦ λέγεις. αὐτὶ τοῦ οὐδὲν ἀτελεύτητον. οὐδὲν ἔσαμμον, οὐδὲ δλον, ἢ φῆσαι πατέρα, Οὐδέμβυ. οἱ οὐδαμινοὶ βροτῶν ἀνθρώπων. ἐ οὐδένδα καὶ παῦλα. Οὐδένδεσι θεῖον γένος κακοῦ ἀμαχώτερον. οὐδὲ πῦρ. οὐδὲ δεῦναιδής. οὐδεμία πάρδαλις. Οὐδὲν ἦλθε ῥᾳδαμῆ σιτίνον καθεστηκός. παρέλκει τὸ δεῦν. ἤθελε γὰρ εἶναι ἀπῆλθε σωτήθως. Οὐδὲν ἰὼ παρεστᾶλλα πάλιν ὁ χρυσός. οὐδὲν ἡρακλῆς πρὸς δύο. φασὶν ἡρακλέα θέντα τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει τῇ πρότερα πυκτεύσαντα πρὸς δύο, κτείναντα καὶ ἄρυγον υἱὸν ποσειδῶνος ἐ μολιόνης παῖδας. ἐ αὖθις. τὴν δευτέραν ἢ πάλιν ὁμοίως πρὸς τὸν δύο πυκτεύσαντα, κτεῖναι. Οὐδὲν κρεῖον. αὐτὶ τοῦ ἴσον. ὅμοιον. φιλοσοφοῦντος δηλοῖ μαντικὴν ἐστὶ παρέλκειν καὶ προφέρειν. οὐδὲ τὴν ἄλλην ἰατρικὴν ἐστὶν ἡμῖν χωρὶς γὰρ τῶν φιλοσόφων ἐ τῶν ἰατρῶν εἰσμαθεῖν, οὐδὲν κρεῖον κτᾶσθαι λέγομεν ἐ φεύγων. ἐ αὖθις. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται. παρέλκει τὸ δεῦν ἐ οὐδὲν ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιαιτώμενος. παρέλκει τὸ δεῦν. Οὐδεναιός. πολυχρόνιος. ὃς καὶ δηναιὸς λέγεται.

Οὐδένεια. κακία. Οὐδὲν ἰδόν. ἡρακλῆς ἐστὶ πενταδώνιος ἰδωνξόανον. ὡς φησὶν

ερετη-

ερετησάμενον τοὺς ἀνθρώπους μόνον ὀφελήμενον μᾶλλον ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἀδειαν ἀπεῖχον. Οὐδενὶ σωνῶ. τουτέστιν ἀφόνως. ὅστε καὶ τῷ ἱερετηγίαν οὐδενὶ σωνῶ ποιησάμενος φαίνεται. Οὐδενὶ λόγῳ ἄλλως. οὐδενί τινι. Οὐδὲν λαμπρῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ συνέβη μεῖν. ἀντὶ τοῦ εἰς μηδὲν λυσιτελήσειν. ὥστε ὅσον οἱ μέλανδοι τὰ λαμπρὰ λυσιτελέστεροι.

Οὐδὲν μᾶλλον. ὅτι οἱ σκεπτικοὶ τουτέστιν οἱ πυρρώνειοι τὰ αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀναιροῦντες, αὐτοὶ δὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς. προφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μίμησιν τῆς ἀποσκωπτούσης. ὡς εἰ καὶ ναύσαντας τοῦτον ἐδέχετο δηλῶσαι διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζομένης φωνῆς. τὸ τῆς ἀρεψίας πάθος δηλοῦται. ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς οὐδὲν μᾶλλον. καὶ τῆς πάντα λόγῳ λόγος ἀντίκειται. καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ ὃ οὐδὲν μᾶλλον θετικῶς. ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων οὐδὲν μᾶλλον πειρατὴς ναυῆ ἢ φύσης. ἀντὶ τοῦ σκεπτικῶν, οὐθετικῶς ἀλλὰ αἱρετικῶς λέγει. ὡς ἀντὶ τοῦ ἀναστενάζοντος καὶ λέγοντος. οὐ μᾶλλον ἢ σὺ κλαπήσονται ἐχθροὶ καὶ ἀμφότεροι, ἀντὶ τοῦ ἢ τὸ μᾶλλον, ποτὲ μὲν συγκριτικῶς σημαίνει. ὡς ὅλων φώμων μᾶλλον ὁ μέλιτος ἢ τῶν σαφίδων. ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ οὐκ αἱρετικῶς. ὡς ὅλων λέγομεν, μᾶλλον ἢ καρετὴ ὠφελεῖ ἢ πλάσις. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ καρετὴ ὠφελεῖ. πλάσις δοῦ. ἀναιροῦσι δὲ οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ οὐδὲν μᾶλλον φωνοῦντες. ὡς τὸ μᾶλλον ὅτι πόνοις ἢ ἀνοδύνοις. οὕτω δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον ὅτι ἢ ἀνοδύνοις. σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μηδὲν ὁρίζειν. ἀλλὰ προσθετεῖν. καὶ πάντα λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγεται τοῦ ἐποχῆς. ἢ μὲν γὰρ ἐποχὴ μᾶλλον διαφωνεῖ νόμον, ἢ δὲ λόγων ἰσοσθενεῖ νόμον, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ δὲ δέκα τρόποι καθ' οὓς τὰ ὑποκείμενα παραλαμβάνοντες ἀναιροῦσι. Οὐδὲν μέλλον αὖθις. τὸ δὲ ἢ ῥώμαιων ἀθροισμα ἀντὶ μάχον ἴσως. οὐδὲν μέλλον αὖθις πόλεμον ἀλλοτρίας ἐπάγματος. ἢ γινομένων τοῦ φρονεῖν δατι θέμενον. Οὐδὲν πρὸς ἔτερος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. σὺν τῷ μηδενός. Οὐδὲν πρὸς ἕτερος οὕτως ἀνόητος σὺν ἀλῶ, ἵνα σὺν αὐθωμαι πᾶν τὸ παράγμα πῶς ἔχει, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν σὺν τῷ μηδενός. Οὐδὲν πρὸς τὸν δύνυσον. Σκηψίους τοῖς κυνικοῖς τραγῳδίαν εἰς τὸν δύνυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινος τοῦτο. ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν δύνυσον μετάφοντες, οὕτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ σατυρικὸν ἐλέγετο. ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας μεταφέρειν κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐράπτοσαν. μηκέτι τὸ διονύσου μνημονεύοντες. ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. ἐς χαμαιλέοντα σὺν τὸ πολεμέστιδος, τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. θεαίτητος δὲ σὺν τοῖς παροιμίαις, παράσιον φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παλαιοῖς ἀνθρίοις, ποιῆσαι δύνυσον κάλλιστον. ὃς δὲ, ὁρῶντας τάτε ἀνταγωνιστῶν ὄγκα ἀκατὰ πολὺ ἐλεῖν τοῖς, ἐγὼ τὸ παράσιου δύνυσον. Σκηψίους τὸν δύνυσον. Σκηψὶ τὰ μὲν τὰ προσκηνίοις τοῖς ὑποκριτικοῖς φυλαττόμενον. καὶ αὖθις τὸν ἡρῷον, ὀδυσσέα φήσας εἶναι τὸν πολύτροπον, καίτοι μὴ πεπλασμένον τὸν δεῖγμα φέροντα τῆς τύχης πρὸς ἃ γεις τὸν κύνα. ὡς πρὸς τὸν δύνυσον ἄγεις τὸν δεῖν.

Οὐδὲν πρὸ τοῦ μῶσου. ἀντὶ τοῦ ἀφροντίζωσου. ἢ φράσις ἀπὸ τῆς μὴ ἀφανοῦς πλοίου φορᾶς ἐπὶ τὸν δαντύλιον βυτονὶ παλαιὰ δὲ μάστραχμ πρὸ ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ ἀφρονπίζωσου. ἀδαμοῦ ἢ φιλόσοφ ἐμοῦ. Οὐδὲν μέσον ἐλίνοις. Σκηψὶ τὰ μὲν ἢ τὰ ἀρχὴν προφθανόμενον ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτο κήρυσσόμενον. Σκηψὶ γὰρ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους πρωτοκώνους, οἱ λίνακες πήγανα καὶ τεφρύτευον. βάλλεται δὲ νῦν λέγειν ἢ παροιμία οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τὸ πράγματος. καὶ παλαιὸν οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐντοῖς σελίνοις εἰσί. Οὐδέντι πλέον εἶχον ἀνύδη οἱ βάρβαροι. οὔτι ὠνόμαζον χῆναι μὴ ἀχήνιον ἀλλὰ τὴν συμπολεμεῖσθαι τοῖς πολεμίοις. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀσυνήθως ἀνήρ. Οὐδέον. οὐ πρέπον σὺν ἦναι ἢ χωρίων ὧν θαλάττονος οὐδέον Σκηβατεῦσαι διὰ παιδὸς ἔσχεν. Οὐδὲ παρεγώτατον ὑποδέξομαι. δὲ δὲ πάλαι μοι πετεηναὶ μόδιον ἄστεται. πάροινος ἀνὴρ ἐφ' ἑνὸς τῆς ἢ πολὺν συμόδιος ἦν μέλιστι ἀμόδιον καὶ οὐ μὴν ἀρχὴ φίλακτα μόδιε πουτέθυνας. ἢ δὴν δὲ αὐτὸ εἰς ἁρμόδιον ἐς ἀεισοκεῖ ἐμαώσιαθηκηθηκας ἢ τῆς πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ὧν δὲ ἐς ἕτερα μέλητο μ', ἀδ μὴ βουλεύ μοῦ. δῆ, λάμπων. ὁ ἥλιος, δὲ πεπαρ' μοὶ σιαθήσῃ ὁ τοιοῦτ παροιμιῶδ μέθυσος ἐς ὑβρεως. Οὐ πορφύρ. ὁ ἀνταγωνιστὴς ἀπὸ φιῶν αἰδουλώμεθα τῆς πελαντίσαντας, λέγ μὲν ὅτι δὲ πορφύρος ὑπελείφθη. οἷον οὐδὲν ὁ τὸ πῦρ οἱ σωνεῖς εἰς τὸν πόλιν. καθάπερ εἴλεγμεν

οὐδὲ σκιωφύλαξ· ἢ τὶς τῶν ἀλεκτρυόνων. Οὐδὲ φυλλοφόρος ἐλεύθηκ. Ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς δεῖ τὸν μέντοι γε θαυμάζοντα ἔχοντα ἱκανὰ ὅπλα καὶ τέμαχη καὶ λαμπάδα. καὶ τοὔνομος ἐκ μόνου φεύγεσθαι τοὺς πολεμίους. Ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων, καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία. Οὐδὲ ἐγὰ μείωχειρος ἀρκέσει μῆς· πιθανῶς τὸ μὴ δεῖν πλέονα τάξεις ἡσυχοπαθῆσαι. ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. Οὐδὲ τὰ δίκαια σκοπῶν γνώσῃ. Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ ἀδόκιμος ἰῶ. Οὐδὲ τὰ ἐχθρὸν ποιεῖς. Οὐδὲ χαίρωβατίσιν οὐδὲ ἔχελυσιν· ἀλλὰ δίκην ἂν δικαίως σκληρὸν φάγοι μ' ἂν σὺν λαβάκῃ πυγμῆν. λαβὰς δὲ τὸ τρίγωνον. Οὐδεὶς ἐδάφει. Οὐδεὶς δυσώνυμος χρηστὸν ὠνεῖται πρᾶσιν. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ φαίνεται.

Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν ὃν ἐμοῦ πλουτεῖ τις ἄρρητος παροιμία ἦν, οὐδεὶς οἶδε τὸ ὠμίλησε πλουτεῖ τις ὄρνις Ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. πάλιν· οὐδεὶς μεθεωρεῖ πλουτεῖ ὁ παρισταμένος ὄρνις. ἀφανοφανής. Οὐδὲ πουμάφελέσθαι διανοῆ ἀδώρως αὐτός. οὐ τάχα δὲ πλουτεῖ ποιῶ. αὐτὶ τοῦ οὐ βούλεσθαι διανοῆ ὡς τε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με· ἡμᾶς δὲ ἄρνησις· συγκατάθεσιν δηλοῖ· οὐδόλως φησὶ διανοεῖσθαι. ἀλλὰ δηλαδὴ αὐτὰ ἀφαιρεῖσθαι οἷον ἀδικάζω. Οὐδιαφέρσετε· αὐτὶ τοῦ οὐδιαφορήσετε· ἀδεῖ διαπέμψασθε, ἀφανοφανής. Οὐδὲ ἦν ταραλαβεῖν, εἴρηται δὲ κατὰ πλουτεῖαν ὡς πορ τὸ δωλωλύμενον αὐτὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν ἰσχιάζει. Οὐδόλως· οὐδαμῶς. Οὐδὸς· φλοιά· βατὴρ· τὸ κατὰ τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός. Οὐδὸς ἐσλαύρει ἡσυχῇ ὁδός, παρὰ τὸ ἐξῆς τὸν λαὸν διαυτῆς. Οὐδὸν σὺν ἀηδόνες ὑπνώσσουσι Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. παρὸν σὺν μὲ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν ἶτυν. μᾶλλον ἢ διὰ δειλίαν. Οὐλὰ ὡς· οὐδαμῶς δή. Οὐδένων ὕπο· ἐπὶ ποιᾶ αὐτὶ τοῦ ὑπὸ τίνων δέμνων λέγουσιν ὑποβριβάζοντες. Οὔεθεν· ὅτινος σκέπεται. Οὐεργίλιος ὄνομα κύριον.

Οὐεσπασιανός· ὄνομα κύριον. βασιλεὺς ῥωμαίων. Ἐζήτει σὺν τῷ βεσπασιανός. Οὐετηρία· ὄνομα κύριον. Οὐηστίνος ἰδιώτης χρηματίσας σοφιστής. Ἐπὶ βιβλίων πλουσίων, βίβλῳ δ'. σὺν τῇ γὰρ ὀνόματι ἐν τῇ δημοσθένους βιβλίῳ· ἐν λοιδορίᾳ τῷ θηνυδήδουισαί σι σου ρέξ. Ἐθέρασυμάχου τὰ ρὲ Ἐτ' ἀμφορέτορεων. Οὐίνδηκι ὅκῃ οὐίνδηκι ἐλαθεδούμῳ. Οὐθαρ· ὁ γενικώτατον μέλι. Οὐθαλε, οἱ μαλοὶ τῶν προβάτων. Οὐθᾶπον ἐνεμονήσεις· οὐ βεχύτερ' ἂν ὀργήσεις; Οὐθελήσει· οὐδυνήσει· ὅμηρος· δὲ θέλει προέδη· αὐτὶ τοῦ οὐδύναται. Οὐθύεται, ὅταν ἁλίσκεται· ἐπὶ τῶν ἐξωπατήσης φρονήματος ὄντων. Οὐκ ἀδύναβι· ὅτι τὸ ἀκ ἀδύνατοι μεσότητος δεῖ ἐμοῦ· οἷον ὅταν τελείως δυναβί, ὅταν ἀσθενεῖς ἀκ ἀθεί. Οὐχωρὶς θεῖ προνοεῖ. Οὐκεθέκκιεν· ἀνέφει. μαίνεται. Οὐκέλλως πρεῖ· αὐτὶ τοῦ μάτην Οὐκαὴν, ἀποδοῦναι· ἀχρεῖον ἐμεῖ δέν· αὐτὶ τοῦ ἐνόσωσιν αὐτῷ εἰμί Ἐ οἰδάβι· τουτέστιν αἰσθανόμεθ'. Οὐκαὴν ἀσχήσομ'· τινὰ τῶν ὡς ἐκφυλ νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ δημοσθένης σὺν τῇ ἀεισομένων· δεῖ οὖν μόνον λέγειν αἰτεῖσθαι ἐξομαι. Οὐκαὴν δύναιο μασχὶ πενθῆσαι νέκυν· καὶ ὅμηρος· μασεῖ δυὸ πως ἐσὶ νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς. Οὐκαὴν δύπεθησέως· θησεὺς καὶ ὧν μελετᾷ γρωσυμνίσαι πρὸς τὸ θέραν τὸ κέρας· καὶ ὧν πειρῶνα τὰ κενταύρων· Ἐ ἡρακλεῖ πρὸς τὰς ἀμαζόνας· ὅταν οὖν θαυμασόντι προσχθῇ, ἀκαὴν δύπεθησέως λέγεται. Οὐκαὴν δύτινος· τὸ τοιχῶς λέγεται· ἢ μᾶρ· μήτερ· πλάτων μήτε ὠφελᾶν, ὡς λέγομεν οὐκαὴν δύσιαῶ· ὃ σὺν φωτὶ σῶμα, ἢ τὸ ἀναλγησίας ὡς ὄργανον, ἢ τί βίαν τιν· ὡς λέγομεν· ἢ εἰπεύσειν ἀχιλλεύς· ἀλλοὺ καὶ δύτῆς μελίας· ἆρ' ἢ δύναται γυμνὸς ἀρίστευσαι, ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον ὡς λέγομεν σὺν χειμάρρῳ πολλοὺς ἐσώθη· ἀλλὰ καὶ δύνειν δύνασ· Οὐκαὴν ὀρθῶς Ἐ ἑξῆς· οὔπω δὴ ἀγνωστέον· ἀκαὶ ὀρθῶς προσερέτι ὀρθῶς ἡμῖν δέλεις· ἢ μαρτες, ἢ σύχασον. Οὐκαὶ ξιῶ· ἀχύπλαμβάνω· ἀκαὶ ξιον νομίζω. Οὐκαὶ ποινὸς· οὐκαὶ βων· ἄξιον· ὀφλὸν μῶν· πρέπον· ὅμοιον· ἐοικὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός· εἶτα ἀποινὸς τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον· καὶ λοιπὸν τὸ ἀκ ἀποινὸς δηλοῖ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις· ὡς τὸ οὐκ ἄπιστα δαμῶς· ἀχρεῖα· ἢ πιστὰ τὰ μέλισα. Οὐκαὶ ποινός· ἀντὶ τοῦ ἀλόγως καὶ ἀπροσώπως. οὐκαὶ ποδύσῃ ἕων μυκῶν ἢ οἱ ποιε παβάδης, οὐδὲ ἂν γεύσαιτο ὡς περ πρότερον. Οὐκαὶ πολιβαλξεις· ἀντὶ τοῦ οὐκέτι πόρανας καὶ λιβύλιω δ' ἀφθερῆ· δ' ἀπὸ τοῦ λιβὰς ὁδὸν ἡσαγών· ἧς δέδεν ταχύτερον σὺν τῷ πλεῖν· ἀεισοφάνης· ἀκαὶ πολιβ· ἐξῆς ὦ

κεκλισμένος. Οὐκ ἀποδύσεται. ἀπὸ τοῦ ἐκδύσεται. Οὐκ ἀποστατῶ φίλων. ἀντὶ τοῦ ἐκχωρεῖ ὁμαφίλων. Οὐκ ἄπτερόν μου. ἀπέρωτόν μου Οὐκ ἀνήμι ἀνίημι τὸ πρέσβον. Οὐκ ἀτασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθην ἀέρος τοῦ βίους τοῦ σώματος. Οὐκ εἰς. οὐ συγχωρεῖ.

Οὐκ ἔθ ὁμοίως τιμῆς ἔσται ὁ μηνιθύς. ἀντὶ τοῦ μὲ ἐξ ἧς τιμῆς. Οὐκ ἀπθανεῖν. Οὐκ ἐκνεομμένως. ἀποσκήνωμος. ἀρόδητος. Οὐκ ἀπομπλάκουν. ἀντὶ τοῦ κενὸς ἀπ' ἐποίουν φόβος. οὐκ ἔλεγε κομπώδη, ὡς αἰσχύλος. οὗτοι ἤλεγχον ἂν μᾶλλον τεχνῶν. ἀλλοῦ ἐνόμοθέτην. ἀεισοφάνης. Οὐκ ἀπτὸ ὁμοίως οὐκ ἐξίσου. ἀλλά τινα ἀπ' ἐκ τῶν ὁμοίων ποιεῖν ἐνελάνοντο.

Οὐκ ἔνδον ἔνδοθεν ἐστὶν εἰ γνώμην ἔχεις· πῶς ἔνδοθεν ἔνδον, ὀρθῶς ὡς ἔρον. ὀνὸς μὲν ἔξω συλλίγων ἐποίλια ἀπ' ἔνδον. αὐτὸς δ' ἔνδον, ἀναβαλὼν ποιεῖ βαγωλίαν. σκώπτει τὸν Αἰσχίνην ὡς συλλογισμόν. καὶ ἐὰν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκάζουσι. οἷον· ἤλωσε μόμφεν· ἐφρίνη ἀνόμοτος· καὶ πάλιν. αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὁ δ' ὀνὸς αὐτὸν συλλογίζεται τὰ ἔξωθεν· καὶ μετεωρίζεται ὁ μηχανικὸς ὁ μῦθος γὰρ διώκει τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα· εἶπεν πολλαχοῦ διφθίμους ψυχὰς εἶτα· αὖθις δὲ λώβητα τεύχειν· ἄλλοθι καὶ ἀεισοφάνης· εἶπεν γὰρ ὀνὸς μὲν ἔξω, ἐποίνυγεν, αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ βαγωλίαν ἀναβαλών, τουτέστιν ἀνωθεν πόδας ἔχων. ἢ ἐπὶ ὑπηλὸς τὸ πυκνόμενος ἢ καθόμυθος. Οὐκ ἐνέλιπεν ἀνθρώπους με. Οὐκ ἠξελάσθη. ἀντὶ τοῦ ἐξερχηγήσεις ἡμῶν. δὲ ἐξ οὐκ ἠξελάσθη ὅθεν ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Οὐκ ἠξίεσαν. ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἐξήρχοντο. ἀπ' ἠξίεσαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐποιοῦντο. Οὐκ ἐξήρκεσεν. ἀπ' ἀντέσχε πρὸς τοὺς ἡμῶν. Οὐκ ἠξὸν. ἀποσκήνωμα. ἐξέρκεσθαι. παρὰ δὲ παρίσωνόμασεν ἥρως ἐπιθεὶς ὄνομα ἀκόξον. Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν πολλοῖς πω ἐπὶ τῷ μηδενὸς ἀξίων ἐπαροιμία. εἰώθεσαν τὸν ἐν τοῖς πολλοῖς πνοις τελευτήσαντα, ἐπαινεῖν καὶ εἰφιλοσοφεῖν. Οὐκ ἐπεσπερεῖς γὰν κλίχα. ἀντὶ τοῦ εἰσκηκούσθη οἰκτείρεις γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν. Οὐκ ἐπιστώτιάσομαι. οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπιφῶς. ἀμερίως. οὐκ ἐπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀλογίως. Οὐκ ἐπίσταμαι ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. σκάφη γὰρ ἂν ἐπίσταμαι. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ βίοις πολλοῖς. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς στεφάνου. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη. πρὸς ὑπανάγειον δὲ ἔξωθεν τὰ ἀγυρας. Οὐκ ἔσθενεν. οὐκ ἐδύνατο Οὐκ ἐς μακρὸν. ἀντὶ τοῦ ταχέως. Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. ἀπλῶς. ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. ἀεισοφάνης πλὴν ἐμοῦ μέγον διαφέρειν ἄλλος πλὴν ἐγώ. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντα νικᾷ δαιμονιῶ. ἢ ἵνα ἀφυπνώσῃ ἔσθλος· ἀκ ἔχει βίον, ἥδυς γλυκὺς ὢν λακύθιον ἀπώλεσε, τὸ ἑξῆς πλησίαν ἀροῖ πλάκα. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα ἄλλα. ἀντὶ τοῦ ἀκ ἔστιν ἄλλως γνῶναι, ἢ καθὼς εἴρηκε. τὸ φησὶ πάνυ δέδηκται. καὶ ἀκ ἀνέσασι μίσει ἑτέρου τι ποιῆσαι. ἀεισοφάνης. ἀκ ἔστιν ἄλλως γνῶναι ἀνελθεῖν εἰς τὸν δῆμον· ὁ δὲ δῆν ὅτι ἀχεῖ τίμως τὸ προτεθνάναι ἔσχουν θέσθαι, ἀχεῖ τι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵνα σὺν τῷ παρόντι ἀναπαύσῃ. Οὐκ ἔστι συνοφάντου ῥήματος παροιμία ἐστὶν ἀνιύλον. λείπει δὲ τὸ φάρμακον· λέγει δὲ σὺν ἔφ, ὅτι ἀκ ἔστιν ἐποίησε φάρμακον πρὸς ῥῆμα συνοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ ποδία ἀποπλύνοντες, ὅτι χρήσιμά εἰ τόδε, ὡς τόδε ἄλλος· ἀλεξητήριον δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασιλεῖ δεσπόζειν ἐνδεκτύλιον· ὃν ἐκ ἔλαβε μνηφαρμακίτων. Οὐκ ἔσχον· ἐκ ἔσχισα· ἀθεῖλον. ἄλλος ἐπλιρον ἀπλῶς· ὡς ἔστιν γαστέρα· καὶ οὐκ ἔσχε ἀμελήσας· κἄδ' ἐξεφυσᾶ· ἀεισοφάνης νεφέλαις. Οὐκέτι. Οὐκέως· κἀκεῖνός ἐστιν, ἢ ἀμάρτιν. παρὰ τὸ ἐλθόσιον οὐ σημαίνουσιν· ἀπ' ἀλόγως· ἀεισοφάνης· ἀκέως ἀρ' ὡς ἐμὴ λθεν ἀδεπώποτε. Οὐκέως ἀφημαρ εἰσὶν αἱ βαγωλίαι, οὐδὲ μάρεισι πολλοῦ ποσειδῶν καὶ σκάφη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων ἐν αὐτῷ πρὸς ἅμα τι. ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων· οὐδὲν δὲ ἐσμὲν εἰ μὴ σκιὸς ἀλέγει καὶ τίκτειν· ὁ δὲ ποσειδῶν ἐμίγη τῇ τυρῶ· ὡς ἐγκύμονος ἐλέσθαι τελείαν. Οὐκ ἐφέξεις· οὐ παύσῃ. Οὐκ ἐχάδενε· ἐκ ἐχώρησεν οὐκ ἔχων ὅτι χρήσῃ ἐν τοῖς πολυσπλαγχνοις· ἀντὶ τοῦ ἐχαπρῶν. Οὐκ ἔχω φράσαι. ὁμοίως τοιοῦτόν ἐστιν μὲ ἐρῶ· ἀντὶ τοῦ ἀδύνατόν ἐστιν. Οὐκ εἰμὶ βούλομαι τὰ ἐρώων αὖ τιτ' ἐγκλίνεσθαι τὰ βουλόμενα ἂν ποιεῖν· οἱ δὲ ἥρωες ἐν ἐβιμοιπανᾶν μᾶλλον ἢ δύνασθαι. Οὐκί. ἐν οὐχί. ὅμοιρ ἀντὶ τοῦ κ. οὐδὲ τοῦ χ. δείκνυσι δὲ ἐν τῷ ἀναλοιφῶν. τὰ μὲν φιλαδελφίας ἀποπαίσαντες δυσέα. ὅταν τὸ

ἐπιφερόμενον δασυύνεται. φιλοῦ δὲ ἐπιτασομένου μὴ μεταπίπτοντα. Οὐνομῶ. οὐ μέγα φρονῶ. ἀεισφανὴς νεφέλαις. καὶ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ἐπαινητὴς ἀνομῶ. τουτέστιν ἀμέγα φρονῶ. Οὔνουν. ἀδαμῶς. ἀπαρηγύλλογισμὸς σώδεσμος. οὐ μὴν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες. ἵππους τηλίαν, ἐπυνθάνοντο παρὰ τοῦ θεοῦ. ὁ τι χρὴ πράττειν αὐτούς. Οὐκ οἶδ' ὁ πρώζεις. ἐπὶ τῷ μέτριον θρυλλάζων. ὡς αἰηδρῶνα. ἀεισφανὴς. οὐ μὴν οἶδ' ὁ πρώζεις. ὡς ἐμοῦ τινες λοφότος ζητεῖς μὴ λαβεῖν. Οὐλε. ὑγίαινε. ὁ λοιπὸν ῥῆμα. Οὐλελήθασι. φανεροί εἰσιν. Οὐλή. ἐπὶ τῶν λαιὸν ἕλκος εἰς ὑγείαν ἥκον. Οὐλίθου ὄνομα πύελον. προσδομῶν δὲ αὐτῷ ἡ γλωμένων κῆ τινα στενωτὸν, πρὸς εἰμὴ ὁ οὐλιθ'. Οὐλῖνον λίνω συνάπτεις. ἐπὶ τῶν αὐτὰ μὴ διαπορῶν. οὕτω σράτις ἐν πολιτείᾳ. Οὔλιος ὁ δεπόλλων. ἰατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ καὶ ὁ λέθριος. Οὐλόγων ἀγραυλεῖται ἀλλάδος. ἀλλέργων. ἐπὶ τῶν κομπαζόντων Οὐλοθυτεῖν περιβαὶ ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν. οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς περιβαὶ, καὶ ἀντίθεσιν τῶν φαισῶν. ἀπορρίπτειν ἀλφιτα· τοῦτο τῆς μύλης καταπλησμονία. τὰς γὰρ ὀλὰς πρόσθεν ἐπλησσον ἐσθίοντες. ἐδέποτε τῆς καταγραφῆς αὐτῶν ἀρξαμένης ὡς ἓξ μὲν περιβαὶ μέχρι νῦν ὅλας χέσινοι ἐπιθύοντες τῶν ὀρδίων ἐπὶ σύμβολον τῶν παλαιῶν βροφῆς. ἓξ ἢ πανταπάρτι ὥρας τουτέστι τὰ αὐθις. Οὐλομμή. ὁ λευθερία. Οὐλὸς. ὁ συνεσραμμένος ἔχων τὰς ῥίχας. ὃ μὲν ποδὶ ὁ δυσεπίρροος ἐλίου. ὥμοις μελανόχρως. ἀλλοκάρηνος. ἀλλήσυνέχουσα τὸν ὀδόντα. σάρξ ὠνόμασται ἢ διὰ βλυφρόν. Οὔλον. ἀπαλ. μαλακὸν, συνεσραμμένον ταῖς θριξίν. Οὐλπιανὸς ἐμέσινος φίσης. παιδὶς ἐμέσην ἀλλιπλέως. βοσπορία. ἐξ ἄλλων ἐλλείσων. πεγυμνάσματα. τέχνη ῥητορική. Οὐλπιανὸς ἀντιοχεύς. τῆς συρίας σοφιστής. παιδεύσας πότερον εἰς ἔμεσαν, ἐν τοῖς καὶ τὸν βασιλέα νικητὴν χρόνοις. λόγων διαφόρους. μελέτας. διαλέξεις. καὶ ἄλλα τινά. Οὐλπιανὸς γαζαῖος.

Οὐλπιανὸς, ἀδελφὸς ἰσιδώρου τῶν φιλοσόφων. οὓς ἀφυέσατος ἐπεγνώσθη πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας. ὥστε ἐξ ὀλλασείσην ἐγκεῖσθαι καινὰ διαιρεῖσθαι καὶ λύσεις τῶν διαιρῶν, πρὸς τὰς τῶν μαθηματικῶν ἐξηγήσεις. ὀνόματε αὐτὰ μέγαλα ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν. ἀθήνησιν ὁ ἠγυριάν θαυμαζόντων τὴν φύσιν αὐτῶν, διηγεῖτο τοῖς ὀλλοῖς τισὶν, ὡς οὐδενὶ ὧν πρὸ ἀλλοδαπῶν ἐλθόντων, οὔτε πολύσοφον τε καὶ μηχανικῶς εἰρασμένον. ὁ σοφὸς καὶ οἰκειῶσαι ῥᾴδιος αὐτὸ μαθεῖν. ἀλλ' ὁμῶς πρὸς τὴν ἄλλου φιλοσοφίαν, μηδὲν ἐπιδεικνύσθαι λόγου ἄξιον. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ ἀθήνησιν σημαίνοσ ὁ ἀλπιανὸς ἐπεγνώσθη. ἐξέδυκεν οὕτως τὸ ἀδελφοῦ διαφέρειν. ἴσως δὲ ἐπειδὴ πρόσχαλεπώτερον πολιτικῶν ἀπέσχετο τοσοῦτον ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπραγμονίζω ἢ τῷ ἀρετῷ ἐπιφημίζειν, οὐχοῦν καταπετῷ ἐμῷ. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ, διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀσκεφομμένη ἀρετὴ γυμνάζῃ τε τῷ ψυχῇ πρὸς τὸ ἐρωμένερον. ἐβεβαιῶται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας, ὅσον αὐτῆς ὑγιᾶ τε ὁλόκληρον, ὅσον δὲ νοσῶδες ἐπὶ πλασον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρώπιναις ζωαῖς. τοῦτο πᾶν διελέγχεται. καὶ ἐπιμότερον ἀσκεῖται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀμαθερὸν τε ὠφελητικὸν, ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι. τὸ δὲ θαρραλέον καὶ βέβαιον, κλίνον. βιαζεῖν οἱ ἐνδοξίαν ἀσκούμενοι λόγοι, ἐν φιλοσοφοῦντες πλὴν μάλασμῶς πρὸς δικαιοσύνης ἐν σωφροσύνης, ἐμβαίνειν ἐπὶ τὰς περὶ ἕξις ἀναγκαζόμενοι ἀσχημονοῦσιν. ὡς ἅπασας λόγος ἂν ἀπὸ τὰ ἔργα. μᾶλλον ἐναντίον φαίνεται καὶ κενόν. βιοῦς ὁ οὐλπιανὸς ἡμόμενος, ἔτι νέος ὤν, ἄγαμος τελευτᾷ τὸν βίον. πλὴν ἔπαινον ἔσω τῆς ἐπιεικείας ἀπολιπών. Οὐμβρακιώτης. βουμολγὸς κύριον. Οὐμέλλον αὐτῷ. οὐ φρονητέον. μὴν ἀνδρί. οὕτω τῇ τῆς νισβιος πολιορκίας, οὐ μέλλον αὐτῷ. Οὐμὴν δὲ ἀντὶ τοῦ ὅμως δὲ, καὶ ἐπιδὲ ἀλλὰ οὐδέ. Οὐμετρον αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀξύ. ἀεισφάνης νεφέλαις. ὡς μὴν ἀνδρὸς. ὕδατος αὐτὸ μετρον. Οὐμὴ λήρησης δ' ὅρα ἵνα μὴ λήρησης. Οὐπαύσῃ λήρει. Οὐμῖν. αὖ ἁμὴν. Οὐμὴν εἶχε πρὸ δὲν, αὖ ἐμὲ μὴ χώραν τηρεῖ μοι ἐμέλλε. Οὐρηνα. χάριν. Οὐπνιηόν. ζητεῖ σὺν αὐτῷ ἀπόνοια. Οὐνιγάρδαι. ἔθνη Οὐνσιοὶ δ' ἐρεροὶ καὶ λιπαῖοι ἔθνη. Οὐολᾶσποι. ὄνομα ἔθνους. Οὐπανὸς ἀνδρὸς ἐσκόρινθον ἔθος πολλῶς. διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐξαπατᾶσθαι φασὶν σὺν αὐτῷ μᾶλλον πλέμω τὴν ἀφροδίτην ἢ διὰ τὸ δυσεπίσχολον εἶναι τὸ πλοῦν. ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι ἐξ

πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς. Οὐσωτηρ. ὁ πυθαγορείας. οἱ συναισθανόμενοι οὐσπερ πεζῶν ξυμφοράς, ἀγωνιῶσι καὶ αἰσχύνην ἡγοῦνται σωτηρίαν. Οὐσπερ σπεύσεται. ἀντὶ τοῦ οὐ σπουδάσει. ζήτει ἐν τῷ σπερσπερεία. Οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν ἁμαρτιῶν ἀμοιρίαι. ἐπὶ τῷ μὴ ὁ ξύτελος λαμβανόντων. Οὔπως. οὐδέναδόρυ. καὶ θουκυδίδης ἐνίοτε ὁ μικρος. ὥσπερ. οὔπως ἔφατο τοῦτο τελέεσθαι οἱ ἐῶ. Οὐσπερεῖ μαλῆ ἡροκωτὸς. παροιμία ἐστὶν ὁ μοία τῇ μαλῆ χλόη. ζήτει τὸ αὐτὸ παροιμίαν. Οὐραγεῖ. τοτέλος ἀγεῖ τὸ σπέρατος. ἐσχάτου ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου. Οὐραγίαν. σπέρατιαν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Οὐρανία ἀστραπή, ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. ἐξαίφνης θυμόν. οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν. Οὐρανία ἀχλύς. ἡ δρόσος. θάλλει δ' οὐρανίᾳ σὺν πᾶσα χνοῦς ὁ καλλίβοτρυς ἡ τῆ μαρὰ εἰ ναρκισσος. Οὐρανία αἰξί. ἁλίχορμοι πάνυ ἐπετύγχανον. ἴσως δὲ διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτῆς ἐπέχειν αι. κρατῖνος χείροσιν. αἰξὶ οὐρανίαι. ἐσθίουσι τροφήν. ἐς τὰς ὀπώρας δυνάμεις. Ὀπώριον γένος. ἀντὶ τοῦ πολύ ἐς μέγα. οἱ δὲ, ἀνέπεραγον. οὐράριον γένος.

Οὐράνιος ὄνομα. σύρος τὸ χθόνιος. ἢ τὴν βασιλέως πόλιν ἐκάλεσε, τὴν χθόνιον ἐπαναστάντος τῶν ἰαξυκλῶν μετιέναι. τὰ ἀειστοτέλους δόγματα, οὐδὲν μὴν ἧττον ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ὅμοιον ἦν τὸ δεῶς πολῖται δέναι βρενθυόμενος, ὡς δύσεις εἶναι πάντα τοῦ συλλόγου. πολλαὶ νῆσοι ἰώνων πρὸ τῆς βασιλείου σοᾶς, καὶ ἐν τοῖς τῆ βιβλίων ἄμβων πωλητήριος, ἀνεπωλητίζετο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους. καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥήματα τῆ περὶ ἀνακυκλῶν, ὅρκιον δή τι αὐτοῖς ἦτε φύσις ὄφις ἐς κουσία. ἐς τὸ πάθηγον ἐς τὸ ἀξύγχυτον ὧν οἱ πολῖται οὐδὲν γράμματος οἶμαι φοιτήσαντες, ἀμηχανία εἰσὶ δεδυκτημένοι. οὗτος ὁ ἀέριος, ἦν ποτε πάλαι πόρος. ἐπὶ ἀρεοβίνδου τοῦ πεπυρευτοῦ ἀσκημένος.

Οὐρανίονδε. οἱ τιτᾶνες ἄμπλεκτοι λέγονται. Οὐρανοβάμονος. τὸ ὁμοῦ φοίτου. πόλον βλέπειν θέοντα, μυσηνὸν τόδε. Οὐρανόμηνος. μέγιστον. κλέος ἀρανόμηνος εὑρετῆσι νέξων. πάλαι τὸ ἐπουπίον κλέος εἶη. Οὐρανός. ἀρανὸς ἐστὶν ἐσχάτη πόδι φέρεσα. ἐν ᾗ πᾶν ἵδρυται τὸ θεῖον. Οὐρανοὶ δύο. ὁ οὖν τὴν γῆν περιεχόμενος καὶ ὁ ὕστερον. μέσον τῆ ὑδάτων προσαχθεὶς ἐμφύεσθαι. ὃν ἐς στερέωμα προσηγόρευσεν. Οὐρανόθι πόρ. ἐν ᾧ πάντα τὰ νέφη τόπω. Οὐρανοφαὴς ὄρ. οὐκ ἀλαμπὴς τῆ σεὶς ὕψος φαίνεται. Οὐρβιος ὄνομα εὔειον. ζήτει ἐν τῷ πραξιθεώτας. Οὐραῖα τὰ τῆς ἀρᾶς. ἐδεισμάτων αὐτοῦ οἱ βράσαντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σαπείρας ἐλίξαντες ἐς πανισάμβους. Οὔρησας. ἔσησας. ἔσωσας. Οὐρηδὸν. Οὐρητὸν ἀπεῖον. ἀείσοφάνης. ἀμὶς μὴν ὧν οὐρητιάσησ αὐτῆ ἰσχάδοσι πρεμνίσεται ἐπὶ σοὶ τὸ παπάλου. Οὐειαθεῖτε. ὀρχεῖσθε. Οὐείαρι σὺν δὲ ἀνέλατο φέβαλος ἐρεθιζόμενος. ἀντὶ τοῦ ἀνέμοφορᾶ ὡς ἐρι σὺν δὲ ἐξ ἀσπόμενος. σεῖνι νεοὶ δ' ἄνθρακες οἱ σερεοὶ. οἱ σχυροί. Οὐρίαχος. πολλὴ σεροῦμβωσε δύρατος οὐριάχω σὺν σπεργέμματι. καὶ αὖθις. ὄφρα κεν ἐξυάλοιο πουρι μήτιοτα θέντας οὐριάχοισ δέξαιντο τὰ οὐραῖα τῆ πανδηλῶν. ὅτι δὲ τὸ ἄνεμον τὸ δύρας ἢ ὁ ἐπιθυμένος μέρος ὁ σωτὴρ καλεῖται ἀπὸ τοῦ ὀρθῶς τοῦ ἀίχω Οὐριοδρομήσας. σπουδείως ἀνέμων πλεύσας. Οὐριος. σπουδέξιος σπουδαῖος ἄνεμος. πολύβιος. λαβὼν δὲ οὔριον ἄνεμον σπουδαῖον καὶ λαμπρὸν, σὺν πετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις καὶ κατουρίσας, ἐπὶ τοῦ τὸ ὁδόματος λιμένος ἐπορίζετο τὸν πλοῦν. ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας σπουδῆ κατασπωμάχον. καὶ οὐρίως πελάσας δρόμω. τυπτέσιν ἀθυδρομήσας. Οὔρον. ἄφορον ἄνεμον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐᾶν τὸν καθοῦρον σὶ δὲ γὼ φάζω ἐκεῖνον πρὸς ἄλλον εἶναι. πρὸς δὲ μὲ φλαδεῖν ἀεί. Οὖρος ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. πάλαι δὲ πρόβλωρ ἄρει, οἱ ὄροι τὰ ὁροθέσια. Οὖρος. καὶ βοὸς ἄρσεν ἀσκῷ χρυσῷ πάμφανόωντι ἐέρσας. Οὐροτομήσαντες. τὰ οὐραῖα κόψαντες. ἀροτομήσαντες πεντήκοντα ἵππους. Οὐρούς. ὀξυτόνως. τὰ νεώρια καὶ τὰ πόδιορίσματα τῶν νεῶν. ἄγουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν. Οὖσ. τὸ ὠτίον. Οὐσραῖς. ὁμομεκύριον. ἐν τοῖς οὔσραϊς τοῦ κιρδύνου ἄπτο ἐγίνετο, ἀποσράσας τὰ ἴφια. Οὐσὲ γὼ βόσκω καὶ δύναμαι καὶ δύνα. ὁ πλέων φησὶ πρὸς βοῦς ἁλιάσας βουτέσι πρὸς βοῦς ἁλιάσι δύνασάς. τὸ βόσκω, πυρῶς. ἐστὶ δὲ τὰ λόγων εἴρηται. δύναμαι δὲ καὶ δύνασαι ἀντὶ τοῦ σὺ δύνῃ καὶ ἀδύνῃ. Οὐσία.

τῆς οὐσίας τῷ κλῆσιν καὶ τῷ προσηγορίαν, οὐδόλως ἐμφερομένω ἀρίσομεν σὺν τῇ θεᾷ
γεγραφῆ· ἡδὲ τῶν πολλῶν συνήθεια μεταφέρεται ἐπὶ τῶν σημαινομένων τῆς σωζούσης
ἡτταται· οἷον· οἰνηρόν· βοσκημάτων· καὶ λοιπῶν ὑλῶν· ζῶντα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τὸ κεκτη
μένου· καθὼ σύνοιαν καὶ τὸν ζῶντα κεκτημένον πλοῦσιον καλοῦμεν· ἀντὶ τοῦ πλουσίου· ἐ πολὺ
σίον λαὸν τὸν ἐγκτητον· ἐ ἱερὰ πολυσίας μὸς ἑαυτῷ· ἀντὶ βοῦκτῆμα· καὶ εἰς κτησιν· ἡδὲ
λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα, ἀπὸ τὸ εἶναι ρήματος οἶδε δηλῶσθαι· αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν
καλοῦσα· τὸ γὰρ ὂν κοινὸν ὄνομα ἔστι πάντων τῶν ὄντων· τὸ οὖν τὸ ὂν τε μένεται εἰς οὐσίαν καὶ εἰς
συμβεβηκὸς· ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν ἄλλος· οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πάντων τῶν
τὸ πόσεων· ὁμοτίμως φερόμενον καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον· ἢ καθὼ πρειμένων
τὸ πόσεων λεγομένων· καὶ συνώνυμος αὐτοῖς ὁμοτίμως θεωρομένων· ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον
μηδενὸς ἑτέρου δεόμενον πρὸς σύστασιν· ἤγουν τὸ σὺν ἑαυτῷ ὂν καὶ μὴ σὺν ἑτέρῳ ἔχοντι ὑπαρξιν
ὡς τὸ συμβεβηκός· οὐσία οὖν ἐστὶν ἁπλῶς τὸ ὂν ὑπαρξις. Οὐσιαστικῶν· οὐσιαστικὸν γενι-
κῶν· πρὸς τοὺς καλοῦντας σὺν πότερα δικαίους ἢ παρ' οὗ· ὥστε ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς
ὀξύλης τῆς οὐσίας ἃ κατὰ δικασαν. Οὐσιαστικῶν· οἱ δικαιζόμενοι πρὸς χωλιώνην οἰκιῶν, πρὸς
τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τῷ ἑτέραν δικῶν· ἡδὲ πότερα ἦν τὸ μὴ οἰκιῶν σὺν οἰκίου· τὸ
δὲ χωρῶν, καθάπερ τί τῶν δὲ καὶ βούλομαι ἐξούλης· καὶ ἐξιῶ τοῖς ἐλοῦσι πρατεῖν τὴν κτημάτων·
καὶ τῷ δίκῃ τὸ παρ' οὗ τὸ σὺν οἰκίου· εἰ καὶ τῷ ἑτέραν ἤκουσεν τῷ τῆς οὐσίας· εἰδὲ καὶ ἐ
ξόλης ἁλοῖεν, ἀκέτι ἐξιῶ πρατεῖν· ἀλλ' ἐξισοῦσθαι ἤδη τὸ κτημάτων ἔδει τοῖς κατεδικασαμέ
νοις. Οὐσιᾶ φανερὰ καὶ ἀφανής· λυσίας σὺν ὧν ὑπὸ φερενίκλεγει· εἰ μὴ γὰρ ἀγροὺς κατέ
λιπεν ἀνδροκλείδης, ἢ ἄλλῳ φανερὰν οὐσίαν, ἐξιὼν ἂν εἶπεν ὧν βαλομένω ὅτι δὲν μὴ φά
δεται· αὐτῷ δὲ δέδοται, πόθεν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας, δηλονότι ὅστις ἔχων αὐ
τὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν. Οὐσιῶσαι αἰτιατικῆ· σώσῃς· καὶ πάντας ἡμᾶς οὐ σιώσαι οὐ
θέλεις· ἐ τεννοποιεῖν ὧν θεῶν καθημέραν. Οὐσαθμητή, ὅτι ἁλιέρνης ὁ γέτθος τοσοῦτου ὑπερα
τεροῦ ταῖς χερσίν, ὡς τὰ βύτου βέλκαὶ φιέμβα ῥοΐζω τε πολλῷ καὶ ἀχυτῆτι οὐσαθμητῇ φέ
ρεσθαι· ζήτει ἐν τῷ ἁλιέρνης. Οὐσήσομαι λέαινα ζήτει τυρονικήσιδος· ζήτει ἐν ὧ τυρόνικησις.
Οὐτάσας· πλήξας· δώσας· ὁδὲ, ὧν δέρατι αὐτὸν ἐτάσας, ἐκετέβαλε· βαλεῖν δέ ἐστι τὸ πόρρω
θεν πέμψαι· οὐτάσει δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐν χειρὸς δῶσαι. Οὔτε σὺν πανω-
λέθροισιν οὔτε ὧν πανωλέθρων· πρόμια· παπούγωναικῶν· ἀλλ' ὁμοίως ὥδημότοι, ἀπὸ ζῆν ἀρεῖν
οἰκίαν ἀνδραπόδων· ἐ ἀρίσοφάνης· κατὰ κεῖνο τοῦτος ὀρθῶς καὶ παικῶς εἰρημένον· οὔτε σὺν πα-
νωλέθροις ἐ ἐξῆς. Οὔτε τυ· ὡς πρὸ πάλαι ὅλασι· τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, ἄλλο ἐ πάλαι
τοῖς ἀπίνοις, τὸ δὲ τέτυνται λέγει· δὲ τέτυ πλύων σάλπιγγος σοφοκλῆς· Οὐτὶ τειρα· πλήκ-
τιν· καὶ μετὰ τὴ τειρα πάλαι φυρᾶ δηλαδὴ ἔχαλα σαρκὶ τὴν ἐκ γλυκύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλ' κελίδι
χέρωσεν. Οὐτιδανός, οὐδενὸς ἄξιος. Οὔτιδες καὶ σωθῆται· παραλογισμοὶ ἄλλοι καλού-
μενοι· καὶ οὔτις πάλαι μήρω, δειλὸς· ὅτις τὸ ὀδυσεύς. Οὔτις ἔστ' ὃς οὐ, τὸ τὰ μανέντος καὶ πα
βουλὰ τὰ τρατὰ ξιφαίμου δικαιολοῦντας· ἀπὸ μόνου ἐστὶ τὸ ζῆν φέρειν σὺν ἀπίοις πλήθυντικαὶ· οἷον
οὔτις δικαιολάντας· Οὗτοι· αὐτὶ τὰ· οὐ μὴν· δια ἔτι ἐων ἐπὶ κυνείου πειραζόμενος· ἐν ἁλμοι
πάνθ' ὁντα βία ζῆν τιμα· πλὴν ἐμαστοῦμαι εἰς χεῖρας κυνείου· καὶ ἐξελέξαθ' τὸν θανάθον·
καὶ ἀπέθανον δικαιοπρωίθεν μέχρι ὥρας ἀείσου, χιλιάδες ὁ· ζῆ ἐν δια· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς ἐ τίθησι τὰ πρόβατα· αὐτὶ τὰ ἀδαμῶς. Οὐσία· ἄνθρωπος· αὐτὶ ὀνόματος
κεχρηται ὧν ἄνθρωποι· τὸ δεῖ ἐπέκτασις· ἄλλο δὲ ζῆν περιπατητικῶς, καὶ ἄλλο ἐστὶν αὐτὶ τὸ ἄλλος· ἄλλος
ἄλλος· ἄλλος ἐναλλὰξ· αὐτὶ τὸ ὡς ἔτυχεν σὺν τὸ μηδενός· οὔτε πλυφόρω συμπέραμαι διδύμοις·
αὐτὶ τὸ πολλά μοι καπνὸν φυσᾷ καιρὸν Φέρομεν· ἢ ποικίλω· ἀρίσοφάνης· Οὐδὲ φήμια
λόγχη δύο ἐριθανὸς· ζῆν ἐν μιμιρούπινος περδαίνειν ἀπαδαζόνων· ὠιθανὸς δέ ἐστιν ὄρνεον
μονήρες καὶ μονόβοτον. Οὐφερονῖς ἰωποκλείδη πρόμια ἧς μέμνηται ἑρμιππος σὺν δη
μότοις· ἰωποκλείδης ὁ τισάνδρα μέλλων γαμεῖν ἀγαθοκλέους τὸ σινωμίσθυ-

ματέρα τὸ τυραννεῖν αὐτῇ τῇ τῇ μάμων ἡμέρᾳ, ἐπορεύθη τοῦ πῆς. μεταβουλλόμενος δὲ τὸ πλεισθένης, ἐμεγαλεῖτῶ λιμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, ὡς ὁ ζεῦς ἰφικλείδην φανερὸς εἰ ὢν τος, ὅτι ἀπόρχεται τῇ μάμων τ' ἀμαρίης, ἐπὶ τυχὼν ἔφη. οὐ φρονῖις ἰφικλείδη. Οὐχ ἅλις οὐ ματαίως. οὐχέρον. ἀντὶ τοῦ βέλτιον. βούλεται τὸ ὡς ἂν μαθῆς θεατῆσι φράσω. οὐχέρον. Οὐχήκιστα. μάλιστα. πάνυ. οὐχῆττον. ἢ οὕτω τῶ, τὸν βασιλέα ἐσοχάσθαι δῖ τῇ μελλόντων, οὐχήκιστα ἀπερεῖται οἱ προβουλλόμενοι τα. ἐς αὖθις. ἢ ἄλλον οὐχήκιστα εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντες ὄχλον. Οὐχὶ λαύηδυτέρην. ἐπὶ τῇ ἐὐεργασμένων ἢ δυσπαθεστέρων. Οὐχὶ μᾶλλον. ἀεὶ σοφανὴς. πλέσθης μὲν οὐχὶ μᾶλλον. ἀτυχὴς δ' ὅσως. πρῶδηται ἐξαλπήσιδος ἀεὶ πίδου. ἔχει δὲ ἄλλος. σὲ δ' ἄλλητις ἴσως ἢ κεπτήσεται. σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον. ἀτυχὴς δ' ἴσως. Οὐχ' ὅσον ἐφ ὧδε ὁ παρθένος οὐχ' ὅσον ἀπατεῖ ἔχειν. ἀλλὰ ἢ ἀντέλεγεν οἱ τὰ τε ἄλλα ἀπροφόνως. ἐς αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων. ἐκεῖνον δὲ παίσαρα μόνον ὀνομάσας. ἢ αὖθις. ἀχ' ὅσον ἀχ' ὑρον τι συμβατικὸν, ἀλλὰ ἢ ἀπονδον σοφίσι τὸν πόλεμον πρεσπάσασιν. ἀντὶ τὸ οὐ μόνον.

Οὐχ' ὅσον οὐ ἀντὶ τοῦ βραδέως. ἀλλὰ ταχέως τὸ μονομοῦ. Οὐχὶ ἀχὴ λέοντος σύμμονον ἀπόλει ῥέφειν. μᾶλλα μὲν λέοντα μὴν πόλει ῥέφειν. ὧ δὲ πτραφῆτις τοῖς βόσποις ὑπηρετεῖν. ἀεισοφανὴς. αἰσχύλος δὲ λέγει πόθεν ἀλιβιάδου. μὴ ἀναῤῥέφειν φέρειμον. ἐὰν δὲ ἀναῤῥέφη, μὴ ἐρεθίζειν. ἀλλὰ πιθαρχῆσαι. ὥστε ὁ μὲν ἀεισιάδης συμβερούλλεται μὴ δέχεσθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος διαύτην τὴν διάνοιαν μὴ καταδέχεσθαι, ἢ καταδέχεσθαι μὲν, ἀποφορεῖν. ὁ δὲ διόνυσος πρὸς τὰ ἀεφηνοῖ. δυσμενέστερος μὲν ἔχω. σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δὲ ἕτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν αἰσχύλος. σαφῶς δὲ ἀεισιάδης. Οὐχοἷά τε εἶναι. ἀδύνατα, ἀλλὰ ζῶντα μὲν ἀχοἷά τε εἶναι ἀπρακτα γενέσθαι. ἐπεὶ πρόθεσις ἀτιμώρητα αὐτὰ πρεῖδεν σωσφῶν γενόμενα. Οὐχοἷόν τε ζῶν ἐσχολὴν ἄγειν, λέγων. ἀλλὰ κατέλασσαν τὸν εἰπόντα. Οὐχοἷον ἀχοἷον πρυσεῖχον αὐτοῖς. ἀλλὰ πάλως οὐ δὲ πούσειν ἠξίουν. πολύβιος ἀχοἷον ἀπροσεῖχε τοῖς λεγομένοις. ἀλλ' ἀλιεῖχε δοκῶν φαινόμενος ζῶν. Οὐχοἷόν τε ἀδυνατόν. Οὐχοιός τε εἰμὶ ἀπορρῆσαι τὸν τέλω. ὁρῶν λεοντιδῶν ἡρακλέα ἐπὶ τῇ ἀνομοίων. ἢ αὖθις. ἀχοἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς σωσπασθῆναι. Οὐχὶ πάλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῇ πλεροῖς ἁλισκόμενα, ἀντὶ τὸ ἑαυτοῖς ζῶντα πεποιήκαμεν. λάθος γὰρ πλησθὲν ἀτρέπτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν, εἰπεῖν ἰδόντα τὴν μηχανὴν τὸ πλεροῦ ματος ἀχὶ πάλλων, ἀλλὰ διὰ τοῖς αὐτῇ πλεροῖς ἁλισκόμενα. Οὐχὶ φίει. δηλονεδίδου. Ὀφελος ἢ ὄφελον. εἴθε μελάει. δικτικῶς. τὸ δὲ μελάει τῇ παιδὶ λόγου δικτικὸν ῥῆμα. ἀντὶ τὸ εἴθε ἐς αἴθε. πολλῶ ὅτι ζῶντα μὲν ἀπέμφαλε πρὸ σώπων δεῖ. τὸ δὲ ὄφελον, πρόσωπον ἐμφαίνει. ὄφελον κατευθυθεῖσαν αἰ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Ὀφέλλα. τὸ πυρὶ καὶ δυμάφου. πρὸς ἀλαθοπλέας κατάστασιν ἀναιρεθέντος ὅλω, λεωνίδης ζῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ πολεμαίᾳ. Ὄφελος. ἀεισοφανὴς. ἄλλα δὲ τεκμαίρεσθαι ὅτι πρὸ ἐστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει τουτέστιν ἀγαθὸς. ἢ αὖθις. τὸ δὲ λιβίᾳ ἀκάνθην ὧντι ὄφελος ἐστὶν. ἢ ἐν ἀλλήλοις ψυχῆς ἢ ἐν ἀλλοπία παιδεῖ. Ὀφέλλωσιν. αὐξήσωσιν. Ὀφείλει ὀνομακύει. Ὀφελλάσι ἡσυχάσι ἢ κελλύνασιν Ὀφείδιον. Ὀφλέτης χρεώκης. σοφοκλῆς. παίζει γὰρ ἐγὼ ἐγὼθὲ δὲ ἀδένα ἢ ἐμὸ φλέτης. ἵστε ἐν ἐγὼ δὲ κέτι ἐν ζύφει μὶ ὡς τε ὀφείλω τῇ θεὸς ἐπαινεῖν μοι. διὰ τὸ μὴ πρεῖχεσθαι τὸ ζῆν.

Ὀφλὴ τὸ χρέος. ἢ ὀφείλημα ὁμοίως. Ὀφείλω χρεωστῶ πρὸς δοτικὴ. ἀεισοφάνης μεφέλαις φέρεῖδωτί ὀφείλω. Ὀφθις παεῖσα. τοὺς ἐπιμελὰς ἔχοντας τὰς παρθένας. δοκοῦσι δ' εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους. ἐαν ἴδῃ δὲ τοὺς ἔχοις, καὶ εἶναι ζῶν μυκηρείων ἴσοι καὶ ὀφείλουσι πιθανῶς. Ὀφὶς πατεῖν, τὰ κνήματα ἐχθρῶν λύειν. Ὀφιόδακτος. ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς. Ὀφιομάχης. εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὀφιόπους γυνὴ ἑρπύουσα. Ὄφις. ἀπὸ τοῦ ἰὸς ὃ ἰὸς ἐν ὑπερβέσει. ἐς πλεονασμῶ τὸ φ', ὃ φις. ζήτει ἐν ὦ ἀλγήλαι. Ὀφθαλμία ἢ πήρωσις. ἀεισοφανὴς πλούτω. ζῶντης ἀπαλλάξειρε τῆς ὀφθαλμ, ἰασιόδως ὀφθαλμίαν τῇ πήρωσιν φησίν. Ὀφθαλμιῶσαι. φθονῆσαι. ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν. ἢ ἐς τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν

οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι, παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτῶν. Ὀφθαλμὸν ἐμβάλλειν. τὸ πολὺ ἡμῶν θεᾶσθαι. ἄλλος ἄλεξις. Ὀφθαλμός. διαιρεῖ ἀεί ποτε, λέγεις ἡ αἴσθησις, τὴν αἰσθητὴν ὕλην ἀντιλαμβανομένη, αἰσθητὰ δὲ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διατί οὐχὶ ἐνέσουβύλλον ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται καὶ μηδενὸς ἔξωθεν πρόσοντος. οἷον διατὶ ὁ ὀφθαλμὸς ἀχλύα ἑαυτὸν συγκείμενος ἐν τούτῳ, ἃ ἐστιν ὁρατά. λέγω δὴ τὰ στοιχεῖα. τίς οὖν ἡ λύσις. διότι ἡ αἴσθησις, δυνάμει μόνον ἐστὶ τοῦτο ὃ πορεύεται. παῦε δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα, προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ. αἰσθητὸν δὲ τὸ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλεῖ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ ἐστὶ τὸ αἰσθητήριον ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διατὶ μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν. ἄλλως τε εἰ μὴ οἷά τέ ἐστιν ἡ αἴσθησις τὸ οἰκεῖον αἰσθητήριον ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ ὄντος, τί δή ποτε τὸ ὑπερβολῶν αὐτὸ ἀντιλαμβάνεται. τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν ἡμῖν τοῦ σώματος, ἡ ἁφὴ οὐκ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται. ἐπειδὰν μέντοι εἰς ἀμετρίαν ἐκπέσῃ θερμότητος ἐκ τοῦ περιττοῦ, τότε καὶ αἰσθάνεται ἡμῶν ἡ πόλις ὁμοίως. τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος, οὐκ ἀντιλαμβάνεται. οἷον τοῦ ἐν ὑγρῶν. τοῦ δὲ χλόνων χεῦμα. ἐπειδὰν μέντοι παρὰ φύσιν τι πάθοι, ὡς ἐπὶ τὸ ἰκτεριῶντος, τῆς ἐν ὀφθαλμῷ ὠχριάσεως αἴσθησιν ἔχει. διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἴ ἄλλος τίς χυμὸς ἐνοικήσοι ἐν ᾧ πυρσαλοειδεῖ, καὶ τὸ χρῶμα βλαβὲς ἐν τοῦ σχήματος αὐτὸ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐν ἐνίοις πυρετοῖς περὶ τελείως κωλυθῆναι τὴν ὑγείαν τῆς ὑγρᾶς σηπεδόνος, δοκοῦσιν ὁρᾶν κόνας τινὰ τοιαῦτα. Ὀφθαλμὸς βασιλέως. ἀντὶτοῦ μέγα δυνάμενος πολλὰ βασιλεῦ. ἄλλος ἐκάλεσε δι' ὧν πάντα βασιλεὺς ἐποίησεν. διὸ καὶ βασιλέως ὄντος δι' ὧν ἀκούομεν περὶ πολλῶν ἀκηκοέναι. διὸν ἀκούομεν περὶ πολλῶν ἐπάκουσον ἄλλος. Ὄφλειν. ἀντὶ τοῦ πεπλανῆσθαι ἐν δικαστηρίῳ.

Ὄφλημα. ἀντὶ τοῦ χρέωστημα. Ὀφλῆσαι. χρεωστῆσαι. Ὀφλήσειν καταδικασθῆναι ἀπαιτουμένου φόνου φεύγοντος. μέλλων ὀφλήσειν μὴ πολὺν μαρτύρων. τοῖς μεγαλομόροις καὶ μὴ δυσθεμύροις εἰσὶν, ἐπιβάλλετο χρηματικὴ ζημία. ἐὰν μὴ τὸ ὡρισμένον ἐξέτισεν, ὑπερημερος γινόμενος, ἐξετίνυετο πολλοῦ. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἐντίσαι, καθείργνυτο ἐν δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο ἐπένθασι. ὁ τὸ ἔλλειμμα ἀπαιτούμενος ἐπὶ ἔσω πανδοχοῦ. Ὄφλησις. χρέος. ὀφειλή Ὀφλίσκανω ὀφλῆσαι. χρεωστῆσαι. καὶ ὀφλισκάνω. Ὄφλων. χρεωστῶν. καὶ ὀφλοι. μὴ διαβάλοι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχαιρεσίους καὶ ἀναπόπτατα ὄφλοι. οὐ μὴ χρέων σοροῦ πρίασθαι, τὸ πρὶν ὄφλων ἀπέρχομαι. ἐπὶ τεράνων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων. Ὀφρεῖ. ὄνομα πύελον. Ὄφρα. ὅπως. ἢ μέχρι. ἕως. ἢ ἵνα.

Ὀφρυαλίζω ῥῆμα. ὁ δέ, σπέρμασι τινὰ ὕστερον, ὀφρυαλίζοντά τε καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχόμενον. Ὀφρύδιον. δημοσθενικῶς ἐρῶ πρὸς ἀπαθύνει. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος. Ὀφρυόεντες. ὑπερφανοι. Ὀφρύος. ὑπερφανίας. Ὀφρυόεσσα. ὑψηλὴ καὶ δυσπέρατος. Ὀφρυῶν ἀναστρώμενοι καὶ γνάθους φυσῶντες. ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπερόπτων. Ὄχα. ἐξόχως. δυσὶ τὰ ἐξέχω ἔξοχος. τὸ ἔξοχον. τὰ ἔξοχα. ἐπίρρημα ἔξοχα, καὶ δυσβολῆ τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα. δυσβάλλεται γὰρ πολλαχοῦ πρόθεσις. ὡς ἐπὶ τὰ κατεναγὶς αἰγίς. Ὄχανον. τὸ περάτη ματῆς ἀσπίδος. ὄχοις ἀνεστάοισιν ἐμβασὼς πόδα. καὶ ὀχάνοις δεσμοῖς. Ὀχετηγία καὶ ὀχετηγὸς ὑδρηγός. Ὀχετάπρανα. τὰς λεγομένας ἐν χύσεις τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ πέτιναι. οἱ δὲ, φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπογείους ὀχετούς. Ὄχεα. τὰ ἅρματα. Ὀχέεσθαι. ἐποχεῖσθαι. Ὀχεσφι. τοῖς ἅρμασιν. Ὀχετεύει. σαλεύει. μὴ σφέρει. Ὀχετὸς σωλὴν. ἀγωγὸς. ῥοὴ ἐξ. Ὀχεύω. ἐάθιε. βινῶ. ὀχεύει. ὡς ἔστε ἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ἐν ἄλλοις ὡς τὰ πάλαι. ἀβύσσου ἐστὶν ἄξια, τὸ δαιτυλῶν δυσπερατήματος. ὁ γὰρ ἐφεσὸς ὢν μνήματι ἄγαλμα ὑπερ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ ἡβῶσταν δυσπλησίαν βίς δαιτύλοις, ἀνεζωσμένον λυδίοι, μαρμάρεον τὸν ὕλιν. σαρδιανὰ πάλου. Ὀχεύς ὁ ἱμὰς τῆς πόδος περὶ φαλαίας. ὃ σώματι χεται πόδα τὸν τράχηλον τὸ φορουῦβς. ἐν ὃ σωμέχων τὸν πόδα τὸν θώρακα ζώνην ἱμάς. Ὀχεία μίξις. συνουσία. καὶ ὀχεύω ῥῆμα. Ὀχεῖον ἄρμα. δίφρος. ἅμαξα. Ὀχεῖον. ἀντὶ τοῦ ὄχημα

χιμαιδείμαρχος ἐχέησαβ· ἐχέησαβ δὲ ὁ αὐτὸς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν δοθὲν δεδειγμένον. Φησὶ δὲ, ὡς ἂν μετ' ἴσων. ὀχείου· λυκάργου δὲ ἐν ᾧ τὸ πρόβατον διοικοῦσι, γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. καὶ μήποτε ἐκ τούτου τινὰ ἔλαβον τὴν λέξιν. ἐν ᾧ ὀχεῖται γίνονται πίνες. ὁ ὀχεμαθ μιαθ δν. Ὄχεβ. δεσμοί. μοχλοί.

Ὀχεμα. ὅπερ ἐκ τοῦ ἀερμαβς μόνα. ἀεισοφάνης. ὀνᾶν δὲ ναὶ ὅς τις εἰς ὄχεμα καταβαρᾶσθαι, ἐσώσατ' ἂν ἄλλως. ἐκ αὐθις ἀεισοφάνης. εἰ τοῦ χρύσεις ἐκ ὦτα τε καὶ ἐκ πολλὴ ῥυφή. ὅτε γὰρ μύρος ὢν σαμμίσ διόνυσος βαδίζω ἐκ πνοὰ τὸν δόχον ἵνα μὴ κλαπωρεῖτο, μηδὲ χοσφῶροι. Ὀχήσιος. ὄνομα νύειν. Ὀχθασ. τὰ χείλη τὰ πλαμβ. Ὀχθεῖ. σαλεύει. Ὀχθη. ὁ ἡρημνός. Ὀχθήσας. σεναίξας. Ὀχθορος. τὸ γυναικεῖον λῶμα. Ὀχθουσ. ὑψη. ὑψηλοὶ αἰγιαλοὶ. ὡς ἐκ εἰς τὸν πλαμῶνα ἀφίνουβωλησίου, ὑ ὠδὶ ὄχθα τινὸς ἀπὸ τόμου ἐκ ἐπειρεφθῆς, ἐπετείχιζον αὐτοῖς φέρει Ὄχθοι. αἱ βαχεῖαι ἐκ δύσβατοι πέτραι αἱ ἐξοχαί. Ὀχλοῦντο. σὺν ἐνοῦντο. Ὀχληρός. ἐκ ἐρεσχώδης. Ὄχλησις. ἐκ ἐρεσχή. Ὀχλίζην. μοχλεύειν. νινεῖν. Ὄχλος. ἐκ ἐρεσχή. Ὄχλα. ἀγανακτήσεως. ἐκ ἐρεσχῆς ἐκ τὰ μέλλα ἐ πείθετο τῶ πρεῖ ἐκ ἰὼν πρὸς τὴν ἀνανομήν. ἐκ ὄχλον ἐνύβρικας, ἀ μάλα ἐμπρακτὶς ἐκ λώπης ἤρχε. πλύβι. ἰὼν δὲ ὀχλοποῆς ὀφλαμίνι. ἐκ δημαγωγὸς τέλφος. ἐκ αὖθις ἔτε ἐξετάσαι τὸν ἀνόνητον ἰὼν ἀπειρῶς, ἀαθ σνέα σώματος ὀχλέμην. ἔτε ὠνῶσθαι λαβεῖα ἔ ὀχλώδων. Ὀχλώδης. ἐκ ἐρεσχώδης. Ὀχμάζω. κατέχω. Ὀχολίασ. βασιλεῖσι δείων. σὺν σαμαρεία ἔχων τὸ δίαιβον. πυρὸς ὢν ἡ παύτα ὅμοιος τ' γενᾶσπα μφοτέροις ἐκ ἱδρῶσα μὲ τῶσ ὠτασ ἐ δανομήσαντι, τὸν λαὸν ἀπαγῶν ἀξαμβύω. Ὄχος. τὸ ἅρμα. ἐκ τὸ ὕδατος ἡ ὁρμή. ἴχξ ἐκ ὀχετός. ἢ δὲ δοτιήν τοῦχει. Ὀχοσμή. χρεία. Ὀχῶν. ὀχευτικῶς ἔχων. Ὄχοις. σοφοκλῆς. μέτω πασυμπαίσπαρσαιαῖς ὄχοις. Ὀχυρός. ὁ ἰσχυρός. Ὀχύρωμα ἡ κλεισούρα ἢ ἀρώμαιος. Ὀχυρώτερ. στερεώτερ. Ὀφ. ἡ φωνὴ διὰ τοῦ μ ἰσπρᾶ. ἐκ λίνω δόκης. Ὄφα. Ὀφαλίον τὸ ἰχθύδιον. Ὀφαρτύτης. μάγειρ. ζήτει ἐν ᾧ δαιτός. Ὀφαρτυτικὴ. μαγειρικὴ. ἀρτεμίδωρος ὀφώδαεἰσοφαγνος. σωκξεν ὀφαρτυτικὰ λέξις. Ὀφέ. βραδέως. Ὀφείοντες. ὀφείλοντες. ἰδεῖν ρουλόμενοι. Ὀφ' ἡλθον. αἰτῆς ηολωνόρ ἰεσο. ἐκ ἢ ναυστεί ζεσθ ἢ καιρ. ἐκ ἐκ ἢ μιαθαρνέηκεν. Ὀφιλήκης. βραδέως γηνιθείς. Ὀφία. ἀβραδεία. Ὀφιλήων. ἢ ὁ μὰ πλεῖ μέρος πεζῆ μῆ Ὀφιμαθής. ἰὼν ἢ ὁ συνεκείασ ὁ φιμαθὴς μ' ἰπανδ. τιὼ ἢ φύσιν ἐστυαθέρ, ἐδαίμων ἐ ἢ ἀξαλμῆ ἀναγινώσκω τὰ ἢ ῥητόρων βιβλία. Ὀφιμον. τὸ βραδέως. γινόμ. Ὀφιν πρὸς ὀφ. Ὀφις. ὄρεσπις ἐκ ἀθεωρεία. τὰ μὲν ἔν πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρω ἐκ χρυσῶ πόδι ελάμπεδ. ὧ ἢ ὄφεως ἐπείνης ὀδὲν ἔστε τ' ἢ φθερέροις ἐκ πτερωτέρ, ἔστε τ' ἢ πολεμίοις ἐκ δέσι φοβερώτερ. κὸ φις ἢ δώδενσε χρωμάτων ὅτι πειτικὴ. λαικὰ ἐ μέλαν. ἐ ἢ μιαξύ. ξανθὰ ἐ φαιὰ. ὠχρὰ. ὑθρὰ. πυανὰ. ἀλουργῆ. ὁ ῥοφρὶ ἀ. κὴ ἀ ποή. πειτικὴ ὅτιν, ὄφεως ἐ βαρέος φθόης. κὰ δὲ ὄφεως, πειτικὴ ὠδῶν ἐ δυσωδῶν ὀσμῶν, ἐ ἢ μιαξύ σπορμῆ τὲ ἐ βρεχομῆ, ἢ τηνομῆ. ἢ θυμιωμῆ. κὰ δὲ γλῶσις. πειτικὴ κὴ πλυκὲ τε ἐ πικρῶν χυμῶν. καὶ ἢ μιαξύ. ἑ. ζ' χαρέσι χυμοί. πλυκὺ σ' πικρός. ὀξύ. ῥριμύ. συφύς. σμφός. ἁλυκός. ῥυφνός. κὰ δὲ ἁφὴ, πολφόνων ὅτι πειτικὴ. βαρέων. κοὐφων. ἐ ἢ μιαξύ βαχέων ἐ λείων. καὶ ἢ μιαξύ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. ἐ αἱ μὲν τέσσαρες αἰαθήσεις σὺν τῇ πεφαλῇ εἰσί. καὶ ἰδιάζουσι καὶ πόδι πλέονται ὀργάνοις. κὰ δὲ ἁφὴ, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος πεχώρησε. καὶ ὅτι κοινὴ πάσης αἰαθήσεως. Ὀφιαθεύτα. ὀλέοντα. ὠρασε λέοντα. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεύς, ὁ ἐπιστεξάμενος ὀφιαθεύτα. Ὀφιτέλεστον. βραδέως τελούμενον. Ὀφ' βαφα. ζήτει ἐν τῷ ἀρμονίαν. Ὀφοδεία ἡ σὺν δάβδῳ ἐδὲν ὁ ὠρ. ὁ θεία δέ. Ὄφον. παῦ πρόσφημα. ἢ πρὸς φαγιον. Ὀφοποιουμβύοις, ὄφα ὠνουμβύοις. σὺν ἀρχὴς οὖν ποιμέσπιπὶν ὀφοποιουμβύοις, ἰχθῦσ ἀπεδόμην. Ὀφοπώλιον. ζήτει ἐν ᾧ αὐλητρεύω. Ὄφος. μοχθηρός. Ὀφοφαγία. ἐ ὀφοφαγὸς. λαί μαργος. ὄφα ἐσθίων. Φιλόξενος ὁ λαμνάδιος ἐγένετο ὀφοφαγος. ἀφ' ἧς οἱ φιλοξενοῦντες πλαισιοῦντες. ἐπὶ τοσοῦτον ἦν ὀφοφαγος ὁ φιλόξενος, ὥστε φανερῶς σὺν τοῖς ἑλλανείοις τιὼ χεῖρα συνεβίβλην προσκαθιστὰ λὺ ὕδωρ θερμόν. καὶ τὸ μὰ αὐτὰ μαρμαρίζόμενον ὠμῶν ὕδατι, ὅπως σὺν βίστε θερμοῖς δυσὶν ἡ κ. ἐ βυσὸ ὀφοποιοῦσα ὑπεριῆτο, ἵνα θερμότατα ὦ πατιῶσι. ὦ φαλλίσια δείροῆσι ἐ πόδι ἀρχύβυ. ἐ ηρώβυλος Φησὶν.

ἐγὼ πρὸς τὰ θρομβεῦθυ πορβολῶ δακτύλους δ' πυθενὶ δύο ἔχω· ἀντὶ τοῦ ὑγροῦ· ἢ τὸ φλεγμονῆ· διὰ πουλυτομέχοις· Ὀφώνια· ηὐδόκησε μάζα· ὁ πρόσοψον· τὰ δὲ ὀφώνια, τῆς σαρκὸς θανάτου· Ὀφώνιον παρὰ τὴν θεία γραφή· ἢ ἀφωνισμένη προφή·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ·

Ὦ Α· Μικρὸν· διφθόγγου· ἢ ὀλίγον μέτρον δύο μάζης πρὸς τὸ πλεῖον· ἢ ἀνάλογον ὀβελίσκου· οἱ δέ, σόμος ἐν δύο μάζης εἰρήκασιν· οἱ δέ, τὸ ἀναλογοῦν τῇ μετρήσει· ἢ τὸ ὥσαν τὸ ἐν δύο μάζης αὐτό· Ὡραῖα· τὰ ἐν τῇ γεωργικῇ ἢ τῇ λοιπῶν ἁπάντων γλυκύτατα· Ὡραιοῦν ἐθέντες σημαίνει λύπας· Ὡραθήσομαι· ἀνησύσομαι· δωρεῖς· Ὡραῖος παρὰ τὸ ὠλουτάρχου· καὶ ὡραῖος· ὡραίζειν δὲ σημαίνει τὸ μὴ ὠραῖζειν· οἱ δὲ ὠραῖος μεῖζον τὸ πλήθους· Ὡραιόμοιρος μέρος ἀριθμοῦ τοῦ πλείονος μόνου πύρου πρὸς μῶ· Ὠβέλισκος· καὶ ὀβελίσκος· ὁ γὰρ ὀβελὸς ἐν βίβλοις βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον· Ὤρεον· πρὸς τὸ πλινθῶρεον· Ὠγ· βασιλεύς τῆς βασιλείας· ἢ τὸ βασιλέα τῆς ἀμοιβαίας οἱ ἐν δυνάμει ἐσημαίνοντο· ὁ δὲ ὠγ καὶ πλίνη ἐκέχυντο σιδηρᾶ, διὰ τὸ τὰ σώματος μέγεθος· ἐννέα μὲν πήχεις τὸ μῆκος· πέντε δὲ τὸ εὖρος ἐχούσης· ὁ βασιλεὺς τῆς βασιλείας, ὡς προσαγορεύεται· τουτέστι διαφέρειν· ὡς τὸν ὄγκον τῆς αἰσχύνης, τοῦτο τὸ ἀβασίλευτον, τὸ ὁ δοῦναι τῆς σεμνότητος μὴν διαφέρειν· ὁ δὲ διαφέρειν ἐπελάθοντο τῆς ἀληθείας· Ὠγήδιον· ἀρχαῖοι· Ὠγυθικὸν καὶ βύβλου ἐπωλεῖον· ὠγυθῆναι τοῦ πάρχον· Ὠγμόν· ξενοφῶν ἐν β· ἀντὶ τοῦ πορεύονται· ἀπὸ τοῦ σημαίνοντος τὴν ἐνόδου θλίβοντων· Ὠγὸν ἀρχαῖος θεὸς ὅθεν ὠγενίδαι· ἢ ὠγύγιοι ἀρχαῖοι· Ὦες ἔθνος· Ὠγυγος· ἀνοίγνυ· Ὠγύγιαι νεκύων, ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη κάδμον τὸν ὠγύγιον διὰ τὸν θυγατέρα καὶ οἷς πόλεσιν· ἀμφότερον γὰρ ὠγύγιαι νεκύων ἐπὶ τῶν παλαιῶν· διὸ καὶ κλέεις δηλοῖ· Ὠγυγία· διαφθορεύς· Ὠγύλλ· πύλλ· ἀρχαῖαι· Ὠγυία· νῆσος· Ὠγύγιον· ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ ὠγυγίαν πρῶτον ἀρξαι τῆς θηβῶν· Ὠγυιες, λίμνη· Ὠδε· οὐ μόνον τὸ τόπος· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε· ὡς ἡμεῖς κρατῖνος ὁραπέτιδι· τοὺς ὧδε μὲν ζῶντας καὶ θανόντας εἶναι· ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε· ἀεισοφάνης καὶ παλαιῶν· ἐν δὲ τῷ δεῖπνῳ ὧδε καὶ δίφθονος· καὶ παλαιτων πυκνὸς χερνῆ· ἀντὶ τοῦ ὄγκος καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ τοὺς ἐν τῇ πολεῖσι δηλοῖ· ἄνθρωπος ἔζει ἀρχαίοις ἐπὶ ὧν φυλακῆς ἢ ἡδὺ ἔχωντὰ ἀστίδα· Ὧδέ πως· ὅτω πως· Ὧδει· ὠγμὸν δ· Ὧδεῖ λαπεῖ· οὐ· ἀντὶ τοῦ πυκνοῦ δὲ μονίου· ἐστὶ οὐ δὲ λόγε τε· Ὠδεῖον, ἀθλώσιν ὡς πορθέαρον, ὃ περίκιμενος φασὶ πόδι κλεῖς τὸ πολεῖ πυνθάνεσθαι τῷ μουσικῷ· διὰ τὸ δὲ ὠδεῖον ἐπλήθη δοκεῖ τὸ ὠδῆς· ὅτι ἐν αὐτῷ διηκρίνοντο τὰ ἄρχοντ· διεμερεῖτο ἢ ἐς ἄλφιτα ἐπεῖ· ὠδηραγωδία Ὠδηνής· φλεγμαῖνον· περιφυσώμενον· ὠδηνής περὶ τὸ ὑπὸ πολέμου, ἢ σκληρὸν δὲ δυμὸν ἑτέρω θιλείας ἐς τὸν περίωπος, ἀπὸ πνοῆς ἐγείρει· ἐς ἀλγεινῶν δυνεῖν παρασπάσαι ζῆν καὶ μελιτῶν τῆς ἁπάντων ἀηδὰς δικημάτων· ὑφ' ἅπαν, ξυλίνης ἐπεισθήξυρίξης ἐπεῖνας ὁ τὸ μεγάλων στρατιὰν ἐλάσας καὶ τῆς ἐλλιπάς· Ὠδηκώς· οἱ δήσας· φύσησας·

Ὠδίν, ὠδῖνος· τὸ ὠδίσι ἐς ὠδίνω τὸ γονῶ, ἢ ἐγκυμονῶ διατιθῆ· Ὠδίς· ἢ ἐπὶ τὸ βηχὸς ὁ δύνος· ὁ δὲ, ἐξ ἧς τὸ ὠδῖνα ἐπὶ τὸ μέ· τὸ ἐλπίδα τοῖσως ἂν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ πρώτῳ· ἐπὶ θάλπωρα ἔνεῖνος· Ὠδῖνος θανάσιμοι παγίδες, οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι· δὲ λ· ὠδῖνος ἄδου πόδι ἐκύλωσάν με· περιέφθασάν με παγίδες θανάσιμοι· ὠδῖνος ἐκλυθῆ· αἱ πρὸ τοῦ τοκετοῦ τῆς τικτούσης ὀδύναι· τοιγαροῦν ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς ἑαυτῆς, ὠδῖνος ἄδου προσαγορεύονται· αἱ αὐτῷ πρὸς πολέμῳ θανάτῳ παρεκπαλαίουσι συμφοραί· Ὦδῖνον· ἐνεκυμόνησαν· ἀντὶ τοῦ κ· ὁ δέ, ἐν πολέμῳ διαφανὴς· ὀπὸν οἱ πλίναι ὦδῖνον ἐκχεῖν τὸ φθόνον γλυκαῖον· ὠδῖνουν τὴν ἐκθῆμον λοιδορίαν, ἄθροον ἐξέχεασ· ἀντὶ τοῦ ἀθρόως καὶ ὁμοῦ· Ὠδῖσιν ἐν ὠδῖσι· Ὠδῖνος· ὠδῖνι· φάλτην· ἐν ἐπιχειρήματι· χάλκεον ὠδῖνι ἐρύσας ὑπὸ πιθάν· Ὠδοπίκησεν· ἀντὶ τοῦ ἐπικώλυσε καὶ φιλανθρωπίας τὸ τιμωρίαν· ἀλλ' ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ· ὠδοπίκησε δίρον τῇ ὀργῇ παύσας·

Ὠδω

Ὠδώδει. ἔπνει. ὀδμὴν ἔπεμπεν. Ὠδύσατο. ἀντὶ τοῦ ὠργίσθη. Ὠδυσμορίαν. οἶος ὢν ἀεὶ ὡς ἔχεις. ὡς δὲ παρὲξ χθονὸς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Ὥετο. ὑπενόμβανεν. Ὠζησαν δὲ προσώζεσαν. ἀπὸ τοῦ ὄζω ὄδμὴν ἀποπέμπω. Ὠζῶ. πῶς ζῶ. πῶς δ' οὐ τυχὴ λέγω, ἃ ἀφανὲς μὴ, καὶ δὴ ἐλυσπᾶτ' ἐχειρίβις ἐμαυτῆς τὸ βίον σώζων ἔτι. ὡς μ' ἐγὼ κεκίνηκ' ἐκεῖ δὴ πάθη. πρὸς δὲ τὸν νῦν δυὸν ἀπεβλέψατε, καὶ δὴ. Ὠκήθησαν. συνόμισαν. ἡρπλῆς. τί μάτην. τὸ βλεχθῆναι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου φασὶν. ἀνακαλέσηται τὸν ἐκ πλεκτέας ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἢ τοῦ βλάπτειν κρασ. Ὠίγνωτο. ἀνεῳχθησαν Ὠίξεν. ἤνοιξε Ὠθαυμασὰς ἐξελείσιων Σοφοκλῆς. Ὠθήσω. ἀντὶ τοῦ ὤσω. ἄτους εἰσοφανὴς. ὥθω τὸ ὠθέω. ὠθῶ δὲ πολλαχῶς μενῶς. Ὠκα, ἀχέως. Ὠκασ. ἐκ διώξης ὅθεν ἰωκή. Ὠκαλέη πόλις βοιωτή. Ὠκεανός. κύκλῳ τῆς γῆς ἁλὸς θαλάσσα. ἀπὸ τοῦ ὠκέω τὸ σχίζω. ὠκεανὸς ἢ μετάθεσις τοῦ α. ἐκ τοῦ πᾶσαις ὦ, ὠκεανός. ἐξ οὗ πάντες ἡμεῖς πᾶσαι θάλασσαι ἐκ ποταμοί εἰσι. ὡς ὠκεανὸν φορεῖν με δοκεῖ τὸ ὠκεανοῦ. ὀνείδει πολλοῦ σαυτὸν ἐνιβρέχων δὴ καὶ σποδοῦ τυγχάνουσα. Ὠκύα ἀχέα. Ὠκύλε καὶ ἐξωκύλει. ὅθεν ἐξωτικὸν ἐλλήνιζε γένος. ἀπὸ τοῦ κέλλω τὸ ἐλθεῖν τοῦ προσελθεῖν, οἷον. Ὠκίμον. δένδρον. κυφοῦν. τὸ ἡρῷον λεγόμενον βασιλικόν. Ὠκύπους. ἀπὸ τοῦ ὠκὺς καὶ πούς. ὁ ταχὺς πόδας ἔτους λέγει. ὃν ὠκύπουν. Ὠκύαρος πλάμος. Ὠκλασαν, τὰ γόνατα ἔκαμψαν. Ὤκνει κυλεβοῦμαι. ἐκ τοῦ ὤκνους κυλεβοῦτο. ὠλιγόφρουν. σωσάντες δὲ οἱ ἕλληνες Σκίβασι λέα εἶναι τὸν στρατιάν, ὤκνους τὸν ἀνάβασιν. κλεαρχοῦ δείπνητος ἀφροντίν, κύρσαι ζωαιρομένου, ζωκήσαν. Ὠκύαλος παῦς. ταχεῖα. Ὠκύμολος. ταχέως πορεύομενος. Ὠκύμορος. ταχυθάνατος. τὰ ἀνεῖα, ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα. Ταῦτά τοι ἐκ ποσθῆς ἀπόλωλεκα. καὶ συμπνώμενα αὐτοῖς νέμειν ὑποπτῆς ἄγαν σπουδῆς. Ὠκυμορώτατος. Ὠκυπέτας. ἀπὸ τοῦ ταχέως. Ὠκυπόδων. ταχυπόρων Ὠκύπτερον. ταχυπέτην. Ὠκύρροος. ἀπὸ τοῦ ταχέως ἔχων τὰ ῥεύματα, Ὠκύς, ταχύς. Ὠκυτόκιον τηλέφου. τὸ δὲ ὠκυβιβλίσαν ἄξιον κτίσεως. προσάπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον. Ὠλανιάδαι. Σκίβασι μοιχῶν λέγεται. δῆμος γὰρ τῆς ἀγιῆς ὀλανιάδαι. ἐν ὧ ἐφανίδες πολλαὶ. αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν μοιχῶν ἀνευρίζοντες. καὶ τελοῦσι δὲ ἐχρῶν βωμὸν πρὸ τούτων ἀραίοις Ὠλένη ἀρα. ὁ ἀγιὼν Ὤλεν. ἐάλω. ὠφείλησεν. ἀπόλωλεν. Ὠλοὰ αἰθυιὼς κατὰ χειρῶν. καὶ λαικώλεναι. ἐπωχούμενος ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ὠλένας. ὠλένη δὲ ὠλένος ἀρσενικῶς τοῖς ὀλέσι συνηθωτική. Ὠλενία. πέτρα. ἣ ὄνομα πόλεως Ὠλένιος ἀγιών. καὶ ἐν Σκίβασι γράμματι ὠλεσίβωλος. καὶ ὠλεσίβωλον σφύραν. τὴν καλουμένην τοὺς σβώλους. Ὠλιὼ ὠλέσω. ὀλίσκεται, ὀβρασίων. καὶ τὸ ὠλεθωτικὸν ὠλέσιν. Ὠλὴν, δυμαῖος καὶ πυρεβόρειος, καὶ λύκιος ἀπὸ τοῦ ὠλὸς. μᾶλλον δὲ λύκιος ἀπὸ τοῦ ξάνθος. ὡς δηλοῖ καὶ μάχος καὶ ὁ πολυίστωρ ἐν τοῖς πρὸ ἰλιάδος. Ὠλιφρέκται. ἐμβέβληται. ἁμάρτηται. Ὠλιαθον. ἀτάκτως ἐρρίφησαν οὐδὲ ὤλιαθον ἄλλως αἰδοῖ καὶ αἰκαλὰ τὰ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί. Ὤλισε. τὸν αὖ λαὸν. Ὠλώλεμι. ὑπορρωπτέλικος. Ὤλωτε. ὦ δέλτιστε. Ὤλλοι. ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. Ὠλύγον καὶ ὀλιγύλον ὦ μαθητὰ τῆς τέχνης. Ὠμάδησεν ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσεν.

Ὠμέρτησαν. ἠπειθήθησαν. Ὠμαχθὴς. ἁβαρὸς τοῖς ὤμοις πρὸς ἐχομένη. ἐν Σκίβασι γράμματι. ἀσπιδοφόρον πέρην ὠμαχθέα. Ὠμέγαθῦμα. ἀντὶ τοῦ ὠθαυμάσιε. Ὤμαι. δέομαι ἀντὶ τοῦ. ἐγὼ μαι ἀντὶ τοῦ. ἐγώοιμαι. Ὠμέλεε πάλαι ἵς νεωτέροις ἀπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον. ὡς τὸ τάλαν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπαὶ πρῶν. καὶ ἐν ἱππάσιν ἀεισοφάνης. καὶ ἐν θεατρικῷ πολλαπλασίως μέναν δρος σωτηρίαν. ἀφθόγγον ἄνουν. Τινὰ πάλαι ὦ μέλεε. σημαίνει δὲ ὦ δείλαιε. ὦ ταλαίπωρε. ἐν ἰοὶ δὲ ὦ Σκίβασι μελέα σ' ἔλεε. καὶ ἴον μεμελημένε. πρὸς φθέγμα. τουτέστι κάκιστε, καὶ δαιμονέστατε. οἰκτρότατε. Ὠμόν. λέγουσι δὲ δωρικῶς. τὸ ἐωρεσμένον. Ὠμηδαμῶς. τὸ ἴστον σχεδὸν δὲ πάσι ὡσαύτως λέγεται. ἔστι δὲ πάλαι δημοσθένης ἐν τῷ ὁ μοῖ. ἀλλ' ὦ τί ἂν τις σὲ εἰπὼν ὀρθῶς πρόσοιτο. εἰρηνικὸν τὸ αὐτὸ μηδαμῶς, εἰ μὴ νῷ μηδαμῶς. Ὤμιλω. ἐνόμισα. Ὠμήρησι ζωὲ τυχεσωκύντησεν. ὅθεν Σκίβασι ὁ μὲν τὸν ἐνέχυρον Ὠμισάμην. εἰς τὸν ὦμον ἁλισκόν. Ὠμησῶμ. ὠμοβόντων. ἐν Σκίβασι γράμματι. δείσας δὲ ὠμησέω θηρὸς μόρον, ὡς ἂν δόξαι τὸ μὴ ἀνον δεῖν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεσθαι. Ὠμήστης ἅρπαξ σφόδρα. τὸν οὐδὲ ὡς φοβεῖ. τουτέστιν ὁ μὴ ὃ ἔγνω δεδοικὼς. ὃ ἦν τὸν λόγον. Ὠμήτης εἶναι. δέδοι-

νεμη δόξης ὠμήστης εἶναι δεινῶς ἄστω τιμωρουμένη. νηήλαστος ὁ δαμασηκνοὸς φησιν. Ὠμιλλα· παιδιαὶ τις. σὺν ἢ ὁ εἰς τὸν νῦν ἢ λουραλῶν νικέρυον ὥς τε ἐμμεῖναι νικᾶν. ἄψηλις χρυσῶ χθέφ· ἐ ωεσεί μεθα δ' ἐμείμασεις ὠμιλλαν. ἀπὸ σωαιρέσεως ἢ ὠμιλλα. ὠμιλλα. Ὠμοβοίνας ὑρεσας. Ὠμοβόρων. ὠμοφαγων. ὠμορόϊον ἐρύρεσα. Ὠμορόφον δ' ὁ Φθονερον. Ὠμοτέρων. ὁ ωαρ' ἢ λιάν τεγηρακώς διαλύσωνῆσυμφοράν. καὶ ωρεσβύτης οὐ κεφαλὴ ἀπὸ ωολεώθη. Ὠμοπατής. ἰαίασθολερᾶ κεῖται χειμῶνι νοσήσας. ὁ δυς ωέ' παντον καὶ αἰτιώνυμον ἔχων ωάθος. ἢ ὁ ὠμος καὶ ἢ ναρ ἔριπος. ἢ ὁ ωὸ ὠμότητος κεπερατημένος. ἢ ὁ ἡμναῖος. ὁ καὶ ἢ ὠμῶν πρατεῖν δυραλμένος. σοφοκλῆς. ὠμοῖς αὐτὸν σὺν ὁμοις ωαρὸς δεῖ πωλοδαμεῖν καὶ ξομοῖσθαι φύσιν. ἀπὸ μᾶφορᾶς ἢ ναρπῶν. οἱ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σικρέοτεροί εἰσι. καὶ ἰᾶμοί. Ὠμος. ὠμόλιον τὸ ωαὶ ἢ ὤμων. τὸ μέλος τὸ σώματος. Ὠμοσμενος. ὁ μωμοσμένος δέ. Ὠμωμόκεσαν. Ὠμοτόκησεν. ἐδυο τόκησεν. ἢ ἀξέτρωσεν. Ὠμοχάιτης. Ὠμωνυμκῶς. ωαὶ ερμα Ὤμωξεν. ἀτρεϊδης δῶ μωξεν. ἢ τοι μεβ' ὠμωγῆς εἶπεν. Ὤμοι. φῶ μοι. ωαὶ ερμα σχετλιασικόν. Ὤν. ὑπάρχων. ωαὶ δ' θεοῦ ὤν, ἢ γεῶ ἀϊδιος. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὤν. Ὤναρος ὄνομα νύειον. Ὤναβ. ὠνεῖ δισεν. ἀξεφαύλισεν. ἢ ἠχύρασεν. Ὠνδ. ὦ ἄνδρ. κ' σωαίρεσιν. τὸν τέτιγ ἢ μῶν ἐφεζόμενον.

Ὠνάνον. ωαρὰ θουκυδίδη. σὺ νοσω καὶ ωόθι ἦγον. ὄνος γαρ τὸ μύλωρος τὸ κινούμενον. καὶ αἱ τοῦ ωαι μηχαναὶ ὄνοι. θουκυδίδης. ὤνανον ἀνασδούμενοι τοῦ σρῶ ὁ. τουτέσιν ὄνοις ἐχρῶντο. ὅτι δ' ὄνος μηχανὴ ωάνερον ἢ ἀνασείων ωηγυμένη ἀφῆς ωεριβάλλοντες βρόχοις δισ σωρευσὶ ρᾳδίως σὺν τὸ ευθοῦ ἀνέσωον. ὅτι ἢ μηχανὴ ωαὶ τοῦ ωοδ τὸν βιαιοδέτη, ὥστε σαγάνι ωαβείαν ωαὶ δύο ἀνδρῶν δ' ὤρως ἐλκυσθαι. νεελοῦσι δ' τῶν μηχανὴν οἱ βοῦς χαμαὶ λείχοντας ἐληντες ἀλιεῖς ἢ λαικέτων. ἐρρωμένεσέρα δ' πὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσασι. ὅθεν καὶ δίκερων ξύλον πὸ αὐτῆς τεθείκ. ἐποὶ θεῖσα γαρ ἢ αὐτίασις ἢ ἀνελκομένων γίνεται. Ὠνέ. ἀγορᾷ. καὶ ὠνησάμενος. ἀγορᾶσας. καὶ ὠνησεν. ὠφέλησεν. Ὠνκμετιαῖος. Ωνκτή. τιμῆς κτητή. καὶ τὴν χώραν ωαὶ δέωειν τραϊανῶ αὖ γαρον, καί ωορ ὅτι ὠνκτὴν σὺ ωαὶ ηρεδὲ ἔχει λαβὼν ωολλῶν χρημάτων. καὶ τοῦτο ἀσμενως ἢ βασιλεῖ γίνεται. Ὠνκτιαν. ὠνήσασθαι βούλεσθαι. Ὠνκτιῶν. ἀγορασικῶς ἔχων. Ὤνητο. ὠφέλητο. ὃς εἰ ἐωεί θετο ὤνητο αὖ. Ὠνθυλαμμένος ὁ ηωείρασι μων. Ὠνια. ωρᾶσιμα. ἀγορασά. Ὠνίας. ἀγορασοὺς ἢ τιμίας. ωρηνῆτος. εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὤνιον κτήσονται λύτρα διδόντες. αἰλιανός. καὶ ἀπολύουσι δίκεσαι ὤνιοι αὐτόν. καὶ συμβουλάς ἀ ασασθαι τὰ ρὰ μαίων. ἐ ωαρὰ αὖ ὤνιον ἀ ωονημίζειν τ' μέταξαν. Ὤνθρωπ. ἀντὶ τὸ ὁ αὖ θρωπος. Ὠνομάσατο. ὠνομάζοντοὶ ωνικῶς. Ὠνομασμένος. ἐξαίρετος. Ὠνόμηνεν ὠνόμασε. Ὤνομ ω φέλαν. τιμὴν. ἐὼν ὁ μοί. τίσι τὸ κῶδος. ἢ τίνων ὤνομάρκησεις. ἐ ὤν ἢ τιμὴ Ὠνᾶσθαι αἰτιατικὴν. ὠνεῖται δέ, χρηικῶς. βοῦβδεσὶν ὦ ἢ λύεσθομένων ἁπάντων χρημάτων φίλιππος ὠνεῖται. Ὠρύμενος. ἀγοράζων. ὠνῶ γαρ τὸ ρῆμα. Ὠνοχόη. σὺ ἱερα. ὠνοχόει οὐδείς. οὐδὲ νομίζεται ωαρὰ τοῖς ἑῴοις βαρβάροις ἐμωίνυσθαι φοινῶντας. Ὤνεῶ θερμοί βωμοὶ ἐωὶ ἢ διαχέρνασσυδῶς τυγχανόντων. ἀειοφανὴς δὲ σὺν λαμπηδόσις. τὴν ηρατίστην δαίμονα ἧς νεῶ θεμος ἐσθ' ὅδωμος. δηλοῖ δέ' ὅτι ἀεί τινες ωαρὰ τοῖς ἀθλιαίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. Ὠνεῶ μὴν οὐδείς. αὐειονῆ ὑ ωορ μεγας. ωαὶ ἢ ωαρ' ἐλαίδας τιμωμένων. Ὤξος. ωταμός σὺν τῆ βαικθίων χώρα. ὃς ἀλεξάνδρω ἄωορος ἐφάνετο. τὸ μὴν τὸ ἄδρος ἰῶ δ' ἐξ μαλισα σαδίους. βαθος δὲ οὐ πὸ σλόγην τὸ ἄδρους. ἀλλα σλὴν δὴ τι βαθύτερος ἐ ωαμμώδης. ὠρᾶμα ὀξὺ ἔχων ὡς τὰ ωαλα ωηγύμενα ὑ ωὸ τῶ ροῦ σὺν σρέφεσθαι σὺ τῆς γῆς χαλεπῶς. οἷα δὴ ἀβεβαίως ἐωὶ τῆς ωαμμου ἱδρυμένα. Ὠξυθυμωθεκ. ὠργισθη κ. Ὠξώθη. Ὠόν καὶ ὠοτόκον. ἀ ωὸ ἢ τεβα ωὸ δωνὴ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ. Ὠόσ. κέλασμα ἢ ὀλοσόντων ναῦ ωαῦου τὴν ηωωκλασίαν. Ὠόπ. ἐλατικὸν ωαὶ φθεγμα. ἐωὶ ωλοῦ. Ὠόσ. ωαραβαλοῦ. ἀειοφανὴς βατραχοις. τουτέσιν ὄρμισον τῆ γῆ τὴν ναῦν. σὺν τῆ γαρ ὀχάρων λέγει. Ὠοωόπ. ὠοωόσος. ἐλατῶν ωαὶ φθεγμα. Ὠοτοκέτας. ὄνομα νύειον. Ὤδτος. ἀντὶ τὸ σύ. ὦ οὗδος αἰαν. διοσκήκηλῆσις. Ὠοφόρος ἰχθύς. Ὠόϟ ωαὶ φθεγμα ἢ ἀφιέντων ἅμα δέχεινἢ τί τοιῶτον ηρεῖν. Ὠπάντα συβλωθ. τουτέσιν ὥθρασύλατε ὁ τολμηρότατε

μερόβατε. Ὦπαις. ὄνομα νύειον. Ὦπαῖ. σφοκλῆς. ὦπαῖ. γλύοιο παρὸς αὐτυχέρος. ὦδὲ λ
λόμοιος. καὶ γλύοι ἂν οὐκακῆς. ὦπόδι παντ' ἐπὶ πᾶσι τε θέγμασι δωροδόκοισιν, ἐπ' ἄνθεσιν ἰ-
ζων. εἴθε φαύλως ὡς ποτ' ἄρδυ ἐμβαλοις τὼν ἔνθεσιν. ἄσαμι γὰρ αὐτότε μόνον τῶμε τῶνε τὼ
συμφορᾶις. τὸν ἰκλίου τ' αὐοίμαι τερονθ' ὑπερφίαν ἰόθ-όντες ἰκπαιωνίσαι. καὶ βαυχέβαν
χοι ἄσαι. ἀεισοφάνης. πρὸς ηλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πάσι πρόδοσία ἀζεθζόμενε ἐκπανία. μέγα-
φορωνῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελιασῶν. ὡς ποτ' αἱ μέλισσαι φησὶ πάντων οὐ ποτ'
ἐπὶ τὰ ῥάστου ἐλχερῶς ἔτυχες. ἐπεὶ μὴ δέπλωσας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν. ἐδόξασε δ' ἁδόνιμεῖν
ἐπὶ τὰ πρὸς τὸ πύλον καθερθώμενος, οὕτως ἐπ' ἀπορβαλεῖς. ἐπὶ τότε ἄσαμι τὸ σιμωνίδου. τῶνε τῶνε
τῶν συμφορᾶις. τέροντα δὲ πυροποίαν φησίν. ἐπεὶ ὡς παιδιᾶς ἕνεκα οὕτος ὁ ποιητὴς τὴν διεβαλ
λετο. ἢ ἐν ᾧ ποτ' ἐμβάθει φυλάσσομεν τὸν ἥπιον. βαυχέβαχον ἄσαι. ἀντὶ τοῦ ἁδόνιμεῖσαι τὸν δι
όνυσον. βαυχὸς γὰρ ὁ διόνυσος. Ὦπαις. οἱ ὀφθαλμοί. Ὦπις ὄνομα πόλεως. Ὦπλεῖον
ὅπλως αἱ μύλης ἁ λάβαινος. ὦδοιμία. Ὦπό σ' αἰσχῦναν ἀνθρώποις ὅμιλίνειν. Ὦπαι ὠ
ρέθη. Ὦπὴ μῦος. καὶ ὠπῆσθαι. Ὦπωπεν ἐπεμάνη. ὁ πύῳ τὸ θέμα. Ὥρα. πάλλος. καὶ
ῥοῦ τροπή. ἀμορφία. φιλῶς δ' ἔφοντις. ἔνθεν ὁ λίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγων. Φέροντί δὲ ἔχον-
τα πολλῶν ὁδῶν καὶ πόδ' ἰόντων πολλαχοῦ οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις. αἰλιανός. γυνὴ τὼ ὥραν διαφερ-
ούσης. σῴφων τὸν τρόπον. Ὥρα ἔφοντις. αἰλιανός. ἀνδρὶ Σαμίῳ ὁρκῶ καὶ τὰ θεῖα συμπεμπόμενα ὥ
ρᾳ τινὶ θεμιτῷ. ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις συμβιῶντι. ἐπὶ οὐδὲν ἀδέποτε λέγοντι ὑγιὲς. καὶ ἐν πᾶ-
σιν πολλοῦ τι πολλῷ Σαμίερκτον. Ὥρα. τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διοείζῃ τὰ διαφ
ορετα τῆς ἡμέρας. Ὥρα χάμων. ἡ ἀκμή. καιρὸς χάμων. Ὥρα ἔτους. τὸ ἔαρ τὸ θέρος. καὶ
αἱ λοιπαί. καιρὸς ἔτους. Ὡραίζω δοτικῶς. Ὡραῖσμένος. πεπαλλωπισμένος. Ὥρα. καιρὸς
Σαμίτηδειος. εἰ μὴ εἰρώνως Σαμθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὸ πόλα. ἐπὶ θεολόγος. ὥρασι ἐπ'
βασιλείαν ἀρανῶν ἀτιμάζῃ ὅτι ἡδικῶσι ναύτας ἀπεικάζεται. ἐπ' αὖθις πεινῶσι ὥρασι μὴ πε
ιδεῖν ἐμὲ μὴν πρὸς τῆς τῆς οἰκίας διαφθορᾶ, ἐπ' χρόνῳ τὰ τέρεν μὴν ὀνθρώπου τὰ πάθος. Ὡραν
αίσας. συλυθείς. συκαυθείς. κωχριάσας. ὡς ἀεισοφάνης σὺν τῇ εἰρήνῃ. Ὡραν ιάσας. πρατῖνος
ἀντὶ τοῦ λάβρυχήσας. εἰς οἰνοφλυγίαν ὁ πρατῖνος διαβάλλει. κωχριάσας. ἀντὶ τοῦ συλύ-
σεως σκοτωθείς. ὥστε φασὶ γὰρ ὠχριᾶν. τοιοῦτοι δέ οἱ λάβρυχοι ὄντες. ῥέφασι γὰρ αὖ τὸν ὠ
χριῶντα. ἀεισοφάνης. οὐ γὰρ ἔχω ἐγκεῖσθαι δώμασι πάθος νεκταγύμνου οἴνου πολέων. καὶ ὡραν ιάσασι λέ
γουσι δ' ἐπὶ φόβου ὠχριάσασι. θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται πρὸ τοῦ τὼν ὥραν
αἰνίζεσθαι. ὅθεν τὼν μορφῶν. καὶ ὡραιῶν. ὠχριῶν. φοντίζω. ὥρα γὰρ φοντίς. καὶ ὁδός. ὥρα γὰρ τὸ λί
γον πρὸ πολλοῦ νῦν ἐπέων. συμφέροντί δὲν λύεται τις. ὡραίζω δὲ τὸ θέμα. καὶ ὡραιῶν.

Ὥρα. πόλλων φαινερύθεως. νῦν μὲν τὸ πανοπλίτου νομοῦ. γραμματικός. διδάξασι δ' ἀλε
ξανδρεία καὶ συναιγύπτιον. εἶτα συνωνυμαντίνου. πόλεις Σαμθεοδοσίου. ἐγραφε τεμενικός. τὸ μνη-
μα σοφοκλέους ἀλλαίου εἰς ὅμηρον. λαμπὸς μὲν Σαμτῆτέχνη ἀνθρώπως ἐπ' πάλαι λελημω-
τά των γραμματικῶν, οὐδέντι μεῖον ηλέος ἀπενεγκάμενος. αἰγύπλιος. Σαμζῶνος βασιλέως.
ζητῶν δέ νιν ημῆδης τὸν ἀπὸ πρωτέως ἐπὶ μὴ δύεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τὸ με-
θὼν τὸ μεῖον δηλόντων διὰ γραμμάτων τοιόντας. ἐάλωσε δὲ ὁ γραμματικὸς φόρος. καὶ ὡμολό-
γηται πέμπαν. ἐπ' ὡραν ἄλλωνα ἐπ' ἡμέρα σιν αἱρῶσι. ἐν ἄροις ἀπαρτεμίσαντες ἀπὸ τῆς χει
ρὸς ἑκάτερον, ἀπὸ τοῦτον ἀπὸ πρᾶν ἐπ' ἰσίδωρον. ὁδὲ ὡραῖος ἄλλωνα ἐπ' ἡλίου τὸ ἦθος φιλόσοφος. ἀλ-
λά τι ἐπ' ἐνθυθῶ τῆς πρὸς θεὸν δόξης ὠρηδεῖ ἀπορυπόμενος. ὁ γὰρ ἡράκλειτος πρὸς ἔφη ὡς αὐ
τομολήσαι πρὸς ἑτέρους ἐπ' ἀπόπεμπτος παθεῖς νόμῳ ὁ ὡραῖος ἄλλος. ὁ δὲ συνέβη μὴ ἐθαι. ἀ
πρὸ δεμιᾶς δ' ἀναγκαίας τυχὸς εἶναι δοκούσης, αὐθαίρετον συνέβη μὴ ἐθαι τὴν μεταβολήν. ἔτι Σαμ
ελαίνιος ἴσως ἀπὸ λήσου καὶ τινος Σαμθυμίας. οὐδὲ ἄλλοτέ φησι πρὸς εἰ σαθαι ῥᾳδίως εἰς ἀπολο-
γίαν τῆς μεταστάσεως, ὡς ἐπὶ οἰκειρισιανὸς ἐπεγράφη. ἐπ' ἀπὸ πάλιν ἴσως. Ὥρατ' ὄνομα νύειον. Ὡρᾳ
τὸ ὄνομα νύει. ὁ δὲ ὡρᾳ τὸ λελαβηκώς. ὦδε σιέλη. ὑπατείαστε δὲ τυχὸν τῆλε μ', ἔστε δ' εἰρή
να. διαπρᾳξαι χρὴ αὐτ' πᾶ. Ὡραῖος. Ὡρασμένον. ἀντὶ τοῦ μεμελαγμένον. ἀπὸ διθύραμβον. πάλαιον

θεαι τὴν τοῦ ὅλου μὴ καιρὸς τὸν ἐν τῇ ψυχῇ καθαρὸν τε καὶ ὁλικὸς ἡλεῖος. ὡς μεδέως ὠργας μὴ ος. ὀργάζειν δὲ κυείως, τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πολὺν αὐαδύειν καὶ φυρᾶν. Ὠργυωμὴ οις, ὁ πτεκμὴ οις. Ὠργυθυμοῦσιν. Ὠργων. οἱ δὲ, καὶ πρὸς πτίσασθαι τὰ ἀλλήλων δόξαν τοῦ δὴν μοι, ὠργων. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ὠργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι. Ὧραι. καιροί. Ὧραι. περὶ ἡμερολόγιον ἐ γραφόμενον ὧραι. ἐν ὧ περὶ ἑκάστης τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν ἐναντίων τυγχάνοντα. ἐ πεκλήσεις ἑκατέρας ἐστὶ τὰ ἤθη αὐτῆς προσηλῶσθαι τῇ ἀρετῇ τὸν ἱερὸν λέα. καὶ διὸ ἐν ἐκείνης ἱδρῶτας πονεῖν τῶν προσαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Ὡραιοήμος. ὁ τὸ κάλλος ἐστὶ μελετῶμος.

Ὡραιοπολῶ. ὅμοιός τι νέων ἀναστρέφομαι. Ὡραῖος. ὁ εὔμορφος. Ὡρέξατο. ἐξέτεινε.

Ὠρεος. ὄνομα τοῦ ποταμοῦ. Ὠρθρ. ἀγωναῖ ιθρ. Ὠρείθυια. ὄνομα νηρηΐδος. ὁ μηρος. μαίρα καὶ ὠρείθυια. ἐὰν πολὺ καὶ μέθυσα. ἐὰν ὠρείθυια ἡ ταραρέα ἐρωμένη. Ὠρείτης. ὁ ποταμὸς ἐν. Ὠρεῖον. τὸ μεῖον. ἐν ᾧ κάλλος μῶ ὠρείω ὅθι μόδιος, ἐν θα νῦν ἴσαν πίονθρ, πρὸ τὸ οἴκου τὸ πατερᾶ ὃς νῦν ὅθι τὸ μυρελαίε, ἴσαν μόδιος χαλκᾶς. ἐζήτει πολὺ ὑ ὑ ἐν τῷ μανεί μ. Ὠρὴβ. ὄνομα νύεῖν. Ὠρκμάτων. φυλαγμάτων. Ὠρκοσον. φυλάσσον. Ὠρια. τὰ καιρόν. Ὠρίεμης ὁ ὡς ἀδαμάντιος. αὐ ἡρ ἑλλογιμώτατος. ἐ καὶ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἀπορον ἔβησε κμῆος. ἀπρος τὴν ἕλλο μόν ἀμωρίαν φιλοσοφ, ἐ ἐπὶ κλεσαν καὶ πολείσαν ἐπὶ δοσιν ἐπὶ φιλοσοφία ἐσχηνῆς. διαβι τὸ ὡς εἰς τὸ λόγων ἐμπειρίαν, πολὺ πολὺ τὸ διδασκαλου τὸ φελφαν σὺν λεωσαβ. σωνῆντε δὲ εἰ ὡς πολὺ τῶν ὁ πορεκμὸς αὐ ἡρ. βῖς τε νομιῶν ἐ χρονίσ, δ πολλοφαναστε ἐ λεπίνα ἐ μοδερᾶ βυ. μιημάχουτε ἐ τὸ σὺν βῖς τῶν θαγρείοις ἑλλογίμων αὐ ἀρῶν, ὁ μὲ λῳ συπερᾶ μμασιμ. ἐ χρῆτο δὲ ἐ χαρίμονος τὸ τωϊηδ. ηορνᾶ του τὲ βιβλίοις. πολὺ μὸ μεγαληβ ικὸν τὸ πατρ ἑλλησιμυ σείων ἐ γνω δόκιμον. ἐὰ πατξαπολῶς πολλῷ ἐ σχε τὴν βασιλ μῶ τὸ σὺν φιλοσοφία δοξαμάτων. ἐ μόνον τὸ ἑλλωϊ ν, αὐ ἀ ἐ τὸ θείων τε ἐ μετέρων. βυτέσι τὸ χρισιανῖ ν. ἐ τί αὖ τις λέγει πολὺ τὸ σὺν εἰ νεμι ηρᾶδεῖν ἀθανάβυτε ἐ μαπαεῖ φύσεδ. ὁ τι πορδιαλεκτικὸ. τωμεθοδικῷ, ἀειθμητικὸ. μετσὶ γραμμετικῷ. ἐ ἐ κτοπολικῷ. καὶ παύτων τὸ φιλοσόφων τὰ δόγματα ἔτας βεξέμεθεν, ὥς τε απορδιαβας τὸ ἡσυχῖ πολεγμάτων ἀ ηοα τὰς ἐ σχησείαι. ἐ βεκηγεῖσθαι αὐ βῖς ἐ νέ ποτε. σωφρομαῖς δὲ πὸς αὐ τὸν πλασ γίνεσθαι. τὰ δὲ ὠ εικῷ ας ἐ τ μεταλοφῆ ας αὐ τὰ, καὶ πορφύ εἰ ὁ κ χρισιανῶν λυπῆ κας, μνημορᾷ καὶ φησίμ. ὁ δὲ δόκτης τῆς ἀ τοῦ, βλαύ δρὸς ἦν. ὦ κα γνωμιδῶν ἐος ὢν ξωτε τύχησε ὁ δρα αὐ δαιμῆ σαντος καὶ ἔτι αὐ δαιμοῦ τος διῶν πολελέλοιπε συπερᾶ μμα των. πολλὴ φθω ὠ εἰτε νης δὲ πλέος πολὺ τ διδασκαλοις βύ βῳ τὸ λόγων μέγα διαδέδω. ἐ αὖ ται μ αἱ πολὺ τ ἔξωθεν μαρ τυρίαι τὰ αὐ δρὸς καὶ μᾶλλον τ ἐχθρῶν. βαῦβα πρὸ φυείω κ τὸ δὲ τον σώβγμα τ γραφέν των αὐ τῶν κ χρισιανῶν εἴρη. ἐ πα λη θῶ σαντι μ πολὺ τ τὰ αὐ δρὸς ἀ σηπίσεως. φλα σαμῷ ω ἡ σαβ πολὺ τ λοιπῶν. τί δὲ νῦ μέλλον ὁ κ χρισιανῶν μανεὶς, σὺν οἷς αὐ τὸν μῷ φησιν ἐξέλλῳ μὴ στ θεσθαι. τ δὲ μ μῶνιον σὺν τὰ βία τὰ κ θεοσεβῆ σαν βαῦβα τ ἐ θυμηδὲν σὺν πεσειρ. βαῦβα μ εἰς πολὺ πασιν τὰ ὠ εικῷ ας. καὶ τ πολὺ βα ἐ λλῳ μαθ μαβα πλυπειεῖ. πολὺ ῆς πό στιν ασ μεμ φαμῷ αὐ τῷ, διὰ τὸν πολὺ σὺν εἶναι απορδιαλογύμῷ, σὺν βαῦβα γραφ. ἐ πεὶ ἡ αὐ αμῷ μοι δὲ λόγω τ φήμης διαφέχου σης πολὺ τῆς ἔξεως ἡ μῶν, πρὸ σήκοσαν ὁ τὲ μὲ αἱρετηῶ, ὁ τὲ ἡ δ τὸ τ ἑλλωϊ ν μαθημάτων, καὶ μᾶλλον τ σὺν φιλοσοφία, ἐ δόξεν βεξέβαι βαῦβα, βα τὲ τ αἱρετικὸν δόγματα. ἐ βα ἐπὶ τ φιλοσόφων πολὺ ἀ λη θεῖ λέγειν ἐ παγγελμάτα. ἐ βαῦβα μὲ βιαῦβα πολὺ τ ἀ σηπίσεως ἀ πολογουμῷ ω, εἴρη. κ τὸν δὲ τὸν χρόνον ἐ ἡ ἀ λεξάνδρε τ ρῶ μαίων βασιλέως μὲ ρ μαμαία, εἰς λόγιον σὺν αὐ τὸ χεία ζων ἦλθεν ὠ εικῷ. ἐ πᾶσαῦ τὰ κατηχήθη τὸν λόγον. βεσπείνα δὲ τὸ χρόνα τ εἰς τὰς θείας γραφὰς ἐ πομνημάτων ἐ γένετο καὶ ρχή. ἀ μβροσίου δὲ τὰ μάλιστα πόρεμόν βεσαῦτὸν, μυείαις σαις ἀ πεδοπαῖς ταῖς διὰ λόγων, ἐ πᾶσαν λήσεσιν αὐ τὰ μόνον. αὐ ἀ ἐ ἀφθονοτάτας ταῖς τ ἐ σὺν τη δείων χορηγίαις. ταχυγράφοι τε αὐ τῷ πολεῖς ἡ ἐ πολὺ τὸν ἀειθμὸν πᾶσαν. ὑ πα γράφοντι χρόνῳ τεκτμῷ οις αὐ ηλας ἀ μείβοντες. βιβλιογράφοι τε ἀ χῆ ης. ἅμα ἐ ηρεις ἐ σὺν τὸν αναγράφειν ἡ σημῷ αις. ὧν ἀ παύτων τὰ δέκα σαν τ ἐ σὺν τη δεῖ τὰ ἀ φθονῷ χορηγίαν ὁ ἀ μβρόσιος παρεχήσατο. μαί μῶ, καὶ σὺν τῇ πολὺ τὰ θεῖα λόγια ἀ σηπίσει τε ἐ πουδῆ πουθυμίαν ἄφαβον αὐ τῷ ζωφόφορον.

καὶ

ἢ δὲ μᾶλιστα αὐτὸν προέτρεψεν καὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων συνταξιν. τοσαύτην δὲ ἔσχε σπουδὴν
πρὸς τὰς θείας γραφάς, ὥστε καὶ τὴν ἑβραϊκὴν διάλεκτον ἐναντιουμένων τῶν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς
οἰκείας φύσεως ἐκμαθεῖν. καὶ δίχα τῆς ἑβδομήκοντα ὁμωνύμων, ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγα-
γεῖν. ἀκύλα λέγω τὸν πρωτον. καὶ θεοδοτίωνος. ὧν συμμάχου τῶν ἑβραϊκῶν αἵρεσις δέδοκται αὐτῷ,
φιλονεικοῦντον τὸν κύριον εἶναι δοξαζόντων. οἵτινες τὸ καλὸν μαθαῖον ἀπέλιον ὑπεμνημάτι-
σαν. διὸ καὶ τοῖον δόγμα βεβαιῶσαι κατέδυσιν. ὁμοίως δὲ καὶ μᾶλλον καὶ ἑπτὰ μὲν καὶ ἑβδόμῳ ἐκ-
δόσιν ἐκ τῶν ὠσεὶ τὰ παμφύλου ἰσοειῶν πρὸς ὠφελίας. τοσαύτην δὲ εἰσήνεγκε τῷ ὠφελίᾳ τῆς θεί-
ας γραφῆς ἀκριβωμένην ἐξέδοσις, ὡς μόνας σχεδὸν τοὺς αὐτοῖς ἑβραίων στοιχείοις γραφάσι τὴν μα
ἴδιον ποιήσασθαι. ἀνιχνεύσαι τε τινας τῶν ἑταίρων πρὸς τοῦ ἑβδομήκοντα τὰς ἰδίας γραφὰς ὁμο-
νόησαν ἐκδόσεις. καὶ τινας τε τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκμαξαμένας ὁμοίας ἑτέρ

ηδω βίβλους ὡς ἑβραῖοι ψαλμοὺς καὶ ᾠδάς. σὺ δὲ καὶ ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα στίχους ἔγραψας. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα λεγομένη εἰς τοὺς ψαλμοὺς εἰσαγωγή. βίβλοι καθ' ἑβραίους αἱ δὲ ἑπτὰ γένεσις βαρνεὰ θ' ὅ ἐστιν ἐν ἀρχῇ· καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς. ἔξοδος δὲ ἕως μάλου καὶ βαλθυσιανοῦ· τοῦτ' ἔστιν ἕως θ' καὶ ξ' ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τύρῳ· ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ λεωνίδης, μαρτυρίῳ τῷ διὰ χρυσὸν ἐτελειώθη. Ὠριγένης. λεωνίδην εἶχε πατέρα. ἐπίσκοπον ἐμάρτυρα. ἐπὶ σεβήρα βασιλέως ἀπὸ μάσας. ὅστις ὠριγένης ἐν ἀλεξανδρείᾳ τυγχάνει μεγάλην εἰς τὸν θεῖον λόγον ἀπουδὴν καὶ περιβαλλετο. οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι καὶ μέλιτα ἀμβρόσιος ἐγράφη. ὃς οὐ γνῶσιν αὐτῷ ἀφιέναι ἀπουδάσας, ἀπέκτησε τὴν οὐαλεντίνα καὶ μαρκίωνος αἱρέσεις. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες, μεγίστην ὠφέλειαν ἐπορίσατο. μέγας γὰρ καὶ ψαλτὴς ἐν τοῖς ἐνομίζετο. ψαλμοὺς τεσσαρεσκαίδεκα ἀριθμητικούς. καὶ τἄλλα πεπαιδύμεται. διόπερ ἐν ὀλίγοις τῶν παρ' ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηται αὐτὸ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ ἀφυὴς παιδόθεν ὑπῆρχε σοφόδρα. καὶ ζητητικὸς λίαν. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ὄντι θείας γραφῆς βάλλεται νυθανόμενος βαθύτερον ἱεράν. βύβλον ἐπιπολῆς ὁ πατὴρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν ζητεῖν παραιτέρω. μύκτωρ δὲ ἐγείρας καὶ ἰδὼν τὰ τέρατα ὡς θείου πνεύματος ἔνδοθεν αὐλιζόμενα ἀφιλοσοφώτερα, καὶ ἑαυτὸν ἐμανιάζειν. ἀγνοεῖ ἀνὴρ καὶ ἐμπορεύεται τοσαύτην σοφίαν ἐν ἑνὶ σώματος, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι καὶ μόνοις πρὸς διαβολὴν ἑκάστης ἡμέρας ἀρκεῖν μένος. ἐμὲ μὲν τοι ἐν πολλοῖς ἕτεσι τοῦτο πρῶτον διετέλεσε. καὶ ἐπὶ δάφνας καὶ ψιάθου κεφάλαιον. καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαύμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων διηύνει. καὶ ἐν τούτῳ ἐπεπείνα μὲν γραμμάτια καὶ ἀστία καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, τοσοῦτο κατεδάμασε τὴν ἀπιμελῆ τὸ σῶμα, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκελετευκέναι. οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος, ἀναβολὴν τὸ θεωρητὸς μεγίστην ὑπέμενεν. ὅθεν τέως διαρκέστερον μὲν ὡς διαπεπονῶ λόγῳ καὶ πλουσιώτερον ἑλληνικῇ δῶρα λαμβάνειν βουλεύεσθαι πείσας, μαρτυρίου στέφανον αὐαδήσασθαι παρεσκεύασε. πολλῆς οὖν φήμης πρὸς αὐτὸν ῥεχούσης, καὶ πολλῶν μαιρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον ἑλλήνας καὶ φιλοσόφους ἀλλὰ καὶ αἱρετικοὺς ἑλλογίμους πρὸς τὸ ἀσεβῆσαι ἐλπύσεν, ἀλλὰ καὶ τυποῦντας χριστιανοὺς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ πολεχθεὶς ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλά, καὶ πᾶσαν βιασάμενος καὶ παιδαρεύσας, καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παρεσκεύασε σχεδὰ πολλοὺς δέκα ἑλληνογράφους, ὁμιλοῦσι τὰς θείας αὐτὸν γραφὰς ἐποίκνει. καὶ ὁ μὲν, τὸ δέκατον χεῖρα παρεῖχεν. ὁ δὲ, σχολὴς γενόμενος, ὑπηγόρευεν τοῖς ταχυγράφοις. καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἐγράφον σχεδὸν τὸ καλλιγραφεῖν, ἐξέκειντο μύας. πᾶσαν δὲ θείαν γραφὴν ἡμέρας ἐπιέτη ιε'. λέγεται δὲ ὅτι ὃ βίβλους συνεγράψατο. τοσοῦτον γὰρ ζῆλον τὸ τῆς ἐξηγήσεως τῶν θείων λογίων ὁ ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο, ὡς τε τὸ πολλὸν αὐτοῦ ἀπουδὴν ὠριγένης μαρτυρῶν, γράφει πρός τινα λέγων. ὁ ἰδιώτης θεοῦ καὶ γνησίως ἀνὴρ καὶ μέγας ἀμβρόσιος, πολλὰ προσηγόρευεν. ὅστις νομίζων μὲ φίλον εἶναι καὶ παντὶ διδόντα τὸ θεῖον, ἤλεγξε τῇ διὰ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ὅθεν καὶ τοσοῦτον μεταρρυθμίσας, ὥστε καὶ νυνδυμάδην ἀναδιδάσκειν πρὸς τὰς αὐτὸ προτάσεις. ὅτε γὰρ δεῖπνήσαι δεῖ ὁ τιμιώτατος, ὅτε δὲ ὑπνήσαι δεῖ ἔξεστι πόδι ἀπὸ τῆσδε καὶ διαναπαῦσαι τὸ σῶμα τὸν. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀνεβοῶν δεῖ ἀντιγράφειν ἀγαπᾷ ὁ μεθ' οὗ τεμιώτατος ὁ λόγος καὶ θεραπεύειν τὸ σῶμα, τὸν νύκτα ἔξεσιν ἡμῖν καὶ μᾶσθαι. καὶ πολὺ τοῖς φιλολογίαις παρεκτείνοντα. ἐφ' ὃ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρις ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας. πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους φιλολογεῖν καὶ ἀνεβοῶν δεῖ ἀντιγράφειν ἀγαπᾷ ὁ μεθ' οὗ τεμιώτατος ὁ λόγος καὶ θεραπεύειν τὸ σῶμα, τὸν νύκτα ἔξεσιν ἡμῖν καὶ μᾶσθαι. καὶ πολὺ τοῖς φιλολογίαις παρεκτείνοντα. ἐφ' ὃ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρις ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας. πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους. τῇ δὲ ἑτέρᾳ τῇ θείων λογίων καὶ τοῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασι. πᾶσαν τοίνυν ἡμέραν τὸν θείαν γραφὴν. καθ' ἑαυτὸν χρόνους ἐκείνους συνήθροιζεν, ἔν τινι τόπῳ τυχὼν τὴν παλαιὰν, ἀφυὼς μέλας καὶ ἐκ μόνος ἑαυτὸν καθέσπερας. ἀλλοῦ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ ὁ πλέος διέμενε. συμβεβήκει γὰρ τῇ τοῦ τοιούτου πολυτελείᾳ σφραγεῖον, ἐξ ὧν μεξ ἀίσιον. καὶ μέντοι σκάφην ἄλλην πολλοῖς καὶ ἀπωλεθίᾳ πρόξενον γένοιτο. βουλόμενος γὰρ τῶν θείων γραφῶν μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν πόδι ἔβαλεν ἀμαρτίας. καὶ θανάσιμα

ἐξηγήσατο

ἐξηγήσασθαι ῥᾳδίως τὰ ἀπορούμενα. ἐξαυτῆς δὲ ἀπορεῖ ἓξ ἀφορμὰς εἰληφώς. ἐξ οἰκουθενεξῆς ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι. ἐξ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει δὲ ἔξεστιν ἑλομένους καὶ τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ἀεὶ ὢν πατὴρ ἅμα καὶ δύναμις ἅμα τε τοῦ πατρὸς καὶ γνώμων ἐστὶν ἀΐδιος. ἅμα τε οἱ ἄγγελοι τοῦ πατρός, οὔτε οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀγγελικῆς. ἐξ οὐσίας τοῦ πατρὸς, ἀθέλητον εἶναι τὸν υἱόν. ἀλλὰ πτῶσμα καὶ κτίσμα καὶ χάρις υἱὸν λέγεσθαι. τῶν δὲ ἀνθρωπίνων φυσικὴν προυπάρχειν. καὶ τὰ ἐξῆς τῆς βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλῷ γοῦν πρότερον οἰκειοῦνται εἰς σωτηρίαν θεοφιλῶν. καὶ ὅσα μὴν ἐν προσομιλίαις καὶ διαποιμίων, διήθηκε καὶ διὰ φύσεις ζώων καὶ ἀλόγων εἴρηται, μέσος φερόμενος πολλαχοῦ χαίρειν διὰ γάμου λέγει. ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδόγματίσατο, τῶν πάντων ἀποπώτερα ἀνείσηται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπαρκῆσθαι βιάστον. ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ διὰ σπερολιῶν ἀσπίδος τε καὶ σκληραγωγίας ἀναβράσσειν. ἐγκρατὴς δὲ κατὰ τὸ σωφρόνιον. ἐξ οἱ μὲν, ὃ τὴν ἄρρενα διαμένειν διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ ἐπέχεσθαι. οἱ δὲ, φαρμακὸν ἐνθεῖναι τοῖς μείοσιν εἶδον καὶ ἀποξηρᾶναι. ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰσαὐτὸν ἀναφέρουσιν. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπνυθέναι ὑπὲρ τοῦ χῦ. λόγος ὢν ὁ ὅρα ἐξ ἐν τῇ συνήθειᾳ ἀναπαυόμενος. φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἁγίας ἀρχοντας, κακομηχανήσασθαι βολιδῶν ἐνοίσασι εἰς αἰσχρότητα, ἀνδραφασὶν ἐνόθευσαι πᾶσαν τῆς κτίσεως δόγμα. αἰθίοπα δὲ αὐτὸν πᾶσι σάσαν εἰς πᾶσαν χρῆσιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὃ ἦ, μὴ φέρων τὴν βοὰν τὴν ἀδελφικὴν ἐνοιαν, ἔρρηξε φωνήν. ἀμφοτέρων πεπεθέντων αὐτῷ πραγμάτων. καὶ καθομολογήσεθῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτὸν, εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν καθῆκαν. καὶ ἅ ἔφη μαρτυρεῖ ἀπὸ τῆς περιανάγκου ἀπεβλήθη. καὶ τῆς συνήθειας ἐξεώσθη. τὴν δὲ ἀλεξάνδρειαν κατέλιπεν διὰ τὸν ὄνειδον, τὴν ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀπελθὼν δὲ εἰς ἱεροσόλυμα, ἐξηγητὴς καὶ λόγος, πεῖρέ ποθ ἀπὸ τοῦ ἱερατείας ἐπὶ τῆς συνήθειας θεῖναι. πρεσβύτης γὰρ πολὺν ἔχε. καὶ πολλὰ παραγαγόμενος ἀπὸ τῆς ἱερέων, ἀναστὰς, καὶ τὸν μόνον τὸν ἐκ τῶν ἐπῶν. ὃν δὲ ἁμαρτωλὸν εἶπεν ὁ θς. ἵνα τί σὺ συνδιηγῇ τὰ δικαιώματα τὰ μου. ἐξ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου. ἐξ σὺ μὲν ἔξω τὸ βιβλίον, συνάθισεν δὲ πλανωμένων δαιμόνων πάντων ὁ μὲν συγκλαυσόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ἀδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν ἐξ συντακτικὸς ὡρμᾶσθη διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία. μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ σολομῶντος λέγοντος. ἧς φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά. καὶ μὴ κατὰ δὲ ἐξ σοῦ ματίσου. καὶ παρδίασου μὴ ἐκχυνάτω τὰ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θυ. ὁ γὰρ θς ἐν οὐ οὐκ ὢν ἀνω. καὶ οὐ ἐξ τῆς γῆς κάτω. διὰ τοῦτο ἔπεσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι. εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύοντες ματαιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ. ἵνα γὰρ δίκαιος ἀπολλύμῃ ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. ἐξ μὴ σοφίζου περισσά. μὴ τεἀσεβήσῃς. ἐξ ἐξ πάντα παρωσάμενος, ἐξφάλη τὰ πρέποντος. ὠείων ἄποινον ὄντα. ὠειῶν νεωτερικῶς. νῦν πρεπῶς. ἢ ἐξ καλέσαι ῥόν. ἀπεισοφάνης τὸν ὠμφανίσην συμβαίνῃ ὡρίνως. πρὸς παίζοντας τῇ πρεσβύτῃ οἱ ἱέρουντες διὰ τὸ τεθρυμμένον τὸ ὡραῖσμα. καὶ ὠείνην αὐτὴ τὸ ἀνμαίαν. ὥρα γὰρ ἐξ ἡ ἀνμή, καὶ ὡραῖος ὁ ἀνμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. ἀρισοφάνης. ἄρον θῶειλῶ ἠλοφόρον, μέσον λαβόντα ῥαντα καλαβόντα, καταγλαρῶν. τουτέστιν ἐν τοῖς γλάρτοις ἀποδεῖν. ὠείμον. ἄμαιρον. ὠεῖνος ὄνομα νύειον. ὠείων. θηβαῖος τῆς αἰγύπτου. συναγωγὴν γνωμῶν, ἣν ἐκ ἀνθολόγιον πρὸς ἀδοκίαν τῶν βασιλέως γυναῖκα θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. βιβλία ιβ. ὠείων ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς. ἀνθολόγιον. ἀπιθῶν λέξεων συναγωγήν. πρὸς ἐτυμολογίας. ἐγκώμιον ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος. ὠείως ἐπίρρημα. ὡείως ἐκουσίως θέσεως. κατὰ καιρόν. ὤρισος αὐτὸ τὸ ὄαρισος. ὠρικομότησεν. ὤρκυσεν. ὑποῤῥέκυσεν ὑποῤῥέκυσεν ἐπαιρόμενος. ὤρκυσον. ἔβλεπον μετεωριζόμενοι. ὤρμησαν. ὁρμὴν ἐχήσαντο. οὐχὶ ὤχοντο. ὠρολογφία. ὠρολόγιον. τὰ τὰς ὥρας μετροῦν. ὠροσκοπεῖον. ὦρος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς. παιδεύσας σκωπτικῶς τὸν ἀρχιλοχον. ἔγραψε δὲ πολλὰ σύγγραμματα. ὅπως τὰ ἐθνικὰ λειπτέον. λύσεις ποτάσεων ἢ ἐρωτήσεων. ἵνα κατὰ ἑαυτὸν. περὶ ἐπιλιτικῶν μορίων. ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον. περὶ τῆς εἰς φθόγγος. ὀρθογραφίαν περὶ τῆς διὰ φθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον. ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν.

Ὥρος, ὁ σύνιστωρ, ὁ ὄνομα κύριον. Ὡρωσιόω, ὡς ἐπὶ τῆς σιωπώντων τὴν ὥραν. καὶ ὡροσιόωσιν. Ὡρωσία χώρα. ὁ δὲ δημοσθένης ἐπὶ μυστηρίων, καὶ λίσρατον θεασάμενος τὸν ἕρπετον, ὑπὸρ ὡρωσίων λέγοντα. Ὡρωτός, τὸ ὡς. σὺν τῷ ὤρος ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον. ὁ δὲ τῷ ὠτὸς τὸ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμὸν, γίνεται ὠρωτὸς. σὺν αὐτῷ γὰρ τοῦτο πως οἱ τὸ ὤρου ὦτες ἀπεβλήθησαν. Ὤρωρεν αὐτὴ τοῦ ἤγειρεν ἐτάραξεν. Ὠρυγή. βοή. σὺν τοῦ ὠρύω. Ὠρύεται. ὑλακτεῖ. Ὠρυόμων καὶ ὠρυόμυος. καὶ ὠρύω τὸ ὠρύομαι. Ὠρυσον. ὃ μετὸ λίγον μέλλων ὀρύξομαι. Ὤρυχα καὶ ὀρώρυχα. ὠρύχειν δὲ καὶ ὠρωρύχειν ὑ ωστρυντέλικος.

Ὠρχιπέδησας τὴν ὄρχεων ἥψω αἰσχρῶς. Ὡς λίαν. ὡς μενίδης. θαυμασίως ὡς δυσανάπειστον. σοφοκλῆς. θαυμασὰ γὰρ τὸ τοξον. ὡς ὁ λιθαίνει. Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶ πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθά. Ὡσανναὶ. δόξαν σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος ἀστρατελικὴς λέγει. ἐρέμνη τῶν ἠῶ δαρὶ λ. καὶ ὁ ἕτερος. δόξα ὦ ἠῶ δαρὶ λ. ὥστε τὸ ὡσανναὶ, δόξαν σημαίνει. παραλίπεται δὲ σῶσον δή. ἀντὶ ὀρθῶς. Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων. ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτων. ἀντὶ λαμβανομένης τῆς γυναικὸς ἐπὶ βοώσης ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων. Ὡς δ' ἀπόλοιτο. καὶ νῦν σιγίνων δ' αἰτιᾶφοι δηλονότι. ὑπὲρ βολικῶς εἴρηκε. ὅθεν δ' ἴσασι αἰτιᾶφοι ἐπένων δ', δ' ἀπολύδοκα τηρεῖ μύος.

Ὥσαζ ἑαυτὴν, πατέρα χ' δ' ἀπὸ τοῦ ἴσασι. αἰλιανός. ἐμὲ μὲν ἐφθάσερῶσαι. ζωὰρ ἀσάσθαι τὸν αὐτὸν τῷ ὑπασπισῶν, ἢ ὧδε νέβαλενεῖς μίνδυν ἑαυτὴν. Ὡσαύτως. ὧδε ἀλησί. ὁμοίως ἐπὶ μοὶ κεῖται. ἀντὶ τοῦ ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κρίτη. σοφοκλῆς. ὃ ἔρως φασὶν ὁ τὸν ὡς ἐμοὶ. ὧδε ἔλκει τὸν ὡς ἐμοὶ κρίτη. Ὡς δεῖ. ὡς δέον γενέσθαι. Ὡς δ' ἀφίν. ὡς δ' αὐτοῖς. Ὡς σὺν τῷ ὧδόντων ἀξανάγκη. ἢ ὡς ἐ σύθεν ὡς σὺν τῷ ὧδόντων αἵρεσιν ἐπαναγκάζου δόντος θανάτου. ὡς σὺν μέλισα ἀλυκῆ πτερὸν καὶ φόνον τὸ δ' αὖ δημε, ὁ πορσοῦ ἐπὶ τῆς νεφαλῆς εἰχεν μβολον δὴ τὸ μαρτύριον ἀρχῆς ποδιαπάσασα. εἰ δὲ μὴ βίᾳ δαχέλω περιβάλλει πρὸς τὸ ὧδοῦσαν χρεία ἂν βρόχον δὲ φλίασα. Ὡς σὺν. ὡς χωρεῖ. ὡς ὄδι. δυσχερῶς αὐτοὺς ἐπὶ δόντων ὡς σὺν μέλισα εἰς τὴν χρεία ἂν ἑαυτῶν. Ὡς σὺν μέλισα. ἀντὶ τοῦ λίαν. οἱ δὲ, δὲς μὴν ἀρχὰς ἐπὶ σθονίθησαν ὡς σὺν μάλισα. μετὰ δὲ ἑαυτὰ τὰ θεατὰ δόντος ὧδαλῆλμα, πάντες ἐβούλήθην. καὶ αὖθις. ὅπως κατανωμαί τε ὡς ἔνι ἀφαλέσθαι ἔσονται, Ὡς ἐπὶ παν. ὡς ἐπὶ πολύλέσεται δὲ τὸ καὶ ὡς πλήθει. δίων ὁ συρακόσιος πολλαχοῦ μέχρηται τῇ λέξει. καὶ σύρωμαι ἴζ. πρὸ φύσει γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει, τὸ μὲν ἀτυχοῦν θρασύνεσθαι. τὸ δὲ κενοσπουδεῖν μετριάζειν. καὶ τοῦτο τὸ μὲν δεσποτῶν σωφρονεῖν. τὸ δὲ θαρσοῦν ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλέον δ' ἐνέσκεν τοῦ τε φοβεῖσθαι. καὶ σύτρις καὶ δεκάτω. καὶ τοι πρὸ φύσει ὡς πλήθει τὸ μὲν βέβαιον, σὺν βραδυτῆτος. τὸ δ' ὀξύρροπον ἐπὶ τάχους διανοίας ὑπάρχειν. Ὡς ἔπος εἰπεῖν. τὸ τοσχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος. ἐπὶ ὡς ἔπος φάναι. ἐπὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται. οἷον ὡς φάναι. καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό Ὡς ἔπος εἰπεῖν ὡς φαίνεται καὶ σὺν λόγῳ εἰπ. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει ἀριστοτέλης, ὡς τύπῳ πρὸς λαβεῖν. τοῦτο δὲ εἴρηκεν ὅτι μὴ δῆλον ἀκριβῶς ἀφορίσαντες εἰπεῖν. ἕως μὴ πρὸς ἔσεως πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συντεινούσας, ἢ θιπαθ. τὰ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ἐπὶ γνῶσιν, φυσικάς. Ὡς τύπῳ εἰπ. ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον ἐπὶ κρεῖττον. Ὡς δ' ἂν δόξειεν ἀφικέσθαι. παντελῶς δόξειν. Ὡς ἐοικεν. ὡς φαίνεται. ὡς δεῖ. ὡς γίνεται. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἰξὸν ξους δίκλω. Ὠσί, ὁ προφήτης. Ὠσθείς. καὶ ὠσθῶ. Ὡσπαλὸν ὦ πόσειδον τὸ σίφος αὐτῷ., καὶ ὠσκὸν καὶ γοργὸν ὡς ὠδμάλα καὶ παντὸς ἀσία. ὅθεν γὰρ εἰς κοινὸν ἐσώνται ἐκέσου φέρονθ' ἑαυτῷ δεῖπνον, ὠσκὰ πάντα φαίνεται. ὧν μὲν πρὸς φάγμα φερόντων, ὧν δὲ αὐτῶν ἐσιωμένων. Ὡσμένω. ὠθισμένω. ὠσόντι. Ὡς ἀπαρνέσει τὸ μὲ οὐ πετροισι πᾶσι κατὰ ξανθεὶς θανεῖν. ἐπὶ εἰ τὰ τεύμερ. ὡς ἀπεπαρνέσει ἑαυτῷ μὴ λιθόλαστος γένεσθαι. ὡς ἀπολύσει ἑαυτὸν κατὰ λιθωθῆναι. Ὡς οὐχ ὧδ' ἔχων. ἀλλὰ τιμωρούμυος. ὥσπερ παροιμία. ὁ σίχος δ' ὄδι χαρὰ μονος σὺν θέρσιτον. Ὡς ὥρμησε χύλλω διελᾶν. ὧδε οἰμία ἐπὶ τῷ φόδραὰ τελῶν. Ὡσπερ μαχόμενοι λιθολάχανοπώλιδες ὠσκορόδοπαν δωνὰ ζιαρτοπώλιδες. ἀπὲ ξελήσετ'. οὐ παίσετ' ἀπαρᾶξετ'. ἀλοιδορήσετ οὖν ἀναισχυντήσετε, ὠσθ'. ἐ ἀναχωρεῖτε. μὴ σπυλάσητε. ὥσπερ μαχόμενοι. καὶ ἐξῆς. ὠσὶ γὰρ ἐπώλουν. καὶ λάχανα ἐ ὅς

ρεια. Ὥστε οἱ νικηφόροι περιαγερόμενοι ἔθος ἦ τοῦτο. φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τὴν ἀθλητὴν, ἆθλα μὴ λαμβάνειν. περιόρισας δέ ὅτι τίς βούλεται. Ὡς τοὺς θύειν βουλομένους βοιωτοὺς διόδον αἰτοῦμεθα. φασὶ μὴ ἐᾶν τὴς τοὺς ἦ τὴς ἀπιόντας εἶναι τοὺς βοιωτίαν. ἦ οὐ χοίρους εἶναι ἀθλωμένους εἰς τοὺς ἀγῶνας εἰ μὴ παρέλθοιεν βοιωτίαν. ὅταν δὲ ἦ στράτευμα διάγῃ, διόδον ἤτουν. τοῦτο οὖν φησὶν ἀριστοφάνης. ὥσπερ ἡμεῖς διόδον αἰτοῦμεν, βοιωτοῖς, οὕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς, ἵν᾽ μὴ φέρωσι φόρον ἡμῖν οἱ θεοὶ διὰ τὴς πόλεως τὴς ἀλλοτρίας ἦ τὸ χαῦσον ἦ μέρισον τοῦ ἱερείου ἀποδιδόασιν οὐ διαφθείσετε. ἀντὶ τοῦ διαφθείσετε. οὐ διατρέμψετε. Ὥστε γὰρ μὴ κλέπτειν ἀλλὰ καὶ πρὸς ξένους ἀνδρας τοιούτους ὑπάρχοις ἔξοπτον τὸν κύκλον. ἀντὶ τοῦ ἐκλαυσας. ἀντὶ τοῦ παραληθοῦντος. παρέστεται δὲ τοῖς δημοτικοῖς ἀποκλείεσθαι βουλευτηρίου, ὑπὸ τῶν βουλευόντων ἐκ τοῦ κυκλικοῦ. Ὥστε. ὄνομα πόλεως. Ὥστε μανοί. ἐθνικόν. Ὥστε τὸν ἀργεῖ ἀστίδα κελεύειν. Εὐριπίδης δὲ μεγαλοφόνους. οἱ μὲν, ἱεράν φασι τὸν ἀργεῖναι ἀστίδα κελεύειν ὁπλίζειν. οἱ δὲ, λόχους φασὶν εἶναι τὸν ἀργεῖ ἦ πάνυ ἀνδρικοὺς τοὺς νεανίσκους. ὀνομάζοντας ἀστίδα κελεῦσαι. Ὥστε ἄγνος μέρος βασιλεὺς ῥωμαίων πρὸς τοὺς λοιποὺς, καὶ πρὸς ταῖς ἐπιβολαῖς τὴς βέλους ποταμοῦ, τεῖχος τὸν καὶ ἀπὸ τὴς τῆς χάσας αὐτοὺς πόλιν. ὡς ἂν ἀπὸ τὴς θέσεως προσηγόρευσεν. ὡς ἂν εἰ ποιῶν ἑλλησθύραν. ἐπὶ καὶ δεικνύουσι σημείοις ἀφεστῶσαν τὴς ῥώμης. εἰ μὴ δὲ διὰ τὸ ω μεγάλα. καὶ ὡσταύριος ἀπὸ τὸ ὠθεῖν. ὅστα δὲ καὶ θύρα παρὰ ῥωμαίοις διὰ τὸ ω μικρόν. ὅθεν ἐστὶ ὅστάριος ἀπὸ τὴς τὸ ἀξίωμα διὰ τὸ ω μικρόν. μὴ ἑλλησικῶς ἦ ἐτυμολογείσθω. Ὥστασοι ῥωμαῖοι ὡστάσας τὰς θύρας φασὶν καθ᾽ ἑλλησικὴν δὲ ἐτυμολογίαν ἀφόρμην διὰ τὸ ω μεγάλα, ἀπὸ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπιβαλλόμενον. ἔνθεν ὡστάριος ὁ πρὸ ἦ τὰς θύρας, καὶ ὠθίζων βουλόμενος εἰσιέναι βαλλομένους. ἀριστοφάνης ἐν πολιτικοῖ. μισθοῦ νεκρὸν ἐκφέρουσιν ὀλίγου. ἀντὶ τοῦ ὀλίγου μισθοῦ ἐκφέρουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀποθνησκόντων ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦτο λέγουσιν. οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ξύλου. ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκοντας ἐπὶ τὴς πυρᾶς. ὡς ξύλινον οὐσῶν ἦ καθ᾽ ἑαυτῶν. ὅτι δὲ καὶ ἐκλίθων. παντὸς τοῦ δῆλον. ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δὲ γίνεται τὸ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινα εἰσὶ λεγόμενος. καὶ ὁ μυροσφάκης καὶ μῆτας καὶ ἀτειρέας. καὶ σὺ θοὺ καὶ βελίζοντα ἴδοις. Ὠζομένην. σενοχωρεσμένη. Ὠσικῶς. τὸ μεβρίασι καὶ ὠθισμός. μὴ δὲ ὠσικῶς καὶ μεβρίασι πρὸς βαθμὸν ἔχειν. Ὠς τὸ εἰκός. ἔστε παῖδα ὄντα ἱερὸν λέγων καὶ πάντες ὡς τὸ εἰκός. διαφορὰ δὲ σημαίνει πρέσβον. ἀντὶ τοῦ πρεσβύτερον. ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τάχα. Ὡς τύπῳ εἰ ἔστιν. αὐτὸ τὸ ὡς κοινότερον ἦ καθόλου εἰδέναι ἔστιν. Ὡς οἱόντε. ὡς δυνατόν. Ὡφέλησαν κλωθύς. ἐπὶ μικρῷ πρὸς τὸ νοκτὸν ἀφίκοντο. ἐπὶ δὲ ἐννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι, πλῆθος τι νῦν ῥῆμα συνέζευξε. καὶ ἀγρόμενοι ἅπασι δῆμοι. Ὡς ὀφόδρα. οἷον θαυμαστῶς καὶ ὑπερφυῶς. Ὡφρουτο. ὡς φρενῶν. αὐτὸ τὸ καθ᾽ ὁδὸν διὰ οἴνου χαίρειν αἱ ἀπὸ ὁδοῦ. διὰ αθήσεως δὲ καὶ αἴσθησις τὴν ἀφορᾶν τοῦ ὁρᾶν. Ὡς χοφόρια, σπυρίδος ἆθλα ἀπὸ ἑορτῆ. ὥσπαι δὲ ὦς χαι, τὰ μετὰ ἦ βοῦν κλήματα. Ὡσχοφόρος. δύο ἦσαν ἦ γῆν καὶ πολὺ πρεσβύτερον. οἱ δὲ ὡς χοινικῆ μέσι βόρυας ἐξηρτημένους ἔλεγον. ἐπὶ τῶν δὲ νίοι ὀρεσχάδαι καλοῦσιν. Ὧτα κατεαγότα. κλιτὰ σὺν οἷς ἦ τὰ ὦ ἅπατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς πωμωδίαν ἐτράπη ἐπὶ λοτα πολὺ τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. δαμάσιος φησὶ διὰ τὸ τινὰς ἐπφερομυθεῖν ἐκ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Ὥτα κουσεῖν. γνησίως ἐκ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διά τινων. καὶ ὠτακουστής. Ὦβὰ ὦ οὗτος. ὦ φίλε. ὦ τάλαν. καὶ ὦ μέλε. ἐκ τὰ πρὸς τοὺς νεωτέρους ἀπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπὲρ ἀνδρῶν. πολλαχοῦ δὲ ἐκ πλήθους φασὶ τὸ ὦβά. ὡς παρὰ κτησφῶντι. οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὦ πολλὰ συλλαβὼν πεποίησε. Τὸ δὲ δεύτερον βραχύνουσι. καὶ βέλτιον. ἀδύνατον γὰρ εὑρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν πεποιημένας. δίδυμος δὲ τὸ πλέρος εἶναι φησὶν ὦ ἔβα, ἀγνοῶν ὡς ἄρα τὸ ἔβης ἐπλητικὸν ὄντα. καὶ δωρικῶς ἔβα. ἀριστοφάνης. τοῦτο μὲν ἔασον ὦβά. ὅσοι μὲν ἀρχαῖοι πεποίηκασι πάλιν πεποίηκε δύο. τὰ περὶ δημοσθένους καὶ ἰσοκράτους φησὶν ἔασιν. ὁ μὲν δὲ ἐστὶ μᾶλλον ὁ μεποίηκεν ἐστὶ τοῦ δύο. ὅσον. Ὦβά. οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦβά. ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. ἀριστοφάνης πολύβω. ὦβά ἀπαλάχθητον ἀπὸ μέ. ἦ πρατῖνος. ἀράπεσθε τὰν ἐθελόσεβν. Ὠτειλή-

τρεῦμα. Ὧν τὸ ἱερὸν ὧν οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι· τί μᾶλλον λ' ἢ ἱστορίων ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην καὶ τὰ δημόχρηστα εἶχον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν ὧν φυσῆσαι· ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἀνωμερέσιν· δοῦλος δὲ ὢν τὴν ἰσοτέλειαν τὰ δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἶχεν

Ὠτόειος· ὃ ἔχων ὠτία· καὶ κλίνεται ὠτόεντος καὶ ὠτίου. Ὠτοκάταξις· τὰ ὦτα τεθλασμένα παλαίσματα. Ὠτοθλασίας· ὠτοθλασίας τε καὶ μαθητὴς ὤν, ὥς φησιν ἀντίγραφος ἀναρύστος. Ὦτος· ὄρνεον· ὃ καὶ ὦτον ἐπαινούμενον καὶ αὐτοκρύμνον ὡς καὶ ὁ νυκτικόραξ ἁλίσκεται· διὸ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους, οὕτω καλοῦσιν. Ὠτός· ὁ αὐτός. Ὤφελον· ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ ὄφελον· ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναμέναν κτλ. πολύ κοινὸν ἀθηναίου ἀνδρός· οὗ συγκρίνεται δεξιὸν ὄφελον ἑλλησιποιόν ἄριον· τουτέστιν ὄφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἢ εἶναι ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς ἑλλάδα πολεμικὴν θεὰν ὅπλα. Ὠφελείας· χρείας· τὴν διαπραγμάτευσιν λαφύρων. ὁ δὲ πόλιος εἰσελθὼν εἰς πόλιν, ἐκκλησιαστέον ἅπαντα τὸν παρατυχόντα· καὶ μηδένος φείδεσθαι μὴ δὲ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν μέχρις ἂν δοκῶσι θῇ τὸ σύνθημα. σὺν δὲ ἐπιχειρήματι, διὰ τοῦ τ· ὧδε νέμοις ἥρως ὠφελίου· διὰ τὸ μέτρον. Ὠφέλιμον πρᾶγμα ὅτι τοιοῦτον· ὥστε ἀλόγως αὐτὸ αἱρεῖσθαι πρὸς αὔξησιν ἢ πρὸς θήλυ· ὀφέλλω γὰρ τὸ αὐξάνω. ξενοφῶν· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

Ὠφελιμώτερος· Ὠφελίων κωμικός· μέμνηται αὐτῶν καὶ ἀθηναῖος ἐν δ τῶν περὶ βιβλίων τῶν δειπνοσοφιστῶν· φησὶ δὲ τὸ δραμεῖσθον αὐτὰ εἶναι, ἁπλᾶ· διηλιαίωνα· πάλαι σκέρον· πεπαίρων· σατύρους· μάσας· μονοδόμους. Ὠφελῶ αἰτιατικῇ· Ὤφειν, ἀντὶ τοῦ εἶδον· ὄφιν ὤφειν ὠδωδότα. Ὦ φίμβρε· ὦ ἀνέ· οὕτω προσάγει λέγοντα ἀείσοφάνης ἐν νεφέλαις τὸν σωκράτην πρὸς σρεψίαδην· κρούνωθήκτε, ὦ ἀνέ· ὦ τὰ ἐφίμβρα φρονῶν· τοῦτο δὲ λέγει· ὡς αὐτὸς λοιδορῶν τὰ τῶν θεῶν φρονοῦντα καὶ ὑπερφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ φρομτίζειν περὶ μετεώρων· ἢ ὅτι ἐλέγετο σωκράτης σειλλοῦν ὄνομα φερῆς εἶναι· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν· περὶ οὗ φωνὴ τὴν πόλιν τὸν πάλαι σινδάρεω σειλλοῦν· ὁ μάρβις σίνδαρος διαλεγόμενον πάλαι γὰρ τὸν σειλλοῦν ὅλον μπω, διάδοχος αὐτοῦ πόλις θηκε λόγας· ὦ θέλας ἐφίμερε μὴ βάλῃς μέ μαθμοι διαημμενεύων· ἅμα ἠδὲ ὡς σὺ περιφανῶς λοιπὸν τὸν σωκράτη ἀναγκάζει ἐν θεοῖς οὖσι καὶ τὸ διὸ πμε περὶ τῶν ὁλοσχερῶν ἰών· ἅτε τὸ ἐφίμερε πάλαι γὰρ λέγεται αὐτὰ λέγοντα. Ὠφθὶς· ὁμοίως λδ· ὀφθεὶς ἢ μὴ ἐφθορώς. Ὠφθαλμισμένος· ὀφθαλμισμένος αὖ θεραξὶ ἢ λέκτρ' εἶχον τοῦ πάλαι ἀλλ' ἐν ἀρχῇ. Ὤφθον· ἀντὶ τοῦ ὤφθησαν. Ὠφθόρει· ὦ ὄλεθρε· ἀπατεῖς μαινομένην ἐπῳδοῖς ὦ φθόρε. Ὤφλησα· ἐγρεώσησα. Ὤφως· καινοῖσι τοῖς ἐμοῖσιν ἦθος· καὶ τὸν φίλον δεῖξον· δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς· πεινῶ τὴν τελευταίαν χρείαν μεριδίτης ἄλλος ἐμοί· ζῶ τὰ φησὶ μεριδίτης τῶν φαρμάκων καὶ δυσθανατῶ. Ὠχέβ· ἀπῄ· ἐπορεύετο· ὁ δὲ τὸ πελοποννησιακὸν καταλιπών, εἰς αἰγιάλειαν ὤχετο ἀπιών. Ὤχετο ἀπιών· ἐπανῆλθε μόνος δὲ πάλιν ἐπανήξειν, ὤχετο ἀπιών· αὐτὶ τοῦ δύ' τοὺ πίσω ἀπεχώρησε· συνήθης ὁ πλεονασμὸς ζῆς ἀπήνης.

Ὤχος· φιλόσοφος παλαιὸς φοίνιξι· ζάμολξις παρὰ θραξίν, ἄτλας παρὰ λίβυσιν. Ὤχος ὄνομα εὔριον· ὤχος τὸν ἄπιν δεσποτεύνας, ἐβούλεθ' αὐτὸν ζῆς μαγείροις παραβαλεῖν· ἵνα αὐτὸν περιεργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον. Ὀχοῦ· καθελικῶς ὅσῳ περὶ προκείμενον μόνον ἀλλὰ καὶ ὅσῳ δὲ πιθέσθαι λήκυθον. Εἰ ὠθασι γὰρ ἐπὶ γῆν ἐνεροῦντο τοῦτο ποιεῖν. Ὤχρωμα.

Ὠχριᾶσθαι· Ὠχριῶσα παρὰ τὸ φοβερὸν ἢ τὸ ὠχριῶσα· αἰτίᾳ σὺν ὦ ἀσθενοῦσα· ἀπὸ μελαφορᾶς τῆς νοσούσης. οὕτω δὲ εἶπεν ἡ πόλις ὠχριῶσα ἐκ φόβων καὶ θορύβων. Ὤχρος· ὠχρίασις· σὺν ἐπιγράμματι ὡς εἶδον μελίτιον, ὤχρος μέλαν. Ὠχώρης· τὸ πρόσωπον διὰ τὸ ω μεγάλον· ὀχήρης ἡ φωνή, διὰ τὸ ο μικρόν. Ὠψα· ἀντὶ τοῦ εἶδον. Ὤψιασιν· ἐβραδύνασιν· ὀψίζω δὲ τὸ θέμα. Ὤψιος· ὀψὲ δὲ ἐβραδέως ἦλθε· νυνὶ κατεσχέθη· ὀψίως, ὠψίως ποτὲ ἄνων· ἐκ κατέμεινεν ἐν ὦ πειραιεῖ· ἀλιανὸς φησὶν ἐν ὦ πόλει θείων ἐν ἀργείων. Ὤψος πόνος· ὀπεὶ τὰ ὄψα ἀσχολήσωμος· ὁ μέγεθος· ὠψόρος ἀσινθήρ· ὃ μὴ ζῇ δὲ σύμβολα τέχνης θήκατο· δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμῃ· Ὠψωνικότες· ὀψωνήσαντες.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΓανοί· ἀσρατευτοί· συνέθεον δὲ γυμνοὶ τὴν ἀσπίδα τῇ ἀριστερᾷ· καὶ παγανοί· παγάς, δημοσίους συφιλιστικοῖς· ἐπίνειον ἐστὶ Φερεᾶσιν. Πάγας· δίκτυα· παγίδας· καὶ τὸ δήκτυον τὸ τὰ αἰσχύλου· τοῖς ἑαυτὸ πέρασι πολιτικῶν· καὶ συσχεθεὶς ταῖς παγαῖς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ συντὸ νόμου δικαίως ἔπαθε· τύχων ὡς ἑτέρως τις ἐωνὴν ἔπαθε τυχεῖ. Παγασαὶ πόλις. Παγασητικὸς ἡλκος. Πάγαιον ὄνομα ὄρους. Παγῆναι· πηγῆναι. Παγίδι. Παγκάλης· πάνυ καλῆς· πάγκαλος δὲ Παγκρατιασαῖς· ἀθλητοῖς· πύκτας· τοῖς χερσὶ ποσὶ πυκτεύουσιν. Παγκράτιον· πυγμὴ· ἀγών· πάλη· ἄθλησις. Παγκράτιος σοφιστής, εἷς Πολύμνιανὸς τέχνην τὸ μνῆμα. Παγκράτος· βύβυ φέρον· ὁ ψαρτυτικά· καθεκάστην βοσκήν· κιμαλιεῖ τὸ χέρνιβον λέοντος· τὸ πρεσβύτερον καὶ ἕως ζωώνος Πάγκοιλον· ἡ λίμνη τὸ ἄδυτον· ἀλλὰ βίτ ἔξαίδυτα πηγαίου λίμνης ἀνάσεις ἔτη ὀκτὼ ἔτελεταῖσι πάγκοινον· εἰς ὃν πάντας ἀφικέσθαι δεῖ· ὁ δὲ νοῦς· ἔτι ὀδυρομένη, οὔτε πρὸς ἀναλοῦσα βιοθοὰς, τὸ τὸν αὐλητὴν σεις· ὁ μὲν ἐπῶς· ὁ δὲ ἄρτις πρὸς ἐξις πέλεται πρεσβύτερος γένος· καὶ αἰσχύλος· μόνος θεῶν ἔτε θάνατος οὐδὲ ὠρων ἐρᾶ· οὐδέχεται πλουτοῦντας μέρος ἐλπίδος. Πάγον δὲ τεῖχος· ἐν ὄρει τειχισμένον. Πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν· αὔλια καὶ νυμφῶν ἱερὸς πάγος αἱ θύρα πρὸς καὶ δένδρα· ἢ θύδασι γενόμενα πίτυς. Παγχενῖτις· ὄνομα χώρας. Πάγχυμα τελῶς. Πάδος· ὄνομα ποταμοῦ τοῦ πρὸς ἕλλησιν κρίδανον ὀνομαζομένου. Πάθος· πάθημα ξυμφορὰ· ὁ δὲ, ἐπὶ τῶν τὸ δυσέρκειν τῷ χειμάζον καὶ τῶν καταδίκων· καὶ μήτοι καὶ τὰς πότερα αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθος· πάθος θηλυκῶς· σοφοκλῆς· καὶ τὰς μὴ συνδυσπαθοῦσι φρονεῖν πάθος· Πάθαι· αἱ συμφοραί· οἱ δὲ πάθαι· στέργειν γὰρ αἱ πάθαι μεχρὶ χρόνος ξυνωνύμως διδάσκει· καὶ τὸ γυναῖον βίον στέργειν τὰς δυστυχήματα, ὁ πολὺς ἐπὶ πολὺν χρόνος· καὶ τὸ τῶν συμφορῶν ἐπὶ πολὺ πλῆθος· καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. Πάθη· κακώσεις· ἀηδονίαι· ὀφίσι· πάθλιε ἐπερτημένω ὁρῶντα, ἵν λαθεῖν ἀδύνατον· καὶ αὖθις· καὶ ἄλλας μυρίας εἰς μιαν δίκης ἀμελουμένης ἀηδονίαι πάθος. Πάθη· θλυνὴν τὸ πάθος· οἱ γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς καθ' ὑπνοῦ, τοιαύτας ἐς τὰς διαφορὰς εἶναι ἀάγκη. Πάθηδύο· πόνος καὶ ἡδονή καὶ μὴ ἡδονή, λέα πίνησις· ὁ δὲ πόνος, βαχεῖα πίνησις· καὶ μὴ ἡδονή, ἀνδρικὴ πᾶσι ζώοις· ὁ δὲ πόνος διαπορητικός. Παθητίης ὄνομα πύθιον. Πάθος· λέξεως ὁμωνυμία· ὡς κύων μεταφορά· ὡς τὸ θηλυνὸς ἡ γῆ· κατὰ χρῆσις ἐν τοῦθεν καὶ ἀσάφεια. Πάθος· ὅτι δὲ τὸ πάθος ὄνομα διχῶς λέγεται· ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον ἢ εἰς τελείωσιν· λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον· λέγεται πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν. ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι ἐνδυαμένους εἰς ἐνέργειαν ἀπλῶς· ὅτι δὲ τῶν παθῶν τὸ σῶμα διαφθείρεται πρὸς τὴν ψυχήν, ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ· καὶ ἀθυμοῦντι συνήδεται· καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως ἢ βίως διανεῖμον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ· ὃ περ οὐκ ἂν ἐγένετο εἰ μὴ διέφθαρτο ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπαθείας τῆς τὴν ψυχὴν ἕξεως, ὡς τῆς κοιλίας τὸ ἐγκεφάλου τῆς ὁπλοθεν πάθος, ὃ μνημονευτικὸν πάσχειν. Περὶ παθῶν· τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια· καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον· ἐς τὸ διανοητικόν· ὃ σοφός ἐστιν ἡ διάνοια· ἐν δὲ τῷ ἡδονῶν τὴν γένεσιν τὸ διαφορὰν τὴν διάνοιαν· ἀφῆς πολλὰ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀνατάσεις αἰτία· ὅτι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ἡ ἄλογος καὶ πρὸ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἡ ὁρμὴ πλεονάζουσα· ἔτι πάθων τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα· λύπη· Φόβος· θυμία· ἔρως· ἐν δὲ τὰ πάθη ἐρίσις εἶναι ἔστε γὰρ φιλαργυρία, ἐπὶ πλείστοις τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι· ἡ μέθη δὲ ἐς ἀηδονίαν ὁμοίως· ἐς δὲ ἄλλα· ἐς τὴν μὴ εἶναι συστολὴν ἀλγεινόν· ἐν δὲ ἡ αὐτῆς, ἔλεος· φθόνος· ζῆλος τυφία· ἄχθος· ὀχλησις· ἄθυμία· ὀδύνη· σύγχυσις· ἔλεον μὲν ὡς ἐπ' ἀξίως κακοπαθοῦντι· φθόνον δὲ, λύπην ἐπὶ ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· ζῆλον δὲ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ πρεῖναι ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει· ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν· ὀχλησιν· λύπην στενοχωροῦσαν καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν· ἄθυμίαν·

λύπην ἐκδιαλογισμῶν μὴ ἀσαν ἢ ἐπιτεινομένην λύπην ἐπόνον· εὐχυσιν, λύπην ἄλογον ἀ-
ποκλείουσαν ἐπωλύουσαν δὲ παρόντα σωφρᾶν· ἀθανασία, τῆς ζωῆς πάθος ἐσὶν ἢ σύμπωμά
τι· ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ τοῦ θέσει τῆ ἐνθνητῆ ἀ-
θανάτου γίγνεσθαι· οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς· ἀθανατίζεσαι τὸ θνητὸν ἀλλ' ὡς συμπώματί
τινι ἐπὶ πάθει· ἢ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα, ἀθανατία ἔσιν· εἰσὶ δὲ πάθους αἱ τία ἢ ζωὴ ἀθανασία γίγνε-
ται· ἐὰν πάθος ἢ ζωὴ τῆς ἀθανασίας· εἰ δὲ τὸ πάθους τὸ ἴδιον τὸ περιουθὸς ἀνθρώπου, σύμπω-
μά τι γὰρ ἢ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τὸ περιουθότος ἀλλ' οὐκ εἶδος, ἀλλ' ἐὰν τῆς ἀθανασίας γένος,
εἶη ἢ ζωή· οὐδὲ γὰρ λυπούμενος τὸ ὠφελούμενος· ἀδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἡ ψυχή. Πάθωμεν· αὐθυ-
ποτακτον. Πάικετος· ὁ μινάκιος χρηματίσας ἐπὶ ρωμαίους ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, πρὸ
τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκθου· ἢ πρὸ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον πρὸ ἀτθικῆς
συνθείας τῆς συλλέξεως ἢ περιωδίας, βιβλία ς'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον· πρὸ ἰδιωμάτων τῆς ἀτθικῆς
τῆς δωρίδος διαλέκθου· πρὸ ἀτθικισμοῦ· ἢ ἄλλα πολλά. Πάκορος ὄνομα κύριον· τὸ τε
τὸ κρέας ἢ τὸ ἀμφαῦτον φθορᾶ, ἀντὶ τοῦ προσθῆναι τῶν παιδὸς τῆς ξυῆς αὐτῶ δυνάμε-
ως ἀπώλειαν, Παντοῶν· πλεῖον· ἀσφαλίζεσθαι· μοχλοῖσι τὰ πρὸς φύλαια παντοῶν, ἀρίσο
φάνης λυσιστράτη. Παπίσκος ὄνομα ποταμοῦ. Παπυνὴ, ὄνομα πόλεως· ἢ παπυνή.
Παλλάδιον· τὸ τῶν ξύλινον μικρὸν ξύλινον· ὃ ἔλεγον εἶναι πεπλεσμένον· Φυλάττον
τῶν βασιλείαν τῆς Ῥώμης· ἐδόθη δὲ τρωὶ ὡς βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπὸ ἀσίου τινὸς φι-
λοσόφου ἢ τελεσθοῦ· διὸ δὴ εἰς τιμὴν ἀσίου τῶν αὐτῶ βασιλευομένων χώραν, πότερον ἔ-
περον λεγομένων, ἀσίαν ἐκάλεσεν· οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐν τῆ ἀέρος εἶπον τὸ παλλά-
διον τὸ κατενεχθὲν ἐπὶ τρωὶ βασιλεύοντι Φρυγῶν· τὸ δὲ μόνης καὶ ὀδυσσεύς ὅτε τὴν περὶ
σβείαν ἐποιήσαντο πρὸς περίαμον, ἐν τῆ ἱερῆ ἐύλησαν· προδιδωμήσαντος αὐτὸ θεανοῦς τῆς τῆ αν-
τήνορος γυναικὸς, ἱερείας τυγχανούσης καὶ Φυλακτούσης αὐτό· ἦσαν γὰρ καὶ δεῦρο μοῦ αν-
τήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μὴ ἐι τὸ παλλάδιον ἐν τῆ τροία, ἀσάλαντος ἔσαι ἡ βασιλεία
τῶ Φρυγῶν· πολλὴ τοίνυν μεταξὺ οὖσαντος καὶ ὀδυσσέως ἐμηνύθη εἶναι, τὴν τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀ
πενεγκοι περίδα· διαφερόντων αὐτοῖς τὴν ἄλλων βασιλέων καὶ πρωμάχων· πολλῶν τοίνυν με-
ταξὺ λόγων μηνθέντων, καὶ γνωμῆς ὀφίσας ἔδοξεν αὐτοῖς πᾶσθαι τὸ βρέτας διομήδει,
μέχρις ἂν γένηται περῶ· καὶ τοῦτου γνωμῆου, διὰ τῆς νυκτὸς ἁρέθη ὁ αἰας ἐσφαγμένος ἀ
δήλως· ὑπενόησε δὲ δολοφονῆσαι αὐτὸν τὸν ὀδυσσέα· καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀ-
πέπλωσαν Παλλάδιος παλλαδίσ· μεθωναῖος σοφιστής· ἐγένετο δὲ ἐπὶ νέρωνος τίνα τὰ βασιλέ
ως· πρὸς τῶ ῥωμαίοις ἔργῳ· διαλέξεις· λόγῳ διαφόρους· ὀλυμπιακὸν, πανηγυρικὸν· δη
μηγορικὸν· Παλλαδίων χρυσουμένων· ἐν ταῖς περώραις τῶ ἱερῶν· οἱ ἀθλωταὶ οἱ ἀγάλματά τινα ἐ-
ξύλινα τῆ ἀθλωᾶ ἐκ ἑνὸς ξύλου· ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Παλαθαι, μάζαι σύκων· καὶ
παλαθίων τῶ πεπατημένων ἰσχάδων παλαθαὶ δὲ καὶ εἴδος βοτάνης· Παλάθαι· καὶ τὰ ἐκ-
θλιβόμενα πλάσματα· ἢ κέραλλος θέσις τῶ σύκων. Παλλακὴ· ἡ παλλακὶς ἡ· Παλάμαι αἱ
τέχναι· αἱ χεῖρες· ὦ παλάμαι θυμῶ ὦ δύσκυα τένυρο τῶ· οἷσι μὴ μέριος αἰὼν ἄτος καὶ ἐξῆς· Πα
λαμᾶσθαι· τεχνάζεσθαι· παλαμᾶσθω· πρὸς ζεῦθ' τυχὴ καὶ παλαμάσθω· καὶ παῦε πεποίτεται
νέσθω· τὸ δὲ μετέμπεσε τὸ δίκαιον· ξύμμαχον ἔσαι· καὶ ἀμήθαλώσεις ἐπὶ πρᾶσσων· ἡ αὐθις· ὁ πῖα
παλαμᾶται· ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται· καὶ ἀπάλαμος καὶ ὁ μέρως ἄτεχνος. Παλαμήτε-
χνης ἐόδοβος· ἐλεεφάντινος δόντι οἱ ἔχειν παλάμην, τῆ ἐλαίζοι τῶ βασιλέως συμμάχων δόντι σιν
τοὺς ἀρίστους· παλάμη οὐ τῆ ἀρχῆ· Παλαμήδειος λόγος· ὁ τῶ παλαμήδου. Πα-
λαμήδης· ἐλεατικὸς γραμματικὸς κωμικὸς καὶ ῥαγικὸς λέξιν· ὀνομαζόλογον· ἀπὸ μνημοσύνης οἱ ν
δαρον τὸν ποιητήν. Παλαμήδης ναυπλίεσ ἐκλιμένης· ἀργείος· ἐπτριος· ἰωνδέκτος ἀνεφίος τῶ
βασιλέως ἀγαμέμνονος πρὸς μρς· ἔσχεδὲ δὲ φυὼς πρὸς τὸ φιλοσοφίαν ἐπὶ τὸ τικὸν· ἐπὶ ἄρετῆς τέ
χνης τὸ στοιχεῖα τὰ ἐπὶ τῶ φ ἐπὶ τῶ χ· φθόγγους τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ σύβωνος μέχρων καὶ σαθμῶν· ἐπὶ ἡ ποίη
μα ἐκ τῶ φανίου ἢ τὸ ἀγαμέμνονος δόντος γόνων διάβασιν ἀν· τὸ λαμβάνων δὲ καὶ τὸ ποιη

σκευαι. ἢ φανίσθη. Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασιλείαν ἀπὸ μέρους. ἀπὸ ἑταιρείας τῆς μεγίστων ἀνδρῶν ἐφόνος. ὡς εἴθε μὴ πλεῖστοι τοῦ βίου. ἢ πλεῖς δὺς μὴ μου πειρέσοιτο. ἐρρέσθω δὲ καὶ ἀπέτω. ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν. καὶ οἷα δέδρακε μακρῷ χρόνῳ. ἀλλεῖ μοιρίος πανεπάρκιος. ὄμμα βάλλει δὲ μή ποτε φημέραις ἐλαύσι βασιλείᾳ φησὶ τῶν παλαιῶν.

Παλαμήδης. οἶδα δὲ γὼ καὶ δὴ πότερον σὺ τὸ παλαμήδους, ὡς ἐκεῖνος τὰς πλατείας ἔφωνεφθόρους, ὡς πορθίαξ τῶν ναυπλίῳ γεφθεῖ τοῦ περὶ τὸν παλαμήδην σὺν διαφόροις πλάτεσι. καὶ εἰ πλεῖς εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾶ τετινι ναυπλίῳ πόδι πεσεῖν. πόθεν οὖν πένειν τό μοι πλατεῖα τὰ σὰ τὰ μάλματα. ἀντὶ πλατεῖ φθόρων διαρεῖ πλοιμι. βέλτιον πολὺ ξύλον τε πεῖ ζοῦν κακεῖνο ἰῶ ξύλῳ. Παλαμναῖος, φονεύς, ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες πρὸς τὴν παλάμην. καὶ ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. καὶ πρόπαππος. ὁ πρόπαππος τὸ ἄγος αὐτοῖς. βάρειος. οὐχὶ τὸ μιῶ εἶπας ἢ παλαμναίους. δέδοικα μὴ μου τὴν δρᾶν δάκνοι φάγων. χάτι σὲ μέλλει τὴν ἐμὴν κατασχύνειν. ὁ λέγων φησὶ πρὸς μυός. ὦ αὐθις. οὐκ ἄν οἱ ἔδοξαν εἶναι. ἀλλὰ δάιμονες παλαμναῖοι τινὸς. αἰλιανός. ὁ δέ, πρὸ τῆς δύτου πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν δ' πολλὺ μᾶλλον οἱ τὸν λεών, σὺν ετολμήσατο κακὸν καὶ ὃ μείζονα ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος ὀρέσαι. πρὸς ἁπλοῦν τὸ ἄθλιον πρὸ ἔνορθίχατε μεῖν. Παλαμῶμαι ὠν χερσὶν ὃ ἁλόμενος. τὴν σὺν τῶν ῥωμαίων παλαμήσασθαι σείαν. Παλαμῶν. τεχνῶν ἢ χειρῶν. Παλλάντιον. ὀρώμυλος μετὰ τὸ κατασῆσαι τὰ πολιτικὰ, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον δόρυ πάλλαντος, πάλλαντιον τὸν βασιλικὸν οἶκον. Παλλάς, πρόθυος μεγάλη. ὅθι δὲ ἔστι θετον ἀθλιᾶς. δόρυ τὸ πάλλειν τὸ δόρυ. ἢ δόρυ τὸ ἀνέχεσθαι πάλλαντα σὺν τῶν γιγάντων.

Παλατῖνοι. εἶδος ἄρχον. οὐς ἐφιλοτιμήσατο δήμων σανσαν τῖνος ὁ μέγας. καθὸν ὑπάτευε χρόνον οὗτος ὀνομάσας αὐτοὺς. οἷα σὺν τὰ παλλατίου χορηγουμένους. προσέθηκε δὲ τούτοις καὶ πρέα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον. ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπέλαυσε τῆ ὑπατεύσαντος φέρουσα τὰ γνωρίσματα. Παλάμη. τὴν ἀρχῆ. Πάλαι. ἔπαρμα χρόνου δηλωτικόν. Παλαιγλυφὰ. προσφυτὰ. ἀειτοφανῆς. χαίρω προσφυτὰ παλαιγλυφὰ. οὐχὶ σεμνόν τινα προσηρέσατο διὰ τὸν χρόνον. τοῦτο γὰρ ἀνήθεις, ἀρχαίας καὶ παλαιοὺς ἔλεγεν. ἀντὶ τὰ αὐόκτε. καὶ ἀειπάθης ἀρχαῖον εἰρηκες. ἀντὶ τὰ ἄνηθεν. ἀνῶρτῆσαι γὰρ τὸ σῶμα βούλομαι. ἢ παλαιὰ σὺν πάθω ἀρέθη καὶ ζήτει σὺν ὧ ἀριγλῆς. Παλαιὰς. Παλαιόν. οἱ μέτερον ἐχέσανφ τῶ παλαιῶ ἔπαρ γυείου, σὺν δυνέισμαβος ὀφλημένα. ἅ τω λυσίας σὺν ὧ πρὸς ἀλκιβίαν. παίβιε ἀπαδώκει ὧ κτησικλεῖ παλαιὰ, ὡς πρεσβύς φησι. Παλαιόν. τὸ πολλῶν χρόνων. ὡς πρόμερον. ἡρανυμοιξῆνος παλῴος ἐστὶ παλαιός. καὶ τὸ διερευνικός. ὡς τὸ παλαι σὺν ἀμφιάλω ἰθάκη. καὶ νέαι. καὶ δὲ, παλαιαί. Παλαιὸς ἀφ' ἑχρόνος. ἀντὶ τὰ σὺν πολλὰ χρόνου. Παλαίω. δοτικὴ.

Παλαίπολις. ὄνομα τόπου. Πάλαι ποτὲ σαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. ἔπαι τῆ ποτὲ ἀκμασάμενον, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων. Παλαίσμασιν. ἀντὶ τὰ στρατηγήμασι. καὶ ἀειτοφανῆς. φωτίχου παλαίσμασιν. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτὰ, ἠτήθησαν οἱ ἀθλιᾶοι. καὶ πολλοὶ αὐτῶ προσηρύσθησαν ὡς πρόδοντι τὸν πόλεμον. τινὸς δὲ τὸν κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν. ὃς κινδυνεύοντας τοὺς χορεύειν ἐπῆπε παλαίοντας. ἐπὶ μετὸ δὲ στρατηγὸς ἐφοῦ πολλοὶ ἢ μαρτον τῆ παραινῶν ἐπὶ τιμοι ἐγένοντο.

Παλαισμὰς. ἀσθμαμαὶ, ἢ σὺν πάλη. Παλαισμικός. σὺν τὰ παλαιστὴ παλαιστῆς. παλαιστινὸς δέ. Παλαιστὴς. ἀνὴρ γωνιστὴς σοφὸς παλαιστὴς ἐκεῖνος. ἀλλοῦ χαίσοφαί γνῶμαι μᾶλλον ἢ μυδίζοντα θαμά. Παλαιστίνη. ὄνομα χώρας. καὶ παλαιστῖνος ὁ ἀπὸ παλαιστίνης. πολλοῖς δὲ καθ μοῖς ἀφέσπηνεν ἢ βουλῶν τῆς παλαιστίνης. Παλαίστρα τὸ γυμνάσιον. ἀρῶν πρέσιον ὕδωρ καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε καὶ διέσπασβε. καὶ ὧ πολέμω παλαίστρας ποιῆ.

Παλαίτατος. ὁ παλαιός. Παλαίφατος. ἀθήνησιν ἐπώνυμος. ἢ ὁς ἀπὸ τοῦ καὶ βιοῦς, οἱ δὲ ἰοκλέους φασὶ καὶ μεταγένεας. οἱ δὲ, ἑρμοῦ. πέτρας δέ νας τὰ μύτινας, μετὰ φιλονόλω. νας τὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ ἡσμοποιΐαν εἰς ἔπη ε. δ' πολλωνος καὶ αὐτὰ μιδος γονας ἔπη γ. ἀφροδίτης ἔρωτος φωνασ λόγος ἔπη ε. ἀθλιᾶς ἐειν ἔπη σπενδῶνος, ἔ

πικὰ. λιθῶν πλόκαμον. Παλαίφατος. παλαιὸς ἢ παλαιωδὸς, τετονωμένως κατὰ ἀρταξέρξεω. ἀ
πίσων βιβλία ε. τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀθλιώτερον αὐτὸν ἀναφέρουσι πλάτωνος ἔτος ἐγεγόνει. Παλαίφατος. ἀ
βυθνὸς ἱστορικὸς, κυπριακὰ. δηλιακὰ. ἀττικὰ. ἀραβικὰ. τέτορας δὲ τοὺς ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος
παιδικὰ δὲ ἀριστοτέλους τὰ φιλόσοφα. ὡς Φίλωνι δὲ εἰσοιχέω τὰ πρὸς πασάδοξου ἱστορίας βι
βλίον α. καὶ θεόδωρος ὁ ἰλιὰς ἐν δευτέρῳ τρωικῶν. Παλαίφατος αἰγυπτιος ἢ ἀθλιαῖος
γραμματικὸς, αἰγυπτιακῶν θεολογίαν μυθικῶν. βιβλίον α. ἃ δὲ μυθικῶς ἑρμηνεύων. τὰ
θέσεις εἰς σημωνίδην. ἰωνικὰ. ἄλλοι δὲ εἰς τὸν ἀθλιώτερον. τινὲς δὲ εἰς τὸν πάριον ἀνέγραψαν. ἔγρα
ψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν. Παλαιφάτου. παλαιὰ καὶ ἀρχαῖα. πρὸ ἧς ἔφασαν ἐν παλαιμύθους.
Παλεός. ὁ σκώληξ. Τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Παλᾶσαι. βλασφημῆσαι. ὑβριστῆσαι. καὶ
βροντία. παλάθη καλῶς τὴν ἀλώνην. καὶ παλάθια πρωτερὰ παλαιός. ἀριστοφάνης δέ
νισι. καὶ παραγράζει παλάθειν ἐν διπτύῳ. εἰ ὡθασι γὰρ ἐν τυφλοῦν τινα τῷ ὀρνέων, καὶ ἰσᾶν
ἐν διπτύῳ. Πάλθει πινεῖ. σείεται. ἄλλεται. καὶ ἐπὶ δὲ τοῦ θυμὸν σωκλέξατο ὁ βάρβαρος.
καὶ δὲ παλάθαι τὸ δὲ τρόμῳ ἔλεξε. Παλλωαῖος. ὁ δῆμος παλλήνης χώρας. Παλλη
νὶς παλλήνης δῆμος τῆς αντιοχίδος. τὸ δὲ ἐθνικὸν Παλληνεύς. παλληνόθεν. ὁ δὲ δημότης
παλληνὶς. ὅτι δέ ἐστιν ἐν θράκῃ παλλήνη γνώριμον. Παλλήνη μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήνων
ἐν δὲ ἀλκυονίδες. Παλλωπιᾶν βλέπειν. αὐτὶ τοῦ γλυκαίνειν. παλλήνη δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς.
ἐν θα φασὶ στρατοῦ βουλομένου τυραννεῖν, καὶ ἀθλιωτέροις μὴ βουλομένοις, σωτὴρ πολέμου. βλέ
πειν δὲ παλλωπιὸν βούλεται εἰπεῖν, ὡς μῶς διαπεῖσθαι καὶ βαχέως ἔχειν πρὸς ὄνον ἐχθρόν. ὡς
πάλαι πρὸς πεισίστρατον τὸν τύραννον. ἵνα συρεσκαμμένον ἐν παλλήνῃ τῷ μάχην. ἢ βαλλή
νη. κατὰ συγγένειαν τοῦ β. πρὸς τὸ πάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ κτεῖναι
τὸν ἐχθρόν. καὶ λιθολαυτῆσαι αὐτόν. Παλίγκοτος. ὀργίλος. συγνός. φοβερός. ἐναντίος. ἀει
σοφάνης. μὴ γένηται παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν. ἤγουν μὴ δεῦρο προσφὴς ὀργισθῆς. καὶ πα
λινμβαμοήσης, ἐφοίης ἡμᾶς δωρεῖσθαι δίεγνως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. νύμφης γὰρ τὰ μὲν ἄλ
λα παλίγκοτος. ἐν δέ τι καλὸν ἔλεγεν, ἐχθαίρειν τὰς σφαραλομένας. Παλίγκυρτος. ἀ
λιδτινὸν ἀρεῖον. πολύβιος. ἢ δὲ πολεμίων αὐτομάτως καθαπερ δὲ παλίγκυρτον αὐτῷ
καθεικόσαν δυνάμενος πρᾶξαι ἢ ἐχρῶν τούτοις ἐδέλιττε. Παλίλλογα. παλιλλογίαι
κτα. Παλιλλογία. ἀυτολογία. Παλιμβολὴς ὁ ἀνάζωρα πωλῶν, ὁ ὕβριος. Παλίμ
βριος. ὁ βεβαίως ἀβιώσεως. Παλιμβολία. ἀνώμαλος βλητος γνώμη. ἀβαθίας. ἢ δὲ στρατηγῶν, πολ
λὴν μὲν ὑπῆρχε πρόταξις. πολλαὶ δὲ φρουραὶ καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη πολυνοσήσεις
ἐλπίς. καὶ δέος. καὶ παλιμβολία. Παλίμβολον. ἀβέβαιον. ἄπιστον. τὸ γὰρ συνθηκὴν εἶναι
παλίμβολον. Παλίμβολος. ἀδόκιμος. ἀμεταβλητος. ἀνελεύθερος. ἀνήμερος. δύναται καὶ
αὐτὶ τοῦ παλίμβολος συναυτόβολος. συναντιγνώμων. ὡς καὶ παλίνδικος ὄνομα. Παλιμ
πικτὴς, ὁ πανοθ-όρμητος. Παλίφλεμα. δύσφημα καὶ κακά. συναντία. Παλιναπέλεγος. ὁ πίσω
πανελθὼν ἀπέλεγος. Παλινάγρευν. πάλιν καὶ αὖθις ὑστερολήκυθον. ἢ ἀφοῦ δύνατε τις πά
λιν διυπερθλῶναι. Παλιγκάπηλος. ὁ μεταπράτης. Παλινδικεῖ συνουσιάζει δίκην. ὡς πα
λινδικίαν δίκῃ. τοῖς ἀδίκως κατα δικασθεῖσι. Παλίνδρομος. ὁ πανοθ-όρμητος. πέμψασι δὲ
μνᾶς εἴκοσι παλινδρόμους, ἀπέλαβε. Παλινδρομῶν. συστρέφων. Παλιναίρετα. τὰ
ἐπισκασμοῦ ἄξιον συγγραφαὶ παλιναὶ δὲ δίκαι. Παλιναίρετος. δεινὰρχος ἐν τῇ πρὸς πολυ
δύκητον συμφυλοφορηθέντος συνδέξει. μήποτε δὲ αἱρετὰ λέγη ὁ ῥήτωρ τὸν πολύδυκτον. ἐπειδὴ
προσυνοφάντησε τιμᾶσθαι ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει. ἢ ὅτι συνοφάντης ἀ
λὰς ἐζημιοῦτο. καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν δοῦναι τὴν ζημίαν ὧν ὤφειλεν. ἔπειτα
δόντα τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν. ἐπαλουνῆσαι δὲ παλιναιρέτῳ. ἀλλὰ ἐξ ἀρχῆς χειροβοηθέν
τας ἀρχαίντινα ἄρχειν. καὶ πάλιν χειροβοηθέντας. πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις, ἐπὶ ἢ καθαιρε
θέν ἔρρον οἰκοδομημένων αὖ οἰκοδομηθέν ἔρρον, ἐφ' οἷς καθ τὴν λέξιν. Παλινῳδία. ἐναντία ὁδός. πα
λινῳδία δὲ ἐναντία ᾠδή. ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν βίς πρότερος. καὶ ἐπὶ μαλινῳδῶ. ὡς πα-

ροιμία.

ρομία. ἄδων παλινωδίαν. Παλίνορσος. ὁ παλιν ὁρμητος. Παλινοστήσας. ἐπανελθών.
Παλίνορον. παλινόρμητον. διπλοῦν ἐπὶ πίσω τὸν αὖ παλιν ὁρμῶν πιεῖν. ἀεὶ σοφάνης τὸ φθόρον παλίνορον ἀχεηόμενος. Παλίνσκιος. ἰσχνὸς μὴ αὐτὶ τοῦ σύσκιον. ἀρχίλοχος ἢ αὐτὶ τοῦ σκοτεινόν. Σοφοκλῆς. χειμῶνι παλινσκίῳ. αὐτὶ τοῦ ζοφερῷ. Παλινσκιῶ. σκοτεινῶ. τὸ δὲ παλινσκίζειν δηλοῖ. ὡς παλίγκαπνος ὁ παλίμπεπλος. ἢ παλίμπεπλος. ἢ παλίμπωλος. ἢ παλίνσκια λέγει, τὰ μὴ ἐκ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα μέρη. Παλινβαλῆ. πέλον. αὐτὶ τοῦ φορτίον. ἢ αὐτὶ τοῦ ἀντίον. αὐτὶ τοῦ τετραμμένον
Παλινδιβῆ. σοφοκλῆς. ὡς δὲ νὰ πώλεβ. ἀλλ' ὧδε πόδα ἑλίσσειν αὐτὰ δυὶ μόνω. καὶ πως τὰ μὲν πανδερμα ἐ παλινδιβῆ, χαίρεσα νασρέφοντες δέρμα δου. τὰ δὲ δίκαια, χέρσα παπέλλεσα θέι.
Παλίνδορος. ὁ παθ' ὁρμὴν δρόμος. γυμνὸν ἰδοῦσα λέαινα παλίντροπον σὺν πλέμοιο παῖδ' ὁρμὴν πάτραν ἀνακωκυίσ' ἐνδέκεται. Παλίουρος. ἐδος φυτὸν ἀκανθῶδους. Παλίωξις. ἡ δεξιστροφὴς δίωξις. ὅθεν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκουσιν. ἀμαθίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς δεξιλίξαντες, ὑπηντίαζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι. καὶ παίοντες ἀφόβως, ἀντέθεσαν. καὶ δὴ παλίωξιν τὰς φυγὰς μετεχώρουν. Παλιρρόθιον. δὶς τὸ υ σίσω ἐφορμικός. Παλίρροια. Παλμικὸν οἰωνισμα. ὃ δὴ σοσιδώνιος σημειοῦσθαι φησὶν. οἷον ἐὰν πάλληται ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός. τὸ δὲ σημαίνει. Παλμουλάειος. ὄνομα κύριον. Παλλόμενον. ἀλλόμενον. πληρούμενον. Παλλος. κλῆρος. ὁ δὲ δαρεῖος τοὔνομα κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δὲ, λαχαινόντων ἐπὶ παῦρον βασσαῖος. Παλμὸς τρόμος. σεισμός. Παλτά. τὰ δόρατα. ὁ ἦν ρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸ ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. ξενοφῶν. καὶ ἀρριανός. ἐκκινοῦντι ζον θεὶς δυὸ πεμαχομένους τὸ τεῖχος. οἱ μὲν, παλτά. οἱ δὲ, τοξεύματα. σὺν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξῆκχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον. ὄπισθεν δὲ αὖ τὸ τὸ ξύλου, σφαιροειδές. Παλτάρια. σεμίδαλις. Παλυνομένης. λαπαινομένης. τῆς χώρας ὑπὸ σινυθῶν θαμένων ἐφ' ὧν παλυνομένης. Παμμάχῳ. παγκρατίῳ. Παμβαξ. ἐ παμβακίς. τὸ πλοῖον λεγόμενον βαμβακιον. καὶ τὸν διῶδόκιωνα πιτίδα παμβακίδων. Παμβορον. κάπηλον. ἰώνικῶς. τὸ πάμβορον τὸ γὰρ βορὰν ἐδεῖ αὐξάνειν αὐτὸ. τὸν λέοντα σημαίνων. καὶ ἡκελίαμέλιος. Παμβορώτατον. Παμβώτας δὲς παμβῶται δῆμος τῆς ὀξυθίδος Παμμήτορα. πάντων τεχνίτην. Παμπαν. παντελῶς. σφαλῶν ὃ σρατοκλῆς ζωπυρίῳ ἐναίφησιν ὑπὸ τὸ παντὰ πασι. Παμπήδην. παντελῶς. Παμπησίαν. πᾶσαν τὴν ἡπειρον. σύλλωβος καὶ ξενοφάντες, ἀείρασθε τὴν παμπησίαν. Παμπληθος. Παμπληγδην. Παμπλήθει καὶ παμπληθὶ. αὐτὶ τοῦ πλῆ. Παμπληθὴς. παμπυργιαῖος. Παμπόλη. ὄνομα πόλεως. παμπόλλη. κ πολλὴ καὶ ποιήλη. Παμπρέπιος. πανοπολίτης. ἐπῶν ποιητής. ἀνομάσας τὸν ζώνα τὸν βασιλέα. ἐρεφθεν ἐτυμολογῶν δὲ τὸ δοσιν. ἰσαυεὶ νὰ κατα λαβάδην. Παμπρέπιος. ἄβς μέγα πρὸς ζώνην ἐδυνήθη. τέκνος μὲν ὢν θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν αἴγυπτον. Φύσει δὲ πρὸς ἅπαντας δεξιὸς κεκαμένος ὢν ἐτεὶς ἀθλίας. καὶ πρὸς τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθεὶς, συχνὰ τε ἐπαίδευσε τὴν. καὶ ἐπαιδάθ. ὁ μὲν ὃ σαῖος σοφώτερος τὸ τῶν μεγάλων πόλεων διαβολῆς ἢ αὐθρώπους θεατὴν ἰωνικὰ τῶν σπείρημονῶν πάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου, ἐ μείζονος κ ἐχθρὸν ὑπεδέξατο καλοῦ πρὸς τὸ πειραθεὶς σκώψειας, ἦλθεν εἰς βυζάντιον. τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς ἐ κενὸς φαινόμενος. ὡς δὲ σχεδιανοὺς πάντας ἐχούσης ἁλῶ, τὸ ἑλληνικὸν αὐτὸ τῆς θρασυτείας οὐκ ἔχον τὸ κρίσιν. ἀλλὰ μᾶλλον ὠθρακίας πρὸ δήλως δεινούμενον, εἰς τὴν τὸ ἐ περιττῆς ἀρετῆς τοῦ σοφίας εἰδέναι τὸ νοεῖν κτε. συναθροίσας ἢ αὐτὸν ὁ ἄλλας κ δέως δέχεται. καὶ τὴν καὶ δημοσίᾳ πρῖμα ἀναγόντα, λαμπρῶς τε ἐτίμησε ἐ σωζεν ἔδωκε. τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς δίδασκαλον ἐ ἐν τῷ δημοσίᾳ. ἐ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσαυείαν, οἱ βραδυνόντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν, τήν τε ἐν τῆς θρασυτείας, καὶ ὅτι μεγαλαυχῇ καὶ μανιώδεσι τοῖς ἄλλοις κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθασι ὀργίζουσαν καὶ τὴν βασίλειαν τότε μέγα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπεσεῖν. καὶ ὁ μὲν, δι' ὀργὴν ἔχεται τῆς μυσῶν ἴλλας ἢ τοῦ θόμενος ἢ τὴν αὐτὸ πόφασιν ἐλαλάδαν τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναβαίνῃ αὐτὸν δι' ἰσαυείαν. καὶ συμβαλόντες αὐτὸν καὶ ζώσιον πρεῖται. καὶ, ἰὼ γὰρ πολιτικῆς σωτέσεως ἐμπλεως, τὰ

τῆς ἀρχῆς αὐτὸ πρὸς ἀμήσχολίαν ἦτε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν· ἐλθόντες δὲ Βυζάντιον, συμπαρέλαβον
αὐτὸν· ἔστε ἐγένετο Μαρκιανοῦ σύστασις ἀπορρήξαντα τὸν Ἄλλαν, αὐτὸς ἐπεθάρσησε. Ἔνιοι δέ φασιν εἰπὼν
ὅτι τὰ τῆς πονηρίας μεθ' ἡμῶν ἔδει τετάχθαι, ἀπέσχετο τοῦ φονεῦσαι, ὡς ἔπεινος
ἀδήλως ἔχοντα ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. καὶ συμβαίνει ὡς ἐπὶ δεξιᾷ τὰ πέλτα,
ἐκείνου λόγον συμβαλόντες, αὐτὸν παντὸς αἰτίου εἶναι μόνου τῶν πραχθέντων
δόξης αὐτοῖς ἀπαλλάττειν δοκοῦσιν. ἅτε μὴ οἰκείως ἔχοντα πρὸς τὸν φόνον ἐδόκει αὐτὰ εἶναι. εἰ δέ τι ἄλλο, ἅτε
ἰσχὺν οὐκ ἔχων ἅτε πειθόμενος ἀλλ' ὡς ἐπὶ μάχης ἐλάχιστον ἀπὸ τῶν πραχθέντων ἀπεῖχεν. ἔστε δὲ
νικᾶν λαβὼν αὐτὸν, εἰς νῆσον ἔπεμψεν ἐπὶ μείσωνι. εἰ δὲ τοῦ δημοσίου σχέδος ἐκκλίνων, εἰ δὲ
σφαγὴν ἔχοντα τὸν πόλιν ἐπέδειξε μόνα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων, ἀλλους φιλοτίμους ὄν
ἀπὸ πλουσίας αὐθρῶν λαβών, διεξοδικὸν πρὸς τύχης ἐβάλετο ἀφοσιοῦν λόγον. πολλῶν δὲ τῶν
πλατυχόντων πρὸς πόλιν αὐτὸν πρὸ ὀλίγου

φισαῖς. Παλμφιλος δημαγωγὸς ἀθήνησι. Παλμφορος. παυβίαφόρων. Παλμυχος. ὁ ἀμφιάραος. ὅτι πασῶν ἀναλωτὴ ψυχῶν ἐστὶν ἅδου. ἢ ὁ διασῶσαπᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅθεν ἀθάνατος. Παν. ὄνομα θεοῦ ἑλληνικόν. τραγῳδοποιὸς φιλόκωμος. ἀπὸ τῶν ἐμπώμων ἔχων νεβρίδιον καὶ κισσοῦ στέφανον. ἐστὶ πίον. ἐστὶ καὶ πόα βοτάνη ἐν ᾗ ἁλίσκεται ὁ λαγώς. Παν πανὸς. ὅτι αἱ σωτηρίαι μεθειδάβυ ἀνατυφῶσις, ἔλεγε τὸν ἑλκόμενον ἐν ᾧ φησὶ πάνυ ἰσχὺν καλεῖσθαι καὶ τὸν ἥλιον ἐν βυτῷ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ ἀγγείῳ. ποιεῖ δὲ πόδας φίλπα. Παν. τὸ πᾶν δηλοῖ, ὅ τε κόσμος. ἐστὶ καὶ ἕτερον βόσκημα ὃ ἐν τῷ κόσμῳ, ἐστὶ τὰ ἔξωθεν κινούμενα. ὁ μὲν κόσμος, πεποδισμένος ὄφι· τὸ δὲ ὂν πεῖρ. τὰ δὲ ἀέρια τὰ μὲν ἀπλανῆ, συμφόλεσθαι δὲ ὑπὸ τὸν οὐρανόν. τὰ δὲ πλανώμενα καὶ διὰ παντὸς κινεῖσθαι κινήσεις. τὰ δὲ ἥλιον λοξὸν τὴν πρεῖαν πιεῖσθαι διὰ τὰ ζῴδια πανύπλαι. ὁμοίως τε τὴν σελήνην ἐλλιποῦσαν. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον, εἰλικρινοῦς πῦρ. ἐστὶ μείζονα τῆς ὀφαιροειδῆ αὐτὸν λόγῳ τῷ πρὸς τὸν κόσμον. πῦρ μὲν ἐν αὐτῷ ὅτι πυρὸς πάντα πιεῖ. μείζω δὲ τῆς γῆς τῷ πᾶσαν ὑπὸ τὰ φωτίζεσθαι. καὶ ὡς τὸν οὐρανόν. καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐκπίπτειν, τὸ μείζονα εἶναι πάντοθεν τὸ πλέθρου διαλαμβάνοντος. τὸ δὲ τέρας δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ πρὸς γεώτερα ὂν καὶ ἐγγύτερον. δέχεσθαι δὲ τὰ μὲν ἐμπυρα ἐκ τῆς θαλάττης νοερὸν ὄντα καὶ μαντικά. τὴν δὲ σελήνην ἐκπίπτειν ὑδάτων ἀναθυμιᾶται τυγχάνουσαν ἐκ πρὸς γεώτερα οὖσαν, καὶ ἐγγὺς τῆς γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς, σφαιροειδῆ εἶναι ἐκ τὰ ἄστρα. ἐκ τὴν γῆν, ἀκίνητον οὖσαν. τὸ δὲ σελήνην ἰδίου ἔχειν φῶς. ἀλλὰ τοῦ ἡλίου λαμβάνειν ἐκπλαμπομένην. ἐκ λείπειν δὲ τὸν ἥλιον ἐκπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. φαίνεσθαι γὰρ ὑποχρωμένην ταῖς σωμάτοις. ἐκ ἀπηρύσασαν αὐτὸν καὶ πάλιν ἀπαλλάττουσα. γωνίζεσθαι δὲ τὸ διὰ λευκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς ὃ τῆς γῆς ἀπόσκιασμα. ὅθεν ἐκ ταῖς παρσελήνοις ἐκλείπειν. καὶ ὑπὸ τῆς διαμένειν μὴ μίαν τῶν μισφαιρίων. τῆς λοξὰς ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένην, ὑποβαίνειν καὶ πλάτει, ἢ βορειοτέραν, ἢ νοτιωτέραν γινομένην. ὅθεν μήποτε τὸ πλάτος αὐτῆς τῆς ἡλιακῆς καὶ τῶν διαμένειν, εἶτα διαμπάσκειν τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπειν. γίνεσθαι δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς τῆς ἡλιακῆς ἐν διαμένειν ἐν χηλαῖς. καὶ σορεύω. καὶ εἰρω. καὶ ἐρύω. Παναπές. καθαρόν. ἄγος γὰρ καὶ ἀγεία καὶ μύσος, καθαρότητα φασίν. ἢ ἠθ. καὶ πᾶσαι μαθητῆς ἀρεκφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες. καὶ πολυχρόνου ἐκπλήξεις αὐτὴν κατεῖχε καὶ σπότος. Πανάθλια. ἀθλήσιν ἑορτὴ ἐκ τῶν ἐκ θησεῖ γινομένη συνοικισμῷ. πρῶτον ἐκ ὀλιχθονίου τοῦ Φαίσου καὶ τῆς ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ἐκ θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. ἐ ἀγωνίζεσθαι πᾶσι ἀθληταῖς. οὐ πρεσβύτερος. καὶ ἀγήφος. καὶ ἀνήρ. τῷδε νικῶντι δίδοσθαι ἔλαιον, ἐλαίου ἀμφιφορεῖς ἐ ὀνίνης στεφανοῦσθαι ἐλαίᾳ πλεκτῇ. Πανάθλια. διττὰ πανάθλια ἦσαν τὰ ἀθλήσι. τὰ μὲν, καθ' ἕνα σύνταξιν. τὰ δὲ, διὰ πενταετηρίδος. ἀγόμενα μεγάλα ἐν ἄστει. ἤγετο δὲ τῷ ἑορτὴν πρῶτος ὀλιχθόνιος ὁ Φαίσου. τὰ δὲ πανάθλια, πρότερον ἀθλήσιν ἐν ἄστει ἦν. Πανδικία. θεσμοὶ καὶ ὄνομα θεᾶς. Παν απτος. πόλις μεγάλη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς βοιωτίας. θεκυδίδης δὲ ἐν δὲ τέρῳ καλεῖ τὸ χωρίον. μὴ ἀνδρὸς ἢ ἀρσενικῆς. Παναλκὴς. ἰσχυρός. Πανάλωτον. πάντα δυνατόν. Πανάωρον. ἐν ἐκπλεύματι. ἐ γὰρ πού τι λαμβάνεσθαι ἐν ἀωρίᾳ καὶ πρὸ τῆς ὥρας. Πανάωτος. ὁ μὴ ἠκροασμένος. Παναείσιδης ὄρομα κύνειον. Παναρμένος. τὸ μεγάλου ἐ δυνατὸν ἥλιον δὲ πανάρμενος τὸ πανέχθρα λαμπρός. Παναρμόνιον. πάνθεσμον ἁρμοστικόν Παναρμόνιον. ἐξόλετε ἐκ μὴ. ἁρμονία δὲ ἁπλῆ καὶ ἀπολογία. Πανάτης. πάντα λαμβάνει. Πανδαμάτωρ. πάντα ἐκπλήττων. Πανδαισία. ἁδρὰ φιλήσεως ἐ πραταιὰ δαπάνη. μάζα δέ ἐστιν ὁ ρυφνὸς ἄρτος. Πανδαισία. ὡς καλόν ὥ πρεσβύτερος φίσε αὐτῷ. ἐ πανύνου γεγονὸς ὡς πολὺ μάζας ἐ πανδαισίαν ἔχειν ὃ μὲν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῶν ἡμίζων, καθεστηκὼς ἐ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἢ πανδαισία ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα. καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί. Πανδαισίας. πολυτελῶς δαπάνης. δαπανῶσας. Παν δέκται. ἀντὶ τοῦ πεῖσαι λαΐνα μὴ ἀθυμῆσαι. πρὸς τοὺς πανδέκτας τῆς δεσποσυνήθους ὀνόματος. Παν δελετήρας γνώμας. τουτέστι δυσβούλους. ἐ πανδέλετος συνοφάντης ὢν φιλόδικος ἐ ψεύστων

φιλοσοφίαν. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς τὰ δίκαια διαβιβάντων. μέμνηται Αὐγούστου πρατῖνος ἐν χείρωσι.

Πανδερκεῖς. παντὸς ὁρῶντες. Πάνδεια. ἑορτή τις ἀθλώσι. μετὰ τὰ διονύσια ἀγομένη. Πανδημεί. πότερον πανδημεὶ ἔξελήλακασιν, ἢ τοὺς δεδομένους ὅπλων οἳ νῦν κατέλιπον. πανδημεὶ δὲ πανστρατιᾷ λεγόμενον οἱ λυδοὶ ἔπραξαν ἐλάντες. Πάνδημος ἀφροδίτη. οὕτως ἐν ἀθήναις τιμᾶται ἀφίδρυθεῖσα πρὸς τιμὴν ἀφροδίτης ἀγοραίου. διὰ τὸ ἐν ταύτῃ πάντας τοὺς δημοσιεύεσθαι βουλομένους. ἐν ἀγορᾷ. ἔστι δὲ πάνδημον πανήγυρις. Πανδήμου πανὸς τὸ πλῆθος. ἢ παντὸς τοῦ δήμου ὄντος καὶ ἀπελαύοντος ὄχλος. ἐπὶ ἑταίρας ὄνομα. ἀπὸ τοῦ πανδήμου ἀφροδίτης ἐπωνυμία. Πανδιονὶς μία τῶν δέκα φυλῶν. ἔπρεπε δὲ ἀθλοφόροις ἀπὸ πανδίονος τοῦ ἀθλοφόρου γεγενῆσθαι. Πανδοκεῖα. κοινὸς πανδοκεύς. ἔπρεπε δὲ τὸν πανδοκεύοντα εἰρηκέναι πάντας. ἐπὶ τοῦ κοινοῦ φιλοτίμου καὶ πανδοκεύοντος. ἔπρεπε δὲ τὸν πανδοκεύοντα εἰρηκέναι πάντας. ἐπὶ τοῦ κοινοῦ φιλοτίμου καὶ πανδοκεύοντος. ὅθεν ἐπὶ μέλος. οἱ ὀρεῖ ἐπὶ μέλος ἔσα. ἐπὶ αὐτῇ ἔχουσα τὸν πανδοκεύοντα. Πανδόχοι. αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τοῦτο δέ ἐστιν ἤδη πεπιφορόμενον. καὶ πάνδοχοι λέγουσι. καὶ πανδοχεῖον. τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἰκημα. Πανδοσία. πόλις μία τῶν ἐν ἀσωπίᾳ. Πανδώρα. μέχαιρα ἡρωίνη πόντου. ἢ πανητίς. ζήτει ἐν τῷ πανητίς. Πάνδροσος ὄνομα γυναικός. Πανάιτιος ἐν δίοις, ὁ πρεσβύτης Φιλόσοφος. οὗ πολὺ ἐν φιλοσόφοις λόγος. Φασὶ δὲ αὐτὸ βιβλία φιλόσοφα πολεῖσθαι.

Πανάιτιος ὁ νεώτερος γένος ἐν ῥόδῳ. Φιλόσοφος στωϊκός. διδάσκαλος γενόμενος. ὃς ἐπεθηγήσατο τῷ στωϊκῷ τρόπῳ τῷ Ποσειδωνίου τοῦ ἀφιναέως. μᾶλλον πολύβιον μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δὲν ἀθλώσις

Πανάιτιος μέγερος. μικροφυὴς ἰδεῖν. διαβαίνει δὲ αὐτὸν ἀπιστοφανής, ὡς πάλαι βόειον τὸν γυναῖκα αὐτὸν μοιχευομένων. ἐδυνάστευε δὲ ὑπὸ τῆς μεγάλης οὔσης. Πάνεμος. ὄνομα μίλητος. παρὰ μακεδόσιν, ὁ ἰούλιος. Πάνθειον τέρος. ἀπὸ δὲ πεδίου τοῦ ῥωμαίων, νεὼς ἰδίως κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. πάνθειον ἐν ἀλησιαῖ τοῖς ἐχέλοις. Πάνθηρ ὄνομα κύνειον Πάνθηρος. Πάνθαρος ὄνομα κύνειον.

Πανὶ ὁμοίως, ἐρόδιος κιναιδικὸν ῥόδιος ἑταίρας ἐγένετο. τὸν πολὺ δεδοκιμασμένος αὐτοῦ, τὸ διαφορᾶς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας σωφρονούσης ἐπιφωνεῖ τὸ λεγόμενον. Πάνθοος ὄνομα κύνειον Πάνθοος θέλει, κἂν τύχῃ κατορθοῖ, χωρεῖν νοῦν ἔχοντα. ἕτερον ἑτέρου τυγχάνειν ἀπάντα. τουτέστιν. ὁπόσα ἂν θέλῃσι ὁ θεὸς ἐὰν τύχῃσι τοιοῦτοι, ἔχοντα χωρεῖν νοῦν. Πάνθους πανθέατος. Πανθοίδης. ὁ τοῦ πάνθου. Πανθοινεῖ ἐπὶ ἐρεσικαί. Πανθοίνιον. πανδαισίαν. βαλβειος. λέων μὲν αὐτὸς ἔχεδαῖε πανθοίνιον. ἔγκαλε λαφύσσων. μυελὸν ὀστέων πίνων, ἐπὶ πολλῶν. λέγει δὲ πανθοινίαν. βέλομαι ἐπιδεῖσαι πανθοινίαν. Πανθύ. τὸ μικρὸν μόνον, ἤτοι μετὰ πάσης μικρότητος ἐπὶ χρόνου. ἢ πάντα τὸν τῆς μικρότητος χρόνον. Πανθύε. πανσέβαστε. πάνυ τὰ θεσμοῖς ἐξιόντα. πανσέβαστα νόμιμα ἔχεσθαι πάνυ. Πανικυείζω δοτικῶς. Πανικοδιδάσκαλος. τὸ τοῦ πανὸς ἐπὶ τῶν σφαδάζοντων ἐπὶ ἀναισθησίᾳ ἢ φόβου ἢ τέρψεως ἐπὶ τοῖς ἀνοήτοις ἐπιφερομένων. ὡς δὲ πανικὰ ἐθέσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. ἐπὶ μὴ ἀνδρὸς ἐν δισκόλωσιν ὧν φησι τούτῳ τῷ θεῷ, δεῖν ποιεῖσθαι. ἢ ὅτι τὰ ἄνω αἱ ὧν πανικὰ ἀνετίθεσαν. δοξάζει δὲ πολεμικὸν ἔφοδος εἶναι. ἐπὶ ἀναλαμβανόντος ὅλα ἐπὶ ἔρωτος, ἀνθιᾶσι μὴ οἱ ἀλλήλοις μάχονται. συνέπεσε μέματι. πανὶ φιλοσιοπώλῃ, λάσιον παρὰ πρῶνα χαμηλῆς πανὸν ὑπανύσαν τὸν δεῦνα θῆναι δοῦναι. τοῦ γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους. θεοδώρου τοῦ ῥοδίου στρατηγοῦ, ἐν ὁμονοίᾳ μάχεσθαι λέγοντος ὅτι περὶ τοῦ νίκην ἐστὶ τοῖς ἰδίοις καὶ μὴ ἐπὶ τῷ ὅλῳ ἐπὶ τῷ συμμάχων ἔχειν, αὐτός τε πρὸ τῶν ἐβόα ἐπὶ διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος μὴ φείδεσθαι τῶν ἰδίων καθωπλισμένος ἀπάντων. ἐπὶ πᾶσι. Πάνιον ὄνομα τοῦ πυθαγόρου ἐπὶ πᾶσι πολεμικόν. ὁ λέγει πάνι, πρὸς τὴν ἡρακλείδου μάχην. Πανιώνιος ἡρα τήρ. Πανόλβιος. ἐπὶ πρωτὸς. ἔχει τὴν διαφοράν. καὶ πρὸς ἐθέλει μὴ τῶν ὄσον δίκαιον. ἐπὶ πρὸς ἐρύθρᾳ. ἐπὶ πρὸς δωρόθεν ἡ τεμόνα καὶ ἡ μακεδόνα. ἐπὶ εἰς ἀφθόνως ἡ μακεδόνα. ἐπὶ ἐπὶ τὰ φιον ὑπὸ τινὶ θυμαρδοῦ θείσ. Πανομφαίω. ὦ πᾶσα φήμη ἐπὶ μαντεία ἀναφαίνει. Πανορία χώρα. Πανοπεύς.

Πανόπη ὄνομα. ἐπὶ πανοπαίδης παρὰ δουμιεῖ. Πανόπης. πολυόφθαλμος. Πανόπεια. Πανόπειον. ἡ ἐν τῷ ὀπεῖ μίξις. Πανδερὸς ὁ πάνυ ἐν πυρὶ ἀναζόμενος. λέγει δὲ ἐπὶ ὁ πάνυ φόνιμος. ἐπὶ ὁ πάνυ ἐπὶ ἁμαρτὸς. τὸ δὲ πανδερτὸν ἡ μεῖς μᾶλλον μεδιώτερον φαμεν. ἀπὸ ἡ ἰνοὶ δὲ ἐπὶ φοβεραῖς βλαβαῖς μίασις. ἀλιτοφανὴς. πανδερὴν ἐπὶ πανδερὴν. πολλαπλασίως αὐτὸ ἐρῶ. ἐπὶ χαλεπὸς ἰῶ πολλαπλασίως τὴν μέ

ρος

ρας πανδέργης. Ἢ πανδεργασία ἀρχίδας. τοῦτο σκωμῳδεῖ ὡς πανδέργου. τὸν πισσαμμώνιον. Ἢ τὸν φάνιππον. Ἢ τὸν ἱππασίδην. Ἢ τὸν ἱερώνυμον φαληρέα. Ἢ τὸ θεόδωρος. λομφαλοζώνας κελεύει ἡμᾶς ὁ ὑμέτερος τὸν ἐμὸν υἱὸν ὀνομάζειν ἕνεκα τοῦ ἐμὲ μὲν ἀνδρεῖον εἶναι, τὸν δὲ πανδρανθέντα τὸν φόνιμον μὴ λαμβάνειν. Ἢ ζητεῖται ἐν τῷ ἱερᾷ τέχνῃ. Πανωλεθρία. Ἢ πανώλης ὁ πανώλεθρος. Πανσελήνῳ. ἀεὶ δὲ φασὶν οἱ φάσκοντες τοὺς ἁλεωνύμους. πῶς οὖν τὸν ἀρχαιόνυμον λέγεις. καὶ φησὶ τὴν πανσελήνῳ. διότι οἱ ἄλλοι πάντες πρὸς τὸν σελήνιον προσηγόρευσαν. διὰ τοῦτο γοῦν ἀρχαιόνυμος ἐστὶν ὁ τὸν βασιλέα προσειπών, εἰς μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, τοῦ μὴ τὸν πανσέληνον, ἐν ᾧ τὸ τέλειον ἐστὶν ὄγδοον ἡλέμον. Ἢ ἐν οἷς λακεδαιμόνιος προσηγόρευσαν, κατορθωσαν οἱ ἀθηναῖοι τὸν ἡλέμον. παίζει δὲ καὶ ἰσοφάνης διὰ τὸ ἔθος. Πανάθλιον. ἰσχυρόβιον. Πανωμολία. πανημερία. Πανδρατί. ὁλοτρόπως δρᾶσον. Πανυδί. πανδρατιᾷ. Ἢ πανυδίν. Πάνδεινα. λέγουσι νῦν ἐνίοτε μόνοι ἀδεξιέρθωσαν. Πάντεχεις. πάντεγνως. Πάνδεινα. λωποδυτία. πανδημία. Ἢ τὸ πάσῃ πόθυμία χρωμένη. πάνηται ἡ ἀπὸ τοῦ τὰ ἄρμενα χαλόντων. Πάνδεινα. κίνησον πέρυσι. ὁμοίως τῷ πάνδεινα λίθον κινεῖ. τὸ μαρδονίσκηθεν τοῦ πλατειάς, φήμην τεῖχεν ὡς ἐν τῷ πόδι βόλωτ σιωπᾶς, θησαυρὸν ἀνορύξαι ἀπολέσει. περὶ μὴ ἄν πλουτρατης ὁ θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς ἡ ἀδελφὴ ἐφράσατο, πέμψασα εἰς δελφοὺς ἐπερώτα πῶς ἂν ὄροι τὸν ἡ ἄνθρωπος ἀπόνητο φασὶ πάνδεινα λίθον κινῆ. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πάνδεινα κέλωνος ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τὰ ἄρμενα κινοῦντος.

Πάνδεινα λίθον κινεῖν. πλουτρατεῖ τῷ θηβαίῳ χρησμὸς ἔχειν ἐμφανῆ περὶ αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα ὑπονοῶν τὸ πρᾶγμα μαρδονίσκου ἐστὶν ὠνόμασεν. ὅτε πόρρω ἐφυγον. καὶ ἄρα χρυσὸν οἱ δεῖ, εἰ ἐρεῖ θάφασιν ἀπὸ τοῦ πανδεινοῦ τοῦ καρνίνας θηβαίους τῶν. Πάνδεινα μὴ πράξῃ τι κακόν. Ἢ τὸ εἰς πάνδεινα δεῖ μοῦ ῥᾳθυμῆ. Πάνδεινα ὀπτῶ οἱ μ, ποιχρόνου φασὶν συνεστάναι πλουτέλως. πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν στοιχείων λεγομένους ὠύλους. Ἢ τὰ μνημεῖα ἔχοντας ὀπτὼ νίονας Ἢ ὀπτὼ βαθμούς. Ἢ ὀπτὼ γωνίους. οἱ δ, ὅτι ἀλίτης κέχρηκε τῇ ἡθειθυίας ζωοτίλων, ὀπτὼ φυλὰς ἐπίκλησιν πολίτας. Ἢ ὀπτὼ μόνην τὴν πόλιν. Πανδεχῆ πανδεχοῦ. πάνδοκον. συνταπόπω. Ἢ πανδεχόθι. πανδεχοῦ ἢ καὶ πανδεχόσε. εἰς πάνδοκον.

Παντάχῃ τοῦ τὸ πᾶν πόδισκε φαλμυροὶ καὶ πανταχοῦ. Παντέλφον. ὁλόκληρον. Παντοίνεος. Παντάχια. πανοπλία. Παντικέπαιον. ὄνομα πόλεως. Παντιόθη. ὅλη δυνάμει. Παντίτω. πανταχοῦ. Πανδοδεύς. ὁ πάνδεξιδώς. τίς δ' ἦν δ' ἐξεδόσθη, ὅσον ὁ πανδοδεὺς μὴ ὑποδημόνειος. Πανδοδεῖα. πανδοκία. Παρδοδεῖον Ἢ κλίνη πανδοδεῖον. Πανδρα δεῖα. πανδρεία. Πανδρατῶς. Ἢ κλίνεται παντοπρεπῶς. Ἢ ἐστὶ κλητικὴ ὦ πανδρεπρεπῶς.

Παντολιχρόνιος. παντελὸς ὀλιχρόνιος. ἀπὸ τοῦ Ἢ νῦν μὴ παντολιχρόνιος. Πανδμιές. πλυνεδές. εἴπου τι χωρίον παντομιές τε Ἢ ἄκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης ἀθῷος ἀπέρασο. καὶ τὴν σεσωλασμένην ἀλλοτρίαν ὑφημένων ἐκβαλλόμενος. Ἢ ὁ ἀδικούμενος, ἢ δικεῖται τὰ ἀδικούμενα πείνοντες. Πανδῶς μᾶλλον. ἢ πάντως. Πάνδεσ. πανδεχοῦ. Πανδυρῶ πάντα τοῦτο Ἢ μηδὲν ἐκπεπλομένου. καὶ πανάργως Ἢ ἀναιδῶς. σοφοκλῆς. φωτὶ παντουργῷ φρένας ἔπραξαν ἀνδρὸς τὰ δ' ἄπωσαντες ἐρέτην. Πάνδοκος. παντελῶς. ἀδὲ μνήσας οὔτε πάντας νικήσεις. Πανδῖδα μούσης περιφρονήσαντες καθ' ἑαυτοὺς. βυτέσι ποιμένας καὶ πανδοδεῦσι. Πανοικί. ὁλοσχερῶς οἰκῶ. Πάνυ. λίαν. Πανύασις πολυαρχου ἀλικαρνασσεύς. τεραβσπόρος Ἢ πιστὴς ἐστὶ. ὅσοι σεῖσαν τὴν πιστὴν πανύασιν. δοῦλοις ἥδιον λέγετε παῖδα ἀνεγραφέσθαι. ὁμοίως ἱερόδουλος θεοῦ. ἰσόρροπος πανύασις ἱερόδουλος τὰ ἴσα οἰκοῦσι ἀδελφ. γέγονε δὲ πανύασις πολυάρχου ἀδελφὸς. ἱερόδουλος δὲ λύξας τὸν πολυαρχου ἀδελφὸν. τινὸς δὲ οὐ λύξιν. φησὶ δ' ἐρίων τὴν μεγαλοδόου, πανύασσος ἀδελφὴν ἴσορροπον. ὁδὲ πανύασις γέγονε κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα. κατὰ δέ τινας πολλῷ πρεσβύτερος. γέγονε δὲ Ἢ τοῦ ποσειδῶνος. ἀμφιθέμις δὲ ἐκ τοῦ λυγδάμιδος τὸν δεύτερον τυραννήσαντος ἀλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάπεται μεθ' ὑμέρου. κατά δέ τινας καὶ μιλησίου καὶ ἀνθίμαχον. ἐγραψε δὲ καὶ ἡρακλείδα ἐν βιβλίοις ιβ, ἐις ἃ καὶ θ' ἰωνικὸν ἐν παντὶ μέτρῳ. ὅθι δὲ τὰ πόδια ἤρξε Ἢ πολέως, Ἢ τὰς ἰωνικὰς ἀπὸ σπουδασθείσας ἔπη ζ'. Πανύασις ἁλικαρνασσεύς. νεώτερος. φιλόσοφος. πόδι ὑπέρ ωνβιβλίαρ. Πάνυδες ἡδὺ σχολὴ πολύ. τὸ δὲ πολὺ καὶ πάνυ μὲν ἀθ

ρόν. ἀλισφαίνης βαβαλχοις. Πανύστατον. πάντων. ἔσχατον. Πανυχίζω. Παξαμὰ. λέγεται ὁ ἀφαρτυτὴς κεντῆσαι τὸ σχεῖον. βοιωτικὰ σὺν βιβλίοις β. δωδεκάτεχνον. ἔτι δὲ πόδια σχεδὸν σχημάτων. βαφικὰ βιβλία β. πεζικὰ β. Παξαμαδ. ὁ δὶ πυρὸς ἄρτος. ὅθεν δὲ καὶ λέξις ῥωμαϊκή. Πάσσα. ἐστὶ πάσσα. ἐστὶ τέτταρα. ἐστὶ πάσσα. ἀχόλοφός. σὺν αὐθεντὸς ἐστὶ καὶ πρὸς φθόγγους πρὸς λοφέα. καὶ τὸ πάσσα. ἐστὶ πάσσα ἀφιλῶς ὁ ὢν ῥ. ἀπὸ πρὸς πρᾶσις καὶ φωνή. ἐστὶ τέτταρα ἑταίρα. οὕτω δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν ἐπουσίοις ὁ πατὴρ πάππος καὶ καθόλου ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ πάππας. Παππάζοισιν. πάππα καὶ λοῖσιν. Παππάξ. παππάξ ἦχος πρὸς ἀλισφαίνης ἐφέλαις. Παππασμός. πρὸς φώνησις πάππα παιδὸς εἰς πρᾶγμα ὁμοίωσιν. Παπαί. σχετλιαστικὸν ἐπίφθεγμα. Παππίδιον. ἀλισφαίνης. παππίζεσθαι μεδιωβολοῦσι καὶ λαμβάνεται. Παππίσκος ὄνομα νεῦον. ἀπὸ τοῦ πάππου ἀδὶ φόρου παππεῖον Παππρόσκος ὄνομα νεῦον. Παππος. αἱ ἐπὶ τὸν κάτω χείλους δίχες. μυσαξὴ ἐπὶ τὸ ἄνω. Παππώ ἀλεξανδρὰς φιλόσοφος. γεγονὼς κατὰ ὄμπρεσεβύτερον βασιλέα θεοδόσιον. ὅτε θέων ὁ φιλόσοφος ἔμαζεν, ὁρᾷ φασείς τὴν πολεμαίδα κανόνα βιβλία ἑπτὰ συγγραφὴ αἰνιγμωδικὴ. εἰς ἃ τέσσαρα βιβλία ἀπὸ πολεμαίου μεγάλης συντάξεως, τὰ δὲ μικρὰ πρὸς τὴν λιβύην. ὀνειροκριτικά. Παππῶον. τὸ ὄλανον βύλεγόμενον παππῶον ἐπὶ τὴν μήδειαν. ἐγγύς ἐπὶ τὴν μήδειαν φάσιμα. ὡς τεθέασονται δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ νοσήματα χρήσιμα. ἐπὶ ταῦτα ἢ ἔστι καὶ εἰς εἰδησιν δοῦναι συμμαχοῖσι βίς βαρβάροις πολεμίοις. Παπυλαιῶν. σκιωνὸς ἢ βιτέντιος.

Παπυρος. θηλυκῶς ἢ πάπυρος. λαμπάδα κηροχίτωμα πρόσωπον φέρει λύχνου. σχοίνου καὶ λεπτοῦ φιλύρου μυελὸν ἐπιτιθέασι πυρῷ. Παρεφίδαι. παραβαλέσθαι. τὸ ἔξαπατῆσαι. θουκυδίδης ἀπὸ οὕτως. ὁ μὲν ἐπιβαλὼν ἀπέβαλε τὴν ἀρχήν. Παραβαλέσθαι, τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἀπὸ μέσου φορτίου τὸ ὠνούμενον. Παραβαλέσθαι, ὁ ἢ ἐστὶ δύο σφραγῖδι ὧν, ἕνα εἰς ἑαυτὸν τὸν δὲ λοιπὸν τῷ ἀδελφῷ σῆμα σφραγῖδος. Παραβαλέσθαι. ἔνιοι βούλονται δεῖν τὸ παραβαλέσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀναμένειν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀδίκου δίκην. ὁ ἢ, παραβαίνω μὴ ἀντὶ τοῦ ἀδίκου δίκην. ὁ ἢ, παραβαίνω μὴ ἐπὶ τῶν παραβαίνοντων πρὸς τὸ δρόμου μάχην πλεονάκις. Παραβάλλεσθαι. πρὸς κίνδυνον εἰσπηδᾶν ἑαυτὸν. λοιπὸν ἐπὶ παραβάλεσθαι ἐπὶ βλαβὴν. ἐπὶ αὖθις. ὁ δὲ, πρὸς τὸ παραβάλεσθαι ἐπὶ διακινδυνεύοντος ἐπὶ ἴσον. ἐπὶ παραβαίνω μὴ πλεονάκις θαρραλέως ὁ ἐρμῶν. Παραβαλεῖν. ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. ὁ δὲ, ὁ ῥᾳστώνη μελετᾶν ἐπὶ ὧν ἀπὸ αὐτῆς. ἐπὶ μέμφει πεῖσαν παρέβαλε σχιλίας ἐπὶ μυρίας ἀργυρίου. ἐπὶ ἐβούλετο, ἔφαβδώσειν. ἢ δὲ, ἀπροσῆτο τὸν δόσιν. καὶ ἑταιρικὴν φάσιν οὐσαεῖναι μίαθωμα, τὸ αὐτὸν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. καὶ ὡς πορώνιον τὸ κάλλος δοῦναι. Παραβαλλεῖν δὲ ἐπέχεσθαι παραβαίνειν ἐπὶ τὸν τύραννον. ἐπὶ αὖθις. αἱ σχύναι τὸν λεῖαν τὸν πολίτην. ἐπὶ αὐτὰς ὁμιλίαις ἀνδρῶν παραβαλέσθαι, ἀντὶ τοῦ μίξασθαι, ἐπὶ ὁλοσχερῶς τὸ νόμον.

Παραβαλεῖς. παραθήσεις. ὁμοιώσεις. ἐπὶ φοιτήσεις. Παραβαλλόμενον. οὐ γὰρ ἐπὶ τὸν θεαμῶν χόμα παραβαλλόμενον χαείζεσθαι δάπιδας. καὶ παραβαλλόμενος, ἤγουν ὁμοιούμενος. τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος ἐπὶ ἀείσοις τῶν βασιλέων. Παραβαλών. πλησίον στὰς. συνοδεύσας. ὁ ἢ, παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον. ὃ καὶ λέθουσι ῥέπτω, μηκέτι τὸ πέρα τοῦ δεῖν ἐλαύνειν καὶ παραβάλλω. αἰτιατικῶν. Παραβαλών. χαλάσας. ἀλισφαίνης. ὡς παλαιστὴς παραβαλὼν ἐπὶ γόμφιους. ὡς πορ καὶ τὸ χαλάσαι καὶ ὧν λέγουσι παραβαλεῖν Παραβάλλοιτο. ἀντὶ τοῦ πέμπαιτο. αἰσχύνης καθάπερ καὶ τὴν σφῶντος.

Παραβασις. τὸ τοῦ λέγεται παράβασις. ἄπορον ἔλεγον ἐπὶ τρέφοντες ὁ χορὸς πρὸς ἐπὶ θεωμένους. ὅτι δὲ ὁ τρόπος, ὃ ἔθος τὰ λιπὼν τὰ ἐξῆς τὸ δράματος, ὁ ποιητὴς συμβουλὴν τοῖς θεωμένοις. ἢ ἄλλο τι ἐπὶ ὅ τῆς ἐπιθέσεως λέγει. παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς τῆς ἄλλης ἐπιθέσεως. ἢ ἐπὶ παραβαίνει ὁ χορὸς ὃν τὸ πρὸ ἐπὶ σιμὸν γὰρ καθ' ἑαυτὸν ἐστοιχεῖον. οἱ πρὸς τὸν ὀρχήστραν πρὸς βλέποντες. ὃ ἔθος δὲ παραβῶσιν ἐφ' ἑξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀπὸ βλέποντες, τὸν λόγον ποιοῦνται. εἶτα διελθόντες τὸν καθυμένων παράβασιν, ἐπὶ στρέφονται πάλιν εἰς τὸν πρότερον σάσιν δὴ λόγον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ ὁ παραβαίνων. πλάτανον ὁ νωμικὸς ἐν τῷ παιδαρίῳ. εἰ μὴ μὲ λίαν ἀνδρικὸν ἀγαπᾷ ὁμῶς στρέφεσθαι δόρυ, οὐκ ἂν παρέρριπτε εἰς λέξιν βιαίαν δὲ ἐπῶν. ἀμφισημίαν ἐστὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ ποιήσας. τὸν παραβάτην συμβαλὼν πλασμῶ ξένῳ, πρὸ

τῆς μάχης

τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς αὐτὸ τὸ στόμα. Παραβαίνω· γνωμῶν· μὴ τοῦ παραβαίνειν ἕνεκεν ἔδοξε τοῦτο ποιῆσαι. Παραβιβάζομαι τὰς ὀνομασίας· ὁ ἀθηναῖος τὸ παραβιβάσασθαι πάνυ ἀηδῶς ἐποιεῖτο. Παραβλῆσαι· παρολωσηθῆναι· καὶ παραβλῆσαι ὡρίωνα διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἔνοιαν. οὐδεμιᾶς ἀναγκαίας προσημάσεως. Παραβιαζόμενος· παραβιάζεσθαι· παραβαίνεσθαι. Παραβλέπουσα τὰ τέρατα· μὴ ἀτενίζουσα φρονοῦν· ἀλλὰ τοῖς ἐτέροις ὀφθαλμοῖς βλέπουσα. Παραβλήδην· ἀθετητικῶς· παραλογισμῶς. Παραβλητικὸς μῦς· συμπεπιεσμένος μῦς· ὁμοιωτικὸς μῦς. Παραβλῶπες· παροφθῶντες· διεστραμμένην ἔχοντες τὴν ὄψιν· χωλαίτερ ὑσαίτε· παραβλῶπες τῷ ὀφθαλμῷ, Παραβλύσας· παραβαλὼν· ἀποπλύσας· εἴτε τι κηπευθὲν οἶνος παραβλύσας τὸ πόδι ἦδον, εἶδε ὕπνος μέθυος γλυκύς. Παραβολή· λόγος αἰνιγματώδης ἐκ περιουσιῶν πρὸς ὠφέλειαν φθῶ. Παραβολὴ διήγημα. ἀνοίξω σὺν παραβολῇ τὸ μάθημα· ἀντὶ τοῦ σὺν διηγήσει ἀρχῇ λόγων. ἐκ ὁμοιώσεως ἐκ τολμήματος. ἐκ τοῦ δείγματος· ἐθάκημαι εἰς παραβολὴν σὺν βίᾳ ἔθνεσι. Παραβολὴ· πρᾶγμάτων ὁμοίωσις. παράβολος· ἀειστοφάνης φησὶ γεγενῆσθαι πυρὸς εἰπέρ τις ἐρρωτέχνης ἐκ παράβολος ἀνήκοος· ἰωσήπης· πόδι τε ἐπασχημύθησαν· ἑαυτὸν αἰτᾶσθαι μὴ χάειν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας. Παραβόλως· πολύβιος· μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλίκην δύναμιν παραβόλως ἀνθωμίσας. Παραβολώτερος· ἀνόητος. Παραβραβεύονται· διαπρίνονται· διορίζονται· ἀποκλίνονται τὸ πορπόν· διὸ τὸ παραβραβεύονται φαιδρὰ πάντα· ἀρσενικὸν ὁ φαιδρός. Παραβύσσας· παρανεκλύσσας. Παράβυσον· παρανεκαλυμμένον· λάθραιον μόνον. Παράβυσον· ἄτοπος σκαλεῖτό τι τῶν παρὰ θύραις οἰκείων διανοημάτων· σὺν ᾧ διανοίζονται οἱ σύνδεσμοι· σκαλεῖται δὲ τις σὺν τοῖς συμφυοῖς δωματίοις καὶ ἡλίκην παράβυσος· ἧς μέμνηται καὶ ὁ τοιδίης σὺν ᾧ κλέος· λέγεσθαι δ' οἶσιν ἐμοὶ καὶ μεταφοράν, ἀπὸ τῶν σὺν φορτίοις παραβυσμάτων· ἐνίοτε παραπληρωμάτων

Παραγάγης· παρεκδρόμης· μηνί τι παραγάγης· ἵνα παρέφθην ἐλπίδων τι κοινοῦ καὶ παρόδου ἀρωγοί. Παραπελία· ὁ σκαπανεύς· παραπελία πρὸς τοῦτον τὸν ἀγῶνα τέτρηνε· εἰ σχίνης ἦν, πόρπην ἂν τὴν αὐτὴν διενοήσατο ἐκ χρησάμενον· ἡ κτησιφῶν φησὶ· τὸν μὲν παρασκευὸν ῥᾴδιον ἀθληταῖς· τὸν παραπελίαν δὲ ὁ σκεπτόμενος· εἰ τὰς καλὰς τῶν ἀγρῶν δεήσεις αἷς κέχρηταί τινες· δεινὰς ἐχούσας σὺν τῇ πολυλύπῳ τοῦ δεσπότου· καὶ τὰς ἰδίας παραπελίασι τετρημένας· εἰ τὰς δεήσεις. Παραπέλματος· πρόσκλεξις· πρόβλεξις· ἀπὸ τοῦ ἀθρόος· ἀπὸ τοῦ παράπελμα· ἀπὸ τῆς αὐθεντελούσης προθυμίας τῶν θεωμένων. Παραπέλλοντα· δεχόμενον τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ φαβίος λαβὼν τὴν ἀρχήν, τὸ πάλιν δεικνύειν οὐ πάντων· οὐδὲ αὐτὸν παραπέλλοντα τὴν ἀρχήν. Παραπέλλοντας· οἱ δὲ ἀφανιοῦντες· τὸ φάσεις τὰ δόγματος, ἀφιγμένοι σὺν ἀρχῇ δόνι παρὰ τοὺς ἐξ ἰδιώσεως ἥκοντας παραπέλλοντας, ὅπως ὁ πλάτων ἔχει καὶ γνώμης μαθεῖν· ἀντὶ τοῦ τελῶντας· καὶ ξενοφῶν· ὁδὲ, κατὰ φάγει δὲ τοῦτο τὸ στράτευμα· καὶ αὖθις παραπέλλει εἰς τὸ πλαίσιον· ἐκ αὖθις στρατιὰν ὡς πολεμίαν εἰς τὸν πόλεμον παραπέλλοντα· ἀντὶ τοῦ κατὰ λέγοντα. Παραπέλλων· ἀντὶ τοῦ σωλήνοχόμενος· σωλῆνα δίρων· σωλήναστρεφόμενος· ὁ δὲ, παραπέλλων ποτὲ μὲν, τοῖς ποτὲ δὲ τοῖς, ἔοικε μετὰ τοῦ καὶ διδύετο· ἢ παραπέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀποσώζων ἐχόμενος. Παραπέλσεις· αἱ γὰρ παραπέλσεις, ἀναθεῖναι ὡς πότερον· ἀλλὰ διπλαῖ ἐγένοντο. Παραπεσθαι· μετὰ πειθεσθαι θουκυδίδης· πελάζω αὐτοῖς, μὴ λόγοις μόνοις παραπεσθαι· ἢ τῷ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀνδράσι, οἵτινες ἀπαγέλουσι. Παραπεῖλας· ὁ δὲ, ἀνεχώρησεν· οὐδὲ τὸν ἀπλητικὸν παραπεῖλας· ἀντὶ τοῦ σημάσας· ἐξ αὖθις· πολίσματα σὺν τοῖς παντελοῦσι πάσχοντα τὰ γεγραμμένων καὶ παραπεμπομένων. Παραγυμνάσας· διαπορέψασι σὺν ὧν ἀγώνων δίκας. Παραγυμνοῦ· παρανόησας. Παραγωγαῖς· κατὰ τοὺς σοφίσματα δὲ καὶ παραγωγαῖς, ἀεὶ τενεθλιμβάνημάσι σὺν ἐρούντες, κύριοι τὰ μὴ μετέρωσι τοῦ παραλήγοντος γράμματος. Παραγωγὴ· λέπτεται ὁ τῆς φαλλαγξ πορεύηται σὺν ὃ ἀνύμων τοῦ ἡγεμόνος ἔχουσα καὶ σὺν ὃ διξῶν· καὶ μὴ σὺν τῷ ἀνύμῳ μὲν ἔχη τοῦ ἡγεμόνος, ἀνώνυμος παραγωγὴ λέπεται· ἐὰν δὲ σὺν δεξιᾷ, δεξιὰ παραγωγή εἴτε δὴ πορεία σὺν ἐπαγωγὴ γίνεται, εἴτε σὺν παραγωγῇ, σὺν μονοστολίᾳ ἢ διστολίᾳ ἢ τετραστολίᾳ τάγματι βαδίζει· μονοστολίᾳ μὲν ὁ ζυγομαχήσων φοβῆ· διστολίᾳ δὲ, ὁ ζυγοδοκήσων· δι-

πολύρω δὲ ὅθεν ἐκ τοῦ πέρα πολύρωδες, ὅθεν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι εἰσὶ τιθέασθαι φορῶνται.

Παραγραμματίζων. ὁ ὥρ παρὰ χρῆμα λέγεται· τί μὴν οὐ τοῦτο παραγραμματίζων αὐτὸν, ὡς ἀνὴρ πολλοὺς πολλῶν πεπολεμηκὼς ὀνόματα· οἷον νῆσος Σαμοθρᾴκης μόνος Σαμοθρᾴκας. ἐστὶ μία ναῦς

Παραγραμματισμός. ὅθεν μὲν μία αὐτὴ μέμα τοῦ πεθῆ· οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη μυρσίνη· βάντὶ τοῦ μ· ὡς ἀεισοφάης ἀντὶ τοῦ β ἐχρήσατο· δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη βιρσίνη εἴρηκε· ταῖς τὰ μυρσίναις δοῦσοβᾶσι τὰς μίτας· ὁδὲ, ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνη ἐστεφανῶντο οἱ στρατηγοί· ἢ ὡς ὅθεν λέγω, ἐνκλοπιδῶν. ἀντὶ τοῦ πεπροπιδῶν. λ ἀντὶ τοῦ ρ. Παραγεγράφθω καὶ παρεγεγράφθω νόθους. ξένους. Παραγεγράφεται· ἀξιοῦται· παραιτεῖται· ἀποβάλλεται. καὶ σὺν ζῶν θέσει ἀπαραγέγραφον· ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαραγέγραφον, πρὸς τὸ ἀκυρωθὲν τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγεγραφή. ὅθεν λέγω τίς τὸ πρᾶγμα πρόσθεν ἐγκαλεῖ· ὁ δὲ, εἰ σὺ χρὴ πρότερον εἰς δίκην εἶναι. ἐγκέκληται πρὸς αὐτὸ γνῶσις. ἐδιὰ τοῦτο φησὶ, μὴ δεῖν ἔτι πρὸς αὐτὸ σωφρονεῖσθαι κρίσιν. μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς. οἱ πολέμοι δικάζεσθαι πρὸς ἀλλήλους συγχωρῶσι. λέγει δὲ περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τοῦ πράγματος. ἃ μετὰ τοῖς δικασταῖς παραδείκνυσιν ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα παραγεγραφή· καὶ ἐπεὶ κρίνει τὴν πρὸς ἀλλήλους οὐδὲν ὤφελεν παρὰ τοῖς νόμοις. ἀφ' ὧν ἐστὶν αὐτὴ ὁ εἰσάξων ὡς ὥρ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν πρὸς τέτακται ἑκάστων τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγεσθαι. παραγεγράφθαι οὖν ἐφῆται. καὶ τοῖς τοσοῦτον ἐγκαλουμένοις πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἐνομοθέτηται. Παραγραφή· οὐμόνον ἐστὶ τὸ ἰδιωτικοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἀλλ' ὅλως ἰσοφαλὴς παραγραφῆς εἶναι ἀντὶ τοῦ δίκης γραφῆς· καὶ ὅσα τὸ λεγόμενον παρ' αὐτὰ· ἀφ' ἃ παρεγράφατο τοῦτο δ' ἂν εἴη ἀφ' ἃ παρεθέμην· ὁδὲ ὑπὸρ δίκης ἐν ᾧ καλεῖ δημοσθενοῦς· οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου· καὶ παρατεγραμμένον· ὁ ὑπὸρ δίκην ὡρισμένον. Παραγράφω ἀντὶ τοῦ πατῶ· Παράδειγμα· εἰκὼν· ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων ἀληθοῦς τοῦ πρᾶγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν ὅθεν ἀντιπαρατίθεται ὅμοιον ὁμοίῳ· οἷον λεπτὸν λεπτῷ· παραβολὴ δὲ, ὅθεν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἷον ἀλόγῳ λεπτόν· ἢ ἔμπαλιν· ἢ παράδειγμα δέει· λόγος δοθεὶς τῶν πεφυκότων εἶναι τὰ πεφυκότα· ἢ δεῖξις πίστεως μᾶλλον ἢ τοῦ μᾶλλον ὁμοίου. Παράδειγμα· τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο· ἢ μὲν γὰρ ἐπαγωγὴ, ἐν τῶν πεφυκότων εἶναι τὸ πεφυκότου ὁδός· παράδειγμα δὲ γίνεται, τὸ ὅμοιον καὶ γνωριμώτερον τῷ ὁμοίου, καὶ ἧττον γνωρίμου· διὸ ἐπαγωγὴ μὲν διένοος οὐ γίνεται· τὸ δὲ παράδειγμα ἀρμόζει καὶ διένοος εἶναι· καὶ ὅτι ἡ μὲν ἐπαγωγὴ, τῷ διαλεκτικῷ οἰκειότερα· τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ῥητορικῷ κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὸρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, ἐὰν μὴ εἰκὼς γνώριμον· ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος συνθανάτειν. παραδείγματικὸν γὰρ τοῦτο ἐρωτῆσαι. ἆρα τῶν ἐναντίων καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ μὴ ὡς ὥρ καὶ ἡ αἴσθησις. παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά. ὅτι ὁ μὲν παράδειγμα δοκεῖ τι γένους τι εἶς δεῖ ἐνὸς τινὸς παρατίθεσθαι μηδὲ πω γένους ὄντος· καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου· ἡ δὲ παραβολὴ, εἰκὼν ὁμοιότητα πρός τι γένους σημαίνουσα. ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα δεῖ πάντα λαμβάνειν ἐκ τῶν προκειμένοις ἁρμόζειν. ἐπεὶ ἐνδέοι ἂν εἶναι παραδείγματα ἀλλὰ ξαυτὸ τῆς· ἀμὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἢ μᾶσ, καὶ εἰς τὸ βουλεύεσθαι συλλέξαμεν, τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾶν. οἷον ὁ ὠρεῖ ἀρχὰς τελέγει πρὸς τὸ σῴζειν ἀναστοιχεῖν ὡς λέων, ἐπὰν τὰ προσαρμόζομεν τῷ χρείῳ. ἀλλὰ δὲ μαχουμένοις φοβερὸν ὡς βασιλικὸν συλλαμβάνοντες. τὸ θηριῶδες ἐστὶ τί ἄλλο πρὸς πολεμίους ἐστὶ πολέμιον. ὡς ὅταν λέγῃ πάντη σοι αὐτὸς ὡς ἄρειος ἀποφαίνομαι, τὸ τί μοι τὴν μόνον συλλήψεται. ἀμὰ ἐπὶ τί τῷ ἄρειος προσόντων.

Παραδήλωσις ὡς παραδηλῶ τὸς παραδηλῶσαι. Παράλογος. ζήτει πλατύτερον· ἐν τῷ σεμίραμις. Παράδοξος. ἐπειδὴ ἐμέλλον ὁ θεὸς ὀξόρατης ἐν ἀοράτοις τί σφῶ πλάσουσι τὸν αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ ἀπείρονα εἰκόνα τε ἐκ τοῦ θεοῦ μίσωσιν, ὡς ὥρ τὸ ἓν βασιλέα ἐν ἀρχοῦσι πάσης τῆς ἐν αὐτῇ, πρὸς τοῦτο δίκαιον τί βασίλειον. ἐν ᾧ διαλόγῳ μανθάνειν καὶ πανοπλίαν ἐξηγῶμαι. ἐν ᾧ δὲ ὁ θεῖος παράδοξος. θεὸς χερσὶν ἐν ἐμὲ ψυχὴν· ἐν ἐμὲ ἔδοφι ἐρμηνεύεται. ἐν ᾗ ἀνα

πολῆ

τολῆ μὴν πασῆς τῆς γῆς ὑψηλότερος εἰμὶ μος. ὑπερὰς δὲ ἀέρι λευκοτάτω καθαρωτάτω πόδι λαμπρότατος. φυβὶς ἀθαλέσι πομῶν. ὑγιείας πλήρης. φωτὸς ἐμπλεος. ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς καὶ πάλαι ὑπερβαίνων συνοιαν. τινὸς μὴν οὖν τὸν πάλαι θεσον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν. ἕτεροι δέ, μονότονον. πλὴν ἐμοιεδικῶς ὡς πρὸ αὐτοὺς αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα διεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ σύστυι ερώταν τὸν τε μὸν αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν, καὶ διαπλὴν ἔχον τὴν ἐμφασιν. ὧν μὴν σώματι συνῶν θεότατος χωρέω καὶ ὑπερπαλαῖ παθὼς εἴρηται αὐλιζόμὸς. τῆ δὲ ψυχῆ συνυπερτέρω καὶ ἀσυγκρίτως καὶ πρεπαλλέτερος τὸ πω διατρίβων. θεῦ ἔχων τὸν νοητὸν καὶ αὐτὸν ἔχων ἀπλεδὺ πόδιρόλαιον. καὶ τὴν αὐτὸ πρεπερεβλημὸς χάρειν. καὶ τὸ μόνος πλυντὰ τοῦ τῆς αὐτὸ θεωρίας καρπὸν κατεδυφῶν. οἱ ἀτὶς ἄπελος ἄλλος ζωὴ τὴ δεφόμος. ὁ πρὸ δὲ ξύλον ζωῆς ὠνόμασαι. ζωῆς γὰρ θανάσιμὸ μὴ διακοσμομὸς ἁπλυνύτης τῆς θείας μεθέξεως, τοῖς μὴ λαμβάνουσι μὴ διδόσιν. ὃ δὲ πᾶν ξύλον ὁ θεὸς σὺν ἁπάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φύσας τὸ σὺν ὃ πάλαι θεὸς ρώσει φάπεθαι. αὐτὸς γὰρ ὅτι τὸ πᾶν σὺν ὢν καὶ διὸ τὸ πᾶν σωσέσθαι. τὸ δὲ τῆς τὸ καλοῦ τε καὶ καινοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ τῆς πολυσχιδοῦς θεωρίας διαγνωσις. αὕτη δέ ἐστιν, ἡ τῆς σὺν ἐμφασις φύσεως διαγνωσις. ἥτις καλὴ μὴν ἐν τοῖς τελείοις. καὶ ἐν τῇ θεία θεωρία θεωρηθῆναι, ἐξαὐτῆς τὴν τὸ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοπάσασα τοῖς μὴ δεδιόσι μὴ πάλαι θεῖσιν. διὰ τὸ σὺν τὸ χρόνους ἐξιν τινὰ τῆς βιαίου τῆς ἐλκυσαι θεωρίας. δικαλὴ δὲ τοῖς νέοις ἐπιτέτραφθαι λυποτέροις. οὓς διὰ τὸ ἀρέραιον τῆς σὺν ὃ πρεῖπον διαμονῆς, καὶ τὸ μήπω παλαιῶς σὺν εδραοθῆναι τῇ τὸ μόνου καλὸ πρωτοτρία, ἡ τὸ οἰκείου μνημονία σώματος πρὸς ἑαυτὸν ἀνθέλκειν καὶ πόδιπαλιν ἀφυμνειν. ὅτῳ δὲ πάλαι θεῖσιν καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πρεῖς παρέδωκαν. εἴτε τέτρασι εἴτε τέτρασι διδόξαντες. πάλαι θεῖσιν δὲ εἴρηται πάλαι τὸ δύσω τὸ ῥέχω ῥήματι ὄνομα δῦσις. πάλαι θεῖσιν τὸ ξύλου εἰς ἰ. οἱ δὲ φασὶ πάλαι τὸν δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὅτε συμβολῶν συλλογήν. Παραδειγματίζω. αἰτιατικὴν. Παραδιαιτᾶσθαι. τὸ πρέτερον τρὶ λέφεσθαι. Παραδιδάσκω, αἰτιατικὴν. Παραδίδωμι δοτικὴν. Παραδίκως, παρὰ τὸ δίκαιον. παραδόξαν. παρὰ πρὸς δοκίαν. παρὲλπίδα τὰς δυσχερείας πονατελίφεσαν. ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἔσεσθαι μόμοι. Παράδοξον. ἀπροσδόκητον. θαυμαστόν. Παραδῶσι. πλῆσιστικὸν, συντρέχειλοι πρὸ τὸ συνέδριον τῶν ἰουδαίων. ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίσιν τῶν ἁπάντων θανάτῳ παραδῶσι. Παρασράμω. Παρασυναγείρω. δοτικὴν. Παραδύομαι. παρεισμία. ἐπειδὴ εἰς τοὺ πλησίους οἱ πέρυσι παραδύονται. Παραζήλου. παρερεθίζου. παροξύνω. εἰς μίμησιν τῆ μὴ κακία συζώντων. δὲ δ'. μὴ παραζήλου σὺν ὃ κατευοδουμένῳ, Παραζηλῶν αἰτιατικὴν. παροξύων ζηλοτυπῶν, παροζύων. Παραθέσι. παραδέχουσι, Παράθερμος. παρὰ τὸ πρὸσῆκον ὀργαζόμὸς. ὧν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινημένος, πολλὰ διώκει μανία πρὸσεμφερῶς. ὅσοὖν τὰ φρονύμενα διεγνωκότων τῆ ἄλλων, τὸ μὴ δεῖν τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τὰ πρώτως ἐκβαλλόμενον σφαλῶσαι. Παραθεσις. σύγκρισις. βουλόμενος δὲ κ παραθέσεως ἐπιδείγματοποιῆσαι τῆς αὐτὰ προαιρέσεως ἔχει πρὸς τοὺ πεπιστευκότας αὐτῶ καὶ τοὺ ἀπειθοῦντας ἐπολιόρκησι. καὶ αὖθις. μὴ δεῖναι παράθεσιν τὰ βελτίονος. παράθεσις δὲ κ παραπελία παραλῆς πρᾶσι. φησὶ γὰρ ἔλαβον παραθεσιν. Παραθήγειν, ἀκονᾶν. παροξύνειν. παραθήξονται. παρανοήσονται. ὧν δὲ τύλος ἀπίδος, ὁ τὰς ὁρμὰς αὐτοῖς παραθήξασ. ἔχων πρὸ αὐτὸν ἐπιείκειαν ἀπολίγην. Παραθραύοντες. ταλαιπωροῦντες. ἀδυνατοῦντες Παραθρήσης παρίδης Παρίημι συγχωρῶ. εἴτις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὸ παρεμβολὸ, βλάσφημιλέγειν δὲ τὸ πατρίδα. Παρακαλεῖν τὸ καλεῖν ἢ τὸ προτρέπεσθαι, ἀκυρον δὲ τὸ δέεσθαι. Παρακαλῶ ὅτι καλῶ παρακαλῶ ἐλλιπρέχειαι αἰτιατικὴν συνάσσει. Παρακαρηνὸς ὄνομα ποταμοῦ. Παρεκστατικὴ, πρόσθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηται ὁ δανειστὴς πρὸς ὀφειλέτην. καὶ ζημιοῖ τὸ ἀποτίθεσθαι τὸ πρυβανεῖον. ἡ μνᾶ τίζω ἐγὼ. αὐτὶ τὸ γράφω καὶ συνάθησομαι. σὺν γὰρ ὃ πρυβανεύων ἐτίθεσαν τὰς τῆ διθῶ γραφάς, λέγει ὁ ὀφειλέτης. πρόσω πορεύεις ἄρα τὰ πρὸς τοὺς δώδεκα. ἀπολεῖς φησὶ καὶ τὰ σὺν τῆ γραφῆ

ἀναλώματα. μετὰ τὸν αὐτὰ ποιήσας διὰ τὸ πολιτεύσασθαι τὸν ἡγούμενον. λέγονται τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὅ ἐστι τὸ δὲ κατὰ τὴν τιμήματος τῆς δίκης. ὁ δὲ παλαιὸς καὶ σωφρονίως παραναταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημοσιωμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ πολιτικὸν κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργυρίου κατετίθεσαν. καὶ τοῦτον ἐκέλευον αὐτοὺς κρατῆσαι, ἐὰν τὸν δίκην ἡττηθῶσιν. ἐπὶ μισθώσεων τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δι' ἃς λόγος ὅτι τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς παντάινετον παραγραφῇ, πολλοὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησὶν ἐπιβαλεῖν πρὸς παλαιὸν μέντοι δίκην πάλιν. ἐπειδὴ θᾶττον ἀπεβάλετο τὰς παραναταβολάς. Παρακαταθήκη. ἐν ἔχυρον. Παρακατέχον. ἐχυροτέρων. οἱ δέ, ὁλοσχερῶς τοῖς πρόσθεν προσενεγκάμενοι, παρακατέχον ὡς συναλλάξοντες τὸν δῆμον. Παρακινδυνάμυον. ἀντὶ τοῦ ὑπλόν ἢ βλάσφημον. ἀλισφανής. γένιμον δὲ ποικτὸν, ὀναὰν, ἄρρις ἔτι. τουτέστι φυσιόντινα καὶ οὐβρεβιασμένον ἢ γλυκυτήν, ὅστις φθέγξεται τοιοῦτον. παρακινδυνάμυον. ἀνθρακοδὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ἢ φρένα μὴ οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθιέρων. πλὴν ἂν δὲ ποριήσασαν ἰδιαίτης ἢ αὐλῆς φρενός, ἀεὶ σιδηρᾶς. ὁ μυρμιδιέρον ἀϊθερέοιο κύκνου διός. ἀλεξάνδρου δὲ καὶ χρόνα πόβαινε ποιοῦ. καὶ ἐξ ἴσου λύειν πλὴν ὅσον ὁμώμοκ' ἢ δὲ φρὴν ἀνόμοτος. Παρακεκλημένοι. παρεμυθηθέντες. Παρακομμένος. μανόμενος. ἐξεπικώς. παρὰ φρένων. ἢ παρακεκομμένα. καὶ μοὶ γὰρ ἔστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἐντελῆ, ἔχοντα. διὸ καὶ φορᾶσθαι ἀδικήμων νομισμάτων. ἃ νῦν παραλαμβάνεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασιν λέγειν παραχαράξαντας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος ἐκλῆρος. ἀνδρεία μοχθηρὰ παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα ἢ παράξενα. Παρακελεύεται δοτικῶν. προτρέπεται. διεγείρει. Παρακοδδινῶσιν. Παρακεχόρδηκεν. οἷον παρημάρτηκε. λέγουσιν ἀπὸ τοῦ καὶ παρὰ χορδόν. Παρακείμενα. ἐνῶ ἐπαναπεπαύμενα. παρακείμενα. Παρακιρνᾶντας. ἐξισάμυον. ἐχούσας παρακεκινηκότες ἢ διεφθαρμένοι τὸν γνώμων. ἀλλὰ διὰ τὸν ὑπερχόντων ἐκείνων, εἰς Ἰουλιανὸν τὸν Ἀντιοχείου ἀναπεφάνθαι. ὃν ἄνθρωπος φησὶ πρὸς Ἀντιοχείου τοῦ Δημοσθένους καὶ βίου παρακεκινηκότος τοῦ πολίτου. Παρακλησις. ἀντὶ τοῦ προτροπή. ἰσοπραξίας. διὸ περ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν ὁρῶντες, ἀλλὰ παράκλησιν ἐκφάντες. λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τοῦ δεήσεως ἐχρήσατο λέγων. ὑμᾶς οἶμαι τοῦ ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλισιόν. Παρακλίνασαι. παρανοίξασαι. ἢ μὴ, ἀνακλῖναι σωπινὸν νέφος, ἢ δὲ σιθεῖναι. ἀλισφανής. καὶ γὰρ εἰκῆναι παρακλίνασαι, τῆς αὐλείας παρανύσουσι. καὶ τὰς προσέχειν νοῦν αὐταῖς, ἀναχωροῦσι. καὶ τὴν ἀσὶ παρανύσασι. Παρακοᾶν σπανῶ ἢ παραφερῶ κοᾶν γὰρ καὶ κραναὸν τὸ φρονεῖν. Παρακοναν. τὸ σὺν τῷ φιλεῖν διαρίθμ. Παρακοπὴ φρενῶν. ἢ φρενιτάσας. Παρακόπασ. τὸν νῦν παραπαθεὶς. ἐτελάτησε δὲ ἄπρατον πολιὼ ἐμφορεθείς. ὡς παρακόπασ, ἢ δικτεγνώς ἐβδομηκοστόν. Παρακώφον δίκην παρδεῖν. προδήλως τῆς παροιμίας καὶ τί λ. ἀγλαὸν ἐστὶν ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως λεγ. Παράκρικος λίγον

Παρακροβιῶντες. παραβαρύνοντες. παροξυμῶντες. Παρακρέτται. ἀντὶ τοῦ ἀξιοπαθοῦσι μετῆκται δὲ ὁ ὠμα ἀπὸ τῶν θυόντων τὰ ἱερεῖα, ἢ μερίζοντας, κρέαν τὰ μέρη διαδιδόναι, ἐπὶ τῶν πλεονεκτεῖν. Παρακρασάμυος. ἐξαπατήσας. παρασεῖσας. παῖδας τῶν ἀγχιστέων οἷον παρακρασάμυος, ἐξηλαγμένος τῆς πόλεως. Παρακρέσσασθαι. ἀναβέβλαι. ὁδὲ, ὅσα δημοσιωθέντα, οἷος ἐπένευε παρακρέσσασθαι. Παρακρούσιν. ἐξαπάτων. ἐμπαιγμόν. ἀπὸ τοῦ τε γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ σαυτὸν ἢ πρὸς ἃ συμφορᾶσθαι παρακρουσιν τὰ ἀεὶ περὶ τῶν σφῶν αὐτῶν δεδιέναι, ἐχόσσον ἐχάλεπον τὸ τὶ συμβαλεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ ἀπονδρομίσιτ' ἢ λεμ παρεσπάσαν Παρακοιτ. ὁ αὐλὴρ, παρακοίτις ἡμῶν. Παρακωχὴ παραθανυδίδη παροχή. ὡς ἢ ἀνακωχὴ ἢ διακωχή. Παραλλαξον πάλθε. ἢ δὲ μιμ πάλλαξεις, πᾶσαν πιεῖφύσιν πολιφέρειν μεταβολὰς, ὡς ἐπὶ τῶν τὰ ἐνιαυτά. Παραλλαγὴ σιν. αὐτὶ τὸ παραδέχονται. παραλλαγὴ σι ἡ ἀλλαγὴ ἢ διαπαμπὶ τῶν ὁδῶν πλανηθέντες, ὅτε μὲν ὁκόσιος ἢ ἀλλης ὁ βασιλεύς. Παραλλήλων. ὁμοίων

ἀηδιάθων· ἐπὶ τοῦ ἀλλήλων ἐξίσου· ἐπὶ παραλλήλου ὀρύξαντες βοῦς δυνατὸν πεῖσαι τεῖχει, συνεφαπτομένου τοῖς ἐναντίοις· ἀντὶ τοῦ ἐξίσου. Παραλογίζομαι σε. Παραλογισμὸς ἀπατηλογισμοῦ. Παραλογιστὴς ἀπατεών. Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἄλλοι καὶ μάλιστα θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκήσειεν οἷον τὸ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος· πτωχὸς· οἱ μὲν ἄλλοι τὸ πλήθους ἐπιλογίζομαι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτῷ ἡ ἔννοια· καὶ αὖθις· τοῖς δὲ ῥωμαίοις θαῦμα καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γνώμιμα παρέκειτο πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα οὐθέρατα ὁρῶσι. Παράλογος· θουκυδίδης· οἱ δὲ ἀθλωταὶ οὐ παντάπασι ἀθυμίᾳ ἦσαν· καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἰών· πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς τραπέζης ὁ μέλας· καὶ αὖθις· οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐπιμένοντες ἡμᾶς ἀεί τε καὶ καθημέραν, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τὰ παράλογα γεγώνασι.

Παραλόγως ἀνελπίστως· παραλόγως δοκίαν· οὐδέτις ἐῶ ὃς οὐκ ἀθέλησε τὸ μὴ οὐθατὴς γένεσθαι παράλογον οὔσης εἰς μέτεθος παρασπάνις· ἀντὶ τοῦ παραδόξου. Πάραλος ναῦς ἱερὰ θεωρίς· ἐῶ δὲ καὶ ἑτέρα σαλαμινία ναῦς· τενθὶς δὲ πάραλος ἢ παραθαλασσία· ἢ ἡ παρὰ τὰς ἄλλας πομπή. Πάραλος· ἡ σαλαμινία· αὗται ἱεραὶ δίκρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι· καὶ ἦσαν ὡς αὐτὴ περίπλους ταχεῖα οὖσα· ἡ μὲν, ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικὰ· ἡ δὲ, εἰς τὰ δημόσια· καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἀθλωταὶ πέμψιστιν παράλον καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ πρίσιν· τουτέστι τὸν ἀλιτηριάδην. Πάραλος· δημοσθένης φιλιππικοῖς· μία τῶν παραθλωταίων πρὸς τὰ δημόσια χρείασθαι πεμπομένων δίκρων, δεκατόνεως ἐρωος τοῦ ὁμαλαβοῦσα· παράλοι δὲ καλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς· οἵ καὶ διὰ ταῦτα τὰ ὑπηρεσίαν τεσσαράκοντα ὁβολὸς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τὰ ἴδια αὐτὰ οἰκοῖτε ἔμενον· καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως. Πάραλοι· οἵτινες τὴν νῦν παρὰ λωνὶ πλέοντες, ἐκ τοῦ παραλίου τῆς ἀττικῆς κατοικοῦντες· ὡς περ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι. Πάραλος· πάραλος δὲ δίκρης ἱερὰ καλεῖται· ἥτις συνεχῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει· ὁπότε δὲ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μισθοφορᾶν ἐβούλοντο ὡς περ ἀλιτηριάδην ἀπὸ σκηλίας, τῶν παράλων ἐχρῶντο· λέγεται δὲ καὶ τὴν καὶ σαλαμινία· ὑστερονεὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς ἀντιγονίς τε καὶ δημητριάς. Παράλων· δίκρων, τεσσάρων, μοῖρα σάλαι καὶ ἀπίνη· πανδίων γὰρ δεξάμενος ἡμέρωσε, πρῶτος δὲ καὶ τῶν μεταρσίων, ἐπὶ μετὶ χώραν τοῖς πανδίωνος τέσσαρας, μοίρας· αἱ μὲν τῶν πρώτων ἐπιμέχρι τριήρων· πάλαι δὲ τῶν ἁλιάν· λυκοῦργος δὲ τῶν διακρίων· νέων δὲ τῶν μεταρσίων· ἀριστοφάνης· ἀλλὰ δὲ παράλων οὐδεμία γνώμη πάρεστι. Παραλοῦμαι· βουλομένως· εἰ ὤφειλον γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλάσιοι βαλανεύειν τοὺς πένητας· ἀριστοφάνης ἀμαυρῶ· ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι ἐπὶ τοὺς ἀπόπους ἐᾶν· οἷον συνεισιέναι βίᾳ πλασίοις ὥστε μὴ δεῖ ἀποπέμπειν φέρειν· ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλυπῶ· αἰτιατικῇ· Παραλύσας· ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος· παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. Παραλύσαι· ἀφελέσθαι· βουλόμενος ἀναπαύσαι ἐκ πόνου παραλύσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας· καὶ αὖθις σημαίνει· οἱ δὲ, τὸ πλῶν παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅτι χρήσονται τοῖς θυμοῖς

Παραμελῶ γενικῇ· Παραμένω δοτικῇ· Παραμείψας· παραλλάξας. Παραμυθοῦμαι· παρακαλέω τὰς ῥίζας. Παραμυθήσαι αἰτιατικῇ· συμβουλεῦσαι· καὶ παραμυθήσασθαι ἑαυτούς. Παρανάλωμα· ὁ μεμιγμένος ὀβελὸς, ξυφίῳ ἐν δεδικτημένῳ βρίθει καὶ ἑαυτὸν παραδοὺς, παρανάλωμα τῆς ξυφίης ἐποιήσατο φόνους, ἐδέησε δικαιοτάτην ἀνῶν. Βουτέσι πόθος· ὄφελμα. Παραπλοια· πότερον παρανοίας εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἔλεγον οἷον πρὸς τὸν περὶ δικάσασθαι καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τῷ μανίαν παύσειν εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών. Παραπαίειν· ἀεὶ παντελῶς· καὶ μάλιστα παροιμιωδῶς ἐπὶ φάσκοντος περὶ τῶν βουλῶν τῆς περὶ σμαρτείας, διὰ τὸ μηδέποτε τῶν ὑρώπων συνοχέναι τοιοῦτόν ἄνδρα παραπαίειν οἷον τὸν ἀμύνιον. Παραπαίων· παραφρονῶν· ληρῶν· ἀγνοῶν καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς. Παραπέμπω αἰτιατικῇ· παραπέμπει πολιτῆρας εἰς ἀθυμίαν· καὶ κατὰ παροιμιώδη· μᾶλ

λον δὲ ἡδύσμου. παραπέμπουσι τὸν σὺν ἐσθίοντα τοῖς μέλλοντι. παραπεπλημμύρακεν. ὑπερ-
πέφυκεν ὡς τοῦ μεθύοντος ἐστὶ παραπεπλημμύρα. παραπετηώς. ἀντὶ τοῦ πεπτωκὼς
δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς φαίνιππον. παραπέταλοι. πετάλοις ἐοικυῖαι. αἱ δὲ τριήρεις
ἦσαν ἡδύσμου διαπεφυκυῖαι, ἀργύρου τε ἔμβολα καὶ χρυσοῦ τὰς πρύμνας παραπέταλοι. παρα-
πέτασμα παρακάλυμμα. παραπλώμενον. τὸ λεγόμενον βῆλον. παραπλοκαινών. καὶ εἰδὸς
τινὸς ὀρνέου ἀστρονομικοῦ. εἰδὲ ἰδιωτικὸν παράπλημα φιναρδίου ἐθέλεις πρὸς τὸν ταὼ εἰπεῖν
πω. παράπλασμος, ἡ ἐν ῥήμασι πολλάκις γινομένη καὶ ἀντιλογία τοῖς ἰσοκαλίτοις. πα-
ραπλαγιάσας. πλάσας. πλασάμενος. παραπλῆγας πέρας. παραλίας. πλησιομένας
τοῦ τῆς θαλάσσης. καὶ παραπλήσσω τῇ μανίᾳ. σοφοκλῆς. παραπλήκτῳ χερὶ συναπαν-
τᾶς. καὶ ἀλιανός. ὁδέ, οὐκ ἐνέσχετο παραληρεῖν αὐτὸν. ἀλλὰ τῷ τῆς λόγων παραπλήγα λύ-
σαν πατεσίγασε. καὶ τῷ διοσκουρῶν ἐνὸς τὸ ξίφος διημαρτόν τε καὶ ἐπανεστὸς, ὡς πλησίος καὶ
εἰκὸς ἐξέγρετο. παραπλήξ. μανιώδης. παράφρων. ἀεισοφάνης πλούσιον ἰδὼν δῶς παρα-
πλῆγά νον εἰσελθόντ' ὑπνον, ἡρπασε νύβοις παραβεβλημένῃ. ὁ δὲ φερων. ἀντὶ τοῦ ἡρμοσμένον διαπεπτω-
κὸς τὸ σὺν αρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ καὶ σωτία πεπλημμένη ἐστὶ διανοια. καὶ
αὖθις, παραπλῆγι ἐοικότα σὺν θένδε ἀπαλλαγῆναι. παραπλῆξια. μανία. παραπό-
δας. ἐπὶ ἔρεμα. αὖθις. ἐπὶ πλησίον. μᾶλλον τα. παραπόδας ἀπερατέσατον μὲν αὐτὸν δεί-
κνυσι πρὸς γυναῖπασ. καὶ αὖθις. παραπόδας οὐ συμμαχικῶς. ἀλλὰ διαστατικῶς χῶνται.
παραποδίζειν. ἐμποδὼν γίνεσθαι. πολύβιος. βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους. ἐμποδίζεσθαι
τοῖς ἁφάμμασι. καὶ παραποδίζειν τῷ τῶν ὅλων χρεία. παραπολύ. παρτελῶς. θακυ-
δίδης σὺν ἀ. καὶ σὺν ἦσαν οἱ πλημυραῖοι παραπολύ. παραπολὺ ἐπέρεμα. ἀντὶ τοῦ πάνυ.
παντελῶς δέξιππος. παραπολὺ ἀπελείποντο πείθεσθαι βίς εἰσημουμένοις ἠυχιανάρχει σθαι.
ἀεισοφάνης πλούσιον. δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ πολύ. παραπρεσβεία. τὸ ἐξ
ωτὶ τῷ πεπρεσταγμένων διαπράξασθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν οἷα εἰκὸς. καὶ παραπρε
σβείας ἐπερύνετο ἰωάννης, ἅτε ἀπὸ πρεσβείας τὸ σωθῆσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. ὡς αὖθις δύο τὲ
μόνα ἀδελφὼ ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν καὶ διώξεσθαι. παραπροσδυσίαν. τοῦτ' ἔ
στι μάχαιρα. παραρρεῖ. δοτικῶς. παρεμπρεπῆς λόγοις. παραμυθήμασιν. ὡσπερ
θήκαις. οἱδὲ, συμβούλοις. παραρρύματα. δέρεις. σπερμάσματα. παραρρυῶμεν. παρα
πέσωμεν. παρασάγης. εἶδος μέρους ὑποδήματος. ὃ πέρσαι διάκονται διὰ ξενοφῶν. ὁ δὲ νῦρος.
ὁ ὁπόσον ἔφαπτεσθαι τοῦ σκάτευμα. οἱδὲ, ὡς δύο παρασάγγαι σὲ ἴσον. παρασειρος ὁ ἀηλλαθος ἵπ
πος. παρασημαίνει. δηλοῖ. χαράττει. παράσημος. ἀδόκιμος. καὶ παράσημον τὸ σεσημα-
σμένον καὶ ὑποπτον. καὶ παράσημον ἰὼ τὸ λεγόμενον. καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν. παράση-
μος ῥήτωρ. δημοσθένης. ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς στεφάνου, ἐν μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῷ νομισμάτων ἃ
ἀκελῶσι παράσημα. ἔνθι ὅτι ἐπὶ χαραττεται ἐπὶ τῷ ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὴν φαυλότη
τα δηλοῖ. ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάραται. παράσιτος ὅτι μὲν ζωοφόρους τοὺς,
δῆλον. φασὶ δέ αὐτὸν ἡδονεῖναι καὶ μαθητὴν ὀλύνθου, ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. παράσιτος. ἡ-
λαξ. βαπτιζολοιχὸς κοσσοβάπτιζος. βελτιοπώλης. οὗτος δανειστὴς ἰὼ παράσιτος παμφίλου τοῦ
δημαγωγοῦ. παρασιδάζω. αἰτιατικῆ παρασιδή. ὁδέ, ἐπὶ λίθικὸς γραμματικὸς,
οἱ γραμματικὴν ἔχων παρασιδών. ποδὶ ἐκτεταίου φησί. παρασιδώια. ἔοικε παρασιδώια
κελεῖσθαι, ὁ παρὰ τῶν σιδώνα δεδεγμένος τὸ π ταῖς εἰς τὸν ὠνα παρασιδαῖς. ὁδὲ ὁ δυμος
τὰς ἐπατέρωθεν τῆς ὀρχήσεως εἰσόδους, οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. παρασιτικῶς. παρεσκευασμέ-
νως. παρασπονδήσας. παραβὰς τὰς σπονδάς. παρασπονδεῦμαι. παραβαίνομαι.
παρασταδόν. παρεστηκότως. κατὰ πόδας. ἢ τὸ δέον. παράστασις. πάσις παράτινος ἄτιμος
γίνεται δὲ ἐπὶ τῷ χρεωφειλετῶν. παράστασις. ὁρμή. προθυμία καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς
ἐλευθερίαν σύστασις τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλας ἐδεινοπάθουν ἐπὶ παραστάσει ψυχῆς. οἱδὲ
ῥωμαῖοι διαλιπὼν σώματος ἐπὶ παραστάσει ψυχῆς. ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράσασις· τὸ νόμισμα πολὺ πρὸς τὸ χεῖρον· ὅταν δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη τὸ δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· μὴ ἀνδρὸς μισογύνου· ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐπεὶ σε δίθυρον· καὶ παράσασις μία δραχμή· ἀεισοτέλκης δὲ ἐν ἀθηναίων πολιτεία πρὸς τὸ θεσμοθετῶν λέγων φησίν· εἰσὶ γὰρ αἱ πρὸς αὐτοὺς· ὧν πράσασις τίθεται, ξενίας δωροξενίου· ἀντιδώρας δὲ φυγῆς ξενίαν· καὶ φανδοκεφεῖς· καὶ φανδοκηΐας· καὶ βουλεύσεως· καὶ γεφυρίου· καὶ μοιχείας· δημήτριος δὲ ὁ φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς διαιτητὰς φησὶ λαχεῖν τὰς δραχμὰς μίαν μὲν τὸ τῆς λήξεως ἵνα πράσασιν ἐπάλαιον· ἑτέραν δὲ κατὰ τύπωμοσίας ἐπάσης. Παρασάται· οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται· καὶ σάται· διὰ τὸ πρὸ ἀλλήλοις ἵστασθαι· καὶ πρασατεῖν τὸ συμμαχεῖν· ἀεισοφάνης πλάτων· ὡς θὴν μὴν θεὸς συμπράσαι καὶ πρεσβευταὶ ξύνδεσις· ἐν πράσατης· ἀριστοφάνης, πότερα μᾶσφίσιν ἴσως ὅπως τίς σὺν ἑλμὸς καὶ κ, σὺν δ' ὕδατι, πρὸς μὲν τὸν παράσατον οἱ ἐσόμενον· καὶ ἀνάπλοος· πολὺ διεσῶτας ἀλλήλων χωρεῖν ἐπέλαγεν· ὅπως μὴ δουλοίη τὰ ὅπλα· μήτε ὧν πράσατη θλιβόμενα, μήτε ὧν φέροντι διὰ τὸν σωσωθισμὸν πρὸς τὸ τυρύμενα· καὶ παρεσατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν· καὶ λαβόντες παράσασιν εἰς τοὺς ὀχλμένους γναίως δημοθανεῖν· ἀντὶ τοῦ ὀρμεῖν τόλμαν· καὶ αὖθις διελέχθη παρασατικῶς ἅμα καὶ παρεσιαζόμενος· καὶ σέρεμα παρασατικῶς· ὁ δὲ, ἔγραφε πικρῶς καὶ παρασατικῶς· ἀλαζόρας δημοκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς σκολιᾶς. Παρασαυροῦντες· ὀρθαλξύλαττον γιγνώσκοντες· οἱ δὲ, παρασαυρῶντες ξύλα τῇ παρακαταβάσει· σὺ τὸ μέσον ἄλλοις σκαπαρνίοις περιφορωσιόντες, καὶ φορμὸς σκιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανὺ καὶ ὀλιοθερόν. Παρασκαμμος· παραλαβὼν· ἑλὼν· καταστρεφόμενος· Παρασκόσομαι σὺν αὐτὸν σου· σὺν ὠδίνουσι σκόσομαι· τὸ πρωΐ παρασκόσομαί σοι· τὸ τοῦ ἁρμόδιον λέγειν τοῖς παλαιὰ ἀνανεβιωκόσι· πάλαι πάνυ σκήσει. Παρασκοπεῖσθαι αὐτὸ εἰς ἐρινεὸν· πολιτεῖ ὀρθῶς· ἂν παρασκοπῶμεν αὐτὸ εἰς ἐρινεὸν· τὸ μὴ δὲ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖ· ὁ δὲ ἐγκαλῶν γράφασθαι φησὶ δίκην· τὸ ὄνομα δὲ σκόπιμον μεθ' ὑπερέτου ὧν ἐγκαλουμένῳ σκιδόσθαι. Παρασιχίς· κρανλείδης ὁ πρυτανικὸς, εἶτα τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίαν· ὡς σοφοκλέα· αἰσθόμενος δὲ ὁ διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονὸς τῷ, ἀρνουμένου καὶ ἀπομόσαντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παρασιχίδα· σὺ εἶχε παγκάλως. Παρασορεῦσι τενῶ· ἀπὸ τῆς πυροῶν· ἐμώσενκτε κρανλέα παρασορῶ· Παρασύρω αἰτιατικῆ· Παραφαῦσαι πολλοὺς πλεῖν· παρὰ θυμυδίδη· ἂν σχεδὸν, ὡς τὸ μονονουχί· Παραφίσῃ διὰ τὸ παραῦ βῖς παραῦ ταῖς, Παρασχεδὸν· παραυτίκα· Παρασχηματίζειν· τὸ τὰ βασιλέως στρατιώτου διέβαλε φάσκων τούτους μὴ παρασχηματίζειν· οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τὰ ἀληθῆ παραβλέπεσθαι· Παρασχόν· σκίρρημα· εἰ δέτε παρασχοῦ τῶν κατάδηλος γίγνεται δόξαι λέγειν ὡς περὶ γενεᾶς ἐξόν· πρὸς ὃν περὶ σφέων. Παράταξις· πόλεμος ἐμπαράσκιλος.

Παρατακθεὶς, παραὶ τὸν τακθεὶς· Παρατέθνηκα· κατόμνυμαι· Παρατεθεὶς· δηλῶ λεῖς· σκὶ πλέον πελεύσεις· Παρατέτραμαι· ἐξόμνυμαι ἀεισοφάνης· ἀλις ἀφύης· πρατέτραμαι δὲ ἀθήνων· λέγει δὲ σκινικῶς κἀφύην· Παρατετολμηκότες· ἑαυτὸν ἀφειδήσαντες· πολύβιος παρατετολμηκότες· καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σεῖαν· Παρατεῖναι· τὸ σκιτρίψαι καὶ δηλέσαι· κωμικῶς σκιάβοιας· οἱ δὲ πὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ πόδινλέας Παρὰ τὴν αὐτῆ φύσιν· αὐτὶ τοῦ παραδόξως· οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῆ φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κεκωφῶσθαι βαλεῖν· Παρατηρήματα· σκιτηρέσεων· πληδονισμῶν· καὶ ἀπαντήσεων σκ οἰωνοσκοπῶν καὶ μαντειῶν· Παρατηρῶ· αἰτιατικῆ· Παραΐλλεται· διασείεται· τὰς δίχας τὸ πρωὶ τὸ διασείεται· αὐτὴ γὰρ ὥεισο δίκη τοῖς μοιχοῖς· δημοφανίδωσις καὶ παραΐλμοι τοῖς πένησιν· οἱ δὲ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο· οἱ δὲ δημόβροντες μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυσθῆναι τὴν φυγὴν, δημοσίᾳ σφᾶς τὰ ἔπασχον· ἀεισοφάνης πλάτων· ὁ δὲ χαλκοῦς μοιχὸς διὰ σέπου παραΐλλεται· καὶ αὖθις ἀεισοφάνης· παραΐλλω δίχας· παραΐλλομαι δὲ, σκὶ τῶν μυητήρων ΐλλω δίχας· ἢ τῶν μασχαλῶν· σφᾶς τὰ δὲ παύσασθαι οἱ πρὸς δεχόμενοι μήτι· τὸν δὲ χρόνον διαπαύοντες εἰς ἀποδείαν καὶ μηχανίαν· μὴ τυγχάνοντες τῶν προειμένων λόγων· ὅτε γὰρ αὖ δι'

φέω διατίθενται ἀλύουσι καὶ ἐπιγράφουσι. Παρὰ τὸ παθετικόν· οἷον παρὰ τὸ νόμιμον· παρὰ τὸ πρέπον. Παρὰ τὸ πον· εἰς παιὴν τὸ πον· παρὰ τὸ πον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν· ὅτι δ' τε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης. Παρὰ τὸν· ἡ παρασιὰν παρέρωμαίοις· ἐξοῦσαν τι παρὰ ὥραν ἢ πόσησιν ἄλλην δ' πρέπεια. Παρὰ τὸ σύνδεσμον ἀπειλᾶσθαι ὑπὸ τῶν παιηονιαλίων, ὥστε δεῖσθαι τῶν πωλητείων ἐτέρφοντο. Παρὰ τοῦτου ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι τούτου. ἐπὶ παρὰ τοῦτον ἀντὶ πρὸς τοῦτον· οὕτω παντα χοῦ ἀρειανός. Παρατρέπω· αἰτιατικῆ. Παρα βάλλω, αἰτιατικῆ. Παρατρίβη· λοιμαχία· εἰς· τὴν γνωμὴν πρὸς αὐτὸν παραβιβλῶ ἐπὶ ζηλοτυπίαν. Παραβύζει· παραφωνεῖ· εἰλῆσθαι δὲ δεῖσθαι τῶν ὀρνέων ὄσα τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γεραὶ ἐπιφωνοῦσι. Παρατρυφῶ δοτικῆ. Παρατυχόν· ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος· ὡς καὶ ἑξόν ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. Παραυδήσας· παρεμυθησάμενος. Πάραυλος ὁ ἐν ἀγροῖς· ἢ παύραυλος, παρατεταμένη· ἢ ἐπὶ παρὰ τὴν αὐλὴν ἢ θρηνητικὴ παρὰ τοὺς αὐλοὺς· σοφοκλῆς· τίνος βοᾷ παῦλος ἐξέβηνάβυσε. Παραυτόθεν· αὐτίκα· δεῖσθαι τοῦ παρόντος χρόνου· ἀρειανός· παραυτόθεν ὡς ἐχόμενοι ἐπεξελθόντες ἐν χερσὶ κτήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης. Παράφορος ὁ παρεῖσαν τοῦ δεῖσθαι μονῆς παραφορᾶς· σωσανθουσιῶντες αὐτοῖς τῇ παραφόρῳ τῇ δεφιλοτιμίᾳ τῇ κεκτῆσθαι μόνων ἐμειωθέντες δεῖσθαι ὀλώλασι. Παραφρόνιμον· παράφρονα· ἀνόητον· ἄπρον πρὸς τὰ φρονήματα· ἰσθι δὲ παραφρόνιμον ἄπορον ἐπὶ φρόνημα ἐπιφαίνεσθαι μᾶλλον ἢ σοφίζομαι. Παραφρονῶ αἰτιατικῆ. Παραφρυκτωρεύομαι· οἱ παγγελῶντες παρὰ τὰς φυλακὰς· καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες, ἐναντία τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν καὶ ἐπὶ δεῖσθαι συμφέροντι δὴ ἀντιπαθεῖν ὁμῶν, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται ὡς φησι λυσίας. Οὗτοι εἰς ὁ πρεσβύτης ἐν σπουδῇ παραφρυκτωρεύομαι βῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ λακεδαίμονος, ἀπεθανατιμωνίσθη. Παραφρυκτωρεῖν· τὸ, βῖς φρυκτοῖς παρὰ δεῖσθαι ποσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ δεῖσθαι συμφέροντι μὲν τῇ πολεμίων. ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῇ φιλίων· ὡς καὶ δεινάρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. Παραφυλάσσω· προσδοκῶ· ἰώσηπος· παραφυλάσσω γὰρ ἐν χαλκῷ, πλάκι σδοκεῖς τὴν γαλιλαίαν ἀναβλῶσαι δι' ἐννοίας ἔχοντα. Παραχαράκτης· διαστροφάς. Παραχαύω δοτικῆ. Παραχορδίεις· παράσημον ποιήσεις· μηδὲν προσφθέγξῃ· ἀλλ' ἄδειν εἰπεῖν, εἰ μὴ σαυτῷ προσέχων· ὅπως μηδὲν παραχορδίεις ὧν δεῖσθαι ποδέξαι. Παραχορδίζειν· διαφωνεῖν· ἀμαρτάνειν. Παραχωρῶ· οἱ μὲν, ἀπὸ γνώμης εἰς δοτικήν· οἱ δὲ, ἐναντίον· παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοῖς βουλομένοις. Παραχθῆναι· πολύσφοδρῶς σωσουσιάζει· ἀκολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ποδὶ ἐπὶ σου πράγματος ἐν ποδιουσίᾳ γνωμένου· σοὶ ἡ κενὴ μηχανία εἰς αἰσχρότατον ἀνδραποδωνόθη· αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκάσαντες παραχρῆσιν τὸ σώματος.

Παραχρῆμα· παραυτίκα· ἀθρόως· μηδὲν δὲ μὴ δὲ ἐν τῷ παραχρῆμα ἀπορριμμένων· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ παρατυχόντος· καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμηντο τε πᾶς δ' τὴν ἐπιχείρησιν· δείσωσος φησί. Παρδαλή· παρδάλεως δορά· ἀριστοφάνης· πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμένους. Πάρδαλις τὸ ζῷον· ὁμηρος· θώων παρδαλίων τε λύκων τε ἴα πέλονται· καὶ ἀριστοφάνης· οὐδέ νόσι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον· οὐδὲ πῦρ· οὐδ' ὕδωρ παιδὸς οὐδὲ μία πάρδαλις.

Παραιβάτης· παραιρῶ δοτικῆ· καὶ παραίνεσις ἀγαθὴ συμβολή. Παραίνεσις συμβολῆς διαφέρει· παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς ἀπόφασιν ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν· οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται ταύτῃ τῇ παραινέσει, μὴ πότερον μενεῖς· συμβουλὴ δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικὸς ἀπόφασιν ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ πολεμεῖν πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐν τῷ πολέμου ἀνδρί. ἔστι δέ τις ἀντείποι ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ δ' ἐστὶ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνοντα· οἷον ἥπια· αἰχμαλωσία· πληγαί· πόλεων ἁλώσεις φαί. Παραιξορδῆσιν ἀριστοφάνης ταγηνισάς· ἀπέδωκαν δέ, οἱ μὲν, παιδιὰς εἶδός τι· ἀμφότερος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως κινεῖν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιρήσεται· θανυδίως· διέφθορον ὁρᾶν αὐτὸ οἱ μὲν, ἀπὸ κλινδῶν ἁπάρτας· οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἐ-

μαλίων παραιρήματα ποιοῦντες. βυτέσιν ἀφαιρήματα, ἀπήχους. Παραιροῦνται. ἀφαιροῦνται καὶ παραιρούμενος. ὁ δέ, ἐξ ὧν ἔτι πλέον παραιρήσομαι φθαίνει ὃ δρόμῳ. αὐτὶ τοῦ ἀφαιρούμενος. καὶ αὖθις. ὧν πορευθῆς μᾶς συμμόνας εἶναι, οὐδεμία μηχανὴ ἔσται τῷ ἐλαφρότερον ὄγκῳ, παραιρήσομαι τοῖς ἀδίκοις τὸν ἔλεον. Παραίσια. ἀπαίσια. χαλεπά.

Παρά. τὸ δέον. παρὰ τὸ πρόσηκον. Παραιτεῖσθαι. παρακαλῶν. συμμόνῳ αἰτεῖν. ὁ δέ, ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε. πρὸς πατρὸς παραιτησαμένης αὐτόν. καὶ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν φυλαξάσης. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ῥύεται δεηθεὶς τὸν θανάτου, πρὸς παιτησάμενος τὴν μεσότητα. Παραιτηθείς, πρακληθείς. πρὸς παιτηθεὶς δὲ διὰ τὸ φίλων, τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας. Παρατεῖνε. παρεκάλει. ἐλιπαρεῖ. ὁ δέ, ἐλθὼν πρὸς τὸν πόρον. τυχόντων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδεήθη αὐτοὺς ἔλυσεν. ἡρόδοτος. Παραιτησάμενος. ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν ὡς παιτησόμενος τὸ θῦ διὰ τὸν χόλον. νήπιος οὐδὲ τὸ ἤδει ὃ μὴ σεσθαι ἔμελλεν. οὐμὰρ τοῖα θεῶν βέτεα νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητὴς, πρακλήτωρ. ἢ δικολογούμενος. Παραιτοῖο. παρακαλοῖ. ἀπαγορεύοι. ὡς πρὸς ἄνδρα εἴτις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἐπολεμεφόμενος παρελθὼν ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖο τοὺς θεωμένους συμπνώμωνα ἔχειν εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο. Παραιτέομαι. τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ. Παραίφασις. παραίνεσις. συμβουλή. Παρέβαλεν. ἐχθροὺς καὶ ἀλλοδαπίους εἰργάσατο. ὁ δέ, παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις. ὥστε μηδὲ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδεχθῆναι δεδεμένους. σημαίνει δὲ καὶ παρεβάλετο. ὥρμησεν. εἰσέπλασε. Παρεβάλετο μέλος ἀπαρρήσιος ἐπαυδῶν ὁρμήσας. ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε. Παρεβέβλητο. δοφὴ ἐδίδοτο. ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο δοφή. τουτέστι τῇ καμήλῳ. Παρεγγεγραμμένος. ὁ μὴ ἀσός. Παρέγγραπτον. νόθον. ἢ παρεγράπτως. ξένας. νόθας. Παρεδιδόναπιν. παραδίδωσι. Παραπέλλει. παραινεῖ. παρακατατίθεται. ξενοφῶν. βοώντων τῷ στρατιῷ καὶ παρεπυώλων. σὺν θαδὴ θεὸν ἅπαντες. καὶ αὖθις. ὅτου δὴ παρεπύσαν οἱ στρατιῶται, φέρουσι λίθους. καὶ ποιοῦσι κολωνόν μέγαν, ἐν ᾧ θα αὐτοὺς ἐπέθεσαν δερμάτων πλῆθος. καὶ βαπτηρίας ἕτερα. Παρεπύησε. παρεπυηθέντος. παρεπύησε μὴ αὐτὶ τοῦ παρέδωκεν ἰσχύος. παρεπυηθέντες δὲ αὐτὶ τοῦ παραλαβόντες ὁ αὐτός. Παρεπύησαντες. παρασχόντες. καὶ παρεπεπύκει παρήγειλεν. ὁ δέ, παρεμπεύκει αὐτῷ πρὸς μὴ συμπλέκεσθαι. Παρεπεπύκει. παρήνεσε. συνεβούλευσε. ἐμοὶ τοίνυν παρεπύκει δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς. Παρέδωκεν. ὁ ἀπόσολος λέγει παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι συνεχώρησε. Πάρεδρος. ἀεὶ συστέλλεται ἐν τῇ πολιτείᾳ φησί. λαμβάνεσθαι δὲ καὶ παρέδρους ὅτε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος. δύο εἱκέτερος οὖς αὐβάλλεται. καὶ οὕτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν. καὶ ἀθλιώτατος δοκάσαι ἐπαὐ παρεδρεύωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης. οὐ τοῖς ἕκτορσι μόνον. ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος. σὺν λυθέντος. καὶ παρεθεὶς παραλυθείς. καὶ παρεῖθ. ἐξελύθη. ἐχαυνώθη. ὁ δ', κιμ δύνοις ὁμιλήσας, παρεῖθη τὸ σῶμα πᾶς. καὶ λυπηροῦ θανάτου τελεῖ παρεδόθη. καὶ παρεῖθησαν αὐτὶ τοῦ παρελύθησαν. ἰώνικως. οἱ δέ, σὺν θεῷ τῷ πολεμίων παρεῖθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις. οἱ δέ, τὸ μὲν ὀλοσχερὲς φόβου παρεῖθησαν. πολλοὶ δὲ τῷ κατὰ μέρος ἐγκλημάτων, σμικρῶς ὠνειδίσθησαν. Παρέκασε. ἐκάστοτε. παρεκαπήνετο. σὺν συλλογῇ κυβερνήτου. ἀπὸ τῆς καπνομόλου. καπνύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ μάντες. οἱ ἐρεμμυόμενοι τῆς ὀπώρου. λέγουσιν οὖν μικρῶν καὶ πολλῶν τῶν σιβάδων; ὑλοκόμην. ἀριστοφάνης πλούτου. ἡμῶν δὲ πᾶσος σιβάδα παρεκαπήνε. Παρεκβατικῶς. συνθέμως. Παρεκλέγω. αἰτιατικῇ. Παρεκνόουν. αὐτὶ τοῦ παρελκόμην παρεκνόουν εἰλκόμουθα. Παρεκόπτει. ὠθεγίζε. Παρεκρότουν. παρώρμουν. τούτους ἀθροίζοντες ἀμήλας παρεκρότουν. Παρεκρούσαθ. ἐπλάνησε. Παρεκπῆναι, παρεκβαπῆναι. ὥς τε καὶ τοὺς σὺν τῷ συνεδρίῳ ἀχαιοὺς πεύθεσθαι καὶ παρεκπῆναι ταῖς διανοίαις. συμπάσχοντας τῇ ἀκληροσύνῃ ὑπερφυΐᾳ. Παρεκπόδισμα. Παρέλαβε τὴν πόλιν. οὐτὴν ἐπὶ πόδων. ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην. ἐπισιάμπροφόσαν. Παρελέξαθ. παρεκοιμήθη. ἐχρήσαθ δὲ ὁ μέρος τούτῳ ἐπὶ πᾶσι. καθ' ἡσυχίαν ὡς ἀληθῶς παρακλίνεται πᾶσος. ἀπὸ πα

ναβαίνει. Παρελθεῖν. τὸ αὐτὸ τί καὶ δηλοῖ ὃ καὶ θουκυδίδη. τὸ δὲ παρελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον μέ-
νων τὸ διαπραξάσθαι. Παρελθεῖν. ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος.
Παρελθών. ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. Παρέλκον πρόσθετον, ἢ παρατεῖνον. Παρέλκυσις. ὑπέρ-
θεσις. Παρελογίσαθε. ἠπατήσατε. Παρελπίδα. ἐπίφθεγμα. Παρέλυσαν ἀπήλλα-
ξαν. μετέστησαν. θουκυδίδης. τὸν μὲν νικίαν, οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. Παρεμβαλόντων. κυ
κλωσάντων. Παρεμβολή, σημαίνει. κέρδος. στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀνθρωπίνου πείται δὲ πα
ρεμβολὴ ὄνομα. Παρεμβολὴ πρὸς τάξεως διαφέρει. πρὸ παρεμβολὴ μὲν διαίρεσίν ἐστι τῶν ὁμοίων
πρὸς σύνθεσις οἷον ὁ πολίτης πρὸς ὁ πολίτας. ἢ φίλων πρὸς φιλους. πρὸς τάξις δὲ ἐστὶ τῶν ἀνομοίων,
οἷον ὁ πολίτης πρὸς φιλους. ἢ φίλων πρὸς ὁ πολίτας. πάλιν παρεμβολὴ λέγεται ὅταν πο τε-
ταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξύ διαστήματα ἐπὶ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐθις ἐποὶ θεῖσαν.
Παρεμβολὴ. πρὸς τάξις. καὶ παρεμβάλλειν. παρατάττεσθαι. Παρέμπλωσις. πλοῦς παρὰ τὴν
φωνήεντος ἐν μέσῳ, οὐ πρὸ ἄρτος συλλαβὴ. οἷον ξένος, ξεῖνος, σῆτος. σῖτος. Παρεμφῶναι,
παραδεῖξαι. παρασημαῖναι. Παρενείρει. παρεμβάλλει. ἤγουν λέγει. Παρεπέκοπαν. θουκυ-
δίδης ἐπὶ παρεπέκοπαν ἐπὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύναντο.
Παρενθέμενος. παρατεθειμένος. ὁ δὲ
ἀπάνιος παρενθέμενος τὰ τῆς πανοπλίας διηρθρωμένα. καὶ τὸ θυσιαστήριον κατὰ λαμβάνει. καὶ
τὰ δὲ ἔθους ἱερῶσιν ἐπὶ τελεῖ. Παρενθήκη, πρόσθηκη.
Παρόντες. παραλυθέντες. ἀμε-
λήσαντες ὀχέρε καὶ τὰς πανοπλίας παρόντες. Πάρεξ. παρεκτός. Παρεσχολῶσθαι
πάνυ. Παρεξαγωγή, παρεκκωλύσεν τὴν διανοίαν. ἐπ' ἀνδρὸς φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸ διαφορᾷ.
Παρεξαίρεσία τὸ ἔξωθεν ὑπερεσόμενον ἐν τετάρτῃ θουκυδίδης. ἀρχίανος τῶν μὴ κοπῶν ὄχθας
σωτείρι ἐπὶ τῆς παρεξαιρεσίας τινὰ ἀνέθρεψαν. Παρεξάρσει παρὰ θουκυδίδη, τὸ παλαιὸν πρώ
εραν πρὸ τῆ κοπῶν ὅσον ἐκπίπτει. τὸ παρεξ τῆς εἰρεσίας. Παρεξκυλισμένον νοῦν. οἷον διεφθαρμέ-
νον καὶ ἀμυδρὸν ἀπὸ γήρως. μετήνεγκται δὲ ἀπὸ τῆ πλοοσίδων τῆ ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ καταπιμ
πλάμενοι, ἐξεκυλίσθαι λέγονται. ἀειτοφανὴς. οὐδὲν ὄντας. ἀλλὰ κοφὰς καὶ παρεξκυλισμένους. κο
φοὺς ἐοίκασιν ἀφώνους. ὀμηρος, κωφὸν βέλος ἀνὴρ ἀνάλκιδος. Παρεωραμένος ἐπὶ παρεκωρα
μένος. κατα φερόμενος Παρεπίδημος. ἐπὶ βίος ἀμφὶ παρεπιδημία. Παρέπλη. παρῆλθε
Παρέργως. ὀλιγώρως. οὐμὴν ἀλλὰ τὸ παράργως ἄξιον σωθῆναι καθάπερ ἀλλαττεχνίτου.
πρὸς τὸ σκιρώνιος λέγων ὁ πολύβιος. καὶ αὖθις. ἔγνωσαν δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι μὴ παέργως ποιή
σασθαι τὸν πόλεμον. Παρεργοῦσασα. ἢ ἐμὲ εἰσελθοῦσα. εἶσω παρεργοῦσασα πρὸ τὸν ἄνδρα-
μεῖδεῖν. Παρέρχεται αἰτιατικὴν. ὑπερβάλλει. Πάρεδρ. ἐπιχώρησον. Πάρεσις. νέμω
σις. ἀπωσιανός. οἱ δὲ λατῖνοι ἐγκλήματα εἰσρέωμαι ους ἐποιήσατο πάρεσιν αὐτῷ τῶν ἐπ'
φασκόντας συστρατεύσαι καὶ συγγνώμης. βουτέσι τῶν ἀμέλειαν. τῶν καταφρόνησιν. Παρέσκ.
ευάζετο. πρὸ εἶχε. παντα χόθεν δὲ ἐπὶ τῶν πολεμίων πρὸ εἰχόμενοι δεινὴ παρέσκ πρὸς τὸ πλῆ-
θος ἀμηχανία. Παρεσκηνότες. συνημμένοι. τεθαρρηκότες. ἀρειανός. οἱ δὲ, ἐσκευασμένοι καὶ ἐ
παρεσκηνότες ταῖς γνώμαις, ἐσφυγὴν ἐβάδισαν. Παρεσκηνῶς. πρωτοπάρχοντος. παρεσκευασμένου.
συνεσῶς. ὁ δὲ, πρὸς πᾶν ἀναδύεται καὶ μεθίστησι τὸ χρώμενος τὸ παρεσκηνῶς. Παρεσκεύαν-
ἀμαχεὶ δὲ πολέμας τῆς ἰταλίας παρεσκεύαν πόλεις. ἐπορθοῦσαν. εἶλον. Πάρεστ δοτικὴ ἐπὶ
παντὸς δυνατὸν δεῖν ἢ παρόν ἐστι. Παρεφθαλε. παρεμφαίνεται. ἐφάλη. ἀπορρύη. Πα-
ρετέον. σωστέον. ἀφετέον. Παρέβαλον. καὶ τὸ πύπλου παρέβαλον ὑφάρμαλλον εἶσας. ἀν
τὶ τοῦ φειδόμενοι τῆ ἀρμάτων αὐτῆ. Παραδυναμάσης. νικησάσης. ἢ βιασθείσης δόξαν ὑπορβά-
σης. καὶ παραδυναμῶσαι πατικὴν. Παραθλώ. παραφέρει βιάζεται, Παραθυ. Πα-
ραννηθείς. παρανοιμηθείς. Παραρεμμένως. δικαίοτατα καὶ παραρεμμένος πρινόνων. Πα
ρέχοντας. πρόδοτος. πρέσον γὰρ ποιοῦντας τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἢ
πορ παρέχοντας διαφθαρῶσαι αἰσχίστω μόρω. ἐπὶ παρέχω δοτικὴ. Πάρει. ἐλεύθερος. παρεῖ
ναι. τίνα λέγειν ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλεχων παρεῖ. κοινὸν. ἀσφαλὲς. δίκαιον. κίνδυ. ὠφελήσι-
μον ἀντὶ τοῦ κοινωφελὲς ἀσφαλὲς. βουτέσιν ἀληθὲς ἐμπράλιῶσαι δυναμένων.

μέρος

μβόος τῆς νεώς. Παρεῖαι ὄφις. ὀνομάζουσι δέ τινες ὄφις οὕτως, παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ ὑπείδης ἐν τῷ κατὰ δημόδου φησίν. εἶναι δὲ τοὺς ἑκτορασὸμοίως τοῖς ὄφεσι. τοὺς τε γὰρ ὄφις, μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας. ὧν δὲ ὄφεων αὐτῶν, τοὺς μὲν ἔχεις, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. Παρείκ. ὁ δὲ θηρεύβαζος, φίλος ἰὼ τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁ πότε παρείκ, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβιβάζει.

Παρείθκ. παρελύθκ. εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθκμεν. Παρέμαθκ. Παρέμηθος. παραλελυμένου. Παρέποι. ἐπισχορείκ. πέμποντες ἱππέας ἐπὶ σῖτον ὁμόρους ὄντας παρέποι, τροφὰς ἐλάμβανον ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις. σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν ὅπου παρέποι. ὅπου δὲ δυνατόν. ὅπου τρέποιτο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ τραϊανός, ἐγὼ μᾶλλον εἶπεν παρέποι ἠβούλετο ἐλθεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μή, σωθῆναι τῆς ἄγαν ἀταθαλίας. Παρέμμον. μεχανωμένον. Παρέμμος. παρεωραμένος. Παρείμην. συγχωρήσαιμι. σοφοκλῆς. ἐπὰν παρείμην οἵοι μὴ δοκῶ φρονεῖν. τουτέστιν ἐπὰν, συγχωρήσαιμι. Παρέμι. ὑπάρχω. Παρεῖναι. τὸ παρεγίνεσθαι καὶ ὑπάρχειν. παρῶν αἰδέ, κεντηθῶν αι. Παρείποι. παρακούσοι.

Παρίπων. παραιρήσας. Παρείρεντα. παρῆσθαλθόντα. πολύβιος. ἅτε βιβαλέσθαι παρείρεντα τὴν χεῖρα δυνατόν. ἅτε τυννῶν οὐσῶν. Παρείρωσεν. εἰσῆλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως ἠδὲ πενέπειδὴ τυφλὸς ἐὼν ὁπλομων. πρῶθρ νεοπλείδης ὁπλομων παρείρωσε. Παρεῖς. ἐάσας. ἀφείς. Παρείς. ἀμελήσας. ἐπὶ νεκταπλίνας. ὀλιγωρήσας. καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ἐπὶ λύπης ἔκλυτο. παρεὶς δὲ αὐτὴ τὴν ὑπερέχες. Παρείσαν. ἀλλόδιον. Παρεῖσαν. εἶασαν. ἀφῆκαν. Παρῆσελθεῖν. τὸ μετὰ λλ παλαμήσαντας σωθῆναι. ἐλθεῖν δὲ τὸ γυμνῆ τὴ παρησία χρήσασθαι. διατοῦτο φησὶν ὁ ἀπόστολος. παρῆσῆλθεν ὁ νόμος. Παρῆσιν αὐτῶ τέκνα. Παρείαθ. συγχωρείαθ. Παρεισκείνει. παρῆσέρχεται. παρεισβάλλει. Παρεῖτε. παραγίνεσθε. Παρεῖτο. ἠμελεῖτο. παρηρεῖτο. ὧν μὲν ἐξ ἐμῶν παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ παρεῖτο. διελύετο.

Παρισκιώς. ἐγκρανιώς. Παρισῆσαι. παρανέσαι. Παρήμαι. παρῶν ἐγκειμαι. ἐν τῷ δείπνω παῖδα αὐτὰ ὀρχησάμενον, βαρβαρικῶς παρήμαι. Παρήγγελλον. ἐτάσσομεν. συνεπεσθαι. ἀπωμοσάμενος. πᾶσις αὐτῶν καὶ συμμαχων ὥρμα. καὶ ἐβοῶντο παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

Παρηγρεῖαι. συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. παίγνιά τε μφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατὰ γῆς πολλάζονται. Παρηόρθη. ἀνόρθωσε. ἀείρω ἀερῶ. ἤορκα ἦρμαι. ἠόρθωμαι καὶ παρηόρθωμαι. Παρηείσαν. παρῆλθον. Παρήκαμεν, ἐπεμψαμεν. ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον. μηδαμῶς πάσης ἰσονομίας ἐξετάσεως. ἀλλὰ μεθίασι καθ' ὃ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως. Παρεκνεύοντα. παρατείνοντα. ὡς δίκνυται, ἐπιτείνομαι. ἐκ τοῦ παρήκνυτος δὲ αὐτὸ τοῦ ἀναδιδόντος. Παρήλαξεν. ἐπειδὴ παρήλαξαν τὸν ἐν ἕδραν ἅπαντες ἐπεφάνησαν. αὐτὸ τοῦ παρῆλθον. Παρῆλθεν αἰτιατικῆ παρήλασεν. ὑπερήλασεν. ἤγουν ἐνίκησε. Παρήλιξ. παρήλικος. Παρήλιος. μεφέλη πεπυκνωμένη καὶ θορυβολιὼ. καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Παρῶ. παρίημι ἐνίησι κατὰ ἀφίημι. Παρνάχλοων. Παρόρος. παρειμένος τὰς φύσας ἐ παρόρος ἵππος. καὶ παρορεῖται. ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. Παρηρημένως. λελυμένως. Παρήρεικον. ἀφήρουν. ἀφηροῦντο. ἐ φύσεια δὲ αὐτῶν παρήρεικτο πρὸς τοὺς αὐλοὺς καιρός. καὶ παρηρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὁ στρατὸς αὐτῶν. Παρηρῆσθαι. ἀφηρῆσθαι. ὁ δὲ, ἐπεγνώσθη ἐπὶ τῷ παρηρῆσθαι αὐτοῖς τὴν διαλύσει τὸ πρωτάλου τὸν πρὸς ἕλιον ἐπανοδον.

Παρήρηται. παρατέτμηται. Παρήρητο. ἐ παρηρτημένος. τῷ ξίφει ὥστε τυχὲ παρηρτημένος ἀντὶ τοῦ φορῶν. βαστάζων ἑαυτὸν διέφθειρε. Παρῆς. ὑπερέχεις Παρῆσαν. ὑπερεῖχον. Παρρησία. ἐξουσία, ἄδεια. οἱ δὲ, τὴν μεχάρα τὸν παρρησίαν, ἐδίδοσαν. οἱ ἑκτορεῖς τὴν παρρησίαν κατεχέσαν ἐ ἐπὶ τῶν ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας. ὁμοίως διαλεγόμενοι ὧν οὐδέποτε ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν. ὡς αἰσχύνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. νικόδημος δὲ ὑπὸ ἀεισαγόρου τετελώτηκε βιαίως θανάσιμα. ἐν οἷς ὀδείλαιος ἀμφοτέρους ὑπὸ ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν πλησίον τιμήεις. ἢ παρρησιάζετο πρὸς τοὺς νόμους. ἐ ἐν ᾧ πόλει πᾶσα παρρησία. πόλη δημοκρατία πᾶσα

ρμοσθαι. καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ ζῆν ἐθέλειν σώζεσθαι. Παρεκποίησαι. αὐτὸ τοῦ βλάπτειν ἀφαιρεῖσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι. ἰσοπρεσβυτης βουσιεύς. Παρῆσθαι. καὶ παρῆσαι. παρεῖναι καὶ παρεῖσαι. παρεῖσθαι. παρέσχω. Παρῆτε. παρεπέπεσθε, παρῃτήσθω, συγχωρήσθω, παρῃτεῖτο, δέοντό σφισι τὰς βᾶς ὁμολογεῖν, ἐκείνως παρῃτεῖτο τὰ μάρτυρα. ἐξ ἐκείνου παρεῖλε. οἱ δὲ, παρεκελεύοντο προμαχομένους μιμεῖσθαι. Παρίλιθος. λίθος. καὶ λιανός. δεικνύει ἐκ νεωτέρου λίθῳ θεοπέμπτῳ παρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τὸ ἐγχείρημα τοῦτο, εἶδωλον παρίασι λίθος. ἐξ ὅτου τὸν δάλμα τὸ πάθος μέλαν ἐναρτῆς. κλίμη. ἐξ αὐτῆς λίθος. Παρία λίθος. θαλυκῶς ἡ λίθος. λιανός. καὶ μέντοι καὶ παρίασι λίθοι ἄρμα αὐανεῖ μένον διογύου, τοῖς μὲν θαυμαστὸν αὐτὸ λέγειν θεοσυλήσας. Παρισόντες. καὶ μελήσαντες παρίεμεν. παρανταμεν. Παρισχομένους. Παρισίασι συγχωρεῖν. ἀφίσι αὐτοῖς, διεμαρτύροντο τοῦτο φίλιππον μὴ ποιεῖν τὰ παρὲ μὴ ἐᾶν μέλλειν. Παρίημι συγχωρῶ. εἴτις ἐπελθὼν μὴ εἰς τὸν παρεμβολὴν βλήσει, παρίημι λέγειν τὸν παῖδα. Παρίεται. παρελύεται. Παρίλια. ἑορτή. Παρίον. ὄνομα ἀγροῦ. δῶρα παρίσος τὸ ἀλεξάνδρου ἡλικιώτην. ἐπεὶ σὲ ἐπεμψεν ὑπερίαμος ὁ σατηρτέφεδαιμόνιον. ὑπερίειν δὲ σὺ ἀλεῖτο ἄμανδρος ὁ τόπος. σὺ δὲ τε διαβέβηκας ἀλέξανδρος τοὺς λοιπούς, φύσεώς τε δεινὸς τε τυχηκὼς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν ἑλληνικήν. ἠξέθετο δὲ καὶ λόγους εἰς ἐγκώμιον τῆς ἀφροδίτης. λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς ἀθηνᾶς καὶ τῆς ἥρας. τὴν μὲν ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν. ἧς τίνεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. σὺν τοῦτον φοβεῖται μῦθος, ὅτι ὁ πάρις ἔκρινε μᾶλλον τῆς ἀθηνᾶς καὶ ἥρας καὶ ἀφροδίτης. καὶ τῇ ἀφροδίτῃ δῶρον τὸν μῆλον. ὅθεν τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὑμνοῦσι αὐτὴν, τὸν λεγόμενον πεσόν. ταύτην γὰρ φασι τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντος δὲ τοῦ χρόνου τῶν λυσιῳδῶν, μᾶλλον ἐπὶ τὸν πατέρα, ἔπεμψεν εἰς θυσίαν. ὃς ἐλθὼν δὲ παρὰ τὴν, καὶ ἀρεσθεὶς τὴν ἑλένην, ἥρπασεν αὐτήν. Παρισταμένου. αὐτὴ τὸ ἀφίσιν αὐτὸς. καὶ ἄλλη ἀπέρχεται ἡ ὁδός. Παρισταμένους. παρασβαμένους. Παρίστασθαι καὶ ἥρκεν. τὸ ποιεῖν ἅμα τῷ καλεῖν. ἐπειδήπερ τὸ γένους σὺν κασσιδῶν, ἐπομανῆς τὸ ὑμεναίου, ὃς δὲ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν σὺν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππων μαινομένων. διότι λαθραία μίξει, τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ οἵππος τὴν ἡρπασε. ἀφ' οὗ πάρισσος καὶ ἥρκε τὸ ποιεῖν, σὺν ᾧ τὸ πάθος ὑπέκκαλεῖται.

Παρίσθμια. τὰ πρὸς τὴν Φαρυγία. Παρίστασαι. κατασυλοῖς καὶ σὺν χείρισι ποιεῖς. ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι. σοφοκλῆς. ἄγεις θᾶ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βία. καὶ μοι πολὺν καὶ ἀνδρὸς κοῦ δούλῳ τινὶ ἐδόξασεν εἶναι. εἰ ὠθοῦσαν δεῦρο τὸ λέγειν, καὶ αὐτὰ τὰ ἐφυλάδασαν. ἡμεῖς μὲν αὖ ποιμὴν μετέστησαντο. Παρίστασθαι δοτικῇ. ἀρριανός. ὁ δὲ ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρεῖν ἀβίαστα ἐξαιρεῖν, καὶ ὁμολογία παρίστασθαι. καὶ αὖθις δὲ μάσιος φησίν. ἐπὶ προσέτατο τὰ χρήματα ῥᾳδίως. δὲ πόχειρος ἰὼν καὶ φερονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφλημένων. ἀλλὰ παρίστασθε ἐζήτει τοῖς δικαστηρίοις μὲν χρεῶν καὶ δικαίων ἀγορεύων. Παρίστημι. τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. ὧν τὰ μὲν, βία ἄγει. τὰ δὲ, ὁμολογία παρίστατο. Παρίτω. ἐλθέτω. Παρθενεῖα. προσφοιτῶσι μένως τὰς παρθένους ἀδόμενα μέλη. ἀριστοφάνης. κύκλιά τε πολλὰ ἐκαλεῖτο παρθενεῖα. καὶ ἡμωνίδου. βυτέσι καὶ πέπλοις καὶ πρωίλα. Παρθένειος. ὁ ἐν παρθένῳ ἔτι δηλοῦσης ἢ γυναικὸς εἰς παρθένου λέχος. Παρθένιος δὲ ὁ ἐν παρθένῳ γενηθείς. Παρθενία ὁ καθαρὸς βίος. καὶ παρθένιον τὸ λαγώς. Παρθένιος ἡράκλειδου καὶ δώρεος. ἑρμιππος δὲ τὴν θασφασί. νικαέως, ἢ μυρλεανός. ἐλεγειοποιός. ἐν μέρῳ διαφόρων ποιητής. ἔβος ἐλήφθη τὸ ἐν ἄνακα λαφυρον. ὅτε μιθριδάτην ρωμαῖοι κατεπολέμησαν. εἶτα ἀφείθη διὰ τὴν παῖδα σιν. καὶ ἐρίωμεν χρυσοῦν τὸ παίσαρος. ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰς ἀφροδίτην. ἀρήτης ἐν κύδειον τῆς γαμετῆς. ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν βιβλίοις καὶ ἄλλα πολλά. Παρθένιος. χῖος ἐποποιός. ἧς ἐστὶ τὸ χάος. ὁ μέρους δὲ ἓν ἔπος. ἐποίησεν εἰς θέσπιν τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Παρθένιοι. οἱ χρόνιοι παρθένων πρὸ τοῦ γάμου. ἔστι δὲ ἀθηναῖοι, ἐρεχθέως θυγατέρες. πάλαι δὲ γενεία παρθένος ἐστὶ παντὸς ἀμετόχου τέτανται. καλοῦνται ἢ ἐκ μεγάλης ἀφόρου.

παρθενώνος

Παρθενώνος. τὸ τῆ παρθενῶνι χορῷ. Παρθένοι. τὰς ὀρχήσεως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον. ἢ ἐ τιμῶρησαν ἢ τὸν ἀεθμὸν ἐξ. ἰὼ ἢ ἐπεσβύξ τὴμ πεωτογόνα. δεύτερα δὲ πανδώρα. εἶτη πύρις. τετάρτη πρέσσα. πέμπτη ἀρεθθηα. ἕκτη χθονία. ἑβδόμη λέπεται πεωτογόνα. καὶ πανδώρα. δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὸ τῆς χώρας. στρατιᾶς ἐλθούσης σὺν οἰκοιωτίαι. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ ὑακίνθῳ κατὰ μυθμόν παρὰ τὸν ὑπὸ τῶν σφενδονίων. διὸ καὶ οὔτω καλοῦνται παρθένοι ὑακινθίδες. κατὰ τὸν μαρτυρεῖ φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ ἀτθίδι μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν. καὶ φρυίχος μονοτρόπῳ. Παρθενοπῖδας. ὁ τὰς παρθένους ἀπάγων ἢ ἐπιτηρῶν. Παρθενεῖα μάτια. ἰὼ γὰρ ἀγὼν Φόρμιγος. ὁ δὲ ἀντίοχος ἵστατο πάρθις. Παρθοι βορσικὴν λῶσαι σιύδαι. οὓς κατώκισε σέσωσις ὁ ὢν αἰγυπτίων βασιλεύς, ὕστατα ξαν ἀσυρίους. Παρθυαῖος δῶρον τὸ τόξον. Παρθυλωκὸς πόλις. Παρμαι. δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ κερχνδίοις.

Παρμενίδης. πύρητος ἐλεάτης φιλόσοφος. μαθητὴς γεγονὼς ξενοφάνους τοῦ κολοφωνίου. ὡς δὲ θεόφραστος, ἀναξιμάνδρου τοῦ μιλησίου. αὐτὸς δὲ διδάσκει ἐγένοντο ἐμπεδοκλῆς τε καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρός. καὶ ζήνων ὁ ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν διέπων. καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ λογάδην ὧν μέμνηται πλάτων. Παρμενίων. ὁμομακύλιον. ἡγεμονικὸν τοῦ παρμενίωνος.

Παρμ. τῇ δυναμέτῃς πάρμης καὶ ὧν λιβυστιθῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ ῥωμαῖοι. Παρμιασός. ὄνομα πόλεως. Παρνασσοί. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. πάρνης γὰρ ὄρος τῆς ἀττικῆς χερσήσου ἔχων πολλῶν ξύλων. ὡς δοκῶ παρνασσοῦ τὸν λέγειν παρήκατε δηλῶν δυσὶ ὄρουσ. ὁ γὰρ παρνασσὸς ὄρος φωκίδος ἔστιν ἱερὸν δὲ πύθωνος καὶ διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ τοῦ μεγάλου τὸ παρνασσός. ἀεισοφανὴς ἀχαρνεῦσιν. ὁ λίγου τὰ πέθανον ἄνθρακιδῶ παρνάσιοι. Πάρνης ὄρος τῆς ἀττικῆς θηλυκῶς. καὶ κλίνεται πάρνηθος καὶ οὐδετέρως. Παρνήθιον ὄρος. Παρνασσὸς πόλις. Παρνοψ. ἀηδίδος εἶδος. οἱ δὲ, μελίσασα ἀγρίασ. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δὲ, κωνωπας. ἀεισοφανὴς. ὅδ' ἀναπαλῶν, ἀντεῖπεσεν αὐτὸν πάρνοπι. τὰ θεία τὰ βίβρωσος δαπανηθέντ. καὶ αὖθις. ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. τὸ πλῆθος σημαίνῃ τῆς στρατιᾶς. Παρό. διό. Παροδεία. ἡ παρέλασις. Πάροδος. εἴσοδος. ὁ δὲ, δευτεραῖος ἀφικέσθαι. οὐμὴν παραυτίκα παρόδου ἔτυχεν. ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ σὺν δείξαι τοῦ ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, ἀλλὰ καὶ θυμοῦται τὰ τῆς στρατιᾶς γνώμενα ἄν. Πάροδος ἡ ἀφίξις. ἡ εἴσοδος. οἱ δὲ, παρμφθέντες παρόδου δ' τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑπερίσαντες. περίσιος φησί. Παροικλάζων. γηνατίζων.

Παρολίγου τῶ ῥίῳ σὺν κινδύνῳ. σὺν τάξει. Παρολκή. ὑπόθεσις. Παρομαρτεῖ. παρέπολουθεῖ. Παρόνδιον, δυνατόν. δέον. διὸ καὶ παρὸν πωλύειν οὐκ ἐπεμψαν τε καὶ αὖθις ὁ δὲ, ἅσχαλλεν σὺν μφορᾷ μεγάλη τοιοῦ μόνος θ' μὴ τις αὐτὸν ἐώη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸν πάλεμον παντὸς φόβεσθαι. Παρόντινοῦν. παρέπαντα. Παροξύω αἰτιατικῇ.

Παροπλίσας. τετρασκελίους παροπλίσας, τεταγμένους ἐπέταξε. χώραν δοῦναι αὐτοῖς. αὐτὸν τοῦ τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις. τοὺς ἱσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἀλύσει δεδεμένους, εἰς ῥώμην ἀπέστειλεν. Παρορᾶσθαι. εἰκῆτος ἐδόκησαν οἱ ἀρχηδόνιοι παρορᾶσθαι τῶν ὅπλων παρέδοσιν. ἔστι τοῦτο εἰδέναι. ὑφορᾶσθαι. Παροργίζω. αἰτιατικῇ. Παρόρυγμα τὸ πλησίον τοῦ ὄρους. Παροσκῆσαι, ἀπὸ ἱανοῦ. ἀθυμῆ πρέθιζον δυσπρεπάνου παροσκῆσαι. ἐμπλήμα ἔχοντας, ὅτι ἀπονδῶν σφίσι γνωμένων, ἐπὶ παρῶν τὸ στρατόπεδον. Παρορμᾶ. διεγείρει παροξύνει. Πάρος. χρονικῶς. ἔβαλλε δ' ἔμπροσθεν. Παρὸν σὺν. αὐτὶ τοῦ πολύ. τὰ σημεῖα τὰ πάλλοντα ἰδὼν λυμαινόμενα, ὠλοφύρετο καὶ κατεσκεύαζε τὴν μεταβολὴν παρὸν σὺν γνοίτο. Παρουδέν. οὐκ ἔλαττον. εἰς οὐδὲν πλεόν. Παρὸν δέν θέμεν τοῦτο. αὐτὶ τοῦ κατὰ φρονήσας. παρελθησάμενος, τὰς ἀπονδὰς ποιήσας καὶ τοῦ ὅρκου παρουδὲν θέμενος ἀλέξανδρος, πελθεῖν δὰν κεθείξας ἐφρούρᾳ. Παρουσία. αὐτὶ τοῦ πορισμοὶ ἄτοι αἰτία τοῦ πλούτου. σία. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς στεφανὸν ξενοφῶν δ' ἐρωτᾷς. ἔχοντες δ' ἀφθόνιον. πορισίαν τε χρημάτων. Παρσία λέγεται ἄττος. καὶ τῆς ἡδονῆς δαψιλείας. ὡς καὶ ἐνθάδε πλάττωνος φαίδωνι. ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρσίας. καὶ πολύδευκης καὶ τούτου παρῴ τοῖς. καὶ καὶ τοῦ

πᾶσιν εἶναι δὲ πάσῃ. ὡς καὶ ἐν τοῖς νήπιοις σοφοκλέους τῷ πᾶσιν ἐπισόνθον θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ. βιαζόμενοι μᾶλλον ἢ παρὰ τὸ ἐπιὸν θορυβούμενοι τῇ πρότερον πᾶσι δουσία. βύττω παρὰ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παροχετάω. πᾶσα παλαιᾷ. ἢ ἀπὸ τέρου ὑδρηγοῦ, εἰς ἕτερον ξηρὰν ἢ μὴ φορῆ τὸ ὕδωρ. ἔνθα πολλοὶ παροχετάοντες μὴ φορέοντες. Παροχλίζεσι. μὴ φιλοπονοῦσι. Παρόχος ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τὸ ζεῦγος. παρόχοι λέγονται καὶ αἱ πλάνυμφοι. πλὴν τὸ πλοχεῖα καὶ ἐς μέσας γαρτὰς νύμφας ἄγει. ἀειτοφανὴς ὄρνιθος. ὁ δὲ μφιθαλὴς ὅλως χρυσόπτερος, ἡνίκα ἂν θωυμαστὸν ἐν τόνοις ζωὸς παρέχοις ἅμιλλαν. Παραφίδας. σπάνιον παρεπιπλῆξαι ζῆς. Παρορφίς. ἐμβαλφιον. ὀξυβαφιον. Παροφωνᾶσι. λάθρᾳ ὀφωνᾶσι. καὶ πιστὸς ἐμὴ καὶ μὴ ἐργεῖς ἐπαροφωνεῖν ἐθέλῃς, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσωδεῖς ἀπλίας. Παρῳδὰ φῶ. συγχωρῶ.

Παρωδὸν μῶμος. λεγόμενος. καὶ παρῳδία. οὕτω λέγεται ὁ ἐν τῷ τραγῳδίᾳ μετενεχθὲν λόγος εἰς κωμῳδίαν. οἷόν ἐστι τὸ, ἄξιον γὰρ ἐλαύνειν παρὰ εἰσόδου καὶ παρὰ εἰσοφανῆ εἰρημένον. καὶ αὖθις καλὰ δή τινα πρόφασιν ἀσθενοῦντα ἐπὶ παρῳδηθέντα ἢ πρὸς ἰαῦβε τοῖς ἀστρεῖς ἐπέμψαμεν. πρὸς ἡρόστος φησί. καὶ παρῳδή ἐστιν ἄλλων ἔσω νῦν δὴν. ἢ παρῳδή ἐστιν τὸ ᾠδὴν μὴ. Παρωθοῦντες. συμβάλλοντες. Παρῶν δοκοῦσι μεῖν. ἐαυτῶν αἰσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. ἀειτοφανὴς. ὀνᾶς δέ σου παρῶν δοκοῦμεῖν. Παρῶναι. εἶδη πλοίων. ὁ δὲ, ἔπλει παρὰ πόλους ποιησάμενος βυσσιδητῶν παρῶνας. ἦσαν γὰρ ἐρόδιοις εἰς συμμαχίαν. Παρώνματος. Παρωνήθη. τῷ μὴν ἐστι τοσοῦτον παρωνήθη. ἐπὶ παροιμος ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. αὐτὶ τοῦ μετὰ μέθης λέγεται. μετὰ μανίας. Παρώνησεν. ἀντὶ τοῦ πιὼν ἡνέβρισε. καμβύσης ὁ πύρου πᾶσι ἐπὶ τοὺς αἰγυπτίων θεοὺς καὶ ἡσθεμανή. καὶ τὸν ἑαυτοῦ μικρὸν ἔτρωσε. καὶ σφακελίσαντος, ἐν ὁ σησι. ἐπὶ πρότερα τὸν βίον κατέστρεψεν, ὡς φησιν ἡρόδοτος. καὶ ἐκεῖνα μὲν παρώνησαν βαρβαρικῶς συνθουσιάσαντες ἅμα καὶ λυπήσαντες. ἔτισαν οὐ δίκης οὐ μεμπτάς. ἐπὶ λω γὰρ αὐτοῖς πόλις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ὡς ἐν ταῖς τοῦ διοσθυαστρέσι παρώνησε, τότε αὐτό.

Παρώνυμον, ἐν τῷ συμβεβηκότος λεγόμενον. Παρωνυχία πρὸ ἀ. ὠνόμασται ἤγουν τὸ, παρωνυχίδας ἐᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτῶν λεπομένης τέως καὶ ξηραντικὴ καὶ ἄδηκτος. Παρώπια καὶ αὐτήλια, τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων, δερμάτια. Παρωπίδα. παρεώρατο. Παρώρυξα. Παρώσας. παρενβαλών. Παρώξυναν. παρώξυναν. Παρώχετο. παρεῖχετο. Παρωχήκει. πᾶν ἦλθε. Παρακόδα. ἀθυμία. πᾶσαυτίνησε. εἰ δέ σε δίκη παρῴδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δίς τόσον αὖθις ἔσεῖ σὺν πλεόνεσι παλίνδρομος.

Παροσώνδης ὄνομα κύριον. Παροικία. ἢ παρεσαλωκή. ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμὶ παρεπίδημος. Παροιμία. τί ἐστι παροιμία. λόγος ὠφέλιμος. καθ ἑρμησίωνα δὲ παῦ παρῳδηθὴν δηλοῦμεν. οἷμος γὰρ ὁδός. ἢ παροιμία ἐστὶ λόγος δι ὀλίγων πρυφος διὰ τέρας πρόδηλου σημαινόμενος. Παροινῖ. ὕβρις. παροινικὸς εἶ. γλῶ τῷ ξυόντων πλὺ παροινικώτερος. καὶ βι παρῶνι πατόλυβος. αὐτιφῶν. λύκιων. λυσίστρατος. θεόφασος. οἱ πρὸ φιλίχιον. τούτων ἁπάντων ἰῶν ὑβριστὰ τατος καὶ μακρῷ παροίνιος. ἀθὺς γὰρ ὡς ἐπὶ πλησι πολλῶν ἀγαθῶν, σὺν ἄλκει, ἐσυλήρει. ἀπερύθει. κατεπέλα. Παροίνιος. ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. Παροινος μέθυσος. ἀειτοφανής. οὐδέ ποτε γῶ τοῦτον εἰς δέξομαι. οὐδὲ παρέμοί ποτε τὸν ἁρμόδιον ἄσεται. ὅτι πάροινος ἔφυ. σὺν ταῖς ὧν ἡ τῶν σωμόδοις ἡδομένος τι ἁρμόδιον καλὰ μῆ. ἢ ἀρχὴ φίλακτε ἁρμόδιε οὔτι πυτέθνικας. ἥδου δὲ αὐτὸ εἰς ἀεισοχείτονα καὶ ἁρμόδιον. ὡς καθηκηκόδος τῷ τὸ πεισιστράτου τυραννίδα. ἰῶν δὲ καὶ ἕτερα μέλη. τὸ μὲν ἀλκμᾶνος λεγόμενον. τὸ δὲ λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς. οὐδέ ποτε παρέμοί ἐστιν ἀθήσει. ὅτι πάροινος. οἷον μέθυσος καὶ ὑβριστής. Παροιοθύτι παρεσεχθύτι. Παροισρῶσαι. ἠχεσκηκα. ἐρεθίζουσα. Παροισρῶσι. παρεφασεβίσωσι θυμῷ. Παροίτεροι αὐτὶ τοῦ ἔμπροσθεν. πρότεροι κτ. τὸ ὕδρο μον. Παρύσατις εἶδος παροιμίας καὶ ὄνομα κύριον. ἢ μὴ ἐστὶ κύρου. Παρυφή. ἢ σὺν ἑαυτῇ τι ὠφελασία. Παρυφῶς. Πᾶσ. πόδι καταλαβεῖν. διότι νομίζετο εἶναι μετοχή. ὡς πᾶς. βαῖς. ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ὑπόνοιαν, πόδι καταλαβεῖν. Πᾶσαγῶ πεῖς. παροιμιακὸν. Πασαγίλω. πανοσταλίαν. εἶλε δὲ πασαγίλω. τὸ δὲ ἀσύνετον. Πασαλος. ἥλος κρατῶν, τὰ κόντρα τῶν ἁρμῶν βλέπων. Πασάμωμοι. βασάμωμοι. καὶ πασσαι βασσαι. οὐχὶ ἐστὶ τὸ πληρωθῶσαι. ἀλλὰ πᾶ

τὸ ἀπρεπὲς σκοπεῖν. πρὸ μέρους οἱ μὲν πλείονες τὸ πλημμελοῦσι τὸ ἅπαξ ὁ ἄγλωσσος. Πᾶσαι
δῶν ἴσως φυλαὶ πρὸ μέρους αὐτὴ τὸ ὅλαι μία χαρίεν. Πάσης μνήμη χαρίεν. αὐτὴ τὸ νεκρὸν παντὸς πρό
που. Πάσης ὄνομα κύριον. τὸ πρὸς ἅπαντας ἡμιωβέλιον. ὁ δὲ πάσης οὐδὲ μελανὸς ἰῶν
τὴν φύσιν. πάντων δὲ αὖ ὧν σὺν μαγείᾳ διενήνοχεν. ὥστε σὺν θεοῖς ἐποίησαν αὐτὸ καὶ δεῖπνα πολυ
τελῆ ὁρᾶσθαι ἐδιανυσμένου ἐστί. εἰ χρὴ δὲ τὸ ἡμιωβέλιον σὺν μιᾷ αὖ ἐπηκριμένον. ὁ διασῳδὸ
μενον ὑπὸ τὸ τοῖς πρὸ πάσης πρὸς ἡδονὴν θέλειν ὠνεῖσθαι εἰ ἐβάλετο. πάλιν πρὸ αὖ τὸ ἡυείσηετο.
ἐπ' ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύφ αὐτὸ ἐν τῷ πρὸ μέρους. Πάσχειν τέχνη. ἐν παντὸς πρό που.
ἀεισοφάνης λυπηρὸν τι. οὐ δεῖ ὡς σχολῆς πάσης τέχνης πρὸς ἐπιθυμίαν λοῦσαι, σὺν εἰ ντῷ βαλανεῖ ἐν ἁρ
μόσαι. Πάσσι. ἀεισοφάνης νεφέλαις. τί χρὴ ἐβαμεμβάτῳ πασίαν. Πασιθέη ὄνομα θεᾶς. Πα
σῖνος ὄνομα κυρίου. Πασιῶν ὄνομα βασιλέως. Πασιφάη ὄνομα θεᾶς. Παστὰς ἡ ἀλαζονεία
σης. τὸ λεπτὸν τὸ ἀλαζονικὸν πάστας ἢ πάλαι πολλοῖς λέγει. Παστὸς ὁ τάφος, μνημεῖον. Πα
στὰς ὁ πάστος ὁ νυμφῶν Παστὰς ἡ σκάφη ἡ μέρη τοῦ νεὼς τὸ πάστας ἢ τὸ ξύσμα τὸ δέρματος.
Πάστοφορεῖον τὸ φιέρετρον πάστας. Παστυδεί. παντελῶς θανυδίδης. εἰ μὴ ἄρτως τε πάστυδεί διεφ
θαρθαι. ὁ πρὸ ἀγνοήσαντες τὴν γραφὴν πάστυδεί. ἔστι σὺν αὐξήσει λ φθορικὸν ἐπιθέτου. Παστυδίη. με
τὰ πάσης ὁρμῆς. πάντρατιᾶ. ὁ μεθυμεσθόν. Πάσχειν. ὅτι καὶ οἱ ὡσεὶ ὅλως τὸ πάσχειν διήρηται. τὸ
μὲν, σὺν φθορᾷ ἄγον, ὃ δή, εἰς τελείωσιν. πάσχει τὸ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐπ' ἀλλοιοῦ
ται, αὐξάνεται εἰς φθορὰν αὐξεῖς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ σὺν αὐτῷ δυναμένῳ, προάγεις σὺν ὑγείαν. οὐ
τω ἐπ' αἰσθήσεως αἰσθάνεται ἐπ' πάσχει ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ εἰς τελείωσιν ἀγομένη. ἐπ' σὺν δυνάμεως εἰς
σὺν ὑγείαν προαγομένη. Πασχητιᾶ. πάσχειν ἐθέλει. Πατάγημα αὐτὴ τὸ λάλημα ἐπ' πανοῦργος.
μένου ἀνδρὸς. οἷον πατάγημα ἔπους. Πάταγος. φόβος ἀμαθίας, οἱ μῶραι ἦχημάτων τῶν ἀγροικι
κῶν ἐμπίπλασθαι βροῦν ἀπελαυνομένων. ἐπ' πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης. Πάταγος. ἔχεις τύπος,
οὐ πῦρ. οὐδορέθρον. οὐ ἔφεων πάταγος. ἐπ' αἰλιανός. ἄφνω πάταγος ἀκούεται θυρέων. Παταγᾶσι.
φοῦσιν. σὺν παταγοῦντες ἀσπίδων τινὶ ἐπ' τυμπάνῳ ὑπορθετοφόρου οἱ βάρβαροι. ἐπ' αὖθις. ὁ δή, λαν
θάνει τὸ πυκνὸν φόβρασι παταγοῦντος. Πατάγου χρεῖον. αὐτὴ τὸ κρόταλον. σὺν μόνους τὸ
πᾶν. συνδεῖ δὲ τὰ κρόταλα πρὸς τὰς κροῦσις. ἀπὸ χρῆσθαι πρὸς. Παπαλᾶσαι. πρὸς πᾶν
ξαι. Παπάλον. τὸ τυχόν. ὑπὸ πατρέχειν ἔχουσι μὴ δὲ πάπαλον. Παπαικίων. αὐξήρ ἀπὸ συκο
φαντίας ὑβρίου πρόσωπος. ἐπ' πρὸς πρᾶγμα σπουδῶν τοῖς ἀδοκίμοις τῶν νέων. διεφθάρθαι δὲ ἐπ' ὡς
πλέκεσθαι καὶ τοιχωρύχος. ὡς τενὰ καὶ πομφολύγειδαι σπούτοις. Παπαικίων ὄνομα πλέκεσθαι τοι
χωρύχου. Παπάκαι κοιθεοί. οἱ πάπαικοι Φοινικικοὶ σὺν ταῖς πνεύμαις ἱδρυμένοι. χεύσια ἀπε
φθαρμένοις παπάικοις ἐμφανῆ. Παπάξειν. ὅθεν δὲ λέγει ὁ προφήτης παπάξειν τὴν γῆν τῷ λόγῳ τὸ
σόμενος αὐτὸ, ἀποδεικτικῶς λέγει αὐτὰ πρὸς τὰ μαρτυρῶν. ὡς τοῦ μὴ ἐθέλειν καὶ πᾶσα χεῖλος σὺν πρὸς ἀ
μαρτυρῶν. καὶ ὁ ἀπερεαμένος αὐτὸν βεβαιοῦν ἐπὶ τὴν καὶ πάσης λέγει. ἐπ' πάλιν. σὺν τὴν ζωὴν αὐ
τὸ βεβαιοῦν τὰ σὺν τοῦ θεοῦ αὐτὸ. τὸν μαθητὴν λέγων. Παπάσσειν. πλήσσειν. ὁ δὲ λαβὼν τὸ χεῖρος, πα
πάσσειν τὸ ἔργον. Παπάσσειν. ὑπὸ δὲ πλήσσειν ἐθέλοντος. ἴσως δὲ τὸ καθ' ἑαυτὸν πρὸς πᾶν τὸ ἀ
παγγέλλομένου ἐπαπειλεῖς. ὑπὸ δὲ ἐμφύσησθαι ἐπ' ἀπειλεῖν τὸ πολεμικὸν. αὐ ἀπεσταλμένοις μὴ βίᾳ ὡ
σὶ, τεθορυβημένοις ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς. παπάσσειν ἢ τὴν καρδίαν, ἀεί τι ἀηδονεσθαι ἐλπίζων, τοῖς
ἀρχομένοις ναὶ δῆλος ἴσως φυγὴν χρήσεται. Πατήσας. νεκταφονήσας. ἀρειανός. δεξιάς τε
πάραβασ' ἀσβασιλεῖ ἔδωκε. καὶ ὁ ρηνὸς πατήσας ἐς ὤμους. Πατῆσαι. σὺν διαθεῖναι. ἀφιηκέναι.
ἀεισοφάνης. ἀμαθὴς ἔφυ καὶ πολυπράγμων. οὐδαμοῦ σωπᾶν πεπάτηκας. ἐπ' ὧν ἰδιωτῶν.
Πατῖνος ὄνομα κύριον. Πάτος. ὁδός. πάθρα ἀνὼν ἀλείνων ὁ μέρος. Παῦμενοι. ὑβρι
ζόμενοι. Παῦλοι. παυστικοί. ἐπ' παύλω ὁ αὐτός. Παῦρος. ὁδὸς πάρω ἡδονικὴ παρεῖ
ως μυρίους ὁ τὸ μυρεῖ, ἡδονικῶς μυρεῖ. λέγει ἢ ἐπ' παυραίους. ἡ πόλις ἢ πᾶσα. Πάχης. ἡ σὺν τὸ
πρὸς γλῶσσης. ἐπ' πάχης τὸ πρεσβυτικὸν πρὸ μέρους. πρεῖς ἡ φυλή. Παχιάρχης. ἐπ' πρεσβύτερον.
Πατρικὰ. χώρα φυλαί. βασιλεῖαι. Παυσίνιος. δὸς ἡμιθεὸς ἐπ' ἰσοβιανὸς βασιλέως. ὃν δὲ ἐπ
λυσίας. ὀστῆς δὲ τὸ φαινομένων ἢ παρεχόντων σημείων τεκμαίρεως, ἀνεψιὸς ὃν δεξιάνης.

Παιδίσκος. παῖς. παῖς τὸ κοινόν. ὁ δὲ πάππος τὰς διὰ τῶν ηρ ουφαίνῃ τοῦ γλυκὺ βραχὺ τελευταίας ἀεί, παιδίσκοι δὲ λέγεται τύχαμον, ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος ὀργῇ πρὸς αὐτίοχον τὸν παιπάτην διαβληθεὶς ἐκέλευσεν διαλέγειν, ἵνα χαυνωθεὶς παιδίσκοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ ἐκεῖθεν ὁ παιπάτης τιμῆς καὶ ἐδημοσιεύθη. καὶ οἷς ἱερῶσι κεκέλευται. Παιδιστός.

Παιδονλᾶς ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. ἐπὶ πολλάκις. ἐπὶ τῶν εὐπόρων τοῦ καὶ χθεσινῶν. παιδονλᾶς δὲ ἐγένετο ἀθλιώτατος πλούσιος φόρα. πάππος ὁ κεκόβριος τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σπιρτός. ὅστις ἕνεκεν τῆς φιδωλίας, ἃ δεῖ καὶ οἷα πρᾶξαι φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ πλίσχρα βίου. ὁ πλοῦτος οὖν ὡς τὸ μῦθος ἦλθεν βασιλίζης, ἐπὶ πολλάκις ἔφη. Παιδονλος ὄνομα κύριον. ἐπὶ πλατίνῃ ὦ παίδονλε. ἐπὶ ὦ παιδόνλης. Παιδονομούμενοι οἱ διὰ παλαιῶν παιδευόμενοι νόμους τηροῦντες. Παιδοραίστης. ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Παιδόχου παθεῖν. ὁ ὀφανὴς καὶ ἐπιλήρου προσήκει τὸ παιδοχεῖν. Παιδα. τὰ περίττα. παιδώζουσι. τὰ παιδοφονευόμενα. Παιδωνιηνδίναιον. τὸ πεντάπουν δίναιον. παιδων. παιδα λέγουσιν οἱ ἠπειρῶται, ὅθεν αὐτῶν ὁλόγυος ἢ πολλαχοῦ μεμέλγον. ἢ τὸ πωλ. ἰσαῖος δὲ φαίνω τὸν μῖνω ἐπὶ τῆς ἐπιλήρου τὸ χωλεῖον τοῦτο. οὐδεμίαν ἔτε ποτε. ἀλλ' ὡς ἐπὶ παιδων λυσιμελῆ τῶν παιδίων μυελοπαθῶν. ὁ δὲ λυσιμελὴς ἔσχε παιδα παντός. περίττα δὲ λέγουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ μιμεῖα. καὶ τὰς μυελοπαθείας. αὐτὴ φωνή. τοῦτο δὲ τοῦ νόμου εἰδὼς παιδίους καὶ παλαιὰς ὄντας ὑμῖν. περὶ ἣν ὅλον πολλοὶ προσώπου πριαπίδου λόγον. καὶ βούτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ περὶ ἣς αὐτῷ φίλος εἶναι. αἰσχύνης ἐπὶ τῇ πτισφθόρῳ τος. Παῖλος. παῖλα ἀπὶ κῶς. λέγεται δὲ ὁ πὸς παροιθεῖος. ὡς ἐπὶ πὸς μηδὸς μήλως. καὶ μήλων καὶ παλῶν. Παῖε παῦε ὦ δέσποθε ἔρμῆ. νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν πλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις βιοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν. Παῦλα. ἀναπαυσις. καὶ τὸ διάλειμμα παῦσις καὶ ἡσυχία. μεῖζον καὶ ἡμέρα. διὸ πορφύριος καὶ ὡς αἱρέσει, τὸ υλάκιον δεῖ ἐλέσθαι. Παύλη. Παῦλος ἀμμωνίτης ἱερεύς. ἔγραψεν ἰαδικὰ βιβλία διάφορα. Παῦλος. τύριος ἐπίσκοπος. γεγονὼς κζ. τὸν φίλωνα τὸν βύβλιον. ὃς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μικρὸν πλὴν τὸν τύρον ἐπρίσατο. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν. πολυμναθήσας μελέτας. Παῦλος φιλόσοφος. εἰσαγωγικὰ στρολογικὰ καὶ ἀστρονομικά. Παῦλος περσῖνος σοφιστής. ὁ γράψας ὅτι τελισταὶ εἰσὶ τὰ περὶ τὴν φιλοπράβιον δωρεὰν βιβλία ρ. ἐπομνήματα εἰς βιοὺς λογικοὺς λόγους τρία λυτά. Παῦλος αἰγαῖος ὁ καὶ ἡλιόδωρος. σοφιστὴς ἡ ὃς βασιλεύων τὸ ὠδιδύμου. γεγραφὼς εἰς τὸν βασιλέα κωνσταντῖνον. ὑπόμνημα. Παῦλος. ἕλλην ἐγένετο σύγχρονος μανιτᾶ. ὁ γνώσασθαι σὰς ἐπὶ τῆς μεγάλης πρεσβύτερος. ὃς φιλὴν αὐτὸν εἶπεν τὸν νῦν ἐκλαφθέντα μισεῖν. ὥς φησὶν εἷς ἔνεστον τῷ προφήτῃ, ἅτε ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τὰ θεῖα λόγια τὸν αἰῶνα πάντα. ἐν ᾧ δύο φύσεις διῃρημένως ἐχούσας καὶ ἀσυγχύτως πρὸς ἑαυτὰς εἶναι. παντὶ δὲ φασιν ἐν χριστῷ. ὃς μὲν ὄντως αὐτὸ τὸ χριστοῦ. ὃς δὲ τὸ ἐν αὐτῷ θεοπρεπῶς θεοῦ λόγου. αὐτὸν μὲν αἰῶνα φυσικὸν μίαν φύσιν. ἐξ ἧς δύο κατὰ ὑποφορὰν ἐν χριστοῦ λέγεσθαι. τὸ μὲν, ἐκ πατρὸς αἰῶνος τῆς θεότητος. τὸ δὲ, τῆς ἀνθρωπότητος. Παῦλος. οὗτος μὲν ἐμεγαλύνθη τῆς ναυατιανῆς ἐπιλησίας πρεσβύτερος, πότερον μὲν λόγῳ ἐν παιπῶν διδάσκαλος ἦν. τὸν δὲ ἐγγεγραμματισμένον πόνον ἐπὶ τῶν, ἐν τὸν ἁγιστηνὸν ἐκτρεπτικὸν βίον. καὶ συσκιάσαντος ἀνδρῶν ἀσυνδέτων μοναστήρια, ἐν ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλεσε. τοιοῦτος τις ἐγένετο οἵους ὁ ἀλεξάνδριος φησὶ βιοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. πάντα γὰρ ἐν θείνους μιμούμενος διετέλει. τὸν σωτῆρα χιτῶνα δὲ τὸν ἐμφύχων. τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου ἐλαίᾳ ἀπείχετο. ἀλλὰ μὲν ἐπὶ τοῦ πλησίον ἀσυνδέτως εἰπάντος ἄλλος ἐγένετο. τοῦ ἐν φυλακαῖς ἀόνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου ἰουδαῖος τις χριστιανίζειν ἐπιθυμοῦντος ἐφωράθη. Παύσασθαι. οὕτως ἐκελεῖτο κωνσταντίνου ὁ πατὴρ τὸ μεγάλου κωνσταντίνου. διὰ τὸ λιθοδιαιτᾶσθαι, ὡς μηδὲ νοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος. μηδὲ ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπειν. ἀλλὰ παρὰ τὰς ἰδίας καὶ δημοτελεῖς ἀφροσύνας ἐν τῶν ἰδίων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ καὶ σκευαῖς ἐνόσμοις τὰ βασίλεια. Παῦρα. ὀλίγα. βραχέα. ὄμηρος. παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιτέως. ἐπεὶ οὐ πολύμυθος. ἐπὶ αὐθις ἀθεοφάνης. παῦρα νιφάδας, πολλὰ φρένας. ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμῳδῆσαι. ὁμοῦ

τῶν, καὶ ὁ λίγον οἱ παῖδα ἐοικότα. Παυρόλασος ὄνομα νύειον. οὗτος ὁ υἱὸς ὃν φασὶ εἶδος τὰ ἀμφοτέρων τυραννοῦντος ἡδυθεῖσα τῆς αὐτοῦ γυναικός. Παυσανίας. λακωνικὸς πολεμικὸν λακωνικὸν καὶ χρονικὸς πολεμικὰ μφικτυόνων. πολεμικὰ τὰ ἐν λακεδαίμονι ἑορτή. Παυσανίας καισαρεύς. σοφιστὴς σύγχρονος ἀδριανοῦ. ἔμεμνηθῶς φαύλου ῥήτορος φιλοστράτου ἐν βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε πολιτικὰ ξέως βιβλίον ἓν. προβλημάτων βιβλίον α. ἔτερα. Παυσανίας ὁ λεομβρότου ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ σπαρτιατῶν βασιλεὺς λακεδαιμονίων. οὗ μηδὲν πλατιασθέντος ἀναβεὶς ὃν δημόλωνι ἐπολέμησεν. ἐλλιπὼν ἀρχὴν ὁ πρὸ σπαρτιατῶν ὅλεσε μήδων πανσανίας, φοίβῳ μὴ μανέντα τὸ δεμνὸν ἴζειν δὲ ἀξιοῦντος, ἀπὸ αἰγυπτίων καὶ φοινίκων συβυζαντίῳ ἐδορυφόρει. καὶ ἐσπάτις ἐπολέμησε. καὶ ἐμὲν τὸ μηδικὸν ἐμνάσθη δὲ τὸν ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῆς ἑλλάδι πλεύσας δεῖσι πρὸς ἀλλὰ καὶ ἀφάνισε δὲ τὸ μνῆμος ἀθλιωτάτη. καὶ μήτηρ, πλίσθον ἔθηκε πρῶτη κατὰ τῆς εἰσόδου. εἶτα οἱ ἄλλοι. καὶ οὕτως ἐν δὸν ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν ἡδαδν, βαράθρον δέ ὅτι τοῦτο, ἔρριψαν. ἐπὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξενόλεψαν σὺν τῷ θεσπιεῖ. καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ ἕλληνες καὶ διὰ τὸν πρὸς ἀθηναίους ἀπέκτειναν. νοσήσας δὲ τῆς πόλεως, εἰ μὴ ἔκτειναν χαλκῆν πανσανίου. ἐσώθησαν. Παυσανίας. μηχάνημα τροχοῖς ἐμφορὺ. διοῦ τὸν λαβύλον διῆρον ἐπὶ τὸν ζυγίων ὥστε μὴ ἐσθίειν. καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τοῦ στόματι προσάγειν.

Παῦσις ὅτι κληρονομία. λῆξις δὲ μερίς. ἡ δὲ ἀπὸ κλήρωσις μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀπὸ κληρῶσαι θεοπροπῶ φρουτίδι οὐδὲν ὤκνησε. Παυσωλή. καὶ παῦσις. Παύσων καὶ ἴερος ὀνόματα πύεια πενήτων. ὁ ἀσκληπιός. παύσωνα καὶ ἴερον καὶ ἄλλον τινὰ ὧν ἀπόρων ἰάσασθαι. ὀφθαλμῶ χαρὶς σὺν ὄσει. εἶτα ἐπὶ ὃς ὅδε λέγει. ὄξει λύσαν τα νέπερου μιμελῶ, νῆτα ὑπαλείψαθαι. ὁ δὲ, κομᾶται ὧν σκιάθι ατρῶ. ὁ δὲ, ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν. τὸ μὴ χαρὶν ἀπορρεῖν τὸ οἴδημα τῆ δριμύτητι. τὸ δὲ, ἐπὶ λιπαίνῃ ἐπὶ κυχᾶ ἐπιπλέφθη, ὁ ἴερος ἔλεγε. Παύσωνος ἐπὶ ωχότερος. οὗτος ζωγράφος ἦν. καὶ ἐπὶ πενία διετέθυλλητο. Παφία καὶ ἀφροδίτη.

Παφλαζόν. ὁ κλέων, ὁ τὰ θλιβόμενα σταγόνας, διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. ἀπὸ τὸ παφλάζειν. ξένος δὲ ἦν βάρβαρος. Παφλάζοντα. ἠχοῦντα. ἀναζέοντα. ἀνὴρ παφλάζει βραδέως. τεθέρακεν. περίκειται ἡ παρὰ τὸ παφλάζειν. παφλάζειν δὲ ὅτι τὸ λεληθῶς τά τινα, πεφυκέναι ἀναπίπτειν. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ κλέων. ἢ τὸ ταράσσεσθαι. παφλάζειν δηλοῦσιν ὅτι σημαίνει, τὸ ἠχεῖν νομιζόμενον τὴν θάλατταν. παφλάζω ἀναζέω. ἢ ὁ σύμφρασμὸς ἀναδώσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὐτὴ πρὸ μέρας ὡς ἦχον μιμητικὴν ὀνομάτων ὁ πυμάτων εἰωθὼν ἀναπέμπειν βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω ὃ ἐφλύω λέγεται. ἀναδέφλυσε καὶ λάρεθρε. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω ἀναδίδωμι καὶ συγκωφλῶ παραγωγὴν φλαλίζω. ὡς ῥέω. ῥέβδαλίζω καὶ ἐνθασιῶ ἐνθασιάζω. Παφύστιος. μισοπόλεως τῶν ἀνωθρώπων Βοιώτιος. ἀνὴρ θεοφιλὴς ἐπιμφορέος. οὗ ἐν τῷ καιρῷ τὸ δωτιμοῦ, τὸν ὀφθαλμὸν ἐξενήσω. τῶν ὁρασιλάς μετεπέμψω. καὶ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν καὶ περίλη. ἐδόκησε κύσοδον βῖς Βοιωτὸν ὁρισνόμον νεαρὸν δὲ τὸν ἐν λησταὶ ἀνεῖς φόβον. ὥστε βοιωτὸν ὠρωμένους λέγω δὴ Βοιωτοὺς. πρεσβυτέρας διανήσας ὑποδιανήσῃ, μὴ συμβαθάδειν τ' γαμετὰς ἔτι λαικοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπὶ τοὺτου πρὸ ὑπεῖτο βαλλάδαι, διανασὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν Βοιωτῶν ὁ παφύστιος, ἐβόα μαινάδι, μὴ βαρυῶζυγὲν Βοιωτιθέναι τοῖς ἰρωμένοις ἀνδράσι. τί μιονεῖν τὸν γάμον λέγων. μὴ τὴν ὑπὸ βολὴν ἀπειβέσας, μανῆναι Βοιωτοὺς πρὸς βαλλῶσιν. ἀγαπαύσας δύνασθαι φόβον τὰ παθεῖν ἀσκησιν. ἀγῆ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὸν σωφροσύνων ἐκ τοῦ γαμετῆς. ἐσωφρονίσθη καὶ ἀλλ' ἐγνωμίμου γυναικὸς τὸν ζωέλασιν. ἀπαγεῖσθαι τε τὸν φθαρέντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι Βοιωτὰ μὸν δ' χεσθαι τὸν Βοιωτοῖ ἀρχαίαν παραδόσιν. μὴ μὼ δ' ἀπολάγυνθαι τοῦτο ἵνα ἔπη πρότερον λαικὸς ὢν ἐπήατεβ. ἐ βοῦ τε λέγω ἄπειρος ὢν γάμε ἐ ἀλλως ἐπὶ πεῖν γυναικός. ἐν παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκητὰς ἀνετέθρεφθ. καὶ Βοιωτοφρονίσθη. ἐπαίτις ἄλλος πολιβόκτος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν Βοιωτῶν σύλλογος τοῖς παφυστίου λόγοις. καὶ τὸν πολιτοῦτου ζήτησιν ἀπεγνωσθη γνώμη ὧν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν ἐκταλείψαντες. Παχέα. Παχεῖς οἱ ἀθλητὰ οἱ τοιοῦ

πλουσίους καὶ ἀθυσιάστους καὶ πλουσίους καὶ ἀθυσιάστους. ἀλισφάκης, ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος καὶ παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ ἡρόδοτος. ἐφύλαξαν ἄρδην τῶν παχέων σὺν ἄξουσι τοῦ δήμου. διαφέρει παχὺς καὶ παχύς. παχὺς μὲν γὰρ λέγεται ὁ λιπαρός. παχὺς δὲ ὁ ἀναίσθητος. ἢ πλατύσιος καὶ παχὺς καὶ ἐχαῖος. ἀπὸ τοῦ ἠλιβίου δὲ τὰ ἥπατα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὰ παχέα τοῦ μελιᾶς τῶν δερμάτων, ἃ λοὶ μελανθῆ ὁμοίως ἀρύτερα γίνεται. φησὶ δὲ ὁ ἡρόδωρος. ἀλοὶ διασμηχθεὶς ὄναται τὰ ὑποκείμενα ἄνευ ἐμοῦ καθαρθεὶς τὸ παχύτητα ἀλοὶ διαβρεχόμενος. διαβαλλήσ τὰ τὸν ἀλισφάκης, ὡς ἀπὸ τοῦ λόγου πρὸ μόνος. ζητεῖ ἐν τῷ ἀλοὶ διασμηχθεὶς. Πρὸ θων τὸ σῶμα. δυσπλεκὴς ἐστὶν ἰάσιν. Παλχηνὶ ἐπαιδεύσῃς ἢ σθαλάσσης ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀνεχεῖσα. μὴ κατεργασθῇ, κατα ψυχῇ, πάχνη κατέδῃ. Παχνοῦδ. πάχος δ' πάχνη δ. λυπεῖται. Παχύνοοι. παχύμοβι. ἀνόητοι. τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐβλασφήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτούς, τοσοῦτον ἀγνοοῦντας ὅσον οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Παχύτερον ἀμβλύτερον. ἀπὸ ἀμβλύς. Παῖ. ἀλισφάκης. τί δέ σὺ νῦν παῖ. παῖδα δὲ καὶ νήπιον καὶ δίναιον ὅς τις ἀνωφελὴς λέγει. Παιᾶν. εἶδος ὠδῆς. ὁ δεῖ τὸν κλαύσας φυὸς, οὐχὶ παιᾶνος τοῦ τὸν ἰήμενον, φοντίδος δὲ λύσης. Παιᾶνας. ὕμνους. ὁ δὲ, ἢ δὲ τοὺς παιᾶνας, ἢ ἡ τραγῳδίας τὴν λύτην. οὐδὲ ἐρρωμένως ὥσπερ οὖν καί τινος ἤδη καὶ ἡ ἀρετὴ σομός ἐστι. Παιᾶνας. νόμους. ἀφνμίας. παιᾶνες δύο ἦσαν. σὺν αὐλίος ὅτε ἦρχον. οἳ καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίνετο. καὶ ἕτερος ὅτε σὺν πόνων. δύο παιᾶνας ἦδον οἱ παλαιοί. πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ ἄρει. μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς Σοφοκλῆς λέγει θαυμάζεις αὐτὸ τὸ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. Παιανιεῖς καὶ παιονίδαι. δῆμοι διπλοῦσι τὸ παιανίων τῆς παιονίδος φυλῆς. ὡς διόδωρος καλεῖ θαιφλασιαν παιανιάδαν καθ' ὑπόρθεν. ὁ παιανιάδαν δ' εὗρεν. τὸ δὲ δήμου τὴν ἑκατέρα δῆμα, καλεῖ θαι ὁμοίως παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν παιανίδων. δῆμα δέ ἐστιν οὗτος τῆς λεοντίδος. Παιανίας ὄνομα νύειν Παιανίσαι τὸ παιᾶνα ἐκάλουν καλεῖσθαι. ἢ νῆσος ἐστὶν ἐρυθρᾶν ὀχομένους, ἐν ἐκαίνησαν τοῦτο λέγειν. Παιανισμός. ὠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν. Παιγνία. ἑορτή. ὥστε τὴν ἐναντίαν ἡμέραν παιγνίαν, ἐν ᾗ τοῖς παισὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκάλουν γενέσθαι. ἐν ξενοφῶν. οἱ δὲ ναρθηκοφόροι, ἐδίωκον σὺν στολῇ τὸ παιγνία. Παιγνιμονέσθω. τοῖς παιγνίοις ἐκέμων. Παίγνιον. Παιδαγωγηθεῖσαν πάλιν. ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ αἰτιατικῇ. Παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ ἀρένων κέχρηται τῷ ὀνόματι οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θηλέων. ὑποδίδως δὲ πρὸς τὸ μέγεθος. καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δυεῖν ἀδελφοῖν ἐν δυαῖν ἀδελφαῖν ὀρφαναῖν, καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς καὶ παιδαρίων παίδων. Παιδάριτος. ἐπὶ συλλαμβάνει μόνος ἐκ τῶν μφθέντων ἐστὶν. ἔτος ἄρ μοιρίας ἀνὴρ εἷς ἐκ τῶν γενόμενος τῶν καλῶν. Παῖδας ἐρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν πρὸ δόπα. Παιδεραστὴς φοβροὶ, ὅτε κινδωνίδης. καὶ ὁ αὐτὸν λεῖδης. Παῖδες. ἀμόν οἱ δοῦλοι. ἀλλὰ ἐπὶ οἰνέοι. δαβίδα. αἰνεῖτε παῖδες κύριον. ἀντὶ τοῦ οἱ δοῦλοι. Παιδολόφ παιδροφεῖν. Παιδεία. ἡ παίδλωσις. παιδείαν ὀρθῶς εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τὴν λογομάθειαν ἀρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ νῦν ἐχούσης διανοίας. καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπόρ τε ἀγαθῶν ἐκ κακῶν καὶ ἐπαθλῶντες καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ. διδάσκῃ δὲ ἕτερα ἐπὶ πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι τοσούτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τὸ χρησὸς ἀνὴρ εἶναι. Παίδειος. μεθυσασικόν. ὁ τῆς παιδείας σύμβολον ἀγωγῆς παιδείας, πολιωγῆα δὲ θεὶς ἐκ μέτω. Παιδιά. παίγνιον. ἐδόκει ἢ τὸν βασιλέα ἐκ τὸν ἀνοῦχον, καὶ ἀπέρριπτον παιδιᾷ τινα θησόμενος τὴν μέσος. Παιδιά. παιδιά τις δεῖ διαύτη πρὸς ἀθλωταίοις. δραξάμενος τῆς κερύων. ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ πόσα ἔχω. καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ καὶ τὰ τὴν δύο πέντε, δίδωσιν ὅσα ἂν ὁ ὠθῶν τὴν σας ἀρεθεὶς ἔχων ἐν τῇ χειρί. Παιδιά. ὅτως οἱ ἀπὸ ληροὶ βραχυνόμενοι καὶ παροξυτόνως ἐκ τοῦ παιγνίου. ἀλισφάκης πολέτω. αὐτὸ λαβοῦσα κερυα. παιδιάντινα. ὑπὸ πάσος. καὶ οἱ μὲν, παιδιάντινα ἐν τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τοσοῦτον ἔδυσχέραινον, ὅσον ὑπὸ γυναικὸς ἐμβάλοιεν. παιδεία δὲ ἡ παίδλωσις διὰ διφθόγγου. Παιδικὲ ἐκ θλυπῶν καὶ ἀρρένων ὠμένων τάττεται ἡ λέξις. παράσλεγματα

τὰ μὲν

τὸ μὴν ἐπὶ τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλαχοῦ· καὶ, ἐν τοῖς ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς, δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπισκώπτων γάρ τι τὸ σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ φοίνιξ· παῖ, τὰ παιδία χωρὶς ὁρᾶς ἀπώλεσας· καὶ πρατίνος πανόπλαις· μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας· πρὸς παιδικὰ τρέπωνῶ· ὅτι δὲ ἐπάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, ὁ πολις· φησὶ γάρ ὡς πρὸς αὐληδίδα τις· ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ πρατῖνος δὲ, ὁρᾶς τῆς πολλακῆς ἀποδημοῦντος τὸ διονύσου ἐρῶντες φησὶ μὲ παῦτὸ· μανέριος τε παιδικῶν· ἐχὶ ἢ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται ὠὸ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ κατὰ μεταφοράν τινα ἀπὸ ἐκείνων πολλάκις τῶν φαίδρων· ἐσπούδακας ὦ φαῖδρε· ὅτι σοὶ τε παιδικὰ ἐπελαβόμην ἐρισχελήσων· λέγει δὲ παιδικὰν, ἐπὶ τὸ παιδαριώδες· οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί· ἢ λέξις ἐστὶ πολύ, ἐστὶ δὲ ἀσελγῶς ἐρωμένων· τὸν αὐτίνοον φασὶ παιδικὰ ἀδριανὸν γενέσθαι· καὶ βούτυπος τελευτήσαντα· πάντα χοῦν ἀδριάσι προσάξαι τι μεθιῶσι· καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν ὠὸ ὠὸ ὃν αὐτίμουν ἐλεγθεῖναι ἐλευθερίας τὸν ἀφοράν. Παιδικά· ὀξυτόνως· δόξειε δ' οὐδὲ τερον πολυθρυλούμενον· τοῦτο δέ τινος ἐπαθαθοῦ ἔρωτος· τινὸς δὲ ἐπαισχρὸν λαμβάνουσι· τὸ δὲ παιδικὰ ἀνέρωμενος· Παιδικὸν· τελευτῶν ἀποφάγκαυτὸς ἔνειτο πολιτικὸν τὸ παιδικῶν· θέαμα ἐν δοξοντεκαὶ σωφάνον· αἰλιανὸς φησί· Παιδικώτερον· ἱλαρώτερον· Παιδίσκη· θεραπαινα· Παιδνός· παῖς νέος· Παιδοκομοῦντα· παιδαγωγέφοντα· Παιδομαθῆ· παιδὸς ἡσυκμοῦντα· νέον μὲν ὁ ερμῆς δὲ πολιτικὸν· ἐπὶ παιδομαθῆ πόλεις τὰ πολεμικά· Παιδοπλίτης· ὁ ρτιάζοντος ἐπιγενόμενος παιδοπολίτης· πορφαίνων δὲ κὴ τὴν ἡλικίαν, διπλασίας ἀποδείχθη· Παιδοβίβας· ἀλείφας· γυμνασίας· καὶ παιδοβίβης ἡδυθεῖα· Παιδουργία· παιδοποιία· Παίδουσα ἡ παιδοῦσα ἐπύμων· Παιδολετῆρα· πολυφθόρον· Παιδοφθορία· ζήτησιν ὠὸ γάϊος αὐλόριος θαυμάσιον· Παῖε τὴν ἐπαρόρ ζήτησιν ὠὸ πλαῦκος τὴν ἰσοτίαν· Παίει· ἀντιστικὴ· τύπτει· ἀεισοφάνης· παῖε παῖετὸν ἀλιτήριον καὶ πανοῦργον· καὶ παραξιπποσόρατον καὶ τελώνην· καὶ φάρυγα καὶ χάρυβδιν· Παίειν οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως ποιεῖν· ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσιν· ὁ δὲ νεανίας δὲ τάχος, παίσροπύλοις τοῖς ρήμασι· Παίζω· ἀντιστικὴ· Παικώνος· ἰατρὸς τῶν θεῶν· Παιόλα· ὦ παιόλη θεόντινα πεποίκιεν· οἷον σκοπήν· ἢ τινα τοιαύτην ὡσανεί τις· ὦ ἀδινία καὶ δυσερησις· πέπλανε τὸ ὄνομα δι' μονόστινος, σωματοποιήσας αὐτὴν· σπαδὸ ἀπελθεῖν καὶ κινεῖν καὶ δυσστερεῖν· Παιόλημα· κίνημα· δυσπλάνημα καὶ ἀπάτην τινά· πανούργημα· ἀεισοφάνης νεφέλαις· ἀξυρητέος γὰρ νοῦς δυσστερητὴς καὶ παιόλημα· οἱ δὲ, ἀπαιόλημα φασί· Παίονδος, ἔθνος· καὶ παιονία χώρα· Παίω τὸ τύπτω· Παιῶνα· ἰατρὸς καὶ ἀλλαγμὸς· καὶ παιωνίζειν τὸ ἀλλαλάζειν· Παιώνειον εἴληφάμαιον· Παιώνειον· ἰατρεῖον θεραπευτήειον σωτήριον φάρμακον· ἢ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις σωτηρίοις· θεραπευτικοῖς ἰατρικοῖς· ἐσθις· πίνειν πεθλιὼ ὕδατος παιωνίας, ἦλθον ποθὸ βύζασα· Παιωνίσας· ἀξαλμὸς· καὶ τοῖς θεοῖς χάρινόμολογήσας· παιὼν γὰρ ὕμνος χαρίεις· Παιῶνος τὸ ὕμνα· παίωνος δὲ τὸ ἰατρὸ· Παιπάλη ἄλαυρον δυσπειθῶν ἢ δυσπέγχα· ἀεισοφάνης νεφέλαις· λέγειν γλήσιον ἡρόζηλον· παιπάλη· αὐτὸ βαχύς ἐστι δυσπατάλητος· ἐπεὶ παιπαλαναλῶμεν, τὰ χωρίων δύσβατα· Παιπάλημα· τὸν πανοῦργον καὶ πονήρον, συναπία· καὶ πανπόνηρον σὺν ἀγχινοία· Παιπάλημα· ὁ πολλὰ σκοπὰς καὶ διόδους ἔχων· πυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλαυρον· Παιπαληθεις· ὁ βαχύς·

Παιπαλώδεις· τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας, πίρνας φαμέν· Παιπανεία· πενοδοξία· Παίσατε· ὁ σορὸς μεῖς παίξατε· ὁ μηρος· παίσαθῶς χοξένος· Παίσαι, παῖξαι· τύψαι· Παισθεὶς· τυπῆθείς· Παῖς μοιρίβγμης εἰκ· μὴ βιτογμεία· Παῖς ὦ ἀὸ παίζω παίσω ἢ ὦ ἀὸ τὸ ἄλλεσθαι· ἀνίνητος· ἡ ἡλικία· ὁ ἡρωδιανὸς ὦ ἀὸ τὸ βαιὸν γίνεσθαι καὶ παῖς ἡ βοωνητὸ βεῖς π· Παίσωμεν μεταῦτῆς· συγχαίσωμεν αὐτῇ· καὶ αὖθις· καὶ ἔλαττεται γλήσθαι βασιλίς· τὸ τὸ μὴν ἀνδρὸς· ἵνα τὶ ἐστὶ παίσω βιπορυσία βασίλιννα καὶ αὐτὴ δὲ ἀστοινα εἶναι τὸ πόν του ἐθέλουσα· Παισὸς πόλις· καὶ παισηνὸς ὁ πολίτης παιτίταρώμαϊκὴ ἡλέξις· σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παραλρώμαίοις· χρυσάφιος ὁ ἀπαιόσιτος, παιπίτα ἐπιζήτει θεολό

σιον τὴ βασιλέα. Παιφάσσω. φανεροποιῶ. ἢ ὁρμῶ. Πεδαρσία. μετεώρα. ἢ τὰ μὴ ἅπτα τῆ γῆ. ἀεισοφάνης ὄρνιον. ὡς ἐγὼ σὲ ἤδη δαὶ μοὶ πεδαρσία, δίνικα ἱερὸς φθόγος ἐξανούει. Πέδαι. δεσμά. ἢ πάλαι τὸ πεδέω τὸ δεσμέω. ἢ πάλαι τὸ πείζειν τοὺς πόδας. Πεδῆται. πεπεδημένοι. συνδεδεμένοι. ἢ πεδήτης ὁ δεσμευθείς. Πεδιὰς ἡ πεδίου τόπου. Πεδία μοῖρα ἡ ἠπείρου. ἐπαλεῖτο δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε γὰρ πολλὰ τῶν νομάδων. ὅτι δὲ τὸ ὄνομα πάλαι καὶ πάλλοις ἐκτορσι. Πέδιλα. ὑποδήματα. Πεδινός. ὁ ὁμαλὸς τόπος. Πεδίον. ἡ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως ἡ γῆ. ἔθαφος. Πεδότριψ. ὁ σκυθλίρων. Πέζα. τὸ ἄκρον. ἢ τὸ ἀπολήγοντος χιτῶνος. ὃ καὶ μεῖς ὤαν λέγομεν. πότερον δὲ ὑπερτὰ μὴ τρίβεσθαι, διὰ μὲ πολλὰ προσέρχεσθον. πέζα ἐστὶ ποτὶ. ἐστὶ ἀργυρὸ πέζα. ἢ λάλησός πόδας ἔχουσα. καὶ σὺν ἐπιθέματι. ἐμπέδου εἰς ἐκείνου πέζαν ἐρεισάμενος αὖρις ἀπαλέγουσαν ἐπὶ χθονός. Πέζα ὕφασμα. τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ, διπλόον εἰργάσατο. καὶ αὖθις. ἄρτεμι. σὺ δὲ ἐμοὶ πάρθενε πόλυαγμαιῆ, τὴν μίαν αἱρίσασαι πέζαν ὑφωσόμεθα. Πεζαίτεροι. ὁ δὲ βασιλὺς πεζαιτέρους ἀμφιτοὺς πεσαρέχηντα ἀνακλαρὼν, ἔπεσθαι οἱ πελάσειθανάτου ἀπειλήσας εἰ πολείους ἔποιντο. Πεζαίτερος. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ἀναξιμένης δὲν πρώτῳ φιλιππικῶν, πόδι ἀλεξάνδρου λέγων φησίν. ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἐποιήσαν σωθείσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πολείτους καὶ τοὺς πεζοὺς, εἰς λόχους καὶ δεκάδας, καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελών, πεζαιτέρας ὠνόμασεν. ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμώνται διατελῶσιν ὄντες. Πεζῆ. βάδην. καὶ παροιμία. πεζῆ βαδίζων. νεῖν γὰρ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ δύναμαι. Πεζίτης ὁ πεζός. Πεζίτια σώματα. ἢ ἀνθρώπων, σφάνιζώνη. ἢ δὲ ξύλων τὰ νυμφεῖα. Πεζολόγος. συλλογεφάς. Πεζοπορικήτες. Πένειν. τὸ πτενίζειν. Πένης. διέρμα. κώδιον. ἐξ οὗ ἢ πεκτῆρες. τὸ δὲ ὑφ' οὗ τὸ πόσιος σὺν βῖς ἐξῆς. Πέκτειν. ξυνέζειν. κείρειν τὰ θρέμματα. ἀεισοφάνης. ἰὼ ἵνα πέκτειν ὥρα πολλάτων πόκων ἐλείνου. Πεκτῆρες. οἱ τὰ δέρματα τίλλοντες. Πεκτούμενον. τιλλόμενον. ξεόμενον. ἀεισοφάνης. καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βοσκεῖν σὲ γὼ πεκτούμενον. Πελαγιζούσας. εἰς πέλαγος πλεούσας. πελαγιζούσας δὲ ταῖς ναυσὶ, συμβαίνει τὰς πλείους καταδῦναι. Πελαγίζω. αἰτιατικῆ. Πελαγωδὴς λίμνη. Πελάζει πλησιάζει. ἐγγίζει. Πέλανος. γίνεται τινα πέμματα τοῖς θεοῖς σὺν τῷ ἀφαιρεθέντος οἴνου σὺν τῆς ἄλω. δίδυμος δὲ φησι πυείως εἶναι πέλανον τὸ σὺν τῆς παπαλῆς. πέμμα. ἰδίως ποιοῦνται πέμματα. καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λάνον ἐστὶν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λαμπόν. ἀλεξανδρὶς μέντοι σὺν τῷ ὀρέσκι ἰδίως φησὶν. σὺν δ' ὄμορξον ἀθλίᾳ σὺ μέτρος ἀφρῷ δὲ πέλανον. ὃ περ τὸν σὺν τῷ μάτος ἀφρὸν δηλοῖ. Πέλανοι, πέμματα σὺν παπαλῆς. τουτέστιν ἀλάρα λεπτοτέρους εἰς θυσίαν σὺν τηδεία ὡς αὐτὸς φησὶ παρὰ μέλιτι δεδυμωμένοι. διονύσιος θρᾳξί. θεοῖς ἀπαρχήτινα δὲ. λέγεται δὲ πέλανος ἐπὶ ὁποιῳδὴ σὺ ματι πεπηγὼς ἀφρός. ἐπὶ πεπηγὸς ἐξηραμμένον ὁ πῶδες δάμερυον. οἷον λιβανωτὸς πόμμι. καὶ ὁ δὲ μέντοι δίδυμος μιαθὸς ὁβολός. Πελαργᾶν. τὸ νοθευτεῖν ἐπάλειό πυθαγόρας. Πελαργιδεῖς. αἰλιανός. πελαργῶν παῖδες, ὡς περ ἀετιδεῖς οἱ ἢ ἀετοί. Πελαργικοὶ νόμοι, διὰ τὸ αὐτεντρέφειν τοὺς γονεῖς. ἅτως ἀεισοφάνης. Πελαργός. ζήτει σὺν τῷ αὐτιπελαργεῖν. πελαργὸς πυείως διὰ τὸ ἔχειν σπερά μελαύτερα καὶ λάμπα. πελὸν γὰρ μέλαν καὶ ἀργὸν τὸ λαμπόν. Πέλας. πλησίον γείτον. πλὴν πόνοιαν ἀεὶ ἐποίαν ρώμαῖοι, μήποτε πότεροι ἐς χεῖρας σπάλλειν τοῖς πέλας. μὴ δὲ ἔχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. Πελασγοὶ ἔθνη πόν. Πελάτης ὁ αὐτιτρέφων καὶ ὑπηρέτ. σπαγαναι ἢ τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἑλκυθόσιν. ὑπηρέτιωτε δὲ θεραπόντα ἢ πελάτην στρατιώτιων τὸν σὺν τῷ καταλόγου ἐπώλυσε πᾶσιναί τινι. καὶ αὖθις. ἐ ἑαυτὸν πελάτιω ἐκείνου λέγει τε ἐ ἄδει. Πελλαῖον ὄρος. ἐ πελαῖος ὁ ἐκ πέλης πόλεως μακεδονίας. Πέλεθρα. πλέθρα. ἅτις δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον ἀδίκητον. Πελεκανότι. δοτικῆ. μήποτε βαρυτόνως προσενεκτέον. ὡς ἀλίβ πελεκανὴ μυθίοι πελεκανόσι οἱ ποιηταί. πελεκανὸς ἀ ἡ ἡ. ἐ πελεκᾶς πελεκᾶδος καὶ πελεκᾶνος. ἅτις ἢ εἶδος ὀρνέου τρυπῶν ἐς δένδρα ἀφ' ἐ δενδροκολαπτὴς καλεῖται, Πέλενυς πελενυ

ως τὸ πεπονημένον ἐργαλεῖον, ἢ ἐπιτήδειος μισθὸς τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς πελέκυος δέ. Πελεκῶ. πελεκήσω ξύλα. πελεκίζω δὲ τὸ μετὰ τῆς ἀξίνης κόπτω. Πέλεκίνεται, ἐστί, Πελεκοειδὲς. πόδισπαι, καὶ πέλμαν πόδισπαν. δισκάδες δισκοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλεκαι. ἃ μισθὸν δὲ βέστοις ἀνδράσι τερπόμενα φησὶν ἀγορὸς. πλωτὴς ὡς ὅμμα. πελεῖας ἀφορμὴ ἐπὶ πόδισπον ἐστὶ χόλωον. πόδι φρασικῶς ἢ ὡς καὶ πέλμα. Πέλλα πέλλης ὄνομα πόλεως θετταλικῆς. Πελλιώνιος. καὶ πελλιωνίοις χιτῶν. ἐπὶ δὲ παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. οἱ δὲ πελλιώνιοι διαφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. ἀπὸ τοῦ πελλιώνης πέπεσθαι διανοῆ. ἐπεὶ οἱ πελλιώνιοι τοῖς ἡραίοις ἄθλον ἐτίθεντο χλαῖναν. Πελίας ὄνομα πύθιον. καὶ πελιάδες ὁμοίως ὀνόματα πύθια. Πελιδνόν. μέλαν λέγεται δὲ καὶ πελιδνὸν πρὸ τοῦ πυδιδνόν. καὶ πελιανωθεῖσα. ὠχριάσασα. καὶ πελιδνουμένη ἀντὶ τοῦ μελαινομένη. Πελιδνὸν, τὸ μὴ ἐξυώχρωτος καὶ μελανίας. οἱονεὶ μολιβδόχρουν. πρὸ τοῦ πυδιδνόν. Πελλοὶ. σὺν θαυρόν καταστάλαζοντα γάλα ἀμέλγοντες. σκαφικοὶ Πελόν δὲ μέλαν χρῶμα. Πελιοὶ. μέλανες. ὠχροί. Πελιδνός. ὁ τοῦ πέλοπος. Πέλωρ. μέγα τέρας. Πελώρασ. ὄνομα κύνειον. Πελώριος μέγας σὺν βαρυγέμματι. ὡς δὲ λέ ἤντησε πελώριος ὡς βοῦν ἄγαν χάσμα φέρων χαλεπόν. ἢ πελωρίας ὄνοματόπυρ. δῶρ δὲ ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ πελωριάδος. Πέλωρον. μέγα. ἢ πελώρου μεγαλουτέρατος. Πελάσαι. τοξόται. τοξόται οἱ τοξευτοὺς κατέχοντες. Πέλλ. λόγχαι. ἢ ἀσπίδια τετράγωνα ἢ κυκλοτερῆ. Πέλτον. θωρακιηνὸν ὅπλον, ἢ εἶδος βοείου. ἢ ἀσπὶς ἰτυμὴ ἔχουσα. Πέμμακες. πλακοῦντια. ἀρτιανοὶ. οἱ δὲ ξένια ἔφερον. θυμοῦς σὺν κεφαλαίοις ὡς μυῶντες ἢ πέμμακες ὁλίγα ἢ βραχέα νους φοινίκων. Πέμπελος τέρων. ἢ γραῦς. πρὸ τοῦ πέμπεσθαι εἰς τὸν ἅδην. Πέμπειν, τὸ πομπεύειν. μύθος. ἐπιβολιμαίως ἢ ἀγροίκως μικρὰ παναθηναία. ἐπεὶ διὰ μέσου πέμποντες ἐμοσχίων, μικρὸν ὥραν τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος. καὶ πέμψαντες τὸ πομπεύσαντες πρὸ τοῦ θυμιάδη, καὶ πέμπομαι αἰτιατικῆ. Πέμπη φθίνοντος. σὺν ἀρχῇ τῆς μοιχείας μέχρι φαίνεται δίδοντο. μύθος χαλκίδι. Πέμψιν. δόσιν ὁλικὴν Πενέσται. οἱ πρὸ τοῦ θεσσαλῶν μὴ γνώσιμοι. ἐπὶ τοῦ ἐπὶ μόνος σὺν ἄρρενι νικηθέντος βοιωτῶν. ἀφυγόντες τὴν πρὸ τοῦ δουλείαν. ἀλλὰ μείναντες μέχρι τῆς δίκης γένεσθαι. φιλίππου βουλομένου τὴν χώραν πρὸ δόσαν δὲ αὐτοὺς ἐφόρους. ἐπὶ τῷ μὴ τε πάσχειν ἐργαζόμενοι. μήτε σπείρειν ἀπὸ τῆς χώρας. ἢ ἀπὸ τὸ μεῖναι μένεσθαι καλούμενοι ὕστερον πενέσται μετονομάσθησαν. πρὸ φθαρέντος τὸ χαρακτῆρος. οὓς σὺν λακεδαίμονα καλοῦσιν εἵλωτας, βούτους θετταλοὶ πενέστας λέγουσι. πέφυκε δὲ ὁ ὀνόματι καὶ θετταλοὶ καὶ λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ τῆ πρατηθέντος σὺν τῷ πολέμῳ καὶ δουλεύοντων τοῖς κεκρατηκόσι δημοσθένης σὺν τῷ κατὰ ἀνισοράτους. πενέσται δὲ πρὸ θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παραλακεδαιμονίοις εἵλωτες. ἀπόνον δὲ τούτους πενέστας καλεῖσθαι φησὶν. ἀλλὰ καὶ θετταλικοὺς τοὺς πενέσται ξυνών. ὅθεν ἀνισοφάνης. Πενεσρίνη πύλης ὄνομα. Πενθερὸς δὲ νυμφίῳ κηδεμὴρ μήρ. ἢ πενθερὸς ὁ πρ. ἀνισώδης δὲ, λαμβρὸν αὐτὸν παραλάξιν λέγει. ὁμοίως ἀλιμαίων τῷ φησὶ φησί. καὶ σῶ πεφαὶ τὸν τῶτε παῖδα, μὴ δοὺς ἐμοὶ, λαμβρὸν νόμιζε. καὶ πρὸ πενθερὸς. καὶ ὁ πρωτεσίλαος ὦ ἀλιάθω φησίν. ἄξιος δὲ μὸς λαμβρὸς κλῆσαι παῖδα μὴ ξυνοισίσας. σοφοκλῆς δὲ τὸ ἐμπαλιν. εἰ πε γὰρ πενθερὸν ὄν λαμβρὸν σὺν φιλονεία. ὁ δυσανάκλυτος φησὶ πρὸς κλυταιμνήστραν πόδα ἀχιλλέως. σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν. ἀντὶ τοῦ λαμπρῶν. Πενθίλος ὄνομα κύνειον. Πένθος. ὥστε πολὺ ὑπερβαίνω τὸ πένθος γένεσθαι. ἢ πένθος ἱερὸν οἱονεὶ σὺν λιβάνῳ τὸ ἐπάδων ἰδὲ βύβλῳ. Πενία. διὰ τὰς ἀδίνους πάθος τῆ πενία σὺν ἦθλει. ὀκοῦν δὴ πού τῆς πλουτείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφὸν. ἀνισοφάνης πλούτου. ὑμεῖς δοῖ πρὸ ἔθρασύ βούλω διονύσιον φατεῖναι ὅμοιον. ὁμὴ γὰρ διόνυσος ἐξὼλης τύραννος. ὁ δὲ θρασύβουλος φιλοπόλις ἢ παντὸς λόγου ῥητῶν. ἐπὶ τῆ μὴ τὰ ὅμοια πριούντων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε. πρόσω οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι. Πενία ἢ πένης. ὁ χρημάτων ἡττημένος. ἀλλὰ πολλῶν ἐφιέμενος. ἢ πλούσιος οὐχὶ πολλὰ πεπραγμένος. ἀλλὰ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Πενιχρὸν ἐργαλεῖον, ὡς τελευτῶν. πενιχρὸν. ἢ φαυλότατον ὀλίγον δραχμὰ πενιχρὸν ἐργαλεῖον. Πενταέτηρον. πέν

τες ἢ τ. Πέμβαθλος. ὁ δημόπριτος ὁ αὐδηρίτης, ἤσκηβδὰ τὰ φυσικά, ὃς ἠθικὰ τὰ μαθηματικὰ καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους καὶ πόδας τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου δὲ ὃς λόγος ἐρμοῦ αἰνίκα. Πενταθλοπομέδιμνον. τέσσαρα τέλεα ποιοῦσι ἀθλημάτων πάντων ὁσάλων. ὧν ἓν τέλος ὃ οἱ πενταθλοπομέδιμνοι. Πένταχα. εἰς πέντε μέρη. Πεντέπτενοι. πτερὰ ἔρφυροι. διὰ τὸ ἐν φάνθαι πόδια τὰς ὦας πέντε πτέναις πορφυροῦς. Πεντέλιθεν. ἀπὸ πέντε λίθων. Πεντεσυείπω ξύλω. τῇ ποδύσκῃ. πέντε γὰρ ὠὰς ἔχει δίων οἱ πόδες καὶ αἰχέρδυ καὶ ὁ βάχιλος ἐμβάλλονται. Πέντε τάλαντα ἰλίων πόλις διὰ τὸν πρωτὸν ὁ φλήσει. τοὺς τοὺς ὡς ἀπραισίαν μελανίας ἔχοντας σιώπῃ ἀεισοφάνης. καὶ διὰ μελανίαν τῷ πρωτηθῷ ὑρυτέρου ὄντων καὶ ἑτοίμων πρὸς ὀδοντατεῖν. Πεντετάλαντος δίκη διαπέμπεσθαι. τὸ πέντε ἄβεσσον τηρεῖται πρὸς τοὺς ἀτίμους. Πεντετηείς. πενταετηείς. Πεντεφερὴς ὄνομα κύριον. Πεντήμων ταρχος. ὁ πεντήμοντα ἄρχων. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ ὃ πεντήμοντορος ἢ καὶ πεντήκοντα ἐρεσσομένων ναῦς, Πεντηκοντούτης. πεντήκοντα ἐτῆς ἀνήρ. πεντηκοντούτης δὲ θήλεος ὅτι μὴ λυπεῖ σοι μόνον. Πεντηκοστὴ ὃ πεντηκοστὸν ἔθεσαν πεντηκοστολόγοι. πεντηκοστὴ μὲν τὸ τέλος τελεῖσι. πεντηκοστολόγοι οἱ τὸ τοῦ τέλους λέγοντες. πεντηκοστεύειν δὲ τὸ πράττεσθαι τὸ πεντηκοστόν. ζητοῦσι δέ, ὅτιν εὑρεῖν αὐτὸ κατὰ μεισθίου. καὶ αὐτὸ πρὸς τὸν λαμπρίου παραγραφόν. δημοσθένης καὶ ὑπόδηλος αὐτὸ πόδι τῷ ἀβρούλου δωρεῶν. Πεντηκοστολόγιον. καὶ λαβόμυος ἦγεν ἀθύ τὸ πεντηκοστολογίου. Πεντάβολον ἁλίσασθαι. νικήσαντα τοὺς πελασγοὺς νήσους, δικάσαι μέχρις ἀρχεδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντάβολον. ἀλλὰ βιώβολον. καὶ πεμπώβολον ὁμοίως. Πεξομμυος, πτενίσας ξανθάς. Πέος τὸ πτίλαιον. πέος δὲ τὸ αἰδοῖον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐδέν τε πάλιν ἢ τὸ πέος σὺν τῇ δεξιᾷ. ὃ αὖθις ὅπως ἂν οἰνοῦρῃ τὸ πέος τὸ νυμφίου. ὃ αὖθις. πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφη. πρὸς δὲ τὸ πέος. ὃ αὖθις τίς ὁδὸς μάντων τὸ πέος ἀπτερύγιος. Πεπάλαχθε. πλερώθητε, πάλος γὰρ ὁ πλῆρος. Πεπάροιθος ὕπνος. οὐκ ἄρθεν ἀβοίας. ὃ πεπαροίθιος δεῖ αὐτῆς. Πεπαρθενᾶσθαι. διατετμῆσθαι τὴν μίξει. Πεπδμμόν, πεπτερον μμόν. καθηλωμμόν τετυπωμμόν. Πεπδωνήκασιν. ἡμαρτήκασι. Πέπατο. ἐκέκτητο. πῶλον γὰρ τὸν ἀδμαι. ὃ πλυπατάμων. ὁ πολλαπλασιαστὴ μμός. ἐν ἑπταγράμματι. πέπατο γὰρ οὐμέγα τὸ πλῆρες, ἐν λυπρᾷ τῇ δεπεπλοφίᾳ. Πεπαίνει. πραΰνει. Πεπελλομμόα. πεπεναρομμόα. Πεπεμμόν. πολα πούννης. αὐτὶ τοῦ ποιητοῦ. τοῦ πεδάσι πεπεμμόν. ἐπειδὴ ἔξω τῆς ὁρᾶς ἡμέραι τινὲς ἐνο μίζοντο ἀθλοῦσι θεοῖς τισιν. οἷον ἀμμωνίαις ἢ δηλίοις ἀπόλλωνος. ἢ δὲ μῆνα ἄθησεῖ. Πέπειρον ἀμμαῖον, εἴρηται δὲ ἐπὶ ὁ πῶρος ὡς ἐρίμου. γρᾷ οὖς φησὶ παρὰ ἀριστοφάνει. οὐ γὰρ συνέασι τὸ σοφὸν ἔνεσιν. ἀλλ᾽ ἐν ταῖς πεπείροις. ὃ δέ τι σέρμενμᾶλλον αὖ θέλοι, ἢ ἐγὼ τὸν φίλον. Πεπίασμμόις. μεμιασμμόις αἰλιανός. φάγοι δ᾽ ἂν βίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ καὶ ἰχθύος. φιλησοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμμόις καὶ παισμοῖς. πεπιθμμόος πεπιθάσας θαρρήσας. καὶ πεποιθὼς θαρρῶν. Πεπίθοιμμι. πεῖσοιμμι. Πεπλημμόη, σωτὴρ φιγμμόη. ἰώσατο. μέλας τὸ σῶμα. ἰσχνὸς τὴν σάρκα. πεπλημμόος. ἀλλ᾽ ὁ κίνησις ἐρωτικὴ ψυχὴ λεπτῶ σώματι. Πεπλασθημένος. ὑγρὸς θεὶς σεσηπώς. Πεπλασμένως. καὶ οὐ ῥᾳγῶς. Πεπλεγμένη. φάλαγξ ἐστίν, ἥτις ἐπὶ πολὺ ἐπλούσατο τοῖς, ἀναγκαζομμένη ἐξομοιοῦσθαι, τετραδόνος λόγον ἔχει. ξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται. καὶ πολυειδὴς τὴν τάξει. Πεπλησίως πᾶς ὁ μέρως. ἀντὶ τοῦ πλήσιον. τὸν παραπείμμορ πᾶς ἐλείφθη. Πέπλον. πολυβόλαιον. ἱμάτιον γυναικεῖον. Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς ἀθλητικοῖς. πέπλος τὸ ἔρμμον τῆς παναθηναϊκῆς νεὼς. ἵν᾽ οἱ ἀθλητικοὶ ποικίλον τὴν ἀθλητικὴν διατετάσειρίασι, ἧς ἐστὶν ὁ μὲν πρωτὸς διὰ τὸ περαμφιοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ ἐλαυσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἐρεοῦν αὐτὸν εἶναι. ἐν ἐπέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ ἐγκέλαδος ὃν ἀνεῖλεν ἡ ἀθηνᾶ. ἵν᾽ δὲ τῇ γιγάντων εἰς ἣν ὅτι νικήσαντες οἱ ἀθλητικοὶ πέπλον ἐποίησαν τῇ ἀθλητικῇ. καὶ ἐν ἐγράψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. πέπλος. πολὺ τὸ πέπλος τὸ ἀναγραμμόν τῇ ἀθλητικῇ τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις, ἀ μόνον πᾶς τοῖς ἐνθρησιν ἦσιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ πᾶς τοῖς κωμικοῖς, πέπλος καλεῖται. καὶ ἐανὸν ἦσιν ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.
Πεπλώματα. καὶ ζητεῖται ἐν

ὦ δυς πανῆ. Πεπυυμένος. συνετὸς. Πεπλισμένοι. βύς τὸ δασὺ δεδεμένοι. τοῖς πόροις ὡς μὴ πατοῖτο πολὺ οἱ ἵππιοι πεπλισμένοι εἰσὶ τὰ μὴ φεύγειν σφᾶς εἰλυθέντας. Πεπλισμένοι. τοὺς πόδας κατεσχημένοι. ξυνοφῶν. συνεσκοτισμένος. σπερχνύσι νυκτὸς στρατεύμασι πορεύσιμον. οἱ γὰρ ἵππιοι αὐτοῖς δέδενται. Πέπομαι παθητήν. πέπωκα δέ. Πέπον πρὸς φιλέσατε πρὸς νέσατε. πρὸς φιλέσατε. Πέπρωται. ἐκλυτοὶ. ἀθυμηθεῖς. σὺν γράμματι. ὄφρα τάχα λιπαμένων καρπὸν ἀπασσάχων. αὐτὶ τοῦ ὡείμην. Πέπορδα. ἀεισοφανής. ἥδομαι γὰρ γένηθα ἐπὶ πορδᾷ. ἢ μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας σὺν δυσὶ μοίραις ὀφθῆναι τῇ σὺν δυσὶ μοίραις τὸ γῆρας. ἥδομαι γὰρ σὺν φυγὼν τὴν ἀσπίδα. βυτέσι γὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ σὺν δυσὶ τὸ γῆρας. Πεπορπωμένος. σὺν τῷ πόρπι. Πεπορπωμένος. ἱμάτιον διπλοῦν πρόσθεν μὲν πόρπην συνεχόμενον. ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται πρὸς λευκοῦργον ἐν ᾧ κατά τι μοιράτους. τῷ δὲ ὑδρῷ τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ τοὺς ἡλικίας πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς τὴν νόμων τὸ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδεῖν ὡς καθόλου τὴν πόλιν, τὸ τε σὺν γήρους ὁδῷ πρὸς φθειρομένους. διπλοῦν ἱμάτια ἐμπεπορπωμένους. Πεπότηται. ἀνέπτηκ. ἀνεκαφίσθηκ. καὶ μετεωρα ἤδη φρονεῖ. ἀεισοφανὴς νεφέλαις. ἡ ψυχή μὲ πεπότηται. Πεπώρωται. τετύφλωται.

Πεπραξιωσηκότα. αὐτὶ τοῦ πεπρακότα. Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι πάντα καὶ πάντως ἀπέβη. τὸ δὲ πωλεῖσθαι, ὅταν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. σὺν δέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πεπρᾶσθῶσι. Πέπρισται. πέπρισται. Πεπρωμένη. εἱμαρμένη. τύχη. πρέπει. Πεπρωμένον. εἱμαρμένον. ὡρισμένον. πεπραγασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πρᾶσιν. Πέπρασται. ἅλωται. Πεποιωμένον. ποιότητα ἔχον. Πεπυκασμένον. ἐσκεπασμένον. Περιβεβλημένον. εἵματα ἐνέτρασκιλῶν ξυῶν ἔλθειν ἀμφισμένη τε καὶ κατα πεπυκασμένη, ἢ κἄλλως ἐξίματίων σκεπῶν. Πέπυσται. πυνθάνεται. Περᾶ. πλέει. Πέρα. χείρημα αὐτὶ τοῦ περαιότερον. ὁ πόρα δὲ αὐτὶ τείνοντας ξυνδεῖν. καὶ αὖθις. δασμολογοῦντες αὐτοῦ τῆς δυνάμεως πέρα. καὶ αὖθις. οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέραφέρειν διὰ ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις. ἀρκτικὸν ἀρκτότερα καὶ κατωτέρω πόρα. καὶ αὖθις, εἰ πόντες δὲ τὸ ἱστὸ μὲ τὸ τλημμα, ἐπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντας. καὶ ἀεισοφανής. ἀρ οἶσθ ὅτι ζῶ ἐμὲ λυπήσοι πόρα, μέλαθρα μὲν αὐτὰ καὶ δόμος ἀμφίωνος καταθαλώσω. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τὸ χεῖρ σελαύνειαν τὸ πόρα ἄγειν ἀπέσχετο. αὐτὶ τοῦ πλεονάκις. Περάραι. τελειῶσαι. Περάνη. αὐθυπόταικον. αὐτὶ τοῦ τελειώσῃ.

Περαντικὸς. πέρασι χειτιθεὶς τοῖς λόγοις. Πέρασις βίας. ἡ τελαυτὴ, δότε βίου πέρασιν καὶ καταστροφὴν τινα εἰ μὴ δόκιμόν τι μεῖον ἔχειν ἀεί. εἰ μὴ δόκιμον ἐλαττόρως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν καὶ πέρατα τέλη. Περαμναὶ, αἱ μεμβράναι. αἱ δέρεις. Περάμιον. δέρμιον. Πέραμον τὸν πόλιν ἴωνες λέγουσιν. οἱ δὲ, πάντα τὰ ὑψηλά. Περασθεν. δῆμος ἐπέρασθεν τῆς ἐρεχθηίδος. τὸν μέσον δημοσίων διχῶς λέγεσθαι φασὶ. πόρασά τε καὶ πέρασθεν. Περαῖος. πέρδεσθαι. ὅτι ἀργύριος τοσοῦτον ἔχει μελανίαν διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν. Περδίκκας. ὁ μακεδόνων. ὃν ἔκτειναν οἱ ξυμβουλῆς οἱ μακεδόνες. ἄνδρα τά τε πολέμια κράτιστον γνόμενον. καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφέροντως. ἐξοὖν δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτῷ τὸ φρονήματος, ἀθάρσεις πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν. τότε ἄγαν μεγαλήγορον. συνῆν πάντας μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε. ὥστε ἐπὶ στρατείᾳ αὐτῷ, φθόνος ἐπαξίας ἐποίει. ξυνὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπήνετο. καὶ τὸ μὲν φέρειν ὑπερόφρας ὄνομά τε ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν βίοις παίσμασι μεταβολὴν, σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον, ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει εἰς τὸ κρεῖττον τὸ ξυμβάλλεσθαι ἐποιοῦντο. Περδίκκιος ἡρα. καὶ περδίκκιος νησ.

Πέρδιξ ἕτερον παρὰ τὴν ἀπερδίκλειν. ἐπὶ παλαιμῶν γὰρ ἐμόνουν παῖδες, δαίδαλος καὶ περδίξ, ἧς ὑὸς παῖδος. φθονήσας ὁ δαίδαλος τῆς τέχνης ὠθεῖ αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως. ἐφῶν περδίξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. ἀθλωδιοὶ δὲ αὐτὴν ἔτι μίσων. σοφοκλῆς δὲν νεμιποῖς, τὸν ἐπὶ δαίδαλου ἀναιρεθέντα, περδίκειναι βύνομα. Περαία, ὄρομα τὸ πυ. Περαιβοὶ ἔθνος. Περαίνειν τὸ συνδεσμάζειν. Περαίνοντας τελειοῦντας. Περαιῶ αἰτιατικῆ. Περαιωθέντες. πε

ραλσαντες. Περαιτέρω. πλέον. πάνυ. Περιγρῖνος, ὄνομα νύειον. Περίνικ πόλις. Περί τρια. ἡ πόδια πέλουσα τῇ ὥραν. Πέρι. πόδιος ὧς. Περὶ ἀμφί. νύπλω. Περιαγερόμμοι. ὧς ωορ οἶνι ικηΦόροι πόδι αγερόμμοι ἀθλητοὶ. πολιτείας πέμπτῳ Ϛ τέλει. λέγεται γαρ ὅτι τὸ μὲν ἀξ ἀρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις ὃν τρόπον καὶ ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηται ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἆθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συνήθειαν προσήκοντες, στεφάνοις αὐτοὺς ἐδοων. οἱ δὲ ἄλλων οἱ μὲν συγγενεῖς καθ' ἑκάστους καὶ κατὰ πόλεις ἀγωνιζόντες, πλέονος ἄξια ἀπετίθεσαν. οἱ δὲ προρρώτερον, αὐθεντικὰ φίλοις ἐβαλλον εἰσερχομένους. ὡς καὶ νῦν τοῖς Ϛ φανῶς ἀγωνισαμένοις, Ϛ βάλλουσι κατὰ σους Ϛ ζώνας. οἱ δὲ, χιτῶνας. ἐπὶ τούτου συνήθους ἐγένετο νύπλω περιπεραίνομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν οἱ μωνίδης ἀστίλλα. φησὶν οὕτως. τίς δὴ τῷ μῶν τόσα δὲ κατὰ λοιπὰ μύρρινον ἢ στεφάνοις ῥόδων, αὐτὸς ἐπήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περιπυτόνων. σὺν οἷσι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ θησέως τῷ ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γαρ ἐπιπρήτης νομισθέντα μέγα ἀνελεῖν τὸν μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἀνέθεσι Ϛ φύλλοις ἔβαλλ'. Ϛ τ' ἄβουσι καρπ' ἐτίμων. Περιαγωνίσματα Περιάγω. περιήλατται. οἱονεὶ περιέσχεται. Ϛ περιελιγμμένα. περιηλωμένου. πρὸς τ' ἐπὶ δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν αὖ νωτῆ ἦλθ περιελιγμμένα. Περιάρξαι περισρέ ψ. συνθέσαι. Περιαγερᾶιος. λαλό.

Περιαγωγὰς τὰς ἐν νύπλω περιφορὰς. ἀφ' οἱ δὲ ἐξ κυκλοτερεῖς περὶ τὸ σρατόπεδον ποιοῦσι μόμμοι περιαγωγὰς, ἐν δεξιᾷ δίεσαν. Περιαθρεῖν. περισκοπεῖν. Περίακτος ὁδός.

Περιαλγῶν. ἀχθόμμος. καὶ γὼ περιαλγῶν τοῖς τεγνόσι, διαγραμμάτων ἐδεόμην ἂν ἀπεμφθῆναί μοι τὸν πρᾶτον μέτερον. Περίαλος. τὸ ἰσχίον. Περιαλυσγὸς ἀρισοφάνης ϖ ἀλλυσιράτη. περιαλαγὸς καὶ οἷς περὶ ἐμῶν τε Ϛ ἐμοῦ ἀεὶ, πλὴν ἐάν οὖ ἢ μέρος τὸ μηνὸς ἐπὶ σου τουτέσιν ὁ καινοῖς βεβαμμμένος. ἢ βαθυσβῆς καινοῖς. μετὰ νεγκαιδεκάτην λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσοβαφοῦς, ὅτι σὺν βαθεῖ τὸ ὄσρεον ἀφίσεται. ἀλουργὶς δὲ ἡ πορφύρα. Περιαμπεχόμμος. βεβισας. Περίανδρος κυψέλου. κορίνθιος. ϖ ζ' σοφῶν. τεγνῶς κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα. ἐτελεύτησεν Ϛ πρὸ νέας εἰς τὸν νοέμβριον, ἔτη β'. οὗτος ἐστὶ περίανδρος ὁ διὰ λύραν ἰδίαν ἀποθανών. ὡς καὶ τὸ ἐπὶ ϖ Ϛ γράμμα μαρτυρεῖ οὕτως ἔχον. μή ποτε λυπήσῃσε τὸ μήσε τυχεῖν τινος. ἀλλὰ τέρπε πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός. καὶ γαρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς περίανδρος ἀπέσχετο ἔνεκεν ἐπεύτυχε πρέπειν ἧς ἤθελε. Περίανδρος ὁ κυψέλου υἱὸς. τὸ βασιλέως κορίνθου, τὴν βασιλείαν τὸ πρεσβεῖον ϖ λαμβάνει. Ϛ ἐπὶ ὠμότητος Ϛ βίας, ἐξέβλυσεν ἑαυτὸν εἰς τυραννίδα. Ϛ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους ἐπὶ λυσέτε τ' ἀλλήλων δούλους ποιεῖσθαι Ϛ σχολὴν ἄγειν. ἀεί τινα αὐτοῖς ὧν μαθήσιον. εἰδέτις Ϛ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐλκμίσ, δεδιὼς μή τι βλαβόντα ποιήσαι. Ϛ ἄλλο τὸν αὐτὸν ὀνομονδήμα σωθαι. νεκρᾶ τῇ ἑαυτὸ γυναικὶ μιγέντα ὑπέρωτος. ἐρατεύετο δὲ συνεχῶς. καὶ ὧν πλεμινὸς, βίκρεις τέραν ποιησάμενος ἐμπὸ ἀμφοτέρας ταῖς θαλάτταις. Φασὶ δέτινες αὐτὸν καὶ Ϛ ἑπτὰ σοφῶν τεγνέναι. τὸδε, ἀπιλῶν. Περιανθίζω. ἀνθοσυλλέγω. Περιασιδός. ἐμπύκλιος ὠδή. Περιαστῶ δοτικῆ. Περιασραπτω αἰτιατικῆ. Περιαυθαδίζεται. σὺν ὑπερφανίᾳ ἀναισχύφεται. ἢ μεγαφρονεῖ περὶ ἑαυτὸ. Περιαυτίζεται. περὶ ἑαυτὸ μέγα φρονεῖ. ἢ σὺν αὐτῇ τῇ λέξει σὺν διαβλῆτ.

Περιαυχλογεῖν. περὶ ἑαυτὸ λέγειν. τουτέσι μεγάλα ὑπερφανίας. Περιβάδην. ἀμφιπλίξ. ϖ δὲ σοφοκλεῖ σὺν βιπολέμω. πλίξ γαρ τὸ βῆμα. Ϛ πλίγματα τὰ ποδήματα. Περιβαλλόμμ, πρὸς περισάμενον πόδι βαμόμμ δέ πλλιλλεῖ, ἐπὶ ἡμῶν Ϛ τὸ νεόπτισον φρούριον. ὁ δὲ δημοσθένης τὸ λεωνίδου σῶμα τὸ σπαρτιάτου ἀπερὶ βαλεμόνον ἀγαθεὶς τὸν ἄνδρα. Ϛ αὖθις Ϛ πλάτων περιβάλλει αὐρίῳ πέπλῳ μὲν, ὑσιβεῖδε Ϛ ἀεὶ θεραπεύοντι οἱ τὸν νεὼν. καὶ αὖθις σὺν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴ σοφίαν περιβαλλόμενος. Περιβαλλομένους. πρὸς λαμβανομένους ξενοφῶν. βιοῦ Ϛ πλείστους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν. καὶ ἐπέλαβε περιβαλλομένους ὅπως τις Ϛ τυγχάνει, ἐλαύνειν πρὸς αὐτὸν. Ϛ πλούσιος. ὁ δὲ ἄπαλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνησεν αὐτοὺς τῶν ἀπέναθεν ϖ πρεσβέων αὐτὸν ἀντὶ τοῦ διεξελθών. Ϛ αὖθις. δεσμοῖς περιβα-

λῶν καὶ αἰλιανὸς οἱ δέ, τοὺς ὑπερέτας αὐτῶν δισμοῖς περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

Περιβάλλω αἰτιατικῆ. Περίβαλε. ἐσθῆματα. καὶ πολυβαρίδες ἐσθήματα γναμπτῶν. θεόπομπος ἐν σειρῆσιν. ἀπὸ σοῦ λαβὼν τὰς πολυβαρίδας. Περιβαὸ. ἐπιχαόμενος. πολυβαὸ δὲ τὸν ἵππον, κλαύνει ὡς ξενοφῶν τὸ θορυβάμβιον. Περίβλεπτος. ἔξοχος. μέγιστος

Περιβόλαιον πολυβολὴ ἔνδυμα. ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἀθέατον καὶ ἀφανῆ. ἐπειδὴ γὰρ πανταχόθεν ὕδασι πολυέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς περιλάμπουσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ δαμ. Περιβολὴ. εἶδος λόγου δεινότητος. ἀλλοίους φασὶν εἶναι τοὺς ἐλλιπεῖς τὰ εἰκαῖα αἴροντας διὰ τὸ ξηγραμμάτων καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς ἄλλως ὑλόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς. καὶ περιβολὴ ὁπλοῦτος. καλοῦνται δὲ ἀπὸ τῆς ἐν περιβολῇ πεπλεγμένης τέχνης καὶ οἱ χειρώνακτες. Περίβολος ὁ τῆς νυκός. Περιγυθὴς περιχαρής. Περιγίνομαι περιγινικῆ. Περιλωπὶς σκεπαστήριον τῆς λώπης. βύθυλλον φασὶ δὲ τὸ πέπλῳ καλύμμιον, περιλωπίδα δὲ μενίννα φορεῖν. καὶ περικαλύπτειν τὴν λώπαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. ἐδακτυλήθρας ἔχων ἐσθῆτα λέγεται τὸ ὀφονίν ὡς θερμότατον ἀσιδῶν τὴν λώπα. Περίλεκτος. δῆλος οἱ βόχοι περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυραλγεσι γὰρ οὐδεμία πρὸς ἀμάξης κατασκευὴ χρεία ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κεστοῦ γραφῇ. ἐπεὶ καὶ ταῖς πυραλγέσι ἔστι ταῖς σιδηροδέσμοις ἀμάξαις χρῶνται. περίγραις δὲ ἔστι ταῖς ξυλίναις, ὁ θεολόγος χρηστηριοσφικὴν εἰς τὸν συνδεκτήριον. εἰ γὰρ ἐγὼ μὴ εἰς σὲ δέξαν θυ. τοῦτο δὲ ἐμὲ ἁ πυραλγασία τῶν ἀμαξῶν ἢ ὁ περίων διὰ τῶν θύραν, νικῶ τὴν αἰτίαν. Περιγράφω. οἷον ἀποτείρω. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται. καὶ περιαιροῦνται τὰ ἀγχίων. Περιγυρίδα. περιφέρειαν. Περιδαρδάπτεσθαι. κατεσθίεσθαι. Περιδεία καὶ περιδεὴς. περίφοβος. καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεῖ τῆς ὄψεως ἐμιμοῦνον. Περιδέξιος. ὁ καὶ τὴν ἀριστερὰν ὁμαλόμυος. ὡς δὲ ὁ θεολόγως λέγοντι καὶ ὅπως ἀποφύξηται τὸν περιδέξιον. περιδεξιόν ἐστι πᾶν δι λίμματον, ἑκατέρωθεν γαστρὸς λέγουσι γαλγειν. περιδέξιος καὶ ὁ σοφὸς. ὅτος ἐκεῖνος αἰεὶ περιδέξιος ἤρως. πάλαι καὶ λιμάχω. Περιδέραια. περιβραχίλια. κόσμια. Περιδεῖν. περιδεσμεῖν περιαπτεῖν. ξενοφῶν. ὁ ἢ διὰ σπειρίδων πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων, σαννία περιδεῖν ὅλην διὰ τῆς χόνος ἄγωσι διὰ τὸ μὴ κακοδύεσθαι. Περίδειπνον. ἢ περίδειπνον τὸ νεκρῶν. καὶ τὸ τὸ ἐδείπνουν τὸ ἀπίνιον περίδειπνον.

Περιδίνιον. περατῶ. Περιδινοῦνται. περιοδεύονται. περιστρέφονται, ὁ ἢ περιδινήσας ἄμφω, δὲ τὸ πόσωπον ἵππασθαι ζητοῖς δεινοῖς. Περιδινοῦντες. περιστρέφοντες. οἱ δὲ βουλόμενοι ἐντιθέντες εἰς φρένδονας ὠά, περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε ἀπὸ περὶ τὸ αὐτὸ σχεδίων καὶ κωνικῆς διατημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐνδόκιμα μηχανήματα, ἐφθὸν δὲ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ὂν κατεσκάζον. Περίδυ. περίθυ. ἀριστοφάνης. ἴθι σὺ περίδυ δὲ ἔχεως ἀνήρ γλυοῦ. δὲ αὖθις. ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδύσθαι. ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. δὲ αὖθις. εἰβούλεται περίδυ μοι περὶ θυμητίδων ἀλλᾶν. εἰβούλεται φησὶ ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμητίδων ἀλλᾶν. οἷον μεθ' ἡμῶν περιμένων. δὲ ἑτέρωθι. ἄλασθυμητίδας δοὺς ἐμοὶ καὶ πρόμμυα τὸ δὲ περίδυμοι καὶ ὁ μῆρος φησί. Περιδῦ. τουτέστι συνθήκην ποιοῦ. ἀριστοφάνης μεφέλαις. περιδῦμῶ ἐμοὶ εἰ μὴ πεδαμεδόνεσιν ἡμιεπταίου. Περιδώμεθα. συνθώμεθα. ὁ μῆρος. δῦρονῶν ἢ ῥίποδος περιδώμεθον ἢ λέβητος. Περισπᾶσθαι. περιέχεσθαι. δὲ περισπάσωμεν. περίσπομος. πάντη περιέχεσθαι δυνάμενος. καὶ περίσπομοι κῶδυ, οἱ πᾶν ἔχοῦ περιστρέφεσθαι δυνάμενοι. ἀριστοφάνης βατράχοις. Περιδύεται. κρύπτεται. εἰσδύεται. καὶ περιδυθῶμαι. ἐνδυθῶμαι.

Περιδύσας ἐνδύσας. ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναὸν ὡς καὶ τὰ σιδήρια τὰ θεσσαλικά. Περιαιρεῖν. ἀφαιρεῖσθαι. ἐπινοήσειν. καθυφεῖσθαι. συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς κελτίβηρσιν ὑπὸ τιβερίου, περισπᾶσθαι πρὸς τὸν σύγκλητον καὶ περιαιρεῖν. ἀντιβύτων δύνονται παραιτεῖσθαι. οἱ δέ, παλαῦσαι ἐπεσπάσθαν τὸν σύγκλητον τὰ στρατιῶται καὶ φόρων.

Περιαιροῦμαι αἰτιατικῆ. Περιβάλοντο ἐπενήσαντο. οἱ δέ, καταβραμόντες τὸν χῶραν, περιβάλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις, ὁ δὲ ἀπολλώνιος. οὐ μόνον τὸ σῶμα λεωνίδου τὰ παρτικὰ

ζου ἀπαρτιαζουπολέμβαλεν ἀλαοθεὶς τ' ἀνδρα. Περιέδυσεν. ἀφείλετο ζἰμάτια. ὁ ἀπ' ἐρῆ αὐτὸ τ' ουείαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὕτος ζῶντα τ' σαρκὶ πολιὸς ἐῶν λέγων. Περιεζώσατο. αὐτὶ τὸ περιεβάλετο. δῶρεῶν ζπιρὸ σου γυμνὸς ὢν, τὸν τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ζπιθυμοῦσι, ναὺ περιζώματος τυχεῖν. Περιεπέχυτο. παντα χόθεν πολιέρρει. ἐπειδὴ ζῶ τιβερίῳ κ' δη τὰ τῆς πολιτείας περιεπέχυτο πράγματα. Περιεφήνυσα ἠρόδανα. ὠρχησάμην. ἀρίστοφάνης. Περιεπτηνὼν περιέχον. Περιελῶ σάλαζονείας ἐπιτεμῶ μαι τὰς ὁδοὺ σου. οἷον δῶρο δύσωπ. παύσω τῶν ἀλαζονῶν. τὸ δὲ περιελάσω. σὺν μεταφορᾶ τ' ὀρεσόντων. παύσω ζ περιφήνω τ' ἀλαζονείας. Περιελάσωσ. ἐπιτεμοῦμ' ὡς ὑρυσο δέντης. ἐπιτέμνουσι δ' ὀδερμα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. Περιεμπτήσας ὁ ἠπολιεμπτὴς τῇ ἀπάτῃ τὸ ὅρπαζ διαλυσάμε νος τὼ ξενίλω, ἐρίετο διὰ δὲ αὐτὶ τὸ δεινοπαθήσας. ὁ δὲ θεμίσων αὐτὴρ τοῖς φρονίμοις περιεμέ πτησεν αὐτ' σὺν ζῶ περιαλδῆ ζητεῖν ὑπὸ βαθῆος. Περιέπτειν. αἰτιατικῆ. Φυλάσσειν. ἢ σὺν εργεῖν. Περιεσταλμένον. λελεπτυσμ'. πολιεξεσμένον. πεπεδαρμ'. Περιεπεστολισμένοι. οἱ σὺν εσκώνα περιαλλα μένοι. καὶ καθαροὶ ἀσοὶ, πυρίως δὲ πεστολισμένοι εἰσὶν ἢ ἀλλότριλεπίζειν ζ καθαροποιεῖν, σὺθεν ζ πε ποσαμένη λελεπτωμμένη πριβῆ. ἀρίστοφάνης. ἀλλαῦ βίεσμεν νῦν περιεπεστολισμένοι. Περιέπτυ ξαν. ἐπύπλωσαν. οἱ δὲ ρώμαῖοι πυπλωθέντες ὑπὸ τ' βαρβάρων, καὶ τὸ παλαίσιον λύσαντες ἐσλὸ χον περιέβαλον τοὺ περιέχοντας. οὕτω θᾶττον ἀνάπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυξαν. καὶ συμλεί σαντες, ἅπαντας κατηνάγκασαν. δείξαντες σὺμιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ διαφάγειν πύκλωσιν, ὡς ὅπως πυπλώσασθαι δὺ περβολὴ ἀνδρείας. Περιεργάσασθαι. πρίγγκησθαι. ὁ δὲ, περιεργασά μενος τοὺς οἴκους ἐροῖς σωτρέχοντες ἐπιπλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκε. Περιέρρων. ζῶν περιέρρων αὐτὸν ἐξέωθιν οὖ, ἡρπαστατάλοις φερεπεράτης. ἀπὸ τ' ἔρπω. ὅθεν τὸ ἕρπον μαίνει τὸ φθειρόμε νος. Περιερρύηκαν. πεπλατῶν. Περιερρύη. ἐξεχύθη. ἐξέπεσεν. ὀρχουμένου δ' αὐτὸ, ὁ ἀπινά πνης περιερρύη. Περιδέχομαι. σὺ εδρᾶν ἐξαπατᾶν. σοφίζομ'. ὑποδέχομ' ἀρίστοφάνης. σὲ ἔφα αθ' ἑδὲ μεῖ σοφῶς αὐτοὺς περιδέχομαι. τοὺς ὁ ἰομένους φρονεῖν, ἁπ' μεξαπατύλλειν. Περιέσατο. περιεβάλετο. Περιέσθαι. πολιενήσθαι. οὐ δ' ἑτέρως πολιέσθαι, σρατηγὸν θρμᾶτε ἀμάχου πανδάπασι. Περιέσα. πεθαρά. Περιεσπεμμένος. ἠπιρωμ'. Περιεσόμενα. περιγέγρα σόμενα. Περιέπασαν. ἀτίμως πορπεῖλ' αἰλιανός. ὃν ρωμὸν ἀνέσρεφαν, ζ γὸν ἡγόμ' ὃ σος ἰῶ πολιπεῖμένος, τὸν πολιέπασαν. Περιέσαγκικῆ. Περιέσκιον. αἰτιατικῆ. Περιέσατο Περιέσραπται καὶ περισύντες αὐτὸν πὰν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλῆθος καὶ τὸ περιεσκηὸς σὺ εῖνο πλῆθος τὸν πρ' ἰάρχην ἡλίαν διατεμόν. ὁ θεῖος ἀβρας. Περιέσκασαν. περιεπύλωσαν Περιεσ ξει. περισαθήσεται. Περιέχεσθαι γκικῆ. αὐτὲχεσθαι. φερουτίζν. μήτε αὐ τὸ πάνυ περιέχεσθαι ρώμαίους. αἰτιατικῆδέ, ὡς τὸ ζάλη ἁ μαρτημάτων περιέχει με σὲ. Περιεχόμενον αὐτιπρὸ μενον. Περίζωμα. τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σπέρασμα. γυμνῶν μαχομένων τ' ρώμαίων σὺ ζῆς περιζώμασι. Περίζυγα. ξενοφῶν. ἔχειν δ' χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ ζυβιομένων καὶ ῥη γνυμένων, ἀνάγκη ἀρηγεῖν. εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα. Περιεῖδον αἰτιατικῆ. Περιελάμβος περιελησάμβος. Περίεμι. ζῶ. ἔτι σώζομαι. ζ αὐτὸς μὲ ἔφη ζπὶ τῆς μυσίας ἐπολέμησε ζ περίειμι νῶν. ζ λόγχην ἐπαναπείνας, σὺ ζαὐτὴ ἔφη μίν ἢ πίστις ἐστί. Περιεῖναι. περιγίνεσθαι ἰδὼν ὅτι ἀπ' ἄλλος τῶν πολιτῶν ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναιτο. Περιῆραι. σὺβίω διάγειν. ζῶ. β' τε μὲν οὕτος ἰδσίνω περιεῖναι ξυμβήκ ζ αὐτὶ τοῦ νικᾶ. σὺ δὲ τοῖς μέλισι τὸν ἀδελφὸν αὐτὸ γάϊον, ἀπ' ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν ὅλον τ' πολεμίων πεπνόντα. ἀδὲ περιεῖναι τ' πολεμίων οἷός τε ὢν. ὧ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ συμπεροληγίας ὀνάζεσθαι. Περιεῖπεν. περίτινα ἦσαν θεραπευτικῶς. Περιεῖχεν. ὑπερεῖχε. Περιεπέλλεν. ἐπέλαυε. Περιεπέλαθη τὸ ἄθεσπεπόσαμα. ἀπ' ἐπιπότε ρου δὲ τὸ περιεπέλη. Περιηγεῖται. αὐτὶ τὸ διηγεῖται. αἰλιανός. αὐτὸς δὲ δυπνιοθεὶς, ζ παιδὶ περιηγεῖται δ' τεῖδε καὶ ὅσα ἦσαν. καὶ ἅπινα εἶεν. Περιηγεῖτο. πανζχόσε περιέχεζ. τοῦς δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡσυχονὶς καὶ περιηγεῖτο. Περιμάκτεον. ἐδυσφόρουν. οἱ δ' φωνέδυ, πε ριμάκτεον τὴ δουλοσύνη. Περιὼν. ἐνίκα. Περιεγίνετο. ὑπῆρχε. Περιηκόθων. περιε

φθυρίαθλον. Περιηχῶ αἰτιατικῶ. Περιὸντα. περιοχόμενον. Περιίπταμαι. αἰτιατικῶ Περιῤῥωδῶν. περιτρέχων. Περιίσαμαι. αἰτιατικῶ. βξότας αὐτῶν πάντοθεν περιέσεσι. καὶ πόθι ἴσαντται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον. Περιϊσάμβνος. φάγων. ἰῶσθαι πόθι μωϋσέως. πόθι ἴσαβ δὲ μὴ πολλοὶ τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτὰ μιμνησκόμενοι. Περιίσασο. ἀντιλαβοῦ. πόθι σέσασον. Περιίσατο. τὸν ὄχλον γὰρ ἐμεῖμος ἀεὶ ἐς τοὺς θορύβους πόθι ἴσαβ μᾶλλα. Περίθετος. προσωπεῖον. ἀεισοφάνης. κλοπὴν μὴν οὐ νεφάλη πόθετος, ἰὼ ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. διαβάλλεται δὲ ἀγάθων ἐν μελαγκία. ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς ὡς γυνὴ σχῆ. Περίθου ὦ πόρπαμῖν σωκράθης ἐν θου λέγειν. ἀεισοφάνης. περίθου μῶν τόνδε πότερον περὶν λέγειν. ἢ γὼ στέφανον. ἔθος γὰρ ἰῶ τοῖς λέγουσι στέφανον δαι πρῶτον. Περίθειξ. ὁ δὲ πολυκλῆς πλόκαμος. ὁ μὴ δέπω καρεὶς. ἔτι πλοκάμοιο περίθειξ. Περιθοῖδαι. δῆμος ἢ οἰνηίδος φυλῆς. ἀπὸ περιέθουσι ἰέρειον. νόμος δῆναθλώσι, ξυνάς ἐις δέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν ἐλλώων. θεσσαλοὶ δὲ ξαιρέτους ὑπεδέχοντο, διὰ τὼ περιέθου κληθήσεως Φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμβίσαν ἰῶ σκαλεσαν περιεθίδα. ἔφορος ἱερεῖον δέτω. Περιναιρῶν. ἀναλύων. γονπερφαρμακαμοῦ. ἢ τὸν πεπλακαμοῦ. Περινέθημαι. αἰτιατικῶ. Περινεκῶ. σκυκεκῶ. Περινεπλύλίαν κακόν. Περινεῶς ὀρθοτικῶς. περινεῶς ἢ γυναικὸς ἔχων. Περίκλημαι. τὸ κλίνομαι διαφόρει. Περικεκλασμένοις. σκέφραν εἶχεν σκὸ τῶ τις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις. Περικεφαλαία. Περίκλα. Περικλῆς. ἀθλωᾶος. κλεῖβούτου ἤρξατο ὁ πελοποννησιακὸς πόλεμος. κλεῖτούτου τὸ κυλλόνφον ἄγις ἀλαύμετο παρὲκ ἀθλωαίων ὧν σκέχετο περικλῆς. κύλλωνα γαρᾶνδρα ἀθλωᾶον ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν θεαγένους τὸ μεγαρέων τυράννου, κλεῖθέμενον τυραννίδι ὧν ἀθλωαίων, παρεκχεῖμα Φυγόντα καὶ Φυγόντα δὲ κλεῖτὰς σεμνὰς θεὰς, ἀπὸ σταλαντες οἱ περὶ περικλέα, ἀπέκτειναν. οἱ δέ, ἀνατετάπλον. περικλῆς δὲ δικαία πείθεσθαι. ὃς ἰὼ ξανθίππου παῖς στρατηγεῖ ἀθλωαίων. ἀναξαγόρου δὲ μιλησίου. φασὶ δέ τι μέλλουσαν περικλέα τίκτειν κμήτης, ὄναρ εἰδένως λέοντα τεκεῖν. οὗτος ἡδραννοῦ ποτεπονομένου, καὶ θορυβουμένων ἀθλωαίων, ὡς βξέκεσαν δὲ μάχην ὑπαὼ τῷ στρατηγῷ, δύο λίθας συμβάσας καὶ ὧν ἑαυτῶν σκήψας, τοῦτο εἶπε νέσιν ὀνδραννός. ἔγκμε δὲ ἀπασίαν τὼ μιλησίαν. βξῆς ἔσχε παῖδας ξανθίππον καὶ πάρεσθαι. ὃν παρὲκ τὰ πάτρια ὠνόμασεν. ἥρως κλεῖθεὶς ὄνομα ἀπὸ ξόου. Περικλῆς ξανθίππου καὶ ἀγαρίστης. ἀθλωᾶος ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς ὅστις πρῶτος μεταπὸν λόγον σκὶ δικαστηρίῳ εἶπε. ὧν πρὸ αὐτοῦ σχεδιάζοντων. ὧν δὲ μαθητὴς ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. καὶ αὐτὸς δύσατο αὐτὸν σκθανάτου. Περικλῆς. οὗτος συμβαλέσται ἀθλωαίοις τὼ γῆν ὅλην νομίσωσι τὼ πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὼ δὲ σφετέραν ὧν πολεμίων. πόρον δὲ τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. οὗτος σκέλασεν ἀθλωαίους, ἐμβαλόντων μὴ λακεδαιμονίων εἰς τὼ ἀτικὼ μὴ ἐπεξιέναι. ἀλλ' ἔσωτείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πολίων σκιέναι τῇ λακωνικῇ. τὸν οὖν πατὰ γῆν πόρον, , ἀπορίαν ἡγεῖσθαι. τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως, τὼ περικλέους λέγει γνώμῳ, τὼ ἀτικὼ ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι καὶ ἐᾶν τέμνεσθαι. τὼ δὲ λακωνικὼ περιπλεῖν. σωσεροῦλόσι δὲ περιπλεῖν τὼ πολεμίαν. μὴ μαχέσθαι δὲ τεμνομένης τῆς ἀτικῆς. σκὰ πρὸν ἡγεῖσθαι χρῆμα τὸν ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἀπορον νομίζειν. οἷον τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικὰ καὶ σκκλησιαστικὰ. συμβουλλύει οὖν πᾶσαν τὼ σκτούτοις γνωμῶν δαπάνῳ, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς γὰρ τὼ τῇ γὰρ τὼ σκνοιαν, καὶ τὸ σφοδρόμβον ἀηλούσιον. φησὶ γὰρ ὁ διόνυσος. πολὺ πεδικὴς αὐτὰ κατασκευῇ μονός. ὡς πολλῶν δαπανωμῶν εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν. Περικλυτός. Περικνημίδας. Περικόμματεῖν σοῦ κατασκευάζω, τὰ ὑ πὸ ζῶν μαγείρων πεπαιρούμενα τῶν πρεσβυτῶν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐσί. κόψω σου τὸ σῶμα. Περικόμψους. ἀριστοφάνης. παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους. αἷς σωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους. καὶ συγγνώμην τινὶ πρεσβυτέρῳ δόσαν τὸν νοῦν. σωμυλλόμεθα. αὐτὶ τὸ φλυαροῦμεν. Περικοπὴ. πολύβιος. ζεὺς τῶν τὼ πόδικοπὼ ἐδωρήσατο τὴν τῆς αἰμι

λίας μηδέ· τουτέστι τὴν ὑπαρξιν· καὶ αὖθις· ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πρόσφασιν τῆς πολιορκῆσαι αὐτάς· τουτέστι τῆς ἐνεργείας. Περιοχή· μῆκος τῆς ὑποθέσεως· ὁδέ, πρόφασιν ποιήσας λύσαι τὴν ἀκολουθίαν· καὶ τὴν πολιορκίαν τῆς ἐνδημίας. Περιήπω· αἰτιατικῆ. Περιφρεμῶ. Περικτύπους· τοὺς πρὸ εἰσόδου τοὺς. Περιλαμπιζομένη· ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη· ἢ διαπομένη. Περιλαλοῦσιν αἰτιατικῆ· ἀντὶ τοῦ πολυπλοκοῦσι· φλυαροῦσι βίς πολυλαλοῦσι μὴ ταχέως συμπαθεῖσθαι. Περιλαμβάνω αἰτιατικῆ. Περιλάμπω· αἰτιατικῆ. Περίλαος ὄνομα κύριον. Περίλεξις· πολύφρασις· λελυθότας δὲ δείκνυσιν, ἐπὶ σωφρονιστικὴν ῥητορείαν δεῖ γὰρ πρῶτον μοχθῆσαι. Εἶτα ὁμιλῶσαι τὸ νουθετεῖν· ὃ πρόδηλον λοιπὸν ἔργον τῆς διηγήσεως λέγειν· καὶ κατὰ λῆψιν ἤγουν τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην. οὔτε γὰρ εἰλόμεθα κατὰ τὴν τέχνην· ἐκτοπικὴν ὀδὸν τὰς ὑλέγειν τὰ πορρωτέρω μετα· διὰ τὴν τέχνην, σύγκριμα ἐγκατάλήψεων ἐπιγυμνασμένων. Περιλέποντες· τὸν φλοιὸν πολυαιρεῖτες· κρόδοτος· ὧν δὲ δένδρεων τὸν φλοιὸν πολυλέποντες καὶ ἐσθίοντες. Περιλιχμώμενος· κατασαλόμενος· ὁδέ, τὴν γναῖσαν πολὺν χρόνον πολυλιχμώμενος καὶ τοῦ πόδας ἐλεύμενος, ζωὴ πεῖσιν ἀνδρα νομίσαι. Περίλλος· δημοσθένης ἐν τῷ πρὸ κτησιφῶντος· ὄνομα πύριον. Περίλεσχολόγοι λέ· Περὶ λύχνων ἀφῆς· ὀψιαίτερον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφασ, αὖτι δὲ θοίνην ὀψίνον, ἐπὶ πεσόντες ἀδοκήτοι, τῷ πολεμίων πλῆθος ἐπεῖνασι. Περὶ μανίας ἐ μανίδος· ὀνόματα ὠδῆς· ὕβρηλος καὶ μυλίωμι. Περιμύω αἰτιατικῆ. Περίνεως· βυσὶ πολιπόδοις τῆνικὰ ἐπιβαλλες· οἷον δύλοις. Περίνεως· τοὺς πολιπόδους ἐ ἔξω τῆς ὑπερεσίων· ὡς λέγει περίνεως βυσὶ λάβροτάπλες· θαυμάδης· βυσὶ δὲ πολίνεως· πολλοὶ δὲ φθείρομένων εἰς τὴν παιδαγωγίαν τῆς σαφῶν, ἀπενόλυμβησαν· οὓς ὑπὸ ναυτικὴν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν· οἱ δὲ ναῦται καὶ ὅσοι πολίνεοι δικαίνεξόμενοι δῆλοι ἦσαν. Πολιόν· πόλις. Περινήσαντες· περισωρεύσαντες· οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ πολινήσαντες ὧν, ἐπὶ φλεξαν ἅπαντας. Περινθίοις· τύβις ἁλωσὶν ὑβυζάντιον· δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ σερήρου τοῦ ῥωμαίων βασιλέως· ὡς πορ ἐ καὶ πόχεια λοσδινῶσι.

Περινοεῖ· νοεῖ πολιορκῶ. Περινοσοῦντας· πολιοχομένους· νόσος πυείως μὴ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκοθε ἀφίεις· καθ' ἡσυχίαν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πυὸς εἰς τὸ πῦ· ἀειδοφάνης πλέον· ὅστις σε πρὸς πάσχε πολινοσεῖν ἐᾶ. Περίνοια· ὑπόνοια· ἐπιμέλεια· μηχανή· τέχνη. Περίξ. Περιοδεία ἢ περιόδευσις. Περίοδος· πολιόλκησις· πύλος· ῥόδος· οἱ δὲ ἀναστῆται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τὴν πορείαν τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο· ἐ σχίζοντο αὐτὴν ἀγωνίσασθαι. Περίοδος· δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Περιοδινέομαι· κάμνω καλῶσιν οἱ ἰατροί, τὰ τελειμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιλυόμενα· οἷον ἔντερα τετρταία καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τοὺ τονοὶ κεκμηνότες δυνῶσιν ἐν τοῖς ὧν ἀνέσεως ἡμέραις μὴ δὲ νοσεῖν· ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περιόν· ὑπερβάλλον· τὰ δὲ, καὶ περιὸν καὶ πολλαχῆ τοῖς ἑαυτὰ τέλεσι περοίκασι πεπερισμένα ἔχοντες ἐν τοῦ περιόντος καρπώσονται. Περιόνου σιαῦ· παροιμιακόν· περὶ ὧν ἐν διαβόητον τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. Περὶ ἐν δελφοῖς σιαῦ· δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δίδυμός φησι τὴν περιόνου σιαῦ παροιμίαν παρεπεπηκέναι ἀπὸ τὰ ἐνθρος λέγοντος περὶ ἐν δελφοῖς σιαῦ· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν βοιωτοὺς περὶ ὧν μηδενὸς ἀεὶ ὠνμαχομένους. Περιόντας· ζῶντας ἀγαθίας· καὶ ἐλλειπον παρέξειν αὐτῷ ὅτι βάλοιτο χρῆσθαι εἰπεῖν ὁ μήρους ἴδιον περιόντας. Περίοπτον· περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν· περίβλεπτον. Περιορᾶσθαι· παραδειλιᾶν· ἀποθεωρεῖν· περισπᾶσθαι· Φροντίζειν· θουκιδίδης ἐπὶ τοῦ μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει· ἐ ὁ ῥᾳθυμίας ἢ μέχρις περιορώμενος· οἱ δὲ, πρὸς τῷ πολεμῶσι τέμναν περιορώμενοι τὸ γιγνόμενον· τουτέστι παραδοθησόμενοι· προδοθησόμενοι. Περιοργὴς· ὠργισμένος· ὁδὲ καὶ σαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος, ἐπίνυ τὸ σφαλῆναι. Περιορίσαι. Περινοῆσαι. Περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι· ἢ ἀπὸ ὁρον γενέσθαι. Περιορισμός· ὅρος ἰσμός. Περιορῶ· αἰτιατικῆ. Περιουσία· ἡ περιττὴ οὐσία· ὑσία δὲ ἡ σύμβεβηκὸς συμπερουσίας, τὸ, τὰ ἀναγκαία διαφέρ· ἀναγκαία μὲν ἔστιν· ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι· ἐπιπερουσίας δὲ ὧν ἡ περουσία ἐπιοῦσα ἀναγκαία· καὶ ὡς ἀριστοτέλης

λέγει

λέγω. ὃ ἂν ὑπερέχωσιν ὧν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ περικατασκευάζεται ὧν καλῶν. οἷον τὸ μεγάλῳ ἀναγκαῖον. ἐν περιουσίας δὲ τὸ ἀβλαβῶς· τῇ γὰρ τοῦ ἀβλαβῆ παρουσίᾳ οὐκ οὖσι πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαία, ἐσήμηται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον ὄν. Περιασία. πλήθους. πλούτου. Περιασασμός. πλῆθος. ὑπερβολὴ φυσική. Περιάσιος λαὸς ὁ ἐγγυτέρω. καὶ ἡ πλεῖς πρὸς ἀσασμὸν ἑαυτῶν ἐπὶ εἰς ἡτῆμαι εἰς ἡτῆσιν. ἀσία δὲ τὴν ὑπερβολήν. Περιοχή. πρὸς ἀπέχεια ἐκ ἐκθέσεως. θλίψις. στενοχωρία. ἐκ ὁδὰρ ἰδὶ ἐν πλῇ πρὸς περιοχῆς. τουτέστι πρὸς βάλω. Περιόψεται. πρὸς ἰδοὶ. καταφονάσει. Περιωδυνία. ἀλγηδόνα. καὶ περιπλὼ ὀδυνῶ. Περιωπή. ἀπερωρία. ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπὴ καὶ σκοποὶ καὶ σκύπαις. παντὸς ἐκ ἐσκοπεῖτο πλῶ ὁδὴ θουκυδίδη. καὶ εἰδὲ περιωπλὼ τὴν φρουρίδα καὶ τὴν περίσκεψιν. ἐ τοῦτο σον ὡς ὁ μῆρος. καὶ ἀμαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. ὁ δὲ νασῶν, καὶ σὺ σκοπὸν τι δωμάτιον ἐν περιωπὴ τὸ περίοπτον. τουτέστιν ἐν περισκέψει. ἐ σημαίνεις. καὶ οὖν ἄπασι πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ περίσκοπος δοκεῖν ἐκεῖνος μεγίστης περιωπῆς. καὶ τὸ πολέμιον ἀφανὲς. Περιωρίσθαι. Περιῶσας. ὠθήσας. Περίωπον. Περιπαθῶς. συμπαθῶς. λυπηρῶς· πολύβιος. μὴ θέσωσον ῥῖψαι καλὰ πρὸ μὲν περιπαθὴς γνώμης. Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν. ὁ δὲ κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περιπαρῶσαι. περικοπτῶσαι. ὁ δὲ ῥωμαῖοι κόπτους ἔπηξαν ὑποβρυχίους. ὡς τετάσκαι φησὶ τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπαρῶσαι. Περιπεζίσας πορευτὴς. ἐμβατὴς. καὶ ἀλλαπτὴς. Περιπετασόν καὶ μανδαλωτόν. εἶδος φιλημάτων ὑποπτίων. ἐν ὧδεῖ τὴν πλῆσαν ὧν καὶ ἀφιλωσώτων λείχειν. Περιπετὲς περιπεσὼν αὐτῷ. κακὸν μὴ ἀέγχος περιπετὲς, καὶ τηρεῖ. κίνδυνῶ περιπεπτωκὸς ἀίδας. Περιπέτεια. πρόπτωσις ἢ σύμπτωσις. ἰσύμβασις. πάντα δὴ κωλήρη, ἀρχομένης Φαρμακείας ὧν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ καλὰ κρημνῶν. ὡς τε καλὰ τὴν παροιμίαν, καὶν, ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τὰ αὐθρῶπου. ὧν καθ' αὑτὸν δηλώσασθαι, ἐφ' ᾧ μᾶλλον ἐποίησε τὴν ἀρχήν· οὐ τύχη τοιοῦτον σωφρονῶ χρῶμενος. οὐδὲ ὑπερπετείας. ἀλλ' ἀργυρίου καὶ φιλοτιμίας· ἔτι δὲ καὶ παραξέως τῆς αὐτὸ· τὸ δὲ περιπέτεια, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται· ἢ ἀπὸ τῶν ζύμητα ἀλφιτα λαμβανόντων. καὶ τούτοις περιπελυπόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ κατὰ λιμπανόμενα ἀφ' ἑνὸς ἀρτύμιγνύντες· ποιεῖν ἄρτον. Περιπετεῖς. περιπίπτοντες· ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο. ἐ αὖθις. περιπετεῖς γίνονται βοηθήτινι θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες. Περιπετῆ γνέσθαι· πολλαπλοῦν αἰτίαν. Περιπέπουσι. περιπελύπουσιν· ἀεισοφανῶς καλάτω· ὀνόματι περιπέπουσι μοχθηρίαν· τουτέστιν εἰώθασι τὸ ἴσον ὀνόματι κατακρῆσθαι εἰς μοχθηρί· καὶ μὴ ἀνδρός· δεδιότες δὲ διανοίμενοι μηχανᾶσθαί τιρῶμαίους, καὶ πολεμικὸν μάτι δραπετεύσεως περιπέπειν, ὅτι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα· τουτέστι περιπελύπει. Περιπεφθείς. τοιούτοις τοῖς ἐκ μέσοις περιπεφθεὶς ἀρχὴν αἱρῆσαι τὸ. Περιπεφυκότες. περικεκλεῖσθαι. Περιπηχύναντες. περιπαλιξάμενοι. παρὰ καλλιμάχῳ. περιπίπτωσις. Περιπλακῶσαι. περιπλακῶσαι, καλοῦσιν εἰς ὄναρ τὸ δὲ. ἐ χρῆσον ἀνδρὶ συμπλακῶσαι φιλτάτῳ. πᾶσαι μέξεις. πόξενοι μακρῶν πόθων. Περιπολεγύμνος καὶ φιλῶν. ἀντὶ τοῦ περιπολεημένος. Περίπολεων. πολίεν. ἐ περίπολεων. Περιπολεῖν καὶ διεκπολεῖν. διαφορᾷ πᾶσα θουκυδίδη. τὸ μὲν γὰρ περιπολεῖν, ἐν τῇ ἐρυχωρίᾳ καθίσασθαι. οἷον χορεύουσης καὶ ἀσκεφομένης, ἐφ' ὃ βούλεται τὸ νεώς. ἐ κ περὶ πόθεσις, κύκλῳ τοῦτο δηλοῖ· ὁ δὲ νῦν πολεῖν περιβέβηκε. τὸ δὲ διεκπολεῖν, τότε μόνον ἐπὶ τῶν ἐναντίων εἰς τοὐμπίσω γνέσθαι. Περιπολείονος, ἐμπέρημα. καὶ περιπολείσε. Περιπολείσους τὰς θέμας ποιεῖ μῆρος, ἐν αλείφοντες αὐτὰς, καὶ διατιθέναι κατὰ βοσερύχους. Περιπλήθοσαν ἀγορήν· περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην. καὶ ἕκτην. τότε δὲ μέλισα πλήθει ἀγορά. πρόσω λαμνύει. ἔνθα περιπλήθουσαν ἀγοράν, ἢ γέρουσι μὲν τὴν τὸ πρεσβύτερον θόρυβοι τῶν πολεμίων ἐμφορόμενοι, ἄρισον αἱρεμένοις. Περιπνευμονία. πάθος τί. Περιπνέω. λεπτύνεται αὖ ῥα περιέπνευσε. Περιπόδια. οἷον ἀμπόδιον ὁδόσρα. ὡς τὰ ἐποδὴ μαθεῖν τοσί. πολλαπλῶν. ὡς ἤδη μοι ὄχεται τὸ περιπόδια. ἐ σημαίνει τὸ πόδια ἀμπόδιον ὡς περὶ πόδα. Περίπλους.

ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων, οὕτω φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν
ἐπιλεξάμενοι ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων δίδοται αὐτοῖς ἀσπὶς καὶ δόρυ καὶ περιπολοῦσι τὴν χώ-
ραν. καὶ διατρίβουσιν ἐν ταῖς φυλακτηρίοις. καθ' ἑκάστην δὲ φυλὴν ἐστὶ τὰ μὲν ἀριστοτέλης ἐν τῇ φησὶν ἐνιαυ-
τὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους. ὁ δὲ αἰσχίνης δύο, Περὶ παραπρεσβ. τί μεθ' ἡμέρας πολε-
Περὶ πόλους βιβ' Φύλακας ἢ ζητήσεις δύο τὸ περιπλεῖν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀπὸ δὲ τοῦ περὶ πόλου ἐχέτω περὶ πόλου πέμψαι. τὸ ἑξῆς. ἐπὶ ἐχέτω περὶ πόλου πέμψαι θαυνυδίδης. οἱ δὲ. καὶ οἱ περὶ πόλοι ἐν ἄρδην. περὶ πόλων. φυλάκων. ζητητῶν. τῶν ἢ περιπόλων τὰς περιβόας, ἀπὸ βαλ
λάχαλκῶν ἀσπίδα ὑπορθέντα ὀρύματος. καὶ δὲ. ἔσω μὴν πλατεῖα. ἀπὸ ἀκυρτὴ, οὐ περὶ ὃν ἐν ἐντυ
πώσει οἱ λοιποὶ καὶ διαπλοῦν. τὰ χαλκεῖα. Περὶ πόλων. περὶ τεῖχον. ὁ δὲ περὶ πεποίηται τὸ βα
σιλέως. καὶ ὁ περὶ πόλαδωμέως. φησὶ σιμόκατος. Περὶ πέρας. ἀπὸ ἀπὸ περισμοί. Περ-
ρίπερον. παντάχοθεν ἔχον. Περιπλώσεις. συμφοράς. Περιπλύσεται. ἀντὶ τοῦ καθαρθήσεται. περι-
βαλλεται. ἢ τὰ τῶν θεοδοσίου πόλιν περιπλύσεται. ἢ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ φιλιππικόν.
Περιπυχίς. περικεκυλισμένος. κεῖται περυφαίω φασὶ μάνω περιπυχίς. περὶ τοῦ αὐτοῦ φη
σί. Περιποίησει. κτήσεται. καὶ περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων. αὐτὶ τοῦ φροντίζον-
τας. κηδομένους. διονύσιος ὁ ἁλικαρνασσεύς. Περιποίησιν. κτῆσιν. Περιποιᾶμαι. αἰτι-
ατικῶς. Περίπυσον. ἀθροισμένον. διαβόητον. Περιρραντήρια. σημαίνει δὲ τὸ μέσον τὸν διὰ τῆ
μαθος. καὶ λύχνους τὰ χρυσᾶ καὶ περιρραντήρια. ἔτι τε ἄλλοι χρυσοῖ. Περιρραντίσαι. Περιρ-
ρέω. αἰτιατικῶς. Περιρρεῖς. οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ ἐπὶ νεῶν μικροὶ καὶ ἐρεμμύοι. Περιρρέων. ἐ
πὶ ὀχήματος τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρέων, ἐπειτείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι
βραχεῖ στρατιᾷ. Περιπαλτὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καὶ λόγου μέρη ἄζυγα. οἷον ἐν εἴδει. ἐν τὰ ὅμοια-
πάρτια δὲ τὰ ζυγά. οἷον δύο. τέσσαρες. τὰ μὲν περισσεύοντα τῷ λόγῳ ἀφδν. καὶ μήτε μέρος καὶ
δίδασκέμε. μήθ' ὅς πρῶτον ἢ τῇ σιν ἄμισθος δόμων ἀπλεῖ. τὰ δὲ ἴσα ἔχει. τὰ ᾗ, διαπερίφ μαλτιν.
χρόνος δ' αὖ σοι καιρὸν ἀγείρει λόγος. ἀφαιρεῖται γὰρ φησι τὴν ὡραίαν τῷ μέλλοντων πρέχθῆ
ναι τῷ λόγων ἀδολεσχία. ὁ ρέσης φησὶ πρὸς ἡλέκτραν. Περίασια. Περίσημα. διαβόητα.
Περισκελὲς. σκληρόν. δυσχερές. ἄλλως φησὶν. ἀπαυθάδους καὶ ἀναρίθμους χρόνους, φύλ τὰ
δηλαδὴ φανέντα πρύτανεται. καὶ ἢ τὰ ἐλπόμενα δέν, ἀλλὰ λίσκεται. χὠ δεινὸς ὄρνις καὶ περισκε
λεῖς φρένες. καὶ γὰρ γὰρ ὃς τὰ δεῖν ἐπαρτέρων τότε, βαφῆσι δηρὸς ὡς, ἐθνικὼ θλωσὸ μα πρὸς τῆς
δε γυναικός. Περισκελῆ. βραχέα. φημὶ ἁλία. Περισκέλια. ἀεὶ φόρεσαν ὀρῳ μαῖοι περὶ
τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ προσθαφῆ. περὶ ναταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί. Περισκε-
πές. περικεκαλυμμένον. Περίσκεπτον. ἀφ' οὗ δεῖ περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν. Περισκυβί-
σαντες. παραξάντες. Περισκυβίσαι κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν δέρμα σὺν
τοῖς θριξί. Περισκυτίζοντος. σκυτεματίζοντος. Περισοπῆσαι. περισολογῆσαι. Περισ
σῶς ποιοῦσιν ὑποφαίνειν. τουτέστιν ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον. Περισσαῦ. ἀθρ-
σαῦ. καὶ τὸ μὴ βίᾳ ἀφαιρεῖσθαί τι. περισσὰ δὲ παρὰ σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ φυλακῆ μένος αὐ-
τοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπὸ τοῦ τουτέστι τοῖς κυνόχοις πολύβιος. ὧν δὲ τοῖς ἱερώμαίοις
πρόθεσις δὲ λιβύλιον καλεῖν. καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισσαῦ. Περισσασμός. σκυδοῖν ἐπὶ τοῦ
φῶν τῆς ματος κίνησις. ὥστε μὴ λαμβάνειν ὁ πίσω τὸ ἦν. σκ περισσασμὸς δέ ἐστιν σκ ῥιδῶν ἐπὶ
τοῦ φῶν σωμεχ τὰ τὰ ματος κίνησις. ὥστε μὴ λαμβάνειν. ἐὰν μὴ ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἀξάρι
στρων ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν σκιδείων. Περισσερχές. βαρύ. ὡς περισσοκερχές
πάθος. Περισσφραθείς. περιπλακείς. περιελιχθείς. ὁ δὲ ἀνοῦχος, καὶ τὴν πάλῃ ὧν βασι-
λείων καὶ περισσφραγισμένος τὰς αὐλὰς σωσόφιλον ἄπαγε, καθάπερ τις γυναῖος ὄφις κα
θελίττων εἰς τὴν ἑαυτὸ χρεῖαν. περὶ οὗ βοσίου λέγει. Περισσόν. περιεσῶτες. Περίσσασις. πο
λύβιος. συμβαίνει δὲ μεγαλοφρονῆ τὴν περίσσασιν ἔχειν σὺν γυναικείας ἡδόδις. ὡς αὖθις. ὁ δὲ, κ'
μὴ τὴν δόξαν ὡς τὸ τὰ ρὶ περίσσασιν ἀδινος ἀδύτερος ἰβήρων. κ' ἢ τὸ πρὸς καρχηδόνα δύνοιαν καὶ
βίσιν. πλὴν διαφόρ ἀδικῶν τὸ ἀγῶν. ἀν Ἐπὶ τάσις. καὶ αὖθις πολύβιος. ἅμα ἢ διὰ τὴν περί-

σασιν

σασιν τῶν τὰ ξανθίσσα λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ βιασθέντας, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ
ἀναιρεῖσθαι καὶ πεῖραν αὐτὰ λαμβάνειν. Περίαχος. διὰ δὲ τὴν πόλησιν τὴν ἠχοῦς φωνήσαν-
τος ἀνίεσθαι τὸ ξύλον. Περίασπος. δείναρχος τυρρηνικῶν. μέρος ἢ τὴν πόλεως
ἀγορᾶς ὅλης πόλησιν τὴν οὖσαν καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος καὶ τὰ ἐξῆς. μὴ ποτε τοιοῦτόν τι δόξῃ ὅλε-
θρον συκοφαντεῖν. πόλιες μὲν οὖν ὡς οἰσυμπάσχοντες αὐτῷ καὶ μαρτυρεῖν ἀναγκαῖον. ἵνα τὴν
αὐτὴν σύνοιαν ἔχῃ τὸ πόλισμα τὸν μετοίκων. σὺν οἷς δὲ πράσσειν ἂν πόλισμα μὴ φέρῃ. Περί-
σατοι. ἰσοπρωτής σὺν τῷ πόλει ἀντιδόσεως. θαυμαστοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνο-
σίων πόλεσι τοῖς νομοθέταις. ἂν περὶ δὲ κύκλῳ ἴσαρται οἱ θεσμοθέται. Περιστέλλω αἰτιατικῆ.
Περιστερᾶ. περιστερεῶνα. ξενοχορεῖται. Περίστερος. οὗ βοῦς σφαγὴν καλεῖται. Περιστερὰ βλέ-
πειν τὸ προσεκπεριβλέπειν. Περιστερίδεις. ὡς σφραγὶς τὸ χάρισμα χαριστερίδεις, ἔστιν ὡς δῶρον τὸ περιστερᾶς
περιστερίδεις. Περισεῖλαι. περιστελλύσαι. ὁ δὲ λόγος μετοῦ περισείλας τὸ πλοῖον συρμοῖς ἐπὶ
τὴν τῶν λιμένος ἐπίμα, σὺν αὐτῷ τὸ στέγειν ὅσα ἐμαρτήθησαν τοῖς γεναμένοις ξυμβαίνῃ, περιστέλλη
τε καὶ μαρτύρεσθαι. ἀντὶ τοῦ περιστελλύσῃ. Περισείλασ διαχειρισάμῳ. Περισφίξασ τὴν γῆν. σο
φοκλῆς. ἐπῆξα δ' αὐτὸν ὧδε περισείλασ ἐγώ. Περιστεφανωσάντων. πυκλωσάντων. περιστεφανω
σάντων τὸ πλοῖον τὸ τεῖχος. Περισίαρχος. ὁ περικαθαίρων τὴν ἐσίαν καὶ τὴν σύκλησίαν καὶ
τὴν πόλιν. ἀφ' ἧς ἐστί, καὶ τὸ περισεῖχεν. ἴσος δὲ σὺν τοῖς ἀπὸ περὶ σιάφησι προσαγορεύεται. τὰ καθαρ
σια. καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περίσιαρχοι. ἔξωθεν δὲ περιέχον μαχαιροφορούντος ἑκάστου τῶν ἱ
ερῶν οἰκίαις περιφλυκτίδων οἱ δημόσιαις. ὃ περίδρομον ἔχοντες. Περισίαρχος. ὁ τὰ καθαρσίων πρὸ
τῆς πόλεως σὺν τῇ σύκλησίαις. περίσια δὲ τὰ καθάρσια. Περισίξαι. περιπυκλῶσαι. περιελθεῖν. περι
ελάσαι ἀφ' οὗ τὸ σίχου. Περισολή περιβολή. ἐσαγωγή. Περίσωσ. περίσυλον. σοσάσ ἔχον. Πε
ρισοιχίζει. δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. μέλλοντας ἡμᾶς Φησὶ καθημένους περισοιχίζειν. σὺν μεγά
φοραῖς τε πυκνῆς τε. καὶ ὑπὸ τὰς σὺν δρομάδας τε θυρεοῦ, ὀρθαλμυλασίσαν, ἀναλῆσι σίχου. ἤγουν σὸχ
νατα περιγιγνώσκειν αὐτὸ δίκτυα. ἵνα εἰς αὐτοὺς σὺν φύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. σὺν ἀμυ
δρῷ τε ἀντιλέγων, περισοιχίζειν ἔχει. ἀμφὶ δὲ περισχοινίζειν. Περισοιχίσαντος. περιλαβόντος.
Περισοίχων. δημοσθένης ὁ ὠκεανὸς περιήρατον, Φυλακτήρια ἐλαφρὰ περισοίχων κατέκλασε. δί
δυμος δὲ πτύλος ἐλαφρὸ, περισοίχου καλεῖ. ὃ Φιλόχορος σοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ
μοῦ ὁμοίως περισοίχου κέκληκε, τὸ πύκλῳ περὶ τὸ χωρίον σὺν σοίχῳ πεφυκότων. Περισυλᾶ.
ἀφαιρεῖται. ὁ ἢ, ἀπιτείνῃ αὐτοῦ. ὃ περισυλᾶσα ἐστὶ γενικῶ. ὧν δὲ κόσμος ὃ σὺν πύκλῳ περὶ τὸ τε
χνίου τὸ ἑκατέρα, ὃ δὲ μὴ πύκλῳ καλεῖσθαι. Περιοβίπω. αἰτιατικῆ. Περιοβύρειον. ὃ τὸ διβύ-
ρειον. τὸ τὸ λογχωτὸ τὸ περιοβύρειον. Περισχέθαι. ἀγαπᾶσαι. Περισχὼν. καθασχών. περι
βαλών. περιτελλομένων. περιοχομένων. Περιτέμνω. αἰτιατικῆ. Περιτάξει. σωτυχοι.
περιπεσεῖται. Περιτεχνᾶσθαι. δολιεύεσθαι. καὶ μηχανᾶσθαι. τὴν δὲ διάνοιαν αὐτὸ σαφῶς εἰ
δότες. ὃ περιτεχνᾶσθαί τι τὰ τὸν νομίσαντες, οὐχοῖς σὺν εἶνος εἴπερ πρόσεχον. ἀμοῖς αὐβίνπω πλέ
ον. Περιτιθῶ. αἰτιατικῆ. Περίτιος μὴν Ὀφρυούριος κ' μακεδόνας. Περιβμή. ἡ περιβμὴ
τῆς ἰουδαίοις διαβολῆς αἰτίας ἐδόθη. ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως ὃ τὰ ἀβραμιαίας γῆς δηλωτικὸ. καὶ
σύμβολον ὃ αἴνιγμα τι λεγόμενον καθαρὰς ὃ σώφρονος. ὥστε ἀχὼς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀπὸ
ὀβρεχὶς καὶ σημεῖον τῆς σὺν πίστεως δικαιοσύνης τὰ ἀβραὰμ. Περιπός. ἀντὶ τοῦ πολισ. σαλαύσῃ
ὁ ἡδαυλῆς ἔπαρχος, ἀνήρ ἰω διαφθόνους περιπὸς εἰς φιλανθρωπίαν. Περιπότερα. μείζονα. τὰ
δὲ λεπτόμυρα χρυσᾶ μῆλα τὰ ἐπωδίδων, ὃ χρυσᾶ ἦσαν. ἀμφὶ περιπότερα ὧν ἄλλων. Περιραίνω.
περιπόλη. περιφαίνω. ἀντὶ τοῦ πλέξῃ. ἀριστοφάνης. σὺν τῷ χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα, μήτις μα-
θὼν σου περιβαίνῃ τὰ χρυσία. Περιρρέπω. αἰτιατικῆ. Περιροπῶ. σὺν περιόδω. ἡ νυκτὸς ὄνειρα
ρονεῖς οὐβὶς ἱσαύροις ἢ φύλακι τὸ τείχους ὕπνον σὺν περιτροπῆς τὸ αὖλων αἱρεθμῷ σὺν ἔβαλε.
Περιροώω. ἀπερίροωσος λέγεται, ὁ ἀνεπίστροφος. οὔτε δὲ ἀμεμνονίδης πᾶς ἀνεπίστροφος
οὐδὲ παρὰ τὸν ἀχέροντα θεὸς ἀνάσων. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἀνεπίστροφος. τὸ τοῦ ἐχθροῦ μὴ τελεῖν
ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπέλασον. σὺν θεν καὶ ὁ περιτροπεὼν σὺν-

αὐτός. Περιοίκιον. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μνησιφάνην. καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν. μήποτε ὀκνήσεις λέγειν περὶ οἰκιον. Περίοικοι δὲ ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ ἀμφικτύονες. Περίοικος, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν ἢ τὴν ἐπαυλιν τόπος. Περιοίσειν. τὸ περιενεγκεῖν δὲ αὖθις ξένον θουκυδίδης ζ'. σημαίνει δὲ τὸ ἀναλίσκειν χρόνου. Περιοισικός. Φορικός. Περιφάνεια. οἷον λαμπρότης. Περίφασις. πλούβιος. ἐν ἑλλάδι διασαφῶν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐστὶ τὸ τίσιον. ἔστι δὲ τὸ θεσσαλίας ὄρος ἀνω φυὰς κεῖται μεταξὺ πρὸς τὰς τῶν πολεμίων τὸ πῶν ἐπιφάσεις.

Περιφορά. κύκλωσις πολιτεύλεν. Περιφορά. κίνησις. Περιφόρημα. ἀναπαλή. ῥόδιος. Περιφορεῖσθαι. λυσίας. ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον πλανήτην εἶναι, ἢ τὸ περιφορεῖσθαι. ἐπὶ τῶν ἀπὸ κεφαλῆς μεταφορὰ ἀπὸ φορείων ἐπὶ χειρῶν τῶν ὀνόματι. οἱ δέ τινες ὀφθαλμοὶ περιφορικὰ τὰ βλέφαρα ἔχοντες. ἐξ οἱονεὶ μύοντες ἐὰν δὲ χεὰ φῇ περιφορεῖσθαι, εἰ καὶ περιαχύνεται. ἀπὸ τῆς φορᾶς. τάττεται γὰρ ἐπὶ ὧν τὴν φορὰν ἔχει. Περιφωσαντες. σπεύσαντες. πομπεύσαντες. πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν, δεῖξαι καινὰς ἐνέβαλον. καὶ πόδι φώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν. Περιφονεῖν. ὑποφονεῖν. ἀειτοφανῆς δὲ, πόδι φόνῃ τὰ περὶ μαλακὰ αὐτὴ τὸ ἔρυμα, ἀναλίσκει. καὶ σωφρονιστὴς ἔφη. ἀπορραπτὸν πόδι φονῶ τὸν ἥλιον. Περίφων. πόδι ὀσόφων. Περιφοιτῶν. πόδι ὀχλῶμενον. Περιφυτ. πόδι πλανεῖς. Περιχυθέντες. δοτικῶν. Περιχαίνω αἰτιατικῶν. οἱ ὄντι πρὶν σινόμενοι τὴν λίθας εἰς βαθὺ πόδι χαίνοντες. Περιχάρεια. ἡ χαρά. Περιχαρείαν. πόδι τὴν χαράν. Περιχαίρω δοτικῶν. πόδι χάρηθι τῷ ἀγαθῷ. Περιχλαμίζεται. πόδι βαθεῖ. Περιψῆν. σμῆσαι. ἀπομάττειν. ἀειτοφανὴς. ἰδοὺ δέχου μέρος λαβὲ. ὥστε τὰς λήμας πόδι ψῆν. Περίψημα. κάθαρμα. ἢ ἀπὸ τῆς ἰχνῆ. ἢ ἀπὸ λύρωσις. ὅθεν ἐπὶ λέγοντα τὰ ἀστεῖα αὐτὸν σωίζοντι τὴν ἀκοὴν. πόδι ψήματα μῶν γλᾶ. ἢ βιοσωτηρία ἢ ἀπὸ λύτρωσις. ἢ ὅτας ἐν ἑβαλὸν τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ ποσειδῶνι θυσίαν ἀπὸ τινὰ νύτες. Περιπαίζω. παίζω. μελανίζω. Περινοός. μέλανι κακῶς κιβδ. Περικώσιον τόπος. ἢ πορικωτὴν ὄνομα τόπου. Περιναῖ. παρὰ σπεῦ. ἔνθεν ἢ περικαλλῆσαι τὴν μίξιν. ἢ παλαὸ πεπερωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Περόζης. ὁ πορσῶν βασιλεύς. Περόνη. πόρπη. καὶ δίβολον πορόνην καὶ τρίβολα τανυσθὲν τὸ ξόμ. αὐλός. ὁ εἰς ἀθύρματα ποιούμενος τὰ αἵματος. ὁ δὲ πορόνης μέρος καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. Περόνη. κόσμος τις. καὶ πορόναις χρυσαῖς διαπεπορονημένοι. καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διαφημιζόμενοι. Περῶ. πορεύω πορεύω ὡς μῶ μαίω μαιῶ. Περώμης. Περπορεία ἀπηλαικὴ ἀπὸ ἁμάξης τοῦ πορπορεύω. ὁ δὲ πόσολος φησὶ. τουτέστι νοῦ πεπεῖ. Περπορεία. ὁ μὴ διαφορεία. ἀλλὰ διανεκλωσμὸν παραλαμβάνεται. ὃ καὶ ἀπλακεία καὶ ἀπεπέτεια. Περπορος ὁ μὴ ἀπλακεία ἐπικεκμηκὸς, οἷον λάλ. πεπετὴς. μὴ δὲ νλθησμῶ ποιῶν. Πέρσαι. ὅτι ἡ μαγεία ἢ ἀστρολογία ἀπὸ μαγουσαίων ἦρξατο. οἱ δὲ βίβλοι πόρσαι, μαγικὰ τὰ ἐγχωρίων ὀνομαζόμενα ἐστὶ ματσαῖοι οἱ αὐτοί. Περσαῖος κιτιεύς. Φιλόσοφος στωϊκός. ἐπηλύθη δὲ καὶ δωρόθεος. ὧν δὲ ἐστὶ τῶν χρόνων, ἀνιγνου τὰ γράμματα. ὑπουδημήδου. μαθητὴς καὶ θεραπὼς ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἱστορία. Περσέα. ῥόδακινέα. Περσεύς. οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς ῥωμαίους φιλίαν, ἀθέως ἐλλιμενεῖν ἐπεβάλλετο, καταναλῶν δὲ τὴν μακεδονίαν καὶ βοιωτὰ τραχέα φάγοντας. καὶ βοιωτοὺς κατὰ δίκας ἐν πέπωκότας. καὶ βοιωτῶν βασιλικοῖς ἐμπλήμασι παρανεχωρηκότας. καὶ τούτων ἕνεκα τὴν πρόφασιν ἔστε δῆλον καὶ δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τῷ ἀσφαλῆ δοῖς καταπραυομένοις, ἀλλὰ καὶ θυνωπαρέχοντα κομιδῇ ἀφῶν ἔνεστος ἔφυτε. πάλυσε δὲ βοιωτῶν αὐτῇ τῇ μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφλημάτων. ἀφῆκε δὲ καὶ τοῖς ἐν ταῖς φυλαῖς ἐμπεπλεσμένοις βασιλικαῖς αἰτίαις. ἐκ δὲ ἠρίκασε, πολλάκις μετεωροδρόμους καταδεδικασμένους ἀπέστειλεν αὐτῶν, ἐπὶ φανερῷ καὶ τῷ ἐν πολέμῳ πρασσομένῳ βασιλεῖ ἀξίωμα. καθάπερ τὸ τῷ βαφάναι ἱκανὸς καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τῷ διατεινούσαν εἰς τὸν πρεσβυτικὸν τρόπον ἀνθρωπος. καὶ τὰ τετῷ βάσιν εἶχεν βασικὸν. καὶ τὰ ἐν δικαίοις τῆς λιπάσας. βαφάγει δὲ τῷ πανδημεῖ ἀσελγείαν, τῷ τε πρὸς ἐπιγαμίας δὲ τῷ πόδι πόβος. ἐπὶ μὲν ποιμένα αὐτὸ, διαύτῳ ἔσχε διάθεσιν. Πρασιάς. ἔστ ἀνθιλεγχορεπαίνω τῷ χρεία. βαπρύτανεν αὐτ, εἰς δὲ μὴ ὁρᾶ

σθαι

σθαι τὴν τῶν ἀδουκιῶν. Πορσάς. μακεδόν. ὅτι πορευσαν ἀθαρρῶν, ἤδη κατὸ λίγημα τὸ φιγγινικίαν ἐς αὐξρόνιον, ὃς ἐστὶν καλλαντισμόν τ χρημάτων, ἐστὶν καλλαντισμὸν τ μεθυέτερ μφ, ποδισποίησας αὐτῶν καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, σωίσορασ ἡ ζυμος αἰσχρὸ φόβα καὶ ἑτέροις ἐξαπέλλω, ἀπεπτεινον ἀθεμίτως. καὶ δῶρον τὸ δε αὐθυ σὺν μεταβολῆς, ὠμος καὶ αὐχερὴς ὑπ ἄπαντας ἐγίνετο. καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, οὔτε βουλόμενοί τι ἰῶ. ἀλλ ὅτι πιθανώτατος ὑπ αὐρα-λίαν ἐς λογισασθαι δεξιός, καὶ ἀγλμότατος ὑπ μάχας, ὅσαπερ μὴ φαλλοιτο διὰ πειρίαν, ἀθρόως τε καὶ παραλόγως ὑπ δειλίαν καὶ ἀλογισίαν ἐτραπετο. καὶ ἰσχὺς καὶ μετάθετος ἄφνω. καὶ σπασιος εἰς πάντας ἐγένετο. ἀρχομένης αὐτὸν στρατεύειν τ τύχης, ὁ πόρρω πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς ποιήσας ἀλογωτέρους γνωμόνους ἑαυτῶν. ἢ τὸ πορρώ ναῦς, τά τε ἄλλα ἰσχύσιν μεγαλοφρυῶς, καὶ τὴν ἐρεσίαν ἐστὶ δὲ κατ ἐξοίχων εἶχε πεποιημένην. Πορφύρα. κατάγειος δαίμων. ἀλέκτρα φησί. ὧδῶ μεῖδου καὶ πορφύρας. ὦ χθόνιε ἑρμῆς πτῦ ἀρά σε μναίτε ἐννύδι. αἰτοῦ ἀδίκως θνήσκουσας ὁρᾶτε. βοὸς ἵνα ναὸς ἐστολεπομένους. ἐλθετὰ ἐξάτε πρὸς φόνον ἡμετέρου. Πορσεῖδαι. δῶρος πορεύς. Πόσις. ἀσπαρῆος ἐπορνος. ἀδελφὸς ἡσιόδου τῶν πρώτων. Πορσιαί. ὅτι πορσιαί εἰσι μὴν δένδρα. ὅθι δὲ ἡμὴ ἐστὶν ὕδατος εἴδος γυναικείου. ἀείσοφάνης νεφέλαις. καὶ τὰ φυγέσης πορὶ φύσαν πορσιαί. Πορσιὸς ὄρνις. ὁ ἀλέκτωρ διὰ τ λαφίαν. ἢ ὅτι ἐν ἡλυτελῆ πάντες οἱ ὁρασιλεῖς ἐχρῶ, ἐκαλεῖτ πορσιός. ἐς μ πρᾶα ἀείσοφάνη. δηλόνοτι ὄρνις πορσιός. Πορσίς. ὄνομα τό πυ. Πέσσ. αὐθυπέκτατον. Πέσσομαι. πέπωμαι. πρὸς τὸ δόλω λεθανασίμω πεσόματι. ποδεῖ αὐτὸς φησιν, ὅτι ἑαυτὸν εἰς φόνον διεχρήσατο. Πεσσινοῶντος πόλεως. Πέσσος τὸ πέσος ὡς πεσυχρόφη. δέρμα πώδιον. καὶ πεντήρεις οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες. Πεσσόμμα, πρὰ ἡροδότω. ὁ πόμμα. Πεσσοὶ. νύβοι. καὶ πεσσοί, ψῆφοι πρὰ ἡροδότω. ἐν οἷς ἔπαιζον. Πετάλοις. φύλλοις. ἐς ἐν ζωγράμματι. πέπλεκται πέπλημαι δὲ ἐρίοις πέπλεθεν. σὶ τὸν πέπλεθε, διὰ ξανθὺ θρὶξ ἀμνᾶ, ἐρμᾶ κελλιτέλης ἐπρέμασε πέπλεκται. Πεπλέκω. ἔχοντες ἱερὰ πάντες βοῶν λάκ δασέα, εἰκασμένα πίπᾶ πεπλέκω. Πέπλεσος. εἶδος ὑφάσματ. ἐπιρριφάντων δραπόντι τῶν νομοθέτη τ ἀθλιαὶ πεπλέσου πολέσθαι. ἐς χιτῶνα. ὡς δῶρον πυγὴν σὺν θεσπλω. Πέπλεβρα. σίγνα. βαθρεῖος. ὃ δὲ κ πεπλέβρα κλαγὸν ἔτι πεφόησας, πρὸν μεθίσι. πρὸς ἐς ἑωλείπειν ὑμῶν ὀρόνομον θύσας με. Πέπλευρον. παγὶς. βάθος. σανὶς. οἷον πέπλον. πρὰ τὸ δὲ πλω σὺν αὐτὸν τὰ πεπτειναι. Πεπτεῶν πόλις βοιωτ. Πεπτεώ. τὸ πεπτεῶπεῖς. Πεπτύσ. μεταφορᾶ δῶρον τ πεπτῶν. βυτέσι τ νύβων. ἐς ὁ σραπέτης ὁ δῶρον πρὸ δουλείασ. ὁ τὸ σραῦ πεπτύων, ὅθι σφάγων. πεπτύασι βαλλίζασι. ἐς πεπτείαις. παιδιαῖς. αὐλοῖς. καὶ πεπτὸς ὁ μοῖ. Πετεινὸν ἐς πετεηνόν. Πέτηλον. τὸ φύλλον. Πετίλιος ὄνομα πύειον. Πετίτον. κεῖται σὺν τῶ παιδιφθόπωῶς φαλμῶς. Πέπασα. ἀποπιᾶσα. ἐς πέπασιν. ἀποπιᾶσι. καὶ ἀεισοφάνης. βοῦν πεπαδὴ πεπεμμένα. ἔξω τ ἑορτῶν, ἰσαί τινες ἡμέραι τὰ μηνὸς σὺν ὁμίζον βαθλιῶσι, θεοῖς τισιν. οἱ ορνιμωία. καὶ ἑβδόμη δῶ ὅλωνι. τετάρτη ἑρμῆ. ὀγδόη θησεῖ. πεπτοὶ δὲ τὰ βόλια σὺν οἷς βαυλίζουσι. καλὴν πέπεσθαι. πρὸ ἐξέως καλῆς τόδε. Πετόμμος. Φερόμμος. Πετόσειρις αἰγύπτιος φιλόσοφος. καθαὶ καὶ ἕλλωδι καὶ αἰγύπτιοι. τὰς πόλεθεῶν διετάξαντο βασιλάς. σὺν τῶν ἱερῶν βιβλίων ἀσρολογούμενα. ἐς πόλει τ παραίγυπτίοις μυσταίων. Πέπλα καθεσθεὶς, ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε. Πεπλαία ὄνομα πόλεως. καὶ πέπλα πόλις. ἡ παλαισίνης. Πεπλιδόν. δίκλιν πεπλῶν. Πεπλόεσσα πεπλώδης. βαθεῖα. Πεπόβολον. ἢ τὰ μηχανὴ μοῦς ἀλκὴ, τὰ πεπροβόλα τὰ κ τὴν πολιορκίαν ἡ ἰουδαίας, ὑπὸ τεσπασιανᾶ, διὰ δέτις ἰῶ. πολιορκεῖς ὃ τις ὑπὸ πάντα τὸ πόλεῖν ἰώσι πορῶν πόλεῖ τὸ τεῖχος, ἀ πρὸ πολεμεῖ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τ πέπλας. καὶ τὸν ὀρανίον δῶν θεῶν ἐσφενδονίαθη κασίων. γυναικός τε μεθ ἡμέραν ἐπύμνος πολιορκεῖσης τὴν πατέρα, πρὸ ἡ νέον βοηθήσασαν, βλέσεσιν ἐφ ἡμισάσιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἰῶ ἡ τὰ πολέθρια. Τ οὖν ὀργάνων, Φορβερώτερος ὁ ροῦ ζος. Τ δὲ βαλλομένων ἰῶ ὁ φόφος. πέπροσα νῆσος ἰλιάδος. Πέπλος ὁ ῥητωρ. ὁ ἐς μάγιστρος καὶ ἰσοτιμός. πρεσβευτὴς ὡς χερρόνησον πολεῖς, μέλλε ἐμβεβὼς τειῶ καὶ ἀναλωθεὶς σὺν ῥητορεύειν. ὧν καὶ μαλλέξαι φονὴ μεβαρβαρικὸν σὺν ἡρακλεῖτε ἐς ὁμῶν δικ. ἐγεφυσνίστορίας ἐς πόλει π

λιτικῆς κατασκάσεως. Πέτρος, ὁ μοῦσος, ἀλεξανδρείας μὴν ἦν τὸ σῶμα. αἱρετικὸς δὲ διαφυρος. ὁ φήμιος δὲ ἦν ὁ τῆς διαρχίας, ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Πέτρος. οὗτος ἦν τὸ ἰουστινιανοῦ. ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι μακίστρου γενέσθαι. ὃς ἀεὶ κατεκμηδάν τοὺς βασιλεῖς, κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπεκναίε. πρᾶος μὴν ἦν. καὶ ὡς ἔκ τισι ὑπείληφε εἶδώς. κλεπτίσαιτο ἂ παύτων ἀνθρώπων. καὶ ῥοῦσου αἰσχροῦ ἀπεχώς ἀνδραποδώδους. Πέτρος βαρσύμης. ζήτει ἐν τῷ δεξιός.

Πάνθηρ πανθήρος. ὁ μανδάτωρ. Πανηλίμ. φρόνιμος. Πᾶναι. λαμπάδες. δᾷδες. αἱ ἀὐταὶ τῷ φέγγος ἐδαδούχουν. πρὸ ἐκείνου πῆναι. τῷ φθιμένοις νύκτα φαεινὸν ὁδὸν, τῷ ἡμέρα. πρὸ ἡμέρας φόως. ἐπὶ τῇ παυολεθρία δὲ πολλυμένων. ἐπεὶ τῇ πεύκη κατέσκα, ὅτι αὐτὴ ἦσιν ἔτι βλαστόν.

Πάνελαῦτις ὄνομα πόλεως. Πάνικοντα. Πάσι. αὐτὶ τῷ ὁπωτήσεις μαθήσι. ἀκούσεις. τῷ πεύσομαι. ὁπωτήσω. Πεφασμένον. ἐρημένον. ἢ πεφανερωμένον. Πεφασμένος. αὐτὶ τῷ πεγνωκμένος. λυκοῦργος. λυσίας δὲ πεφασμένος. αὐτὶ τῷ φανερῶς λέγει. Πεφασμένου, φανερᾶ γνωμένου. πεφασμένα ἦ, τίς πόθεν πεθυμία. Πεφυκάνισεν. ἐκάτησεν. Πεφεισμένοι. φιδόμενοι. Πέφηνεν. ἐφανερώθη. Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. πεφιδήσεται ἦ, φείσεται. Πεφιλοσοφήσω. Πεφοβόατο. Πεφόνηκεν. ἐφόνευσε. Πεφορυγμένον. πεπηλυμμένον. διοσκυτεροῦ γηνπολλοῦ πεφορυγμένον ἀφῷ. Πεφόρηται. πεφανέρωται. δῆλον Πέφευγε. δέδοικε τὸ φίλος. φοβᾶται. δέδοικε. δειλιᾷ. Πεφονιμαστισμένος. οἰκείως πληρωθείς. ὁ δὲ κύτας μέγας πολλάκις ἀνημέρως ἐπεφονιμαστισμένος ἐπ' ἀνδρεία. Πεφυτμένα. τὰ δύτλῳ χεῖρε λεπτῷ μὴν χίδρα σίβυ ἐπειθῆς. Πεφυζότες. δειλιῶντες. Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. ἐπεφυκὼς φύσει ὑπάρχων. Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. ὁ ἦ, ἔτι φονῶν ἐπεφυρμένος ἐστὶ λύθρῳ, δύβῳ ἐχρωτὶ ἔρεχε. Πεφυσιπωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, ὁ ἐπὶ τοῖς λέπασμα τῆς σιορόδων. ἢ φυσίπη. ἔπαιξεν ἄνεμος τὸ τοὺς μεμαρέσας, ὅτι πολλὰ σιόροδα ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι, διὰ τὸ μὴ φορεῖν τὸν αὖ ἐμοὶ δεχομένων ἀσκῶν. ἢ φυσῶν. ἢ ἐπὶ πεπαυμένοι. οἱ δοκοῦντες. ἀεισοφανῆς. καὶ θοὶ μεμαρεῖς ὁδοῦσις πεφυσιπωμένοι. αὐτὶ τῷ ἐπλεφανάσασι. Πέφ. πεφαύνει. Πθανάγη. ἢ μισθαποδοσία. πειθῶ. ἔλαμβανον διὰ τοῦτον, πειθανάγκη πρόσταξιν τοῖς λαοῖς, τὸ συγχωρεῖν τοῖς ὑπὸ τῶν ἐπομένοις. πολλὰ δὲ τῇ γυναικὶ τῇ πειθανάγκη κατεῖχεν. οὕτω δὲ ὁ λόγος. ὡς εἰ ἔξα τῆς θεσπαλικῆς πειθανάγκης τείνας τὸν αὐτὸς αὐτὸ δεσπότην. Πθαρχῶ. δοτικῆ. Πθιλίος κατα πειθής. Πθόμνος. Πείθω. τὸ κατα πείθω. αἰτιατικῆ. πείθῳ δῶρα καὶ θεούς. καὶ ἄρα πείθομαι ὑμῶν τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεσθε. πείθομαι δοτικῆ. ἀναγκαῖον εἶναι ἡγοῦμαι πείθεσθαι τοῖς ἢ μετέροις βελτίοσι. ὡς πείθεσθε ἐμοὶ ἡγουμένοις ὑμῶν. Πθώ. ἢ πεις μονή. ἐπὶ δὲ πειθῆς ἱερὸν ἄγαλμα λόγης. Πείθωνος ὄνομα κύριον. ὡς ὄνομα ζώου. Πθοῖ. πειθοῖτε ὑπαχθέντες. ὡς τῷ δολερῷ τῆς ῥητορικῆς κατεσκευασμένοι, συνεχώρησαν οἱ πραιωθῶσαι τὸν ῥοῦν. ἀλλὰ ὡς πειθοῖτε τῇ ἐλληνικῇ ὡς μοῦσι γεγυμνασμένος ὁ ἀμβρόσιος. Πείκω. πτενίζω ξέω. Πεῖνα. ἢ διένδεια. λοιμὸς Πειθυμία διαλοιθόρησε. πίννα δὲ ὁ ἰχθύς, διὰ τὸ ῑ. ὅτι ἡ πεῖνα, Πειθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ. ἀδίκα δὲ τυχροῦ. σωτῶν τὰ κῶν ἐνθένδε τὰ σῶ μαθ' ἑτέρῳ διαὖ τὸ. ὅθεν ἰσχύει κατεργάζεσθαι καὶ πεῖναν καὶ ὁμοιοῦν τὰ προσαγόμενα. Πείνη. ἢ πεῖνα. Πειώλης. ὁ πώρνος. Πεῖρα. ὁδὸς λος. καὶ ἀπάτη. καὶ κτέχνη. ὅθεν καὶ πειρατεῖ οἱ ναῦται θαλασσαναπλογεῖ. πεῖρα δὲ καὶ ἐβλάβη. ὡς ἐνδαυλη σφονλῆς. ἐν οἶδα τὸν σὴν πεῖραν οὐδὲ πίσταμαι, τὸ παιδὸς ὄντος τοῦ δεῦρο δὸ πολλυμαι. ἀεὶ ὁ δυασὰ ὁρῶσι πείραν τινὲ χερῶν ἀρπάσαι θερώμενον. τουτέστιν ἀεὶ ὁρῶσι τὸν πρὸς τῶν ἐχερῶν σου βλάβην γινομένου πειρᾶσαι. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἑαυτὸν πειρᾶται μιχανώμενον. Πείρα. ἐξιόντων δὲν ἀνδρῶν πρὸς τὰς πρόνομας καὶ διὰ τὸ ἀπορεῖν ἐν ταῖς πείραις. Πεῖραν. πορείαν. ὁδὸν. οὐδὲ πάπλοων πληθεὶς ἀφορμῆς πεῖραν. Πδρέξειν κατάρχεσθαι. σπιδίων ὁρώμαι ὁσσωεροὺς λαοὺς τοὺς, ἢ μὴ πειραλξειν, ἢ οὐ τοσῶς τε ἐν παντὸς πόρου τέλος πεθεῖναι τῇ πρᾶξι. τὸ δὲ ἐς πρὸς τὸν αὐτὸν πειρᾶξειν ἅμαμὲν πεσφαλεῖ. ἅμα δὲ μὴ κατὰ φόνον χρήσθαι ποιεῖ παντελῶς. Πδραῦ. τὸ λόγιον πρὸς σωσόσας πρὸς φέρειν. καὶ πειρᾶσθαι τὸ ἀκοῦσαι λόγιον βιάτου. θουκυδίδης. πειραθεὶς δὲ ὁ

ἀμόδιος

ἀρμόδιος· παράχου τὸ πειπεραίτου, κατα γραφεῖ δὲ ἀεισογείτονι· σημαίνει δὲ καὶ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι· πειρᾶν γὰρ πυείως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ πρὸς τῆς ἀφροδίτης. Πειρατέον· δεῖ πειρᾶν. Πειρατῶν· κατὰ ποντικῶν· κατὰ θάλασσαν λῃστῶν· πεῖρα γὰρ ὁ δόλος καὶ ἀπάτη καὶ τέχνη· ὅθεν καὶ πειρατικὸν κατὰ θαλασσαν κακοῦργον. Πειραιὰς ὄνομα πύειον καὶ ὁ λιμὴν· καὶ πλίνεται πειραιέως πειραιῶς καὶ ἁδρικὴ πειραιεῖ· καὶ νῆσος· ὅθεν τοὔνομα εἰληφεν ἀπὸ τοῦ διαπορᾶν· καὶ ζητεῖται τοῦτου τὴν ἰσοείαν σὺν ἐμβαρύσει μι. Πειρασμός.

Πειρὼ ἡ ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου. λαὶ δὲ ἔχων πολίτην Δύζώνοιο κελεύθου, πειρὼ ἧς λάωσῶ φαισροτέρων λιβάδων. Πείρα. ἀπὸ πειρα· δοκιμή. Πείρησαν· δοκιμῶ ἀπὸ πειρα ἔλαβον· τὸν δὲ, χάλκεον δώρων πείρησαν σὺ θανάτῳ· τὸ ξίφος εἰλάσαντα μεμυότα· καὶ πάλιν ζῶ ἐρεῖ λυσεπειραμίδαν δίφια συρόμενον. Πείρην θαγὸς πάνω τῆς ἀμάξης εἰς ὃ σὺν τίθεται τὸ ἡμιζόμενον. Πειρῶ, τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι· πείρω δὲ τὸ συβλίζω καὶ κεντῶ. Πειρῶμαι γλωσσῶν. Πειρῶν· προσβάλλων· συνουσιάζων τὰς κοιλίας φησί· τὸ δὲ ἀρέσει ὁ πειρᾶν· ἀρέσκοφανὴς πλούτου· ὃν μὴ τις αὐτὰς πέρνης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· καὶ πειρασάντων ἀνδρῶν διαπειρασάντων καὶ μετελθόντων· καὶ ζητησάντων· ἐσχημάτισαι δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν· πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ πρὸς τῆς ἀφροδίτης· ῥοπῶν δ' ἂν μέχρι ταὶ ὡς ἐπὶ γυναικός· σημαίνει οὖν καὶ νίως ἐπὶ τυχεῖν τινός· καὶ ὁλίγου κατορθῶσαι παντὰ πάσι. Πέρνα· πειρώζοντα διὰ λόγων. Πείρως πείρω, ὄνομα πύειον· καὶ πλίνεται δὲ ἀπλῶς ἐπὶ θηλυκῶς πειρώ. Πείσανδρος πείσωνος καὶ ἀρίσταιχμος· καὶ μεμειραῖος ἀπὸ ῥόδου· καὶ μέμφομαι γὰρ ὧν πόλις ῥόδου καὶ τινὸς μὴ αὐτὸν δ' μόλωπος τὸ ποιητὸν σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἰσορρέπει· τινὲς δὲ καὶ ἀπὸ δου πρεσβύτερον· οἱ δὲ, κατὰ τὸν λόγον μαδατά ποιησιν· ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὸν δόνλειαν· ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἡρακλεια ἐν βιβλίοις β· ἐν οἷς τὰ πράξεις ἔργα· ἐν θα πρῶτος ἡρακλεῖος πάλαι πεπείθεικε· τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων μόθα αὐτοῦ δοξάζεται· γνώμαι δὲ τοῦ τε ἄλλων καὶ ἀρίστου τοῦ ποιητοῦ. Πείσανδρος, νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, λαερτιάδου ἢ λυκαάονος· γεγονὼς ἐπὶ ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ μακεδόνος παιδὸς ἐστὶ ποιὸς καὶ αὐτὸς· ἔγραψεν ἱστορίαν ποιήλων διέπων· ἣν ἐπιγράφει ἡρακλῆ θεομαίων ἐν βιβλίοις ἑξ· καὶ ἄλλα κατὰ λογάδην.

Πεισάνδρου λεπτότερος· ἐνθα καὶ πείσανδρος ἦλθε δόμος ψυχὴν ἰδεῖν· ἣ ζῶν τὸν εἶνον ἐσπόλιτ· δειλὸς γὰρ ἐν πανθῦ ποτροβολίῳ· ἀριστοφάνης δέ τι πεισάνδρου βδελύττηται τοὺς λόφους ἐν οἷς ὀφρῦν· οὗτος γὰρ δειλὸς ἐν· φιλοπόλεμος δὲ καὶ πολεμοποιὸς καρδῶν ἰδίων ἐνένικε· μέγας ἦ· καὶ ἐπαλεῖτο ὄνος ἡμίδιος· ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ· καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὸρ τὸ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν. Πείσεα· οἱ πάθυδροι τόποι. Πεισιανάκτειος· ὁ κτὶς ἀπὸ πολυγνώτου ζωγράφου ποιήλων πληθέσα. Πεισίας ὄνομα πύειον. Πεισιθανάτος, ὁ ἡγησίας ἐλέγετο.

Πεῖσμα τὸ πειθὼ· καὶ θέσις καὶ πεῖσις. Πῆσιόνη ὄνομα πύειον. Πεισίστρατος ὄνομα πύειον. Ἐζήτειται δὲ Φανελισμός. Πείσματα· τὰ ἀμύρεια χοινίκια· πρὸς ὃ πείθεσθαι δεῖ αὐτῷ τὸ πλοῖον.

Πῆσμον· παθεῖν μέλλοντα. Πείσονται· πάθωσι. Πείσων πείσωρος· εἷς ἐν τῷ πλατθηναίοις λυρανησάντων. Πῆσσον· δεῖ πείθεσθαι. Πῆσσηρ ὁ ὑπηκόος. Πῆ· ποῦ εἰς τίμαχον· πῆδη τόνδε μολθρεὸν ἄγεις ὅμηρος. Πηλάζω· ἀντιπατιπῆ. Πήλανον εἶδος βοτάνης.

Πηλὰς γάλακτος· πολὺ γάλα· ὡς πηλὰς δὰ πρύων· πολλὰ δὰ πρυα Πηλάδας πρυώδεις ἡμέρας πατεῖσθαι· καὶ σοδος τούτων ἀλλάσθαι καὶ πηλάδας. Πηλαὶ τὸ πος ἐν μεγάροις.

Πηλαῖον ὕδωρ· ἐν πηγῇς. Πηπεσίμαλος· ὁδὰ σύμαλος. Πηγὴ διαυγὴς τὰς νηὸς λύφλυ πας. Πηγήδιον· ἡμικρὰ πηγή. Πηγνύω καὶ πήγνυμι ἀντιπατιπῆ. Πηγὸς ὁ ἀδάφης.

Πηγυλὶς τὸ πρύος. Πηδάλια· οἱ πανθ· αὐχένες· ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῆδε ἐξέχουσι πηδάλιον ὠχρήσομαι· τὸ δὲ πλοῖον ἑστανάξιουρεῖς· πανθαρος. Πηδαλιοχεῖν· κυβερνᾶν· ἀριστοφάνης· ἐρέτην μὲν πρῶτα μηνέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν· πανπεῦθεν πρωρατεῦσαι· καὶ τοὐ ἀνέμους διαθρῆσαι· πάντα κυβερνᾶν αὐτὸν αὐ ἐν· τοῦτο φησὶ καὶ ὁ θεόλογος ὅλον τὸ χωρίον. Πηδαλίωνος ὄνομα πύειον. Πηδᾶν· ἀντὶ τοῦ πορφανεῖν· οἱ μάλιστα τῶν νεωτέρων τὰς παρθίας πηδᾶν

ὅτι λέξ. Πάδασος ὄνομα πόλεως. Πάδιος ὄνομα νύειον. Παδόντιὼ νώων.
Πᾶνος ὁ καὶ ζεύς. πᾶς δοτικὸν τὸ δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ ὑεῖ ἐρμῆ, τελευτᾶ, ζήσας ἔτη ἑκατὸν καὶ τελευτῶν συνέλαυσεν δεσποτεῦσαι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα συνεργήσαι. σὺν δὲ πείθεται θανὼν πᾶνος ὁ ζεύς. μέμνηται τοῦ θεοῦ τούτου πολλοὶ συντοῖς ἰδίοις συγγράμμασι. Πανικὴ συναγέρμου πεῖθοι καὶ παφία πανικὰ καὶ κλεία σιμβόλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ πᾶνικὸν θηρευτικὸν ὄργανον πρὸς εἰσοφάνειαν.
Πανικὶς πανικίδος. πανδουρομαχαιρα πρεσβυτέρου. πρὸς δὲ εἰσοφάνειαν συνθέσμου φορείαζούσας, εἶδος ὀργάνου πιθαρῳδικοῦ. τὸν γεγῦν ἐρωτᾶς ἢ φέρεται πανικίδας. ἢ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. ὁ συναγέρμου πανικὸς ἀδυμέλεσι πανικὰ δυμέλειαι. Πανικόν, ὃ κατασκάσασον ἄροτρον. Πανηγενία μοῖρα μακεδονική. τὸ ἔθνος πανηγύρεων. ὄνομα γίγαντος.
Πανικισμός ὁ ἐμπαιγμός. Πάνξ ἐρᾶς. Πανξὶ μαχαίρᾳ. πρὸς μὲν γὰρ τὸν αἰγοφόνον ὁ ἀειτοφανὴς ἄτος. μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πανικὸς συνὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἢ ἐδόκει σωφροσύνης ἱερὰς ἢ φασιόπευτος ἦν εἰκὸς φθεῖραι μάχαιραν ὁ πανικός. Πανίδης, ὁ τὰ πανίου. ὁ πανίων. Πανίωνος ὄνομα νύειον. Πανιὰδεω ἀχιλλέως δισυλλ. Πάνλιξ πάνλιγγος. ἡ περιπεφαλαία.
Πάνλιξ. αἱ σχίνης κατὰ πτῆσιν φῶντος, δῆμος τῆς λεοντίδος. Πανίλιον. πόταμόν. Πάνλιον ὄνομα ὄρους. Πανλός. Πανλούσιον ὄνομα τόπου. πανλεὶς τῆς αἰγύπτου καὶ εἰσόδους ἐξόδου. καὶ πανλαπώτης ὁ πολίτης. οἱ πανλουσιῶται καίσοι, Φυσικῇ τέχνᾳ ἄμματα ἔπλεκον. δοκοὺς συνδοκοῖς συνάπτοντες. Πανληφόροι. χειροτέχναι. μισθωτοί. Πᾶμα. καινόν. βλάβη δυσυχία. σοφοκλῆς μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. τὸ ἐξῆς. μὴ καινὸν κακῷ διδοὺς ἄκος μεῖζον ποιήσῃς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ τὸν θάνατον. ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. κρέων δέσποι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. εἰρήκει γὰρ οἰδίπους πρὸς τὸν κρέοντος υἱὸν συγγαμβρὸν ἑαυτοῦ. Πημανεῖ. ἀειτοφανής. οὐδὲ πτήσιμος ὁ συνηφανὴς πημανεῖ. οὗτος γὰρ συνηφανὴς ἀεὶ σωμωδεῖτο. Πημάνῃ. κακοῦ βλαβῇς. Πῆμμμμ, ὁ πῶυ μμ. Πημόνειαν. βλάβην. ὁδὲ, ἀπότερον αὐτῆς ἐστι, πρὸ ἑαυτοῦ ὁδὸν πρᾶξαι τὸ δυσμενὲς. καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι. Πημονὴ βλάβη. Πωλέως ὄνομα νύειον.
Πωλοῦσεια. καὶ πωλεῶνικὸν ὄνομα νύεια. Πωλοῦς ὄνομα ποταμοῦ. Πωίνιον. πρωΐτερον εἰρήκασι πρὸ ἡμέρας τῆς νυκτός. Πωίνιόν ἐστιν ὥρα τῆς ἡμέρας, αὐτὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐζήτουν. ὀψιαίρας. τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὀπρίνιον σημαίνει πρόπυ μετὰ πλῶ μεσημβρίαν. τὸ δὲ πρίνιον πᾶν πόλεται, ὀψὲ πᾶν ὀψὲ οὐδὲν ἀεξαίνον. ὀψὲ ἀνειβοῦ. ὅθεν δὲ αὐτὶ τοῦ ποτε δῆλον. πρὸ ἔλυφ γὰρ τὸ πάλαι. ἐστὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει. οὔτε τὸ πίνα. ὀψὲ γὰρ τούτων ἁρμόζει ὡς ὁ πρίνιος. Πωίνιον. πόδιον φαλαία ὀχωτὴ ἐπόθετη ἡμῆ. σύθενται καὶ πρινίζειν τὸ ἀπαλῶν. τὸ δὲ πόθετον ἡμῆς, τὸ μέ, σύριχον. τὸ δὲ πρὸ μοῦ ὀῆ, πρινίλιον σκάλαν. Πωίον. ὁ ἄτρακτος σὺν ᾧ ἐλεῖται ἡ ἠρόνη ἐπὶ τὰ βοχαῖα πανία. περὶ δὲ τοῦ δύσδε ποτιροπέας. ἐπὶ πάλθας ἐμβεβλημένας πολυδέρυα. ἐπὶ ὄμπρος. πρίνιον ἐξέλιπεν ὅθεν ἐπὶ τὸ σὺν πρινίεται. Πωίον. ζῶον ὅμοιον κώνωπι. ἀειτοφανὴς. νεφέλη. κείσεται οὕτως ὥσπερ πρινίω βρίνεται μὴν ἂν ξηρὸν σκώληκα πείθουσι τοὺς πτερὶ χαρεφῶντα εἰς ξηρότητα ἐπὶ ἀνθένδαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος δῆλον, καὶ σισσοειδῶς δωδωνίδι τῷ ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως. πρίνιον, ἐμπὶς κώνωπ. Πωίσματα ὑσφάσματα. Πνοὰ ὀνατὲ πρὸ γαμίαν συμπνοή. ἐπὶ πνοσύνη συμπαμβρία. ἐπὶ πνῶν τῷ συμπνοῦν. ὁ μηρὸς πνοὺς τε φίλους τε.
Πήρα ἐθνικὴ τῷ ἄρθρον. καὶ παροιμία. πλωχοῦ πήρα οὐ μωλᾶται. πρὸς τὸν ἀπλήστων.
Πήρα. μέρος πρόσωπος. θηλυκ. ἐπήραν. μέρος τὸ δόκον πορίμα. ἐπὶ πρίδιον. ἐπὶ ἀειτοφανὴς. τὴν λεφὸς εἶναι φάσκων σὺν πρίδι. ἔτος πέρνας ἰῶ, Πρὶν πρῖνος. τὸ αἰδοῖον. Περὸς ὁ παντὰ πάσιμη ὁρῶν. πρῶσις. πτύελωσις. πάσω τὸ πνυύω. πτύα, ὁ ὁ πτὸς ὁ τυράων. τὸ γάλα. ἐπὶ πτοιμία. αὐτὸς γὰρ ἄρθρῳ τὰ πεπὶ τὴν πτύαν. ὅτι τὴν βυγὴν, πτὶ ἑαυτοῖς πεκαὶ πτῶντων. πρίσας. ξυλάρια πτυχαία. τὸ δὲ τὸν σχοῖνον ἐλκύσαντων, σὺν πρίσας τινὰ ἐμβαλόντες. ἀπέφασιν ἀφαλῆ πεπρέσαντο. Πτυχαῖος. Πῆχυς πτήχεως, τὸ δὲ πῶ

πρὸς ἀμπώνος μέχρι τῆς δακτύλων τῆς χειρὸς ἑκταῖα· ὁ δὲ πῆχυς ἔχει πόδας β'· ὁ δὲ πους δακτύλους ις'· Παλαιοῖς ὄφεσιν ὡς δι' παλαιοῖς· ἰδίως τῇ τῆ ἰσχνῷ μάλιστα ἀρισμένῃ ἰδιότητι ποιῶς ἐπιπλαστῆ θηριακῇ σπαλίζειν. Παντάπασιν πρὸς οὖν πρὸς τὸ λοιπὸν τὰ μαθόντα. Παυθήσεται

Παυσάλιος ὁ πρίσω. Παύη αὐθυπόκριτον· Πίαρι. ὦ λιπαρῶ. Πίασος ὄνομα πύριον, ἢ ρᾴθυμος ἢ πίασος θετταλός, λαρίσσης τῆς ἑαυτὸ θυγατρός, ἔρωτα ἀθεσμότατα καὶ δυσυχῆ. Πιγνύκνιμος ὁ τὸν τυρὸν πιγνύων.

Πίγρης παρὰ τὸ πικρὸς ἀλιπαρμακοῦ· ἀδελφὸς ἀρτεμισίας ἐν τοῖς πλέμοις διαφανὴς· μανσώλου γυναικὸς· ὃς τὴν ἰδίαν πρώτην ἐβάλετο κατάσχον ἐλεγεῖον οὐ τῶ γράφας. Μίμνειν ἀεὶ δὲ θεὰ πηλιάδεω ἀχιλῆος οὐλομένω· μοῦσα δ' οὐ πάσης πω ρατὲ ἔχεις σοφίης· ἔμπλεκε καὶ τοὺς ὄμπρον ἀναφερόμενον μαχίτων· καὶ βαρβαρομυομαχίαν, Πίγρης πίγρητος, ὄνομα πρὸς μοῦ ἐκ πίγρης ὄνοματόπου. Πίδακες· πηγαῖς· καὶ ἐκ μίσεως τὸ πιδᾶσθαι, ἁλμυρὸν ὕδατος ἔκπαντα πᾶσαι.

Πιδαίων· πίδαξ· πηγή· καὶ γὼν ἐκ δὲ πίδακος χῶρος ὀνομάζεται πηγὴν ἔχων πορφυρεῖ τὸ βόλω μεθυπίδακα πυρπορφύρα, ἐν ἐπιγράμματι. Πίδαι ὄνομα πύριον. Πιδήεσσης· καθύγρου. Πιδύειν· ἀναδίδειν. Πιδύτης ὄνομα πύριον

Πίδυμος· Πιαιν· θεραπευτ· ἐπιμέλομαι· αἰλιανός· λύχνος ὄμματ' ἀστέλλει, πιαίνει καπνὸς ἱστάσει, ἐκ τῆς φερεφράττης ὁρμᾶ ἐδίψησε θεσσασθαι ἀτέλεστος ὤν. Πιαίνωσι τὰ τὰ πιαίνομαι δὲ δοτικῶς· ἐκ εἰφοις ἐπιπομένων πιαίνεσθαι. Πίε· πίθι. Πιεζόμενος· βαρυόμενος· δαμαζόμενος· καὶ πιέζει· ἀντὶ τὸ λυπεῖ· ἀλισοφάνης· ὑπνος λαβίδην πιέζει· ὁ δὲ πιλβίδης μάντις ἄλλος καὶ ἀδόκιμος. Πιερία ὄρος μακεδονίας· καὶ πιερίδες αἱ μοῦσαι αἱ ἐν μακεδονία. ἐν ἐπιγράμματι· ἐπὶ πιερίδεσι βόας ὃν μέλλω ὅσ' ἔρωτι ὄργια τοσατίωνα μφιέπουσα πόθω. Πιερήϊον· τὸ ἐπιθλίβον. Πίερα ἁλιπαθῆ. Πίκ· αὐθυπόκριτον. Πικερὸς· λιπαθῆ· αὐθηρά· φαιὰ τε πίκνος· ὁ ἀθήκαυρον ἔλαιον. Πίκνανος· λιπαρούς· ἐργασιμώτερον· ἀλιάπαξ πλοῦς πούνος πρὸς πίκνον, βίκανος τὸν σοφὸν πίκνανος δύο κιμίους ἀφελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον· τὸν δὲ, συνιδόντος καλὸς λαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῷ τὴν ἀθλιότητα· καὶ ἐκβληθήκαι πρὸς θαι· καὶ ἐκ τοῦ πεμφθῆναι ἄπελθε. Πιθανίωνος.

Πιθάνη· ἐπιτηδειότητος· μικρὸς πίθος· ὡς πολίχνη· πᾶς δὲ ἀπὸ τοῦ πείθειν πιθάνη ἐστὶν ἡ ἐρημοποιός· διὰ γὰρ τὸν πόλεμον σπανίζουσιν οἱ ἐν τῇ ἀγρῷ· οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάνην λέγουσι.

Πιθανόν· πιθανὸν ἀξίω μαθεῖν, τὸ ἄγνοιαν εἰς συγκατάθεσιν· οἷον εἴ τις τί ἔπιπτεν ἐκείνῃ, ἐκείνῃ μὲν ἐκί· φαῦλος δὲ τὸ τοῦτο· οὐ γὰρ πόρνις ὢν οὗ δεῖ μὲν. Πιθανώτατος. Πιθανοὺς ὑπὸ πειθεῖς· ξενοφῶν· νύξ παιδεία πιθανοὶ δὲ ἅπαντες εἰσὶ τινες ὡς τε πρὶν εἰδέναι τὸ πρᾶγμον· πότερον πειθεσθαι ὡς προφερεῖς τοὺς φοβουμένους θαυμάζοντας· ἀπορίαν ἔχοντας· ἴσον ἐπιπιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐν τυχόντα τοῖς ἐν πάθοις, ἐν ἀπρεπῶ πίσιν αὐτῆσαι· καὶ πιθανότητες τινὲς συμπεριφέρονται τῆς πολιτείας· ἀστοῖς ῥᾳθυμοτέροις ἡδονῆ φιλοτιμώτερον τὸ δέοντος καὶ αὖθις· διαῤῥῶμεν σώματος ἐν τὸ δὲ τὰς μάχας πολιτεῖς εἶναι τῶν πλήθει πιθανόν· ἀντὶ τὸ ἐξαρχόντα. Πιθήκειον ἐλέμμα τὸ πιθήκου· καὶ πιθηκισμοῖς πολιτελαίνεις ἀντὶ τὸ ἀπατᾶν καὶ ηλανᾶ μασι μιμήσεις· ἢ μιμήμασιν· ὡς καὶ αὐτὸ ζῷον ἐστι πολυπήθες· Πίθηκος τῆ γυναικὶ ζήτει ἐν ᾧ διαθήκῃ διαθώμεθα· ὧ δὲ θέσθε πίθηκος τῆ γυναικί· Πίθηκος ἢ μιμῶ· πίθηξ δὲ πᾶσαν τὴν ὀρεσκῶς ἀνθρωπίσκος· ἐν διαπιθηκίσαι, διαπαίξαι· ἀπὸ τῆ πιθήκων· φιλοπερίμονές γὰρ τὸ ζῷον· καὶ πᾶσι μία, ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου· ζήτει ἐν ᾧ ἀπληστία. Πίθηκος ἢ μιμῶ βάρβαρος· ἑρμῆς πιθήκω φησὶν ὁ ἀσκληπιὸς ἐμοί, πρῶτ' ἔστι, καὶ τι πασπάκη. Πίθηκος τὸ ζῷον ἢ μιμῶ, πᾶσι τὸ πιθῶ πιθήσω πείθει γὰρ ἡμᾶς· καὶ πανοιμία ἱερὸν πίθηκος, ἀγαλίσηται· ἀλίσηται μὴν· μετὰ μέρονος δ' ἀλίσηται· ἐπὶ τῆ δυσυχησάντων. Πίθηκος ἐνυπερφύρα, πᾶσι μία ὅτι οἱ φαῦλοι καὶ πᾶσιν ἄλλοις πολεμιθήσιν, ὅμως δοκοῦσι διαφαίνονται πανηροὶ ὄντες, Πίθηξ ἢ μιμῶ, Πίθι πίε, Πίθηνος ὄνομα πύριον ἐκ πανθήνης ἐκ πίθος· πῖθος δὲ καὶ τὸ οἰμπρὸν ἀπείον. Πιθοῦ πολιατᾶται· ὅτι γὰρ δεύτερος ἀόριστος· ὑπὸ τοῦ πίημι πολιατῶσι, ἐκ ἢ χρῆσις ἠπολάθησε τῆ διαλέκτου, ἢ δὲ ἀναλογία βαρυτόνου· πιθάτι μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδὲ μὰ φράσω, Πιθὼν ὁ ξυβώνος καὶ διὰ τὸ· δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος λάθρα δὲ

ἄλθεν ἀπιθὼν τοὺς κυείας ἀριστοφάνης, Πιθῶνος ὄνομα κύειον, Πιθοίαβ πειθοῖεν, Πιθοιγία. κτᾶ πίθου ἀνοιγή. Πίθυλλος. οὗτος ἡδονικὸς ὢν τένθης καλούμενος. οὗ ὁ ποδάγρων τὸ δακτύλιον ἐφόρει, προσελυβῶν τῷ λώπῃ αὐτὸ πρὸς τὰς ἀποπλύσεις. καὶ δακτυλιθρασεῖχεν καθιστὸ ὄνομα ἵνα ὡς θερμότατον ἀναδιδῶ τὴν λώπην. Πικυνοί. ὄνομα ἔθνους. Πίπτερος ἡλιβάλφος. ζήτει ἐν τῷ Φαβιος. Πιλᾶτος, οὗτος ἐπὶ χῶ τοῦ καὶ σ̄ς ἡμῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἀποδεδώμαιν σαλείς ἦρχε. μεθ᾽ ὃ δὴ τῷ τὸ χρυσοῦν σάρωσιν εἰπόνα στῆσαι σαρος καὶ προβασ, μύητρες εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὀρθρου δὲ γνομόμου, ἰουδαῖοι θεασάμενοι, τοσοῦτον ἐξεράχησαν ὥστε πιλᾶτον σιδείματῶσαι. καὶ ταύτας μεθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν πορβονᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρασ αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς ἰουδαίοις, μίσει ἔσχε πρὸς αὐτούς. ἐγένετο. τῷ γὰρ ὑπανάστασιν αὐτῷ ὑφορώμενος, πρὸ τοῦ βήματος αὐτὸ στρατιώτας πρέσησεν, σὺν δόθεν μὴ ὁ πλοφορεῦντας. ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικῶ ἐσθῆτα ἀνυποπτόντον. ὡς οὖν ἐσασίασαν ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς. καὶ οἱ μὲν, ξύλοις. οἱ δὲ, λίθοις αὐτοὺς παίοντες, θαυμασίας ἀπήλασαν. τινας δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἰουδαίων ὑπ᾽ ἀλλήλων ὠθούμενοι, συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν. Πιληθεῖσα. συνωθεῖσα. σοὶ τὸν πλεθεῖσα διὰ ξάνθου ῥιχός, ἀμνὸς βρῶσις ἐλλιτέλης ἐρέμασε πέλεσθαι. Πίλημα. πόδιδοχον. πόδι φερὲς σκέπασμα. Πιλήσεσι. συνωσεσι. τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις, οὐαθεμόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν πράγειν. καὶ αὖθις. εἰνοδίκησει τόνδε φίλη καὶ εθήκαβ ἡδρυσης πίλον. Πιλία. τὰ κεντουπλα. Πιλίδιον. τὸ κεμιλαύκιον. Πίλος τὸ κένβυκλον. Πῖλος ἡ σμος πόδι κεφάλαιος. ὁ οἱ μὲν, κυρβασίαν. οἱ δὲ τιάραν. ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ὅθι δὲ πίλος ἐξέτμα. πρῶτος πίλος καλούμενος. Πιλῶ τὸ ὁμαλίζω καὶ πιλωτός. Πίλοις. πιληβῖς. καὶ πίλημα λέγεται. φορεῦσι δὲ καὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πίλητους ὧν τὰ πύτη ὑπάρχουσι στερρά, διὰ τ᾽ χησότητα τῶ πιλήματος. Πιμελή. πάχος. λιπαρότης. ἀπὸ τοῦ πίνω. οὐ δὲ πρῶτος ἐξήνεγκε τὸ πῆνα, ἐξηνεμωμένης ὧν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα. ἐξ πιμελὴς ἀντὶ τοῦ λιπαροῦ. πιμελὴ ἐξ ἔαρ διαφέρει. τῷ τὸ πιμελὲς ψυχομένω ἀπηνεμωδιαμένειν. τὸ δὲ ἔαρ ἐξ διαπήσεσθαι ὥστε ἐξ θερύπτεσθαι. ἡμὲν ἔν πιμελὴ, ἄθραυστος. διὸ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν πιμελωδῶν. οὐ πήσονται καθαπερ ὑὸς ἐξ ἀρίστου ἐξ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τῶν ἔαρ τοδῶν πήσονται, ὡς ῥοὸς αἰγὸς πρόβατον. Πιμπλάνεται πληροῦται. Πίμπρατται. καίεται. ἐμπυρίζεται. ἀπὸ πίνος. ὁ μαρκιος πίμπρα μένος ἐξ ἐρῶ μαίοις φυγὴν καταδικασθείς, καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐξενοῶν, ἐς ρολόσησε ἐβάλετο. ἐξ αὖθις ὁ δὲ, τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πίμπρά μενον, Πίνα. ὀίχθυς. Πιναικηδὸν. πιναικηδὸν δ᾽ ἀπολλώνιος. ὡς περ πίναικες δ᾽ ἀπὸ πλοίων. πίναικες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. Πιναικια. τὰ καθιέμενα ἀντὶ πλήρων ἐπὶ τῶν πληρουμένων. ἔοικε δὲ ξαῦβ εἶναι χαλινοῦς ἀπὸ σημαίνει δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ὀνόμαβσ. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ὧν λέγει ὁρᾶτε μικρὸν ὠφελιμαῖοι μικρὸν πιναικιον. τυχὸν πιναικιον λέγει ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐμπλήμαβ τῇ εἰσπεμπομένων. Πιναικίδιον. δέλβς. πτελεϊον. σχεδάριον. Πιναικιον. ξύλον. οἱ δὲ ἄρχοντες πρὸ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πιναικιον. Πιναικίοις. ἔθος ἦν τοῖς ξέναρχοις, διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδομένα. οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι. καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ στίαν ποιεῖσθαι. ἀριστοφάνης ὄρνισι. σκοπεῖν δ᾽ ἔστι καὶ πρὸς ἃ γράφομεν ἐν τοῖς πιναικίοις ἀπὸ μεταφορᾶ τῆς φυλῆς. οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίναξι. Πιναποπώλης ὀρνεοπώλης ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. κ πίναξ εἶδος ὀρνέου. Πίναξ. σανὶς ἐζωγραφημένη. Πινακαλλτελῆ. εὖ παρακεκαλυμμένα. Πίνδαρος θηβαῖος. σκοπελίνα ὑὸς κατὰ δέ τινας δαϊφάντου. ὁ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ σκοπελίνα ὄθιν ἀφανέστερος. καὶ προσγλυφὴς πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ παγώνιδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ μυρτίδος γυναικὸς πεζονώς κατὰ τὴν ξ΄ ὀλυμπιάδα. κατὰ τὴν ξ΄ ἔρξου στρατιανῶν ἐπ᾽ μ΄. καὶ ἀδελφὸς μὲν αὐτῷ ὄνομα ἐρωτίων. καὶ υἱὸς διόφαντος. θυγατέρες δὲ αὐτῷ μητις ἐπ᾽ πρωτομάχη. ἐπ᾽ σωέβη αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατεύχας. αἰτή-

σαντι γὰρ τὸ κέλλισον αὐτῷ δοθῶμαι τῇ ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν συθεάσω ἀνακηλι
μνόν εἰς ἓν τὸ ἐρωμένῳ θεοξένῳ αὐτὸ γένεσθε. ἐν νέ. ἔγραψε δὲ βιβλίοις ιζ δωρεὰν διαλέκτου,
ζῶν. ὁ λυμφονίνης. πυθιονίκας. πεσσὸς διαφθορὰ. σύβροντισμὸς βαρυκινέω. δαφνηφορικὸς. παι
ᾶν ἀσυρχάμβυς. λιθυράμβους. σπολιὰ ἐγκώμια θρήνους. δράμα βαρυκὰ ιζ'. ζωγρήματα ζωικὰ. κηλικεταλογάδην ψαλμῳδήσεις τοῖς ἕλλησι. καὶ ἄλλα ωλεῖστα. Πίνδαρος
σκολιελίνου θηβαῖος. καὶ αὐτὸς λυρικὸς. ἀνεψιὸς τῷ προτέρου. τὰς θήβας τὴν ωόλιν ἀλέξαν
δρον φασὶν εἰς ἔδαφος καταστάσαι. καὶ ωλιὼ ἱερῶντε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδί
σαι. καὶ τὸν πίνδαρου δὲ τὸ ωοιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τὸ πινδάρου, φησὶν ἀρειανὸς
ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ περώτῃ διαβάσει ἀλεξάνδρᾳ, ἀναθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τὴν τὸ πινδάρου. Πι
νύεσα. ῥύπωσα. αὐχμώδης. θυμοβαρὴς ἀρεστὰ μέρομαι ἐζομνύω ἀωλόκαμος ωινύεσα διαλ
ιρίσιν. ὅτι ωελασγῶν ἀνὰρ ετὰ νικαῖ ἔλαχεν, ἀλλαὶ δόλος. Πίνος. ὁ δὲ ἰῶ καὶ λέγειν ἱνάνος, ἀτοὺς νεωτέρους ἐμιμήσαντο μέλος σοφισάς. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον σῖνοντῆς λογογραφίας
ἀμιλλώμενος. δαμάσιος φησί. Πινοτήρης. ὁ τῆς σίννας φύλαξ. Πίνω αἰτιατικὴ.
Πινώδης κρύωδαι. Πιμύσω. σπυγὸν ωοιῶ. Πιυγὸς ὁ φόνιμος καὶ σπυτόφονος. ἐμ
μελὰς σωιτῆς. ἐνεκεν δὲ μαθήκης σπυτόφορος. ἰῶ ὁ μελιχρὸς ἔσικε μουσῶν ἄμμιγα ἐχαί
τιον. Πιξώδαρος. ὅτι δὲ ξενοφῶν ἡδὺς ἀρὸς ἱστορεῖ τοὺς μαθητὰς, μὴ ἐμφθείς τοῦ
ἐκετόμου τὰ καρῶν βασιλέως ἰδεσθαι αὐτὰ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, μαύσωλον τὸν
ξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἀσατο τὰ ωαῦσαι τὸν πρὸς κέρας βίτε αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον.
Πίομαι. πίωμι δὲ. Πιόμῦ. μυελὸν πιεῖν. Πίονα ἀδάιμονα. λιπαρὰν ἀδαφῆ. Πι
ονται. πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τὸ ῡ μικροῦ. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ διὰ τὸ ῡ μεγάλου. οἷον πίωμεν
φάγωμεν. πίνοντες τὸ ὕδατος. Πιότατος αἷμος, θρεπτικὸς αὐξητικὸς ἐν γράμματον τὸν
δὲ νέθηκε τῶ παντων ἀνέμω ωοτὰ τω ζεφύρω. Πίωρ. οὗτος μοναχὸς ὢν, πολλὰ τῇ καθ' ἑ
αυθομνύουσ' ἔτυμος διατί ἄτος ἐοθ' ἑίεις, οὐδὲ λόγμαι ἐφ' ᾧ ῥεῦμα τι ὡς ἔργω χρήσασθαι. ἀλλῶς
ωδ' ἔργω. πρὸς ἄλλον δ' ἐρωτήσαντα, ἀπειράβ. ἵνα μὴ ἐν ᾧ ἐοθ' ἱδῇ φησὶν, κ δυνῆσωματι
κῆς αἰσθανοίτο κ ψυχῆ. Πισσίζεσι. κατὰ μίμησιν τοῦ ὀρνέων περὶ κτου κ λέξις. λέγεται
δὲ καὶ τὸ πτίζειν σπισσίζειν. Πίμπλαμ. ἐμπίμπλατε. ἐμπίμπλᾶ δέ. Πισσάσιωγλωκ
κῆ. Πίσσα ὄνομα πόλεως. καὶ κ ἀσφαλτος. Πίσσα, οἰκ ἀθυγροιτόρι. καὶ ἀπλᾶ πίσσα
γαίης βόσκεο. καὶ σπισσαῖος ὁ ωολίτης. Πισσὰς ὄνομα νύειον. Πισσία χώρα. Πισσαν
δία κνώδαλα. φησὶν ἀριστοφάνης σπισσαν. ὀφρύωνα. διὰ ζεφῦ.
Πισσασὸν ὄνομα νύειον. ἰῶ δὲ πολύτης. Πισσία χώρα. ὁ δὲ κύρος ὡς ἐπὶ σπισσίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' ὃ στρατεύειν
πρεφάσισατο. Πισσοῦς. πόλις. καὶ πισσοῦντα θλυκὴν, καὶ σπισσαντεῖος ὁ πολίτης.
Πισὸς καὶ πισσὸς, πισσὸς δὲ ψὰ πρὸς ωίω. Πειστέον. δεῖ πειθῶμαι. ἢ πιστεύειν. Πιστεύω
δοτικῆ. Πίστις. ἀδόλα πρόματος ἕλξις. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ἀπόλη
ψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ἀπόληψις. ἡ γὰρ πίστις ἀπόληψις. ἀδύνατον δὲ χω
ρεῖς ἀπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος. οἷόντε τῆς πίστεως τὴν ἀπόληψιν εἶναι. ἐνδέχεται
δὲ τὴν αὐτὴν ἀπόληψιν ἔχον τε. πτε μὲ πιστεύειν πτε δὲ. ὁ ἀδύνατον ἐστὶ τὰ γένος. ἀδύνατον δὲ τὸ αὐτὸ
ζῶον, ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι ποτὲ δὲ μὴ. μεταβάλλον δὲ ὁ ἄνθρωπος, ἀδὲ ζῶον ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ἀπόλη
ψις ἡ αὐτὴ μένοιαν, οὐ μετὰ πίστεως ἔσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ἀπόληψις μένει. ἐπεὶ γὰρ πε
κώλυται τῆς αὐτὴν πρόσπινος ἀπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ ποτὲ δὲ μὴ. οἷον
ἀπόληψιν ἔχων πρόσψυχῆς ὅτι ἀθανάτος, ἐπειπὼ λυται ὕστερον διάπινας λόγους μὴ πιστεύειν.
Πίστις. ὅτι ἁμαρτημάτεσι τὸ τῶ πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ἀπολήψεως. καὶ γὰρ ἔτος ὁ
ειζόμενος γένος μὲν λαμβάνει τῶ σφοδρότητα. διαφορὰν δὲ τῶ ἀπόληψιν. ἐχεῖ δὲ ἐμπαλιν
τῆς γὰρ ἀπολήψεως γένος ἔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. ἡ γὰρ ἀπολήψεων, αἱ μὲν εἰσφο
δραὶ αἱ δὲ, μέτριαι. αὖται γὰρ ἀπολήψεων διαφοραὶ καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά. Πι
στὸς ὁ ἀσφαλὴς πιστότης. βοσσὸν αὐβῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τὰ μασπελλίνου πόδι

θεῖα πίστις· καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ βαρέως ἔχοντες ὅτι λέγεται καὶ πιστοῖς πάντως ἐξ ἀπιθείας αὐτῆς συμβαίνειν τὴν πίστιν. Πίσσα μῆνος· πίσεις καὶ συνθήκης ποιὰ μῆνος· τὸν δέ, ὁ σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πίσσα μῆνος. ἐπάρασι λύσασι δύνουν ἐαυτῷ. Πίσσαντες αὐτὸν τοῖς ὄρεσι· ἀντὶ τοῦ ὄρη ἀξαντὲς λαβόντες· ὃ καὶ λέγομεν πίσσω ὄρεσι, ἀντὶ τοῦ ὄρη συσυλαμβάνω. πίσσω μαι ὄρεσι· ἀντὶ τοῦ ὄρεσι δίδωμι. Πίσρα ποτίσρα. Πίσσος πεπισευκώς· τεθαρρηκώς. Πίτα· τὸ τε πίταν τὸν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρατηλίδας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖον τὸ καθισαμένους πάντα· ὅθεν παλαίσραι τὰ ἀνήκθησαν καὶ παιδοτρίβαι· καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε· καὶ ἐγένετο ἡλαιοθυμίων ἑαυτῇ ὁμοία. Πιτάνιον· μετουσιαστικὸν τὸ τοῦ πιτάνου· καὶ σίμων φησίν, ἀνδράγαθον ἀληθῶς ἐγνώθαι χαλεπὸν, τὸ πιτάνειον· εἴρηται γὰρ ὁ πιτάνος, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεν. Πιτανὸς μιτυλιναῖος υἱὸς καινοῦ· καὶ ὑρραδίου θρασυός· μερὶ δὲ λεσβίας· ἔτος ἔγνε κατὰ τὴν λρ ὀλυμπιάδα· εἷς δὲ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὢν· ἔγραψε νόμους· καὶ τὴν μβ ὀλυμπιάδι, μέλαγχρον τὸν τύραννον μιτυλίνης ἀνεῖλε· καὶ φερώνα στρατηγὸν ἀθηναίων πολιορκοῦντα ὑπὸρ τοῦ σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε διὰ τύπου πόδι βαλών αὐτόν. γραιὸς δὲ ἀγαμαζόμενος στρατηγεῖν, ἔφη· ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· τούτου δὲ τὸ φθέγμα, καιρὸν γνῶθι· ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγείας ἕξ ὧν ἀρχή· καὶ ὑπὸρ νόμων καταλοιδόρησιν. Πιπάλακης· καλύπτωδες νέους ἀφρονι πιπαλάκω. Πίγναιος· Πιτηρούμενον ὄνομα κύριον. Πιτθὰς πιτθέως· δῆμος τῆς κεκροπίδος φυλῆς. Πιτθίδης πατρωνυμικὸν καὶ πιτθεύς. Πίτια ἀξέτεινε· καὶ πιπουμένων ἀντὶ σὲ λὴ ἀλειφομένων. Πιπόϋν κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πιπάσκειν Πιτυάκ· ἀσιος μικρὸς· πιτυάκειά μία αὐτῆ παραλιαία κεῖται· λέγεται δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκνὰς συμφορὰς χρωμένων ἅμα καὶ ἀπραξίας· πόσον καὶ τὴν πίδακα τοιαῦτα συνέβη πράγματα· ὧν καὶ ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι· καὶ πάλιν ὑπὸ ἐρετριέων ἐλευθερωθῆναι. Πίτυλος· κτύπος φαντασιοσικός· καὶ πιτυλάσας παρέλεισε φανεὶς· καὶ πιτυλίζω ῥῆμα οἷον ἔστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν· ἐπὶ πολύμβροις πιτυλίζουσαν. Πιτυοῦς· πολύχιον· ἐπὶ πόρατι μὴ θαλάττης τῆς ποντικῆς κατὰ δεξιὸν πείραντος· τέλος δὲ καὶ τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι σωφρονοῦν. Πίτυς εἶδος δένδρου κωνοφόρου· ἡ παρὰ μῖν στροβήλα· ξενοφῶν· χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις· ἀνθῶν ἑστηκότες ἄνδρες τὴν ἀπάθειαν· ὡς πίτυσι θος ὁ πάν, πανὸς τειχίσασα πίτυσι θοισι καλιῆ·

Πλαγὰς ἡ λέκτρα· θρῴσκουσα γὰρ ἔτυπτε τὸ σῶμα· πῶς ἕκαστον κλέπτα· πολλαὶ δὲ μὴ τήρεις καθ' ὃν τέρνων πλαγὰς αἱ μάστομῶν. Πλαγία φάλαγξ· ἡ τις ἔχει τὸ μῆκος τὸ βάθους πολλαπλάσιον. Πλαγίως· δολίως. Πλαπόνων· τὰ μειράκια θρυπτόμενα πρὸς ταῖς τύχαις, τῷ μὴ λέγειν πόθεν πρόκις ἐστὶ μόνων ἐστὶ πλαπόνων ἐάσωμεν. Πλαγκτήν· πλανωμένην. Πλαγόνια. Πλαδαρὸν χαῦνον· ὑγρὸν πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσεις· καὶ πλαδαρώμασι· ἐπὶ πλαδῶσιν ὑγροῖς· χαύνοις· ἀσθενέσι· οὐ γὰρ ἔτι ὀρέπεσθαι δοφῆς πλαδῶν βοσαῦ τὸ σομάχου· τουτέστιν ὑγρὸς ἐπὶ ἀσθενοῦς ὄντος· οὕτω φησὶ δαμόσιος· ἐπὶ αὖθις πολύβιος· ἐμὴν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν· τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν εἶναι· ἐπὶ πλαδώσαν, πλαδιεῖν· παραφρονεῖν πολεμεῖν πλησιάζειν. Πλάζοντος, ἀντὶ πλανῶντος· πλάζοντος τὰ δέους τὰς ὄψεις. Πλάθειν· πλησιάζειν· ἐπὶ δὲ, τοῖς δυναβεῖς ἀπείρως πλάθειν· πρὸς πελάζειν, τουτέστιν ἀχθοῦντες βλίζειν τοῖς δυνατοῖς. Πλανιάδαι· δῆμος τῆς αἰγηίδος συθαρεφανίδες μεγάλης γένους. Πλανίδας ὄνομα κύριον· Πλανίλλα· γαμετὴ θεοσίτου τὸ μεγάλα κτίστου σεβήσ ἐπὶ φιλόπωχος ἰών· ἐπὶ διεαυτῆς τοῖς νοσοῦσι ἐπὶ βίς λελωβημένοις ὑπορρέτει· πρὸ ὠτηῆτὸ ἀνδρὸς ἐπελάτησεν· ἐδείξε δὲ μάλιστα τὸ πρὸς αὐτὸν τὸ βασιλέως φιλόστοργον, ἡ ὀργὴ τὸ βασιλέως ἰωάννου ἀντοχέων ὠργίσθη· διὴν κατέαξαν συρόντες τὸν σηλον· ἀγανακτοῦντες διὼν ἐπέθηκε τελευτὴ μόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῇ συνεχῶν πολέμων· ὅτε καὶ ὁ χρυσόστομος τοῦ ἀνδριάντος ἔγραψε. Πλανόδης· ἐπὶ τὸν πλανόσκοπον τυροφόρον. Πλανήτης ὁ τοῦ ἀ

πότευξις. Πλανής πλάνητος. ὡς πορ πλανής ἀνὴρ ἀστήρ πρὸ φασιν πορευόμενος. ἀντὶ τοῦ πλανήτης. Πλανήτης ξένος. καὶ πλανῆται οἱ τῆδε καὶ εἶσε πόθι νοστοῦντες. ὁ Ἡφαιστος ὁ βασιλεὺς λειποδρόξιου, ποινὰς βοὸς πλανήτας τῆς ῥωμαϊκῆς δωρεᾶς εἰσεπράττετο. καὶ ὅσοι δὲ πίνω χαίρειν εἰρήντες πλωάλως ἀθύρουσι καὶ εἶσε πόθι νόσου, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνη μετήγοντο. πλανῆται δὲ θηλυκῶς. Πλανῶ, αἰτιατικὴ. Πλανύπομβον, πλανώμενα. κωμικῶς ἐρῆται ἀεισοφάνης ὄρνισι. Πλαξὶν ὅτι ἐν ταῖς θεοδρόφοις πλαξί, ἔνθα τὰ ἰῶν τε γεγραμμένα. ἐγὼ εἰμὶ μὴν ὁ θεσμοῦ ὁ ἐξαμαγώνου ἐν γῆς αὐτόπου ἠοίκου δουλείας. ἀνὴρ σὸν ταῖσι θεοῖς ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. ἀρτίκτισις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα. ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς, οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα εὖ σοι γένηται. καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. οὐ μοιχεύσεις. οὐ κλέψεις. οὐ φονεύσεις. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου ψευδομαρτυρίαν. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου. οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου. οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ οὐδὲ τὴν βοῦν αὐτοῦ. οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ. οὔτε ὑποζύγιον αὐτοῦ. οὔθ' ὅσα τῶν πλησίον σού ἐστιν.

Πλάσις. ἀνάμιξις. σύντυπωμα. μέλαθρις. καὶ ὡροιμία. μικρὰ ὑπὸ πλασότερ. ἐπὶ τῶν ἀχρεῶς τὴν ἀντιλαμβανομένων. Πλάσμα. Πλάσιγξ. τὸ ζυγοῦν τὸ ἀντίρροπον. ἐπὶ τοῦ κατηρτημένου τοῦ ζυγοῦ μέρος ὧ ἐπιτίθεται τὰ ζυγὰ ἄματοῖς τῶν πλασίγγων ἐπισάττοις, δηλονατέσησε τοῖς ὠρύσαις τὰ χρήματα. Πλάσιγξ. τὸ ποίλον τὸ ἡμιπάρυ καὶ τὸ ζυγόν. ὅτι ὁ μὲν ἐις τὴν αὐτὴν τίθησι πλάσιγα. τὴν μανίαν τὴν μέθυν. αἰνέα βῶν βαλληφόρε. σοῦ τοι ἀστηλαὶ ἀστρώων βασιλῆσιν ὑπέσχεθεν οἰνοποτίζων. Πλαδαγὴ εἶδος ὀρτάνης. ἔχον καὶ φόρον ἀποτελοῦν. ὃ ἦ, πλαδαγὴν χαλινάσσομβος, ἐπλαδάγει. Πλαδαγώνιον. τὸ μικρὸν. πυρίως δὲ τὸ τῆς μίκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλαδάσσειν. ἤγουν ἠχεῖν. καθ' ἡσυχίαν δὲ ὅτινι οὖν πλαδὸς ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαδαγή. ἐσημειοῦνδο δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐρωμβῶν στρογγύλα τιθέντες ἐπὶ τὸ ἀντίχερος. καὶ τὸ λιμανὸν ἐπ' ἀντιπόπουτες. καὶ εἰ μὴ ἤκουσεν ἐς ἐρεγνὸ. εἰ δὲ μή, γὰν ἀπαλιν. Πλαδαμώνος ὄνομα. πλαδαμᾶς ὁ αἰγιαλός. ἐπὶ λέπ) μὴ ἀπλῶς ἐπὶ γῆς πλάδιος ὁ πλαδαμών. πυρὶ δὲ ἐπὶ θαλάσσης ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας. Πλατεῖα πόλις. καὶ πλάτεια ὄνομα πόλεως. Πλατεῖς ἐπὶ πλατεῖα ναῦς. ἐπὶ πλατεῖς ἐθμηνόν. Πλάτειον τὸ ἐκπέπωμα.

Πλάτη. κώπη. πλάτη καὶ εἶδος πλοίου. ὡς πορ παλαμήδης ἐκ πλάτης εἴπω μεφόρμενα πλοίῳ. Πλάτη. πλοῖον. πλάτη μυριοφόρον. πύργοις τε καὶ πρόμαισι παμβίοις ἠσκημένος ἀνωθεν, πλατεῖ μεν ἀφίκει. Πλατίζειν. ἀλαζονεύεσθαι. Πλάτις ἡμιπλή, πρὸς τὸ πελάζειν ἢ ἀνδρὶ πλατὶ πλοίῳ. ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσι. ἐπὶ τοῖσι παιδίοις ἐπὶ τῇ πλάτιδι. Πλατῆ. αἰτιατικὴ. Πλάτων. ἀείσωνος τὸ ἀεισοπλέους ἐπὶ ποδιπτώνης ἢ πτώνης. τὸ γῆμος ἑλμούσης ἀπὸ πόλωνος, ἔνθ' ἡμὶν ἰὼν ἀπεπείνε. παῖς γῆμομβὶ ἡδρωϊδου πρὶν τὸ βοῦ ἀδελφεὸν πόλων. ὁ δὲ πόλων εἰς νηλέα ἀνωφέρει τὸ γῆμος. καὶ ἀείσων δὲ ὁ πλάτωνος πῆρ, ἐπὶ τὸ ἡδρὸ γῆμους κατίτεβ, τὸ μελανθὲς ὑπὸ. ἰσόρηται δὲ ὡς ἔνθινος θείας ὄψεως, ἢ μὴ ἐρ πλάτωνος ἐγένετο. ἐπιφανὲν τὸ αὐτῆς τὸ δεύτερον. ἐπὶ ἰὼν ἵνα ἔτεκε τὸν πλάτωνα, τό τε αὐτῆς ὃν ἠρσενι γῆβ. ἐτέχθη δὲ παῖ γίνηται ἐν τῇ ὠὴ ὁ λυμπιάδι. μεγάλα πρόιμια τὸ πελοποννησιακοῦ πολέμου. ἐπὶ βίωι ἕτερ ἐπὶ τελάδες δὲ ἐπὶ τῆς ῥὴ ὁ λυμπιάδος. ἀδὲ γάμοντινα, ἀδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος. ἀνωχήθη δὲ μέορτῃ. ἐπὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. ἐπὶ ἕτεροι δὲ ἐγήοντο μεζόνων ἢ οἷοι ὦ ἀρίστωνι. ἀδείμαντος ἐπὶ πλαῦκος. ἐπὶ ποτώνη θυγάτηρ. ἐπὶ μὲν πρώτα γέμματα διδάσκεται πατρὶ τινι διορυσίῳ. ἐγυμνάθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν, πρὸς ἀρίστωνι ὦ ἀργείῳ. εἶτα μαθὼν ποιητικὴν, γέφεισι θυράμβας ἐπὶ βαχυλίδας. διήκουσε δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε πρὸς σωκράτει, ἐπὶ ἔτη ἑπτά. ἐπὶ λέγεις ἀδεῖν σωκράτων, καθ' ὧν ἡμέραν αὐτὸν πρεσβύτην πλάτων, πύκνον αὐτὸ τοῖς γένασιν ἐπιπαλάμων. προσηγορεύετο δὲ ἀρίστοκλῆς. διὰ δὲ ὁ πλάτυς εἶναι τὸ στέρνον, πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ

ὡς πλατὼν ἐν λήθῃ πλανᾶσθαι. ὃς δὲ εἰς σπέλαιον πλάτωνα ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους διονυσίους. καὶ ἐπράθη ὑπὸ τῶν τυράννων. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν ἀννίκεριστις λίβυς καὶ ἀφῆκε. διέβαλε δὲ ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ παιδεύων. καὶ διεδέξαντο τὸν σχολὴν αὐτῶν ἀκαθεν ἐν αἰδε. πλάτων. πλάτωνος. ξενοκράτης. πολέμων. κράντωρ κράτης. οἱ δὲ σωκράτους ἀρκεσίλαος. λακύδης. ὃ ἀνδρος. φωκαὺς δάμων. λεοντεύς. μοσχίων. ὃ ἀνδρος ἀθηναῖος. ἡγησίνους. καρνεάδης, ἀφ᾽ ἁδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι τῶν διαλόγων πάντες, νῦ. ὧνοι μ᾽, φυσιολογικοὶ. οἱ δὲ ἠθικοὶ. οἱ δὲ διαλεκτικοὶ. ὧν μὲ πλατεῖα, διαιρεῖται εἰς βιβλία ἰ. οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ. τερατολογίαι δὲ λοιπαὶ θ᾽. Πλάτων ἀθηναῖος κωμικὸς γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ ἀρίσοφάνην. Φρύνιχον. ὃ πολιν. καὶ φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτῶ κή. ἄδωνις. ἀφίερωμ. γρύπες. δαίδαλος ἑορταὶ. ἑλλάς. ἡρῶσι. ζάλης. κεκρύμμενος. ἰὼ. κλεοφῶν. λάκαινα δὴ ποιηταὶ. μέδιμοι. μυρμιδόν. μαμμάκυθος. μυλέλεως. μίκαι. νυξὶ μαινάδι. ξάνθαι ἢ πέρκωπες. πολιτεία γλαυκίππου ποιητὴς εἰσὶ σαν δραμ. περσέφης. παιδίον σοφισταί. συμμαχία. σικελοί. σύριφαξ. ὑπερβολῆς. φάων. ὅτι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὡς φησιν ἀθηναῖος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ ἀνδρόφονος ὅτι δράμα πλάτωνος. καὶ συνεξαπατᾷ ἐπ᾽ ἀνηγυρισταί. καὶ ἄλλα πολλά. Πλάτων ὁ φιλόσοφος γένους ἦν. καὶ μόνον τὸν ἐν ἀκαδημίᾳ ἐπέκτητο κῆπον. ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῆς διαδοχῆς. ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐπ᾽ ὀλίγων χρυσῶν ἐπρίατο ὧν νομισμάτων ἀπὸ δύο. ἡ δὲ ὅλη πώλησις ὕστερον, χιλίων καὶ ἐπὶ πλείονων ὀλίγον. κύξικηνὸς δὲ αὐτὴν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀνῆν ἱερῶντε καὶ φιλολόγων ἄλλων ἀποθνησκόντων. καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολιπόντων τοῖς φιλοσόφοις ἀφορμὴν τῆς τοῦ φιλοσοφεῖν σχολῆς καὶ γαλλικός. Πλάτων ἐν νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δεσποινᾶν τοῦ σώματος. τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτόν, τοῦ σῶν νικῶν πρώτην καὶ ἀρίστην. τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ, αἰσχρόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη ἐν ἡμῖν, οἷον ἀνδρεία μένειν θοίτινος ἐν οὖσαι, σώζουσί τε ἡμᾶς καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν ἐναντίαι οὖσαι ἐναντίας πράξεις. οὐδὲ διωρισμένην ἀρετὴν καὶ κακίαν εἶναι. μιᾶς γὰρ φησὶν ὁ λόγος δεῖν τοῦ ἔξεως ἐπόμενον εἶναι καὶ μηδαμῆ δὲ πολλὰ ἐπόμενον ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις μέτροις ἕκαστον. ταύτῃ δ᾽ εἶναι τὸν τὸ λογιστικοῦ ἀγωγὸν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφός, ὡς τῆ βουλῆ τῆς ψυχῆς, ἀπένειμε τὸν περὶ τὸ νόμενα καὶ χειρόνων διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς πλάτων φησὶ θεολογῶν. τὸ ὂν μὲν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον. καὶ τὸ γινόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε. τὸ μὲν δὴ νοήσει τῷ λόγῳ, πρὸς ἀκίνητα ὂν ἀεὶ κατὰ ταὐτὸ ὄντος δέ, αἰσθήσει ἀλόγῳ δόξαστόν, γενόμενον μὲν καὶ ἀπολλύμενον. ὄντως δὲ οὐδέποτε ὂν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου. τοῦ καὶ ἔσται. ἀδὴ φέροντες λανθάνομεν τὸ ἀΐδιον οὐσίαν. ἀνορθῶς γὰρ λέγομεν ἦν ὡς ἐστὶ τὸ ἔσται. τὸ δὲ ἦν μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει θεῷ. τὸ δὲ ἦν καὶ ἔσται, πρὸς τὸν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν, ἅτε παρὰ λεπτὸν τὸ ἀεὶ κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ κινήτως, οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον μεταλλάττεσθαι. ἃ δὴ ἀΐδιον πρόσωπον, γένεσίς ἐστιν ἀπὸ σῆς ὑποστέρου τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀλλοιούσεις πολλὰ ὑποδεχόμενον, εἰκότως ἔφησεν δέ ποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς πλάτων φησὶν. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς ὄντι. καὶ τελεώτατος ἦν ἀγαθῶν. ἦν δὲ κατὰ πάντων ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς νόμοις δείκνυσιν ἡμῖν τὸν ἦλον πρύτανιν, ἦν τὸ πάντος οἰκονομοῦν ἐπιλημμένον φησίν. ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα πάντων ἔχων, εὐθεῖα περαίνει κατὰ φύσιν πορευόμενος. τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη ἀπολιπομένων τὰ θείου ὁμοτίμωρος, ὃς ὁμὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος ξυνέπεται τακτικὸς καὶ κεκοσμημένος. εἰ δέ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρημάτων ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, ἢ σωμάτων εὐμορφίαις ἀμαθεῖ τε φρονήσει, φλέγεται μεθ᾽ ὕβρεως. ὡς δὴ τοῦ θεοῦ ἐχόντων οὐκ ἐπιμελοῦς δεόμενον, ἀλλὰ τοῦ ἄλλοις ἐναντίως ὧν ἡγεῖσθαι, καὶ ταλαιπωρεῖται ἔρημος θεῶν. καὶ ταλαφθεὶς δὲ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν, συνιρᾷ τοῖς τῶν πάντα ἅμα. ἐπὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶναι τις. μᾶλλον δὲ χρόνου ὑποσχόντι μοῖραν ἐμπεσὼν τῇ δίκῃ, ἑαυτόν τε οἶκον ἐπὶ λιμὸν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. διὰ τοῦτον ὁ φιλόσοφος, ἐν τῷ πάντος ἔδειξεν κδ μόνα. ἐν πλατῶν ἐστιν ἀναμνησθῆναι, ἐν πλατῶν ἐν τεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγνομένην λώβην. ἐν πλατὸς ὕστερον ἐπιφερομένην αὐτοῖς πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γεγία τῆς τιμω-

εἰσὶ δηλοῖ ἁμαρτίας. λέγων ὡδί. πρόσκειται δὲ πάντως τῷ ζημιοῦσθαι ὅτι τοῦτο ἄλλως ὀρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γενέσθαι καὶ τι τῶν ὄντων ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίνεσθαι· ἵνα τοῦτο ὁρῶντες φοβῶνται καὶ σχῶσι, φοβούμενοι βελτίους γίγνωνται· εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μόνοι καὶ δίκην διδόντες τοῦ θεοῦ ὡς ἀνθρώπων οὗτοι, οἱ ἀνίατα μὲν ἁμαρτήματα ἁμαρτόντες, ἀμαρτόντα δὲ οὐκ ἀνίατα. ὅμως δὲ δίκαιον καὶ ὠφελῶν γίνεται αὐτοῖς ὠφέλεια· κρεῖττον δὲ καὶ ἐν ᾅδου· οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἁπαλλαγῆναι. οἱ δ' ἀνίατά ἐστι τὰ ἀδικήματα, καὶ διὰ ταῦτα τοιαῦτα ἁμαρτήματα ἀνίατα, ἁμαρτόντων τούτων παράδειγμα γίνονται. οὗτοι μὲν δὴ οὐ δύνανται οὐδὲν ἀνίατοι ὄντες· ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας· καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παράδειγμα ἀνήκητα μένουσι. ταῦτα ἔοικε σεσυλλογίσθαι ὁ θεῖος γραφῶν· διὰ μωσέως γὰρ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν φαραὼ λεχθέντα· εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρέσε ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ὅπως διαπελάσῃ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ μωσῆς πρὸς τὸν λαὸν ἐμέμνητο αὐτοῦ, παντοδαπὰς ἡλάσεις ἐπάγειν ὁ θεός· οὐχ ὥστε διὰ τοῦτο φιλοτιμίαν βελτίονα· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτο καὶ τὸν νοῦν ἀνθρώπινον· καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον· ἀλλ' ὅπως τὰ πρὸς ἐμοῦ δικαιώματα, πᾶσιν ὠφελείας γένηται παράδειγματα· καθάπερ καὶ πρόλεξε φουσὶ τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν· ἀνέχομαι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα· ὁ αὖ λόγος πρὸς τὴν λήξεων καὶ ἀναπληρώσεων τῶν ψυχῶν, ἐν τῷ φαίδωνι φησίν· ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος εἰς ᾅδου ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται· ὁ δὲ τετελεσμένος ἐκεῖ κεκαθαρμένος ἐκεῖ μεταχωρήσας, μετὰ θεῶν οἰκήσει. καὶ αὖθις· τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διελκυθότα καὶ ὁσίως εἰκὸς τελευτήσαι, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν ἐν πάσῃ ἀδολομορίᾳ κακίᾳ ἐκτός· τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως, εἰς τὸ νέρσεώστε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ τάρταρον καλοῦσιν ἰόντα. ταῦτα ἐκ τῶν αἰγυπτίων μεμάθηκε. Πλάτωνος φασὶ καὶ πλαθόνθιος λόγος, ὁ τοῦ πλάτωνος. Πλατυζίζ· τοῖς περοῖς προύφ· πλατυζίζ καὶ θαλαττοποιοῦσι· ἀμφὶ μεγαλορρημοσύνης ῥήματα· αὐτὸ τοῦ πλατύνω· καὶ ἀλαζονάω· ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς πώγωνος, ὃ τῇ θαλάττῃ μάλλον προσεοικέναι, καὶ τύφον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ τύπτων ἀπορράζεται ἡ μεταφορά. μυείως δὲ πλατυζίζω· ὅτι τὸ ἐπιτίθεσθαι τὸ πλατανίσιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ πάσσειν τῇ δεξιᾷ. καὶ ἦχον ἀποτελεῖν. Πλατύνω· αἰτιατικῇ· πλατυντὸν τὸ τὸ μέσου· δοτικῇ δέ, πλατύναι ὁ θεὸς ὡς ἰάφεθ. Πλατύπιλος. κωμικὸς θεσσαλίς· πρὸς πίλου λέγει. Πλάσιον· τετράγωνος σάσις σραβάματος· καὶ τὸ ἐνξύλωντε τραγώνων πῆμα· ὅτινος πλινθίον καλοῦσιν, ὁ πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παραλλάξει τὰ τετρομήκη σχήματι. Πλάσια· σύμμικτα· τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα· ὡς πλινθία ἐνδοῖς πλινθάουσι σύμμικτα πρὸς οὐδέν· ἀλλ' οἷον πρὸς πάσας καὶ σφαῖ. Πλέα· πλήρης πεπληρωμένη· ταύτῃ μὲν αὐτὸς ἀπὸ τοῦ πίνακος λαβών· πρὸς κύλικος φησίν· ἐπεὶ μεγάλην ὦ καὶ πλέα. Πλέας· πλείους πεπληρωμένας. Πλέθρα· μέτρα γῆς· ἤγουν αὐτοῦ τοῦ σχοίνου ἀρουραῖ· ἢ τοῦ δύγρου τοῦ ποσοῦ καὶ βοτανώδεις φασίν· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξίκ· δίμοιρον. Πλέθρον τὸ τοῦ σχοίνου ἕκτον μέρος· ὅ πορ ὀδὶ πήχῶν ξίκ· ὅλον γὰρ τὸ σχοῖνον ὀδὶ τετρακοσίων· ἢ πάντα χόθεν ἔχον πόδας λκ· καὶ πλεθριαῖον διάστημα· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ρ· ξενοφῶν φησί· πλεθριαίους φοίνικας φυτεῦσαι συμβαυλῶν· ἢ καὶ μείζονας σχοίνου· πήχων υ· ἐξέδωκεν ἡ πόλις ἀθλοφόρων ἐς ὑγιατέρας εἰσέδου. ἐ λυσιμάχῳ ὦ παιδὶ δύο σραχμαὶ τῆς ἡμέρας ἐδίδου. ἐ γῆς περιφυλάκων ἐδωρήσατο ὁ πλῆθος πλέθρα· ἀροσίμους ἑκατόν. Πλέηος τὸ πλέιμα· τὸ πεπλεισμένον πανιέδιον· ὡς δοκεῖ τὸ βλέπω πλέπος πλέπεις· ἐ δοκεῖ τὸ ῥέω ῥέος· αἰσχύλος, ὁ δοιπόρῳ διῤῥωδυνῖ πικραῖον ῥέος· ἔτι ἐ πλέκω ἀεισοφάνης· ἀπὸ πυὸς χθὲς φωτὸς ἔχθιστον πλέκος· ἐ αὖθις· τί δ' αὖ βλάσπτε τὸ λέγειν τὸ πλέκος μέρος. Πλεηδῶν τὸ σωρὸς πλῆν· παρὰ τὸ πλέκεσθαι· συοῖτ' ἂν ἄνδρα καθυμοῖεν πλεκοῦν. κατὰ δὲ μετάθεσιν, πεπλοῦν καὶ πεπλοῦν τὸ αὐτό· τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν, ἐπὶ τοῦ σωρεύσαι· οὐχὼς πρὸς ἡμῶν τούτου σημαινομένου βάπτουσιν ἀλλ' ὅμοιόν τοῖς συμβολι-

κοῖς σωμεβηκόσιν. ἐμμέλεια δὲ ἐστὶν ἡ μετὰ ῥυθμοῦ εὐσταλὴς καὶ εὐσχήμων κίνησις. ἐμμελὲς δὲ τὸ εὐάρμοστον καὶ εὔρυθμον καὶ εὐσταλὲς καὶ εὐσχήμονα τὰ ἤθη ποιοῦν. ἐμμελὴς ὁ εὐάρμοστος καὶ εὔρυθμος καὶ εὐσταλὴς καὶ εὐσχήμων. ἐμμελῶς εὐαρμόστως καὶ εὐρύθμως καὶ εὐσταλῶς καὶ εὐσχημόνως. ἐμμελέστερον εὐαρμοστότερον καὶ εὐρυθμότερον καὶ εὐσταλέστερον καὶ εὐσχημονέστερον. ἐμμελέστατα εὐαρμοστότατα καὶ εὐρυθμότατα καὶ εὐσταλέστατα καὶ εὐσχημονέστατα. ἐμμελὲς ἐστὶ καὶ τὸ ἁρμονικὸν καὶ τὸ εὔφωνον καὶ τὸ εὔτονον καὶ τὸ εὔκαμπτον καὶ τὸ εὔρυθμον καὶ τὸ εὐσταλὲς καὶ τὸ εὐσχήμονα τὰ ἤθη ποιοῦν. ἐμμελὴς ὁ ἁρμονικὸς καὶ εὔφωνος καὶ εὔτονος καὶ εὔκαμπτος καὶ εὔρυθμος καὶ εὐσταλὴς καὶ εὐσχήμων. ἐμμελῶς ἁρμονικῶς καὶ εὐφώνως καὶ εὐτόνως καὶ εὐκάμπτως καὶ εὐρύθμως καὶ εὐσταλῶς καὶ εὐσχημόνως. ἐμμελέστερον ἁρμονικώτερον καὶ εὐφωνότερον καὶ εὐτονώτερον καὶ εὐκαμπτότερον καὶ εὐρυθμότερον καὶ εὐσταλέστερον καὶ εὐσχημονέστερον. ἐμμελέστατα ἁρμονικώτατα καὶ εὐφωνότατα καὶ εὐτονώτατα καὶ εὐκαμπτότατα καὶ εὐρυθμότατα καὶ εὐσταλέστατα καὶ εὐσχημονέστατα. ἐμμελὴς ἐστὶ καὶ ὁ ἁρμονικὸς καὶ εὔφωνος καὶ εὔτονος καὶ εὔκαμπτος καὶ εὔρυθμος καὶ εὐσταλὴς καὶ εὐσχήμων. ἐμμελῶς ἁρμονικῶς καὶ εὐφώνως καὶ εὐτόνως καὶ εὐκάμπτως καὶ εὐρύθμως καὶ εὐσταλῶς καὶ εὐσχημόνως. ἐμμελέστερον ἁρμονικώτερον καὶ εὐφωνότερον καὶ εὐτονώτερον καὶ εὐκαμπτότερον καὶ εὐρυθμότερον καὶ εὐσταλέστερον καὶ εὐσχημονέστερον. ἐμμελέστατα ἁρμονικώτατα καὶ εὐφωνότατα καὶ εὐτονώτατα καὶ εὐκαμπτότατα καὶ εὐρυθμότατα καὶ εὐσταλέστατα καὶ εὐσχημονέστατα. ἐμμελὲς ἐστὶ καὶ τὸ ἁρμονικὸν καὶ τὸ εὔφωνον καὶ τὸ εὔτονον καὶ τὸ εὔκαμπτον καὶ τὸ εὔρυθμον καὶ τὸ εὐσταλὲς καὶ τὸ εὐσχήμονα τὰ ἤθη ποιοῦν. ἐμμελὴς

πληρώματι. ἐξ ἀειὶ σφάνης. τοὺ τῶν πλήρωμα τάλαντα πῶ β'. Πληρωτής. δημοσθ. σύνηκε ἐξ ἀρ ἰσοχείτονος. πληρωθῆς ἐκ ἐλουμ. τοὺς δεσμοδότας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λοχοῦσιν, ἢ ἐωμη μένοις. εἰ ἐν δὲ ἐν οὖν τοι οἱ πληρωτὴν ἡμῖν κελεύμενοι ὧν ἀναλάχαι. Πλήσασται. Πλήσω αἰτιατικῆ. Πλησιάζω δοτικῆ πλησιαίτερος ὁ πλησίον ὤν. Πλησίον. ἐπῶ. Πλήσιος. ἐξ οὐ πλησίον τὰ μέλλοντα γνώμενα προσοξύβηλα. τὸν ἐφιοὺς δ' δεξιὸς ὁ ξύμον. Ὃ δὲ πλήσιος δεσμὸς τὸ πλήθος πλήτιος. ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος. βοᾶν τὸ πλᾶς. ἀπὸ γνε δὲ ὁ πλήσιος οὐ τὰ μέλλον. οἱ δὲ λέκωνον ἐξ οὐ τὰ μέλλοντα εἰς τ' οὐ βέβουσιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ εἰς τὸς. σὺ ἰαυτὸς σὺ ἰαύσιος. σὺ ἰαύτιος λέγουσιν. τὸ μὴ μνημε δηδότες τὸ βεβούτ. πλοῦτος πλάσιος πλάτιος. τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος λέγουσιν. ὥστε οὐ πα ρὰ μέλλοντα. Πλησίσιος. ὁ φορὸς ἄνεμος. ὁ πληρῶν τὸ ἀρ μένον. Πλησιφάνης. ὁ πληροσέλη νος ἢ μέρα. Πλίνθος. ἐξ ἀπὸ πλίνθος. ἐξ ἀειὶ σφάνη. Πλινθεύω. ἐξ ἀπὸ τᾶται. δεσμὸς τὸ δὲ αὐαισθήσασα τὸ πλινθοῦ Πλινθεία. σὺ τὸ πλινθεύω. ἢ πλίνθευσις. Πλινθεῖον ὁ τόπος σὺ ὧν οἱ πλίνθοι πλαθῆνται. ἔλουσάσα. Πλινθεῖον. παρατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ σὺ πλινθείῳ ἄγων τὴν στρατιὰν βαδὴν ἐπρεύετο. Πλίνθος. ἐξ οἰμαι. πλίνθος πλινθίς. χαμαὶ αὐ πλεῖς. φανὴν ἡ πῆς. ἐξ ἀδιαλόγων ἡμιαννύτων καὶ μὴ ὄντων λέγει. Πλίνθος. ὅτι ἄμις ὁ παυσανίας, ἐμβαλὼν πρὸς τὴν μαντινφακικὴν, αὐτοὺς μὴν κατέκλασε. τὸν δὲ ἐξ ἀρεῖον ἐξ ποτα μοὺς εἰς τὸ τεῖχος ἐξ ἀρέψασα, παρέλυσεν. ἰῶ γὰρ ἔξω μῆς πλίνθος. ἥτις πρὸς μὴν ἐξ ἐς ἐλεπόλις, ἀφαλεστέρα ἔδοξε ἡ ὀπῆς καὶ τὰ λίθων. οἱ μὴν γὰρ καὶ αγνωῶ σὺ σὺ πλοῦσι τὰ ἐρμονίων. κρὸς ὧν μὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πρεῖ. διαλύει δὲ ἐξ ὧν ὕδατος ἐχόμενον, ἢ ἐξ ὧν λίθος κρός. Πλινθωτὸν ἢ πλιν θεία. λέγει. ὃ ἔστι σὺ τετραγώνω σχήματι ἔστι τὸ τοῦτο πρὸς ξενοφῶν ὁ τὰ χύλλα. πλαίσιον ἴσό πλευρον καλεῖ. Πλίξ. ἐξ ἀπὸ πλέκω. ἐξ ἀειὶ σφάνη. ἐξ πλίγματος ἐξ κατὰ πλάκα. Πλίξ. σὺθεν ἐξ τὸ πολιορκῆσαι ἀμφὶ πλίξ. ἐξ ἀσοφοκλεῖ σὺ ἐπολέμω. ἐξ ὅμηρος. αἱ δὲ ὑμὴν δόχων. ἃ δὲ πλίσσουσι δέσιν. ἔλεγον ἢ πλίξιν, ἐξ τὸ δεσμὸς τὰ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα. ἐξ τὸ μέσον ἐξ ὑπ μικρὸν ὄσον ὧν. Πλοΐζω. πρεύω. πλοῦς καὶ ὁδός. Πλοϊκὴ ἐξ πλοΐμος θάλασσα. Πλοΐμα πλύσις. ἢ ἐξ πλῶ. σημαίνω. ἔρος δὲ ἀρχομένου. ἐστὶ πλοΐμα εἶναι ἐδώδιμα, σπῶν μὴν σὺ μέμουσι μαύρασι τινάς. Πληθεμίς. ἀντὶ δέσμοι πλοκεμίδος ἐκβόλε, κέλλος ἐστὶν. Πλήθεμοι. Πλήθιον. γεγένος. τὸν δοθέντα πλόκεμον ἢ γεγένος ἀστερόων τῆ κηφέως. κεῖθεν χρόνον κηφεὺς ἤρξε πλεῖσιν ἐς λακεδαιμονίαν. ἵνα τούτου δεσμοῦς, ἢ πόλις ἀπέρθητος μένη. Πλήθον. πλίγμα σὺ ἐξ ἰχῶν ἀστερισμοῖς πλόκην οἱ ἐκ ἀστὸν δάφνην κεκόμασσ. σὺ θένα ἰμῶτὰ ἡδυμμὴν πλοκαλμα. Πλήθυον. πλόκαμον. αὕτως ὅπως σὺν τὸν δὲ γὼ τέμνω πλόκον. Πλόος. ὁ πλοῦς. Πλουθυμίδαν, ἐμιξε ἐξ δύο ἀειὶ σφάνης. δίων μᾶλλον ἐκ οἱ αὖ οἱ χάρασι ἐξ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι. σὺ τοὺς ἐμφασιν δαιμονίῃ ἐμφαίν. δαιμονίῃ. βίον ἐρημίαν. νεότητα. τέλωα. βυτέσι ἐξ ἐξ ἁπάσ κόσμου τέλος ἔσαι ἐξ χορεῖαι ἐξ ὠχίαι. Πλουθυμίδαν. ἀειὶ σφάνης. δῶ σομβύμῖν ἢ μ' αὐτοῖς τε παισὶ παίδουντε παισί. πλουθυμίδαν. δαιμονίῃ. βίον. ἐρημίαν. νεότητα. τέλωα. χορεῖαν θαλίαι ἀλλοτρίων. ὥστε πάσαι σκο πιαῖν ὑμῖν τὸ ἀγαθὸν. ἄτω πλατῆσετε πάντες. Πλουμβάτοις. μολίβδοις κῆ πλώπαν. Πλάταρχος χαιρωνεύς. ὁ βοιωτίας. γεγενὼς ἐπὶ τραϊανοῦ τὰ καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρό σθεν. μεγαδοσιότατος δὲ αὐτὸς τραϊανὸς τῆς ὧν ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα ἐξ πλοῦν καλὰ τὸν ἰλλυρίδα ἀέρχόντων. πάντας ἐξ ἡ αὐτὰ γνώμης τὸ διαπλάττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά. Πλάταρχος νε σοείας ἀθηναῖος. φιλόσοφος. διδάσκαλος συεβανοῦ τὰ ἡγεμόνος ἀθηνῶν τὰ πρίλου τὰ λυκίου. τὰ προσάντος τῆς σὺ ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. οὗ μαρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά. Πλου τεῖν ἢ πειν ἐξ βέλτιον, ἀπὸ τῆς ἑκάστης ἔσαι μαθεῖν. Πλουτοδότειρα. πλοῦτος. ὑτήσασθαι μ' αὐτὸν δοὺν ἐμαυτῷ. Φυλάξασθαι δὲ μᾶλλον. ζήτει σὺ ἄπαλος. Πλουδαϊτιατικῆ.

Πλούτων. ὁ ἅδης. ἀειὶ σφάνης. ὁ πλάτων δίδωσι σχοινίον αἰσχύλῳ ἐπανιόντι. δὸς τοῦτο πλε οφῶντι φόβων. ἐξ τοῦτο βίοις ποιεισαῖς. σύμβολον θαναθοῦ. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνιον ἔτι τοιοῦτον.

Πλέγμ' ον. πλέγμα ὃ ὅσπερ καθαίρει. Πλεχμός. ὁ πλόκαμος. Πλώσασ. εἶδος ὄρνιθος Πλω

θάς. Πλωθεία δῆμος τῆς αἰγηίδος. ἐξ οὗ δημότης πλωθάς. Πλωΐζω. πλέω. ἐξ οὗ πλώζω ὁ μοῦ.
Πλώιμος αὐήρ. Πλώοντες. πλέοντες. Πλώω. πλέω. Πλώσιμον. διαβατόν. σοφοκλῆς.
μακρὸν δ' ὄρυξε πέλαγος. ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον. Πλωτήνη ος. ἡ πλεομένη.
Πλωτῆρες. Πλωτῖνος. λυκοπλείτης ἀπὸ φιλοσόφων. μαθητὴς μὲν ἀμμωνίου τοῦ πρώην τε
νομίσας σαπηφόρας. διὰ σκάλος δὲ ἀμελίου. ἔπρεφύριος δὲ ἡ πατρὶς. τὸ δ', σώ, πάλος ἐστὶ δὲ μαλὶν
νοῦν γὰρ αἰὼν, διέμφυσεν ἄχρι χρόνων. ζ. καὶ συντάξεις βιβλία νδ'. ἅπινα καλεῖται βίβλος δὶ
ρηται. καὶ λέγονται συναυλίες ς'. γέγονε δὲ τῷ σώματι ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερασύνου. ἔγραψε καὶ ἄλ
λα. Πλωτόν. πλεόμενον. Πλῶχμος, ὁ πεῖος ἐν τῇ ἀθηναΐδι δυ μιτυλήνῃ ἀφῖκ.
Πλοῖα καλαφάκτα. σεσαγηνωμένα πλοῖα. ὥστε νέτταν μὲν τιθέναι ἐν ὅλα. αὐλὸν δὲ ἀνῶσθαι
φησιν. Πλοῖον ἡ πωῦν. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων ἀεισοφάνης ὀρνισι. νεοὺς ἐπὶ ὥστοκή
σεις. ἐξ οὗ πολὺ διατέθειμαι ὡς πορνώσας. ὅτι εἶχε πολυκεφαλίαν τὴν πόλιν. Πλώεται.
λοιδορεῖται. αἰσχρῶς ὑβρίζεται. πλωΐζω γὰρ παρὰ βίς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν. ὥς που ἐμβίων
δρος. ἐὰν νεκρὸς μου πλώγωσι οὕτω λέγης τὸν πρᾶσσοντα, βιοῦσθαι τοῦτο ἐγὼ πλωῶ. ἀντὶ
τοῦ ἐλέγξω. Πλωσὸς ὀξυτόνως, τὸ ἀπεῖον αὐτό. βαρυτόνως δὲ τὸ πλωσὸν μόνον. ἀεισοφάνης
πλούτου. πλωσόν με ποιῶν ἐν βουβοῖς αὐδρασιν. ἂν ἐφύρεισον πλοῦτον. Πλωτήρια. ἑορτὴ
ἀθηναίων. Πλωσοί. τοῦ λοι ἐν οἷς πλύνασι. Πνᾶμα. ἡ ψυχὴ τὸ ἀνθρώπου. Πνᾶμα δοῦ
σαν αὐτοῖς. πνᾶμα καινόν. ὃ δὲ παναθηναῖος λέγει. ἀμφὶ τὸ λογικὸν τοῦτο ὁ ἐρμῆς. Πνᾶμα ἐστὶν ὃ σῶμα
φασὶ μέσον τι ὂν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, ἵνα φθαρῇ ταύτης σῶμα λεπτομερὲς ἀραιότερον
καὶ αὐγοειδέστερον. ὃ πάντως αἰσθητικόν τι καὶ ἀγγελικόν. καὶ αὖ τὴν ἁρμονίαν ἔλλιψιν. τούτου δὲ τοῦ
σώματος, ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ἐν τοῖς τοιούτοις ἀεισοτέλης, πᾶν πνᾶ
μα φθαρτὸν εἶναι λέγει. Πνᾶμονία. πυρὶ τὸν πνεύμονα. Πνεύμονος τὸ ἰχθύος. Πνεύ
μων. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. ὅτι οὐ πάντα μὲν ζῷα ἔχει φωνὴν. μόνα δὲ μὲν ἔχοντα πνεύμονα καὶ
ἀναπνέοντα. ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀὴρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε μὲν
αἷμα. οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν. οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα. οἷον οἱ πολύποδες. οὔτε μὲν μα
λακόστρακα. οἷον καρκίνοι. σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ ὧν ἀμφιβίων. ποτάμιος ἵππος καὶ κροκό
δειλος. φωνεῖ γὰρ οὗτος καταβρεχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀχελῶον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φω
νοῦσιν. ἀλλὰ ψοφοῦσι τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνᾶσιν. ἀλλὰ καὶ παντὸς τῶν βραγχίων κίνησιν. ὑπὸ μέ
νοι γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐκφάσιαν, εἶτα ἀπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις.
εἶτα συστέλλοντες τὰ βραγχία, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ. καὶ ταραττουσι τὴν ἐκπομπήν. τὸ δὲ ταραττό
μενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα. ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ γλώττῃ καὶ τῷ στόματι φωνεῖν. οἱ δὲ τέτ
τιγες διὰ μέσου τινὸς ἐκ τοῦ ἤθους ἐκ τοῦ ἐκφάσεως ἐμπεφυκότος ἀέρος. ὃν θλίβοντες ταῖς πτέ
ρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα φωνᾶσιν. ἀπὸ διὰ μέσου φωνητικῶν ὀργάνων φωνᾶσιν. αἱ δὲ μῦαι τὸ
πολοῖς βαλλόμεναι, πλήττουσι τὸν ἀέρα ἠχοῦσιν. ἀμέλγεσθαι, ἐκ δὲ τοῦ βομβοῦσι καὶ οἱ σκάφοι ὑπὸ
σου μετὰ ὕδωρ ἀζόμενοι καὶ ῥοΐζοντες, τὸν ἠχον ἀπὸ τελοῦσιν. ἀμέλγ ἐν ὑπὸ βαθέος ὄντες, ἀφωνοῦσι.
Πνέω. χειμῶνι. σεσηρὼς πνέων καὶ κλαυθμῶν. Πνάσας. φοβερὸς ὀργισθείς. ὁ δὲ, νέος ὢν καὶ
φιλόνεικος, πλησίον ἐστὶ δὲ πρὸς πνάματι συμπλεκομένων ἐν μαχομένων ἐν διαιρέσεως τοῖς
μαχαίραις, τουτέστιν ὀργίλως, παρὰ τὰς ἐν ὢν ὁ σοφοκλῆς ἐν τῷ μάλιν ἐσφαξε. Πνάσιδων. φυσῶν. ἐμπνέων. ὁ δὲ ἔνεκα τοῦ πνάσιδων ἡμίσεως ὑπὸ τοῦ βρόχου. Πνιγάς, ὁ φοῦνος ὁ
κριθανος. πυρίως ὁ τοῦ οἰανθρακὸς συμπνιγόντων. διὸ καὶ λέγει ἡμεῖς δὲ ἀνθρακὸς. ἀεισοφά
νης. Πνίγει μεδέω. συμμέρδω καπνάματι. τουτέστιν ἐπαι. ἐξ οὗ τὸ πολιθωστικὸν ἐν πνίγη. Πνιγερὰ
καπνατώδης ἐν θερμή. πνιγὰς γὰρ καύσων μόνος. ἅμα δέ ὅτι πνίγει ὧν χρόνω τὸ σχοινίον ἐξ οὗ τὸ θερ
μὸν. ἀεισοφάνης. μία μὲν ὀδὸς ἐστὶν ἀπὸ πολλὰ ἐξ θρανίς. ἐξ ἀρριανός. ἐν δὲ βραδεῖα τῷ ἀδ αἰμαλῶ
ἐπώνεον ἀνθρωποι ἐν πελύβαις πνιγερᾶς. Πνίγος. καῦμα. Πνοή. Δυσωδίαν νόμιζε τὴν
ἀηδίαν. Πνὺξ πυκνὸς ἐδᾳ. ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου. ἀεισοφάνης πυκνὸς λέγει τὸν χειμῶ
νιον. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ὧν λιμένων καὶ τῆς πυκνός. Πνύξ. ἐκκλησία. παρὰ τὸν τῶν λί-
θων

θων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἀνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πυκνός. ἀείσοφάνης. ὁ πέρος σοφῶν ἀμεμάλλον ἀοιδοῖσι, τύλῳ παρεδώσω τῆς πυκνὸς ἁλὸς ἁνίας. τουτέστι τὴν ὀξυοίαν τροχηδὸν ἀπὸ τοῦ ἀρεμβοῦν. ταῖς γὰρ ἁνίαις ἁνιοχοῦνται οἱ ἵπποι ἐξοίδημοι διδόντων πολιτευομένων. Πύξ. πυκνός. πυκνή. καὶ κενεῦ πυξβιβασμὸν πυκνί. Πόα. ἐπὶ ἁπροβολῆ καὶ τῶ λέγεται. ἢ δεσμὴ χόρτου πόα λέγεται παρὰ δημοσθένει καὶ λυσία. ὡς ἐν πόα πλυνάντων οὕτως μαλακίαν ἐδόξασε. Ποδάγρα. τὰ φρένας ὤρυξε καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θείοις τοῖς πολεμίοις. Ποδαλείριος ὄνομα πύειον. Ποδαπός. ποίου ἔθνους. ποίας χώρας φησὶ ξενοφῶν. ὡσαύτως μῶν ποδαπὸς εἶ ἢ πόθεν εἶναι. καὶ αὖθις. ποδαπός. ἀντὶ ποίος.

Πόδας ἀσθαίρων, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύσας.

Ποδῶν ἀσθενῶν, μηδόλως ἄρχουτρίβον. Ποδεῶνας. εἶδος πτερυγίου. καὶ ῥητοῦ ποδεῶνας ὅλα ἀνθετο δηῖοι πάρμις, ἀνίηρων πανσάμενος ἀεμέτων. Ποδικτέρου. ὁ δυνατικώτερον. Ποδηγός. παιδαγωγός. Ποδήνεμος. ἡ ταχεῖα. αἰθήρ ξένε τόνδε ποδήνεμον ἔννυχον ἀετὸν πόρον. Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς γόνατα τὸ περὶ τὴν κνήμην περιφέρεσθαι ἱμάτιον. Ποδοδακάκην. ξύλον. εἰς ὃ ἐνείρεται τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν. ὃ παρὰ ῥωμαίοις πῶμα καλεῖται. ἐνείρεται δὲ ποδοδακάκην τρεβλώμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἐμένον. λέγεται καὶ ποδοτραβῆ. ὡς ἐν ποδοτραβαῖς τισὶ τοῖς βόθροις ἐνέφερόμενοι συνετείνοντο. Ποδοδακάκην. δημοσθένης καθ' ὑπερβατόν. τὸ ξύλον τὸ ἐν ᾧ δέσμωτες οὕτως καλεῖται. ἢ τοι παρεμβεβλημένα τὰ τέρετρα. πρὸ ὧν τις ἔνεστιν ἔσω. ἢ καθ' ὑπομονὴν. ὡς δίδυμος. οἷον ποδοδακτόχη. Ποδοτραβῆ. ποδοτραβᾶσ' ἔλεγον μηχανὴ μετά τινα ἐπὶ τῶν πεπηγότων κατασκαλεύομένα. εἰς ἃ τὰ θεῖα ἐμβαίνοντα ἁλίσκετο. οὕτως ὑποδίδης καὶ ξενοφῶν. Ποδώκεα. ἢ ταχεῖα. Πόδωνος ὄνομα πύειον. Ποδερεώνη ὄνομα πύειον.

Ποδοῖιν. ποδῶν. Ποικφαλγυθεῖον. ἐκ σταυρὸς ἀνασταυρωθέντων. Πόκχος. ὄνομα πύειον.

Πόθεν. ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς. Πόθεν. ποῖ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦ τοπικοῦ. ὡς φησιν ἀείσοτέλης. Ποθέσκεν. ἐπόθ. ἐπιζήτει. Ποθή. ἡ ἐπιζήτησις. Ποθφνός. ἐπιποθητός. Ποθεῖς. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα ἐκ μέτρου ποιεῖς. Πόθι. ποῦ. Ποθῶ αἰτιατικῆ. Πόης. ποιητέον. Ποιάδες. αἱ διεκτενισμέναι εἶχες. Πόιμε. ἀντὶ τοῦ ποτὲ δωρικῶς. ἀφ' οὗ καὶ οὐδέποτε. Πολλαχ. ἀντὶ τοῦ πάντα εἰωθὸν ὁ θουκιδίδης χρῆσθαι. Πολλάγμαῶν λανθανόμ. ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκομενὰ πρήγματα. Πολλὰ καινὰ τῶν πολέμου. πολύβιος. ὅτι τῆς σελήνης ἐκλιπούσης ἐπὶ πορρώτερον τοῦ μακεδόνος, ἐπιφάνειαν φῶς παρὰ τοῖς πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺμὲν ῥωμαίους ἀθαρσεστέρους ἐποίησε. τοὺς δὲ μακεδόνας ἐταπείνωσε ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθεύει τὸ πεφοβημένον ὅτι πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου. Πολλάκις ἐκ θεὶς οἷς τὸν θεὸν ἀξιώσατε πάσης. παροιμία πρὸς τοὺς ὀλιγωροῦντας τὸ θεῖον καταφρονεῖσθαι. Πολλὰ μεταξὺ πέλει νύκτος ἐχέλεος ἄκρου. πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι ἐσφαλαν κἠν καὶ μετρίως ἔρρωσαν βροτούς. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται. Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, πολλαπλασίονες οἱ ἀπλοῖ. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεύειν. καὶ φοινικοῦν. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. Πολλαπλασιάζεσθαι. ἐπαυξάνεσθαι τὸ πλῆθος πολλαπλασίως ἢ μᾶσσον ἀφανίζων. καὶ ὁ ἀπόστολος. δανείσεται πολλαπλασ. Πολλαχ. χείρων φρονήσας. ἀπόταξάμενος. ἀπόγνους. πολλαχῶς. τῶν διπλόων τὸ μὲν, ἐνὶ ὀνόματι. ἃ ὁμώνυμα καλεῖται. τὸ δὲ, ἐν λόγῳ. ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἷον, τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται καθὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας. ἄλλως δὲ καθὰ τὸ ἐνεργητικὸν καὶ ὑγιεινοῦ. λέγεται γὰρ ἕξις τὰ ἀγαθά. Πολλαὶ δὲ πειλαί. πολλαὶ δὴ μέτην ἔπεα θυμῷ κατεπείλησαν. ἀλλόμους ὅλον αὐτοῦ γένηται, φρονδατὰ πειλήματα. τουτέστι πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέφαντες τὸν θυμὸν καὶ νεθεσκηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Πολλαῖς πληγαῖς δρυοδαμάζεται. παροιμία πρὸς τοὺ δυσπαλῶτου καὶ δυσκατεργάστου.

Πολλέας. πολλούς. Πολέμαρχος. ἄρχων πρὸς ὃν κατηγωνίσατο τοὺς ξένους. πολέμαρχος. ἀρχή τις ἐν ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ὅτι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. δηλοῖ δὲ οὗτος ἄλλαχε, καὶ ὅτι σάγει δίκας ἰδίας τε τὰς ἀπογραφούσας καὶ πρὸς ἀπογραφούσας καὶ ἐπιλήρων καὶ ἐπιλήρους τοῖς μετοίκοις. καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ὅτι, ἐκεῖνα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος. ὅτι δὲ καὶ ἡνίοχον ὄνομα. ὁ τὰ λυσίππου ἀδελφός. Πολέμαρχοι. ἀρχὴ ἐν σπεύδουσι καλεῖ ἓν τῶν φύλων. ἐκ τῶν μέχρι ἐνιαυτοῦ, ἐνιαυτὸν τῶν πλήθων. καὶ ποιεῖσθαι τὸν καθ' ἡμᾶς τὴν διαίρεσιν. ἐκ τῶν πολιτῶν. πρὸς τοὺς μετοίκους. Πολεμησείειν. πολεμικῶς ἔχειν. θρασυδίδης ἐν τῇ ἀ. ἐπὶ τὸ ὁμαλόν. ἰδόντες αὐτῆς ἐπολέμουν. ὅτω καὶ γαμησείειν ἀπὸ τοῦ ἀφασι. ἐπὶ ἄλλα φωνασάλλο σχηματίζουσι. Πολεμησείοντες. πολέμου ἐπιθυμοῦντες. χρόνος δὲ πολεμησείοντος ὡς ἤοθετο ἰουσινιανός. Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἰέον δὲ ὅτι ἁπλῶς τὰ θετικὰ ἐπιρρήματα, ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς, ἢ τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ. οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ γαμῆσαι. πλατέον. ἀντὶ τοῦ δεῖ πλατῦναι. καὶ οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦει ἀρχομένῳ ἐπιρρώμαίους ἔδοξεν εἶναι. οὕτως ἐγὼ διατάττα πολεμητέον εἶναι πρὸς ῥωμαίους. Πολεμίζειν. ἰώσασθαι πρὸς τῶν κασιωτῶν. ἐπὶ τῆς τύπου πολιορκῆσαι καὶ τοῦ πολέμου μᾶλλον δείσαν ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτόν. Πολεμῶ δὲ ῥῆμα. Πολεμιστὴς. ὁ τοῦ πολεμικῶς πολεμίζω. καὶ πολεμιστήριος ἵππος. πολεμασείοντες δέ. Πολεμῶ. δοτικὴ. πᾶσι μέλεσι πολεμοῦντα διαφορᾶ. αἰτιατικὴ δέ, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Πολέμων. Φιλοσοφώτατος ἢ φιλοπρωτότατος ἀθηναῖος φιλόσοφος. μαθητὴς ξενοκράτους τοῦ χαλκηδονίου διαδόχου. καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐτελεύτησε δὲ σφόδρα ἄσωτος. εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ ὁ μέρωτε καὶ σοφοπλεῖ. καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας λεγόμενον. ὥστε καὶ φάσκειν ὅμηρον μὲν σοφοπλέα ξενοκράτη. σοφοπλέα δὲ ὅμηρον τραγικόν. Πολέμων. ὑπάτου. ἰλιάς. νῦν μήνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος. ἀθλοῦσι δὲ πολιτογραφηθείς. διὸ ἐπεγράφετο ἑλλαδικός. ὁ ἐπιληθεὶς πρὸς ἰκνητὴς. ἰσοθεικός. γέγονε κατὰ τὸν πολεμαῖον τὸν ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ ἀσκληπιάδην τὸν μυρλεανόν. συνεχρόνισεν ἀντιοχείᾳ τῷ γραμματικῷ. καὶ διήκουσε καὶ τοῦ ῥοδίου παναιτίου. ἔγραψε πρὸς ἡγησίλαον. ἰλίου ἐν βιβλίοις ρ. κτίσεως τῶν ἐν φωκίδι πόλεων. καὶ πρὸς τῆς πρὸς ἀθηναίους συμπλοκῆς τῶν ἐν πόντῳ πόλεων. πρὸς τῶν ἐν λακεδαίμονι πόλεων. καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν οἷς καὶ ὑπομνήματα πρὸς ἡγησίαν, ἤτοι ἰωνικὴν ἱστορίαν. Πολέμων. λαοδικεύς. ἤγουν ἐν λαοδικείᾳ τῆς πρὸς τῷ λύκῳ ποταμῷ ῥήτωρ ἐν σοφισταῖς. σοφιστεύσας ἐν σμύρνῃ. διδάσκαλος ἀδριανοῦ τοῦ ῥήτορος. ὃν δὲ ὁ ἀντωνῖνος τετραδιανοῦ καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο τιμοκράτους, τοῦ δὲ ἡρακλείδου τοῦ ἐν τῷ ἤντι φιλοσόφου. ἐν ὁ πελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἐξ οὗ καὶ ν' ἐν ἑαυτῶν. ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλών. καὶ ἀποπαρτερήσας, διὰ τὸ ζωμέχεσθαι τῇ ἀρθείσῃ δυσῶσι. διὸ καὶ τῶν συμποσίων καὶ τῶν φιλοθερμουντων,, λέγεται ἐπιθεῖναι πρὸς αὐτοῦ τὸν πολέμωνα. δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἀεροῖς δὲ ἐπισυχνῶ τέμνουσιν αὐτὸν ἐλεγεῖα. ἐν τέμνετε βάκχιοι πολέμωνος λατομίας ὧς τάχιστα. Πολέμων. ὀνεώτερος σοφιστής. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἡμῶν δου. Πολεμώνιος ὄνομα κύριον. Πολέμωνος, εἴδος ζώου. Πολεμῶσαι. πολέμιον ποιῆσαι. καὶ ἐμπολεμῶσαι. ἔστι λανδὲ οἱ τὸν ῥηνοὶ ὡς ἰασινιανὸν πρεσβεύειν. ἐφ' ᾧ ζωεκπολεμῶσαι τε αὐτὸν πορσαις. Πολεμοιτέρας. τὸν εἰδωλοποιὸν μῦθον πόλεμον. ὃν ποιητικὸν τὸ ἐνθυμηθὲν πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις. κυδιμοῦ εἰδωλοθωρήσειν ἔχειν. ἢ μὴν, ἔχουσα κυδιμόν ἀνδρὸς εἰδέα θηριότητος. Πολείδιον, ὄνομα πόλεως. Πολλεῖς. πολλάς. Πόλλης. ὄνομα μάντεως ἐπὶ λίνδῳ πόλλης. οὗ ζωγράφος τὸ ἐν ὁδῷ ἰώνισμα. ὅτι ἐν ἀπαντήσεις βόδε βασάζων, βόδεσι μάνυ. Πόλλης αἰγιαλός. δῆμος αἰγίων τῆς ἀχαΐας. κεῖται ἡ πολισίου μεγάλης ἐν σμύρνης. φιλόσοφος ἔγραψε καθ' ἱστορίαν συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις κ. ἀριθμητικὰ ἐν βιβλίοις β. ἰήματα. ἐν βιβλίοις β. πρὸς τῆς κατ' ὄμηρον οἰωνοπολίας. πρὸς τῆς παρὰ τυρρηνοῖς μαντικῆς. ἰατροσυμβολικά. περὶ δρυμηλάπου. ἰδιον λόγον. κατὰ ἰδίωνα θηριακόν. συμπαθῆ

δη καὶ

ὧν καὶ αὐτὶ παθείων ἑ. πολὺ καρανῶν καὶ τῆς αὐλῶν παρατηρήσεως καὶ ἄλλα. Πολλῆς ἀ
νοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι καινά. Πολιά. τοῦ γήρως. καὶ πολιασκάθωσα. Πολίζω. ὃ κτίζω.
Πολίφορ. πόλις. Πολίκτης ἀρσενικόν. καὶ πολίκτις θηλυκόν. λεῖ ἀ ἔχω πολίκτην ἀ
λιζώνοι οἰκεῖνθου. Πόλιν. πλῶσα τοῖ πορώκ. Πόλιν ἀνωρθώσουσα, καὶ πόλιν κατασρέ
ψουσα. ἢ παροιμία ἐπὶ ὧν διὰ λόγων ἢ ὠφελούμενον ἢ βλαπτόντων. Πολιοκροτά Φοιο περ
ντ. Πολιόν. τὸ λάνηόν. οὗτ ὄρ σιδηρον, ὅτ πενέφος αἰθέρι ὅπερλιον πέλαγος εἶσιν, ὃ δὲ ξὺν τὸ
τ Φυγόντα. Πόλιον εἶδος βοτάνης δύο δὲ αὐτοῦ εἶδη. τοῦτ μικρότερον θερμαίνειτε καὶ
ξηραίνει κατὰ τὸ δεύτερον δ. διὸ καὶ ἐπιφαλῆ ἅπαντα ἰᾶται ἀσκέγχνα ἐ οὖρα καὶ ἔμμη
να κινεῖ καὶ χλωρὸν μὴν ἔτι καλᾶ μεγάλα τὼ ματα. ξηρὸν δὲ ἰᾶται καὶ ἐπὶ τὼ ἕλκη τὼ ἀ ται
ἐπὶ τὰ πόμ. Πολιορκῆσαι. ὃ μόνον τὴ πόλ ἢ πολεμεῖσθαι ἰῶσαι πολεμίους. ἐν πολεμῆσαι δὲ τὸ
τελέως κατα βαλεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν. Πολιορκῶ αἰτιατικῆ. καὶ πολιορκία Φυ
λακὴ πόλεως. Πολίσχος καὶ πολυαίχης ὄνομα τανύεια. Πολιούχοις. τοῖς ὧν πόλε
ων ἄρχουσι. Πόλις. εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία. πόλεις παίζομεν. Πόλις δόμοῦ μὲν
θυμιαμάτων τε μ. ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ ἐναγισμάτων. παρὸ σον οἱ μὲν εὐεπονθότες, ἐπὶ δὲ τὰ
τροφῆ τὰ κατηφ θύουσι. καὶ παιᾶνα ἀδουσιν. οἱ δὲ ἐναλωπότες, ἐποιμείοις κατηφῆς ἀπιμώζουσι.
Πόλις ὄνομα νύειον. Πολιτεύω αἰτιατικῆ. καὶ πολιτεύμασι ταῖς πολιτείαις. ἢ ταῖς ἄλ
λαις αἱρέσεσι. Πολιτεία. ἰδίως εἰώθασι ὧ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τῆς δημοκρατίας
καὶ ἰσοκρατίας ἐν παννυχιδῶ. καὶ δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. πολιτεῖαι καὶ αἱ ὁδοὶ ἐν
ὧ βίος. Πολίτης δῆμος ὁ τῆς πόλεως. καὶ πολῖται. Πολιτικός. ἀσεῖος. μετά τινος
τέχνης. Πολιτικιῶ ἀρετιῶ ἰρωσύνη σωσπῆφ, συμπλώθην ἐσὶ τὰ ἀσύμπλωτα. ὅτι πολι
τεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ παιδίαν ἐφέξῃ. καὶ ἐπαρεῖτιῶ παρορμῆσαι, ἵνα νοῦς ἔσαι.
πολιτισμός. τὸν πολιτισμὸν ἐν τοῖς ζῶν, ἐν ἀκεδημία διέτριβε. Πολιτικεύειν. δίφιλος.
Πολλόν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον ἐν μύθοις. τὸδὲ πολλὸν ἀγνόρεμέμφεται τίγριν. Πολυβλά
πτειν θέον δε μυσικόν τόδε. Πόλεος ὁ ὠμος ἐπήλα. οὐρανὸς ἢ ἡσμα. ἀεισοφανὴς. ὁ ὀρίθων πόλος. τὸ
μὲν τι παραφερόζῃ τὸ πεφρικμὸν τ ὀρίθων, ὅτι τὸ πος αὐτ ἐν ὧ διατρίβουσι. τὸδὲ, καὶ πρὸς τὸν
σχηματισμὸν τὸ ὀνόματος παίζει. τὸ πος καὶ πόλος. ἐξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ ὡ τὸν δρὸν τοῦ πο
λεῖσθαι. πόλον δὲ οἱ παλαιοὶ οὐχὼς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πόρρω ἄξονος. ἀλλὰ τὸ περιέχον
ἅπαν. ἀεὶ περὶ ἡμᾶς περιέθω. καὶ τὸν ἀπλανῆτιον φερομένων πόλον. αὐτοῦ τὸ πρῶτ πολυμμύου, καὶ
δι αὐτοῦ πάντων ὀχομμύων. ὡς πόρρω ποιῆς τὸ πος. ὅτι δὲ πλεῖται τοῦτο διὰ χεται ἅπαντα,
διὰ τοῦτο πλεῖται νῦν πόλος. Πολλὸς ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύ. ἀερίανος. διονύσου μὲν
πόρι, πολλὸς λόγος κατέχει. ἡρακλέους δὲ πόρι, οὐ πολλός. Πολλοσημόειον. τὸ ἔσχατον
μέρος τῆς γῆς. Πολλοστός. τάξεως καὶ μοίρου. δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Πολλοστῶ. ἐσχά
τῳ. οὔτε κατὰ λιπίαν σοῦ. οὔτε εἰς τὰ ἄλλα πεπυχότος. ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῶ ὄντι.
Πολλοῦ. ἀντὶ τοῦ παύ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ τεδεῖ. Πολλῶ τε μᾶλλον κεῖν παρῶσι
χίλιοι. ἐπὶ ὧν ἐν παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων. Πολλοῦτε καὶ δεῖ. οὐδὲ ὅλως.
Πολλᾶ δὴ δέω καὶ λέγειν. σιωπῶ. πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν. ἀβάλλομαι λέγειν. Πόλλοι
δαλώωξ. ἀλλ ἔχινος ἐν μέγα. Πολλοὶ θεοροβόλοι. πᾶροι δέτε μάντεις ἄνδρες. πολλοὶ μὲν
ἐχθροὶ, πᾶροι δὲ ὠφελήσιμοι. θρίαι παλαιῶ ται αἱ μαντικὴ ἢ Φοῖ. καὶ τὸ μαντάσθαι θειάσαι.
Πολλοίσε μισοῦσιν ἐὰν σαυτὸν φιλῆς. τοῦτο Φασὶ βάς νύμφας, πρὸς τὸν ναρκισσον εἰπεῖν ἀ
ποβλέποντα εἰς τὰς σκιὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν. Πολλοὶ σρατηγοὶ ναρκίαν ἀπώ
λεσαν. καὶ τὴν ἀλικαρνασσοῦ πολιορκίαν, ἐπὶ ὧν μὴ ὁ μοιωμονούντων. Πολύ. πλεῖ
σον. Πολυαλίξ. πολυόρμητος. Πολυάνης, ὄνομα νύειον. Πολυανδρίον, μνῆμα. βάφος.
τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοβάφιον. ὁδὲ γαϊανὸς ἀφεχώρει τῆς πόλεως. κατα λιπὼν
αὐτὴν πολυανδρίον. καὶ πολυτελῆ τάφον. οὔπω τε θαμὲν ὧν ἐν ὠκεανοῦ. καὶ αἰλιανός. θαλφαντες ὑ βιῶν ἐρεμάσαν θ κοινὸν πολυανδρίον. Πολυάνθης. μεγάλα. πλα

τέος· ὁ περὶ τὸν πολυαύλαινος θέμα περαιός. Πολύβιος. λύκηου υἱός· ἀπὸ μεγάλης πόλεως τῆς ἀρκαδίας· καθηγησάμενος συγγράμματος συγγράφων τὰ ἀφελιμαῖα ὅτε καὶ παναίτιος ὁ φιλόσοφος· γεγονὼς καὶ πολεμαῖον ὃν ἐπιλεθέντα ὑπὸ τῶν μακραιωνίσοειαν ρὼ μαϊκῶν, συβιβλίοις· μ· ἀρξεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς κλεομβρότους τοὺς ἀναξιαδου· καὶ φιλίππου τοῦ βορέως ἧ οὗ τὴν διαδοχὴν τῶν μακεδόνων τὰ ἑξῆς ἐπισωσιπάτρων ρὼ μαίων· ἰσεονόη διαδέχεται τὴν πολυβίου ἰσοείαν, πρὸς εὐδώνιος ὁ λβιοπολίτης σοφιστής· ἔγραψε δὲ καὶ σράβων ἀμασειὰς· τὰ μὲν πολύβιον· συβιβλίοις μ΄. Πόλυβος ὄνομα κύριον. Πολυβότειρα· πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον· ὄνομα τόπου· ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον λιπαρόν. Πολυγωθὴς· πολυγαρὴς.

Πολυπλάγιον· πολυοίκου· οὐδὲ πολυπλάγιον γειόμορος βότρυος. Πολύπλοον· πολύμματον· οἷα πολύπλοον βασιλῆα ἐναχεῖς· συνεχόμματι. Πολύγνωθος· ἔθος ζωγράφος μίμημα τὸ τέχνῃ, θαυμαστὸς δὲ τὸ ἦθος· ὑὸς δὲ ἐμαθητὴς ἀπελλοφάνθος· τυχὼν δὲ ἠθῶν πολιτείας, ἢ ἐπὶ τὸ πικίλον σοφὸν ἀνέγραψε πεῖνα· ἢ ὡς σὺν ἰοὶ τὰς συνθησαυρῷ ἐπὶ τὰς συνανανειώγραφάς. Πολυδάμας· σιδουσαῖος· παγκρατιαστής· ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν καθ᾽ ὃν πάντων ἀνθρώπων· ὃς ἐν νέοις ὢν ἀπέκτεινε λέοντα συνεὼν τῷ ὀλύμπῳ μακεδονίας· δεινὸς δὲ σιδηρασμένος ὁ πολωεὶς ἀπέλλῃ δεδοῦνεὶ σελθὼν ὁ αὐτὸς, ὃν μέγιστον ἐπὶ γρίφθον ἐπὶ ῥον λαβὼν, τὰ ἕτερα τῶν ἐπιοθίων ποδῶν χαλεπὸν ἐποίησατεῖχεν ἄπρασ· ἐπὶ ἀνίσι. ὁ δὲ ταῦρος πωδῶν, ἀφῆκεν πολυδάμαντι· ὁ πολύ. ὁ αὐτὸς ἀνδρὰ νίσχον ἐλαύνοντα σποδῶν τὸ ἅρμα, ἐπέσχε τοῦ πόδα λαβόμενος τῆς ἑτέρας τῶν χερῶν τὸ ἅρμα. καὶ σπασε τοὺς ἵππους. τούτου δαρεῖος ὀνόθος ἀρταξέρξου υἱός, ἀπούσας τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν παρ᾽ αὐτὸν ἐπεισε. τρεῖς δὲ τῶν ἀθανάτων καλουμένων καλᾶ πόλησιν μονομαχήσαντας ὁ πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῖς ἀνδριάντος ἐδηλώθη ἐν ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δὲ πὸ τῆς ἐπὶ σθρώμης ἀπλέσθαι ὡς ἐπὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύι μέγα φονήσαντες· ὡς ἐπὶ ὄμπρος πόδι ἐνέρ· δαιμόνιε· φθίσεις τὸ σὸν μῦος· εἰσελθόντος δὲ σὺν σπαλαίων ὥρᾳ θέρας ἅμα τοῖς συμπέταις, ἐπὶ τῆς πορυφῆς τὰ σπαλαίσ καὶ πὰ τύχην διαρρηγνυμένης θαύματος ἀπειλάσης, οἱ μὲν ἄλλοι σρόμῳ φάγουσιν· αὐτὸς δὲ ἔμενε τὰς χεῖρας ἀνασχὼν ὡς αὐθέξων ἐπὶ πόντι τῶν σπαλαίων· καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε. Πολυδαιδάλου πολλαπλοίλματα ἔχοντος.

Πολυδύνης ναυπρατίτης· τινὸς δὲ ἀρδούνασ σοφιστὴν γράφασι παίζοντες· πόλις δὲ φοινίκης ἢ ἀρδούννα· ἐπαίδευσε δὲ ἐν ἀθήναις ἐπὶ ηρώδου τὸ βασιλέως· καὶ ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη ν΄ ἢ ν΄· σωτάξασ βιβλία ἐπὶ ταῦτα· ὀνομασικόν, συβιβλίοις δέκα· ἐστὶ δὲ σωαγωγὴ ὧν διαφόρως κατὰ τὸ αὐτὸ λεγομένων· διαλέξεις ἓν βιλιαδικὰ· μελέτας· εἰς ηρόδοτον καὶ σαρπηδόνιον· ῥωμαϊκὸν λόγον· σαλπιγκτῶν ἢ ἀγῶνα μουσικὸν, καὶ πὰ σωκράτους· καὶ πὰ σινωπέων· πανελλήνιον· ἀναδικὸν· καὶ ἕτερα. Πολυδίψιον· ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν ἀπὸ ἰσοείας· ἢ τὸ ἐπὶ πόθεν.

Πολύδωρος ὄνομα κύριον. Πολύαινος πλησίπαίνου ἔξιος ὢν πολύαινος δυσσαῦ. Πολύαινος σαρδιανὸς σοφιστής· γεγονὼς ἐπὶ τῶν πρώτου καίσαρος ἰουλίου· λόγων διαγνωστικῶν· καὶ δικῶν ἤτοι συμβουλευτικῶν ἐπιτυπώσεις· θεσσαλικὰ βαρβαρικὰ βιβλία δύο· καὶ ἄλλα. Πολύαινος μακεδὼν ῥήτωρ· πολεμικῶν, ἓν τι βιβλίον ἐστὶν ἃ Πολύανος ὁ πολυχρόνιος. Πολύανθον· τίμιον· πολυτελές. Πολύανθος· κωμικὸς, τοῦτου δραματικά ἐστιν ἡνίοχος· ὡς ἀθλιώτατος· συνδεῖπνο σοφιστῶν φησίν. ἐγένετο καὶ καθ᾽ ἡμᾶς πολύανθος ἀπὸ φρυγίας· μιγιλιώτατος· θεοσυγὴς· βαρυόργος· κωμικὸς καὶ συγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ συλλόγευμα. Πολύζηλος· ὃ πολλάκις ἐπὶ τυραννὶ καὶ πέχνῃ κύριος ὑπορθοῦσα τῶν πολυζήλωβίω. ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσει. Πολύζηλος· κωμικὸς· δραματα αὐτοῦ νίπερ· δημοπωλῶν δράσεως· μουσῶν γοναί· διονύσου γοναί· ἀφροδίτης γοναί. Πολύζηλος· ἔθος παρωθεῖς ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπενεγκεῖν, ὃ παντὶ πρύπου τῷ ἀστίδα ὑμμαχον, ὃν πᾶν ἃ δεῖ καζουσιν εἶναι, ἐμέχεθως ὁρῶν· καὶ δὲ πρινετῆ φωνῆ θυσὶ δίας καὶ θυσὶ πλεμίας. Πολυζύγιον· πλυκαθέδρου. Πολυειδὴς· πολύμορφος· καὶ πολυφδία ἢ ποικιλία. Πολύϊδος ὄνομα κύριον. Πολυϊστορία ἡ πολυπειρία. Πολυκηδος· οὐδὲ ἰῶ τῶν βιβλίων πολυκήδος· ἀλλὰ ῥῶ μητρφύσεως καὶ θεῶν ἀρχαπόρος

ποῤῥου, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ὧν θαυμάσιος. εἰ πενοῦντες φοιτητ, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐφθείροιτο λόγοις· ἀλλὰ πραγμάτων ἀσίας. Πολύθρονον. πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. ὁ μηρος. ἐν δὲ θρόνα ποιμίλλεται· τάτηται δὲ ἐν τῷ πάρεργου. Πολυθρύλλητος. πεφημισμένος διαβεβοημένος. ὀνομαστός. Πολιπαγής, ὁ πὰ τὰ ἔκρος τὸ πος. Πολύκερπος. ἰωάννου τὰ ἀπέλεσου καὶ θεολόγου ἀκροατής. διδάσκαλος δὲ βασιλέου τὰ πρώτου Κωνσταντίνου τῆς συμφορᾶς ἐν πλησίας. ὃς καὶ μεζῶν ὁ δεύτερος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπρέσβευσε. καὶ μαρτυρίω δὲ ὑπὸ χῦτε τελεύτησε Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος ἐξορίσας Κωνσταντινουπολίτους πάνυ θαυμασίους. καὶ πρὸς τὸν μέγαν διονύσιον τὸν ἀρεοπαγίτην. καὶ πρὸς ἄλλας ἐν πλησίας. ἔτος διὰ τινας αἰτίας τὰ πάσχα, βασιλεύοντος αὐτοκράτορος τὰ δὲ καὶ Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἐν πλησίας ἐρώμης αὐτοκράτορος, ἐπέκ τῆς ἐρώμης· ἐν ἧς πολλὰς τῶν δόγματι μαρκίωνος καὶ βαλεντίνου πιστεύσαντας, ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξαυτομάτου μαρκίωνος, καὶ εἰρηνήτος γνώριζε κακῶς πρὸ καιρῶν, ἀπεκρίθη· γνωρίζω σε πρωτότοκον τὸν διαβόλου ὄντα. Πολυκαρπότατος τόπος ἄγιος. Πολύκλεσος. πολυκενότητος. Πολυκλεής. πολυφονήτου. Πολύκλειτος. πάνυ ἔνδοξος. Πολύκλητοι ἐν πολλῶν κεκλημένοι ὀλίγοι δὲ πων. Πολυκλῶσι. πολυκεφάλαις. ἐπολυκλώσιν ὁμοίως. Πολύμητος, πολυκέματος. Πολυπράτης ἀθλοπαίος ἐκ Τρωϊ. δεινός τε τοὺς κατοπερά τὰ λόγοις δὲ πέρος ἀνύτων ἐμελίβοιε φάσ. Πολυπράτης ὁ ἡνύτωρ ἀρχων. Κωνσταπολεμαίτε πάσας ὑπάρχων. πάσιν εἰ χεῖρ ὁρίον ἀφεστ. μᾶλλον ἐβλαῦ βε πεφαινάσκεν ἄνθρωπ κλινίασ, ὀλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε. ἐπ βίον ἀπρεπῶν. κλίνεται δὲ πολυπράτους. Πολύπερμον δύσβατον. ὀρεινόν. Πυλυκτόειος ὄνοματόπου. Πολύπτωϊ ὄνομα πύειον. Πολυπύμονος θαλάσσης. πολυταράχου. Πολυλήϊος. πολλὰ κτήματα ἔχων. Πολύλισος. πολυλιθώδης. Πολυμάθια. Πολυμήλη. πολυθρέμματος γῆ. Πολύμητις. πολύβουλος. Πολύμνησος. καὶ ἀοιφρᾶδης. καὶ οἰώνιχος ἀρεκτοποιοί. καὶ πολυμνήσεια δὲ καὶ αὖτινω μωδεῖται καὶ αἰσχρότητι. πρατῖμος. ἐπ πολυμνήσει ἀεί δει. μᾶσιπλήτε μανθάνει. ἀεισοφάνης. ὃς τις οὖν βιοῦν ἀνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται, οὔ ποτε πλοῦτ μεθ' ἡμῶν πάρεστ ποτηρίᾳ Πολυωδία. ἐπ πολυώδους ὁ ἐν μεγάλη θλίψει ὤν. Πολυωπήν, τὸ πολύτρητον δίκτυον. πολυοπήνδεί ματον. Πολυωρήσεις. πολλὴ φροντίδα πρήσεις. Φυλακῆς. ἐπ πολυωρία κατ μέλλα ὀρθ, ἐδεῖτ τὰ θεᾶ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξαύτου. ἐπ αὖθις αἰλιανὸς δεομένω δὲ πολυωρίας τυχεῖν ἐπ ῥᾳθῆς βουλόμενος ἔφη. Πολυωπάμμου. πλάσια. πολυθρεμμάτου, πᾶσα τὸ πᾶμ' τὸ πᾶμ. ἐπ πάσα πᾶσα πανυρίως μ' τὸ τὴ σα πᾶσα θρέμματα ἐκ μεγεθικῶς ἐπ πάντων. Πολυπάθησε. πολλ' ἀναπολαστ' ἔχουσαν. βουτέσιν ἀναπολύσεις. Πολυπλάθια. Πολύπους δίκλινος αὐτὸς ἑαυτ κ φαγών. Πολύπτ. ὁ πὸ πολύπους θηρευθεὶς τύπ ἐπ πολλάκις πρὸς τὸ πῶν μηθέσθαι. ἐπ πᾶσι μία. διὸ ἐπ πᾶσι πλανᾶται πολύπους πλάμῳ. Πολύπους ὁ μοιότης. πρὸς τ' ἐξομοιοῦντας τισὶν ἑαυτούς. Πολυπραγμοσύνη ἐπ πολυπραγμόνων ὁ ποσουδηῦος. ἀνθρ πολυπραγμόνων. τὸ βαλόμενοι δείξαι, τὰ πολυπραγμοσύνην μετὰ λαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκαλόμενοι τὸ πρεπεί μενον. ὁ μὴ δ' πολυπραγμων, ἀδέ πω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ. εἴτε πολυπραγμων μή ἐστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πραγμασι. δύ ατα δὲ τὰ τὸ τύχης τινὶ πόδι χρέσθαι. ὁ δὲ φιλοπραγμων, διαθεσίν τε καὶ οἰκότητα ἴδιον πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ. ἐπ ποδικὴ αἵρεσιν. ὃ ἀλλόδιον τὰ ποδικά. Πολυπτύχου. πολλαὶ δίπλεύσεις ἔχοντος. οἷον πτύχας. Πολυποικιλώτατος. Πολυποίητος ὄνομα κύριον. Πολύρριζος. πολλαὶ θρέμματα ἔχοντες. τὸ πολύρριζον τὸ πος κρίτης. ἐν θαβῖς θεοῖς ἐθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ οἱ κρῆτες. Πολὺς. σφοδρός. Πολυσπλαγχνίς. κτικοῖς. Πολυσταθὴς, ὁ πολλάκις ἐπ ποσταθὴς ἐνδυναμεῖς. ἐν ἐπιχειρήματι. πολυσταθέων μελεδήμονα καὶ ἰδία πόλων. Πολυστερέας. ἐπὶ πολλὰ μέρη διαπαραμυθάσασθαι πολυστερέας τε φαλαπίας. Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰ ἑρμᾶς ποδιήφαι, ἀνῃρέθη ποδ' ἀθλοπαίων. ἔλυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν ὑ ποῤῥοῦ λόγου ἔγραψεν ὁ αὐτὸς λυσίας. ἄλλος δὲ ἦν ἔ μνημονεύῃ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. λέγων αὐτὸν πρὸς ἐν

κοεῖνθω ξενικὸν τρέφειν· μήτε μὴν τοῖς ἐν Ζάνθῃ δεῖγμα φέρειν πολύποδα· ἀντὶ τοῦ πολυσπάστου. πολλοὶ μηδενὶ μάρφησιν ὁ δίδυμος εὑρηκέναι τὸν πολύσπαστον ἡγησάμενον τὸ ἐν κοεῖνθω ξενικοῦ τὸν μὴν τοι πολύτροπον ἀθλιώτατον εἶναι. Πολυσχιδής· πολυμερὴς· καὶ πολυσχιδῶς ἀντὶ τοῦ πολυσχιδῶς· ἀνθρώπων· λέων· καὶ εἴ τι ἄλλο οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν. Πολυτελὴς δὲ παρὰ κηρόν θουκυδίδης· τὸ δὲ ἔχειν αὐτὸ πρὸς τὸν σὺν δεινὸν ἐλεῖν πολεμον πολυτελὴς ἐφάνη· ἐστὶ πολυτελὲς πολυδάπανον· τέλος δαπάνημα· ἐστὶ πολυτέλεια. Πολυτελῶς· ἐστὶ πολυδάπανα· ὡς ἀτελῶς ἐστὶ δάπανα. Πολυτιμητίζομαι θρασυνόμην. Πολυτίμητος· ἐπιλαφωνῆς τὸ μνημα τισμοὺς· ὃ νῦν πολυτίμητος ἡρακλείδης ἦν ἔχων· ὁ πολυτιμώρητος· Πολύτλας· πολλὰ τὸ μείν· Πολυφασίας· πολυλογίας. Πολυφλοίσβοιο· πολυθορύβου. Πολυφόρβην· ἢ πολλοὺς βόσκουσα. Πολυφόρω· ἀέρι σοφάνης· οὕτω πολυφόρω συγκέραμαι δώμῃ· ἀντὶ τοῦ πολλάκις ἀνὰ ὑφέναι ρὸν φέροντι· ἢ ποιμίλω· ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐστὶ δεχόμενα στοῖνα· τουτέστιν ἀραιὰ τῷ ἰσχνῷ πρὸς τὸ κενὸν· πλύφορον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν πρᾶσιν δεχόμενον· ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγην· ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ ἀνθέων τῶν δένδρων. Πολυφραδέστερον· σωφρονέστερον λόγοις. Πολύφονος. Πολύχωρ· πολυφόρητον ἢ πολυθιδῆ. Πολύχους· πεπλατυσμένος· ὁ δὲ ἀνόμοιος ὀλιγομεθὴς μὴν ἐστὶ παρὰ τὰ μεθήμενα· πολύχους δὲ ἴσως παρὰ τὸ λέξιν· καὶ τὰ αὐτὰ σχεφων ἀθὶ καὶ μὴ δυσαμμος παρὰ τὸ πεπτεθέντος σποροῦ· ὡς δεικνύουσιν οἱ τέσσαρες τὸ μοιοῦς ἐματαιοπόνησεν εἰς ἐστὶ σολὰς· πολλοὺς δὲ λόγους δὲ αὐτὰς ἀναλώσας, ἢ ἐστὶ σολῶντ' σποροῦ νέλεῖν οὐδεδύνηται. Πόμαινε ἡραμμόν, δύο εἶδια· δίαμέρη ὕδατος ἐστὶ δεχόμενον· οἶνου ἢ δύο· ἀέρι σηράσις οἴνου δύομέρη καὶ ὕδατος δία· ἀραιοφάνης ἔχε ποιεῖν κεκεραμμόν δία καὶ δύο· ἢ τρίτον γλῶς αὐτὸν σνεβρίζωνισε· βούλεται οὖν εἶναι ὅτι ἡ ἀθηναῖος οὗτον αὐτὸν ἐπρίσεν· ὡς δύ αθαι δία μέρη φέρειν ὕδατος. Ποματίας ὁ ποχλίας. Πομπαῖος ὁ ἀπὸ τοῦ γλίνων εἰς τὰ ὠῶια πέμπων· καὶ πομπαῖος δρόμος ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἅδην ἀπὸ τὰ πέμπων τὸ ἅδαπέμπων. Πομπύλῳ ὡς νευιπικῶς μεγαληγορεῖ. Πομφεία· λοιδορία· καὶ οἱ διπλασιασμοὶ χρῶνται ὡς ὁ νόμασι· λέγεται πομφεία καὶ τὰς πομπὰς κεκλασμένας ζόμβασι μάζομβασμόν· ὡς ὁ αὐτὸς ῥητορικὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ σημαίνει· φιλόχορος δέ φησιν ὡς πότερον ἐχρῶντο οἱ ἀθηναῖοι τοῖς σκευῆς ἢ διαμονῇ κατασκευάσαθεῖσιν· ὁ δὲ ἀνθρώπων ἄλλα κεκτεσκεύασι. Πομφεύσω· πομφεύω· αὐτὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν δημοσθένης ἐν ὑπὲρ κτησιφῶντος· ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς διονυσιακοῖς πομπαῖς ἢ ἀμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· μεμανδρος δὲ πολυπραγμοσύνη· ἐπὶ ἀμαξῶν εἰσὶ πομπεῖα τινὸς φόρβεια λοίδοροι. Πομπήϊος· ὅτι πομπήϊος ὁ μέγας ἐπικληθείς, ὑπατος καὶ στρατηγὸς ῥωμαίων· τὸν πρὸς μιθριδάτην καὶ τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο· καὶ τὸν μὲν μιθριδάτην τὴν τὴν μικρὰν ἀρμενίαν νικήσας ἐπολέμησε· τὸν δὲ τιγράνην ἐπὶ τὴν μεσοποταμίαν ἐλθὼν καὶ τὴν συρίαν ἅπασαν ὑπήκοον ἐποίησατο· ὡς τὸ στράβωνα· αὐτὰ διαπάσαν· καὶ βεὶς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν· ὃ δὲ νικήσας μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντὸς παντὸς τῆς δυνάμεως, διαφεύγειν ἀμαθῶς ἅμα τῇ γυναικὶ καὶ δύο τισὶν ἀπολουθοις ἱππεῖ γενόμενος· εἶτα κατασταθεὶς ἀπὸ τοῦ παιδὸς φαρνάκου ἀπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν, καὶ πρὸς θανάσιμον ἀγῶνα ἐλθεῖν, φάρμακον δηλητήριον συμπιών, τελευτᾷ πρὸς τὸν βόσπορον· ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ φαρνάκης, γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ πομπήϊος ἐπὶ τιγράνην ἄγει τὸν στρατιάν· ὁ δὲ ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, συνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς πομπήϊον· καὶ πρὸς βῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν καὶ τὸ διαδήματος κεφαλῆς ἀνελόμενος, συνταῖς ἐκείνα χερσὶ κατέθεβ. οἷς δηναμφθεὶς ὁ πομπήϊος αὐίκητε αὐτὸν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀπέδωδίδωσιν· αὐτὸς τῇ τὸ ἀρμενίου τὸ βοπόθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα διατιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν· ἀφαιρέσει δέ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ μέρεσι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν ἀρμένιον· συρίαν τε γὰρ καὶ φοινίκῃ ἀπετέμετο· καὶ σεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου, ὧν ῥωμαίων δικαίῳ, ἀτεχνῶν ἀδίκων ἀξιώματον προσηνάγκασε· μέχρι ζῶν τὰ ἀραβους ὑπέταξε· καὶ τὸν βασιλέα τῶν ἰβήρων ἀρσάκην φάγειν ἐῶ ἀγάσας· καὶ τῷ μιθριδάτῃ ἀρμενίᾳ δηλοτάρῳ δώρα τῆς γαλατίας ὑδωρήσατο· ἅτε πάλαι τε καὶ πολλαὶ μὲν ἐπὶ τῷ μιθριδάτῃ οἰκείαν ἀρ-

μῳ ἀν δηλοτάρω. δωδέκατης γαλατίας ἐδωρήσαθ. ἄπαλόμτε. ἐπ πυλαιμῴεα ἐπὶ τῶν ὀι-
πείαν ἀρχὴν τῆς παφλαγονίας κατὰ γαλλο, ἀξελαλαμῴους πρὸς τὰ μιθριδάθυ. ηὐλχοις τε ἐφί
σησιν ἡτεμόνα. ἐφοῖς σύρους τε καὶ ἄραβας κατεσρέψατο. καὶ ἰουδαίους δίτω μῳ ἀπέσησαθ.
σὺν δὲ τ ἱερῶν ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν. ἀλλὰ παύτα ἐπὶ ταὐτὰ ἀγραφῳ πρὸς κάμους, ἀεὶ
σορούλω πρὸ ἐδωκεν. ὑρκανὸν γαρ εἰς τῳ ρώμαίων ἀξέπεμψε δέσμιον. Πομπώνιος ρώμαίων
σρατηγὸς πόδειῦφασί μὲν ἁβᾶς σπουδὰς δεινῶν τὸν παίσαρα καὶ αὐτώνιον, πρὸ πομπώνιος τῷ
παιδὶ τὸ πομπωνίου, σὺν τῇ σρατηγίδι νικᾷ πασιν ἀσεμῴωνὸν δεῖπνον. τὸ γαρ ἐφημόνου αὐτῶν κε
ταλελεῖφθαι πρῶτον οἱ ηὐ. ἤδη δὲ ὄντων σὺν δον καὶ τῆς σωσσίας ἀπεζούσης, μῳωᾶν τὸν πει-
ρατὼν ἀπολείσου ἄξια τῶν πομπωνίου ὑπρετούντα, καὶ τότε προσελθὼν αὐτῷ κ συχὲ. καὶ βούλ
φάναι ἁβᾶς ἀμύρασ τῆς μεσὸς ἐπότεμὼν, ποιήσασε μὴ σπελίας καὶ σπαρδόνος, ἀλλὰ τῆς ρώ-
μαίων ἡτεμονίας κύριον. τὸν δὲ πομπώνιον ἐπωνείναθαι ἔδοξε ὧ μῳᾶ τὸ πρποιησέναι. μὴ πρ
εἰπόντα δὲ μοι τὼν ἐπιχείρησιν. νῦν δὲ, οὐ πρὸς ἡμᾶν γαρ ἐπιορκεῖν, ἁβᾶ ὀντα ἔργῳμῳ. Πομ-
πώνιον δὲ μῳ φιν ἀπόσολῳ θουκυδίδης λ. ξύλων τε ναυπηγησίμων πρμπὴ. καὶ λιανὸς καὶ τὸν σραλ
ηγητα τὸν ἐπ τῆς θείας πομπῆς ἡγητα. καὶ ἁματιηρὴ πρθεσπάσασε πρμπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμά-
μαξαν τελαμῶραν ἐπ ἐοθῆκε σορὰραν ἐπ θεραπείαν συχνῷ. Πομπήλιος ὄνομα νύειον. καὶ
πομπήλιος ἰχθύ. Πομπόν σωοδι πόρον καὶ πρὸ πέμπουσι. Πομπόσολεῖ σὺν πέμπει
τῆνικ τὸν σόλον. Πομήνιος ὄνομα νύειον. Πομφόλυγες. αἱ σὺν τ ὄμβρων ἢ ἄλλως κατα
φερόμῳαι. ὁ δὲ, δίκλω πμφολύγων, σὺν φύσεως διαλύει τὸν πουλον. Πομφόλυξ. σὺν ρεσμὸς
ὕδατος. Πομφολυγ παφλάσμασιν σὺν ταῖς δίναις τ ὑδάτων. πομφόλυγες δ αἱ φλυκτενώδεις
δίνη. ἀπὸ τ παφλάζειν. ὡς πρ πομφόλυξ ἀγεῖ σα ἀφανίζεται οὕτω μὴ μῦ πρεκφανὲς ὂν λῦ μὴ ἀ
θανάτου. Πονᾶ μῳον. σὺν εργῳῶ. Πορεῖν. σὺν εργεῖν. Πονεῖσθαι. σὺν εργεῖν. Τραϊανὸς ὁ ρ
βασιλεὺς δίκαιος ὢν. καὶ τῶν σώματι ἐρωμῳος. τεσαρεσκαιδέκατον ἄγων ἔτος ἤρξε. καὶ ἐβούλε βλέ
σου παῖς τοῖς ἄλλοις πόνον τινὰ πρεῖσθαι. Πονηρὰ κ βυγὼνα φάλλεις. ἐπ ὧν μοχθηρῶς ἐπ
πόρως ζώντων. ἐπ γαρ ἡβυγὼνες εἰσὶν ἀν εἰσὶ, τότε μάλιστα φάλλει, Πονηρία. ὁ σὺν πρὸ κα
κιᾶς εἰς τινα. πρὸ τ πονηρόν. γινόμῳος πρὸ τῷ δεσπότῃ. Πονηρόπολις. ὅστις δέ τις καὶ πόλεϊ
θρώπῳ πονηρόπολις. ὧ φίλιππον φασὶ συνοικῆσαι, ὃς ἐπ πονηρίᾳ διαβαλλομῳους αὐτὸ θα
υναμῳόντα. συκοφαντῆς. ψευδομάρτυρας. ἐπ τοὺς συνηγόρους. ἐπ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δι
σχιλίους. ὡς θεόπομπος ἐν ιϛ τ φιλίππῳ. Πόνηρος. ἐπίπονος. ἡ περὶ τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ σώμα
τος πρὸ ὀξύτητα. καὶ ἐλλειπομένου. ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξυτόνως. λέγεται δ ἐπ πονηρὸν ὕδωρ. Πό
νηροῖς καὶ πονηροῖς εἰς ἅπαν χρῶμεθα. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τὸ, ἁδὲ φαρμακοῖσιν εἰ ἡπερεδίως χρη
σαι τὰν. βυτέσι βίς λεγομῳοις καθάρμασι πόλεως. ἁδὲν πονηρὸν, ἀλλὰ πρὸ καὶ καλλιφῶν.
ὁ καλλιφῶν ἅτος πρὸ ὕδωρ πεσάμον. οἱ δὲ, μίλητον. ὡς σειεῖ εν ἁδὲ νικηθὲν ποιῶ. ἀλλὰ ἐρο συλᾶ. ἐπ
πονηρία γαρ τεθρύλλη ὁ καλλιφῶν ἅβς. ὃς πρὸ ὕδωρ μίλητον πρεῖ ωὖσι. πυθαγομῳόνδε
πολλάκις αὐτὸ τὴν τί μέλλει ποῖ, ἐλεγε παῖ ἀγαθὰ. παῖ ἅ ἀγαθὰ φησὶ ποιῶ, ὡς ἐλεγε καὶ τι
φῶν. ὕστερον μῳὼν πρὸ θεαγῴους τινὸς εἰ σὴλθεν ὠνησόμῳος ἱρέας. καὶ ἐκεῖνος ἐπ ἐδεῖξαι ἐκέ
λευσε πόθεν ἡ ἥκει θέλει. πότερα νδος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκρυψε. ἐπ εἰ πε. ἐαυτὴν τὴν χεῖρα, οὐ πρὸ δώ
σειν πάλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ ἐπ καλλίμαχος. μὴ σὺ γε θείου γλυκὺ πόθος χεῖρα καλλιφῶνος.
πρὸ δὺς δὲ μίλητον βίς πολεμίοις. πυθαγομῳόνου τινὸς ὅτι τὰ τὸ ἐποίησεν, ἀπορήσαθα ἀγα
θα καλλιφῶν. καὶ ἀεισοφάνης φησὶ τὸ πονηρὸν ἡ μμαβς. ἀπὸ τ πανηγυμένου ἀργυρίου.

Πόνηρος. ὅστις πρὸ ἀεισοφάνει σὺν πάντω. πονηρὸς γεῖ πᾶς ἡμῖν ξυμμάχους. αὐτὶ τ μοχθη
ρὸς ἐπ ἐπόνους. ἀσθενεῖς. ἀσφαλεῖς. ὡς φαμῳὼν πονήρως ἔχει ἡμῖν ἁβ πρᾶγμαβ. ἢ κατυχὴς
ἄθλιος. ἐπ ὀνπονηρᾶς ὁ χούμῳος. Πονηρὸν δὲ λέγει ὁ ἀπόσολος, τὸν σὺν ἁπαβσιν ὃς τινα
πρὸ αὖ τὸ πόνου γινόμῳον. λέγεται δ ἐπ πονηρὸν ὕδωρ τὸν οσποιὸν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπ πο-
οι. ἐπ πρὸ οιμία. πόνω πονηρὸς, μοχθηρὸς, φόδρα πονηρὸς. διὰ τὸν πόνου κατεν δύγειαν ὁ ἐπ πον·
νπονήσαν βαι. αὐτὶ τ πρὸ παλαιωθέν βα ἀρχιανὸς. ἁβ δὲ πονήσαν βαι αὐτοῖς σχαλεπῶς ἐπ σπασιν ἀάθη κ.

καὶ αὖθις· πονοῦμεν δὲ αὐτῷ πολιτείας τῆς τῶν ἄλλων ξυμβάλλουσι δύο τινές. Πόνου ὄμμα ρος ἐστὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι· καὶ πονεῖν τὸ ἐνεργεῖν. Πόνου αἰτέρειν· φροιμία ἐστὶ τῶν μάτων πονούντων. Πόνος ἀσπίδι· ἐστάτασις· καὶ ἰὼ πόνος μυρίος ἐκ νεὸς ἐπειγομένοις δραῦσαι τὸ προσαχθέν· καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτῷ· τῆς πορρῶν προθυμίας τε καὶ πονδῆς. Πόνος πόνῳ πόνον φέρει· λείπει κ πρὸς ἴνα ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει· καὶ ὅσῳ τὸ μὲν πόνος πρώτῳ, ἀρχαϊκὴν· ὡς ἔργον ἐπορῶ γῳ· τὸ δὲ δεύτερον πόνον, κοινῶς· οἷον κάμματον· ἐ ὄμηρος· παντὶ δὲ νεκρῷ καινῷ ἐκείνται· σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις· νῦξ γὰρ εἰσάγει· καὶ νῦν ἐξάπωθεῖται δεσμεύον πρόν. Ποντὶ φιξόμεθας πρὸς ῥωμαίους ἱερὰς ὀνομασόρωμαίων νομοθέτης κατέκτησεν· ἰὼ ἰὼ βαβαιάω ῥῶ μετιφερόμενος ὁ θύβρις τὸ πρεσβύταθεν ζῆμα ἐλάμβανεν ἀγὰς οὗτος μειλιπτηρίους πρὸς τῶν ποταμῶν ἡσυχάζειν καὶ ἀζήμιτος ἀπαλλάττεσθαι τὸν τάραμος· καὶ τοὺς λεγομένους πονητίφιλας καὶ φλεμινίους τοῖς ἱεροῖσιν ἐπέκεισε. Ποντοβρόχου τοῦ θαλάσσης βρεχομένους. Πόντος· κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς χερρονήσου καὶ τὸ εὔξείνου κολπούμενος· κατάχρησιν δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα· καὶ παροιμία· πόντος ἀγαθῶν· ἐστὶ τὸ πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων· ὡς πορ ἀγαθῶν θάλασσα· ἀεὶ σοφάνης· ὦ πρὸ τοῦ σείλου· ἀντὶ τοῦ μέγιστε σείλου· δηλοῖ δὲ τοῦτο μεταφορικῶς. Ποδάδες· ἡ δὲ μελίσσων ἀμβροσίη, σὺν αἰτῖ δίνεται ποδάδες. Πόπανα· πλακοῦντια. πλατέα καὶ λεπτὰ πολυφερῆ. ἐστὶ τέσσαρσι ποδάνοις ἐθύβρυν. ἐ ἐκέλευε τὲ μπόνβουν. Πόπανα· εἰδικὸν, πρὸ θύματα χρηστήριον. Ποσθλιήλας· ὄνομα κύριον πάλαι ῥωμαίοις. Πόσθλιος· οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀειπρατονικῷ πολιτεύματι, τὴν ἰδίαν τὴν πολιτείαν ἐποιήσατο πᾶσι μὴ τοῖς ὄχλοις ἀνοιαν. πρὸς δὲ τῷ συνεδρίῳ πίσιν, ὥστε ἐν ᾧ δήμῳ κεῖνεν τινος ἐμβαλλομένου κατὰ ῥωμαίων ἔθη, ἐ πολλὰ κατηγορήσαντος ἐ πικρῶς, ἀλλ᾽ μὴ πάθει πεπελεθών· αὐτὸς δὲ φησὶ πρέπον εἶναι τῶν ῥωμαίων δήμῳ, πάθους ἀκούειν κατηγοροῦντος πολλὰ κηρυκλίσκου πίονος, δίδον αὐτῷ τὸ λέγειν ἀδεσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες· ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοί, πᾶν ἀχθῆ μαδὶ ἐλύθησαν πάντες ἐν τῆς ἐκκλησίας· ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον. Πόσθλιος· πόδι βύβυτὸ στρατηγοῦ ζητῆσιν τινά, τίνι τρόπῳ ἐμὲ ἐφανέσαβος· ἀπὸ τοῦ ποίασφύσεως ἢ βρῆς ὁ μηθείς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ἐπὶ τυχῆ τινα, καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ πᾶν ἀλόγως, καὶ δὲ αὐτομάτῳ κατορθῶν τα βῆς ἐμβολὰς παρεισάγουσι· νομίζοντες ὡσανεὶ θειοτέρας εἶναι ἐ θαυμασοτέρους βοὺ βιὸ βοὺ ἄνδρας τῷ παλαλόγῳ ἐν ἁπάσοις πρασπόντων· ἀγνοοῦντες ὅ τι τὸ μὲν, ἐπαινετὸν, τὸ δὲ, μανικὸν εἶναι συμβαίνῃ δὲ πρὸ πειρημένων. ἐ τὸ μὲν, κοινόν· δεῖ ἐ βῆς τυχοῦσι· τὸ δὲ, ἐπαινετὸν, μόνον ἴδιον ὑπάρχον τῷ λογίσασθαι καὶ φρενᾶς ἐχόντων ἀνδρῶν· οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι· καὶ προσπιλεσάτους βῆς θεοῖς νομιστέον· ἐμοὶ δοκεῖ πόπολιος φησὶν ὁ πλούβιος· λυκοῦργος τῷ λακεδαιμονίων νομοθέτῃ, πάλαι πολισθῆναι δύχηνέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν· ἅτε γὰρ λυκοῦργον ἡγητέον θεσπέσιον μονάρτα ἐ πάντα προσέχοντα τὴν ψυχὴ συσκευάσαι τὸ λακεδαιμονίων πολίτευμα, ἅτε πόλιον ἐξ ὑπαίθρου μόνον καὶ πλησίον, τὴν αὐτῷ τῇ πρεῖ διποδὶ ποιῆσαι δυνασείαν· ἀλλοῦντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τὰ ὧν ἅτε πάλαι δόξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, ἅτε βῆς δεινοῖς βλωνίας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς θεῶν ἐλπίδος, λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ἐμβολαῖς τῷ σὺν τῆς ψυχὴ ἀσφαλεῖ μὲν πάραδεινοτέρας ἐ πισοτέρας ἐποίησε βῆς ἰδίας ἐμπνοίας· πόπολιος δὲ παραπλησίως ὡς μὴ τῆς θείας ἐμπνοίας ποιούμενος βῆς ἐμβολὰς ἀβαρεστέρους παρεσκεύαζεν ἐκβαλλομένους πρὸς βῆ δεινὰ τὸ ἔργον. ἐ μὴ λογισμῷ ἐ προνοίας ἐπραττε· καὶ πάντα καλῶ λόγον ἐξέβαινε βῆ τέλη τὸ πρᾶξεων αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὁ τῷ ἰὼ ἀρετινὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται· διότι δὲ γίνας καὶ νῆπις τὴν διανοία καὶ πρὸς τὸ πρεσθεν ἐντεθαμμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε. πλὴν τὸ συμβεβιωκότων ἐ τεθαμμένων ἐκβάσεις αὐτὰ τῷ φύσιν. ὧν εἷς ἰὼ γάιος λαίλιος. δεῖ δὲ νέμειν τὸ σχηνῶς αὐτῷ πάντος ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελάτης· ὁ βούτῳ πολιαὐτὰ δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπῆ κείνοις πεπραγμένοις· πόπλίῳ ἕλλο ἀμοιβῆς δεξιὸς γενομένης, ἐκὸ

ρῶ μαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστου χλωρᾶς· ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν ῥωμαίων ἐντυχόντες πα
ρθενίῳ καλλὰ τὴν ἀκμὴν· καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τ ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλο
γύναιον ὄντα τὸν ποδῶλιον, ἔκλεψαν αὐτὴν ἄγοντες· ἐ δ᾽ ἀγανακτήσαντες ἔφασαν αὐτὸν δωρεῖσθαι τὴν
κόρην· ὁ δέ, καταπλαγεὶς καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἀντὶ τῆς μνᾶς, οὐδεμίαν ἀνάξιον ἔφη δέξα
σθαι ζημίαν· στρατηγὸς δὲ πάρεχων, ἀδοκήτως ἔπεμψεν· τὰ δὲ νικητήρια μῆλος διαφθείρας φά
ος· διότι καὶ μῆλα σὰν ἀποκτείνεις σὺ ὅτε καὶ ῥάθυμίας σὺν ζῆλῳ, κἀδίκας τοῖς νέοις ἀποκτείνεις
καὶ τοιοῦτος ἀπόκειται καὶ διαβρασ· σὺν δὲ τοῖς τὰ πρὸ ἡμῶν καιροῖς, μέγιστα γίνεται καὶ ἐκ ψυχῆς καὶ
κατὰ σῶμα ἐμποδία τοῖς χρωμένοις· τοῖς μὴ οὖν νεανίσκοις ἔφη χαίρειν ἔχειν· τὸν δὲ τῆς πατρ
θένου πρὸ καλέσας ἐ δοὺς αὐτῷ ζεύγη τῶν ἱκετῶν, ἐκέλευσε συνοικίζειν ᾧ ποτ᾽ ἂν προαιρῆται τ
πολιτ· διὸν ἐκ τῆς ἐγκρατείας ἐκ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων, μεγάλων ἀποδοχὴν ἐργά
ζετο τοῖς ἀποτελεσμένοις. Πόπλιος σκιπίων λεπίδου καλ φύσιν υἱός, ποπλίου δὲ τὸ μεγά
λου κληθέντος καλ θέσιν υἱωνὸς νύειος γνόμονος τῆς καρχηδόνος· ἣν ἐδόκει πλυχρημονε
στήσ τ καλ τῶν οἰκουμένων εἶναι πόλεων· ἃ πᾶσα τ ἐξενίκησε δὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγα
γεν· οὔτ᾽ ὢν νικᾶν μόνος οὔτε πλεονεκτῶν μόνος οὐδέν, καὶ ποτ᾽ ἀχόλως ἂν πρᾶγμα καλ τὸν
βίον, ἀλλὰ μέριος ὢν καλ τὸν παρεμφερὴς ῥωμαῖος· οὐχ ἧττον δὲ τ ἀξιώσεως τῆς καρχηδόνος
νομισμάτων ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τ σὺν τῆς λιβύης, ἀδὲν ἐκοινωνεῖτο πρὸς τὸν
ἴδιον εἰκασμόν· τοῦτο ἀναμφισβήτητον τοῖς ῥωμαίοις. Πόπλιος σκιπίων ἀφρικανὸς, τὸν
στρατιωτικὸν ῥωμαίων διεφθαρμένον, ἐπανῆρθωσεν· ὃς ἐκ παίδων καρχηδονικὸς ἐδόκει φοσκαθεῖλε· πρὸς μᾶλ
λον δὲ αὐτὸν τὸ πολέμου τὸ πόρρω πόλεων τὸ ξίφους λαβὼν ἀνάγκην πολλαχοῦ ὁμιλῶν· ἐ πλάνης μὴ
δὲ μαθόμενος, πλέον δὲ ἀνθίστανε ἐκ τοῦ ματος· διὸ χαλεπαίνοντες, φόνον πολλῶν τ σὺν αὐτῶν σκη
νὴν τέρας ἐκποιεῖσθαι. Πόπλιος ἀλέριος· ὁ συνύπατος βρούτου· ἄξιος μὲν πολλῶν
ἐ ἄλλων ἐπιθυμάτων μένειν καὶ παινεῖσθαι τε θαυμάζεσθαι· μάλιστα δὲ αὐχρεῖαστὸ βίον· ἣ φιλο
σοφία τίς αὐτὸν ἐδίδαξε τ ἐγχρῆσθαι τοῖς ἀεὶ πολλοῖς τ· ὧν σὺν πολλὴ ἐπιδεξιότητι πράσσων·
γράμματι παίζειν μόνα τὸ φίλημα μάτην ἡ πάντα ἐσαυτὴν· ἂν πολλὰ λύει· καὶ λέγει Ποππύσματα.
πολλαπλᾶσιος εἰς τὸ ἀδάμαστος εἶναι. Πόρδαλις τὸ ζῶον ἀρσην· πάρδαλις, τὸ θηλυ. Πορεία
ἐπὶ εἰς πρεῖ χέσιμον. Πόρνος· νεοπρόβατον· μόσχος. Ποιέζω δοτικὴ· Ποιέμων ἀνυπόπτως ἐπίνοιαν
ἔχοντι· ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ ποιέμω. Ποιμώτατος· ζεύλιος ἔδοξεν εἶναι ποιμωλὴ τ ἐπιβολὴν
ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ· καὶ ποιέσονται αὐτὶ τοῦ κερδήσουσι. Ποιεῖ οἱ τοῦτο πόρρω εἰσηγούμενοι δήμα
γωγοὶ ἐπὶ ὦ ἰαυτ λυσιτελεῖ· Ποιθήσεις· ἕλοις· λάβοις· Πόιθησις· ἑκόμωσις· Ποιμαίνει
ἀνέρισμα νέοσον ποιμαίνοντα μισθοῦ· καὶ πείθει αὐτὸν ὡς ποιμαίνοιεν ἀλιμίλιος καὶ δικαίαν
φαν. Ποιμεῖον τὸ πλοῖον, ποιμίον δὲ τὸ ναῦλον. Ποιμενὶς· οἱ ποραῖται· ἀριστοφάνης· ἀ
λεπαὶ ἀνάπτερυόμεναι ποιμενὶς· ἐλίγγοντες βοῦ πλωτῆρας ἀπεκναίετε· ἐπειδὴ οἱ ποιμενὶς βοῦ
παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν. Ποιμήιον μισθὸς τὸν αὐτοῦ· καλ
λίμαχος· τοὔνεκα καὶ νέκυος ποιμήιον οὔτι φέρονται· ἀναιμαλωγαπαβαίσιον ὀδίνα δοῦ
δὸ ἀπελθόσα ἡδημήτρι, ἐμαθε παρὰ τὴν πόδι οἰκων πόδιτὶς κόρης· ἐ δωρήσαθ᾽ αὐτοῖς ὡς
λέγει ἄφεσιν τὸ ποιμήιου. Ποιμὶς καὶ ποιμίδιον· τὸ δὰ χέρονβος ὕδωρ ὃς πλώεις πρε
θμίδι νανεκ· Ποιμὸς· δημοσθένης ἐν τῷ ποιητὴ σιφῶντος· πόλις ὀδὶ τῆς λιβύαι ας· Poe
θμὸς, πόραμα· ἀμφίγειος θαλασσα· ἰοθμὸς γὰρ ὀδὶ γῆ γενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θαλασσαν· πρε
θμὸς δὲ θαλασσα ἑκατέρωθεν ἣ πειρονε ἔχουσα ἐπὶ εἰμήκην· ποιμώδυω ἐστὸν· ὁ μὴν ἐφ᾽ ἑλλησπόν
του ἀμφίσκοντες ἄβυσδον· ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τὸ στόματος τὸ ξείνα πόντου· οὗ τὸ ἰδιον ὀνομά
ζεται· ἐν μὴν ἔν τῷ ἑλλησπόντῳ, τελωνεῖον ἦν ἡιερὸν ἰω· ἀρχων δὲ τις ἐμβασιλέως ἐλλόμενος, ἐν ἀ
βύδῳ καθῆστο· διερμηνεύμενος ἑκάστῳ, ὁ δὲ ἐπὶ ποιμὸς τὸ ἑτέρου ἐλλήμενος, μισθὸν ἀεὶ πρὸς
βασιλέως ἡμιδεισμένος ἰω· ἀδὲν πρὸς ὧν τῆ δεναυτιλόμενων νομιζόμενος. Πόρικος· ὁ ἐπὶ
δαυτύλιος τῆς ἐπισδρατίδος· ὁ πόδιφεγγύων αὐτὶ τοῦ πρὸς ὀξύλον ἐ κλίνεται πόρικος. Πόρ
κος· κύρβος θαλάσσιος ὃς ἐκ ἀγκυρ ἰχθύων. Πόρκος· οἱ μὲν τὸ δίπτυον ἀποδιδοσιν· ὅτι δὲ σχοινίου

πολέμαι δὲ νύρτον δὲ ξβιύγιως. ὁ γὰρ πλάτων ἕτερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ νύρβυ. λέγει γὰρ οὕτως. νύρτους καὶ δίκτυα. καὶ βρόχους καὶ πόρπους καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀπὸ ἄλλό τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ δίφιλος τοῦ πόρκου. θᾶττον πολέμφυτε λάλε τὴν πόρκων σου μητρότερος. ἔλεγε δὲ πόρκην διὰ τὸ πολλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τοὺς εἰς δύνον ἰχθύν. καὶ ἀπὸ τούτου πορπεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκην τὸν περὶ τὴν δόρατι περίπην φησὶν. ὁ σωέχων τὸν σιδηροῦν πέλεκυν διὰ τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν. περὶ δὲ χρύσεος θέρπρενος. ὁ δὲ ὠρίων παρὰ τὸ περῶ.

Πορνεῖα. τὸ πως σὺν θαλάττη πόρναι διαλύουσιν. ἐς ἃς πορνεῖα εἰσί μοι θέμενός τε. ἀεισοφάνης. Πορνεία. καὶ εἰδωλολατρεία. ὡς περὶ ὁ εἰδωλολάτρης παρὰ τὸ πέρω νάειν. ἐξωλόθρευσας πάντα πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. ἐμοὶ δὲ τὸ πως πολλαχοῦ θεωρεῖται μαθόντι. πορνεία ἐπὶ ἀηδίασία. ἀπὸ τοῦ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Πορνεύω. Πορνίδιον καὶ μιπρὰ παῖς ἐπὶ πορνεία. Πόρον. διέξοδον. βίον. καὶ περάσιμον ποταμοῦ. Πόρος. πέρας. καὶ ποταμὸς καὶ ὁδός, καὶ φυσήματα ὑδάτων. καὶ μηχανὴ καὶ τέχνασματα. καὶ διάβασις. ἀεισοφάνης τὶς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γένηται. αὐτὶ τοῦ διάβασις. καὶ πόροι ἁλίρροθοι πάλαι φοιλεῖ. καὶ γῆ ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ ὁ πόρος ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπὶ ῥέοντα πλοῦτον. σὺν μεταφορᾷ τοῦ ὑδατίνου πόρου. Πόρος δημοσθένης σὺν τῇ πρὸς βουλίδην ἐφέσει. δῆμος ὅτι τῆς ἀναμαντίδος ὁ πόρος. καὶ ὁ δημότης πόριος. Πόρρω. ἐπὶ χρόνου τάσεται. ὡς δὲ πόρρω ἔσαν τὸ βίνδ, ἥ τε δὴ μῦρον μὴ τὶς πόδι ἤνεγκεν. οἱ δὲ ἐχρίοντο. Πόρρωθός τε καὶ πόρρωθεν. διὰ τὸ τοὺς ἐπὶ πολὺ ἀπέχοντας τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετὰ σωφροσύνης ἀσφάλειαν τῷ σὺν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνεύοντων. Πορρωτέρω. καὶ πορρωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως καὶ ὑπερθέσεως. αὐτὶ τοῦ παύυμαλλον, καὶ ἁπλῶς αὐτὶ τοῦ παύυ. Πόρρω τῆνυκτὸς. πόδι τὸ μεσονύκτιον. τινὸς δὲ τῆς αὐγῆς πόρρω ὄντων, πόρρω που τῆνυκτὸς δηλονότι τοῖς περὶ νὰθαρῶ λιῶ ἡ ψυχή. φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον. Πόρπαξ. σοφοκλῆς. ἀλλαὖ τὸς μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον ἄρυσαις, ἴσχε διὰ πλευρᾶς φόρει φῶν. πόρπακος ἐπὶ λαβόει ἄρκιστον σάκος. καὶ ἀριστοφάνης ἀλλ' ἐμόσε πανσὺν τῆς ἴδιας ἔλθη πόπα πρεπακοσάμυος, ὁ ἐμὸς φησὶν αὐτὴρ εἷς ἦν πεντακοσάμυος, αὐτὶ τοῦ ἐβάλλων τὼ ἀσπίδε ἅμα τῶπαρόνε εἶναι, ἅπερ εἰσὶν εἰς τὸν πόλεμον. Πόρπαξ. ὦ τὼ ἀσπίδε κατέχουσιν. ὁ λεγόμενος ὄμφαλος. αὐτὶ τῆς θέσεως τοῦ πολέμου ὁ πλατὺς αὐλὸς ὀχάνων. ἵνα μὴ ἐβόμως αὐτοῖς, ἔχωσι χεῖσθαι, οὐ γὰρ σχολῶ εἰ περ φιλεῖς τὸν δῆμον σὺν περονοίας, ζεύτας ἐὰν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀναπεπλῶσαι. Πόρπαξ. καὶ ἁμύτινα σὰ ἀναφορὰν τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινα τὸ δῆμον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρεον. ὧν πατεῖ τὼ ἀσπίδα ὁ στρατιώτης. Πόρπη. καὶ παραλῶ μαίοις Φίβλα. ὁ δέ, τὼ πόρπη αὐτὸ ἀπολοῦσ', ἃ εἰφησὶν ὑμεῖς οἱ πόδι ὦν ἀχαιῶν ἐπὶ μηρυκὸς τοιοῦτοι. καὶ περπῦσθαι. Φίβλοῦσθαι. Πορπάδον. Πόρπημα εἶδος ὅπλου. Πορύνω. ἐτοιμάζω πρῆτις ἡμιπράβους καὶ δάμαλις ἡ ἀξαμήνιν ὦ κ' νομὴν πορείας. Πορφύριος. ὁ πορφυρᾶς. καὶ πορφύρεον νῦμα. Πορφύρειος ἐαθμός. Πορφύρεται παλαστεῖται. ἐν μυθικοῖς. καὶ οἱ πρεφύροντι διαπρισθὲν ἀμφὶς ἔνεκα. Πορφύριος. ὁ καὶ χρίσιαν ὠνομακέναι φασὶ. ὃς κυρίως ἐπαλεῖτο βασιλεὺς τύριος φιλόσοφος. μαθητὴς ἀμελίου τοῦ πλωτίνου μαθητοῦ. διδάσκαλος δὲ ἀμβλίχου τοῦ γνωσὶ τῷ χρόνων αὐρηλιανοῦ. ἐπὶ παρατείνασ' ἕως διοκλητιανοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπολλα. φιλόσοφά τε ἐρίζοντα καὶ γραμματικά. ὧν ἦν ὁ λογίνα περιτιτὰ ἀπορα σαμοῦ. πόδι θεῖον ὄνομά τινα. πόδι ἀρχῶν β'. περὶ ὕλης ς'. περὶ ψυχῆς πρὸς βόηθον ε'. περὶ ἀφορμῆς. ἐμψύχων δ'. περὶ τοῦ γνῶθι σαυτὸν α'. πόδι ἀσωμάτων. περὶ τοῦ μένειν τὰ πολλὰ τῶν καὶ ἀριστοτέλους αἱρεσιν ζ'. εἰς τὸ τίς ὁ υλιανὸς τὸ καλδαϊκὸν φιλοσόφισι περὶ ἀγνοῦ βιβλίοις δ'. καὶ χρισιανῶν λόγος ιε'. περὶ τοῦ μὴ ἐρ φιλοσοφίας πρὸς ἀριστοτέλους περὶ τοῦ μὴ ψυχὴν σύντελέχειαν. φιλολογία περὶ ἀρετῆς βιβλία ε'. περὶ ἡδονῆς καὶ εἴδους εἰς διαφορὰς εἰς ἰδέας εἰς συμβεβηκότος. περὶ τοῦ κατὰ πίνακα τῶν νέλα πλωτίνου. περὶ τοῦ τέλους καὶ ὠφελείας τοῦ βασιλέως βιβλία ε'. συμμίκτων ζητημάτων ζ'. εἰς τὸν πυθαγόραν δύο περὶ μουσικῆς ζ'. εἰς τὸν μινουκιανοῦ τὸν πλωτίνου εἰς ἅπαντα πολεῖται εἰς μάλιστα ἀστρονομούμενα. σὺν οἷς εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων βιβλίοις δύο.

ἐ γεγραμμένας ἀποφάσεις. οὗτος δέ ἐστιν ὁ πορφύριος ὁ τὰ κατὰ χριστιανῶν ἐκδόντα λόγους ιε΄ συγγράψας. πορφύριος ὁ τῶν χριστιανῶν πολέμιος. ἀπὸ φοινίκης πόλεως τύρου. Πορφυρίων πορφυρίωνος εἶδος ὀρνέου. ἢ ἀλεκτοφανεῖ. Πορφυρόπωλις. ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσσαχῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἢ μέρος τοῦ λόγου δέ. καὶ ἔστι τὸ πόθουσι μαίνει. συμφωνεῖ γὰρ ὦ ἔρωτι τῆς ψυχῆς. καὶ ἡ σαρξ καὶ τοῖς ἐμέ νουσι ἀντιτείνει βουλήμασι.

Ποσειδώνειον δια διφθόγγου. ὡς ἀπόλλώνιον βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παραθαλασσίδιον ἀγνωσέον. καὶ ποσειδώνειον τὸ τοῦ ποσειδῶνος. ὡς ἀθλώδιον τὸ τῆς ἀθλωσῶ. καὶ διονύσιον καὶ δημήτριον. καὶ πάντα βαρύτονα ὁμώνυμα βίς ἀνθρωπωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνειον δηλόν ὅτι δωρικῶν. Ποσειδεών ποσειδεῶνος. μιῶ τῶν ἀθλωδίοις οὕτω κελούμενος. δεκέβριος. ἐν τῷ ποσειδεῶνι μιῷ διαμεμερημένη ἡμέρα ἐλέγετο. ἢ δέ, ὦ μέροντι ὕδατος. πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμέρειτο δὲ τῷ ποσειδεῶνι μιῷ. ἐν δύο γὰρ ἡμῶν ἵζοντο οἱ μέγιστοι καὶ πόλει τῶν μεγίστων ἀγῶνες. ποσειδῶν ἐ ἀθλωδὲ ἐφιλονεικήκεσαν πόλει τῆς ἀττικῆς. καὶ ἵστεται ἐν τῷ περαίτερος. Ποσειδῶν καὶ ποσείδων ἡ λατινικὴ. ποσείδιον δὲ ὄνομα τοῦ.

Ποσειδώνιος ἀπὸ μάσης ἐν συρίᾳ. ἢ ῥόδιος. φιλόσοφος στωϊκὸς, οὗ ἐ μνήθη ἀθλητής. σχολὴ δὲ σχεν ἐν ῥόδῳ. διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς ῥώμην μάρκου μαρκέλλου. ἐγράψε πολλά. Ποσειδώνι ὁ ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος στωϊκὸς μαθητὴς ζήνωνος τοῦ τίτιέως. ἐγράψεν ἰσοείαν τῶν κατὰ πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ΄. ἕως τῶν ἀπὸ μετὰ τὴν ῥωμαϊκοῦ καὶ πολεμαίδος. ἐ μελέτας ἐρωτήσεις. εἰς δημοσθένην. ἀποθέσεις. καὶ οἶμαι βάλε μᾶλλον ποσειδωνίδος φισοῦ εἶναι τὸ λιβιοπολίτου. Ποσειδώνιος ὁ λιβιοπολίτης. σοφιστὴς ἐ ἰσοκράτους, πόλει τῶν ὠκεανοῦ καὶ τῆ καλῶ τὸν. ἀπὸ τῆς τυρινῆς καλαμῶνος χώρας. ἀπήνεγκε ἰσοείας ἐν βιβλίοις β΄. λιβυκὰ ἐν βιβλίοις. ιά. καὶ ἄλλα τινά. Ποσειδώνιος ὄνομα πύθιον. ὃς σημαίνει τὸ παλμηνὸν οἰώνισμα. ὅτι ἐὰν πάλληται ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς τότε σημαίνει. Ποσίδιππος. ναύαρχος ἀνδρὸς ἡδέος ἡμῖν. δίτιν ἔτειμε τὸν τελαμῶνα τὸν μὴ ἀνδρὸς, διὰ ἔργας ἡμῖν. ὅτι ἦλθε δραπέτης καὶ τὸν ἔως τὸ λ΄. Ποσιπέρνίδας βάς ἐν ταῖς πέρναις ἄσας φλέβας φησὶν ἱππόκρατης. Πόσις. ἀνήρ. Πόαθ ἡ καὶ δοῦον τὸ ἀνθρακός. Πόαθιον τὸ καὶ δοῦον. λέων σπέρμα ἐν μαρμάρου βάτα λάκι παξάπαντα καὶ τὸ πόαθιον ὡς ὦ πρὸς μοιον. ὡς ὦ πύπαρον σρεβλόν. πύπαρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλανάκης, ὃ ἐν μάθηται ἡ βάλανος. ἀφροδίτη. μὴ τὸν ἀφροδίτην, ἢ δύ ζῆ ποαθίου. Πόαθ ωνος. Ποσόν. τὸ ποσὸν βάμέτρος θεωρεῖται. οἷον μέγα ἢ μικρόν. τὸ δὲ ἄλλο θεωρεῖται. Πόσου πρίωμαί σοι βάχοινίκια λέγε. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σπορόδων τροφαλλίδος. τὸ δὲ ἕτερον, χοίνικος μόνης ἀλῶν. Ποσόμιος. ὁ παῦλος. ἔστι μέγα φρονῶν ἐφ' αὐτῷ τῆς βάξεως τὰ γὰρ ἐν ἐνα, ἔ ὅτι διπλαῖς ὑπατείαις ἔδωκε τὸ σμὸν μὲν ὁ ἐφεῖς ὁ συνύπαυλος αὐτῷ καθαρὰς μὲν ὡς ἀπελαυνόμενος ἴσων ἡμαρτάνει. καὶ πολλάκις ἐπῆς βαλῆς βίναια πρὸς αὐτὸν ἐλεγεν. ὕστερον δὲ συγγνοὺς ἑαυτῷ κατάτε πεσὼν ὄμον καὶ φίλων, καὶ καθ' ἑτάς ἄλλας δωρεάς ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι, δημοτικὸς δὲ ὢν ἔ τῇ νεώσει ἀπελθόντων βυζαντίων. εἰξέτε τῶν συνυπάτων. ἔ ἀπεχώρησε τὸ πολέμου Ἰωάννου. ἔ τὸ δὲ ἐνεγκεδιαβολὴ τῶν πρεσβυτέρων μᾶλλον αὐθάδειαν γνωμῶν. ἕτερον δὲ βαρύτερον ἢ ὡς κῦρώμαίων ἡγεμόνα γνώμων. ἔστι ἐξάμηνος γὰρ ἐν τῇ ἑαυτῶν στρατιᾷ ἀπεῖτο τοὺς β΄ ἀνδρας βύτους ἰδίους ἀγροὺς ἀπὸ γαζῶν. οἷς ἀνδσι δὲ ἀρχδρυμὸν ἐπέλασε πείρᾳ. καὶ κατέσχε βοῦς ἀνδρας ἐν βίς ἀγροῖς, θητ ἔργα καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦσι βας. καὶ ἄλλα πολεῖσα ὅσα βαρύτατα διαπράξαμος, ἔ σχε τῶν δήμωμί σους ἀφορμῶν δικαίου. Πόσος. ἀπὸ τοῦ πόσατος κατὰ συγκοπὴν. τάττεται δὲ ἔστι ποσότητος. οἷον, πόσου ἄγει ἔβος. ἔ πρὸς ὥρα τῆς ἡμέρας. Ποσοῦμος. ῥωμαῖος ἀπὸ ναυπώκης. βάτε ἐλαλιῶν ἐπαιδεύθη. ἐραστὴς αὐτῷ μβ΄ ἔτη. λ΄. τὰ δὲ πρῶτα μεγυσχόος ἰῶ. ἐπεὶ δὲ ἀπαξαύτὸν ἐκ σῶλθεν ὁ φιλολόγος ὅδε ἐρωτικὸς τὰς ἀθλιώτας ὥρμησε. καὶ ἐξεμουσώθη τὰ ἐλαλιῶν ἐν ἐκ θη. καὶ δύ ἡρασθαθύ ἦλασε πολλά καὶ παλαιὸς ἰῶ. οὔπω ἀπενὸς ἰῶ καὶ τόνδε ὁ ποσοῦμον, λέγειν λόγον ἐκεῖνον ὃν πρὸ οὖν ἐρέπλειτος εἶπε πρὶ αὖ τοῦ ἐμοὶ τὸν ἐδίζησάμιν.

Ποταμηδὸν δίνιλω πταμοῦ. Πολέμιοι. οἱ ἀχαρνεῖς. ἐς ζήτει ἐν Ἀδραχαρνᾶ. Ποταμοδάρετης. ὁ πορῶν ἀεὶ τὸν πλεμόν. Ποταμὸς θαλάττης εἰ εἴζεις. ἐπὶ τῷ διατεινομένων πρὸς ἡρέτ τονας. καὶ ποταμοὶ δῆμος τῆς λεοντίδος. οὗ ὁ δημότης πολέμιος ἐκωμῳδοῦν τὸ δεῶ ερᾶ δίως δὲ χόμενοι τοῦ ἐπιερέφους. Χύσις πολέμου, δυσμενῆ δηλοῖ ἀέραν. Ποταμῶ μεγάλω ὀχετὸν ἐπάγεις. ἐπὶ τῷ βῖς οὖσπερος φερόντων. Πολέμων. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. περιηγώσπερ αὐτόσου ἐς μεγῶν τ' ὄβιναὐτὸς εἰς βῆς πλατώνος πλιτεῖ τὸ μνημα. Πολέμων μιτυληναῖος. ὑὸς λεσβοναικτος. ῥήτωρ. ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμη ἐπὶ ναίσαρος πρεσβεύου. καὶ ποτε αὐτὸς εἰς τὸν περὶ δα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει βιοῖς δεηθέμασι. πολέμωνα λεσβώναικτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σπεφάσθω εἰ μοι δώσεται πολεμεῖν. ἐπεφθε πόδι ἀλεξάνδρεια τὸ μακεδόνος ὄρους σαμίων. βροῦτου ἐμῶ μιον. καὶ σαρος ἐμῶ μιον. πόδι τελεύτερος. Ποταμῶνος. Ποταίνιον ὀξενίου. ἡνέου. Πότε. λέγεται πρὸς νεῶν ατᾶμφω. καὶ ἐπὶ τὸ πρελκυθος. ἐς ἡ τὸ μέλλον. ἡ μὴν τὸ παρελκυθος, οἷον. πότε ἐγένετο. ἡ δὲ τὸ μέλλον, οἷον πότε ἔσαι. Πότερον ἆρα. ποῖον. πτα πόν. Ποτνὶα πῶσις. Πότης λύχνος. ἀεισοφανὴς νεφέλαις. τί γὰρ μοι τὸν πότ τῶν, ἢ πῶς λύχνον, πρὸς ἀπίνοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων. Ποτίδαια ὄνομα πόλεως. καὶ ποτιδαάτης. Ποτινίσεται. ἐπορχεται. Πότμον. μόρον. θανάτον. καὶ ἄπτμος ὁ κακῶς τὸν βίον καταστρέφων. ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς ᾅδου ἦλθεν οὐδαμῆ ἄπτμον. Πότνα δέσποινα. Πότρα. σεμνὴ κῦρος. Ποτνιᾶσθαι πρὸς καλεῖν. ἐ ποτνιᾶται. ἐπικαλεῖ θεούς. ἐ ποτνιώμενος, δυσφορῶν. μεθ' ἡμῶν πρὸς καλῶν. Ποτὸν ζήτει ἐν Ἀδάευσος θοίνης. Ποτὸς. τὸ πινόμενον. πότος δὲ τὸ συμπόσιον. σφόδρα δὲ πότου ἡμομένου, ἐνεδρᾶν ὁ εἰσάττε, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεραπεύουσιν ἐκέλευε. Ποτῶμναι. διαῤῥίβουσαι. ποτῆται δέ, ἤγουν πέτονται. Ποτῶνι. ἀδελφὴ πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. Ποῦγῆς. ποῖ γῆς πέφαγεν. αὐτὶ τοῦ εἰς ποίαν γῆν ἀπῆλθες. Πραξείδα. ἀρκαδίου θυγάτηρ βασιλίς. ἣ ἐκ θεῶν οὕτω τυγχάνουσα, ἄρεια τὴν βασιλείαν διώκει. ἐπαίδλυσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τὴν τε ἰδίαν ἀσθένειαν τῷ θεῷ προσανέθηκε. καὶ ὡς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκαπόνιζεν. ἦθος τε καὶ λόγον. βάδισμα ἐς ἔλωβε. καὶ σὺν δυμάτων πόδι βολὴν. καὶ σχῆμα καθέδρας ἐ τάσεως βασιλικῶς ἐξεπαίδλυσε. πρὸ δέ τε ἁπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον αὐτὸν ἐπίμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ πόδι τὰς ἀδελφὰς διεγύμνετο. πολλὰς δὲ σκηπτικὰς καὶ πτωχείας καὶ ξενῶνας, ἐ μονασκήσεια αὐτὴ κτίσασα καὶ προσόδους ἀφώρισεν καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτὴ καὶ τὸ θεῖον ἐφάνερε. αἱ δὲ ἀδελφαὶ, ἀρκαδία καὶ μαρίνα. ὁ δὲ, φύσει νωθρός τε καὶ ἀπόδεισε πίστος οὐ παύ τε μὴν ὑπῆρχε. μάλιστα δὲ ὑπὸ τοῦ ὑποβάλλοντος αὐτῷ χαρίεντος ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. ὁ πορφυροφωλάκτη γνῶσα ποτὲ πυλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν δωρεαὶ πολλαβοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τῷ ἑαυτῆς γαμετῷ τῷ βουλιανῷ. ᾧ ἐκεθυπογράψασα μὴ πότερον ἀναγνοῦς, ὕστερον δεινῶς ὠφελίζετο παῤῥὰ τῆς πουλχερίας. Ἡ πυλχερία τοσοῦτον ἐμίσει τὸν νεστόριον, ὡς βυσφιλοῦντας σκεῖνον, διαθρυλλεῖν ὅτι πορνεῖαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε πουλχερίας νεστόριος. καὶ διατοῦτ' ὑπαὐτῆς ἐμισεῖτο. ἐλοιδόρει γὰρ αὐτῷ, εἰς τὸν τότε μάγιστρον παυλῖνον λεγόμενον. Πουλχερία. πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου, ἡλικίαν σὺν τῇ χαλκῇ πλησίον τὰ πλατάνου πρὸς τὸν πόδι πατον. Πᾶμιλ. πού δηοῦν. Πούς. ὁ ποῦ ἔχει δακτύλους ις'. Πᾶσχόσειν δοκεῖς. αὐτὶ τοῦ ποῦ δὰ πάξαι τῷ ναῦν. Πώγων πώγωνος. βοιζίου ος λιμῷ ἄπωκελόμενος. ὅθεν ἐ ποιμία ἐπὶ τῷ κεκομηκότων δυβοιζῆναι βασίζειν ἐ ἀεισοφανὴς καὶ γὼ τῷ περάβυσ ἀπὸ λίγω καὶ λίονα πώγωνα ἔχω. οὔβος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖβο σακεφόρος. καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἰῶ δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς, καὶ ἀεισοφανὴς φησὶν, ἄναξ ὑπῆνης ἐπὶ πρατες σακεσφόρε. Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων. Πωγωνίτης ὀζύς, καὶ πωγωνίτης. Πώεα. ποίμνια. Πωλὰς. αὐτὶ τοῦ πωλεῖσεις. ὑ πωλεῖδης. ὅθεν τὸ ὄνομα ἐ ἐνβῖς σώφρονος ἀνδρείοις. Πωλέσκεβ. ἀνεσκέφεβ. ἐ ὅμηρος πωλεῖται τί σι περῶν. Πωλαντινός.

Πωλεια

Πωλεία. χοίτη. Πῶλος. ἀεὶ σοφὸς ἢ νέος τὸ τέλος τὸ ὄνομα τοῦς παίζων λέγει. Πῶλος ὁ δοῦλος ὃν ἐκ τοῦ πωλεῖν τοὺς πωλουμένους ἐβάπτιζον. οἷον πεζὸς ἀπὸ τοῦ πώλης συνθετον πώλης. ἀμάντοπώλης. Πωλητὴς ὁ ἐπὶ τῶν θυσιῶν. ἴσως δὲ ἐνταῦθα πωλητὴς ὁ πωλητὴς. ὅτι τὸ ὀφειλόμενον τῷ δημοσίῳ τῇ προθεσμίᾳ, ἐὰν μὴ δοθῇ διδόντων, ἐπίπρασκον βασιλῆς. ὑπὲρ τοῦ πωλητοῦ. ἐὰν ὅσοι τὸ διαγραφὴν ἀργύριον ἐν πλέμῳ μὴ εἰσφέρωσιν. ἔτι ἐὰν οἱ ξενίσαντες ἀλόντες. ἐὰν ὁ μέτοικος ἐὰν προστάτην οὐκ ἔχων, ἐὰν ὁ δοῦλος ἀσεβήσας διαγραφείς. ὑπὲρ τούτων δὲ τῶν ἀσεβῶν πωλοῦντες, ἐπὶ ἐνίοις τὰ βαλόντες τὸ δημόσιον.

Πωλητοὶ ἐὰν πωλητήριοι. οἱ μὲν πωληταὶ, ἀρχή τις ἐστὶν ἀθλώσι δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν. εἰσὶν δὲ φυλῆς ἑκάστης. δοκοῦσι δὲ ἐπὶ τῶν θυσιῶν τὰ μὲν τῆς πόλεως, πάντα δὲ τὰ τέλη ἐὰν μεταλαμβάνουσιν ἐὰν μισθώσεις ἐὰν δημοσίων μὲν μὴ ἐξεῖναι τὸ ἐπὶ, ἐν ᾧ θα σωφρονίζουσιν οἱ πωληταί. Πωλητήριον. τὸ θυατήριον. ἔστως ὑποδιδύσκης. Πωλικὴ ἀστὴνης. ἐκ τοῦ πώλου ἐζευγμένης. καὶ πωλικὴ ἀνὴρ ἀστὴνης ἐμβεβῶς, ξυνωνυμίαζε. ἐὰν πωλικὴ, τὸν τὸ πώλου. ἐν ἐπιζεύγματι. πάϊς ἄϊσον ἀείλοφωσι πωλικὸν ὡς ἵππον χουῶ δοῦσι σιδήρῳ. Πωλικός. ὁ γυναῖος. ἐὰν πωλικὴ δῆγμα ἐὰν τὸ φρύαγμα. Πωλίων. Πῶλοι νυεῖ βάγγυμαι τὰ ἵππων ἐὰν θηλειῶν ἡτιῶν. ἀθορύβους ἐχομένους καὶ βαδαῖς ἐὰν ἡσυχαίους. Πωλῖ, ὁ ἀσίνιος. χρηματίσας βαλλιανὸς σοφιστὴς ἐὰν φιλόσοφος. σοφιστεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ πρώτοις τὰ μεγάλα. ἐὰν διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τὸ τιμηθέντος. ἔγραψεν ἐπὶ τομίῳ τῷ φιλοχώρου ἀτθίδος. δοκοῦ μνημονεύματα μουσωνίου τὸ φιλοσόφου. ἐπιτομὴ τῷ διοφάνους τεχνικῇ ἐν βιβλίοις. β'. πρὸς ἀεισοτέλην πρὸς ἰζῶν, βιβλία ι'. πρὸς τὰ ἐμφυλίου ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν καίσαρ τε ἐὰν πομπήϊος. Πωλῖ, ἀλεξανδρεὺς ἀλεέριος. χρηματίσας φιλόσοφος τεγνώς ἐπὶ ἀδριανοῦ. οὗ παῖς διόδωρος φιλόσοφος. ὁ γράψας ἐξήγησιν τῷ ζηνωνείῳ παρὰ βῖς ι' ῥητόρων. ἔγραψε συναγωγὴν ἀπίων λέξεων ἧ στοιχεῖον. ἐὰν ἄλλα τινὰ φιλόσοφα. Πωλίων. ὁ πωλῖ γραμματικὸς πρὸς τὰ γράμματα μαρκομῆ. Πωλοδάμνης. Πωλοδάμας. γυμνασής. Πωλοδάμνων. ὁ πώλας δαμάζω. Πῶλος. ἀπραγμάντην ῥητορ. μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τὰ πάλαι. διδάσκαλος λιπυμνίας. ἔγραψε γλυκαλογίαν τὰ ἐπὶ ἰλίου σταλασάνδρου ἐλλήνων ἐὰν βαρβάρων. ἐὰν πῶς ἔνασος ἀπὸ λλαξ. τινὸς ἢ αὐτοδαμάσου ἐπιγράφεσι. νεῶν καὶ λογείων ἐπιλέξεων. Πῶλος. τὸ ζῶον. Πωλῶ. ὠνοῦμαι. Πωλῶ. γυνὴ ἐπὶ τῆς πόλεως ἐὰν σφῶν αὐτῶν, μιπρὸς λήμμασι πωλοῦνται. Πωλοῦσι. δίδυμος φησὶν ἀπὸ τοῦ πέρνημι πέρνασι φανερῶς. πωλεῖν δὲ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν βῖς βαλομένοις. ὅθεν ἐὰν τὸ πρνάμενον. ὁ πρόβατον ἐστὶ πρνάμενον. ἐγὼ δὲ φημὶ ὅτι πυρείως ἐτάξεν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. φησὶ γὰρ τὸν νόμον ἀπέναι ἐὰν ἑαυτὸς μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσα ἂν ἐπράξασθαι οὐκ ἐθέλουσι. οἱ δὲ τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσι τί δοκοῦσι πεφασμένως. δημοσθένης δὲ τῶν κατὰ νεαίρας ἐν τῇ ἀγορᾷ. Πῶμα. σπέπασμα. Πώμαλα. ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ὅτι τὸ μὲν πῶδώριον. τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ μαλακὸν παρέλκει, ἐὰν σωνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα. οἷον οὐμάλα. ἀντὶ τοῦ οὖ. καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ὅτι δὲ ἀπτικόν. λυσίας ἐν τῇ πρὸς ἀσύβαρον βουλῇ. γυναίως γὰρ αἱ γυναῖκες, πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐλῆς. δέον δὲ πρίουσας ἀπαλλάξαι τὰ συμπόσιον ἐγένοντο. Πώμαλα. ἦσται καὶ παρὰ δημοσθένει ἐν τῇ λέξις. οὐχ ἵνα ἀξέλθητε. πώμαλα. καὶ παρὰ ἀεισοφάνει ἐν νεφέλαις. δεῖ δὲ αὐτὰ γράφεσθαι ὑφ' ἓν, πώμαλα.

Πωμήριον. τὸ τὰ τείχους ἐπόρισμα. Πώποτε. Πῶρος. βασιλεὺς ἰνδῶν. καὶ μῆνος ὅσον ἄπωτις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς τρωϊκοὺς ἄνδρας. ὧν δὲ κομιδῇ παῦρος ὁ τε ζωιλος ἀλεξάνδρου. καὶ τούτῳ ἐπολέμησε τὸν ἥρως τὸν διαίτης ὁ δοῦλλώνιος. ὁ δὲ, οἶνον μὴ ἔφη πίνω τοσοῦτον ὅσον ἐκ λίωσιν δῶ. ἃ δ' ἂν ἐνθήρα λάβω, ἐᾶν τα στοιῶται ἕτεροι. ἐμοὶ δὲ ἀρκεῖ τὸ πυμνᾶσθαι. τὰ δὲ ἐμοὶ τία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ παρασῖτος τῶν φοινίκων. καὶ ὁ σαμοὶ ὁ ποτάμος κεκτῆσθαι. πολλὰ δέ μοι καὶ δοῦλα δένδρων φύεται. ὧν πωρινοὶ αἱ δὲ αἰχέρδεις. ἐᾶν δὲ ἀκάνων ὁ δοῦλλώνιος, ὑποδὴ δὲ τότε ἐὰν δὰ μιν θαμὰ ἐώρα. Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρώδη μα γόσι λειρώω ἐὰν λιθοποιῶ. ποιήσις. καὶ βάς ἰκμάδας πωρουῦται καὶ σφίγγουται λιθώδει τροπῶ. καὶ πώρινος λίθος. Πῶρος. πάθος τί ἐστὶν ὡς φησιν ἀντίμαχος. πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσιν ἔθεντο. καὶ πωρῆν ἀλεῖσι τὸ πανθεῖναι φασι παρὰ τοῦτο δῶν καὶ

ὸ τὰ λαί πωρος ἐ τυμολογεῖται. Πωρός· ὁ τυφλός· καὶ πώρωσις ἡ τύφλωσις. Πωρύτης.
Πῶς δοκεῖς· θαυμαστικῶς ἀντὶ λέγεται ἀντὶ ἀ ἐρισοφάνει σὺν ἐφέλαις· καὶ ἐπὶ σθένων βαρέ χρυσ ἐ πρός ἐφ πῶς δοκεῖς· καὶ πῶς ἐγω τεχούβοι ξωι σὸ μεθ αὑμῖν πεθμοῖοις ἀ πετομόωπα λῶς· ὅρα νωῶς σὺν αἰσώπου λέγεις ὅτι λεγόμενον δή τι τὸ ἀλώπεχῶς Φλαύρως σὺν οἰνώνησιν αἰεῶ πο τε· μηδὲ μφοβηθῆς· ὅτι γαὶ τι εἰζίον ὁ διαβόλλοντες ἐσὸν ἐ πὶ δωμόω. Πῶϋ· τὸ πρόμνιον· καὶ πώϊα. Πώϋγξ πώϋγκος. Περάματα· ἐπὶ καὶ κῶ χρῶνται τῇ λέξῃ οἱ παλαιοί· ἐ μένανδρος· σὺν περάμασιν· σὺν μάχαις· καὶ ἀ ειτοφάνης σὺν πλούτω· ἄ κουε τοίνυν· ὡς ἐγὼ βλέπ ματα σὺν τοῖ πόδῶν δὲ τὼν κεφαλῶν πανταχοῦ· καὶ αὖθις· καὶ δ' ἐπτεῖς περφυείων αὐτῶν παρέσχε περάτ ματα· καὶ αὖθις· ἀλλαὶ παρέξω περάματα· ἀντὶ τοῦ σὺν οχλήσω· παροιμία· ἀνδρὶ λυδῶ περάματα οὐκῆν· ὁ δέ, ἀπελθὼν ἐ πρίατο. Περάματα· κεκτῆσθαι· ὁ ρέιατε ἰῶ καὶ σεν κόδος· καὶ πολλὰ περάματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζάπεσιν οἱ σρατιῶται· ἀντὶ τῶ κήνσ. Περάματ ἔξ ἀπραείας· ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ ἐλπίδα συμβαινόντων. Πραγματίνος ἄνθρωπος λέγεται ὁ ἐ μπορος· καὶ ἐ μπολαῖος· ὁ μοίως. Πραγματεία· οὐχῶς σὺν τῇ σωκθείᾳ ἐπὶ τῇ πραγματείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἐ κτόρων τέταπται ἐπὶ τῇ δ ῥασίας τινὰς μεταχειριζομένων· ἀλλ ἐπὶ τῇ πραγματεύσωι τῶν σθαι ἐπιχειρούντων· ὡς δείναρχος σὺν τῶ κ' μεναίχμου· αἱ γαὶ δύω τῶν κοινῶν ἐχθραι καὶ πραγματεῖαι, αἱ τινα ἐ ἰδίων διαφορῶν κεθεκήκεσι. Πραγματεία· πολυπραγμοσυνή· κεκτῆσθαι· πόλιν πολυάνδρ ἐ σρατῶ μεγάλω πεφαγμένῳ, ἑῶλον αὖλ πραγματείας ὁ βασιλεύς. Πραγματικώτατον· σὺν δυνατικώτατον· ὁ δὲ ἐ πραγματικώτερον τεγονέναι τὸ διαβόλιον· ἐ αὖθις· τοῦτο δὲ ἐ ποίημα κουκχῶς ἄμεινον καὶ πραγματικῶς. Πραγματοδίφης· ὁ διηλόγος· καὶ πραγματοδίφης ὦ μακαρίτης τέχνης. Πραγματομαθής· ἐ πραγματομαθεῖς· ὁ δὲ ὦν ἀλχίνους ἐ βρῆκι νδώων πραγματομαθής· ἐ πραγματομαθεῖς· οἱ τ πραγματων εἰδήμονες· διὸ ἐ οἱ ῥώμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπ' χοντες, ὑφεωρῶντο ὑπ τύχης ἄδηλα.
Πραγματοδιέρα ὑπ εἰς· ἀδυσυχέρα. Πραγμάτων καὶ μαχῶν ἐ λαμαχων ἀπαλλαγείς· λέμαχος σρατηγὸς ἀθλωαίων ἐρίφοινδωος. Πρᾶγος ἡ πρᾶξις· πρᾶγος δ' ἂν τίζῳ δὲν ἀνθρώπων χρεῶν ἀνθρωπον ὄγκε· φησὶ δ' ὅλεῖ πρᾶγμα καὶ πίζῳ. Πρᾳέωνγῆ· Πρασία. Πραπτέα· καὶ ἰῶ πραπτέα ὀρθῶς διαβλῆσαι. Πραπτέον· δεῖ πρᾶξαι. Πραπτικαί· ὅτι δ' τε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἀ πειροι, δ' τε αἱ θεωρητικαί· ἐ πειδὴ δέ οἱ δύ τῶν λόγοι ἀ πειροι· ἄ πλοι δέ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι· οἵτινες νῦν ὑ στεροῦσι τ πραπτικῶν νοήσεων ἐ θεωρητικ· αὐτ μῖν τε μφανέστεροι ἐ γνωσμώτεροί εἰσιν· ὡς ὃ ων ἔχυσιν οἱ πόδες πολείπ. Πραπτικὸν· αὐσηρόν. Πράσβεα· ἐπὶ δηλον· Φόνον πρασσῶν, πραπβεύειν παρός. Πραπτωρ· ὁ τὸν ἐπὶ μέρους εἰς πρατῆ μμος φόρον. Πραμνιος οἶνος· ἀ εί ταρχος· ἐπὶ μελῶς τὸν ἡδὺ οἶνον πραμνιον ἔλεγε· τινὲς δ' ὦνιον οἶνον· ἢ πρὸς μόνιμον· τινὲς δ' ἀπὸ μέλου πραμνί ὀνομαζομένης· οἱ δέ, ἰδίως τὸν μέλαν· ἐν ἰοι δὲ τὸν πραύναντα τὸ μῆνος· ὃν καὶ φαρμακίτλωφασί· σὴμ ὁ δ' λιος σὺν εἰ τη· σὺν ιπία πραμνον εἶναι πρὸς ἀφῆς τὸν οἶνον εἶναι. Πρανὲς· κάβαντες. Πρανὲς· ὁ δὸς κατοφδὴς· σὺν δέτινι πρανεῖ σενῷ ἐ ἐπὶ μήκ ἐ ὁλίσθ σέ μορτι πολλοὶ πρεφδόνβ. Πραξαμῆ· ἀ παιτήσας· λαβών· μᾶλλος ὁ ἀνθύπατος τοὺς διαπόσια βάλαντα πραξάμῆ πρὸ ἀ ειάθε, φίλην αὐτὸν ἐ ποιήσατο ἑ ωμαῖ. Πράξαντες θσκυδίδης· οἱ δέ, μεβ ἁθλωαῖ πράξαντες, βυτέσι βαλλθέντες, ἔφασαν χρῶναι αὐτοῖς γεμ βάς πύλας· ἔμελλον δὲ αὐτοιχθήσων εἰς πὶ πλῆβις ἀθλωαίοις. Πραξιδίκη· θέ· μις κεφαλῶ μόνῳ ἰσρύσατο· μνασέασσε σὺν τῷ πόδι δρώπης· σωτῆρ ἐ τ ἀδελφῆς πραξιδίκης γνέσθαι κτήσονήον· ἐ θυγατέρασ ὁ μόνοι αν ἐ λευτῶ· ἀπ' ἀπὸ τ μητρὸς πραξιδίκασ πλυθῆναι· διευύσιος δ' ἐν κτήσεσιν ὁ ὑτε θυγατέρασ· ἀληθῆ φαν· θελεύθαν· αὐλίδα· ἀπ ὕστερον πραξίκασ ὀνομασθῶναι. Πραξίλλη ὄνομα πύθιον. Πραξιωπήσας· ἐξ ἐβουλῆς βουλεύσας· ὅλιβουσάμβος· πολύβι· ὁ δὲ σρατηγός· πρῶτον μὲν πραξιωπήσας κατέσχε τὴν τ ἐρεβκτέων πόλιν· ἐ παρέλεβ ἐς ἀγορά. Πραξιωπήσας· δωροδοκηθείς· ὁ δὲ ἄρβιος πραξιωπήσας νυκτὸς κατέλαβε μέρ τ ἀκροπόλ· ἐ βιαίρωμαίοις εἰσήγαγε· πολλὰ πλῆς ἡνδραποδί

σατο

σαντο. πρεξεινησάμενος μετὰ δόλου ἡμέρας. Πρεῖξις. ποινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον ἡ κατὰ προαίρεσιν. τουτέστιν ἡ κατὰ ῥητὴν ἢ κατ' ἐπιβολὴν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἱρεταί τεραι, ταῦτα αἱρετώτερα. οἷον, εἰ τὸ δίκαια πράττεσθαι τοῦ μὴ ἀνδρεῖα πράττεσθαι αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετώτερα. ὅτι δὲ πράξεις μέν, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια. ὅλην δὲ τὸ τέλος. πρᾶξις. ἡ πρόσοδία. πολύβιος. μετὰ δὲ ταῦτα τῆς φιλίας, τρίτην πρᾶξιν κατασκευασάμενοι καὶ προσεγνωκότες τὸν Φαβίου λόγον. ἐξαῦθις πολύβιος. ὁ δέ, σωθεὶς ἐκ τοῦ αἰφνιδίου διώγματος. ὃς διαπεμψάμενος πρὸς ἄγγελον τὸν δι' αἰτωλῶν στρατηγὸν, ὡμολόγησε τὴν ἀπραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς φανοῖς. Πρεξιτέλης πραξιτέλους ὄνομα κύριον. Πρεπόντως. ἀσεισφαλῶς. οὐδὲ μὴν πρὸς ὀργὴν αἰσχύλε. ἀλλὰ πρεπόντως ἐλεγχέλεγχου. λοιδορεῖσθαι δοῦ πρέπει ἀνδρα ποιητήν, ὡς πορφύριος τὸν πλωτῖνον. Πρᾶος. ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀνίκητον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐγκράτεια. Πραότης. ἀοργησία. ἀνδρότης τῆς πραότητος γνώμης δοκοῦσιν οἱ ἐγκράτειαν, καὶ οἱ σκαιότητα αὐτὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, ὃν ὀρθῶς δοκοῦσιν. ὁ γὰρ τὸ ἀληθὲς πρᾶξαι τινὶ ἀκολουθοῦν, εἰκὸς ἀνὴρ καὶ γλυκύς. τὸ γὰρ γλυκὺ ἀχώλευτον. Πραότης. ἡ μικρὰ τιμωρία, δαρίδ. ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. πρᾶος δὲ δοκοῦσι τὰ ἥρεμα ῥᾴους ἐστὶ πρᾶος. Πραστής. ἡφαιστίων. ὁ μέρος. εἰδύλλιοι πραστῆσι. Πρᾶσις. Πρασιανός. ὅτι πρασιανὸς λέγεται καὶ βενετιανὸς. καὶ πρασινοῦλειος. καὶ σιουβάλειος παρὰ μάρκῳ αὐτωνίνῳ.

Πρασιαί. πόλις λακωνική. ἀσεισφανής. ἰὼ πρασιαὶ θεσπέλιαι. καὶ πενθάκις. καὶ πολλῶ δενδέκις. δοῦ λεῖοθε σὴ μέρον. Πρασιαί. αἱ τὸ κήπου λαχανίαι. καὶ πρασιον λάχανον. Πράσινον χρῶμα. ἄλλως πάντως ἀφορμὴ ἡμῶν οἱ πρασιοὶ ὑσσωπίνου ἰουσιν ἰνὸς ἐπενεγκών, ἀνήρ.

Πράσον κακόχυμον. ὅθεν δὲ σημεῖον. ὡς δέ φησι διοσκορίδης δυσόμφορον καὶ πολίλιον διουρητικὸν λεπτυντικόν. ἔχει δὲ καὶ ῥυπτικόν. Πράσου φύλλω τῷ ὧν ὠῷ χρῶ δέ δεται βαλανάτιον ζήτει ὧν δίερωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ σωλομένων. Πραΰνεσθαι. ἀπαιτεῖσθαι. ὧν μὲν ἰατὰ λιθῷ μηδένα πραΰνεσθαι τέλος. Πρατίνας πυρρωνίδου ἢ ἐγκωμίου. Φλιάσιος. πρικτὴς βαγωδίας. ἀντηγωνίζετο δ' αἰσχύλῳ τετ χοιρίλλῳ ζήτει τῆς ἑβδομήκοντα ἧς ὁ λυμπιάδος. ἐπὶ πρώτος ἐδραμε σατύρους. ζήτει δεικνυμένου δ' ὑβύκου, σωσθκ. ἰαμβία ἐφ' ὧν ἐκίνησαν οἱ θεαταὶ πτεσεῖν. ἐπὶ δὲ τούτου θέατρον ὠκοδομήθη ἀθηναίοις. ἐπὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ρ'. ὧν σατυρικὰ λβ'. νίκας δὲ ἄπαξ. Πρατόμυοι δοτικῶς. μηδὲν αἰσχίον τῶν πρατόμυοι. αἰτιατικῶς δὲ καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πρατόμυοι. Πρατομυοῦσι. ἀπαιτουμένοις. ἰσοκράτης. καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πρατομυοῦσι. πρατόμυος δὲ τοὺς θυνναλοίων κυρίους. τέλους δὲ ἀδενί αἰσθησιν πάρεχόμυος. Πράττω. τὸ ἐνεργῶ. ἐπράττετο κακῶς. καὶ πᾶσα κοινὴ ἀπόφασις ἐν ὅσοις. Πραΰδα.

Πραινεστὸς ὄνομα τόπου. Πραισσόντος εἶδος ἀξιώματος. Πραισσόντος. ζήτει ἐν τῷ σελάσιος. Πραίσιοι ζῶα. Πραιτύρα. Πραίτωρ. μετὰ τοὺς χιλιάρχους. καὶ αὖθις ἐπὶ τοὺς ὑπάτους, ἐπανῆλθον οἱ ῥωμαῖοι. καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη. Φρούριος κάμιλλος. πᾶς γὰρ μίλλα τὰ πολλάκις μοναρχήσαντος. ὃν πραίτωρα τὴν διαπλώτην οἱ ῥωμαῖοι ὠνόμασαν. ἢ στρατηγὸν

Πραιτώριον. Πραίφεκτος ναύαρχος. Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες πρωτεβαλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων. οἱ τοῖς ὑπάτοις τοῦ ἐπιτηδεύοντος πρὸς τὸν ἀληθινὸν μερίδα ἐν τῷ παρατεταγμένων συμμάχων, ἵνα ἐξ καὶ πλοῦτος δέλεγεν τοῦ ἐπὶ ἀλουμμένου ἐν τρεαρδιναρίους. ὅμεθα μὲν ὁ μμον, ἐπιλέκτους. Πρέμνον. στέλεχος δένδρου. ἀρισοφανής. ἡμῖν ἔχων πρέμνον πρόσωπον πελωρίου. ὃ δὴ χρήσιμόν τι ἐστὶ μύθος. οἱ ἄλλως τοῦτον ἡγοῦνται χάραξ ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐν φύσεις καὶ μεγάλας πρὸς ἐξ τοῦ πρέμνου. καὶ ζήτει ἐν τῷ χάραξ. Πρεὼν πρεῶνος. ὡς πρὼν πρωνός. αἱ τὸν ὕδωρ εἰδοῦσαι σωλίου τοῦ δεινὰ πρεῶνος. Πρέσβα. ἐντιμοτάτη. Πρεσβεύεσθε. πρέσβεις πέμπετε. καὶ πρεσβεύω παρὰ σοφοκλεῖ. ὦ παῖ. γνοῦμοι παῖς ἐτήτυμος εἰμί. ἐὰν μὴ τὸ μικρὸς ὄνομα πρεσβεύσας πλέον. ὁ ἡρακλῆς φησὶ ψυχορραγῶν. Πρεσβεύω δοτικῶς. αἰτιατικῶς δ', ἐπὶ σαυτοῦ ἡδοράμα

θας ἰῶ πρεσβύς. Πρεσβεῖα. τιμαί. τέρα. καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτω τῆς μνήμης νικῶ τε ἀείνεμ. Πρεσβεῖον. ὁδὲ τοδίανδρος ὁ νυφέλλου υἱὸς τὸ βασιλέως κορίνθ, τὸν βασιλείαν κῆ πρεσβεῖον λαμβάν. Πρέσβεφ. σύτιμος. Πρέσβις. ὅτι δ᾽τοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ δὲ πορφύδα διαπρεσβεύσάμενοι. σὺν ἀρεοβίνδω. δαμάσιος ὁ σύρος. σιμπλίκιος ὁ κίλιξ. ἀλλέλλιος ὁ φρύξ. πρισκιανὸς ὁ λυδός. ἑρμείας τε καὶ διογένης οἱ ἐκ φοινίκης. ἰσίδωρος ὁ γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν. χαίρειν εἰπόντες τὴν τῶ βαρβάρω φιλοξενίαν. ἐπὰ πάντα δὲ ὅμως τῶν ἐκ ἡμίασι, σὺν συμφορᾷ τινι καὶ μελημόνω. ἀλλ᾽ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐκ φεξῆς βίος δὺ τὸ θυμῆρες τε καὶ ἥδιον ἀπετελέσθησαν. ὡς γὰρ οἱ ρώμαῖοι ἐπόρθησαν ἀπανδάς ἐθνη ἐπ᾽ σωθῆναι μόνος ὑπῆρχε τῶν παλαιῶν ἀναπεγραμμένων δεῖν ἐκείνας δυσὶν ἀνδράσιν ἐς ἀσφέτερα ἦθη κατιόντας, βιοτάφην ἀδεῶς βλαπτὴν ἐφ᾽ἑαυτῖς. ἀδὲν ὁπᾶν πρέπει τῶν φονέων. ἢ μεταβαλλήν τὸν πρῶτον δόξαν ἀναγκαζομένους. Πρέσβις πρεσβεύς πρὸ τοῦ ὑτόνως. οὐχὶ ἡ ἀπὸ τῆ πρέσβας ἀθεία. οἱ γὰρ λέγοντες, ἀμαρτάνουσι. λέγει ἢ καὶ πρέσβεων καὶ πρεσβᾶν ἑκατέρως τὰ βίσ ἐπορσιν. ὅτι ἡ τὸμόνα θωμιλημόνου ἐς ἑλλωσῖν ἀναλογίσωζον, ὅθεν εἴπωσι πρέσβις. ἀεὶ σημῶν δὲ καὶ πρεσβᾶς. Πρεσβυγάφα. παλαιοτέρα γένεσις. ἐς συγκειτικῶς. Πρεσβυγένης Πρεσβυτάτων. σύτιμοτάτων. Πρεσβυτερεῖον. Πρεσβύτερος. τιμιώτερος. μείζων. ὁ ἢ, τῆ παλαισμόνω τὸ μὲν πρεσβυτέραν ἢ ἑαυτὰ ῥᾴστωνός πρισμός. ἀντὶ τὸ μείζονα καὶ τιμιωτέραν, ἐς τοῦ βωμοῦ κατέσρεφεν ἐφ᾽ὧν ὤμοσαν ἱστρατιᾶται αὐτὸ πρεσβύτερα πρίσασθαι.

Πρεσβύτεροσιόδρου. ἀντὶ τὸ παλαιότερος. παροιμία ἐκ τῆ παύυ παλαιῶν. φασὶ τὸ βασιλεύσαντος ἀθλώνσι ἡδρα. λέγει δὲ ἐς πρεσβύτερα ἢ τιμιώτερα. ἢ δὲ στρατιᾶται ἔλεγε ἐκ ἑαυτῆ πρεσβύτερα πρίσασθαι. Πρεσμῆνις. πρᾶος. Πρεπηρεφῶνος. τὸ λαιμᾶ. Πρέπω. ὁ καίω. Πρεπμαινάσας τὸ θυέλλας. ἀεὶ σοφάνης νεφέλαις. θύελλα συσροφὴ τὸ ἀνέμα. πρεπμαινάσας δὲ, μαινομόνας. καὶ λαίβρως φυσώσας. πρῆσαι δὲ τὸ φυσῆσαι ὅμηρος. σὺν δ᾽ἄνεμος πρῆσε μέσον ἴστιον. Πρεωπὸς εἶδος ἰχθύος. Πρεωβὺς ἐκ πόσωπον. καὶ πρεωπός. Πρεωβύς. οἱ πρεσβύτεροι ἀνόητοι τὸ ὀρέ. ἢ γὰρ μαρον ἴσον πρεπώδη μελέης, ὧς σὺν ἐκ ἦν μακρὸν πλυφάλμυρος ὥσεν ἐκ φαμάθους. Πρεξῖνος, ὄνομα κύριον. ἐς πρέξενος. Πρῆσαι. παῦσαι. πρῆσε ἡ ἐφύσησε. Πρήσουσα. διαπορῶσα. Πρηστὴρ. ἀστραπή. κεραυνός. ὥλεσε γὰρ πρηστὴρ πρηοαύνιος. αἰδὲ πὶ μάνδραν ὀφρύβδυ μιφεῖ ἀποχόμναι κατέραν. Πρηστήρ. πῦρ ἀπὸ πῶ τὸ. ἢ νέφος πόδεισχεθὲν πυ εἰ μεγάπνυμόεις βιαιοτάτου. πνεύματος μεγάβροντῆ καὶ πρηστῆρος ἰδμανασσάντος λιβυκοῦ. ἐς ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῶσι ναῦς. καὶ αὖθις. πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροόρατα ἐμπίπτ. πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι ἐς μετέθη κυμάτων. Πρῆσις. εἶδος κήτους θαλασσίου. κλεγομόνη μᾶλλον. ὃ καὶ δύσανλεγώνιστόν ὅτι. Πείαμαι αἰτιατικῆ Πειάμονος. ἀγρεύσας. σοφοκλῆς. οὐκαὺ, πειαίμων οὐδενὸς λόγου βροτὸν, ὅστις κενὰ σὶν ἐλπίσι θερμαίνεται. Πειαμωθῶσι. ξυρηθῶσι. τὸ γὰρ τοῦ πειάμου πρόσωπον ξυρεῖσθαί ὅτι. Πείαμος ὄνομα κύριον. Πείασος. ὁ αὐτὸς ὅτι τῷ διονύσω. σὺν ἐκγράμματι. ἀγροιώτατα δὲ μονοσόρθυπτι πειήπωθῆσι ὁ πασσοφύλαξ δενδριαπλώθυσίαν. καὶ αὖθις. αἰγαλῆτα πείασα γυναῖκες ἔθνη ἀνδρῶα. Πείασος. τὸ ἄγαλμα τὸ πειάσσου τὸ ὤρου παρ᾽αἰγυπτίοις μεμελημόνου, ἀνθρωποδρὲς ποιοῦσιν. σὺν τῇ δεξιᾷ σπῆ ῥον κατέχον. ὡσανεὶ παρ᾽αὐτὸ φανεῖσαν τὸν ἥρακλῆ καὶ τὸν θάλασσαν. σὺν δὲ τῇ ἀριστερᾷ μῶνύμω πεδεῖν τὸ αἰδοῖον αὐτὸ σὺν τεταμόνον. διότι τὰ νεκρὰ μόνα σὺν τῇ γῇ κατορύματα, φανερὰ καθίσησι. τὰ δὲ πλοῖα τὸν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως δηλοῖ. τὸ μὲν κύκλον τοῦ δίσκου, τὸν πόδα φόβειαν. ἑαυτὸν γὰρ ἥλιος δέχεσθαι. Πείασος. σὺν τὸ διὸς καὶ τῆ ἀφροδίτης σωκλήφθη. καὶ ἥρα ζηλοτυπήσασα, μανίαν τινὶ ἔβαλε τῆ νοιλίασ τῆ ἀφροδίτης. καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος. ἐς πόδεισον σαρκον. καὶ μὲν ἔρεψεν αὐτὸ εἰς ὄρος. πιμπλῶ ἢ αὐτὸ ἀνεθρέψαβε. ὃ ἔχε ἢ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὸν ὦν. σὺν λήθη δὲ πείασος ἢ τὸν ἱλαλῶν πλόσαν. ἐς τιμᾶται δὲ πρι μέσ. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτῆ ὅτι παιδίον. μόνον ἔχον μέγα ἐς σὺν τεθραμμόν. Πειράτου. ῥώμαία κλέξις. Πείσιστρατος. ὅτων ἐκ

λθοσι

λοδιτερῶμαῖοι τοὺς ἀπμαιωλάτους τῆς ἡλικίας τοὺς μὲν νεωτέρους καὶ πενιχροτέρους, χρο
σοφομάχους καλοῦσι· εἶτα τοὺς πείγιστας· τοὺς δὲ πρεσβύτας· τριαρίους· καὶ τοὺς ἀπάτους
καλουμένους· οἱ δὲ οἱ πρότεροι τῶν πειγίστων· καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι· κατὰ δὲ τὴν πόλιν, τοὺς
μὲν τριαρίους εἶναι χ· τοὺς δὲ πείγιστας βσ· ἴσως δὲ τούτοις τοὺς ἀπάτους· τοὺς δὲ γροφο
μόχους πολίους τῶν τετρακισχιλίων· φορεῖν δὲ μέχρι πρὸς γρόσφον. Πείγιστος· ὁ ἔξαρχος
τῆς τάξεως παρὰ ῥωμαίοις· Πείεται· σπίζεται· Πειλωλὰς καὶ πειλωλὴ ὄνομα κλεως· ὁ αὐτὸς
ἑαυτῆς πειλωλάς· Πείκνιμι· ἀγρεφίζω· Πείκτος· ὁ πείκτος· καὶ λατροσὴν τὸ κ εἰς α· Πει
μιβιλίων· τιμὴν· ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν· ἢ πενομίων· Πειμμικήριος· ὁ πρῶτος τάξεως τῶν
τυχούσης· Πειπολιτάρειος· ὁ τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων· ὕστατος δὲ τῆς τιμῆς·
Πειπολιτάρειος, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ ῥωμαίοις· Πείν ἢ πίσσα
τὰ ἄλυρα· παροιμία· καὶ πεῖν τοῦ ἰχθῦος ἐλθεῖν, οὐ τὼ ἅλμω κυπαῦ· Σπάνιον τοῦ καιροῦς
πολαμβανόντων, ἢ πεῖν εὐσοφωχθαι δέρας· Πείνινοι ἀνθρακιαὶ· πυρεοὶ καὶ σιληροὶ· ἰσχυροὶ τὸ
τὸ πεῖνον ξύλον· καὶ ὁδός· πείνου ἢ γύλω, ἢ πάλιν· πείμνος τὸ βουσὶν ὀχυρώτατος ὕλης·
νος· ξύλον πυκνότατον· ἀειτοφάνης· οὐδὲ θυώδως πορ πείνος ἐμπρησθεὶς βοᾶ· καὶ ὁμῶς καὶ
ἢ πεῖνος φόφον ποιεῖ· Πείν καὶ λύης· ὅταν πεινάσει· Σπάνιον τοῦ ἀδυνάτου· ἢ οὕτως· πείνη
ὅταν λύπος πεινάσῃ· Πείν λαχεῖν ἢ καινὰ κατεσθίειν· τουτέστι πεῖν πλησθῆναι· πρὸς
ανομῆς ἁρπάζειν· καὶ μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸς ἀνομίαν·
τοι· ὅφις ἄτω λεγόμενοι, Πείου· ἐλαθρώσων· Πείω ἀγρεύσων· Πείων τὸ πεκτινοειδὲς
ὀστράκιον· ἐν Σπάνιον μέμνηται· ἰούδρομόντε πείομα μιλτίω ραμματι πεπιθόμενον· καὶ αὖθις· Σ
τεῦνον νώτου καμπόμενον πείονα· καὶ βαρεῖος· κἀκεῖνος Σ πολὺς σαγήνας πείων· ἀντὶ τοῦ
βρύων· ὁ πείων ἀνὴρ· οὐδὲν πείω· ἀειτοφάνης· ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐγίνωσκον τὸ πείω ῥῆμα· οὐδὲ
γὰρ ἐδεῖτο ἀγρεῦσαι οἵοι ἔχων· Σπάνια οὖν φησὶ· τὰ ἀγροῦ φόρτος, οὐδὲν ἔδειμοι τοῦ πείαθαι·
Πειθεῖς· βλαφθεὶς· δεσμωθείς· ζωπῆ πειθεὶς ἰσωσιῶν βλαύτῳ, ἐναμπέτασι ἐνέσχε
πέτυξε βίον· Πείσιλλα ὄνομα πύελον· Πείσιος· παντὸς σοφιστοῦ· γεγονὼς Σπάνιον χρό
νων θεοδοσίου τὸ μικροῦ· ἔγραψεν ἰσοείαν βυζαντιλὼ Σ καὶ ἀπάλαθον ἐν βιβλίοις ὀκτὼ μελε
τας τε ῥητορικὰς καὶ Σπανιολάς· Πείσιος· υἱὸς τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου· καὶ ζήλῳ αὐτὸν πολε
τύτερον ἐν Σ πείσιος· Πείσιος ἐμεσηνός· ὃς πορ ἄλλοτρια γράμματα ὑπορφυῶς βλε
πίσατο μιμεῖσθαι· τεχνίτης τελῶν πόδι τὸ κεκτῆσθαι τοῦτο, δεξιὸς ἄμαν· ἐτύγχανε δὲ κῶν ἐμεσηνῶν
ἐν ἡλικίᾳ, τῶν τινος Σπαφανδυλληρονόμος γεγονὼς χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἐμπροσθεν· ἰὼν δέτις
ἀνὴρ παθεῖνος μὴν τὸ ἀξίωμα· μαμιανὸς ἢ ὄνομα· γνῶ λαμπὸς Σ πόδι ουσία χρημάτων· Σπάνιον
ἰουστινιανοῦ ὁ πείσιος, διαπεμψάμενος πόλεως τῆς ἐρημούσης βλας οὐσίας πάσας, ἐν τισιν
ὕρεσιν οὐ τοῦτο πόδι αμάζοντας, καὶ περοὰ ζημίαν μεγάλων χρημάτων διαρρυῶς ἔχοντας, τού
των διαρρυῆναι μὸς εἰς τὸ ἀπεριβλήτως προσάγεσθαι, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχών,
βιβλίδια πολλαχῶς παρεπεῖνον γεγραμμένα πεποίηται· ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα
Σ μαμιανῷ δεδόσθαι· ἅτε παραθήκης λόγῳ Σπαῦτα παρεπείνου πεπομισμένοι· τὸ τε ὁμολο
γημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς κατὰ πάλαι τοις γράμμασιν, ξυμβῆναι οὐχ ἧσσον, ἢ δυὸ ἑκατὸν μυρι
άδας· καὶ αὐτὸς δέ τινος, ὃς πορ Σπάτης ἀγρεᾶς τινὰ δὲ χρόνου παθήμενος, κἀνίκα ὁ
μαμιανὸς πρεσβεύων, δόξαν τε πολλὴν Σπάτε ἀληθείας καὶ ἀρετὴν ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλεσε τὰ
Σ πολιτῶν γράμματεῖα· ἔνεστον αὐτὸν Σπατοφαντάζων αὐτὸς οἰκείοις γράμμασιν· ὃν πορ βασιλ
λίωνα καλοῦσι ῥωμαῖοι· Σ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς δοκιμωτάτοις τὰ πρά
γματα τῆς Σ ἐμεσηνῶν σπουδῆς παρέδωκεν· ὁμολογοῦσι μοῖραν αὐτῶν τινὰ εἰδέναι τῶν
ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων· ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο Σ μὴ ἄλλας δόσεις ἀ
πάσας βιάζεσθαι τὴν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δέ τινας καὶ τὰς ἐνθένδε πάσας μ
ετὰ ταῦτα μήνας ἐπιφέρων, βυζαντίου ἀφισόμενοι· καὶ χρήματα Σ βασιλεῖ ἰουστινιανῷ προέμε
νοι μελήσειν δεδιότα, ἐπεισαγράφοντο νόμον, ἐχρὸν Σ σπουδῆς τὰ κεκτημένων· ἀμέλειαν ἔνε

ἡν πλήθει δικῶν τῷ αὐτοῖς προσκηδεσῶν δικαιοπραγεῖσθαι κεφάλαιον ἰουσιανοῦ ἐκ τῶν πλήθει κρατυνόμενον. Περισπροσθῆς αἰχμή· ἐπὶ τὸ πρόσω. Πρό· ἀντὶ τοῦ ἀντὶ· φιλήμων· παμπρεπεστάτης δούλης πρὸ δούλου· δεσπότης πρὸ δεσπότου· ἀθλεύων πρὸ ἀνάκτος· ὅμηρος· Προαγωνία τιμητική. Προαγωγία. Προαγωγὸς διδάσκαλος καὶ. Προαγωνος. Προαγρυπνῶ γυμικῶς. Προαλόμενος· προσκηδὴς ὢν· ὁ προαλόμενος τῆς πλησίος μετεχώρησεν ὡς ἀρσην· ὁ δὲ, συνηγαλίασατο αὐτόν. Προαλέσατον· προσωτέσατον. Προαλίσαντας· προαθροίσαντας· ἰώσηπος· τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας· ἀναφεῖναι τοῖς δραπέτευσιν αὐλῆς. Προαναθρώσηφν· προσκηδῆν. Προαναλώθη. Προαναπαύζω γυμικῶς. Προαναλσχοι· προαναπείλαι. Προαναλέξωμαι· λαβίδι· ἐὰν μὴ προαναπαύσωμαι τὴν ἱερουσαλὴμ ὡς ἀνάρχῆς τῆς ἀφροσύνης μου. Προανερρέτο· ἀπροινοήτου θεοπήσεως μωϋσῆς τῷ ἰσραὴλ προανερρέτο· ἀντὶ τοῦ προεκτήρχετο τῆς ὠδῆς· προανεβάλλετο. Προαποθνήσκω γυμικῶς. Προασπίζομαι γυμικῶς. Προαστεῖον προαστεῖα· ὁ δὲ σοφοκλῆς προάστιον διὰ τοῦ ι· εἰσορᾷς τέρυτ' ἀνδρέφημεν; οὗτος ἐκπροάστιος χωρεῖ τυγχάνω. Προαύλιον· τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς. Προβάλλεσθαι· ἀπροτείνεσθαι θανυδίδης· ἐᾷ δὲ μηδένα ὅσα αὐτὸς ἐξώιστε, ἐπὶ ὄχλα μανθάνεσθαι ἀεὶ προβαλλομένους· ἐπὶ ὀρέστου, τὴν ἀφελίαν ὁρῶ προβαλλομένας· ὁ πορφυρίων τὸ προτεινόμενον.

Προβάλιθος ὄνομα μύειον. Προβαλλομένας· ἀπροτιθεμένας· οἷον προὸν προέξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· δημοσθένης ἐν τῷ πρὸ ηπτησιφῶντος, καὶ ἐν τῷ καταισχύνω· τὴν προαίρεσιν φησὶ τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄδικον εἶναι· ἀντὶ τοῦ ἐλαφρῶς ἔχουσαν· καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμέτερου· καὶ προβαλλόμενα φησὶ τοῦτον ἀδικεῖν πρὸς τὴν ἑορτήν· ἀντὶ τοῦ προβολὴν ἐχούσης ἀδικεῖν τὴν ἑορτήν· ἐνομίζομεν καθ' ὧν πρὸς τὸν ἑορτὴν ἀδικοῦντων· ἐν δὲ τῷ φιλιππικοῖς φησὶ· προβαίνεσθαι δὴ καὶ βλέπειν ἐν ἀντίον, ὅτε οἶδεν ὅτε ἐθέλει· ἀπροτείνῃ χεῖρας ὡς εἰς μάχην. Προβαλόντες νυσὶν ἀγνας· ἐπὶ τοῦ ἀποκτείναντος τοὺς συνηφαντακότας παρεδίδουν. Πρόβασις· ἡ ὧν βοσκημάτων ηπῆσις· ὅμηρος· ἡμιμηλιάτε· πρόβασίντε· καὶ παροιμία· προβάτων οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ· ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων. Πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα. Προβατίς· ὁ ὧν προβάτων ποιμήν· καὶ προβατέων χωλιωθῶν ἀνθρώπων.

Προβατίσβιον ζῶν· ἐπὶ ὧν μωρῶν καὶ ἀνοήτων· ἐν ᾧ πρόβατα ἀδένδρα ζέτει καὶ ζῇ· ἢ διὰ ὃ ἀδρανές. Προβατοπώλης ὁ παλλίας· καὶ ἡ ἐπὶ τὸ πολιτεία· ἢ λυσιπλῆς ἡ ἐπὶ ἀσασία· συκοπωλεῖον πωλῆς δὲ ὁ λυπρέτης· ὃς ἐπὶ σύκοις ἐκαλεῖτο. Βυρσοπώλης δὲ ὁ πλέ· καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν βύρσας παρείληπται· ἀλλ' ἐπὶ τῆς πόλεως δηλοῦσθαι τὰ πράγματα. Πρόβαινε· βοῦς ὡς ἐπὶ ὄχλου τῶν πομπολούντων τινά. Προβερνήσι· παλαιοτέροις· προσήκην τὸ φιλόθεον ἢ ἤδη προβερνήσι· καὶ πόρρω ἐλαύνουσι· τοῦτο μὲν ἡ λιπάσας· τοῦτο δὲ φιλοσοφίας. Προβέβουλα· προείρηκα. Προρήμασιν· ἀντὶ τοῦ πρόσθεν καὶ ζῆ ἐπὶ ὧν ἐμβασ. Προβιβάζης· παραινεῖς· πείθης· ἢ προβιβάζης. Προβιβάσαντες· προαγαγόντες. Πρόβλημα· θεώρημα· σωτῆριον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν· φθέγξομαι προβλήματα ἀπαρχῆς. Πρόβλημα· ἐπὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος. Πρόβλημα· ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τίθεσαι ῥῆσιν· εἰ ῥῆσι· τί ῥῆσιν· ὁ πρῶτον τί ῥῆσι· καὶ διατί ῥῆσι, τὸ μὲν ὅτι ῥῆσι ἐδεῖ ἐμβερνήσαι, λαμβάνομεν ἐπὶ τῆς συνηγείας· ἐπὶ δὲ τί ῥῆσι τὸ ὅρισμοῦ ἐζητοῦμεν τεκμαιρόμενοι· ἐπὶ δὲ ὁ ὅρισμοῦ οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβερνήσαντα γινώσκομεν· διὰ δὲ τοῦτο τί ῥῆσι τὸ ὅρισμα, ἐδήλωσε πρόβλημα ἐπὶ τῶν συμβερνήσαντων. Προβλῆτες· ἔξω προβεβλημένας ὑπὸ ἀφαλεῖ· οἱ δὲ, ἐδεῖς πρώτης προβεβλημένας· ὃ ἐστὶ μᾶλλον· πρόβλημα δὲ ἐστὶ ἀφάλεια πρόβλημα δ' ἐστὶν ὧν ηραβεδείας· καὶ ἔτι πρόβλημα ὁ προβαίνεται τις ὡς πρὸ ἐνδυόμενος αὐτὸ, καὶ τὸ προϊνόμενον ἐπὶ ἀσπίδα. Προβλῆτες· φιλοπτήτης φησὶν, ὧν λιμένι ὧν προβλῆτες· ὧν ξωουσία θηρῶν ὀρείων· ὧν παταρρώστες πέτραι· οἳ ἐργάται μέδρασε. Προβολὰς ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐπὶ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρία καὶ ἐρύματα γυναικῶν. οὕτω δημοσθένης. παρὰ δὲ αἰσχίνῃ, ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν.

Προβολή· γραφή καθ' ὧν συκοφαντούντων. Φόρενῦν ὁρισώμεθα τὴν

τῶν προβολῶν αὐτοῦ τῆς αἱρέσεως, ἐφ' ἣν τὸν παρόντα τρόπον ἐποιήσατο βίον. Προβόλιον. εἶδος τι δόρατος. ὠχρῶντες οἱ κωμικοὶ τοὺς πρὸς τὸν θάνατον. Πρόβολον. πρόμολον. πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμός. κλῆσις παρὰ τὸ προβάλλομαι. προτάτης. τεῖχος. ἀφάλλα. ἀεικοφανὴς νέφελαις. πρόβολος ἐμός. σωτὴρ δόμοις. Προβούλαμα. τὸ ἀπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν. πρὶν εἰς δῆμον εἰσενεχθῶσι. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σχίνα. Πρόβολος. ὁ ὢν ἐπίπαν ὀχυρόν.

Πρόβολος. ἔξαρχος τῆς βουλαντικῆς. λυκάβιος. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτου δεξάμενος, καὶ μετά τε αὐτοῦ καὶ χώραν ἀπένειμε. καὶ προβόλους τοὺς πελάβανας ἐκάλουν. καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς ἅπαν εἰκὸς ὧν ὤοντο ἐμβολάς. Προβόλως. προβεβλημένως εἰς θάλασσαν πέτρα. καὶ πρόβολοι αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι. καὶ οἷον ἀκταί τινες. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Πρόβος ὄνομα πύελον. Πρόβολοι. πρὸς τοῖς ἄστι διηρέθησαν ἄλλοι τε. εἰ σκηκόμενοι γὰρ δικοῦνται τὴν πολιτείαν, μᾶλλον τῶν ἐπικλίνων συμφοράν. Προβοσκὶς ἡ τῶν ἐλεφάντων πρόνομαία. Προβραχέος. προβολίζον. Προγῆς. ἐγὼ δὲ φάγωγῆν πρὸ γῆς φοβέμενος τὸ ἄγριον διατὸ τὴν ὦμα λλον ἵππων ἢ ἀνθρώπων μέλλειν, ὁ δὲ, ἀπαφῆκεν αὐτὸν διαξαίνειν. αἰνεῖ ασεγῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι. ἵνα μὴ φθονῇ ὧν ἐνθάδε, βλάπτεσθαι πάλιν. Προγινώσκω ἰατικῶν. Προγέμματος. οἷς δὲ δῶρα συνέβη εἶς προγέμματος. δίων. πεπαλαιωμένοις ἀξίαις δωρήμασι. Προγραφαί. αἱ προγεγραφαὶ εἶναι αἱ πεπιπερυγμέναι λέγονται βραλίσεια νοεῖν χρὴ εἶναι. ἢ αἰλιανὸς λέγει. ἐπαινέσαντες ἂν προγεγραφὰς ἢ τὰ συμβουλῆς ἢ εἰς τὴν ἱππάδα τελούντων, εἰρήσαντο τούτους δῶρα πεπιννύντες. ἀντὶ τοῦ πεπιεσμένους. Προδείπτους. ἐχαρεγαρμένοις καὶ προδείπτους. καὶ πεθόλου πᾶσι τοῖς θαυμαζομένοις. Προδήλως. φρονίμως ἀνδρείως σοφοκλῆς. καλόμμοι τὸ δὲ πορπαμμένον θανεῖν προδήλως μᾶλλον. Προδικεσία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐμαλάμμενοι ἐν παγκρατείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας. ἐν οἷς ἐξεπέτερου μόνος λόγοι προσιόντες. καὶ τοῦτο ἔλεγον προδικεσίαν. Πρόδικος. κεῖος. ὁ δὲ πρώτως τῆς νήσου. πολλῶς δεῖ καλίδος. φιλόσοφος. φυσικός. καὶ σοφιστής. σύγχρονος δημοκρίτου τοῦ ἀβδηρείτου. ἐγεγόνει. μαθητὴς πρωταγόρα τοῦ ἀβδηρείτου. ἐν ἀθήναις πρῶτον πρὸ ἀπεθανεν ὡς διαφθείρων τοὺς νέους. Πρόδικον. δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητὴν. ἀεικοφανὴς κατάγελως. ἐγὼ γὰρ εἴτις ἀδίκημα, θέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν ἀθῶν φίλων τῶν. ἐπαρομία. προδίκα σοφώτερος. ἀεικοφανὴς μεφέλαις. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως τὸν πρὸ νῦν μετεωροσοφιστὴν πολὺν ἢ προδίκου. σοφίας καὶ γνώμης σύνεσις. σοφιστὴς δὲ ἰῶν ὁ προδίκος. κεῖος τὸ γένος. ἡμάσας δὲ καλῶς χρόνους σωφρονιστὴς. προδότος δὲ ἔτος, τὸν πεντηκοντάδραχμον ἐπιδόσεως ἐποιήσατο. μνημονεύῃ δὲ καὶ πολλαχοῦ αὐτὸν ἐν πρωταγόρᾳ. καὶ ξενοφῶν ἐν ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀεικοφανὴς ἐν ταγηνισταῖς. οὕτως τὸν ἄνδρα τοῦτον ἠβιβλίον διέφθειρεν. ἢ προδίκος. ἢ ὃν ἀδολέσχων εἰς τὶς. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν ὄρνισι. παρ' ἐμοῦ προδίκῳ καλαίφνεί πατέ τολεισῶν. διδάσκαλος δὲ ἰῶν ἅδε ἐθηρεμένους τὸ ἐπικαλουμένους καθόρνυ. ὃς ἦ τὴν τυραννίδος μετέσχε. καθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λύσιππος δὲ τῶν καθ' ἑαυτὸν φέρει ἢ βιβλίον προδίκου ἐπιγεγραφόμενον ὥραι. ἐν ᾧ περὶ κακῶν τὸν ἡρακλέα τὴν ἀρετὴν ἢ τὴν κακίαν συντυγχάνοντα. ἢ κελεύσας ἑκατέραν ἐπὶ καθ' αὑτήν. ἢ προσιέναι τὴν ἀρετὴν τὸν ἡρακλέα ἢ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας, προεῖπαι τὴν προσαιρεῖν τὴς κακίας ἡδονάς. Πρόδρομος. ὀνάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν ὢν προδρόμῳ τὸ ἰδοῦ. Προδρόμῳ. τὴν πρὸ τοῦ οἴκου παράδρ. Προδόλως. λύβιος. δυσθεώρητον τὸ τὸ ὀπίσω ἔχει καὶ δυσπαραλόγιστον. τίνα δ' ὡς καλῶς προδότων νομίζῃ, ἄρρητον δόξαν φήναθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἀξιοπίστους συμπεπωμένους τὴν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἥδωλας ποιωνεῖν παγμάτων ἀθέως προδότας νομίσειεν. ἔτε τοὺς παλαιὰ πόλεις σπονδὰς ἐπὶ τὴν ἀδίκους δόξας ἀνθρώπων ἐπαμῦναι πρὸς ἑτέρας φιλίᾳ ἢ συμμαχίᾳ, ἀδόλους. πολλοῦ πεδεῖ. ἐπείθετε πολλαχοῦ οἱ βυζάντιοι, τὴ μεγίστων ἀγαθῶν πεπόνασιν αἴτιοι τοῖς περὶ σφῶν. ἀλλ' οὐδὲν ἂν ἀνθρώπων ἢ ἐκ δυσχερεῖς πόδισιν, ἢ τῆς ἰδίας ἀφαλείᾳ καὶ λυσιτελεῖ χάριν, ἢ πρὸς τοῦτο ἀντιπαλιπλωμένου διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι βίᾳ ἐχθροῖς ἐκ πολλῶν. ἢ ὅσοι φερεπὰ εἰς δεχόμενοι συν

χρώμενοι ταῖς ἔξωθεν βοηθείαις πρὸς ἃς ἰδίας ὁρμὰς ἐπιθέσεις, ἀποβαλλουσι τὰς ἀπὸ τῶν πολέμων δωρεὰς ἀγαθάς. βυσσοδομεῖν· τὸ ἐν βυθῷ τὸν δόλον ἀπὸ τοῦ πορρωτάτω δόσιν ὄνομα μεδίμνου ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς πάντας. οἷς λυσιτελοῦμεν ἀληθῶς ἡκέτην ὀδύνην δεινὰ δὲ πεπονθότες ἐκηλεύθησεν. ἀγὼν ἀντὶ τοῦ πᾶσιν ὁμολογουμένως. Προσδοκητός· τὸ ἀνέλπιστον δηλοῖ τὸ ἰῶ προσδοκῶ καὶ παραδέχομαι καὶ μύραινα οὐ. Προσδοσίημος· ὁ ἀποσχετικός· ὁ ἴδιος ἑαυτῷ ἀποσχέσεις οὐ οὐδενί τινι ἑτέρῳ μόνος. ἀλλὰ πρόδηλος. Πρόσβρομος· ὁ πρόδηλος. Προδουλείας· ὁ δουλεύσας πρότερον ἑαυτὸν, θαύμαζον πρὸ δουλείας ἀποβλώσων. Προαιρεῖσθαι· αἱρετική. Προαίρεσις· παραμερισμοῦ καὶ παραδόσεως, ἀπὸ καινοπαρείας· σοφιστὰς· μαθητὰς ἀναντιοχεία παρεξούλωσιν· γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ λιβανίου καὶ ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος σοφιστεύων· καὶ τιμῶν ἔτυχε μεγίστων τὰ βυζαντίδος ἡνιοχεύοντα· μελέτας ῥητορικάς· οὗτος βασιλιανὸν ἤκμαζε· σύγχρονος λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· ὃ ὅπως λυπρὸν τὸν βασιλικὸς, τὸν λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε. Προαίρεσις· ἀνεισοτέλης ἐν τοῖς τοιοῖς λέγει· δείξαι θέλοντες ὅτι μὴ ἔστιν ἀναλόγως προαίρεσις, λαμβάνομεν τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως· ἔστι δὲ ὅτε πρὸς ἑτέρας αἱρέσεις· ἀλλαμοὶ τὸ ἄλλο πρὸς ἄλλα αἱρεῖσθαι ἀναβύβλους ἔστιν, ἐν οἷς ἐστὶ τὸ βαλλάεσθαι· τὸ γὰρ ἄλλο αὖ πρείναι, μὴ ἀλόγου γίνεται· οὐδὲν δὲ ὧν ἀλόγων βουλάεται· ὥστε ἀδιαίρετοι. Προαίρεσις ἔστιν, ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἢ βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν τὸ γὰρ προαιρεθέντος ἐπὶ τῆς βουλεύσεως, ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δέ ἔστιν ὄρεξις ζητητική, πρὸς ἡμῖν ἐφ' ἡμῖν πραττομένη. βουλάεται γάρ τις εἰ ὤφελε μετελθεῖν ὃ πράγματα ἢ οὐ. εἶτα πείνῃ τὸ πρεῖττον. καὶ γίνεται πείσις. εἶτα διατίθεται καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐπὶ τῆς βουλῆς κριθέν, ἐπιλέγεται γνώμη· ἐὰν δὲ πείνῃ καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ πεισθὲν ἢ ἀγαπήσῃ αὐτό, οὐ λέγεται γνώμη· εἰ δὲ μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις· ἤγουν ἐπιλογή· προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκριμένων, τὸ ἐπιλέγεσθαι καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου· καὶ τοῦτο φανερὸν ὅτι βούλησίς μετὰ πρόσκρισιν πρὸ αἱρέσεως· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ ἐπιλογίσασθαι προαιρετὸν ἐστὶ τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν· ἀδεὴς δὲ πρίν τι μὴ βουλεύσασθαι μόνος· ἀφ' ἧς προαιρεῖται μὴ πείνασα. Προειμεῖσθαι· ἐπιεῖσθαι. Πρόεσμα· ἐπίεσμα· προεσρία διὰ τοῦ ι· ἄλλοις πρόσθασον ἢ προεσρία· προεσρέα δὲ διὰ διφθόγγου δοθὲν τοῦ προεσράω. Προεσρία· τιμῆς οὖσα ὁ βόσος· ἀφ' ὧν δὲ τῆς τιμῆς ἐμαυτὸς τυχόντι· καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ τοὺς πολλαμβανούσας, μεταθέσθαι· ἢ ἀγγελέαντας αὐτὸ ὡς ἐὰς τὸν ἐκείνων κρεῖσσαι τὸ πρῶτον· πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑβρισμὸς ἔδραν ἔχειν· ἀναισθησίας· νεῦσαι μὴ προεσρίαν φῶναι ἐμαυτὸν ἀπὸ τοῦ φόβου σιτίαν λαβεῖν· σιτίαν δέ, ἀντὶ τοῦ ἐν βρυγμῷ σιτίσιν. Πρόεδρος· ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς ἐκ πεμπών. Πρόεδροι ἐκλήρων τῶν βρυγμέων κατὰ ἑκάστην βρυγμείαν· εἷς ἀπὸ ἑκάστης φυλῆς· πλὴν τῶν βρυγμάτων· οἵτινες ἐκ τοῦ τῆς ἐκκλησίας διώκειν· ἐκάλουν τὸ δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ πρὸ πάντων ἔδρανον τῶν ἄλλων ἁπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος βουλευτὴς πληροῖ αὐτούς, εἴρηκεν ἀνεισοτέλης ἐν ἀθλιωτέρων πολιτείᾳ. Προέκκε· προέπεμψε. Προεπαλινδοῦν τὸ παίσαρος ἐπὶ πέλαγον. προεπαλινδοῦν τὸ δὲ ῥητὸν ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθεν ἐκ τῶν πόδων ἐπὶ λίοντο· ἐπροεπαλινδεῖτο. Προέμβολα ἐκ προσπεσόντα τῆς νηὸς ὡς πρὸ ἀκροτόμου. καὶ προεμβολαὶ ἐπὶ μιμησάμενοι. Προέμπεσεῖν. Προέμπεσεῖν· ἐπιδοῦναι· προδοῦναι· πρὸς φόνῳ σας· προαφεῖς· ὁ δὲ, ὃν φίλων ἐμοὶ τοῖς βουλήμασι, ἐκ οἰκεῖα προέμπεσεῖν· πρὸς γὰρ οὐδεμίαν ὧν πολλῶν ἀρετῶν ἔστος ἐπαύδευ, ὡς πρεῖττον μᾶλλον ἢ καλὸν τὸν πυθαγόραν εἰπεῖν αὐτὸν τὸν φιλίαν. Προεμπίπλη· ὑπὸ βασιλέα πάντων θαλαττόντων, αὐτὸς κύμαζε· μὴ βλάπτομος προεμπίπλη εἰς γνῶσιν. Προεντες· προδόντες. Προεξέρεσία· τοῦ πολίου τόπος, ἐν ᾧ ἐξέπεσε· κωπωτῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέρας ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προεξέρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο. Πρὸ ὧν γυῖ ἐτίθετο· προτιμότερον ἐτίθη· καὶ ἅμα φίλια ἐκαλλαίνου τοῦ ἑαυτὸν τε καὶ τῆς ἀπαλλαγῆναι, πρὸ ἐργου ἐτίθετο· καὶ αὖθις· τὴν πορθμὸν χώραν κατασχεῖν τοῖς ὁπλοις πρὸ ὧν γυῖ θεῖναι ἔλεγε. Προερρέθη· προειλαλήθη. Πρόθυ· πρόσπεμπτον. Προέθαι· προδοῦναι· λαβὼν δὲ τὸ ξίφος πόρπιος μάχης καὶ καταληφθεὶς ἐπὶ τῶν πολεμίων ἐφονεύ-

τη

τοκρίνων τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν, ἢ πολλὰ λαβὼν τραύματα παρα-
δόξως ἐσώθη. Προέσθαι· προτιμήσασθαι αἰτιατικῆ· οὔτε γὰρ προὔμοῦ, οὔτε προὔ ἄλ-
λου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, δὲ δόσι προέσθαι τὴ τοῦ κοινοῦ συμφερόντων. Προεστέρνισα· πρὸς τὴν ψυχάμην
ὡς προστερνισάμην. Προστικός· χαλεπικός. Προΐστωπροστατέμφάσ. Προφήτευσεν.
Προεχειρίσατο αἰτιατικῆ. Προέχω γενικῆ. Προεχόμενα, ἀντιβαλλόμενα· ἢ προβαλλόμενα.
Προφδόμηοι· προσγνῶναι· ὡς προσγνώσκοντες. Προφδῶ γενικῆ. Πρόφασι· προστάττει.
Προείλονθ· ἠθέλησαν· προέκριναν ὡς προφλόμενα. Προήκαμεν, προεκτέτακαμεν.
μενα· προδιδόμεν. Πρόφασι· προστάττει. Προεῖται λαβὼν εἰς χεῖρας προεῖται αὐτὸν
τουτέστιν· ἀφῆκεν· καταλέλοιφε. Προκπελεκίσαι προμεμωυηκέναι. Προκηρεώνας τοὺς ῥέορ-
χους τὴ ὀρνέων· κυρίως τοὺς λεγομένους πελόρους ὅτι συλλέγεται σὺν αὐτοῖς τὰ στέα. λέγεται
δὲ καὶ ὡς ὧν ὁ προκηρεύων πάλιν ὀρροῖχος· ἕνα τερον δὲ τὸ προαιρεῖσθαι ἐν ἑαυτῷ τροφῷ
ἢ φάρυγας ὀρνέων. Προκηρεών· ὁ λεγόμενος χαραδρεών· ὁ λαιμός, προκηρεών δὲ κυρίως ὁ ἐ
χῖνος ἢ ὀρνίθων· ὁ σου προαγορευτικὴ τροφή. Προκηρύθη· προκηρύξας· προείπε. ξενοφῶν κύρ
σρεις σὺν σπουδῶς καὶ διὰ τοῦ ποτωνείτας, ὡς τοὺς ἑλλησας· προκηρύξει δὲ ἕκαστος τὼ νυμος. δει-
νὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν. Προκηρῦμαι· αἰτιατικῆ· τὴν τιμὴν ἄλλήλους προκηρύμενοι.
Προΐει· προέρχετο. Προΐκατο· προδέδωκε· καὶ προΐκουσιν ἀντὶ τοῦ αὐξηθεῖσι· προελθόσιν· αἰ-
λιανός, καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς καὶ μέγα πολέτου προΐκουσιν· ἀντὶ τοῦ πλουσίοις οὖσι· καὶ προ
ίκων· προελθών. Προΐκτης ὁ πένης καὶ μέτοικος, καὶ οἱ ἱκέται οἱ αὐτοί εἰσι. Προκρόσια· ὄνομα
θυσίας. Προκροσίαι· αἱ πρὸ τοῦ ἀρόσεως γινόμεναι θυσίαι πρὸς τὴ μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν
ὡς τε τελεσφορεῖσθαι· ἐγίνετο δὲ ταῦτα ἀθηναίων ὑπὸ πάντων ἑλλήνων ὁ ὀλυμπιάδι. λυκάρ
γος φησὶν ἐν τῷ κατὰ μήδων χμου· καὶ γὰρ νῦν πολλαὶ καὶ μεγάλαι σὺν ἡμῖν τιμαὶ ὀφείλονται καὶ
πρὸ πάσιν ἑλλησι μαντευομένοις τὸν δία, προκρόσιαν ποιήσασθαι. Προκυθ· κατέμφησε.
Προκύσομαι· προσκατέμφω· προδώσω. Προκχθη· προεβράσθη· ὡς καὶ ἀξεχύθη καὶ ἐξεβράσθην.
Προΐαφε· προέσκεμφε. Προϊαίτερος· πάνυ πρότερος. Προϊέμενος· προδιδούς, ὡς προΐ
εντας ἀντὶ τοῦ ἀπρεπῆ οὖσι· μεταδιδόντα. ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται
Προϊέναι· εἶναι· διαλέσαι· ἀεισοφάνης· εἶτ' ἀνδρὸς αὐτὸ τὸ χρὴ προϊέναι· δὲ ἢ δὲ χρείσασθαι
ἔφη δανεῖσαι ἀλλὰ προϊέναι· ἀσχάλων ὁ δανειστής, καὶ μνημονεύεσθαι ἀπὸ τῶν δανείσων χρή
ματα· φησὶν οὖν ὅτι χρηστέον τοῖς ἑαυτοῦ χρήμασι. Προΐεσθαι· προδι-
δόναι· ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἐξίου βαρβάρῳ πόλεων δῶρα. Προΐει· ἂν προέσκεμμε.
Πρόιζα· ζήτησις τοῦ πρὸ μεγάλου. Προΐξω· τὸ γνώσομαι. Προΐπτης· ὁ πάντης προϊπτος ὡς
πρόπτος ὡς βωμολόχος· δοκοπαλάσσι. Προΐσαμεν· γνῶσιν. Προΐσορδ· οἱ μαρτυροῦντες. Προΐσχε.
προβάλλε. Προϊσχόμενος· προσιπόντ· προθανόντος· κ προὶ ἀντὶ τοῦ ὑπὸ, ἀβδήρων προθανόντος
τὸ αἰνοβίλω ἀγάθωνα. Προβέλυμνα· σωρεχῆ· ἄλλας ἐπ' ἄλλ· ἐπὶ τέλος τελυμῦ· ὡς βέλυμῦ
ὁ προόρειζος. Προβελύμνους ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. Προβελυμνα· ἐπ' ἄλλήλας κλαδους
ἔχοντας δένδρα· δοκοῦντα θλυμαίνειν. Προθέματα· προγεγραφάς· καὶ ἔθηκεν ἀλκιβιάδου ὁ σόβασι
λεὺς προθέματα, ἵνα εἴτις ἀδικηται πρὸς ἀσσυρίους τὸ ἐπάρχου προσελθὼν τῷ βασιλεῖ· ὅτος ὁρα
σιλεὺς ὡς τὸ πρωτοστάτην ἔπαυσε χρυσάφου. Πρόθεσις· προαίρεσις· ἀλλὰ δὲ ἀδικηστικὴ προ
θεσιν, δὲ προς ποιηθείς, δὲ πολυπραγμονήσας ἀπλῶς οὐδὲν πρὸς τὸ γεγονότων. Πρόθεσις.
βαλλήγωμ· πλύβι· δὲ τὸ ῥωμαίοις προθέσις ναυμαχῆσαι· σημαίνει δὲ καί.
Προθεσμία· διὰ τὸ προθεῖναι τὴν ἡμέραν ἐν τῇ δεῖ ἐλθεῖν δεῖ δὲ διὰ τὸ προθεσπίζειν· ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν
προθεσμίαν τινά· ὡς δὲ ὁδὸς ὁ προτιθείς, διὰ τὸ προθεσπίζειν εἰρηται τὸ ὄνομα· προθεσπίζοντος τὸ
θεῖον τὸ πράγματος· καὶ προνομοθετοῦντος πρὸς τὰς ἡμέρας· συντυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ζῆν τὴς
ὑπερελθεῖν ἢ τὸν δε καταλυθῶναι τὸν σύμπαντα κόσμον· καὶ θεσπίζειν μὴν βασιλεὺς κυρίως· καὶ
καταχρηστικῶς δὲ καὶ βασιλέως. Προθεσμίαν νόμος· δημοσθένης ὑπὸ τοφορμίωνος· τὴν
τῶν πέντε ἐτῶν ἀνάλεγοι προθεσμίαν Προθεῖναι· προβάλλεσθαι· διὰ τὸ προθεῖναι τὸ ἄλ-

λους τῶν ἑρμηνέων τῶν ψαλμῶν. Προθοκνωρ. ὄνομα νύειον καὶ συέλλει. Προθύμετα-
αι ὁ λύραι. παρὰ τὸ προθύεσθαι τῇ ἱερείων. ἢ αἱ πρὶ βαί. ἢ ὁ λιβανωτός. Πρόθυμος. Σὺν θυ
μῶν. ὀργιζόμενος. παρόντι λύσαν ὧν πρόθυμος ἢ σθᾶεί. Προθυμοῦμαι. αἰτιατικῆ.
Προθύομαι. γενικῆ. Πρόοιμιον. παραχρῆμα. ἢ ἐξόδιος. καὶ πρόοιστε φερίνης αὐτὸν ἐ-
πελθόντος, ὁ σώσωτὸν αὐτὸν ὁδὸν ἔσθαι. Πρόοιος. ἢ αἶγας περαοὺς ἢ ἐπόνας. πρὸ ξύβοι
ζῶον μικρὸν ἐλάφου μοιον. Προπαθίζομαι. γενικῆ. Προσπαθεὶς προπέμψας. προσπα-
θεὶς δὲ πίρασ τῇ στρατιῷ, δύ ἐλπίδας τῶν ἀπονδῶν ὑπηλάστο. Προκαθημαι. γενικῆ.
Προνεθύμιον. ἀξιάεχοντα μνημεῖα τῶν προνεθύμιον τῇ τὸ πων. τουτέστι τὸν φυλάττον τα
τοῦτο τὸ πρωτ. Προσκαλεῖσθαι. ἀντὸς εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην. ἀλλὰ τοὺς συμβάσεις ἐσωθήσας, θου
κυδίδης. οἱ δὲ διαμιποὶ ἔσαν πάσις προπλήσεως. ἀλχέλαος ὧδε καλῶ τὸν σύλαν διαλλαγῆναι
πρὸς τὸν μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τῶ προπλησιν, ἐγίνοντο συνθῆκαι. Προκαλινδου
μαι. γενικῆ. Προσκαλίζετο. προσκαλεῖτο. Προσκέφαλος, ἔσθ κεφαλῶ, σὺν μύθοις. ἡχεῖς ἐ-
βούνασ βαλὼν προσκέφαλον ἀκίτης. Προπαταβολή. καὶ προσκαταβόλημα, τῆ τελῶν πρὸ πρα
σκομένων δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις. σὺν αἷς ἐκφερῶ εἰσενεχθῶ αι τὸ ἀργύριον. ὃ προ
ὃν μέρος χρημάτων πρὸ ἰν ἀξιαθαι τὸ ἔργου, εἰς φέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον. τοῦτο προκαταβολὴ
καλεῖται. τὸ δὲ τῆ δλ τέρα προθεσμία διδόμενον, προσκαταβόλημα. Προκατεύχομαί σου.
Πρόκυσον. Προκέφαλος. προκέφαλος ἰῶ ὁ φιλοπλῆς ὡς ἔπος. ἰῶ δὲ κωμωδίας πο
ητής. εἴρηται ἔσθ ὁ ξυπέφαλος. Προεχωρικῆτος. προελκυθόβος. θουκυδίδης. Προ-
νεῖμενον. τὸ σὺν εκηνὴς ὁ δὲ τοιόσδε χρώμενος λογισμοῖς, μᾶλλον ἀξίου τὸν τιθέμενον ἔσθ πρὸ
κλμῶν. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ τὸ προνεῖμενον ἄνυσο. Προκινδυνάω. γενικῆ. Προλητί.
Πρόκλησις. εἰώθεσαν ὁ πρότε διώζοιντοτινὸ, ἐξαιτεῖν σύνιοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς
βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τὰ πραγμάτ. ἔβυβ σὺν καλεῖβ προκαλεῖσθαι. τὸδὲ χρεμματεῖον ὅπε
ρεὶ τοῦτο γραφόμενον, ὠνομάζεβ πρόκλησις. Πρόκλος. μαλλότης. σὺν ιλιπίασ. φιλόσοφος
στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῆ διογένους σφισμάτων. ἔ προὸς ἔσθ ἡνουρον. Πρόκλος. δεύτε
ρος μαλλότης. φιλόσοφος ἔ αὐτὸς στωϊκός. Πρόκλος. ὁ προκλήϊος χρεματίσασ θεμισίωνος
λαοδικέασ τὸ συρίασ ἰδιοφυῆτης. ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρεκπόδωτῆς παυδώρασ μύ
θον. εἰς ἃ χρυσᾶ ἔπη εἰς τὴν νικομάχου εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς. καὶ ἄλλα τινὰ πεμπτικά.
Πρόκλος ὁ λύκιος. μαθητὴς συριανοῦ. ἀκμάσας δὲ ἔ παρέχου τὸ νεοπλατωνικοῦ τὸ φιλοσόφου. ἔ
αὐτὸς φιλόσοφος πλατωνικός. οὗτος προέκτης ἐν ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. ἔ αὐτοῦ μα
θητὴς καὶ διάδοχος γραμματικῆ μαρῖνος ὁ νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλοσοφικὰ τε καὶ
γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν ὅμηρον. ὑπόμνημα εἰς τὰ κατὰ δυσσέα ἔργα καὶ κατ᾽ ἦμαρ
σο. πρὸς γραμματικοὺς βιβλία γ. πρὸς ἀγωγῆς β. εἰς τὴν πλατωνικὴν πολιτείαν πλατωνος βιβλία
α. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν. συμφωνίαν ὀρφέως, πυθαγόρου καὶ πλάτωνος πρὸς ἀλήθειαν βι
βλία ι. πρὸς τὰ παρ ὁμήρου θεῶν. ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν ιε. ἔβ δὲ πρόκλος. ὁ δεύ
τερος μετὰ πορφύριον κατὰ χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ φωνὴν ἀνήκεσε.
πρὸς ὃν ἔγραψεν ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος, πανυθαυμασίως ὑπαντήσας, κῆ τῆ. ιή.
ἐπιχειρημάτων αὐτῶ. καὶ δείξας αὐτὸν παντὶ ἐναργῶς ἐλλιπῆ ὄντα ἐφ οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀ-
νόητον. ἔγραψε πρόκλος, μετὰ ταῦτα κατὰ βίβλον. ὧν εἴτις μετὰ χεῖρας λάβοι ὄψεται ὡς σὺν αὐθεί
ας ἐπεπαιωχῶς τῇ τοῦ θεὸν τὸν θεολογίαν δεῖ φίλων ἅπασαν. ὥστε μηκέτι θεάσεσθαι τὴν ἀ
κοὴν σὺν τῇ ἀπεμφαινόντων θρλίων. Πρόκλος. τῶ βασιλέως ἱππίας ποιήσωρ. ἀνὴρ δίκαιος.
καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος. διόδη, ἄτενόμον τινὰ λύπως ἔγραψεν. ἀδέτι τῇ μαθε
σόντων πιεῖν ἤθελε. Προνυκόνομα νύειον. Προοίλιον πρὸ τῆ κάλπου. λαμβάνεται
δὲ καὶ σὺν δωροδόκου. Προοίμιον. καὶ μίω. Προοίνησος. ὄνομα κύπρου. Προοίπιος ἰλλα
τρίος καισαρεὺς σὺν παλαισίνης. ἐπῆτος ἔσοφιστὴς. ἔγραψεν ἱστορίαν ρωμαϊκὴν, ἣν γνωστῆ πλέ
μους βελισαρίου. ἔμπαλιν ρώμην καὶ λιβύην πραχθεῖσαν. γέγονεν σὺν ἔτεσιν χρόνων ἰουστινιανοῦ τοῦ

βασιλέως ἔπαινος ἐφ' ὅ τι χρηματίσας βελισαρίου· καὶ ἀπὸ λουδοβίκου καὶ πάντες τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις ἅς ὑπὲρ τῶν συγγραφέων ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, ἀπὸ λόγου μόνα ἀνέκδοτα τοῦ αὐτοῦ πράξεων· ὡς εἶναι ἀμφότερα βιβλία θ'. Ὁ βιβλίον προηγεῖται τὸν λόγου μὴ ἀνέκδοτα φόβου καὶ ὠμωμοσίας· ἰσιδιανοῦ τοῦ βασιλέως πόλεις καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς θεοδώρας· ἀλλαμοὺ καὶ αὐτοῦ βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ. Προικόβιος· ὅτι ἐν τῶν ἀφ' ἡμῶν τὰ ἀρίστα μεγαλομαρτυρος προηγεῖται ἐν τῇ χελώνῃ, ἔστι δὲ νοῦχου τινὸς κλῆ· ὃς ἐν τῷ κλήθει ἔγραψεν· ὁ μεταπεθεὶς θεμέλια τοῦ ῥέχω τὰ σοβοθήκω· ὧν δὲ ἡ κλῆ κολλάτωρος κουβικουλαρίου· ὃς ἐν τοῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως, ὠφέλιμος τὰ γένει· τὰ δὲ γενέων αὐτοῦ τὰ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς αὐταίρουσι βασιλεῖσι κλῶθι αἰτὸν λύχνον κολλάτωνα, ὃν ἐκώλυσεν· ἐν δὲ ᾧ ἀναπαυρίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεών, μετετέθη εἰς τὸ ἱππόδρομον· οἱ δὲ οἱ ποιητὰ λύχνου σῴζονται ἐν τῇ χελώνῃ Προηγήπουντα διηχήματον· ὀχήματι πεζεμμένον· καὶ διαδῆς λεωφόρου προηγήπουντα, καὶ ἐλαμβάνῳ τὸν ἕβδομον. Προπώνια· λυκάργος κῆ μνησταίχμου· δίδυμος δὲ προπώνεια φησὶ, πυροὶ μὲν ἐν τῇ πεζεμισμένοι· ἀειδοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ ἡρωδιανὸς· ἐν δὲ τῷ Φερέκτων ἡριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔοικε δὲ καὶ ἐν πυρῷ καὶ ἐν ἄρτῳ γίνεσθαι· δήμωνδε φησὶν ἐν τῷ πρὸ θυσιῶν, καὶ προπώνια δύο ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἐν τῇ γεισμένα μὲν ἀπὸ ἀρωμάτων. Πρόπωμον ὁ δὲ, ὁρμηθεὶς καὶ τὰ βασιλέως· πρόπωμον ἔχων τὸ ξίφος· αὐτὶ τοῦ γυμνόν· καὶ αὖθις· ἀλλαὶ γὰρ ἡνίκ' ὁρῶν, πρόπωμον εἶχε ξίφος. Πρόπριδος ἀπόντα· ἐπὶ τῷ πάντων τυγχανόντων· βίαστον γὰρ ἔχουσα ἡ πρόπεις, πάντα ἐθήρα. Πρόπειμαι πρόποτήμνισις· ὁ δὲ μακεδόνιος, οὐδὲ τῷ ἑτέρων μνήμων ἐποίησε· λεγισάμενος μηδαμῶς πρόπειμα γίνεσθαι τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ δόνι συμόδων ὡς ἐν τῷ ἐφέσῳ τὴν αὐτῇ βασιλεύσαντος· πρόπειμα· ὡς μὴ πρόπειμαι καὶ καλῶ τὰ σχήματα ἐκώλυσαν γενέσθαι. Πρόπριν· Πρόπρις ὄνομα νύει θηλυκοῦ γένους. Πρόπριον· ἐπλεκτὸν πρόνηρόν. Πρόπροας· ἄλλη ἐπαγή· πρόδοτ αἱ δὲ νῆδυ πρόπροας ὀρμαίνουσι δύπνον· ἐπὶ πρὸ τὴν ὀνταμένας· οἱ ὄνειροπόλοι τινὲς ἅσαι παρὰ τὸ παρὰ αἰνὰ καὶ φαλὴν σωτηθέμεναι.

Πρόποιτος· καὶ προποιτία, ἡ πρόφυλακὴ καὶ ὁ προφύλαξ· ἡ πρόποιτος, ὁ ἐμπροσθοφυλακὴ μόνος τινός. Προυλινδεῖσθαι· τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τὸν βασιλέα· ἴδιον γὰρ τὰ βασιλέως τὸ γόνυ πεπεῖσθαι δεχόμενον· καὶ προυλινδεῖσθαι ἱκτίνοις· ἔαρος ἱκτῖνοι ἐφάνουν· ἐφώνησόμενοι σὺν ὑλὶν δώπω τὸ ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες. Προλαλος· ὁ προαλὴς σὺν τῷ λέγειν· καὶ τὸν νεπείσασαν τὴν λαλῶς προλαλοῦντε ἐς ἰταμὸν ὄνδρα. Πρόλησις γνῶσις· ἀχαν ἐμφανῶν προλῆψιν ἐσχηκυῖα τὰ μέλλοντος λέπεσθαι· διαφορὰ δ' ἐστὶν ἀληθεῖ ἐ συνηθεῖ· ἡ μὲν ἀλήθεια γνῶσις ζῶν μόνων παντὸς ὁρίσηται· τὸ δὲ ἔθος ὅπερ ἂν ἀληθῆ, εἴτε ἀληθεύει τε ψεύδεται, ἀπερίτως ὑφ' αὐτὰ πραττόμενα· καὶ ἔστε ἀληθεῖ ὄντα αὖθις ἤδη ὁ παραλαβὼν ἔστε ψεύδεται ἀχθῆ· ἐπὶ νέσει, ἀλλὰ προλήψιστος πεπίστευκε, γνώμη πρὸ αὐτὸ ἐπὶ δήλωτυχεῖν τὸ ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα· καὶ ἠθέλησε δίως δεδόσθαι τὸ πάριον πόλεμον, καὶ παύειν αὐτῶν δεῖ νῦν ταὶ προλήψιστος ἐπὶ τὰ ἐναντία ὄντα· καὶ ἐπὶ ἀν, ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνωκέναι δεῖ τὸ ἐπὶ καὶ βροτοὺς μορφὴν οὐ λάβῃ, ὀνομάσαμεν μὴ πρότερον αὐτοῦ καὶ προλήψιν τὸν τύπον μαθόντες· ἐναργεῖς οὖν εἰσιν αἱ προλήψεις· καὶ ὃ δόξασον ἀπὸ προτέρας τινὸς ἐναργοῦς εἰρηται, ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν· ὅτι ὅθεν ἴσμεν εἰ τὸ ὄντα ἀνθρωπον· τὸ δὲ δόξαν, καὶ ἀπὸ προλήψιν λέγουσι.

Πρόλιμοῦ καὶ δίψης, τὸν ἐν ἀπὸ λέμου θανάτου ἥρωνδ' οἱ δαῖοι. Πρόλοβος· ἐπὶ τῆς πτηνῶν ὀρνέων λέπεται προλοβος ὁ μεταξὺ τὸ μάχον καὶ λάρυγγος νάρωδης· ὁ μοιος σπύτει· εἰς ὃν ἥρο

φιλάνθρωπος μᾶλλον. ὁ καὶ τοῖς ἀλειτρύοσι πᾶσιν ἔνεστιν. ὁ καὶ ὑπὲρ ἀνίων καλεῖται φύσα. Προλογίζω. πρότερος λέγω. Προλογίζω ἢ τὸ ἐν εδρᾶν ω. Προμάχιζε. πρωταγωνίστης ἰῶ. Προμάχομαι γυμνῶ. Προμαχῶνος καὶ προμαχεῶνος, τὸ τεῖχος τῆς ἐπάλξεως. Προμέρου καὶ δι. τὸν φασὶ βασιλεύειν δυσλοῦντα, μισῆσαι δ' εἰκαίως ἀεὶ θοῦ προβολῶ. ὥστε καὶ καὶ ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο. Προμετωπίδιον τὸ ἔμπροσθεν τῶν μετώπου. Προμερίτης ὁ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἀγρᾶ, ἢ τῶν ἄλλων ἀρμάτων ἕνα σον διαμερῶν. καὶ ὁ βούτου τὸ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμερίτης ἐκαλεῖτο. δείναρχος ὁ συρακόσιος τὸ προμετρητοῦ ὄγδοος, σὺν δημότας τε γενέσθαι καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμερῶν διατετέλεκε, καὶ ἡμεῖς ἐπιλαβόμενοι πᾶσαν τὸ, τοὺς πυρὸς διατελεῖτε.

Προμηθεύομαι, τὸ προνοοῦμαι. μυρίων.

Προμηθὲς. ὅτι ἐπὶ τῶν πρώτων τῶν ἀνδρῶν, τῶν ἑλλήνων ἐγνωρίζετο προμηθεὺς οὐδὲ μὲν πρῶτος τῶν γραμματικῶν φιλοσοφίαν. πρὸ οὐ λέγουσιν ὅτι αὐτοὺς ἔπλασε. καθότι τινὰς ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγνώσεσθαι σοφίαν. καὶ προμηθὲς οὐδὲ ῥητῶν μαθημάτων καὶ ἄλλως. ὃς τῶν ἀστρονομίαν ἁρμόσασε. διότι λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει ὁ ὠκεανός. διὸ πρόβλεπος ὢν. καθότι τῶν τεχνικῶν ἐπιστήμων αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ὢν δὲ τότε καὶ μαντικὴ σιβύλλα βασιλεύοντος τοῦ αἰγυπτίοις φαρεώ τε καὶ τοῦ ἀχώ. τοῦ δ' ἑλλησὶ δ' ἐν ἀθήναις πέλοπος. ὃς ἐκλήθη διφυὴς διὰ τὸ τὰ σώματος μέγεθος. ἢ ὅτι νόμον ἔθετο ὥστε τὰς γυναῖκας τοὺς ἔτι οὔσας, σὺν ἐπιδίδοσθαι ἀνδρὶ. καλέσας αὐτὰς νύμφας. πότερον γαμεταί τῆς χώρας ἐπὶ ἕνης γυναικὸς, θηρεώδη μίξιν ἐμίγνυτο. οὐδενὸς γαμοῦ γυνὴ ἀλλὰ ἑδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἐπαίσχυνε. δὲ εἰς δ' ἤδει τίνος ἰῶ υἱὸς ἦν θυγάτηρ τὸ γνωσθεὶ. ἀλλ' ὡς σαφῶς ἔδοξε τῇ μετέλεπε. καὶ ἐδίδου τὸ τεκνίον ὃ βούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ πέρσης, ὡς ἐξαίφνης ἀπαγόμενος. καὶ τῶν νομοθεσίαν φασὶ τοῦ βασιλεύσαντος ἐνεῖ ἀπεγνώκασε. ἔλεγε γὰρ ὅτι διὰ τῶν διαύτων τῆς ἀσελγείας συνήθειαν, ἀπιστικὴν κατελύθη. διὰ τοῦτο τε οὐ μὲ σωφρόνησαν οἱ καθιστάντες τῶν ἐλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ μὲ πέρσης τὴν. ἐλέγετο δὲ διφυὴς, καὶ διὰ τὸ διὰ αὐτὸ ἐγγενέσθαι, καὶ εἰς ἑλλάδα ἐλθεῖν καὶ βασιλεῦσαι. Προμηθεύσασθαι. προνοήσασθαι.

Προμήθεια. πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι. προβουλεύεσθαι. προμοεῖσθαι. Πρὸ μικροῦ πρὸ ὀλίγου. Προμνῆσαι. κατὰ ξιν ἐφεξῆς. Προμήστρια. κατρονοήσασα μὲν ἰῶν νῦν προξενήτριαν φασί. Προμνῶμαι. προξενῶ. προμνηστεύομαι. Πρόμολε. πρόελθε, Προμολῆσιν. ἀκρωρείαις. ὀξοχαῖς. ὀρφέα θρηικίκοις παρὰ προμολῆσιν ὀλύμπου τύμβος ἔχει. Πρόμος πρόμαχος. Προμώτης προηγέσθων παρὰ ῥωμαίοις. Προμοίριος. πρὸ τῆς μοίρας. ἀώροις. προμοίριος δ' θανάτοις ἐφθείρετο ἡμιθνητία. Προμύλια. θεοὶ προμύλιος ἰῶ ἀφιδρύοντο σὺν τοῖς μυλῶσιν ὡς ὄνησον. Προνομισάμενος. ὁ σὺν συναινέσεως δύο μερῶν μὴ ἐξυλήφθεὶς διαιτητής. Προνομαία καὶ προβοσκὶς ἢ τὸ ἐλέφαντος εἷς. Προνομεύω τὸ λιζω καὶ αἰχμαλωτίζω. καὶ προνομεία ἢ σύλλησις. προνομίας δ' τιμῆς πλείονος. Προνομὴ διαρπαγή. Προνομίων προλημμάτων. προσεῶς σωτῆρ προνόμιαῶ ἀλλοτρίων ἐπὶ χῶν διεπιθῶ. Πρόνομος ὄνομα νύειον αὐλητὴς, οὗ μέγαν πόγωνα εἶχεν. σὺν θεν καὶ τὸ ἀσυνείος προνόμα πώγωνα ἔχων ἐλαφθανε. Προνόμων. θεσμῶν. διαιωμάτων. τὸ δ' μοιφύσεως μέλλει ὑπὲρ προνόμων. Προνοῦμαι μυρίων. ῥῶσι καὶ προνοῶν καὶ προνοούμενος. Προνάστερος προμηθέστερος προνοητικώτερος. σοφοκλῆς ὁρᾶ ὁ δυσοδᾶ πλὼ θεῶν ἰσχὺν ὅσην; τούτου τὶ σαὶ σοι ξυμβρότος ἰῶ προνούστερος. ἢ δραῶ μείνων δ' ῥέθη καὶ παίεια. τουτέστι τὰ δίαντ. Προνώπιον. πρὸ εκηνέμου πόθυρε. Προνοῦλων. οὐμὸν ὅτι ἐπὶ δέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἰκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλα πλακούντιον προνοῦλων. ὥσαν λέγων μηκέτι πατῆσαι ἐπὶ μέ. Πρόγνωσις. σοφοκλῆς. πείθου. προνοίας δ' ἐν ἐφυβρετοῖς κόδος λαβεῖν ἄμεινον. δ' νοῦ σοφῶ.

Πρόνοια. ὠνομάζετο τὶς παρὰ δελφοῖς ἀθλῶν πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τῶν ἀδύσθαι. ταῦτα δ' ἡρόδοτος σὺν τῇ κ προνοίᾳ ὀνομάζῃ. Πρόνοια. ἀθλῶν. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τῶν αὖ τὸ ἐνδέλφοῖς ἐσάναι αὐτῶν. οἱ δ', ὅτι πρὸ νόησεν ὅπως τε οἱ καὶ τῶν. ἢ τὸ θεὸς πρόνοια, καὶ ῥῆ. τρεῖς δόμους γίνεται. κατ' ἰδιωτικὴν. καὶ κατ' ἐνδιαίτησιν. καὶ κατὰ συγχώρησιν. Προξε

ἐλάφου γλύνημα. Προξενῆ. λέγει τῷ Φίλτατε ὦ πᾶς τελοῦντι πρόξενει. καὶ ὅτι ὡς φίλος προξενεῖ μοι καὶ ἐχέθυμος. Προξενία. ἡ τῶν ξένων ὑποδοχὴ ἢ αὐτῶν πρόξενίαν ἔδοσαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Πρόξενος. ὁ ἐν κλυς πόλεως. ξένος. ὁ δὲ, ἀνθρωπος τιμωρηθέντα παλαιοῖς ἐψηφίσατο εἶναι τίμιον εἶναι πρόξενον ἀθλιαί. Πρόξενος. ὁ προστάτης ἢ σωτὴρ ἑαυτῶν ὡσαὶ τῶν χάριν αὐτῶν τε καὶ ἐκείνων ἔχης ὦ προξενε. ἢ πρόξενοι οἱ προστάται τῆς πόλεων ἢ φρουταὶ ἢ ξενίαις ὑποδεχόμενοι. Προξένους ἐπάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους ὑπὸ τῶν ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Προξενῶθῦ μᾶ ἀεὶ. αὐτὶ τοῦ πείσομαι. ἀεισφανῆς. Προξενῶ. αὐτὶ τοῦ ἑστιάω. ἥω. γλυκῆ. Προοδοποιῶ. τενῶ. Πρόοπος. πρόφανής. προόδιλος. πρόδοτος. ἡμέσας οὗτοι οἱ αὖθις πρόσθω θανάτῳ μέλλοντες προδώσειν. Προορῶ αἰτιατικῆ Πρόωλης. ὁ πανώλης. Πρόωμαι. ὦ ἀχωρήσω. Πρόωρος, οἱ πρωινεγκόντες τὸ ποτὶ τὸ ὀρῶν. Πρόωνται. αὐθυποτάκτων. Προδώσουσιν. ἀμελήσουσιν. ὁ δὲ, τοὺς πολεμίους ὑπενάλλεγων. ἐπὶ αὐτὸν πόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνώσουσι. Πρόωρος. πρὸ τῆς ὥρας. Πρόωσις. ὦθησις. Προϋπεγνωσθεν. προϋπαπελθεῖν προϋπεγνωσθεν οἱ τὸ τοῦ βασιλέως. Προϋπέρισθεν. ἔμπροσθεν. Πρόϋπος. πᾶσι καὶ δώρμις. νοσεῖ δέ μοι πόϋπος. Προπαιδεύματα. ὁ δὲ ὠφελήσας ἐπὶ παιδιὰ ὑποστέπεμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τὰλλα προπαιδεύματα.

Προπαίδεια ἢ προῶτα μαθήματα. Πρόπεμπα. Δίδυμος φησὶ μήποτε ἄλλατινὰ εἰσὶν ἑστίμια ἢ πρὸ τῆς μεταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ ἢ πέμπα τὴν τιμὴν πάντα παραλλεῖσθαι φασὶν εἰ μὴ ἄρα πόπεμπα ὡς δημοσθένης πρὸς ἡμέρας ε. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις ἐπὶ πενταμέρα ἡμέρα πρὸς τὴν εἰσιν. Προπεπωκότες. αὐτὶ τοῦ ἀδεδωκότες ἐπὶ μεταφορᾶς ἢλέγεται. προπεπωκέναι δὲ πάντων συνόσιαν. πολλαὶ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον πολλαὶ δὲ χρυσώματα τῶν πουσία. Προπέρυσι. ἢ καὶ πέρυσι. Προπέτεια. ἀπὸ χαλίνωτος λῶσα. Προπετὴς ἐς τοῦ μπροσθεννενάνεως. προπετὴς ὦ βαρεῖα νόμος πάπει. προπετὴς δὲ καὶ ὁ προπλωσος, Προσπλανίζων. ἀδίκη ὑβρίζων διασύρων. ἐξουθενῶν καὶ προσπλανισμὸς ὕβρεις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πλὴν ἑστιχρίεσθαι ἢ προσωπα ἢ ἀτιμίαν ἢ ὕβριν κατὰ φιζομένων. ἐς ἀρτίως ἀσπόλωχρίουσι. προσπίνει, διὰ τὸ οἴνου τιμᾶ καὶ προδίδωσι. καὶ δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας ἐς ἐχθροῖς, προσπίνειν ἐφη ἐς ἐχθροῖς. καὶ ἀεισφανῆς. Φέρε δῶ. τί μὴ τοι προῶ νῶ. ἑπίνομαι. τὶ δὲ μᾶ τὸ δὴ τερον. προῦπίνομαι. αὐτὶ τοῦ ἀλλήλοις ἐδεξιοῦμεθα. ἢ αὖθις ἢ θύγατρά σοι φάρμακον ὤρεξε. καὶ αὐτὸς ἔπιε. δυστυχοῦ κοινωνήσας προπόσεως ἢ φιλοτησίας. Προπίνειν. οἱ ἐχαΐοι βασιλεῖς ἑστελοῦντες ἑορτὴν παύδημον, ἐνφιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες ἐδέχοντο μὴ πολλὰ τὸ οἰνοχόα αὐτοῖ, ἀπ' οἴνου δὲ μικρὸν τῆς κύλικος. ὡς συμβόλαιον τούτου φιλίας πολλῆς. καὶ τότε πολεῖχον ὃ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα. καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. καὶ ἡμέρα φιλοτησία. Πρόπιον. μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον. τὸ ἐνθεῶν μάντευμα. Πρόπολες. μεγάλας πόδας ἔχοντες. Πρὸ ποδῶν. τὸ πὰ τυχὸν οἷον δήποτε. Πρὸ ποδῶν. ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν. Προπολεμῶ γλυκῆ. Προπόλεος. τὸν προπόλεων ἤσμον τὰ ἄστεος προηγέραντες. Πρόπολος. δούλη. προπολάσασα. ἢ θεραπαίνων ἢ θεραπαινα προσφυξ ἀεισφανῆς νεφέλαις. ἀλλὰ σαυτὸν θαρρῶν παραδοὺς βίς ἡμετέροισι προπόλοισι. παρὲξ δὲ ἡροδότου προπόλος ὀνεωνήρος. Πρὸ πολλοῦ. Προπόλω καὶ προς πόλω θεραπαινῶν. Προπόλων. θείων ἑρμιώνων. Πρόπολοί τε ἢ θεραπευταί. μέλλων ἀρυμέδων πότ' ἐλεύσεσθαι ἐξ ἅλὸς μύσιδος ὢν προπόλος. Πρόπομα. ἢ τὸ προπίνω. Προπομπία συνθέσει διὰ τὸ. ἔμπεσεῖν ἀλλὰ πλὴν διὰ διφθόγγου. Προπομπὴς, ἢ πρὸ τὸ πρώτου θάλασσαν τῶβυζαντίων ἔπινειμῶν. Πρόπωσις ὄσιν ὁ ἐμὸφθαλμὸς ἰνιμηθεὶς προπώσῃ. Προσύλαια. ἢ ὦ δημοσθένης φιλιππικοῖς. δὺ ἀμῶδεικτικῶς λέγεσθαι. ἀπὸ ὁρωμῦ τῆ προπυλαίων δηλοῦτὴς πυνθάνεσθαι. βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν. ἔστι δὲ τῆ παύγνωμόνων ὅτω λέγειν εἰώθασι. ἐνῷ δὲ κατασχίνας αὐτὸς δημοσθένης φησὶν. ἤρετο σάτυρον βουβῶνα τὸν κωμικὸν ἔπινειλῶ. ἡλιόδωρος δὲ πολίτης ἀθλιῶσιν ἀνδρὸ πόλεως, φησὶν, ἐνέτεσιμὲν πέντε παντελῶς ἐξεπλήθη. τὰ λαμβάνε

ἀνηλώθη, β ιβ'. ὁ δὲ πολλαχοῦ ποιοῦσι, διῶνες τῶν ἀπὸ πολιν εἰσίασι. Πρόεδρος. ὁ ἐξ αὐτῶν εἰς ὢν. ὁ πρόεδρος ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. σοφοκλῆς. μυρτίλος πρόεδρος σφι ἦν. πρὸ ῥίζων δὲ, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης. Πρὸς εἰς μῆνας δὲ ὅσον πόδας ξ' ὁ πρὸς ἂν πλεῖον. πρὸς ὀστέρου. καὶ ὁ θεολόγος καὶ μικρὸν πρὸς. Προσαγελία. πολύβιος. ἦσαν νῦν τὰ πρὸς τὸν φίλιππον. φασὶ δὲ οὗτοι συμφωνῆσαι τινὰ καὶ αὐτοῖς. τοῦτο δὲ ἀπαγγέλλειν, ὅτινα ταλαίπωρον ἐν ῥᾳδίῳ ἔθηκεν τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. ὁ δὲ, διαταραχθεὶς ἐπὶ τῇ προσαγελίᾳ ἔφυγε. καὶ αὖθις. ὃ δὲ πολεμαίῳ μὲν ὅμοιος μὴ ἦν προσαγελίας παρεῖναι τὸν ἀρχιάν. Προσαγέλλω. ὁ δὲ, ἑαυτὸν προσαγέλλω ἀντὶ τοῦ μιμοῦμαι ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου. Προσάγειν καὶ ἀπάγειν διαφέρει. προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ ἀπαταξάμενοι, ἢ ἂν ἄλλοι εἰσὶν ἐπιμάχεσθαι. πρᾶγμα δὲ οἱ σώφρονες. οὐχ ἁπλῶς ἀπέλθοιεν παρ' ἐμοί. ἀνάγκη δὲ σὺν τετραμμέναις μάχαις, ἀνειλημμένοις δὲ τοῖς ἄλλοις σημαινόμενοις. πολύ. οὕτω φησὶ ξενοφῶν. καὶ προσάγειν ἀντὶ τοῦ ἐπιέναι. διοπομπεῖσθαι δὲ, ἐμμένειν τῇ προσβεύσει. ὡς προσάγεται μὲν ἔθνη χρήμασι δώροις. καταλλάττοι δὲ καὶ τὰ πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου. Προσάγομαι. δοτικῇ. Προσαγορεύω. αἰτιατικῇ.

Προσαγώγιον. τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον. ὃ προσάγοντες ἀνθοῦσι βασιλεῖ ξύλα. Προσάδω. δοτικῇ. Πρὸς ἀκτῖνα ἀνατολή. Προσαλισόμεθα. ἀντὶ τοῦ προσ τύβις καταδικάζομεθα. καὶ ζημιούμεθα. καὶ τὰ προσαλισόμεθα. Προσαμφιάω. προσ οἷς ἔχεις ἐνδύσω Προσαναπεπαίδευκε μῦθος. ἀναπαίσας καὶ ἀνεγείρας. ὁ δὲ μαθητὴς προσαναπεπαίδευκε μῦθος τῷ τὰ τείχη βασιλεῖ κατασκευάζειν τῆς ἐλπίδος. Προσαναπιθεὶς. ὁ ἐγκαθεὶς ἐπιθεὶς ὁ δὲ, βραχέα προσαναπιθεὶς, καὶ τέλος πιθεῖν. ἀντὶ τοῦ καταπιθεὶς. Προσαναπεπαίδευκε μῦθος. ἀπειλῶν. βέμ', προσαπεπαίδευκε μοι. Προσαναφωνῶ. δοτικῇ. Προσανέχων προσέχων πρὸς ἡδονὴν μῦθος. πολύβιος. ὁ δὲ, παῦσαι μῦθον ἐδόκει. προσανέχουσι τοῖς τῶν αἰγυπτίων πράγμασι καὶ εὐθύς. ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τὴν διάνοιαν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον μοῦ πρὸς αὐτὸν, καὶ προσανέχοντι. ἐξέχοντι. Προσανέχοντα ἥλιον ἀνατέλλοντα. Προσάντες. δυσχερῶς καὶ ἐναντίον. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀνάντες. Προσάντης καὶ ἁδρικῇ προσάντει. Προσάντως. ἐπιεικῶς. μὴτε ἀκαίρως προσαναλῶσαι μήτε προσάντως. Πρὸς ἐπάλξεσιν. πρὸς βοήθειαν. Προσαπομαγγονικῇ. προσαπόλλωμι δὲ δοτικῇ. Προσαρασόμενα. προσερεγνύμενα. προς ηρεμούμενα.

Προσαρτιασάμενος ἀρτίως τι προσεπιπόνων. ὁ δὲ, πρᾶγμα κελεύσας αὐτὸν καί τι προσαρτιασάμενος τοιοῦτον. αἱ δὲ πολυτέρων ἀνδρῶν φρένες ἱερέουσι. Προσαυδῶ. δοτικῇ. Πρὸς αὐτὸ. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτὸ. ὁ δὲ, ἀναβαῖνε τὸ, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ εἶναι μοι δοκεῖς βασιλεῖ συμβαίνοντα πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἐτενεῦ πρὸς τὸν μαίανον, σπουδάζων τῷ τόλμαν ἀφελέσθαι. Προσβαίνω δοτικῇ. προσέρχεται. Προσέβαλε δὲ ταῖς ἀνοδίαις αὐτῆς ἦχος ἐμμελὴς θείων ὕμνων. διέμενε λ'. β'. ὁ δ'. προσέβαλε δὲ εἰς διὰ δύο λ' παρατάξεως. Προσβαίνω δοτικῇ. Προσβιάν. βιαίως ἀναμασιτῶς. ὁ δὲ, ἐπιθέμενος αὐτῆς ὁ ἔρως ἀναγκαίως. ἀλλὰ ξαναγὼν αὖ τῷ τὸ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μέλα αὐοίκτως. Προσβλέπω δοτικῇ.

Προσβολὴ ζημία. δύο μόνος ὀργὴ, παρὲξ ἐλεοφάνη. ἀντὶ γὰρ τὸ εἰπεῖν ζῶσιν, ζημίαν εἶπε καταρῶμενος αὐτῷ. χωρὶς τοῦ τὲ δυοῖν ἢ προσβολὴ, ἐνοίδασι. τοῦτο τὸ καυθάρου. Προσεπέγνω συνεμίχθη. συνῆλθε μάθη. ὁ δὲ τὸ βασιλέως ἀμφίασε παῖς, προσεπεγνώσθη αὐτῷ ξιφιδίῳ μαχαίρᾳ ἀκολίγῳ. Πρόσγειον τὸ πρὸς γῆν. Προσγράφει προσκείρει. Προσδέδεμαι δοτικῇ. Προσδέξασθαι προσδέξασθαι δὲ τὸ δηλοῦν μῦθον πρὸς βίας πολλαχοῦ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ συνέχειν

Προσδέχομαι αἰτιατικῇ. καὶ προσδεχόμενοι ὁμοίως προσδοκῶντες. Προσδεῖσθαι. τὸ ἐνδεῖσθαι. διαφέρει. τὸ μὲν, γνῶναι ὀλίγων τινῶν πυθέσθαι. τὸ δὲ, παντελῆ ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ. Προσδιαλέγομαι δοτικῇ. Προσδίδωμι αἰτιατικῇ. διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν γὰρ ἀγαθοῦ προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ φόβος μὲν προσδοκία ἀγαθοῦ. ἀλλὰ προσδοκία ἀγαθοῦ καὶ τοῦ προσδοκία δὲ κακοῦ φόβος. ἀγαθὸν δὲ ἐλπὶς. ἐπεὶ οὖν ἀφ' ὑφ' ὧν τῶν πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπὸ τούτων αὐτοῖς ἐλπὶς. ὡς μὴ σοι ἐπιδέσῃ χεῖρα δέσῃ χερῶν. Πρὸς δυοδυοῖν ἢ ἀναλῶς. παροιμία

ζήτει σὺν τῷ οὐδὲ ῥᾳθυμίας πρὸς δύο. Προὶ ἀίμετος· τοῦ συνήθους σοφιλῆς ἀρῶ δάριστος· ἐξαρίστου δυοῖν βλασφήμων ἂν ἀισχύσιμι τοῦ πρὸς ἀίμετος. Προσαίτης· ὁ ἐπαίτης πρόσωπος δὲ θλυπηρὸν διὰ τὸ ῑ. Προσαιτῶν· πολλὰ αἰτῶ. Προσορρία· πρόσορρια δέ. Προσορρύωσι. Πρόσορρος· τὸ πρὸς τὴν ὀρρὸν λιγυός διὰ σρόφου ὀφθαλμὸν ἄρασι, εἰ δὲν πολλῶ σρατῷ. Προσήκετο· ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· θουκυδίδης δέ. Προσήκησεν, ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· ἀλεξις. Προσήκησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἠλλοτρίωσε· οὕτως πρόσθιος. Προσκυνῶ τὰς ἐδόκει δὲ ῥωμαίων πρόσκυνῶ τὰς ἐπιμελεῖσθε, καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἐπιτελεῖν τὰς θυσίας· ἀντὶ τοῦ τελῶ τελῶς· μουνεχῶς. Προσέλλωσι· κρόδοτος τὰ ἀρκάδας οὕτω λέγει· βυτέσιν ἀρχαίας, πρὸ τῆς σελλώνης. Προσελοῦμην· ἀντὶ τοῦ προσπλανίζομην. Προσελαύνομην· εἰς βάλλομην.

Προσέμαξε· πρὸς δὲ ἔθηκε· προσενήλατο· μέτρον γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς σὺν ἄγειν ἁλάλυρα· ἀεισοφάνης τὸν πειραιᾶ προσέμαξε. Προσέμαθε· οἰκεῖος μοι· ἐρύσμου· φίλος μοι· δὲ μοί. Προσένευμε· προσενεύσαι δέ· Προσέπαισε· προσέπαιξε· πολλαχοῦ τῶ σ ἀντὶ τοῦ ξ· κέκρηται. Προσέχονται· ἀντὶ τοῦ προσπολλῶνται· προσέχονται ταῖς ῥυτύλαις ἀντὶ τοῦ βάλλονται. Προσεμπεμπλῶν· πλέον τὸ μεμπλημένου δίδου, προσεμπεμπλῶν ἀεὶ τῶν δὲ ὁμοίων· προσὸ τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τῷ ἐμβύσις χάριν. Προσεμπαγωδήσουσι· δεινολογήσουσι· δεδιὼς μὴ πολλὰ πλασιάσαντες τὸ προτέρημα, καὶ προσεμπαγωδήσαντες, κατακωλήξωνται τοὺς ἐμποῖς τυράννοις. Προσεμποιήθη· ὁ δέ, ὡς ἐγίζετο ἀθετηθείς, ἀμελῶ προσεμποιήθη τὸ δόλον, ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν· ἐνδεέχεσθαι μέσιος καθ' ἑαυτὸν ἄνευ τοῦ ἰδιαιτέρου, οὐ μόνον προσεμποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν· ἐαυτοῦ ὁδὲ, ὃς πολλάκις ἀκόντων ἀπροσηρίεῖ. Προσηρίσαντο· ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ προσηρίσαντο. Προσηρίσω· προσεπάξω. Προσερέσθαι· δωτήσω. Προσδερωτῆσαι ἄδεις· ἐμοὶ τὸ μέτρον προσούννυος. Προσερεύνα· προσεφοίτησε· προσῆλθε· προσέρρευσεν. Προσέθαι· ἀεισοφάνης· ἀλλό τι σημαίνουσι δὲ γρύζει, τὸ τοῦ δωρεῖ ατοῖ μὲ προσέθαι· ἐφελκύσασθαι καὶ αἰλιανός· κἀδὲ, οὐ προσεῖτο τῷ δόσιν ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτῷ παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι καὶ ὡς περ ὤνιον τὸ κέλλος δόσθαι· καὶ αὖθις· ὥστε μνησθῆναι αὐτὸν προσέθαι εἰς ὁμιλίαν. Προσέσχεν· ἐξώκλε· σοφοκλῆς· τίς σῶτε κνον προσέσχε· τίς προσήμα τεχρεία· τίς ὁρμὴ· τίς δᾶνέμων ὁ φίλτατος· καὶ αὖθις· τίνι σὸ λῳ προσέσχες τῷδε γᾶν· πόθεν πολέων· λέγεται καὶ κατέσχεν· ὁ αὐτὸς σοφοκλῆς· ὦ ἱκέτης σου τί σε χρὴ σῆς κατέχον δοῦρος ναυβάτης σόλω. Προσέσχε· κατῆρεν· ἐπλησίασεν· αἰλιανός· ἐπὶ τὰς ὑστεραίας προσέσχε τῇ λίμνῃ· καὶ δόξαντί, συντυγχάνουσι τῇ ὁρμῇ προσπομένῃ. Προσεταιρισάμενος, ἑταίρους προσλαβόμενος. Προσέτι· ἐπέρεσμα. Προσετρίψατο· ἐπέβαλε· κατέχει· τῷ βίῳ τὰ ἀνθρώπων κακὰ δόξαν προσετρίψατο. Προσευξάμην θεόν, οὕτως ἀεισοφάνης συνέλουτο. Προσευχή· ζωσία καὶ σύνωσις θεῦ ἢ ἀνῶν· ἢ αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίᾳ προσαγομένη θεῶν· ἢ τρὸς ἱερὴν σύγκλησιν τὰ τετηρημένα μεταποίησεως αἴτησις· ἢ ἀρετῆς ἔπαθλον· ὁ μάλιστα χαίρει ἀντὶ δίδωσιν· ἢ προσάγχινος μιλίαν πρὸς θεόν· ἢ κατάστασις πρὸς θαρσύνην ἐπιγείου νόμενος· καὶ αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν δυσεβῶν εἰς θεὸν γινομένη· ἢ αἴτησις ὧν σὺν φύσιν ἕκαστον ἀνθρώπων δωρεῖσθαι πρὸς σεῖαν. Προσευχή· ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ θύνοντος αἰτῶ τι παρὰ τοῦ θεοῦ, τότε προσεύχομαι. Προσευχολεῖν· ἐπιμελῶς βλέπειν· ἀφιέναι δὲ τὸ ἀσχολεῖσθαι μόνον καὶ τὴν θεωρίαν προσευχολεῖν αὐτόν. Προσφθέγξατο· ἀιάντικη· καὶ δόλικη δὲ ἀσανίως.

Προσεχές· ἐπὶ τὰς ἐπὶ τὰς δὲ τῆς πόλεως ὁρμεῖν ἐπέδωκαν· διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις· ἀλλ' ὅμως γὰρ ὄσι καὶ προσεχὴς ὁ τῆδε αἰγιαλός· Προσέχεια· ἢ προσοχή.

Προσέχοιεν· ἐπιμελῶς τηρεῖν· ὅπως οἱ πολέμιοι ἐμὲ τὴν προσέχοιεν τὸν νοῦν· καὶ αὖθις· οὐ δὲ πάνυ βοι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις. Πρὸς ζόφον. Πρὸς δυσμάς. Πρόσει· προσέρχει. Προσείλφεσαν· ὑπέλαβον, ἐνόησαν· ἰώνικως προσειλήφεσαν γὰρ ἐν τῷ σχήματος μηδὲν αὐτὰ ἀρνήσασθαι τὸ προνοηθέν ποτε· ἀλλ' ἐπὶ συνώμοσιν προεισμῶ πάντα προικήσασθαι. Πρόσειλος· πρὸς τῷ εἴλω ἤτοι τῷ θερμαίνειν. Προσείλου· προσλαβοῦ· συνείθμησας· αἰλιανός· εἰ δὲ ἀσελ

τε τοσοῦτοι ἐχθροὶ τε νόμοι οὐκ ἤρκεσαν· ἀλλὰ καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσελθεῖν ἐξ-

Προσεπών· καὶ τὸ ὡς ἀδελφὸς τὰ ἔσχατα προσεπών· καὶ προσεπὼν ὃ ὢν τὸν δανικλ· Προσείρων· προσάπτων. Προσισθμία. Προσῆχε προσηγάγετο πόλεμον ἐξω· πᾶσαν γὴν ἐλαβεν· ἀετοφάνης ὄρνιν σημήνας· οὐ προσεῖπας· προσηγάγετο· αὐτὴ τὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐλαβεν ἐποιοῦντο οὐσίαν. Προσηλάθησαν· ὑπερεβάλοντο· τὸν ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τὸ νεανίσκου· καὶ προσηλάθησαν πῶς οἱ φοβοῦσθαι τὸν πόλον. Προσπελλόμενος· ἐπικαθιζόμενος τοῖς προσπελλόμενοι ἐπιπηδήσαντες, ἀδεῖν προυργιαίτερον ποιήσεται μᾶλλον ἢ τὰ τὰ βουλεύειν φίσι καὶ δύναμιν. Προσπλαίσιο· ἐλαμπρύνετο· προσηγεία· προσφώνησις. Προσήγορος· ὁ πρὸς θυμὸν ἢ φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος. Προσήκαντο· αἰτιατικῆ· κατεδέξαντο· ἠθέλησαν· οἱ πολῖται μᾶλλον προσήκαντο τὴν προσοχὴν. ὀλίγοι δέ τινες διεχήσαντο τοὺς ἐλθόντας· καὶ αὖθις· μᾶλλον προσήκατο τὴν συμβουλίαν. Προσκεῖ· πρόσκειται μᾶλλον ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν ἀπέχθειαν ἄγης πολεμοῦσιν· ἀλλὰ προσκεῖται μᾶλλον. Προσκόπων· δοτικῆ· καὶ γένος ἀρχιτεύων· ὧν δὲ ὁ παῖς προσκόπων καὶ γένος· καὶ αὖθις· καὶ οἱ τούτους προσκόπους τοὺς οἰνοχόους τοῦ δὲ ἡγησάμενοι Φαρμακεῖς, ἀπέκτειναν. Προσκλίος. Προσκλῶ αἰτιατικῆ. Προσκλυτον· οἱ ἐξέθνων προσελθόντες καὶ καὶ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους δαβίδ· καὶ προσκλυτον ἐφόνευσαν. Πρὸς σῆμα μιγῆναι λαίδος· ἐπὶ τὸ ἀφροντίστου ἢ προς ποιουμένου· ἐπὶ τὸ ἀδυνάτων. Προσμπόλησα· προσέλαβον. Προσκῶ, προσκαλοῦμαι· Προσκρεμάστους προσαρμόσαντες· ὁδὲ κατεσκεύασε σοὰς καὶ διὰ τούτων προσκρεμάστους ὧν τείχεις κειροφόρους μηχανάς. Προσκτημένος· προσκεκτημένος· Προσκτήσθαι· ἀποκτείνεσθαι. Προσκυνεῖσθαι· ἐρεσθαι· δέχεσθαι· ἀποκτείνεσθαι· οἱ οὐ κατοικοῦντα ὄρκια προὔτειναν· καὶ εἰς πάντας ἔφασαν ἐνδώσειν μᾶλλον ἢ ταρικεύειν προσκυνεῖσθαι. Προσκυνεῖται· αἰτιατικῆ Προσκυνεῖσθαι· Φιλιππὸς ἐποίησεν· οὐκ ὀλίγους τε ἐξ ἐκείνου τούτων προσκυνεῖσθαι· Προσῆχεν αὐτὴ τοῦ προσῆκεν. Προσίασι· προσέρχονται. Προσίονται· προσάγονται. Προσίεται αἰτιατικῆ· ἀρέσκεται· προσδέχεται· ἀετοφάνης· ἐμὲ μὲν ἄλλα μὴ ἔρεσε ἢ φρονημάτων, σὺ δὲ οὐ προσίεταί με· αὐτὴ τοῦ οὐ πείθεις με· ὅτι ὡς μόρος τὸν ζωμὸν σὺ προφήσεις· Προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες. Προσίημι· δοτικῆ· Προσίμην προσεχόμενα· Προσιὼν· προσεχόμενος Προσίσατο· συνεπόδιζε. Προσίσχε· πρόσεχε· πρατῖνος· ἐμὲ μὲν προσίσχε βαρβάροισι βουνήλοις· ἐμὲ δὲ πολις· προσίσχε τὸν νᾶν τῆδε· καὶ θουκυδίδης· Ἐπανίσχον δὲ καὶ οἱ τῆς πόλεως· οὕτω δὲ καὶ ὑπέχομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι· οἱ τε βαγικοὶ καὶ ἀετοφάνης· τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπέχομαι· Προστόν· προσδεχόμενον. Προόθεμα, ἢ προσθήκη. Προσθήσθαι· συμπολεμῆσαι· ἐμὲ πομπικῶς μεγάλως προσθήσθαι· οὐκ ἐμὲ δέος ἢ ρωμαίων ἀλλὰ κατεύνοιαν τὴν ἐς ρωμαίους ἐμὲ αὐθυρωμαίους. Προσθεῖναι ἐμὲ θύρας ἂν δοκεῖσαι ἡρόδοτος ε'. Προσθήσω δοτικῆ Πρὸς θυμὸν ἐμὲ μελέτερον· εἶναι δὲ ρωμαίοις ἐπιπαλαιὸς πρεῖον· καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ αὐ ρωνίω· αὐτὴ τὸ ἠγαπᾶτο. Προσθυμοῦ αὐτοῖς ἐγίγνετο αὐτὴ τὸ ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες· καὶ αὖθις· τοῖς δέ, οὐ πρὸς θυμὸ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο· Προσιαθεσθαι· δοτικῆ· Προσκαθῆσθαι· σὺν πάρεχειν· τῷ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τὸ μήτε νῦς, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς φοινικούς. Προσκαθίσαι· ὅπως ἂν ἔτι ποιήσαιμεν ἐμὲ πολεμοῦσθαι οἱ πολέμιοι, πρὸς καθίσαι· ἂν ἐμὲ πολυπολασιάζει. Προσκαποσκαθῶ δοτικῆ· Προσκαλέσασθαι· Προσκαλοῦμαι· αἰτιατικῆ· Πρόσκελοῦ ἐγένετο αὐλῷ· Πρὸ σκέραμεν ρίζεις· ἔστω τὸ δόμοιου· ὡς καὶ τὸ πρόσκρητα πρητίζεις· Προσκαστερῶ δοτικῆ· Προσκαταθείλω· ἀντὶ τοῦ ζημιωθείλω· ἀετοφάνης· καὶ, προκαταθέην γὼς τὸ μόσαι τριώβολον· τουτέστι ζημιωθείλω τρεῖς ὀβολὸς ἵνα ἐπὶ φησμοι ὁ μόσαι βύς θεὸς· οὕτω κατα φερῶ ἢ ὄρκων. Προσκαύσασα ἐπὶ τῆς χύτρας προσκαύσασα ἡ θέατρα πρώτων τὴν χύταν. Πρὸς καιρὸν ποιῶ· ἀντὶ τὸ ἀληθῶς εἰ μὴ δόξω δώσεις ἐμὲ γύειον, ἀετοφάνης νεφέλαις· Προσκεκρικώς· ἐχθρὸς τελῶς· ὁ δὲ βασιλικὸς προς κεκρουκὼς διαγώνης ὀρθότητα τοῖς καταπεπιμισμένοις τὸ νόμοις τὸ βασιλέως, ὃν πολεσὼν δικαίαν καὶ

πενίαν καὶ

πενίαν ἢ πάθος τι μεταναίτιον, διὰ τέχνης τρατηγίας. Προσηνῶ ἄδεις· πρὸς ὀργὴν ἀνάδης. Συνὶ τῷ μάτην πνέοντος. Προσηνύβαλε κεντίζῃς· πρὸς ψεφάλαιον· ἔτω φησὶν ἀεὶ τοφάνης.

Προσηέχνα δοτικῆ. Προσηέφομ. πόθι σοι σκήσω· πεισθήσομαι εἰσελθών ἐς πανδοκέας.

Προσηείμην οἱ ὀνηλλώμην· προσηπίζοντες ἐς προσημμένοι τῇ θύρᾳ· ὑπτέειν ἀφαλισμένον· ὁ δέ, ἐν τυχὼν προσημμένοις τῇ θύραις ἂν ἠνεῳγμένοις, ἐς τὴν ταπεινὴν ἐμβὰς ἐμπεσὼν ἐς μαλακὴν ἐμπεσὼν ἐς ἐμπεσὼν ἐς ἐμπεσὼν ἐς

δεῖν τ̃ μηθλῶν αι τὰ ὠφαλλὰ ὠελάφ, ὡς μὴ ἐπφύγητον τ̃ κεκηφύρων θανάτων. Πρόσω· ἀπ̃ ἀ πωτέρω· λύθεῖαν ὁδὸν ἡ λαύγην ὡς ἔβαι σελάνηφαν· ἐναιγαροῦ πόσω φῶν τὰ σελάνηφαν· ἅ τε ἐκ ηπνν ἡ μερῶν ὁδὸν τ̃ πολέιων ἀ πέχουσαν· κὴ αὖθις· εἶ χε δὲ ἐπεζὸς ὁ πόσω τ̃ διομυρίων· ἀντὶ τ̃ οὐ πολέιος. Προσωδία κὴ πόσωδιον ὁ ὕμνος. Προσώηφλαν· πόσωέρμισαν. Προσωπεῖον· πόσχημα. Πρόσωπον ἔβαι θεᾶ, ἢ ἔβαι φανέα αὐτ̃ δαβίδ. πόσωπων δ' χεισοῦ ἔβαι πρὸ ἐνζως κεκά· ἔ ἡ λύσις τ̃ πνευμάτων. ἔ τ̃ ἀγαθῶν ἡ χορηγία. Προσωτέρω· πορραιτέρω. Προσώχθισε· πος ηέπρασε πος ηέπηφεν· ἀπὸ τ̃ ἔβαι ἡ χόμνα ταῖς ἐχθραις πος ηράσθαι. Προσώχθισα· ἐβδελυξάμ̃· δυσαρεστήθην· ἔ πισάδης· εἰ ἀ αὖ σχολάζει ἔ πος οχθεῖ τ̃ μέθη. Προσπαλαίω δοτικ̃· Προς πελάζ ἡ πος ηίζ ἡ. Προς πάθος· αἰτιατικ̃· Προσπαλτος· Πρόσπαλγδ̃ μ̃ ἡ ἀπεμαντί ἀ· ζήτειν τ̃ θραχαρνᾶ· Προς πατ̃ παλάσω· πος πήξω· ἀειστοφάνης πολέτα· ὡς πρηνητίνω πος πατ̃ παλάσω· εἰ ὠθασι τ̃ ηνητίνω κὴ ἀοις δένδροις πος πατ̃ παλάειν ἀνα θήμαγδ̃ ἔ ηωλασό· ἔ πρανία· πος ὁ ταιδοσὴν βασπανί· οἱ πεωργοί, πος ὁ μὴ ἐκρανθῶ αι ἐβαὐ τ̃ πεωργήμαγδ̃.

Προς παίζω δοτικ̃· Προς παίω δοτικ̃· Προς πελάζει· πος ηίζει· Προς πέσκ· συμβ̃· αὐθυπόδεκτον· Προς πεσόντων· ἀπελθεόντων· πολύβιος· πος πεσόντων δ' ὑτων εἰς ἐβρανδ̃ ἔ βιοθεέις ἡ μανάνται ἐβαλήθη· Προς πνδῶ δοτικ̃· Προς πί πεσαι· ζωαντῶσαι· κ̃ ἐβᾶς δι ὁδὸν πος πί πεσαι τοῖς δ̃ τὰ δεί πνα· Προς πί πέσης· ἀν̃ ἀπελλομήνης· Προς πί πω δοτικ̃· Προς πεφυηότος· ἀ πρὶ ἐξ ἔν, ὅλη δυαλμει· ἰσχυρῶς· ἀφαλῶς· ἔ ἀ πρὶ ἐξ πος πεφυηότος· ὁ ἀχθοίοντες πρίσαι διὰ τὴν ὀυγχυσιν. Προς πρεμομ̃ πος πεχομ̃ μεθ' ἡ πετης ἐ· πος πρεμομ̃ δ' αὐ ὧ τ̃ ἡ δικημ̃, ὃ μ̃, δὲ πυρε χελαλάζω· τ̃ δὲ, ηκεβρί ηκε· ὃ μ̃ δὲ, ἢ ἐ πεπ̃ ἡ ε λοι δορᾶν. Προς πειοθ· εί· ἔβαι νοθεί· πος οδδυθεί· Προς πί πάιω δοτικ̃· Προς πί ὑξομαι· πος οσυ νήσομαι· πος ὀδιπελαληήσομαι· Προς πί ὑσω δοτικ̃· Προς ποιεῖται· αἰτιατικ̃· οἰκειοπιεῖται· ἡ πελαπεῖ ἔ ἐπονείνε· γόντες οἱ φαληροὶ ὡς βρηιάειος ἀ τυχεῖ, κὴ πος πποιεῖσθαι τ̃ ἰβελί ἐ βήσον τες, πόδεισυμμαχί βελάσομ· ἔ πος πποιούμ̃· ὡσὺ δοτιοῶν εἰ ἑαυτῶ ἔχειν πος πποιήμμος, οἱ ῆ, οὐ πος πριῆντται κεκηδυμμένους ῥωμαίους· καὶ πορραὺβὸν φίλοι εἰ πελαιοῦ ὄντα μάλιστα ὄντες.

Προς ρῆξαν· πος ραξαν. Προς ρήσεις· πος ηγείσεις· ὡς πρός ρησις· πος ηγείσ· λόγος κατ̃ πελίαν λεγόμμος· ἐ σίμμως σιλείβελος ὁ ὑρικων ἡ μεῶν, ὡς ὁ ῥωμαίων φίλος, ἀχ̃ πλου ἔ αὐ ὧ ἔβαι τ̃ δεις· ἔ ὁ δυσμενὴς ὁ μοί, ἐ πειδὴ τ̃ ωι ναῦβα ῥωμαῖοι πορ̃ σαις ἐ πολέμ̃ν ἔβαι τ̃ πος ρήσει, δέ ον εἶν ἐ ἐ ναιρῶ ἔ αὐτὸν ἐ πιθέσθαι πορ̃ σαις· Προ εἰζα· ζωὰ ταῖς εἴζαις ἀ πανταιός· ἔβᾶ δένδρα ἔ ηπ̃ ἡ πρόεζα· τὰ μὴ πάλιν φῶναι. Προ σαξεις· πρόσαξείς ὄδιν, ὃ ἔβᾶ ἢ ἐ κατέρων ὧν μεῶν ἡ τάξεως ἡ ἐπὶ θατέρου κ̃ ἡ τὸ ἐ ρασαὐτὸ, πος τεθ̃ τι σίφος τ̃ πάσ ηφαλαπ̃ ἡ κατὰ θὺ τὰ μετὸ πουτ̃ ς τάξεως· Προσασία· βοήθεια· ὁ δ', ἢ ἐ πεμπε τὸν πόπλιον, μὰ μεγάλης πρόσασίας· δυαλμεως· ἔχουσίας· κὴ αὖθις· κὴ τὸν ἴδιον οἶκον δύφαλκεῖαι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁ ρμὴν κὴ πρόσασίαν. Προσασία· δημοσθ· ένης ἐν ὧ καὶ ἀ ὀνήτορος· ζῶ τα, οὐχ ὁ μολογου μένη πρόσασία· ἀντὶ τὰ βοήθεια· πρὸ ἐπαμμύου τινὸς ἔ ἔβᾶ κουρεῶ τος ἔβᾶ ἀ δικουμμύω· αἰσχίνης ἐν ὧ πρεὶ τ̃ς πρεσβείας· ὡς δ' ἐῖ τὰ τ̃ς ἔβᾶν ἀθηναίων ἀ ηεροπόλεως πρόσυλα μετενεγκεῖν ἐῖς τὴν πρόσασίαν τοῦ καδμείου· δίδυμος· τὴν πρόσασίαν φησὶ πεῖσθαι, ἀντὶ τ̃ς πρόσασεως· ὃυτέ σι τ̃ς ὑ πεμίων πρόσασδος κεκλουμμύης. Προσάσω· δοτικ̃· Προσατ̃ ἀ ὠγωικ̃· Προηγεῖται· πρόεσκε· παρακολουθεῖ· Προσατέα· πρόσασία δέ· Πρόσατης· ἱκέτης· ὁ πρόεσκηὼς τ̃ βωμ̃· ἔξοι δὲ πούων ἔβᾶν ἀ ὅς ὄδιν ὁ πρόσατης βάλομαι. Πρόσατης· οἱ τ̃ μεδίπων ἀθλώσι πρόεσκηότες, πρόσατοι σι καλοῦντο· ἀναγμαῖον γαρ̃ ὠ ἐκεῖνο ὧν μετοίπων, πολίτων τινὰ ἀθλωᾶσθαι νέμειν πρόσατην· ἐμοὶ δ' ἴσον μὴν τ̃ς δε τ̃ς χώρας, μέτα ὅσον πορ̃ ὑμῖν· ἀχθομαι δ' καὶ φέρω βαρέως, τὰ τ̃ς πολέως πεπράγματα· ὁ ῥῶ γαρ αὐτ̃ πρόσατοις χρωμμένω ἀεὶ πονηροῖς· κἀντὶ ἡ μέραν μίαν χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται· πρόσατις δ' ηλυκῶς διατοῦ ῐ· πρόσατίδος ἡ γενική· Προσατῶν· ὁ ἔβᾶγενόμμος ἀλλ' ὁ πος ατ̃ χρόνος, δ̃πτε μαῖσ' ἐῶς θανεμμένω· νεῶν δ' ἡ μὰ γαρ τ̃ δ' ἄλλαγμν φόβων· σφο

ηλῆς

ικλῆς. Προστεθέντος. σωλλογισμοῦ τὸ δὲ ἀφ' ἑτέρου προστεθέντος τῷ αὐτῷ, καὶ δεδωκὼς αὐτῷ τὴν ὑπηρεσίαν. Προστέτακεν. προσπεπόλλακται. Προσκαθιζόντες. ἐξηγοῦντο μεγάλοι δύο μισθοὶ τούτων καὶ προσκαθιζόντων, ἐδέοντο μὴ δεῖν αὐτὴν ἔσον βαλλάσθαι πρὸς τὴς πόλεως. ὑπέσχον δὲ ἡμῖν μέχρι ἑκάστης. Πρόσκαθίμου. προστίθεμαι δέ τινι. Πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμῆς. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου φιλόχορος φησὶ πρὸς τὰ πρὸς τὴν πυλίδι ἑρμᾶ. ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν περαιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, τὸν αὐτὸν ἀθέντες, ὑπέλεγεν ἕκαστος. περῶ βι τειχίζειν οἱ δὲ ἐνέθηκαν, βαλλῆς δὲ δημοσιώμασι περιθόμενοι. Προσκασ. προσαγών. Προσκλαυσαγμάσατύχης. ἐπιχαροι γένεσθε ἢ κατὰ περιπέτειας συντυχίας. Προσιβαλδες. ὁ δὲ, κατὰ τὸ ἐν ἀσπαλαίῳ προσιβάλλας ἐν τέλμη μιλίου ἔχοντι κύτινον πέλαν. Προστιμῆς. ἰῶ ἦ, ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ. Πρόστιμα. ἐπίχειρα. τοιαῦτα μὲν τοῖς κακοῖς βαλλομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα κἀδίκη. ἐ πρόστιμον. ζημίαν. ἐπιτίμιον. παραγραφή. πλούβιος παρὰ ῥωμαίοις. θανάτου ἢ πόστιμον ἢ φεύγειν λιπαρεῖν τινὰ τάξιν. καὶ αὖθις. οἱ δέ, ἔδωκαν δὲ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον ἢ ἀμαρτίας. Προστιμήματα. ὅτι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα καλὰ τὰ ἀδικημάτων ἐπιπληξία. ὅτι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι δημοσθένης ἐν τῷ καλὰ τιμοπορήτους. Προσὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι. προσὸν μεγάλοις δίκαις ἐπιτιθέμενος. ἢ ἐπὶ τὰ παρεπυώνυμον. Πρόσω ὂν τὸ ἐμπροσθεν τῆς σοδῶ. Προστρέπεσθαι. δίκῃ πέμπεσθαι. τρέπεσθαι, ἀφ' ἑαυτῶ. Προστρέπω παρὰ σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. μὴ μάτι μείσης τοι ὀνδὰ λήτιλλον, ὥνσε προσρέπω φράσαι. Προστρέχω δοτικῇ. Προσείρεται. ἀεὶ σοφάμης. πλημμελὴς ἀεὶ προσείρεται βῖς οἰκέταις ὄντες, ὕβρις ἐπὶ κακὰ πράγματα καθεσταλμένοι μηχανᾶται πόδι πρίεται. Προσπόπιον. ἡδύ, ζῶον βίον ὃν προσπόπιον γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκετικόν. Πρόπομπον ἄγος. μίασμα. οὕτως αἰσχίνης. ἐ προσρομπὴ δὲ λέγεται. ἐν γυμνῷ δὲ καὶ ἀκατηφῶνος, ἐν παραλλήλοις τίθησι καὶ ὀνόματος ὀρκίτου. Προσπόπιος προστραμμένος. ἱκέτης. παρακαλῶν. σοφοκλῆς. θαμὰ δὴ προσπόπιος ἐν χερῶν ἔχων, ἡμᾶς ἐμὰς καὶ τῆς δὲ καὶ ζωὰς δίδου, ἱκτήριον θησαυρόν. ἤτοι ἱκέσιον κτῆμα. ὅθεν καὶ δίκας. ἐ αὖθις. ἐ προσποπάς τ δεδεῖνον ἀτυχήσαντων. Προσπόπων αὐτῷ. πολύβιος. ὁ δὲ ντίοχος προσπόπων αὐτῷ καὶ παραδόξου γενομένης, ἢ παπελίας, ὑποδραμὼν ὢν, παύθυ πισχνεῖτο. Προσπόποι. προσπεπωκότες. προστραμμένοι. σοφοκλῆς. ἱκετάνομόν σε πάντες ὧδε προσπόποι, ἀλκιλώτινα ῥεῖνιμιν. Προστυχάς. ὁκτὶ τυχὴν ἐν τυχών. Πρόσοινος. οἰνῶδέστερον μᾶλλον τὸ ὄμορος. καὶ τὸ ὄρων τοῦτο λαμβάνεται. Προσοίων δὲ ξιοῦ τὸ θέμενος. ἐν πολεμίῳ χάρακι καθεῖναι. Πρόσοιβ. προσδέξοιτο. καὶ παθοίτο. οὐδ' προσοίβ αὐ αβαθτὸν ἡκέμηλος δέναυ παῦθαδείας ἐ ἀζηνθείας. ἐ αὖθις δαμόσιος. ἰῶ ἦ ἱκανοσ' ἰδεῖν, ὅπτε σαθρὸν φθέγματα ὁ λόγος. ἐ ὅπ ὑγιὲς. ἵνα τὸ μὲ, προσοίτο. τὸ δὲ, ἐξελέγξῃ. καὶ αὖθις. εἰ μεγάοιαν ἁμαρτωλοῦ προσοίτο. Προσυμβολα. αὐτὰ ζῶ μὴ ἐγέσθω προσυμβολα ὡς φασι. Προσφατος. πυεῖος καὶ τὰ νεωστὶ προφονᾶ μὴ ου σὺν τοῦ φῶ τὸ φονεύω. ἐξοῦ τὸ προφᾶ δᾶ εἶσος ἀχαιῶν. καὶ ἀρτίφατος. Προσφαγὴ τὸ αὐτίως μηδὲ μὴ ἐ προσφάτος. ἀν νεωστί. Προσφοβεῖς. ὁ μοῖ. ὁ δὲ ἀπαντήσας βῖς βαρβάροις πυεῖ προσφοβεῖς, ὅλα ἐ προδείκνυσι. χεῖρα τὰ ἀοῦ, ἐ βλέμαν ἀπαρέχουσι. Προσφέρου. ἀν προστεθῶσι. Προσφέρω δοτικῇ. Προσφάγω. δοτικῇ. Προσφθέγομαι. αἰτιατικῇ. Προσφορά. προσθήκη. προσόδος. πρίω δὲ καὶ προσφορὰ δηλώσεται. Προσφορά. προσόσδος. ἀντὶ φῶν. Πρόσφορα. χρήσιμα. δράσω ἐ βλάδε ἐ πάντα ὅσα. προσφορᾶ μῖν προσχάειν. Πρόσφορον. οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ἀλλὰ διὰ τὴν τύχην τ συμβεβηκότων ἀθετήσεις τὰ ἀξίωμα τοῦ προσηκόντος. τὸ προσφορον. χρόνος φησὶ προὸς μανείκιον. Προσφυὲς. προσοικεῖον μοῦ Προσφυὴς. οἰκείως. ἀληθῶς.

Πρόσφυξ. ὁ αὐτὸ μολὸ προσφάγων σὺν κλησίας. Προσφυὸς. προσκλαυσίας. ἐ προσφύων ἐ προσφυὴς. Προσχαρακτήρια. ἑορτὴ παρὰ θλιψαίοις γραφομένη. ὁ τεδυεῖα ἀπὸ σίνα ἡμέρα.

Πρόσχημα. παραπαλυμμένη ἕξις ἢ προφάσις. ἄλλοσι προσχήματι, ὡς ἐξ ἐμοῦ τεθνήκεσαν. αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρᾳ ἐξιόντα, μήτε ἔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμαχοις δοῦ

χείρας εἶναι. Πρόσχημα. παραπλήσιμα. σοφοκλῆς. πρόσχημα γόνος δελφὶς ἄθλων χα-
ειν. ὡς οὔπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος, πρόσχήματι οἰκονομίας, βαρβαρικῆς ἐχόμενοι συ-
μπολιτείας, Πρόσχορδα. σύμφωνα. Προσχών. Προσχωρῶ. δοτικῇ. Προσχωροι.
πρόσοικοι. Προσφάυσας. σάρκινος τὸ μαρτυρος ὡς σφυρίς. Προταλαιπωρῶ γενικῇ.
Προταμών. πρόφασις. Πρόταξις φιλῶ. ὅλων τῶν ἄλλων σὺν πολέμῳ οὕτοι προτιμῶ. κατὰ τα-
ξις δέ ὅλων κατὰ μέρη. προσένταξις δέ τε ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἀνδρα μάχῃ. λέ-
γεται ἡ δὲ παράταξις τοῦτο. Πρόβασις. ὅτι πρόβασίς ἐστι λόγος, ἐξ ὅρων δύο. ὃ σημαινομένου τί τε
είτινος δηλοῦν, ἢ ὡς ὑπῆρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπῆρχον. τρόπος δὲ ἁπλοῦς δύο προβάσεων ἀπλῆ νοη-
σις ὅρους ἐχούσων. ἐξ ὧν ἀναγκαῖον συνάγεσθαι, ἐν ἀμφοτέραις ὑπῆρχεν. σχῆ-
μα δέ, ὅτε ὡδὶ τὸ μέσον ἔχων. Πρόταση. ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα, τὸ προβλη-
θὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ κατὰ πόσον μόνον. σωίσαντες ἢ κατὰ ἐξαίρεσιν φάσεων. πρόβλημα κατὰ πρόθεσις,
ὃν αὐτὸν εἶναι δηλωτικὸν, κατὰ τὸν τοῖς αὐτοῖς. ὃ δὲ τρόπος τῆς διαφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνου
αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μᾶλλον τοῦ πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι. με-
τὰ δὲ τὰ ἁπλᾶ πρότασις. καί εἰσιν αὐτῶν διαλεκτικαὶ προβλήματα. καὶ διαλεκτικὰ καὶ προτά-
σεις. πρόβλημα μὲν, οἷον πότερον ὁ ἥδομος σφαιροειδὴς ἢ οὔ. πρότασις ἡ ἀφῆκε ὁ ἥδομος σφαι-
ροειδὴς εἶναι, τοῦ ἢ οὐ οὐ προστιθεμένου. Προτέγειον. Προτέλεια. ἡμέραν οὕτως ὀνομά-
ζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, τὴν λαμυμένην παρθένον, ἄγουσιν οἱ γερεῖς εἰς τὸν θεὸν καὶ
θυσίας ἐπιτελοῦσι. Προτέλεια. λυπάργες ἐν ὧ πρὸ τῆς ἱερείας, τὰ πρὸ τὰ τελεσθῆναί τι
ὧν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων ζυόμενα ἢ διδόμενα. Πρότελφον. ἡ προπαίδεια. καὶ ὃς τις δὲ μὴ
πρότελφον ἡγεῖται τὰς μούσας, ἀλλ' ἀπὸ πρώτης αὐτὸ τῆς σοφίας εὐθὺς ἐπιτηδεύει. ὃ τὸν
αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βάλλεται, καὶ ἐπὶ τοῦτο πάντα ἥκει, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτὸ
γνοίη. τέλ λέγεται δὲ ὁ γάμος. ἐπὶ πρότελφα γὰρ τὸν γάμον θύεσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς Διονύσου γάμων,
πρόθυσάσθω. καὶ πρότελφα τὰ μοιχοῦ, ὁπόταν ἁλῶσι γνόντες. Προτεμνίσματα. πρόκυλα. ἢ πρό-
αλσις. Προτένθαι. οἱ πρὸ καιρὸ τῆς προσφαγίων ἀπτάμενοι. οἱ προαρπάζοντες καὶ μεθ' ὥραν πρέ-
σβοντες πλείονος. οἱ νῦν μετάβολοι καὶ λάθρομενοι. οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα πρὶν εἰς τὸν ἀγῶ
ρανὴν ἐμιοθῆναι. Προυτένθασαν. προεληλύθασιν. προσλαβοντὸν προσθεσμὸν ἐπὶ τὸ θυμι-
τικὸν ἔχειν. ἢ ἐπὶ τὸ ἡδονικὸν ἐμπεσόντες. Προτένθης. ὁ λίχνος. αἰλιανός. προτένθης δὲ ὁ φοφάγος.
Πρότε παίδων δὲ πρὸ γυναικῶν. ἀντὶ τοῦ πρὸ παίδων δὲ ὑπὸ γυναικῶν. Προτεραία ἡ πρώτη. δὲ πρό-
τεραῖος. Προτεραίτερος. ἀντὶ τοῦ πρότερος. Προτερήσαντες. ἀντὶ τοῦ πρότεροι γενόμενοι. οἱ
δὲ ῥωμαῖοι προτερήσαντες τῶν δυοῖν ποταμοῖν, ἡνίκα ἔπηξαν ἐπὶ γεφύρας. καὶ αὖθις. πρὸν
ἢ μῖν ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερήσασι, δόξαν μήτινα προσθετέα ἀπενέγκασθαι. βιοτεύειν
ἢ ὅμως ἔτι νικᾶτε ξουσίαν. Πρότερον χελώνη παρεμβραμεῖται τὸν δασύπων. ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτων.
καὶ πρότερον αἷμα ὕσει. Προτέρωσε. μᾶλλον προτέρω. Προτέταμαι. γενικῇ. Προτείνω. δω
ρεῖσθαι. μέλλεσθαι. προτείνω αὐτῷ φιάλην τὰ παραχωρήσαντι τοῦ πύργου. τὰ ἄλλα σώματος
λουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τιμία παρεῖναι σωτηρίδι νύξιν, προσπεμπομένων τὴν χρείαν ἀναλώ τῶν.
Πρὸ τῆς δίκης. προτιμότερον τῆς δίκης οἱ θεσσαλοὶ καὶ ἡλίζονται. τὸ κρίνεσθαι πρὸ τῆς δίκης τιθέ-
μενοι. Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις. ἐπὶ τῶν τὰ πρέσβεια προλαμβανόντων. Πρὸ τῆ
πόλεως. ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. οἱ βάρβαροι ἐπὶ τὰ ξανθὸ πρὸ τῆς πόλεως. καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν. ἐπὶ
μίαν ἀθεῖαν. βλέποντες μὴ πρὸς ἀνάβλασιν ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐπόδοσιν. ἔχοντες ἢ τὸ μὲν δεῖον κρίνασ. πα-
ρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τείχει. τὸ δὲ λαιὸν ἀνήκειν πρὸς τὰς ἄκρωσις. Προσπαίπω. προσπί-
πτω. Προσπειλεῖν. συσκέφειν. Προτύπωμα. εἶδος ἀείματος ῥωμαϊκοῦ, καὶ φυ-
λακτήριον. Προτιμᾶν τὸ φρονεῖν. καὶ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ἀισχύνης. οὐδὲν προ
τιμῶσιν. Φορῶ γὰρ προτιμῶσι τὸν δακτύλιον τὸν παρὰ δάκτυλον τὸν μικρόν. Προτιμῶ, γενι-
κῇ ῥήματος ἀναιδῶς εἴτινι προτετίμηται δεσμᾶ. ἐπὶ τῶν τινος μὴ ἀξίως ἐπειρᾶ προτιμήσαντες.
αἰτιατικῇ δὲ, θεᾶς τε ἐν ὧν ἠξιωμένης, προτιμήσας ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ θεᾶς. Προτιόσομαι βλέ-
πω

πω. ἀλλὰ τῷ ὅσων ἢ μεγαφορά. Προτμησις. ὁ μφαλός. τὸ ἀπὸ μέσου ἕτερον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ὑπὸ τοῖς βρέφεσι. Προτολμίζεσθαι. πρὸ χεῖσθαι. Προτομαὶ βασιλικαί. εἰκόνες βασιλικαί. ἐπὶ πρόβατα λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ πρόβατα λέγεται. τοῖς δὲ ὠνίοις ἄνεροις τραπεζοῦντες τὸ στόμα ἀποτυπώσας, χαλκῷ πολεμβραλεῖς διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρῆσθαι. Προτομὴ ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, πρόσωπον. ἐπὶ δὲ εἰκόνων μεγάλων οὐ πρότομὴ λέγεται τὸ ἐμπροσθεν μέρος. ὅσα δὲ τοιούτου ἢ κεφαλὴ καὶ τὰ τοιάδε. δόκησις ὑπερμεγέθης, ἐπὶ τῶν κοσμαρχούντων, ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ ἄνεροι δὲ ἐπὶ τῶν γυναικῶν. Προτομεῖον. ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, πρόσωπον. ἐπὶ δὲ εἰκόνων μεγάλων οὐ πρότομὴ λέγεται τὸ ἐμπροσθεν μέρος. ὅσα δὲ τοιούτου ἢ κεφαλὴ καὶ τὰ τοιάδε. δόκησις ὑπερμεγέθης, ἐπὶ τῶν κοσμαρχούντων, ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ ἄνεροι δὲ ἐπὶ τῶν γυναικῶν. Προτομεῖον. ἱματίδιον ὀθόνιον ἐπίνυκτον. ἐπὶ τίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἐνδείας τοῦ σφαγέντος. πρότονιον δὲ ἐκλήθη ὅτι πρώτη παντὸς ἐμβάδων ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐπὶ τῶν ὀρείων ἐσθῆτα. Πρότονος. ὁ πρότεταμένος κάλως. Πρὸ τῶν ὅλων. πρότερος τῶν ὅλων. ἐπὶ πάντα πρόσθεν ἀνθ' ὅλων πρὸ τῆς ὅλων. Προβέπω ἀκτινῶς. φαίνω καλῶς πρόβοπαῖοι δὲ οἱ οἰκέται. σφοκλῆς. βοᾷ δ' ἐκ δώμων πρόβεπε. κέλευε δ' ἅμα πρεμναῖον ὁρμῶν. ἐπὶ πρόβεπε μάστιγι αἰτιατικῆς. Προβλῆτη. ἡ πάνω κόμη ἀναδεσμὸς θυκυδίδης ἐν β'. τὴν δίτλων πρὸ τῆς ἐπιφορᾶς Προβοπάδην. πρόθυμος. ἀμεταστρεπτί. ἐπὶ τὸ πρόσθεν. ἀγαθίας. παραδόντες δὲ ἑαυτὰ τοῖς πολεμίοις, ἔφυγον προβοπάδην. ἀλλήλοις ἀπάντες ἐπιλελησμένοι. Προβυταῖος. Προοίμιον. πρόλογος. Προύμφε. καὶ προυμφέφη. κατηρεμήθη. μάντις ὁ ἐκ τῶν ὀρνέων τὴν ἐξήγησιν, ἀγορανόμος προύμφε. εἰ τὰ μὴ τοι λαθεῖν βαλόμενος, ἐυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ μέτωπον. τὴν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ ἀνατολῶν. Προνηνδύμευν. ὑπεραπέθνησκεν. ὁ δὲ, πρὸ ἀνδρὸς ἀποθνήσκειν. ἀλλὰ στρατηγικῶς. ἀντὶ τοῦ ὅλως. Προύμφτο. ἐπὶ προύθεντο. ἐπὶ τῶν τελευτησάντων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, ὧν πρὸ τοῦ τεθάφθαι καὶ μνήμων ἐπὶ τῆς οἰκίας παρέκλωσαν οἱ οἰκεῖοι. λυσίας ἐν ὑπὲρ πρόκλου λόγῳ α'. μνήμην, οὐδὲ τοῦ τάφου χοῦν εἶναι ἢ ἄλλος τις διαλογίους συῆσαν. ὡς ὅτε μνήμην προύμφτο, ὤκνουν ἐκσχύνοντο λέγειν πρόθεσιν τὸ ποιεῖσθαι. ἐξενεχθέντος δὲ καὶ πρόθεσιν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, καὶ ὡς θυγατέρας ἐξοῦτε διαταῖσθαι. Προύμάχουν. γυμνῆ. Πρόὔνικος. δρομαῖος. ἐρεῖς. Φασὶ δὲ ξενοκράτη εἶναι ποτε μέλλοι δ' ἄσυ ἀποκτεῖναι, διὸ θορύβους πάντας ἐπὶ προωνίκως ἐπὶ στέλλειν αὐδοῦ τῇ παρόδῳ. Πρεσβύτερος ἀντὶ τοῦ προγονικώτερος. Προσήνωδοτικῆ. πρόὔσινεν αὐδῶ αὐτὸς ἢ πάλιν ἐπουφίζετο. καὶ ὃν δάμαν ἐπήνῳ. καὶ προύσινεν αὐδῶ. καὶ μεσὸς ἰὼν ἐλπίδων ὀρωτιῶν. Προῦπτον. φανερόν. Προυργιαίτερον καὶ προυργιαίτατον. ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. θέσθαι προυργιαίτερον τοὺς προσεῴους πολέμους. τὴν δὲ αὖθις παλαμήσασθαι σωτηρίαν. ὁ πορὲ πεφύσει ἀνθρώπων ἐν τελευταίοις κινδύνοις, ἐπὶ σφέτερα τιθεμὴ προυργιαίτερα ἀνεχώρησαν. Προυργιαίτατον. πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπιτηδείου. Προυργιαίτερον. ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ προ ἔργου αἱρετώτερον ὅτι τὸ προυργιαίτερον. ἐπεὶ τὸ προύργου ὅτι οἷον προ ὀφέλου. πολύβιος. οὐδὲν προυργιαίτερον ποιουμένου κατὰ τὸν βίον τοῦ κωμικεῖν. λέγεται δὲ καὶ προ ἔργου. ἀριανός. μᾶλιστα δὲ φίλια τὰ κτήνη τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν στρατιᾶ καταλιπεῖν, προ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. ὁδὲ, αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, ὃν προς αὐτοπραγοῦ ἐπιτηδείων, προυργιαίτερον τὴν ἀπὸ τῆς τύχης ἐπιχωρίαν πεποιημένος. Πρὸ ἔργου. προ ἔργου συμφέρον. πολέον. ἰσοκράτης Φησίν. ἵνα προύργου τί γένηται. ἀντὶ τοῦ πολέον. Προύργουνε νόμικα καὶ τούτων κἀκείνων τὴν ἀμετρίαν Φυγών, ὅσα προσῆκε τοῖς παλαιαῖς ἰσοτίαις, ταῦτα προσαρμόσαι. Περάσας ὁ βασιλεὺς ἐδεχθη ὧν κατὰ τὴν ἔμφασιν. καὶ προσυλλογισμὸς βελτίων ὑπάρχων, ἢ μισος ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν. καὶ προς

ἐκ πολεμικῆς χρείας ἀγωνίας καὶ γυμναιώδης. οὐ γὰρ μόνον ἀγλαὸς ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπασαν ἀσκησιν εὐαθεία ἀφ' ὅλης καὶ συλλήβδην εὐπαθὴς καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὃ λοιπὸν βίον ὅπερ ἂν τις ἀρούλοιτο, τοῦτο τοῦ βασιλεύσοντος ἔχειν. ἅπαντες μὲν γὰρ, μάλιστα δὲ τὸ τῆς βιωσίμου νέος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ πρὸς τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας καὶ τῆς τοιαύτης θεωρημάτων, ἅπερος εἰς τέλος ἰών. καὶ τὸ καλοῦ, ὅ τί ποτέ ἐστιν, οὐδὲ ἔννοιαν εἶχε. σαρδανάπαλου δὲ βαρβαρου βίον ἔζη, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οἷον ἅμαξῶν βραχείας ἐλαβίδος τὸ τῆς βασιλευομένων πλῆθος λαβεῖν, ἀμεζήλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀφ' ἑαυτοῦ φονεῦσαι τὸν βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν οὐ λεῖαν τοῦ λαβεῖν.

Περσίας βασιλεύς. οὗτος μὲν τὸ νικᾶν σὺν ἀπάλῃ, καὶ θηρᾶν περὶ ἄγραν, καὶ ἀσκεῖν ἁμῦθυσίαν ἀπλυτῆ, πρὸς ἡλικίαν περὶ τὸ τέμνειν τὰ σπλάγχνα. καὶ βαθυτήσας, καὶ ἀκελιερήσας τὸ τέμενος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν βασιλικὴν στολήν. ἣν δὲ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς ἐνδύσασθαι ἐπὶ τοῖς δύσαι μὲν τὸ νικηφόριον, δύσασθαι δὲ τὴν νεὼς ἅπαντας διέφθειρε. καὶ ἐπὶ μὴν τῇ θεῶν ἐσύλησε. καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ ἐπὶ λίθινα τὰ ἀγάλματα. τὸν δὲ ἡλιάτην οὐκ ἐπὶ τὰ σπλάγχνα βασάσασθαι ἄγαλμα, πῶς ὑπὸ φιλομάχου νικητὴν σπλαγχνομάντιν ἀπὸ νεκρῶν ἀνεγνωκὼς αὐτὸν ἐν τῇ πρότερα μέρα ἐβουλεύσατο καὶ νικητὴν χεῖρα δὲ ὁμοῦ καὶ ἡττηθέντα ἐπὶ τὰ ἀγαλματα τρόπον. αἱ δὲ διαθέσεις διαθέσεις. μανικὸν γὰρ ἄγαλμα θύμα ἐξιλάσεως θεῖον, προσκυνοῦντα τοῦ βωμοῦ ἐξαμῶς, ὁ προεῖπε ποιῆσαι ποιεῖν γενέσθαι τῶν καὶ γυμναιζόμενος, ἀγαλματοῦται καὶ λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τοιαύτης φορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς ἂν αὖ, εἰ βούτις θυμὸν λυτῶν ὕβρεως ἔργα, ἐπὶ ψυχῆς ἐξεικάσας καὶ λογισμῶν. Προοὐτυφλωσε ἐξανθ. Πρὸ ἔχειν. προέχειν. τί λέγειν ἢ τι προάπτειν φάζεσθαι. τέχνας τὰ τέχνας ἑτέρας προοὐχει. Προοὐχονθ. προέβαλον. ὅτως ἐθανυδίδης ἐξηκάσθη προὼ τὴν ἱστοριῶν. λέγων. εἰ τὸ μὲν ἀρέσκον ἀφισμα μὴ καθ' ἡσυχίαν, ὁ προμάλιστα προὔχον. ἂν προαγορεύσῃ. προτείνουσι. Προφερ. ὡς εἰδίζε. ὁ μὴ ὑπομιμνήσκειν. μὴ μοιδῶν ἔρα ἐπὶ προφερεμένης ἀφροδίτης. καὶ αἰλιανός. καὶ τὸ ἡδίφθον τῆς θεοῦ προφερέσθαι αὐτοῖς. καὶ ἡ ὁδὸς. ὡς ἡ προφέρεσθαι μὴ ὁδοῦ. προφέρεσθαι ἔργου. ἂν εἰς ὃ προσωφέλει.

Προφερέστατον. βέλτιον. Προφερεῖς. οἱ νέοι μὴ ὄντες, προβρύτεροι φαινόμενοι. αἰσχύνης ὧν τιμαλφοῦ. Προφητεία ἡ μὴ ἐστι πνευματικὴ. ἡ δὲ διαβολικὴ. λέγει γὰρ τοῖς ἐκείνοις ὁ μὴ νύμως αἱ προφητεῖαι. ἡ δὲ μέσον τῶν, Φυσικὴ τίς ἢ τεχνικὴ. ἡ δὲ, ἡ δημώδης. τῆς μὴ οὐ νῆς, προηγουμένως μὴ βίος ἁγίοις μέτεστι. διὸ ἡγοῦμαι δὲ καὶ βίος μὴ βιοῦτοις. ὡς τῷ φαρμακῷ καὶ βαλαναμὴ καὶ τῶν αἰγαφα. τῆς δὲ διαβολικῆς, βίς τοὺς ἐνμόνων θαυμαστοὺς αὐτὰ γὰρ οἱ ἀλαζονομάντεις καὶ ἡριθομάντεις καὶ ἡ διὰ σφυὸς ψυβία, ἐπὶ ἡδωδώνης ἑρμᾶς ἐπὶ διαπλαγχνων ἐπὶ πήσεων καὶ λαπῶν ὀρνέων συμβόλων τε καὶ παρμῶν ἐπὶ πλοδύνων. καὶ βρον τ, μυδῶν τε καὶ γαλῆς. καὶ θυσμῶν ξύλων τε καὶ ὠῶν τε καὶ χυλῶν. καὶ βαλμῶν σώματος. καὶ διὸ νομάτων κηρῶν τε, ἐπὶ ἄστρων ἐπὶ ὑδάτων ἐπ' ἀέρων μυρίων. ἡ γὰρ διὸ νείρων καὶ ἐπὶ μὴν μὴ διαπεφυκῆς ἐπ' αὐτη. ἡ δὲ προγνώσεις αὐβῖς, οὐ διὰ ρετῆς ὡς ἡ μὴν ἀπὸ διαπνοῆς ἀπεστεχίας. καὶ ὁ μὴ θεὸς προλέγων, καὶ τὴν λύσιν ἐπὶ τοῦτ' θετο. ἐπὶ βέ προφασμὲν πάσης ἀκριβείας γίνεται. ἐπεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τῇσιν ἀληθεύουσιν ἐν τοῖς πλείοσι διαμαρτάνοντες. Φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ καὶ πέρδικες καὶ μύρμηκες, ἐπὶ ὄντος χειμῶνος αἰσθάνονται. ἐχίνοι τε ἐπὶ ἀληνόμβρῳ σει τὸ τοιτησάμενοι. ἡδὲ τεχνικὴ προφητεία ἐπὶ ἀλλοῖς καὶ συμβούλοις καὶ κυβερνήταις. οἱ μὲν, γὰρ ἀρωσίας. ἐπὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν. οἱ δὲ, πνευμάτων μεταβολας. οἱ δὲ, τὰ μὴ ὄντος συνέσεις ἐπὶ σοφίζονται. ἡδὲ καινὴ ἐπὶ δημώδης τὰ μὴ ὄντος γνῶσις. οἷον ὅτι μετὰ μὲν ἀστρεῖς ὀχειμὼν γίνεται. πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐπιτειόδων προρρήσεις. οὐδὲν οὕω μέγα καὶ δυίμονας προγνῶσιν ἔχειν, ὅ προυτε καὶ μύρμηκας καὶ ἀετοὶ ἀνθρώπους τοὺς μέλλοντος καταστασαί εἰσιν. ἀλλ' οὐχὼς ὁ διάβολος προφήτας τοὺς γνώσιμ ἡμᾶς ἀλόγους, καὶ πονηρὸν. ἐπὶ ἐγένετο. καὶ ὁ βαλαάμ προεῖπεν, ὅτι πρέπει ἀστρον καὶ διαβῆς προδοθήσεται ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἐγένετο οὕτως. ὁ προκοσμός ὅτι μᾶλλον ἢ πρόρρησις. ἀδὲν γὰρ ἀπρόσδοξον αἱ διαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προ

Φητείαι

φητείας ἴδιον, τὸ τὴν πλάτανον μὴ ἔχειν σφενδόνην τῆς πυλαίμβος χάριτι. Προφθάνω αἰτιατικῆ. Προφορουμένω. ὀδύρομαι εἰς πρόσωπον εἰς τὰ ναντία. προφορεῖσθαι δὲ λέγει τὸ μὴ ραφῶσιν ὀδύρεσθαι ὃν ἡμῶν αἱ διαζομένοις. ἀειτοφάνης ὄρνισι. Πρόφρων. πρόθυμος. φόνιμος. Προφυλακὴ ἡ νυείω. εἰς α φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. ἑκάστη δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς

Προχαιρέσια. ἡμβρα σὺν ἅπασι τὴν ἀρχὴν πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσία ὄνομα προχαιρέσια. λυσιδρόμος δὲ ἡ ὠδὴ τὴν ἀρχὴν τὸ τοίνυν ἀρχαῖον τὴν θυσίαν διὰ τὴν ἀνοδον τοῦ θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ προχαιρέσια διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων. Προχειρίζω. πᾶσι γνώμην δίδωμι. Πρόχειρον, τὸ ἐν τῇ μαξαμένῳ. τὸ πᾶσι γνώμην δίδωμι. λέγει τὸ πρόχειρον. Πρόχειρος ἀπάτης. ὁ δὲ, πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, ἀμέλλων ἐφήδειν. ἀλλὰ παντῶν ἕτοιμος ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος. Πρόχειρος. ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. πολύβιος. ἀλλ' ὅτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρεσκευάρεμαι καλῶς εἰρημένον. μὴ φέρε καὶ μέμνησο ἀεὶ σὺν τὰ φερνῶν. Προχροτονία. ἔοικεν ἀθήνησι βιαίου τινὸς γίνεσθαι. ὁ ἄρχων τῆς βουλῆς βουλασάσης, εἰς φόβητας εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πότερον γίνεται χροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τέρου δοκεῖ πολὺ τὸ πρόβλαθὲν τῶν σανίδων δῆμον, καὶ μὴ εἶ τὸ πρόβλημα. Πρόχυτον τὸ χαῖον γύνυ παντελῶς ὀκλάσαι. οἱ ὀνείρατος γύνυ καὶ συγκοπῇ πρόγυ καὶ πρόχυ. Προχοαί. αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδοι καὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ παντὸς ὕδατος ἐκροή. Προχόω τὴν χύσιν. ἐπὶ ἀγείω τινὶ εἰς βόθρον χαῖ τινὶ σείω κωφωνοῦσθαι. ἐν χαῖ γράμματι. πρὸ ἀπὸ πω νοεῖσθαι χρυσίον τὴν δεθέτω προχόῳ. Πρόχους. ξέστης τὸ μέτρον. ἐμβαλὼν δὲ πρόχουν ἀργυρᾶν τὰ ὅσα, ἐξέπεμψε δὲ παιδὶ τὰ παρὰ ἡμιλίτριον ἔχων. Πρόχυσιν ποιεῖ ἡρόδοτος, τὸ δὲ ποιεῖσθαι. Πρῶ. οὕτω μοσυλλάβως. ἔτι ὀρθρου βαθέος. ἴσον δὲ ὥρᾳ τὸ πρωΐ σωφαίρεσις δὲ τὸ πρώ. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῶν πολιὰ τὰ. οὐ πρῶν μὴν ὁ δαμασὸς ἤγειρε παμμάχους. πρώ. μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ. ἐκ τοῦ ἔωθεν. ἀειτοφάνης. λουσάμενος πρώ. μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γάμους. ἢ οὐ μὴ πρώ. καὶ πρώων. ἀειτοφάνης. σινύων πρώων. οἱ γὰρ πρώϊμοι, σίνυοι, καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σίνυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία. ἀρχομένων σικύων, ἐκλογουσῶν ἡλιθίων. Πρωθήβας. ἀπαξιωτικός. ὁ δὲ φησὶ δεῖν ἄνδρῶν τὸν τὸ πολέμου ἐλευθέρων κατέλειπε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους δύο τέλη. Πρωθήβης. ἀντὶ ἀκμαίου νέος. Πρωΐ. παρὰ τὴν θείαν γραφὴν, αἰδὼν συμφορῶν μεταβολαί. δαβίδ. σὺ ἐπολιάθημεν τὸ πρωΐ τὸ ἐλέους σου καὶ πρωΐ δέ ὅτι παῦτὸ διδασκαλία, ὅ μὴ διὰ τὴν ἀλειτροφωνίαν. ὅτε δὲ λέγει ἀνάστα πρωΐ, ὡσὰν μὴ σὺ ἀντὶ ἀστάσεως καὶ ἀγνώστου οὖσης, σὺ τέ ον ἀνάστασ. καὶ οὕτως ἐπαναγέειν, πρωΐ πρώτην σαββάτου, φάνη μαία. Πρωΐ πρωΐ. οὕτως δαβίδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξύ, πρωΐ πρόσχωρεῖσε. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς ὅπως πρωΐ πρωΐ. Πρωΐα. ἡ πρωΐνη καλέσασις. Πρωϊαίτερον. θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀπαιτεῖ λαιτὸν ἢ λίαν. Πρωϊζόν. πρὸ ὀλίγου. Πρώϊμος. πρωϊνὸν καὶ πρωϊνῶς. καὶ πρώϊον. Πρωκτός. ὁ κῶλος. παρὰ τὸ πρόσω θεῖν ἢ τὸ μαστροῦ. ἐπαροιμία. εἰς πρωκτὸν κυνός βλέπε. τοῦτο δὲ λέγουσι τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. ἀειτοφάνης ἀμφιλύει τοῖς ὀσίνοις φυσᾶντε τὸν πρωκτὸν κυνός. καὶ αὖθις ἀειτοφάνης. ἀντιοθένης τίς ἀσελγέστερον πάσης τέχνης. οὗτος γὰρ ἀνὴρ σὺν ἑπτὰ τεναγμάτων, οἱ δέ τι πρωκτὸς βούλεται χρηστῶν. ὦ πρὸ τριετὲς λήθαμε, μή με τοιοῦδε διαρραγῶ τα. μὴ ἢ βεβαλανωμένον. ἀντὶ τοῦ πατρὸς μένον τοῦ πρωκτοῦ. ὁ δὲ ἀντιοθένης ἰατρὸς ἰῶθη λυδρίας. τοιοῦτόν φησιν ἀειτοφάνης πρωκτὸν δεῖ χρεμίνου. ὁ κῶλος παρὰ τὸ πρωΐζειν. Πρωκτὸς λουτροῦ τοιοῦτόν. παροιμία. ὃν τὸν μὴ δῶ λιται κεῖν, δεῖ πρίασθαι. ἀλλὰ κινολία ἐπιφώνται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν ὧν ἐπὶ κεῖται παροιμιῶν ἐλέγετο. καὶ ἀειτοφάνης. δύαμαι ποιεῖν τὸν δῆμον ὑγρὸν καὶ κενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χῶ πρωκτὸς ὁ ὑμὸς τοιοῦτός τις σοφίζεται. Πρωκτοτρεῖν. ὃ ἐπὶ πρωκτοῦ τὸ πρηνὰ ὄντων τρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν. Πρωλαίτης. Πρῶνδυ. ὀρθῶ ἠλοχαί βουσοί. ἐν ἐπιγράμματι. ὅστε καὶ οἴτιν, καὶ βαθὺ δένδρου πρῶνα πατεῖς φολόης. καὶ αὖθις.

λάσιον παρὰ πρῶνα χαμηλὸς ἄνθος τραγὸν. ⸂ αὖθις, ὃ δέ μοῦρον πρῶνας ἐρωμοβάτει. λέπει δέ καὶ πρεῶν πρεόνος. αἰ τόσον ὕδωρ εἴρουσαι σολιοῦ τᾶδε καλὰ πρεόνος. Πρώεσ. τὸ δὲ μπρο σθεν ἦς νεώς. ⸂ πρώεσθεν. καὶ πρωρέτας τᾶς νηός. καὶ πρωρᾶς. Πρωταγόρας, ἀβδηρείτης υἱὸς ἀρτέμωνος. ἢ καὶ μαιανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ τήιον ἔγραψαν. οὗτος πότερον ἰὼ φορητὸς βασάνιτης. ⸂ τυχὼν δὲ δημοείτω, ἠρέσθη λόγων. καὶ φιλοσοφήσας, ⸂ εἰς ἐβδηρείαν ἐτράφη. καὶ ἐπανελήλυθε πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος δυσὶ ἐισηγεῖτο λόγοις ἅπερ. ⸂ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο. καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητάς, μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπανελήλυθε λόγος ἔμμισθος. διὰ σκαλὸς δὲ ἦν γε ⸂ τὰ ῥητορεῖα σοφιστής. διείλε τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δ'. ὑγρὸν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. μῆνιν δὲ τέταρτον, ἕτερος εἰς ἐπὶ διεῖλε ταῦτα. δι' ὑγροῦ ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολή. ⸂ σαπέλιαν. ὑγρὸν. ἀλιτὰ μασδέ, τόσσαρα εἶναί φησιν ἰδέας λόγων. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν. προσαγόρευσιν. τὰ δὲ πρωταγόρου βιβλία, ⸂ ἐπὶ ἀθλωσὶ ἐναύθη. διότι λόγων ποτ' ⸂ ἔστιν οὕτως ἀξιάμνιος. πόδι θεῶν, οὐκ ἔχω εἰδέναι. οὔτε ὡς ⸂ ἔστιν, οὔτε ὡς ἐνείσι. καὶ πρεσβύτερος ὅστις πολλῶνος τὸ φιλοσόφου. διὰ σκαλὸς δὲ πεποίηνται κἀκεῖσε. καὶ ἄλλων πολλῶν. Πρωταγωνιστεῖν πρῶτον ἀγωνίζεσθαι. Πρωταγωνιστὴν πρῶ τα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μὴν τοι καὶ κενῶς. πόδι γὰρ μᾶλλον φησί τι τὸ δὲ αὐτὰ κενὸν λῶς διὰ δυσγλύφαν. Πρῶτα φύσει ἀρχά. ⸂ σχήματα δὲ φύσει, τὰ πολὺ ὢν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ὅτι δὲ ταῦτα πρόβλήματα τοῖς μὴ ⸂ ἐπιστήμοσι, καλεσαὶ δεικνύναι τοῖς δ' ἀπαιδεύτοις ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα, τὸ καλεσὸν ἔχει τι μηδὲ ὄντε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι τὰ μὲν δεικνύμενα δεικνυσθαι διὰ πρώτων, ὧν δὲ πρώτων, μὴ εἶναί τι πρῶτον. γίνεται δ' ἡδονὴ ἀεχώ νωσις, οὐ διὰ ποδείξεως. ἀλλὰ διὸ εἰσμοῦ. ὠείσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὰ ἀρχὴν τί ποτ' ὄστι. καὶ τὸ τὸ αὐτὰ ⸂ ποθέμενος εἶναι, χρῆσθαι αὐτὴν εἰς τὰ δεῖξιν τὰ μεταῦτα. διατοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαὶ καὶ οὐράδιαι δειχθῆναι. τὰ δὲ ⸂ σχήματα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. πρῶτον δὲ λέγεται. σχῆμα ⸂ ἐστὶν συλλογισμῶν οὐχὼς αἴτιον. οὐδὲ ὡς γραμματικὸν σημεῖόν. ἀλλὰ τὰ ξει, καὶ τελειότερον ὄν, οὐδ' ὁμογενῆ σημεῖα καὶ παρέγειν. ἀλλὰ δὴ πολέον δύ σαθαι καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι. Πρωτεσίλαος ὄνομα κύριον. καὶ πρωτεσίλεως. Πρωτεῖον. Πρωτογόνης. ζωγράφος. ξανθίος σικυωνίας. ὁ καλὰ τὰ γραφικὰ διαβόητος ⸂ σκιαμῶν. ὁ τὸν σῆρα δόντα σιμὸν ἱστορήσας. τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον. ὁ δὲ δημήτριος ὁ ῥοδιοεικτὴς, μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὰ ῥόδον ἐῤοδιόεικασεν, ὅλοις σὺν δυσὶ νέτεσι, χιλίασι ναῦς ἐπαλόμενος. ⸂ στρατὸν ὁ πολίτων μυριάδας. ὑπὸ ῥοδίων ⸂ ἐπανδρωθεὶς χιλίασι. πόδι γραφίνης ⸂ σχηματέτων βιβλία β'. Πρωτοκλισία. ἡ πρώτη κλισία. Πρωτόλφα. ἡ πρώτη λέξα. τὰ πρὸ ὧν λαίων ἀφαίρεται. Πρωτόλιον. ἀπαρχήν. Πρωτολογία. παύσις κατηγορίας αὐτὸ τὸ ἀποφαίνειν πρωτολογίαν. Πρῶτον ἀποστολικόν. δεύτερον προφήτας. ὑπὸ τινος. πῶς τίθησι πρώτη ἀποστολὲ παῦλ. πρώτη καὶ ἀναλογίᾳ τῇ ἀγώνων. ⸂ τὴν παρὰ τὰ θεσδόξαν. ⸂ σχαβιὴ διαγραφεὶς ἀφ' ἑτέρων ἀγώνων κεκριτῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτὴ ⸂ πρώτους ⸂ σχάτους. ἵνα ⸂ ἐν τούτων δι' ἀκούσεσθαι μιμήσωνται λέγοντα. ἐγὼ εἰμὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Πρώτονος. πρῶτος νέος. Πρωτονέω. οἱ πρῶτον πολέοντες. ἢ πρῶτον εἰς τινα τὸ πρῶν κατα πεπαλαιότες. Πρωτονέως ⸂ ἀρχένεως. ⸂ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως. ⸂ ποδίνεως. θαυδίδης α'. Πρωτοπαγῆ. πρώτως πεπηγότα. Πρωτόπειρος. ὁ δὲ, νέος ὢν καὶ μικρὸν ⸂ πρωτόπειρος ὢν καὶ πολὺ πόλεμον ἄγων καὶ νεωστὶ ἁλόμενος. ὁ ⸂ ἐπὶ πολέον πραγμάτων. φιλότιμος καὶ φιλόρημος καὶ φιλόπρωτος. ἰῶν. Πρωτοπείρονος. Πρωτοπορεία. Πρωτοπραξία. τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον. τὸ πρῶτον εἰς πραπόμενον. Πρώτος. ἀνὴρ μάλοντας. νέους. Πρώτως. ὦ οἱ ωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι. Πρωτότοκος. ὁ πρώτος τεχθείς. πρωτότοκος δὲ κάθηται. Προῖκα, δωρεὰν ἄνευ μισθοῦ. καὶ τοῦτο ⸂ ἐρημα. ἀντὶ τοῦ ὄφου. τὰ δὲ, καὶ ποῖκα πολλαχῶς τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεποιημένα. αὐτὰ δὲ ἄνευ ἠθῶν. Προικίσασ. ὄνομα κύριον. Προίκιος. ἄνευ μισθοῦ. προίκιος ἀνὴρ ἵστησι κελεύθου ἀοιδὸς ὁ τὰ πίξ φησιν ἐν ⸂ ἐπιγράμματι. Προικτήνασος. Προικτὸς δόσεως. ἀντὶ τοῦ δω-

ρεᾶς

ρεᾶς παῖς γαμδῶρον οὗ τας καλεῖ ὁ ποιητὴς κἀθεῖα προιξ. Πρύλις. ὁ πρῶτος. ὁ πολίτης. ὡς δαμῶδα μόσω δά μαλις ἄλως πορῶ πορύω πρύλις καθ συμποσῶν. πρύλις. Πρύμναν σπρόντο πρύμναν ἀναπρούεσθαι ὅτι, τὸ κατὰ λίγην ὑπαναχωρεῖν μὴ στέφαντας τὸ πλοῖον. ὁ γαρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν πωπλατεῖ. τὸ τοῦ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φάγειν, κατὰ λίγην ὑπαποιοῦντες. ἵνα μὴ ἐγνῶσι τοῖς πολεμίοις δόντες, πρῶσιν ὦνται. Πρύ μνης κατὰ τὸ θενς ἐπὶ ζῶν. Πρυμνήσιον. τὸ ἀπόγειον χοινίον. Πρυμνήτης κέλως. Πρυ μνὸν τὸ ἔσχατον. Πρυμνώρειαν. τὸ κάτω μέρος τὸ ὄρους. Πρυτανεύεται. διοικεῖται τῇ τῆ θεοῦ ρόσῃ. Πρυτανεῖ ἡ ἐξ ἀνθρώπινα. Πρυτανεύοντα. πυείως μᾶλλον τὸ πρύτανιν ὄντα ἀντὶ δὲ τὸ διοικοῦντα, δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Πρυτανεύσης. τῆς τὸ χωρὶς φύσεως ὃν ἐφιεῖσης σοφίσασθαι τερῶ ἐναι. ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος, συμμετρήσης αὐτοῖς καὶ πρυ τανεύσης εἰ ἡ βος. καὶ αὖθις. οἱ δὲ πρέσβεις. ἦκον τὰ πρυτανεύσειν πάθοις τε καὶ ρώμαιοις ἐξ διαλλαγάς. Πρυτανεύσητε. σπέρμαθε. πρέξητε. χρηματίσητε. παύτα γαρ τοῦτ πρυτανέων διεπράττετο. ἐχρήσατο. δὲ καὶ τῇ λέξει δημοσθένης. Πρυτανεῖα αὐτετα μῶς μὴ καὶ θλυ πῶς. ἀεθμός τις ἡμερῶν. οὐδετέρως δέ, σαφῶς μὴ οὐδείς εἰ πετί δηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύειόντι ἔφα σαν εἶναι. ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι. δξῶν τὸ δικαστηρίον ἐδίδοτο τοῖς ς. πρυτανεῖα δὲ ὁ τῇ ἡμε ρῶν ἀεθμός. δὲ κατ ἐνίους κατὰ περιαυτόν. ὅτι δὲ κατὰ φυλαί. σὺν αὐτ δὲ οἱ ἀθλοθαῖοι δυσκλυνιακὴ γον. ἐπέβαλε δὲ ἑκάστῃ φυλῇ τῇ ί. λὸ ἡμέρας. καὶ ἐποδίπευον ἐν τῷ σκιλλοφοριῶνι σὺν αὐτῷ ἡμέ ραι τέσσαρες. ἀπὸ δὲ μεμέλιζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεῖα τέσσαρες φυλαῖς. καὶ τῇ μὲν τεσσάρων πρώτων ἑκάστῃ ἐπέτρεπε τὴν πρυτανείαν, ἀπαρτιζομένων εἰς λς ἡμέρας. αἱ δὲ λοιπαὶ ς ἀνὰ λέ. πρυτανείας οὖν δύσιν ἀεθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λς ἢ λέ. ἑκάστῃ φυλῇ πρυτανεύει. ἐπὶ δὲ τ ἄλλοις ἀθλοις πρυτανεῖα δύσιν, ἀργύειον ὃ πορ πατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι. ἐξ ὁ φάγων ἐξ ὁ διώκων. Πρυτανεῖα. ἐξ διδόμενα ἀπὸ τῇ δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύεια.

Πρυτανεῖα. μέταλλα. ἀγορασ, λιμένασμισθοῦς, δημόσια πρατα. τούτων πλήρωμα; τάλαν τα ἢ μύριοι χίλιοι. Πρυτανεῖα. πόσος εἰς ἐξ δημόσια κατὰ τὸ σομένων. ἐν οἱ δικασταί μενοί τισι καὶ ἡθθέντες, κατέβαλλον. ὡς ἐσμικίλιν ζημίαν καταθέντες ἕκαστος. Πρυτανεῖον. θεσμο θέτιον. θόλος. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀθλοθαίοις οἰκίσκος δημόσιος ἐν θα ἐστιοῦν ἐξ δημοσία. τῆς διαίτης τι μῆς παρ᾽ αὐτῆς τυχόντες. πορισασθαι δὲ ἐν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γαρ μεγάλοις κατορθώμασι, τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοσαν χάριν. ἦν πυροὶ ἑκατὸν μεδίμνων. ἐν θα ἐν ἀστεσον ὕδωρ. καὶ κυκλοῦ. ἀεὶ σοφανῆς νεφέλαις πᾶς τὸ τις ὤμνυσι ἐς ὀφθείλων τυγχάνω, θεὶς μοι πρυτανεῖα πολεῖν μεφη σὶ καξολεῖν. ἐξ παρὰ ρώμαιοις καλὰ μένα απόρτουλα. ἐξ γαρ δεκάτας τὰ χρέους καταβάλ λοντες τ πρυτανέσιν, εἰσῆγον τ χρεώστας. Πρυτάνεις. τὸ δὲ κατ μέρος τῆς φυλῆς τ πεντακοσί ων. πεντηκονταάνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἃ πανταχοῦ τῆς φυλῆς πρατόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ διαδοχῆς ἀλλήλαις, αἱ δὲ ἀφυλαὶ πλήρωσαχοῦσαι. ὡς αἱ σχίνης ἐν τῷ κα τὰ τησιφῶντος. διασῶσοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη ὦ φιλίππω, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνη παιδαγω γίαν, καὶ τὸν ἀραπλεῖδην ὑπ᾽ ἐκείνου ἐγκαθεῖχθαι εἶναι. Πρύτανις. διοικητὴς, προέδ της. φύλαξ. βασιλεύς, ἄρχων. ταμίας. ἔξαρχος. Πρόμος. ἡγεμών. Πρόμος. ἀεισοφάνης. κάτα πῶς ἀνὲπαρον. ἀντὶ τὸ οὐκαθόμην. ὁ πάρμος γαρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγον τες τὸ μυκτῆρος λάκῶν καὶ φθίπαλρνωται. καὶ ὀφραίνονται προσνεύοντες. οὕτω φησὶν ἥλα βόμου πλυγὴ, ὃν τρόπον ἀπέτεται κάρφος μυκτήρων. Πτείειν. δοτικῆ. προσπράσειν. καὶ πρὸς μία μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν λίθον πλαίειν. ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον. Πτελέα. εἶδος δένδρου. Πτελίνης καὶ πτελίναν. εἰσὶ δὲ πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν ὑπὸ σὺν εὑρόντες ἀφυέστεροι τυγχάνοντες ὄντες, ὑλικοὶ καὶ ἐπὶ πρόδηλοι τὸ ποιῆ ὑλωδῶν. διὰ δὲ δύ ἀσθαι σὺν πολ λὰ πρὸ ραῦ πάντας ὑπὸ σὺν εὑρόντας. εἶναι δὲ πρὸς θήσῃς ἵνα πασὰ σὺν τοῖς πολεῖσιν τόποις. ὃ δὲ τυχὸν ῥεῖθρον μέγα βραχεῖα σὸ φύος. πρότερον δὲ κάλαμοι καὶ πέρδης, καὶ τὸ γλήνος ἀκανθῶν. ἀμόρ ρου πλῆς, ἀλλα καὶ ἐπὶ πρὸς δύαντα κρύπτειν ἐαν βραχέα τῆς πονοκθῆ. τὸ γὰ μὴν ἐπίσημα τῆ

ὅλον, ὑπὸ πάντων εἶναι πρὸς τὴν γῆν. βάρος δὲ τὸ δύνασθαι φαλάσσειν τὸ ὅλον. Πτέρις βοτάνη ξηραντικὴ σφόδρα μέση. ὅθεν ἐμβρυάπτους φθείρει καὶ ἐπὶ πάντων ἐλμινθας ἀναιρεῖ. Πτείνω. πέρω. πολύβιος. Κόσμου δὲ ποιητὴς μάλιστα πτείνω, στέφανον, πτερὸν ἰσφοινικίοις, ἢ μέλασι νόθοις βρίσιν, ὡς καὶ χαίοις τὸ μέτρον. ὧν πρὸς τὴν τῶν καταπορυφὴν ἅματοῖς ἄλλοις ὅλοις ὁμοίως ἐστὶ φαίνεται διάλασσος ἑαυτὸν καὶ τὸ μέτρον. ἡ δὲ ὅλης καλὴ καὶ πάντη τοῖς ἐναντίοις. Πτέρνα. ὁδόλος καὶ ἡ βουλή. καὶ πτερνίζω τὸ καταβάλλω. ἐπὶ μεταφορᾶς τοῦ ποδὸς βαχοῦ ἀγωνιζομένων. ἐπὶ πέρνας δὲ σωθέντας πρὸς πάσειν ὁμοῦ, καὶ πάσης μεμαχημένους. ἐπτέρνικεν ἀρμενίαν τὸν τάβ. Πτερνίζει. ἀπατᾷ. ἠλεκτίζει. Πτεροδόνητος. πτερὸς πληχθείς Πτερόεντα. ταχέα. ποῦφα. Πτερόεντι. ταχεῖ. ταῖς τῶν ἀέρα πετείαις συροφαῖς ἐοικότι. ἡ δὲ ὅλη οὐσία ὅτι ἐν τῷ πτερὰ τὸ ἔρωτος βάδην. ἄτοπος ἢ καὶ ἀπίθανος ἡ μυθολογία. ἀετοφόνης ὄρνις. καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος. Πτεροφόρτωρ, βάχους ἔχει. τὸ δὲ πτεροφόρτος ἀτεχνῶς δύγον ὑποδρόμιον ἐμπορον τὸ πον. ὅπου τὸ ἐπτερωμένων νέμεται γένος. Πτερωβάζω. ἀετός, ἀλεκτρυών. καὶ βάζ ἄλλα τὰ γνωσικὰ πᾶσι. Πτέρυγες ποδὸς πεδᾶσ. αἱ δωρεαὶ τὰ ἀγκύλα πνς. βάτης δὲ τὰς μὴ πέρυγας. ποδὸς περυρῶσθαι. τὰ δὲ μὴ φρενα κενοσμῆσθαι χρυσίῳ. τὰ μὴ γὰρ ἀπλέστερα καὶ λαπάστερα, τοῖς ἀπλουστέροις. τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς συντελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήρια ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς. Πτερυγίζειν. αὐτὸ τὸ μικρὸν αὔειν. ἀπὸ τῶν βαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. ἀετοφάνης πλάτω. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. αὐτὸ τὸ θορυβᾶν. τὸ γὰρ πτερὸν ἔχοδες καὶ θορυβητικὸν. ἢ οὐφαλαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγη. ἀπὸ τῶν νεοττῶν οἱ πειρᾶζουσι μὴ τὰς πέρυγας, ἵ πάλαθαι δὲ οὐδὲ αὖ. οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὴ αὐτειπεῖν καὶ πειρᾶζεις. αὐύεις δὲ οὐδέν. Πτερυγίζων. πτερὸς μῦθος ἀετοφάνης ποδὶ μαγνήτος. ὅτι ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. καὶ ψῶσα. καὶ λύκους. Πτερύγιον. ἀπρωτήριον. Πτερυλλίδων. τῶν ἀπρίδων. πάλαι τὸ τέσσαρα ἔχειν πέραλ. ὀρβελίχων δέ τινων τῶν ἀλεκτρυόνων, ἢ τὴν βοιῶν διάλεκτον. Πτέρω. Πτῆμα. πῆσις οἰωνῶν. ποδὸς φερνὺς δὲ ἰῶν πῆμα τῶν οἰωνῶν. Πτιλὸν. τὸ ὄρνεον. Πτήσεται. ποήσεται. καὶ πήξομαι. πρυβῶ μᾶλλον. πυείως δὲ πήσεται βάδην τὸ φύγειν καὶ φοβεῖσθαι. ἀλλὰ κηρδὼν πήξομαι. πίσω δὲ τὸ τύπτω. Πτῆσις, τῶν ὀρνίθων. Πτῆται. πέτεται ἐπὶ πτηνὰ ζῶα, βάπετὰ μῆνα. Πτίλον. πτερόν. ἀπαλώτερον ἐπὶ πτίλα βάπτερα. εἰώθασι δὲ οἱ δυσμενεῖς πτερωχεῖσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. τῶν πτερῶν τὰ μὲν, πτίλα. τὰ δὲ, ὠκύπτερα. ἀετοφάνης ὄρνισιν. ἐγὼ μὲν ἀπὸ μαπτελοιότερον ἂν εἰδυοὺ ἠπώτε. βάπτίλ. βάτὸ σοῖς ὠκυπτέροις. οἰοθῶς μάλιστοισι πτερωμένος. εἰς ἀτέλειαν χνί συγγεγραμμένω. αὐτὸ τὸ ἀτέλως γεγραμμένω χνί. Πτίλος. ὁ μαδαρὸς βοῖς βλεφάροις. Πτισάνη. κεκομμένη, καθαρά. ἀετοφάνης ἴσχανε ἐπυλλίοις ἀνδρῶν πτισάνης. ἀλλὰ τὸ ἀθρῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. Πτίσσεσθαι. τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. καὶ πτίσσω τὸ τύπτω. Πολεμαῖς δίκη. πρεσβύτις ἢ πτολεμαῖς ἀρχαία, ἀφ' ἧς ἔδοξε θαί οἱ δίκας λέγουσα. διὰ τὸ ἀεὶ ὑποτίθεσθαι. ἐμὴ ποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τὰ δικάζεσθαι. Πτολεμαῖος, πυθήριος ἐπηρίς. οὗτος ἐγεγόνει ποδὶ φαλαπάθης. σὺ δὲ τῶν δέφησιν ὅτι βοῦν βάδη θαυμασὴν τινα δύναμιν ἔχουσα. Πτολεμαῖος ὁ πλάδιος χρηματίσας ἀλεξανδρεὺς Φιλόσοφος. περὶ γενῶν βάτῶν χρόνων μέρη τὰ βασιλέως. ἔτος ἐγεγόνει μηχανικὰ βιβλία γ'. ποδὶ φάσεως ἐβάσημασιῶν ἀέρων ἀπλανῶν, βιβλία β'. ἀπλῶσιν βάφανεῖ ἀσφαίρας. νευρόνα πόχειρ. τὰ μέγαν ἀστρονόμον. κβι σύνταξιν βάγα. Πτολεμαῖος ἀλεξανδρεύς, γεγραμματικός, οὗ ἐπικαλεῖτο πινδαρεῖ. υἱὸς ἢ ὁ ἀστρονόμος μαθητὴς ἀεὶ ἐπέχου. ἐγεγόνει ὁ μικρὸς βασιλείμάτων, βιβλία γ'. ποδὶ τὸ μικρὸν χαρακτῆρος. πρὸς σπεύδαλίδην ποδὶ λέξεως. ποδὶ τὰ βῶ μέρω ἄτιτος. ποδὶ ἀστροπαίας τὰ βῶ μέρω μνημονευομένων. βέτερα. Πτολεμαῖος γεγραμματικός. ὁ βαβέτης ἱλαθείς, διότι εἶπε τῷ τῶν ἀρίστων ἔχω. δικαιοφάνης ἐλλανίου τὰ γεγραμματικὰ. ὁ δέ, ἀγαθοκλέους. ὁ δέ, ζωσοδόβου τὰ ἐφεσίου. ἐγεγόνει ποδὶ τὰ βῶ μέρω βαλῶν βάπομνήματα εἰς τὸν ὁδύσειαν. Πτολεμαῖος. ἀρισονίκου τὰ γεγραμματικοῦ βάπε. καὶ αὐτὸς γράμ

μετικὸς. ἀμφω ἐπιδείκνυσθαι ἐν ἑνὶ μὴ ὁμοίως ἐν πολλαῖς γραμμαῖς· εἰς ὃ μὴ βιβλία ἓν· ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ἑνός ἐστιν ἡ ὁμηρικὴ ἀπὸ μέσων νηνεμιῶν. Πτολεμαῖος ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς. ὁ τὸν Φαισίωνος περιγράψας πατέρα καὶ ἀδριανὸν τοῦ αὐτοκράτορος προσαγορευθεὶς δεξένιος· πόθεν παραδόξου ἰσοείκασ. ὁρίσασθαι ἰσοείκονα. αὐτὸ μέρος. ὅθεν δὲ ποιήσεως ἀφωνιῶν κα'. καὶ ἄλλα τινά. Πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης γραμματικὸς. ὃς ἐπαίδευσεν ἐν ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀντωνίνου. πόθεν ἰλλιασμοῦ. ἢ τοι ὁρθοεπείας βιβλία ιε'. πόθεν μέζων. πόθεν ἡ ἐν ὀδυσσείᾳ ἀπάρχου διορθώσεως. πόθεν διαφορᾶς λέξεων. ἕτερα γραμματικά. Πτολεμαῖος ὁ φιλομάτωρ. ὅτι ἐπασατὴν ἐπιμάτων ὀλιγώρως χρείζων, διὰ τὰ ἐπιστεῖς ἐρωτᾶς, ἐπὶ τὰς ἀλόγιστα συνεχεῖς μέθας, εἰ μήτως ἐν παννυχίδι χρόνῳ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς βουλῆς ῥηθὲν πλείονος. ὧν ἐπένευ κλεομένης καὶ θεοδότου. ἐπὶ οἱ πολλοί. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου. ὁ τὴν εὑρεσιν οὐ συνδειπνοῦντος πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ καὶ πάντων τῶν σωσανανδμένων ἐν ἐρεσθείσθιον τῶν ἐν ὁσίοις ἐμπροσθεν τὴν εὑρεσιν σωζόντων, φύφωφ ὁ πλωτῆρι τὸ βασιλέως ὁρᾶσθαι ὧν ὧδε ἔστω. φανείμενα εὑρεσιν ὁσίοις. ἐν τούτοις σώσασθαι ὅτι καὶ ὁ ἐν τῷ ἐρεσθείᾳ τῶν ὑείαν ἅπασαν πόθεν δυσινώσεις τοὺς ἑαυτὰ σαρεσθῶν ἐν ὑμνωσ. πελασσάνδρος δὲ πέσθην τὸ φύφωνος λόγῳ τὸ βασιλέως, ἐν ἐρομένου τὸν εὑρεσιν, πῶς δοκοῦσι αὐτῷ φανήσεσθαι ὁσίοις. εἰ μήτως ἐν ὧδε ἔστω. δυσμενῶν καὶ ἀσ. ἐν ὁσίοις σωτοῖς περὶ ἀσι κατεσθίμενοι ὡς θορυβοῦσι. πρὸς τοὺς σωσανανδμένους εἰπὼν ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῷ ἐνήστο. οἱ δὲ ἀνθρωπεῖοι τὸ περὶ ἀσι ἐσθίσι. ἐν δὲ ὁσίοις πουσιν. ὡς θορ ἀνθρώπους ὠνησεν ἐν ποίησε. θαυμάζῃ τῶν δὲ κρίσιν αὐτὸ σοφιῶν ἔθορυβομένων. καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀναιροτῆσαι τῆς αὐτραπελίας δὲ θορυβέμενος αὐτόν. Πτολεμαῖος στρατηγὸς καὶ πύρρου. ὃς οὐδαμῶς αἰγυπτιανὸς ἐγένετο· ἀλλὰ νοσωχὸς καὶ πεζεταιρικὸς. ἐν ἀληθῶν δὲ τῶν νέων ἐστὶν υἱὸν τοῦ βασιλέως ὄντος, ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς πόθεν σωαγωγῶν χρημάτων. ἐδίδου δὲ πολλοῖς οὐδὲν ἐδεῖν. καὶ θορ αἰτούμενος πολλάκις ἐπὸ τοῦ βασιλικοῦ διοικητοῦ. ἐν καὶ ἀλλοῦ μύθου πειρᾶς ἐν τῷ μηδὲν πεῖσθαι. τὸ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν ἐν ἀπεγνώσθης, σωθεὶς πολλοὺς ἑκατὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν. ὥστε καὶ τὸν πτολεμαῖον. ἐν ὁ ἐπὶ τῆ πότερον αὐτὸ συνοδιάλοιδορουμένοις ὕστερον αὐτὸν ἐπαινέσαι. Πολίπορθος. ἀνδρεῖος. πόλεως πορθῶν. Πόλισμα πόλις. Πόρθας καὶ πλῶσας. ἀπὸ τῆς φύσεως τοῦ δένδρου. οἱ δὲ τινὲς τὸ ἐρέμνα καὶ πλέθρου κελοῦσι. Πῶκος δειλὸν καὶ πῶκες δρεπανίδας. ἢ ἐλεφαντοφόρους. ἢ λαγωούς. Πῶμα σῶμα αὐλητῆς κεφαλῆς. Πώματα ἐλαιῶν. λυσίας ἐν τῷ νικιάδου λέγοι αὖ, ἢ τοι τὸν καπρῶνα τὸν ἀπὸ πεπωκότα τοῦ φυτοῦ καὶ δένδρα τινὰ τύχην πεπωκότα. Πῶξ. λαγωός. ἐν ἐπιγράμματι. εἶδον ἐγὼ τὸν πῶκα καθήμενον ἐπὶ σὸ πῶρος βαχιάδος. πλὴν βόσκω ἀμέλγομενον. Πῶσις. οὕτω λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι κοινότερον. καὶ τὰς ὀπώσεως ἐμπλήσεις καὶ ἐμφορασ. ἀμείνων οὗτος ἀνὴρ ὅτι σύοιχα. καὶ πῶσις καὶ πῶνυμι. πεπαιδευμένοις ἀνήλοις δομοῦσι. διαφέρουσι δὲ πῶσις λέγουσι μὲν ἰδίως πεπτισμένα. ὡς τὸ γραμματικὸς πῶσις γὰρ τοῦτο γραμματικός. ὁμοίως δὲ δικαίως. καὶ μεσπικῶς. καὶ φονίμως. ἀνδρείως. πῶσις γὰρ ἐστὶ δίκαιος. καὶ μεσπικός. φονίμως. ἀνδρεῖος. ὅθεν ὁ πλάτων μύθους τοιούτους. ἀνὴρ πῶσις τινος ἢ ὀπώσεως λεγομένη πλεοναχῶς. ἐν αὐτὸ πλεοναχῶς. καὶ ἐν αὐτὸ, καὶ ἡ πῶσις. οἷον ἐστὶ τὸ δικαίου τὸ δικαίως πῶσις. πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον. ἐν ἐμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. ὅτε μὲν τῷ αὐτὸ γνώμῃ εἶναι. καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι δημοσίᾳ μύθος δικαίως λέγεται ἐπιρρίπτειν. καὶ μὴ ἔστω δίκαιον ἢ πᾶν. λέγεται δὲ δικαίως ἐπιρρίπτειν καὶ ὡς δεῖ εἶναι. ἀλλὰ καὶ ὡς νόμῳ πειθεῖς, καὶ μὴ ἐθέλοντας ἀνηθείας δίκαιον οὕτως ἔχει. ἐν τὸ δίκαιον οὐ τῷ πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. καὶ ἕνα τὸν τῷ δικαίως. ὅτε μὲν τῷ αὐτὸ γνώμῃ. ἐν τὸ ὡς δεῖ δίκαιον. τοιοῦτον ἐν τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον ὅτι ἀναγκαῖον φόβος. ἐν γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον. καὶ ἡ πῶσις ἡ πάσχειν τὸ δικαίως πλεοναχῶς. τῷ δὲ γραμματικὸς. πῶσις ἐστὶν ὀνόματος ἢ ὀνοματικὴ τινος. τῷ τὸ πλημμυρομένη κίνησις. Πῶσοντες. δειλιῶντες. καὶ πῶσουσαν δειλιῶσαν. πρυπομένη. παῦ δὲ ἐκ

πεῦδεν δρυοκολάπτην δρυοκολάπτης ἐρεύσασα χειρὶ πτώσσουσαν βρομίου οἰνάδος ἐν πτελέαις. Πτωκαλίζει μηδειλιᾶν. Πτωχεία πενίας διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἐν δεία. πόνῳ τὰ χρήσιμα πορίζουσα. ἡ δὲ πτωχεία παντελὴς τῆς κτήσεως ἔνδεια. καὶ ὁ μὲν πένης, πρὸς τὸ πένεσθαι ὁδὶ νενέργηκεν καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι τὰ χρήσιμα εἴρηται. ὁ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας εἴρηται δὲ πενία διὰ τὸ κενὰ τὸ πονεῖν ἔχειν ὁ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντα ἀνούσας ἀεὶ σοφάνης. ἀνὰ ἂν δὲ τοὺς πτωχεύας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφοῦ. ὑμεῖς γοῦν καὶ θεραπεύσαι βούλομαι ὅτου φαγεῖν ὁ μοῦ. ὁ μὲν γὰρ τύραννος. ὁ δὲ, τυραννοκτόνος. Πτωχίζειν. ὡς λαλίζειν. Πτωχὸς ὁ ἐκ πτώσεως τὸ ἔχειν ἐπαίτης. πρὸς τὸ πτώσσειν πάντας ὁ ὅτι δεδιέναι. Πτωχοδοφεῖον. Πτωχοῦ πήρα οὐσία μεταλαττει. ἐπὶ τῆς ἀπωλείας εἴρηται. ἐκ πτωχῶν ἀλλαὶ ἀεὶ ἐκεῖναι. καὶ πτωχότερος λεπτοείδης καὶ ἰσχνόμαλλος. Πτοία πτῆξις φόβος, οἱ δὲ σύνθεσιν δύο τὸ δείματος καὶ πτῆσις ἅπαντα πτοιεῖσθαι, ὥστε εἰς καὶ μυρίους ἐδίωκεν εἰ καὶ ἰὼν ἄνοπλος ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας ἀναπεπταμένους. Πτοίαν. πόκον θόρυβον. ταράχου. σωφρονισμόν. πτερμόν. καὶ πτοία μήτις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον. εἰ μὴ σωφρονισμένους. Πτοιόδωρος ὄνομα κύριον. Πτύμα. δίπλωμα. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ πέπλων ὀλίγων πτύγμα θεμισοδίκη. Πτυκτίον. βιβλίον. Πτυκτῷ. πτυσσομένῳ Πτύξωμαι. ἀεὶ σοφάνης νεφέλαις. περὶ ἀνὰ τοῦτο πτύξωμαι μὴ καταβραχῶ. ἀντὶ τοῦ καλύψωμαι. σκεπάσωμαι. καὶ σοφοκλῆς. ὁδῷ ὡς ἀκούφθορόν γε ἐξαίφνης πυρὸν, πτύξας ἑαυτὸν ταῖς χέρσι, θεὶς πεδὶ ὦ τέκνα. Πτυόδωρος ὄνομα κύριον. Πτύον. πτυάριον. Πτύσω τὸ ἀσφαλίζω. Πτυχαὶ τῶν ὀρῶν διπλοκλίσεις. καὶ διαφοραὶ τῆς ἀπὸ σιδήρου ἐπάλληλοι ἐλάσμασι. καὶ ἀνειμένων πολλοὶ πολυμφαῶν πτυχῶν, μύσις ὁρᾶ. Ποῖ ποτε. ἀεὶ σοφάνης πρὸς τί καὶ χεῖρα ἀναμεῖναι. καὶ πρὸς σοφοκλῆ. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. ποῖ δὲ μοι εἶ πρᾶθυμος. εἰς τίνα ἐλπίδων βλέψασ' τὸ ἐθελῶ. Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. σοφοκλ. Τὰ ἵππος πρὸς τὸν νεκρὸν αἴαντος. ποῖ γὰρ μολεῖν μεθῆκας εἰς ποίους βροτοὺς τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισιν μᾶλλα μοῦ. καὶ πουτελαβὼν ὁσὸς πρὸς ἐμὸς τί σως δέξαι τ' ἀνὴρ πρόσω πως ἴλεως τί σως χωρεῖν ἐᾷν δυσμ. πῶς γὰρ οὐ χθὲς πάρα μὲν ὀλίγ' τυχὼν τιμᾶν ἐν διονυσίαις. Ποῖ γῆς ἀπαδήμεις. ὁ διόνυσος λέγει. ποῖ γῆς. ὁ δὲ φησιν, ἐπὶ πρᾶτευσιν πλαθέμεν. τὸ βασιλεύειν ἐπὶ σωφρονίσασ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ζώων ἃ βασιλεύονται συνουσιάζει. ὁ δὲ πλαθέμενος ἐπὶ σχέσιν ἐπωμωδεῖτο. ἵνα ἦλθεν ὁ ἥξει. καὶ ἵνα οὐχὶ πλαθέμενος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ἐπωμωδεῖ. ἐμφαίνουν ὅτι εἰς κράτος ἀπαδήμει πλαθέμενος ἐφάνη κρατῶν μου. Ποικίλον πολυποίκιλον φωνή. Ποικίτειον πεδίον. Ποικῦμον. ποικίον μον. Ποίκιλος. ὁ ποικιλόδους ἁρπαγή. ἁρπαγμάχω. ἁρπαγὰ ἄπαξ μόνον ἐν ἐνίκησεν τῆς βοηθείας φύεσθαι. μὴ λόγχης ουδὲ πολεμίου ἐπὶ πολεμίους ἔτι ποίης. Ποικίλος ἀστροφόρον βοώνδη. Ποίλον. πόαν βοηθείλον. καὶ ποιφάγον. τὴν ἀφυλολόγον. ἢ τὴν τοὺς ἀγάλχους ὁ ποιθεν τῆς θεριζόντων σωρεύσαν. Ποικτέον. ἀντὶ τοῦ δεῖ ποιεῖν. Ποίθιοι. τέσσαρες δὲ αἱρεῖ πρὸς λέοντα. δύο καὶ δεκάνεσσον βασιλέα σύσσιτοι. Ποινίλη πολ ἐν ἀθλοφόροις. ἐν θα ἐμφήναν οἱ ἐν μαραθῶνι πολεμήσαντες. εἰς οὓς ὅδιμ ἐπιγράμματός δε ἐλλίων προμαχοῦντες ἀθλοφόροις μαραθῶνι, ἔκτειναν μήδων ἔθνη μυριάδας. Ποικιλία Ποικιλθμήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόμητις δέ. Ποικίλος. καὶ ποικιλόδους. Ποικίλωδος ἀσφιγξ, τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τὰ φανερὰ πρόσκειται. Ποικιλότερος ὕδρας ἐπὶ δολερῶς θαυμαζομένων. Ποικιλτικῶν, πλυμιτερικῶν. Ποικίλος ὁ ποικίλος. Ποιμαίνειν αἰτιατικῇ. Ποιμένων. κηδεμόνων. ἐπεὶ ἐποιμαίνειν τὸ φρονεῖν τίζειν. Ποιμνίκιον. Ποιμνίων. Ποιναὶ τιμωρίαι τινὰς ἐπὶ σπάσηλουθοῦσιν ἐχθρὸς σικαὶ σώμασι πλησίον. ἀφ' ἃ ἐπὶ τὸ χρόνου. Ποινὴ. ποινὴ λέγεται, ἐπὶ μόνης κακοβολίας χρημάτων. ποινὴν οὖν παιδὸς ἐδέξατο τεθνεῶτος καὶ αὖθις. ἀλλὰ μὴν δὴ μωμῶμαι αὐτὰ πολλὰ ποιήσας. τὸ δὲ ρητὸν ἔοικε πραδικῶς θυμὸς ἀνήνωρ. ποινὴν δεξάμενος λέγεται δὲ καὶ ἀνταπόκτισις ἐπὶ μορία. σοφοκλῆς οἷς θεὸς μέγας ὀλύμπιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι. ἐπὶ δίκης μέγα ποίνιος. ἐν ἐπιγράμματι. μὴ λίτομαι δέ σοι πατρίδα μὴ λάβῃς πρίνην. καὶ αἰλιανὸς ὁ δὲ πολλῶν φησὶ πρὸς λοιδορὸς μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν

λωφήσειν, ἐὰν μὴ τὸν ποιητὴν αὐτὰ πάντες δύο ἀποθνήσκουσιν εἰς Ἴλιον τὴν ἀθλιωτάτην ἀφίκωνται. Ποινὴ λεγέσθω καὶ ἡ ἐπὶ φόνῳ ἑκουσίῳ καὶ ἀκουσίῳ. Ποινὴ ἀκτέον τὸν θεόν. Ποινίμοις τιμωρητικὴ Ἐρινύος, σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ ποινίμοις Ἐρινύσι, καὶ ἐν Φοίνισσαις ποινίμοις θεαῖς. Ποινομένων τῶν ἀσεβημάτων. Ποινομημάτων ὧν εἰργάσαντο. Ποίσασαν αὐλὸν τὴν αὐλητρίδα καὶ ποιναὶς καὶ προστροπαίους τοὺς διεκβαίνων ἀτυχηθέντας.

Ποινήλατον. τὸν ὡς ποινὴν λαβὼν ὁ φιλόσοφος ἐξελήλατο. Ποινὼ. τιμωρίαν. ἀντεπιτίσιν. πρόστιμον. Ποινὼ. οὓς λάβοιεν αἰχμαλώτους ἀνάσκολόπιζε καὶ κάλιζε. καὶ αὖθις. ποινᾶσθαι φόβῳ προέξασθαι θέλων. Ποινηλατοῦμαι. Ποιοῦντων. ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ῥῶμαι. Ποιπύω τὸν ὀργῶντα μηρόν. Ποῖ πορεύῃ πλώσασα. ζήτει ἐν τῷ πλώσασα ποῖ πορεύῃ. Ποιοίη. ἀνιτηὴν ποιοῖ. Ποίφυσμα. Ποιφύσω. σφοδρῶς ἐμβάλλω τὴν πνοὴν ἐμπνέω, οὐδὲ ψιθυρίζω ἀσθμοῖσιν ἐοικὼς πόδωκέλεα χείλη ποιφύσω τὰ μαλερὰ μυκηθμὰ τὸ ταῦρος. ὁ ἀδελφὸς φησί, καὶ ποιφύξαι. φυγεῖν. Πυανεψιών. ὄνομα μηνός, καὶ πυανοψία. λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ μεσαίχμιον καὶ ἡμᾶς πυανοψίαν καλοῦμεν τὴν ἑορτὴν ἣν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι ἑλλησπυανοψίαν. ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὀπτῇ. πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμῃ, ἣν πυανέψια ἀθηναῖοι ἄγεσθαι φασί, δεῖν δὲ φασὶ λέγειν πυανέψια. καὶ τὸν μῆνα πύανεψιῶνα. πύανα χαίρειν φασὶν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἡ εἰρεσιώνη πλέκεται. Πύανθος ὄνομα κύριον. Πύλαγγος εἶδος ἀετοῦ, ἀπὸ τοῦ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν ἐλαφράν. Πύελλα τόπος; ὁ ἀπὸ μίνω λεχθεὶς μῦθος περὶ πύελλα. ὅθεν ὅτι πορφυρώσασθαι ὀνομάζεται τὸ περιθέσθαι πορφυρᾶν. Πυγαία. τῆς ἀπείρου τῶν ἱερείων καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν ἕνεκα τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἐν πυγαίοις ὁ ἀπόλασος. Πύελα. πόλις ἐν τῇ ἰωνίᾳ ἀφ' ἧς πύελα. λεγθεῖν δὲ τὸ ὄνομα ἔφασαν ἀπὸ μόνου τινὸς νοσήσαντος ἐκεῖ τὰς πυγὰς ἐν ᾧ θα κατεμάνην. Πυγή. ὁ πρὸς ὀνείρων μέρος. ἀεισοφανής. γυμνάζομαι καὶ πρὸς πυγὴν ἄλλομαι. ἐν χαρᾷ γυμνάζεσθαι πλὴν ἐν ὠθισμοῖς. ἐν οἷς πόδες τὰ πλησίον ὤμους, ἀπέχεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ προσιμία εἰς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον. ὑπνῶσι πυγὴν ὁρᾶν καὶ ξίων ἀλωπέκων. Πυγιδίων, ὀνύχων. ἀεισοφανήσει. ὅτις εἴρι ὀπτοφανούς, λίθους πέρων πυγιδίων κέκαθε. ἀντὶ τοῦ πέρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ κρίνεως τὰ ἀκάνθοντες, ὅλως εἰς πάνω τῶν πυγίων κεκρίζεσθαι. Πυμαλίνος ὄνομα κύριον. ἐκ πυμαλίωνος. Πυμνὰ πάλη. σύμπλεξις δακτύλων. γρόνθος. Πυγένος αὐτὶ τοῦ πήχεως. ἀλιλαπάδος. τετράγωνοι δὲ ἄμφω. πυγένος δὲ τὸ μῆκος. Πυγεσόλης. πραγματικὸς, μαυλίστρια. ἡ ἀσόδος. μὴ δὲ γυνὴ σε πυγεσόλης ἀξιαπαλάτω. Πυγάσιον ὁ πῆχυς πεπαμμένων τῶν δακτύλων. Πυδαλίζω. πηδῶ. Πύανα ὄνομα πλέως. ὁ ἀπὸ τούτης πυανεψιών. Πυελίδα. τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ἀφεδρεμβόφυλάκιον. οὕτω λυσίας καὶ ἀεισοφάνης. Πύελος. ὄρυγμα. ἐμβατή, ἔνθα ἀπολάουται. Πύελος. θήκη. Ἐπισολὴν πέμπει συρακουσίῳ τῷ πυέλῳ τῷ ἱερῶν λειψάνων, τὸ ἠρυφαίστῳ τῷ ἀποσόλωμι πέδου, τὸν τοιοῦτον χάριτι ἐπιτεθεικώς, καὶ ἐνθεν τοῦτο ταῖς χερσὶ τὸ ἀπόσπασμα λέντος ἀρθῶναι ποιήσας, θερμὸν εἰς πύελον εἰσῆλυθε. ἐπὶ ἀριθμὸν ἔπασεν. εἶτα ἰδὼν ψυχρὸν ἐπεπάσατο. Πυθαγόρας. σάμιος. φύσει δὲ τυρρηνὸς μνησάρχου υἱὸς, δακτυλιοπλύφρονος δὲ ὢν, συντῷ πρὸ ἐκ τυρρηνίας ὤκησεν εἰς σάμον. ἔδοξε ἦπασε πρῶτον φοινικίδου τὸ σύριον ἐν σάμῳ εἶτα ἑρμοδάμαντος ἐντὴν αὐτὴν σάμον ὡς ἰὼν ἀπόγονος ἱερωφίλα. εἰς ἀβάειδος τὸ ὑπερβορέου καὶ ζαρήτος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ ὡς πρὸς αἰγυπτίοις ὡς χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς σάμον. ὡς ἐρῶν αὐτὴν τὴν τυραννικὴν ὑβριν τὸ πλυπραγμοσύνῃ, ἀφῆρεν εἰς ἱερὸν τῶν τῆς ἰταλίας. ὡς σχολὴν συσκάμμον πλείας ἢ πεντακοσίας ἐσχηκυῖαν μ. ἦσαν δὲ αὐτῷ ὡς ἀδελφοὶ δύο. πρεσβύτερος μὲν ὄνομος. μέσος δὲ τυρρηνὸς. ὁ δὲ λος δὲ ὠνόμαστο ζαμολξις, ὅτε ταῦτα ὡς ἱερόνω θύουσι. γαμετὴν δὲ ποιήσατο, θεανὼ τὴν βροντίνα τὴν πρωτογονίαν θυγατέρα. ἕξ καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο. τηλαύγης καὶ δάμων. ἦσ τινὸς μνήσαρχος. ἡ δὲ τύνας καὶ θυγατέρα μίαν ὄνομα. καλὰ δὲ ἄλλους ὁ εἰρηκώτων. συνέγραψεν ὁ πυθαγόρας μόνα βιβλία. παιδευτικὸν, πολιτικόν. ὃ ἐξέφερε μὴ πρότερον ὡς πυθαγόρας, λύσιδος ὅτι τὰ ταραντίνα, μαθητὰ αὐτὰ ἡμῶν. ὁ φυγόντος εἰς θήβας. καὶ ἀποθανόντος ἐπαμεινώνδα. τινὸς δὲ ἀναθέσιν αὐτῷ καὶ χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ πυθαγόρας ἐμύχων

ἀπέχεσθαι βοφῆς τῆς ἐδωδῆς. καὶ κυάμων. ἐτελεύτα δὲ ὁ πυθαγόρας τὸν τρόπον. συνεσβολευόντος μὲν τῇ συνήθων ἐν τῇ μίλωνος οἰκίᾳ τούτου τοῦ τύραννος τὴν μὲν ἀρχὴν ἀξιωθέντων διαφθόνου τυχεῖν ἐπιθεμένων τῇ οἰκίᾳ συμπεσόντες δὲ αὐτοὺς τοὺς πρεσβυτέρους τὸ πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπιθεσιν ἀναλαβουμένους. τὸν δὲ πυθαγόραν καταλιφθῆναι διεξιόντα. ἐπὶ πρὸς τινι χωρίῳ γυμνάσιον καλῆται κυαμῶνα ἵνα διέλθοιτο, αὐτὸ θέσιν εἶπεν ἀναῶναι μᾶλλον ἢ καταπατῆσαι. ἀναιρεθῆναι δὲ πρεῖττον ἢ λαληῆσαι. καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποφαγεῖν οὕτω δὲ ἐπὶ βοὸς πολέμου τῶν ἑταίρων αὐτὸ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς βοὸς πρεσαρέκοντα. Πυθαγόρας πρὸς τοὺς τυφοὺς φιλόστρατος. οἱ γονάμιον πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, ἀφ' ἑαυτῶν φασιν, ὡς ἴων μὴ οὔπω εἰκ. μήποτε δὲ ἐν δοίᾳ ποτέ, ἀφορβος. ἀναριώντε ἀποθανών. ἀποθανοῦσιν ὧδαι ὁ μέρου. ἐαθῆ ἀφ' ἑτέρου τῶν ἀποθνησκείων παραπεῖβ. ἐ καθαρὰ οἰβρώσεως, ὁ πόσιν ἐμψύχων ἐ τοῦ θῦσαι. μὴ χαρὰ μάττειν βοὸς βωμούς, ἀλλὴ μελιτᾶτα καὶ ὁλιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν βαῦβε βῖς θεοῖς ἀπὸ τὸ αὐδρὸς βύβυ. γινώσκοι δὲ ὡς ἀπαλλοίρτο βάτοι αὐτὰ οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ βάς ἐνεστόμβασ καὶ τῶν μάχαιραν βαὶ τὸ πανοῦ. ξωεῖναι χαρδεῖ τοῖς θεοῖς. καὶ μανθάνειν βαῦ τῷ ὅωπ βῖς ἀνθρώποις χάιρουσι ἐ ὅωπ συναλχονῦ. πόθεν τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. βοὸς μὴ δὲ ἄλλας, τεμμαίρεσθαι τὸ θείου. καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις ποθὲν αὐτὸ δοξάζειν. ἐαὐτᾶῦ, τόντε ἀπολλωνιήτην ὁμολογῆντα ὡς αὐτὸς εἰκ. ξωεῖναι λαὐῦ ἐ μὴ ὁμολογῆντας τῶν ἀθλων ἐβῆς μάσας ἀθεὸς ἑτέρας. ὧνβῆ εἶδη καὶ βὰ ὀνόματα. οὔπω τοῦ ἀνθρώπου γινώσκειν. καὶ ὅτι ἀφῆναι τὸ πυθαγόρασ νόμον τῦβοῖ ὁ μιλησίοι ἡ γοῦμβ. ἐ τί μωναὐτὸν ὡς ἐν διοσ ἤκοντα. καὶ ἡσιῶπη δὲ ὑποβὸ τὸ θείου σοφίσιν ἐπῴσηντο. πολλὰ δὲ θεῖατε ἐ ἀπόρρητα ἤκουον. ὧν πρατεῖν χαλεπὸν ἰῶ μὴ πρῶτον μαθοῦσιν ὅτι ἐ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν ἀπραγμαντῆρον ἐμπεδοκλέα, βασίσαι Φασὶ τῶν σοφίαν βαύτῶν. τὸ γὰρ χαίρετε γὼ ὁ λεὶ μὶ θεὸς ἄμβροτος, ἀνὴ ἐτθνητός. καὶ ἤδη γὰρ ποτὲ γὼ γενόμιν κούρητε ἡρόστε. ἐ ἐν ὀλυμπίαβᾶς. ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενον θύσαι, βᾶ πυθαγόρασ ἐπαινοῦντος. εἰ κ ἀν καὶ πολείω ἕτερα πόλει τῷ πυθαγόρασ δόπον, ἀπόδοντα βαὶ τὸν λόγον. Πυθαγόρασ ἐφέσιος. καβελύσας διὲπιβολῆς τῶν τῷ βασιλίδων καλουμένων ἀρχὴν, αὐεφάνητε τύραννος πιρόταβος. καὶ ὧν μὲν δίμω καὶ τῇ πληθύι ἰῶ τε καὶ ἐδόκει μεχαρισμένος ἅμα. βᾶ μὲν αὐβοὺς ἐπελαΐζων ἐπισχέσειν. βᾶ δὲ, ἐπαπείρων αὐβῖς ὀλίγα κέρδη. βοὺς τεμένων ἀξιώσειτε καὶ δῶ σάμει πόθι συλῶν καὶ δημάων, φορητὸς ἐδαμᾶ ἐδαμῇ ἰῶ. καὶ κολάσαι δὲ πρόβαλλα ἀνὰν ὧν κινησε. καὶ ἀφεῖδε βαλε ἀποκτεῖναι ἐδὲν ἀδικοῦντας ἐξελύθησε γὰρ εἰς βῶτα. ἕως τε χρημάτων ἀμέρος. καὶ διαβολαῖς ταῖς εἰς βοὺς πληθύσας σπεῖσθῆναι κατόπτος ἰῶ. ἀπέχρησε μὴ οὖν ἐ βαῦβε αὐκαλίσαι ἀνθρώπων ἀποκτεῖναι αὐτὸν. ἤδη δὲ καὶ τὸ θείου κατεφρόνεῖ. ἐ ἓν πρόειρημένων οἷς ἐπέθετο, βαμπόλλας σὺν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε. σὺν δὲ βᾶς θυλατέρασ κεβαφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀνάσπασαι μὴ βιαίως, ἀνὲβ' λμησε. συνεχῶ δὲ φυλακὴν βαῖσασ, ἐξεβύχωπεν ἄρα δὺ βοσὶν βῶν, ὡς βερόχω βᾶς κόρας τὸν λιμὸν ἀποσβέσαι. ἀνὰν κολούθησε δημοσίᾳ νόσος. ἐ βοφῶν ἀπορία. ἐ σαλαύρων. ὑπὸ δὲ αὐτὸ ὁ πυθαγόρας εἰσδελφὸς ἀπέστειλε. ἐ πτελύσιν ἐκεκῶν. κἀδὲ πυθιάσ ἐφη. νεῶν ἀνάσπασαι καὶ κάθαρσαι τοὺς νεκροὺς. ἰῶ δὲ πρὸ πύρου τὸ βόρσου ὡς φησι βαῦτων. Πυθαγόρας ὁ σάμιος φιλόσοφος, τῶν ἀλήθειαν κατόρθευεν ἀσκῆσαι τὸ πυθίασ. ὃς βαπηγυῆβ βῖς μαθηταῖς ἑπάστοτε βαῦβε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι. βοῖ παρέβλωτι λέρεξα. τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη. Πυθαγόρας ὄνομα πύθιον. πυθαγόρεος λόγος. καὶ πυθαγόρειοι ἄνδρες. Πυθαγόρα βαύμβολα ἰῶ τὰ δὲ πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν. ζυγὸν μὴ ὑποβαίνειν. βαὶ χοίνικος μὴ καθίζειν. καρδίαν μὴ ἐσθίειν. φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν. μὴ δὲ βίωνα ἐπιθεναι τὰ σώματα βεὶ σωνδεδεμένα ἔχειν. σὺν δὲ κτυλίῳ θεοῦ βεῖν ἡνα μὴ πρεῖφέρειν. χύβας ἴχνος συρχεῖν σὺν τῇ τέφρα. λεσίω βεῖς θᾶκον μὴ ὁμόργνυσθαι. πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὁμιχεῖν. σὺν τὸ λεωφόρου μὴ βαδίζειν. μὴ ῥᾴδίως δεξιὴν ἐμβάλλειν. ὁ μωροφίσους χελιδόνας μὴ ἔχειν. γαμψώνυχα μὴ δὲ φέρειν. ἀπονυχίσασθαι καὶ ἡραῖς μὴ ἐπουρεῖν. μὴ ἐφίσασθαι. ὀξεῖαν μὴ χαίραν ἀποσφέρειν. ἀποδημοῦντα σὺν τοῖς ὄροις αὐεπιστρεπτεῖν. ἤθεσι δὲ αὐ τὸ μὴ πῦρ μα-

χαίρειν μὴ σπαλύειν, ὅτι δυνατῶν ὀργὴν καὶ οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν· τὸν δὲ ζυγὸν μὴ ὑποβρύχειν. Ἴστε γὰρ δίκαιον μὴ ὑποβρύχειν ζυγὸν τεχνίτης μὴ κεκλικέναι, ἐνίοτε τῷ φορτίζοντι πιθόμενος τὰ μὴ ὄντα· ὁ δὲ χοῖνιξ ἡμερήσιος τροφὴ· διὰ γὰρ τοῦτο ἐρεθίζει μὴ εὐθέως ἐδηλάσθη μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις ἐλύπησεν, τὴν εἰν· διὰ γὰρ τοῦτο ἐπὶ ἀσθενεῖς ἀποστέλλομεν καὶ ἐπὶ ἀγρούς, ἵνα μὴ ἀσθενῶμεν καὶ ἐν τῇ πόλει μὴ ἀσθενῶμε

σικήσεως· διήκειντε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦτε ψυχροῦ καὶ παχέος. ζωὴ τῶν δὲ τῶν ἀκτῖνα καὶ εἶς τὰ βυθέα δύεσθαι. ἐδύνατο τὸ ζωοποιοῦν πάντα· τὰ λοιπὰ μὴ κεκωλυμένα. ἵνα μὴ μὲν ἐκωλυμένα. ἐᾶ πάντα ἀπτῆς τροπῆς, μὴ ἀναιρεῖσθαι μὲν ἐπελάσετο τοῦ θανάτου. ἢ διὰ ὃ μὴ ἐθίζεσθαι ἀηδίας ἕως ἐσθίειν. ἢ ὅτι ἐκ τελετῆς τινος· ἀείσοφάνης γὰρ ἥρωόν εἶναι φησὶ ἐκ πάντα. μήτε δὲ ἐκ τὸς τῆς τροπῆς πάντα ἀναιρεῖσθαι μὴ τελαθῆναι ἀλεκτρύονα ἐσθίειν ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου, καὶ ἐκ ὥρας μηνύοντα· τοὺς γὰρ ὕπνους ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκπέμπεσθαι ὅτι ἀδίοις ἐοίκασι. καὶ τοὺς ἄλλους πάντας θεοὺς ἀπὸ μνησιν τοῦ δικαίου· οἱ γὰρ ἄλλοι παῦσώζουσιν ὅτι καὶ πάντα λαμβάνει. τεκμήριον ἐπὶ τῷ καθαρῶν ὑδάτων καὶ θαλάττης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν· ὅτι ἐκ ἐπὶ αἰχμαλωτοῖς φόνου. ἐ μὴ διαιρεῖν ὃς σωζόμενος ἐφ' αὐτὸν, ἢ ὅτι εἰς πόλεμον διαλύειν ἐμπίπτει· ἀείσοφάνης λέγει πόδα τῶν θαλασσῶν. καταβαίνειν τὴν δίαιταν αὐτῷ κάτω ἰδεῖν ἑκάστου. διαφέρειν δὲ πάμπολυ τοὺς πυθαγορικοὺς τῶν νεκρῶν. μόνοις γὰρ τούτοις τὸν πλοῦτον συνοικεῖν ἐφησὶ δύσφαν δ' χερῆθεὸν λέγεις, εἰ τοῖς ῥύπου μεσοῖς ἥδεται ξυῶν. λέγεται γὰρ κατέδοντα καὶ πίνουσιν ἐκ τούτοις ὕδωρ. φθείρας δὲ καὶ ῥίψωνα τὴν τὰ λουσίαν, οὐδεὶς ἀνέσομένθιε τῶν νεωτέρων. καὶ πολὺ μᾶσιωσωκλέπτερος ἔσομαι καὶ τῶν πυθαγορέα τελεσθέντων. πέντε τὴν γὰρ χρόνον ἄσιουν σιωσωκλήν, τῶν δὲ πυθαγορείων οἱ μὴ πόδι θεαρείαν καταγνόμενοι, ἐπαλοῦντο σε βασικοὶ οἱ ἢ πόδι ἐκ μαθημαλακτεωμετρικοὶ· ἐκ μαθηματικοὶ· ἐκ οἱ μὲν πυθαγόρασυπινόμενοι ἐπαλοῦν το πυθαγορικοὶ· οἱ δὲ ὑπὸ τῶν μαθηταὶ, πυθαγόρφοι· οἱ δὲ ἀπὸ ἐξωθεν ἐκλωταὶ, πυθαγορισταὶ· ἐμφύχων δὲ ἀπείχοντο· ἀπὸ τῶν αἰγυπτίων ὁ πυθαγόρας ἐξέμαθε τὰ τῆς αὐτῆς δόξης εἰς ἕλλωας. Πυθέας· ἀθλωφόρος ἐκ τορ· ὑὸς ἢ ἰὼ μυλώθρα καὶ θρασὺς σφόδρα. φυγόντε ἀθήνησιν ἐκ τὸ δεσμωτηρίου διὰ φλήμα, εἰς μακεδονίαν ἦλθεν· εἶτε ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραφε λόγους δημηγορικὰς καὶ δικανικούς· καὶ ἄλλα τινά· ἀλλοὺ κεκλήθη μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἐκτόρων ὡς θρασὺς καὶ διεφθαρμένος. μύλωθρος ἢ λέγεται· ὁ μύλωνα κεκτημένος καὶ ὀνάζόμενος. καὶ ἀφ' αὐτῆς ἐκ μυλωθρῶ οἱ ἢ διῶται μυλωναῖ. Πυθέσθαι ἐρωτῆσαι· μέσως ἀ ὀείσος· ἀπὸ τοῦ πεύθω· πυθέσθαι δὲ καὶ ὃ ἀκοῦσαι· ἀπὸ τοῦ πύθω. Πυθία· ἡ μάντις. Πυθεῖον τὸ μαντεῖον· πύθια δὲ τόκος ἑορτή Πύθιαι δὲ λία· φασὶ κλυμράτην τὸν σάμτυραν, πύθιαι δὲ λία κίκασανδρα μοι, εἰς δῆλον πέμψαι· χρεσόμου εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει καλῶ τὸ ὠείσιον· τῶν δὲ πυθίαν ἀνελεῖν, ζῶν δὲ σι δηλία καὶ πύθια· δηλοῦν βαλομένω ὅτι ἔσχε· μετὰ λίγον γὰρ χρόνον συμβῆναι τὸν ἀπολέσθαι· ἐκ ἴσουρος δὲ ἐν τινι τῷ πρὸς ἰδομενέα ἐκ σολῶν ἐκῶν· λέγεται δὲ καὶ πυθοὶ· τοῦτε ἐν τοῖς πυθίοις· ἀείσοφάνης ὁλυμπιάδιν ἐν πύλαις φησὶ πυθοῖ. Πυθιαστροᾶ ἡ μεθ' ὧν λέγομένη βοὴ τὸ πύθιον μέλος· ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται· οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. Πύθιον· ἱερὸν ἀπόλλωνος ἀθλώσιν ἀπὸ πεισιστράτου γενόσε, εἰς τοὺς ῥίωδας ἐτίθεσαν οἱ ὧν κυκλίοχορῶν νικήσαντες θαλαμηλία· καὶ πύθιος ὁ ἀπόλλων. Πυθικνίκης ὄνομα κύειον. Πυθμὴν· τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον πάντος οὗ τινος ὧν ἐὰν ἑκάστος· ἐ πυθμένας λόγων ἐκαλλει πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις· ἕξ δὲ δεῖ λεξὸν λόγον δι' τέσσαρα· διχῶλιὸν· ἐρώτησιν· ἀπόκρισιν· ἐντολιὸν· ἄλλοι δὲ εἰς ζ'. διήγησιν· ἐρώτησιν· ἀπόκρισιν· ἐντολιὸν· ἐπαπειλίαν· διχωλιὸν· πλῆσιν· ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας λόγους φησί· φάσιν· ἀπόφασιν· ἐρώτησιν προσαγόρευσιν. Πυθόληπος· ὁ ἀπὸ τοῦ πυθίου ληφθείς. Πυθόμενος· ἐρωτήσας. Πύθονται ἐρωτήσουσιν· ἀκούσουσι. Πύθου χελιδόνος· φρονίμα ἀπό τινος χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατοσκόπου· καὶ πόδι τελεῖ διειλεγμένος· ὡς μυασέας ὁ ματαρᾶς ἐν τῷ πόδι πωλῶ· οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει. Πυθώ, φωνὴ χώρα δύσι τῆς ἑλλάδος, πόδι ἰὼ πάλις καὶ πολυμόνυμος δελφοί· πόδι ἰὼ πάλιν τὸ ἱερὸν ἰὼ τοῦ ἀπόλλωνος ὃ ἐκαλεῖτο πυθώ· ἐνῆν χαλκᾶς ῥίζους ἵδρυτο· ἐ ὕστερον ἐφιάλη· ἢ τὰς μαντικὰς ἐκ χεῖν φάς· αἰτίνας ἐρομένων ἦν μαντευομένων ἦν λεγε· ἐ πυθία ἐμφορεῖσα μένη ἦν ἐν θρόνῳ σα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ ἀπόλλων· ἐπλήθη δὲ δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ ἀπόλλωνος· διὰ τὸ τὸν δελφίνα ὁρμηθῆναι ἐκεῖ εὑρεθῆναι δὲ ὃν ἀπέκτεινον ὁ ἀπόλλων· πυθὼ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖσε πῆναι· ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾶν. Πύθω, σήπω· ἐ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἔνθεν καὶ ἡ πυθία, διὰ τὸ ἐκ μένω

ὃ τὸ πω

τὸ πῶμα τῶν τὸ σῶμα. λύκος δὲ ὁ νεανίσκος, ἐπὶ τοῦ πύθι ἐν Ἀθήναις ὀνομαζομένου ἀπὸ τοῦ φησὶν ὅτι δὲ σκοπὸς αἷμα. Πύθων βυζάντιος ῥήτωρ, ὃς φυγὼν ἐν μακεδονίᾳ διέτριβε. ἐπὶ λουσὸ πεδότ ἔπεισε γενέσθαι ἐπὶ σωφρονιστὴν πρὸς παῦλα. ἐπὶ σὲ διαφθορᾶς τῆς πλεμμελείας. Πύθων δαιμονίου. μαντικὸν ἔχοντα πνεῦμα πύθωνος ἐνθουσιάσας, ἐφάνησαν μύησιν παρεχομένη τῆς θεοῦ μονίας πρόνοιαν, ἐξ οὗ τὸ σῶμα πεφυλάχθαι. οἱ δὲ δαιμόνων ἔχοντες φασὶ τὴν νίκην μόδις ἐκφεύγειν. Πυθόιστο. μάθοιεν. Πύπα. ἰσχνῶς. ἐπιμελῶς. Πύπαζε. σοφοκλ. πύπαζεσθαι οὖν ἰοὺ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ ῥᾳδίως ἐπωδὰς πρὸς τραυματικὰ πάθη. Πυπαζεται. σπεύδεται. κοσμεῖται. Πυπαζει. κελεύει σπεύδειν καὶ πυπάζεσθαι σπεύδουσι στεφανοῦσι καὶ ἐν ἐπιχειρήματι λουσάμενοι πρόδηλα πυπασάμενα. τὸν ἄπρατον ἔλαιον. Πυπάζουσι βυτείρῳ κεπυκνωμένοις. στενοχωρουμένοις. δασέσι. ἐν τοῖς πυπάζουσιν ἕως τῶν πρεάτων τοῦ βυσταδείου. Πύπασεν. ἐκόσμησε. Πυπασμός. δασύτης. Πυκιρὰ πυκνά. λαμβάνεται ἢ ἐπὶ τοῦ δυσκατά. ἐπὶ τὰ διαπῆσαι πυκινά. Πυκάζεις. συχνάζεις. Πυκάκνη ἡ ἐν ἀθηναίων ἐκκλησία. ἔλεγε σκαλεῖτο. κλεῖδιμος δὲ φησι πύκνιον ὀνομασθῆναι. διὰ τὸ τὴν ζωοποίησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνί. ὡς ἐν ᾧ ἀεισοφάνης. πολὺ μὲν τὴ πυκνί. ἢ πυκνίτης δῆμος πυκνίτης.

Πυξ. τὸ πος ἀθλήσιν, ἐν θα ἐκκλησιάζονται οἱ ἀθληταί. ὡς πορ δὲ πολίτης τῆς πυκνος, πυκνίτης εἶ πε. πυξ δὲ λέγε παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. ἐν ἀθλήσις δὲ ἐδιπασείον πυξ ἐκαλεῖτο.

Πυκνος. ὁ δυσκατός. πυκνότης. ζωήσεις. φερόνοις. χοῦτω μὲν ἀνῶ ποιοῖς, εἰ σοι πυκνότης ἔνεστι. Πύκνωσις. κατὰ ποσότητα καὶ ποιότητα. τουτέστι πύκνωσις, κατὰ μῆκος καὶ πλάβαθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀέρ, πήχεις δύο. ὁ δὲ ἀραιὸς τριῶν μῆκος πήχεις τέσσαρας.

Πυκτάλφη. εἶδος γυμνασίου ἰῶ καὶ παλαίσρασ. Πύκτης, παγκρατιαστής. ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον. ἐν ᾧ πύκτα ἀγωνίζονται. Πυκτίον τὸ βιβλίον. διὰ τὸ πυκτίζω. ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι καὶ συγλείεσθαι. πυκτεῖον ἢ ἐν ᾧ εἰσὶ πυκτία δίφθορον. ἐν ᾧ πύκτα ἀγωνίζονται. πυκτίον ἢ τὸ γυναικεῖον. ἐ πυκτίζω. Πυλαγόραι. Οἱ πυλαγόραι ἐπέμποντο εἰς τὴν ζωοδόχον ἐν ἀμφικτυόνων ἐκκλησίαν. συνήθησαν δὲ πυλαγόραι, διὰ τοῦ εἰς τὴν πυλαίαν ἀγείρεσθαι. μετὰ πόλιν δὲ ἐπεμπον ἀθληταὶ οἱ τοὺς θύοντας καὶ ζωοδρύοντας. ἦσαν δὲ οἱ ἐπεμπόμενοι πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δέ τινες πυλάδης περὶ τοῦ ἐκεῖθεν ἐκκλυτὸν μνήσασθαι φόνου. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα, σχεῖν τὴν πυλαίαν. πυλαία δὲ παρὰ ἀμφικτύοσιν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπάθιζοντο οἱ συνεδρεύοντες ἐπέμποντο οἱ ἐπεμπόμενοι. καὶ αὐτὴν ζωάθροισις. ἀπῆσαν δὲ καὶ εἰς δελφοὺς ἐκθύσασθαι τὰ ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. Πυλάδης ὁ λιξ. ἀπὸ νόμης μισθοφόρων. ἔμφρ. ἐπεὶ ὀρχήσεως τῆς ἰταλικῆς. ἥτις ὑπὸ τοῦ Ἀρέθη. διὰ τῆς πομπικῆς καλουμένης ὀρχήσεως. ἥτις ἐκαλεῖτο πύρριχος. καὶ τῆς τραγικῆς ἐκαλεῖτο σίκιννις. καὶ τῆς σατυρικῆς ἥτις ἐμμέλεια. Πυλαρτου. τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρῳνῦς. καὶ πυλαρτάω ὁμοίως. Πύλαι, καὶ πυλαία καὶ πυλαγόραι. πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὸν εἶναι ἔνθεν εἴσοδον διὰ θετταλίας εἰς τὴν φωκίδα πορευομένοις. πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἥ εἰς τὰς πύλας ζωοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας τινός. οἱ πορ ἐκαλοῦντο πυλαγόραι. Πύλαι διαιοζώνης. αἱ δὲ ἄφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. διὰ ἐκείνων γὰρ δυσκατόν ἐξίως ὑμνῆσαι τὸν θεὸν ὅλως θεόν. καὶ δαβίδ. αἱ οἱ ἐξατέμοι πύλας διαιοζώνης. Πυλαῖος ὄνομα κύριον. Πυλαιμένης ὄνομα κύριον. Πυλαιόβιος. βιὸς μηδενύγιος μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παρεγγυᾶσθαι βίος τινὰ ἀνθρώποις εἰς τὸν προφερμένον βίον.

Πυλεώνος. τὸ πυλῶνος. Πύλιον. ἐκ πύλας. Πύλη ἐστὶ τεῖχος παρὰ θαλυδῶ. θύρα ἐστὶ οἴκου. Πύλη ἐστὶ κλεὶς. διὰ ἧς εἰσελήλυθε σαν. Πύλας ἄρανδ, ὁ μέρος ἐστὶ φη λέγει. Πύλων ὁ μέρω. ὃν πύλη. ἐν πύλω ἐννεήκοσιν. ὡς δείελος δείλιος. ἔ ἐστὶν ἢ ἐστὶ. Πυλωρεῖ. φυλάσσ. πυλωρὸς ὁ φύλαξ Πύματ. ἔσχατ. Πύνδαξ ὁ πυθμὴν πάντ μεθ' ὁμὲ. ὅθεν πόδες, ἀπυνδάκωβος ἄβατος ἔστ ἀκύλιξ. ἄπυνδα ἀπυθμένιστος. σοφοκλῆς δὲ ἐν τῶν λαβίνου τὸ ξίφος πύνδακι εἰρηκεν. ὡς φησι παυσανίας.

Πωθάνεσθαι. ἀκούειν. μανθάνειν. δι δάσκεσθαι. ἱστορεῖν. ἐρωτᾶν. ἕτερόν τι σημαίνειν. παραπλήσιον μὲν τὸ ἐρωτᾶν. ἀμείνω δὲ τὸ ἐρωτᾶν. ὅτι γάρ τις ὡς δῆλον διαφορᾷ μᾶλλον παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μᾶλλον ξύμπτωματος καὶ ἐρώτημάτος. τὸ πωθάνεσθαι τῷ ἀκούειν τοῖς ῥήτορσι καὶ παρὸ μέρω, ἐπὶ τὸ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. πωθανόμην ἐθάνης τε. καὶ πάλιν. ἀσχολοῦμαι γὰρ τὸ δεῖπνον καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι. καὶ πόθετο γὰρ νύ περ δὲ μεγαλήτος. καὶ πολυθόμβοις ἦχι ἕκαστος ἀπόλετο. καὶ μείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπολθέα θῆκε περονίων. ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τὸ ἀκούειν κεῖται τὸ πωθάνεσθαι. καὶ αἰσχύνης δὲ ἐν ᾧ περὶ παρεφθερεσθείασ. τοῦτο συμβαλεῖν πυθόμενος. καὶ δείμαρχος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸ φιλοπλέους. ἀτυχεῖτε ὅτι ἀνὴρ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τιμῶ αὐτοῦ αἰσχρονόησεν. ἐδημοσθένης ἐν ᾧ περὶ παρεφθερεσθείασ. τὸ ἀπόπλευσιν. ὑμεῖς ἐπεύσατε. οἱ φωνῆς ἐπύθοντο. Πωθανόμην. ἰωνικῶς. ἀντὶ τοῦ πωθανόμην. αἰτιατικὴν ἀεὶ ἀκούω.

Πωθάνομαι. ἐρωτῶ. καὶ πωθάνομαι τὸ μανθάνω. κλέος ἂν ἀεὶ πυθοίμην. οὕτω διακεῖμαι ὧν. πωθάνομαι δ' ἂν τί τὰ ἐρωτῶ καὶ αἰτιατικήν. Πύξ. πυγμή. γρύνθος. ὁ δὲ πυξαίχμης ὁ τὸν κεφαλὴν τὸ πρόσωπον. οἱ δὲ φρέπαι ἵνα ἐσκιωνται οἱ τύχανον, πύξ τε καὶ παλαιστὰς ὀρύξαντες, ἐστὴν ἀσφαλέστατα ἔμενον. Πυξὶς τὸ πυξικὸν ἱμάτιον. Πύον τὸ ἕλκος. Πυὸς τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθὲν τὸ μεταβεβλημένος εἰς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χρόνον οὖ γάλακτος ἐφθὲν σὺν ἰοὶ. ἀειδοφανὲς. ὅτι δὲ καὶ πυοός τις σὺν δυσὶ ἕλκεσι γῶ τέτηκα. Πῦρ. ὅτι οἱ πορσαὶ τὸ πῦρ. ὡς θεὸν ἐσέβοντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ καίω πορ. Πῦρ ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα καὶ διατὸ τρεφόμενα. ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως. καὶ ὑγιεῖσαι αὐτῶν ἡ ἐπὶ τὸ μέτρον αὔξησις. τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὑγιεῖσαι οὔτε ἡ τροφὴ οὔτε ἡ αὔξησις. ἐπεὶ ἆρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὔξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, ἐπεὶ ἆρα οὐ τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ αἴτιον εἰμὶ τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως. ἢ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη ἢ αὔξησις ἡρόφα. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον ὧν στοιχείων τρέφεσθαι τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐστὶ μὲν ὧν ἀλλων, ἐν ἀπλῷ ὁ πλεονασμὸς πρόσθεσίς ἐστι πρὸς τὸ ἐμόν. ὃ τοῦ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῆ, οὕτως γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει, οὐ πυρὸς πρὸς τὸ ἐμόν. ἀλλὰ ὁμοιοειδῶς ὕλης. οἷον ξύλων ἢ ὧν τοιούτων. καὶ τούτων ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται. Πυρά. καύμασι. Πύρεα. μία τῶν λίστων ἐν λέσβῳ. Πυρά γρα. ζήτει ἐν τῷ περὶ γεγραφέτερον. Πυραίγειν. καρκίνον. πάγουρον. παρὰ τὸ ἐν πυρὸς ἄγειν καὶ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν. Πυραίζει ὁ οὐρανός. Πυραίκης ξανθὸς ἐπυρακὸς μοίως. Πυρακτῶν. ἐμπυρεύων. σφοδρῶς καίων. Πυραμοειδής. πυροειδής. Πυραμίς. οἰκία τις. τῶν πυραμίων, ἃ μίαν λέγομεν ἡμεῖς ὀρθῶς. Πύραμος. ὄνομα τοῦ ποταμοῦ καὶ ποταμοὶ κιλικίας οὗ τὸ ἄρος καλεῖ. Πυραμοῦς. εἶδος λαπιδῶτος. ἐν μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυροῦ πεφυγμένου. ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμου. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἄθλα βίῳ διαγυμνικοῖς ἐντοῖς συμποσίοις. καὶ ὁ διαγυμνήσας μέχρι τῆς ἑωθινοῦ ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον ἢ μέτερος ὁ πυραμοῦς. Πυραύστρου μικρὰ νήματα. οὗ βοὸς ἐγκέφαλος καὶ συνοφαίνεται. Πυραύστου μόρον. πλοῦτος ζωύφιον. ὃ πορφυρᾶ μόνον βίῳ λύχνοις καίεται. καὶ αἰσχύλος. δέδοικα μόρον καὶ τὰ πυραύστου. μόρον δὲ εἴρηται ἐπὶ ὧν ὀλιγοχρονίων. Πυραφλεκτος. ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τῶν θεῶν θαῦμα, λέγεται πυραφλεκτος ὡς ἐν τῷ βάτ' ἐν ὄρει πυραφλεκτος, ὅτε δὲ τῷ βεβαφθεῖσαν χαλδαϊκῷ κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος. ὡς ἐν ᾧ κάμινον πυρίφλεκτον πάλαι προσβολοῦσαν ἀπέδειξαν. Πυργαῖος. Πυργοδόν. στοιχηδόν κατὰ τάξιν. Πυργίτου μῦροι. τὰ τείχη φυλάττοντες. Πυργώτης. ἀπὸ τοῦ πυργίσκοι καὶ θησαυροφιλάκια. σκάνη κατοίκιον. καὶ ἀποπυργίζω. διαγράσσεσθαι ἀποπυργίζοντας λόγῳ, ἀναχώρησιν αὐτοὺς καὶ ἐκπλωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης ἄθλος δὲ ὧν πότερον. Πυργοβάφος. πομαχεῶν δι. οἱ ὀχυρώταται τῶν πύργων καὶ τείχη ὀχυρά. Πυργοῦται. ὑφοῦται δαμάσιος. βίῳ ἐμίνισον ἂν μάλα πυργώσασι τῷ φιλοσοφίαν τε περὶ πυθαγόραν. καλάτωμα. βίῳ δὲ νεωστὶ προφυείω. ἰαμβλίχῳ. συριανῷ. Πυργοφόρος. κρέα

ἡ ῥέα. σὺν ἐπιχειρήματι. ῥέκης πυργοφόρω δείκηλον εἰσορόων. σὺν ἐπιχειρήματι. ὦ βαγκὸ ΗΦρό
πημε καὶ ὀΦρυόεσσαν ἀοιδὴν πυργώσας σιβαρὴ. πρῶτος σὺν αὐτοῖς καὶ σχύλης. Πυργώσας.
ὑψώσας. αὐξήσας. μεγαλώσας. Σοφ. τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν ἐπιτηδεύματα. Πυργώτης ὄνομα
πύελον. Πύργοι. τάξις. Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ βυζαντίου. Πυραί. πυρκοϊαί. Πυρρίχης.
ξιφομαχία θεσία. Πυραίχμης. Πύρεθρον. εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ρίζα, καυστικὸν ἔχει δύναμιν. ἐστὶ δὲ ὀδόντων ἐμφυτικὸν ὀδυνᾶσθαι πρὸς, ὃν ἂν βορίοδον εἰς ὦν. ἀναθείρᾳ μετὰ λαίας. ἐστὶ τοῦ ναρκώδεις τὲ ἅμα ὄντας, ὠφε
λεῖ. Πυρεῖον θυμιατήριον. οἱ δὲ ἡμιόλιον καὶ ἡμίπυρον πυρείας δὲ λαβόντες σίνωνι σκορόνι ἐσόμε
νον. ὃ ἐστὶ πυρεῖα ἐστὶ τὸν πυρὸν ἀνίσχειν βίς πλεμίοις. ὃ ἡ ἡρακλίδος βίς πλῆξ καθηφ. ἐστὶ τὰ
πυρεῖα διέστρεφε βάβρωσιν. ἐστὶ σοφοκλῆς. πυρεῖα ὁμοῦ βάδε. κεῖνα τὸ καυσείωμα σημαίνῃ τόδε.
βάδακτυλιαῖα διὰ τὸ ι. Πυρών. ὄρος θρᾴκιον ἐπωφρίαν ἐστὶ ἰρκείαν. ὃ φορίβην ἀφαλφὰ τοῦ
τὸ πυ. ἐστὶ πυρίωσις ἕρπης. Πυριφόρον καὶ πυρφόρον. Πυρείας. πυρείαις. δούλοις. ὄνομα δὲ
δούλου ὁ πυρείας. Πυρίβια. βάσις τὸ πῦρ σὺν τῷ ζώφια. τὰ ζῶα, βάμμι, χωρὶς μίξε
ως γίνοιτο. ὡς βάπυρίβια. ἐστὶ ὀφοίνιξ τὸ ὄρνεον. ἐστὶ αἰολαί. Πυρίτης λίθος. Πυρίλαμπης
πλοῦτον μικρόν. ὃ σὺν τῷ σκότει λάμπει καὶ λῆται δὲ ὑπὸ νέων λαμπυρίς. Πυρίλαμπης ὄ
νομα πύελον. Πύρνος πάλαμος ὁ ῥωμαίων πρὸ σκληρίπαρασυναθείς. θαυμαστὸν τὸ ἔσχε πλοῦτ ὁ
ότητα. πλούτε σωρείαν τὰ ἀγώνων. τοῦ γλυκὺ πλοῦ ἑλλάδα πάλεμος ἐστὶ τοῦ καβάτλου ἀσίαν, ὡς
βάπαν μαχηρίνῃ. ἀσανίως δὲ δλυτέρα. ἐστὶ βάς μάχας αὐβάς εἰς καιρὸς ὁκτὼ πλοῦ πρὸ πλοῦ ἐΦο
δον ἐστὶ μῶσιν τῆς δυνάμεως. καὶ τὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τὰ ναντία συμβαίνει τοῖς πόλεμ
μίοις. τοῦ μὴ γὰρ κινδύνους ὡς βάπαν κινῦξ δίλυει τὰ ἀνδρῶν. οὔτε τῇ ψυχῇ. οὔτε παρα
σκευὴν αἱ τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν πόλεμον, ἀλλ' ἐξασκοφῆς ἐστὶ μελέτη μὴ ἀσαῦ βις ἀλ
λας ἀλχὰς ποιουμένων. τὸν τε μὴ ὁλον πόλεμον καὶ τὴν συμβαίνειαν δὲν σὺν διὰ βάξεως διανεί
σεων ὀχεμὼν βάπόνως δὲ ἔρε. καθόλου γὰρ ἔστις διαμοκθεῖ ἡ πύελον πόλεμον, οὐκ ἂν, ἐστὶ
ρον ἢ τοῦτον νοήσειε. Πυείνω σίτω. τέρανοι πεδεῖν καστενέμοντο χώραν. ἐπαρμῶν νεωσὶ πυ
είνω σίτω. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. ὁ μερος. πυροὶ πελλαί τε. ἰδὲ, δὲ ρυφυδὲ ἡ εἰλαλήν. ἔζων σὺν τᾷ σιλε
γώοις ἐστὶ πυρῶς πυειαὶ τη. ἄξιαι ἡγῆς δ' πολαύοντες ἐστὶ τῶν μαραθωνι τρο παίου. Πυείτης λί
τος ὁ τοῦ σίτου. καὶ θλυκὺς πυείτης λίθος. τὸ σὺν πυείτου λίθου φῶς ἄφαντον λέπεται. ἐστὶ ζή
τει σὺν τῷ ἄφαντον φῶς. Πυείφλεκτος. ὡς σὺν δὲ καμίνου παῖδες πυείφλεκτον πάλαι. πυ
ρεῖφλεκτος δὲ, ὡς σὺν δὲ βάτος σὺν ὀρῷ πυρεῖφλεκτος. ἐφλέπτο δὲ. οὐκ ἐπεφλέπτο δὲ. Πυρρί
χαις. τοῖς σὺν ὁπλίαις ὀρχήσεσι. καὶ πυρρίχη. εἶδος ὀρχήσεως. εἶδα δέ εἰσιν εἶδη ὀρχήσεως. πυρ
ρίχη. σίκιννις. καὶ πορδακισμός. βαθύλειος. ἐμοὶ γὰρ οἴσιτος καὶ μ' ὁδῶ βαίνειν μὴ κατὰ πέλαγος. μὴ
τε πυρρίχην παίζειν. καὶ ἁμίλλας, πυρρίχην ἔμαθε τῷ κινησίου. οὗτος ὁ κινησίας δ' ἐν πυραμβοῶσι
οἰλῶν. ἐποίησε δὲ πυρρίχην. ἢ ὅτι σὺν τοῖς χορεῖς πολλὴν πινήσει ἐχήκτο. ἐστὶ ἐπεστρεμβάλετο κατὰ
πωμίην, ὡς εἰσὶν ἀχορηγοῦσι. ὧν ἢ περὶ τὸ σῶμα ὁ πνρός. ἐστὶ πασκελετευπώς. δοκεῖ ἢ ἐστὶ σχη
μονησίαι τὰ τῆς ἑνέτης ἀγάλματος. ἤγουν καβατιλῆσαι. ὧν δὲ βραῖος ἀγαθίας. ὁ δὲ ναρσῆς, συ
μπρότει βάς δυνάμεις. καὶ ἐπερώνυε τὸν θυμὸν, τοῖς καθημένων μηδ' ἐταις. βοᾶζειν ἀνασπᾶν
ζων. ἐστὶ ὑπορχοῦν ἵππων σὺν ἡσυχίᾳ ἀναπαύλεσθαι. ἐς τε πυρρίχην πρὸ σὺν ὁπλίων ποιεῖσθαι. ἐστὶ
θαμὰ τῇ πάλαισι. καταβομβεῖσθαι τὸ σὺν αλλιον ἠχοῦσι. καὶ πυρρίχιζε μηδ' ὁπλων ὁ ἔχεῖσθαι.
ἐστὶ πυρρίχιος ὁ ἐνόπλιος. Πυρπαίαλ ἡ φλόξ. Πύρνος. τὸ δὲ πόπλασμα τὸ ἄρτου. Πυρόεσ
σαν. βάπτουσι. ἤγουν πυρπνέουσαν. Πυρόεις ὁ πυρός. Πυροβάτας. ὁπλέων. διεβαλλετο
γλῶς παιδερασίης. ἢ διὰ τῷ σὺν δὲ πυβαίνω σίτησιν. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. Πυροφεγγής. σαθρὸς ἄξε
νος. ἀπὸ τοῦ σὺν ταῖς σκεμίνοις διαφερνοσομῷ σκιδαμου. πυροφεγγὴς κιδαμία καὶ ἐλεῖται. ὁ σὺν δὲ πυ
ρὶ ῥήγνυται σὺν τῷ ὁπτᾶσθαι. κρατῆρος σὺν ὥραις. ἴσως πυροφεγὲς ἐστὶ καὶ ὁπλισμόν. ὁ δὲ πέφε
μος πυροφεγὴς γλυόμενος, σαθρὸν ἔχει. Πύρρος. οὗτος διέβη τὸ δὲ πλοῦτερον εἰς τὰ λίαν. ἔχω
ρούντων αὐτῶν σὺν σπηλίᾳ πραγμάτων καὶ ἀροῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὸν φανῆναι τῷ κτεμοῖαν,

ἀλλὰ δὲ αὐτὴν τὰς πόλεσιν. ἐσαχθεὶς γὰρ εἰς συγκλήτους ἐπὶ τοῦ σιγᾶν περὶ τοῦ τῆς πόλεως τότε καὶ θώνωνος τὸ φρουρεῖν, παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χήματα καὶ ναῦς καὶ πεμβόλους ὁμοῦ διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ' αὑτῷ ποιησάμενος σπελίαν πλὴν λιλυβαίου πόλεως, ὃν ἔτι μόνον ἰωναρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. ἀμηχανοῦντα δὲ αὐτὸν καὶ ἥρας παντοδαπῶς ζητοῦντα, ὁρῶντες αὐτὸν οἰκέτοις καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων. Δύγερος θεοδώρου. καὶ βάλκηρος νικάνδρου, καὶ δείναρχος νικίου ὧν ἀθέων καὶ ἀγάσωρ δογμάτων ζηλωταί, πόρον ἐπορίσαντο χρημάτων ἀφοσίωρ, τοὺς ἱεροὺς ἀνοίξαι τῆς βορσεφόνης θησαυρούς. ὃν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον ὂν παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον. ἐν ᾧ χρυσόστις ἄβυσσος ἀόρατος τοῖς πολλοῖς καὶ γῆς κεῖμος. ἐπὶ τούτων ἀναπιθεὶς τὴν πολέμων, καὶ διὰ τὴν ἀναγκαίαν περίπονα παντὸς ἡγησαμένων τὴν γνώμην, ἀνδράσι διανοίας τῆς ἰδίας συλλήψεσθαι κρίναντο. καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐπέθεμον, ἀπέπλευσεν εἰς βάραντα. ἐνδεδιηκαία πόνοια, τὴν κῦτῆς δυνάμεν ἐπεδείξατο. ἐπαναλώσαν γὰρ αἱ νῆες. καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν. Πυρός, ὁσίβος. ὄμηρος. πυρόι τεζάται. οἱ δὲ ἑφέσιοι πυρόι, πρὸς σωτηρίαν εἰσὶν ἐρετικοί.

Πύρος, ὄνομα κύριον. Πυρὸς μῦς. πῦρ παρεμφατικῶς. Πυρρὸς ὁ ξανθός. καὶ παροιμία. ἄπαξ πυρός, καὶ μηδὲ καθαρὸς χλωρός. ἐπὶ βλαπτόντων δανείζοντων. Πυροφόρων. σιτοφόρων.

Πύρρων πλάτωνος ἄρχων ἠλεῖος φιλόσοφος. οὗτος ἐπὶ φιλίππου τοῦ μακεδόνος καὶ τὴν ἐναντίωσιν πρώτην ἐλυμπιάδα καὶ ἑκάτην. καὶ πότερον μὲν ἐπὶ ζωγράφος. ὕστερον δὲ ἐπῆρμοσεν ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ ἠλικουσε βρύσωνος τοῦ ἡλφνομάχου μαθητοῦ. εἶτα ἀλεξάνδρου τοῦ μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ χίου. ἔδιδάσκαλος ἐπὶ μικρόδωρος ὁ ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει διαφέρειν κακὸν καὶ ἀγαθόν. ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ. Πύρρων. φλιάσιος. τιμάρχου παῖς. μαθητὴς τίμωνος φλιασίου.

Πυρρῶν. φλιάζων ἢ παίων. Πυρρώνδοι. οἱ τὰ τοῦ πύρρωνος φρονοῦντες αἱρετικοί. οὕτως ἐπαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου. ἀπορητικοί τε καὶ σκεπτικοί. ἐφεκτικοί τε ἐπὶ ζητητικοί. ζητητικοὶ μὲν, ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν. σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ ἐπὶ μηδενὶ ποτὲ εὑρίσκειν. ἐφεκτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους. λέγουσι γὰρ τὴν ἐποχήν. ἀπορητικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ τοὺς δόγματα πράττειν καὶ αὐτούς. θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς φέρεσι πυρρώνδον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον εἴρηκε τῆς διανοίας ἀληπτόντος, ἐπὶ εἰσόμεθα τὴν πύρρωνος διάνοιαν. μὴ εἰδότες δὲ, ἀπυρρώνδοι καλοί μεθ' ἁπλῶς τὸ μὴ δὲ πρῶτον ἀρνεῖσθαι τὸν σκεπτικὸν πύρωνα, μὴ δὲ ἔχειν τὸ δόγμα. λέγοιτο ἂν ἀπυρρώνδος ὁμόλογος ἑαυτῆς τῆς αἱρέσεως. κατηρξε μὲν ἂν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς ὄμηρος. οὐ γὰρ ὁ εἰσικῶς δογματίζων εἰ τὰ ἀποφασιν. οἱ ζ' δὲ σοφοὶ, σκεπτικοί εἰσιν. οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν. καὶ ῥᾳδιουργία. ἀλλὰ καὶ ἀρχίλοχος καὶ ἀνεισθένης ἐν οἷς ἀρχίλοχός φησι τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς. ὃ κοινὴν ζωὴν μέρμηκα ἀγεν. καὶ ἀνεισθένης τὸ δῆτα βιοτὰ λαιπόρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι. σοὶ γὰρ ἐκρεπτόμεθα. ὁρῶμεν τε τοιαῦθ' ἁδὴ τυγχάνεις θεῶν. πυρρώνιος δὲ ὄνομα κύριον. Πύρωσον τοῦ νεφροῦ μου, αὐτὶ τοῦ φλεξον καῦσον. Πύρρωνος ὄνομα κύριον. Πῦρ παλάμη. ὀπτάχεως τὶ ἐννοῶν. καὶ παλαμῶ μῶμος ἴσα πυεῖ. Πυρπολεῖται. καίεται. ἐμπυεῖζεται. Πυρσεύω. πῦρ ἐξάπτω καὶ πυρσεύωσι τὴν σωτηρίαν. αὐτὶ τοῦ σημαίνω καὶ ἀναπτω. καὶ ἄνωθεν δεινεύω τὸ κέλλιστον. οἷα δὴ πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεινεύουσα τὸ σῶσον τοῖς εἰς λιμῆνα καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μὲν ἐστιν αὐτὴ ἡ τὸ δεινεύειν ἐνέργεια. πυρσὸς δὲ καὶ φρυκτὸς καὶ φρυκτορεῖον μόνον αὐτὸ τὸ δεινευόμενον. ὁ δὲ δεινῶν καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. τὸ ἢ ἐκ μαφρυκτωρεῖ. ἐξουκ μετοχὴ φρυκτορέων. Πυρσεύσασαν. φλέξασαν. Πυρσοὶ λαμπάδες. πυρκαϊαὶ καί. λαμπτῆρες. φρυκτορίαι. Πυρσυείδας. ὅτι πορσὴς ὁ μακεδών, κατὰ πᾶσαν τὴν μακεδονίαν κατασκάψασά μῶμος πυρσυείδας, διὰ τοῦτων ὀξέως ἐμάνθανε πάντα χρόνο μενα. ἔτως οἱ νῦν φανεροὶ τὴν τῶν βαρβάρων ἐφοδον προσημαίνοντες. Πυρφόρος. πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας. τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς ἐν πολεμίοις, εἰ ὠθασι τὴν ἰδέων οἱ νενικηκότες φάδεσθαι. ἐπειδὴ τὴν παντελῶς ἡττηθέντων ἐν συμπατηθεῖσι τῶν

πολέμω

πολέμωι ἐώθασιν ὑποβρυχίωι χρώμενοι ἕλωι λέγεινὅτι ἕλως ἀπὸ λόντος ὠτὸ ἡπυρφόρει. Ῥαντὸ ἡθέως, ἰωλάς ὑπὸ πελέφθη ὑπὸ στρατῶ. Πυρφόρει· ὧι ἐχρήσατο πεισίστρατος ὁ τυράννου ναύαρχος. ὠὸ δὲ πημός· ἀξέπατερα δὲ τὰ μόρους τὸ πρώρεα, ἄμυρε δύο παρέκειντο παρὰ τὼν ἱππίου Φαίνα τοίχων· εἰς ἃ συνεμόζοντο ἱππαγωγοὶ πλοῖα πεπειραντες βίς νύμασιν εἰς θάλασσαν. Ῥαὶ δὲ τοῦτο ἄνρον ὁ πημὸς ἀλύσει σιδηρᾶι πρὸς ἀντλητὸν πλήρης πυρός. ὥστε πολλὰ βάλος ἐμβολαὶ καὶ παρεμβολαὶ εἰς μὴ τὼν πολεμίαν ναῦν, συμβαρεῖν ἔσθαι τῶν πρόσθεν δὲ τῆς οἰκείας πολεμὼ ἀφεστάναι τὸ πῦρ δι' αὐτὼν ἔμπλεισιν. Πύσει· σήψει· ὄμβρος· ὁ ὁδὸς ἔα πύσει ἄρρεν ἀμμώου συνβοίκησι μφωτέον ὅτι τὸ Ῥαὶ ξενίκης τελευτώντον, ἀπεκρίζετο βάδὸς πᾶσι τὰς πατρίδας. Πύσμα· ἐρώτημα· διαφθορὰ πύσμα· ὁδώτημα· Ῥ ἀξίωμα· καὶ ζήτει συνῶ ἀξίωμα. Πύσματα· ὅτι βάς ὁρώτησεις· βάς τί ὄστι πρόσθεν μὸν ἀξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέρσις· οἷόντί ὄστιν ἄνθρωπος· διαλεκτικὴ δὲ πότασίς ὄστι, πρὸς ὃ ὁ ὁρώτων μὸς δύναται δεῖν εἰπεῖν καὶ ἢ ὄχι. Πύσεις· ὁρώτήσεις, πάσης ὁρώτήσεως Ῥ πύσεως, ὁ χρησμὸς αὐτέλλειν αὐβοῦ· πύσις καὶ ἀφίμι· πύσιν καπέθαλλω ὕδατος παιωνίου, ἦλθε πόθεν πύζεσα ζωὸ δρυὸς ξύλω· μαθὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτὸ παλάτιὼν τῆς Ῥαὶ στρατείας αὐτὸ πύσιν πρεσβύτατα παλάφίμι ἢ ὁρώτησιν. Πυτανίδω. Πυτίζω· παίω. Πυτιναία· ὡς διϊτρεφὴς πεπυτιναία· μόνον ἔχων πόδα ἀρέθη φύλαρχος. Ῥ αὖθις διϊτρεφὴς ἀνεπόδωκεν. Ῥαὶ δὲ ναύα πειθόντων Ῥαὶ τὸ πρᾶγμα· δεινὸς τέ μὲ τὸ μέγεθος ὁ διϊτρεφὴς τελέγων ἀνεπόδωκεν ὥσθ' ἱππλατεῖν· ὁ διϊτρεφὴς ὃς πλούσιος ἰῶ· Ῥ δυνάμενος ἱππροφεῖν. πότερον πυτινοπλοιῶν, ἢ γνε φύλαρχος· ὃς δ' ὐτυχήσας, ζωὸ βρόλαυσε Ῥ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

Πυτίνη· πλέμα ἀπὸ θαλόν, ἄ ἱππρ διϊτρεφὴς ἐνεόπλουσε Ῥ πλενε· Ῥ ἀλλαχόυφησί· διϊτρεφὴς πυτιναία ἔχων πόδα· πυτίνη δ' ὃν ὁ ἱππρ παρ' ἡμῖν λέπεται φλασιόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ̂ Π' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ̂ Ρ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ῥ ἀντὶ τὸ δη· ὅτως πολλῶν. Ῥαβδίζω αἰτιατικῆ· Κλεοσθεῖσα ῥάβδος ἀναλὸν φέρει πέρας. Ῥαβδοῦχοι· ἦσαν Ῥ τὴ θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, πρὸς διαταξίαν τὴ θεατῶν, ἧ ἐ ραβδοῦχοι οἱ νομίζονται τὰ ἀγῶνος· ὃς αἰσυμνήτης λέγουσιν. ἀεισοφάνης· ἐχρῶ μὸν δι τύπτοντε ῥαβδούχοισ· εἴτις κωμωδοποιητὴς αὐτὸν ἐωνημ πρὸς θέατρον παραβαδ· πολύβιος. παρὰ ῥαβδοῦχος παρὰ τὸ στρατηγοῦ καλῶν βασιλέα. Ῥάβεννα ὄνομα πόλεως. Ῥαβὶ ὄνομα ἑβραϊκὸν, Ῥ ῥαββανὶ ὁμοίως. Ῥαβώσας Ῥαπάμφασ. Ῥαγδαῖος· ἰσχὺς ἢ σφοδρός. Ῥαγδαῖος· καὶ διαφορᾶν ἀπὸ τὸ ὄμβρεων· ὁ ὑπὸ νιφόμενος καὶ φοδρὸς καὶ βιαίος· ἀντιφάνης· ἀγροίκοις ῥαγδαῖος ἄμαχος· πρᾶγμα μεῖζον ἢ δυνεῖς· διφίλος πολυπράγμονι· τί ποτε σίν· ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. ὅτι καὶ ἐν πυρρίχαι τηλεπλεῖόν τὸ ὄνομα· καὶ ἐν δαιταλῆσιν· ἀεισοφάνης· Ῥαγμός· ὁ πατος· ῥαγμὸς δὲ τὸ πάλαι, ἔμεμε ὅλεῖ φανον σὺ εἶ σε τὸ ῥῆγνις. Ῥάγηλός· ὁ ἐχῖνος· ἐν Ῥ γεγραμμένοι· ῥαγηλόγον πλυπερὸν σίνδρα θειλοπέδων. Ῥάγῶσαι· τεμεῖν· Ῥ ἀγῆσαι πρὸ ἴμον τὸ φῶς σου ἂν τεμεῖται. Ῥάδαμάνθυος κρίσις· Ῥ Ῥ δικαιοσύνη μαρτυρομένων. Ῥαδαμάνθυ ὄρεως· ὄκ χαρος ἢ πωος ἢ πολαγὼν ἢ κρὶ ἢ, ἤτινος ἄκρα διέβυ· ὃς ἰῶ μέγιστος ὀρῶν ἀπάντη λόγω κύων· ἔστι ταχὺν· θεὸς δέσιγᾶν· κρατῖνος χείρωσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ σωφρονοῦντες ὀρεοι· σημεῖον τοῦτο τοῦδὲ ὄρεος ὁ καὶ νεῶν Ῥ χωρεῖ ἀζει· πολλοὶ γὰρ πρὸς λᾶμα νὸ μύουσιν· Ἀορνίαν Ῥ δεινύμωνοι· Ῥάδαμυς· βλασὸς τευφερὸς ἢ κλάδος· ῥάδαμνός ὄστιν ὁ βῖς φύλλοις κομῶν Ῥ ἀπρίμωντὸ δένδρα· Ῥ σκιὰν Ῥ τελῶν· παρὰ τὸ ῥᾴδιως δαμάζεσθαι Ῥ τὸ ναύσων ἢ τινὸς

αὖχα αἰτίᾳ, ὡς ἀπαλὸς καὶ πρέχων. Ῥαδινός. ἀπὸ τοῦ πυκνός. Ῥαδιέστερον. πλούσιος. ἀλλὰ πολὺ ῥᾳδιέστερον καὶ ζωτικωτέραν ζωὴν ἡγεῖσθαι τὴν ἀσθενοῦς παρουσίαν ἢ ζωήν. Ῥαδινή. ἀσθενικὴ λεπτὴ καὶ φαλὴ μὲν ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν καὶ λεπτὴ δὲ ἐσκιαγραφημένη. ἐν ἐπιγράμματι. ὦ πόδες. ὦ νύμφης. ὦ τῆς ῥαδινοῖο βαχίλου. καὶ αὖθις. ἡ ῥαδινὴ μελίτη ταναῇ ἐπιγέρσιος ἀδὼν τὴν ἀπὸ τῆς ἴβηος οὐκ ἀπέθηκε λάειν. καὶ αὖθις. ἀνέτι δὲ ταμύφυλλον ἀπὸ πλατάνου κλωνὸς ἡμιχθεὶς, φθέγξομαι πρὸ ῥᾳδινῶν φθόγγον ἰὴς στομάτων. Ῥᾴδιον. ἀχερδύ. καὶ ῥᾳδίως ἀχερδῶς ταχέως. οὐχ ῥᾳδίως τὴν γυναῖκα προσεῖχον. Ραδιουργεῖν. ἀπατᾶν. Ῥαδιουργὸς. πλαστογράφος. καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥαδιουργία, ἡ πειρατεία. καὶ κακεία καὶ θρασύτης. ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπολιόρκησε καὶ ἐχείρωσατο τὴν λέξιν. πολύβιος δέ φησι πρεσβεῖα οἰκοδομῆς προδότου. τί δὴ ποτ' ἐστὶν, ὅτι αὐτοῖς καὶ διὰ βίου αὐτὰ πατρῷα μόνοις πάντες, οὐδὲ ἁλῶναι ἐθέλουσι. τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥᾳδιουργίας, πολλαχοῦ ὑπὸ πολλῶν ἤδη λέγεται. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως ἀθαυμάστως. τὸ δὲ παρ' οἷς ἡ τιμὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοηθείας μοιζώντας, θαυμαστόν. ἐξ αὖθις. ἀδένδια φορᾷ τὸ κατὰ δίαν ἀφίκνημα βῶν πιῶν. ἢ πλήθη καὶ μετάθη ὧν συμβαινόντων. καὶ γαρκατὰ δίαν τὸν ῥᾳδιουργῶν καὶ πλεπλῶν φῦλον, τούτω μᾶλλον ἂν τρόπῳ φαλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις δίκαια. καὶ συλλήβδην ζῆν ἀπὸ θέσεως. Ῥαζεῖν. ἐρύζειν τὸ λακτεῖν. ἐρεμιῶ. ἀρῶ. ῥυζῶ. παύομαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς ἐπαινουμένους καὶ σπαιολογοῦντας μετὰ ἰσχνηρατῆνος δηλιᾶσιν. ἵνα σιωπᾷ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον. καὶ ἐξῆς ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν. ὁδὲ, σπαείζῃ καὶ πέπορδε. Ῥαθαμιγδὸν. ῥᾳνίδες. ἢ ὁ ἀπὸ δῶν ἴασων κωμικός. οἱ δὲ, ταγήνας. Ῥαθυμεῖν. οὐχὼς ἡμεῖς φαμεν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν. ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν. παρὰ τὸ ῥᾴδια τῷ θυμῷ διδόναι. πολύβιος. πάντων δὲ δαιμονιζόντων πόλιν καὶ παρανομούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥᾳθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπετέθη τῷ πολέμῳ, μανιαρίζειν αὐτοὺς ἔφη τοιαύτας ἔχοντας ἐλπίδας διαλήψεις. Ῥαθυμία. ἀμέλεια. Ῥαιθὼ ὄνομα τοῦ πόρνου. ἢ ὄρνις. σὺν σινὰ καὶ ῥαιθοῖ. Ῥαικός. ὁ ὀρμώμενος. Ῥαίσας. ὑγιάνας. ῥᾷον ἔχων σὺν τῷ νόσου. Ῥαΐζω γὰρ τὸ καταπαύω. Ραιοσυρραπάδη. ἡ ῥᾳδιουργία συλλήβδην. ῥᾳδία γὰρ τὰ διερρωγότα ἰματια. Ῥάκος. τὸ τριβώνιον καὶ τὸ πρόσωπεῖον. ὅτι ῥάκεσι κατεκαλλώπισε. ἀεὶ σοφάνας. σὺν γὰρ τὸ ῥάκος ἐξῆν ῥύδην. καὶ ἡδοτικὴ ὡς ῥάκει. καὶ πλαθωτικῶς τὸ ῥάκη. Ραπώνης ὄνομα κύριον. Ῥάμνος. ἀκανθώδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν, ἀκανθαν καλεῖ ἡ γραφή. Ῥάμνος. ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. ῥάμνος δὴ μοσάπτιν ἐν ᾧ ἐν τιφῶν ἅπασι κατ' ἐριβρικὸν. ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες ἐποιμήκυνον τὸ βίον. ὡς τετοῦ καλοῦ ῥάμνους καλεῖν. Ραμνσία νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυσε καὶ φοδίτης σχήματι. διὸ ἐκ πλάδου εἶχε μήλας. ἱδρύσαντο δὲ αὐτὴν ἐρεχθεῖς μετὰ ἑαυτὸν ἅπαν. ὀνομάζομεν δὲ νέμεσιν. ἐπὶ φασι λύσασαν ἐπὶ τὸ πῶ. ὑπὸ ἄγαλμα φειδίαν ἐποίησεν. ὅτι ἐπιγραφὴν εἶχεν ἀγαθοδαίμονος ἀπελλίωνος ἀναθημα τῇ ἐπιφανεστάτῃ θεῷ. ὃς ἐπὶ λυμπιάδι δακτύλῳ τὸ δοὺς ἐπέγραψεν, αὐθέρχης. καλὸς δὲ ἰὼν ἄνθρωπος ἀγαθὸς αὐτῷ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία ῥάμνου σιος ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἡγουμένων. Ῥάμφος. ῥύγχος. ὀρνίθων πόσωπον. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων. ῥύγχος ἐπὶ χοίρου. Ῥανίσιν. ἀλθεῖαν ἡ ἐπὶ τῆς ῥανίδος. Ῥαντίζω αἰτιατικὴ. ἐπάιρω. Ῥαντόν. πτηνίλον. Ῥαξέαγὴς ἐπὶ τῶν φυλῆς. ἐωξὲ ῥωγὸς ἐπὶ φαλακρίου. καὶ ῥαγολόγος ὁ ἐκεῖνος Ῥάξαι, αὐτὶ τοῦ καταβαλεῖν. ἔτως ἀπολλώδωρος. Ῥᾶον. ἀχερδύ ἄνοηλον. ἐκ παροιμίας. ῥᾶον ἢ τὸ ὄρθιον ὑπερέβησαν οἱ βοιωτοί. ἐπὶ δὲ τῶν ὄρους καὶ τὸ μέτρον ὑποβαινόντων. ὅτιον γὰρ ὄρος πρὸς ὀοὶ ὄροι βοιωτοὶ ὑπείζοντο. Ῥᾳδινος. ἀνόλου. Ῥᾳόνως. ἀνήλως. ἐκ ῥᾳδίως ὁμοίως. Ῥᾶον τις, ἢ ὁδόντας ἠείθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους. ἐπὶ τερόντων. Ῥᾴων. ἀθυμότερος. καὶ ἀπίμων. Ῥαπίσαι. παρὰ ἔξαι τὴν γναθον ἁπλῶς τῇ χειρί. ὁ λέγουσι καὶ ἐπὶ ἡρρέης. Ῥαπίς. ῥάβδος. Ῥαπτω αἰτιατικὴ. Ῥαυσὸς, ἡ δημήτηρ. ῥᾶρος δὲ σχεν ὑὸν ἡγεόν. ἡγεὸς, ὁ ἐπόλεμον. ὁ δὲ ῥᾶρος πλανωμένην τὴν δήμητραν καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑπὸ τῆς

διαύτης

τοιαύτης οὖν χάριτος ἀδημήτην τὸν δεύτερον ῥᾶρυ τριπόλεμον, ἐδίδαξε τὴν τῶν τοιούτων πεῖραν. Ῥάδιον. τὸ βρέφος. Ῥάδιον ἰσχυρόν. Ῥάδιος ἡμᾶς ἡμῖν. ἀπὸ οὗ ῥάδιον τὸ βρέφος.

Ῥᾳδιουργεῖν. ἀδίως. ἀνεπιτηδείως. πολυπραγμονεῖν. ἐπὶ ἄλλοτριον. ὅτι ῥᾳδιουργῶν ἔπεισε τὴν βασιλίδα ἐκστρατεῦσαι.

Ῥᾳδιώνδυσις. ὁ δὲ, τὴν καταδυσιν λύειν τὸν νεών, πρεσβυτέραν τῆς ἐπιτελεστικῆς ἀδύσεως ποιητικὸν μόριον, τέφανον ἐνυφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ. Ῥᾳδιώνη. ἀνάπαυσις. τέρψις. ῥυφή. ἀνεσις. ἀθυμία. ἡδυπάθεια. χαυνότης. ἀργία. εἴρηται δὲ ῥᾳδιωνὸς ἀπὸ τῆς ἡδίονος ῥώμης. ῥᾳδιώνη συζῶντας, καὶ ἀμύθητον βίον ἀπαζομένους. Ῥαφανίς. ῥάφανίδα φασὶν ἀπὸ τοῦ, λῶ ἡμᾶς ῥᾶφανον ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. πάλιν δὲ ῥᾶφανον. λῶ ἡμᾶς πραμβῶν. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. λόγος χαρὰς ἀποφέρομαι, θᾶττον αὐξάνεσθαι. καὶ ῥαφανιδωθῶναι. καὶ τεφρατισθῶναι παρὰ τὰ εἰσφαίνεσθαι τοῖς τῶν ἀνθρώπων. οὕτω χαρτοὺς ἀλόντας μοιχοὺς ἐκίζοντο. ῥαφανίδας λαμβάνοντες, καὶ εἴσαν τοὺς πρωκτοὺς τούτων. καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἐπανασῳζομένους. ἐξ αὖθις. οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δεῖ πονοῦντ' ἐξὸν μεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος. οὐδὲ ἄνηθον ὂν πρεσβυτέρων, οὐδὲ σέλινον ἀρτάζειν. οὐδὲ φοφαγεῖν. οὐδὲ μιλλίζειν. ἀδύσχειν τὸ πρὸ δεῖ ἀλλάξ. μεφάλαιον ἡ ῥαφανίς, τὴν μεφαλὴν φησὶ τὸ πρὸς τὰ φύλλα δηλονότι καυλώδες. ἐπὲ τεμνον δὲ καὶ ἀνύκλον τὴν ῥαφανίδα. μιλλίζειν ἢ τὸ μίχλασθαι. οἱ δὲ, τὸ ἁλίσκεσθαι τοῖς τελωνικοῖς. Ῥάφανος ὄνομα πρὸς. Ῥαφὶς ἡ βελόνη ἐξ εἴδους ἰχθύος. Ῥαχὸν ὄρος. ῥάγμα τος. Ῥαχίαν οἱ ἀπὸ τοῦ τὸν ἀκτὸν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν ὡς προσαρχῆς τὸ κῦμα. θουνυδίδης οὕτως. οἱ δὲ ἴωνες, τὴν ἀμπωτιν καὶ τὴν αὐαχώρησιν τῆς θαλάττης. Ῥαχίας λαλίστερος. ἐπὶ τοῦ ἀδολέσχου. παρὸ σον τῆς ῥαχίας συνεχῶς ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα, ἐξ οὗ ἀπότελεῖ.

Ῥαχίζειν. τὸ διαιρεῖν ἐνώδη καὶ μέρη τῆς ῥάχεως. ἤτοι διαπάσσειν ὡς φησὶν Ἀριστόδης.

Ῥαχίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχίσης ὁ ἀλαζών. θεόπομπος παμφίλη. τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχίσης δημοφῶν. Ῥαχίζων. σφαλλων. διανόσφων. σοφοκλῆς. νύκλω ῥαχίζων. ἀντὶ τοῦ καθ' ὁτὸν τῆς ἐπαύλεως σφαλλων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διανοσφὴν καθ' ἁπλῆν ῥάχιν γίνεσθαι. ἐν μεταφορᾷ δὲ καὶ τοὺς μεγάλα νοσοῦντας ῥαχίσας φαμέν. Ῥαχίαι. φρένες μοί. ἢ δέομαι ὧν φρενομάχων ἱερόδοτος. Ῥάχιν. ὀφρύν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. ἢ ἀνάθεσις ἢ ῥάχις ῥάχεως. ῥάχει. ῥάχεα ἄχρηστον. ῥάχη δὲ ἐν χρήσει. Ῥάψαι. συνθεῖναι. Ῥαψώδημα. ψῶσμα. Ῥαψωδεῖν. ἄδειν. ἀεισοφανὴς ῥαψωδεῖν ἔσαν ἐν τοῖς παιδείοις τοὺς ἀνδρείους ἐν ὅπλοις μάχεσθαι. εἰ τις δι' ἐλος τετύφηται ἵππα μὴ δι' ἵππων δαπανᾶσθαι σχυρόμυθοι. Ῥαψωδία. φλυαρία. λόγων σωσαφής. ἀδολεσχία. καὶ ῥαψῳδὸς ὁ σοφιστής. ἢ ῥάπουσα βάσῳδάς. τὸ δὲ ὄνομα τὸ ῥαψῳδεῖν ἐκ τοῦ ὁμηρου ἢ μεθ' ὁμήρου ἢ μὴ μεθ' ὁμήρου. ἐὰν. σοφοκλῆς. πῶς οὐχ ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐν θαλάμοις νύων, νύδας τί τοῖς δᾶσοῖσιν ἐν λυτήριον. πρὸς τὴν σοφιστοὺς φησί. Ραψῳδοί. οἱ βάκρου ἐπὶ τῶν θεάτρων ἀπαγγέλλοντες. οἱ ἐν λήθουσιν οὕτως. ἐπεὶ ῥαψῳδύχουσ' ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψῳδῆσαι δὲ ὅτι τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν ἐξ ἀπαγγελίας χωρὶς ᾠδῆς τινος. Ῥαιβὸς διεσταλμένος. ἐξραιβόκερω. κερῶν. ἐν ἐπιμέτρῳ. ἐξ ἐναντίας ῥαιβὸν ἀπὸ ὀρθυπλα κερῶν. ἐξ ῥαιβοσκελὴς ὁ παχυρὸ. διαφόρως ἢ λαιὸς ἐξ ῥαιβός. ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γονάτων διεστραμμένος τὴν πρόσω. οἱ δὲ, αὐτὰς ἐπὶ τὴν μ. Ῥαιδεσοφιστὴς. Ραιδίον τὸ φορεῖον ἢ τὸ ἅρμα. Ῥαιδίαρματ. Ῥαῖδος ὄνομα θηλείας. Ῥαιπαλὴ. ἡ μέθεξις. Ῥαιπὸ. ὁ ῥωμαῖος. ῥέπω δὲ ἀπὸ τοῦ φιλῶ, σημαίνει τὸ ζῶν. Ῥαίπτωρ ῥαίπτορος, εἶδος ἀξιώματος. Ῥαίνω ῥανῶ αἰτιατικῇ. Ῥαίω. φθείρω. Ῥαίωνος ὄνομα κύριον. Ῥαιστὴρ. ἡ φύρα. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω. ἢ φθείρουσα βάκτηρία. ἐν ἐπιμέτρῳ. ἐν πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ καὶ ὁ καρπῖνος. ἢ τε πυρὰ γράμματα ἢ φαίσω δῶρα πλυπραπτέ. ἐξ αὖθις. ἀδεῖ μεχύσει δ' ὁ ῥαιστὴρος ὁ μικρὸν σκῶλ, φλοπαισὶν δ' ὁ σάτερος, Ῥαιφενδάριος, ἀξιώματος ῥώμαικὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς. Ῥέα. ὄνομα θεᾶς. Ῥεβέννα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ ἀνικήτου. Ῥεγεωμαρχήν. ζήτει ἐν ὧ αὐγουστεῖον. Ῥεγεώνος. Ῥέγχουσι. τοῦτο ποιοῦσιν οἱ καθ' ὕπνους κεκαθάρδοντες. οἱ δὲ, μὴ φροντίζοντες ἡσυχάζουσι. Ῥέεθρον. ῥεῖθρον. Ῥέζεσκον. ἐποίουν. Ῥέζειν. θυσιάζειν. ποιεῖν. ἱερατεύειν. παρασκευάζειν. Ῥέθος. πρόσωπον. ὀνύθημα. μέλος, σπλάγ

χνον. ἐνθάδε τῆς ῥυφερᾶς μελαν ἡμερέθος, ἐνθάδε κεῖται διχόνιον. ὅμηρ. ψυχὴ δὲ πρεθέων πα μμήνα, ἀϊδόσδε βεβήκει. καὶ ῥέθομαι λίδαι. οἱ τευφροὶ τῶν σάρκα. λέγεται δὲ ὅλον τὸ σῶμα ῥεῖθ. σκληρότητος ῥέθη. Ῥέκαυ. παρὰ ῥωμαίοις δασύχρως εἶδος. Ῥῆνος ζῶμα ζώνη. Ῥέκτην δρί, βοτανάκτη. Ῥεμβλία. ἀναφορά. Ῥεμβώδους. ἡμιημμένης. τὸ δὲ πλοιον ἐπὶ σαρεμβώδους γινομένης. ὁ μὲν σπάσας, καὶ δόξῃ δὲ διεβέβλητο νεανικῶς. καὶ αὖθις. λύρων δὲ αὐτοὺς διαβεβλημένους καλᾶ τὸ τέμνος ἀόκλους, τούτους ἀπέκτεινε. Ῥέμφ. πεῖρα. ὀδυᾶ. σπάσει. Ῥέμος ὄνομα νύειον. Ῥέμφις ὄνομα νύειον. Ῥέξαι ποιῆσαι. πρέξαι. ἀθλιαίοις ἤθυσαι παρὰ Σοφοκλεῖ ἁρμοτὸ βλαβῆναι. Ῥέπει. κλίνῃ. Ῥερυθμῶδαι. ἐσχηματίσθαι. συμπεπείσθαι. Ῥεὐπωμένος. ποικτικῶς κεῖται. Ῥῆμον. βρέφος νεογνόν. Ῥᾶζα εἰς παρὰ ῥωμαίοις, ἀπὸ μὲν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία. Ῥεχθὲν δέ τενα φησὶν ἔγωγε εἰρῆσθαι παρὰ μικρὸν. ὅτι ὁ μοῦρος μέλλει τὸ γῆ εἶναι τὸ πρᾶγμα Σοφοκλῆς. Ῥεῖ. ῥᾴδ. Ῥεῖα. ῥᾳδίως. ἀνωλόλως. ἀμαρῶς, ἰσχυρῶς. ὁμαλῶς. ὁμηρος. ῥεῖ ἔγωγε ἀποίητος. ἐρῆιον. ἀχερδύ. ἀνωλον. Ῥεῖα ζώοντες ἀσθενῶς καὶ ἀμόχθως. Ῥειαμβῆν. σκιαθύγρωτο πῶ. Ῥεῖθερον γόνυμα. Ῥῆνων. τὴν ἡμέραν. Ῥεῖτης. ὀρέων. Ῥῆγος ὄνομα τοῦ. καὶ ὀνόματος ἐνιπᾶ. Ῥῆβας ὄνομα ποταμῶ Ῥηγεῖς οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος τὸ βαπτὸν ἱμάτιον. Ῥηγίλλαος ὄνομα νύειον. Ῥηγίνη γραμματικός. ἐμφαίνει τὸν λεγόμενον πολυμνήμονα. Ῥηγῖνος, ὁ ἀπὸ τοῦ ῥηγίου. Ῥηγίνους δουλοσύνους, ξένας χαρὰ σώφρονος τὸ μισογέφυρος, σὺ μωμώδεις δουλορηγίνους ὡς δειλάς. ἀπὸ διονυσίου τοῦ τυραννοῦ πειθεῖς. καὶ παροιμία. ῥηγίνα δειλότερος. Σοφοκλῆς ναὺ πρὸ βολὴν δειλῶν καὶ δειλότερος τὸ παρακύπτοντος. Ῥήγιον βοῦς. Ῥηγμῖνι αἰγιαλῶ. Ῥήγνυσθαι. ἐρεῖται. Σοφοκλῆς διακόπτεται. καὶ ἐρήγυσιν, ἀντὶ τοῦ πρίασιν σὺν πέμπει. ἀλιεύς. καὶ ἐρήγυσι φωνὴν ἱκέτην δεξαμένη τὸ δύης. Σοφοκλῆς ἀρήγυμμι. διαρρήσσομι. Σοφοκλῆς ἐρήγυσται. διέρρηκται. Ῥῆγος τὸ βεβαμμένον ἱματίον Ῥήγυλλος ὄνομα νύειον. ὅτι οἱ παρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, ῥήγυλλον τὸν στρατηγὸν ῥωμαίων ὃν μιθριδάτης ἔσθ' ὅτε χειρωσάμενος ἀφῆκε, σπένδεται καὶ βαρβαρικῶς σὺν ὅρκοις, τότε μὲν δεσμῶν ἀνέντες, ἅτε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἰδέσθαι μόνον. ἔρρωσθαί τινα μέθιαν τὸ πολέμου καλλαθεσίν. Σοφοκλῆς αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν. τὴν σωζόμενος τὸ ἀνδρὸς οἱ ὁμήροι. ὃ δὲ πρὸς τὴν ῥώμην ἅμα στρεφείσης παρχηδονίων ἀφικόμενος, ἔστε τὸ συνέδριον παρελθών, ἅς μὴ ζωσθεὶς ἵνα τινὶ οἷς τιμὰς διωθήσατο. οὐ μετεῖναι τῶν πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' ἅπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῶν παρχηδονίους ἐπέσκηψε. παρῆν εἰ μὲν τὴν ἐντέλειαν τῆς βουλῆς, ἀεὶ πάντα πάντελῶς ἅς διαλλαγάς. καὶ μὴ ἀεῖναι τοὺς ἐναντίας δὲ τὸ ἀνῆκτον ἤδη ἀφιγμένοις. οὐ χαρεῖναί πως ἄξιον ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου. καὶ ἤδη γεραιᾶς. ὀλίγων τε ἄλλων τῶν ἀπολελειμμένων δὲ τὴν παρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένης, αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ ῥωμαῖοι, τὴν μὲν πρεσβείαν ἀπράκτον δὲν παρχηδονίων πέμπουσιν. αὐτὸν δὲ πρεσβείαν ἀφαιρεῖσθαι τῆς ἀρχῆς δν ἐπεχείρησε. ὁ δέ, οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ἧς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἀναγκασμένος, εἴ πετο τοῖς παρχηδονίοις ἑπούσης. ἅτε δὲ πύρυαθῶν οἰκείων καὶ βοῦς ὁλοφυρμοὺς, ἀπλινῶς διωθισάμενος. ἐπανελθὼν δὲ οὐ νεῖν τὸ παρχηδόνα, παντὶ κόσμῳ εἰς ἅλα κατανάλισκεν. πρὸς δὲ τοῖς πολλοῖς αἰνισμοῖς. οἷς ἔφασι πείθεσθαι αὐτῷ, γενοῦ ἐσομένῳ τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς ἢ τὸ ἐνὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῶναι αὐτόν. ἀπαγορεύοντος μὲν πρὸς τῶν ἀκλινῆ κάσιν. πόθεν δὲ πόντος δέτοις αἰχμαῖς, ἐν πεπεισθῆναι βίχωνα ἀπαύσεσθαι. ἐς ὅλως ἐν τῷ ἀλλαγαῖς τὰ σχήματος. ἐς ὁμ, ἅπερ ἐπεπόνει.

Ῥηίδιον. ἄνωλον. ἐς ῥᾳδίως. Ῥηϊνός, ὀρυπαρός. Ῥηϊσκ. ἀρεσκ. Ῥῆλαιμ. ὄνομα τοπου. Ῥῆμα ῥῆμα λέγει ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή. οἷον τύπτω. γράφω. ἁπλῶς μόνον λεγόμενον. τὸ ἐν τῇ ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον, κατηγορία καλεῖται. Ῥήματα αὐτὰ λοφίτων. Σοφοκλῆς μὴ ὄντος δεῖται διδόντων. ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων. Ῥημος καὶ ἐρῶμος, ἀδελφοὶ ῥωμαῖοι. σὺν πορνείᾳ γινόμενοι καὶ εἰφσύντες. καὶ παραγυναικὸς ἀπατεφσύντες

τες, καὶ ζήτει ἐν τῷ βρουμάλια. Ῥῆναια. νῆσος. πλησίον Δήλου. καὶ ἑλώδια. Ῥῆνδυ. πόρατα. καὶ ἀνθεῖα ὀρέων. Ῥῆξ ἐρχῆς ὁ τῶν Φάλισκων ἀρχηγός. Ῥῆξας. ἡήξας. ὁ δὲ, ῥῆξας βλήματα, ἐβούλετο. καὶ ἐρῆξαι ὁμοίως. Ῥῆξίρυδυ ἀνδρεῖοι τύμβος Ἀχιλλέως ἐρῆξίρορος. ὃν ποτὲ Ἀχαιοὶ δόμησαν τρώων δεῖμα καὶ ἐσμυρνῶν. Ῥῆξίφλοια. ῥῆξαν τὸν Φλοῦν. οἷον νάερυα. Ῥῆξον φωνλὼ. διαβρον καὶ ἰσχυρὸν εἴτε ἀλλῶς πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρησοῖς πεφανώσας. ῥῆξον φωνλὼ τὴν ἀκαίρειας. καὶ τὸ σαυτὰ φύσιν εἰπέ. Ῥῆσείδιον. λεξείδιον.

Ῥήσεις λέγει. Ῥησίαρχος. ὃς ἐρεσιβάθρα. ἐπὶ ἐμβάρμοτοις πάλτιν ῥῆσιν εἴρηκεν. ἢ ὡς ἀσιληπιάδης ἐν ϛ΄ παραδυμῶν ἄειδον αὐδὴν πεμπτέαι, ἀλλ᾽ θέαν εἶπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. Ῥησηθεῖν. δημηγορεῖν. Ῥῆσις μαιρά. διεξοδικὸς λόγος καὶ μακρός.

Ῥῆσος ὄνομα εὔειον. στρατηγὸς τῶν βυζαντίων ἔχθρας οἰκείας ἔχων πρὸς τὴν πόλεως. ἐν τῷ πολέμῳ ῥησίῳ ἐθανάτωσεν οἶνος τὸ μεγάλου θεοδώρου γνωρίζεται. ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν ῥώων καὶ ἀναλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸς τὴν πόλεως ἤει μάχῳ ἀτυχῶς ἀπὸ πλαξ. διὰ νυκτὸς γὰρ δρομάδης καὶ ὀδυσσέως τοῦτον καταστρέφουσι. Ῥῆσος αἰτιατικῶν. Ῥητίνη. τὸ ἐκ τῆς πεύκης ὑγρόν. Ῥητόνως εἰσμένον φανερὸν θουκυδίδης. ζωγρήσαν τοῖς ἀθλητοῖς, ἐκ τοῦ μὴ ἕκαστον ἀργυρίου δραχμὴν ἀθλῶν. ὃ πλατωνικὸν ἀδόντας. καὶ αὖθις. ἐν ἀδενί ποτε χρόνῳ ῥητὸν χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ ῥωμαίων οἱ καθ᾽ ἡμᾶς σαρακηνοί. Ῥητορεύω. ἐρητορεία. Ῥητορικὴ γραφὴ ἰδίως καὶ γνωρίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἐγνωρίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες ἀλλ᾽ ἰδίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν λέγουσι, τὴν κατὰ ῥήτορας γινομένην. γράφαντός τινος καὶ πάντως ἐπιγράφαντος παράνομον. ἴσως δὲ καὶ διὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται ὅτι καὶ διαφόρους νόμους αἱ ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς καὶ λέγεται συγγενικὴ γραφὴ κατὰ συγγενῶν. καὶ βασιλικὴ καὶ βασιλέα. ἐκβολὴ δέ ἐστι βασιλέως μηδικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς τὸ λυμαίνεσθαι μὴ πιθανῶν δὲ τὸ πραγμάτων ἐπιφέρειν αἰτίαν. δαμάσιος φησὶ τὸ εἰ ἰσόρροπον. οὐδὲ τὴν ῥητορικὴν πρός σχεδὸν νῦν ὅτι καὶ λόγου ἄξιον. τὸ σπαρτὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἀλαζονικὸν ἀλαζονευθεὶς καὶ μισήσας. ἐκβολὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι, καθ᾽ ἕκαστος γράφων ἐκβολὴς πόνος. ἐξ ἧς ὡς αὐτερῶ ἐγράφη. διαφέρει καὶ διαλεκτικὴ τῆς ἐκβολικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ διεξοδικῷ. Ῥήτωρ. ῥήτορος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμου συμβουλεύων ἐκ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἐν νομοθεσίᾳ ἐκλέγειν εἴτε ἐκ ἀδίκατος. εἴτε ἐκ δίκης τὸ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων. εἴτε ποιητικοῖς λήμμασι. καὶ ὁ δημοσθένης τὸν παλαιὸν ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγοι, ῥήτορ ἐτέμων καὶ στρατηγὸς τοιοῦτων. ἐκ ἑτέρωθι. ἐγὼ δεῖ μὴ ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ, τι ἂν συμφέρειν γνώμην τοῖς, ῥήτωρ δόξω, ἀλλ᾽ ὃς ἂν ἐθέλῃ καὶ τῶν ὁμοίων τοῦτο. εἰ δ᾽ οἷος ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δ᾽ ὁρᾶτε ἀπαιδεύτους ἐκ ἀφ᾽ ὑμῶν πεπλασμένους, καὶ ἐμοῦ δόξω ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι πρὸ γραφὴ ἐκτὸς εἰκὸς ἐβάλλῃς εἰφέρεσθαι γνώμην. ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν γνώμην ἡγούμενος. Ῥήτορεσσινὸς ὁ δηλόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν δόξαν φαίνων γνώμην κριτὴς πολυφοκλεῖ. Ῥῆται. σωθῆναι. λόγοι. ὁμολογίαι. βαρεῖν οἱ, νόμος ἐκ οἷον ψηφίσματα πρὸ λακεδαιμονίοις. ῥῆτραλυσὲ ργανόμος ὡς ἐκ μεσσηνοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ, ῥῆτρασ. ὁμολογίασ. οἱ δ᾽, συῤῥέμματα. ἐκ ῥηροφύλακες βιὸς συῤῥεμματο φύλακες. οἱ δ᾽ στρατιῶται διὰς πεπρεκτο ῥῆτρα ὅστις αὐτὰ τὰ νῦν τὰ στρέψας ἐπὶ δ᾽ στρατιωτεδὸν ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν Φίλων, ἀληθινὸς δοκεῖ θανάτοι. ὁ δὲ μεσσήνιος λέγει. ῥῆτρα σαφοῦς περὶ ἀρετῆς μεσσήνιος. Ῥηχάδιον ῥηχάδιοι τὰ κατὰ δίκας ἐκ στρατίας βάλλοντες.

Ῥῆχος. φερεκύδης ἡρόδοτος. Ῥία. ἀκρωτήρια. ὄρεσς ὄρθια. καὶ βαθεῖς θάλασσαν ἐμπεσόντα. πάλιν τὸ ῥαίζειν. ὃ ὅστινες εἰς δ᾽ ὀξύ λέγειν. ἐθουκυδίδης. οἱ μὲν ἐκ πολεῖν ἔξω τῶν οἰκιῶν δ᾽ ὑπὸ ῥυχώ εἰαν φορᾶς μένοι. Ῥιανὸς ὁ ἐκ κρήτης ὠνθωλιαῖος. βιὼ δὲ πόλις κρήτης. πυθὸ δὲ ἐνδαίτιον. ἄλλοι δὲ ἰθάκης τῆς μεσσηνησαὐτὸν ἱστόρησαν. ἄλλος δὲ ἰωτῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος. ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγράφη γραμματικός. σύγχρονος δὲ ἀθαθοκλῆς. ἔγραψε δὲ μεσσηνιακὰ καὶ ἀραπλειαδικὰ βιβλίοις τέσσαρσι. Ῥιπεδανός. ὀφθαλμῶδης, Ῥιγηλὴ, ἀλγεινὴ εἰ γῶσα. ἀγαθὴ γὰρ ἐγωτῶν δὲ εἰγηλή. Ῥῖγος νόσος ἐρίτος νόσος καὶ φόβος. ἐρίγους ἀνιηρόν.

ἐ-ρίγος ἡ φύξις. ἐ ζήτει ἐν τῷ ἀντίοχος αὐτόμολος κίλιξ. Ῥῖγοῖ· φύχει σωέχεται ἀπὸ κρύους· ῥ συζυγίας τῇ πόθι σωμβώων· παύτως δὲ μοιεί γῶν δοκεῖς· ἀντὶ τοῦ εἰ γεωῦ δωεικῶς· ἀεισοφώνης ὄρνισι. Ῥίζα καὶ εἴζωμα. Ῥίζωνος. Ῥικνὰ ὀλευτὰ σωμβώα· ἀαθενῆ· σευεμβώα· ἀπάσης δὲ ἐδωδῆς ἀπορημβώοι, εἰ κνοὶ καὶ κατεσκελετευμβώοι ἔκειντο. Ῥινοῦσθαι· τὸ διέλκεσθαι καὶ παυβδαπῶς διαῤῥέφεσθαι κατεῖδος. λέγεται δὲ καὶ ῥινοῦσθαι τὸ κεμβώλουγίνεσθαι ἀσχήμονως καὶ κεβάσωνουσίαν. καὶ ὄρχησιν κέμπουσα τὴν ὀσφύν· σοφοκλῆς ἰχνευταῖς.

Ῥῖμφα· ῥᾳδίως. ὦ χερῶς, ἦμαρ σὺ πνώοντα σίνις λαθερσὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε. λαιμῶ ῥῖμφα κεθεὶς ὄνυξι. Ῥὶν ῥίνος, καὶ ῥῖνα οἱ μυκτῆρες· καὶ ἀξαὐτὸ ῥινηλατοῦμβος· ἢ αὐνόμβος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἰχνεύοντος κυνῶν. Ῥίνη· τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον· ἐν ᾧ ἐπιγράμματι· ἐίνλωτε χνσὶ χρυσὸν ὠκυδάκτορα· καὶ αὖθις· αἴτε χαρακταὶ εἰμαι, καὶ ῥίνημα· εἰμὶ δὲ καὶ ὄνομα ἰχθύος. Ῥινηλατῶ. Ῥίθων· ταραντῖνος κωμικὸς· ἀρχηγὸς τῆς κεκλεμβώης ἱλαροβαρβωϊδίας· ὀβελισκογραφία· ἀφ' οὗ δὲ ἰῶν πραμέως· καὶ τὸ γένεν ἐν τῷ περὶ τοῦ πολεμαίου, δραματοποιὸν δὲ αὐτὸν βαρβωϊκὸν κωμικὸν λέγει. Ῥινοποιὸν ἀντὶ τοῦ Ῥινολαβὶς ἐκ ῥινηλασία· ἀφ' οὗ σοφρονίσκος· ἀφασωνεσίωσι τιμωρία· ἢ ὄργανον ὧν τὴν ῥίνα διέτρεφον. Ῥινόν· εὕρεμα δέρματος ἐν χερμαδικῆρος εὐτρόφα κῶλα τιτάνων ἀλιμβώης ἀπὸ ἔρριψεν ἄπωθεν νέφος· καὶ ῥινοτόμος ὁ τὰ δέρματα τέμνων· ῥινὸς δὲ τὸ δέρμα. Ῥινωθείνησω· ἐ ῥινώμβη, μυκτηριζόμβη. Ῥίνωνος ὄνομα κύριον. Ῥίονος ἀερωτικοῦ. Ῥιπὰς ἐ ῥιπὴ· αὐέμβου στροφή· πολλαχαμέμβνον φησὶν κλείταρχος· ἀπὸ οὖν μβώ δηλήξεως ἐλώων, συρφετῶν τεγόων, ἐς αὐλάσω πα μφείσεις ἀέρων ῥιπὰς· λάσω τε τὸ δῆμαρ, μὴ ἀτεκνολέτειρ' ὥς τις ἀκδοὺς ἐκ ἰωκυβῆς τῇ δεπερῶων πεθύρων ἠχὼ πᾶσι πεφωνεῖν· ὁδὲ νᾶς· ἀλλ' ἀληξώ θρήνων οὔτε ἡμέρασ οὔτε νυκτὸς ὀδυρομβώη, ἕως αὐνύσητα καὶ φῶς πορβλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος πόπω, ἠχὼ τινάπος ὥμβησεν τῇ θρήνων πρὸ τῇ περῶων θυρῶν. Ῥῖπαια, ὄρη. Ῥιπῆς· ὁρμῆς· φορᾶσβελῆς· ῥιπὶς δὲ πλέιμα τῇ κεροδότω· ἐν ἐπιγράμματι· ῥιπίδα τιὼ μαλακοῖσιν ἀεὶ, πρηεῖαν ἀήτας. Ῥιπίζεται· ὁ πῆται τὸ δὲ πῦρ οἰανθρωπι τῇ εἰπίσιν ἐρίπιζον· ἀεισοφώνης ἐπὶ μάχη εἰπίζεται· ἐ ἐμπιρισθέντες αὐτὸ τὸ ὀξαφθέντες· οἱ δὲ, σωσενθεσθέντες αὐβῖς τῇ πραφόρω τῆδεφιλοτιμίᾳ ἐκπερισθέντες ἀπολώλασιν· ἅτω φησὶν αἰλιανός· καὶ ἐν ἐπιγράμματι πυρὶ φόβος τε εἰπίδας πυρελώμους. Ῥιπὶς εἰπίδος ἐ εἰπίδιον. Ῥιπίζω αἰτιατικῆ. Ῥῖπος· φυλάνου· φιλθεμβέρδιος δέηκτι, καὶ ἐπίῥιπος πλέοι· λεγοιβὰν ἐ ἐπὶ φιλοκερδεῖ· λέγεται δὲ ἐ ἄλλως· θεοῦ πλέων, ἢ μάλισταθεῶ πλέων, καὶ ἐπιῥιπος πλέοι· καὶ ῥίπτοῖς τῆς ἱτέασ ηλάδοις. Ῥῖπτω αἰτιατικῆ. Ῥὶς· ὅτι ὀνόβυσιν ἡ ἐὶς τὸ αἰθκτήριον τῇ ὀφραν τῇ· ἀλλ' ἡ μασοφθὴς τὸ ἐμεφάλου ἀπόθεσις πρὸ θεοφράστω· καὶ ζήτει ἐν ᾧ διοσμον. ἐ τὸ πληθυντικὸν ῥινασί. Ῥίσμος ὄνομα κύριον. Ῥίφαδα χείρων. Ῥίφαπις· ὀβελὸς· καὶ φέραπις ὁ πελεμινός. Ῥίφοπινδύου, ἐπουσίως πρὸς πίνδυον ἐρχομβώου· ὁδὲ, ἔρρωβο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι καὶ μέλλουσι συμμαχίασι· ῥίφοπινδύουτινός. ἑαυτὸ γὰρ ἕκαστον ἐν ὁμιλοῦντι οὕβυ καιρόν.

Ῥοδαρέα μαλα καὶ ῥόα ἐῖδος δένδρα. Ῥοβοάμ, ὄνομα κύριον. Ῥῶγα· ἡ τῇ βασιλέων ἀσέβεια καὶ ἡ φιλοτιμία. Ῥόδακινέα τὸ δένδρον. Ῥόδανος ποταμός. Ῥόδια μύρα· καὶ ῥόδος ἡ νῆσος· καὶ ῥόδιος ὁ ἀπὸ τῆς ῥόδου· καὶ ῥόδιον φυτὸν. ῥόδειος δὲ στέφανος. Ῥόδίων· ἐ ῥοδίωνος ὄνομα κύριον. Ῥοδίων χρησμός· ῥόδιοι τὴν λιν δία ἀεθλωᾶθύοντες κατεθενέσθην ἡμέραν διετέλουν τῷ ναῶ ἀωχρύμβοι· ὀπλῶ δὲ αὐτοῖς ἔβος ἀμίδα εἰς Φέρβην· συμπατεινέσαντος τὸ χρησμῶ πάλιν ἀνεπυρθαύοντο καλιπῶν ὀσρανίνω· ὁδὲ, ὀργισθεὶς ἀπεφλώατο μηδέτεραν· διὸ τὴν ἀποιμίαν τάσεσθαι ἐπὶ τῇ πολεμεργότερον πυνθανομβώων. Ῥόδοτένη· γυνὴ μβώ ὑσάσσου. ξέρξεω δὲ καὶ δαρείου μῆτηρ. Ῥόδοδάκτυλος· ῥόδόχεως. Ῥόδοδᾶς, ὁ χαροποιός. Ῥόδον ἀνεμώνη συμπίνειας. ἐπὶ τῇ ἀνόμοια συμβαλλόμενων. καὶ ἑτέρα ἀποιμία· ῥόδα μεῖ ἐρινεα· ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ μὲ πάλαι σοῦ ἐιρεμβώα ῥόδα δόσιν, ἀεισοφώνης· καὶ ἑτέρα ἀποιμία ῥόδον ἀπελθὼν μηνέτι ζήτει πάλιν. ἐπὶ τῇ πυδαμενόντων τιμάς. Ῥόδων ὄνομα κύριον καὶ ὄρομα ὄρους ἐν θρᾴκῃ· ὃ θεν ἔχει ῥόδοπα ἔβρος ὁ ποταμὸς θρᾴκης. Ῥόδος νῆσος ἥτις καὶ λίνδος καλεῖται

καὶ ηλιθιος αεὶς οἱ οἱονεὶ τρεῖς διὰ τὸν ηλιθιον. Ῥοδολάρης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται ῥοδολάρης. Ῥοδωνιὰ ἡ τῆ ῥόδων φυτεία. ὡς ωορωνιὰ ἡ τῆ ἴων. Ῥοδωνιὰς ὁ τῆ ῥόδων λημών. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φέρουσης καρπὸν ὃν ωδαωλικὸν ἀνὰ τὸν ῥόδον κατὰ ὀλίγον. Ῥόδωνος ὄνομα κύριον. Ῥοδῶνις ὄνομα κύριον. καὶ ῥοδώνειος ὁ ἀφος. ῥόδον δὲ ὄνομα κύριον ἐν θρᾴκῃ ὄρος. καὶ ωδοιμία. ἅπαν θρόμοιον ῥόδῳ ἢ κνήλῃ. σημαίνει δὲ τι ἐπὶ τῆς τύχης ὁμοίως τῷ ωεπῶκεσιν οἱ θνητοί.

Ῥοδώνιδος ἀνάθημα. ὀρθλίσιοι συνδελφοῖς ωολλοί. ἀωελλᾶς δὲ ὁ ωοντικὸς οἴεται καὶ συναίνωπον ωυρραμίδα ἥροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἰῶ δὲ θρᾷττα ὁ γλῶς. ἐδούλευσε δὲ σωσάσωπω, ἀλλ᾽ωνιμιτυλλωαίω. ἐλυτρώσαντο δὲ αὐτὴν χάραξος ὁ σαπφῶς ἀδελφός. ἡδέσαωφω δωρίαν αὐτὴν καλεῖ. Ῥοῦζειν. ῥεῖγχειν ὑλακτεῖν κυνὸς μὴ ἐπὶ τῶ κυνῶν μᾶλλον φθείρειν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ῥοὴ. φθορά. ῥοῦσις. Ῥοῖσκοι. ἡμωμιχρυσοῦ φανοῖ ὁμοίοι ῥοιαῖς. εἰς ἡσμοῦ δὲ ὄντες τῆς ωτερέως στολῆς. Ῥόθεια. ὅρμα. Ῥόθια ζουσιν. ἀθρόως ἐμβάλλουσι τὴν ωνοφωνῆς ὁρμῶσι. ἐωὶ ἴσης. ἀεὶ σοφάνης. οἷον ῥόθια ζουσιν ὧν ἡ λυτρωνὴ ἐκ πλείους ὡς βαμασία ἀλλ᾽ χρεία. ἀντὶ τοῦ ωλεῖν. ἢ ἀωὸ ωόλεως. ῥόθια ζειν δὲ τὸ ἐρίσαι ν αὐτόνως. ἀεὶ σοφάνης βαβυλωνίοις. καὶ γὰρ ῥόθια ζων φησί. ἐωὶ ωάλιν. ναῦς ὅλην ἐν ωτύλαι ῥόθια ζει σῶ φορτίῳ σμω. Ῥόθιον. ὄμβρος ωόφου ωῦμα ἢ ὖμα. ωαρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν ἐρεσίαν. καὶ ῥόθια ζειν. τὸ ἐρέσσειν αὐτόνως. οἱ δέ, εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες, τὸ ῥόθιον συνεφορεῖν φ. καὶ αὖθις. αἴρεσθαι αὐτῶ ωολὺ τὸ ῥόθιον. ὑωορρίδης ὧ ῥόθια ἐωὶ τῆς ἐρεσίας χρῆται τῆς σωτορωλίτης. φησὶν ἄν. τὸ μὲν οὖν τῆ ἐλαυνόντων ωλῆθος, καὶ τὸν τὸ ῥόθιον ωόφον καὶ τὸ μέτεθος τὸ σκάφος, σὺν ωεωλησμένοι δεινῶς ἦσαν. κτύωος τε ῥόθια καὶ χρεμετισμοὶ ἵππων, ἀλλήλοις ἀντεωαλάγει, φησὶν ἀρειανός. καὶ αὖθις ὁ αὐτὸς. συῖχον σὺν αὐλοῖ τῆ ωορφυρέλκυμόνων ὁδὰς, ωολλῶ ὧ ῥόθια ἐμπεξυμωορνυμένω, ωαντοῖα συχνῶ τὰ ἀεὶ ἐμωεωτωκμένου ζύμαδος ωαλέουσι. καὶ αὖθις. τῆ ἐρεσίας τὸ ῥόθιον. Ῥόθιον. σὺν ρύμητι ἐῤύμη. ἰώσκωσε. ῥόθιον σὺν ωελαγίᾳ ωελαύνων, ἴωσον ἀωαράζειν αἰφνίδιον τὰ ωολεμίων. καὶ αὖθις συνοίσει αὐτοῖς τὴν ἴωσον ἀθρόαν. οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑωαυτῆς, ἐνσχεθέντες τὸ ῥόθιον βυτέσι τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύρροωον μᾶλλον ἔχου ῥόθιον καλεῖται ωαρὰ τὸν ῥόθον τὸν σὺν τῆ κωπῶν ἀηδύμενον, ὅταν ὁροδρῶς ἐλαύνωσι. Ῥοθωτυλίζων. λάθρα τύωτων καὶ ωτυγῆς ωλατείαν τῆ χειρὶ, ἢ ωλατεῖαν ωοδὶ, ῥόθον ωοιῶν. Ῥόθων. ὁρμή. Ρομβεῖν. σφενδονᾶν. καὶ ῥόμβος ἡ μίνησις. ωλὴν ἐξ ἑρόμβω τῶ δύρατος ἐριάλχω Ῥόμβον. μίνησιν. ἢ κύλινδρος σὺν ἐμμέμματι. θύνου ἁπλῶς ὁ ολίνου βυσσώμασι ῥόμβον Φρέαξαντες, πλανηδὸν σὺν ωαρόδοις ωελάγιος. καὶ ρομβώδης ωαρὰ ταξις λέγεται. καὶ τῆς νηὸς ὁ ωολεμικὸν σιδήριον. Ῥόμβος. στρογγύλον βασανιστὴς. ῥόμβον θιάσσοιο μύωωανύλισθον. Ρομβοστωμύλη θρα. ἀβουλίδης φησὶν, ἐρισμὸς περατίνας ἐρωτᾷ καὶ ψῦδα λαθεῖν σπλῆγις, τοὺς ῥήτορας κυλίων, ἀωὸ λθέχων δημοαθένης τὴν ρομβοστομυλήθραν. Ρομελίας. ὄνομα κύριον. Ῥόμφαία τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα. Ροώδης ῥεύματα ἔχων. Ῥόωαλον. ξύλα. ωαρὰ τὸ ραπίζειν. ἢ τὴν ροὴν ἀλοιᾶν. τὶς νοῦς κήθορνος καὶ ρόωαλον. βυτέσιν εἰς ἑαυτὸ ξυωῆλθον. ἐωὶ τῶ ἀσυμφώνων ωεσημάτων. τὸ δὲ φησὶν ἀρακλῆς ωρὸς τὸν διόνυσον. ὁμαρ κήθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει. Ῥοωαλίζει. κινεῖ. καὶ στρέφει ως ῥόωαλον. καὶ ροωαλισμὸς ἡ κίνησις τῶ αἰδοίου. ὀστέγνεος. Ῥοὴ ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή. σώματος δὲ ροὴ. εἴη ἂν ὁρμὴ ροὴς βελτίων. ἐωεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βελτίον ἐ χεῖρον συμφερόμενα, ἐκ τοῦ ἴδια αὐτῶ ἔχει τὴν διαφοράν. ἐ μὴ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑωορρέχει τὸ χείρονος. οἷον ἐιζωα ὁδὸς ἐ ὁ ἄνθρωπος ἐ ἵππος, καὶ μὲν τὸ γένος τὸ ποιὸν, οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐωεὶ βελτίων μὲν ὁδὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λέγεται τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι καὶ τὰ ἴδια. εἰ δὲ ἐνθεὸς μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ ζωὴ μὴ θνητὴν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικὸν. ἀθανασία, βελτίων τοῦ ζωὴ μὴ θνητὸν. τὸ δὲ ζωὴ μὴ θνητὸν τοῦ χρεμετιστικὸν. ὥστε καὶ ἡ ῥοὴ καὶ ὁρμὴ. δοκεῖ ἡ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον σὺν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι. ἐωειδὴ ἐ κοινωνία σὺν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς

ἄλληλα καὶ τὸ μίαν ῥοπὴν ἔτι διάστασιν τῆς ἀτμήτου, καὶ ἁδιάπτωτα μένοντα τῇ ἕξει. Ῥοπὴ ἐλάττωσις. ὁ δὲ νομίσας τὴν ῥοπὴν εἶδος τῆς περὶ δος ἐπωνυμίαν, ἐπετελέσατο περὶ ξιν μνήμης ἀξίαν. Ῥόπτρον. ῥόπαλον. καὶ παλὶς, ἢ τιμωρία. ἐν τῷ μέσῳ θῆκαι δέσι τῷ δὲ ῥοπτρα. ἀναιρεῖ φασα δὲ ἐλασσόνως, χεῖρα τοξεύσῃ ξύλῳ χρυσοδέτῳ ἀπατάλη. Ῥοπτρον λυσίας ἢ ἀνδρὸς ἀδου ἀσεβείας. ἔδωκε τὸν ἴσον ἐν τῷ ῥοπτρου τῷ ἰδίου. νῶν τὸν τῆς θύρας εἰ μὴν λέγει. Ῥοχθαι. καὶ ῥόχθον, ἐπίναζον. Ῥοχθῆ ἦχον ἀποτελεῖ. Ῥουβαίουβος, ἀλλ᾽ ἐ μαίοις ὁ τὸ βοηθοῦ βοηθός. Ῥουβὶ μ. ὄνομα πύθιον. Ῥουτίλιος. Ῥᾶφος. ἐπὶ σιμωνίδου ἐν ὃς αὐτῷ συμπεράλασεν. συμπέρᾶφας δὲ τὸ τε φθάσαντα γνῶναι. ὃς τὸν ἀπὸ ταχίλιαρχος ἐ πεγένει. ὡς φησιν ἀπολλιανὸς ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ. Ῥᾶφῖνος οὗτος ἐπὶ θεοδοσίου ἐν βαθυ γνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυφίνας. ἦσαν δὲ οὗτος τε καὶ πελίχνων. ἐπὶ τρόποι τῷ θεοδοσίᾳ παίδων ἀμφοῖν πάνυ σωφρονέστερον, ἐν ᾧ πλάττω τὸ πράτος τιθέμενοι καὶ οὐδεὶς εἰ χενίδιον οὐδὲν εἰ μὴ βούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τοὺς ἐδικάζοντο. καὶ πολιτῶν ὄχλος τῷ πολεθέον των εἴ που τινὶ χωρίον ὑπῆν χοι πανδημεὶ στε καὶ ἅπαν τον. καὶ ὁ δεσπότης ἀθυσ συνήγαγεν. καὶ τηγορίας ἀπολασμένης ἀλόγου, διαφθόνων ὑφειμένων ἐν ὀργαμμένης. καὶ ὁ ἀδικούμενος δικεῖ το. τὰ ἀδικοῦντος πείνοντος. δὲ τοσοῦτο ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμετρονικίαν πλεονεξίας, ὥστε ἐπ᾽ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημπόλει. καὶ ὅσα δημόσια δικαιώματα, ἐξαφίνω πάντες ἐδίκαζον. καὶ ὁ τῇ ηλιάνων πολιτῶν ὄχλος ἐπὶ πολιτ. εἰσὶ δὲ ἡ λαιδε, χθὲς μὲν καὶ πρώην δεσπάσαντες τὰ κατὰ πολείου καὶ τὰ βάθρα καλιώδη τοῦ δάφος ἠρεῖν. ἄρτι δὲ χλαμύδας ἐστε ἀπαρύφους ἐν δεδυκότες, καὶ πορόναις χρυσαῖς διαπεπορπημένοι, καὶ σφραγίσι χρυσοδέτοις δεσφιγμένοι. ἐν δὲ πολλαὶ κατὰ ἐξαφίνου ἄρσεις, ἐν τῇ τὰ ἐπὶ διανδὰ ἀναπάσ χρονογραφία. ἐπὶ ἀρκαδίᾳ καὶ ὀ νωρίᾳ. τούτων ἀρχὴ ὀνομάστων ἐχόντων τὸ πράτος, ἢ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἐπὶ καὶ μὴ τῷ ἑώαν, ἐπὶ ῥουφίνῳ. καὶ δὲ τῷ ἑσπέραν ἐπὶ πελίχνῳ γνώμη. δι᾽ ἣ τε πᾶσαι ἐπ᾽ αὐτῷ νεστεξέσαν ἐμείνοντο. ἐ ἀπὸ ἡ κρατικῶς, ὁ χρημάτων. τῷ φιφονῶν μῦθος πολλῶν. οἰκειότητι τῷ τὸ δικαίζοντος ἐπὶ σῶμα. νοιαν. ἢ τιμᾶτε δὲ ὅσα τοῦ νεύουσι τοῖς ἀπάντων ἐπὶ φόμασιν ἀδεῖ μόνας ὀνομάζεσθαι, μετὰ θεῖ πρὸς τούτους. ἢ μὴ δωρεαῖς θεραπευόντων, ἐ τούτου δ᾽ ουκ φαντεῖσθαι διαφυγόντων. ἑτέρων δὲ ἐπὶ οἰκεῖα προεμένων ὑπὸ τὸ τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλου τινὰ περίαθαι ἢ πόλεων ὄλεθρον, παντὸς δ᾽ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπλάζοντες, ὁ μὴ ἀ παντα χόθεν πλοῦτος, δὲ τῷ ῥᾳφῖνα καὶ πελίχνου οἰκίαν εἰς ἑρᾳ. ἡδὲ πενία καὶ πάντων ἦν ἐν ἐμετο ἐπὶ πάλαι πλουτούντων οἰκίας. καθ᾽ ἁνοντο δὲ ἢ γνωμῶν οἰ βασιλεῖς οὐδενὸς. ἀλ λ᾽ ἐγκαφορμόνου ὅσα ῥᾶφος ἐπὶ τα καὶ πελίχνων. ἐπεὶ δὲ ἅπαντες ἐπ᾽ αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγ μένος, ἤδη ἐ τῷ βασιλείαν ἐαυτῷ μνᾶσθαι ὁ ῥᾳφῖνος ἀνθιερόπολει. Ῥᾶφος ἐφέσιος ἱαρὸς πεγενὼς] ἐπὶ βαίαν ἐν μυρίτων. φέρεται αὐτῷ βιβλία πολεῖα. ἐξῶν ἐ ἐπὶ πόδιαι τῆς ἐ. πόδιάτης πλεόντων ἀ. πόδιαυμαστικῶν φαρμάκων ἀ. πόδιθραυματισμὸν ἄρθρων ἀ. περὶ ὄνων ἀ. περὶ ἀρχάσιαπίνης βιβλίον ἀ. περὶ γάλακτος βιβλίον ἀ. περὶ οἴνου βιβλίον ἀ. περὶ μέλιτος. Ῥωμαλέον διερρωγός. διεσχισμένον. ἐ ῥωγὰς ἢ διερρωγία. ἐν τῇ δὲ πείνῃ το ῥωγὰς αἱ πόλων πῆρα ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ πρεῶν πλήρης. καινόν. τὰ διὰ πάλαιος, ἀπὸ διῶν πάλαι γενομένων. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖ μαθεὶ μαλέος. ἀπὸ ἠ ματος οἰδῶ οἰδαλέος. ἀπὸ ἐρμ ματος, εἰ μφαρεῖ μφαλέος. ἐ ἀποξύονται. σεσημείωται τὸ διυδαλέος ὁ ποιητὴς ἐ ηρισαλ λέος. Ῥωπὸς, ἐξις γῆς. Ῥώθωνος. ῥωμαλέος. ἰσχυρὸς, καὶ ῥωμαλέος ἰσχυρῶς ἐρμ ματικῶς. Ῥωμαίων ἀρχὴ, αὐτὴ τῆς ἀσυρίων καὶ περσῶν καὶ μακεδόνων ἢ περὶν, μακρῷ ὑ περκρον. ὡρισμένη περάτων ἑαυτῆς. πρὸς μὲν ἑω ἰνδὸς καὶ ὑπερβαν θάλασσαν. καὶ νεῖλον καὶ ἠ ρεμέντας ἐλίμνῃ μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμαὶ. ὠκεανόν. πεῖ τὸ νόνδὲ μῦθον εἶναι τ ἐ στοις ἐδηλώθη. μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ ὁμοίου αὐτὸ πιπτ ἄδεσθαι, εἴπερ ἐ ἁρεπὴ ἀνδρὶ χώρᾳ ἐπ ἐλπὶ ὠφελείᾳ τῶν περιρρέων νῆσον δάζεται, νῦν ἀρεθεῖσα ἐν πείρασι τῆς ῥώμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεπτέ τω μὴν δὲ ἡ ὁ τῶν δοκεῖ ὡς ἀν ἀμφίλογοι ὧν δε πρὸς ἐ πάλαι αἰ ὑ περβολαί, πλήθει πεχειρὸς ὧν ἐ

πελθόντων εἰκάζοντι καὶ τὸ λμαις ἑκατέρων καὶ στρατηγήσεσι, καὶ μηχανήσεων ξυνοίαις, καὶ τῷ αὐτοπολεμοσάνδρον ἀρετῆ. δέξιππος δέ, ὅτι τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι, τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ αὐτάρκεστον τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἑσπέραν, θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν πρὸς ἕω ἀθάρρακτοι δὲ οἰκούντων. περιπλέκει δὲ ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν ὅπλοις τέχνικον. ὧν καὶ γαλατῶν ἐκράτησαν. καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τρίβοντες καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ σωματεῖ, τῇ ἐλλιπῶν φύσει καὶ ἀνδρία. Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑποροείων ἐν στρατείων τυγχάνουσα, ἔξεται τὸ πλήθους ποιησαμένη τὸ μαθεῖν ἀριθμὸν τῇ πολιτῇ. οὐ πλὴν διαιρήσεται μυριάδων δισπολεσπόμυον. καὶ ζῶντα συνεχέσι πολέμοις διαμένει. οὐδεπώποτε δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκήσα. Ῥωμικὶ σχύς. ἡ ῥώμη πόλις. ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ, διατελέσαν ἐπὶ καὶ ἑβδομήκοντα ἐν ἀνησίων ἐὼν ἀπείρατοι ἦσαν ὑποροείων πολέμων. τὸν δὲ πρὸς ναρχηδονίους ὅσον οὔπω ἔσεσθαι πόλεμον προσδεχομένη, ἠξέθησεν ἐποιεῖτο τὸ πλήθος. καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῇ πολιτῇ, οὐ πλὴν ἀπλεῖ πόμυον τῇ λ μυριάδων. τὴν ῥώμην ξυντομωτάτης οἰκουμένης εἶναι ἀθλιώτατος. καὶ ζήτει ἐν ὡς χιλίαρχος. Ῥῶμις ὄνομα πύειον. Ῥῶμος καὶ ῥωμύλος ὀνόματα πύεια. ζήτει ἐν ὡς βρεμάλια. Ῥωμύλ τερτύλος. αἰμύλος. αἰσχύλος. προσποξυτόνως. Ῥωννύω. δύναμιν ἔχω. Ῥῶξ ῥῶγος εἶδος φαλαπίου. Ῥῶξ. κόκκος. καὶ εἶδος πέπλου Ῥωξάνη ὄνομα πύειον. καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ ἀλέξανδρος ὁ μακεδών. Ῥώπαξ ῥῶπακος. ζάρωπάκια ψῆκμῖν. Ῥῶπες. δασεῖα ὕλη. ἢ καλάμος καὶ σύμφυτος τόπος. καὶ ῥωπεύειν. ξυλάεσθαι τοῦτο τοῖς ῥωπεύεις ὁ λιγόξυλον. Ῥωπικὰ τοῦ συνδένδρους τόπους Ῥωπικά. ἀμπτὴρ ζωὸν τὸν μίνυθον οἷα πενιχραίνω δωρεῖται ῥωπικὰ μεγαλαμυία. Ῥωπικὸς. τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπὲρ φύνε τέλειον. ἰῶδες ἁλδεπίμεγαφος. καὶ ῥωπικὸς αὐτὶ τοῦ πεπερωσμένος. καὶ ῥωπικὸν ὠνιον, τὸ ἀτελοῦμυ, πολλοῦ δὲ πρακτικόμυον. ῥῶπος γὰρ ὁ ἀτελὴς καὶ πανδαπὸς Φόρτος. Ῥῶπος. μίσμα χεωμάτεν, ὅσα βαφεῖσι ζωὰ Φοῖς μυρεψοῖς χεσιμάει. ὅθεν καὶ ῥοπώλης. τιμὴν δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν Φόρβον ῥῶπον εἴρηκεσι. Ῥωσάνης ὄρομα πύειον. Ῥώσαντες. δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ξυστῷ πεζανώτερον, ὡς δηλέτι ῥωμαϊκοῖς ἐδιαπελασμένοις ξυστοπεσύμμοις στρατηγήμασι, Ῥωσφῶν. φούειόντι. Ῥώδαι. σπουδάζῃν. Ῥωσθεὶς δυναμωθείς. Ῥῶσις. ὑγεία. Ῥωστήριον θερμητήριον. ἐῶ ξυλίζῃν. τῶρ τοιχείω συνεχῶς χεῖσθαι. Ῥωχμὸς ἐκμαγῆς. πρόσπος. ἀβίας δὲ ὁ πταμὸς ἐν τῇ αὐρασίᾳ κατιὼν ἐν ὡς πόλιν, ἐν ᾗ ἀπέρρωστος συχνὰ τυγχάνουσιν οὖσαι, δι' ἃ δὴ ὁ ἀβίας σχιζόμυος ὑποδρύην φαίνεται. τοῦτο ξυλεῖσον τὸ πόλισμα ποιεῖ, ἐν ἐξαίσια τοῖς ξύλοις ἀνημμένοις τίθεται εἶναι ξυβύσαι καὶ χώματι τοὺς ῥωχμούς, ἃ καθὼς αὐτοὺς ἀπαλύφασι τοῖς ὕδασι τὸ πταμὸν τόδε ὄ, πιβάλοιντο χεῖσθαι. Ῥῶψ τὸ φυτὸν, καὶ ἐῶ ψαβοξάνη ἀπαλή. Ῥοιά. τὸ ῥοίδιον λέγεται. καὶ ῥόα. Ῥοιανδρ. δίδωμι δὲ ὦ καλινίκω παιδίῳ ῥοιάνων ζάγης. φιλοθαπόδα δὲ μφίταπεν. περὶ σρωμα. πρὸς ἐπφάλαια δὲ δύο τῇ καλλίστων. Ῥοιβδεῖν ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος πρὸς ἀεισοφάνεις ἐν ἐφέλαις. Ῥοιζηδὸν σφοδρῶς μετῆχου. ἀσειληνιῶς. Ῥοῖζος. εὐμηκος. ἰώσκωπος. ἄλφ δὲ ῥοίζῳ τοῖς ῥωμαίοις ἐν ἔθνεσιν ἐβία, ὡς διαρρῆξαι βάς βάξεις. καὶ ῥοίζημα ὀνος. ἐ ῥοίζησεν. ἐφώνησεν. ἤχησε. Ῥοιτεικὸς. ἀπὸ τοῦ ου. ἐ ῥοίτειον ἀπρωτείειον Ῥοίτης ὄνομα πύειον. Ῥυαλδὲς ἁμπελοι. αἱ λεγόμυαι ψιναλδες. ἤγουν αἱ σπορέσσαι. αἱ βλαστησασαι. Ῥύβδην. ὡς ἐπὶ ῥάματος. σφοδρῶς φοβερῶς. δασφιλῶς. Ῥύγχος. ἀεισοφάνης ἐλελαῦ. χώρει. καθὸ τὸ ῥύγχος ἄμυνειν ἐχείλῳ τὸ πόσωπον. ἐ κρατῆνος ἐ ἕτεροι. ἐπὶ ἐυγχὸς, ζήτει ἐν ὡς γαμψώνυχος. Ῥύδην. σφοδρῶς καὶ ἀθρόως. ἄλφ κρατῆνος. λέγεται καὶ ευδὸν. ευδὸν ἀφνείονται αὐτὶ τοῦ ευδην ἐ εὐσικῶς πλατύσιν. ἢ κεχυμμύως. αὐτὶ τοῦ πάμυ. Ῥύζος. Ῥυπάω. φθαρπάω. Ῥυπφενὶς ὁ πλάσιος Ῥυθμίζει. αἰτιατικὴ διατυπῖ, καπονίζει, ἀθυμφ. δαμαδσιος. ἀλλ' ὅσα ἔχει φ, τὸ μὴν ὑπλόνουν ἐ τελεσιεργὸν, εἶχον. τοῖς δὲ ἐπισπουδάνυλῶ συνημοσμενία. ἀλλὰ τούτων ὅσα μέρον, ἀπέβαινε.

ἢ ἄλλως ἀναλόγον τὸν πρεπώδη ῥυθμὸν ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέρχεται. Ῥυθμός. λέξις ἔμμελης· ἀηδολούθου ἁρμονίας. μέλος αὐφωνον· σύγκρισις πρὸς ἐμέλουν ῥυθμός, καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ λέξις αὐλητρίδας, πελάζει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλητικοί. διαφέρει ῥυθμὸς μέλους. ὁ μὲν γὰρ μικρότερον εἶναι. ὁ δὲ μέλος ὑπὸ χειρὸς τὸ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν προτύπων τοῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡδέα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις, λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ σύστασιν ἀπὸ μιᾶς φορᾶς βύτων καὶ τοιαύτης συλλαβῶν συμπλοκήν, ὧν παραλαμβανομένων πρὸς τὰ μέλη γένεσιν, πόδες συνέβησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν βιούντων, ὁ ῥυθμὸς λέγεται. συμμετρία ὢν τοῦ χρόνου σύστασις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν μελῶν τὰ αὐλῶν, τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιποιοῦσι. τὰ δὲ, ἐπὶ ἐλάττονα. καὶ οὕτω τὰ ἀναπαίστων, τὰ μὲν, μακροτέρα ἀναπαίστα. τὰ δὲ, βραχυτέρα. καὶ ἔτι τῶν μελῶν, τὰ μὲν, μείζονα εἰσί. τὰ δὲ, ἐλάττονα. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν ὑπὲρ τὴν ἐπὶ ἴδος. τὰ δὲ, παρὰ τὴν ἐπὶ ἴδος. τὰ μὲν σεμνότερα καὶ ὑψηλότερα. τὰ δὲ, ταπεινότερα. τὰ δὲ ἁρμονικώτερα καὶ ὀξύτερα. τὰ δὲ βαρύτερα καὶ βαθύτερα. ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὲρ τὰ πρὸ ὀξύτερα. ὧν τὴν συμμετρίαν, ἁρμονίαν τὸ μέλος γίνεσθαι. ῥυθμὸς δὲ τὴν τάξεως καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμός, κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὸ προφορικοῦ λόγου, τὸ μακρὸν καὶ βραχύ. ὃς ἐστὶ μόνος καὶ μέτρον λέγεται. ὃν ἐπὶ τῶν ποιητῶν μόνον θεωρεῖται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων. Ῥυπαίνα. πεζὸν ἀνδρὸς ἀλεῖον. ἐπὶ τέλεσιν ῥυπαίνα ἀντευκτέα. καὶ πόδες ἀτεῖς βύτανον. θηλυκῶς ἡ ῥυπαία. Ῥύπου ἀριθμὸς μία ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' φησὶ. βασιλέα τῶν αἰχμαλώτων γυμνόν, εἶτα ἐπὶ σορείφαντα εἰς ἑαυτὸν τὴν πόλει ἐθναίων ἡρίζων ἐπέμφαι. Ῥῦμα. φυλακὴ γαλεῶν πύργου ῥῦμα πέλεται. ἀντὶ τοῦ ὑπελὴς πολέως φυλακή. δύ τὸ ἐξ ῥῦμα πεῖ πλέον βίς ῥῶμαί οἱς οἱ βάρβαροι. πλὴν ἅμαρ ἡ ἀφιέντες. ὑνάπιος πέρα δὲ τὶς ἀπαπασμένκ δύ τὸ ἐξ ῥῦμα. βυτέσιν ἔλκυσμα. ἐπ' αὐθις. πρατεως ἐπὶ βύτων ἀνῆπτον τὰ ῥῦματα λαμβάνοντες ἐπὶ τὰ κατὰ λληλα πολίων. καὶ κατεῖχε τὸ ζεῦγμα βῖς ῥῦμασι. καὶ αὖθις. ῥῦματα δὲ ἐπ' πλείω ταῖς σχεδίαις ἐπῆφαν, οἷς ἔμμελλον οἱ λέμβοι ῥύμαλιοῦντες ἐπὶ ἀσειφέρεσθαι κατὰ τὸ ποταμοῦ. βία δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν πεχόντες, ἐπ' ἀκημιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον τῆ τὸ ποταμοῦ. καὶ αὖθις πολύβιος. ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππαγωγὰ ῥύματα δόντες ἐξῆ τοῖς τὸ βίτου σόλου ναυσὶ νέρυμαλκᾶντὰς ἱππαγωγὰ ναῦς. Ῥύμμα. βίμμα. σύγκμα. καθαλμα. Ῥυμβῶ. ἑομβῶ· τὸ δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τὸ ῥόμβ. ἀλιανός. ἐπὶ ὑμβονα βίτιμῶται εἰς ἀσωτίαν ἀφῆσι τῶν. ἀπὸ τὸ ῥυμβονῶ ῥῆμα βος. Ῥύμη. ὁρμὴ βιαία. ἀελιο φάνης πεφαμειικῆς ῥύμης ἄπο. ἐπ' αὐθις ὑνάπιος. τοσαύτης ἰῶ πὸς τὸ ἀσελτέρου ῥύμη τε καὶ φορᾷ, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων κωλυταὶ ἦσαν πολεμιώτεροι. Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος τὸ σύτε ταμὸν ξύλον πεῖ τοὺς ἵππους. ἕως τὸ ζυγοῦ. ἐπ' ἀθμιόντι πᾶσαι ροδίοις ἐπ' τῆς ἀρκυοῖ κατὰ τῶν ἀρχαίων ἐπὶ ἑρβυ ἐπὶ ἡ ἀπελείβυ. Ῥυμοῦ μέπται. εἰς ὀρθὸν διανέπεται. Ῥυμοῦμαις. ὑ βύτησι. Ῥυμαλιῶ ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ἡ νύφ Ῥύομ. αἰτιατικῆ. Ῥυπαπαῖ. ἐπὶ φθέγμα ναυτικὸν. πᾶσα πελάγισμὸν ἐπωπλασί ἀσ ἀελιο φάνης. ἀκ ἐπὶ σαντεῖ μὴ μαλλον πολέσαι ἐπ' ῥυπαπαῖ. ὁρ υπὸ διαὶ τῶν ἄσημον. σώνεγωσ πως ὀσὶ ὃν πλοιῶ. ἐπ' ζητεῖ ἐπὶ ὃν πλοιός. Ῥυπαίνω. ἀντὶ τὸ ὑβείζω. φθονερὸς τῆς. Ῥύσ ἡ. δὸν πλύζει. σμήχει. ἐπ' ῥῦσ ομαι ἀντὶ τὸ σμήχομαι, ἀελιο φάνης. ἀλλ' δέ πω πότε ξόβυ γὼ ῥῦ πόμαι ἔως ἐδμήχθω ὑπὸ ηνίας βῖς ὀφρῦ ὡς νεῶ ῥῦ πόμαι. ἀντὶ τὸ σμήχομαι. τουτέστι ζωμῷ φοείνῳ τῶ ἀρζάντι ἔπεται ἐ ῥῦσ θαι. ὅ ὅτι σμήχεσθαι. ῥύμματα ἐπὶ σμήγματα. ἕως ῥῦ πεσθαι σμᾶσθαι. ἐπ' εμπώσει τὰ τ'. τὸ τὸν ῥῦπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥῦπος, κατὰ ἀφαίρεσιν τὸ χ. Ῥῦπος ὁ τῶ χρωτὶ ῥύπων πίλος. ὑπὸ νοίας δὲ τὰς ὀφρῦ. ἐπ' ὑπνοιαν. δέον δὲ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν ἀρδίαν. ὑπὸ ηνίας εἰ πε δι ὅτι οἰηνὶ νὸ σμῶμοι δάκνονται βῖς ὀφρῦ. Ῥύπώντας. ἐ ῥῦπας. Ῥύσά. ἡ μάρανσις. ἡ γήρασις. λέγεται ἐ ῥῦσι. Ῥύσει ῥῦτίδας ἔχουσαι. Ῥῦσαι λυθῶσαι Ῥύσιμαβ. βίε πὶ τὸ ὄφιον τὸ γηραικὸ τῶν πιλώματα. Ῥῦσιαν ἔχρα ἐ ῥῦσι.

ωζωφαὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν ἐπὶ πόλιν ῥυσαλίζειν· αὐτὶ τοῦ σὺν ἐχυρὰ λαμβάνω· ἰώσηπος περῶτον μὴν γὰρ ῥύσιον τὸ πολεμίοις ἄγων καὶ πολυσυμπροτήσας ἐπαφίησιν αὐτοῖς πόδι δι' ὅπως ἔχῃ τὸ ξόανον ῥύσῃ· σὺν ἰθαγενὴς δὲ ὁ δυσαλίσκεται πραγωδία· φόνος δὲ ῥύσιον τῆς ὠφελίας· Ῥύσιον· λυτήριον· ῥύπτήριον· καθαρτήριον· Ῥύσις ὕδατος· ῥοῦσις· ἐδιδίσκαντο τὸ ὕδατος σαλεύειν· διὰ τὸ μηδὲ μὴ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁλῶς· Ῥυσθήσομαι· λυτρωθήσομαι· Ῥυσμὸς παρὰ ἀδωνιστικῶν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα· καὶ ἑτέρας δὲ λέξεσιν οὐκ ἐλληνικαῖς· οἱ πόδες τὸν ἀρθρίτων δημόκριτον χρῶνται· φασὶ γὰρ ῥοῦν καὶ διαθήκην ἐπὶ σημαίνει τούτοις· ἢ μὴν ῥοῦν τῶν θέσιν· ἢ δὲ διαθήκην τῶν ἔξιν· Ῥυσάζειν· ἑλκύειν· Ῥυτίδα· συνεσταλμένος εἶδος ὀστρείου· δημοσθένης κατὰ μειδίου· σὺν τεταμένως ἀπλῶς λεγόμενα· Ῥύτειρα· κωμῳδοῦσα, Ῥυτῆρα· ἡνίοχον παρὰ τὸ ἐρύειν· σημαίνει καὶ φύλακα, καὶ πολίους ἵππους παλαιῶν δὲ καὶ ῥυτῆρος ἡνιόχους ἐπορεύετο· λέγεται καὶ ῥυτῶρ· παρὰ ὠραίων ῥυβερβρικολίων· καὶ αὖθις· τὸ εἶδος ὠδίνων ῥυσὶ δεξαμένη· Ῥυτῆρδι· χαλινοὶ ἱμάντες· ἰωνικαί· σὺν χαλκεύμασι· χρυσοῦ ὅλος ἐυτῆρας ὅλας ἡλικίδας ἐλέγχει· Ῥυτὶς ἀσθενὴς γῆρας· σὺν χαλκεύμασι· ἐρυτὶς δὲ φλοιὸν σῆπον ἐπιφλοιον· Ῥύβρα· φύλακα· σὺν χαλκεύμασι· πρεσβύτερον χάιτας ῥύτρα πεπρυφαλῆ· καὶ αὖθις· ἀρχεπάσασαν ἔχω τὸν ἑταῖρον· ἃς καὶ χαλκεύτιδων ὁ λυκιώτης ἔζετερως· Ῥυτὸς ἑλκυστικός, καὶ ῥυτῆρσι· Ῥύτειον ὄνομα πόλεως· Ῥυφῶ αἰτιατικῶ· Ῥυάχετον· θόρυβον· συρφετὸν ἀεὶ σοφάνης· τὸν τῶν ἀθλιωτέρων ῥυάχετον· τὶς ἂν πεισειεν μὴ λαλεῖν· Ῥῦναι· σῴζειν·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Σ. Σώσω λέγουσιν μονοσυλλάβως· ἀπὸ τοῦ σῶ σωσαιροῦντες· ἐπὶ τὸ σῶον· σῶν ἐπὶ σῶος σοῖ· σῶσαι δὲ θουκυδίδης διὰ συλλάβως σῶσον· Σαβαὼθ τὸ πος· σημαίνει ξει· Σαβαζίζιος· ὁ αὐτὸς βρὶ τῷ διονύσῳ ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης· σαβὰ τὸ μύθημον περὶ αὐτὸν θεασμόν· τὸ γὰρ ἁλίζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασὶν, ὅθεν καὶ τὴν ἁλιὰν τινὲς ἀηδιάσαντες τὸν ἁλασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν· σὺν θεν σαβάζιος ὁ διόνυσος· σάββας ἡγεῖται καὶ τοὺς ἀφιδρωμένους αὐτῷ τὸ πῶμα· καὶ τοὺς βαπτιζομένους αὐτῷ· Σαβανὼν δυσωσιανὸν τρυφηνίον· σαβανὼν αὐθεμασαλμανιδῶν, τουτέστιν ἑπταεφῶν· Σαββαῖον, ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε παρὰ ἰουδαίοις διασήματος τῆς ἑβδόμης τεφῶμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν περαίνουσης πόνων ἀνάπαυλαν αἰδοῖ τὸ σαλάσματος· ἀντὶ δὲ ῥωμαϊκῶν ἰουδαϊκῶν ἡγεμονεύον· ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ὠλασίαν· πολλαπλασίονα ἐπιτελοῦν· Σάββατον· ἀργία· κατάπαυσις· σάββατον δὲ δευτερόπρωτον ἐπειδὴ δεύτερον μὴ ἰωτὰ σχα· πρῶτον δὲ ἀζύμων· εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐπάλαιον· καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων, ὃ μὲν δὲ σαββάτων καὶ σαββάτου λέγει ὁ ἀπελίσκης· διότι σάββατα, πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγεν ἵνα τὴν ἐπὶ σαββάτου τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ· καὶ γὰρ ἑβδομὰς ἐστὶν ἡμῖν λέγεται δὲ ἡ τῆς ὥρας λαβὶς· ὁ δὲ τὰ περὶ τὸ βύβλου δηλοῦται τὸ πέρας ἐκ βραδύτητος πορείας ἑβδομαδικὸς· πληροῦται ἡ ἑβδομὰς σημαίνει, τὸ μὲν σάββατον ἡλίσ δυσμαῖς· Σαββαβουὲχωνόδὸν δισχιλίων πηχέων ἰω· βουτὸν δὲ ἡ νιβωτὸς διαστήματος ἐλάμβανεν πηχεμβολίω· ἐπὶ τοσοῦτου διαστήματος ἐκίνδυνοι ἐξιὼν προσκυνεῖν τὴν σιωνὴν σὺν σαββάτῳ βαδίζειν· Σαβρεὶ ἀφέσεις, ἀπὸ τῆς σύρας· Σαβῆνος ὄνομα νύμφιον· ὁ αἱρεσιάρχης· Σαβάδριοι ὄνομα ἔθνος· νεμεσᾶτε ἐπὶ ἀναπτεῖ ὁ παῖς, ὅτι μὴ ἀνέκλησαν ἀπαξαπλῶς σαβειρὸς τὲ ἀλβανός·

Σαβῖνος· σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ παῖ· ἔγραψεν εἰς ἀγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετηθείσας, εἰς βιβλία β'· εἰς θανυσίδην ἐπὶ ἡδυσίλαον ἐπὶ ἄλλους ὑπομνήματα· ἐπὶ ἑτέρα ἐξηγη

πικά. Σαβοι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς πρεσβείας. εἰ μὲν σάβους λέγεσθαι, τοὺς τελουμένους τῷ σαβαζίῳ. τοῦτο δὲ ἴδιον τοῦ βακχικοῦ. ὃν αὐτὸν δεῖναι σαβάζιον καὶ Διόνυσον φασὶν οὕτως δὲ φησὶ καὶ Ἴβυκος τοὺς βακχικοὺς σάβους καλεῖν. μνασέας δὲ ὁ ματαρεύς, ἥρωά τινα εἶναι φησὶ τὸ Διονύσου σαβάζιον. Σαγαλασσός, πόλις Πισιδίας. Σαγάριον ὄρος ἐστὶν οἷον μάθημος. θερμὸς καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν. ὡς καὶ ταῖς ὄψεσι τὸ φλέγμα ἐπιχεῖν ὁ Φιλήμων. οὐ λαῖστε καὶ ἀναχύσεσιν ἀρμόττει. Σαγγάριος ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας ἀφ' οὗ ὕδατος ῥωμαίων διῆλθόμην, ἐπεφύρωσε τὸν σαγγάριον ποταμὸν τελέως. ποιλὸν ὄνθος καὶ δύσβατον. καὶ ὃν ἐν τῷ τόπῳ τοῦτον τὸν ποταμὸν ἔσχατον ἐπεραιώθημεν. Σάγαρις. ἡ ποιὰ λέγεται καὶ σάγαριν χωρεῖς τὸ σ'. ξενοφῶν. ὁδὲ, ὦ ἄνδρες συλλαβὼν ἦκεν ἄγων ἔχοντα τὸ ξόανον ὃ ἐπὶ τῆς σαγάρεως καὶ φαρέτρην καὶ σάγαριν. οἱ δὲ ὃν δρεῖς ἀμαζόνας ἔχουσι. σάγαρις λυπηρὰ τῇ σάγαριν. ἢ τὰ ὀμοιχερὸς ὄπλα. Σάγη. τὸ τὸ ὄνου σκεύασμα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθετικοῦ γίνεται τὸ σάγην τὸ ἡμίονος ἀφ' οὗ σάγος. ῥᾳδίως δὲ κατατίθησι τοὺς τοὺς εἰς τὸν σάγην τῆς Φερεκράτους αὐτὸν καὶ μήλου. Σαγηνέων. ἀνθρώπων. Σαγηνάω αἰτιατικῇ. Σαγηνὶς ὄνομα νύμφης. Σαγηνεία ἁλιείας ἐστὶ σαγήνη δὲ ἡ ἁλιὰς. αἰγιαλίτας φησὶν ἐκ τῆς σαγηνοφόρου ἔθνην δῶρα βασιλεῖ νομάδων, σάγων τε φορὰν πλῆθος καὶ πόρπας χρυσείας. Σάγμα. ἤθμη τὸ ὅλου. σαγὴ δὲ τὸ ὅλον. καὶ παυσαγία καὶ πανοπλία. ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσι τὴν γρηῢν ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος. σὺν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐνετεύπωτο ἡ γρηῢς. λέγει οὖν τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον. Σοφοκλῆς καὶ λιπαρεύχενα λοῖσθε νεκρῶν σάγματα. Σαγμάρια. τὸ ἡμῖν λεγόμενον πάλδον βαστάζοντα τὴν δόσιν ἀλῶν καὶ τὴν ἀφανισμὸν τῶν ἐπιτηδείων. Σαγχωνιάθων. τύριος φιλόσοφος. οὗτος γέγονε καὶ τὰ Φοινικικὰ πρὸς τῆς ὁμοῦ φυσιολογίας. ἅτις μετεφράσθη. καὶ βίαι τυρίων τῶν Φοινίκων διαλέκτου. αἰγυπτιακὴν θεολογίαν καὶ ἄλλα τινά. Σαδδή, ὄνομα νύμφης. Σαλαμίς. ἀπὸ τοῦ πυ Σαθυάτης. ὁ ἀδελφὸς. Σαθρός. ἀπὸ τοῦ σήθεσθαι ῥᾳδίως, ἢ ἀπὸ τοῦ σήθεσθαι ἁπλῶς ἄερος. Σαθρωθῶσι. σαλευθῶσι. ἁπλῶς μὲν ἐπάλξεις καταῤῥαχθῶσι ταῖς βολαῖς. καὶ τὸν τοῖχον πᾶν τὸ πύργου σαθρωθῶσι τῇ βίᾳ. μᾶλλον ἀνδρός φησι. Σαθροὶ παλαιοὶ φθαρέντες. Σάκανδρος. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σάκασ ὄνομα νύμφης. βαγῳδίας ποιητὴς. καὶ σάκαι ἔθνος θρακικὸν. ἀεισοφάνης ὁ μὲν γὰρ ὢν ἀπάδος εἰσβιάζεται ἡμεῖς δὲ φυλῆ καὶ γένεσι μόνοι, ἀσοὶ μόνοι σῶν ἀσπαστὸν ἀδενὸς ἀνεπόμεθ' ἑπτὰς παρίδος. ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος ἀλεξανδρεύς ὁ Σακκαλιθεὺς σάκασ, ἀπὸ χρισταννῶν γέγονεν ἡμῖν ὡς φησι πορφύριος. Σακέλλιον. βαλάντιον, μαρσίππιον. ἀξιοῦ καὶ σακελλάριος. Σακέσπαλος. ὁ πτολεμαῖος. Σακεσφόροι. ὁ πτολεμαῖος. ἀσπιδοφόροι. Σακεύουσι τὸ ὑλίζουσι παρέρροδότου. Σάκκος. καὶ σακκίον. ὁ δὲ ἰακὼβ σακκίσας ἐζαφαλμένος καὶ τὴν λύπην βαρὺ ἐπαβέζετο. Σάκος. ὅπλον ἀσπίδα. καὶ σάκος ἀρσενικῶς δίσυλος ἡ. σάκης ἔχων καὶ καρύκης ἀντὶ τοῦ λόφης. ἡ ῥινὸς δὲ πλέγμα δερτικὸν ἄρτιον. Σάλα. ἡ φοντὶς. Σαλάγωνος. Σαλαΐζειν. θρλιεῖν. Σαλάκωρ. πρὸς ποιούμῃ πλούσιος εἶναι πένης ὢν. καὶ σαλακωνίαι ἀλαζονίαι ἀπὸ τοῦ δίον καὶ σαλακωνίσαι, ἀλαζόνα ἐλθεῖν ἀλαζονεύσασθαι λέγει, τὸ φάσκειν μεγαλαύχους. Σαλαμάνδρα. ζῶον. ὡς σαύρα τὸ μέγεθος. φυλάττεται τὴν φύσιν. ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύειν, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι. Σαλαμινία ναῦς. δύο κωπῶν ἦν ἀθηναίοις. ὑπηρέτιδες ἔχουσι. ἢ παράλιος καὶ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς παλαμήδας εἰρεσίην ἦγεν. ἡ δὲ ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι θεωρίδας. ἡ δὲ παράλος, ἐφεωρεῖτο ἀπ' αὐτῆς. τουτέστι ἐφ' ἱερὰ ἐπέμπετο. Σαλαμίνι. ὡς νεωστὶ ὄντων σαλαμινίδων. δύναται δὲ καὶ τὸ σαλαμινίασον νεῶς νοεῖσθαι τὸ σαλαμίνι. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀθάλαθος ἀθαλί. Σαλαμῖνος. μᾶλλον μεταλαβὼν ἀπὸ σαλαμῖνος μέμνηται, ὁ πρὸ ναυμαχίας πρόσωπον ἐγένετο. ἐν μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. πεῖται δὲ ἡ σαλαμίς, ἀλίγον πρὸ τῆς Αἰγίνης πόλεως, ἱερὰ δὲ ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἥρης, πλήρης κατερθωμάτων ἑλληνικῶν. ἐν ᾗ δὲ ἐν ταύτῃ πολλαὶ τῶν πρόσθεν ναυμαχήσαν ἀθηναῖοι βίηρσις, ὀλίγαι δὲ ἰθυμῶ. θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἐνθάδε πέτρα δύσιν εἰρεσίᾳ ἔτι νεκλουμένων πρὸ τὰ ὀνόματος πρὸ

πλοιον

παῖ οὖσα. ὅθεν δὲ ἐπέλασος πέρα πάλαι μὴν πρὸς βίας ἀθλιωταίοις ὀργυιαθίσαι φασὶ θηκέα μήλοπος καὶ βραδύνειν ἄδου. ὅθεν ἔβωμεν. ἦ ὅτι σὺ εἶ σὺ αὖθ' ἡ νῦν μὲν πάλαι σοὶ ὁ πέζητεῖ μόρος. ἀεὶ σοφάνης. ἔστι τ' πέρασις φρονεῖν ἴσον ἡμῖν ὡς ἐμὴ ἀλλ' ἐμοὶ ἔχων ἐπαλαμῶν Σαλαμωνίδ. Σαλαμωνίων. Σαλαύ. ζῆν. διαγεν τὸν τοῦ ἀνθρώπου μὴν διατόπλων, ἐν ὧ σαλαύ. παύ. ἔαυθις. ὡς πρὸς ἂν ἀρχὴ πρὸς τ' ἐσχάρον σαλαύσαι. αὖθ' ἐφ μὴν ὁρᾶν ὅτι ἔβελ. ἔαυθις. σαλαύον ἔχον ἔστι λεπτᾶις τ' ἡβῶσι πολλῶν. Σαλαύσας. ῥαλαύσαμ'. πολλὰ δὲ ἀπεκαθέαυτ' σαλαύσας, ἀνὸ ἔλιξεν ἐπὶ τ' πρόνον πανὺ τυχὴν ἡύρον. ἔαυθις. ἔστ' ἢ αὖθις ἐπ' ἐμοῦ τ' ἀπὸ ἐμῆς σαλαύσας. ἔμ' μὴν ἔστ' ἀπολέσθαι δ' εἶναι. ἔαυθις. κινίσκε ἑώρα σαλαύσασαν αὐτὴν τὴν τύχην πᾶσαν. ἀν μὴ πᾶσαν. Σαλὴμ. ὄνομα πόλεως. κ' ἰ. ῥσαλὴμ. Σαλὴξ. ὄνομα πόλεως. Σαλμωνίς. ἔστ' ὁ λαμ' ἡρὸς. βασιλεὺς ἢ θεσσαλῶν. ὃς ἀστερὴς γεγενὼς, διὰ μηχανῆς ἤστραψεν. ἐβρόντα. σωκενύσκε ἔστ' ὑπὸ τῆ ψυχάς. ὅθεν δίκην ἔδωκε τ' ἀστερεῖ θεόθεν. κεραυνοβλὴς γεγενώς. Σαλμών. δοῦ τὸ σαλὴμ. ὅστις εἰρών. σὺ δ' ἔστ' σὲ εἶνα χρόνοις εἰρών. ἰῶ. Σαλος. σαλαμός. ἔβρεχε. ἐκφοντίς. κατέλαβον πλισμέτ'. ἀλλ' μὴν μέν, σάλας ἢ ἔχον ἔστ' ῥολασ' πεπλάσ' σὺ τ' ἀφυεῖς. ἔαυθις. σὺ δ' σάλωσιν ἰζῶν. ἐπὶ σὺ αὐτὸ πειφόρον. Σαλαύσασα. φοντίζασα. σάλαδ' φοντίς. Σαλάσι. σοφίσης. ἔμεσεν εἰς δημοσθένην. ἔκρόδοτ' ὑπόμνημα. ἔαυθα. Σαλαύσι. μεγαλωτὴς ἰατρός. ἔστ' τριβολίσκαισαρος. ἔμεσεν ἰαθινέ. σαλάσιος. ἔστ' εἰς ἀλεξάνδρειαν ἦκεν ἀθλώκηθεν. ἔστ' ἰσθῶρωτῶ φιλοσόφω. πάλαδοξος δὲ ὁ τόπος σαλασίασπᾶσιν αὐτοῖς. ἔμὴν, φιλοσοφάνυβος ἔστ' τὸ καρτερώστον. ἔμὲ, παίζοντος ἔστ' ὁ τελειότερον ἐναλτερονοῖ μ' πέρεκτὰ μεδίου. ἔστ' δεῖκείσεως ἐπ' ἔστ' ἀῶ τῶδε ὧδίω. ἔστ' δὲ σαλαύσιος. ἔμὴν πόθεν, ὥρμηθ' ἀπ' εὐεῖ. ἔμὴ πρὸς μέρες, ἐμεσηρὸς ἐτεγάφ. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῶ, βασιλίδης ὠνομάζετο. θεόπλαδε δὲ μήτηρ. ἀ Φυὴς ἡ ἔστ' πολλὰ γεγενώς, ἔστ' τὸ ἦθος αὐτηρὸς ἔστ' φιλότιμ', ἔμὴν πρὸ ἔβλεπεν εἰς τ' πολυαράτον διανοικήν. ἔστ' ἐπαιδεύετο λόγοις ῥᾳθυμοῖς ἔστ' δ' νοίω σοφιστ. τότε ὄντι κ' ἐμεσαν. ὕστερον δὲ διαλέτι διανικῶ. ἀλλ' δὲ ὧσοφιστικῶ ῥίω πρὸ εἶχε τὸν νοῦν. κὴ ἔστ' οὕτω διεμελέτα τοὺς λόγους, ἀδὲν ἦκουν ἡ φύσεως ἐστὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τῶν δημοσθένους, ὁ μὲ παύτας ἀξέμεθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ κὴ λέγειν ἰῶ ἱκανός. εὐθὺς νεωτέρας ἐμιμεῖτο μόνος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον τὸν λογογραφ' ἀμιλλᾶτο. ἀ μέλα ἔγραφε θυσ' λόγους, ἀπλύτι ἐμεῖν ἐκλαμβάνους. τὸν δ' ἧμέτερον πλίτιν μᾶλλον, ἑτερ' τὰ νοίω, ἔστ' τὸν ἐμεθόνα μὴν, ἀπεμνημόνευε ἔστ' τὰ βιβλία ἠθελε διδύσοεῖ. ἀ μὲν τι ἔλεγον ἄξιον ἀκῆς. ἐνόνη δέφασιν ἐμεθόντα ἔστ' ἰδιωτὴς ὅλον τὸν δημοσθένην, μὴ ἢ διὰ ταῦτα τόμε δύνασθαι πρὸς τὸ λόγων ἔστ' ἐν ἔστ' θεσιν. ἀ γὰρ ὅστι ἑαυτὸν δύ πλῆθος ἀπεκαθίζειν ἔγραφεν δύ καλλος. ὁ δὲ σαλαύσιος ἀ ῥότερ' ἤδη ἀπὸ μθμος τ' τέχνης, ἐλάπωνὴ πὰ θαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν νοῦν, ἀπῆρεν εἰς ἀλεξάνδρειαν. κὴ ἀπεπειρᾶτο τ' ῥητορικῆ διδασκάλων. Σαλαύσιος Φιλόσοφος. ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶναι φιλοσοφεῖν. ἀλλὰ ἔ ἀδύνατον. τοῦν ἀκάσας, ἀ πεσυξαδὴ τοῦν τ λόγ'. ὡς ἔστε ἀληθῆ λεγόμ', ἔστε λέγεσθαι ἄξιον. ἀπὰ ὁ σαλούσιος, ἤδει δ' ἐμ' εἰπ'. οὐ διεβέβλητο πρὸς Φιλοσόφους ἀπλῶς ἀπὰ φύσει μισόπονηρος ἰῶ. κ' τὸν ῥᾳθυμόλογον, ὁ χλοηδόρος. ἔστ' πᾶσιν ἔστιθέμ' οἷς ἀμαρτάνουσι ἔστ' ὁ πωσοῦ ἐκπαίσας πρὸ φάσεως ἐλέγχων ἐκάστας ἔστ' διαπωμωδῶν. ἐνίοτε μὲν σπουδάζων. ἀ δὲ πολλὰ δ' πελοίω χαίρων ἤθη κὴ φιλοσόφμμουνι. ἔστ' δὲ ἰῶ ὁ σαλούσιος ἀ βάπελος ἱκανῶς. κὴ σκῶφθειν ἀ φυέσατός τε κὴ προχειρότατος. ἡδαιρέτως μὲν ἔχων αὐτός, ἐκηγόμους δ' ὅμως ἀ ἐς τοιαὐτας ἀείτας. ὁ δ' τοι πέμπ' ἰῶ ἀρετὴν ὀνομάσας, τὸν πρὸ θεῶν δόξαν ἀληθῆ δικοῦσαν εἶναι πρότε τοῖς πονηροῖ τοις, σαλούσιός ὅστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐν ἰοις δ' ἀλλοφύλων, ἀ μὲν ἀπ' αὐτοὺς ἐπαινῶν τας, ἐν δ' αὖ τὸ λέγειν ἐρητὴν τας, μὴ δόξάζ' πρὸ θεῶν τὰ αὐτ' τ πολλ', ἐ ἄτε ἔφη τὸ τότε δι' ἀτὴν μέ μεσιν πρὸ εἶναι μοι. ὧ ἢ πάμπρ ἐπὶ ῳ μέγιστον ἤδη δ' ἀμὴν ὠ ἐν τυχὼν, ἐ πρὸ δ' ἐκεῖνος ὠραῖζόμενος, τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους ἔφη, τί δ' ἔφη δ' οἷ δεν ὡς δικαίως ἐγὼ πώποτε θεοὺς ἐγκώμιον. οὔτε ὁ ἀνθρώπους. Ταῦτα πρὸ εἰ σαλούσι δ' κωνικώτερ' δὲ φιλοσόφ. Σαλάσιος. ὁ τῆς αὐ

λῆς ἔπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, ἀνὴρ ὢν διαφθορέα τοὺς πείθοις εἰς φιλανθρωπίαν. ὥστε τοῦ τυμβωρύχου τοὺς μὲν πατάξαι τῆς ὑπηρεσίας ἀπάντας, ὥστε τὸν μαρκήλλον σὺν ἑνὶ καὶ ὢν καίσαρι ὑβρισθῆναι ὡς ὑπὸ χρεοκόπου, πάντων πελθεῖν ὀνόματι διὰ τὰ πεπραγμένα, καίτοι τὰ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπανίσασθαι διὰ τῶν πόρισμάτων φιλίαν, τῶν ἐναντίων τῷ δίκῃ ἐπιθέντος. τὸν δὲ μαρκήλλον, ὡς διαφθορέα τοὺς ἐτίμησε. Σαλάστιος. ἔπαρχος πραιτωρίων. οὗ πενθερὸν βασιλέα βαλεντινιανόν. ὁ δέ, βασιλεύσας, διεδέξατο αὐτῷ. καὶ ἔθηκε πρεθέμαζε, ἵνα εἴτις τι κακὸν ποιήσῃ αὐτῷ, πρὸς ἐκεῖνον ἔλθῃ τῷ βασιλεῖ. ἀλλ' εἰς δὲ πρόσωπον ἦλθεν. ὧν δὲ ἀγνόητος ὁ σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ βαλεντινιανός, τὸν πραιπόσιτον ῥοδανόν, ἀδικήσαντα βρενίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης ᾧ βασιλεῖ, ἔδωκε δικαστήριον σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον. ἐπ' οὗ τοῦτο καταφονήσαντος τὸν πραιπόσιτον σὺν ᾧ ἔπεισεν, φυγὴ παρεσκεύασε. καὶ τῷ μὴ τῆσιν πᾶσαν τὰ ἀρχαιότροπα τῆς χήρας δίδωσι. φοβηθέντες, πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο. Σαλώμη. ὄνομα κύριον. Σαλπιγξ. ἱερατικὸν τῶν ὀργάνων. ἱερεῖς δὲ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι. Σαλπιστολογχυσπναδδα. σάλπιγγα ἐλάτας ὑπάνας ἔχουσας. τῶν δὲ εἰς ὄνομα φερομένων ἀνατείνῃ ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ σωθέντος. τὸν μὲν πλέμαν. τὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ πώγωνος. ἀεισοφανής. Σαλπιγξ. σάλπιγξιν ἰνδοὶ ἐχρῶντο. ἀλλ' ἀντὶ σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες. ἀπὸ δένδρου τυπτησομένοις τὸν ἀέρα. ἐπὶ μεγάλα φιλοδωρήσαντα, βόμβον ἔχειν τὴν ἀνίσχιν. Σαμαρείτης. ὁ πολίτης. ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν ἰουδαίων οἱ σαμαρεῖται. πολλαῖς δὲ ἐχρήσαντο τύχαις οἱ σαμαρῖται. Σαμαρείτης ἀστερικῶς. σαμαρίτις δὲ ἡ γυνή. Σαμβαλα, τὸ δή μέλι. Σαμβάρης. ὄνομα κύριον. Σαμβύκαι. ὄργανα μουσικὰ εἴδωλα. ἐν οἷς ἐστὶ σαμβύκης ἦδον. οἱ δέ, ἰαμβύκαι. ἀπὸ τοῦ τὸ ἰαμβύκη, πρῶτος ἴβυκος ἐφεῦρεν. ὅθεν δὲ εἶδος πηδαλίου λέγων. οἱ δή, προσβολήσουσι τὸ διατείχισμα. ἐπὶ τοῦτο δὲ τὸ λιμήν. ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης τῷ τείχος τοῦ σαμβύκης. Σαμβυκιστρίς. εἶδος μηχανήματος πολιορκητικοῦ. ὡς φησι πλούβιος. πρὸς δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτῆς, πέμπεται ἐν ᾧ πρὸς σφάσεως. Σαμμή. εἶδος πάθους σαμιακοῦ. πρὸς εἶχαν γὰρ οἱ ἀθλητοὶ τοὺς ἀλόντας σαμίων. μεθ' ἃ δὲ ταῦτα. οἱ σάμιοι τοὺς ἀθλητάς. Σαμίων ἄνθη. τῇ ὑστάτης ἡδυσμάτων μέρος. Σαμίδη μ. ἀεισοφανὴς βαβυλωνίοις τισὶ σκώπτων τοὺς ὀστρακιστάς. οἱ δὲ σάμιοι κατὰ πρυτανεύοντες τὸν ὄστρακον, ἀπαλλαγῆναι τῆς πολιτείας ἐκέλευον τοὺς δούλους ἐν ἑκατέρων τῶν ἰσοπολιτείαν. ὡς ἀεισοτέλης ἐν τῇ σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι τοὺς ἀθλητὰς σαμίους ἐρέθικε πρώτους ἐκπαλαίσματα. τὸ καταστρέφειν. ὡς ἄνδρων ἐν ᾠδῇ. ἔστι δὲ ἀθλητὰς ἔθεσε μὴ ἐᾶσθαι ὑπὸ ὠνωνῆς μέμασιν. ἀρχίνου δὲ ἀθλητὰς ἐστὶ ἀρχόντος ὑπηλείδου. τοὺς δὲ βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ παιστρατου. ἀεισοφανὴς ἕτερος πρὸ τοῦ ὑπηλείδου καὶ ἐπὶ ὑπηλέους. μετὰ δὲ τοὺς πείσαντος, ἰσορρεῖ θεόπομπος. οἱ δέ, ὅτι ἀθλητὰς μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ σαμίους ἔθεσαν πλαυτὶ σάμιοι. Σαμαίνης. ὅθεν πολοῦ ὀνειδίζων. τοῦ πολυκρέτους πρὸς τὸν κατασπασάσθαι ἐν τῷ σαμῖ τυράννῳ. ὡς λυσίμαχος ἐν δυτέρῳ νόστων. τὸ δὲ πλάσμα, δούλειος. οἱ δὲ τὸ σάμαιναν νόμισμα εἶναι. ἐπὶ δὲ τῶν δειλότατον τινὰ ἀνθρώπων καὶ συμφορᾶς. παρόσον ἀθλητὰς ἔθεσαν τοὺς σαμίους, ἔθεσαν. Σαμνίται ὄνομα ἔθνους. Σαμοθρᾴκη νῆσος. κεῖται δὲ κατὰν τὴν θρᾴκης. φασὶ δὲ σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο. καὶ ὅτι παρὰ ἀντιφῶντι ἐν τῷ σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ ἅπτος ἐξεμνήμων. ἐπὶ δὲ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν σάμιοι, ἐξῶν ἡμεῖς ἐγνώμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ αὐτὴν ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐν σάμου. καὶ τύχη ἐχρήσαντο ταύτην λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς θρᾴκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. ἀλλ' εἴτις ὑμῶν ἐν σαμοθρᾴκῃ μεμυκμένος, νεῶν ἔξεστιν ἐξελθεῖν καλὸν ἀπόστρεφῶσι τοῦ μετιόντος τὸ πόδε. ἐν σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἰῶ δὲ κεῖσε καὶ ἐπὶ τῶν κορυβάντων μυήσεια. ἐπὶ τῆς ἑκάτης. καὶ τὸ ζήνειον ἄντρον. ἐκκαίδεκα ἔθυον. ἐν κινδύνοις οὖν γινόμενοι, ἐπικαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπιφανῶσι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυκμένοι ταῦτα, ἐν ᾧ δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκφεύγειν. ἀπόστρεφῶσι δὲ ἀντὶ τοῦ διακωλύσαι τὸν μετιόντος τὸν δίδυμον. ἐναντίαν αὐτῷ τιθεῖς τὸ δύπτερον γένεσθαι ὁδόν ὥστε

μὴ κατὰ

μικρότι αὐτὸν ἐπιστρέψαι. Σαμόσατα. πόλις κῆπος αμοσατλὰς ὁ ἐν τούτων. Σαμουὴλ ὁ προφήτης. τοῦ δὲ ἐγένετο. ἄννα δὲ ἐξαμὴ πρὸς χειρόν. ὃν σαμουὴλ ἐκάλεσε, θεὸς ἐπήκουσέν μου. ἢ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἔτος πρὸς ἡλεί τὸν ἀρχιερέα, παρεδίδου ἡλεὶ ἀνατεθεῖσα, προφήτην τῷ θεῷ γνήσιόν μου. ἡ μὴ τέρμα αὐτοῦ ἀνῆτο. καὶ πρὸ τοῦ ὕδωρ ἐπὶ. καὶ δίκην ἐν ᾠδῇ ἐπὶ φόβος. ἀσκάρη δὲ ἡ τῆς ἀννῆς οἱ γίνονται τρεῖς. Σαμουὴλ δὲ πεπληρωκὼς ἔτος δωδέκατον, προφήτευσε. καὶ πρὸ τοῦ ἡμῶν, ὀνομασὶ σὰλεσεν ὁ θεός. ὁ δὲ, νομίσας ἐπὶ τὸ ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι, παρεγένετο πρὸς αὐτόν. οὐ φαμὴ οὐ δὲ ἐκάλεσα τὸ ἀρχιερέως, ὁ δὲ ἐστὶς τρὶς τὸ πρὸ εἰ. καὶ ἡλεὶ διανοηθεὶς φησὶ πρὸς αὐτόν. ἀλλ' ἐγὼ μὴν ὧ σαμουὴλ σιγὴν ὡς καὶ τὸ πρὶν ἤγειρε θεὸς δέ ἐστιν ὁ ἐκάλων. ἀλλὰ σὴ μαινε πρὸς αὐτὸν ὅτι παρατυγχάνω. καὶ τὸ θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀπέστας, ἤδη λαλεῖν ἐπιβὶς χεομένοις. οὐ μὴν ὑπέρισεν αὐτὸν ἐφ' ἅπαξ ἀνθρήσεις διανοίαις. ἐπὶ ὁ θεὸς ἐπὶ παρεγένετο, μανθάνει συμφορὰν ἱερωσύνης ἐσομένην. ἐπὶ τὸ ἡλεὶ παῖδας μιᾶς ἡμέρας τεθνηξομένους. Σαμουὴλ δὲ ἡλέος. οὐ δέ ποτε κρίνειν ἀνήθθαν λέγεται σαμουὴλ ἀπὸ ἀλελευμένος. ὡς πρὸ τοῦ πρὸ ἄπρη τὴν ἀπροπλῆ. Σαμωραὶ ὄνομα πύειον. Σαμύθας. πεπρύφαλον τόνδε λαβεῖν σαμύθας διδάσκεός τε μὴ ὀδύτι μέκβερος ὀζῆ. ἐπὶ ἐπιμέμματι. Σαμφόρας, ὄνομα ἴππας. ἐπιμεμερισμένος τὸ σ', σημεῖον. οἱ δὲ δωρεᾶς τὸ σ', σαν λέγουσι. Σαμψῆραι. ἀπάθαι βαρβαρικαί. δῶρα φόβῃ βαϊανῶν φάσματα σπειρὰς καὶ σαμψήρας. αἱ δὲ, ἐπὶ σι ἀπάθαι βαρβαρικαί. Σαμψών. παῖς μανωὲ. πειτὴς ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐπαρτεῖ τὸ τὸ σώματος ἁδρῶν, τὸ πολεμίων κατεδυάσευσεν. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ ὁ δαλιδὰς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν μοῦ. ἅμα ἐπὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν, ἐπὶ ὅτε τὸ ἐναντίων ἁλὰς δέσμιος βὺ γάζαν ἀπήχθη. καὶ τὸ ὄψεων στρεφθεὶς, ἐδόθη ἀλήθφυ ἐν μύλωνι. διὸ δὴ καὶ συμπεσὼν τοῖς τὸ ἱδρὶ πόσι, σωματπώλετο τὸ ἐναντίοις εἰπών. ἀπελθέτω δὴ σαμψὼν μετὰ τὸ ἀλλοφύλλων. καὶ ὁ μὲν, οὐ λοδιεφθάρη. κείνας δὲν λαὸν ἔτη ἑκτή. Σαμψών. ὅτι ἐπὶ σαμψὼν ἀνὴρ τις πορεύομος ἐν πόλῃ Φυλῆς βενιαμίν, ἐπὶ τὸ ἐμφυλίων ἀρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτὸ γαμετὴν ἐθεάσατο. καὶ κατασχυνθεῖσαν ἐπὶ τὸ πλήθους ἀπελαβεν ἐκράν. αὐτὸς ἦν ἐπὶ ἐμπρὸς τὴν, ἐπὶ ἐπὶ ἰβ' ἡμέρας εἰς φυλάς. εἰς μαρτύριον τὸ ἀνομίᾳ βενιαμίν. ἐπὶ οἱ μὲν, παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν ἀνάγουσιν ἐπὶ ἐπὶ τὰς πόλις, ἤθελον τὴν φυλὴν βενιαμίν. ὀργὴ κινοῦσε ἐπὶ ἐπὶ ἀπέβαλον ἀλώσαντες χιλιάδας. Σανασσὴς. ἀπὸ μιᾶς βασιλὰς. ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον ἔσχε. τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα. οὐ χώνισα δὲ εἰς ἔργα τὰ πολεμικά. ἐδόκησε δὲ ἐπὶ τὰ δικαίας φύλαξ ἀνειρὴς γνέσθαι. καὶ ἐπὶ εἰς τὴν δίαιταν ἐσαπὸ τοῖς κρατίστοις ἑλλήνων τε ἐπὶ ῥωμαίων πεπολεσμένος. Σανδων ἡ ἀνίκου φιλόσοφος ἔγραψεν ἐπὶ θέσεις εἰς ὀρφέα, βιβλίον α'. Σανὶς σανίδος. Σαννυείων ἀθλωᾶιος κωμικὸς. δράματα αὐτὰ ὅσι ἐπὶ ταῦτα. τέλος. δαναὴ ἰώ. ψυχασαί. ὡς ἀθλώαὶ ἐνδεικνυοσοφισταῖς. Σαος ἐπὶ δράος, πλεμοὶ πόδα λαμβάνοντας τὴν μυτέραν παιονίαν, εἰς τὸν πλαμὸν ἴσρομ κατεφόνευ. Σαλα. σῶζε. φύλαττε. ἐν ἐπιγράμματι. ἄρτεμι τόξω μὲν κλῶ πασράλλε. σὰ δ' ἠφίλας. καὶ αὖθις. τὸν μ', ἵνα ψυχὴν. τὸν δ' ἵνα σῶμα σώσοι. Σαύλ. βασιλὰς τὴ ἰουδαί. οὗ ἐπὶ δὰ μόνος κατεῖχε. ἐπὶ ἔτε ἐπὶ ἀθλάδεν, ἔτε ἐπὶ οἰμαῖε. ὄντινα ὁ δαβὶδ ταῖς μηχαδίαις κατέθηγε. Σαοὺλ ὁ προφήτης. οὗτος ἐχρίσθη ἐπὶ σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτων. ἐπὶ ἰδὼν αὐτὸν τις ἔφη. ἐπὶ σαοὺλ ἐν προφήταις. ἐπὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παροβολὴν. ἐπὶ γὰρ ὄνους ἐπὶ ἀπωλωλήσας ἐκ τῆ, βασιλεία ἂν ὦρε. Σαῦλος. ὅτι σαῦλος τῶν ἰδίων βασιλῆ, ἀρχὴ τῆς ὧδε πάντων τιμῆς πρὸς ναασσὴν τὸν ἀμιναδὰβ βασιλέα γινῶ. οὗτος πολλὰ κακὰ τὴ ἰδίας διατίθησι. πρὸς βίᾳ ἄμοις κακοῖς ὅσοις ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τὴ διείσω ὀφθαλμῷ ἐξέκοπεν. ὅπως ἡ εἰς αὐτῷ ὀφθαλμὸς ἐπὶ τὴ θυρεὸς ἐπεσπόμενος, ἅλκησιν παντελῆ εἶεν. τὸν δ' ὦμον σαοῦλος κατηγωνίσατο. Σαότερος. σῶος. Σαπειρ. ἴτι κὴ τὴ ἡλιορκὶ τὴ πόλεως τὴ σπορσῶν βειτσδαβύ, ἰὼ ἐπὶ ἡλιόρκ ἡ ἐπὶ ἁλεῖ ὁ ἡ ἐπὶ ἁλεῖ ὁ τὴ βασιλέως τὴ ἐπε, σάπειρ ἤντις ἀνὴρ. τὸ μὲν σῶ

μα, ὡς ὁ δὲ μέρωτυδλς ἀνυμνήμη. τῆ δὲ γνώμῃ δὲ ποδραιτέρωτυδέως. ἡρακλῆ δὲ ὧν τῆ ψυχῇ δὲ εἴτις τούτου ἐτεγόνῃ ποτὲ ἀλιμώτερος. οὐ γὰρ δὴ ποναίῳ δὲ μετέθῃ τῆς ἀρετῆς τὸν ἡρακλέα ἐν δυστέροις τιθεὶς. εἰ καὶ ἐν δὲ παραλλήλῳ λῇ πόμεθα. σὺ δὲ λοπας ὀξεῖς δὲ φοβόμμος, ἐν δὲ λεῖ τῷ ὀχυρώματι δὲ μετεωροποιεῖ. τὸν μὲν ἔνα σὺ δὲ λοπα, ἐν εἴασ δὲ τύρῳ, αὐτὰ βᾶς δὲ μοῖς τὸ οἰκοδόμημα βος. ἵνα δὲ λίθων πληρῶ δι εσπάσαμεν τὸν τοῦ φρέατος, ἐπιβαίνῃ ἐπὶ τῶν σὺ λοπος δὲ πόδι. εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ἐμπνεύσας σὺ λοπα, τὸ λῆμμον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει. δὲ τῆ βήκῃ τημμώων λίθων ἐπειλημμένος, ἀπερίξ εἴχετο ταῖς χερσὶν οὕτω τῶν ἀνόδων ἐσοφίζετο. τῆ δὲ πλιορκημμένων, τῶν θέατρον τῆ βλῶν μὴ ἐκπομμύοντων τὸν, ἰσχυρῶς εἴχετο τῆ ἐπάλξεως ὅσα περὶ εἶνος ἀνήρ. ἡνίκα δὲ ἄλωκε τῶν ποτὲ τῶν ἐκείνῳ ἐπιβολῶν τὸ χύρωμα. εἰ μή τις δὲ ντῆς ποδρασκῆς συμμοίρασα θεοῦ ἐπιφανείς, σὺ ἰ τῆ θυρεῶν τῆ πεπερβλημμένων τὸ χυρώματος, ἐκείνον αὖθις τὸν ἀείσεα βξώθησεν. ὁ δέ, κατελισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τὸ θυρεοῦ κύμβαχος σὺν ἡνίοισιν ἐπιβρεχόντε ἡλῶ μοισ, ὁ μερικῶ δὲ συμπώματι. ὅμως οὐδὲ λόλωλεν. ἐπόδεχον ται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονδῶντες. ἐπαυματίαν διεσώζοντο. προσνύτησαν γὰρ αὐτὸν τὰ τῆ ἀνδρῶν σιδήρεια μικρὸν ἡμιδῶ. ὁ δὲ καρτερικός, αὖθις ἐπὶ ἐκεῖνο ὁδὸν ἐχώρει. ἐπαῦ πάλιν ἀνέθορε τῆ ἐπάλξεως χεῖρας ἐπιβαλών, οἷα πολύπους ἀφύκους πλεκτάνας τινὰς ἡνίκα δὲ ἵκετο καρτερᾶ τινὶ λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁδὰν τὶ πάλαι πρόσω, ἀδελφὼ τῆς ἑτέρας ἐπιβολῆς ἤρξατο. ἐσωρωθείσης σὺν ἄγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς ῥωμαικαῖς προβολαῖς, μετὰ κείνης τὸν ἀείσεα ἀνῃρέφασαν, πάρεια δὲ ἰς τὸ κάτω χωρεῖν. ἐτοίνυν κατήκετο ὁ σρατιώτης ὁ φιλθηνίδωος μετὰ τῆς ἐρημμένης ἐπάλξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν, τῶν πρότερον σεῖον ὀρέγουσι μεθ φορβοῦ τὸ θεάματος ὧν πάντα τολμηρὸν. ἀλλ ἤρξατο τῆς τοῦ πώματος ἐπαυματίᾳ γνώμῃ ἐξ ἐθέλων ἀπαλλάξαι. ὡς πορ ἀμέλχου τινὸς ἡνίκα θέασα δυσάλμεως ὑπὸ τὸν πόνον πεπαμένους αὐτὸν. ἐπειδὴ ἔνειρεν τῆς σεφάνης τὸ δόμοισ λοιπὸν ἐπιβαίνῃ, τὸν ἀπίραλον πατασάμῃ, τὸν νικηφόρα τῆς ἑαυτῆ ἀρετῆς σκεῖνον αὐτὸν τὸν πορ σὸν ἀπέκτεινε. ἐπὶ ἐν τῶν περφαλῶν δὲ ποτῆς δέρης ἀφελόμμος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θασάμμοι, ἀνεθαρρησαν. ἡνίκα δὲ μινδῶν ὠρέγνυ. ἀδελφὸς δέ τις τὸ σάπειρε κείνε, πρεσβύτης ἰῶ ἐπὶ τῶν ἀλιπίαν, ἐπείτε γνε τῆς ἀρετῆς θεατὴς, ἡνίζιλωτὴς πραγμάτων ἐγχειρήματος γίνεται. ἐπαὖσι ἡνίκα αὐτός. ἀδελφὰ τῶ ἀδελφῶ μηχανώμμος. εἶτα μετὰ κεῖνον ἕτερος. ἐμετὰ τοῦτον πολλοί. νὰ λοις γὰρ πολὺν ἀνεδύοντο οἱ πρόσκτειλημφότες τὸ χύρωμα. ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐλάπασι. ἐπεισαγώγιμον λοιπὸν ἰῶ τὸ ῥωμαίων σρατόπεδον. καὶ οὕτω περὶ βίου τῶν πολεμίων ἠμόμμοι, ὄφρούριον παρεσκάσαντο. Σαπῶν σάπωνος ὄνομα νύειον. Σαπῶσις ὁ τῶν πορσῶν βασιλάς. Σαπεδόν. παλαιόν. ἀλισφάνις θρήνης σαπεδὸν ἀρχαῖον. Σαπερόν. τὸ μοχλικὸν ἐν Φαύλῳ. ἀλλὰ τὸ παλαιὸν ἄπλις. Σαπὸς ἐν τῶν παλαιοῦ. σιμωνίδης τέρων ὧν ἐν σαπὸς κιθάρου ἑνικῶν καὶ ἐν πολλοὶ. τουτέσι φρυγάνα. Σαπφφέρεον ὄνομα νύειον. ἐν σάπφφερος εἶδος λίθου πολυτίμου. Σαπφώ. σίμωνος. οἱ δέ, ἀνομένα. οἱ δέ, ἡδιγύου οἱ δέ, σκέρτου. οἱ δέ, σίμου. οἱ δὲ κέμωνος. οἱ δή, ἐβέχου. οἱ δέ, σιαμανδρωνίμα μῆκος κλάδος, λεσβία. ἐξόδεσου λυείκη. γεγυῆα κῆ τῶν μβ ὀλυμπιάδα. ὅτε ἐν ἀλημαῖος ἰῶ ἐν σκίχορος ἡνίκα πιανός. ἦν σανδέαυτῆς ἐν ἀδελφοὶ τρεῖς. λάρυχος. ἰάραξος. ἀρύγιος. ἐγαμήθη δέ ἀνδρὶ κυπρίῳ νάκτι, πολισσοβάτου. ὀρμωμύω δὲ ἀνδρὸς. καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἰδαῦτῆ ἣ νικλεῖς ὠνομάσθη. ἐταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι βεῖς. ἀτθὶς. τελεσίππα. μεγάρα. πρὸς δὲ ἐν διαβολῇ ἔσχεν αἰσχρᾶ φιλίασ. μαθήσια δὲ αὐτῆς, ἀμαγόρα, μιλησία. γοργύλα. ἡδυλοφωνία. ἀνθεία σαλαμινία. ἐγράφε δὲ μῆδων λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ ποιήματα πολλὰ τὸν ἄριθμον. ἐγράφε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἰάμβους. καὶ μονῳδίασ. Σαπφώ. λεσβία σὺν μιτυλήνης. φάλαια. αὕτη δὲ ἔρωτι φάωνος τῶ μιτυληναίᾳ, σὺν τῶ λαμπάδου κατεπήντησεν ἑαυτῆ. πινδὴ δὲ ἐπὶ ταύτης εἶναι λυρικὴ ἀνέγραψαν ποίησιν. Σαρδέβαρα. ἐοθὴς ποδρασκή. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία. Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ δὲ ὀνόμωμι οἱ λέγουσι.

γυπ. ⸬ σάκχαρ. ⸬ σαλμβυτον. ⸬ σήμηρον. ⸬ ταῦρον. καὶ ἕτερα πολλά. Σαραγγυροι. ὄνομα ἔθνους. ὧς που ⸬ οἱ σαραγγυροι ἐλαθόντες κτίζουσιν πρὸς βίς ἀνατόλαις ἔθνους ἐγγύθεν. Σαρακηνὸς ἐθνικόν. Σαράμβος. ἔστως σκάλαν οἱ ἀθλιαίοι κέρωνον τινά. Σαραωνίς. πέδας ὄνομα. Σαραπίων. ὁ αἰλιος χρηματίσας, ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε πρὸς τὸν τοῦ μιγέντως ἀμαρτανομένων ἀπροαιρέτων. βιβλία ζ. παντελεήμων ⸬ ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ. βουλευτικὸν ἀλεξανδρεῦσιν. εἰ δικαίως πολλῶν ὄμερον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας. καὶ ἄλλα συχνά. καὶ τὰ χίλια ρήματα. Σαραπίων. τὸν ἐποίησατο φίλον ὁ ἰσίδωρος. τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ⸬ καὶ ὠφέλησε τὰ καθ' ὅλης φιλοσοφίας. πολλὰ αὐτὸν τὸν ἰσίδωρον δοῦναι δηλῶν ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ. ὅτι τὰ λαθόντα τρόπῳ τε ⸬ λόγου, τὰ τε σὺν ἀγχοιμίᾳ λέπεσθαι εἰωθότος, ὃν γοῦν βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τὰ λάθρια ἰώσας. ὥστε δεῖν αὐτὸν τότε ζώντων ἀνῶνδε τῶν νεωτέρων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλαττοῦσθαι μὴ αὖ δεῖναι οἷον λέγω. οὐδὲ ἔγωγε τίς ἄμος εἶος ἰῶ ὁ σαραπίων ἐκεῖνος. ἀλλ' ἂν ἔγωγε νῦν κἀμοὶ μὲν, εἰ μή μοι ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ὑπέδειξε τὸν σαραπίωνα τῷ λόγῳ. δὲ ἔργῳ τε ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν σὺν τυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρί. ἄμως τε ⸬ ὅτε ἐγὼ ἀμηκέτι καταβαίνω μὲ δὲ τὸ ἡδὺ τέρας οἰνίασ. οἰνεῖν ἡμόνον σὺν οἰνίσιν μιμρῶ τῶ ὄντι μοναδάρι σὺν αὐαδεδειμένον. πρὸς μόνα ⸬ αὐαγναίῳ τα χεῶμεν ⸬ ὧν γε τόνων σὺν ἴσις. ὠκτινὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν σαραπίωνα διαφορόντας ἔλεπ. ⸬ σὺν ἰδιώτου σχήματι παντα χοῦ πειφοιβῶν τ' ἰσιδώρων χωρίων ὁ πουλίων τε ὁ τῆς ὁρτῆς νόμος. ταπλαδὲ ἐπ' ἴκνου δημοδούνζιν, ἔτινα ἀνίνλω ζωὶ. αὐτὰ τεχνῶς θεῖαν εἰπεῖν. ἀμαρτε ἀεὶ καὶ ἀρεῖς πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγόμενος. μᾶλλον δὲ σὺν ἀνδιανοήμονον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας ⸬ φύσει θεωρητικὸς, ἀ ποδεῖ δε τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἐξ ἀδιβάμ. ἀλλὰ δῖς ἀρότερος ⸬ σὺν θουσιασπικωτέροις νόμασιν σὺν ἐφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν ὀρφέα ἐπέκτητο καὶ ἀνέγνωσκεν. ἐραῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς ⸬ παραπίπτουσι ζητήμασιν τὸν ἰσίδωρον. ἀμεραν ὡς εἰπεῖν ἐπαπίμω σὺν θολογία πρὸ βλημένον. ὃν μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα ⸬ πρόσχεβ. καὶ δὴ σὺν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκησεν μυθάδημον περόνιον βίον. οὐδὲν ἀδικότι πάπαν καὶ λέγων σὺ εἶν, ἢ σωφρονῶν ἑαυτὸν ἀφ' ⸬ ὑπαιρῶν ὡς οἱόντε πρὸς ὃ εἰσω ⸬ τὰ μὲν πρότερον. ὃς οὐ τῶν κατεφρόνησε μεμέλον, ὥστε κεκτῆσθαι μηδὲν, ἢ μόνα δύο ἢ εἰα βιβλία. ὧν ἰῶ καὶ ἡ ὀρφέως πίνησις. δὲ ὁ δὲ ἡδὺς ⸬ πρεὶ τὸ σῶμα, ὥστε βαρεχῆς ⸬ ἀναγκαῖα αὐθυ καὶ μόνα προσφόρ τῷ σώματι. ἀφοδιοῖ ἢ ἀχρεάντος εἶναι διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὕτω δὲ ἡ μεγάλη τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐ ὁμολογεῖ αὐτῶν σὺν τῇ πολλ. δὲ ἀνεγνώσθη μᾶς ⸬ ἰῶ. εἰ μὴ θεῶντις ἐβουλήθη. παραδείματοῖς ἀνθρώποις χαίρεσθαι τὸ περονίου βίου. ἵνα μὴ δόκησιν μῦθος εἶναι ὁ λόγος. μὴ ἔχων ⸬ μαρτυρᾶσαν ἰσοεῖαν. ὁ μὲν γὰρ χείρων λεγόμενος. σὺν μεθοείῳ μαθονείσης τὸ περόνου καὶ διος ἀρχῆς. ὅθεν δὲ Φύης. σαραπίων δὲ οὗτος ⸬ τὸ φιλοσόφου γνωσθεὶς, ἀναπεχέφθωβιοῦτος. οὐκ ἐληρονόμως ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο. μηδένα πρὸς γῆρας ἔχων. μηδὲ ἄξιον ἄμον ⸬ ἀναλαμβανόμενον εἶναι τῆς ἑαυτὸ οὐσί. δυοιν λέγω ἢ δέων βιβλί. σὺν δὲ τούτῳ ⸬ χρόνῳ. ἕτερος ἀνὴρ ἀφίνετο εἰς ἀλεξάνδρειαν, ἢ διάμεσον ὅλως τὸ σαραπίωνος ἀφεστώς. μᾶλλον ἢ ἔτι ⸬ τῆς διαμέτρ μζόμως εἰοἱόντε φανται. ὁμῶ, γὰρ ἰῶ τὸν ζωὶν περόνιος τις ἦν ἰσις. ὁ ἢ, τυφώνι. ⸬ τυφῶνος ἔτι πλουτολοιώτερον θηρίου. ⸬ μᾶλλον ⸬ τεθυμῶν. οὐ γὰρ τις ἀγοεῖ ὧν νεῶν ζώντων ἀνθρώπων οἷος ὁ παμμερέστος ἐπιγήφ τὸν ψυχήντε ⸬ τὸν τύχην. Σαραπίς. τούβυ σὺν ἀλεξανδρεία, καθεῖ λεβεὸς φίλος ὁ ἀρχιερεὺς σκοπος τὸ ξόαν, ⸬ θεοδοσίου τε μεγάλ. τοῦ βυζῆ, οἱ μὲν, δία ⸬ φασανεῖν. οἱ ἢ, τ' νεῖ λῦ διὰ δ' μόδιον ἔχεινον τὴν νιφαλᾶ ⸬ τὸν ὦν χυν. κἄμοιγε τὸ τὸ ὕδατος μέρον. ἄμοι δὲ τὸν ἰωσκφ. ἕτεροι ἢ ἄμην τιμάτε γενέναι ἀνθρωπον δ' πρεον καὶ βασιλέα ἐν μεμφισὶ δὲ πόλει τῆς αἰγύπτ. λιμοῦ δὲ γνομένου τ' ἀλεξανδρῶν σιν, σὺν τ' ἰδίων βοφιὼ ⸬ δ' ἐσχε. τετελωτηκότι ἢ αὖ ⸬, ναὸν ἀνέστασαν. ἐν ὧ βᾶς ἐ βέφεβ. σύμβολον φῶν τὸ πεφευγ. καὶ τινα δ' ἔχων ἐν τῇ χοιᾳ ⸬ σημα. ὅστις ἐντ πρόσκυσεῖ αὐτὸ, ⸬ αὐδὲ ἄμας σὺ αλεῖβ. τῷ ἢ σορ βούβυτο ⸬ ἄμος, ἐνὴ τὸν μοῦ ἐνδαυτὸ, ἐνὰ λεξανδρεία μετιὼ ἐγκαν. ⸬ ἀπ' τῆ σοφ ⸬ τὸ ἄμος, ζωὶ θεβυ ὄνομα πτωκότες, σὺ αλουαυτ' σόραπιν. οἱ ἢ μᾶ ἰαῦβα σάραπιν. βύβυ ναὸς ⸬ τὸ ἀλεξάνδρε ἐκτίσθη παμμεγέθης ⸬ παύ λαμπρ. Σόραπις. ἔστως ἐπαλφάλα-

καὶ ὀστᾶ καὶ τὰ φλέβια φλεγόμενα καὶ σὺν ὄξει πινόμενα ἀφελεῖ σπληνὸς πάθη. σαρδάνιον δὲ καὶ ἰὸς καὶ χαλκὸς συμφύονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀλλαμβάνουσι τὴν ἰδίαν ἑκάστου δύναμιν. σαρδάνιον δὲ καὶ ἄσβεστος καὶ ἀμμωνιακὸν καὶ ἄνηθον καὶ ἄνισον καὶ ἀσπάλαθος καὶ ἀμυγδάλη καὶ ἐλαίου ἑκάστου ἴσον μέρος ἐπιτιθέμενα τοῖς ἐκ τῶν ὄφεων δήγμασιν ἀφελεῖ. σαρδάνιον

σαρωνικὴ γῆ. Σαρδὼ νῆσος ἔστι μεγίστη σαρδὼ πρὸς τὴν ἰβηρίαν. ἀνήκουσι δὲ διαφορεῖς ὁ ξύλον. ὃ καὶ βάμμα σαρδωνικὸν ἔνιοι φοινικῶν, Σαρδῶον. Σαρδιόνυξ. εἶδος ἀχάτου τὸ ἡμιωκὲς. δόρυ μακρὸν καὶ μακρόδοτον. Σαρκάζων. μετὰ πικρίας τὸ θυμῶδες λέγων. καὶ σαρκάζοντες. ὑβρίζοντες, καὶ ἀνιῶντες τὸ σῶμα ὡς πορρωτέρω διὰ ὄγκου πρός τινα τῶν ἀφέλκοντος ὁδόντων. ἢ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ὀξέως ἰσχυρίζομενοι καὶ τονοῦντες. καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἔλκοντες μόλις. ἢ ἕλκοντες καθ' ὧν πορρωτέρω. οἱ μὲν ὀξέα πειρῶνται. ὃ δὲ ἔχοντες ἐμφορεῖσθαι ὑπὸ βοδινείου ἐθίουσι σαρκάζειν δὲ πυέως τὸ, τὸν κύκλα πεινῶντα, τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τὸ ὀξέα δηλοῖ λύφην. Σάρπασμα ἱμάτιον, οὐκαλὸν πᾶσι τὸ δὲ λάπασδος ἁρπάζοις σάρπασμα, ἀντὶ θετὸν λίαν. ὅλον κατεσθίειν, φρονεῖ δὲ ὅλον διαλύειν. Σαρκισμὸς εἶδος εἰρωνείας. Σαρκισμοπρεπὲς μῦθος. ἀεὶ σοφὰνης φησί. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. ὡς ἀρτάζοντες καὶ πρὸς τὸ μοῦ μόνοι βάσκανοι λεπτά. ἀλλ' ἀληθῶς δεῖ τοιοῦτοι. ἰσχὺς δὲ ἐστὶ μέλου μόνοι. διὸ καὶ τὸν μεγαίνετον μανίαν εἶπεν, οὐ πάνυ σφαρβαρον ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐστὶ τινὲς ἢ ἐρημίαν βίας σωθέντες διὰ τὸ αἰσχύνης ἦθος. Σαρκίδης. ὄνομα εὔειον. Σαρκικὸς ἄνθρωπος. ἥκιστα ἐστὶ τῷ ψυχικός. Σαρκίον καὶ σάρξ. Σάρκινος πρὸς ἀροξυτόνως. ὡς κρίθινος. ἀπὸ δὲ τῶν πλείστων ἀνυπτεῖς μόνη σαρκοτήκτει. ὀφθαλμῶν ὠδοντιῶντων. ὡς πορφυρίτην δὲ ἐστὶ τῶν τετραπόδων, ἡ χελώνη μόνη ὠδοντεῖ. Σαρκοφαγία. ἡ πρεωφαγία. ἐδεῖτο μὲν γὰρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας. ἀθύτου δὲ οὐκ ἀνέσχετο μεταλαβεῖν. τὸ παλαιὸν παραδειγμα. θνησιδίων ἀπέχεσθαι, τοὺς θυμαίμφν ἐπολεμβανόντων. Σαρμυδησσός, τὸ ποσθραδικης. Σαρξ. ὅτι ἀεὶ στελλομένη αἰσθητικὴ ἐστὶ λέγει τὴν σάρκα. ἐλλέγει ὅτι ἡ ἀφὴ μία αἰσθησις μία καὶ μεταξύ. Σαρος. ποταμός. Σαρώματα. φιλοκαλήματα. ἐσάρωσις ὁμοίως. Σαρδὼν. ἡρῷον. ἐσαρδηνισμῶν αἰτιατικῆ. Σαρδονδονία ἀκτή. ἄπρα τῆς θρᾴκης πρὸς τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς ᾧ ὠκεανῷ συνῆψαν ἰδιοφυῶς. Σαρδονδὼν σαρδονδόνος. ὄνομα εὔειον. κλητικὴ ὦ σαρδονδών. ἐξ ὧν σαρδόνδων. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ σαρδονδόνος. Σαρδονίδων. Σαροὶ μέδον καὶ ἀριθμὸς παρὰ χαλδαίοις. οἱ δὲ ἡμισάροι, ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς βσκβ. οἱ γίνονται ιή. ἐνιαυτοὶ καὶ μῆνες ἓξ. Σαῦτα μέδον ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένων. ὡς εἶναι μόδιον ἀθ. ὑγροῦ δὲ ξεστῶν ιέ. ἄβροι λίβδων νέ. Σαβών. ὁ διάβολος. Σαβαΐδαι. ὅτι σαβαΐδωσε τὰ τῶν ἑβραίων πλοῖα, ὁ δηλοῖ σάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς καὶ διάβολος. ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν. καὶ αὐτοῖς τοῖς περὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τὸ θεοῦ τὸ ὅλως ἐδημιουργήθησαν. ἀλλὰ τῇ προαιρέσει τῆς γνώμης δηλοῦ τὸ ἀμφότερον. ἐστὶ δὲ χείρω ἐστὶν αὐτεξουσίως ἐξ αὐθαιρέτως. καὶ τοῖς ἀπὸ θεοῦ παρασχεθεῖσιν ἀναισθήτως. ἀλλὰ μᾶλλον ὀρεχθέντες εἰς δὲ ἕξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς. ἐ τὸν κατὰ τὸν ἀνθρώπων ἀδέξασθαι λέμον. ἐ καλῶς ὧν νῦν εἰ νῦν θεία τετιμημένων λυπῆσαι. ἐστασίασε δὲ τὸ ἀπέλων φέρεσθαι. τῷ δὲ ἀγωνιστικῷ ὁ θεὸς ἀνέκρινε λυσιμαχίαν. ἵνα δείξῃ τοῦ ἀείστου κάλλη. Σαῦτωρ σάτορος. Σατραπεία. ἡ παρχία. σατράπης δὲ σατράπου, εἶδος ἀξιώματος. Σαῦτυρος. ὀχεραύτης. Σαυλοπρωκτιᾶν. καὶ μῶν προυμοῦμαι σαυλοπρωκτιᾶν. Σαυρίων. εἶδος σημαίας. ἢ φλαμμάλου. Σαῦρα. καὶ σαῦρος ὁ θυσιηνὸν ζῷον. σαύρω δὲ λοιπὸν ἐμφύσης ἐγίνετο. ὁ θυσιηνὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῷον. τένος ὃν εἰ τέμοι τις καὶ διαπάσσοι μέσον, ἕλκει μὲν αὐτὰ ζωὴ λόνωτα τμήματα. ζωὴ δὲ χεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα. ὅθεν δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος. Σαυρομάται ὄρομα ἔθνους.

Σαυρωτῆρσι. τοῖς σύραξι τοῖς ὄπισθεν ὧν δρεπάνων. ἐνταμεθνικῶν σαυρωτῆρι. καὶ ἀχὺ πρὸς τρέψαντον ἵππον εἰς τὸν πεσόντα, πεῖσθ σαυρωτῆρι δὲ τὰ βαχάλα. ἢ ξυστὸν δόρυ. ἢ σύραξ. ὄνειον ἀλᾶσιν ἀεὶ ἄχον. Σαυτὴ ἐπαινεῖς ὡς πορφυρᾶ συδάμασητέ. ἀσυδάμα τῷ μορσίμαδὴ σαντὴ βαγωδί διδασκαλία, σθενοπαίου δοθῆναι ὑπὸ θλασίου ἐκηνῷ ἀνάθεσιν ἐν θεάδρῳ. τῇ, εἰς αὐδὴ ἐπίχαρμα πάντα σαλαζονικὸν τὸ. εἰθε γὰρ ἐν ἐκείνοις γλυκύμιλω. ἢ ἐκείνοις μὴ μῖν. οἱ λώσης τερπνῆς πρῶτα δοκῆσι φέρειν. ὡς ἐπὶ ἀληθεῖς σπείθω ἀφελεῖς παράμιλλος. νῦν δὲ μέγα πάρεχουσι φθόνος ἀχέσεται. διὰ οὖν τῷ ὑπερβάλλοντι ἀλαζονείαν, παραπτῆσαι τῷ βα-

γραφιῶ· καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κωμικῶν ἐγένετο· ὡς παρὰ Φιλημόνι· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποκηρύττων τὸ, ζωντιῶ ἐπαινῶ. Σάφα· σαφῶς· φανερῶς· ἐξ οὗ μηδὲ σάφα εἰδέναι· σαφέστερον εἰπεῖν ἀληθέστερον· εἰ μὲ χαρόντων ἐγὼ ἄκουσα πάντων ἀκηκοὼς μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἐμὰ ἐπαινῶν, πῶς ἐμανθανόμην ἂν μᾶλλον σαφέστερον; καὶ ἀληθέστερον οὕτως εἰπεῖν· σαφέστερον μοι δοκεῖ μανθάνειν ἢ μᾶλλον ἀληθέστερον φράσον· ὁ δέ, εἰ μέν· εἰ τὴν πόλιν οἱ σοὶ νῦν πιστεύομεν, βούλοις ἂν πάντα μᾶλλον· οἷς δοῦ χρώμεθα τούτοις χρησόμεθα, σωθείημεν ἄν· εἰ νῦν τε δυστυχοῦμεν σὺν τούτοις, πῶς τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν. Ἐγὼ πάλαι μὲν δὴς· ὦ σοφώτατη φύσις· ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ἔρδω, ἢ μιμοῦμαι σοφῶν. Σαφηνίζω· καὶ σαφηνίζω· ὁμηνύω· σαφῶ δὲ σαφήσω. Σαφής· ἀληθής· ἐξ οὗ μηδὲς σαφὲς εἰδέναι· σαφὲς μῦθος σάφα εἰδὼς καὶ σοφὸς λῆς· εἰ ζῇς ἔτι ζῇς χῶ διὸς φοῖβος σαφής.

Σαχωνίσθων. Σαλχωνος· ὄρομαι νύειον. Σβεννύτος· καὶ σβεννύω αἰτιατικῆ· καὶ σβεννῦσαι. Σβέσαι· σβῦσαι. Σαίνεσθαι· ηλοκαβάφη· τὸ ῥῆμα σαίνω· ἀλλὰ νῦν σαίνοις ἂν βροτὸν μειρακίῳ· καὶ αὖθις· σαίνῃς δὲ πρὸς σὲ νῦν λαίθαργος εἶ. Σαίνων· ὑποκινούμενον δηθεν ἀνοεῖν. Σαίρειν δὲ λέγεται καὶ σαίνω αἰτιατικῆ. Σαίνεροι· ὡς οὐρᾶσαίοντες.

Σαίρει· κοσμεῖ· καὶ χαίρει. Σεβάζω· αἰτιατικῆ· καὶ σέβω· ὁμοίως. Σέβασ· τιμή· ἐκπληξις παρὰ δὲ καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα τόδ' ἔχω σέβας· καὶ σεβίσαι ἂν ἀληθῆσαι. Σεβασεία πόλις· καὶ σεβασιανός· ὁ πολίτης. Σεβασιανός· οὗτος ἐπὶ ἀλκυόνος ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρὸς πολεμικῆς ζήτησις· ἀρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἡδονῆς πρείττων· οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδέων· οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν δίκαιος ἦν παραβαλλεσθαι· καὶ τούτων τοὺς ἄγαν ἀδικημοῦσιν εἰς ἅπαντα· ὅστε Φιλοπόλεμος μὲν ὠνόμασται Φιλοπάτωρ δὲ ἦν· ἀδικεῖσθαι δ' ἑαυτόν· ὧν ἀρχομένων δὲ συνέσεων χρημάτων ἢ αὐτῷ πολίτους ἐμέλλεν, ὅσα δ' ἐσῶ μαδιᾶ τὸ πολυωνυμίαν ἐμὴν ἔ. Ῥοφῶ δὲ πονηρεῖ τὸ σιληρᾶ καὶ βαχεῖαν· καὶ ὁ σιληρεύων πρᾶος· ὁ ρμωμύω πρὸς κέρατον, οὐκ ἐῶ κώλυμα. Φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφθείρων στρατιώτας ἀπεχαίζετο· ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ πολυμέλειαν τῶν ἀστῶν τοῖς ἰδίοις, καὶ τὸ ἀρχαιοπρεπὲς τοῦ πλήθους ἐβλαβέν· ὁ δὲ λαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα· ἐξ ὧν εἰς πείθομένοις εἰς τὸ εἶναι σωφρονίζετο· ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν ἀπόδειγμα ἐξ ἀρχῆς παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις ὡς πορφύριος ἱστορεῖ καὶ μέγεθος ἱστατωλικὸς ὢν ἀκόλουθον εὐσωμίας· καὶ εἶδος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὢν, ἀκεσχεδιάζειν· πρὸς καιρὸν καὶ δι' ἀγώνιας ὀρθότητα τοῖς καταπαίκτοις ἀνούχοις τῶν βασιλέων. Δῆλος ὢν δι' ἀπορίαν καὶ ἡδονῆς φοῦς εἰς μεθύσκεσθαι, διεδέχθη τὴν στρατηγίαν. Σεβαστὸς πρὸς καιρὸν τός· ἐ σεβίζω· σέβεται· καὶ σεβίσαι· ἂν ἀληθῆσαι· ἀεισοφώνης· ἀπίστως τοὐμὲν δαίμονας ἔχει σεβίσαι· τουτέστιν ἀπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι ἐξ ἀληθῆσαι. Σεβασοφόροι· ζήτει ἐν ὦ αὐγουστεῖον. Σεβαστιανὸς ἐπὶ δὲ μαισοπού· τῶν εἰς ἅπαντα γήρως ἀνικήτων· αὐξεντίου τοῦ καλλιπόλεως υἱός· εἰς ῥωμαίους ἀναγέγραπται γένους, παιδείας τῶν ἀλεξανδρέων ἐπαινήτας· παιδείαστε τυχὼν πρὸς τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποικιλίας τε ῥητορικῆς· ἔτι δὲ ἐπὶ μόρας τοῦ ῥωμαίων διαδεξάσης διαφόρων ἔδοξεν εἶναι ὧν κλεινιῶν· γεγονὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν, καὶ ἀπορῶν διανοηθείη. Ταῦτα μὲν ἐπὶ ἦν ἐπουδαιώς, ἔφανε δὲ πολιτικῶν τὸ βουλευτικόν· ἐπὶ δὲ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῆ διεσφάλη· μεθυμήθη· μὴ γὰρ ἐξαρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν βαδῶν· ἐπὶ δὲ πόλεως φρόνων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι· ἤμελε γὰρ τότε ἐπὶ νέῳ ὁ πόπλος ἀθλήσειν· ἐπένευε δ' αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμπροσθὲν· ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν ἐπὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπὶ μισθοῦ τοῦ χρηματισμόν· ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς ἐπὶ χίλια τάλαντα τὸν βίον· αὐτὸς δὲ ἐπὶ ἀφ' ἁπάντων ἐρημάσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε· ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπὶ καθῆσθαι ὡς πορφυρᾶ μητρὶ· καὶ ὀλίγον ἦν τὸ ὄρος· ἔξωθε δὲ αὐτοῦ ἄρα ἦν μαρμάρινον ἐπὶ τὸ χρεών· ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον ὅτι ἐκ μὴ ἐκ βίου ἀπόνου ἥκειν μὴ εἶναι δοκοῦντα ἐπὶ μεγαλοφυῆ· δαχὺν δέ τινα ἐπὶ ἀνύτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπένευε· ἐπὶ πείρας τῆς ἐμβάσεως ἀπεδέδειχεν· ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας ἐπὶ ἀπραγμοσύνης ἀδαίμονα εἰς τὸν πολιτεῖ ἑαυτὸν εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φρόνων· φύσει δὲ ὢν φιλόνικος ἐπὶ ἀπήγετο ἐφ' ὅτι ἂν ὁρ

μήσειε

μήσει, ἐφιλόδοξος ὡς καὶ λέγειν τι περὶ αὐτῶν τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δέουσι λόγοις τὰς ἀρετὰς ὑπερβαλόμενος τὴν ψυχῆς, ἐπεὶ μὴ χρηματισμόν, ἀδιάφορον δὲ ὅπως τις αὐτὸν κρίνει πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐκλεονεξίαν ἐπιφορεσιλῶ. πρὸς μὲν τοὺς πολίτας ἀεὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἐχόντως. ἐπὶ δὲ τῆς μείζονων ἀρχόντων ἀξιῶν τὰ δίκαια μᾶλλον ἢ ἡδέα σκοπεῖσθαι. διὰ ταῦτα δὲ καὶ πρὸς ἐκείνους ἐλευθέρως ἐπαρρησιάζετο. ἐπὶ δὲ τῆς μὲν ὀργῆς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐκ προθυμίας, καὶ τὸ ἐκ παρασκευῆς εἶναι δοκοῦν ἀφιεὶς ἀνθρώπινον ἡγούμενος. ἐπὶ δὲ τοῦ φθόνου καὶ τῆς ἐριδος ἀπάσης τὴν ἀκαταγνωσίαν ἐπῃνεῖτο. ἐπὶ δὲ τῆς ἡδονῆς ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἐμμένων καὶ τὰ περιττὰ ὡς ἐπιβουλεύοντα τῇ ἐγκρατείᾳ φεύγων. ἐπὶ δὲ τῆς ἀλαζονείας καὶ τοῦ ὑπερηφάνου τρόπου τοῦ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτιμῶν καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπαίρεσθαι ἀνελεύθερον ἡγούμενος. ἐπὶ δὲ τῆς ἀπλήστου φιλοτιμίας καὶ τοῦ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐπαίρεσθαι

τὴν ταχύς, ὁ ὄνομα ἀποτελέσαι ὀξύς· οὗτος μὲν τὸ εἰσελθεῖν εἰς βασίλεια, τὸ ἀλβίνου φίλων καὶ τοῦ συμπλέκτου κατηγόρει· μεμαλάκτε αὐτὸ ὁ ἐλέγχους προσφέρειν. ἄλλοτε ἄλλοις καὶ φέρων αἰτίας πάντας τοὺς ἐχθροὺς τότε τῆς συμπλέκτους τὸ καλὸν ἐθνικὸν ἐβόα τε καὶ ἐγγὺς ὑποβρέχοντας, διέφθειρε πάνυ δεδιὼς τὸν καὶ τὸ φιλόχρυσον. ὡς ὑποβραλλὼν βασιλεύοντι μετὰ τῆς ἀνδρείας. ὁ σεβῆρος ἄδος καὶ αὐθεμίς βασιλέως ὢν· ἀλεξανδρεία δὲ ἀφιππόμωνος, ὃν ἀπέθανε μονάριον ἔζησε φιλοσοφῶν, συβιβλίοις ἀφθόνοις ἔσχεν αὐτὸν ὁ πανδοκεῖς. εἰ περδέτις ἕτερος ἱκανὸς ὢν ἐπαιδεύσατο τοὺς καὶ παιδεία διενέγκαντας ὡς αὐτὸν ἰσάναι πολλαπλῆς καὶ εἰκῆστε λείπει Σεβίσαι ἀντὶ τοῦ ἀληθῆσαι. ἀεισοφάνης. ἀπίστως δὲ τοὺμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. καὶ ἑξῆς, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐμέφη. Σέδας. ναθέδρας. Σεδεπίασ. ὅτι σεδεπίας ἀσεβῶν καθάπαντα, καὶ τὸ βασιλέως ἀπέστη ναρουχοδρόσος τὸν ὄρκον τὸ ἀβαὸ ὃν ὤμοσε κατὰ τὸ θεῖον μὴ ἀποκτεῖναι. ὁ ἦ, ἐπελθὼν ἐπολιόρκει Ἰωβιλημέτης β'. Σέδεται τὰ ῥέπει. μᾶλλον πολὺ ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι ἐπαὐτῷ. τουτέστιν ὑποβαλλόντως μοι λέγει. ἀπλῶς μᾶλλον ἢ μαίνομαι. Σέδεβν. τὸ φωσφόρον. Σεκοῦνδος. ἀθλωαῖος ὀστρακίνης οὗ ἔχει μέτρον πολύιος. ἐπωνομάζετο δὲ ἐβαίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ κρεσδόντου τὸ σφισσοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς. Σέκρετον. Σελαγεῖται. ἀντὶ τοῦ λάμπεται. σὺν πυρὶ τοῦ ἁλὸς σέλας. Σελαγίζω. λάμπω. Σέλας. πῦρ. ἢ τὸν περιφερῆ καὶ ὁ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδόνων. καὶ σελαγεῖται. λάμπεται, Σελάχιον ἰχθύδιον. ὁ μόνον ζωοτοκεῖ πρῶτον ὠοτοκήσαν εἶτα αὖθις πολὺ βαθάχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λειχάζειν. καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος ἡδύσιον λέγεται δὲ καὶ μελάχιον. Σελαχία. ὄσελεπίδα δὲ λέγει. οἷον. σμύραινα. βοῦς. ναρκη τρυγών. οὐδὲ ὠοτοκεῖ. Σέλλαι. σελλάρια, σωτήρια. ἑόρται. Σέλγη· πόλεως πισιδίας. ὁ πουκαθὼς ἔζων οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἀλλήλοις συνοιρώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατὰ πάντα σημ. ἐστὶ ἀσελγαίνειν. Σελήνεια ὄνομα πόλεως. καὶ σελανεῖς οἱ ἰσαυροσελανικὰ ἢ ὄνομα κύριον. Σελανίς. ὄρνεόν ἐστιν ἀπτερόπομον ἀόρατον ἐστὶ δὲ ἀνδρεῖον χανδὸν λαφύσσον. Σέλανος, ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς. οὗ ἐπελήθη ὁ μνημονικὸς. ἐσόφισεν δὲ ἐν ῥωμ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητήν. πρὸς τῆς συνωνύμους διαφορᾶς. πρὸς ὃν φάνδως ἐποίησε μνήμων. πρὸς τὰ ἀλεξανδρέων ποιμένων. πρὸς θεωνβιβλία ε'. ἐστὶ ἄλλα σύμμικτα. Σέλανος. ἐμισηνός. γραμματικὸς. ἀπαναλιάτικα δι' ἐπῶν βιβλία α'. εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα. ἐποίησε δύο. ἐστὶν δὲ τινα σέλανον ἄρον ἐμὲ ἀθέον. βιβλία δὲ ἐστὶ δεκαεπτά.

Σέλανος. οὗτος ἐπεκλήθη πανώρ. οὗ ὃν ἰδίως ἐρῶ ἀντίχω δίδωσι τῷ ἑαυτὸν γυναῖκα ἐρασθέντι αὐτῆς. καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὸν ἔρωτα ἀθανάτου ἐποίησε καὶ ἐπευπόμενον γνωσθέντι δὲ ὑπὸ βασιλέως ἔβυσε τὸν ἁλὸν. Φασὶ δὲ σέλανον σωθέντα ἀλεξάνδρῳ ὃν μακεδόνι, ἐπὶ ὃν θυομένῳ ἀπορράντα, μόνον σέλανον πειρᾶσθαι αὐτὸν. τὸν ἡρέτων κρατήσαντα. καὶ διατὸ τὸ ἁλάλματι αὐτὸν. σὺν τῇ κεφαλῇ πειτιθέασι μέρας. Σελλίδες ποταμός. Σελλῶται πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ σὺν ἐρεχθεῖ ἁς σελλώας πελανοὺς εἰρηκε σὺν εἰπίδης. καίμοι πολὺ γὰρ πέλανον σὺν πέμπειδόμων. φάσον σελλώας ἁς δεπυείμου χλόης. ἐποίδὲ ἐξ σελλώαις, βᾶν ἑβδομῇ ἐπέπονε ἔρεβε ἔχουσα καθαρὰ μήκυνον τὸ πρωτοφυὲς σελήνης. Σελήνη τὸ ἄστρον φασὶ τὸ σελλώ μὴ μόνον ὑγρὰ νεῖν αἰθαίνεσθαι μηνὸ μοίως τῇ ἡλίῳ ἁ σώματα διὸ ἰδ. ἡμέρ ὁ ἥλιος ἀσυμπαύσεισ. ἡδὲ ἡ σελλώ τὴ νύκτα. καὶ σελλωαία. καὶ σελλωαῖος. ὁ τῆς σελλώης. φωσφόρας ἰδεῖ πρεσιμάτων δηλοῖ φάος. Σελλωίτης. Σελλωήνται. Σελλίδιον. τὸ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐποίησε καὶ κάτω. Σελλίζειν τὸ ἁλαζονεύεσθαι. ἀπὸ σέλουτιν πένητος καὶ πρεσπολεμεῖν τὸ πλουτεῖν, Σέλινον εἶδος λαχάνου. Σελλίνου δεῖται ὀνοσῶν. ἐπεὶ σὺν ἐσχάτας πνοαῖς ὄντων τοῦ τάφους ὅτε ἔμελλον τοῦ νεκρὰς πτερνάσι, σελίνοις ἐστρώννυον. Σελίνα στέφανος. πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσκεῖται. ὡς ἔφη καὶ σοφοκλῆς ἐν τῷ πειάχμῶν. Σέλλοι ἢ σίλλοι ὁ ὁ ὅμηρος. γραμματικὸς προμνημονεύσει. Σελὶς τὸ μέσον τῆς δύο καθεδρῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν ἐπιγραμματι. καὶ σελίδων κανόνισμα

φιλήρβιον. Σελμῶν, σανίδων. καὶ ὄνομα τοῦ σημαίνει δὲ καὶ αὐτὰ τὰ δοκία. Σελλοὶ ἐθνικόν. Σεμεῖ ὄνομα κύριον. Σεμιδάλις σεμιδάλεως, ὁ σεμιδαλίτης ἄρτος ὁ καθαρὸς καὶ λεπτομερὴς σεμιδάλεως, ἀπὸ τῶν ὑγροτέρων τῆς ἀρίστης πυρῶν ἀλήσεως. Σεμίραμις ἡ τὰ βασιλεύσασα τὰ ἀσυρίων πρώτη, καὶ τὰ κατὰ αὐτὴν καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνηροῦσα πρώτη μὴ ἐξ ἀρετῆς καὶ μετάλλα τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις, τὴν τούτων ἐρασιάν ἐπέτρεψε. πόθι ἔθνης ἦ ὁ τεῖχος πρώτη τὴν νινευί, μετονομάσασα καὶ αὐτὴν βαρυλῶνα. καὶ τοῖς πατρώοις πόθι ἔβαλε σόμια. καὶ καὶ ἀπὸ σεμιράμιδος, ἀνήγειρε. καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαβαλοῦσα, τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱσόρησεν. εἰσὶ δὲ οἱ αἰθίοπες. Φησὶ δὲ καὶ ὁ μῆρος. ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μεθ' ἡμῶν μετὰ μῦθον ἔβη αἰθιοπῆας ἐπὶ δεῖπνον. καὶ τοὺς μὲν, εἶναι ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης πεπαυμένους, ἀληθῶς δὲ βοσκομένους δὲ αἰθίοπας τοὺς δὲ τὴν παλαιὰν οἰκοῦντας, ἀγνοεῖν καὶ ἐς σὺν φυομένους ἐσθίοντας τὰ δὲ ἰχθύων ἀπέχεσθαι φασὶν ἐπεὶ δὲ εἶναι καὶ τὸν πάλαισον. πάντα γὰρ ὅσα δώδη καὶ ἀναγκαῖα σὺν τοῖς τοῦτοις σκεύεσι δύρισκεται. τὴν δὲ σεμίραμιν, ὃ ἐρέαν ἐπάλξ. σεμίραμις λέγεται πεταύω ἄσθι καὶ διάρρεσις τὸν ἔτος στρατιὰν ἀρξαμένος ἔπτε ἐλλησπόντου καὶ λιβύης. ἀνεῖρε πλὴν μυριάδας τ'. ἱππικὴν δὲ ἔνεβδ. σφραγῖδα Φόρων δὲ ἀρμάτων μυριάδας δέκα. ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τοῖσιν πλῆθος. ἄλλων δὲ καμήλων δύο, τι αὐτὴ γὰρ δέομαι μυριάδας ἔπεσι. εὗρας δὲ βοῶν ὠμοδέρμων εἰς λ' μυριάδας. μῶς δὲ ἐνβάντροις ναυσὶ γεῖσθαι τρισχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους. πλερώματα δὲ αὐτῆς ὁμοίως ἕκτε υείας ἐ Φοινίκης καὶ αἰγύπτου καὶ κύπρου ἐ πισιλικίας. τ πεζᾶν λίων μερῶν ἀχρὶ ἡμῶν τοῦ. καὶ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπὶ νδοὺς ἐδωλα ἐλιφάντινα ξύλινα ξυμπαγῆ δεῖς μυριάδας ἡ. ἀέμελλον οἱ σιν αἰθίοπες. ἐ σὺν τοῖς πεπλησμένα φυγάνα καὶ φορυτὸ, ὡς ἀβάσαντα εἶν. ἐ δὲ ἔξωθεν αὐτ πειρύρωσεν. ἐπὶ βάτας δὲ ἐφ' ἑκάστην καμήλων δύο ἔταξεν αἰθίοπας ἑξάμ ἐ ἀμαντίζμ. καὶ ἐπέρασε τὸν ἰνδὸν ποταμὸν ὅς τις ὀνὶν ὑδρ' ἐκεῖνον πλατύους τὸ πολλοὺς. καὶ ἐ γυνσὶ φυραν ἕκαστος εἶναι ἐδώδιμα. ἰω δὲ μῆνος μὴ ξ' πλατῶν. πολλοὺς δὲ τριακοσ'. τὰ δὲ εἴδωλα ἔκαν εἴκοσι μυριάδες. καὶ αὐτὴ σὺν βάσασα τὸν ποταμὸν τὸν ἰνδὸν καὶ τῆς σὺν τὸς ποίτης πτίσασα πολλὰ πλῆθος ἐπὶ ὑφασμάτων ἐγχερῶν ἀσφαλτωμένων αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν ποίτην. Σεμνὰ ἐ τίμια καὶ σεβάσμια. καὶ ἐ τι θυόχρηστον ἔκπεθεν ἡμῖν ἐδαλεῖς τὴν μεβίκησιν σεμνὰ ἐ φόδια. αἰλιανὸς σὺν τῶν πεὶ προνοίας. Σεμναὶ θεαὶ οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀθηναῖοι ἐ ἐρινύας. Σεμνεῖον τὸ μοναχεῖον. σὺν ὧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ ἐ τὸ σεμνὸν ἐρὶ μυστείας τε λοῦσι. μηδεὶς μηδὲν ἡμῖν ζωντες. μὴ πορνον, μὴ στίον. μὴ τέτι τ ἄλλων ὅσα πρὸς ἐ τὸ σώματος χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμος ἐ λόγια θεσπισθὲν ἐ διὰ προφητ. ἐ ὕμνος. ἐ τὰ ἄλλα ὅσα ἔκαμεν ἐ θεοσέβεια σωκράτους τε καὶ πλάτωνα. τὸ δὲ ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν, ὅσιν αὐτοῖς ἄσκησις. στίον γλῆ πορνον, ἀδεὶς ἀπ' αὐτ πρόσεστι γνοῖς πρὸ ἡλίου δύσεως.

Σεμνολύφωσαν. ἀπὸ τῶν σώ Φρενα. οὐ γὰρ ἐ παινεῖ αὐτὴν τὸν ἀλλαπὸ τὸν ἀλαζόνα καὶ ὑπερογκον. καὶ ἐφ' ἑαυτῆ μέγα φρονοῦσαν ἀεισοφλυησε Φέλαις. Σεμνολογῶ αἰτιατικὴ, Σεμνομυθοῦσιν ὑπερφανούονται σὺν λόγοις. ὁ δὲ σεμνὸς ἀσβάρβαρος σωτέτος τῶν στρατηγῶν πρὸς ἐ γύναι. ἐπὶ λελυσμένος τῆς μεγαλορρημοσύνης. Σεμνὸν ἐπὶ τὰ ἀξιωματικὰ λέγουσιν ἐ αθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ὑπερφανῶς πράσσοντα ἀεισὶ δης μηδεία. οἶδα γὰρ πολλὰς βροτ σεμνὰς σεγενόμας. ἐ σὺν ἰσοπολύβ. μισεῖν δὲ σεμνὸν ἐ ὃ μὴ πᾶσι Φίλον ἐ σὺν δοξον. ἀεισὶ δης ἰσοπολύτως πῶς ἂν σὺ σεμνὸν δαίμον' οὐ πρεπεννέσει; καὶ τὸ μέγα ἐ ζωσὶ τιμίας. τοῖς δαὺ σεμνοῖσι τ ὀρνίθων. ἀεισοφλυησ αὐτὶ τὰ τιμίοις, ὁ αὐτὸς σεμνόκτος ὢν καὶ ασβαδασκιώκλεος ὁμως ἐπὶ χαεις ἰω σὺν ταῖς ὁμιλίαις. οὐδενὸς ἧττον τ ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων. δέξισος. σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπ' φαινεῖ τὰ ἄλλα ἐ ὅ τι οἱ ὦ ἐρατηγήσει. Σεμνοπροσωπεῖς. τουτέστι σεμνὸν τ ὄψιν ἔχεις. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων σεμνοί μὴ φανῶσι. ἀναλαβὼν τὸν πρόσωπον δὲ ἔχοντες ἐ ἐπὶ τηδὲ μετα. Σεμνυνόμενος. ἡμᾶζων. σεμνυνόμενος ὁ λουσόδωρος ἐπὶ τῶν μηδὲν αὐτ πραγμάτων αὐ τὰ μήτε πὶ ῥίπρας. μήτε

πειρώτης ἀπηγορεύθη ἀπὸ τοῦ πρώτου συμβουλίου. Σεμπρώνιος ὄνομα πύριον παρὰ τοῖς ῥωμαίοις.
Σεννατορδι. ὁ ῥωμύλος μετὰ τὸν ἀδελφοῦ ῥῶμου ἀνάρεσιν σὺν τῇ περιοίκων πόλεων, ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφεληύσατο. τούτων τοὺς πρεσβυτέρους ἑξήκοντα ὁ Ῥωμύλος μετεπέμψατο καὶ τοὺς ἀπὸ τούτων καὶ προέδρους τῆς κοινῶν ἀποφάσεως πραγμάτων. συνάτορας τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. σὺν δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους Ῥωμύλος παρεκάλεσε τούτους τε καὶ φορᾶς τῇ περὶ ἐνάλιον. καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου πρόσκλησιν διοίκησιν. τριακοσίας τε ἱππεῖς καὶ χιλίους πεζοὺς προστὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεμέρισε στρατιώτας. εἰς φυλακὴν δὲ τοσαύτης διενείμετο τὸ δήμου πλῆθος. καὶ σύνταγμα τὸ βαλλιτήριον σημαλεῖτο. Σεναχρεὶμ ὄνομα πύριον. Σενύου. βασιλέως αἰγύπτου. Σεξτίλιος ὄνομα μηνὸς παρὰ ῥωμαίοις. Σέξτος χαιρωνδᾶς. ἀδελφιδοῦ πλαβιηνοῦ. πεντηκοντάρχου καὶ μέρους αὐτοκράτορος καὶ σεβαστοφάντου καὶ φιλοσόφου. μαθητὴς ἡρῳδότου τοῦ φιλαδελφαίου. ἐπὶ δὲ τῆς πρεσβευτείας ἀγωγῆς. καὶ τοσοῦτον προκοπῆς ἐβασιλεῖ ὥστε καὶ σωδικαίαν αὐτῷ ἐγγράψαι ἠθικήν. Σεξτιπεντικαὶ βιβλία δέκα. μεθ' ἃ θανάτου τοῦ πομπηΐου. ἐτόλμησέ τις ὁ ἕξτος εἶναι φῆσαι. ἐπὶ προσανάλημψιν τῶν τελευτησάντων ἀξιώματος ὁρμήσαι. ἐπὶ πολλὰ τὸ πολλῶν ἀναπειθείς, σὺν ὁμοίοις ὡς μηδὲν διαφέρῃ πρὸς τὴν αὐτὴν ὁρμὴν ἀξιοῦν εἶναι διαφυλάττειν ἢ πρὸς ἐφάλλεσθαι. μηδὲ σωζεῖναι τὸ λεχθὲν μέτρον διωθεῖς. οὕτω σοφὸς μὲν εἶδος σὺν φύσεως, καὶ τὰ ἄλλα ἐξαίρετος ἡ φύσεως αὐτῷ εὐφυΐας δὲ δι' παιδείαν αὐτῷ ἀμετεσχέθη. Σέξτος. λίβιος φιλόσοφος. συνεπτικαὶ σὺν βιβλίοις ἱ. πυρρώνδα. Σεώκη ὄνομα πόλεως. Σεπφωραῖος ὄνομα πύριον
Σεπφωραὶ τὸ μωσέως γυνή. Σέπφωρις σεπφώρεως ὄνομα πύριον. θηλυκὸς δὲ σημαίνει φήλιν. ὡς σεπφωρεία καὶ σεπφωρεῖται ἔθνος. Σεραφὶμ πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι. συνικῶς δὲ σεραφεὶμ, διὰ διφθόγγου. Σεραφὶμ. ἐμπρηκτὰς. ἐμπυρασόματα. ἀθερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμός. ἢ σοφίας χύσις. Σερβιλία. καὶ σερβίλιος ὄνομα πύριον. οὗ πατρὸς ῥωμαίων ἡγεμόνος. Σέρβιος. ὄνομα πύριον. οἱ ὀνειόδουλοι. Σερβωνίτης λίμνη. Σέργιος. ζῶμα ἁβδᾶς, ἀφωνίας ἡγεμὼν, ἀπὸ διηνεκῶν ὧν ὑπ' αὐτὸν ἔσχων ἐν αὐτοῖς ὑπ' αὐτὸν ἔσχος περαιτωείων πεζῶν καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. ἐπλάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν διηλόγων πρὸς ἀρισείδην. Σερδική, πόλις δακίας. Σέρρεις. εἶδος λαχάνων ἃ ξανθὴν μὲν σείρια λεγόμενα. αἱ μικρίδες τῶν ἄλλων. μᾶλλον τὰ ληθέστερον εἰ θεῖν μακεδονίσται. Σερλῶος ὁ καὶ ἀθλιωτὸς. ὁ ἄλιος χρηματίσας γραμματικὸς. ἐπλούτησε τῆς φίλων πρεσβευτείας, πολὺ πόλεων καὶ τύνδε ἐθνικὰς συνδέσμους βιβλία γ'. ἐπλούτησε δὲ φιλοξενίᾳ εἰς ὅμηρον ά. Σέρριος ὄνομα πύριον. καὶ σέρρειον τεῖχος. ἔστι σέρρεια ὀνόματα χωρίων. Σέρφος γραῦς, ἣν σὺν θεωνία πεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀερουραίας ἀλιερίδος. ὧν καλοῦσι γρᾶες σερίφιον καὶ μάντιν. Σερουίλιος ὄνομα πύριον, ὧν δὲ ὕπατος. καὶ ζήτει σὺν ἁβδᾶ πάνιος μαλήνης. Σεσχ. οὗτος καθέστηκε σὺν τῆς φυλῆς τὸ ἰαφέθ. ἔστι δὲ ὁ βύβυ ἑξαβ καὶ δωλαλαρεία. ἐδοκίμασε γὰρ εἰκῆ ἔστι δὲ ἀνδριὰς τιμᾶσθαι τοὺς παλαιὰ ἀρίστους τε καὶ τοὺς ἐπὶ τὰ μέγιστα ἀγαθοὺς γενομένους. ἐπὶ τοῖς ἀνδριᾶσι τιμᾶσθαι ὡς δικαίους ὑπομένουσι δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον χρόνου θαλερὰ τὰ πρόσωπα ἀνδριάντα. ἀνδριὰς δὲ δίκαιος ὑπόμνημα ἔστι δὲ ὑπὲρ τοῦ γνωσθῆναι ἐλθὼν ἔστι λεγόμενος ὅτι ὁ πρὸ αὐτοῦ βιοὺς ἀνδρῶν πολλὰ δὲ δόξαν αὐτοῦ εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν. ἔστιν ὁ ποιητὴς πάντων μὴ γνωρίζειν θεὸν, συντείνοντα τὰ πρὸς ἕτερα, ἀνέχώρησεν ἀπὸ πανδρῶν νόμων καὶ δαιμόνων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας. ἐκώμησεν εἰς ἁμέρην νυὶ καὶ λουμμῆς παλαισίμης, πρὸ ἀν τὸ ἰορδάνου ἁμοῦ, αὐτὸς ἔστι γνοὺς αὐτὸ καὶ λώτ υἱὸς τὸ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἐ καὶ ὁ ἔτη τῆς ἑαυτοῦ ὢν εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ καταλυσμοῦ ἕως ἀβραὰμ, ἔτη ,ευτ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ἀβραὰμ. ἔτη ,ϛμέ. ἐπὶ νεὸ δὲ ἀβραὰμ πλεῖστος σφόδρα, σὺν κτήνεσι πολλοῖς καὶ ἀνεχώρησε αὐτοῦ σὺν συνοικίᾳ αὐτοῦ. ἔδωκε λωτ οἰκεῖν ἁμοῦ πρὸ αὐτοῦ τὸ ἰορδάνου. καθὸν δὲ χρόνου ἀπώλεσαν θεοὺ πόλεις σόδομα τε καὶ γόμορρα, θεία πυρὸς καταβραγήσας ἐπαυθήσας. διότι θεοὺς πολιούχους σὺν βριζον ξένους. Σεχ. ἔδωκε σὺν τῆς τοῦ αφεθ φυλῆς πλαβηνοῦ, δόγμα ἔδωκε τιμᾶσθαι τοὺς παλαιτε λυτή-

σαντας καὶ ἀειτεύσαντας ἀνδρας ἢ διὰ εἰκόνων, ἢ διὰ ἀνδριάντων ἢ τοὺς τοιοῦτος προσκυνεῖσθαι κατὰ
θος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμασι αὐτῶν ἐπιτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱστορικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις. ὡς
θεὰς αὐτοὺς νομίζειν ὡς ἀθανάτους. ἐντεῦθεν εἰσήχθη ἡ πολυθεία καὶ κεἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ
διέμεινε καὶ αὖθις μέχρι τοῦ χρόνων θαρρεῖν τοὺς ἀβραὰμ λιθαργαλματοποιούς. διὰ δὲ τὰ
φόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος καὶ λέγων τοῦτους εἶναι θεοὺς καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι
ὡς αἰτίους τοῦ ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέβραμεν καὶ αὐτὴν δόξαν εἰς ἀλλοῖωσιν τῶν ἐθνῶν γνώμης. μάλι
στα δὲ ἐν Ἕλλησι δηλονότι. ἦσαν γὰρ οὗτοι τῶν τοιούτων πλανίων ἀνάδεξάμενοι. καὶ τιμήσαντες ἕλλησι
τὸν γίγαντα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ ἀφθαταγάθου. καὶ τῆς συνεργοποιήσας κοινωνὸν γενό
μενον. διὸ καὶ ἐμυθοποιήθησαν αἱ πλάσεις τοῦ ἀνθρώπων. καὶ ἐπληθύνθησαν μέροπες. Σεβάσιος. ὄνομα
τικὸν, ὁ δὲ σεβαστὸς ὁ τοῦ ῥωμαίων στρατηγὸς, παὶ σεβαστοκράτωρ τοῦ ἰβήρων ἐπὶ τοῦ πλείω πατρι
θὲν ἐχόντων, ἀπὸ σεβενδυνάσαι ποτὲ τὸ λαικόν. Σέρφος. ζῶον μυρμηκώδες. σέρφον σὺν ὀ
χῆν φαγαλίζει. καὶ σφοιμία. σὺν ἐπὶ μύρμηκι καὶ σέρφος χολή. ἀφ' ὧν ἐπικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφ
ὢν τὰ δὲ νέμονται ἅ ὄρνεα. νικοφῶν σὺν ἀφοδίτης γενέας ἀσφραθίει ἀετοὺς καὶ σφενδόνας, ὄρνι
θίας σέρφας. ἴσως σκώληκας. ἀκρίδας. πάρνοπας. Σεσαγμένω. πεπληρωμένω. πφορ
τωμένω. ἀγαθίας μίαν δὲ τῶν ἀμαξῶν χόρτου σεσαγμένω ἀγρίωτε ἐκ γεωργικοῦ πιθείσα γεω
σύργω ξυλίνω ὄντι. καὶ σῦς σίνηται. καὶ ῥᾳδίως ἂν πασα κύρτος ἐκ μπέσοιτο. καὶ σεσαγμένοι,
πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐφορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. οἱ δὲ, καὶ ὡς σεσαγμέ
νοι τῇ λείᾳ ἀνιλεῖ καὶ ἀτέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις. οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐφο
ρεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. Σέσελις. εἶδος λαχάνου. Σεσελλίσθαι. μέλι τὶ ἐπῆρθαι. ἀπὸ
αἰσχίνου τοῦ σέλλου, οὗ ἴσως ἡμμαθής καὶ ἀλαζὼν ἐν ᾧ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ πρὸς ποιεῖσθαι πλη
σίον. λυκόφρων δὲ ἐπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. ὁ γὰρ αἰσχίνης ἐπὶ νης ὢν, ἐθερύ
πετο ἐπὶ πλάστου. λέγων πλάσιος εἶναι. ἴσως δὲ αἰσχίνης σέλλου. ἐν μεταφορᾷ δὲ ἔλεγον τοὺς τοιού
τους σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν. Σέσηπα. ἐνέβαλον. Σεσημασμένω. ἀντὶ
τοῦ σφραγισμένῳ, δηλονότι ἐνὶ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ ὀνόματος. Σέσηρε. κέχηνε. διὰ νοίας. Σεσηρέναι.
γραῦς κεχηνέναι. Σεσηρὼς. κεχηνώς. Σεσορημένος. ἄβακτος τῶν κίνησιν τεθορυβημένος. τε
ταραγμένος. ὁ δὲ, θᾶσσον ἢ βάδην τῶν τετιφαλῶν ἐπισείων καὶ βαρβαρικῶς τινὰ ἐπιφθεγόμε
νος ὅσα τῆς τεφρᾶς ἐν τόνων καὶ τὰ βαδίσματος ὡς σεσορημένω εἰκάσαι ἐπαγωγῶν. Σεσό
ωσις. ὄνομα πύρειον. Σεσωρευμένων. βεβαρυμένον. Σέσωρις. βασιλεὺς αἰγύπτου. οὗ καὶ τὰ
αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε. θηρίων αὐτοὺς τανεῖνωσαι. καὶ ἐκ μιᾶς τῆς ἀνδρῶν ἔργα, ταῖς γυναιξί,
ἐκ δὲ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν ἐνομοθέτησεν ἐρᾴζεσθαι. Σέσωται. καὶ σεσωσμένος. οἱ μὲν παλαι
οὶ δὲ ἄνευ τοῦ σ. ἐξ ὧν λέγομεν φησὶ θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι. μετὰ τοῦ σ. ἐξ ὧν λέγω δὲ πλῶς πᾶσα
λείπουσι τὸ σ. ὡς ἐπελειμμένον. πεπειμμένον. Σάθης. εἷς τῶν ἐνθρανικῶν βασιλέων. Σεβῆρος. ἄν
τος ἐφανήμεθα ὃν δυστυχῶς. οὗ ἀρπάσας τὸν θρόνον τῆς αὐτοκρατείας. τῶν τε μανέντα αὖθις ἀπὸ
λινάριόντε καὶ δυτυχέα διενδικεῖν αἱρεσιν ἐπειρᾶτο. πυκνὸ ὁ σιδήριος αὐτῶν τῶν τῆς σκηνῆς
ασειρῶν. ἀφελαθεὶς δὲ τῆς σκηνήσεως ταραχώδης, καὶ ἀκρατείας, τῶν ἀλεξανδρέων καὶ φο
τητι λαίλαπος δίκην ἠθυέλλης ἐνέσκηψεν. ἔνθα δὲ ἑτέρας κατακλύδος αὐτὴν πνοὰς αὖθις ἀπὸ
λαβὼν, συνέχεε πάντα. ἐπὶ θορύβοις. διεσκέδασεν αὐτὴν, ἰουλιανοῦ τὸν κατὰ μῆνα ἀλιταρνασσέα
ἡδέως ἐπισκοπος. ἐξ ἧς εἶχον ἰουλιανοὺς ἀλιταρνασσέας. Σαμσιγερὰμ. ὁ βαβυλῶνος μεκμετήσας
γραμματικὸς ῥωμαῖος. Σεβιλλωνὸς ὁ διόνυσος. παρὰ τοῖς εἰθασιν ὁ λίνος. σειλινοὶ δὲ οἱ ἔρωτες. διὰ
τὸ ἱ. ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ἄλις. Σειρὰ. καὶ ἄλυσις. ὁ δὲ βασιλεὺς, δῶρα ἔστελλε τοῖς ἀθάρεις, σειρὰς χρυ
σᾶ διὰ τοῦτο ποικιλμένας. ἐφ' ἧς τε σειρᾶς. Σειρὰ καὶ ἡγεμονία. τοῖς δὲ τὸ φιλοσόφου μαν
τεύμασι πολλῆς οἰκείας σειρᾶς ἐπόμενος, ἀνοίδοπως ἐκ τὸ λόγου ῥυμηκετίχνος ἐκ ζητοῦσα
τῶν ἐμπειρᾶν ἐξ ἧς αὐτὸ ψυχῆς ἀπέχω ἀπὸ λογεῖν. μετὰ δὲ τὸν ὡς δεδειπνηκότα τὰ μέ
νης ἀφανοῦς, ἀ τοῦ εἶλεν ὡς ἐμὲ ἐκ σαφέσθαι ἀπαθῆ λαι πρὸς ἄξας. Σφαίνω. ξηραίνω. με
θῶν ἐσέφοντο πρὸς ἕξ τὸ μάμων ἡμέρας. Σειρὰ σειρὸς, ὁ ἥλιος. καὶ σείριος. Σειραῖος ἵπ

πος· ὁ ἐξω τῆς ὑς· ὁ δεξιὸς δεξιὸν δὲ νεὶς ἀεὶ σειραῖον ἴππον εἶρε τὸν πρόσθιον μηρόν· τουτέστι ὃν καμπτῆρα τὸν ἀριστερόν. Σειραῖς· πλεκτοῖς ἱματισμοῖς καὶ γὰρ οἱ θῶρακοφόροι καλοῦνται δὲ ἀπὸ τῆς ἵππων σειρᾶς ἱμάντων ἐλίσσοντες· πλατύνοντες ἢ τοῖς πολεμίοις ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῆς ἱμάντων βρόχους· ἀπερέφαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω ἐλαύνουσι· τοὺς δὲ ἀλλήλους τοῖς βρόχοις τῆς μηροῦ ἵππου, ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἕλκουσι. Σειρὼ μὲν φιλεῖ ἀπέλλειν· ξεῖνον δὲ μέλισσα· σειρὼ ζῶον ὅτι ἡρῷον μυῖά ἐστι θαλλήσιον. Σφεῖς ἀσ· γυναῖκας τινὰς διὰ φώνους τετυχηκέναι, μῦθος περὶ νῆσόν τινος· αἱ τινὲς συνήσαν καθεζόμεναι, οὕτως ἑτέρπον τοὺς παρακαλοῦντας διὰ τῆς ἀφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι βασάνου· εἶχον γὰρ ἀπὸ μικρᾶς τὰ θέρμης καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν. Ἀφ δὲ πάσχουσαι· οἱ μυθολόγοι, σειρῶσι φασὶ τινὰ θλυπρὸν σῶμα ὀρνίθια εἶναι· ἀπατῶντα τοὺς παρακαλοῦντας, ἅσμασί τισι μουσικοῖς κηλοῦντα ἀφ ἁπλοῦ μὴ ὄντων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς καὶ ἡ ἀλλομυῖ οὐδὲν χρῆσον. θανάσιμον δὲ μόνον· ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τὰ βούλεται· τοὺς εἶναι τινὰς θαλαττίους ὄρεσί τισιν ἐπωνύμους· οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον, λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἧς ἐπακούοντες οἱ παρακαλοῦντες, ἐμπνεύσασθαι ἐαυτῶν ψυχὰς τῷ ὕδατι· καὶ αὖ ἔμβροι οὖν ταῖς ναυσὶν ἀπολλῦνται· αἱ δὲ παρὰ θῆσαι εἰρημέναι σειρῆνες καὶ ὀνομάζουσι μονόζυγοί τινες εἰσὶν ἄτοσχηματίζόμενοι ἐπέρημίαι τῆς λεως· ἧς τις χόλωθεν γίνεται· οἱ δὲ σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι· καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι ἐπ ἀναπτάντες σὺν τῷ ὕδατος καὶ τὰ ἑρος κὰ δύτιμέλος ἄδουσιν· ὁ ἄνω ἰὼ βλέγει· ἀδελφοὶ γενναι σειρῶν· ἑταῖρος δὲ στρουθῶν· τουτέστιν ἄδωλος ἐμαυτοῦ συμφορᾶς, ὡς παρὰ σειρῶσι στρουθοὺς λέγει, ὃν καὶ μεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν· ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ χαλκῆν ὄνυχα πεπτημμένον· καὶ σὺν ταχεῖ μματι· καὶ ὁ λαλημα πεῖνο ὃν σειρῶν ὠκυπότερον. Σειρῶδες· αἱ τῆς ψυχῆς σὺν ἁρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις. Σειρῶνιον μέλος. Σείειον· σείειον σκάλαν λεπτὸν ἱμάτιον ἀπαθηκτον· οἷον θέειστρον καθάπερ φασὶν οἱ λογοποιοί· καὶ σειρὼ δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν ἁπλῶς τότε ὅτε ὄψιν ὁ σείειος· ὅθι δὲ καὶ σείειος πόλις ἰταλική· καὶ ἀφ ἧς σείειοι ὑφάσματα, εἴτινα ἄλλα λυπηρὰ εἶεν σὺν τῷ πρὸς τῆς διοικήσεως· σὺν σὶ οἷς μὴ χωρεῖς τὸ τ· γράφεται δὲ καὶ σήρινα. Σείειος ὁ ἀστρῶος κύων· αἰλιανός, λοιμῶν δὲ σημασίαν ἔσχεν· ὅθεν αὐηρ· καὶ τὼ ἀμφὶ τὸν κύνα σείειον περιστέλλω· καὶ τὼ ὁρμὼ τὼ ἔμπυρον ἀμερῶσαι τὰ ἄστρου· καὶ σείρ σειρὸς ὁ ἥλιος οἱδέ καὶ σείριος. Σείειον γὸν κύνα· ὁ τὲ δὲ καὶ ὃν ἥλιον· ἴβυκος δὲ πάντα ἁπλῶς ἄστρα, σείειαλέγει. Σειρομάστης, εἶδος ἀκοντίου. λόγχη. Σφεροφόρος καὶ ἄζυξ· ὁ λεγόμενος σκέλης ἵππος. Σειραὶ αἱ ἐκκρεμάμεναι ἡνίαι ἐκ τοῦ ἁρματος εἰς ἑκάστην σκηνὴν τῶν ἱππέων. Σειρὰ ἀχθεία· χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν· ἰὼ εἰσηγήσατο ὁ λῶν· εἰρηται δὲ, παρ ὃ σον ἔθος ἰὼν ἀθλιώσι τοὺς ὀφείλοντας τῷ πένητον σώματι δουλάζεσθαι τοῖς χρήσασι· ἀπὸ δόντας δὲ οἱ ὀνειδοῦσι χρέος ἀπαιτεῖσθαι· ὡς φιλοχρέω δὲ δοκεῖ ἀποφιλοσοφεῖσθαι τὸ ἄχθος. Σῆσαι· τὸ συνηφάνθησαι ἀπὸ τῆς ἀπροόρατα σεισόντων· τηλεκλείδης ἀμφικτυόσιν· ἄλλως· πάντων δὲ ὅλως σῆσαι δὲ προσκαλέσαντας ποιήσασθαι δίκην ἀλληλοφαγῶν· ἀεισοφάρκης δικαστὰς ὄσιν· ἔσειον· ἤθων χρήματα· ἢ εἶλεν· ἐσυνηφάνθησαν πάλιν. Σεισμὸς πνεύματος εἰς ἴδιους λώματα τῆς γῆς ἐγκατειρχθέντος· εἶναι δὲ αὐτὸ τὸ μ, χασματίας· τοὺς δὲ, βρασματίας· αἰλιανός. Σεισμοί τε ἐποίησαν. ὃ ἀλλα ἀνέδειξον· ἀεισοφάρκης γεγραφεῖ φυσήματι· ἀντὶ τοῦ μεγάλως· ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν· ἀρχαία γὰρ ἡ νοια· τὸ ἐκ πνῶν κατεχομένῳ σείεσθαι τὴν γῆν· σιμὸς δὲ ὁ ποιὸς ἦχος σὺν ἠέρι πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ ἐληθέντος σὺν τῷ σίζω τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ. Σείωρ ἦμαρ τὸ ἱκρεμάμενον· σεῖον δὲ αὐτὶ τοῦ σοῦ. Σείστρον· ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν ὃ τὸ γλύφον λαθεῖν θέλων καὶ σκαλῶ αἰγυπτίαν ἀνακαθὼν λῶ τινα οἷς τῆς ἴσιδος θεραπευτῆρες ἀθλοῦνται· καὶ σεῖστρον ποιοῦσιν, ἠλάτο. Σκηνὴ ὄνομα πόλεως· σὺν ἓξ διεσώθη λωτὸ φλύγων τὸν τῷ σοδομιτῶν ἐμπρησμόν. Σκηθρὸς ἀδάμ· ἐπεὶ τούτου εἴρηται καὶ εἰσῆλθον ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων· ἤτοι τὰς ἀπὸ τοῦ καϊν θυγατέρας ἦσαν γὰρ ὄντες τότε ἄνθρωποι πονηροί· διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τὰ τε ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἄστρων ὀνομασίας· καὶ πρὸς τούτοις πολλὰ ἀ-

σέβειαν αὐτὸ θαυμάσαντες. ὅτε καὶ τοὺς Σπαρτιάτας ἠξίωσαν καὶ ὀνομάζεσθαι καθαροὺς καὶ τῶν μυσιλέγεις. θεὸν δὲ δωκέσαι τῷ Φαραώ. καὶ ποδὶ τὸν ἀρέτων καὶ πιτὸν καὶ τὸ πρῶτον ἔφη. θεοὺς ἀναλογίσεις καὶ ἄρχοντα τὸ λαὸ σου ἀπὸ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τὸ σὺθ καὶ σὺν ὡς καὶ σὺν χαῖδες ἢ οἱ θεὸ καὶ ἢ οἱ τὸ θεῶν τὸ σύμμαχον νοεῖσθωσαν. οἵτινες ἀλόντες ἀηλασία πρὸς ἅλας θυμα τέρας πάϊν εἰσῆλθον. ἐξῶν οἱ τῆς κατὰ λλήλας μιαιφονίαι γίνοῦ γίγαντες. διὰ μὴ τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ ἐμέγιστοι. διὰ δὲ τὸ ἄδικον καὶ βέβηλον. τὸν πονηροὶ καὶ πάνισοι. Σάθων ὄνομα νύειν σάθοντες δὲ ησοι νίζοντες. Σάϊνος, ὄνομα νύειον. Σάϊκεσθεν. εἰς σαὴν ἀπατελείσθησαν. τουτέστι μανθάνειν. καὶ σαπεσθέντας. ὡς σὺν σαπῶ πόδι πλεσθέντας. καὶ γὰρ σὺν πύλῳ μὴ ὡς τὸν σαπεσθέντας ἐδεδίεσαν, μὴ διὰ πλῆθος διέσαντο σφᾶς δὺς σὺν τὸ ἀσθενέσατον τῆς πυλώσεως σὺν τείμαντες. ἐπάλιν ἐν ποτέ τις φρικτὸν θεᾶς σεσοβημένος οἶδρω. Σαπίδες. ἅ οἰνοβλῆ παιδισ πάϊα. πυείως δὲ σαπύλη καὶ σαπὶς ἢ σὺν ἀγῶν τα μεῖον φυλάττουσα. Σαπωνήρος. ὁ τὸ σαπὸν Σαπελάμενος. Σαπός. ὁ σὺν δότερος οἶνος τὸ ἱερὸν ναοῦ. οἶνος ἅλφος. παραγωμός. δὲ εἰς τὸν σαπὸν ἢ αἰχμαλώτων ἐπέλαυνε κηρύττειν αὐτὶ τοῦ εἰς ὃν οἶνον. ἅλαστο ὄνομα Σπαρτιάτας. λέγει γὰρ λυσίας ὃς δύο ἔτη ἐτεώργησεν. ἅτε ἰδίαν ἐλαίαν ἅτε μοῖραν. ἅτε σαπὸν. μήποτε οὖν ἅλας μὴ ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλῶσι. ἅλας δὲ δημοσίας μοίας. σαπὸν δὲ ὡς ἔοικε καὶ μοῖραν ὀνομάζεσθαι ἢ αὐτῶν. Σαποὶ αἱ ἢ βοσκημάτων ἐπαύλεις, ἢ ἀ τὸ σώζειν. ἢ καὶ οἱ τινὲς ὄν τοὺς. ἢ διὰ τὸ ἐπιθέσεσθαι μὴ. Σάπερκτοὺ ἐπερωτᾶσαι περὶ τῆς. Σάπλεκτος χαμαιδικῆς. Σαπλῶμ, ὄνομα πόλεως. Σαπλυβρία. πόλις θρᾳκική. Σᾶμα ὁ ἅλφ. Σαμάτορες. Σπαρτιᾶται. τὸ μόρες. Σαμαζόνες. αἱ τὸ σφραγίδες. Σαμασία. φανέρωσις διὰ σαλπίγγος. Σάμαλα. σημεῖα τέρατα. ἀ ἢ οἱ δὲ ἐπὶ μέρους. Σαμαία. ἀπεῖρα ἅγιμα. ἔθνων δύο. οἱ δὲ ἐπὶ τὸ μόνες τούτων, ἢ σὺν τεῖ ονες, ἢ τὰ ξὶ ἀρχοι. καὶ σαμαιωφόρος ὁ ἐπὶ τὸ μών. Σαμαία ἅξις πολεμικὴ δῖῆς τὸ πεζὸν πλεῖον ἢ λιὸ διὰ τινὰ ἄλλασιν ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφένος μέρους ἐπολίζητο πολὺ πλεῖον τεῖχος οἱ ρῶμαῖοι τρεῖς σαμαίας ποιεχειρίσαντο καὶ τῆμὲν πρώτη τοὺς θυρεοὺς ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες, συνέφαξαν, ὥστε τῆ ἢ ὅλων πυκνότητι κεραμωθῆναι παντελῶς ἢ διὰ πλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι δύο. Σαμᾶσαι. σίγα. πρότερον ἀπὸ πλήττοσεις τὸ ἰουδαίαν ἅλας τριβρίχειν ὀνασὰ σαμαίαι καλεῖται κινεῖν λυμμένας εἰσήνεγκεν. οἱ δὲ, ἐξεπλάγησαν ὡς πρὸ τῆμὲν αὐτοῖς ἢ νομίμων. οὐδὲν γὰρ ἢξίουν δείκνυσθαι σὺν τῆ πολεῖσθαι. Σαμᾶσαι. ἅ πρὸ ρωμαίοις λεγόμενα σίγα. παύ των τεμὸ ἢ ρωμαίων Σπῆ σημαιῶν εἰδωλα φθόνων, ὁ κωνσαντῖνος ρεοῦ τὸ πον ἔφερεν. αἱ δὲ σημᾶσαι τῶν ρωμαίων, σωτεφάνεσαν εἰς βουνὸν. καὶ παύτων δόντων γνώμας ὁ σιπίων ἔφη ὅλως μὲ πράξαι βελλάωται. καὶ πολεῖω ποιεῖσθαι πόνοιαν τὸ μηδὲν πρὸ θεῖν ἢ τοῦ σράσαι κακῶς τοὺς ἐχθρές. Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται. σημαίνᾳ δ᾽ ὅτι μόνης τὸ δεῖν ἰσημένης φίλον πάρχε. σημαίνᾳ. Σπῆ ἅ. Σημαίνομαι. σηματίζομαι διὰ σημείων γινώσκω. σοφοκλῆς. καὶ ἅ μὴ σημαίνομαι. τὰ δὲ πρὸ πόλημαι. πρὸ κέχω μαθεῖν ὅ τον. ἢ σημαίνομαι. αὐτὶ τοῦ σημεῖα τινὰ ἐμαυτῷ σωτίθημι ἀπὸ τὸ ἴχνος. τὸ δὲ ἀπορῶ ἐπεὶ βιᾶται συμβαίνᾳ πολὺ τοὺς ἰχνὰ ἅς, Σπῆ τὰ τυμμένων ἢ ἰχνῶν. διὰ δὲ τὸ μανίαν δυσίχνυτος καὶ Σπῆ τεταραγμένη κίνησις τὸ γένος τὸ αἰανοῦς. Σημεῖα. ἡμίλια.

Σημεῖα. συνθικὰ. ἀφέρεσιν ἐν τῷ πολέμω φάσματά ἐστι. βαφῆ πεπιλημμένα. ἀεὶ δὲ μάλιστα ὄφεων εἶναι. καὶ ἀπώλεια τινων ἢ συμβόλων. τὰ δὲ σοφίσματα ἅ τε θεόν των ἢ καὶ ἴσασους Σπαρβεβηκότων ἢ φερομένων αὐτά. ἐξογιᾶται ὡς μάλιστα δυεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι. καὶ τι καὶ ἢχεῖ πρὸς τὸ συμπνοὴν τὸ τὴν πνοὴν ἐρχομένην ρία. Σημεῖα ἀρθῶ αι ἑναντίοις ἀθανασίαν δι᾽ σύμβολά τινα εἶχον. ἀπ᾽ τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἐδείκνυσθ. καὶ ὅτε μὲν ἀνέτεινετο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤεχοντο τῆς μάχης. ὅτε δὲ πατασῶντο, ἐπαύοντο. Σημεῖα ζήτει ἐν ὦ σύμβολα. Σημεῖον. δι᾽ ἅ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται ἀπὸ τοῖς σημπτικοῖς. ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἐμηχανήσθαι ἐκπλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ ἢ τωναιῶν μελλουσῶν σὺν τοῖς θεσμοφορίοις ἐκπλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. ἀρίστοφάνης. ὡς τὸ

τῆς σκιλλοῦσας σημεῖον ἐν ᾧ θεσμοφόρῳ φαίνεται. Σημήνασ. καὶ σημαίνασ τὸ αὐτὸ δηλώσασ.
Σκμὸς ἡ λεῖος γράμματος. ἔγραψε δηλιακὰ βιβλία ιά. πόθοι ὁδοῦ β'. πόθοι παρὰ σά. πόθοι πορνικά σά. περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύῃ μουσεῖ τινῶν ἰδεῶν τούτων. αὐτοκαβδάλων. ἰθυφάλλων. φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φασὶ τὴν τοῦ Φάνου ἐκφορουν. ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον ἄμβοι. οἱ δὲ ἰθύφαλοι, προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρίδας ἀνθέμασι. καὶ μίτρᾳ μὲν χρῶνται περὶ τοὺς ὀφρυῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, οὐχωρὶς ὀρχήστρου καὶ παιδερωτος ἔσπευσον ὡς ὄψεις. κιττῷ δὲ ἱεροῖς στεφανοῦσι μύροις. Σιώνιοι. οἱ πελτοὶ, οἱ λεγόμενοι τερμανοί. Σκὼμ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀμορραίων
Σκωπτόνδην. σκῶπες οἱ σκώληκες. Σκαπία. οἱ χοῦς ἀπὸ εἰσοφλήσας. καθηπορεῖμαι σκαπείας μασσώμενος. οἱ ὀρεὶ τὰ ὑφ' ὧν δι' ὑπὸ τὴν ἐξασίαν. Σκεραβίδες. αἱ ἀπὸ γῆν σκαμμήνεις ἐκρήξεις. οἱ ὀνεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἀφ' ὧν πολὺ ἔχουσι τὸ ὕδωρ, ζητεῖ δὲ ἔξοδον. ἐν Ἰάθων καὶ σκεραπώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετραμμένος. Σκεραῖον. χωρεῖον τὸ πειραιῶς. Σκραγξ. χάσμα ποιλαδ. ἐν φάλος πέτρα ῥήματα ἔχουσα. Σκῆρος ἔθνος. οὗ θα ἡ μέταξα γίνεται. ἀφ' οὗ δὲ σκηρικαὶ χλαῖναι σκυδάξης ὑφασμέναι λέγονται. καὶ σκῆρος ὁ σκώληξ. Σκηνὴ ὅτι ἡ μέταξα ἐν ἐξ εἰώθεσαν τὸ ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἵν' πάλαι μὴ νῆες μηδὲ λινᾶ ἐνάλων. ἃ δὲ νῦν σκηνὴ ὀνομάζουσιν. Σκηνὲ δὲ ἰουπιανοῦ πρὸς αἰθιόπας περσβάνται ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ αἰθίοπες ὠνάμενοι τὸ μέταξαν ἀφ' ἰνδῶν, ἀπορρόμενοι δὲ αὐτὸ ὑφ' ῥωμαίους αὐτοὶ μὴ νέοι γίνωνται μεγάλων χρημάτων. ῥωμαίοις δὲ τοῦτο ποιήσωσι περιδύνειν μόνον, ὅτι δηλαδὴ τιν' ἀγοραθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ὑφ' ὧν πολεμίους μετενεγκεῖν. ἃ σκηνὸν νῆμα ἃ σκηνικὰ ἱμάτια. Σκὴς σκῆνος ὁ σκώληξ. Σκαμμᾶ μήκωνα καὶ σισύμβρια φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. Σκάσμος καὶ σκασμάντια πόπανα. Σκασμὸς καὶ σκασμὸ διαφέρει. σκασμὸς μὲν γὰρ εἶδος πλανοῦντος. σκασμὸ δὲ ἰὼ μεῖς φαμὲν σκασμίδα, ἃ σκασμίνον ἔλαιον. καὶ σύεινον. ὃ ἐρίουν τοῖς σὺ νύρωστρα τευσάμενοι, Σκασμὸς. πλανᾶσι. Σισάν, ὄνομα τόπου. Σῆσις ἡ τῆς οσκίνα.
Σκηνὸς πόλις ἐν ἀβύδῳ. Σκῆνειος ἄρτος, ὃν τὸ σκήπτρον ἡ σκηνίζω. Σκηναῖον ὄνομα. χωρείου. Σκηνόβρωτος. σκωληκόβρωτος. Σκηνώματα. βιβλία σκόμματα. Σκήνωσις τῶν ῥημάτων.
Σκῆψαι ἐν τῷ σκήπτω. Σκιαγὼν σκιαγόνος, ἡ θέσις. Σίαλος. ὁ ἁλὸς χοῖρος. πλὴν τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι. σιελὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀπουσίας ἐν φερόμενον πρὸς τὸ στόμα. ἡ χλίας αὐτομάτως βαδίζων, πρὸς γεῖτο τῆς στομωτικῆς αὐτῶν σιελὴν δηλοπτύων. Σιάλωμα. σίδηρα περιφέρεια βόρμαι ἢ θυρεοῦ. Σίβυλλα. δελφὶς ἰὼ καὶ ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. τέγονε δὲ αὐτὴ πρὸ τῆς ἰωνικῆς. καὶ ἔγραψε χρησμὸς δι' ἐπῶν. ὁ πατὴρ σιβύλλης τῆς χαλδαίας βαρβαρικὸς ἐκαλεῖτο. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ἐρυμάνθη. Σίβυλλα. δηλονότι ἀπὸ λωνος καὶ λαμεία. ἣ δέ τινας ἀεὶ σοπεράβιος καὶ ὑδώλης. ὡς δέ ἄλλοι κριναγόρα. ὡς δὲ ἔρεμι βοσθεοδώρου. ὑβραία. ἀπὸ τοῦ τεχθῶσι ἐν χωρείῳ τῆς ἐρυθρᾶς ὅπου προσηγορεύετο βαθηλοί. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρεῖον πολιαθὲν προσαγορεύεται ἐρυθραὶ πηγὲ ἐξ αὐτῶν σπελλῶν. ἀμφισαρδάνιον ἀμφιτρηχύ. ἀμφισδέρος δι' ἀν. ἀμφισδέλιβυσσαν. ἀμφιλαβυκανίλιν. ἄλλοι σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ ταῖς χρόνοις τῆς ῥωμαίων ἁλώσεως, μεθ' ὑπατείαν. ἃ συνέγραψατο βιβλία ἓξ, περὶ πολέμων. μέλη. χρησμούς. λέγεται δὲ ἅπαξ ἀεὶ δος λύσασθαι αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν. Σίβυλλα. ἔλιοσα. ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν. Σίβυλλα. ἡ λεθφωνία. ἥτις ἐπλήθη λαμπουσα. ἀπὸ γονος πάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν ἃ ἄλλα. Σίβυλλα θεσπαλή. ἡ πληθεῖσα μαντῶ ἀπὸ γονος τειρεσίου. Σίβυλλα. ἡ πληθεῖσα ὑπὸ τινων. σάρβις. ὑπὸ δέ τινων ἡ σαόνδρα. ἄλλων δὲ ταραξανδρα. ἃ αὐτὴ χρησμούς. Σίβυλλα κυμαία. καὶ σίβυλλα θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς. Σίβυλλα χαλδαία. ἡ καὶ πρός τινων ἑβραία ὀνομαζομένη. ἡ καὶ πορφὶς ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη σαμβήθη. ἐν τῷ μακαρίων τὰ Ἰνῶν, οἱ περὶ τὴν καλὰ λέξανδρον τὸν μακεδόνα λεγομένων προφητικὰ ἡ σμυρνομάδυ ἡ πάνυ ὁ τὸν ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας. ἡ περὶ τὸ δεῦτο τοῦ χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα ἃ τῆς αὐτῶν πράξεως. ἀλλα ἃ οἱ λοι παίσωσι δυσὶ αὐτὴν. πλὴν ὅτι ἓξ αὐτῆς εἰσὶ βιβλία πα'. περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας πολέμους. ὅτι δὲ οἱ σίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς καὶ ἀμέτροι εἰσὶ νται ὑπὸ τῆς προφήτιδος

πόδος ὄζειν καὶ τίλα. ἀλλὰ τῶν ταχυρρόφων. οὐ συμφθαρέντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου. ἢ καὶ ἀπαθῶν ὑγρομιγῶν καὶ ἀσείρων μεγαλοπρεπῶς. ἅμα γὰρ τῇ ἐννοίᾳ ἐπεσπάσατο καὶ τὸν λεχθέντων μνήμην καὶ διατοῦτο ὑρίσιμον ταῖς ἰσίχοις ἀτελεῖς. καὶ διάνοια σπάζουσα. εἶτε καὶ τὸ ἰηγνομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν ὡς μὴ γνώσιμον τοῖς πολλοῖς καὶ ἀξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος τοῦτο ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια ὧν τοῖς τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγράφων τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμποιοῦσιν. Σίβυλλαι γέγονασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη ὁμωνύμως χαλδαία καὶ πρώτη. ἡ νυεῖσα ὄνόματι ἡλουμένη σαμβήθη. δευτέρα λίβυσσα. εἶτα ἡ δελφὶς ἡ ἐν δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη ἰταλική. ἐν κιμμερίᾳ τῆς ἰταλίας. πέμπτη ἐρυθραία ἡ πρὸ τρωϊκοῦ πολέμου γενομένη. ἕκτη σαμία. ἡ νυεῖσα ὄνόματι ἡλουμένη φυτώ. πρὸ ἧς ἔγραψεν ὁ ἀπόλλων σύνης. ἑβδόμη κυμαία. καὶ ἀμαλθαία καὶ ἰροφίλη. ὀγδόη ἑλλησποντία τεχθεῖσα ἐν κώμῃ μαρμισσῷ, πρὸ τοῦ πολίχνιον περίτιον. ἀπὸ τῆς ἐν οἰᾳ ἀστεροειδοῦς ἐπίκλησιν ἐτύγχανον ἐν καιροῖς ὀλωνος καὶ πύρου. ἐν ἀτθίδι φρυγία. δεκάτη ἡ τιβυρτία ὀνόματι ἀλβουναία. φασὶ δέ ὡς ἡ κυμαία. ἐν ἑνὶ βιβλίᾳ χρησμῶν ἰδίων προσεπήμισε τὰ ρωμαίων. καὶ τοῦτο μὴ προσήκειν ἀξιοῦσι βιβλία β'. Σίβυλλα, ῥωμαϊκὴ λέξις ὄζειν. ὁ μὲν ὁμοῦ προφήτης. ἤγουν μάντις. ὅθεν ἐπὶ ὀνόματι αἰθάλεσαι, μάντιδες ὠνομάσθησαν. σίβυλλαι δέ νυν ὡς πολλοί γράφασιν, γέγονασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. Σιβυλλιᾶ. ἀντὶ τοῦ χρησμῶν ἐρᾷ. καὶ ἐνθυμεῖ. ἢ κατατᾶται. καὶ μαντικῶς ἔχει. χρησμοὺς φανερίζεται. χρησμολόγος γὰρ ἡ σίβυλλα. ἡ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται. ἀερσοφανὴς. ἄδει δὲ χρησμούς. ὁ δὲ ἕτερον σιβυλλιᾶ. ἢ οὕτως χρησμῳδεῖ φησίν. ἐπειδὴ πρὸ τῶν προθεσμίαν τῆς ἐπαπειλίας ἐν ἐφάσατο. ἀλλ' ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις αἷς ἐπηπείλατο, τοὺς λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἢ γαμῶς πρὸ μανίας σώμασι τῶν ἐπόσχεσιν κλέων δηλαδὴ. ὡς σιβύλλειον λόγον τὸ σιβύλλης. Σιβυλλικὸν. ἀόντιον ῥωμαϊκόν. Σιβύντιος θεοδέκτου τοῦ φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης. ὃς ἐρμηνεύσειν οἱ νεῖ πρῶτος ἐγράψατο ἐν τοῖς ἐκτοπικοῖς. Σιγαλόεν τὸ λαμπρὸν. καὶ σιγαλόεις. Σίηαροι ἐθνικόν. καὶ τοῖς σιήαροις.

Σίγειον, πόλις τῆς τρωάδος. ὁ δοῦπος ταύτης σιγειάς. καὶ σίγειον ἀκρωτήριον. Σιγηλὸς. ἄφωνος. σιγηρός. σιγηδὲ ἰωβαρύτερα πάσης ἑρμείας. Σίγμα. τὸ γράμμα στοιχεῖον. Σιγμή. καὶ σιγμοὺς τὰ δόρατα παρὰ μακεδόσιν. ἐν ἐπιγράμματι. τόνδε παρέρχεσθε λιθῆνε μὲ τὸν σιγμὴν ἐν πολλοῦ πλεθώνος. καὶ ἄλλαχοῦ. τὸν πυῤῥὸν ἐν πέραντε καὶ ἀγκυλόεντα σίγμον. Σιγῶ. τὸ καθαπαύω καὶ σωπῶ. σιγᾷ μή. ἐχθαίρει δ' βούλεται δεῖχειν. Σίδειος καρχήρης. Σίδη πόλις παμφυλίας. ὅθεν ἡ αὐτὴ μητρόπολις τῆς τε παμφυλίας πόλεων κληθεῖσα ἅπτως δοῦπο σίδης θυμαρὸς μ' ἐπαύρησιν αἰκὸς ἢ μώλης. ὁ πόλιτης σιδήτης. Σιδηραῖ πύλαι. Σιδηρέαν ψυχὴν ἀμείλικτον. ὡς σιδηρέους ἄτλαντ' ὤμους. πλαῦκος τις σάμιος πρῶτος σιδήρου ἐμηνεύσατο. καὶ ὀρύσσειν. πλαύκης τέχνη. ἐπὶ τῆς ῥᾳδίως κατεργαζομένης. οἱ μαλθακὴν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον, ἐλαίῳ βάπτουσιν. οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι. Σιδήρεος. ἦχος. σιδήρειον ἢ ὀμιρόν. ὑπονοεῖται κατὰ τὸ ἴ.

Σιδηρίτης εἶδος βοτάνης. σιδηρίτης δὲ βάκλυκῶς λίθος λεγόμενος θαυμάσιος τινας ἐσχηκέναι δυνάμεις παρὰ τῶν μάγων. Σιδηροῦς ἄνθρωπος καὶ πολλὰ ὑπομένων καμών. Σιδήω. καὶ κάω ῥόδα. Σίδια. τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. τὰ παιδία σὺν μὴ ὧν δὲ ῥαφανίδων τρεφέτεμνον τροχοὺς καὶ ἀμάξας. σὺν δὲ ὧν ῥοιῶν ὅταν καθαφάνωσι τὰ ἐντὸς, σὺν τῷ λεπύρων βατράχια πλύφασιν. ἢ σιδίων ὧν ῥοιῶν ἀερσοφανὴς. καὶ ἡ ὧν σιδίων βαβάλχου ἐποίᾳ, πῶς δοκεῖς. λέγεται δὲ ὧν βουλομένων δεῖξαι ἀφυΐαν ἔχειν. παιδάριον ὀνείδισε, ἐπλάτυνεν ἐν σθου οἰκίας. ναῦς τε πλυφον. ἀμελίδας τε σπυτίνας εἰργάζετο. καὶ ἡ σιδίων βαβάλχου ἐποίᾳ, πῶς δοκεῖς. Σιδόνιαι σολαὶ καὶ βάκτες. καὶ σιδόνιος φοῖνιξ. Σιδὼν σιδῶνος ὁρμὴ πόλεως. Σιαίρεται. ἀντιπατεῖ. Σίελος. ὁ ἐν τοῖς στόματος ἀφρός. Σίζον. ποιὸν ἔχον ἀ-

ποτελοῦν. ἢ γυνὴ Γαδίδων ἐφισάνει σίζον. Σίζουσα. αὐτὴ τοῦ ζέουσα. ὡς ἐπὶ τῆς ταγυνιζομένης. οἷον ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. ὄμηρος. ὡς τὰ σίζ ὄφθαλμοὶ ἐλαϊνέῳ πόλει μοχλῷ ἀερισοφαύνης. ἢ δὲ πωμένη σίζουσα πάρελθε. Σικάειοι. λησῶν γένος. σικασὶ δὲ τὰ ἐπικεκμηκῶς ἐξ Φηρωμαῖοι κελοῦσιν. οἷς οἱ μεσόμνιοι ἐλέγον τοσικάειοι. οὗτοι τοὺς παροτυγχάνοντας ἔκτεινον, ἐπὶ κλαυδίῳ τὸ βασιλέως οὖς αἰγύπτιος λησὴς ἐπὶ τῶν ἔρημον ἀξιόμαχον. οὓς ἐτιμωρήσατο φίλαξ. Σικάειοι λέγονται οἱ Φαεισσαῖοι ὡς ζηλωταί. Σικελίζειν τὸ αὐστηρύεσθαι παρὰ ἐπιμέρω. οἱ δέ, παυηρύεσθαί φασιν. ἀγνοηθέου ἀρχιδάμου γενέσθαι πυθόμενον σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὸν μὲν, τὴν νῆσον ἔχειν διὰ λαβεῖσαν καὶ δὲ τὸν τρισικελὴ λόφον κατὰ τὴν ἀπικίαν, ὃν καὶ ἐπὶ τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦτο σικελία, καὶ ἀλύσαι τὸν βίον μοχθηρόν. Σικελικὴ τράπεζα. ἐπὶ τῶν παύπολυτελῶν καὶ λυφηλῶν Σικηλιώτης. Σικηλὸς ὁμοφανίζεται. ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ἐπὶ πολὺ μένα καὶ δὴ, μεγάλως βλασφημούντων. δύνανται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ταπεινοτέρα ἐπὶ λεγομένων τάσεσθαι. Σικηλικὸς τὴν θαλάσσαν. ζήτει ἐν τῷ ὁ σικηλικὸς τὴν θαλάσσαν. Σίκλα. σικάσιον. πόμα. καὶ παρ' ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον. μέθυσμα. οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἐπὶ τοῦ συμπεπερᾶσθαι. Σίκιμα. ἡ τῶ ἰωσὴφ πρὸς τοῦ ἰακὼβ καταλιφθεῖσα πόλις. Σίκιννις ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδετέρως σίκιννον. Σικίννιον βροῦτον. ζήτει ἐν τῷ δημαρχοι. Σίκκος, ὄνομα κύριον. ἐκ τοῦ σίκκη. Σίκλον. ἀργυρίου ἑ. μοιῶσης φησὶν ἐν τῇ παλαιᾷ. Σίκιον. διπλοῦν σίκυος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σίκυον. χρυσοῦν τὸν ἐν φύλλοις πεδυκοίτιον. καὶ σίκυος ἀρσενικόν. ἀερισοφαύνης κεῖται σίκυον ἴδιον καὶ λεγώδιον. καὶ αὖθις. σικύους ἐν ταῦθα ἔτη φυομένους, οὐδενὶ κόσμῳ περιόντες κατὰθιον. Σίκυα. τὰ τετραγωνέρα. ἢ ἰατρικὸν ὀφθαλμεῖον. καὶ σικύλατον ὀκτῶπους. Σικυών. κτοῦ ἐλαιοκελυμένη. ἧς πρῶτος ἐβασίλευσεν αἰγιαλεὺς καὶ διήρκεσεν ἐβασιλεία αὐτοῦ ἔτη ϟβ. Σικυώνιος. καὶ σικυώνιον πεδίον. οὕτω καλεῖσι. καὶ παροιμία. σικυώνιος ἐπαπεδυ. Σικυόεἶδος ὀπώρας. Σικχανόν. ἀνδές. Σικχός. σκώπτης. ἢ ὁ αὐόρεκτος καὶ ἀοθενὴς. πλούταρχος. τὰ ῥωμαλεώτερα βόν ζώων, τοὺς τομέχους, σκορπίους καὶ ὄφεις κατεσθίοντα κατὰ πέπλ. οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι αὐτῶσι. Σικχὸς. ὁ μικρὸς σῖτος. Σίλλας ὄνομα κύριον. ὁ διπλάτωρ. καὶ σίλλα θηλυκῶς. Σιλβανὸς Φιλόσοφος. ὃς ἐπὶ ἡνὶς μὴν ἐβίω ἄλλα καὶ ἱερὸς. ἀπλούτερος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος.

Σιλαίνει. μυλλαίνει. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει. καὶ μιμίζει. σίλλος γὰρ ὁ μῖμος. ἢ ὁ μῶμος καὶ ὑπερηθλία καὶ ὀχλάσασμός. καὶ ὁ ταῦτα γράφων. σιλλογράφος. ἰωσήμων Φλαβιος φιλόσοφος, τῆς βύρρωνος ἀγωγῆς. Σιλλαίνω. τὸ τοῦ ἴππους κινῶ. Σιλλὰς σιλλέως ὄνομα κύριον. Σιλλίβουλος ὁ ὧν τούρκων ἡγεμών. ἐσήμανε σιλλίβουλος ὁ τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ ῥωμαίων φίλος ἀχαΐου καὶ αὐτὸς ἐπιτήδειος. καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τινα ταῦτα ῥωμαῖοι πρᾶσις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσκόσει δέον εἶναι συναιρῶ, καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι πέρσαις. Σιλλωὸς ὁ σαλὸς καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλαίνω ὅ φλυαρῶ. Σίλλος. χλευασμός. Σιλανὸς ὄνομα κύριον. Σίλθυρ εἶδος ἰχθύος. ἐζήτει ἐν τῷ βλάκα. ἐ σιλανία χώρα. Σιλωάμ. Σίλων σίλων. Σιλφαῖος ἄρτος. Σίλφη ὄνομα ζωῴφιον. ἐ σίλφας λέγουσιν εἶδη ἀκαρεῖ. Σίλφιος. βοτάνη πολυτίμητος. ἧς αἰτία αὕτη. βαλῆσι ὁ καὶ ἀεισοτέλης, πόλιν ἐν λιβύῃ λεγομένῳ πυρωνίῳ ἐκτισεν. οἱ δὲ πυρωναῖοι βουλόμενοι αὐτὰ πόδοσιν τῆς ἀφεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον. ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῷ προσφορᾷ τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. ἐ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ λάδος καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς τιμῆς ὄντα ἄξιον. ἐ οἱ ἀμπελῶται ἔθνη λιβύης, εἰς δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. ζήτει ἐν τῷ βαπτὸν σίλφιον. Σίλφιον. ῥίζα ἡδύοσμος ἐν λιβύῃ γινομένη. ἀρτυτικὴ ἐ θεραπευτικὴ. καλλίστη ἡ πυρωναϊκή. ἐν ᾧ πῶς ἐ τὴν ῥίζαν ἐν ᾧ καυλῷ τὸ σιλφίον ἐμφανῆ. ὅτι δὲ φυλάττειον. ἀεισαῖος ἡ πρῶτος ἀνεῦρε τῶν τὸ σιλφίον ἐ ἐμαθεν, ὡς πρῶτος τὸ μήλιβος. Σίμβιλ. σίμβλα ἐ τὸ μήλιος ἀπεῖα. ἐ σιμβλεία. Σίμβλοι θῆκαι τοῦ μήλιος. ἐν ἐπιγράμματι. πειθοῖ ἐ παφίᾳ πάντα, καὶ ἡνεία σίμβλων, ἐρεμοφίλασα νέθηκεν

βαπτὸν λος

βουκόλος· καὶ συμβολάω· ἀνίδε συμβολάς κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν· ἐσω βομβητὴν κυκλόσε περιόμενα. Σιμά· σὺν τῷ γράμματι· καὶ σμάσις σπρὸς μιχθίζης· αὐτὶ τοῦ χλευάζης· μυκτηρίζης. Σιμαίθα· ὄνομα τῶρνης μεγαιρικῆς· ἧς ἠράσθη καὶ ἀλκιβιάδης.

Σιμινίνθιον· φακελόλιον ἢ σουδάριον. Σιμήσιον τὸ παρὰ μῖν· ἤτοι τὸ σῶν τοῦ μισυσιμὸς δὲ ὁ ἡμιόλιος· τὸ ἡμιολιαῖον ἀπὸ τῶν νομίσματος. Σιμμίας· ῥόδιος γραμματικός· ἐγράψε λώσας· βιβλία ιʹ· ποιήματα διαφορα βιβλία βʹ· ὧν δὲ τὸ ἐξαρχῆς σάμιος· σὺν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τὰ μορύχου, ἐς ἁλικαὶ αὐτὸς ἡμεῶν ἀπεσαμίων· ἐκτισε δὲ μορύχειας ιʹ πόλις· μιρώαν· αἰγιαλόν· ἀρκεσίμιν· πέγνε δὲ μὰ ὑς ἔτη τῶν τρωικῶν· ἔγραψε καβάτινας πρώτος ἰάμβους καὶ ἄλλα διαφορα· ἀρχαιολογίαντε τῶν σαμίων. Σιμμίας· θηβαῖος φιλόσοφος· μαθητὴς σωκράτους· ἔγραψε πρὸς σοφίας· περὶ φιλίας· περὶ ἀληθίας· περὶ μουσικῆς· περὶ αἱρετῶ καὶ φάκτου· περὶ σῶν μελέτας ψυχῆς· καὶ ἄλλα φιλόσοφα. Σιμμίχη. Σιμόεις· ὄνομα ποταμοῦ· ὃ ἠχὼ τὸ σιμοέσιον πεδίον.

Σιμονάτη· ἐπώνυμον θεᾶς φυλακῆς ὑδάτων σοφισοῦ. Σιμός, ὁ προσάντης τόπος· καὶ σιμὸν ὀδὸς τέρως· ἀνισοφανὴς σὺν αβυλωνίοις· μέσην ὁδὸν πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ· καὶ σὺν ἱναις· τουτὶ προσαναβιῶναι τὸ σιμὸν αἰεί. Σιμός· ὁ σὺν αντίος ὢν γρυπῶ· σιμὸς τὴν ῥῖνα· καὶ φιλόστρατος· ἀναπνέοντι ὢν ἴσσω, πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν. Σιμός· δημοσθένης ὑποκρινόμενος φῶτος· εἷς ὢν ἀλλαδαπῶν· οὗτος ὀλίγων δοκούντων συμπράξαι ὢν μακεδόνι. Σιμωνίδης λεωπρεπούσ· ἰουλιήτης τῆς σὺν νέας τῆ νήσω πόλεως· λυρικός· μετὰ κροίσον χρόνοις, οὓς ἐπηλύθη μελικῶν τὰς διὰ τὸ πάνυ· ἐν τῷ μνημονικῷ δέ τε χνίω εὗρεν οὗτος· πρωτεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων ἐν διπλᾶ ἐν τῇ λύρα τὸν τρίτον φθόγγον· πέγνε δὲ ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἑκτῆς ὀλυμπιάδος· οἱ δέ, σὺν τῆς ἑξηκοστῆς ὀγδόης τέρας τε γράφασι· καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης βίου δ' ἔτη πβʹ· καὶ τε γράπται αὐτῷ δωρεὰ δι' ἀλέκτω, ἣν ἐμβύσου καὶ δαρεικὸς βασιλεία καὶ ξέρξεν αυμαχία· καὶ ἣν πὰρ τεμισίω ναυμαχία, διὲ λεγεί ασ· ἣ δὲ ναλαμῖνι· μελικῶς· θρῆνοι· ἐγκώμια· σὺν γράμματα· παιᾶνες· ἐν βασιλεῖ ἐν ἄλλα· οὗτος ὁ σιμωνίδης· μνημονικὸς τις ὢν εἰ πρότερος ἄλλος· τούτῳ δοκῶν ἐοικὼς ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς· ὃς τῷ μὲν φωνὴν σιωπᾶν κατεῖχε· πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελίττετο· τότε μνημονικὴν ἐπατον τούτης γλυκόμυθος, ἔρρωτο ὑπὸ τῶν σιμωνίδην· καὶ ὕμνος αὐτῷ τίς δὲ μνημοσύνῳ ἄδετο· σὺν ὧ πάντα μὲν κατὰ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν, αὐτὸν τε μὴν τὸν χρόνον, ἀγήρω τε ἐν ἀθάνατον εἶναι ἡ μνημοσύνης εἶναι. Σιμωνίδης λυρικός· ἄδος ποιητὸς δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς ᾄσματα· ἐγράψαι δὲ ᾄσματα· εἶχε δὲ δύο κιβώτια· τὸ μὲν, τὰ χείρονα κατὰ τὸ δεύτερον πλεῖον· ἀνισοφανὴς· παρὰ τὰ σιμωνίδου μέλη· τουτέστι πανηγυρικὰ ἐν ποιήματα· σιμωνίδης ὁ ἐκ θεσσαλοὺς εἶπεν ἀνάγκη δὲ θεοὶ μάχονται. Σιμωνίδης· ὅπως ἐτίμησάν τε ἐφίλησαν οἱ διόσκουροι τὸν μελοποιὸν σιμωνίδην, ἐπῶς εὗρόν τε καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἐν θα κατὰ λιοθεν, ἐρῷ ἀλλαχόθι· ἄξιος δὲ μὴ δὲ καταλιπεῖν· ἀνὴρ θεσσαλὸς στρατηγὸς ἰῶ ὄνομα φοίνιξ· συρακουσίοις δὲ πολέμει ἔτοι· ἐκὼν ὅδε ὁ φοίνιξ διαλύσ· δὲν δὲ φορ τὸ σιμωνίδου μαλλα ἀκόδως τε ἐν οἰκτους· ἐν τῇ λίθων βόνδε, ἀνίσκει ὧ ῥηγον· ἐν κατὰ τοῦτον ἑάλω πόλις· ἔοικε δὲ ἐν κελλί μαχος, βύβις ὁμολογεῖν· οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον· ἐν λέγει τά τε αὐτὸν, ὁ κυρηναῖος περίκιτε τὸν γλυκὺν πρίκτην· ἀδὲ τὸ γράμμα δέοθεν τὸ λεχθὲν μὸν ὑὸν θεσπεσιοῦ κεῖσθαι κλέος ἀνδρα· κεῖται πῶν ἅπαξ ἐπλέγει ἀδὲ μέσας πολύδωρος· ὑπέτρεσεν· οἵμε μελαθέρου μέλλοντος πίπτειν σὺν τὸς ἐσεσθαί τε δωτυμόνων ἀπρομοῦσον· ὅτε περφανίων αἴσας ὧ λισθε μέλας οἶνος ἐπὶ σποδάσας· τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις· ἐν τιμῶσιν οἵτε ὁλύμπιοι, οἵτε οἱ ἐπὶ τρίτης ἀρχῆς, οὗ μοι δοκεῖ πλουτεπιμονεῖν· ἐσωσαν δὲ ἐν τῇ μνησις τὸ βιοῦν ὀρθῶς· ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν ἐν ταῦθα κηδεμόνας· καὶ ἐπὶ θι· ὃ ἐν τῷ ἐν μὴν τὸ ἐν ἀγαθαίαν πρέαν ἐλθωμεν.

Σιμωνίδης· πεῖος θυγατέρδοῦ νεᾶ τινας τὸ πρότερος ὃς ἐπηλύθη μελικῶν· πέγνε δὲ πρὸ τῆ πελοπννησιακῆ· ἐν γράφε δὲ ἐν λογεῖ σὺν βιβλίοις δισίν· ἐν ἔπη μετὰ σὺν βιβλίοις δισί. Σιμωνίδης μέγνης σιβύλλου· ἐποποιός· πέγνεν ἐν τῷ ἀντιόχου τοῦ με

χάλθυ ηλιθεύτος. ⸂ἐπιγραφὴ ⸂ἐς αὐτὸχου ⸂ὃν μεγάλα πρὸ ξύλου. ⸂ἐπὶ τῷ πρὸς γαλάτας μάχην. ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τῷ ἵππον αὐτοῦ ἔφθειραν. Σιμωνίδης ναξύσιος περιοδικὸς ἐπιτροπικός. τῷ ἐκ ἀνλίδα ζώδιον τῶν ἀχαιῶν. δημέτρων βιβλία β'. περὶ φιγγείας ἐν. Σιμωνίδης ⸂ἐκ ἰωάννου τοῦ βασιλέως διὰ φιλοσοφίαν ⸂ἐπισημότατος. Σιμωνίδης πείνεω. ἀμοργῖνος. ἰαμβογράφος. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς βιβλίοις β'. ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ ὑ κβ' ἔτη τῶν τρωϊκῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας. Σίμων σίμωνος ὄνομα εἴδιον. καὶ παροιμία. σίμωνος ἀρπακτικώτερος. ἀεισοφάνης. ὅλως ἴδωσι σίμωνα, λύκοι ἀλεκτρύονα ἐγίνοντο. σοφιστὴς δὲ ἰδίων. οὗ ὃν δημοσίων ἐνοσφίζετο. σίμων καὶ θέωρος καὶ πλεώνυμος, οὗτοι ⸂ἐπίορκοι. ἀεισοφάνης. ⸂εἰ μὴ βάλλῃ τοὺς ⸂ἐπιόρκους ὁ κεραυνός, πῶς δὴ τὸν ὑὸν σίμωνος ἐνέκεκεν. οὐδὲ πλεώνυμον, οὐδὲ θέωρον. καίτοι φόδρα γε ⸂ἐπίορκοι. Σιμωλίνιος ὄνομα εἴδιον. ὁ φιλόσοφος. Σίμυλος, ὄνομα εἴδιον, δημοσθένης ἐν ⸂ὑπὲρ πίστεως ⸂φάσκοντος φησίν. ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ⸂ἐκωμῳδεῖτο σιμύλῳ καὶ σωκράτει. Σινάϊ, ὄρος. ⸂ἐν θαὶ ⸂ἐν τὸ παρέδοξον ῥῆμα τοῦ θεοῦ μαθεῖν δεῖ μωϋσῆς. λέγεται ἢ ⸂ἐ σίναιον τὸ αὐτὸ ὄρος. σινάμωρον πρεγινὸν ⸂ἐ. σιναμωρος ὁ κακὸς σχολ. ἡρόδοτος ⸂ἐφη ⸂ἐν ζωναμώροις. ⸂ἐ ἀεισοφάνης. γυνὴ δὲ ζωναμωρουμένη χείρ. ζωεχῶς ἀνδρὶ ζωναπλουσα πρὸς μίξιν. αὐτὶ τοῦ γαμουμένη. Σινάπτω σινάβορος εἶδος ἀξιώματος. Σινδαρωνάεσθαι. ἀντὶ τοῦ ὑὸν ἀνδρας σινεσθαι. ὁ ὄβελός πλήν. Σινδὼν σινδόνος. Σίναιθος. ὄνομα εἴδιον. Σίνεσθαι. βλάπτειν ἢ βλαπτεσθαι. καὶ σινεῖται βλαπτεται. Σίνηται. ⸂ἐ σινήσεως ἡγεμονική. Σινιάσαι. σεῖσαι. κοσκινῆσαι θορυβῆσαι παράξαι. πειρᾶσαι. ὁ χριστὸς πρὸς τὸν πέτρον. ἐξήτησέ σε ὁ σατανᾶς τοῦ σινιάσαι ⸂ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ πέτρου μόνου δεδέηται ὁ ἰησοῦς ἀλλὰ περὶ πάντων ὧν τῷ πίστιν πέτρου ἐχόντων. οὐδὲν ἕτερον αἰνιττόμενος τοῦ ἡσυχίαν ἡμῖν περὶ ἡγεμονικῆς ἀρχῆς. καὶ ὁδῶν καὶ ὁδῶν πεπληρωμένον. διὰ ὧν ⸂ὡς διὰ ὅπων ἐκπίπτουσιν οἱ ἀδόκιμοι τοῦ λογισμοῦ σίτου ἐκ τὸν ἄδικον. ⸂ὡς ἀπὸ λυπημάτων διαχωριζομένων, ὧν μὴ, διαρρεόντων ⸂ὡς διὰ ὅπης τῆς μαστιμαρτίας. ὧν ὑποθέσεις ἡκοιλία. ὧν, δὲ διὰ φιλαργυρίαν. περὶ ὧν ὁ προφήτης φησίν. πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ, διὰ ὀργῆς. ὧν δὲ, διὰ ἄλλων παθῶν. Σινίζω. Σίνις. ὄνομα λησοῦ βλαπτικοῦ. ἢ γαῦρον πνέοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε. λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυξα. Σίνις. ἡ πόλις. Σῖνος βλάβη. καὶ σινοῦται βλάπτεται. Σίννωνος καὶ σιννωνὶς ὀνόματα κυρία. αὐτὴ δὲ ἀπηνὴς τὸ σημαίχη σιννωνὶς ἐφίσταται. Σινώπη πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης σινωπεύς. ⸂ὡς δὲ καὶ ἑταίρα σινώπη. ἥτις καὶ ἄβυσσος ἐλέγετο. διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ παροιμία σινωπεύσαι. ⸂ὃ ⸂ἐπὶ τῶν πρεσβυτίδων ἑταιρῶν σινώπην. ⸂ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ⸂ἐπὶ ὧν πατασχημονῆσαι καὶ θαρρεῖν ἔλεγε ⸂ἐφη. καὶ σινωπῆτις. Σίντης ὁ βλαπτικός. καὶ σίντωρ ὁμοίως. σὺν ἐπιγράμματι. ἐχθρὸν ῥαιδίως ἐπὶ πυθωνα σίντορα θλῖψε πέδωνι. καὶ αὖθις. ἀλλὰ λύκοι σίντην αὐδάρεα. μήτις ἐμοὶ σαῦλος ἀπειλήτωρ ἀδράνιλω. Σιντιάδα. Σιὼν ὄρομα πόλεως. Σιὼν ὁ πουραίος. καὶ ἰλημχρεῖς ἁγίων πεπεσημμένη. ἧς πύλαι αἰνεῖσθαι πλησίαι. σιὼν καὶ κλῆσεις πολιτεία. καὶ σιωνίται, οἱ ἀπὸ τῆς σιὼν πόλεως. Σιωπή. παροιμία. καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ ὧν πυθαγόρα τελεσθέντων. ἐπὶ τῶ παύσιγώντων. παρὸ σον οἱ πυθαγόρου φοιτηταὶ παρεπέλμασιν ἔχον σιγὴν ἀσιτοῦν τε πενταετῆ χρόνον. Σίφαλος, ὁ ἄμορφος. Σιφύη. ἡ ἀρτοθήκη. οἱ νῦν δὲ σιτοβύκτης οὖσα. παρὰ τὸ σὺν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. ἀεισοφάνης πλούτου. ἡμὴ γὰρ σιφύη μεσήβολα λάνωθε ἀλφίτων. πρὸ χεῖρ δὲ τὰ λάνωθεν ἀλφίτων. θεὶς ἐν σιφύους, ἐξόλιγησι σιφύων. Σιφυλίνη. πόλις. καὶ σίφυλος ὄνομα τοῦ πρώην ⸂ἐμβεβλημένου. Σίραιον τὸ λυπηρὸν ῥῆμα. ἀεισοφάνης αὐτὶ σιραίας μέλιβος, μικρὸν ὂν θυμιδίως παραμίξας. Σιρίνιος. νεαπολίτης ⸂ἐν παλαισίνης. σοφιστὴς. μαθητὴς ἀνδρομάχου. σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ ⸂ἐς ἀθλίας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας. Σίρις ὄνομα ποταμοῦ Σιρμάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος καὶ πρωτεύουσα τῆς ἰλλυρίων ἐθνους. Σιρομάχης. σικελὸς τὸ σῶμα ὢν λαβὼν ξυλίνῳ ἔχων παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρανον. ὑπάτιος. ὡς πρόσιρομάχης

μᾶλλον

μᾶλλον ἀνδρὶ μὴ τὸ δίκαστος. Σιερεὸς ὁ λάκκος· καὶ σπρεῖς· ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατατίθενται τὰ σώματα. Σισαν ὄνομα πόλεως. Σισίννιος· ναβατιανῶν Ϲαΐσκος· ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἄκρος φιλόσοφος· διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο· ὡς καὶ τὸν ἀνόμιον τὸν αἱρετικὸν, πολλάκις αὐτὸ φυγεῖν τὸ διαλέξειν· τὸ δὲ δίκαιον, οὐ λίτος ὢν· ἀφῆκεν ἄκρασον φρόνημα πολυτελεῖ ταύτην ἐνέχετο· ξυφῶντε ἐν ἑαυτῇ τὴν λαμπρὸν· καὶ δι' ἧς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λαβόμενος διετέλει· καί ποτε ἐρομβούμενον αὐτὸν τινος, τοῦ χαίρειν Ϲαΐσκος ὢν δι' ἃς λάβοι τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ τὸ δίκαιον οὐ φθάνῃ ἀπηλείνατο· ἄλλοτε δὲ ἀρσάκιον τὸν Ϲαΐσκον ἐκάλει μᾶλλον ὁρῶν, ἠρωτήθη ὑπό τινος ὅν τινα δὲ ἀρσάκιον· διατί ἂν οἴκοθεν Ϲαΐσκόπω ἑαυτὸν φορεῖν· ἐπεὶ ἔφη· τοῦτο ἐπιτήδειον ἐστὶ λανὲ τὸν ἱρωμμούμενον ἀμφισίννυσθαι· ὁ δὲ, οὐ πρότερον ἔφη εἰς πᾶσι χρῆσθαι μὴ αἰναν ἑαυτὸν φορεῖν τὸν Ϲαΐσκον· τὸ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀγορᾷ ἡμῶν μούς πρὸς τὸν ὠνητήν, ἐπὶ χαπεν ὁ σισίννιος· ἀλλὰ σὺ μὴν ἀναῦ, ἔφη δικνύναι δεῖξαι, ὡς δεῖ τὸν ἱρωμμούμενον μέλαιναν ἀμφισίννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ σολομὼν παρεμύθησε λέγων· ἔσω σάνσι ἱμάτια λανέ· καὶ ὁ σωτὴρ ἐν βίς ἀπηλείοις φαίνεται, λαμπὴν ἑαυτὸν χρησάμενος· ἀμὲν ἀλλὰ καὶ μωσῆν καὶ ἠλίαν λαμπροφορέντας βίς ἀποστόλοις ἐδήξε· ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη· λεοντίδα δὲ τὰ ἀμύρασ τῆς χαλκείας Ϲαΐσκόπου, ναβατιανῶν σπλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ πῆ πωσαντινουπόλει Ϲαΐσκομοῦντος, ὁ σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν, παρεκαλεῖ δίκαιον δοῦναι τὴν σπλησίαν· ὁ δὲ, ἐμμόνως ἀντέτεινε· καὶ φησὶν· ὑμεῖς οἱ ναβατιανοὶ· ἐν ὀφείλετε ἔχειν σπλησίαν τὴν μεμιασμένην αἱρούντες· καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ ἀπολείοντες· ὁ δὲ σισίννιος ἔφη· καὶ μὴν ἀεὶς ἔστω μετανοεῖν ἐγώ· τοῦ δὲ, πάλιν ἐπάγοντος πῶς μετανοεῖς, ἔφησεν ὁ σισίννιος· ὅτι σε εἶδον· ἰωάννου δὲ τὸ Ϲαΐσκου λέγοντος ὅτι οὐδὲν ἁμάρτοι πόλις δύο Ϲαΐσκους ἔχειν, ὁ σισίννιος ἔφη· ἀδὲ γὰρ ἔχει· τὸ δὲ ἰωάννην ἀλλεπαλλήναντ' ἔφη σαντος ὁρᾶς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει Ϲαΐσκος; ἔ ὁ σισίννιος οὐ τοῦτο ἔφη λέγω· ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ ἀεὶ μὶ Ϲαΐσκος ὃς τοῖς ἄλλοις ἐμί· ὁ δὲ ἰωάννης· ἀλλ' ἐγώ σε ἔφη παύσω πρὸς ὀμιλεῖν· αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις· ὁ δὲ σισίννιος χαιρίσθος· ἀλλ' ἐγὼ ἔφη μισθοὺς παρέξω, εἴτε κλικούτου καμήτου ἀπαλλάξεις· ὁ δὲ ἰωάννης διαμαλαχθείς, ἀλλοῦ πάσε ἔφη παύσω τὸ πρὸς ὀμιλεῖν ἐγὼ, εἴτε ὅλως τὸ λέγειν λυπῆσε· οὕτως ἦν χαίρις ὁ σισίννιος· πολλὰ δὲ αὐτῷ πέπρακται· λεξιθρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς· λέγων δὲ μᾶλλον ἢ πάσχων μωσηήμενος ἐθαυμάζετο· πρόσωπον γὰρ αὐτῷ χαίρις· ὥστε πρόσωπα καὶ τὴν φωνὴν ἔ ὥβλέμματι· ἔ τῇ ἀλκμήνῃ τοῦ σώματος· Σισίννιος· οὗτος Ϲαΐσκος ἐγένετο ναβατιανῶν· ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα· καὶ φιλοσόφων δόγμασιν καὶ βίβλοις ἱερῶν Ϲαΐσκομένων· καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος· ὡς καὶ ἀνόμιον Ϲαΐσκον ταύταις ἀδοκίμωτα, καὶ τοῦτο ἔργον πολὺ μᾶλλον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοῦ πρὸς αὐτὸν διαλόγου· ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς περίπωνεῖναι διαρολῆς· πρεσβύτης δὲ καὶ ποιμένος· ὡς τοῦ ἀγροὺς τὰς ἀποστεῖναι ἐσωφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον ξυφῶν· τὸ δὲ ἦθος ἱλαρὸς καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις· ἔ διὰ ταῦτα βίς Ϲαΐσκόποις βίς καινοῦ λόγου σπλησίας καὶ βίς ἐναρχὴ καὶ λόγῳ καταβύμιος ἱλαρὸν σκώπτοντα δὲ σωμάτων· ἔ ἀποχρείας ἐν τοῖς ὑπομένουσιν· καὶ μέτρως τε ζωὴ τὰ χρὴ πρὸς ἃς ἐρωτήσεις ἀπαντᾷν, ὑμάλα Ϲαΐσκόπειος εἶχεν· ἐρωτηθεὶς οὖν ποτε ὅτου ἐν ἑκάστῳ τρόπου λούσθαι Ϲαΐσκόπως ὢν, ὅτι μὴ δίβυ ἔφη φθάνω· ἐπειδὴ λαμπὴν ἑαυτὸν διετέλεχεν ὑμνούμενος, ἐπεσκώπτετο αὐτῷ ὅτι ἀπὸ τῆς κεκαλυμμένης σπλησίας· ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, οὐκοῦν εἰ πεπαυσμένος ἑαυτὸν φορεῖν μέλαιναν χεῖμαι ἀμφισίννυσθαι· τοῦ δὲ, ἀπορήσαντος, ἐπολαβὼν ἔφη· οὐ μὴν δὲ ἂν, βούλοι Ϲαΐσκόπους ὢν δεῖξαι δι' ἐμοὶ ἢ ὁ σολομὼν ὁ σοφώτατος, ἔσω σάνσι ἱμάτια λανὲ παραινεῖ λέγων· ἔ αὐτὸς ὁ χριστὸς λαμπόμενον ἐν βίς ἀπηλείοις φαινόμενον· μωσῆν τε ἠλίαν βιάστου τοῖς ἀποστόλοις δηλωσάντων τὸν ἐκείνου θάνατον· ἐν δὲ μεθ' ἡμᾶς τὴν ἐκείνου ἀπόλειψιν σισιννίωχαίρειν οἶμαι· ἐν δὲ μεθ' ἡμᾶς τὴν πωσαντινούπολει λεόντιος, ὁ τῆς ἁλαλτείας ἀμύρασ Ϲαΐσκόπους· ἐκπλησσόμενος δὲ τὴν ἐκείνου ναβατιανῶν ἀφαιρεμένης, ἦλθε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος· ἐπειδὴ δὲ ἀπέδοτο, ἐλοιδορεῖτο δὲ βίς ναβατιανῶς ἀκάθεκτος ἐκπλησσόμενος, μὴ δ' ἀνοίαν καὶ τὴν πρὸς θεοῦ φιλανθρωπίαν αἱρεῖν αὐτοὺς λέγων, ἀμὰ μὴν

ἔφησι σίννιος οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μέμνησθε· ἐρομένου δέ λεοντίου τίνα τρόπον τίσι τεθέαται ἀπεκρίνατο· καὶ ἑτεραδὲ αὖ τὰ πολλὰ αὐτὸς χωρὶς ἐρημία ἀπομνημονεύσειν· ἀκάθημαι τε πλησιάζειν αὐτὰ φοβεῖσθαί φασιν· ἐπιμένειν δὲ μᾶλλον λέγων ὡς ἄρισται σύνεισι μόνος· φωνή τε καὶ βλέμματι ἐξαίρετός τῳ πρόσωπον ἀπροσκόπως ἐλεῖν ἱκανός· τοιαύτης ἔλαχε φύσεως· ἀγωγῆς τε βίου σίσιννιος. Σισμός· σὺν τῷ ἵζω τὸ ἧχον διὰ τοῦ ε· διὰ τὸ σὺν ῥοῇ σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου· ἐξ ἡσίου ἦχον διὰ τοῦ ο. Σίσυμνος· τὸ πλεξίδιον· ὁ θεὸς ὃν μωϋσῆς ἐν τείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τῆς γλαφύρας, ὅπως μὴ πρίσωσιν ἑαυτοῖς σιαλωμὸν καὶ σισύμνους ὀνομαζόμενον. Σισύμβρεις. Σισύρνα· ἱμάτιον τετραχῆ καὶ παχύ· ἢ εἰρβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικὸν παλαιόν· ἢ χιτὼν δερματίνος· βορέης λέγουσιν ἡλίῳ τε θέρμην τῶν ὄντων γένεσθαι· ἕτερος ἀνὴρ ἀγροίκου ὁδοιπορήσας τῷ σισύρνᾳ συνδύσεται. Σισύρνα· χλαῖνα εἶδος ἀτελὲς· οἷον ἵζωμίς· οἱ δέ, βυζάντιον ἦσαν σισύρναι ἔχουσαι τὰ ὤμοις αὐτοῖ φέροντες· σὺν οἷς δὴ ἄλλο τι δέον, ὅτι μὴ δι' οὖρους ἄρτους οἰηθὲν ἐμβεβλημένους ἀφίησιν· ἢ ἀείσοφάνης· χειμῶν ὄντ', ἔδεισε σισύρνας ἀφείλετο· ἢ αὖθις ἀείσοφάνης· πῶς οὖν τις αὖ σώσειε τοιαύτην λιν· ἢ μήτε χλαῖναν μήτε σισύρνα, ἢ μήτε χρηστὸς, μήτε ὁ χλήρος πολίτης συμφορά. Σισύρνα· χλαῖνα εἶδος ἀτελὲς· οἷον ἵζωμίς· ἢ δι' ὠλοὺς· ἢ τι τοιοῦτο· ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς μήτε φαῦλος. Σισύφιον· τὸ τὰ σισύφου· καὶ σισύφειος λίθος. Σίσυφος ὄνομα νύειον· ἀείσοφάνης· ἀλλ' ἔξοινοι τε μὴ χαναὰ ἆς σισύφε· ὡς σπῆλυν ἀγὼν ὅτος ἀπὸς δέξεται· ὥρα σὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν· ὁρμὴ μίνα καὶ πανέργην παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ σίσυφον· διὰ μιᾶς λέξεως παρὸ μέρος δεδιδαγμένοι· σὺν θάδε σίσυφος ἔσκεν· ὃν ὁ δίδυος γένετ' ἐν ὁρῷ· καὶ σισυφιδῶν γένεας· τῆς δυσ ὁδυσεύς· εἴρηται δὲ ἔκ τῶν πανούργων καὶ πανήθων· σὺν δὲ σίσυφου κατὰ γένος ὁ ὁδυσεύς· ὁ δὲ σίσυφος ἠρείνθου βασιλεύς· πανέργης ἀνήρ· περὶ οὗ φησιν ὅμηρος· ὃν ἔρεβος ἔκρυψε νεκύων ὁρῷων· ὅστις ἐπὶ δυσὶ ὀνυξὶ καὶ βίᾳ ὁ πολύστων ζώων ἑαυτὸ, μονογράμματα ἔγραψεν ὀνόματα· αὐτόλυκος δὲ κατέκειρον τὸν παῖδα, σὺν ἐπασπλεπόσιν ἠθέρι νωτ· ἔ βάπλεξε μόμφα παρ' αὐτὰ τὰ μορφὴν ἔχοσε· πλέξας οὖν καὶ σισύφα θρέμματα καὶ μεταβαλών, ὅμως οὐκ ἐλαθεῖν σίσυφ· ἐπεὶ γὰρ αὐτὰ διὰ τὸν μονογράμματων. ἔκ τούτοις δὲ ξυμμιζόμενος τὸν σίσυφον, ἔζευξεν αὐτὸν· καὶ τὰ θυγατέρα αὐτὰ ἀντίπλειαν, συγκατέπλινεν αὐτῷ· καὶ ἔγνωσαν ἐξ αὐτοῦ γάμου μόνῳ τὰ παῖδα, ζωὴν ἴσα λαβόντα· διόσισυφείδης ὁ ὀδυσεύς. Σῖτα· ὅτι φιλοτίμως μᾶλλον δευτέραν ἢ μοῖραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου, παρέπεισε τὰ δύο σῖτα θεῖα ποιεῖν· ὅτε βούλοιτο μίαν ἢ μοῖραν πρὸς λαβεῖν· ποτὲ δὲ τὰ δύο τέτταρα. Σίτα ὄνομα νύειον. Σίτα ὄνομα πόλεως. Σίταλης· ὁ ὠνθραικῶν βασιλεύς· καὶ σιτάλκης. Σιτηρέσιον τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν· καὶ σιτηρὸν ὁ σῖτος. Σιτίσεων· τροφῶν· δαπανῶν. Σιτίζω αἰτιατικῆ. Σιβολίοις· ἀποθήκαις τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε καὶ τὰ τείχη· βουλόμενος Σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παρεσκευασίαν· καὶ σιτοβολῶνες. Σιτοδεία· λιμός· σῖτος· Σιτολία· ὄνομα πόλεως. Σιτομερεῖν· τὸ σῖτον παρέχειν· καὶ σιτομέδιον ἢ σιτοδοσία· πολύβιος· ὁ δὲ φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομερεῖν· σὺν ἤρυξεν ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι διδάσκων τὰ μὴ ὠνεῖσθαι, ἀποχρέφεσθαι πρὸς αὐτόν· καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ ξενοφῶντι τὸ τροφὴν λαμβάνειν· σιτοποιεῖσθαι τε ἀνάγκη καὶ ποιμαίνεσθαι· καὶ σιτοποιεία. Σῖτος· πᾶς ὁ σιτινός καρπὸς οὐχὶ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία θουκυδίδης δ'· καὶ δι' ἐνὸς οὐκ ἔχουσῶν ὅρμον, αἱ μὴ, σῖτον σὺν τῇ γῇ ἤρουν τὸ· αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμων· σῖτος παλεῖται καὶ ἡ δι' ὁμῶν πρόσοδος εἰς τροφὴν τοῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ σὺν τῷ σόλωνος πρώτῳ παρὰ τὸ ἄξονος· ἐπὶ δὲ ἀείσοτέλους ἀθλωταί ὧν πολιτεία· τιμαχίδας δέ ἠγεῖται παρὰ τοῖς ἀπίνοις σῖτον λέγεσθαι, τὸν τόκον· ἀκόρεθος ἡ γῦμνος. Σίβυλλα· σίβυλλα· ὄνομα γυνὴ δοῦσα δῖναι πρόσαμμον ἢ πρὸς τ' ἀνδραδίαν τὸ ἄρχοντος, ἢ ἐπὶ τῷ τὸ ἀνδρὸς ἐπιπεμφθεῖσα, μὴ δοῦσα λαμβάνῃ τῷ πρίνῃ διαγράψῃται χρόνος, καὶ δίκῃ εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ πρῖνε καὶ βοᾷ ἀφ' ἧς ἀπῆλθε γάμου μόνας, αὐτὴ καλεῖται δίκη σίτου· ἐπὶ σίτου ἐπιβολῇ θουκυδίδης· ὅσων ὁ σάκχος τῆς κάλυπ

ἐκφυ

ἐνφύηται, ἐχόμενον τῆς γῆς ἀναδιδῶται ἁπαλόν μαλθ. Σίτοφάγος. ὁ τὰ σπέρματα καὶ καρπὸν ξυνοφθὴν ἐσθίων τὴν δίαιταν ποιούμενος. Σιβύμβος. ἐσθίων. Σιτοφύλακες, ἀρχή τις ἐν Ἀθήναις. Σιτοφύλακες, οἱ ἀρχὴν ἔχοντες τοῦ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὀσίως τοῖς θεοῖς θυσθήσεται. ἢ ἁπλῶς οἱ ἄρχοντες. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ μὴ ἐνάσιοι. ἐπὶ δὲ ἐνίων πεντεκαιδεκάδων. Σιτοφυλακεῖον. Σιτώνης, ὁ πωλητὴς τῶν δημοσίων σίτου. Σίφλος. μωρός. φαῦλος. μέμφις, Σιφλώσεις. μέμφεσθαι. ἐπιφθονίσεις. Σιφνίς. ὄνομα νύμφης. Σιφνιάζειν. ἐπὶ τῶν εἰς χεῖρας πορευομένων τοῖς ἰσχίοις. ὡς σφόρτιον ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἀνομένων ἐπὶ τὰς ἀφροδισίους. σφνιάζειν ἢ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου ἢ Λέσβου ὡς Ὀκνεῖν ἢ Ὀκνεῖσθαι ἀπὸ τῆς ὀκνηρίας καὶ τὸ σίφνιος δὲ ἀρχαίως ὁμοίως. σιφνιάζειν τὸ τὰ πλευρὰ τῆς γυναικὸς δακτύλῳ. λεσβιάζειν δὲ τὸ τῷ στόματι ἁπτεσθαι. Σίφνιοι. ἔθνος πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῇ νήσῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ μεσογείῳ χώρᾳ. ἕως μιᾶς τινὸς διοικήσεως δι' ἀφανισμοῦ ἀπόλεσθαι, καὶ ἐπεὶ θόντο ὃ χρησμῷ ὃ τοῦτο προσέταξαν, ἀπὸ τοῦ πολλοῦ αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε. φανέντων ἀργυρείων μεταλλων. ἐπεὶ ἦν τινὶ φωρᾶν τινὰ ἀπαρχὰς δεξάμενον, θαλάσσαν ἐπιέρευσαν καὶ ἐπανέλυσαν, καὶ φανίσιν αὐτοῖς τινὰ τοῦ πολλοῦ χρηγίαν. πρεσβεῖαι τε εἰς πᾶσαν νῆσον τινὶ καὶ ἀπειλὴν δεινὴν ἐπιφέρον ἴσως φρουρεῖν. φησὶ δὲ καὶ ἀριστοφάνης. πρεσβεῖαι μὲν, ἐχθαίρει δὲ βούλεται λέγειν. τουτέστιν ἡ πόλις τῶν ἀθλιωτάτων, πρεσβεῖαι μὲν ὡς δραστήριον τὸν ἀλκιβιάδην. μισεῖ δὲ ὡς τυραννικήν. ἐπιφέρει γάρ. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται. μεγάλα δὲ βλάπτει τὰχύς. καὶ πρόσιμον αὐτῷ τὴν πόλει δᾶ μήλαινον. καὶ τοῦτο πρεσβεῖα ἀλκιβιάδου. βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα. ταχέως δὲ βλάπτοντος. Σιφωνίζειν. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποπαίειν. ἀεισοφανὴς δέ κατεχρήσαντο εἰπὼν. σιφωνίζομεν τὸν οἶκον. Σθεναρός. ἰσχυρός. Σθενήρη μα. αὐτὶ τοῦ δύνασται. σθένει δὲ δοτικῇ αὐτὶ τοῦ ἰσχύι. Σθενέβοια. πρόσωνυμία. αὕτη φιλήσασα τὸν βελλεροφόντην. καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα οὗ ἔρως διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβαλεν αὐτὸν ὡς πειράσαντα αὐτῆς βιάσασθαι. καὶ ἀπαναντήσας ὁ πρῖτος, ἔπεμψεν αὐτὸν ὡς ἰοβάτην τῷ πατρὶ τῆς σθενεβοίας, ἵνα σὺν ἐκείνου αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ πρῖτος αὐτὸν ἐκπέμψας αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν θεὶς ἐπεδήκε τάξει τὴν ἀνέρεσιν αὐτοῦ. αἰσθόμενος δὲ ὁ ἰοβάτης ὅτι φόνος ἐστὶν ἡ καλῶς τὸ κατηγορεῖν, ἔφησε τὸ βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τὸ πρίτου, ἀπρίσιος ἐβασίλευσε. Σθενίας. ἰσχυρός. καρτερός. σθένις δὲ σθένιδος ὄνομα κύριον.

Σθένος. δύναμις καὶ ἰσχὺς καὶ ἀσθένεια. Σκάζει. χωλεύει. Σκάλαι. ῥωμαϊστὶ ὁ ἀνάβολος Σκαλαθύρα. σωρευσάσθαι. ἀεισοφανὴς. ἵν' μείρακος ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, ἐβούλητο σκαλαθύρα. Σκαλαθυρμάτια. σκιάς τινας ἐπισκιάζοντα. ἐγκειται δὲ ἄθυρμα. οἷον παίγνιον. ἐπὶ δὲ ἐνάξιόν τινος. ζυτέσι λεπτὰ ἐπὶ πᾶσι μικρὰ νοήματα. ἐπὶ μεθύσματα σκιαφιλήματα. Σκαλεύειν. ἀνακινεῖν. διαξαίνειν. ἀεισοφανὴς σὺν εἰρωνείᾳ. διαλύειν ἔχων δεῖται ἄρας. καὶ σκαλεύεσθαι ἀνθρακιὰς αὐτὶ τοῦ ζωπυρεῖσθαι, ἢ ἐνθαδιτὶ γυμναιεῖον αἰδοῖον ἀνθρακιᾶς εἶναι. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ διατρίβειν. ἐπεὶ οὖν τοι ὁ πῶς βαλανεύους. καὶ σκαλεύουσι ζυτὰ ἀνθρακιᾶς ἐνῶ ὁ πᾶς. Σκαλμωδός. ἄνισος. ἐπὶ σκαλμῶ σχήματος μεῖον. διπλῶ. σκάλας. Σκαλμίδα. ἀπαζόμενος θέρετρα καὶ σκαλμίδα φησὶν ὁ κωμικός. Σκάλλοντες. σκάπτοντες. Σκέλη θρας. μύας τινάς. οὓς φαμὲν ἀπὸ λακάς. Σκάμανδρος ποταμός. καὶ σκαμανδριαίους. ποταμιαίους. καὶ σκαμάνδριον ῥῦμα. Σκαμβή. διεστραμμένη. Σκαμβὸν ξύλον, οὐδὲ ποτὲρόν. ζήτει ἐν τῷ σκαμβόν. Σκάμων. ὄνομα κύριον. Σκαμωνία εἶδος βοτάνης.

Σκαμωνίδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος. Σκανδάληθρα. τὰ ἐντὸς παγίδων ξύλα. ἀπὸ τοῦ συμπίπτειν καὶ ἁρπάζειν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πλάγια δὲ τῶν παγίδων. ἀλεξίλοχος ῥόπρα σκάλεσεν. ἀεισοφανὴς. καὶ τὰ μηλίνους ἐρωτᾷ. σκανδάληθρίσας ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐρίσματα λόγων καὶ βάρη. Σκανδεία, ὄνομα πόλεως ἐννυθρείοις. Σκάνδιξ, θλυκῶς ἄγριον λάχανον. παρὸ καὶ σκανδικοπώλιον τὸν λειριόδην λέγουσιν. ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας ὁ νεώτερ εἰρήφασι. σκάνδικα μοιδὸς μητρόθεν διδυμένος. καὶ μήμοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῴδει. σεμνὸν τὸ τῆς εἰρώνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. σκάνδικα οὖν, λάχα-

να, οὐ τὰ ἐν ᾅδου πάντα, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα ὡς φησιν ἀνδοκίδης· μὴ γὰρ ἴδοι μήν ποτε πάλιν ἐν τῷ ὀρέων τοὺς ἀνθρωπάτας ἡμῆντας καὶ πόβατα καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας εἰς τὸ ἄστυ. καὶ γυάλια καὶ πρεσβυτέρας ἄνδρας ἐλαφρὰς ὀξωλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σπανίδια πασέπιφάγιμα. Σπανὸν. σπάφιον. ὀρύγιον. διπέλλιον. ὁ ᾅμιντζόνος λεγόμενος. Σπαρδαμύττει. στυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύει. ἤγουν πλείει ἐπανόιγει. παρὰ τὸ σπαίρειν ἐπὶ μύοντος ὀφθαλμούς. ἐπὶ στυπνοῦ βλέφαρείζειν. Σπαριφισμοῖς. οἱονσπασεισμοῖς. ἐπὶ λεπτολογίας. ἀτελείαις. σπαγραφίαις. σπασιφάλῃ δὲ τὸ τοὺς ζωγράφους ἐκτυπῶσαι πρόβατα βοῦς γραφομένους. Σπάσιφον. ὄνομαφορτικόν. Σπαρὸς. ὄνομα ἰχθύος. ἀλιανός· μόνος ὀθαλάσσιος σπαρὸς τὸ δοφλὸ ἀπαλεῖ, ὡς φησὶ βλησχᾶς, ἃ δὲ μυρινᾶται. ἀναπολεῖ οὖν, ἀναπτύσας. μυρινίζεται. Σπασφεία ἡ σπάφλασις. καὶ σπαφίδιον τὸ λισγάδιον. ἐπὶ σπαφεῖον, ὁμοίως. Σπάφη πόλις. σπαφηδεῖς οἱ ἐκείθεν ὁμόλωμα τῶν ἀνδρῶν. ἃ μὲν ἐς γάστρας ἐκ τοῦ μηρ. ἀντὶ τῶν γαστέρας. Σπαφηφόροι. δέναρχος ἐν τῷ ἀγκυλέους φησὶν· οἱ ἀντὶ σπαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται. οὐχ ὅπλα ἔχοντες χάλκεα τῆς πολιτείας. ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ. ἔστι δὲ ἐσπαφηφόρουν ἀθλίως. δημήδιος γοῦν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ φησίν, ὅτι προσέταξεν ὁ νόμος βίᾳ μεθύουσι ἐν ταῖς πομπαῖς. αὐτοὺς μὴ σπάφασφόλλειν. βίᾳ δὲ θυγατέρας αὐτῶν, ὑβρεία ἐστὶ καὶ ἀσέλγεια.

Σπάφιον εἶδος ἡμιτραπέζης ἀεισοφάνης οὐ γὰρ ἡψίχωεἶπας σπάφιον ἀντὶ τοῦ τετιλμένου. Σπαιὰ· τῆ ἀείστρᾳ. Σπαιμβατεῖν. τὸ σπαιῶς ἐπὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ἐρχούμενον. τὸ ἐν τῇ ζωκθείᾳ κενεμβατεῖν. Σπαιὸς ἀριστερός. ἄφωνος. ἀπαίδευτος. ἀκαιὸς. ἄτως ἐπάλωιος ὁ ἀμαθὴς ἐπὶ δυσπαρακολουθήτου. ἐπὶ βιωμερισμοῦ. ἀπὸ τῆς σπαιᾶς ἀεισοφάνης νεφέλαις. σπαῖδον ἄτως ἄνδρα ἀγροῖκον οὐδέπαιδα. ἀδαῆ πόρον. ἀδέ σπαιόν. οὐδὲ πλήσμονα. καὶ αὖθις. ἀεισοφάνης. οὐ σπαιὸς ἦν ἀνθρώπως. ἀλλ᾽ ἐπίστατο γραῦς ἀπαρσώσης τὰ φόδια πατεσθίειν. ἀντὶ τοῦ ἀκολασταίνειν ἐπὶ ἐσθίειν ἁπαλύνεται. καὶ αὖθις. ὁ δέ, σὺν μὲν τοῖς σὺν Ἀθηναίοις σπαιὸς ἰῶν. σὺν δὲ τοῖς πρὸ ἐξ ἐμέλαβε βύναντίον ἤπιος. καὶ τὸ ἀγήνορα δόντας ἔχων. καὶ σπαιόθυρον ἐπιῤῥήματα. λέγεται καὶ σπαιοσύνη παρὰ ἀεισοφάνει. Σπαιότατον. ἀπαίδευτον. ἀεισοφάνης νεφέλαις. σπαιότατον τερόντιον.

Σπαιότης. μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγριότης ἀπάτη. Σπαιωία, ἡ παλαιὰ βουλή. Σπαίροντες χορεύοντες. σπαείζοντες. Σπεδάζει. σπορπίζει. Σπεδάννυσθαι. σπορπίζεσθαι. Σπελετός. ὁ ξηρός. Σπελλίουφός. ἀεισοπράτης. φησὶν ὧν ἀεισοφάνης. καὶ τὸν σπελλίσβελεύσομαι. ἤγουν τὸν ἀεισοπράτην. διὰ τὸν ἀεισοπράτην δ᾽ οὕτω φησί. μισῶ τὴν ἀεισοπρᾶτιν. ὅτι καὶ τὸν ἀεισοπράτην μισῶ. ὅτι πέπλεκται ὧν ὀνόματι τοῦτο. Σπεμμοσύ. βουλαῖς. σπέφεις. τοῦτο δὲ τοὺς βασιλεῖους κατεμίσυον σπεμμοσύ. Σπέπανον. σπέως. καὶ ἐπὶ λοιπεφαλῆς οὐχ ὁσίασσπέπανον. λέγεται καὶ σπέπας. παυσίπονον. ἐπὶ τοῦ οἴσειν μακεδόσι νάλωλον ὁ ὠλοῦ. καὶ σπέπας σὺν ἱφετῷ καὶ πόρῳ σὺν πλέμῳ. Σπεπεινός τόπος. Σπέπη παρὰ ἡροδότῳ. θέκη δέρμα. Σπερβολλεῖ. λοιδορεῖ. μὴ σπέρβολλε πυρά. τουτέστι μὴ λοιδόρει πυρί. μὴ πίπιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ περβολεῖν. Σπαλή. ὁ πλησις ἡ σολή. ὁ δὲ ἱεράξ σπαλίων ἐσπαλάζειν τῷ τὸ δημίσι μεταλαβὼν ἀντὶ τοῦ σεμνοπροσωπεῖν οἴεται. ἐπὶ πολλὰ δὲ θεῖον εἰς βάθος νηξάμενος ἦθος λάσιος αὖθις εἰς ἐσπαλασάμενος, ἀπεπίγη. ὁ δὲ καρτερὸς τῆ λαμπρότητι διαφέρων ἰῶ.

Σπᾶνος. χωρητικόν τι εἶδος ἀπείου πλούσιος. ἰῶν ἦ ὁ δαμοσθ. σπᾶνος ἀφυσῶ. πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγματ᾽ οἰκονομίαν, καὶ σπανοποιῆσαι δ᾽ πρᾶγμα. ὑποδήσειν ὧν ἐπὶ ἀντιθέτου, ἂν σπανορᾷ μοῦ ἐπὶ σπάζουσι ἐπὶ πλατύνομεν. Σπανοφορεῖον ἐστοφυλακεῖον. σπανοφυλάκιον δὲ καὶ χαρτοφυλάκιον. Σπανοεία. καλλασπανὲ βουλή. βλάβη. Σπιρωθένης πᾶς. σπίρωμα γῆς πάθος παρὰ τὸ πᾶρ ἀνίαν. Σπίρωνος ὄνομα λησοῦ. καὶ σπιρωνίδης ὄνομα πατρωνυμικόν. καὶ σπιρωνὶς πέδα ἡ βραχεῖα. καὶ διφορεῖται. Σπιωὴ. σπιωὴ ὄθιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας ἵνα σαφέστερον εἴπωμεν τὴν σπιωὴν λίθων καὶ τὰ παρασπιώια ἀρχήτρα. αὕτη δέ ὄθιν ὁ τόπος ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδα-

φος

φος. ἀφοῦ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ὅθι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου οὗ καλεῖται θυμέλη καὶ ὁ θύων μετὰ τὴν θυμέλην. κηρύστρα. τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ σκηνῆτης ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ. αἰεί τοι λιγὺ ἐπὶ σκήπτρῳ, δι᾽ ἐσοφοκλέους σκηνήτης μελανούς κισσοὺς ἀλοιβοτόδας. σκηνήτης ἱσυπράτης τραπεζικός. ψυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνήτην καλὸν μόνον. ἔοικε δὲ ἐπώνυμον εἶναι. μήποτε δὲ εἰς ἀγοραῖον λέγόμενον. ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπράσσετο πολλὰ τῶν ἀνίων καὶ σκηνήτης βίος ὁ ἀπειλοντος καὶ σκηνὰς δὲ ἐλῶ ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τὸν λαβόντες ἀναφέρασι δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τὴν οὐσίαν. ἔοικε δὲ σκῆνος τι εἶναι. ὁ μὲν οἰκίδιόν μόνον, ἡ σμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασιν. οἱ δέ, σκιάδειον. καὶ σκηνὴν ἐπήξατο, τουτέστι τέτδαν, κατέπηξαν.

Σκηνημάτων, τῶν οἰκήσεων. χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθον. ἐν νοὶ δ᾽ ἄντες τῶν βαρβάρων ἐξῆλθαν δων. ἀνδρινός ἐξαίσιος ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνημάτων ἐγένετο. καὶ σκηνήτης ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ. Σκηνορράφος. ὁ δέρματα συρράπτων. Σκῆνος σκήνωμα. σκήνωμα τὸ θεῖον. ναὸς τὸ θεῖον.

Σκηπάνιον. σκῆπτρον. Σκήπιος. ὁ προφασιζόμενος. Σκηπίων. ὅτι σκηπίων ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς, πρὸς ἀννίβαν τὸν καρχηδονίων στρατηγὸν, ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἵνα δὲ δὴ σωιελθόντων ἰδεῖν δύνωμεν σκηπίωνα ἀνεστεφανωμένον τὸ σῶμα καὶ ὑφλοφόρμα. καὶ πρὸς τὸ χάριεν μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα. ἀννίβα δὲ ναται καὶ πικρὸν ἵνα. ὃν δεινῶς καὶ σωφρονίσας τὸ πρόσωπον μεμιμημένον. οὐ συμβαινόντων δὲ τῶν εἰρημένων, ἀλλὰ τάχος συμπεσεῖν τοῖς ῥωμαίοις διεπελάσαντο ἀνδρὸς τινὸς τῶν καρχηδονίων οἱ μὲν καθεσταῶτα τὸν ἐναντίον σαλεύοντες ἐπὶ ἀννίβου, τοῖς ῥωμαίοις ἐπὶ πᾶσιν. οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ πόπλιος, καὶ μὴν ἀδίκως εἰργάσαντο. πολὺ νοῆσαι δὲ πελάζῃ τὸ στρατόπεδον. ἐδεῖπνουν ἡμᾶς, ἐπιχωρεῖν σώας. ἀπαγελᾶν ἵνας ἀννίβα λέγει πρὸ τῶν στρατιωτῶν ἐχειρωμαίοις. Σκήπων. ῥόπαλον. ἢ ὁ ἐσκαπανίων ἢ πασσόφος ἢ νόος ἔφασπε περὶ μὲν ἀμφὶν μύθον ἀνάσας, ἀνὰ δὲ δικάσας. οὐδ᾽ ἔδη πολλῷ, νεμίκησας. ὡς τὸ δὴ τῶν ὀργὴν χαλάσας βοῦ σκήπωρας κατεβάλλω. Σκήπτω. προφασίζεται. Σκηπτόμενος ἐπορευόμενος. σκηζόμενος. καὶ σκηπτόμενος ὁμοίως. Σκηπτός. κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ πυρός. ὡς πρότερος λάλαψ ἐπιθαλάσσιος. ἢ ἀγδαῖος σκηπτός, ἐξαπιναίως ἐπιφοίτησε. καὶ αὖθις σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν. ἐπὶ τὸ στρατόπεδον κατέπεσαν. καὶ αὖθις ἐφησυχάσαμεν. καὶ ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ καθ᾽ ἑλιοθον. σκηπτοῦχος. βασιλεὺς σκηπτροφόρος. σκῆπτρον. βασιλικὴ ῥάβδος. Σκηρίπτομος. ἐπερειδόμενος. σκηζόμενος. Σκίρων. ὄνομα ἔθνους. ἐπὶ σκιρωνίδος ἐθνικόν. Σκῖτις. σκίτεως ὄνοματόπου. Σκίφας. ἐπιβαλών. ἐπιφέρων. σοφοκλῆς ἐν δὲ πυρφόρος θεὸς σκίφας ἐλαύνει λοιμὸς ἐχθίστος πόλιν. καὶ σκιφαμύων τινῶν προδοσία ὁ μολώσων τοῖ σύθαις βίᾳ σκαλαμύοις γρυθίοις. Σκῖφις. περικάλυμμα πόφασις ἢ φοντίς. ἀναβολή. καὶ σκήπτομαι. ἀεὶ σοφανῆς πλούτου. μαὶ σκήπτομαι γὰρ ἐμαυτὸν χω. αὐτὶ τοῦ προφασίζομαι. καὶ σοφοκλῆς, ἀλλ᾽ εἰ σέρα μὴ σκῖφιν ἀνοῦσαν τέκῃς. Σκῖφις. πόλις βόσπορου ἐν τῇ τροίᾳ. ἧς μνημονεύει δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. Σκιάζεται ἐν τῷ διενεγκεῖν σκιάζ Σκιαγραφῶ αἰτιατικῇ. Σκιάδειον καθ᾽ σκιάσμα τι ὁ πορφόρων αἰνεκφόροι ἀπὸ σαιεὶς ἀπὸ ἐλαυσίνια, ἐπεὶ σκηνὰς μὴ καὶ ἐσθαι ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἢ ὁ πορφύρεις νεμηλαύνειν λέγεται. Σκιαδεῖ, καρχηδόνων. Σκιάθανάτου. οἱ πρὸς θάνατον ἀγοντες κίνδυνοι. Σκίαθος. νῆσος βόσπορον ἀβύσσας. ἧς μέμνηται δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Σκιαμαχῶ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, τῇ σκιᾷ μάχομαι. Σκιαὶ ὀνείρων ἐπὶ τῶν ἀδήλων παροιμία λόγον. δαμάσιος. ὅλον αὐτὶ παροιμάτων τεθνηκότων, εἴδωλα ἃ ἢ ἀσυμφορὰ φέρομεν, σκιαὶ ὀνείρων καλὰ πίνδαρον. Σκιαπόδες. ἐνλιβύῃ ἔθνος πλατεῖς ἔχοντας τοὺς πόδας. οἷς ἐν ὦ καύματι τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσι. παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανόν. πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ. Σκιάποδες. οὗτοι ἔχειν βήματα φασί. τὸ παν τὸς σώματος μείζονα. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἰκίας. ἀλλ᾽ ὑπὸ τὰ καύματος ἀναλίσκεσθαι, πεδαποδήδον βαδίζοντας, ἀνορθὸν γὸν ἕτερον τῶν ποδῶν. καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τὸ γὰρ αὐτοῖς ἐμαρίσατο φύσις. ἵνας ὅσας τῆς γῆς αὐτῶν καὶ βαχέασ. καὶ καθύσιν μὴ ἐχούσης εἰς δύσφυγὴν τὰ καύματος, Σκιάποδες. ἀντίφωνον τῷ πόδι μονόσας, ἔθνος βόλιβυκόν. ἱκετεύσας τὸν

πολέμωλω ἀσίας φησὶν. ὑ ποδὲ τούτων σιαποδες. οἱ τοὺς πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι παρὰ πλατέας. καὶ ὄμνυθον μὴ ἢ ὑ πιοι ἀναστόντες ἄραντες βαδίσι ἕλησι αἴζονται τοῖς ποσί. Σκιαὸ, ἀνάλεγδρασ. σημαίνει δὲ καὶ ἀθλητὰς ἐν τοῖς ἀγομένοις ἀθλοις λεγομένω θόλ. Σκιδνάμενοι. σκορπιζόμενοι. Σκιεραὶ. ἀειτοφάνης. ποὺ δὲ ὦ σκιερά. Σκίλλα. εἶδος βολβώδης πικρᾶς ἐθανατηφόρεστο ἰς ἐαθίσι. Σκιμαλίσω. ἐξουδενώσω. χλευάσω. ἀπὸ μικρῶ δακτύλω ἢ γυναικείων ποδῶν ἅλομαι λέγεται δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῶ μικρῶ δακτύλω ἀπτεσθαι ἐιὸ τοῦ σημαίνειν λεπτορίδες. δυοῖν ὑποδημασιν μόνοιν ἐν ποίητο τὸ ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑποδοῦν. τὴν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντες ὦ ποδὶ, αὐτὸς ἐκεῖνον ὦ γύναι. Σκισραφέντος δὲ, τί οὖν οἴει τὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν πάσχειν ἀπὸ σοῦ. Σκίμποους. ἡραθατος ἢ σκάμμος. καὶ σκίμποδος. ἱερὸν σκίμποδα φησὶν ἀειτοφάνης ἐν νεφέλαις. ἢ τὴν ὦ φιλοσόφων καθέδραν, ἢ ἡράθατον. φασὶ δὲ σκίμποδιον ἰδίως λέγεσθαι, ὃ χωλὴ ἡράθατον. σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας. Σκινδάλεμοι. βάπτ ἡ κελάμων ἀπὸ ξύσματα. ἢ σηλώσεις. ἢ ἐπεξεργασία ὦ ἢ ἀπριβῶν. σκινδάλεμοι. τὸ τοῦ δὲ βαὶ μὴ διὰ θεῖα σὸ ἐξωίεται. βαὶ δὲ βαλαίων βῆτο ἐξωίεται. σκινδαλάμους οὖν, λεπολογίας ἀειτοφάνης νεφέλαις. λόγων ἀπριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. καὶ σκινδαλμῶν βαξόνια. σκίνδαλμος δὲ κυρίως, τὸ ποδὶ ὂν φλοιὸν τὸ κελάμου ξέσμα. βαξόνια δὲ οἷον κινδυνώδη καὶ βαβολα ποδὶ τὸν βοχὸν ἐλκόμενα. Σκινδαλφός. ὄργανον μουσικόν. ποδὶ ζήνωνος τὸ πιτέως. ὃ δὲ ἔρει γύργαθος αὐτὸ μικροσίωνον. νοῦν δεῖ ἔχειν ἐλάσσονα σκινδαλφοῖο. σκινδαλφός. ἀφανὰ. Σκινθίζω λεπτίζεται σκιόφς σκιόεντος κλίνω. βῆ σκιόεν, σύσκια. Σκιόθηρα, εἶ βῶλοι ου. Σκιώνιον, ἢ μοι πρεῖπον ἰὼ τῆς σκιώνιον, αὐτὶ τοῦ πατρός. Σκιωρεῖται. λόχος ἀνδρῶν χ ἀρκαδικός. ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολεμίοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν. Σκιρῶν, οὗτος στρατηγὸς ἔγενε ῥωμαίων ὃς χρησμὸν εἶπεν ἀλόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων ῥωμαίων ὡς ἐν εἰρήνη βῆ ἢ συχία τὸ λοιπὸν διαξειν τὰ χερόνησον, βῆ ἐλθὼν εἰς μέσον σῶν μὴ τοι χεῖνομίζειν ἔφη πολέμων ἀρχὰς βῆ πόντε. κινδυνώσομεν γὰρ μήτε οὓς φοβήσομεν μήτε ἃς φοβηθῶμεν βῆ πολεμοποιοῦντες, ἀπὸ ῥωμαίοις μὲν καὶ καρχηδονίων ἀνηρημένοις, βῆ κινυαθέντες ἑτέροις πολεμοις, πρὸς τοσῶν φρονῆ ἤρεσαν αὐτοῖς. τῶ γὰρ βασιλεῖ δὲ ἄδειαν πρεσελθόντι, τὸ πρεῖν ὅτι ἀνβάλλεται, βῆ ἀληθεῖ τινὸς ἀρχαίων θῶν τὴν ψυχὴν βῆ λαβεῖν, πρὸς ὑ πορρωτέρας ὁρμὰς τε καὶ ἐνδείας, τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν. Σκίρα. γῆ, λακωνικῶς πορφύρα. Σκίπωνος. τῆς ῥάβδου. καὶ σκίπωνος. Σκιράδος, τῆς ἀθλωᾶς σκιραφεῖον. κυβατεῖον. ἐπειδὴ διὰ τριῶν οἴκων ἐρῶ οἱ κυβεύοντες, ὡς θεόπομπος. Σκίρρον. κυρίως ἀπάντων μονοφαγίσατον. ὅστις πολλὰς τὴν θυείαν ἐν κύκλω, ἐν βῆ πόλεων τὸν σκίρρον ἐξεδήδοκε τουτέστι τὸ ῥυπῶδες τὸ βῆ τυρῶ. Σκιρρόν. ὀξύρον, Σκίρον σκίρα ἑορτὴ πᾶσι ἀθλωαῖς ἀφῆς ἐ ὁ μὲν σκιροφοριῶν φασὶ δὲ οἱ ἐξηφανισμένοι πρεῖ τεμενῶν ἐ ἑορτὴ ἀθλώκων, ὡς ὅ σκίρρος σκιάδιόν ὅστι. μεθ' ἃ φερόμενοι ἐξαιρεσπόλεως εἰς τινα τόπον ἱερὸν σκίρον, πορεύονται κατὰ τῆς ἀθλωᾶς ἱέρεια. καὶ ὁ ἐν ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τὸ ἡλίου. καὶ μίζασι δὲ τοῦτο, ἑτερουβάδαι. σύμβουλον δὲ τοῦτο γίνεσθαι τὸ δεῖν οἰκοδομεῖν. καὶ σκίρας ἐπὶ ὡς ἐν ἐν ἐν τοῖς πρὸς οἰκοδομίαν. ἐ ἀθλωᾶν δὲ σκιραδατιμῶσιν ἀθλωαὶ οἱ ἐν φιλοχόρος μὲν ἐν β'. ἀτθίδος. ἀπὸ σκίρας τινὸς ἐλαυνίας μαίνεσθαι. πεζέων δὲ ἐν β'. μεταειπῶν ἀπὸ σκίρωνος. Σκίεις. σκιάδειον. ἑορτὴ τις ἀγομένη τῆ ἀθλωᾶ. ὅτε σκιαδίων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῆ τὸ καύματος. σκίρα δὲ βῆ σκιάδεια. οἱ δ', ἃ διὰ ἐν φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρου ἀθλωᾶν. λυθησεσθ' ἐποίησεν ὅτε ἐπανήκει ἀπὸ τείνας τὸν μινώταυρον. ἢ σκίρα δὲ ὅστι γῆ λακωνικῶς πορφύρα. οἱ δὲ φασιν ἀπὸ σκίρος τὸ ἐλαυνίας μάνεως, γλυκέσθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἐν τῶ. αἴγοις δὲ ἀπὸ σκίρος τὰ σιωποίησαν σαλαμῖνα. Σκιρός. ὁ ῥύπος. Σκιροφοριῶν μὴν ἀθλωαὶ δωδεκάτοις ὠρομαθοκλέους ἀπὸ τῆς σκιραδος ἀθλωᾶς. ζήτει δὲ διοκλείδου. Σκιρωμα πάθος ποδὶ τὸ καρκίνιον. ὅθεν καὶ ἀπὸ τὸ σκιρωθέντα πάθος ἀχθηδόνι. Σκίρλος. ὁ τὴν διόγμης ὃ σιγωπειὸ γραικὸς γενόμενος ἀπὸ σειρᾶς τὸ σκιρλουλήφθη. Σκίρλοι βῆ ἀειτοφάνη. οἱ ὦ τελεῖς

καὶ πονηροί. ἰωὶ σπίτων ἡραφλὰς τὴς καὶ ἀτελὴς. ἐπὶ πονηρία κωμῳδούμενος. ἀεὶ σοφάνης. ἄτε δὴ σπίταλοί τε καὶ φέναυδι ἰωὶ δὲ γώ. βδελυσχεθοί τε ἡβάλοι καὶ μόθωνδι. ἀγράπτε σὺν τῇ παῖς ὧν ἐπαιδλύθην. νῦν μοιθράσος τε καὶ πλώπαν ἄπορον δότε. φωνὶ τὰ ναιδῆ. ὠνόματο ποίησεν ἀναπλάσας δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς ἐπὶ χλιάκ. καὶ προφέρεται αὐτῷ ὡς θεῶν. οἷς πρότερον μὴ αὐτὸν καὶ θρασυτῶν. εἰς ἀτολμίαν καὶ ἀναίδειαν. σπίταλοι μὲν οὖν οἱ ἀτελεῖς καὶ πονηροί. βδελυσχεθοὶ δ' οἱ αὐόητοι. πέπλασαι γὰρ ἀλέξις. ποιὰ λεμοὶ δ' οἱ ἀνόητα ποοῦντες καὶ νοοῦντες μόθωνα δ' ὁ ἀτελὴς. μόθωνας γὰρ ἐπάλουν οἱ λαπωνδι, τοὺς πρεσβυτέρους τοῖς ἐλευθέροις. ὅθεν ἐξ ἀγροικοτέρας. τὸ δὲ ἰωὶ δὲ γὼ ἀντὶ τοῦ φλυαρῶ δ' ἐγὼ ὡς πάλαι τινί. Σπίθη. καί τινος ποιητοῦ τοῦτ' εἰρηκότος ὁ φιλόσοφος σπίθης εἶναι μεστούς. Σπίφος. ὁ πρὸ μὲν λεγόμενος σκνιπός. νῦν δὲ ξίφος. Σπίφ. καὶ σκνίφ. εἰδωλοφίων. καὶ αἱ σκνίπες. Σπλαβλιῶν ἔθνος. τὸ πόραθεν τάϊσχυρόν. Σπληράβρομοι. ἐπὶ τούτου βρομῶδες τὸ σπληρὸν τυπτεῖν. καὶ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον, χαλάσαι τοῖς βραβεῦσι δικαστοῦ. Σπληρᾶς ἀοιδοῦ. ἢ σοφιστοῦ. ἤτοι τῆς δυσπόλας δηλονότι ἄνιπμα. ἢ τῆς φορμικῆς. οὗ τὸ ἐξέλυσας ἀντὶ τοῦ ἐπαύσω μείων μολών. σπληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν οὐ πρὸς χόμην. Σπληρόχειρας. ἀκαμπεῖς. Σπληροί τε καὶ ἐχθροὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνήπασαν. τὸ δὲ πῦμα ἐσορέσθη. καὶ πρὸ ποιμία. σπληρότερον ὑλακτῆ ἢ πειρώτου κωμικοῦ συμφορᾶς ἐπετρίβετο καὶ ἐμεμψίμοιρεν. Σπληρόκηροι δέλτοι αἱ μόλις μὲν ἀλείφονται. διατηροῦσι δὲ γραφάς. Σπληροί. αἰλιανοὶ οἱ ἄνεμοι οἱ σπληροί. Σπληφοὶ ὁ σπληρός. ἐπὶ πονηρικῶς ὁ τὰ σπληρὰ φέρειν δυνάμενος. σπωμωδοῦντο οἱ ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σπληροί. καὶ ζητεῖσθαι τῷ δραχαρνεῖ. Σπρίφζων κωνωπῶδες. καὶ σκνίπες σὺν τοῖς οὐείοις αὐτῷ. καὶ παροιμία. σπρίφζων χόρεσ. ἐπὶ τῶν ταχύ μεταπιπτόντων ἡ παροιμία. ὅθεν γὰρ ὁ σκνίφζων μικρὸν ξυλοφάγον. Σπήσας ὄνομα πύειον καὶ σπόσας. Σπολιὰ μελίτου καρπὸν αὐλημάτων. ὁ μέλιτος οὗτος βαγμὸς ἰωὶ ποιητής. ὁ σωκράτην γελοιάζων. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει. καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. ἃ δὲ καὶ πὰ αὐλήματα, μέλη θρίων ἀδηδότι. Σπολίον κρόκινος ὠδὴ ὡς μὴ δικαίαρχος ἐν τῷ πρὸ μουσικῆ ἀγώνων, ὅτι διαγρήκωδων, τὸ μὴ, σπὸ παύτων ἀδόμενον καθεῖναι ἐξῆς τὸ δὺ πρὸ τῆ συνεστώτων ὡς ἔτυχε τῇ ἕξει. ὀδηκελεῖσθαι δηλονότι ἰέναι σπολίον. ὡς δαρεῖος ξένος ἐν φύλλις ὁ μασπιός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις. πρὸ μίαν παλαιζαν πολλὰς πλίνας τιθέντες, πάλαι μέρος ἐξῆς μυείνας ἔχοντες ἥδον γνώμας. καὶ ἐρωτικὰ σύντονα. κἀπὶ πρείοδος, σπολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν πλινῶν. Σπολίον σπόμνημα. ἐγραφεν τυραννίων πρεὶ τὸ σπολιὸν μέτρου. ὃ πρότερον ἐθὰ αὐτῷ σπὸ γαίσκαισαρος. Σπολιόντο ῥᾴδιον ἢ ἀντίφασιν. μέλος τὸ λιγέσχον. τῶν ἀμαθῶν τὸ ἀντικῶν τὸ μὴ, πρεσβύτερον. τὸ δὲ, δὴ τερον. ὡς καὶ πολάτων φησὶ, καὶ τὸ σπολιὸν ἄδει. οἷον πολὺτος καὶ ὑγίεια. Σπολιόν. τιμωρέων. ὁ ῥόδιος ἐπὶ ποιητὴς. τοιοῦτον ἐγράφει τὸ σπολιὸν κατὰ τὸ πλούτου. ἔπ' ἀρχῇ. ὃ φελδυ ῶτυφλὲ πλοῦτε σὺν γῇ μήτε σὺν θαλάττῃ μήτε σὺν πύρῳ φανήμεναι. ἀλλὰ τάρ ταρόντε ναίειν καὶ χέροντας. διά σε γὰρ πάντες ἄνθρωποι κακοὶ τούτοις ἔοικε τὰ σπὸ πρείπλέους ἐπὶ σκληθένια. ἔγραφε γὰρ φίλιππος ὁ ποριπλὴς. μεγαρέας, μήτε γραῦς μὴ τεθαλάττης, μήτε πύρ μετέχειν ὅμοια τιθεὶς σπολιὰ τοῖς τὰ τιμωρέοντος. καὶ αὖθις. νόμας ἐτίθει ὡς ποτε σπολιὰ πεφεμμένας. πρεὶ περιπλέας ὃς ἰωὶ ῥόδιος μελῶν ποιητής. ἐπὶ σπολιὸς ὁ πανοῦργος.

Σπολόπενδρα. ἑρπετόν. Σπόλοφ. ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τὰ φοινίκων. Σπόλοπες πλεθωτικῶς. σπόλοφ αὐτοῖς καὶ χοῖνος εἶδος φυτοῦ καθ' ὃ ἄκρου ὀξέος. λέγει δὲ ὅτι ῥώσω αὐτοὺς ὡς χοῖνος ὀξὺ καὶ ὀδυκρός. ἐπειδὴ εἰώθεσαν σπόλοπας ἐμπήγνυσθαι σπὶ ταῖς ἀμπέλοις ἵνα μὴ λεῖς δξὲ πόδρομῆς καὶ ἀκερδῶς κακουργῇ. Σπόλοφ αὐτοῖς ἐπὶ χοῖνος αὐτεμπαγῶ. ἵνα μὴ κέντῃ πατῶσι καὶ ἀμπέλους καὶ ἐμάς. ἐπὶ τῶν σπόλοπας οἱ ἀνέχοντες τὴν ὑλοβολίαν προσκινήσπειν, καὶ καὶ ἐδὲ φιόμαλίζειν. Σπολύθεια. πάσα πόδια. Σπόλυθρον σκνιπὸν ἐπὶ ἀνελαθέρου. Σπομβρίζει πύγει. Σπομβρίσαι πάλιόβα σὺν δυτέρω φορᾶς λέξεως παιδιᾶς ἀπὸ λατῆς εἶδος ἀποδίδου. καὶ καὶ τὸ ἦλον πλατεῖ πρὸ πολλάσοντος, ὡς φόβον ἐρμάσασθαι. Σπόπας αἰτωλῶν ἔρα

τὴν ὃς ἀπὸ τύχης ἀρχῆς εἰς χάριν ἐπολμήσεφθην τοῦ νόμου, μετέωρος ὢν ἀφ' ἡμῶν δὲ εἰς
ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐνεῦθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου, εἰ τῶν
τῆς ψυχῆς πόθων τὸ θεῖον ἐνθυμίαν, οὐκ ἔστερκτοῖς παροῦσιν ἀλλὰ πόρρω σὺν ἐλπίδος ὢν· πρὸς γὰρ
ταῖς ὠφελείαις ὧν ἐν αὐτοῖς πύθοιτο διὰ τὸ πιστεύεσθαι πρὸ τῆς ὅλων καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀ-
φθῆναι ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεινὰ μνημεῖα. τοῖς δὲ ἐν τῇ νόσῳ κατεμονὴν τὰ πε-
ταμένοις, μνημεῖον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρκέσθη τούτοις· ὃς τὸ πρότερον πρὸς ἀπορρήτων τῶν ἐν τῷ ὄρει
διετέλεσε μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀπόνοιαν· καὶ ὡς αὐτοῖς διδοῦσι φθονηθείς, καὶ πρὸς ἀποθήκης
τῷ χρυσίῳ. Σηπεδὼν ὄρος μέγιστον· ὁ μὲν σηπεδὼν ἡ δόξει τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γίνο-
μένης· τουτέστιν ἀμελημένης. Σηπελιανός, πλαζομένιος σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ Οὐήρα. σοφι-
σεύσας ἐν Σμύρνῃ· ἀπροαστὴς ἦν Ἑλληνικὸν τὸν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ συγχρονῶν δὲ Ἀπολλωνίῳ τῷ τυανεῖ. πρὸς ὃν ἐπὶ πολὺ
ἐμφανῶς διεπολλώνιος. Σηπέλω· ὑπελῶ τὸ πῶ. Σηπεπαλ· ὑπελὸς τὸ πος. καὶ ἕτεροι βαρύ-
πορδεξίους τὴ πεδίων καταλαμβάνουσι σηπεπαλ· αἰλιανός· ὃν ἐπαινεθεὶς οὐδὲ τοῦ μέτρα
παρῶν τας· πλιχομένας τεμὼ τὴ ὑπορέαυτοῦ τε ὑ ὑπελα σηπεπαλ.
Σηπεπαλζων· σηπῶν, ἀπορλέπων· καὶ σηπεπαζόμην. Σηπεπὴς· καβὰ σηπεος· ἐν ἐπιγεάμματι· σὶ βὰ δὲ παν σηπεπ
ῆ τα, παναίολα δῶρα σύναιμοι δίζυες, ἐν βιοσῆς θέντο λινοσαίης. Σηπεμώταβν· βάτει ἐν
ᾧ γυνακτική. Σηπεπωρεῦνται· φυλακτικῶς σηπεπωῦται ἀπὸ μετεώρου. Σηπεπὸν· τὸ πον·
ῶσοιχοῦσι καὶ ἀπολουθοῦσι. Σηοπὸς· καβὰ σηοπός τις καὶ ἐφορος ἀπὸ σηοπῶν βὰ πόρρω.
Σηοπῶν· ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμείζων· πόθεν οὖν ἀντὶ τοῦ σπέφιν ποιῆ· καὶ ἀσ
σηοπος ὢν μὴ ὄβι τύπος, ἀσηοπον· ἀπελίαρχον, ἀσώματον, εἰ δὲ μεροφῆς ἀμέγα τολμήφς μη
ρὸς ἀπεπλάσατο. Σηοπῶ τὸ βλέπω. αἰτιατικὴ·
Σηορβκίζειν· οἷον βύ πόρβασα ἀπὸ τοῦ πεμ
πειν ἀπὸ τοῦ του γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι· καὶ σηορβασμός. Σηορδινᾶ-
σθαι· τὸ πρὸ φύσιν ἀπτείνεσθαι βὰ μέλη μετὰ τάραχα σθαι διαπλώμενον· ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσι.
στένω· μέχνα· σηορδινῶμαι, πορβόμαι· τινὲς δὲ πόθεν τοὺς ἐγειρομένους βέβυπνα· ὅθεν χασμώμενοι
ὄντες, ἐντείνωσι τὰ μέλη· ὁ πορβυμβαίνει καὶ πόθεν τοῦ ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους βὰ μέλη. Σηορδινῶμαι· ἀντὶ τοῦ πλανῶμαι· ἀπασμῶσιν ἔχομαι· οἱ γὰρ διὰ πολυθωλείας σηορόδων ἐμοῦντες, διὰ τὴν ῥιμύτητα μᾶλλον σπῶνται· τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὀπωσοῦν ἐγκε
σθαι, σηορδινᾶσθαι βύειν· οἱ δὲ κυρίως τὸ σηορδινᾶσθαι φασὶν βὶ πεπωκότων πὶ βέβυπνα ἀνισαμένων, ὅ
θεν βὰ μέλη ὡς ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν· βύειν ἔστι σηορδινᾶσθαι τὸ ἀναπλᾶσθαι μετὰ χάσμης· γί-
νεται δὲ ἀπὸ ἀναπλησίας ὅ τοιοῦτο. Σηοροδίοις· τοῖς πὶ σηορόδων φύλλοις· ἀεισοφάνης πολύτω.
ἀπωφώμεθα δ' ὑλίθοις ἔτι· ἀλλὰ σηοροδίοις ὡσὶ τρυφῆς· πελοὶ ἀντὶ τοῦ σαβανίοις· ἐπειδὴ δὲ κ-
αθιον ἐκέσοτε σηόροδα, τοῦτο φκσὶν ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνκσαν τῆς παλαιᾶς διαίτης.
εἴρηται δὲ σηόροδον ἴσως· σκαιόν τι ῥόδον ὄν· ἀπὸ τοῦ σκαιὸν ὄζειν· τινὲς δὲ σηοροδίοις τοῖς πὶ
σηορόδων παυλοῖς· λιμῶδες πεπεσόντες οἱ ἀθλωδεῖοι τούτοις ἐχρήσαντο· οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦ το·
ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι βραδύτητι μεταβολῆς ἐχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἀηδίομεν ἀγαπητῶς, νῦν
νῦν ἀφοβούντες ἀπεπαπόμεθα· μήποτε δέ φκσὶ τὸ σηορόδου τὸν παυλόν. ὅθι γὰρ ἀσφοδέλω
ὅμοιος, ὡς σκεπεῖνος, ἐπιτήδειος ἐστὶ τῷ. εἰ δὲ ῥαδικτικόν τι ἔχει, βὰ χα ἂν εἴη παρὰ τὴν τόνοι
αν εἰρηνῶς· καὶ αὖθις· ἀπὸ λυμαίνεται βὰ σηόροδα πρεβάμενος· ἐπὶ πὶ ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον
σηόροδα· καὶ ἐπιπαίζεται τοῦ βόρ ξένων λιμωττόντων καὶ διαπαλόντων αὐβὰ· παρόσον οἱ
πορβάμενοι ἀπολλυνται· ἀρέσκονται δὲ βῖς σηορόδοις οἱ βεράπυβοι τοῦ ἀπεικότος· θερμὰ γαρεῖ
σιν· οἱ δὲ βεράπυβ, ψυχραὶ χώραν νέμον), ὡς παροιμία σηορόδου ἐν δὶ τύσις· οἱ ἀθλωδεῖοι μέλλοντες
πλεῖν, ὡς ἔξιέναι, βῶτα ὠνοῦντο· ἐς ἐν λίνοις ἔβαινον. Σηορπίδια· μηχάνημα ἀλέξημα· ὁ δὲ ἁρ
πάσας πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν, πρὸς βυσὶ μαχομένους ἐν πὶ πλοίων· ὡς ἀνδρο-
μάχας ὑφασκατεσύκνωσε βῆμασι τὸ τεῖχος ὡς παλαισταῖς τὸ μέτεος, καβὰ τῶν ἐν τοῖς ἐπιφά
νειαν εἶστο ξότας καὶ σηορπίδια παρεσκεύασε ἐντὸς τοῦ τείχους, διὰ βύτων ἀφ' ὑψηλοῦ ἐπιέζει
βοὺς ἐμβαλλοντας. Σηορπαίνεσθαι· ἀπειλεῖσθαι· βαχύμεθα ἀπωθεῖσθαι· βύμενοι δὲ ἐμπεσεῖν

ρίας, εἰ ὡθῇ ἐσαῦθις πορθμεύειν βασιλεὺς ἀλλ' οὐ πολλῆς εἶχετο πονηρίας. ὧν δὲ ἄρα καὶ θεοδώρου πορθμεώδης. τουτέστι πλεκτικὴ καὶ ὀργὴν σκοτεινή. Πορθμίζω αἰτιατικῇ. Πορθμός.

Σηστιάδος ἦλθον. αὐτὴ τὸ ἔτι σκοτίας οὔσης. οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοτιάδιοι, εἶδον ἅμα σώματα. καὶ νόμῳ τῷ βαβυλωνίων ἐπορρίψαν αὐτοῖς. ὁ μὲν, κάνδυν. ὁ δὲ, χλαμύδα. ὁ δὲ, ψωμὸς ὁ δὲ, ἀπρόσβυα. καὶ μέγα ἐφάλαιον ἁρπάσαι μιᾶς ἡμέρας σκοτίων. οἱ δὲ ὕστεροι σκοτιάδιοι πεσόντες κυλίζοντο. Σκοτεινόν. ἀφεγγές. Σκοτίζω αἰτιατικῇ. Σκότος. ὧν δὲ Ἰουστινιανός, ὅλεθρος καὶ πλάνος. σκότος ὀργήν. καὶ σκότος ὁ τὸ σκότους. φάτευε τὴν κακὴν λύβας σκότιοι μῦθοι. οὔτι τὴν ἐνεγκεῖν μισοῦσιν βόσιν ἀκοῖς δὲ λεωνίδεω. σκότιον δὲ ἐγένετο μέρος. τουτέστιν σκληθραίας μίξεως. σκότιος οὖν ὁ ἀδήλου πατρὸς καθαρὸς. ἀθεμίστιος δὲ ὁ ἀπὸ θεμίστου ὁδοὺς ἐκτρεπόμενος.

Σκοτοδινιᾷ. σκοτοῦται. μᾶλλον σκότους ὀφθαλμῶν συνέρχεται. ὅθεν ἰλιγγιᾷ. Σκοτώματα σκότωσις. σκοτομιῶν δὲ νὺξ ἀσέληνος. ἢ σκοτεινὸς ἔτι σκότους ὄντος τοῦ ἀγχόμου. Σκότος ἀρσενικῶς. ἀλιτανός καὶ διαφράσας ἡμέρας σκότος ἵν' ἂν καθύπερθε. καὶ τοιαῦτα τῆς ὥρας οὐδαμῶς μέτεστιν ἐμοί. Σκότος. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον. Σκότος. αἰθαλίψεις. φῶς δὲ ἐκ τούτου ἀπαλλαγή. διαβιάζ. φωτεινὸς τὸ σκότος μου. Σκότος παρὰ τὴν θέαν ἀγχόνη, ὅτε μὲν ἀγνοια. ὅτε δὲ αἰσυμφορά. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις καὶ ἡ τοῦ νοεῖν ἀπαλλαγή. Σκώληξ. εἶδος ζωυφίου.

Σκώλια. ἅμα σκώλια ἦν ἑορτή οἱ Ἀθηναῖοι. ἐν ᾗ ἄλλον βοῦς ἀσπὶς εἰστιμῶν τὸ σὸν σύ. ζήτει ἐν τῷ ἀσκωμορμολύττεσθαι. Σκῶλης εἶδος ἀπανθοῦς. ἢ σκανδάλεον. τὸ μὲν, ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέστερος ἐμαυτοῦ ἁμαρτάνω σκώλους ὀφθαλμοῖς. ὡς εἴ τις ὡμὲν πασάμην. ὡς αὖθις. ἐμοὶ σκῶλον ἔρυσον. ὅμοι κεπόνεμεν ὁ σκῶλη. ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον. Σκωμμάτιον. καὶ σκώμματα. σκωμμάτιον σκατὸν ἀειτοφάνης. οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλλον, οἷον δὲ μόνον εἶδέναι σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι λιβόμυος σκύβαλον. ταυτὶ κατιδὼν ἐπότι μικρὸν ἐπιθήκασα. Σκώπτης ὁ λοίδορος. καὶ σκωπτόλης ὁ λυσίστρατος. ἢ κωμῳδιάτην σκωπτικόν. χαίρειν κελεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀσκευρμύω. Σκωπτόλαι. φιλοσκώμμονες σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες. καὶ δεδώκασι τὴν ὀδύνην μᾶλλον ἢ σοφίαν ἀθηναῖοι. Σκῶρ, πόθος. ἀποσκατίμα. καὶ κλίνεται σκατός. Σκῶρ ἀειτῶν. τινὲς φασὶ τῷ σκῶρ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν μᾶλλον ἀπιέναι ἐπὶ ἀγαθῶν τὴν δρᾶμα. φασὶ δὲ. πολλῷ γὰρ ὕστερον τὸ βαράχθω. σκῶρ δὲ ἀειτῶν. τὸ ἀειρέον. ὕδωρ νῶν. σκῶρ δὲ ἀποσκατίμα. πόθος. ἔστιν ἕτερον κλίσιν. ἢ τὸ γλυκὺ καθ' ὑπερβολὴν. ἀειτοφάνης βατραχοις. εἶδε βόρρορον πολὺν καὶ σκῶρ ἀειτῶν. ἐπὶ σκωρεμίς, ἀμὶς μὲν ἐν οὐρᾶσι. σκωρεμὶς δὲ ἐν ἀποσκατοῦσιν. ἵνα μὴ γλύφωμαι σκωρεμὶς κωμῳδικὴ. καὶ σκωροποιῶ ἑαυτόν. Σκωρεία. οὕτως ἡ ἀποδοσις. Σκώφ εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Σκείρασ. σκείρων καλλατίνους ὁ τὰ σωματοφυλάκων ὑποφερόμενος. Σκευάει. ὁμαρτυλαεῖ τὸ ἐπάρχου. ὁ αἴρων τὸ σκεῦος. ἢ βιοπονηρότερον.

Σκυβαλίζω. ἀποδοκιμάζω ἀτιμάζω ὡς σύβαλα. κυείως δὲ σύβαλον. κυσίβαλον τὸν τὸ, τὰ κυσὶ βαλλόμενον. ἐν ἐπιχειρήματι. οὐδὲ ἀποδεπτὸς ἐστὶ τεύχεσι σκυβάλοις, ἀπαδώνεις ἄλλοις οἴκους ἴθι. Σκυλαμαίνω. ὀργίζομαι. Σκυζᾶν. ἐπὶ σωτηρίᾳ ὁρμᾶν. ἢ καὶ μηλος κύει μῆνας δέκα. ὃ δὲ ἐν δεκάμηνος τίκτει. καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐν ἰαυτῷ σκυζᾷ. Σκύζομαι. ὀργίζομαι

Σκύθαινα ἡ ὑπηρέτις ἀειτοφάνης. ἀποδοθῇ σκύθαινα. Σκῦθαι. ὅτι ἐπὶ λαυδίου βασιλέως ῥωμαίων σκυθῶν οἱ ἀποριλαφθέντες ἐν τῇ πολεμουσῶν ἐπαρθέντες φόδων ἐπὶ γαλιλαίων τὸ μικροῦ, ἐρούλους ἐπευκίνους καὶ γότθους παραλαβόντες, καὶ πολὺν τὸν ἔρανον ποταμὸν ἀθροισθέντες, εἰσέβαλον εἰς ὃν ἥνδον. ναυσὶν ἐκπλησαμένοι ἐπὶ πολλοὶ ἀπόσια, ἐπὶ βύζις ἐμβαλόντες δύο καὶ διακοσίας μυριάδας, ἄραντες διὰ τὸ ἥνδου, πολλοὶ μὴ προσβαλόντες, ἀπεπλεύσθησαν. ὡσαύτως ἐπὶ μαρκιανοῦ πολλοὶ ἐπὶ ἡ γὰρ εἰρήνη τῆς προκοπίδος κατέλαβον, ἐν τῷ ἐπὶ μαβις γὰρ πολλοὶ ἀπὸ ἀλλήλοις προσπεσόντες ἐπὶ ἐπιφέρεται γὰρ σκαθησιν ἀδεινὸ πόσμω. ἢ πυθέρνη ἢ μεθιστάντων γὰρ οἱ αὐ. ὡς τε γὰρ μὴ καθεῦδαι αὐγὴν ὄρθρος. τινὰς δὲ ἐν δρῶν ἐρήμας ὁ κεῖλαι. ἐπὶ πολεῖσι ἀπὸ πολλοὺς. οἱ δὲ ἀπειληφθέντες τὴν γὰρ πύξινον ἔπλεον. καὶ ἄχρι τὸ ἄθω ἀπειληφθέντες ἐν τῷ πολλοὶ ὧν γὰρ μέλλ αν πεισαί μυοι πλασάνδρᾳ ἐν θεσσαλονίκῃ ἐπὶ πολιόρκουν. ἀπηρασθέντες δὲ ἐς τὴν μεσόγειαν

ἀναβάντες πᾶσαν χώραν ἐλυμήναντο. ἔνιαι δὲ διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν ἑωμαίοις συνεβλήθησαν. καὶ πρὸς τειρηνίαν ἐπράσσοντο. Σύθης ὁρᾶ. καὶ τοιμία. σύθης τὸν ὅρον. ἔστι τὰ ἀκηκοότων ἔργω. ἔργω δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν χαίρεις νεκρὸν ὄνον ἔφη. δεῖπνόν τι ὦ σύθα. ὁ δὲ, ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα. αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας, πόδεν αὐτὸν ἐστὶν ἔρευνᾷ. ὅτι καὶ χαρεῖς σύθης ὧν μέτοικος δὲ ἑλληνίδος. διὸ καὶ δίγλωσσος ὢν. οὐκ ἔθηκε νόμους σύθαις.

Συθικαί. εἶδος τῆς ᾠδῆς ἐστιν. ὡς ἀλκαῖος ἐν κ. συθικὰς ᾠδὰς μέλη. Συθρωπάζω. τὸ συγκάλω. μεταφορικὴ ἡ λέξις. ἀπὸ τῶν συθῶν. καὶ τὸ ὠθῶ πρὸς ὃ σημαίνει τὸ πόσωπον ὀφ γαρ᾽ ἑνὸς φωνὴ διὰ τὸ ὁμιρᾶ. ὥσπλατων. ὡς οὐδὲν μᾶθα ἄλλο συθρωπάζειν μόνον. ὡς πορφυρίας ἐμνῶς ἐπιρικῶς ἔφη ὁ φώς. Συλάω. ἀπὸ τοῦ πολεμίων ἀνδρεῖα. ἔστι καὶ τοῦ νεκρῶν. λάφυρα δὲ ἔστι καὶ τῶν ζώντων. καὶ ἐν ἐπιχειρήματι. συλοφόρος ἐστὶν εἰ ἄρα μαρκέλλος ἀνδρόμαχος πολέμιος. συλοφόρος ἔστω πᾶς τερμαδίτα λίκης. καὶ συλοδεφῶν. ἀβισοφάνης. ὅσοις δὲ λίμνη μηδὲ σιμὴ δὲ σρώμαλα, ἰδίαι καθαδήσοντας δύ᾽ τοῦ συλοδεφῶν. ἔστι τοῦ λαθεῖν μὴ δυναμένων. Σύλλα. ἐν ὧ τυρρηνικῷ πολαγεῖ, θηρίον ἐμυθάδες εἶναι μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς πόδες ἑκατὸν ὄφεις ἔχον. ἑκατέρωθεν δὲ κεφαλῶν κεφαλὰς ς᾽. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιώδες. Σύλαξ. κερυανδός. πόλις δέ ἐστι τῆς κιλικίας τῆς ἐπὶ θάλασσαν ἀλικαρνασσοῦ τὰ καρύανδα. μαθηματικὸς καὶ μουσικός. πόδεν πολλὰ τοῦ ἡρακλέους κλῶν τὰ κατὰ τὸν ἡρακλείδην τὸν μυλασσέων βασιλέα, γῆς πόδεν ὅδον. αὐτὸν γεγραφὼς πρὸς τὸν πολυβίου ἱστορίαν. Συλάω. αἰ πατρικῶν. Συμνεία γυνὴ τοῦ σύμνων. Σύμνος. σύλαξ λέοντος. ἀρκὴ λέοντος. σύμνον δὲ πλέον τρέφειν. μᾶλλον μὲν λέοντα μικρὸν πολὺ δὲ τρέφειν. ἐπὶ δὲ παραφυῆς τοῖς βόρεις ὑπάρχειν. αἰσχύλος λέγει πόδεν ἀλιβιάδου. μικρὰν ἀρέφειν φρόνιμον. ἐὰν δὲ ἀναβραφῇ, μηκέτι ἐθίζειν ἀλλὰ πιθανοῦσθαι. καὶ ὁ μὲν ἀριστοτέλης συμβερούλαιος μηδὲ ξαθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν μηκαθεδεξαθαι ἢ καθεδεξάμενον, βοηφορεῖν. καὶ ὁ μὲν αἰσχύλος, σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ ἀριστοτέλης σαφῶς. Συρία ἡ νῆσος. Συρίττω. περαστίζω. καὶ κυρίττω. Σκυτάλαι. σροπύλαι καὶ λεῖαι ξύλαι. παρὰ δὲ ἡροδότῳ ῥάβδος. Σκυτάλη. βακτηρία ἀκροπαχὴς ἔφαλτέλιον.

Σκυτάλη. ἔστι σολὴ λακωνική. ἐν ᾗ δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἔστι μήκιδι. δύο δὲ ἐστὶ λακεδαιμονίοις σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν λακεδαιμονίων. τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ ἐστάλῃ τροπηγῷ ἐστεῖχον. ὅ ὅτε βούλοιντό τι ἔστιλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λεπτὸν, περιέλουν τὴν σκυτάλην καὶ ἔστι τοῖ μάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες ἐστεῖχον τὸν ἱμάντα ᾧ δὴ φέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀπφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ τροπηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιέλιττε. καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἔστιολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον ἐφ᾽ ᾧ ἔστιολή. διοσποείδης δὲ βύβλοις περὶ μιμῶν, ἴσως δανείζοντας ἐν ἀπορρήτοις διαιρεῖν σκυτάλῃ δύο παρόντων μαρτύρων. ἔστι γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ μάτι. καὶ τὸ μὲν, ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι. τὸ δὲ, πλέον αὐτὸ ἔχειν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοις. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ θαιπήσιων πολιτείᾳ μβ᾽.

Σκυβαλίδες. πυροροὶ λεπαλεῖαι. ἦσαν δὲ διαῦλοι σκυτάλια ξύλινα. ἐν μὲν, πόδια. τὰ δὲ πανχυᾶ. παῦλα δὲ ταῖς καλαισιδαῖς ἦσαν ἀκροθιγῆ. ἐῶντα κενὸν ποσὶ διπρῶσι διεῖλημμαι ἔστιν ἑφαλές. διὰ δὲ τῶν πέντε διεπέπλευσυσεῖον. καὶ δᾶδες κ᾽. δὲ τῶν αὐτῶν πήγα καλὲ ἔχυτο. ἔστι οἱ μὲν, ἀνεβίβασαν ἐναπιόντες. οἱ δὲ, ἐβαλλον ἀπὸ τοῦ καλοῦ πρὸς ἃς πρώρας οἰκίας. ὧν πρὸς πόντων μὴ βίασαν, ἔστι τῶν πέντε ταῖς σανίσι πεπυγμένων, πρόσμενε τὸ ὕδωρ ἔστι ἔχεως ἦθε. Σκυβαλιφόρα. ἀντὶ τοῦ ἐλαιώνιζον. Σκύβαλον τὸ ῥᾶ πᾶλον. ἐμοὶ δοκεῖ δὲ σκύβαλον βλίωσιμά μὲν ῥόδοδος. ἔστι τοῖς σκυβάλοισιν ἔπαιον τοὺς πορρᾶς ὀδόντας βακτηρία ἀκροπαχὴς. ἀβισοφάνης. τὸ σκύβαλον βλίωσιμα τοῦ λαμία. ἴσως δὲ πένης ἀπὸ ξυλοφορείας ἔλαβον. διὸ ἔστι βακτηρία ἀνέξυσμα αὐτὸ φησὶν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ. τουτέστιν ἐκείνων ἦν σκυβάλων ὧν φορεῖ. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. Σκύτινος δερμάτινος. σκύτος τὸ δέρμα ἀ-

εἰσοφαγικὸς· ἀμαξίδας τὲ σκυτίνας ἐργάζετο· τουτέστι δερματίνας ἁμάξας· ποιεῖ. Σκῶπτε τὴν Φαλῆρέα νῆσόν τινα· οἱ ἄστρολόγοι καὶ Φλεγυᾶς· ἡρῷον λόγου ἔχοντα καὶ μέσον ἐπυλίου τοῦ παροικοῦντος. Σκυτίς· σκυτίδος. Σκυτοδέψης ἀπὸ τοῦ· βυρσοδέψης ἢ ἀσιανός. Σκυτοδέψης δερματομελανουργός, καὶ βυρσοδέψης πλέον ὁ ἀθηναῖος· ὁ πλεονεκτικός· στρατηγὸς μανιώδης ἀνήρ, βυρσοδέψου παῖς. Σκύτος παῦ δέρμα· ἀφοῦ καὶ σκυτεύς· ὁ δέ, εἰς τὸν ῥάνος φέρει τὸ δέρμα οὐ μήν τοι διεῖλέτε πελιολιθούσης οἵτης ἀίχμῆς ξίφος. Σκυτότμος σκυτάλης· λωροτόμος· ἀεισοφανής· καὶ δῆτα πάντα σκυτοτόμοις εἰκάζομεν· ἀλλ' ὥρφυδος ὡς λανοπολικὸς ἰὼ ἰδεῖν κἀκπλησία· πόδι τῇ γυναικὶ λέγει· ὅτι ἦσαν λαπαί· ἕνεκα οἱ σκυτότμοι σὺν σπιᾷ κατεθέζοντο μᾶλλον ἐργάζονται· καὶ εἰ σὺν ἐσπιαραφημμένοι, τάδ' εἴρηκε. Σκύφος· τὸ κύπελλον· καὶ σκύφον ἡρακλέους πρωϊόντος τε, ἀπυλωστὶ νέσχεκεῶς· πρωϊόντος τε αὐτὸ τοῦ πρωϊμοῦντος. Σμάραγδος θηλυκῶς λέγει· ὅθι δ' εἶδος λίθου τιμιωτάτου· ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς θεοσεβείας τοῦ λυπρὰ τοῦ σαμίου ἢ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβλεπούσης εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρετῆς· καὶ θηρεύθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ γαύτιλος κατατιτώσκει· καὶ σμαράγδιον μέταλλον γῆς. Σμοδαλέον· κατατηκτικόν. Σμέρδνης ὄνομα πύελον. Σμῆγμα· κεφαλτικὸν τὸ δύσοσμον. Σμικίθης ὄνομα πύελον διεβέβλητο δ' ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον· τὸ δὲ τὴν ῥοῦν σμικίθου πύελος· ὁ ὥρφυδος ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐμπλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν· ἐπειδὰν γυναικὶ συμφέρηται ἔμπλημα· οὕτω γὰρ πρὸς κελεῖσθαι εἰώθασιν οἱ τῷ δικαστηρίῳ· ὁ δεῖνα καὶ ὁ πύελος· τουτέστιν ὁ ἀνήρ, ἅμα δ' ὢν ὡς γυναικώδη τὸν σμικίθου κεκωδεῖ καὶ ἔχοντα πύελον ὡς αἰθήλεται· εἴρηται δ' ὢν συμφέρηται, ἰὼ δ' ἔβρεξε βασιλεὺς ὁ σμικίθος ἰναισος· πύελον δ' ὡς εἴρηται τὸν ἄνδρα λέγει· οὐ τῶν δ' ἀπεχέφρονα σὺν βίᾳ δικαστηρίοις ἀπασία καὶ πύελος. Σμιλή· συμφέρηται μελιττῶν πλήθη· δηλήλχασι ἐμβαλόντες, οὐδέν ὅ, τι καὶ ἐθαύμασαν· συμφέρηται δ' σμιλὴ πολλαὶ ὧν αὐτόθι· καὶ τῶν ἡμετέρων ὅσοι ἔφαγον στρατιῶν πάντες ἄφρονδύτες ἐμέμηντο καὶ ἤμεν καὶ ἔπειντο πολλοί, καὶ τὴν ὑστεραίαν αὖ ἐγένοντο ὡς περ σὺν φαρμάκῳ ποτὶ ἀσ· σμιλώδους ἤμεν ὑπερόνδεμῶν θέρος ἀντινομαίων γεραιός, πλήθους ἀπειρεσίου μελιττοσπόνου. Σμιλῶδες· πλῆθος μελιττῶν· οἱ ἀνειδῶς ἰδίως· δὲ σμιλῶδες καλεῖται, τὸ σύστημα τῶν μελιττῶν· ὁμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ· φησὶ γὰρ ἀπειὸ τὸ νέσορες· τὰ, ἐξ ἀδοκήτου πλήθους μέλιττος πλυπίων ῥεῖν αὖθι καὶ ἁδοτικὴ τῷ σμιλῶ· καὶ σμιλῶδες εἶναι ῥῆμα. Σμῆξις· ἐξάλειψις ἐπὶ τὸ σμήχω· καὶ σμῆξαι· καθαρεῖ. Σμήριθος· ἀπάρτιον χοινίου λεπτόν. Σμιπρολόγος· οἷον φειδωλός· πολλαχοῦ κατοῖκηκεν ἑστιῶντας ἡμᾶς ἀπολύμῃ ἔτι ἀπεινῶντας. Σμικυθίων· ὄρομα πύριον. Σμίλαξ· βοτάνη. Σμιλάμβλα· συμβαλλόμενα ἐπὶ σμίλης· αὐτὶ τοῦ διαλύμματος ἐρεθίσματος· σμιλάματα τὰ ἔργων φωτὸς ἀμωμομύου. Σμίλη· ἐργαλεῖον· σὺν ᾧπερ γράμματι· καὶ σμίλαν δονακίων ἀπροβελῶν πλυφίδα· μαπρὸν τοῦ· καὶ σμίλης ὁλκή· αὐτὶ τοῦ γραφείου ἢ σημεῖα τῶν γραμμάτων· ἀπεδήπτιάνων ξεστῶν δέλτοι, δὲ ἑκάστης σμίλης ὁλκὰς· καὶ σμιλίον.

Σμινύω· σκαφεῖον· καὶ δίπελλαν καὶ ξινύω· ὁ ᾖ, ὁ ῥυθμιστὴς πέλας σμινύας δίπελλας· ἐπὶ τὸ λαμπρὸν τῆς σελήνης· καὶ αὖθις· τὸ ζῶ τὸ καὶ βούλομαι ἰὼ κ' σμινύμοι μὴ πόδας ἢ χεῖρας ἀπὸ τὸ εἰμὴ πλεκτὸν· Σμώδιγες· μώλωπες· καὶ σμώδιξ· μώλωψ· τὸ σκληρὸν οἴδημα. Σμώχετε· αὐτὶ τοῦ μασᾶσθε· ἀεισοφανῶς· ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε· ἐς σμώχετα μφοῖν ταῖν γνάθοιν· ἀδένα δ' ὦ πόνηροι λαὸς ὁ δόντων ἔργον ἔστιν, ἰὼ μή τι καὶ μασσῶνται· Σμώχειν· ὀλοιδορεῖν· ἀπὸ τοῦ καθαπτικῶς τῶν σμωμένων. Σμοιὸς· ὄνομα πύριον· αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας· σμοιὸς δ' ἐναυτοῖς ἰσχνολώτολλον ἔχων, ἢ τῶν γυναικῶν διαναβαίρει τευβλία. Σμυτερόν· Σμύξαι· καῦσαι. Σμύραινα· ὄνομα ἰχθύος. Σμύρνα· κενοφάνεια· ὀλοφώιος τὸ χυνηροῖς γὰρ αὖτην διαφθόνους πρὸς φέρεται. Σμυχόμενος· καιόμενος· ἀναλισκόμενος. Σοβαδεῖς· διώκεσαι πρεῦ· Σοβαρὰ ἄβρα· σεσοβημένη καὶ πρατ· ὡ ἴσως θεόθεν σοβαρά· πατερλέμει μεγάροπ ἄβρα ἐς σοβαρὸν ἁγαλμα· τῇ πλάσει ἐς τὴν τέχνη· Σοβαρὸς ὁ ὑπερήφανος τὸν σοβαρὸν φασὶ πλάττοντα ἐς ὑφῆν ὑποφέρειν· ἐπὶ σοβαροῦ δ' ἐν σοβαρῷ· Σοβαρός· λαμπρός· ἐπαιρόμενος θυμῷ· αὐθαδὴς ἔξω τὸ δέον φερόμενος· αἰλιανός· ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐπὶ σμικροῖς ὀνείδεσιν·

τοιοῦτον ἀνάζωγρεφῶς εἰκός. καὶ ἀπὸ παροιμίας παρὰ Φιλητερδῆς καὶ δολαλέον βρα-
δύτατον πρὸς ἀφροδίτην. λιχνοδέστατον δὲ πρὸς ἀκολουθίαν τ' ἐντυχόντων ἐμβεβαι-
κευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ' ἐξ ὧν λης ὃ πρὸς ὧν λης προσηκιοθεὶς ἐς ηδέα κακῶς ἔβ. καὶ ἀλλαχ
ἐπὶ χειρας βδελυρίαν ὁ δὲ παῖς οἷον δὲ φασὶ δὲ ἰσόμυος. ὃς ἀνάρσια δικάζων, ἀδίκως
πολλοὺς κατεδίκασεν. ὃ ὢν οὐδεδικώς. ἀπαλέγων ἀδραίνειν. οὐδὲν ἐμέσην ἐμπαζόμενος.
ἀλλὰ ῥᾳθῦτα τεμένεια ἐναργῆ τ' ἔρ ἔρεώδους ὃ ῥαβδαλείου αὐ τὰ τιμωρίας. οὐκακὰ πολλὰ ἔρδε
σκεν. οὐκακὰ πόλλ' ἀποτίσεται. Σοβαρῶς. σεμνῶς. ἀγαυδιάως. Σοβεῖ. διώκει. νομάδ-
ζει. σὺν ῥαιζέμματι. καὶ πολλὰ κιχάνουσα, σοβεῖ δ' ὑπόστρυχον ἀέπλιν. Σοβεῖν. μεγαλαυχεῖν
τος πρωτεύειν. Σόβη. ὄνομα θηλυκὸν. ἀπὸ τῆς φοβεῖσθαι διηκὸν πρὸς περιφάλαια. Σόδομα. γό-
μορρα ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν καὶ βεβήλων. καὶ σοδομιστὴς ὁ πολίτης. καὶ σοδομήτης ὁμοί-
ως. Σόημος, ὄνομα πύθιον. Σοιμήλιος. ὄνομα ἀνδρὸς ῥωμαίου. Σολέα. ὄνομα πύθιον
ἀνάθεσία ὁ σολεύς. Σολήμνιος. ἀπὸ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ δεδομένη τοῖς σὺν πλη-
σίας. Σωλιὼ σωλιῶος. τὸ σωλιωάδες. σωλῖνος δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Σολία. ὄνομα πόλεως
Σολίεις ποταμός. Σολομὼν βασιλεὺς ἰλλυρ. ὑὸς δαβίδ, ἐκ τῆς οὐριγωναίου βηρσα-
βεέ. ὃς τις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάπησε πρὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ, ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γα
μεταὶ μὲν ἄματα τοῖς ἰσραηλίτισιν ψ'. παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ἔπε
πον ἐν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρείαν. ἐλαμβάνετο γὰρ τῆ ἀσθενείᾳ τοῦ
σωνίου. καὶ τῷ χαμὼς θεῷ ἀμμανιτῶν. καὶ τῷ μιλίων αὐτῶν γυναικῶν, μόνος ἄρσην ἐγένετο
φόβος μόνος καὶ αὐτὸς ἀλλοφύλλου. ναασσᾶς τῆς ἀμμανίτιδος. ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. γὰρ
ἦν πολυγαμία τὸν δὲ τεκνίαν ποιεῖ. Σολομῶν ὑὸς δαβίδ. βασιλεὺς ἰουδαίων. φρονήσει καὶ
δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανής. δικάζων τε τὸν λαὸν σὺν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τὰ κρείτ
τονος οὐδὲ λιπαίνων. ἔσκηπτε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος πέμουσαν. ὡς τῆς δίδασκαλίας ἀπροα
ιρέτως πλείστους ἐποιεῖτο. ῥᾳθῦτα τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπρεπόμενος, τῷ τῆς φύσεως ἀναλώτῳ
πόδι ἰδίας τὸ σῶμα τος ἡδονὰς ὑπαγόμενος ἄπειρα μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμόν. πείθεται
δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ δωλολατρείας γένεσθαι. διὸ πρόσθεν ὀργίζεται θεὸς μεριθμῶν αὐτῷ τὴν βασιλείαν. ἣν ἔπ
χρόνων αὐτὸς ἀλλὰ μνήμην δαβὶδ τὸ πατρὸς αὐτοῦ. ἀλλὰ μᾶλλον τῷ ἑαυτοῦ τελευτῷ, ὅτι τοῖς
πρεσβυτέροις ὡς φησι σολομών, ἰσχυρὰ ἐφίσατο ἔρανα. τουτέστι βιοῦν ἐν ἀρετῇ τελείους, τῷ ἀπεί
ρειαν ἀπαιτεῖ. καὶ βίᾳ ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα πλανομένοις μαιεροθυμεῖ. βίᾳ δὲ ἁγίοις ῥᾳ
θῦτος οὐ μᾶλλον δίδωσι τῆς γνώμης. καὶ αὖθις ὁ σολομών. ὁ μὲν δὲ ἐλαφρὸς, συμπνωστὸς δ' ἔστιν ἐλέους.
δυναβὶ ἢ δυναβὶς ἐβραϊστὶ κοινῶς. πλίνθος ἢ σολομὼν σολομῶνος. ἐπὶ σολομῶνος. ἐπὶ πολυπλόκου σολο
μῶνος πλίνθου. κατὰ παλαιὰ, σολομῶνα κελεῖ. ὡς ἀπὸ τῆς σολὴμ πόλεως ὁ ἔστιν εἰρήνη. σὺν δὲ
τοῖς χρόνοις αὐτὸ εἰρήνη ἐλέγετο. σολομώντειος λόγος. Σόλον. δίσιον καὶ σόλος ὄνομα βασιλέως.
Σόλων ἐξηκεστίδου. ἀθηναῖος φιλόσοφος. νομοθέτης ἐπὶ δημαγωγὸς, γενόμενος ἐπὶ τῆς ἑβδόμης ὀλυμ
πιάδος. οἱ δέ, μς'. ἐπὶ βασιλεύοντος δὲ ἀπὸ πεισιστράτου τὸ τυραννεῖν, ἀπεδήμησεν ἐνιαυτοὺς ἱκανούς. καὶ
ἔκτισε πόλιν ἰδίᾳ σόλας ἐπάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐνύπνου σόλας ἐξ αὐτοῦ φασι. ἐπὶ τελευτῆ
σαι αὐτὸν ἐνύπνιον. ἐγεγραφέναι νόμους ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γράφεσθαι αὐ
τοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν ἀθηνήσι. ποιήματα δὲ διέλεγεν ὧν. ὃ σολαμὶς ἐπιγράφεται. ἐπαθήκατο δὲ
ἐλεγείας. ἐπὶ ἄλλα. ἔστι δὲ ἐπὶ τοὺς εἷς τὸ ἐπὶ ὀνομαζομένων σοφῶν. ἐπὶ φέρεται αὐτῷ ἀποφθεγ
ματόδε μνήμην ἄγαν, ἢ τὸ γνῶθι σαυτόν. Σόλων. τὸν εἰλωτοδοίηρα ἱεραῖς πλεμεῖν ἡρημένοις συμ
βαλὼν. χρωμένοις δὲ σφίσι πολλὰ μίκης, ἀνεῖπεν ἀποθνήσκειν. ἀπορίᾳ τῆς δεκάλιος ἐρείψαντες πύργον
ἐλθόντες, ἀπέκτειναν ἐμῶν τε μὴ φυλακῶν πάντας ἀμφὶ τὴν κύμα πτιπολύζοικε λαδωῦν ἐπὶ οἴνοπα
πόντον. ἐπεισεν οὖν ὁ σόλων καθιερῶσαι ὧν θεῷ τῶν ἱερεάων, ἵνα δὴ ὧν τε μὴ εἴη τὰ ἀπόλλωνος τε
νικαὶ γέγονεν ἀθάλασσα. ἀνῃρέθησε δὲ ἕτερον ὑπὸ σόλωνι σοφισμα εἰς τοὺς ἱερεάς. τὰ δὲ πολεμᾶ
δ' ὕδωρ ἐπὶ ὁ χεῖ εἰς τὴν πόλιν, ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὴ, πρὸς ζεὺς πολιορκῶν ἔκ
τι αὐτεῖχον ἐκτρεφεσθαι τῶν δὲ γοῦν δωρεὰν ἐνθεν ἀπίοντες. ὁ δὲ τὰ ἐλλεβόρου ἐς εἴλασε μβαλὼν

εἰς δὲ

εἰς τὸν πολέμον, ἐπειδὴ ἱκανῶς τὸ φαρμάκου τὸ ὕδωρ καθεῖς ἔχων, αὐτέσχεν αὖθις εἰς τὸν χόλον. ἐπενεφορήθησαν αἱ δημοκρατίαι τὸ ὕδατος ἐπὶ μᾶλλον, ὥστε διαρροίας δεξέλιπον. οἱ δέ, ἐπὶ τὰ τείχη τὸ φρουρᾶς ἀμφιτύραθε, εἶλον τὴν φρουράν ἐπὶ τὴν πόλιν. Σόλ. ὄνομα βασιλέως Σόλων. ὁ τὰ σόλωνος νομοθέτης. ἀθλιαὶ φίλων ἡ πρὸς μὲν ὀφλόντων, χρεῶν εἰσηγήσαθ' ἁπάντων. Σολοῦς πόλις ὕδατος. ῥοῦς Ἑλλήνων. αὐτὴ ἐν τοῖς πολεμικοῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς καὶ πολυτείας προαίρεσιν ἐξελαύνων τὴν διάμεσον. Σόλοι. σπέλιας πλησίον ἐστὶν ὕδατος. ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμὸς βαρβαρίζόντων τὴν διάλεκτον. σόλων δὲ ταύτην πρῶτος ἐπωνυμίαν ἔσχε. καὶ σολοικισμὸς ὁ τὸ σόον λόγου αἰκισμός. σόος δὲ ἐστὶ διὰ τὸ μὴ περᾶν. ὅθεν καὶ λεσόος καὶ νόλεσόον σῶν ἔχουσα. Σολοικισμός. ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐν τοῖς κανόσι λέγεις. ἐπὰ τὸ ἔθος τοῦ ἀδαιμονοῦντος ἑλλήνων. σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκατάλληλος ζωντεταμένος. ὡς τὸ ἐγὼ πεποίηκα τὸν τοῖχος ἔπεσε. Σόλοικος ὄνομα πύειον. Σολοικοφανὲς χωρίον. τὸ δηλονότι μὴ μετέχειν σολοικισμοῦ. μὴ μετέχον δέ. Σόλυμα πόλις. Σολυμαῖον ὄνομα πύειον. Σόλυμοι ὄνομα ἔθνους.

Σομφώδες, τὸ χαῦνον. Σόραιχος. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ κηδεστοῦ τὸ σοραίχου, ἢ ζωωνὶς ἐφίσσα. Σορός. μνῆμα. θήκη. ὠοῦβος. τυφεδανὲ καὶ χειρόβλιτ. ποθεῖς ἐραῖ τε οἰκασώραίας σορεῦ. καὶ σοροπηγός. ἀεισοφάνης ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτὸ φράσω. τοῖς ἐξ σοροὺς τὸ δοθησόμενον ἔχουσι. τοὺς τε σὺν ἄλλῳ ἀσὶν οὐχ ἑξῆς ἢ τὸν θάνατον. καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐξ ἐστὶ θεία φάσκ ἀναζῆν. Σοσιανὸς ἐκ σοσίου ὀνόματος πύεια. Σὸ ἀεισοφάνης φησί. σοὺ σοὺ σιμοῦ τὸ δίκτυον. σοῦσοῦ. πάλιν σοῦ. ἐστὶ ὀρνέων. ἐκαῦθις ἀεισοφάνης. σοφὸς πρὸς ἀνδρ' ὅστις ἐν βρέχει πολλοῖσ' καλῶς οἷός τε ζωντεμεῖν λόγους. ἐγὼ δ' οἰκείᾳ ξυμφορᾷ πεπλημμένος, ἱκέτης ἀφῖγμαι πρόσω. Σουβαρμάχιος. οὗτος ὁ μὴ δρυφόρων ἰῶν ἡγεμών. ἐπὶ τὸ τὸν βωμὸν χώρου ἀτρεμίᾳ, εἰ μὴ τις ἄλλος. ἔφυγε δ' οἶνον πολλοῖσιν, ἢ ὅσον ἡδύ ἀτοχρεῖν. ἀλλ' ὅμως ἐκ ποδὶ γαστέρα διὰ τὴν ζωὴν θέσθαι οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ μανιπλίῳ πάντα φρόνειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν ὧν ὑγρὸν ἔκκλισιν. ἀεὶ γοῦν ἐῶ πεπονῶς τε καὶ ἐπεπονῶς μεθύων. τὴν δὲ μέθην περικάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσί. καὶ πρὸς τὴν πόσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα, καὶ ζωικὰ μῶμος. ἐῶ δὲ βασιλικοῦ μὴν γήρους ἡλίκος ἀκεραὶς ὧν ὑπὸρ φόβου καὶ θερμόδοντα. τοξότης ἀεισος, εἴτε μὴ κατέτοξον αὐτὸν τὸ πειθὸν τῆς τρυφῆς.

Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δάκτυλοι. δάκτυλοι ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι. Σοῦ εἶμα. τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ναῦται τὸν κυβερνήτην. ἀεισοφάνης βατραχοῖς. Σουμανίτης γυνή. Σούνιον. καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐπὶ πειραιᾶ εἰς σούνιον φυγούσῃ. Σούπορβος. παρὰ ῥωμαίοις ὁ ὑπορράφανος. οὕτως ἐκλήθη τις ῥύνιος σύπορβος. ἕβδομος καὶ ἕκτος βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς πᾶσαν μετεπίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν. οἷα δὴ ἐκ βίου τῶν παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν σβαμαλῶν. τοὺς τε νόμους μεταθεὶς ἐξ ἀρχῆς πρὸς τὸ ζύνηθες πορβαλλόμενος. ἐξ ἀὐτῆς τὸν δῆμον αἰνιζόμενος. δεσμά τε καὶ μάστιγας ξυλίνας ἡλοῖς ἐσιδήρου, πρὸς ἃς ἀλύσεις, μέλλα. ἐξοεῖ ἐφ' ὑμῶν. ὑπορόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγουσιν οἱ ἀλαζόνες ὡς σὺ πορεῖναι τὰ ἄλλων θέλων. σὺ πορ τὸ πάνω δηλοῖ. Σουπηλιανός σοφιστής. τὸ γένος ἰσαυρος. ὁ λαμπρὸς διαβιβῆς. ἐγὼ δὲ τὸ δεῖτος ὁ συπηλιανός, ὁ μαθὴς μὴν ἱκανῶς ἐς τὴν φύσιν ἐστὶν ὑπόνωθέστερος. οὗτος δὲ ἐστὶ πόνος ἐς αὐτοῦδαῖος, ὥστε πολειόνως ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία. καὶ ἀπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης. οὐδὲ ἐστὶ μέσεων. οὐ μὰ σί γῶν φειδόμενον ἐμμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας. ἀπορεῖ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται. παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶντε ἐς διδασκάλων. ἀλλ' ὅτε συπηλιανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἐωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὐ νοῦν οὐδὲ δίκαρτεν ἐλαβίδος. ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς ἐς ἀοιδίμοις ἀθλήσεις, ἀνηρορεύετο σοφιστής. οὐ παύω τῆς λαμπρούσδόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ ἐς λαμπρότερον τὸ σοφιστὴν, ἢ ἐς μελέτας τὸ πλέον ἢ φύσεως. ἐν ἐτύχομεν αὐτοῦ λόγοις. καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ

λήγου εἶναι καλὸν τί μοι τὸν πρῶτον, ἐπειμελὴς μὴν εἶναι πρόσρα. τὸν δὲ φύσιν ἀγχυρέτερος. εἶδον δὲ καὶ εἰπόντα τὸ ἀνδρὸς ἄν τις ἐρωτᾷ ἑταῖρός ἐστιν ὃς ὧν λακεδαίμων τὸν φύσιν. ὅτι βραδύτερος μὴν πρὸς τοὺς λήγοντας καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς ἀρετὴν. φιλόσοφος ἄξιος νομισθῆναι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ὢν ὁ λακεδαίμων. ὅστις ἐξ ὀφθαλμῶν, πάλιν ἀνεκτήσατο. Συρεῖν ἀσ. Συσσαυκ. ὄνομα τοῦ πυ. καὶ σύσινον τὸ μύρον ἢ τὸ κείνον. Σύσιον. ὄνομα ἑθνικὸν. τὸν μεμερόνικαύσαντες οἱ σύσιοι. ἐξ οὗ καὶ ἡμίζεσθαι τὸν πατέρα τιθῶν.

Σοφείς. χώρα ἐν ἰνδίᾳ. Σόφανον. ὄνομα νύειον. Σοφία. ὅτι ἀπὸ τοῦ λαροῦ ἡ ἀγάπη σοφίαν, ἔκλαιε δὲ φιλοσόφησαν ἑλλήνων καὶ ἰνδῶν βασιλέων καὶ ἀνδρῶν πατρέων διονυσιακῶν. καὶ ὧν ἐξ ζωδίων. βασιλέων δὲ χρισιανῶν, ἔκλαιε δὲ ἰουστινιανὸς μυρίσας τὴν πόλιν, τὸν μέγαν ναὸν ὠκοδόμησε. Σοφία μωροῦ, ἀδιεξόδευτοι λήγει. Σοφία ποιῶς, ἀπάντων μέθησιν. καὶ τὸν τέχνων, τὸν φρόνησιν. καὶ ἔμψυχον, ἢ τὸν νοῦν. ἄπαξ ἐχρήσατο ὁ μῆρος. σοφία. ἐπὶ θεωρουμένων τὸν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἔμψυχον λέγων τὰ ἤθους, ἀλλὰ τὸν τεκνοποιητὸν τέχνων ἐξ εἰδῶν σοφίης. σοφία καὶ σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελόμενος. ὃς ἂν εἰκῇ ἀνθρωπότητα ψυχῆς ἀπαιρωμένος. φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. σοφία καὶ ἡ ὑπερφία. καὶ ἡ τῶν θείων ἔμψυχος. σοφίαν πάντων ἡγεῖται ἰδιαίτατα μὲν, τὸν ὄντων καὶ ὄντως ὄντων ἔμψυχον. ἔννοησι πρὸς θεὸν καὶ ψυχὴν, σώματος ἐκχωρισμένων. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὸν φιλοσοφίαν καλεῖ. ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρὰ τῷ σοφιστῶν ἐμπειρίαν. οἷον ὅταν σοφὸν λέγωσι τὸν δημιουργόν. Σοφίζω αἰτιατικῇ. Σοφιστία. Σοφιστής. ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι. ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος. ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν, σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐπαλεῖτο. ὁ δὲ διὰ τὸ τε καὶ νόσοις χρήσθαι σοφιστὴν ἄνδρα. καὶ ἀεισοφάνης λέγει. σοφίζεται τὸ τέχνας. σοφία γὰρ καὶ σοφίσματα ἐστὶ τέχνας ἔλεγον. Σοφιστὴς πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν κοινῶς. καὶ ὁ ἐπιτηδεύων ἐπὶ ἐν τοῖς λόγοις. Σοφιστὴς. ἡμῖν τὸ σοφιστὴν δεξιόν. οὕτως ἡ ἑταιρία τὸ παιδάριον. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον τὸ σοφιστάς. ἐφιλόσοφος ὁ λίμνη σοφοὶ μ᾽ ἡμ. ἀπὸ πάντα σοφιστά. ἀεισοφάνης νεφέλαις. πλείστους δὲ τὴν βόσκασι σοφιστάς. τοὺς μετεωρολέσχους λέγειν ὡς κατὰ χρῆσιν ἢ καὶ πάντας τοὺς δεῖ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. ἐθαυμάσθη δὲ ἡ πυ μὴ ἢ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὧν ἤκουσεν ἔτω. πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδοποιὸς σὺν ὁρά ματι σοφιστὰς. καὶ τὸν ὁ πρωτίστων τὴν βακχυλίδην, εἰς τὸ ὄνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφιστὰ δὲ πάντες ὅσοι τε παιδαγωγοὶ. καὶ χρῆσιν ὡς ἡ ἀεισοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφιστής ἐστιν ὁ διαβαλλόμενος δοκῶν φαινόμενος σοφίαν χρηματίζεσθαι. καὶ ζήτει σὺν τῷ διαμισῶ.

Σοφοκλῆς σοφίλλου ἠλωνήθεν ἀθηναῖος τραγικὸς τεχθεὶς κγ᾽ ὀλυμπιάδι. ὡς πρεσβύτερος εἶναι σοφοκλέους ἔτη ιζ. ἔτος πρῶτος διδοὺς ἐχρήσατο σοφοκλεῖ. καὶ ὧν καλουμένῳ διδασκαλίᾳ. καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐνίκησε διδάσκαλος ὢν πρεσβυτέρους διδάσκων ὁμοίους. πρεσβυτέρους δὲ μέλιτα, διὰ τὸ πλουτεῖν. ἑαυτὸς ἤρξε τὸ δρᾶμα πρὸς δράματα ἀγωνίζεσθαι. ἀπὸ μικρᾶς πολιτείας. ἐμεγαλοπολιτεύετο ἐπαινῶν ἐλθὼν. πρὸς τὸ χρεὼν πρὸς θέσιν ἐχρῆτο ἐλεγεῖον ἀγωνίζομένῳ. παῖδας δὲ ὃς ἔσχεν, ἕνα. ἰοφῶν. λεωσθένης. ἀρίστων. στέφανος. μνησιλείδης. τὴν αὐτὰ δὲ μεδέαν εἰσῆλθεν ἐτῶν ς. ἐδίδαξε δὲ δράματα ριε. ὡς δέ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ᾽. Σοφοκλῆς ἀρίστωνος. ἡνίοχος δὲ τὸ πότερον σοφοκλέους τὸ πρεσβύτερος ἀθηναῖος. τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ. οἱ δέ, φασὶν ια. νίκας δὲ εἴληφε ζ. ἔμεφθε δὲ λεγέτω. ἀπολλωνίῳ δὲ σῶ φοζώμενος ὑπορεβάλλετο τὸ σοφοκλέους. ὁ μὲν δὲ λυπῶν ἔφη δ᾽ ἀχρὶ δεκαετοῦς ἀπὸ φυλῆς ἡδόνας δὲ γήρασ. ὁ δὲ ἀπολλωνίου τυραννίς, ὑπὸ τε δὲ σωφοζώμενος, ἐδέμφρασιωκήθη δύτων. ἀπὸ δὲ νέος ὢν δὲ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, σπερέτει τε δὲ λυπῶν δὲ ἐδέκαζεν. ἀλλὰ ὅμως συνεφάνησάν τινες ἐπαφοδίοις αὐτὸς διαμαρτίαν ὑπὸ τῆς χρεκαμένου. δὲ διατρίβ ἀπενεγκεῖν δὲ τὸ συνθῶν ἔθνος. ἔπεμψεν ἐξ ἀφάτης πρὸς ἐσυνεφάνησεν ἐπαφοδίοις τ᾽ ἀνδρα. καὶ δι ψευδῆ χρήματα καὶ αὖ τὰ ξυνθεὶς διεφθάρη δὲ πρὸς τ᾽ ἀπολλωνίῳ. ἐπειδὴ πάντ᾽ ὑπὸ χρημάτων αὐδὲν ὠφέλουντα, ἔσωσεν οὖτος.

καὶ

καὶ ἀσκῆσαι τὸ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν ἀσκῆσαι λέγων. Σοφοκλῆς ἀθηναῖος τραγικός· καὶ λυρικὸς δὲ ὁ γένος τὸ παλαιοῦ· ἔγραψε δὲ μᾶλλον τὴν ψυχαγωγίαν. ἦν τοι μέλος τοὺς ζ' τραγικούς· οἵτινες ὠνομάσθησαν ψηφισάμενοι δραμάτια αὐτὰ εἶναι. Σοφονίας· ὄνομα κύριον. Σοφὸς ὁ θηρεπιδός· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι φαρμακεύεται φαρμακεύομένη· ὡς τὸ σοφίζεσθαι τὸ κακοηθεύεσθαι· ὁ δὲ σοφὸς· ποιητὴς μέμματλις· οὐ γὰρ τοὺς ἀληθεῖς σοφοὺς ὀνομάζει· ἀλλὰ τοὺς τύραννον εἶναι δοκοῦντας. Σοφὸς σοφοκλῆς· σοφώτερος λ' λυσιῴδης· ἀνδρῶν δὲ πάντων σωκρατης σοφώτερος. Σόφων σόφωνος ὄνομα ὀρθῶς. Σοφώτατε ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε· ὁ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον. Σοφοὶ τύραννοι, τῇ τῶν σοφῶν σπουδῇ. Σῶ, μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ θουκυδίδῃ· οἱ δέ, σωθέντες γράφουσι σῶοι· ὁ δὲ σῶν μονοσυλλαβῶς, ἀντὶ τοῦ σωζομένου ὁλοκλήρου· ὁλοκληροῦντες δὲ σῶν ὁ δὲ τεμνόδρασος μῦθον. Σωβάλ. Σωγάνη· ὄνομα πόλεως. Σώζω αἰτιατικῇ. Σωκλῆς, ὄνομα κύριον. Σωκράτης, σωφρονίσκου λιθοξόου· ὁ δὲ μητρὸς φαιναρέτης μαίας· πότερον γνώμης λιθοξόος· ὡς τινὲς φασὶ καὶ αὐτὸ δεῖγμα εἶναι τῆς ἀθλιότητος ἐνδεδυμένος ἀσχήμονας· εἶτα φιλοσοφήσας διὰ τὸ ἀπόρως ἔχειν ἀπαξαγόρευτο πλαζομένῳ· εἶτα δάμωνος· εἶτα ἀρχελάου· ἀριστόξενος δὲ ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει· γενέσθαι δὲ αὐτὸ καὶ παιδίνην· σφοδρόν τε τὸν περὶ τὰ ἀφροδίσια· ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς ὡς πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφου ἱστορίᾳ φησίν· ἐς δὲ ἀγορὰν ἤθων, ἐστρατάλισε εἰς τε ἀμφίπολιν καὶ ποτίδαιαν· καὶ ἐπὶ δηλίῳ· καὶ μαντινείᾳ δὲ σὺν ἵπποις δυσὶ. ξανθίππην· ἀφ' ἧς ἔσχεν ὑὸν λαμπροκλέα· ἐδυστέρα μυρτοῖ τῇ ἀρισταίδου τοῦ δικαίου γαμεῖ· ἧς ἐγένετο σωφρονίσκος· ἐμνημόνευε δὲ καὶ μνήξενος, ὡς ἐν τισι δοκεῖ· ἐξῆλθε δὲ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ σωκράτους· ἐγένετο δὲ καὶ ἀσεβείας κατ' αὐτοῦ γραφή· ἐδικάσθη δὲ ἐτῶν ἑβδομήκοντα γεγονώς· ἔτη δὲ ἐβίωσε τρία καὶ ἑβδομήκοντα· ἔθαψαν δὲ αὐτὸν διὰ τὸν δαίμονα· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ βαράθρῳ ἐρριμμένον οὐκ ἐπεδείξατο ἐξελθεῖν· ἐκ τούτου δὲ καὶ ἀπεχθείας ἔσχε πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τοῖς ἀγῶσιν ἐπεδείκνυτο· ἐπὶ τοῦ ἀρχοντος ἀδείμαντος ἐτελεύτησε· καὶ ἐν τῷ ἑξῆς ἔτει ἐπὶ τοῦ ἀρχοντος λάχητος ἐδικάσθη· ἐπὶ τοῦ ἀρχοντος λαμπτρίου

ζα τὸ νέας, ἢ ἀθεον ἐπάλθη· διότι τὸν ἡμῶν ἢ πολέμιον διὰ πορβολῶ δεισιδαιμονίας ὤμυσεν· ὕστερον δὲ αὐτὸς ἡμῶν μέλιτος ἐπὶ βύτων ἔγραψαν αὐτὸν· ἡμῶν εἶλον· ἐν ᾧ τιμήματι δὲ αὐτὸν τὸν ἐν ᾧ πορυβανέωσι τίσεως ἐτιμήσατο· οἱ δέ, θανάτου ἐτίμησαν· ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ δήλα θεωρεῖς ἀφίκηται· ἐπὶ δὲ ἐξῆλθε ἀχθείσης πρὸ ἐν ἐπαγθεῖναι αἰρεῖσθαι τινα κλῆδα ἡλῶν· πρῶτον ἢ φυγὴν αὐτῷ συμβαλοῦσαν τ᾽, ἐπὶ βουλήθη· τοιοῦ νόμεῖπὼν δ᾽ μὴ παραβαίνῃ· πρὸν ἢ ὁ ἡμῶν, ἀχᾶς ἐπιμνησθείς, θύσατε ἔφη ἢ ἀσηλησπῶ· πύρσας δέ τις τὸ ὄνομα χίος, τοῦ ἑῷ ὡς ζωσόμενος ἢ λθεσπερᾷ τει· ὧν κεβδόμησαντι παρὰ τὸν τάφον, ὅταν ὀφθεὶς ὦ μίλησεν· ἀπὸ πολλοῦ δὲ αὐθισ ἐκεῖνος· τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τὸ φιλοσόφου. Σωπρᾶτης ὁ μίλιος καὶ χαιρεφῶν ὃς οἱ δὲ τὰ φυλλῶν ἴχνη· ἐπὶ τὸ ἀπόρρηκτα λεγόντων· ὅτι δὲ ἐπίσειαν· ἀθλιᾶος γὰρ ὁ σωπρᾶτης· ἀλλ᾽ εἰ διαγέρασε μίλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν σωπρᾶτη ὡς ἄθεον ὁ κωμικὸς διαβάλλ· διὰ δὲ τὴν ζήτησιν ὁ πόσου ἀλοιτοῦ φύλλα πόδας ἔχουσα ἐ᾽ ὃν ἀπέδωκε λέγων, ἔφη θεῖδέναι ἐκ φυλλῶν ἴχνη παίζων· ἡ μίλιος ὡς τινὸς ἐδέξαντο, ὅτι ἐπὶ σὸν τῶν φυλάς ὀξυῶν περὶ νεῖσελθεῖν ἡγριωμένας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆ ἀλόγων θεῖων· μὴ λαβρέμεθε· οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοσῖσιν αὐτό· οἱ δέ, ἐκ ἡ αρον αὐτό· διαγέρασε μίλιος· ὃς τὸ μὲν πρότερον ἐν θεοσεβὴς· παρανεταθήκιλω ἐκ πό τινος ἐρχθείς, ἐπὶ τὸ ἀθεῖναι ἐδραμεν· ἐφ᾽ ᾧ οἱ ἀθλιᾶοι ἀγανακτήσαντες, τὸν μίλον ἐπάκωσαν· ἐγένετο δὲ καὶ ἀεὶ διαγέρασε μίλιος διθυραμβοποιός· ὃς τὰ ἡδύσινα μυκήσεις ἐξερχησάμενος καὶ ἐξφπὸν, ἀσεβήσας ἐπὶ εἶθ· καὶ ἀπ᾽ ἐκείνα τοῦ μιλίους, ἀσεβείᾳ κωμῳδοῦσι· ἐπὶ τῆται δὲ καὶ ἐπὶ τῆ βλασφήμων. Σῶκος· ὁ δῆμος. Σωκῶ· ἰσχύω· δύναμαι· οἱ δέ, αὐτὶ τοῦ σώζω· σοφοκλῆς· μόνῃ γὰρ ἐν ἔτι σωκῶ λύσις ἀντίερο πον ἄχθος· οἷον καὶ λαβαρᾶν με ἐ καὶ λαφδρόμμον. Σωλῶ σωλῶος, τὸ παρ᾽ ἡμῖν σωλωδέιον. Σωλῖνος· ὄνομα ἦν μοῦ. Σῶμα πᾶν τὸ τεθνηκὸς παρὰ τ᾽ παλαιοῖς· δὲ μ᾽ δὲ τὸ ζῶντ᾽ λέγ᾽. διαβέβληται δεδέσθαι τὴν ψυχὴν ὡς εἶπεν ὅμηρος· πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν σῶμά ἐστι· ποιεῖ δὲ φωνὴ προσῆσα βίς ἀπὸ ουσινδεσμοῦ τ᾽ φωνούντων· ὡς τε σῶμα ἐστί. Σῶμα ὅλον καθαίρω, φρουτίδων δηλαδὴ λύσιν. Σωμανίτης γυνή. Σωμασκεῖν· συμπροτεῖν· ἀβρώζω· ὠδύνω· ἑτοιμάζω. Σωμασκία· ὁ δέ, ἄσκημα λεν ὡς παραδοκιμούμενος σκνέου. ἔχων μόνον καὶ ἡ αὐτὴς Φροντίζουσι σωμασκίας. Σωμαβροιεῖν· σωμασκεῖν· ἐπὶ καθέλε ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν φιλόσοφον. ἐ αὖθις· ἐσωμα τοποίησε δέ μοῦ ἵππου· ἀνεπτήσατο δὲ τὰ σώματα ἐ τὰς ψυχὰς τ᾽ ἀνῶ· σωμαβρεῖν· ὅπερ ἐχειρίας τὸ σώματος χρείας· ὁ ζῶν, ὑπεκείνετο μὴ ποιεῖν τὰ κ᾽ τὰς ζωθήκας· οὐκ ἐβούλετο δὲ σωμαβροιεῖν ἀληθῶς τὸν φιλόσοφον· οἱ δέ, ἀναγκάζουσι παντὶ ἐ λεγομένῳ πειθαρχεῖν· ἐ πᾶσαν ἡδονὴ σωμαβρεῖν καὶ πρὸς δέχεσθαι. Σωμαβρήσαντες· πυρώσαντες· βεβαιώσαντες· ἐμοῦ δὲ ταχέως συμπαθεσμένου καὶ σωματοποιήσαντος τὸν βολῶ τῷ βλέπειν διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ἐπιθέσεως. Σωματοποιῆσαι· ὁ δέ, ἔφασκε δεῖν μὴ πείθεσθαι ἐπὶ ἐχθρῶν χειρῶν μὴ δὲ σωματοποιεῖν τὸν τὸ λμαν αὐτῶν φυγομαχοῦντας· ὁ δέ, βραχέα ἐβάλετο μόνος ἡ πόδος, ἐν τῆ πολιορκουμένῳ ἐσωματοπλάθη τὸν· καὶ αὖθις πολύβιος· ὁ δέ, ὡς καὶ δεμονικὸς φίλος παῖ ἐμιμᾶτο· διὸ τὰ τῆ ἐχθρῶν σωματοποίησι· βίς δὲ σφετέρους πρᾶγμα σι πειθεσθαι τοὺς μείζοσι κινδύνους. Σωναρᾶτης, ὄνομα κύριον. Σῶος ὁ ὑγιής. Σώτηρος ἀπαμᾶς· σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος μαθητὴς ἰαμβλίχου· ὃν ὁ καῖσαρ ἐπιωνύμως τῆνος ἀνείλεν εἰς σίσιν τὸ μὴ ἡμιλίζειν ἐπὶ τὸν θρησκεῖ· ἐπὶ δὲ αὖθις ζωπάθης πότερ᾽· ἔγραψε πρὸς πόνοι ασ· ἐ τῆ ἀπὸ τὸν ἀξίαν ἀ πραγμόνων· ἡδυς πραγμόνων· τὸν σώ πατρονικωνσαντῖνος ἀνεῖλεν οὐ καλῶς ποιῶν· ὁ ἡγεμὼν ὁ οὐ δὲ ἀπὸ ἀγκυρᾶς· ἀλλ᾽ ἐξ ἀλάσεως. Σώπατρος· κωμικός· τῆ δραμάτων ἀπὸ τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸν ὄνον ἐπὶ τὸν λύβις· φυσιολόγος· σιλφία ἡ νησὶς· νεκρᾶ· πύλαι· ὀρέσης· φανῆ· ὡς ἀθήναιος ἐν δεῖπνοσοφισταῖς. Σώπατρος· πλατωνικὸς· τούβυ ὄνομα ἐπὶ μαβαχίς· ὡς ἀθλιᾶοι ἐν δεῖπνοσοφισταῖς. Σώπατρος· ἀπαμᾶς σοφιστὴς· ἡ μᾶλλον ἀλεξανδρᾶς· ἐπὶ βολῶ πολεῖσιν· τινὸς δὲ καὶ τῆ ἐκλογῆ τῆ ἰσοφεῖ βύβυ εἶναί φασι. Σώπιθος ὄνομα κύριον. Σωρᾶκωσι· βαρβαρικὸν πόδος πρὶ ἐπὶ ὠρικός, ἢ πίθος οἶνων· κάμνοιτε μὴ ἵππος· σώρανοί τε φοινίκων.

βης.

ῆς. ἐφέσιος ἰατρός. διατρίψασιν ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ῥώμῃ δὲ ἰατρὸς Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων. βιβλία τε ξυγγράψασ πολλὰ καὶ ἄλλα. Σωρανος ἐφέσιος ἰατρὸς νεώτερος. γυναικείων βιβλία δ'. βίος ἰατρῶν καὶ αἱρέσεις. καὶ ξυγγράμματα βιβλία δέκα. καὶ ἄλλα διαφορα. ἀσκληπιάδου φιλόσοφος, καὶ τῷ ἰατρικῷ συμπαθών, ὧν μὲν νεωτέρων, οὐδὲν ἀπεδέχετο. πολλὰ δὲ ἀνώρθου. τῶν δὲ προτέρων μεταγόν τινων σωρανὸν γοῦν ἐλοιδόρει τῷ μαγάτῳ Τραϊκλλῳ. Σωρεία. πλῆθος. καὶ σωρεύς ὁ σωρός. Σωρὸν χρημάτων ἀπέλλεις. κυρίως σωρός, τὸ συμπεφορημένον τῶν χρημάτων πλῆθος. παρὰ τὸ σῶς. ὅθεν σώζω τὸ εὖ ἄγω. κελεύω οὖν εἰρήκασιν ἀπὸ τῶν κεκτημένων. οἱ γὰρ εὐθυνοῦντες καὶ πλούσιοι εἰσὶ ἀεισοφανής. ὁ χρυσὸν ἀπείλας ἐπῶν. πῶς φής. πάλιν φράσον μοι. δηλοῖς γὰρ αὖ τὸν σωρὸν ἤγουν χρημάτων ἔχοντα. Σῶς. ἀντὶ σῶος ἀεισοφανής. ὦ φίλτατε ἀνδρῶν καὶ νεανιώτατε. ὅσην ἀπὼν σὺ σχὲς ἡμῖν φροντίδα. καὶ νῦν ἐπεδήσω ἐλπίλυθας πάλιν, ἄπιστον ἡμῖν πῶς τὸ σὸν σῶσον ἐμοὶ σῶ. Σωσάννα. ὅτι ἡ τὰ ἀφικανὰ σέξτου, ἔγραψεν ὠριγένης σύγγραμμα ποικίλον, πρὸς τὰ τῆ σωσάννης βιβλία τὰ εἰς τὸν δανιήλ. Σῶσαι. ὅτι ἐφ' ἑτέρῳ τὸ σῶσον, ἄλλους μὲν γὰρ ἅπαντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι. ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλως. σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. Σωαθηνοί. Σωσίβιος. λόγιον γραμματικός. ὃν Τραϊανῷ καλαμῶν. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο. ὅτι εἶδος τῆς κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον διαλεγόμενον καὶ μιμολῶν. καὶ ὅτι τὸ μιμολῶν ἐν λεκανικῇ ἱστορημένῳ παλαιῶν. ὡς ἄλλα. ὁ ἕτερος σωσίβιος. ψευδεπίδοκος πολεμαίος. σπαθᾶς ἀρχίνομος ὁ πολυχρόνιος. ἔτι ἡ κενοφοίου ἐν βασιλείᾳ καὶ πρῶτον μὲν ἀρτῆσαι φόνον λυσιμέχω. ὃς ἐν ὑὸς ἀρσινόης, ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς ὁ ὑπάρχων μῖσος. Σωσίθεος συρακούσιος καὶ θηλυαῖος. μᾶλλον ἢ ἀλεξανδρεύς. ἦν ποιητὴς ἀλεξανδρεῖ. τῆς πολιαδος εἰς. αὐταγωνιστὴς ὁμήρου τὸ παγκηγῶ. τὸ ὑπὲρ μυρόυς τῆς ξυζαντίας ἀπομάσσεις κτίσιν ὀλυμπιάδα. γεγράφασι δὲ καὶ ποιήματα καὶ καλλιγάθην. Σωσίπατρος. ὄνομα εὔφημον. Σῶσις ὄνομα εὔφημον. Σωσιφάνης ὁμοίως εὔφημον. Σωσιπλῆς. συρακούσιος τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ'. ἐνίκησε δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ζ' παγκῇ οἱ τινὲς ὀνομάσθησαν πλειάς. ἐγένετο δὲ Τραϊανῷ τῶν τελευταίων χρόνων φιλίππου, οἱ ἦ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. τελευτᾷ δὲ ρια ὀλυμπιάδι. οἱ δὲ ρια'. οἱ ἦ, ἀπομάσσει αὐτὸν γράφουσι. Σῶσις ὄνομα εὔφημον. Σῶτρα. σωτηρία. μήνυτρα. λύτρα. Σώτρατος. σικυώνιος. Τραϊκλῷ ἀμφοτερίστης. Τραϊλαμβανόμενος γὰρ ἀμφοῖν χειρῶν τὸν ἀντιγωνιστοῦ, ἔκλα. καὶ ἀπότερον ἐφίλει, πρὶν ἀναθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. ὧν δὲ ὁ λεοντίσκος μεσσήνιος συσκηνήσας παρασπονδίως ἀγωνιζόμενος σωτράτῳ. ὁ γὰρ σκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ λεοντίσκος παλαίων. διδαχθῆναι ἦ αὐτὸν παρὰ πλειάρχῳ μαθητῆ χείρα τὸ ἀριστερά. ὁ χίλωνος ὃν παγκρέως. Σῶφρις βασιλεὺς τῆς αἰγυπτίων. σὺν τῆς φυλῆς τὸ χαμ. ὅστις ὑπερβὰς ὑπὸ ἀσυνείας, καὶ πᾶσαν τὴν ἀσίαν ὁ τὴν λιβύην. ὁ κατώκισεν σὺν τῇ ἀσυνείων χώρα. συνθῶν ἀνδρασ μυριάδας φ. οἵτινες ἐκλήθησαν πάρθοι. ὅθεν σοφρονικῶς ὠνόμασται. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὸν σκολιὸν καὶ τὸν λακιάν. καὶ τοιοῦτον ὁμοίως τῶν συνθῶν. Σωφάδεια ποιήματα, τὰ τὸ σωφάδου. Σωφάδας βυζάντιος φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ς' περὶ φιλοσοφίας ἀεισοκλῆς. Σωφάδης ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. Σωφάδης ἱερὸς μαρωνείτης. δαιμονιοθείς. ἰαμβογράφος. ἔγραψε φλύακας. ἔστι καὶ ναίδων. διαλέκτω ἰωνικῇ. ὁ δὲ ἰωνικοὶ λόγοι σὺν αὐτοῦντο ἔστι. ἐχρήσαντο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ. ὁ ἀλέξανδρος ὁ αἰτωλός. ὁ πύρρος ὁ μιλήσιος. ὁ θεόδωρος. ὁ τιμοχαρίδας. καὶ ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτῷ εἴδη πολλὰ τοιαῦτα. οἷον εἰς ἄδυνα βάσις. πρίαπος. εἰσβολεῖς χην. ἀναζῶν. καὶ ἕτερα. καὶ ἐγκλιδόμβαι. καὶ παραλυδόμβος, ὡς ἀθηναῖος φησὶν ἐν δειπνοσοφισταῖς. Σωφάδης ἀθηναῖος φιλόσοφος ὁ γράψας περὶ μυσηρίων βιβλίον α'. Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος. Σωτήρ. ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα φως φόρος. ὡς σώτειρα ἐπὶ παλλάδος ἱσταμένη πρόνοια ἀρτέμι. καὶ χάριεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου. Σωτηρίδας γραμματικὸς, ἀνὴρ παμφίλης. καὶ τὰς ἱστορίας περιῆλθεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν. ζητήσεις ὁμηρικάς. ὑπόμνημα εἰς μόνανδρον, περὶ μέζων. πρὸς

πομωδίας. Εἰς ἀειπώδην. Σωτηρίδας Σαμαρείτης. πατὴρ παμφίλης. ἃ καὶ ὑπομνήματα ἐγραψεν. ὡς διονύσιος ἐν τῇ μουσικῇ ἱστορίας βιβλία γ'. Σωτήριχος, ὁ ἀπὸ τῆς ἐσπερίας. πεζογράφος Σαμοσατεύς. ἐγκωμιον εἰς διοκλητιανόν. βασιλικὰ ἢ περὶ διονυσιακά. βιβλία δ'. Εἰς Πάνθειαν τὴν βαβυλωνίαν. Εἰς ἀειπώλιν. βίον ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως. ᾠδὴν α. ἢ ἀλεξανδριακόν. ὅτι δὲ ἀλεξάνδρου τὰ μακεδόνος ἱστορία, ὅτε θέβας παρέλαβε καὶ ἄλλα. Σωφάνης. Σωφάνης ὄνομα κύριον. Σώφαξ. ὄνομα κύριον. Σώφιλος ὄνομα κύριον. σινυώνιος ἢ θηβαῖος. κωμικός. τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ, κιθαρῳδός. φίλαρχος, Ἰωνδάρεως. ἢ λίνδα. καὶ δημίαν ὥς φησιν ἀθηναῖος. Ε χειρίδιον καὶ παραθήκην. Σωφρονῶν. σωφρονῆς μὴ κρίνε. μὴ ἐξέταζε. σωφρονεῖν καλὸν. νῦν τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται. ἵν' μὴ πολυπραγμονῶνται ὅτι καλοί ὁ ἀνήρ. Σωφρονεῖς. ἀντὶ μόλις ἐσωφρὴς. ἢ πάλαι λέγεις. ἀεισοφαύης πλούτου. Σωφρονίζουσα ἡ τιμωρία. Σωφρονικῶς. ἀντὶ μετὰ λογισμοῦ ἐπινοίας, ἢ παρὰ γνώμας. ἀλλ' ἐν τῷ πρόχειρον. Σωφρονιστικῶς. ἀντὶ τοῦ ταπεινωτικῶς. τοιοῦτος δέ, ἀπειρηκὼς καὶ ταῖς ἐν ἄγχει ἅπαις σωφρονιστικῶς. Σωφρονιστήριον.

Σωφρονῶ ἐγὼ. σωφρονίζω ἔτερ. σωφρονῶδος τινὸς. αὐτὴ αὖ ἀειβδ σωφρονοῦσα. ἀτιμωτικῶν. δὲ. σωφρονισάτω σε τὸ τῶν θεῶν σπούδειγμα. Σωφρονικὸν ἀγὼν παρὰ τοῖς πολιτικοῖς ἀρετῇ μείζων. τῷ δὲ αὖ ὀνόματι χρώμενα ἐν ἑτυμολογίᾳ τινὶ ἢ συμφωνίᾳ ἢ θυμητικῇ πρὸς λογισμόν. τὸ δὲ σωφρονικῶς ἐγὼ δικαίως ἂν, ἢ βουληφόντι σωφρονικῶς ἀμφισβητήσαι μι. φησὶν ἀεισοτέλης. ἀβουλήτους μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες πρίν μεν γὰρ πράττειν ἢ δοῦναι μανθάνοντες, σωφρονοῦντες γινόμεθα. καὶ γινόμενοι σώφρονες, κρατοῦμεν τοῦ ἢ δοῦναι. Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς τινὲς ὁρίζονται συμφωνίαν. ὅτι δὲ καὶ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις. καὶ δὲ συμφωνία κυρίως ἐν τοῖς μέλεσι. Ε ὅτι δὲ ἐν πόσοις τισὶ καὶ φθόγγοις δέ ἐστιν ἡ συμφωνία. Σωφροσύνη λέγεται καὶ ἀντιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ. παρὰ τὸ σώζειν ἔχειν ἐν φρονήσει. καὶ ὁ δοῦλος ὁ τὰ τοῦ κυρίου σώζων μαίνεσθαι λέγεται, τὰ δὲ πολλὰ σωζόμενα εἰς μανίαν τελευτᾷ. οὐ μαίνομαι φησὶν. ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας φθέγγομαι ῥήματα. τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. σωφροσύνη μὲν οὖν παῖς τὸ ἀναμάρτητον. νέμουσι δὲ αὐτὴν τῇ πρεσβυτέρᾳ δύο οἱ οὖντες τινὲς. τῷ τῆς ἀγνείας σχήματι. ἔχοντα δὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ αὐτὴν ἀντιδιαστελλοῖ, τὸ καθεστάναι μηνύει. εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἀγνείαν δηλοῖ. Σώφρων συρακούσιος ἀγαθοκλέους καὶ δαμασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ ξέρξην καὶ ἀρταξέρξην. καὶ ἐγκαφε μίμους ἀνδρείους. μίμοις γυναικείους. εἰσὶ δὲ κατὰ λογάδην διαλέκτῳ δωρίδι. καίφασι τὸν πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ νεβάδην ἐκ παῦ ὧν ἔσθ' ὅτε. Σώφρων πωμικός. τούτου ὄντα δράματα καὶ πωμῳδίαι πενθρὰ ὡς ἀθηναῖός φησιν ἐν δ' περιφιλίας. Σώχουσι. θέρουσιν. κρόδοτος. Σπαδὼν ὁ ξυτόνως τὸ σπάσμα. βαρυτόνως δὲ ὁ ἐντομίας. καὶ νεωσπάδα τὴν νεωστὶ δηλοσπασθεῖσαν. καὶ σπαδονίσματα. ἱστία δὲ ἄωρα χαλᾶ σπαδονίσματα μασῶν. Σπάδων. ἀροῦχος. ταύτην ἀηδέστατον καὶ ἀκαθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν ὧν αὐθαιρέτως πασχόντων θεαμβάω ὧ μάκαρ καὶ ἀλιτεύω ὁ μέγας κύριλλος, οὕτω φάσκων. ἀηδεστάτας γὰρ ἐν ἐκείνοις τὰ λανθάνοντα τοῦτο δρᾶσι τὰ ὧν γυναικῶν πάσχειν ἀνδρῶν ὄντες βαλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρήσιμου χάριν τὴν φύσιν μεταθέντες. ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θεόθλασον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφὴν, διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλαχοῦ. ἢ ὑπὸ ἄλλων τινῶν βιαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους πολέμιοι. καὶ αὖ λοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται. δίκην μαινάδων φορευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι. μιᾷ ἁρπαγῇ πολιτείαν καὶ πεφυρμένην τὴν ἀθλίαν ζωὴν συμπεραίνοντες. ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πάσῃ πρόσωπα περιφέροντες. καὶ βδέλυγμα νενοθευμένον. ἰδεῖν περιβόλων μαιρᾶν ἀποχέαθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστη καὶ παλίστη γνώμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον, εἰς τὸ παλὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνουσίαν, ἀπηρεθισμένην πρὸς ἕξεις λατρεύειν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἀξιονομίης ψὴ

φου

φευ λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ δι' ἀπελπιστὴν καὶ ἀπόνοιαν ἀποφάσεως, εἰς τὸ λεγόμενον ἑξώτερον σπόρος ἄρδην ἀπολαύεσθαι. πόθεν γὰρ τῶν τοιούτων ἐφημωυσῆς θλασίας καὶ ἀπόηθος, ἀνείσελαύσονται εἰς οἶκον πυείου. ὅθι γοῦν ἰδεῖν ἐπιλειρωμένας οἰκίας ὑπὸ μεγισάνων, τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦν μίλιστον ἔχοντας καὶ τραχήλου φορούντας. φύσιν μὲν ἄρρενος θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας. καὶ πεπλασμένως βαδίζοντας. καὶ τεθυμιένως φθεγόμενους ὡς ἀπορρέταιρίδες ἀπρεπῶς. ὧδε καὶ ἐπὶ τῷ πεφαλῷ πόδια σιοῦσι καὶ πελῶσιν ἀπρατῶς τε καὶ ἀναιδῶς. οἱ σρηλασίαν πόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μὲν ἀνδρῶν μὴ ὡς γυναῖκας μαλακῶς ἀναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται. μὲν γυναικῶν δὲ ὡς φύλακας ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἐνδάλματα, παθάδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπρυθριασμένως αἰσχροπραγήσι. καὶ ἔτοι μὲν ἄλλος ὑπανδρῶν ἀνόσιων καὶ βεβήλων φθορεύμενοι καὶ μαλακιζόμενοι, καθαμιαίνουσι ἐκ ταμιαίνοντας διὰ τῆς τῶν φύσιν ἀνοσιουργίας ἐκ βδελυρίας. αὐτοὶ δὲ γυναικερίαται λαίπωρα ἐκ σεσοβημένα λαβόντες ἱμάτια. ἐκ ὑποδήματα ἀλυσοδέτους καὶ ὄβρυ. καὶ τὸ δὴ λεπώτερον, σὺν ταῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρόξενοι ἐκ μέθοχοι τῆς ἀπορρᾴτου τοῦ θηλάσεως οἵτε φθείρουτες ἐκ οἰφθειρόμενοι. ἀλλ' ὧν τῆς ἀφροσύνης. ὧν τῆς ἀπάτης καὶ ὧν ἀπολασίας. τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις καὶ μέλισα προύχουτες ὡς σώφρονας ἀποδεχόμενοι ἀνδράσι ἐκ εἰσοικίζουσιν. οἵτε εἰσοικίζόμενοι ἐκ ἀρπάσαντες τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελομένους, σώφρονας ἄνδρας καθαμιπρόνδελεάσαντες, εἰς τὸ τῶν σοδόμων αἰσχρὸν βάραθρον κατακυλισθῆναι ἐλεεινῶς. ἐκ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ ὑποπεσεῖν. διὸ δήλοι εἰσὶν ἀραιρότως πανύβρυστοι, ἐκ νόμος καὶ λόγος ἀπελινός, καὶ ἄθεος βίος. ἐκ ἀσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τῷ τοιαύτῳ ἐξάγιον ζωὴν προτιμήσαντες ὅσον οὔπω ἐκπεσεῖν ἑαυτοῖς, πόλεως μὴ φανῆναι τὸν ἀσωματικὸν τῆς φύσεως λόγον ὑπαφθείροντες καὶ φθειρόμενοι. ἀνανδρῶσαν δὲ ἐῶ μὲν ἀνδρὸς καὶ ἥλικίαν ἐκ τῷ ἀρενωπὸν καὶ γενναῖαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. ἐκ ἀπλῶς τῷ σώματος καὶ σφεῖς ὑπὲρ μὲν τῆς νεότητος λυμαινόμενοι φανερῶς, ἀθλίως ἐκ καταπελάσους ἐποίησαν τοὺς ἀλόντας. οὐ σεφανίτου πορπάδην. ἐκ βδελυκτέον σὺν δίκῃ ὡς ψυχοπότμους καὶ σωματοφθόρους καὶ σὺν αἰσχύνῃ ὄντας, καὶ τῆς φύσεως ἀποχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτώτερον ἢ οὕτω πορνευομένων τε καὶ πορνεύοντος. εἰ ὠθασι γὰρ ὡς ἀπριβῶς μεμαθήκασιν, οὐ μόνον οἱ ἀποδωνύσιοι μόρια τῆς αἰσχρᾳγίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως ἐκ ἀηδιασαίνειν ἀναιδῶς καὶ ἀπορέτως, ἀλλὰ τε ἐκ οἱ τέλεον ἀπόηθοι ἐκ ἐκτετμημένοι ζῶντα, καθαπερ ἄν ἐκ οἱ σὺν γυνετῆς ἑτερημένοι ζῶσι. φλῶτῆς ἐσχάτης ἀβρίας ἐκ φρενοβλαβείας, διαχειρωνέκ δακτύλων φθείρειν ζῶς γυναῖκας. ἐκ τῷ ἀνοσιουργίαν ἄτοις ἐμμανῶς κατεργάζεσθαι. ἐκ τὰ δηλῶν ὁ σοφὸς ἐφη. μακάριος ἀνὴρ ὁ μὴ ἐργασάμενος ψυχικὸν ἁμάρτημα. ἐκ ὧθεν ὁ κῆτις ἀπὸ γνωμοῖ τῷ σὺν ὧν ἁπτώματι. ἐκ ἡ ὅτως οὖν ἄθλοι ἀνανδροι. ἀνδρόγυνοι. σπέρμα ἐκβάλλοντες, ἐκ γυναικομανεῖς πόσιν ἐρράθησαν. ἀπέτωσαν τοίνυν οἱ καθαρὸς ἐκ σώφρονας τούτους ὑποβάλλοντες μέτῳ. ἐκ μὴ ἀπέτωσαν δὲ φλόδει ἐκ τῆ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι ἐκ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου, τί καθαριοθήσεται. ἐκ ἀπὸ φλόδους, τί ἀληθεύσει. ὡς ἔθη ὁ χειροτονηθεὶς ἀνὴρ διαβίσεμνὸς ὢν ἡμῖν ὅς. ἐκ μίαν ὁμονοῶ τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἕτερον. ἀσρίδουλον. θηλυμανδύ, ἰδαμόν. μέθυσον. πορνοθόρον. ἀργυρώνητον. αὐτελεύθερον. ἀργυρόδουλον. πρὸς αὐτῆ τῆ γλυκείσει σπέρμα καθάδηλον. ἀνανδρον, ἄθηλυ, ἐσιμανδύ. πολλαὶ γὰρ θεαδεινὰ ἠρείσατε πῶ μωνβασάσαν σὲ σὺν τειναῖς συμπρίοις, ἱκανῶ τῷ πεφαλῷ ἐπιμμύον ἐκ ἐρεπῆρα τῆ χειρὶ σὺν μμύον, ὡς οὐ χοικὸν αὐ σὺν προσχήματι τὸ μυθικοῦ δίου σου. ἔτω σωφρονεῖ μὲν ἅμιαθα διαδικρύρ. μένεται δὲ ἄκαρπα διοικείαν αἰσχρότητα. ἐκ τὸ πληθυντηὴν ἀπόδωνυσ. ἐκ ἀποβάσεις τὸ ἀνάχου τὸ ἐκ βόρυθεο δοσίας τὸ βασιλέως, τὸ ἡδὺ ἀνούχων ἦθος διαλ τῷ σὺν εἰναβαρύτητα ἐκ δωασείαν δὲ τοσοῦτον τανέδωκε ἐκ ἀφεβάθη πληθυς, ὥς τε τινες ἤδη ἐκ τῆς γλυκαλδας ἐχόντων, ἀνάχοι ἐξελθόντες. ἐκ δὲ βόρθοιον ἡμέραν πορελαύζοντες, τῆς ψυχῆς ἀφηρέθησαν σωτῆς ὅ ἐχεσι τὸν δὲ βόρθοιον ἀπολέ-

σαντες. χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσαντο παντα χοῦ καὶ οἰκοδομὴ μετα δισχείρετο. καὶ κατελαμπρύνετο πᾶσα ἄλλη τε σεμνότερα τῆς ὅλης πόλεως. Σπαθαῦ, εἰ μὴ λέγειν. ἢ αὐαλίσκειν ἀβίωτος ἢ δράζεσθαι. ἀεισοφλυκις νεφέλαις. ὦ ζωὴ αἰλίαν παθαῦ. ἀντὶ τοῦ ἐργάζη. τουτέστι παταλαῦ. εἰς τὸ γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν Σκιτηδείων παύει, ὥστε τοὺς ὀρόφους βρέχοντας διδόναι εἰς ζοφιὼ τοῖς ζῶσιν. Σπάθημα φρενῶν. τὸ ἄγαν φόνιμον. Σπαθῶσι. καταπαταλῶσι σιορεῖζουσι. καὶ παλθησις. παραβολή. Σπαλίωνδε. πλέγματα μηχανικὰ γαθίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τοὺς παλίωνας ἐσπάλιζον. καὶ βάρος μεγάλων λίθων ἀπορτικεία. ὅθεν δὲ ὁ παλίων πλέγμα σὺν λύγων. εἰς ὀροφῆς τύπον διειρασμένον. σεμνοῦντε τὴν ξυνώσει. καὶ ἀμφιεφθὲ ἑκατέρωθεν βάλλεται καὶ ἐς βάκτα τὸ ξύλα τετάσθαι. καὶ ἐπαβαλλὴν δ' ἐπεχόμενον. δέρεις ἢ ὕπορθε καὶ διφθέρας Σκιβαλλοντες, πάντοθεν πόδινα ἐλύπησε τὸ μιάνημα, τὸ μᾶλλον ἔρυμα εἶναι ἐς δύσπορον δράβελη. ἀνδρὸς δ' ἐνδον ἐν ᾧ ἀσφαλεῖ ἔσπορυπόμνοι, αἰροῦσί τε αὐτὸ φανερὸς. καὶ ἤρου λοντας διανομίζουσιν. ἐπειδὴν δὲ προσενεχθεὶς τύργοτυχὸν ἢ πόδιρόλω, τότε δὴ νέρθεν σὺν εἴροις τὸ πρὸς πεμύλιον γῆν ἀνορύπτοντες, καὶ τὸν χοῦν ἀνιμῶμνοι, δύσγυμνοῦσι βάθεμέλια. ἐς εἶτε μοχλοῖς τε καὶ σφύραις σὺν δελεχέσι τα πλήπτοντες, κατασείουσι τὸ οἰκοδομίαν. πάλδε μνᾶν ἄρω, παλίωνδε εἰ οἱ μιχανήματα. καλύπτραί τινδε βοείοις δέρμασιν σὺν βάδην ξυντεθραμμέναι. ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμενοι. ὧν σὺν ἔρθεν ὑπεισδύντες ὁ πολίται, σὺν χῶ τε τῷ τείχεος πελάζοντες, ὄργανά τε λεστὸ μα καὶ βιχωρύχα μεταχειριζόμνοι, κατὰ γῆν αὐλῶπας ἐρράζονται. ἐμπεμνοί τε ὑπορύπτοντες, εἶτ' ουτειχους τὸ μέρος καθαιρέφαισν. ἢ ἄλλωτιν' ἁπόπω σὺν ὅς κενωμάτων γνόμνοι δυοῖν αὐύσουσί τε τὸ ἕτερον. ἢ τὴν γῆναν ἀρρέξαντες τὸ πόδιρόλον γνόινδ' εἴσω. ἢ γῆν καθ' τὸ σὺν δον φρέατος τοῦ σπαράξας ἀναγάντες. ἐπειθείας ξυνεσώσαισν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς βάπλαφυρά τε καὶ ποῖλα τὰ ὀρύγματος. Σπανίζω. γλυκαίνω. Σπανὶς. σὺν θεια. ὥρης χειμερίης παν ἴον ἔαρ. πόδι μίλου ὁ λόγος, καὶ παν ιώβδν ὀλίγον. καὶ παν ισοῖς, βοῖς ὑ τελέσι. σοφοκλῆς. παν ισοῖς δέ ξεται δωρήμασι τοῖς καὶ τὰ παράνιν τὰ αἰτοῦντας διδόμνοις. σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα τὰ μικροῦ δέ τι μείω φέροντα. ἐς τὸ δὲ ξαρκὲς ἐμοὶ βραχύτερον δ' ἄν φερόμνον τὰ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις λαμβάνφ. Σπαραθασω. αἰτιατικὴ. Σπάραναι βάι μάτια. νυείας δὲ βάρκη. Σπαρῳῶσα. ἀνθᾶσα, ἢ παραπομνύη σὺν θλίψεως. ἐς δεομνύης σὺν πίστεως τινός. πάλαι βαλομνύους καὶ παραγῶντας βοηθεῖν βῖς οἰκείοις. ἐς αὖθις οἱ α πάλαι παραγῶντες Σκιτοὺς πολεμίους. Σπάρθα. χοινία.

Σπάρτη. ἡ πόλις ἢ λακεδαιμονίων, ὁ δὲ πολίτης παρτιάτης. ἐς παρτιητέων. Σπαρτολὸς πόλις δύσπης βοπιπῆς. ἢ παρτωλός. Σπασάμνος ἀπράβυ. οἰμασὰ μιῶν. Σπατάλη. ἡ δοφή. οἱ δὲ μῦδν νῦν ὀρχοῦνται. δραξάμνοι τῆς ὄης πατατάλης. καθ' ὅμηρον φησίν. ἤβοι αἰλούρου κατοικίδιον, Σπατάλη. ἢ ἀνδρῶν ἠθέος. ἐς βάμιρα δέρματα βάμπαλλόμνα τὸ σκυτέων. πατατάλη γὰρ τὸ δέρμα τὸ πατᾶσθαι. σπατοφαγὸς δ' ὁ πολέων. ἐπειβυρσοδέψης ἰῶ, ἐπειμὴ δάκρυσι βάς βύρσας ἐργάζονδ. Σπατῖνος ὄνομα νύεῖ. Σπάρει. ἄλλεται. σπαρίζει. σὺν πνεῖ τὴν ψυχήν. ἐς σὺν Σκιμέρματι. θρέμμον ἔτι παίρου τὸ τερόμνιον. ἀλλὰ τοῦ ταῖς ὡς ἐθέλεις. Σπέλον ὑελίον. ὅ πέλον. Σπελαλτῶ. τὸ δρυφόρος. Σπέλεος. ἀεισοφάλνης. καταξαι βουλόμνος ἐνσιόν λαβοι τὴν χειρὶ πέλεον ἀρτίως πεχεσμένον. ζήτει ἐν σὺ δόλιτος. Σπέλης. γυναικεῖον ἱμάτιον ἢ μισθωτοῖ διον. Σπένδεται. δοτικὴ. θύεται. ἢ θυμιᾶ. ἢ φιλιᾶται. Σπένδομαι δοτικὴ. θύομαι. ἢ θεῶ ἀνατίθεμαι. ἐς απένδοβες θύοντας. πρὸς φέροβες πρὸ τοῦ απονδὴν καὶ δ' φιλιοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἐπάλουν τὰς Σκιτῶν πολεμίων συμβάσεις. ἐς απονδὰς ἐνόρκους. Σπερμαίνειν. γυναῖ. Σπερμολόγος. ἀργυλόγος. ἀνρητόμυθος. ἐς ὁ βάπερμαβε συλλέγων. απερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθαρίου ηλοιῶδες. απερμολόγος ὠνομασμένον. ἔοικε δ' ἀπὸ τοῦ βάπερμαβε ἀνάλεγειν. λέγεται δὲ ἀπὸ βύβυ ὁ αὐτελὴς ἐς αὐπαβφερόνιβος ἀνθρωπος ἴσως δὲ ἀπὸ τῶν ἀλλοδίων διαζῶν απερμολόγος. Σπορχεὸς ὄνομα πατα μοῦ.

Σπορχὶς καὶ βουλὶς ἀνδρὸς ἀθλιωτάτου, αὐθαίρετοι δὲ πορόσας ἦλθον. δίκλιν δώσοντες ξὺν ξεβῶ περσῶν

περοῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆς ὑπὲρ τῶν ἐμφθέντων. καὶ κεκλωσθέντων ἀπὸ τῆς ἀθυμίας. Σπερχθεὶς σπουδαίως ὀργισθεὶς ἀντὶ τοῦ ταραχθεὶς. θυμωθείς. Σπεχόμενος. ἐπειγόμενος. Σπόδειν. τὸ ὀμέρω. ἀπὸ τοῦ ταχύνω. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σπεύδειν καὶ κεκοπιακέναι. καὶ τὸ οἰμία. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρύτηρος. ἀπὸ τοῦ κοπάνου, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχῆμα ἀπὸ τῆς βλάκης. σφοκλῆς. οὐκοῦν ὡς τάχιστα πρὸς πόλεμον μολεῖν. πάντα δ' ἀναπαύσει λεὼν ἀνίσωσον ἰσωθέντων θυμάτων ἀπὸ τοῦ ἐρύτηρος. Σπεύσασος. ὑρυμέδοντος. ἀδελφιδοῦ πολέμωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ πολέμωνος τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. ἀκουσίας αὐτοῦ πολέμωνος. ἐδιάδοχος τινὸς μὲν τῆς ἀκαδημίας. ἐπὶ τῆς ρκ ὀλυμπιάδος. ζωὴν ἔβιωσε πολεμικὸς μάλιστα φιλόσοφος. αὐστηρὸς τὸ γνώμην εἰς ἄκρον ὁ ἔνθυμος. Σπεῖος πεῖος. πάλαιον. Σπειὼ ὄνομα πύθιον. Σπεῖρα. τάξις στρατιωτική. Σπειράω πεφρῶ. ἐξοῦ καὶ συνεπεφραγμένος. ἐπεφρώμενος τοῖς ἑκατοίοις. Σπεῖραι. πλήθη στρατιωτῶν. φάλαγξ. μέρα. λεγεών. πεῖραι καὶ αἱ συροφαὶ τὸ σχοινίον. ἐπειροί. ἐπεῖραι σχοινίον τὸ ἀναγκαίοτατον. πεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ δράκων τῆς πειρᾶς τοῦ νεκροῦ συναμαχῶν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς ὡσὰν μὴ τέτηπεν χερσαίων μὴ τεμνῶν πλωτῶν πεῖραι λύμη πρόσθολοι. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὁλκοῖς. καὶ ἀφρηδὸν πεδιπεπλεγμένως. καὶ πείρημα τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα. Σπειρασίματι ῥᾴονους. καὶ θεῖα τὸ πεῖρον. Σπειρωνος. Σπείσασθαι. φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. ἐθέλειν. ἐθέλουσι γὰρ εἰρήνης πείσασθαι. Σπήλυθε. πάλαια. κοιλώματα ἐν πετρώμασι. πήλυγες νυμφῶν καὶ πίδακες. αἱ τόσον ὕδωρ εἶχον. Σπῆλυγξ πάλαιον. βάρβαρος, ποιῶ πῆλυγος. οἱ ἀπὸ τῆς νόσου νέμονται ἐμβάλλοντες ἀπαλήθεις ἀσθμαίνων. Σπῆλυγξ. καὶ πήλυγας. ῥαγάς. Σπήλαιον. Σπιθαμή. ῥοπὴ καὶ πῶς ἐστὶ τὸ θεοῦ ὁ προφητικὸς λόγος ὡνόμασεν ὅτι συνέχει τὰ πάντα. ἐστὶ δὲ διαλελυμένος αὐτῆς. ἐς ζέξιν ἄπαντα καὶ διανόησιν ἄγει. καὶ ὄρεσιν ἀστροπὴν καὶ μέρα πᾶσι τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν οἰκείαν ζέξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν ὁμοῦ ὅλον μιμοῦμένος ἐν τῆς ὅλης αὐτὸ δυνάμεως ποδιέχων. ἰὼ πιθαμὴ ῥοπὴ καὶ ὁλόγυος ὠνόμασε. Σπιθαμή. τὸ βίου τὸ ἐλάχιστον.
Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι πέτραι. ἢ ἴλαι πέτραι ὡς ἀπίων. ἢ λιόδωρος δὲ ἐς ἀθαλάσσιας πέτρας καὶ ἀπειλημμένας ἀπὸ τῆς κυμάτων. καὶ πιλάζων ἐστὶ ζωὴ τὴν πόλιν. οἱ διαδιάπλοντες οἱ βάρβαροι κατεπίλαζον. Σπίλος μιασμός. ῥύπος. Σπίνθαρος ἡρακλεώτης. ἰὼ δὲ βάγω δίασπρητής. δράματα δ' αὐτὸ ἐστὶ ζωὴ τὰ πεπαιδιόμενος ἡρακλῆς. σμέλη κεραυνωμένη. Σπίνθαρος. ἄτοσκωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ φύξ. Σπινθὴρ. Σπῖνος εἶδος στρουθοῦ. Σπίπαλος ἰατρὸς ἀπὸ ἀθυμαίοις δόκιμος. ἀεισοφανὴς. ἄπελθε πρὸς τὰ σπίπαλα. σύδ' ἄλλα μοι σαλαμὶν εἰρίων σὺ ἄξον τουτονί. τουτέστι χαλκοῦν. ἢ ἀργυροῦν. οἵοις ἔχουσιν οἱ ἰατροί.
Σπλῆνος ὄμομα πόλεως. Σπλίω. καὶ πλίνεται σπλίωος. τὸ σπλάγχνος. Σπουδὴ ὀξυτόνως. ἀπὸ τοῦ ἀεισοφανὴς βαρύτονος. ἀλλ' οἱ σπεύδοντες πρὸς τὰ παρόντα σπουδή. καὶ σπουδὴς ἀεισοφανὴς. σπουδὴ βραδυσμένον ἢ ὀπτύτερον ἔφερον σπουδῆ πόρος μέλιτος πεπληρωμένος.
Σπόρος. σπόρον ἔχειν κακῶν μαίσορα ἀπὸ τοῦ πνιγηρόν. φασὶ τὰ ἀκμὴν μωρὰν ἔσαν. σπόρω πάλαιον πρόσφ. Σπουδεῖν τὸ σπεύδειν ὁμοθυμαδὸν πολεῖν ἅπαντας ἐπὶ τὸ σπουδεῖν. ἀεισοφανὴς ὄρνισι. Σποδὸς βαλιχυλίς. βάλιχα. κυλίνων σποδὸς σὺν πατέρα πεπλιμμένη.
Σπολάς. διφθέρα. σφοκλῆς, αἰαντιλοχῳ καταστίλβων ἀπὸς σπολᾶς, λίβυσα παρδάλη φόρον δέρος. οἱ δὲ ἐφαπτόν δερμάτινον. ἀπὸ τοῦ σπεύδειν ἴσως ἐπὶ τὸ σπουδὴ φέρεσθαι. ἀεισοφανὴς. ὦ οὗτος. σὺ μὴν τοι σπολᾶς καὶ χιτῶν' ἔχεις. ἀπὸ δυοῖν ἐδόσθην σπουδῆ. ἐπὶ αὐτοῦ πεποιημένον ἐσθῆτα. οὐ πεπαται. ἀπλοῦς δὲ βαπολᾶς ἀνὴρ χιτῶνος. Σπουδεῖα. ἀπείαι σπουδαῖοι σπουδουσι. Σπονδή. οἶνου ἔνχυσις σπένδομένων. φιλία. καὶ σπονδῆς ἐν σπουδῇ. καὶ σπένδα σπονδῆν ἀεὶ θύεσιν ὁ σπονδός. Σπορά. διανομή. Σπορὰς δαίλιω. κνιορτὸν. ἢ χνοῦς. Σποράδες νῆσοι. ἀς ἔνιοι κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δώδεκα. Σπορὰ δλιω. διεσπαρμένως ὧδε κεῖσθαι. Σπορὰς ὄνομα πύθιον ἀρεσιανός. σπορὰς μισθὸν τὸν τοῦ βασιλέως σπείρειν τὸν ἑαυτοῦ γόνον, ἐφυτεύθη δὲ σπορὰς ὁ σπορέως. Σπόρος. ὁ νέρωνος

ἐρώμενος. ὃς δὲ σαβίνα ἐνεκελεῖτο. οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικὸς ὅτι ἐξετέθη κτο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὡς περιποιούσῃ. Σωρηλίας ὁ σιλφίου καρός. καὶ ὁ σκληρότατον φησί. τὸ σωρηλιάσαι καὶ ρεῖον ἔχθιστον τέλος. Σωρεβύλλαι. δῶρα σκηπάντων διδόμενα παρὰ ποιηταῖς. οἴδασι δέ ὅτι σωρεβύλλαι μὴν χρεωστεῖς. ἀλλ' ὅμως τῷ πλουτοῦντι εἴνεκεν εἰς τοῦτο σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω δὲ περὶ τὸν ἄνδρα. δημοσθένης κατὰ μειδίου. σκηπὶ δὲ τῶν κατεσκευασμένων θέρμης σκηπὶ δὲ τοῦ βούλεσθαι, ὁ αὐτός ἐστιν ἐν τῇ αὐτῇ σκηπτομένῳ. σκηπὶ δὲ τῶν μὴ παιγνιωδῶς ἢ σπουδαζομένως σκληρῶν. πολιτεύεσθαι. σκηπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, οἷον πολλοῦ δωρος καρύστιος, οἷον παρτερούσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογῆσαι, ξενοφῶν ἐν συμποσίῳ. τίνι σπουδάζεις. ἢ τίνι σπουδάζῃς. ἄτοπος σάλεξις. καίτινα τῶν μαινομένων πολλοῖς ἔδοξε πεῖσαι, σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ ἐμπρῆσαι τὴν χερσόνησον. πολύβιος. Σπουδαρχήσας. σκηθυμήσας ἄρξαι. σπουδάσας. σκημεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ σπουδαρχίδης. σπουδάζων περὶ τὴν ἀρχήν. ἀπολέσωνδέ ἴδιον, τὸ σκηθέλειν σπερὶ τὴν μιμηθύπω φαλζήν. οἷον στρατονίδης. μιθαρχίδης. Σπουδαιολογῶ. ὁ δὲ πύρρος ἐσπουδαιολογεῖτο πρὸς καλὸν θυσφίλας. Σπουδαῖος. σοφὸς σκάρετος. δόκιμος. ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ. ὡς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον σκὶ τὸ σκὶ αὐτῷ σπουδαζόμενον οὐδαίμονος. τουτέστι τιμώμενον. πολούσιον μᾶλλον ἀπούω. σπουδαῖον ἢ δεῦρ' ὄντα. Σπουδηκῆ πόλει. καλὰ σώτου ἀγωνίαι. ἰσίδωρος ἐφη τὸν μὲν σκφιλοσοφίαν σπουδήν, ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἅπτομένῳ φιλοσόφων εἶναι σπρεσβυτέραν. τὸν δὲ δι' εὐσεβῆ σπροθυμίαν καὶ φιλόθεον. προσήκειν μέλιστα τοῖς ἤδη πρεσβύτοις σπορεύεσθαι. τοῦτο μὲν ἀλυπίας. τοῦ δὲ φιλοσοφίας. Σπουδὴ δὲ ὅ μέρος ἂν μόλις. καὶ ὁ μοίως ἡμῖν. Σπῶν μὲν. σωσιβρόμου. Σπῶντες. γλυκὺν φερομένους. εἶτα ὑπερέχον θαμινὰ σπίνοντες. καὶ ἀραιὰ τοὺς σπόντας. καὶ σπόσκεται ἡρῷος ἐμφορεῦνται. οἱ δέ, ἄδην καὶ ἀπείρως σπόστε οἶνος. ἐὰν ἀραιώτερον ἔνεγκε τοῖς ἔτυχον ἔνεστοι. Σπυρίδιον. διαπεπαυμένως λυχνοπώλιον. οἱ γὰρ σπυρίδες ὑπὸ τὸ μόλις βαστάζειν, σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον. ὥστε σώζειν τὸ σῶρ. Σπυρίδων σπυρίδιον ὄνομα νύειον. μιᾶς τῶν σπύξεων πλεόντων θεμιθοῦς τοὺς σπάσιους. οὐδὲ ἀτυφὶ πλὴν λίαν ἐχόμενος τῆς σπασιοσύνης, ἐπί μαινε δὲ πόβαλε. ἐμέσης τὴν νυκτὸς πλέπαι ταῖς ἐσπαύλοις θερμαστῶν ἐσπελθόντες, λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι θερμαστῶν ἐσπαστάζον. οἱ δέ, ἀορασία δὲ ἀμφὶ παρὰ ταῖς ἐσπαύλοις ἐδέδεντο ὄρθρος τέλος καὶ παρῆκεν ἐσπὶ δὲ σοί μνια. ὡς δὲ εἶ δε σωδεδεμένους δὲ ἔγνω τὸ γένος. λύσῃ πλέπας. πολλάκτε παραινέσας σωδῆναι πόνων. μὴ μὴν ἀλλ' ἀδίκων λαμβάνῃ. πειόντε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε. χαρισάντως σπιφθεγξάμενος ἵνα μὴ φησὶ μόνην ἀγρυπνηκότες φανῆτε. ἀλλὰ δὲ πάμπολλα θαύματα ἐργάσεσθε οὓς δὲ παρῆκεν σὺν τῇ σωφόδῳ τῇ σὺν ἡμῖν. Σβαγηρεδὸν ἁδηρεδὸν πύδηρεδὸν βδηρεδὸν διὰ διφθόγγου. αὐδηρεδὸν καὶ φάληρεδὸν πύθηρα διὰ τοῦ η. Σβαγηίειος. ὁμομαιεύειν. Σβαγηίτης. ὁ ἀειστοτέλης. ἀπὸ τῆς πλέως σαγήρων. σωσίδης. σωίσης σρατηγὸς σαγειρίτας ἔχων, ἐφ' ὃν λθόντες ἐγκρατεῖς τυχόντων βαρβάρων. διόλεστον σαγειρίτων καθαιρεῖν μᾶλλον. ὁρίτωρ ὁ παιανιάζων τὸν ὁλόρου. τουτέστιν ὁ δημοσθένης τὸν θουκυδίδην. Σταγένος. ῥανίδος ὕδατος. Σβάδιον. ὁ τοῦ ποδὸς τὰ ἀγῶνος. ἓξ μοῦς τὸ τὰ λεγομένα μιλίαρ. ἐπὶ δὲ ἥμισυ σταδίου σωίζεσι μίλιον. λέγεται σταδίου, καὶ τὸ ἁπλῶς ἱσταδιακὸν καὶ ἀκινητίζειν. δίων δὲ ηθ' ὧν ῥωμαίοις. ἰσοείων τῷ δικαστῇ τῶν σκαφῶν προσιόντων, δεινῶς ἤσχαλλον. ἀντὶ τοῦ τῆς σεσι καὶ ἀκινησίας ὧν σκαφῶν προσιόντων σφόδρα ἀνιῶντο καὶ σταδίως χιτῶν. ὁ σωδήρης. ὁ τέλφος. παρὰ καλλιμάχῳ ἐνέπαλλε. καὶ ἀεισοφανής. δέομαι ὑμῶν, τουτὶ παύυ μικρὸν εἶναί με ἑλλιῶν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. καὶ σταδιαία μάχη. ἑδενὸς δὲ αὖ τῷ ἐνσταδιαία μάχη ἱσαμένου. ἐπὶ ἥμισυ σταδίου σωίουσι μίλιον ἓν. ᾧ τὰ δέκα μίλια ἔχουσι σταδιασ'. τὸ σταδίεχει πόδας χ'. τὸ μίλιον πόδας ,αφ. τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ'. καὶ ὄργυια πόδας ι'. ὁ σωσυδακτύλας ις'. ὁ σῶχυς πόδας ας'. ἐνσταδίοις ἰαθμοθήκαις νέμειν. Σβαθερόν. ὀξύ. ἰσχυρόν. θαμινόν. σάσιμον. τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἐσάναι δοκοῦν. πλάστων ἐνφαίδρῳ. μήπως ὦ σώκρατες περὶ ἀνθρώπων ἅμα παρέλθη. οὐχ ὁρᾶς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἐστὶ καὶ ἑστᾶσιν ἡμῖν ἀλουμῆ καθαρὰ, δύ' ὄντα μέντοι καὶ θερμὰ εἶναι. καθαρὰ ὀξεῖα ἄσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὁρᾷς

μᾶλλον σὺν καὶ, ὀξὺ δὲ ὠθᾶσι λέγειν· σημαίνοι δ' ἂν καὶ τὸ πάσιμον, τὸ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας· ἢ μὴ δεῦτερον πλίνθιον· καὶ πρατῖνος δὲ νεφέλοις ἐπὶ τὸ ὀξὺ καὶ ἰσχυρόν· οὕτω καὶ βαρὺς τὸ λῶ καὶ οὐτος ὁ πόρος πεινῶσι καὶ φλάξ· καὶ τὸ μάχος θέρεος καὶ ῥοῖο· τινὸς δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πάσιμου· καὶ αἰσχύλος σὺν ψυχαγωγοῖς· καὶ ἐρᾶ χέματος καὶ ἀρίστοφάνης σὺν πεδαγῶνι· καὶ ἐρατοσθένης δὲ κέλυξ νεάρας ἥβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον· ἰωσήφ· ἢ καὶ ἐρατοσθένης τὴν ἡλικίαν μετὰ μειρακίσκου ὁρῶν πρὸ βάλλεται πρατῖνος· καὶ ἀνάπαυσις· ὁ δὲ πόλεμος τῆς τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ πονοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ καθερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον· βυτίσιν ἰσχυρόν· βέβαιον· σταθερός· ἀπὸ τοῦ καθίημι αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐστὶ καθερὸς καὶ βαρύτι φασιν· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰσεῖδαι ἐφ' ἑαυτοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰσεῖδαι βαρέα.

Σβέθλη· ὃ πλαύτιος φανίας βλασφήμει· σάθλη· Σβεθήσω, ἵνα ἐπὶ τοῦ μάτος δύο μαρτύρων ἢ βίων, καθήσω παύσω μὲν τὰ ἀπειλία· Σταθμαί· οἱ δὲ ὠμολόγησαν ἀργυρίου σταθμαὶ βδύσειν· Σβεθμᾶσθαι· δοκιμαζειν· οὐρήμασιν· ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ ἐθίσθαι τὸ βυσὶ ἡλίου καθεῖδαι ὀργίων οἱ αὖ οἱ·

Σταθμάσας· ἐπὶ τοῦ ῥάματος βραχὺ φέρειον σὺν δίκῃ μαθεῖν δὲ φερεῖαν· δύο χιλιαρχίας ἔβαξεν· αὐτὶ τοῦ στρατεύσας· Στάθμη· τὸ ἀσαρτίον σάθμην ἰθυντενῆ μολιβαχθέα· ὡς οὐ ναῦται, ὁρόντες ἀνδραφιλίας ἐν τῇ Φαλισιῶν σάθμη δοκιμώτατον· Σταθμησάμενος· δοκιμάσας· κρόδοτος· σαθμησάμενος γὰρ ὅπως ἡ σύστασις ὁ λιθος τοῦ ποδὸς ἀπέβαινε τὸν ταρσὸν ἐωὶ τὸ· Σβεθμικὸν μέρος· ἀριστοφανὸς· ἰὼ δὲ καὶ κεμίλωρ ἐσαθμικότητι πολίτης· καὶ αὖθις· πέραντε ἐσαθμηταὶ τὸ μέτρος· ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρᾶσθαι πρὸς βυσύσι ἁρμόντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο· Σβέθμια καὶ σαθμαί· διχῶς λέγεται εἰσὶ δὲ ἃ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλαισίοις τὸ ζυγοῦ· Σταθμίζω αἰτιατικὴ ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου· ἐσάθμησα δέ· Σταθμός· τὸ πανδοκεῖον· καὶ σαθμοῦχος ὁ πανδοκεύς· καὶ ναζιανζός· σαθμὸς κεφαλαδονίας· Σταθμός· στρατιωτικὴ κατάλυσις· Σταθμοί· αἱ κατάλυσεις καὶ ἃ κατάγωγαι τῶν ἀπελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· Σταθμώμενον αἰτιατικὴ δοκιμάζοντα· Σταθμῶν τῶν παρασάδωντῆς θύρας·

Σταικτὴ εἶδος ἀρώματος· πολύβιος· κυρωθείσης δὲ τῆς ἡμιθεΐας τοῖς γεραίοις, ἐπεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν ἀντίοχον τὸν βασιλέα στεναθησίοις ἀργυρέου τάλαντοις· χιλίοις δὲ λιβανωτὸν· καὶ διαθησίοις τῆς λεγομένης σακτῆς· καὶ ἐπὶ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν τλημμύσιον· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ πολου ἐπὶ σελανείας· ἦσαν δὲ ἃ ἀρώματα σὺν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· Σταικτὴ δὲ κασσία· ἢ ἀπὸ τοῦ πάθους ἀνωδία· Σβεκτοῖς βῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις· πῶς ἂν τις διασολλὼ τῶν ξηρῶν· ἀεὶ σοφάνης πολύτιμον οὖσιν μύροισι μυρίσαι σακτοῖς ὁ ποικιλόμυθος ἀγάγαθον· Σταλάζω αἰτιατικὴ· Σβελενίδες· φασσαμοῦ· σαλονίδες δὲ τὰ αἵματος ἃ οἰκεῖα αὖθις διαπεφήνασθαι τῶν· Σβέλινες· φασσάλας· ἐμπαλιν ἰθυβόλων· δύ' ἀμίσας ἀπὸ σαλίνων· ἐν ἐπιχειρήματι ἢ λύθεῖα ἀσάλιξ· Σβαμίνεσι· τοῖς ἐπιμήνεσι ξύλοις· Στάσις, ἡ ἀνάχωμα βαλόντων πεταμῶν καὶ τῆς πάσεως παρασύρων, ἐφόρει ἡ ἐς ῥοῦν ἐπὶ ἐς πολλὰ ἔρους πεθελύμνους· Σβέσις· ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου· γίνεται τις ἀνέμου στάσις ἔχουσα τινὰ καὶ τὴν φορᾶν, ὥστε ἡ ἐς τὸ σαλάφνη·

Σβέσις ἡ ἐμφύλιος μάχη· πόλεμος δὲ ὁ ἐπ' ἀλλοδίων· κασιώτου ἑκάτερος πεποιοῦνται· κασιῶται δὲ οἱ πάσεις ἐγείραντες· Σβασιώτης ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸ τῆς μεθάσεως· ἐπεὶ τοίνυν ὧμ ἀπόλεξις κατηγόρηκεν ὁ κασιώτης ἐμοῦ ἐγὼ καὶ ὁ πάντως ὁ ἐμός· ἔοικε μὲν ἰδίως νῦν ὁρκίτωρ ἐπὶ τὸ δορυφορεῖσθαι τῷ ὀνόματι ἐνίοις τοῖς ἐξῆς φησὶν ὅτι ἐπὶ ναῦν ἐμβὰν τυραννοκτόνους ἐδωκήθησαν οἱ πρόγονοι καὶ σαλεύσαι δορυφόρους τοὺς δὲ ἐδωκάτησαν· Στάσιμον εἶδος μέλους ὃ πορίσαμοι ἢ δὲ οἱ χορευταί· ἢ στάσιμον τὸ παραχῶδες· ἐστὶ στάσιμος ὀνομενύειον· Στατῆρ· τὸ σὺν μύσου νόμισμα ὂν βαλαντίων ἢ ζωνοειδὲς τὸ μὲν, εἰ ἔχει ὀβολὸς σὺν μαλακὸν· τὸ δὲ· στατῆρας χρυσίου ἢ ἀμίλλαι ἴσασιν, πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότας· Στατῆρ· τεταγμένον νόμισμα· καὶ τὸ ἀγαλμα ἐστὶ τὸ ζύγιον, ἢ εἶδος νομίσματος ἐπὶ σοφάνης πολύτιμος στατῆρσι δὲ ἑκατὸν ἀντιτάξομεν· τουτέστι νομίσματι πλείονι ἄρτια ἢ πενιχρά· ὁρᾶτε μὲν μεσοτηρίας δὲ μένει πέρασε τήρου ἀρίστοφάνης· Σταυρὸς ἐπὶ τοῦ βορέου τοῦ φόρου μέρος ἐστὶ· ὡς εἶδεν αὐτὸν κωνσταντῖνος· χρυσόμαλλος· ἐντοῖς ἀπρωτηριακοῖς· στρουθίοις μήλοις· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἡ οἱ

αὐτοὺς καθεωρῶντο χρυσέμβαφοι. Σταυροί. ⸗ ὀρθαὶ πεπηγότα ξύλα ⸗ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν ἑλληνικῶν ἱερῶν ἀνέθηκαν ἐν ᾧ τοῦ παράδοξος νεὼς ἱεροπλυφινὰ γράμματα σταυρὸν ἔχοντα τύπου. ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν σημαίνειν τὸν σταυρόν, παρὰ τοῖς ἱεροπλυφινὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην. Σταφυλή. παρὰ τὸ σήπω. σαπυλὴ καὶ σαφυλή. πεπανθέντος γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σαφυλὴ γίνεται. καὶ σαφυλοβολεῖον τὸ κατὰ μόνον πατητήριον. ὅτερον κατέθεινόμβεν ἰωδικῶν κλοῖν κλύσιν. Σταχάνη ῥυβάνη. παρὰ τὸ τάσσω. καὶ ἁρμόζω δικαίου τροχὸς σταχάνης. Στεῖς. ἡ μὲν εἰς εἶς εἰς. παῖς ἀρσενικὸν δῶς θηλυκόν. σεῖς οὐδέτερον, Σταυτίτης εἶδος ἄρτου. Στέαρ. παρὰ τὸ δαρίδ. ὕνοια ⸗ φιλαδελφία. τὸ στέαρ αὐτῆς σωθήσεται. τὸ σῶμα αὐτῆς ἡ ἄλκησις ὑποφαίνει. καὶ στέαρ παρὰ τὴν θέαν γραφικὴ παράθεσις. καὶ ἡ ἀλκηρία λέγεται ἐξελάσεται ὡς ἐπέστης ἡ ἀδικία αὐτῆς. αὐτὶ τοῦ μὴ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν κατέλουσι. Στέαρ τυροῦ, ὁ νέλιτος οἱ τος καὶ ἄρτος. Στέατα ἄλλαρα. καὶ ὑναλωτὸς. ὁ δέ, φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στέατι παρὰ πεπλασμένα. καθεὶς ἐν πήρᾳ, ⸗ θεὶς τεκὴ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μὴ τὴν ἀγῶναι τὸ δεδορκτόν. Στεγανὰ πλοῖα. περιαὶ. Στεγανόν. πυκνόν. σφιγκτόν. ⸗ διόδωρος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, ⸗ ἐχέμαζον. ⸗ ποιμία. βαθηχὴς πόρον. ⸗ ὧν στεγανῶν καὶ σωρηλῶν. αἱ γὰρ βαθηχαὶ ἐσίγων. Στεγανόπορα. στεγανόπορα ζῶα λέγεται καὶ πλατυώνυχα. κύνος. χὴν πελεκάν. ⸗ τὸ ⸗ νηττῶν παῖς ἔνος. οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶναι. Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. ἢ ⸗ γράμματι. ἀλλαττικαὶ φονεῖς στεγανώτερον. οἱ δέ, τοὺς ἀσκοὺς περιτήσαντες, ὁμίχλης στεγανώτητα συνεσιάσαν τὸν ἀέρα τῇ αἰθάλῃ. καὶ αἰλιανός. ὁ δέ, ἔλεγε στεγανότητος εἶναι τοὺς βυλάττας. καὶ φυλάττειν τὴν σύνεσιν δεδορκτα. Στέγει. καστερεῖ. ⸗ σωμῷ ⸗, τὸν καυσῆνα δὲ τὸν ἥλιον, στέγει ἱδρῶτι θερμῷ παντεχοῦ βεβρεγμένον. ⸗ στέγνα κρυπτόμενα. καὶ στέγνων ἀνεχόντων βασταζόντων. ἰώσηπος. οἵους ἰῶ δυσιόνων, στέγνων αὐτὸν ὄροφον. ἀεισοφαγὴς. ὡς ἂν κατηρεφαθεν. καὶ νουβυτικῶς περάμω τὸν νῶτον, ὥστε ⸗ πλαγιάστεγειν. καὶ αὖθις. ⸗ ἐρίδι σου. ⸗ ὑγρὸν μὴ ὀλίγον στέγουσιν ὡς ἀπὸ μάτων πρόσωπον τουτέστιν ὡς σάντις ⸗ ὄμματα προσέχω ἔχων.

Στέπης. Στεγναί. στερεαί. Στέγω αἰτιατικῆ. Στελγίδες καὶ καθαρματα. ⸗ εἰς τὸ λάθραι χρειώδη. ⸗ ξύσραι. καὶ λέκυθος. καὶ ξυσροφύλαξ. εἴδη λουτρὶς ⸗ τιδεια. Στελεόμ. ὃ τὸ πελέκεως ξύλον. εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεαὶ παύλατί πητε, ὃν αὖ πεφεύγεις πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε βάρβαρος φῆσιν ὁ μυθογράφος. Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ πορμὸς ἤγουν κεῖζα. ⸗ τὸ τέλος ἔχει. ἢ ⸗ τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ αὖ ω τῆς πορυφῆς πλάδοι, ⸗ τὸ τοῖς τέλος ἔχεσθαι. Στελίχων. ὄνομα. κύριον ὃς σωτῆρος φίνω ⸗ ἀρπαδίκτ ⸗ ὀνωρίου, ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον. Στέμμα στεφανή. πλήρωμα, Στέμφυλον τὸ ἔνδυμα τῆς σαφυλῆς ἢ τὸ ἐλαιῶν. οἷς αὐτὶ ὄψων ἐχρῶντο. Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν ᾧ δαρίδ. Στένει. στενάζει. Στενοκωκύτους δίχας. ἐν αἷς στενάζει πλημμύρα. ἀεισοφαγὴς. ⸗ κωκυτῶ σουτὰς στενοκωκύτους δίχας. ἤτοι ⸗ τιλῶ. ἀναπαύω

Στενολεσχεῖν πόθεν ἀπτοῦ. τὸ λεπτολογεῖν. στενὸς γὰρ ⸗ ἀμφίλωσος ὁ ἅπτος. ⸗ ἀπὸ δὲ τοῦ στενὸν εἶναι τὸ στενολεσχεῖν. Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία ὁ αὐτός. Στενόχωρος. ὁ ἐστενωμένος τόπος. Στενωπός. στερεὸν μικρὸν ὁδόν. ⸗ στενωπεῖον, Στεντόρειος φωνή, ἀπὸ τοῦ στέντορος. Στερρά. στερεά. ⸗ ἰσχυρά. Στέργηθρον, ὁ πόθος. Στέργω. δοτικῆ. ⸗ ἐμοὶ ἔνοι σοὶ μὲ δωμάμφ στέργειν ἐγὼ ἀγαπάζεται τούτοις. αἰτιατικῆ δὲ, ὁμῶ, στέργει τὴν πατρῴαν χώραν, ⸗ στέργειν μὲν ἀμφοῖν ⸗ ἐξῆς. Στερέμνιον. στερεὸν ἰσχυρόν. Στερεομερία. Στερέωμα. Στερίφη. στέρα. μὴ τεποῦσα. ⸗ στερίφοποιοῦντες, αὐτὶ τοῦ στερεοῦντες. Στέριφος. στεῖρος ⸗ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἕλους ἢ στειφώτερός τε ἐῶν, καὶ ἤνισε ⸗ τοῦ τὸν ἀντίων ἐωρᾶτο, ὑποβρέβη. ⸗ βακυλίδης. ⸗ ὡς ὡρῶρας τὴν νεῶν ξυντεμόντες, ἐς ἔλαος, στειφοτέρας ἐπήκαν. ἀντὶ στερεωτέρας.

Στείφοις, στερεοῖς ἢ πυκνοῖς. εἰ δέ τι ὑποράμαν ἰῶν τελματῶδες, τοῦ βαθείας ⸗ φερούς. στείφον πάντη ἐπιδεῖ πνυῶ. ⸗ στερίφοπιῶν τὸ ἰσχυροποιῶ. ⸗ στείφοπλόμικος πέπλον. Στερπτόν. ἀν

μὴ παρεκπρέπα. ταρείχη στερητέον. ζήτει ἐν τῷ ταρείχη. Στέρναχθονος, ὁ νῶτα χθονός. τὰ στεδιώδη δὲ ὑρέα. καθαπερ αὖ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. σοφοκλῆς. στερνοὺς χθονός. ἀντὶ τῆς γῆς καὶ πέδου. Στερνοτύπης. ὁ τὸ κῆθος τυπῶν. ὁ στερνοτυπούμενος. Στέρνοις κήθεσι. τόν τε πρὸ στέρνοις πόσιν ὀδυρτοφόρε. Στέρξω. ἐπομένως. σοφοκλῆς. τοῦτ' ἐγὼ τλὰν ἄνδρα, ἃ στέρξω τέκνα. ἀντὶ τοῦ παραδέξομαι. σὺ δ' ἐξαρκοῦσα μοι ἔσει τοιοῦτον. ὡς στέρξεσθαι μόνως πλούριος. νῦν δέ, οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐστορκεῖν, ἁβρὰ παρόντα στέργομεν. Στερέον ἀντὶ τοῦ νήμιον. φησὶν ὁ εἰσοφάνης πρὸς τὴν λαμπατίδου. τὸ σκληρὸν καὶ τετμημένος καὶ αὖον. ὡς πορκὴ ἀντιθέσιν ἐστὶ τοῦ ἀκμαζόντων, ὁ χλωρὸν. θερίτης. γὴ νυχλωρόν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον καὶ νέον. διαφορᾶς τῆς καλάμων. οἱ μὲν γὰρ χλωροί, ἀπαλοί εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. ὁ Φρύνιχος οὖν ἔφη, στερρὸν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερόωσι. ὄνομα κύριον. Στεροπή. ἀστραπή. λαμπηδών. λαμπρότης γὰρ ἀστεροπὰς αἰεί ἔασ' ὀξυτόνως μόνος λήγει. καὶ νῦν Φρύνιμον μόνον ἄλγος ἔχει. ἀντὶ τοῦ ἀπατεχεῖ αὐτὸν ἡ μανία. ἀλλ' ἀλλαχοῦ λήγει ὡς ὀξυτόνως. τουτέστι ταχέως. ὡς τενομένων τιμῶν σημείων σὺν βίᾳ πνεύμασιν. ὥστε παρατείνειν αὐτὸ ἐπὶ ταχέως περισπᾶσθαι. ὡς ἐν τῇ νωμωδίᾳ. ἀλλ' ἐπίσχες ταχέως. δειλινὸς δ' ἐξαβάλλειν. Στερός. στερεός. ἰσχυρός. Στερεῦμαι γλωσσηματικῶς. στερῶ δὲ αἰπατικῶς. Στέρφος. δέρμα. σκέπασμα. καὶ στερφόπερος ὁ ἁρπαλῆς. καὶ ἐν στενοχωρήματι. πήρᾳ καὶ δέλτον ἀπεσπλήρουν αἰγὸς στέρφος. Στεφανῖδος. Στεφάνη. ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ὀξυκόρυφον.

Στεφάνη πόλις στεφανηφόρος ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς μηνοπλέα. στεφανηφόρον ἥρωον, ὡς ἔοικεν ὧν ἐν τοῖς ἀθλοθέταις. εἴη δ' ἂν ὁ στεφανηφόρος, ἤτοι τῷ ἡρακλέους ἢ ἑωθινὸς ἐν τῷ τὸ θεσίου θυγατέρων. ἢ μήποτε τὸ ἀστικοῦ στεφανηφόρου τὸ ἥρωον ὧν ὡς φησὶν ἑλλάνικος ἐν β' ἀτθίδος. Στεφανικὸν τέλεσμα. τὰ ἀρόδιοις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐπειδὴ αὐτὸν νομοθέτησαν οἱ ῥόδιοι βραχύδετί μέρος ἑωμαίοις ἐπιτιμῶντες μέμφονται. ὡς οὐφόρον ἢ τέμοσι μᾶλλον ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ ἑλλωτιαλάταις τοῖς ἀγυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον. στεφανηφόρ γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐπάεθτος λόγῳ διδόμενον. Στεφανίτης. ὁ στεφανωμένος. Στέφανον. ἀεισοφάνης. φέρε παῖ στέφανον καβὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς δαιτυμόνοις πρὸ ἐκάνετο στέφανοι καβαφύχοντες τὸ ἡρανίον ἀπὸ τῆς τοίνυ θέρμης. Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς δημοσθένης καὶ λυκοῦργος φησίν. ἀλλαμοῦ καὶ καλλιοθένη, ἐκκτόνμναῖς ἐστεφανώσατε. Στεφανωσάμενος καλαμωλιγὸς δ' ἀπεί ερτος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἐν δὲ τῷ διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμω. Στεφάνωσις. ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου. Στέφος καὶ στέφη. καὶ αἴθεια στέφη βία ἐξυσθροβορέων ἡ μιξόμβια. ὡς ἀεὶ σὺ πάιθρωτι θέμβα. Στείρουσι πολεῖν. Στειλαμβανόμενοι στείλαντες. στείλασθαι ἀντὶ τοῦ κρύψαι. ὀλίγοι δέ τινες διδόντες μὴ ποτοῦ δωσαμβανόμενοι στείλασθαι καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ περσὰς ἐβουλεύετο μὴ στήλασθαι. οὐ μὴν ἀλλ' ἀπότε πρύτανις ἦν τὸ πρῶτον. Στειλαμβανόμενος. ἁλισκόμενος ἐπελθών. Στείλασθαι. ὀφλῆσαι. πολλῆσαι.

Στειλάς. τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον. τὸ δὲ σιδήρου ἔσωθεν σιδήρου μείων. εἰ μή οἱ σὺν ἰστειλεὸν ἀρήρει.

Στείρα καὶ τένων καὶ πρῷρα τὸ πλοίου. ὅ μέρος, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρα περφύρεον μεγάλῃ αχε. καὶ στειλὰς ὁ στῆρος. καὶ στείριον ὄνομα κατὰ μέσον. ἡ στειρία δῆμος τῆς παιονίδος. ἧς ὁ δημότης στειριάς. οἷον στειριάς τὸν δῆμον. Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες πορευόμενοι. λόγος δ' ὃς ἐμπεπότωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δῦρο, συμβαλοῦ γνώμην. ἐπεὶ σμικρὸς μενεῖ πεῖν. ἄξιος δὲ θαυμάσαι. Στῆθος. στηθίδιον. στηθίνη. τὸ μικρὸν στῆθος. στηθίδιον. Στήλας θεμελίους.

Στήλη καὶ ὁλίθος ὁ ναμπήρ. σοφοκλῆς. θεῖνος δὺ πάντιλὶ σχάτῳ στήλῃ ἔχων. στήλη δὲ ἐπιγράφοις ἐπιτίθεται μόνοις. ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίστανται. ἐν δὲ ἐπιγράμματα ἐστὶ δέκεται.

Στήλη τὸ φόρεμα. ζήτει ἐν τῷ φόρος. ἐν τῇ ἀφιδίτῃ ἡ μάρας τὸ φόρου, ἵσταται δύο στήλαι. ἐλένης καὶ κωνσταντίνου. καὶ ἐρεῖ ἐν μέσῳ αὐτῇ γράφων. εἰς αἰγὸς ἐν δύο βοῦς χρυσῷ ὁμοίως στήλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρου ἐπέχοντος. Στήλης ἐρῶ, ὁ δὲ σωσώ ἐν τῷ ἐρῶ. στήλῃ τῆς μηδόστου μεγάλης κωνσταντίνου. ἐν τῷ αὐγουστείου. περὶ στηλῶν ἡρακλεῖ ἐν τῷ γαδίρᾳ. ἐν τῷ περιπάθῳ ἔφη

ωτις καὶ ἱσαντο Ἰουστιανοῦ. καὶ οὐ ἀλεντινιανῷ θεοδοσίῳ καὶ κυρίῳ φιρμιλιανοῦ πρὸς σελωκ.

Στήλωι κερκιλέως σὺν τῷ βασιλικῷ. ἕτερας σήλας διαφόρους. Στήλωι σὺν τῷ βεῖνι. Στήλωι βουλχείας. ἐνδῶ βουλχεία. Στήλωι. ἐνδῶ χελώνη. ἐν τῷ πομηρίῳ. ἀρκαδίας τῆς θυτέρας γυναικὸς ζιμώνος, σήλη δύο ἐν ἀερκαδιανᾶις ἐρβοῖς πλησίον μέρει τῷ βαθρῳ τῷ λεγομένῳ τοῦ πω. ἐνδῶ τὰ ἀρμισρα Ἰσιδ. ἔνθα ζιμώνων ἔκριναν τοὺς μεβάβασιλίσκους. καὶ σὺν ἐρεβινθότοπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ ζιμώνος γυνή, ἀειαλδυνη ἰωάννης ἡ σήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵστανται ἐν Ἰπβασιλικῷ. ἐνδῶ βιβρναλίωτα πλατεῖα, σήλη ἰωάννου θεοδοσίου γυναικὸς θεοδοσίου μαρκιλλιανῶν τῶν κωνσταντίνα, ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δυομερῶν ἐγίνοντο ἕως ἀρκαδίου. σήλη τῶν ἀσιναίων παρὰ τὸ αὐγουστέου. σὺν τῷ ἀσιναίος. Στήλη καὶ σηλιτευτικὸς λόγος ἐστίν, ὁ τῷ πάτρῳ τῶν πολασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πραξεων. εἰ τύχοι δὲ καὶ συμφορᾶς. τούτου δὲ διαφέρει ὁ φόβος. ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προάγεται. οἷον γήρους ἢ ἀποφῆς. πρόξεως. συγκρίσεως. σηλιτευτικὸς δὲ λέγεται σὺν μεταφορᾶ τῆς σήλης. ἢ ἐστὶ λίθος ἢ χαλκὸς ἐστημένης. τετραγώνως σχήματι ἐρυμμένος. σὺν τῷ κεχαράχθαι. ἀπὸ τοῦ σηλιτευομένου ὕβρεις. πολλάκις δὲ καὶ ἀνδριάντες ἀνδριάσι ἀναγράφονται. Στηλίς σηλίδος ἡ μικρὰ σήλη. Στηλιτεύω λῶ αι. φανερῶς δημοσιεύω λῶ αι. ἀπὸ τῶν σηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς. Στηλιτεύω ἀτιμητικῶν. σηλοῦμαι δοτικῶν. Στήνια καὶ σήρα. ἑορτή τινα ἀιθιοπικῶν. Στήωσι. τῶσι. Στήειμα ἄρτου. οὐ μόνον σίτος καὶ κριθή. ἀλλὰ παντὸς τρεφεινδωλήμου. Στηειμὸς ὁ ἐφθασμός. Στήσαμβος. πρόσας. τὸ δὲ καλλίνικον καὶ βαλθασταν ἀγῶνα σησάμβος. Στησιχόρειος. ἡ τοῦ σησιχόρου τοῦ λυρικοῦ. Στησίχορος ὁ Φόρβου. ἢ ὁ Φήμου, ὡς δέ τινες ὁ Εὐκλείδου ἢ Ὑέτωνος. ἢ Ἡσιόδου. καὶ πόλεως ἐμέρασης σικελίας. καὶ λέγεται γηρᾶι μεραῖος. οἱ δὲ, ἀπὸ μακροημερίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ, ἀπὸ παλαιότητος τῆς ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Ἰταλίαν. καὶ κεῖται ἐλαύσῃσαι καὶ τὰ φλοῦαι πρὸ τῆς τοῦ λυρικοῦ. ἢ τις ἐξαὖ τῶν σησιχόρειος πρωτογόνου. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν μειώτερος ἀλιμάνου τοῦ λυρικοῦ. ἐβιώσεν ἔτη λζ' ὁ λυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐβιώσεν ἔτη νς'. ἔσχε δὲ ἀδελφὸν πομπίλιον ἔμπειρον μαθητὴν γενόμενον. καὶ ἕτερον ἱλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικὸς. καὶ ὅστις αὐτοῦ βίβλια δωρεῖδι διαλέκτῳ συβιβλίοις νς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα ἐλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου τὴν παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. σὺν λήθῃ δὲ σησίχορος. ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν. ἐπεῖ δι πότερον πίσας ἐκαλεῖτο

Στιβάδες. πλάσεις. ἢ στρωμναί. Στιβάδες φορμίωνος, βίβλος ἀστρολογικός. ἐβιώσε δὲ ὁ φορμίων. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαὶ νήστεσι. λιτὸς δὲ ἰῶ καὶ πολεμικός. καὶ στιβάδα χαμαὶ κοίτον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥεβδῶν. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. ὡς δὲ ἤλθον βίβλος τὸ δεῖπνον, ὥστε κλίνοντο μὴ βίβλος στιβάδι ἐπὶ τὰ σπόδων βαρβαρικῶν. Στιβαρόν ἰσχυρόν, ἰώνικως. ὁ δὲ, ἐλάσας τὸν ἵππον. ἀπὸ βάλλει τινὰ μεγάλην στιβαρὸν ὄσῳ μεγάλον. Στίβη. πηγυλὶς ἢ πάχνη. ὁ μικρὸς στίβη δὲ ὑπόκοπος. βυτέσιν ὀρθρινή. καὶ στιβήεις, ἀπὸ τῶν ἐωθινομένων ὑγρότητα τὰ ἔρια. Στιβὶς καὶ στίβος ἡ ὁδός. αὐτὸν πρὸς μάστον τὸν εἴνου στίβον ἔχει. ἀρσενικῶς ὁ στίβος. καὶ ἡ ῥόδος τος. οἱ δὲ δηλοῦσι τὸ πρότερον ἐπὶ τῶν γηπόνων μόνον στίβον, τὸν φυλάσσοντες ἦσαν. καὶ πολὺ καὶ τὸν αὐτὸν στίβον. Στίβωνος ὄνομα κύριον. Στιβὸς ὄνομα ποταμοῦ. Στιγὰς, τὸ κεντητήριον. Στίγματα. πληγαί. τραύματα. ἢ ποικίλματα. αἰλιανός. τὰ βιβλία κατεφλέξαν τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ σὺν τεθλιμμένων στιγμάτων, τῷ ποδὸν ἀνάδησιν κηρῷ ὑγρῷ καὶ πολλάσαι. Στιγμὴ. στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. κενὸν δέ ἐστιν ἀρχὴ γραμμῆς. μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ ἐπὶ τέρου δὲ ἀρχή. πρὸς θετέον δὲ τὸ οὐ ἐστιν ἀρχή. Στιδιαῖος. στιζόμενος τυπόμενος. ἀειστοφανὴς ἐγώ δὲ πολλαχοῦ στιζόμενος τῇ βακτηρίᾳ. Στιλβίδης. μάντις ἄειστος ὢν τοῖς παλαιοῖς χρησμὸς ἐξηγησάμενον. ἀδόκιμος καὶ πονηρός.

Στιλβωνίδης ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου καὶ περιαλλωπισμένος, ἢ ὄνομα κύριον. ἀειστοφανὴς. ὄρνιθιν. ὃ στιλβωνίδη. Στιλβηδόνος, λαμπηδόνος. Στιλβηδὸν ἐπίρρημα λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω. Στίλη. τὸ ἀπὸ περιοικήθημεν ὅσον στίλωι. τὸ δὲ ἡμῖν πάλαι τὸν καὶ πιθῶ

τιον. Στιλπνόν. λεμπρόν. σίλβον. Στίλπων. μεγαρεύς Φιλόσοφος. πεζογράφος ἀπὸ Ὠρωπίου πολεμαίου. μαθητὴς τῶν σικελέους τὸ θηραίου. οὗ ἦν ἐρασθεὶς καὶ ἐρασθεὶς τοῦ ἀδελφοῦ. Εὐδιομελείδου τοῦ μεγαρέως. οἱ δέ, ὑπὸ μελείδου τοῦ πλάτωνος γνωρίμου. πρόεστη δὲ καὶ τῆς μεσηπῆς σχολῆς. καὶ ἔγραψε διαλόγους ἐπὶ ἐλαττόνους ἢ ν΄. Στίξις ἡ ῥῆξις. Στιγῶσαι. αὐτὶ τοῦ συνοῖ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθιόντων. αἵτινες ὑφανθεῖσαι εἰς ὠμότητα σωφρονοῦνται. ἢ τερεοί. καὶ ὡς πλημμύροι ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ὅ ὅστις πατεῖν. καὶ σοφοκλῆς. σιγῶντι φυλακὰς ἐναυλίζοντι τῷ δ' ἄλλῳ ἔρημος. Στίγιον, τὸ ἄπλωτον λίμνη καὶ ζήτει ἐν τῷ συγγενεῖον. Στίφος. ῥῆξις πολεμική. ἢ φάλαγξ. συρροφή. πλῆθος συστάσεων. Στιχάθι. πόδιγαστεῖ. Στιχάειον. Στιχίδιον ὁ μικρὸς στίχος. Στίχος καὶ ῥῆξις τίς. στίχος δέ ὁ πεζῶν τὸ κοινόν ἔθος ὀνομαζόμενος. ὁ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ ῥῆξιν δεξιὰν ἀναγινωσκόμενος. Στλεπίς. ἡ ξύρα. ξενοφῶν, ῥῆ δὲ ἄθλα ἦσαν στλεπίδες χρυσαῖ. καὶ στλεπίζομαι ἀπὸ ξυόμενος. ἀλεξοφάνης γήρα. εἰ παιδαρείοις ἀπηλουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεπίδα ἔχοντα. δυσταλοῦσιν. οὐδὲ δύναται στλεπὶς. οὐδὲ λήκυθος καλεῖται στλεπὶς. καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ στλεπὶς τῷ πόστι δὶ καὶ τῷ οὐ πόστι. ῥῆ μόνον, πρὸς σύντι μόνον δύο. καὶ ὅπαντες αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι, χρῆσαι τοῦς ἀπὸ τῆ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν. ῥῆ δέ, καὶ πρὸς ἄλλο τι πρὸς ὃ οὐκ ἐφυκε. χρῆσαι τὸ ἄντις. τῇ γὰρ στλεπίδι, ἐπὶ πρὸς τὸ ἀπαξύεσθαι μόνον χρῆσαι τὸ ἄντις. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὑδωρ ἀρύσασθαι. Σβ. τὸ μειῶν. διὰ τὸ πόδι μνησθῆναι. σοσάτε ναυβατήσαντος. σὺ δὲ ὅ τος καὶ ὁ οἶνος ἀλεξοφάνης. Στοά. ἡ ἐν ἀθήναις διαβὰς διὰ τὸ ω μικροῦ. σωποὶ δὲ οἱ ἀπαύτης διὰ τὸ ω μεγάλου. ἥτις ὠνομάζετο ποικίλη ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ γραφῶν. ὑστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα. ποικίλη καὶ λήθη. τὴν σοφὸν τὴν ἐκ τοῦ ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν, θηλυκῶν κατεσκεύασε δὲ μιανὸς ἐφέσιος σοφιστής. Στόβρα πόλις. Στολαστὸς ἐκβληθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς σολάδος εἰς ῥῆξιν πολυρρανές. ζήτει πόδι σολῆσαι μαι σὺν ὦ χλαμύδι. Στόλιον ἢ σολή. ἐστὶ σολίσσολίδος. ἄμικτον θλίβων ἢ νεκταρὰ πὸ σολίδων. καὶ αὖθις. μὴ σὺν σολίῳ καθῆκον πόδι γαστεῖν. Στολὺ λάκηλον μᾶλλον σὺν πτῶ φέρειν. σολὺ φορεῖν μέλαιναν οὐκ, ληθέα. σολὺ δὲ λουργὸν, εἰς μακρὸν νόσον φέρει. σολὺ ἐρυθρὰν εἰς καλὸν πρόξιν φέρει. σολὺ φορεῖν ἀνάπτος, ἐλαφίδων λύσις.

Στόλος καὶ ὁ πελοποννησιακὸς στρατευμα. ἀλεξανδρεύς. πορφύριος μαθὼν τὸν σόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτὸ ἐπιστρατείαν γνόμον, ἔφυγεν. ὅτω πεπραγόρων αὐτῷ τὰ σὺν πεμφθέντων τῷ πρώτῳ σόλῳ τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις. τοὺμὲν σὺν σμικρῷ μέρος ποιοῦμενοι. ὑποκεκλῆσθαι σόλον. κυρίως δὲ ὁ ναυτικός. Στόλων ὄνομα κύριον. Στόμα, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ κρανίου. ξενοφῶν. κελεύει ἀπὸ τοῦ σώματος συμπέμψαι ἄνδρας μακρὰ γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρᾶς λαβεῖν. Στόμα ἡ φωνὴ ἀπὸ τοῖς παλαιοῖς. ὁ μικρός. πολέμου στόμα. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ἀνέβαινε. καὶ κατὰ στόμα πάντων βιαζομένους ἀνήρει. τουτέστι κατὰ πρόσωπον. Στόμα ἀπὸ τῆθείας γραφῆς τῆς διανοίας ἡ προθυμία. Σβ. μαρτυρεῖ. φλύαρος. ἀλέξανδρα φησὶ. κήρυσσε μὲν ἁπάντων ἕνεκα καὶ πάντων, ἐπὶ τε χρὴ καὶ πάντων, ἐπὶ τε στόματος ἐπὶ ῥῶν αἰδεῖ πολέων. Στόμαχος. λαιμὸς οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τοῦ στόμαχον καρδίαν ἐπάλουν, ἐν θεν ἐπικαρδιωτικοί. Στομίας ἵππος. ἀπειθὴς καὶ βίαιος. ὃν τινὲς ἀστομον φασί. Στομώσης. ἀπαξύσης, ἀλεξοφάνης. δίδασκε καὶ κολάζε. καὶ μέμνησό πως ἐμοὶ στομώσης αὐτὸν, ἐπὶ μὴ θάλτερα οἱ ἂν δυνάσθαι. τὴν δὲ τέραν αὐτὸ γνάθον οἱ ἂν ἐς ῥῆ μείζω πράγματα. ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου μεταφορικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀκμήσης. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ ἵππων μαχομένων. οἱ ἂν δὲ τουτέστι δυνατὸν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, ῥῆ ἄδικα. ῥῆ ἐμφιλόσοφα. ἐπιθυμεῖ ὡς δὲ ἐπὶ τῶν ἀδίκων. Στομώσης. δεινώσης. παροργίσας τοσοῦν δὲ φῆσι τοῦ μὴ ἐμπόδιον τὸ μακρὸν στόμα, πολλὰ ἔχον στόμωσιν. καὶ στόμωσιν. ἀντὶ τοῦ ὄξυνον. Σβ. μφάσκα. βραχύν. ἢ μὴ μακράν. καὶ σμφάσαι ἀλαζονεύσασθαι. συνήθως ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ στόμβος καὶ τοῦ ὁμφανος ἵνα ἢ λέγων, ὁ μφανας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ πρὸς αἰσχύλου τὸ ποιητὴ

Στόναχος. στεναγμός. Στονόεσσα. στεναγμὸν ἔχουσα. ἐξ οὗ ὁ νος. στεναγμός. Στορέσαι. στρῶσαι

Στόρθυγξ. τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. ἢ τὸ βουβάλου σιδήριον. Στόρνισι. ζῶναις. αἱ γυναῖκες τὸ

φησιν αὐτὸς προφορ. τοῦ θησέως Σβερνώτες Σβύλος, δυάσης οὐσ τὸν περιβόλον μονῳδεῖ τὸν περιβόλον. ἢ τὸ σουλ τὸ μονὴ πότερον καθολικῆς σημασίας ὦ, ὕστερον δὲ μετῆλθεν εἰς μονῳδία. ὁ αὐτὸς σύλος δυάσης ἡ πίλη τὸν ναὸν τὸ ἀρχιστατήγιον ναὸν ἀπωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ σίχοι ἡρωϊκοί. σύλος ἁπλοῦν οἴηνται δεῖν μαθ. παρὰ λίμως δὲ ὦν νέμεν οὐ ραθ μιαθόν. ἑλὼν ὑπὸ τινὸς δαρδάρδου. Στοχασμός. συλλογισμός. Στωβύασωρῆμα. Στωικοί. ζωὸν ὁ κιτιεὺς ἀνὴρ ἀπέφηνε τὸν κόσμον καὶ τὴν ποιότητα αὐτοῦ καὶ πνεῦμα διατεῖνον αὐτὸν πανταχῆ. ὕστερον δὲ δόξαν τῆς γραφῆς τὸ ζωγράφου πολυγώνου πυραμίδα καθεῖσαν, διὰ τὸ τοὺς λόγους ἐπὶ ἔτη ἓξ καὶ λ΄ πολιτεύσασθαι χιλίοις τετρακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἐν αὐτῷ, πρὸ ἑαυτοῦ δὲ λοιποὺς πάντας ἀκούοντας αὐτοῦ. καὶ διατοῦτο τοὺς ποιητὰς ὁμοίως πότερον τοὺς ζωγράφους καλοῦμεν. Στωμύλεθρος. Στωμυλία. ἡ παρὰ τὸ σεσιωπημένα ἀπὸ τῆς περιεχομένης. Στωμυλιοσυλλεκτάδη. τοὺς τοὺς στωμύλα ῥήματα συλλέγων ἀεὶ σοφάνης βαβάχοις. Σβωμύλος. λάλος. πολύπομφος. πιθανολόγος. ἀβάπελος. ἔφεδρος τῶν λόγων. ἀπατεών. ἡδύλεξ. φλύαρος. ἀεὶ σοφάνης. Σβωφυλλίδες ἑαυτὲς εἰσὶ καὶ στωμύλμεθα. ἀντὶ τοῦ λάλοι τὸ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλόμεθα. ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ στωμύλεσθαι ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. ἢ μειράκια ταῖς τύταις ἀπὸ τοῦ μάτε. καὶ θρυπτόμενα πρὸς ἑαυτὰς στωμύλλεσθαι. τὸ λαλεῖν πολὺ πρόκης τὸ σημόνων τὸ πλατόνων ἐπὶ σωμεν. τὸ αὖθις ἀεὶ σοφάνης. παῦσον ἡμῶν ἡδὺς ὑπνοῖσας ἡδὺς πειθήμασις, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλας. τὸ συπνώμυτινὶ πρὸ ἀστερα πέρασον τὸν νοῦν. τὸ στωμυλώδης τὸ φλυαρώδης. Σβαβραξ. ὄνομα κύριον. Σβάβων. ἀμφισβήτης φιλόσοφος τὸ γεωγράφος. Σβαβαλίδες. ἡδὺς λύχνος ἀμμάδα. φερεπέρατης αὐθημόλοις. ὑμεῖς δ' ἀεὶ σραβαλίδας ἐφίπτετε. Σβαβαλιῶδες. διεσραμμῦ. τὸ σραβαλωτὴ μασιξ. ὁ ὄ, ἐπέλασεν αὐτὸ μασιδᾶσθαι τῆς σραβαλωτὴ μάσιγι. ὁ δὲ, ἔξαρνος ὢν μηδὲν εἰρηκέναι. Σραβάφ. διαβαφή. ἐπάνθισε πορφύρεα. ὡς πορφυρέα ζάφ τὸ χρονίζει τὸ ῥαθυμεῖ. πυπάζεις ἔχων πεὶ τὸν θύραν φησὶ πάεισοφάνης. ἀπλῶς δὲ πειπάζει τὸ ἔχων. τὸ δὲ πυπάζεις αὐτὶ τὸ σραπάζη καὶ διαθείρεις. καὶ σραπάζομαι. ἀναβάλλομαι. διατείρω. ἀπαξ οὖν φησὶ δόξαν, τὶ παρέλκω καὶ μέλλω καὶ διαθείρω καὶ ἀναδύομαι. Σβαγός. ἀναιδὴς. σκολιὸς. βεβλαβὴς. δύσκολος. Σβαγότερος. ἀναιδέστερος. ὁ ἄγλος βασίλφος σὺν ὧ κῆ μεθυόντων. μήπως ὁ μὲν ἀνυπόταγος, σραγότερος γίνηται. ὁ δὲ νικηθεὶς νυγμενος, τῇ πειθοτέρᾳ λύσῃ κεκτασθῇ. Στραγουεία. ἡ δυσωρία. σοφόντε τοῦτὶ τὸ ἑτέρου τὶ πρὸς φορον ἀξιῶ ἐπὶ τεχνῶς φαρμακον σραπεσείας. Σβαπσειῶ. ἀεισοφάνης. σραπσειῶ. χθὲς δ' ἔφαγον κἀρδαμα. Σβασχετινὰ δ' ἐδίμ ἔρων ἐκαρδαμα. τὸ πνύματος, τὸ διατὸ φασι τοὺς πορύσας χρῆσθαι αὐτοῖς. Φύλαπονται γὰρ πολλὰ πνεῖν καὶ ἐρεῖν καὶ δάκνυσθαι. Σβατεία ἐντοῖς ἐπωνύμοις. αἰσχύνης σὺν τῷ πεὶ τῆς παραπρεσείας. ἀεισοτέλης τοίνυν διδάλωσιν σὺν ἀθλιαίων πολιτεία τὶς ἰωνικὴν βῖς ἐπωνύμοις σρατεία. εἰσὶ δὲ φησὶν ἐπώνυμοι, δέκα μὲν αἱ ὧν φυλῶν δύο δὲ καὶ τεσσαρακοντα αἱ ὧν κλισιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγραφόμυοι πότερον μὲν εἰς λελαμπασμένα γεγράμματεία ἐνεγράφοντο. καὶ ἐνεγράφοντο. αὐβῖς ὅτε ἄρχων ἐφ' ἑνεγράφησαν. τὸ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ βασιλεδημιουργός. νῦν δὲ εἰς τὸν βουλὴν ἀναγράφονται. καὶ μετὰ λίγα. χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς ἅς σρατείας. καὶ ὅταν κλισίαν ἐκπέμπωσιν, ὡς γράφασιν ἀπό τινος ἄρχοντος ἐπωνύμου. μέχρι τίνος δεῖ σρατεύεσθαι. Σβατείας τὸ ἀξίωμα. Σβατήγημασοφισμά. ἢ τὸ σρατὸ ἡγεμονία. ἢ κατόρθωσις. Σβατηγία τὸ ἀξίωμα. δεῖς πρὸ πειδὴ σκεῦος ἐφίεται τῆς βατηγίας. καὶ βαλλόγημα αὐτῆ πρόσωπον. εἰς μὸ διὰ τὸ τὸ μνημάτων τὸ τοῦ ἑνὸς τούτων καθεσπιδῆς. ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικός. τὸ ἢ παρὰ ὧν ἐμπείρων ἀνδρῶν πάδοσις. δεῖς δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπαυ τὸ τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ βιβῆς. οὕτω φησὶ πολύβιος ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ καβαλόγημα αὐτῆ προσιόντες πρώτου μὲν διὰ ὧν ἐμπομνημάτων καὶ τῆς συνούσης κατασκευῆς. ἕτερος δὲ τὸ μεθοδικὸν καὶ τῆς πάδὰ ὧν ἐμπείρων ἀνδρῶν πάδοσεως. δεῖς δὲ τὸ διὰ τῆς ἐπαυ τὸ πραγμάτων ἔξεως καὶ βιβῆς, πάντων ἦσαν τούτων ἀνεπιτήδειοι οἱ τὸ ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἀπολῶς. Σβατηγιὰν. ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας καὶ στρατηγῶντα. στρατηγίας ὀρεγόμενον. ἰώσηπος. ἤδη δὲ αὖ τὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐφιέμενον

φιέμβον, σύδεια κατεῖχε χρημάτων. Σβατήγιον. τὸ στρατόπεδον ἀπλῶς. σοφοκλῆς, μέσον δὲ πρόμολῶν στρατήγιον. Σβατήγιον ὁ τόπος τὸ στρατοῦ. οἱ μὲν ἀπεμόνδυς, πρὸς τὸ στρατήγιον. ἀφ' ὧν πλῆθος πρὸς βίας ἱδίασε σιλωσὰ ἔθεον. Στρατηγὶς ναῦς. Σβατηγῶ χρωμένη.

Σβατηγοί καθέκαστον σύνταγμα χειροτονούμενοι. στρατηγοὶ δὲ καλοῦσαν. δημοσθένης ὑπὲρ φιλιππικοῖς. στρατηγὸν εἶχον ὧν μὲν ἀόκνως πρὸς θρᾴσει, δυσπολεμίοις δὲ κινδύνους λαμπρόν. τὰ αὐτὰ δὲ φανῆ. ἐπὶ τὰ πεινοῦντα νυκτερινὸν. ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ὕστερον. καὶ ὧν παρ' ἀξίαν δημοσίων ἐπίφθονον. Σβατιά. τὸ ὧν στρατιῶται ὑπὸ σὺν αὐτῷ παρεχόμενα. Σβατεία δὲ τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει καὶ ἡ γραφὴ πρὸς μανασσῆ ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐπὶ τὰ ἄστρα λέγει. Σβατιωτικὴ ἐνέργεια. ὡς ὥρα πάλη. Σβατιώτης ἀρσενικῶς. ἐπὶ ἠθικοῦ διὰ τοῦ ι. Σβατιώτης βοῦς ἢ σῦς. αὐτὸ εἴζης ἐπιπλάζεται ὕδασι. ψυχρός ἐστι τὴν δύναμιν. ὅθεν δὲ ἐχρεσταῖος. Σβαθὴς ἀθλιωτάτος βαγιός. τὸ γράμμα τοῦτο ὅθεν ἐπὶ τοῦ ἀέρος βαρέος. ἀταλάντου. ἀμαθοῦς. ἢ τοῦ ἀργυρίου ἀφανισμός. ἰφικράτους. καλλιστράτης πυνθάνεσθαι. λιμνομέδων. μακεδόνος. μήδεια. ζωΐλος. φοίνισσαι. φιλήτου. χρύσιππος. σωσανίας. ψυχαί. ὥσφησιν ἀθλιώτατος ἐν βοιωτίᾳ τῶν ἀφνοσοφιστῶν. Σβαθὴς ὁ λιθώδης ἰσθμός. ἐπεὶ τῶν ἀλεξάνδρεια φιλαδέλφων βιβλία πέντε. ἐπεὶ πλάμων ὁ ἱππυνῶν. ὁ λιμνῶν ἐπὶ τῆς ἀλεξάνδρειας τελώνης. Σβατοπεδοῦσθαι. Σβατοπεδεία. στρατόπεδον ἐποίκησαντο. αὐτὶ τοῦ σιλωσά. δύο γὰρ σημαίνει λέξις. καὶ τὸ στράτευμα. καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δὲ ὅθεν τοῦ τόπου λέγεσθαι. οἷον τὰ στρατοῦ τὸ πέδον. στρατόπεδον δύο σημαίνει. τόν τε ὁλκὸν καὶ τὸν τόπον. Σβατός. τὸ πλῆθος ὧν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. Σβαλῶν κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ λῶ φοίνιξ. Σβαλῶν. λαμπάκιλλος φιλόσοφος θεοφράστου γέγονε δὲ διδάσκαλος. ὃς ἠρέσκετο λέγειν ἀρέσκειν. ὃς ἐπεκλήθη φυσικός. διὰ τὸ παρόντινοῦν ἐπιμελῶς αὐτῷ φυσικῆς θεωρίας ἐπιβεβηκέναι δὲ ἐπὶ πτολεμαίου, τοῦ ἐπικληθέντος φιλαδέλφου. ἐξέγραψε βιβλία πολλά. Στρώτων ἀθηρεῖτο, καὶ κληθσίνης, ἐπὶ ὧν φαίνεσθαι ἀενάου. ἀεισοφάνης. ὦ θαυμάζουλον ἐπωνήσω ἐξυρημένε. τοιόνδε δῶ σύθινε τὸν πώγωνα ἔχων, ἀμοῦσος ἡμῖν ἦλθες ἐξυρημένος. ὁ δὲ τίς ποτ' ἐστὶν ὁ δήμυσράβων; Σβάτωρ ἀμασύς, φιλόσοφ. γέγονεν ἐπὶ περσείκαισαρ. ἐξέγραψε πεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ζ'. Σβάτωρ σράβων εἶδος ἀξιώματος. Σβλὸς. δύσκολος. σφριβλὸς καὶ μωρὸς σκληρὸς. τοῖς μὴ σπένδεσθαι ἐλεομένοις ἐν ἀφανέσι. Σβλάβμβος. δεσμοῦ μή. μεσιζόμη. αἰλιανός. ὧ θυσίαν παρέλιπε, θυσμὸν, σφριβλάβμῳ χάριτι ὧν ὑπαρχόντων. Σβεπαίπλαν. ἀεισοφάνης. ζωῦτα ῥηϊδίαν ὑμῶν νεφελῶν σρεπαίπλανδάϊον ὁρμαν. τοῦτο φιλόξενος ὁ δίθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ δὲν ζωθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ δίθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, κἀγὼ σὺ ἐκείνων ζῆλον ἐαυτοῖς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ δὲ ὡς αὐτὴ ρισὸν ἐξεσραμμένη διὰ τὴν ἀηδίαν τούτων τῶν συνθέτων ζωθέτων. σρεπαίπλαν δὲ τὴν σρέφουσαν τὴν αἴπλων καὶ ἀφανίζουσαν. Σβεπός. πρεπὶ δὲ ρεαος ἡδύσμος. ὁ δὲ λαβόμενος τῆ λαιᾷ βοῦ σρεπτοῦ. ὃν δὲ μεσοῦν φέρεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. ἐξαὖθις σρεπτὸν βασανίσαι ῥόμβον θιάσου μύσται. Σβεπούσ. πολυποιότητος εἶδος. ὡς δημοσθένης ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Σβεφεδίνηθον. Σβεφοδινηπανουργία. ζυντέθεται ἡ λέξις παρὰ τὸ σρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν. ἀεισοφάνης ὄρνεσι. πειρᾶσθαι χαλκῷ θεῖναι σρεφοδινηπανουργίαν. Σβέφα. πόλις τῆς θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται σρεφαῖοι. Στρεφίμαλλος ἄνθρωπος ὁμὴ ἀπὸ λούς ἀπὸ ὧν ἐρίων ὧν συνεσραμμένων βοῦ μαλλοὺς ἐχόντων. Σρεφοδινῆσαι. αὐτὶ τοῦ σρέφαι ἁπλῶς δίνασ. ἀεισοφάνης νεφέλαις ἀλλ' ὅσε μανῶν σρεφοδινῆσαι ἐπὶ βοῦ χρῆσας διολισθεῖν. βυτέσι βοῦ δαμάσας σὺν φυγεῖν. Σβῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. τὸ σρεῶσος σου ἀνέβη σὺν τοῖς ὠσί μου. τουτέστι καὶ σφηνοῦται τοῦτο. Σβιντόν. οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις τὸ ἐσπωμένον καὶ ἀπλατές, ἐπὶ πάντος

εἴδους. πυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος. Σκιφος. σφιγκτός. πρεσ. Στρίφνος. τὸν ἀμερῶδες περέσσον ἔνδοθεν. ὅθεν δὲ ἐκβοσκὴ ἄβρωτος. ἰώρ. στρίφνος ἀμαδοκλῆς, ἀκλεβοτος. Σκοβεῖ. ταραττῆ. κινεῖ. πόδι φορεῖ. κατασπουδεῖ. Στρόβ. συντείνειν ἀναπνεῖν. δακίμαζε. περίφορα τὴν δεκάπεισε. συνόντι ἐκ συνεχὲς ποιήσας. Φρόνιμον σκεπαλμὸς. ἀεισοφανὴς νεφέλαις. Φρόντιζε δὴ ἐκ διαθέσει, παντὸς τρόπον. στρόβ. τὸ συκνώσας. ἐκ αὖθις. ἀλλὰ πάλι ἐκ στρόβ, νῦν δὲ ἔχεται μέσος. ἢ μετα φορά. ἀπὸ τῶν παλαιῶν τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων ἐν τῷ περίπλου γνωμόνων. Στρόβιλος ἀνεμος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον τῆς γυναικὸς αἰδοίου ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ξανθοὶ μυελοὶ σκεπορίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. τὸ τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολύ, θύελλά τε ἐστροβίλου ἦγερον. ὥστε τὸν καθεστηκότα τῆς νυκτὸς διαφορὰν οὐδεμίαν. Στρόβιλοι. καρπίνου τὸ ποιητὴ ἡοί. ὡς ἀεισοφανὴς. ὃς καὶ γλυκυδαχήλῳ ἐρήνῃ. καὶ παροιμία. ἀνδρὶ μονέστερος ἦν καρπίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ καθηδυμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι ἐ οἰνοχλίαι. καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. Στροπύλοις ῥήμασι. φαυλοῖς ἢ πανούργοις. ἀεισοφανὴς. δύσχρος παίζ. ξωαλπίων στροπύλοις τοῖς ῥήμασι. Στρομβιχίδης ὄνομα νύειον. Στρόμβος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ πόδι στρέφεσθαι. Στρόμφιδες νῆσοι. μεταξύ ζακύνθου καὶ κεφαλληνίας κεῖνται. Στρόβης. σαρδάνης τὶς βασιλικὸς ἰχθύς. Στρουθίζων. ἁδίζων. Στρουθός. ὄτος οἱ ἀπλοῖ. στροφαλέος. μηδὲν. πιχλῶν, στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς ζυφλὸν ἐν τῶν ἄλλων πετεινῶν πολὺ ἀπούδασεῖναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν σοφοκλέα ἀεισοφανὴς σημνολογεῖ τὸ χαρακτήριον ἔνδεσμα τῶν μεγάλων αὐτοῦ μνήμων ἀθυμόεσσαν. ἐνδεινύμενος καὶ, ὡς παντὸν τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερα εἶναι ἐν αὐτοῖς ποιήματα, τὴν χρῆσιν ἔνδον πιχλῶν παραβαλλόμενα. Στρουθὸν πρατῶν φάγοντες πρὸς δὸν καβλέβιλον. Στροφαλιγξ. ἡ συστροφὴ, καὶ στροφάλιγι. Στροφασ. ἀντιλογίας. στροφαῖον. οὕτως ἐν ἄλοιν τὸν παρὰ τὴν θύραι δρυμὸν ἀνδμονα. ἀμαθῆ παρὰ τὸ στρέφειν βαθύτερα. οἱ δὲ τὸ ποιοῦντες παντάρχην λέγονται. ἀεισοφανὴς πλάτω. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθε ἐμέ. ἐπωνυμία δὲ ὄνου δ μοῦ, παρὰ τὸ ἐν ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐκ φυλακὴν ὧν ἄλλων κλεπτῶν. ὅτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως παντάρχαι εἶναι. Στροφὴ. ἐν τῷ ἀεισοφάνους ὀρνίθων. ὠδὴ ἤτοι στροφὴ. μᾶσα λαχμαία. ποικίλη. μεθῆς ἐγὼ νάπαιπ, ἡσυφαῖς τε νόρειαις ἐλόμβος μηδασ ἐκ φυλλοκόμα. καὶ ἐξῆς. Στρόφιγξ. στροφὴ. κίνησις. ἀπὸ τοῦ στρέφειν ἐκ παντάρχαι εἶναι. Στρόφιον. τὸ στροφύλλου ζώνειον. ἀεισοφάνους. τὸ στρόφιον ἤδη λυόμην. ἀλαργῆ. ἀμαχλόμην. ἐκ ὁμῶν στρέφων χρυσῶν στρόφιον εἰκοσιμνᾶν. ἢ οὐκ ἔχρηται ὡς στρόφιον διαδήματι. καὶ λαγὼς ἢ ἄφω καὶ κάμηλος ἐλέφαντι. καὶ ἱρόκος μύρεσις. καὶ ὅσα ἄλλα ὄντα ἐν ὠδῇ. καὶ χοῖρος. καὶ ὄρνιθος ταῖς ἑαυτῶν σαρκὶ ὃν αὐτὸν ἀπεχουσι λόγον. λέγεται καὶ στρόφος. τὸ πόδι τὴν κεφαλὴν στρόφιον. ὃ ὄνομα ἐρεοῦν. ἱρόδοτος. Στρόφιον οἱ ἰδρεῖς φορεῦσι. Στρόφις. ὁ ἐν στροφος ἐν τοῖς πρόσιμασιν. ἀπὸ τοῦ στροφέως. ἢ μεταφορά. καὶ ἀνίκητος. Στρούθος. ὁ λελωβημένος. Στρωμνὴ ἡ κλίνη. Στρωννύω. Στρῶτες ἔθνος. Στρωτὴρ. τὰ μικρὰ δόκια διὰ ἐπάνω ὧν δροδοκῶν τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον. Στρωφᾶσθαι. στρέφεσθαι. Συβαῖος ὄνομα νύειον. Σύμμυνος, ἄπτικος βασίων. ὅτι δὲ μὴ εἰ θασίων. Συμμὼ νυμόνος ὄνομα παρ ἐμοῦ. Συφόν. σκληρὸν ποιοῦσιν αὐτὸ τὸ στρυφνὸν καὶ ποιοῦσι νον. ἦθος. Στοιβάζω. ζωάγω. Στοιβὼ. σωρὸν ἀεισοφάνης. κἄν τοῦ δίς εἴπω ζωγὸν, ἢ στοιβὼ ἴδοις ἐν οὖσαν ἔξω τοῦ λόγου καὶ πυόν. ἀντὶ τοῦ κἄντι ἡ ἄκρον ῥῆμα πειρατόντι ἄρης καὶ ποιρέλιον ἐν ὧ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἢ μεταφορά. Στοιχεῖα. ἀρχαί. δαμόσιος. στοιχεῖα πρῶτα μέγιστα τῆς τῶν ὅλων πολυθεάμονος ἱστορίας. ὅθεν φιλοποιία. ἀγχίνοια. Στοιχεῖα αἰεὶ ἡνύθη καὶ διαπλάσεις ὧν ὀνείρων. αἱ διὸ λίγου ἢ πολλὰ χρόνου τὴν ἑκάστην ἔχουσαι. Στοιχεῖον. ἔξω πρώτου γινεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. ἅ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμῶν, τὴν ἀέρα, τὴν αἰθέρα, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ θερμὸν. τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρόν. τὸν ἀέρα ψυχρόν. τὴν γῆν ξηρόν. ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν ἄν ἀέρι εἶναι ὃ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ. ὃ δὴ καὶ αἰθέρα καλεῖσθαι. ἐν ᾧ πρώτην τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν γίνεσθαι. εἶτα τὴν πλανωμένην,

πωμήν. μεθ' ὑδρομέλιτος. Στεφανώματα δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἀπάντων οὖσαν.

Στοιχοῦσι δοτικῆ, διατυποῦσι. Στοιχειώδη, βάσεις καὶ ἀρχὰς τῆς ἀρχῆς.

Στοιχείωσις. ἀριθμητικὴ ἢ γεωμετρικὴ μέθοδος ἢ διδασκαλίας. Στείχω μέν. πεθώμεθα. ἀρέσκω μέθα. μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς φασὶν οἱ πρεσβύτεροι. Στύραξ. ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἀθηναίων. δωροδόκης. ἢ προδότης. οὐκ ἀπόλεθρον τὸ θανατικόν. οἱ δέ, ὡς πολὺν πόνον. Στυπτηρίας ἢ στυπτρός. ὁμοίως τὸ. καὶ στυπτρῶ μίσκει ἢ φοβοῦμαι. ἢ στυπτρωτός. ὁμοίως τὸ. Στυγεῖ. μισεῖ. ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς στυγὸς ἢ τῆς ὀδιαπνοῆς ἀδου. Στυγητός. μισητός. Στυγὸς μηχανοπάρδιος πέτρα. διὰ τὸ λέξεως φοβερόν εἶ τε μηχανοπάρδιον. ἐμπέχει παρδίαν ἢ πέτρα. ἀεισοφαλὴς βαπτίζεις. σὺ ξαίρεις πολὺ καὶ ἄδου. ὅρκος θεῶν ἀπὸ τῆς συγητότητος. Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἐστὶ μόν. Στύλος Στύλον περὶ ἔλαιζε τὸν θείαν χάλκεον. Στύφω ἄξ. Στύφω ἢ πιγνύω τέσσερις τὴν γῆν ὀρθὰ ἢ σύφω φαύονθ' ἀλλήλων εἰς μικρὰ σχήματι. σύφω δὲ τὸ συφῶ εἶον. ἰώσπερ. πληρώσαντες τὸν σανίδας σύφως. πρὸς δὲ ἀσφάλειαν τὸ ἐπίσης. Στυφῶ θεον. σύφιον δὲ. τὸ μὴ σημαίνῃ τὸ ἐλαίας ὀστῶ. τὸ δέ, ὅθεν ὁ λίνον νήθεται. Στύραξ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος. ἢ τὸ δόρατος ἀρχὴ ἐφ' ἣν σείζεται. Σύραξ. τὸ κάτω τὸ δόρατος τραχήλιον. ὃ καθαπτύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ θουκυδίδης φησί. συραξί ὦ ἀπωτίου αὐτὶ βαλαύστου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ συραξίζω ἤνω. Στυφελὸς ἀνός. ὦ οὗς συφελὸς ἢ χειρόθλιπτος θεὶς ἐραῦ τέοισα ὡραῖ σορᾶ. Στυφελίξαι. σεῖσαι. κατῶσαι. διῶξαι. καὶ πτέμιν συφλιζομένη σκύλακος παιδιόντα φησὶν ἐποιητὴς. καὶ τὸ δεφᾶσθαι ἔπος. παῦσαι. μὴ δέ ῥα σίλφι. ἐπεὶ φίλος ἀνὴρ ἐστί. Στυφλισμοῦ. ὀργὰς. ὕβρεις. μέμψεις. λοιδορίας. οἵας δὲ πράττης ὀργὰς ὑμῶν ἀνέσχετο. ἢ συφλισμοῦ ἀεισοφανὴς ἐπαῦσιν. οὓς ἀπὸ μικρᾶς δὲ πάνυ κακοῦ ἀεισίζων ἀπέπεμπε. ἢ σὺν μυθιᾷ. ὅθι συφελῶν ἀπὸ πλοῦν, ὁ σρανίσκος τὰ νῶτα ἢ ἀγκύλα γῆα πεπαθυῖα. Στύφλ ὄγκη ἢ χεραὶ ἢ σκληρά. Στυφονόμπ. ὁ μάχιμ ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεὸς νόπλη. τὸ συφονόμπου ἢ πεφαλλ πεπλεγμένος. Συαλιον. εἶδος ἰχθύος. Συβαρίτης ἀρσενικῶς διὰ τὸ κ. θηλυκῶς δὲ διὰ τὸ ί. ἀπὸ συβαρέως. Συβαριτικαῖς. καὶ συβαριναῖς. συφλαῖς. λαμπραῖς πολυτελέσι. συφλαὶ δὲ οἱ συβαρίται. οὗτοι δὲ ἄττω δῆλον τρυφηλῶς, ὡς καὶ βοῦς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν τὸ τρυφᾶν. ἢ τὸ θορυβεῖν. ἐσυβαρέα ἀπὸ φθέγματα παρεγχάρμω. καὶ συβαρικοὶ λόγοι οἱ αἰσώδεις. καὶ συβαεῖσαι, βάπτουσαι. συβαεῖσθαι ποιῆσαι. καὶ παροιμία. συβαείτης διὰ πλατείας. ἐπὶ τῶν σπαρῶς διαπορευομένων. συβαείται δὲ μάστιγι ἦσαν καὶ τρυφῶσαι. τοσοῦτος δὲ ὠφέλησε παραῦ τοῖς τρυφῶς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μαλισταὶ μάστιγας ἴωνας καὶ τυρρηνούς. διότι συνέβαινεν αὐτοῖς, βοῦς μὲν, ἐὼν ἡλίου. βοῦς δέ, τὸ βαρβάρων προέχειν τῇ καλλὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ δὲ βύτοις μινυδείδης λέγεται τὸ θειουσθαι συφῶ. ἔβης δὲ πλήθοντάς τὸ σικυωνίων τυράννου, νικήσαντος ἅρματι καὶ πυρύξαντος τὸ ἀγωνίσασθαι βοῦς πρὸ αἰρεμένους γαμεῖν αὐτὸ τὸν τὸ θυγατέρα. δοκοῦσαν πάλλ διαφόρων, ἀνὰ χῶλιαι λέγεται σὺν συβαρέως υἱεῖ. πεντήκοντα βοῦς ἑλέτας ἔχων ἱδίας οἰκέτας. βοῦς μὲν, ἀλιεῖς. τοὺς δέ, ὀρνιθοθήρ. παραγωνόμενος δεῖ σὺν ὠνεῖται τοῖς πάλλ τὸν τὸ σίαν παρασκευαῖς, οὐ μόνον βοῦς ἀντιμνησεύοντ' ἀλλὰ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπεραραι. καὶ πορ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. σὺν δὲ τῷ μετὰ τὸν ἄφιξιν δεῖπνῳ, προσιόντος τινὸς ὅπως καταπλιθῇ, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ὅτι καθ' ὃ τὸ ἀπρυτικὸν παρέρεσιν ἢ μετὰ πλαθοντάς θυγατρός. ἢ μόνος καθαπλιθησόμ. Συβαείται μαίνονται. ζητεῖ σὺν δ' ἀμυεῖς μαίνεται. Συβλίη. ἢ δερματίνη αὐλητικὴ. ἢ φάρεδρα. θεσμοφοριάζουσαι ἀεισοφανῆς. ἀλλοῦ πέχω οὐδὲν ἀλλὰ συβλίω λάβε. Συβόσιον, τὸ χειροφορβεῖον.

Συβώτης. χειροβοσκός. Συμπένεσθε. συμμαχήσατε. συμβοηθήσατε. συμπαρέξατε. σφοκλῆς. ὦ θεοὶ παρῶοι. συμπένεσθαι δὲ μὴν. μὴ τί τὸ συμμαχήσατε ἡμῖν καὶ νῦν. Συμπενής. ὁ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ αὐτὴ μεταφορὰ φυλάττεται. Συμπίνομαι δοτικῆ. Συμπίνω σιν δοτικῆ.

Συμπνοή. συγχώρησις. οὐδεὶς τὸν ἀποδώσειν ἐν τινι συγνώμην ἔχειν. μὴ δὲ παρίσασι τὰς ἐπιβαλούσας ἐν τοῦ νόμου πολάσεις. ἐπεὶ τότε θάνατον, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἐπιείκεια, οὐδὲ

μία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς ἡλικίσεις πρὸς ποιουμένοις χρησότητα. μηδὲ ἐθαι σιληροτέρας αὐξῆς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως ἢ συγχωρήσεως. ἐπειδὴ ὀργὰς ἑαυτὸν. ὃ τέσιν ὁ μὲν ἀπὸ τοῖς παίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπαισεν, ἀλλὰ φυλαττῶν τὸ γνῶθι σαυτὸν μὴ τοῖς κατοθώρμασιν, εἰ καί ποτε ὀλίγον ἀπενυσάξας εἰς ἀλαζονείαν ἢ ῥᾳθυμίαν μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν κατα μανθάνων, γνωσιμαχεῖ ὡς εἰ γνοὺς, τουτέσιν ὡς εἰνοήσας ὅτι σὺ εἶ νος ὃν ἐγὼ παλιμῳδίαν ἄδει, συγχωρεῖ τὸ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ συῆνοὺς ὁ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν, μέμψεώς ἐστιν ἄξιος μὴ γνοὺς ἑαυτὸν. ὁ δὲ μὴ συῆνοὺς τὸ γνόντι ἑαυτόν. Συῆνώμονα. συμπαθῆ. οἰκτίρμονα. οὐχὶ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον. ἀλλὰ συῆνώμονα τινα ἀνθρωπον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῖς πειρασεῖν δυναμένον ἔξων καὶ λύφ πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται. τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν, θεοῦ ἐστι καὶ πάντα κατορθοῦν. ἀνθρωπος δὲ οὐκ ἂν, εἰ τοι ἐπίσταιτο ὅτι μὴ πείσεται τὸ δέτι. μυρίαι γὰρ ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, ἀ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

Συγγραφάς. Φησὶν ὁ μέγας μάξιμος ὅτι ὁ λόγος συγγραφόμενος. ἢ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ τρόπον συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρου, ἢ καὶ ἄμφω. ἢ πρὸς βλάβην τινὰ ἢ ἐπίδειξιν. ἢ ἁρπαγῆς. Συγγραφεῖς. ἠθισμένον ἐν τοῖς παραθεωρίοις, ὁπότε πλήθος τι αἱρεῖσθαι εἰς ῥητὸν ἢ μόλαν εἰσφέρει γνώμας εἰς τὸν δῆμον ὡς ἱσοπαλῆς φησὶ. τοῦτο δὲ πρὸ τῆς ναυμαχίας τῆς νεῶν ἐγένετο. ἔτει πυδίδης ἐν τῇ ἑ. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ πολῖται τὸν πειρασμὸν ἐλθόντες, ἐβουλεύσαντο τοῖς ποιῶν ἔχουσι. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶτον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοῖς περὶ τῶν παρόντων. οὗτοι δὲ συγγράψαντες γνώμην ἔξενεγκεῖν οὗτον τὸν δῆμον, οὗ ἡμῖν ῥητὴν. καθότι ἂν ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ'. οἱ τότε αἱρεθέντες ὡς φησὶν ἀνδροτίων, ἐφ' ἱππάρχου ὁ δὲ θουκυδίδης τὸ δέκα ἐμνημόνευσε μένων τῆς βουλῆς. Συγγραφῶ αἰτιατικὴ. καὶ οὗτος πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. ἐναντίος πρῶτος ἰσοτίαν πρὸς ἀλλήλους ἐγκ. συγγραφῶν δὲ φρυνεύδης. ἀπὸ γὰρ ἀγκυλοῦ τοῦ θάτερα. Συγκαλεῖς. συναγεῖς. Συγκαλύπτω αἰτιατικὴ. Συγκεκράσεις. ὅλων μὲν ὡς ἔστιν ὁ θεὸς φαίνῃ. ἀπὸ ὡς ὁ δῆμος αὐτὸν θεωρεῖν. οἷος τέ ἐστιν οὕτως ἑαυτὸν δεικνύῃ. Συγκεράσῃ τῇ τῆς ὁρῶντων ἀσθενείᾳ τὸ φως τῶν δεικνύειν.

Συγκατανεύω. συγκεκραμένον. συναδόμενον. Σύγκαιρον. Συγκτίδειον. χειμῶνος ὥρα ἦν καὶ τὸ ὗρ ἐξέκαυσε τὴν ὥραν σύγκαιρον. Συγκεκυφός. συνηθόν. ἀπὸ τοῦ φάνης. τὸ δὲ εἶς σύνεστι συγκεκυφός. οἷον ὁ μονοδέσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. ὁρᾶς γὰρ αὖ τὸ φος οἷον ἐστὶ ὑρεσπώλων. νεανίων. τοῦτο δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι τυροπῶλαι. Σύγκλασε. ὁ μονοῦντε. Σύγκλαντος. συγκλασία. τὸ συγκλασῶν, αἱ μὲν ἔξωθεν, καὶ μᾶλλον ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεῖξεν ὥστε γενέσθαι συγκλασίαν, αὐτὴ ἐκελεῖτο σύγκλαντος ἐπικλασία. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σχίνου. Συγκλείω αἰτιατικὴ. Συγκλώθης ὄνομα κύριον. Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμμίκτων. ἐπικλύδων. παρεισάκτων. τὸ δὲ ἀπὸ μου καὶ σύγκλυδος ὄχλου, ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισαμένου, δισμυρίων οὐκ ὀλίγους δεόντας ἑξακ. Συγκομιδή. ὡς ἐπὶ καρπῶν. θουκυδίδης ἐν ἑ. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρπου ἦσαν. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς ξενοφῶντα. συγκομίσας δὲ ὧρα. καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἢ σῶν πόθεσις καὶ διάθεσιν. συγκομιδή. Συγκορυβαντιῶμεν. ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα. συνορχούμεθα. συνενθουσιῶμεν. Συγνῶναι. ἐπὶ τοῦ πολλαῖς αἰνίσασθαι. ἐπὶ τοῦ μεταγνῶναι. Συγκρῖναι. τὰ ὄντα κριτῶν συμφορῆσαι. Σύγκρισμα. κρίσεις ἐπὶ πολλῶν εἰς ἄλλα συμφωνίαι. οἷα κ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοινωνία. Σύγκρισις. κρίνος πρὸς ἕνα ἢ πολίτου. ἐνίοτε γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις εἰ μὴ κατὰ χρόνον. ὅτε ζῆ τὸν μὲν τὸ δέτι λαμπρότερον νῦν ἢ πρότερον. ἢ σύγκρισις καὶ πολλοὺς τρόπους γίνεται. ἢ τὸ πότερον μᾶλλον ὧν ὑποκειμένων τὸ κατηγορούμενον. ὡς ἐστὶ τὸ πότερον ὁ πλάτος ἢ ὑγεία αἱρετώτερον, ἢ πότερον μᾶλλον ὧν ὑποκειμένων ὑπάρχει. οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ δύνασθαι ἢ τὸ χρήσιμον. ἢ πότερον ὧν δεῖ δέ, ἢ τόδε ὧν δεῖ. οἷον ἢ πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ δύναται. ὅπως ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τῶν συμβεβηκότος λέγονται. ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ γίνεται ἐπὶ τὸ ἧττον. καὶ ἐπὶ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκρίνεται γὰρ ἐπὶ τὰ ἴσα. ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὐσα αἱρετή, μὴ ὅτι διὰ τὸν αἱρετὴ. οὐδὲ ὁ πλοῦτος καὶ εἰ-

δοκὴ

δονὴ μᾶλλον ἢ σαλπιγξὶ μάχεσθαι ἀγαθόν, ἀλλ' αὐτέλος εἶναι. Συμβαίνει δὲ πολλάκις ἤδη ὑγιαίνοντας ἀγαθὸν εἶναι, καὶ νοσοῦντας ἀγαθὸν εἶναι. καὶ ὑγιεινὰ ἄττα οὐκ ἀγαθὸν τὴν εἰρήνην ἢ πόλεμον τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθὸν εἶναι ἢ βούβις καὶ κύνες ἐκείνοις. Συμπαθητικῶς. ὁμοίως τοῖς συμπαθοῦσιν.

Συμπροτείνεται ἐστὶν ἅμα τείνεται, ἢ τείνεται, ἐπὶ τοῦ. πρὸς ἀρμονίαν ἄγει. ζεύγνυσι. συμπλέκει. οὐδένα καιρὸν παραλείπει. ἀγαθίασον. σωτηρίαν τοῦτο αἰσθάνεσθαι ἐστὶ παρόν. καὶ πάντα συνήθροισε βασιλεύς.

Συμπρούθυμος. συναθροίζει. καὶ σύμπνους ἐστὶ παραλογισμός. προύσαι τὰ ἀπαντῆσαι τὸν ἀνέσοντα. οἷον ἁρπάσαι καὶ συναρπάσαι. Συρμὸν. συνδρομάς. Συρκυρδύνται. διαφθείρουσι συνεπίζουσι. Συρχάρω. γίνεται συντάσσεται. ὁ μὲν, συνέχαιρε τῇ νίκῃ. ὁ δὲ, ἀνθυπενείνετο. Συρχέω αἰτιατικῇ. Συρχέ. ἀφανίζει. συμμιγνύει. Συρίδα ἐπὶ γενικῆς μετὰ καὶ μονόπτωτον συρίδα. ἐστὶ παρὰ ἀνέμου ἐρμηνεύμου, ὡς ἔοικε πτέρνα λέγει. Συρχωρεῖ δοτικῇ. Συρχωρεῖ μετὰ δοτικῆς. Συρχωτίζεσθαι. πλησιάζει. ζωώνει. ὡς κιτιεῖ ἐχέθη, ὡς πνεῦμα νομίζω πρὸς βίου, πῶς ἂν ἀνδρὶ μὴ γένοιτο, εἰ συρχωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, ὅ ὅτι βίος βιβλίοις ἔοικεν ἀρχαίων, τουτέστι μηδέτερα ἀσή. ἐστὶ λόγος δίφθογγος ψυχὴν τῆς βασιλέως. Συρχυθεὶς συνδραχθείς. συνήθροισε πρὸς ὀργήν, ἀλλὰ πρὸς ὄνος ἐλεγχὲ λέγου. λοιδορεῖ θαυδοῦ ὡς εἰπεῖν ἄνδρας πικλῆσιν ὡς ἔοικε πόλιδας. σύνθυσιν ὡς πρῖνος ἐμπεσὼν ῥοαῖς. ἐστὶν πρῖνος καὶ μόνη, φόρον ἐμποιεῖ.

Συέδρων. ὅτι αἰλιανὸς ἐστὶν οὐ λέγοντος ἱστορήσαντα. ὧν δὲ ἐκ συέδρων. ἐλάθροος ἄγαν ἐστὶν ἀνεπιτηδείως. ἐστὶ λέγει τὸν αἰλιανόν. Συλωᾶιος. ἐστὶ συλῶν καθαρματοθήκην. συίνη δὲ κοινή. Συνία ἐστὶ συνκία. ἀμαθία. σπαιότης. ἐστὶ ἀφροσύνη. ἐστὶ συλῶν. πολλῶν ὁ Φιλόσοφος, τὸ μαθὼν ἀναστρέφεσθαι. ἐστὶ σωφρονίστηκε. ἐστὶ συλωία πόλις συίνη δεσυκία. Σύινον ἔλαιον. ἐστὶ σύσαμον, ὃ ἐχρίοντο οἱ σὺν κύρῳ στρατεύσαντες. Συκάζει. ἄθροον ἐστὶ παρὰ ζειν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ. ζήτει ἐν τῷ σῦκον συκάζει. Συκάμινον. εἶδος δένδρου. ἐστὶ σαρκώματα ἕλκος μικρόν, ἐπὶ τοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐστὶ ὕδραις. ὁ καὶ σύκινον λέγει. Συκέα, τὸ δένδρον. καὶ συκῆ. σῦκον δὲ ὁ καρπός. Συκῆ. ἐν ᾧ ὄλυνθος. Σύκινον. ἀσθενές. ἐστὶ ὁμοίως. συκίνη μάχαιρα. ἀπὸ συκοφάντης. ἐστὶ ἑτέρα ὁδοί. συκίνη ἐστὶ κουφεία ἐστὶ ἀνωφελῆ. καὶ μεῖς δὲ οἱ καθ' ἡμᾶς συκίνου ἐστὶ συκίνω ἐστὶ ἐοικεῖ. τὸ στρατιῶται πρὸς δεχόμενοι.

Συκίνη ναῦς. τὸ αὐτὸ δηλοῖ. σὺν τῷ ἐμβύθη καὶ μανδρώνει. Συκοφορεία. ὅτι τὸ συκοφορεῖν ὁ καρπὸς, οὐ πατίνεται, εἰ μὴ τίγα βραχέα αὐτομάτως δέξῃ. Σῦκον αἰτεῖν. πολεμικὸν ἀφ' νεωστὶ γὰρ σύκων φαινομένων, ὡς σαφεῖς ὥρας ποιοῦντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωρούς δοῦναι. Σῦκον αἰτεῖς. ἐστὶ πολεμικὸν ὀρτῶν. οἱ γὰρ ἀθλοθέται οἱ πολεμικοὶ ὀρτοὺς τοὺς περιόντας, βραβεῖα δὲ αὐτὰ λαβεῖν περὶ μάσυκα. οἱ ὠνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ ἑτέρα παροιμία. σῦκον ἐφέρμῃ. ἐστὶ ἀντὶ τοῦ πρὸς εἰμένων ἐπωφελεῖα τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον. τότε ἐρμῆνα ἐτίθεσαν. καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία. ὡς ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμὸς ἐφύ. ἐστὶ ἀντὶ τοῦ πρὸς φύσιν τινός τοῦ ἀπὸ μάθης ἐχομένων, σύκινα λέγων ἐστὶ σαρκώματα, ἕλκος γινόμενον ἐστὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐστὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς. ἀλεισφάνης, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐφύ, Σῦκον σύκτιον, τὸ ἐπὶ μέρους ὡς ὅλον ὅλυνθος ἢ πρὸ τοῦ ὅλαις ἀνθεῖν, ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν, τὸν σῦκον καὶ μόνον ἀλεξιφάρμακον δεῖ. ἐστὶ σαφῶς τὸν ἀνω πόμενα ἐστὶ νήσας διδόμενα μοίως συγκλήσουσι. ἐστὶ σύκον τὸ μελαντρατές. ἐρῶσις σύκων λείκνυσι φλναλφων φόγγος. Συκοφαντεῖν. νοίζειν ἐρωτικῶς, οὕτω πολλῶν καὶ μεγάνδρος, Συκοφαντεῖν, τὸ φλοδῶς τινος κατηγορεῖν. πεπλῶδαι δέ φασι τὸ παρὰ θλωαίοις, πρῶτον δεξαμενθέντος τὰ φυτὰ τῆς συκῆς, καὶ διατρῦσι κωλυόντων δεξαγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς δεξαγοντας συκοφαντῶν κλεπτόντων, συνέρκ καὶ τοὺς ὁποσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθήμονας, οὕτω προσαγορεύθλωαι. ἀλεισφάνης, καὶ ταῦτα μὲν δὴ σὺν ἱερᾷ καὶ πολλῇ. ἴδιον δὲ ἀθλωαῖ τὸ συκοφαντεῖν. αἰλιανός, ὁ δὲ. ἐστὶ συκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρεῖ. σὺν δὲ τοῦτον νόσοι ἐστὶ λοφοδρεῖαι τὸ ἰμεράων πατέσχον, Συκοφάντης, λιμοῦ γλωμένη ἐν τῇ ἀπίῃ, τινὸς λάθρα δᾷ συκᾶς δᾷς ἀφιερωμένας θεοῖς, σπαρτοῦ. μᾶλλον δὲ ταῦτα ἀθλωίας γλωμένης, κατηγόρουν τινός.

σὺν θεῷ οὖν συνηφάνται λέγοντας. Συνηφάντης· ὁ διάβολος· τὸν δὲ θεὸν ἐσυκοφάντησε· φήσας πεπωλυκέναι τὸ ξύλον τῶν μεγάλων· καὶ τί τὸ ἰόβ· μὴ, δωρεὰν σέβεται ὁ ἰὼβ τὸν θεόν; καὶ συνηφαντίαν ἤλασε κατηγορίαν· καὶ ῥῆμα συνηφαντῶ αἰτιατικῇ. Συνηφάσουσ· συνηφάντας· ἵνα ἄραν νικήσαι συνηφάσουσ ἀδίκως. Συνωρίσι· φρενερέτης τυραννίδι· ἁρπαρέχια ὡς ὠρταῖς συκυαῖσι τ̃ κναῖς· σὺν τῷ ἁρέχω. Συλλαβών· εἰς νοῦν λαβών· ὁ δὲ πεισίστρατος συλλαβὼν χρηστήριον καὶ φασὶ δέχεσθαι τὸ χρησθέν. Σύλασ· ἁφ̃ς συλήψεως· δημοσθένους ἐν τῷ πεῖσι Φανοῦ· ὁ πλοῦτος μὲν σύλαι ὧν εἰσὶν ἀθλιωταῖοις· σὺν δεῖσι ἑξῆς ὡς ὠρ ἀξιεῖ μύθους αὐτὸ φησὶ· σεσυλημένα θαρρεῖ μέτρια αὐτ̃ ὑπὸ φασηλιτ̃· δεδομένων συλῶν φασηλίταις κ̃ ἀθλιωταῖ· ἐπεισὰ γὰρ μηθῆωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον· τί ἀντισέχει ἄλλο ὄνομα θέσθαι βίστου· ἢ ὅτι ἀναιρεῖ βεβαίαν ἁλώτρια· ἀντὶ τοῦ συλήψεις σύλασ ἔλεγον. Σύλασ σύ· ὄνομα κύριον· ὅτι ἐστὶ τὸ σύλα τὸ ἁπὸ τοῦ ὑὸς ὁ μὲν φύλαις ῥωμαίων ἀνὴρ θηπέλεμος. Ἐστι σημῆναι ἢ τὴν τ̃ μηδόντων ναῦν κ̃ φορὰν, λιβιοὶ φησὶ καὶ διόδωρος· ἐξανέφηνε τὰ ἄδος ἐ αἰθεῖ· πολλῆς κ̃χον ἀνεσθῆναι σάλπιγος· ὁ ξενοφῶν τειν̃σας ἐ θερμώδη θόπον· καὶ βυ μὴ ἀκούσαντας ἅπαντας, ἐκφυσᾶν τὸ δέσγμένα θαι· βυσὶ δὲ τυρρηνῶν μάντεις· μεταβολὴ τῶν ὤρ· καὶ μεταθήσομεν ἀποφήναθαι σημαίνφ τότερα· εἶναι μὲν ἀνῶν ὁ ἀντὸ τῶν καὶ διαφόρους τοῖς βίοις· ἐστὶ δ̃ ἤθεσιν ἀηλων· ἐναίσω δὲ ἀφωείσθαι χρόνον τὸ τοῦ· συμβραινόμεν· ἐν ἰκυτὰ μεγάλα πόδι ὁδῶ· τῇ γὰρ πότερα πόδι ὁδὺ τελεύτησας, ἐστὶ ἕτερα ἐνιαυτός, ἡνίκα θάτι σημεῖον ἐν γῆ ἐ ἀρκτῷ θαυμάσιον ὁδ̃ ἥλιον δύθι τ̃ ἡμέρα ταῦτα σοφοῖς γίνεσθαι· ὅτι δ̃ πόλις ἄμοις καὶ βίοις ἀν οἱ χρόμμοι πρόναι· καὶ θεοῖς ἢ πορ̃ πότερον μὴ ὄν· ταῦτα μὲν ἔν τε ἔτεσ ἔν τε ἄμῳ πως ἔχει· σιοσθεῖν βάλλομι· ὅτι σύλασ σὺ σατος ἀπάρασ ἐξέφεσου· προσχώρητε ταῖς ἀθλιώσις, σὺν δι ἔδει φεῖ τῆ πολλ χρόνον τινά· ἐστὶ τῷ ἀπελιπόντ τὴν τῆ τὴν ἐπιλαβών· ταῦθα βιβλιοθήκην, ἀνείλετο· σὺν ἐκλεῖται τ̃ ἀριστοτέλας ἐθεοφράστου βιβλίων ἰῶ· οὔπω τε βῖς πολλοῖς ὡς φησι πλούταρχος γνωρίζόμενα· ἀλλ σὺν ταῦθεν εἰς τὴν τ̃ αὐτῶν μ σὺ φοιτήσαν τ̃ γνῶσιν. Σύλασ σύ σατ̃, ἐπιλογισμὸν τ̃ ἑαυτῆ ποιήσας, ὡ τυχὴ ἑαυτὸν ἐπάλφ καὶ ἔγχφε· παίπτε λαβεῖα ῥωμαία γυνὴ ἀπάφανὴς ἐξόπισθεν τοῦ λου πορευομένη, ἐπιβάλλφ τὴν χέρα· καὶ προσίδα τὸ ἱματίσασα· τῇ, ἐπιστραφέντος, οὐδὲν δεινὸν εἰπεῖν αὐτοπράτορ· ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν ὡ τυχίας μεταλαβεῖν· τὸν δὲ, ὑποπτήξαντα καὶ τρόμοντι· καὶ μεῖ μικρὸν ἀναπαῦσαι ταύτην γυναῖκα τῆς μετελλησῆδη τεθνηκύας. Συλλαῖος ὄνομα κύειον ἐσύλαιον πόλις. Συλλέγω αἰτιατικῇ. Συλλάβδην συλλαβών· ἀθρόως· ὡς ἀναβὰς συλλάβδην ἅπαντά σοι φέρω· ἐπὶ τ̃ ὠδῖν μονὴν ἐπαγγελλομένων. Συλλήπτερα· βοηθόν. Σύλλιον πόλις· πλησίον σίδης. Συλλογή· ὄνομα ἀρχῆς. Συλλογιμαία. Συλλογισμὸς ἀπὸ τοῦ τὸ ὄνομα ὁ συλλογισμὸς ζητήσεώς τινα· ἐοικε σημαίνειν· ὡς πορ καὶ ὁ σύμφος φόφων. ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς πρὸς ὃ φανερόν τι πρᾶσαι μὴ δοκεῖν εἶναι γνώριμον διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν· ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, ἐστὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος· πᾶν δ ὄργανον ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτὸ παρέχει, ἀναιρεῖται· δι ὁ συλλογισμὸς πόταις μεθ᾽ συμπεράσματος. Σύλλογε· ἄθροισις· ἐνδημῶν δὲ σύλλογε ἀμίγανος γίνει. Συλλογισμός· ὅλων ὧν πρώτων λόγων ἕτερος λόγος ἐστὶ τεθεῖν· ὥς τελειαγὼν· λειαγῶ· ἐστὶ ὁρατὸν ἀργῶ· ἐστὶ μεζεύτ̃ ὁ μοζύγις ἀεί σαθαι. Συλήνυσας σὺν ἐστὶ μέμετι ἐστὶ ἡ πλανᾶ ποιτινα πεπυσ· ἐστὶ λιποῦσα φασανίδας· ἐστὶ τοὺς συλήνυσας ὀνύχας. Συλθσῶν συλθσῶντος ὄνομα κύειον. Συλῶ αἰτιατικῇ· τὸ σῦ μακρὸν· ἀμφοτέρως ἔχουσ· σεσύλη μὴν ὁ βάκχ· ἐν ἐστὶ μέμετι. Συλῶντες χλαμύδ· ἐν τῷ χλαμύδ. Συμμαθεῖν· οἷον μεμαθηκὼς τὸ τεῖχος· ἀδεὶς μεοῖ δὲ τὸ ὠς· ἀλλὰ μέτ᾽ ὤν πεῖ ἦλθον· κἂν διδάξαι εἰς μάθησιν ἀγαγ̃ τὸ ζητούμενον· σοφοκλῆς· καὶ ἀδεὶς ἐστὶ σατοί μ συμμαθεῖν τὸ ὠς· ἐ συμμαθόντι ζωτεῖσθαι ἐν τι· καὶ πάντ᾽ ἀκούω συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκπεῖθον. Συμμαχία ἐστὶ μαχία σ διαφέρ· συμμαχία μέν ἐστιν ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ σὺν μαχούμενον ὡ ἐχθρὸν ἐ φίλον. Ἐστὶ μαχία δὲ ὅταν τις μόνῳ σὺν μαχουμένῳ ἀλλὰ μὴ συμμαχουμένῳ βοηθῇ, οὐ μήτοι καὶ ἀλλὰ ἀλλὰ συμπράξῃ. Συμβαλεῖν, διακεῖναι, νοῆσαι

συμρῖναι

συμπείραι. συμβάλλω δέ, μεταδιδόναι. πίπτειν. ἔπειτα συμβάλλω πρὸς ἀλλήλους ἔφη. μάτια. χρυσίον. ἀργύριον. σὺν πώματα. μόνα σοφῶν. ἀμαρτύρων ἐναντίον συμβαλεῖν δεῖς εἴ τε τότε νόμιμον ἂν νοῆσαι. Συμβαλόντες. τυτέσι τὸν δανεισάμενον. ὃς ἦλθε παρὰ τὸν βασίλισσαν τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι. δίκαια. ἀργιανός. σωθέντος τὸν νόμον, σημῶσαι. τὸν δὲ συμβαλόντα κρίνειν τὸ τεταμένον. Σύμβαμα. κῆ. γραμματικὸς. πρᾶσις, ἀπὸ ὀνόματος ἐρήματος. αὐτοτελῆ διανοίαν ἀπαρτίζουσα οἷον ἰωάννας πορεύεται. παρασύμβαμα δὲ πρᾶσις ἀπὸ ὀνόματος ἐρήματος, ἀπαρτίζουσα οἷον ἰωάννης μέλφ. φήσας τὸν ἰωάννης πορεύεται, οὐδενὸς ἄλλου ἔχοντος. εἰπὼν δὲ ἰωάννης μέλφ, περί τινος παρέλαβεν εἰπεῖν. Συμβάς. συμφωνήσας. πειθείς. τραϊανὸς δὲ μὴ συμβὰς ταῖς ὁμολογίαις, σὺν πασιβήνην. Σύμβασις. φιλία. ζωτυχία. καταλλαγή. σύμβασις δὲ φίλων κῆ. τὸν αὐτὸν τὸν νομὸν πόρων, ἢ ὑπὲρ ἀγῶνος συγχωρηθέντων βεβαιοτέρα. Συμβατήριοι. εἰρηνικοί. φιλικοὶ δὲ λόμ. διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις. Συμβαίνει. ἔοικεν. ἥξομαι ἔσται. συμφωνεῖ. τοῦτο δεῖσθαι, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις καὶ πράγμασι. Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. ὃ συμβαίνει λέγομεν ὡς τοὺς τραγῳδοὺς λίθας ἐν τοῖς τείχεσι. ἐν ταῖς πυρφορίαις συμβαίνει οἱ τεχνίται λέγουσι, ζωγραφίζειν ἢ κλοις τῇ θέσει. Συμβαίνασι. συμπράττουσι. συμφωνοῦσι. χρησμοί τε συμβαίνουσι ἐν ὃ πυθικὸν ἄλλα τε δὴ τινα ἀσυμβαίνοντα ὧν ἡ ἀρχὴ ὅδε γε διεπράττετο. ἂν ἀρμόζοντα. Συμβερβηκός. ὁ μὲν ἐν ἀπογίνεται χωρὶς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. πῶς ὁ ἑπτικὸς πυρετὸς κῆ. συμβερβηκὸς ἀναμφίβολον ὂν φθορᾷ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ προσηκόντως εἰρημένον λυσθαί φασιν. ὅτι γὰρ εἰσὶν ὅτι ὅτε συμβερβηκὸς ὁ πυρετός. ἀλλ' ἀπὸ ἀφύσιν θερμότητος διαλυτικὴ ἁρμονίας τῷ ζώῳ. Συμβῆναι. συμφωνῆσαι. οἱ δὲ, ἐξίσχυον τὸν βασιλέα ἐφ' ὧν συμβῆναι ἡμᾶς. ἐφ' οἷς ἀνδιαιωσι μάβριοι. Συμβιβάζων, συλλαλῶν. διδάσκων. Συμβίβασιν. εἰς συμβίβασιν ἐν ὁμολογίαν ἢ θεῖναι. Συμβιβῶ. διδάξω. ἐπίσταμαι. νοῆσαι πίσω. Συμβιοτὴς. ἐν συμβιοτεύω. Συμβλητὰ σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα. καὶ μᾶλλον μᾶλλον γνωσθῆναι. ἐν συμβλητὴ δυνάμει γνωσθῆναι. βουλὴ πρεῖπον καὶ ἀνθρωπίνη γνώμη, οὐδαμῶς συμβλητὴ πρότερον τὰ ἀληθῆ δόξαι θανόντος. Σύμβολα. σημεῖα. μέτρα. οἷον σημεῖον τὸ φθαρτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τὸ θανάτου, οἱ δὲ μάρτυροι χιτῶνος. εἰ γνώριστόν τι σύμβολον ἐπέταξε μάδξαν, σεισμὸς εἰ γνώριστον ἢ πῦρ δόξον. ἢ διαίξε γαλή. ἢ τι διάδυν. Συμβολαῖς ξυνθήκαις. ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλους αἱ πόλεις θέμεναι, καὶ πᾶσι τοῖς πολίταις. ὥστε δίδοναι ἐν λαμβάνειν καὶ δίκαια πολλάκις. ἐν τῷ ζ' φιλιππικῶν δημοσθένης. Συμβόλαιον. ὄνομα. Συμβόλαιον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταί, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐνομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα τὰ ἕως τὴ τὸ σύμβολον λαβόντες. ἔπειτα πλησίον καθεδούμενοι. ζήτει ἐν τῷ βασιλείᾳ. Σύμβολον. οἰώνισμα. σημεῖον. μαντεύεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ σύμβολος ἢ μελάμπους ἢ πόλλιος ἐδέετο. οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικώτατοι. Σύμβολον. περὶ βίωνος τὸ πατρὸς ἔχων, ἀπὸ σώπων. ἀλλὰ συμφωνῶν καὶ τὸ πρόσωπον τὸ δεσπότου πιστὸς σύμβολον. μάρτυρ δ' οἶμαι οὐδὲ βιοῦτος γάμαι ἀπὸ ἰκμάδος. Συμβουλεύω δοτικῆ. Συμβραβεύσω. συνδιοικήσω. Συμεών. θαυμασός. περὶ ὃς οἱ σὺν αὐτῷ πάνυ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι βασιλικὸς ἐστάτει, μεμψάμενοι ὡς ξένῳ, πρῶτος γὰρ αὐτὸς τὸ ἐποίησεν, ἀκοινωνήτως αὐτῷ ἐπέμφαν. εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ συνεκοινώνησαν. ὁ δὲ μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς σὺν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς, παρεγένετο. Συμμέδια. ὁ μώνυμον. ὡς πορ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμεδα τὸ βασιλικὸν αὐτῷ μέρος μεδάμνα. ἐν βασιλικὰ εἰς ἐπάνω ἐν ἀργυρᾶ. κῆ. τὸ πλῆθος. κῆ. τὸ μέγεθος. κῆ καὶ βασιλικὸν τὸ. ἐν κῆ βασιλικὰ δραχμὰς ἀναλογεῖν ἔχοντα. Σύμμικος. Σύνταγμα. καφαρία. ἀνδρῶν τε ἀείτων συμμείκτοι πολλαί, ἐν χρόνος μήνος, βουβῶν γεραν ἔλθον. Συμμορία. δημοσθένης κῆ. ἀφόβα. ἐν πᾶν τὸ πλῆθος ὡς πορ κῆ μῖν διήρητο εἰς βασιλικὰ συμμορίας ἀθλώπων. καὶ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰς φόβον τὴν πόλεμον ὁμοίως δημοσθένης ἐν ὡς περὶ συμμοριῶν φησι. περὶ τριήρων ἐν διακοσίων ἀνδρῶν τὸ πλῆθος τῶν. ἐν τούτων βίαννοὶ μαι δεῖν πρῶτον συμμορίαν.

εἰκῆ παῦσεσθαι. ἐξικνοῦμαι σώματα ἐκάστην ἔχουσαν. ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς πολύδωρον φησὶν. εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ τριήρει ἄνδρες. ἀδεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν δημοσθένης φησὶν ἐξ ἀνδρῶν ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ φιλίππου λέγει τὴν αὐτὴν ἐξαφωνεῖ τι. ἕως μὲν οἱ πλούσιοι τὰς παρὰ τοῦ μὲν πρώτου τὴν τρίτην οὖσαν πέντε ἐξ διηρεῖτο δὲ ἡ μέν ἀνήλισιον, ἡ δὲ ψυχή ἀνήγοντο. ἐπεὶ δὲ ἐβούλοντο εἰσφέρειν δημοσθένης, νόμους ἔθηκε βουλόμενος διαιρεῖσθαι διηρεῖχεν. ἐβούλοντο γένεσθαι αἱ διηρέσεις. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοσθένους ἐν ἐξαφόνοις εἰσὶ τῆς συμμορίας, δεδήλωκεν ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ πολυδώρου. συμμορεῖται δεῖ εἶναι, οἵτινες αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διηρέθησαν δὲ πρῶτον ἀθηναῖοι εἰς συμμορίας. ἐπὶ ναυσινίκου ἄρχοντος ὡς φιλόχορος. Σύμπαν. ὁλόγραμμον ἡδύσμον. τὸ σύμπαν τόδε. Συμβαίνειν ἐστὶ. ἀπαντᾶν ἐστὶ. Συμπαροιμιαστί. συμπαροιμιαστικῶς. Συμπαίσχω δοτικῆ. Συμπαίσορα. συμπαίζοντα. πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίσορα μαζοῦ. Συμπίνω δοτικῆ. Συμπίπτω. μάχην συμπίπτω. οἱ δέ, ὧν πλείονα αὐλοὺς καὶ ἐλάττονα δύο μάχην συμπίπτω. Συμπλανᾶται. πλάζεται. Συμποδίζω αἰτιατικῆ. Συμποδίσας. συμποδήσας βοῦς πόδας. ἀφιστορῶν. εἰ ἔξας αὐτοὺς ἐν συμποδίσας μιᾷ δεσμᾷ τοὺς τρεῖς ἀληθῆ φου. πηγῆς ἕνεκεν ἀπὸ τοῦ πέμπω. Συμπόσιον. ζήτει ἐν τῷ ἀθλίου πόδι τῶν δοκίμων μεγαλοψύχως ἐσιᾶν. Συμπότης. συμπλάκτωρ. ὁδοὺς ἀνόλουτος. ἀδαπέλους τις ἢ συμπλάκτωρ ὁδοῦ. Συμπλέκω δοτικῆ. Σύμπνοια. συμβεβηκός. Σύμπνοιαι συμβολαί. σύμμιξις. ἐν δυσὶ μοναῖς γινομέναις. οἱ δέ, ἐν παραπλησίᾳ προθέσεως, ὁμοίαν ἐποίησαν τὴν ἐφοδον. γινομένης δὲ συμπνοίας ἀμφοῖν βιάσας, αὐτῶν μὴ μᾶλλον ἀμφοτέροις τοὺς δεῖ ἴσους ἔτρωσαν βοῦς δόρασι τοῖς ἀλλήλων. Συμφανδόν. δῆλον φανερόν. καὶ συμφανδὸν ἐλέγχειν αὐτοῖς καὶ ὁμολογούμενον τὸ νικᾶν. Συμφέρεται. ζυγαρμόττει.

Συμφωνεῖ. ὁμοιοῦται. καὶ ἐπὶ τοῦ συναρμόττειν μάχην. σεμνοπρεπέστερον δὲ ἀνίβα συμφέρεται. ἐλαττωθεὶς δὲ τῇ μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. τὸ συμφέρεσθαι ἐναντίον πρὸς τὸ διαφέρεσθαι. καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν. καὶ τὸ διαιρεῖν πρὸς τὸ ζυναιρεῖν. Συμφέρον. ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον ὅτι φέρει τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων, ὠφελούμεθα. Σύμφημι. ζυναινῶ. ταυτόνοι λέγω. Συμφορά. ἀτυχία. καινῶς ζυντυχία. Συμφορά. τῇ μέσων ὄντι. διὸ λέγει σιμωνίδης. οἵνε οἵνεκα συμφορᾶ. οἱ ἢ, λέγουσι οἵνε οἵνεκα πεπαθηλοῖς. δηλοῖ ἢ καὶ συμφορὰ καὶ τὸ καινὸν καὶ τὸ καινοπαθὲν. διὸ λέγει. ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. ἐστὶ τοῦτο εἰπὼν ἀκέασεν ἐπὶ τὰ καινὰ νοεῖσθαι. σοφοκλῆς δέ φησιν οὔτε συμφοραῖς βίου πρώτου κρίνοντες αὐτὴν τὰ ἐντεῦθεν βιωτικαῖς ζυντυχίαις. καὶ αὖθις ὦ ζύμφορα λαιμὰ δοὺς ἐμῶν καὶ ὦ ὦ τραυμάλγων ἐπωδύνων. συμφορὰ καὶ κόμμα ἐπὶ φορᾶ. σιμωνίδης. ἐπὶ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων. πεῖρα ὄνος. Συμφραδμονίδης. σύμβουλος. Συμφυλέτης. ὁμοεθνῶν. συμπολιτῶν. Συμφυᾶς. συγγενοῦς. Συμφοίτης. δοτικῆ. συμμίγνυμι. συναναπαύεται. συμμιαίνει. Συμπίπτω. συνδίδωμι. ῥᾴδιος. ὧν τις ἐθέλει πλεῖν ἐπὶ τὴν ἀσίαν ὑπὸ τὴν ἀρκτον ἐς βασιλέα ὁδὸν πλεῖν διαβαίνει ἐς πέρας. ὁ δὲ μὴν συμπίπτας ἐπορύσσετο οἰκοδόμων. ἐπὶ ἀμβλυτέρας. βιαζομένους δὲ τοὺς ἠλυμβικοὺς, συμπίπτας ὁ πατὴρ ἐφέρετο καὶ τὸ καὶ ἐπενόησαν. Συμπίπτω. συνδίδωμι. ἀδιστοφάνης νεφέλαις. ταῦθις ἀνισαμένους δὲ τοὺς παῖδας συμπίπτω ἐπενόησαν ἐδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ κεκτᾶσθαι. κεκτέψομαι γὰρ τὸ σὸν ὃ σοῦ ἐκέθλιτο ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἔσται κεκτᾶσθαι τοῖς ἐρασταῖς. Σύμφυτα. σύμφωνα. Συμπαθεῖς. βλαβεῖς. βλαπτεῖς. Συναγείρω. Συνάγω. Συνάγω. συνάγω. Συναγωνιστικοὶ. συνημμένοι. Σωαγωγαὶ αἰτιατικῆ. συναθροίζω. Σωαγωγὰ ὁ σύνδενδρος τόπος. Συναγομένων. συνοχωρούντων. συναγομένῃ. συλλεγομένῃ τῇ παρχηδόνι, διὰ τὸ πλῆθος τῆς συγκεκλεισμένης ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει. δυτέον συνεκλείονται. συνάγεται. ἐν δὲ δύο συνάγεται σιδηρᾶ ἐστὶ τὰ ἀναγκαῖα. ὥστε βουλεύεσθαι περὶ τῶν κωλύειν τὴν πόλιν ὀρκεῖ. δυτέον συνεκλείονται. Συναγορεύειν. συνηγορεῖν. συμπροαύτὸ λέγειν. Συναγωνίζομαι δοτικῆ. Συναδυρμός. ἀδύνατον ἐξέτασιν ἀπαιτεῖν πρὸς συναδυρμὸν ἢ αὐτὸ ἐστὶ κρίσις. Συναδικῶ δοτικῆ. Συναδοναὶ μόνων. συνδέχων. συμφωνῶν. ἐστὶ σύνοδος μετ' ὀργῆς. Συναδον ἢ δετέρως.

σὺν ἀθλιᾷ

Συναθλωᾶ καὶ χειρασπίζῃ, παροιμία ἐπὶ τῶ μὴ χρῆσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι ναθημένους ἀρκεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν. ἐπὶ μᾶλλον ὀφλουσῶν ἐργάζεσθαι. καὶ πρὸς ἡμίαμοίαν τῆς αὐτὸς τοῖνυν πρῶν, εἶς τις θεὸς καλῇ. Συναίγδην. ὁρμητικῶς. μὴ ὁμοῦ. Συναλλαγαῖς. κοινωνίαις. Φιλίαις σοφοῖς. ἐν τεθαμμένων συναλλαγαῖς. τουτέστι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις ἐν ὁμιλίαις σοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις. πότερα δείλοισι τέθνηκεν. ἢ νόσῳ συναλλαγή.

Συναλγῶ. δοτικῆ. Συναυλίσας. συνάξας. συναθροίσας. Συναυλισθείσης. συναχθείσης συναυλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι. βλασφημοῦντες αὐτὸν, ἢ πείθουν πρὸς θάνατον ἑαυτῆ μόρα δῶμ ὑπεραντίων. Συναλοιφή. Συναλωνιάζῃν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀμφιτρυώνος, ἑορτὴν ἄγουσι καὶ θύσασ' ἐποίησεν. Συνάμα. ἐπὶ ῥημάτων συνάπτεται ἐπὶ ὀνόματος χειροτονήσας αὐτόν. Συναναφέρομαι. δοτικῆ. Συναντίχον. συναντίτεινον. Συναντῶ. δοτικῆ. Συνάορος. ἡλικιώτης

Συναπεχθάνομαι. δοτικῆ. Συναρτισμένον. πεπληρωμένον. Συναπλῶ. αἰτιατικῆ. Συναραμένου. συμπεραίνοντος. Συναρπάζω. αἰτιατικῆ. Συναρτήσαντ' ἐνάψαντ'. Συναρτισμός. ὅτιν, ὅταν ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ τὴν τάξιν. τότε τοῦτο γίνεται συναρτισμός. Συναυλίαν. συμφωνίαν. Συναφὰ σύζυξις. Συναχθομαι. δοτικῆ. Σύγγονος. ὁ ἀδελφός. Συνδίξον. σφάξον συνήθως θέρεσι. Συνδὲ θεοὶ μαίνασθε. τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί. ὡς οἱ ἰαμβοποιοὶ ἀλλαξάχαρε. εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς. Συνδέτας. συνδεδεμένους. ναοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συμβέτας. μορφῶν τὸ κάλλος τὸ σοφοῦ πεφυκός. Συνδιέφερε. συνεκρότει. συνήγωνίζετο. ἐμάχοντο, συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον. ἔπειτα παλλακῆς ἐραθεὶς συνέθετο προσδοῦναι ἐπὶ χρήμασι. Συνδικάζω. δοτικῆ. Συνδίκη. αὐτὶ τοῦ δικαίως. ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς ἐμὲ συμβαίνειν προσδοκῶντα νικᾶν τὴν σύνδικον. Σύνδικος καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι ὦσι, σύνδικοι καλοῦνται. Συνοίσεις. συνδιοίσεις. συνδιαξεῖς. καὶ συνδιαξεῖς ἐμὲ φόνια αὐτῷ. Σύνδει. σύναπτε. ἐπὶ παντὸς πράξαι τι πειρωμένων. Συνδούλοις. οὐ μόνον δούλας ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ συνδούλους. ἀειτοφάνης. ἵνα σύνδουλος σκώψας αὐτοὺς τὰς πλησίας ἐπανέροιτο ὧν ἀκούσαιμεν. τί γὰρ δὴ μεθύσκουσιν ἐσβάλλουσι.

Συνδούλωσος. ζυνδεδεμένος. σύνδρομος σύμφωνος. Συνδυασμὸς καὶ συμδυάζω. συζεύγνυμι. κοινωνέω. συμπεραίνω. συνδιαζωδέ. Συναίμονες. ἀδελφοί. συναιρόμενος. συμβαλλόμενος συνοχόμενος, συμβοηθῶν. Σύναιχμος. ὁ σύμμαχος. Συνεβάλλοντο. ἐπεῖχον. ὥστε ἐπὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ ἐις τὸ ῥοφεῖν τὸ στρατιῶτ ἐλλιπαίνεσθαι καὶ πολύς. Συνέβαινον. ἐνήρεσκον ὡς φαύλων πολιτείας δεδοκείσεις ὄντων. ἀειτοφάνης βαρβάροις. οὐ γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος. αὐτὶ τοῦ ἐνέσοιχησε. Συννένθησι συνεφώνηθη. ὁ ὦ, λιθουργῶ χειρεργῶ τεχνίτη, δίδωσι χρυσίον ὅσον συνέβη. Συμέβησαν. ἐνοίχησαν. ὡμολόγησαν. συνέβησαν δ' ὥστε ἀφανῆ μὴ ἐπὶ τῇ δεῖν ὑπεξελθόντας, ἑτέραν μηχανὴν ἐξαιχώρουν. Συνεγείρω. αἰτιατικῆ. Συνεπίζω. δοτικῆ. Συνεγόμφου. ὅτιν οἱ τῷ φαλβιθος. Συνεδεῖσθαι. συμπαθεῖσθαι. Συνεδρία. ἡ καθέδρα. Συμέθεσι. συνέδεχεν. Συνέθηκ' ὑπέλαβεν. ὑπενόησε. τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεύς, ἐπὶ λογισμῶν ἐπὶ καστο τὸ γινόμενον. Συνεθίζω. δοτικῆ. Συνεισδοχικῶς. συλληπτικῶς. Συνεκόμισαν. συνήγαγον. Συνεκπετέσι σι καὶ τὸ ῥύμα. ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος. εἶτα ὀλιγωρήσαντος. πολλάκις δὲ ῥύμα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν. νῦν δὲ τὸν παλαιόν συνεκτικώτατα. πεφαλαιοδέστατα.

Συνέχοντα. διαπραττόμενα. Συνεύρησε. συνέτυχε. Συνελέξατο. ἀνεκτήσατο. ὥστε ἐπὶ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξαθ' ὁ βαρβαρος. καὶ τὸ πάλλεσθαι ἀπὸ τοῦ πρόμαχος ἔλεγε. Συνελόντι φάσαι. συντόμως εἰπεῖν. Συνελθίσι. συνήθροισε. Συνέμπορος. συνοδοιπόρος. Συνενηγμένοι. συμπεπλεγμένοι. Συνεντες καὶ συνιέντες. Συνεορτάζω. δοτικῆ. Συνεωσμένους. συνεπιλελεισμένους. ἢ πόρουν τὸ τῇ χρὴ παραπλῆν, εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένοι. Συμπαίποι.

Συμπατριῶται. μῦθοι. πρόδηλοι. συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ πατρίδαι τυτέσιν ὁμόφρονες. ἐπὶ αὖθις δὲ καὶ αὖ δὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι Συνέπεσε γίνεσθαι. αὐτὶ τοῦ συνέβη. οὕτως ἱστορικῶς.

καὶ ἀξιόμφοτέρων τῶν μερῶν. φόνος συνέστη πολύς. φυγὴ ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ συνέστησε βραδυτῆτι πρὸς τὰ ὀνόματα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις βῖς μὲν, πρὸς βίαν δόναβε πόνδον. Συνεπιλαμβάνομαι σπινθῆρ. Συνεπισπᾶσθαι. συνεπιδιαχύναι ὁδὲ, ἐπέλαβε τοῦ πράτσοις συνεπισπᾶσθαι βίᾳς ἀμάξας. Συνεπίσταμαι δοτικῆ. Συνεπισχήσας. συναγωνιάσας μόνος δύναμιν πρασχὼν κωλύειν τὸν ἀντίοχον διαπολεῖν, ἀπὸ πεχθείας χάριν, ἀλλὰ φορέμενος μὴ φιλίαν συνεπισχήσας, ἐμποδίου γίνεται τῇ ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. Συνεπλήθυσεν. ἐπληθύνθησαν. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γνόφος, τὸ δ' ὅλον συνεπλήθυσε. Συνέπνευσάτην. ὁμόφρονες ἐγένοντο. χαρίεσσα καὶ μελανίππη, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοις συνεπνεύσατην ὁμοίως ἐραθεῖσ. ὁδὲ, ἐρώμενος. Συνερραγή. ἐπὶ τῇ φαβίων πόλεμος συμβραγὴ ἐρωμαίοις πρὸς τυρρηνοὺς μέγιστος τῇ πρόσθεν. Συνεραννίζεται. συνειστφέρεται. Συνεργῶ. δοτικῆ. Συνέρεσθαι, συνερωτᾶν. Συνερίζω τὸ φιλονεικῶ δοτικῆ. Συνέριθ. συνεργός. Συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος. ὁδὲ χαλάνος, πρὸς ἀδόξοντι ἔρμαιον τῶν σείων ἀντύχησε. καὶ φυγὴ συνέριθος ἰών. ἐλαύνει γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα. Συνερητικός. συνδεῖν τοῖς λόγοις καὶ συντιθέναι δυνάμενος ἀνήλως. Συνερῶγη. εἰς χεῖρας ἦλθε. πόλεμον συνῆψε βίᾳ στρατόπεδα ὅσον οὔπω συνερρώγη πόλει πλήθουσαν ἀγορά. καὶ ἀκροβολισμοί τινων τῇ φιλίππου ἐγίνοντο. βέλη τε ἐξεπέμποντο. καὶ ἀσπίδες ἐλάφοντο. Συνέχομαι δοτικῆ. Συνέσιος. ἐπίσημος ὡς ἐπολεμαίδος τε τῆς ἐν λιβύῃ θηβαίδος. φιλόσοφος τῇ ἐρατικῇ γνόμενος. ἐγέγραφε βιβλία διάφορα. γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασιλικοὺς πανηγυρικούς τε ἐπιδεικτικοὺς ἐγκωμιάζοντε φαλάκρᾳ. ἐπὶ πολὺ πονοῦσι λόγον θαυμαστὸν, ᾗ λίαν καὶ χαρακτῆρι. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε. ἐπὶ βίᾳς θαυμαζομένῃ ἐπίσταται. Συνεσπασθαι. ζωπυρεῖσθαι. ὁ φασὶ μέν συμβῆναι. ὁ σαθρὸν ἐξακριβάζεσθαι. ὁ λυρᾳ. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἄγει. ἐπὶ πλεῖστον ἀρεῖ. Συνεσφραμμένοι. συγκεκλεισμένοι. ἐς τὴν τοῦ συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι ἀπήλλαντο. οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς ἀνετὸς ὑπῆρχε, τῶ μὴ δὲ χώραν εἶναι βῖς βέλεσι. ἐπ' αὖθις. εἰ σὶ δὲ οἱ καὶ πειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ὑπὸ τὸ στρατόπεδον ἀπήλθησαν. ἀντὶ τοῦ συσταφέντες. συνελιχθέντες. καὶ αὖθις. τότε μὲν οὖν καὶ συνεσφραμένον ἐπὶ τοῖς ἀνελίξεσιν, ὅπως ἔξω τινὸς δόρατος ἐπὶ τόλμης κατεφαίνετο. ταραχή τε ἐπῆλθε καὶ θάνατος μελάσμος τοῖς καθ' ἑαυτὸν ταγμένοις. αἵτε ἀνασπορφαὶ τῇ πονταφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ βίᾳς ἐμβολαὶ ποιοῦνται, πολυσχιδῆ καὶ πρικίλην ἀπειράζοντο τὸν πόλεμον. Συνεστᾶται. συναθροίζεται. Συνεβλήθετο. πᾶσι συνετάθετο πρὸς ἀπαθανατισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο. Συνετίζω δοτικῆ. Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὦνια. καὶ συντιμηθῶσι. δημοσθένης ὧν πρὸς διόδωρον φησὶν. οἱ μὲν, γὰρ αὐτῷ ἀπέστελλον ἐς τὴν αἰγυπτον βίᾳ χρήματα οἱ δὲ πλέον βῖς ἐμπόροις. οἱ δὲ ἔνθαδε μένοντες, συνετίμων βίᾳ δεσποτελλόμενα. Συνεβίβασαν τὰ ψυχάς. ἀντὶ ἐθορυβήθησαν ἐσυνεχύθησαν. Συνάνετης. σύγκοιτος. Συνάνιον. σύγκοιτον. Συμφαφα. ταραχή. Συνεφόρει. ἐσώρευεν. ὁδὲ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν δόσιν τῶν ἐλειμμένων οἰκοδομημάτων. ἀντὶ τοῦ ἠλιπωφέρων. Συνεχές. τὸ συνεχὲς πόσον, ἐπὶ πολύνων κατηγορεῖται. γραμμῆς. ἐπὶ φανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ δὲ μὴ ἐξέχον τῶν θέσιν κατ' τριῶν. ἀριθμᾶ. χρόνου, λόγου. Συνέχεια. κατὰ πάυσον. συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας. ἐξεβόχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βραχὺ βῖς ἡρᾶσθαι λιμὸν δόσφραναι. Συνεχόμενος. ἀρρωστῶν καὶ πραβύμῳ Συνέχον τὸ συνέχοντες ἐπιμόνως ἐπὶ πολὺ τῶν ἀξιόχρεων ἀντὶ τοῦ παντελοῦς ὃν ἀσκαιότερον. ἐπ' αὖθις, ἵν' δὲ τὸ συνέχοντες ἐπὶ θέσεως αὖθις, ὡς ἄτε φερεσπόρου τε ὑπάρχον εἰς δέξαιντο. ἐπὶ τῆς καθόλου νόμος πολιτείας, ὅπως ἂν, ἐπιχωρήσειαν. Συμπεφιλίωθαι. συνελεπλώθη. Συνεφιλίζεσθαι. συμπαίζεσθαι. ἐνέπεσε μέμαντι ἐξότεμοι πίνον τι συνεφιλίζεσθαι χαιρηλώ Συμφίλησις. Συνεθίσμαι δοτικῆ Συνεθισμένος ἐπὶ πλινομένου μελίνας εἶχον σαφέστατα ἵνα συνεθισμένος τὰ ξύλα πρὸς τὸ πλησίον καὶ μὴ πλωμένου ῥᾳδίως Συνειλεγμένα συνηγμένα Συνηθροίσθησαν καὶ συμπειλοχότες Σύνειμι δοτικῆ. Συνεῖναι γνωικῆ. νοῆσαι. ὁδὲ

ἐραίσκος ὁ αἰγύπτιος, ἵν' μὴ συνεῖναι δεινότατος· ἀπάτωνίσης δὲ ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἰσχυρός, οὐδὲ βάσις ἔξω φέρεσθαι ἀπὸ βάθους τῆς ὁδοῦ ἀνίχνευσαι καὶ διεξελθεῖν· ἔδος γὰρ ἐστὶ ὑπεναντίον ἐπὶ πλήρωσιν τῶν ἀμοιβαίων· καὶ συνεῖναι, αἰσθανθῶναι· συνῆκε δέ· Συνεί πετο· συνεικολούθει.

Συνεμπόνος· Συνείροντος συναπτόντος καὶ συνείρει συναπτεῖ ἐ συνειρόμεθα ἀντὶ τοῦ συναπτόμεθα· ἴσως δέ τι πολὺ πλέον αὐτὸ μῖν ἐν ταῖς δυτυχίαις συνειρόμεθα, ὧν τὸ τε βάσιν ἀντιάφρονούντων ἐ αὖθις ἐγκώμια τὸ ἐρμηνικοῦ βίας πλαλαὶ συνείροντο· Συνειρμὸν συμπεπλεγμένον Συνεῖρεν συνεφυλάττετο συμπλέκετο Συνεσάκτους· Συνεσίφρησε συνεσήνεγκε.

Συνεῖχεν βλάσει, ἐύμναζε δόδωρος ὁδέ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι ῥᾳστιώτας, ἀπὸ δείματος ἐαυτοὺς θεὶς ἐαυτόν· Συνηβολία. Συνήγορος πεπαῖς ὑποδίτινων λέγων· εἰώθασι ἀπὸ θλιβομένοις τινὶ χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὡς ἀντιφῶν φησί, Συνηγορωδοτικῶς, Συνήδεσαν· ἀπίστουν. Σωκόδομαι· συγχαίρω· ἀπωτιανός· οἱδέ, ὧν ἐστὶ θεὶς ἐπεμψαν σωκοδόμοι ὧν τεῖχος τινί. Σωκέσαν· σωκῆλθον. Σωκησεν· σὺν ὅσε. Συνήμαλε· συνύξανε. Σωκλλάγησοι καὶ σωκλλάχθης ἐμοί· ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις· γάμῳ σωεζύχθης. Συνήλασε· συνεχώρησε· συνεδίωξε. Συνηυλίζοντο· συνηθροίζοντο. Συνειλίχασι· συνήθροισαν· ἐ συνειλεγμένοι. Συνηλωκότες. Συνημερώδοτικῶς. Συνήμουσε· συνθήκας· ἤτοι πρὸς τὸ ἄδειν· ἵνα συνέδρους· ἢ ὡς ἀπὸ τινὸς ἐσιν· ἵνα συναγωνιστάς, ὁ ἐ βέλτιον· Συνήθης· καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθης· Συνημοσύνη· συμβουλία· Συνλώγησε· λυσιτελέστερον πέμψαι· συνήνεγκε δὲ τοῖς Ῥωμαίοις δύο, τι μάλιστα καὶ συνλώγησε· Συνήορος· συνηρεμοσμένη· συνήθης· Συνήρης· Συνηρε φθὸ τὸ ἐσταλμένον· Συνηρεμμένον· συνεστραμμένον· Συνήρτυσε· συνήρεμοῦσες· Σουνήσας· συνασωρεύσας· ῥόδοτος· συννήσας πυρὶ μεγάλῳ, ἐσίβαλεν ἐς τὸ πῦρ· καὶ δαιμόνιος· ἐ ἄλλους σὺν μέσῳ τῷ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας· Συννοθεῖτες· συγχαρέντες.

Συννοθῶσι· συγχαρῶσι· Συνιδών· Σωιόντες γνώμῃ· Συνίζησις· οἱ ὀρθοὶ συγκάθησις.

Συμίσαν· ἐγίνωσκον· συνίημι γὰρ τὸ νοῶ· ἐπεὶ δὲ μᾶλλον τῆς ἀληθείας συνίθη λέγεσθαι· καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλτατε ἐ κεχαρισμένον· ὥρα μόνον· ἐπέθετο καθελύσαι τὴν πορφυρᾶν βασιλείαν ἐ αὖθις· ἔστι τὸ σκόπει βλέπε· συνίδε ὁ ποιάσι τὸ πεσχόντων ἐφεταὶ ἔστι χειρα· Συνίημι γνώμῃ θῆς ἀνὰ αὐτῶν τὸ διεστὸς τοῦ συνιέναι ματίων· αἰτιατικῇ ἢ, ὃ συνῆκας δεσμὸν πολλοῦ καὶ φραγμὸν ὠείωρος· Συνίημι· ἔστι μὲν τὸ ἐξωγλωσσῶν ἔστι δὲ τὸ ἔσω αἰτιατικῇ· ὡς τὸ καὶ σὺ συνῆκας τοῦ διαλογισμοῦ σου· Συνιόντες συνοδοιπόροι· Συνισταμένους· Ἵστησι συμπαίροντας ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ πολλοῦντας, ἀπὸ μιᾶς φορᾶς τὸ εἴων· ὡς πορεύεται πολλάκις τὸ ἕτερον ὡς ἑτέρω ἡλλᾶται εἴω· καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τὸ μεπολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε διαχωρίζειν· καὶ δύνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἄμε· Συνίσκω ὁ δὲ ἀρέσκω πρωτοβουλεσκεθιερῶν ὡς θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίσκ· Συνισορεῖ· σύνοιδε· Συνύσωρ· συνόμιλος· γνωσὸς· μάρτυς· συνδοὺς ἔστι πράγματι· ἀπωτιανός· ὁ δὲ συνίσορας ἡσυχίου μῦθος αἰσχρὸν φόβος· ἐ ἕτερους ἐπεξαπέλλω ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως· Σύνθακος· σύνθρονος· Σύνθεμα· πρὸς ἕτερους ἄλλους· τὸ μὴ ψεῦδος λεκτὸν μὴ τὰ λθεμα δεῖν εἶναι σύνθεμα φιλανθρωπίας· Σύνθεσο· ἄκεσον· Συνθεσία· συνθήκην ἀσφάλεια· σὺν μυθικοῖς· μᾶλλον δὲ ὀφίσι πρὸς σωσαν· συνθεσίω· Συνθῆκαι· αἱ πίστεις· αἱ διαλλαγῶν ἐτελεῦντο λόγων· ἔργων· χειρῶν· λόγων μὲν οἷον διόρκιον· ἔργων δὲ οἷον διαλλαγὴ σπονδῶν· χειρῶν δὲ ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο· ἐ ὁ μηρός· ἐ δεξιαὶ ἐς ἐπὶ πλεῖστον· καὶ δία ἐγκλήματα παραβαίνασι· βωμοί· πίστις ὅρκος· Συνθήκη· ὁμολογία· ξενοφῶν· οἱδὲ σὺν νύκτωρ ἀναβαίνοντες ἐλλιμένος πρὸς πόρους, συνθήκας ἔθεντο· σφαλέντες βαθὺ ἐ λύκην ἐ κέπον ἐ πρὸ ἐθὺς ἀπίδα βάπτοντες· οἱ μὲν ἐλλήνες ξίφος· οἱδὲ βάρβαροι λόγχην· ὁμώσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους· σὺν μαχοῖτε ἔσεσθαι· οἱδὲ βάρβαροι προσώμοσαν, ἐ ἡγήσεσθαι ἀδόλως· Συνθήκη· συγκατάθεσις· ὥστε εἰρήνην πρατύνεσθαι, ἢ βασιλεὺς τὸν πόλεμον σὺν συνθήκης ἐξαρτύεσθαι· Σύνθημα· συνθήκη· σύσκημον· λόγος ἐν πολέμῳ ἔστι τοῖς ἄλλοις διασαφῶν ὅτι πάρεσι διὰ βάθους τὰ βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε πα

θεῖν τὸ δυσχερὲς μηδὲν. αἰδεῖ, ἀθρόαι ὑφῆν ἰσωθήμεθα τὸν βάπτον ἤξαν. ἵμα ἑαυτὸν ἀφέλωνται. ὃ ἔτι εἶναι ἀνδρα. οἱ δέ, διαλλήλων ἐποιοῦντο καὶ τὸ σύνθημα μηδὲ ἀσουδὴς ἕκαστος ὃν ἐλλησίου ἐπρώτα. Συνθηματιαίους. οὓς ἡμεῖς λέγομεν συνδοτικούς. ἀεισοφαίνης. δεῖ γὰρ ἀνδράσι ἐλέξασθαι φανούς συνθηματιαίους εἶναι. Συνθηματικῶς. συμβολικῶς. ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς καθάπερ ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς. ὥστε τὸν κυρίως τὰς ἐπιστολὰς, μὴ δύνασθαι γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. καὶ αὖθις. τὸν αὖγυστον ἐψευσμένων πολλάκις ὡς ἄλλοις τὸ δίδοσθαι σύνθημα. Συνθυμεῖν. συνοργίζεσθαι. ἢ συμψυχεῖν. Συνοδία. τὸ μιᾶς τινος συμπορεύεσθαι. συνωδία δὲ ἡ συμφαλμωδία. Συνόδοντα ζῶα. βοῦς. πρόβατον. αἴξ. καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἄλλοσε ἔχειν ἀλλ' ἐπιμελῶ. Σύννομε. ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου. ἐκ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὅτε πρὸς ἀκόδονα. Συννόμων. μεγάλων. ὁμοίων. ἐξεθήκατο τοὺς δόμους. ἵν' γὰρ συννόμων λίθων ὁ δόμος. ὥστε καὶ λίαν ἂν συλλόγισον εἶναι τὸν ἀπὸ γῆς τὰ ἐπάλξεων ἀπόσασιν. Συνόμοσις. συνωμοσία δέ. Συνωμοι, ἀδελφοί. ἢ γνωρίμοι. αἱ σύνομοι τὰ ξωρίου βαφεῖα πορύνασθαι. Σωοεία ἡ πλησιόστης. Συνουσία. τὸ συνεῖναι μετὰ ἀλλήλων. πολύβιος. ὡς ἂν, ἐπιμήνιον μοι τοῦ συνουσίας ἐπαναλαμβάνοντας. ἔτι δὲ μᾶλλον ἀλλοιωμένης ὑπὸ τῆς μέθης. οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες πλάπορται. καὶ ζήτει ἐν τῷ βλησχωνία. Συμπασασμοί. συνουσία. συμμιξία. Συνοχή. εἶδος τῆς συναφῆς ἢ συνοχή. ὥστε ἀμαρτάνει ὁ τῆς συναφῆς ὁρισμὸς τῷ συνοχὴν ἀπὸ τοῦ δίδοσθαι. ἀεὶ δὲ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται. συνάπτεται γὰρ καὶ ἁπτόμενα μόνον. ἁπτὸν καὶ συνέχεται. οὐ πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον, συνάπτεται. ὥστε ἁπτὸν τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι. Συνοχωκότε τὸ μέρος διὰ τὸ μέτρον. Σύνοψις. ἡ πρόσωπον ὁμιλία. ὁ δὲ, ἐβαλλάετο καὶ ἐστρατοπεδοῦσαι τοῖς περὶ χαλδαίοις. σὺν ὑπόψει. μάλιστα δ' ὅτως σὺν φοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανον.

Συνωδά, σύμφωνα. μᾶλλον τοῖς. ἐν συνωδὸν, ἀλλιανός. ὁ δὲ ἀλεκτρυών, συναδὴν ἐπιεράβ ὃ ὁ ῥιθείωμεν λέγ. συνωδόντε ἐν συμμελοῦν ἀναμέσων. Συνωδικῶς. συνδαιμονῶν. Συνωδία ἡ φαλμωδία. Συνωθισμὸν. συνοχόμ. Συνώκισε. τὸν σύνοικον μεταῦ τὰ ἔλαβε. συνωκίσατο δὲ μεθ' ἕαυτῆξ. Συνομοσία. Συνωμοσία, ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. ἐπὶ δὲ ἀπηκοῖς συνωμοσία, βάξις τίς. Συνωμότης. Συνωνή. τὸ ἄχθος ὅτι ἐπὶ ἰσωνιανᾶ ἡ τὰ σίτου φορὰ ἐπαυίζει. ἐν δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ χρείαν ὁ σιταγωγὸς τόλος ἀφίκετο. δεύτερον μὲν τοῖς πολοῦσιν εἴτε βιβυνία καὶ φευγία καὶ θρᾴκη. χωλίων πειρᾶσθαι, μεγάτι χρὴ μεσίτου ἡ ξίωσις. ἵν' τὰ ἀναγκαῖον τοῖς αὐτὴ οἰκοῦσι μέχρι μὴν εἰς τὸν θάλασσαν πολλῷ πόνῳ βαρυτία φέρειν. ἐσβυζάντιον δὲ ξύμπνιν δύο βαῦτα βύημίζεσθαι. καὶ βρεχέα μὴ τὶ μήκατα δῶθεντῶ λόγῳ πρὸς αὐτὰ φέρεσθαι. τὸν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐστόσον δε μετέθας καθίσαθαι, ὥστε ἀγαπᾶν ὧτις αὐτοῦ ἑώκ. τὸ ντεσῖτον οἴηθεν ὃ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τί μηκαέτερον ὑπορ αὐτὰ κατατιθέναι. τὰτὸ ὅτι τὸ ἄχθος ὁ πορουνωνὶ κελεῖν νεμομίκεπ. Συνώνυμος. συνώνυμος κατηγορεῖα ὅσιν. ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται αὐτὰ τὰ ὀνόματος. οἷον ζῷον κατηγορεῖται τὰ ἀνθρώπου. καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τὰ ζῴα. ζῷον γὰρ ὅσιν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. ὁ μώνυμος δὲ κατηγορεία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα. ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τὰ ἀνθρώπου. Συνοειγνώμενοι. ἐπιθυμοῦντες. ἐπεκτεινόμενοι. οἱ ἢ, τὰ πλείονος ἐπόσω συνοειγνώμενοι, πρῶην ἐπὶ τὰ μφυλίαν Συνωείς. συζυγία δυάς. κυρίως δὲ ἵππων δύο συνεζευγμένοι. μέλλης δὲ ὁ ἐπὶ ἵππου ἱππεὺς ἱππάρχου μένος. ἐπ' αὐτὸς ὁ μόνος ἵππος. Συνώσαντες. συνδραμόντες. ἀπ' αὐτῆς δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν πολίδα ἐσῆλθον. Σύνταγμα. σύνοιν πᾶσαν τάξιν. αἱ δύο λόχοι ξεις, ἀνδρῶν σ' νς'. ἐπ' ὀκτώ μενος συντάγματα ἄρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλῶσι. καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον Συντακτήριος συντακτικὸς, ὁ ὠφελιμώτερος, διὰ τὸ πεπεικέναι πολλὰ βιβλία. Συνλέξασα ὁ εἰσας συνλέξασα τοῖς πυρδανίταις ἀνανομίζω τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐλαίαν. Συνλέξασα ἐν τειλάμενος πλύβῃ συνλέξασα ἐλαύνειν καὶ πᾶσαν δὴν ὅσην ἔχει δυνάμεως. Σωύταξις δύο πραγμάτων ἕνωσις. ἐπὶ τὸ λαμβάνειν καὶ τὸ ποιεῖν βάδιον ἐστρατευμένος. διὰ σιρῶν βάξ

συνῳδίξεις ἁπάσας ὅτι ἠσχύνετο. καὶ μάλιστα. τὴν συνῳδίξεων περιθέντες πολλαχοῦ τοῖς ἱεροῖς τῶν καὶ θαυμαστὸ μόνοι τῆς σοφίας τῆς σωκράτους, δι' ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις μέλιστα. ὁ δὲ τὸν πάμμεγέθη λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἐδωρήσατο. περιῳκοδόμησε. ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι ὅτι δὴ σοφίσει χρόνου ἰδίας συντάξεις πολλοῦ τοῦ δημοσίου ὠφελεῖ τοὺς τοιούτους ἰδιώματα. Σύνταξις. καὶ συγγραφὴ καὶ ἰσοτέλεια. πολύβιος. ἰδίᾳ τὰ κοινὰ τοῖς πρὸ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ διδηλώσαμεν. Συντάξις. αὐτὶ τοῦ συντεταμένη οἰκήσις. δημοσθένης φιλίππῳ. καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τῶν αὐτῶν τὸ τελεμβαίνειν καὶ τὸ ποιεῖν ἰδίᾳ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἐνίοτε φόρους συντάξεις. ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα. καλλίστρατον οὕτως κελεύσαντες. καὶ ὑποδύσης δὲ φησὶ σύνταξιν τῶν πόντιον δεινὰ διδόντες. ἡμεῖς δὲ πλείω ἰώμεθα λαβεῖν. Συντάσσομαι δοτικῇ. Συντεθεῖσθαι. καὶ συντέθεικε. συνεθέμην. Συντεμνεμῆ μῆμος συμβαλών. νεκτασχασάμῆμος. ὁ ναυβιος. τὸν παντάριον αὐτὸ συντεμνεμῆ μῆμος ὢν τὸ ἀναρχῶν πρὸς αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων. Συντέλεσθαι. αἱ πανταδαπαὶ τιμωρίαι. δαρὶ δ. καὶ δεκάρας καὶ φλόδους διαπελήσονται ἀσυντελεῖα Συντέλεσθαι. παῦτο πρὸς ζωλώ. ἰώρ. ἐαυτοῦ. ἀπώλετο συντέλεια. αὐτὶ τοῦ δὲ ποτέτι χρηνὸν συνετέλεσαν. Συντελεῖς. ὅτι οἱ διηρεχῶτες μεὼς μιᾶς ἅμα ἐπιμελοῦνται. καὶ συντελεῖς ἐλέγοντο. συντελεῖς οἱ οἱ σωδαπανῶντες ἐς συνφερόντως. τὸ δὲ πεζῆ μεν. συντέλεσθαι κελεῖται. Συντελής. χρήσιμος. Συντέμνω αἰτιατικῇ. Συντέρμων. πλησίοχωρος. Συντεταγμένως. ἀρεισοφανὴς πλούτου. αὐτὶ τοῦ γεγραμμένως. ἐς μεταδυσγιροτόνητος τινός. ἀπαναλέγομαι δ' ὅτι πρὸ θυμος ἦν ἐτε καὶ συντεταγμένως. Συντεταῦσθαι. διατεταῦσθαι. Συντέτηκεν. αὐτὶ τοῦ συμπεφύλλωται. συμπέπηκε. φανερὸς αὐτὰ λαθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ σύτηξις ἐστὶ τοῦ σώματος φθορὰ καὶ ἰσχνότης. ἑαυτὴ δὲ ἄρα ἡ σύτηξις τοῦ σώματος ἐστὶν ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τῶν ἱματίων φέρειν ἐμβολήν. Σύτευξις. συντυχία. Συντάξομαι συντύχω. Συντιμᾶσθαι. τὸ πολλῆς τιμῆς ποιεῖσθαι ἐθέλω, συντιμᾶσθαι δ' τοῦ δημοσθένης. Συντομαλχῶ. οἱ δὲ ἐκυρίευσαν τῆς συντομαλχῆς. Συντόμισον. συναλλαγὴ συντόμως συνέχωνι καὶ τὸν ἱμάντα. Συντρέχω δοτικῇ. Σύδιτος. Συνδίβω αἰτιατικῇ. Συνδοχάσαι. καὶ ἐμπλησαι. πληρωθῶναι. ἐν μεταφορᾶς ὧν δοχῶν. Συντυγχάνω δοτικῇ. Συντυρούμενα. συμπωγύμενα. Συντυχία. καὶ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. ἐπολαβὼν οὖν οὐκ ἂν συντυχίαν. ἀλλ' ὑπό τινος ἐξεώστου τοῦ εἶναι περὶ αὐτὸν διαθέσιν. Συνοίμιον. τὸ ποίμιον, Συνοίσειν. ξυμφερήσειν. Συνοῖσον. συμφέρον. σὺ ὑμῖν τὰ εἰρωνεία θῶ πρότιμῆσαι τὸ συνοῖσον. καὶ τὰ εἰρωνεία πρὸ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι. καὶ αὖθις. αὐτός τε γὰρ ὢν ἐπιβόλων τῆς φύσεως, ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον ἀσοχώτατα. Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται. Συφορβία. ἀπελαχοίρων. Συώδεις. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. Σύραθεν ῥωμαίοις ἀθεία ἐπίσολή. Συρακουσαὶ πόλις σικελῶν. Συρακουσία βαλπεζα. κατολυτελὴς. ἐδόκουν γὰρ οἱ σικελιῶται ἀβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων καὶ συρακουσίων δεικέτη. Σύρβη. τάραχος.

Συρβωλᾶς. ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τοῦ αὐλάντων μετὰ θορύβου. καὶ πέμπης. διὰ δὲ τὰς αὐλητρίδας ἐπὶ φαρέδασκενάσ ἔχειν. καὶ συρβωλέων χορὸς ὁ τεταραγμένος. καὶ συώδης. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. διὸ καὶ λέγεται καὶ πομπὴ, συρβωλὴ χορός. ἐπὶ τοῦ ἀτάκτου χορεύων. Συριανὸς ἀλεξανδρεύς φιλόσοφος. ἠγησάμενος τῆς ἐν ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς διὰ σπάνιος τε ὢν μενος πρὸ πλουτοῦ. ὃς καὶ διαδοχὸς αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς ὀλίγον ὅλον ὑπομνήματα βιβλίοις ζ'. εἰς τὸν πλάτωνος βιβλία δ'. εἰς τὸν ὀρφέως θεολογίαν βιβλία δ'. εἰς τὸν πλάτωνος περὶ τοῦ μέρους θεῶν. συμφωνίαν ὀρφέως πυθαγόρου καὶ πλάτωνος περὶ τὰ ὀλύμπια βιβλία δ' καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος ὡς φησὶ δαμάσκιος. πάντα τὰ τοῦ παλαιοῦ ἐξεζήλωκεν. ὃν καὶ πρὸς τὰ κριβέστατον. προσεῖχεν τὸν οὐ δὲ μᾶλλον ἐπὶ πλάτωνα τῷ ἰαμβλίχῳ ἐστὶν ἰαμβλίχου φίλτερος δῆλος ὁ δαδῆς. ὧν ἄριστον εἶναι δοκεῖ χρείζειν τὸν ἑαυτοῦ πλάτωνα συριανὸν τε πλάτωνα διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἀξίου πρὸς συναγερμὸν ἀληθοῦς σοφίας. Συρισμός. φωνὴ ἄσημος. τῶν συριττόντων τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶ φανερέσεις τοὺς χλευασμοὺς τῆς ἐξηκοντῆς

ῥᾳδίως. καὶ αὖθις. οἱδὲ Ῥωμαῖοι καὶ τειχεροτόνουμ συείποντες. καὶ τὰ ραχὶν ταῖς βοαῖς συνεπί
ουν. Σύειγξ. τὸ εἰς τὸ ὠὸν τὸ λοχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τὸ ἄξονος. καὶ ἡ ὠὸν τὸ λοχοῦ ἄ
τω καλεῖται. σοφοκλῆς. πεῖνος δ' ὡς αὖ τὸ ὠὸν ἐσχάτῳ σὺν πάλῳ ἔχων, ἐχειμᾶτ' ἀεὶ σύειγα. Σύ-
ειγξ καὶ ἡ Σαμμάκης διώρυξ. καὶ τοὺς τοῖχους ἐλαφρὰ σύειγα βαθεῖαν ἀπὸ τὸν λόφον ἦκαθαι. καὶ σύ
ειγος αὐλοῦ ἁδρατοθήκης. ἀσίδης. τίς τὸ μέλι πλὰν τὸ σοφὸ τὸ ἐρᾷ τὸν πεμπτὸν ἐν ἔπει-
σεν ἀκλεῖδου νόμος. ποιεῖν δὲ τὰς σύειγας ἀπὸ εὐθείας. Συείξας. ἀπὸ τοῦ συείζω ἀνεστῶτος.
Συρμαΐζω. καθαίρω. ἡ μάζα σὺν ζωμῷ ὕδατος. ἄλος καὶ ὀδοῦ. ὡς συρμαία ἡ ἀβρὰ αὖ λαχανο
λίνωι οἰνός. Συρμαία. τὸν καθαρτικὸν διὰ μέλιτος ὡς μέλιβος. Σύρμος.
τὸ νιφετὸς ἀφορμὴ ἀπὲ τῆ ποιμαίσεις ἀνέμων βορέων. οὐχὶ χάλαζαν. οὐ νιφετὸν συρμούς. οὐ πατα
ταῖον ἄλσα. πόθεν ὁ ὀρφέως ὁ λόγος. Σύρω. δέχω. ποιῶ δῆς, σύρᾳ πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ βρό-
μου. Σύροι πρὸς φοίνικας. ἑκάτερα τῶν ἐθνῶν διαβέβληται ὡς πανοῦργα. καὶ τοτὲ μὲν ἑκάστοτε ἀλλή-
λοις διαχθέροντα, οὐδέποτε ποτὲ ὅλως διαλλαγήσεται, Σύρφαξ. συρφετώδης. ὀχλώδης. ἀχρη
σία. οὐ γὰρ ἐθέλω πρὸς τοιοῦτον μαίνεσθαι δόξαν, οὔτε δήμου σύρφακι συναφημίας ἀναπλεῖσθαι
τοῦ ῥοῦ. ὃς εἰ μὴ οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθρὸ πόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰ μὴ τὰ ἐπαινοῦν
τας ἐθέλω ὡς νέον. οὐ γὰρ ἤρωσα ἐβαλλεν ὡς σύρφος ὁ Ἀχιλλέως. ἀλλὰ γυναικομανὴς ὢν ὡς
παῖς. Συρφετὸς, ἀγυρτώδης ὄχλος καὶ λόγος. καὶ ἐξανέμισυλλεγμένη πόθος καὶ φρυγα
νώδης. ἤτοι κυνορτὸς μᾶζα κυπαρίττων. τινὲς δὲ χειμῶνα καὶ συρμόν. ζῶντα δὲ ἄγνωστα σὺν συρφετῷ.
Σὺς ὀχοῖρος. ὗς ἐπὶ θηλείας. σιὸς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέχρηται δὲ ἀδιαφόρως. ὅπως δόξῃ τῇ μὴ
ἀληθεύσας. Συασμός. λαίλαψ. συρροφὴ ἀνέμων. συασμαίνεσθαι. ὀπαλὸν σὴν καταφραγή
σεσθαι. τὸ δὲ ἱερὰ βρῦα συασμαίνεσθαι λέγουσι. λυπρὰ ἔργα ἐν τῷ πόλει ἐρεῖ. ὥστε πρὸς τὰ μὴν ἐπὶ
φήσματος καὶ τὴν ἱέρειαν ζυασμαίνεσθαι λέγραμματεῖα. ὡς σύασμον τὸ σημεῖον. Συασιτία.
καὶ συασίτιον, ἀνωμία. ἄδειπνον. Σύασιος. σύνδοφος. σωδιαιτητής. τὸ δὲ, πεπλησμένος ἐφέσία
σιν ζωὸς ὁμοτίμας. ἔτυχε καὶ μὲν πρὸς ἀπῆναι σὺν τῷ συασιτίῳ ἀμφὶ τὸ μέσον τὸ δεῖπνον δὴ τυμό
νων τὸν ἑσπερον σὺν θαλάττοντων. Συασπαλίζω. λόγω ἐπιβαλλόμενος. ὡς συασπαλίσαι ἐπιβαλεῖ. συασπά
λίζεσθαι δὲ τὸ πρὸς τὸ ὁδὸν ἀδιεπίζεσθαι. ὅταν ἐφίστατοι θεὰ τὶς ὄψις. καὶ λέγει δεῖν συασπαλί
ζεσθαι. καλεῖ γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν. Συασπαλίζεσθαι. ἐπιφέρεσθαι. ξενοφῶν. ὁ κῦρος ἔφη βίᾳ στρα
τιώτας συασπαλίζεσθαι σίδηρ ἀμερῶν εἴκησιν. οἶνον τε βοῦν τὸν ἅπασον χρὴ, ὅσος ἱκανὸς ὄξιν ἐθίσαι
ὑμᾶς αὐτοὺς ὑβροποτεῖν. Συσπιλία. σωσικία. ξενοφῶν. ἐν τῷ ὁμοῦ σιτεῖν τοὺς στρατιώ
τας ἐδόκει ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἑώρων δὲ ἀλλήλας στρεφομένους ὁμοίως,
ἐπὶ πλῶ προφάσις μόνη ἐξίσα, ὥστε ὑφίεσθαι τινὰ καὶ πιώτερον ἑτέρᾳ εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους.
ἐπὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλας. ἐπὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐπίνεσθαι. οἱδὲ ἀγνοοῦντες ῥᾳδίως
ποιοῦσιν ὡς σωφρονίσοντες ὄντες. Σύσπιλα. ἐπὶ δασέα. πρῶτα μὲν ἐπὶ σύσπιλα τῶν χωλείων ἀνεπά
θαιρ. ἔπειτα κατὰ βασιλικὰς παθείσιος ἐξέταμ. Συαφεθέντες. συραφέντες. οἱδὲ πρὸς τὴν φή
μην συαφεθέντες καὶ διαλεχθέντες πάτε ἄλλως ἔτρεχον καὶ συνίσαν. Σύγκρισις. ἀμά
χων. ὁμόνοια. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἱσταμένων τῶν συνδόφων. πλύβι. οἱδὲ, οἰκείως δι
ενεχθέντες πρὸς βουκαρχιδονίας. πρεπίλιον ἔχων σύγκρισιν. Σύγκρισις καὶ συγκαθῶ αι. ὁ μοδίαιτον καὶ
φίλον γενέσθαι. ἐλθόντα διὰ ποείαν, ἀπὸ μὴ πολλοῦ τινος πλοφθῶ αι. ἀπὸ δὲ εἰσὶ πάντα συγκα
θῶ αι. Συγκέλλω. ἀπιατικῶν. Συγκήσας. πάσασθω. πρωμίξας. πολύβιος. βοῦν ἐνέγκασθαι σφᾶς
συγκήσας ἱππεῖς πεντακοσίους. δυναμένους ἔτι πονεῖν. Συγκομώτερον σπάφος ἔχουσι ἐπὶ
τὸ διὰ τὸ ἀγνοεῖσθαι τῶν. θεόφραστος δὲ ἐν τῷ πόθεν ὁ μωρὸς εἰρῆσθαι, ἀπὸ τὸ τοὺς μετοίκους
ἀθλοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σπάφος φέροντας πομπεύειν. καὶ ὁ πότε δὲ ἐβούλοντο
μέτοικοι δηλῶσαι, ἢ σπάφος ἔλεγον ἢ σπαφηφόρον. διὰ τὸ ἀπρεπέστερον εἶναι συγκομώτερον τι
νὰ εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ σπάφος. Συγκρέμματα. στρατιῶ τῶν πλήθη. Συγροφή. ὁ μόνοια. καὶ ἡ ἐπὶ κα
τὰ συμφωνία. διαβάλλεσθαι μὲν ἀπὸ συγροφῆς πονηρὰ νομιζομένων. Σύγοιλα. καὶ πώνυμα
καὶ πλώσεις, πάντα εἰθίσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα. διαφέροντα δὲ, σύγοιλα λέγεται ἀλλήλοις

καὶ ἅ. ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα ἃ καὶ καθ' αὑτὰ καὶ ἀναλογίαν εἶναι. ὡς αἴσθησις· ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς ἅ. ὑφ' ἅ, ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητόν, ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς ἅ. ὧν ὄντι. Συστοιχα λέγουσι καὶ πάντα ἅ. ὁμοίως πως ὠνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ ἐκείνῳ, ἀφ' ὧν πως ὠνόμασται οἷον ἀπὸ τοῦ δικαιοσύνης πως ὠνόμασται ὁ δίκαιος. τὸ δίκαιον. τὸ δικαίως. ἅ. τα δὴ καὶ ἀλλήλοις ὄντι συστοιχα. καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. πως ὠνυμασμένον μόνον, ἅ. ἀπό τινος πως ὠνομασμένα, ἐκείνῳ λέγουσιν ὧν πως ὠνόμασται. ἀλλοῦ καὶ ἀλλήλοις. οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις. τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικός. ἐπὶ τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικῷ. Συστοιχία. ὁ ἤ, ἐν τῇ συστάσει γίνεται τοῦ χείρονος συστοιχασμὸς ἀπὸ τῶν ἀρίστων μαθημάτων. πρὸς ρεῖς δὲ τοῖς ἀνοήτοις. Σῦβ. ὁ ἐς μέλ. ἔβεχε. σύ τοι δέμ ἀκοσήτην σὺ δρόμοις. Σύφαξ. ὄνομα ἀπὸ σωσιανοῦ. σύφαξ ἡ τῆς νομῆς ὠν, σωσθανὸ μῦος, ἐπεχείρησε διαιρῶν διαλύσεις. καὶ αὖθις. σύφακα δ' ἔρα τὸν δωδάκην ἔρως ἐνιζε τῆς παιδός. οἱ δὲ ἀρχηδόνιοι, ἔδωκαν αὐτῷ. Σύφαρ. τὸ δέρμα. καὶ ἀνθρωπ. καὶ μὲν τὸ εἰνηνὸν σύφαρ ἐμόν. καὶ τὸ δ' ὁ δένδρου αὖον ἐόν σωρ. κεκλίμαχος σὺ ἐκάλει. τὸ σύφαρ σὺ δυμα βοῦ ὄφεως καὶ τὰ τέπιζης ὠνὰ τῶν λεπίδα. συφεὸς τὸ σους ὁ σου οἱ σύδ' δ' φονται. λέγεται δὲ καὶ συφεὼν. ἀγαθίας. εἰ μὴ κατέλαχον εἰ σῶεν, ὡς σωρ σὺ συφεῶσι καὶ μανδραις ἅ. τ' ρωμαίων μεμνήκη σρατεύματα. Συφόλης. συφόλαν. Συχέμ. πόλις. Συχναζῆς. συνανάζεις. Συχνᾶις. συνεχέσι. ἐ συχνῶ οὐσίαν τῶ σολλῶ. ἐ συχνος ὁ πολὺς χρυσός. καὶ τῆς οἰκίας ἀπὸ οὖσης μονίρους ἀλλὰ συχνῆς ἀμοιβῆς. ἐ ἰάμβλιχος. φησὶ δ' ἀσωμάτων σωμάτων ἐπιφανῆ καὶ λαμπρὰ. ἐοθ' ἡ τασθαρὰ. ἐ θεραπείαν συχνῶ δ' μούχων τε ἐ θεραπανίδων. Συχνόν. πολλῶ. σωμπόν. ξενοφῶν. ἅρμαξι διαλέγεσθαι συχνὰ συχνὰ πάλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολύ. ὁδὲ συχνούς ἅ. ἐπὶ σήμων ἐβρυλλῆς ἐφόνευσε ἂν πολλ. πόσα τυρὸ δρέψασθαι. αὖ ὠσχάδα. ἐ δεῖπνον ἰσχνὸν ἀντὶ σιτίων βάλων. Σφαλᾶς ἅ. κατηλείδας. θουκυδίδης. ἐ ὁ ἴσος καθίστασθαι ἅ. ἐ σφαλᾶς. Σφαγεῖον. τὸ τὰ αἵματος δεκτικὸν ἀπλοῦν. ὃ εἶεν ὀκτὼ ἐ μνᾶς. Σφαγιάζω. τὸ θυσίαν ἐπιτελεῖν πρόδοδος. ὃς ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο, σωσανίας καθήμενος ἐν τῇ ἅ. ξέβαυματίσθη ἐξέμετι ἅ. πολλά. Σφαγιαζόμενος. διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν, ὁδὲ εἴτε δι' ὁσημείαν οἰκεῖος εἶναι, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὸν τῶν ἀπόβασιν σημαίνων λογιζόμενος ἅ. θύματα, συμφέρειν ἐλογίζοφυλάξ ἑλλάδι τ' καιρ. Σφαγίδιον. τὸ τῶ μαγείρων μαχαίριον. ἐ σφαγίδος δ' αὐτό. Σφαδάζειν θρᾴττειν, δυσθανατεῖν. ματαίως ἀπαδαι. χαλεπαίνειν. μετὰ ἐργῆς κινάζειν. σφαδάζειν ἐ τὸ πανδᾶν ἀπὸ τοῦ ἀπαδαι ἐ σφακελίζειν. Σφαδάζοντες. ἀπώμενοι ἢ δυσφορᾶντες. καὶ πως σφαδάζων σὺ δθεν πολλοῖς λόγοις, ὡς πορτίς ἀσιος δίσμιος ἀλύκους ζέων. Σφαδάζουσα. πανουργάζουσα. Σφακελίζοντες, διαπαγῶντες. πηδῶντες, ἐκπαλλόμενοι. τὸ σφακελίζειν φλεγμαίνειν δύσι. καὶ διατεθραπάδαι πρατῖνος. Σφακελισμός. πάθος πληξία. ἐ σφάκελος τὸ βέλος τὸ σφάζον. Σφακελισμός. ἡ πῆξις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐν τοῖς σφακελισμοῦ ἐ ἀπασμός. λέγεται καὶ ὁ σφυγμὸς ἐ ὁ παλμός. σφάκελον δέ νιοι τὴν σῆψιν λέγουσιν ὁ τέων, αἰλιανός. καὶ ἀκούω τὸν παῖδα σκεῖνον αὐτὸν, ὃν οἱ δίκαια ἀρθῶναι. καὶ φλεγμαίνοντα σφακελίσαι καὶ ἀποκτεῖναι ὃν ἄνδρα. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ ποιμία. καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλφαν. θεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάπλων τ' γεωργουμένων ἀπήτει τοὺς ἀθλιωτάτους. πλὴν δέ ποτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τὸ σῶμα λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην. τίνας σὺ τ' τὸ πονηροτέρους τοὺς ἀπαρούς. ὁδὲ ἀπεκρίνατο. ὁ δύστας ἐ σφακέλους. καὶ τοῦτον δεκάπλην θεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ θεισίστρατος πλὴν πρησίαν αὐτὸ, τῆς δεκάτης ἀτέλφαν ἔδωκε. ἐ ἐν τούτου οἱ ἀθλιωτάτοι τῆ πρωτίμια ἐχρήσαντο.

Σφάν. ἄν ἐλελίσφαν. ἀρεσοφάνης. καὶ θόμυλ, ἐβρεκεδεκίδας ἄνθον. σφάν, ὡς ἐπὶ τῆδε ἀπὸ σκοπῆς. Σφακτηρία. βῆς τινὸς ἡ λακωνική. διείργων ἐ ἀπεχωρίζων ἐ ἀπεφαίνων, ἅ. ἀπὸ ἠθεσαλίας ἐ λακεδαιμονίοις ἐσβολάς. ἐν θα ἐ λεωνίδης πρὸ τῶν λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀγωνιζόμενος τελευτήκ. Σφάνδαι. ἱέρδαι. μετὰ τὴν ἱερᾶς τολῆς ὁ λαὸς τελεῖ μυστικὸς φαλλοὶ κατάληφθεῖσαι. καὶ αἴρουσαι ἅ. ἐφ' ὑμνᾶ. καὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ πολέμους ἔχουσι τὸ αἴμα τοῦ

ᾗς χεῖρας· καὶ ᾗ πόσω πλείονι ἦσαν δὲ ἐν ὧν ἱερεῖον χρισάμενοι ἀθρόοι ὑφ' ἑνὸς πληθύματι ἐπὶ ὄνου ἑκάτερον ἵξαν· ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα· Σφαλεῖς· ἀποτυχών· καὶ σφάλλεται· Σφάλλω αἰτιατικῶς· Σφάραγον· ὁ ἀπὸ ὤων φάρυγξ· ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν γινομένου φόβου· Σφαραγοῦμβος· ἔχουσι δὲ ἐν βοὸς ὄνομα πεπιμελημένον· φαρυγξ· ἐν θα ὁ βρόχος τῶν φωνῶν ἀφίεμενα· ἢ ἀφαραγος· καὶ ὁ ἐσφαραγίζω τὸν χῶ Σφαῖρα· ἀφ' ἑαυτοῦ· Σφαῖρα· ἀπὸ περιφερείας· Σφαιροπαιτεῖν· τὸ διὰ σφαίρας παίζειν· καὶ σφαῖραν ἐμβολήν· τὴν ἐμβαλλομένην· καὶ φαιρηδόν διὰ τῆς σφαίρας· τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν ἀρισόνικος ὁ καρύστιος· ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συμφαιριστής· Σφαῖρα· ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν ἀνάγκαλις ἡ περὶ γραμματικὴν ναυσικέα τὴν ἀλκινόου θυγατέρα ἀνατίθησι· Σφαιρίζω· τὸ τὴν σφαῖραν παίζω· φιλοτείνως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι· Σφαιρωτήρ· σανδαλίου ζυγόν· ὅ ἐστι τὸ λωρίον τὸ ὑποδήματος· Σφενδανόεντες· ἰσχυροῦ· ὃ μάλιστα ἐλίσσει βρυχώμενον σφενδανῶν ὄμβρημον σιτευόντων· Σφενδάμνοι· ἰσχυροί· τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον σκληρόν· ὅθεν δὲ καὶ εἴδος κεράβου ἀφ' ἑνὸς δάμνος· ἡ γὰρ σφενδόνη διὰ τοῦ κεννάβρεως γίνεται· Σφενδονᾶσθαι· διαπερᾶν πέτρᾳ σθαι· Σφενδόνη· ἡ παρὰ τὸ λίου περιφέρεια· καὶ ἐκ λίθου βολὴ ἐπιτηδεία χρῆσις· ὅτι κύριος τῶν πολλοὺς τῶν λυδῶν ἀφενδόνα ἐκέλευεν· ὡς τὸ ὅλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων· σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δώρᾳ μάλα δόκιμον· ἔνθα ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς ἀφενδονῆται παθόντες· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἀφενδονῆται παθόντες μεῖναν πάνυ ὀλίγοι ὁμόσε ἰόντες ὅπλοις ἀλκιμάχοις· καὶ σφενδονᾶν αἰτιατικῶς· Σφενδόνη· Γύγου, ζήτει ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος· Σφενδονῆται· βαλλιαρίδων μάσων σφενδονῆται δύσοχοι· Σφέτερος· ἀπὸ ἑαυτοῦ· Σφετερίζεται· αἰτιατικῶς· λαμβάνῃ· ἰδιοποιεῖται· Σφέτερον τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὸ ἴδιον· καὶ σφετερῶ· τὸ ἑαυτοῦ· Σφηκία· εἶδος ζώου· καὶ παροιμία· ὡς πρὸς σφηκιὰν βλίτῃ εἰμὲ καρεβίζῃ· ἀεὶ σοφάνης ἀπὸ τῆς μυίττης μετενήνοχε· βλίττῃ γὰρ τὸ σπερίζῃ τὸ μέλι· Σφηκώδεις σκληροὶ καὶ τὰ ἰσχνοὶ τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισεσημασμένην ἔχουσιν· ἀεὶ σοφάνης πλάττων μέγαν λαβόντες ἐμμύουσι σφηκίσιον· ἤγουν ξύλον ὠξυμμύον· ἐπεὶ δ' ὁ σφὴξ ὀξὺ ἐστὶ τὸ πόθεν· ἐπιτετάδθαι λέξις παρὰ τὸν σφῆκα· ἀπὸ γὰρ μικρᾶς ξύλων εἰς ὀξυσωματισμένα, σφηκίσκας καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς λαμβάνοντας τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους· ἐκ μὴ ποικιλίας, σφηκώδεις φασί· Σφῆκες φανέντες· δυσμενῶν εἰσβλάβαι· ἴσασι μὲ σφηκῶν γενέσεις· ζωῦροι δὲ μελισσῶν· Σφήκωμα τὸ λεπτὸν σχοινίον· Σφηκῶντες· Σφήκας καλοῦσι καὶ βαλῶν· πεποιησάμενος· ὁ δέ, σφήκας ἐπὶ τῶν γῆμαι ἀνθρώπων, ἐπεβούλευσαν γὰρ αὐτῷ οἱ εἰκείνου οὗτος αὖ πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς ῥωμαίους· Σφῆλαι· σφάλαι· κλέψαι· ἀπατῆσαι· Σφῆλος ὄνομα εὔριον· Σφλωσφλωσός· ὁ σφηνάριον· Σφλωσθείς· τιμωρίας· οὗτος ἐκλήθη ἐπὶ τὸ δεῖπνον καὶ σφηνωθείς· ἀπέθανεν καὶ σφλωσόμυος· ἑρπετόμυος· βασανιζόμυος· Σφὴξ σφηκὸς εἶδος μυιασῶν· σφίγξ δὲ σφιγγός· Σφῆσι θλυκόν· ἀντὶ τοῦ αὐταῖς· σφίσι δὲ ἀρσενικόν· Σφήττιος ὄνομα εὔριον· ἐσφήττιος δῆμος· Σφηττοῖ δημοσθένης τὴν ἀκεκμαντίδος ὁ σφήττιος·· Σφιγανόν· πολεμικόν·

Σφιγγὸς πρόσωπα ἔχων πολλαὶ· ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τὰ ἀπὸ τῶν βύτων αἰνίγματα· οὐ τὴν ἐκδημίαν σφιγγὸς· ἀλλὰ σφιγγὸς μύθου τινὸς ἀτεχνῶς· ἔτι δὲ θηλυτέρας καὶ πολὺ σφοδρότερας· Σφίγξ ἐν τῷ οἱ δίπτωσις· σφίγγω αἰτιατικῶς· Σφίν αὐτοῖς· καὶ αὐτὴ τῆς οἱ ἀντωνυμίας· ἐπὶ σφοκλέα· δεῖ γὰρ τελεσφόρον χάριν γνῶναι σφίσιν· οἱ αὐτῷ· Σφίσιν· αὐτοῖς· ἢ τ' ἑαυτῷ· Σφοδελόν· τὸ ἀσφόδελον καλοῦσι· τὸ δὲ ἀφαιρῶντες ὡς πορκὴ ἐκ ἄλλων· μαυρόν· τὸ ἀμαυρόν· καὶ σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, Σφοδρίας στρατηγὸς λακεδαιμονίων· φασὶ δὲ αὐτὸν δύνασθαι λίαν καὶ πάρον πρὸς ᾗς ἐλπίδας· Σφοδρὸν· λαμπρὸν· πλουσίαν πάνυ· σφοδρόν τε τὸ τυγχανόμενον ἐνεδρεύων· ὁ δὲ σώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔσπευδεν· ἐκείνοις δὲ πολὺ ἐσπούδαζεν ὃ θεραπεύοντι ἐκέλευε· Σφῶε καὶ σφῶιν· Σφῶν αὐτῶν· Σφῶν αὐτοῖν ἡμῶν ἡμῖν· ἰδίας· ἰδίας· Σφωρηλατος· σφαγὶς σφαγίδος· τὸ ἐπιμανῶνος διαχαραπτῆρος· ᾗ φυλακτόμενα· ὁρῶσα κατασκευασμένα σφραγίδας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ φιλλία ταῖς χερσὶν· ἐπιθύμησε τοῦ

χρυσοῦ

χρυσοῦ· καὶ σφαγιάζουσι χαριζόμενοι τοῖς κόμαις καὶ τοῖς ποδήρεσι τοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμοῦσι καὶ μύρῳ χρῶνται, ἀπὸ τῶν ὀνύχων, ἀπὸ τῶν δακτυλίων ἐκτεθειμένοις τοῖς δακτύλοις. ἢ ἐκ τῶν ὀνύχων ἐστὶ μύρα καὶ μύρους. καὶ ὀσμᾶσθαι ξένους αὐτοὺς τὸ εὐλάμπειν ἄγαν· ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν προσέχοντες μόνον· ἀεισοφάνης νεφέλαις. Σφριγῶν· νεάζων· αὔξων· σφύζων· βρέχων· ὑγρὸν σωμάτων· ἀναπίμπλων· ἀνθῶν· ὡς Ἀλκμᾶνι ἐστὶν· ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμα σου· καὶ ἦν ταῦρον ἀΐσχοις· ἀντὶ τοῦ ὑγρὸν σωματεῖς· νεάζοντός τε καὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. ἐκ ταὐτοῦ. οὕτω μὴ ἐσφείρᾳ ὁ πόλεμος· ἀεισοφάνης νεφέλαις, ὑγρὸν σωματεῖ γὰρ ἐκ σφριγᾷ, τουτέστιν ἰσχυρότερός μου ὄντι· καὶ ὀρριγῶντες, ἀναπίμπλοντες· Σφευμός· φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας. Σφύζει· ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται· ἐκ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι ἐκ ἀνεπηδῶσι, σωματῶσι μάχην· ἐκ τοιοῦδε· σφύζεις ἀχιλλεῦ καὶ μεθύσκεται κατὰ φρένας· Σφυρόν· ἐκ τὸ εἰς τοῦτο ἀστραγάλῳ· σφύρα δὲ τὸ τεντωνικὸν ὀργάλειον· δουλεύτων τὴν σφύραν· Σφυρόδεσμον αἰγῶν ἐκ τὸ πρόσθιον ἐκ ὀπίσθιον μάλα· ἀεισοφάνης· ὀρτυγὰς οἰκογενεῖς γυλιαὶ χένασ· ὀρχησάς· νεννοφυεῖς· σφυρόδεσμον ὀπίσθιον μάλα· μηχανοδίφρας· καρκῖνος τοιούτους ὠνόμασε· οἰκογενεῖς δὲ αὐτὰ τὰ σκιαδαφημμένους· ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς· ὀρτυγὰς δὲ διὰ τὸ ἐλεεινόν· ἴσως γὰρ οἱ ὀρτυγες· γυλιαὶ χένασ δέ, τουτέστι μακροδραχήλους· γύλιος γὰρ στρατιωτικῶς ὁ λέγεται· ἐκ μικκύλος· εἰς ὀξυλάρυγγα· κηλοβόρον οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα· καὶ μόνον τὸν βάχιλον μικρόν· ἢ αὐχένασ ἀντὶ ἔχοντας κεφαλῆσ· γύλιος· ἢ ὡς σμικρούς· καὶ γραυλώδεις σκώπτει· ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ ἀεὶ· νεννοφυεῖς δέ, ὅτι νάνοι λέγονται οἱ κηλοβοῖ ὧν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κηλοβοὶ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων· ὀρχησάς δὲ ἐπειδὴ εἰσέφρεσεν αὐτοὺς ὁ κατὰ τὰ σκιάμασιν ὀρχουμένους· σφυρόδεσμον δὲ δρόσους, ἀντὶ τοῦ τὰ σταφυλικούς· φυρόδεις γὰρ τὰ ῥᾶγα ἐκ πρόσθεν δρόσους κατὰ μεταφορὰν· ἢ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέτρος· ταύτας ἔνα σταφυλίζει αὐτοῖς· μᾶλλον δὲ ταύτας· ἀλλὰ τοῖς δρόσοις αὐτῶν καὶ δρόσοτυχήμασιν· ἀντελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βρεχύ· ἢ τὸ μικροὺς μικρὰ καὶ οὐδὲν ἀνεῖκε· μηχανοδίφρας δὲ ἀπὸ μόρους· ξενοπλὴς γὰρ ὁ καρκίνου, δοκεῖ μηχανᾶσθαι καὶ περατεύεσθαι σὰ γὰρ τοῖς σκάμμασι· πάντων δωδεκαμήχανον αὐτὸν φησιν· ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους· Σφυρήλατος· διὰ σφύρας ἐληλαμένος.

Σφυρομαχὸς· οὕτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἀνδράσχωεῖς κατεβέζεσθαι· Σχάδονες· αἱ ὧν κνφίνων κηρία, καὶ ζωμὸν ἄπειρον, ἄπιτον· Σχαλίσαι· θλάσαι· ἐκ ἀνίσχαλον ὀάτιον καὶ ἀθλάσιον· Σχάσαντα· τεμόντες· ἔλεγον σχάσαντα σὺν τῷ βραχίονα τὰς φλέβας, λιποψυχήσαντα, ἀποθανεῖν· ἄτως ἀρειανός· Σχάσον· καθάπαυσον· μὴ βάλε· ἀεισοφάνης νεφέλαις· σχασάμυος τὸν ἵππικὸν· ἀντὶ τοῦ παυσάμυος τῆς ἱππικῆς· ἢ ἀποχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐκτεταλάματος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων· σχάσαι δὲ καὶ ὡς τὸν διαπεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τῶν νεῶν ἐρέσσουσαν· καὶ πόδαρος· νῶν παῦσαι μοι σχάσαις· καὶ σχάσας τὸν φρουτίδα· τουτέστι παύσας· ἡσας· ἀρεμίσας· καὶ αὖθις νῶν σχάσας· ἀντὶ τοῦ ἐρεσσάντων καταπαύσας· οἱ δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἀπολύσας· Σχεδάειον· δέλτος· πινακίδιον· πτελάειον· Σχέδην· ἀντὶ τοῦ σὺν ἐπισπουδῇ· ἐπὶ τοξάλμασιν ἐβλάπτοντο· καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο· σχέδην καὶ ἐπισπουδάζω· μεθεῖναι μὴ αὐτὸν ἀνήξιωσεν· ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τὸ πλεμίου γένοιτο· Σχεδία· κέπφων παρατυχόντων κεπαίως πεπυθμένα ναῦς· ἐκ ἔφυρα καὶ ζεῦγμα· Σχεδιάζει· ἐπὶ τοῦ παρατυχόντος λέγει· Σχεδιάζειν· ἐπίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι· ἀπὸ ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι· Σχεδιασθείς· παραχρῆμα ῥηθείς· Σχέδιον· ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου· καὶ ἀεισοφάνης· ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε· τουτέστιν ἐπὶ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται· Σχέδιοι· ἀτελεῖς· Σχεδίως ἐντρέφηθι· Σχεδόν· πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός· Σχελίδες· βοὸς πλευρά· ἀπὸ πλῶς τοῦ πλευμαῖα περιῶν· ἀεισο· ἀλλὰ σχελίδας ἐδμηδόκως, ὡνήσομαι μέβλακα· Σχέσις· ὁρμή· ἕμφασις· ἢ σχέσις δὲ ἐκ τοῦ πῶς τί λέγεται· οἷον πῶς πατέρα ἑαυτοῦ· πῶς φίλον φίλον· ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων· διὸ καὶ σχέσεις προσείρηται· πόστι δέ εἰσι καὶ κατὰ σύμπλοκην λε-

γόμμα. οἷον μικρόν. μεῖζον. διπλάσιον. ⸂ἐπίπεδον⸃ μὴ ἠρέμα αἴσθησις. ⸂ὁ θεολόγος⸃ ὡς μόνας ⸂ἁφὰς⸃ σχέσεις λείπεσθαι ὁρφανὰς τῶν ἁπτομένων. ἀφὴ μὲν γὰρ τῷ μὴ τέγγειν. καὶ ἀφὴ μεθ' ὑγρότητος. ὥστε μείζεσθαι εἰς ὑγρὸν καὶ πάχος. τὸ δὲ θεῖον ἀμέριστον. Σχετικῶς. οἰκείως. Σχετλιάζω. δυσχεραίνω. ἢ βλασφημεῖ. Σχέτλιος. ὀδυνηρός. χαλεπός. ἀγνώμων. ἀτυχής. δεινοπαθής. ἄδικος. ἄπορος. θλιβόμενος. Τλήμων. ἐπαχθής. Σχῆμα. ἡ τοιάδε τῶν πλοκάδων κατανυγία. οἱ αἱ ⸂ἁπλαῖ⸃ ἀεὶ στερεὰ καὶ λόμβα σχήματα. μέρος δὲ ἡ πρόταξις τῆς συμπλοκῆς. αὕτη δέ ἐστιν ὕλη παρὰ τὰ σχήματος εἰδοποιεῖται. καὶ καθάπερ τὴν ἀμορφίαν ἀποβαλοῦσα τὸ πρὸς τὸ μέσον ποιὰν ζωὴν ἀπτησιν. Σχηματίζομαι. πρὸς ποιοῦ μόνου ἢ ζωτικοῦ μόνου. λέγεται ⸂παρασχηματίζω⸃ δὲ διεξαμμένα λέγειν. Σχήσεσθαι. ⸂ἔσχεθήσεσθαι⸃. Σχεῖν. ἀνθέξειν. Σχέσουσι. σχῶσι. κρατήσουσιν. ὑφέξουσι. σχίδακα τὸ σχίσμα. ἢ τὸ ἐσχισμένον ξύλον, παρὰ τὸ σχίζω. Σχίζασι νυείως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ⸂ἐπὶ τῆς⸃ θυσίας τὰ μέλη ξύλα ὡς ⸂ὁμηρ.⸃ καὶ ὃς δὲ σχίζαις ὀπέρεων. Σχίζω. αἰτιατικῇ. ⸂σχίζασα⸃ ἡ ὁδός, ἤγουν. Σχῖνος. διαρρώγ. ⸂τῆς⸃ καινοτομίζομένης ⸂λάπαινόν⸃ φασι ὀδόντας. ὅθεν ⸂σχινοβατῶ⸃ λείπει ὁ τοιοῦτος. ⸂τῆς⸃ καλλωπιζομένων. διὰ τὸ λάπαιν τοὺς ὀδόντας, ἤγουν σχῖνον. καὶ σχινῆαιον. Σχίσις ἡ χώρισις. Σχολάζειν. καὶ σχολὴν ἄγειν. διὰ ὑπαίθριον λέγουσιν οἱ ἀπτῆνοι. Σχολάζω δοτικῇ. Σχολάριοι. δισχίλιοι πεντακόσιοι ⸂φυλακῆς τάξιν⸃ ἦσαν τεταγμένοι. ἀριστίνδην ⸂ἐπιλεχθέντες⸃ ἐξαιρεμένων. οἷς συνεξῆς αὐλίσθαι, ἢ οἷς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει. Σχολαρχήσας. σχολῆς ἄρξας. βυτέσι διαβρῶς. ποδὶ ⸂πινούρου φησί⸃. Σχολαῖον. ἀργόν. διαβιβρὼ ποιοῦμαι. καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ σχολαῖος ὁ ἀργός. καὶ ὁ μανεδονικὸς ἀλχων, οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφιεῖται. ἀντὶ τοῦ ἀναργίας. Σχολαίτερον. ἀργότερον. μασιγοφόροι τε παριόντες, ἐπεβόχυνον τὴν ὁδοῦ τοῦ σχολαίτερον ποιοῦντας. ὁδέ, ἀπεφθέγξατο παροιμιώδες τι καὶ βαρβαρικὸν καὶ ἀφελές. σὺ δὲ γε ὅμως καὶ χρήσιμον. ὡς δεῖ πότερον δοκοῦσιν ἁπτεσθαι μελίττας. καὶ ἔπειτα σχολαίτερον τὸ μελιτίζειν. σχολαιότης λέγεται ἡ μέλλησις καὶ ⸂σημαίνει⸃ θυμυδίδης. ἁδὲ σὺν τῷ ἰαθμῷ χρόνῳ καὶ ⸂σημαίνει⸃. καὶ ἡ καλλιτέχνης ἄλλῳ παρείκασε σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν. Σχολεῖον τὸ διδασκαλεῖον. σχολῆ. Σχολή. οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι. διαβίβρουσι πρὸς παιδείαν. οὐδὲ αὐτὴ ἡ σὺν λόγοις ἀμουσία καὶ διατριβή. ἀλλὰ λῶν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν ἀναιρεῖαν. τὸ δὲ ἀναιρεῖν, βάρβαρον. ἀλλ' αὐτὶ μὲν τοῦ ἀναιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ ἀναιρεία, βάρβαρον μὲν οὐκ ἔθνος ὄνομα. ⸂ἁπλῆ⸃ δὲ οὐκ ⸂σχολῆς⸃. ἀλλ' ⸂παιδείρου τινὸς⸃ ἀφυΐας ⸂ἀρετῆς⸃. ⸂ἐν σχολῆς⸃ ἂν οὐδαμῶς. σχολὴν δὲ τὸ μηδὲν ὁρᾶν ἢ τὸ πρός τι σχολάζειν. αὐτὶ τοῦ τὸ σχολάζειν λέγουσι τὸ ἀναιρεῖν. καὶ αἰλιανός. ἐγὼ δὲ ἅπαντα πρὸς ἓν λόγον, οὔτι που σχολὴν ἄγων ⸂ἁπλῶς⸃ πρὸς τυχόντων καὶ κατὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾶν. ἀλλ' ὑπὲρ τὸ μὴ ⸂ἁπλῶς⸃ ἄλλοις παρασκήσια. σχολὴ δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἀκύρως ἀναιρεία. Σχολῇ γάν. αὐτὶ τοῦ οὐδόλως. βραδέως. ἀδαμῶς. σοφοκλῆς. ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν οἱ κείνου τοῦ ἐμοὺς ἐπιλέμειν. Σχόλια. σημειολογήματα. ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐξήγησιν. Σχόμενος. καθάπτομαι. ἢ καθάπτεσθαι. Σχόντες δοτικῇ. οἰκείαντες. προσεμισθωσάμενοι. θουκυδίδης. ⸂σχόντες εἰς ἑκάστην⸃ τῶν λακωνικῶν, τῆς τε γῆς ὅσην ἐδήωσαν. καὶ ἐτείχισαν ἰαθμώδες τι χωρίον. Σχών. καθέξων. Σχοίητε. νομίσητε. ἢ ὑπολάβητε. Σχοινία. αἱ ⸂βουλαὶ παρὰ τῶ δαβίδ⸃. Σχοινίον μεμιλτωμένον. ἐβρεχδυίοιν ⸂τὼ σκηνήσαν⸃ οἰδημώτων σχοινίον μιλτοῦντες συνήλαυνον. ⸂ἁπλῶς⸃ πλατεῖα δίπλαξον. ⸂παροιμία⸃. τὸ σχοινίον φάγουσι τὸ μεμιλτωμένον. ὑπὸ τὸ δεξὰν ἄγκας αὐτοὺς εἰς ⸂ἁπλῆν σκηνήσασι⸃ σὺν αἰτὸ τὸ μηχανῶνδ. ⸂πολλαὶ ἄλλαι⸃. ἀνεπεφύκυσαν δὲ τὰ ἑρέρα. ⸂ἀπέχθιον⸃ τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν σκηνήσαν. καὶ τὰ ὦνια ἀνέρουν σὺν ταῖς ἀγυιαῖς, ὅπως μὴ πεῖ ταῦτα διατρίβοιεν. ἔτι μὴν ⸂μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ⸃ πορεβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν σκηνήσαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ὑπὸ τοὺς μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ἐκμίαν ἐξέτεινον. ἀθρόως. ἐπεὶ ὁπλιτικῶς εἶχον οἱ σκηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰ ὡθεῖεν ὑπερέτας δύο μεμιλτωμένον σχοινίον σπείροντες, διὰ

τῆς

τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς φησὶ Θεόφραστος ὁ ῥητορικός. ὅσοι δὲ ἐμείονες, ὀξύτινον ζημίαν. Σχοίνισμα. μέτρου μῆκος. ἡ πρωτεία ἡ τῆς γῆς διαστάσεως. διὸ καὶ τὴν τῶν μέτρων μέτρον τὴν γῆν καλοῦσιν. Σχοῖνος. μέτρον γεωργικόν. ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ Δημητρος ἱσοδίῳ. Σχοῖνος. εἶδος φυτοῦ παχὺ τὸ ἄνθος ὀξύ. ἐοικὸς τοῖς βρύοις. λέγεται δὲ ἀφανισμῶς. ἀεισοφαύσης ἀγαρυθῦσι. φησὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν αὐτεμπαγῶ. τουτέστι πρὸς αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺ κἀκῶς ὀδυνηρός. Σχοίνου συμβολῆς. οἱ ψιαθοπλόκοι. ἐκ σχοίνου ἡ ψίαθος. ὅθεν καὶ τὸ βαθὺ σχοινος. Σχοινοτενὲς παρὰ Ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ὀρθὸν καὶ μακρόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Σ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ἀταῦτα. Τὰ δὴ τὸν ναυμάχον. καὶ τὸν καὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. ναυναικος τὸ φυλῶν βασιλὰς πρὸ τοῦ τὸ δὴ παλαίωνος χρόνων. Ταβῆνον. ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως μέσφων συμβόλαια. ὁ παρὰ βοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. ἅπαντα καὶ τελῶν ἀπὸ τοῦ πολίτου γραμματεία ἔνιοι δὲ αὐτοῦ οἰκείοις καὶ ἀφεγγίζων γράμμασι. Ταβουνεῖα. καὶ πωλεῖα. πανδοχεῖα. Ταβρὰ ὄνομα πόλεως. Ταβυθὰ ὄνομα νύμφης. Ταβλα. ὄνομα παιδιᾶς. Ταύτην εὗρε παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τῶν ἑλλήνων στρατῶν. σὺν φιλοσοφία πολλῆ. ἀπὸ βλα γάρ ὅ ἐστιν ὁ κύκνος ἡδόμενος. δῶδεκα δὲ ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. τὸ δὲ ψηφιβόλον καὶ τὰ σὺν αὐτῷ ἐπὶ νοκτία, ἀπὸ ἐπὶ ἄστρα τῶν πλανήτων. ὁ δὲ οὐρανός, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ἀξιοῦσι τὰ ποδίδοται πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι.

Ἀπὸ γὰρ εἰς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος. καὶ ὃν βραλλοφόντη σωφροσύνης ἀμφισβητήσειε. Τὰ δὲ πρεσβεῖα ἀνόκλα σώκλα, καὶ πλὴν βαρείας πρὸς θεῶν δυσπροσέξεις ἔφασχόμενοι. οἷος ἰὼ ὁ αἴας Ταγὴν ὄνομα ὀρνέου. Ταγὴν ὀνησιφόρα. ὁ ἰούνιος ἰών. Τάγηνον. τὸ τηγάνιον. Ταγὸς. ὁ κτεμών. ὁ τῶν ἀθλητῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων. ἀντὶ τοῦ ἀρχιτέκτων. ὅμηρος. παράδεξαι ἄμμι μυθήσασθαι. ἐπ' αὖθις. ἰὼ δὲ σοφὴς ἐπὶ μεῖον βόστρυχον εἰκόνα θήρης, σὺν νεφέτ τὰ ταγὸς μνῆμα λεωνίδεω. Ταῦγες. τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον. οἷον, ψιλὰ λέγουσιν. ἀπὸ πολισαίξ. καὶ ζιὼ μαθόντι μηδὲ τάγες μουσικῆς. Ταῦδ' ἐν τῷ βίπους. τίθεται ἐπὶ ὧν παύ ἀληθῶν. ἀεισοπλείαται γὰρ τὴν ψυθίαν γινομένην μιχθῶσι τὸν ἀδελφόν. καὶ τὸ ψεῦδος τῆς μανθάνομαθῶν παρασημαίνεται ὅσα ἔμραεν ὁ θεὸς γινομένη. καὶ αὖθις ὡς ἀληθῆ παρασημεῖοῦται. ὡς ἐν τῷ βίπους. πρεὶ δὲ πολλωνία τὸ τυανέως. ὃ δὲ διπερβιὼ λέγω. ὃ δὲ εἰρωνόμενός τις ἤκουσε πρὸς τοὺς ἐς βιὼ ἀπροαιρέτους. ἀλλ' ὡς πορ ἐν βίπους ὅτε διαλέγεσθε. οἶδα ἔλεγεν δοκεῖμοι. Ταῦδε μῆδος ἀφυλάξῃ. κῆτ' τὸ ξέρξεω φόβον βιὼ ἔλλωσα ἀπειρημένος. ἀπὸ αὖ τοῦ ἀναλίσκω, ἔδαπανᾶν, ἔναλέγοντες. ἀπὸ δὲ μῆδος ἀφυλάξῃ. Τὰ δὲ πρὸ ἐν ἔργα χερσὶ μέγιστα ἀρετᾶς, ἀπὸ φιλοῦ τὰ φίλοις. δυτέστι πότερον μέγιστα ἀρετῆ χερῶν αὐτὰ ἔργα, ἢ γνώμη τὰ ἀνδρὸς, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ βίᾳ ἀρείους. σοφοκλῆς. Τὰ δὲ δύω πὰ ἀκεν ταύροισι. λεγόμενον τιλῶ. τηλεκλείδης. τοῖ τοῦ πὰ πηέλαι. ὃ δὲ πὰ ἀκεν ταύροισι. Τὰ ἐν τῷ ἀμαξῶν σώματα. ἔνιοι τὰ ἀπαναπελύπως σκωπτόντων. ἀθήνησι δὲ ἐν τῇ χοῇ ἑορτῇ οἰκομαλίζοντες ἔνιοι τὰ ἀμαξῶν τοὺς ἀπανθρώπους, ἐσκωπτόντες ἐλοιδόρουν. τὸ δὲ αὖ τὸ βῖς λωαίοις ὕπερον ἐπῖσαν ἔνιοι τῆς ἀμαξῆς ὀχούμεναι αἰγυπαῖαι αἱ τῶν ἀθλητῶν, ἐπὰν εἰς μὲν ἐλαυσίνια ἐβάδιζον εἰς μὲν μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλαις ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτο γὰρ ἰὼ ἔθος αὐτοῖς. Ὅτι οἱ ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐπῆγον τῇ ψυχῇ. ἐν ᾗ τοῖς ὠμοσπάσαις ἡμέραις ἐφ' ἅμαξῶν φερομένας ἀνθρώπους αὐτὸ τοῦτο προστεθειμένους ἔνιοι παρισταῖσι τὴν πάλιν ἅπασαν. ἐστάνας ὅπου ἂν ἐθέλωσι. ἐν οἴκῳ παρασάντας ὅπου δὴ βούλοιντο, ἄδειν χορόν τι τὰ ἐξ ἅμάξης. οὐ γὰρ ψιλοῦ λοιδορήσαντας. ἀλλὰ τὰ ληθῆ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελοῦ γὰρ εἶναι σοφίην ἀνειρωσὶ ἐξεταζόμενα τὰ ὀνείδη

πολιτῶν. ⸂ταῦτα ἀδενάτως προσφόλμ μδὲ ἀληθείας. ὥστε διὰ τοῦ πάντας ἀποδιδράσκοντιν τὴν πονηρίαν. Τὰ σὺν βίπδος. τρίποδι χρῆται ὁ ἀπόλλων μαντιόμμ. διὰ τοῦτο τρεῖς καιροὺς ὧν πραγμάτων. ὅμηρος. οὐ γὰρ ἔστε, γὰρ τέσσόμμα. πρό τε ὄντα. φασὶ γὰρ οὕτως τὴν σαῦαι τὸν ἀπόλλωνα τὸν βίπδα. ἁλιεῖς μιαθῶ βόλον ὁρίπλοιω. ἵνα τὸ ἀναφορόμμον ᾖ τοῦ ἀγρεύσαντος τὸ βόλον. ἠγέρασαν ἔμπνευσ. εἶτε ἀνενέχθη ἔπιπο χρυσιοῦ. ἐφιλονεικήσω δὲν πρὸς αὐτὸ. καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς ὡς ἰχθῦς πεπόκασιν. οἱδὲ ἀγρεύσαντες ἔλεγον, ὡς παῦτὸ ἀνιὸν ἀγρεύσαιεν τῆς αὐτῆς τύχης. ἄτοπος δ᾽ ναὐτῆ φιλονεικηθέντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ὁ ὠτῆσαι τὸν ἀπόλλωνα. ὁδέ, ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήκαγον οὖν τὸν τοῖς ἐπὶ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων πεπειῆτο μὴ σοφὸς εἶναι λέγων. ἔχειν δὲ σοφώτερον ἑαυτόν. ἔδοξεν δ᾽ ἂν ἀθεῖναι αὐτῆ τῷ ἀπόλλωνι ὡς σοφωτάτῳ πάντων. Τὰ σὺν ποσί. τὰ παρόντα σὺν μέσῳ. Τὰ ⸂συνηθσίνου. ⸂τῆ διὰ ηθσίνου καὶ βίπδος ἢ δὰ φυης μαντιόμμων. Τὰ ⸂σὺν χειρ. ὁ μιαθός. ἢ ἀμοιβή. Τὰ ⸂συν χειρήματα. αἱ ⸂συν χειρήσεις. τὰ ⸂συν τιθήματα. Τα πολέμοι ὄνομα ἐθνος. Ταί Φαλοι ὄνομα ἐθνος. Τα περαί. κατεξυσμένη. Τὰ πηόκηδυ. τὰ ⸂συνηόκηδυ. καὶ τὰ πρᾶσιν. Τὰ ⸂συνόκηδυ βαφὴν τὰ καὶ ὑσμίνοιο θέειρα. Τα πῶς. σρατιωτικῶς. Τὰ ἄλλα καὶ φιλώμεθα λεγόμμονται. οἷον τὰ ἄλλα καὶ φίλοι ὦμμεν. Τα λαντίζ ἀτιατικὴ. θρίωεῖ. ἄθλιον ἀποπαλεῖ. Τάλαντα. τὰ ζυγὰ ⸂τὰ ἰσάμμα. Τα λαντιαία ἀτιατικὴ σαμίζ. ⸂δὲ τοῦ τύχης, νίκαις ἢ ἥπαις τῆδε πάπεισε τὰ λαντιάμμα διέμφνε. καὶ ὧμέρω τῶν πιρδίων τῶν ἀμοιβαίων ἐτα λάντιαν. οἷς μὴ γὰρ ἄξια, ἄθλον ἀτολμίας ἐγίνετο. ἄλλως ἴσως. Τα λαντον. πολλὰ μὲν σημαίνζ. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίο καὶ ἀργυρίου μέρος. κατὰ σημαινόμμον δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα, ἢ σαθμόν τι ὄνομα. ὡς πορ ἀεισοφάνης. ἀλλ᾽ ἢ τάλαντα μασὶν ἢ σαθμήσεται. ⸂ὁ μυριπόν. χρύσια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα. βίτον σημαινόμμον ἥρωϊκόν. τέτρατον ἀριθμοῦ τι ὄνομα. ὡς καὶ πολυ⸂λαντος ὁ πλάτος. καὶ τὸ ὁμηρικόν. χρύσια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα. βίτον σημαινόμμον ἥρωϊκόν. τέτρατον ἀριθμοῦ τι ὄνομα. ὡς καὶ πολυ⸂λαντος ὁ πλάτος. καὶ τὸ ὁμηρικόν. κεῖτο δ᾽ ἄρ᾽ ἐν μέσοισι δύο χρυσοῖο τά⸂λαντα. καὶ δι⸂λαντον δὲ καὶ τρι⸂λαντον λέγεται. ἀρχαῖα δὲ ἡ χρῆσις ⸂ἡ τὸ βίβυ. ⸂ἡ μι⸂λαντον. ⸂ὡς πον ἡ μι⸂λαντον. τέσσαρα ἥμισυ. ⸂τὸ ἑβδομον ἡ μι⸂λαντον ς ς. ⸂ὅλως οὖν τιμὸς ἀριθμᾶ παρωνύμως μέρος ἐστὶ νομασθὲν τῆς τὸ ἥμι τάλαντον, βύβυ ὁ πεντηκοντόμμος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ⸂λαντοις. οἷον, ἀν μὲν ὄγδοον ζ. ἀν δὲ ⸂ν᾽ατ᾽ κ. σωσαριθμουμένου δηλονότι ⸂τὸ ἥμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις ⸂τὸ ⸂ν ἥμισυ ⸂λαντον, τρία ἡμι⸂λαντα λέγειν. ὡς καὶ τρία ἡμίμναια τὴν μίαν ἥμισυ μναῦν. Τα λαντον. ὥς φησι διόδωρος ἐν τῷ πρὸ ἰσαθμῶν, μνᾶν ὄσιν ξ. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ. ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ἓξ. ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκοῦς ⸂ν. ὁ δὲ χαλκοῦς. λεπτῶν ζ. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμμενον ἀπτικὸν παρὰ σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἰῶν μνῶν ρκ. νυνὶ δὲ ιβ. ὁ δὲ ὅμηρος λέγει, δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ κεφ᾽ μασὶ τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς δ᾽ ἴσον τὸ βίπδος ⸂τὸ λέκυθος ⸂τὸ ἴωξ τίθεται. τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θεία γραφῇ, καθ᾽ ὥθεν πεμπμένη κάτω θεία χάρις. σωτῆρις ἀεισοφάνης. καὶ βι⸂λαντου τὸ τε μαθεν ὑπόρβολος. ἢ γνω τῶν χαύνωσιν ἀπαιδευσίαν. τὸ ⸂λαντον πάτισιν ἔχει λίβας. ρέι. καὶ ⸂λαντι αἱ οι λίθοι. ⸂λαντιαῖοι εἰσὶ πεμπῶν κάτω οἱ βαμόμενοι πέδοι. δύο δὲ ⸂ωλέον ἀπέκεισαν σαδίας. κατωλκὴ δὲ ὑπὸ τῆς πρὸς τυχοῦσι μόνον. ⸂σὺν πολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ᾽ ἐκείνους ἰῶν ἀνυπόστατος. αἰτιώμενοι δὲ τὴν πόθι πλέα, πεντήκοντα ⸂τάλαντοις ἐζημίωσαν. Τα λαντουμένῳ. πλάτων ἐντιμαίῳ. τῷ γῆν ⸂λαντουμένῳ ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ᾽ ἐκείνων. κινουμένων δὲ αὖ πάλιν ⸂σείεσθαι. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν. ἐπεὶ τὸ ζυγόν. ⸂λαντον λέγεσθ᾽ ὑπὸ πορ ⸂λαντῶν τὸ περβαρεῖν. Τα λάντωσις. σῆσις. σάθμησις. Τα λαπαθής. ⸂λαίπωρε. Τα λαπώρειος. ὁ ταλαίπωρος. Τάλαρος. καὶ αλαθίσκος κόφινος μικρός. ἐνέπιμπλάμμαι. ἀντὶ τοῦ δεῖ ροιαρεῖ ⸂λαρον ⸂τὸ ταλαρίσκος. δημῶ μὲν ⸂λαείσκον εὔπλοκον. μέλαν δ᾽ οἰκεῖμα τα λαυείνα διὰ χρῶ τὸ ξέσσαι δὲ ἀργυρέῳ βῶλον ἐλάσσφόνῳ. Τάλαρος. καλαθίσκος. ⸂τὸ ⸂λαρον, σχοίνοις ὑφασμμόν. ὄνπερ τὸ δόντι ἐπλήρα. ⸂λύων πᾶσαν κεθαιρομένη. Τάλας. ἄθλιος. Τα λάσιον ἔρ. ἡ ἐργασία. Τα λάσεις. ⸂σωμμεῖς. Τα λασίαν. ἐργασίαν. ⸂τα λάσιον. ἐργαστήν. Τα

λασπαργία

λασπουργία. ἡ τῶ ἱερείων ὀλισθησία. ὁ δὲ, ὁ τὰς θυλακτέρας ἐπιτηδείως τοῦ ποιεῖν ἐλασπαργοὺς χειρίζων δας. ἐπ αὐθις. ἀνόητος ἀπερισκέπτοις ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἀνδρας ἐλασπουργεῖν παρ αὐτοῖς.

Ταλαοὶ φονα. ἐπομοιωτικόν. Ταλαοὶ τλητοὶ παθεῖς. οἱ δὲ διαιρέσιν ὡς τε εἶναι ἐλαοὶ ἀ εἰσοφανῆς ὄρνισι. Ταλάυρινος. ἐπομοιωτικὸς παρτεινικὸς ἐν τῇ μάχῃ. Ταλαίπωρος. ὁ ἄθλιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλασε ἐπὶ τὸν πῶρον. ὅ ὅτι πάθος ὅτι ἡ πῶρος πάθος τί ὅτιν, ἀντὶ μοχθος φησι. πῶρον τινὰ λόχοισι, ἐπ οἷς τεταγέασιν ἐθεντο. ἐπ πωρεῖν ἀντὶ τοῦ τὸν πεπονθεῖν φασί. ἐπ ἀντὶ μοχθος αὖθις. πωρηθὲν ἀλόχοισι ἐπ οἷς τεταγέασιν ἔνεσσι. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν ἐλαίπωρος ἀντιμολογεῖται. Ταλεσιν. ἀνάλωμασιν, ἀληθοῦς ἰσχύος δέφω. ἀνέχω. Ταλιπὴς. ὁ δὲ ἐλιπὴς, ὁ πολὺν τὸν ἐπὶ μαχμὴν ἀνδρῶν ἐφιέμενον ἀλογεῖν. πέρναις δὲ καὶ θυροπλώπεσι ὁ μοδίαιτος ὑπάγειν. Ταλις. δος. λέγεται παραὶ ὀλίσιν ὀνομαστέα τινὶ νύμφῃ. καλλίμαχος. αὐτίκα τὴν ἐλίην παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ καὶ σοφοπλὴς ἀνὴρ τέκνῳ. μελοάμουν νύμφης τάλιδος ἥκει. Ταμαγνήτων νεῶν. ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀγεμονικωτάτων νεῶν. παρόσον ἄριστοι ἀστρικήσαντες εἰς θεὸν, πολλῶν νεῶν ἐπεστρατεύθησαν. Ταμεσίχροα. τέμνοντα τὸ σῶμα. Ταμεῖον. θησαυρός. ἐπ ταμιεῖον. Ταμμη. αὐθυπόστατον. Ταμίας. ἀρσενικόν. ταμία θηλυκόν. Ταμίαι. ἄρχοντές εἰσιν ἀθήνησι πληρωθέντων ἐνιαυσίων μηνῶν. οἱ ἐπὶ τῶ ἱερῶ τῆς ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει μεμαθήκασιν, ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοί. ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐπ δημοσίας δίκης. ὁ μὲν, ἐπὶ τῶν βαρέων. ὁ δὲ, ἐπὶ τῶ ἀμμωνος.

Ταμίαι. ἀρχή τις παραθηναίοις, δέκα, τὸν ἀριθμόν. ἢ ἀλαμβάνουσι δέ ποτε τὸ τε ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς καὶ τὰ σκεύη καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῶν ἐβδόμης. ὡς ἀεισοτέλης. εἰσὶ δὲ πηγὴ τῶν ἱερῶν ταμίαι. ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηραρχοις παρέσκευον ταμίαι, δεδήλωκεν ἀνυτος. Ταμίαι. ἐν Φοροι. Φύλακες. Ταμιεῦχοι. διοικηταί. Ταμιεύεται. διοικεῖται. ἀποπρύτανις. φυλακῆς. ἐπ ὅτι σωφόνων. ὅσιν ἀνθρώπων, ὃν μὴ ἀδικεῖν παρέσχεν, Ταμιεύεσθαι τὰ τύχας. ὃν δεῖς ταπεινὰ καὶ φαύλας ἔλθοι, μηδὲν ἐπομόμφῃ ἀγνοῦ.

Ταμιεύομον. φυλάττον τα. Ταμιεύω αἰτιατικῆ. ἐπ σώματα μὴ προσεθαίρειν. ψυχῆς δὲ καθαρσιν ταμιεύεσθαι. Ταμιεῖον. οἰκίδια. καὶ ταμιεῖδιον ἐπομοιωτικῶς. Ταμίνης. δεπομοίνης. Ταμιῶται. πόλις ἐν Βοιωτία. ἐν τῇ χώρᾳ τῶ ἐρεσιέων, ἐν θα ἐπ ἱερὸν δαπόλλωνος. ὡς ἀπὸ σχίνης φησί. ἐπ οἱ ταμιβοινὲ λέγαντες. Ταν, ἐταῖρε καὶ ἑταῖρε. ἐπ ὦ ἐμὲ. μᾶ ἀέρου. Ταναήκης πόλις Βοιωτίας. ὁ ἀπὸ τῆς ἐναγραίος. Τανάγραῖοι ἀλειβεῖσιοι. οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοὶ ὡς ἀνοι. βάρειος. ἀλειβείδων ἐν μάχῃ ἐναγραί. οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὡς πρὸ ἀνθρώπις. καὶ παροιμία. ἀλειβύονα ἐπ ἀθλητὴν ἐναγραῖον. ἀδονδὲ ἐπ ὡς ἀγωνεῖς οὖβι. ἐπ ζήτει ἐν δὲ ἀλειβύονα ὀλεῖσον. Τανακή. μακρά. ἐν ἐπιχειρήμασι. οὕτω βιμελία ἐναπὸ ἀνακίονα μακρὰ ἦσαν.

Τανανσθησομαι. τὸν ναὶ ἀναθησομαι φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ δλυμπιάδος. ὃς προσδὼς τὸν μηδον ἐπὶ τὰς ἐπ Ἑλλησπόντου, ζωγραφῶν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μεγάδαπρύων ἐπέστειλε. Ταναϋφῆ. λεπτοϋφῆ. Τανηλοκος. πολύχαλκος. ἐναχαλκήτε λέβησι τὰ σκέπη. Ταν ἐπινοδόκον τροπῶν. Τανηλεγὲς. σκληρόν. Ταν ις. ὄνομα τοῦ πυ. ἐν θα ἦσαν τὰ φαρμακώδη βοτάνια. δαβίδ. ἐν ψαλμῷ ἐνεός. Ταν ταλαίπα ψυχὴ καὶ τὰ ἐν ταλα. Ταν ταλφοι. τρομικοί. ἐπ θρομία. ἐν ταλφοι τιμωρίαι. ἢ ἀγαθὰ μὴ ἐχόντων, μὴ συγχωρεμῷ ἢ ἀπολαύειν. ὡς οἱ βυζάντιοι. μὴ τολμῶντες ἔξω τὰ ἄστος διαγειν. Ταν ταλος. τὰ δλος ἐν ὑός. ἀειωθεὶς ἢ βαστάζης τὰ θεῶν, ἐδημοσίωσεν αὐτὰ τὰ μυστήρια. ἐπ διατὰ ἢ ηλάζει. ἐν οἷς ἐπ ὑγῶν διαιωτηρίοις. πέδον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτὰ ἠρτημένον, ἐπ νέφος ὕδωρ πολύ. καὶ βλασταίνεται παρπφόρα. ὅτε δὲ ἤθελε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἔπιπτεν ὁ λίθος ἐπ αὐτὸν. διὰ ψηδετήκετο. ὁρῶν μὲν ἀφ ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν μὴ δυναμένους δὲ, ἐπ ὑγιεῖς δὲ ὄντες ἐπὶ πεπτο τῆς λίμνης τὸ ὑγρὸν ἐξεραίνετο. Ταν ταλυπήσουσι τευχᾶν. ἰσαίου τὸ ῥήτορος νεωτέρα σωτηρομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτὸν τίς ἄεισος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς ῥῶσιν. πεπαυμαι ἔφη ὁ ἰσαῖος ταῦτα ἀπουδάζων. ξυνῆκε γὰρ τοὺς ἐναντίους ἀνυτῶν. ἐν δεικνύμενος δήπου ὃν ὁμολογῶ ἐγὼ τα,

ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις. τὸν βαντάλου λίθον ὀνειδίσαι ὑπὸ περιφανῆς λεπτοῖς κελωδίοις κρεττῆσθαι. βαὶ τὸ ἀμηχάνων. Ταντάλου τάλαντα βαντιλίζεται. διεβρόντησε βαμβάλος βαὶ πλούτων. ὡς ὠθὶς παροιμίαν σθλῶσαι. Ταντυλωχίν. μαιρὰς ἀηδὰς ἔχων. Τανυήκεσι. βαμύκησι. τεταμμένοις ἔχον τες τὰς ἀκμὰς καὶ χμοῖς καὶ πονκμόκν. Τανυμήκεσι. αἰμῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. σὺν βαμπρέμματι. καὶ αἱ βανμήκισι αὖται ἰτέαι. Τανύποδας. βαχέας βλᾶς ὄιννυσ Φασι. τὸ γὰρ τείνατοὺς πόδας ὅθι τὸ βαδίσαι. βυτέσι βλᾶς παντα χοῦ τεινούσας τοὺς πόδας. Τανύπεπλος. βαιμήκη πέπλον ἔχουσα. ἤγουν καὶ πλατὺ φορούσαν μήκη εἶναι δηλοῖ Τανύπορος. παρατεταμμένα πόρας ἔχων. Τανύφλοιον. μακρὸν φλοιὸν ἔχον. Ταγχοσρώ. οὗτος στρατηγὸς ἰωνὸς χοσρόου. μέγας ἀνδρος. ὁ δὲ βαγχοσρὼ ὁ τοῦ χοσρόου στρατηγός, ἀχὶ ἐλέφαντας καὶ ἀγροίκων ὄμιλον. ᾧ ἔπεραπᾶ φόβητρα. κόμπω μεγάλῳ δρόμου. σὺν ὁρμῇ δέ καὶ ἐμβριθῆ ὁδαμῶς. ἀλλὰ τοὺς μαχιμωβάτους τε καὶ ὁπλοβάτους ἀγείρας. πλήθος τε ἀγεννοῦς ἀνβαλλαιματοὺς βατωλέμια μᾶλλον ἀσπείνας. Ταξιώτης. Ταξείδιον. βατοπορεία πῶς. Ταξιαρχῆσαι. Ταξίαρχος. ἡγεμών. στρατοπεδάρχης. Ταξίλης. ὄνομα πύθιον. Ταξὶς. ἡβάξις διπλῆ ὅθιν. ἡ μὲν, σὺν τῷ στρατηγῷ. ἡ δέ, σὺν βῖς στρατιώτοις. ᾧ σὺ μὲν σὺν τῷ στρατηγῷ βάξεως γίνεται ἡ σὺν βῖς στρατιώτοις. Τάξις. αἱ δύο πεδαρχίαι, ἀνδρῶν ρνε. ᾧ ὁ μὲν μῦθος. πάλαι μὲν ταξίαρχος. νῦν δὲ ἑκατονταπάρχης. Λόχος ἀνδρῶν ιβ. σύστασις α. Λόχοι ἀνδρῶν λβ. Πεντηκοντάρχιαι δύο συστάσεις. ἀνδρῶν ξδ. Ἑκατοντάρχια δύο πεντηκοντάρχιαι ἀνδρῶν ρκδ. ἑκάστη ἑκατοντάρχια, ἑπτὰ τοὺς ἔχει ε. σημφοφόρον. οὐραγὸν. σαλπιστὴν. ὑπηρέτην. στρατοκήρυκα. Διλοχία. δύο ἑκατοντάρχιαι, ἀνδρῶν σνς. Ξενοχία, β. ψιλοχίαι. ἀνδρῶν φιβ. Σύστρεμμα. δύο ξενοχίαι. ἀνδρῶν χμδ. Ἐπιξενοχία δύο συστρέμματα. ἀνδρῶν βμϛ. Στίφος δύω ἐπιξενοχίαι, ἀνδρες χλϛ. Ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἀνδρες νρϛβ. τοῦτο ἑκατοντάρχιαι ἀνδρῶν ϛ, ἐπιξενοχίαι μὲν δ. συστρέμματα δὲ ὁ λοιπόν. Ταορθαείλην. βέμεν.

Ταὼς, ὁ τηρὰς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὰ ὠά. Ταὼς ὠπὴ λεξ. ὁ μηδικὸς καὶ χρυσόπτερος ἀλεξανδρινὸς ὄρνις. Ταὼ βᾶ ἐπὶ τῶ μων ἔχοντες. ἐπὶ σείοντες τὰ περφανῆ. ὁ ποιῆσαι οἱ σκηνικοὶ μῦθοι. καὶ αὖθις. τὴν βαὼ βᾶ κατεγέλων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς ὠμωδίαν ἐβάπτων. καὶ ἐλωβᾶτο τὰς φιλοσοφίας ἀποῤῥητα. Ταωεινός. καὶ ταωεινῶ αἰτιατικῆ. Ταῶντες. βοᾶλαια. ἢ ῥώμβα. οὕτως ἀεισοφανῆς. Ταῶπος πίνα λεγόμενον. οἷον τὰ λαθῆ πάντα. Ταῶτίμια. τὰ μισθός. σοφοκλῆς ἐξ ἀνθρώπων. βαὶ τὰ τίμια τὰ δυσεβῆ. οἷα δῶρα θεοί. Ταῶχειρα. τὸν μισθόν. τὰς ἀμοιβάς. ἀμείνονα ἔχων τὰ ὠχειρα τῆς πίτης ἐν μυθικοῖς. Ταῶλεισου ἄεια τῶ πομπείω ὑπηρετοῦντα βιωσάμενον πειρατεύειν. Ταῶλλε. ἀντὶ τοῦ ὡς βαὶ τὸ πλὴν ὡς βαὶ τὸ πλεῖστον. Ταῶρεα βαρηβὺς παῖδας ἐπιπνεῖβ. βαὶ τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς σμίων. μεγάλα δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων. Ταῶρεωτα εἰσους παῖδας ἀγὶν ἐν πέφ. παροιμία. ἐν ἀμηχανίαις μεγάλαις ἀλλουσιν βαὶ τὸ χεῖρον οἱ αἰγινῆται. ἀπὸ ἀχιλλέως. πατρόκλου. αἴαντος. νεοπτολέμου. Ταρραιὼν πόλις. καὶ κλίνεται ταρραιῶνος. Ταρραντινίδιον. λεπτὸν ᾧ διαφανὲς ἱμάτιον. ἀπάντων προφυρούντων ὥς τινες ὑπολαβον. ἄτινι νῆσραβς. οἱ δέ, τὸ διάδημα. ὁ πορφυροῦν βαὶ τῆς περφανῆς σύμβολον εἶχε δὲ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς πόδιον ἀστεῖον. εἶτα μήτοι τῶ βαχάλω περιβαλέσθαι. τὸ ἢ, ὡ βαραντινίδιον λεπτὸν τε ἀθηνᾶς ἐπεὶ μόνον ἐβάθη. καὶ τὰ προρρήγνυται. ἡ δέ, πόδια λεῖ. Ταραντῖνος ὄνομα πύθιον. Ταραντῖνος. βᾶς τίς ἐπὶ ὃ τὸ καλυμένη. Ταραξί. ὁ ἢ, ὡς βαραχώδης ᾧ βαραξέσι, ἐπὶ σκηνῆ τὰ ἀλεξανδρέων σκηνήσαλαίλαπος δίκην ἤνυε λλας. Ταραξιπάρδιον. τὸ δάκνον τὴν παρδίαν. τοῦτο βᾶς ἀφνὸν ἤδη καὶ βαραξιπάρδιον. αὐξήσει μέγηται ὅπων βαραξιπάρδιον. ὅθι γὰρ τὰ ἀφνὸν ὁ μῦθος ἀθηνᾶν ὅθιν, ὡς δάκνειν καὶ ταρασσεῖν παρδίαν. ὁ ποῤῥὲ τὴν παρδίαν ταρασσὴν ἐμποιήσειν αὖ, βοῦβ ἀναμφιλόγως ἀειπὸν νομίζοις. Ταράσσω. αἰτιατικῆ. Ταρβεῖ. φοβεῖται. ᾧ πάσοφοκλεῖ. ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. ταρβεῖν μὲν ὦ γραικῶν θυμήματα. πολλῆς ἀφθονίας βαὶ σου. καὶ μὴ μένεσι τοῖς ὑποπτευομένοις ταρβεῖν τὸν ὑπερέχοντα μὴ σφαλῆ ποτέ. Τάρβη

καὶ τάρβος.

ἐλάφρος. ἀλλάβρα. φόβος. ὦ μὴ λάβοι δρῶντι τάρβος, οὐδὲ φοβεῖ. βυτίνη ὁ μὴ τὸ ἔρεβος δὲ δοινῶς, οὐδὲ τὸν λόβον. Ταρίχα. ὅταν πολυτελῆ. ἐταρίχευσαν χρά. ἐπαρόιμία. ἀνὴρ μὴ φθὴ πρέα, ταρίχευε σεκτέον. παρεπύα, ὅτι δεῖ βῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. Ταριχοῖ ὀνομαζόμενος Ταριχάφτης. ξηραίνει. Ταριχάφην. ἐταριχάσειν ὡς πρὸ ἐμοῦ ἀπέμοντες ἐμέλλοντες ταριχάφην. σημαίνει δὲ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἱονεὶ γάρον ἀφιχωρίζεσθαι. τὰ εἰκῆ τις ὢν. λέγεται καὶ ταριχεῦ. ἀρριανός. ὁ δέ, ἔδωκε σῖτον τε καὶ οἶνον καὶ πρέα ταριχρηστί σιλωλί. Ταριχέα. Ταρίχος. τὸ ἁλίχος οὐδετέρως. ἀριστοφάνης βαβάχοις. τὸ πολὺ ἁλίχος ἀκεῖρηκε πω. ὅτι δὲ πρέασ ἁλσὶ τε πασμένον, παρὰ τὸ εἰς γάρον ἀφιχωρίζεσθαι. Ταρκιώιος σύβορβος. ἔβος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος Ῥωμαίων, μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. καὶ βαρυτέραν τὴν πολυτείαν ἀπέφηνεν. οἱ ἀδικηθέντες τοίνυν τῶν παρηθὼν εἰς τὴν κτημονίαν δραμάτων. τοὺς τενόμας μὴ θεὶς. καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σιώπησθαι πορφυρόμενος. ἐδίδαξεν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος. φιλοπόλεμός τε εἰναίτις ἄλλος τε γενώς. ὑπόπικτέ καὶ ἀλαζών. ὅθεν ἐπὶ τὴν ἐπανυμίαν ταύτην ἀπανήνεγκαν. συμβόρβας δὲ τοὺς ὑπορφανὰς ὠνόμαζον οἱ Ῥωμαῖοι. καὶ βερκυνίους. Ταρπεία ὄνομα. Ταρπήμην. ἐκρεάθημεν. Ταρσός. ὁ τὰ λαχανα. τὸ κλάθιον παρκμῖν. Ταρσός. σὺν μέρους. ἢ τὸ πλάτος τῶν ὁδός. ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα. θουκυδίδης. οἱ δὲ πελτασταὶ νῆσοι σὺν βερσοῖς κλάδοις πλήθοντες, ἐπέβαλον ἐπὶ τὸ διερημένον τὸ τεῖχος. Ταρσός. πολιορκιλικίας. ὡς ἔκτισεν σὺν μιᾷ ἡμέρᾳ σαρδανάπαλος βασιλεὺς ἀσυρίων. Ταρσός. νυρίως ἡ ὀρνίθων πτέρωσις. ἀφ' ἧς καὶ ἡ κωπῶν ὁμοίως ὁ σχηματισμός. ἅπτως ἐρόδοντος. Ταρσοί. ἡ ἀπεῖα ἡ τυρῶν. καὶ ἡ ἐξω ἡ κωπῶν. ἐν βερσοῖς πλοΐοις ἄπερος. ὁ δὲ τὸ παρὰ ἔβειν αὐτῶν διέλυσεν. ἃς μὴ τι ῥώσωσιν. ὧν ἢ βυσ βερσοὶ παρασύρων. Ταρσοὶ καλάμων. οἱ δὲ λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες. ἐν δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκλασάμενοι ξαντες. βερσοῖς καλάμων καὶ ὕλη μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βαθσιν. ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφανὲς μόνον ἄχος ὀλιθαίνουσι, λάσ μάλα ἡ ὀρυγμαλῶνα καλυφαν. καὶ χοῶ ἐμβαλόντες. λάπε παρεκάστερα χωρία τεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐροπώσαντο τοὺς ῥωμαίους. Ταρσοὶ καλάμων παρκροδόττω. ἡ πλεκτοῖσι οὐ βλήραινον τὴν πλίνθον. Ταλερέρος. ὁ κατώτερος τὰ ἀδυτέρης. ἐπὶ τάλερον τὸν περὶ λαγνίφη τόπον. οὕτω λέγουσι καὶ πρὸ ἰψυχῆς. ἐπὶ βερλερέφος βόθρος. Ταρτησία μύραινα. ὡς ἐνίοις νομιζομένων μεγίστων. Ταρτησός. ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ. ἐν τοῖσμενή παρὰ τὴν ἄρνον λίμνην. τῆς ἡ βερτησσοῦ ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. ἀριστοφάνης. βερτησίαν μύραιναν λέγει. ἐπὶ δὲ τερως βερτήσιον. Ταρροί. λάπαροι καὶ βερσοί. ἐπὶ τὰ πλατύσματα κωπῶν. αὐτὸ τὸ πλῶμα. καὶ θρανυδίδης οὕτως. Ταρροὶ ἀπλῶς. τὰ ἐν σχοίνου πλέγματα. τοὺς γεωργικοὺς καλάμους τοὺς τεωργικοὺς καλοῦσι. τὴν δὲ πρεμάθραν ἀριστοφάνης, οὕτως ἐκάλεσεν. ἔστι τὰ πρὸ βερρεδῶν θεὸς ὑπορφρονεῖς. ἐφ' ἧς ὁ σωκράτης ἐκρέμαβ. ἢ βερὸς μετεώροντι ἰπρίον, ἐφ' ἃ αἱ λευκορίδες κοιμῶνται, διὰ τὴν δίνα ἐπολιπέον τὴν πρεμάθραν ἐσκάλλουσι. Ταρφαί. πυκναί. Ταρχύσωσι. θάψωσι. Τὰ σαμίων δῶρα πύξ. παροιμία. αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν διδόντων τινὰ ἀνάγκης οὐ κατὰ προθυμίας. παρῆλθε γὰρ τὸ γνωμῶν τὰ ἀθλητῶν εἰς σαμίους ἀπόπεμψιν. ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ ἀθλητοὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν. τοὺς δέ, ὅτι ξάντη καλαμῶν σάμινθον ἔβαλον εἰς πῦρ θάψαι σάμινθον. ἀνθ' ὧν ἐκεῖνοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα ἀθλητὰς ἔσχαν. Τὰ ἐν ἄδυτρια καδδας. ἐπὶ τῶν περιόντων. ἐπὶ τὰ ἀπομεμυημένα ζητούντων γνῶσιν. Τάσις. ἔκτασις ἐπὶ τόνος.

Ταὐτὸ ὁδὺς οἱ δὲν ἀπὸ πορδὸς πρᾶτης ἐφυγὴν ἀθὺς ἡ κυρηβίων. ἐν θαδὶ κατέχουσι ἀληθοῦται. κυρήβια δὲ αἱ ἀληθεῖς μῆλα κρεῖσσαι. διαβάλλ δὲ τὸν ἄπρατον ὡς διαύτῳ τεχνῶν ἔχοντα. ὃς ἐπὶ σῶν παξὶ καλεῖ. ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἀφοῦ δὲ μὴ διαφύγῃς. καὶ δοῖ δὲ τὰς ὁδὺς ἀπὸ πορδὸς πράτης ἐφυγὴν ἀθὺς ἡ κυρηβίων. εἴρηται ἐπὶ τῶν φαύλων. Ταὐτὸ φῦς αὐτομάτως, ὡς πορδὸν τι δεινὸν ἀπελαύνειν ἐπείτεται. αὐτὶ τοῦ ἐσυθρωπικός, Τὰ ἐγκλαλάκλανκλα ἐγκλαλίζει. αὕτη δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίοτήτων ὀνομάτων εἴρηται, ἐπεὶ πορδαίζοντες πολλοὶ ἄλλα τοιαῦτα περιπίπτουσιν. οἷον ἀμαθὼν ἀμαθίδες, ἐσοφὸν τὸ σοφὸν παρεπιχάρμου ἐγκλαλάκλαντίζειν διεβρό

ΒΒδέλλιον. Καὶ πλούτου ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαβεβλῶσθαι, οὕτως γὰρ πλούσιος φεύξεται καὶ παλαιστὰς διαβεβόητο· πλουτοῦσι καὶ διοκλεῖ λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἐν ἀναιρέσει τῶν δίκαιον. ἔστιν ἡ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Λαμβδακισμοῦ ἑρμηνεία. Ταπινός. ὄνος καὶ τὸ παραβάδην ἰσλιανὸν ἐμαρτύρησεν. ἐζήτησεν ἡ φάμμαχος, Ταπεινὸν ὀνομαζεῖ. Τάπητα ὄνομα νύει. ἢ ἡ, τὸ πατέρα φυλάξασα δεῦρο δημοῦ καὶ ὑπισχνεῖται πρόσωπον ἐστὶ τὸ φρούριον, Ταπήσσα ἐν τάξει τιθεῖσα. δαμάσιος. ἁδέ, ὅσα πάθητος ψυχῆς τάπησσα ταῦτα ἐν διανοσμοῦσα, τὸ εἰκοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁλόγος. Ταὐτὸ ταὐτό. καὶ ἀλλήλοις εἶν δεῖται αὐτό. πωμελεινός ἐστιν ὄρος τοῦτο ἀξιῶν. ἐπειδὴ σὲ μὴν ὁ πόθος ἐποίησε φίλον. τοῦδέ, ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις. ἀμφω δὲ σὺ ὅς ἐστι φίλοι. δεῖδη καὶ ἀλλήλων μαθεῖν ἡ τῆσθαι ἐσθλὸν ἐμὲ τὸ μέσον. σωάπω βαρύνουν ἡμᾶς ἀλλήλοις. Τὰ δὲ φόρων ἡρέπω. παροιμία δὲ λεγομένη, ἢ τῶν πλείω φθορομένων ὧν ἡδίκησαν. Τὰ δία τῆς εἰς θάνατον. τοῖς εἰς θάνατον ἐκλελυμένοις, δία τῶν τίθεσθαι. ἐξ ἔφος. βρόχον. κώνωπον. ἰδία ἰδίας εἰς τὸν θάνατον. οἱ δέ, τὰ δία τὰ παρὰ τὴν αὐλὴν. βῖς καὶ θάνατον ἀγομένοις μετὴν ὠφρεσίαν, ὡς τε βοᾶς κἠοῖνου πληρωθεῖσι, δία λέγειν ἀβάλλονται, μεθ' ὧν φημοῦντο. τὸ γὰρ νῦν ἀρχεῖον ἐκλελύμενον, αὐλὴ ἐλέγετο. ἐκ ὑπηρετικὴ αὐλικὴ. καὶ ἄλλως. τὰ δία τὰ εἰς τὸν θάνατον μένουσι ἀλεξεῖς σὺ αἰπόλοις. ὁ μανταύρμος σὺν δελφοῖς, σεσημασμένος ἐλέμβανε βυσσεκτομοῦ. ἐπειρήθη αὐτῷ εἰλύσει ζημία μία τῆ διῶν. ἢ γὰρ τῆ ὀφθαλμῶν αὐτὸ ἔδει τερηθῆναι, ἢ τὸ χειρός, ἢ τὸ πλώπικος. Ταυρείασ ὄνομα νύειον. Ταυρείη φωνὴ τοῦ Ταύρου. ἢ Ταύρειον αἷμα. Ταυρηδόνως Ταῦρ. ἀεισοφάνης πρεῖαι σχύλα. ἔβλεψε γοῦν Ταυρηδὸν ἐγνύψασ νέτω. τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιλόμυρος ὁ αἰσχύλος. Ταυείδιον. ὁ μικρὸς Ταῦρος. καὶ βώειος ποσειδῶν. ἵππιος μὲν ἀφικνῶ γήσεις. Ταῦροι δὲ μελιασῶν. Ταυεικὸς. Ταυειώνης. σὺν Ταύροις τῆς συνθέσεως μωμῶν. καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἡμιόνων, Ταυάτης. ἢ ὅτι καὶ αὐτὴ τῇ σελήνη ἐστί. ἐ ἐπέχει ταῦροις. ἰὼ καὶ Ταυροπόνον ὀνομάζουσιν. ἡ ῥάσις Ταυροπόλα ὥρμησεν βᾶς ἀπελαίας. βυσπολλοὺς δὲ τῶν μαινομένων, ἐνοσελώνης νοσεῖν ἐπιστήθενται. διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν διατάζυφανίας μαλτων. Ταυροβόλος ἡ ἀθλωᾶ. Ταυροκέφουροι. τὰ μια πολῖα. Ταυρομέμφορ. πλύχνιον. καὶ Ταυρομυθέτης. Ταυροπόλαν τὴν ἄρτεμιν. ὡς Ταῦρος πείσι πάντα. ὡς ἀπολλόδωρος. ἱερὸς δὲ ἐνδίδου ἀτάκτων. ὅτι τὸν ἐπὶ ποσειδῶνος πεφθεῖσαι πολύτωταῦρον, ἐξοίσεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δέ, διότι ἔβαλε. διὸ ἐ Ταυροβόλος. καὶ ἀθλωᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν ἄνδρω. ὁ γὰρ αὐτὸς δοὺς Ταῦρον βῖς ἀβείδιας, ἐπέλασεν ὁ πυὰν ἐπὶ τὸ νεὼς ἅλιται, ἱδρύσασθαι ἀθηναῖν. καὶ ἔτως ἀπολοίσειν. ὁ δὲ ἐν ἄνδρω ἐβάλετο. Ταῦρος βηρύτιος φιλόσοφος. πλατωνικὸς. πεζογράφος καὶ ἀνωνίμως τὸ ἀνεροὺς. ἐμφαίνει τοὺς τῆ δογμάτων διαφορᾶς πλατωνος ἐ ἀεισοτέλης περὶ σωμάτων. ἐ ἀσωμάτων ἐ ἀμφὰ πλεῖσα. Ταῦρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. ἐ ἀ Ταυρότη. ἢ ἀ μήτος ἐ ἀγνή. οἱ δὲ Ταυρότην διαλέξω τὸν βίον. Ταῦρος ὄνομα ὄρους. Ταύρω γὰρ ὄρει πρὸς φυσὶ ἐπικαμπὲς ὂν. σκιρτῶντι ἐ ῥιπτοῦντι βυσὸ ποσθίας πόδας εἰς ὕψος. εἶδε δὴ τὸ αὐχένα κυρτὸν ὑπεξαιροῦντι. Ταυροφάγον τὸν διόνυσον. σοφοκλῆς σὺν Τυροῖ. ἀν τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι, βουσὶ δίδοσθαι τὸν ὠμηστὴν. ἀφ' οὗ ἐ καὶ τὸ περὶ τίνουμετὼν ἐγμενὸ ὄνομα ἀεισοφάνης. ὅστις ἡγήσαι ὄρμα μουσῶν, μὴ τεῖδε μὴ τέχρεων. μὴ τε περατίνα τὸ Ταυροφάγου πλώπικος καὶ χεῖ τελέσθη. βυσ πρεῖ ἀρίσαρχον οἱ ὁμῆρους ὅτι Ταῦρος ἰὼ αὐβὶς ἔσαθλον, φασὶ ταῦ διαθαι. εἶρηται ἢ παρὰ τὸ σοφοκλέους ἐκτυροῦς. διονύσου τὸ Ταυροφάγου. καὶ ὅτι φίλοινος ἰὼ. ἐ διὰ τὸ. καὶ θεὸν τὸ διονύσου αὐτὸ περιτιθέασιν. οἱ δέ τι περιεργότερον τὸν λόγον δοῦσι διδόασιν. μεταπερατίνου. ἤτις βακχεία ἐτελέσθη. ἄθεσι τὸ μετοχοφάγου διονύσου. ἢ ὅλμης δοὺς τὸ βακχῶν. Ταυρωπὸν. τὴν ἄρτεμιν λέγουσι. Ταυβολίῳ ἀεισοφάνης ἐν ὄρνισιν. ἔστι Ταυβολίῳ. Ταῦτα λιπεῖς ὡς ποτ' ἀπὸ τύμβα πεσών. νὴ τὸ δία τὴν πυρί. τοίνυν δαρδανίς. Ταῦτα πεφάσθων φασὶ ἀνηρῆσθαι πεπερατῖνον ὥραις. ἢ πᾶσοι ἐ τὸ μηδὲν πεισάντων. Ταῦτα πρὸς ἀνδρός ὅστις νέαν ἔχοντας ἐ φονάσας ἐ πολλὰ πόδι πεπλανημότ μηδαμυλίνδειν αὐτὸ ἀεὶ πρὸς τὸ ἀ πεφόνται βῖχ μαῖον. ἢ πεφεγμένην εἰ ἡγένεσιν. λαβὸν θὲν σχῆμα. ἂν μηδὲν αὐνοῦσι. διότι ἀπίνικτ τὸ ἐ πεφεγμένον τὴν εἰ ἡγένεσιν.

εἰ πεπλάνο

ρι πεπλυκότος δέ, ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τεθιμμένος. ὁμοίως καὶ ἀλιμμένος καὶ ἀρισμένος. ἀλαπτεῖον ἀθέμιτον. ἐκ τοῦ ἀτυχῆ χωρεῖν τὰ βίαιον τὸ δίκης ἀποστερεῖν. Ταῦτα σοι ἔστω δίκαια. ἔστι τὰ τελευταῖα πονούντων. πολυκρατὴς ὁ σὰ μὰ τὸ ρανὸς ῥύμφαν ἐλών, καὶ ἀναθεὶς τῷ ἀπόλλωνι αὐτ. ἐνδήλως θεὶς ἀγῶνα κάλλιστον ἤρωϊ κατὰ μφασεὶς δελφῷ, πῶς δεῖ καλεῖν δύνασθαι ἀγῶνα δίκαια ἢ σύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη. ἔστω σοι ἔστω δίκαια καὶ σύθια. σημαίνων ὅτι ἀθέως ἀποθανεῖται ἔστω τοι ἔστω θαρσῶν αὐτὸς καλεῖται ἔθος ἀρχαῖον, ἐπεὶ λάσατο δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τέλαι μένην δρᾶσαι τῷ θεῷ. ἀντὶ τοῦ σπένειν τοῦτον. καὶ αὖθις. ἔστω τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὀβασιλεὺς τὰ Φῆθαμασεῖς. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Ταὐτὴν τοῦτον σπένειν. οὕτως. ἔστω τοι οὐ πολὺ ὕστερον ἐπελύθη τῆς ἀρχῆς. ἔστω αὖθις ἔστω τοι ἀπαλλαγήσομαι. ἔστω αὖθις. ἔστω ἐδόκει ἔστω τὸ ἀδελφοῦ διαφέρειν. ἔστω αὖθις. ὁ δὲ βροῦτος ἔστω τὴν ἢ ἐπείρασε διαρρῶσαι ἑτέραν δέ τινα μακροτέραν πόδα ἐλθόντες. Ταυτηί. ἔστω. Ταυτίωι. ἔστω. Ταυτί. ἔστω. Ταυτίζομαι ἰδιοποιοῦμαι. Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς. ἀεὶ σοφαίνεις. ἔστω τὸ δοκοῦντων ἐπιφορεῖν. Ταυτὶ μὴν εἰ πάσμεθα κατὰ τὸν αἰσχύλον. ἔστω δοῦχ ὑπάλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ἱεροῖς. ὁ δὲ αἰσχύλος λιβυστικῶν αὐλητὴν καλεῖ θοιμίαν. ὁ δέ, ὅστις μύθων τὸ λιβυστικῶν λόγος. πλησμονὴ τὰ ἀβάκτωτο ξικῶ, τὸν αἰγύπτιον εἶναι ἰδόντα μηχανὴν ἱερώματος. ἔστω δοῦχ ὑπάλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ἱεροῖς ἀλισκόμεθα. καὶ ἡμεῖς οὖν φησὶν οὐχ ὑπάλλων ποιούμεθα ἔστω ἐμὲ τὸν αὐτὸν ἱερεῖς. ἂν ἑαυτὸν ἔστω τὰ πεποιήκαμεν. Ταυτοέπεια. ἐστὶ ἔστω ταυτολογίαν.

Ταυτόν. τοῦτο δίχως διαιρεῖ ἀεὶ ἐστὶ ἐλλείπει τοῖς τοιούτοις. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς εἰσὶ τέτακται τόντινα προστίθεται καὶ ἀναλογίαν. προρρητέον ὄντα τῶν. οἱ δὲ ἐξῆς εἰσὶν οὗτοι. ταυτὸν τὸ μὲν, κατὰ ἀριθμὸν λέγεται. τὸ δὲ κατεῖδος. τὸ δέ, ἔστω ἐστὶ. ἀριθμῷ ἔστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω. τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπὸ τὸ σημαινόμενον ἓν. οἷα ἔστι πολυώνυμα. ἀριθμῷ δὲ ἓν τὸ λοιπὸν ἐστὶ μέτριον. ὅτι τὰ αὐτὰ καὶ ἓν ὄντα καλεῖ ἀριθμόν. ὅστις δηλωτικά. καὶ λόγος δὲ καὶ ὄνομα ἑαυτὸν σημαίνει ἓν. ἀριθμὸν δὲ τοῦτο. καὶ λόγοι πλείους σημαίνουσι ταυτὸ δὲ ταῦτα. ᾧ ἀριθμῷ ταυτά. ᾧ δὲ ἀριθμῶ τὸ αὐτὸ εἶναι ἐστίν, ἃ βίᾳ ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φαίη καλεῖ ἀριθμόν. ὡς ἔστι πολυώνυμα. λοιπὸς. ἱμάτιον. κατεῖδος ὡς σωτὴρ ἀστὴς καὶ πλάτων. καὶ ἔστι γήϊος. οἷον ἄνθρωπος ἵππος. ζῷα δὲ ἄμφω. καὶ ἀναλογίαν, ὡς καρδία καὶ πνεύμων καὶ μονὰς. ὡς γὰρ ἔχει καρδία πρὸς σῶμα, οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ. καρδία ἐν ζῴῳ. ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς. νοῦς ἐν ψυχῇ. νῶμεν δὲ ἅμα καὶ ἀλλήλοις καὶ αὐτὴ. ὁ δὲ ἀλλήλοις ἐν θαλάσσῃ, τὸν ἰωνεμίαν ἐν ἀέρι. καὶ συμπαθὲς ἄμφω. Ταυτὸ δὲ πεπραθῶς ἔστω ἐστὶ. τοσοῦτον ὀναρσοὶ δικαίῳ. ὅτι μὲν ἀγαθόντες, ὀνῶ δὲ εἰπεῖν ὡς ἄκοντ', ἐκ κακοῦ τε ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον καὶ μὴν ἐπιδέξασθαι χωρεῖσθαι. τεκμαίρεσθαι δὲ πουθεν. ἴσως δ' ἂν μοι καὶ σοὶ γένοιτο. καὶ αὖθις δὲ πρὸς σπαμυθίαν μικρὸν, εἰ σοῦ μὴ ἐκείνος, ἡμεῖς ἢ δι' ἐκείνα σοῦ τύχωμεν. ὅστι δέ μοι τούτων οὐδὲν ὑπόρρητον τὸ πλέον πρὸς σε καθ' ἡμᾶς λέγειν οἰσθα δέ που θεν. ἐγὼ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, ὥστε πρῶτα τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὺ μὲν ὀναρσοὶ δικαίου μύθος. Ταυτόνοε ποιήσετε τοῖς θεραπαίναις ἐπὶ χέλυσι. δι' ὃ θρίον τῆς ἀοιδῆς πρόσχρωμοι δὲ τὸν βόρβορον ἀνατάραξαντες, τῆς θήρας τυγχάνουσι. καὶ ἐκεῖνος συγχεῖ δημόσια καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τούς τε ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταυτὸ συμβαλεῖν. Ταυτότης. ὁμοιότης. ὁμοίως. τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων. καὶ πλὴν χαρᾶς δὲ πολλάκις χαρᾶς δὲ φῆ. δὲ δάκρυσι τῆς ἀγεγερθεὶς δάκρυα. Ταυτότητος. ἀπαραλλάκτου φύσεως. Ταφήϊον. σπάφιον. Τάφοι ἐθνικὸν ὄλκης. Τάφος καὶ τὸ πρὸ τοῖς θύραις σημεῖον. καὶ τὸ τοιοῦτον. ὁ μέρος. τάφου ἕκτορος ἴσως ὅμοιον. οὐχὶ τύμβον. Ταφόσειος ὄνομα κύριον. Ταφρεῦσαι. διορύξαι. τοῖς καλλαι. Τάφρος, τὸ τοῖς τοῖχος ὄρυγμα. καὶ τὰ Φρικωδεστέρος ὁ τὸ θλυκὺν. ὀρύξαντες τάφρον βραχεῖαν. ἐπὶ τεῖναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς. Τάχα. ἴσως. ἢ ταχέως. ἢ τυχόν. Ταχεῖα. Ταχινὸς ὁ ὀξύς. ὁ ταχύς. Τάχιον, ταχὺ ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἐστὶ παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. παρὸ μέρος δὲ τάχιστα ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἐπὶ λύσαν δὲ Γορλαῖ ἀλλήλοι. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. ταχέως. Ταχυβάμονας ὄρεσιν. ἀείσαρχος καὶ ἀντὶ φασιν ἀπούσῃ ἀντὶ τοῦ ῥᾳα

δεῖς. βέλτιον δὲ βοᾷ ἑνὶ τέρωτινὶ μνομόχρονοεῖν. ἀβλαβεῖς δὲ οἱ βλαπτομένοις ἐκ τοῦ ἐναντίου. ὅθεν καὶ βλαρὸς μία. ἀφροδίσιος ὄρνις ἀνὰ μεσοίμιμος. Ταχυβούλοις. ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις. προθετέον. ἀ βελισπέπλοις. πωμωδοῦνται δὲ οἱ ἀθλητικοὶ ὡς τοιοῦτοι. καὶ ὅτι ταχέως μεταπνοοῦσιν ἐν οἷς βαλλόμενοι. Ταχυναυτεῖ. ταχέως πλεῖ. αὖται αἱ ἱεραὶ ἐκ περιόδου δημόσιαι, βραχείας τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. Ταχὺς, ταχυδρόμος εἰς ἄρρον ἐμπέσης, ἢ παλιμβάδισμα φρενός, οὐ πόρον ἀνδάνειν ἀρεῖν, ἀπορον λέγει, σκώπτων δὲ διὰ τοῦτον βούλεται ὃν σωφρόνιον ὡς χλιαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι. καὶ μεθιστάμενον ἀπὸ τῆς ἐνοχλούσης. δι δὲ σημαίνει αὐτὸν ὅτι ἐν ἀπορίαις εἰς τὸ ταχέως ἐπαλλοπίζεται φρενός, ἀπὸ τοῦ μεταπίπτειν ἄλλως διὰ λογισμοῦ τινος τὸ συνειρόμενος, ἢ ὅσα λέγει ἀποτίθεται. Ταιναρεῖον ναὸν τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν μόνον εἰσίασι τῶν Σπαρτιατῶν. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς εἵλωτας εἰς ταίναρον, ἀπέκτειναν. καὶ ταινάριος ὁ πολίτης. Ταίναρον ἀπρωτήριον λακωνικῆς. ἐν ᾧ τὸ μυχὸς ἐκ βάθους εἰς ἅδου. ἔνθα καὶ ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλίου. ἐκεῖσε δὲ τοὺς εἵλωτας ἱκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ποσειδῶνος, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον οἱ λακεδαιμόνιοι, ὡς διαστὰς ἐδόκουν ἀναγνῆς εἶναι. καὶ ἀσεβοφάνης. αὐτοῖς ὁ ποσειδῶν οὐ πιταναίου θεός, σείσας ἅπασιν ἐμβαλλοι τὰς οἰκίας. Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων ἐπιζήτια σήματα. σεφάνη. ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, ἐπιμήκια. καὶ ταινίδιον τὸ σήμα. αἰλιανός. ὁ δὲ εὑρυσθένης τὸ αἷμα. πόδι τραπεὶς ἐν βάθρον ἑαυτῷ δόξαν τινά, τὸδυς τυχὲς ταινίδιον ἐπάγετο. πόδι μὲν ἐξ μὲν λέγει τὸ ῥωμαίων σῆμα τῆς ἐξ τὸ δὲ ποσὶ σανδάλοις δεδεμένοις ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀνίβου τὸ σῆμα. Ταινίαι. λῖνα εἰς λεπτὰ διαπεπημμένα. αἰλιανός. τὴν νικὴν δὲ τὸν θεράποντα παῖδα κατακλήσει ταινίαις. ἢ διαδήμασι. Ταινία. ὁ ἡμίλωρος ὁ παχυρατιαστής. πόδι ἐδεῖ δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν, καθάπερ ταινίαν περὶ τὴν κεφαλήν. κατέχων ἡ σὺν τὸ χειλέων τὸ ἄθημα, καὶ ἐμπιπλασάματος ἐς σὺν τὴν κεφαλὴν φλέβας διερρηγυῖαν ὑπὸ ἰσχύος τῆ φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ πάτουρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μὲν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὦμον, καθάπερ ὑπὸ τὴν μασχάλην, τὸ δὲ ἀγκῶνας ἔτεινεν δι' ἀὐθύ τῆ δαντύλων. τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων εἰς ὀπίσω. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις συμπεμμένων κατὰ στοῖχον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον, ἵνα ἀπεπίνυσεν αὐτῆς βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ ἔτος συντυχὼν ξύλω χερῶ, σφῶν ἔχοντι διεσῶντας αὐτό. ὁ δὲ, ἀπὸ φρονήματος καθίστασι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων. ὁλιθαίνουσί τε οἱ σφῶν. καὶ εἶνος ἐχόμενος ἀπὸ τὸ ξύλον λύων ἐμβέβληκε. ταινιοῦνδος. στεφανοῦντος. ποιοῦντες δὲ αὐτῶν ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέδουν. Τέγεα πόλις. καὶ τεγεάτης ὁ ἀπ' αὐτῆς. Τέγγε. βρέχε. οἷνω τέγγε πνεύμονα τέγγε. φίλης δὲ ἔχουκυθερείης. Τέγγεσθαι. εἰκὼν. σὺν διδόναι. ὡς τέγγ. βρέχει. μαλακὴ γὰρ ἐν βροχῇ μάτι. νῆα σιῶ πόντου βασιλῆ καὶ οὐρανογαίης ἀντίθεμαι μνηστῆτι τεγομένω. Τέγξω. βρέξω Τεγεᾶται ὄνομα ἔθνος. καὶ θηλυκῶς τεγέη ὄνομα πόλεως. Τέγος. στέγη. ἢ σὺν πορῶ ὀνδωμάτιον. οἰκία πόσγει. Τεγχάρεων. δραχμῆς μὲν αὐλεῖ. τεγχάρεων δὲ παύει. ἐν τῷ ἀρεῖ ἀπέλλης. Τελῶ. τὼν σὴν. τελῶ δὶ φῶσα καλιῶ. Τείν. σὶ δωρεῶ. ἐν βροχῇ μάτι. νικήσας ἀνέθηκε τεῖν πόδι καλλὺ ἄγαλμα. Τεθέντων. ἀντὶ τῶ λαφθέντων. ὡμολογηθέντων. συγχωρηθέντων. φησὶ γὰρ ἀεισοτέλης. συλλογισμός ὅτι λόγος ἐν ὧ τεθέντων τινῶν. Τεθεωρημένη. ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν ἀρεσίλαος ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς τὴν φύσιν καὶ χασμώδης. ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος εἰπὼν, τὴν τεωμεῖ ἀνὰ τὸ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπίπτειν. Τεθεικότες. δεδραλότες. ἰώσηπος. οἱ δὲ, πρὸς τὸ ἔργον διηρημένοι, ἀπηλλαγμένοι τεθεικότες ὄνωλων. Τεθηπέναι. ἐκπεπληγμένον. Τεθηλότα θαλλοντα. ἐπιφανωμένοι πλουτοῦντα δὲ φύκης τεθηλότας σείοντες. Τεθηλυμένων δὲ ἐκτεθηλυμένων. Τέθηπα. καταπέπληγμαι. θαυμάζω. Τεθηπότες. ἐπιόντες. ἐκπεπληγμένοι. διειλιάσαντες. Τέθμια. νόμος. καὶ τέθμια, νόμιμα. Τεθναῦαι. Τέθνασο, πεπλησμένον. Τεθνεῶτα. καὶ τεθνεώτων. δεδοθανόντων, τεθνεώτων δὲ πολλῶν δὲ σαλαύντων ὑπὸ τὸ ζῆν καὶ λεπταῖς ἢ πίοσι. Τεθνεῶτος. Τεθνήκη δηλαδὴ σὺ οἱ ἀπηνοὶ. οἱ μῶς τεθνήκη. Τεθολωμένῳ. δὲ καὶ χαρῶ. φερεκράτης μυρμηκανθρώποις. τελῶν δὲ χάρον δὲ τεθολωμένου

Τελώνης. ὁ ἀπὸ τῆς ἀνίας ἀπὸ τοῦ βόλου ἢ καρδία. Τέθεια. ἄγρια ἢ ἀγναφυΐα. Τέθειον ἢ τεοσάρων ἴππων ἅρμα. Τεθυκώς. ἀμαυρώσας. ἢ θυσιάσας. Τεθυμένος ὁ ἀπὸ πυρὸς σπυρίσας μὴ. ἢ πεπυρωμένος. Τεθυωμένοι. τεθυμιαμένοι ἀλλ' ὠδεῖς. Τείρεα. τείνα. ἢ τεινόντες οἱ γλυκύτερον. τοῖς τεινοῦσι γὰρ δεῖ πονεῖν τις, δεῖ πόρα μηκύνειν ἔχειν. βυτίνη ὁ βάτις ὑπὸ γενέων πονῆ. μὴ γείσθω πόνον εἶναι ὃν πάσχω. Τειρεσιόμβροτος. σοφὸς ὁμβρος. ἢ δὴ τειρεσίομβρος ἀληθές τι. ἢ οὐ τεινόμενα εἰς ἄλλον τεινόμενοις. Τειμήεσσα τειμήεσσα. τειμήεσσα δὲ τειμὴ καὶ αἰτιατική. Τειμήεις ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυδον. καὶ τειμήεσσα δὲ δείξις. λέγεται γὰρ τὸ ἀσπούδαστον τὸ ὠρεῖν καταγνῶσαι. ἢ ἂν μὴ πάντως ἔστω ἐπὶ αἰτιατῶ τὸ αἴτιον, τειμήεις τὸ λέγεται. ἂν δὲ μὴ πάντως ἔστω, σημεῖον ἂν λέγοιτο. τειμήεις δὲ ὀνέτι. διότι μὴ δὲ ἄλυδόν ἐστιν. οἷον ὡς τὸ ὠχρὸν ὄστιν. ἐπειδὴ τέτυπε. καὶ αὖθις. ὅτι δὲ δαίμων ἰῶ ἀνθρωπόμορφος ἀθεοδωρία τειμήρισαντο ἄν τις ἐπὶ μετέθ ταθμώμενος, ὧν βίῳ ἀνθρώπους καινῶν ἔδρασεν. ἀνὴρ ἐπὶ ὑπερβάλλοντι ἢ πεπλεγμένων, καὶ ἢ τὸ διερκηδὲς δύναμις ἄδηλος γίνεται. ἢ αὖθις Φοιβάμασιδε. ὅρους δὲ τίθετο ἢ τειμήρια ἢ θείων ἀφωρισμένων στοιχείων πρὸς τὰ ἀνθρώπων διάκρισιν. τῆς μὲν Φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὸρ πάντα λόγον. τῆς δὲ ἀσωτείας τὸν ἐξαμένον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συμπόνους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. τὰ δὲ ἔρωτος αὐτὰ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὰ τὸ νοητὰ πρὸς ἄλλους ἀπὸ λαυσιν. ὁ δὲ κατέδεισεν. ἐπειδὴ ἔγνω τὰ ὁρμὰ αὐτὰ. ἢ ὅτι τοῖς ἔργοις ἴδιος ἀπειλὰς ἐπιμηρίου. Τέμιος ἀνόμα μύριον. ἢ τὰ ἀνδρὸς γυνή. καὶ ὁ νόμα πόλεως. ἢ τεμιοδὰς ὁ πολίτης. Τέμωρ. τέλος μόρος. θάνατος. Τένος. τέμνον.

Τεκταινόμενος. κατασκευάζων. Τεκτήνασθ. κατεσκευάσατο. Τέκτων. ποιος τεχνίτης. ὁ λαξοξόος. καὶ ὁ ἢ ξύλων εἰδήμων. Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς τὸ ξίφους ἢ τῆς ἀσπίδος ἱμάς. Τελίχος. περιβαλὼν δὲ περὶ ἓξ χέρας αὐτὰ τελαμῶνας προσέδησε τὴν λίνα. καὶ εἷς λεπτὸν καταπεπομένη ὀθόνη. πρόσθος. οἱ δὲ πέρσαι περὶ πολέσσου ἐποίησαν θ. συρίγγια τειώμενοι ἕλκεα. καὶ σπόδος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες. Τελαμώνιος ὁ αἴας. Τελέας ἐρεῖ τὰ δί. ἀρίστοφάνης ὄρνισι. ἄνθρωπος. ἀσάθμιος. πετόμενος. ἀτέρμαρος. οὐδὲν δὲ πλέον αὐτῶ μένων. διαβάλλει γὰρ τελέαν ὡς πολιὴν τὴν ἀντὶ τὰ περὶ τῶν πεπομένων ἐπανέρωτήσης. ἰῶ δὲ ὁ τελέας σπωπτικὸς, ἄνθρωπος. καὶ ὁ μεταβλητὸς τοῦ ῥόπου. πρὸς γὰρ τὴν ἀπειρίαν, καὶ ἀπειλίαν καὶ ὀφθαλμίαν καὶ νοσφισμῶ καὶ πορνηρία διεβάλλεθ. καὶ πολλῶν ἐπὶ ὀρφανῶν περὶ τὰ τέλους φησί. νοεῖ μὲν ἕτερα. ἕτερα δὲ τὴν πλώτην φθέγγεται, ἢ ὅτι τελέας ὄρνεον. τοὺς πεπομένους ὄρνιθας. οὗτος ὁ τελέας ἀπὸ τοῦ φησὶν ἐρεῖ. Τελέθ. γίνεται. ἢ τελέθουσι. γίνονται θάλλουσι. Τελεντήσαι ἐπὶ σπερμάτοις. τὸ κενῶσαι. ἀπὸ τελεντίου τινός. ὡς δ' εἶπος πεντήκοστον πέλω. καὶ λέγεται τις τελεντήκοστος ἀντὶ. τοῦ πεντηκοστὸς ἐπὶ μεταφορᾶς ἢ κωμῳδῶν ἀπείων. Τελεοῦντα. τεταγμένα. Τελεώτερον. τὸ τέλειον. Τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως ἀντιφῶν. Τελεσίλλα ποιήτρια. ἔστι καὶ λις μὲν τὰ βιβλία ἀπόρρητος δὲ τὴν ἐφαλῆ πεπείθηκε. καὶ γὰρ ὁ τελαπεδαμόνιος βίῳ ἐν τῶ ἱερῶ τὰ ἄργυρα καταφυγόντας, διὰ φθόνον πρὸς τὸ πόλιν ἦσαν ὡς αἱρήσοντες. τότε, τελεσίλλα βίᾳ ἐνάλιπα γυναῖκα ὁπλίσασα ὑπὲρ τὴν τοῖχον οἱ προσῆκαν. ὁ δὲ ἰδόντες οἱ λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὺπίσω ὑπεχώρησαν. αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν ἀσκὴ τὸν ἀνδρῶν. καὶ ἡ πάθαθαι μέγα ὄνειδος. διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο ἀρχαίοις λέγων. ἀλλ' ὁ βίᾳ ἀθηναίη λαὸν ἀρρεναγενίησασα. ἔξηλασεν ἐπὶ δὸς ἐν ἀρχαίοισιν ἀρχῆ. πολλὰς ἀρχεῖ ἀμφισβητοῦσα τὸ τεθήσει. Τελεσιεργήσας. εἰς τέλος ἀγαγών. ὠμασάμενος. πολύβιος. πεῖ τὸ τῆς διαφορᾶς τέλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. καὶ αὖθις ἐπαῦ τῶν τοῦ τῶν τελεσιουργῶν κατεβαικνύοντο πρᾶξιν χωρεῖν. σὺ φρονιμωνία τινὶ δ' συμπολιτῶ ἐξοισθεύμενοι. Τελεσιεργόν. τελείως ἀπηρτισμένον. διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν ἄριστος ἂν. τὸ μὴ ὑπολήπτουν καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα. βίος ἢ ἔστιν οὐ πάμπαν σωκρατικά. Τελεσικόμενος. τελεσφορούμενος πληρούμενος. σπουδαιῶν. Τελέσσας. Τελέσης κωμικὸς. τούτου δράματα βίβλια ἀρχαῖα ἢ ἀσπληστικός. ὡς φησιν ἀθηναῖος ἐν ᾗ δ' ἢ δειπνοσοφιστῶν. Τελεσφόρος. τέλος μέντοι ἐπασρίμυθος.

Τελετή· θυσία μυστηριώδης· ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα, ἀπὸ τοῦ γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανήματος τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας. ἐξ ἀτελεῖς τοὺς ὀλίγα. Τελάντιον· ἔσχατον. Τελαυτῆσαι· τελέσαι. Τελεῖν· ἔστι τελεῖν· τοῦ θεῖν· ἢ τὸ δαπανᾶν σύνθεσιν καὶ ἡ τελετή. Τελεία· ἡ ἐρατελεία· ὡς ζυγὰς τέλειος ἐτιμῶντο σύνδεσις γάμοις ὡς συζυγίας οὔσης τοῦ γάμου. Τέλος δὲ ὁ γάμος· διὸ καὶ προτέλεια σὺν ἀλεῖβε ἡ θυσία, ἡ πρὸ τοῦ γάμου γινομένη· διηρῆσθαι φύσιν ἔστι βάλλουσα τὸ ἀνθρώπου τελειότης· ἡ μὲν, γνωστική· ἣν ἔστι μὲν ἀεὶ οὖσαν μὲν· ἡ δέ, ὀρεκτική, ὡς ἀρετὴν ὠνομάζομεν. Τελλίας ὅτι τελλίας ὁ ἀπεργαζόμενος φιλοξένους ὧν, καὶ λύσασι πρὸ πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρας χειμῶνος, ἔδωκεν ἐκ σωφρονιστὶ μάντιν. Τελικὴ· ζήτησιν τοῦ ἀρχή. Τηλίνη ὄνομα πόλεως. Τήθη· σὺν τῷ δὴ τέρπ". Τήμινα ἔστι τέλμιος ἀπὸ μιᾶς πόλεως. Τέλμα· τὸ ποτὸς πολύδης ὕδωρ ἔχων· μὴ ἄμοιρος πεῖ τοιούτων οὐδὲν ἧττον, ἢ τὸ σὺν τοῖς τέλμασι βατράχων καὶ ποσίδης· χερσοῖ ἀρεῖθρα· τελματοῖ δὲ βούλιθος. Τέλματα ἀπολύδη καὶ τελάντια τὰ ὕδατος· ἢ βάθρα· ἰσαίος δὲ ἐπὶ παραπεφυκὸς μαχοείας· καὶ ἀεισοφανὴς ὁ μέριον αὐτὸ ὕδωρ ἐχεῖ τὸν ὑπὸ τέλμασι· τουτέστι τοῖς φρέασι.

Τελμισεῖς· ὅτοι οἰκοῦσιν σὺν ἀερία· ἀπέχοντες ξ΄ σταδία ἀλικαρνασσοῦ· ὡς πολέμων· τελμὶς σὸς δὲ πόλις σὺν λυκία· ἀπὸ τελμισσοῦ τὸ ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῆ αὐτὴν ὄρος θυματέρων· ἢ ἐμίγη εἰς σύλακα μεταβαλών, διὸ καὶ τερετισσόπον αὐτὸν ἐποίησεν ὡς διονύσιος σὺν τίσι.

Τελμιδεὺς πολίτης· Τέλος· ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διὸ μὸν βίος βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν πολυτελὲς τὸ πολυ ἀναλωτόν· τέλος καὶ τὸ ἔρασ· καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ προτέλεια· τέλος καὶ τὸ ἔσχατον· τοῦτο δὲ διηρῆσθαι· τὸ μὲν, οὗ· τὸ δὲ, ὧ· οἷον ὧ οἰκοδόμω τέλος ὅτι τοῦ σύνεσις, ποιῆσαι σπέρματος μεταβαλὼν ὄμβρων καὶ καυμάτων· ὧδε ἡμῖν· τὸ δὲ σπέρμα ἡμῖν ποιεῖ· ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τὸ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ὦ· ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ὅτι καὶ παντῶν ὧν φύσει σωτηρίων τὸν εἶον, ἡ μὲν ἔφεσις τὸ θεῖον διὸ ἔνεσον τῆ ἐμψύχων πεῖ ἄλλο· οἷον αὐτὸ τέλος ἐστὶ τὸ οὗ· τούτου γὰρ σύνεκεν ὅτι ἡ γένεσις· ἐπειδὴ δὲ βέβαιόν ἐστι καὶ τοῖς ψυχαῖς αἱ ψυχαὶ εἰσὶ τέλειαι ὧ· ἀναλογεῖ μὲν οὖν ὧ μὲν τεχνίτη τὸ οἰκοδόμω, ἡ φύσις· ὧ δὲ ἀνθρώπω ὧ βέβαιον γίνεσθαι τὸ σπέρμα· ἡ ψυχή· ὧ σώματι δὲ ἡ οἰκία· ἀμόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τὸ τέλος ἐστὶ διηρῆσθαι, τό τε οὗ, καὶ τὸ ὧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν· καὶ γὰρ σὺν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὴν πρὸς τὸ σῶμα, πρὸς τὴν χρείαν τῆς σὺν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον· ὀργανικὸν γὰρ τῆ φυτῶν μέρη· εἶδος· φλοιός· σὺν τειώνη· ἐξ φύλλα· ἐξ βᾶ τοιαῦτα· ἐπὶ μὲν οὖν ὧν ἐμψύχων, διῆρηται τὸ τέλος ὡς εἴρηται· ἐπὶ δὲ ὧν λοιπῶν ἀνάγκην ἐστὶν εὑρεῖν τὸ τέλος διῆρον· μέταλλα γὰρ ἐξ λίθοι καὶ ἁπλῶς βᾶ ἄψυχα, πρόσεχῶς τοῦ ὑγρότητος καὶ θερμότητος γενόμενα· ἐξηρμένως δὲ τοῦ τῆς ὕλης δημιουργίας, σὺν τέλος ἔχει τὸ οὗ, σύνεσις γὰρ τῆς κοσμοποιίας· ἀνάγκη μέντοι καὶ τὸ ὡς ὦ, τέλος ὅτι μὲν σὺν τούτοις· οὐδὲ ἐστὶν ὄργανα τούτων· ἀλλ' εἰς χρεῖ ψυχῶν τινῶν κατασκευάζειν· σημαίνει δὲ ὅτι τέλος ἐξ· ἀεί σωρὸς ὁ χῖος, τέλος ἔφησεν εἶναι τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῶν πότε μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας· μὴ ὧν τινὰν ἑαυτοῖς ἀλλαγὴν ἀποτελοῦσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ παντῶν ἔχουσι· εἶναι γὰρ ὅμοιον ὂν σοφὸν ἀγαθῶ κοινωνητὸν· διαφέρει δὲ τέλος καὶ κοινωνικός· τῆς μὲν γὰρ ζῶν μὴ σοφὸς κοινάζεσθαι· τὸ δὲ, μόνον ὂν σοφόν· ἐστὶ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, ἀδιαφορία εἶναι. οἱ δὲ, εἰ ὧ τέλος εἶναι τὸ ἐπὶ μὲν ζῆν καὶ μὴ τὴν ἀγοίαν διαβεβλημένον. Τέλος δαιμονίου διαφέρει· τέλος μὲν ἐστὶν ἡ κατὰ μέρος ἡδονή· δαιμονία δὲ τὸ σὺν τῆ μεγίστη ἡδονῶν σύνεσις ἐστὶ σωαριθμῆσθαι καὶ αἱ σωζομεναι καὶ αἱ μέλλουσαι. Τέλος εἶναι διαγρυπνεῖν μᾶς ἰωάγαζον· σὺν τελείαι ἐστὶν ἡ ψυχὴ ὡς τελοῦσα ἐ κυβερνῶσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα· καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα τούτου παύζει· ἧς αὖ ἀτελοῦ· μᾶλλον δὲ ἄχρηστον καὶ παντελῶς ἀδύνατον.

Τέλος· ὁ ἢ σόλων τῆς σὰς τύχης ὧ περὶ σῶ κατεφρόνησεν· σὺ ἐλάσσετε τὸ βίου παντὸς τὸ τέλος αὐ αμένειν· μὴ δὲ προσδοκᾶν· μὴ δὲ ἐπειγόμενον τοῖς δαίμοσι ἑαυτὸν ἐγκαταλέφειν ἀτέκμαρτος γὰρ καὶ ἄδηλος ἐστὶν ἡ. Τέλλος· ὄνομα κύριον. Τελοῦμαι δοτικῶ· Τελώνης· ἰαμβλιχος· ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης ὧ ἐμπόρω· ἤδη καὶ θήσει λύκοι ἄρνας σὺν ὧν

σομάλων. καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύουσι μέρους τοῖς μηρίοις. ὅπου καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τοιαύτην. Τελώνης. ὁ τῆς τελωνείας. διαβέβληται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν παλαιῶν τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα. καὶ τὸ πλέωνος ὄντος τελώνου. καὶ ὑπὲρ ὃ τέλος τελωνοῦντος ὡς φησιν ἀείσω. Τελώνης. ἀλλοδίων πραγμάτων μερισής. περιφρασμὸν βία. αὐτοτίμητος ἀρπαγή. αὐθάδης. ἰσχυρὸς πλεονεξία. πραγματεία λόγων μὴ ἔχουσα. αὐθάδης ἐμπορία. Τελωνεῖον. τὸ τῶν τελωνῶν, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. τελωνεῖ δὲ περιφρονητικῶς διὰ τοῦ γραπτέον. καὶ δικῆς ἐβουλόμην δὲ παῦρόν τι τοῦ λόγου πλατύτερον, ἐν ᾧ σε νῦν προβαλεῖν τελωνίῳ. Τῆς χύδην. τῶν πειρατῶν δικαιωμάτων. ἢ αὐθαίρετοι φθορεῖς καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο τελχῖνες. σίμων καὶ μήκων. ὑπόδισχυσε δὲ ὀνίνων τὴν Σαμαρείτιν ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ ποιμία. οἱ δαίμονα καὶ σίμωνα ἐμέ. Σαμαρῖται ἀλλήλους Σαμαρεία γνῶσιν ὄνομα. καὶ τελχῖνες. Τελχῖνες. αὐτειζήσιλλοροβαχιλοῖ. Τεμάχη Σαμαρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ Σαμαλακούντων. Σαμάρειτις ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ἀείσω Φιλέλαις. πεζῶν τεμάχη μεγάλων. Σαμάρειτῶν ἄλλων οἷον τυροῦ τόμος. καὶ ἀνθεία ὁ τέμαχος.

Τεμαχὶ Σαμάρεια. Τεμέρια. ναοὶ ἱερά. ἢ ἁγία ἀφωρισμένα καὶ τὰ τιμώχωρία. Τεμενίτης. τέμενος. πείθειν. τιμᾶν. ἡγεῖσθαι. τέμενος καὶ ἀποτέμνειν διαφέρει. τέμενος μὲν γὰρ ὅτι ὀρθῶς ποιεῖσθαι τὸ τομή. ἀποτέμνειν δὲ τὸ ἀξιόλογον ἵνα μαχέα φαίνηται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς ὁμῆς, παχύτητος δόξαν ἐργάζεται. ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι. Τέμνω. τὸ πόπω. αἰτιατικὴ. σὺ τέμνω δὲ αὐτὸ τὸ ἀφανίζω. Τέμνουσι φέρεται μὴν τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὗτος ἄλλοι τε ἱεροκλῆς. Τέμαχα. λάκοι λώματα. καὶ τέμαχη λάξυ τῆς θεσσαλίας ὁρῶν, πρὸς τὸν ὄλυμπον καὶ τὸ ὄασαν τετράκαιδόλου δὲ καὶ σὺ πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ σενώδεται διεμβολαί. Σοὶ οἱ σώδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ μακεδονικαὶ ὄρκου τῶν καλούμενα. καὶ οἱ σενοὶ τόποι. κρόδδος. μάχαι τὸ ἐν μαραθῶνι μάχην, θεσσαλοὶ ἐμίσησαν. δείσαντες τὸ ἀποφράξειν τῶν τεμπῶν. Τέμαχα. Σάσιμα. Τενάγη. διάβροχοι. κάθυγροι τόποι. ὑπολύδη τελάγη. ἢ ἱλύς. Σαπρολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ. Σ βορβόρης Σαφρομένης ὑδάτι. πλύριος. καὶ τὸ εἰς θάλασσαν ἐμβολὴ τὸ ἐκπαρὰ ποταμοῦ, συνθεωρήσας καὶ τινας ἀνέμων σάσεις ἀποθυμόνου τὸ μὲ Σπεναγώδη γινομένου τὸ παραλόσμαραγδον, τηρήσας τὸ πεφραγμένου μέσωμα, διεβίβασε τὸ στρατιάν. τὰ δὲ δὴ πολέω ἢ πολίων, μετέωρα διὰ τὰ τεράγη ἀποσείλασε. Τέναρος. καὶ ἀέρρης. συνηφανίτης. τένδα. ἡμῖν οἰκία ἐμένου. Τένδει. ἐοίκει. κίσθος. ὁ ἐμὸς ὁ ἀποδα τένδει. Τενέδιος ἀνθρώπος. Σαμάρειτις Φοβερὰ ὀφθεῖσα ἐχόντων. ὁ γὰρ τένης ἐνομοθέτησεν τενέδω, ἀνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα, ἱστάναι καὶ μὴ νῶτον τὸ κριτὸ. καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἀλισκόμενον, πλήττειν. Τενέδιος ἀνθρωπος. κύνιον τὸν ποσειδῶνος γνώμονον. ποτὲ τερπόμιμηθέας ἐς τένα, Σαμάρειτις βύβις. καὶ κατηρεθίσαι τὸν τένιν ἀποτῆς μητρὸς ὡς ἀπειρῶντα αὐτὴν ποιοῦντα δὲ κύνον εἰς λαύρακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἐλομένης δὲ τῆς ἀμιθέας συμμιμνήσκεσθαι ἀδελφῷ, ἑκατέρας κατεπόντωσεν. ἢ δὲ λαύρακα ἐξέχει Σαμάρειτιν πρότερον καλαμένιον λάφυρον. ὕστερον δὲ τὸ μέσον ἀπὸ ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς τενέδου ὕστερον, ἐνομοθέτησε τοῖς ἁλιεῦσι κατηρεφῆ σὺν ὅπως ἔχειν ὄνιον πλέκειν ἐπὶ μύον. ὡς ἐλεγχθέντας ἀδικεῖν μὴ αἱρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τὸ φορβροῦ θεάματος ἐκείνου, λέγεται τενέδιος ἀνὴρ ἐρέσσει δὲ καὶ ποιμία, ἐπὶ τῷ φορβρῶν ἁλιεὺς ὁ ἁλιεύς. Τενέδιος ξυνήγορος. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ τόμος. δύο δὲ πελέκεις ἐναντιοθήματι τιμῶσιν οἱ τενέδιοι. καὶ παροιμία. τενέδιος πέλεκυς. ἀείσω τέλος μύθου ὅτι βασιλεύς τενέδιος μετὰ πελέκεως διπάζων τὸν ἀδικοῦντα ἀνθέως ἀνήρει. ἢ ὅτι ἀσεβήματος ἐν τενέδῳ. ἐνθαπταμίσι. ἐνῷ Σκαρπῖνοι μὲ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλοῖον ἔχοντες Σπελέκει ἐμφερῆ ἢ ὅτι βασιλεύσας νόμον θεὶς πελέκητον μοιχοὺς ἀμφοτέρους ἐτήρησε τῷ ὑπὸ ἐτήρησε τῷ. καθὸ Σ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' ἑνὸς μὲν πέλεκυς. ἐφοῦ δὲ δύο πρόσωπα ἀξένος αὐχένος. οἱ δὲ τι γνώμαι ἀέσαθεν ἀπὸ τῆς μητρυιᾶς. μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἐπενεγκόντας

Τενίας Σ τενίαι ζῶμα. Τένθαις. λίχνος. Σ πρὸ τένθης ἐπὶ τοῦ αὐτὸ. τένθων δὲ Σ τένδων ὁ ἐοίκως. ὁ ἐμὸς ὁ ὑπὸ δὰ τένθη, διὰ τὸ θ' γραπτέον. Τενθεία. σωματεία. λιχνότης. ἀείσω Σ πολὺ τενθεί

λέγεις. τενθεία ἡ μητρυιά. Τενθρηδών ὁ μασρίμαργος. Τένοντες. τὰ βραχίονα διατεί-
νοντα μύες. τένοντες. ὁ δὲ τένων ὁ πλησίον τοῦ τένοντος, ὃν καὶ νεῦρον καλοῦσι τινες. τένων
τὸ ἔχθος καὶ αὖθις. σὺ δὲ τενόντων εἴθους ῥομβητὸν ἐστροφάλιξε φόρβιν. Τέο. ἀντὶ τοῦ τίνος.
Τεόν. τὸ σόν. Τέω. ἀναιρέων τὴν ὀσμὴν ὁ μελοποιὸς διὰ τὴν ἰσχνότητα τῶν ἀναπνοῶν σὺν
τῷ σῷ τέῳ, ᾧ ἔκπνευσεν αὖθις ἀνθρακιὴν θερμήν. Τέως ἀντὶ τοῦ πότε. ἐπὶ χρόνου τινός, ἐπιβοσκέσθων. ἕως.
καὶ τέως, τὴν ἀκμὴν τοῦ τε. σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πότερον ἢ πότε μικροῦ. καὶ ἀεισοφάνης ἀντὶ
τοῦ πότερον. τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἔμπαλιν ἐρωτῶ. Τέως οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τοῦ πότε. ἢ παλαίει.
μέχρι τοῦ τέως. ἀντιφῶν. τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου ἐστὶ τέως ἰσχυρότερος. καὶ ἐπὶ
τοῦ σύντομου. καὶ αὖθις ἀποπαλύναντες γὰρ ὅλα τέως ἐπιεπάσμενα. καὶ αὖθις. καὶ διέφθει
ρε τοὺς τέως νενικηκότας. ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας. δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώ
μην περὶ ἐμοῦ. καὶ σὺν τῷ τέως, σὺν τῷ μετὰ τοῦτο περὶ τοῦ δικαιοπένητος πλήρου. δικαιοπλήκης ἡ τέως μὲν
ὠκεῖ ἔπλει. δικιμασθεὶς δὲ ἔγημε. καὶ ἐπὶ τοῦ σύντομου. ἰσχνὸς σὺν τῷ πρὸς ἀσιρίριον. ἡγοῦμε
θα γὰρ σὲ εἶναι μὴ τὸν ἐπὶ τάλαντα σωφρονεῖν δεῖν. τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπεὶ
δὲν δὲ ἡ βία σῶσαι σὲ αὐτὸ πρατεῖν. ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς τὸ ἀδημοσθένους ἐν ᾧ φιλιππικῷ.
ὡς ὅρα δὲ σὺν τοῖς σώμασι τέως μὲν ἀνέρρωμαι, οὐδὲν ἐπιλανθάνεται τοῦ παθέπασα σαθρῶν.
ἐπὶ δὲ τοῦ καὶ διονυσοδώρου. τοῦτο δὲ εἰς ῥᾴδιον τόκος μὴ καθομολογεῖν τέως ἂν μὴ διαφευσθῶμεν. ἐπὶ
τοῦ πρὸς τῆς ἀπαρεσκείας. ἀντὶ τοῦ τὸν ὡροπέν ὑμῖν ἀπαδοθῆναι. πρὸς τὸ ὑμᾶς ἐπὶ πρὸς ἀπα
νάπτωχώρας μεθ' ὅλων ἐξέρχεσθε. ὅτε τέως ἦσαν σῶοι φωνῆς οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. καὶ σὺν τῷ
πρὸς τοῦ συμφορῶν. καὶ μὴ οὐδὲ τοῦ ἄλλων ἀδένα ἂν ἑλλήνων εἰπόντος φορυβεῖσθαι ὅμ' ἀπόλε-
μον τὸν ὁρᾷ. τίς γὰρ ἂν οἴδεν αὐτὸν ὅτι τέως μὴ, κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὑμῶν ὄντα ἀλλήλοις.
πολλῶν ἀρχὴν ἦσαν πύθοι καὶ τὸν βωμὸν ἐφ' ὃν τέως ἱλάσκετο τὸν δαίμονα ἀνίστασαν. Τέρα-
μνον. ἀπαλόν. ἔφανον. καὶ ἀτέραμνον τὸ δυσέφανον. οὗτα πολύβοτον. τέραμνα ἐν ὑποδοχαῖα. καὶ
ὑποδύρα. καὶ ὀρύφακτοι κατανεύοντες παίδων ὁ λεβρον σημαίνασι. Τεράων. σημείων.
Τέρας. παράλογισμα παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον ἐπὶ τοῦ τεράτων, ἢ ὕλη δύναμιν αἰτία. ἐπεὶ
δὴ δεῖ καὶ ἐπὶ τῆς θείοτητος τῆς ὕλης, καὶ ἀφ' ἧς τοσοῦτον ἐστὶ τὸ τοιοῦτον. ὕλην δὲ τὴν ζώων τὸ κατὰ μίωσιν
αὐτὴν ἢ πλεονάζασαν ἢ ἐνδέουσαν, ἢ παρὰ φύσιν πεποιημένην, τὴν τεράτων δύναν αἰτία. Τέρας.
τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον. ἀεισο. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐκατέδεισ' ἀλλ' ὑβρίζων ἡμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον. Τεράσια. σημεῖα. θαύματα. διὰ λιανός, ἐπὶ γινόμενα βρέφη πράσει θηρίων τε καὶ ἀν
θρωπίνων σωμάτων, τεράσια ἐδόκει. Τερατευόμενος. μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων. τερα
τευόμενοι καὶ κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ εἰκαὶ χρήσιμος ἡ τοῦ πανὸς κατάληψις. Τερατεία.
φλυαρολογία παραδοξολογία βίος ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων. πρὸς ἐπῳδῶν καὶ δαιμο-
νίων ἀπατεωμοσύνης. Τερατολογίαι. οἱ θαυμασιολόγοι καὶ παραδοξαμυθοῦντες. Τεραυλεῖν
λέγεται. τὸ ἀσθενὲς διηγεῖσθαι καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων. Τερατοσκόπος.
μάντις. Τερατουργός. θαυματοποιός. Τερατώδη. παράδοξα. Τερβελίς. ζήτειν τῶν
βασιλικῶν. Τερέβινθος εἶδος δένδρου ἢ δρυός. Τέρεμνα. παλαιόν. Τερέσκη πόλις.
Τερετίζομεν τὸ αὐτὸ μέλος ἀδόμενον. Τερετισμαί. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ ἀσμαί ἐπλυτα. ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν πτηνῶν ἢ τῆς χελιδόνος. Τέρετρον. βύπανον. Τερηδών. σκώληξ ξυλοβρώτης οἱ μὲν
ἐνξύλω. ἀεισοφάνης φασίν. ἀλλ' ἐὰν μεχρὶ τοῦ τερηδόνων σαπῆσαν ζῶθα καὶ κατα-
ράσομαι. καὶ αὖθις. σὺ δ' ὦ τερηδὼν ἐπαναφύσα πρεσκόν, ἀντὶ τοῦ βάρβαρον καὶ φυσικὸν ἀ-
σμα. καὶ πορσικὸν ὄρχημα. Τερμώσας. Τερίζοι. ὄνομα ἔθνους. Τερθὰς ὄνομα νύξ.
Τερπρεία ἡ λεπτολογία. ὅτι μάρτι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν ὃ καλεῖται πέρπερον. φασὶ
δέ τινες καὶ ἀνωβιμάτια τὰ ἐπὶ τῶ ἱστῶ ἱστιοφόρου. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἱστοῦ κεραία. ἄλλοι δὲ τὴν φλυ
αρίαν τερπρείαν φασί, καὶ τὴν ἐν βίοις μέρεσι παλαμῶμαι μάχην. οἱ δέ, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς ἐφήβοις
μετὰ τὸ γηρέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰς μεσόγειαν πόλεμος. μὴ μέντοι μετὰ τῶν
ἄλλων. ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι βίοις ἀπὸ νεωτέρων τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς

μέρεσι. σημαίνῃ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπιεικῶν. Τερθρηδόνος. Τέρμα. τέλος. ὅρος. ἥκαμπτήρ. τέρμασιν ὥρας, καὶ ἀπὸ τῶν νεύτλων, εἰς ἃ διαιρῆται τὸ ὅρος. εἰς ἀπερώπαν. εἰς ὑπώπαν, εἰς τέρμα. καὶ ἀπερώπα μέν ἐστιν ἡ ὀρυφή. ὑπώπα δὲ τὰ πλάγια τὰ ὄρους. τέρματα δὲ τὰ τελευταῖα καὶ πόδες. Τερματίζεται. τελειοῖ. Τερμέεια καὶ καὶ. πόδες ἀπείαν χωρίον τερμέεσσον καλεῖται, ὃ ἔχων οἱ τύραννοι δεσμωτήριον. ὃ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον, μεῖται μεταξὺ μήλων ἀλιπαρναοσσῶν. τὸ δὲ πόδες τοὺς λιθοξόους δυσαλωτὸν τυγχάνον τῶν λεχθέντων τὸ τερμέεια δύνασθαι καὶ, ἢ μεγάλα καὶ. Τερμιοσεῖς, ἔθνος Σισιδίας. Τερμία ἡμέρα, ἐφ' ἧς μέλλῃ τὸ τέλος τοῦ βίου ἀρήσειν. ἢ μοι ἢ πολλὰ δὴ ἔχεις καὶ, ἐλθόντι χώραν τερμίαν. σὺ δ' αὖθα νῦν μὴν τὸν δὲ λαίφορον βίον. Τέρμινθος, εἶδος φυτοῦ. Τερμιόεσσα ἡμέρα. καὶ μεγάλη καὶ τερμιός. Τερμόνως. Τέρπανδρος ἀρναῖος ἢ λέσβιος. ἀπὸ Ἀντίσσης. ἦν μαῖος. οἱ δὲ καὶ ἀπὸ Θρᾴκης καὶ ὁδύσσου συνέγραψαν. ἄλλοι δὲ ὁ μέρου. βοίου λέγοντες αὐτὸν τὸ φωνέως. τὸ ἀρυφῶντος. τὸ ὁμήρου. λυρικὸς. οὗτος πρῶτος ἐπάχορδον ἐποίησε τὴν λύραν. καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἐγέγραφεν. εἰναίτινος Φιλαίμονα θέλουσι γεγραφέναι. Τέρπεσθον. τέρπονται δηλῶσι. Τερπικέραυνος. ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος. Τερπνίσων. συντερπέστερον. προσφιλέστερον Τέρπω αἰτιατικῇ. Τερπωλὴ. τέρψιν. Τερτύλ. ῥωμύλ αἰσχύλ αἰμύλ. παροξύτονος Τερψίων. Τερψιχόρη. μία τῶν ἐννέα μουσῶν. Τέσσαρες. καὶ τέσσαρες καὶ δέκα ἄνδρες. Τέτα προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον. Τετραμμένον φῶς ἀθυσθὲν οἷον κίονα τὸν ἀνίσον λέγει. τὸ χαρασσόμενες τὴν ἐπιφοράν, τὸ ἐπόζωσμα τὸ κόσμου. κατ' ἄκρα δὲ ὑλήκων, συνοῦνται ὁ ἄξων. αὐθύς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόντινες ὃν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἷον ὑλινδρον τινὰ πυρὸς αἰθερίου πρὸ τὸν ἄξονα ὄντα. Τέτανος. νόσος πρὸ τοῦ ἴσασθαι γνωμένη. νοσοῦσι τὸ οἱ ἴσασι, πλὴν ὅσοι νοσήμασι. πρὸ δὲ γράφειλεῶ. τελῶ. ἐμύησεν. ἐτελείασεν. ὅτι δὲ ἠτελείασεν, ὡμότητος μεγαλοφροσύνῃ. ἢ δὲ τέλμος στασμός. ἢ δὲ ἐιλεώδης νόσος, ποιλιακὴ τις διάθεσις. ἢ ἐμούνησις, ἀπὸ τοῦ σασμοῦ συνέπλασεν. ἢ δὲ πρὸ δὲ γράφειλῶ. ἀρθρα καὶ δυσουρίασις. Τέλμος καὶ ῥοπαλισμὸς ἡ τάσις τὸ αἰδοίου. ἐπειὼ ῥόπαλον γίνεται ἀειδοφάνης. καὶ πεντύξη τέλμον τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμός. Τεπάρων ὀβολῶν. ἐπὶ τῷ πολλῆς τιμῆς ἀξίων. τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἐν οἷσι τεσσάρων ὀβολῶν εἶναι. τὸ τῆς παροιμίας. ἀκοῦσθαι ὅτι καὶ θερσίτης ἐν τοῖς ἄλλοισιν ἐπαρρησιάζετο. ὃν δὲ ἀμαμέμνονι τῆς θερσίτου παροιμίας ἔλαττον ἐμέλλεν, ἢ χελώνη μυῶν, τὸ τὸ λόγου. Τεταρτόμορος. περτόμορος. Τεταρταῖος. τεταρταῖος. Τέταρτημόριον. δίχαληνον. ὁ δὲ χαληνὸς, ὀγδοον τὸ ὀβολοῦ. ἐπὶ τεταρτημορίοις τινὰ καλοῦσιν. οἷον δίχαλκον ἀξίου. τεταρτημορίοις τὸ τέταρτον μέρος τὸ ὀβολοῦ. τουτέστι χαληνοὶ δύο. Τεθάφατε. ἐθάψατε. Τετελεσμένον. μεμυημένον. Τέτευκται. κατεσκεύασται. Τέτηκε. ἔτηξε. καὶ τὰ κῶλα. πολύριος. τὸ δὲ τετηκὸς καὶ σωφρονικὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζεύσαντες ἀπὸ τοῦ πυρὸς, πολλοὶ τῶν ῥωμαίων διεφθάρησαν. Τεπίγονοι. οἱ ἀθηναῖοι. τέπιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς. συμβολὴν τοῦ γηγενεῖς εἶναι. θαυμάζοντες ἀ. ἐν χρυσῶν τεπίγων ἐν ἕρσει πρωθύλων ἀναδούμενοι τῷ σὺν τῇ κεφαλῇ ἔχειν. ἢ ὅτι μασικοί. μασικὸς δὲ ὁ τέπιξ. γηγενεῖς δὲ διότι ἐξεφάνησαν οἱ αὐτόχθονες τῶν ἀθηναίων, ἀπὸ γῆς ἐτέχθη. Τεπίγων ἀνάμεσα. τοὺς τεπίγας παρέλαβεν ἀειδοφάνης. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ τῷ ἀναπολοῦ τῷ ἔχειν χρυσῶ ἐν χρῶνται τέπιγι ἀθηναῖοι. σημεῖον ἦ τὸ εἶναι αὐτὸ χθονα. ὡς σφῶν καὶ οἱ τέπιγες. Τεπίγονος. Τετιμμένος. τετιμωρημένος. καὶ τετίνασθον. τετιμώρησθε. Τετιμμένα. θαυμάσιος. ἐπώνυμον δὲ τὰ πολλὰ τετιμένα χρημάτων. Τέτλαθι. ὑπόμεινον. Τέτορι. δηλαδὴ. Τετορήσω. ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ. ὁ δηλώσω. βρῶς τὸ σαφῶς καὶ ἀληθῶς. ἢ ὀρθῶς. σὺν τῷ παρανηλεθέντος ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ εἴπω. ἀειδοφάνης. τοῦτο τὸ δίος ἀμαλδυνθήσομαι εἰ μὴ τετορήσω τοῦτο τὸ λεκιήσομαι. Τεταμένων. τεταμένος. Τεταγωνος. δίκαιος, ἐδραῖος. θαυμάσιος. σεμνὸς δὲ ὡς ὀρθόν πάντα. καὶ τετράγωνος. τὸ αὐτὸ λόγου τετιμένος. ὡς Φάναι πατὴρ σμωνίδην. ὥστε μὴ δὲ τοῦτο ἐπανασάντας αὐτῷ συνοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι τὸ μὴ οὐ πάντη ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνδρα. Τεταθεῖον. τὸ ἐκ τεσσάρων σωτῆρος. τετράδιον δὲ

καὶ τετράδυον· ὡς τὸ δὶς καὶ τέτταρα· καὶ ὡς τὸ δύο καὶ τέτταρα. Τετραδισπεύγνας· ἐπὶ τ' ἄλλως πονούντων· ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα τετράδυγνυθέντα, ἀρυσθεῖται λαιπωρῆσαι· Φιλόχορος δέφησιν ἐπὶ ἐμοῦ αὐτὸν δύ' ἀθλους λέπεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖτὸν ἡμέρα ἐνὶ αὐτὴν θεὸς μεταστάντι. Τεθρασισταὶ οἱ ἐπὶ τὸν βίον διαίροντες, ἀπὸ τὸ Ἡρακλέους· ὃς τετράζωννυθεὶς· πολλοὺς πόνους ἔτλη. Τεθραύλιπτος· πολυύλιπτος· νόφισεν ὡδίνων τετράλιπτος ὄφις. Τεθρατηρίς. Τεθρανήσοι· οἱ ὑπὸ ἑπτὰ ὄντες τετάρτων τῶν λ' τυράννων ἆθλα θῶσαι οἷς τινὸς τέσσαρας μοίρας ἕξαν τῆς πόλεως. Τεθρανήρυμβος· ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων· θάλλοι τετρανήρυμβος ἀνάκρεον ἀμφίσκηιασος. Τετρακτύς· οἱ τέσσαρες· ἢ γωνία τετρὰς, οἱ πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον· ὁδὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα· ὁδὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων· διὰ τοῦτ' ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον· οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς· ἀρτίτονος γὰρ μοιρικὸς· ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος. Τεθραλογία· καὶ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν πλάττων τοὺς διαλόγους· ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο· διονυσίοις· λιναίοις· παναθηναίοις· χύτροις· ὧν τὸ τέταρτον ἰωβακχευτικόν· ἃ δὲ τέσσαρα δράματα, σατυρικὸν τετραλογία· ἐπὶ τοίνυν οἱ πάντες πλάττουσι γνήσιοι διάλογοι, ἐξ ἧς νενόμισται· διὰ πλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιχωρίαις καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων· τὴν μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· τὴν δὲ, ἀπὸ τοῦ προτάγματος· ἑαυτῆς τῆς τετραλογίας ἥτις ὀνόμασται πρώτη, ἡ γεῖται διθύφων ἢ πρεσβύτου· ὁ διάλογος ὀνόμασται περιαστικός· ὀλυτέρα ἀπολογία σωτηρία τοῦ· καθηκόντος· ἐπὶ τὴν εἰς τὸν πρεσβύτην· καθηκόντος· τετάρτη Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς· καθηκόντος· ὀλυτέρα τετραλογία καὶ ἐφεξῆς ἐν βιβλίῳ· λαίρβυ διοχθίσας· περὶ βίων Φιλοσόφων· τὰ τετράμερου ἀρετὴ ἀεισοφιστική, τετρεμαίνω· οὕτως ἀεισοφανὴς ἐννεφέλαις· οὕτως αὐγὰς τετρεμαίνω καὶ πτοόθημαι· ἀντὶ τοῦ δέμω· παραγώγως. Ἐπίτηδες ἐξέτεινε τὸ λέξιν τετατευόμενος. Τεθαμονος. Τεθανθόντας· ῥυπωθέντα· ἰοδόκον· καὶ τὸ ἐπόρευτο τεθανθέντα αὐλόν. Τετραποδηγόν· οὕτως ἐπὶ δίζου οἱ ἐν λιβύῃ οἱ ἀπὸ τοδες· πλατύποδες ὄντες καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ καθεσιαζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀπὸ φυγὴν τὸ ἐν αὐτοῖς ὄνος καύματος. Τεθραποδητί· πρὸς καὶ χερσίν· οἱ δὲ, τεθραποδητὶ δόπον τινὰ πρὸς πλεξάμενοι, ἐβιάζοντο. Τεθρασπερμιλλίδων· ἃ τὸ τέσσαρας ἔχειν πέρας. Τεθρασία· Τεθραρχία, οἱ τέσσαρες λόχοι· ἀνδρῶν ξά· καὶ ὁ ἡγούμενος τεθράρχης. Τεπάρων μερῶν ὄντων τῆς θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δέφησιν ἔσεν τὸ τέτταρσι, θεσσαλιῶτιν· πελασγιῶτιν· φθιῶτιν· ἑστιαιῶτιν· ἐπὶ εἰσοτέλκης δὲ ἐν τῇ κοινῇ τῶν θετταλῶν πολιτείᾳ, ἐπὶ ἀλλαλλου πύρρα διηρῆσθαι φησὶν εἰς δ' μοίρας τὴν θετταλίαν· εἰκὰν οὖν λέγων ὁ δημοσθένης τὴν τεθραρχίαν. Τεθρασὶ τεθράδος· καὶ τέτρασι καιροῖς.

Τεθρασιάλμας· οἱ δὲ ῥωμαῖοι δόμα ἐγραψαν ὅπως οἱ ἱππῆται πάντα τὰ πλοῖα ἕως τεθρασιαλμου ἀποπέμψωσιν ἐς ῥώμην. Τεθρασατήρου· ἀεισοφανὴς· λαίων ὁ δεξιώτατος γυμνός· καὶ πειτ' ἐξεδημοτικῶ ἐπὶ τοὺς λόγους· ὁρᾶτε μὴν μὲ δὲ ὁμὸν σεῖ ἀσ τετρασατήρα· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ ἵν' παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ ναφεῖς χλαίνας ἐπειδὰν ἥλιος βαθῇ, πλανῆται ἀνύμωρα δὲν ἀν λάβοι ποτέ· οὗτος πένης ἵν' ὁ λαίων ὄνομα νέει ὅσις ἡλίνημι μὴ ἐσρώμαι ἵσημι καθαλώσαντας ἐς τοὺς ἀπενεμημένους τῶν συλοδιφῶν· ἵν' δὲ ἡλίνητο θύραχει μὴν ὄντος, δεῖς σύρασ' ὀφειλέτω· καὶ τοὺς ἀλφιβοιοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον ἔχειν. Τεθραφαλαγγαρχία· αἱ δύο φαλαγγίαι ἀνδρῶν, ἐστὶ πλ' τελεία καὶ ἀχρηστος φάλαγξ. Τεθραφάλκης· τέσσαρ φαλὰς ἔχων. Τέθραχα· ἐπίρρημα· ἀπὸ τεθραχῶς· ὡς πένθα χα ἠσημασμένα. Τετρήνας· τρυπήσας Τετρηχεῖα· θραχυνομένου· καὶ θορυβώδης ἢ τεθραγμένη· ἀπὸ τοῦ θράσσω· ἐστὶ τετρήχει· ἐτραχύνετο· τετρίγει· ἐτριζεν· ἢ πρὸ ἦν ἀποτελ· καὶ τετριγυῖα δίζουσα. Τετρώβολ· τοῦ τέσσαρα λυτρήματος· ἀτωδὲ λέγεται ὁ τετρώβολα ἀνόν· τουτέστι τετρωβόλα πωλᾶμεν· Τετωμένον βεβλημένον· ἀνθρώπου. Τέτωρον· τέθειωσον· ἦγον τεθαλάσσιον. Τευμησσόν· καθαπερ πόντου κλύδων· αὐλακὶ καὶ γράπτευμησσόν ἐρματίῳ ἔδην, ἀλλὰ νῦν δὲ φομίλιῳ ἦγατε πρὸς ἠπείρου ἀϊδιοθεῖς ἔργων.

Τευχήματα· ὅπλα θεῶν ἁλικὰ καὶ αὐλίσιον ἔχουσι ἐν ᾧ μέσῳ· αἱ μὲν ἱππεῖαι, πολέμιοι· οἱ δὲ

λαχόντες

λεχόντες. Σαπφὼ φησὶν ἐπειδὰν ἐρημώσωσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν διηγουμένων δύο φίλους. τερψωμήλιον. καὶ πλήρη φαντασίας ὁραῖος ἀντιδίνοις. ἵνα μήτε πλήρης. μήτε παντὶ τερψωμήσασθαι λαμβάνωσι. Τερύσθαι. κατασπᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ φιλοῦντος ὁ δὲ φιλούμενος Σαπφὼ λέγοντας διέφθειρεν. ἵνα μὴ ῥωμαῖοι λέγωσιν ἀπὸ μανεδόνων σὺν τερύσθαι. καὶ τέρυσαι. κατατετρώνησαι. ἤδη γὰρ χαλκοῦν τετέρρων ἀντὶ τέρυσαι. Τετύηντο. παρεσκευάζοντο.

Τετύχθαι κατεσκευάσθαι. Τετύφωμαι. ἐπήρθην. καὶ τετυφωμένος. ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλαζών. Σ τετυφῶσθαι. μεμνῆσθαι. Τετύφωμαι. ἀντὶ τοῦ ἐμβρεχόντημαι. ἔξωθεν Φρενῶν πίεσθαι. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς. ἢ ἀπὸ τῶν Σαπφὼν τυφῶνα κατὰ φορουμένων σκηπτῶν. ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων. ἀδηλον καὶ αὐτὰ ὀξίσασιν ἀερόως κατάρραγῆτα. καὶ γὰρ ἀλμαῖος φησί. πάμπαν δὲ τυφὼς σὺν δὲ λέγεται Φρενῶν. Ταλθώ. ὁ παλαίσπορος. Ταλίδες. σπαῖα. καὶ τευτίς. ἰχθύδιον ἀπὸ τοῦ ἐλθύ. Σ φησὶν ἀδιαφανῆς πρὸς αὐτιμάχου τὸν ψευσάσθαι ὡς μὴ ἁλῶναι λόγῳ πανῶς ἀπὸ τοῦ λέσβιον ὁ ζᾶς. ὅσπερ μὲν τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν. ὃν ἔτι δίμι Ταλίδος δεόμενον. ἀδῶ πημήνη σίζουσα πάρεκλος Σαπφὼ παίζης ἡμῆνη ὀνέλλα. καὶ τὰς μέλοντας λαβεῖν αὐτὰ νύων ἀρπάσας φαλγί. τοῦδε μὴ αὐτῶ καινὸν σύ. Ταθρανία. ὄνομα τόπου. Ταῦρος ὁ πυζιπλοῦς. ὁ γράψας πρὸς μεσοφόρους. πρὸς τὰ βυζαντίου. μιθριδατιῶν πλοῦς ἐξέων βιβλία ε. πρὸς τύρου ε. ἀραβικῶν ε. ἰνδικῶν ἰσοεία σιβιβλίοις ς. ἐφίβων τῶν σὺν πυζίπλου ἀσκησιν γ. καὶ λοιπά. Ταυπτεῖ. σοικτὴν. καθάσπαλαξῆ.

Ταυπτόν. χειροποίητον. Τελμισία. πρὸς τῆς τελμισίας ἁλῶναι. ὁ ἰβηραῖος ἐκ γραφόντες, ἰκανῶς ἱστορήκασι. καθάπερ ἀεισόδημος. Σαπφὼ μεμφθῶσι μὴ γὰρ ἐκ τῶν θεῶν τὸ θεῖον τοῖς κεκαμηίοις. διότι τῆς βασιλείας ἐξέπλεον τοὺς ἀπὸ κέκμου γεγονότας. πέφαλον δέφασι τὸν διώνυσον ἀθλωσάιον ὄντα καὶ πῶς ἀπεπτημένον. ὃν οὐδὲν διέφυτε τῶν θείων. ὃς ἀπέκτεινεν ἄνων τὸν ἑαυτῆς γυναῖκα πρὸ πύλων. καθαιρεῖν τὸν αὐτὸν ὃν κεκμηίων, διώκειν τὸν ἁλῶναι μετὰ τοῦ κώνος. κατὰ λαμβανομένης δὲ περὶ τὸν τελμισσόν, λίθους γλύφεσθαι τότε πῶς καὶ τὸν ἁλῶναι. εἰλέφασι δοῦναι τὸν μῦθον ἐν τοῦ Σαπφοῦ κύπλου. Ταλάξομαι. γλοιῶ.

Ταλάζειν. θεάματα ἔσθαι ἢ σκωπτεῖσθαι, ἢ στρατιάσθαι καὶ πολυδαιδάλῳ σὺν τῷ αὐτῷ. λυμφόρων οὕτω καὶ δίδυμος. πρόσθεις ὅτι σὺν ὁτὲ σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. ἢ ἀπολέων δὲ κατασεμνυμένος λυμφόρον ἀφησιν εἶναι τὸ Σαπφὼ φῶς τί πρὸς ἅπτειν. καὶ ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. φρωίχος μύσαις. μάσιμα δὲν χερσὶν ἔχων τάντα ἔσθαι. πλατῶν ξαύταις. ὧν δὲ βόρυβος Ταλαζόνων. ἀντὶ τὸ θεάματα νομένων ἢ διαθεβόντων. καὶ ἐντιμαίω. ὃ μὴ οὖν περὶ τὰς Σαπθυμίας ἢ Φιλησθενίας τετανότι. οἷον διατρεφότι. γράφεται καὶ τευτανότι. τηλεκλείδης. πάντες δὲ Ταντάζουσιν οἱ διαπονοι. ἀντὶ τοῦ θεάματα Ταῦνται. σκιδοφορεῦνται. φρενεράτης. ὁ δὲ, παῖδα καλεῖ. καὶ Ταντάζῃ τοῦτο δεῖπνον παραθεῖναι. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν. καὶ τὸ κυμάζειν. καὶ Ταντάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων καὶ φλυαρῶν. τουτέστι τὸ αὐτὸ λέγων. Ταύχεα καὶ Ταῦχ. ὅπλα. σκύλα. ἀεί σκουσι δὲ ἀμφορέας καὶ ἄλλα Ταύχεα περάμεια πρεσβυμετὰ τεταειχευμένων. Ταύχοντες. καθάσπαλαξῆ. Ταῦχος. ἀηδιόν. Ταύχω τὸ καταστάλαξω γλοιῶ. αἰτιατικῇ δὲ, ἔνθα δεῖ πλυτὰ δώματα τεταύχατο βένθεσι λίμνης.

Τέφρα. κόνις. καὶ εἶδος πέπλου. καὶ γὰρ καὶ τέφρα καὶ μέμβρεχε. καὶ ἄλλως δανέπασ. Σ ἀνώμωφε τερος. καὶ κεχέγγυα. καὶ ἀπανθίαν ἕτερον, ἀπὸ παρεδεξάμην, ταῦτα ἀπόυσας. ὅτω δὲ καὶ πλείω ὧν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεκτέτω σὺν εἶνος. ἢ κέτας καὶ ἀπανθίας. οὐκεῖ δωτεπίγων. ἀλλὰ πίθετα τέπλιγος. ἀπὸ τοῦ ἢ κεῖν ἐν ἀπάνθαις. καὶ ἢ κέτα τέπλιξ ἢ σόδος.

Τεφρώσας. ἐμφανίσας. ἀποδώσας. Σ παροιμία. μὴ τὸν τέφραν φάγων εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεχνάζειν. τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι. τὸ πρᾶγμα ἡμιμόλιον καὶ φόρβειν τὸ σοῦ πόπτου. τοῦ δὲ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. εἶδος δὲ πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπανυχίζουσιν ἐσθλον. καὶ ὁ ἐγκηρεὼς ἕως πρωΐας, ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεθαφεσθὲν δὲ αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτῷ πανουργία πάντα. Τεχνάσμασι. δόλοις. παντοίαις.

ἰδίᾳ συμφορᾷ δοῦλοι ἴσμεν πεφυκέναι δίκαιον· ἀλλὰ δεῖ μανθάνειν· καὶ μὴν σύγγνωστε τοῖς ἀγνοοῦσιν ἀνθρώποις εἶναι, ἀλλὰ τοῖς μανθάνουσιν. Τέχνη. ὁδός. ὅθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ἀνυδρόδου. Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος. Τέχνῳ περίκειται· ἀντὶ τοῦ εἰς ὄργον καὶ τέχνῳ αὐτὸν προσεχώρησε. Τεχνηγὸν γύαιον δυσχωρές. Τεχνίτεια. Τεχνίτης ὁ ξυστὴν μῶν. τεχνίτης δὲ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. ἐστὶ δὲ καὶ θηλυκὸν ἡ τεχνίτιδες.

Τεχνολογῶ. Τεχνύφριον· τεχνύφρια λέγεται ἐκτοπισμικῶς, ὡς πορλαγύφρια. Τῆβοῦ χρησοῦ. Τεῖνον· καὶ τεινωδέως τεινωδῶς ῥῆμα· ἀπὸ τοῦ τείνω τὸ ᾠδήν. Τείρεα ἢ ἄστρα.

Τερεσίας· ὄνομα κύριον· ὁ μάντις. Τείρει· κατατρύχει· μυεῖα δὲ πολεμαίεως ἐστὶ μυεῖα τείνῃ μετειρομένη θαλερούς· ἀπὸ τοῦ μασοῦς. Τειλάς· ὄνομα κύριον. Τείρωνος ὄνομα κύριον. Τειχεσκόπης.

Τειχέεις· τετειχισμένος, τειχέρης οὖν γινόμενος δύο πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἀμύνεται· ἀντὶ τοῦ εἴσω τειχῶν. Τειχίζω δοτικῇ. Τειχόεις· ὁ τετειχισμένος.

Τεῖχος μακρόν· ἀνάσσιος βασιλεύς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ ξ' μιλίων τῆς πόλεως· διατείνασα ἀπὸ τῆς κατὰ πόντον θαλάσσης, εἰς μεσόγειαν. μῆκος μὲν μιλίων ν'. εὖρος δὲ πηχῶν ι'. Τείχει κεκλεισμένοις, δυστυχὲς πελάγους δόμῳ. Τειχῶν ἔξω πόλεως διασολοικίσασθαι ἐπιτήδειος· ἔξω ἔοικε κυκλοτερεστέραν τὴν πόλεως τῶν λέξιν ἔχειν τὴν οἰκείων λαμβάνων. Τὴν. ταύτην δὲ ξένε λαβὲ ὅμηρον· κύκλωψ τὴν δείνου νέφελες ἀνδρομέαν πρέα. ἔξω πάλιν· τὴν νῦν τὸν τοῦ μάντεως ἐχέτω ἢ ἔξω πολιτικῶς ὁσοφῶν εἰπών· τὴν τοι μορφὴν εἰσίν· ὅσι δὲ ἔξω τοιήνδε ἔχει ῥῆμα· τὴν πᾶς ἔστου· ἔξω ὅσιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐν ἄστει θα· ὁ μῆρος· τὴν ἰθμὸν κιόντα δὴ σὺ κλῦθι νεφθὺ ἠεμονάδης.

Τήβεννα πόλις· ἔξω τήβεννος ὁλοκόρωμαϊκὴ· χλαμύδα περιβαλλέσθαι εἰς πολύσας ἢ τὸν ἰόνιον πέλαγος ἔξω δεχθεὶς ἀπὸ τῆς ταύτης καθιστῶν· ἀφ' ὧν μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν σύνεσιν ἀλλάττοντο τρόπον· καὶ σπάλαθος τῶν ἐαυτῶν ἔλαβον τήβεννον· ἐπώνυμον τὸ ἀρόντος· ὕστερον δὲ ἀφθαρσάντος τὸ ὁρόμενος, τήβεννος σπλήθη. Τήγανον· καὶ τηγανίζω.

Τῆδε ταῦτα· ἢ σὺν ταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ σὺν θαδε. Τῆδ' ἔμοι σὺν ταῦθα' ὅδιν. Τηθαλασσοδούγωνα ζῷα· ἔξω τήθη τεθραμμένους. Τήθεα ὄστρεα· ἴσον ὅτι ἔξω τοὺς ἐχῶν τοὺς παλαιοί· καὶ βοῦτων ἐδωδῆς, οὐ πολὺ ἐχούσης τὸν δὴ καὶ ὠφέλιμον.

Τηθέασι· τοὺς μαμμοθρέπτους. Τήθη· μάμμη ἢ πρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ· ἢ λητικὴ ὦ τήθα· τιθὶς δὲ θεῖα· ἀειστοφ. ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρολάτα καὶ μηδίσσων ἀπαλίφρων χωρεῖ τὸ ργά· μὴ τέτλαθ' ἔτι τὸν νῶν οὐσίαν θεῖ τε· τήθασι πάλαι ὡς μάμμας· καὶ τηθίδας ὡς θείας· ὡς πρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφάς· τήθασι δὲ ἔξω ὡς ποφοισ· ἔστι δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια· ὁ μῆρος· πολλὰς ἀνηρέσιεν αὐτῇ ὅδε τήθα διφῶν· ἀπαλίφασι λέγουσι μοι, ὡς θαλασσί· λέγουσι δὲ ὡς νίδας μ', ὃ ὅσον ἀνάπαλιν ὅσι· ἐπὰν δ' σχῶ ὡς μρᾶς, δυτέσι ὡς τὰ σπέρματος σφαίρασ, ἀπαλίφιλέτε· ἀπαλίφασ, οὖν ὡς γράσ ἀπαλεσεν· ἐπειδὴ πέρεσι ἦσαν καὶ γυναῖκαι· καὶ μὴ μὰρ τὸ φυλάειον δάπυ· ἐπεὶ ἦν ἔστι πηθάρ· ἔστι μηδίσων· δυτέσι τὰ ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοφόνης τῆς ἀπαλίφης· δάκνουσι δὲ αὐτοὺς διαῦτοι δὲ καὶ γράσαι· μηδισίασ δὲ ἀπαλεσε ὡς ἐχούσας τὸ σπέρμα. Τηθὶς· θεία· πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή. Τηθύσηθαλασσα· ἀδὲ σύγ' ἀΦρηναυκρηίδας, ὡς πρὶν ἀείρων νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα. Τηθύσ· ἡγᾶ παρὰ τὸ τιθωνὴ εἶναι καὶ βοφός· ὁ μῆρος· ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν· καὶ μητέρα Τηθύν· τουτέστιν ὑγρὰν οὐσίαν καὶ ξηράν. Τηΐται. Τηπεδόνι· φθίσει· καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ· καὶ Τηπεδὼν αὐτῷ διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων· καὶ ὡς ἔστιν αὐτῶν ἀστρεπτέλλων σπαρτωδῶν καὶ ἀχόμνος, Τιῶ ξιφεκτόντε καὶ καθέρετον ψυχὴν ἀπορρῆξαι. Τήκω αἰτιατικῆ· καὶ Τῆξαι· τὸν σταμινρὸν ἀναλίσκω. Τηκεδόνι ὁίον κυρὸς ἔστι πάλαι. Τηκέδε ὅσα ἔχυλα δυσπολεμίσας ζὺν πυρὶ βλύσπορδείων ἐραμήεν· ἐκ τε ἄλλα ἔστιν ὡδε πίπτην γῆν· ὧν πυρὶ πολλὰ διαφανῆ ἔρεμα σάμνοι, καὶ πάντ' ὑπόνομον τὸ τεῖχος ἔχειν ἔμελλον.

Τηλαυγέες· λίαν λαμπρόν· πόρρω θεν φαίνον. Τηλαύγης· ηλίνδεις οὓς· σάμιος· πυθαγόρεσ τὸ πάνυ ἡδὸς ἔστι μαθητὴς· φιλόσοφ· διδάσκαλος ἐμπεδοκλέους· ἔγεγονε δὲ πρὸ τῆς πεντηκοστῆς ὀλυμπιάδος.

Τηλαύγημα

Τηλαύγημα. ἀρχὴ λέγεται ἐν τῷ τὸ σῶμα τοῦ φανείσης. Τῆλε. ἐπὶ τηλοῦ πρέσω. Τηλεβοᾶν. ἐπὶ ὀνόματος βοᾶν. Τηλέγονος ὄνομα κύριον. ὃς περῶσι φέρεται οἱ ποιηταὶ οἱ ἐν τῇ γενεᾷ φανῆναι λιπὼν ὄφις, τὸ δὲ τί σημαίνει. Τηλεδαπός. μακρὰν ἀφεστηκώς. Τηλεθάοντα. παμπληθοῦντα. Τηλεκλείδης ἀθηναῖος κωμικός. τῷ δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν ἀμφικτύονες. καὶ ψευδάγγελος. ἐπὶ τερπνοῦ. ὡς ἀθηναῖος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Τηλεπλυτοί. ἄγαν εὔδοξοι. Τηλέπορον. ἀεὶ εὐπορίαν τηλεπρόντι βόσκει. οἱονεὶ ὀρθόντι ἐπὶ ὑψηλόν. ὅθεν ἡ ἀρχὴ ἀσκεῖσθαι. ὡς παρὰ τὸ καλλιεργεῖσθαι πολιν ἀθάλλειν. Τηλεσκόπῳ ὄμματι. τῷ πάνυ ἐφορῶντι. Τηλεφανὴς αὐλητής. τηλεφανὴς δὲ μαιρόθεν φαινόμενος. Τηλεφανεῖς. ἀφ' ὧν ὅθεν ἰδεῖν ἐστὶ πόρρω. τὸ δὲ εἶδος ὕψος ἔστι, ἐπὶ μεγάλου καὶ εὐφανοῦς λέγεται. Τήλεφος ἐν ταφικοῖς. ἔστος πέντε ἢ ἓξ

λέπεται· ὁ δὲ Φιλήμων μυκτί· τὸ κερσοῦν δὲ ὁ παῖς ποδί φησι τὸ ἀλλως ἔχον. ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀρ-
εἰδημοσθενίῳ. καὶ σὺν θεαιτήτου τοῦ πλατωνος· ὡς δὲ λόγιος τὸ ἀλλως ἔχοντα ἤκουσαν ὀρθῶς, χωροῦ-
σιν δὺ σὺμβασιν πρὸς ζιώνα πάλιν. Τὸ αὐτὸ τὸ ταὐτὸ τὸ ἀνάχορέσωμεν ὄρχησιν. αὐτὶ τοῦ
ζητεῖ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔξεν ἐπανέλθωμεν· τοῦτο εἴρηκε μάλιστος πρὸς ζιώνα τὸν βασιλέα. τὸ αὐ-
τὸ ταὐτὸ τὸ ἕτερον, ἀνάχορέσωμεν ὄρχησιν. Τὸ γὰρ ὄλον νομίσωσι τὸ τῶν πολεμίων
εἶναι σφέτερον. τὸ σφέτερον δὲ τῶν πολεμίων. τὸ ὅρον δὲ ἰδίας ναῦς. δόρειαν δὲ τὸν πόρον. εἴρη-
ται τοῦτο καθ' ὑπόνοιαν τοῦ πολεμίους γνώμιον. οὐ σὺν ἔλυσεν ἀθυμαίοις, ἐμβαλόντων μὲν τῶν λακεδαι-
μονίων δι' τοῦ ἀτείχιστου, μὴ ἐπεξιέναι· ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ
λακωνικῇ. ὃν οὖν καθ' ὑγρὸν πόρον δόρειαν ἡγεῖσθαι. τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ ὅτι
ἐν ἁπλῶς ἐν πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον οὐκ ἐξῶ βύβυ
λῆναι, τοῦτον δόρειαν νομίζειν. οἷον ἐν θεωρητικαὶ καὶ ἐν διανοίᾳ. συμβαλοῦσιν πᾶσαν τὴν σὺ-
νοδον τοῖς γνωμοῦσι δὲ πανοῦργοι, ταῖς ναυσὶν ἀφορείσαι. Τὸ πλεῦσαι τοῦτο βαδίζουσι τὸν δὲ αὐτὸ
τοῦ ταὐτοῦ. Τὸ δωρεισὶ μόνον ἁρμονίαν ἁρμόσθαι τὸν λύραν. ἄλλο δὸ ὑπόθεσιν. τουτέ-
στι τὸν δωροδόκησι. Τὸ ὕμα. μίμημα φωνῆς πνεύματος αὐλοῦ ποιοῦ. ἀρχίλοχος· τὸν ἐλ-
λάκη ἐλλίνικε χαῖρε ἄναξ ἡράκλεις· αὐτὸς τε ἰόλαος αἰχμητὰ δύο. ἀρίστοφάνης· ἀλλ' αὐλίνικη
σης τῆβοῶ, Τίνυλλος εἰ αὐτὶ τοῦ νικηφόρος. Τίνυλλα δὲ ἁρμόσιον ἐπινίκιον. ἢ Τίνυλλος, ἁρμο-
νία λύρας· ἐὰν τοίνυν ὑβρανοντίσης αὐλοῦ τῆβοῦ, μουσικώτατος εἶ. ἢν δὲ ναιδεία παρέλθης,
ἡμέτερος ὁ θυρεμοιδός· ὁ δὲ θυρεμοιδός, εἶδος πλακοῦντος ἐμβλητὸ ἐφθόν. ἐτυρῶν περφυρεόντων.
ὡς σκορδοιδὸς ὁ διδάσκαλος. Ταῦτα δὲ ἐτέθησαν ἆθλα τοῖς διαγωνιστάς. εἰώθασι δὲ ἐν τοῖς συμ
ποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγωνίας. καὶ ὁ διαγωνιστὴς μὲν τῆς ἑωνικήσας ἐλάμβανε θύρεμοιῶντα. ὁ δὲ νεὸς· ὅταν μὲν νικηθῇς ὑπὸ τοῦ τῆβοῦ, περιῆν δὲ ταῖς περιόδοις ἐξ ἀναισ
χυντίας, ἐδέν ἦττον ἡμέτερον τὸ τερμάτιον. τουτέστιν νικᾷ. Τὸ ἐμὲ μὲν κάμνει νόσον. πα-
ροιμία· ὡς ἐκ τοιαύτης ταυτὸν ἐλπομένη ζυγόν. Τὸ θύραν ἔχοντες τυμπανίῳ· ὡς πορδαὶ ποιοῦσαι.
ἐπὶ τὸ ἀπανθρώπου καὶ ἀπρεπὲς πεπλάσου. Τὸ ἰκαῦτα. τότε. Τὸ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγε· δόξω
χρησμῶδίνος ἐλήλυθα. ὑπτέσιν οἷος εἶ τοῖς ἄστροις καὶ φαίνου· ἐπὶ μείζοσι μὲν μὴ παρεκτείνου· τοῦτο οἱ
μὲν, ἐπὶ πανὸς εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ, σόλωνος· ἐπὶ οἷς δὲ αὐτὸ χίλωνα θεῖναι συβαλλομέ-
νῳ τινί, εἰ πλάσιον ἕλοιτο γάμον. Τὸ λέον τὸ ὑπὸ δύο. ἴσον τῷ γυναίζ. Τῆνος. μία τῶν
κυκλάδων νήσων. Τὸ ταχίσην. ἐπίρρημα αὐτὶ τοῦ ταχέως· ὁ δὲ φιλοτίμως ἔχε πρὸς τὸ τα-
χίσην κρίναι ἅπαξ ὅλως. Τὸ τρέπεζαν οἰσομαι. ἀριστοφάνης· ὑπτέσιν ἐμαυτῷ ὑπορητήσω. ἐπὶ
ἀχρείας παιδός. Τὸ ῥύγα σωσενθεῖν. Τὸ χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν κελεῖν· βοκλάτης
ἐκκώμης ἀμάξιον ἄγων καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα ἡιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἐ-
στὼ τῷ ἡρακλεῖ προσευχόμενος. ἐκεῖνον δὲ ἐκπαύσον τῶν θεῶν ἀσχάζομενος, ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπι-
στάς, εἶπε. τῶν βοχῶν ἅπτου. καὶ τοιοῦτόν ἐστι. καὶ τότε τῷ θεῷ ἔχου. ὅθεν καὶ αὐτὸς τιμήσῃς. μὴ μόνον
τοῖς μαλλῳ ἔχου. ἐκ βύβυ εἰς παροιμίαν εἰσῆλθε. Τὸ ἐμελεῖ. φθορο ποιῶ. τὸ ἐμελεῖ νέσω
κεκηλουμένος, ἔδραμε θυμῷ δὺ πετέρων δ' ἄγων ἄρσενα μαρτυρίῳ. Τὸ ραιος. ὄνομα κύρι-
ον ὁ μῆδος. Τηρᾶς. ὁ Τηρῶν. Τηρίβαζος ὄνομα κύριον. ξενοφῶν· ὁ δὲ τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ θρᾳ
σιλεῖ. ἐπὶ ὁπότε παρῆλθε, δεῖς ἄλλον βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαινεν. αὐτὶ τοῦ ἀνεβίβαζε. Τη-
ριβάτης ὄνομα κύριον. Τηρῶν αἰπατινῶν. Τήρωνδε· οἱ ἀρτιμαθεῖς ἢ πλεμικὲ ἔτι ἐπὶ τῷ
γυμνασμοῖσι βίς πινδώοις, τήρωνδε καλέονται παρὰ ῥωμαίοις Τῆς· ἀντὶ ταύτης. ἀκόσινη ἀρ-
θρον. ὅμηρος. μήποτε τῆς, λύνης ἐπιβήμεναι· ἀντὶ ταύτης. ἐπὶ δὲ δυσεία. εἰνεπὶ τῆς, ἀρετῆς. ἀντὶ
ταύτης. Τῆς μεταμερίων ἄξιοι μερίδος. αὐτὶ τοῦ ἄτιμοι. Τῆσμες ὡς αὖ ξαλεῖται. οἱ δὲ ἐρι-
φοι σὺν τοῖς αἰπολίοις, ἀπὸ τῆς μητρὸς γνωρίζονται. ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ δύναμιν ἔχω.
ὄνθα πλεισθένι. ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς τὶ λεγόμενον. σὺν πλίνθων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν πλίνθον
καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων. Τῆς σαρηὸς πόνοιαν μὴ πρίεσθε εἰς ἐπιθυμίαν. ζήτει σὺν
τῷ ὑπερβάλλω. Τὸ τὰ δαι. περίσεσθαι· σοφοκλῆς· τοιαῦτα πονήσας κἀξωνιδισθεὶς κακὰ,

πλέων

πολέων πρὸς οἰκηιό τ ἐμῶν τικτό μενος· πρὸς τὰ καινίσου καὶ καινοποιῶ ὀδυσεύς· καὶ αὖθις· οὐ τη
θόμην, τοιοῦτον ἤδη τὰ βία διαξετε. Τῆτες καὶ τῆδε. βύτω τῶ ἔτει· ἐπὶ τοῖς ἐπελᾶτ᾽ ἀνθῶν λ
λαχὼν ὑποβρόλος τῆτες ἰδομνημονεῖν· ἀεισύ νεφῆ αις· τὰτο δεῖ δῶ ειεῖς, τᾶτες λέγουσι. Ε
διὰ τὰ δ᾽ τῆδες. Τκτινή· χθεσινή· Ε ἀδέτερ τινόν. Τκτὸ μὴ τεθεισιόμην. Τκυσία· μετοία.
Τί· οἱ δὲ τοσᾶτα δὲ τὸ τί· μῆνος τὰ ὄντος τί θεν· τὸ δὲ τί, δῆλον ὅτι καὶ ὄρ· εἰ δεῖν, τὸν τὰ ὄνθος ἀ
ναδέχοιτο ἂν λέγειν· διὸ καὶ μηνιώτερ αὐτὸ φασιν εἶναι· κατηγορέμην τῆ σωμάτων μόνον· ἀλλὰ Ε καὶ
ἀσωμάτων. Τιαλία· ἡ σμος Ε πικεφάλαιος· ἰὼ οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὼ ἐφόρουν πᾶ πορ
σους· οἱ δὲ σρατηγοὶ κεκλιμμένω· Ε δημάρατος ὁ λακεδαιμόνιος· ὃς δὴ μετὰ ξέρξ ἦλθεν Ε ἐς Ἀ
θηνέας. Ε πίτινος ἀνεμβρί συγχωρήσαντος αὐτῶ τὰ βασιλέως ὀθνῆ αι τὴν σαθαι, ἢ τὴν σαθ᾽ ὁ ἐρθὴ τὴν
πάλαι εἰς σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς φίλα ερχος ὢν δεινέ τω· τὸ δ᾽ αὐτόφασιν εἶναι Ε πίδειν. θεόφρα
στος δὲν τῶ πρὸ βασιλεῖ κυρεῖ, τῆ πίδειν ὡς διάφορον. Τιαροφόρος. Τὶ βαιόν· ἂν δὲ
ὀλίγον· σφοιν τὶ βαιὸν ἄτος ὢν ξέρξ τῆς συμμάχου. Τιβρί· φιλόσοφος Ε σοφιήσ· πρὸ
ἰδεῶν λόγου βιβλία ρ΄· πρὸ βασιλῆς· πρὸ μεταπλάσεως· περὶ ἰσοῦ· περὶ λόγου ἐξέως καὶ
σωθέσεως· περὶ διαιρέσεως λόγου· περὶ μεταβολ λόγου πολιτικᾶ· περὶ λόγων Ε πιδεικτικῶν· περὶ
πολεμίων καὶ ποιμί· περὶ Ε πιχειρημάτων· περὶ δημοσθ νους Ε ξενοφῶντος· περὶ ἡροδότου Ε
θουκυδίδου. Τιβέριος· ὁ ἰβυί ου ὑός· βασιλὰς ῥωμαί· ἐμ πλήκτως καὶ ἀνοήκτως τ ἀρχ δίω
κήσατο φορᾶ μὴ ὠμότητι· μυσαρᾶ ἢ Ε ἀθέσμω πολυτελεί α· αἰσχρᾶ τε κδυσαθεία χρησά μ· σρα
τιᾶν μ δ᾽ ἄσασαν, αὐτὸς ἠρήκατο· διὰ δὲ τ Ε πισρατήγων πλίχρως καὶ ῥαθύμως τ ἐναντίοις
πρὸς πολεμῶν· καὶ ηθὴς δεῖν, ὅθεν οὐς τ συμμάχων βασιλεῖς τ οἰκείων ἀρχῶν ἀπᾶτη μετελ
θὼν ἀφείλετο· ὧν ἀρχέλαος ἰὼ ὁ καππαδόκων βασιλὰς· ὃν Ἀ πίοις καὶ θεραπολιτικοῖς καλέσας
ὡς ἑαυτὸν λόγοις, ἐπὶ τ πρὸς τὴν οἰκείαν δόξαν ὑφῆ σαι συνεχώρησεν· αἰτ ὢν χίαν τὴν καππαδο
κίαν ἀπέφηνε· καὶ τὴν μείζω τ τῆδε πόλεων, μάζακα ἐμπροθ εν κλη τ ἐπ᾽ ἴπων ὀνομάζο
μένην, ἀφ᾽ αὑτῆ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπ᾽ ταξεν· ἢ πορδὴ καθ᾽ μᾶς καὶ σαρὸς ὄσιν ἐπώνυμ· δὲ
γῆρας δ᾽ ὅμως μακρὸν προῆθεν θνήσκ. Τιβέριος βασιλὰς ῥωμαί· οὕτως διαφ τὴ φύσει ἐ
κέχητο· οὔτε ὢν ἐπαθύμ μ προσηγορίᾶ τό τι· καὶ ὧν ἔλεγεν, οὐδὲν πρὶν ἐβάλετο· αἰ ἐναντιῶ τοις
τὴ προαιρέσει δυσλογισμοῦ πρίν μένος, παῦ ὁ ἐπ᾽ θ ἠρνεῖ· Ε παῦ ὁ μίσει, βύτω προσετίθε· Τ
πελιος ἀ ἐπαίροντας ἄρχοντας Ε πόλαζε· λέγων, πεῖρεσθαί μου Ε πόβατα· αἰ ἔγε ᾶσθαι βού
λομαι· οὕτω δὲ ἰῶ ἴος, ὡς τε ὀρχήσ ντινα ποτὲ ἐλάθεροθῶ αι βουληθέντας, μὴ πότερον ζημε
ιωσέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτὸ πειθ ῶ αι Ε τὴν τιμὴν λαβεῖν· τοῖς χαρέτοις ένὶ διωτεί α
ἰῶ, καὶ ζυνηγωνίζετο φρουρᾶν μὴ ἐπαγόμενος· καὶ παρῄ θελε σπειπᾶθ τι μὴ μεῖθαί τινα. αἰ
φνιδίως δ᾽ εἰς τὴν χέρονα γνώμην μετετέθη· ὥστε παραφρονεῖν νομισθ ῶ αι· τοῦτο δὲ τὸ ἀρ
χεῖον ἐφθέγξατ᾽ ἐμοῦ θανόντος, Γάιε μιχθήτω πυεί· Ε τὸν πρίαμον ἐμὰ κάιζεν ὅτι μεῖζ τῆς
πατρίδος Ε τ βασιλεῖ ἀπώλετο. Τιβέριος ἐννοσιγαίου πόλ βασιλὰς ῥωμαί· ὃν ζυνίσησιν
ἐουσῖνος· ἀνδρα πᾶσιν ὁμᾶ Ε φιλανθρωπη. πρεῖπον ἀλλήμ τ χθαμαλὸν ἀφρόντιδα. τᾶτ μὲν
δ᾽ δαιμονίαν ἡγοῦμην. τὸ τεθνηκέναι τε καὶ εἰς μέγα πλοῦτον ἡμᾶς τὸ ὑπήκοον. τὴν κοινὴν τ
ἀνθρώπων μανίαν μέγιστα καὶ σύλλυτον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυ
ραννίδος μισήσας, καὶ πρὸς τὸ φιλόσοφον τῶν ὁμοφύλων ἀνασρα μὼν, εἴ λετο βασιλεύειν αὐ
τοῦ τὸ ὑπήκοον. ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδρα ποδίζεσθαι. καὶ τὴν ἐθέλων ἢ δεσπό της
ἐπὶ τ ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἀεισος ὑπάρχων ἐνηνόητι· καὶ πρὸς γῆρας ἐλθών, αἰφνίδιον
εἰς τὴν χέρονα μετεβλήθη γνώμην· ὥστε καὶ παραφονεῖν αὐτὸν νομισθ ῶ αι· καὶ πρὸς δαίμονος
βιάζεσθαι· καὶ πρὸς πᾶσαν ἀνοσεργίαν τε Ε μανίαν Ε ἰσρηλασίαν, ἀ μόνον ἐνβίᾳ Φύσιν, ἀλ
λὰ καὶ βίᾳ παρὰ Φύσιν· καὶ ἐν πάσι ἀδικία Ε τυραννίδ· ἄλλο δὲ μεβαπεσὼν εἰς ἀκρασίαν, ἢ σρὸς Φ
γονβίον. Τιβερις δῆμος. Τιβία· ὁ λικὴ φυγία ἄλλο καλεῖται. Τὶ δὲ δὴ δελφῖνι Ε βοᾶ φασι κοι
νὸν εἶναι σύλα τε Ε φιλοσόφοις. Τί δ᾽ μελυπεῖ τὰ ὄλβ λόγῳ θανὼν, ἔρχησι σωθῶ νὰ ξενέγκω
μαι κλέος· δοκῶ μὴν ὡς οὐδὲν ῥᾶμα ζωὴ πρὸς δείκηλον. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ βιασ φὰς

λόγω μᾶλλον θυήσκουσας. βίος δ' ἔργοις οὐ. ἀεισοφ. τί γὰρ σε φέλει ὅσα χρήσοφον ἄνδρα. τί δοῦ σωφρονεῖς ὁ πόσα χρεὼν τὸν σοφὸν δόκιμον φρενί. πείμω τὸ λμκ. τουτέστι τί σε φέλει. τὶ γὰρ οὐ ποιεῖς ὅσα χρὴ θυσ. μονασ. ποείμω δ' ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους τοὺς νοεῖν. Τιγίλλιος. ὄνομα κύριον. Τγρις. τὸ ζῶον. τίγρις δ' ὄνομα ποταμοῦ. Τίδ' ἄλλο μεμαροῖ. λείπει τὸ ἢ. ἀπολέσαι μᾶς ποιοῦδάζεις. Τίδιά. τίδιά. οὕτω μὲν λέγουσι τὸ τίδιά. ἀεισοφ. πλέον. τίδιά. ἵνας διηρεῖς οὐ οὐ πληροῖς εἰ τέμοι. ὅσιδ' ζωὸ δεσμος ἐρωτημετικὸς διὰ τιὼ ἐνίζουσιν διὰ διφθόγγ χρησόμυος. καὶ ὁ μυρος. τίς διὰς. τίς ὁ μιλος. εὐ ὁ δυσεία. Τίδιά. εἰ πάντος τὸ διαφέσοῦ πληρῶ. χρήματα τὰ πλουτεῖν εἰ βούλομαι. τὸ δὲ στερφιαδδου ἀντιφήσαντος, ὀνείδη ὅπως οὐ τ' αὐτὸς ὑγιαίνῃς, ἐπέφρεν ὁ διανέμης. τίδιά. Τίδῆ. θεῶν στέφη. ἂν τίδη εὐδιαιρεῖς. Τί δῆτ' ἂν ἀληθίκης ἐπεξέρχασμένοις. ἂν ἔσοι τετελεσμένοις. ἴασιν δ' ἔχουσιν. δὲ μὴ οἴτ' ἂν ζῶθ' ὅπως δ' χῶ. ἐπεὶ ἂν ὅπως μὴ οὖ τοσχοίκη. ὅτε σιμωρίδου. τὸν δ' τεθνηκμένον, ὀνείτ' ἄρρενα τὸν ἔναι.

Τίδῆ. Τίσοι. Τί ὅσι τὸν βίος δημοσθ' σὺ σφιλιππους. ἐ τὸ θρυλλούμενον ποτε ἀπόρηθον εὐεῖνο. θεόπομπος εὐ λά δεδήλωκε. φησὶ γάρ. καὶ πέμπει πρὸς φίλιππον πρεσβεύσας, ἀντιφωνήσε χαείδημον πρὸ ξονίας. καὶ πειφιλίασ. οἱ παραχθέντες, συμπείθη αὐτὸν ἐπὶ χείρησιν ἀπορρήτου συμπράξη ἀθλιαίοις ὅπως ἀπολάβωσιν ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι τοῦδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τ' ἀθλιαίων. εἰς μὲν δῆμον, οὐδὲν ἀπήγγελλον. βεβλημένοι λανθάνειν βουλομένους. ἐπιδιδόναι μηδόντες αὐβουλ. εὐ ἀπρεπέστω ᾗ μὴ δ' βεβλῆς ἐπράττον. Τικ. διατίδή. Τί ἱκανόν, τί ὄφελος. Τιθασεύω. αἰτιατικῆ. ἡμεροῖ. πραΰνω. Τιθασόν. ἥμερον. καὶ ἀτίθασον τὸ ἄγριον ἐ μὴ ἥμερον. Τιθέντες. πρίαντες. Τίθεσθαι. ὁ δὲ πρέσβεις ἔπειτε πρὸς βουλὴ μεταρέσασ. παρανεκλῶν ἔτι ἐ νῦν πείθεσθαι τὰ πρέσβεματα, καὶ μὴ ἐνδιδόναι τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι. διαπρέσβεσθαι. Τιθωνός φοφοῦ. ἐ Τιθωνὴ Τειρα. πολλὰ Τιθωνὴ τειρ ὠλοφύραθ χερσὶν ἀμήσασα νδρομάχης δνοφερὰν περχτὸν ὑπορθενόην. ἐ Τιθώνη. Τιθωνός. πυείως ἐπὶ γυναικὸς ἡ Τιθωνοῦσης ἐ τρεφούσης. καὶ παὰ μεταφορὰν λέπεται ἐπὶ γῆς Τιθωνός. Τιθωνούμενος. τρέφων. Τίθησι. ποιεῖ. Τιθίς Τιθίδος καὶ Τιθωδαὶ Τιατικῆ. Τιθωνοῦ γῆρας. παροιμία. ἐπὶ τῶ πολυχρονίων ἐ ὑπογήρων βλάστεται. ἰσορεῖται δὲ ὁ Τιθωνὸς ἐπὶ θυμία τὸ γῆρας ἐνδύσασθαι, εἰς τέτιγα μετέβαλεν. ἀεισοφάνης ἀνδρα Τιθωνὸν ἀπαραλήπων ἐ βραλήπων καὶ νυκτῶν. Τίθρασσος. πόλις τῆς λιβύης. καὶ ἀεισοφάνης. γρεγόνδι Τιθρᾶσαι. εἶθα αἰγρεγόνδι διέβιρον ἀπὸ δήμας τῆς ἀπίκης πυρρού. διαβαλλάσι γὰρ τὸν δῆμον τὸν ὡς κακῶς πέμονα.

Supra in Διὸς ἰδου τὸ λαμῶν. σιόροδος δέ φαντα Τιθυμαλλω. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπὸ λοζουείας παθέσας, δας ὁμοιάζειν τῶν βοβρώνων. οἷον κυρλωσικὸν ὁ πόν. Τιθύμαλος λαπωνικός. ἐ ῥηται δὲ ἐπὶ τῶν λικμώντων διὰ ὀφθαλμός. νεοπλέιδης ὁπλάλμων. Τίκαλὴ ἡ ἐξεις. αὐτὶ τὸ λίαν. Τίποι νῦν νυνὶ καὶ βαλανείω. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνάρμοστων. λουτικωνὸς ἐαύτη χρῆται. Τί λέγεις σὺ τὸ παρὰ τὴν ξυνήθειαν νεὰ χεῖρα. εἰώθαμεν γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων διαλέξεσι, λέγειν τί λέγεις σύ. ἐπαπᾶξαι αὐτοῦ βουλόμενοι. ἀεισοφάνης νεφέλαις. ὡς ἥδομαι πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδὼν. νῦν μὲν γὰρ εἶδεν εἰ πρῶτον ἀξάργυπιος νεανίσκος. καὶ τοῦτο τὸ υπχώριον ἀπεχῶς ἐπανθεῖ. τὸ, τί λέγεις σύ. καὶ δοκεῖν ἀδυνατα δυνεῖσθαι. καὶ κατηγορεῖν τοῦ ἰατροῦ. ἐπὶ τοῦ πρόσωπον τ' ἐπὶ ἐσιν ἀπηνὲς βλέπος. ἐσχηματίσθαι δὲ τὸ βλέπος. ἀντὶ τοῦ παπαιοῦργον βλέμμα. τοὺς γὰρ ἀθλιαίους ἐπὶ ἀναιδεία καὶ τῶ, θρασικοὺς εἶναι διέβαλλον. Τίλλοντες. αἰτιατικῆ. ἀνασπῶντες τοὺς τάχυς. Τιλφώσαιον ὄρος. μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς κωπαΐδος. Τιμαγένης. βασιλικοῦ ἀπὸ γυρεμοιβοῦ ὑός. ἀλεξανδρεύς ῥήτωρ. ὡς δέ τινες αἰγύπτιος. ὃς ἐπὶ τῶ μεγάλα καὶ μέλλοντος ἀχθεὶς εἰς ῥώμην ὑπὸ τοῦ γαβινίου, ἐζωνήθη ὑπὸ φώσου τοῦ ἡσυχίου. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμη, ἐπὶ τε τοῦ αὐτοῦ τῶ μπωνίου. καὶ μετ' αὐτὸν ἐπὶ καίσαρος τοῦ αὐγούστου. καὶ μετέπειτα ζιὼ ἄμα κεκιλίω. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς

διὰ δ

διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆπτον τὸν σκάφην λεγόμενον. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Δαλματίᾳ ἐμέσαι βουληθεὶς μέλι δεῖπνον καὶ σφιγωθεὶς βιβλία δὲ ἐγράψε πολλά. Τιμαγένης ἱστορικός. περὶ πόλου πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε'. Τιμαγένης ὁ τιμογένης μιλήσιος ἱστορικὸς καὶ ῥήτωρ. περὶ ἐρασικλείας τῆς ἐν Ὀδύσσῃ. ἐξ ἧς καὶ τῆς λοιπῆς ἀνδρῶν βιβλία ε'. ἐξ Ἐπιτομῆς.

Τιμαγόρας. ὃς τὸ περὶ σοφιστῶν πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, ἀμόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ ἱμάτιον, πολυτελῆ ἐστρατιώτας θεραπεύοντας· καὶ βοῦς π'· καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ καμηλίσμενος· καὶ τοῖς καμήλοις παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα λ'. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. φασὶ γὰρ ὑπισχνεῖσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν ἔχθραν Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλίαν. ἔτος δὲ ἓν ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας ὀρθρινῶν βασιλέα παρὰ βαρβάρων ἑλλήνων ἔθος, ἐξ ὧν ἐρέθη ὡς εἴρηται ὑπὸ Ἀθηναίων.

Τιμαλφέστερον· τιμιώτερον. λαμπρότερον· ἀλφὴν γὰρ λέγει τὸ ἀργύριον· ὡς τελίνδη τὸ τιμαλφέσθην· τὸ Τιμοκρέοντος τελείσθην· ὁδὸν συμβέβηκε δὲ χρυσῷ. Τιμάνθης κλεωναῖος. παγκρατίου νικήσας· ὃν φασι παῖσαι μόνον διὰ τὴν ἀλκὴν τοῦ ἄθλου, τόξον μέγα ἐντείνας τείνοντος μόνος, καὶ τοξεύσας τὸν ἀντίπαλον· ὡς δὲ ἀποθανόντος καὶ ἐπανίκων οὐχ ἱστορεῖται τελῶν ἐντείνειν, τὸ τε τῶν ἀναιρεθέντων ἀναιρήσας, ἀφικέσθαι ἐπὶ τὸν πυρόν. ὁ πόσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις ἤγνοηται ὕστερον, μανίαι μᾶλλον καὶ ἀκρασίαι λογίζοιτο. Τιμάνωρ τιμάνωρος. ἐν Ἐπιδάμνῳ τιμᾶται· ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάνωρος ἅπτεται· ἀντὶ τοῦ ἀνάπτεται. Τίμαρχος. ἀειλίλουσωτος. ἐπώρνος ἐν πειραιεῖ· παρὰ θυσίην διαβέβασται παρὰ τῶν λεοδαμάντος ὑὸν μισθὸν λαβὼν γυναῖκα ἀνδρὸς τῶν λεοδαμάντος ὑὸν μὴ ὁμιλῆσαι αὐτῇ· καὶ μετ' αὐτοῦ βουλεύσασθαι κατὰ τῆς πόλεως οἰκέτην. ἐπίδοξος δὲ αἱρεθεὶς ἀειλογίστου ἀντιπόντος διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξιοῦντι μισθὸν τὰ ἀδωρήτων βέφεσθαι, οὐ συνῳήθη. ἀδὲ τὴν μνεῖαν χρηζόντων τὰ ἀναγραίων ἐπανορθοῦν· ἄλλῳ δὲ ἐπὶ αἰσχίνᾳ πορευέσθαι, ἔρωνα ὄντα. Τιμᾶσθαι. πρὸ τιμᾶν. δέχεσθαι. καὶ μὴ θύειν ἀνέχεσθαι οἴνου. μὴδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπόν. ἵνα τὸν φθονοῦντα φήσιν ἀφανίσκειν σπουδῇ διὰ τῆς ὀλίγης. πιοῦσα οἶνον καὶ τὸν βίον ἡγνοηκότες ἐτέρψε. Τιμόσιος οὗτος ἐπὶ θεοδοσίου τὰ βασιλέως ἰω. ὃν δ' ἔτρεφε σαν ὃς τις ἐπάξιμασι βλόμενος, ἐπὶ τῇ ἀσίᾳ μετακαλεῖται πρὸς γαβασίλα. ὁ δὲ, γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ καὶ ἀπέρωχος ἐς στρατείας ὡμιλικὼς, καὶ θυστερωτὸν ἀγαθὸν ἡγούμενος ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν καὶ δόξαν ἐς πλοῦτον, ἐπιλύζοντα ἐς τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι. ἐς ἀδηφὼς διάτε μέθων ὑπτα καὶ μὴ δαῆναι δύνασθαι οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον ἥλιον καθορᾶν, ἴσα καὶ ἐράνῳ ἐναι νομίσας τὴν μεσόπλισιν ἐν τῶν ἀλύπων καὶ διανεχομένων πρὸς ὀλιγωρείαν διατριβῶν, ἀπορρέξας ἑαυτὸν ἐς νεοτατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν βαρυσάνασας ἐν παμφύλῃ, ἐπὶ λυδίαν ἀνέστρεφεν· ὡς αὖ δή τις βασιλέων· ἢ τόν τε βασιλέα ἐς τὸν δρόμον καλλιπαρεζόντι παιδιὰν θησομένους εἰρώτα τοῦτο. Τιμασίων. ὅτος μυρεψικὸν ἰω αὐτόπιον. ἐφίβουσε δὲ ἀρτιύπαιθι. καὶ τὴν ὥραν ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ, μηδὲ ἐρῶσα ἐπέκειτο. καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίησε. ξωντιθεῖσα μὴ ἀδῆν ὧν σοφὰ φαίδρα. διαβάλλουσα δι' αὖ τὸν ὡς θῆλυ καὶ ἐρασὰς μᾶλλον ἢ γυναῖοις χαίροντα. ὁ δὲ ἐπὶ πὸν ναύπρατιν. πόδι μέμφιν διῆκτο. καὶ ναῦν δὲ ἐν ἐκτητο ἴδιν. καὶ ἐν αὐκλήρει ἐν τῷ νείλῳ· ἰδὼν δὲ ἐν ἀνασαλεύοντα τὸν ἀπόλλωνιον, κατασκέψασθαι αὐτὸς, ξωντῆς τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἰκὸς πλήρωμα, ξυμβαλόμενος τοῖς ἔθεσι καὶ τοῖς βιβλίοις οἷς πεπαιδεύθαζον. καὶ ἐπέπλευσε πρὸς δώδεκα οἱ ἡ τὰ πλοῖα ποιούμενα ἐρῶντι σοφίας· ὁ δὲ ἀπολλώνιος, σώφρων ἐφάνη ὀνειρίσμενος ὅδε. ἐς ἀξύλαθ ὧν δεῖται. ἐς δὶς ἦλθεν ὁ ἀπολλώνιος τὸ πόδι τῆς μυρίας λόγον πρὸς βυσσέως τὰ ἑταίρε ὑφηγούμενος τὸν ὦ πρὸς πλοῦτον τὰ μεραπίζειν. ὡς ἐξυνῆσαν αἰνίγμα, μεταβασάντιμασίων, ἐς πρὸς τὸν ἑαυτὰ κυβερνήτην εἰπόντα πεῖται φόρβυ, προσεῖπε βυσσὰν ἄνδρα. καὶ ἀσας ἂν αὐτὸν ὁ ἀπολλώνιος κατὰ φθαλμοὺς ἰζῆσαι, μέραπιον, ἐς πεναίγυπιον, ἐοικασι γὰρ ἐν χοείων ἐναίτις, τί σοι φαῦλον ἦν τί χρὴ σὺ νεῖ ἐργασαι λέξον. ὡς τὰ μὲν, λύσις παρεμάχλυσι βοι δικλικίαν τῶν λαῶν ἐπανεθεὶς, ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖς δε. ὁρῶν δὲ τὸν τιμασίωνα ἐρυθριῶντα,

ἐμβαλὼν ἐκ τοῦ ὁρμητοῦ εἰς ὃ λέξαι τι ἢ μὴ, θαμὰ ἐρέσθαι τε ἐρωτήσεως ὧν δεῖ πρόγνωσιν ὑπ' αὐτοῦ πεχειρημένος. ἀναπαρκὲς ἔν ὁ τι μάσιων, ὦ θεοὶ ἐφ· τί να ἐμαυτὸ εἴπω· ἱκανὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί· ἀγαθὸν δὲ εἰ μηχανομίζεσθαί με, ἀνοῖδα· τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖν οὔπω ἔπαινος· καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, βαρὺ ἔφη μέγα κιον· ὡς ἀπὸ ἰνδῶν μοι διαλέγη· ἔστι δὲ καὶ ἰαλχω δονεῖν θεῖον· ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξαζῇς καὶ ξὸ τοῦ· φυλαξαμμώω γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας· ἐπεὶ δὲ ἐρξαμμύου λέγειν ὡς ἀμπὶ μὲν ἐπαῦ τὸν φόβον τοῦ, αὐτὸς δὲ ἐρώσης ἐπαύη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τὸ Ἀπολλωνίου προφαίνοντος· ἐπελαβὼν δέ ὁ τι μασίων· ὦ λῶστοι ἔφ· τί πεπόνθατε· τοσοῦτον δὲ ἀπέχει ἐκθερμμύα θαύμαθος, ὅσον καὶ τέλωτος· καὶ ὁ δάμις, ἕτερόν τι ἔφη θαυμάσαμμι ὅ σοφὸν ἔπος γνώσησθε· ἐς δὲ ἡ μέραν ἐπαινέμμι ὅτι μηδένοἵ λεμπὸν ἐργάζωσι· ἀφροδίτης δὲ θύδης ὧ μέραν ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος· καὶ ὁ τι μασίων νὴ δί' ἔφην ὁ σημάραπε· πολλὼ γάρ ἡδύ μαι τῷ θεὸν ἀνθρωπίνοις τε καὶ θείοις πέρασιν ὑποφηθεὶς ἦν ὁ Ἀπολλώνιος, ἦ φισῶ μεθα ἔφη ὧδε, ἑστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ περὶ πολλοῦ τοῦτο θησέως· ὁ μὲν, γνοὺς τὴν ἀφροδίτην ὕβρισε· καὶ διὰ τοῦτο ἴσως δὲ ἀφροδίσιον ἔπηξε δάμαλιν ἔρως ἑταῖρον αὐτὸν οὐδεὶς ἐνόμαζεν· ἀλλ' ὧ ἀγροικότερα τε καὶ ἀτέμνου μοίρας· ὅτοι δὲ ἔπηξαθαι τὴ θεᾷ φάσιον, οὐδὲν πρὸς τὴν ὥραν ἔπαθεν· ἀλλ' ἐπῆλθεν αὐτὴν δείσας τὴν θεὸν, ἐπὶ τὸ κακῶς ὃ ἄθαι μὴ φυλάξαιτο· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆθαι πρὸς ὃν τινοῦ ἔθεσιν ὡς σωφρονεστέρου γὰρ τὸ πρὸς παύτων θεῶν λέγειν ὧ· καὶ ταῦτα ἀθύμησιν· ἐκ καὶ ἀγνώσων δαιμόνων ῥωμοὶ ἔρρωνται· ἴσως ὅλυτον δὲ αὐτὸν ἐκ λῦ διὰ τοῦτο ὀφθαλμοὺς οἷς τὴν μηδυανεῖδε·

Τιμαγίδας ῥόδιος· ἔβοδείπνων ἀνὰ ἀμφαδὸν περὶ ἐν βιβλίοις ἃ δι' ἐπῶν· ἐ νουμηνίου ὁ φαρυτυπᾶ· ἐ μασρὲ ὁ πιθανὸς· ἐ κύμη· ὁ θαλῆς ὁ ἐπικληθεὶς φανὴ ἐ ἀρτεμίδωρος ὁ φιλόδαριστοφανεῖος ὁ φαρυτυπᾶς λέξις ζωαγαγών· ἐ φιλόξενος ὁ κλαυδίου· ἀφ' ἃ ἐ φιλοξένοι πλανῆντες· ὧν ἦ φιλόξενος ὁ φοφάγος ἐπὶ βοῦν, ὥστε φανερῶς ἐν βῖς βαλανείοις τὰ χεῖρα ζωεβίζειν πρὸς ἐθερμὰ καθιεὶς ἐκ ὕδωρ θερμόν· ἐ τὸ σόμα ἀνὰ ἀναιζόμυ θερμῶ ὕδατι· ὅπως ἐν θερμοῦ δυσ πίνητος· ἐβουλὸ ὁ φοπιῆνλος ὑπερβῇ, ἵνα θερμόλακα ἀπατιθῶσι· ἐ μόνος κολαλίσκη· παρα πλήσια ἦ ἰσοῖσι ἐ πολὺ ἀρχύβου· ἐ κρώβυλόφησιν· ἐγὼ ἦ πρὸς ἐθερμὰ ταῦθ' ὑπόβολῆ, βοῦ δα κτύλος δήπυθεν ἰδιάς ἔχω· ἂν ψυχρός· ἐ τὸν φαρυπᾶ δίκα πυείωτε μειλίοις· Τίμαιος ὁ ἰσοτιμος· ἔτος καλὰ τὸ ἐφόρου πλεῖσιν περὶ κτᾶται ἡ δρομιῶ· αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος· ἐμὴ, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τὰ πέλας ἐπὶ τούβις οἷς ἔνοχος αὐτός ἐστι· ἐ ἦ, διότι κακόλας διέφθαρτο τὴν ψυχὴ· τοιαύτας δὲ φαύσεις ἐν τοῖς ὑπομνήμασι· καὶ τοιαύτας ἐν τίμων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι· πολὺ ἐὸν καλλιαθένεω θετέον ἐκ ὅτως κολαθένα μᾶλλα ξαι τὸν βίον, τίχρὴ πάσχειν τί μαιον· πολὺ γὰρ ἀνδραιότερον τούτων νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ τῷ καλλιαθένει· ἐν ἕνος μὲν δὲ θεὸν ἀλέξανδρον ἠβαλήθη· τίμαιος δὲ μείζω πρεῖν τιμολέοντα ἐπιφανεστάτων θεῶν· καὶ καλλιαθένης μὲν ἀνδραποιοῦν ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ καθ' ὧπερ πεγένηται τῇ ψυχῇ συγχωρεῖσιν· οὗτος δὲ τιμολέοντα τὸν οὐχ ὁμοίως δόξαν ἐκ τὸ πεφυκέναι μεγαλεῖον, ἀλλὰ δὲ πεβαλόμμον· μίαν δὲ θρίω γεγεμμὶ διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ ἀπουδαίαν πρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος ἡ οἰκουμμένης· λέγω δὲ τὴν ἐν Ἀθήναις δύσυρεγηύσας· ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι τί μαιος ὡς ἂν τιμολέων πεφιλοδόξηκώς ἐν αὐτῇ σιηγία· καὶ θάπτον ἐν ὁ ξυβάφων ὑμείτος φανῆναι βῖς ἐπιφανεστάτοις ἢ ἐρῶν, καὶ αὐτὸς ὑπὸ ἱταλί μόνου ἐν σιηγίας πεφαμαλωμμένος εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὸ τῆς οἰκεμμένης ἢ καθ' ὁλα πεπεισμένοις βᾶς σωβᾶξις· ἔγεφυε πόδι ουείας καὶ ὧν αὐτῆς πάλαιων καὶ βασιλέων· βιβλία ιά· Τίμαιος λαμπρός· φιλόσοφος· πυθαγόρειος· μαθηματικά· πόδι φύσεως· περὶ τὸ πυθαγόραβίου· Τίμαιος ἀνδρομάχου ταυρομμίτης· ὃν ἀθῆναῖοι ἐπὶ τίμαιον ὠνόμασαν· φιλίσκου μαθητὴς τὰ μιλησία· πρῶνόμασε δὲ τὸ διὰ τὸ πολλὰ ἐπὶ τιμᾶν· καὶ γεγονυλέ ηδιαδὲ διὰ τὸ βαδυχόνβε ἀναγεφέφην· ἔγεφυε νὶ βαλησία ἐπὶ βιβλίοις ιά· ἡ μιλησία καὶ σικελησία· συλλογὴν ἑκατοστὴν ἀφορμῶν· βιβλία ξή· ὁ λυμπιονίκας· ἥ χρονικὰ πεπεξίδα· οὗτος

ὁ τίμαιος

ὁ τίμαιος ὡς ἁμαρτίας τῆς πρὸς ἑαυτὸν συγγραφέων πρότερα ἀξιολέγεσι, κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς, πολλὴν πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας· ἐν δὲ τοῖς ἀμαθοπλέοις πρᾶξεσι βραχέα πολλὰ κατέψευσται τὸν θεὸν· διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπὸ μαθοπλέους ἐν τῇ σικελίᾳ, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν θεὸν οὐκ ἴσχυσε· τελευτήσαντος δὲ διὰ τῆς ἰσοτιμίας, ἐβλαφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα· καθόλου γὰρ τοῖς πρὸ ὑπάρχουσι τῶν βασιλέων βούλομαι πλείοις, ἀλλὰ πολλὰ ἀπ' ἐμαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεύς, βραχέα μὲν ἀφαιρούμενος ἀπὸ τὸν· τὰς δὲ δόξας εὐτυχίας οὐ τὰς διὰ τὸν χρόνον μεταφέρων εἰς τὸν μικρὸν ἀναλισκόμενον· χρόνου δὲ ὁμολογουμένως αὐτὸ στρατηγικοῦ μᾶλλον καὶ τὴν εὐνοιαν, στρατικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότος καὶ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις ἀβλαβείαν, οὐ διαλείπει πρὸ ὅλου τὴν ἰσοτιμίαν δόξαν καὶ λῶν αὐτὸν ἀνάνδρον καὶ δειλόν· καίτοιγε τίς ἀνοίδεν ὅτι τῷ πώποτε δυνασευσάμενον οὐδεὶς ἐλαττοῦται ἀφορμαῖς χρησάμενος, μείζω βασιλείαν ποιήσατο· χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος διὰ πολεμικὴν βίου καὶ πρῶτον ἀνδρείαν, ἔπειτα διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, ἀμόνου σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῆς ἰταλίας καὶ λιβύης, τοῖς ὅπλοις κατεπέφατο· θαυμάσαι δ' ἔστιν τὸν συγγραφέως τὴν ἀχρεῖαν· πρὸ ὅλου γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν συγκλητικὴν ἀνδρείαν, ὃν τούτων κρατήσαντα δειλίαν φησὶ διαπλῶσαι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους· διὰ δὲ τῶν ἐναντιώσεων ἐλέγχων, φανερός ἐστι τὸ φιλαληθὲς τῆς ἰσοτιμίας πρὸς δόξαν, ἰδίᾳ σπουδάσας ἔχθρας ἕνεκα καὶ φιλονεικίας. διόπερ χρὴ τὰς ἐσχάτας τῆς συγγραφέως βίβλους τὸν συγγραφέως τούτου· καθ' ἃς πολλὰ ἐλλιπῶς χρὴ ἀμαθοπλέους πράξεις, ἐναντίως διαιρουμένους δηλοῦσθαι. Τιμ. ἔοικε δὲ τὸ δηλοῦν καὶ τὸ πρόστιμον· ὅμηρος· εἰ δ' ἄνεμοί τιμῶν χρίαμος, χρειάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσι. Τιμὰ δ' ὀρβῶν, δουλεύειν θῶ· πολλῶν τῶν τιμῶν μου ἐβαλλόμενοι τὸ ἀποδόσθαι. Τιμᾶς τιμήεντος. Τίμημα χημία· ἀείσοφάνης πολύτω· τίθηται σοι τίμημα μέχρι νῦν· ἐπεβάλλον γὰρ χημίαν σὺν ὅτε τοῖς ἀλδσιν, ἢ χρὴ μᾶλλον καθεθέσθαι, ἢ τί τοιοῦτον· καὶ αὖθις· τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικὸν τοῖς οὐσίας ἐπέσου. Τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐτέθεις, δικαιόβιον πολίτευμα εἰσηγήσαο. Τίμημα· ἡ χημία καὶ ἡ καθεδίκη. Τίμημα ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον· καὶ οἷον δόξα τίμημα ὡς λυσίας φησίν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πολεῖσθαι μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταθήσασθαι· τοῦ δὲν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον· ὡς σὺν τῷ συμμάχων δημοσθένης· λέγεται δὲ καὶ τὸ σὺν τῆς οὐσίας εἰς φερόμενον παρέπεσον τίμημα· τοῖς οὐσίαις παρέπεσον· τιμήματος, πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐτέθεις· δικαιόβιον πολίτευμα εἰσηγήσαο· σὺν δὲ τῷ καθ' μεσίδιος σὺν τῆς τιμωρίας, εἴρηται. Τίμων· καθάφασιν δηλοῖ· αὐτὸ τὸ πῶς γὰρ δ' ἀτὰρ γάρ. Τιμοσάμενος· καθεκρίνας· ὃ καταγορεῖ ξανθιππος· θανάτου τιμησάμενος αὐτῷ· ὁ δὲ πλινήρης ἀπολογούμενος ἐχρημάτισε καλαύτοις κ. Τιμοσαίμων· αἰλιανός· ὃν ἀπ' ἐγὼ τιμοσαίμων πρὸ παντὸς συμπνέσθαι, καὶ πᾶσι τυραννίσι, καὶ τοῖς σὺν μέγα πολέμου ποιήσασι· καὶ αὖθις αἰλιανός· τιμοσαίμων τὸν βίον παύσε βιημοίρας εἰμὶ ἐχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας· αὐτὶ τοῦ ἀλλάξοιμι. Τιμήσεως· ἀθωώσεως ἐχρήματισε· καὶ ἐπὶ τοῦ σὺν δέδωκεν εἰς πλουτάρχου πᾶσαν, ὡς σὺν τῆς ἐπίσης τιμήσεως ἐφάνη· σὺν ἐρωμαίων σὺν ἄνδρα, τέσσαρες μυριάδες ἐφάνησαν ἀριθμηθεῖσαι· βιῶν ἀποδέξασθαι χιλιάδων. Τιμοσθένος βαγηνός· δράμασι αὐτὸ, δανατίδες· β· ἔνδοξος λύδα· ἡρακλῆς· ἰξίων· κεφαλῆς· μέμνων· μυκῆρες· ζωὸς γοναί· ἑλένης ἀπαίτησις· ὀρέστης· πυλάδης· πάσχω καὶ πολυδώκης. Τιμητεία· τιμή· Τιμητής· ἀπίωσι πλαύδιος ἐπὶ τιμητὴς· κήνσωρ δὲ παρὰ ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ὅσιν ἀξιωτὴς πολιτικῶν διαιτημάτων· πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῆς πολιτείας βίου· ἀρχὴ μεγίστη καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ ῥωμαίοις μέχρι δεῦρο διὰ πάσης γενόμενον ἐν δόξῃ πολιτείας ἀμωμητηρίῳ χρησαμένοις πεπραγμένοις. Τίμιον, τὸ ἀσύμνιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Τιμιώλη· ἕλκων τῆς τιμῶ· ὑπὲρ βαρυτιμῶν καὶ μεγαλύνων· καὶ ὁ πρωφήτης· ὁ μὴ τιμιώλησε τὸν θεὸν δημοκλέης. Τιμιώτερος· ἐντιμότερος. Τιμόθεος· ἀθηναῖος ῥωμικός· τῆς μέσης κωμῳδίας·

τὸ δραμάτων αὐτὸ λῶ τύκτης. θάνατος ἡ μνημα. μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος. ἐπιφάνιον τιμητέον δραμα, ὥς φησιν ἀθηναῖος ἐν τοῖς αὐτοῦ. Τιμόθεος θρασὺν δρουν νεομύσιν. φιλήτας ὁ λίνδος. μιλήσιος. λυρικὸς. οὗτος τὰς δεκάτας καὶ ἐνδεκάτας χορδὰς προσέθηκε. καὶ τὰ ἑξῆς μουσικὰ ἐστὶ τὸ μελανιππίδειον. μετὰ γλαυκίππου. καὶ ἔστι φίλιππος ὁ μακεδὼν ἐβασίλευσεν ἔτη κα΄. ἐτελεύτησε δὲ ἔτη ϛ΄ ζ΄. γράψας δὲ πῶν νόμος μουσικὸς δεκασχοινέα. προοίμια λς΄. ἄρτεμιν. διασκευάσας ἡ. ἐγκώμιον ποιήσας ναύπλιον. φινείδας. λαέρτιον. διθυράμβους ιη. ὕμνους πά. ἐπιγράμματα. ὅτι ἀλέξανδρος φιλίππου ἐβασίλευσεν ἄλλος δὲ μουσικῶν. τιμόθεος γάρ ὁ αὐλητής ἔτι πρόσθεν, οὗ ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐκπαλάμης, ἐκτοσοῦδε σπασθῆναι τὸν ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀναστάντα, ἀνάσχεσθαι τὰ ὅπλα. τὸν δέ, φάναι ὅτι διαὐτὰ μὲν εἶναι βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτος τέθριππος ὁ τιμόθεος, ἀνελιλύθει πρὸς αὐτὸν ἀπουδὴ μετέπιπτος γλυκὺ μέλος.

Τιμόθεος μαζαῖος γραμματικὸς. γεγονὼς ἐπὶ ἀναστάσιος τοῦ βασιλέως. εἰς ὃν ἐπαγωδίαν ἐποίησε πρὸς τὸ δημόσιον τὸ καλούμενον χρυσαργύρεον. ἐγράφησε ἐπὶ ὠνῆς μείζω ἢ τετρακόσιων τῶν ἐπῳδῶν ἐπὶ ἀραφὶ καὶ αἰγυπτίοις. καὶ ὅσα ῥέφαλιβύη. καὶ πολιορκίων ξένων τε ἐπὶ ἀλλοπότων. καὶ ὀφεωβιβλία β΄. Τιμόθεος ὄνομα πύελον. ὁ τιμοθέου ἢ ὠρεγὸς. ἐμπαίσοι ἐστὶ. ἀεὶ σοφάνης ἐπλάττων ἔτος ὁ τιμόθεος πλάστος ὢν καὶ στρατηγὸς ἀθηναίων, τεῖχος ὠκοδόμησεν. οὐδὲ γὰρ ἔστι λίθος ἡ ῥηθὴ τύχης, ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄφελε τούτῳ. ἐπίσης τε αὐτὸν ἐνείκησιν οἱ ζωγράφοι καὶ μῶμον. καὶ ἐπὶ τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πολλά. καὶ περιθοῦναι αὐτῷ. αἰνιττόμενοι τὴν ἀδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονικὸς δὲ ἐστὶ τύχη ὁ τιμόθεος, ἐφ᾽ αὐτῷ εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς τύχης ἐπὶ κατορθώματα. διὸ καὶ ἡ τύχη ὕστερον νεμεσήσασα αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ τιμόθεοι κωμῳδοῦνται. μνῶ δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει. Τιμοκλῆς ἀθηναῖος κωμικός. τὰ δραμάτων αὐτοῦ δύο δημοσίᾳ τυροὶ καὶ σάυρος. καὶ νίοι ἐστολαί. ἐστιαρέσκος. φιλάδελφος. τύκτης. ὥς φησιν ἀθηναῖος ἐν βίβλοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. Τιμοκλῆς ἕτερος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ δύο διονυσιάζουσαι. πολυπραγμων. ἰκαρίοι. δῆλος. λήθη. διόρυσος καὶ ἱππίσκος. πορφύρα. ἄνης ἐστὶ δοκεῖ ξενάγουσιν εἶναι. ἥρως. δρανόντιον. νέαιρα. ἑταίρας δὲ ὄνομα δύο νέαιρα. ὀρέσκης. μαραθώνιοι. ἐστὶ τὰ ἀθηναῖος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ ἐστὶ καὶ ἄλλα. Τιμοκρέων, ῥόδιος κωμικὸς. καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διέφερετο δὲ πρὸς σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν. ἐστὶ θεμιστοκλέα τὸν ἀθηναῖον. εἰς ὃν ἐξύφανε φόρτον διὰ μέλους τινὸς πρόσωπα. ἐγράφησε δὲ κωμῳδίαν εἰς τε τὸν αὐτὸν θεμιστοκλέα. ἐστὶ εἰς σιμωνίδην τὸν μελοποιόν. καὶ ἄλλα. Τιμόλαος λαρισσαῖος σικυωνίας ῥήτωρ. ἀνὴρ ξιμμύους τὸ λαμπακιῶν μαθητὴς. ὃς καὶ ποικιλῶς ἔχων παρενέβαλε τῇ ἰλιάδι, σίχον πρὸς σίχον. καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα ῥωμαϊκὸν. μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος. ἰὼ ἐλεύθερον σου κεχολωμένος εἶνεκα κούρης. ἀλομένην. ἢ μυρία ἀχαιοῖς ἄλγε ἔθηκε. μαρναμένοις. ὅτε τρωσὶν ἀντετόλμησε ἄναντος. πολλὰς δὲ φθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν. ἕτερος ἐν παλαιμοσυναζομένων τὸ δουρί. ἐγράφη καὶ ἄλλα τινά. Τίμων. ἀπιατικὸν. δοτικὸν δέ, τί μισόμοι ἢ ὀνόν. τὸ δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀπιατικὴν ἀναφέρεται. Τιμῶμαι. σωπράτης ὁ φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν. σὺ ἐμὲ μὲν ἐμοὶ διαπεπραγμένον, τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς συγγνώμης τὴν ἔως. καὶ οἰθάνατον αὐτὸν ἀπέγνωσαν. Τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον, ὄνομα μόνον δύσ ἔργου τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ καὶ ζημία. ἢ τὸ ἀθυμούμενον καὶ σπουδὴ μία ὑπάρχον. Τίμων ὁ μισάνθρωπος καὶ αὐτὸς φιλόσοφος. δόξης ἐφόμην πᾶσαν αἵρεσιν. Τίμων φλιάσιος. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος. τῆς πύρρωνος ἀγωγῆς. ὁ γράψας τοὺς καλουμένους σίλλους ἢ βιβλία τῶν φιλοσόφων. βιβλία ε΄. Τίμων. ὄνομα πύελον. ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἰὼ δὲ καθαρὸς. τίμων τὶς ἰὼ ἀνίδρυτος. ἀβάτοις οἰκήσοιμι πεδιερμενίοις ἐρινύων ἀπορρώξ. ὅν φησιν δόξαι ἀχράδος πεσόντα χολὴν γενέσθαι. μὴ πεσεῖν μὲν δὲ ὁ δόξαι, δόξαι θανεῖν σαπέντα. καὶ μὴ τὸν τελευτῶντα αὐτὸν ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥαγῆναι οἰκοδομῶν. ἄβατον ἢ

οἷον ἀναύθαις τεθριπ̃ωμμένον. καὶ σιληροῖς σιόλοφι καὶ παπάλοις ἀφανισμένον. αὐτὶ τοῦ σκυθρωποῦ καὶ μισάνθρ̃. Τιμωρίδης ὄνομα κύριον. Τιμῶνται. ζημιοῦσι. καλοδικάζουσιν. οἵτε μὴ ἱμεραῖοι, τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῆδημοκρατίας ἐκ φυγῆς ζημία. Τιμωρεῖν. αὐτὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ τιμωρὸς ὁ συνδικητής. οἱδὲ ὤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφίχθαι τοῦ ἀετίου φόνου. Τιμωροῦντος. βοηθοῦντος. αἰλιανός. ἐμοὶ δοκεῖν τοῦ διονύσου τιμωροῦντος τῷθεῷ δυσυχεῖ καὶ παθούσῃ λαγωδίας ἄξια. δεῖ θανόντων τ' ἀγαθῶν ἀνθρώπων. ὅθ' ἵπτεται πέρσαν καὶ ὥραν. καὶ τιμωρεῖβ̃ις ἀδίκως ἀνηκεμένοις. λέγει γοῦν χρύσιππος σὺν μεγάροις καταχθὼν αἰτινα. χρυσίᾳ ζώνῃ ἐκαλλύμμενον πεπληρωμμένῳ. ἀπέπτυσε δ' ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ὁ μὴ δεξάμενος ὀφθέντα ἐκ φθαλμίσας δ' χρυσίῳ. εἶτα ἐμέλλεν σὺν ομίζειν ἐφ' ἁμάξης αὐτοὺς πόθεν. ἐκπνεύσας σὺν αὐτῇ τὸν πένητα μὴ ἐκπνεύσαντα. ἀπὸ τοίνυν ψυχῆ τὸ πεπνευκὸς, ἐφίσταται μεταρρεῖτινι. καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε καὶ ὑφ' ὅτου. καὶ ὅπως σὺν ομίζεσθαι μέλλοι. καὶ κλοπὰς ποίας φύλασσε, δι' ἃς ἀπουσεβεύμως ἐλεχθέντα. ἀνεφαίνος δὲ διαπασᾶς καὶ διαφυλάξας, τὸ ζῆν σοι ἐπελάβετο. καὶ αὖ ἐχάλασε τὸν νεκρόν καὶ ὁμῶ, ἐφ' ᾧ. ὁδὲ, ἐπολάθη. Τιμωρῶσοι. βοηθῶσοι. τιμωρῶσε δὲ, ἀντὶ τοῦ βασανίζω αἰτιατικῇ. Τιραιμόν. καὶ ἀναραιμόν. Τινάξαι. διαρρῆξαι ἠφαι. σὺν ἐκ ἐρέμματι. αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγασα. δεσμὰ τινάξαι οἱόμῃ. Τίνῃ. δίδόναι. ὡς τίνε. δοῦναι δίδου. Τινθαλέοισι. χλιαροῖς. θερμοῖς τινθαλέοισι κατιμμιῶ αὐτο λοετροῖς. χλιαροῖς θερμοῖς κεθυμκενθείσαν. Τινυμμος. ἀπαυτόμμος. δοῦναι δίδόμμος. Τίννυται. τιμωρῦνται. Τίοντες. τιμῶντες. Τίος. πόλις σὺν ἀφλαγονία ὁ πολίτης τίος καὶ τίος κατὰ κρᾶσιν ὧν δύοιτ, ὡς χίος χῖος. Τίσυγκήσι ἰὼν δ' ἀρβέλας. σὺν δ' ἀρβέλας.

Τίσυκάσωῆξω ἵνα θήκησιν ἥρως ζῶν. κέχρηται αὐτῇ πλάτων σὺν μενελάῳ. παρὰ δὲ τὴν ἰσοείαν. οἱ γὰρ σὺν θήκαις ἑαυτοὺς διαχρισαμμοι, οὐδὲνὸς τινοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο. Τὶ οὖν ἔτι ζητῶν ποράπων πονηρίαν. τοῦτο φησὶν ὅτι πονηροὶ οἱ πόραποι. διότι μέχρι καὶ νῦν ἐπαράξαι σε. Τίωτὸ τιμῶ. Τίπε. τίδή. Τίρεως. Τίρωθος ὄνομα ὄρνις.

Τίς. αὐτὶ τοῦ οὐδείς. δαρίδα. ὅθ' τίς ὁμοιωθήσεται σοι. σημαίμῃ δὲ ὁ τίς διαφορα. τίς ἐγκρυπτάλλῳ κυῖ. καὶ τίς ἐμέβρεσε τῇ χειρὶ ὁ ὕδωρ. τίς ἔκνισε. ἔρκεσθμῶ. τὸ τίς δὲ σὺν ζῶθα, ἀντὶ τοῦ ἄρον παντελῶς. ἀλλὰ τὸ ἀπαλγιον δηλοῖ. ὡς τὸ τίς ἀνασκέσε τεύμοι ἐκ πονηρὰ ομένοις. ἐκ τίς ὄσις ἀνθρωπος ὀθέλων ζωὸν. καὶ παροιμία. ἀεὶ τις ἐν ὑδωρος. ἐκ τῆ φιλοφρόνως δεχομένων ξένους ξένος. δεῖ νὺδωρος εἰσελθεῖν, φιλοξένως διατεθέντος. ὑποβραλλόντος. ἀεὶ τις δ' ὑδωρος τὸ πλῆρες. Τὶς εἰς ἀναπαύλας. αὖται πορθμὰ τινὰ ἀπὸ χάρεως πεύσεις καὶ κηρύγματα.

Τίς εἰς ἀναπαύλας σὺν κεῶν ἐκ πεσσαμάτων. Τίς εἰς τὸ λίθος πελίον. λίθος πελίον. χωρίον διατετύπωσιν σὺν ἄδου οὕτω λεγόμενον. ὡς ἐκ τὸν αὐαίνε λίθον. Τίς εἰς ὄνος πόνας ἄπω λέγουσι δ' ἄχρηστον. ἀδὲν γὰρ αἰτὸ ὄνος πόναι χρησιμάσαι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐκ τῆ ἀνιώντων. σὺν ᾧ πόπω φαμὲν χύτραν ποιήλης. αὐκνυται δὲ καὶ ἐν ἄδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόνας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς. Τισαμμος. ὄνομα κύριον. Τισάμμος δὲ αὐτὶ τοῦ τιμωρήσας. Τισαμμοφανίσωσας. ὁ τισαμενος. ὡς ξένος καὶ μαντείας κωμῳδεῖται. ὁδὲ φαίνισσος ὡς συώδης καὶ κτηρικώς. Τίς ἀμφὶ χαληφάλαρα δώματα κτυπεῖ. αὐτὶ τοῦ πολύχαλκα βαλκιώτερον λέγει διὰ τὸ μεγαλοπρεπῶν τὸ χαμέχου. Τίσανδρος ὄνομα κύριον. Τίσασα φέρνης ὄνομα κύριον. ὁ σορσος. ἐκ πλίνεται εἰς οὖς. Τίς δδῖδεν εἰδ' ζῶ μέν δεῖ καθθανεῖν τὸ καθθανεῖν δ' ζῶ. τὸ πνεῖν δὲ δεινὸν εἶν. καὶ τὸ νεκθάδεννιώδιον. παρὰ τὸ ἐνφείξουλειπάδου

Τίσαι καὶ Τίσασθαι δοῦναι δαρεῖος ὁ σορσῶν βασιλὺς ὡς δ' κε τὴν ἀρχὴν ἐπεθύμησε ὁρίτεα Τίσασθαι παντων τ' ἀδικημάτων ἕνεκα. ἡρόδοτος. Τίσειαν. ἀποδοῖεν. Τίσασ. ὁ τιμώμ. Τίσις. Τιμωρία. ἀπόδοσις. Τίσομ. Τιμωρήσομ. ἀπτίσω. Τίσω ἀποδώσω. Τίσωσι. Τιμήσωσιν ἢ Τιμωρήσωσ. Τίς πατὴρ αἴνησεν εἰ μὴ καποδάμονα τέκνα. ἴσως ἐκ τῆ προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων. Τίς τῆδε. οἱ σωθέντες ἔλεγον. Τίς τῆδε. ἂν Τίς ἐστιν. εἶτα οἱ σῴζοντες ἀφικνιζόμενοι ἔλεγον. πολλοὶ καὶ καλοὶ. τὸ δ' ἐποίουν οἱ σωθέντες. ἵνα οἱ σωθ

δότες τὶ ἑαυτ ἄτοπον συγχωροῦσιν τ ἀπορδῶν. Τίς δ ποτ ἐστὶν ὁ Ἕρμ καὶ τ ἀγοραίων μετα-
χμῆς θουκιδίδης. τίς τ ποτ ἐστὶν ὡς δ ρχοῦται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι. Τί
σοι ὁ δ μοσθένης ἀνεπιθάρρησεν. ἀντὶ τ τί σοι ἐμανθάνομεν. Τίς οὐχ ἥνικα ἰὼν βύρρειλας·
ἀρβέλης δ πόλισμα σικελικόν. ἀνεξαπάτητοι δ οἱ ἐπὶ σικηνῶν τὸν ἐδόκησεν εἶναι. Τίλ-
κιδαι. δῆμος βδελυρὸς τῆς αἰαντίδος φυλῆς· μήποτε δ δ μοσθένης τιτανοὺς ὠνομάσθησαν, οὓς μέμνηται κ
ρόδοτος. Τιβῆνες οἱ ναταχθόνιοι δαίμονες. Τιβυρίδα γῆν· οἱ μὲν, πᾶσαν· οἱ δέ, τὴν ἀπὶ κλὼ
δ μοσθένους τιλίου σὺν οἷς ὧν τιβύων ἀφικοτέρσοι κήσαντος πόλ μαραθῶνα· οὗ μόνος ἀνέστρεψεν
ἐπὶ τοὺς θεοὺς ὡς φιλόχορος σὺν τέρα πόλει· ἵστορος δὲ ν ἀπὶ κ τιβύας βοᾶν· ἐβοήθουν δὲ τοῖς
ἀνθρώποις ἐπαινέσοντες, ὡς νίκης ρος σὺν ἀ αἰτωλικῶν· σὺν ὁμίζοντο δὲ τ θεραπόδων θεῶν εἶ
ναι. Τίβανον λάνην ἢ κύλονηνίαν. λίθος βδελυρὸς διαφανὴς μὴν ἀ λαι μὴν τίτανον· νῦν δὲ
ἄσβεστον καλοῦσι. Τίβυος· ἡ περὶ μὴν λίθος· ἡ ἄσβεστος· θηλυκῶς δὲ ἡ τίτανος· σαφέ ι-
ον δὲ ἀρσενικῶς. Τιταρῶδες βλέπειν κατὰ λληνικήν· φορερὸν· ἢ τὴν ἀνὴν ἀπέρμα· ἀ
λιανός· ὁ δὲ σὺν τοσούτῳ καπῶν οὐκ ἐκλάθετο τῆς βδελυρᾶς κείνης καὶ ἀθέου συγραφῆς· ἣν
ὁ ἀργάδιος· ὡς πρὸ ῦ δὲ σὺν τιβανικῶν ἀπερμάτων φιλοτιμῶ βίῳ προσέθ φατο. Τιταρ-
σιος ποταμὸς θεσσαλίας. Τιτάρων· τιτάρωνος, πόλις θεσσαλίας· ὁ ἐθνικὸν τ ταρώνιος
Τίτᾶν· ἀεὶ σ ὁ ἂν διατί· τὶ αὐτὸ ἔχουσαι κεῖνον αἰτιῶμεθα· βαρέως τὸ φέρομεν. Τιταινώ εἰν,
ἀ ρωτικῶς. Τιτανόω. Τιτλωίδα γῆν σὺν τιβανίδα γῆν. Τίτθαι· ἀεὶ σ· καθάπερ αἱ τίτθαι
ἐπιστίλης κανών· οὕτω κελοῦνται αἱ τὰ τοῖς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία
αἵτινες διαλαμβάνουσι τὰ παιδία ὁλοκλήρους τὰς τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι οὕ-
τω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἐξαίφνης τὰ ἰδίᾳ σώματος, σὺν τιθέασι τοῖς τ παιδί-
ων· εἶτα συμβαίνῃ τὰς ἀγωνώμονας, ὀλίγα μὲν δίδοναι τοῖς παιδίοις· αὐτὰς δ κατεσθίειν τὰ πολλά
ονα· ὅτου καὶ κλέων ὀλίγα τὸν δ μον χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς σὺν έρδαινε· μασώμενος γὰρ
τὸν μὲν ὀλίγον σὺν τιθεὶς αὐτὸς δὲ ἐκείνου τρισχιλίασιον κατέπασχεν. Τίτθη· ζοφοί· ὅσα δὲ
ἀργία μεμαράνται, καὶ ῥᾳθυμία διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις δ μύθῃ καὶ ταῖς γυ
ναιξὶ λέξῃ δ πέμπατε· καὶ θρυπτόμενα πρὸς αὐτὰς σωμύλλεσθαι. καὶ λαλεῖν πρὸ ἡμέ-
νης καὶ σκόνων ἐ σομεν· καὶ τιτθεία ἡ σμέλεια. Τιτθοί οἱ μασοί· ἤτοι τῶν μασῶν καὶ ἄ
περα. Τίτλος· τίτλος διαφέρει κεφαλαίῳ· καὶ ὁ μὲν κατθαῖος ἔχει τίτλας ξή· κεφαλαί
α τνε· ὁ δὲ μάρκος· τίτλους μή· κεφάλαια λς· ὁ δὲ λουκᾶς τίτλους πβ· κεφάλαια τμή·
ὁ ἰωάννης τίτλους ιή· κεφάλαια σλβ· ᾧ τίτλος ἐστὶν δέλτος· σχεδάριον· ἀπὸ ναί δι· Τῖτος
βασιλεὺς ῥωμαίων· υἱὸς δ εσπασιανοῦ· ἀνὴρ πᾶν ἀρετ συμφιλοφρόνως ἐμ ὡς πρὸς ἅπαντας ἔρως τε
καὶ ῥυθμὸς τὰ θνητὰ προσαγορεύεσθαι μόνους· ἀνυπόστατός τε ν πολεμικώτατος καὶ μεθ
ώτατος ἰδ· καὶ τὴν μὲν λατίνων ἐπεχώρει τυπώθη, πρὸς ἃς τ κοινῶν ἐχρ το διοικήσεις· ποιήματα
δὲ καὶ μαγωδίας ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο· ἐπεὶ δὲ ἠρέθη ἱεροσόλυμα ὑπ ὀργῆς, συνεῖα τε πᾶσα
καὶ αἰγυπτος ἐ ὅσα τῇ παλαισίνῃ πόσοι καμόν, ἐστεφάνουν δν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες·
ὁ δέ, διωθεῖτο τοιαῦτα στεφάνους, οὐ καὶ τοὺς λέγων ἱεροὺς θεῶ τὰ· θεῷ δὲ φιλοτιμίαν ἐπιδεδω-
κέναι ἐκ ἑαυτ χεῖρας· οὕτως ἰδ μέδιος ἐ σωφροσύνης μεστός· ἐστὶ δὲ τὸν βούτου τιλίου ἱερου
σαλὴμ πολιορκοῦντος ῥωμαῖος τὶς τ ἰουδαίων δοκιμώτατος ἰουδαίας ὠθουμένης καθ τ
Φάραπος θεσσαλὸς σὺν πολλοῖς ἐπελαύνων τὸν ἵππον, ἀρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα· σι
δηρὸν κεκλὸ τὸ σῶμα καὶ ὡπλισμένον, σὺν τῷ σφυροῦ ἐστραξάμενος· ἑαυτὸν κλίνας τῷ ἵππου
ἔχοντος· καὶ τὸν ἰδαῖον ἐφίππου κατα δώκοντος· ἐ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς τόνον καὶ τὸ λοιπὸ σῶ
μα ἐπιδεξάμενος· καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης ἀρετὴν, ὡς πρόθυμον μᾶλλον ἢ κατὰ σαι
νομίζοντα τὸν αἰχμάλωτον· ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου, καὶ δωρεᾶς τὸ ἀ
νήκοον, δώροις αὐτὸν ἀμείψας, τὸν λαφθέντα ἀπέπεμψε. Τῖτος στρατηγὸς ῥωμαίων. βύτου δ
ἐτεγόνει παῖς δεκέτης ναῦν ἐ ἐμβὰς μόνος ἐπεργάσαντος· τὸ δὲ πολὺ ἀπὸ τῆς αὐτοπροσώπους ἀπάντων
μηχανισμάτων· πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἶναι δοκεῖ τις ἕτερος ὢν ἄλλος γέγονεν· ὅτου δ αὐτόχως χειρίζειν ἐ

νανεχῶς, ἀμόνον ὡς ποιναὶ βολὰς· ἀλλὰ ἐ τὰς κατ' Ἰλίαν σὺν πύξις, ὥσθ' ὑπερβολὴν μὴ κεταλιπεῖν· καὶ βιπενὸς ἰὼν ἡμιδὴς· πλέων γὰρ διὰ νυκτὸς ἐ ἀνέμεχε· καὶ πρῶτον· ἐις τὴν ἡλάδα διέβη μετὰ σρατοπέδων. Τί τὸ σοι τὸ πυρρόν· ὅτι νικήσας συνεκατατέτληκεν· οὕτως μαλακὸς ἰών. Τιτὼ· ἡ ἡμέρα. Τιπυδίζεται· ποιὸν ἔχον δύσπτελεῖται· καὶ βάρειος· ἐ ἀνέχει λιδόνος ἐκ τὴς ἀποὺσας, μικρὰ τιπυδίζάσης. Τιτυός· οὕτος ἐρῶν τῆς λητοῦς· κατέσχεν αὐτὴν τὰ κρηδέμνας· ἧς παῖδες ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις, κατατοξεύσαν αὐτὸν καὶ ἀνέβαλον· ἐ μῶν, φασὶν ὡς σὺν τῷ ἄδηκ ηλάζεται, ἔχων βέλη ἐ μετὰ δικαίου ἀβῆ ἄπατι. Τιτυσπόμνος· σοχαλόμενος· δύσπο μετοχῆς ἐις ῥῆμα· ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ θέω θῶ τίω· τύσω τιτύσκω. Τίφη· ἡ κεφαλὴ μὴ σίλφη· ὅτι δὲ ζῶον πανθαρῶδες. Τίφος· ὁ ἀσθυγρὸς τόπος. Τίφῶ· τίειπω καὶ τίφης. Τλεπίς τλεπίδος ἡ καὶ τλεπίς· τὸ πρηκῖνι πτένιον. Τλῆδ' ἡ ῥὺ πέμφυξ. Τλῆθι· ὑπόμφυον. Τλήμονος· ἐλεεινός. Τλήμων· τολμηρός· ἀδῶ δὲ τλήμων, ὥστε τῷ μιᾶσθαι ξύμφερε ἐπείνων· οὐ τινὲς Φορυνθὸν μὴ ἡ ἰθώμων ἀναιδής. Τλῶναι· ὑπομεῖναι. Τλημαθὴς· ὑπομένων σὺν θάρσαχαν. Τλημόλεμος ὁ ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος, ἰὼν μὴ καθ' τὴν ἡλικίαν νέος· καὶ κατὰ τὸ σωματικὸς ἐν τῷ σρατιωτικῷ βίῳ διατρίβων μετὰ φαντασίας· ἰὼν δὲ ἐ τὴν φύσει μετέωρος· καὶ φιλόδοξος· καὶ καθόλου πολλὰ μὴ εἰς πράτων λόγων ἀγαθὰ πρὸς φέρετο· πολλὰ δὲ καὶ παρὰ σρατηγεῖν μὴ γὰρ ἐν βίς ὑπὸ πάθροις, καὶ χειρίζειν πολεμικὰ πρὸς ἕξις δυνατὸς ἰών, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τὴν φύσει· καὶ πρὸς τὰς σρατιωτικὰς ὁμιλίας, ἀφυὴς διέφερετο· πρὸς δὲ ποιήλων πραγμάτων χειρισμὸν δεόμενον σοφίσεως καὶ νήφεως· καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων· καὶ καθόλου τὸ πρὸς τὸ λυσιτελοῦν οἰκονομίαν, ἀφυέσατος ὑπῆρχε παντάπασιν· ἢ καὶ ταχέως ἀπόνον ἐσφηλεν, ἀλλὰ ἐ τὴν βασιλείαν ἢ λάβησε. πολλαχοῦ γὰρ τὴν χρημάτων ἀφουσίαν, τὸ μὴ πλεῖσον μέρος τῆς ἡμέρας κατέβρεσφαιρομαχῶν καὶ πρὸς τὰ μεθύσια διαμιλλώμενος σὺν τοῖς ὄχλοις· ὅθεν δὲ τούτων γινόμενος ἀβέως πρόδοσις ἐσωπε· καὶ τὸ πλέον μέρος τὰ βίς πρὸς ἐκεῖνα, ἐ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διαβολήν· οὐ δὲ ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμόριζε πρὸς σύντευξις, σὺν τούτοις διεσίδυ· μᾶλλον δὲ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διερεῖσθαι τὰ βασιλικὰ χρήματα βῖς ὑπὸ τῆς ἑλλάδος προσγενόσι πρεσβευταῖς, καὶ τοῖς πρὸς τὸν διόνυσον τεχνίταις· καθόλου γὰρ ἀνανδρίᾳ ἦν ἀδεῖ· ὧ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι, παῦ ἐξετοίμα τὸ φανὸν ἐ δίδου· καὶ τὰ λέσπον ζητεῖ σὺν τὴν πολυβίου ἰσοτίμια.

Τλήσομαι· ὑπομενῶ. Τλητικῶς· ὑπομονητικῶς. Τμαχὴ· ἡ σπεῖν. Τμήδην· τμητικῶς. Τμηθείσι, ἡ σπείσι. Τμῆμα ἡ μάτος, Τμῆσις· ἡ ἐκ ἡ σπεῖν. Τμητὴς ὁ τέμνων. Τμηβῖς ὁ λοῖς ἐγμύρσαι· τουτέσι βῖς τετμημένοις λώροις καὶ ἱμᾶσιν· ἃς δὲ ὁ λοὺς καλεῖ· οἷς εἰλύσθη ὁ ρέσης σεσωμένα τὰ ἅρματος. Τμῶλος· ὄνομα ὄρους. Τμώμενος· ἀπὸ τε μνόμενος. Τὸ ἀνθάλλαγμα· ὃ σὺ καθ' σάρκα σε πεφὴ νους τὰ χῦ· ἰχὴ δὲ ἀνθάλλαγμα· σὺ ἀλλάσσαν οἱ ὁ μηνυθεῖ· δάβιδ. τὸ ἀνταλλαγμα τὰ χῦ σου. Τὸ ἀπὸ τῆς σαλαμινίδος· Τὸ φοβερόν· ἀπὸ τῆς Σαὶ σαλαμὶς μαχῆς σὺν κατεπήθησαν ἀθλιωτάτοι. Τὸ ἀρνίον συλελάληκεν· σὺν αἰγύπτῳ ὡς φασὶν ἀεὶ ἀφωνῆ ἐλάλησεν· ἀρέθη δὲ ἔχον Σαὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βασίλεον σράλη πρὸς πτερωτόν· ἔχοντα μῆνας πήχεων δ'· καὶ τινι λελάληκε καὶ μέλλοντα. Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον· Σαὶ πολεμικὰ χρῶς ἀπετετεκροΐδιαξ· πρὸς οἰωνὸν δὲ ἀγαθὸν τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ πολεμαῖος, πρυτάνεξεν σὺν βῖς βασιλείοις ἔφεσθαι μετὰ πάσης Σαὶ μελείας· διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη. Τὸ γὰρ ἐς λάσθαι οἰκεῖα πάθη μηδενὸς ἄλλα πάντα πρὸ ἐξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει· οἷον μηδενὸς συμπράξαντος Σὶ μεγαλόνους τὰ μαρτημάτων· ἢ γὰρ κοινωνία τὰ μαρτημάτων φέρει τὴν αμυδίαν· τὸ δὲ τὴν φρονεῖν δεῖ ἔξω τὰ κακῶν οἰκ, λυκύ. Τὸ πεπαύτημαι· ἐ τὴν αὐτὴν πρόαιρεσιν· ἀλλανός· τί δὲ μαθὼν ἐτόλμησε τοῦτο· ἢ αὐτὸ μέρος δουλώσασθαι λυδοὺς πέρσαις Τὸ πεῖς αὐτὸν κίνδυνον· ὅσον ἐπὶ σὲ τῷ ὅσον δυνατόν. Τὸ δέμοι· τὸ δέμοι. Τὸ σίων γρύ· ἔτος ὁ δίωρα λεξανδρυλλίων ὄπέρ· διαβόητος ἡ Σαὶ φιλοσοφία· ὃς ἔχων ἀδελφὸν πάλαισιν, τὸ φίον καλὸ μένον, λοιδορούμενος ὑπό τινος ἐ ἀνταγωνισῶν αὐτὸ· ἐ ἀπόωρ ἐκλῆ· καὶ ἀρκλα· ἐ πλὴ

ὄχλος ἐπαναθυμοῦντος· αὐτὸς μὴν οὐδὲν ἐφθέγξατο κατεπαλμῦον τὸ τῆς σοφίας παράπτελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τὸ ἰδίᾳ πυλῶνος γνόμονος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ἐπιφλύσας, εἴ τε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ· ὁδὲ, ἀθυμήσας ἀπήγξατο· εἴρηται τὸ γρῦ ἐπὶ μικροῦ καὶ τὸ τυχόντος· ἐ ὀρύττος τὸ ὄνυχος. Τὸ ἐπίπαν· τὸ σύολον. Τὸ ἡσιόδειον ὑπέρφας· ἐπὶ τῶ ὑπερηφάνων. φέρεται γὰρ ἐπίγραμμα τινὸς ἀρχαίου τοιοῦτον· χαῖρε δίκη κύβκ· ἐ δὶς ἐφανὰ τριβολήσας, ἡσίοδε μὴ θρώσκε μέζον ἔχων σοφίης. Τὸ ἱππαρχου τειχίον· ἵππαρχος ὁ πεισιστράτου πόδει τῶν ἀναθημάτων τεῖχος ὠκοδόμησε· πολλὰ ἀναγράψας ἀνάλωσαι βοῦς ἀθλιαίας· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται. Τὸ θερμὸν τὸ ὀβελοῦ· ἐπὶ τῶν αἱρουμένων ἐκ χείρονα αὐτὶ τῶν κρειττόνων· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως ὀπτωμένων καὶ ὑπὸ πυρωμένου τοῦ ὀβελίσκου· μέμνηται αὐτῆς ὁ σοφοκλῆς· Τὸ καλῶς ἔχον· τὸ συμφέρον· οἱ δὲ πολλοὶ· τὸ καλῶς δὲ ἔχον πάλαισμα τῆ πόλει μὴ λύσαι θεὸναί τε μὴ λύσαι τὸ τῆ πόλει συμφέρον αἱρεῖσθαι. Τοπάσαι· ἡγεμονῆσαι· ἐ τοπάρχης ὁ ἡγεμὼν· καὶ τοπαρχῶν, γενεῶν ἢ τέκνων. Τὸ κύκλωμα· τὸ πέρας καὶ ἀνωφερὲς τῶν καπηλῶν. Τόκος· ἀεισοφάγης νεφέλαις· τὸ δὲ ἀθροτόκος τίθεικον· τίδαλλο γὰρ καὶ μιᾶς καθημέραν πλέον τὰ ἐργύριον ἀεὶ γίνεται ὑπερέχοντος τοῦ χρόνου. Τοκοφορεῖν· τόκους λαμβάνειν. Τόκος εἶδος πλεονεξίας. Τολμήεντι· θρασυνομικῶ· αἰλιανός· ὁδὲ, ἐσήλατο δὲ τὸν νεὼν, ἐβιμαδὴ κατεφέρων· καὶ ὅτι τολμήσει ἑαυτὰ ἐφοῖς ἐν ὁσίοις ἐπερκμία τῶν ἐπινουρῆσαι τῆ ὁρμῆ δυναμένων πεπιστευκώς. Τολμηρός· τὸ ντολμηρὸν, ἐὶς τὸ ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσιν· καὶ ἐν τῶ ἐμπράτειν Τολμῆσαι· ὑπομεῖναι· νόμων θ· εἰ πρὸ δημοσιεύσεις αὐτὸν τῶτον ὑποτένων τολμῆσαι βία πάσχοντα· καὶ ὑπόδυτερω· τολμῶν· αὐτὶ τὸ τολμῶν ὑπομένων· καὶ ἀεισοφάγης· ὦ μιαρὲ ἐ τολμηρὲ ἀναίσχυντε· καὶ μιαρὲ καὶ βαμμίαρε καὶ μιαρώτατε· ἐ πῶς ὀλυμπιονίκης ὢν μιαρῶν μιαρώτατε. Τολμητὴς· Τολμητίας· τολμηρὸς ἀληθίας· τολμητὴν δὲ ὧδε μάλιστα· ἐ ταραχώδης· ἐ πέρατα ἀναγκαίου τὸ φιλονίνδυνον καὶ τὸ μὴ μόρος· πρὸ ἐθὰ δὲ βέρτου λέγει τὸ ἡ οὐθὰ δὲ εἶχον. Τολύπη ὄνομα ἠύειον. Τολυπεύειν· ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἐρασία· οἱ δὲ, καλῶς δὲ οἱς τε καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυσθήσαντες, κώμυθας πολλὰς ἀπεργάσαντο. Τολύπευμα· συναγωγή· τὸ κατασκάστον καὶ πρὸ φιλονεικημόν ἔλεον. Τολύπη· ἀγρία κολοκύνθη. Τὸ ὄνομα τοῦ ὑπὸ κλέμμε μ· ὅτι τὸ δὲ δημαγωγὸς ἀεὶ ζόμενος ἐλεγε ἐὰς ἐ αὐτὸν τοῦ ὑπὸ μ· ὁ τὸ μ· θὺ πέρα λεν· ὁ ἐργασάμ μὴ δεγώ.

Τὸ μιλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἁλιευόντων πλοίων· εἴρηται τὰ ἀπὸ ἰσοτίμου τινός· φασὶ δὲ ἀεισοτέλην ἵππου τινὸς ἐπὶ τὴν εἰς ἀθηναίαν στέλλομενον, ὃς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῶ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπεὶ δὲ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν, ὡς γυναῖκας ἄγειν αὐτὸν ἐρρωτεῖν· οἱ δὲ, ὡς πλοῖα ἔχειν καπέμπουν, κατηράσαντο μήτε πλοῖα σεμνὰ αὐτὸν ἐνέσθαι τε, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τομεῖς· οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες. Τομίας ὀνοῦχος· ὁδὲ ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῶν ῥωμαίων, τομίας ἰῶν· καὶ τῆς ἀπλωτίας αὐτοῦ τι μάλα μετὰ τιμῶν· οὐδὲ παιδείας· καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ἦν φερώτερον ἀνατεθραμμένος· ἰῶν δὲ ἄρρεν καὶ θῆλυ μαθρεχύς· ἐ ἐν ἰσχνότητι ἐνδεδιητημένος· ἰῶν δὲ ἐπὶ ἰσχνανδρ. Τόμις ὄνομα ἡλεως· διαφορεῖται. Τομὸν δὲ μητὴν· ὀξυτόνως δὲ ὁ πολλῶν. Τόμος ὁ χάρτης Τόμυρις βασίλισσα μασσαγετῶν· ἰῶν μυώμῳ ἥρως ὁ θρῃσῶν βασιλεύς, ὡς οἱ δόλως προσχωρῆσαν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν ἀραξέα, ἐποιήσατο ἐν τῶ ἐμφανὲς τὸ στρατιάν.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς· ἐν τῆ πεπλῶν παιδιᾶ· μεν ἀνδροσπαθ φλυδρημάτων. Τόνδε· τὸν. Τοναῖος δρόμος· ὁ ἰσχυρός. Τὸν ἐμέφαλον ὡς θορηθῆσεσθαι μοιδυσῆς· τουτέστι θυμικὸν ἐρυμμισία. Τορνεφέρσωφρις· βασιλεὺς αἰγύπτου. Τονθορύζει· ὑποπτως λαλεῖ· φιθυρίζει· ἐρέμαγμύζει ἢ λάθραφθέγγεται· ἢ ὑπερέμει θ χείλεσιν ὠδῶν· ὑποτονθορύζοντος ἢ τὸ πλήθους ἐ ἀναναβοῶντος, λόγοις ἐχέφρονσιν ὁρασιλεὺς τοὺβοὺς ἐμάλασσε· πάλιν τε θρᾶσυ ὑπεξαπόντων ἐ βυθορύζειν πειρωμένων, ἔφη. Τὸν ἵππου ὀσύθης· ὑπὸ τῶ πρύφατινος ἐφιεμένων φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων· λέγει δὲ ἐ ὀσύθης δοῦ ἵππου. Τὸν ηολοφῶνα ἐπὶ θύρ· δῶδεκα πόλεις τῆς ἰωνίας συνίεσαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, πρὸ τῶ ποινῶν βαλλομένων· καὶ εἰ ποτε

ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ ηλοφώνιοι πρὸς τὸν τίθεντο τῶν νικῶσαν. συμμαίας δὲ ἑλόντας εἶχον συμμάχους· ὑπὸ δὲ τῶν ψήφων ἐτίθεντο· ὅθεν καὶ τῆς πρὸς τοὺς βεβαίας ψήφου παροιμία εἴρηται. Τὸν ηλοφῶνα ἐπέθηκεν· ἐπὶ τοῦ τοὺς ηλοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς ποιησαμένους, τινὰ τούτων μοῖραν ξυνοικίσαντας συμμαίοις. Εἰσήγαγον δέ τινα ἀπελθόντων συμμαιωτῶν ἐπὶ τοὺς ηλοφωνίους πρᾶξαι αὐτῷ· ὡς τοὺς ηλοφωνίους ἐπὶ βύτου δώδεκα πόλεις ἔχειν· τῶν τε ηλοφώνων καὶ συμμάχων καὶ ἐν ᾧ βουλεύεσθαι πρὸς τίνος συμμαίους, οἳ οὐ παρεγένοντο μετὰ τῶν ηλοφωνίων ἐπὶ συμμάχων, ὅτε ἴσαι ψῆφοι βύτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς ηλοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἃ προσέθεντο ἑαυτοῖς πρᾶξαι· καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ πυρίως τοῦ τὸν ηλοφῶνα ἐπὶ τίθεσθαι τοῖς λοιποῖς· ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν ἱερῶν τῶν ηλοφωνίων τῶν βύτων ἑτέρων. Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν· ἐπὶ τῶν πλαττόντων τινὰς ἢ καὶ θεραπευόντων· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄνων· καθάπερ ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνῶνται καὶ ἀντικνῶνται. Τόνου· ὑπὸ τόνου καὶ δύναμιν· ἐπὶ δικῆς· εἶναι γὰρ αὐτοὺς ὡς πορφυρίου τινὸς οὐρᾶς πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς ἔχειν ἐπιμάδας· τόνος καὶ τὸ παραπέτασμα· τόνος καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος· ψυθιηνῶν πρὸς μάτευμα· ἐν τόνοις ἑξαμέτροις· οὕτω προέλεγον τὸν τελευτῶν· ἀνακίδνη πρὸ φύλαξ αἱμοιλεῖν ἀχερούσιον ὕδωρ· πανδοσίῃ θέσθαι τοῖς θαλάττοις πεπρωμένος ἐστί· καὶ συμφάσμαχην βρεττίοις καὶ λάμναις ἐστὶν ἐπὶ ταμῶν, τῆς περφύρας ῥεούσης, τῶν πρὸς χώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούντων ἀχερόντιδα· τῶν δὲ πλησίον πόλιν πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἰ χέλυνον συμβαλὼν τοῦτο τὸ ποιῶ, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐπιπέπλικεν, τότε δὴ τὸν ἀνακλᾶ πορεύεται θάνατον· καὶ πρὸς μέσον ὠθούμενος βιᾶ πολεμίους ἀφθόνως, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος· ἰὼ δὲ ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου καὶ δεσπότης· ὁ λυμπάδος ἀδελφός. Τὸν ὕλλαν κραυγάζεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων καὶ παροιμία· ἐπὶ τὸν ὕλλαν ἀφανῆ γὰρ μόνον κρανλῆς ἀποβαστάσας νεὼς ἀγῶσι καὶ ζητήσας, ἐχάρη. Τοξεύω· τοξεία. Τοξόται· οἱ δημόσιοι ὑπηρέται· φύλακες τὰ ἄστεος· τὸν ἀριθμὸν χίλιοι· οἵτινες πρότερον μὲν ὤκουν τὴν ἀγορὰν μέσον σκηνοποιησάμενοι· ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς ἄστυ· ἐκαλοῦντο δὲ Σκύθαι καὶ σαυσάριοι ἀπὸ σαυσίνα τινὸς τῶν παλαι πολιτευομένων σωτάξανδρος τὰ πρὸ αὐτοῦ. Τοξότης· ὑπηρέτης· ἀρχισφενδόνης. τοξότης σωκράτης ὡς ὑπὸ ἄθλος· ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης. Τοξοποιεῖν· μὴ συνθρώπαζ' οὐ γὰρ ἐπίστασι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς· ἀντὶ τοῦ συνθρωπάζω· ἀπὸ τοῦ ἀνηλεβάνδρος. διοῦδον δὲ τὸ πόσωπον τῶν μειρύντων· ὁ μὲν γὰρ πόσος ἐστὶν ὁ μέτωπος ἀπὸ φύσεως νανέσιν ἀνθρώποις ἀφροδίτης καὶ τὸ ἐναντίον· ὡς ἀνδρὸς μέτωπον ἀνθρώπου χαρᾶς ξόβυδημοσίου ὑπηρέτου· ἀπὸ πουκελμῶν. Τοπάζειν· οἷον τοιάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ἐπινοεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ ζῶν ὁμοίως. Ἐπὶ δὲ ἀσφαλείας ἐνεργῶν· ἀφ' οὗ δόξαν τοπάζω, ἵνα τὸ δεῖν σαφῶς θέλω· διὸ καὶ ἐπιτοπεῖν τὸ ἐπινοῆσαι λέγουσι. Τοπάζιος λίθος πολυτελής· κατὰ ἐκείνους δὲ καιροὺς τιμώμενος. Τοπᾶσαν ὅλου· παντελῶς· οἷον μὴ ποιῆν τοπᾶσαν· καὶ πάντα τρόπον· ἐξολοθρεύσαι. Τὸ πάρνου σιάφιον· ἐπὶ τῆς μικρᾶς πολλάκις ζητουμένων· πάρνος γὰρ ὄνυβερνήτης, σιάφος ἀπώλεσε· καὶ συνεχῶς ἰὼ ὤχλει. Τὸ παρὸν ἀνιεῖν· παροιμία· πολλῶν ἐνεργία· καὶ ὡς ἔοικεν ἀπὸ μνημονικοῦ τοῦ παλαιοῦ λόγου ὑπαρξαν ἀνιέναι· πραγματικός πολλάκις· ἀνδρὸς σοφοῦ χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα ὡς καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι, Τὸ παρὸν ἀνατίθεσθαι. Τὸ πέρα· ἔτι ἐπὶ πολέμου· καὶ ἕως τέλους· καὶ ὅλως. Τοπεῖν· ὑπονοεῖν. Τοπεῖον· ἐπὶ χοιρίδος λέγουσι τὸ πεῖα· σφάττις μακεδόσι· τὸν πέπλον δὲ τὸν ἕλκυσι δεσμοῦντες τοπείοις ἄνδρες. Τόπος· ἡ πλαταχῶς λεγομένων ἐστί· λέγεται δὲ τόπος ὁ φυσικός· καὶ τὸ μόριον· καὶ ἡ κατὰ σύλλογισμὸν ὁδός· οἱ δὲ παραλειπόντες τὸ πρῶτον, διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγουσι· τὸ τοιοῦτον εἶναι χωρίον καὶ διαφορὰν διαφόρων ἐπιχειρημάτων. Τοπικὴ δὲ πραγματεία καὶ τὰ ἀριστοτέλους πραγματεία· ἀπὸ τοῦ τόπου τινὰ συνάγειν παραδίδοσθαι· ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος διὰ δόξης συλλογίζεσθαι· ἐστὶ δὲ ὁ τόπος ἀρχή τις ἢ στοιχεῖον ἀφ' οὗ λαμβάνομεν ἐπιχειρεῖν ἢ κατὰ μέρος ἀρχὰς ἐπισκοποῦντες τῶν διαλογισμῶν· τῇ περιγραφῇ μὲν ὡς ἐπὶ συνόλου· τῇ δὲ παραλαμβανούσῃ ἐστὶν οἱ

νὰ. ☪ καθόλα ἀλλὰ ὅτι ἁμύνεια ☩ συλλογισμῶν ἢ δύ' ἀπαιτεῖται ☩ ἁμβιαῦ ἁδεί κνυσθαι τὲ λαμβάνεσθαι. τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀπὸ τοῦ ὅλον γάρ ὅτιν ὁ ἐρωτῶμενον ἀπορεῖν πολλάκις εὐόδου πρὸς τὸ προηγούμενον. τοῦτο δὲ κἀρχὴ ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ τοῦτο μόνον ἀλλὰ πρὸ ☩ τὸ πων ☪ μεγαφέσθαι. εἰ ὅτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ δεῖν δόξειν. οὐ γὰρ οἷόν τε πρὸς ἁπαντᾶν τοὺς τὸ προτεθέντος ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. καὶ ἐν ☪ μεγαφέματι. ἀλλ' ἐπὶ μόνον γαίνης ἐλέου τὸ πος οἱ γὰρ ἰδόντες, ἀθύμως πρὸς τύμους ἔπεφον ἀσεβέβλ. νῦν δὲ πεποῦσα διώλεσε. τίς ☩ πάντων εἰς. Τὸ πος παραπέλματος διαφέρει. παραπέλμα μὲν εἶναι τὸ κοινότερον καὶ καθολικώτερον καὶ ἁπλούστερον. ἀφοῦ τὸ πος ἀεί σπεται. ἀρχὴ δὲ τὸ πον ☩ παπέλμα, ὡς πρὸ τὸ πος ☪ μεχειρήματος. οἷον παράπέλμα μὲν τὸ οὕτως λεγόμενον. ὅτι δεῖ ☪ μεχειρεῖν ἀπὸ ☩ τὸ ἐναντίων καὶ ☩ συστοίχων. τὸ πος ᾖ δὲ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῶ ἐναντίω ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν ὡς ἐν ☩ συστοίχων οὕτω καὶ ☪ λοιπά. ὁ δὲ τὸ πος πότασις ἤδη τις ἀπὸ τὸ παραπέλματος γέγνε. Τὸ ποτηρικτὴς. εἶδος ἀξιώματος. Τὸ πρότερον. τὸ ἀπὸ βλάπτον. σοφοκλῆς. ὤμοι φοβοῦμαι τὸ πρότερον. πρὸ Φάντος ἀνήρ θανεῖται. Τὸ ῥᾳ. ὁ πορδὴ οὖν. ὁ πορ οὖν. Τόργος παρὰ λυπόφονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ ὑ. Τορύφ. πλύφ. πρᾶ. καὶ τὸ ῥᾳ. ἐπὶ πᾶσαν ὠδήν. αὐτὶ τὸ τορῶς καὶ τρανῶς λέγεται τὴν ὠδήν. Τορεία. κρήτορεία. Τορκάτος ὄνομα πατρίκιλησιν. κινηθὲν δὲ τὸ κελτῶν ἔθνος, καὶ ☪ τῆς ἰταλίας ἐρεύν. καὶ ἀντίπαθεζομένων ἀλλήλοις ☩ στρατοπέδων μάλιστα ☩ ἀπὸ βουλῆς ☪ φανείς, ὃν βασιλέα ☩ κελτ ☪ τε ἄλλα μεγαληγορούμενον καὶ πρόσθεν οἰόν ἐν ῥωμαίων δὲ διάζουσαν συμπλοκὴν πρόπαλαῖσμένον ☩ πάντας, ☪ παίρων καταβάλλ βάματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, ☪ τὸν στρεπτὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος. ὃς ☪ χώριος δὲ ἡ σόμος κελτῆς, αὐτὸς στρεπέθετο. ☪ ἀπὸ τῶδε πόρος ὧν πολιῶν βρενούατος ἐπικλήθη. ὅτε ἀπέκτεινε πρόφορος. μνημεῖον τῆς ἀριστείας τὴν ἐπίκλησιν ἑαυτῶ βῖς ἀφ' ἑαυτὸ καταλέλοιπε. Τόρμηνύσας. καρμπήρ.

Τορνάβλυρα ἀσπίδα σκηνοί. οἱ ποιοῦντες ἁς λύρας ☪ ἁς ἀσπίδας. Τόρνος. ξύλον στρογγύλον. ἢ δρῆμα. καὶ τὸ συνειλούμενον εἰς αὐτό. Τορνάσθαι. κατασκευάσθαι. Τορόν. ἰσχυρόν. στερρόν. ἰσχυρόξβανδ. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀπειρῶς. βρῶς τὸ αὐτὸ πλητικόν σημαίνω αἰ πολλάσας. Τορῶ δ ῥυπῶ. Τορωνάϊος ὄνομα ἰδιον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς βρώνης. βρώνη ἡ πάλις εὐθρᾶλιν. Τορύνη τὸ κιρκητήριον τῆς χύτρας. παρὰ ἔχουδε σὺν τείνει. ☩ ἀπὸ πάλιδι τορύω τῶς δηξίφος ὑπερζωσμένος. καὶ αὖθις. καὶ ☪ μὴ ἐ ἴνοδόκην βρύαν. Τόσιβις. θεός ☩. Τόσκαμβόν ξύλον, οὐδέπω τρεθόν. αὐτὴ παροιμία δημώδης ὅτι καὶ φανερά. ☪ πεται δὲ καὶ ☪ βδον διαστροφαξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, ☪ μηδὲν ὠφελούντων. Τὸ σὺν ὄναρ σοι διηγούμενος. εἰ δὲ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πόθεν θα τὸ τῆς ☩ οἰμίας τὸ σὺν ὄναρ σοι διηγούμενος Τοσοῦτον. αὐτὶ τὸ τῶτο. καί τοι βουλόμενον πρᾶξαι δοκῶ. βουλόμενος τὸ. σοφοκλῆς σὺν αἰ αὐτι. καὶ αὖθις ὁ αὐτὸς. βοσῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον. αὐτὶ τὸ μέχρι τούτου. Τόσω. τοσούτω. Τοσούτω θεῶ. αὐτὶ τὸ μεγάλω. καὶ μόνον ἔθνος εἰ βιᾶβι γλοιντοὐπὶ βουτῶ θεῶ δαιμονίαν εἶναι, ☪ μεχρέφοντες κοινῶ. Τὸ σωῶ σον. τὸ συμφέρον. ὁ δὲ, αἰσθόμενος, φιλυπόστροφος γίνεται. τὸ σωῶ σον τῆ προθυμία παραπεπόμ. Τότε δὴ τότε. ἐν παραυτίκα. τὸ τεδὴ τότε τέ φαπικὴ δύναμις τῶ ῥωμαίοις ξυναγείσα ἐξωθεῖ αὐτῶ. Τοτίνα ἄβα. τότε. Τᾶ. τᾶβ ☪ ἐπίκλυσα ☪ ἠβ. ὡς πρὸ τοῦ ἀεί σθ', ἀμφιάρεω βαιτὶ ☪ μερί αὐτῶ παρὰ γυναικός βου φέρω. ἐπὶ ἀδετέρα, δὲ δαναΐσιν. αἰεί σθ' ὡς τὸ παῖμα λέξαι βάλλ τουτί. προσόζειν δὲ καὶ ἡ τῶ μοι δοκεῖ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἡθεῖα νῦν Φερεκράτης. πάντας δὲ εἰσῶ φίλων σύος τέβου. Τοῦ βάϋνος χρόος ἐπὶ τῶν ἀπλᾶς ἑρωνικὴ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Τοῦ δὲ τῶβ πίνσει. αὐτὶ τῶ σῦενα τίμος.

Τοῦγκυκλον. τὸ ἔγκυκλον. βουτέστι τὴν πύλην. διὰ τὴν ὧν τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφορᾶς ὧν περιβολαίων. βουτέστιν ὧν ἔχομεν ☪ περιβαλλόμενα. τῶδε ἀρὸ κωρυκαῖος ἡ προῄρητο. φασὶ νότι περὶ πώρυκον ἢ παμφυλίᾳ, ἦσαν πειραταὶ. οἵτινες ☩ σκωρύπω συμπεράπτοντες, περὶ δε γάλοντο ὧν πλεόντων ☪ φορτία, ☪ τὸν καιρὸν. καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν βῖς πειρατᾶς ἐμ-

νυον. ἐπεκράτησεν οὖν ἡ παροιμία. Ἐπὶ τῶν δοκούντων μὴ λανθάνειν. Εἰς γνῶσιν δεῦ ἐλθεῖν.
Τὸ δάφος. Τὸ δίκαιον τὸ σάνδαλον. Ἐπὶ τῶν μέγα δύνασθαι. Ὁ πλὴς χρυσοῦ ἢ.
Τὸ θάλπος διαφορεῖ πότερον ἢ γῶ φέρω μαι. Τοῦ καθήκοντος τὸ πρᾶγμα. τουτέστι τὸ θεῖον τὸ ἀνήκοντος πρᾶγμα. Τοῦ λαιον τὸ ἕλεον. Τοὐλαιον, τὸ ἀεικὲς ὄν. Τὸ μοῦχου διονύσου. μορύξαι τὸ μολύναι ὅθεν καὶ μόρυκες οἱ πλάνητες τῶν σαφυλῶν. καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐνίοις τρυγητῶ μολύνει. Τὸ πάλιν. τὸ ἔπαλιν. Τὸ πάλιν. οἱ βασιλεῖς τῆς ῥωμαίων. Τοὐναντίον. Τοὔνειμα. Τὸ τοῦ χαίειν. Τῶν οὖν τοὺς δακτύλους, τοὺς τὸ φῶς εἰσοφέροντας. ἀείσοφ νεφήλαις. σκέπαι δίννυ δὸς μασχιδίοις τοῦ νυστοὺς οἱ ἀπὸ χρῆσθαι. Τὸ παῦρον. τὸ παυμμήκους. ἐσυμεῶμα τὸν παῦρον. Τὸ πιόντος. τὸ μέλοντος. τὸ τυχόντος. σφοκλῆς. καὶ δι τὸ ἐπὶ νίμα τὸ πιόντι ὧν ἀνδρὸς δίκη. ἀλλὰ μαντεῖ ἔοικεν. ὧν ὅτ' ἂν πιὼν οὐ πρὸ φάνης ἔχων. ὅτε μὴ θεῶν τὸν γνώτον. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν ὁ μηδὲν οἶδα, ἐπαυσάμην γνώμην ἐρέσσας. οὐδὲ πιὼν ὧν μεθύων.
Τοῦ πος. τὸ ἔπος. καὶ ἐκεῖνο τοῦ πος ὀρθῶς καὶ κακῶς εἰρημένον. παρὰ ἀείσοφάνει. ὅτε γὰρ πανωλέθροισιν οὐδὲ ἂν πανωλέθρων. ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται καὶ γυναίκων. ἀλλ' ὅμως ὦδημόται, ὅπου ἐστὶν οἰκεῖν οἰκίαν ἀνάγκη. Τερέλλος πόλις θρᾴκης. Τοῦ σελίνου δεῖται. Ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. ἐπεὶ θάμβος μὲν ἐφάνη σελίνοις ὡς φησι πλούταρχος. Τοῦ ἑταίρου σταφυλοδοσία ἀγωνιᾶται θεοί. Ἐπὶ τῶν ἀμελούντων ἑαυτῶν πρὸς ἐναντίαν ὡς δίδυμος φησι. Τὰς ἡδαλόεσσ. ἡδεῖας ἐμφύτους δίκαιος ἀνήρ. πελλωλὰς τὸ μύος. αἱ ἡδυμωλεῖς δ' ἔστι πόλεμον ἔσχον πρὸς τὰ σαλαμίνιος. ἐπεὶ παλέσαντο συμμαχίαν γενέσθαι. ἐ ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μὴ δώσειν τὴν χώραν, νικήσαντ' ἀμετέδωκαν. ἐβουλεύσαντο τὴν οὖν ὁμολογίαις ἐμμένειν ἀνθ' ὧν λιμῶ ἐπιέσουσιν, τὴν οὖν λόγῳ ἔπαυσαν. Τερσιανός. ῥήτωρ δεινός ἦν. Τοὐσπλανῶ. ἀγρῶ ἔστως λεγομένου. ὁ ἐν τῇ μεγάλῃ συστοὰν τῆς σχολῆς διὰ τὸ θέρεσθαι ἐκεῖ, ἐν ἀγρῷ δὴ πεβυσπλανῶ λεγομένου. Τὸ σοι. οἱ τυρρηνοί. ἐξ οὗ τὴ ἐν τυρρηνία χώρα.
Τὸ σραυρ. τὸ σραῦ. ἀείσοφ. ἐπὶ παραθαλαττίου σραῦ πρὸ τοῦ ῥύακ. ἐπὶ κακοήθους μὴ ἀνδρὸς νία. Τὰς χωρεῖς οἰκοῦντας. δημοσθένους φιλιππικοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνει τοῦ μετοίκου ἐδόξει. ἐπὶ τῆς χωρεῖς οἰκοῦντας ἔθνος δεσποτ. οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ χωρεῖς τόπον εἰδικὸν φανερὸν ἀπαιτοῦντος μόνον. οἱ ἀπελάθοντες ἑαυτοῦ ὤκουν. χωρεῖς τῆς ἀπελαθόντων. ἐνδέκατος δουλεύοντες, συνώκουν. Τοὐβάκι. ἐνόσωδε. Τουτί. ἐπὶ τῆς τασις. καὶ τοῦ τεῖον, ἐν ταῦθα. Τοῦ βάκτι ἡ κατόρθωσαν. ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον εἶναι θεῖον. τουτέστι ὀζόμενον. Τὸ τοιήσας. ἐν καλὰ τῶν παροιμίαν τῆς ἀδίκων δίκαιον δικαιότατον. καὶ τοῦτο, τοῦτον ἔργον. ἀλλ' ἐχειρῶν τι δρᾶν. τουτέστι τρώγειν καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν. τοῦτο μὲν εἶπον ὃ ὃς ὁ νυνὶ ὁρᾶν καὶ θεῶν ἀλωπέκων. Ἐπὶ τῶν λημώντων τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται. Τοῦ φον. ὅπου τὰ ὄφα πρόσκειται. λέγεται καὶ ὀφοπωλεῖον. ὡς πρὸ τὸ παρελθὲν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ ἡρόμμυα. καὶ τὸν λιβανωτόν. Τοῦ φον. τὸ ὄφον. ἴσως τὸ ἰχθύδιον. ἢ ὄφον. Τὸ φέρον ἐνθεοῦ, καλῶς φθέγγεται. Τόφρα. ἐπὶ τοσοῦτον. καὶ τὸ φρατέως. Τὸ χειών. τὸ εἰς μαρμάρων. Τόφιος ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ τῶν παλαιῶν. ἀδελφὸς δίωνος φιλοσόφου τοῦ ἀλεξανδρέως, Τῶ. χωρεῖς τὸ ἴ. αὐτὶ τοῦ διό. Ἐθελυκῶς καὶ ἀρσενικῶς Ἐπὶ λύκου Ἐ οὐδετέρως. Τωβὴτ ὄνομα κύριον. Ἐ Τωβίας ὁ μοῖ. Τῶ βύλτο συμβαλὼν ἔχεις ταυτὸν, τῶ βύλτο μρίνης. τουτέστι τινὶ πεμπείρω νοήσας καὶ σοφῷ μῶ. Τωθαζῆν. αἰτιατικὴ, σπώπτειν. χλευάζειν. λοιδορεῖν. παίζειν. οὐ μόνα Τωθαζῆναι τῶν αὐλητῶν δα ἐν μισθοῦ κλέπτειν. Τωθασμός. Ἐ Τωθασικὴ πλάσας. ἂν σκωπτικὸν θωπευτικὴ χλευαστικὴ. λοιδορητικὴ. Τῶ λόγω. ὡς δῆθεν δοκοῦντ ἡ ὄντ πρὸ μὲν ὠδῆναι. Ἐ φορβάδων ἀπέλαιων Ἐπὶ νομῶν λόγω. Τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχειν τὸ ὄβελὸν μὴ φθάνειν. ἀλλ' ἀνειμῆ δια Ἐ μὴ συνβλίβειν καὶ δοῦα. συντὸ ξυνέχειν μηρῶ. ἀείσοφ νεφήλαις. Τῶ μισὸν ὄνομ πόλεως. διφορεῖ δὲ ἡ δοτική. Τῶ μφ. Τῶ μυεῖς βασίλιασα μασασπ; ἰὼ μῶ μῶ νύ ὃ ὅπερ ἐσ βασιλάς, ὡς οἱ δὸ λοῦ προσχώρησεν, ἐλασσ Ἐπὶ τὰ ἀράξεα ἐπὶ τὸν συμφανὲς τρατ. Τῶν ἀγῶν μοι πάντ κτίλον μὴ θεῖ. ἂν δὲ δαμ. Τῶν δὲ ὑπατῶν χωρεῖς. Τῶν δ' ὄνων δέμοι μὴ θεῖ. Τῶν δωδεκάτων τι μὴ ἀ. δὲ τῶν δὲ ἀεὶ νεταύροις. Τῶν

ἐαλινδυφίλων πλείονὺς ἐ̓σιν οἱ συηφαντοῦντες. Τῶν ἐκτινῶν· τῶν πρὸς ἐξιμοσιώτων,
Τῶν ἐπὶ σιλικὸς τῷ θεατρικῷ. Τῶν εἰς τὰ φαρέδρα. φασὶ τὰς σιθασμηνοὺς παθάδειν, ἄγειν
τὰ φαρέδρα. ἐ̓ὰν μὲ ἀλύπως τύχωσιν τὴν ἡμέραν ἐν ἑνὶ ὅλῃ γενόμενοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὰ
φορὰ λαμπρῶ. εἰ δὲ ὀχληρὸς μέλαινα. ἐπὶ τοίνυν τὸ δισθενησιόνομον, ἐξέφερον ἐς φαρέδρας ἐν ἀριθμῷ
ἐς ψήφους. ἐ̓ὰν δ' ἐρίσωσι τοὺς πλείονας καὶ λάμπῃ, ἀδαιμόνιζον τὰ πεθανόν. ὅθεν ἐπαροιμιάσθη τὸ
ἀγαθὸν ἡμέρα λαμπρά. Τῶν ἴσων ἀμίλα. πλὴν μᾶλλον ἐοικότας ἐπισκάψαντες τὸ σωφρονίσθητε
βαλαντίων. Τῶν ὠνῶν ἀναστηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει. Τῶν δεῶν καινῶν εἰ λέγομέν τι δεῖ.
κἂν μή ἀνδρος. δύο προσθεὶς, ὡς παροιμιώδες ἐπὶ λέγει παίζων. τὸ γὰρ τὸ τούλαχιστον δεῶν
ἔχει καινῶν. ἐπὶ τὰ δὲ εἶναι λέγουσιν ἀνηρεμούντως ὥσπερ πόστιμα. πολύζηλος δημοτυνδάρεω. δεῶν γοῦν καινῶν ἐπὶ λέσθαι αὐτοὺς πᾶσαν ἀναγκαῖον ξύλον ἐφέλκειν. κἂν εἰκόνιον, κἂν πρόσδομα τὰ τῶν νεῶν ὅπως τάχιστα ἂν καινῶν ἀπαλλαγῆναι. ταῦτα δὲ εἰ δὲ ἀνηρεμούντας, ἅσοι φυλακτέον εἰσί. ἀεισοφάνης τριφάλητι· ἐγὼ γὰρ ἀπὸ ἀνηρεμούντας δέδοικα τὰ δὲ ταῦτα. Τῶν νῦν λόγῳ ἀντὶ τοῦ ποίῳ καὶ ἂν, τοῦτο λέγουσι. ἀντὶ τοῦ ἐν ποίου σημείου. ἀεισοφάνης πλούτῳ· ἢ τύχην ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην. αἰτιοδεῖσιν οἱ χρεὶ ζοντες τὰς πράξεις,
τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπὶ χειν σεμνότητα καὶ μέτεστι. ποτὲ δὲ τὸ ἐναντίον. Τῶν ὑποδεδεμένων. ἂν ὑφαίνωσι. ὁ δὲ καίσαρ τὸν χρυσοῦν τὸν κέρατα, κελάδῳ ἂν ὑποδεδεμένων κύνα σαδαισρατιῶν. Τῶν φιλτάτων ἐφίλτατα. φησὶν ἀεισοτέλης ἐν τῇ μικρᾷ πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας ξυμφοιτᾶν ἐπὶ φόδην μέχρις ἐτῶν 15'. καὶ παλαφιλεῖν αὐτοὺς ἐν βίᾳ συμποσίοις.
Τῶρα. διὸδή. Τώς. οὗτος. ὡς δέσα πεχθέρεω ὡς νῦν ἐκπαλαιφίλησα. ὅμηρος. καὶ σοφοκλῆς. ὡς ἐμὲ αὐτοσφαγῆναι πόρτα, τὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς ἂν φιλίσεων ἐν χόνων ὁλόϊατο.
Τῶσε. διόσε. ἐν ἐπιχειρήματι. ἂν σε μέπαρλη τῶτεῶ τέτιγι περάιφ. Τῶτέλφ πίσιν φέρων. οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τὸ τέλφ τοῦ δρόμου παρελάσεται. ἢ νομίζων ἕως τέλος ἔτως ἐλαύνῃν. σοφοκλῆς. Τώτηλος ὄνομα κύριον. Τῶπόπω αὐτὸ τὸ τίνα πόπον. Τῶτοι ἀρ' ἀδιάβλητος δή. ἂν τοι ἀρ' ἀ οὐδὲ παλαλύφη αὐτὸν ἐδόκησ' ἐν τοῖς δε τοῖς πολίσμασιν. ἀλλ' εἰς τὸ φαμαθῶδες τὸ ποταμοῦ. καὶ αὖθις. ἐπὴν ἀφιδῶς τοῖς πλεμίοις. τῶβι ἀρ' ἀ καὶ πλήπεται βέλφ τὸν μηρόν. Τῶβι. πολὺ παράπόπον βίστο. οὐ γὰρ βίοβι. ἀλλοῦ δέτερον ἄρθρον ἐν ἰσῷ τὸ τῷ. καὶ μηδαμᾶλῆγον μείζω ξένῳ ὀρθὸν ἀκουσμάτοῦσι. τουτέστι τὸ ἀνεξάλφπον καινὸν. τὸ ἀπελάφ τὸν πλήρωσιν μείζω ἀκοῦσαι τὰ οἰδίπους. Τῶὀφθαλμῶ παραβάλλει. ἀεισοφάνης νεφέλαις. βυτέστι βίς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾶν καὶ ὑποβλέπειν. ὅμηρος, ὑπόδρα ἰδὼν. οὕτω γὰρ ἐράδιζον ὁ σωτῆρ της· καὶ πολὺ μᾶλλον πρὸ αὐτοῦ. ἵνα κὸν ὑποβλέψασ' ὡς πορεύῳ. Τραβᾶῖοι. αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ ῥωμαίοις. Τραχίτης, ὁ πύων. Τραγαλίζονται. ἀεισοφάνης. ὡς καθίωται τὸν σύρφακα σὺ πιθαείου λαγαειζόμενον καὶ γαγαλίζοντα τὸ μικδέν.
Τραγεῖν. φαγεῖν. Τραγήματα. ἐπαρατιθέναι τὰ γαγμάτων, πολλοῖς ἅμα ξυνεσθιομένων. ἐνίοτε παρ' ὧν μὴ δία ἢ τέπαρα. τῶν δὲ ἰσχάδων ἂν οὕτω τύχωσιν ἐξ. εἰ δὲ ὑπερησθησάντες ἡμᾶς ἰσχαείους αὐτίνα παρεκπέσωσιν ἢ τὶ σαμῷ, ἔτι πλείους προσέθηκεν ἂν ἴσως δύο ἢ δία, μάλα σεμνῶ προσώπω. ἐ̓ὰ δὲν ὑφορώμενος τὸν τὰ νεωτέρων τέλωσι. τὰ λεγομένων γαγμάτων. πρῶτος ἤρξεν ἀπολλόδωρος ἀσιληπιάδου ὁ γραμματικός. Τραγῶν σὺν μνημονεύω μῆ αἰναν. ἀντὶ τοῦ αἰγίδα. Τραγικῆς. γαγωδεῖν εἰδύας. Τραγικὴ σιλωή. πῆμα μετέωρον· ἐφ' ὃ σὺν θεῶν σιλωαῖς τινὸς παρόντες ἐλεγον. λέγεται δὲ καὶ γαγικὴ τέχνη σιλωή. Τραγικὸν πάθος. συμφορᾶς μεστόν. Τραγικὸς πίθηκος. ἐπὶ τῶν ἀεῖ αν σεμνυνομένων. δημοσθένης. καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον ποιταῖς γαγωδίαις, ἔτι καὶ πίθηκον προσαγοράσειν. ἢ τοι ὅτι βραχὺς ὢν τὸ σώματι εἰσῆλθε τὴν σκηνὴν, ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμικὸν ζῷόν ἐστιν. εἰς τοῦτο ἀποσκώπτει τὸν αἰσχίνην. ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους γαγωδίαν μιμούμενον.
Τραγικώτερος. ἀεισοπλότερος. ἢ ἀτυχέστερος. ἀεισοφάνης. οὐκοῦν ἐχρῆν σε σωτηρίου ζητῆσαι πρόφασιν. ὅπως ἐφάνου θεοῖς γαγικώτερος. αἰνίσσεται δὲ τὰ ποδείνικέρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ ὄρνις

ροφοῦντες

ροφόντης τὴν τοῦ πρίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς ἡμέρας ἀναίρεσιν, ἐπανελθὼν εἰς ἡρινθον, ἐξαπατήσας καὶ ὡς γυναῖκα ἔχων βιβάσας τοῦ Ἰάσωνος παῖδας, εἰς μέσην ῥίψαι τὴν θάλασσαν. Τραγυλλος ὁ σαλμώνιος. ἐγκωμιάσας γραμματικὸς ῥωμαῖος. ἔγραψε δὲ καὶ τὰ ἑλληνικὰ παιδιῶν βιβλίον α. πρὸς τὰ παρὰ ῥωμαίοις θεωρικῶν ἃ καὶ ὀνόματα βιβλία β. μετὰ τοῦτο ῥωμαίους ἐν ἰαμβικοῖς βιβλίον α. μετὰ δὲ ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων α. μετὰ τὰ νικοδώρου πολιτεῖ α. ἀντιλέγει δὲ τῷ διδύμῳ. μετὰ ὀνομάτων κυρίων ἐδίων ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν. καὶ ἐν ἄλλων οἷς τις ἀμφισβητεῖ. μετὰ δυσφήμων λέξεων. ἢ τοι βλασφημιῶν. ἔπειτα ἑνδεκα. μετὰ ῥώμας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β. συγγενὴς ναυσάρχων. μετὰ ἐκ βίας καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ ἰουλίου ἕως δομετιανοῦ, βιβλία κ. ἔμμισα ῥωμαϊκὰ ἀνδρῶν ἐπισήμων. Τραχάλας. ὄλον. ὃ χρησάμενος οὐδεὶς οὕτω βίαιον ἀφῆκε πλῆγήν. ὥστε τὸν πλησθέντα διαπτῆναι ὥρας ὡσεὶ δι' αὐλῶνος διαπεραιωθῆναι καὶ τὴν γῆν προσπλῶσαι. Τραχύς. παρὰ τὸ δασὺ δέρμα ἔχειν. ἢ ἔχοντες ὧν. ἢ παρὰ τὸ δασεῖαν φωνὴν ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τραχεῖαν φαντασίας ἀμαυρώσεις. ὅθεν μὴ καπνὸν φόρωσιν. ἢ τὰ δάγων δυσαλμία γλώσσης λέγεται. καὶ γράσων ἀνὸς ὁ δύσοσμος. διαλογὴ δάγυ εὐροὸς. ἐν δὲ βαρὺς ἐβδομ. Τραγὺς παρὰ μεσημβρινοῖς ὁ δρῖνεος. ἐδέξατο ἡ ἀεισομβρίας χρησμὸν ὡς κύνα μὴ πίνειν ὕδωρ τὸ ἔδα ποταμοῦ ὁ δαγὺς ἀλώσεται. ἢ ἐρεῖ τὸ ὄρος. καὶ ἐκ ὠλυον τοὺς δαγὺς πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπὶ φύκη παρὰ τὸν ποταμόν. οὗ ἐφύλατο ὕδατι ἐπλησίαζον μὴ νεκυφόρα. καὶ τούτου ἐπιβάντος ἐάλω τὸ ὄρος. Τραγῳδία δεινοπάθεια. ἀεισοφάνης πλούτα. ἴσως ἐρινυσόδοτον ἐκ δαγῳδίας. ἐφ' ἁρμόττει. ἐν δὲ ταῖς δαγῳδίαις, μετὰ λαμπάδων εἰσηρχοῦντο ἐρινύες. τὸ δὲ ὅπως ἐχόντων, τραγῳδίαν βαλόμενος γράφειν ὑπέσχετο. ἐκ αὖθις παθὼν σαρκασμὸν δαγῳδίας ἄξια. Τραγῳδίαν ἐμπαθῆ. ἐπεὶ πρὸς ἐκ δαγῳδία, ἐμπαθῶν θεαμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπειδὴ μετὰ δαγῳδίας μέλη λέγειν. Τραϊανὸς παθένιος. ἢ μᾶζες δὲ ἐπὶ ἰσιανὸν τὸ ῥινοτμήτου. ἔτος ἐγραψε χρονικὴν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ὧν δὲ χρισταυικώτατος καὶ ὀρθοδοξότατος. Τραϊανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. οὐδὲ ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος ἐδίκαιος βουστροφῶν ἦν ἐχεν, ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐν ὕπνῳ μεγίστην αὐτὸν, ἐπέδωκε τῷ παρέχω λέγων. δέξαι τὸ ἐμὸς τὸ. καὶ ἐκ μὴν καλὸς ὁ παρέχω, ὁ ποτ' ἐμοῦ ἐκ δημήν, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι. ἔδος τοῖς χριστιανοῖς ἀνακωχήν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν. οἱ γὰρ καὶ ἀπὸ τῶν ῥωμαίων βασιλέων ἀρχὰς ὠνούμενοι, πρὸς θεραπείαν ὧν τὸ τεραστίων, διαφόρους ἐποίησαν τοῖς χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ τραϊανὸς ἐκπεμπόμενον τοῦ πρώτου παλαισινῶν ἐθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοῦ χριστιανοῦ φορμὸν εἶναι σὲ ἑνὸς αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐν ᾧ δὴ τραϊανὸς, πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἀπηγόρευε τοὺς τιμωρεῖσθαι τούτους. Τράμις. ὀπωπτός. ἀεισοφάνης. αἰθὸς πεπλύσθαι πάντα τὰ πρὸς τὸν δάμιν. Τράμπις. Τρανδύ. σαφῶς. ἴσμεν γὰρ τὸν δανδύ. ἀπὸ λώμεθα. καὶ αὖθις. δὺ τὸ δανδὺ τὸν ἐρύλλιον ἐποίησαντο.

Τρανεσέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. καὶ ὄσιν ἐν ᾧ διοθήσεις ἑ. Τράπεζα καὶ δαπεζότης νύων. ὁ ἐσθὼς τῆς δαπέζης. δαπεζίτης δὲ διὰ τοῦ ῑ ὁ παταλλακτικὸς ἐν δαπεζῶν ὠνῶν τρικῶς. Τραπεζολοιχός. Τραπέζια. Τραπεζοῦς δαπεζῶντος ὄνομα πλέως. Τραπεζοφόρος. ἱερωσύνης ὄνομα καὶ δαπεζοφόρος. καὶ ὅτι αὐτὴ τε ἐκ ἠσμῶ, σωδὲ πουσι πάντα ἐν τῆς ἀθλιωσῶ ἱερεῖα. ὡς λυπέρχης ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ δεδήλωκε. Τραπεῖομεν. τὸ βαρύτονον δάπω. ποῖ δὲ δάπωμαι καὶ τίς γένωμαι διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ δάπω αὐθυποτάκτων. Τρᾶσις. Τρασιὰ ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνεται ἐν σύνεσι καὶ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ μέρος ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ὁ ρεψιάδης ἄνω τὸν δαιμονίαν τὴν αὐτὸ, βρύων μελίτης ἐπιβάθρις καὶ τεμφύλοις, κατὰ μερίζει αὐ ἐν. ἀπὸ μὲν γὰρ ὧν πεδιάδων ἐν ἐρια γίνεται. ἀπὸ δὲ τεμφύλων ἡ ζύξ. ἀπὸ δὲ τῆς δασιᾶς ἐν σύνεσι. Τραυματίας. πεπωμένος. Τραυματίας δὲ καὶ νεμαθηρούς οἱ ἐστε δώμις ἐγένετο φυγῆς ἔτε ἐβάλησις, φυλάττεσθαι ἐθεράπολε. Τραυματοθῆναι. ἀντὶ τοῦ δαπλῶναι. θουκυδίδης ἀ. Τραύξανα. τὰ ἀπὸ τῆς φάλυνος ἀποπίπτοντα

ὧν εἴωσαν ἢ τῶν βοῶν ἢ ὧν. ἄλλων ἢ τῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ ἁπανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης. Τερφρὸν ἡ ξηρὰ γῆ. Τραχέως. ἀνδρείως. οἱ δὲ, βαχέως αὐτοὺς ὑποδέχονται. ὠκυνῶ καὶ ὠφελήματα φαλακρί. Τραχεῖα. καὶ βαχεῖα ὁδὸς ἡ αὐτὴ ἢ γῆ ἢ βαχεῖα. Τραχηλίζων. πλεόναστος ῥόδιος πάλιν ἐστί. οὐ βαχηλίζων ἀπελάμβανε. καὶ ἰώσπως. πολέμω καὶ διχονοίᾳ ἀεθημόνως βαχηλιζομένους, οἱ πρότατα πάσχειρ. ὁ βαχηλος τὸ μέρος τοῦ σώματος. Τραχὺν βαχὺνος ὄνομα πόλεως. καὶ βαχύνιος ὁ ἀπ' αὐτῆς. ὁ βαχυνιαῖος. Τραχων βαχωνος. Τραχωνῖτις χώρα. Τρέπω αἰτιατικῇ. Τρέσας. ἀντὶ φυγών. φοβηθείς. δειλιάσας. δέσαι δ' ὑπέτρεμε φόον πάντες. ἀντὶ φυγεῖν. ὁ αὖθις. αὖ ἴνα μὴ πολέμου δέσωσι ἐμὲ δὲ ξαβόλητε. Τρέφω αἰτιατικῇ. Τρέφεσθαι. τὴν γυῶσθαι. σωίζεσθαι. πρὸς ψυχῆς. ὅτε δὴ ζῆλα ζωὸς τρέφει, ἀντὶ ζωὸς ἐστὶ καὶ. τὴν γυναῖκα. ὁ μῆρος. ἡ μὲν μὴν θρέψασ λαπαροῖο γάλακτος. πολὺν δὲ τρέφει τὸν πρὸς ψυχῆς. οἷον δρόμον ὁ πολὺν δὲ τρόφιν ὑμεταπεραμμένον ζωὸς ἐμοί. τρέφω ὁ τὸ ἔχω. τὰ λαθρὶ δ' ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ ἔχω. Τροφή. ἀεισοτέλης ὅτι διαφωνεῖ ὁ πρὸς τὴν βοφὴν λόγος. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ βοφὴ τῷ τρεφομένῳ. τρέφεσθαι δὲ ὅ ἐστιν ὁμοιοῦσθαι. εἰ δὲ πρὸς τοῦτο εἴη ἡ βοφὴ τῷ τρεφομένῳ καὶ ἐξ αὐτοῦ, αὐξητικὸν δὲ τὸ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου, οὐ τὸ ἐναντίον. τὸ δὲ φθαρτικὸν τὸ ἐναντίον, ἐπεὶ ἀεὶ τὸ ἐναντίον τρέφει τὸ τρεφόμενον. ἀμφοτέρα τὸ ὁμοίου εἶναι δεῖ τὸ τρεφόμενον, εἰ μέλλει ἐκ τοῦ τρεφομένου καὶ ἐξ αὐτοῦ, αὐξητικὸν δὲ τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον. τὸ δὲ φθαρτικὸν τὸ ἐναντίον, ἐπεὶ ἀεὶ τὸ ἐναντίον τρέφει τὸ τρεφόμενον. εἰ δὲ

σὸλος. καὶ ἁλιεῖα καὶ ἁλόγειν. τὸ δὲ τέταρτον ἔδιτον, ἐπωνυμίαν ἔτι ἀπὸ πόσεως λαβόν. ἔθυον γὰρ ὠνομάζοντο καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθων. Τεῖα ϛασιχόρου. στροφῶν. ἀντίστροφον. ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τῶν ϛασιχόρων ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἀμούσους τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἀνοὐδὲ τρίτα τὰ ϛασιχόρου εἰδέναι. Τειαχῶναι λέγουσιν οἱ παλαιστικοὶ ἀντὶ τοῦ δὶς πεσεῖν. ἢ τὸ εἰς βολὰ σαντα νικηθῶναι. σάθιον. διαυλον. δολιχόν. ἅττα θεσμὸς ἐνδιαιτᾶς. Τειβαναί. κατατεθειμένα ὀθόνια. καὶ τριβανεῖ φορεῖν δοκεῖν, ἀμαθόν.

Τειβή. ἡ ῥῖψις. ἀεισοφάγης. οὗτος μὲν ὧδε οὐκ ἄχαρις δὲ βιβλίῳ. δοκεῖ μεταφορᾶς τῶν ἀύφων ἕνεκα τῶν σπουργιτῶν εἰς ῥῖψιν φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. Τειβλῶ. βραδυτῆτος. χρονίου σπουδῆς. ἀρῶ τοὺς στρατιώτας μηνέτι τὰ βιβλία φέροντας, ἀλλὰ καὶ μεταπινδύσαι πως ἐπιθυμοῦντας, ὁδί, ἐπὶ παλαιᾶ δὴ οὐφρόνων τὰ βιβλία τὰ πολέμου. ἐπὶ μὲν τὰ ὅσον οὔπω δοκοῦσαν ἀναγκαῖα, λύειν τὰ πολιορκίαν. Τειβολεκτρέπελα. σκῶμμα τοῦ Τειβόλου καὶ σκώμματος Τειβολεκτρέπελοι ἀποκαλοῦνται. ἀεισοφάγης νεφέλαις. ἀστρομύλλων καὶ ἀγορᾶν Τειβολεκτρεπέλοι ἀποκαλοῦνται. Τείβουλος ἀναλίσκειν. Τειβουναλίοις. ὅτι σὺν τῷ Τειβεριναλίῳ τὰ παλαιὰ ἀνεῖλεν ὁ δῆμος. ἢ λιμῷ ὁ δῆμος. ἡγεμονικὸς θεοδοσίου. ἐπὶ αὐτοῦ θεοδοσίου. μαρκιανοῦ τε καὶ ἰουστινιανοῦ. σὺν θαρχήσεις τῷ δύο μοναρχιῶν ἐγένοντο ἕως ἡρακλείου. Τειβεριανός. ἔτος ἰωάννου Σαββαϊτικοῦ. Τειβέριος. ἔδος Σαββατικὸν ἰωάννου. παλαιστινὸς γλῶσσος. λόγιος. καὶ βλίτυρον ἰατρικὸν ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦς ἄνθρωπον. ἄλλως δὲ σώφρων τε καὶ θεοφιλὴς. καὶ τῆς Σαββαϊκῆς εἰς ἄκρον ἥκων. καί ποτε χρόνου καιροῦ τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμην, ἀσκληπιάδην σὺν τῆς ποδαγρικῶν χώρας, δῶρα πολλὰ τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τὸν ἀνθρώπου κεκομισμένος. ἵνα τοίνυν ἐπιχειρίαν ἐγένετο μετὰ ἰουστινιανοῦ βασιλέως, χρόνος τὸν ἰατρὸν τοῦτον ξυνδιαιτήσομεν αὐτῷ εἰς σὺν ἀσκητὸν ἦτησε δοῦναι. τῆς τε αἰτήσεως Σαββατικῆς ἐκπεσούσης, ἐκέλευσε τὸ Τειβέριον χρόνος αἰτεῖσθαι ὅτου ἂν δέηται. ὁδί, ἄλλο οὐδὲν ἤτει τῶν παντῶν χρημάτων, ἢ ὡς τε οἱ ῥωμαίων αἰχμαλώτων πολλοὺς ἀφεῖναι χρόνῳ. ὧδε οἱ ἄλλους τε δισχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους πρὸς ὁμομοιήκατο σὺν βίᾳ αἰχμαλώτους λόγους ὄντας. κλέος τε μέγα σὺν τῷ ἔργῳ τούτου δὴ πάντας ἀνθρώπους ὁ βιβέριος ἔσχε. Τείβων. ἔμπειρος. ἀεισοφάγης. ἐτύγχανε γὰρ ὁ βίβων ὢν ἰωάννης. καὶ βίβωνος, ἐμπειρία. Τρίβωνα σολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι σὺν τῷ βίβωνι ἐχειμάζοντο μηδὲν εἰδότες. καὶ ἀεισοφάγης. μὴ τὸ οὖν ῥιγῶν ἄχθηλίαν. μὴ τὰ ῥισὰν Σαββατικῆς. οἷον τὰ ἔσχατα καὶ γυμνασίων καὶ ὧν ἄλλων ἀνόητον. Τειβωνάδομοι. ἀντὶ τοῦ βιβαδεμπεσόντες. καὶ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀντὶ τοῦ βίβωνος εἶναι θεαμάτων. Τειβωνιανός μανιχαῖος, ὁπαδὸς διηγήρων ὧν ὑπάρχων. οὗτος ὁ βίβωνιανὸς ἐλλιμένιος ἔσχε. ἄθεος. ἀλλόβιος καὶ ἀπάντων τῶν χριστιανῶν πίστεως. ἠλέγξθη δὲ καὶ ἀπατεών. καὶ πείθων ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι ἂν μὴ ἀποθανεῖται. ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἵνα δὲ ποιαίσωρ ἰουστινιανῷ. ἔδος φύσεως μὲν δυσμενὲς ἐχέπτο καὶ παιδείας εἰς ἄκρον τε ἀφίκετο ἴσον κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἧσσον. ἐς δὲ φιλοχρηματίαν, δαιμονίως ἐπιπολαίως. οἷος τε ἵνα κόδομος ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι. ὧν τε νόμων ἡμέρασι σὺν τοῦ Σαββαϊτικοῦ ἐκέκτητο μὲν, ἀνήρθη. τοὺς δὲ, ἔλεγχεν ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις καὶ ἀπὸ τῶν χρείαν ἑκατέρου. ἔτη δὲ πολλὰ Σαββιουσῆ τῇ τιμῇ, ἐτελεύτησε νόσῳ. ἀδὴν ἀχαρι πρὸς οὐδενὸς μαθών. ἵνα γὰρ αἱ μῦλος τε καὶ τὰ λοιπὰ ἡδύς. καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νόσημα Σαββαϊκὸν ἰάσασθαι ἐπανώτατος. τῇ τῆς παιδείας ποδειούσῃ. Τριβωνιανὸς σοφιστής. ἀπὸ διηγήρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτός. ἀνὴρ πολυμαθής. ἔλεγεν Σαββαϊκῶς ὑπὸ μνήμα εἰς τὸν πολεμαίου ἀκενόνα. συμφωνίαν τε καὶ ἁρμονίαν οὐ διαθέμαβος, εἰς τὸν πλείονα καὶ διέποντα. εἰς βύς τε πλανωμένων οἰκεῖος. ἐς διὸ ἐπαίνω οἶνος ὁ δεῖνα. εἰς βύς μεσῖται βύς μεσιτεύς. καὶ βύς ῥυθμικός. μεταφέρασιν τὸ μεριστὸν τε νέων καὶ παλαιόν. διάλογον μανιχαῖον. ἢ περὶ δυνάμεων. ἐς βίον θεοδόβου φιλοσόφου ἐνβιβλίοις δισὶν. ὑπατικὸν καὶ ἐλληνάδην. εἰς ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα. βασιλικὰ εἰς τὸ αὐτὸ. πολεμίωνος ἐναντίως Σαββαϊκῶς. Τειβώνι. φόρημα κυνικόν. ἱματίῳ παλαιόν. βιβωνοφόρος. ὁ φορῶν τὸν λῶν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμματικά. ὁδὶ πόκλος προσέλεξεν

ἰσίδωρος μιξασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἀετοσυβίον καὶ ἀνθρωποφορεῖν· ὁ δὲ, ἀχὺ πέμψε. Τειπέρων· βέλος γλυκασβιούς· τουτέστι σὺν κακοκοντούτης· νέσωρ σὺν ὠύλω ἡμαβέκα τύμβου ἔχει ἐπέρωκ.

Τείπλωα· ὁ μὴ πλιόδωρος, ἐπορφ· πλώκ ἡαρπὸν ὀφθαλμοῦ πόρκ· ὁ δὲ ἀϊών, πολύπλωα βέασ ἄξια. Τειπλίς· εἶδος ἰχθύος· ἐπλίνθ· διπλίδος· ὁκανών, ἢ δὲ ἐστὶ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τῆς ἀμβάρολον, ἐὰν πλίνων· διὰ τὸ δ' ὀξύνου οἷον, σμαρίς· διπλίς· μυῖς· εἰ δὲ διὰ τοῦ τ βαρυόνται, σὺν Ϛοιχείμματι· δίπλαν ἀπανθρακιῆς καὶ φυπίδασι λιμνήτην ἄρτεμιδωρᾶμ· θηρισόδικτυβόλ Τειπλώκια· βξα δίγωνα. Τειγωνία κλίτη γλυκά· διαδεξαμένως πορφύρα τὸ βαρὸς, δὲ βιγωνίαν παρέπεμπε τὸ ἔθος. Τείγων· ὄνομά ὅτι δικαιεῖ· ἴσως ἐξ οὗ σχήματι βιγώνου ὄνος. Τειχος· τεῖχον· στεφάν· πειφραίμα· βάβειος· λύκος παρὰ βιγχὸν σὺν πύφασ ἀρνὸς αὐτὸν ἔλεπε πολλὰ ἐλασφήμως· πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἡξυμένων, βιγχὸν καὶ θεῖον φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει. Τειχος· πόδιβολή· πόδι τείχισμα. Τείαινα· ἡ καμαξ· καὶ διαιροῦν· τουτέστι τῇ τριαίνῃ ἡρέμασε καὶ πῆν· καὶ ἐξούρευε ἐξερώλας ἐξ οὗ πεταιρύπην ἐξαπόματα. Τειέμβολον· πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δωάμβυον· ἀετοφάνης ὡς τεθαυμάζην· ὅπως ἄττο τέρων ὧν σύωμαι βιέμβολον· ἔστι δὲ καὶ πλοίου τὸ κατασπάνι· καὶ γὰρ δὲ ἐμβολον τὴν τὰ νέσορος ναῦν σὺν μυρμιδόσι βιέμβολον ὃν ἐξαφθέμαλε χοσ. Τειέπαρ· καλλάβεῖς ἐπαρᾶσ· ἤγων νύκτας· δεπὸ μέρος τὸ ὅλον. Τειετηείδες ἡμέραι παρεμβιθωσὶς σὺν αἷς ἀφ' ἡμέρασ πότοι ζωνεχεῖς ἐγίνοντο· καὶ παρὰ ἃς ζωουσίασ πᾶν γλῆος ἀκροαμένων εἰσήκετο· καὶ κεθόλου πολλήν τινα ῥαθυμίαν εἶχε τὸ πέρσαμον. Τεικνάδας· παρὰ ἡροδότῳ δεῖπνα· ἢ δῆμους· ἢ ἀριθμὸν βιδιπόντε ἢ μοῖρων. Τεικνόμβρος ναῦς. Τεικραεχεῖν· ἐξ βικεφαχία· λῃβυρνία παρὰ ἀθωναίοις δὲ παυκρά· ἔδει δὲ τὴν βικεφαλὴν πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον ὡς τεσὴ· ἃ πορ παρεσκάζεν ὁ εἰς τὴν λῃτουργίαν ζαὐτῶν πορλαθεῖς· ἀετοφάνης· ἐγώ σε πρίσω βικεαρχεῖν· Τεικεάρχημα· τὸ εἰς τ Τεικεαεχί ἀνάλωμα· ἐξπ Τεικεάρχημα ἢ τὸ ἀναλισκόμενον ἐπὶ τὸν τ Τεικεαεχίασ χρόνον. Τεικεαύλης ὄνομα νύεῖ. Τεικέφαλοι πλοῖα πλειμικά· ἀνακλᾶν) λέβερνοι. Τεικέφανον· φάρειόν ὅτι τ ἀργὸν ἅτ ωκελάμψ. Τεικεφαλος· ὁ τρεῖς κεφαλασ ἔχων. Τρικαῖοι ὄνομα ἔθνος. Τρικέφαλος ὄρεμῆς· ὥς πορ διδάσκων ζᾶς ὁδοὺς ἐξ ἔχων ἐπορφεφιλύ· πορμὴν αὐτὴ φέρει ὁδός· πρὸ ἢ σκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν, ὅτι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν ὡς Φιλόχορός φησι πεοκλείδης ἱππάρχου ἐρασής· ἰσαῖος σὺν τῷ πολεμίσδου· μικρὸν δ' ἀνωτέρω τρικεφαλεπὰ τ ἔστι ὁδὸν τὸ πλιεβύ ὅτι τὸ τρικεφάλου ἑρμοῦ. Τρικέφαλος· ὁ γλγκερυόνης τρικέφαλος ὢν πολὺ ἀγῶνα παρέσχε θῆ ἡρακλεῖ· Τρίπλινος· ἀνασάσιος ὁ βρασπλλὰς ὁ δίπορ, πτίζῃ τὸν μέγαν τρίπλιν τ σὺν βλαχέρναις· ὃς μέχρι τ λῦρος ἀνασασιανὸς λέγει· Τριπορυσία· ἀλιακὸς· ἐξ τὸ τὸ μυρσύρσ· ἵνα τί ἐξ παίσω τριπορυσία βασίλισσα· καὶ αὕτη δέ ποτε εἶναι τὸ πόντου ἐθέλουσα· Τριπορυσία ἐμπίς· ὡς σὺν τριπορυσία πολλῶν ἐμπίδων γινομένων· ὅτι γὰρ ἁλοσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος· Τρικύλισος· ἐὰν μ' ἀφίκηαι, βάλομ' τρικύλισος ὠθεῖσθαι, ὅπου σὺ ὑμεῖς θανάλητε· Τρίλλη, τί σημαίνει· τέρεται δὲ σὺν τὸ ἀθωναίου σίμωνος ἱστοῖα τριπῶ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν· ὅτι ἐξ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο· Τρίμμα· διαρωμάτων τ μα· ζῶν λέγων ὁ σωκράτης ὡς πορ εἰς ζάθυμα λίθος παραρίπτων πυρίνας, ἐξ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν ζύλων θραύσματι, βάλλῃ τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς καθάπορ ζᾶ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες· ἐξ διαλῦσ τὸ παίζῃ τοῖς ὀνόμασι· τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔστασθαι λέγων παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλας τοὺς λίθους· πρότερον δὲ παρὰ τὸ προκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς· παιπάλιν δὲ διὰ τὴν σὺν τούτων σύστασιν λατύπωνκ· καλῶμεν δὲ τ ἀνθρώπων βιοπαικιλοτεχνῆς καὶ μὴ ἁπλῶς πορ τρίμμαλα· καὶ πολυπρότους καὶ πρότερα· ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον σίχον ὁ δυσεβίασ ἅτως ἀξιᾶσι γράφειν τινὲς· ἄνδραμοι σύνεστε μᾶσα πολύπροτον· Τρίμμα· ὁ τετριμμένος σὺν τοῖς πράγμασι· καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις· λέγειν χρὴ σὲ τρίμμα· τουτέστι τετριμμένος· ἵνα μὴ ἐξ δεινὸς ἔσῃ λέγειν· ἐξ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ὡς ἰδεμᾶς ἐξ αὐ αισχύνου ῥήτορος· καθα

πόμ

πόμῃ αἰσχίνῃ, περὶ τριμμᾶ ἀγράφως αὐτὴ καλεῖ. Τριμηθὰς τριμηθάντ᾽, ὄνομα πλῆθ. Τριμμοιρ᾽, ἵνα τετριμμένα ὁδοῦ αἰλιανός. καὶ ἀπλέοντες ὁρῶσι τριμμοιρ᾽ ἀνόδου καὶ πρὸς βάσεις. διὸν ἀνῆλθεν ὁ ῥωμαῖος. ἐστιν ἔβαινον μὲν ἀπόρων ἐστὶν. ἀλλὰ ἐπίβατον. Τείμενων. διῶν μνῶν ἄξιον. Τειναμεία ὄνομα τοῦ νικῶν νίκης σπελίας. Τείναξ. πωρινὸν ὠμαλεῖον. σὺν ἐγχρίμματι. ἐστρίναξυλίνας χεῖρας ἀρυρορρόνων. Τειόρχης. ἰόβακχος εἶδος ὀρχήσεως. ὁ τύραννος σπελίας κοινὸς πρῶτος. ἔθιμος βίᾳ ἀπρατὲς τέρεως. καὶ θεὸς ὀρχήσεως. πεύτων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἐμπροσθεν τεγνῶς. ὃς ὅπερ ἀπέθανε τὴν γυναῖκα φασὶ κατακλαιομένην αὐτὸν. ἄστρωθριῶν. τί δ᾽ ὑπὲρ γῆς. τί δ᾽ ὑπὲμέσου. Τειόφθαλμος. βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός. ὅπου ἂν σωσαντύσωσι πρῶτον τριόφθαλμον ὄντα, τοῦτον ἔπεσθαι. ὁ ἕνυλος δέ τις ὀχοῦ μόνος ἐστὶν ἐστρεόφθαλμος, σωθέντων αὐτοῖς οἱ δέ, σωσάντες τὸ θεοπρόπιον ἠκολούθησαν αὐτῷ. Τειροβολιμαῖος. διῶν ὀβολῶν ἄξιος. τὸ παλαιὸν οἱ στρατηγοὶ διώβολον ἐλαμβανον βλακείας χάριν. Τειώβολον. τὸ δεῖς ὀβολοὺς ἔχον. ἀεισοφανὴς πλῆτω. δεινὸν γὰρ εἰ τειωβόλου μὴ ἔνεκα ὠσιζόμεθ᾽ ἑκάστοτε τῆς ἐκκλησίας. οὐδεὶς ἐδίκαζεν εἰ μὴ ἐπέραινε δι᾽ ἐνιαυτοῦ. ὅσοι δὲ τελείας ἀλιείας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἀπεδίκαζον δὲ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς, ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως προσόδων οἰδημαγωγοί, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὀλιέων ἐποίησεν αὐτὸ διόβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπεισήρχετο. Τειώροφος. Τείπαλαι. ἐπέρρημα χρονικόν. ἢ δηλωτικὸν χρόνου. ἀρεισοφανὴς. δίπαλαι πέθημαι βουλόμενος ἀφροντιστεῖν. ἐγὼ δὲ δεινὸν πάλαι. ἢ καὶ χλὼ πάλαι. ἐκπάλαι. ἔκπαλαι. πάλαι πάλαι. Τείπροδα. λέβηκε σὺν δελφοῖς. ἐστὶ δίπροδα κείμενον μαντινῆν δαπόλλωνι. Τείπος. ἢ δίπους ἢ ἐγχελυς. ὁ δίπους καὶ ἀθρόον ἐρχόμενον. διπόδισκον παρὰ ἁλιεῦσι. Τείπους. ἢ τρεῖς χέρνας μανδύο μόνος. σὺν ἐσθῶτα παρελκυθότα. καὶ μὴ ὄντα. Τειπήρα. ἰσαίος σὺν διοκλέους. διπήρ᾽ ὅτι πιθανὴ σὺν τέτανος. οἷα ἐστὶ λώια, ὡς νίκανδρός φησι. ἐστὶ τούτου δ᾽ ἀναβαίνοι τοῦ δὲ παρὰ δ᾽ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα. Τρὶς ἐξ. νικητήριος βόλος. καὶ ἕτερα παροιμία. τρὶς ἐξ ἢ τρὶς οἶναν. οὕτω δὲ νικηθῆσεται οἱ ἴωνθε τοὺς νύβας. Τρὶς ἐξ ἢ δεῖς νύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἐξ ἐνίκων. οἱ δὲ δεῖς νύβοι κενοί. ἐστὶ παρὰ ῥιπίδη τοιοῦτον. βέβληκε χλαλὰς δύο νύβω ἐστὶ πέπαρε. διῶν τε ὄντων δὲ μανδαρίπτερμόνων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησὶ βάλλειν. σὺν ἀριθμὸν τέταρτον. διπλοῦς δ᾽ ἂν ὁ νύβος, εἴτε ἀναριπτέρμονος, εἴτε κενός. εἴτε πλήρης εἴη. καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἐξ βαλὼν κατόρθωσε, καὶ αἰσχύλος σὺν ἀγαμέμνονι παρίστησι. δεδεσμῶν γὰρ δ᾽ πεσόντα θήσομαι. τρὶς ἐξ βαλοῦσα τῆς ἐμῆς φρενὸς τορίας. Τρισμέγιστος ἑρμῆς. ζήτει σὺν δ᾽ ὧμῆς. Τρισάτται. οἱ παρὰ χεῖρα τάβασιλέως. διὸ μὴ ἔχοντες λόγχας ἀπὸ δεῖς καλὰ χέρα. Τρίσομος. ἐστὶ θεὸν αἰχμῆς. σοὶ γὰρ νεοσοριδος ὑλακὰ καὶ τρίσομος αἰχμὴ ἀνάδει. Τρισοχεῖ. καλὰ δεῖς τάξεις. Τριταγωνιστὴς. αἰσχίνης σὺν πολλοῖς σκώπτεται τὸν δημοσθένους. ὡς ὑποκριτὴς τραγῳδῶν. καὶ τριταγωνιστὴν αὐτὸν φησιν ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, σὺν δὶς τὰ τάξει κατ᾽ ἀριθμῶν.

Τριταγωνιστὴς ἀπὸ σοφοκλέους. οὗ πρῶτος ἐχρήσατο. διὸ ἐν ὑποκριταῖς δ᾽ ὧν καλοῦμεν τὸν τριταγωνιστήν. Τριβάλανον. βαρὺς διῶν βαλάνων. διβάλανον βαρὺ δεινὸν τὰ πελοποννήσιοι ἐπῶν.

Τριβύνσον. μακρόν. καὶ δόναξ διβύνσον. Τριταῖος. Τρίτη κεφαλή. τὸ τὸ εἰρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, ἀμόνον ἐπὶ τὸν ὦμον, ἀλλὰ ἐπὶ καλὰ τῆς κεφαλῆς. Τριτημόριον. δυσὶ ἓξ χαλκοῦς εἶρηκε φιλήμων τὸ ὀβολὸν τριτημόριον. θαυμάζω μὲν ἔνεγὼ πῶς τέταρτημόριον εἰ δύο χαλκοῖ. τριτημόριον δὲ ἓξ. εἰ μὴ ἄρα σὺν ἐκείνῳ μὲν πυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τὸ ὀβολοῦ. τὸδὲ τριτημόριον ὡς δὲ τὸ δ᾽ μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοῦς, δι᾽ ἓξ ἔχον μέρη, ε᾽ χαλκοῦς ξυνάγει.

Τριτημορίς. πρόσδοτος. ἑπέρρηκε δὲ νίκη τὸ στρατὸ τριτημορίς τὴν μεσσαίαν. Τριτοπάτωρ. φοβερά. καὶ ἀπλήκτικη. δημόκριτος ὁ αὐδηρίτης ἔγραψε πόδ᾽ ὧν σὺν ἄδου. τριτοπάτεια. τοῦτο δέ ἐστιν ὅτι δι᾽ αἰνέται ἑαυτῆς. ἅπαντα ἀνθρώπινα ξυνέχει. ἐστὶ δὲ ποιμία εἴρηται. παῖς μοι τριβλὴς εἴη. μὴ διβλεπία. ἢ ὅτι τὸ ἀθλιώτατον ἀνθρώπων σὺν ὀμίζον εἶναι. καὶ παῖδας ἀρέσκεσθαι παρέχειν.

Τριβγλης ἡ ἀθλιωτάτη· ἢ ὅτι ἐκ τῆς ὑπὸ δύο τῆς μήκους τῆς κεφαλῆς τὸ δοκάριον ἐξήλθε. Τριβόλακες φαλακροί· διάλεκτον· ἢ ὅτι πρὸς δίτωνι τῷ πλακουντίῳ ἐγγυνάθη. φθίνοντος, ὡς καὶ ἀθλιαὶ οἱ ἀγῶνες· ἢ ὅτι δίτημος ἀρτεμὼν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἐγεννήθη· ἢ ὅτι ἐπὶ δίτωνα τῆς κεφαλῆς οἱ ἀθηναῖοι λέγουσιν· ἢ ὅτι τὸ ῥῖνα καὶ λαβεῖν αἰτία· ἐγγυητική· ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ δίτωνι τῷ πλακουντίῳ τὸ πρόσωπον. Τριτόμοιρος· τὸν δίτωνα τὸ μῆκος, δι' ἡμίσεια ἐπάλληλα· δοκεῖ δὲ ἐγγυᾶσθαι τὸ τε καὶ ἀθλιαί· ἱερὸς δὲ καὶ διπλοῦν αὐτὸν φησὶ λέγεσθαι· τὸν αὐτὸν τῇ σελήνῃ νομιζόμενον.

Τρίγωνα μίδραχμον· ἴσας ϛ δραχμάς, οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ παλαιοί. Τριτοπάτορες· δήμων ἐν τῇ ἀττικῇ διφυεῖς ἀνέμους εἶναι τοὺς δίτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ τοὺς δίτοπάτορας πάντων πεφυκέναι πρώτους· τὸν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον φησὶν ὃν ἔνιοι καλοῦσιν Ἀπόλλωνα καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· τοὺς δὲ ἐκ τούτων δίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἕκτῃ φησὶν ὅτι μόνοι οἱ ἀθλιαῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑποζυγίων παίδων. ὅθεν γαμεῖν μὴ ᾠήσαντο· ἐν δὲ τῷ ὀρφέως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς δίτοπάτορας. ἀμαλιείδην. καὶ πρωτοπλέα, ἐπρωτοπλέοντα. θυρωρούς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ ἐξηντηκὼς ποιήσας, ἐρανὸν ἐξ ὑφῆς οἰναύβους εἶναι παῖδας. ὀνομάζει δὲ αὐβῖς ἡσσον, βεβαίως. ἐγγύτερον. Τείβυ κρατῆρος τὸ σωτῆρος· ὃν καὶ τέλφον ἔλεγον· τὸν μὲν γὰρ πρῶτον, ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ β' ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον σωτηρίων· τὸν δὲ γ' ὀλυμπικῶς τῷ σωτῆρι τὸν καὶ ὀλυμπίῳ. Τείτων καὶ τετάρτων ἔτει· αὐτὶ τοῦ πρὸ δύο καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως αὐτιφῶνας. Τειχουνὶς λιμήν. Τείχιος, ποσειδῶνος· θαλάσσης· καὶ βυθίου δίτωνος ἁλιπλαγκτοῦ χαμαίνου, ἀπὸ τοῦ ἀνεστειῶ πλαζομένης γραφίδος. Τειχοφαλῆ· δίτη ἡμέρα. Τειτύς· φυλῆς μόρος τρίτον· αὕτη δὲ διῄρηται εἰς δεκάδα· δίτυς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας· ὡς ἀριστοτέλης φησί. Τειτώ· ἡ ἐντελὴς θυσία· ἐν ᾗ τοὺς ἱερεῖα οὗ καὶ πάγου ἐν δυσὶν ὥραις δώδεκα ἱερεῖα. Τειφαλὴς τριφαλῆς· ὄνομα μύθου παρὰ ἀριστοφάνει. Τειφύλλιος Ἐπίσηος· μαθητὴς σαυρείδους τοῦ κυρηναίου καὶ θαυματουργός· ὃς ἔγραψε βιβλία τὰ ὁσιακὰ καὶ περατουργά· παῖς ἡμῶν σαυρείδους· ὡς τὰ γραπτὰ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι' ἀμβων· ἀφ' ἧς ἐζητήσαμεν ὡς λίαν ὠφέλιμα. Τείχανον· τὸ ἐνεργούμενον· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱματίον πολυτελές. Τείχας καρῆναι, πρόσταγμα τῶν δηλοῖ βλάβιν. Τείχας ποσεὶν δεκίνδυνον φέρει μέγαν. Τειχῶ· βιχῶς. Τειχίδες εἶδος ἰχθύος αἱ λευκόμυναι θέρους· ἀριστοφάνης· ἔβη τότε τὴν ὑπὸ λίθον τειχίδων πεπλεσμένος. Τειχοβρῶτες· βιχοβρῶτες· μέρος· βιχοβρὸς δὲ παῖδα δέδασι· βόσις δὲ τὸ πάντα καταβαρολιῶ· ὡς οἱ δεννέα πάντες ἀνέσαρ· γαῖα, δέπι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς ὄλυμπος· σωσφὴς Τιτὴν ὁ ὄλυμπος ὡς ὄρος· ὁ δὲ ὅμοιον ἐν ὀδυσσείᾳ πεποίηκε· νάιε λάω δὴ θαλίην ὑπὸ δείελον· ἐν δ' ὄρεϊ αὐτῇ μέρι βυνοπίφυλλον· πεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς θαλίης· εἰ δὲ ἰῶ ὁ ὄλυμπος τὸ οὐρανὸν μέρος ἐστὶ πανάριον, ἀπὸ ἰῶ κοινὸς, ἀλλὰ ἴδιος. Τειχοβρῶτες· ζῶα κατεσθίοντα τὰς βίχας· οἱ σῆτες· ὁ θερίλ. Τριχολογεῖν· βίχας ἀναλέγεσθαι· καὶ ποδὶ αὐτῇ φερουτίζειν. Τείψις· ἀντὶ τοῦ δι' ἀρίψεως· διατελέσεις· ἀριστοφάνης πλέτω· ὁ δυνηρότερον ῥίψις βίοτον πολυτρόπων. Τείψις· ἡ πολεμικὴ πορεία· δι' ἀρίδ· ἀφ' οὗ σιν οἱ πολεμοὶ ἐπὶ ῥίψις αὐτῇ. Τριψίωνος· Τρεσίωνος· ἢ διὰ λυσιν δοίαν. Τρομερόν· ὀδῆ, ἐπὶ ἀρρωστίᾳ λεπτύνοντι ἢ δομερὲ ἐφθέγξαβ. Τρόμικος· δημοσθένης ἐν ἀπὸ σιωπῆς τὸν αἰσχύνην, ἐν γραμματικοῦ φωνασκεῖν· ὃν ἐγὼν εἶναί φησιν ὄνομα τι μὴ τρόμικος· διδασκάλου δὲ τῶν γραμμάτων. Τροπαῖον· δεῖσθαι· Τρόπαια· νικητήρια· ἀριστοφάνης πλούτῳ· τρόπαι' ἀνήσασθ' ἑαυτῆς τρόπων· ὁ τρόπαιον δὲ οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τοῦ τρέπειν ἐποίουν· οἱ δὲ νεώτεροι πρὸς τὸ ὀξύνασι· κατὰ παλαιὰ ἀττικὴς ἔστιν· ἧς ἦρχεν Ὑπερίδης· πρατῖνος· ἀριστοφάνης· θεσμοφοριάζουσι· κατὰ νέα ἀττικὴς ἔστιν· ἧς ἐστὶ μὴν ἀνδροσθένης ἄλλοι. Τροπωτὴ διώξις· τροπῶν ἀπὸ στάσεως· ἀνὴρ ὁμοίωσεως· ἐν μεταβολῇ ἴχνους· ἐν ὁμοίωμα φανῆναι σοφοῦ. Τροχίσκοι· ὁ τε βαμμίσκος καὶ ἐρεσκιώς· καὶ ἐν τροχίσκοις· ἀριστοφάνης διαταλῶσι· ταχύνω πότον· καὶ μὴ τροχίσκον οἶνον φέρε· τροχαλίς· ἡ ὧν σκορόδων ὀβολός· ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι τροχαλὶς καὶ τροχὴ τοῦ α εἰς η· ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι· σκορόδων τροχαλίδος. Τρόχις, ἡ τῆς γνώς. Τροχεῖ-

διον. Τροπολογία. ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον μετάστασις. τουτέστι μεθ' ὧν συνεθισμένων ζώων. νοημάτων λέξεως καὶ μέλους. Τρόπος. ἦθος. Τρόπος δέ ἐστι σύνολον νοουμένων σχημάτων τὸ λεγόμενον. οἷον ὁ βίαιος εἰ τὸ πρῶον, τὸ δ' ἀμάμητον τὸ πρῶον. τὸ ἄρα δεύτερον. ὁ πρᾶος ὁ βαρύθυμος ἢ ὁ ἠρεμαῖος. Τρόπος ἐστὶ καὶ ὁ λόγος ὁ ποιῶν τὸν ἀκροατὴν τοιοῦτον οἷον βούλεται ὁ λέγων. ἀλλὰ ζητοῦμεν ἐνταῦθα τὸν τρόπον τῶν ἠθῶν. Τρόπον τινά. ἀντὶ τοῦ κατὰ τρόπον. Τροπούμενος. νικώμενος. ἡττώμενος. Τροπούμαι. νικῶμαι. ἡττῶμαι. Τροπτῆρες. μάντεις. σύνοιδε καὶ ὧν πρὸ βραχέος πρεσβύτης ἀρμὸς πρεσβύτης. Τροφαλὶς. τυρὸς. ἀπὸ τοῦ τρέφω τροφαλὶς τυρός. ἀπὸ τοῦ τρέφω τὸ πάσσω. ὡς ὁ ἐλπὼ ἐλπὶς μένω μονὴ πείθω πειθὼ πειθὶς. τρέφω τροφὶς. ἢ ἀπὸ τοῦ λ τροφαλὶς. Τροφεῖα τὰ ὀφλήματα τοῖς τροφεῦσι. Τροφὴ ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. καὶ τραφὲν ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν παιδευθέν. σύνοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν πολλάκις τῶν πολιτείας. Συνθυμᾶμαι δαυτοῦ τινων τῶν πρὸ τῶν τροφῶν καὶ γονέων. τροφὼ μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει γονεῖς δὲ ἡ ἀφροδίσια. σὺν δὲ τῷ βίῳ πολιτεία. καὶ σὺν τῷ σωφρονεῖν τὸ μὴ λέγειν

ιος ὁμοίως ὁ Τρωϊηνός. Τρώϊλος. σοφιστὴς παιδεύσας ἐν Νικομηδείᾳ τὸν λεγόμενον πολιτικούς, ἐν βιβλίοις ζ'. Τρωϊκά. τὰ ἐκ τῆς Ἰλιάδος τῶν ὀπωρῶν οἷον πέπονα καὶ βάλανοι. Τρώκτης. ὁ ἐκ παντὸς καρποῦ ἐσθίων. οἷον ἀπὸ τρώγων. Τρώματα ἐν βίοις τραύματα μεγάλα διφάσια μιλησίων ἐγένετο ἐν τῇ λιμνικῇ χώρᾳ τῆς σφετέρας μαχεσαμένων, ἐν ἐνὶ μαιάνδρου πεδίῳ. Τρώξονται. φάγωσιν. ἀεισοφανὴς. ἐνεργάτωτις ἔνδοθεν τῇ ἰσχάδων. ἔρρε τρώξονται. Τροία. πόλις. Τροιζὼ Τροιζῶος ὄνομα πόλεως. ὁ δὲ τοῦτης Τροιζώιος. καὶ ζήτει παροιμίαν ἐν τῷ εἰς Τροιζῶα δεῖ πρᾶζειν. Τρύβλιον. ὀξυβάφιον. στενάκιον. ποτήριον. ὀρθομάλιον. τὸ μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου βδί. καὶ κωμῳδία. τὸ βύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ πέπλασται. Τρυγαῖος. ἀθμονίδης. ἀεισοφανὴς. ἀντὶ τοῦ ἀμπελουργὸς δεξιός. οὐσυκοφάντης. οὐδὲ ρᾳδιούργημάτων. ἔοικε δὲ ἀπὸ τῶν ἀμπελώνων. ἀπὸ οὗ σημαίνει μάλιστα οἱ δεξιοὶ ἀμπελουργοὶ λέγονται. καὶ τρυγαῖος μὲν ἀπὸ τοῦ τρυγᾶν. ἀρμόζει γὰρ περὶ τρυγητής. ἀθμονίδης δὲ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς. Τρύγητος. ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν ἐστὶ δὲ τρύγητος ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν ἐστὶ θερίζειν, πρωϊαρόξυτόνως. Τρυγητὸς δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς ὁ θεριζόμενος. οἷον ἀμητὸς στάχυς ὀξυτόνως. ἐστὶ μετ' ἐμοῦ ἐστὶ ἐμοῦ σὺν τῷ τὸ πρᾶγμα. Τρυφᾷ. πρὸ τοῦ θ. μᾶλλον πρότερα τιμωρεῖται. οἷονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί. τρυφηδαίμονες. ὡς περ τὸ παιδαίμονες. ἐπεὶ πολλὴν τὴν αἰσχροποιΐαν ἐμηχανῶντο. παρόσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον, πρὸς δὲ σιωπᾶν ἐτρέποντο.

Τρυγόνος. εἰδος πτερωτοῦ. καὶ παροιμία. τρυγόνα φάλλειν. ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὡς μή μοι τρύζητε. ἑτέρα παροιμία. τρυγόνος λαλίστερος. ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες μόνον τῷ στόματι. ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι. Τρυγνῶσα. κύσχος νῶσα ἀεισοφανὴς τρυγνῶσα τὴν θύραν. Τρυγός. τῆς τοῦ οἴνου ἀφροσάθμης. ἀεισοφανὴς. ὅλως τρυγός. ἐν αὐθις. ἔοικασι τῷ πρεσβυτάτῳ οἴνῳ τρυγί. ἀεισοφανὴς φησί. Τρυγὸς γλυκείας. τουτέστι τοῦ νέου. τρύγα γὰρ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ἀφροσάθμην. Τρυγοπωμωδία. ἤτοι διὰ τῆς τρύγα ἐπὶ καλὸν λαμβάνειν, τουτέστιν οἶνον. ἢ διὰ τὸ μὴ ὀλίγον προσωπεῖον τὴν ἀρχὴν, τρυγὶ χρῆσθαι τῆς ὄψεως. Τρύγιος. οὐλικὴ ρόα κινος. ἀεισοφωλούτων. ἀλλ' ἐστὶ τρύξ παλαιὰ καὶ σκληρά. οὐκ ἂν τρύγιος ζῷον παντάπασι πτερωτὸς. ἐν τρυγιπῶν ἦμα. Τρύζει. ψιθυρίζει, γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ κτυγών. ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς. Τρύμη. ὁ τεθρυμμένος σφόδρα καὶ πεπερονημένος σὺν βίᾳ πρὸς ἄγχιστα. ὃν ἡμεῖς τυπανοφαγᾶν θέλει δεῖ πεῖν ὡς τύπανον αὐτόνους. Τρύπανα. ἐργαλεῖα πεπτονικά. τύπανα δὲ δίκτα καὶ ὠκύστερα τέρετρα. Τρυσπρίου γαστρός. κατὰ πονούσης τὸν βίον. ἀριστοφάνους. τυσμὸ γογγυσμός.

Τρυφάνη. ὁ ζυγός. ἐκ τοῦ τὸν οἰδοῦντα ἐξαίνω καλάσιν. ἔνθεν καὶ παροιμία. δικαιότερος σαμάρας. Τρυτοδόκη. κιβώτιον τῆς τυτάνης. σὺν ἐπιγράμματι. ἐν τῷ τυβδόκῃ νιτίδα πάμβα κίδων. τὸν ζυγὸν τῆς πάμβακίδος. Τρυφάλεια. πεπλεφαλαία. Τρύφαινα. ὄνομα κύριον. Τρυφή. καταβολή. Τρυφηλὸς καὶ τυφκτής, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρώγων. Τρυφιόδωρος. αἰγύπτιος γραμματικός. καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε μαραθωνιακά. ἰλιάδα ἄλωσιν. βιβλία καθ'. ποδάμφαν. ὀδύσσειαν λειπογράμματον. βίοι δὲ ποιήματα τῶν ὀδυσσέως κατορθωμάτων. καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτὸν καὶ ἄλλα. Τρυφιόδωρος. διάφορα ἔγραψε διὰ ἐπῶν. παράφρασιν τῶν ὁμήρου παραβολῶν. ἐν ἄλλα πολλά. Τρύφος. ἄρτου. πλάσμα ἄρτου. Τρυφῶ. αἰτιατικῆς.

Τρύφων. ἀμμωνίου ἀλεξανδρεύς. γραμματικὸς ἐποικτὴς. γενόμενος καὶ βιβλιοπώλης αὐτόσου χρόνους ἐπὶ πότερον. περὶ πλεονασμοῦ τῶν συνθέτων ἀλφαβήτων, βιβλία ζ'. περὶ τῶν παρὸ μίρωνι διαλέκτων, ἐν σημείοις ἐν δάρωνι καὶ ἀλιμᾶνι ἐν τοῖς ἄλλοις λυκίοις. περὶ τῶν ἑλλήνων διαλέκτων ἐν ἀργείοις ἐν ἰμεραίοις ἐν ῥηγίνοις καὶ δωριεῦσιν ἐν συρακουσίοις. περὶ τῆς ἐνικλίσεως ἀναλογίας α'. περὶ τῆς εὐθείας ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων συζυγικῶν α'. περὶ τῆς συμπλοκῆς ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων α'. περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α'. περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν ἐν ἀπαρεμφάτοις ἐν προσακτικῶν καὶ ὑποτακτικῶν. καὶ ἁπλῶς πάντων ἐν περὶ ἐθνογραφίας καὶ τῶν αὐτῆς ζητουμένων. περὶ πνευμάτων καὶ τόπων καὶ ἄλλα. Τεύχεται

καὶ θαυμαθεῖ. καὶ ταῦτα πονεῖται. τὰ λαμπρεῖται. σὺν νάρισι. καὶ συντρυχωμένος. ὁ δὲ, ἀπὸ τῆς ἀθυμίας συντρυχωμένος λῶ. Τρύχω. βάσκω. βαρύνω. βαρικῶς. πόλεμον ἢ μῆνιν ἢ πένθος μακρὸν ἢ μισούμενον. τρύχω. καὶ βάσις ὁράσεως συντετηκυῖα ἀπὸ τῶν δακρύων. Τρυχερά. βάσκουσα. Τρύχος. τῶν πόαν. θλιβερῶς λέγουσιν ἀντὶ τοῦ τρύχος. σὺ δὲ σὺ τρύχος, ἀλλὰ μᾶλλον ἄρος. καὶ παρὰ τὸ παροιμίαν. τὸ, ἀπαλώτερος τρύχος. λῶ παροῶν ὀνομικὸς φησιν. ἀθηναῖος μισητώτερος τρύχος.

Τρυχόμενος. τρυχωμένος δέ. Τρύχουσιν. ἐλαττῶσι. Τρυχωθεὶς. πεισθεὶς. ἢ φανερωθείς. Τρυχῶ. τρίτης ὁδὸς συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀλλὰ βαρύτονον, τρύχω τρύχεις. Τοιαῦτα. τοιαῦτης. Τοίαδε συφορὰ σε μελανοπάρειος πάρα. ἀχέροντος τε σὺ πέλας αἰμάσσαις Φρουρεῖσι. κωκυτοῦ τε πολύδρομοι κύνες. ἓξ μὲν ἑκάστῃ τοῦτο τοι φάτις. ἢ τὰ πολλὰ γυναῖα συνδιαπαρέξ. πυλῶνων βαθυκτίτων κρατησία μύραινα. τῶν νεφρῶν δέσυ αὐτοῖσιν τέροισιν ἢ μεθομόω, διαπάσσονται γεγένθε τιθράσαι. ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα. Τοιαυτί. τοιαῦτα. Τοιγὰρ ἐγὼ ἐγὼ μόλω. Τοιγαροῦν. ἀμέλει. ὅθεν δή. ἀκοῦν. διατοῦδ' ἕνεκα. Τοιγάρτοι. τοῦτο γὰρ σὺ ἔφην. Τοιαίδε. Τοῖν αὐτοῖν τὸ σοὶ δαιμόνιε. καὶ πολλῶν λαμπῶν κεῖραι, ἀπὸ προσφωνοῦσιν. ἀλλὰ πένδε. Τοίνυν. διὰ τοῦτο ἢ. Τοῖος. τοιοῦδε. καὶ τοῖος τοιοῦτος. καὶ τοῖος τοιοῦτον. Τοιουδὶ θεμιστοκλῆς ἀπὸ ποτὲ πένεσθαι. ἀριστοφάνης. ἢ διὰ τὸ τεῖχίσαι τὸν πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίαν δόξαν ἀπενέγκασθε θεμιστοκλῆς, σαφήνισας ἀθηναίοις τὸν δεσπότην χρησμόν. τεῖχος ξυλίνη ξύλινον διδοῖ εὐρύ πάζας. ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, θεμιστοκλῆς ἐφῆκε βίηρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος. Τοιουτῶδες. βιοῦτον. οὐδὲν ὅτιοῦν ἐβεβαιώθη βιουτῶδες. Τοῖς ἱππορόβοις ἥεσιν εἰξεις. καίσε καλεῖσι βλίτομαι μαν. ἔστι ὡς σύδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι, ἐκωμῳδοῦντο. καὶ βάχ' ἀνῆκαν πρὸς ἐφάλοί τινες. ὡς σὺ πεωργῆς φησι. καὶ σὺν ξυφάλητι. καὶ ἀπωλίς δήμοις. ἱππορόβοις δὲ παῖδες ἐμβόλιμοί τινες. βλητὰ τέκνα. καὶ ἀδαμῶν τὸ πόου. βάσκ' ὀνόματα αὐτῷ, τελέσιππον. δημοφῶν τοῦ πολῆς. Τοῖς ὀρθῶς. ὅτ' ὀρθῶς ὑπάλλου γνωσθεῖσι πειθῶ αι, μείζονος ἀρετῆς ὁ ζήνων πιεῖται γνώρισμα, τὸ γνῶναί τινα αὐτὸν δεξάμενος τὰ δέοντα. τὸν ἢ σόδου μεθαρμόττων ῥᾴδιον. οὗτος μὲν πανάριστος ὃς ἅπαντι πιθέσθαι λέγων οὗτος. κατεμοῖ δὲ πάμπαν ὧδε. Τοῖς πολλοῖς τὸ ὀβολὸν. τουτέστι τοῖς ἀνόητοις.

Τοῖς τεκοῦσι δὲ οὐδεὶς πομπῆς, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. ὑπεστὶν ὅταν τὶς ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγεῖσθαι γόνον εἶναι τὸν κάμαντα. Τοῖς φθάνουσι. βίς ἄδικα γενόσι. Τοίμαρχος βασιλεὺς ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιμάρχου δὲ πρωρεύς. πρωρέως δὲ κυβερνήτης. κυβερνήτου δὲ ναύκληρος.

Τοιχωρύχημα λῆς. Τοίχου ὀφή. Τοιχωρύχης. πλέπτης βιχωρύχλης. τοιχωρύκτης δέ. Τυναμητρόπολις οὐκ ἀσφαλὴς οἰκία. Τύμα παρὰ ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

Τύραννος. Τυγχανόντων. αὐτὶ τοῦ τυγχανέτωσαν ἀπλῶς. οἱ γὰρ ἀπλοῖ δύο εἰσὶν ὧν μὲν ἐχόντων τὸ μ πλιτικὸν τὸ ρ πόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γρικῇ τῷ πλησιστικῶν τῶν ἰδίων μεθέκτων. οἷον τύπτετε τυπτόντων αὐτὶ τοῦ τυπτέτωσαν. μὴ ἦτε μὴ ὄντων αὐτὶ τοῦ μὴ ἔτωσαν. ὡς ἔστι τῷ ἐχόντων τὸ μ πλιτικὸν τὸ ρ πόσωπον τῷ πλησιστικῷ ὁμοφώνως κεῖσθαι τῷ δωρικῷ. τύπτεσθων. αὐτὶ τοῦ τυπτέσθωσαν. Τυγχάνω γενικῶς. Τύκος, ἐρμαλέον τὶ ὠτελίβους ποδηνέσθαι καὶ ξέουσιν. σὺθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον αὐτὶ τοῦ ἔξεον. ἔκοπτον ἀριστοφάνης ὄρνισι. τούτους δὲ τύκιζον αἱρέμενοι βίς ῥύγχεσι. Τυπτόν. χειροποίητον. Τύλαι καὶ τύλοι ἀρσενικῶς. τὸ ὦμος τὸ τε τυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκός. ὁ ποῖον πολλάκις βαίνει τὸ ὦμος γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις σὺν τῷ βασάζειν τί σωρεχῶς. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἰσωχάραι λῆς. ἐκαμον βαθὺ τύλαν καπνῶς. ἐστιλεπλείδης ἐκαμον βαχὺ λαν τύλαν βεῖ πε. πολύβιος. τῆς πέδας αὐτοῖς δυσχρησίας πάσχούσης. διὰ τὸ δεῖν βῆμα ποιεῖν σὺν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τῶν σωμάτων μόνων.

Τύλκ. ἥρωμυή. οἷον ἔδοξέτις σὺν τῇ τύλκῃ πυρὸς ἔχειν. αὐτὶ ἦν ἀφάλων. καὶ παιδίον ἐγλύνησεν ἄρρεν. Τύλις ὄνομα πόλεως. Τύλος κύνος. Τύλος. μεμεκερωμένη σαρξ. ἀπὸ σκίερωμα τῆ γνάθων. δυσχρησίαν βεῖχεν ἡ πέδα, διὰ τὸ βῆμα ποιεῖν σὺν αὐτῇ τοῖς τύλοις. Τυλᾶται. βαμμετίζεται. βαχύνεται. οἱδὲ πολεῖσι τῆ βάρθων ἡρεμάσας ἔχον σιδηρᾶ. ἢ σιδήρωτε τυ

λωμβύσσω. Τύλωμα. Τυμβοτέρων. ὁ πεμπτελῆς. πρὸ ηλ'. ὁ δὲ Ἰσχυνιανὸς ὁ βασιλεὺς τυμβοτέρων λέγεται. ἢ τυμβοτέρων ὁ ἐσχατογήρως. Τύμβος. ἰδίως παρὰ τὸ τύφεσθαι. ὅ ἐστι καίεσθαι ἰδίως τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων. ξηρὰ τὰ λυρεῖς ὡς παρὰ τὸ τύμβος τὸ σῶμα. Τυμβεία καὶ Τυμβεῖτης ὁ μνημα τίτης. εἰ καὶ ἰδεῖν μικροῦ λόγου ὁ Τυμβείτης ἄμμιν ξυμπέμπεται. Τυμβοτέροντες. τὸ μὴ ἡλικιακρότερον ὡς καὶ θεόφραστος παρὰ τὸ λῆς καὶ τὴν διανοίαν παρηλλαγμένοι.

Τυμβοχοεῖ θάπτει Τύμμα περάμα Τυμμαῖς πληγαῖς. καὶ εἴρουτις λύρεθείη τῷ ὁπωσοῦν ἐρωτήσει χρημένος, τυμμαῖς οὐτ' τυχούσαις ἐβάλλετο. Τύμπανα. οἱ ἴνδοὶ ἀντὶ σάλπιγγος, ταῖς μασὶ ξὶν ἀπὸ πετάσσων εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα φοινίκινα βόμβον ἐξ αὐτῶν ἀνιέντα. ὧν δὲ καὶ κατασκευὴ τοιάδε. φιδὸν ἐλάτης οἱ λαύοντες, συνέρμοζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. τὸ δὲ σῶμα τὸ ἄκρους. ξαίνουσι δέρματι πόδιν ὑποτείνοντες, μετέωρον ἐφέροὐ δὲ ξηρᾶς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐρᾶσθαι ἢ θέλουσι σημαίνειν, καταστρέψαντες τὸ σῶμα τὸ ξύλινον ἄκρος, ἐπίναστον. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ κώδωνες, πλοίτε ἀμείβοντες μεγάλοι, σὺν τε σεμνῶς χοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνίεσαν σύνδεσιν. ὃν ἄρα ἐρᾶδιον ἦν ξυνιέναι πρὸς ἃ ὁρμᾶνουσι θείου βρυχήματος γὰρ ἐώκει. Τύμπανα. ῥάπλα. παρὰ τὸ τύπτω, ξύλα σὺν οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο γὰρ ξύλοις τῇ τιμωρίᾳ. Τυμπανίζεται ξύλοις πλήσσεται ἐνδέρεται. καὶ ῥεμάττεται. Τύμπανον ἐνδεδεμάτων βύσιν ὁμόμου ἔριον. ὃ κατεῖχον αἱ βάκχαι σὺν θύρσοις ἀράξασαι τὸ δέρμα τὸ ξηρὸν τύμπανα λεοντοδίφρεσοι ῥέκτριαι. Τύμπανος. ἀρσενικῶς. καὶ τίνος αὐλῆς μόνος βύσσον εἶον τύμπανον ἤνεγκε ἔρασ.

Τυμφαῖς πόλις. καὶ βοῦς ἀρτέμιδος. τυνδαρείδης ὁ υἱὸς τοῦ τυνδάρεω. Τωήου. δασέως Τωουτορί. δεσποτικῶς. ἀντὶ τοῦ μικροῦ, ἀλεισοφανής. σὺν πολλοῖς εἴω τυμουτοί σ' ἀνήρ ἱερῶν ναύτης διάξει. ποδὶ τοῦ χάρωνος λέγων. τὸ πρόσωπον τοῦ πλοίου. Τωτλάζειν. αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. ἀλεισοφανής. οὐ γὰρ οἱ ὄντες εἰσὶ πάντως οἱ ναύζειν τὴν μέρον. οὐδὲ τυντλάζειν. ἐπειδὴ τὸ δαιδάλεον τὸ χωεῖον. Τωτλώδου ὑλώδου. Τυπαῖς πληγαῖς. ἔχοντας τύμπανα καὶ τυπάς, τουτέστι πληγάς. Τυπεῖς. πληγείς. τρωθείς. καὶ τυπεῖσι. τρωθεῖσι. Τύπω. ὥστε συνέβαινεν τοῦτο τοῦ τυροῦ, ξηρᾶς βάσεις τοῦ τύρεγον καὶ τὰ τύπω τοῦ κενῶν ἀχειωθῆναι. Τύπος. χαρακτήρ. πόσει πω τούτω πολλὰ τοῦ ἐμοῦ. ὃν δὲ πολαβὼν ἀεισιδὴν ἐρεμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἐφίλησε λυθῆναι, πόλις ἔτυχον ἀξίας ὅ πολέμου δύσις καὶ ἀπάτιος. ὃ δὲ ἀνίβασμα μὴ ἐλλατοῦ τοῦ ὑπάτου δεσποτικοῦ τοῦ πόματι αὐτοῦ τοῦ πάς. ὡς εἶδε ξηρὰ δάματα πάντα τοῦ τοῦ ξηροῦ, ἐκίνησε μὴν ὡς στρατιώτην. ἐπέσπωσε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ τοῦ πόδισε λῶν ἐτύπωσεν τοῦ τολὶ τῇ φρεγίδι τοῦ μαρκέλλου. φρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς πόδι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ αὐτὸ μόλον ἀνδρα ῥωμαῖον ἐπεμψε φέρειν. δηλοῦντα ὅτι στρατιὰ μαρκέλλου κατὸ σὸν ἔρχοιτο. ὁ δὲ μάρκελλος αὐτῷ τοῦ δεξάσθαι κελεύει. Τυπῶσι. τρώσεσι. Τυπῶ αἰτιατικῆ. Τύπωμα χαλκῆ πλάγιον. τὸ ἄκρος τῷ ὑρίαν. σὺν ἤδη θεν ξηρὰ δοκοῦντα εἶναι ὁ σέα τοῦ ὀρέσου ἀπέκειτο. τύπωμα χαλκῆ πλάγιον ἐρεμοῖοι χερσῖν. Τυπήσεις τύφης. ὁ τυπῶ αἰτιατικῆ. Τυραννεῖον. κυρίως κἀπερόπολις. Τυραννία δὲ ἡ Τυραννὶς. καὶ Τυραννιῶ. ξηθυμῶ τυραννίσαι. Τυραννίων ξηπερατίδου καὶ λινδίας ἀλεξανδρίνης, ἀμινσηνός. ἐχρημάτιζε δὲ κορύμβ. περγαμηνὸς ξηπομπηίου τοῦ μεγάλου. καὶ πότερον μαθητὴς ἄλλων τε καὶ ἐσιδίου τοῦ ἀμισηνοῦ. ὑφ' ὧν καὶ τυραννίων ὠνομάσθη. οὐκ ἔχω τρέχων τῷ ὁμοχόλων, πότερον καλεῖ μὴ θεόφραστος. εἰ δὲ διήκουσε διονυσοθέρσου καὶ ἐδόξου. αὐτεσφίσευσε δημητρίῳ τῷ ὑβριάδῃ. ὃς ἦλθεν εἰς ῥώμην λαφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ λαοδίκου, ὅτε κατεπολέμησε μιθριδάτην τὸν πάν Τευθρανῶν βασιλεύσαντα. διαφερόντως δὲ ἠγάσθη ὁ ῥωμαῖος σὺν τῷ σοφίσματι καὶ βιβλία ὑπὸ ῥόδου ξηρὰς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθείς. ὀλυμπιάδι ἐνὶ τῷ γ' ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος. Τυραννίων ὁ νεώτερος. φοινίξ, παῖς ἀρτεμιδώρου. μαθητὴς τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου. διὸ καὶ ὠνομάσθη τυραννίων. πότερον καλὸς μόνος διοπλῆς. αἰχμάλωτος δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολέμου ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ τίνος δύμαντος

ὠνήθη. τὸ καὶ σαρος ὄνος ἀπελαθέρου. εἶτα ἐδωρήθη περὶ τῆς τοῦ κιθέρωνος γυναικός. ἐλαθερωθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς, ἐσοφίσευσεν αὐτὸν ὧμη. καὶ ἔγραψε βιβλία ὀκτὼ πρὸς βίος ξ'. ὧν ἐστὶ καὶ τὰ. περὶ τῆς ὁμηρικῆς προσῳδίας. περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου. ἐν ᾧ λέγει μὴ ἀτομα εἶναι τὰ πύεια ὀνόματα. θεματικὰ δὲ ἃ ἐστὶ προσηγορικά. ἀθέματα δὲ ἃ ἐστὶ μετοχικά. περὶ τῆς ἐωμαϊκῆς διαλέκτου ὅτι ὄβιν σημαίνει τῆς ἑλληνικῆς. τὸ αὐτὸ πῦνος, ἡ ἐωμαϊκὴ διάλεκτος. ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς τὸ μέρος. ἀξιοῦσι τὰ τυραννίωνος μεγεθῶν διόρθωσις ὁμηρικῶν. ὀρθογραφία.

Τυραννίων μ' μεσηνιος φίλος. οἱ ὡροσκοπικὰ ἐν βιβλίοις δύο. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτῷ φέρεται χρήσιμα. Τύραννος. οἱ μὲν τῶν ζωϊκῶν ποιηταί, τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον. ὁ δέ ποτε τάδε τὰ ὀνόματος θέσιν τοὺς ἑλληνας διαδοθέντος παρὰ τοῦ ἀρχιλόχου χρόνους ἀναβαθμοῦ σοφίας ὁ σοφιστὴς φησὶν. ὁ μὲν ζωῆς τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχειν, βασιλέα φησὶ καὶ τύραννον. προσηγορεύθη δὲ τύραννος, ἀπὸ τῶν τρελλῶν. χαλεποὶ γὰρ περὶ λησίας τοῦ τοιούτου γένους. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν αὐτῶν μέμνηται ἢ τὸ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ ἀριστοτέλης ἐν πυθαίων πολιτεία, τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. ἀφ' οὗ γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν, ἡ διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. Τύραννος σπελίας. καὶ ὄβιν ἐν ᾧ διόρχης. Τύραννος. σοφιστὴς. περὶ ἀσεων. καὶ διαιρέσεως λόγου. βιβλία δέκα. Τυραννῶ. γραικῶς. ὁ δὲ δωναλίων ἐτυράνησε τῆς ἐις ἄνασσον ἐκτοπισάνθου. Τυρβάζη. ἐκβιμάζη. οἱ δὲ, φερορτίζεις. Τύρβη. δασὺ λασις. ἢ θόρυβος. ἢ ταραχὴ. περὶ ἣν θέλγονται παρὰ μιλησίοις ἡ τύρβη. ὡς οἱ χειρώνακτες. τουτέστιν οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. Τυρλωθέντα πεπηρωθέντα ταραχθέντα. Τυρλώσαντες κατασπαράζων. καὶ τυρλώσαντες αὐτὸ τὸ κατασπαράσαντες. Τυρρηνοὶ ἀχαιοὶ. καὶ τυρρηνοί, οἱ λεγόμενοι τυρσηνοί. ἱστορίαν δὲ ἀδαὸν τοῖς αὐτὴ ρέμβεσος συνεγράψατο. ἔφη δὲ τὸν δημιεργὸν τῶν πάντων θεὸν, δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν, βίος ἅπασιν αὐτὸν φιλοτιμήσασθαι πρὸς σμασι. καὶ ζῶντας διατέμνεσθαι τοῖς ἱερὰ λεγομένοις οἴνοις. καὶ τὴν μὲν ἀ χιλιάδι ποιῆσαι τὸν ἀνθρωπον. καὶ τὴν γῆν. τὴν δευτέραν ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον καλέσας αὐτὸν οὐρανόν. τῇ τριτῃτῇ θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα. τῇ δ' τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους ἥλιον καὶ σελήνην. καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ ε πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν. καὶ ἑρπετῶν. καὶ τετράποδα ἐν τῇ ἀέρι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς ὕδασι. τῇ ς' τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἓξ χιλιάδας, πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως ἐληλυθέναι. τὰς δὲ λοιπὰς ἓξ χιλιάδας, διαμένειν τὸν χρόνον τῶν ἀνθρώπων. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς συντελείας μέχρι χιλιάδας δώδεκα. Τυρμῖδαι. δῆμος τῆς οἰνηΐδος οἱ τυρμῖδαι. Τυρόκνησις. ἡ μάχαιρα. καὶ ᾠδοί. ἀσκήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνησίδος. ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀπὸ λάσεως καὶ ἑταιρικόν. Τυρόκνησις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ τοῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐπλύφοντο ὀπλάζοντες, ὅπως μὴ διαθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰόρβοι ἐόντες πλύφοιντο. λέγει δὲν ὅτι ἐπεὶ παῦρι σόμαι ποτὲ νάσσα ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήσιδος. Τυρόκνηκ ἡ μάχαιρα. Τυροπωλήσω. ἀντὶ καθήσω. πρὸς τὸ καθῆσθαι ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. Τύρος ὄνομα πόλεως καὶ Τύριοι οἱ πολῖται. ἔστι δὲν τῷ παῦλῳ. πότε πέφευγεν ἡ Τύρος μὴ πόλις. Τυροφόρον. ἐν ἐπιγράμματι. αἰχμὴν δὲ πέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλαθέντα παῖς ἡγησίλεω πόνα Τυροφόρον. Τυρσηνία χώρα. Τύρσις. ὁ περίβολος τὸ τεῖχος, ξενοφῶν. ἔστω δὲ ἡ πύρος κύκλῳ διαμεβήσας περὶ τὸ τεῖχος ἀπὸ λιπὼν ὅσον Τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὥρυσσον ἔνθεν δὲ τὸ τείχος ἔστι φερον ὑπορμεῖτο. καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς. Τύρσος. τὸ ἐν ὕψει ὠκοδομημένον. Τυρταῖος. ἀρχιμβρότου. λακωνικὸς ἢ μιλήσιος. ἐλεγειοποιός. καὶ αὐλητὴς ὃν λόγῳ τε μέλεσι χρησάμενος, παροιμίας. καὶ πολεμοῦντας μεσηνίοις ἐνθουσιάσαι ἐρῆσι φῆσαι. ὅστις γὰρ ἀλαίτας. σύγχορος τε ἐσθλὰ ἐπιλήθεται σοφὸς. ἢ δὲ παλαίτερος. ἡμαζεγουμένη τε λέ ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν λακεδαιμονίοις καὶ ἐποθήκας δὲ λεγόμενα. ἃ μέλη πολεμικήρια βιβλία ε. Τυρταῖος. οἱ λακεδαιμόνιοι ὥμοσαν. ἢ μεσσήνην αἱρήσειν. ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι.

χρήσαντος δὲ τὰ θεσπρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν χωλὸν ἄνδρα. ὃς ἐπὶ τοῦτο αὐτοὺς παρακαλῶν, εἶτε καὶ ἔτει τῷ μεσοῦντι καὶ ξυντάσσοντι κατέσπασαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους σὺν τοῖς ἔπλωσι κατέταξαν. Τυτθίον. ὀλίγον. ἢ μικρόν. καὶ Τυτθὸς μικρός. Τυφαωρία χώρα. Τυφεδανός. ὃ οὗ βος. Τυφεδανὲς καὶ χειροθλιφ. ποθεῖς ἐραῖ τε οἰκασ ὠρείας σορῦ. Τυφεδῶνος τῆς καύσεως. ἢ ὄνομα κύνειον ὁ Τυφεδών Τύφη. καίεται. Τυφήρεα. Τυφωνιῶν. λαμπάδα κηροχίτωνα. κηρόν τε Τυφήρεα λύχνον. χοίνωκαὶ λεπτὴ κοφισομένην πατὰ πύρω. Τυφωλασεῖον. Τυφλὸς ἀναπαλάπτεται. καὶ Τυφλοπλεῖται ὁ μοῖ

Τυφλὴ ὁδός. ὁ δέ, ὁ ὁδὸς ξυντυχάν τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις. καὶ ἀδαποῖς σκολιωτέραις. Τυφλοὶ τάττωτα, τόντενδεν. βλέπομματεῖοι δί ποιος. οὐδὲ θλιοί τε. βλῶν τὸν εἰδίζωνάσιοὐδεὶς ὃς οὐχὶ τὸ δὸν εἰδεῖ βλέπα. οἷον, οὐδεὶς ὅδιν ὃς οὐ βλῶν τασι τὸ ἐνειδίσει ἀ ποθρμοιῶν εἰδίσας. τὸ δὲ βλέπα αὐτὶ τὸ ταχέως καὶ σε μετὸ λίγον ἐροῦσι Τυφλὸν πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. Τυφλόν φαίνεσθαι, πάγκαλον πέλλείαν. Τυφλότερος ἀπαπάλακος. διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ βλῶον τὸ τοῦ φθαλμοὺς. φησὶ δὲ ὕτος καὶ μβροβος ἐκτὸ τῆς γῆς Τυφλωθλῶ αι διὰ τὸ φθείρεσθαι τὴν καρδίαν. ἔχειδὲ ὁδόν βας μαρωβλῶσι. καὶ ῥύγχος ὡς ποθρμαλῆς. καὶ πόδας ὡς ἄρπτου. Τυφλότερος λεπτείδος. καὶ πονηρότερος λεπτείδος. ἀμφότερα λέγεται λεπτείς οἷον λεπτείς. καὶ λεπτοπάται. καὶ ξυνίχθύων. ἐξ ξυντεθῆι ἐκ παύτων τὸ γὰρ πᾶν δηλοῖ πρῶ. Τυφλῶν ὀνείρων. ἢ τοὺς ἀπατηλῶν. ἐξ ἴσως πόθεν ἐστὶ τοῦτο. διὰ μαρτὲ βύλαι φλυάρειν ὀνείρων. ἢ ὅτι μύσει καὶ προσδιαλέγονται. Τυφοπέρων ἐσχατόγηρος. ἢ ὑποθρήφανος. τε Τυφωμβύος πέρων. Τυφομβύκης. καπνιζομβύκης. καπομβύκης. καὶ καπνῶ Τύφειν δίκην σφηκιῶν. τὸ ῥῆμα Τύφω. Τύφος. ἀλαζονεία. μανία. ὁ δὲ τοὺς τος ἀγνοεῖ καὶ ὡς τε Τύφωται. Τυφωλὶς ὄνομα κύνειον. Τυφὼν. οὐχὶ φλὲξ σὺν τὰ ἀέρος. ἀλλ' ἢ τῆς ἀναθυμιάσεως συρροφὴ, πρὸ τὸν πυρωθῶ αι. ὡς ποτὲ τῶν σφαιδρῶ. Τυφὼν. περαινοσβίαιος. πολὺς καὶ πνεύματώδης. ἢ πνεῦμα καπνῶδες ἐρεμφὲς ἀπὸ νέφους. λέγεται δὲ διὰ τὸ σ' Τυφὼς. ἀερνάρνα μέλαιναν παῖδες ἀξενίγματε. Τυφὼς γὰρ σὺν βαίνειν θρασυνάζεται. βυσὶ γὰρ κεται γλῶδεις ἀνέμους, Τυφὼς καλῶσι. τύλφ σὺν ὁμίζον μέλαιναν ἀέρα σφαιράζειν ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. Τυφῶνος πυρώδους δαίμονος. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. Τυφὼν ὁ λεγόμενος περαινωθῶ αι ἀπὸ διός. βούβυ ποικιλώτερον. Τυφὼς. γυναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὸν ἐλώλιον. Τυφὼς γῆς μυθῶδες ὑιός. ἰσχυσεν ἢ τοσοῦβον ὥς τε ἀναθρώποις δοκεῖν μόνοις Φορβεροὺς εἶναι. ἀλλὰ καὶ βῖς θεοῖς. οἵτινδ' ὡς μῦθος. ἐξ εἰς ἀλήθειαν ζώων μεταβάλλοντο μορφασὶ διὰ τὸν ἐπείνα φόβον. ἐλώλη δὲ πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ Τυφὼς μεῖζόν τι πνεῦμα ἐξ κεκηδοιόν. Τυφωσὸς ὄνομα πόλεως. Τυχαία. αὐτὶ τὰ καλῆ Τύχην ἀκαύβματοτινὶ σωτυχία. καλῆ τινα ἀλάκατον καὶ Τυχαίαν φορεῖν, ἔτως ἀναφαινόμβρα. ἀλλῶς καὶ ἀναγκαία τῆς φύσεως βάξις ξυζεῖ τὸ σὺν τοῖς γινομβύοις ἀηδλαθον. ἔτως ἔνια τελμηθῆναι φησὶν ὁ ἅγιος χρυσόστομος ὁ νύσσης. σὺν τῇ ἡσμοσμβύᾳ λέγει. Τυχαῖος. ὁ τῆς Τύχης ναός.

Τύχη. σωτυχία. ἢ ἀσφαλεῖ. πολύβολ. εἰ μὴ Τύχην λέγειν ξυντῷ βιούβυν. μὴ ποτὲ δ' αὖ τὴ μβὴ πενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην. αἵτινοί δεῖσὶν οἱ χειρίζοντες βάξεις. τῶ ταῖς αὐταῖς ξυντέχειν σεμνότητι ξε μέτεστος. μή ποτε δὲ τὸ ωανηρόν. ἐ ποισῆς. ἀκ ὑλαφρήθης. ἀβάξεις δικαίας ἀντιπαθῆσαι Τύχας. εἰ μὴ καλεῖν με βάξ ἁμαρτῆ τύχ. Τύχη. σέβεσθε πρὸ θεῶν τὴν Τύχην δυοῖν βροτοῖν. ἑκάτερ μβὴν δὴ τὸ δεδωρέσθαι πάρα, ζωσθεὶ ποιεῖσθαι ἴσως ἀκ ἀνύτυχον, ἐγκάπτεται σὺν ἐς τὰ πέφυκεν. οὗτος δὲ κ ἐκείνην τὴν δεδωρεὰν ἔχων, πρὸς τὸ δόλωλε θανασίμω ποιήματι. ποιεῖ ἑκάστος καὶ αἰανὸς ὁ λόγος. καὶ σοφοκλῆς. ἄκαρπον. ἀνθρώποισι βάξ μὴ σὺν θεᾶ Τύχας δοθεῖσας, ἐς ἀναγκαῖον φέρειν. ὅσοι δὲ κυσὶ οἱ σὺν ἐκείνταιβλάβαις ὡς ποτὲ, τοῦβις οὔτε συμφώμβλον ἔχειν δίκαιον ὄβιν, οὔτε ποιεῖσθαι τινα. Τύχη. Τύχη πᾶν ἄλλο σιν ἀπονόβος κόσμος διοικήσις. ἢ φορὰ βξάδηλος εἰς ἄδηλ καὶ αὐτόματον. οἱ δὲ χρισιανοὶ ἐν ὁμολογοῦμβρ δι οικεῖν βάπαν. καὶ πλούβιος φησί. Τύχην δὲ λέγει ὁ θουκυδίδης τὸν πόλεμον. Τύχη. ἐκ ἀνθρώπων βαλαῖς ἀλλὰ τῇ σὺν θεᾶ ῥοπῇ ποιεῖσθαι βάνθρώπεια. ὁ δὲ Τύχλιος καλεῖν εἰώθασιν

ἄνθρωποι. ἀκούοντες ὅτου δ' ἂν ἐπὶ τῷ πράσσηται ἐμβαίνοντα εἰκότως αὐτοῖς οὐκ ἂν δικαίως γένοιτο. ὃ γὰρ ἀλόγως δοκοῦντι εἶναι, φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προχωρεῖν. καὶ παροιμία. Τύχη ἀγαθὸς. Ἐπὶ τῶν ἐξαπιναίως μεταβαλλομένων καὶ ἀπροσδοκήτων ἀνθρώπων. τύχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτυγχάνομαι ὡς Φέρε εἰπεῖν ὁ δεῖνα οὗτος, ἐρωτῶν εἰ πατάσσω τὸ σῶμα. τῷ σοῖδα. τῷ τύχην. ἔπειτα καὶ τὸ σίβασον. Τυχηρότερος. Ἀτυχέστερος. Τυχιάδης. παρωνυμικόν. Τυχικὸς ὄνομα κύριον. Τυχίος ὄνομα κύριον. Τύχων τύχωνος ὄνομα κύριον. Τύφαι. ὅτι βαλεῖν τὸ πρόσθεν πέμφαι. οὐ βάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύφαι. τὸ ἐν χειρὸς βῶσαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ̂Τ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧῊ ΤΟΥ̂ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ὑάκινθος. ῥῆμα θαυμαστὸν. ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ὀφθαλμὸν τῆς κυίσσης. Ὑάλδες. οἱ ἐπὶ τῷ περάσματι τοῦ χαύρου ἀστέρες. Ὑακινθίδες. θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ὑακίνθινον. ἐπιμελανίζον. πορφυρίζον. Ὑάκινθος ὄνομα κύριον. Ὑάλη. ὕαλος. ὑάλης ἐστὶν ἀφὴς πῦρ ἅπαν. ὃ φησιν Ἀριστοφάνης. ὁ πῦρ ἐν γεάφοιτο ἡδίκη, ἀπωτέρω σὰς ὡδίπους τὸν ἥλιον ἐν γεάμματι κτήξαι μι τῆς ἐμῆς δίκης. ὅτι δὲ ἡ σὴ σὰσμα ὑάλου ῥοχειδὴς ἀλέκτρου. εἰς τοῦτο τεχνασθέν. ὁ πῦρ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἡλίῳ θερμώσαντες, πρὸς ἀλγεινὰ θεραπείδα. καὶ ἄπτεσθαι πῦρ. τοῦτο οὖν ὁ πέρων πρὸς σωκράτην διαλεγόμενος φησὶν εἰ ὑφάπτομαι διὰ τῆς ἀλεκτρυόνος, ἐπαναγόμενος τὴν δέλτον τὸ πῦρ τῆς γράμματος, ἀφανίσαι μ' ἐν γράμματα τῆς δίκης. Ὑάλιος. πολεμικὸς καὶ ἐνυάλιος. Ὑάμπολις. ὄνομα πόλεως. Ὑάδαι. δῆμος ἐστὶ τῆς λεοντίδος. Ὑβρὶς ὑπερτός. καὶ ὕβρισις ἡ ὑπέρτασις καὶ ὑβρίζειν τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ἀπὸ τῆς βίας ὑπερταίνειν φασίν. Ὑβρίζειν. ἐπὶ τῶν αἰσχρῶς διαπτᾶσθαι ὑπερλαβεῖν πονηρὸς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥᾳδιουργεῖσθαι. ὁδὲ, οὐμέτ' ἐν ἔτι ὥστε ἐμὲ ἰρίνειν. οὐδὲ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ βαπτίζας κενυφέναι. καὶ ἐμπίπλασθαι. καὶ ὑβρίζειν ἀπὸ δόσεως. ἀλλὰ πλέονι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡμερονίθῳ. Ὑβρίζοντες. σιρτῶντες. κερόδοτος. Ὑβρίζω αἰτιατικῇ. Ὕβρις. ἐπὶ βαρύτητος ἔσω. ἢ παρὰ τὸ ὑπὲρ βάρος. Ὕβρις Φυτεύσῃ τύραννον. ὕβρις εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάλιστα μὲν ἐπὶ καιρὰ μὲν δὲ συμφέροντα. διὰ τῆς ὕβρεως φησὶν ἀναπεύεται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν φησὶ πολλὰ διαπεράξηται, τότε εἰς μεγάλω ἀνάγκω ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαχθείς. τὸ γὰρ σημαινόμενον προβάλλων εἰσαναβὰς δεῦρο τὸν ὦρσεν εἰς ἀνάγκην. παίδων μὲν γὰρ οἱ πολλοὶ γενόμενοι, ὑβρεῖς διὰ τὸ σώφρονες οὐδὲ ὑβρεῖς νομισθῆναι. ἀλλ' ὧν ἐγκύκλιον αὐτῶν καὶ πόχερον διαῦτα ἁμαρτάνειν. Ἀνάκτιος φησὶ πολιαρεύς βασιλέως. Ὑβρις. ἐμεῖν. πολυφαγισμὸς καὶ ἐπιπρεπείας. αἰκία ἡ πολλὴ καὶ μόνον. λυσίας δ' ἐν τῷ πολιαικίας πρὸς σωκράτην. καίτοι τίς ἂν οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὸν μὲν αἰκίαν, χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι. βουλόμενος δὲ ὑβρίζειν δόξαντας, ἔξεστιν ὑμῖν θανάτου ζημιοῦν.

Ὑβρίσασιν. ἐξαμαρτήσασιν αἰσχρῶς. ἐνθα καὶ στρατιώτας ἔξω τοῦ πολεμικοὺς ὑβρίσασιν, ἐπιθυμεδίπλων. ἐλάττων δὲ ἰὼν ἡδίκει τὸ πολεμίου τος. Ὑβρισεν. οὐχ ὡς ἔβαλεν. ἀλλ' ὡς ἐπαίσχυνεν καὶ ὀνείδισας. καὶ ἐπὶ ἀναλγησίας καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέμενος. ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπιστεύετο τῇ στρατείᾳ. ἀριστοφάνης. εἶτ' οὖν ὕβρις ἔστ' ἐκ πολλῆς φρενός. ἂν ἀλαζονεία. ὅτε γὰρ μὴ ὢν δίνους ἥδε σαμνίᾳ, αὐδᾷς βαδίζω. καὶ πονῶ. τὸν δόχω ἵνα μὴ τὰ λοιπὰ ῥοῖς. μὴ ἀχθος φέρειν.

Ὑβρισάς. ὑβριστὰς καὶ λοιδόρους. Ὕβρις τὶς. ἢ ὕβρις ἐκ πατρικίας. Ὑβριστότερ. ξενοφ. οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὴ ἀγαθοὶ, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται. οἱ δὲ πρῶροι πολὺ ὑβριστότεροι ἐκείθεν. ἀδεῖ ὑβριστικώτερ. ὀχλαστικὸς καὶ θρασύτερον ὁρμῶντες. Ὑγιὰ. οἰωνίζομενοι εἰ θασιλέγειν πρὸς τὸ τῆς ὀλκάδων ὄνομα ἢ ὑγιάσαν. ἢ τὸ τοιοῦτον. καὶ ὁ ἑπτάφθογγος τίμαιος οἰκεῖος. οἱ δὲ, ἔφασαν, οἱ δὲ δὴ καθεστὼς ἥξουσιν ἐπὶ ἅμαξαι. Ὑγιὰ. διττή ἐστιν. ἡ μὲν, ἐν ᾧ ἰατρῶ. ἡ δὲ

σὺν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι· καὶ ἐν τῷ ἀρχῷ ποιητικὴ ἕξις τῆς σὺν τῷ σώματι· οὐ ληπτικὴ σὺν ἧς μοναδικὴ ἕξις, ἐν τῇ σὺν δημιουργῷ λαβούσῃ γένεσιν. τὸ δὲ ὑγιηνόν, ἐφ' οὗ πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶν· ὑγιηνὸν γὰρ τὸ ποιητικὸν ὑγείας· ὡς τὸ φάρμακον. ὅθεν, φυλακτικὸν· ὡς ἡ δίαιτα· τὸ δὲ, σημαντικὸν ὡς χρῶμα· φυσμὸς δ' πνοια οὖρα. Ὑγεία ἀθλιῶν· ἐπώνυμόν ἐστι τῆς ἀθλιότητος. καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται καὶ νίκη· καὶ ἰσχία· καὶ ἐργάνη. Ὑγιασθείς· ὁ δὲ, ὑγιασθεὶς τὰ βάσματος.

Ὑγιαίνω τὸ ὑγιάζω καταχρηστικῶς, ἀντιστοίχως. Ὑγιὴς· λυσιτελές· ὠφέλιμον· τῆς πόλεως ἐστὶν οὐδὲν ὑγιὲς· φιλοπρόκτης· ὃ μηδὲν ὑγιὲς μὴ δὲ λάθερον φρονῶν, οἷα μὴ πλουτῶν· ὡς μέθικρά σοι λαβὼν· πρόβλημα σαυτὸ παῖδα τὸν δ' γνῶτέ μοι· ἀνάξιον σοῦ· καὶ βάξιον δὲ μοῦ. Ὑγιέστερος· ὡς πορρὼ ὑγιέστερος πρότονος· πολλοὶ γὰρ προτονίδται ἀσυντάκτως· καὶ ὑγιέστερος κολοκυνθώδης.

Ὑγιέστερος πρότονος. Ἐπὶ τῶν παίνυ ὑγιαινόντων· καὶ ἑτοιμία ἀπὸ τῶν ζώων τὸ πρότονος· λεῖον γὰρ ἐστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς· καὶ μηδὲν ἔχον σῖνος. Ὑγίεια· ἐπὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον· ὑγεία δέ ἐστι συμμετρία ἐπὶ πρώτων σωματικῶν δυνάμεων· ἃ δέ ἐστι, θερμότης· ψυχρότης· ὑγρότης· ξηρότης· καὶ ὑγιεινὸς ὁ ὑγιής· καὶ ἐπὶ σπερματικῶς ὑγιεινῶς. Ὑγιὴς· ὑγρὸς τῆς ὥρας· ὁδὸς ὑγρὰ καὶ ζῶν· ἀλίβαντες δὲ οἱ νεκροὶ ἐπὶ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα· ἤγουν ὑγρασίαν. Ὑγρὰ κέλευθα· τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. Ὑγραίνω. Ὑγρὸς ὁ ἀνάστατος φόρος εἰς βάσις ἁδρασ· καὶ ὁ ῥᾳδίως ῥόμβος. Ὑγρῶς· ὑγρῶς περιδεδυνομένη· καὶ τοῖς ποσὶ μαιωτικῶς δύσολος γινομένη· σὺν ἐπὶ πάντας τοὺς τὴν θαυμαζοποιῶν ἐξηγουμένους. φωνὴν τε ἔχουσα ἀδεῖαν· καὶ ἅτε τὴν μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα, οὐδενὸς ἐπασόμασι θαυμαζομένου· ἐπεὶ θυστέρα· ἅτε δὴ ἀπάσης ἐρωτικῆς πολυπραγμοσύνης ἀπαλλαγῶ· καὶ πρὸς ἡλικιωτίαν δ' φυῶς ἀγουσα τὸν ἄνδρα· αὐτὴν μὴν οὐδὲν οὐκ ἀνάστατον οἶσεν· ἐκεῖνον δὲ καὶ βαιόν τι μόνον τῷ ἔρωτι, ἀποκλαῖσαι τὴν δε· καὶ αὖθις· πρὸς γὰρ ἡδονὰς ὑγρὸς καὶ καταφερής· πρὸς δὲ ἡδονὰς εἰς πρᾶξεις, βαρύς τε καὶ σωτερταμένος. Ὑγρότης· ἀραιότης ἢ ἀφέλεια. Ὑδάτινος ὄνομα ποταμοῦ. Ὑδατηγὸς ἀνὴρ ὁ αὐτὰ λῶν. Ὑδατίδες, σταγόνες. Ὑδάτιον νάμα. Ὑδέουσιν· ἄδουσι· λέγουσιν. Ὕδω τὸ ἄδω· ὕδειν ἔοικε· ἢ ὑδέοιμι· ἀντὶ τοῦ ὑμνοίμι· αἴθελω τε δ' τικὴν ἐπαγρομένοις ὑδέοιμι. Ὕδρη· Ὑδρεῶν ὑδροποιῶν. Ὕδειν· ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν. Ὕδη ὄνομα πόλεως. Ὕδος τὸ ὕδωρ· καὶ ὃ ὑδεῖ ἁδοτικῆ· Ὑδωρ· τὸ ὕδωρ· πανταχοῦ ἄχυμον ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ, ἢ ἔστιν ἄχυμον, ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικόν· διὸ καὶ δοκεῖ πάντος χυμοῦ ἂν πλησθῆναι αὐτῷ· Ὕδωρ βλύζον κατωθεν ἐχθρὸς μιαίνει· Ὕδωρ διαυγὲς σὺν πίνειν χρὴ σῶμα δέ· Ὕδωρ πίνων πολλῶν δεῖς σὺ λύπας ἔσῃ· Ὕδωρ αὐτηλογίας, δοκοῦντος τὸ σφάλματος ὁ τόπος τῶν πόσεων ἐδέξατο· Εἰς μὲν γὰρ ἐλθόντες καὶ πιόντες ἀνέρους τὸ ὕδωρ, καὶ μωσέως ἐβόησαν· καὶ τὸ θεοῦ κατελάλησαν· λέγει δέ· ὅτι διήλεγξάσου σφᾶς ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τῶν ἀμέτεισον γνώμων. Ὕδωρ αὐθαπές· τὸ σωτερικὸς σὺν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ βορὸν καὶ ἀγρυπνίωβορέον· λέγει δὲν ὅτι ὃ ὕδωρ οὐκ σὺν βῖς πυρέτουσι μόνον βέστι ζόφιμον· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν· ὕδωρ δὲ πίνων καλὸν οὐ τένοις ἔστ· τὸ δὲ γράμμα εἶναι μέρος· οἱ μὲν, ἀσκληπιάδου· οἱ δὲ, θεαιτήτου φασίν. Ὕδωρ· διαφερὸν μόνον· αὐτὶ τὸ ἐσπεδὲς μένον· καὶ παντελῶς ἄχρηστον· δαβία. Ὕδωρ πάρρεφ· ἐπὶ τῶν ἐπαγγελομένων παντὶ αθένει ἀπουδάζειν, ὡς καὶν ἐκ γέροντα πολίαν ἐμβιῶναι οὐ πονησάντων· καὶ παροιμία· ὕδωρ μένει· ἐστὶν σὺν τῷ ἀναπολεῖ· εἴρηται δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πόντων. Ὑδρα· σὺν ἑπτακέφαλος ὄφις. Ὑδραν τέμνω· ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα σὺν λόμνῃ ἑκατονταπεφάλωτυγχανούσα· μοχθοῦντα ἡρακλέα ὡς τὰ τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν, ἀνεφύοντο πολλαὶ ἃς· κελεύσαι ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς κεφαλάς. Ὑδραν τέμνεις· ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται· παρόσον ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων· οὐδὲν μᾶλλον ἐπράττει· ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν. Ὑδρεύειν· πτίζειν. Ὑδρεία· ὃ ὑδρεύεσθαι· ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον. Ὑδρηλόν. Ὑδροποτικός· ὁ ὑδροποτῆς καὶ ὑδροποτεῖν· καὶ ἔστιν σὺν τῷ αἱμοποτῆς. Ὑδρορρόα τὸ μέρος τῆς στεφανίδος· διὸ ὑπὸ τὸ ἀπὸ τὸ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται· ὃ ὄφενος τὸ πους ὑδρορρόα καὶ

κὐφαλος

ὑφαλος πέλα. λέγεται δὲ καὶ ὑδροέρσια. οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδροερσίας ζωωθοῦντες αὐτοὺς διὰ τούτων ἐσώζοντο πρὸς ἡμᾶς ναῦς. Ὑδροσάσιν. λίμνη μικρά. παρεμφαίνει τὸ μέγα τὸ ὑδροσάσιον, ἀφ' οὗ ποτε βοῦς ἡμᾶς λίμνας εἰς Σαμιγύμνους ἀπολύται ὁ πωφιλώτατα μός. Ὕδρος ὕδρου. ὄφις. ὕδρα καὶ ἡ νεανικὴ φαλος ὄφις. Ὑδροφοβία. ἑορτὴ πένθιμος ἀθώοις. Σαὶ τοῖς εἰς ὃ καὶ λαικλυσμὸν καταλυομένοις, ὡς Δευκαλίωνος. Ὑδροχεῖα. δεξαμεναὶ ὁλκὴν τοῦ ὕδατος ἐπισάσας. καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν. Ὑδροποτοῦντες. νοσοῦντες. ὑδροποτοῦντες δέ. Ὑδρωπικός. Ὑανα θηείον. Ὑέ. ἀπειλήβραδυόντων. καὶ ἀνοιγύναι καὶ ἡδύοντων. καὶ ἡ ἀρὺς ἂν ἔβρεχεν. Ὑελίον καὶ ὕηλος. καὶ ὑήλινον. Ὑετός. τὸ ὑμαιρόν. ἄγαν μέγαν ὑετὸν ἔσκε. καὶ λιανός. ἐμπιπόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζαι ἰσχυρὰ ἔρρωσε. καὶ ὑετὸς ἐκ νεφῶν. μεταβολὴ εἰς ὕδωρ. ἐπεὶ δὲ νὺξ ἢ ἐπιθαλάττης ἀνεπαύσατο ὑγρὰ πατερεχθῆ. Ὕειον κρέας. χοίρεον. Εὖ ὕφα πλησυντικῶς. χοίρεα. ἐχρῆτο θασαν ὑείων. Ὑμήν. ὑὸς ἴδιον. χόρου ἔργον. λέγεται τὸν σωφρονοῦντα ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τὸ ἀθυδήμου εἰπεῖν ὅτι, ὑφ' ἡν αὐτῶν δυοῖν οἰκήσειν ἀπέστασαν ὑμενοπτήσασθαι Σαθυμῶν, ὡς πορφυρίδια βοῖς λίθοις. καὶ ξενοφῶν φησιν ὑμένων θρεμμάτων καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο ἂν ἀνθρώπινον ἀλλ' ὑμένων τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. πλατὼν νόμων ζ'. ὑμνεῖς. ὦ δεδηκὼς καὶ νυνοπεφαλωσὶ λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑμνεῖς. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς Σὺ πρεπέμματά μου ἀπειθῆς οὐκαλῶς ποιῶν. πλατὼν σὺ θεαιτήτου. Ὑμενία. σὺ πάση ὑμενία καλινδούμενος. Ὑμενία. μωρία. ἀεισοφανὴς. ἵνα μὴ γένηται θεαγόρας ὑμενία. διεβέβλητο γαρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώδης. ὦ δὲ σὺ πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι. καὶ θρύπτεσθαι Σὰ πλούτου. ὦ δὲ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὸς δὲ ὑμενίαν τιὼ σὺ ὃν χοίρων δυσωδίαν φασίν. οἱ πορδιαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι, δυσώδη ἀπὸ παντὸς καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ὦ δὲ καὶ ἄλλος ὁ εἰς ὁμήρου γεφυρασὸς Σὰ μελανία διεβάλλετο. νῦν γένεται ἀπὸ τρυφῆς ἀπηλεγθου διεφθαρμένη. τὰ πεινάσι γυναικεῖα φορτικὰ. δειλία ζύνοικος καὶ πάση ὑμενία. φιλοχρήμων. μικροπρεπὴς. δουλάφνη θέλοντα ἀσφαλῶς οὐδενὶ μέγα δὴ ἐλάθδον διαπραττομένη. ἀνδραποδώδης Σὰ ἀθενὴς. γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τιὼ δαιμονίαν μεζόν ἀπὸ οὔτε θυμῶ γυναίω χρωμένη. οἷον σῶμα παρεμπίπτον σὺ μιᾶ χώρα. πείμενον σὺ νεναρκισμένον. οὐ δεινὸν εἶναι δοκοῦν τι δυναμενον. τοιαύτη εἶναι. καὶ πολλῶ μᾶλλον ἑτέραν ἐπεδείκνυεν ζωὴν, τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων. ὑμενία δὲ ἡ συμπένθα. Ὑμεῖς ῥῆμα. ὑμῶν τις Σὺ ζωῶδες ποιεῖς. καὶ ὑμῶν θρεμμάτων. ζητεῖ αὖ. Ὑμῶν. σαυτῶν καὶ ἀμαθῶν. καὶ ὑμᾶς ὁσιαστός. Ὑνις ὕου. Σὰ θετον διονύσου. ὡς πλεῖδημος. ἐπειδὴ φησιν Σὰ τελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ πεθὸν ὁ θεὸς ὑφ' χρόνον. ὁ δὲ φορεκύδης τιὼ σε μέλιν ὕμνον λέγεθαι. καὶ τὰς τῷ διονύσου τροφοὺς ὑάδας. ἀεισοφανὴς δὲ συμπαλαίει ξενικοῖς θεοῖς τὸν ὕμνον.

Ὑθλεῖς φλυαρεῖς. ὕθλος δὲ ἡ φλυαρία. Ὑΐδιον. Εὐΐδια. πρεπεμφθη. Ὑὸς δὸς ὑός. ὁ ἐπὶ γο. Ὑλακτήμωροι. ὑλακτικοί. οἱ πρὸς τὸ ὑλακτεῖν πρνούμενοι. Ὑλακτεῖ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ ὁ κύων. τοιοῦτο ὑλακτεῖ. σωδὲ ποτρύνῃ πέλας ὁ πάντα κλῴνος οὗτος. κ' πᾶσα βλάβη.

Ὑλακυΐσης. μαργώσης. ἐν Σαμεμάτι. ἐσοῦ δίδου μὴ πλατὰ. διὰ ἀγρὸς δὲ λίνοιο δαίμον ὑλακτούσης κυνὸς κουφίλω. Ὑλαπραυγάζῃ. ἰσορᾶσιν ὕλαν τὸν θοδὰ μανῆς, καλὸν τ' ὤραν. ὠλμῷ ἥραν λέους. ὅτε ζυνέπλη τοῖς ἀργυαύταις. γνωμῶν δὲ κατὰ μυσίαν, ἀξελθεῖν ὑδρόμωρον. ἀπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῶσι. τούτου δὲ Σὰ ζήτησιν πολύφημον πεμφθέντα πειράσαι. ὡς ὀνομασὶ ἀναπαλεῖν τὸν ὕλαν. μηδὲν περαίνοντα. διὸ ὡς τιὼ παροιμίαν Σὰ τ' μηδὲν ἀνύοντων λέγεθαι. καὶ νῦν δέ τινα ὁ ἀπομίμημα ζητήσεως ποιούμενος, ἐορτάζῃ δ' ἥρωϊ.

Ὑλασ. ὄνομα κύειον. Ὑλαῖα. σὺ τὸ ὕλη. καὶ ὑλαῖος. Ὑλάδης. ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. ἐν Σαμεμάτι. τὸ τοσοῦτο ὑλάδες. κατὰ γραῦδος πολεμίοις δέρμα λυηθρεύσης ἐπρέμασε τῇ σῷ.

Ὑλεῖς ἔθνος ἰλλυρικὸν. ἀπὸ ὕλλου τοῦ ἡρακλέους Σὰ μελίτης τῆς αἰγαίας τοῦ πλοῦ. Ὕλη. ὁ σύνδενδρος τόπος. ὕλη. Σὰ σκιὴ φύσις. ἡ πρόφασις. ἡ ἐπίθεσις. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσούτας Σὰ ξύλας. ὕλη Σὰ εἰδοποιούμενον ὑπὸ τοῦ εἴδους. παῦ τὸ γινόμενον ἀπὸ φύσεως ἢ τέχνης ξύλης καὶ εἴδους ἐ-

χει τὴν σύνθεσιν. οἷον ὁ σωφρονιστὴς ἀπὸ τῆς ὕλης μὴ τοῦ σαρκὸς. εἴδους δὲ τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ ὅτι τὸ τε χυτὸν, ἀπὸ τῆς ὕλης μὴ τοῦ ξύλου εἴδους δὲ θύρας ἢ σανίδος ἢ ἄλλου τινός. Ὑλήεσσα χώρα. ἢ σωδένδρος. Ὑλικοί τινες θηρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν οἴκησιν ἔχων. Ὑλικὸς οἶνος ἀπὸ τῆς ὕλης ἔρημα σὺν φρονεῖ δι' ὕβριν. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους. Ὑλοφόρον. ξυλοφόρον.

Ὑλλίδης. Ὑλλὸς, ὄνομα κύριον. βουβοίνας ὁ Ἡρακλῆς, ὕλλα τὰ οὖς αὐτοῦ πειράσαντος, εἶτα τὰ ἀροτῆρα βοῦν θεοδάμαντος βοινήσας ἔφατε. Ὑλωρὸς ὁ τῆς ὕλης φύλαξ. Ὑμέ. ὑμέτερα Ὑμεδαπὸν. τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐδάφους ὑμῖν συμπολιτῶν. ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. Ὑμέλιον. σειραν. ἄγνον. Ὑμεναίων. γαμικῶν ὕμνων. ὑμήναιος γαμβρὸς γαμβρεύοντος λυδὸς ἄδεται. τὸν γαμοῦντα λιμαῖα. τὸν ὑμνητὴν ὑμεναίων πύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελῳδὸν μέγαν. Ὑμνῳδὸς. λειτόργον. ᾠδὸς τὰ ὑμνήματος καὶ οἷον ἐπῳδὸς. Ὑμνος καὶ ὕμνιον. φιλοῦνται. ὡς ἀολικόν. Ὑμεῖς μὴ ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. διότι οἱ γαμοῦντες σφόνται σὺν μέροις καὶ φυβῆς πόνον ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι. πρὸς ἃς τῶν γάμων ἡμέρας. Ὑμεῖς ὦ μεγαρεῖς. οὔτε θύται οὔτε τέρτοι. χρησμῶν ἡμῶν τὸν ὄβριν παροιμιαζόμενον οὕτως. ἴσον θεοσαλικόν. λακεδαιμονίων τε γυναῖκες. αὖ δρασόδιν πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης. ἀλλ' ἔτι καὶ θῦνειν ἀμείνονες. οἵτε μεσηὺ τέρενθος ναίουσι καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου. ἀργεῖοι λινοθώρηκες πάλαι πολέμοιο. ὑμεῖς δ' ἀγένητε τρίβι, ἄτε τέκτορι. ἄτε δυσωδέστατοι. ἄτε νήθω. ἄτε ἀεθμῷ. ἴσον ἐῇ γυμνάσεις. ὅτι αἰγιεῖς οἱ ἐν ἀχαΐα καταναυμαχήσαντες αἰόλους, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν δεινέτην πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἡρώιον τινὸς εἶναι πρεπόντως θῶν ἑλλήνων. ἢ δὲ πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ πρέποντα μάλα. καὶ ἴωνας δὲ αἰγιλῆσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἴσορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται μεγαρέας σὺν ἑρμιόνι αὐτὸν. καὶ πορφύρεται. ὑμεῖς δὲ ὦ μεγαρεῖς ἄτε τρίτοι ἄτε τέταρτοι. ὡς καὶ καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν. τῷ δὲ ταλαίνης νύμφης ὡς μεγαρέων, ἀλήθης ἀδάημος. Ὑμὼν ὑμένος. τὸ λειπόταν τὸν δέρμα. Ὑμηττὸς τόπος ἐν ἀθήναις. ἢ ὄρος. καὶ ὑμήττιον μέλι ἀφ' αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ παῖς τὸ ὑμήττιον πρὸς ἰατρείαν. Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν. καὶ ἀφ' ὑμισμόν. ὡς ἐν τῷ πολιτείᾳ σολέωνος. καὶ σοφοκλῆς καὶ αἰσχύλος φασί. Ὑμνηπολείτω. ὑμνείτω. καὶ ὑμνοπόλος. Ὑμνεῖσι. τοὺς φωτὸς διαλλάξασι τὸ πρωτόγονον χάος. ὡς ἐν φωτὶ τὰ ὄντα ὑμνεῖσι νύειν τὸν δημιουργόν. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅπως νεῖται. Ὑμήνσεις χθονὸς τὸ δὲ ἡ τοὺς ὑμήνσεις καινὸς ἡ παγωνία φησί. Ὑμνείσθω. δοξαζέσθω. Ὑμνισθέντος ὑμνις ἀθείας, ὑμνιδος ὑμνιδ. Ὑμνοπόλος. ὁ πολεῖτος ὑμνᾶν ἀσρεφόμενος. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. πολεῖ ἀλλαμανὸς τὰ λυρικά. Ὑμνωδία. ἡ ὑμνῳδός. Ὕννις. πεφυλαγμένον δὲ γαλεῖον ἐρόπαλον. ἢ ἔμπλεγμα. ἰσοβόλῳ τε ζωγυροῖς ἀρόβοις καὶ φιλήσαιον ὕννιν. ὃ δὲ ὑμαρόν.

Ὑὸμῷ. βρεχρομῷ. Ὑομασία. ἀπαλάσια. χοιρωδία. ἀεισοφάνης. θαυμάζω τὴν ὑομασίαν. Ὑος νυαμαῦ. μεμιωσθαι. ἢ παίδων. φορεπερέτης ἠθειαννοῖ. ὑοσπιαμᾶς ἀνήρ τερον. Ὑοσπύαμον. εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους. μέλαν ἔχον τὸ ἄνθος. Ὑώδεις. οἱ ἴσον ὀρθοῦσι ταῖς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαλαῖς σωμωδοῦσι. καὶ ἁπαλὰν εἶναι τὴν ὀπώραν. καὶ ἁπαλὸν μέλι. καὶ πόλις. ἡ ἴσον ὀρθοῦσα ἐμβόλιμοί τινες. ἑλληνικὰ τέκνα. ἁπλῶς ὀνόματα αὐτῶν. τελέσιππος. δημοφῶν. πολυπλῆς. Ὑω τὸ ῥέχω. αἰτιατικῇ. ἐπὶ ὕδατι τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Ὑων. ῥέχων. ὑδρηχόων. Ὑιόθης. ὑιοθετήθης. Ὑῶσαι ὃν παῖδα. ὑὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετὸν. καὶ ὑίωσις τὴν ὑιοθεσίαν. ἐπὶ ὑίωσαι. ἂν ὑὸν θετὸν ἐποίησε. καὶ ἁπλῶς ὑίωσις. ἁπλῶς ὑιοθετήσεις. καὶ ὑιοθεσίας. κρῆσις παρὰ αἰλιανῷ πολλή. Ὑπαποδέχειν. τοῖς μὴ θέσιν ὀρθείοις ἐς τὸν πυνθανόμενον παραδέχειν ἔχουσι μηδὲ παράλογον ἂν ὑποδέχειν. μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ δὲ ὕστερον ὀλίγῳ μυοῖεις τὸ πύνθανόμενοι ἐπιλέγουσι τὸν ἀνάκτορα σημαίνειν. Ὑπάγελτος. ὁ δὲ, καταρρωδήσας μὴ γὰρ ὑπάγυιος τοῖς ῥωμαίοις πανδώσιν, ἂν καθάπανης. Ὑπάγει. βλάπτει τὴν κεφαλὴν. ὑπάγει γὰρ προβλήματα τοῖς γυναιξὶ. ὑπάγοντ' ἢ αὐτὸν τὸν ὁδὸν. ἐπὶ μᾶλλον ὑποθήγοντ'. Ὑπάγειν ἐς δίκην. τὸ ἄγειν. ἐθαπυδίδης καὶ ἄλλοι. Ὑπαμαλλὶ παῖς. ὁ εἰς δὲ καὶ ἑτερογενὴς. ἐπὶ ὁ ἕτερος ὑπαμάλλιος. Ὑπαγόμῃ. βλάπτῃ. ὑπαγόμενος δεῖσθαι παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως. Ὑπαγόμῃ. πειθόμῃ. ἀπατώμενος. γυναῖκα

ἀηδόνος

ἀηδίαν τοῦ καὶ τυραννικοῦ διαβολὰς ὑπαγόμενος. Ὑπαγορᾶσαι. δοτικῆ. ἐρμηνεῦσαι. Ὁ λο
γοθέτης περὶ συμεὼν τὸ συλίτου. τὸν δέ, τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι. ὑπάγουσιν. ἀν-
τὶ τοῦ προάγουσι. δημοσθένης φιλιππικοῖς. Ὑπαγωγάς. τὰς ἀναχωρήσεις. διώξεις τε καὶ
ὑπαγωγὰς φησι θουκυδίδης. καὶ αὖθις. καὶ πέρα τοῦ μεσσίου δειμαίνοντας, δὺ ὑπαγωγὴν μηχα
νήσασθαι. ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρησιν. Ὑπαγωγαί. ἀπάται. Ὑπαγωγεῖον. δηλαδὴ οὐ τὶ τεκτονι
κόν ὥς τινες σημαίνουσι. οἷον πλινθίου. χρῶνται οἰκοδομοῦντες. οἱ δή, ἐρμηνεῖον οἰκοδομικόν. ὃ ἀπολυθύ
νασι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλ. ὅ, τινὲς παρέξυσον καλοῦσιν. οἱ δή, πολλάκις τινὰ καθὼς ἔφημισ
σος. ξυήσεις γὰρ δεσμῶ μὴν ἀδενί. τοῖσι δὺ παγωγῦσι τοῖς ἐσωτερόμις. ἔ ἀεισο φίρνισι. ἔ νηδί
αι εἰναῖ νᾶσθαι πολιεζωσμένοι ἐπλινθοφόρουν. ἄνωθεν γὰρ ὑπαγωγὰ ἐπὶ τοῦτο τεχνᾶσθαι. ἐζωσμέ
νοι δὲ ἀίνᾶσθαι διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λαπίδιον. Ὑπαγωγή. ὑποχώρησις. ὅπως μὴ ἐθελοντὴς ὄντες
δὺ ὑπαγωγῆς, ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβαζεν. Ὑπαδύομαι. δοτικῆ. Ὑπαλφὰ ὄνο
μα πόλεως. Ὑπαλύξας. συμφυγών. Ὑπάλυξις. ἔκκλισις. Ὑπανίστους. συνόντος
Ὑπανίσχει. ὑπανατέλλει. Ὑπανθῶ ἀεί. Ὑπαντιάζων. ὑπάντων. Ὑπαντῶ δοτικῆ. ὑ
παντῶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τοῦ κειτηίου. Ὑπάξεσθαι. ὑπαγαγεῖν. ἐπολέξαι ὑπα
σχεῖτο ἢ πολλὰ μὴν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων. Ὑπαπτέχειν. περὶ τοῦτου
προέχεσθαι. Ὑπαρ. ἀληθεια. ἀπὸ συνόνειρο τὸ μεθημόδαν ὄναρ. οἷον φανερῶς. ἀληθῶς ὑ
πάρχον. ἐμοὶ δηλοῦσὺ τὸ υμὸν ὄναρ. ἐγὼ δ᾽ οἶσινε τὸσὸν ὑπαρ ἀφηγεῖσθαι. ὑπαρ λέγει τὸ μεθη
μόδαν ὄναρ. ὡς συναγῶς ὑπάρχον ἀληθύ. καὶ ἀπὸ τῆς τελευτάσασυλλαβῆς τῆς
χῶν. Ὑπαρ. ἐγκωμιαστικῶς. ὁπαίσια ἀληθὴς. βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀπελίας. Ὑπαρκτο
μένης κινημένης. πλησιομένης. ἵππων χρεμετιζόντων τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαρκτομένης
ὁπλωνσυμφερουμένων. Ὑπαρκτά. μόνιμα. ὑπάρχοντα. Ὑπαρξάμη. κατάρξασ. χρόνω ἢ
οἱ ἕλληνες χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς λακεδαιμονίους. Ὑπαρχος. ὁ ὑφ᾽ ἑτέρου
ἄρχόμενος. ὁ ἐποτεταγμένος ἑτέρω. ὁμὴ ὧν αὐτοκράτωρ. σοφοκλῆς. ἀπαλέτης ἀνάσσων ἦλθον, ἀχ
νύμενος κράτη. οὐ δ᾽ ἐάσθ᾽ ὁ πουσοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἐκβαθεσμός, ἢ κἀμὲ δέσε. ὑπαρ
χος ἄλλων ἀνὴρ ἔπλασας. ἀχνύμενος κράτη. ὡς τεῖ αὐτὸ ἥκειν δοκεῖ. Ὑπάρχων. προυπαρ
χων, ὡς ἀντὶ ὑπάρχων. ἀλλά τι μορφῆς μόνος. καὶ τὸ ὑπάρχειν, ἀλλὰ πλοῦς τὸ εἶναι σημαίνει. ἀλλὰ
τὸ κτᾶσθαι εἶναι καὶ πρόσειναι φαινόμενον. μενάνδρος. ἀλλὰ παρακληθέντας ὑμᾶς. δεῖ γὰρ ὑμῖν ἀνο
σίων. ἀλλὰ ὑπάρχειν τάτο. Ὑπασπισταί. δορυφόροι. ὧν δὲ χορὸς ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι δι
αλήγονται ὑπῆρχον. Ὑπατεύοντος. βασιλεύοντος. ἠνοχώρητε μέγιστε. Ὑπατεία. ἡ
γεμονεία. Ὑπάτη. χορδὴ μέσηκ. βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα. νεῦρον ὅτεις ὑπάτῳ ὠλίσθανε
τέρματα Φυκτον, οἷσιν ἀεισπίλω ἐμφανὴς εἰσὶ δίλω. ἐξεδὺ πὸ ἀπολέχοισιν ἐὸν ἔιφος. Ὑπα
τία. ἡ θέωνος δοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ. τὸ ἀλεξανδρέως Φιλοσόφου. καὶ αὖτη Φιλόσοφος καὶ πολ
λοῖς γνώριμος. γυνὴ σποδώρα τῶ Φιλοσόφω ἣ μάσεν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀρκαδίω. ἔγραψεν ὑπὸ
μνηματεὶς διοφάντῳ τὸν ἀστρονομικὸν. κανόνα εἰς ἐκκωνικὰ. ἀπολλωνίω ὑπόμνημα. αὐτὴ δι
εσκολοθη παρὰ τῶν ἀλεξανδρέων. ἔτι τὸ σῶμα αὐτῆς συνυβρισθὲν, καθ᾽ ὅλω τῷ πόλιν διεσκαλ
ρη. δοῦ δὲ πάσσονθε διαφθόνον ἐπὶ τῷ ὑπερβαλλόσαν σοφίαν. καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομί
αν. ὡς μήτινὲς ὑπὸ κυρίλλα. ὡς δέτινὲς διὰ τὸ ἐμφυῆ ὧν ἀλεξανδρέων θράσος ἐπασπάδες.
πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν καθ᾽ αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν. τὸν τεώφιλον σκόπει καὶ τὸν πε
τέριον. Αὕτη ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγνωρίσθη καὶ ἀνεζάφη καὶ ἐπαιδεύθη. τῷ δὲ φύσιν γνῶναι
στέρα τοῦ πάθος οὖσα, ἀπηρνεῖτο ἣ βίς διὰ ὧν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ ὧν παθεῖ. ἀλλὰ καὶ
φιλοσοφίας ἥψατο ἄλλης ἀπαγωγῆς. τοῦ βαλλομένη δὲ ἴρωνα ἐγνωκὶ ἐπὶ διὰ μέσου τὰ ἔτος πρω
ραμένης πρόοδου, ἠξιοῦτο δημοσίᾳ βίς ἀπροάσασθαι βαλομένοις, ἢ τὸν πάντων ἀπ᾽ ἀεισοτέλην.
ἢ πλάτωνα δὲ τῷ φιλοσόφων. πρὸς ἣ ὧν διδάσκαλικῶς ἐπὶ πρόνοιαν ἀναβᾶσαν τοῦ ἀνθρωπίνης ἀρετῆς,
δικαίαν τε καὶ σώφρονα γενομένη, διετέλεῖ παρθένος. δὲ ὧν σοφόβρα καλή τε ἅμα ἐπὶ ὑδόκις, ὥς τε ἐπὶ
ρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προεστώτων. ὁ δή, ἀχριός τε ὧν ἐρασθεῖν τοῦ ὥρως. ἀλλ᾽ ἀίσθησιν ἥδω πα

ρέχετο καὶ αὐτῆ τὸ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λέγειν φασὶ, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς πόσου τὴν ψυχήν. ἡ δὲ ἀληθεία διαπέπλαται μὲν διεφθερέναι τὰ μουσικῆς· αὐτὴν δὲ προσεγκαμεῖν τῶν γυναικείων ῥαιθύμως αὐτοῦ βαλλομένων, καὶ τὸ σύμβολον ἐπὶ δεῖξαν τὴν ἀναθαρσύνουσαν γλυκύτητος. τοῦτον μέντοι φανῆναι ἐρασθῆναί τε καὶ ἀπολαῦσαι τοῦ δεινοῦ. τὸν δὲ, ὑπὸ σχύνης καὶ θαμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως, διαλαθεῖν τε τὴν ψυχήν. καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. ἔστω δὲ ἔχουσαν τὴν ψυχὴν οὕτε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐν ἕξει καὶ διαλεκτικῇ, οὔτε τοῖς ἔργοις σώφρονά τε ἐν πολιτικῇ, ἥτε ἄλλην πόλις εἰκότως ἀπαλλάξειέ τε ἐν πόσει καὶ διαφερόντως· οἵτε ἄρχοντες ἀεὶ προχειρίζοιντο πόλεως, ἐφ' οἷσπερ τοῖς πρὸς αὐτὴν· ὡς καὶ θήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ παράπαν ἀπόλωλεν, ἀλλά τε ὄνομα τῆς φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις ἐν πρώτοις τὰ πολιτείας· καὶ δηλονότι ἐπεσπέβη τὸν ἐπίσκοπον τῇ αὐτῇ μεμψιμοιρίᾳ αἱρέσιν πιεύλλειν. παρεῖναι διὰ τοῦ οἴκου τῆς ὑπατείας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμίξ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῶν μὲν, προσιόντων. τῶν δὲ, ἀπιόντων. τῶν δὲ, καὶ προσεμένων· ὁπωστιοῦν τὰ δὲ ὅ, τι εἴη τὸ κωλύθος. καὶ πόθεν οὐκ ἦν τὸν οἰκίαν ὁ θόρυβος. ἀκοῦσαι παρακλῆσαι ἐπομένων ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν φιλόσοφος ὑπατεία. καὶ ἐνθένδε εἶναι τὸν οἰκίαν. μαθόντα δὲ ἔστω δηλονότι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνου αὐτῇ ταχέως ἐπιβαλέσθαι, παντῶν φόνων ἀνοσιώτατον. προηθούσης δὲ τὸ εἰωθός, ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι, θηριώδης ἀθρόως ὡς ἀληθῶς. σχέτλιοι. ἔστε θεῶν ὀργὰς ἐπιδόντες, ἐπὶ τὰ νῶν νέμεσιν, ἀναιρεῖσθαι τὴν φιλόσοφον. ἄρχεσθον μέγιστον ἐν ὁδῷ πόδια φαλμῶν τὴν παιδείαν. ἐν ὁ βασιλὰς ἡγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ αἰδεσθεὶς ἐδωρήθη. καὶ ὧν μὲν φαιδρῶν ἀφείλετο τὸν ποιητὴν. ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γῆρος τὸ αὐτὸ, ἐπὶ τὴν ἐπεκαλέσατο καὶ ἀξιέωσεν δίκην ὁ δύτου ἕκητος. τούτων ἡμῖν μὴ ἔτι σωζομένων τοῖς ἀλεξανδρεῦσιν σωτέλλειν εἰς μισθὸν ἡμιδῆ, τὴν πόλιν ὁ σιδώρου τῶν ἀλεξανδρέων τιμῶντε καὶ ἀσπάζεσθαι. ὅτε ἐν τοιούτου ἐπιμεμαθηκὼς δέοι, ὅμως ἐπαύσθη ἕκαστοι αὐτῶν σωθῆναι θαμά. καὶ ὧν δὲ τὸ σωφρονοῦντος τὸ ματος ἰούτων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ἐκτορικῶν ποιήσαντο διαθρύπτων ἢ ποιητικῶν, ἀπαίζοντο τὴν τῶν φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἐν τοιαῦτα, ἀλλὰ τῆς ἄλλης φιλοσόφου ἀπειρεία προσετίθετό τε καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὸ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τὸ γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο. καὶ ὧν ἐπιδημυμένων λόγων τε καὶ πραγμάτων, κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρεσθαι τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπιτίνι λογικῶν ἀκροάσει θεαταῖς, ὀλίγα μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιδημυμένης, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ. καιρίως δὲ ὅμως ἐπαλλάττον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέαζον ὡς εἰπεῖν, τῆς ἐκείνα κρίσει, γνώμονι διεχρῆτο ὧν ἀμφὶ ἢ χεῖρον λεγόντων. ὧν δὲ ἐπὶ μοῦσι τῶν, κριτικοὺς ἀνδρας ἐπίστασθαι εἶναι λεγόμενα κρίνειν ἀμείνους. τὰ γὰρ αὐτοῦ ἡμῖν κρίσεις, ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν οἶμαι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων. μόνον εὐγυμνασία πρὸς ἑκατέρων ἴσην γίνοιτο. καὶ διὰ προθυμίας τῆς οὐσης. ἐν ἑκατὸν δὲ τούτων, οὔφημι τὸν ἰσίδωρον. ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττῶσθαι τῶν θείων. οἱ δὲ κρίται, ἀγάμπος. σε βριανός. νόμος. ἡμέτερος ἢ λιχιώτης ὁ νόμος. Ὑβρεν. μέγαν. ὑβριλόν. ὕβρεται. καὶ εἰδος ἰχθύος καὶ ὠδῶν. οἱ καλεῖται καὶ πόβρατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖ δὲ βύβλις ἐξ ὄνος. Ὑβρεται. οἱ τὴν ῥωμαίων πολιτείαν διοικήσαντες. δεδοσεισαμένην δὲ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μᾶλλον θανάτου τὰ ρηνυΐσ, δύο στρατηγοῖς ἐνιαυσίαις ἐχούσιν ἀρχήν, τὴν ἐξέσιν ἐπέβαλε. ὧν μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν, τὸν τῆς μοναρχίας διωθαμένην φόβον. ὧν δὲ σωσσαλμένων τῆς ἐξέσιας, μεδέις ἐν τῇ προσαίᾳ τῶν ἡνιῶν ἀποβαλομένην. ὁ γὰρ νῦν ἐξὸ πελέκεσί τε ῥάβδοις δορυφορέμενος. καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετὸ λίγον μεταβολῆς εἰς ἔνοιαν καθισταμένος, μέδιόν τε καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἔρατις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῶθ τὴν δυναστείᾳ, ῥᾳδίως οὕτως ἐξ θατέρου ὧν ἡμέρων ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τὰ φερόνυμος. τούτου δ' οὖν ὧν τρόπῳ τῆς πολιτείας φυσούσης τὴν τῆς τυραννίδος βαρύτητα καὶ δημοκρατίας ἀπολασίαν, προχείζεται πρώτου στρατηγοὺς αὐθυπέρθερας, ἄνδρας δύο· ἡνορέτας

αὐτοῦ

αὐθισ ὀνομάσασα. οἵα δὴ προβούλας καὶ πονηρους τινας. οὓς ἑλλιπῶς μεταλαβοντα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας, ὑπατους αὐτους προσηγόρευσαν. ὡς ὦτος ὑπατος ἀνοῦχος ἀπεδείχθη ἐπὶ ὀνοείου καὶ ἀρκασίᾳ τῇ ἐμῇ θεοδοσίᾳ. ἀδρόβιος ὁ πόνητος τὸ βασιλέως. ἐδιφροφόρει διὰ τῆς πόλεως ἀδεῶς τὴν δεινῶν ἀπολιμπάνων. ἵνα μὴ ἀρχὰς δημοσίας ἀποδέσιων. καὶ τοὺς τὴν δυναμένους συνηφανίζων. ἐξορίαις τε ἐπὶ μεγίσταις ἐπορθαλλων. καὶ πᾶσαν ὑβρεινβῖς ἐπεγκλήτου βαλῆς ἐπάγων. ἀλλὰ δὲ τῶν βαρβάρων ἀπεχθῶς συμμαχίας. ὡς ἀνδρὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν συκλησίαις περιφυγόντας συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμῳ πεύθηκεν ἐπιτρέποντα, καὶ βοὺς ἐν τῇ θυσιαστηρίου ἀφελκυσθαι. οὓς προκρούσας ὁ βασιλεὺς καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφηρέθη. θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον παθεῖλε τῆς τιμῆς. καὶ δημοσιάσας αὐτὸν, ἐν τοῖς ἰδίοις κατέταξε. διάταξιν ἐπιφωνήσας, ἀνοῦχον ἐν τοῖς παρισίοις μὴ τελεῖν. Ὑπαυχάς. ἀπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πρωϊσμὸν ὥραν. Ὑπαυλον. ἐν δόμυχον. ἀπὸ τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας. Ὑπαχθέντες. ἀπατηθέντες. Ὑπαίδειους. ὑπὸ τὸ φόβου. Ὑπαιθρα. εἰς πλάγιον. Ὑπαίθριον. ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως. Ἀναίσιος. μέτριός τε καὶ περίσιος. λέγουσι μὴ μετεχέτω. τῆς δὲ ἡμῶν καὶ ὑπαίθρων πείρας πραγμάτων, ἐλάχιστον. καὶ αὖθις. ὡς ἂν ὑπαιθρόν τινα καὶ ἐν νόμῳ ἀγωνισάμενος μάχην, τουτέστι προφανῆ. καὶ ὑπαιθρον. Ὑπαινέσαλλων. σαίνων. ἄλριος. εἰς τὴν ἰσοπάλδα τελῶν τὴν ἀντωνίου θεραπόλων καὶ ὑπαινάλλων ἅμα φάτνῃ. Ὑπάμανε. διέφθειρεν. ὅτε καὶ ὧν γάμος εἰλαῦειν δή. ἀλλὰ ἴδης καὶ γῆρας ὑπάμανεν. Ὑπαινιπόμνοι. παραδηλοῦντες. ὅτι τεκμηριώσαι ὡς ὑπαινιπόμνοι γὴν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ. Ὑπέρεχον. οἶνω ἐμεθύσκοντο. εἶτα ὑπέρεχον θαμινὰ πίνοντες. καὶ ἀπεραύνωτοι. Ὑπεδέξαντο. συνεχείσαντο. ἀνελάβοντο. οἷς μὴ βουληθέντες ὡς κατεῦθυ στρατιώτας ὁμοίους συμμαχεῖν τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο. Ὑπεδέξαντο καὶ ὑπεδέχοντο. πολλοὶ δὲ τῶν τε τῶν μεθίσαντο, καὶ δισχίλιοι κατενεμίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς, ἵνα οἱ τε ἐσθαι ὑπεδέχοντο ἐς ὑπακούειν τοῖς βαπίσμασιν. Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν. Ὑπέδυσαν. ἐδεδύκεσαν παραυτίκα, ἐπὶ τὴ θεσθαι οἷς πρὸ πάλαι ὑπέδυσαν. ἐπετίθεντο. Ὑπεζωσμένος. πολιορκημένος. ἐπισυρόμενος. Ὑπέθρεψεν. ὅτιν ἐνδοθρέψειεν. Ὑπέκπαυμα. κύλιν ἢ φλοιὸς ἢ τρυφή. τῶν καθῶν ὑπεκπαύματα, αἱ τροφαὶ ὧν καθῶν. αἱ δέφουσι βάθη. Ὑπενίψ. παρέρρεπε. πρὸς τὸν μὴ ὑπενίνει αὐτοῖς βάς γνώμας. ἔπειτα δὲ λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀόκνον ποιῆσθαι. Ὑπενώμασε. παρομία. βάδην ἀναιδῶς τι ποιούντων. Ὑπερούσω. νίξω. ἀεισοφανὴς πλούτω. σὺ μὲν οὖν τὸν ἐμὸν βίον εἵρκασε. τὸν δὲ πλουτὸν δὲ ὑπερούσω. καὶ τι τοῦ ἐφθέγξω. ἀνερούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱππαρῶν, ἵππους ἄλλου ὀρμάνου. Ὑπεδέχω. χωνεῖ. Ὑπελάβομεν. πρὸς δέχομεθα φησὶ ταύτῃ σου τὴν βασιλείαν δαβιδ. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Ὑπελθεῖν. ὑποβραμεῖν. καὶ ἐπελθούσης ἀντὶ τοῦ ἀπατησάσης. οἱ δὲ, ἢ γυναικὸς αὐτῆς ἔτους ὑπελθούσης, οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον, ἀπῆλθον. Ὑπελείφθη. ἀντὶ τοῦ οἰκαδε κατελείφθη. ὑπελείφετο. Ὑπελύθη. ἔξηντόνησεν. ἔξεχαυνώθη. ἐνδεδύτω τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη. Ὑπέμβελον τὸ ὑπὸ τῆ θλαζούσκυεσμένον. Ὑπέμφαν. προσεδόκησαν. ἐμεὶ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί. Ὑπέμειναν. ἐμειναν. ἐλογίσαντο. ὁ δὲ τίπος διαφυγόντα μὲν ἐν ὧν πολεμίων, ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε. διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς. καὶ αὖθις. ὁ δὲ προπλος ἐκέλευσεν ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ, οὐχ ὑπέμεινε. καὶ ταῦτα πόνηρον ἴσα καὶ θεῶν σεβόμενος. Ὑπένερθεν. ὑποκάτωθεν. Ὑπενίνευται. ὑπεύρεκ. Ὑπενίσθησεν. ὑπέφθειρεν. Ὑπενόμαινεν. ὑπὸ νόμου ἐξηλάζετο. ὑπώρυπε. τῆς γῆς ὑπαμτώσης ταύτῃ ὑπενόμαινεν. Ὑπενοήσαμεν, ὑπεχωρήσαμεν. ὑπεσρέψαμεν. ἐπανήλθομεν.

Ὑπεξελάσεις. τιμωρίας. βασάνους. ἐφάρέσεις. ποινάς. ὁ δὲ χοιρόνης ὑπεξελάσεις ποιήλασι ὑφίσατο ἐμπόνους. Ὑπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν. ἀπέπεμψεν. ἰάμβλιχος. ὄντας ὡραίους ἐπαλὸς βοὸ παῖδας, ὁπατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς βοὸ πιμένας. φοβούμενον τὸ ραννὸν ὑβρεις.

Ὑπεξέσχεν· ἀφίκετο· καὶ μιλτος ὁ τῶ ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γιγόμενος, ἐλεφάντινον τὸ δημαρχων, ὡς μηδὲν ἐπιτηδείας τῶ πολεμίῳ τὸ δημόσιον ὠφελήσας. ἐπεὶ καὶ ὡς πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν. ἔλαθε δίων. ἐπὶ ῥόδιος· ὁδὲ, δεῖγμα λαβὲ ὧν ἁμαρτητέων. καὶ ὑπεξέσχεν δὲ θεοσαλίων· ἐν τῶδεν ἀφικόμενος δὲ ἀρκαδίων, νεώτερα ἔπραττε περὶ μακεδόνων. ὑπεξέσχεν οὖν αὐτὶ τῶ ἐφυγε. ἀπέδρασεν. Ὑπεξαιρεῖσθωσαν. ἐνβεβλήσθωσαν. χωρισθήτωσαν. Ὑπεξαίρομαι. καὶ ὑπεξαπάμενος. γλυκύ. Ὑπεξιοῦσα. νεανὶς γαμετὴ τῶ παρθενιῶνος θαλαμωυπεξιοῦσα. Ὑπέβησα. ἐπόησα. Ὑπέβρεξε τοὺς ὀδόντας. Ὑπερπλέον. καὶ ὁ ὑπερπόντιος, αὐτὶ τῶ πλέον ἐγώ. Ὑπέρα. τὸ τῶ κάλατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον. ὧν αἴεται τε καὶ διατείνεται. γίγνεται δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶ ἀδεῖ μὴ ἔχειν ἀφιέναι. ἀδὲ μὴ δεῖ, πρατούντων. ἀφιέντες τὼ ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν ἐγκαταλείπειν μὲν παραλιμπανόντων. ἐγκαταλιπεῖν δὲ πότιμωμένων. Ὑπεραλγεῖν. ὑπερεθαυμάζειν. Ὑπεραλγέντα. ὑπερέχοντα. τὸν δὲ ὑπερηλόν ἠλίκα ὄντα καὶ ὑπεραλγέντα τὸν ἐπίσκοπον, τὼ βλαβερῶ τῆ κεφαλῆ δέξασθαι. Ὑπέραιμος. ὑπενθραμὼν τὼ ὦραν. Ὑπεραιωρτίζεις. συγκλονίζειν τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι σύμμαχος πρὸς τὼ μήλου πολιορκίαν. φρυκτὸς μονοτρόπως. ἀλλὰ ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν νικίαν στρατηγήσαντα πλήθει καὶ ἀρετῆ μᾶσιν. ἢ ὅτι φρουρημάτων μηλίους λιμῶ ἀνεῖλεν. Ὑπεραιωρτίζω αἰτιατικῆ. Ὑπεραλγητὸν ἀλγος ὀδυνηρόν. ἐπαὐθις. ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τῆ βαρύτητα ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῶ. ἐπαῦθις. ὁδὲ ἴασος ὑπεραλγὴς ὢν ἐπὶ τῆς πληγῆς, ῥύδην ἐφέρετο. Ὑπεραλγῶ. πενικῆ. Ὑπεραλεῖται. ὑπερπηδήσει. Ὑπεράλλομαι αἰτιατικῆ. Ὑπεραναβαίνω. αἰτιατικῆ. Ὑπεραναλίσκω. μᾶλλον ἀναλίσκω. μᾶλλον βάλλω. Ὑπεραναιδεσθήσομαι. τῆ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερός σου φανήσομαι. Ὑπεραύω καὶ ὑπεραύωθεν. Ὑπεράυλον. πλήρη. οἱδὲ, ὑπεράυλον ποιμάνιον τοὺς πλουσίους, ἀσφαλῶς παρενομίσθησαν εἰς τὼ νῆσον. Ὑπεραπηνίσω πενικῆ. Ὑπεραπλογοῦμαι πενικῆ. Ὑπεραρίθμος. οὗτος ὁ ἀριθμὸς ὧν σχολαρίων καὶ θυμῶν δισχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐπέθεσαν ἰουσινιανός. οὓς οὕτως ἐπαλεσεν. Ὑπεραστίζω πενικῆ. Ὑπεραστικὸς. φύλαξ. βοηδός. Ὑπεραυλάζω. πενικῆ. Ὑπερβαθμιον πόδαρίπτων. ἀντὶ τῶ ἀβήτους. ἀπερισκέπτως διαπεπτωκώς. οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδαρίπτων καλὰ τολμῶν εἰς τὼ θεοσεβῆ. ἀλλὰ μέτρα ὀρίζων ἑαυτῶ τῆς ἡλικίας ἄξια. γνώσιμα καὶ καθαρῶς ὡφελοῦντα μεταχειρίζων ἐπιδείκνυσι θεούς. Ὑπερβαλλόντως. λίαν. Ὑπερβαίνω αἰτιατικῆ. Ὑπερβαλλοι. ὑπερβάλλοι. Ὑπερβασίας ὄρεων. παραβάσεις. ἐπιορκίας. Ὑπερβερετεῖος μὲν μακεδόνας ὁ ἡφαιστεῖος. ἐπαροιμία. ὑπερβερετεῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερφυῶν ἔργων. παρὰ μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὲν τῶ ἐνιαυτῶ, ὑπερβερετεῖος ἀνεγράφη. Ὑπερβίη. κάλλιστα. Ὑπέρβιον. ὑπερβίως. οἷον λίαν βιαίως. ἢ ὑπερβαλλόντως τὴβία. Ὑπερέφανος. Ὑπερβλύζω πενικῆ. Ὑπερβολή, καὶ ὀρθωσις. πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῆ λιμένι ὑπερβολῆ. καὶ αὖθις. ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐμερύπητο. Ὑπερβολιμαῖον. Ὑπέρβολον λίθον. ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινὰς, λίθους ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. ἀειτοφάνης. ἄρασμοτέρωσον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ. ἐπὶ τοῦ λάρυγος ἐπικρεμάσας ὑπέρβολον. ὅθι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ὡς δὲ φιλήδιος. ἀειτοφάνης. οὐ ξυντυχὼν οὖν ὑπέρβολος διώκων ἀπαλλήσει. καὶ ὅθι ἐν τῶ φάσκειν τὸν πρὸ τοῦ ὑπερβόλου. Ὑπερβοᾶ. αἰτιατικῆ. Ὑπερβορέων. ἀντὶ τοῦ πόρρω. νοῦσον τὼ συμπεριλαβοῦσαν ἡμερὸν ἐμβασιλῆος ἐαθλοτάτου πέμψαι ἄμμις ὑπερβορέων. ἀντὶ τῶ πρόσθεν αὐτῶ. Ὑπερβόρεοι. ἔθνος ἀνατολικώτερον καὶ νοτιώτερον τῶν σκυθῶν. Ὑπέρβολος. δημαγωγὸς ἰδιώτης. ὃν θαυκυδίδης ἐν τῆ ἕκτῃ ῥήτορα καὶ δημαγωγὸν φησίν. Ὑπερβολὴ. μέτρον βαρύ. ὑπερβολὴ ἄχθος ἤνυσαν. Ὑπερβολία. ὑπερβολή. Ὑπέργηρως. ἀγηκόως. Ὑπερδίαδρομον. ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ. ἐπαύ. ἐλάσσονα καὶ ἀλιγώτερα μιν. τὸ ἄγαν ἐνδεᾶ. Ὑπερδέξιον χωρεῖον. εἶχον λύπερδέξιον, οἷον μαλεπώτερον, ξενοφῶν φησίν, Ὑπερδοξάζω, αἰτιατικῆ, Ὑπεραίρομαι, ὑψοῦμαι, ἵνα ὑπεραίρωμαι, ὁ ἄρτολος. Ὑπεραίρω πενικῆ, μέτρων ὑπεραίρεσθαι, ἐπὶ τῶν τοῦ θεοῦ

τὸ θεοῦ. αἰτιατικῶς δέ, ὡς ἔρασται τῆς ἰδ μεγαλοφότητος ὑ ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον. Ὑπεραίρω. ὑπερῶ τὸν μοίραν. Ὑπερέρκ. αἰτιατικῶ. Ὑπερεδωκάμωσαν. κατεδωκάπυσαν. Ὑπερέθεν τὸ. ἐβουλεύσαντο. ὑβρίζειν κακοπαλεῖν ὑ ὑπερέθεν. ἐ πρὸς μάχην ἕδρον. Ὑπερενεπίπτω αἰτιατικῶ. ὑ ὑπερεπέσομαι χριστῶ. Ὑπερεμφορεῖσθαι ὁ ὑπερ. Ὑπερεξιόω σθήσωτὶ τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. ἐὰν μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθείω. ἐξιόω δὲ μαγειρικὸς ἑρμὸς ἐφ' ᾧ ἐξαίρεσις μόπαιον. Ὑπερεπυθόμαζον τό με. ὑ ὑπερεπλήσθη τὸ με κατεπλήσθη ὁ με ἐπὶ φιλοτιμίᾳ ὑ ὑπερεθύμαζον τὸ ἐμόν. διασύρεσθαι τὸ ὡς μικροθαυμάστου ἐξαίρεσις ἀπατωμένος ὁ λίγωλημματι. πύπαξ ἐπεφώνησαν. ὁ μεῖς κακύζην λέγομεν. Ὑπερεπυρρίασεν. ἀείσθη. ὁ ὃ, δείσας ὑ ὑπερεπυρρίασεν. ἀπὸ πυρὸς ἐγένετο. Ὑπερόχεθεγαίης. ὁ μὲ πόδιν λίσφησιν. ἀξιόρωϊνα πρόσωπον ὑ ὑπερῥῖνα ἐξ ἀνατολασεῖναι. ὁ δὲ αὐτὸς σὺν τὸ δίκαιον πρόσωπον ἀνθρώπεια. Ὑπεραλδηθύμιοι. ὑ ὑπεραισιόμιοι. οἱ δὲ ἐωμαῖοι ὑ ὑπεραλδηθύμιοι κατὰ πάντα τὸν τὸ σωτῆρος ὁμολογία, καὶ τῶχωρισμῷ τὸ ὑπερμαθον. Ὑπεραφραίνομαι. δοτικῶ. Ὑπεράχομαι. γενικῶ. ὑ ὑπεράχομαί σου τὸ δεσποδημίας. Ὑπερέχει. γενικῶ. ὑ ὑπερμαχεῖ. ὑ περασπίζῃ. ἐ ὑ περέχειν τὸ ὑπέρμαθος. ἀπὸ πόδιν ἐνεδαι. μὴ δῴ αδαι ὑ περέχειν τῆς ἀπλίας. Ὑπερέχος ἀλεξάνδρας γεμματικός. ἐπὶ τὸ χρόνων μαρκιανὸς τὸ βασιλέως. ἐγεφυρέτχιλω γεμματικὴν. πόδι ὀνομάτων. πόδι ῥήματος ἐξ ὀρθογεφίας. Ὑπερέχων. αἰτιατικῶ. ὑ περνικῶ. καὶ τῆς ἰωβειβιωσαλείσιος κακλωσισμός. ὑ περέχων τὸ τὸ βίου χορηγίαν. γενικῶ δέ. πολλῶν βασιλεύ περέσχεν. Ὑπερία. ὄνομα περσικόν. Ὑπερίδουσα. ὑποκοριζουσα. ἐ ὑ περίδουσιν. ἐπὶ τὸ ἐρείδω τὸ ἀκμβίζω. Ὑπερκαθωσεν. ὁ δὲ πατὴρ τὸν ὑ περκαθωσε. τὸ φρονήματος ἐ τῆς ὀξυδερκείας διανοίας ὑ περεπαινέσας. Ὑπερκάθ-ιω. ὑ περεθύμασα. Ὑπερκερῶν. ὑ περαὐτοῦ λαλῶν. ὁ δεῖσίδωρος ὑ περκερῶν τὸ σωπρακτὴ ραθύτερον κατὰ προαίρεσις διηγέετο. Ὑπερμορί. ὑ περμορήσης ἐπὶ περοθεσμί. ὁ ἐμὲ μὲ μί ἡμέρ τ μνεῖ ἐλθη. Ὑπερμό. ὑ περποθεσμό. κἐπὶ ποθεσμό. τὸ δὲ δὴ ἐπὶ ἰδαλίας στρατιώτας ἐπὶ λύσαι ἐκ πόλεως ὁ φλήματα πάντα. ἐφ' οἷς περ αὐτὸς ὑ περήμερ χρόνα πολοῦ βασιλέ ἐπεγένη. ἀνομίζομένοις ἐπὶ τὸ δημοσίας σωτῆρος. Ὑπερήμεροι. οἱ ἐν ταῖς καλαδίναις πρὸς ἔντιον ἡμῶν λαβόντες ἐ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκαιον ὀφείλοντες ὁ ποιαν ἐν. καὶ ἐπὶ τιμαῖς ἑλοῦσι μὴ δοῦναι δόντες ἐπὶ ταῖς ταυταῖς προθεσμίαις, ὑ περήμεροι ἐκαλέσθησαν. τὸ δὲ πάθημα ὑ περημερία. Ὑπερήμερος καὶ ὑ περημερία. ὁ ἐξ μὲν τῶν ἡμερῶν ἐορτ τυχόν. ἢ τὴν ἀνάπαυσιν λόγ ἢ δεδειπνισμένα πάθημα ἀπαντήσαντες, τότε ὑ περήμερος ἐ ἐξ ὑ περημερίας ἐλαλυθέναι λέγεται καὶ ἐκατὸν ἐορτῆς, εἰ τύχοι πολεῖσον τῆς ἐορτ δοῦναι λφθείς. Ὑπερλωρεούντων. ὑ περεχόντων τὴν δωδεκαμ. Ὑπερήνως ὑ περήνορος. Ὑπερῆρα. ὑ περέβησαν. πολύβιος. καὶ μέλαντες δὲ τὸν ἀκχύν, ὑ περῆραν εἰς ἔνομον. Ὑπερηφανημένος. ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένος καταγινος. Ὑπερηφανία. Ὑπερήφανον. πολὺ πάνυ τὸν τοίχων μεμνημένον εἰς ὕψος ὑ περήφανον. Ὑπερήφανος. πάσης ἀκαίας, ἀντὶ τῆς ἀρετῆς. τῆ λαγνείᾳ κακῶς φοσυνῶ. τῆ λαιμαργίᾳ κέμπερέλλα. καὶ ἡδυπαθοζωΐᾳ, τῆ πολυτελείᾳ. τῆ ὀργῆ, κακοήθειας. τῆ λύσσῃ κακρέᾳ. τῆ λήθῃ μνήμης. τῆ ἀκηδίᾳ κωμῳδίᾳ. τῆ ἀφροσύνῃ φόνησις. τῆ ἀσελγείᾳ καὶ ἀνδρείᾳ. τῆ κενοδοξίᾳ κβλασφημοφοζωΐᾳ. ἐ ταῖς λοιπαῖς. ὧν ἡ τύφω μόνω, ὃν καὶ τὶ κατὰ ἀρετὴ, διὰ τὴν ὑ περβαλλόσαν κακίαν. ἑαυτὸν δὲ αὐτὲ ἔταξεν ὁ θεός. χριστὸς δὲ ὑ περηφάνοις ἀντιτάσσεται. ἐ ὁ προφήτης. ἐ παρ' ὧν βάς χεῖρασσυ ἐπὶ βάς ὑ περηφανίας αὐτῶν. ἐ αὖθις. δῶρος ἀντὶ τὰ δόσιν βίς ὑ περηφάνοις. παρὰ δὲ δωροσόλω. δωρικῶς τὸ κακόλογον τῶν ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσωμένους ὑ περηφάνους νοητέον. ἐ αἰλιανός. οἱ ἢ, ἐκεῖνο βέλαμε σὺν δοξόντε ἐ ὑ περήφανον. ἀπὸ περίβλεπτον. ὑ περήφανος καὶ ὁ λαμπρός, αἰλιανός. καὶ σρωμεναῖς ὕφει τινὶ ὑ περηφάνως κενοσμημένας. καὶ ὑ περηφανῶ αἰτιατικῶ. Ὑπερισός. οἶνος ἀπὸ ὑ πέρου. Ὑπερισθῆν. ὃ καλαφρονῆσαι γενικῶ. ἐ ζωπυρεῖσθαι κατὰ τὴν τὴν νίκην τὸ σώματος ὑ περιδεῖν. καὶ ὑ περιδόντα. γενικῶ. ὑ περιδόντα μᾶλλα γενναίως ἀπὸ ὀνειδισμὸν ὑ περίδως. ὑποκλαυπίπτυτὸ ῥόθρος. οἱ δέ, ψυθοκλίας. ἀθλιαῖος ῥήτωρ. ἀπὸ πρώτων κακεμμένων δὲ πάντας. μαθητὰς ἀμαλυκούργω καὶ πλάτωνι τῷ φιλοσόφω. ἰσοπερέτει τὸ τῷ ῥή-

τοει. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ἡ πτῶ. γυναῖκα δὲ ἡ Πηνθ. ἀνηρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ αὐτιπάτρου τῶ βασιλέως. ἐξαναγόντος αὐτὸν τὸ ὑδρομιόνιον τῆς δήμητρος. διαφθείρετο Σπιλυθεύτος φυγαδοθέρα. ἐ δὲ τῶ Τμηθεὶς τὴν πλῶτιαν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτῶ πλαύιπαω ἐξορᾶ λαβὼν εἰς ὃ περῶον ἔθαψε μνήμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτῶ νς. Ὑποδίδης. δημαγωγὸς ἄδοξος. οὗ καὶ Φίλος ὠνδημοσθένης, ἐμφέρεται αὐτὸν Σπαρτιάταις ἀρπαλέοις μέμασιν. ἔσχε δὲ παῖδα πλαύιπαω. Ὑποδίονα. τὸν ἥλιον. ὑποδρομαῖα πάντα. καὶ ὑποδιονίδης οὗτος. Ὑπείκον. τὸ λεπτόν. Ὑπείπαμαι. αἰτιατικῆ. Ὑπειλοθμήσας. τὸν ἰοθμὸν περάσας. ἐχὺς δὲ τοῦ πέλκης ἐ ἐλάς ἡμιονίῳ ὑποριοθμῶ, ἀνήχθη. ἀπὸ δώνη, λαβεῖν τῶ ἀχαιῶν σῶ ὁδόν. Ὑπείσαδ. πρόσαδ. σοφοκλῆς. ἡ λέκῆα φησίν. ἀλλ' ἐμὲ μὴ ὁ πλισ δῶ λέλοιπεν ἤδη βίοτ' ἀνέλπιστος. ἀδέτα ρῶ, ἅτις αὖ λοιπέωρ νε τα ἐλπομαι. ἧς Φίλος ἀνὴρ οὔτις ὑπείσαται. ἀλλ' ἄπερ εἴτις ἐπόνος ἀνάξια, οἰηρομῶ δόμοισ παρος. οἷον τὸ πλεῖσον τὸ βίου βιώσασα σὺ ναπαῖς. ἐ ὁ πλείωνμε Φηβίος δῶ λέλοιπε. μηδέ πτε ἐν ἀλαθῆ ἐλπὶ δηρομμίωι. ἐπεὶ μέχρι νῦν ὧδ' ἔν ὑπερ σὺν δίασ τὸ ἀλαμέμνον' πέ περαιδ. ἧς Φίλος ὧδε ἰς ἀνὴρ ὑπερίσαδ. αἰὰ πάντες εἰσὶν σὺν ἀτυχήμασιν ἀλλαβάμμοι. ἢ σὺ εῖνο. ἀνδρὸς νεκρὸς πρόσοντος, σὺν ποδῶν φίλοι. Ὑπείσαμαι. γμιπῆ. Ὑπείσχε. ὑπερμέχει. πρίσασο. σύ λ' ὦ θήρου τὸ δὺ πείσχεβίου. Ὑπερθαυμάζω. αἰτιατικῆ. Ὑπερθεν. ἐπάνω. σὺν Σπομέμματι. οἱ ηυ ἐ πτεάνων χέρασ ὑπερθερέχειν. Ὑπὲρ θεν ἀρ. ᾧ ὅμήρω. ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισαι ἀδετέρως. Ὑπερθύντι. ἀφῳπόντι. ἀνανοιωσαμμῶ ῶ. ἡρόδοδος. ὁ δὲ ἀρζαφόνης ὡς οἱ πέμφαντι βύσοσα, ἐ ὑπερθύντι ῶ σὺν τὸ ἀειναγέρου λεγόμενα, σωέπαινος καὶ αὐτὸς δαρεῖος ἐγένετο, ᾧ τεσι ἀλασατο ἑβδομήκοντα δίκρεασ. Ὑπέρθυον. ὑπὸ θεῶν βούλκσιν. Ὑπερθέοντες. ὑπερδέχοντες. καὶ ὑπερθέω αἰτιατικῆ. Ὑπερθήσει. οἰκοδομήσει. Ὑπερθιγῶν. ἀλαζόνων. καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθιγῶν ὡς αν ἤδη πειρατηήτων. Ὑπερθορῶν. ὑπερπηδῶν. τῆς δήμητος ἀδωλόμμος ὑπερθορεῖν ῶς θύρασ. θορῶν δὲ ἰσάναι ἐπὶ τὸ μέγαρον. Ὑπέρθωμαι. ὑπερνεθέζομαι. γμιπῆ. Ὑπὲρ κάρα φοιδύνῶ. ὑπὲρ κεφαλῆ. ἐρχόμμον. Ὑπὲρ καπάραίνω αἰτιατικῆ. Ὑπέρκμαι. γμιπῆ. Ὑπερκέρωσις. ὑπερκέρωσίς ἐστιν, ὅτε ἐκτὸ ἑτέρασ μέρασ μόνον ὑπερέχομμεν τῶ πλεμίῳ. αἰὰ καὶ ἀπὸ τοῖς ἴδιοις ὅτε ὑπερκερώσεις πρεῖσαι ἐδύ ἂν ὧς δὴ ἀπειλημμένοι τῶ σρατεύματι. Ὑπερκολπεύω αἰτιατικῆ. Ὑπερκύπτω αἰτιατικῆ. ἰστέον δέ ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἡμμὲν ἐπὶ ἐσω χαφῆ, ἔχει αἰτιατικήν. καὶ ὁ πολέμαρχος. ἡ ἢ χαείλκφα, γμιπῆ. ὑπερκύφαντες τὰ ὄρεσ. Ὑπερλαλῶ γμικῆ. Ὑπερμαζία. ὑπερζυφᾶ. πλατεῖ. σρωιᾶ. οἱ ἢ γαλάται καὶ πλαγμάτες ὡς ὑπερμαζώντων αὐτὸ χεμμα τῶ ῥω μαίων. καὶ διὰ τὴν ζυφλὼ ρίπᾶν τῶν βιοτῶν ἐπεισαν. ὃ αὖθις ὁ δέ, ὑπερμαζῶρ καὶ ζῶν, καὶ χρυσίω βάλλων ἰάς καρώνασ ὁπότερον δοῦλος Τυγχάνων. Ὑπέρμαλλον. ἐπαφρισσᾶ. λῶ μὲν ἀφορία καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον φεὶ τοῦ ἀνθρώπουσ. οὐδὲ αμμᾶς σπουδάσαι τί ποτέ ἐσι τὸ λῷστόμμ. Ὑπερμαργότερος. ὑπερμανόμμ. Ὑπερμανέα. ἰσχυρότερα λίαν. Ὑπερνήχω. ὑπερβαίνω. Ὑπερον. ἀβαία. Ὑπὲρ ὄνασπιασ. λέγουσιν ὅτι δημοσθένης ὁ ῥήτωρ δῶ λογράμμ ὑπέρτιν κινδωβούντ, ἐπαν ἐχομμῆ τῶ δικαστῶν, εἶπεν. ἀκούσατε ὦ ἀνδρες δικηγόμαβος τερπνοῦ. μανίσκος ποτὲ ἀβλώπευσεν εἰς δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρεῖ δὲ νακταλαβὼν νακτα λύσας τὸν γόμον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τὸ ὄνασ. σὺν βαλλόμενος δὲ σὺν τὸ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικασήριον ἀμφότεροι. εἶπων δὲ ζῶν ὁ δημοσθένης, νακτέβαινεν ἐν τοῦ βήματος. ἀξιόντων δὲ τῶν δικασῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβαὶ πάλιν σὺν τὸ βήματος. ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶσ ἀκούειν ὦ ἄνδρες, σὺν θυμεῖτε. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐ δέφωρῆς ἂν ἐχεσθε. οὕτω νακαθαλάμενος τῶ πειθῶν, ὀνικατηγορέμενον πεφεύσωσε. ᾗ πεταπόινυν ἡ παροιμία. σὺν τῶ ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμασ φιλοτιμουμμῶ. Ὑπέρροον, τὸ ἀπὸ ὑψους ῥέον. ὑπερῳδονδὲ τὸ ἀνώτον. Ὑπεροπλίσι. τῶ ὑπερφανίας, ἐ ὑπερ οπλία, ἡ ὑπερφανία. Ὑπεροπλίσαι, ὑπερηπῆσαι. Ὑπέροπλον, ὑπερήφανον Ὑπέροπα εἰ δέ τις ὑπέροπα χερσὶν ἢ λόγω προάγει δίκης ἀφόβητος ἢ δαιμονῦ ἐδεισεβίαν, ποιῆσαι ἔλοιτο

μοίρεκδυς

μοίρα δυς παρ᾽ τμοῦ χάριν χιλιάδας. τουτέστιν σὺν ἐνὶ τῆς ἀνοσίου δυφνῆς καὶ ὑπερηφανίας. ὁ τοιοῦτος, σὺν αὐτῷ εἰς μοίρα. οὐ μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσεβῶν ἢ ἐξεται τῶν ἀθίκτων. τουτέστιν ὧν ἄξιός ἐστι χεθαι. ὑπερόπτης. ὁ καταφρονῶν. ὁ δὲ, ὑπερόπτης ὢν τὸ δικαίου καὶ ὑβριστής. ὑπερόπτικώτερον. ὑπέροπτον. μεγάλων. ὑπερορᾶν. ὑπερβλέπειν. ὑπεροία. ἐξοία. ὑπεροίζω αι πατικῶ. ὑπερορῶ ἑλληνικῶ. ὑπερόριον. τὸ σῶμα τοῦ ὑπερίδου ἔρειψαν ἀθλωταῖοι ὑπερόριον τουτέστι μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ αὖθις. καὶ ἀναπείθει τοὺς ἀθλωταίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος ὑποδίδυσθαι. αὐτὶ τοῦ ἔξω τοῦ ὁρίου. ὑπερόριον. τὸ ἀπηλλαγμένον καὶ πάντη ἀλλότριον. καὶ ὑπερόριον. τὸ τοῦ ἀέρος ἀνεθές. καὶ ὑπερόριον λυπῆσαι ἐμέλλετ᾽ τὸν στρατιάν. καὶ αὖθις. πρὸς πάντα νεώφησας ἀνδρὶ δεδοκημένῳ καὶ ὑπερόρια ἀρεῖσθαι. κἂν ἐγώ μὴ ἀπείρατος λῶ ὑπερορίων συστρατιῶν. ὑπέρου πόδιζοπή. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τοιούτων καὶ μηδὲν πραινόντων. καὶ αὖται δὴ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν. ὁ διὸς ἡδέως ὄνος. καὶ αὖθις. ἀπωθῶ δὲ ὁδὸς καὶ ὁ τὸν ὄνον φέρων. ἐπ᾽ τυφλοῦ. ἀλλ᾽ ἐξώρυκ. πλάτων ἀδώνιδι. εἰ δὲ χὑπέρμοι πόδιζοπὴ γένοιτο. ὑπέρπόδιζοφον. παροιμία. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸ τοῦ καὶ μηδὲν πραινόντων. παροιμία ἄλλη. γυμνότερος ὑπὸ τὸ περικείδος. ὑπερδέσι. ὑπὲρ πᾶσαν ἀσίαν ὤν. ὑπέροφ. ὑπερήφανος. ὑπερόφρη. ὑπεροφίαν. καταφρόνησιν, εἰδὼς ὢν ἰσθμίων τὸ πρὸς ἀρήκλεω πρὸς τὴν πρὸς ἡμᾶς ἡλάσεις ὑπεροφίαν. ὑπερωδυία. οἱδέ, συνέπαχον τῆς ἀπληρέντων ὑπερωδυνία. τουτέστι τῆ συμφορᾶ. τῆ λύπη. ὑπερώη. ᾧ ὑπερώα οὐ νῖσι. ὁ μηρός. χείλεα μὴ πεδίην ὑπερώῳ δοῦπεδίλω. καὶ σιμόνητος, εἰς μὴ γὰρ τῶν ὑπερώαν χελύνῃ μηδὲ λῶ ὁ ἰσος. ἐς βάθος δ᾽ δὺς ἀνὰ τὸ πραγίον ἐρείζω. ὑπερώησαν. ὑπεχώρησαν. ὑπερῶν. τὰ ἀνώγεων. ὑπερῶσιν τὸ ὑπὲρ τῶν μοῖραν ὑπέρωσις. ὑπερπαίειν. ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. διὰ τὸ πλῆνος οὐδὲ ναυβολῶ εἰνάσαι δυνατὸν ὂν. οὐδενί τῶ ὄντων δίκην. ἅτις ὑπερπάφασας τὴν δεινότητα τῆς περιημμένας πλάξης. ὑπερπείης. ὑπὲρ λίαν σωζομένους. πλέαρχος ὁ λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώτας ἐπῆγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῆ πορᾶγειν. εἰδὲ ἐν τοῖς βέλους γένοιτο, θέειν. τὸ μὲν, ἵνα ἀπέραιον τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο. τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπείης ὦσιν. ὑπερπεδὸν πατικῶ. ὑπερπέτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα. ὑπερπηδῶ πατικῶ. ὑπερπίπτω ἑλληνικῶ. ὑπερπλέω γενικῶ. ὑπερπνιγεῖς. ἴσασοι ὑπερπνιγεῖς γὰρ μόνοι. οἱδέ, ὑπερπνοι ἐν τῆς ἀγανίσασθαι. ὑπερπορδάζω ἑλληνικῶ. ὑπερέχω ἑλληνικῶ. ὑπερβάσπαμμένα. ὑπερβάμέρα. ἀπὸ δὲ τῶν τάλων μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ φαύλου τὸ περιβάθλα τὸ προφωνιοῦ τοῦ ἐρῆσθαι. ὃς περὶ τὴν ὄντα πόδων ὄντων πότερον τῶν σπαμμάτων, πότερος αὖ τῶν ὑπερέβαλε τοῖς πανδήμοσι βοῦς. ὡς τὸ βήγεμμα λέγει τῆς ἐνήνος αὐτῶ. πέντε δὲ περὶ πεντήκοντα. πόδας πάνδησε φαῦλος. δίσπασε δὲ κατὸν πέντε πολλῶ πομμένων. καὶ πολλῶν σὺν διαλόγω ἔνι βήγεμφή. πρατύλος ἢ πόδι ὀνομάζων ὀρθότητος. ὑπερβάσπαμμένα πανδῶν. φαῦλος ἐμμένε πέντε πάλος ὁ πόντιος. ὃς δυνεῖ μέγα δισπᾶσαι καὶ ἁλέσθαι. ἐπεὶ δὲν ὑπέρτου ἐσπαμμένας πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβαὶν εἰς παροιμίαν ἐξέβη. ὑπὲρ τὰ ἐσπαμμένα πανδάμ. ἐπὶ τοῦ περιπολίου τι παρὰ πόντων. διότι ὁ φάυλος ὑπὲρ βοῦ πεντήκοντα πόδας πανδήσας, ἐπηρώθη τὸ σπέλος. ὑπὲρ βοῦ παλλιπράβοῦ. φησὶ πλέαρχος ὅτι παλλιπράτης ἐμμένετο τις σὺν παρυσῶ πολεσιώβος. εἴτε οὖν ἐθαυμάζον βίνα οἱ παρύσιοι ἐπὶ πολλῶ, ὑπὲρ βοῦ παλλιπράβοῦ περιβολικῶς ἢ ἐγ. ἀφεισοτέλης δέ φησιν σὺν τῆ ἀθλωταίων πλατείᾳ παλλιπράτῳ τινὰ περῶν βοῦ διαστὰς μύθος εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν ἐπὶ παροιμίᾳ ἐρῆσθαι. ὑπερτέλλον. ὑπεραναπέλλον. ὑπερτενῆ. ὑψηλόν. ὑπεράνεχον. ὑπέρτερον ἀρεῖπον. ὑπερτερῶ. ἑλληνικῶ. ὑπερτεροῦν. δεσπόζον. ὑπερτερία. τὸ τῆ ἀμάξης πῆμα. ὑπερτίθεται. ἀναβάλλεται. ὑπὲρ τὸν καθ᾽ λόγον. παροιμία, ἐπὶ τῶν πεμπεραιτέρων. ὑπὲρ τοῦον. βοήσομαι ἐμὶ ὑπέρτονον βοάν. τουτέστι τὴν μεγάλην τῆ ὑψηλὴν τῆ ὑπερέχουσαν. ὑπὲρ τὸ μηθενὸς αὐτὶ τοῦ ῥᾳδίως τῆ ἀχρεῶς. δαβίδ. ὑπὲρ τὸ μηθενὸς ὤσεις αὐτούς. ὑπὲρ τὸ τοῦ ἐμὶ μηρείηθεν ἐγώ. τῆ ὑπὲρ σέ. ὑπὲρ τὸ ὅλων ἀναρριπῆν. ὑπὲρ τὸ ὅλων ἀγωνισμός.

καὶ στρατιᾶς ἐξάγειν ὑπὲρ τὸ ὅλων φέρεσθαι τὸν κίνδυνον. Ὑπεροιζομένου ὑπερφαινόμενα. Ὑπερόισων. ὑπερβαλών. ὑπερενεγκών. ὅθεν τὸ φρόνημα μέγα ὡς ἔδει ἀλέξανδρον ὑπερόισων ἐπέκτητο. Ὑπερφαλαπίασις. ὑπερφαλαπίασίς ἐστιν ὁ ἔστιν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχοντα τὰ πολέμια. Ὑπερφαίνω γυναικῶν. Ὑπερφυᾶ μέγα. ὑπερέχον. οὗτος ὕψος ὑπερφυᾶ ἐστιν. καὶ κατὰ μέρος ὑπερφερέστερα. Ὑπερφέρω. αἰτιατικῶν καὶ γυναικῶν.

Ὑπερφίαλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ φόβου. ὑπερφίαλος ἐστὶν ἀνήρ. ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανος. ἐν ἀπορίᾳ δὲ ἐπὶ ὑπερηφανείας. ὑπερφιάλοις μεθ' ἡμῶν δύνασθαι. ἐστὶν ἀγαθοῖς. Ὑπερφονεῖ. ἐπὶ ἀνθρώπων τὸ θεῖον, ἢ ὑπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει. ἢ πόνοις αὐτοῖς ἐφορον οὐκ ἐφίησι. Ὑπερφρονῶ γυναικῶν. καὶ αἰτιατικῶν δέ. Ὑπερφρόνως ἀλαζονικῶς. ὑπερηφάνως. ὁδὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπερφρονοῦσι τὰ ἄλλα ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα. ἐκεῖνον δὲ παίσαρα ὀνομάζεσθαι. Ὑπέρφρων. ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ πολέμων ὁ σοφιστής, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ πρόσχοντος δυνάσεις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφίεσθαι. θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ πεπλασμένα. φημὶ δὴ πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, χαλεπώτερον. Ὑπερφυᾶ τε χιλὼ ἔχων. ἀεισοφανῆς τὸν ἀλλαντοπώλιον διασύρων, ἐξαίρετ' αὐτὸν τε χιλὼ. ἵνα μᾶλλον ὀφθῇ σκιαφανείσης αὐτοῦ λίαν ἀτελοῦς. ἀλλαντοπώλης γὰρ ὁ ἐπὶ τέρατα πωλῶν. Ὑπερφυής. μεγαλοφυής. μείζων.

Ὑπόφυια. Ὑποδέχεται. αἰτιατικῶν. ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον. καὶ ὑποδέχει καὶ ἡδονὰς καὶ ἡσυχίαν παρεύνει ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτὸν. ἀεισοφανῆς ἐστὶν. εἰ δέ σοι ὑποδέχεται ὡς περὶ τέροντας ἡμᾶς σκηβαλίνεται. ἀντὶ τοῦ λησταί. ἠβάλοι γὰρ οἱ μὲν ξύλα λησταί. τοιοῦτοι καὶ ἠρωικοφόρβοι. οἱ δὲ, ἠβάλον τὴν κατὰ ἀπάτης παιδιάν. ὡς ὑποφῆναι τέρονας δικαίας σκηνουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. ἠβάλε γὰρ καλοῦσι σκηνουργήματα. Ὑποχόλως ὀργῆ. ἀντὶ τοῦ ὑπεραναπτήσας. ἔλθε ἀντιφανῆς. Ὑπεσαλῆται. ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσαλῆται ὧν προσφέρον ταῖς αὐλαῖς. ἀντὶ τοῦ ὑποδύντες. ὑπεισελθόντες. Ὑπεισπλάμην. ἐπεισπλάμην. ἀπειρυφάμην. Ὑπέσημαι. ὑπεσχέθημαι.

Ὑπεσόρεσαι. ὑπέσρωδ. ἐστὶ ὑπεσορᾶσθαι. Ὑπέσχεν. ὑπέκλινεν. ἔδωκεν. ἀφ' ἧς ἀπολύει ὑπέσχετο διαβάλλασιν. ἀφ' οὗ φόνου ἄδηλον εἰρήσατο ἑκόντα εἶναι. ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως. Ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι. Ὑπετέμνετο ὑπερύσετο. ἀπὸ σωθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ἀπετέμνετο. Ὑπέτεινεν. ἐπιπέλλετο. κατεσκάλλεν. ἕως μὴ ἔτι ἦλθε τὸν στρατηγίαν τῆς ἔω παρεκβάσεως καὶ ἄλλας ἐλπίδας αὖ ὑπέτεινεν ἔτος, ἀπουδὴν ἐδείκνυσαν. Ὑπάνθρωπον. τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπάνθρωπόν ἐστιν ἁπάντων. Ὑπανθρωποι. οἱ μὴ πολλοσμοὺς ἐπεσχηκότες μηδὲ ἀνθρώπασι τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπανθρώπησαν. Ὑπόρρωστον ἀπειρον. Ὑπέχει. ὑφίσταται. ἐστὶ τὸ δεῖ μεθαι ὑπέχειν ἐπὶ ἀεισοτέλει. ὑπέχειν ῥᾴδιον ἐστὶ θέσεις ἀεισοφανῆς. καὶ παύθυ ὑπέχειν ὧν σοὶ οἶδεν ἡ κύλιξ. λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας. Ὑπέχοντος. ἡρατοῶντος ἀεισοφανῆς. καὶ εἶτε τὸ χρεοῦν εἰς ἀγορανέπαλφίδ. ἔστιν ὑπέχοντό σοι ἀρτίγονθύλακον, ἀνὴρ ἐρεγμὸν ὁ ἱκρυξ μὴ δέχεσθαι μηδὲ ναχαλκοῦν τολοιπόν. ἀργύρω γὰρ χρώμεθα. Ὑπεψιωσμένη. ἀκμαία πρὸς τὸ ἡδύ. ἢ ἐκ νύμων. ἀπὸ τοῦ ψιὸς ὁ σημαίνων τὸν τοῖς ὁλώοις γινόμενον σιάλινος ὃν οἱ τεωργοὶ ἐφάπτονται τῆς συκῆς. ὅπως ἀνόπωρος αὐτῇ μὴ ἀπορρέῃ. Ὑπεψιθυρίζετο. ἡρέμα ὑπεκλείετο. καὶ συνθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄπαρήματα ὑπεψιθυρίζετο. Ὑπεισδύμος. ὑφορώμενος. καὶ ὑπεῖδετο, προσεδόκησε. τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπεισδύμον. τί γὰρ ἂν ὑπώπλευ ἡρέασ ἀπὸ ἑξόνων καὶ σχοχῶν ἐπικοινοῦ ἀπόδεδομένον. Ὑπιδέσθαι ἀπὸ θεωρῆσαι.

Ὑπεισκέθων ἀπὸ χωρῶν. ἐστὶ ὑπεισκέθοιμι. σοφοκλῆς δὲ ὑπεισκέθοιμι. Ὑπειλημμένον. ἀπόνενομένον. Ὑπείξομεν. ἀπονύξομεν. ἀποχωρήσομεν. Ὑπείσομεν. ἀντὶ τοῦ προείσομεν. καὶ ὑπεισεῖν προαγορᾶσαι. Ὑπεισούσης ἀπ' ἀεισοφανῆ ἀντὶ τοῦ ἡρέμα φθεγξαμένης κατεισούδασαι σοὶ ὠλμνᾶς καὶ τὸ τῆς προσβείας ὑπεισὸν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τὰ τιμοκλέτη ξυλλέξαι Ὑπεισέσιον ὑπαγωνίσιον ἔρετ', ἤγουν κωπηλατῶν ὑφ' οὗ νεθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ σωτρίβεσθαι αὐτῶν τὰς ψυχάς, καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπερέσια, καὶ τὰς ὑπερεσίας.

Ὑπειρετικοῖς· τοῖς ἐρέσσουσιν. ἐξάξεις τὰς νῆας βραχὺ διάστημα ποιῶν· ὥστε ὑπειρετικοῖς σκωλεῖν δοκεῖν ἄλλα καὶ διακωλεῖν· καὶ αὖθις· ὁρᾷ, ὦ ὑπειρετικὸν σκάφος ἀφυδρόν· καὶ πολλαχοῦ ἔχον ἀφορμὰς εἰς πλεονασμάτων οἰκονομίαν. Ὑπείρονος. Ὑπειρομίδης. Ὑπείροχος. ὑπερέχων. Ὑπόβολον ὑπονείμονον πόδα δάκνον. Ὑπῆγμα· ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο. Ξενοφῶν· ὁρᾷ πλέαρχος ἅπαν βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβύτην συμβαλοῦσαι μὴ πάσαν δυνάμεως τὰ ὅπλα. Ὑπήκουσεν ἡμῖν. Ὑπηνεμία· ὁρᾷ λιβανία, τὸ θρασὺ αὐτὸ καὶ πνευματῶδες ὑπονοήσασα, αἰχμάλωτον ὑπηνεμίαν. ἀντὶ τοῦ ὑπηνέμιστον. Ὑπωμόσια· ἡ λύδη καὶ ἀβέβαια γίνεται γὰρ αὐτὰ ἐν ταῖς ἐμπορίαις ἡ ὑπωμόσια καὶ τεράστια. ἀντὶ τῆς ἀληθὰς ἔμπορος οἷον εἶδωλα ἅπαξ καὶ δὶς ἰσχυρίσασθαι πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἔμπορος ἡ λύδη. Ὑπωμόσια. ὑπωμοσία καλεῖται. ἡ δίκη σώζουσι δὲ μίξεως· συνθήκη δὲ λέγεται αὐτῇ ὑπωμοσία· πολλοὶ ἐνθαδὶ τὸ γένιμον ἀπομίδιον τυγχάνουσι. Ὑπωμόσια ὡς ἡμεῖς λέγομεν. ἀλλὰ ὀμνύω λέγουσιν ἐνιότε πολλοὶ τὰ ἀληθῆ ὀμνύοντες, βία ὑπωμοσία τίκτουσιν ὠδῖνας πολλάκις δὲ ὁ φιλόσοφος ἐνθαδὶ τὸ ἀνεμιαῖα· καὶ μὴν ἀνδρὸς δακτυλίω. ἀνεμιαῖον ἐγένετο. ἡ δίκη ἀπὸ μέτρου ἄρρενος. Ὑπνεμιοι· ἀπὸ τοῦ ἀνεμοι. Ὑπόνυξ· μύξας· τὸ ἡμιεῖον πώγων· ἢ τὸ ἄνω χείλος τρίχωσις· τὸ ἡδέως ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὸν ὄνυχα· ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὸν ὄνυχα εἶναι ἢ ἐνεῖναι· τὸ ὑπὸ· παρὰ τὸν ἡσσώμενα δηλοῦντα ἀπὸ τοῦ ἐνίημι· ἢ ὡς ἐρεμνὸν καλόν. Ὑπνώτην ἀνεμαίω· ἀρτιγένειον τινὰ ἐπινέω· πρῶτον ὑπνώτην ὄντα. Ὑπνοῦν· ταῖς γυναιξὶν ἀσασμοὺς· καὶ παιδάσας· καὶ παιδοβόσκειν μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρωποι, λέγουσι καὶ πράττουσιν. Ὑπηρετήσον· τὸ παρέμεινον· ὃ χρώμεθα εἰς δοῦλον· οἷον, ἀμίδα λέγουσιν· πυρίως δὲ ὑπηρετήσιον ὄντα ἐνθαδὶ ἐρέσσοντες. Ὑπηρέτης· δοῦλος· καὶ ὑπηρετικὸν δοτικῶν. Ὑπῆρξαν· πρωτατηρξάνθ· οὗτοι πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίας· κρόδοτος· καὶ αἰλιανός· ὁρᾷ, ὑπάρξατο σωφρονεῖν. Ὑπόδικα· ἡ ἄθατα· οἱ μαθοί. Ὑποῖ· ἀπὸ τοῦ ὄρθριον. Ὑποχλή· ἡδονὴ πλησις· ὑποχλὴ δὲ κατέψις. Ὑποδέδαι· ὑποθεωρῆσαι. Ὑπόσχεται· ὑποσχεῖται· καὶ ὑποσχόμενος σωτεροσόμενος. Ὑποσχέσθαι δοτικῶν. Ὑπνηλὸς· ῥᾴθυμος. πνομαχῶ· ἀρτιφανὴς· ἐγὼ δὲ μετὰ μεσοπυργίου τεθραμμένος, ὑπνομαχῶ. ἀλλ' ὑπαγρυπνῶ· ἵν' μὴ δὲ ἄλλως μάρηθ' ὑπνομαχεῖν πεφυκὼς· σὺ δὲ μὴ βιμάζε μεμαμμέμη· σὺ δὲ δοῦλος ἰσμαραγὸς· καὶ νωθὴς δὲ καὶ πηλιμῶος· οὐκοῦν δεῖ μᾶλλον ἀρηλόχω πρόσπονον ἵν' ζῶντα θᾶττον. Ὕπνος· τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τὰ αἰσθητικὰ τόνου πρὸς τὸ κεμονικὸν· ἢ ἐγκρίσεως καὶ φύσιν τέρπεις δοῦναι ὁ ὕπνος· τὰ δὲ φύσιν δὲ δοῦναι τέρπεις, ὡς σκηπτόντων ὀφθαλμῶν. Ὕπνος ἀλγία αἰσθήσεων γινομένη ἀπὸ τοῦ ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τὰ ἐγκεφάλου ἀναπαύσει τὰ ζῷου· ἢ ὕπνος ἐστὶν ἀργία τῶν αἰσθητικῶν πνευμάτων. ὅτι δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑπνοεῖν· ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν. Ὕπνος θεοῦ· μακροθυμία· δασύλλ· ἐξευρεθῆναι ὑπνοῖς κεῖ· καὶ ἠκέρεθ ὡς ὑπνώοντας· ὕπνος δὲ πέτρα λυκύθυμος ὀμμάτων· παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν. ὀνασκαθύπνους κελεύειν τόδε. Ὑπνωτικὰ γρυπνία· μέρος· καὶ ὑπνωτήριον. Ὑπολίγου. Ὑπόβαθμος· ὑποβαθρος. Ὑποβάθραν· ὑπόβασιν· θεμέλιον· χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑποβάθρωσαντί σας τὴν γωνίαν ἀπέκτεινε· πειθοῖς διαβολαῖς παλλακίδος. Ὑποβαλλόμενοι· πειθόμενοι· ἢ ὑποβλήτους λέγοντες· ἢ δίκαιοι ποιοῦσι μὴ ὑποβαλλόμενοι σοφοκλῆς· εἰ δὲ ὑποβαλλόμενοι πλέπουσι μῦθος οἱ μεγάλοι βασιλεῖς· τουτέστιν· εἰ οὐκ ὄντα ἀληθῆ ζῶντα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τῶν βασιλέως ἢ ἄλλου τινός· καὶ ὑποβαλόντος γὰρ ἔξεως καλῶς τὸ σωκλεῖδ· προσκρούσαντος ὁ ἄγιος αὐξέντιος· ἀντὶ τοῦ ὑποκριθέντος· σκηψάντος τὸν λόγον τῆς δουλείας. Ὑποβασμὸν ὑποβάθραν. Ὑποβήσονται· τὰ πειναθῶσιν· ὑποπεσοῦσιν· ὅτε τὰ αὐχήματος ἐφ' ἡμῶν εἰσὶν ὑποβήσονται ἐόντες, καὶ ποιήσουσιν ἐξεσίαν τῆς πράξεως· ὅτι ἂν αὐτὸς δοκοῖεν σωσοῖεν. Ὑποβιβάζοντες· ἐλαττοῦντες· ἢ ὑποβιβάζοντες. Ὑποβιβάζειν· ὑποκαταβαίνειν. Ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν· ἐχθραίνων. ὑπιτηρῶν, καὶ ἀνιλῶς ῥᾴδιον· μὴ τελᾶν· καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ μνώμενον. Ὑπβλήδην· ὑποβαλὼν λόγον· ὑποπερισσιῶς ἔτι λέγοντος. Ὑπόβλητον· ἀπὸ ληθοῦ· ἀλλὰ πεπλασμένον· ἀπὸ τοῦ ὑπο-

βαλλομένων εἰς τὴν γῆν τοὺς παῖδας σφοντῶν· τὸ σὺν δὲ φῖπτεται δηλοῖ τὸν τόμον καὶ αὖθις· ἀδεῶς ἐρεῖ πρόβλητον λέγων· αἰσχύνεται εἰπεῖν· ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ φρενός· πᾶσαι τεμνόμεναι δόξαν ἀρᾶσθαι φίλοις· ἀντὶ τοῦ γνώσεται τῆς σῆς διανοίας· ἀπεκρυμμένα, ἀχρὶ πρόβλητα ἀλλοίαν εἶναι σαυτῷ εἶναι· ὁμοίως τεμνόμεναι πᾶσαι τὸ παῖν ἀνάθεις ἡμῖν· πρόβλητος· ὁ νόθος· ὑπερβλήτους ἂν εἶναι αὐτοὺς τοὺς νόθους ἀντιπερισπᾶν, ἀνέβλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν πρεῖδα πολλῶν καὶ· ὑπερολή· ὁμοιότης προσήκην· ὅλων δὲ ὁ μέρους ἐξυπερολῆς ἔλεγε μέρα ἀφωδεῖσθαι· οἷον ὁ πρῶτος ἔλεξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον· ὑπερολιμαῖοι· ὑπεραλλόμενοι καὶ εἰς τοὐπίσω· χαμαὶ εἰφῶν παίσιων, ἀπορέασθαι ἀπερβάλλεσιν αἰγωλοῦ· ὑπόβολον· δάκτυλίδιον· ὑπορρύχιον· τὸ δὲ ὕδωρ πρόσθεν· ὑπόγαιοι· αἱ τὸ τὴν γῆν· ὑπογλυκάζων· λιγνύων· τὸ γλυκύ· ἀπὸ μόνος· ὑπόπεων οὐδετέρως· τὸ γαίων δὲ τὸ τὴν γῆν· ὑπογειος· ὁ τὸ τεγαμόνος· ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας· λέγει αὐτοὺς τὸ σύλακης ἐν ᾧ πολεμωλεγομένους βωλοδύτας· καὶ τοὺς τὸ κισόδου ἐν τῇ κατὰ λόγου καὶ Ἰουδαίους ὀνομαζομένους· τὸ νύδεις γὰρ ἐστιν οἱ τὸ ποι· δείναρχος ἐν ᾧ καὶ σεφάνου· ὑπονύδης δύσις ὁ δύγρος τὸ πος· ἐνίοις μήτοι τῇ ἀντιγεφόων ἐγεσπαι ὑπόκοιλοι· ὑπογεφύεται· δείκνυται· οἷς πᾶσιν κούγκλος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε δὲ καὶ πρεσβεύσας ἀποστέλλειν δι' τὸ ἀσίας· ὑπογραφεῖς· οἱ νοθρίοις λεγόμενοι ῥωμαῖοι· νόται γὰρ τὰ γράμματα· ὑπογραφή· λόγος σώτομος δηλωτικὸς τῆς συμβεβηκότων· ὑπογραφόμενος· ἐγχείων δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρόσπεσε παλλακὰς ἀμιλλώμενος πρὸς καλλους καὶ πλοκῆς· δ τε σύμπαν γυναικεῖα ἔθει χρώμενος· πρὸς αρδανα πάλου ὁ λόγος· ὑπήγυον· ἐπὶ τὸ πρόσθεν· νεωστὶ γινόμενον· τὸ προσὸ λίγον καὶ μετὸ λίγον τὸ ἐχθὲς προέθηκεν ὑπόγυον, εἰ φαανισθὲς γνωμένου· τῶν παρῶ χρώμενος εἰς αἰσχύνω τὸ δεδραηότος· μείζονα γὰρ τὰ ὑπήγυα τῶν πάλαι σύμφορα ἔχει· καὶ αὖθις· ὁ λιαθηρὸς δῆν ὁ ὄρος ἄξαίμετος πεπηγὸς ὑπήγυός τε καὶ πολλοῦ· ὧν τῶν φανέντων ἀπελείποντο ἐξάγοντες· ὑπόδαιρύοις· σὺν δαιρύοις· καὶ εἶτε ἀπόλλωνα ὑπὲρ τοῦ δαιρύοις· ὑπόδασύνεν ἀναμαζούσας ὧν συνεὶς ἐκέλευσεν σημιοθῶναι αὐτόν· ὑπόδεκτος ὑπόφοβος· ὑποδεδρυάσαι· ὑποδῶναι πουκαὶ ἐξαὶ ὑποσκέψαι· ὑποδέξη· ὑποδέχεται πρὸς ὑποδοχὴν ἐστὶ δεια· ὑποδέξιος· ὑποδοχεύς· ὑποδέραια· πρὸς δαχίλια· ὡς ὑποδρακαὶ πρὸς δέραια· ὑποδείδα· ὁρμίσιον· πλόκιον· ὑποδέχομαι αἰτιατικὴν· ὑποδεινύωδοτικὴν· καὶ ὑποδεικνύως· ὑποδεικνύαι δέ· ὑποδεῖσθε· πειδεσθῆτε· ὑποδεισθε· πειδεῖς λοιπωνικός· ὅτι δὲ εἶδος ὑποδήματος· ὑπόδημα· τουτέστι τὸ σαρκικὸν φόνημα τοῦ διδύου θελήματος· ὁ θεὸς φησὶ πρὸς μωυσῆν· λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν· ὑποδήματα· οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐν ἀνθρώποις τὸ κῦ· ἐν τούτῳ μάρτυς αὐτὸς ὃς διὰ τὸ προφήτου λέγων· ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, διὰ τὸ ὑποπόδιον ἦν ἀσσυρίων ἡ τὸ κυρίου ἐν ἀνθρώποις· ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα ἐν βίῳ ἀνθρώποις σωματοειδῆ ἐσα· ἐν τοῖς τέρμασι γῆς κληθῆσα· καὶ ὁ προφήτης· προσκυνεῖτε τῷ ὑποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ὑπόδιοι· οἱ ἐκ τοῦ ἐναντίου στρατιῶται ὑπόδιοι ἐπὶ κουρίαν ἀδρασμὸν βουλεύσαντες, ὃν ἀπὸ δεκέβαλον θανάτῳ μολάζονται· ὑποδμώς· δοῦλος· ὑποδυμῶ· καὶ ὑποδύμαι ἐβάλλοσσο· ὑποδοχῆς· πολλοῦ θους· ὑποδοχῆς διονυσίων· αὐτὸ τὸ πολλοῦ καὶ πολλῶν διονυσίων· ἀειτοφάνης· ὑποδραδεινῶς· ὑποδράξ· καὶ δ', πελιδνωθεῖσα· καὶ ὄμμασι λοξόν ὑποδράξ ὀσομένη· τουτέστιν ὠχριάσασα καὶ ὑποβλεφαμένη διὰ τὸν ὀργήν· ὑπόδρομος· σύμια· ἢ ὅτι τὸ πρὸ ἐνοῖς ἔθεον οἱ ἵππου· ὑπόδυθι· καὶ λύπου· καὶ ὑπόμεχε ἄνωθεν· ἀειτοφάνης ὄρνισι· λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ὑπέρεχε ἄνωθεν· ὑπαὺς· ὑπεισελθών· ὑπόδυτιν· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον· ἐπενδύτην δὲ τὸ ἐπάνω· ὑποζώματα· ξύλα τῆς νεὼς· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· ὑποζώματα ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγερον παίζων εἶπε ζωμὸν μαλᾶ· ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμὸν μαλᾶν· ἀπείρῳ δὲ ἀπὸ ἀθλιῶν ἐξαγειν ξύλα· καὶ πίσαν· εἶχον δὲ καὶ λακεδαιμόνιοι διήρεις· ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νίκων τινῶν· ἀειτοφάνης· τὸν τὸν ἀνδρεῖον δείνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν τῆσι πελοποννησίων διήρεσι ζωμάματα·

Ὑποζύγια. οἱ ὑποζυγίους οὐχαρίεντας. Ὑποζύγια πρὸς τιμὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε αἱρόμενοι βᾶς ἀμάξας. ἐξέφερον σὺν τῷ δυσπόρων. λέγεται ὑποζύγια καὶ τὰλλα τῷ ἀχθοφόρων ζώων οἷον ἵππους τε καὶ ἡμιόνους καὶ ὄνους. Ὑποζυγιώδης ἀνθρωπος. ὁ μὴ σὺν τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πρᾶξαι ἄλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως. ὡς πορ καὶ βᾶ ὑποζύγια. εἰσὶ δ' ἂν καὶ ὑποζυγιώδες πρᾶγμα. ἀεισοφάνης. ἐβᾶ ταῦτα ὑπορ τῆς σὺν θέου φιλοτητος ἐμαρτύρησεν ὁ ἀπόλλων. Ὑποθερμανθεῖσα. ἢ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τῷ χρώμενα φλεγμαίνουσα, ἢ πᾶτο αὐτόν. Ὑπόθεσις πρειοχή. αἰτία. λέγεται δὲ ἀρχαὶ ὑποθέσεις ὅτι μὴ διὰ προθέξεως τίθεν. Ὑποθέτης. ἀρχηγὸς. σύμβουλος. ὃν ἢ δύατο γνωσθῆναι αἰτίς ὁ πρᾶγμα τοῦ ὑποθέτης. Ὑποθεῖναι ἐπέχειν. ὑποκλίζειν. ἐμποδὼν ἵστασθαι. Ὑποθέγων. ἐρευνίζων. προζητῶν. ἐπαλείφων. ὑποθήγων ἐς βλακείαν ἔργα αὐτῆς. Ὑποθήκαις. παραινέσεσι. Ὑποθημοσύνη. διδασκαλία. Ὑποθήσομαι. διδάξω. ἐὰν ὑποθέμενον ἂν διδάξαντα. δηλοῦσι φασὶν ἐπιρατῆσαι ὑποθέμενος τῷ βασιλεῖ πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποκαθέζεσθαι. τὸ ἐγκρύπτεσθαι. ἀπειλάντων τῷ διοπίρων σὺν ἕδραν ὑποκαθέζεσθαι βίᾳ λασίοις. καὶ αὖθις. σὺν οἱ λοις ὑποκαθίσαι χωλείοις. Ὑποκαθέδαι. συγχωρῆσαι. ἀφεῖναι. ὁδὲ, βαλὼν μηδὲν ἀλλόδιον ὑποκαθέδαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τὴν βασιλείαν. Ὑποκαθεῖναι βᾶς ὁ φρισῶ. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. καὶ πρότερον γνέσθαι. τὸ δ' ἀναστείνειν βᾶς ὁ φρισῶ, ὀργῆς δεῖσημεῖον. Ὑποκαθημένης. ἐγκρυπτομένης. σὺν ἀποκειμένης. διὸ πορ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ὀργῆς. βραχέα προσανα μνήσαντος τὰ φιλίππου ταχέως ὑπήκουσαν. καὶ ὑποκαθήμενοι αὐτὰ τὰ σὺν εδρά οντες. οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι, τοῦ εἰσελθόντος πλησίας κατέξαινον. Ὑποκαβάσιμ. πάραχώρησιν. Ὑποκαταπλίνεται. ὑποκάτω κάθηται πλιθεὶς εἰς ἑσίασιν, ὑποπαβαπλίνεται. πάνυ πορ καβφρενηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν. Ὑπερκεκαθισμένη ὑπερκεκυμμένη. ὁδὲ, ὑπερκεκοισμένη καὶ ἀπατηλὴν ἐχρήσατο πρεσβεία. Ὑπόκειμαι δοτικῇ. Ὑποκεῖσεται. ὑπερβληθήσεται. Ὑποκινήσαντα. πιρπαθόντα. σαλευθόντα. βᾶ τὰ τυπομένων. ἀεισοφάνης. σὺ δ' εἰ νῶν μὴ ὑποκινήσαν τὴν δης. Ὑποκλιζομένων. προφημισμένων. Ὑπριαθέντες. λυσπαθόντες. παροξυσθόντες. κρίζω γὰρ τὸ ἐξεπιπλῆς ξύω. ἵνα μάτην ὑπριαθόντες πόλεμον ἐγείρωσιν. Ὑποκοείζεται. ἡδυπαθεῖ. ὑπνεῖνεται. πρὸς χερόπερος ἰῶ εἰς βᾶ τὴ μησιν, διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσκέρουσιν. ἐν αὐχόμενος αὐτῷ τὴν ἀπείαν ὑπνοείζεσθαι. Ὑποκοειζόμενοι. διασύροντες. ξενοφῶν φησίν. οἱ δὲ μισοῦντες με ὑποκοειζόμενοι ὀνομάζουσι πακίαν. ὁδὲ δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει βᾶ τὰ, ὑφημοῦντες, ἐβ τὸ αἰσχρὸν ὑφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ σὺν τῷ πόδι παραπρεσβείας. αὐθαίρετον αὐβῖς ἐπάγονται δουλείαν φιλίππου ξενίαι ἐ ἑταιρείαν, καὶ βᾶ βιαῦβα ὑποκοειζόμενοι πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος δεπορλέπουβα, ποδαπού δονοῖς εἰσὶν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκοειζόμενος σὺν ἀλείβοισ τρατευσαμένας. Ὑποκοεισπήν. ἔλαττον. Ὑποκοείζω. ἡδυπαθῶ. Ὑπόκωφος ὁ ἀκούων ἐ μὴ προσκιάμενος. Ὑπκρασὶ ὑπὸ τὴν κεφαλ. Ὑπκρεπόνβομ. κρεσόντων. ἐπιζόντων. Ὑπκρεῦν ὑπὲρ τὴν κεφαλ. θῆκε δὲ λάσιλλ' ὑπκρεῦν. Ὑπόκριμ. ὑποκρίθητι. Ὑπκεινάμενοι. σὺν λεξάμενοι. Ὑποκείνεσθαι. τὸ ὑποκείνεσθαι οἱ παλαιοί. ἐβ ὁ ὑποκειτὴς ἐρῶ τὸ ὑπόθεν ὁ ἀπκεινόμ ὢν χορεῦ. θαι κυβδῆς ζ'. εἰδοῦδὲν ὑποκείνοιντο, διεφθείροντο ἐβ οἱ ἰῶν. ἄλλος κρόδδος. οἱ μὲ βαῦβα ὑποκεινάμενοι ἀθλιαὶ ἀπολλάσονται. πολύριος. πνεῦ ἢ πνευαίσιων ἀπήμονα τ πόδι βάϊον πρὸς παίζοντ' αὐλὸν. ὡς ἂν ὑποκεινάμενοι τῆς σωσωσι ὑπανάγοντες ἐπιδέμαῦον ἀλλοιωμένοι ὑπὸ τ μέθης. Ὑπκείνοντι δὲ ὑποκείνοντι. Ὑποκρύειν. ἀντιφθέγεσθαι. ἀντιλέγειν ἀπὸ τ ἐβ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑπκρύειν βᾶ τ θορυβούντων λέγεται. ὁ πορ κρύειν φαμὲν ἐπικρύειν καὶ κωλύειν. Ὑπκρούσιν. ὑποβάλλασίς. λαμβάνον ταί σου. ἀεισοφάνης τί δ' ὦ ὑποκρούσίσις. κἀδὲ, φησὶ πεσκυνήσομαί σ' ἐὰν ὑπὸ πειρος ἔσα πολλῶν κρεμάτων. Ὑποκύδης. ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δύγρος τὸ πος. σὺν σὶ οις μέντοι τ ἀντιγράφων γράφεται ὑπόκοιλος. Ὑπκυκλα. κύκλας. ἰσχυρὸ. Ὑποκύπτω δοτικῇ. Ὑποκυσαμένη. ἐπιμονήσασα. Ὑπολαβών. ὑποκόσας. ἢ ἀποκριθεὶς. ἢ ἀν

τειπών. ἀντιπερούσας. ὃ ὁ δέ, ἀντίπεραί οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἐκ πόρου διέφθειρε· καὶ μέλχος· ὁ δὲ Πύρος ὑπολαβὼν τοὺς Φάληντας συλλέξας τὰ πεμα, ἐπολιόρκει τὴν μίλητον. ἀν ὑπονοήσας. Ὑπολαμβάνοντας· ἀνέχοντας· ἀναβαστάζοντας. εἰ ὥστε ἐς βαθύτερόν τι τὸ ποταμοῦ ἐμβῆναι ποιεῖν, ἀνακινουφίζειν ὑπολαμβάνοντας. Ὑπολαμβάνω αἰτιατικῆ· δοξάζω· ἡγοῦμαι· οἶμαι. Ὑπόληψις. νόησις· ἀντίληξις. ἢ διὰ ἐχόντων κατάγνωσις· ῥᾳθυμίαν ὡς οὐ πονοούντων τῆς αὐτοὺ ὑπολήψεως· ἀεὶ στέλλεις λέγει ἐν οἷς τὸ ποιεῖς. εἰ ὑπόληψις ὀρθὴ ψευδὴς καὶ ἀληθὴς, εἴκαν καὶ δόξα. εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα. Ὑπολιθαίνω αἰτιατικῆ. Ὑπολίσσοις, ἐπενωμένοις. ὑπολίσσοις ὑγιαίνοις. τοιαῦται δὲ αἱ ὑγιαὶ τῆ ναυτ. διὰ τὴν συνεχῆ ἔδραν καὶ εἰρεσίαν. Ὑπόλοιπον, λυσίας φησίν· οὐχὶ πόλοιπον ὄν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλάχιστον· καὶ δεινάρχος· ἀλλ' ὑπόλοιπος βαλλήτιον ἦν. ἀντὶ τοῦ ὀλίγη ἀπορία συμπόνμ. ὀλίγη ἀπορία τῆς αἰτήσεως.

Ὑπὸ μάλης. ὑπὸ μασχάλης· κεῖται δὲ τὸ ὄνομα καὶ τοῖς ῥήτορσιν· ἀεὶ δὲ ὕλως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως· ὡς δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀφοβον· ἀλλα μὴν οὐχ ἕξεις, οὐδὲ δύο ἐὰν τὶ σπεῖρον· οὐδὲ ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν· ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν καὶ ὁρώντων. ἐν λυσίας ἐν τῷ πρὸς κλήνιαν· ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον ἐσπλασμένοι τῶν χαλκωμάτων· ὅσα ἐν ἔξω πλεῖστα ὑπὸ μάλης λαβὼν ἔξῆλθε πεξί φος ἔχων· καὶ ἡ μὴ ἐν τῷ μετὰ τῆς προθέσεως· ἡ δὲ πληθυντικὴ μασχάλας· καὶ ἄλλοι πλεῖστοι· καὶ λυσίας ἐν Σικυῶνι· καὶ τὴν μὲν ἑνικὴν μόνον φιλεῖ· ἡ δὲ μασχάλας δασεῖαν. Ὑπομεμαγμένη· ἀναπεφυρμένη· ἢ τὸ τοῦ θέσις ὑπομεμαγμένη τοῖς πέρασι, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερειμένην ἡρυφίν. Ὑπομένω αἰτιατικῆ. Ὑπομεῖναι· ἀντὶ τοῦ ἀναβλεῖψαι. Ὑπομιμνήσκω αἰτιατικῆ. Ὑπομνηματίζω. Ὑπομνήσω αἰτιατικῆ. Ὑπομονή· ὁ γὰρ μὲν μείζων ἐστὶ παρελλόμενος ὑπομένειν, ἀνάγκης ἀνάγκη δὲ ἥπονα ἐστὶ γενέσθαι. Ὑπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπονόμον ὀρύττοντες. δεινάρχος ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. Ὑπονομηδόν, θουκυδίδης· τοὺς ὀχετοὺς οἷς ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν τοῦ ὕδατος ἦσαν πεποιημένοι. Ὑπόνομος. ὀχετός· διώρυξ. Ὑπονοῆσαι· ἐπανελθεῖν, ὑποβαλεῖν. Ὑπόοια φιλόλαος φησὶ τὴν ὑπόνοιαν μάλιστα πᾶσι βούλεσθαι θεραπεύειν. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἔφασαν, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν· ἔστω καὶ φιλόλαον ἀεὶ λειπόντων ποτὲ πάντων· ὡς μὴν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν. Ὑπαντιλίθωσι ορίος· ἐλλείπει ὑπεστὶ λέγεται ἐπὶ τῶν κατηγόρων καὶ ἐπὶ εἰσιόντων. φαινεῖ μὴ πρὸς θεῶν λαλεῖν τὰ μὴ δικαίως. Ὑπάρχειν. Ὑποτέμφαιεν· μεθ' ὅλας ἐπιτέμφαιεν ξενοφῶν· ἐγνώσθη καὶ ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποτέμφαιεν ὀλιγοῦντες· μὴ οἱ ἕλληνες διαβάντες τὴν ἔφυραν μείνειαν. Ὑποτεθηκῶτα· ὑποπάντα.

Ὑποτεθηκότες· ὑποκειμένοι· μέχρι μυρίνος ὑποτεθηκότες τοῖς θραιξίοις ἐρέμουν. Ὑπὸ ἄχνη πρατεῖν· ἡ δὲ μέμεσις σαφῶς ὅτι πόδας ἐς λύραν ἁδομεν· λήθουσα δὲ ἀπὸ δὲ βαίνεις· γαυρούμεν αὐχένα πλίνεις· ὑπὸ ἄχνη δὲ εἰβιοτεν πρατεῖς. Ὑποτιέζω· σιθλάβω· ὑπωτιαζόδε. Ὑποτίμπλατας· καὶ ὑποτιμπλάμενος. Ὑποτίνειν· ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι· ἔστω μηνοφῶν. Ὑποτίπτειν· δοτικῆ. Ὑπόπλεως· μεστός. Ὑποτόδιον τὸ θεῖον· πάλαι μὲν ὀθεῖος νενόμισο νεὼς· νεῶν δὲ αἱ ναῦς· πᾶσαν γὰρ ἐθαλάττην σὺν λησίαι, σὺν αἷς ὦ θεῶν τὴν προσκύνησιν δοκοῦσι μουσικῆ ἐν λύρᾳ ὑποδήματι. Ὑπόπτερος. ἔχει α. Ὑποπτῶ ἔχ. ὑποπτάν τα. Ὑποπος. καὶ ὑπόπης· ὁ δὲ, ὑποπλάτω μοι εἶα διέφρα τὸ τυράννητον φονιηόντε καὶ ὑπόπλων σιεῖνον βόστρον. καὶ αὖθις. διὸ καὶ ὡς ὑποχρήμασι τὸ ποιῶν, ὑποπος ἐμὲ ἔβ. καὶ αὖθις. ἵς μὴ πόλις ἐδόκει φιλία. ῥωμαίοις δὲ ὑποπος. ἀντὶ τοῦ ἐχθρα. Ὑποποιεῖσθαι· ὑποτάσσω. Ὑποπυθμίδιον. τὴν θύτην τὸν πυθμένα κατέλειφθεῖσαν ἐκ καινοῦ σφυλῆς ἀποστάδα πεντάρεττον. Ὑπόρειος· κὲ ἔχει τὸ ὄρ. ὃ ὑπερεῖ τὸ ὑπὸ τὸ ὄρος. ὑποεῖ δὲ τὸ μικρὸν ἀπερωπτικὸν. ὑπώρεα δὲ καὶ ἀπρώρεια διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ὑπόρριον· ὑπόνειον. Ὑπόρσιον· τὸ ὑποκείμενον τοῖς ὄρεσι. Ὑποσκάλλω. ἀνασκάπτω· ζωπύρει· ἀεὶ στοφάνης· τὸ πῦρ ὑποσκάλλω. Ὑποσκέλισον· τὴς ὀρμὴ κώλυσον· διαβίβασον· ἀναπόδισον, πόφθασον αὐτῆς ὑποσκήσιον αὐτῆς. Ὑποσκότω· ὑποσκοτοδινιῶντος, σκότῳ· ὁ ποδόδυσι λαθραῖος· ὑθένι ἢ ὁ ἀπὸ ποδὸς θένος δηλοῦσης

ζονώς. Ὑπερμύχουσα. ἐνδιερεθίζουσα. ὑποκαίουσα θλίβουσα. καταπνοῦσα. Ὑποσαλεύων. ἐνδεῶς ἔχων. χρημάτων τε ὑποσαλεύων, ὅτι ὑπηκόους ἐλαύνετο. Ὑποσαιρούσης. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῆς μικρὸν ὑποσαιρούσης ἔτι ἐπηπόυσιν. Ὑποσπορδὸς. ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. Ὑποπῶ. αἰτιατικῆ. Ὑποκάθμη. καὶ ὑποκαθμίς. ζυγίαν. Ὑποκάς. καὶ δὲ ξαλμὸς. ἀνάδεξαλμος. ὁ δὲ, ὑποκὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου βάσανον ἀλίσκεται ὑπὸ βαλών. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομένασα. πορφυρομῶν δὲ αὖ τὸ καὶ γλυκομῶν κατὰ τὴν ἀστενωπὸν, πρὸς εἰμὶ ὁ ἁλίθ. ὑποκὰς δὲ ὁ ἀναγάσης ὡς δῆθεν ῥᾳδίως ἑκάτερα αὖ διεξελθεῖν, τὸν δρόμον τῆς καταφαλῆς ἔλαβε. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ὑποκάντες τὸ ἐναντίον ἐμύνυον, ἀναζώξαντες καὶ βελτιοῦσθαι αὖ ὡς ἐσβάλλεται ἀνάς. ἀντὶ τοῦ ἀναδεξαλμοι. καὶ αὖθις. οἱ ᾗ, ὑποκάντες ἀνῃρέθησαν. Ὑποκὰς. ὑπομείνασ. θαρσήσας. ξενοφῶν. ὃς τις ὑποκὰς ἐβελτιστὶ πορεύεσθαι. ὑφίσαντες δὲ αὖ μικρὸν ὁ ἁλιεὺς ἀειεισώμυος. Ὑπόσασις. κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοῦσάτως ὑφισάμενον. ἔστιν ἓν πρᾶγμα ὑφεστώς τε καὶ ἀποῦδες. ἐνῷ τὸ συμβεβηκὸς τῶν ἀθροισμάτων ἐνεῖναι μόνον πρᾶγμα καὶ ἐνδηλεῖ αὐτὸ ὑφέστηκεν. ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόσασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ αἰλιανῷ ὑπόσασις καὶ ὑπόστασις. φησὶ γάρ. ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ σύρων καὶ φοινίκων τοῦ γείτονας πρόσλαβεν, ὅτις τὴν αὐτὴν ὁρμῆντες ὑπόσασιν. Ὑπόστασις. καθ' ὑπόπλησιν καὶ δασυσολισμὸν παράδοσιν τοῦ προσώπου, ἤγουν ὁ χαρακτὴρ, ὡς φησιν ὁ ἀποστόλος, τοῦ ὑιοῦ ἀπαύγασμα τῆς δόξης. καὶ χαρακτὴρ ἀτῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ θεοῦ ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίστως. προσώπων, ἤγουν ὑποστάσεις ὅτι καθ' ὑπόστασιν τοῦ ἁγίου πατέρος, τὸ ἰδιοποίον πρὸς τὸ κοινόν. ποιμὸς γάρ ὅτιν ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος. ἰδιαζέσεις δὲ αἱ ὑποστάσεις, οἷον φύσις. τοῦ τέσιν οὐσία μία καὶ θεότης. ὑποστάσεις δὲ τρεῖς. πατρὸς καὶ ἄγιον πνεῦμα. δία πρόσωπα. ἤγουν χαρακτῆρες, μία δὲ ὑσία καὶ θεότης. ἐὰν οὖν εἴπωσι, Φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλῳ τῷ ἁγίᾳ τριάδι ἐσήμανας. εἰ δὲ εἴποις μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ μίαν ὑποστάσεων εἶναι. ὅλῳ τῷ θεότητα. βεῖς ὑποστατικαὶ διότητες εἰσὶν ἐν τῇ θεότητος. τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρὸς, τὸ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ. τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀγαθὸς γὰρ ὅτι γεννητὸς ὁ πατὴρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ υἱός. οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα ἅγιον. πεντεχωῶς δὲ εἴρηται καὶ ὑποστάσεις. πρόσωπον. χαρακτὴρ, ἄτομον καὶ ἴδιον. Φύσις δὲ λέγεται οἷον ἀπελιότης. ὑποστάσεις δὲ αἱ διαιρέσεις ἑκάστου πράγματος. ἤγουν μιχαὴλ καὶ γαβριὴλ. ὡσαύτως Φύσις ὅτι μία ἐστὶ ποιότης ἀνθρωπότητος. ὑποστάσεις δὲ πέτρος ἐστὶ παῦλος. καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ οὖν φύσις κυρίως ὅτι καὶ αἰτία ἐστὶ γεννητικὴ τῶν κατὰ τὴν ὑποστάσεων. καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται ὡς ὑπὸ τῶν φύσιν ἱστάμεναι τῶν αὐτῶν πράγμα. οὐ μόνον δὲ ἐπινοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὁρῶν ἁρμόζει. ἀλλὰ ἐπὶ πάσης ἀψύχου ἀναισθήτου ἀπινήτου φύσεως. οἷον ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ὁ ὗς ἐστὶ σῶμα ὀστέον φῶς, ἰδιοτὴς ἐστὶν ἂν τῶν φωσφόρων ἐσημάνας μὲν αὐτὴν δὲ ἡ ὑσία τε μνύεται εἰς ἓν ὑποστάσεις αὐτῆς. οἷον σελήνη ἄστρα καὶ λοιπὰ. ὁμοίως ἐπὶ ἀνέμου. ἐὰν εἴπωσι πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδήλωσας. εἰ δὲ εἴποις ὅτος ἠβορέας, ὑποστάσεις εἰσὶν. ὡσαύτως τὸ ὕδωρ μία οὐσία ὅτι. τε μνεται εἰς ὑποστάσεις. οἷον λύχνος. ἠρὸς, λαμπάδας. ναμίνας. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ χριστοῦ ἀλέγομεν πρόσωπον. ἀλλ' ὅταν. ἵνα σημάνωμεν ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὸν ὑποστάσιν, σὺν ἅπασι ἀνθρώποις ὁμοούσιος ὅτι λέγομεν. ὅτι ἀνέλαβεν ἔσωσεν ὁ χριστὸς. καὶ οὐ λέγεται ὑποστάσις. ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ὅτι τοῦ θεοῦ λόγου καθ' ὑποστάσις γὰρ τὸ ἐνεχωρίσθη σὺν πρόσωπον λέγεται. σὺν ὑπόσταν μέντοι αὐτὸν λέγομεν ἀμήν ὑπόστασιν. τὸ δὲ σὺν ὑπόστατον τὸν ὑπόχον ὅτιν ὡς πορ ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὑπόξιν. καὶ τοι σὺν οἷον τὸ σὺν πνεύματι ἀνθρώπου ὑπόστατον φανερῶδες. ὁ πορ ὁ εἰσηγήσεται ἀνυπόστατον ἐνυπόκειμενον ἀνυπόστατον ὅτι τὸ ῥήματι μὲ πολλάκις λεγόμενον. ἐνδεὴς δὲ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον οἷον ὁ ἄδης. ὁ θάνατος. ὁ νόσος. καὶ πάλιν ἐνδεὴς λέγεται καὶ τὸ ὃν μὴ τὸ ἐν ἐνδεὴς γνωριζόμενον ἰδίωμα. οἷον ἐνδεής ἐστι, τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν ἐστὶ τὸ φθαρτὸν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόκειμενον κατὰ δύο τρόπους λέγεται. ἢ τὸ καθ' ἁπλῆ ὑπάρχον, ἢ δὲ ἐν-

τῆι ὑποστάσει ἰδίωμα· ὡς ἐν τῶι θεῶι περὶ τὸ ἀγέννητον· ἐνδεῖ δὲ ἡ ὑὸς τὸ γεννητόν, ἐνδεῖ δὲ ἁγίῳ πνεύματι τὸ ἐκπορευτόν. ἔστι δὲ αὖθις ὑπόστασις ἐστὶν ἁπλῆ ἁπάντων ἰδιωμάτων τῶν ἀριθμῶι τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα· τὸ τί ἐστι πρόσωπον ὁμούσιον τῶι χαρακτῆρος· καὶ τῆς ὑποστάσεως τὸ πατρὸς· καὶ ὑπόστασίς ἐστι, πατὴρ ἰδίωι προσώπωι μὴ φερόμενον· καὶ οὐσία· ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι· τῆς ὑποστάσεως ὄνομα δὲ ἁπλῶς ἡ θεία γραφὴ τριχῶς λέγεται· τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον· οἷον μνήσθητί μου κύριε· τὸ ὑπόστασις· τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων· οἷον ὄχλῳ ἀνδρῶν συνῆν τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων· τὸ οὐσιῶδες· οἷον τὸ, σὺν τῆι ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου· ὑπόστασις δὲ πρόσωπον ζωὴ ἐστίν· ἀμφω γὰρ μεμηνότε καὶ ἴδιον· ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς τὸ πρόσωπον· ἀλλὰ μὴν πλείοσι τὸ κατηγορεῖσθαι φυσικῶς κεκτημένων· ὑπόστασιν λέγομεν, τὸ καθ' αὑτὸ φεστὸς, καὶ οὐδενὶ ἑτέρωι συνθεωρούμενον· ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες· ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τῶν ἀνείκαστον ἀεὶ θεωρεῖσθαι πάντες θεωροῦμεν· οὐ τινὶ πρόσοντα· καὶ οὐδενὶ ἑτέρωι πλὴν τῶν οὗ ἐστὶ πρόσωπον· ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσις ἐστὶν ἁπλῆς διαφόρου οὐσίας ἡ μία φύσις εἰς τὸ πρόσωπον· καὶ μία καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν σωμάτωσα καὶ σωζέουσα· ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει· λόγος καθ' ὃν κεκλῆσθαι ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας· ἑτερότητα μένουσα καὶ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλα τὴν τῶν πολλῶν. Ὑποστάς· ὑπομείνας· ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν· ἀντιτίθεμαι· τοῖς ὑποστᾶσι πολεμήσας τοὺς ὅσους ἐνίκησε· καὶ διόδωρος· ἐπαγγέλλόμενος δὲ αὐτὸ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ζωὴν τὴν συμβαλεῖσθαι. Ὑποστατικῶς· ὑπομονητικῶς καρτερικῶς· ὁ δὲ, ὑπεστατικῶς ἐχρημάτισε τοῖς πονηροῖς ἀνδράσι δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. Ὑπόστεγος· ὑπὸ τὸν οἶκον· σοφοκλῆς· κοὐδεὶς ἔσθ' ὑπόστεγον αὐτὸ ξυλουργὸν πέπωμα. Ὑποστέλλεται· ἀναδύεται· ὑποπείνεται φύγει· δολιεύει. Ὑποστειλάμενος· ὑποπευσάμενος· φοβηθείς. Ὑπόκαμε· πολῆθος. ὃν δὲ ὑποκάμαι τῶν ἀνδρῶν αὐτεῖχον ἐρρωμένως οἱ ῥωμαῖοι. Ὑποκαύμενος· ἀντὶ τοῦ ἀναξαίμενος· σὺ μὲν γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας, ὦ σαθεῖτε καὶ κοῦφον βίον ὑποκαύμενος· ὅτε καὶ δέος, ὅτε καὶ θάρσος ἐμπεσὼν τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε· ὑποκάσας· ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος· ὑποδύς. Ὑποκάτω· ἀντὶ τοῦ ὑποχωρήσας. Ὑποκολπίς· φυγάς. Ὑποῦχοντος· συμπεχυμένως. Ὑποφρικάμενος· ὁ φρανθείς. Ὑποχέσθαι· ἐκτείναι. Ὑποχεῖν· ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι· τῶι δίκαιον λόγον ὑποχεῖν· ὑποδῦναι τὴν ἄχρι τοῦ δεσπόσαι μένων. Ὑπὸ αὖθις· ὑποχόνται λόγον τῆς ἀρχῆς ἐμβάσεις ἐπιδεξάμενον. Ὑποσχωδοτικῶς. Ὑπόσχωμαι· ὑπραλῶμαι· Ὑποβλάσομαι, δοτικῶς. Ὑποτελὴς ἐστέλης καὶ φιλοσόφως· τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς σοφίζεσθαι· τὸ δὲ, μόνον τὸν σοφὸν· τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς ἐστὶ καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι. Ὑποτελῶς δοτικῶς. Ὑποτρέσθαι· ἀφελέσθαι· ξενοφῶν· ἵνα ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν ὑποτρέσωνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι· ἡμῖν δὲ ὅπως ἰσχὺς παρέσται. Ὑποτρυμόμενον· σκηπτόμενον. Ὑποτρυμόμενος τὸν πολέμον· ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συμμαχιῶν πολέων, ἵνα καταλαβὼν τὸν διωκόμενον· ξενοφῶν φησίν. Ὑποτρόμῳ· πολαβών· ὁ δὲ ὑποτρόμενος σὺν ξυναγωγείᾳ τινὶ βάλλει καθ' ἑαυτοῦ. Ὑποτρομοῦμαι· πτοηθῶ τῆς ἀλαζονείας· ἀεισοφάνης· οἱ δὲ ὑποστρέφαι τὸ ὑποτρόμησαι καθ' ὅ φαίνεσθαι παχέα. Ὑποτετμημένων· ἀφῃρημένων· ὑποτετμημένων αὐτῶν τῆς ἐλπίδων, κατὰ φερεκλῆ. Ὑποτείνει· τὸ γὰρ ἐς λύσαι οἰκεῖα πάθη, μηδενὸς ἄλλου ἀντιποιησαμένου μεγάλως ὁδύσασθαι· οἷον μηδενὸς ἄλλου συμπροέξαντος καὶ μεθεχόντος κοινωνίαι τῆς ἁμαρτημάτων, φέρει τὸ μυθεῖ· καὶ ὑπτείνει ἐξαπολοῖ, ἐς ὑπόδειγμα ἐλαύνει· ὑποτείνω· ὑποσχοῦμαι· οὐθωπεύων ἀδύσασθαι μισθῶι οὐ δέξασθαι τύλλων. Ὑποτίθεται· ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιτθον, ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον. Ὑποτοπήσας· αἰτιατικῆ· ὑπομοήσας. Ὑποδέχω· καλαπικῶς μετέρχομαι· αἰτιατικῆ. Ὑπόδιμμα· ἐντεφοινίων τε μέλιτος· ἐς ἄλλων τιμῶν ἀρτυμάτων· ἀεισοφάνης· βλέπων ὑπόδιμμα· ἀντὶ τοῦ δριμύ· στέργων σκοροδάλμη· τουτέστιν ἡδόμενος δριμέσιν. Ὑπόδοσος· ἐξὺ ὑποσροφῆς ἐπανελκυθώς. Ὑποδοχίζεσθαι, οὐχὼς ἡμεῖς ὑποπτεύειν δοχῶ καὶ βούλομαι δοκίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῶν ἐμήσαντο· ἀλλὰ

τὸ ὑπερβάλλεσθαι

ὑποδρεβ. ὑποδεδιαι ὑποδεδοχότας ὑποδεξαμένους, ἵνα καὶ δείπνοις αὐτοὺς ἀσωτίαις ἀμοίροις. ὑποδεῖν ὑποδεῖν ὑποδεδιέναι ὑποδεδιώκασιν ἀδιαλείπτως, δοκίζεσθαι λέγουσιν. ὑποτυπώσεων. χαρακτήρων. λόγων. ὑποτυφόμενος. ὑποκαιόμενος. ὑποκαιόμενος. ἀλλὰ καὶ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφόμενος τοὺς ἀκούοντας. ὑποτυφομένου. συνταῦθα ἤρξατο ἀδυσωπήτως ῥωμαϊστὶ πεπηδᾶν, ἤδη συμπολλοῦ ὑποτυφομένου. ὑπόϊον. ὑφέλκω. ἀρριανός. τὸ δὲ βδόμον τέλος ὑπόϊον ἔχων. ὡσανεὶ πλοῦ. ὑπυδαῖοι καὶ χθόνιοι. ὑπνολεγόνας. ὡς ὑπουλον πόδα. ὡς ὑπουλον χεῖρα. ὡς σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διαπύνας πολλὰς. ὡς ἐπισπᾶσθαι ὑπόν. πρατῖνος. ὑπουλεκλιπή. ὑπουλος. δόλιος φαινόμενος δηθεν εἰρωνικός. ὡς καὶ τὸ ἑλκος τὸ ἐχόντων ἀλασύγλεις καὶ πολλαί. σὺν δόλῳ ἢ σκαιωδοῦν πυόδεις. ἰξὲ καὶ τὸ προσπιαινόμενον μηνῶν. ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη δὲ ὁ λόγος. ὑπούλως. ὁδὲ, πός τινας τὸ γνωμικὸν ὑπούλως τὸ ἀχύμως ἔσχεν. ὑπυρῳῶδος τινὴν. ὑπὸ ὀρφ. ὑπφαίνει, χαμόθεν. καὶ φαίνεται δὲ ὑφόθεν. ὑπφόον. ὑποβαθρον. ὡς ὑπφόων. ὑποβαθρων. ὑποφῆται. ἰδεῖς προφῆται. μεμισολόγοι. ὑπουργοὶ διάκονοι. οἱ τὸ μὴ ὂν φανερῶς ἀρνούμενοι. ὑποφητεία προφητεία διαφορά. ὅτι ἡ μὲν προφητεία τὸ τὰ μέλλοντα λέγειν ἐστὶ ὕστερον γνωσόμενα. ἡδὲ ὑποφητεία τὸ νῦν ὁ μὲν ὑποφήτης τὸ μέλλοντα λέγει. ὡς πρὸς βοῦν αὐτὸ ἐλαύνεσθαι ἢ ὡς ἐλαύσον ὄπωρ ἐπελάσομαι. ὑποφθασ. φθάσας. προλαβών. ὑποφονία. ἐλλ. καὶ τῷ φόνῳ διδόμενα μεταβολὰς οἰκείοις, τὰ ἀναιρεθέντος καὶ τὰ τῶν ἔχοντας, ὅτι ἀνῄρηκεν, ἵνα μὴ ἐπεύωσιν, καὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μηδὲ μνησικακεῖσθαι τὸ φόνον δίκῃ. καὶ φόνια καὶ λεῖται. ἐπὶ τῶν εἰναρχομένων θεοφάσος. ὑπόφορος. ὑποβαθρον. ὑπόκλωσος. καὶ τέλος. ὑπὸ φύσεις. ἢ ἀφυάδες φαύλων λημμάτων ἔξωθεν φυόμενοι. ὑπχαλκην δέσον τὸ χρυσίον. ἂν μίξεμ. ἢ ἀπεμμεμενον τὸ νόμισμα. ἢ ἀχαρακτον. ὑπχαλκωγλωσσίαν. καὶ χεῖρα. ὑπχείριον. τὸ καὶ τὸ χεῖρα. οἱ μὲν, ὠνησίας. οἱ δὲ, ῥοπάλοις. οἱ δὲ, ὅτι ποτὲ ἢ ἐπὶ πόνων αὐτὸ καὶ χείριον, ἀλλοῦντες αὐτό. ὑπχειρίας. αἰχμαλώτους δούλας. καὶ χειρίας αὐτῶν ποιήσαι τοὺς παῖδας τὰ ὑγιεινότατα. ὑπχόνδρια. καὶ ἀπεροσπαθία. καὶ καὶ τὸ λαγόνα. ὑπχωρεῖν δοτέον, καὶ καὶ ἀσομ. ὑπχυτῆρον. ξύβλια. διὧν τὰ ἐλαῖα εἰς λύχνους καὶ χέουσιν. ὑπχυτος οἶνος. ὁ πλυνὸς. ἰῶν δὲ ὁ πλεμ. ὁ φιλόσοφ, ὁ πλυνὸς. ὁ δὲ ὑπχυτος. ἀπὸ τοῦ χαμμιος. ὑποχαμμότερος. ὑ καὶ νήροσε τὸν τόπον καὶ καὶ ποχαμμότερον πως ὄντα. ἵνα καὶ τὴν σωτὸ ὕδωρ φθῇ, ἡγιορτὸς καὶ μᾶλλον ἀρθῇ. ὑπὸ φθου μιᾶς. ἀπὸ γνώμης. ἀπὸ νείσεως μιᾶς.

ὑποφία. τὸ ὑπὸ τινὸς φθίνειν, τὸ ἐνεκνήσ. καὶ σθαι τινὰ τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποφίαν, ἢ τὸ ἰξὲ ἀληθοῦς καὶ μαραδόσεως ἐξεφόμενον. καὶ ὑποφία. ὑπωμοσία. τὸ ὑποτίθεσθαι δίκην. προφάσει μεμιγμένον ἀποδημίας ἢ νόσου, κατὰ τῶν πολεμίων μεθόρμου, οὗτος ἐλέγετο. καὶ τὸ καὶ ἐντοῦτο ὑπόμυσθαι. ὑπώπια. ἐλλ. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιανώματα. ἢ ἐλλ. ἰξὲ αὐτὰ ἰξιόντα ὠά. ὑπώπια. οἱ τύλοι. οἱ μικρὰ μύρμηκες ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ ἐλλ. ἀφοῖας διαπεπωμένα πολλῆς τραύματα. ὑπώπια. ἀπὸ μέρους τινὸς ὄφιν. ὑπωπιάζω. ὑπωπιάζω τὸν ὑποτηρῶ. ὃν τοῦτον ὑπώπια ὃν σημαίνει τὸ φθαλμῶ. ὁ δὲ ὅλος. ἀλλὰ ὑπωπιάζω μαι τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. ἵστησι πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετὰ πληγῆς καὶ φόνου καὶ τυμπανίζω. καὶ πρὸς τὰ ἡδέα πόνων συνέργειαν. ἀπὸ ἀσελγαίνω τοῦ ἀ μ. ταύτην δὲ καὶ φαίνεσθαι ὑπωπιῶν. ἐνδυσωθεὶς τὴν ἵν. καὶ ὑπερηδὺς πόνοιαν μὴ πιεῖσθεὶς καὶ θυμῷ. ἀπὸ τοῦ μεμέρον καὶ ἀγμαῖ καὶ μέλλων πρὸς σύσασιν ἀπαγορεύσ. ἀπὸ τοῦ ἀπολεσθ. μεγάλα σιμερεγῖ. ἐπὶ μαλλον, εἰς καὶ θυμῷ. δηλαδὴ βλαβερὰ σὺν οὐ δίκῃ. ἀπὸ τοσαύτην αὐτῶν προσφέρ. λεῖθερα καὶ, ὡς κίνησις ἐγῶν ψυχ. ἀλλ' ἵνα συνεργῶσιν εἰς θυμὸν καὶ ἀεὶ σοις σιένης καὶ τὰ μαι. τὸ δὲ ὁ πολλοὶ μορφοῖν. καὶ μῆσθαι λεῖσῶ μεθος. ψυχ, ἵνα καὶ ἀρμονίᾳ. διὰ βιᾶντὸ δίκῃ ὀρθῶς δίκην. ὑποπιέζω. διὰ τὸ ὄμιρπὸ μεδὲ πιέζω. ἀείσο. ἐταῦθα δαιμονίᾳ ὑποπιασμένῳ. ἐπυνθάνετο προσπείσμ. ἀφόρμα πληγῆσαι πολὺ καὶ ὑπώπια. ὑπώπια δείσι καὶ ὀγκώματα καὶ ἡμέρα. ἀπὸ ποδύλου φασί. τοῖς πυνθάνεσθαι προσφλῶσι καὶ ὑπώπια. πένθος ξυβαλφοῖς χάλη καὶ ὑπώπια ἀνα δείκνυντες, ἢ τοῖς τοῖν ἀφανῆσιν. ἀπλοφανὴς. πυνθάνεσθαι λαβοιμι τὰ ὑπωπίοις. ὑπώρα. ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. καὶ οἱ πόδες τὰ ἐξ ὑπώρας ὁρμώμενα. ὑπώρεια. τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη. τὰ ἐπὶ τοῖς ὄρεσι. ὑπωρόφιοι. ὑποτοὺς αὐτοὺς

εἰκίαν πολυφλυκμενόν συσπενεῖς. Ὑπέροφον. ὑπόστεγον. Ὑπία. ὑφλαί. ἀπαλωμμία ὑπιωξά. ὑπερέφ. Ὑπιος. ὁ ἐπὶ νώτου κείμενος. Εὐπία πεδία ἢ ὁμαλά. πεθυμίατη πασι ἀναπαυσαντες ἡμας πύλας, ἐδέξαντο ὑπίαις χερσὶ βιοπλεμίσες. ἀπαλωμμέναις. ὑπιόλεπες ὁ ἀπαχνος. Εἰν ἐπιγεγράμματι. ὦπλωὐπιον ὕπνον ἐγύμνασεν. πολὺ μύωπος ὁλόγος. Ὑπινυρᾶν. λεληθός τι μῖσος ὑπινυρᾶν. ἀπὸ δεφόμενος εἰν δομυχῶ. ὅμως εἰ μηδὲν ὑπινυρᾶνιῶ καὶ ὑπαλανδανον ἔχων πρεῖπεν ὁ τύλος κουχὶ πως ὑπεδεξάσονθ. Ὕπινος μέθυσος. Ὑπίσω. ὑπανέγνω. Εὐποίσων. ὑπμῆ. Ὑπισόν. Φορκτόν. Ὑερεπαῖς. ὁ πιπλανής. Εὐερεθιστος ὁ αὐτός. Εὐερεθιανος ὄνομα κύει. Ὑρραξέ πέρεκμα ἀπὸ μίτδωνος ἀναμίξ. Ὑρεὶς κατυείς. Εὐρριασος. ἀπεῖον πλεκτὸν ὧ ἁλιεῖς κεχρῶνται. Ὑρικάνη, ὄνομα. Ὑρικανος. ὄνομα κύειον. τῶν κεράτων τὸν ὑρικανίων. ὡς ὁ περ αὐτὸ σημαίνει τὸ ἀσί. ὀξύ, πανοῦ φησὶ τὸ εὐθυμίαις αὐτέχων ἐδήλου. Ὑείκ ὄνομα πόλεως. Ὑελάκης ὄνομα κύει Εὐρυκίδης. Ὕετιον. Ὑγρας ηδωμία ἀπεῖα ὑδατοκτιτικὰ θεῖχων δύο ὠτία ἔχοντα. Ὑς. χοῖρος. ἢ σύαγρος. ἴσεον ἢ ὅτι. ὡς λέπει ἐπὶ θηλεῖ. σῦς ἢ ἐπὶ ἄρρενος. οἱ δὲ πολλοὶ κεχρῶνται διαφόρως. ὅπως δοκῇ τῇ μνήμῃ ἀγαθὰ συοί. Ὑς ἐπὶ θεῖ ὀξύ. ἢ ὡς ἢ Εὐθυμίας πιθανωτικῶς πεῖσαι ὦσι. Ὑσανος ὁ πάσαλος. Ὑσπάρεος ὁ ῥυπώδης. Ὑσσίπωπος ὁ ῥύπος. Ὑσσαλῶν. τῷ γυναικεῖ αἰδοίων. Ὕσας. βρέξας. ἁλιανός. εἶδος ἀδηκτους, πολλῷ παύσοφόρα ὕσι. Εἰ ἀσπαίειγένασιν, ἐπικλῆξαι δεινά. Ὑσγκ. εἶδος βοθρίνης. Εὐσγκοβαφὴς χλόη. οὐ πόρρυσγκος βεβαμμένος. καὶ ὑσγκοβαφὴ δευτέρως. Ὑς διαῤῥόδαν. Εἰ σπαιῶν καὶ αὐαλώγων. περὶ τῆς συνείβοιν. Ὑσθεῖσαι. βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ. Ὑσθης. ἐβρεχης. καὶ ὑσθησαν ἡ ῥόδος. ὑσθησαν δὲ τότε θῆναι, ἀδαμὸν πότερον ὑσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν αἰγύπτῳ δόμεῖ μὴ ὕειν. Ὑσίαι πόλις θρῳωτῶν. Ὑσπαλφλεῖ ἐξύλην ἐν ὧ ἁπαλῷ ὕῃ. Ὑσμίνης. μάχης. Ὑσσός. ἀηδὼν τὸ. ἰδαηδονίσας ὑσσόν, δὴ λάσειν αὐτὸν τὸν τε θυρεὸν ἐν τὸν θώρακα. Ἢ δρύσσων, οἱ μὲν εἰσπαχεῖς. οἱ δὲ, λεπτοί. Ὑσσωπος. βοτάνη ῥυπική. δαβίδ. ἐραντίσεις με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. δεδημί ἐν ἀφέσιν ἁμαρτημάτων ἐρμάζει. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ τὸ αἷμα τὸ προβάτου ἐπὶ φλιαῖς ἐπιραίνοντες, τὸ λοιπὸν ὑλοθρεύοντος ἐκ χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἐν εἶναι τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα δὲ ἐν ταῦθα ἐξύλον σωτηρία. Ὑσσωπίτης ὄνομα κύει. Ὑσσωπίτης. ὡς ἀπὸ μιᾶς ὑσσωπίτης ἀφέσεως. βαλβίδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. ἢ ἀπὸ ἑνὸς καινοῦ ἐκ μπρὸς ἀειστοῦ αἱ ἀπὸ μιᾶς ὑσσωπίτης ἀποκλεισαι ἢ ἀνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσωπιτῶν. βυτέσι τῷ γυναικείῳ αἰδοῖ. Ὑσσωπος. φασηόλιον. ἀφετηρία. βάκινθον. ἢ μύωψ. ὁ πλήσας. ἢ βᾶς. ὁδὲ, καθαπερ ἀπὸ ὑσσώπου ἕτοιμος ὤν, ἐξαυτῆς. καὶ αὖθις. τίς γὰρ ἀγὼν ἐρμῶσε παρὰ σωτῆρος ἐθνικε. Εἰ ἰώσηπος. οἱδὲ, ἐσάσιν ὡς περὶ Φ ὑσσωπος ἑτοιμοι. Ὑσάσσης ὄνομα κύει. ὁ πατὴρ τῶν δρυάδων. Ὑσατ. ὁ τελευταῖος. ὁ ἔσχατ. Ὑσελλιον ὄνομα ὄρους. Ὑσεραία. ἡ μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρα. τῇ δὲ ὑσεραία ἡ γενέθλιος αὐτῶν. Εὐσεράσαντες τὴν αἰρεσιν τῶν βοηθεῖ. Ὑσέραν μήβα. Ὑστερίζειν. μεθ᾽ ἡμέραν ἔρχεσθαι. τοὺς δὲ τεθνηκότας μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλεῖ. Εὐστερῶ ὑστερήσω. οἱ δὲ βασιλικοὶ τὴν αἰρεσιν βοηθείᾳ ὑστερήσαντες. Ὕστερος λόγος. ἀπὸ τοῦ μὴ ὕστερος λόγος. τουτέστιν ὕστερον αὐτὸ μαχεσόμεθα. ἢ ἀπὸ τοῦ μεθ᾽ ἡμέραν. ἀλλ᾽ ἤτοι μὴν ταῦτα μεταφάσομεν εὐθύς. Ὕσπινος. βάμματος εἶδος. ἰάνθινον βαφὴν ἔχει. καὶ ὑσσίνοιο θέειρα. Ὑσρίξ. σὺν δέρματι μεταῦ τῇ διχ μάσιξ. ὑσριχίδι μασιγ. ἀειστοῦ βαβάχοις. ἢ ὑσρίξ. ὁ ἀκανθοχοιρος ὁ χερσαῖος ἐχῖνος. Ὑσριχίς. ἢ ἠύειων διχῶν μάσιξ ἀειστοῦ μῶν, ὑσριχίς εἰσὶ βαλέσοι, εἰς ἃς πολυρρὰ πολλὴ σπερματικὰ καὶ δενδροτόμησε τὸ νῶθον. ἴσι δὲ ὑσριχίς θηρίον. δίκασε χ ὑός. ἀσὶν ὧν διώκεσθαι ἀξιωτίζιν διωκτά. Ὑς ὑπὲρ ὁ πάλ. ἀπὸ τοῦ ἀδεινολόχ ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς εἰς ὅλεθρον ἐμβαινόντων. Ὑοιὸν. οἱ ἀπόστολοι. ὡς ἀδελφοὶ τὸν χρηματίσαντες. εἰ σαπεὶ φησὶ ἀδελφὸς μου, πορεύομαι μὲ εἰς τὴν γαλιλαίαν. ὑὸς δὲ ἐκ εἰδων, ὑὸς ἀξέθη πεπιστευκότας. ἀπὸ δὲ φύντας ἀλόγων πρῶν. δὲ λ. ἐνέγκατε ὧν ὑείων ὑὸς περιῶν. ὑοὶ δὲ ὧν ἐπιτεταμένων οἱ σφόδρα τὰ λαπαρὰ μύοι δαβὶ λ φησὶν ὡσεὶ βέλη ἐπιχειδωκότα. ὅτως οἱ ὑοὶ τῶν ἐπιτεταμένων.

Ὑφ. τὸ ὕφασμα. Ὑφαλος φάτις, ἡ περὶ φία διὰ τῶν ἁλῶν τῶν ὑποφαινόντων ὑφάλους εἰσὶ φόβου ἀμέμπτου τινὸς ἐλαύθανον ἴσβοι πεσόντες. ὕστερον δὲ ἐάλωσαν. Ὑφαλοι. αἱ ὑποβαλάσσιοι

ὑπερυμνεῖν· πεῖραι· ὑφαλὸς τὸ βαρβαρικὸν ὀθόνιον· ἢ τὸ ἀμπωτὸς δέχεσθαι· ἢ τὸ ἐρεφθῆναι πως τὸ πλέον· ὑφαλμ. ὑφασμα ῥῆσαι· ὑφαλμὸς καὶ ὑφαλτὸς· ὑφαυλόδυκτον· αὐλὸς ἡμῖν ἀπὸ παραχθὲν· νομάδες τὸν σκηναῖς ἀλῆται στρατ. οὐ ὑφαυλόδυκλον ἔργον πεπαιδ. ὑπλεὺς πέρα πολασαὶ αὐλῶν· ξυλίδι ὅτι λέγω· ξυλίνῳ τὶ βάλῃ τὸ χιτωνίσκον λαβ. τοῦτο φησὶν ἐπειδὴ οἱ σκύθαι τῶν χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτὸ, καὶ ἁμαξῶν ἐφ' ἁμάξαις αὐτὸ βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν· ὁ μὲν ἔχων δεῦρο ἐνεῦθεν ἁμαξᾶν, ἅτε μὴ παρ' αὐτοῖς ἐόντα. ὑφασμα. σάκος· ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀσπίδα ἐν ὑφάσματι ἐνειλιχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς ἐφ' ἅπασι τὸ ποταμόν· ὑφαιμος· ὁ ἡμαιμένος μώλωψ· ὑφαίρω καθαίρω, λύω· ὑφαιρεῖται· ἀφαιρεῖται βαίνῃ· ὑφεσρία· ἡ κατωτέρω καθέδρα· ὑφελκτέον τὸ δάδων· ἀντὶ ὑφαιρετέρου ἐστὶ· ὑφελκτέον τὸ δάδων· ἐπὶ περιττὸν τὸ πρεῶν· τοῦτο ποιοῦσιν οἱ ἐν παφλάζῃ ὁ λέβης· ἀφαιροῦντες ἐκ τὸ πρεῶν· ὑφέντες· ἐγκαθίσαντες· ἐκβαλόντες· οἱ δὲ, ἐνέδραν ὑφέντες, κτείνουσι τοὺς δόλῳ· ἐξαυθις· ὁ δὲ ἄκεσος λέχον ὑφήσας ἐπεβάλλετο ἐν πολεῖ, ἐξ οὗ αἰσθόμενοι πόλεμον κατέστη· ὑφέξειν· ὑπενεγκεῖν· ἐκτομεῖν· μὴ νῦν ἐλπίσης τοῦτον κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν· ἐπὶ δὲ μανοίμεθ' ἂν αὐτὸς ὅτι σὺν δίκῃ οἰκεῖ φόνῳ· ὑφεωρᾶτο· ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο· καὶ κατεπλήττετο τὴν ψυχήν· ἀναβολέ πων εἰς τὸ μέτρον τὸ πράγματος· ὑφεωρᾶτο γὰρ αὐτὸ τὸ δυσπόλωτον εἶχεν· ἐν ᾧ δὲ ἐδυσωπεῖτο· ὑφὸ πονηρὸν· ὑποχόμην· ἀγανόμην· ἐπεσπόμεθα τὸ αὐτὸ ταῖς γνώμαις διαβάσεις ἀνομίου θεοῦ· καὶ τὸν ὑφόπονηρὸν ἱμόνα αὐτοῖς ἐπίβλεπε. ὑφέσθαι· ἐκχωρῆσαι, ἐᾶξαι· ὑφεσις· ἐλάττωσις· ὑφέσιος· ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάν· ἐς μηδεμίαν ἐφαβὶ γνώσεις ἐν βίοις ὑφεσίοις ὑπελείπετο· ὑφεσώς· ὁ ἐν ὑπήκοος· ὑφῆβ· ἡμίβιμα ἐπὶ πλίναις βεβλημένα ἁμαλὰ ἄρρ ἐς τὸ ὑφῆτιν ὑπερφαίνω κεκοσμημένοις ἐν θεοῖς ὑπὸ δασὶν ὑπανεμαζόσαις ὀπωπεί· ἐς τὸν ὑμῶν αἱ ἀδυσωπῶν γυναῖκ, ἡμιαθῆναι· μὴ δὲ χρεῖ ἁμηλίστε ἐς κοβόμα· ὑφμηνοι· ὑποχείριοι· ὑποτεθαρσηκότες· ὑφμηνοι, σὺν λελυμένοι· ἐς ἐν θηλυπρεπῶς· ὑφμηνῆ δὲν ἐς διαλεπτοῦ σκοπολλαχῆ τὴν φωνὴν, ἐδεῖτο ξυγιῶναί σι βασιλέα· ἐς ἀνεισήδης· νῦν δὲ νεκροῖς μοι πλὴν ὑφμηνῆ δοκεῖ· ὑφμηνῆ· σὺν δεδομηκὼς σὺν λελυμηνῆ· ὑφεὶς· σὺν λῶν· ὑποχαλασσ· ὁ ἢ ὑφεὶς τὸ φρονήματος, ἐ ἐκμφσυνίκε τὸν μὴ πολεμικὸν ἐν. ὑφεὶς· ὑπερβαλλ· ὑφεὶς τοιοῦνδε μάχην μηχανορραφῶν· δόλῳ ἀγύρτην. σοφοκλ. ὑφεῖσθαι· ἀμηχεῖσθαι· ὑποχωρῆσαι· ἐμὲ ὑφεῖσθαι τὴν χώραν· αἰνὰ ἐμεῖν ἐς κατασχεῖν· ὑφεῖται, συγχωρεῖται ὑφηγήσων· ὑποδείξων· ὁ ἢ βαιανὸς ἔξελαύνῃ ὡς ἐπὶ τὸν ἀθεμουσίην· ἐπὶ ἑαυτῶν τὸ ἐς ἄγραν ὑφηγεῖτο ἰέναι· ἀν σωβάλλειν· ὑπετίθετο· ὑφῆκεν· ὑπέβαλεν· ὑπέθηκεν· ὁ δὲ, σὺν ἔδραν αὐτῶ τινα ὑφῆκεν· ὑφηνε· κατεσπάσασιν· σὺν τὸ ὑφαίνω· ὑφηνίοχ· ἀν ἡνίοχ· ὑφῆραν· ἔλαβον· ὑφῆς πέπλος· σὺν ὦ ἀρεῖωφορε· ὑφάφασμαι ἀπηνὴς φαπεί μ· ὑφαίνω· ὑφαμῶ· ὑφασμα· ὑφαμμ. ἐπεὶ ἦθος ἔχουσιν οἱ ἀπηνῆ πολλαὶς σὺν βίοις βιβίοις ἐμάσι, δέπειτο πρὸ τὰ μύμφων εἰς σ, γίνεται ὑφασμ. ἐπεὶ ἦ δέ ποτε ὁ ἀπηνὴς παραπείμ ἔχει καὶ φωνὴν σὺν τῇ ἀκμῇ συλλαβῆ, ἐδάφη τοῦ εἰς π· καὶ γίνεται ὑφάφασμ. ὑφιέμ· σὺν δίδομ· καὶ ὑφιέν. ὑπενδῦναι· ὑφίζ· σωεχώρ· ὑφιλάν· ὑποκάθ· ἐλαττῶται· ὑφιζήσεις· ὑποκαλύσεις· ἐνδύσεις· ἐξέκλινε βάπτω δὴ ἐς μελανὰ καὶ φαμμώδη· διὰ βάσεσομ· ὑφιζήσεις, σὺν βὶς βαίνεσι· βὶς σὺν τιθεμένοις· ὑφισάμ· βεβαιῶν· ἐπαγγελόμ· δηλητηρίοις φαρμάκοις αὐλὸν ὑπὲρ ὑφισάμ· ὑφισὰς· ὑποσὰς· ὑποτιθεὶς· ὑφίσχ· ὑποσχνεῖται· διαβεβαιῶται· ἀποπανοῦ· ὁ δὲ, ὑφίσχ· ἐρέμμαθε διοίσειν διὰ τὲ ἐχθρῶν ὑπὸ καὶ ποτὸ λίν· ἐξαυθις· οἱ δὲ, κωλύσειν ὑφίσαντο ῥωμαῖοι πάντα δύο σιάφη, ὡς προεισβαλόντα τὰ πανηδοσόλου· ὑφόωσιν· ὑφαίνωσιν· ὑφορμᾶν· ἀπαντᾶν· ἐναντιάμ· ὑφορώμ· ὑποπελλόμ· ἐκπονῶν· ἐξ ὃν ὑφορώμ τὸν τὸ νεωτέρων πέλωθε, ταῦθε ἐτέλεσε μῶν προσώπω· ὑφορώμμοι· οἱ δὲ, ἐχέμαθε ὑφορώμμοι· ἐφιλεῖν αὐθὲ ἀποδιδράσκοντες, ἀν μισοῦντες ἀπατῆντες ὑποσὰντες· προσδοκῶντες· ὑφωμαδόν· ὁμοθυμαδόν· ὁ δὲ, τοῖς ὦμοις φόρων ἐπωμαδόν· ἐ ἐπωμάδιος λέπ. ὑφυβρος· θαυμάδης· ἐ σένεονδὲ ἡδολυμβητὴς ὑφυβροι· καλῶ δι' ἐνάσι ἐφθέγγοντες μίκωνα μεμηχανωμένῳ· καὶ λίνου ἀπόμακεδομένου, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες, ὑφαγέρας, ὑφηλός· ἐχέπτοδέκομ πολογίας, καὶ

ὑψηλόφρασ τὶς ἰῶ ⸂ψαχύς· ὁ λέβωνος. καὶ τὸ ὑδὲν βῖς ἐ ἤμασιν ⸂ψαλάσας, ἀνεμί μνησε ηβς σὺν σιν θί α μέχης. ὑψαυχεῖν· ὑψηλοφρονεῖν· ὁ ὑψαύχην ἀρσενικῶς· ζήτει δὲ εἰς ⸂θαλυηόν. ὑψήρεος· ⸂ὑψήρεος· μεγαλήρεος. ὑψηλολογύμνοι· ἀ ⸂πειληώλογον τὲ ⸂ὑψηλολογυμνῶν. ὑψηλοτέρασ· ἀλαζονικωτέρασ· ὑ ⸂πορφρικτές· ⸂ηκριέπου ⸂ἁξεως ⸂ὅσης· ὑψηλοτές· ⸂ἐγεγλεκασ παύεως ⸂βασιλασ, ἐ ⸂παρθεὶς ⸂ηχαυνωθεὶς ⸂ηὐ ⸂πεισφωθεὶς· ὑ ⸂πορῶν τὸν θεὸν ⸂πολλάκις ⸂ποιμιμνήσκω· ⸂τὸ ἰῶ νέμεσις ⸂βαρύβρεμοι βρονται, σωεχῶς βοῶ· ⸂αὖθις ὑψηλὲ φρόνης, καὶ ⸂παρων ὠδοι ⸂πόρης· τουτέστιν ἐ ⸂παρων δακτύλων ⸂φαινθ γαυειῶν· ὁ τοῦ δὲν ὢν τὸ μηδενὸς αὐτέσης ὑ ⸂πορ· ηδὲ τεναυαρχοσ μολεῖν ἡμασ ἀχαιῶν, ἅτε σοῦ δωμόσω. ὑψηλότερ· ὑδαιμονέστερος. ἀνώτερος. ὑψηλῶς· μεγάλως. ὑψηρεφὲς· ὑψηλόν. ὕψηχης· ὁ ὑψαύχην. ⸂ὑψηχέθυ ἴασι. ὑψι· καὶ ὑψὲ· ⸂βασιρηματικῶς· ⸂θὶς ὕψος· καὶ ⸂ἐφ ὕψους· ὑψιβρεμέτης· ὁ σὺν ὑψηβρον ⸂βρον· ὑψίζοντος ⸂πολεμοῦ· ὑψίζυγος· σὺν ὑψηθρόνον ἔχων· ὑψικαρηνοι· ὑψηλαί· ὑψικρόκλα ⸂πέρναν· τὸ ⸂τέσιν ὑψικρόκλον καὶ μεγαλασμόν· κυνθί ἀνέχων ὑψικράτα ⸂πέρναν· ἀὼ ὑψηλωὼ ἀεισοφάνης νεφέλαις· ὑψίκρως· ὑψικρατεῖν· ⸂ἐσὺν ⸂ῷ ὑψηκρατεῖν· ὑψιμέδον βος· σὺν ὑψηβασιλεύοντος· ὑψιπέτηλον· ἐφ ὕψους ⸂φύλλα ἔχον· ⸂πέτηλον δέ· ὑψιπέτης· ὁ θὶς ὕψος ⸂πετόμενο· ὑψιπετὴς ὁ δρόμος ὑψους ⸂πεσών· ὑψισέλι· αἵρεσις τὶς ὑψισέλιοι· οἱ τὸν ὕψιστον ⸂σελοῦντες· ὑψιφοίτης· ὑψηλοπόρος ἢ ὑψόφρεων· ὑψόθι· σὺν ὑψηβ· ὑψόρεοφος· ὁ ὑψηλὸν ὄρεοφον ἔχων· ὕψος· ἐ ⸂παρεμα· καὶ ὕψος ἡ μερῶν· ὑψιμέδοντα δαβίδ· οἱ ⸂πολεμοῦντες μεὰ ⸂πὸ ὑψους· ὑψόσε διαπήδ· σὺν ὑψηβ ὁρεμᾶ καὶ ⸂βέχει· ὑψόσε· ⸂ἂν ὑψηλὸν αὐτὸν ⸂ηκρύπτε· δαβίδ· ὑψόσε ⸂ηὖ τὸν θεὸν ἡμῶν· καὶ ⸂ποσκυνεῖτε ⸂ῷ ⸂ποδῶν αὐτὸ· ⸂ποσκύνουσι δὲ τὸ θῦ· ⸂πάλαι μὲν ὁ θεῖος νευόμισε νεώς· νυνὶ δὲ αἰ ⸂πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ⸂σὺν ηλησίαι· σὺν αἷς τῶ ⸂ῶ τὰ ⸂ποσκύνησιν ⸂δόντε μουσι. ὑψώθητι· ⸂ἂν δεῖξον ⸂πᾶσιν ἀνθρώ ποις τὸ ὕψοσ σου· δαβίδ· ὑψώθητι ⸂βασὶ ζωσ οὐρανὸς ὁ θεός· ὑψώθητι· ⸂ἂν τὸ ὑψηλὸς δείχθητι καὶ ⸂πανύψηλον ὑψόρεος· δαβίδ φησι ⸂πρὸς τὸν θεόν. ὑψῶσε· αἰτιατικῶ· ὑψωσεν· ἐ ⸂πῆρεν· καὶ ὕψωσις, ἔ ⸂παρσις.

ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ̂ Υ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧῊ ΤΟΥ̂ Φ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΒέασ ὁ ⸂ἀμίλησε ⸂ηαρχηδονίων ⸂βρατηγός· ζήτει ⸂πόθι τούτου σὺν ⸂ῷ ἀμίλησασ. Φαβιος ⸂πίκτωρ· συγγραφεὺς ῥωμαίων· ἔτος λέγει ἄρχοντι ῥωμαίων μὴ ⸂ξεῖν μηδενὶ σφετερίσασθαι σὺν τὸ δημόσιόν τιῦν. Φαβιος μάξιμος· ὕ ⸂παθος ῥωμαί· νεώτερος ὢν· ⸂ὲ γὸν πὸς σαμανίτων ⸂πολεμ· ἐγμεγειρισμένος· θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερ· τὸ ⸂ᾶγον ⸂ποσαγαγμ· ἐσφαλη· διςμὲν ἐ ⸂πομάχων τε ⸂βλείστων τοῖς ῥωμαίοις γεγονημ· ἠδέβαλη τὸν ⸂παραλυφ τ ἡ ⸂πεμονί· ὁ δὲ τούτου ⸂πατὴρ ὁ μώμυμ· τῶ ⸂παιδὶ, ⸂πολλὲ ⸂ηθηλικὼς ἀνέπαθεν ⸂βρατιᾶς, ἐδέῖτο τῆς ⸂βαλῆς ἀ ⸂θῖναι τῶ φαβίω ⸂βέγμλήματα· αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ ⸂παιδὸς ⸂πᾶσι μαρεί ⸂πόσιν ⸂δ᾽ γὶς ὑφισάμενος· ⸂θὶ ξασα οὖν ἡ βουλὴ αἰδῖ τῆ τὸ ἀνδρὸς, ⸂βασὶ ⸂δέωσι αὖθις τῶ νέω τιῶ τὸ ⸂πολέμου ἡ ⸂πεμονίαν· ⸂πρεσβυτιῶ αὐ τῶ τὸν ⸂πατέρα δοῦσα· ὡς ἂν μὴ τι διὰ ⸂πειρίαν σφαλλοιτο· καὶ ὁς ἀφιππόμενος εἰς τιῶ ⸂πολεμίαν, ἀ εισεύφ· ⸂θεῖα μβρον ⸂ποιεῖ γει· Φαβωρῖνος ἀρλεά του τῆς σὺν γαλία ⸂πόλεως· ἀνὴρ ⸂πολυμαθὴς καὶ ⸂πᾶσαν παιδείαν τεγνικῶς δὲ τιῶ τὸ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος· ὃν Φασιν ἑρμαφρόδιτον· Φιλοσοφῖ μεσός· ῥητορικῆ δὲ μᾶλλον ⸂βασιθέμ· τεγνικῶς ⸂βασὶ ⸂βαϊανὸς τὸ καίσαρος· ⸂ὲ ⸂βατείνασ μέχρι ⸂τ ἀδριανοῦ χρόνων τὸ ⸂βασιλεῖ· ἀν τεφιλοτιμεῖτο γὰρ· ⸂ὲ ζῆλον εἶχε ⸂πὸς ⸂πολύ ταρχον τὸν χαιρωνέα· εἰς ὃ ⸂τ σωνταγθὲν ⸂πομένων βιβλίων ἀ ⸂πειρον· τέγραφθαι οὖν αὐ ⸂ῷ φιλοσοφάτε καὶ ἱστορικὸς· ὧν ⸂πλεῖστα ἀριθμός· ὅθι δὲ καὶ ⸂τ βιβλίων αὐτὸ ⸂βαῦτα· ⸂πόθι τῆς ὁ μὲν ⸂φιλοσοφί· ⸂πόθι σωπεραίτους ⸂ὲ τῆς καλοῦ τὸν ἐρωτικῆς τέχνης· ⸂πεὶ ⸂πάλαι τῶν ⸂πεὶ ἡδονῆς τ φιλοσόφων· ⸂ὲ αἷμα· ὅθι ἔγραφε ⸂ὲ γνωμολογικός· Φαβρίκιος· ὅθι ⸂τ ⸂βασὶ τ ⸂πύρρον ⸂πολέμησε δωδεκάτῳ ἔτει ⸂πρὸ ἡμῶν· αὖθι ⸂πάλαι ἐγνώσμενος ⸂ῷ

βασιλεῖ

βασιλεῖ. καὶ ἡδὺ τὸ μεταλαφεσσώης εὐαρτὲς ἄξενον ἀχώς σύμβολον. ἀντικαθεζομένων δ' ἀλλήλοις τὸ στρατόπεδον, νύκτα φυλάξας, ἀνίστης, εἶτε ἀδός. εἴτε ἕτερος ὢν σὺν τῷ δάπεζαν τὰ βασιλέως τελεῖται, ὡς τὸν Φαβείνιον ἀφικνεῖσθαι, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνηρῆσθαι τὸν πύρρον ὑφισάμενοι. ἰδίᾳ οἵτινες δοθεῖεν πρὸς αὐτὰ χρήματων ὑφῆλθα. ὁ δὲ Φαβείνιος δόξαν συγκατασκευῆς τῆς χειρώσεως, δόξαν τε μετὰ τῷ πύρρῳ δεσμίων. ἀλλὰ θεὶς ἂν τὸ πρᾶγμα ὁ πύρρος, ἀνάρτησαι λέγει. οὔτε ὅτι καὶ ἀνάξιος Φαβρίκιος. ὀνδυσχερέστερον αὐτὸς δόξαν τε φοβεῖσθαι τὴν οἰκείαν ἀρετῆς, ἢ τῆς συμπάντων πρὸς τὸν ἥλιον. ὁ δὲ πύρρος τὸν πόδα τὸ παντὸς ἀναρρίψασι νύκτα, τοῖς ὅλοις ἐφάλλη. Φαγαναρῶπων. ἀνεκθαίρετον. Φαπέδαινα. νόσος λοιμικὴ. καὶ Φαπεδαίνη εἶδος βοράκης. Φαγέν ζῶμ. ἰούνιος ὄνομα εἰς τὸν ἰωαννίδα τελῶν. καὶ Φαγέν ζῶν, ζωὴ θεὸς ἰῶβις ὑπάτοις. καὶ λιοδαίμων τε καὶ ταγωνιαστοθήρας. Φαγεῖν. χοινικῆ. μὴ μίλου τοῦ παρὰ παν Φαγεῖν. ζήτει σὺν θεῷ ὅσιος καβαβίω. καὶ Φαπετεχοινικῆ. ἡ παροιμία. ἔλθετε Φαπετε τὸ μὴ ἄρετον. Φαγὴ μαζ. βρώμετας. εἶδε φορτίον χλωρᾶς ἀκανθῶν. ἀνεκμίλοις ὅσι Φαγὴ μαζ. ἡδέ, τῷ νεφαλῆ καθῆκε. Φαγόνα φίλαυτον ἄπλατον. ὅσι δεσύρων κλέξις. Φαγω. αἰτιατικῆ. ἐχοινικῆ σανί. Φαγω μῶ. καὶ σῶμῶ. ἐὰν δὲ κτικὰ διὰ τὸ ω μεγάλου. ἐὰν δὲ παθητικὰ Φαγῆν καὶ σῶνται διὰ τὸ ο μικροῦ.

Φαδύλιον. μαρύπωσιν. Φαδεσίδαξ. παιδὸς ἐξ ἀφύρδην μεσονύχυσα φόνον. Φαέθοντα τόκον. ἐπιφανῆ ἐπὶ ἀκλαπλησιτὴν τὸ πόσοφιν. Φαέθων. λάμπων. ἥλιος. σοφικλῆς. πρῶτε μεραυνοὶ διός, ἢ πρὸ φαέθων ἅλιος. εἰ ἐὰν τὸ φορῶντες κρύπτουσιν ἑκηλοι. οἷον ἀπάγουσιν εἰς φῶς φανομένοις. ἐπὶ μέρος. ἐπὶ τὸ δὲ ἥλιος Φαέθων ὑπερίσχεθε ἅπας. δεινυσι ὁ ῥητὴρ, φαιρομένην αὐτὸ ἡσμον. Φαηρέα. Φαεσίμβροτος. ὡς φῶς ἅπασα φῶς τοῖς ἀνοῖς. Φαεσφόρος. φωσφώρος. φωτὸς ἐνεστικὰ γνώσει φωτιζούσας. Φαινόν. λαμπρόν. ἐπὶ λείμασι Φαιναῖς σὺν διχόμηνα ἐὰν ζωὴ καὶ ἡμέρα ἐπὶ ἀλάνες. Φαείνω. λάμπω. Φαεινὸς ξυτόνως. ἀπὸ τοῦ θεν. αὐτὸ Φαεινὸν τὸ, μόλωμεν. ἀεισοφίᾳ τοῦσι. Φαναί. τὸ ἔλαμα τὸ Φανῆναι. θηλυκῶς κλιθεῖσα. ἀρσενικῶς δὲ καὶ ἔλυτος. ἐπὶ παροιμία. ἔνεκα πολλοῦ ἀνὴρ θεὶς Φανὴν. πρὸ τοῦ δὲ πρὸ τῆς νεφέλης ἀπάνθεκτον. ἐπὶ τοῦ πολλοῦ γενόμενον ἀπὸ νεφέλων. ἐπὶ Φανὸς τὸ ὠμὸν ὅσπερ. Φανὸς ὕδατος. εἶδος ὑδατώδους χυμοῦ ἀπείρου σιδήρου. ὁ ἀγροικικῶς Φανὸν μῖν ἀσπαλοῦ λέγει. ἐπὶ περιφέρεται παρὰ τὸ πολλὸν τε ἐδίωκε τὸν δαβίδ. Φανατῶ. Φανατοῦσι δοσπουείδης ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη. διὰ βιῶ Φανοῦ τὸ ὄφεως Φανικὸν. παροιμία. Φανῆναι γυμνίκρατεῖς. Φανοῦ τὸ ἀδωνατ. Φανὸν ἡ πῆξις. Φανοῦ τὸ ἀνίωτων ἐπὶ μὴ ὂν βουλέγει. Φανεὶς. βασιλεὺς ἰλιακὸς ἐπὶ λέμνος τῷ ἄχαρ. ἐὰν εἰς νὴ μέρα μιᾶ ἀνδράσι πάντας. ἐπὶ ἡχμαλώτευσε γυναῖκας καὶ παῖδας. ῥητ. Φανηγον. φορτίον. ἢ ἁλωλῶν. θεὸς νυσίδης. φορῶντες ὕλης Φανηγούς, παρέβαλον δὲ τὰ χωμάβις. ἐπὶ ὡς ὁ Φανηγὰς ὕλης ξηρᾶς πόρβαλὼν τῷ χωείω, πῦρ ἐνῆκε. Φανηγον δὲν, Φορτίον. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ ἡ βύφ ἀπὸ δόσθαι ἐφ νικένσει Φανηγὸν βύβλαν χρυσ. καὶ τὲ Φανδάσασθαι ἐπὶ ἐρεξανδ ὃ τ μαρίλιμνης ὕδατι, ἐπὶ πλάσαι τῆς ὀφθαλμοῦ. Φάκελλος. τὸ τῆς κεφαλῆς Φόρεμα. ὃ καὶ Φακιόλιον λέγει. λέγει δὲ καὶ ὁ δεσμὸς τῆ κελάμων. Φακιόλιον. κρέ ἐν ὃ ἀ τ ῥητορικῆ. κορδύλλω φασὶ καλεῖσθαι παρὰ κυπρίοις. τὸ κεφαλῆς πόλεως λημα. ὃ δὲ παρὰ θλωαίοις καλεῖται κρώβυλον. παρὰ δὲ ῥωμαίοις νιδάριον.

Φάλαγ. ὁ σμος τῆς σκελικεφαλαίας. Φαλαγαρχίαι. αἱ δύο μεραρχίαι. ἀνδρῶν, ,αχγ. τὰ δὲ ἐνίοις ἐστομλῶ καὶ ἀτόσφασιν. οἱ δὲ, μῶς. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐπαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός. νῦν δὲ φαλαγάρχης. Φάλαγδυ. σίχες. ἐξῆς. οἱ δὲ, τὸ σκληρόνων ἐξεων ὁ πλιτικὸν πλῆθος. λέγει καὶ ἐξ δαντύλων ἄρθρον. καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἐνίοις καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον, ἐφ' οὗ μέλλον Φαλάγγιον. λέγει καὶ τὸ ζυγὸν ὁ ἀνῶν Φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀρέχνης δὲ ὃν ἐνίοις φαλάγγιον. καὶ οἱ ἠρέχνθυ δὲ παρὰ ἀττικοῖς φαλάγια. Φάλαγδυ αἱ ἐξῆς. ἀπὸ τὸ τελέσαι ἄρχι. φάλαγδυ δὲ αἱ ἐπὶ νῶν. ἀπὸ τὸ ἀσπὰς ἄλα. Φάλαγξ θηλυκὸν ὁ ἀρέχνης. πλατὺ ἑλλάδι. ὁ ἱ ἀσπὰς μῖν οἱ νόμοι βυζαντίοις τοῖς λεπτοῖς ἀρέχνιοις. ἀβῖ στοιχοσιν φαλαγξ ὑφαίνῃ. Φαλαγξ. ἀρέχνιόν τι. λέγουσι δὲ Φαλαγίας ἐπὶ ἀπέρας ἐπὶ δαντυλ. ἀπὸ τὸ λέγειν ἀεισοφίᾳ ἐν βαλχοις. εἰ λίσσεσθαι δαντυλ Φάλαγδυ ἰσόβυνα πνίσματα. καὶ στρατιωτικὴ ἐξεσπ

μ' ἀνδρῶν. λάμπει ἡδύ· καὶ ἐς ἀφροδισιακὸν φάλαινα δὲ καὶ πᾶν. ἀλλὰ τὸ τερπνὸν καὶ τὸ ἡδὺ τῆς ἀφροδίσιος πλάνης ἀνθρωπολογεῖται πρὸς τὴν ἐντὴν ῥώμην, μηδὲν ἐφαρμόζον φορτικώτερον μανικὸν φάλαγγος. καίτοι πολλὰ μόνον πεθαμένος, ἀλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας εἰπάλιτις ἄλλος. φαλαγγῶδες. δίκην ξέως. φαλάγγια. ζῶον τὸ δακέτων βδὶ τὸ φαλάγγιον. φαλαγγίτης. φαλαγρός. ἐς φαλαγρότερος ἀδίδασ. φαλαγρὸν τὸ λῆμμα. καὶ τὸ μέτωπον ὀνόματι. φαλαγρώματα. φαλανθοι. φαλαγροὶ. ἄνθος δὲ ἡλαύνει θεῖξ. φαλαγξ. ἰδὼς πεμπτωπίδας. τοὺς ἀστιδίσκους. τὴν ἡσυχίαν τὴν κὴ τὸ μέτωπον τὸ ἱππίων. ἀπὸ δὲ ἡροδότου ἰδὼν πόδα ἰδὼς γναθὸς σκώμματα. φαλαεις. ἀμαρτάνος. τυραννήσας σπελίόλης, καὶ ἀπὸ τὴν πβ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ἱστορίαν θαυμασίων πάνυ. αἰλιανὸς φησὶ πόδα βύβλου. ὅτι λεῖα δὲ ἐζῆς ὁ ἵππος, ἀναβολὴν θανάτου ἐφηφίσαντο ἐπὶ δύο φαλαρεῖς. ἀνθ' ὧν ἡμῶν χαρίτων ἐς μελανίππων πεσὼν ἔχθη.

Φαναίνιον. πῆμα αὐθρεσχέδιον. ἀπὸ τῶ φανῶ ἀδόμ. ἐς φάγαιν. φαλεν. κὴ τὴν προφητικὴν φωνὴν, τὸ μὲν λέγει τὸ χρέος ἢ τὸ χρῆσαι. ἀπὸ δὲ ἀδάμ μέχρι τῆς καθαιρέσεως ἀπὸ τὴν ἡμῶν ἰδὺ χῦ, ἔτη ς. φαληρᾶς. πλήσιος σὺν φαλήρων. φάληρον δὲ λιμὴν ἡ ἀττικῆς. φαληρεύουσα. εἰς ὕλος ἐπαιρομένη. φαληρὶς ὄρνις λιμναία. ἐσχημάτισαι δὲ ἀπὸ τὸ φάληρον. καὶ φαληρεῖται ἔθνος. φάληροι δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. ἀφ' ὃ ὁδὸς μόστης φαληρᾶς. φαλῆς. ὡς ἐρμῆς. φαλῆς φαλῆς. ὡς πορφύριος ἔρμοσε καθάπτειν τὴν φυγήν. ἐς ταύρεαν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι. θεασάμενος ἐκ φύζαι εἰπὼν φόβερ νεύοντος ἐταίρου, ὅθεν ὁ νομικὸς σκέθεν λαβὼν ἀφορμὰς, διομύσω φαλῶ ἐταῖρον εἶναι φησὶν. ἀπὸ λαβὼν διομύσι ἀπὸ τοῦ ἀφοσίσα. φασίονος δὲ εἰς τιμὴν τὸ διομύσου ἔτω καλοῦμοι ἀπὸ τῶ φαλλῶν τὸ διομύσου. πολλίωνας δὲ ἐφέροντας τοὺς ἀφθείραντας τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι. φασηνός. ἀπὸ τῶ φασῶ ἀδόμενα μῆλα. φαλίσκοι. σὺν τῶ ἁρμοσαί. φαλίσιος. νόμος βδὶ ἀπὸ αἰσαρος τεθεὶς γαῖ ὀνόματι. πλείστην ἐνῶ ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδικασίας. πρὸς φαλισίδα τὸ δικάζουσι ἐρημίου. φάλκων φάλκαν ὄνομα. ἐς εἶδος ἱέρακος. φαλκωνίλλα. ὄνομα κύριον. φάλλη. τὸ πρόμετωπίδιον. φάλος. κῶλος ἢ λόφος. ἢ ὑπόδρεχουσα πέδιλα σὺν θαλάσσης

Φανοφόροι. ἰθύφαλοι. αὐτονεόδαλοι. ἰδέαι μουσικῆς. ἐς οἱ μὲν, κιττῷ στέφανον ἐφόρουν. οἱ δὲ ἰθύφαλοι, πρόσωπεῖα μεθύοντων εἶχον. ἐς χειρίδας ἀνθίνας. ἐς χιτῶνα μέχρι τῶ σφυροῦ. οἱ δὲ φανοφόροι, σὺν βίβλου δέρμασι ἐσπασμένον ἐς ὅλης κιττῷ ἐς ἱοις στεφανώμενοι. φανοὶ. μόσια δέρματα· ἢ ξύλον ἐς μικρὸν ἔχον σὺν ἄκρῳ σύτιν αἰδοῖον. φανοὶ. αἰδοῖον σύκινον. ὑπὲρ οὗ ἡ σὺν δέρματων ὑβρις. σχῆμα αἰδοῖου ἔχον ἀνδρός. ἐς βύστα ἑαυτοῖς στεφθέμενοι σὺν πότοις βακχίοις καὶ μέσοις βίοις μερῶν, ἔχωρεχώρουν. τιμὴν δὲ διονύσῳ σὺν βίοις διονυσίοις ἄγοντες. φανοὶ. ἐς τὸ δεῖπνον Φαλαιῶν λαμπτῆρα ἀστιδίσκια. λόφοι δὲ αἰδοῖα ἔχουσαι.

Φαμέας. ὄνομα κύριον. ἐς ἵππος πεφυλαγμένας δέρμασι φαμέας, ὧν ὁ μὲν ἄφυκτος, ἔχει δὲ ἵππος πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναμπλοκάς. φαμί. λέγω. φάμωσα. ἀντὶ σκωπτόντων εἰς ὀδίαν, ὠδῆς ἐς ὠδῆς αἰς ἐς τὰ λεγόμενα φαμώσοις. φανὰς, ἐς ἵππος λάμπας. ἢ λαμπτῆρας. φάνδαν. ἀντὶ τῶ λαμβάνω. τὸ δὲ λέγειν ἐτέρωθι λεκτέον. φάναι. εἰπεῖν. φάναι δὲ ἀντὶ λάμπαι. φανδῶ. αἰτιατικὴ. ἐς φανδᾶ. σὺν ἀργὸς τοίμως. ἀπὸ τοῦ νεφέλαις. φανδᾶ ἡδύσατε μ. φανὴ. λαμπτρά. καθαρά. ἀπὸ τοῦ ἵνα μὴ πεχέσαι μὴς τὸ σὺν φανὴ δῶ.

Φάνης. σὺν τῶ ὀρφικῶ εἰσηνέχθη ὁ φάνης. Αἰδοῖον ἔχων πόδα τὸν θυμὸν ὃν ἔλεγον ἐφορᾶν τῆς ζωογόνου δυνάμεως. ἐς ὃν εἰσεπαῖος ἐστὶν, καθάπερ ὁ πάντας διὰ θεοὺς, ὡς τὸ πρόνοον. φανίας. ἢ φανίς. αἱρεσιώτης φιλόσοφος περιπατητικός. ἀπὸ τέλος μαθητὴς ἰῶν ἐκ τῶ ἀριστοτέλους ὀλυμπιάδος. ἐς μετέπειτα ἐκ τῶ ἀλεξάνδρου τὸ μανικὸν. ἐς φανὶ ὄνομα κύριον. ἐπὶ τῶ ἐστρατηγηκότων τῆς οὐ Τως ἐκαλεῖτο. φάνιον τόπος. εἰς ὃν ἐκ καθάρματα. ἐκβαλλον. φανόδημος. ὄνομα κύριον.

Φανός. φαεινὸς κὴ συμποσίων. καθάπερ ἕλλων ἐς φανδῶν ἐκ τῶ σάματα ἐς μιῶν. ἢ ἀπὸ τῶ φαίνεσθαι ὅτι συνθέντειν. ὅπως ἔσομαί σοι φανὸς ἐπὶ ἡμέρας φλὶ δὴ. φανὸν δὲ πᾶν τὸ φαῦνον σὺν ἄλαθω. σὺν δὲ τῶ ἀμπελίνων ἐκ λαμπάδας καθεσπάζον. διὸ λέγει φανὸς ἀμπέλου. φανοσράτηθη

λυήθη.

λυπήν. φθονολόδωρος ὁ ἐν τῷ περὶ τῆς ἀθλιότητος ἑταιρῶν. ζηλοτυπίαν φησὶν εἶναι νομίζεσθαι φθόρον τοῦ λίαν ἐπιθυμητοῦ ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἐσώσας ἐφθείζετο. φανότερον. λαμπρότερον. φανοῖς. ὡμολόγησε τὴν ἀπάτην αὐτοῖς παραδώσειν τοῖς φανοῖς. φανῶν. κατηγορήσων. ἀείσω φάνης. μικρός τε μήνης οὗτος. ἀλλ' ἅπαν παιᾶνα τὸν νικηφόρον. φαντάζομαι. συνεφαντάσθαι. ἀείσω φάνης. πλέω τὸ φαντασθῆναι δοκεῖν ὦ δι' φυγήν. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἀντὶ τοῦ φαίνεσθαι ἔλεγον. φαντασία. ἡ ἀπὸ λήψις εἰδώλου τινὸς φαντασία περὶ αὐτὸν ἔστιν, ὡς ἔχοντα μέμαθε μεθ' αὑτοῦ. πολίων ἐρημόσας. πρὸς τὴν ἀπόθεσιν σὺν δὲ χρηστῶν. ἐξαῦθις οἱ δέρωμαι οἱ μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τὸν ἐμὸν πόνον ἀκούσας. φαντασία. γνωστικὴ καὶ ὀρεκτικὴ. ἐζωτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς. φαντασία καὶ αἴσθησις διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων. ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸν παρόντα χρόνον ἀποτείνεται. ἡ δὲ φαντασία, καὶ ὅταν ἐκεῖνο μὴ ᾖ τὸ γνῶσιν. ἐὰν μὴ αἴσθησις, τὸ αὐτὸ μόνον καὶ ὅταν λαμβάνεται ἐξωθεν τοῦτο οἶδεν. ἡ δὲ φαντασία καὶ ἀπὸ αἰσθήσεως λαμβάνουσα τὴν αἴσθησιν ζωὴ τοῦ ποιοῦ, καὶ ἑαυτὴν ζωὴ ποιοῦσα ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ ἀείσω τέλος αὐτὸν καλεῖ. μοῦν μὲν, ὡς καὶ ὅταν ἐχούσαν τὸ γνωστόν. καὶ ἀπλῆ πρὸς βολὴν ὡς πρὸς ἓν ὃ βιβαίουσαν. παθητικὸν δέ, διότι μετὰ τύπων καὶ σχηματίσεως. σπλήθη ἡ φαντασία. οἱονεὶ φάσεις τις ἔσω. φαντασία γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἑαυτῆς φανθεντων σύστασις. ἴσασι δὲ καὶ αὐτῆς ἔξω φανθέντα. ἑκάτερα γὰρ αὐτῇ πρόδηλα μένει δόξαν τείνει. τὸ δὲ λαμπρὸν οἶδεν. ἀμυδρὸν δὲ, διότι, ἡμῖν, τὸ ἔξω καὶ τὸν ὅδε. ἡμῖν φαντασία, ἢ πέντε αἰσθήσεων δέχεται ποιοῦ τύπους. ἑκάστη δὲ αἰσθήσεων μόνων οἱ δυνατὸν γινώσκειν. φαντασία δὲ φάντασμα διαφορά. φάντασμα μὲν γάρ ἐστι δόκησις διανοίας. οἷα γίνεται κατὰ ὕπνους. φαντασία δὲ τύπωσις ἐν ψυχῇ. τουτέστιν ἀλλοίωσις. ἀδιάδεκτον τῶν τύπων. οἱονεὶ τὸ σφραγιστήριον. ἐπεὶ αἰνίδεκτον ἐστὶ πολλοστὸν τοῦ ποιοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ γίνεσθαι νοεῖται δὲ φαντασία ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη καὶ ἐναπετυπωμένη. ἐναποσφραγισμένη. οἷα ἀναμνήσεις, γίνοιτο ἀπὸ μικροῦ τοῦ χρόνου. τὰ δὲ φαντασιῶν, αἱ μὲν, εἰσὶν αἰσθητικαί. αἱ ἢ, ἄ. αἰσθητικαὶ μὲν, αἱ διὰ αἰσθητικῆς καὶ αἰσθητικαὶ ἢ, αἱ διὰ τῆς διανοίας. καθαπερ καὶ τὰ σωμάτων καὶ τὰ ἀσωμάτων καὶ τὰ ἄλλων λόγω λαμβανομένων. φαντασιοσοφεῖς. φαντασίωνος. φάος. φῶς. ὦ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος αἰήρ. ὡς μοι πολλὰς μὲν θελίων ὠδάς. πολλὰς δὲ ἀντήρης ἄοπτος, τέρενα πλατανίστου αἰμασσομένων. ὁ πόθεν ἀποφερὲ νὺξ ὑπολιφθῆ. ἡ λέκτρα φησί. λέγει δέ ὅτι οὐδιαλείπει νυκτὸς καὶ μόνασ λαίουσα. καὶ αὖθις, ἡ δίσσον φάος ἡ μόνασ ἔσαι τοῖς πᾶσι. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ φόως. φάων. φασὶν εἶναι τὰ ὁμαλὰ καὶ ὑπόφαιων. τὰ γὰρ φάωνος ἐραθῆ αἰφασι σὺ πολλοὶς καὶ σαφῆ. οὐ τὴν ποίησιν. ἀλλὰ λεπτὴν. καὶ ἀπὸ τυγχάνουσιν, εἶναι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς λαμπάδος πέδας. φάρυγξ. τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὃ πόθεν ὕδωρ δέχεται ἀφανίζει αὐτό. φάρυγξ καὶ ὁ λάτης τῆς γῆς αἰσυνικῶς. τὰ πορικὰ τὴν φορὰν ἀπολλύοντες διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι διορίζοντα. φάρυγξ δὲ φάρυγος γράφουσιν οἱ πολλοί. φαραώ. οὕτως ἐκάλουν τὸ πάντες οἱ βασιλεῖς αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου φαραώ. φαρὲς ὄνομα κύριον. φαρισαῖοι οἱ ὁμωνύμως ὁμοιοι ἀφωρισμένοι. παρὸ μοιρίζω ἀφορίζω ἑαυτὸν τῶν ἄλλων ἀπάντων. εἰς τὸν καθαρώτατον τοῦ βίου καὶ ἀνεπιμίκτατον, καὶ εἰς τὰ μόνα τὰ μόνα. φαρὲς δὲ καὶ τὴν ἐβραϊδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ὁμωνύμως ἐστὶ καὶ διαφορὰ. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετέρχονται καὶ οἱ γραμματεῖς. παρ' οἷς ἐπολιτεύσατο ἐμπρόσθεν καὶ παρεθνία. νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου. ξεστῶν καὶ χυτρίων καὶ ποτηρίων καθαρισμοί. ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπαρχαί. καὶ σὺν δεκτικαῖς λαχαί. ὑπεξαιρεμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων ἐσταίων. ὡς ὑπερτέρων φόρτα καὶ λίαν ὑπερημένων. ὧν δὲ Φαρισαίων ὡς ἀείσω πολιτεία ὁ παῦλος ζηλώσας, δι' μάλα σεμνύεται. Φάσκων. ἐσπαρμένος εἰμί. φυλῆς βενιαμίν. ἑβραῖος ἐξ ἑβραίων. κατὰ νόμον Φαρισαῖος. σὺν ἀθλοδοκεῖ οἱ Φαρισαῖοι ἐκ τῶν σανιδῶν. καὶ ἐκ πανθῶν ἐκ χαλκίων. διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικὸν, ἢ πλατεῖαι διὸ νεφρά των. καὶ εἰς ἐύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ εἰ μαρμαρυγὴ καὶ ἀστρονομία σφόδρα πᾶσιν ἐχρημάτιζεν. Φαρισαῖος καὶ Φαρισαῖος. Φαρὲ βαλεληθικ. οἱονεὶ βάρος τῶν τι τρωσιόντων. τοῦτο

σι πεπλεισμένον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι. Φαρμακός. μυρεψός. ἢ ὁ σπουδάζων δηλητήρια φαρμακεύειν. Φαρμακεῖς. τοὺς οἰνοχόους. τινὲς δὲ ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς πεπωκότας τοῦ οἴνου ἐξέπιον. τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τέλους. Φαρμακεύσιτε πρῶτον πολλὰ ὠμὰ λιπαρά. Φαρμακεύω αἰτιατικῇ. Φαρμακεία λέγεται ὅταν διά τινος σπουδασίας θανατηφόρος πρὸς φίλτρον, ἢ ὠφέλειαν δοθῇ τι σπουδαστοῦ. γενικὴ δὲ καὶ μαγεία καὶ φαρμακεία, διαφορὰ ἐν τῷ γενικῇ. Φαρμακείαν γενικὴ ἀντὶ τοῦ πολλῆς φαρμακείας. εἰ πολλῶν τῶν ἑαυτοῦ εἰς βρέφη καὶ παῖδα πεπονθότων. Φάρμακον. παροιμία. ὁμιλία. θεραπεία. εἴρηται ἀπὸ τοῦ φόβου ἄμα καὶ πάθους. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθέων. λέγεται φάρμακον καὶ ὕδωρ μὴ δύνασθαι φθαρῆναι πελαγίσαι. ἐλλιμένισαι δὲ μηδέπω ἔλαιον. ἀπεῖπον δὲ θεῖόν τε καὶ ἀσφαλτοειδὲς μῶλυ καὶ φάρμακα. ὕδωρ μὴ δύνασθαι φθαρῆναι πελαγίσαι. καὶ αὖθις. πῖπλα τε ἰῶν καὶ θεῖον καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἰῶν πιεῖν φλέγματα πολλά. ἀεισοφανὴς. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὸ φάρμακον ἐπιτυχὲς ὂν λυπηρότης μηδένα ποιεῖται. ὥστε τοὺς λυπηροτάτους φαρμάκων τινὶ μηδένα ποιεῖσθαι τὰς πολιὰς αὐτοῦ.

Φαρμακός. ὁ ἐπὶ πεφαρμάκωται πόλεως ἀναιρεθμός. ὃν λέγουσι καθάρμα. καὶ φαρμακοῖσιν ἀεισοφανὴς. καὶ πονηροῖς πεπονηρῶν εἰς πάντα χρώμενος. οἵσιν ἡ πόλις πεπονθεν, οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰπεῖν ῥᾴδιος χρῆσαι τὰν. τουτέστι τοῖς λεγομένοις πεφαρμάσι. Φάρμακος ὄνομα κύριον. λυσίας φησί. δύο ἄνδρας ἀθλίους ἔχηγεν, πεφαρμακευμένους τῆς πόλεως. ἐν τοῖς θαργηλίοις. ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν. ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστιν ὁ φάρμακος, δῆλον. ἱερὰς γὰρ φιάλας ἐξ ἀπόλλωνος κλέψας. καὶ ἁλοὺς ἐπὶ τῷ πρὸ τοῦ τὸν ἀχιλλέα, πατελεύσθη. καὶ ἐν τοῖς θαργηλίοις ἀγόμενα, ἐξ ὧν ἀπομάττεσθαι λέγουσιν. ἴσως ἰσορεῖ. δημοσθένης δὲ ἐν δικαίᾳ ἀεισοφάνους λέγοντος. οὗτος ἂν αὐτὸν ἔχαιρέσετο ὁ φαρμακός. δίδυμα πρὸ τοῦ ἀεὶ τὸ ὄνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὑρομεν οὔτ' ἐν τοῖς τὴν χρῆσιν. Φαρμάκη ἡ δὲ δημοσθένης ἐν δὲ πρὸς ἐφάνου ἐφησὶ δὲ Φαρμάκων, ὁ ἀπὸ Φαρμάκων βεβλαμμένος. ὡς ἐν θεόφρασος ἐν ἰσόνομων ἀπὸ σημαίνει. Φαρμακὸς. τοὺς δημοσίᾳ ἐξομνύντας. οἱ ἐπάθαιρον βίας πόλις τῶν ἑαυτῶν φόνων. ἀεισοφάνης. ὡς ὑπὸ δημοσίους, τρέφεις. καὶ θοίνην μήσει τύχοι ὅλον ὄν, τύλον ὃς ἀνὴρ μαχὺς, θύσας ἐπιδειπνεῖς. Φαρμάκοισι παρὰ ἡροδότου ἀνθραφαῖς. Φαρμάξας. πίσας. γενόμενος ἐν φαρμαχθεὶς ἢ μετοχή. Φαρμάκων. γενόμενος. ἀνθρώπους οὗτος ἐπιδείματων καὶ φαρμάκων σφίσι τὸ στρατόπεδον. Φαρμουθί παρὰ ἰουπίοις μήν, ὃ καὶ ἀρώμαιος ἀπείλλι. Φάρμαστις. πολέμος. ὁ τὴν νικαίαν παραρρέων. Φάρος. ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φορεῖσθαι. ἢ τῇ ὑφὴ ἀρμόζειν. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός. Φάρος. ποταμὸς κιλικίας. οὗτος ὕδωρ πλέθρων ἑκάτον. καὶ πύραμος ποταμός. ἔστι δὲ ὕδωρ πάγιον. καὶ ἅλος ποταμὸς οὗτος ὕδωρ πλέθρα. πλήρης ἰχθύων μεγάλων ἐστί. Φάρ ἀρσενικῶς λεγόμενον, τὸν ἀλεξανδρείᾳ Φάρον σημαίνει. ὃν ἀνέθηκεν ἐπὶ πτολεμαῖος βασιλεὺς πάτρωνος τοῦ σωτῆρος δεξιφάνους κνίδιος. ἐν φάρῳ τῇ νήσῳ πρώτεως. ὅτε καὶ πύρρος ὁ παῖς ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς πατρὸς παρέλαβε.

Φαρσαλίσι. καὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἐπιτροχάδην πώλοις ὁ σεσαβδαρδαπωδρυπόμενον πεδίῳ. Φάρσος. πλάσμα. τύφος. ῥάπος. περύγιον. ἀπρωτήριον. καὶ φιλοσοφούσου φάρσος ἄμα σελεοῦ χέρσον ἐλαίνεου. Φάρυγξ φάρυγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγα. ἥδε, γος ἡ χανία. ἡ μέση τῆς γλώττης εἶζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πλατεῖαν τὸν λάρυγα. γος δὲ ὁ λάρυγξ τὸ ἔσχατον βραχείας ἀρτηρίας. ὃ πρῶτον δι' ὧν ἐσθίων χύδρων πορεύεται. τοῦτε ἀρυταινοειδοῦ καλαμεώδ, καὶ τὸ θυρεοειδοῦ. καὶ τὸ ἀνωνύμου. οἵτινες συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιμυῶν τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε τοῦ πνεύματος ἀνάστολῆς ἢ διαστολῆς. ἢ μᾶλλον ἢ ἢ πονειδοποιεῖται ἡ φωνή. καὶ πάτερ τὸ ὀξὺ ἢ τὸ βαρύ. καὶ τἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται. Φαλαπίνδην. ὡς ἀεὶ σπεύδοντες τὴν χαρὰν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἢ ἴσως λέγουσι. Φάς. εἰπόν. Φασάκλος ὄνομα κύριον. Φάσγανον. ξίφος. ἐκλήθησαν ἄπιτιν ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδείους φασγανίδας ἐκ τοῦ λύγας. Φάσηλις. ὄνομα κύριον. Φασηλίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. ἐπαροιμία. φασηλίτου μῦμα ἐπὶ τῶν πελωνῶν ἀναί

μων

μων τιθεῖ. Φασηλίτας δὲ ἐλεγχομένους καταβρῶθύειν. Φησὶ καὶ μαχόμενον ἐνβαρβαρικῇ νομίμοις. ἀφελεῖν φασηλῶν ὑμνῳδεῖς χοίνικας. Φασί. λέγουσι. Φάσις. ὄνομα ποταμοῦ συβίας. καὶ λέξις μίκυσις. ἢ δημόσιον ἔγκλημα. Φίμιλος. μηδαμῶς μηδὲ φάσιν ὑπέχειν νομίζοις. καὶ Φασιανοί οἱ οἰκοῦντες τὸ τόπον. καὶ Φασιανοὶ καλλίγραι οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος. ᾠδὰ μιμαύδρω. Φασιάδης. Φασιανικός. ἀερισφαίρας ὄρνισιν. Ἐπιεχόδως ἕως τοῦ Φασιανικὸς οὐκ ἐφάνης. ᾠδὰ τὸ Φαίνομαι. μεθ' Φασιανῶν ἀρίστου μόμος. ὕστερον καὶ τὸ ὄνομα. ἔπαιξε δὲ ᾠδὰ τὸ Φαίνεσθαι αὐτὸ τὸ σῶμα. Φασιανός. οὐκ οὐκ ὀρνιθοφάντης ᾠδὰ τὸν Φάσιν. ἢ παρὰ τὸ Φαίνομαι. ὕστερον καὶ πόλις συβῖ Φάσις ὁ μὲν νυμφίος τῷ γαμῷ. Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες. καὶ ὄρνις τινές. ἀερισσοί. εἰδοίης τε μοι τοὺς Φασιανοὺς οὓς δὲ φλεγυρὰς. Ἐπὶ τῶν εἰς τὸ μεθιέμενα παραλυόντων. ἀπὸ εἰς ἴσως οἱ Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες μὲν οἱ ἴσως δὲ τινὲς εἰσὶν ἀλεκτρυόνας ἐχαρακτηρισμένοι. τούτῳ ἔστιν λέγει. λεωγόρας ἐκ γένους ἀνομασμένος εἰς τὸ ἀθλῶσαι πολιτευόμενος. ὅτε. ᾗ ἐκ τοῦ τοὺς ἰῶν ἀνδρὶ δοῦναι τὸ ῥητόρ. ἄδηλον δὲ εἰ ὄρνεα ἔδρεψεν ὁ λεωγόρας. οἵοισι δὲ ἀξιῶσιν ἴσους εἶναι τοὺς Φασιανούς. καὶ εἰ ᾠδὴ ὕστερον τὸ μὴ ἀκτὲ φάσμενον, οἰκεῖον ἂν εἰ καὶ τὸ τῆς τενεσίου ἀπουδῆς. οἵδε πόδι ἀερίλοχον, ὀρίθων τέκνος. ὁ δὲ λεωγόρας ὑφερός τις. πολλάκις λέγει. ὦ θεῖε μῶρυχε. τέως δὲ ὁ δὲ μῶν ἔφυσε καὶ λαυκέτης ἢ ἠχῆτα καὶ λεωγόρας. οἱ ζῆτε περπῶς ἀδὲν εὐθυμάμενοι. δὲ πόλις εὐαὐτολύκω. ὡς καὶ διὰ μυρρίναν ἑταίραν ἐχέμακτα δεσποτικήτα. Φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες ὃν μιρῶ Φασιανὸν ἴσως. Φάσις δέ ὕστερον ποταμὸς συβίας, ὅπου καὶ οἱ ἴσως οἰκήσονται. Φάσις δὲ ὁ μύσις. ἀπελία. καὶ κλίνεται φάσος. Φάσις ὕστερον ἴσως οἱ ἐταῖροι τῆς πρὸς τὸν δοῦναι τὸν ἐρυθρὸν δημόσιον μέγα λον. ἢ χωλεῖον. ἢ οἰκίαν, ἢ αὖθις τὸ δημόσιον. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς Ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἔχουσιν. ὡς δεόντας μεμισθωκότας ὃν ὀρφανὸν οἶκον πρὸ φαίνειν λέγονται.

Φάσις λέγεται μὲν καὶ Ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος. ὃν τις δίκην Φαίνηται τὸ δημόσιον ἔχων τινὰ μὴ ἐρίσαι μόνον. λέγεται δὲ καὶ Ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐμισθώσαιεν οἱ Ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν Ἐπιτροπευομένων ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἔχοντα ἐμισθωθῆ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωται. τὰ μὲν γὰρ πρότερα μαρτύρια ὕστερον εὑρεῖν παρὰ τῷ δεινάρχῳ καὶ δημοσθένει. τῆς δὲ πρὸς τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ λυσίᾳ, πρὸς τὴν Φάσιν τὸν ὀρφανικὸν οἶκον. Φασηλίτης. ἰμάτιον. Φορεῖον. φαλήρου δὲ ὕστερον μαρτύρων. ὡς ἐσῶσε καὶ λυσίας εἴρηκεν. ἢ δημόσιον ἔγκλημα τὸ σωματεῖον εἰς δεσμωτήριον, καὶ πρὸς τὸ μέσον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ Φασηλίτιον. ἀγαθίας συνίστορία. ὁ δέ, ὅτι πόδας ε̄ συνῴκησας καὶ ἐμβαλὼν εἰς τὸ Φασηλίτιον. Φάσηνον. δοτικὴν. λέγων. Φάσμα. ὁ δὲ ἕτερος ζωροσὲ μυκήσατο καινὸν φώνημα γάρμω. ἔδοξε δάϊος εἶναι. μὴ ζωρὸς ἐπεῖπε τὸ φάσμα. Φατέ. λέπτε. πολύβι. Φατέον ἡ μόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μηδὲν μηδὲ πτεχοεῖς πρὸς θέσεως, μηδὲ ἁπάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι βιὸς ὅλος χερεῖς πιπράσκεσθαι. μάλιστα ἐντυγχάνοι τῆς ὧν ἀπαράσιτος.

Φάτις. φήμη. λόγος. σοφοκλῆς. ἀλλὰ πολύποιφοῖβος ἀργείων φάτιν. ἢ γεωμετρῶν ὄνομα τοῦ αἰάντος. ἐξαύθις. φθεῖσθαι ἀλέξανδρον. μὰ δῆς φάτις, εἰ πολὺ ἀληθὴς φοῖβος, ἀνίκ' ἔχων ἀπέτεκε δάϊδης. ἐξαῦθις σοφοκλῆς. τῶν δ' ἔχων πλύκα φάτιν. τῶν ῥῆσιν. Φαῦνα. ἡ βαλανεῖα. Τῶν αὐτῶν νίνυθερα πεύων ἐ ὑπαιπάλλων ἄμε φάτνῃσιν. ἀριστοφάνης. ἐν οἱ μεσαυλίοις τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ φάτνης οἱ ονειδισθέντας ἐξήλασαν. τουτέστι τοὺς ἐπιτρέψας τῶν νέων λυμεῶνας εἶναι λέγοντες.

Φατνώματα. σανίδωμα καταστέγασμα. Φατνωτόν. σανιδωτόν. Φράβρυα. ἀερισσοῦ. Φυσᾶτω πάσας ἡμῖν. ἐξ Φανοῦν Φράβρυα. Φαῦλα. σύνταγμα. ἡ φυλὴ διήρηται εἰς λ̄ καὶ ἑξ λ̄ ὥρας τὸ σύμπαν. ἐνέκησε διαίρεσις εἰς γ̄. ὡς γίνεσθαι ιβ̄ καὶ τοῦ ιβ̄ μῶρας τὸ σύμπαν καλεῖσθαι δὲ βασιλέας ἐξ Φαῦλας. ἀναστάσιος σιλεν πάλιος ὁ μετέπειτα βασιλεύσας ἐπὶ δ' Φημίου πρεσβύτερος ἀρχουσαν τινα πόλεως, καθέδραν καταστὰς μεγίστην ἐφαῦλαζεν. ὁ δὲ δ' Φήμιος μεγαλοφυὴς λέγει αὐτῷ. ἢ σὺ τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα ἐμαυτὸν φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν πρὸς τὸ διαστρέφειν βιὸς ἀπειροτέρας εἰδέναι παρὰ σοῦ τὰ πρόσφορα. σὺ τε μῶσον τῶν ἡμῶν, τοῖς δήμοις σεθεν ἀμβλύσω. ἐμοῦ τε δὲ ἡ συχίαν ἦεν. ἀντέχειν γὰρ τῆς αὐτυχοῦσης δόξης.

φαύλη κηλὶς· ἀρρενικὸς· ἐδεδίειμὴ διαφθαρῇ ὁ σὸς ἀλεξάνδρου· καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτὸ τοῦτο μεγάλοις ἐν ἐπενομένη, τῷ πᾶσαν ἀτυχίαν αὐτὸ ἀφανίσαι· ἀλλ' ἐνίκησαν αὐτὸν τῷ ἐπιθυμίαν, τὸ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάσασθαι· φαύλη δὲ κηλὶς οὐχὶ τυχοῦσα· φαυλία· κηφήνιος καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας· φαυλίζει· ἀτελίζει· χλευάζει· φαῦλον· φλύαρον· ἀπλές· δύσφημον· ἀτελές· φαῦλον τὸ ἁπλοῦν· ἀχερδές· καὶ ἀειπάθης ἐν τῷ λυπημένῳ· φαῦλον ἄδημον τὰ μεγάλα θαυμάζειν, ἁπλᾶς καὶ ἀφόβητον λέγων· ὅτι ἀποτεθειται ἐπὶ καινοῦ· πλατῶν ἐν φαίδωνι· φαῦλον πρᾶγμα ἐφικνεῖσθαι ζητεῖς· τεθεικὰ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἷον φαῦλον πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθεικὸν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν· πλάθρον· πρᾶγμα ἐξεῖναι ὡς ἐοικεν ἐφαῦλον· μικρὰν δεόμενον ἀρετῆς· ἰδιωτικὸν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅθεν ἀντιδιατίθεται πρὸς τὸ σπουδαῖον· ὡς πλάθρον· δοῦλοι βαρβαρικώτατοι, δὲ ποτ' ἂν ἠθέλησαν φίλοι· οὐδὲν ἴσως τιμαῖς διαλυόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθεικὸν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλα σοφοκλεᾶ ἀχμαλώτισεν· εἰ μικρὸς ὢν ἐγὼ φαῦλα νικήσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾴδιου· πολιτείας τέρψω καὶ φαῦλον ἔφη ἴσως αὐτοῖς πρᾴξομεν· καὶ τοῦτο δὲ ἔτι φαυλότερον ἐγὼ θέτεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ ἀκαταφρονήτου· ὡς δημοσθένης, ἐν ᾧ κακῶς ἠγνωσε, ὅτι μὴ τοίνυν οὐ μέτριός ἐστι μισθὸς καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς· φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ἐπὶ παντῶν τῶν ῥητόρων τὸ κακὸν ἐπί τε πράγματος ἐπ' ἀνδρὸς οὕτω ταπόμνον· ὡς δημοσθένης ἐν ᾧ κακῶς τιμωρήσασθε· καὶ βλέπειν ὑμᾶς ἐδόξεις ἀναπεπλάσθαι φαύλης ἐπιχειρήσεως αὐτὸν οὐ τιμωρήσασθε· καὶ ἰσοπαλῆ τῆς· ὁ γὰρ φαῦλος διανοηθεὶς πρὸς τὰ ἴδιον, δὲ ποτε κακῶς βουλεύσεται πρὸς τὰ ἀλλότριον· ἐν λυσίας ἐν ἐπιτολικῷ λέγων· ὡς δὲ φιλῶσι, φαυλότητα ἐγὼ μεγίστην κακῶν σημεῖς· εἰ γὰρ ἄδικος ἐστὶν, καὶ δόσον ἐν ψυχῇ ἐν δυνατὸν ἄνοιαν ἅπασι τοῖς ἀπροφασίστως· ἔτι δὲ σωτηρίας οἰκειότητα· καὶ λόγων κοινωνίαν μηδεμιᾷ περιβολῇ ἀπαλλόμαι, τίς γνοίη τ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος· ὃς ἀναισθησίαν ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν· ἐγὼ ἐστεται δὲ ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἐν κακοφρονήτου· δὲ φαῦλος λαβὼν πληγὰς δημοσθένης φησί· φαῦλος· ἀτελής· χαλεπός· ἰῶ δὲ ἡλαύδιος βασιλὰς ῥωμαίων δὲ φαῦλος τῇ ψυχῇ· ἐν παιδείᾳ δὲ ἔσκηκτο, ὡς ἐπὶ μεγάλα τινα· πλατῶν μὴ χρηκτέα ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων αὐτοῖς ὀνόμασιν· οἷον ὁ φαῦλος· ἐν αὖθις· ὁ δὲ, ὀργὴν χαλεπὸς ὤν, ἐν ἄγαν ἐπὶ βίου φαύλου ἐπὶ τοῖς ἡλικίαις· βυτέσι τοῖς ἀτελέσι· φαῦλος· δημοσθένης ἐν τῶν κακῶν ἀειπαράβυστος· ὀνόματος χρῆσις ἰῶ φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι σωφρονεῖν ὁ ἀδελφὸς φαῦλος· φάϋλλος· ὄνομα δρομέως ἀείσυλος ὀλυμπιονίκου· ἀεισοφάνης· ὅτε τὸν δρομέα φάϋλλον ὢν βοῦπαις ἔτι εἶλεν διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν· ἰῶ δὲ καὶ ὁ πλατοδρόμος πολυώνυμος· ὃν ἐνίκησεν ὁ δόμεσον· ἰῶ δὲ καὶ πέντεθλος· ἐφ' ᾧ τὸ ἐπίγραμμα· πέντε πὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε φάϋλλος· δίσκῳ δὲ πέντε πόλεις πομψῶν· ἐγὼ δὲ ἕτερος· ἀθλητὴς· ἕβδομος ὁλοποδύτης· ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσιν· οἱ μὲν ἵππος τὸ ἐμὸν ἐπὶ καὶ ἐμὲ πεντέτιβες· ὅτε γὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον· καὶ ἠλάθη φαύλως ἔχων· ὃς δὲ φαῦλος ὢν, ὁ σπονδοφόρος ἕβδος ὑπὲρ μὲν τὸ δίωνος μένος ἐξέφυγον οὐδὲ ἂν ἐλαφρῶς ὧδε πεπάλιξε· φαύλως· ἀπλῶς· μαλῶς· ἀεισοφάνης· εἰ θὲ φαύλως ὡς ἐπὶ ῥοῦ ἐπὶ βάλλοις τῷ ἐπὶ θεσιν· ἐπὶ θεσις· ὁ ψωμός· φαύλως δὲ, ἤγουν ἀχρεῖος· ἐν ἂν καμάθου ἀεισοφάνης· ἐπὶ καὶ φαύλως ἔτυχες τούτου ὦ δαιμόνιε· ἐγὼ θεία μὴ φαύλως φέρε· βυτέσι μὴ ἀπὸ δίζε ἐπὶ βίοις χρησμοῖς· εἰ μὴ ὄντος γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμὶ, ἔφη· οἱ μωζευταί· φαύλως ἐρεῖ λεγε· ἁπλῶς ἐν ἀπειρέργως μασᾶται· ἡσυχίως μὲν ἐσθίει· ἁπλῶς μετὰ φορᾶς δὲ τὸν ἐρεπόντων ἐν περιβλημένων ταῖς κώπαις· ἐρεῖδειν δὲ φασιν οἱ ἀττικοὶ πᾶν ὁ τι ἔνσωστον ἢ νόμιμον· φαύλως παύ· αὐτὶ τοῦ ἀχρεῖως· ἀεισοφάνης· καὶ σπουδῶται μὴ λόγισαι φαύλως μὴ φθοίς· ἀλλὰ σπουδαίως· φαῦνος· υἱὸς σίκινος ἐν διός· ὃν ἐρεμιὼ ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τὸ πλανήτου ἀστέρος· ὃς ἰῶ ἀστρονόμος· ἐν μέλλα δὲ ἐφάρε χρυσοῦς ἐν ἀργύρεος, ἐν σιδήρεος· ἐν τῷ τούτων ἐρασθῆναι ἐν δώκε τοῖς δυτικοῖς· ὡς ἐν πλησθῆναι τῷ αὐτὸν τοῦ ἐνεχθῆναι· ἐν βουλόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φάγει εἰς αἰγυπτον, εἰς τῷ φυλακὴ τὸ χάμαι ἐν τὸ νῶς· ἐν ὑποδεχθεὶς σωθῆναι δὲ ἔβρεν αὐτοῖς, χρυσὸν ἐνδεδυμένος πολλὸν· ἐν προφητεύων· ὡς ἐν θεός τιμώμενος· μεταδιδοὺς

αὐτοῖς πλούτου. Φαῦσις. Φῶς φέγγος. Φαιακία. ἡ χώρα τῶν Φαιάκων. ἣν νῦν λεγομένην Κέρκυραν. Φαιάν. ὁ δέ, σχηματισάμενος δι' ὧν φαιὰν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολὴν τὴν μέχρι καὶ τῶν σανδάλων ἐσκεπασμένην συντείνοντας, πάντες συγκαλύπτουσι τὴν αὐτὴν ἐκείνην στολήν.

Φαίαξ. ῥήτωρ. ἀσεβοφανὴς Φησὶ, σοφὸς ὁ Φαίαξ. δεξιὸς δὲ καὶ σεβάσμιος ῥήτωρ ἔστως, ὡς καὶ δοκοφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ μόνου. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς φθονερούων τὰ μειράκια. συνεσκηνὴς γάρ ἐστι καὶ σφραγιστὴς καὶ γνωμοτυπικὸς. καὶ ἡ καὶ σοφὴς ἔφορος. καταληπτικὸς τὰ εἴσω τοῦ θορυβητικοῦ. ἄκρατος καταδακτυλικὸς οὐ τὸ ἀληπτικοῦ. φαιδιμόεντες. λαμπροί. καὶ φαίδιμος. λαμπρὸς ἰσχυρὸς. καὶ φαιδίμων ὁμοίως. Φαίδων. ἀλεῖος φιλόσοφος. σωφρόνως ἀκούσας, ὃς ἦξε τῆς ἀλιαστικῆς αἱρέσεως. κτὶς ὕστερον ἀπὸ μνεμονεύμου τὸ ἐρετριέως, ἐρετριακὴ πως συγγράψας. τῶν συνέβη σφῶν τὸν αἰχμάλωτον ἀπὸ ἰνδῶν ληφθῆναι. εἶτα σφαλεὶς σοφροσυνῶν τινι, πρὸς ἡσυχὰν τὸ πρὸς ἑταιρείαν ἀνάβλωσις. εὐτυχὼν δὲ σωφρόνει ἐξηγούμενος, ἀρθὰν τὸ λόγων αὐτὸ. καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δέ, πείθει ἀληθιάδην σφίσασθαι αὐτὸν καὶ ὧν τοιοῦτος ἐνθένδε φιλόσοφος. διαλογοι δὲ αὐτὸ, ζώσυρος. μῆδος. σίμων. εὐτίμαχος. σφαιρεσβύτης. νικίας. σμικίας. ἀληθιάδης. κριτόλαος. Φαίδρα, ὄνομα κύριον. φαιδρὰ δ' ἂν λαμπρά. ὡς Φαιδρός. Φαιδριάς πέδας τὰ παλαμναῖα. Φαιδρὰ δ' αἰσχύνη δελφίς, ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ. κατακεκμηκὼς δὲ καὶ τοῦ Φαιδριάδου καὶ λαβὼν πεζῶν. Φαιδρός. καθαρὸς λαμπρὸς Φαίδρος δὲ ὄνομα κύριον. Φαιδρωπὸν τὸ τερπνὸν καὶ χαρίεν πρόσωπον. Φαίδρωνος. Φαιδρώνεια τετραπλᾶ. Φαῖεν. εἶποιεν. καὶ φάναι μὴν. εἶποι μὴν. καὶ φαὶ μὴν ἀπλῶς καὶ φάσκειν. Φαίνειν. συγγράμματι, Φαίνειν δ' αὖ τεύχεσιν ἁρμόσασθαι πᾶσι τοῖς ἀγαλλομένοις τελῶσαν.

Φαινοῖσιν. ἔλεγον Φαιδροῖς. λαμπροῖς. Φαιλώνης εἰλικὸν βυμάριον. μεμβράνινον. ἢ πλωσὸν ἡμιόνιον. ἢ χιτώνιον. φαιλώνης Φαιλώνας. Φαίνειν. δεικνύειν. φανεροῦν. φαίνειν καὶ ἐπὶ λύχνων. καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν. καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν. Φαινίδος. Φαινόλης. χιτωνίσκος. οἱ δὲ παλαιοὶ φελόνην. καὶ κλινδεῖς ε. ε χιτὼν ἱερατικὸς, ἢ φαινόλης ὁ ἀποστολικός. Φαινομαίσοι κελεύω. Φαινόμενα. παλαίων ἐν πολιτείᾳ δεικνύοντες φ. φαινόμενα δὲ μὴ ὄντα πρώτη ἀληθεία. αὐτὰ τὰ φανησόμενα δεύτερα. οὐ μὴν τοιοῦτόν γε ἀεισοφανὲς εἶναι μὴ ὃς ἀποδείκνυμι. φαίνεσθαι δὲ μή. τουτέστι μὴ ἀλλαξαιτιῶν φύσιν, ἀλλὰ τῶν μορφῶν. Φαίνοψις. Φαινόποδος. λαμπρόποδος. Φαίνων ἀριστικὸν δεικνύων. ὅτι Φαίνω σημαίνει ἐν τῷ καταγρεῖν. ἐξ οὗ καὶ συκοφάντης. Φαίρωνος. Φαίνω. φ. Φαιὸν μέσον μα. σύνθετον ἐκ μέλανος ἐν λευκοῦ. ἤγουν μύϊνον. ὅτι τῶν μεσμάτων, τὰ μὲν, ἁπλᾶ ἐστι. τὰ δὲ σύνθετα. ὡς τὸ λευκὸν ἐν τῷ μέλαν. τὰ δὲ, σύμμεικτα. οἷον τὰ μεταξύ τούτων. καὶ γὰρ ἔστι τὰ τοιαῦτα μίξεις πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦντα καὶ ἔστιν αὐτῶν, τὰ μὲν ἐπὶ τὸ πρῶτον τοῦ λευκοῦ. ὡς τὸ ξανθόν. τὰ δὲ, ἐπὶ τὸ μέλανος. ὡς τὸ κυανοῦν. τὰ δὲ λοιπὰ μεταξύ τούτων. οἷον τὸ ἐρυθρὸν τὸ φαιὸν. οὕτω καὶ ἐν τῷ χυμῷ. ἁπλᾶ μὲν τὰ ἐναντία. οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν, τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ ἐκ μεταξύ. ἀλλὰ τὸ μὲν γλυκὺς ἐπὶ τὸ λιπαρόν. τὸ δὲ ἁλμυρὸν τὸ πικρόν. τὰ δὲ λοιπὰ τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ, καὶ μεταξύ. οὐκ ἔστι δὲ ἀνάπαλιν. οἷον ἐν μεσμάτων. τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὄν, μεταξύ ἐστι. τὸ μὴν ἐρυθρὸν ἢ πράσινον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίνεται ἀλλὰ μεταξὺ λέγεται ὡς μηδέτερα τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτως ἐν χυμῷ. μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρὸν ὡς οἱ ἅλες. ἐκ γὰρ πικροῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τῶν γῶν ἐστὶ χουσι. τὸ δὲ δριμὺ καὶ αὐστηρὸν καὶ ὀξὺ ὧν μηδέτερον τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. εἴ τι δὲ ἄλλο ἐπύζεσιν τοιοῦτο τὸ ἄχυμον εἶναι οἷον τὸ ἁλατηρόν. ἢ τί τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν ἀριστοτέλης ὁ οὕτω κατὰ λέγων εἴδη χυμῶν, δύο κατὰ λείπει ἄκρως. τὸν γλυκὺ καὶ πικρόν. καὶ ἐξ μέσους. ἐπύς μὲν τὸ γλυκέος τὸν λιπαρόν. τὸ δὲ πικροῦ τὸν ἁλμυρόν. ἐν μέσῳ δὲ τρυφερόν. αὐστηρόν. δριμύ. ὀξύ. ὁ δὲ γαληνὸς ἐνδεὴς ἁπλῶς. ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκὺ καὶ πικρ. καὶ τὸν δριμὺ καὶ ὀξύ. ἐν οὐδαμῶν εἰσὶ. ὁ μὲν ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἁπλᾶς ἁπλοῦν ποιότητας, βούλεται ἐκλέγειν ἄκρους. ἄκρον γάρ ἐστι κατὰ μὲν θερμότητα τὸ δριμύ. κατὰ δὲ ψύξιν.

γὸ ὀξύ· ὁ δὲ οἷα φιλόσοφος· ὅτι ἔστι πρὸς ἅλας ἁπαλή, ἀλλὰ πρὸς ἅλας γλυκὰς ἀφεψανθεῖσα, ὅτως ἐπικάσατο τὴν ἀνάθεσιν· ἄμεινον γὰρ ὄντι σὺν τοῖς γλυκέσι γὸ γλυκύ· ὁ δὲ πλάτων μεμιγμένη τοιάδε λέξει· ἐπὶ δὲ λέγει χυμούς· γὸ γὰρ λιπαρὸν ἅμα μὲν γλυκεῖσιν ἅπτει· λέγων ὅτι γὸ ὑπαλθῖφον· εἰ μὴν μεμιγμένη γλυκύτητος ὄντι, ποιεῖ γὸ γλυκύ· εἰ δὲ ἀνάλυτικὸς, λιπαρὸν· γλυκὺ δὲ λέγομεν οἷον γὸ μέλι· λιπαρὰ δὲ ἔλαιόν ἐστιν· ὀξὺ δ' ὄξος· στυφνὸν οἷον ἀμύγδαλα· αὐστηρὸν γὸν οἶνον· ἁλμυρὸν, γὸ ἅλας· πικρὸν γὸ ἀψίνθιον· δριμὺ γὸ πεπερι· ἄπερ ἂν λέγει, ὀξὺ δριμύ· παραπλῆξαι· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ὄξους γὸ στυφνὸν· ἐπὶ δὲ τοῦ δριμέος γὸ πικρόν· παραμεμεσθαι, ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πικροῦ γὸ ἁλμυρὸν· ἐπὶ δὲ τοῦ στυφνοῦ γὸ αὐστηρόν· μέσον δὲ γὸ γλυκύ· ἀναπίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἐπαλλάττουσι· γὸ μὲν ὀξὺ τῷ ἁλμυρῷ· γὸ δὲ δριμὺ τῷ πικρῷ· γὸ πικρὸν τῷ στελλοντι· γὸ γλυκὺ τῷ ἁλίῳ· γὸ ἁλμυρὸν τῇ ἀφοδίτῃ· γὸ αὐστηρὸν τῷ διί· γὸ στυφνὸν τῷ πρόνῳ· τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς φλυαρίαν παρίδομεν· φασὶ· μὴ ἴσως ὁ πωλητὴς, ἵνα τοσοῦτον περατείας ἅλασιν, ὡς εὐνοῦς ἂν λαβεῖν σχῇ μέγα· λέγων ἵνα σοι ἀφίχθαι τὰ μαρμαρυγμῶν ἀξάδου· καὶ πάλιν αὖτις, ἃ παρέλλειν ἑαυτὰ τοῖς ἐνεδιδοῦσιν· ἵνα δὲ ἐὰθῆς αὖτη, φασὶν ἀτὼν πράδηλος· πόθεν αὐτὸν ζώνη παρῆκεν· ἵνα δὲ λος ἀρνεῖται τὴν περαλῆς· ἔχων συμφασιν ἀλλ' ἐν τοιχεῖα· ἐμβάται βαγικοί· πώγων ὑπορμεμένης· ἐξέβδος ἀντὶ μειλίνη· φαισιῶνος, πόλις· φαισὸς πόλις κρήτης· ὁ μέρος· ἐς φαισόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα πέργει· μάλερος γάρ τις, τελέσας τὸν λίθον τὸν ἀνιέρωσεν ὁ ποσειδῶνι· πρὸς τὸ μὴ τὰ νύμφας ἁπαλάζειν τὴν φαισῶ· φέβε· φάγει· φεβρουάριοι· οὕτω καλεῖται ὁ μὴν, ἀπό τινος ὑπάτου· ἢ πάντων· ἢ γάλλων· ἰώνιος γὰρ τὸν θέριαμβον τὸν ἀπὸ τυράννων καταγαγὼν ὁ κάμιλλος, ἐκλαθυσάμενος ὁ φάβρέριος ἵνα τὸ βήματος ἐβόα μὴ τὸν κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης· ἀλλὰ τὴν τύχην ῥωμαίων· σωέπλαττε δὲ καὶ γράμματα καὶ φλυδμαρτυρίας καὶ ἅ τυραννίδα μελετῶντας· σὺν τεύθεν δ' ὃν δῆμον ἐπανάγαγε, ἀπελαύνει τὸν τῆς πόλεως· ὡς οὖν μεμὴ τὴν ἅλωσιν τῆς ῥώμης ἐπανῆλθε· ἵνα δὲ πόθεν τὸν βρεννον βαρβάρους ἀπῆλεν, εἰς ἐλείσιν ἀγαγὼν τὴν σύνθεσιν, ἀπέδειξε πάντων τὸν βρεννον αἴτιον ἢ πεπραγμένων τὸν φερρουάριον· καὶ διὰ τὸ γυμνωθεῖσα αὐτὸν τῆς ἐαθῆτος, καὶ θερίνη πόθεν βληθεῖσα φιάθω, ἵνα ἢ ὑπηρετεῖν τῶν ἐδημάρχων ἢ κελεμένων βρεννάλων, τὴν πόμπιον νάρεις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε· καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτὸν μὴ ἀπαλλοτριῶσαι τοὺς ἄλλους σμολόβωσε· φεγώρ. βεῆ ὀνόμος· φεγώρ δὲ ὁ τόπος σὺν ὧ ἐτιμᾶτο· ἐξῶν βεῆ φεγώρ· φεδεινήμισα· πᾶρ ῥωμαίοις βασιλικὴ λιμπανόμη· ἐπὶ τὸ μὴ ὄντι τελαβεῖν· φένλη· συξηναμμένη λεπτὸν ὑμας ἐκφαίει σὺν ῥητίνη· ἐπὶ ἴμας ξανθίζη μὲν σμίνη ἢ αἰσυνήτης ὁλοσυγκειαθεῖσα· φλητανία· πανήγυεις ἐπιτελεμένη παρὰ ῥωμαίοις σὺν διὲ βαμονα βίοις· φλητά· τὸ τὰ βιβλία ἔξωθεν σιέπασμα· φελλά· βετρώδη καὶ αἰγιροβοκχεία· ὡς ἰσαῖος· καὶ φελλάς, σιλλὸς ποσῶς καὶ πεδώδης τόπος· ἀλεισοφάνης· ὁ ἵν μὲν ὄνλας αἶγας ἐκπέφελλέως· ὡς περὶ πάπρου διεφθέραν σὺν μεμύος· ἵνα δὲ ὁ φελλὰς τόπος τῆς ἀπικῆς οὕτω καλούμενος βαχὺς· αἱ δὲ αἶγες πρὸς γὰ βαχύτερα καὶ ὀρεινότερα διαγινονται· διὸ τοὺ ἵν δὲ φελλέας λέγουσιν οἱ δωρικῆς ποιηταὶ ὀρεώδεις λίθους· καὶ ἑορτὴ τις πόλεὶ τὸν διόνυσον, φελλὸς καλουμένη· καὶ αὖθις· τὸ στρυμοδώρα θράττειν ἐκ τὸ φελλέως πλέκουσαν· φελλῆς· ὅτω λέγουσιν οἱ ἀπικοὶ τοὺς πεδώδεις τόπους· οἵτινες εἰσὶ πεδώδεις μὴ κάθοθεν· ἐπὶ πολλῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν· ὅθι δὲ ὄρος οὕτω καλούμενον· φέλλιος ὄνομα κύριον· φελλὸς· ἀβάπιστον ἅπαν ὕδωρ φελλόν, ἀεὶ πυρφίων σῶμα καχόντα βόλων· φελουρέα εἶδος δένδρου· φενάκη· ἀπάτη, δόλος· ἐς τὸ βαυβὼ τὴν ἐρύναν ἐποίκαυβ· καὶ φενακήτης σὺν τῇ ἐπισοσῶ οὐκ ἰῶ· φενάκη· τὸ πεπόμιον· οἷον τὸ φαινόμενον ἀνανίσ ἄκος καὶ σιέπη· νυείως δὲ ἅπτεσθε τὴ καὶ ἐπιτηδυτικήμη· ἀπὸ τῶν πατερυκτῶν γυναικῶν, ἃ οὕτως ἀπαβυσῶν διὰ τῆς ἐπισακυκήμης· φεναπίζη· χλαλάζει· καὶ τὸ φεναπίκης ἀπάτηλί ἐγμρατὲς ἀπεβάκηλεῖ ὃν βάρβαρε· φένακε· χλαλάσης· ἀπατεών· φεναρέτης· ὄνομα κύριον· φενεὸς ὄνομα πόλεως· σὺν ὧ ἰῶ νώναρις πέδα· δείκνυ ἔρρει τὸ συγὲς ὕδωρ· ἡ ῥόδος φησίν· φεννὶς παιδιὰ διὰ σφαίρας ὁ πνίκα ἑτέρω πόδειμι ὑπὲ ἔβα ἀφίασι

τὸ ἁρπάσαι ὡς ἁρπάσαντες. Φενόλης· ὁ μαϊκὴ σολή. Φένω τὸ φονεύω. Φερραὶ πόλις. Φεραὶ πόλις Θεσσαλίας· ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρητὸς ἢ Ἰάσονος τοῦ Αἰολίδου, ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν Τροίαν χρόνων· ἢ ἀπὸ Φέρητος τοῦ Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Φεραία ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπὶ τῆς Φερῶν πόλεως τῆς Θεσσαλίας. Φεραυγὴς· καταλαμπὴς. Φέρβει· βόσκει. Ἀφ' οὗ τὸ φορβὸς καὶ ἡ φορβός. Φέρε· οἷον ἄπιθι. Ἀπὸ τοῦ ἄγε οὖν· ἀρχαϊκὴ σύνταξις. Ἀεισοφάμης· Φέρε πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξερεήσομεν. Φερέπυος· ἀσφαλὴς· ἀξιόπιστος· ἐπιτηδειότατος· καιρόδοτος· αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ Φερέπυος εἰμὶ δι' ἃ μὲν ἀμύνω πᾶσι χείνοτοσαύτην ὥστε καλῶς ἔχειν. Φερέπυος· ὁ ἐπιδεξάμενός τι ἢ δωρησάμενος· ἀπὸ τοῦ σημαίνειν τὸ ἀξιόχρεως· δωρήμενος ἀντὶ τοῦ δεξάμενος τὴν ἐγχείρησιν· τί γὰρ κελεύσῃς ἐγὼ Φερέπυος. Ἐντεῦθεν ὢν ἐγὼ εἰς τὸ πρᾶξαι ἀσφαλὴς εἰμι καὶ βεβαιωτής. Φερεζαῖος· ἐθνικόν. Φέρεθρα· τὸ μεταίτιον αὐτὸ πεποιηκέναι τὸ ἀεδύρειν καὶ χρυσοῦν ποιεῖν τὸ μύλαι· ἢ ὁ πολίτης παρὰ μὴ πολλοῖς καὶ πόσμος βασιλικὸς· καὶ Φέρεθρα· ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων· καὶ δείπελα ἄπαξ αὐδῆς τε ἀφρὸς ἔπεσιν ἐπαμείβετο φωνήν· σὺν αὖ χρυσοῦν ποιεῖν μύλωνα· καὶ τῶν ἱερέων οἵτινες μόνοι καὶ τελεῶν τὰ βιοφορεῖς ἦσαν. Φερεναῆας· καρτερικούς· σωματοφύλακας ἢ ὄντως φερεναέας διαφερόντως, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναίρειν. Φερεπράτης· ἀθλιαῖος πωμικὸς· ὃς ἀλεξάνδρωσωστρατευσεν· ἐδίδαξε δράματα ζ'. Φερεπράτης ἐβλασφήμει. Φέρνιλος ὄνομα κύριον.

Φερενίδης βάριος· συριος· ὅτι δὲ νῆσος μία τῶν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην· ὡς συγχρονεῖν βίᾳ ζ' σοφοῖς· ἔτι τεθεῖσθαι πρὸ τῶν μέσων ἀδα· διδαχθῶναι δὲ ὑπὸ τοῦ θαυμάζειν λόγος· αὐτὸν δὲ, οὐ πεσχηκέναι παθητικῶν· ἀλλ' ἄνδρα τὸν ἀσκῆσαι πιτσάμμον ἐν φοινίκων δημοκρυφαβιβλία. Πρῶτον δὲ συγγραφῶν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ πυθαγόρου ἱστορίαν. Ἕτερον τοῦτο εἰς ἀναμον τὸν μελίσσιον Φερόνδων. καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι· ἐξηλωτοῦσι δὲ τῶν θαλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πολλῶν φθειρῶν· ὅτι δὲ ἅπαντα ἀσωμάτως φησὶ ζῆν· ἐπὶ μυχοῦ· ἢ τοι θεωρητικά· ἢ θεολογικά. ὅτι δὲ θεολογικὰ συγγράμμασι δέκα· ἔχουσι θεῶν γένεσιν καὶ διαδοχούς. Φερενίδης ὁ σοφός· ζήτει ἐν τῷ περὶ δώλα. Φερενίδης ἀθλιαῖος, πρεσβύτερος τοῦ συρίου· ὃν λόγῳ ζῆν ὀρφέως συναναγεῖν· ἔγραψεν αὐτὸ χθονας. Ὅτι δὲ πρὸ τῆς ἀπίππης ἀρχαιολογίας συγγράμμασι δέκα· ἅπαντες διὰ πῶν· πορφύριος δὲ τὸ πρότερα, οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον· ἀλλὰ κῶον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς. Φερενίδης, λέριος, ἱστορικὸς· γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οὐ ὀλυμπιάδος· ἔγραψε περὶ λέρου· περὶ Φιλομηλείας· περὶ τῆς διονύσου ἑορτῆς· καὶ ἄλλα. Φέρενικος· ἀπὸ τοῦ περάνας μοι τὸ πέρον· τὸ πέρον ζητεῖ ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμοῦντες, πέρας ἔχεσθαι πρὸς τὸ ἀχρὼς ἐμέσαι. Φερεντῖνος· πόλις σαυνιτῶν· εἰ ἴδιον, τὸ ἐθνικὸν Φερεντινάς· καὶ Φερεντῖνος. Φερεσβίους· ζωοποιούς. Φερετίμα ὄνομα κύριον· ἢ δὲ Φερετίμα τὸν ὄροφον ἐποίησατο τοῦ βάθρου ὡς ἂν ἐμπεδρικοίη, ἢ λάσιον εἰς τὴν πόλιν. Φερέοικος ὁ ἁρμόζων· ἐπὶ ἱματίων ὁμοίως καὶ ἐπὶ οἰκίας· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀμεταθέτως μένων. Φέρειν· ἐπὶ μὴ φέρειν· βαστάζειν· λαμβάνειν· ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσιν· ἐπεμφαθήμασι ὡς βασιλέα τὸν μέγαν· μισθὸν φέροντας ἀδραχμίας τῆς ἡμέρας· μένανδρος ὀλυθίᾳ· μετὰ εἰσοτέλεις γὰρ πέπαρας ὀβολὰς τὴν ἡμέραν φέρων· ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου· Φέρον δὲ τὸ πέρυσι· τὸ φέρειν ἐνθένδε λῶς φέρειν χρή· ἐνθεῦθεν· ἔφερον ἀλλήλοις ἐχθρόν· ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλάκτευον· ἔβλαπτον. Φέρεισον· πράτισον· ἔξοχώτατον· καὶ ἀγαθόν. Φερνή· προίξ· Φέρνη ἀμοιβή· παράτισι δὲ· φέρνη προίξ. Φερομένου· λαμβάνοντος· τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τὸ ἀνδρὸς Φερομένου· καὶ Φέρονται ἀντὶ τοῦ νικῶσι· καὶ Φέρονται οἱ πλάσιοι τὸ πλέον· συλλαβόντες δὲ τὸ δημοτ εἰς φ' δήσαντες ἄγουσι· καὶ φερόμενος· ἀνὴρ γάμος μὲν θράκιος· ὄνομα δὲ γάμος· ἢ δὲ πολέμια· ὄντινοῦν πρᾶτος· τέλους ἱππικὸν πεπιεσμένος. Φέρω αἰτιατικῶν. Φερωνία· ὄνομα κύριον. Φερώνυμος· ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα. Φερώρασ· ὄνομα κύριον. Φερσεφόνη· ὄνομα θεᾶς παρὰ τὸ φονεύειν· ἢ τις καὶ [illegible] καὶ ποτὲ Φοίνικες ἀλέπται. Φέρτερον· κρεῖττον ἢ ἰσχυρότερον. Φέρτρον· τὸ μεροφόρων πλίνθων. Φέρτρον· τὸ φορεῖον· πολύβιος τε τὸν πρεσβύτερον μὲν ἦκεν ἔχοντα τὸν ὦμον ἐν φέρτρῳ· ἐπὶ λίβυας ὡσεὶ χιλίους· ὡς δὲ ἦκεν ἔτι, ἔλεγον αἱ οἰκεῖαι

ταχέως ὅτι βαρυύονται. Φέρουσι γὰρ ὡς ἄγριον. ὁδὲ φύλαξ ἀνοίγει θαυμάσας τὴν ἀλαγρίαν, οἱ δὲ φέρεσθον λέπεσθαί Φασι. Φεσπάσιον. μέγιστον πλοῖον. Φᾶ. σχετλιαστὴν ἔρημε. ἢ ὀδυηρὸν οἱ μώγημε. ὅθι δὲ καὶ θαυμαστὴν τὸ Φᾶ. σοφοκλ. Φᾶ Φᾶ. φρονεῖν ὡς δεινὸν οὐθὲν μὴ τελευτᾷ φρονοῦντι. ζῶ τὰ γὰρ ἐγὼ καλῶς εἰδὼς διώλυσ. οὐ γὰρ ἂν δυοῖν ἡμῖν. ὡς δεινὸν φησὶ τὸ φρονεῖν ὅλως τὸ φρόνημον ὃ φρονοῦντι μὴ συντελῆ. Φᾶ. ὡς μέγα δύ' ἀσθορ πεν ταχοῦ δύ' ὁβολώ. ἅμα δια τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τὸ στόματος βάλλουσι δύ' ὁβολούς. καὶ ὅτι τὸ διασταθὲν μισθάριον, δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ὧν δὲ καὶ διώβολον βλακείας χάριν. τὸ τὸ τῶ στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ πρὸς τὸν αὐλοῦντος πῶς περαιωθήσομαι, λέγει. ἐν πλοίῳ ἀριθμὸν νεκταί σε νήρεφερον διαξῇ, δύ' ὁβολὼ μισθὸν λαβών. Φάγοντας. τοὺς εἰσδιπλῶ ἀγομένους. τοὺς φάγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον ἢ μεγαλομένων. καὶ βιαιρεύειν ἀντιβολούντων, ἐφ' φάγω αἰτιατικῇ. Φάγιον, κατηγορεῖν το. καὶ φάγων κατηγορούμενος. ἀεισοφανὴς νεφέλαις. ἢ ῥᾳδίως φάγων ἀν' ἀπὸ τοῦ φάγω δίπλω. Φαυλτέον ἔρημε θετικὸν πλάτων φησί. φαυλτέον οὐθένδε τίς οὖν ἡ φυγή. θεῷ ὁμοίωσις. τοῦτο δέ, εἰ δίκαιοι καὶ ὅσοι μεθ' φερονήσεως γενόμενα. καὶ ὅλως ἀρετή. ἀκεφαλὴς ἀπολιτικὸς ἀρεθὲς. ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸς μείζως ἢ αὐτὸ ὀνομάτων χεώμενος. Φέφαλος. καὶ φεφάλυξ. σπινθὴρ ὁ ἀπὸ φερομένου σὺν ἢ καιομένῳ ξύλων. ἀεισοφάνης ἀλλ' δὲ μοιχοῦ καθελέλειπται φεφάλυξ. οἷον ζωπύρημε. σπινθὴρ διαβάλλονται ὡς μιχοὶ οἱ μιλήσιοι. Φεφάλω. κεκαπνίω. φέφαλοι γὰρ οἱ σπινθῆρδε. ἡδὲ σπὶς σὺν φεφάλω περεμένεται. διὰ τὸ εἰρωνεῖναι. λέπεται δὲ καὶ φεφάλυξ ἢ δὲ ἀερμηχω. καὶ ἢ δὲ ἀεισοφανὲς. ἀλλοῦ δὲ μοιχοῦ καθελέλειπται φεφάλυξ. καὶ αὖθις. ἀλλ' ὅσοι τυμμένες σὺ τῆς ἐξ αὐτοῦ φερομένης λιγνύος καὶ ἢ φεφαλύγων. ἔτι δὲ τῆς τὸ κεπνὸ πολυπλεθέσθαι, οὐκ ὀλίγως ἀπόλλυσθαι. Φειά. ὄρομα πόλεως τῆς ἠλείας. Φείδαλος, φειδαλφίλωος. ἐκκαὶ ἄλφιτον. ὅθι ἐφεισμένως ἢ ἀλφίλωον. Φειδᾶς. ὄνομα πύειον. Φειδήσεται φείσεται. Φειδίας ἀγαλματοποιὸς, ὃς ἐλεφαντίνης ἀθηνᾶς εἰπὼν ἐποίησε. πολυκλῆς δὲ σὺν τοῖς ἀναλώμασι ἐχθεὶς, ἐν οἷς ἔστο ἐντὶ κίονι ἐγκαλλωπίσαι ἵνα μὴ δῶ ἐγὼ ἀθῶς, πόλεμον ἐπίνησε. καὶ φοιμία. φειδίας προσήκε ἐρμῶν. καθότεχνίτης. ἢ μορφὴ δὲ ἐπὶ μὲν εἰσάπ. πλυρὶ. λύκοι αἱ μύλαι πλῶν εἰς τὸ πέμπτος τὸ ἐν ὁλυμπία. καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμ, ἐξεπλάγη. καὶ τοιαῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ φειδίας τὸν ὅμηρον δίαμεμιμῆσθαι. διότι μεγάλων ἔχων προσδοκίαν τῆς ὁλυμπίου μείζω τῆς προσδοκίας ἀρμόσας εἰκότως ἀληθείαν. καὶ αὖθις. καθάπερ οἶμαι μυρμηκίδην αὐτὸν πόμνον τῇ φειδίᾳ τέχνη. Φειδίππος. Φείδομαι, γνωμῶν. Φειδωπόνοια. Φεισμονή. ἀπλαγχνία. Φειδωλὸς. φειδόμενος. σημαντικὸς Φειδωλός τις ὢν, ὁ φάγων ὀδοῦσι ὁ πρεί- φηφος. παρὰ τὸ δοῦσι καὶ τὸ Φείδομαι Φειδωλός τις ὢν, βοῶν τὸ λ' εἰς λ'. Φείδων Φείδωνος ὄνομα πύειον. Φεισμονή. Φειδώ. ἀπλαγχνία. Φεισόμεθα γὰρ τῇ δὲ μᾶλλον ἢ λύκων, ἢ τίνας τισὶ μεθ' ἄλλας ἢ λ' αὖ ἐχθίας ἔτι. τουτέστι μᾶλλον, λύκων φεισόμεθα ἢ πρὸ βούτων. μὴ ποτε δὲ καὶ ποιμῶδες ἐγένετο. ἐπεὶ ὄναλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτειναν σὺν τῇ ἀγέλῃ. ἐν νόμος ἐὼν λυκοποιεῖν. διὸ ὁ μὴ φονεύων τέκνον λύκου, ζάλαντον ἐλάμβανον. ὁδὲ τέλειον, δύο.

Φεισσὼν, ὄνομα ποταμοῦ. Φῆ οὐδετέρως. ὄμηρος τὸ φῆ, ἀντὶ τοῦ ὡς τέτευχεν. ὁδὲ, φῆ ἡδέως ἂν αὐάσχων, ἵνα ἡδέως κἠδέσειαν. Φηγαιοῦσι. δῆμος τῆς αἰαντίδος. Φηγάς. Φήγινος. δρυΐνος σὺν ἐπιγραμματι, φηγίνεον πρατῆρα. Φήγινος. Φηγὸς. δρυὸς. ἢ πεύκη. ὧν δὲ δένδρα ὑποπρεπέστερα. φηγὸς καὶ ἐλάτη. δρύες τε καὶ φίλυραι. Φηγωσὸν. δῆμος τῆς ἐρεχθηίδος. Φηγώσιον. λυσίας σὺν ὧν πειραζάχων φόνω. τὸ ἐπὶ φηγωῶ ὀδσὸν μου. Φιλήκεια. ἀγριασύνη. ἐπὶ τῇ δήξει πέπειρα. Φιλήξ. ὁ ἀπατεών. καὶ ἡ ὠμὴ συκή. Φῆλος. ὁ ἀπατηλός. Φηλοῦν. ἀπατῶν. μέναυδρος ἀλιεῖς. δύο οἱ νῆσαι Φηλοῦν περόντων ὡς λέγεις ἀβελτέρων. καὶ φηλωθεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἠπατημένη. ἐν μύθοις. κέρδεσι φηλωθεῖσα θοίνημά. ἔνθεν δὲ φιλήκεια ἀγριασύνη. ἐπὶ τῇ δήξει πέπειρα. Φηλώματα. ἠπατήσεις. ἔτος ἀντιφῶν. Φηλώσεις. ἀπατήσεις. Φήμη πέπλον ἐλπίδος ἄμβροτος φήμη. ὅσον ἐνέλπιδί τινες γνώμῃ, χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ

θεοῦ. καὶ αὖθις. Φήμη γὰρ ἐστὶν ἀνεμυκῶς δείματος ἀνίσης. ἀνεπίστατος Φησί. Φημί. λέγω. ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. ἀριστοτέλους ὁ φιλόσοφος φυσικῶς εἰπὼν τὸ διαλέγεσθαι ἐκλῆσθαι τῷ φήμῃ γὰρ, οὐσυνκατατίθεται τούτοις ὁ δεῖνα εἰπὼν τοὺς ὁμοεθνεῖς. καὶ διαβάλλει. φησὶν ὁ παρανόμως. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται. ἀντὶ τοῦ λαμβάνει. Φημίζω. αἰτιατικῶς. Φήμισμός. ἡ φήμη. Φιλῶ ἀντὶ τοῦ συνοφαντήσας. φενακίσας. Φιλῶ αι. δεῖξαι. εἰπεῖν. Φιλώνη, εἶδος ὀρνέου. ἴσον ἀετῷ. Φήμειον ὄρος. Φῆρες. τὰ νεβρούς. Φηρὶ καὶ φηρὰ ἔνομα πόλεως. καὶ Φηρεύς ὁ πολίτης. Φής. λέγεις καὶ φησί. καὶ φήσεις λέξεις. Φῆτος. ἔτος. τοὺς τοῦ χρόνους οὐ λέγοντος. εἰς τὰ ἀεὶ ἀνακεκινημένα. ἀνθύπατος. τὰ δὲ βασιλικὰ τελοῦσαν ἐπιτάττουτο. τέμνεται δὲ ὅμως καὶ τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη ἕτερον. ὃ εἰδήτις ἄλλος ἐνθεσπαλίσας ἢ σικελίας. τοιοῦτος. χρυσὸν δοδοδείξων ὃ βαρύγυιον. ἰοῦδε κ μανία. οὐθύρεθεν. ἀλλ ἔνδοθεν ἐλύσας καὶ ἐμάνητο. ἀνὴρ φύσει πονηρὸς ὃ ἐξουσίαν ἔχων. καὶ τὰ ἐντεῦθεν πολέσιον ἀγριότητα, καταλιπὼν ἀδοκίμου σαν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀνδρῶν ὅτι παρανομίας ἀπέλιπε καὶ ἀσελγείας. ἀλλ ὅσον τοσόνδε διαφορᾶς ἐρεύνα καὶ φόνων, ὡς τε καὶ μάξιμον ξίφει διέφθειρε. πόρρανον αὐγύπιον ἀποφάξας αὐτῷ. καὶ ἐπιθυμος ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας σωματηρφ καὶ κατέφλεπε. Φιτυαλεῖς. Φίτυλ. συνέντευξις.

Φιαλεῖς. ἀριστοφάνης. ἀλλὰ δὲ δόσεις. δὲ φιαλεῖς οἱ ἀ ὅτι. ἀλλ ἐξαπατήσεις ἀναγκαῖον τοῦτο μέγα. Φιαλοῦμμι δὲ, τουτέστιν ὤμοι ὃ βαλλόμην. ὃ τοῦτο ὁρμήσομαι. Φιαλεῖν δὲ κυρίως ὅσι τὸ ἀρχεσθαι τοῦ ἁίματος. ἀριστοφάνης. ἀπεδίδου ταχέως ὑπερεχε τῷ φιάλῳ. ὅπως ἔργω φιαλοῦμμι, ἀξαμμοι τοῖσι θεοῖσι. Φιάλωμα μφίθετον. ἀντὶ τοῦ ἀμφίθεσιν φιάλων. Φιάλος. Φιαρόν. λαμπρόν. Φίβαλις. μῆλος συνεχῆς ἡ Φίβαλις. ὃ τὴν δεινοτέρας ἐκφανεῖσαν ἰσχάδα. ῥᾳδίως δὲ δοκεῖ τὸ ἰσχναίνεσθαι ἰσχάδα κελεῖται. ὃ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ὠῶν ἐπάλουν φιβαλεῖς. ὁ δὲ βίνος φιβάλεως. πρὸς ὀξυτόνως. ὡς πόρεως. πελέκεως. ἀεὶ δὲ ἀχαρνεῦσι. τὸ δὲ φιβάλεως ἰσχάδας, ἢ ἡσί. ὡς ὀξυπόρος ἐστὶ ἰσχάδας πεπράγατε. Φιβλατῶδειον. πρὸς βόλαιον πρόσωπον. Φιγαλλὰς. ὁ δοκεῖ τὸ δῆμος ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος φιγάλεια. Φίλιον. ἀνεψιότητα. Φιδωναῖος δοκεῖ τὸ σου. Φιλιδίζειν. ὃ τὸ παιδεραστεῖν. Φιλιῶ. Φιλάδισα. ὅμοια. πρὸς Φιλῆ. Φιλάγριος. λύκιος δοκεῖ μάκρης ὡς λέγεται ὃ τὰ ἀγριώτερα. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς φιλήμονα περὶ ἡσυχίας ἐσυιερωμένου ὃ τὸ ὀλῆ, φησὶν ὁ Φιλάγριος εἶναι μᾶλλον ἢ περιῶτης ἀγροῖκος, μαθητὴς ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μὲν παλαιότερος. ἀπλάδας τὰ πλεῖστα ἐν θεσσαλονίκῃ. συνηθέστερα βιβλία ἀπλᾶ. μονόβιβλα μὴ ὁ. συνηθέστατα δὲ ἕτερα ἀπόλιμα. ὃ μνηματικὴν ἐκκλησιαστικὴν. Φιλαδελφὰς φιλαδελφέως υἱὸς ἀνδρομενέδου. Φίλαθλος. φιλόπονος. Φιλαιρεσάμενος. Φιλαθμων, πύκτης ἀθλωνάτος. ὃς πάντα τὸν χρόνον συνίστατο ἀντιπάλους. Φιλαθμων ἕτερος ὃν ἄδυνατο θαμύρας τὸ θρασὺ ἐκφῆναι. Φιλαμπελωφῆ τὴν ἐρίνην. ἐρινώσης δὲ οὔσης τὸ ἐμπελῶνος. πολέμιος δὲ ὄντος τοῦ ἀντίου. ὃ Φιλία ἡ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία ἡ ἀλλοδία. Φιλανθρωπηθεὶς. ὁ δὲ ἀσθρούβας, ἐβλήθη τούτῳ συμμίξας καὶ Φιλανθρωπηθεὶς, ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τοῦ σου. καὶ φιλανία ἡ

Φιλαπεχθήμων. Φιλθμίστος. φίλεχθρος. Φιλόμισος. Φιλαργυρία. ὃ πόλις τὸ ἀργύριον πολὺν εἶναι. Φιλαυτίας ὑποκρισίας. Φιλαίας ὄνομα τοῦ σου. ἐν δὲ παλαιῷ ἀντιγράφῳ, κατὰ τὸ β τὸ Φιλαίας κεῖται Φιλέας ὄνομα πύριον. ὁ μὲν ἐ ἐν ἰσχνὸς ἢ τοιὸ ὀρθίμης μείμνος. δῆλον δὲ ὅτι ὃ οὗτος ὁ Φιλαίας ἦρξω τοῦ σου. ὃ ἐ φιλῶ ποιότερον παραλήγεται καὶ ἀναλογώτερον παλούμμος καὶ Φινέας. Φιλαινὶς φιλαινίδος ὄνομα πύριον. Φιλέταιρος ὄνομα πύριον. ἀθλωνάτος κωμικός. υἱὸς ἀριστοφάνης τὸ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ὃ τὰ. ἀχιλλὰς. ηθεινθιατὴς. κωκυτιάς. φίλαυλος. νὶ Φαλος. τηρᾶς. οἰνωπίων, αὐτυλλος. ὃ αὐτοφιλέταιρος. ὡς δέ τινες ὑποκρατὴς. ἀταλάντη. λαμπαδηφόροι. Φιλαυτίων ὃ λαμβανομμένων. Φιλέας. ὃ ὁ Φιλέας ἀνδρικὴν ἱεροσυλίας ἐγράψατο ὡς προδοσίαν αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ ὑπογραμμεῖον ἐν τῆς ἀκροπόλεως ὑφηλόμμος. Φιλέως ὄνομα πύριον

Φιλεργός. φιλόπονος. οἱ μὲν, ὃ τὸ ῥᾳθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας. ἀνάπτυ

καὶ ἀμαθὴς ἐπανήκων αὐτῷ. Φιλέρημος φιλήσυχος. σὺν ἐρημία διάγων. Φιλερικῆσαι. Φιλαθρικῆσαι. μᾶλλον ἄνδρος τὸ γὰρ φίλερι τῆς φιλανθρωπίας μᾶλλον ἐνδεικτικόν, διέλυσε γὰρ δυνάμεις. Φίλερως καὶ Φιλέταιρος ὀνόματα νύεια. Φιλέψιος. ὡς δὲ φιλοπαίγμων. δηλοῖ σὺν τῷ καὶ τιμωρὰ τοὺς. Φιλεψία μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. Σημαίνει δὲ μεταξὺ ὕβρεων δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται καὶ εἰς πανουργίαν. Φιλεῖν, ἐγείρειν δυσμενῶν μενεπτολέμους μάχας. Φιλεῖ γὰρ πως. τέρπεται γὰρ πως. εἴωθε γάρ πως. Φιλεῖ γὰρ τὰ πολλὰ ἕτερος δέ πεσθαι. τοῦτ' ἔστι συμβαίνει. ἔθος ἔχει. ἄλλως δὲ σημαίνειν ἢ ὡς πρὸς δυνάστης. ἀμεταβόλοις χαίρειν, οἷς ἐξ εὐθυμίας ἀλόγου ἔστι μάθημα ἐχόμενοι. ἕως οὗ ἔστι θυμεῖσθαι ἔξειν τὸν μισθόν. Φιλεῖ δὲ πρὸς τὰ κρείττω ἀεὶ φέρειν. Φιλεῖδαι. γλῶσσόν δέ νιν ἀθλιώσιν. σὺν δὲ τούτων ἱέρεια τῆς δήμητρος καὶ ἡ ἱερὰ μυστὰς τοὺς μύστας σὺν ἐλαύνει. Φίλημος. Φιλησίας. φιλησορίας. αὐοίας. ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ἔστω φιλησίας, ἕως ἂν μὴ χοῖροι. ἀεὶ σοφαίνης πλάττω. Φιλήσδυος. ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς. Φιλησδῶν. φιλῶν. ἀγαπῶν. ἀλλὰ ἡ εἰνθος ἔδεκτος φιλόξενος. καὶ φιλησδῶν οὕτως ἀρέσασθαι καὶ μόνον ἔγνως. Φιλήσεφα λή. πρὸς φιλίσατε. Φιλήσιος καὶ Φιλήσος. φιλομαθής. Φιλησιακής. ὁ φιλόδικος καὶ ἀεὶ σοφώτ. φιλησιακής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ. ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. ἡλιαία γὰρ ἀθλώσι δικαστήριον μέγιστον. Φιλήμων. συρανάσσος. ἡδὺς δάμωνος. καὶ αὐτὸς κωμικὸς. τῆς νέας κωμῳδίας ἤκμαζεν ἔστι τῆς ἀλεξάνδρου βασιλείας. βραχὺ μὲν ἀρχαιότερος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς ϛ'. καὶ ἐβίωσεν ἔτη ϛθ'. Εἰσὶ δέ οἱ λέγουσιν, ἃ καὶ ῥ'. ἐτελεύτησε δὲ κατὰ σφοδροῦ πέλωτος. οὗτος ὁ Φιλήμων ἀνὴρ ἰδὼν τὸ σῶμα. καὶ μόνοι καὶ τὰς ἀθυμήσεις πάσας ἀνεῖς ἀμοιρεῖα τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δήπου καὶ τοῦτο. πολεμοῦντων δὲ ἀθλωμένων καὶ ἀντιβόλου, πειραιεῖ διαιτώμενος ὁ Φιλήμων, ὅναρ ὁρᾷ. κόρας ἀξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτὸν. ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτάς. τί βούλονται ἀναλεῖν πουσιν αὐτόν. αὐτὴ δὲ ὤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν ἐξωθυρῶν εἶναι. μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ ὃν μόνον ὄνειρον σὺν αὐτῷ παύσασθαι. αὐτὸς δὲ διυπνιωθεὶς. ὧν παιδίσκη γεῖται ἀτεῖδε. καὶ ὅσα ἤκουσε. καὶ ἅπινα εἶπεν. εἶτα μόνοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τὸ δράμα τος. ὁ δὲ οὐ νέτυχε διὰ τῆς ὠδούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος, ἠυχὴ ἐκάθητο. νεῦρε ὑπορέσχε. καὶ οἵπερ σὺν δον ὥονθ' ἑαυτὸν. ἐπεὶ δὲ μανερὸν τὸ θῶ, ἐπικαλύψαντες, τεθνεῶτα ἐθεώσαντο. οὐκοῦν ὧ ἔστι κάρε ἔπαυσαν δὴ καὶ φιλήμονι σύνεσα μοῦσαι. καὶ ὅτε ἐμελλε τιμᾶσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων οἱ καὶ τελευταῖοι σὺν ὁδὸν ἰέναι ὤχοντο ἀπάσαι. θεοῖς δὲ οὐδαμῶθεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ ὁμοίως χαίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν ὦ μῶρε. οὕτω φησὶν αἰλιανὸς σὺν ὦδὴ πρὸς μονοίας. Φιλήμων ὁ νεώτερος. ὁ αὐτὸς κωμικὸς. υἱὸς φιλήμονος τὰ κωμικὰ. ἐδίδαξε δὲ δράματα μβ'. Φιλήνεμος. σὺν ἔστι γράμματι. ἔστ' αὖθις. αὐλὸν καμινδυτῆρα τὸν φιλώνεμον. Φίλης ξένομα νύειον. Φιλητᾶς κῶος. υἱὸς τηλέφου ὧν ἔστι φιλίσκου ἀλεξάνδρου. γραμματικὸς ποιητικός. ὃς ἰσχνωθεὶς σὺν τῷ ζητεῖν τὸν ψευδόμενον λόγον ἀποθανεῖν. ἐγένετο δὲ ἔστ' διδάσκαλος τοῦ δευτέρου πτολεμαίου. ἔγραψεν ἔστι γράμματα καὶ ἐλεγείας. καὶ ἄλλα. Φιλητᾶς ὁ ἐφέσιος. ζητεῖ σὺν τῷ βάκις. Φιλητεύ. οὕτω λέγουσι τοὺς φιλοῦντας. οἱ δὲ φιλητεῖ οἱ πρὸ θερυλλίωνος σὺν ἀντίον ἀρχόμενοι, νεωμέλα γεφύκασι. Φιλητέων. λησῶν. ἤτοι κατὰ αὐτὴν φράσιν ἢ καθ' ἁφαίρεσιν τοῦ παύω φιλητέων κλεπτῶν. Φιλητής, ἐρασής. φιλήτης δὲ ὁ κλέπτης. Φιλία. καὶ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία καὶ μισοδία. ὁ δὲ εὐπατος ἀπὸ τῆς φιλίας ὢν, πλὴν διέφερε φιλία δὲ μάσιν ἡ φησὶ πόδιον δὲ δεμίαν τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν ἔστως ἐπαίδαγε, ὡς περὶ τὸν μέρα αὐτὴν καθ' ὃν τοῦ θαρόρανεν εἶναι αὐτὸν τὸν φιλίαν. Φιλιάζω. φίλος γίνομαι. ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῶν συβουλεύεις, ἢ μισοῦμαι ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἔστι σὲ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί Φιλικήσιμος, ἄρχων ἔστι αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, Φιλῖνος. Φίλιππος ἁγὰ πόδιον ἁγὰς φιλίας ἔστι σκοπῶν. μέναν δρος ἀνδρογύνω μαρτύρομαι τὸν φίλιον ὧν ἀρά των δίαφερεκράτης ἡρακλεώτας λοις, βῖς δὲ κειται ἁγὰς βῖς γνωὶ κερίμουσι, λέγω μὴ ἔστι ορκεῖν, μὴ δὲ δίκως

κείνῃ

κρείνεται. νικᾷ τὸν φίλιον μῦθον εἰς ὑμᾶς ὁ περὶ φιλοκράτης λέξας πολὺ τούτου κακοηθέστερος.

Φιλλίωνος ὄνομα νύει. Φιλιππίσκοι. Φιλιππίδης ἀθλιᾶος κωμικός. ὁ αὐτὸς τὴν νέαν κωμῳδίαν ἤσκησε. φησὶ φιλοκλέας. ὧν δὲ Σωκράτης ἀλυμπιάδος ἐδίδαξε αὐτὸς δράματα μέ. Φιλιππίδης ἀθλιᾶος μελοδράμος. οὗ χίλιαι ἑπτακόσιαι καὶ δια νύσει διὰ μιᾶς νυκτὸς ἐμβ πρὸς λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος ὀνείρατα αὐτοῦ σκοτάδη περὶ πανσελήνου. Φιλιππίδης. τῇ πολιτάνομ τῶν ἀθλιαίοις εἰς ἰω. ἐδόκει ἢ ἰσχὺς εἶναι τοσῶμα. διὸ ἐξ ἀλεξις πεφιλιππῶσθαι ἐφη. ἂν λελεπτῶσθαι. Φιλιππικὸς ὁ κηβερδώνης. ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν, ἀσέμνως κηρύθμως βασιλεύσας διέπων ἐφάνεβ. βύσ τε σὺν τῇ οἰκουμμενικῇ συνόδῳ πρᾶξις, ἀναθέματι κεθυπέβαλε. βασιλεὺς δὲ αὖθις σὺν θέως δόγματος σὺν δύο τρεῖς θλήματα ἐν ὀργεῖ μὴ δεχόμενος. συλλήπορας δ' ρηκώς, ἰωάννην τὸν τζωιναῖον βασιλέως ἀρχιβρέα. ἐπερμανὸν τὸν κυζίκας μερὸς πολίτων. ἐπέρχεις ἰρεῖς ἐν υμλιτηνοὶ πολείτους. Φιλιππικὸς σρατηγὸς τῶν ἑώων σρατιωτῶν. ἔτος ἔσχεν ἡρακλεῖον τὸν ἡρακλείας τὸ βασιλεῖ πρᾶξις σρατηγὸν. δυσυχήσαντος δὲ σὺν πολέμῳ τὸ φιλιππικὸ, ἐν ἀμαχέσθη γμομένῳ, ὁ ἡρακλεὶς ἐχειρίζετο πολιτικήν. ὁ δὲ φιλιππικὸς γαμβρὸς μαυρικίου βασιλέως. Φιλιππικοὶ ὄνομα νύει. Φιλιππὸ ἀμφίπολίτης ἰσοτιμὸς ῥοδιακὸς βιβλία ιθ'. ὅστις ἦν τῶν παύ αἰσχρῶν. κωνὰ βιβλία β'. θυσιακὸ βιβλία β'. ἐν ἄθῃα. Φιλιππὸ σοφιστὴς. ὁ γεγράφας πρὸς πυάμετ, σὺν τῷ ἡροδιανῷ κήτορι εἰς ἐν ἐν εἰσωκλοιφ. Φιλιππὸ κωμικός. τῷ δραματ αὐτὸ ὅστι κωδωνιασαί. ὡς ἀθλιᾶοι σὺν δεισποσφις.

Φιλιππὸ ὁ βασιλεὺς ἰνικῶν ἀθλιαίος τῷ σὺν χαιρωνείᾳ μάχην, οὐ βοσοῦ βν νικυσε διὰ τῷ ὅπλων, ὃς διὰ τῷ ἐπιεικείᾳ ἐφιλανθρώπησε τῷ δόπων. ὧν μὲν πολέμως βίς ὅπλοις, αὐτῷ μόνων ἐπένεβ. ἐν νύει κατέκτησε τὴν ἀντιξαμμύων. τῇ δ' ἀγνωμοσύνῃ κηὶ μεδιότητι πάντες ἀθλιαίος ἅμα ἐν τῶν πόλιν αὐτῷ ἔσχεν ὑποχείριον. ὃν ἐπὶ μεδῶν τὸν θυμὸν τοῖς πεφοβημένοις. ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν κηὶ νικῶν, ἕως τὰ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς δεῖξιν τῷ αὐτὸ πρᾳότητος κηὶ κελθικαιότατος. τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων δόντος εἰ λαστοὺς αἰχμαλώτους. κηὶ τῶν ἀντιπάτρων ἀθλιαίων τοὺς τε πολιτηνήτας θαλῆ κελεύσ, ἔτι δὲ σωθῆναι ἐκ τούτων ὅσα. ἐξὸν ἀπολλαπομῦ τῷ πολέι, τοσῶμφίεσας διὰ τῶν ἀρχόντων, μεγίστην πρᾶξιν ἀπειρήσας. τὸ γὰρ ἀθλιαίων φρόνημα κατεπλήξαμμος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε ζωπαγωνισὰς αὐτῇ πολεμίων. Φιλιππικὸς ὁ μακεδών. πολλὰς τῷ ζῶν ἀπεξήρησε. κηὶ τοὺς ἡήτορας ὕστερον ζωὸ λαβὼν ἐπεφθεγξάμμος τὸν σίχον τοῦτον. νῦν πόσος ὁ πατέρα κτείνας, ἡσὺ δ' ἀπολεῖσθε. Φιλίππικα ἀλεκτρυόνων. ἐπὶ τῷ σὺν μιμηρῶς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Φιλίσκος. κωμικός. τῷ δραματ αὐτὸ ὅστι ἄδωνις. διός γραί. θεμιστοκλῆς. ὁ λυμπικός. πανός γραί. ὧμοῦ κηὶ ἀφροδίτης γραί. ἀρτεμίδος κηὶ ἀπόλλωνος. Φιλίσκος κερκυραῖος φιλόβυος. βαγινὸς. κηὶ ἱππὰς τὸ δρυόσου. ἐπὶ τὸ φιλαδέλφου πολεμαίου τεγενὼς. κηὶ ἀπὸ τὸ φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη. ἐπεὶ πορ αὐτῷ σὺν ἐδαφιλαίετο. ὅστι δὲ τῆς δλατέρας τάξεως ὢν τραγικῶν. οἵτινος εἰσὶν ζ. κηὶ σὺν ἐθησαν πλάσ. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτῷ εἰσὶ μβ'. Φιλίσκος αἰγινήτης. ὁ διδάξας γράμματα ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουσὰς ἐν τῷ κωὸς διεγρήγορας. καὶ ἀδὲ ὧμισθον σίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους. ὧν ὅστι νόθρος. Φιλίσκος μιλήσιος ῥήτωρ. ἰσοπρᾶτους ἀνθυσὰς τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ κηὶ αὐλητρύβην ἰσοπρᾶτης αὐτὸν σὺν ἀλφ. πέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε. μιλησιακός. ἀμφιτυονικὸς. τέχνη ῥητορικὴ σὺν βιβλίοις β'. ἰσοπρᾶτους ἀποφάσις. Φιλίσκος ἢ φίλιστος, συρακούσιος ἰσοτιμός. ὃν δὲ συμπονῆς διονυσίῳ τῷ τυράννῳ σικηλίας. ἐπὶ τῇ πρὸς καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτρώθη. μαθητὴς δὲ ὢν ἀλύπου τοῦ ῥήτορος ἐγένετο σοιοῦ. ἔγραψε σικελικά. ὅστι δὲ ἀπὸ ἑλλωτὰς αὐτῷς πεφθέντα, διαφόρως. κηὶ γλαυκολογῖ πρὸς φοινίκης. κηὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου σικελίας. Φιλίσκος αἰγινήτης. ὃς κατέβαν ἐλθὼν τῷ ἀθλιαίων, ἀκούσας διογένους ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ βύβλου πωρ ἀπέστειλεν ἐπαυτῷ τὸν ἀδελφόν. ἐπ' αὐτὸν ἐπαθε ἐπ' οὖδος. κηὶ ὁ πωρ πάλιν ἐπαμφοτέρους ἐλθὼν, ἐφιλοσόφησε κηὶ αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁ μιλητὴς, κηὶ φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν κορίνθῳ κατέπεμ-

ἐκύων ὄσιν ἐπὶ ὦ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ ὑπὸ πάντων ὡς ἥρως. ἐν ἐπιγράμματι. Γηράσκω δὲ μᾶλλον ἐπὶ χρόνου. αἰὰ δὲ σὺν ἄστι ὑδρὸς ὁ πᾶς αἰὼν διὸ γλῶσ καθυγεῖ. μοῦνος ἐπειβιοτᾶ ἀὐτερεὴ δόξαν ἔλιξας θνητὸς. ἠδὲ ζωῆς οἶμον ἐλαφρολάτην. Φιλισίδης. ὄνομα κύριον. Φιλισίων πλουσιώτ. ἢ ὡς Φίλων σαρδιανὸς ἰωμικός. τελευτᾷ ἐπὶ Ἀντωνίνου. ὃς ἔγραψε ἰωμωδίας βαιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἀπειρόκαλα δράματα δι' αὐτὸ μισοφιλοσοφίστ. ἔτος ὄγδοον ὁ γράψας τὸν Φιλόπελων. ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν μουσικὸν ἀνδρικὰς δὲ μᾶλλον ἢ θηλείας ἄδει. ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα. Ὀδὸν πλουσίαν ἐν βίῳ ἀνθρώπων βίον τελῶν ἡδέως ἀνδρικὰς φιλισίων. Φίλισος. ναύκληρος τῆς Ἀσυρακηνῶν ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς ἦν Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἀπὸ ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικήν. αἱ συντάξεις ἐν βιβλίοις ιβ'. σπουδαὶ ἐν βιβλίοις ιά'. πρὸς τὸν Ἐπαίνετον λόγον περιναυμαχίας. πρὸς Διονυσίου τὸν τυράννου βιβλία ε'. πρὸς τὴν Αἰγυπτίων θεολογίαν βιβλία ε'. δημηγορίας. καὶ ἄλλα τινά. περὶ λιβύης Ἐπιστολαί. Φιλίτια. συμπόσια μεμιγμένας ἔχοντα τὰς ἡδονὰς βυσσήνας. οὐδὲ σφομήτης ὑπενήνθ ὠχυμμένοις. ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγνοστηλανθεὶς λίθος ἢ ξύλον. οἱ δὲ περὶ Φησὶ τῆς τοῦ σώματος Φιλίας δὴ τὸ ἀρχαῖον νεθισταμένους παῦρος. ὅθεν παλαίσται ἀνήβησαν. καὶ ἡ Φιλίτια ἐπανῆλθε. Φίλιοι καὶ φίλοι. πρὸς φιλέσαντοι. Φιλογένιος. ὄνομα κύριον. Φιλογμώις φιλογμώιδος. Φιλοδεσποτέομαι. οὕτως ἀνὴρ εἴλασ. Φιλοδωρία. ἡ μὴ ἐπιθυμία δωρεᾶ. ὁ δὲ, ἀπὸ λαυσάτω τῆ ἐχρεῶν φιλοδωρίας. Φιλόζωος. Φιλοθεάμονος. φιλοθεωρητικός. Φιλοθηρεῖ. φιλεῖ ἀγρεύειν. Φιλόθηρος. αὐτοφυέσι δὲ μὴ ἐπὶ πλάσσον ἔχουσα κέλλος. ἐστὶ δὲ νοῦς φιλοθήρου κόρης. Φιλοκάλως. καθαρῶς. Φιλόκενον τὸ μὲ. ματαιολόγον. Φιλοκλῆς. πολυτρόπους ἀθλητὴς Ἀθηναῖος. παγκρατιαστὴς. τὸ χρόνοις μὲ δὲ ἐπὶ δύο. ἐπεκαλεῖτο δὲ χολή διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε παγκρατιαστικὰ. ὧν ἐστὶ ταῦτα. ἡ εἰρήνη. ναύκληρος. οἰδίπους. οἰνεύς. περίανδρος. πανελλήνων. φιλοκτήτης. αἰσχύλος δὲ τὸ παγκρατιαστὴν ὠνόμασε τὸν ἀδελφιδοῦν. ἐστὶ δὲ ἦν ὁ μόρσιμον τὸ παγκράτιον. ἔστι δὲ γένος ἀνδρῶν ὁ παγκράτιος. βύτου δὲ ἕτερος φιλοκλῆς ὁ ῥήτωρ. ὁ ξυνὸς Φαλος. αἰσχύλος δὲ ἀδελφῆς ὑιός. οἱ δὲ, ἀλμίωνα αὐτὸν Φασὶν εἶναι τὸν ἀθηναῖον. διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γὰρ ἡ πικρία. εἴρηται δὲ καὶ τὸ ὀξυκέφαλον. Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημοσύνη. ὀξαυτὸν ὑφῶν. Φιλοκρέτης ὁ σρέθιος. ὡς ὥρ μήλιος. ὦ ὁ ἐρινθαθήρας. ὦ δὲ ὁ ἀντιθήκη τὸ σύμφιλοκρατητὴ σρέθιον, λήθη δὲ λάνθον. ὦ ἡ ζῶνθ αὐτὸ ἀγάγη, τέσσαρα. ὅτι σωτῆρες βυσσαίνας, πωλεῖ κατὰ πάντα ὁδολᾶ. εἶδε φυσῶν ἰὰς νίκλας, δείκνυσι πᾶσι δὲ λυμαίνεται. βίστε ἡμφύχοις, βύβλος εἶναι ἐγχεῖ δὲ πολλά. ἰὰς περιτεράσθο μοὶ ξυλλαβών, εἰρξας ἔχει. νὰ πανάγματα πολλὰ δεδεμένα σὺν διπύω. Φιλοπέπανος. Φιλοχρήματος. φιλοκτήμων. Φιλοκτήτης. Φιλόλαος, ὄνομα κύριον. ὅτως ἐφιλόλαος ἀνὴρ ἐλευθέρων τε πάσῃ ὡς μιν ἔδοξε θήσθαι δῶμα τύραννον ἔχειν. Φιλομαθής. ὁ ἐπὶ πλεῖστα ξενοφῶν. δείκνυσι φιλομαθῆ τὸν παντὸς ἂν χρείας μάθοις βύβλοις μόνοις χρῆσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ τοὺς βυσσαλεμίας μιχανήματος. Φιλομαθία. Φιλομειδής. Φιλόπελος. φιλομειδὴς ἡ ἀφροδίτη. Φιλομηλείδης. Φιλόμηλος. Φιλομήλου τόπος Φιλομισεῖς. Φίλον ἀδελφὸς ἀδελφοῦ ἐστὶ φίλον ἐμ'. Φιλονεικία. Φιλονεικώδοτικῶν. Φιλονεικί. Φιλόνικος. Φιλόξενος ὑλλαρίδου. πυθαεὺς λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κά'. Ἡγεῖται δὲ ἐν ἐφέσῳ. ὅθεν ἀνδραποδισθεντ' ἐπὶ πυθαεῖ τοῦ λαπεδαιμονίου, ἠγοράσθη τοῦ ἀτεύλου τινός. καὶ ὕστερον τὸ ἐλαφη. ἐμύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ ἐπὶ θάνατον ἀτεύλου. μηδὲ ἀνίστασθαι δουλομένου αὐτὸ τὸ λυρικοῦ. ἐκαλλίστρατος δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν φησὶ κριτικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς τε καὶ λογίαν τὰ αἰακιδῶν. Φιλόξενος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. οὐ σοφίστευτον ἐν ῥώμῃ. περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. πρὸς σημεῖα τὰ ἐν τῇ ἰλιάδι. πρὸς τὰ εἰς μι λήγοντα ῥήματα. πρὸς τὰ πλατασιασμός. περὶ μέλανος. περὶ τῆ συρακοσῶν διαλέκτου. περὶ ἑλληνισμῶν ε'. περὶ συζυγιῶν. περὶ πλούτου. ς'. περὶ τῆ παρὰ μέρος πλούτου. περὶ τῆ λακώνων διαλέκτου. περὶ τῆ ἰάδος διαλέκτου. καὶ τῆ λοιπῶν. Φιλόξενος. λακεδαιμόνιος, ὄνομα κύριον. τὸν Φασὶ πλούτου μὴ ἐν τῇ περὶ. καὶ

ἄλλαις

ἄλλαις πόλεσι πρὸς ἑκάστας ἁρμόττουσαν ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ παιδείαν. φορτίον τὸν ἔλαιον ἔλεγον εἶναι ὄνου· ἄλλα τε πολλὰ τῶν εὐσταλῶν ἐπιστάμενος ἐπιδείκνυσθαι καὶ ἐπιτηδεύων, καὶ ἐμπορίαν ἐπινοῶν, καὶ ἐφόμενος τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν ὧν ἂν χρεία ἐμβαλλόντα καὶ ἑαυτὸν πλύνοντα καὶ ἀλείφεσθαι. ἔστι δὲ ὁ φορτικὸς οὗτος καὶ πολλοὺς εἰς ἔφεσον, ἄνδρα τῶν ὁπόθεν ἐστὶν ἐπιμελῆ καὶ αὐθέκαστον καὶ αἰτίαν. καὶ μαθὼν ὅτι πανεῖς γάμους ζωπυρᾶται, λαβόμενος παρ' ἄλλου. καὶ ἄσας ὑμέναιον μετὰ τοῦ ἀείσματος παίζας ἐφυγαγώγησε καὶ ὁ νυμφίος εἶπε· καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις. ὁ δέ, ἐφ' ἁνὸν ὁρμήσας πωλῆτις· ὁ αὐτὸς καὶ ξαυτὸν περάσας τρέχειν ἔφη· ἵνα τοι πολὺν χρόνον καθεζόμενον ἀνίᾳται. ὁ αὐτὸς φιλόξενος πολλαχοῦ ὢν βίος ὁ ἡμέτερος, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν αὐτὸν μεγάλην βύπλαν παρατιθέμενον, αὐτὸς δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν, πρὸς τὸ ἑστὸς ἐπέγνωσεν· ὡς βούλοιτό τινα ἑαυτῷ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπηρέτην ποιεῖσθαι· αὐτὸς δέ, ἐνόμιζεν ἀσχημονεῖσθαι ὅτι νεώτερος οὖσα ἀλοιᾶτο. διὸ μὴ παρεγκλινθῆναι. αὐτὸς δὲ παρανεύειν τῷ Διονυσίῳ πρεσβυτέραν ἔσαν πάντα εἰδέναι ἐβούλετο μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον πελάσαντα, ἀσπάσεσθαι αὐτὸν τὴν βύπλαν. φιλοξενώτατος καὶ φιλοξενώτατος. φιλοξενούμενον. ἐστὶ τῶν μὴ πειθομένων ἐφ' οἷς παρεκελεύετο, ἀλλὰ παραβαίνοντων μᾶλλον. φιλόξενος δὲ ὀνυθεῖ, διαφυγὼν τὰς εἰς συρακούσας λιβοτομίας εἰς δὲ σίνεσιν ὁ τὰς διονυσίου τυραννίδος ζαγωδίας ἐπανῄει, διέβρεχε σὺν κέραντι τὸ σινεῖν. μᾶλλα μεμφομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος καὶ διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, φιλόξενος αὐτιγράφῃ μὴ ἐπέγνω. λαβὼν δὲ βιβλίον, τὸ δ' οἰκεῖον ἔγραφε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ· διὰ βύβλου τοῦ δηλώσας ὅτι τῶν παρόντων διωθεῖται. ἐ Φιλοξενίδοι πλανηθῶντες. φιλόπαις. φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις οἰκεῖον. τὸ δὲ φιλόπαις ἀπεῖον. φιλοπαίγμων φιλοπαίγμονος. ὁ ξυνήθεσιν ἔχων παίζειν. φιλοπολεῖ. φιλοπερατεῖ. φιλόπολις. ἀδέως μανθάνων. πειθήνιος. φιλοπλάτωνος. φιλοπονία. ὁμολογούμενα στοιχεῖα, καὶ περὶ τὰ πραγματευόμενα ἰσοῖ. φιλοπονία. ἀργίνοια. δὰ μαθησιόφησι πειθὶ σιδώρα. φιλόπονος. φιλοπόνως. πειθὸ πονεῖν πρόθυμος. φιλοπόνως αἰτιατικῆ. φιλοπόνων. τὸ ἐθισμένων πονεῖν. φιλοπότης. ὁ φιλῶν τὸν οἶνον. φιλοποίμων. ἀχαῶν ἱππαρχὸς. ὃς ὑπὸ Ἀνδρῶν τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τὸν ἐπὶ Ἀρκαδίᾳ πόλεμον ἀπεστάλη. ὃς περὶ μὲν ἔφυ καλὸς. ἀφεὶς δὲ παιδαγωγεῖ τὸν μαντινέα, περὶ αὐτῷ ἐξόν ὑπὸ χονδρ. ἀναγνῶμ δὲ δύ' ἐλιπίαν, ἐγὼ δὲ ὑπὸ ζηλωτὴς σὺν δημοφάνης. οἱ ἦσαν σὺν μεγάλης πόλεως. φάλαγγες δὲ συμβιώσαντες ἀρκεσιλάῳ τῷ φιλοσόφῳ. οἱ ξυνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως νεοκλέης τὸ σινωνίων τυραννα. ὑπὸ δὲ περὶ τὸν βίον σὺν μελάς. καὶ λιτὸς κατὰ τὸν περιποσῶν. ἀφανῶς ἀπὸ τῆς προφερμῷ ἀνδρῶν ὑπὸ τοιαύτας δόξας. ὡς ἀληθῆ τε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς, τὸν ὀλιγωρεῖν τῆς κατὰ τὸν ἴδιον βίον. ἔστε μὴ δόξαι σχέθαι τῆς πατρίδος, ὅστις πλουτελέστερον ζῆν κατὰ τὸν ἰδίαν ὑπὸ ἔνεν χορηγίας. ἀναλαβὼν δὲ ὑπὸ ἐπὶ πάντα διεφθαρμένους, καὶ ὑπὸ ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν, ἐμόν αὐτὸν ἑαυτῷ βελτίστας. καὶ ἐπὶ τῷ πάντα πρείπας σὺν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκάσασι. πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν ἐπὶ ζῆλον ἐπὶ πολιτικὴν ἐμβιβάσας. τῷ μὲν ἀθήνων οἱ πολῖται τῷ καθίσαι μὴ ἐπὶ τῷ ἀρχῇ αὐτῷ, οἱ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν σὺν βίᾳ ἐπὶ ἔπαυσι, ἐᾷ δὲ τὸ πολιτεύον τὸν ὀρεγόμενοι, διὰ βίᾳ τῆς ἀρχῆς ἐξοικειούμενοι μέσης. ἐπὶ ἀσπαλίζοντα δύνας συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον. ἐπὶ πιμῶντες δὲ διομόω, διὰ ἐπὸ σου σώζεται βίᾳ κοινὰ συμπερίστελλοντες βίᾳς ἁμαρτίας. ἐ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες βιὸ πιστεύοντες. εἰ δέ τε ἐμμένοιντο τὴ ἀρχόντων τὰ νῦν τῇ σῶμα χρεία δυνατοί πρὸς τὸ τὰ κοινῶν ἀπέχεσθαι πόθυμοι, πλείω κακὰς τὸ ὀλιγωρέστατον διὰ τὰ κακοζηλίαν ἀ περιαλζον βιὸ πλοῦ. ἔτι δὲ μᾶλλον βιὸ ἱππεῖς. φιλοτίμενος ἀπαλδεῖς ἔχουσι μάλιστα μνήμῃ, γνώμης τεύενται ἐ ὄρων, ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν ἐν ἱππεῖ αὐτῷ πεδῷ γῆς. οὐδενὸς ἀπαλδοῦ τὰ ἐν μεγάλῃ πλάβῃ ἀνθρώπους δόξαν λαμπρῷ. ἐ τελευτήσαντος, διδάσκαλος τε ἄλλοις ὠμίλησε. καὶ μεγαλοφανῆ. καὶ σὺν δηλωτὸς ἀρκεσιλάῳ τὸ πρεσβυτέρῳ μαθητ. μέγεθος μὲν καὶ σώματος ῥώμῃ, ἀπὸ βλ πελοποννησίων οὐδενός. τὸ δὲ εἶδος ἐν τῷ προσώπου καμακός. ἐ τοὺς μὲ στεφανίτας ἀγῶνας, ὑπὸ φόβου ἀσκῆσαι. γῆν δὲ ἐν ἐπέκτητο ἐρχαζόμενος.

δὲ φιλοτιμία ἡ μεγαλοψυχία ἀγρία δὲ καὶ ἥμερον ἐστὶ τὸ δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τε καὶ ἀνδρῶν παρεῖλ
λυσι· καὶ ὅσα οὔτε πολέμου μνήμην· καὶ εἴτι ἄδειαν ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων· καταστῆσα-
σθαι τὸν βίον παντὸς θηρίων γνώμης τῆς ἐπαμφοτερίζειν καὶ ἔργων εἶναι τὸ σπείρου μίμησιν· οὐμὲν
παντὸς ἰῶ βλισσωθῶ αι δυνατός· ἐπαμφοτερίζειν γὰρ ἔστι ἄλλα καὶ ψυχὴ πάλιστα ἔχουσα ἰῶ· καὶ
στρατὸς μάλιστα βλοῦ ὀργὴν· βοῦς δὲ ἀρκεῖ δι μετῶ· καταλαβόντος δὲ πλεομένους μεγάλως πάλιν,
φιλοτιμίαν· ἔστε τῆς ξυμφορᾶς βλεπαλγητὸ ἀπρόσδοκητον· καὶ τῶν σπλίσια βλοῦ μάλι-
στα μόνη· καὶ γυναῖκες καὶ παῖδας ἀπέσωσεν δὲ μεσοῖῶ· ἐπικηρυκευομένους δὲ πλεομένους ὡς
μεταγνώσοντας ἐπὶ τῷ τολμήματι, καὶ θήσοντας καταβῆναι μεγαλοψυχίας εἰς τὸ ἑαυτῆ, φι
λοτιμίαν ἔπεισε μεθ' ὅπλων καὶ ἀσφαλῶς πλοῦν πρὶν σαθῆναι· γνόμενος δὲ πρὸς πλεο-
μένους μάχης, ὁ φιλοτιμία ἐν τοῖς ἱππεῦσι βλοῦ, ὁρῶν τὸ πεζὸν λαμπρόν· ὁ πλίτης ἐπὶ ἐπέ-
νετο· ἐπὶ αὐτὸν λόγου ἄξιος κινδυνεύοντα· ἔστις λακεδαιμονίοι διαμφοτέρων ἔπειρε τῆ μερῶν· ὁ δέ,
καίτοι δέκατος πεπαιδευμένος, βλᾶτε γὰρ ἐν πλινε, ἐπὶ εἰς τὸ πόσω χωρεῖν ἐβιαζεβ· ὥστε ἐπὶ τὸ
πρόσω τὸ πνεύματος, τὸ δόρυ ἐπλασε· κατὰ δὲ τὸν πλίνιον δὲ τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐν ταῦθα δὲ
ἀμφοτέρων αὐτῶν τῆ μερῶν, οἱ ἀτρεῖ· τὴν μὲν, τὸν σαυρωτῆρα δεξιὸν λικμόν· τὴν δὲ τὸν αἰχμὴν· αὐτὶ
γνοσθέως εἶδεν αὐτὸ βλοτολμήματα, ἔπαυδεν ἀναγεῖν αὐτὸν εἰς μανεδονίαν· φιλο-
τιμίαν δὲ βύτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε· παραιωθεὶς δὲ βυπέρτιμον, μισθοφόρος πεμῶν αὖθις ἐπανῆκεν εἰς
μεγάλων πόλιν· ἐπὶ ἐρέθη ἄρχειν τῆ ἀχαιῶν. φίλος αὐτὶ τὸ ὄφελος· σοφοκλῆς ἀλέκτρα· οἴμοι
βλαναι, τῆς μᾶς πάλαι βοφῆς ἀνωφελήβου· τῶν ἐγὼ θαμὰ μφὶ σοὶ πόνων πλυπεῖ παρέσχον, οὔ
τε γάρ ποτε μητρὸς σύ γ' ἔθαμαξεν ἀλλ' οὐδὲ μᾶ φίλος. φίλος· ἀνὴρ χρήσιμος· τίς δ' ἐθαλὸς ἀμαύρῶ
φίλος· ὁ δ' ἀγαθὸς αὐτῶτε ἐβίοις φίλοις χρήσιμος. φίλος· ἕτερος αὐτός· τῶν δὲ γαθῶν τε ἐ
αἱρεῶν· βλαμβὺ, δι' αὐβλὸς ἰσυναιρεβλῶς καὶ δαιμονία ἐ ὅσα τίμια· βλα δὲ δι' ἕτερον· οἷον τε μνεσθαι· γυ-
μναζεσθαι· χρηματίζεσθαι· δι' αὐβλα δὲ αἱρεβλὰ καὶ δι' ἕτερα· οἷον· αἱ ἀρεταί· ἐ δὲ δι' αὐβλὰς ἐ διὰ τῶν δ'
δαιμονίαν αἱρεσόμεθα· ἐ τῶν μὲν ὑγίαν, δι' αὐ τῶν αἱρεσόμεθα· τὸ δὲ γυμναζεσθαι διὰ τῶν ὑγίαν· αἱ
ρετώτερον ἄρα καὶ ὑγεία τὸ γυμναζεσθαι· καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα ὡς αὐτοῦ· εἴτε ὁ φίλος
ἕτερος αὐτός· βλὰ δὲ χρήματα δι' ἑαυτοῦ, αἱρεβώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων· αἱρετὸς δ' ἕκαστος
αὐτὸς ἑαυτῶ· ὥστε καὶ φίλος· ἀλλὰ καὶ ὕπνος ἐχρήγορσις αἱρεβώτερα· εἰ ὕπνος ἐστὶ τῶν ἐγρήγορ-
σιν ἔχει τὸν ἀναφορά· ἵνα μᾶλλον δῶμεν ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα· οὕτως
ἂν δεινὺ οἶτο καὶ φιλοσοφία ἐκτοπιῶς αἱρετωτέρα. φιλοσώμματος τὸ σκώπτειν φιλοῦν
τος. φιλοσοφεῖν· πονεῖσθαι· φιλοσοφεῖν δὲ τοῦτο ὅπως κατασκέπτεται τὸν λόγον· ἔφη μὲν ἀνδρος·
ἔστω καὶ σοφιστής. φιλοσοφία δεῖν ἦθος κατόρθωσις· μετὰ δόξης τῆς περὶ τὸ ὄντος γνώ-
σεως ἀληθοῦς· βλὰ τινὲς ἀσφαλίσαν ἰουδαῖοι ἐ ἕλλησιν· διαιρεῖται δ' ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικὴν, θε
ολογικὴν φυσικήν· καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλε-
ται· καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς βλὰ ἑαυτὸν καθαρὸν σῶσαι ἦθη. βλασφημίας δ'
ψυχῆς μὴ ἐπισεσημένης· πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν πρὸς τοῦ νοῦ τὸ χωριστοῦ τὸ ἐν ἡμῖν,
ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος· ἐπειδὴ καὶ ὁ νοῦς, νοητῶν δέ νοῦς. ὢν πρός τι δέ· ὢν δὲ πρός τι ὁ θεὸν
εἰδώς· καὶ τὸ ἕτερον θεῖσται· δῆλον δὲ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ, καὶ εἰς θεολογίαν μεγά-
λα συμβάλλεται· συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν φυσικήν· εἴτε φυσικοῦ μέν δέν ὄγκου· τὸ γὰρ
εἰ ὢν σωμάτων διαλεχθῆναι· καὶ ὢν εἰδῶν αὐ ὢν καὶ δυνάμεων· ὢν δὲ ἐνσώμασιν εἰδῶν ὁ κάλ
λιστος ἡ ψυχή. φιλοσοφία ὄφελος· τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τὸ θυλακίου τῆ ἀφ'
υλλίων· καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἀτεγκτον ἔσεσθαι. φιλόσοφος· οὐδεὶς τὸ πολλοῦ νό
μος δι' ἐλεῖν εἰς βιβλία ιβ· τὸν δ' ἰσαὐτὸς προσθεῖναι λέγει· εἰ ἦν σωφρονεῖν εἰ αὐτὸ πολλοῦ ἀνά
γκης· σχολαστὸν τε μετεώροις· ὧν δὲ τῆ φιλιππου τε μακεδόνα, ζωγραφεῖν δὲ· πόλεμον δ' ἀπόσα ἐδ

ἁλίου καὶ

ἡλίαν ὁ σελλώνης, περὶ θεῶν β΄. πρὸς χρόνακον. πρὸς μύθων ιγ΄. πρὸς ἑλληνίσας ά. περὶ ὀργῆς ά. περὶ ἀνταποδώσεως ά. περὶ ληρώντων ὁ ποιητής. περὶ ἡδονῆς ά. περὶ ἔρωτος ιγ΄. περὶ φιλίας καὶ φιλίας ά. περὶ τοῦ γεγράφθαι. περὶ τοῦ πλατωνος. περὶ συλλήψεως καὶ περὶ μισθους ἡλίαν ὁ σελλώνης καὶ γῆς ά. περὶ ἀσεβημάτων. περὶ πλανήτων. ἀριθμητικά. περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν. ὁ πλούτων β΄. σύγκρισις β΄. πυθαγόρου καὶ σωκράτους. καὶ ἄλλα. Φιλόσοφος. μείζονα τὸν βίον διατείνει φιλόσοφος ἀνήρ, ἢ ὁ τῶν ἀθηναίων βασιλεύς. Φιλοσοφία πατρική. Φιλόσοφος. φιλοσόφου τοῦ καὶ βήρυλλος μνήμιος σοφιστοῦ καὶ αὐτὸς ἀλέξανδρος σοφιστὴς. σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις. εἶτα ἐν ῥώμῃ. ἐπὶ σεβήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἔτους φιλίππου ἔγραψε μελέτας. ἐπιστολὰς ὠφελίμους. εἰκόνας ἢ τοὺς συμφοιτήσεις ἐν βιβλίοις β΄. διαλέξεις. αἰτίας ἢ περὶ αὐλοῦ. διάλογος ἀπολλωνίου βίον τοῦ τυανέως ἐν βιβλίοις η΄. ἀγραφὰ. ἡρωικὸν. βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις β΄. ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα τινά. πολιτικὸς πρωτος ὀφείλεται. Φιλόστρατος ὁ πρεσβύτερος, λήμνιος. υἱὸς βήρου. πατρὸς δὲ τοῦ ἀδελφιδοῦ φιλοστράτου. σοφιστὴς καὶ αὐτός. σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις. πρεσβευτὴς ἐπὶ σεβήρου γεγραφὼς λόγους πανηγυρικοὺς πολλοὺς. καὶ λόγους ἐπιταφίους. καὶ ἐγκωμιαστικοὺς β΄. μελέτας. ζητούμενα παρὰ βίς ῥήτορσι. ῥητορικὰ ἀφορμαί. περὶ τὸ ὄνομα βίος. ὅτι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν αὐτὸν πατρὸν, περὶ βαγωδίας βιβλία γ΄. γυμναστικόν. ὅτι δὲ περὶ τῆς ἐν ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένης. διαλογικὸν. περὶ τέχνης σοφιστικῆς. νόθων ἀθλητῶν. βαγωδίας μί. ἐγκωμιαστικοὺς β΄. ἕτερα πολλὰ καὶ λόγους ἄξια. Φιλόστρατος νεώτερος, ἀδελφιδοῦ παῖδος φιλοστράτου τοῦ πρεσβυτέρου λήμνιος ἐκ τῆς αὐτῆς σοφιστικῆς. καὶ παιδεύσας ἐν ἀθήναις. τελευτήσας δὲ ἐν λήμνῳ. ἀκουσὰς τὲ μαμβρῆ τοῦ νεωτέρου φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας. παναθηναϊκὸν. ζωϊκόν. παράφρασιν τῆς ὁμήρου ἀποστόλου. μελέτας ε΄. τινὰ δὲ καὶ τῶν σοφιστῶν βίους ἐκ τῶν αὐτοῦ ἀναφέρουσιν. Φιλοτέχνημα. κατασκευὴ. καύχησις. Φιλότης. Φιλοτησία. Φιλία. δεῖσις. αἰλιανός. δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμεῖναι φιλοτησίαν τινὰ δέ.

Φιλοτησία. φιάλη ἡδυμμύκη ἐν τοῖς αὐτοῖς. ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους, ἐπεδίδοσαν οἶνον πύλινον. ἵν' φιλοτησίαν σκάλλωσι. ὡς ὑπερίδης φησὶ καὶ ἀλεξις. καὶ ὅμηρος. δεξιὴ χεῖρ' ἐλλήλων. καὶ αὖθις. ἐγχείτω τις τοῦτο φιλοτησίαν. Φιλοτησίας δεῖσις διὰ τῆς Φιλίας. καὶ φιλοτησίαν ποιοῦσιν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ δόντος δοθείσης αὐτῷ φιάλης πίων μέρος, τοῦ ποτοῦ παράσχῃ φίλῳ καὶ τοῦ φιάλου χαρισάμενος. Φιλοτησίας. τῆς Φιλιππῆς δεῖσεως. οἱ αἰχμαλωτοὶ δὲ ἀθλίως τὸν οἶνον σκόμιζον. φιλοτησίας τῆς ἐν τῷ θεοῦ κοινωνῆσαι, καὶ βίς τὰς ἀθλίας σοφίμοις βαλόμενοι. Φιλότης. φιλία. Φιλοτιμεῖται. ἐπὶ δαφιλάτεται. μεγαλοφρονεῖ. σπουδάζει. ἀγαπᾷ. Φιλοτιμία. κενολιξία. ἀρίστοφάνης. Φιλοτιμία μὲν οὐδεμία μὰ δία θεὼν λέξασανέσην ὑμναικῶν. Φιλοτιμίας δωρεὰς ἢ πλεονεξίας. ἢ κενοδοξίας. καὶ φιλοτιμούμενος. τουτέστι κενοδοξῶν. Φιλοτιμότεραι πλεοφάντος. ἐφ' οὗ δηλείλεσιν ἐπιβρέμεται θρηϊκία χελιδών. αὐτὶ τοῦ ἀπαλαία. σημαίνει δὲ αὐτὸν ὡς θρᾴκα. ὑὸν θρᾴσσης. ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός. ἐμωμῶντο δὲ εἰς δυσχήμοσυνην. αὐτεπιβάτου ἢ τοῦ πρωτείων τῆς πρώλεως, στρατηγὸς ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγῶν, σκῶμμα φέρεται πλατωνος ἐν ἐπιγράφει ὁ μωμύμως πλεοφῶν. διαβάλλων δέ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος. Φιλοτιμοῦμαι. δοτικῶς.

Φιλοτίμως. μεγαλοδώρεως. ὑποφορτίδως. ἐπιμελῶς. ὁ θεολόγος ὅτε λέγει τὸ φιλοτίμως ἐνεστάλυσαι, τινὲς φασὶ τὸ φιλοτιμίαν καὶ τὸ ῥητορικόν. μὴ ὅτι κἀμοὶ βίς ἀφεῖσι ταῦτα, ἐξ ἐξῆς.

Φιλαργυρός. ἐξ ὢν ἄσωτος ὢν, ἐφωράθη ἐν ἀθήναις βίς δαυλίσας. καὶ ὁ γοργόνιος ὑφηγούμενος. ὡς ἰσοκράτης λέγει. μέμνηβύβυ αἰσχύνης ἐν ἔτι κτησιφῶντος.

Φιλοφονέστατος. φιλιππόβιος. φιλοφονικὸν μὲν. ἀπαμυθικὸν. Φιλοφόνως. σπουδαίως προθύμως. Φιλοφονῶ. αἰτιατικῆ. Φιλοφοσυνή. δεῖσις. ἢ προσήνεια. Φιλόχορος κύπρος. ἀθηναῖος μάντις καὶ ἱστορικός. γυνὴ δὲ ἰοῦς αὐτοῦ ἀρχεστράτη. καὶ ἐπὶ δεῦτο χρόνου ἐγένετο ὁ φιλόχορος ἐβδομηκοντούτης. ὡς βαλεῖν πρεσβύτην νέον ὄντα ἐβδομηκοντούτην. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεπρησθεὶς ὑπὸ ἀντιγόνου. ὅτι διεβλήθη πρὸς μενελαϊκοὺς τὴν πολεμαίου βασιλείαν. ἔγραψεν ἀθηναίοις βιβλία ιβ΄. περὶ χειρὸς τὰς ἀθηναίων πολιτείας. καὶ βασιλεῖς ἕως ἄρχοντας ἕως αὐτοκράτορος τοῦ πελοποννησίου πολέμου.

ὅτι ἡ πρὸς δήμωνα πρὸς μαντικὴν β΄. πρὸς θυσιῶν α΄. πρὸς τὸ πρὸς λεως. συλλεμίνος κτίσις. ἐ
πιγεγράμματα ἀπίνα. πρὸς τὸ ἀθλοῦσιν ἀγώνων βιβλία ιζ΄. περὶ τὸ ἀθοῦσιν ἀξανθοῦ δὲ τὸ σω
κρατίδου καὶ μέχρι δεῦρο λοδώρα. ὁ λυμπιάδας ἐν βιβλίοις β΄. πρὸς τὸν δήμωνος ἀθηδα. ἐ
πιβολὴ τῆς ἰδίας ἀθηδος. ἐπιτομὴ τῆς διονυσίου τεχνασματείας. περὶ ἰδῶν. περὶ τὸ σοφοκλέ
ους μύθων βιβλία ε΄. περὶ ἀειπίδου. περὶ ἀλημανος. περὶ μυσηείων τὸ ἀθλοῦσι. σωαγωγὴν κ
ρωίδων. ἢ βι σωθαγείων γυναικῶν. δηλιακὰ βιβλία β΄. περὶ ἀρημάτων. περὶ καθαρμῶν. περὶ
συμβόλων. Φιλοχήματία. Φιλοψυχήσαντα. ἀντίοχον ἀγάλμων δέσμιον ἀντωνίω. φιλο
ψυχήσαντα μέχρις ἐσμάθου διὰ φυγὰς ἐλπίδος, ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλευς διαδέχεται.
Φιλωδόμγλυος. οἱ ράχοι. παρὰ τὸ φιλεῖν ἄδειν. Φιλιωθέντες. οἱ δὲ νεώτεροι Φιλιωθέν
τες. Φίλοι γλυόμμοι. ὡς σωρ πλεμωθέντες, ἢ γεω πλέμιοι γλυόμμοι. ἀλιανὸς πικίλη ἱστορία,
ἐπὶ λαθεία τινὸς ῥωμαίοις Φιλιωθέντες, εἶτα μὴν τοὶ τῶν σιν ἢ σωρ ξένδεσμος ὅθι Φιλίαν σὴν
ἐτήρησαν. ὦ φιλιωθῶμαι, Φίλος γλυέσθαι. ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλιωθῶμαί οἱ. ὦ
αὖθις. φιλιωθεὶς σὺν βασιλεῖ ὡς βασιλικὸ πω, τὴν συμμαχίαν δεξέπεμψε. Φίλων, βύβλιος γεγεμμα
τικός. ἦλθε γέγονεν βασιλεῖ τὸ χρόνων ἐπὶ σὺν δώρος. ὦ παρέτεινεν εἰς μακρόν. ὕστατον γὰρ
τὸν ὠδύνιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν ὅλων ἢ γὰρ ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. ὁ λυμπιά-
δι δὲ ἡ καὶ διακοσιοστῇ. τέγεγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτίσεως καὶ συλλογῆς βιβλίων, βιβλία ιβ΄.
περὶ πλεύσεων καὶ ὧν ἐνέκεν αὐτὸ εὐδόξως ἤνεγκε. βιβλία λ΄. περὶ τῆ βασιλείας ἀδριανῦ. ἐφ' οὗ
ὦ ἐλῶ ὁ φίλων. ὦ αἴγλα. ὕστατος γέγονεν ὁ Φίλων ὁ δώνιος χρηματίσας ὡς αὐτὸς φησι. Φίλων ἰα
δαῖος. τεχθεὶς σὺν ἀλεξανδρεία. γένος ἰδουμέων. φιλοσοφήσας δὲ ἐλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παι
δείας. ὡς μετελθεῖν πᾶσαν ἑλλήνων ἰλλυρικῶν παίδευσιν. τῶν τε ἐγκυκλίων καὶ ἀναγκαίων. ὦ τὰς λοι
πὰς σοφίσματα, σὺν ἀκριβείᾳ καὶ λήθῃ ἐπὶ σκέψεως λέγειν, παρὸ μοῦ πλάτωνι. ὡς ὦ εἰς παροι
μίαν παρ' ἕλλησι τὸ χωρεῖν σαι. ἢ πλάτων φιλωνίζῃ. ἢ φίλων πλατωνίζῃ. ἔοικε δὴ τὴν ὁμοιό τητα
τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τὸ ἀνδρὸς πρὸς τὸν πλάτωνος. καὶ δοκεῖ γεγράφθαι αὐτῷ βιβλία
ἀπείρακτα καὶ ταῦτα. περὶ συγχύσεως πλωσῶν βιβλίον α΄. περὶ φύσεως ὦ ἀρήματος α΄. περὶ
ὧν κτίσεως οὐχ α΄. πρὸς παιδύσεις οὐ περὶ κληρονόμα τῆ θεῖ σεσματ α΄. περὶ μερισμᾶ ἴσων
ὦ ἀνάντ α΄. περὶ τῆ δίκων δικαιόμεων. περὶ ἀναγεισῶν γραφῆ πάτινων. περὶ σωθηκῶν. λόγοι β΄. πε
ρὶ βίᾳ φιλοσόφᾳ. περὶ γιγάντων α΄. περὶ ὀνείρων ε΄. περὶ ζητημάτων καὶ ὁμωλυμάτων ἑξ
όδου. ε΄. περὶ τῆς σιλωῆς καὶ δεκαλόγου, λ΄. περὶ θυσιῶν. περὶ νόσων χέσεων, ἢ βι καθ' ἕ. περὶ πονοῦ.
περὶ ἱκεσίων α΄. περὶ ἀγωγῆς βίου. περὶ ἀλεξάνδρᾳ. ὦ περὶ τὸ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν ἢ ἄλογα.
περὶ τὸ πᾶς ἄφων δοῦλός ἐστι. περὶ τῆς διαγωγῆς τῶ χρισταίων. περὶ βίᾳ θεωρητικοῦ. περὶ οἰκε
τῶν. περὶ πεφυγάδας λόγοι β΄. περὶ μίσθης β΄. περὶ τὸ μωσέως βίᾳ. εἰς τὰ χερουβίμ. τουτέστι τῶν
φλογίνων ῥομφαίαν. εἰς τὸν περὶ τεύχων μωϋσέως. καὶ εἰς αὐτὸν μωϋσῆν λόγοι ε΄. λέγουσι τὸν
βον βαιάᾳ καὶ λιὰ λαὸν σὺν τῇ ῥώμη κινδυνῶ σαι. ὁ μανίκαος πρεσβύτης τὸ οἰκείου ἔθνους ἀπεσά
λη. καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς ηλαύδιον σὺν τῇ αὐτῇ πρόᾳ, διαλεχθῆναι ὦ ἀγίω δόξοσόλω
πρῶτον καὶ τοὺς ἐσχηκέναι φιλίαν. καὶ διὰ τοῦτο βοὶ ασσυδασὰς μαθητὰ πέρᾳ, σὺν
ἀλεξανδρείᾳ ἐπέστη κεκοσμηκέναι. ἐοίκασιν οὖν ὡς προεῖπομεν περιφανῆ ἀνδρὶ θμητα σωτάγ
ματα. καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα. Φίλων παρράθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἅσμα
ὧν ἀσμάτων. Φιλωνίδης. ἀθλωᾶος κωμικὸς ἀρχαῖος. πρότερον ὠναφλὰς. τραμάτων
αὐτὰ ἰῶ ἡθορνοι. ἀπὸ τὴν. φιλέτειρος. καὶ ζήτει ἐν ὦ ἀπὸ δαβοι. Φιλόσε, καὶ κήδομαι. ἐὰν δὲ
ρεθῶσι δύο ῥήματα κενεὸς μέρους λόγου ζυτασσόμενα ὡς πορ ὧδε, μετὰ ἀνωνυμίας, τῶ
σὺν ἰῶ πρώτω ὀφείλομεν ζυντάξαι τὴν ἀνωνυμίαν. τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα οὐδὲν βλάπτει καὶ ἀ
πολύτως συμφέρηται. οἷον φιλῶσε καὶ κήδομαι. τὸ φιλῶ ζύνταξον αἰτιατικῇ. τὸ δὲ κήδομαι
οὐδεμί. ἀλλ' ὄντι ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα. οἷον ἀγαπῶ ὦ φρονεῖζω σου. Φιλώτας. Φιλ
ῆτιον. ὦ ἀεὶ πάλαιον, πλυνῆτατον. ὦ φιλῆτι. Φιλοίκτισον. ὀδυρτικόν. θρηνητικόν. σοφοκλῆς.
καρτά τοι φιλοίκτισον γυνή. Φιλοίτης ὄνομα κύριον. καὶ φιλοίτιος. Φίλυδρα. φιλυδρᾶς
τὸ ὕδωρ.

τὸ ὕδωρ. Φιλύλιος ἀβλωπίος. κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τὸ δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν αἰγλίς. αὖγη. αὐτεία. ἑταίρας ὄνομα. δωδεκάτη. κρανλῆς. πλύντρια ἢ ναυσικέα. πόλις Φρεωρύχου. ἀβλαύτη. ἡ σίνη. Φίλυρα. εἶ δὲ ὕδωρ. ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παρόμοιον. Φιλύρινος. κιννησίας. οὗτος διθυραμβοποιός. ἔγραψε. Φυλύρινος δὲ ἀντὶ τοῦ υχλωρός. ἡ γὰρ Φιλύρα χλωρά ἐστιν οὖσα, διθυραμβοποιός. ἀπελῆ δὲ οὖσα ποιῶν. ἐκ δὲ τοῦ ξύλου τοῦδε πόλις ἡ Φρεώρυχος. Φιμόω. ἀφρόν. ὃ δὲ ἐκ χωλός. ἐκ υλλος. Φιμινάλια. ἀμαξυρίδας. βρακία. Φιμίος. Φιμῶ αἰτιατικὴν. Φίμωζον Φιμοῖ. ἄγχει. Παρὰ τὸ μίζω. τὸ σόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τὸ ἐσφαγμένον, μήτινα τῶν ψυχῶν συνεκπέμψῃ φωνήν. ὁ συνεχῶς φιμῶν. Φιμὸς ὁ χαλινός. Φιμοὶ αἰσχίνης. τιμάρχου καὶ φιμοὶ καὶ κυβάτινα ἕτερα ὄργανα. φιμὸς δὲ ὄργανον ἀναλούμενος κημός, εἰς οὗ συνεβάλλοντο. διφίλης δέ φησιν, ἐλικὸς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ. Φινεύς, ἀνὴρ Θρᾴττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῶν τὰς ἐξιόμαντιν τοὺς ἀλικιώτας ὑπερέχων. ἐλεαζάρου μὲν τὸ ἀρχιερέως υἱός. μωυσέως δὲ ἀδελφοῦ παῖδος υἱός. ὃς πολλαγήσας τοῖς ὑπεραγμένοις Παρὰ ζαμβρῆ. καὶ ὑπεριὼν ἰσχυροτέρων γενέσθαι τὴν ὄψιν Παρὰ τὸ τὰς ἀδείας, ἔργῳ τὸ δίκαιον αὐτῶν εἰς πράξαι διαγνούς, καὶ πολύσαι διαβολὰς τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας τῶν ἀξαμένων ὑπηλαζομένων. τὸ λιμὸς δὲ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνδρεία βουλόμενον, ὡς μὴ πρότερον εἴ τι συναίνεσαι τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ πλαγιάσαι, καὶ νίκῃ τὴν ἐαυτοῦ λαβεῖν. Παρὰ τὴν τὸ ζαμβρῆ σκώπτω Παρὰ πόμενος, αὐτόντι παίωντῆ ῥόμφαίᾳ τὸν χοσβίαν ἀπέκτειναν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν. Παρὰ τὸ φιλοπαλεῖν μιμητὰ γινόμενοι. Φινεὺς τὸ λιμὸς, ἀνήρουν τοὺς Παρὰ τοῖς ὁμοίοις ζαμβρῆ, τὴν αἰτίαν εἰλικρότας. ἀπὸ ὀλλυμαι μὴ οὖν καὶ Παρὰ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας, πολλοὶ τῶν Παρανομησάντων. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ. Παρὰ τὴν ἐν σκήπτοις αὐτοῖς τοῦ θεοῦ τὴν νόσον. ὁ σοι τὸ ξυμπνεῖς ὂν τ κωλύειν ἐξώρυνον αὐτῇ Παρὰ Παῦλα δίκη, ὃ θῶ δικᾶν Ἴδω, ἀπέθνησκον. ἀπόλλυμι μὴν δὲ νέκυ τ βίᾳ ξεων ἀνδρὸν δικῆ ἡ ἀθῆναι πεντακισμυρίων Παρὰ ἑξακοσίων. Παρὰ δὲ Παύτης παροξυνθεὶς τ αἰτίαν μουσῆς, Παρὰ τὸν μανθάνειν τῶν ὄλεθρον τὴν σπάνιν ἐξέπεμπε. Φινεὺς ὄνομα νύει. καὶ φινεύδης ὁ ἀπὸ τοῦ Φινέως. Φίμον. ὄνομα τοῦ σὺν τοῦτο. ὄρος. Φινίδας ὄνομα νύειον. Φιρμιλιανός. ζῆτει σὺ πόλεμα τω. ἐφίστασθαι λαι ἔσαντο γράπτανδε Παλεντινιανδε. Παθεοδόσιος. καὶ νυν τοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς τέλωμα. Φίσκος. δημόσιον ταμιεῖον. Φίτρων. κορμῶν ξύλων. Φίτυ. ἀρίστοφάνης. τὸ δὲ φίτυ πρῶτον φύσει φιτύσαι. γλυκῆσαι Παρὰ τὸ παρὸς τίθησιν. Παρὰ δὲ μικρὸν δὲ τὸ τ. ἀπὸ γλυκῆσαι. Ἐ φιτύουσιν ὁμοίως, τὸ γλυκαίνοντος. λέγει δὲ Παὶ τὸ γλύκυμα φίτυμα. Ἀπόλις αὐτὸ λύκω. αὐτὰ ἔ γλαπτε μενον φίτυματῶν βοῶν. Φθάνῃ αἰτιατικὴν. πολαμβάνῃ. Φθάνος ἔργον γίνεται. Φθάς ὁ Φαίσος Παλμεμφίτας. καὶ ποιμία. κφθάσοι λελάληκεν. οἱ δὲ, ἀφθασφασιν. ὡς τὸ φὶς ἀσαφὶς. σάχω ἄσαχος. Φθαίσει. πολάβοι. οἱ θάτινας συλλογισμοῖς ἀποδοῦντας. ἢ παύτως ἀπὸ μιᾶς τέτου συμφορᾶς ἀναπειθέντας συμπεμπερία τὸ βίου φιλοσοφεῖν. ἀπὸ μόνα. τὸ τὸν θ' ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι πλατωνικῶς. οὓς Φθάσειεν ἂν ἡ σιωσφθεὶς ξαθαίτιτῶν δεόντων. οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τὰ ἀρεθῶ αι τοὺς δημητριακοὺς καρπούς, ἐβαλανοφαγεῖν. σύθεν καὶ ὀφαγεῖν εἴρηται. Φθασάμμον. Παφθασάμμον. λέγουσι τὴν αἰγα τὴν τοῦ διὸς τροφὸν κατηστεῖσθαι. καὶ φασὶ τὸν Παφθασάμμον Παπέλλουσαν αὐτὴν, ἐπὶ τυγχάνειν ὁ σαν ἀξηται. Φθαίκοσι. προλαβοισέτις εἰς σκηλικίαν. καὶ Φθαίκοσι. Φθέγμα. ῥῆμα. Φθέγομαι. αἰτιατικὴν. Φθείρ. ὁ τῆς πίτυος καρπός. Φθείρω αἰτιατικὴν. παντὸ φθερόμενον, ἢ δύο τρόπω φθείρειν. ἢ τὸν τ σωμάτων, τὴν εἰς στοιχεῖα ἀνάλυσιν, ἢ τὸν τ ἀσωμάτ, ἀ κρασιν μὴ δὲ τὴν δύο τῆ ἀναρμοσία τοῦ κημμένου. Φθεῖσθαι. διαφθείρεσθαι. Φθῆμμος. πολαβών. λαβών. Φθῆναι πολαβεῖν. ἰώσηπος. διαφορᾶν δὲ τὸ βασιλέα, ἐπὶ τῷ Φθῆναι τὸν μισθὸν δεδωκέναι τοῖς ἰσραηλίταις παρὰ φαραὼ πρεῖν ὁ προφήτης ὅτι τῶτῷ δοκεῖ. Φθίσει. κλήσει. Φθία πόλις. παρὰ σαμάλη ἔως. ἐ Φθιῶτις θετταλικῆς. Φθιμμύης νυκτός. ἢ παρῃθάσης, ὡς ἐ ἡ νυν Φθιμμύης νυκτός. ἐ Φθίμμυος. φθαρείς. Φθινασκνόσος. Φθίναι. φθαρῆναι. Φθίνῃ. Φθείρεται. λέγει. ἐ Φθινό

μῆνοι. Φθινόπωρον. παλινδρομία τῆς ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γινομένη τῶν καρπῶν πρὸς βορρᾶν ἀφ' ὧν ἐγένοντο· ἢ δὲ γένεσις αὐτῆ αἰτία τοῦ γενέσθαι τὸν ἥλιον, ἀφαιρίζοντα τὰς νέφη. καὶ Φθινοπωρίδα εἶναι λίμνην Θεσσαλίας. Φθινοπωρίδα τὴν καλουμένην λέγει. Φθινύθων. φθορός μῆνος. Φθίος ὄνομα κύριον. ἐκ Φθιώτης ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ Φθιῶτις γυνὴ διὰ τοῦ τ. Φθιρώ. ὄλεθρος μανίας. Φθισίμβροτος. διὰ Φθορᾶς ἔχουσα τοὺς ἄνδρας. καὶ Φθισίπορος ὁμοίως τὸ φθεῖρον τοὺς τοὺς ἄνδρας. Φθίσθαι. φθαρῆναι. Φθίσις. νῆσος. Φθίσονται. διαφθαρήσονται. Φθιτὸν γῆρος. Φθογγαῖς. βοαῖς καὶ Φωναῖς. Φθόη. Φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους ἀξιάματος ἀναγωγῆς. παρὰ δὲ τὸ ἰσχνὸν Φθόλον. καὶ Θεσσαλιανός. Φθόη χωρὶς τοῦ τ τὸν ἀθλιαῖον εἰνόμιον ἐκ λοιδόμιον ἐκάλεσαν ὁ ἀσκληπιάδης. Φθόϊς. τὸ πληθυντικὸν Φθοῖς. ὅτι ἢ ὄνομα πλησμονῆς ὡς πέμματα. ἀλλοῖς θεοῖς μετὰ τῶν πλάγχνων ἔθυον. ἐν Θεσσαλῷ μάκτρῳ. καὶ τροχιὰν ἐναντίως Φθοΐδας οἱ βοῶντας ἐΦ' ἅλωος ὠδὰ μάτερ Φέρω. τοὺς Φθοῖς μονοσυλλάβως ἔθος λέγειν τοῖς ἀπλοῖς. ἀεὶ σοφαίνης τοὺς Φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ βίας ἰσχάλασον. Φθόνος ἐκ Θεσσαλοῖς τὸ πλησίον βασιλεία. Φθαλῶ τῷ φθοσόλῳ. Φθόνος. πάθος λύσσης Θεσσαλῶν πελασθῆναι τὴν γῆν τινος Θεσσαλῶν τινος. ἐν τῷ τυφλὸν ὡς καὶ φθονερὸς ἀνεῖναι ὁ λυσσώδης μῆνος Θεσσαλοῖς τῶν Θεσσαλῶν ἀπαλλαγῆναι. ἢ ἡμῶν. ἐπεὶ πολλὰ ὀνόματα ἀπὸ θεῶν τὰ πάθη οὐ τολμᾶται Θεσσαλοῖς τῆς ἀγαθῶν ἀπαλλαγῆς. οἱ γὰρ οἱ Θεσσαλοὶ ἀγαθοί, οὐκ ἂν εἶεν ὁ Θεσσαλὸς φθονερός. Φθόνος νόσημα ψυχῆς ἀνθρώπινον. καὶ ἐθάσιον ψυχὴν ἰῶ ἀνίατα λάβοι. ὥστε ἰὸς τὸν σίδηρον, ἢ ὁ ἔρως ἑαυτὸν βύσιν. οἷς συνεῖνος ἔχθιστον κακὸν θεῖον πόδ' ἐπὶ τὸ συμφυὲς ἀρῶσι με εἰς αὐτοὺς τοὺς συμφύσαντας αὖ γὰρ εἰσὶ δὲ καὶ ἴαμβοι τὸ ὀλυτερὸν τὸ Φθόρου ξύσας γὰρ μὲ μὲ, ἄρσις συναὦ τὸν φόνον πεφαμμένον. καὶ σοφοκλῆς. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα θ' ὁ φθόνος ἔρωτι. καὶ αὖθις. πρὸς τοῖς ἀκούσι κατὰ τὸ μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. καὶ πίνδαρος. ὅθεν δὲ λέγει Φθονερὸς καὶ αὖθις. σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν πᾶσι τοῖς ἀθλητοῖς ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν πάντα διαθέοντος φθόνος δίκην γὰρ θανάτου ὦ φλε. Φθονῶσι δοτικῆ. φθονῶσι τῶδε. ζῶον ἀτιμάσαντες, ἀπὸ Φθίμενον πρὸ θέουσι. καὶ πρὸ ὑπὸ τὸ μβοιο καὶ ἀπὸ ου εἰδώλοιο, ἄστα νεῖκος ἐπὶ λθεν. ἔριν δεσπόσατο λαός. Φθόρος ἀσυνιῶς. οὕτως ἰῶ αὐτῷ κατεπαδασμὸς ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος. καὶ αὖθις. πολὺς δὲ Φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. εἰ μάρτοι δεῖν σεῖν τὸν φθόρον, τὸ τὰν ἰδόντις τὸν μραῖνον ἔγνωσαφῶς. Φλάβιος. ὄνομα χρηματισμοῦ. Φλαΐς ὄνομα κύριον. ἀλλ' ἐπεχείρησαν εἰ οἱ ἀμπανοὶ τὸ Φλάϊον. καὶ οἱ συρακάσιοι τὸ μαρικήϊον κατηγόρησαν.

Φλαμίνιος ὄνομα κύριον. ὁ Φλαμίνιος ὁ χλονηδόσιος. ἐ δημαγωγὸς τέλος. πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πλεμίν ἐπεσπάλλον χειρισμόν, ἀπὸ Φυὴς. ἐ Φλαμινίας. Φλαῦ. θλαῦ. τύπτω. Φλάσκω τὴν ἑαυτὸ δυσμενεσά τινα κέραν. ἀεισοφαγὴς. νύπτουσι γὰρ ἐ Φλῶσι τὰ ντηνύμια. σὺ δεικνύμενος ἐπασος δ' νοιάν τινα. ἐ ἀνδυ πάρχασα ἐρρήσετε. Φλαῦρον. Φλαῦρον ἁπλῶς. Φαῦλον δὲ ποιῶς. κῆφον κανόν. διαφέρει δὲ ὅμως Φλαῦρον καὶ Φαῦλον. Φλαῦρον μὲν γάρ ὅτι τὸ μικρὸν κανόν. Φαῦλον δὲ τὸ μέγα. Φλαῦρον. Φλύαρον. ἀκρής. δύσφημον. λυσιτελοῦν. παρὰ δὲ εἰσοφέροντα δ' ρεθὲν Φλαῦρον ὃς νέος πέσοι. τουτέστι τὸν ἁπλῶς ἐν νεότητι πεσόντα, ἐν γὰρ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. ὁ σοφ. ἐ μηδὲν εἶναι Φλαῦρον ἀνδρα δεῖσιόν. ἐ νῦν ἔχοντες. ὧν τὸ τῆς Φδωλίᾶ ἀπεκείρατο τὸ δεῖσπόποτε. οὐδὲ λεῖψατο. οὐδεὶς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμῆ. Φλαυρόβοτον. πρίσαντες δ' αὖθις, τὸ λεῖπεσθαι τὸ σρατιᾶς τὸ Φλαυρόβοτον. παρὰ τὸ ροδότω. τουτέστι τὸ κανόν. ἐ αὖθις. τῶν ἀλῶ πεχῶς Φλαύρως σι οινώνησεν αἰεῶ πτε. καὶ Φλαυρουργὸς ὁ μικρὰ κακὰ δρασάμενος. σοφοκλῆς. Φλαυρουργοῦ τινος πρὸ τεχνήματος δρός. Φλεβαλζοντες. βρύοντες.

Φλεβοτομεῖν. ζητεῖ σὺν τῷ γραφέα. Φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον τὸ τροφῆς. πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα. τὸ δὲ Φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπεπτων. ὅτι δὲ καὶ ἄλλα ἀπεπτα. ἀπὸ γὰρ Φλέγματος, μεταβάλλεται ὁ ξυμχυμὸς πρὸς τὸν σίμαχον. ὅτιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον. ἀλλὰ τὸ ἀπεπτων. Φλεγμαίνουσαν πάλιν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς ἐλῆ τῆς διαφλεγμονῆ κινδυνεύοντα μὴ ἐρήσσειν. Φλέγ. ὦ ζωπυρεῖ. σοφοκλ. πανθ' ὁμέλας χρόνῳ μαραίνειτε. Φλέγ. Φλέγων. ζωπυρ.

ἀνεγείρων

ἀνεγείρων ἄζων οὐρανίαν φλέγων. Φλέγων βασιλικὸς ἀπελεύθερος τῶν σεβαστοδικαίσαρος. οἱ δέ, ἀδριανοῦ φασιν ἱστορικὸς. ἔγραψεν ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις'. ὅστις δὲ μέχρι τῆς σιθ' ὀλυμπιάδος, ἃ παραλειπόμενα πανταχοῦ. ἃ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις κ. ἐν φράσιν σικελίας. πόλεμον μεροβίων καὶ θαυμασίων. πόλεις τε Ῥωμαίοις ἐς τὴν βιβλία γ'. περὶ τῶν ἐν ῥώμη τόπων καὶ ὧν ἐπιμελῶς ἀνομάτων. ἐπιτομὴν ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β'. καὶ ἄλλα τοιοῦτο φλέγων, ὡς φησι φιλόσοφος. ὅσον γὰρ καὶ τοὺς ἰουδαίους συμπεσόντα, διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τὰ πάντους φλέγων καὶ δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων, καὶ ἐπενθήκιλιν αὐτὰ τὰ ἰδίου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τε εἰς ὑστέρειαν καὶ τὴν ἄλλων ἀρετὴν ἐλήλυθον, οὐδὲ τοῦτο οὐδοῦτος δείκνυται ἐπιφερόντικός. ὃν ὑπὸ δὲ ἐκείνοι βόσον τοῦ αὐτοῦ μὴν οὖν οἱ ὡσπερ καὶ δεδοικότι ἔοικε, καὶ ἀλλαχμήν, ὡς μὴ προσερέσειν ἕλλησι. Φλεγραίας. πεδίον θρᾳκικὴν. ἀεισοφάνης ἵνα ἐπὶ τοῦ γιγνομένης ἀλαζονευομένους καθυπερηφάνησαν. Φλεγύας. ὁ ἀετός. Φλεγύα πόλις βοιωτίας ὁ ἀπὸ τούτου Φλεγύας Φλεγύου. Φλεγυρά. λαμπρά. Φλέγουσα. λάμπουσα. ἢ θερμὴ διὰ τοῦ ἀνθρακας. ἀεισοφάνης. ἀλλ' ὁρμοῦσ' ἐλθὲ Φλεγυρὰ προσέχουσα μύος.

Φλεδονεία πόλις. Φλεδονεία καὶ ἡ Φλυαρία ἀπὸ τοῦ Φλεδονάω Φλεδονεία. τὸ τοῦτο ἀπὸ τοῦ Φλύω ὃ καὶ φλέω λέγεται ἐξ φλεδὼν ἡ Φλυαρία. Φλέδων. τὸν ἀνυποθέτην τὸν Φιλόσοφον ἔστι τιμῶν ὁ τίμων διὰ τὸ πλῆθος, παντοφυῆ Φλέδονα καλεῖ. Φλέων φλέω. λαχμῶδες φυτόν. ἔμνημονεύει καὶ θεόφρασος. παραδηλῶν ὅτι πολύμιος ὅστις βοσκή. ὡς τὸ βούτομον. ἐξ ἐν ἀμφιαρέω. πρὶν ἀν λάβοι μιᾶς πρωϊτοῦ βύσματα φλέων. ἀεισοφάνης βαρὰ χοὶς ἡλάμεθα διὰ νυκτὸς καὶ φλέω χαίροντες ὡδῆς πλυνηλύμβοισι μέλεσι. Φλέσιον. τὸ πῶς. Φλιωασφεῖ φλυαρεῖ.

Φλίνασφος. μωρολόγος. καὶ Φλιωασία θηλυκόν. Φλιά. ὁ παρασάτης τῆς θύρας Φλιεῖ. μιμητικῶς φωνεῖ. Φλόπα. λαμπρά. Φλοῖσὸν ὕδωρ καὶ κατεψυγμένον. πόθεν τὸ ὀρέσου σώματος ἐξ φλοίσιος. Φλοισμός. καῦμα. ἐκπυρώσεως. Φλόμος βοσκή. Φλόξ ὄρνεον διὰ τὸ μικρὸν. φλῶξ δὲ ὄνομα εἶναι διὰ τὸ ὠμεγάλον. Φλωβὸς βοσκή. Φλῶμος βοσκή ἢ ἐξ ἀντὶ τῆς ψυχρᾶς χρῶν. αἰλιανὸς ἐμβαλὼν ἢ εἰς λίμνην φλώμασφύλλα. ἢ κάρυα πόλεσι τῆς γυείης. Φλωρέσιον. Φλωρεντεία πόλις. Φλωρέντιος δὲ ὄνομα εἶναι. Φλοιδὺμος καὶ ὁμοβρασὸς μύος. Φλοιὸς. ὁ λέπος τὸ δένδρου. εἶχε δὲ ὅμοιον τῷ περὶ τὸν φωνῶ. καὶ Φλοιοῦ μεσὴν βαγωδῶν. Φλοίσβος. ταραχὴ. Φλοῖσβος ἀπὸ τοῦ φλοίω τὸ ἀναβράζω γίνεται Φλόβος ἐξ Φλοῖσβος. Φλύακες. σωφρόνως ἔγραψε Φλύακας. ἢ οἱ ναὶ δουσ. διαλέκτω ἰωνικῆ. ἐξ γὰρ ἰωνικοὶ λόγοι ἐπαλαύνθησαν. ἐχρήσαντο δὲ ὧν εἴδει δύτω ἀλέξανδρος ὁ αἰτωλὸς καὶ ἕτεροι.

Φλύαρος. Φλιώφος ἐξ λῆρος. μάταιος λόγος. καὶ ἀεισοφάνης νεφέλαις. ἵνα δ' ἄλλα πάντες φλύαρος. καὶ αὖθις. μὴ δ' οὖσης ἀνάγκης τι δεῖ φλυαρεῖν ὁτιοῦν πρὸς ὁντινοῦν. Φλυδύμυμος. αὐτὶ τοῦ βραδυμόμος. ἀπὸ τοῦ βραδυνόμος. καὶ λυπηφρεών. Φλυία. δῆμος τῆς εὐπορίδος. ὁ δημότης Φλυάς. ὁ πρότερον δὲ ἐπὶ τῆς βαγωδίας ποιητής. Φλύειν τὸ ἀναζεῖν. ἢ γῆν βράζειν. Φλυκταίναι βαὶ χειρῶν ἐπανάστασις βαὶ γνόμενα ἀπὸ τοῦ καίω καλεῖν. ἀεισοφάνης βαρὰ χοὶς. ἐγὼ δὲ Φλυκταίνας ἔχω. Φλυκτὶς Φλυκτίδος. τὸ ἀπὸ πυρὸς Φύσημα. ἢ παλάμμος ἀνθρακὸς. Φόβας. βασιλεὺς εἰβήας. τεμοῦσα πρατὸς βοσρύχων ἀπέφασφόβας.

Φοβερά. ἡ περίφοβος. ἐκπεπλαγμαι Φοβερὰν φρένα. δείματι πᾶλλων. ἀντὶ τοῦ ἐκπεπλάγμαι. Φοβερός. ὁ Φοβερὸς μῦθος, παρὰ θαυμάζω καὶ φρενιάτει. καὶ παρὰ ἀρειανῶ. οἱ δὲ, φοβεροὶ γὰρ μύθοι, ἐφυγον ἀπὸ λιπόντες βᾶς πόλις. καὶ αὖθις ἀρειανός. οἱ δὲ ἐμβεβλημένοι τῶν πολεμίων, φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι αὐτὰ τὰ εἰς τὸ κοινὸν ὠφελίμου ἀπώλλυτο. Φοβερὸς καὶ ὀκνητικὸς. ἀνυπόβας δὲ λαμπρὸς ἦν καὶ Φοβερὸς ὤν, ἤλαυνεν ἔστι τὴν τυρρηνίαν. Φοβεσιστράτη. ἡ Φοβοῦσα τὸν στρατόν. Φοβίστρατος ἄθλησις. Φόβη. ἡ μὴ θρίξ. ὅστις Φόβην ἐξανθολογεῖται ἐνόμισε. Φόβος. φυγὴ. ἔνδειλία. Φόβος δὲ ὅστι προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον αὐάπτεται βαῦτα. δεῖμος. ὄκνος. αἰσχύνη, ἔκπληξις. θόρυβος, ἀγωνία. δεῖμος μὲν οὖν ὅστι, φόβος δέος ἐμποιῶν. ὄκνος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας. αἰσχύνη δὲ, φόβος ἀδοξίας. ἔκπληξις δὲ, φόβος

ἐκφαντασίας ἀσυνήθους παράγματος. θόρυβος δέ, φόρος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς. ἀγωνία δέ Φόρος ἀδήλου πράγματος. ὄθεν δέ τὸ πένος ἐκθαυμασιότης τῆς συνηλίξεως. ἀλλοῦ χὰ περβολή. πένος γὰρ συνηλίξεως ἐκθαυμασιότης. ἐνδὲ ὑπερβολὴ διαφορά. τῷ γὰρ θαυμαζόντων, οἱ μὲν, ἵνα θῦ περβολῶ θαυμάζουσιν. ὡς συνηλικιῶται μὲν οἱ δέ, μείζως. τὸ δὲ θαυμάζειν κατὰ ὑπερβολῶ ὄθεν συνηλικίαν θαυμάζουσιν. Φόρος δὲ ὁ μέρων ἐκ φυγῆ. ὅτε δὲ λέγει ἀρχὴ σοφίας φόβος κῦ. διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι δεῖ πρῶτον λαβεῖν ἀρχὴν καὶ τῆς ἐπιστήμης παραληφθῆ, φόβος κῦ. οὐχὶ παντὸς. ὁ δὲ ἡλάσεων περιστερὸ μενος. κατὰ τελείαν ἀγάπην ἔξω βάλλει τὸν φόβον. ἀλλὰ κατὰ σεβασμὸν ἀληθείας. οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίου πάντα ὑπερβάλλει. Φοβῶ κατὰ φοβοῦμαι αἰτιατικῆ. Φολάς ὄνομα κύριον. Φολίδες αἱ λεπίδες. κατὰ χρῆσιν ἡ ἁμιπερὰ πέρατος τοὺς ἰχθύας. Φολιδωτόν. λεπιδωτόν. ὁ φολιδωτοὶ ἰχθύες. ὁ σαῦρος. ὁ σαλαμάνδρα. ὁ χελώνη. ὁ προηδείλης. κατὰ τὸ ὁ Φεων παν πένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας συνδύεσθαι. ὁδὲ προηδείλης φωλάδας χειμερίους ἡμέρας μὲν κατὰ γῆς ἐμπερυμενος. τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐνδύεται. ὡς οὐδὲ χελώνη. Φολίς. τὸ τὰ δόρατος. φόλλις δέ σημαίνων Φόλλεως, ὁ βολός. πληθυντικῶς βοῦ φόλλεις. Φολιὸς ὁ σταφυλός. Φόλος ὄνομα τόπου. Φολόη α. ἀνατολικοῦ χωρίου. αὕτη κατ' ἐρῶνος τὸ ἠρῶος ἀποτεμοῦσα τὸν κεφαλὴν ὁ Σατὴν τοῖς γόμασιν λαβοῦσα, πολλὰ μὲν ἀνέτλη ἀχθεῖσα κατὰ ἐμπύησα. τέλος δὲ ἑαυτῆς διανοίξασα σῶμα, ἐκείνου τε τὸν πλοῦτον ἀφελκύσασα. κατὰ τὴν βελόνην τὴν κατὰ τῶν κεφαλῶν κατακεντῆσαι. πολλάκις κατὰ μιαρὰ πρὸς φθεγξαμένη, Σατὰν τὸ βῆμα τεθῶμαι πρόσταξεν. ἵνα πόθεν κατὰ τῶν δημιουργῶν ἀκούσετο, ἐκεῖθεν κατὰ ὁρῶτο. Φονᾶν. ἐβίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. ὁ ἢ πανουθανάσιος ὅσα κακὰ ἔδρασε. κατὰ διώκει φονῶν. κατὰ δοκοῦντα εἶναι πλοῦτος. Φόνη. ὁ φόνος.

Φονῆσι. βίς φόνοις. Φονία ὁρμή. κατὰ φόνιον αἷμα, κατὰ Φόνιος ὁ ὠμὸς ἀνήρ. Φόνος, ἡ μέχρι ἀναιρέσεως κίνησις πρὸς τὸ δοκοῦν. Φόνος ἔρρευσεν. αἷμα ἔρρευσε. Φονῶντες. οἵδε λεόντειον ἐβρυχῶντο φονῶντες, φρυάσσαι προκεκινημένοι. Φόρα περόν. ὃν διὰ τὸ ὀκτὼ πέρατα, ἢ ταχύ. βέλτιον δὲ ἀκούειν πρὸς ἁρμονικῶς τὸν φόνον. Φόξινος. εἶδος ἰχθύος.

Φοξὸς. ὁ ὀξυκέφαλος. Φόωντα. φλεγόμενα. Φόως. ὁ μέρος ἡμέρας πρὸς Φόωσδε. πρὸ τοῦ τελειώσεως τὸ ὠρισμένου καιροῦ. πρόδηλον δὲ τὸ πυλῶν λέγει. αἱ δὲ πυλῶθεῖσαι, τεῦξαν φάος, ὡς διαμένοις τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν. ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φλεγόντων. ὡς τὸ Φόως δὲ ἥρωσιν ἔθνικὸν ἀνδρα λαβών. Φορά. κατὰ ὅλα τὸ πᾶν συναλλαγή. κατὰ μάλιστα ἡ μεδυναμένη ἑφ' ἑαυτῆς εἶναι ὅλην βέλη. ὧν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φοράν, τὸ γένος οὐ πάσῃ εἴδει τίθεται. ποιεῖ δὲ τὸ πλατύτερον. ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, φορὰν αὐτὴν ὄντων. ἀλλὰ φορὰ μὲν ὅτι τῶν ἀψύχων κατὰ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον συν τόπου. τὸ δὲ ἀκουσίως αὐτὶ τοῦ ἀχέτως εἰ οὖν τινά ὅτιν ἑκουσίως μεταβάλλοντα τόπον συν τόπου ὡς βαδίζοντα, εἰκὸς ἂν εἶναι πλέον κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κίνησις φορά. κατὰ αὖθις δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦ δὲ τοῦ φορήματος. ὅμως δὲ τλῆθι, τοῖσι γλυκεροῖσι σίβι τὸ ταῦ σχεδὸν ἐχθρὸν κατὰ τὸ χρηστὸν ἀπλεθρ. σοὶ δὲ πλησίον τὸ τοῦ νεισδε ἀπαλόν. ὁ δέ, σὺν πολέσου ἀμφοῖν πόδε πεπωκρωμένος, πρὸς βοῦ πόνας φοράδην ἐφοίβε. κατὰ ἐμὴν τοὺς ἐναντίους κατὰ πλήττει. κατὰ φοραδὴν ὑφ' ἑτέρων βασταζόμενος.

Φορὰς, ὁ ἐμαυτὸν τύχας. κατὰ Φορᾶς φοράδος κίνησις θηλυκῶς. Φορβάδων. νομάδων. βοσκομένων. κατὰ Φορβὰς ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα σοφιστεύειν. παρὰ τὸ φέρβω. Φορβαντεῖον ὑπείδησεν ὃν κατὰ πονηρὸς. τὸ ἀθλώσι Φορβαντεῖον ὄνομα μάθημα ἀπὸ φόρβαντος βασιλεύσαντος κουρήτων κατὰ ὑπερεχθέως αἱρεθέντος. ὧν δὲ ποσειδῶνος υἱὸς ὁ φόρβας. ὁ δὲ Φόρβαντος. Φορβαία. κατὰ σχοινίον. Φορβιάν. πλεῖστόμισον. κατὰ σχοινίον. παρὰ τὸ φέρβω. Φορβειάν ὁ σοφιστής. Φορβὴ ὁμοίως. Φορβειὰ δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται. ὁ ξυλοβόσκος. Φόρβιον τὸ πλεῖστον μῶν τὸ στόματος τὰ ἀλισγοῦντα δέρματα μὴ σχοινίον τὸ χεῖλος αὐτὰ ἀεὶ σὺν φυλλάδη δεῖν ἴδων, ἄπωθεν εἶδον ἐμπεφορβιωμένον. Φόρβιον. εἶδος βοσκομένης τε καὶ ῥυπαρᾶς ἐλκτικῆς δωρεᾶς λαικὸν μάλα γοῦν λεπύνει μετὰ μέλιτος τὸ στόμα. ὁ σκό

λθωας ἀπάγει. Φορέασι. φέρασι. Φορεῖον. πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, Φορείων τύπω γυναικείων, δέρμασι ροθίοις περιπλάσαντες ἀκατεργάστοις. Φορεῖται. πορεύεται. Φορεῖται. φέρεται. Φορεῖς. οἱ φέροντες. Φορήσω. τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλάδι. ἀντὶ τοῦ κλάδῳ. καὶ μήδε πλασμόν. τουτέστι ἐν μυρσίνῃ κλάδῳ τὸ ξίφος Φορήσω, ὡς πορφύριος καὶ ἀειστογείτων. οὕτοι δὲ ἀπὸ μυρσινῶν κλάδων τὰ ξίφη κρύψαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον. Φορητὸς. βαστακτὸς. τοῦτ' δὲ, πρεσβυτῶν καὶ δημάρων, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμῶς ἰῶ. Φορητὸν. καρτερικὸν, ἢ τὸν δεινὸν ἢ γυναικῶν καὶ φορητὸν ἦν ἴσα, ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε. Φορητῶς. μεγάλως. Φορεία. Φορείνη. ἀντὶ Φῶν φησιν. ἐπάνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο Φορίνη. Φόρμης.

Φόρμιον ὄνομα, λιμὴν τῆς Φόρμιος. Φορμάεια πάρωμαίοις δὲ τὸ φάσις θανάτου. Φορμιδὸν. ἰσθμιδόν. Φορμός. ἰσθμός. ἀθηνυσίδη. σύναμα ξύλον τὸ πλέγμα. Φερμιδόν. θηνυσίδης ξύλα τέμνοντες ἐν τῷ νιφαιρῶνος, παρωνομάσουν ἑκατέρωθεν Φορμιδόν, ἀντὶ τοῦ ἰσχνὰ τιθέντες ὅπως μὴ διαχέοιτο πολὺ ὄχθος. καὶ αὖθις. καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ περιπυρεῖοι Φορμιδὸν πάμαξαν βαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. Φόρμιγξ. νιβάρα. σὺν γράμματι. ἀΦόρμιγξ. τὰ τόξα καὶ ἀμπέλου δίκτυα φοίβου. Φορμίων. πρεῖ τοῦ Ἴου καὶ ὁ θεόπομπος σὺν φιλιππικοῖς φησιν. ἰῶ δὲ προστασίας. καὶ σὺν τῇ πάσῃ μάχῃ ἐξώθη. δυσπάτου δόντος τὰ δαύμαστος χρησμὸν ἐλαβεν εἰς λακεδαίμονα ἐλθεῖν. τὸν δὲ αὐτὰ ἀρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶτος καλέσειεν πάδεῖπνον. ὡς οὖν ἦκεν εἰς τὸ πατρῷον, κατεβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος, σὺν ἄλεσεν αὐτὸν πάδεῖπνον νεανίσκος. δεπνήσαντα δὲ ἤρετο ἐφ' ὅτι ἥκοι. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ ἀπορύσας τὸ ὄραθος πατίθησιν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δόκ ἀναβαίνῃ πὸ ἅρμα τῆς θύρας αὐτὰ τοῦ οἴκου σὺν πρότονι, πάλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ θεοξενία αὐτὰ ἄγνος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ δὸ σκουροι πρὸς βάπτον ἐς κυρίω κῃ. καὶ ἀνέκπτεχον σιλφίου κεκυλόν. ὃ πάσιμία. Φορμίωνος σιβαρίτου. ἐπὶ τῶν ἀτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων, ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. ἐν τοῖς ταξιάρχοις δὲ Φαίνεται ὡς ἐπὶ πονος. φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐθαίρετος. σιβαρίτης δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται μαμαικοτᾶσιν. ἀνῃρέθετο δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας λακεδαιμονίους. λιτὸς δὲ ἰῶ καὶ στρατιωτικὸς. οἱ δὲ πολεμικὲ ἐξασκημένοι τοὺς γυμνασίων καὶ πόνων ἐθάσια μαμαικοτεῖν. καὶ διονύσιος σύνταξιάρχας. ὡς δὲ ἐγὼ Φάσημι σιβάδας ἐξόβυφον. Φορμίσιος. ἀναβαλλομένη δείξειν τὸν Φορμίσιον. καὶ οὗτος δασύς ἰῶ. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Φορμίσιος καὶ μεταίνετος. ὁ φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγός. ἀειστοφάνης. φορμίσιος καὶ μεταίνετος ὁ μανής. ὀνόματα δούλων. Φορμίσιοι. κακαθίσιοι. Φορμὸς, πονηρὸν μυρμηκολεκτὸν ἀπεῖον σύφλοιδ. σὺν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχάδες νομίζεσθαι. καὶ, Φορμοποιῶ τὸ σὺν φιάθω ποιμῶμαι. Φορμὸς οὖν πλέγμα ὡς ηὔφινος, φησὶν ἡρόδοτος.

Φόρμος συρακόσιος πωμικὸς. σύγχρονος ἐπιχάρμῳ. οἰκεῖος κέλωνι ὃ σικελίας τυράννου καὶ ζοφλὰς τὸ παίδων αὐτὸ. ἐγερτικὰ δράματα. ζ. ζωῦλος. ἀλμητὸς. ἀλκίνους. ἀλκυόνη. ἰλλὶς πόθηκις. ἴσσος. κνφλὰς. κνεφάλαια. περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος σὺν δύματι πολυκρεῖ. ὃ σιλλῶν δερμάτων φοινίκων. ὃ ἕτερος δὲ δράμαβος ἀθλητὴς αἰολος μέμνηται σὺν τοῖς δειπνοσοφισταῖς, ἀταλαύτης. Φορμοφόρος ἰῶ πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος. Φορολόγος. ἀπαιτητὴς δημόσιος. Φόρος ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων. Φορολόγος ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων. οὓς πρὸ ἡμῶν ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς. Φόρος. πάθλα ἀθλητικοῖς, ἢ ὧν χρημάτων φορά. Φόρος, τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος σὺν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὠνια. καθόλου τὰ φόρα κεχωσμένοι ὑπῆρχον δύο σροὶ τῶν δύο λιμένων, καὶ βιηίου μέρα ἀπολείψαντος ὄχθ. ὃ πολλαχόθεν τὰ μεγάλα θεοδόσια. Φορὸς δὲ ὀξύτονος, ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. βίς σὺν αὐτοῖς ὁρῶν ἄνεμον ὃ λαμπρὸν καὶ πνέοντα, φίσι δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀντίον ἄνεμον πολλὰς ὃ χαλεπάσοῦσης τῆς θαλάσσης, διὰ πόρει τὰ δεῖ χρῆσθαι βίς παρόσι. Φορῶ ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. Φορωνὶς ὄνομα. καὶ Φόρωνος ὄνομα κύριον. Φορτία. ἀγώγιμα. καὶ τοίνυν πάντα ὅσα ἐπιφέρουσι Φορτία ἁρμάμενοι, ἔθεσαν σὺν μέσῳ. ἔνια τοῖς τὰ λιβάνου πλάδιος ὧν

ἀνάφωντες τὴν, σημαίνει φωνῆ βάρβαρα ἄπαρθρα ῥήματα ὑπολαμβάνειν. Φορτίς· ἡ ἀγώγιμος· ἡ καὶ φορτηγική. Φορτικῶς· ἐπαχθῶς. Συνωλαίως. Φόρτος· ἡ χλαῖνα· ἡ εἰσοφάνης πλοῦτος. ἔνθεν καὶ τὸν Φόρτον σημαίνει μόνον· τουτέστι τὴν χλαῖναν. Φορυῶσι· μολύνουσι. Φορύξαντες· πλύναντες. Φορυτός· ἡ εἰσοδος· δόσμοι φορυτοῦ· ἵνα τὸν δήσας φέρῃ· τουτέστι φρύγανον. Χοινίον δέσμιον χόρτου συμφέτου δοῦσ· καὶ Φορυτῷ Φρυγανώδει ἀκαθαρσίᾳ. συμφέτῳ δηλ. χορτῷ ἀεί· σὺν δὲ μυδὶς Φορυτόντες ἵππια λήμματα θέρος· διὰ τὸ ὀλιγοῦ· ἢ λιαθῶδες πλῆθος σὺν ὧ τοὺς σάχεσι μβάλλουσιν· ἢ ἐκφορυγάνων σωμήν· ἡ εἰσοφάνης· δόσμοι φορυτὸν ἵνα τὸν δήσας φέρῃ ὡς ὅταν κέρασμοι ἵνα μὴ κεταγῇ Φορύσμος· οἱ γὰρ κελῶς δεσμούμενοι κέρασμοι, δυσχερῶς κλῶνται. Φοσάβον ὁ σρατὸς τὸ σρατόπεδον. Φόσειος ὄνομα κύριον. Φαλίλιον· εἶδος παιδιᾶς. Φούριος κάμιλος· δικτάτωρ· σὺν πολέμοις ἀεισύσας, ὧν τοῖς ἀείσοις ὅμοιον τοῦ τι πόθεν ἐπὶ Φόνῳ· αἰτίαν γὰρ δικτάτωρ ὢν παρανόμως διανέμησι τῆς λείας ἀναδιξάμενος, φυλὰς σὺν πάσῃ τῆς πόλεως· θεὰς ἱσορᾶς ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει τοιοῦτος.

Φοῦρνος· τὸ ἁλῶμαί ος, δίδυμον ξύλον. Φοῦρνος· πυρᾶς· ὁ πλίβανος, ὅπου οἱ ἄρτοι κλίνουσι μετὰ πυρός. Φῶ· εἶπω. Φωχμῶ· τὸ φρύγω. Φῶδη· τὸ σύγκειμῶνι καῦμα· καὶ Φόδων, φλυκταινῶν· ἐμβαλανείου δὲ διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀπορουῦντας σὺν δυμάτων, διὰ τὸ ψύχος σὺν βαλανείοις κεθάδειν καὶ φλυκταίνας ποιεῖν. Φώζω· τὸ καίω. Φώιδες· αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλυκταῖναι. Φωκαέων ἀρά· φωκεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν σὺν τῇ τοῦ ἄργυ πολιορκία, ὠρμησαν ἐπὶ Ἐλέας· μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες, ἐπαρασάμενοι μὴ πρότερον ἐπὶ σρέψαι εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τύβυσ αὐσυχῆσαι. Φωκαΐς· ὄνομα κύριον. Φωκαία· ἡ ἐπὶ τῆς Φώκης· καὶ φώκεια χώρα· φωκεὺς δὲ ὄνομα τοῦσου. Φωκέως· φανοτέως· ὀλοσχερέσερον φωκεῖς· Συνωμέρος δὲ φανοτεῖς. Φώκεια ὄνομα πόλεως. Φώκη· δύσοσμον ζῷον θαλάτιον· ἡ εἰσοφάνης· Φώκης δὲ σημαίνει καὶ τὸ Φωκικόν. Φωκίωνος, ὄνομα κύριον· ζήτει πόθεν τοῦτο σὺν τῷ Φρυῶν. Φῶκος ὄνομα κύριον, ἢ πρόβοσις ἀπὸ Φώκου ἔρανος· καθ' ὃν ἀωχίας σωμαγόντων Συνωμένων ἑαυτῶν καὶ Φῶκος γὰρ τὶς θυγατέρα ἔχων Συνγάμω, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐρανους σωῆγε· καὶ ἐπιὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον· ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι σὺν τῷ συμπρώτῳ, ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον· φωκὸς δὲ ὁ ξυτόνως, ἀπείων τι. Φωκυλίδης· μιλήσιος φιλόσοφος· σύγχρονος θεόγνιδος· ὧν δὲ ἑκάτερος μεθ' ἑκάτερ ἔτη Συνιῶν· ὁ λυμωιάδι πεμπόντες νθ'· ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας· Συνπαιδεύσεις ἠθικὰς μάς· ὧν τὰ κεφάλαια Συγράφουσιν· εἰσὶ δὲ ἐν τῇ σιβυλλιακῇ κεκλεμμένα. Φολκίδι· ἐμφολεύουσι· καὶ Φολκίδος· ἀπλαίου πυρπόου· βάρβιος· φρίξας δὲ χαίτην, ἔνθορε φολκίδος ποίλης. Φολκασειδὴς μόσυ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατεπικλινῆ ὄρυγα, τὴν ἐπιπολάζουσαν καὶ κλωσσῶσαν. Φολέα καὶ Φολεία· Συνὸ τοῦ φολεύω. Φολεόν, τὸ παλλυντήριον ἱματίου· ὅθεν ἀποφώλιοι, ἀπαίδευτοι· σημαίνει δὲ Συνὴ κατὰ δυσιν τῶν ὀφεων. Φολέασι· κρύπτουσι. Φωλήτορες οἰκοισυμποσιακοί. Φωλὶς καὶ Φωλιδωτός. Φῶμμυ· Συνπωμμυ· λέξω μμυ, ἐροῦμμυ, Φωνασκεῖν· τὸ φωνὴν ἀσκεῖν· καὶ Φωνασκικὸν βάκτρον· Συνθεοδοσίου τὸ βασιλέως τῶν Φωνασκούντων γλῶσσ ἱστορικόν. Φωνεῖν· λέγειν. Φωνήν· Συνὸδὸς ἀφωνήτου φόβου· ἔστι δὲ φωνὴ πλῆξις ἀέρος· ἢ ἀήρ πεπληγμένος· οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή· ὡς που δέ τινες τῶν ἀφύχων· οἷον κυμάτων καὶ ἐμῶν γινόμενος· ἀλλ' ἔμψυχου τινὸς ψόφου ἐστὶν ἡ φωνή· οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἔμψυχου φωνή· οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν προσ· οὐδὲ τὸ χρέμπασθαι· οὐδὲ τὸ βῆξαι. Φωνὴ γάρ ἐστιν, ἔμψυχου ψόφος· διὰ τῶν Φωνητικῶν γινόμενος μορίων· οἷον πνεύμονός τε καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων· καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας· καὶ τῆς φάρυγος· καὶ οὐδὲ διὰ τοῦτον ὁπωσοῦν τὸν ψόφον γινόμενον· διόπερ οὐδὲ βῆξιν λέγομεν φωνῆ· ἀλλ' ὅταν μὲν φαντασίᾳ σωματικῇ ταύτην γίνηται, τότε γινόμενος Συνὸ τοῦτον ψόφος, φωνὴ καλεῖται· διὰ δὲ ταύτην θεωρεῖται πρὸς τὸν τῶν ἀνθρώπων Φωνικὸν ῥυθμός· ἁρμονία· λέξις· ἔχει δὲ ὁμοῦ ῥυθμὸν περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐμφωνήσεως, τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ· διὸ καὶ Συφωνήεντων, τὰ μὲν σύντομον χρόνῳ ἐμφωνούμενα, δὲ μακρὰ ὠνόμασαν. τὰ δὲ σύντομα, βραχέα· ἐπὶ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως, δὲ

ρυθμὸν τῆ ἐπῶν γίνεται· ἡ γὰρ ἁρμονία, πρὸς τὸν τῆς ὀξέος καὶ βαρέος συμμετρίαν ἔχει· ἡ δὲ λέξις, πρὸς τὸν διὰ τύπων τῆ συλλαβῶν· ὧν ἡ τῆ λεγομένων σημαίνεται σύνοια· ἐπεὶ οὖν ζῶα μὲν ἔχει πνεῦμα ἡ τὸ ἀνθρώπου φωνή, μιμοῦνται δέ πως ζῶντα καὶ ἁ μουσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο λέγεται καὶ ἁ ἀλήθειαν καὶ αὐλὰ φωνεῖν· διαιρίνουσι δὲ τὸν φωνὸν ἀπὸ τὸ ψόφου διχῶς· ἔν τε τῆ ῥόου τῆς γενέσεως· ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται, τοῦ ἐς πνεῦμα θέντος ἀέρος ἐνειλιρομένου ἡ τῆ συστολῆ τοῦ θώρακος, καὶ ἁ τὸν ὑπαρχουσαν αὐτῶ ψυχικὴν δύναμιν· καὶ πρὸς τὸ πόντος καὶ τὴ ξηρείαν ἀρτηρείαν. ἐ ὧ ὃν ἀπειλημμένων ἐν αὐτῆ ἀέρων· ὃς τὴ ἀθρόα πληγῆ ἄθρυπτος ἀπὸ τοῦ πάλλομενος ἀεὶ τὸ πλειόνων προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς· ὅτι γὰρ τὸ μὲν ἀγγεῖον τὸ σώματος τὸ μὲν ἔχει τῆς εἴζης τῆς γλώττης φάρυγξ· ἐκεῖθεν δύο ἀπεῖα φέρονται· τὸ μὲν, ὃ δὴ ὃν θώρακα ἐ καλεῖται ἀρτηρεία· τὸ δὲ ἕτερον, πρὸς ὃ τένοντι· καὶ καλεῖται οἰσοφάγος· γίνεται δὲ διὰ τῆς ξηρείας ἀρτηρείας ἁ ὁδὸς τὸ πνεύματος· ἁ τε τῆ τὸν εἰς στόμαχον ἐ τῆ σὺν στόμαχον· ὁ δὴ ὃ εἰρημένων τόπων μὲν ἔχει ὁμοίων ποιεῖ φόρον· ὃς καλεῖται φωνή· ὅταν μὲν ἁπτόμενος σημαντικῆς φαντασίας γίνηται· σὺν μὲν οὖν τὸ ῥόου τῆς γενέσεως, ζῴου τὴ διαφέρει ἡ φωνὴ τῆ ψόφου· ἐν δὲ τὸ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ καθορμίνα τινα τὸ ζῴου γίνεται· καὶ πρὸς σημαίνειν τι· διὸ ἐ μὲν φαντασίας· διὸ καὶ οἱ τῆ ἀλόγων ψόφοι φωναί· καὶ γὰρ ὁ νύων ὀδυνίαν φαντασίαν ἔχει τὸ ἀλγεῖν· ὅταν δὲ τὸ οἰκείου, σαίνει· καὶ ἐπὶ τῆ ἄλλων ζώων ὡσαύτως, σημαντικαὶ φωναίσιν αἱ τῆ ψυχῶν δυνάμεων ἐ διαθέσεων· καὶ γὰρ λοφὴς ὀργὴ μᾶλλον, ἢ ἄλλου τινός, μέμφεται τῆ φωνῆ. Φωνὴ· ζητεῖ σὺν ὃ ἀόρατον.

Φωνὴ· πειρώτης φωνῆς, ζητεῖ σὺν τῶ βεβιηκέναι· Φωνὴ ῥοθρομτῆς σου ἐν τῶ λοχῶ, ζητεῖ ἐν ὃ λοχός. Φωνὴ ἐ ἡ ἀνωγὴ· ὃ ἀπὸ τῆ θείας γραφῆ ἡ τῆς ψυχῆς πρόθυμία. Φωνῆμα πρὸς σὺν ἐνέργεια· καὶ φωνήεις ὁ φωνητικός. Φώνημα· τὸ φθέγμα. Φωνήσας· αἰτιατικῆ. Φῶνος ὁ μεγαλόφωνος. Φωνῶ· αἰτιατικῆ. Φώρ ὁ κλέπτης· ἁ δοτικὴ· ὃ Φωρεῖ. Φωραθεὶς· ἁλοὺς· ἁ λωθεὶς· πάμφιλος δὲ μεῖς ἐς ὃ ἀλεῖσο φάνθι· ὃς φωραθεὶς ἐ πρὸ τοῦ φώρου ἀπελύθη. Φωρᾶν ἐρευνᾶν· ἐ ζητεῖν. Φῶρας· λῃστάς· ἀπὸ τὸ τῆ φώραν ἐρευνῆσαι. Φωράσας· διερευνήσας· καταλαβὼν· καὶ φωράσω· ἁλῶ θεωρήσω· ἐρευνήσω· ἐ Φωράσαι. Φώρια· λαθραία λῃστήρια· ἢ πλοπαῖα πρήγματα· ἐ κλυσιν ὄφρα λέοιτο φώριον· καὶ ἐν ἐπιχωρίμματι· φώρια δὲ μφαδίων λέκτρα μελιχρότερα· καὶ φωρεία· ἐπὶ τῆς λῃστείας ἐ ὃν ἐ λῃστῆαι· ἐ φώριον τὸ κλέμμα.

Φωριαμός· ἱβώτος· παρὰ τὸ φωρίων δεκτικὸν εἶναι· ὁ δὲ ἡροδιανὸς παρὰ τὰ φάρη· ἐπεὶ δὴ πρὸς φυλακὴν τούτων πρέπει μάλιστα· φαραμὸς ἐ λοπὸν τὸ α εἰς ω φωραμὸς ὡς θαλὴς θῶνος ἐ πλεονασμὸν τὸ ι φωριαμός. Φῶρος κατάσπορος. Φώς· ὀξύτονος ὁ ἄνθρωπος· φῶς δὲ πρεσωμμένως ὁ πορ ὄντος ἐνέργεια καὶ τελειότης τὸ δυναμει διαφανοῦς· τὸ δὲ φῶς, πδενί ἄλλω μείνεται ἢ τῆ ὄψει· φῶς οὖν ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια· καθό ὄντος διαφανοῦς, ὑπεστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτὸ· δυναμει γὰρ ὄντος τὸ διαφανοῦς, ἐπιγνόμενον τὸ φῶς καὶ εἰδοποιήσαν ἐ τελειῶσαν αὐτό, ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές· τὸ δὲ, οὔτε σῶμα ὄντος· οὔτε καθ᾽ ἑν σωμάτων τινῶν γίνεται· πῶς γὰρ οἱόντε ἐν ὠ ἀναλέψαντας ἡμᾶς ἀέρος τὸ ὠῶ ἀντιλαβέσθαι· πῶς γὰρ οἱόντε ὄντος ἀχρόνως σώματος, τοσαυτὸν ἐν ὠ κινηθῆναι διάστασιν· δέδεικται δὲ δύο χωρὶς διάστασιν εἶναι· καὶ διπλασιεφέβδομός ὄντος ἡ περὶ μέσος τῆς διαμέτρου· ὄντος δὲ τὸ ἀπὸ τὸ πένταρ τὸ ἡμίσυ τῆ διαμέτρου· δηλον ἐν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τεσσαρακαιέχουσης ζώδια ἐ πρὸς, ἐπειδὴ ἡ περὶ μέσος δώδεκα ἔχει, τὸ ἡμίσυ τῆς διαμέτρου, δύο καὶ ἔχοι ζώδια ἐ πρὸς, πῶς οἱόντε σῶμα βοσοῦν τον, ἀχρόνως κινηθῆναι διάστημα· αὐτὴν δὲ νοήσωμεν τὴ κινήσεων, λέγω δὴ τῆς ἀπλανοῦς, ἐνδύο ὥρας, τὸ ἡμιτημόριον τὸ παντὸς, λέγω δὴ ζῴα δύο ζώδια κινεῖται· πῶς οὖν καλλον ἂν ἐκ μεμιγμένα σώματα, ἢ ἐν τῆ ὄψεως ἐ τῆς ἀπλανοῦς, ὀξυκινητότερα ἂν τὰ θεῖα ἐ πλείονα ἕτερα ἀπλανῆ φαίνεσθαι, ὅτι μὴ ὄντος σῶμα λογίζεται· ἀπὸ τὴν αμμι διάστασιν, ἀπὸ τῆς ζητουμένου· φῶς ἐ ἡ θείαν ἡμῖν δεμονία· δαβίδ· ἐ τὸ φῶς τῆ ὀφθαλμῶν μου ἐ αὐτὸ ὄντος μετ᾽ ἐμοῦ· πᾶν σῶμα τὸν τῆ φωτὸς δεχόμενον ἐνέργειαν, ἢ πρὸς πάσι λέγοντι ἐ πλανῶν σῶμα· ὁρᾶν αὐτὸ οὕτως ὥστε ἐ αὐτὸ τὸν ὁμοίων ἐνέργειαν αὐτὸ πάσχειν· ὡς πορ ἐναλύρω ἐ ἐνδῖς ἐσόπτροις ἐ ἐνύδατι ἐ ἐναλλοιωτικῆ

σις. διὰ τοῦδ' ἡ σελήνη, δεχομένη τὸ κάλλος φῶς, φωτίζει καὶ τῇδε. ἐστὶ τοῦτο φαινόμενον φωτὸς ἀνάκλασιν τινὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνέργειαν ἐνδέχεσθαι. Φωσφορία. ὄρομα μιᾶς τῶν ἀληθονίδων. καὶ ζητεῖται ἐν ᾧ ἀληθονίδες. Φωσφόρος. ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων. οἷον ἥλιος. Φωσώνιον. λινοῦντι. ἤτοι σινδόνιον. ἢ ἐστὶ τὸ ἱσόν τῆς νεὼς ἐπιφυσημένον. ἢ πρόσωπον τὸ σὺν μεγέθει. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριος. Φώσωνος. τοῦ ἀρμένου. Φώτωσις. Φῶτα. ἄνδρα. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀνάληψιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει κίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μισθὸν ἀγῶνα προτίθεται. ἀλλ' ὅσους φυγάδες ἄλλοι διὰ ἀνδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐν ταῖς μάχαις καταβαίνει ἐπὶ τὰ βαλλόμενος. ἐν θαρρητικὴ ἀνδρῶν διαίδεται καὶ τὸν ποιητήν. Φωταύγεια. λαμπότης. καὶ φωταυγής. Φωτεινός. ὄνομα νύκτιον. Φωτίζειν αἰτιατικὴν. ἐις φῶς ἄγειν. ἐξαίρειν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι νομίσαντες ἥδιον καὶ ῥᾷον ἀπὸ δόσεως φωτίζειν τὸ καὶ τὴν ἀτολμίαν ἀποφέρεσθαι. Φράβιθος. οὗτος στρατηγὸς ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς. ὃς ἀνεμάζων τὴν ἀρετὴν, ἐν ὅσοις τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης ἦλεον. ἐστὶ τότε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποθνῄσκον, εἰς τὴν λύσιν συνεργόμενον καὶ συνέπαλλεν εἰς ταῦξιν τινὰ ἐς ἁρμονίαν ὅπως ἀναιρήσειεν ὦν καλῶ. ὃς τῆς λύσεως ῥᾳδίως σωθῆναι, ὥστε μικροῦ ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς λύσεως ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἐπὶ δὲ ἄλλων τὴν θρησκείαν. Φρεγγοί. περμανικοί. Φράγμαθρα. ἀφαλίσματα. ἐν ταῖς ἐρέσμασι. καὶ δόντα εἰς αμετώπων φράγμαθρα ἐν ὑπερέσαν ἀλλὰ ἐξαίσιον. καὶ πέρατα λέγουσι τῆς ἐλάφου. Φραγνώτες καθοπλίζοντες. τὸ νέον ὑπὸ ἀπορωγίτου ὃς ὅπλοις Φραγνώτες. Φραδέος. Φρονίμου. Φράδμων συνετὸς Φρόνιμος. καὶ μωρός Φραζόμενος. σκεπτόμενος. διανοούμενος. Φράζουσι. σημαίνουσι. δηλοῦσι. Φραώτης. ὄνομα νύκτιον. Φράσας. Φρασάμενος. βουλεύσας. ὅλος ἐπὶ Φράσας. τουτέστι τὴν ἑτοιμασίαν ἐν καιρῷ θέσθαι ἀγαμέμνων. ἔρως ὁ πτεινάς. ὁ αἰγιοθος διὰ ἔρωτος.

Φρασῆρας. ἐδή μονασ. βασιλέα μονασ. ξενοφῶν. εἶχε δὲ τύβιος ὁ πῦρος ὁδῶν φρασῆρασ. καὶ ὑδάτων καὶ χιλοῦ. Φρασῆρες οἱ γνώμονες τῶν ἡλιακῶν ὁδόντες. ἀειτοφανῆς. ἐπὶ τῆς ὧν ἀρχέδημος ὁ ἐκ Φυσὶ φράτορασ. αὐτὶ τοῦ εἰδέναι ὁδόντας φρασῆρασ. φραδέρας εἶναι. τουτέστι συνετούς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων. οἵτινες ὄντες περὶ τὴν ἐπαλέτην, ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς ἀθλήσεσιν, ὃν ἐδωκήθη ἀναγραφῶναι εἰς τοὺς πολίτας. καὶ νῦν δημαγωγεῖ ἐν τοῖς ἄνω νεηρόις. νέοις δὲ περὶ τὰ τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. αὐτὶ τοῦ εἶναι πολιτείας, ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας εἶπε. χαριέντως πρὸς δὲ καὶ καθ' αὑτόν. βούλεται δὲ διὰ τῶν καινοπρεσβυτέρους τοὺς ἀθλητάς. ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεηρούς φασι. Φράβρος. Φραβία ὀστοῦ τὸ πλῆθος μέρος τῆς φυλῆς. φράβρος δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. καὶ φρατρίζειν τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν. Φράβρος. καὶ Φρατρία. καὶ φρατρίαρχος. Φρατρία ὀστοῦ τὸ πλῆθος μέρος τῆς Φυλῆς. ὃ ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἡ δῆμος, φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο. ἐφ' ᾧ φεύγων δὲ πόθεν εἰς τὴν φράβρας τὴν τῶν ἀπαβυρίων ἑορτὴν. φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι πλατύ. ἤτοι τὴν φρατρίαν ἢ φραβρίαν. Φράβρας δὲ βοῦς συηρεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες ἤγουν πατρείας τινος. ὁ γοῦν ὁμηρος τὸν αὐτὸν ὡς πάτριον λέγει. ἢ μᾶλλον ἀμφοτέροισιν ὁ μὲν ὅμηρος καὶ Ἰαπάτριον. μεταφορὰ. Φράτερη καὶ Φάτρη. μεταπέπωκε δὲ καὶ στοιχεῖα καθ' αὑτὸ Φάτριος ζῶς. καὶ Φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς Φραβέρας, σύμβολον εἶχον τῆς συηρείας. Φραχθέντες. ἀσφαλισάμενοι. Φρεανύλης. ὅτως ἐκαλεῖτο ὁ λεανύθης ὁ φιλόσοφος. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν ζαφείη, ἀεὶ μὴ νύκτας ὅλας ὑδρομισθῶ. μεθημέραν δὲ βίς βιβλίοις ἐσχόλαζε. Φρέαρ διαφθοράν. ἢ δυνατικὴς τιμωρία παρὰ τὸ δαρεῖα. Φρεάριος δῆμος τῆς λεοντίδος. δημοσθένης ὑποκριτησιφῶντος. Φρεατία. βαθέα ὀρύγματα. πᾶσαν ἐδώκατο τὴν γῆν. μήτε τὰ Φρεατίων ναμάτων Φεισάμενος. καὶ αὖθις. Φρεατίας δὲ εἶχεν ὁ τόπος ἀγοραμύας. ἐστὶ Φρεατία ὄρυξις. Φρενήρης. φρόνιμος. ἢ παραφρων. ἀλαβίας ὅλος δέ τις ἀρμόσιος Φρενήρης, καὶ ἐνδέοντι φιλοκίνδυνος. ἐστὶ αὖθις. ὁ μὴ νόμοδος ὅλως φύσει τὰ Φρενήρης. καὶ οὐ μάλα βίαλος ἀλαβὸς ἀλλὰ πολεμικός. Φρενίτις νόσος. Φρενοβλαβής. μωρός. βεβλαμμένος καὶ ἀπὸ φρένας. ἐστὶ φρενο

βλαβεῖα. καὶ φρενοβλαβής. ὁ βλάς φρένας βεβλαμμένος. ὁ καὶ ἄφρων. καὶ λέοντος τὰ βασιλέως ῥωμαίων, αἰθίοπες ἐνόμισαν καμηλοπαρδάλεις. ἐκ δύο συναρχιβλάβις σώμασιν ἀνδρασφενοβλαβεῖς. οὓς δὴ θυμαίους ὅμηρος ὠνόμασε. φμενόθεν. σοφοκλῆς. οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν ἔπος ἐστὶ καὶ ἔργα πάντελα μῦθον ἔβασε, βόσον σὺν πήμασι θυμῶν. ἀεὶ δὲ καὶ βόσου βλάφων ἐστὶ καὶ ἀφῶν εἶ, ὡς ἀεὶ ἀτιθέων ἐμποιεῖν τοῖς πέμνιοις. ἀεὶ στερεὰ γὰρ μοῖρα ἐνέλαχον οἱ παλαιοὶ. δεξιὰ γὰρ σωτηρία φρενήλητος. ὁ ἀναίσθητος. φρενωθῶμαι. ἀντὶ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενῶ. συζυγία τῶν μετασχηματισμένων.

Φρενορύητης. φρενορύχος ὁ, ἐκ φρεαβορύητης. ἐκ φρεωρυκῶ ῥῆμα. φρεορυχῶ δέ. φρεία φρέαθα. φρεῖνος φρενός. καὶ ἀνοίας ἐκ φρενῶν. φρήμη. σπάνδαξ. φρήμη. διαθέρμη ὅτι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ ἀναφλέγεται ἐν τῷ αἰθέρι. φρήξαι. καὶ συνθλάσαι. οἱ σοφισταὶ ἐνόησαν. ἐκ τοῦ λύω φήξαι. λόχους τε καὶ φάλαγγας ὡς πρὸς ἀνοίας. φρίνα. τὴν φάλαγγα τοῦ πύματος. φρίνη. τόμος. ἀλμός. καὶ τολμηθεὶς ὁ τόμος μέγα τόλμημα. φρίκητις αὐτὸν πόδες ἔχεται. καὶ νόσει μόσῳ μανερεῖται.

Φριμάξασθαι παρὰ τὸ προδάτου τὸ φρυάξασθαι. ἢ πεφυσῆσθαι. φριμασόμην. μερμηρίζουσα. ἀγριαμὴν. καὶ ἀτάκτως πηδῶσα. ἡδέως ὁ πάθος ὁ παθόρμητα φριμασόμην, ἐχώρει καὶ ἀδύνατα εἶχεν ὑβρίζ ἀδενδρα ἐκβιῶσαι. καὶ αὖθις. πύρσου τῶν ὅλων καὶ φρυμαμοῦ τῶν ἵππων κεκτημένους, ἐξεκόσμουν. φρίξ. καῦμα καὶ ἐξ ἐπολήσου ὑπὸ νυμάτων νίκησις. ἢ ὁ ἐπολέζων ὑπὸ νύματι ἀφρὸς ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν. φρίξ τῆ ὑδάτων μελανία.

Φριξόθριξ. ὀρθόντα βλὰς βίχας. βάρβαρος ποιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης, διεσφραμένους. ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη. φρίξας δὲ χαίτην, ἐπθορε φωλάδος ποίλης. ἐκ φρίσσω τὸ πυκνῶ. φρίσσαι πατάσσειν. φρόνημα. καὶ πῶσις. ὁ δὲ, ἐκ τοῦ φρονήματος κεκίνησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων τὸ ξύλον. καὶ πεποθεῖς, θυμοῖσι. φρόνημα καὶ ἀλαζονεία. οἱ δὲ ῥόδιοι φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες ὡς καὶ αὐτόντε τὸν φίλιππον καὶ τὸν ἀντίοχον νεμεσσήτους, τῶν τε ῥωμαίων κρείττους ὄντας δυνάσθαι δέους ἀφίκοντο, ὥστε τῶν ἐναντιάτοις ῥωμαίοις φρονήσαντων ζημίαν πέμψαι. φρόνημα σίνεσθαι, διὰ τὸ η. πληθυντικῶς δὲ καὶ φρόνιμα διὰ τοῦ ι.

Φρονηματίσασθαι. φρονηματίζομαι ὅτι δοκῶ φρονεῖν. φρονηματισθῆναι. ὅτως ὑποδέδεκται ἀντὶ τοῦ φρονήματος καὶ οἰήσεως πεπληρωθῶμαι. οἱ δὲ, φρονηματισθέντες, ἀντὶ τῶν δεδηλωμένων ἕτοιμοι ἦσαν. φρονηματισμόν. ἐστὶν. τύφον. θεασάμενοι ἡδὺν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων, σὺν τοῖς κατὰ ἰδίαν ὁμιλίαις, καὶ τοῖς κατὰ κοινὸν συνεύξεσιν, ἑαυτοῖς ἐπανῆλθον ἐς τὸν στρατηγόν. ἐκ ῥήματος φρονηματίζω. φρόνησις. φρόνησις ἐστὶν, ἐπιστήμη καθῶν ἐ ἀγαθῶν ἐ οὐδετέρων. φρόνιν. τὴν φρόνησιν. κατὰ δὲ φρόνιν ἦσαν πολλοὶ. ὅμηρος. φρονούντων. ἀντὶ τοῦ φρονεῖν τῶσαν. καὶ ζῆτει σὺν τῷ ὁρῶντων. φρονῶ. τὸ καυχῶμαι. φρονῶ πῶς ἂν ἔτος ὁ σοφὸς ἀνὴρ δάκρυσι δὲ οὐκοῦν. ἐφοῖς γὰρ οὐ φρονῶσι μᾶν φίλῳ. φροντιζόντων. σωτηρίων. καὶ φροντιζόντων ἀντὶ τοῦ συναλγούντων. καὶ σώφρονος καὶ θάνης σοφῶν. φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν πρὸς ἀλλήλων. καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. μεριμνοφροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ σοφοὶ οἱ σωκρατικοί. καὶ φρόντισμα τὸ σόφισμα. φροντίζω ιενικῶς. φροντὶς. ἀγωνία καὶ μέριμνα. καὶ φόβος. ὅσην ἀπὸ νῦν θέσχες ἡμῖν ἐκ τῶν φροντίδα.

Φροντιστήριον. διαβολικὸν. ἢ μοναστήριον. ὅπερ οἱ ἀπὸ τοῦ σεμνεῖον καλοῦσι. Φρόνιμον. ἐμισηνὸς ῥήτωρ. περὶ τῶν εὑρέτων βασιλέως συνόδων. συνδὲ ἀθλιότατος αὐτεπάθησε φιλοσοφίαν ὡς πρώτων, καὶ ἀφίνα ὡς μαθητῆ. ἐτελεύτησε δὲ συναθλιώτατος περὶ ξ ἔτη περὶ νοῦς. ἐκ τῆς ἀδελφῆς φρονίδος παῖδα ὄντα λοιπὸν τὸν περιπτικὸν, κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συγγραφὰς λόγους. Φρέδδα ἀφανῆ. ἄφαντα. φρεῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τὸ ἀντίον μετέσχηκε τῆ ἐλπίδων σοφοκλῆς. ἀλλεῖ πέπαυται, κἀρτ' ἂν αὖ τυχεῖν δοκῶ. φρέδου δ' ἦδη τὸ καινοῦ μεῖον λόγος. καὶ φρέδος. ἀντὶ τοῦ πορδῶν. παρὰ πολλοῖς δέ τοῦ ὠμά δύσι. φρέδος. πρὸ ὁδοῦ. οἱ σπεύδοντες ἀπελαυθῶς ἔπδημος. ἀπὸ πολὺ δώρος φρέδος μ' ὁ πρὸ ὁδοῦ φησίν. ἢ φρουρὸς ὁ προορῶν, καὶ δηλ ἔξω ὤν. ὅθεν δὲ ἐκ τοῦ οἰμία φρεδρᾶς ἄδων. ἐκ ἑτέρα φρεδρᾶς ἰδών. ἐκ τὸ μὲν φρεδρᾶς ἄδων, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἄδων φρεδρᾶς. ὁ δὲ φρεδρᾶς ἰδών, ἀντὶ τοῦ φυλάττων. ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου

θυρεῶν. Φρουρεῖσθαι δὲ ἄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀκοιμήτως ἔχειν τὸν ὕπνον ἐπὶ τῷ ἀγρυπνίαν αὐτῷ ἄδουσιν. Φρουραί. φυλακαί. πρὸς ἃς τῆς κατάρτης εἰς φόβον κατέστησε τοὺς λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει κατασῆσαι. Φρουρεῖ. φυλάσσει. Φρουρεῖν, ἢ πλουτεῖν. ἔστι δὲ καθαίνειν ἐφιεμένων. ἀθλιαῖοι γὰρ φρουρεῖς διαλαβόντες τοὺς νικηφόρους, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν αὐτῷ χορηγεῖσθαι τὴν νίκην αὐτῷ. διὰ τέλειαν οὖν τὰ λαμπρῶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ζῆν εἰρῆσθαι. ὡς δεῖον ἢ πλουτεῖν τινα ἢ φρουρεῖν. Φρουρήσεις ἐν ναυσὶ πάντων τοῖς ναύταις φρουρεῖν, ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τοῦ δὲ πανδείου πολλοῦ τοῦ πλησιομένου, τὴν ὄψιν ἀφαιρεθῆναι. ἔνιοι δέ ὅτι φίλιππος ἑλὼν ναύπακτον, ἀχαιῶν γνώμῃ, τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἴσως δὲ τοῦτο καὶ θεόπομπος ἐνδύτερον.

Φρούδιον. κέδρον. καὶ Φρούδιον χλομαύρων. Φρουρός. ἔξις ὅτι ἐν διαδοχῇ ἴσαμεν πρὸ τοῦ στρατοπέδου μεγάλου ὄντων. καὶ δεινὸς ἐπὶ τῶν ῥωμαίων νόμος τὸν ἐκλιπόντα τὴν φρουρὰν ἀπολωλεκέναι τὴν ἑαυτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων. οἱ δὲ τὰ μεγαληγορίας τὸν μετὰ ῥητῆς θάνατον προειπόντες ἴσασιν.

Φρυγεῖν. φρύττειν ἀπλῶς. Φρύαιμον. πρόοιμον. Φρύαγμα. ἢ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διαμυκτήρων ἢ χαλινῶν φυσήματι ἐπιπλοῦσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς πλάσεως. Φρυαγμοσυναίνους. ἀεισοφανῆς. ἔχων πρὸς φρυαγμοσυναίνας τινάς. Φρυάττεσθαι. τὸ κατακλᾶν τὸν ἀέρα. ἔστι μὲν ἀνδρὸς. καὶ φρυαττόμενος. ἐπαιρόμενος. Φρύγανον τίθεσθαι. τὸ φησίν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι ὡς οἰόμενοι. καὶ δὲ ἑαυτοῖς βάφρύγανα τίθέασι πρὸς στιλπνότητα αὐτῶν. διὰ τοῦτο φησίν, ὅσοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι. Φρύγα. τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. ζήτει ἐν τῷ βαρβαρον. Φρυγίλος ὄρνις. τὰ φιλήμονα γήγους. Φρυγίλος ὄνομα ὀρνέων. ὁ δὲ Φιλήμων, πωμωδεῖται ὡς Φρύξ καὶ ξένος ἐπὶ. ἀεισοφανῆς φησί. Φρύγιον. δαλὸς ξηρός. Φρύγιος αὔλησις. ὡς πορ καὶ δώριος καὶ λύδιος. ζήτει ἐν τῷ δώριος. Φρυγίων ἐείων. ἐνεῖσε γὰρ ἀπαλὰ καὶ κακὰ ἔλαια γίνεται. ἀεισοφανῆς. χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσε μοχθηρὸς φρυγίων ἐείων δαλὸν. Φρυκτὸς ἡ διὰ τῆ δάδων γινομένη συμβολὴ καὶ πολέμοις λαμπάς. Φρυκτὸς ὁ κύαμος ἐλέγετο. αὐτὸ δὲ φάσιν κυάμου φόρον οἱ τῶν ἀθλιῶν δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφυκτᾶν διαφεύγειν. διαπλήρᾶν. Φρυκτός, καὶ παραφρυκτωρεύομεν. οἱ καθεζόμενοι πρὸς τὰς φυλακὰς. καὶ φρυκτοὺς ἀναστέλλοντας συναντίους τοῖς πεπιστευμένοις τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῇ αὐτῶν ἀθροίζομεν τοῦτο, ἢ παραφρυκτωρεύεσθαι λέγεται, ὡς φησὶ λυσίας. τούτων εἷς ὁ πεισοβύτης συνεπελάμβανε παραφρυκτωρεύομενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ λεμάχου ἀπετυμπανίσθη. Φρυκτωρεῖν πυρείως, τὸ διὰ πυρσῶν ἀναστέλλειν σημαίνει. Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πύργων ἢ φυλακὴ νυκτερινὴ ἢ λαμπὰς ἡ καῦσις. ἢ διὰ τὸ πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεῖν. ὅ ἐστι φυλάττειν. Φρυκτωρὸς ἢ ὁ τῆς φρυκτωρίας ἔμμελούμενος. καὶ Φρυκτωρῶ δοτικῶ. Φρυκτοί. λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γενόμεναι. ἃς τινας βασάζοντες ἀνωθεν τοῦ τείχους, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅ ἔμ τινας ἑώρων πολεμίους ἔσεσθαι. ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. ἐμόνον δὲ ἔστι τοὺς πολεμίων τοῦτο ἐποίουν. ἀλλὰ καὶ ἔστι φίλων, ὅταν ἑώρων βοηθείαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῆς φρυκτῶ. ὡς ἐδεῖ θορυβεῖσθαι. ἔστε μὴ φίλιον ἤλπιζον, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς. ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν. Φρυκτὸν. ἔχουσα λίκνυθον πρὸς ταῖς γναθοις. Φρυκτὰ παλαιὰ ταῖρα. λίκνυθος δὲ τοῦτέστι διωδωνῆα τὸ πόσωπον Φρυκτὸς. νιθαρωσὸς μιτυληναῖος. ὃς ἐδόκει πρῶτος νιθαρίσαι τὰ ἆθλα ἀθλιαῖοις. καὶ νικῆσαι πανάθλαια ἔστι καλλίου ἄρχοντος. ὧν δὲ ἀεισοπλείδου μαθητὴς. ὁ δὲ ἀεισοπλείδης τὸ γένος ὢν ἀπὸ τερπάνδρου. ἦν μὲν δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι καθ' ἑαυτὸν ἀδόκιμος νιθαριστής. παλαιῶν δὲ τὸν φρύνιν αὐλῳδοῦντα νιθαρίζειν ἐδίδαξεν. ἱερὸς δὲ ἐν τοῖς ἔστι μεγαφορμίοις μελοποιοῖς, ὃν φρυνίν λέσβιον φησὶ καὶ ὧνος ὁ ὄν. τὸν δὲ ἱέρωνος τοῦ συρακουσίου μάγειρον ὄντα, δοθίωνα σιὼ ἄλλοις πολλοῖς ἀεισοπλείδην. ζῶντα δὲ σχεδίοις ἐοικεν. εἰ γὰρ ὧν τις νῷ δοῦλος καὶ μάγειρος ἱέρωνος, ἐκαίνισε ποικίλως μισθὸν ἐπὶ τῷ μὴ μνησθῆναι ἐφοίς ἐκαινούργησε, καταπλάσας τὸν ὠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον. Φρυνίχος. πολυφράδμονος. ἢ μινύρα. οἱ δὲ, χορεπλέκος. ἀθλιαῖος τραγικὸς. μαθητὴς θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν

τραγικὴν

τραγικὸν ὑποκριτὴς. συνίημι τοίνυν τοῦτο ξ ζ ὁλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὀφρύνιχος γυναικεῖον πόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ ἁπλῆς τὰ τετραμέτρα ἐχρῆτο. καὶ παῖδα ἐσχεδιασθὲν πολυφραδήμονα. βαγωδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν αἵδε αὐτοὶ πολεμονία. αὐτύπιοι. ἀντεῖων. ἁλιεῖς. αὐτοῖος ἢ λίβυες. δίκαιοι. ἢ πρόσωποι. ἢ σώφρονες. δαναΐδες. Φρύνιχος. ἀθηναῖος πωμικός. τῶν παλαιτέρων ἦρξε πρῶτος ἐπιδείξεως τοῦ προσώπου ὁλυμπιάδι. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα. ἐφιάλτης. ἡνιοχή. πρόσωπα. πωμασταί. σάτυροι. βαγωδοί. ἢ πελάργοι. μονότροποι. μοῦσαι. μύσαι. πασαρίαι. σάτυροι. Φρύνιχος. εἴθυμος σοφιστής. ἀπὸ τῆς ἰωνίας ὑπὸ τῆς ἰωνὼ ὀνομάτων, βιβλία ρ. τιθεμῆ σωμαγωγήν. σοφιστὴν πασῶν, βιβλία μ. οἰδιπόδα. Φρύνιχος μελανθᾶ. ἀθηναῖος βαγικός. ἔστι δὲ καὶ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα. ἀνδρομέδα. ἡνιόχη. ἐποίησε δὲ ᾠδὰς εἴκοσι. Φρύνιχον οἱ πρόσωποι, χιλίαις ἑξακοσίαις, ἄλλοις τραγῳδήσαντα μιλησίων. Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη πέπαυται παλαίστρα πανούργως δὲ σωκρατικὸς σοφιζομένων. ἱστορεῖ δὲ θουκυδίδης ὅτι Φρύνιχος στρατηγὸς ἀθηναίων ἐπὶ σάμῳ, μέλλοντων τῶν στρατιωτῶν πάλαγκον ὃν ἁλιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ λακεδαιμονίῳ φοινίκῃ, ὅτι βέλτιον αὐτὸν πρόδωσιν τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τοῦ ἁλιβιάδου ἐπὶ μάντιος τοῖς ἀθηναίοις, ὡς μικρὸν ἐλθὼν ἀποπλέοιεν ὁ φοίνιξ, μετέφρασε πάλιν τῷ ναυάρχῳ τοὐναντίον. αἰτιώμενος δὲ φασήλιν αὖθις πρόδωσιν τὸ στράτευμα ἐπὶ πέλοπι. σημῆναι δ' ἔστως, πρὸς ἡρόδοτον στρατιώτας, λαὸν τέραν ἔξιμι τοῦ πάλαι τὸ ἅλιβιάδου. ἐπὶ λεμίων ἔφοδον ἐπὶ μυρμήκων φυλάξασθαι. συμβάντων δ' ἄλλος βούτων, ἐπὶ νομιθέντων μὴ τὰ γράμματα, γνωμικὸς δὲ ἡ ἔφοδος, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα ἐπὶ γῆν ἐπὶ πότερον. τὸ φρυνίχου διὰ χρανῶν πάλαι ἁλιβιάδου πεῖσθαι. ἐπ' αὐτὸς ἀεὶ τοῦ φρυνίχου παλαίσμασιν. ἂν στρατηγήμασι. στρατηγοῦντος δ' αὐτοῦ ἠτήθησαν οἱ ἀθηναῖοι. ἐπ' ἄλλοι αὐτῷ προσηρέθησαν. ὡς πρόδοντι τὸν πόλεμον. κωμικὸς πρωτὴς οὐ μινουμένης βιὸ χορὸς εἰ σπε καὶ παλαίοντ' ἰῶν δὲ στρατηγὸς ἀθηναῖ. ἐφ' ἅπασι ἄλλοι τῶν στρατηγῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. πεζόναται ὁ φρύνιχοι τέσσαρσι.

Φρύνιχος. καὶ λυδὸς. ἐπ' ἀμφίασι, κωμικοὶ τὸ φυχροὶ. καὶ ἀεὶ σοῦ. ἐν θεν ὡς πορφύρα ἐστὶ. φρύνιχος ἀμβροσίᾳ μελέων δ' ἐπὶ τῶν κερπόν ἀ ἐπὶ φόβων πλυνεῖαν ὠδάν. Φρύνος. ὁ ἀδιάβλαστος βάτραχος. καὶ ἐπίγραμμα. ἀπὶ δα. φρύνον. ὄφιν ἐπ' λαδικέας πρὸ ἰφάνε. καὶ κακὰ λυσκτήρα. καὶ πάλιν λαδικέας. Φρύνων καὶ φιλοκράτης. ἀμφότεροι πρόδοται. καὶ ὁμῶ, διὰ τῆς πρόδοσίαν ἔφυτε ἐπὶ πρυνοβοσία διεβάλλετο. ὁ δὲ φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς παραγωγίᾳ ὃν ἀπήγαγε φιλίππῳ. φωκὶ ὁ φωκᾶ πολλὰ χέ μαλακὲ δωκε. ἐθυματέρασ σωεξέδωκε. ἐπ' ἀπ σιν αὐτῷ ἐπ' αὐτοῦ. χρηστὸς δ' ἦν ἐπὶ λάθη κοινῇ φῇ φῶ ἐν ἐπὶ λησία. διώκεσον δὲ ἀεὶ τὸ σώζεσαν ἔφυσεν. ὁ δ', ἐπίστευε φησὶν ὁ δημοσθένης ἕνεκα δ' ἦν δοκοφανοὺς θυματέρων, τοῦτο εἰς φωνίωνά τινὰ ἀναφέρουσι. καὶ φασὶν ὅτι λαβὼν αὐτὰς, εἰς ἀθηναίους ἤγαγε ἐξέδωκε. Φρυνώνδας. τῶν πρώτων διαβεβοημένων. οὗ ξένος ὢν κατῆλθε πολλοὺς ἀπεκτονὼς διέβησαν ἀθηναίων. ἀεὶ δ' ἀμφιάρεω. ὧ μιαρὲ φρυνώνδα ἐπ' ἀπονηρὲ σύ. ἐπὶ τούτου βιὸ πρώτου φρυνώνδας καλοῦσι. καὶ ἠθάς ὁ φρυνώνδας ἔβης ἐπ' ἀπάτης. μιαθέντας μιαναὶ πράγματ' ἐπὶ καὶ ῥᾳδίως συμπιθεὶς, ὡς φασὶ δ' ἀθηναῖος. ἐπ' αὖθις. ἀπόλοιμαι οὔτε φρυνώνδας, ἔτ' εὑρύβιος. ἀλλ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πρώτων. τοιοῦτος μάγης ἐπ' γης. Φρύνωνος ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν λῴδεικε πρέσβεων εἰς ἰῶν τῶν μετεῖσχήνου ἐπ' δημοσθένης.

Φρυξ ἀνὴρ πλαγίας, ἀμείνων ἐπ' διακονέστερος. ἐπεὶ δὲ δοκοῦσιν ἀργὸ τεροι ἐπ' νωχελέστεροι εἶναι οἱ φρύγες οἰνέται. Φρυξ μικρὸν ἢ ἦσον ἀσινθάρα. οὗτος ὁ ἀσίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βαρβαρὸς ἐπ' φρύξ. φοιβάδιον. φοιβάμμων. φοιβασὴ θεά. ἐπ' μαντική. φοιβᾶσθαι. διακαθαίρεσθαι ἐπ' φοῖβος τὸν καθαρόν. καὶ φοῖβαι καὶ καθαραί. ὅθεν ἐπ' φοῖβος ὁ ἀπόλλων. φοίβη. ἀμφελ. ἐν ἐπιγράμματι θεσσαλὸν ὑπὲρ πεδίλοις λῶρον. ἔθηκε φοίβαις. φοῖβος. ἐπὶ θεῖον τὸ ἀπόλλωνος. φοῖβος καθαρὸς, ἁγνός. ἢ μαντικός. ἐπ' ἀμίαντος. φοιδερόβιοι. δῶρα καλοῦσι ῥωμαῖοι βιὸ σπασσύνδω τῶν συνθέντων.

Φοινικῆς. Φοινικᾶ. τὰ ἁπλᾶ. διπλᾶ. πλαπλᾶ. ἐπ' πάντα ταῦτα, πρεσβεῖα σινοὶ ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ ἐνδαμεᾶ. ἀπὸ τῶν ἐνδαμεῶν. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τῶν φοινικοῦν. Φοινικολίτης, ὁ ἀπατηλός. Φοινίκου αἷμα. καὶ φοινίκος οἶνος. Φοινίκη πόλις. Φοινικικὰ γράμματα

τας λυσδὶ καὶ ἴωνθις τὰ χρέμματα. ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀγήνορος καὶ Εὐρώπης ἔλαβον. τούτοις δὲ αὖ τιλέγουσι ῥητῆρες. ὡς καὶ ῥέθησαν ἀπὸ τοῦ χρέφους τῶν φοινίκων πεβάλοις. σκαλμωνδεῖν τῇ ἀλτέρα τῶν ἁρμάτων, ἀπὸ φοινίκης τῆς ἀντιόπης ὀνομασθῆναι. μυθολόγοι δοῦτος. ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις. γυνέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρα. ἄγλαυρον. ἔρσην. πανδρόσον. φοινίκιλλαν. τὴν δὲ φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ φοινικία τὸν ἀντιόπην καλέσαι τὰ χρέμματα. βασιλεύοντος τιμῆς ἀπόνειμαι τῇ θυγατρί. Φοινικίδα. τὴ φειδόμεθα τῶν λίθων ὦ δημόται. μὴ οὐ καὶ ἀξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον δὴ φοινικίδα. οἷς αὖ μέλας τὶς ὑμῖν θαυμάλωφ ἐπέζεσεν. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀχλίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν ὡς φοινικοῦν αὐτὸ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καὶ ἀξαίνειν ὡς ἐπὶ ῥίων ἐλέγετο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ μετὰ τὰ. ἀεὶ στέλλεσθαι δέ φησι χρῆσθαι τοὺς λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρεῖον. τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες, τῆς τοῦ αἵματος ῥώσεως ἐθίζειν καλὰ φρονεῖν. τὸ δὲ ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ ἐν λαμπρᾷ πολεμίων ἀπὸ τοῦ φρονήματος δηλώσειν ἂν εἰρήκοτος. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῶναι, αἱμαχθῆναι. καὶ ξαίνειν καλῶνόν τινα πολλαχοῦ. δημοσθένης. θαυμάλωφ δὲ ὁ διαπεπαυμένος. ἀνθρακεῖς δὲ οἱ ἀχαρνεῖς. καὶ ἰώνθιος. ὅτι σίγτε τὴν καὶ βιοτὸν οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ κατάγειον ἀποθεμένῳ, ἐγκαθεῖρξαι πρὸ τῆς θυρῶν, ἀνατείνασαν φοινικίδας. φοινικίδης κωμικός. τῷ δράματος αὐτοῦ ὅτι φύλαρχος μισούμενος ὡς ἀθλιώτατος φησὶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικινόν τὸ ῥοδινον. ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν δράκοντα καὶ βοῦν ἀρκτοῦρον καὶ νέαμον ῥοδῶν λεγομένων. Φοινικικῶν βαφέων ἀπαλλαττόντων, καὶ καινῶν φοινικικῶν. ὅτι φοινικὶς χλαμὺς πολεμική. ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν νεκρῶν. φοινικοῦς γὰρ λέγουσι πρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ ἀμεθυστῶν. ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. καὶ ὁ μύρος. φοινικοστολὰ αἱματηραί. Φοινίκιον ἔρεβος καὶ χρῶμα. καὶ Φοινίκιος ἀνθρωπος. Φοινικιοῦς. ἀντὶ τοῦ πυρρούς. πειρατᾶται δὲ τῆ εἰς ἅς ἁπλῶν ὦ λόγω. ἔστι παρὰ τὸν φοίνικος γίνεσθαι. φοινικόδης. φοινικόδης ἐν ὑπορθέσει. φοινικοῦς ἐν σωματικῇ. Φοινικοφόρον. ξανθοφόρον. Φοινικοῦν. ὑπόχρουν. πυρρόν. Φοινίκων ἐγκέφαλοι. πῶρός φησιν ἐν δῶν βασιλάς. ἐν δὲ ἄλλῳ στίχῳ λέγει φοινίκων ἐγκέφαλοι. ἔστι παρὰ τοὺς φοινίκων. ἔστι δὲ ὁ πόσαμοι πολεμοὺς κατευθύ. Φοινίκων ζυνθῆναι. οἱ τὸν ἀρχηδόνα κτίσαντες φοίνικες ὅτε πρῶτον ἐπλάσαντο τὴν λιβύην, ἐδεήθησαν τοῦ ἐγχωρίου δέξασθαι αὐτοὺς μύκης ἕνεκεν. ἐπιτυχόντες δὲ τούτου ἐβούλοντο ἀπαλλάττεσθαι, ὡς συντεθεμένου νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπιβρήτως συντιθεμένων. ἀπὸ τῆς ὁμοιᾶς, δήμων ἐπὶ μεγάλων τινῶν ἰσορεῖ. Φοινικῶνος. φοῖνιξ ὁ δένδρον καὶ ὁ ὄρνεον. ἐπὶ πλατάνου καὶ σατυρικοῦ ἐλθεῖν φασὶ δοῦ τοῖς αἰγυπτίοις, διὰ τεπάλεων καὶ ν καὶ χ ἑῶν. ἔστι φοῖνιξ. αὐτὸ τὸ φοινικῆς. ὁ μύρος. ὃς τὸ μὲν ἄλλο τὸ σὸν φοίνικι ἴσον. ἐπὶ ἴσασι. ἐπεὶ δὲν τοῦ ὀρνέου ἱστόρηται ὅτι ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς εἰς αἴγυπτον ὅθεν δὴ ἴασιν ἄνθρωποι. ἔστι αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος σὺν κασίας καὶ σμύρνης πῦρ, ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς μετὰ χρόνον σὺν τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγουσι γίνεσθαι. ὀντινα μεταβαλλόν ἔστι γίνεσθαι πάλιν φοίνικα. ἔστι ἀφίπτασθαι εἰς αἴγυπτον. σὺν ἐπεὶ θεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ. Φοινίξω. αἱμάξω. βάλλω. πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου. ἢ ὁ φοίνικος. ὅτι πυρρός. Φόνιος. φόνου καὶ φθορᾶς παραίτιος ἀμφιδέρρινος φόνιος σὺν τομάτων μόρσιμον ἦκεν ὄπα. καὶ Φόνιος ἄρης. καὶ Φόνιον ὁμοίως. Φόνιος ναῦς. καὶ Φονίσσω τὸ κονιπνίνω βάπτω. καὶ Φονίπτων. βάπτων αἵματι. Φονός. πυρρός. Φόνιος. Φοιτᾷ. παρεγίνεται. καὶ Φοιτᾶν τὸ σχολάζειν. Φιλόστρατος. Φοιτᾶν τοῖς μάγοις, μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν ἀπόλλωνιον. Φοιτάδας. τετριμμένας. τῶν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνέζητει καὶ φρούρια καὶ φοιβάδας ὁδοὺς τε καὶ διαπλατα. Φοιτάλμιος. ἔστι θεὸν τοῦ τε σειδῶνος. Φοιτητάς μαθητάς. παραγνωμένους. ἐξὸν καὶ φοιβᾶν τὸ σχολάζειν. Φοιτία. ἡ πορεία. Φοῖτος. ἡ μανία. Φοιτῶντα, μεθ' ὁρμῆς μεμιλωτα. μαινόμενον. φοῖτος ἡ μανία. ἢ πολυχρόνιος ἐν ταῖς ψυχαῖς. διὰ τὴ μανίαν. ἢ ἀνασρεφόμενος ἐν τῇ μανίᾳ. Φυγαδεία. φυγή. ἐξορία. δυοῖν πολέμων ὁ λέθρων ὑπερχόντων, ἀλλάξαν φυγαδεῖ ἀντὶ βοῦ χρυσοῦν ἴδιον. ὅτως

ἀληθεύ ὅτι

ἀληθὲς ὄντι τὸ πρόσφορον μᾶλλον ζητεῖ· πᾶσις τὸ κακοῦ, μεῖζον κακόν. Φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. οὐ φυγὰς ὀλίγα πορρωθεν ἐπεγνῶ. ἀπέδειξεν βασίλισσα ἀντὶ τοῦ ἐξέπεσεν. φυσικῶς. σοφοκλ. ξυνίημι γὰρ οὔτε μιφυσικῶς. ἀντὶ τοῦ λανθανῶς. καὶ αὖθις. ἐστίν τινα φύσιν ὑλικὴν καὶ ἀφυσικὴν. φυγὴ. ὁ σρατισμὸς φυγῆς διαφέρει. ζητεῖ ἐν τῷ ὁ σρατισμός. φυγὲ δεῦρο ἀνήρ. ἐν ἐστὶ μέμματι. σώτειρα φυγὲ δέμνια κούρα. φύζα. δειλία. φυγὴ. καὶ φυζαλέος ὁ δειλός. ὡμισάμην ἕτερα πρὸς φυζαλέον. φυζακινὸς, ὁ δειλός. φυλὼ. βλάσκειν. αὔξειν κλινίαν. κυρτὴν δέσει πέφυκε καὶ τὸ ὄρνιθων εἶναι δοκῶ ὑφ' ὧν φυὴν δακτύλων. φυκία. θαλασσία ζῶα. καὶ ὁ ἀφρός. ἁβρύα. φυκίδα. ἐν ἐστὶ γράμματι. δίπλαν ἀπὸ βραχίονος καὶ φυκίδα εἰλιγμένην, ἄρτεμιδωρεῦμαι. θῆρες ὁ δικτυρόλος. φύκος. ὥσπερ ἰὸς οἰκείας ὕφης αἱ γυναῖκες χίου σι. λέγεται δὲ καὶ φυκία ἡ βρύα. καὶ φυκὶς. ἐν ἐστὶ γράμματι. πολλὰ δὲν αὐτῷ φυκία ἄσπορα ἔριον εἴλυσεν αἰγιαλῶν. φύκος. τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης. φύλλα. ἔθνη. διὰ δὲ δύο λ σημαίνει ἡ δένδρων φύλλα. καὶ πεποίηται.

φυλακή. τὸ τέκτον μέρος τῆς νυκτός. τρεῖς γὰρ διαιρέσεις τῆς νυκτός. καὶ φυλακὴ καὶ νυκτὸς αἱ διαιρέσεις. καθ' ἃς οἱ φύλακες ἡ φυλακὴ ἀλλήλοις ἐγείρουσι. φυλάκια. περὶ ἀλεξανδρεῖς, ἡ ἐν μαγεῖα τῆς γυναικείων μολυσμῶν. καὶ πολύβιος φησιν. ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφότερα ἡ καταπεσὼν ἀσμένα φυλάκια. πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων.

Φύλακος. παρὰ τὸ προδόσιον. κῆτος τῆς ἀμερσόλιος. τὴν δὲ εἰς ἐτέραν φύλακος. φυλακτήριον τόπος ἐν θα οἱ φύλακες. φυλάξαντες. ἐπιτηρήσαντες. ἡρόδοτος. καὶ φυλαξάσα. καιρὸν φυλακήσασα. ὑπαίρεως ἐπιτηρήσασα. ἀρριανός. ἢ, τὸν πρὸ φυλαξάσα δεδηλωμένον, ὑπισχνεῖται τὰ πρὸ πεδώσειν τὸ φρούριον. φυλαρχος. ὁ δωδεκὰς. ξυμβάλλεσθαι δὲ βαιανῶ. πρὸς ἀμφαρέτ. ὃς ἐν ὀρεσιλώνης χώρας ἐπωδὸς. ὃς πρὸ φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι. ὅτι καὶ ἡ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. καὶ εἰσοφαίνης. μὴ μνησικακήσης εἰς σὺ φυλὴν κατέλαβον. ἐν δὲ ἡ φυλὴ χωρίον τῆς ἀτθίδος. καὶ ὄνομα τὸ πρῶτον. καὶ φυλάσιοι οἱ ἐν οἰκοῦντες. φύλαρχος ἀθηναῖος ἀναυμαρτήτης. οἱ δὲ, σπυρίδιον. αἰόλοι δὲ αἰγύπλιον ἔγραψαν. ἰσοδικός. τὴν ἐπὶ πελοπόννησον πρὸς τὸ πειρῶτον σρατιὰν ἐν βιβλίοις ιδ'. κατάγει δὲ καὶ μέχρι πολεμαίου τοῦ λαγέτου, ἡ λαγέτας, καὶ τῆς βερενίκης τελευτῆς. καὶ ἕως τοῦ θανάτου πλεωνύμου τοῦ λακεδαιμονίου. ἐπὶ σρατάσαντος αὐτῷ ἀντιγόνου. ἡ καλλικράτου ἀντίοχον καὶ τὸν ἐπιγαμηνὸν ὑμῶν. ἐπὶ τομὴν μυθιλήνης. περὶ τῆς τοῦ διὸς ἐπιφανείας. περὶ ἐρημάδων, περὶ εμβάσεων βιβλία β'. φύλαρχος. ὁ καὶ φυλὴν ἐνάγειν τὸ ἐπὶ πὶ ἀέχων. ἐπὶ τοτε τιμώτατος δὲ ἡ ἐπὶ ἀρχῶ. δημοσθένης φιλιππικοῖς. φυλάσιμος. ὁ ἐπὶ τὸ δῆμα, καὶ φυλακτικὸς μόνος. θεορώμενος. θεωρικὸς μόνος. ὁ μόνος οὐδὲ πέπαινε φυλακτικὸς μὴ δοκοῖ φεύγειν. ἐλέγχειν ξενοφῶν καὶ βακχυλίδης. φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον. καὶ φυλακτικὴ. φυλαῖος. ὁ ἐπὶ τῆς φυλῆς. φυλέτης. συμφυλέτης. ὁ μόφυλος. ἰώσηπος. ὁ δὲ σαμψὼν καταβὰς ἐπὶ τῆς πέτρας, ἐν τῇ φυλῇ αὐτὸν τέθνικεν ἡξασία. φυλλεῖα. ἡ δὲ πολεμαῖος ἡ λαζαμῶν. ἀεισοφ. εἰς τὸ ἀπυρείδιον ἐσχαμμον φυλλεῖα δός. οἷόν με μεμαραμμένα καὶ ἀτελῆ. διαύδα γὰρ πωχοὶ ἐοικότα ἴσασι φυλλία δέ ἡ θεοδαμίνης φύλλα. φυλεύδης. ὁ τῆς φυλέως. φυλὴ. ὄνομα δήμου παρὰ ἀθηναίοις. φυλὴ. ἡ φυλὴ καθ' αὑτὴν ὅτι μέρος σρατιᾶς. ζητεῖ ἐν ἡ γυνῆται. φυλὴ ἰσοπρωτης ἐν ἡ περὶ τῆς εἰρωνίας. δῆμός ὅτι φυλὴ τῆς οἰνηίδος. ὁ δὲ μόλ ανδρος, τὸν νομίζει εἶναι φυλὴν. ὁ δὲ φιλόχορος, φρέριον αὐτὸ φησιν εἶναι. φυλλὶς. ἡ τὸ δένδρου. καὶ φύλλις ὁ μασπιός. φυλισιεὶ μ. οἱ λεγόμενοι παλαιστῖνοι. φυλοπρινεῖ. διαπρίνει. καθάπερ δημάζει περιόδως. φυλόμαχος. ἀμαλμαζόπριος. φύλοψις. μάχη. φύματα. ὑδρώκια. φῶτα. γυμνωθέντα. καὶ φωΐαι.

φύξηλις. ὁ φυλάς. φύξιν. φυγήν. φυόμενος. γονόμενος. φύω. βλαστάνω. φύραμα. ἀμαλγάσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν, ἣν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. τὸ γὰρ φύραμα, οὐ διαφορᾷ τοῦ πηλοῦ. ἀλλὰ γένος. φύραμα. στέαρ. ἢ τὰ ζυμῶν μέλη ἄλφιτα. φύρδην. συγκεχυμένως. φαπεσάρεον. παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεσὸν ἔχουσα φόνον. φύρδ. μολύνῃ. ἢ συμφύρδην. ἢ πηλοῦ. φύσασα. γεννήσασα. καὶ φύσαντι. γεννήσαντι. φύσα. χαλκᾶ τὴν ὑδραλέαν.

ὁμηρος. Φύσαι δὲ ἐχάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. καὶ καὶ πατικὴ τῶν φύσην. Φυσαλίδες. οἱ αὐλοί. Φύσαμος. εἶδος κήτους θαλασσίου. Φύσει. βλασκήσει. ἀεὶ σοφάνης. οὐδὲν ἐσαῦμφνον ἀλλ' ἀεὶ διον καὶ Φύσαι πτερά. Φύσει. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν εἶναι φύσει μὰ τῶν ἐν τὰ σχήματα δὲ τὰ ἐν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. ἀναναγκαῖον δὲ εἶναι τὰ λέγειν χρήσιμα. τὸ δὲ χρήσιμον τινος χάριν ἔξωθεν συμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ οὐχ ὡς τίθενται τὰ κατὰ φύσιν καὶ ἴδιον. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες. ἔθνη. νόμοι. ἐστὶ παλαιὰ μακρὰ δημόσια. ἐστὶ καθέκαστον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδια. μεταθέσθαι οὖν ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ ἀντιθέσθαι μεταβαλεῖν ὡς αὐτοῖς ἐθέλοι δίκαιον. ὅθεν οὐ τοῖς οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ σιτία καὶ δηλητήρια φαρμάκου προσενεγκαμένοις ἐφάνη λυσιτελῆ. φασὶ γοῦν τὸν ἀπὸ Ἰλιὸν γυναῖκα τοῦ κωνείου, καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν. καὶ τὸ σωτηρίον θεῖον ὅς τίς σοτε ὁ μιθριδάτης σὺν εἶνος, σὺν σιόντα γυναῖκαν πύλικα δηλητηρίου φαρμάκου, μὴ διαφθαρῆναι. τῶ κατισχύσαι τὸ σῶμα καθάπερ σίδηρον τῆ ραφῆ παρὰ τῶν ἀντιπάθων. ἃ προσφέρετο πολλάκις ὑπὸ ὧν ὀδηλυρὸς ἀπὸ ἡῶν ἀρξάμενος. ἅπαντας ἀνθρώπους ὡς συμβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὸν καλὸν τυραννίδα. Φύσην. τὸν φύσαν. Φύσιγξ. τὰ ἐν ταῖς κνήμαις σὺν καὶ μάτα. ἢ τὸ ἐντὸς λέπυσμα τῶν σκορόδων. ἢ Φυσίγκ. ἡ ἀνθεῖα φύσιγξ. Φυσίζοος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφοις, μετὰ τὸν ἠθικόν. διεξέρχονται περὶ τοῦ Φυσικοῦ. τουτέστι περὶ σωμάτων. περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων. καὶ περὶ τῶν τοῦ κόσμου καὶ τὸ τοῦ κενοῦ. περὶ ἀστέρων. περὶ ἡλίου. περὶ τοῦ ἀπεμφαινοῦ. πῶς ὁρῶ μὲν. τί ἐστὶ αἰτία τῆς καταληπτικῆς φαντασίας. περὶ νεφῶν. βροντῶν. εἴδους. τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πρᾶγμασιν εἶδος. ὕλη. καὶ αἰτία. καθὸ δέ ἐστι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καλοῦνται φυσικὰ περὶ ζῶντα, μέθοδοι ἐ. ἡ φυσικὴ. καὶ κατὰ μέρος τέχνη. ἡ διαλεκτική. ἡ μαθηματική. ἡ περὶ τὴν φιλοσοφία. ὅτι δὲ φυσικοῦ μὲν, περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι. καὶ τῆς ὕλης ἐν ὧν φυσικῶν πρᾶγμάτων. καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι ὧν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ δ' στοιχεῖα. ἀλλὰ ἕτερόν τι σῶμα. πάλιν τί τὸ εἶδος. ὅτι σφαιρικόν. καὶ διὰτί σφαιρικόν. ὅτι πολυχωρότατον. σὺν ἐστὶ πεδωμὲν ὧν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος. σὺν στερεοῖς δὲ ἡ σφαῖρα. ὡς ἐ ὁ πλάτων σὺν τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀπέδωκε. καὶ ὁ ἀριστοτέλης δύο δίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. ὧν μὲν ἀπὸ ἰδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. ἃ δὲ δίδωσι δὲ καὶ ὁ πλάτων σὺν τῆς σχέσεως ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δέ ἐστιν ὑπὸ τὰ οὐράνια αἰνοῦνται οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἴτιον ὅτι μάλιστα ὁμοιοῦσθαι ὧν προσεχεῖ αἰτίῳ. καὶ τοῦτο εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. διατοῦτο ὧν φησι κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανός, ὅτι νοῦ μιμεῖται. ἴδιον μὲν τοῦ νοῦ τὸ πρὸς ἑαυτὸν νοεῖν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν, αὐτὸς ὁ ὁρώμενος. ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη, ἑαυτὸν ὁρᾷ. καὶ ἑαυτὸ ὁρῶν τὰ εἴδη τεθέαται. πλήρωμα γάρ ἐστι ὧν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν. ἐν ὧν τὴν δὲ διὰ τὸ τὸ πρὸς τὸν νοῦν ἐκμοίωσιν. καὶ ἄλλως. μιμεῖται τὸν νοῦν παντα χῆ ὄντα. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα παντα χῆ γίνεται. τῶ ὧν παντα χῆ γίνεσθαι, τὸ παντα χῆ ὂν μιμεῖται. τελείωσις γὰρ ὧν χειρόνων. καὶ πρὸς τὰ ὑπὸ τὰ περὶ σελήνην καὶ ἐκμοίωσις. οὕτω μὲν ὁ φυσικὸς ὧν φυσικῶν ἀποδώσει. καὶ τὸ εἶδος, ἐν τῇ ὕλῃ ἐν τὸ αἴτιον. ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης, καὶ αὐτὸς μὲν περὶ ἕν αὐτῶν διαλαμβάνει. διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ ὅτι περὶ μεσηματίνα κατασκευάζεται πρᾶγματα. οἷον ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα. ὁ πέντων περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδώσει ἢ ἐ ὅτι ὧν ὁ εἰσμὸν, περιλαμβάνων ἐν τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ ἐν τῇ αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ ἄλλως πόσῳ. φύσις ὅτι ἀπλῶς ἁπάντων ἡ ὄντων ἡ ὑπάρχοντος. περὶ τροπὸς δὲ αὖ τὴν μορφὴν ὡς ἐν ἀπλῶν. ἐξ αὐτῶν ἁπάντων ἀλλήλοις συμπεφυκότων. λογικὴ, ὡς ἐν ἀνθρώπων. διὸ νομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς ἑαυτὸν ἐντὸς δημοσιεύσασα. αἰσθητικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη. πρὸς γὰρ τὴν ἐπιθυμητικὴ καὶ αὐξητικὴ. καὶ γεννητικὴ δυνάμει, καὶ τὸν αἰσθητικὸν πέπτηται. φυσικὴ δὲ ἐν βίοις φυτοῖς. κινοῦνται γὰρ καὶ αὐξητικὴ τὸν θρεπτικὸν ἐν αὐξητικὸν ἐν γεννητικὴν δύναμιν. ἡ ψυχὸς δὲ ὡς ἐν ὧν λίθων.

καθότι

καθότι ἐξ αὐτῆς κινεῖται καὶ ἀπὸ τοῦ ποιοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ ποιοῦ μόνου, καὶ ἀπὸ τοῦ θλασθῆναι καὶ πυκνωθῆναι· καὶ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ δέ, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ποσεῖς τὸ ποσὸν ἑτεροίνυκτον μεταβασιν.

Φύσις ὅτι ἐστὶν ἔτι σωίεχουσα τὸν ἡσυχον· καὶ ἡ φύσασα γῆ ἐστὶ τῆς γῆς· ἔστως· ἐξ ἑαυτῆς κινεῖται· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπορητικοὺς λέγω, ἀπὸ τελούσας τε καὶ σωίεχουσα τὰ ἑαυτῆς οἰκεῖα μισοῦσι χρόνοις· καὶ τοιαῦτα ῥηθησεται, ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. Ταύτων δὲ τὰ συμφόλοντος σοφίζεσθαι· ὡς οὐκ ἐν τῆς οὐρανοῦ δημιουργήσας· ἡ φύσις ὅτι ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλων, τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας· οἷον, ἡ τοῦ κινεῖται μὴ καὶ ἀπὸ τοῦ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν· καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι· ἠρεμεῖ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ποσεῖς τὸ ποσὸν μεταβασιν· ἀκίνητος οὖσα παντελῶς καὶ ἀπόρητος· τῶν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας, οὐσιωδῶς λέγω φυσικῶς καὶ οὐκατὰ συμβεβηκὸς τῆ γῆ ἐνυπάρχουσαν, φύσιν καλοῦσιν· ἀπὸ τῶν κίνησιν δὲ αὐτῶν ἐξ ἠρεμίαν ὧν πρωτομάτων φύσιν εἰρήκασιν· ἀλλὰ τῶν ἀρχήν· τουτέστι τῶν αἰτίαν· καθ' ὃ οὐ καθ' ἀπὸ συμβεβηκὸς· ἀλλ' οὐσιωδῶς αἰτία κινοῦντος καὶ ἠρεμοῦσιν· ὅλον δὲ λέγει ὁ ἀπόστολος· καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί, οὐκατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς φύσεως λέγει· ἐπεὶ τὸ ποιήσαντος ἀνθρώπου ἐγκλημα· ἀλλὰ τῶν ἐμμονον καὶ κακίαν διάθεσιν καὶ χρονίαν καὶ πονηρὰν συνήθειαν. Φύσιν· τὸ πρῶτον ἕτερον· εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλλο τι καὶ πρᾶσιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλαί· Φυσικὸν τὸ ὄντα. Φυσόβαθρον· τὸ τὰ χαλκέως. Φύσημα· καὶ τὸ γυμνάσιον μεθοδευόμενον, Φύσημα ζειν προσημαίνοι· Φύσηνεν ἐγκαυχᾶται μεταστομώσαι πρὸς μαίας. Φυσῶ τὸ πνέω· τὸ δὲ περιέρχεται τὸ ἀέρος φαίνης. Φυσᾶ δὲ πᾶσα πονηρὰ καὶ φανοῦνται φερέτερον. Φυγὰ ἡ δένδρα.

Φυταλιᾶς· ἀμπελοφύτου γῆς. Φυταλίζω. Φυτάω. πληθαλίζω. Φυγὰ λιμός· ὄνομα νύειον. Φυγὰ λμιος· ἀπὸ Φύτλης· ἀπὸ γένεσεως· ὡς ἐξ ἀρχῆς, ἀλαῶν ὁμμάτων. ἄρχ καὶ ἦθα Φυτάλμιος· οὕτω σοφοκλῆς. Φυτεία δὲν δένδρων. Φύτιδον· ὄνομα πόλεως. Φυτηγόμος ὁ φυτουργός· καὶ ὁ σωδένδρος τόπος· διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν. Φυτικαί· φυτικὴ δυνάμις τρεῖς τῆς ψυχῆς· θρεπτικὴ· αὐξητικὴ γεννητικὴ· φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόνοις τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται· δύναμις δὲ καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα· καὶ ἔμψυχα· καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι, ἔχομεν δυνάμις· ὡς δὲ ζῶα, ἔχει ἀλόγους· ὡς δὲ ἔμψυχα ἔχει φυτικάς· ἔμψυχα γὰρ μὲν καὶ τὰ φυτὰ· ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι· καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς· λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῶν καὶ τεθνάναι· ἀπὸ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, παρουσία καὶ ἀπουσία γίνεται τῆς ψυχῆς· ὅσα μὲν ἔχουσι ἔχει πρείττους ζωάς, ἐξ αὐτῶν καὶ ἔχει καταδιεστέρας ἔχουσιν· ὅτι δὲ ἐν ἀπαλιν· οὐχὰρ δυνατὸν ἔχει λογικὰς ἔχειν δυνάμις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας ἔχει κατ' διεστέρας· ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ὄστι μεταστρέψαι τῆς πρείττονος, τὸν μὴ μεταστρόψαι τῆς χείρονος· ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ἔχει τὰ καὶ ἀκοῆς καὶ ὧν λοιπῶν· καὶ ὅσα ἀκοῆς ἔχει τὰ καὶ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς· ἔχοσα δὲ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς πάντα καὶ ὄψεως· ὥσπερ ὁ ἀπαλοξ. ἐστὶ ὅσα ἁφῆς, ἔχει τε καὶ τῶν ἄλλων· οἷον οἱ σπόγοι, ἁφῆς μετέχουσιν· οὐδὲ μιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης· ὥστε οὐκ ὄστι μεταστρέψαι τῆς πρείττονος, τὴν μὴ ἐλάττονος μεταστρόψαι.

Ὅστε δὲ ἐχόντι δίονται ἔχειν χειρόνων αἰρεῖσθαι ἵνα ἔχωσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον, τὸ σῶμα ἐδύνατο μεταστρέψαι τῆς πρείττονος, μὴ πρότερον μεταλαβόντων καλὰ διεστέρων. Φύλλ.

γλυκὰ φυλή.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Φ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΒείας. ὄνομα νύσιον οἷς ἰῶς ρατηγὸς τῶν ἀθωναίων. Χαλάμος. ὁ ἀρχηγὸς τῶν σκυθῶν. ὁ δὴ χαλάνος βοᾶ ὄρνιθι ταῖς αὔραις φόβῳ ἐδίδου. ἀθρόον τε τῷ πολέμῳ φίλιον ἀραμβος σάλπιγξ, ἣς δυνάμεως ἥρωιζε. Χαίας ἀπὸ ἀχαιοῦ. ἀπὸ τοῦ πεχωρίσθαι. ἀεῖσο. χαίας μὴ βοᾶ. ἡσυχίας δέ, τουτέστι πρᾶος. ἐπεὶ ἡ ἡσυχία ἐστὶ πληθύνεται τὸ πόρευμα. ἐπὶ χαὰ παρὰ λακεδαιμονίοις ἐπὶ ἀγαθά. Χάλαζα. νέφος πεπηγὸς ἐπὸ πνεύματος διαιρεθὲν ἐπὶ πολὺ συνεχόν. ἡμῶν δὲ σύνεφος πεπηγὸς ὑγρόν. χάλαζαι λέγονται ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος ὑπορρηγνῦσαι ἄνω πῆξις. ἐπὶ πλέον μὲν ἐπὶ νιφών. ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ νιφετὸς ἐπὶ πλέον μὲν πάγος. ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλος. ὁ δὲ νιφετὸς σημαίνει πῆξις. ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ ἀλλοίαν χροᾶς ἢ ποιότητος αὐτοῦ. ἀεῖσο φωνῆς. ὅτι ἀπὸ τοῦ χαλάζω τὸ πνεῦμα ἐπιδηλοῖ. ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς λέγων. Χαλαζᾶ. ἤτοι χαλαρὸς ἐστὶ τὸν πεπηγότα εἰς χάλαζαν. νόσημα δέ ἐστι τὸ θερμότατον. ὃ πορίζοντων μὲ λανθάνοντα. ἀποθανόντων δὲ ἐπὶ τεμνομένων, φανερὸν γίνεται. τὸ σαρκίδιον αὐτὸ ἀναμένει. ἐπὶ μὲν φύσεως ἡ χαλαζα. εἰώθασι δέ οἱ μαγειροι πασσάλῳ ἢ τοῖχον ἀνοίγειν σόμα μικρὸν τοῦ σφαγήν. ἐπὶ λανοειδεῖ χαλαζῶσι. χαλαζα δέ ἐστι πάθος παχέος. Χαλαρὰ. χαῦνα. χαλαρὰ γῆ χαῦνος φορεῖν πανδήμει. ἐχαλαρὸν ἰῶν αὐτῷ ἐπὶ ἅλυσι τὸ πλέγμα πρὸς βοᾶ διομένας ἐπὶ πορτίνῃ τοῦ αὐχένος. Χαλάσαι. σὺν λυθῆναι. χαυνωθῆναι. ὕδωρ ὀξὺ ἐρανὸν ἐμβάλλον, χαλάσαι μὲν ἐπὶ βαρβάροις ἐπὶ νάρδῳ. μαλάξαι δὲ τῶν τόξων ἐπὶ νεῦρα. ἀφεῖναι δὲ τὸ βίαιον κατὰ ἐπίσπορον τοῦ ἐξέλασε. Χαλάσω τῷ ἱερᾷ ἀγνείαν. ἁγνεύσω μεταφορικῶς. ἀπὸ τοῦ νηφάλιος. ἀφαλλάσσω. ὡς σοφοκλῆς σὺν φαίδρᾳ. κατὰ νέφος ἐπὶ δῆς σὺν ἐκάβῃ. ἱερᾷ ἡ μεγάλη. ἡ ἀγαθή. διόδωρος. τὸ δὲ βασιλέως χαλῶντος κατὰ παραλυομένου πρὸς βαλεῖν μένα, ἐπὶ δέ ἐστι ἀνῶ τὸ ἐκβάλλω. Χαλασταῖον νίζον. ἀπὸ χαλάσεως τοῦ σὺν μανεδονίᾳ λίμνης. Χαλβανή. ἁλοιφή τις σύνθετος πρὸς ἵππους. Χαλδαϊκοῖς ἐπὶ τῇ Χαλδαίᾳ μασι. διαφερομένῳ γένει τῶν πρόπαλαι πόλει τοῦ ἰσιδώρᾳ μιμήσεων τοῦ ὀρνέου τοῦ φωρῶν τοῦ ἀπηχημένων σὺν ἀσὺν τοῖς χαλδαϊκοῖς ἐπὶ τῇ Χαλδαίᾳ μασιν, αὐτὸς γὰρ δείκνυε τὸ ὁδὸν τῆς μιμήσεως. αὐτῶν τε ἐστραβῶν τοῦ μιμερῶν βύτων κατὰ ἐπιδίωξιν τῆς πήσεως. εἷα φοφοῦσι ταῖς πέρδιξι γενόμενα πρὸς τὸ πέδασθαι. Χαλδαῖοι. ὄνομα ἔθνους πόλει τῷ ἀστρονομίαν ἠσκημένοι.

Χαλδίνη. ὄνομα πόλεως. Χαλέστρα πόλις. Χαλεπὰ βαρέα. πεπαιδευμένον ἀντιθέμενον τῷ ἀρχὴν πρὸς τοὺς ἀπαίζοντας δεῖν. χαλεπὴν ἔσθ᾽ ὁλὸν ἔμμεναι. σόλωνα δέ μαλακὸν αὐτὸ κεκλημένον, φασὶ χαλεπὰ βαρέα. παλαιὸν δὲ ἕτερα ποιμαίνεσθαι. χαλεπὰ βαρέα. φασὶ πόδιανδρον τὸν οἰνάνθιον, κεκλῆσθαι μὲν εἶναι δημοτικόν. ὕστερον δὲ τῇ πρὸς αἵρεσιν μεταβαλόντα. τυραννικὴν γνώμην ἔσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία. οἱ δὲ, τὸ χαλεπὰ ἂν ἀδικήματα θέσιν, ὡς μηδενὸς ἄνευ δυνηθέντος τηρῆσαι τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ. Χαλεπαίνει. δοτικῇ. ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται. ἐπὶ τὸν πολεμίων τῷ ῥωμαίων. καὶ βαϊανός ἐχαλέπαινε τοῖς πεποιημένοις. καὶ αὖθις. διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πότερον ἀχαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. ἀντὶ τοῦ ἀχρεῶς. καὶ αὖθις. Χαὶ βόνδε χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ ἐς κεφαλὰς αὐτῷ ἀπειλεῖν. καὶ αὖθις. ὡς δὲ πεφοίτακε τὸ ὄνειρον ὅτις δὴ πάντας, χαλεπαίνουσιν. ὀδῦσσος. οἱ τύειοι. Χαλεπὸν χόριον μύναι γάλα. τὸ ἕλυτρον τὸ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ μύνδι γάσαμενοι τούτοις, ἐπὶ τοῖς ἐμβρύοις Χαὶ βαλλόντοσι διὰ τὸ λίχνον. Χαλεπώτατον. φησὶν ἀεισοτέλης ἐν β΄ τοπικῶν. χαλεπώτατον τὸ αὐτισρέφειν τῷ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγει αὐτὸ τι μὴ ἁλῶναι μηδὲ πόχειρον. ὡς Χαὶ τῶν ἄλλων. Χαλεπωτέρους. τοὺς λόγους πλέξαι δυναμένους πανδήδης σὺν λεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια νεύμασι πεισενεξθεῖν οὐκ εἶναι καὶ τοῖς ὧν ἐπαρχίαρχουσιν ὑπείκειν. Χαλίμρικτος. τὸ πῶς. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. καὶ στέρνοις τὰ. ἵνα ἅλις ἄπρατον ἔχων. βυτέσιν οἶνον. ἐπὶ χαλιμρίκτῳ μὴ κεκερασμένῳ. ἐν Χαὶ γεύματι. καὶ χαλιμρίκτῳ πάλαι πεβεθομένῳ. Χαλίμαι. πόρευμα. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι ὅσῳ μᾶλλον ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Χαλιμέ

ζειν τὸ πρὸς ἡδονὴν συνουσίας ὁρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν εἰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. Χαλινὸς τὸ ἡνίον.
Χαλινωτὴ πατανῆ. Χαλιξ. μικρὸς λιθίδιον. Χαλις. εἶδος ὄνου. ἐστὶ δὲ καὶ ὀδοντικὴ ὃ χάλιγ. Χαλίσια. Χαλίφου. τὸ ἀνόητον. Δίδυμος ὁ γραμματικὸς, χαλιέντερος ἐκλήθη. διὰ τὸ πολλὰ βιβλία συγγεγραφέναι. φασὶ δὲ αὐτὸν συγγεγραφέναι καὶ βιβλία τριακόσια. Χάλκανθος ὕδωρ ἐστὶ πικρὸν μὲν ἄλλοις ἰσχυροῖς τὴν ἕξιν σύμφυτον μᾶλλον θερμότητος ἀπαγωγὸς. ἀπαντῶν μᾶλλον εἰς ὑγρὰ σάρκας τρέπειν δεδαίμενον. Χάλκεος. ἰσχυρὸς. στερεός. ἐκ χαλκέων ἁρμῶν ὅμηρος. χαλκέων δὲ ἐνδρομῶν δέδετο θοὰς ἱμᾶσι δεκαμίτοις. ἤγουν δεσμοῖς ἰσχυροῖς ἐκ δυσλύτων. καὶ πόλις κεκλεῖται χαλκᾶς πέραμος. Χαλκεῶνα. τὸ χαλκεῖον. Χαλκεύω αἰτιατικῆ.
Χαλκεὺς πᾶς ὁ χαλκεύων τι. καὶ ὁ χρυσοχόος. Χαλκεύτης. Πιθήκιναι σάλπιγγα τὸν ἀπὸ πέτρων βαρυόμενον χαλκεύτην κατέχει κίνδαρον ἄδει νόμος. Χαλκεῖα. ἑορτὴ ἀθηναίοις. ἅτινος ἀθλήματα κελοῦσιν. οἱ δὲ, παύδημον. διὰ τὸ ἐκ παύρων ἄγεσθαι. Χαλκῆια. ἑορτὴ ἀθλήσεως δημώδης καὶ ἀρχαία παλαι. ἅτινος ἀθλήματα κελοῦσιν. οἱ δὲ παύδημον. διὰ τὸ ἐκ παύρων ἄγεσθαι. ὕστερον δὲ ἐκ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν. ζήτει δὲ εἰ Φαίσος ἐν τῇ ἀπίᾳ χαλκῆ νείμασθ. ὅτι ἦν καὶ νέα τις πανεθνὶς ἐν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζουσι. Χαλκεῖα ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἀγομένη πανεθνὶς ἐν καὶ νέα. χειρόναξι νομὴ. μάλιστα δὲ χαλκᾶσιν Ἀπόλλωνος. φανόδημος δέ φησιν, ἐπὶ ἀθηνᾶ ἄγεσθαι τὴν ἑορτήν. ἀλλαχοῦ. Χαλκεῖον ἐν ᾧ χαλκεύουσι. χαλκεῖον δὲ διαφέρει χαλκοῦ. Χαλκηδόνιοι. ἀπὸ χαλκηδόνος πόλεως. ὡς φησιν Χαλκὶς, ὄνομα πόλεως Αἰβοίας. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Χαλκίβαβος. Χαλκίβρια. Χαλκιδεῖς. οἱ ἀπὸ τῆς χαλκίδος. καὶ Ἀθήναια ὁ χαλκιδικός. Χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδικάζεσθαι. ἐπὶ τῶν χλιδώμενων καὶ φιλοσοφίζειν ἐπὶ τῶν παιδεραστεῖν. ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρενόπαις ἔρωτες ἦσαν ἰσχυροί. ἄλλοι δέ φασι Χαλκιδικὸν ἐκ τοῦ ἐρετικοῦ καὶ ἐδεσθῆναι δοκεῖν τῷ ἐ, καὶ ἀπορεῖσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ σπουδάζειν. Χαλκιδικὸν δίωγμα. τοῖς θεσμοφόροις ἀθλήσιν ὅμοιον, ἐν πολέμῳ γυναικὶ ἁλισκομένῳ, διωχθῆναι ὑπὸ πλειόνων. ἐζώγρουν φυγεῖν εἰς χαλκίδα. ὡς καὶ σημοί. Χαλκιδίτης παρὰ ἰωσὶ πώποτε ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς ἀτελείας τὸ δεδομένον νομίσματος. Χαλκὶς εἶδος ὀρνέου. πλατύξ. Χαλκίοικος ἀθλῶν ἐν ἀσπάρτῃ. ὅτι χαλκᾶν οἶκον εἶχεν, ἢ διὰ τὸ ὑπὸ χαλκιδέων τοὺς ἐξελθόντας φυλάδας αὐτὸν κτίσαι.
Χαλκίοισι τοῖς πνηροῖς χρώμεθα. χθὲς τε καὶ πρώην ποιοῦσι τῶν κακῶν νόμιμα. Χαλκία. ὡς χρυσία ἔλεγον ὃ σχήματι χαλκοειδῶν. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν. ἐστὶ γὰρ κελλίου. νόμισμα χαλκᾶν ἐν ὅπλοις. λέγεται δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς μετοίκους τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι χρώμεθα κελλῷ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτω τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα κελλοῖς οὖσι. τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς οὖσι χρώμεθα. Χαλκοβαρὲς ἅλα. ὃ χαλκῷ βαρουμένῳ. ἀντὶ τοῦ στερρεά. Χαλκοβατές. στερεόν. Χαλκοενδυτὴς. χαλκῷ καθωπλισμένος. Χαλκοπρότων. χαλκοπόδων. τοὺς τοῖς ὁπλασὶ ἰσχυροὺς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ καὶ χεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ταῖς προμήκεσι τῶν ἵππων. Χαλκολίβανον εἶδος λεπτοῦ. τιμιώτερον χρυσοῦ. ὅτι δὲ τὸ λεπτὸν. ἄλλο τι τοῦτον χρυσίον. μεμιγμένον ὕλῃ καὶ λιθείᾳ. ὁ ποιοῦσι ὅτι συνθέσεως καὶ ἁγίας ἁλὸς τῆς μεγάλης σὺν πλησίας. Χαλκόπους. ὀξυπόδης. ἤγουν στερρὰ καὶ ἀκοπίατος σὺν ᾗ ἐστὶ καὶ ἡ ὃν φονέων. Χαλκοτύπους. ἐκ σιδήρου πολλὰς γνομένας. χαλκοτυπίαις ἀσπίσι τοὺς τῶν μαχομένους. Χαλκοῦς. λεπτὸν ζ'. καὶ ζήτει ἐν ᾧ χάλαντον. Χαλκῶ. σιδήρῳ. Χαλκὴ. αὐτὴ ἡ ὕλη. χαλκᾶς ἡ ἀνδριὰς τὸ μετουσιασθέν. ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ χαλκῆ. Χαλκώδων. χαλκῆ. Χάλος πλεκτὸς. οὗ τὸ ἄνω ἐλέφαντος πλέκουσι χρυσοῦν καὶ μεγάλων. Χάλυβος, ἔθνος σκυθικὸν ἀφ' οὗ ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ λυκόφρων. χαλυβικῷ πυρὶ δοντι συντεθραυσμένῳ. καὶ χάλυψ ὁ σίδηρος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ χάλυβα σιληρὸν κεκαμηφάγην. Χαλυδώνιος οἶνος. Χάμ σκηνώματα, καὶ αἰγυπτος. ἐπειδὴ τὸ χὰμ ὁ μεσρεὶμ. μεσρεὶ, ἡ καὶ αἰγυπτος. ὅ περιέχεται σκήπτρου μέσης. Χαμαδὶς. χαμαί. εἰς τὴν γῆν. καὶ χαμάζε. χαμαί. Χαμαὶ ἐπὶ τῆς

γῆς. καὶ παροιμία. χαμαὶ ἀπλεῖν. ἐπὶ ἴσου καὶ οὐδὲν ἐπαίρεσθαι. οἷον καὶ τὸ πλίνθου πλύμα ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται. Χαμαιδαλδες. χαμαὶ ποιμώμενοι. καὶ χαμαιδύνης ὁμοίως. Χαμαιδρέπτος. χαμαιδρέπτον μῆλα καὶ ἀνεθρέψατο. Χαμαίζηλοι. τὰ σεσηπότα. ἢ δίφροι οἱ λώδεις. τὸ χωνευτὸν τοῖς κάθοθεν ὑποτρεφομένων χαμαιζήλων. Χαμαιζυμήτης ἄρτος. Χαμαιλέων. ζῷον εἰς πάντα τὸ χρῶμα μεταβάπτων. πλὴν λευκοῦ. Χαμηλαίον. εἶδος βοθρύνης. καὶ χαμαίμηλον εἶδος βοθρύνης. Χαμαιπίτεια ἡ χαμαιπετής. χαμαιδεὲς μύος. Χαμαιρεπὲς. χαμαιρέπτον. Χαμαιτυπεῖον. πρεπεῖον. ἢ χαμαιτύπη. ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ πίπτω ἢ ὀχεύεσθαι. Χαμαιτυπεῖς. Χαμάυνης. ὁ χαμαὶ ἀναζόμενος. ἢ θηλυπρεπῶς χαμάυνη. ταπεινὴ κλίνη. ἀεὶ σοφάνης. ἀπὸ τῆς χαμάυνης παύεσθαι πεφεῖ ἔχων. Χαμάτις ὄνομα ἀμπέλου. Χαμόθεν. ἀπὸ τῆς γῆς. Χαμῶς. θεοὶ ἐπιτυμβίων ἢ ἀμφίπολοι. ὡς πορνίδαρτη θεὸς σποδυίων. ἢ λάβρος σολθμῶν.

Χαναναῖον ὄνομα πύελον, ἢ ἐξαυτοῦ χαναναῖοι. μουσῆς τεσσαρακοντατέτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ, τελευτᾷ. διαδόχου καθεστῶτος Ἰησοῦ τοῦ τοῦ ναυῆ. ὃς τὴν κατὰ Ἰεριχὼ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπαγγελίας τῷ ἀβραὰμ. ὅτι δώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἅπασαν τὴν λουμένην διαθαλάσσης καὶ ἐξεραῦ ἐπὶ βασιλέων πάντας ὑποβασιλεῖς ἐξωσάσης τῶν ἐθνῶν. οἵτινες ὑπὸ τοῦ διωκόμενοι, διὰ τῆς παραλίου αὐτοῦ πόντου τε καὶ λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν ἄφρων χώραν. τῶν αὐτοῦ πίων μὴ προσδεξαμένων αὐτοὺς διὰ τὴν μνήμην τὴν πρότερον ἰδίων ἔπαθον διὰ τοῦτο, συνεπιθρεξάντες πάσαν πανταχόθεν συντεθαλάσσιον. καὶ προσφυγόντες τοῖς ἄφροις, τὴν ἔρημον αὐτῶν ὤκησαν χώραν. ἀνασεξαμένοις τὸ σχῆμα ἐξ ἀβάθου. ἐς συπλαξὶ λιβύαις ἀναχαλασμένοι τὴν αἰτίαν, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς χαναναίων γῆς ὠκίσαν τὴν ἀφρικήν. ἐξ εἰσὶ μὲν χιονῶν αἱ τοιαῦται πλαδηδὲς συντῇ νεμιδίᾳ. πρεπέχουσαι ἄλφος. ἡμεῖς δὲ μὴν χαναναῖοι. ὃς ἐδίωξεν ἰησοῦς ὁ λησῆς. καὶ θηλυκὸν ἡ χαναναία. καὶ χαναΐτις γῆ. Χανδόν. ἀθρόως. ἀπίστως. ἀπλήστως. χορτικῶς. πίνειν χανδόν. ὁ δὲ λόγος καιροῦ καὶ τύχης. ἀμέτρως τε καὶ χανδὸν ἀρυόμενος, καὶ κατεμφορούμενος. καὶ πολυπραγμονῶν. ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν. ἢ ἀνὴρ γυναῖκα. ἢ μήτηρ τέκνον. ἀλλ' ἐκκαυτίζετο ἅπαντας πρὸς τὸ σκέλος τοῦ σκέλους γνώμῃ. Χαίοι. διασαίη. Χαλονδᾶς. ἔθνος πειρωτικόν. ἀεισοφάνης. ὁ πρωπτὸς ὄζειν αὐτὸ χεμικὸν χάσιν. ἐπειδὴ καὶ ὃς μελανίαν διεφάλλεσθαι ὀπὸς καὶ αὖθις ἀεισοφάνης. τὸν παφλαγόνα λαθεῖν ἐχθίοντες φορᾷ δὲ αὐτὸς πάλαι ἔχει τὸ τὸ σκέλος τὸ μὲν, ἐν ξύλῳ. τὸ δὲ ἕτερον ἐν τῇ σκληρίᾳ. ἐν χάσι ἢ πρὸ τὸ πεχυνέσθαι. θρακικὸν δὲ ἔθνος οἱ χάονδοι. Χάος καὶ ὁ ἀὴρ παρὰ ἀεισοφάνει ἐν ὄρνισι. διὰ τὴν πλέως τὴν αἰθερίαν ἐς τὰ χάη. ἢ μᾶλλον τὴν νίοσαν διαφήσετε ἐς χάη αὐχαιότερος καὶ προνί. ἐπὶ τὸ παλαιόν. καὶ βρυκός. πτᾶται δὲ ἐν ἀλοδίῳ χάει. ἐς αὖθις. ὁ δέ, φλυαρεῖ. ἐς μέσην ἡμῶν λῆρον καθεχεῖ. τὰ χάη αὐχαιότερον καὶ προνί ἀπόζουσι. Χάος. ἀεισοφάνης. χάος ἰῶ ἐς μυξέρεβός τε μὴ ἂν πρῶτον. ἐς ἐρεβεσκὸν ἐρεύ. γῆ δὲ ὑδὰ ἀήρ. ἀδὸν ὑπὸ ὀρφνοῦ ἰῶ. ἐρέβεσ δὲν ἀπειροσι ἡλπις, πίπτει πρώτισον ὑπὸ νέφος μιον νυξ ἡ μελανόσκοτον ὠόν. ἐξ ἐπειτελλομένης ὥρας ἐβλάστησεν ὁ πρόφυτος. σὶ λαβὼν νῶτον πτερύγαιν χρυσαῖν ἐνέπασαν ἐμώησι δίναις. ἔβος ἦχά τε πολύεντι μιχθεὶς συνίωκεν ἐρεβεννὸν ἀέρα. ἐν ὁπόσοι γένος ἡμέτερον. ἐς πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς. πότερον δὴ ὑπὸ γένος ἀθανάτων πρῶτον ὧς ζωὰς μίξεν ἀπάντων. ξυμμιγυμένη ἑτέρων ἑτέροις. ἐγένετο ὠὸς. ὠκεανός τε ἐς γῆν. πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἀθάνατον. Χαὸν τὸ ὑγρὸν καὶ ἀόρατον καὶ ἀχλοῦν. Χαρὰ. ἡδονή. ἀφροσύνη. τέρψις. τινὲς φασὶ καθ' ἑαυτὸ σημαινόμενον. ἑαυτὸν σημαινόμενον εἶναι. πότινος δὲ ἐπειρᾶτο ἐνέκω τῶν ὀνομάτων τούτων ἰδόντι σημαινόμενον ἐπὶ τοῦ χάσκειν. ὡς πορ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς τοῦ. χαρὰν μὲν λέγοντες, ἄλγειν ἐπαρσιν. ἡδονὴν δὲ ἐπαρσιν ἄλγειν. τέρψιν δὲ τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν. ἀφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. νομοθετούντων δὲ ὅς. τὸ μὲν δεῖ πεῖν ἡδονὴν χαρὰν, οὐ χάσκαι τὴν, ὡς πορ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον. οὐδὲ δὲ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἶ πεῖν, ἢ τὴν μονάδα μονάδα. τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ φαύλου. Χαρέδρα. διώρυξ πηλοῦ μεγάλη. ὁ λεθρον οὐχ ὕδωρ ἔχουσα ἀεισοφωνὶ δεῖ χε χαρέδραν ὁ λεθρον τετυπῆσθαι ἐν ὅτι μεγέθματι. Ὅσσα ὁ τεμὶν μνημονεύσατε καθ' ἑλάσσας τε χαράδρας ἠδὲ κατὰ μεγάλας φαλακτὰς πεδίονων. Χαραδρεῖς. αἱ διαιρέσεις ἐς ἐγκλίσματα καὶ χείμαρροι

καὶ χειμαρροὺς γῆς. Χαραδραῖος λέων. ὁ ἐν ταῖς χαραδραις. θὶ μὴ τὸν θεατικὸν λέγει. ὃν περιῶν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν θεατικαῖς χαραδραῖς ἢ κελεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος. Χαραδρεώνος. Χαραδριὸς ὄρνεον. εἰς ὃν ἀπιβλέψαντες οἱ ἰκτεῖνοι ῥᾷον ἀπαλλάττουσιν ὧν πρὸς αὐτοὺς οἱ πεπόνθασιν. ἵνα μὴ ποιήσῃ ὠφελῶν δοκῇ μνησικακῶν. ἐμοὶ μὲν ἁλύσκει. μὴ χαραδριὸν πορνᾶς. ἄλλος ἀπαγορεύσας. ἐμοὶ δὲ ἑτοιμότερον. χαραδριὸν μιμοῦμαι τὸν ἀποκρυπτομένων, οὕτως ἀφόνιος ἐστὶν ὁ τοὺς ἰκτεινῶντας ὠφελῶν. ὁ χαραδριὸς ὀφθεὶς καὶ τοῦτον οἱ πορνῶντες περύσουσιν ἵνα μὴ ποτὲ τὸ ὠνήσασθαι ἀθῆται πρεπόντως. ὅτι δὲ εἶδός ὀρνέου. μᾶλλον ἀλλὸ μόνον ἐστὶ ποιεῖ μῦ. ἐμοὶ μὲν τὸ ὀρνέον ὀξὺ ὂν καὶ ἡδὺ καὶ χαράδρᾳ βαρύνεται. ἐστὶ καὶ χαραδραῖος λόφος τινὰ λιθώδη ῥήγματα μηνοειδῆ ἔχων. χαραδριὸν ἀνόμασται, ἀπὸ ἀποκρυπτόμενον. οἱ δέ, φασὶν ἐντοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν. ἀλλὰ δι' ὃ φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τῆς νόσου. Χαραδριᾶται. ὀρύσσεται. ποιλαίνεται. Χάρανα. χαράκωμα. πόλει φραγμα. χαράκωμα δὲ ὁ πρὶ ἑβάλλοντο τὸ τινὸς ἐν στρατοπέδῳ καὶ σεῖα. ὡς δημοσθένης καὶ μύανδρος. πολλοὶ γὰρ ἐπιλελοίποτες τὸν χάρακα, ἐς πόμασε πορθοῦν. Χαρακτῆρες λόγων φρασικῶν. ὑψηλός. ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν ὡς πρὸς Φορον τὴν οἰκείαν φύσιν. Χάραξ. περιαμπωδός. ἱερὰς καὶ φιλόσοφος. ὡς δῶρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ καὶ γράμμα οὕτως ἔχον. εἰμὶ χάραξ ἱερὰς τεραρὴς ἀπὸ πορφάμου ἀπρης. ἐν θάπτε πολέμιζεν ἀχιλλῆι πολιπόρθω, τὴν λεφος ἡρακλῆος ἀμύμονος ἠδ' ἀμύμων. ὅθι δὲ καὶ αὐγουστον πολλῶν νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ βιβλίων αὐγούστου. ὡς πάλαι γνωμμύου καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ' νέρωνος καὶ τῷ μεγάλῳ νβασιλεύσαντων. ἐγένετο ἐλλιμενιῶν ἰσοειῶν βιβλία μ'. Χάραξ ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον. οἱ ἕλληνες τὸ τὸν καὶ γοῦται χάρακα ἄρσενον, ὃς ἂν ἔχοι πολεῖς ἐπιφύσεις καὶ μεγάλας πόλεις τὸ πρέμνον. παρὰ δὲ ῥωμαίοις δύο παραίσας ἢ βοῦς ἔχουσιν οἱ χάρακες. δημόστρατος δημοπόρος. οἱ μὲν, πρόσφερον τὸν χάρακα πρὸς τὸν ἄρκτον. θλιβικῶς δὲ ὁ τῆς ἀμπέλου. ὀξὺ κατάτομον ἡ χάραξ τὸν ἄμπελον. Χάραξ τὸν ἄμπελον. ὅθεν καὶ τὸ σώζοντες τὸ σωζόμενον πάθη. Χάραξιν. ὀξέσι ξύλοις. ἢ κοντοῖς ἢ ἀπανθώδεσι φυτοῖς. Χάραξος. ὁ σαπφοῦς ἀδελφός. Χάρεια. Χάρητος καὶ σχέσεις. χάρης δὲ ὁ ἐν στρατηγὸς ἀθλωδίων, ἀχρήστε καὶ ἑτοιμότατος πρὸς χάρις καὶ σχέσεις τε πόμμος. ὅθεν καὶ ἑτοιμία χάπεται καὶ τὸ πρὸς χειρὸς ἐπαγγελλομένων. Χαείδημος ὄνομα κύριον. Χάειεν. οἱ ἀπλοῖ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι. τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. ἀειτοφάνης πλάττω. εἴ τι ἔστι παλαιὸν καὶ λαμπρὸν ἢ χάειεν αὐτοῖς, διὰ τὸ γίνεσθαι. Χάειον προπαροξυτόνως, ἀπὸ χαειόντος. χαείων δὲ παροξυτόνως καὶ τὸ καὶ χαρᾶς ἐστὶ χαειόντος. Χαειοντίζεις καὶ παιδαπαίζεις ἡμῶν. καὶ βωμολοχεύεσθαι δοκεῖς. κινδυνεύομεν αὐτὸ ἐμπεπλῶνεσθαι καὶ τὸ χαειόντιον σιώμματα. Χαειοντιζόμενοι. ἀλαζονευόμενοι. σιώπτοντες. ὡς ἀειτοφάνης. Χαειεργός. ὄνομα χαριτωμένου ἐργαζόμενος. ἀδὴ χαιεργὰ παλλάδι ἐπιτέχνασθαι κατὰ σωφρόνως. Χαριεστέρους. εὐδοξοτέρους. ἀνάπαιος. ὁ δὲ πυθαγόρειος ὑπὸ χαριεστέρους ἀναλαβών, καὶ τὸν βασιλέα οὐ λευκὸν διαφυγίας ζωγράφητο. Χαριέπωνυ ὄνομα κύριον. Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί. ἰδίως δὲ καὶ ἀφροδισίων. ἢ καὶ τοῦ κατανεύσαι τὸν ἐρώμενον. εἴτε σοι δεῖ χαρίζεσθαι. καὶ πάλιν ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ χαριζόμενοι χαίροντι θέμενοι. οἱ δὲ, τὸν ἡφαιστίωνα αὐτὸ ἀποτέμνον. ἀχαρίστως νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι. Χαρίζομαι δοτικῆ. Χαρίκλεια ὄνομα κύριον. καὶ χαρικλῆς εἷς τῶν λ'. Χάριν. τέρψιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν. Χαρινάδης ὄνομα κύριον. οὕτως νοθὴς ἰωνικὸς. καὶ παροιμία περὶ τῶν ὅτι σου χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.

Χαριξένη, ἀνήθης καὶ μωρά. χαριξένη ἑταίρα. ἀειτοφάνης. οὐ γὰρ τὰ σὰ χαειξένης ἁδελφῆς ἐστί.

Χαρίωνος ὄνομα κύριον. Χάεις. χάεις χάειν γάρ ὅσιν ἢ τί ἡδυσμένον. τουτέστιν ἡ φύουσα τὸν χάειν, χάεις ὅτι πρὸ οὐ πάρξασα. Χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. ὁ λίγις χαρίσασθαι. παρὰ δὲ ἀριστοφάνει ἐνίοτε. Χάρισι καὶ ἀφροδίτη ξύμποσος ἡδυλλαγή. τουτέστιν ἡ εἰρήνη. διότι οἱ γάμοι ἐν ἑορταῖς, ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται, Χάρισιον. χαρισήριον. ἐστὶ τὰ ἀναγεγράφθωμοι χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν δοθέντα. ἐν χαρίσιοι πλανηθέντος εἶδος. ἀειτοφάνης δὲ πλάττω.

πέμψω παλλακαῖς ἑταίρας χαρισίας. Χαρισίωνος ὄνομα εὔφιον. Χάριτας· τιμάς· ἀγερισίας. ὁ δέ, κέλλει θεόδωρον ὁμολογήσαντα χάριτας· ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων προσβλέπει τί τὸ μισεῖς ἐμέ λίσα. καὶ θοιμία. αἱ χάριτες γυμναί· ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι. ἢ ὅτι αἱ χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφαιροῦνται. βεῖς δὲ αἱ χάριτες, πειθώ· ἀπλαία· καὶ ἀφροσύνη. βλᾶς χάριβας γυμνὰς ἰσορᾶσι. διότι δωρεαὶ δεῖ χάριτας τίθεσθαι. Χαειτίμης ὄνομα εὔφιον. Χαειτία ἡ χαρμονή. Χαείτων θρύμμα. παλλώτισμα. Χαείτων ὁ μελανίπτερος· ὁ ὠκύτερος. Χαείτων χαείτωνος ὄνομα εὔφιον. Χάρμα· χαρά· ἡδονή· πλούτιος· τὸν δέ, ἄρμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε Φρενός. Χάρμη· μάχη. Χάρμος χάρμος οὐρανοῦ σιος εἰς ἔνεσον τὸ ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθέμενον, σοιχία καὶ παροιμίασ ἔλεγε· πλεῖστος δὲ ὁ σολλός, δειπνολογίαν παλεῖ τὸ ὄνομα. ἄλλοι δὲ φολογίαν. χρύσιππος μασρονομίαν. ἄλλοι δὲ δυσπάθειαν. Χαρωπός· ποδιφερὴς ἢ ὀφθαλμός. Χάρωψ· καὶ κλίνεται χάρωπος. Χάρων· ὁ θάνατος· καὶ παρεμπίπτουσι δὲ καὶ χάρωνος πτύσεις καὶ κηρύγματα· τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκπαιδῶν καὶ παιγμάτων· τίς εἰς ὃ λήθης πεδίον· χωλεῖον διατετύπωκεν ἐν ἅδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν αὐαίνου λίθον τίς εἰς ὄνου πόνας· οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόναι χρησιμεύουσι· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ θοιμία· ἐν ᾧ τρόπῳ φασὶ χύτραν ποικίλλειν· ἀνήνυτα δὲ καὶ ἐν ἅδου· διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόνας ἀνεπλάσατο πρωτίνως. Χάρων λαμπαδιλωσὸς ὁ ποθοπλέους· γλόμβος καὶ ὁ τῶν πρώτων διαρεῖον· οὐ ὁλυμπιάδι· μᾶλλον δὲ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ποριπῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἱ ὁλυμπιάδα. ἰσοδυνάμως ἐγραψεν αἰθιοπικὸν· ποριπικὸν ἐν βιβλίοις ρ'. ἑλλανικὸν ἐν βιβλίοις λ'. πειλαμπάκης β'. λιβυκὸν· ὄρους λαμπαδηνῶν ἐν βιβλίοις λ'. πευσάνεις ἢ ἀρχόντας τοῦ τῶν λακεδαιμονίων· ὅθι δὲ χρονικά· κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β'. περικτικὸν ἐν βιβλίοις γ'. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἐπὶ μίνωος τεθνεῶτας νόμους. πειάλουν τὸν ἐκτὸς τῶν ἡρακλείων στηλῶν. Χάρων παρχηδόνιος ἰσορικὸς· ἐγραψε τὰ ἐν τῇ ἀσίᾳ ῥωμαίων ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις λ'. βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν λ'. Χάρωμμαν κρατίτης ἰσοδικὸς· ἱερεῖς τοὺς ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν αἰγύπτῳ. ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐνέσου πραχθέντα· βασιλεῖς τοὺς ἐκπαλαιοῦ τεθραμμένους ἐν ἐνέσῳ ἐθνεσι· καὶ ναυκράτεως ἐπ' ἄλλα τινὰ πειαιγύπτια. Χαρώνδας ὄνομα εὔφιον. Χαρώνειος θύρα· μία τῶν νομοφυλακίων θυρίδων οἱ καὶ δηλοῦσι τὸν θάνατον δηλοῦνται· καὶ ἀεισοφανὴς ἐνταλάσσω· ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν· ἂν μέλλεις δραπετεύειν. Χαρὰ· χαρᾶς ἄξια· σύμβολον φρονήσεως· τὸ διαπεπτηὼς ὦν χαρᾶς καὶ λυπηρῶν. Χαρὸν σοφοκλῆς· χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα πρώτιστά φησι· χρόνῳ πολλῷ φανέντα γὰρ τὸν εἴτι καὶ φέρεις· ὁ αὐτὸς· χαίροις ἂν εἰ σοι χαρὰ τυγχάνοι ἁδε. Χαροφυλάκιον· ἀπὸ τοῦ φυλάσσω ἅπαντα, διὰ τοῦ γραφέτου καὶ προσοξύνεται οἷον χαροφυλάκιον· θησαυροφυλάκιον· σπανοφυλάκιον· ἐκ τοῦ βύβις ὅμοια· πλὴν τὸ στοφυλακείου. Χαλρυβδις· καὶ ἀναπνομένη θάλασσα πειλαδείρα· καὶ πάλιν ἐρασθένως ἐπανασρέφουσα· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος ἐκ ὄλεθρον καταγον· περίσιος δὲ λέγει πειχαρύβδεως· ἀπαλλέσει ἢ τὴν σικελίαν πρὸς τὴν μεσσήνην καταγὸν τῆς ἰταλίας· ἐνῷ δορὴ χάρυβδις πνεύματων ἐναλλαβόντων δυοκαίων, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν· ὅτι χάρυβδις ἐκ σύλλαβή ἐνσεμνῶ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὸ ὠκεανοῦ ῥεῦμα· καὶ δυσπαραλέοντας ἐμβίζει· ἐκεῖσε ὁ δυοκαὶς πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀπορραλών, αὐτὸς μόνος περιπαθήσας σανίδι ἐνβὶς ῥεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο· τὸν δὲ ὡραιότεσ φοίνικες τινὲς ἐντὸς ὑδατοπλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐνιρήτη πρὸς ἰδομενέα γυμνόν· τὸν δὲ ξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τὸ χειμῶνος· ἐκ δὲ τούτου ἐνεφάνισεν τῷ νεῷ λεγόμενα ἡ κέρκυραν. οἱ δέ, πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἑταίροις. Χασὰ μὲν ἀναχωρήσας· ὁ μὲν ὁ δέ, χασὰ μὲν ος, πελεμίχθη· βλ· ἐμπαιγμὸς μὲν τὰ ἀστίδη δόρατα· ἀναχωρῶντες διετίναξον, ἵνα σπεδασθῶ. Χασμᾶ· μετεωροφρονῶν· πειάλλα τῶν διανοιαν ἔχεις· ἐκ χασιάζεις· ἀρισοφάνης· σὺ δὲ χασιάζεις τὸν πωλαπρέπων· καὶ χασμᾶσι σύ. Χάσμασιν, οἱ δὲ βοῶν βλ· κεφαλαὶ τῶν θηρίων ἀρμόσαντες βίς πράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χά-

σμασι. Χαυλιόδων. ἡ ηλασμένος ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας. καὶ ζῶα χαυλιόδοντα. ἢ φαίνονται ἔξω τοὺς ὀδόντας. οἷον ἀπάλοξ. ἐλέφας οὕς. ἔστι καὶ ἄλλο. Χαῦνον. ὑγρὸν. ἢ πλαδαρὸν καὶ μέγα. ἢ χαῦνα, εἰς πλάτος ἀπλᾶται. ἀεὶ σοφάνης ὄρνισιν. ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαύνοντι πάνυ. λείπεται δὲ καὶ τὸ ἀσθενές. Χαυνοπολίτας. ἡ χαυνωμένους τοὺς τῆς πολιτείας ἢ τῆς πόλεως. Χαύνωσιν. τουτέστι λύσιν τῶν δεσμῶν. πῶς ἂν μάθοι τις τοὺς τοιούτους ἀπὸ φαύξεως δίκης. ἢ πλῆξιν ἢ χαύνωσιν ἀκοῆς εἶναι. οἷον ἀπὸ τοῦ καὶ διακένωσίν ματι ἀκοῆς θέουσαν τοῖς ἀκούοντας. ἢ ἀπὸ τοῦ πεῖθειν τὴν δίκην. Χαύνας. ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας καὶ θέντας. ἢ λέγεται ὁ πᾶς. Χαῦνον. χαῦνόν ἐστιν ἡ κεραμεῖς ἢ ποιμένες χρῶνται. Χαιρέας ὄνομα κύριον. Χαιρέκακος. ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς. Χαιρέτω λεγέτω. ἐρυθριάτω Φλυαρῶν. καὶ χαίρειν. οἱ μώζειν. Χαῖρε Φίλωνα φῶς. γυναῖκα βουλομένην ἀπολαβεῖν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τὸ εἰπεῖν. οἱ δέ, αἰσχρὰν. ἄλλοι γραῦν. Χαιρεφῶν. ἀθλιαίος τὸν δαίμονα φήσας. φιλόσοφος. σωφρόνως ἀηδὴς. Χαιρεφῶν. τὰ ἄγαν γνωρίμων σωφρόνως τοῦ χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτὸ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γνώδαι πάνυ θαρμός. καὶ σφόδρα ἐχθρᾶσαι τὰ δελφῶ. καὶ φησὶ ξενοφῶν σωφρόνως σωλέγοντα αὐτοὺς λέγειν ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη. εἰ μὴ συμφωνοῖεν. οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. Χαιρεφῶν. ἐσθῆτι ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία. οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος. ὦ γὰρ ὠχρὸς ἅτε σοφία συντεταμένος. ὅθεν εἰς μνησικάκειαν ἐκαλεῖτο. Χαίρειν. οἱ μώζειν. σενάζειν. Χαίρων. τὸ ὅτι προσηγόρευσε, ἀπαλλαττομένων ἢ προσερχομένων. ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῶν σχολῶν. Χαίρειν. πόσε μοι ἐπὶ ταῖς σχολαῖς πόστε. ὦ τίνος νομίζουσιν. ἁπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις πρότερον εἰσέλλειν. οἷον ἄμασις πολυπράτει. δὲ λέγει. πρῶτον ἡ πλέωνα φησὶν ἂν βούλος ὀνομήνης, ἔστως εἰσεῖλαι τοῖς ἀθλιαίοις δεισιδαιμονίας. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερπαθῶσαι. ἀγνοῶν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο καὶ προσηγόρευον ἔστως ἀλλήλους. ἀπὸ μόνον βραχύτατον συντυγχάνοντες ὡς ἡμεῖς. ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι, χαίρειν διεπελάλουν ἀλλήλοις ὡς παρ' οἷς ὄρνιθος ἀμαθαύουσιν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, τὸ χαίρειν καὶ τὸ εὖ πράττειν. ἐκ τοῦ ζῆν ἵλεως ἐκ τοιαῦτα, οἷς ὄρνιθος ἐχρῶνται. ἔστε εἰδότες ὅ, τι λέγουσιν, ἔστε διανεῖμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν. Χαίρειν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ σχολαῖς προτιθέναι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον κλέωνα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται. Χαίρειν. εὖ πράττειν. πολλὰ φρονεῖν, πρόσρήματα. οἱ δὲ, χαίρειν. οἱ μώζειν. σενάζειν. Χαίρειν. οὕτως ἐπεγράφε κλέων. ὁ δὲ πλάτων εὖ πράττειν. ὁ δὲ σώκρατος εὖ διάγειν. Χαίρων εἰπών. ἀντὶ τοῦ καταλιπών. ὁ δὲ, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπελθών. τὴν μισοπονηρίαν χαίρειν εἰπών. Χαίρων ἵππος βούλοιτο ἵππος τρέχειν. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. ἀεὶ σοφάνης πλάττω. πάρεσι χαίρειν ἵππος βούλοιτο ἵππος τρέχειν. καὶ ἔτι ὁ αὐτός. χαίρειν μὴν ὑμᾶς ὄντως ὦν ὄρνις δημόσιον, ἀρχαῖον ἦν τὸ προσηγορεύειν τοῦτο καὶ σωφρόνως. χαίρειν φάσαντες, ἀπὸ τοῦ ἐξαμάρτοντες καταγνόντες. Χαιρεκράτης. χαρᾶσαι. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγεδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρω χαιρήσω, χαιρηδὼν χαιρηδόνος. Χαιρέκμων. ὠμικός. ἢ δραμάτων αὐτὸ ὅτι ζητῶν. θαυμάτιας. ὡς ἀθλιαίος φησιν. ἡ δίκη. ἀλφεσίβοια. κένταυρος. διόνυσος. ὁ δυσκόλως. θύεσθαι. μινύαι. ἕτερος χαιρέκμων. μέμφασθαι περὶ λυφίνα. Χαιρίδεις. ἀπὸ τοῦ χαίρειδος πεπαιδευμένοι. ἢ μελετῶντες. χαίρεις ἡ αὐλητής θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ χαίριδος χαιρίδεις, καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης περιχαιρίδεις ἔτος δὲ κυλεῖ σὺν ταῖς θυσίαις. ἰῶ δὲ πιθαρῳδός. ἀρίσοφάνης. ἰῶ χαῖρις ἄμα σὺ δὴ πρόσειπ' αὐλήσων ἄκλητος. ἔστω δ' οἱ. χαῖρις ἄδων ὄρθιον. ὀρθὸν δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος. οἷον ἄδων καὶ ἀνάπαιστον ἔχων. ἔστω ὁ μέρος. σὺν θασὶ σὺν σὺ θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθιὰ χαίροισι.

Χαῖρις πιθαρῳδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ φερεκράτης σὺν ἀγροῖς. φέρε δῶ πιθαρῳδὸς τίς; νέος ἐγώ ἔστω. πεισουμένης μελῶ μέλιτος ἰὼ ἐμοὶ γέμασ' ἐγὼ δα. χαῖρις ὄνομα. ἕτερος οὖν μνημονεύει περατῖνος σὺν νεμέσει. Χαίρομαι. ζητεῖ δὲ τίς ὁ τῶν σχολαστικῶν ὁμοῦ ἐλλιπίζων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. καὶ ὄντως δατισμός. Χαίρω δοτικῶς τὸ ἀφραίνομαι. ἔστω χαίρωσ' ἐλπ

λυθότα. ὀρωβαικοὶ δὲ τὸ λέγουσιν. Χαίρωνδης σὺ φῶ χαίρωτε σῶ βέλτιστε ἀλημώνης τέκνον. τόντε μιαρὸν ὀξολωλότα. καὶ χαρᾶμῷ. Χαίρων. λακεδαιμόνιος. ὃς ἐστράτευσεν εἰς τὴν ῥώμην. ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν καὶ στρατηγικὸς. νέος δὲ καὶ ταπεινός. καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετυχώς. οὗτος ὀχλαγωγῶν καὶ κινήσας ὁμηθεὶς ἕτερος ἐθαυμάσθη, ταχέως ποθεινοποίησατο φαντασίαν πᾶσι τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν ἰδίοις τυράννοις ἐχώρησαν τοῖς ὑπὸ λειφθείσαις τυράννων ἀδελφαῖς καὶ γυναιξί, καὶ μικραῖς καὶ τέκνοις, οὓς τὴν διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῆ καὶ ἀνίσως μεγάλα τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μεγάλα δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις χρώμενος ἔρεδα πάνα βίας πρόσοδον. οὐ νόμος τοιαῦτα. ἀνοίκειον ἔδοξε πάθος. ἐφοβοῦντο ἀμαυρωθῆναι τὴν τῶν προγόνων δόξαν. ἐπὶ ἀρχὴν τὴν τῶν κοινῶν καταστάντες, κατεστάθησαν δοῦλοι σφῶν τῶν κοινῶν καταστάντες νόμους. ὁ δὲ χαίρων θεωρῶν τὸ γινόμενον, καὶ σωφρονῶς ἑαυτῷ καὶ πόλει ἐπιχειρήσει τῆς πόλεως. τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκίμων ἀπόλλωνίδην, ἀποπορεύομενον ἡμέρας ἐν βαλανείῳ, ἐξένισε τιμῶν. τὸ δὲ πλῆθος ἀναμαρτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραχρῆμα εἰς λακεδαίμονα τὸν χαίρωνα παρέκαλεν γενέσθαι πρὸς τὸ φόνου τὸ κατὰ τὸν ἀπόλλωνίδην. καὶ καταπείνας, ἐποίησε δέσμιον. τοὺς τελοιποὺς δοκίμους ἠρώτα ἐπὶ ξένῃ πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀλημμάτων. φοντήσαι δὲ καὶ πειρᾶσθαι τὰς οὐσίας τῶν φυλάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο πρὸ χρόνου πότερον. Χαιρώνεια πόλις. καὶ χαιρωνδᾶς, χαιρωνέως. Χαιρωνίδη. Χαίρωνος ὄνομα εὔφημον. Χαῖται. αἱ τρίχες. αἱ ἡμαι. Χαιτήεις ἵππος, ὁ χαίτην βρέφων. Χέδροπας. ὄσπεια. καὶ συνήθως χέδροψ τὸ ὄσπειον. οὕτω θουκυδίδης. Χεζητάων. βουλόμενος χέσαι. ἀεισοφάνης. εἴ τε πολείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητῶν, ἐπαν, ἐξίδι σὺν εἰς θοιμάτιον. ἀμὰν ἐπάθε καὶ πρῶδδων καὶ ναπύσας, αὖθις κατέπατο. ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτησε δοκεῖ ὁ πολείδης πολιτικὸς εἶναι ὁ λόγος. ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν ῥωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ αὖθις ἀεισοφάνης. ἀντιαθήνης τις καλεσάτω πάσητε χυτρόν. οὗτος γὰρ ἀνὴρ σὺν ἐνέτεσεν αἱμάλλον. οἷδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητῶν. οὗτος ὁ ἀντιαθήνης ἰατρὸς ἰῶθη λυσρίᾳ ἀπαλλάξαι μὲν πολυχέσουνος ἀσθματος. Χέζομεν. ζημιώμεθα. ἀεισοφάνης. ἡμεῖς δὲ δίδομεν. εἰ δεμὴ. κατὰ τοῦμμοι τοῦτο τὸ ἔροντος, ὁπόταν πλασίονα χέζομεν. αὐτὶ τοῦ πολλαπλάσιον. ὅδε νόμος, ὅτι μιμοῖς λήμμασιν ὁπλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα. Χεθέντος. πλατυνθέντος. Χελιδόναι. ἰχθύ. τοιοῦ λέγεται χελιδὼν καὶ τῆ γυναικῶν τὸ μόριον. ἐστὶ δὲ τὸ κοῖλον τῆς ὀπλῆς. σὺν ἰοὶ καὶ τῶν τὸ αὐτὸ μέρος. καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν πελοποννησιακὸν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα τὸ ἀνθρώπου τὸ ἀνώτερον τὸ ἀγκῶνος, ὃ καὶ βραχίονα λέγεται δὲ χελιδὼν ἡ ναῦς ἡ τοὺς εἰς μασσαλίαν διαπλέουσα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλαι. καὶ ὁ κλεοπάτρας πίναιδος. Χελιδόνειον μέλος τὸ τῆς χελιδόνος. ὅτι δὲ αὐτῆς ἡ φωνή, ἀθρῴως. ἀλλὰ σμικρὸν δοτικὸν ἐστὶ πελασγικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε φθέγγεται. Χελιδόνων μασσεῖα. ἐστὶ τῶν βαρβάρων ἐστὶ ἀσώματα ποιούντων. ἐστὶ γὰρ χελιδὼν ἐστὶ βαρβάρων. ἐστὶ φέρει γὰρ θρηικικὴ χελιδών. ἐστὶ οὐ τοῖς ἑξῆς. οὐ πόδες χείλεσι βρέμεται θρηικία χελιδών. ἐστὶ εἰσὶ δὲ λας. πολὺς δὲ ἐν θρῃκὶ ἰὸς ὑφ' ὑὸς πλάδος. χελιδόνων μασσεῖον. Χελιδὸν φάρμακον. πρὸ τοῦ ἰσχνὸν τὸ διαγινόμενον ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτον τις ἴδῃ.

Χελώνας. τὰς χελώνας μαναιεῖσι τὰ δέρματος, διὰ τὸ πόνδον τῶν φρενῶν. Χελώνη τὸ χερσαῖον ζῶον. ἡ ὁρατὸν ὑπὸ τοῦ. ἐστὶ θαλάσσιον. ἐστὶ παραλλαγῆς ὄνομα. ἐστὶ εἶδος πολεμικὸν. ἐξ οὗ αἱ χελώναι ἐστὶ χωρίδες πολιορκητικὸν μηχάνημα. ἐστὶ οἱ ζηλωτυποῦσαι αἱ θετταλαὶ γυναῖκες τὴν λαΐδα τὴν ἑταίραν ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν, τύπτουσαι σὺν ἱερῷ τῆς ἀφροδίτης παννυχίδος ὄσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας ἀφροδίτης. ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες σὺν ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον. Χελώνη μυῶν. ἐστὶ τὸ φορτικὸν ὠὸν τινος. τὸν πρεσβύτερον σὺν οἱ εἶναι τὸ πάρωρον εἶναι ὀβολῶν τὸ λεγόμενον. ἀπὸ οἱ ἀθηναῖοι ὅτι ἐστὶ θερσίτης σὺν τοῖς ἕλλησιν ἐπρεσβεύσατο ἐς ἴλιον. ὃν δὲ ἀχαμέμνονι τῆς θερσίτου παρρησίας, ἦπου ἐμελλεν, ἡ χελώνη μυῶν τὸ τῆς παροιμίας. χελώνης ἐστὶ περιφείσης αἰσχύλῳ ὃ ἀθηναίῳ σὺν ἀεβοῦ φέροντος καὶ ἡ ἡνεφαλῆς, ἀπὸ

λετο· ἔθων νή γλώμμους. Χελώνης κρέα φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ κδεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.
Χελωνίδος· τὸ ὀδοῦ τῆς θύρας. Χελύνη τὸ ἄνω χείλος· εἰς τὴν ὑποκάτω χελύνην οἱ τὸς μηδὲν ἐνέρρίζωτο. καὶ αὖθις· σὰς ἀνὴρ πρᾶν δρύ πορπὴς τὴν χελώνην ἐσθίων. Χέλυσ πιθάρα. ἐκ χελώνης ὀστράκου νότος. Χέμετλα· ὡς χέρνιβα. Χέω ἀντὶ τοῦ πατῶ. Χεράδος· ἡ μετὰ ὀστράκων λίθων ὕλη. Χερεηρατῆς καὶ χερώνδας διὰ τὸ ε φιλοῦ. Χέρνεως. Φερούσιόν τι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος χέρνεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα βύτην ἀντιόχειαν, τὴν νύκτα τῶν ὀδῶν ὀϊνδαίης. Χερείων· χέλυσος. Χέρρα ὄνομα πόλεως. Χέρρυβ χέρυμβ. Χέρης χέρητος ὄνομα πύελος. Χειροφυρέα· φοῖβε δέξαι πλωτῆρων μάζης χειροφυρέα δαῖτα· ἐν ζωῇ μέματι. Χερμαδίω· χειροπληθεῖ λίθω· οὐδέ ὁ χερμαδίων ὧσε κύτος· οὐ νέφος ἰών. καὶ χερμάδος λίθου πληρῶντος τὴν χέρα· οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν. Χερμαδηρόσφενδόνη· εἶναι χερμαδηρὸς ἐύστροφα πῶλα τιταίνων.
Χερνῆτις· χώρα, ἀπὸ τοῦ χειρῶν ζῶσα· χειρόβιος· ὁ δέ, ἀπὸ τοῦ πρέφω τοῖς χερνήταις, τοῖς ζῶσι βιοτὰ γρὰς ἰοῦσιν, ὑπεξῆλθε· καὶ χερνήτης ὁ πένης ἀρσενικῶς· σὺν ζωῇ μέματι· οἷς ἔχον χερνῆται βιοπονηταὶ ἀθανάτοι· ὁ δέ, ἀφ' ὧν βιοτεύουσι τὰς ἐργασίας ἐπειρᾶτο ποιεῖν τὰ λασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.
Χερνίβα· τὸ ὕδωρ· φησὶν Ἀριστοφάνης· τὸ καινοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χερνίβα· πρωΐ ἀρ' ὑποτόνως καὶ ἀπὸ τῆς ἀναλγίας· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυτόνως· καὶ αὖθις· χερνιπομμύους πρὸς αὐτοῖς βίβρωμοῖς ἀπέκτειναν. Χερνίβος· λοιδορεῖσθαι βούλομαι ποινηδιαίως· οἱ μισοπονηρίβος βρωμοὺς τοὺς ἐρεύγοντας ὡς περιπεσόντας ὀλυμπιάσιν ἐν σύλαις πυθοῖ· πόσοις εἰ ποιμὴν ἄλλους εἰ μεμνημένος δέοι. Χερνίβων, δημοσθένης Φησί· καὶ χερνίβων καὶ νεκρῶν ἀφόμνον· εἰ καὶ ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιβος τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηται καὶ οἱ κωμικοί· ὡς παραλαμβανομένης εἰς ἱερὰς θυσίας. Χερνιπομμύους· ἱερὰς χεῖρας νιπομμύους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν. Χερνιφθέντα· σωροὶ χερνιφθέντα ἀντὶ τοῦ τυφθέντα· καὶ χερνίψαντο, ἀντὶ τοῦ ἱερὰς χεῖρας ἔνιψαν. Χρόνος· θεράπνης χώρα, καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς ἀθηναίοις· ὕφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσπαγώγως οἱ ἀθηναῖοι· οὓς πλέων δίσειε. Χερσαρμεῖν ζῶντι τὸν ἱππῶν διὰ διφθόγου· πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ι· γνώσεως ἕνεκα φίας. Χερσαῖος· ὁ ἀπὸ χέρσου. Χερσία· ἐρημία. Χερσᾶς ὁ πολιὸς ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης· καὶ ζήτει ἐν τῷ χεζητῶν. Χερσιεῖν· ἐπειγόμενος χέσαι· ἐμφυμικτικῶς τὸ χέσαι ἔχω· ὁ πρὸ πάντων ἀνὴρ ἐπεπόνθει χερσεῖν τοῖσι ῥόδοισι τοῖς σοῖς ὡς πρὸ πλαυτίοισι χήσομαι· ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες βοᾶν ἄλλον ἄλλο τι ἐπιδήμασι χέσθαι εἰ ἐπειγόντο πρὸς λοίμον. Χερσαῖοι, ὄνομα ἔθνους· οἱ χαναναῖοι
Χεῦμα· ῥεῦμα ὕδατος. Χεύματα πεζοχή· ἡ ἐπιδεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσα. Χθὰ· τὴν πρὸ τοῦ ἀρχαίου κατὰ δύσιν· ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι· ὁ δὲ ὅσον χωρεῖσθαι· ὁ δὲ ὅσα μὴ φοτέρους ὁδὸς κεῖσται. τὸ γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὡς πρὸς εἴλυβον. Χεῖλος· τὸ μὲν τοῦ σώματος· ἐγγὺς τοῦ πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἐν· τὸ δὲ τῶν ἀμαρτιῶν λέγει. Χείμα ὀχειμών. Χειμείας χειμῶσις· ζήτει ἐν τῷ χειμεία. Χειμασθῶ τόπω· ἐφ' ᾧ τις δύναιτο χειμῶνος ἐμπορμίσασθαι. Χείμαρρος καὶ χειμάρρους ὁ ἐν ᾧ χειμῶνι ῥέων ποταμός· ἐκ ὁμοίου νείου. χείμαρος δὲ ὁ βάγης. Χειμασθήσαντα· διαλειφθεῖσα χειμασθήσαντα· βελτίω ἐκ τοῦ πάθους ὑπελάμβανε γενήσεσθαι. Χείμβλον· τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος. Χειμερία ὥρα· καὶ χειμέριος ἁπλῶς· ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός. ἐκ χειμερίζω ἐκ χειμάζω· τὸ μὲν, ἔγνω ἐν χειμῶνι διάγω· τὸ δὲ, χειμῶνος τοῦ διάγω· ὁ δὲ, ἐν βρεχεμώτη χειμερίζειν· ἀντὶ τοῦ χειμάζειν. Χειμερινὸς καιρός. Χιμὼν χειμῶνος· χειμὼν δ' ὅσιν οὐ τοῦ γῆς ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἀφοδον· ὁ μὴν οὖν δὲ χειμῶνα φύγωμεν εἰ περαίνων· λέγει δὲ οὐ τὸν χειμερινὸν καίτοι σιν· ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς θεάνης· ἀγὴν σύστασις χειμῶνος φεύγουσιν· ἀλλ' πρὸς δυσίας ἄσης. Χειμών· ζήτει πρὸ τοῦ συβῶν, ἐν τῷ φανβόδων ἰδών. Χειμὼν ὀρνιθίας· ὁ ἀπὸ τῶν γὰρ ζῴων ὄρνεα σρουθοὶ ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς· δυτέρου ὁ βορρᾶς· ἐν ᾧ ζῴ ὄρνεα φθείρεται· λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας· ὅτι ζῴ ὄρνεα ζεύτα

χειμῶνος φαίνεται. ὡς ἀέρατός φησι. Χείρ χειρός. Χῆρα. τὸ χειρόγραφον. ὑποδίδως. χέρασθεοῦ δὲ βαρὶ δὲ τὴν τὸ θεοῦ πομπήθειαν φησίν. εἰς χέρασσου ἀπατήθημι ὁ πνᾶμου. χειρασκαίρεσιν, φερουτίδων δηλοῖ λύσιν. Χειραγωγία. βοήθεια. Χειραγωγῶ αἰτιατικῆ. Χφραλφπήσας. φάβιος διηγεῖτωρ. κεθάβορα γαβὸς ἀβλητὴς βολὼ χειραλπήσας χρόνον, ἐπὶ τοῦ ἀγῶνα κεκτήνται. ἀντὶ τὸ ἀσπήσας τὴν χέρα. Χφραφίαι. αἱ διὰ τῶν χειρῶν πλοκαὶ. ἀπλουστοκαὶ συνεχεῖς ἐμήκυντο κεκτασειρασμοι, καὶ χειραφίαι καὶ πλοκῶν καὶ ἱματίων. Χειροκμόζω καὶ κέξουσία καὶ δύναμις. Χεῖρον χαλεπαῖ. ἐπὶ τοῖς ἁμαρτιᾶ. καὶ ζήτει ἐπὶ τῶ μανθάνω.

Χφείλω. σοφοκλῆς. μήμε τῶν ὑπεχθρῶν χειρίαν ἐφῆς τινί. τουτέστιν ἐπιχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῶ παιδί κεκταλεῖφης. Χειροτονητός. ὁ χειροτός. καὶ χειροτόνητος χειρῶν. ὁ χειροῖδας ἔχων. Χφείζω ἀεί. ἐκ τοῦ χειρίζω. ἡ χειρισμός. ἡ δὸς ἰσοκλεοφόρος φησὶν ὅτι ὁ λέων ὁ μανδήκης, ὁ μὲν μαρκιανὸν βασιλεύσας, ἐπεὶ τὴν ἐκστρατείαν τῆ καβαδανδίλων, ἃ ἐπειρα χέμαζα δεδα πάνπερ ἦσαν γὰρ ὡς οἱ ζῶντα ἐφανέρωσαν κεχειρισμένοι διὰ μὴ τῆ ὑπάρχων χρυσίου λίβαιτε βανις μυρίοι. πρὸς ἐπακισχιλίαις διὰ ἑπτὰ ἡμέρᾶ τῆ θησαυρῆ. ἐπακισχιλίαι πρὸς μυρίαις. ἐξ ἀργυρίου λίβαι ἐπανόσαι χιλιάδες. ἅπερ τῆ ἀνηλωμῆ ἀρχόντων ἐν τῆ δημοσίμων καὶ ἐκ τῶ βασιλέως αὐθεμίου. οὐνεχῆ πολὺς δωρητὸν ἐπαίτητον εἰσχείρισε. ζωὴ τῆς περέων ὁ σοφὸς οὐξαρχῆς φίλος λάθρα μῦ πελθών, σὺν βαλεῖν ἱμέρῳ.

Χφεισμὸν ἐπιχείρησιν. πολύβριος ὄλυμπίαι ζωὴ τὰ κατ' χειρισμὸν ἰσοτυχῆ. καὶ αὖθις. ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον. ἀλλὰ καὶ μανικῶς φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῆ πραγμάτων. ἀντὶ τὸ τὴν σὺν χείρησιν. τὴν πρᾶξιν.

Χείσα. κέκισα. καὶ χεισκῶν. αὐτουργὸν. ὑπηρέτην. ὁ δέ, ἐπεὶ τῆς βουλῆς ἐποιῶσατο. καὶ παρεκάλει χειρίσκην γενέσθαι τῆς πράξεως. ἀντὶ τὸ σὺν τελεσκὸν. πληρωτήν.

Χειρόβιοι οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχναις πρὸς κεκθυμμοι. λέγονται καὶ ἀπόχειρόβιοι. Χειροβρώς χειροβρῶτος. ὁ δεσμὸς ὁ ἀπὸ βιβρώσκων τὸ χέρε. Χφοδάϊνατα βύμματα, ἃ ὑπὸ τῆ χειρῶν δαιχθέντα. Χφοδίναιος. Χφρόνθλη. ἡμέρον. πρᾶον. ἐκ χειρόνθης χειρόνθους. ὁ ἥμερος, Χφρόμυντα. ὑπὸ χειρῶν πεπλυμμένα. ἢ πεπιεσμένα. Χειρόμαγδον. ὁ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον. πρὸς τὸ μάττειν τὸ ὕλιω. Χφρομάσης. Χφρομ. πυκτεύειν. σκιαμαχοῦσι δὲ ὁ ἀνδριὰς πρὸς χεῖσχῆμα. ζήτει ἐν τῶ πλαῦτος λῶ ἐπιτηδειόβλοβος χειρομ. Χφροπληθεὶ λίθω. Χφροσπογγίζ ζήτει ἔλενος συνέγεφε τὸ χειροσπογγιὰ οἰώνισμα. ὡς ὅλην τῆς ἐπιβάσεως τῆ χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῆ ῥυτίδων εἰ πωμεν, ἢ τί τοιοῦτον. Χειροσκόποι. οἱ βλέποντες χειροτονίας ἐπισκοποῦντες. Χφροτονεῖν τὸ αἰδοῖον. βυτέσιν αἰσχρῶς αὐαπινεῖν καὶ ἀποσοβεῖν. Χφροτονήσαντες. ἐκλεξάμενοι. Χφροβυντέον. ἡ χεῖρα σὺ τατέον. ἀδιστοφανὴς. καλεῖσθαι τῆ πρᾶγμα. ὅμως χειροβυντέον δηλωμισάσης τὸν ἕτερον βραχίονα. βυτέσιν ἄχει τῆ ὤμων γυμνωσάσης. Χφροβυία. ἐκλογὴ. παντῶν πύρωσις. τῆς οὖν χφροτονίας αὐβῖσαν εἰσαπουσης, σεβασθὲ ἀνηγερθέησαν. Χειροβρῶ. αἰτιατικῆ. Χφρᾶμαι αἰτιατικῆ. Χφρουργίας. τὸ λμης. ἀδιστοφανὴς. οὐδὲν ἐλλείψειν αὖται λιπαρᾶς χφρουργίας. ἀντὶ τὸ ποσοχῶς. παρὰ τὸ λίαν θεῖναι. Χειρωγεῖ ἐπίπονος ἀδιστοφανὴς καὶ ἀνιρβεῖς φεισίας. λύσιπωπος. πολύηλεβος. ἀγαλματοποιοί. Χείρων. κεκ βαυρος. ὁ πρᾶος ὑπὲρ ἰδεικῶ, διὰ βοβῶ, ὑποθήκας διὰ πῶν, ἀσπιῆται πρὸς ἀμιλλέα. ἐ ἱππιαθικόν. διὸ ἐ κεκβαυρος ὠνομάσθη. Χφρώναξ. τεχνίτης χφρῶν μόνων διατάζων, ἢ διὰ χφρῶν κτεατιζόμενος. ἢ χφρώνακτες διὰ χφρῶν ταλαιπωρούμενοι. πλῆθος ὅσον θητικὸν ἐ σὺν χφρωναξίαις. ἐ ἄλλως ἐγματα τὰ κοσμοῦν τῆ πόλει σωαγαγών. Χειρώνειον ἔλκος, τὸ ἀπὸ πολλῆς σάσεως σὺ τοῖς πρόσω μένον βαῦμα. ἐ δηλονοτὶ ἰχῶρας σὺ κείνον. ἢ πρόσοιμία ἐπὶ σῶν αἰ. πέστων ἐ αὐιάτων ἑλκῶν. Χφρῶν νόμω. ὁ δὲ. χφρῶν νόμω δίκετε ἐπὶ σοὶ λῶ. Χείρων χείρονος ὄνομα κύριον. χείρονος δὲ ἐπὶ τὸ συγκριτικοῦ. Χφρώσασθαι. ὑπολάξαι. αἰλιανός. ἐ σὺβύλλον χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, ἐ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον. Χφρῶσαι. ἐρημῶσαι.

Χηλαγῆς. βῖς λευκὸ ποσὶ. ἢ ταῖς ἐχείαις. ὡς χηλασὸν αὐτὸ ὁ πῶλων ἐπὶ πε. Χηλαί. οἱ ἐπὶ πρόσθεν τὰ πρὸς θάλασσαν τείχους περιβεβλημμένοι λίθοι, διὰ τῶν τὰ κυμάτων βίαν μὴ τὸ τεῖ

χος βλάπτοιτο. χαλάζειν δὲ τὸ ἐοικέναι χαλάζαις. Χηλή. ὁ καὶ ὄνυξ τοῦ καὶ πρόβατου καὶ αἰγός λέγεται δὲ καὶ ἡ θαλαττίων σωμάτων. χηλαὶ καρκίνων. καὶ τῶν λεμβώων αἱ ἐξοχαί. Χηλὴ ὄρους. οἱ δέ, ἀρχοῦ τῆς χηλῆς τὸ ὄρους κυλίζοντο. ὡς τὸ ὕλιν καὶ τὸ ἐπιζύτης νέμος πόβλημα εἶναι. τοὺς πέριξ τῆς ἐξοχῆς. Χηλὸς, πιθωτός. ἀπὸ τῆς γνωμούσης διασάσεως καὶ τὸ ἀνοιξιν. ἢ ἀπὸ τοῦ χαῦλά τι εἰς αὐτὸ. οἷον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ χηλῶ καὶ πωτῶ. Χημαί. οἱ χοῦς. Χημεία ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἧς βιβλία διερμήνευσε μωμος ὁ διοπλητιανός, ἔκαυσε. διὰ τὸ νέα τελεσθέντα αἰγυπτίοις διοπλητιανῶ. τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὸ πόδει χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς πεπερασμένα βιβλία διερμήνευσε μωμος, ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦν αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης. μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας πόδυναμία, τὰ λοιπὸν ἑωμαίοις ἀντιτάσσειν. ζήτει σὺν τῷ δέρας. Χήμη. εἶδος ὀρνέου. Χὴν χηνός. τὸ χηνάριον. Χηναλώπηξ εἶδος ὀρνέου. οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ λυσίστρατος. ὃς καὶ μαλακία διεβέβλητο. φέννης καὶ αὐτὸς καὶ νυβαντὴς σὺν ἀγορᾷ χολαστέων. χολαργὴς δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Χῶα ὁ μυῶν αι. ὑφ' ὧν τὰ μὴ βοῶθεοὺς καὶ πᾶσιν ὁρομάζειν ἐξ ὧν μανθάνει ἐπέλαυνε παρὰ χηνὸς καὶ πριοῦ ὁμύναι. οὐχὼς τινὸς σωτῆρος. Χωέασον ὄνομα πύελον. Χωΐσκος μέρος τι τῶν ὠοίων. Χήρα καὶ χηρεία καὶ τὸ χηρόω. Χηραμβασ. Χηραμοὶ οἱ φωλεοί. τῶν θηρίων αἱ κατὰ δύσεις. Χηρόω. γυναῖκα. Χῆρ ὁ μὴ ἀπὸ τοῦ ὠοῦ τὴς ἐρικινοῦ τέρα μὴ σωιζούσης γυναικί. Χηρῶσειν. ἐρημῶσειε. Χηρωσαί, οἱ ἀλλοῖοι τὸ γῆς πληρονόμοι. ἢ οἱ διοικοῦντες τοῦ χηρεύοντ' διαδόχων. ἢ ὧν αἱ γυναῖκες ἔμελλον χῆραι καὶ τῶν βοωτευόντων δεόμενοι. Χήτει. σερήσει. μὴ βραδύνειν τοῖς ἐπείγουσι χήτει ξύλων τε καὶ ὀθνείων ξυλῶν. Χήτει. σὺν δεία. σὺν σὺν εἰ σερήσει. ἀμαθίας. οἱ δέ, χήτει τῶν ἄλλων σὺν τῆ δείων, ἔθλιβον τὸ βόβυσας. καὶ συνεφορεῦντο τὸ γλάκτος. σὺν θεν αὖθις ἤμασσεν μέλα ἐφέρεθε διέρρει. Χιάζειν. τὸ ἀξιδά μασθμόνειτον τὸν χῖον. καὶ θεοξενίδην τὸν σίφνιον, τὸ ὠοτοῦ σὺν χεῶ μοτος ἔξαι τὸ ἰδίαν πρῆσιν. ὡς σιφνάτης ἐνθις πὸς εἰσθέαν. ὡς παρὰ εἰσφανείτε ταιμένον. σὺν τείνθι δέτης αὐτὸν βωμολοχεῦσαι, αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων, ἢ σιφνιάζων. Χιαμβάζ ε λαικάζει. ἀεισοφανής. ἀμαθῶν ἄρχε ται δρυόχοις τιθέν δράματος ἀρχάς. πάμπαζ δὲ νέας ἀφίδας ἐπῶν. ἡ δὲ, τορεύει. ἡ δὲ πολλομελῆ καὶ γνωμοτυπεῖ. νεὸν τορομάζει. ε πιροχυτεῖ. ε χηλυλίζει. χαυλύει. ε λαικάζει.

Χίδρα. σάχυλος νεογνὸς ἢ πεύμνα. ἢ ἀζὸ ἀσείων ἀλαυρα. ἢ ὁ ἀσεια. ἰδίως δὲ ἡ σὺν χλωρᾶς πελθῆς. χίδρα δὲ ἔρη παρὰ τὸ χεῖσθαι. Χίδρα. ἡ εἰς τὸ χεῖρα λεπτὸ μῶμα ἀπὸ τῆ ἀσαχύων σίτε. ε πελθῆς. Χίδρα. χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμυ ἀγγυόμῦ ὄ ἀσειον. ἔδεσμα πεῖ καείαν. ἢ ἡ τὸ ἀπὸ χλωρῶν πελθῶν. οἱ δέ, εἶδος βοβάνης. ἐκ δὲ βύτου δηλοῖ τὸ ἀτηείαν. Χίδρα ἐρεικλή. σὺν πελθῆς μέας πεινόμμα. ὡς σεμίδαλις. Χιβούλλιος. ἔτος ὃ ἐκ τῆς ἰσσιναῖοι πίας. ἐσάλαμ μὸν δραχμείος ἡ πλεμιά. δύ τοσοῦτον δὲ χρημάτων πρὸ ἴσων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος, ἐν τῆ οὐσία τῆ αὐτὸ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὥστε βύτου στρατηγήσαντος θρᾴκης ε σὺν τῆ τὸ ἴστρου φυλακῆ κατασκάντος, ε ἐν σολέμω ἀναιρεθέντος, συμβῶναι τὸν ἴστρον ἐσβαῖον κατέξασθαι βὶς βαρβάροις γνέσθαι ἡ ῥωμαίων σράγμα. καὶ ξύμπασά τε ἡ ῥωμαίη ἀρχὴ, ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῆ αὐτίρροπος γνέσθαι ἐν ᾧ ἔργῳ δὲ, οὐδαμῆ ἰσχυσεν. Χιλή. ὀφή. ε χιλὸς ἀρσενικῶς ἢ ὀφή. ξενοφῶν. τὰ δὲ μὴ τὴν παντα, χιλῶ ἔνδον ἐρέφεθαι τῆς ἑτέρης χώρης. τῆ χιλῶτε ἴπποις ε ὕδατα χιῶ. ἡ ὁδὸς τος. ὁ σὸς τε ὄπος ε χιλὸς ἐν τῆ χώρα. εἰσω τειχῶν νομίζεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ ὁ χιλὸς. ε ἀχιλλεὺς ὄφεως παρὰ δ μὴ μεταστρέφειν χιλόν. μυελοῖς γὰρ ἐρέφετο. ὁ χιλὸς ἐν χέρσω φύεσθαι δὲ ἐν χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκπεχιλωμῦ. ἂν ἐφασμένῳ ἢ πεχερσωμένῳ, οἷον ἠχιλειμμῦλω. Χίλια. ὁ ἀριθμος. Χιλίαρχος. δεκαπέντε πὸς τ διακοσίοις ἐτ, ἀπὸ τὸ ὠοῦ συνωνισμοῦ τὸ ἄστεος διαπεμνόμενον, χιλίαρχοι πλὴν ἀρχιῶ ῥωμαίων παρελήφασι.

Χιλιοστύς. χίλιοι ἀνδρῶν. σημεῖα δὲ ἐν ταῖς ἰνδοῖς ἐκατοντάσιοι. καὶ ἄλλα τ γῆν πάτεια. τ δὲ ἐπτακόσιον καθεκάστην χιλιοστύν, σράκων ἡγεῖτο ἑκατοντάρχου. ἀργύρου μνᾶ

κεφαλὴν περιποιοῦσι τὸ στόμα τῶν ὀδόντων καὶ τὸ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντες. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα συ-
νεπιφοβεῖ. δύσπνοος καὶ βαθὺς καὶ τὸ πνεῖλον τῆς μόνας ἐς ἀληθινὸν δρᾶκοντα. τὸν
Φέρων Ἰππάκ, μετεωρίσας τὸν κέρκον εἰς τὸν ἀέρα, ῥύμη διώκει τὸν ἵππον. ἐμπίπτει μὲν
ὡς περαίνοις ἐλαυνόμενον βίᾳ τὸ πνεύματος, σὺν τοῖς ἠλίθιοις τὸ ὅλον ὑφὸς. καὶ διέξοδον οὐ-
ρεῖν διὰ τὸ στραμὸν οὐδὲν ἀνόμενον, καὶ μαίμηκτε ἐστὸν ἀέρα. καὶ μετεωρίζον τὸ πνεῖλον ἵππου
πάσας ἐλίσσει βοπάς. ὡς περὶ ληὸν δρᾶκοντος ἀληθινοῦ. Χιλιωθέντα. αὐτὶ τοῦ χίλια σο-
φὰ ὄντα. ὡς λυκηγέρης. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη. Χιλιῶν δραχμῶν. ὅτως οἱ ἀπὸ ἰκοὶ πολι-
τικῶν. Χίλιοι διακόσιοι, ἰσαίως φησίν, οὐδεὶς λυσίδης ὀβολὸν διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλου-
σιώτατοι τῶν ἀθηναίων χίλιοι διακόσιοι ἦσαν. οἱ καὶ ἐλαφηβολιῶνος. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτε-
ροι ῥήτορες. Χιλὸς. ζήτει ἐπίσω ἐν τῷ χιλή. Χίλων χίλωνος δραμαγήτου λακεδαιμονίου. εἷς τῶν ζ'
σοφῶν. ὃς ἰωβραχυλόγης. ὅθεν ἀεὶ σταγέρασε ὁ μιλήσιος τὸν τὸν τὸ πόπον χιλώνειον καλεῖ. καὶ χιλώ-
νειος λόπος βραχυλογία. ὁ γὰρ χίλων βραχυλόγης ἰῶ. Χίμαρος. ὁ τράγος. καὶ χίμαιρα θῆ-
λυ. χίμαρος δὲ ὁ σὺν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. Χίμελλα. ἡ δεῖπνα παρὰ μαζὸν λεγόμενα. ἃ
πορ γίνεται δεῖπνα χειμῶνος σὺν βίᾳ ποσί. Χῖον περάμειον. ζήτει σὺν τῷ ἀθλιώδιος. Χιόνος. ἐκ
χιονωθήσονται. ὑγρανθήσονται. ἢ λαμπρυνθήσονται. χιονωθήσονται σὺν σελμῶν. Χίος. κυνῆσος
λέπεται καὶ αἴθλη. Χιὼρ φανεῖσα, δυσμενῶν ἐχθρὰς φέρει. Χιών. ἡ λαμπρότης τῆς χόνος
χωρισόν ἐστι συμβεβηκὸς. σωίσεται γὰρ ἐν μέφους ὕλη καὶ πήξει. ἥτις δὲ ὑπορροπὴ ὑγρό-
τητος γινομένη μετὰ σὺν αποπλήρωσις πνεύματός τινος, ἥδε αὐγμὸς ἔστεται ἡ λαμπρότης. ἡ γὰρ αὖ-
ρος τὸ σὺν τοῖς σὺν τῷ νέφει σὺν αποπλήρωσις τε καὶ πλῆξις καὶ θίψις σὺν τῇ τῷ νέφους πήξει, ἥτις δὲ ὑ
πορροπὴ ὑγρότητος γινομένη φθαρτὴ σὺν ἐκπρισιν. αὖτη τὸ τοιοῦτον χεῶμα βρο-
μῶν γὰρ ἐ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λαμπαίνεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφὸς λαμπός. τρίψις
δέ τις ἐ πίνησις γίνεται σὺν τῇ πήξει τὸ νέφους. τὸ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου, ἐ εἰς τὸ βά-
θος ἀποκλειομένου, καὶ σὺν ἐκπρισιν ἐμποδιζομένου. ἐ ὄψιν ἐκείνα μὴ τῆς οὐσίας τῆς χιόνος.
τὸ δὲ λαμπὸν ἐ φαντασθοῦν ἐκείνοις. καὶ ὄψι βάθος τι συμβεβηκὸς. ὧν μὲν εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς
οὐσίας τῆς χιόνος. εἰδὲ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λαμπὸν. μήτε εἶδος, ὃν ὄψιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος.
ὧν δὲ συμπλώματι τῆς ὕλης ἐπιγινόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τοῦτο ἀχώριστον
ὄψιν αὐτῆς. πολλοὶ δὲ τοῦτο ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν. καὶ ὑπὸ δακτύλας τῶν
δῶν ἀποσκοπόντες ἕτεροι. ὧν δὲ τοῖς μὴ ὀφθαλμοῖς ἐπικάρημα τῆς χιόνος, εἴτις μέλαν τι πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορᾶτο. τῶν δὲ ποδῶν εἴτις νιφοῖο καὶ μηδέποτε κύσχιαν ἔχοι. ἐ εἰ τὴν
νύκτα ἀπολύοιο. ὅσοι δὲ ἀποδεδεμένοι ἐποιμαίνοιο, ἐ σεσδύνοιο ὄψιν ὑπόδας οἱ ἱμάντες. καὶ ῥύ
σωμάτα ἐπιγνωσθ. ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. Χιονίδης ἀθηναῖος πομικὸς. τὸ ἀρχαῖον
πομωδίαν. ὃν καὶ λέγουσι ποιῆσαι γνώμην τῆς ἀρχαίας πομωδίας. διδάσκειν δὲ ἕτεροι
ὀκτὼ πρὸ τῶν ποριῶν. τῶν δραμάτων αὐτὸ ὄψι ἐαυτά. ἥρως. πλοχοί. πορίαι. καὶ σύριοι. Χιρὰς
εἶδος πάθους. Χιτών. ἱμάτιον ἀνδρικὸν ἐ χιτωνίσκιον χειριδωτὸν. οἷος περὶ δουλοπαιδί. χιτῶν
οὖν ὄψι λεπτὸν ἱμάτιον. ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. χιτῶνα ἔχων οὐλωνείων
ὑπενδύτης, καὶ ἐαυτὰ λέγων ἐξαπατήσαι παρὰ ὄψι ἀνέκυψε. τουτέστιν ἀναφαίνεται πε-
ρὶ ἀχθοποιΐα. πλύφων ἀρίστης. Χιτὼν ἐξαγεὶς ἔρεξε φοντίδων βάρος. Χι
τωνίσκους. ξενοφῶν. χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεδύκεσαν ὑπορρηγνάτων, πάχος ὡς λίνα στρωμαβδέσ
μα. Χθαμαλὰ τὰ σεινά. ὁμαλά. ἴσα. δοκιμάζων ἢ ἅμα μὲν στερεά. ἅμα δὲ χθαμαλὸν ὂν τῷ
βαθμοῦ. ἐ χθαμαλώτερον. ἐ σεινότερον. Χθιζὸν. τὸ κατ' ἀρχὴν. ἐ ἀφελῶν λέγει ὁ πλάτων. τὸ
δὲ χθιζὸν παρὰ τὸ σὺν θεῖν. ὅθεν καὶ προελθεῖν. ἴσον δὲ ὅτι ὁ μὲν πλάτων, πεπύρηνον εἶχε κατὰ βίαν. ὁδὲ
χθὲς πάρεργον. οἷον κατὰ βίαν χθὲς εἰς πειραιᾶ. ὁ δὲ θεολόγος, τὸ χθὲς εἰ χεσοπόνον, τὸ δὲ τὴν λαμ
πρὰν τῆ φώτων ἡμέρα, παρελκόν. ὃ δὲν ἕκαστος εἶχε πεπονημένον, ἐκεῖνο προσδέχεται. Χθεσι
φωνῶν. καθηλιῶν. Χθεσινοί. ἀργοί. ἄχρηστοι. ἐ χθιζός. ὁ χθεσινός Χθονία. αὐτὶ τοῦ σκοτει
νή. πολιτείας δεκάτου. μὴ χθονίαν ἐ βαρεῖαν πορεύεσθαι. ἀλλὰ λείαν ἐ ὠκεῖαν. αὐθυποφέρειν
τῇ μὴ

τὴν μὲν χαλκέα, λεῖαν τὴν δὲ χθονίαν, τὴν οὐρανίαν. ἀν λαμπρὸν. ὁ δὲ ἀλημανῆ δύο τε φησὶ χθόνια τέρατα. ταῦτ' ἔριδος, τινὰ δ' ἂν συγκόνας δέξαντο. οἷοι ἢ ἂν μέγα εἰπεῖν πρὸς αὐτὴν λέγει. χθόνια λαβρὰ, ἢ τοῖς νεκροῖς ταῦτα δόμενα. ἐκ δὲ μίζον δὲ εἰς τὰ ἄφθιτα λουτρά. χθονίαν βροντάς. κλήσατε χθονίαν βροντὴν. αὐτὶ τοῦ μνήσατε. χθονίαν δὲ φοβερὰν. πάντα γὰρ ἢ δεινὰ, γῆς γὰρ ἔργα λέγουσιν. οἱ δὲ, ἢ μέγαν ἦχον ἔχουσας. ἢ ἢ ἐκ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε δὲ ἡ κεῖ κηρύκη, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ καὶ σινεὶ αὐθρωπι ἐξ ἐρανὸν γίνεσθαι ἢ ἐς βιαίους βροντὰς. ἢ ἢ ἐς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας, ἢ ἢ ἐς τὴν γῆν πίνουσας. καὶ χθόνιος βροντή. καὶ χθόνιος ζεύς, ὁ καὶ ἔγχθόνιος. χθονίων. ταφείων. χθονοβλαβὲς. ἀπὸ τῆς γῆς βλαβὲς ὄν. χθονοσβῆ ἢ εἰς τὴν γῆν. ἢ ταφὴν γενέσθαι. ἀέρα καὶ τὸν οὐρανὸν ἅπτε καὶ χθονοσβῆ. χθών. τῆ χλαμύς. νομὰς ὁ περσῶν ῥωμαῖος βασιλεύς, περσικὴ σαύρων δεξαμενή, ὃ τὸ χῆμα τῆς φορυτοῦ αὐτὴν ἐκβαλεῖν, ἢ ἐκ τὴν λαβὴν ἐφέρετο χλαμύδος ὅλη, οὗτως ἐκάλουν τὴν βασιλικὴν τοῦ σχῆμα. ὃν ἐξωθεν ταῖς ἀμφιέσεσιν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύρας βαφὴν. ὥστε δεῖσθαι τοὺς ἄλλους ταύτην ἐκ ἀπὸ τέλεσθαι ὧν αἰσθάνεσθαι. ὃ δὲ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα μόνην ἀφομοιάζεσθαι τὸ ῥωμαϊκὸν ἐνδύματα ἀπλῶς ὁ μιλίαν. ἐσθῆτα χλαμύς. ἢ τὴν ἀλγεινὸν μὲν ἔσθητι. οὗτος δὲ εἶχε πυλῆν ἐσθῆτα. ἢ ἐδωρήσατο δαρείῳ διὰ τὴν ἔτι. καὶ ἔτυχε μὲν ἐκ τοῦ καὶ βασιλεύσαντος δαρείου. χλανίς. ἱματίον στρατιωτικόν. χλαῖνα. τὸ παχὺ ἢ χλιδνὸν ἱμάτιον. ἢ ἀπὸ τοῦ χλιαίνω. χιτὼν δὲ ὁ λεπτὸν ἱμάτιον τὸ ἐσθῆτα μίσον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγχεῖσθαι τὴν μήνην. χλαῖναι. πόκιρολαί. διὰς ἢ ἡ ὀμρος τοῦ περὶ τὰς χλαίνας. ὁ ὄβελος γναφικὸν σύνδυμα. ἐμβρόνυμα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖται ἐλάνον. χλαδαλζωαὶ τιατικὴν χλαδασία. ἢ χλαῦνα ὕβρεις τίς. εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. ἢ ἐν ᾧ τινὶ ὄβελος κατηγορεῖται αὐτῆς. τῆς δὲ ὕβρεως ἡ διὰ γάλωτος γινομένη, χλαδασία καλεῖται. ἡ δὲ διὰ γέλωτος ὕβρις ὁμωνύμως. ἢ αὖθις αἰλιανός. πόθεν ἰὼν ἢ δὲ τὸν μεῶν, χλαδαίζων τε μὲν ὁ θεὸς τοῦ θαλασσινητῆρ ὡς ἐπὶ θοάζει. χλιδαν. ὑφῶ.

χλιδή. ὑφή. ἔλυσις. καὶ μαλακία. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι. ξενοφῶν. ὅτι ἐν χλιδῇ τὴν ἐφέμενα θαι. ἀπὸ χωριτικῆς. ἢ αὖθις. συγχωρούντων ἐκ αὐρᾶσθαι τῆς χλιδῆς. ἢ αὖθις. ὁ τῶν μὲν ἐν οἰκ ὑβρίκων ἀτεμόνι σύνεστι χλιδῆς. καὶ χλιδαῖς κεκαταμοις. τὰ ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοσεύχοις. λέγουσι δ' ἂν χλιδὰς ἔνιοι καὶ βολβοὺς ὑποκαμπας, οἷόν εἰσι ὑφῆς κυφαλῆς, ἢ ὁ σον ὑφῆς ἡ σιος, ἀπετίθεν δὲ νεκροῖς οἱ πολὺ καμοι ἐν ᾅδου. φωσφόρος. ἡμεῖς ἢ ἐς τὸ μὲν ὡς ἐφίεσθαι λοιδ πεπωθὼν ἐς καταπότοις χλιδαῖς σεφάντες, εἶτα φορεῖ ἔχομεν πάλιν. χλιδόν. κόσμοι πόδεις ὑπερεχόντας. καλοῦσι δὲ ὑπερεχόλια. χλίδος δημοσθένης ἐν ᾧ πρὸς παυσιλέα πόδεις χωλεὸς βλάβης. ἔπειτα ἢ τὸ χλίδος ἐμβαλὼν εἰς τὸ ὀδόν, ἐξῶν ὑπλοτιεῖ ἐστενωτιεῖ τὸ αὐτὸ ὀδόν ποιεῖν ἢ ἐσθαι συμβέβηκε. παῦ πολύθος, χλίδος λέγει. ὅθεν σωρός τις. μάλιστα ἢ τὸ ἀπαθάρματα τε καὶ ἀπλήματα. ἐκ τὸ πλῆθος πόχωσις. ἐκ πολὺ μᾶλλον τὸ χειμάρρου. ὁ δὲ χέρασος καλεῖται. μᾶλλον δὲ οἰκεν ὁ ῥήτωρ λέγειν ὅτι χᾶν ἐκ φυλανόδικα τινὰ ἐκ τὸ χωλεῖσθαι. ὁ παυσιλλῆς εἰς τὸ ὀδὸν ἐμβέβληκεν. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν βίοις ἐξῆς ὑποσημείωσε. χλίδωνος. χλιδῶσαι. ὑφᾶσαι. χλοάω χλοῶ. χλοηδὸς ὁ χλωρός. χλόη. βοιωτοὶ δὲ τὸ φλέω τὸ ἀναπέμπω φλόη ἐκ χλόη εἰκὸς τὸ γ ἀναπεμπόμενα καὶ αὐξάνεσθαι. χλωμαρ, ἀλλ' ὅτε ῥωμαῖοι ἀπεστέρησαν βιαιοδιφθόντες ἐκ ἔσχον χθόνια, στρατοπεδεύσαν ἀμφὶ τὸ φρέαρ τὸ χλωμαρ. χλωῶσαι. λωποδύται. οἱ ἐν τῇ χλόη δύνα ζόμενοι. ἐκ χλόνης, μονιὸς πλάκτης καὶ δρυγός. χαλεπὸς. ἐκ ἀπήνης χλοώνης. καὶ γυμνὸς ἀνήρ. εἰ δὲ ἐμὲ αὐτὸν ἀνδραγαθήσαι διὰ τὸ σπάρου λόγων πλὴν ψυχὴν σὺν ἀεθεὶς ἐκ βλίσθρυ ὁ μὸς. ὁ πρὸς στρατοπέδα ἀθυμήσας δὲ δυχήσας. ὁ χλοώνης τε καὶ γυμνὸς καλαγρεύθεις. καὶ οἷον ἐνδεδεμένον τινὰ ἀφύκτω πεδηθεὶς. χλούνιον. ὄνομα τόπου. χλούμφον δὲ τὸ χοίρου σὺν θέσπιν.

χλωθαίειος, ὄνομα κύειν. χλωθαῖος ὄνομα κύειν. χλωβόμυρος ὄνομα κύειν. χλωρανθεὶς. ἀπὸ χλωρὸς γενηθεὶς. ἄλλως σφοκλ. χλωρεῖον εἶδος ζάς. χλωρὶς ὄνομα κύειν. χλωρὸν τὸ ἀκμάζον μὴ ἀνδρ. χλωρὸς. ἀπὸ τοῦ χλόη χλοηδὸς ἐκ χλωρὸς. ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐκ ὠχρός. καὶ χλωρότης. χνόας. ἢ σπείρας τὰς ξένος. σύριγξ δὲ ὅτι ὁ εἰς τὸν ὠτὸν τὸ χοὸν ἐμβαλόμενος τὸ ἄξενος. καὶ αὐτὴν δὲ κὸν τὸ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως. ἢ γαῦ εἰς τὸ κε

βαρὸν δισύλλαβα τῶ ὄ παραλήγόμενα ὧν πρωτεῖται δασὺ, βαρυνόμενα. χυόν. φθόν. χλόν. τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ. Χνοώδεστέρα. λεπτοτέρα. ἢ τὸ χνοῶδες μῆκος γῆ. ψαμμοῦ πάσης χνοωδεστέρα διὰ λεπτότητα. Χνοῦς. Χοαὶ. χοῦ. μέτρον ἀπίνον χωροῦν ἡμιτύλας ὀκτώ. ἀφ' ἱστοφάνης. Ἐπὶ δεῖπνον τὰ χύδαδίζε τὴν πίσιν λαβών. οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλά τινα τοιαῦτα παρετίθεσαν. οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑαυτῶν ἐδέσματα καὶ πίσιν καὶ χοάν. ὅμηρος πρὸς τῆς πίστεως φησι. μήτηρ δ' ἔννύσει τίθη μνομένη ἀδαΐζε. ὅταν τε οἱ ἔδυσι δολοφρόνες βασιλῆες. χοὰν δὲ ἐπιφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλα ποτηρίᾳ. διὰ τὴν τῶ ὀρέστη γενομένην αἰτίαν. καὶ παροιμία. ἐξ χοὰς χωρήσεται. ἐπὶ ὧν παραληρούντων. ἔνιοι δέ φασιν ὁ ἐπὶ Φάλος αὐτὸ ἁμάξης ὡς ἐπὶ νῆα ἁμάξης ἔμφυσμα φορᾶς. ὃς ἐὰν σμικρὸν ἢ πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφαλωτῶν ἀμφορέων. καὶ αὖθις. τὴν δὲ τὴν ἦκεσαν οἶνον ἔχειν χοὰς ἡμῶν ἀποτίσειν ἐρεβίνθων. χοίνικας ἐπιφέροντες ἕκαστον φειπτοῦ ἐρεβίνθους. Χοάνης χοάνου. χονεῖον. ἐν χοάνῃ βάλλε. Χοαὶ. ἐπὶ χύσεις. ἐπὶ ἁγισμάτων ἐπὶ μερῶν. ἐπὶ κατασπονδάς. ἐπὶ πᾶσι κόσμος. δεῖν ἄγρας βοῦς τεθνεῶτα τῶ αὐτῶ λῶν ἐπάγειν ἀναπαύετος. καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν λέγει καὶ θυσίαι μεμιγμένων σοφοκλῆς. πρῶτον μὲν ἱδρὰς ἐξερεύγου χοὰς μέλιτος ἐνέγκας διὸ σίων χειρῶν. ὅταν δὲ χεύματα τὰ τῶν πάντων λάβω, πρατῆρ δύεσιν ἀνδρὸς ὃ χειρὸς τέχνῃ ἐπὶ ἐκτέρεσφορὴν καὶ λαβὲ ἀμφίσσυμα. Χοαὶ. ὅτε ἐπὶ μέρους τίθεται, πρόσκαται. Χοάσπις ποταμός. καὶ χοάσπειον ὕδωρ τὸ ἐν τούτου. καὶ κύειον ὄνομα ὁ χοάσπις. Χοβάλε. ὄνομα ποταμοῦ Χόδν. δύσις ἑορτὴ ἀθλίων ἐστὶν ἀγομένη, μιμούμενοι ὧν τὰ ἑορτὴν φασιν ἄγειν ποτὲ ἀποθανόντα. ὅτε ὀρέστης ἀνῃρηκὼς τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἀθηναῖοι καὶ εἰστίασαν. ἐμιμοῦνται οὖν αὐτῶ οἶνον. αὐλὰ χωρεῖς χοᾶς παραθεὶς αὐτῶ ὁδῶμος, ἔλος εἰστιᾶτο ἀπνεύμασι ὀλίγον τι χώρας τῶ ὀρέστη. καὶ ἁπλῶς. ἑορτὴ ἀθλίων ἐστὶ. χόδν, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. ὀρέστης μετὰ τὴν μητροκτονίαν, ἦλθεν εἰς ἀθήνας παρὰ πανδίονα. συνέβη δὲ τότε βασιλεύειν. καὶ λαβὼν αὐτὸν ἱκέτην τινὰ δημοτελῆ ἔσπενδε. ὁ τοίνυν πανδίων, παραπεμφθῆναι μὴ τὸν ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτὲ καὶ τραπέζης ἀσεβοῦντι μὴ δοκῶν ἀφειδῶς αὐτὸ τὸ φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀποτίνηται ὀρέστης ποινὰς, ἐπὶ πάσσω τῶν πελλημένων παρέθηκε χοᾶν. Χόδν. ἑορτὴ τις ἣν παρὰ ἀθηναίοις ἀγομένη ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτη. Φησὶ δὲ καλλίδωρος, ἀνθεστήρια καλεῖσθαι καινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν διονύσου ἀγομένην. ἢ μᾶλλον δὲ πιθοιγίαν. Χοᾶς. χύτρας. καὶ αὖθις ὅτι ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς ἀθήνας ἀφικόμενος. ἣν δὲ ἑορτὴ διονύσου λιμναίου, ὡς μή τινος τοσοῦτον ὁμόσαι τὸν δος ἀπεχθανῶς τὴν μητέρα, ἐμνησικάκησαν τοιόνδε τι. χοᾶν οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παρασκευάσαντες, ἓν αὐτὸ πίνειν ἐκέλευσεν ὁ πανδίων. μηδὲν κοινωνοῦντας ἀλλήλοις. ὡς μή ποτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πρατῆρος πίνοι ὀρέστης. μήτε οἶνος ἀχθοιτο καθαπερ τὸν πίνων μόνος. ἐπὶ ἐκείνοις ἀθηναίοις ἑορτὴν ἐνόμισαν οἱ χόδν. Χοζίας ὄνομα κύειον. Χοεῖον. παχυσύτερον. Χοικοχοαί. καὶ χεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Χόκις ποταμός. Χοῖδια, τὰ μνία ἃ κατεσκεύασαν χοίδια τὸ μέτεθος. λεπτὰ τοῖς κεφαλαίοις διαφέροντος. Χοινὸς ὄγκινος. Χολάδες. ἐπὶ πτερὰ ἐπὶ χεόμματι. ἀντὶ τοῦ πολλάκις ἐγχεῖν γλυκαμμίαν χολάδων. ἀπὸ τῶν χύσιν διὰ τὸ κ. Φύσιν δὲ χεῖσθαι τὸ χολῶδες τὸ πᾶσαν. ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἐξανθὴ χολὴ τοῦ μιγνυμένης φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τοῦ πόσιος. Χολαργεῖς. χολαργεῖς δῆμος ἀττικῆς. κἀνθεὶς ὁ χολαργεύς. Χολαῖον κῶμη. Χολέρα. ἐπὶ χολεριῶν ῥῆμα. ὅθεν ὁ πάθος. κἀιδος νόσου. ἔστω παρὰ τοῖς καλουμένοις. Χολλεῖδαι. δῆμος τῆς λεοντίδος. Χολέρα νόσος διὰ χολῆς πάθος Χολοδόχον ἀγγεῖον. Χόλικες. ἁμαξέα ἐπὶ τέρασιν ἅρμα, ἐφ' οὗ τὰ δὲ οὐχὶ ἐδοῦντο ὡς τὰ ἄλλα σώματα. τινὲς χολικὲ φασιν εἶδος ἱχθύος. θκλυκῶς δὲ κχίλιξ. ἐθνικὸν Χολοδαμόρ. Χόλ'. ὀργήν. ἀλλὰ πρόσκαιρον. παρὰ τὸ χεῖσθαι. Χολωδοτικῶν. Χολωσάμην. ἐπὶ ὀργὴν ἐμβαλεῖν. Χολῶσι. σύδεῖς τοσοῦτον ἐπὶ μανιῶν ἐλήλυθας, ὡς ἐμὲ χολῶσαι πεῖθ' χολῶσι. Χόνασ' ὄνομα ἔθνους. Χονδρίτις σεμίδαλις. Χόνδρος. πᾶσα μᾶλλον τὸ πτερ. ἐπὶ χόνδροι λῶν. θρόμβοι. παχυσάλις. Χόνδρος. πυρῶν ἀπαλοὶ πλείονες ἐπὶ νου.

ἐκείνῳ. Χοάς· ἀνατραμμύδας χοάς, ἀείσω. Φιλητᾶ ἀνακαλυφθέντος· ἀκκωθωνίζοις ἐγών. ὡς ὁ τὸν ὁμαλὸν μύθους εἰσηγούμενος τῷ ὑπερμεθύειν τῷ ὑπερεῖ. Ἐ παίζοντες βιαίως φασι. Χοὰς διξέσου. χοὰς δὲ δύο ξέσται. χοᾶς ἢ ἐξ. ἀείσω. Εἴ τις κάπηλος ἀκκωθωνίζοις. τὸ χοᾶς ἀπὸ τοῦ κεράμου, τὸν ὁμοίως καὶ λυμαίνεσθαι. Χόρδαλε. τέμνε. βυτίσι τέμνε. οὐ μὴ λακήσεις ἐν συμποσίῳ. βάλλε δὲ σὺ τέρατα τὰ ζωμῶν. χορδάζειν καλᾶσιν. ἀπὸ τοῦ τέχνης οὖν τὸ ἀμάρτημα τὸ ὄνομα εἴρηται. ὡς περὶ τὰ μείζω ἐν πολλοῖς βάλλε σὺ τέρατα παντὸς τὸ φυράματος, οὕτω χόρδαλε καὶ βάλε καὶ βάλε καὶ πολίτευε. ἐν σωβάλε καὶ συμφύρε βάλε πράγματα. ὑπὸ λυκαίνων ῥημάτοις μαγειρικῆς. ἡδύσματι χρώμενος ἐν ἀρτύσεσι κακίας. ἐν πολύβιος φησι. καὶ τίς σὺ πόθεν τοῦ πολείτου καλλωπίζεσθαι μοὶ ὑπερέχων τὰ σὰ τὰ βία χρεκλί. βυτίσι πρόχοι. Χορδή· νευρά. ἐν ὃ μάχιμον τέρατον τὸ πεῤῥάβου. Χορδάται· ἐπιτήμονες. Χορεῖαν· οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ ἐρχήσεις οἶδεν ὁ μιμος. τὴν τῶν κυβιστητήρων. ἐν τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν ἢ σφαιρικὴν ἐπαίζον ἀείσω νίκος ὁ καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. καὶ χορεῖον ἡ χόρευσις. Χορηγία· δόσις. καὶ πολύβιος· μηδὲν ἧττον ἢ θαλαττᾶν βάσιμον ἐν ἀσφαλὲς ἐν βάλε χορηγίαν ἀνομίζειν τοῖς στρατιώταις. μὴ ἢ ζῆν ἐν ζυγῷ. ἀμείνων πέρας δὲ χάμωθεν ἔχοντας ἐφόδια. Χορηγὸς· ὁ τὸ χοροῦ ἡγούμενος ἐν διδάσκαλος. Χορηγῶ δοτικῆ.

Χοιρίαμβος. μέτρον ἰσχνὸν βαθεῖ ἢ βαρεῖ· μύθους ἢ βίους μυθικούς· εἰσὶ δὲ διὰ χοιρίαμβων, οἱ βιβλίοις δέκα· οὗτος ἐν τῶν αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἔμμετρα· ἢ τοὺς χοριάμβους. Χοιρινός· ὁ τὸ χοιρεῖον ἐξαρχών. τοιοῦτος ὢν ἀγαθῶν· οὐ σωφρονιστικὰ μέλη ἐφ' αὑτοῦ ὑπερίνετο. διὸ καὶ χοιρινὰ λέγεται. Χοιλίλη· κάκη. Χόριον τὸ καλυμμα. ὅθεν γλυκύμυρον ἐν τὸ κοιλίαν βῖς βρέφεσι. Χοροβατῶ· τὸ εἰς χορὸν βαίνω. Χοροδέκτης, ὁ τὸ χοροῦ πρωτεξάρχων. ὡς πρὸ ὀλίγου παραδίνος χοροδέκτου λαβεῖν τιμὴν σίν. Χορίδωμι. ἐν ἴσω τὸ δόσιμον ἐν ἐπαν. τὰ ἀθλητικὰ χορὸς ἐτύγχανον κωμῳδοῖς ἐ παγκρατιασταί· ἅπαντες. ἀλλ' εἰ δόσιμον ὄντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. Χορός· τὸ σύστημα τῶν ἐν κύκλῳ σὺν ἀδόντων. διῃρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ εἰς ἐν κύκλιον εἰς δύο μέρη. εἰς τὸ κωμῳδιαστικὸν τὸ ἡρωϊκὸν καὶ τὸ μελικόν. ἐ φλυαρικὸν ἐν τὸ σπουδαῖον ἀντιστρόφους διχῶς ἀοιδοὺς ἀκροτελεύτιον ἀδόντες. ὁ πρῶτον ἀντιστροφὴ πρῶτον ἀρξάμενον, εἰς πάντα τὰ μέλη καὶ τὰ πρόσωπα. Χορὸς ἐ οἱ χορεύοντες καὶ ὁ τόπος. ὁ μέρος. ἐν δὲ χορὸν ἐποίησεν ἐν ᾧ τὸ σύστημα ὢν χορευτῶν. ἐ παροιμία. χορὸς τραγικὸς ἐν ἐκ πρόσωπον. χορὸς κωμικὸς ἑπτακαίδεκα. Χοροστατῶν· χορεύων καὶ ἐχων.

Χορτάζω γλωσσῶν. Χορταῖος ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών. Χορόσιν ὧν τραγῳδιῶν ἀχθεται. ἐπὶ τῶν πεινόντων. ὡς μειρῶν ὄντων τὸν βίον· ἀεισοφανης· εἰ τὰ πεινῶν τοῖς χοροῖς τῶν τραγῳδιῶν ἀχθοιτο ἐν μετὸ μὴ αὐτὸς ἠρέσκησεν ἐλθὼν οἴκαδε. Χοροίτυπος· ὁ χορῷ τύπτων.

Χορυμαῖοι ἔθνος. Χοσρόας· ὄνομα πύρρον· ὁ ἀπὸ τοῦ ἁρπαλέως φοινιάσσων διαφθαρεὶς εἰς ζαμβρόν. Χοσρόης· ὁ τῶν πορσῶν βασιλεύς· ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄδουσι πορφύραν τῆς ἀείσω. μὴ ὅτι οἱ πόρσαι. ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν ῥωμαίων. ὡς λόγων ὄντων καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν, ὧν ἄκρον ἡθόντα. μεταβεβλημένων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν πορσῶν φωνῶν εἰς ἡμᾶς ὑπερβαλλόντων. καὶ τοίνυν φασὶν ὅτι δι' ὅλου τὸν σαγηνεύσαντα εἰς μάλλον. Χορηγὸς παιανιάσας ὅλου. ὧν τε πολλά τινος τὸ ἀρίστου ἀναπεπλησθαι δογμάτων. καὶ οὔτε ὅτι μιμος αὐτὸν ἀποδραῦσιν ἂν, εἰ καὶ σφόδρα γεγραμμένην θεωρίαν πεποίηκε, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύσεις ἐνθυμήσεις, ἅτε ὀφείλων, ἅτε ὀργήσας. ἅμα καὶ ἄλλος τις ὢν πλαφυρῶν, καὶ ἀγυλοτέρων διαλόγων. ὁ ποῖος ὁ παρεμβύθης. ἐγὼ δέ φησιν ἀγαθίας ἅτε αὐτὸν ἄρισα ἔχειν παιδεῖ ἐ ζῶν ἀκροᾶται, ἐκ ἂν πάντες οἱ θείλω. πῶς γὰρ οἷόν τε ὦ ἀκραιφνῶς ἐκεῖνο. τὰ παλαιῶν ὀνομάτων ἐλθεῖν, ἐ πρός τε τὰ παραμαίνων φύσει πρὸς φορούντε ἐ ἐκπαιρόκτον, ἀγία τινὶ πλώτῃ καὶ ἀμαθότητι ἀποσωθῶναι. πῶς δ' ἂν ἦν βασιλεὺς τύφω ἐν παίδων, καὶ κολακεία πολλῇ πεπαυμένῃ αἰσθάνεσθαι λαχὼν δύ' ὅτι βαρυτάτων. καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ παράξεις ὁρῶσαν. πῶς δ' ἂν ὧδε βιοὺς ἐμῆκε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν βίς δὲ ἀποναθαι βίς διδάγμασιν ἐν ἀσκηθῆναι. εἰ μὲν ἦν παροικτὸς αὐτὸν, ὅτι δι' βασιλεύσας ὢν ἐ πορφύρας, ἐμφρόνως ἐβούλετο πρὸς ἔξω μὴ ἀναδῦναι, ὅδε,

ἐφίετο γοῦν ὁμοσαμένῃ ἀποστῆναι λόγων· καὶ τὴν πειθὼ τὰ μάννυσθαι δοξη, ξυνεπαινεσαι μι αὐ καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα· καὶ μείζονα θείω τῶν ἄλλων βαρβάρων· ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀπο καλοῦσι, καὶ μονονουχὶ θεὸν ὅσα ποτὲ περὶ φιλοσοφίαν ὑπερβαλόμενον, ὡς ἐξ ἁπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης ἰδίᾳ ἀρχάς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν ἀληθῶν ἐσοφισμένοι· μόνη δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἐπόμενοι φήμῃ. Χοῦς θανάτου· ὁ ἰδίως ἀπὸ χυννυμένων τῶν θαπτομένων. δασύ. καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες με. Χουσί· ὄνομα νύειον. Χωβαλόπολις. Χώβαρος, ὄνομα νύειον. Χωλός· ἀντὶ τοῦ ἀτελής· πολὺ ψυχῆς χωλωτων· ἀφεῖ ἰδίᾳ τὴν ἐπὶ σαν χωλὴν φύσιν. Χωλίαμβος· ἐπὶ δος ἴχνους. Χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. Ἀπόλις· ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα τὸν σφόδρα. καὶ μυλὸς· οἱ ἀπὸ μικροὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. ὡς χωλοποιός· ἀφιστοφάνης· οὐδὲν τα περὶ γ' ἂν τὸν ἀποφλιύω σαφῶς τὸν χωλοποιὸν ὃς ὢν θερα πεύει· χῶλος δὲ ὄνομα νύει. Χῶμα· ὕλωμα γῆς· ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰ ώθασι προσχοῦν ἐπὶ τειχί. τραϊανός· εἰς βαρυλῶνα ἀφικόμενος, ἐντυγχάνει χώμασι μεγίστοις· ὅ περ χῶσαι ἐλέγετο σεμίραμις· ἰῶν δὲ αὐτὸ τὸ μὲν ὕλος, ποδῶν ἑκατὸν· τὸ δὲ εὖρος, δύο· μὴν ἐπὶ ἐπῶν ἐχεσαδίους σ· κατηγρεῖ δὲ τῶν δύο μιν τῆς πόλεως. Χώματα χοῦν· ἡ ὁδὸς ἰσορεῖ· ἂν γῆν ὑλοῦν. Χωμισδάτης ὁ ἡρακλῆς. Χῶναι ὄνομα τόπου. Χωνεύω τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. ὡς χωνεία ἐπὶ τοῦ χωνεύω. ἐχωνεύω ὁμοίως. Χωνεῖον· τὸ χωνευτήριον· χωνίον δὲ τὸ ὀλαλεῖον ἱ. Χῶνος τὸ χωνεῖον· ἐκ χώνου οἱ χωνευταί. Χωξυΐτιος. Χωξυπόλης. Χωόμβος· ὁ ρυζόμβος. Χώρα, ὁ τόπος· ἐπὶ ἀγθαυσίδη χώρα κλῆσις. Χωραζίν· ὄνομα τόπου· καὶ πρὸ φήτου οὐαίσι χωραζίν. Χωρέσμιος· ὄνομα νύειον. Χώραυλος· ὁ ἐπὶ χώραν διατρίβων. Χωρεῖν· προέρχεσθαι· ὁρμᾶν· ἀλλὰ χωρεῖν καὶ ζυναπονήσειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων· ἀχωρούντων αὐτῷ τὴν οἰκειότητα πραγμάτων κύνα, ἀνδρεμῆ, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φαίνεσθαι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν τῶν πολεσι ἐχωρίσθη τιθανική. Χωρίβ, ὄνομα ὄρους. Χωρήσατε· προσδέξασθε. Χωρίζω τὸ διαχωρίζω· ἐκχωρίζομαι γυναικῶν. Χωρισμός, ἡ διάστασις, Χωρὶς ἐπιρρημα· δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὸν ἀπὸ νίλον, δύο ἰώμασι φασὶν αὐτὸν χωρὶς ἀποκτείναντος αὐτὸ τὸν ἀνηθόνλας ἐπὶ τοῦ δὲ νδρα σημαίνειν δὲ ἀθλωταῖς, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἐπιρρήματα· καὶ μιλτιάδην συνιόντα τὸν δεσποτῶν αὐτῷ, συμβαλεῖν ἔτους ἐνικῆσαι. ὅθεν ἐκ τοῦ ἀποιμίλεχθῶναι ἐπὶ τοῦ ἐμ διαλυόντων. Χωρὶς ἐπὶ μυσῶν καὶ φρυγῶν οἱ ἐς μαχλ. χωρὶς τὸ τεῖχειν πολλὰ καὶ ἀνοήτα εἰα. ὡς δὴ συβραχέα. ταῦτα δὲ ἐν αἱρῶ λέγεις. τουτέστιν ἄλλο δέ τὸ φλυαρεῖν. καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. οὐδὲν θ' ὅτου ἕνεκα ἴσως σοὶ ἐπὶ α. ἂν καλῶς οὐδενῶν καὶ εἰα λέγειν. ἐκ αὖθις. φιλοσοφῶν ὑπὸ δέ μανθάνειν ἐπαινέσαι προφάσει. ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἰατρικοῦ ἐπὶ μου. χωρὶς γὰρ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἰδιωτῶν οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα μυσῶν καὶ φρυγῶν.

Χωρίτης· ἀπὸ τοῦ χώρα. Χωριτικός· ὁ χωρίτης· ὁ ἰδιώτης. Χῶρος· ὁ τόπος. Χωρὶς χωρίσω· αἰτιατικῆ· χωρίζω δὲ τὸ διαχωρίζω. Χώσασθαι· λυσιθωλῶσαι. Χωσρίς. Χραίνειν· αἰτιατικῆ· μιαίνειν· μολύνειν· ῥυπᾶν. Χραίσμωσιν· ὠφελήσωσι βοηθήσωσι Χρεμέτης· ὄνομα ποταμοῦ. Χρεμετίζειν· ἔχον τῷ στόματι ἀποτελεῖν· παλύνεται ὁμοίως τὴν ἀρχήν· ὁπόθεν δ' ἐρέθη ὁ μῦθος· ὅστις ποθ' ὗς ἐφάνη, ἐμαῖον δ' ἔροιτις ἄν, εἴτις χειρήσειε τὸν ποτὸν παλαιστὴν χρεμετισμὸν ἀναζητεῖν. Χέμης· χρέμητος εἶδος ἱχθύος. Χρεμετιθέαζον· ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέαζον χρίμπτονται, κοτὲ χρεμπτόμενοι ἐμβάλλονται. Χρεωποιεῖται· ἀπὸ χρεῶν ἀνοχλεῖται· τῆς παρὰ τοῖς αἰτωλοῖς χρεωποιείας ἐπὶ θεοσαλίαν ζηλωθείσης, ἐπὶ πάσης πόλεως εἰς πάσεις καὶ ἰδιωτικὰς ἐμπιπτούσης. Χρέος· παρὰ δὲ χρεώδες λέγεται. χρέος. καὶ χρεώ παρὰ ἀποφαύλ· τί δῶ ἐλαστὸ ἔχει τὸ πλέθρου χρέος. λέγει δὲ ἀπουσίδος. Χρέος τὸ δάνειον. καὶ χρεῖος. Χρεολυτῶ. Χρεών· εἰμαρμένον· τέλος ζωῆς· ἀδιανός· ἐπεὶ δὲ δὴ ὑπῆρξα ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῆς πεπρωμένης χρεών· ἔξεστιν· καὶ τῆς προσηκούσης καὶ δίκης ἐτύχε· τὸ δὲ χρεών μετοχή ὅτιν· ἀπὸ τοῦ χρῶ χρεώ γινόμενον· ἕτερον δὲ χρέον· παρατροπὴ δὲ παρὰ τὸ πεπρωμένον· ἀθροισθὲν τὸν· ἐπὶ ἀπικὸν ἐπιδοθὲν, ἐξαλλαγὴν τοῦ ο εἰς τὸ ω· καὶ ὅτιν ἄκλιτον· τὰ δὲ εἰς ον ἐπὶ

ρήματα

ρήματα, διὰ τὸ ὁ μὴ πρᾶγμα φέρεται. πολλῶν τὸ χρεὼν ἐμποδών. Χρεωδαιτυμονοποιός. ὁ ἐν ᾠδαῖς
τὰ ἐμπίπτοντα ἀφαιρούμενος ἢ ἀφιεὶς λάβωσι. Χρεώκης ὁ δανειστής. Χρεωφειλέτης. ὁ χρεωστῶν.
Χρεία. ἡ τοῦ θέσις. πόνοι. ὁ δέ, ὑπὸ τελέμβανον ὑπαχθεὶς ὑπὸ τοῦ βαύκτου. ἀληθινῶς δὲ χρῆσθαι
χρείαν βίοις κοινοῖς πρᾶγμασι. ἢ ποιμία. χρεία διδάσκαλον ἀμούσους ἡσυχὸν ἀρχηδόνι. τουτέ
στιν ἐν δεχομένῳ ὑπὸ τὴν αἱρέσεως μόνοις ἢ φόνον. Χρείαν τύπτειν. Χρεικόπος. Χρεώ-
κρεια. Χρείω τὸ χρησμοδοτῶ. ἢ ἐνεστῶτος μόνου ἢ παρατατικοῦ. ἢ δὲ λοιπῶν διὰ τοῦ κ.
Χρείω τὸ μανθάνομαι διὰ διφθόγγου. ὁ δὲ μὴ ὢν διὰ τοῦ η χρήσω. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω διὰ τοῦ ι.
Χρή. ὁ ξυτόνως. ἢ δεῖ. χρὴ δὲ ποδισσωμένως τὸ ἐστὶ παρὰ τὴν. σημαίνει δὲ τὸ δέον. οὐ πολὺ αἰδεῖν
ἐμὲ τελῶ τὸν μισθὸν ἢ τὴν ἀνάγκην. καὶ χρὴ ἢ βροτοῦ σου τὸ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ χρῶμαι. ὁ πα-
ρατατικὸς ἐχρῆν τὸ χρῆμα χρᾶ. καὶ δοσὴν τὰ ά εἰς η χρῆν. χρῶν δὲ μετὰ τοῦ ν καὶ ποδισσωμένως ὁ παρε-
λήλυθος, τὸ ἐχρᾶ. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖν. φορικὸς τῆς λήρους. τὸ δ' ὄνομα μοιχεύει
μετὰ σε χρῆσθαι καὶ λεῖν. ἀεὶ σοφὸν λημνίας. ἢ καὶ παρὰ τί τῆς. ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν. χρῆς ὃ τὸ χρῆ
ζῆς. ἐὰν δέῃ, μεμετρῆσθαι νόμοις. νῦν δὲ ὅσοι ἐσμὲν ἃ μὴ θέσμοι τῆς μετέρων. ἐστὶ δὲ καὶ ὅτι χρῆς. χρείη
δὲ τὸ δέοι, πολλῶν αὐθύφρονι. πευσόμενοι τὰ ἐξηγητὰ τί χρείη ποιεῖν. Χρήζω γνώμην θέλω.
Χρῆμα. πρᾶγμα ἢ κτῆμα. πολλοῦ τος. οὐσία. λῆμμα. τὸ δὲ δωμάτιον ζοφώδες ἰῶ. καὶ ἀδιατύ
πωτον. καὶ ὥρα θέρους δ' τὰ μάλιστα ἀνάμοστον. ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἰρηκώ. καὶ αὖθις.
ὁ δέ, κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατημβρόμησεν δ' ὄσσον τον. ὥστε ὁ τὸ μύθου σαλμωνεύς, μιμεόμε
χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἰῶ. ἰουλιανὸς πρὸς τὴν δημοσθένειαν ὕλην ἐθέομεν. καὶ εἴ δου ἐγὼ χρῆμα ἔξαί
σιον. ἰδοὺ γοῦν σοι θαρρῶ ἐγὼ ἐπεύχομαι, μήποτε ὤφθαι τοιοῦτον, μήδε ὅσα πεπόνθαμεν ἐν τῇ ῥωμαί-
ᾳ. ἀλλεῖ τε ἢ θεσπαλικὰ τέμενα δύσβατα νομίζητε, εἴτε ἢ σὺν θερμοπύλαις. εἴτε τὸν μέγαν καὶ δι
ωλύμπιον ταῦρον, ἐλαχίστου ἔσω χαλεπώτητος οὐκέτι πρὸς τὸν δημόσιον τὸ ὄνομα. ἢ ἀναβιοῦφα
σιν. ὁ δέ, ἢ ὡς δυσμενὴς ἤθροισε, καὶ τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπαυσάμην ἤδη καὶ συμβιάζομος
ἢ πολὰ ἀμαθὴς σῶμα ὀπέχων. Χρῆμα πρᾶγμα μέγα τί χρῆμα θαυμάσιον ἀνήρ. ἢ ψυχὴ δεόν-
τως ἀρμοσθεῖσα τῇ ἀρχῆς οὔσασιν, πρὸς ὅτι ἀνόρμησεν τῆς ἀρχῆς ὄγκων. καὶ αὖθις. εἰκὸς
ζῆν ἀνθρώπων ἀτελῆ μεγίστη τὸ χρῆμα. πρὸς ἰαρβαείνης παραλήξεως ὁλόγης. ἡρόδοτος. ἰῶ τε τοῦ
χειμῶνος χρῆμα ὁ φόρητον. καὶ ἀεὶ σοφὸν τὸ χρῆμα τῆς νυκτὸς ὅσον ἀπορᾶν. δηλαδὴ τὸ ἔπος μα. τὸ
μέτρος. ἔθος δὲ τοῖς ἀπίκοις ἐπαγωγὴν χρῆσθαι. οἷον ἴσως ἀπαλνίου τι χρῆμα. γυναικῶν τι
χρῆμα. καὶ ἔστιν ἄλλων ὁμοίως ὧν ἀναιρεῖ ἐμβούλωνται. ὁ δέ, χρῆμα δὴ ἐμοὶ ὦ ξένος. ἀδὲ
ὅσα ἀνθρώπειον ἕτερα πρὸς τὴν τὰ ἀναγκαίου βίου διαγωγήν. οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.
Χρῆμα. χρῆσις ἐώσης. ἰῶ δὲ σάρβατον ἀγία παντὸς χρήματος ἡμέρα τοῖς ἰουδαίοις τιμω
ρία τη. καὶ αὖθις. κινδυνεύει ἀποστρωννύναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. καὶ χρήματα παρὰ κροδότου
ἀντὶ τοῦ πράγματος. χρήμασιν ἐδωρήσατο. Χρήματα γὰρ πενιχρὸς δοῦλος δὲ πατὴρ ἀθλος. ἐστὶ τῆ
διαπαλοῦντων ἀμφιβόλων. ἀεὶ σοφὸς δημοσθένης. μὴ μὴν τὰ ἀεισοδήμου καὶ ἀληθὲς. ὡς τὸ δίκτα
εἰσόδημόν φασιν εἶναι τὰ, ἀπὸ πολλαμνον λέγειν εἰπεῖν, χρήματα καὶ ἐξῆς. καὶ αὖθις ἀ
εἰσοφαίνης. οὐκ οἶδ' ὅτι χρήματα ποιεῖς. σὲ φαίνοι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πολιτεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις
τὸ ἀεὶ μὴ δίλογον. καὶ σοφοκλῆς. τί χρῆμα δρᾶσαι ἂν. τί δ' ἄλλος οὐδὲν πολέμου πλὴ
θεὶς ἀφορμᾶς πεῖραν, οὔτε τὰ πλούσιος. ἀλλὰ νῦν πᾶς ὁ δεσπότης. ὁ δὲ ἐστὶ πρὸς
μεθαιρεῖ δὲ μοῦ μῦθα. γυναικὶ ἡσυχον κεκτῆσθαι. καὶ γὰρ μαθοῦσα λέξ. ὁ δὲ σύθμό
νος. Χρήματα. χρήματα ἀνήρ. αὐτὴ ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς ἢ δραπέλματα τῆ ζ' σοφῶν.
μέμνηται αὐτῆς πίνδαρος ἢ ἀλκαῖος. ὁμοίως τῆς καὶ ἀρχὴ ἀνδρα δείκνυσι. ἢ τὸν καλλίστεφα
νον ἔλα. καὶ τὸ γνῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δέ αὐτὸν ἀλκαῖος μὴ ἐστὶ ἀεισοδήμου τοῦ ἀναρτιάτου
φησί. πίνδαρος δὲ ἐστί τινος ἀρχαίου, τὸ ὄνομα οὕτω λέγων. ὁ δὲ εἰσόδημος ἐγκαταριθμεῖται
τοῖς ζ' σοφοῖς ἐστί τινων. Χρηματίζεσθαι. χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέτις εἴπῃ τὸν λέξιν ἐ
ναργῶς χρηματίζει ἐκεῖνο τὸ αὐτὸ δηλοῖ. ἀλλὰ δ' πράσσεσθαι χρῆσθαι. οἷον φαμὲν χρηματίζε
βουλὴ καὶ ὁ δῆμος. οἷον πράσσεσθαι σχολάζει. ἀφ' οὗ χρήματα ἢ πράγματα. Χρηματίζεσθαι.

πλουτεῖν. ὁ δὲ χρηματίζομαι. πάλαι γάρ μοι ζῶ ἐδόκ. καὶ σύμφορα λίαν λῆρος καὶ φλυαρία-
φος. Χρηματίζ δοτιπῆ. ἀποπείνεται. πρᾶγμα δοιπεῖ. οὕτως ἀποστατικὸς ὁ ἰσοριπὸς τῆς
πρεσβείας ἐχρημάτιζε. χρηματίζ ὅδι καὶ τὸ λόγῳ διδόναι ἀλλήλοις. τινὸς δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ὑπο-
χεῖν ὀχλοβοῦν. ἀεισοφαυνὴς δὲ, καὶ χρηματίζ πρῶτα πρεὶ δὲ εἰσίδου, ὅτι χρὴ παθεῖν. Χρημα
τισαμήν. χρήματα λαβόν. ἀειανός. χρηματισαμήν δὲ καὶ αὐθὶς δὲ τὴν παρεγλήετο πρεσ-
βεία. Χρηματισάμηοι. πραιματίδισάμηοι. καὶ χρηματίσαι μήν ὅδι τὸ πρᾶξαι. χρηματίσα
σθαι δὲ τὸ κοιδᾶναι παραθουκυδίδη. Χρηματίσεσθαι. χρήματα λαβεῖν. ἠροφίλε καὶ ἠσίβυλ
λε ὀυθραία ἐχρεφεβριβλία ἐ μαντικά. καὶ ἦλθεν εἰς ῥώμην χρηματίσεσθαι. καὶ φερουνθεῖ-
σα δὲ ἐπαυστῆς δύο βίβλους. Χρηματισις. χρημάτων ζωαγωγή. αἰλιανός. ὁ δὲ τῆς θεοσυλί
ας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρείς, τὸν μισθὸν ἡνέγκαλε δυστον πρότατόν τε καὶ πρω
δέστατον. Χρηματισμός. πᾶσι δὲ ζωκλᾶπεστο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. δυτέσι γὰς δι-
οικήσεις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τοὺς πρεσβεύσας ἑτοίμως δεξαμένους, ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ συμ
νολογεῖν. λόγῳ διδόναι. καὶ αὖθις. συχρηματισμὸν διναίως κατασᾶς, φησὶ δαμάσιος τὸν χρη
ματισμὸν τουτέστι τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν μηδὲν φανεῖσθαι τοῖς συνάδουσι βοηθῶν. οὐ
δὲ τὴν δυφιλῆ. οὐδὲ γὰς πολυπραγμοσύνης ταύτας τιμᾶς, ὧν δὲν ποτιμῶσιν οἱ πολιτικοί. ἐσοφό
δρα τοῦτο τὸ πολλῶν μανικείζόμηοι ὡς δυδαίμονες, ὄντες τὴν ἀληθείαν καὶ δυδαίμονες. Χρη
ματιστής. χρήματων πρακτικός. ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων, οὗτος προσαγορεύεται. πεῖται τὸ ὄνο-
μα παρὰ λυσία. Χρημάτων. ζωϊκῶς μὴν οἵτε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρη-
μάτων, ἐπινομίσμασι χρῶνται ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ. καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας, τὴν λέξιν ταύτην
ἔταξαν. τὸν δαπανητέναντα, ὅσιον εἶναι καὶ θυήσιμον, καὶ ζῶ. χρήματα αὐτὸ πρᾶσθαι. πεῖται ἡ
λέξις, καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου. ὡς ἀντιφῶν. ζῶσουσι δὲ τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τῶν
ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ λυσίας. ἐπὶ τὸ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι. Χρημάτων. χρυ-
σοῦ νομίσματος. οἱ δέ, ἤγηντο χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι. Χρῆμα οἰητέον, τοὺς πενιστὰς ἐλέγε
ξεσι. λιβύων δὲ πρεσβὺς χρῆμα οἰητόν. καὶ πάλαι λέος γὰς τῆς παρθενίου ἦκον. καὶ ἐδέοντο λύσιν τι
νὰ τὸ λοιμοῦ λαβεῖν. Χρήμη χρεία καὶ ἀσάλνις. ἠρόδοδος εἰς γὰρ ἰόν ὁ μέρου. δυσὶ γὰρ ἀντικα-
θιστᾶς τῇ χρήμῃ αὐτὸ. ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐχρῆτο. δυτέσι μείωσις πρότου καὶ πόδι-
ουσία. Χρῆμοι. ἐχρῆσεν, ἐμαντεύσατο. σοφοκλῆς. χρῆμοι τοιαῦτ᾽ ὁ Φοῖβος ὢν πεύσεται τάχα.
Χρῆν. ἔδει καὶ ἐχρῆν. ἔστε πεχρῆν δὲ μὴ τὸ λεγόμηον ἄρχοις ἂν καθ᾽ ὑμᾶς σημαίνεσθαι. μὴ δὲ
τί λέγει φήμη συνθαλλεσθαι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν ζωόντας. εἰ δὲ μή, μέσμασιν ὑμετέροις
ἐντυγχάνῃ. Χρῆσαι. πρέπειν. χρῆσαι γὰρ ἤδη ἀφῖχαι παρ᾽ αὐτόν. Χρῆς. μὴ ζῆς. ζῆν δὲ
ἐν δὲ χρή. Χρήσασθαι. δανείσασθαι. τὸ χρῆσαι τὸ δανεῖσαι αἱρεθρότερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι, ἐπὶ
φίλων. τὸ δὲ δανείσασθαι πρὸς βιοτυχόντας. Χρήσιμον. τὸ ἀγαθόν. ὅτι χρῆσιν ὠφελείας πα
ρέχεται. χρήσιμον. ὠφέλιμον. οἱ δέ, οὕτω διεφθαρκασιν, ὡς μήτε ὂν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρή
σιμον. ἀλλὰ χρεωθλῶσι αὐτοῖς. Χρήσιμον πᾶσμα. ὅτι χρείαν ὠφελείας παρέχεται. ὧν χρή-
σου δὲ ὅτι χρείαν ἐπαινετὸν ἀποδράζεται. Χρῆσις. χρῆσις λέγεται ὧν χρησίμων τινὸς χρεία.
χρήσιμα δὲ λέγεται ἀγαθὰ ἰδίᾳ ὀργανικά. ὧν οὖν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι εἰσὶ καὶ αἱρετώτερα,
εἰ δὲ μὴ χρῆσις τοῦ πλούτου, ἢ χρήσεως ἡ ἰσχὺς αἱρετώτερα. εἰ ὁ πλοῦτος ἢ ἰσχὺς αἱρετώτερος.
Χρῆσθαι. διοικεῖσθαι. δαπανᾶν. πάλαι ἀνάλισκεν. ζῆτε ἐπὶ τῆδε παρεσκευάσθαι ἀφθονα. καὶ
ζῶν δὲ πρῶτα τὸ ἐξυπηρατιᾶ χρῆσθαι. Χρήσθωσαν. ἐν ζῆν δὲ ὠφελούντων. Χρη
σμολογῶ ἐχρησμοδότην. χρησμῳδῶ δέ. Χρησμός. προφητεία. ὃ ἐν σικελίᾳ ὁ στρατηγὸς τῶν ῥωμαί
ων τὸ καρχηδόνος καθαίρεσιν, θαρσοῦντων ῥωμαίων ὡς τὴν εἰρήνην ἐν συχνὰ τὸ λοιπὸν διάξον-
τα χρόνον, ἐπελθὼν εἰς μέσον ἔφη. νῦν μὲν πολέμων ἀρχὴ ζῶν τόντα. καὶ ἰῶν χρησμὸς ὁ λόγος,
ὃν ἀδύνατον μὲν γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν. καὶ αὖθις. τοῖς ἀθη-
ναίοις ἐμπεπλῆχρησμὸς λέγων, δεῖν χρᾶσθαι τοῖς σωθίνως τῶν αἰτωλῶν τε θυσίαν, ἐπάγειν ἀνὰ
πανήγυρις. ἐ ἑορτὴν χρᾶσθαι ἄγειν. ἐ σὺν βούλευμα θυσῶσθαι ἀνὰ ζῆν ἀπίπης. Χρησμόν. ἐν τῷ δόρυκνη

ρύκῳ

ρύηθεῖ. Χρησμός. ζήτ|ει δὲ τὸ τυρταῖος. ἔστι δὲ ἀνθ' ὅλης. ἔστι δὲ βάλις. ἔστι δὲ αὐγυσ᾽ καὶ σαρ. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον χρησμοῦ σημαῖ ζήτει. χρησμὸν θαυμαστὸν σὺν τῷ δαφίδας. χρησμὸν πρὸς ἔρωτ᾽ σὺν δὲ δογμάτης. ζήτει χρησμὸν πρὸς αἰγιέων. σὺν τῷ αἰγιῆς. ζήτει χρησμὸν ἔστι δὲ οἰόπωσ. Χρησ, ωδεῖν θεολογεῖν. Χρησμώδημα. μάντευμα. Χρησά. χρήσιμα. καλά Χρῆσαι. δανεισαί. χρήσης καὶ ὁ δανείζων καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ ἀεισοφάνης χρήσας τοὺς δανεισὰς λέγει. ἡμῶν δὲ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. ἀθηναῖοι δέ, τοὺς μὲν δανεισὰς, χρήστας λέγουσιν. τοὺς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας. Φωκυλλίδης δὲ καθ᾽ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ λέγων. χρήσης κεκοῦ ἔμμοναι ἀνδρὸς φλύγειν. μὴ σὰ νίκησεις δίδου παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων. Χρῆσαι. δύο σημαίνει τοῦ ὀμαθὲν ἀντία. ἔστι τοὺς δανεισὰς. ὡς φησὶν ἰσαίω. ἀεισοφάνης γὰρ τῶν χρήσων τὸ δυσκολώτατον, ἄγεσθαι. φέρεσθαι. ἐμὲ χρήματ᾽ ἐνεχυράζομαι. ἔστι δὲ τὸ δανείζομένου, δημοσθένης φησὶν, οἱ δὲ δανεισὰ τοὺς ἐξαρχῆς ἀπατημένους ὁρῶντες αὐτοὺς αὐτὶ τοῦ χρήματος αὐτῶν τὸν πονηρὸν χρήσαν, ἄλλο ἢ δανεῖν. Χρήσαν καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον. Χρησθεία. τολμήματα. πρόξεις. σοφοκλῆς. θεία χρησθεία βάσορός. ἢ διεφθαρμένα ποίμνια λέγει. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. χρησθεία δὲ μεταλαίσ πεχρισμένα. μεθ᾽ οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, διὰ τὸ τ. Χρησθεῖ τὸ μάντευμα. ἤτοι ὁ χρησμός. τὸ χωλεῖον τὸ ἰσθεῖον τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς. Χρησόν. χρήσιμον. ἐμπολήσαντες τι χρησὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον. Χρησὸς ὁ ἀγαθός. ἔστι χρησὸς ὀξάλατος. ἀλλοῦ πέξαν ἄγη. χρισὸς δὲ ὁ ἐνελαίωμενος. ἔστι χρισὸς ὁ ἡμῶν. Χρησουργία. ἀγαθοεργία. ἁπλῶς, φλύγει ἔστι θυμοῦσα ἀμελῶς φαθαίνοτε ἔστι χρησεργία τὸν αὐτόν. Χρησῶς. αὐτὶ τοῦ φυλακτικῶς. ἀεισοφάνης. ἁδὲ θηβαίων πόλις εἰ τότο χρησῶς εἶχεν, ἐκεῖνο ἐσώζετο εἰ μὴ τινα ἄλλο πεπλεονέκτει. ἢν ἐφυλάττετο τὸν αὐχῆνα νόμον ἔστι μὴ ἐπιλυσιτελοῦντ᾽ ἔστι ἐκείνα ἐς ἄφεσιν πολιτεῖ. Χείμπελ. πρόσκαιρα. πελάζ. ἐπιζῆ εἰδὸς τῆς φθινούσης χείμπελ ἀφροσύνης. Χείομ. αὐτὶ τοῦ χειμ. χείω δὲ τὸ μαντεύομ. διὸ δὴ φθόνου ἔστι σύνεσιν τοῦ μόνου. ἔστι δὲ μέλλοντος διὰ τὸ ἡ. Χείσασθαι. ἀλείφασθαι. ἔστι δὲ τὸ χείσασθαι καὶ αὐτὸ ἐλαίω. Χείσης. τὸ χίσμα τὸ τῆς βασιλείας ἐλαίου. ὃ καὶ οἱ προφῆται διανέρχεται ἔστι φερόμενοι ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. ἔστι ὁ δαβὶδ τῆς μὲν χίσεως ἠξιώθη διὰ σαμουὴλ. ἐκ δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγραφῆσεως ἦν ἰσοτεία χίσεως ἀδιαφόρως ὠνόμασεν. καὶ αὖθις. νέμεται δὲ νάλιαι νυκτερίδες. ἐχρίσαντο. αὐτὶ τοῦ ἔχρισαν. καὶ νέμεσθαι ἀπαιτηθῆναι ἔστι ἀπιλαθοῦ. Χρίσμα γὰρ τῆς βασιλείας ὁ δαβὶδ ἔλαβε εἰς βασιλείαν ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει τὸν ἐλαίον ἐκχριόμενον. καὶ τὸν προφήτων. χρισθεία δὲ μείζων ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν. Χρισταποι ἔστι πλαυσίου βασιλέως ῥωμαίων, ὃς ἔλαβε τὸ δεσποτικὸν λαβ χειροτονήσαντος αὐτοῦ διὸν σὺν αὐτοκρατορία, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι ναζωραῖοι ἔστι γαλιλαῖοι, χρισταποί. Χεισίνα. ὄνομα νύμφης. ἔστι χρισίνη. Χεισόδωρος παρίσκιος δεσποτικὸς τῆς αἰγύπτου. ἐπικούριος. ἤκμαζεν ἔστι τῇ ἀνασασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν ἰσαωεικὰ σὺν βιβλίοις ε. ἔχει δὲ τινὰ ἰσαωείας ἄλλωσιν. τινὰ ἔστι ἀνασασίου τοῦ βασιλέως γνωμικὰ. πανδιαπονησαντινακλὲς ἔστι πῶς. βιβλία ιβ. πάρια θεσσαλονίκης βιβλία ιε. πάρια ἀνάκλης. ὅθεν ἡ πόλις. πόλις πόλιν πόλιν ἐν ἡ καὶ καλῶμεν ἄλφιτα. καὶ ἀλφιτα. καὶ ἀλείφατα μιλήτου τῆς ἰωνίας. καὶ ἀλλεων. καὶ ἀφροδισιάδος. ἐκφέρεται δὲ σὺν ζ. ξίπωσ ἀλαλμάζον. καὶ ἄλλα πολλά. Χρισόδωρος βυζάντιος ἱλλάδριος. ἔγραψεν ἰξάλυπτικὰ διὸ ἐπῶν. ἔστι θαύματα ἀγίων ἀναργύρων ἡσυχαστῶν δαμιανῶν. Χεισοὶ οἱ ἐς ἡμῶν χεισοὶ ἔστι ὁ νεχρισμένος σὺν ἐλαίω. χρησὸς δὲ ὁ ἀγαθός, διὰ τὸ ἡ. ζήτει ὁ πρόσω χρησός. Χρόα ἡ χροιὰ βαρυτόνως. ὡς φόα. χροὶ δῆλα. φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθεῖραι σαυτὸν πελάσῃ τῇ σῇ. ὅτε καὶ πυθαγόρου παραγνωμόν ἔστι πῶς διαπέσοις, διβαλόντα τὸν δάκτυλον θυρασείειν, χροὶ δῆλα. ἔστι τοῦτον παρὰ βίς φιλοσόφοις ἁλέξις ἔστι τῇ χειρόνων ἁπτεται. οἱ δὲ ἔστι βελτίσων χρώμενοι, διαμαρτάνουσι. Χρόμαδος. ὁ μῆρος. δεινὸς ὁ χρόμαδος. τὸν ἐντὸς ἠχοῦσιν ἔστι τῇ πληκτῶν ἠχόμενον φόφον χρόμαδον ὠνόμασεν. Χρόμιος ὄνομα νύμφης.

Χρόμωνος. Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώματον εἶναι φασὶ. διάστημα ὕλης τῆς τοῦ κόσμου

κινήσεως. τοῦτον δέ, τὸν μὴ παρωχημένον, ἀπείρ. τὸ ἐν ἐσχάτῳ πεπερασμένον. ἀρὰ σημαίνει τοῖς μὲν φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. ἅμα γὰρ τὰ μέρη φθείρεσθαι, καὶ τὸ ὅλον. ἅμα δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρήσεται. εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει. φθαρτὸς ἄρα ὁ κόσμος. καὶ εἰ τις βούλεται δεικνύναι τοῦτο τῇ χειρὸν μεταβολῆς, φθαρτὸν δείκνυσι. καὶ ὁ κόσμος ἐξαυχμοῦται γοῦν καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος γάρ ἐστι μακρὸς θεὸς τουτέστιν ὁ χρόνος ἐστὶ μακρὸς παρέχεται. καὶ οὕτως. ἀχερής ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μὴ τελεῖν τοὺς ἀθανάτους. Χρόνου πόδα. ἀπὸ ἀναιρέσεως τοῦ ἀεὶ σοφοῦ. αἰθέρα δὲ ὁ σωματικόν ἢ χρόνου πόδα. αὐτὸ ἀναιρεῖ τοῦτο τὸ ἀεὶ τὰ λέγοντος. καὶ αὖθις. χρόνον γὰρ αὐτοὶ καιρὸν ἐξαίρουσι λόγῳ, σοφιλῆς. ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν ἀναίρεσιν τῶν μελλόντων παρεχεῖναι ἢ τὰ ἀλογα ἀπολεσθῆναι. Χροός. σώματος. τὸ μέρος. ἀλλοῦ δὲ χροὸς εἴρηται καὶ σώματος. διὰ τοῦτο χροὸς αὐτὶ τοῦ ὀχροῦς. διὸ καὶ βαρυτέται. τὸ δὲ εἴρηται ἡμῖν ἐφανή. λοῦσαι δ' ἀνωπτῶν καθαρὸν χροὰ βαθίδες οἴνας. χρόζω καὶ κατα χρόζω. τὸ καλὸν τὸ παίσματος κατέχρωζε. Χρῶμα. τὸ σημαίνει τὸ ἐν ὃς σώμασιν. ὡς τὸ λαπὸν χρῶμα τὸ μέλαν. καὶ διὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν βίς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. δύο γὰρ μέλη τῆς μελωδίας. ἁρμονικὸν εἶναι φασὶν, καὶ διὰ τοῦ χροὰς καλοῦσι. τινὰ τε τὰ μελανοῦ χρώματος. καὶ τινὰ τὰ διατονικὰ χρώματος. ἔτι καὶ διαφοραὶ, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν βίς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακεκριμένον ὕφος. ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ἡμιβρεχιαῖον καὶ τὸ μαλακὸν, ὁμώνυμα. διόδωρος. ὁ δὲ βαρβαρος μασιζόμενος, ὃ μαλακὸν ἔχον ἀγενεῖον καὶ χρῶμα. καθάπερ θηλυκὸν ἐπαρτέρει. Χρῶμα ζήλῳ. ὁ σωνίνα τὸ περυσαλοιδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπ' τινος πάθος χρώματος ἢ, δοκᾶ μὴν καὶ αὐτὸ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὰ ἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. χρῶμα δέ φησιν ὁρατὸν, τὸ ἐν τοῦ καθαυτὸ ὁρατὸν πάρεχοντος ὁρατοῦ. καθαυτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐμφάνεια, ἀχρώτως ὡς δοκεῖ ὁ ἐπικούρειος καθαυτὸ γὰρ τὸ διπτὸν γὰρ τὸ καθαυτὸ τό. ἢ ὅ περ ἐν δοκεῖ ὁ ἐπικούρειος τὸ ἐπουσιωμένον παραλαμβάνεται, ὡς τὸ ζῷον καὶ τὸ λογικὸν ἐν δοκεῖ τὸ ἀνθρώπου ὁ ἐπικούρειος ἐμοῦ γὰρ καθαυτὸ ὑπάρχει δοκεῖ ἀνθρώπῳ, ἢ ἐν δοκεῖ ὁ ἐπικούρειος ὁ ἐπουσιώμενον παραλαμβάνεται. ὡς ἐν δοκεῖ ὁ ἐπικούρειος τὸ ἀρετὴ ἢ τοῦ πνευματικὸ ὁ ἀνθρωπος. ἐν δοκεῖ ὁ ἐπικούρειος τῆς σμότητος ἐστὶν ἐμοῦ καθαυτὸ ὑπάρχουσι δοκεῖ ὁ ἐπικούρειος. οὐχοῦτος ἔμφησι καθαυτὸ ὁρατὸν τῇ ἐμφανείᾳ. ἀλλως ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ ὁρατὴ εἶναι. τοῦτο δὲ ὅτι τὸ χρῶμα. ὃ γὰρ ἐν τῇ ἐμφανείᾳ χρῶμα, τοῦτό ὅτι τὸ ὁρατόν. καὶ τούτου αἰ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται τοῦ ἐν πάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς ἢ λίθων, εἰ καὶ δοκᾶ μὴν ὁρᾶν διὰ ὅλου τοῦ πάθους πεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατᾶσθαι. τῷ μὴ γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους διαταίνουσι διὰ τοῦ παθους αἱ ὄψεις. ἢ τὸ χρῶμά τον αἰ ἐν ἐργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐμφανείᾳ, ἢ λίθων ἀντιλαμβανόμεθα. καὶ διὰ τοῦ τοῦ δοκᾶ μὴν τὸ ἐν πάθει χρῶμα ἑωρακέναι. καὶ πιστόν. οὐκ ὄντι ζῷα πρὸς χάριν πεχρωσμένα. ἀπολοῦνται πάντες ἡ ἀληθείας λόγοι. ζήτει περὶ χρώματος ἐν δοκιμαίου. χρῶμαι δοτικῶν. Χρωμένῳ. χρησμῷ περωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ. Χρῶμις ὄνομα κύριον. Χρωννύω. Χρωννύσα. Χρῶν. Χρώς. σῶμα. ἰδέα. Χρῶσαν, τὴν χρησμῳδοῦσαν. χρῶσαν λακεδαιμονίοις. θαυμαζόμενος. Χρωματισθῶσι. Χρωσκε. ὁ χρωματίζων. ἐν ἐμφάσει. ἐ μολίβῳ χρωσκεῖ πανὸν, τύπτοντος ὃ βόν ὁ πάζων. Χρωτί. σώματι. Χρωτίζεται. πλησιάζει. ἀειτοφάνης νεφέλαις. νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτὰ παίσμασι χρωτίζεται. ἤγουν πλησιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν. Χρωματικὴν καὶ διατονικὴν, μεσικὴς εἴδη. Χροιά. χροιὰ δὲ παροξυτόνως ἡ ἀπηνοὶ. ὡς ἥδομαι πρᾶσιν τὴν χροιὰν ἰδὼν οἱ δὲ κοινὴ ὀξυτόνως. χρόα δὲ βαρυτόνως ὡς φόα. Χρυσᾶ. τὰ ἅλατα. ἐ διάλατα. καὶ πολλαπλᾶ, ἐ ὅσα διαῦλα, πρεισσῶσιν οἱ ἀπηνοὶ. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. περαμεᾶ. φοινικᾶ ἀπὸ τῆς περαμεοῦν ἐ φοινικῆν. Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους. Χρυσάνθιος, ὃς ἐπισάξεων ἰῶ φιλόσοφος. οὗτος ἐπὶ χρημάτων μετασκήμπτεται ἰουλιανός. ὁ δὲ, καλὰ χώραν ἐμμεῖναι τοῦτο ἐπελθὸν αὐτῷ πρόπαλιν ἐνεβυθείσθη. ὅστε πρὸς τὴν πρεπέχουσαν ἐ παινῶν δόξαν ἀνέφερεν ἑαυτοῦ βίον. ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπορριθείς, ἐνεῖθεν ἄπαντα ἐπράττε. Χρυσόθειος, ὄνομα κύριον. Χρυσόρον. χρυσοφάνον, ἢ χρυσοκίθαρον. Χρυσαυγοῦντα. ἀ-

σρά πονδα· σίλβονδα. Χρύσος· ὁ χρυσοῦς. Χρύσειος χείρ· ἡ χρύσειον ἔργον. Χρυσηλεί-
ων· ὤμμυον οἱ ἀθλοῦντες, ἂν μὴ νικήσωσιν ἐφ' οἷς ἂν ἄρξωσιν, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀνα
θήσειν ἐν Δελφοῖς· ἐν πυθοῖ· ἐν ὀλυμπίᾳ. Χρυσίς· ὄνομα νύμφης. Χρυσολάκαβος καὶ αἰγίλιξος· ἡ χρυ
σόπτερος Χρυσήνιος πυθῖ καὶ Δήλῳ μέρους καλή· διὸ φοῖβος ἄρμοσος. Χρυσῆν σειρήν· οὕτως ἐκάλουν τὸ
μέρος τοῦ ἡλίου λεγόμενον, ἐν θεατῆτῳ πλάτωνα φησί. Χρυσίδιον· τὸ μικρὸν χρυσίον· ἐκλη-
θεύσατο ὡς. Χρυσίζω, τὸ χρυσὸν λαμβάνω. Χρυσίππειοι μαθηταί· οἱ τοῦ χρυσίππου. Χρυ
σίππειος ἀπόλλωνίδου, σολεύς· ἢ ταρσεύς· Φιλόσοφος· μαθητὴς πλειάνθους· καθηγησάμενος τῆς
στωϊκῆς σχολῆς μετὰ πλειάνθην· καὶ τελευτήσας ὃ καὶ γ' ἐτῶν ἐκάθητο ἀπέρκτον καὶ ἐπιγρά
ψασι· καθά δέ ἄλλους ἐκάθητο ἀπείρου. ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς ὀλυμπιάδος.
σωτέτακε βιβλία πολλὰ ὧν ἡ φιλόσοφα τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά Χρύσιππος ὁ
Φιλόσοφος, τοιοῦτος τινας ἱερώτας λέγων τοῖς μύσταις ἃ μυστήρια, ἀσεβεῖ· ὁ δὲ τοὺς ἱε
ροφάντας τοῖς ἀμύητοις λέγει· οἱ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ· ἐν ἄθηναις· ὁ ὄφις ἐν τῇ πόλει, τοῦτο ἐν
τῇ οἰκίᾳ· ὁ ὄφις δὲ φρέατος ἐν τῇ πόλει, οὐκ ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ· ὄφις τὴν κεφαλήν· ἐπὶ ἐνίων δὲ οὐκ ἔ
χεις· ὄφις δὲ τὴν κεφαλὴν ὧν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν· εἴ τις ὄφις ἐν μεγάροις, οὐκ ἔστιν
ἐν ἀθλιάις· ἄνθρωπος δὲ ὄφις ἐν μεγάροις· ὁ οὐκ ἄρα ὄφις ἐν ἀνθρώπου ἐν ἀθλιάις· εἰ πλεκτεῖς, τὸ
τὸ σου διὰ τοῦ σώματος διέρχεται· ἃ μὴ ἔξεις δὲ πλεκτεῖς, ἃ μὴ ἔξεις ἄρα διὰ τοῦ σώματος σου διέρχεται·
εἴ τι οὐκ ἀπέβαλον, τοῦτο ἔχεις· κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλον, κέρατα ἄρα ἔχεις· Χρυσίς, ἡ χρυ
σῆ φιάλη· οἱ μῶς ἐλεήμων εἰ μάθοι τὸ χρυσίδων· ἀντὶ τοῦ ἥπιων. Χρυσίτης ἔδος λίθου· χρυσί-
τις δὲ γῆ· πολλὰ τοιαῦτα λυχνίτης, καὶ ἀλάβαστρος· ἐν δὲ λοιποῖς διὰ τοῦ ι· Χρισόγαιων· τὸ ἔ
χον γῆν χρυσῆν· χρυσόγειον δέ· Χρυσόγονος ὄνομα πύθιον. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΑ-
ΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΡΟΣ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΝ· Τῷ ἀγίῳ ὁμολογη
τῇ χριστοῦ χρυσογόνῳ, ἀνάστασία χαίρειν· εἰ καὶ μᾶλλον ὁ ἐμὸς σωτὴρ ἐν εἰδώλοις ποτὲ κωφοῖς, ἀλ
λ' οὖν ἡμέρᾳ φλαύᾳ διὰ παντὸς ἐν χριστιανοῖς οὖσα· ἐξ ὅτου μὲν ἐγνώκασι χριστιανῷ μὲ ποιή
σε· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐξάλλοτε αὐδρὶ μιαρῷ τῷ· ὅτινος χάριτι θεοῦ τῶν σωφρόνων
διέφυγον· δεομένη τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τε καὶ ἡμέρας, ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδώ
λολάτρου ἐκείνου· ὃς τῆς τῶν ἐμῶν ποθήσεσιν ἐξῆς διαφέρεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν
ἀξιωτάτων. ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φάρμακον ἱερόσυλον, βασιλεῖ τῇ φυλακῇ παρέδωκεν. ὥς τε μὲ
τῶν πόσι παίρων ἀπωλέσαι ζωῆς· ἐν δὲ ἐνὶ μοι παρεξ τῆς ψυχῆς πόθεν ἐλείπετο. πολλὰ δ' ἔχομαι
μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν· ὅμως εἰ καὶ παυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ χριστοῦ, πάνυλυ
πεῖ μ' ὅτι τῶν ἐμῶν περιόντων ἐν τῷ κυρίῳ πρεσβύτας τοὺς θεοῦ δούλους πανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖ
νος ἀνθρωπος δαιμονολάτρας ἐπιχορηγεῖ· καὶ ἃ πρὸ ἐγὼ ἐπιδοῦναι βίς θεοῦ δούλοις ἐν κυρί
ῳ, ταῦτα αἰσχροῖς τε καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδώσει· καὶ διὰ τοῦτο πάντα ἀναλῶσι δοῦλοι χριστοῦ θεοῦ
ἵνα ἀσφαλῶς ὑπὲρ ἐμὲ τὸν θεὸν δυσωπήσης· ὥς τε εἰ μὴ πρεσβύσει ὁ θεός, πίστευσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα
πρόπολον εἰς τὸν κύριον· εἰ δὲ μὴ τε συγχωρήσαι αὐτὸν οἰκείαις ἐν ἀπολέσθαι ἁμαρτίαις· ἐμὲ δὲ ῥύσα-
σθαι ἀπὸ τοῦ πολλίου τὸ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἁμαρτήσασθαι, καὶ τοῖς πιστεύσιν Τὸ μαρτύριον
εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης χς μαρτυρεῖ, ὅτι ἐν ἁμαλλαγήσομαι τῷ πολλῷ χριστοῦ
τῆς, τ' ἁγίοις προσαπερκόσω. ἐς ὑμᾶς ὑπὲρ αὐτῆς φρονήσας καθαπερ ἐξάμην, μέχρι πα
νὸς ἀναδέξομαι. ἐρρωσθε δοῦλοι τοῦ θεοῦ ἐμὲ μνήσασθε. ΟΔΕ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ δεξαμένη ἔγρα
ψεν ὧδε· Χρυσογόνῳ ἀναστασία χαίρειν. Χρὴ μάζομεν ἡμᾶς τὴν θυσίαις ἁγίαις ἁγίαν ὁ ἐν πνεύματ
ἁγίῳ βαπτίσας χς ῥυσθῆναι· ἵνα τῶν τοῦ διαβόλου δώρων ἐν λόγῳ θεοῦ καταργήσῃς· μεγαλο
φρόνως τοίνυν καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένῳ, πίστευσον ἐν χῷ ἐν σοὶ φανῆναι σε· ἐπὸς
ἑαυτῷ ἐπιστρέψασα, ἀναβάσιον μετὰ θεοῦ προφήτου ἐν πόντου· ἵνα τὴν πόδα λυθῶς ἐκ ψυχῆς μου·
καὶ γὰρ ἐξῆς διαπαλῆ γὰρ ἡδύ ἀμις τῆς θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται· καὶ γὰρ γὰρ πρὸς καιρὸς
πόδι τῆ ὕσει· καὶ προστεθήσεται σοὶ ἐν οὐρανῷ· ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ ἐν ἀπαλλάττοντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀ
γαθῶν ἀποστρέφεται· ἐν δὲ γὰρ ἔσῃ ὑπὲλυσ τὸ χάρισμα αὐτοῦ· φλέγει μὴ παραχθῆς ἐν τούτῳ· ὃ

ἀνεπιβούλως διακειμένῳ καὶ πρὸς τὸν χν̄, συμβαίνει ἐναντία. οὐδὲ ἀπατᾶσθαι ὀκνεῖ, ἀλλὰ δοκιμάζειν. ἔστε ἀφελὴς ὄντι καὶ πρὸς ἀνθρώπων βοήθειαν ὡς συνομίλεις. τῆς γραφῆς λεγούσης, ἐπικατάρατος ὁ ἀνθρώπους ὀρίζων ἐπ' ἀνθρωπον. ὁ ἀλογημένος ἀνθρώπους ὀρίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γλυκαίως καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς διαφυτεῦσαν ἁμαρτίαν. ἐκ τούτου ἐπὶ τὸ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν. οὗτινος ἐὰν τολμᾷς φύλακα ἐπιδημῆσαι γὰρ ὁ τῆς σεσαρκωμένου καιρὸς ἐλάσεται ἐπὶ σὲ. καὶ κατὰ ἐπὶ σοὶ στενοχωρούμενα τὸ διαυγὲς φῶς τὸ θεῖον ἐπιλάμψει σοι. καὶ μεθ' ἡμῶν ἐλαρὸς σοι καὶ ἄδιος ἐπιπλάσει καιρός. καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις, παρασχήσει τὴν πρόσκαιρον ὑπομονὴν, δι' ὧν τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἐρρωσο ἐν κῷ ὁ ἀχρεῖος ἐμός.

ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ Γράφει αὐτὴ πρὸς αὐτὸν Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τῷ χῡ ἀσάσια χαίρειν. Ὅτι τὸ τέλος ἔσῃ τῷ σώματί μου, ἀχρεῖος ἐμός. ἵνα ἐπίορκος μὴ δόξω τὴν ψυχήν, δι' ἣν ζάτας θλίψεις ὑπομένω. ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΑ Χρυσόγονος, ἀντέγραψεν οὕτως

Τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ ἀσάσια Χρυσόγονος. δῆλον ὅτι ὁ τὸ φῶς ἀποπυρώσει τὸ σκότος. ἔστω καὶ μετὰ ἀσθενείας ἐὰν ἐπέρχεται. καὶ ζῶν μὴ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδόσεται. τὸ αὐτὸ δὲ ἔχει τέλος κἂν ἀτυχία ᾖ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μὴ δὲ οἱ ταπεινοὶ συνάζωσι, μὴ δὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσα ὄντι πλοῖα τὸ ἡμέτερον σῶμα διαπλέκει. καὶ ὑφ' ἑνὸς πυρὸς κινεῖται. ὧν τινων τοίνυν αἰνῶς ἰσχύοντα ταῖς προσβολαῖς ὠχυρωμένοι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διαπλέκουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων, ἐπαΐουσι τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐπὶ ὑς δὲ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σεσαρκωμένου ἁρμόζουσαι θεῖον. σὺ δὲ ἀναβαίνουσος τυγχάνουσα τὸ χῡ δούλη, ὃν σοὶ ὄντα σου τῆς ψυχῆς διατήρησον. καὶ σεαυτὴν πρὸς σεσαρκωμένον παράσκευάσον. ὥστε μεθ' ἡμῶν μαρτύρων τὸ χῡ ἀεὶ μνημονεύσεις. ἔρρωσο.

Χρυσοδιόδαλον. τίμιον. Χρυσεφκτεῖον. σὺ θαρσύνασι καὶ ἐφάσι τὸν χρυσόν. Χρυσομαλώ. ὄνομα ὀρχηστρίδος. εἶτα ἑταίρας. ἢ μᾶλλον Ἰουσιανοῦ καὶ Θεοδώρας. Χρυσομανδύτης. Χρυσόπολις. ἐμπόδιον τῆς χαλκηδονίας. σὺ θαρσύνασι οἱ ἡμῖν ὡσεὶ πύρωμι ὀφοφεύσαντες, ἐμειναν ἡμέρας ζ'. λαφυροπωλοῦντες ὡς φησι Ξενοφῶν. Χρυσόρραπις. χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Χρυσορρόας. ὄνομα ποταμοῦ. Χρυσόροφος. Χρυσὸς ηλοφώνιος. οἱ ηλοφώνιοι τὸν ναὸν ἔσω ἐκόσμησαν. καὶ τὸ πολύφασι ἁρμόττει τὰ ἄλλα τὸν ηλοφώνιον χρυσόν. καὶ ἴσως οἱ σκευοποιοῦντες τῆς οἰκίας λυδῶν, ἐπὶ πολὺ θαλλὸν καὶ στρυμόνα χρύσεια κατέχον μέταλλα σωρηδὸν ἐν ὤνῳ. καὶ ἐπουδάσαν παρὰ τὸν χρυσόν. Χρυσὸν κεραῖ, ἄπρακτος ὢν θέλεις εἶναι. Χρυσοτόρυτα. χρυσόπλυφα. Χρυσοτῶν δέρας. ζητεῖ σὺν τῷ δέρατι. Χρυσομάλινον τὸ λαμπρὸν. τὸ περπόν. ἀπὸ τοῦ χρυσομάλινον ὁ ῥᾴφαλος ἡλίοιο. Χρυσοχοεῖον. δεῖναρχός φησι. πάλιν δὲ ἀποσχίνω ἀποφοιτήσας, ἐπὶ τούτου δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν. ἀλλοῦ τὸ πεπειράμενον αὐτῷ προσήκειν κατασκευάζειν τὴν ποιμαίνων καὶ πλούτων. τί δεῖ ἡ ἀός. ὁ θρασύμαχος χρυσοχοεῖ; ἀξιοῦσθαι δέφασι τὴν ποιμαίνων ἐντεῦθεν. ἐπεσύτις ποτὲ φήμη εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀθλιωτάτων. ὡς σὺν μηχανῇ ψῆφισμα χρυσοῦ. πολὺ φανερόν. καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ, ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξέθεον ἐπὶ τοῦτο. ἀπαντήσαντες δὲ ὑποφεύγοντες καὶ μάτην κεκινηματηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες. σὺ δὲ ὦ χρυσοχόε. ὁ ποδαρκὴς δηλοῖ. σὺ δὲ ὦ ἄφρημα πολύσυλλεξας καὶ χρυσοχόησας πλαστήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. ἀλλος γοῦν φησιν. ἡμεῖς ποτὲ ἀνδρας ἐπιροπίδας ἐπεισαμεν, λαβόντες εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν ὅπλα. Χρυσοχοεῖον. Χρυσῶναι βαπτήσεις ἡμᾶς οὐ γνώσεις. ἐπὶ τῶν ἐπὶ πλοῖς δραμόντων. ἐπιφέρει γάρ. πῶς δὲ ἡδέως τὰ τέσσαρα διαπλέκειν. Χοινίκιον ὄρος. Χοίνικες, ἀμόν τὸ μέρος. ἀλλὰ καὶ βάσις πέδας σημαίνει. ὄνομα δὲ χοίνικος, πέδας τινὸς εἶσι. χοίνικες δὲ πᾶν τὸ εἰσφερὲς. διὸ καὶ τὸ μέρος χοίνικα λέγεται. ἀεὶ τοσοῦτος πλέκτω. αἰνιγματικὸς δέ σου βοᾷ σιν οἱ ὦδε, βάσις χοίνικας καὶ βάσις πέδας ποθοῦσαι. Χοίνικος. οἷς βάσις πεδίοδος μέτρου σιν αἰγύπτιοι. ἀσσάριον δὲ τὸ μέρος τῆς θεωρητικωτάτων ψυχῶν ἢ τὸ τὰ χοίνικος. ὧ βάσις πεδίοδος μέτρου σιν αἰγύπτιοι. ἀσσάριον ὡς μοῦς ἐν τῶνος. Χοιράδες. πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ. ἢ ἐξοχαί. ἢ ὄχθη πεζῶν.

Χοιρίλλη ἡ ἐκ ἄρκ. Χοιρίλλος ἀθλωτὴς βαγήνης, ξδ' ὁ λυμφιάδι. καὶ εἰς ἀγῶνας. καὶ ἐδί
δαξε μιμόδραματα πεντήκοντα καὶ ρ'. ἐνίκησε δὲ ιγ'. ἔστ. καὶ βίπτινας τοῖς προσωπείοις καὶ
τῇ σκιωνῇ τ' σολῶν ἐπιχείρησε. Χοιρίλος σάμιος. τινὸς δὲ ἰασέα. ἄλλοι δὲ ἁλικαρνασέα ἱ
στοροῦσι. γενέσθαι δὲ καθ' ἁνύασιν τοῖς χρόνοις. ἔστι δὲ τ' τραγικῶν, ὁ λυμφιάδι οἰ. μεανίσκον
ἤδη εἶναι. δοῦλον τὲ σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι. ἀεὶ δὲ πάντα τὴν ὥραν. φυγεῖν τε εἰς σάμον. καὶ ἐ
ρομένου αὐτοῦ ἱστορικῶν τὲ διδάσκαντα, λέγων ἐραστὴν αὐτοῦ, ἔτινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγενῆσθαι φασίν.
ἔστι δὲ ἀθλητικὴ. καὶ τελευτῆσαι ἐν μακεδονίᾳ παρὰ ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἐ
γένετο δὲ ζῶντα τὴν ἀθλωτῶν νίκην καὶ ξέρξου. ἐφ' ὧ ποιήματος κ' ἴσχυσα τῆρα χρυσοῦν. ἐ
λαβε. ἐν αὐτοῖς ὁ μέρου ἀναγινώσκεσθαι ἐν φιάδι. λαμιακά. ἐν ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐ
τοῦ φέρεται. Χοιρίναι. ἠγχαθαλάσσιοι. αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶνθ' ἀθλώνται. ἐν κληρί ξ
τὰ χοίρα. ἔστω πιστῶσαι διὰ τ' σανίδων μὴ χοίνικα πορίσασθαι. Χοιρίων. μυσικὸς ἀκ'. ἐν
τοῖς μυσικοῖς τῆς δήμητρος, χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ. Χοιρογρύλλιος.
ὕστριξ. ἀπὸ ἀνθρώπου χοιρος τοῦτ' ἔστιν ἐχίνος χερσαῖος. Χοιροθλιφῶν. ἔστος συφεδανὲς καὶ χοιροθλιφ.
Χοιροσημεῖον. πλεκτὸν ἀπεῖον. ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔβεφον χοίρας ποθεσήσαντες. ἡ δὲ πάλαι ἐν
ᾧ δεσμάοντες τοὺς χοίρας ἔβεφον. ἀεισοφάνης. δεῦρο τῆς ἀπαλτῆς οἵδε πρέσβεις χωρεῖν, ἵλ
λοντες ὑπὲρ ἁπάντων ὡς πορχοιροσημεῖον πόλει τοῖς μικροῖσιν ἔχοντες. ἐπεὶ ἦλθον ἐμπεπλησμένα ζῷ
ἰμάτια ἔχοντες. Χοῖρος τὸ ζῶον. παρὰ τοῖς δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἐνθεν ἔ πορνία.
ἀπροσδοκήτια ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐνηδείνθω. πολλαὶ γὰρ ἐπεῖ ἐ
ταῖρας. Χυδαῖος. ὑπελής. παμπληθής. Χύδην. μεχυμένως. Χυλῶδες. ῥοφήματι. ἀεισοφάνης. μίξον ἁπαξαφιλίας χυλῷ. ἔ χυλὸς πλησάνης. ὁ ἀπὸ τῆς ζειᾶς. χυλάειον τὸ ὑδαρῶδες
ὃ ἐν πεπεισμένος εἶδος. Χυμα. Χυμός. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ. ἔ ἐν τῷ φαιὸν. ἔ ἐν τῷ γλῶτα.
Χυτή. ἡ ἐν χεομένη τοῖς νεκρικοῖς γῦ. Χύτλα. ὑδρίλαιον. ἔ χυτλάζειν τὸ μιγνύναι καὶ δι
αχεῖν. χύτλα δέ λέγεται κυρίως, τὸ ὑγρόν τι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείφασθαι. φασὶν
δέ μοι εἰς ὅ, τι τεύχος χεύομαι ποσὶ χύτλα. ὁ πόθεν ὑγρόν χύτλασον σαυτὸν ἐν τοῖς σφόμασι
γυμνασικῶς. ἀεισοφάνης. χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. Χυτλώσαντο. ἀλείψαντο.
Χυτὸν χῶμα. καὶ ὀξεσος λίβος. κεράδοδες. Χύδαν πρινίλλειν. ἐπὶ τ' ἀδυνάτων ἔ ἀνωφύλλων.
Χύδαν δέφ. ἐπὶ τ' τῇ ἐτίθεσαν. ὅπως μὴ προσέρχωνται λαῖλαπι. Χύδας ὑγρόν. Χύδαις ἱ
δρυτέον. ἀεισοφάνης. τί δ' ἄλογ' ἐμοὶ τὼν χύδαις ἱδρυτέον. τουτέστι τῶν ἐρίων. ὁ πότε τὸ μὴ
λοις ἐρωμοὺς ἐμαθιδρύφη κἀγάλματα θεοῦ, ἔφοντες ὅσια, ἀπ' ἐρχομένου τούτων τοῖς ἀφι
δρυμένοις. χαιρήσεια δόσιν ἐμόντες τῆς προώτης διαίτης. ἀεισόφ. δαναΐσι. μαρτύρομαι δ' ἐγὼ ὃ
πείσε χύδας, μεθῶν ὁρμὸς ἔστος ἱδρύσθη ποτέ. ὅθι δ' ὅτε ἔ πολυτελεστέρως ἱερείῳ ἀφιδρύ
οντο. ἐρεμαὶ ἐδρύοντ' πρὸ τ' θυρῶν καὶ ἄμα τινὰ ἱδρύμαι ὑπὸ τὰ μὴ βρασθῆναι τ' ἀνάσσαν,
χύδαις ἀθλῆ ἱδρύσθαι. μεμφόμενοι ὡς πλουτίμην ἔσαν, ἄμαις ἱερωσύναις αὐτ' ἱδρύσαν θ'. ὡς
οἱ μὲν, νέφ' ἐχθρ' ἀποσάμενοι πλέμοιο, ἱερὰ ἐν λοντο. ἱδρύσαν δ' ἱερείων τὰ ἐρμοῦ χύδαισιν
ἱδρυμένα. Χύδαις λιμαῖ ἔ ποληπώτοις. ἐπὶ τ' ἀμβλυωπούντων. Χυδέα. τὸν ἡρα
μέα καὶ δημιουργὸν τ' τοιούτων σκευῶν. πολλαχοῦ ἐν πολιτείᾳ. Χυδαῖς ἔ περαμαῖς, ἀφ' ἑ
νὸς εἴδους τ' κεραμευομένων τῆς χύδας. Χυδεοῦν ὀστράκινον. ἀπελεύ. χύδας ἄξιον. ὥμοι
δείλαιος. ὅτε ἔ σὲ χυδεοῦν ὄντα θεὸν κεκλήμεθα. ἀεισοφάνης. Χυδεῖον ἐν ᾧ αἱ χύδαι.
Χυδίνδα. παιδιά. καθέλκεται γὰρ ἐν μέσῳ. οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες, παίζουσιν αὐτὸν ἕως ἂν ἐ
φαλλεταί τινος ἔς αὖ ἀγῶνα τὸ πάθημα. χυδίνδα οὖν ὡς βασιλίνδα. ἔ ἄλλα εἴδη. πρὸ μιᾶς ὁ τόνος.
Χύδον. χῶμα. ἔ φιλήματος εἶδος. ἔ ἐν ἐγκεκράματι. χύδοντι ἀντὶ τῶν τ' κρεαγρίδα. Χυ
δόω. ὁ λατύπιθι σὸν ἔ ξιὼν ὁ σαλάσιος, πρὸς τ' τεταιρας ἑώρατ' χυδόποδας, ἀχεανὸν ἀεὶ ἔ
ἀναπνεῦς ὡς πορ ἐνάγρα πρὸς ὠνὸν ἐγκεκλιμένος. ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον ἀπύρω διαίτη χρῆσθαι
πολὺν χρόνον. Χύδοι. ἑορτὴ ἀθλώνασιν ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἄγονδοί τε χύτροι ἔ οἱ χόδι. ἐν ᾗ παῦ
σαι ἑρμαῖς χύδαν ἐβήσαντες, ἔθυον διονύσῳ ἔ ἑρμῆ. θεόπομπος δὲ Φησὶ βιὸ διαφθέντας ἐκ τῆ

κατακλυσμοῦ, ἐφ' ἓν χύτραν πανσπερμίαν σῶσαι οὕτω πληθυναι τὴν ὀρτυγὰ. καὶ θύειν τοῖς χοιρίνοις ἑρμῆ χθονίῳ. τῆς δὲ χύτρας ἀδέσποτα τὰ δὲ ποτὰ ἔσθαι. τὸ δὲ ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον σὺν τοῖς λασιομύοις τοὺς ἑρμῆ. καὶ ὅτι τῷ ἀποθανόντων. Χύτροι πόλις ἐστὶν ἀκύπορος ἔτι τὴν καλουμένην. ἔστι δὲ ἡ ἀπὶ νίκης ἑορτὴ χύτροι. ἦσαν δὲ καὶ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνος ἔτι τὴν δεκάτην. ὡς φιλόχορ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Χ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ὑάγδασ εἶδος τι μύρου. Ὑαθάμην. τὸ φλαφῶν ἢ μαλάττειν αἰσχρῶς. Ὑαθαρόν. ἀπαλόνοτον πολύτων καὶ ἀεισοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων. Ὑαθυειδοί. αἱρεσίστις ἄτων καλαμῶν. διότι θέσπισος τὶς φαθυροπώλης διαπύρωσε τῶν δεῶν λόγω σωίσατο. ἢ ζήτει ἐν ὦ ἀριανός. Ὑαθυρόν. ξηρόν καὶ βραδύ. ὅσα μου ὠσὶ καὶ ναῦς ἐφαθυρώθη. Ὑαικάζει. ῥαίνει. ἀεισοφ' ἐν ὕδατι ἀργυρίου μὴ φαινὰς ἢ παύπαμπαν. ἀντὶ τοῦ δὲ τὸ σμικρότατον. ὀναὶ νιφάδα καλεῖται. ἢ μὴ δὲ ὀβολὸν ὄντος ἡμῖν, Ὑάλεον μέγα. Ὑακροβίδης, ὄνομα ἐπίθετον. Ὑαλάσατε. φλαφᾶτε. ἀεισοφάνης ἢ πορίερεῖον τοὶ μὴ πεφαλάσατε τὰ χαρίερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐφλάφων ἐλιπάλει. ἢ ἀεισοφάνης πρῶτος ἀπῆλθον ἀφάλαντος. ἀλλ' ὅμως λαπωνικὸν πύον. Ὑάλθειν. Ὑαλίδα, ὡὴ μᾶς ἀφίδα φαμμύνομαι β'. θάκιλον δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένον εἶναι φαλίδα πεμάκη λίθων πολυτίμων. Ὑαλλίοις, χαλινοῖς. ἀεισοφ' πάλαγον χρυσοχάλινον. Ὑαλίον Ὑαλομύκη. πλομύκη. κυείως δὲ φάλλειν τὸ ἄνεμον τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. ἐν ἐπιχέρματι. μιλβοφυῆ πεχοῖνον ὑπὸ κορύχω φαλομύκη πανόνι. Ὑαλόμβος. ὁ ἀνεμόμυ φάλβυ. ἢ νιβαειζόμυ, ὁνιβάρ ἀνεμόμυ. ὁ δὲ Φρασάτης, ἐπὶ δίφρε χρυσοῦ ἐνάθητο. τὸν ὑαρὰν τὸ τόξα φάλλων. ἀπὸ τοῦ πίζων φάλλω δοτικὴ. αἰτιατικὴ δὲ τὸν ὑαρὰν τὸ τόξα φάλλων Ὑαλτήριον, ὄργανον μουσικὸν ὁ ὦρ καὶ ναῦλα καλεῖται. Ὑάλτης καὶ φαλτής. ἐπὶ τῆς λίγοντα ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμβάβολον λήγουσαν, ἀπόσλαπα ὀνόματα τὰ σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικὰ. οἷον ὑφαύτης. ἀγύρτης. ἀὐφαλτης. ὁ ἐκόντης καὶ ἑκόντης, μετοχικὰ. φαλλὰ δὲ ἁπλοῦς ὀξύνεται. καθαρτὴς, ἀμωτὴς ἐπὶ τῶν βυθῶν. φαυστρωτὴς, ποιητὴς, φαλτὴς. πεχυντής. Ὑαλτηξ. κιθάρα. Ὑάμμαθος, θαλάσσιος ἄμμος. ἄμαθος ὁ ἐμεσόγεια. φάμμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόνις. φάμμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης. Ὑαμμήτιχος. φαμμήτιχος ὁ ἀσπαλὺς αἰγυπτίων ἄζωον πόλιν ἐπολιόρκησεν. εἰς ὃ ἐξείλεν. αὖτη δὲ ἡ ἄζωτος, ἀπασέων πολίων ἐπίπλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη, αὐτέσχε τῶν ἡμεῖς ἴσμεν. Ὑαμίς. τὸ ἄρμυον. καὶ καμάρα. καὶ ἐπὶ ὑδροφόρου βάσεται. καὶ ἡ ταχεῖα ἡ ἴμπης. Ὑαμίτη. νηὸς ὄπριον. ζήτει ἐν ὦ ἑκάτη. φάμιτον δὲ ὅτι φαιῶντις ἰδέα. καὶ ζήτει ὁμοίως. Ὑαμμοκηπογαύλαρα. ὑπὸ λέξεων τὸ συνθετον ἐγένετο δηλαδὴ ὧν πολλὰ σύγκειται γὰρ ἀπὸ τῆς φάμμα τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ τοῦτο νεανιεύεται τῆς φάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. οἶδα δ' ἐγὼ φάμμα τὸν ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ ἀπολις ἐπεσημειώσατο τὴν λέξιν εἰπών. ἀριθμεῖν θεαίτης φαμμοκοσίους. διὰ ταῦτα δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει ἐπὶ ὅσα. ἢ τις ὅτι καὶ λαξις τῆς μεγάλου τὸν δεκαεξαριθμόν, μέχρι τῆς χιλίων. ὃς πλήθος ὅτι πολλοῦ σημαντικός. οἷον διακόσια διακόσια ἐπὶ ἓξῆς. ὁ δὲ γάργαρα, ἐπὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβανόμενα διὰ τὴν συσκίασαν τὸ τὴν πρὸς τὸ ν. εἴρηται δὲ αὐτὴν τὰ ἄφατα ἐπ' ἀναρίθμητα. τὸ δὲ καρπαίρεται ἀπὸ δίσει τῶν πολλῶν κινάπην τῶν δένδρων σημαίνει. οἷον γάργαιρε. μέμνηται καὶ κρατῖνος. ἀρίστων ἀνδρῶν, πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον πλήθει. ἄλλως. οἷον πολλαὶ ἐπ' ἀναρίθμητα. τὸ δ' φαμμοκόσια καθ' αὑτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. ἐπὶ μὴν δ' ἐπὶ λιθ ἐν χρυσῷ φέρεται. ἀριθμεῖν θεαίτης φαμμοκοσίους. ἀπὸ τῆς φάμμα ἀριθμητικῶς πεφυκμένον. ἐπὶ γὰρ γαργαρᾶς ἐπὶ πλήθος ἐτίθετο. ὡς ἐν λιμέραις.

ἀνδρῶν

ψαλίς. ἡ τῶν ὀνύχων αἰρετική. ἡ τῶν ἀειπομένων βροντή. ἐν δονδακῖνι γαλήνη. ἡ παρεσώ
φρονι. ἀδεία οἰκία τῆ ἀργυρωμείβων γαλγαιρε. καὶ ἐν τῆ χαλκιδικῆ χρημάτων τέλη ἀργυρᾶ. θέλουσι δέ
τινες ἐκ τοῦ ψαλλω ποιητικῆ αἱρεσιν γίνεσθαι αὐλοῖσι, τῆ πλῆκτρον τῆ πρὸς σημαίνειν. οἷον γαλγαιρεῖς
γὸν καρῖνον δὲ ὅτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῆ ποδῶν. ψαμμίαιχος, ὄνομα. νύειον.

ψαμμῶδες θαλάσσιος γῆ. ψαὴν. ὁ μαλίζειν λεπτύνειν. πόδιοισιν, τὸ πεπιέσθαι. ἐκ αὐ
τόξυλον. θουκυδίδης ζ'. ψανθεοφάνιχος. οὕτως ἐκαλεῖτο ἰωσὴφ ὁ τοῦ φαραώ. τουτέστι κηρυ
πλῶν ἑρμῆς. ψαρὸν. ἵππος ποικίλοις. εἶδος ὀρνέων. ψαρόν. εἶδος χρωμάτων. ψαρὸς γὰρ ἵπ
πος ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. κόλαξ ὁ ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ ἀψηρός. ψαφαλέα καὶ ψαθαλλέα
τὸ ψιλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς. ψαύειν. ἁπτεσθαι. ὡς ἐμοῦ χόντος ἵνα μὴ ψαύσω μη
δαμῶς. αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἀγίου πεπαυσάσθων τοῦ πυρός. ψαφαρὸν. καὶ ψαλόν. ψαφαρὸν καὶ ψαθυρόν
σημαίνει ἰσχάσιν ἀμφί. καὶ αὖθις. ἐν μύθοις ἔστασαν. ἀδὲ κόμας ψαφαρὰς μιᾶς τοκονίης. ψαφαρὸν.
ἀσθενές. ἐλαφρὸν. καθαρόν. ὕθρασον. ἀσεβὲς καὶ ἀνίερος ὁ στρατηγὸς καρχηδονίων, διαφέρεται τὰ
πυρώδη ἄορια, διέρπει καὶ εἰς τὸν ἡπατικὸν τόπον καὶ εἰς τὸν σπλῆνα. καὶ διώδυσε τὸν χώραν. ἐλθὼν
δὲ εἰς τὰ ἄλλα ἄορια, καὶ ὑγρὸν ἀπέρεισμα, ἰσχυρῶς ἐπέβαινε. καὶ εἰς ἐκείνους ἔσβεσε τὸ λίμνης καὶ πᾶσα
θὼν, τὸν μὲν ὕλλον πέμπων τε καὶ ἰχθύων, τὸν δὲ φλόγα σεσηπὸς ὕδατι καὶ ὀξὺ καὶ τὸν τέφραν
τοῦ δὲ ψαθυρὰν γινομένην, ὀδύρεται σὺν ἀδελφοῖς θρασύων. καὶ ὁδοποιῶν. ψαίπαλον. τὸ ἀρμίον.

ψαίρειν. τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ ἀψηρός. ψαισά. ἄλφιτα. ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα. ἃ πορεύ
ονται τοῖς θεοῖς. ψαισὰ ἡ καλεῖται διὰ τὸ τοῦ μύλου τρίσεως. ἢ πέμμα. εἶδος πλα
κοῦντος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. σοὶ δὲ πέμπω ψαισία καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης. καὶ αὖθις ἐν
ἐπιγράμματι. καὶ ψαισὸν ὀλίγην σβᾶσαι πυρίκαλέον. καὶ ψαισῶν ἄορτα. ἄλφιτα διὰ μύ
λης κατεψυγμένα. καὶ αὖθις. ψαῖσά τε πίνοντα καὶ ἀθήσαυρον ἔλαιον. τὸ δὲ πίνειν, λιπαρεῖ.

ψαίσορα. ἀπόπλουν ἔχειν καλέμων ψαίσορα πονηρίδιον. ψέγω. αἰτιατικῆ. ψεδνή, ἀραιά.
καὶ ψαιδνός. ἀραιόβειξ. μαδαρός. ψεκάς. σβάσος. ἀντίμαχος, ὅτως ἐκαλεῖτο ψεκὰς ἐπὶ
τῆ πυελωδῶν. ὅτος δὲ μελῶν ἰωνικῆς. ὅτως δὲ ἐκλήθη διότι προέρρανε τοὺς ὁμιλοῦντας
διαλεγόμενοι. ἰωνικὸς δέτις καὶ ὁλυμπιηνὸς. ὅτω καλούμενος. ἐδόκει δὲ ὁ ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα ποι
ήσειν μηδένα πωμωδεῖν ἀξιόνοματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ ὧν ποιητῶν πεσόντες ἐλυ
πήθησαν τὸν χορόν. καὶ πολλοὶ τῆ χορδονόπον ἐπεῖνον. πόδεις τούτου τὸ ἀντιμάχου φασὶν ἀεισοφά
νης. ὃν ἔτεσι δισμυρίοις δισμύρια δισμύρια στίζουσα πάρεστος ἐπὶ δεκέτης ἡμῶν. ὁ
μέλλοι. καὶ τὰ μέλλοντος λαβεῖν αὐτὰ, πύων ἀρπάσας φαλῆι. τὸ μὲν αὐτὸ κακόν ἐν. ψεκ
τέος. οἰκοδομήματα ἀσύνεια καὶ δαπανηρὰς λητουργίας χαίρειν ἐάσαντας χρηστοὺς ἄρχοντας
αἴρειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν ἀπρεπέσι. ψελίω. πόδεις χῆ. ὁ χρῖσος
ἐνίῳ πρεῖ τὸ σφάλλοντος. τουτέστι τὸ διαρόλου. ψελίω δὲ ξυσῶσεις τὸ χεῖλος αὐτῆ. τὸ ψέλιον
κόσμος τῆς χειρὸς. καὶ αἰλιανὸς ἐν ἀπρεπονοίας. ἀπὸ ὑδέν θέμενος τῶν τῆ ἱστοῦ γεγράμμα
θος συμβουλῶν, ὁ πρὸ οὖν οἱ ἀδήλου ψέλιον ἐπὶ βασιλεῖ τῆ αἰγυπτίων ἐν τῆ νόμῳ προσήρτηθ, ἀ
ναστέλλων τῆ ἀδικημάτων, ψελλός, ἀσήμως. ἀναθρεπτος λαλῶν. βαυλός. ψευδωοί. ἀπὸ μ
δυλοι. ψυδάμαξις. ὁ ψυδρὸς πλοῦτος. ψυδατραφαξύος πλέα ἂν πλήρη ψυσμάτων
ἀτραφαξις δὲ εἶδος λαχάνου. ὁ ταχέως εἰς μέγεθος αὐξόμενος. ἐπεὶ οὖν ὁ πλέων ψυδῶν τῆ ἵπ
πων κατηγόρησε. καὶ ἠβουλήθη πείθεσθαι ἐδόκει, ψυδατραφαξύος πλέαν εἶναι τὸν βαλλὸν γεγονέναι
διαβάλλων μᾶλλον ψύσιν τὸν πλέονα. τῆς δὲ βαλλῆς κατάπλωμος ὡς τοῖς ψυδρυμένοις καὶ
διαβαλλουσι πεπυθμένης ἀχρεῶς καὶ ῥᾳδίως ὥς που τὸ λάχανον αὔξεται. ψυδεπιγραφή. ὄ
νομα δίκης ἐστίν. ὧν εἰσίασιν οἱ ἐπεγγεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. ὡς κατὰ ψυσαμένου αὐτῆ τοῦ
ἐπεράψαντος, ἐν τῆ σανίδι τῆ παρὰ τῆ θεσμοθέτῃ ἡμῶν. ὡς ἀδίκως ἐπεγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

ψυδώνυμος δίκη. τῆ δημόσια ὀφλήσαντος ὀνόματα, ἃ παραγράφονται οἱ ταμίαι. καὶ ὅσα
ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐπεγράψητις. ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐπεγράψη. πλέον δὲ τοῦ
ὀφλήματος, ὅτος ψυδεπιγραφῆς κρίνεται. ψυδενέδρα. ξενοφῶν. ὡς δὲ ἐφορεύοντο τῶν εἰς

βαπτίζοντα καὶ βάπτισιν· βαπτὶς γαρίῳ. ψαδενίδιον
ὀνόματος. Ψαδηγόρος. ψαδολόγος. Ψαδὴς ἐπιραφή· ψυ-
πτός, τίνι διαφέρῃ ψαδὲ ἐπιραφὴ βουλάσεως ἔ γαρ διαφέροντα πόθεν ὁ λυκοφυέγγης ἐφη ὅτι
ψαδὲ ἐπιραφὴς μὲν ἐλεγχανον, οἱ μὲν ὀφείλην πεσεῖν, ἐπιραφέντες δὲ ψαδῶς· βουλάσεως δὲ
οἱ παλαι μὴν ὡφληκότες, δόντες δὲ καὶ αὖθις κατὰ προυλιῶ ψαδῶς ἐπιραφέντες.
Ψαδολησία. ὄνομα δίκης ἐστὶν· ἰῶ εἰσὶ τῶν γραμμένοι ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ· ἐπειδὴν αἰ-
τιῶνται τινας ψαδῶς κατεσκευάσθαι ἢ λητουργίας καθ' ἑαυτῶν· ὡς τὸν δίκαιον ἀφῆς ὅλον· ὡς ἰσ-
σαῖος φησί. Ψαδόμαντις. Ψάδομαι αἰτιατικῇ. Ψαδομυθία. ψαδολογία. Ψα-
δόσωμα. ἀρίστοφάνης· εἰδέναι τοίνυν χρὴ ὅτι ἐστὶν ὦμον, ὃν μαχῇ τινὶ τὰ τὰ σπλήνια τὰ αὖ, διὰ τὸ
μὴ φαίνεσθαι, σπλῆνα εἶναι· τὸ δὲ εἶδος τὰ παλαίσματος ψαδόσωμα καλοῦσιν· ὁ δὲ λέγει, τοιοῦ-
τον δίκαιον· ὅτι εἰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἡττήθησαν, τὸν ἡττᾶν ἀνεκαλοῦντο· καὶ τοῖς νεικηκόσιν ἡττηθεῖσιν
ἐν ψαδὸς πέρασι πολέμου τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν λῶ. Ψαδόθυρα. στρατήγημα· ὅταν τοῖς σπλά-
γχνοις καίοντες θυρὰς πρὸς κατάληξιν τῶν πολεμίων. Ψαδοσίλλιον. ἀμαυρὰ σελλίον.
Ψάδος ἀνθρωπίνη ἀμυδρία. καὶ ὁ δασὺς ἐγώ εἶπα ἐν τῇ σημάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψά-
σης. Ψαδώνυμοι· διεψασμένοι τῷ ὀνόματι ψαδολόγοι. Ψαοθέντα· ἀπατηθέντα· ψα-
οθέντα ἢ αὐτὸν ὑπανδρος ἀπατηθέντος, μὴ μάχῃ ἐν δυσὶ μαχον· ἐκείνῳ γὰρ βουλαίτε καὶ λόγοι
παντοῖοι, ὅπως τὸ πολέμου πεισθῆναι χρεών. Ψᾶσαν· σώματος τὸ σχῆμα. μένανδρος· ἀοθ' ὁρίκιον. ἔ σοφοκλῆς· μὴ ψᾶσαν ὕλην τῆς ποιήσεως ἐλαφρός· ψευνοὶ σπουδαῖοι ἔσονται
φασὶς· ψέφος γὰρ τὸ σκότος. ἢν δὲ ἔ ὁ ἀνὴρ ψεφνός. Ψεῖσαι· στῖσαι· ψωμίσαι. Ψήμαθος· μι-
κρὰ κομμάτια. Ψηκεδών, κονιορτός. Ψῆκτρα· ἐρμαλεῖον δι' οὗ τοὺς ἱππους κνήθομεν· ἐν
ἔστι γὰρ μματι· καὶ πρῶτον ψήκτρης κρῆσμα σιδηρόδετον· ἔ αὖθις· καὶ ψήκτραν ἵππων ἐρυσίβιμα-
τῶν τε πώνων μάτιμα ῥοίζ μετὰ θαρσαλέων· καὶ ψήκταν ἄνιτ' ἐπὶ πυσιν· ὁ ψηκτὴρ σοφο-
νος λέγεται. Ψηλαφίζει· ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ· οὕτως ἀναξίλας· ἔ ψηλαφῶ ἀπατητικῶς. Ψῆ-
λαι· ἀντὶ τοῦ ψάλαι· καθ' ὁσοῦν· ψήλικες· ἔ ἀλειπτρύονωνοί νοθαγήναι. Ψῆνας· τοὺς ἰχθύας
Ψηνδ. νεωνώσια· ἔ ἐντάφιος ὁλωίθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ ἔ ὁλωίθων πρεσβεῖα πομπεύοντες
συναίς, πεπαίνεσθαι σύνασ· ἔ ὑπνωσμένη δὲ τοῦτου εἰρημένον. Ψηνίζω· καὶ ψοιμία· ἀ-
δείκομίτης οὔτις οὐψηνίζεται· ῥοῦτις δὲ· τὸ δὲ ἀπεροτελούτιον· αὐτὸν ὑπὸ στιλπνοῦ τὸ ἐμὸ
ψου σωμάρμοσον· οὐ γὰρ ἐγὼ πεφθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο ψεῦγμα καὶ ὄνομα. Ψηνός· ὁ φα-
λακρός. Ψηνίξαι. ξύσαι· σπρῶσαι. Ψῆρας· ψαθρὰς· ὄργεα· ὄμπρος· κολοιούς τε ψήρασπε· ἔ
αὖθις· ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀσπάπτειραν ἐρύκων ἀπέρμαθος ὑ ψηπτηβισορίαν τέρανον·
Ψηρόν· ξηρόν. Ψηπία· εἶδος ἰχθύων. Ψήπα· ἔ πλατέων τὶς ἰχθύων· οὐ ἰσιρέπλωσον· δο
κεῖ δέ τισιν ἐνδύο συμπεῖσθαι δερμάτων τὸν ἰδέαν· διήρηται δὲ καθ' ὁ μέσον ὡς οἱ σφῆνες· ἢ ὄρ
νεον· ὅτι πεμμύον καθ' ὁ μέσον ὡς οἱ σφῆνες· ἐγὼ δὲ καὶ ὡς πρεὶ ψήπαν δοκῶ δοῦναι ἐμαυ-
τῆς ἔ τὰ μοῦσα θέμισι· ἀντὶ τοῦ καὶ συμβῆναι μοι δοκεῖ τὸ θέμισι, βούλομαι. Ψηφίδις. ψη-
φοι. Ψηφίσματα· γνῶμαι ἀρέσκουσαι· ξυνέρεσι δὲ ἔ βουλὴ, εἰ ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δό-
γματι ἔπεψηφίσθη· ἀντὶ τοῦ ἀρεσθῇ. Ψηφολόγοι· ψηφολόγοι εἰσὶν οἱ ψηφοπαίπται· ψηφο-
λογικοὶ γὰρ οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥς που οἱ ψηφολόγοι βυσὶ ὀφθαλμοὺς τῷ χειτῆς
μεθαθέσεως ἔ ψήφων, ἀπατῶντες σωματοπάλῃσι. Ψηφολόγοι καὶ φερυτίδα ποιήμοι τ'
διὰ ἔ ψήφων ἀπάτης. Ψῆφος κεῖσις· ἔσσὶ φασις· διαλαλία· λόγος· καὶ ἀψήφισον· ὁ κατέ
χων τὸ ἀψήφισον ἐνγνώμη ἔπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφὴν· καὶ αὖθις· ἀγαθὸς ἔσαι δύναμις· ἀδίκως
ἐπάνις συψηφίσῃ· οἱ γὰρ ἔροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο τί πρακτέον καὶ τί μὴ. Ψῆφος· ψῆφον
καλοῦμεν, λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ· καὶ τὸν χειμάτων ἀριθμόν. Ψῆφος μέλαινα ἣν τὰ δι-
κάζοσα λαμβάνει ἀθλιαίσασα· ποιόδης· ψῆφος μελαίνης ζεφύρησι πρίσιν. Ψηφοφορία· ἔ πολ
λῶν ψῆφος ἔ ἀπόδοχὴ, ἀλλὰ μὴ ποιῶσθαι ἔ ψήφισμάτων, πρὶν αὐτὰ σπέλας λαβὼν ὑμᾶς
τις ἐκβαχαλίσῃ θέλων. Ψήχειν κατὰ μάσσην· βίβλον· ξύειν· οἱ δὲ μαυρίσκοι ψαυτίκα τοῦτ' ἐσ-
τιν ὑ ψυχον· οἱ δὲ, λάγας· οἱ δὲ, ξίφη κόνων· καὶ ἐν γραμματι· ψήχει ἔ πέρλω ὁ πολυχρό

σφει. τα λεπτὰ μὴ πάνυ λέπει δρεπτέον. Ψηχόμενον γὰρ δικαίως. Ψηχρὰ. τὰ λεπτά. Ψιὰ χαρά. Ψιαδες· ῥανίδες· σταγόνδες φακάδες. Ψιαθίον· καὶ ἔστερημα, ψιαθικόν. Ψιάθου· θηλυκόν· λέγεται δὲ παρὰ εἰσοφανεῖ· καὶ ἀρσενικῶς ὁ ψιάθος.

Ψίδωνες δ' ἄβολοι· ψίθυροι. Ψίεντα μακάριον. Ψιζομένη κλαίουσα. Ψῖναι· ψέξαι

Ψιθυρίζει· ἀντὶ τοῦ πικρὸν ἔρεμα εἰς τὸ ὄς διαλέγεται· διαβάλλει· καὶ ἀφροδίτης ψιθύρους ἱεροὺς πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἤρεμα διὰ τῆς Φύλλων εἰσόδους, ὡς φησὶ πρὸς λαλεῖ δὲ νῦν ῥα· ὁ φησὶ ψιθυρίζειν λέγεται· καὶ θεόκριτος· ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἄντις αὐ τὸ λεπτόν· καὶ λόγος ψίθυρος, ὁ διάβολος· ὡς Φοκυλίδης· βίβλος δὲ λέγουσι ψιθύρους πλάσεως. Ψιθυρὶς τὸ ἐρμοῦ καὶ ἔρωτος καὶ ἀφροδίτης, ἅ φησι πρῶτος ἐποίησεν ὡς Φκαιλιώ πυρος, θκσιὸς ἐπειδὴ φαίδρα ὡς φασιν ἐψιθύριζεν θησεῖ καλῶν τοῦ διαβάλλουσα αὐτὸν· οἱ δὲ, ἀνθρωπίνως τερόν φασι ψιθυρισμὸν, ἢ τὸ, ἀνθρώπους ἐπεὶ σωτερχομένους καὶ διαπορεῖν σωτίθεσθαι· καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις πρὸς ὧν βάλεται· ψιθυρισμὸς δὲ ἢ τῶν ὄντων καταλογία τῶν ἀδιαπόλω. Ψιθυρισὶς ἐρμῆς· ἦν τὶς ἀθήνησιν ἑρμῆς οὕτω καλούμενος· ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι· καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη· καὶ ἑρμῆς ψίθυρος. Ψιλὰς ἐπὰ περ χορὸς ἐστὶ μόνος· ὅθεν ἐφιλόψιλος τῶν ἀλημανῶν, ἢ φιλοῦσα ἐπὰ κρεχορεῖν ἐστάθαι. Ψιλοδάπιδας βλ. ψιλὰς καὶ μὴ μαλωτὰς δάπιδας λέγουσι. Ψιλοπόρης· φαλακρός, Ψιλὸν γυμνὸν καὶ αὐτὶ τοῦ ἔρημον· βλ. ἠθικὰ ὕστερον ἐάλω ψιλὰ ὑπὸ ὑδῶν

Ψιλὸς, τάξις ὀδόντων ἀγλυκεστάτη· ἣ τις περάλλεται ἔμπροσθεν τῶν στοματοπάδου τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων· καὶ ἐὰν τραχηλίσηται, ἐκείνη πρώτη αὐαιρεῖται· οἱ μοιχαιοδιώκται· ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι· τοῦτο δὲ εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο· ὑναλωτὸς δὲ λέγει ψιλὸν ὡς οἷον ἀσφον· αὐξιλιαδὲ οἱ ῥωμαῖοι βλ. διαῦτα τέλη προσαγορεύουσι· τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ καὶ πρὸς βλ. χρείας ὑπίνητον τῷ προσαγορεύοντες· καὶ ἡδαιωσία αὖ πάλιν· εἶσι μὲν ὡς ἐψιλὸς ἐπὶ ἔχων σοφιὼ· λέγεται ὡς ψιλὴ καὶ ἀσθενής. Ψ' οἱ οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὴ· ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ ἀτυχοῦντι, ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ· ἢ ἄλλῳ τινὶ ὁ ἐμάνω χρώμενοι· ἢ τοξότ· ἀπὸ τὸ σκῦλα ψιλὰ χρῆσθαι. Ψίλωθρ, φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῶν ἰχῶν σκάζόμενον. Ψίμαρον· ἀδιαῖον. Ψιμμίθιον· χρῶμα ἔστιν εἰνόν. Ψινάδες ἀπὸ θεοφράστου αἱρεσιάδες καὶ ἄμπελοι· ἔνιοι βλ. σβυπὸ τοῦ ὑλαίας. Ψινὰ βλ. ἀπορεῖ βλ. ἀσθενῶ· τὸ παρωσ· φυλλορροεῖ. Ψινύθιον· φαῦλον. Ψίξ· ψιχὸς κλίνεται

Ψίω τὸ ἐμβρωματίζω· καὶ ψίσαι· ψωμίσαι· καὶ ψιοθεῖαι ψωμιοθεῖαι· βαφεῖαι διὰ ψιχῶν· καὶ ψιώχω. Ψιπανία ἔσθησις μαῦς γυναικείας εἴδος Ψιπανὸς ὄνομα ὀρνέου· ἢ πίλωσις ὅσα περαπλησίαν ἔχει τὴν πλῶσιν, ἢ τὴν ἢ γνύων διάθεσιν, τὴν ἢ ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον· οἷον ψιπανοὶ· πίπαι καὶ βλ. ὅμοια ψίπαι ἰχύων γάμος· Ψιπάλεια νεκύδριόν τι πρὸς βλ. ἀθλίας. Ψίχες ἀρσενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοῦ ψίχας· ὁδὲ θεολόγος θηλυκῶς λέγει· ψίξ ἀσβαμᾶσα τὸ φαυλότατον· ἢ ψιχίον· Ψόα· μέρος τὸ σώματος· ἐμβαύτους ἐγκάτους οἱ περὶ φοί· διὸ ἂν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι· ἢ ὁ δάβιδ· ὅτι αἱ ψόαι μὲ ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων. Ψόγος· καταλογία. Ψόθος· ἀκαθαρσία οὗτος φρεώρυχος.

Ψολόεν· φλογόεν τοῦ ῥ. Ψολόεν· κεραυνὸν ὃν ὀξέως φθείρον τα· καὶ θεία ὁ ψολόεις. Ψολοθημωδία· ἀλαζονεία· ἀλαζοφανείαις πνεῦσιν· ἀσθμὸν ἀπειλαῖς· ἐπίλασσα ψολοθημωδίαις· μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαλοπροσωδίαις ἀπὸ τῆς προθέσεως μῶν ὀνομάτων τὸ ῥον τὸν ἢ ἀρά πειν τὸν γῆν· καὶ κερμονὺς δεῖδειν καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι· ἢ τὸ κεραυνῶν, οἱ μὴ, καταβράται οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ καταβτὸν ψαῦσιν ὀλλύντες· οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται. Ψούδια ψωδῶν κρῆτες. Ψοφοδεὴς· δειλός· τοῦ ψόφος φοβοῦμαι. Ψόφος· ὁ ψόφος· ὁ μὲν, δυνάμει· ὁ δὲ, ἐνεργείᾳ· ὡς βλ. μὲν, δύνασθαι ψοφεῖν· βλ. δὲ, οὐτὰ μὴ ὄντα δυνάμενα ψοφεῖν, ὅτι τὰ στερεὰ καὶ λεῖα ἀνοῖς ὄσιν ὁ δυνάμει ψόφος· ὁ δὲν ἐνεργείᾳ, καὶ θόρυβος· ὅτι ψοφητικὰ· ἢ μᾶλλον ὡς τὸ δεῖσθαι τῆς τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν· ἔστι ὅτι ὁ δυνάμει ψόφος ὁ μὴν ἐνεργείᾳ δυνάμενα ποιῆσαι, ἔστιν ὅτε ἐνεργείᾳ· ὅτι δὲ ψόφος πολλαχῶς λέγεται ἔρως βίως δεινομένης δεῖ δὲ εἰς τὸ πνεῦσαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συμπτώσεως· ὡς λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἀλλήλα γενέσθαι· σὺν δὲ βύβις ὁ σὺν ἀπλαμβανόμενος ἀήρ, ἀθρόως σὺν ἐλιβόμενος, πιεῖτον ψόφον· οὔτε δὲ βλ. μαλακὰ ἢ σωμάτων ψόφον ποιεῖ, οἷον ἀπόπλους ἔλεια, οὔτε βλ. σκληρὰ μὴν ἤρεμα δὲ καὶ μικρὸν

πρὸς ἡμέρας. φθάνει δὲ καὶ μέρος οἷς συμφθίνειν ἀλ-
λήλοις τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου μέρους τοῦ ἀστέρος. ἐπὶ δὲ τῶν
σωμάτων συνεμπίπτουσιν, ἵνα πλησιάσαντες ἀλλήλοις ἐν ἀπλανεῖ φθῶσι μᾶλλον οὗτοι
ἔξωθεν μένος ποιεῖ τὸν φόρον. φθάνοντα δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἔξοδον αὐτῶν μανόμενος ἀ-
ναπαύεται. ὁ δὲ ἀθρόον συ-
μπερινίζει. ὁ δὲ μελανιᾷ, ἀφορίζει δέ τι οὐχὶ ἀπὸ δεῖν ἔξωθεν τὸν ἀέρα τὸν ἀπλανεστέρων.
διὰ δὲ τὸ πόρων, μανόμενον γὰρ ὅτι ὁ μελανιᾷ, καὶ ὁ ἐρυθριᾷ ἐξίστησι δεῖ δὲ ὁ λόγος οὗτος πλέ-
τουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλεῖον αὐξάνεσθαι τὸν φόρον. διότι πλεῖον ἀπολαμβανόμενον ὁ ἀέρ-
ος ἐνθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις καθορμίζεται ἐν οἷς κοιλώμασι πλείοσιν ἔστι καὶ
ἀθρόως ἐκ ἐξίστησι. λέγει πόθεν ἡ χρὼς ὁ ἕτερα ἀπαλλοίωσαν μᾶλλον. φορτικὸν δέ ἐστι τὸ δυσαλλοίωτον ἀέρα
ὁ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυὲς δέ ἐστι καὶ ἐμπαγὲς ὁμοιομερὲς, οἷον σπο-
λώμασι τοῦ ὄγκου πρὸς αὐτὴν τὴν μανίαν. φορὰ πλέως. ἀὴρ ἔκφυσις. πόθεν αἰσχύλα φησί. ἐκ γῆς
ῥήγματα αἰσχύλα, φανερὰ ἐστὶν βασανιζόμενα δὲ ἐδιμίαν ἔχει πάθος τοιαύτην. διὰ ταῦτα
δὲν λέγει ἀξύστατον οἷον ἀδιάθετον ἀπαθῶς συντιθέντα. ὁμοπόδων ἡρεμνὸν ποιοῦσι, μεγάλας
λέξεις ποιεῖ. ὁ φορεῖ λάλητικὴ πυρορραγής. πυρορραγῆ περάμια καλεῖ, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ
ῥήγνυται ἐν τῷ πάθει. φάα. ἀδυσωδία. ἄτλητον ἐστὶ φάαν πνεῦσαν, ὑδρα. νόσος τὶς. ἐν πο-
λις. μανικὰ ὀθυμίνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν ἢ φθορὰν ἐπέμφυσεν. οἱ δέ, φασὶ ὁ γὰρ νόσου
εἶδος, ὅτι νοσμὸς μὴ δυσωδία ἐστί. ὑγία. τὸ ἐπιπολάζον τῷ ἀέρι. ὑγιὴς μὴ ἐνοχλούμενος δεῖσε μέχρι
τοῦ μυρρίνου. ἡ ὁμοιότης. ἐπὶ ἀρίστου ἐν ἴσῳ ὄντος. ἐλέχθη δὲ ἐστὶν μέχρι μὲν ὅλου σκυλμῶ ἐπὶ
δὲ διφίλω ἐν οἷς ἐν ἀγίσμασι, ὥστε ποιεῖν ἄχρι τοῦ λαρυγγος. ὑγιὴς. ὁ λιπόδερμος. ὀξύπνους
καὶ ἀνεφόβολος ὁ εὐβραχύτοις ἐν οἷς ἀσχήμων. ἢ ἐνέχουσιν τὰ μόρια. ἀεὶ ἐστὶ. ἡ ἀπνευστία. ἡ ἀπνευ-
λοὶ πεδίον δὲ ἐν ἡ ἀπνευστος κρώζοντος ἐπὶ πεδία εἰς ὁμῶν. οἱ δὲ αὐλοὺς ποιοὶ λέγουν εἶναι. ἐν
τέσι πεδίοις τετμημένοι. φησὶν ἐν ὕδατι ὁ ἀπνευστος ἀπνευστοι, οἱ φωλοὶ ἔχοντο εἰς τὸ πεδίον, τουτέστιν
οἱ μεγάλας αἰδοῖ ἔχοντες. ἀρίστου ὄρνιοι. τὰ ἐκεῖ ἀπνευστου. ποσὰ λαθὼν ἀπνευ. φωλοὶ ποιοῦνδε.
ἐν αὖθις. φωλὸν χρὴ εἶναι δεῖσε μέχρι τὰ μυρρίνα. ἐν μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐ ποιεῖ οἱ ἔχοντες μυρ
είνη ἐστεφανωμένη. ἢ ἀπαλύφθαι τὰ αἰδοῖον. μολύνεσθαι δεῖσε. τουτέστι πλέπω τὸ δημοσί
ᾳ ἁμάλγουσι τὰ κοινά. ὑμίζω. ἀπατᾶν. χαίρε. τὸ δὲ φωμίζεσθαι ἐστὶ μικρὰ παιδίων λέπη.
ἀ ἐπὶ τῆς διδόμενον ἁρπία. ἀρίστου ἐστὶ καὶ ἀπατᾶν οἷς φωμίζονται οἷς χαίρε.
καὶ φωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτου δαπανῶν. ὑμίζω καὶ φωμιῶ ἀπατητής. ὑμοκόλακον οἱ ἀπατ
στοι ὡς φιλιππίδης. ὑμόλυβδος. ὑπλυφάγος. ὑμός, ὁ ἄρτος. ὑὼρα. κυνσμονή. φωνὴ
ὄνομα πέλεως. ὑδαν. βαλανεῖον, πρόδοτος. ὑφιλία χώρα ἐ φιλιππίδη. ὑφὶς πόλις.
ὑώχοντες. θρύπτοντες. λεπύνοντες, ὑὼχος. γῆ ἀμμώδης, ὑοιδ. ὑάκη, ἐ πληθυντικῶς
ἐ ὑάκ. αἱ λαγόνες. ὑοίδης ὁ ἀλαζών. ὑδωρ ἀποδός. ὑγιὲς ἐστὶ αὐτὸ τὸ ἀπαθανάτου.
ὑγρὸν. αἰτιατική. ὑδρηλὸς. τὸ ἐπὶ τὸ σώματος ἐξάνθημα. ὑδρος. ὑδὲς ὑδρος καὶ σὺ
ὑδρος ὄνομα ἔχουσα αὐτὴ τὸ ὑδὲς ἀπαναλλιμάχω. ὑκτήρ σκιῶς ἐστὶ διανίζουσι ἐ πτυ
εια. ὑκτὴρ ἐρ. καὶ ἀδὲν ἡ ποτὲ ειομένα. ἀπὸ τὸ θάτερον ὑγρὸν αὐαδῆ πράσιν. ὑλλα
ἐ ὑλλαι βλυκὺς. ἀπὸ ἡ ἐροδότου ὑλλοι ἐστὶ λιβύης. ἐ γὰρ τῆ μεσογεία. μυκάδες κύει ὄνο
μα. ὅτι ἡ γὰρ ζῶον τὸ μικρὸν ἀρρεν κὺ, ἐπὶ χαρμος εἰ τε καὶ ἕτεροι. ἀεισοφανὴς ἀνὴρ ἐτὸ χαρε-
φῶν σωρὸς τὸν, ὑλλαν ὁ ποσοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πόδας. ἰσόρ. δὲ ὡς ἡ ὑλλα ἐξ πόδας ἔχει.
ὑλλεῖ ροῖσκος εἶδος. ἐ ὑλλίζω αἰτιατικὴ. ὑλλεῖς ἐθνικόν. ὑξασφυσκας, ἢ ἀμβλύω
ὑρατ διόνυσον ἄγοντες, ἢ ποτὲ ἀπὸ ἀπερατίνω. ὁ δὲ ὑρα, ὁ τελευτῆσος. ὅτι ἐ μικρὸν πλησίον
μέσ. μὴ δὲ ἀμμώδη οἶνον εὐεγή. λέγομεν δὲ ἐν τοῖς ποιμέσι, ἐπὶ τὸ εὐσυμπαθῶ ἀπὸ ἀμμώδους ἐ μὴ οἴνου
των λέλεπ ἐ ἐπὶ τὸ τελειοσημαινόντων, ὑταλὶ ὑγιαγωγεῖ, αἰτιατικὴ ἀμβλύει
πέρσει, ἢ ὑγιὰς ἀπάγει. ἀεισοφανὴς πρὸς τὸ σιώπησι, λίμνη ὅτι, ὃ ὑγιαγωγεῖ σωρὸς τῆς πε
εἰ ὑγιαγωγὴ γενεῖ τινὰς ποιοῦσιν ὅτι νεφρὰς. ἐ παυγὰρ ὅτι τὰ χωλικὰ ἀφίκωνται ὅθεν ἄγειν
ὅτι τὰς ὑγιὰς ἀπὸ ποθεῖσιν οἱ δὲ τόμοι, ἀφικνεῖται ἐν θατέρῳ ἀπὸ σιν οἱ ὑγιαγωγοὶ μοι, καὶ ἀχεῖ
εἰσιοῦσι παραμένα ὄν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι ὃν τρόπον τοῦ τον. πόρατον μὲν λαν παρα
λαβόντες, ἐ τὰ τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμοι, ἢ ὧν ποδῶν ὧν πυθοῖον καὶ ἐπὶ

βίς ωσ' τοὺς ἄλλους πάντας ποδιαζυγίσι. τὸ δὲ, ἐ ωετται τῇ ἐλξει. ἡ μᾶλλα ἀ ωεθῶς. ὅλων δὲ ἀφίηται σὺν θα ἐκείνος ἢ ἐκείνη κατηνέχθη, σὺν ζῶν θα τὸ πέρατον. αὐτὸ ἔρριφεν. ἐ τούτου γὰρ μόνου, ἐῖτα τὸ πέρατον ἐκ ωοδῶν ωοιήσαντες ἐ κεταμεύφαντες σωλῆνας ἐ σφιγγίαις ἰσχναίνουσι καὶ ἐ ωοδάγρας, ωεριλαμβάνονται καὶ ωεριέχονται αὐτῶ. καὶ ἀκούουσι λεγόντων καὶ ἐμᾶς αἰτίας διὰ μνημονεύουσι ωυνθανόντων. ἐ ψυχαγώγησε δὲ καὶ αὐτῶν Ἶνος ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς ωοδάγρου τοῦ ωατρὸς αὐτοῦ. φησὶ ωολύβιος. οὗτοι μὲν ωοδὶ ἐμᾶς τὰ διέτριβον ψυχαγωγοῦντες ἐμᾶς δωρεαῖς. αὐτὶ τοῦ ωαραμυθούμενοι. Ψυχάζω. ἀναψύχειν. οἱ δὲ, ἀναβαίνοντες ἐπὶ ἵππων, σὺν εἰρεσίᾳ ῥοῦν ψυχάζειν. ἐῖς τε ἵππους ἀναπαυχῆς μεταδίδόναι τινός. Ψυχάζουσι. πρὸς τὸ ψύχος καὶ τὸ πνεῦμα διαδιδράσκουσιν, ἵνα ἀναψυχθέντινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν. ἀδέτης αὐ ἐῖς τινὰ ἀπίδα ἢ τὸν θώρακα ἐφέρε ψυχάσαι τοὺς δεομένους. Ψύχεται. αὐτὶ τοῦ ψυχραίνεται. μαραίνεται. σὺν ἐμᾶς γέμματι. καὶ φλοὲξ σὺν τελετῆς ὅτε θύμα πάντα λαφύξῃ, φορρὴ μανίᾳ ψύχεται αὐθυμάτως. Ψύχειν ἐ ἄνω ψύχειν ἐμᾶς ὑγραίνομενα. Ψυχεινὸς τόπος. ὁ ψυχρός. Ψυχὴ. πνεῦμα νοερὸν. μόνῃ τὸ ψυχῆς ἢ εἶδη, εἶα. λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐ θυμοῦται ἀναγκαίως ἔν καὶ ἐπὶ ἢ ωολιτείᾳ ἐγένετο. ἔχουσα ἑαυτῶ ἐμᾶς βῆς. ἀλλὰ τῷ περατοῦσθαι ἑνὶ τὸ παῦ μορφωμένῃ καὶ τὸν μὴ ωοιεῖσθαι καὶ λόγον. ὧν αὐτὶς τὸν ἐ ἡρόνου ὀνομάσειε ζωήν τε καὶ ωολιτείαν. τὸν δὲ κ' θυμοειδιανίσασθαι μὴν ὧν ἐμᾶς ωολέμους καὶ μάχας ωερὶ ωρωτείων ἐ δόξης. οἷα ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις θρυλλόμενα. τὸν δὲ καὶ ἐπιθυμίαν πάντα χῆ διαφέρουσαν, καὶ ἐ τὸ ῥοφῆς ἀπολέσου διαφθαρμῆναι. ἐ ωεινᾶ καὶ γυμναικεία φορᾶσαν. δειλία σωφροσύνη. καὶ ἐν ταῖς ὑμεναίοις καλινδουμένην. φιλοχρήματα. δουλοωρεωῆ. οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλεύθερον διαωεωομένῳ. ἀνδραποδώδη καὶ ἀθεμιτα. γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὸν ἀδαιμονίαν μεζόσαν. οὔτε θυμῷ χαίρειν ἐμοὶ χωμένῳ. οἷον σῶμα ωφλεγμένον ἐν μιᾶ χώρᾳ κεῖμενον ἐ νενευρισμένον. οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυναμένον. καὶ ωολλῷ χαμαιωετέστερον ἐ ωεδείκνυτο τὸν ζῳόν, ἢ νῦν ἐν τῇ γῆ ἕσει ωολιτευομένων ἀνθρώπων. ωολλῶν τὸν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶ διαλόγοις θνητὸν ὡμολόγησε. ἐμᾶς τῆς ψυχῆς ἅπαν τὰ ωαθήματα τὸ ζυναμφοτέρου δεῖ. ἐ διὰ διὰ τῆς ψυχῆς. ὡσαύτως ἐ κίνησις τὸ ζῶν αἴτιον τοῖς ζῶσι, τὸ ωεζώτατον ἐ ἔσχατον μόριον τῆς ψυχῆς. τὸν δὲ φυτικὸν δύναμιν δίδωσιν ἀεισοτέλης αἰτίαν τὸ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἀμοιρᾶν ζῶντες, ζῆν δύνανται. διὸ καὶ ἐμόνης αὐτῆς μετέχοντα, ζῆν. λέγω δὴ τὰ φυτὰ. μίαν δὲ οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, σὺν διαφόρων συμφυῶν οὐσιῶν καὶ κινωμένων.

Ψυχίδιον. ἡ ψυχὴ. καὶ ψυχάριον ωαρὰ ἰουλιανῷ. Ψυχικὸς σαρκικὸς. σημαίνει δὲ ἐ τὸν ἀνδρεῖον θυμὸν. οὕτως ἀλεξις. Ψυχικὸς ἄνθρωπος. σὺν ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἄνθρωπος. ὅλων μὲν οὖν ωεφθαρτῶν ὄντων, πνευματικὸς λέγεται καὶ ἀνδρεῖος τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται. ἀφ' ἑτέρας μείζονος τιμῆς ἀπὸ τὸ πνεύματος ἐνεργείας. ὅταν δὲ ἀρετὴ ψυχὴ ἐῖς κατορθωμα, εἰ μὴ ἀπλαύσοι τῆς τὸ πνεύματος βοηθείας. ὡς ωορνικὸς σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων, ἔστω ψυχικὸν καλεῖσθαι τὸν τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς καὶ ωεφρονήματα ἐ ωέποντα. ἐ τὸν τὸ πνεύματος ἐνέργειαν μὴ δεχόμενον. ἐ πάλιν. ὅλων μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα. ὅλων δὲ ἐ ωοσιελιαθῶμεν ἐ ωεφεύγομεν ἐναντίον ἀπὸ τῆς ἀτελοῦς φύσεως, γῆν κμᾶς ὀνομάζει. καὶ ὁ ωοφήτης. καὶ ἐμᾶς φησὶ τὸν γῆν τῷ λόγῳ τὸ σόματος αὐτὸ. ἐ ωερὶ ἐμᾶς λέγων. ἀλλὰ ωερὶ ὧν ἁμαρτιῶν. ἐ πάλιν ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χείλος ἕν, ωερὶ τῆ ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ ἄβραὰμ ἐ αὐτὸν ἐξαυτελίζων λέγει. ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ ἐ ωῶλος. καὶ πάλιν. ἐν τῇ ζωῇ αὐτὸ ἐξουδένωται ἐμᾶς ἐν τοῖς θεοῖς αὐτὸ. τὸν γὰρ ἐ ωερὶ λέγων. αἱ ψυχαὶ τῆ βιοθανατούντων, ἐκ τὸν ωολλῆ δόξαν γίνονται δαίμονες. ἀλλὰ τῆ ἁμαρτανόντων. ἐ τῆς οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης. ἀλλὰ τῆς ωροαιρέσεως. τὸν ἐκείνων μιμουμένην καὶ πάντα τὸν καὶ ὁ χρεισὸς ἔλεγε τοῖς ἰδίοις. ὑμεῖς τὸ ωατρὸς ὑμῶν τὸ διαβόλου ἐστέ. Ψυχόλεθρος. Ψυχομαχοῦντες. ωολύβιος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδόν ἢ ἐ ἔτη τῆ κ' θαλασσαν ωερεμάλλον ὁλοσχερὲς ἀφεστηκότες. ὧν δὲ ἐ τῆς ὕστερον ἐμβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. ωερὶ τὸ ψύχος μάχη. Ψυχόμενον ῥόσον ἐν ναμίνω. ῥοσιζόμενον. Ψυχορρεφεῖν, ἵνα ψυχὴν ἐκ πίνειν. Ψύχος καὶ ψυχὴ. ἐμᾶς ψυχρά. Ψυ

χυλη῾υμῷ· τὸ᾽ ψυχὴν ἐλη῾όμμος. Ψυχωφελῆ῾ς ψυχωφελῆα.
λόγος ἀν῾θρωπος ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων. Ψυχρός· ἀσθενής. ὧν δὲ ὁ μέσιμος, Φιλοπλέκτης τὸ ποικίλον ἡδύ· βαγῳδίας πλέκτης ψυχρός ὧν δὲ καὶ ἀδός. Ψυχρὸς ἀν῾θρωπος· ἀν δυσκίνητος· ἰώ-
σκων πρὸ τέρματος ἐλαφρός ὑπέστρεφαν. Ψυχρᾶ εἶπε δυσκόλως ζῆσαι ἀπαλλαττόμενος· ἀν
τὰ λαπάρου· ἀείσθ᾽ πλάτος, ἢ ἐπιμεμφόμενος φησὶ διὰ γῆρας· ἐξ αὖθις· νῦν καὶ θέογνις ἠγω-
νίζετο, καὶ πένης· τὸν θρέψαντα χόνις πολλή· καὶ τοὺς πατρώους ἔσχεν ὑπὸ τὸν χρόνον· κωμω
δῶν οὖν αὐτὸν, ταῖς τῶν πολλῶν χόναις ἠβύτου πρὸς ἡμέρας ψυχρότητος.

ΤΩΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩΧΑΡΙΣ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙ-
ΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΦΩΝΩΝ.

ΑΤΑλοχίσαι δέσι, τὸ εἰς λόχους καταμεῖξαι τὸ πλῆθος τῶ στρατῶ. Λόχος· ἔ
νιοι μὲν τὸ σύνταγμα τὸ ἀπὸ ρξ ἀν῾δρῶν ἑ. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ρξ ἀν῾δρῶν ιβ. οἱ δέ, τὸ ἀπὸ ις ἀν῾δρῶν πλῆ
θος. ὃ καὶ τελάμονα φασὶ καὶ σύμμεδον. Λοχαγός· πρωτοστάτης δὲ ἑπμῶν, ὁ αὐτός
ἐστιν· ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τὸ λόχου. Οὐραγός· ὁ τελευταῖος τὸ λόχου.
Στίχος καὶ συνταξία καὶ λόχος, ὁ αὐτό ἐστιν· οἱ δέ, καὶ συνωμοτία αὐτὸ καλοῦσιν· οἱ δέ,
τὸ ἥμισυ λέγουσι τὸ λόχου τὴν συνωμοτίαν· οἱ δέ, τὸ λ΄. Ἐνωμοτάρχης· ὁ τῆς συνωμοτίᾳ ἄρχων.
Διμοιρίαν δὲ ἡμιλοχίαν· τὸ αὐτό φασι. Διμοιρίτης δὲ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας καὶ
ἡμιλοχίας. Ἐπωτοστάτης· ὁ τὸ λόχου ὁ πρόσω τεταγμένος· ὁ δὲ μεταξὺ, πρωτοστάτης· ὁ ἡμισὺ τὸ
λόχου πρωτοστάτης· ὡς εἶναι τὸν ὅλον σίχον σὺν πρωτοστάταις δὲ ἐπωτοστάταις συγκείμενον. σύνοιδε,
λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν ὡς πρὸ καὶ ὄπι. δὲ οὐραγὸν τὸν ἐπωτοστάτην. ὄπισθεν δὲ,
οὐχὶ σὺν τοῖς· ἀλλὰ ἐπωτοστάτην μὲν τὸν μεταξὺ τὸν πρωτοστάτου. ἔνοπλοι δὲ οἱ ἐν τῷ μετα-
ξὺ τοῦ πρωτοστάτου, ἐπωτοστάτων. Συλλογισμός ἐστιν, ὅταν ὧν πρωτολόχων, ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχα-
γὸν λοχαγῷ· δὲ οὐραγὸν οὐραγῷ· καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις πάντα ἀεὶ τὰ αὐτά. Παρασάται· οἱ
ὁμόλοχοι. ἀν῾δρῶν ξα΄· δὲ ὁ ἡγούμενος πεντάρχης. Τάξις· αἱ δύο πεντηκοντάρχιαι. ἀν῾δρῶν ρκά· δὲ
ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος· νῦν δὲ ἑκατοντάρχης. Σύνταγμα· ὃ σὺν ἅπασι τάξιν· αἱ
δύο τάξις, ἀν῾δρῶν σνε΄· καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματοφύλαξ· τοῦτο δὲ σὺν ἅπασι καὶ ξεναγίαν καλοῦ
σιν· καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον. Πεντακοσιαρχία, ἃ δύο τάγματα ἀν῾δρῶν φιβ΄· καὶ ὁ ἡγούμε-
νος πεντακοσιάρχης. Ἐπιτάκτοι· ἢ ἐπίκτοι. τούτους τὸ μὲν παλαιὸν τάξις ἦν, ὡς δὲ τὸ ὄνομα δη
λοῖ· διὸ τῆς τάξεως ἀφῃρέθησαν· εἰσὶ δὲ οἱ στρατοκήρυξ· σαλπιγκτὴς· σημαφόρος· ὑπηρέτης· οὐ
ραγόν· νῦν δὲ καὶ τὰ συντάγματα λέγονται δὲ τῶν ἄλλων· ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν· ἢ τὸ σύντα-
γμα· τὸ μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πραττόμενον· πλὴν ἤ, ὅταν τῷ σημείῳ, εἰ μὴ φωνὴ κατακούσι
τὸ διὰ βόρυβον· τὸν δὲ σαλπιγκτὴν ὁ πρό τε μάχης σημεῖα βλέπουσιν διακονιοῦντα· καὶ τὸν ὑπηρέ-
την· ὥς τινι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι· τοῦτο μὲν ἑκατὸν ἀράγον πρὸς ὃ ἐπαναγκάζειν τὸν
ἀπὸ λόφου μόνον ἐπὶ τὴν τάξιν· οὓς τῷ πεσόντων ἀν῾δρῶν τυπτομένων, ἢ μέτωπον κατὰ τάξεται.
Ξεναγία· αἱ δύο πεντηκοσιαρχίαι· ἀν῾δρῶν ,αμα΄· οἱ δὲ πλείστοι τοῦτο τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦ
σι· καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον. Μοιραρχία· αἱ δύο χιλιαρχίαι· ἀν῾δρῶν ,βμ΄· οἱ δέ, καὶ τέλος ὀ
νομάζουσι· δὲ τὸν ἡγούμενον μοιράρχην· οἱ δέ, τελεταρχην. Φαλαγγαρχία· αἱ δύο μοιραρχίαι· ἄν
δρῶν ,βφξ΄· τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀπὸ τομῆς πλάτους φασὶν· οἱ δὲ μῆκος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκα
λεῖτο· καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός· νῦν δὲ Φαλαγγάρχης. Διφαλαγγία· αἱ δύο φαλαγγαρχί
αι· ἀν῾δρῶν ,βφμβ΄· τοῦτο δὲ καὶ μῆκος οὐ πένταν καλεῖται· ἀλλὰ δὲ πλάτος· καὶ ὁ ἡγούμενος πλαρ
χης· Φαλαγξ· ἢ πεντεφαλαγγαρχία· αἱ δύο φαλαγγάρχαι, ἀν῾δρες ,στωα΄· τοῦτο δὲ ἡ τελεία καὶ

ὅλη λεγιὼν

ωμῆς. Μικρὸς ἐστι φάλαγξ, τὸ πρῶτον σὺν τῇ λοχαγῷ ζύγωμα. μεῖ-
ζον δὲ τὸ κέρας εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ ἡ πρόσοψιν. ἔστι μὲν ἔστι μα. ἔστι δὲ
ἀκρίς. καὶ πρωτοστασία. καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τοῦ λόχου ἔστι μάλ, ὃν τρεῖς ἔνιοι καλεῖ-
ται ἔστι δεῖς δέκα. ἔστι ἕξης ὁμοίως. Βάθος δέ ἐστι φάλαγγος ὁ μεταξὺ μέτωπον καὶ ὁ ἀπὸ λο-
χαγοῦ ἕως οὐραγοῦ στίχος, καλεῖται δὲ βάθος λέπεται. Φυγεῖν δέ ἐστι, τὸ ἐκ τεταγμένης τῶν καλεῖ μάνης σί-
χων καὶ εἶδαι. ἤτοι παρελθεῖν ἔχειν. Στῆξαι δέ ἐστι τὸ ἐκ τεταγμένης καὶ εἶδαι τὸν καλεῖ βάθος σίχω-
τὸ λαρ καὶ πυκνοῦσθαι λέπεσθαι σίχον. Διχοτομία φάλαγγος, ἐστὶ δύο ἴσα τομή. ἕκαστα δὲ τῶν
μέρη καλεῖται κέρατα. ὧν τὸ μὲν, δεξιὸν κέρας λέπεται καὶ οὐρά. τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν καὶ κε-
φαλή. καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον. ἔστι δεξιὰ ἀρχή. Ὅπλα καὶ ὁ μφαλὸς καὶ σωμοχή, ταῦτα
ὡς σύνολοι καὶ σῶμα ὡς ἕτεροι διχοτομία καλεῖται. Ὁπλῖται. πελτασταί. φιλοι τῆς πυξι-
κῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυθώρακες
χερμάδοι καὶ σφενδονῆται. καὶ τὸν μακεδονικὸν τρόπον. ἀσπίσι τε πλατείαις καὶ δόρασι πολυμανῆ
σι. φιλοὶ δέ εἰσι

στερὰ κλίσις. Ἐπὰ ἀσπίδα κλίσις ἐστίν, ἡ ἐπὶ θάτερα ὁμοίως.
τὸ αὐτὸ γινόμενον κλίσις. καὶ ἀνάβασις τὸ πλῆθος μεταξὺ δύο διαφερόντων ἀνδρῶν τῶν πολεμίων. ἰδὼν καὶ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἃ δὴ καὶ ἀναλαμβάνομεν. ἐπὶ νίκην δὲ καὶ ἔτος αὐτὸν ἐπιφέρουσι. Μεταβολὴ ἐστὶ μεταλλαγὴ τῆς προσχύσεως ἐπὶ φανείας εἰς τὸν κατὰ φανείαν ἢ ἀπὸ θώρακος ἐπὶ τὸν ἀντίον. ἢ ἀπὸ τοῦ πολεμίου μεταβολή, δίς ἐπὶ δόρυ πλινάντων γίνεται. ἀπὸ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δίς ἐπὶ ἀσπίδα. Ἐπίσχεσις φήσιν ἐστὶ πεδὰ τὸ παῦσαι, σώματα συνηρώσαντες καὶ ἅπασάν τινα καὶ ἐπίσταλτον καὶ ἀπὸ θώρακος ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπὶ ἀσπίδα ἐμπλίνωμεν. καὶ ἀπὸ θώρακος ἐπὶ κεφαλὴν τὸ λοιπὸν ἅπαντος τὸ σώματος πορευσεχθέντος. καὶ μεταλαβόντος τὸν ὄπισθεν ἐπὶ φάνειαν δὲ τὸν ἐν δεξιῶν, διαμένοντων ἑκάστου, τε ἅπασαν καὶ τὴν ἐπίστασιν. Ἀναστροφήν φήσιν ἀπὸ πορεύσεως τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὸν πρότερον χώραν. πορεία πασμὸς δέ ἐστιν, ἐν δυοῖν ἐπιστροφῶν τὸ σώματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὄπισθεν τὸν πρόσω τὸν. ἐν πορεία πασμὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὴ ἐπὶ δόρυ γίνῃ, τὸν ἐξαριστερῶν ἐπὶ φάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπὶ ἀσπίδα, τὸν ἐνδεξιῶν εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι τὸ ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκρίσασαι ἀνδρὰ ἕκαστον. ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ πλίνθυσιν οἱ πολεμίοι πελάσειαν, εἰ ἐκ δεξιᾶς εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δέησει, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν βέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο εἰς ὀρθὸν ἀποκρίσασθαι. Ἐξελιγμῶν διπλαίσιον ἰδέαι. ἡ μὲν κατὰ λόχους. ἡ δέ, κατὰ ζυγά. εἶδη δὲ ἑκατέρου αὖ τὰ δύο. καλεῖται δὲ ὁ μὲν, μαιανδρῶν. ὁ δέ, λέπων. ὁ δέ, χορεῖος. ὁ δὲ ἑρκτικὸς ἢ σπερσικὸς καλοῦσι. τούτων δὲ μαιανδρῶν ἐξελισμός ἐστιν, ὁ μὲν λόχους. ὁ μεταλαμβάνων τὴς φάλαγγος τὸν ἐμπροσθεν τὸ πρόσω. αὐτὸς δὲ τὴς καθ' ὅσον ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. χορεῖος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τὸ πρόσω τὴς φάλαγγος κατὰ μέρος ἐπὶ θάτερα. αὐθὶς δὲ πάλιν ἐπέχον τὸ πρόσω ἑτέρους μεταλαμβάνοντων. τὰ μὲν λόχους, τ' τοὺς ἀριστερὰ, τὸν τὰ λόχους ἀριστερὰ, τὸν τὰ ζυγὰ πάλιν ἐπὶ τὸν ἐμπροσθεν ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. οἱ δὲ διπλαίσιοι ἐξελισμοὶ γίνονται ἐπειδάν ἐπὶ τὰ ἀπὸ μῶν βουληθῆτις ἐπὶ πέρας καθίσταναι. ἐπὶ δὲ ἀπὸ τομὰς ἐπὶ τὰ περάτων, χάλιν τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως ἐπὶ δεξιὰ ἐπὶ τοῖς δώδυμοις. καὶ ἐπὶ δώδυμα ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς. Διπλασιάσαι, διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ πρόσω ἐν ᾧ φάλαγξ, μόνους τὸ πλήθους τὰ ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐξῆσαι. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς. ἢ κατὰ λόχον ἢ ζυγά. ἔστω δὲ δεῖν καὶ ἐπὶ μῆκος καὶ ἐπὶ βάθος. ἐπὶ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν ὅλων μεταξὺ τὰ πρώτων λόχων ἀφαιρεθὲν λωμὲν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμοὺς ὅ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τὴς φάλαγγος. ὥστε πύκνωσιν γηνέσθαι μόνον ἐν τῆς τὰ ἀνδρῶν διπλασιάσεως. ἐπὶ βάθος δὲ ὅλων μεταξὺ τὰ πρώτων λόχων ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἀριθμὸν. ὥστε τὸ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνον. καὶ μῆκος δὲ τὸ πρόσω. ὁ διπλασιασμὸς ὅλων τῶν προφερομένων κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, οἱ πυκνωθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι. καὶ μάλιστα ἐπὶ σύντων ὧν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τὰ πλάτων τοὺς φίλους καὶ ὑπὲρ ἐκτείνοντες τῶν ὄπλων τὸ διπλασιασμοῦ χωρὶς τὰ ραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι. Πλαγία λέγεται φάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τὸ βάθος πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται ὅλων ἐπὶ πέρατος πορεύεται. πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθους ὅ μῆκος. παράλουσι δὲ τὸ μῆκος μὲν λέγεται πᾶν τὸ μῆκος ἔχει πλέον τὸ βάθος ὀρθῆ δὲ ἀν τὸ βάθος τὸ μήκους. Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ ὅ μὲν ἕτερον τὸ πλάσιον ὁ πέρας ἀν προκεκλησιον τὸ πλεμίου ἔχουσα, ἐπὶ αὐτὸν ἀγώνα πεπαμένη. τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ ἀγλαΐσει διὰ πολὺ ἔχουσα δεξιὰ μὲν ἡ ὅ δεξιόν πορευομένη. λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν. Παρεμβολὴ λέγεται ἐπειδάν πότε ταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐπὶ τὰ ἐπιτεταγμένων καθισῶνται αὐτοῖς ἐπευθείας. πόσαξις δὲ ὅλων ἐξέπατέρων τῶν μερῶν τὴς ἐξεως. ἢ ἑκάτερα κατὰ τὸ πέρας αὐτὸ πρόσθεν τὴς φάλαγγος. κατευθὺ τὸ μεσόπου τὴς τάξεως. ἐν ταξὶ δὲ ἐπειδάν τις πρὸ αἱρῆται τοὺς φίλους εἰς διαστήματος φάλαγγος, ἐν ἔστιν ἀνδρὸς ἀνδρὸς. ἔνιοι δὲ τὸ ἐν ἔξιν

ται ὁ ἐν τῷ μέσῳ στίχος. ὅταν πλαγίας ἡ γραμμὴ τοὺς ἄκρους τέμνῃ. ἐὰν μὲν ἐκ παραλλήλου ἡ γραμμὴ τοῖς ἄκροις στίχοις, ἀλλοιοῦται ἐκ παραλλήλου τὸ σχῆμα. καθόλου μὲν οὖν τὰ στίχη ἐν πορείᾳ ἐστὶ τοῦ πλησίον μέρους. ὥστε τοῖς τοῦ πλησίον στίχοις τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας ζυγοῦσθαι. Παραγωγὴ λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται. τοὺς ἡγεμόνας ἐν τῶν ἀνωνύμων ἔχουσα ἐκ δεξιῶν. καὶ μὴ ἐν δεξιῷ ἀνωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, ἀνώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐν τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν παραγωγῇ γίνεται. εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλάρῳ ἢ διπλάρῳ ἢ τριπλάρῳ, ἢ τετραπλάρῳ τάγματι βασιλεῖ. μονοπλάρῳ μὲν ὅταν μονὴ ἀχθῇ ἐν φορυβῷ. διπλάρῳ δὲ ὅταν διχῇ ἐν. τριπλάρῳ δὲ ὅταν τριχῇ ἐν. τετραπλάρῳ δὲ ὅταν τετραχῇ ἐν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθενται φόβῳ. Ἀμφίσομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν, ἃ πεπραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντινώτους εἶναι. διφαλὴς ἢ ἀμφίσομος ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους. οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. οὓς δὲ ἐν ἀνωνύμοις. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω τεταγμένους. Ἀντίσομος διφαλὴς ἡ, ἥτις μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους. τὴ δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους. Ἑτερόσομος φάλαγξ καλεῖται ἥτις ἂν πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν ἀνωνύμῳ παραγωγῇ. τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐν ἀνωνύμῳ. τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισυ τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. ὁμοίοσομος ἐν πορείᾳ διφαλὴς γιάδδιν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρᾳ τῇ φάλαγγος ἐν τοῦ μέρους ἔχει τεταγμένους. οἷον ἐν δεξιῷ ἢ ἐξ ἀνωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἀμφίσομος διφαλὴς γία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάπτῃ. τὰ δὲ ἑπόμενα διασπᾷ. Κοιλιέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἀντίσομος διφαλὴς ἡ, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάπτῃ. τὰ δὲ ἡγούμενα διασπᾷ. Πλαίσιον ὀνομάζεται ὅταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηται τις ἑπτομήκη σχήματι. Πλινθία δὲ ἡ πλινθίον λέγει, ὅταν ἐν πεζομάχῳ σχήματι ἰσοπλεύρῳ ἑξάγωνον ἔχῃ ὅπερ ἐννοφῶν ὀνομάζει γύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν ἥτις δύο ἐπιπέδοις πᾶσι τοῖς αὐτοῖς ἀναγκάζομεν ἐξομοιοῦσθαι. περισσόνους λέγομεν ἐκεῖ, ἐξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται ὅλη καὶ πολυεδὴς τῇ τάξει. Ἐπικαμπὴς δέ, ἐπὶ τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις πρόσκειται. τὰ δὲ κέρατα ἐν τῷ ὀπίσω μέρει ὀρθὰ ὑφέστηκε πεπαυμένα. Ἐπικαμπὴς δέ, ὅταν εἰς ὄγκας πλείονας διαλύηται τὰ πεπαυμένα. Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη καὶ ἐπικάμπιος λέγεται εἰς τοὐπίσω καὶ πρόσω τὸ σῶμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτόν, ἢ ἐπικαμπὴς. ἐκ τούτου ὡς εἴρηται ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεσθαι καὶ ἑνὸς ὧν δύο εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω. Ὑπερφαλάγισις λέγει, ὅταν δεξιὰ τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Ὑπερέρωσις δὲ ὅταν ἐπὶ ἑτέρου μέρους μόνου ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Λεπτυσμὸς ἐστιν ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται καὶ ἐν τῷ ἰσοπύκνῳ ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.

Τῷ θεῷ δόξα.

Regiſtrum

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
ααα βββ γγγ δδδ εεε ζζζ ηηη θθθ ιιι κκκ λλλ.
A B Γ Δ E Z H Θ I K Λ M N Ξ O Π P Σ T Y Φ X Ψ Ω
AA BB ΓΓ ΔΔ EE ZZ.
Omnes ſunt quaterni preter E E et Z Z qui ſunt terni.

Anno ab incarnatione .M.cccc,lxxxxviiii die xv nouembris, Impreſſum, Mediolani impenſa & dexteritate D Demetrii Chalcondyli Ioannis Biſſoli Benedicti Mangii Carpenſium

Hain* 15135.

ıitor uetuſtus,
[illegible] euiſus:
[illegible] ius ueterno,
[illegible] cecrop[illegible] is: Sophoſq; achæum,
N ſtra a cogi itione iam remotum
Propter barbariem parum ferendam
A cenſoribus utriuſq; linguæ,
Q um fruſtra appeteretur in poetis:
Greſſu liberiore concitatis:
Et campo uberiore deuagatis,
Q ũq; omnis quereret ordo phœbi,
Eſſe inter petre nunc opus perito.
Et muſæ argolicæ locum rogarent
In terris latii feracis atq;
Scirent heſperiæ ſinum beatum
Demetri auſpiciis bonis in oras,
Veniſti: has italas polũq; noſtrum
Græca ut pallade tunc parũ uigẽte
Poſſes erigere, & iuuare triſtes,
Mœſtas pierides fauore nullo
Graii nectaris, aut decor e cultas,
Q ui præter reliquos tuos honores
Et præconia multa quæ mereris
Longis uſibus, arte, uel lepore
Nobis attica ſcripta quo reſoluis
Tanta cum grauitate, cum tenore
Conſtanti, ut uidearis ore fari
Q uo prius cecinere qui hæc dederunt
Sudam en multiplici uocabulorum,
Et rerum ſerie grauem, frquentem
Lætheis in aquis latere ſuetum,
A noſtris manibus male euolutum,
Auras in ſuperas redire cogis,
Accedente meo ſimul ſodali,
Charo cõpatre tempus oẽ amando,
Non ſtulta ratione, ſed perita
Motta com Maria meo Iohãne,
Sed preſtante operam manũ & artem
Inter calchographos locũtenente
Primũ nunc Benedicto in orbe noſtro
Aſſumpto in ſocium ſuo Ioãne
Per quos hiſtorias uocabuliq;
Si quid quæſieras & aucuparis
Hoc Suda duce non poteſt latere
Sic noſtra in regione qui tenebat
Vix tectum breue ſeu larempuſillum
Iam regnat dicione fretus ampla
Lector candide, ualere iuſſe

Idem ad lectorem,

Q ui plenis monumenta ſoles haurire labellis,
Attica qui græcis fontibus orſa trahis,
Huic Sudæ in ſudes largo qui ut copia cornu
Fondit opes animi pabula magna tui,
Motta tibi Antoni: Maria en tibi amice Ioãnes,
Debebit graiæ pallados auctus honor
Tantum opus aggreſſus per quos Demetrius edit,
Caſtigatq; operi quæ minus apta putat,
Q uod ſupereſt lector pretio haud abſterrite magno,
Magnum opus illud emas maxima meſſis ineſt,